

15855

अ०	प०	विषयाः
३२	३२	तोतादरीस्थवोपदेववृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० २२
३३	३३	व्याधकर्मब्रह्मणवृत्तान्तवर्णनम्. तस्यान्नपूर्णप्रसादवृत्तान्तवर्णनम्. सप्तशतीप्रथमचरित्रमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २५
३४	३३	महानन्दिवृत्तान्तवर्णने सप्तशतीमध्यमचरित्रमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १४
३५	३४	व्याकरणमहाभाष्यकारपतञ्जलिवृत्तान्तवर्णने सप्तशत्युत्तमचरित्रमा- हात्म्यवर्णनम्. श्लो० १६ (इति द्वितीयः खण्डः ॥ २ ॥) (अथ तृतीयः खण्डः ॥ ३ ॥)
१	३४	मूतेनशौनकादीन्प्रतिविक्रमराज्यकालाद्द्वाक्षशताब्दीसमयेजायमानै- तिहासिकवृत्तान्तवर्णनम्. तत्र-पूर्वभारतयुद्धमृतानां कौरवाणांया द्वानां पाण्डवानां श्रीकृष्णादीनांच पुनरुत्तारकथाप्रस्ताववर्णनम्. श्लो० ३४
२	३५	भरतखण्डस्थाष्टादशराज्यस्थानविभागादिवर्णनम्, शक राजैरायदेशवि- ध्वंसेकृते सतिविक्रमादित्ययौत्रेणशालिवाहनेनस्रक्षानांपराजयकरणम्. आर्यदेशेच्छदेशयोर्मर्यादाकरणम्. ईशपुत्रेण सामांसिंहस्यच्छेदेशेस्था पनम्. शालिवाहनस्यषष्ठिवर्षपर्यन्तराज्यकरणोत्तरस्वर्गमनम्. श्लो० ३४
३६	३६	शालिवाहनवंशियनुपतिराज्यवर्णनम्, शालिवाहनादश्रमन्तभोजग

अ०	प०	विषयाः
४	३६	जस्यदिग्विजययात्रावर्णनम्, बार्हिकदेशस्थशिवेनसहभोजराजस्य सेवादः, कालिदासेनचण्डीयागमभवेणवाहीकवधकरणम्, भो- जराजस्थापितार्यधर्ममहम्मदीयधर्मशामसिंहस्थलस्थितिवर्णनम्. भोजराजकालः. श्लो० ३३
५	३७	भोजराजवंश्यनेकभूपालराज्यवर्णनम्, कलिवृद्धचर्भगवदवतारम- स्तावः, वतपानाम्नाऽऽभीर्याभगवत्युत्तन्वकाक्षिण्यातपःकरणम्, व्रत पाभीर्याचमुभनृपेणसहविवाहः, तस्यदेशराज-त्सराजपुत्रयो र्जलताभ्यां सहतालनस्यबनरसाधिपस्ययुद्धेपराजयेस तिमैत्रो करणम्, जयचन्द्रपरी क्षार्थितेषांमनवर्णनम्. श्लो० ३०
६	३८	जयचन्द्रपृथ्वीराजयोस्त्यन्तिपूर्वकमार्यदेशसमद्विभागाधिपयवृत्तान्त- वर्णनं, परस्परवैरवृत्तान्तवर्णनं. श्लो० ४०
७	३९	जयचन्द्रमुताथाः संयोगिन्याः स्वयंवरपृथ्वीराजस्यप्रतिमायाः संयोगि- न्यावरणम्, संयोगिन्यर्थपृथ्वीराजस्यराजसमूहैः सहमहायुद्धवर्णनम्, ततःपृथ्वीराजस्यजयवर्णनम्. श्लो० ६३
८	४०	भक्तिराजस्यतपसासंतुष्टेर्देशगतस्मैवडादानम्, परिमलराजस्यतपसा संतुष्टेनशङ्करेणतस्मैतवगृहेभगवान्त्वस्यतीतिवरप्रदानम्, लक्ष्मणराज- स्यतपसासंतुष्टेनजगन्नाथेनतस्मैरावतीदानम्-एवंवरसंपन्नैस्ते- रितरराजसमूहैश्चसिद्धयुद्धसन्नाहमहावतीप्रतिगमनम्. तत्रतालन- स्याज्ञायतीषांस्थितिवर्णनम्. श्लो० ४१

अ०	प०	विषयाः	अ०	प०	विषयाः
८	४०	सहदेवशावतारकथापसंगतम्बुकराजादिराजमण्डलवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ३३	१८	५०	विषयाः
९	४१	देशराजवत्सराजविवाहवृत्तान्तवर्णनम्, रामकृष्णधर्मोदीनामंशावता रकथावर्णनम्. श्लो० ४९	५५	५५	इदंलंमतिहंसैः पद्मिनीवृत्तांतकथनानन्तरं तदर्थसहेलात्वायुद्धादि- वृत्तांतवर्णनम्. तत्रबलस्थानितैय्यपराभववर्णनम्. श्लो० ३०
१०	४२	कृष्णांशचरित्रवर्णनम्, राजकरादीकरणवृत्तान्तवर्णनम्, मल्लकाडादिवृ- त्तान्तवर्णनम्. मुगथावृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ६२	१९	५५	इदुलस्य पद्मिन्या सह विवाहवृत्तान्तवर्णनम्, पद्मिनीजन्यवृत्तान्त- वर्णनम्. श्लो० ६४
११	४३	कृष्णांशकृतमहाराजपराजयादिवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ६१	२०	५७	पांचालदेशस्थबलवर्द्धनभूपालपुत्रमयूरध्वजस्य स्कंदमसादवर्णनम्. तदंधोर्हरस्य च वरुणमसादवर्णनम्, सुखसानिविवाहवृत्तान्त- वर्णनम्. श्लो० ५५
१२	४४	कृष्णांशसमीपेराजमण्डलागमनम्, स्वपितृवातकुर्जरस्थजम्बुकभूपाल- शासनार्थसेनयासहत्सराज्येगमनम्, तत्रविजयैषिणीतिःशुभेद- विज्ञानम्, तत्रमहावोरयुद्धवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० १५२	२१	५८	सिंधुदेशस्थमयूरध्वजराजपुत्र्यापुष्पवत्या सह कृष्णांशस्य विवाह- वृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ११०
१३	४८	तस्ययुद्धस्यसमयवर्णनम्, पृथ्वीराजेनकराविनिमयेनबलस्थानितोगुर्ज- राज्यग्रहणस्यवृत्तान्तवर्णनम्, धर्माशिवलस्थानिविवाहवृत्तान्तवर्ण- नम्. श्लो० १३६	२२	६०	कृष्णांशपुष्पवत्याः संवादे पूर्वजन्यवृत्तांतवर्णनम्. कृष्णांशस्य स्वभ- गिन्याश्चंद्रावत्याः सन्ननि गत्वा समागमवृत्तांतवर्णनम्. तत्र धूर्तमहीपतिना पैशुन्ये कृते सति युद्धवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो. ७६
१४	५१	जयंतावतारवृत्तांतवर्णनम्, तस्यदुलनाम्नाख्यातिः, इदंलस्यचरित्र- वर्णनम्. श्लो० १९	२३	६२	चित्ररेखया सेहदुलस्य विवाहवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० १४९
१५	५१	चण्डिकादेवावकथवर्णनम्. श्लो० १३	२४	६५	पृथ्वीराजाग्रे चंदभूट्टेन भाषाग्रंथवर्णनम्. पृथ्वीराजेन महावत्या कुं- दनमलस्य दौत्येन प्रेषणम्. नृपाणां परस्परजयपराजयादिविबि- धवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० १११
१६	५१	कृष्णांशस्य सप्तदेशाब्देवयसिबलस्थानिविवाहवृत्तान्तवर्णनम्, तत्रब- लस्थानिसंकट-तन्मोचनवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ७९	२५	६७	दाक्षिणात्यविन्दुगहस्थशारदानन्दभूपकन्यायाः स्वयंवरवृत्तान्तव- र्णनम्. श्लो० ६४
१७	५३	पृथ्वीराजस्यसत्तौरवांशपुत्रमासिवृत्तांतवर्णनम्, ब्रह्मानन्दविवाह- वृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ७३	२६	६९	महावत्यां युद्धवृत्तांतवर्णनम्. श्लो० ११०

अ०	प०	विषयाः
२७	७१	कच्छेदीययुद्धवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ८६
२८	७३	कृष्णांशस्यशोभानामवेदयासमागमसंवादपूर्वकपुराणचार्य-पुराणभेदवर्णनम्, शोभावेदयापनीतकृष्णांशमोचनवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ८४
२९	७५	किंनरीकांथोत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्. बौद्धराज्य-चीनराज्य-दयामराज्यस्यैः सह युद्धवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ६४
३०	७६	लक्ष्मणपद्मिनीसमानयनयुद्धवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० १०४
३१	७८	कृष्णांशस्य इयालयोषिद्धिः संकटानयनम्. कृष्णांशइयालयोषिद्धिवाहादिवृत्तान्तवर्णनम्. गुर्जरस्यमूलेदेववृत्तिकन्याप्रभावातीतस्य तिपीडकयक्षविनिग्रहः, काश्मीरस्यकेकयभूषणतितनयामदनावती-विवाहवृत्तान्तवर्णनम्. पुण्ड्रदेशस्थनागवर्मभूपालतनयासुखोविवाहवृत्तान्तवर्णनम्. मद्रकेशकन्याकान्तिमतीविवाहवृत्तान्तवर्णनम्. देहलीप्रतिम्लेच्छराजस्य सहोदस्यागमनवृत्तान्तवर्णनम्. अर्घदेशे म्लेच्छागमनादिवृत्तान्तादिवर्णनम्. श्लो० १९९
३२	८२	चन्द्रवंशीयादिसर्ववृणाणामंतिममहावोरसंगमः, तत्र प्रायःसर्वनृपाणांक्षयवृत्तान्तवर्णनम्. पृथ्वीराजमृत्युविद्वन्मालाहरणवृत्तान्तवर्णनम्. म्लेच्छेन सहोद्धीनेन देहल्यां स्वदूतस्य कुतुकोद्धीनस्यस्थापनवर्णनम्. श्लो० २६२
		(इति तृतीयः खण्डः ॥ ३ ॥)
		(अथ चतुर्थः खण्डः ॥ ४ ॥)
१	८८	व्यासमहर्षिणा स्वमनः मृत्युदिश्य भविष्यत्कथावर्णनम्. अग्निरवेद्यनृ-

अ०	प०	विषयाः
२	८९	पचारित्रवर्णनम्. तत्र विक्रमवंश्यभूपालचारित्रवर्णनम्. बुंदेलखण्डस्यराष्ट्रवृत्तान्तः, कल्याणसिंहातप्रमरवंशसमाप्तिवर्णनम्. श्लो० ५०
३	९०	अजमेरपुरवृत्तान्तः, तोमरान्वयवृत्तान्तवर्णनम्. म्लेच्छोपभुक्तवपहानिवंश्यक्षत्रियपत्नीभ्यो जट्ट-जाटय-मेहन-प्रभृतिक्षुद्रनातिक्षत्रियवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० २८
४	९२	शुक्लनामकाप्रिवंश्यभूपालवंश्यचारित्रवर्णनम्. शुक्लेन ब्राह्मणद्वारबौद्धविजयकरणपूर्वकं द्वारकायांराज्यकरणम्, तदंदयराजवृत्तान्तवर्णनम्. सिंधुदेशवृत्तान्तः, कच्छभुज-देशवृत्तान्तः, उदयपुरवृत्तान्तः, कान्यकुब्जवृत्तान्तः लक्ष्मणांतशुक्लवंश्यसमाप्तिवर्णनम्. शेषशुद्रभूपालस्थातिवर्णनम्. श्लो० ७९
५	९२	परिहरभूपतिवंश्यनृपतिवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ४०
६	९३	ब्रह्मणो मध्याह्नकालमासौभगवदवतारादिवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ३६
७	९५	देहलीस्यम्लेच्छभूपवृत्तान्तवर्णनारम्भः, सहोच्चिनेनदेवतातिथ्यखण्डकरणम्, व्यासेन मनसे कल्पजातिधर्मस्थितिवर्णनम्, मोद्गलतैमुरलङ्काराज्यवर्णनम्, इंद्राण्यासहेंद्रस्यभृमावागमनम्. तत्रबृहस्पतिवैतद्रादिभ्यः सूर्यमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ६८
		सूर्यमाहात्म्यवर्णनम्. तत्रधातुशर्मदिजचरित्रवर्णनम्, मित्रशर्मदिजचरित्रवर्णनम्, रामानन्दोपचिद्वृत्तान्तः, निम्बादित्योत्पत्तिवृत्तान्तः श्लो० ७८

अ०	प०	विषयाः
८	९६	मन्वाचार्योत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, श्रीधराचार्योत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, विष्णुस्वाम्युत्पत्तिवृत्तान्तः, वाणीभूषणोत्पत्तिवृत्तान्तः, भट्टोजिदीक्षितोत्पत्तिवृत्तान्तः, बराहमिहिराचार्योत्पत्तिवृत्तान्तः, श्लो० १३२
९	९९	धन्वन्तरिसमुत्पत्तिवृत्तान्तः, मुञ्जतोत्पत्तिवृत्तान्तः, जयदेवोत्पत्तिवृत्तान्तः, श्लो० ७१
१०	१०१	कृष्णचैतन्योत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, शङ्कराचार्यसमुत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, श्लो० ८६
११	१०३	आनन्दगिरिसमुत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, वनशर्मसमुत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, पुरीशर्मसमुत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, श्लो० ७८
१२	१०४	भारतीशसमुत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, गोस्वनाथसमुत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, क्षेत्रशर्मोत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, दुण्डीराजसमुत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, श्लो० १०४
१३	१०७	अघोरपंथिभैरवहनुमन्जन्य-रुद्रमाहात्म्य-बालशर्मसमुत्पत्तिवर्णनम्, श्लो० ५६
१४	१०८	रुद्रमाहात्म्यवर्णनम्, रामानुजोत्पत्तिवर्णनम्, श्लो० १२४
१५	१११	वत्सवतारवृत्तान्तवर्णनेकुबेरावतारत्रिलोचनवैश्योत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, श्लो० ७९
१६	११२	नामदेवसमुत्पत्तिवर्णनम्, रंजणवैश्यसमुत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, श्लो० ८३

अ०	प०	विषयाः
१७	११४	कबीर-नरश्री-पीण-नानरु-नित्यानन्दसाधूनां समुत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, श्लो० ९४
१८	११६	शक्तिनीकुमारवतारवर्णनसधन-रैदाससमुत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, श्लो० ६०
१९	११७	कृष्णचैतन्यज्ञांशोऽष्टौ-बलभद्र-विष्णुस्वामि-मन्वाचार्यादिचरित्रवृत्तान्तवर्णनम्, श्लो० ७२
२०	११९	कृष्णचैतन्यचरित्रवर्णने जगन्नाथमाहात्म्यवर्णनम्, श्लो० ९५
२१	१२१	कृष्णब्राह्मणस्याचार्यवत्यामुपाध्यायदीक्षितपाठकशुक्लमिश्राग्निहोत्रिदेवेतित्रिवेदिपाण्डित्यवैदित्यन्वर्थदशपुत्रतदंशयोत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, कृष्णचैतन्यादिकृतम्लेच्छमायानिरासवृत्तान्तवर्णनम्, श्लो० ८७
२२	१२३	तिमिराणिपुत्रसुषादीनां देहत्यां राज्यवृत्तान्तवर्णनम्, अकम्बर राज्यवृत्तान्तवर्णनम्, अकम्बरवंश्यसलेमासुर्दकावंगराज्यवृत्तान्तवर्णनम्, दाक्षिणात्यदेवपक्षवर्धकसेवाजीय (शिवाजी) राज्यवृत्तान्तः, मुकुल (मोगल) वंशक्षयवर्णनम्, नादरादिराज्यवृत्तान्तः, रामदत्तवचानरवंश्यगुरुण्डान्वयसंभूतानां वाणिज्यार्थमाथदेशमत्यागमनम्, कलिकातानगरवृत्तान्तः, अष्टकौशल्य (पालीमेन्ट) द्वाराड्न राज्यवृत्तान्तः, गुरुण्डराज्यसमाप्तिः, मौनराज्यवृत्तान्तवर्णनम्, श्लो० ९७
२३	१२५	वैकम्पीयद्राविंशशताब्द्यां कलिकायां भूतनदिशि भुनक्तु स्याति तदंशोत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, वैकम्पीयसप्तविंशतिशताब्द्यां वैदिकधर्मप्रवर्त

अ०	प०	विषयः	अ०	प०	विषयः
		के तीर्थक्षेत्रोद्धारकपुण्यमित्रराजोत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्. तदनन्तरमे- कांक्षशच्छताब्दांश्रष्टाचारवृत्तान्तवर्णनम्. गुर्जरदेशेसंहावर्तकसो मनाथराजोत्पत्तिवृत्तान्तः, राहुराज्येमहमदीयमतप्रचारवृत्तान्तः, सर्वभूमौ म्छेच्छमयत्ववृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० १३२	२	१	नाविधर्मशुश्रूषया प्रशकरणम्. व्यासस्य श्रीकृष्णं प्रति प्रश्नोत्तरपू- र्वकधर्मवर्णने निर्वर्ण्यप्रशंस्यचत्वाश्रमाय गमनम्. श्लो० ३०
२४	१२८	दैत्यानां हरिखण्डेगमनम्. विश्वकर्मणान्यखण्डमागारोपधनम्. बलिना वामनातिके पृथ्वीभोगवृत्तान्तवर्णनम्. वर्णसंकरजीवोत्पत्तिवृत्ता- न्तवर्णनम्. दिहस्तमनुष्योत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्. वामनांशसमुद्भ- वभूपवृत्तान्तवर्णनम्. कलिद्वितीयतृतीयचरणवर्तमानकालजात- जीवजातवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ८१	३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२	३ ५ ८ १० १५ १६ १७ १७ १७ १८	भगवन्मायास्वरूपदर्शनवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० १०७ जन्मसंसारदोषाख्यापनवर्णनम्. श्लो० १३५ अधर्मपापभेदवर्णनम्. श्लो० ८६ शुभाशुभगतिफलमाप्तिवर्णने यमयातनाप्रकारवर्णनम्. श्लो० २१५ शकटव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३१ तिलकव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २५ अशोकव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १७ करवीरव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १० कोकिलव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २४ बृहत्पुण्यमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३९
२५	१२९	कलिचतुर्थचरणारंभेनरकाजीर्णनिवारणार्थब्रह्मकृतभगवत्स्तुतिवर्णनम्, कल्क्यवतारकथावर्णनम्. अष्टादशकल्पवृत्तान्तवर्णनम्. कल्क्य- र्चामाहात्म्यम्. सत्ययुगारंभदिनमाहात्म्यम्. श्लो० २२३	१३ १४ १५	१९ २१ २२	वृहत्पुण्यमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १०१ यमाद्वितीयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २८ अशूक्यशयनव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २४
२६	१३४	कल्किविजयवृत्तान्तवर्णनम्. ब्राह्मणादिवर्णव्यवस्थापूर्वकाराज्यपद- स्थापनवृत्तान्तवर्णनम्. प्रतिस्पर्गपूर्वोपसंहारफलवर्णनम्. श्लो० ४२ (इति चतुर्थः खण्डः ॥ ४ ॥)	१२ १३ १४	१७ २३	वृहत्पुण्यमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३९ मेघपल्लीवृत्तीयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १५
१		इति प्रतिस्पर्गपूर्वस्थविषयानुक्रमणिका ॥ ३ ॥ अथोत्तरपर्वस्थविषयानुक्रमणिका ॥ ४ ॥	१५ १६ १७	२२ २३	मधुकटुतीयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १७ मेघपल्लीवृत्तीयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १५

अ०	प०	विषयाः	अ०	प०	विषयाः
१८	२३	रंभतृतीयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३८	३७	४०	श्रीपञ्चमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ६०
१९	२४	गोषद्वतृतीयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १७	३८	४२	विशोकषष्ठीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १७
२०	२४	हरिकलिद्वतृतीयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २९	३९	४२	कमलषष्ठीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १५
२१	२५	छलिताव्रतृतीयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ४५	४०	४२	मन्दारषष्ठीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १६
२२	२६	अवियोगव्रतृतीयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३७	४१	४३	छलिताषष्ठीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २१
२३	२७	उमामहेश्वरव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३०	४२	४३	कार्तिकेयपूजाषष्ठीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३०
२४	२७	पुनः प्रकारान्तरेण रंभाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ४१	४३	४४	विजयसप्तमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३०
२५	२८	सौभाग्याष्टकव्रतृतीयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ४८	४४	४५	आदित्यमण्डलविधिवर्णनम्. श्लो० ९
२६	२९	रसकल्याणिव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ७०	४५	४५	त्रयोदशवर्ज्यसप्तमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ५
२७	३१	अर्द्रानन्दकरीव्रतृतीयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २७	४६	४५	कुङ्कुमकरीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ४५
२८	३२	चैत्र-भाद्रपद-माघ-चतुतीयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ६०	४७	४६	उभयसप्तमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २७
२९	३३	अनन्तरव्रतृतीयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ८३	४८	४७	कल्याणसप्तमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १६
३०	३५	अक्षय्यव्रतृतीयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १९	४९	४७	शर्करासप्तमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १८
३१	३५	अंगारकचतुर्थीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ६६	५०	४८	कमलासप्तमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ११
३२	३७	विनायकनभनचतुर्थीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३२	५१	४८	शुभसप्तमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १४
३३	३८	विनायकचतुर्थीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १४	५२	४८	स्नानसप्तमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ४२
३४	३८	पंचमे व्रते शांतिव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १०	५३	४९	अचलासप्तमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ४८
३५	३८	सारस्वतव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २१	५४	५०	बुधाष्टमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ६७
३६	३९	नागपंचमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ६४	५५	५२	जन्माष्टमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ७१

अ०

५६

५३

विषयाः

दूर्वाष्टमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २३

५७

कृष्णष्टमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३१

५८

अनवाष्टमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ७६

५९

सोमाष्टमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २४

६०

श्रीवृक्ष (बिल्व) नवमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ११

६१

ध्वजनवमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ६३

६२

उत्कानवमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १८

६३

दशावतारचरित्रव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३३

६४

आशादशमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ५०

६५

तारकदादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ४९

६६

अरण्यदादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २८

६७

रोहिणीचन्द्रव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १८

६८

हरिहरिरेण्यगर्भमभाराणामवियोगव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २५

६९

गोवत्सदादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ९५

७०

गोविन्दशयोत्थापनदादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ६७

७१

नरिजनदादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ४६

७२

भीमपञ्चकव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ५२

७३

मल्लदादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २१

७४

भीमदादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ७३

अ०

७५

७२

विषयाः

श्रवणदादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ७७

७६

७३

विजयश्रवणदादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ६९

७७

७५

संसाप्तिदादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १३

७८

७५

गोविन्ददादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १४

७९

७५

अखण्डदादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २६

८०

७६

मनोरथदादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३०

८१

७७

उत्कादादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १४

८२

७७

सुकृतदादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ७३

८३

७९

धरणीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १५७

८४

८२

विशोकदादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ५८

८५

८३

विभूतिदादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ५७

८६

८५

मदनदादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३८

८७

८६

अबाधकव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १६

८८

८६

मन्दारनिर्वाकर्वीरमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १०

८९

८६

यमदर्शनत्रयोदशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ५२

९०

८७

अनङ्गत्रयोदशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ४९

९१

८९

पालीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १२

९२

८९

रंभाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १६

९३

८९

आग्नेयीचतुर्दशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ८०

अ०	प०	विषयाः
१४	११	अनन्तचतुर्दशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ७५
१५	१३	श्रवणिकाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ४८
१६	१४	नक्षत्रावसविधानवर्णनम्. श्लो० १६
१७	१४	शिवचतुर्दशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३४
१८	१५	फल्गुमासचतुर्दशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २९
१९	१६	विजयपौर्णमासव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ७१
१००	१७	वैशाखीकार्तिकीमाघपौर्णमासव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २४
१०१	१८	युगादितिथिव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३४
१०२	१९	वटसावित्रीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ९८
१०३	१०१	क्रीतिस्यां कृत्तिकाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ५१
१०४	१०२	पूर्णमासैरथव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २९
१०५	१०३	विशोक्पौर्णिमाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २४
१०६	१०३	अनन्तव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ७०
१०७	१०५	सामरायणीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ७१
१०८	१०६	नक्षत्रपुरुषव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ४३
१०९	१०७	शिवनक्षत्रपुरुषव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३५
११०	१०८	संपूर्णव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३६
१११	१०९	कामदानवेष्टयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ६६
११२	११०	वृन्ताकव्रतविधिवर्णनम्. गद्यम् १

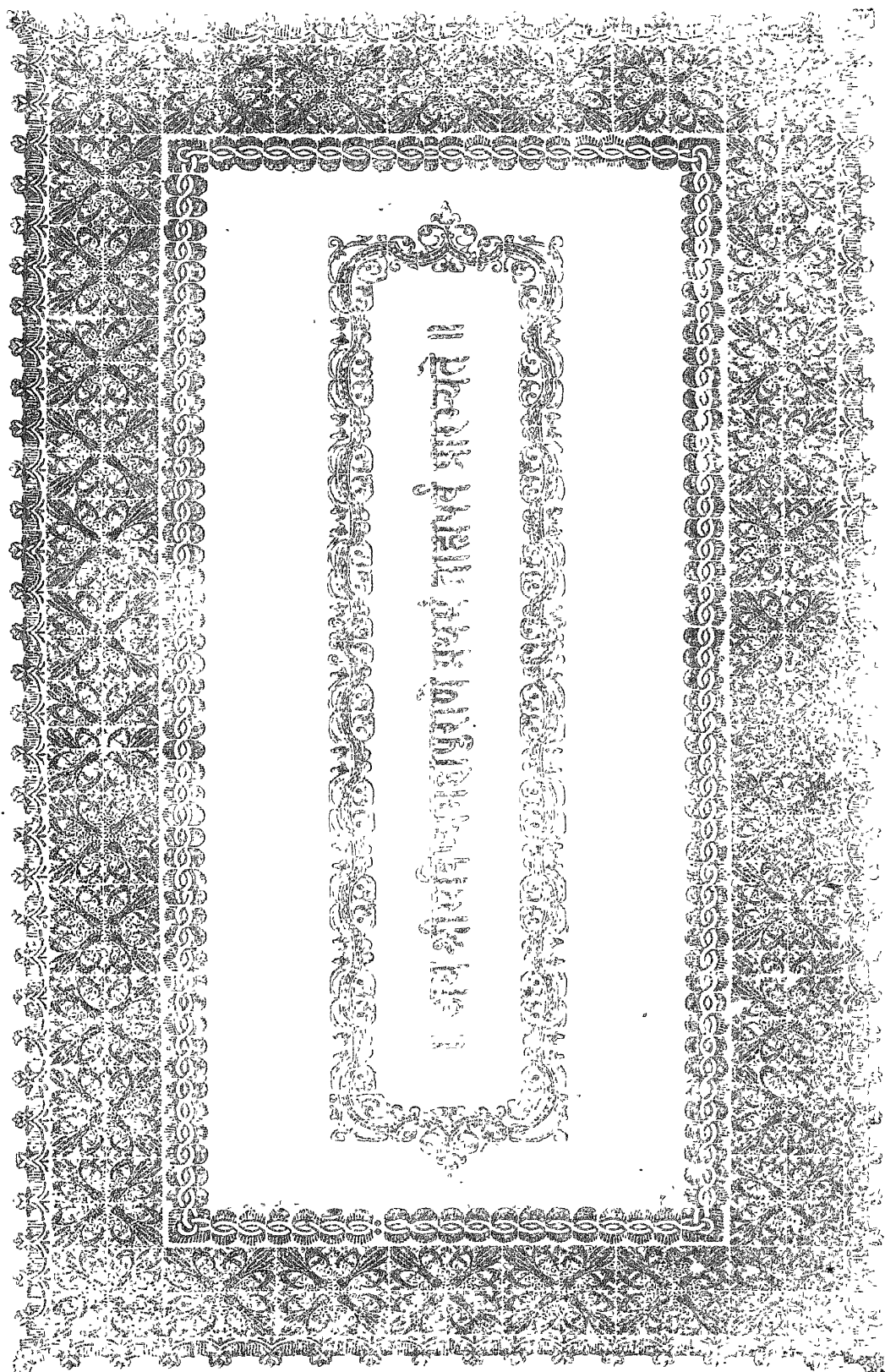
अ०	प०	विषयाः
११३	१११	ग्रहक्षत्रव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ४४
११४	११२	श्रौतेश्वरव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ५१
११५	११३	आदित्यदिननक्षत्रविधिवर्णनम्. श्लो० २३
११६	११४	संक्रान्त्युद्यापनवर्णनम्. श्लो० १७
११७	११४	विष्टिव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ४७
११८	११५	अगस्त्यार्थविधिव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ८४
११९	११७	अभिनवचन्द्रार्थव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ११
१२०	११७	शुक्रबृहस्पत्यर्षवर्षाविधिवर्णनम्. श्लो० १६
१२१	११८	व्रतपञ्चशीतिमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १८७
१२२	१२२	माघस्नानविधिवर्णनम्. श्लो० ३६
१२३	१२३	नित्यस्नानविधिवर्णनम्. श्लो० ३३
१२४	१२३	रुद्रस्नानविधिवर्णनम्. श्लो० ३२
१२५	१२४	चन्द्रादित्यग्रहस्नानविधिवर्णनम्. श्लो० २१
१२६	१२५	अपरसांभारायणीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ४८
१२७	१२६	वापिकूपतडागोत्सर्गविधिवर्णनम्. श्लो० ९१
१२८	१२८	वृक्षोद्यापनविधिवर्णनम्. श्लो० ४५
१२९	१२९	देवपूजाफलव्रतवर्णनम्. श्लो० ५३
१३०	१२९	दीपदानविधिवर्णनम्. श्लो० ६९
१३१	१३१	बुधोत्सर्गविधिवर्णनम्. श्लो० २३
१३२	१३१	फाल्गुनपूर्णिमोत्सववर्णनम्. श्लो० ५३

अ०	प०	विषयाः
१३३	१३३	आन्दोलकाविधिवर्णनम्. श्लो० ५९
१३४	१३४	दमनकान्दोलकरथयात्रामहोत्सववर्णनम्. श्लो० ७२
१३५	१३६	मदनमहोत्सववर्णनम्. श्लो० ३६
१३६	१३६	भूतमात्रुत्सवविधिवर्णनम्. श्लो० ४२
१३७	१३७	आवणपूर्णिमारक्षाबन्धनविधिवर्णनम्. श्लो० २३
१३८	१३८	महानवमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ११६
१३९	१४१	महेन्द्रध्वजमहोत्सववर्णनम्. श्लो० ४३
१४०	१४२	दीपालिकोत्सववर्णनम्. श्लो० ७६
१४१	१४३	नवग्रहलक्षविधिवर्णनम्. श्लो० १२२
१४२	१४६	कोटिहोमविधिवर्णनम्. श्लो० ८१
१४३	१४८	महाशान्तिविधिवर्णनम्. श्लो० ४६
१४४	१४९	गणनाथशान्तिविधिवर्णनम्. श्लो० २७
१४५	१५०	नक्षत्रहोमविधिवर्णनम्. श्लो० २३
१४६	१५०	अपराधशतव्रतवर्णनम्. श्लो० ६१
१४७	१५१	कांचनपुराव्रतवर्णनम्. श्लो० ८८
१४९	१५३	कन्याप्रदानमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ११
१४९	१५४	ब्राह्मणशुश्रूषाविधिवर्णनम्. श्लो० ९
१५०	१५४	वृषदानविधिवर्णनम्. श्लो० १७
१५१	१५४	प्रत्यक्षधेनुदानविधिवर्णनम्. श्लो० ३९
१५२	१५५	तिलधेनुदानविधिवर्णनम्. श्लो० ४२

अ०	प०	विषयाः
१५३	१५६	जलधेनुदानविधिवर्णनम्. श्लो० ७२
१५४	१५८	घृतधेनुदानविधिवर्णनम्. श्लो० १९
१५५	१५८	लवणधेनुदानविधिवर्णनम्. श्लो० २३
१५६	१५९	काञ्चनधेनुदानविधिवर्णनम्. श्लो० २८
१५७	१६०	रत्नधेनुदानविधिवर्णनम्. श्लो० १८
१५८	१६०	उभयमुखीगोदानविधिवर्णनम्. श्लो० १५
१५९	१६०	गोसहस्रप्रदानविधिवर्णनम्. श्लो० ४७
१६०	१६२	वृषप्रदानविधिवर्णनम्. १६
१६१	१६२	कपिलादानमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ८१
१६२	१६४	महिषादानविधिवर्णनम्. श्लो० २१
१६३	१६४	अविदानविधिवर्णनम्. श्लो० २२
१६४	१६५	भूमिदानविधिवर्णनम्. श्लो० ४२
१६५	१६६	सौवर्णपृथिवीदानविधिवर्णनम्. श्लो० ३३
१६६	१६७	हलपंक्तिदानविधिवर्णनम्. श्लो० २९
१६७	१६७	आपाकदानविधिवर्णनम्. श्लो० ३८
१६८	१६८	गृहदानविधिवर्णनम्. श्लो० ४५
१६९	१७०	अन्नदानमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ७५
१७०	१७१	स्थालिदानविधिवर्णनम्. श्लो० ३२
१७१	१७२	दासीदानविधिवर्णनम्. श्लो० २३
१७२	१७३	प्रपादानविधिवर्णनम्. श्लो० २६
१७३	१७४	अग्निष्टिकादानविधिवर्णनम्. श्लो० १२

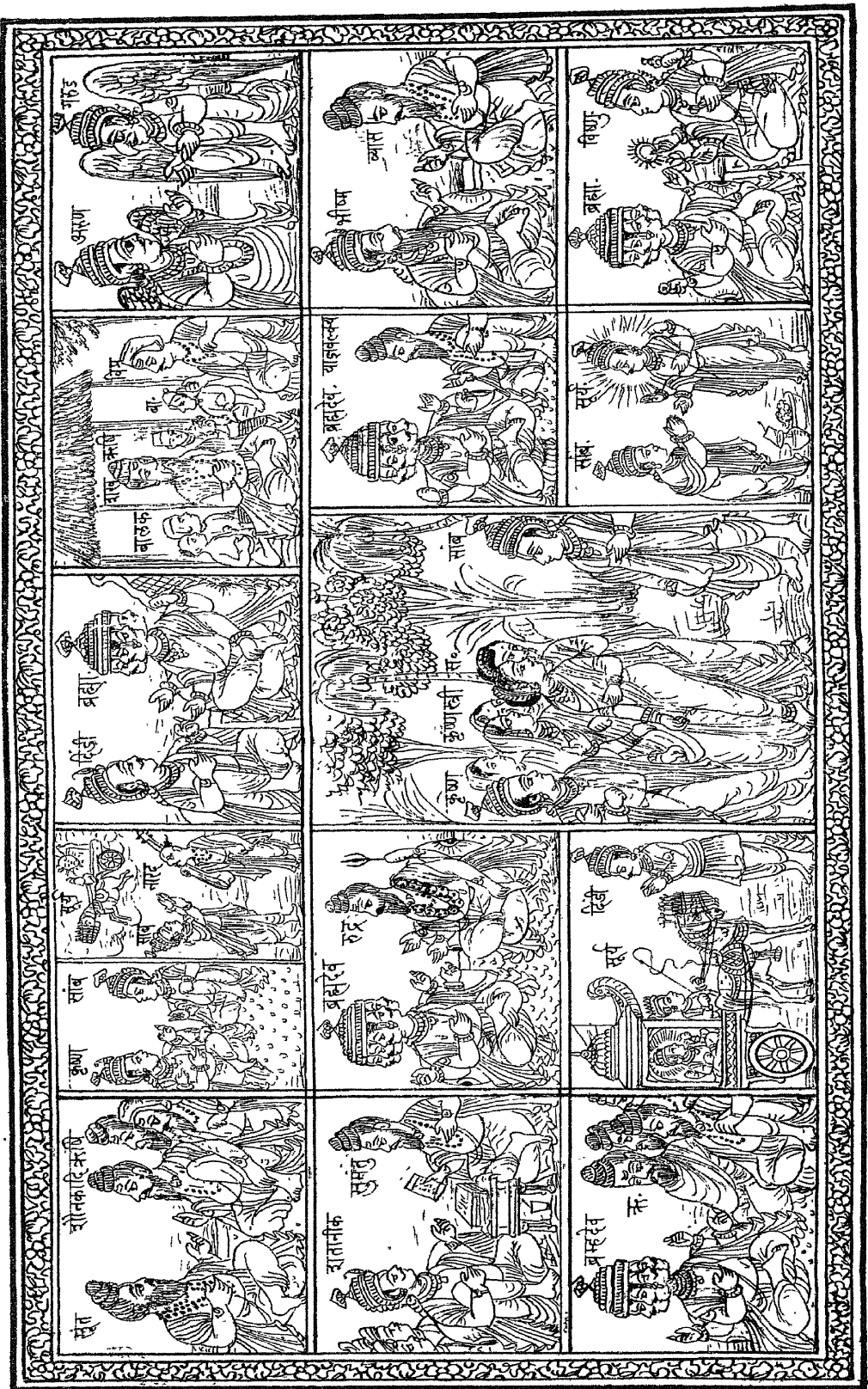
अ०	प०	विषयाः	अ०	प०	विषयाः
१७४	१७४	विद्यादानविधिवर्णनम्. श्लो० २९	१९३	१९०	तिथिदानमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ६६
१७५	१७५	तुल्यपुरुषदानविधिवर्णनम्. श्लो० ९९	१९४	१९२	वराहदानविधिवर्णनम्. श्लो० २२
१७६	१७७	हिरण्यगर्भदानविधिवर्णनम्. श्लो० ६९	१९५	१९२	धान्यपर्वतदानविधिवर्णनम्. श्लो० ४८
१७७	१७९	ब्रह्मण्डदानविधिवर्णनम्. श्लो० ४६	१९६	१९४	लवणपर्वतदानविधिवर्णनम्. श्लो० ११
१७८	१८०	कलपवृक्षदानविधिवर्णनम्. श्लो० ४३	१९७	१९४	गुडाचलदानविधिवर्णनम्. श्लो० २६
१७९	१८१	कलसलतादानविधिवर्णनम्. श्लो० १९	१९८	१९५	हेमाचलदानविधिवर्णनम्. श्लो० ९
१८०	१८२	गजरथाश्वरथदानविधिवर्णनम्. श्लो० ५०	१९९	१९५	तिलाचलदानविधिवर्णनम्. श्लो० २६
१८१	१८३	कालपुरुषदानविधिवर्णनम्. श्लो० २७	२००	१९५	कार्णसाचलदानविधिवर्णनम्. श्लो० १०
१८२	१८३	सप्तसागरदानविधिवर्णनम्. श्लो० १९	२०१	१९६	वृताचलदानविधिवर्णनम्. श्लो० १३
१८३	१८४	महाभूतवटदानविधिवर्णनम्. श्लो० १७	२०२	१९६	रत्नाचलदानविधिवर्णनम्. श्लो० १३
१८४	१८४	शय्यादानविधिवर्णनम्. श्लो० २३	२०३	१९६	रौप्याचलदानविधिवर्णनम्. श्लो० ११
१८५	१८५	आत्ममतिक्रितदानविधिवर्णनम्. श्लो० १७	२०४	१९७	शर्कराचलदानविधिवर्णनम्. श्लो० ३८
१८६	१८५	हिरण्यश्वदानविधिवर्णनम्. श्लो० १४	२०५	१९८	सदाचारधर्मवर्णनम्. श्लो० १५३
१८७	१८६	हिरण्यश्वरथदानविधिवर्णनम्. श्लो० १४	२०६	२०१	रोहिणीचन्द्रशयनवतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३०
१८८	१८६	कृष्णानिदानविधिवर्णनम्. श्लो० २१	२०७	२०२	कृष्णगुर्धिति रसंवादसमाप्तिः, श्रीकृष्णस्य द्वारकां प्रति गमनवर्णनम्. श्लो० १५
१८९	१८७	हेमहस्तिरथदानविधिवर्णनम्. श्लो० १३	२०८	२०२	उत्तरपर्वस्थसंक्षिप्तविषयानुक्रमणिकावर्णनम्. ग्रन्थसमाप्तिवर्णनम्. श्लो० ३४
१९०	१८७	विश्वचक्रदानविधिवर्णनम्. श्लो० २९			
१९१	१८८	भुवनपतिष्ठामाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ६८			
१९२	१८९	नक्षत्रदानविधिवर्णनम्. श्लो० ३९			

इति खानदेशीयरावेरग्रामनिवासिपरशुरामभट्टनयगोविन्दशास्त्रि-
विरचिता भविष्यपुराणस्य विषयानुक्रमणिका सम्पूर्णा ।

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

ब्राह्मपर्व १.

श्रीगणेशायनमः ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं च वनरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥
 जयति पराशरमुतुः सत्यवती हृदयनन्दनो व्यासः ॥ यस्यास्य कमलगलितं वाङ्मयममृतं जगति पवति ॥ २ ॥ मूकं करोति वाचालं पण्डितं वयते
 गिरिम् ॥ यत्कृपा तमहं देव परमानन्दमाधवम् ॥ ३ ॥ पराशर्यवचः सरोजमलंगीतार्थं धोतकटं नानाख्यानककेसरहारिकथासंवेधनाञ्जो
 धितम् ॥ लोकैस्सज्जनपदैर्हरहरः संपीयमानं मुदाभूयाद्भारतपंकजकलमलप्रध्वंसिनः श्रेयसे ॥ ४ ॥ योगो ज्ञातं कनकशृंगमयं ददाति विप्राय वै
 दविदुषे च बहुश्रुताय ॥ पुण्यां भविष्यसु कथां शृणुयात्समग्रां पुण्यसंभवं ततस्य च तस्यैव ॥ ५ ॥ कृत्वा पुराणानि पराशरात्मजः सर्वान्य
 नेकानि सुखावहानि ॥ तत्रात्मसौख्याय भविष्यधर्मान्कलौ युगे भाविलिखे स्वसर्वम् ॥ ६ ॥ तत्रापि सर्वेष्वारप्रमुखैः पराशराद्यैर्मुनिभिः प्रणी
 तान् ॥ स्मृत्युक्तधर्मागमसंहितार्थान्व्यासः समासादवद्ब्रविष्यम् ॥ ७ ॥ अल्पायुषो लोकजनान्समीक्ष्य विद्याविहीनान्पशुवत्सु चेष्टितान् ॥
 तेषां सुखार्थं प्रतिबोधनाय व्यासः पुराणं प्रथितं चकार ॥ ८ ॥ जयति सुवनदीपो भास्करो लोककर्ता जयति च शिशिदेहः शार्ङ्गधन्वा मुरारिः ॥
 जयति च शशिमौली रुद्रनामाभिधेयो जयति च सतु देवो भानुमांश्चित्रभानुः ॥ ९ ॥ श्रिया वृत्तं तुराजानं ज्ञातानीकं महाबलम् ॥ अभिजगमुर्महात्मानः
 सर्वेन्द्रधुंज हर्षयः ॥ २ ॥ भृगुरत्रिर्वसिष्ठश्च पुलस्त्यश्च पुलहः क्रतुः ॥ पराशरस्तथा व्यासः सुमन्तुर्जैमिनिस्तथा ॥ ३ ॥ मुनिः पैलोयाज्ञवल्क्ययोगीत
 मस्तुमहातपाः ॥ भारद्वाजो मुनिर्धीमांस्तथानारदपर्वतौ ॥ ४ ॥ वैशंपायनो महात्मा शौनकश्च महातपाः ॥ दक्षो गिरास्तथा गार्गा लवश्च महातपाः
 ॥ ५ ॥ तानागतानृषीन् दृष्ट्वा ज्ञातानीको महीपतिः ॥ विधिवत्पूजयामास अभिगम्य महामतिः ॥ ६ ॥ पुरोहितं पुरस्कृत्य अर्घ्यांस्वागतेन च ॥ पूज
 यित्वा ततः सर्वान् प्रणम्य शिरसाभ्युक्षम् ॥ ७ ॥ सुखासीनस्ततो राजानिरातं कान्यतक्कमान् ॥ उवाच प्रणतो भूत्वा बाहुमुद्धृत्य दक्षिणम् ॥ ८ ॥
 इदानीं सफलं जन्म मन्येऽहं भुविसत्तमाः ॥ आत्मनो द्विजशार्दूलस्तथा कीर्तियशो बलम् ॥ ९ ॥ धन्योऽहं पुण्यकर्माचरतो मां द्रष्टुमा
 गताः ॥ येषां स्मरणमात्रेण युष्माकं पूयते नरः ॥ १० ॥ श्रोतुमिच्छाम्यहं किंचिद्भर्मशास्त्रमनुत्तमम् ॥ आनृशंस्यं समाश्रित्य कथयन्
 महाबलाः ॥ ११ ॥ येनाहं धर्मशास्त्रं तु श्रुत्वा गच्छे परांगतिम् ॥ यथागतो मम पिता श्रुत्वा वैभारतं पुरा ॥ १२ ॥ तथेत्तास्ते न

राज्ञैर्वैब्राह्मणस्तेसमंततः ॥ समागम्यमिथस्तेतुविमृश्यचमृशंतदा ॥ १३ ॥ पूजयित्वाततोव्यासामिदं वचनमब्रुवन् ॥ व्यासं
 प्रसादयविभोएषतेकथयिष्यति ॥ १४ ॥ तिष्ठत्यस्मिन्महाबाहोवयंकुंनशुक्लमः ॥ तिष्ठमानेगुरोशिष्यः कथं वक्तिमहामते ॥
 ॥ १५ ॥ अयंगुरुः सदस्माकंसाक्षात्रारायणस्तथा ॥ कृपालुश्चतथाचर्यं तथादिव्यविधानवित् ॥ १६ ॥ चतुर्णामपि वर्णानां पावनना
 यमहात्मनाम् ॥ धर्मशास्त्रमनेनोक्तं धर्मवैः सुसमाचिन्तम् ॥ १७ ॥ विभेति गहनच्छास्त्राल्लोको व्याधिरिवोषधात् ॥ भारतस्य च विस्तारो
 मुनिना व्याहृतः स्वयम् ॥ १८ ॥ यथा स्वादु च पथ्यं च दद्यात्स्वं भिषगौषधम् ॥ तथा रम्यं च शास्त्रं च भारतं कृतवान्मुनिः ॥ १९ ॥ अस्ति
 क्यारोहसापानमेतद्भारतमुच्यते ॥ तच्छ्रुत्वा स्वर्गनरकौलोकः साक्षाद्विदेक्षते ॥ २० ॥ देवतार्थं तपसां भारतो देवि निश्चयः ॥ न ज्ञान्यते ना
 स्ति कततस्य मीमांसकैरपि ॥ २१ ॥ विष्णोर्देवेषु देवेषु गुरुषु ब्राह्मणेषु च ॥ भक्तिर्भवति कल्याणी भारतो देवी मताम् ॥ २२ ॥ धर्मार्थका
 ममोक्षाणां भारतस्ति द्विविह ॥ अजिह्वो भारतः पंथानि वर्णपदगामिनाम् ॥ २३ ॥ मोक्षधर्मार्थं कामानां प्रपंचो भारतैकतः ॥ अनित्यताप
 संतप्ता भवंति तस्य मुक्तये ॥ २४ ॥ विपत्तिं भारतच्छ्रुत्वा वृष्णिपांडवंसंपदाम् ॥ दुःखावसानाद्वा जेद्रुण्यं च संश्रयेद्बुधः ॥ २५ ॥ एवं विधमा
 रतं वै प्रोक्तं येन महात्मना ॥ सोऽयं नारायणः साक्षाद्रासत् रूपमिहामुनिः ॥ २६ ॥ स ते पावचनं श्रुत्वा प्रतापी यो महीपतिः ॥ प्रसादयामास मु
 निं व्यासं शास्त्रविशारदम् ॥ २७ ॥ इतानीक उवाच ॥ अंजलिः शिरसा ब्रह्मन्कृतोऽयं पादयोस्तव ॥ ब्रह्मि धर्मं शास्त्रं तु येन हतू तं व्रजे ॥ २८ ॥
 समुद्धर भवादस्मात्कीर्तयित्वा कथां शुभाम् ॥ यथा मम पिता पूर्वकीर्तयित्वा तु भारतम् ॥ २९ ॥ तस्मै तद्वचनं श्रुत्वा व्यासो वचनमब्रवीत् ॥
 एष शिष्यः सुमंतुर्मे कथयिष्यति ते प्रभो ॥ ३० ॥ यदिच्छसि महाबाहो प्रीतिं दं चाद्धु तं शुभम् ॥ श्रव्यं भरतः शार्दूलसर्वपापभयापहम् ॥ ३१ ॥
 यथा विशंपाया येन नुराप्रोक्तं पितुस्तव ॥ महाभारतं व्याख्यानं ब्रह्महत्याव्यपोहनम् ॥ ३२ ॥ अथ तमृषयः सर्वराजानमिदमब्रुवन् ॥ साधुप्रोक्तं

१ भृशुम्-इति पाठः । २ स्वयंगुरुः सदाध्यक्षो यथा नारायणस्तथा-इ०पा० । ३ भारतशास्त्रसारोऽयमत्रः काव्यात्मना कृतः-इ०पा० । ४ विद्वत्सु-इ०
 पा० । ५ सिद्धयसंशयः-इ०पा० । ६ भारतं वै पंचविधम्-इ०पा० । ७ महामतिः-इ०पा० । ८ सर्वशास्त्रं च-इ०पा० ।

महाबाहोव्यासेनामितबुद्धिना ॥ ३३ ॥ सुमंतुं पृच्छराजर्षेः सर्वशास्त्रविशारदम् ॥ अस्माकमपिराजेंद्रश्रवणे जायते मतिः ॥ ३४ ॥ अथ व्या-
सो महातेजाः सुमंतुं मुषि मब्रवीत् ॥ कथयास्मै कथास्तातयाः श्रुत्वा मिदं ते नृपः ॥ ३५ ॥ भारतादिकथानां तु यत्रास्य रमे ते मनः ॥ असावपि महा-
तेजाः श्रुत्वा भावं महामतेः ॥ ३६ ॥ व्यासस्य द्विजशार्दूलऋषीणां चापि सर्वशः ॥ चकार वक्तुं समस्तस्मै राज्ञे महामतिः ॥ ३७ ॥ व्यासस्य शा-
सनाद्विप्रऋषीणां चैव सर्वशः ॥ अथ राजा महातेजा आजमीढो द्विजोत्तमम् ॥ ३८ ॥ प्रणम्य शिरसा त्यर्थं प्रवक्तुमुपचक्रमे ॥ शतानि क उवाच ॥
पुण्याख्यानं मम ब्रह्मन्पावनय प्रकीर्तय ॥ ३९ ॥ श्रुत्वा यद्ब्राह्मणश्रेष्ठमुच्येऽहं सर्वपातकात् ॥ सुमंतुरुवाच ॥ नानाविधानि शास्त्राणि सति पु-
ण्यानि भारत ॥ ४० ॥ यानि श्रुत्वा नरो राजन्मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ किमिच्छसि महाबाहो श्रोतुं येन ब्रवीमि ते ॥ ४१ ॥ भारतादिकथानां तु
या सुधर्मादयः स्थिताः ॥ शतानि क उवाच ॥ मतानि कानि विप्रैर्द्रुधर्मशास्त्राणि सुव्रत ॥ ४२ ॥ यानि श्रुत्वा नरो विप्रमुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥
सुमंतुरुवाच ॥ श्रूयतां धर्मशास्त्राणि मनुर्विष्णुयर्मोऽंगिराः ॥ ४३ ॥ वसिष्ठदक्षसंवर्ते शतातपपराक्षराः ॥ आपस्तंबोऽथ उद्गनाका-
न्यायनवृहस्पती ॥ ४४ ॥ गौतमः शंखलिखितौ हारीतोऽत्रि तथापि वा ॥ एतानि धर्मशास्त्राणि श्रुत्वा ज्ञात्वा च भारत ॥ ४५ ॥
वृंदारकपुरं गत्वा मोदते न त्रसंशयः ॥ शतानी क उवाच ॥ यान्येतां नित्यं यो क्तानि धर्मशास्त्राणि सुव्रत ॥ ४६ ॥ नेच्छा-
मि श्रोतुं विप्रैर्द्रुश्रुतान्येतानि हि द्विजाः ॥ त्रयाणामपि वर्णानां प्रोक्तानामपि पंडितैः ॥ ४७ ॥ श्रेयसेन तु शूद्राणां तत्र मेव च न शृणु ॥
चतुर्णामिह वर्णानां श्रेयसेयानि सुव्रत ॥ ४८ ॥ भवंति द्विजशार्दूलश्रुतानि भुवनत्रये ॥ विशेषतश्चतुर्थस्य वर्णस्य द्विजसत्तम ॥ ४९ ॥
ब्राह्मणादिषु वर्णेषु त्रिषु वेदाः प्रकल्पिताः ॥ मन्वादीनि च शास्त्राणि तथंगा नि समंततः ॥ ५० ॥ शूद्राश्चैव भृशं दीनाः प्रातिभाति प्रमद्विज ॥
धर्मार्थकाममोक्षस्य शक्ताः स्युरवेनेकथम् ॥ ५१ ॥ आगमेन विहीना हि अहो कष्टं मंतं म ॥ कश्चैषा मागमः प्रोक्तः पुरा द्विजमनीषिभिः ॥ ५२ ॥
त्रिवर्गप्राप्तये ब्रह्मच्छ्रेयसे च तथा भयोः ॥ सुमंतुरुवाच ॥ साधुसाधु महाबाहो शृणु मे परमं वचः ॥ ५३ ॥ चतुर्णामपि वर्णानां यानि प्रोक्तानि श्रे-

यसे ॥ धर्मशास्त्राणि राजेन्द्रशृणुतानि नृपोत्तम ॥ ५४ ॥ विशेषतश्च शूद्राणां पावनानि मनीषिभिः ॥ अष्टादशपुराणानि चरितरावस्य च ॥ ५५ ॥ रामस्य कुरुशार्दूलधर्मकामार्थसिद्ध्ये ॥ तथोक्तं भारतं वीरपराशर्येण धीमता ॥ ५६ ॥ वेदार्थसकलं योज्यं धर्मशास्त्राणि च प्रभो ॥ कृपालुना कृतं शास्त्रं चतुर्णामिह श्रेयसे ॥ ५७ ॥ वर्णानां भवमश्रानं कृतं पोतमनुत्तमम् ॥ अष्टादशपुराणानि अष्टौ व्याकरणा निच ॥ ५८ ॥ ज्ञात्वा सत्यवती सुनुश्चेकं भारतं संहिताम् ॥ यां श्रुत्वा पुरुषो राजन्मुच्यते ब्रह्महत्याया ॥ ५९ ॥ प्रथमं प्रोच्यते ब्राह्मिद्वितीयं मद्रुच्यते ॥ याम्यप्रोक्तं ततो रौद्रं वायव्यं वारुणं तथा ॥ ६० ॥ सावित्रं च तथा प्रोक्तमष्टमं वैष्णवं तथा ॥ एतानि व्याकरणा निहपुराणानि निबोध मे ॥ ६१ ॥ ब्राह्मणं पाद्मवैष्णवं च शैवं भागवतं तथा ॥ तथान्यं नारदीयं च मार्कण्डेयं च सप्तमम् ॥ ६२ ॥ अग्नये महर्षिभिरविष्यन् वमस्मृतम् ॥ दशमं ब्रह्मवैवर्ते लैंग्यमेकादशं स्मृतम् ॥ ६३ ॥ वाराहं दशप्रोक्तं स्कान्दं चैव त्रयोदशम् ॥ चतुर्दशं वामनचक्रौषं पंचदशं स्मृतम् ॥ ६४ ॥ मात्स्यं च गारुडं चैव ब्रह्मांडं च तैत्तिरीयम् ॥ एतानि कुरुशार्दूलधर्मशास्त्राणि पंडितैः ॥ ६५ ॥ साधारणानि प्रोक्तानि वर्णानां श्रेयसे सदा ॥ चतुर्णामिह राजेन्द्र श्रोतुमर्हणि सुव्रत ॥ ६६ ॥ किमिच्छसि महर्षि श्रोतुमेषां नृपोत्तम ॥ शतानीक उवाच ॥ भारतं तु श्रुतं विप्रतात स्यात्कथं तेन तु ॥ ६७ ॥ रामस्य चरितं चापि श्रुतं ब्रह्मन्समंततः ॥ पुराणानि च विप्रद्रुमविष्यन्तु सुव्रत ॥ ६८ ॥ पुराणं वद विप्रद्रुमविष्यं कौतुकहिमे ॥ सुमंतुरुवाच ॥ साधुसाधु महर्षिवाहो साधुष्टोऽस्मिमानद ॥ ६९ ॥ शृणु मे वद तोराजन् पुराणं न वममहत् ॥ यच्छ्रुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते मानवानुप ॥ ७० ॥ अश्वमेधं च संप्राप्य गच्छेद्राजौ न संशयः ॥ इदं तु ब्रह्मण प्रोक्तं धर्मशास्त्रमनुत्तमम् ॥ ७१ ॥ विदुषा ब्राह्मणेनैव दमव्येत्यव्यं प्रयत्नतः ॥ शिष्येभ्यश्चैव तत्तत्त्वं चातुर्वर्ण्येभ्य एव हि ॥ ७२ ॥ अध्येतव्यं न चान्येन ब्राह्मणं क्षत्रियं विना ॥ श्रोतव्यमेव शूद्रेण नाध्येतव्यं कदाचन ॥ ७३ ॥ देवाचार्यपुरतः कृत्वा ब्राह्मणं श्रुतं नृपोत्तम ॥ श्रोतव्यमेव शूद्रेऽश्वत्थान्यैश्चाद्विजातिभिः ॥ ७४ ॥ श्रौतं स्मार्तं हि वैधर्म्यं प्रोक्तमस्मिन्नृपोत्तम ॥ तस्माच्छूद्रैर्विना विप्रान्न श्रो

१ कर्मशास्त्राणि-इ०पा० । २ वागुरेव च-इ०पा० । ३ तदा-इ०पा० । ४ आज्ञागतेन मे-इ०पा० । ५ पूज्योऽसि सुव्रत-इ०पा० । ६ विशेषतः-इ०पा० । ७ कथं वम-इ०पा० । ८ अग्रतः-इ०पा० ।

तव्यकथंचन ॥ ७६ ॥ इदंशस्त्रमधीयानोब्राह्मणःसंशितव्रतः ॥ मनोवाग्देहजैर्ब्रित्यकर्मदोषैर्नल्लिप्यते ॥ ७६ ॥ शृण्वन्तिचापियेराजन्म
नयावैब्राह्मणादयः ॥ मुच्यन्तेपातकैःसर्वैर्गच्छन्तिचदिवंप्रभो ॥ ७७ ॥ श्रावयेन्नापियोविप्रःसर्वान्घ्नोत्तम ॥ सगुरुःप्रोच्यतेतातवर्णाना
मिहसर्वशः ॥ ७८ ॥ सपूज्यःसर्वकालेषुसर्ववर्णैर्नराधिप ॥ पृथिवीचितथैवमांकृत्स्नामेकोपिसोऽहति ॥ ७९ ॥ इदंस्वस्त्ययनश्रेष्ठमिदंबुद्धि
विवर्धनम् ॥ इदंयज्ञस्यंसतमिदंनिःश्रेयसंपरम् ॥ ८० ॥ अस्मिन्धर्मोऽखिलेनोक्तोगुणदोषौचकर्मणाम् ॥ चतुर्णामपि वर्णानामाचारश्चा
पिज्ञाश्चतः ॥ ८१ ॥ आचारःप्रथमोधर्मःश्रुत्युक्तश्चनरोत्तम ॥ तस्मादस्मिन्समायुक्तोनित्यस्यादात्मवान्द्विजः ॥ ८२ ॥ आचाराद्विच्युतो
विप्रानवेदफलमश्नुते ॥ आचारेणचसंयुक्तःसंपूर्णफलभाक्स्मृतः ॥ ८३ ॥ एवमाचारतोद्वद्वाधर्मस्यमुनयोगतिम् ॥ सर्वस्यतपसोमूलमाचार
जगृहुःपरम् ॥ ८४ ॥ अन्येचमानवारजान्नाचारंसेश्रिताःसदा ॥ एवमस्मिन्पुराणेतुआचारस्यतुर्कोतनम् ॥ ८५ ॥ वृत्तांतानिचराजेन्द्रत
थाचोक्तानिपंडितैः ॥ त्रिलोक्यास्तुसमुत्पत्तिंसेस्कारविधिसुतमम् ॥ ८६ ॥ श्रवणंचेतिहासस्यविधानंकथ्यतेनृप ॥ तथास्मिन्कथ्यतेरा
जन्माहात्म्यंवाचकस्यतु ॥ ८७ ॥ व्रतचर्याश्रमाचाराःस्नातकस्यपरोविधिः ॥ दारादिगमनंचैवविवाहानांचलक्षणम् ॥ ८८ ॥ पुंसांचल
णंराजन्योषितानांचकथ्यते ॥ महायज्ञविधानंचशास्त्रकल्पंचशाश्वतम् ॥ ८९ ॥ पृथिव्यालक्षणंतातदेवार्चायाःसुलक्षणम् ॥ वृत्तीनांलक्षणं
चैवस्नातकस्यव्रतानिच ॥ ९० ॥ भक्ष्याभक्ष्यंचशौचंचद्रव्याणांशुद्धिमेवच ॥ स्त्रीधर्मयोगंतापस्यमोक्षसंन्यासमेवच ॥ ९१ ॥ राज्ञश्चधर्मम
खिलंकार्याणांचविनिर्णयम् ॥ माहात्म्यंसवितुश्चात्रतीर्थानांचविशम्पते ॥ ९२ ॥ नारायणस्यमाहात्म्यंतथारुद्रस्यकथ्यते ॥ महा
भाग्यंचविप्राणांमाहात्म्यंपुस्तकस्यच ॥ ९३ ॥ दुर्गादेव्यास्तथाचोक्तंसेत्यस्यचमहामते ॥ संक्षिप्तंसंविधानंचधर्मःस्त्रीपुं
सयोरपि ॥ ९४ ॥ विभागंधर्मद्यूतंचकथकानांचशोधनम् ॥ वैश्यशूद्राद्रेपचारंचसंकार्णानांचसंभवम् ॥ ९५ ॥ आप
द्धर्मंचवर्णानांप्रायश्चित्तविधितथा ॥ संध्याविधिंप्रेतशुद्धिस्नानतर्पणयोर्विधिम् ॥ ९६ ॥ वैश्वदेवविधिंचापितथाभोज्यवि

धिनुप ॥ लक्षणदंतकाष्ठस्यचरणव्यूहमुत्तमम् ॥ ९७ ॥ संसारगमनंचैवत्रिविधं कर्मसंभवम् ॥ नैःश्रेयसं कर्मणां च गुणद्वयं परीक्षणम् ॥ ९८ ॥ दाराणं लक्षणं प्रोक्तं तथा पात्रपरीक्षणम् ॥ प्रसूतिचापि गर्भस्य तथा कर्मफलं नृप ॥ ९९ ॥ जातिधर्मान्कुलधर्मान्चैव धर्मश्च पार्थिव ॥ वैतानव्रतिकां च तथा सौप्रोक्तवान्विभुः ॥ १०० ॥ ब्रह्माकुरु कुरुलश्रेष्ठ शंकराय महात्मने ॥ शंकरेण तथा विष्णोः कथितं कुरु नंदन ॥ १०१ ॥ विष्णुनापि पुनः प्रोक्तं नारदाय महापते ॥ नारदात्प्राप्तं वाञ्छकः शक्रादिपराशरः ॥ १०२ ॥ पराशरात्ततो व्यासो व्यासादपि मया विभो ॥ एवं परंपराप्राप्तं पुराणमिदमुत्तमम् ॥ १०३ ॥ शृणु त्वमपि राजेन्द्र मत्संज्ञात्परहितम् ॥ सर्वान्येव पुराणा निःसंज्ञेयानि नरपते ॥ १०४ ॥ द्वादशैव सहस्राणि प्रोक्तानि ह मनोविभिः ॥ पुनर्वृद्धिगतानि हि आख्या नैर्विधैर्विधैः ॥ १०५ ॥ यथास्कांदं तथा चेदं भविष्यं कुरु नंदन ॥ स्कांदं शतसहस्रं तु लोकानां ज्ञातमेव हि ॥ १०६ ॥ भविष्यमेतद्वर्षाणालंक्षाद्धर्मस्य यत्कृतम् ॥ तच्छ्रुत्वा पुरुषो भक्त्या इदं फलमवाप्नुयात् ॥ १०७ ॥ ऋद्धिर्वृद्धिस्तथा श्रीश्च भवति तस्य निश्चितम् ॥ १०८ ॥ इति श्री भविष्य महापुराणे शतार्द्धसहस्रसंहितायां ब्राह्मणपर्वणि कथाप्रस्तावने प्रथमोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ शृणुष्वेदं महाबाहो पुराणं पंचलक्षणम् ॥ यच्छ्रुत्वा मुच्यते राजन् पुरुषो ब्रह्महत्याया ॥ ११ ॥ पवाणिचात्र वै पंचकीर्तिता निस्त्वयं मुवा ॥ प्रथमं कथ्यते ब्राह्मं द्वितीयं वैष्णवं तृतीयं स्मृतम् ॥ २ ॥ तृतीयं शैवमाख्यातं चतुर्थं त्वाष्ट्रमुच्यते ॥ पंचमं प्रति सर्गस्य सर्वलोकैः सुपूजितम् ॥ ३ ॥ एतानि तात पवाणि लक्षणा निनिबोध मे ॥ सर्गश्च प्रति सर्गश्च वंशो मन्वतराणि च ॥ ४ ॥ वंशानुचरितं चैव पुराणं पंचलक्षणम् ॥ चतुर्दशाभिर्विद्याभिर्भूषितं कुरु नंदन ॥ ५ ॥ अगा निचतुरावेदमीमांसा न्यायविस्तरः ॥ पुराणं धर्मशास्त्रं च विद्याहोताश्चतुर्दश ॥ ६ ॥ आयुर्वेदो धनुर्वेदो गंधर्वश्चैव तत्रयः ॥ अर्थशास्त्रं चतुर्थं तु विद्याहोताश्चतुर्दशैव ताः ॥ ७ ॥ प्रथमं कथ्यते सर्गो भूतानां महिमा सर्वज्ञः ॥ यच्छ्रुत्वा पाणनिमुक्तो याति शान्तिमनुत्तमाम् ॥ ८ ॥ जगदासीत्पुरातात मोभूतमलक्षणम् ॥ अविज्ञेयमतक्यं च प्रसूतिमिव सर्वज्ञः ॥ ९ ॥ ततः स भगवान्निशो अव्यक्तो व्यजयन्निदम् ॥ महाभूतानि निवृत्तौ जाः प्रोत्थितस्तमनाशनः ॥ १० ॥ यो सावर्तो द्विगोऽग्राह्यः

१ देशधर्मान्कुलधर्माश्च नृप-इ०पा० । २ गतम्-इ०पा० । ३ तस्य देहं स्तुवंति वै-इ०पा० । ४ शतसाहसार्धसंहितायाम्-इ०पा० । ५ सर्वतः-इ०पा० ।

सूक्ष्मोऽव्यक्तः सनातनः ॥ सर्वभूतमयोऽचिन्त्यः स एष स्वयमुत्थितः ॥ ११ ॥ यो सौषड्विंशकोलके तथायः पुरुषोत्तमः ॥ भास्करश्चम
 हाबाहो परंब्रह्मचकथ्यते ॥ १२ ॥ सोऽभिध्यायशरीरत्स्वामिसृक्षुर्वि विधाः प्रजाः ॥ अप एव स सर्जदौतासु वीर्यमवाप्तुजत् ॥ १३ ॥ यस्मादु
 त्पद्यते सर्वसदेवासुरमानुषम् ॥ बीजं शुक्रं तथा रेत उग्रवीर्यचकथ्यते ॥ १४ ॥ वीर्यस्यैतानि नामानि कथितानि स्वयंभुवा ॥ तदंडमभव
 द्रमं ज्वालामालाकुलं विभो ॥ १५ ॥ यस्मिंज्जज्ञेस्वयं ब्रह्मा सर्वलोकपितामहः ॥ सुरज्येष्ठश्चतुर्वक्रः परमेष्ठीपितामहः ॥ १६ ॥ क्षेत्रज्ञः
 पुरुषो वेधाः शुंनुनारायणस्तथा ॥ पर्यायवाचकैः शुब्दैरेवं ब्रह्मा प्रकीर्त्यते ॥ १७ ॥ स दामनीषिभिस्तत विरंचिः कंजजस्तथा ॥ आपो नाराइ
 ति प्रोक्ता आपो वै नरसूनुवः ॥ १८ ॥ तायदस्यायं नृपूत न नारायणः स्मृतः ॥ अरमित्येव शीघ्रायिनी यताः कविभिः कृताः ॥ १९ ॥ आप ए
 वार्णवाभूत्वा सुग्रीवास्ते न तानराः ॥ यत्तत्कारणमव्यक्तं नित्यं सदसदात्मकम् ॥ २० ॥ तद्विमृष्टः स पुरुषो लोकब्रह्मेति कीर्त्यते ॥ एवं स भ
 गवान् डेतस्त्वमेव निरूप्य वै ॥ २१ ॥ ध्यानमास्थाय राजेन्द्र तदंडमकरोद्धि धा ॥ शकलभ्यां च राजेन्द्र दिवं भूमिं च निममे ॥ २२ ॥ अंतर्व्योमदि
 शश्चाद्यौ वारुणं स्थानमेव हि ॥ ऊर्ध्वमहान्तो राजस्स मेताल्लोकभूतये ॥ २३ ॥ महतश्चाप्यहंकारस्तस्माच्च त्रिगुणानि तु ॥ त्रिगुणानि तु सूक्ष्माणि
 बुद्धिगम्यानि भारत ॥ २४ ॥ उत्पत्तिं हेतुभूतानि भूतानां महतां नृप ॥ तेषामेव गृहीतानि ज्ञानैः पंचद्रियाणि तु ॥ २५ ॥ तैश्चैवावयवाः सू
 क्ष्माः षण्णामप्यमि तौ जसाम् ॥ २६ ॥ सान्वेक्ष्यात्ममात्रासुराजन्मभगवांस्त्रिभुः ॥ भूतानि निममे ततः सर्वाणि विधिपूर्वकम् ॥ २७ ॥ यन्मू
 र्त्यवयवाः सूक्ष्मास्तस्येमान्याश्चापि षट् ॥ तस्माच्छरीरमित्याहुस्तस्य हूतं मनीषिणः ॥ २८ ॥ महानि तानि भूतानि आविश्रिततो
 विभुम् ॥ कर्मणा सह राजेन्द्र सगुणाश्चापि वैगुणाः ॥ २९ ॥ तषामिदं तु सप्तानां पुरुषाणां महौजसाम् ॥ सूक्ष्माभ्यो मूर्तिमात्राभ्यः संभवत्य
 व्यथाद्रचयम् ॥ ३० ॥ भूतादिमहत्स्ततये न व्याप्तिमदं जगत् ॥ तस्मादपि महाबाहो पुरुषाः पंच एव हि ॥ ३१ ॥ केचिदेवं परांता तसृष्टि
 मिच्छंति पंडिताः ॥ अन्येऽप्येवं महाबाहो प्रवदंति मनीषिणः ॥ ३२ ॥ योऽसावात्मा परस्तात कल्पादौ सृजते तनुम् ॥ प्रजनश्च महाबाहोसि

भ० पु०

॥ ४ ॥

सुखीविधाः प्रजाः ॥ ३३ ॥ तेन सृष्टः पुद्गलस्तु प्रधानं विभजेत् नृप ॥ प्रधानं क्षोभितं तेन विकारात्मजते वहू ॥ ३४ ॥ उत्पद्यते महास्तस्मा
 च तो भूतादिरेव हि ॥ उत्पद्यते विशालं च भूतादेः कुरु नंदन ॥ ३५ ॥ विशालाच्च हरिस्तात हरे आपि पृक्तस्तथा ॥ वृकमुष्णं तिच बुधस्तस्मा
 त्सर्वं भवं नृप ॥ ३६ ॥ तथैषामेव राजेन्द्र प्रादुर्भवति विगतः ॥ मात्राणं कुरु शार्दूल विबोधस्तदन्तरम् ॥ ३७ ॥ तस्मादपि द्विषाणि विवि
 धानि नृपोत्तम ॥ तथेयं सृष्टिं राख्याताऽऽराध्यतः कुरु नंदन ॥ ३८ ॥ भूयो निबोध राजेन्द्र भूतानां मिह विस्तरम् ॥ गुणाधिकानि सवर्षाणि
 भूतानि पृथिवीपते ॥ ३९ ॥ आकाशमादितः कृत्वा उत्तरोत्तरमेव हि ॥ एकं द्वौ च तथा त्रिणिचत्वारश्चार्पणं च ॥ ४० ॥ ततः स भगवान् ब्र
 ह्मापद्वासनगतः प्रभुः ॥ सर्वेषां तु स नानि कर्माणि च पृथक् पृथक् ॥ ४१ ॥ वेदशब्देभ्य एवादौ पृथक्संस्थाश्च निर्ममे ॥ कर्माद्भवान् देवानां
 मोसृजदहिनां प्रभुः ॥ ४२ ॥ तुषितानां गणराजन्यज्ञं चैव सनातनम् ॥ दत्त्वा विरसमानेभ्यो गुह्यं ब्रह्म सनातनम् ॥ ४३ ॥ दुर्देहयज्ञसिद्धय
 र्थं मृगयतुः सामलक्षणम् ॥ कालं कालं विभक्तीश्च ग्रहान् तून्तं थानृप ॥ ४४ ॥ सरितः सागराञ्छलान्समानि निविषमाणि च ॥ कामं क्रोधं तथा
 वाचं रतिं चापि कुरु ह ॥ ४५ ॥ सृष्टिं ससर्ज राजेन्द्र मि सृष्टुं विविधाः प्रजाः ॥ धर्माधर्मा विविकार्य कर्मणां च तथा सृजत् ॥ ४६ ॥ सुखदुःखादि
 भिर्द्वैः प्रजाश्चैमान्य योजयत् ॥ अण्यो मात्रा विना शिन्यो दशार्धानं तु यः स्मृताः ॥ ४७ ॥ ताभिः सर्वमिदं वीरसंभवत्यनुपूर्वशः ॥ यत्कृते
 तु पुरा कर्मसंनिधुक्तेनैव नृप ॥ ४८ ॥ सतदेव स्वयं भजेत् सृज्यमानं पुनः पुनः ॥ हिंसा हिंसे मुदुःखं धर्माधर्मैः कृतानृते ॥ ४९ ॥ यद्यथास्या भव
 त्सर्गं तत्तस्य स्वयमाविशत् ॥ यथा च लिंगान्धूतवः स्वयमेवानुपर्यये ॥ ५० ॥ स्वानि स्वान्यभिपद्यते तथा कर्माणि देहिनः ॥ लोकस्येह विपृद्धय
 र्थं मुखबाहूरुपादतः ॥ ५१ ॥ ब्रह्मक्षत्रं तथा चोभवेदयशः शूद्रानृपोत्तम ॥ मुखानि यानि च वारितेभ्यो विदो विनिःसृताः ॥ ५२ ॥ ऋग्वेदं संहिता तात वसिष्ठे
 न महात्मना ॥ पूर्वां मुखान् महाबाहो दक्षिणाञ्चापि वैशुण ॥ ५३ ॥ यजुर्वेदो महाराज यज्ञवल्क्येन वैसह ॥ सामानि पाश्चिमात्तात गौत
 मश्च महानृषिः ॥ ५४ ॥ अथर्ववेदो राजेन्द्र मुखवाचाप्युत्तराष्ट्रप ॥ ऋषिश्चापि तथा राजञ्छौनको लोकोकपूजितः ॥ ५५ ॥ यतस्तु खं महा

१ हृच्छयस्तदन्तरम्-इ० पा० । २ दत्तवान्सर्वमानेभ्यः-इ० पा० । ३ कालविभूतिं च नक्षत्राणि ग्रहास्तथा-इ० पा० ।

बाहोपंचमलोकविश्रुतम् ॥ अष्टादशपुराणानिसेतिहासानिभारत ॥ ५६ ॥ निर्गतानिततस्तस्मान्मुखात्कुरुकुलोद्ग्रह ॥ तथान्याः
 स्मृतयश्चापियमाद्यालोकपूजिताः ॥ ५७ ॥ ततःसभगवान्देवोद्विधादेहमकारयत् ॥ द्विधाकृत्वात्मनोदेहमर्थेनपुरुषोभवत् ॥ ५८ ॥ अर्धे
 ननारीतस्यांचाविराजमसृजत्प्रभुः ॥ तपस्तप्त्वासृजद्यंतुसस्वयंपुरुषोविराट् ॥ ५९ ॥ सचकारतपोराजन्मिसृधुर्विविधाःप्रजाः ॥ पतीन्प्र
 जानामसृजन्महर्षीनादितोदश ॥ ६० ॥ नारदंचभृगुतातकंप्रचेतसमेवहि ॥ पुलहंकुपुलस्त्यंचअत्रिमंगिरसंतथा ॥ ६१ ॥ मरीचि
 चापिराजेद्रयोसावाद्यःप्रजापतिः ॥ एतांश्चान्यांश्चराजेंद्रासृजदूरितेजसः ॥ ६२ ॥ अथदेवानृषीन्दैत्यान्मोऽसृजत्कुरुनंदन ॥ यक्षरक्षःपि
 शाचांश्चगंधर्वाप्सरसोऽसुरान् ॥ ६३ ॥ मनुष्याणांपितॄणांचसर्पाणांचैवभारत ॥ नागानांचमहाबाहोससर्जविविधान्गणान् ॥ ६४ ॥
 क्षणरुचोऽज्ञानिगणत्रोहितेन्द्रधनुषिच ॥ धूमकेतूस्तथाचोल्कानिर्वाताञ्ज्योतिषांगणान् ॥ ६५ ॥ मनुष्यान्किन्नरान्मत्स्यान्वराहांश्च
 विहंगमान् ॥ गजानश्चानथपशून्मृगान्चान्यालांश्चभारत ॥ ६६ ॥ कृमिकीटपतंगांश्चयूकामक्षिकमत्कुणान् ॥ सर्वचंद्रशमशंकंस्थारंच
 पृथग्विधम् ॥ ६७ ॥ एवंसभास्करोदेवःससर्जमुक्त्वनत्रयम् ॥ येषांतुयादृशंकर्मभूतानामिहकर्तितम् ॥ ६८ ॥ कथयिष्यामितिस्सर्व
 क्रमयोगंचर्जेन्मनि ॥ गजान्यालामृगास्तातपशवश्चपृथग्विधाः ॥ ६९ ॥ पिशाचामानुषास्तातरक्षांसिचजरायुजाः ॥ द्विजास्तु
 अडंजाःसर्पानक्रामत्स्याःसकच्छपाः ॥ ७० ॥ एवंविधानियानीहस्थलजान्यौदकानिच ॥ स्वेदजंदंशमशंकंयूकामक्षिकमत्कुणाः ॥ ७१ ॥
 उष्मणाचोपजायंतेयच्चान्यत्किंचिदीदृशम् ॥ उद्विजाःस्थायराःसर्वेबीजकांडप्ररोहिणः ॥ ७२ ॥ ओषध्यःफलपाकांतानानाविधफलोपगाः ॥
 अपुष्पाःफलवंतोयेतेवनस्पतयःस्मृताः ॥ ७३ ॥ पुष्पिणःफलिनश्चैववृक्षास्तूभयतःस्मृताः ॥ गुच्छगुल्मंतुविविधंतथैवतृणजातयः ॥ ७४ ॥
 बीजकांडरुहाण्येवंप्रतानावल्लव्यएवच ॥ तमसावहुरूपेणवेष्टिताःकर्महेतुना ॥ ७५ ॥ अंतःसंज्ञाभवंत्येतैमुखदुःखसमन्विताः ॥ एतावत्य

१ स्थविष्ठं च नराधिप-इ०पा० । २ कर्मणि-इ०पा० । ३ औषधीनि च-इ०पा० । ४ व्रतयः-इ०पा० ।

स्तुगतयः प्रोद्धूताः कुरुनंदन ॥ ७६ ॥ तस्माद्देवादीनिमतोभास्कराच्च महामनः ॥ घोरैर्ममस्तातसंसारो नित्यं सतयायिनि ॥ ७७ ॥
 एवं सर्वसमृद्धे रंजितौ कुरुं परम् ॥ तिरोभूतः समूतात्मा कालेन पीडयन् ॥ ७८ ॥ यदा स देवो जागर्ततदेदं चेष्टे जगत् ॥ यदा स्वपिति
 शान्तात्मा तदा सर्वं निमिलति ॥ ७९ ॥ तस्मिन्स्वपिति राजेन्द्र जंतवः कर्मबंधनाः ॥ स्वकर्मभ्यो निवर्तते मनश्चाला निमृच्छति ॥ ८० ॥ युग
 प्तु प्रलयं ते यदा तस्मिन् महात्मनि ॥ तदर्थं सर्वभूतात्मा सुखं स्वपिति भारत ॥ ८१ ॥ तमो यदा समाश्रित्य चरति श्रुति सद्भिः ॥ न न वं कुरुते
 कर्म तदोक्ता मतिमूर्ततः ॥ ८२ ॥ यदा हं मात्रिको भूत्वा बीजं स्थासु चरिष्ये च ॥ समाविशति संसृष्टस्तदा मूर्तिं विमुचति ॥ ८३ ॥ एवं स जाग्र
 त्स्वप्नाभ्यामिदं सर्वं जगत्प्रभुः ॥ संजीवयति चाजं प्रमापयति चाव्ययः ॥ ८४ ॥ कल्पादासृजते ततः अंते कल्पस्य संहरत् ॥ दिनं तस्यै
 ह्यत्तात कल्पांतमिति कथ्यते ॥ ८५ ॥ कालसंख्यातस्तस्मै कल्पस्य शृणु भारत ॥ निमेषादशचाष्टौ च अक्षयः काष्ठा निगद्यते ॥ ८६ ॥
 त्रिंशत्काष्ठाः कला माहुरक्षिंशत्कलाः स्मृताः ॥ मुहूर्तमथ माहूर्तावदंति द्वादशक्षणम् ॥ ८७ ॥ त्रिंशं मुहूर्तं मुदिष्टमहोरात्रं मनीषिभिः ॥
 मासं त्रिंशदहोरात्रं द्वादशमासावृतुः स्मृतः ॥ ८८ ॥ ऋतुत्रयमप्ययनमयनेद्वे तु वत्सरः ॥ अहोरात्रे विभजते सूर्योमानुषद्वैविके ॥ ८९ ॥
 रात्रिस्वप्नाय भूतानां चेष्टा यै कर्मणामहः ॥ पित्र्ये रात्र्यहर्नमासः प्रविभागास्तु पक्षयोः ॥ ९० ॥ कर्म चेष्टास्वहः कृष्णः शुक्लः स्वप्नाय शर्वरी ॥
 देवैरात्र्यहर्न वर्षप्रविभागास्तयोः पुनः ॥ ९१ ॥ अहस्तत्रोदययनं रात्रिः स्याद्दक्षिणायनम् ॥ ब्रह्मस्य तु क्षपाहस्य यत्प्रमाणं महीपते ॥ ९२ ॥
 एकैकशो युगानां तु क्रमशस्तन्निबोधमे ॥ चत्वार्यहः सहस्राणि वर्षाणां तत्कृतं युगम् ॥ ९३ ॥ तस्य तव च्छतीसं व्यासं व्याशश्च तथा विधयः ॥
 त्रेता त्रीणि सहस्राणि वर्षाणि च विदुर्बुधाः ॥ ९४ ॥ शतानि षट्चराजैर्द्रुमं व्यासं व्याशयोः पृथक् ॥ वर्षाणां द्वे स हस्ते तु द्वापरे परिकीर्तिते ॥ ९५ ॥ चत्वारि
 च शतान्याहः संध्यासंध्यां शयोर्बुधाः ॥ सहस्रं कथितं तिष्ये शतद्रुयसमन्वितम् ॥ ९६ ॥ एषा चतुर्गुण्यापि संख्या प्रोक्तानुपोत्तम ॥ यदेतत्परि
 संख्या तमादावेव चतुर्गुम् ॥ ९७ ॥ एतद्वादशसहस्रं देवानां युगमुच्यते ॥ दैविकानां युगानां तु सहस्रपरि संख्या ॥ ९८ ॥ ब्रह्ममेकमहर्ज्ञेयं

१ पृतात्मा-इ०पा० । २ सः-इ०पा० । ३ तात-इ०पा० । ४ त्रिंशत्कलो मुहूर्तस्तु अहोरात्रं मनीषिभिः-इ०पा० । ५ महाबाहो-इ०पा० ।

तावतीरात्रिरुच्यते ॥ एतद्युगसहस्रांतं ब्राह्मणुण्यमहर्विदुः ॥ १९ ॥ रात्रिचतावतीमेव ते होरात्रिविदो जनाः ॥ ततोऽसौ युगपर्यन्ते प्रसुप्तः प्रतिबुध्य-
 ते ॥ १०० ॥ प्रतिबुद्धस्तु मृजति मनः स दसदात्मकम् ॥ मनःसृष्टिर्विकुरुते चोद्यमानं सिद्धयथा ॥ १०१ ॥ विपुलं जायते तस्मात्तस्य शब्दं गुणं वि-
 दुः ॥ विपुलानुर्विकुर्वाणात्सर्वगंधवहः शुचिः ॥ १०२ ॥ बलवाञ्जायते वायुः सर्वस्पर्शगुणो मत्तः ॥ वायो रपि विकुर्वाणा द्विरोचिष्णु तमो नुदम् ॥
 ॥ १०३ ॥ उत्पद्यते विचित्रांशुस्तस्य रूपं गुणं विदुः ॥ तस्मादपि विकुर्वाणा दापो जाताः स्मृता बुधैः ॥ १०४ ॥ तासां गुणो रसो ज्ञेयः सर्वलो कस्य भाव नः
 अद्रचो गंधगुणाभूमिरित्येषां सृष्टिरादितः ॥ १०५ ॥ यत्प्राप्य हेमदा ब्राह्मणे मनवस्तु चतुर्दश ॥ तदेकसप्ततिगुणं मन्वंतरमिहोच्यते ॥ १०६ ॥
 मन्वंतराण्यसंख्यानिसर्गः संहारमेव च ॥ तथाप्यहेमदा ब्राह्मणे मनवस्तु चतुर्दश ॥ १०७ ॥ कथ्यते कुरुक्षेत्रादूलसंख्यया पंडितैः सदा ॥ मनोः
 स्वायंभुवस्येह षड्विंशत्या मनवोऽपरे ॥ १०८ ॥ सृष्टवन्तः प्रजाः स्वाभस्वामहात्मनो महौजसः ॥ सावर्णेयस्तथापच भौत्यो रैच्यस्तथापरः ॥
 ॥ १०९ ॥ एते भविष्या मनवः सप्तप्रोक्तानुपोत्तम ॥ स्वस्वैऽन्तरे सर्वमिदं पालयति चराचरम् ॥ ११० ॥ एवं विधं दिनं तस्य विरिचस्तु
 महात्मनः ॥ तस्यांते कुरुते सर्गयथेदं कथितं तव ॥ १११ ॥ क्रीडन्निवैतत्कुरुते परमेष्ठो नराधिप ॥ चतुष्पात्सकलो धर्मः सत्यं चैव कृत्यग्रे
 ॥ ११२ ॥ नाधर्मो नागमः कश्चिन्मनुष्याणां प्रवर्तते ॥ इतरेष्वामास्ता ततर्धमश्च कुरु नंदन ॥ ११३ ॥ यादृशाः परिहीयेत्येयया ह भगवान्मनुः ॥
 चौर्याच्चाप्यनुताद्राजन्मायाभिरमित्युते ॥ ११४ ॥ पादेन हीयते धर्मस्त्रेतादिषु युगेषु वै ॥ अरोगाः सर्वसिद्धार्थाश्चतुर्वर्षशतयुषः ॥ ११५ ॥
 कृतत्रेतादिषु तेषां वयो ह्रस्वति पादशः ॥ वेदोक्तमायुराशीश्च मर्त्यानां कुरु नंदन ॥ ११६ ॥ कर्मणां तु फलं तात फलस्य नु युगं सदा ॥ प्रभावश्च त-
 दालोके फलस्येव शरीरिणाम् ॥ ११७ ॥ अन्ये कृतयुगे धर्मास्त्रेतायां द्वापरे परे ॥ अन्ये कलियुगे नृणां युगधर्मानुरूपतः ॥ ११८ ॥ तपः
 परं कृतयुगे त्रेतायां ज्ञानमुच्यते ॥ द्वापरे यज्ञमित्याहुर्दानमेकं कलौ युगे ॥ ११९ ॥ सर्वस्य राजसर्गस्य युगस्यार्थं च महाद्युते ॥ मुखबाहू-
 रुपादानां पृथक्कर्मण्यकल्पयत् ॥ १२० ॥ अध्यापनमध्ययनं यजनं याजनं तथा ॥ दानं प्रतिग्रहं चैव ब्राह्मणानां मकल्पयत् ॥ १२१ ॥ प्रजानां

१ बोध्यमानम्-इ० पा० । २ पावनः-इ० पा० । ३ मुनिशार्दूल-इ० पा० । ४ एवं स्युर्मनवः परे-इ० पा० । ५ मुनिः-इ० पा० । ६ एव-इ० पा० ।

पालनराजन्दानमध्ययनं तथा ॥ विशेषेषु प्रसक्तिं च तथेज्याक्षत्रियस्य तु ॥ १२२ ॥ एतानां रक्षणं दानमिज्याध्ययनमेव च ॥ वैष्णवपथं
 कुसीदं चैव इत्यस्य कृपापि मेव च ॥ १२३ ॥ एकमेव तु शूद्रस्य कर्मलोकैः प्रकीर्तितम् ॥ एतेषामेव वर्णानां शुश्रूषामनुपूर्वशः ॥ १२४ ॥
 पुरुषस्य सदाश्रेष्ठं नाभे ह्यर्ध्वं नृपो नम ॥ तस्मादपि श्रुतिचित्रं सुखं तातस्वयं भुवः ॥ १२५ ॥ तस्मान्मुखाद्विजो जात इतीयवैदिकी श्रुतिः ॥
 सर्वस्यैवास्वयं धर्मस्य धर्मतो ब्राह्मणः प्रभुः ॥ १२६ ॥ समृद्धे ब्राह्मणपूवं तपस्तत्त्वाकुलह ॥ हव्यानामिव कव्यानां सर्वस्यापि च गुप्तये
 ॥ १२७ ॥ अश्रुतिचमुखेनास्य हव्यानि त्रिदिवैकसः ॥ कव्यानि चैव पितरः किंभूतमधिकंततः ॥ १२८ ॥ भूतानां प्राणिनः श्रेष्ठाः प्राणिनां
 बुद्धिर्जीविनः ॥ बुद्धिमत्सु नराः श्रेष्ठानेष्टु ब्राह्मणाः स्मृताः ॥ १२९ ॥ ब्राह्मणेषु च विदां सोविदस्तु कृतबुद्धयः ॥ कृतबुद्धिषु कर्तारः
 कर्तुषु ब्रह्मवेदिनः ॥ १३० ॥ जन्मविप्रस्य राजद्रुधर्माथमिह कथ्यते ॥ उत्पन्नः सर्वसिद्धवर्थाति ब्रह्मसदनृप ॥ १३१ ॥ स चापि जायमा
 नस्तु पृथिव्यामिह जायते ॥ भूतानां प्रभवयैव धर्मकोशस्य गुप्तये ॥ १३२ ॥ सर्वहि ब्राह्मणस्येदं यत्किंचित्पृथिवीगतम् ॥ जन्मना
 चोत्तमेनेदं सर्वैव ब्राह्मणोऽर्हति ॥ १३३ ॥ स्वकांयं ब्राह्मणेभुंक्तो विदयाति च सुव्रत ॥ करुणं कुर्वतस्तस्म्यमुजंति हितरेजनाः ॥ १३४ ॥
 त्रयाणामिह वर्णानां भावाभावायैव द्विजः ॥ भवेद्राजन्नसंदेहस्तुष्टोभावायैव द्विजः ॥ १३५ ॥ अभावाय भवेत्कुद्धस्तस्मात्पूज्यतमा
 हिंसः ॥ ब्राह्मणे सति नान्यस्य प्रभुत्वं विद्यते नृप ॥ १३६ ॥ कामात्करोत्यसौ कर्मकामगश्च नृपो नम ॥ तस्माद्दृढारकपुरीतस्मादपि महः
 पुनः ॥ १३७ ॥ महलैकाज्जनलोकं ब्रह्मलोकं च गच्छति ॥ ब्रह्मत्वं च महाबाहो याति विप्रो न संशयः ॥ १३८ ॥ शतानि कउवाच ॥
 ब्रह्मत्वं नाम दुष्प्रापं ब्रह्मलोकं नृप सुव्रत ॥ १३९ ॥ ब्रह्मत्वं कीदृशं विप्रो ब्रह्मलोकं च गच्छति ॥ नाममात्रोऽयं किं विप्रो ब्रह्मत्वं ब्रह्मणः सदा ॥ १४० ॥
 याति ब्रह्मणुणाः केस्युर्ब्रह्मप्राप्तौ ममोच्यताम् ॥ सुमंतुरुवाच ॥ साधुसाधु महाबाहो शुणु मे परमं वचः ॥ १४१ ॥ येषोक्ता वेदशास्त्रेषु
 संस्कारा ब्राह्मणस्य तु ॥ गर्भाधानादयै च संस्कारा यस्य पार्थिव ॥ १४२ ॥ चत्वारिंशत्तथाष्टौ च निर्वृताः शास्त्रतो नृप ॥ स याति ब्रह्मणः

१ वाणिज्यं तु-इ०पा० । २ प्रतिष्ठितम्-इ०पा० । ३ समुजे-इ०पा० । ४ सर्वधर्मार्थम्-इ०पा० । ५ चेह-इ०पा० ।

स्थानं ब्राह्मणत्वं च मानदं ॥ १४३ ॥ संस्काराः सर्वथा हेतुब्रह्मत्वेन त्रसंशयः ॥ इतानीक उवाच ॥ संस्काराः केमता ब्रह्मन् ब्रह्मत्वे ब्राह्मण
 स्यतु ॥ १४४ ॥ शंसमेद्विजशार्दूलकौतुकं हि महम्म ॥ सुमंतुरुवाच ॥ साधुसाधु महाबाहो शृणु मे परमं वचः ॥ १४५ ॥ येषोक्तावे
 दशास्त्रेषु संस्कारा ब्राह्मणस्य तु ॥ मनीषिभिर्महाबाहो शृणु सर्वानंशेषतः ॥ १४६ ॥ गर्भाधानं पुंसवनं सीमं तोन्नयनं तथा ॥
 जातकर्म ब्राह्मणं च चूडनं यननं नृप ॥ १४७ ॥ ब्रह्मव्रतानि च त्वारिस्नानं च तदन्तरम् ॥ सधर्मचारिण्यो गेयज्ञानां कर्ममानदं ॥
 ॥ १४८ ॥ पंचानां कार्यमित्याहुरात्मनः श्रेयसे नृप ॥ देवपितृमनुष्याणां भूतानां ब्रह्मणस्तथा ॥ १४९ ॥ एतेषां चाष्टकर्मपार्ष
 णश्राद्धमेव हि ॥ श्रावणीचाग्रहायणीचैत्रीचाश्वयुजतथा ॥ १५० ॥ पाकयज्ञास्तथा सप्त अश्याधानं च सत्क्रियाः ॥ अग्निहोत्रं
 तथा राजन्दर्शं च विधुसंक्षये ॥ १५१ ॥ पौर्णमासं च राजेन्द्र चातुर्मास्यानि चापि हि ॥ निरूपणं पशुवधं तथा सौत्रामणीति च ॥ १५२ ॥
 हविर्यज्ञास्तथा सप्ततेषां चापि हि सत्क्रियाः ॥ अग्निष्टोमोऽप्यग्निष्टोमस्तथोक्थ्यः षोडशीं विदुः ॥ १५३ ॥ वाजपेयोतिरात्रश्च आतोयमोतिवै
 स्मृतः ॥ संस्कारेषु स्थिताः सप्तसौमाः कुरुकुलोद्ग्रह ॥ १५४ ॥ इत्येते द्विजसंस्काराश्च त्वारिंशद्वृत्तम् ॥ अष्टौ चात्मगुणास्ततश्च शृणुता
 नपि भारत ॥ १५५ ॥ अनसूया दद्याक्षांतिरनायासं च मंगलम् ॥ अकार्पण्यं तथा शौचमस्पृहा च कुरुद्ग्रह ॥ १५६ ॥ यस्तेष्टुगुणास्तत
 कीर्त्यं तैव मनीषिभिः ॥ एतेषां लक्षणं वीरशृणु सर्वमंशेषतः ॥ १५७ ॥ नगुणान्युणिनो हंति नस्तौत्यात्मगुणानपि ॥ प्रहृष्यते नान्यदेवैरन
 मूया प्रकीर्तिता ॥ १५८ ॥ अपरेष्वंगुवैवा मिद्रेष्टरिवासदा ॥ आत्मवद्वर्तनं यत्स्यात्सा दद्यापरि कीर्तिता ॥ १५९ ॥ वाचा मनसि का
 ये च दुःखेनोत्पादितेन च ॥ न कुप्यति न चाप्रीतिः साक्षमापरि कीर्तिता ॥ १६० ॥ अभक्ष्यपरिहारश्च संसर्गश्चाप्यनिर्द्वैतः ॥ आचारे च व्यव
 स्थानं शौचमेतत्प्रकीर्तितम् ॥ १६१ ॥ शरीरं पीड्यते येन शुभेनापि च कर्मणा ॥ अत्यंतं तन्न कुर्वीत अनायासः स उच्यते ॥ १६२ ॥ प्रश

१ मानवः-इ० पा० । २ अयं श्लोकः पुनरुक्तोऽपि प्राकरणि कृत्या युक्त एव प्रतिभाति । ३ चूडाकरणमेखलाः-इ० पा० । ४ जंतूनां कर्म मानद-
 इ० पा० । ५ अप्याधेयम्-इ० पा० । ६ निरूढपशुबंधं च-इ० पा० । ७ ज्योतिष्टोमो ह्यग्निष्टोमः-इ० पा० । ८ नृप-इ० पा० । ९ मासाः-इ०, संस्थाः-इ० च पा० ।

स्ताचरणानित्यमप्रशस्तविवर्जनम् ॥ एतद्विमंगलप्राप्तं मुनिभिर्ब्रह्मवादिभिः ॥ १६३ ॥ स्तोकादपि प्रदातव्यमदनिनांतरात्मना ॥
अहन्यहनिर्यात्किंचिदकार्पण्यं तदुच्यते ॥ १६४ ॥ यथोत्पन्नेन संतुष्टः स्वल्पेनाप्यथ वस्तुना ॥ अहिंसया परस्वेषु साऽस्पृहा परिकीर्तिता ॥
॥ १६५ ॥ वपुर्गस्य तु इत्येतैः संस्कारैः संस्कृतं द्विजः ॥ ब्रह्मत्वमिह संप्राप्य ब्रह्मलोकं गच्छति ॥ १६६ ॥ वैदिकैः कर्मभिः पुण्यैर्निषेकद्वौ
द्विजन्मनाम् ॥ कार्यः शरीरसंस्कारः पावनः प्रेत्य चेह च ॥ १६७ ॥ गर्भशुद्धितत आर्यधर्मचक्रमलक्षणम् ॥ याति मुक्तिनसंदेहपुराणस्मि
नृपोत्तम ॥ १६८ ॥ उमांति कुरुशाईल ब्रह्मणानात्र संशयः ॥ (आश्रितानां विशेषेण येनित्यं स्वस्तिवादिनः ॥ १६९ ॥ निकटस्थान् द्विजा
न्हित्वा योऽन्यान् पूजयति द्विजान् ॥ सिद्धं पापं तदपमानात्तद्वक्तुं नैव शक्यते ॥ १७० ॥ तस्मात्सदा समीपस्थः संपूज्यो विधिवन्नृप ॥ पूजये
दतिथीं स्तद्वद्वन्नृपानादिदानतः ॥ १७१ ॥ ब्राह्मणः सर्ववर्णानां ज्येष्ठः श्रेष्ठस्तथोत्तमः ॥ एवमस्मिन्पुराणे तु संस्कारान् ब्राह्मणस्य तु ॥ १७२ ॥
शृणोति यश्च जानाति यश्चापि पठते सदा ॥ ऋद्धिं वृद्धिं तथा कीर्तिं प्राप्येह श्रियमुत्तमाम् ॥ १७३ ॥ धनं धान्यं यज्ञश्चापि पुत्रान्वं धून्मुखपताम् ॥
सावित्रं लोकमासाद्य ब्रह्मलोकमवाप्नुयात् ॥ १७४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे शतसाहस्रार्धसंहितायां ब्राह्मे पर्वणि द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॐ
शतानीक उवाच ॥ जातकर्मादि संस्कारान्वर्णनानुपूर्वशः ॥ आश्रमार्णचमेधर्मकथयस्व द्विजोत्तम ॥ १ ॥ सुमं तुरुवाच ॥ गर्भधानं
पुंसर्वनसंमंतोन्नयनं तथा ॥ जातकर्मांत्राशश्च चूडामौर्जीनिबंधनम् ॥ २ ॥ वैजिकं गार्भिकं चैनां द्विजानामपमृच्यते ॥ स्वाध्यायेन व्रतैर्होमैश्चै
विद्येनेन्यया श्रुतैः ॥ ३ ॥ महायज्ञैश्च ब्राह्मण्यज्ञैश्च क्रियते तनुः ॥ शृणुष्वैकमनराजन्यथासां क्रियेत तनुः ॥ ४ ॥ प्राङ्नाभिर्वर्धनात्पुंसो
जातकर्मा विधीयते ॥ मंत्रवत्प्राशनं चास्य हिरण्यमधुसर्पिषा ॥ ५ ॥ नामधेयं दशम्यां तु केचिदिच्छंति पार्थिव ॥ द्वादश्यामपरेराजमासि पू
र्णेतथापरे ॥ ६ ॥ अष्टादशेऽहनि तथाऽन्ये वंदंति मनीषिणः ॥ पुण्येतिथौ मुहूर्तचक्षेत्रे च गुणान्विते ॥ ७ ॥ मंगल्यं तात विप्रस्य शिवशमै

१ परार्थेषु-इ०पा० १ २ () एतच्चिह्नान्तर्गतोऽयं पठः कस्मिंश्चिदस्मिन्पुस्तके दृश्यते । स च किंचित्पकरणदूस्वतीति हेतोश्चिह्नान्तः प्रवेशित इति बोध्यम् ।

तिपार्थिव ॥ राजन्यस्यविशिष्टतुष्टद्वैतमतिकथ्यते ॥ ८ ॥ वैश्यस्यधनसंयुक्तं शूद्रस्यचजुगुप्सितम् ॥ धनवधनेतिवैश्यस्यसर्वदासेतिही
 नजे ॥ ९ ॥ मनुनाचतथाप्रोक्तं नमोनोलक्षणमुत्तमम् ॥ शर्मवद्ब्राह्मणस्यस्याद्राज्ञोरक्षासमन्वितम् ॥ १० ॥ वैश्यस्यपुष्टिसंयुक्तं शूद्रस्य
 प्रैष्यसंयुतम् ॥ स्त्रीणांसुखोद्यमक्रूरविस्पृष्टार्थमनोरमम् ॥ ११ ॥ मंगल्यं दीर्घवर्णं तमाशीर्वादाभिधानवत् ॥ द्वादशोऽहनि राजेन्द्रशिर्शोर्न
 ष्क्रमणं गृहात् ॥ १२ ॥ चतुर्थे मासिकर्तव्यं तथा न्येषां मन्तविभो ॥ षष्ठेऽन्नप्राशनं मासि यथेष्टं गलं कुले ॥ १३ ॥ चूडाकर्म द्विजातीनां सर्वे
 षामनुपूर्वशः ॥ प्रथमेऽब्दे तृतीये वा कर्तव्यं कुरुनन्दन ॥ १४ ॥ गर्भाष्टमेऽब्दे कुर्वीत ब्राह्मणस्योपनायनम् ॥ गर्भाद्वेकादशे राजन्क्षत्रियस्य
 विनिर्दिशेत् ॥ १५ ॥ द्वादशेऽब्दे पिगर्भात्तु वैश्यस्य व्रतमादिशेत् ॥ ब्रह्मवर्चसकामेन कार्यं विप्रस्य पंचमे ॥ १६ ॥ बलार्थं न तथाराज्ञः षष्ठेऽब्दे
 कार्यमेव हि ॥ अर्थकामेन वैश्यस्य अष्टमे कुरुनन्दन ॥ १७ ॥ आपोऽश्वाद्ब्राह्मणस्य सावित्रीनातिवर्तते ॥ द्वाविंशतेः क्षत्रबंधोराचतुर्विंशतेर्वि
 शः ॥ १८ ॥ अतर्कध्वेतुर्ये राजन्यथाकालमसंस्कृताः ॥ सावित्रीपतिताव्रात्याव्रात्यस्तोमाद्वैतक्रतोः ॥ १९ ॥ न चाप्येभि रपूतैस्तु आप
 द्यपि हि कर्हि चित् ॥ ब्रह्मयोनिर्योनि च संबंधान्नाचरेद्ब्राह्मणः सह ॥ २० ॥ भवंति राजंश्चर्मोणि ब्रतिनां त्रिविधानि च ॥ काष्णरैरववास्तानि ब्रह्म
 क्षत्रविशानुप ॥ २१ ॥ वसीरंश्चानुपूर्व्येण वस्त्राणि विविधानि तु ॥ ब्रह्मक्षत्रविशो राजञ्छाणक्षौमाविकानि च ॥ २२ ॥ मौजी त्रिवृत्समाशुङ्गा
 कार्या विप्रस्य मेखला ॥ क्षत्रियस्य चर्मो विज्या वैश्यस्य शणतां तवी ॥ २३ ॥ मुंजालाभेतु कर्तव्या कुशाश्मंतकवल्बजैः ॥ त्रिवृताग्रं थिनैकेन
 त्रिभिः पंचभिरेव च ॥ २४ ॥ कार्पासमुपवीतं स्याद्विप्रस्योर्ध्ववृत्तं त्रिवृत् ॥ शणमूत्रमयं राज्ञो वैश्यस्य विकसौ त्रिकम् ॥ २५ ॥
 पुष्कराणि तथा चैषां भवंति त्रिविधानि तु ॥ ब्रह्मणो बिल्वपालाशौ तृतीयं पुष्पजं नृप ॥ २६ ॥ वाटखादिरौक्षत्रियस्तु तथा न्यवेतसोऽद्रवम् ॥ पैल
 वोढुं बरौ वैश्यस्तथा श्वत्थजमेव हि ॥ २७ ॥ दंडानेतां महाबाहो धर्मतोऽर्हति धारितुम् ॥ केशांतिको ब्राह्मणस्य दंडः कार्यः प्रमाणतः ॥ २८ ॥
 ललाटसंभितो राज्ञः स्यात्तु नासांतिको विशः ॥ ऋजवस्ते तु सर्वे स्युर्ब्राह्मणाः सौम्यदर्शनाः ॥ २९ ॥ अनुद्वेगकरा नृणां सत्त्वतो नाग्निदूषिताः ॥

१ बलिष्ठं तु-इ०पा०। २ कीर्त्यते-इ०पा०। ३ द्वितीये वा-इ०पा०। ४ त्रयोऽप्येतै-इ०पा०। ५ न ते संस्कारभागिनः-इ०पा०। ६ ब्राह्म्यं वेदाध्ययनमित्यर्थः।

प्रगृह्यचेप्सितंदंडमुपस्थाप्यचभारकरम् ॥ ३० ॥ सम्यगुरुतथापूज्यचरैर्द्रक्ष्यथाविधि ॥ भवत्पूर्वचरैर्द्रक्ष्यमुपनीतोद्विजोत्तमः ॥ ३१ ॥
 भवन्मध्यंतराज्यवैश्यस्तुभवदुत्तरम् ॥ मातरं वास्वसां वा मातुर्वभिर्गो निजाम् ॥ ३२ ॥ भिक्षेत भैक्षप्रथमया चैनं न वमानयेत् ॥ सुवर्णर
 जतंचान्नापात्रेभ्यो विनिर्दिशेत् ॥ ३३ ॥ समाहृत्य ततो भैक्षं यावदर्थममायया ॥ निवेद्य गुरवे श्रिया दाचम्य प्राङ्मुखः शुचिः ॥ ३४ ॥
 आयुष्यं प्राङ्मुखो भुक्तेयशस्यं दक्षिणमुखः ॥ श्रियं प्रत्यङ्मुखो भुक्तेः श्रुतेः उदङ्मुखः ॥ ३५ ॥ उपस्पृश्य द्विजो राजन्नमद्यात्समा
 हितः ॥ भुक्त्वा चोपस्पृशेत्सम्यगद्रिः खानि च संस्पृशेत् ॥ ३६ ॥ तथा त्रपूजयेत्त्रित्यमद्याच्चैतदकुत्सयन् ॥ दर्शनं तत्स्य हृष्येद्भै
 प्रसीदेष्वपि भारत ॥ ३७ ॥ अभिनंद्य ततो श्रियादित्येवं मनुब्रवीत् ॥ पूजितं त्वदर्शनं नित्यं बलमूर्जय च्यच्छति ॥ ३८ ॥ अपूजि
 तं तु तदुक्तमुभयं न शोयेदिदम् ॥ नोच्छिष्टं कस्यचिद्दद्यान्नाद्याच्चैतत्तथांतरा ॥ ३९ ॥ यस्त्वन्नमंतरा कृत्वा लोभादति नृपोत्तम ॥
 विना शंयाति स नर इह लोके परत्र च ॥ ४० ॥ यथा भवत्पुरा वैश्यो धनवद्धनसंज्ञितः ॥ इतानि क उवाच ॥ सकथं मंतरं पूर्वमन्नस्य
 द्विजसत्तम ॥ ४१ ॥ किमंतरं तथा त्रस्य कथं वा तत्कृतं भवेत् ॥ सुमंतुरुवाच ॥ पुरा कृतं गुरोरा जन्वैश्यो वै सति पुष्करे ॥ ४२ ॥ धनवर्ध
 ननामा वै समृद्धो धनधान्यतः ॥ निदावकाले राजेन्द्र स कृत्वा वैश्वदेविकम् ॥ ४३ ॥ स पुत्रप्राप्तुं भिक्षार्थं तथैव भिक्षवंधुभिः ॥ आहारं
 कुरुते राजन् भैक्ष्यभोज्यममन्वितम् ॥ ४४ ॥ अथ तद्भुजतस्तस्य अन्नं शब्दमहानभूत् ॥ करुणः कुरुशार्दूल अथ तं स प्रयावितः ॥ ४५ ॥
 त्यक्तत्वा स भोजनं यावन्निष्क्रान्तिं गृहं गच्छतः ॥ अथ शब्दं स्तिरोभूतः स भूयो गृहमागतः ॥ ४६ ॥ तमेव भाजनं गृह्य आहारं कृतवा त्रप ॥ भुक्तशेषं
 महाबाहो आहारं सुमुक्तवान् ॥ ४७ ॥ भुक्त्वा स शतधा जातस्तस्मिन्नेव क्षेणे नृप ॥ तस्मादन्नं राजेन्द्र अश्रियादंतरा क्वचित् ॥ ४८ ॥ न चै
 वात्यशं कुं यन्नोच्छिष्टं क्वचित् द्विजेत् ॥ रसो भवत्यस्य शनान्नमाद्भोगः प्रवर्तते ॥ ४९ ॥ स्नानं दानं जपो होमः पितृदेवाभिपूजनम् ॥ न भवंति
 रमे जाते न राणां भरतर्षभ ॥ ५० ॥ अनारोग्यमनाद्युष्यमस्वर्ग्यचातिभोजनम् ॥ अपुण्यं लोका विद्विष्टं तस्मात्तत्परिवर्जयेत् ॥ ५१ ॥ यक्षभूत

पिशाचानरक्षसांचनृपोत्तम ॥ गम्योभवतिवैविप्रउच्छिष्टोनात्रसंशयः ॥ ५२ ॥ शुचित्वमाश्रयेत्तस्माच्छुचित्वान्मोदतोदिवि ॥ सुखेन
 चेहरमतेइतीयवैदिकीश्रुतिः ॥ ५३ ॥ शतानीकउवाच ॥ शुचितामियात्कथंविप्रःकथंचाशुचितामियात् ॥ एतन्मेब्रूहिविप्रैद्रकोतुकंपरमं
 मम ॥ ५४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ उपरुपृश्यशुचिविप्रोभवतेभरतर्षभ ॥ विधिवत्कुरुशार्दूलभवेद्विधिपरोह्यतः ॥ ५५ ॥ शतानीकउवाच ॥
 उपरुपृक्षविधिप्रकथयत्वमंमखिलम् ॥ शुचित्वमाश्रुयद्येनआचांतोब्राह्मणोद्विज ॥ ५६ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ साधुपृष्टोऽस्मिराजेंद्रशृणुवि
 प्रोयथाभवेत् ॥ शुचिर्भरतशार्दूलविधिनयेनवाविभो ॥ ५७ ॥ प्रक्षाल्यहस्तौपादौचप्राङ्मुखोदङ्मुखोऽपिवा ॥ उपविश्यशुचौदेशेवां
 हुंकृत्वाचक्षिणम् ॥ ५८ ॥ जाल्वंतरेमहाबाहोब्रह्मसूत्रसमन्वितः ॥ सुसमौचरणौकृत्वातथाबद्धशिखोनृप ॥ ५९ ॥ नतिष्ठन्नचसंजल्पन्त
 थाचानवलोकयन् ॥ नत्वरन्कुधितोवापित्यक्त्वारजन्सुदूरतः ॥ ६० ॥ प्रसन्नाभिस्तथाद्भिस्तुआचांतःशुचितामियात् ॥ नोष्णाभिर्नसं
 फेनाभिर्युक्ताभिःकलुषेणच ॥ ६१ ॥ वर्णेनरसंगंधाभ्याहीनाभिर्नचभारत ॥ सबुद्धाभिश्चतथानाचांमेत्पंडितोनृप ॥ ६२ ॥
 पंचतीर्थानिविप्रस्यश्रूयंतदक्षिणेकरे ॥ देवतीर्थंपितृतीर्थैर्ब्रह्मतीर्थंचमानद ॥ ६३ ॥ प्राजापत्यंतथाचान्यत्तथान्यत्सौम्यमुच्यते ॥
 अंगुष्ठमूलोत्तरतोयेथरेखामहीपते ॥ ६४ ॥ ब्राह्मंतीर्थंवदंत्येतद्वसिष्ठाद्याद्विजोत्तमाः ॥ कायंकनिष्ठिकामूलेअंगुल्यग्रेतुदैवतम् ॥ ६५ ॥
 तर्जन्यंगुष्ठयोरंतःपित्र्यतीर्थमुदाहृतम् ॥ कर्ममध्येस्थितसौम्यप्रशस्तंदेवकर्मणि ॥ ६६ ॥ देवाचांबलिहरणंप्रतिक्षपणमेवच ॥
 एतानिदेवतीर्थेनकुप्यात्कुरुकुलोद्ग्रह ॥ ६७ ॥ अग्ननिर्वपणंराजंस्तथासंपवन्नृप ॥ लजाहोमंतथासौम्यप्राजापत्येनकारयेत् ॥
 ॥ ६८ ॥ कमंडलूपस्पर्शनंदंधिप्राशनमेवच ॥ सौम्यतीर्थेनराजेंद्रसदकुप्याद्विचक्षणः ॥ ६९ ॥ पितृणांतर्पणंकार्यंपितृतीर्थेनधी
 मता ॥ ब्राह्मेणचापितीर्थेनसदोपस्पर्शनंपरम् ॥ ७० ॥ धर्नांगुलिकंरंकृत्वाएकाग्रःसुमनाद्विजः ॥ त्रिःकृत्वायःपिबेदापोमुखशब्द
 विवर्जितः ॥ ७१ ॥ शृणुयत्फलमाप्नोतिप्रीणातिचयथासुरात् ॥ प्रथमंयतिपिबेदापक्रभवेदस्तेनतृप्यति ॥ ७२ ॥ यद्वितीयंयजु

१ भरतः-इ०पा० । २ यज्ञसूत्रसमन्वितः-इ०पा० । ३ संचयनम्-इ०पा० । ४ युतांगुलिकरम्-इ०पा० । ५ स सम्यक्कुलमामोति-इ०पा० ।

र्वदेतेनप्रीणातिभारत ॥ यत्तृतीयसामवेदतेनप्रीणातिभारत ॥ ७३ ॥ प्रथमयन्मृजेदास्यदक्षिणगुष्ठमूलतः ॥ अधववेदंप्रीणातितेनराजन्न
संशयः ॥ ७४ ॥ इतिहासपुराणानियद्वितीयप्रमार्जति ॥ यन्मूर्धानंहरिजज्ञेअभिषिचतिवैद्विजः ॥ ७५ ॥ तेनप्रीणातिवैरुद्रंशिखामाल
भ्यवैक्रपीन् ॥ यदक्षिणीचालभतेरविंप्रीणातितेनवै ॥ ७६ ॥ नासिकालभनाद्रागुप्रीणत्येवनसंशयः ॥ यच्छ्रोत्रमालभेद्विप्रोदिशःप्रीणाति
तेनवै ॥ ७७ ॥ यमकुर्वेवरुणंवासवंचाग्निमेवच ॥ यद्ब्रह्मन्वाल्भतेएतान्प्रीणातितेनवै ॥ ७८ ॥ यन्नाभिमन्वाल्भतेप्राणानंग्रंथिमेवच ॥
तेनप्रीणातिराजेंद्रद्रुतयैवैद्विक्कीश्रुतिः ॥ ७९ ॥ अभिषिचतिर्यत्पादौविष्णुप्रीणातितेनवै ॥ यद्ध्रुम्याच्छादकंवारिविसर्जयतिमानद ॥ ८० ॥
वासुकिप्रमुखान्नागास्तेनप्रीणातिभारत ॥ यद्विदेवोऽन्तरभूमौपततीहनराधिप ॥ ८१ ॥ भूतग्रामंततस्तैस्तुप्रीणातिहचतुर्विधम् ॥ अंगुष्ठेनप्र
देशिन्याल्भेतचाक्षिणीनृप ॥ ८२ ॥ अनामिकांगुष्ठकाभ्यानासिकामालभेदृप ॥ मध्यमांगुष्ठाभ्यामुखंस्मृशेद्रतर्पभ ॥ ८३ ॥ कनि
ष्ठिकांगुष्ठकाभ्यांकर्णमालभतेनृप ॥ अंगुलीभिस्तथाबाहुमंगुष्ठेनतुमंडलम् ॥ ८४ ॥ नाभिकुरुकुलेश्रेष्ठशिरःसर्वाभिरेवच ॥ अंगुष्ठोऽग्निर्मे
हावाहोप्रोक्तोवायुःप्रदेशिनी ॥ ८५ ॥ अनामिकातथासूर्यःकनिष्ठामववाविभो ॥ प्रजापतिर्मेध्यमाज्ञेयतस्माद्रतसत्तम ॥ ८६ ॥ एव
माचम्यविप्रस्तुप्रीणातिसततंजगत् ॥ सर्वाश्चदेवतास्तातलोकाश्चापिनसंशयः ॥ ८७ ॥ तस्मात्पूज्यःसदाविप्रःसर्वदेवमयोहिंसः ॥ ब्राह्मि
णविप्रतथैननित्यकालमुपस्पृशेत् ॥ ८८ ॥ कायत्रदेशकाभ्यांवापनपित्र्येणकदाचन ॥ हृद्वाभिःपूयतेविप्रःकंठागभिस्तुभूमिपः ॥ ८९ ॥
वैश्योऽग्निःप्राशिताभिस्तुशूद्रःस्पृष्टाभिरंततः ॥ उद्धृतेदक्षिणेपाणुषीत्युच्यतेबुधः ॥ ९० ॥ सव्येनप्राचीनवीर्तिनिवीर्तिकंठमंजिते ॥
मेखलामजिनंदंढमुपवीर्तिकमंडलम् ॥ ९१ ॥ अप्प्राप्तस्यविनष्टानिगृह्णीतान्यानिमंत्रयिद् ॥ उपवीत्याचमेत्रित्यमंतर्जानुमहीपते ॥ ९२ ॥
एवंतुविप्रोद्वाचांतश्चुचितायातिभारत ॥ यास्त्वेताःकरमध्येतुरेखाविप्रस्यभारत ॥ ९३ ॥ गंगाद्याःसरितःसर्वज्ञेयाभारतसत्तम ॥ यान्यं
गुलिषुपर्वाणिगिरयस्तानिविद्वैवै ॥ ९४ ॥ सर्वदेवमयोर्राजक्रोविप्रस्यदक्षिणः ॥ हस्तोपस्पर्शेनविधिस्तवाख्यातामहीपते ॥ ९५ ॥ एषु

१ भारत-इ०पा० । २ नर-इ०पा० । ३ सर्वदेवमयः-इ०पा० ।

सर्वेषु लोकेषु येनाचातो दिवंब्रजेत् ॥ ९६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणेशतसहस्रार्धसंहितायां ब्रह्मपर्वणुपस्पृशनिविधिवर्णनमनुतीयोऽध्या-
 यः ॥ ३ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ किं शांतं षोडशे वर्षे ब्रह्मणस्य विधीयते ॥ राजन्यबंधोद्भाविंशैवैष्यस्य अयधिकेततः ॥ १ ॥ अमंत्रकासदाकार्यास्त्रीणां वृद्धामही-
 पते ॥ संस्कारहेतोः कायस्य यथाकालं विभागशः ॥ २ ॥ वैवाहिको विधिः स्त्रीणां संस्कारो नैगमः स्मृतः ॥ निर्वसेद्गुरोर्वापि गृहे वाग्निपरिक्रि-
 या ॥ ३ ॥ एष ते कथितो राजन्नौपनायनो विधिः ॥ द्विजातीनां महाबाहो उत्पत्तिर्व्यजकः परः ॥ ४ ॥ कर्मयोगमिदानीं ते कथयामि महाब-
 ल ॥ उपनीय गुरुः शिष्यं प्रथमं शौचमादिशेत् ॥ ५ ॥ आचारमग्नि कार्यं च संध्योपासनमेव च ॥ अध्यापयेत्तु सच्छिष्यान्सदाचात उद्धमुखः ॥ ६ ॥
 ब्रह्मांजलिकरो नित्यमध्याप्याप्यो विजिते द्रितः ॥ लघुवासास्तथैकाग्रः सुमनः सुप्रतिष्ठितः ॥ ७ ॥ ब्रह्मरंभेऽवसाने च पादौ पूज्यौ गुरोः सदा ॥
 संहृत्य हस्तावध्यं स हि ब्रह्मांजलिः स्मृतः ॥ ८ ॥ व्यत्यस्तपाणिना कार्यमुपसंग्रहणं गुरोः ॥ सव्येन सव्यः स्प्रष्टव्यो दक्षिणेन तु दक्षिणः ॥ ९ ॥
 अध्येष्यमाणं तु गुरुर्नित्यकालमंतद्रितः ॥ अधीष्वभे इति ब्रूयाद्दिशामोऽस्मिन् विचारयेत् ॥ १० ॥ ब्राह्मणः प्रणवं कुर्याद्वादावन्ते च सर्वदा ॥ स्रव-
 त्यनो कृतपूर्वपरस्ताच्च विशीर्यते ॥ ११ ॥ श्रूयतां चापि राजेंद्र यथोक्तं द्विजोऽहंति ॥ प्राक्कूलान्पुंयुपासीनः पवित्रैश्चैव पावितः ॥ १२ ॥
 प्राणायामैस्त्रिभिः पूतस्ततस्त्वोक्तं कारमहंति ॥ १३ ॥ अकारं चाधुना कारं च मकारं च प्रजाप-
 तिः ॥ वेदत्रयात्तु निर्गह्य भूर्भुवः स्व रिति तिच ॥ १४ ॥ त्रिभ्य एव तु वेदेभ्यः पादं पादं दूदुहत् ॥ तदित्यूचोऽस्याः सा वित्र्याः परमेष्ठी प्रजापतिः ॥
 १५ ॥ एतदक्षरमेतां जपन्व्याहति पूर्विकां ॥ संध्योरुभयोर्विप्रो वेदपुण्येन युज्यते ॥ १६ ॥ सहस्रकृत्वस्त्वभ्यस्य बहिरिति त्रिकं द्विजः ॥
 महतोऽप्येन सोमासात्त्वचेवाहिर्विमुच्यते ॥ १७ ॥ एतयर्चा विंशं तु कः कले च क्रिया स्वया ॥ विप्रश्च त्रिय विड्यो निर्गहं गंयाति सा शु-
 शु ॥ १८ ॥ शृणुष्वैकमनराज न परमं ब्रह्मणो मुखम् ॥ १९ ॥ अकारपूर्विकां स्तिस्त्रो महाव्याहृतयोऽव्ययाः ॥ १९ ॥ त्रिपदाच्चैव सा वित्री
 विज्ञेया ब्रह्मणो मुखम् ॥ योऽधीते हन्यह न्येतां त्रीणि वर्षाण्यतं द्रितः ॥ २० ॥ स ब्रह्म परमभ्येति वायुभूतः स्वमूर्तिमान् ॥ एकाक्षरं परं ब्रह्म प्राणा-
 यामः परंतपः ॥ २१ ॥ सा वित्र्यास्तु परं नास्ति तमो नास्त्यविशिष्यते ॥ होमक्रियातपः क्रिया तथा दानक्रियानृप ॥ २२ ॥ अक्षयांताः सदा

राजन्यथाहभगवान्मनुः ॥ अवरं त्वक्षरं ज्ञेयं ब्रह्मैव प्रजापतिः ॥ २३ ॥ विधियज्ञात्सदराजअपयज्ञोविशिष्यते ॥ नानाविधगुणोद्देशैः
 मूढमाख्यातैर्नृपोत्तम ॥ २४ ॥ उपांशुः स्याच्छुणः साहस्रोमानसः स्मृतः ॥ येषां कयज्ञाश्चत्वारो विधियज्ञेन चान्विताः ॥ २५ ॥
 सर्वे ते जपयज्ञस्य कलानर्हतिषोडशीम् ॥ जपादेव तु संसिध्येद्ब्राह्मणेन त्रसंशयः ॥ २६ ॥ कुर्यादन्यं वा कुर्वन्मित्रे ब्राह्मण उच्यते ॥ पूर्वासं
 ध्याजं पंस्तिष्ठेत्सावित्रीमाकर्कशं नात् ॥ २७ ॥ पश्चिमां तु समासीनः सम्यगृक्षविभवा नात् ॥ दिनस्यादौ भवेत्पूर्वाक्षर्वयदौ तथा परा ॥ २८ ॥
 स नक्षत्रापरज्ञेया अपरासदिवकरा ॥ जपंस्तिष्ठन्परसंध्या नैशमेनो व्यपोहति ॥ २९ ॥ अपरां तु समासीनो मलहंति दिवा कृतम् ॥ नोपति
 श्रुतियः पूर्वानोपास्ते पश्चिमानुप ॥ ३० ॥ सशूद्रवद्ब्राह्मणैः सर्वस्माद्विजकर्मणः ॥ अपांसमीपे नियतौ नैत्यं कविधिमास्थितः ॥ ३१ ॥
 सावित्रीमध्यधीयतीतगत्वाऽरण्यं समाहितः ॥ वेदोपकरणे राजन्स्वाध्याये च वै नैत्यके ॥ ३२ ॥ नात्र दोषोऽस्त्यनध्याये होममंत्रेषु वा विभो ॥ नैत्य
 केनस्त्यनध्यायो ब्रह्मसंज्ञितस्मृतम् ॥ ३३ ॥ ब्रह्माहुतिर्हुतं पुण्यमनध्यायवषट्कृतम् ॥ ऋगं कांयस्त्वधीयति विधिनानियतो द्विजः ॥
 ॥ ३४ ॥ तस्य नित्यं क्षरं त्येषां पयोमैधं धृतं मधु ॥ अग्निशुश्रूषणं भैक्षमधः शय्यांगुरोर्हितम् ॥ ३५ ॥ आसमावर्तनात्कुर्व्यात्कृतोपन
 यनो द्विजः ॥ आचार्यपुत्रशुश्रूषां ज्ञानदोषार्मिकः शुचिः ॥ ३६ ॥ आतःशतोन्नदः साधुः स्वाध्यायादशधर्मतः ॥ नापृष्टः कस्यचिद्भूयान्नचान्यायेन
 पृच्छतः ॥ ३७ ॥ जानन्नपि हि मेधावीजडवच्छोक आचरेत् ॥ अधर्मेण चयः प्राहयश्चाधर्मेण पृच्छति ॥ ३८ ॥ तयोरेन्यतरः प्रीतिविद्वंषवा
 निगच्छति ॥ धर्मार्थैश्च न स्यातां शुश्रूषा चापि तद्विधा ॥ ३९ ॥ न तत्र विद्यामन्यथाशुभं बीजमिवोसरे ॥ विद्यैव समं कामं मत्तं च ब्रह्मवा
 दिना ॥ ४० ॥ आपद्यपि हि घोरार्थान् त्वेनामीरिणेव पेत् ॥ विद्या ब्राह्मणमित्याह शो वा धिस्तेऽस्मिरक्षमा ॥ ४१ ॥ असूयकायमाप्रदास्तथा
 स्यां वीर्यवत्तमा ॥ श्रेवं सुखसुं शतीह केचिज्ज्ञानं प्रचक्षते ॥ ४२ ॥ तौ धारयति वैयस्याच्छेदधिस्तेन सोच्यते ॥ यमेव तु शुचिं विद्यान्नियतं
 ब्रह्मचारिणम् ॥ ४३ ॥ तस्मै मां ब्रूहि विप्राय निधिपया प्रमादिने ॥ ब्रह्मयस्त्वननुज्ञातमधीयानदवाप्नुयात् ॥ ४४ ॥ लौकिकैर्वैदिकैवापि तथा ध्यात्म
 कमेव च ॥ स याति नरकं घोरं रैरं वं भीमदर्शनम् ॥ ४५ ॥ अणुमात्रात्मा कंदेहं षोडशार्धमिति स्मृतम् ॥ आददीत यतो ज्ञानं तं पूर्वमभिवादयेत् ॥ ४६ ॥

सावित्रीसारमात्रोपिवरोविप्रःसुयंत्रितः ॥ नायंत्रितस्त्रिवेदोऽपि सर्वांशीसर्वविक्रयी ॥ ४७ ॥ इत्थ्याशनेध्याचरितेश्रेयसानसमाविशेत् ॥ इत्थ्यास
 नस्थश्चैवेनंप्रत्युत्थायाभिवादयेत् ॥ ४८ ॥ ऊर्ध्वप्राणाह्युत्कामंतिथूनःस्थविरआगते ॥ प्रत्युत्थानाभिवादभ्यांपुनस्तान्प्रतिपद्यते ॥ ४९ ॥
 अभिवादनशीलस्यनित्यंवृद्धोपसेविनः ॥ चत्वारिसम्यगवर्धतेआयुःप्रज्ञायशोबलम् ॥ ५० ॥ अभिवादपरोविप्रोज्यायांसमभिवादयेत् ॥ अ
 सौनामाहमस्मीत्स्वनामपरिकीर्तयेत् ॥ ५१ ॥ नामधेयस्ययैकेचिदभिवादनजानते ॥ तान्प्राज्ञोऽहमितिब्रूयात्स्त्रियःसर्वान्स्तथैवच ॥
 ॥ ५२ ॥ भोःशब्दकीर्तयेदंतेस्वस्यनाम्नोभिवादने ॥ नाम्नःस्वरूपभावोहिभोभावऋषिभिःस्मृतः ॥ ५३ ॥ आयुष्मान्भवसौम्येतिवा
 च्योविप्रोऽभिवादने ॥ अकारश्चास्यनाम्नोऽतेवाच्यःपूर्वाक्षरःश्रुतः ॥ ५४ ॥ योनवेत्यभिवादस्यविप्रःप्रत्यभिवादनम् ॥ नाभिवाद्यःस
 विदुषायथाशूद्रस्तथैवसः ॥ ५५ ॥ अभिवादकृतेयस्तुनकरोत्यभिवादनम् ॥ आशीर्वाङ्कुरुशार्दूलसयातिनरकंश्रुवम् ॥ ५६ ॥ अभीति
 भगवान्विष्णुर्वादयामीतिशंकरः ॥ द्वावेवपूजितौतेनयःकरोत्यभिवादनम् ॥ ५७ ॥ ब्राह्मणंकुशलंपृच्छेत्क्षत्रबंधुमनामयम् ॥ वैश्यक्षेमं
 समागम्यशूद्रमारोग्यमेवतु ॥ ५८ ॥ नवाच्योदीक्षितोनाम्नायवीयानपियोभवेत् ॥ भोभवत्पूर्वकत्वेनइतिस्वायंभुवोऽब्रवीत् ॥ ५९ ॥
 परपत्नीतुयाराजन्नसंवद्धतुयोनितः ॥ वक्तव्याभवतीत्येवंसुभगेभगिनीतिच ॥ ६० ॥ पितृव्यान्मातुलप्राजञ्छुगुरानृत्विजगुरुन् ॥
 असावहमितिब्रूयात्प्रत्युत्थायजघन्यजः ॥ ६१ ॥ मातृष्वसामातुलानीश्वश्रुथपितृष्वसा ॥ संपूज्यागुरुपत्नीचसमास्तगुरुभार्यया ॥ ६२ ॥
 ज्येष्ठस्यभ्रातुर्याभायंसवर्णहन्त्यपि ॥ पूजयन्प्रयतेविप्रोयातिविष्णुसदनुप ॥ ६३ ॥ प्रवासादेत्यसंपूज्याज्ञातिसंबंधियेषितः ॥
 पितुर्याभगिनिराजन्मातुश्चापिविशपते ॥ ६४ ॥ आत्मनोभगिनीयाचज्येष्ठान्कुरुकुलोद्ग्रह ॥ सदसुमातृवदृत्तिमातिष्ठेद्भरतोत्तम ॥ ६५ ॥
 गरीयसीततस्ताभ्योमाताज्ञेयानराधिप ॥ पुत्रमित्रभागिनियादृष्टव्याह्यात्मनासमाः ॥ ६६ ॥ दशाष्टाख्यंपौरसंख्यंपंचाष्टाख्यंकलभृताम् ॥
 अबद्धपूर्वश्रोत्रियाणांस्वल्पेनापिस्वयोनिषु ॥ ६७ ॥ ब्राह्मणंदशवर्षचदशवर्षचभूमिपम् ॥ पितापुत्रौविजानीयाद्ब्राह्मणस्तुतयोःपिता ॥ ६८ ॥

इत्येवक्षत्रियपितावैश्यस्यापिपितामहः ॥ प्रपितामहश्चद्रुद्रस्यप्रोक्तोविप्रोमनीषिभिः ॥ ६९ ॥ वित्तंवंधुर्वयःकर्मविद्याभवातिपंचमी ॥
 एतानिमान्यस्थानानिगरीयाद्यद्युत्तरम् ॥ ७० ॥ पंचानांत्रिषुवर्गेषुभूयांसिगुणवन्तिच ॥ यस्यस्युःसोऽप्रमानार्हश्चूद्रोपिदशमौगतः ॥ ७१ ॥
 चक्रिणोदशमीस्थस्यरोगिणोभारिणःस्त्रियाः ॥ स्नातकस्यतुराज्ञश्चपथादयोवरस्यच ॥ ७२ ॥ एषांसमागमेतातपूज्यैस्नातकपार्थिवौ ॥
 आभ्यांसमागमेराजस्नतकोनृपमानभाक् ॥ ७३ ॥ अध्यापयेद्यस्तुशिष्यंकृत्वोपनयनंद्विजः ॥ सरहस्यसकल्पंचवेदंभरतसत्तम ॥ ७४ ॥
 तमाचार्यमहाबाहोप्रवृत्तिमनीषिणः ॥ एकदेवंतुवेदस्यवेदंगान्यपिवापुनः ॥ ७५ ॥ योध्यापयतिवृत्त्यर्थमुपाध्यायःसुउच्यते ॥ निषे
 कादीनिकार्याण्यःकरोतिनृपोत्तम ॥ ७६ ॥ अध्यापयतिचान्येनसविप्रोयुरुरुच्यते ॥ अश्याधेयपाक्यज्ञानमिष्टमादिकान्मखान् ॥ ७७ ॥
 यःकरोतिवृत्तोयस्यसतस्यार्त्विगिहोच्यते ॥ यथावृणेत्यवितर्थाब्रह्मणाश्रवणाबुभौ ॥ ७८ ॥ समातासापिताज्ञेयस्तंदुहोत्कथंचन ॥ उपा
 ध्यायादशचार्यआचार्याणांज्ञातंपिता ॥ ७९ ॥ सहस्रेणपितुर्मातागौरवेणतिरिच्यते ॥ उत्पादकब्रह्मदत्रोर्गरीयान्ब्रह्मदःपिता ॥ ८० ॥
 ब्रह्मजन्महिविप्रस्यप्रेत्यचेहचशाश्वतम् ॥ कामान्मातापिताचैनंयदुत्पादयतीमिथः ॥ ८१ ॥ संभूतितस्यतांविद्याद्यद्योनवभिजयते ॥
 आचार्यस्तस्यतांजातिविधिवेदद्वेदपारगः ॥ ८२ ॥ उत्पादयतिसावित्र्यास्तस्यसाऽजरामरा ॥ उपाध्यायमादितःकृत्वायेपूज्याःकथितास्त
 व ॥ ८३ ॥ महागुरुर्महाबाहोसर्वेषामधिकःस्मृतः ॥ सहस्रशतसंख्योऽसौआचार्याणामिदंमतम् ॥ ८४ ॥ चतुर्णामपिपर्णानांसमहगुरु
 रुच्यते ॥ शतानीकउवाच ॥ यएतेभवताप्रोक्ताउपाध्यायमुखाद्विजाः ॥ ८५ ॥ विदिताएवमेसर्वेनमहागुरुवहि ॥ ८६ ॥ सुमंतुरुवाच ॥
 ज्योपजीवयोविप्रःसमहगुरुरुच्यते ॥ अष्टादशपुराणानिरामस्यचरितंतथा ॥ ८७ ॥ विष्णुधर्मदोयधर्माःशिवधर्माश्चभारत ॥ काण्व
 वेदंपंचमंतुयन्महाभारतंस्मृतम् ॥ ८८ ॥ श्रौतार्थमाश्चराजेंद्रनारदोक्तमहीपते ॥ ज्येतिनामएतेषांप्रवृत्तिमनीषिणः ॥ ८९ ॥ एवंविप्र
 कंदंबस्यधारकःप्रवरःस्मृतः ॥ यस्त्वेतानिर्समस्तानिपुराणानीहर्विदुति ॥ ९० ॥ भारतंचमहाबाहोसर्वज्ञोमतोनुणाम् ॥ तस्मात्सपू

ज्योराजेंद्रवर्णविप्रादिभिःसदा ॥ ९१ ॥ किंत्वयानश्रुतंवाक्यंयदाहभगवान्विभुः ॥ अल्पंवाबहुवायस्यश्रुतस्योपकरोति यः ॥ ९२ ॥ तमपी
 हगुरुंविद्याच्छ्रुतोपक्रिययातथा ॥ ब्राह्मस्यजन्मनःकर्तास्त्वधर्मस्यचशासिता ॥ ९३ ॥ बालोऽपिप्रोबृद्धस्यपिताभवतिधर्मतः ॥ अथ्या
 पयामासपितृच्छ्रुरागिरसःकविः ॥ ९४ ॥ पुत्रकाइतिहोवाचज्ञानेनपरिगृह्यतान् ॥ तेतमर्थमपृच्छंतदेवानागतमन्यवः ॥ ९५ ॥ देवा
 श्रैतान्समेत्योच्चुरन्याय्यंशिशुरुक्तवान् ॥ अज्ञोभवतिवैबालःपिताभवतिमृदः ॥ ९६ ॥ अज्ञंहिबालमित्याहुःपितेत्येवतुमंत्रदम् ॥ पि
 तामहेतिजयदमित्युचुस्तोदेवौकसः ॥ ९७ ॥ जयोमंत्रास्तथावेदादेहमेकंत्रिधाकृतम् ॥ नहायनेनपलितैर्नमित्रेणनबन्धुभिः ॥ ९८ ॥ ऋषयश्च
 क्रिरेधर्मोऽनूचानःसोमहान् ॥ ब्राह्मणक्षत्रियविशाखूद्राणांचविशंपते ॥ ९९ ॥ ज्येष्ठवंदतिराजेंद्रसंदेहंशृणुवैयथा ॥ ज्ञानतोवीर्यतोराजन्धनतो
 जन्मतस्तथा ॥ १०० ॥ शीलतस्तुप्रधानयेतेप्रधानामतामम ॥ नतेनस्यविरोभवतियेनास्यपलितंशिरः ॥ १०१ ॥ यवैयुवाप्यधीयान
 स्तंदेवाःस्थविरंविदुः ॥ यथाकाष्ठमयोहस्तीयथाचर्ममयोमृगः ॥ १०२ ॥ यश्चविप्रोनधीयानस्त्रयस्तेनमविभ्रति ॥ यथायोषाऽफलास्त्रि
 पुयथागौर्गविचाफला ॥ १०३ ॥ यथाचाज्ञोऽफलंदानंतथाविप्रोऽनृचोऽफलः ॥ वैश्वेदेवेनयेहीनाआतिथ्येनविवर्जिताः ॥ १०४ ॥ सर्वेतुवृष
 लज्ञेयाःप्रातवेदापिद्विजाः ॥ नानृगब्राह्मणोभवतिनवणिङ्गनकुक्षीलवः ॥ १०५ ॥ नशूद्रःप्रेषणंकुर्वन्नेनोचिकित्सकः ॥ अव्रताह्वनधीया
 नायत्रभैक्ष्यचराद्विजाः ॥ १०६ ॥ तंग्रामंदंडयेद्राजाचोरभक्तप्रदोहिसः ॥ संतुष्टोयत्रवैविप्रःसांघिकःकुरुनंदन ॥ १०७ ॥ यातिसाफल्य
 तंविदैर्देवैर्वहिभाषितम् ॥ वैदेरुक्तंयथावीरसुरज्येष्ठमुपेत्यैव ॥ १०८ ॥ वेपंतंब्राह्मणाभूमावभ्यस्यतिह्वनम्रिकाः ॥ क्लिश्यतेतेकिमर्थंहिं
 ढावैफलकांक्षया ॥ १०९ ॥ अनुष्ठानविहीनानामस्मानभ्यसतांभुवि ॥ क्लेशंहिकेवलंदेवनास्मदभ्यसनेफलम् ॥ ११० ॥ अनुष्ठानंपरंदेव
 अस्मत्स्वभ्यसनात्सदा ॥ इत्येवंराजशार्दूलवेदाज्जुहिंवेधसम् ॥ १११ ॥ तस्माच्चवेदाभ्यसनादनुष्ठानंपरंमतम् ॥ चत्वारोवात्रयवापिय
 द्र्युर्वेदपारगाः ॥ ११२ ॥ सधर्मइतिविज्ञेयोऽनरेषांसहस्रशः ॥ यद्भूतितमोमूढामूर्खधर्ममजानतः ॥ ११३ ॥ तत्पापंशतधाभूत्वावकारमनु

गच्छति ॥ शौचहीनव्रतश्रेयिषेवैदिविवर्जिते ॥ ११४ ॥ दीयमानरुदृत्यन्नास्ति किमयादुष्कृतं कृतम् ॥ जयोपजीविनेदत्तयदात्मानं प्रपश्यति ॥ ११५ ॥ नृत्यति स्म तदारजन्करमुद्धृत्य भारत ॥ विद्यातपोभ्यासं पद्मे ब्राह्मणे गृहमागते ॥ ११६ ॥ क्रीडंत्यैषिधयः सर्वया स्यामः परमां गतिम् ॥ अव्रतानाममंत्राणामजयानां च भारत ॥ ११७ ॥ प्रतिग्रहो न दातव्यो न शिलातारयेच्छिलाम् ॥ श्रोत्रियायैव देयानि ह व्यक्यानि नित्यशः ॥ ११८ ॥ अश्रोत्रिया यदत्तानि न पितृन्नापि देवताः ॥ यस्य चैव गृहे भूखोदूरे चापि बहुश्रुतः ॥ ११९ ॥ बहुश्रुतयदात्तव्यं नास्ति मूलैर्व्यतिक्रमः ॥ ब्राह्मणातिक्रमो नास्ति मूलैर्जयविवर्जितः ॥ १२० ॥ ज्वलंतमाग्निमुत्सृज्य न हि भस्म निहूयते ॥ न चैतदेवमन्यते पितरो देवतास्तथा ॥ १२१ ॥ सगुणं निर्गुणं वापि ब्राह्मणैर्देवतं परम् ॥ नातिक्रमेद्ब्रह्मसीनं ब्राह्मणं विप्रकर्मणि ॥ १२२ ॥ अतिक्रमन्महाबाहोरैवं याति भारत ॥ गायत्रीमात्रसारोपि ब्राह्मणः पूज्यतांगतः ॥ १२३ ॥ गृहासन्नो विशेषेण न भवेत्पतितस्तु सः ॥ धान्यशून्ये यथाश्रामो यथाकूपश्च निर्जलः ॥ ब्राह्मणश्चानर्धयानस्त्रयस्तेनामधारकाः ॥ १२४ ॥ यस्त्वेकपंत्यां विषमं ददाति स्नेहाद्रयाद्वा यदि वा रथहेतोः ॥ वेदेषु दृष्टमृषिभिश्च गतिं तां ब्रह्महत्यां मुनयो वर्दति ॥ १२५ ॥ अहिंसे यैव भूतानां कार्यश्रेयोऽनुशासनम् ॥ वाक्चैव मधुराच्छृणुप्रयोज्याधर्ममीप्सता ॥ १२६ ॥ यस्य वाङ्मनसीशुद्धे सत्यगुप्ते च भारत ॥ सर्वैस्त्वे मवाप्नोति वेदातोपगतं फलम् ॥ १२७ ॥ नारुतुदः स्यादातोपिन परद्रोहकर्मधीः ॥ यया स्याद्विजेत वाचं न च तां समुदरियेत् ॥ १२८ ॥ यत्करोति शुभं वाचा प्रोच्यमाना मनीषिभिः ॥ श्रूयतां कुरुशार्दूलमदाचापितथोच्यताम् ॥ १२९ ॥ न तथा शशी न सलिलं न चंदन सो न शीतलच्छया ॥ प्रह्लादयति च पुरुषं यथा मधुरभाषिणी वाणी ॥ १३० ॥ अर्हणाद्ब्राह्मणो नित्यमुद्विजेत विषादिव सर्वदा ॥ १३१ ॥ सुखं ह्यवमतः शेते सुखं च प्रतिबुध्यते ॥ सुखं चरितलोके स्मिन्नवमं तां विनश्यति ॥ १३२ ॥ अनेन विधिनाराजं संस्कृतात्मा द्विजः ज्ञानैः ॥ गुरौ वसन्संचिनुयाद्ब्रह्माधिगमिदंतपः ॥ १३३ ॥ तपो विशेषैर्विविधैर्व्रतैश्च विविधादितैः ॥ वेदः कृत्स्नाधिगंतव्यः सरहस्यो द्वि

जन्मना ॥ १३४ ॥ वेदमेवाभ्यसेन्नित्यंतं परस्त्पथान्द्विजोत्तमः ॥ वेदाभ्यसोहि विप्रस्यतः परमिहोच्यते ॥ १३५ ॥ आहैवसनखाभ्यः
परमंतप्यतेतपः ॥ १३६ ॥ यः सुप्तोऽपि द्विजो धेति स्वाध्यायं शक्तितोन्वहम् ॥ यो न धीत्यद्विजो वेदमन्यत्र कुरुते श्रमम् ॥ १३७ ॥ स जीवन्नेव शू-
द्रत्वमशुगच्छति सान्वयः ॥ न यस्य वेदो न जयोन विद्याश्च विद्यां पतेत् ॥ १३८ ॥ स शूद्र एव मंतं व्यहृत्वा ह भगवान्विभुः ॥ मातुरग्रे च जननं द्वितीयं मौजि-
बंधने ॥ १३९ ॥ तृतीयं ज्ञदीक्षायां द्विजस्य विधिचोदितम् ॥ तत्र यद्रहजन्मास्यमौजिबंधनचिह्नितम् ॥ १४० ॥ तत्रास्य मातासा वित्री-
पिता त्वाचार्य उच्यते ॥ वेदप्रदानात्वाचार्यपितरं मनुरब्रवीत् ॥ १४१ ॥ न ह्यस्य विद्यते कर्मोक्तिचिदा मौजिबंधनात् ॥ नाभिव्याहारये-
द्रहस्वधानि नैन्यनाहते ॥ १४२ ॥ शूद्रेण तु समं तावद्वावद्देन जायते ॥ कृतोपनयनस्य ब्रतदेशनमिष्यते ॥ १४३ ॥ ब्रह्मणो-
ग्रहणं चैव क्रमेण विधिपूर्वकम् ॥ यत्सूत्रं चापि यच्चर्मयायाचास्य च मेखला ॥ १४४ ॥ वसनं चापि यदंडस्तद्वैतस्य ब्रतेष्वपि ॥ सेवेते मां-
स्तु नियमान् ब्रह्मचारीशुरैव सन् ॥ १४५ ॥ संनियम्येद्विग्र्यामंतं पवृद्ध च रथमात्मनः ॥ वृंदारकर्षिपितृणां कुर्यात्तर्पणमेव हि ॥ १४६ ॥
नराणां च महर्षिर्नास्ति संनित्यं स्नात्वा प्रयत्नतः ॥ पुष्पंतोयं फलं चापि समिदाधानमेव च ॥ १४७ ॥ नानाविधानिकाष्ठा निमृत्तिकांचित-
थाकुशान् ॥ वर्जयेन्मधुमांसं च गंधमाल्यरथान्निग्रयः ॥ १४८ ॥ शुक्लानि चैव सर्वाणि श्रौणिनां चैव हिंसनम् ॥ अभ्यंगमं जनं चाक्ष्णोरुपानच्छत्र-
धारणम् ॥ १४९ ॥ संकल्पं कामजं क्रोधं लोभं गीतं च वादनम् ॥ नर्तनं च तथा द्यूतं जनवादं तथा नृत्यम् ॥ १५० ॥ परिवादं चापि विभोदूरतः परिव-
र्जयेत् ॥ स्त्रीणां च प्रेक्षणं लंबमुपवीतं परस्य च ॥ १५१ ॥ पुंश्चलीभिस्तथा संगं न कुर्यात्कुरुनंदन ॥ एकः शयीत सर्वत्र न रतः स्कंदयेत्क्वचित्-
॥ १५२ ॥ कामाद्विस्कंदयेन्नेतोहि न स्तिव्रतमेव तु ॥ सुप्तश्चरन् ब्रह्मचारी द्विजः शुक्रमकामतः ॥ १५३ ॥ स्नात्वा किमर्चयित्वा तु पुनर्भा मिष्ट्य-
चंजपेत् ॥ मनोरपितथा च श्रूयते परमं वचः ॥ १५४ ॥ उदकुंभं सुमनसो गे शुकृन्मृत्तिकां कुशान् ॥ आहरेद्यावदर्थानि भैक्ष्यं चापि हि-
नित्यशः ॥ १५५ ॥ गृहेषु येषां कर्तव्यं ताच्छृणुष्व नृपोत्तम ॥ स्वकर्मसुरतायैव तथा वेदेषु यरताः ॥ १५६ ॥ यज्ञेषु चापि राजेन्द्रये-

१ विलयनाद्वैत-इ० पा० । २ गुरावधिवसन्सदा-इ० पा० । ३ वंचनाम्-इ० पा० । ४ उपरोधम्-इ० पा० ।

चश्रद्धासमाश्रिताः ॥ ब्रह्मचार्याहरैर्द्रक्ष्यगृहेभ्यःप्रयतोन्वहम् ॥ १५७ ॥ गुरोःकुलेनभिक्षेतस्वज्ञातकुलबंधुषु ॥ अलाभेत्वन्यगोत्रा
 णांपूर्वपूर्वाविवर्जयेत् ॥ १५८ ॥ सर्वचापिचरेद्रामं पूर्वोक्तानामसंभवे ॥ अंत्यवर्जमहाबाहोइत्याहभगवान्निमुः ॥ १५९ ॥ वाचनि
 गम्यप्रयतस्त्वग्रिशंघ्रचवर्जयेत् ॥ चातुर्वर्ण्यचरेर्द्रक्ष्यमलाभेकुरुनंदन ॥ १६० ॥ आरादाहृत्यसमिधः संनिदध्याद्ब्रह्मोपरि ॥ सायंप्रातस्तु
 जुहुयात्ताभिराग्निमर्तद्वितः ॥ १६१ ॥ भैक्ष्याचरणमकृत्त्वानतमग्निमिष्यैव ॥ अनतुरःसतरात्रमवकीर्णिव्रतंचरेत् ॥ १६२ ॥
 वर्तनंचास्यभैक्ष्येण प्रवर्तितमनीषिणः ॥ तस्माद्भैक्षेणैवैतन्यनैकाद्वादभिवेद्वती ॥ १६३ ॥ भैक्षेणव्रतिनोवृत्तिरुपवाससमास्मृता ॥
 देवत्यव्रतवद्वाजनिपत्र्यैकर्मण्यथर्विवदा ॥ १६४ ॥ काममभ्यर्थितोऽश्रीयाद्ब्रतमस्यनलुप्यते ॥ ब्राह्मणस्यमहाबाहोःकर्मयत्समुदाहृतम् ॥ १६५
 राजन्यवैश्ययौनैतत्पंडितैःकुरुनंदन ॥ चौदितोऽचोदितोवापिगुरुणानित्यमेवहि ॥ १६६ ॥ कुर्यादध्ययनेयोगमाचार्यस्यहितेषुच ॥ बुद्धि
 द्रियाणिमनसाशरीरंवाचमेवहि ॥ १६७ ॥ नियम्यप्रांजलिस्तिष्ठेद्रक्षमाणगुरोर्मुखम् ॥ नित्यमुद्धतपाणिः स्यात्साध्याचारस्तुसंयतः
 ॥ १६८ ॥ आस्यतामितिचोक्तःसन्नासीताभिमुखोगुरौ ॥ वस्त्रवैषैस्तथास्त्रैस्तुहीनः स्याद्गुरुसन्निधौ ॥ १६९ ॥ उत्तिष्ठत्रयमंचास्य
 जघन्यंचापिसंविज्ञेत् ॥ प्रतिश्रवणसंभषेतल्पस्थोनसमाचरेत् ॥ १७० ॥ नचासीनोनुजानेनतिष्ठन्नपराड्मुखः ॥ आसीनस्यस्थितः
 कुर्यादभिगच्छंश्चतिष्ठतः ॥ १७१ ॥ प्रत्युद्धंतातुव्रजतः पश्चाद्वावंशधावतः ॥ पराड्मुखस्याभिमुखोदूरस्यैत्यचार्यैकम् ॥ १७२ ॥
 नमस्कृत्यशयानस्यनिदेशेतिष्ठेत्सर्वदा ॥ नीचंशय्यासनंचास्यसर्वदागुरुसन्निधौ ॥ १७३ ॥ गुरोश्चक्षुर्विषयेनयथेष्टासनोभवेत् ॥
 नामोच्चारणमेवास्यपराक्षमपिसुव्रत ॥ १७४ ॥ नचैनमदुर्बुध्वातिगतिभाषणचक्षितैः ॥ परिवादस्तथानिदगुरोर्यत्रप्रवर्तते ॥ १७५ ॥ कर्णौ
 तत्रपिधातव्यौगंतव्यंवाततोऽन्यतः ॥ परिवादद्रासभः स्यात्सारमेयस्तुर्निदकः ॥ १७६ ॥ परिभोक्ताकृमिर्भवेत्कीटोभवतिमत्सरी ॥ दूर
 स्थोनार्चयेद्देनंकुद्धेनान्तिकेस्त्रियाः ॥ १७७ ॥ यानासनगतेराजन्नवरुद्धाभिवादयेत् ॥ प्रतिकूलेसमानेतुनासीतगुरुणासह ॥ १७८ ॥

अशृण्वतिगुरौराजन्नकिंचिदपिकतिर्येत् ॥ गोश्वेष्टयानप्रासादप्रस्तरेषुकटेषुच ॥ १७९ ॥ आसीतगुरुणासार्धशिलाफलकनौषुच ॥
 गुरोर्गुरौसन्निहितेगुरुष्वद्वृत्तिमाचरेत् ॥ १८० ॥ गुरुपुत्रेषुचार्यैषुगुरोश्चैवस्वर्बधुषु ॥ बालः समानजन्मावाविशिष्टोयज्ञकर्मणि ॥ १८१ ॥
 अध्यापयन्यगुरुसुतोगुरुवन्मानमर्हति ॥ उत्सादनमथांगानांस्थापनोच्छिष्टभोजने ॥ १८२ ॥ पादयोर्नैजंनराजन्गुरुपुत्रेषुवर्जयेत् ॥ गुरु
 वस्त्रपितृज्यास्तुसवर्णगुरुर्योषितः ॥ १८३ ॥ असवर्णास्तुसंपूज्याः प्रत्युत्थानाभिवादनैः ॥ अभ्यञ्जनंस्नानपनंचगात्रोत्सादनमेवच
 ॥ १८४ ॥ गुरुपत्न्यानकार्यणिक्केशानांचप्रसाधनम् ॥ गुरुपत्नीतुयुवतीनाभिवाद्येतपादयोः ॥ १८५ ॥ पूर्णविंशतिवर्षेणुणदो
 षौविजानता ॥ स्वभावएवनरीणांनराणिमिहदूषणम् ॥ १८६ ॥ अंतोर्थान्नप्रमाद्यतिप्रतिपाद्यविपश्चितः ॥ अविद्रांसमलंलेकेवि
 द्रांसमपिवापुनः ॥ १८७ ॥ प्रमदाह्युत्पथंनंतुकामक्रोधवशातुगम् ॥ मात्रास्वस्नादुहित्रावानविविक्तसोभवेत् ॥ १८८ ॥ बलवा
 निंद्रियग्राभोविद्रांसमपिकर्षति ॥ राजेद्रगुरुपत्नीनांयुवतीनांयुवाभुवि ॥ १८९ ॥ विधिवद्दंडंकुर्यादसावहमितिब्रुवन् ॥ विप्रोऽ
 स्यपादग्रहणमन्वहंचाभिवादनम् ॥ १९० ॥ गुरुदारेषुकुर्वीतसतांधर्ममनुस्मरन् ॥ यथास्वनखनित्रेणजलमाप्रोतिमानवः ॥ १९१ ॥
 तथागुरुगतांविद्यांशुश्रूषुरधिगच्छति ॥ मुंडोवाजटिलेवास्यादथवास्याच्छिखीजटी ॥ १९२ ॥ नैनंयामेऽभिनिम्लोचेदकौनाभ्युदि
 यात्काचित् ॥ तंचेदभ्युदितसूर्यःशयानंकामकारतः ॥ १९३ ॥ निम्लोचेद्वाप्यभिज्ञानाजपद्युपवसेद्दिनम् ॥ सूर्येणह्यभिनिसुक्तः
 शयानोभ्युदितश्चयः ॥ १९४ ॥ प्रायश्चित्तमकुर्वाणयुक्तः स्यान्महतैनसा ॥ उपस्पृश्यमहाराजउभेसंध्येसमाहितः ॥ १९५ ॥ शुचौ
 देशेजपजप्यमुपासीतयथाविधि ॥ यदिस्त्रीयद्यवरजः श्रेयःकिंचित्समाचरेत् ॥ १९६ ॥ तत्सर्वमाचरेद्युक्तोयत्रवारमतेमनः ॥ धर्मार्थो
 बुच्यतेश्रेयः कामार्थौधर्ममेवच ॥ १९७ ॥ अर्थेष्वेवहाश्रेयास्त्रिवर्गइतिसंस्थितिः ॥ पितामातातथाभ्राताआचार्याः कुरुनंदन ॥ १९८ ॥
 नतौनाप्यवमंतव्याब्राह्मणेनविशेषतः ॥ आचार्योब्रह्मणोमूर्तिः पितामूर्तिः प्रजापतेः ॥ १९९ ॥ माताप्यथादितेमूर्तिर्भ्रातास्यान्मूर्तिरात्म

१ आचार्यसु-इ०पा० । २ अतोऽप्यर्थं प्रमाद्यति प्रमाद्यास्तु विपश्चितः-इ०पा० । ३ अमृतम्-इ०पा० ।

नः ॥ यन्मातापितरौऋशसहेतसंभवेनृणाम् ॥ २०० ॥ नतस्यनिष्कृतिःश्रवयाकर्तुवर्षशतैरपि ॥ तयानित्यप्रियकुयादाचार्यस्यचभा
रत ॥ २०१ ॥ तेषुहित्रिषुतुष्टुतपः सर्वसमाप्यते ॥ तेषांत्रयाणांश्रुषापरमंतपउच्यते ॥ २०२ ॥ नतैरनभ्यनुज्ञातोधर्ममन्यसमाच
रेत् ॥ तएवहित्रयोलोकास्तएवत्रयआश्रमाः ॥ २०३ ॥ तएवचत्रयोवेदास्तएवोक्तास्त्रयोऽग्नयः ॥ मातावैगार्हपत्याग्निः पितारैदक्षिणः
स्मृतः ॥ २०४ ॥ गुरुराहवनीयश्चसाग्नित्रेतागरीयसी ॥ त्रिषुतुष्टुचैतेषुत्राहोकाअयतेगृही ॥ २०५ ॥ दीप्यमानः स्ववपुषादेववहिविमो
दते ॥ इमंलोकंपितृभक्तयामातृभक्तयानुमध्यमम् ॥ २०६ ॥ गुरुश्रुषयाचैवगच्छच्छकसलोकताम् ॥ सर्वतस्यादताधर्मायस्यतेत्रय
आदताः ॥ २०७ ॥ अनादतास्तुयस्यैतेसर्वस्तस्याफलाःक्रियाः ॥ यावन्नयस्तेजवियुस्तवावन्नान्यस्तमाचरेत् ॥ २०८ ॥ तेष्वेवनिन्यशुश्रूषां
कुर्यान्प्रियहितैरतः ॥ तेषामनुपरोधेनपार्थक्यंयद्यदाचरेत् ॥ २०९ ॥ तत्तन्निवदयेत्तेभ्योनोवचनकर्माभिः ॥ त्रिष्वेतेष्वितिकृत्यहियुरुषस्यसमा
प्यते ॥ २१० ॥ एषधर्मःपरःसाक्षादुपधर्मोन्यउच्यते ॥ श्रद्धधानःशुभाविद्यामाददीतवरादपि ॥ २११ ॥ अंत्यादापिपरधर्मस्त्रीरत्नंदुष्कुलादपि ॥
विषादप्यमृतंग्राह्यंवालादपिसुभाषितम् ॥ २१२ ॥ अमित्रादपिसदृत्तममेध्यादपिकांचनम् ॥ स्त्रियोरत्नंनयोविद्याधर्मःशौचंसुभाषितम् ॥ २१३ ॥
विविधानिचाशिलानिसमादेयानिसर्वज्ञाः ॥ अब्राह्मणादध्ययनमापत्कालेविधीयते ॥ २१४ ॥ अनुब्रज्याचश्रुषयायावदध्ययनंगुरोः ॥ नान्ना
ह्मणगुरौशिष्योवासमात्यंतिकवसेत् ॥ २१५ ॥ ब्राह्मणेचाननूचानेकाक्षन्तिमनुत्तमम् ॥ यदित्वात्यंतिकोवासोरोचतेचगुरोःकुले ॥ २१६ ॥
गुक्तःपरिचरेदेनमाशरीरविमोक्षणात् ॥ आसमाप्तेःशरीरस्यस्तुशुश्रूषतेगुरुम् ॥ २१७ ॥ सगच्छत्यंजसाविप्रब्रह्मणःसन्नशःश्रुतम् ॥
नपूर्वगुरोर्वैकिंचिदुपकुर्वीतधर्मवित् ॥ २१८ ॥ स्नानायगुरुणज्ञातःश्रक्त्यागुर्वर्थमाहरेत् ॥ क्षेत्रहिरण्यगामश्चक्षेत्रोपानहमेवच ॥ २१९ ॥ धान्यंवा
सांसिंशंकांवगुरोर्वेप्रतिमाहरेत् ॥ स्वर्गतेगांपारित्यज्यगुरौभरतसत्तम ॥ २२० ॥ गुणान्वितेगुरुस्तुतेगुरुदारेऽथवानुप ॥ सर्पिडेवागुरोश्चापि
गुरुवद्भक्तिमाचरेत् ॥ २२१ ॥ एतेष्वविद्यमानेषुस्थानासनविहारवान् ॥ प्रयुजानोऽग्निश्रुषांसाधयेद्देहमात्मनः ॥ ३२२ ॥ वीरस्यकुर्वेच्छु

श्रृंषांयातिविरसलोकताम् ॥ चरत्येवंहियोविप्रब्रह्मचर्यमविश्रुतः ॥ २२३ ॥ सगत्वाब्रह्मसदनेब्रह्मणासहमोदते॥ इत्येपकथितोधर्मःप्रथमब्रह्म
 चारिणः ॥ २२४ ॥ गृहस्थस्यापिराजेन्द्रशृणुधर्ममशेषतः ॥ कालेप्राप्यव्रतंविप्रऋतुयोगेनभारत ॥ २२५ ॥ प्रपालयन्व्रतंयातिब्रह्मसालो
 क्यतांविभो ॥ सदोपनयनंशस्तंस्तं ब्रह्मणस्यतु ॥ २२६ ॥ क्षत्रियस्यततोऽग्निष्वेप्रशस्तंमनुब्रवीत् ॥ प्रातेशरदिवैश्यस्यसदोपनयनंप
 रम् ॥ इत्येषत्रिविधःकालःकथितोव्रतयोजने ॥ २२७ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेशतसहस्राधर्मसंहितायांब्रह्मोपवर्णिउपनयनविधिवर्णनं
 नामचतुर्थोऽध्यायः॥ ४ ॥४॥ सुमंतुरुवाच ॥ षट्त्रिंशदब्दादिकंचयुरात्रिवैदिकंव्रतम्॥ तर्दीकंपादिकंवाग्रहणातिकेमेवच॥१॥ वेदानधी
 त्येवदौवावेदंवापिनृपोत्तम ॥ अविष्टुतब्रह्मचर्योगृहस्थाश्रममावसेत् ॥ २ ॥ तंप्रतीतंस्वधर्मेणब्रह्मदायहरंपितुः ॥ स्रग्विणंतल्पआसीनमहर्षे
 त्प्रथमंगवा ॥ ३ ॥ गुरुणासमनुज्ञातःसमावृत्तोयथाविधि ॥ उद्गृहेतद्विजोभार्यासवर्णलक्षणान्विताम् ॥ ४ ॥ ज्ञतानीकउवाच ॥ लक्षणाद्वि
 जज्ञादूल्लंघ्नीणंविंदमहामुने ॥ कीदृशलक्षणंसंशुक्ताकन्यास्यात्सुखदानुप ॥ ५ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ यदुक्तंब्रह्मणापूर्वस्त्रीलक्षणमनुत्तमम् ॥ श्रेय
 सेसर्वलोकानांशुभांशुभफलप्रदम् ॥ ६ ॥ तत्तेवच्चिममहावाहोशृणुष्वैकमनानृप ॥ श्रुतेनयेनजानिपिकन्यांशोभनलक्षणाम् ॥ सुखासीनंमु
 रश्रेष्ठमभिगम्यमहर्षयः ॥ ७ ॥ पप्रच्छुलक्षणंस्त्रीणांयत्पृष्टोऽहंत्वयाधुना ॥ प्रणम्यशिरसादेवमिदंवचनमब्रुवन् ॥ ८ ॥ भगवन्ब्रूहिनः सर्व
 स्त्रीणांलक्षणमुत्तमम् ॥ श्रेयसेसर्वलोकानांशुभांशुभफलप्रदम् ॥ ९ ॥ प्रशस्तामप्रशस्तांचजानीमोयेनकन्यकाम् ॥ तेषांतद्वचनंश्रुत्वावि
 र्रिचोवाक्यमब्रवीत् ॥ १० ॥ शृणुष्वंद्विजज्ञादूलवाचिमिदमुष्मास्वशेषतः ॥ प्रतिष्ठिततलारस्सम्यग्रक्तांभोजसमन्विताः ॥ ११ ॥ ईदृशाश्चर
 णाधन्यायोपितांभोगवर्धनाः ॥ करालैरतिनिर्मोसैरूक्षैरर्धशिरान्वितैः ॥ १२ ॥ दारिद्र्यदुर्भगत्वंचप्रपुवतिनसंशयः ॥ अंगुल्यःसंहतावृ
 ताःस्निधाःसूक्ष्मनखास्तथा ॥ १३ ॥ कुर्वन्त्यत्यंतमैश्वर्यराजभावंचयोषितः ॥ ह्रस्वाःसुजीवितंह्रस्वाविरलावित्तहानये ॥ १४ ॥ दारि
 द्र्यमूलमग्रासुप्रैष्यंचपृथुलसुच ॥ परस्परसमारूढैस्तनुभिर्वृत्तपर्वभिः ॥ १५ ॥ बहूनापिपतीन्हत्वादासीमवितैवैद्विजाः ॥ अंगुष्ठोन्नतपर्वोण

स्तुंगग्राः कोमलान्विताः ॥ १६ ॥ रत्नकांचनलाभायविपरीताविपत्तये ॥ सुभगत्वंनसैःस्निग्धैरताम्रैश्चधनाढ्यता ॥ १७ ॥ पुत्राः स्युरन्नैरेभिः सुमूढैश्चापिराजता ॥ पांडुरैः स्फुटितैरहक्षैर्नैलधूत्रैस्तथास्त्रैः ॥ १८ ॥ निःस्वताभवतिस्त्रीणांपितृश्चाभ्यभक्षणम् ॥ गुल्फाः स्निग्धाश्चवृत्ताश्चसमारूढाशिरास्तथा ॥ १९ ॥ यदिस्युर्नुरान्दध्युर्बाधवाद्यैः समप्रयुः ॥ अशिराः शरकांडाभाः सुवृत्ताल्पतदूरुहाः ॥ २० ॥ जंघाः कुर्वन्तिसौभाग्ययानंचगजवाजिभिः ॥ क्लिश्यतेरौमजंवास्त्राभ्रमत्युद्धतपिंडिका ॥ २१ ॥ काकजंघापतिहन्तिवाचाटाकपिलचया ॥ जनुभिश्चैवमार्जारसिंहजान्वनुकारिभिः ॥ २२ ॥ श्रियमाप्यसुभाग्यत्वं प्राप्नुवंति सुतास्तथा ॥ षट्भैरध्वगानां निमोसैः कुलटाः स्त्रियः ॥ २३ ॥ शिरालैरपि हिंसाः स्युर्वीक्ष्यैर्धनवर्जिताः ॥ अत्यंतकुटिलहक्षैः स्फुटिताग्रैर्गुडप्रभैः ॥ २४ ॥ अनेकैस्तथारोमैः केशैश्चापितथाविवैः ॥ अत्यंतपिगलानराविषतुल्येतिनिश्चितम् ॥ २५ ॥ सप्ताहाभ्यन्तरेपापणतैर्हन्यान्नसंशयः ॥ हस्तिहस्तनिभैर्वृत्तैरभैः करभोपमैः ॥ २६ ॥ प्राप्नुवंत्युरुभिः शशन्निग्रयः सुखमनंगजम् ॥ दौर्भाग्यवद्धमसैश्चवर्धनरोमशोरुभिः ॥ २७ ॥ तनुभिर्वधिमिन्याहुर्मध्याच्छेज्वर्नशिताः ॥ संध्यावर्णसमंचारुमुक्षुरोमान्वितं पृथु ॥ २८ ॥ जघनं शस्यते स्त्रीणां रतिसौख्यकरं द्विज ॥ अरोमकं भग्यस्याः समं मुश्चिष्टसंस्थितम् ॥ २९ ॥ अपिनीचकुलोत्पन्ना राजपत्नी भवत्यसौ ॥ अश्वत्थपत्रसदृशः कूर्मपृष्ठोन्नतास्तथा ॥ ३० ॥ शशिर्विचनिभश्चापितथैव कलशकृतिः ॥ भगः शस्ततमः स्त्रीणां रतिसौभाग्यवर्धनः ॥ ३१ ॥ तिलपुष्पनिभेयश्चयद्व्यग्रबुरसंनिभः ॥ द्वावप्येतौ परप्रपञ्चकुर्वते च दरिद्रताम् ॥ ३२ ॥ उलूखलनिभैः शोकं मरणं विवृताननैः ॥ विरूपैः पूतिनिमोसैर्गंसंनिभरोमभिः ॥ ३३ ॥ दौःशील्यं दुर्भेगत्वं च दारिद्र्यमधिगच्छति ॥ कपित्थफलसंकाशः पीनेवलिविवर्जितः ॥ ३४ ॥ स्फूर्तिः प्रशस्यते स्त्रीणां निदितश्चान्यथाद्विजाः ॥ पयोधरभरानम्रचलत्रिवलीगुरुः ॥ ३५ ॥ मध्यः शुभापवहः स्त्रीणां रोमराजीविभूषितः ॥ पणवाभैर्मुदंगभैस्तथामध्यवोपमेः ॥ ३६ ॥ प्राप्नुवन्ति भयावासे केशदौःशील्यमीदृशैः ॥ अवक्रान्तुल्वणं पृष्ठमरोमं शमर्हति ॥ ३७ ॥ नागान्तरणपर्यं करतिसौख्यकरं परम् ॥ कुब्जमद्ग्राणि कं पृष्ठरोमं शयदियोषितः ॥ ३८ ॥

स्वप्नांतरे सुखं तस्यानास्ति हन्यात्पतितं च सा ॥ विपुलैः सुकुमारैश्च कुक्षिभिः सुबहुप्रजाः ॥ ३९ ॥ मंडूककुक्षियानारोराजानंसां प्रसूयते ॥
 न तैर्वलिर्भविष्या सुवृत्तैः कुलटाः स्त्रियः ॥ ४० ॥ जारकर्मरतासास्यात्प्रव्रज्यांच समाप्नुयात् ॥ उन्नताचनतैः क्षुद्राविषमैर्विषमाशया ॥ ४१ ॥
 आयुरैर्धर्मसंपन्ना वानिता हृदयैः समैः ॥ सुवृत्तसुन्नतपनिमदूरोन्नतमायतम् ॥ ४२ ॥ स्तनयुग्ममिदं शस्तमतोऽन्यदमुखावहम् ॥ उन्नतिः प्र
 थमेगभैर्द्वयोरेकस्य भूयसी ॥ ४३ ॥ वामे तु जायते कन्या दाक्षिणे तु भवेत्सुतः ॥ दर्वितु च्चुकेयस्याः सान्नीधूतारतिप्रिया ॥ ४४ ॥ सुवृत्ते
 तु पुनर्यस्याद्देष्टि सा पुरुषं सदा ॥ स्तनैः सर्पफणाकारैः ध्वजिह्वाकृतिभिस्तथा ॥ ४५ ॥ दारिद्र्यमाधिगच्छंति स्त्रियः पुरुषचेष्टिताः ॥ अव
 ष्ठब्धवटी तुल्या भवंति हितया द्विजाः ॥ ४६ ॥ सुसंभ्रं संलं चारुशिरोरामविर्वजितम् ॥ वक्षोयस्या भवेन्नायार्यभोगान्मुक्तैर्यथेप्सितान् ॥ ४७ ॥
 हिंसा भवति वक्रेण दौःशील्यं रोमशेन तु ॥ निर्मासेन तु वै धव्यं विस्तीर्णे कलहप्रिया ॥ ४८ ॥ चतस्रो रक्तगंभीरा रेखाः स्निग्धाः करे स्त्रियाः ॥
 यदि स्युः सुखमाप्नोति विच्छिन्नाभिरनीशता ॥ ४९ ॥ रेखा कनिष्ठिका मूलखस्याः प्राप्ता प्रदेहिनीम् ॥ शतमायुर्भवेत्तस्यास्त्रियाणां सुव्रता
 कमात् ॥ ५० ॥ संवृत्ताः समपर्वाणस्तदीक्षणाग्राः कोमलत्वचः ॥ समाब्जगुल्योयस्याः सानारीभोगवर्धिनी ॥ ५१ ॥ बंधुजीवारुणैस्सुगैर्न
 खैरैर्धर्ममाप्नुयात् ॥ खैरैर्वैर्विवर्णाभैः श्वेतपीतैरनीशता ॥ ५२ ॥ रक्तैर्मृदुभैरैर्धर्मैर्निद्रिद्रांशुलिभिर्द्विजाः ॥ स्फुटितैर्विषमैरूक्षैः कुश
 पाणिभिराशुभुः ॥ ५३ ॥ समरेखायवायासामंशुष्ठांशुलिपर्वसु ॥ तासां हि विपुलं सौख्यं नंधान्यंतथाऽश्रयम् ॥ ५४ ॥ मणिबंधोऽन्यवच्छि
 न्नो रेखात्रयविभूषितः ॥ ददाति निचिरादेव भोगमायुस्तथाश्रयम् ॥ ५५ ॥ श्रीवत्सच्च जपद्वाक्षगजवांजिनिवेशनैः ॥ चक्रस्वस्तिकवज्रासि
 पूर्णकुंभनिभां कुशैः ॥ ५६ ॥ प्रासादच्छत्रमुकुटैर्दरैरेकैरूकुंडलैः ॥ शंखतोरणनिर्घूहैस्तन्यस्तनैर्नृपस्त्रियः ॥ ५७ ॥ यस्याः पाणि तले र
 क्तायू पकुंभाश्च कुंडिकाः ॥ दृश्यंते चरणे यस्य यज्ञपत्नी भवत्यसौ ॥ ५८ ॥ वीथ्यापणतुलामानैस्तथा सुद्रादिभिः स्त्रियः ॥ भवंति वाणिजां
 पत्न्योरत्नकांचनशालिनाम् ॥ ५९ ॥ दात्रयोः क्रयगुणं धफलोलूखलंगलैः ॥ भवंति धनधानाढ्याः कृषीवलजंगनाः ॥ ६० ॥ अनुव्रत

शिरसाधिपानरोमविवर्जितम् ॥ गोपुच्छाकृतिनारीणांभुजयथुगुलंशुभम् ॥ ६१ ॥ निगूढग्रंथोयस्याःकूर्परारोमवर्जिताः ॥ बाहवोल
 लितायस्याःप्रशस्तावृत्तकोमलाः ॥ ६२ ॥ उन्नतावनताश्चैवनातिस्थूलानरोमशाः ॥ सुखदास्तुसदास्त्रीणांसौभाग्यारोग्यवर्धनाः ॥ ६३ ॥
 स्थूलस्कंधेवद्भारोमशोभ्याधिताभवेत् ॥ वक्रस्कंधेभवेद्व्याकुलटाचोन्नतानते ॥ ६४ ॥ स्पर्शरेखात्रयस्याग्रिवायांचतुरंगुलम् ॥ म
 णिकांचनमुक्ताढ्यंसादधातिविभूषणम् ॥ ६५ ॥ अधनास्त्रीकृशग्रिवादीर्घग्रिवाचबंधकी ॥ द्वस्वग्रिवाप्तुतापस्यास्थूलग्रिवाचदुःखिता ॥
 ॥ ६६ ॥ अनुन्नतासमांसचसमायस्याःकृकाटिका ॥ सुदीर्घमायुस्त्वस्यास्तुचिरंभर्ताचजविति ॥ ६७ ॥ निर्मासाबहुसांसाचशिराला
 रोमशातथा ॥ कुटिलाविकटाचैवविस्तीर्णानचशस्यते ॥ ६८ ॥ नस्थूलो नकृशोऽत्यर्थवक्रो नचरोमशः ॥ हरोरेवंविधःश्रेयांसस्तोन्योनप्रश
 स्यते ॥ ६९ ॥ चतुरस्रमुखीधूर्तामंडलास्याशंभाभवेत् ॥ अप्रजवाग्निकक्लास्त्रिमहावक्राचदुर्भगा ॥ ७० ॥ श्ववराहवृकोलूकमर्कटास्या
 श्याःस्त्रियः ॥ क्रूरास्ताःपापकर्मिण्यःप्रजाबंधववर्जिताः ॥ ७१ ॥ मालतीविकुलीभोजनिलोत्पलमुगंधियत् ॥ वदनंमुच्यतेनैतत्पान
 तांबूलभोजनैः ॥ ७२ ॥ ताम्राभःकिंचिदालंभःस्थौल्यकाश्यविवर्जितः ॥ अधरोयदितुंगश्चनरीणांभोगदःसदा ॥ ७३ ॥ स्थूलेकलह
 शीलस्याद्विवर्णेचातिदुःखिता ॥ उत्तरोष्ठेनतीक्ष्णेनवननिताचातिकोपना ॥ ७४ ॥ जिह्वातुतरावकाताम्रादीर्घचिंशस्यते ॥ स्थूलाह्न
 स्वाविवर्णायामिन्नाचार्निदिता ॥ ७५ ॥ शंसकुंदं दुधवलैःस्निग्धैस्तुंगैरसंधिभिः ॥ मिष्टान्नपानमाप्नोतिदैरैर्भिरनुन्नतैः ॥ ७६ ॥ सू
 क्ष्मेरतिकृशैस्त्रैस्सुद्रुतितैर्विग्लैस्तथा ॥ रूक्षैश्चदुःखितानित्यं विकटैर्भासिनाभवेत् ॥ ७७ ॥ सुमुष्टदर्पणभोजपूर्णं विंदुंसंनिभम् ॥
 वदनंवनरणीगामोष्ठफलदंस्मृतम् ॥ ७८ ॥ नस्थूलानकृशवक्रानातिदीर्घासमुन्नता ॥ ईदृशीनासिकायस्याःसाधन्यातुशुभं करी ॥ ७९ ॥
 उन्नतामृदुलायाचरेखाशुद्धानसंगता ॥ भ्रूवक्रतुल्यासूक्ष्माचयोषितांसासुखवहा ॥ ८० ॥ धनुस्तुल्याभिःसौभाग्यं ध्वंस्याद्विधरोमभिः ॥
 पिंगलासंगताह्रस्वादीरिद्रायनसंशयः ॥ ८१ ॥ नीलोत्पलदलप्रख्यैरातश्चैरुपक्षमाभिःवनितानयनैरभिर्भोगसौभाग्यभागिनी ॥ ८२ ॥

१ अदशा-इ०, अदशा-इ० च पा० । २ नेत्रतुल्याभिः-इ० पा० ।

खंजनक्षीमृगक्षीचवराहाक्षीवरांगना ॥ यत्रयत्रसमुत्पन्नामहांतंभोगमपुते ॥ ८३ ॥ अर्गभरैरसंश्लेषवदुरेखाविभूषितैः ॥
 राजपत्न्योभवंतीहनयनैर्मधुपिंगलैः ॥ ८४ ॥ वायसाकृतिनेत्राणिदीर्घापांगानियोषिताम् ॥ अनाविलानिचारुणिभवंतिहिविभूतये ॥ ८५ ॥
 गंभरैःपिंगलैश्चैवदुःखिताःस्युश्चिरायुषः ॥ वयोमध्येत्यजेत्प्राणानुन्नताक्षीतुयांगना ॥ ८६ ॥ रक्ताक्षीविषमाक्षीचधूमाक्षीप्रेतलोचना ॥
 वर्जनीयासदानारीश्वनेत्राचैवदूरतः ॥ ८७ ॥ उद्धांतकैःकरैश्चित्रनयनैस्त्वंगनास्त्वह ॥ मद्यमांसप्रियानित्यंचपलश्चैवसर्वतः ॥ ८८ ॥
 करालाकृतयःकर्णनभःशब्दस्तुसंस्थिताः ॥ वहंतिविकसत्कांतिहेमरत्नविभूषणम् ॥ ८९ ॥ खरोह्नकुलूककपिलश्रवणाःस्त्रियः ॥
 प्राप्नुवंतिमहदुःखंप्रायशःप्रव्रजंतिच ॥ ९० ॥ ईषदापांडुगंडायासुवृत्तापर्वणित्विह ॥ प्रशस्तानिदितत्त्वन्यारोमकूपकदूषिता ॥ ९१ ॥
 अर्धदुप्रथमाभोगमरोमतुसमाहितम् ॥ भोगारोग्यकरंश्रेष्ठललाटंवरयोषिताम् ॥ ९२ ॥ द्विगुणंपरिणाहेनललाटंविहितंचयत् ॥ शिरःप्रशस्तं
 नारीणामधन्याहस्तिमस्तका ॥ ९३ ॥ सूक्ष्माःकृष्णामृदुस्निग्धाःकुंचिताग्राःशिरोरुहाः ॥ भवंतिश्रेयसेस्त्रीणामन्येस्युकुशशोःकदाः ॥ ९४ ॥
 हंसकोकिलवीणालिशिखिवेणुस्वराःस्त्रियः ॥ प्राप्नुवंतिवहूभोगान्भृत्यानाज्ञापयन्तिच ॥ ९५ ॥ भिन्नकांस्यस्वरानरीखरकाकस्वराच
 या ॥ रोगंव्याधिभयंशोकंदासिद्यंचाधिगच्छति ॥ ९६ ॥ हंसगोवृषचक्राह्वनतमातंगगामिनी ॥ स्वकुलंद्योतेयन्नारीमहिषीपार्थिवस्यच ॥ ९७ ॥
 श्वशृगालातिनिद्यायाचवायसवद्वजेत् ॥ दासीमृगगतिनरिद्रुतगामीचबंधकी ॥ ९८ ॥ फलिनरीचनहेमकुंकुमप्रभएवच ॥ वर्णःशुभ
 करःस्त्रीणांयश्चदूर्वाकुरोपमः ॥ ९९ ॥ मृदूनिमृदुरोमाणिनान्यतस्वेदजानिच ॥ सुरभीणिचगत्राणियासांताःपूजिताःस्त्रियः ॥ १०० ॥ नोद्वहेत्क
 पिलांकन्यानाधिकांगीनरोगिणीम् ॥ नालोमिकांनानिह्रस्वांनवाचाटानपिंगलाम् ॥ १०१ ॥ नर्क्षवृक्षनदीनाम्नीनांत्यपर्वतनामिकाम् ॥ नपश्य
 द्विप्रेष्यनाम्नीनचभीषणनामिकाम् ॥ १०२ ॥ अव्यंगगीसौम्यनाम्नीहंसवारणगामिनीम् ॥ तनुलोमकेशदशनमृदूगामुद्वहेत्स्त्रियम् ॥ १०३ ॥
 महांत्यपिसमृद्धानिगोजाविधनधान्यतः ॥ स्त्रीसंबंधैश्चैतानिकुलानिपरिवर्जयेत् ॥ १०४ ॥ हीनक्रियनिष्पुरुषानिच्छंदोरोमशाशंसम् ॥

क्षयमायाव्यपस्मारिश्चिन्नकुष्ठिकुलानिच ॥ १०६ ॥ पादौसगुलकौप्रथमप्रतिष्ठाजंवेद्वितीयंचसुजातुवक्रौ ॥ मेद्वैरुगुह्यंचततस्तृतयिनाभिः
 कटिश्चेतिचतुर्थमाहुः ॥ १०६ ॥ उदरं कथयतिपचमहदयंपृष्ठमथस्तनान्वितम् ॥ अथसप्तममंसजनुणीकथयंत्यष्टममोष्ठकंघरे ॥ १०७ ॥
 नवमंनयनेचस्रुणीसललाटंदशमंशिरस्तथा ॥ अशुभेष्वशुभंदेशफलंचरणंचरणद्व्यशुभेषुशोभनम् ॥ १०८ ॥ इदमहात्मा
 समहनुभावःशर्चानिमित्तेशुराब्रवीद्विजाः ॥ श्लोकेणपृष्टःसविशेषसुतमंसलक्ष्यमुक्तंवरयोषलक्षणम् ॥ १०९ ॥ मत्सकाशात्पुनःश्रुत्वालक्षणं
 पुरुषस्यच ॥ यथाधुनाभवद्विस्तुश्रुतंमत्तोद्विजोत्तमाः ॥ ११० ॥ लक्षणेभ्यःशशस्तंतुस्त्रीणांसद्वत्सुच्यते ॥ सदृत्सुभक्त्यास्त्रीसाप्रशस्ता
 नचलक्षणैः ॥ १११ ॥ ईदृलक्षणसंपन्नसुक्रन्यासुद्रहेतुयः ॥ ऋद्धिर्वृद्धिस्तथाकीर्तिस्तत्रतिष्ठतिनित्यशः ॥ ११२ ॥ इति श्रीभ
 विष्येमहापुराणेऽतसहस्रार्धसंहितायांब्राह्मेपर्वणिस्त्रीलक्षणवर्णनं नाम पञ्चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ अतानीकञ्वाच ॥ सदृत्तंश्रोतु
 मिच्छामिदेवस्त्रीणांसुविस्तरात् ॥ उत्तमाधममध्यमसंधैस्त्रीकृतेयथा ॥ १ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ अतानीकमहाबाहोब्रह्मलोकै
 पितामहः ॥ उक्त्वासलक्षणंस्त्रीणांसदृत्तंचोक्तवान्पुनः ॥ २ ॥ यथोक्तं ब्रह्मणतेषामृषीणांकुरुरुन्दन ॥ ऋषीणां वचनं श्रुत्वा
 ब्रह्मावचनमब्रवीत् ॥ ३ ॥ शृणुध्वं द्विजशार्दूलःस्त्रीणांसदृत्तमादितः ॥ वक्ष्येयुष्मास्वशेषवैलोकानुग्रहकाम्यया ॥ ४ ॥
 त्रिवर्गप्राप्तयेवक्ष्येस्त्रीवृत्तगृहमोधिनाम् ॥ प्राग्विवादिनुपादायैतैरर्थैश्च यथाक्रमम् ॥ ५ ॥ विंदेत सदृशं भार्यां शाल्वदृष्टेन कर्मणा ॥
 गृहाश्रमां हि निःस्वानां महत्येषां विडंबना ॥ ६ ॥ तस्मात्पूर्वमुपादेयवित्तमेव गृहैषिणा ॥ वरं सोढा मनुष्येण तत्रानरकवेदना ॥ ७ ॥
 न त्वेव च गृहे दृष्टं पुत्रदारशुधादितम् ॥ असंभवे शिशुं दृष्ट्वा रुदंतं प्रार्थना परम् ॥ ८ ॥ वज्रसारमयं मन्ये हृदयं न्नदीयेते ॥ सार्धं भार्यां प्रियां
 दृष्ट्वा कुचैलं शुक्लं शीकृताम् ॥ ९ ॥ अस्य दुःखस्य तन्नास्ति सुखं यत्समतत्र जेत ॥ ह्रस्वं विष्णुं धितं भूमिं प्रस्तरशायिनम् ॥ १० ॥ पुत्रदारं
 निजं दृष्ट्वा किमकार्यं भवेच्छृणाम् ॥ बाहूत्तरीयं शुत्सामं दृष्ट्वा दीनमुखं सुतम् ॥ ११ ॥ मृत्युरवाप्तवपुसां व्यसनं जीवितं द्विजाः ॥ परिसीदत्स्वप

त्पुष्टद्वान्मुखाप्रियाम् ॥ १२ ॥ वज्रकार्यशरीरास्तेनयातिसहस्रधा ॥ तस्मादर्थविहीनस्यपुंसोदारपरिश्रहात् ॥ १३ ॥ कुतस्त्रिवर्ग
 संसिद्धिर्यातनैवहितस्यसा ॥ अभार्यस्याधिकारोस्तिनद्वितीयाश्रमेतथा ॥ १४ ॥ तद्दुर्धर्तविहीनानां सर्वत्रनाधिकारिता ॥ केचिदपत्यमे
 वाहुस्त्रिवर्गवासिसाधनम् ॥ १५ ॥ पुंसामर्थः कलत्रचयेऽन्येनातिविदोविदुः ॥ धर्मोपिद्विविधेयस्मादिष्टापूर्तक्रियात्मकः ॥ १६ ॥
 सचदारात्मकः सर्वज्ञेयमर्थकसाधनम् ॥ निजेनापिदरिद्रेणलोकोलज्जतिबंधुना ॥ १७ ॥ परोपिहिमतुष्यणामैश्वर्यात्स्वजनायते ॥ नदरिद्रं
 समीपेपिस्थितवतंप्रपश्यति ॥ १८ ॥ दूरस्थमपिचित्ताढ्यमादराद्भजेतजनः ॥ तस्मात्प्रयत्नतः पूर्वमर्थमेवप्रसाधयेत् ॥ १९ ॥ सहिमुलंत्रि
 वर्गस्यगुणानांगौरवस्यच ॥ सर्वेपिहिगुणाविद्याकुलशिलादयोनृणाम् ॥ २० ॥ संतितस्मिन्नसंतोपसंतिसंतोपिनासति ॥ शान्निशिल्पक
 लाः कर्मयच्चाप्यदपिचेष्टितम् ॥ २१ ॥ साधनं सर्वमर्थानामर्थसाधनाः ॥ साधनानां त्रिवर्गोस्तिनंतविनाकेवलं नृणाम् ॥ २२ ॥
 अजागलस्तनस्येवनिधनार्थैवसंभवः ॥ प्राक्पुण्यैर्विपुलासंपद्धर्मकामादिहेतुना ॥ २३ ॥ भूयोधर्मेणसाधुत्रतयातवितचक्रमम् ॥
 एकचक्रकमेतद्विप्रोक्तमन्योन्येहेतुकम् ॥ २४ ॥ पूर्वंपाश्चिमबाहुभ्यामुत्तराधरमध्यमाः ॥ विज्ञायमतिमानेवयस्त्रिवर्गनिषेवते ॥ २५ ॥
 संख्याशतसमाप्तुक्तैरवाप्तोत्तरोत्तरम् ॥ नाभार्यस्याधिकारोस्तित्रिवर्गेनिर्धनस्यवा ॥ २६ ॥ नाभार्ययाअतः पूर्वमर्थमेवप्रसाधयेत् ॥
 तस्मात्कमगतैरर्थैः स्वयंवाधिगतैर्युतः ॥ २७ ॥ क्रियायोग्यैः समर्थैश्चकुर्याद्वारपरिश्रहम् ॥ अनुरूपेकुलजातांश्रुतवित्तक्रियादिभिः
 ॥ २८ ॥ लभेतानिर्दितांकन्यामनोज्ञां धर्मसाधनाम् ॥ पुमानर्धपुमान्स्तावद्वावद्भार्यानिर्विदति ॥ २९ ॥ तस्माद्यथाक्रमंकालेकुर्या
 दारपरिश्रहम् ॥ एकचक्रोरथोयद्रेकपक्षोयथालगः ॥ ३० ॥ अभार्योपिनरस्तद्रयोग्यः सर्वकर्मसु ॥ पत्नीपरिश्रहाद्धर्मस्तथायैवबहुश
 भतः ॥ ३१ ॥ सत्प्रीतियोगात्कामोऽपित्रयमस्यांविदुर्बुधाः ॥ त्रिधाविवाहसंबंधोहीनतुल्याधिकैः सह ॥ ३२ ॥ तुल्यैः सहसमस्ते
 षामितैरनीचमध्यमौ ॥ असमौ नैद्यतेसद्भिरुतमैः परिभूयते ॥ ३३ ॥ तुल्यैः प्रशस्यतेयस्मात्तस्मात्साधुतमोभतः ॥ कुतैववाधि

१ लोको निजोऽप्यपार्थस्य शत्रुर्भवति भूमिप-इति पाठान्तरम् । २ रक्षणा यव-इ० पा० । ३ त्याज्यः सर्वेषु कर्मसु-इ० पा० ।

कसंबंधमपमानंसमश्नुते ॥ ३४ ॥ नचैषमानर्तिगच्छन्ननैचैःसहेष्यते ॥ उत्तमोऽपिचसंबंधो नैचैस्तत्समतां व्रजेत् ॥ ३५ ॥ अत
 स्तंबज्येद्व्यभिर्निर्दिनंसदृशोत्तमैः ॥ विजातीयैश्चसंबंधसहेच्छतिनसुरयः ॥ ३६ ॥ उभयोर्भ्रश्यतेतेनयथाकोकिलयाशुकः ॥ तद्भाति
 कुलवत्त्वात्वादश्यंचावमानतः ॥ ३७ ॥ प्रतिपत्तेरशस्यत्वञ्चोत्तमोपिनस्यते ॥ एकऽपिपरिहर्तव्याअन्येपरिहर्तव्युत ॥ ३८ ॥ त
 स्माद्वाविपिनवैषसंबंधावधमोत्तमौ ॥ एकपात्रादिभियेषामुपचारैःपरस्परम् ॥ ३९ ॥ प्रत्यहर्धत्तेस्नेहःसंबंधःसोभिधीयते ॥ यत्रा
 वाविवाहादावन्याःप्रतिपत्तयः ॥ ४० ॥ स्पर्धयैवप्रवर्धतेतेसंबंधादिदुर्ग्याः ॥ व्यसनेभ्युदयेवापियेषांप्राणैर्धनैरपि ॥ ४१ ॥ स
 हेकप्रतिपत्तित्वसंबंधानंसउत्तमः ॥ स्नेहव्यक्तौमनुष्याणांद्वावेनिकषोपलौ ॥ ४२ ॥ तथाकृतज्ञतायांचव्यसनाभ्युदयागमौ ॥ सच
 स्नेहोन्नृणांप्रायःसमेष्वेवहिदृश्यते ॥ ४३ ॥ साम्यंचाप्युपगतव्यवित्तशीलकुलादिभिः ॥ तस्माद्दिवाहसंबंधंस्त्वमेकान्तकारिणाम् ॥
 ॥ ४४ ॥ सदृशैरवकुर्वीतनोत्तमोनाय्यनुत्तमैः ॥ ४५ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेशतसहस्रार्धसंहितायांब्राह्मणपर्वणिस्त्रालक्षणसद्गुतवर्ण
 नंनमपष्टोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ॥ ब्रह्मोवाचा॥असिंपिडाचयामातुरसगोत्राचयापितुः ॥ साप्रशस्तद्विजातीनांदारकर्मणिमैथुने ॥ १ ॥ सहजो
 नभवेद्यस्यानचविज्ञायतेपिता ॥ नोपयच्छेत्तांप्राज्ञःपुत्रिकाधर्मशंकया ॥ २ ॥ ब्राह्मणानंप्रशस्तस्यात्सवर्णादारकर्मणि ॥ काम
 शस्तुप्रवृत्तानामिमाःस्यःक्रमशोऽवराः ॥ ३ ॥ क्षत्रस्याधिसवर्णस्यात्प्रथमाद्विजसत्तमाः ॥ द्वेचावरेतथाप्रोक्तैकामतस्तुनधर्मतः ॥ ४ ॥
 वैश्यस्यैकावराप्रोक्तासवर्णचैवधर्मतः ॥ तथावराकामतस्तुद्वितीयानतुधर्मतः ॥ ५ ॥ शूद्रैवभार्याशूद्रस्यधर्मतोमनुब्रवीत् ॥
 चतुर्णामपिपर्णानंपरिणेतद्विजोत्तमः ॥ ६ ॥ नब्राह्मणक्षत्रियोरापद्यापिहितिष्ठतोः ॥ कस्मिंश्चिदपिपृत्तातेशूद्राभार्यापदस्य
 ते ॥ ७ ॥ हीनजातिस्त्रियंमोहदुर्द्रहंतोद्विजातयः ॥ कुलान्येवयन्याशुसंतानानिदूद्रताम् ॥ ८ ॥ शूद्रमारोप्यवेष्टांपतितांत्रि
 भूवह ॥ उत्तथः पुत्रजननात्पतितस्त्वमवातवान् ॥ ९ ॥ शूद्रस्यपुत्रमासाद्यशौनकः शूद्रतांगतः ॥ भृगवादयोप्येवमवपतितस्त्व

१ तस्मिन्काले हि दृश्यते-इ०पा० २ नापि चाधर्मैः-इ०पा० ३ इतः प्रागेकस्मिन्पुस्तकेऽध्यायार्थकथायानुसंधानार्थम्-
 ४ अथात्रिविधसंबंधनिर्णयः-
 इ०पा० १ ४ शक्त्यां तु-इ०पा० १

मवाप्नुयुः ॥ १० ॥ शूद्रांशयनमारोप्यब्राह्मणोऽप्यथयोगतिम् ॥ जनयित्वासुतंतस्याब्राह्मण्यादेवहीयते ॥ ११ ॥ दैवपि
त्र्यातिथेयानितत्प्रधानानियस्यतु ॥ नादंतिपितरोदेवाः सचस्वर्गनगच्छति ॥ १२ ॥ वृषलीफेनपीतस्यनिःश्वसोपहत
स्यच ॥ तस्यांचैवप्रसूतस्यनिष्कृतिनिविधीयते ॥ १३ ॥ चतुर्णामपिप्रेद्राःप्रेत्येहचहिताहितम् ॥ समासतोब्रवीम्येषविवाहाहू
कमुत्तमम् ॥ १४ ॥ ब्राह्मोदैवस्तथाचार्षः प्राजापत्यस्तथासुरः ॥ गंधर्वोराक्षसश्चैवपैशाचश्चाहमोऽधमः ॥ १५ ॥ येयस्यधर्मो
वर्णस्यगुणदोषौचयस्ययौ ॥ शृणुध्वंतद्विजश्रेष्ठाःप्रसेवेचगुणागुणम् ॥ १६ ॥ विप्रस्यचतुरःपूर्वांश्चस्त्रस्यचतुरोऽवरा ॥ विट्शू
द्रयोस्तुत्रीनैवविद्याद्धर्मनराक्षसान् ॥ १७ ॥ चतुरोब्राह्मणस्याद्यान्प्रशस्तान्कवयोविदुः ॥ राक्षसंक्षत्रियस्यैकमासुरैश्चशूद्रयोः ॥ १८ ॥
क्षत्रियाणांत्रयोधर्म्योद्भावधर्म्यौस्मृताविह ॥ पैशाचश्चासुरश्चैव नकर्तव्यैकथंचन ॥ १९ ॥ पृथक्पृथग्वाभिश्चैवाविवाहोपूर्वचोदितौ ॥
गंधर्वोराक्षसश्चैवधर्म्यैश्चस्त्रस्यतौस्मृतौ ॥ २० ॥ आच्छाद्यचाचयित्वातुश्रुतशीलवतेस्वयम् ॥ आहूयदानंकन्यायाब्राह्मोधर्मः प्रकी
र्तितः ॥ २१ ॥ विततेचापियज्ञेतु कर्मकुर्वीतचर्त्विजि ॥ अलंकृत्यमुतादानंदैवोधर्मउदाहृतः ॥ २२ ॥ एकंगोमिश्रुनंदेवावरा
दादायधर्मतः ॥ कन्याप्रदानंविधिवदार्षेयोधर्मउच्यते ॥ २३ ॥ सहोभौचरतंधर्ममितिवाचानुभाष्यतु ॥ कन्याप्रदानमभ्युच्ये
प्राजापत्यविधिःस्मृतः ॥ २४ ॥ ज्ञातिभ्योद्रविणंदत्वाकन्यायाश्चैवशक्तिः ॥ कन्याप्रदानंस्वच्छंददासुरोधर्मउच्यते ॥ २५ ॥
इच्छयान्योन्यसंयोगःकन्यायाश्चवरस्यच ॥ गंधर्वःसविधिक्षैयैमैथुन्यःकामसंभवः ॥ २६ ॥ हत्वाछित्त्वाचिभित्त्वाचक्रोशंतीरुदतीशृ
हात ॥ प्रसह्यकन्याहरणंराक्षसोविधिरुच्यते ॥ २७ ॥ सुतांमत्तांप्रमत्तांचरहोयत्रोपगच्छति ॥ सपापिष्टोविवाहानापैशाचः कथि
तोऽष्टमः ॥ २८ ॥ जलपूर्वद्विजाभ्याणांकन्यादानंप्रशस्यते ॥ इतरेषांतुवर्णानामितरेतरकाम्यया ॥ २९ ॥ योयस्यैषाविवाहानांविभूनां
कीर्तितोगुणः ॥ तंनिबोधतवैविप्राः सम्यक्कीर्तयतोमम ॥ ३० ॥ कुलानिदशपूर्वाणि तथान्यानिदशैवतु ॥ सहितान्यात्मनचैवमा

चयनेनसोऽधुवम् ॥ ३१ ॥ ब्राह्मीपुत्रः सुकृतकृद्देवोऽजसुतंशृणु ॥ देवोऽजसुतोविप्राः सप्तसप्तपरवरान् ॥ ३२ ॥ आपोऽजसुतः
स्त्रीणांपुरुषांस्तारयेद्विजाः ॥ ब्राह्मादिषुविवाहेषुचतुर्वैवाप्तुर्वशः ॥ ३३ ॥ ब्रह्मचरस्त्विनः पुत्राजयति शिष्टसंमताः ॥ रूपसत्त्वगुणोपेता
धनवंतोयज्ञास्त्विनः ॥ ३४ ॥ पुत्रवतोऽथ धर्मिष्ठान्जीवंति च शतं समाः ॥ इतरेषु निबोधध्वनंशं सानृतवादिनः ॥ ३५ ॥ जायंते तु
विवाहेषु ब्रह्मधर्माद्विषः सुताः ॥ अर्निदितैः स्त्रीविवाहैरनिवाभवातिप्रजा ॥ ३६ ॥ निदितैर्निदितानृणां तस्मान्निद्वान्निवर्जयेत् ॥ कस्य
हणसंस्काराः सवर्णसुभवंति वै ॥ ३७ ॥ असवर्णस्त्वयज्ञेयविधिरुद्राहकर्मणि ॥ बाणः क्षत्रिययाग्राह्यः प्रतोदो वैश्यकन्यया ॥ ३८ ॥
वसनस्य दशग्राह्याऽद्रूद्रयोत्कृष्टवेदने ॥ न कन्यायाः पिता विद्वान्गृह्णायाच्छुल्कमण्वपि ॥ ३९ ॥ गृह्णाति ह्यशुल्कं लोभेन स्यान्नरोऽपत्यवि
क्रीय ॥ स्त्रीधनानितुये मोहदुपजीवंति बांधवाः ॥ ४० ॥ नारीयानानि वस्त्रवाते पापायां त्यधोगतिम् ॥ आपो गोभिश्चुनं शुल्कं केचि
दुद्गुप्तैषवतत् ॥ ४१ ॥ अल्पो वापि महान्वापि विक्रयस्तावेदवसः ॥ यासां नाददेत शुल्कं ज्ञातयोनसविक्रयः ॥ ४२ ॥ अर्हणं तत्कुमारी
णामानुशंस्य च केवलम् ॥ इत्थं दारां समासाद्य देशमय्यं समावसेत् ॥ ४३ ॥ ब्राह्मणो द्विजशार्दूल्यच्छेद्विपुल्यज्ञः ॥ ऋषय ऊचुः ॥
कोदेशः परमो ब्रह्मन्कश्च पुण्यो मतस्तव ॥ ४४ ॥ प्रवसन्यत्र विप्रैर्द्रयज्ञः प्राप्नोति कंज ॥ ब्रह्मो वाच ॥ न हीयते यत्र धर्मश्चतुष्पात्स
कलो द्विजाः ॥ ४५ ॥ स देशः परमो विप्राः स च पुण्यो मतो मम ॥ विद्वद्भिः सेवितो धर्मो यस्मिन् देशे प्रवर्तते ॥ ४६ ॥ शास्त्रोक्त
श्चापि विप्रैर्द्राः स देशः परमो मतः ॥ ऋषय ऊचुः ॥ विद्वद्भिः सेवितं धर्मं शास्त्रोक्तं च सुरोत्तम ॥ ४७ ॥ वदास्मा सुसुरश्रेष्ठ कौतुकं पर
मं हिनः ॥ ब्रह्मो वाच ॥ विद्वद्भिः सेवितः स द्विर्नित्यमद्वेषागिभिः ॥ ४८ ॥ हृदयेनाभ्यनुज्ञातो यो धर्मस्तं निबोधत ॥ कामात्मतान प्रशस्तान वेदा
स्याप्यध्याकामता ॥ ४९ ॥ काम्यो हि वेदाधिगमः कर्मयोगश्च वैदिकः ॥ संकल्पान्जायते कामो यद्वाद्यानि च सर्वज्ञाः ॥ ५० ॥ व्रतानियमधर्माश्च सर्वसं
कल्पजाः स्मृताः ॥ कामादितो क्रियाकारिदृश्यते नेह कर्हिचित् ॥ ५१ ॥ यद्यद्विकुरुते कश्चित्तत्कामस्य चेष्टितम् ॥ निर्गमो धर्ममूलं स्यात्सु

१ परं ब्रह्मद्विषः-इ०पा० । २ महर्षयः-इ०पा० । ३ महीयते-इ०पा० । ४ नियमा धर्ममूलं स्युः-इ०पा० ।

तिशीलेतथैवच ॥ ५२ ॥ तथाचारश्चसाधूनामात्मनस्तुष्टिरेवच ॥ सर्वतुसमवेक्षेतनिश्चितज्ञानचक्षुषा ॥ ५३ ॥ श्रुतिप्राधान्यतोविद्वान्स्व-
 धर्मेनिवसेतवै ॥ श्रुतिस्मृत्युदित्तं धर्ममनुतिष्ठन्सदानरः ॥ ५४ ॥ प्राप्यचेहपरंकीर्तियातिशैकसलोकताम् ॥ श्रुतिस्तुधर्माविज्ञेयधर्मज्ञांस्त्रि-
 तुवैस्मृतिः ॥ ५५ ॥ तेसर्वार्थेषुमीमांस्येताभ्यांधर्मोहिनिर्वभौ ॥ योऽवमन्येततेचोभेहेतुज्ञास्त्राश्रयोद्विजः ॥ ५६ ॥ ससाधुभिर्बहिष्कृत्यो-
 नास्तिकोवेदिनन्दकः ॥ वेदः स्मृतिः सदाचारः स्वस्यच प्रियमात्मनः ॥ ५७ ॥ एतच्चतुर्विधविप्राः साक्षाद्धर्मस्यलक्षणम् ॥ धर्मज्ञानं भवेद्विप्रा-
 र्थकामेष्वसज्जताम् ॥ ५८ ॥ धर्मजिज्ञासमानानां प्रमाणान्नैगमं परम् ॥ निषेकादिभूमज्ञानं तन्मन्त्रैरस्योदितोविधिः ॥ ५९ ॥ अधिकारो भवेत्तस्य
 वेदेषु च जयेषु च ॥ सरस्वती दृष्टव्योऽद्वैतद्वयार्थेन ॥ ६० ॥ तदेव निर्मितं देशब्रह्मावर्तप्रचक्षते ॥ तस्मिन्देशे याचारः पारंपर्यक्रमागतः ॥ ६१ ॥
 वर्णानां सांतरालानां ससदाचार उच्यते ॥ कुरुक्षेत्रं च मत्स्याश्च पंचालाः शूरे नयः ॥ ६२ ॥ एष ब्रह्मर्षिदेशो वै ब्रह्मावर्तार्दनंतरम् ॥ एतद्देशं प्रसूतस्य स-
 काशादग्रजन्मनः ॥ ६३ ॥ स्वस्वंचरित्रं शिक्षितं प्रुथिव्या सर्वमानवाः ॥ हिमवद्भिर्ध्ययोर्मध्यै त्प्राग्विनशनादापि ॥ ६४ ॥ प्रत्यगेव प्रयागाच्च मध्यदे-
 शः प्रकीर्तितः ॥ आसमुद्रात्तु वै पूर्वोदासमुद्रात्तु पश्चिमात् ॥ ६५ ॥ तयोरेवांतरंगिरारार्यावत्तौ विदुर्बुधाः ॥ अतयेतत्र कृष्णगौर्मृगानित्यं स्वभाव-
 तः ॥ ६६ ॥ सज्ञेयो याज्ञिको देशो म्लेच्छदेशस्त्वतः परः ॥ एतां त्रित्यं शुभान्देशान्संश्रयति तद्विजोत्तमः ॥ ६७ ॥ यस्मिन्कास्मिंश्च निवसे-
 त्पादजेवृत्तिकर्षितः ॥ प्रकीर्तितेयं धर्मस्य बुधैर्योनिर्द्विजोत्तमाः ॥ ६८ ॥ संभवश्चास्य सर्वस्य समासात्रतु विस्तरात् ॥ ६९ ॥ इति श्रीभविष्यम-
 हापुराणे ब्राह्मे पर्वणि विवाहधर्मवर्णननाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ६४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कर्तव्यं यद्ब्रह्म हस्येन तदिदानीं निबोधत ॥ गदतो-
 द्विजशार्दूलविस्तराच्छास्त्रतस्तथा ॥ १ ॥ वैवाहिकेऽग्नौ कुर्वीत गृह्यं कर्म यथाविधि ॥ शुभे देशे श्रयश्चैव पत्नीवैवाहिकी गृहे ॥ २ ॥ स्वाश्रयेण
 विनाशक्यं न यस्माद्दक्षणादिकम् ॥ वित्तानामिव दाराणामतस्तद्विधिरुच्यते ॥ ३ ॥ हेतवो हि त्रिवर्गस्य विपरितास्तु मानदा ॥ अरक्षणाद्भवत्यस्माद्

१ हि मानवः-इ०पा० । २ ब्रह्मसलोकताम्-इ०पा० । ३ वेदः-इ०पा० । ४ गिरिनद्योः-इ०पा० । ५ ब्राह्मणो वृत्तिकर्षितः-इ०पा० । ६ विपरी-
 तार्थसाधकाः-इ०पा० ।

मीषारक्षणमतम् ॥ ४ ॥ निसर्गात्पुंस्यसंतोषेद्वृणदोषविमर्षतः ॥ दृष्टानं चापि संसर्गाद्रक्ष्याएव च योषितः ॥ ५ ॥ पुरुषस्थानवशेमानि त्रिविधं प्राहुराश्रयम् ॥ वित्तानारक्षणार्थं मपूर्वाधिगमाय च ॥ ६ ॥ कुलीनो नीतिमान्प्राज्ञः सत्यसंधो दृढव्रतः ॥ विनीतो धार्मिकस्त्यागी विज्ञेयः पुरुषाश्रयः ॥ ७ ॥ नगरेष्वर्धेष्टेऽग्रेमेचापि क्रमागते ॥ यात्रावशाद्भानिसेद्धार्मिकाद्यजनान्विते ॥ ८ ॥ गुरुणानुमतस्तत्रागमप्यादिजने न वा ॥ प्रतिवेदमाद्यवाधेन शुद्धं कुर्यान्न वेदानम् ॥ ९ ॥ द्वारचत्वरशालानां सर्वकारुक्तेऽश्मनाम् ॥ द्यूतसूनासुरावेशनटराजानुजिनिनाम् ॥ १० ॥ पाण्डेदेववीथीनाराजमार्गकुलस्य च ॥ दूरात्सुयुक्तं कर्तव्यं विविक्ताविभोचितम् ॥ ११ ॥ सापिधानैकनिष्काशं शुद्धं स्रंसमततः ॥ स्रद्धात्तप्तजनार्कणमदुष्टप्रातिवेशिकम् ॥ १२ ॥ प्रागुदक्प्रवर्णे देशे वास्तुविद्याविधानतः ॥ प्रविभक्ताक्रियाकांक्षसर्वतुक्रमनोहरम् ॥ १३ ॥ अर्चास्नानोदकागारागोष्ठागारमहानसैः ॥ युक्तं गोवाजिशालाभिः सदासीभृत्यकाश्रयैः ॥ १४ ॥ बहिरतः पुरेस्त्राकंसर्वापकरणैर्युतम् ॥ विभक्तशयनोद्देशमासतृद्धैरधिष्ठितम् ॥ १५ ॥ अरक्षणाद्विदाराणं वर्णसंकरजादयः ॥ दृष्ट्वा हि बहवो देशस्तस्माद्रक्ष्याः सदास्त्रियः ॥ १६ ॥ नद्यासांप्रमदंदद्यान्नस्वातंत्र्यं न विश्वसिद् ॥ विश्वस्तव च्छेषे तन्याय्यं मत्सर्तमाचरेत् ॥ १७ ॥ नाधिकारं क्वचिद्द्यादते पाकादिकर्मणः ॥ स्त्रीणां श्रमीणवत्ताहिभोगयालुमुशसिता ॥ १८ ॥ नित्यं तत्कर्मयोगेन ततः कर्तव्या निरंतराः ॥ इत्येवं सर्वदव्याप्तेभ्यः सदा विद्या निराश्रया ॥ १९ ॥ दैर्गन्त्यमतिरूपं चाप्यसत्संगः स्वतंत्रता ॥ पानाशनकथागोष्ठाप्रियत्वाकर्मशीलता ॥ २० ॥ कुहकेक्षणाकुमुंडाभिभुक्तास्मृतिकादिभिः ॥ गोप्रसंगैस्तथासद्दिलिगियाचकशिलिपिभिः ॥ २१ ॥ संवाहोद्यानयात्रामूद्यानेष्वामंत्रणादिषु ॥ प्रसंगस्तर्थात्रार्थमपुत्रप्रकटेषु च ॥ २२ ॥ विप्रयोगः सदा भवति तज्ज्ञाति कुलनिःस्वता ॥ अमाधुर्यकदर्यत्वेभृशं पुंसं च वाच्यता ॥ २३ ॥ अतिक्रैर्यमातिक्षातिरत्यन्ताभातिपातनम् ॥

१ स्वामी-इ० पा० । २ द्वारचत्वरनगानां शस्त्रकारकेऽश्मनाम् ॥ अतिन्यूना वरावेशनटरां गानुजिनिनाम् ॥ पाखंडदेवतीथानाम्-इ० पा० । ३ सौमंध्यमतिरूपत्वमुत्सृजेच्च पतिव्रता-इ० पा० । ४ पानगेयकथागोष्ठाप्रियत्वाकर्मशीलता-इ० पा० । ५ प्रसंगैस्तथासत्स्त्रीलिङ्गधारकाशिलिपिभिः-इ० पा० ।

स्त्रीभिर्जितत्वमत्यर्थसत्यंतास्ताःसदोषताः ॥ २४ ॥ स्त्रीणांपत्युरधीनत्वात्पुमानेवाहिनिधते ॥ भर्तुरवाहितज्जाड्यंभृत्यानामयोग्यता ॥ २५ ॥ तस्माद्यथोदितास्त्वेतारक्ष्याःशासनताडनैः ॥ ताडनैश्चयथाकालंयथावत्समुपाचरेत् ॥ २६ ॥ परिगृह्यवहूंदारानुपचारैःसमो भवेत् ॥ यथाक्रमोचितैःकर्मदानसत्कारवासनैः ॥ २७ ॥ प्रथमोभिजनोभयोग्यत्वंचसुपुत्रता ॥ पक्षोचितंविज्ञेत्स्त्रीणांमानंतत्कारणं तथा ॥ २८ ॥ तस्मान्माननकर्तव्यह्येयंचापिनतत्कृतम् ॥ गुरुत्वेलाघवेवापिस्तांकार्यनिबंधनम् ॥ २९ ॥ आकस्मिकेप्रयुजानःप्रेक्षावान्मानलाघवे ॥ सयार्त्तिकचनकारित्वाच्चयमेवैतिलाघवम् ॥ ३० ॥ यथामानापमानौहिप्रयुज्येतानिमित्ततः ॥ तन्निमित्ताजन त्यागेप्रयतंततदाश्रिताः ॥ ३१ ॥ एतदेवह्यपत्यानांज्ञेयंमाननकारणम् ॥ यस्त्वापत्यनिमित्तेषुप्रधानेकुलयोग्यते ॥ ३२ ॥ तत्संयोगा त्सुखंपुंसांमहदुःखंवियोगतः ॥ तत्प्राप्तिःप्रतिहातव्यास्वार्थयैवप्रियाण्यपि ॥ ३३ ॥ अतःस्वार्थकानिष्ठोऽयंलोकःसर्वोऽवसीयते ॥ तत्प्र सिद्धिर्भवेदस्तमानांद्वातिविधायकः ॥ ३४ ॥ ततोदारादिकाभृत्यानियंतव्यास्तथाद्विजाः ॥ यथेहामुत्रवाश्रेयःप्राप्तुयादुत्तरोत्तरम् ॥ ३५ ॥ स्त्रीणांधर्मार्थकामेषुनातिसंधानमाचरेत् ॥ तासांतिष्वभिसंधानाद्भवेदात्माभिर्संहितः ॥ ३६ ॥ जायात्वर्थेऽगरीरस्यनृणांधर्मादिसाधने ॥ नातस्तत्सुव्यथांकांचित्प्रतिकूलंसमाचरेत् ॥ ३७ ॥ यज्ञोत्सवादानौकस्मात्कांचिदासांविशेषयेत् ॥ वस्त्रतांबूलदानादौप्रतिपत्तौसमो भवेत् ॥ ३८ ॥ प्रियाप्रियत्वंभेदोहिकामतस्तुरहोगतः ॥ उपचारैःपुनर्वैक्यस्तुल्यवृत्तिःप्रशस्यते ॥ ३९ ॥ आर्तेवैतुपुनःसर्वाउपगम्याः प्रियाइव ॥ पूर्वाभिजातधर्मार्थापुत्रिणीचोत्तरोत्तरम् ॥ ४० ॥ उदगच्छेदैनंनवविधिनानित्यमातैवे ॥ तुल्यवृत्तिर्यथाकालंस्वंस्वंवासमखं डयन् ॥ ४१ ॥ नित्यपर्यायवासानामपादानममूचिदुः ॥ ऋतुदुःखंप्रमोदश्चतथापूर्वसमागतः ॥ ४२ ॥ अन्यथासह्यदुःखंसदसद्भार होगतम् ॥ उत्कंठितंवार्यात्किंचित्सपत्नीपुनतद्भसेत् ॥ ४३ ॥ यार्त्तिकचिदन्यसंबंधमन्यथाकथितंमिथः ॥ तस्यकुयादिनिवैदमात्मनैव

१ स्त्रीणांपत्युरधीनत्वंप्रमाणैरधिगम्यते-इ०पा० । २ हि पत्नीनाम्-इ०पा० । ३ समुत्पद्य निमित्तेषु प्रधाने गुणयोग्यता॥यत्संयोगाश्रयं पुंसां महदुःखं वियोगवत्-इ०पा० ।

विर्चितयेत् ॥ ४४ ॥ अन्योन्यमत्सराल्यानैर्नतावाचापिभस्मयेत् ॥ गुणदोषैचविज्ञायस्वयंकुयान्निष्कलौ ॥ ४५ ॥ वस्त्रालंकारभोज्या
 दौतदत्तपेय्यनुक्रमात् ॥ मातृदोषाननाहत्यतुल्यदृष्टिःपिताभवेत् ॥ ४६ ॥ अन्यस्यान्यगतदौषेदूषणंनहिर्नातिमत् ॥ यतुतेषामपत्यं
 तुतुल्यमुभयोरपि ॥ ४७ ॥ प्रीतिद्वेषमभिप्रायंशौचाशौचगतगमान् ॥ वहिरतश्चजनयाहासगूढचरैःसदा ॥ ४८ ॥ आत्मानमपि वि
 ज्ञायचित्तवृत्तेरनीद्वरम् ॥ विश्वमेतत्तन्त्राशुसर्वोविनयधामसु ॥ ४९ ॥ वृद्धदाल्यःक्रमायताधान्यश्चपरिचारिकाः ॥ तन्मातृपितृकाद्या
 श्रृषंडवृद्धाश्चरामताः ॥ ५० ॥ विविधैस्तत्कथास्थानैस्तुल्यशीलदयान्वितैः ॥ प्रविश्यांतरिभ्रायंविद्यात्कलप्रयोजितैः ॥ ५१ ॥ तेषु
 तेषुकथार्थेषुकथ्यमानेषुलक्षयेत् ॥ मुखाकारादिभिल्लैरभिप्रायंमनोगतम् ॥ ५२ ॥ सीतारुंधतिसंवंधस्तथाशकुंतलादिभिः ॥ सद
 सचरिताख्यानैर्भावंविद्यात्प्रवृत्तितः ॥ ५३ ॥ तदुष्टानामदुष्टेषुसाधूनामितरेषुच ॥ प्रतिकथाप्रबंधेषुस्त्यत्संख्यं पुरुषेष्ठितः ॥ ५४ ॥
 एवमागमदुष्टाभ्यामनुमित्याचतत्त्वतः ॥ स्त्रीणांविदित्वाभिप्रायंवर्ततसुयथोचितम् ॥ ५५ ॥ स्त्रीभ्योविप्रतिप्रतिपन्नाभ्यःप्राणैरपिविद्योज
 नम् ॥ दृष्टंहिचयथाराज्ञामतोरक्षेत्यत्यन्ततः ॥ ५६ ॥ वेण्यागूढेनशस्त्रेणहतोराजाशुभध्वजः ॥ मेखलमणिनादेव्यासौवीरश्चनराधिपः
 ॥ ५७ ॥ भ्रात्रादेवीप्रयुक्तेनभद्रसेनोनिपातितः ॥ तथापुत्रेणकारुषेधातितोदपणासिना ॥ ५८ ॥ द्रौकाशि राजविवद्यौचानंदपुरयाषिता ॥
 विषंप्रयुज्यपंचत्वमानीतौपूजितात्मकौ ॥ ५९ ॥ एवमादिमहाभगाराजानोब्राह्मणश्चह ॥ स्त्रीभिर्यत्रनिपात्यतेतत्रान्येष्विहकथा ॥
 ॥ ६० ॥ तस्मान्निप्रमतेनजायास्थानिन्यशः ॥ यथावदुपचर्याश्चगुणदोषानुरुपतः ॥ ६१ ॥ वैषम्यादुपचाराणांविकारैश्चा
 निमित्तजैः ॥ विशेषेणसपत्नीकरकस्माच्चापिवेदनैः ॥ ६२ ॥ असंभोगेचवगंडपाख्यादप्रसंगतः ॥ प्रद्वेषोभर्तारस्त्रीणांप्रकोपश्चापि
 जायते ॥ ६३ ॥ ततश्चायातिवाधंयमुद्रेडुश्चापिशुताम् ॥ तस्मान्नतान्प्रयुंजितदोषान्दरविनाशकान् ॥ ६४ ॥ नैवताःस्वकुलाचार
 मधर्मवापिचांजसा ॥ नगुणंश्चाप्युपेक्षेतप्रकृत्याकिमुपीडिताः ॥ ६५ ॥ सतीत्वेप्रायशःस्त्रीणांप्रदिष्टंकरणत्रयम् ॥ परंप्रसामसंप्रतिःप्रे

येप्रीतिःस्वरक्षणे ॥ ६६ ॥ तस्मात्सुरक्षितानित्यमुपचारैर्यथेचितैः ॥ सुभृतानित्यकर्माणःकर्तव्यायोषितःसदा ॥ ६७ ॥ उत्तमांसा
 मदानाभ्यामध्यमाभ्यां तुमध्यमाम् ॥ पश्चिमाभ्यामुभ्यां च अथमांसं प्रसाधयेत् ॥ ६८ ॥ भेददंडौ प्रयुज्यापि प्रागपत्याद्यपेक्षया ॥ तच्छिष्टा
 नांतदापश्चात्सामदानं प्रसाधने ॥ ६९ ॥ यास्तु विष्वस्तचारित्राभृतश्चाहितकरिकाः ॥ त्याज्या एव स्त्रियः सैद्धः कालकूटविषोपमाः ॥ ७० ॥
 इष्टाः कुलोद्भूताः साध्यो विनीता भर्तृवत्सलाः ॥ सर्वदा साधनीयास्ताः संप्रदायोत्तरोत्तरैः ॥ ७१ ॥ एवमेव यथोद्दिष्टं स्त्रीवृत्तं येन नुतिष्ठति ॥
 प्राप्नोत्येव संपूर्णं त्रिवर्गलोकं स भवम् ॥ ७२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्रह्मपर्वणि विषयनसृत्तं नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८॥ ॥ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ एवं स्त्रीषु मनुष्याणां वृत्तिरुक्ता समासतः ॥ सांप्रतंच मनुष्येषु स्त्रीणां समुपदिश्यते ॥ १ ॥ सम्यगाराधनात्पुसां
 रतिवृत्तिश्च योषितः ॥ पुत्राः स्वर्गाद्यदृष्टं च तस्मादिष्टोहितद्विधिः ॥ २ ॥ कर्तव्यं नाम यत्किंचित्सर्वविधिमपेक्ष्यते ॥ व्यक्तमायातिवैफल्यं
 तदेवारब्धमन्यथा ॥ ३ ॥ विध्यपेक्षाणि सर्वाणि कार्याण्यविफलान्यपि ॥ हेतुभूतास्त्रिवर्गस्य महारंभाविशेषतः ॥ ४ ॥ सर्वसाध्याविधि
 ज्ञानमागमैकानिवंधनम् ॥ साध्यं दृष्टमदृष्टं च द्वयं विधिनिषेधयोः ॥ ५ ॥ शास्त्राधिकारो न स्त्रीणां ग्रंथानां च धारणे ॥ तस्मादिहान्यमन्यते तच्छ
 सनमनर्थकम् ॥ ६ ॥ आगमैकक्रियायोगे स्त्रीणामध्याधिकारिता ॥ मृते भर्तरि साध्वी स्यादित्यादौ स्मृतिभाषितम् ॥ ७ ॥ तस्मा
 त्कार्यमकार्यं चाविज्ञाय प्रभुरागमात् ॥ गुणदोषेषु ताः सम्यक्छास्ति राजा प्रजा इव ॥ ८ ॥ संत्येव प्रमदाः काश्चिद्विशेषाधिगता गमाः ॥ यत्तु शा
 स्त्राधिकारित्वं च न स्यान्निरर्थकम् ॥ ९ ॥ केचिद्वेदविदो विप्राः कृत्यैवैषां क्रियापराः ॥ तथापि जातिमित्रेण त एव त्राधिकारिणः ॥ १० ॥
 क्रियन्ते वेदशास्त्रज्ञैः प्रयोगाः शास्त्रलौकिकाः ॥ स्थितमेवामदूरं पिशास्त्रमेव निबंधनम् ॥ ११ ॥ व्याधीवरगोपालप्रभृतीनां च दृश्यते ॥
 विष्टवंगारकसौर्यादीदिनानां परिवर्जनम् ॥ १२ ॥ गम्यागम्यादिकार्येन नियताचारसंस्थितिः ॥ लोकानां शास्त्रवाक्यानां प्राणाः स्वेषु निबं

१ स्वाहताः-इ० पा० । २ सर्वाः-इ० पा० । ३ दृष्टाः कुलोद्भवाः-इ० पा० । ४ अप्रमादोत्तरोत्तरैः-इ० पा० । ५ स्त्रीवर्गलोकं समतम्-इ० पा० । ६
 तिर्भवति योषिताम्-इ० पा० । ७ स्थिर-इ० पा० । ८ अल्पफलानि च-इ० पा० । ९ तत्रापि-इ० पा० ।

धनाः ॥ १३ ॥ तस्माच्चतुर्णां विर्णानामाश्रमाणां च सर्वशः ॥ मुख्यगौणादिभेदानज्ञेयाशान्नाधिकारिता ॥ १४ ॥ पौर्वपर्यंतुविज्ञातु
मशक्यं लोकाशान्नयोः ॥ तच्छान्नमेवमंतव्यं तथा कर्मशरीरवत् ॥ १५ ॥ आगमेचपुराणे च द्विधेनान्ति कप्रहम् ॥ मार्गमहद्भिरा
चोर्णप्रयत्ना विकल्पधीः ॥ १६ ॥ मूलं गृहस्थधर्मार्णयस्मान्नार्थः पतिव्रताः ॥ तस्मादासांप्रवक्ष्यामि भर्तुराराधने विधिम् ॥ १७ ॥
इति श्रीमविष्ये महापुराणे ब्राह्मपर्वणि आगमप्रशंसानामनवमोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ आराध्यानां हि सर्वेषामयमाराधने विधिः ॥
चित्तज्ञानानुवृत्तिश्च हितैषित्वं च सर्वदा ॥ १ ॥ कन्यापुनर्भूदया च त्रिविधा एव योषितः ॥ प्रियामध्याप्रिया चैव योग्या मध्येतरतथा ॥ २ ॥
समाश्रोष्टा च नचाचभूयोपित्रिविधाः पुनः ॥ पूर्ववत्परयोर्वृत्तिरिष्टानुत्तयाप्रियाप्रिये ॥ ३ ॥ अधमाप्रिययोः त्रपतिपत्न्यादिकामता ॥ निषिद्धा
नंतु भक्षदित्वा द्वियन्ताद्विधीयते ॥ ४ ॥ एकद्वित्वबहुत्वाद्याये भेदाः समुदाहृताः ॥ ज्येष्ठादिवृत्ते वक्ष्यामस्तानशेषान् द्विजोत्तमाः ॥
॥ ५ ॥ वृत्तंचद्विविधं स्त्रीणां बाह्यमाभ्यंतरतथा ॥ भर्तुरन्यजेनेवाह्वंतस्याः शरीरमांतरम् ॥ ६ ॥ ज्ञातीतरविभागेन तद्बाह्वद्विवि
धंपुनः ॥ पूज्यंतुल्यकनिष्ठचतस्र्येकंपुनस्त्रिधा ॥ ७ ॥ रहोरंतप्रकाशंच शरीरमपि तत्रिधा ॥ भर्तुश्च तानुकूल्येन प्रयोक्तव्यं यथोचि
तम् ॥ ८ ॥ मातापितास्वसाभ्रातापितृव्याचार्यमातुलाः ॥ सभार्याभगिनीभर्ताभर्तुमातृपितृष्वसा ॥ ९ ॥ धात्रिविद्वांगनादिश्च्यस्त
त्रासमोजनः ॥ प्रथमोऽसपत्नीचस्त्रीणां मान्यतमो गणः ॥ १० ॥ एषामेव स्वपत्न्यादिभगिनीभ्रातरस्तथा ॥ कनिष्ठाभर्तुरित्या
दिभार्याश्चासमोमतः ॥ ११ ॥ हिनोऽन्यः शासनीयस्तु तत्र तत्र वन्न विद्यते ॥ योग्यतासु तसौ भाग्येन यावत्स्यात्प्रतिष्ठिता ॥ १२ ॥
यत्रापि गुरुभर्तृणामानुकूल्येन सर्वदा ॥ वृत्तिः प्रशस्यते स्त्रीणां पूर्जाचाराविरोधिनी ॥ १३ ॥ देवैरपतिमित्रैश्च परिहासक्रियाचितैः ॥
विविक्तेऽशास्त्रानवजयेदुतिनमच ॥ १४ ॥ प्रायशो हि कुलस्त्रीणां शीलविविध्वंसहेतवः ॥ दुष्टयोगोरोहित्यं स्वातंत्र्यमतिनर्मता ॥ १५ ॥

१ वृत्तज्ञानानुवृत्तिश्च-इ०पा० । २ पूर्ववत्परयोर्वृत्तिं विद्यान्मुक्त्वा प्रियगमसम्-इ०पा० । ३ एकद्वित्वबहुत्वारिणाम्-इ०पा० । ४ सम्भक्ता-इ०पा० ।

५ गुणः-इ०पा० । ६ पूज्यदारविरोधिनी-इ०पा० ।

दुष्टसंगेत्वरस्त्रीणांयुवभिर्नमनोचितम् ॥ निर्भयतास्वतंत्राणांसाफल्यरहसिब्रजेत् ॥ १६ ॥ पुंसोदुष्टेगिताकारान्दुष्टभावप्रयोजितान् ॥
 भ्रातृवत्पितृवच्चैतान्पश्यन्तीपरिवर्जयेत् ॥ १७ ॥ पुंसोऽन्याग्रहमालापस्मिताविप्रोक्षितानिच ॥ करान्तरेणद्रव्याणानिर्वधंग्रहणापि
 णम् ॥ १८ ॥ द्वारप्रदेशावस्थानंराजमार्गावलोकनम् ॥ प्रेक्षोद्यानादिशालित्वंनिरुध्याद्देशमालयम् ॥ १९ ॥ बहूनांदर्शनस्थानं
 दृष्टिवाङ्कायचापलम् ॥ दृष्टिवनत्वंससीत्कारमुच्चैर्हसितजल्पितम् ॥ २० ॥ सांगत्यालिंगिदुष्टस्त्राभिभुक्कीक्षणीकादिभिः ॥ मंत्रमंडलदक्षि
 यांसक्तिःसंवसनेषुच ॥ २१ ॥ इत्येवमादिदुष्टतृप्तंरायोदुष्टजनोचितम् ॥ वर्जयेत्परिरक्षतीकुलत्रितयवाच्यताम् ॥ २२ ॥ इतिश्रीभविष्ये
 महापुराणेब्राह्मेपर्वणिस्त्रीदुष्टवृत्तानामदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यापतैर्देवतपश्यन्मनोवाङ्कायकर्मभिः ॥ तच्छरीरार्धजतेवसर्व
 दाहितमाचरेत् ॥ १॥ तत्प्रियाप्रियवत्पश्येत्तद्व्याद्वैष्यवत्सदा ॥ अधर्मानर्थयुक्तेभ्योऽयुक्ताचास्यनिवर्तते ॥ २॥ प्रियंकिमस्यार्कपथ्यंसास्यं
 चास्यकथंभवेत् ॥ ज्ञात्वैवंसर्वभृत्येषुप्रमथितवैद्भिजाः ॥ ३ ॥ देवतापितृकार्येषुभर्तुःस्नानाशनादिषु ॥ सत्कारेऽन्यागतानांच
 यथौचित्यंनहापयेत् ॥ ४ ॥ वेदमात्माचशरीरंहिगृहिणीनांद्विधाकृतम् ॥ संस्कृतेव्यग्रयत्नेनप्रथमंपश्चिमादपि ॥ ५ ॥ कृत्वा
 वेदमसुसंमृष्टत्रिकालविहितार्चनम् ॥ वृत्तकर्मोपभोगानांसंस्कृतेव्यग्रयत्नेनप्रथमंपश्चिमादपि ॥ ६ ॥ प्रातर्मध्यापरान्हेषुबहिर्मध्यांतरेषुच ॥ गृहसं
 मार्जनंकृतवानिष्कारान्निशिक्षिपेत् ॥ ७ ॥ गोमहिष्यादिशालानांतत्पुर्वादिमात्रकम् ॥ व्यपनेयंतुयत्नेनसंमार्जन्याप्रसाधनम्
 ॥ ८ ॥ दासकर्मकरादीनांबाह्याभ्यंतरचारिणाम् ॥ पोषणादिविविधविद्यादुष्टानंचकर्मसु ॥ ९ ॥ शाकंमूलफलादीनावल्लीनामौषध
 स्यच ॥ संग्रहःसर्वबीजानांयथाकालंयथावलम् ॥ १० ॥ ताम्रकास्यायसादीनांकाष्ठवेषुमयस्यच ॥ मृन्मयानांचभांडानांविधानांचसं
 ग्रहम् ॥ ११ ॥ कुंडकादिजलद्रोण्याकलशोदंचतालुकाः ॥ शाकपात्राण्यनेकानिस्नेहानांगोरसस्यच ॥ १२ ॥ मुशलंकंडनीयंतुयंत्रकट्टर्णचा
 लनी ॥ दोहन्योनेत्रकर्मथामंडन्यःशृंखलानिच ॥ १३ ॥ संदेशःकुंडिकाशूलःपट्टापिपलकोदपत् ॥ डाविकाहस्तकोदवीत्राष्ट्रस्फुटलका

निच ॥ १४ ॥ तुलप्रस्थादिमाननिमार्जन्यः पिटकानिच ॥ सर्वमेतत्प्रकुर्वीत प्रयत्नेन च सर्वदा ॥ १५ ॥ हिंवादिकमथोजाजिपिपल्योसरिच ।
 निच ॥ राजिकाधान्यकं गुंडोत्रिचतुर्जतकानिच ॥ १६ ॥ लवणक्षारवर्णश्चसौवीरकपहृषकौ ॥ द्विदलमलकं चिंचासिवाश्चसहजतयः ॥ १७ ॥
 शुष्ककाष्ठानिवहूरसरिष्टापिष्टमाषयोः ॥ विकाराः पयसश्चापिविविधाः कंदजातयः ॥ १८ ॥ नित्यनैमित्तिकानां हिकार्येणामुपयोगतः ॥
 सर्वमित्यादिसंघ्राह्यांथावद्विभवोचितम् ॥ १९ ॥ यत्कार्याणामुत्पत्तावुयाहर्तुन दृश्यते ॥ तत्प्रागेव यथायोगे संशुद्धीत्याश्रयन्ततः ॥ २० ॥
 धान्यानां घृष्टपिष्टानां क्षुण्णेपहतयोरपि ॥ भृशशुष्कादसिद्धिनां क्षयवृद्धीं निरूपयेत् ॥ २१ ॥ इति श्रीभविष्यमहपुराणे ब्रह्मवर्षणि गृहधर्मवर्ण
 नं नामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ब्रीहिणां कोद्वधाणां च सारधर्ममुदारकः ॥ कंगुकोद्वयोर्ज्ञेयो वटः पंचभागकः ॥ १ ॥ पंचभागा
 न्त्रियंगूनां शालीनां च त्रयोऽष्टच ॥ चणकानां तु तीयांशः समक्षुण्णत्रयं विदुः ॥ २ ॥ पानीययवगोधूमं पिष्टधान्यं च तुष्टयम् ॥ तुल्यमेवावगंतव्यं सु
 द्दामाषास्ति लायवाः ॥ ३ ॥ पंचभागादिका घृष्टगोधूमाः सक्तवस्तथा ॥ कुलमाषाः पिष्टमांसं च सम्यग्धाधिकं भवेत् ॥ ४ ॥ सिद्धं त
 देवद्विगुणं पुन्नाकोयावत्कस्तथा ॥ कंगुकोद्वयोरेवं चर्षणकोदारकस्य च ॥ ५ ॥ द्विगुणं चीनकानां च ब्रीहिणां च चतुर्गुणम् ॥ शालेः पंचगुणं
 विद्यात्पुराणे त्वतिरिच्यते ॥ ६ ॥ क्रियापाकविशेषास्तु वृद्धिरेवोपदिश्यते ॥ निमित्तस्य वरात्रस्य तद्बृद्धिर्द्विगुणा भवेत् ॥ ७ ॥ तस्मा
 द्युयो विरूढस्य च तुर्भागो विवर्धते ॥ लाजाधानाः कलायाश्च भृष्टा द्विगुणवृद्धयः ॥ ८ ॥ अष्टव्यानामतोऽप्येषां पंचभागोऽधिको मतः ॥ चापका
 नां च पिष्टानां पदहीनाः कलायजाः ॥ ९ ॥ मुद्गमाषमसूराणामर्थेषां दावरो भवेत् ॥ क्षिप्रशुष्क वरात्रानां हानिर्विद्विष्यते ॥ १० ॥
 तथा धैनुशोध्यानामाढक्यमुद्गमाषयोः ॥ समूराणां च जानियात्क्षयं पंचमभागकम् ॥ ११ ॥ षड्भागेनातसतैलसिद्धार्थकपित्तयोः
 ॥ तथा नैवैकं देवादौ विद्यात्पंचमभागकम् ॥ १२ ॥ तिले गुदी मधूकानां नक्तमालकुमुभयोः ॥ जानियात्पादुकैतैलं खलमन्यत्र च क्षते ॥ १३ ॥

१ सारमर्धमुदारकः-इ० पा० । २ यमनीयवगोधूमम्-इ० पा० । ३ यवकोदारकस्य च-इ० पा० । ४ त्रिगुणम्-इ० पा० । ५ कुमुभादेः-इ० पा० ।
 ६ माषकाणाम्-इ० पा० ।

क्षेत्रकालक्रियादिभ्यःशयदेव्यभिचारतः ॥ प्रत्यक्षीकृत्यतात्सम्यगनुमित्यावधारयेत् ॥ १४ ॥ क्षीरदोषेणैवप्रस्थमहर्षेणचस
 पिषः ॥ पादाधिकमजवीनामुत्पादंतद्विदोविदुः ॥ १५ ॥ सुभूमितृणकालेभ्योवृद्धिर्वक्षिरसर्पिषाम् ॥ अतस्तेषांविधातव्योद्वयैर्देवाविनि
 श्रयः ॥ १६ ॥ प्रत्यक्षीकृत्ययत्नेनपक्षमासांतरेतथा ॥ पयोवृत्तैर्गवादीनांकुर्यात्संभवनिर्यम् ॥ १७ ॥ कार्पासकृमिकोषेत्थमं
 धक्षौमादिकर्तनम् ॥ कुणिपंघंधयोषाभिर्विधवाभिश्चकारयेत् ॥ १८ ॥ बालवृद्धांधकार्पाण्यत्कर्तव्यमवश्यतः ॥ विनियोगं
 येत्सर्वप्रियोपग्रहपूर्वकम् ॥ १९ ॥ कर्मणामंतरालेषुप्रोषितेचापिभर्तारि ॥ स्वयंवैतदनुष्ठेयंनित्यानांचाविरोधतः ॥ २० ॥
 शूद्राणांस्थूलसूक्ष्मत्वंबहुत्वंचव्ययाव्ययौ ॥ मत्वाविशेषकुर्वीतचेतनप्रतिपत्तिषु ॥ २१ ॥ कार्येद्वस्त्रधान्यादिस्वातवृद्धरधि
 ष्ठितम् ॥ शूद्राणांक्षयवृद्ध्यादिर्मंतव्यंवेतनानिच ॥ २२ ॥ क्षौमकार्पासयोर्विद्यात्सूत्रपंचमभागकम् ॥ देशकालादिभागा
 तुप्रत्यक्षोदेवनिर्णयः ॥ २३ ॥ अवघातेनतूलस्यक्षयोर्वैशतिभागकम् ॥ छत्रांव्याप्तांतुवातेनतद्वर्णप्रचक्षते ॥ २४ ॥
 पंचाशद्भागिकीर्हानिसूत्रकुर्वीतलक्षणात् ॥ वृद्धिस्तुर्मंडसंपर्कादशैकादशिकाभवेत् ॥ २५ ॥ शुष्णमध्यममूत्राणामर्धाधिकसमंभवेत्
 ॥ स्थूलानांपुनर्मूल्यात्पादानंवालचेतनम् ॥ २६ ॥ कर्मणोभूतिभेदत्वाद्देशकालप्रभेदतः ॥ तद्विद्वद्वेषोद्व्येवालेचेतननिश्चयः ॥ २७ ॥
 स्थूलंदिनत्रयंदयमध्यमंचत्रिरात्रिकम् ॥ सूक्ष्ममापक्षतोर्मृष्टंमासात्तत्परिकर्मकम् ॥ यदत्रक्षयवृद्धादितदुत्सर्गप्रदर्शितम् ॥ २८ ॥ काल
 कत्रादिभेदेनव्यभिचारोपिदृश्यते ॥ शय्यासनान्यनेकानिक्वलश्चतुराश्रिकाः ॥ २९ ॥ कंबुकाश्वाकाषाश्चमध्यारक्ताश्चभूरिशः ॥ गुरु
 बालादिवृद्धानामभ्यागतजनस्यच ॥ ३० ॥ भोगायानुगतोभक्तोक्रुश्याद्विविधमात्रकम् ॥ यदस्यश्वशूरादीनांकल्पितंशयनादिकम्
 ॥ ३१ ॥ भूतैश्चैवविशेषेणतदन्येनसंकोरत् ॥ वस्त्रमाल्यमलंकारंविधृतैर्देवादिभिः ॥ ३२ ॥ नधारयेन्नचेतषामाक्रमेच्छयननिवा ॥
 पिण्याकनककुट्टाश्चकालरूक्षाणिनानिच ॥ ३३ ॥ हेयंपशुपितावन्नगोभक्तेनोपयोजयेत् ॥ कुलानांबहुधेनुनांगोद्व्यश्वजजीविनाम् ॥ ३४ ॥

१ ब्रह्मन-इ०पा० । २ तत्तद्भागविनिश्चयः-इ०पा० । ३ आयुवृद्धेः-इ०पा० । ४ लेखनादिति पाठः । ५ देशकालप्रसिद्धितः-इ० पा० । ६ गृष्टम्-
 इ०पा० । ७ कोद्राश्च-इ०पा० ।

किलाटगविकादीनां भक्तार्थमुपयोजनम् ॥ द्रष्टुं समाहरेत्सापि देहद्वत्सन्नप्रीडयेत् ॥ ३५ ॥ वर्षाशरद्वसंतपुद्गलान्वन्यदासकृत् ॥ तर्कवाप्यु
 पयुजीत श्वरहादिपोषणे ॥ ३६ ॥ पिण्याक्रेकृदनाथैर्विक्रयवातर्हयेत् ॥ वृत्तिधान्यहरिण्येनोपादीनां प्रकल्पयेत् ॥ ३७ ॥ तेहि क्षीरव्रतलो
 भादुपहन्युस्तद्वन्यान् ॥ दोहकालं वा दोग्धानातिवर्तते वै द्विजाः ॥ ३८ ॥ प्रसरेदकयोगोपासंथकस्य च मथकाः ॥ मासमेकं यथास्तन्यं मासमे
 कं स्तनद्वयम् ॥ ३९ ॥ सततं पाययेदूर्ध्वस्तनमेकं स्तनद्वयम् ॥ तिलपिष्टाभिः पिंडाभिस्तृणैर्नलवणेन च ॥ ४० ॥ वारिणाचयथाकालं पुष्पादि
 तिवत्सकान् ॥ जरदुर्गभिर्णिधेनुर्वत्सावत्सतरीतथा ॥ ४१ ॥ पंचानां समभागो न च संयुथः प्रकल्पयेत् ॥ एको गोपालकस्तस्य त्रयाणामथ वा द्वय
 म् ॥ ४२ ॥ पंचानां वत्सकश्चैकः प्रवरास्तु पृथक् पृथक् ॥ गोचरस्यानयनार्थं व्यालानां त्रासनाय च ॥ ४३ ॥ घंटाकर्णात्रिवध्नीयुः शोभारक्षार्थ
 मेव च ॥ पञ्चव्ये व्यालनिर्मुक्ते देशे भूतिगोदके ॥ ४४ ॥ अभूतदुष्टवारण्ये सदा कुर्वीत गोकुलम् ॥ समुत्तमदवीवासं नित्यं कुर्यादजाविकम्
 ॥ ४५ ॥ ऊर्णवर्षे द्विराद्वयौ चैत्राश्वयुजमासयोः ॥ गृध्रवृषादग्नीतासां च त्वारः पंचवागवा ॥ ४६ ॥ अश्वेष्टमहिषाणां च यथास्युः सुख
 सेविताः ॥ विद्यात्कृणो वलादीनां योगकृपिकर्मसु ॥ ४७ ॥ भक्तवत्तनलाभं च कर्मकालानुरूपतः ॥ क्षेत्रकेदारवाटेषु भृत्यानां कर्म
 कुर्वताम् ॥ ४८ ॥ खेलेषु च विजानीयात् क्रियायोगं प्रतिक्षणम् ॥ योग्यतातिशयं स्वार्कमयोगेषु कुर्याचित् ॥ ४९ ॥ ग्रासाच्छादशिरो
 भ्यंगैर्विशेषं त्यकारयेत् ॥ पद्मशाकादिवापानां कंद्वीजादिजन्मनाम् ॥ ५० ॥ संग्रहः सर्वविजानां कलेवापः सुभूमिषु ॥ जातानां रक्षणस
 म्यग्रक्षितानां च संग्रहः ॥ ५१ ॥ तेषां च संगृहीतानां यथावन्निवपक्रिया ॥ गृहमूलं स्त्रियश्चैव धान्यमूलं गृहश्रमः ॥ ५२ ॥ तस्माद्धान्येषु भ
 क्तेषु न कुर्यान्मुक्तहस्तताम् ॥ धान्यं तु संचितं नित्यं भित्तोभक्तपरिव्ययः ॥ ५३ ॥ न चान्ने मुक्तहस्तत्वं गृहिणीनां प्रशस्यते ॥ अल्पमित्येव न व
 ज्ञांचरेद्रेषु वै द्विजाः ॥ ५४ ॥ मधुवल्मीकयोर्वैद्विक्षदं द्वाजनस्य च ॥ यैकोचिदिह निर्दिष्टा व्यापाराः पुरुषोचिताः ॥ ५५ ॥ दं पत्योरैक्यमा
 स्थायतद्विदानं प्रसंगतः ॥ संत्येव पुरुषालोके स्त्रीप्रधानाः सहस्रशः ॥ ५६ ॥ तेषु तासां प्रयोक्तृत्वादोष इति गृह्यताम् ॥ एवं योग्यतया यु

क्ताःसौभाग्येनोद्यमेनच ॥ ५७ ॥ सम्यगाराध्यभर्तारं तत्रैवं शमानयेत् ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि स्त्रीधर्मोद्देशोऽध्यायः ॥ १२ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ प्रथमं प्रतिबुध्येत प्रवर्तेत स्वकर्मसु ॥ पश्चाद्भृत्यजनस्यापि भुञ्जीत च शयीत च ॥ १ ॥ भर्त्रा विरहिता स्त्री च श्वश्रूभ्यां च विशेषतः ॥
 देहलोनातिवर्तेत प्रतीकारे महत्यपि ॥ २ ॥ उत्थाय प्रथमं भर्तुरविज्ञातानि क्रमेत् ॥ क्षपायां सवशेषायां रात्रौ वा वासरादिषु ॥ ३ ॥
 तद्वासं भवनस्यैव शनैराहूय कार्मिकान् ॥ स्वव्यापारेषु तान्सर्वान्स्तत्र तत्र नियोजयेत् ॥ ४ ॥ विबुधस्य ततो भर्तुर्नैव त्वावश्यकं विधि
 म् ॥ गृहकार्याणि सर्वाणि विधीता प्रमादतः ॥ ५ ॥ सुक्त्वा वा सकेन पथ्यं कर्मयोग्यविधाय च ॥ तत्काले चित्तकृतव्यमनुतिष्ठेद्यथाक्रमम् ॥ ६ ॥
 महानसंसृष्टं चुल्लयादिविहितार्चनम् ॥ सर्वोपकरणेषु तमसं बाधमनाविलम् ॥ ७ ॥ न चातिगुह्यं प्रकटं प्रविभक्तक्रियाश्रयम् ॥ भर्तुरात्
 जनाकार्णवगूढं कक्षादिवर्जितम् ॥ ८ ॥ तत्र पाकादिभांडानि बहिरंतश्च कारयेत् ॥ निर्णीतमलपंकानि शुक्तिवल्कादिचूर्णकैः ॥ ९ ॥ निजं
 कुर्वीत घृमाचिः शोधिता निदिवा तैः ॥ दधिपात्राणि कुर्वीत सदैवं तैरिति च ॥ १० ॥ साधुकारितदुग्धेषु शोधितेषु दिवा तपे ॥ इषद्ब्रह्मोक्त
 पात्रेषु स्वच्छयेन भवेदधि ॥ ११ ॥ स्नेहगोरसपाकादि कृत्वा सुप्रत्यवेक्षितम् ॥ कुर्यात्स्वयमधिष्ठाय भर्तुः पाकविधिक्रियाम् ॥ १२ ॥ किं
 प्रियं च किं मांशं येषां भ्यंतरेषु च ॥ किं पथ्यं किं मपथ्यं च स्वास्थ्यं वा स्य कथं भवेत् ॥ १३ ॥ इति यत्नाद्विजानीयादनुष्ठेयं च तत्तथा ॥ नित्यनुरागं
 सत्कारमाहारं सुपरीक्षितम् ॥ १४ ॥ महानसादौ कुर्वीत जनमानसं क्रमागतम् ॥ शृङ्गदायदसंबंधं कुंभीतावमानितम् ॥ १५ ॥ अवाच्योपगु
 हतं वा नैव मादीनियोजयेत् ॥ पुनः पुनः प्रतिष्ठाप्य गुप्तं स्वयमधिष्ठितम् ॥ १६ ॥ भर्तुराहारपानादिविदध्यादप्रमादतः ॥ पाकं निर्वर्त्यमा
 त्राणां कृत्वा स्वेदप्रमार्जनम् ॥ १७ ॥ गंधतांबूलमाल्यादिकंचिदादायमात्रया ॥ यथैचित्यादितत्काले भर्तुर्विनयसंभ्रमैः ॥ १८ ॥ तत्का
 लानुगतात्यर्थमाहारमुपपादयेत् ॥ स्वभावामयकालानवैपरित्येन सर्वदा ॥ १९ ॥ सर्वमाहारपानादिप्रयोज्यं तद्विदो जगुः ॥ हीनतुल्यादिक
 त्वेन भर्तापश्यति यथा ॥ २० ॥ तत्तथैवाधिकं पश्येन्नयायतः प्रतिपत्तिषु ॥ सापत्नकान्यपत्यानि पश्येत्स्वेभ्यो विशेषतः ॥ २१ ॥ भगिर्न वत्स

पत्नीश्चतद्व्यूनिजबन्धुवत् ॥ आसाच्छादशिरोभ्यंगस्नानमंडनकादिकम् ॥ २॥ सपत्नीनामकृत्वतु आत्मनोऽपिनकारयेत् ॥ व्याधितानांचिकि
त्सार्थमौषधादिकमादरात् ॥ २३ ॥ विद्व्यादात्मनस्तप्तासर्वाश्रितजनस्यच ॥ तच्छोकेशुचमादवात्तदुष्टैमुदमावहेत् ॥ २४ ॥ भृत्यबंधु
सपत्नीनांत्यदुःखसुखाभवेत् ॥ लब्धावकाशाः शृण्वन्ति निशुसोत्थिताः क्रमात् ॥ २५ ॥ अन्यत्रव्ययकर्तारं परितरहासिबोधयेत् ॥ यदवद्यं
सपत्नीनां स्वयमस्मै नतद्वदेत् ॥ २६ ॥ दौःशील्यादितुसापायगूढमस्मै निवेदयेत् ॥ दुर्भगामनपत्यांवाभ्रांचातिरस्क्रुताम् ॥ २७ ॥ अदुष्टांस्सम्य
गाश्चास्यते न तामनुकूलयेत् ॥ तथावाग्दण्डपारुष्यैर्जनभत्राविपीडितम् ॥ २८ ॥ कुर्याद्विधेयमाश्वास्यनचेद्दोषायतद्वदेत् ॥ मत्वात्मनोनप
त्यत्वं कालं चापि गतं बहु ॥ २९ ॥ संतानादिकमुद्दिश्य कार्यमात्मानि वेदनम् ॥ यच्चान्यदापि जानीयात्किंचिदस्य चिकीर्षितम् ॥ ३० ॥ तत्किल जा
नतीवा स्यसिद्धमेव प्रदर्शयेत् ॥ वैवाहिकविधिं भर्तुः सर्वकृत्वा सप्तमम् ॥ ३१ ॥ परिणीतां च तपश्चैन्नित्यं भगिनिकामिवा ॥ पूजां संबोधिवर्गस्य मंग
लं मंडलानि च ॥ ३२ ॥ कुर्यादभिनवोढायाः सुप्रहृष्टेन चेतसा ॥ मातृवच्छिक्षयेद्देनां गृहकृत्येष्वमत्सरा ॥ ३३ ॥ प्रदेशिकविधिवारस्याविद्व्याद्यत्नतः
स्वयम् ॥ एवं भर्तुरभिप्रायं सर्वमित्यादिकारयेत् ॥ ३४ ॥ सुखार्थं वापि संत्यज्यस्त्रीणां भर्ताधिदेवता ॥ भर्ताधिदेवतानार्यावर्णब्राह्मणदेवताः ॥ ३५ ॥
ब्राह्मणाह्निदेवास्तु प्रजाराजन्यदेवताः ॥ तासां त्रिवर्गसंसिद्धाः प्रदृष्टकारणद्वयम् ॥ ३६ ॥ भर्तुर्थदनुकूलत्वं यच्च शीलमविक्षुतम् ॥ न तथायौवनलो
केनापि रूपां न भूषणम् ॥ ३७ ॥ यथाप्रियानुकूलत्वं सिद्धं शब्ददूनीषधम् ॥ वयोरूपादिहारिणोद्दश्यते दुर्भगाः स्त्रियः ॥ ३८ ॥ बल्लभां मदरूपाश्च बद्ध्या
गलितयौवनाः ॥ तस्मात्प्रियत्वं लोकानां निदानं योग्यता परम् ॥ ३९ ॥ तान् विनान्यगुणां वंध्याः सर्वैऽथ कृतापि वा ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन विद्व्यादा
त्मयोग्यताम् ॥ ४० ॥ परचित्तज्ञता चास्यामूलं सर्वकियास्विह ॥ बहिरगच्छतो ज्ञात्वा कालं संमृज्य भूमिकाम् ॥ ४१ ॥ सज्जिता सनातिष्ठेत्तस्याज्ञां
प्रति तत्परा ॥ स्वयंप्रशालयेत्पदाबुत्थाप्य परिचारिकाम् ॥ ४२ ॥ तालवृतादिकैः कुर्याच्छूमस्वेदपानेन दनम् ॥ आहारस्नानपानादौ सस्पृहं यत्र ल

क्षयेत् ॥ ४३ ॥ तद्दिगितज्ञातत्वेनसिद्धमस्मैनिवेदयेत् ॥ सपत्नीपतिबंधूनां भर्तृचित्तानुकूल्यतः ॥ ४४ ॥ प्रतिपत्तिप्रयुजीतस्वबंधूनां न वै तथा ॥
 तेषु चात्मनि च ज्ञात्वा भर्तृचित्तं प्रसादयेत् ॥ ४५ ॥ प्रतिपत्तिं तथाप्येषानाद्रियेतस्वबंधुषु ॥ अपि भर्तुरभिप्रेतं नारी तत्कुलासिनी ॥ ४६ ॥
 सत्कारैर्न जंबधूनां तिनौ पतिवाच्यताम् ॥ पूज्य एव हि संबंधः सर्वावस्थासु योषिताम् ॥ ४७ ॥ कस्ततोऽप्युपकारांशलिप्से तत्कुलजः पुमान् ॥
 संपूज्यस्वसुतां तस्मै विधिवत्प्रतिपाद्यते ॥ ४८ ॥ ततोऽस्यालिप्से तेनामिकमकार्यमतः परम् ॥ कन्याप्रदायवैवृत्तिरात्मनः परिकल्प्य
 ते ॥ ४९ ॥ दासभंडनदादीनां मार्गं न महात्मनाम् ॥ तस्मात्स्त्रीवांधवानित्यश्रीतिमात्रैकसाधिनीम् ॥ ५० ॥ प्रतिपत्तिं समादधुः सर्व
 धिभ्यः प्रसंगिनीम् ॥ तस्याभर्तोरक्षेत्प्रीतिलोकैश्च वाच्यताम् ॥ ५१ ॥ आत्मनोऽस्त्यवादं च घृष्टरन्साधुवृत्तयः ॥ एवं विज्ञाय सद्भूतं स्त्रीवर्त
 ततथा सदा ॥ ५२ ॥ येन तत्परिवर्गस्य भवेद्भूतं श्रमं मता ॥ प्रियापिसाधुवृत्तापि विख्याताभिजनापि च ॥ ५३ ॥ जनापवादात्संप्रापसी
 तानर्थमुदारुणम् ॥ सर्वस्यामिषभूतत्वाद्गुणदाषानभिज्ञतः ॥ ५४ ॥ प्रायेणाविनयोचित्यात्स्त्रीणां वृत्तं हि दुष्करम् ॥ अगृह्यत्वात्मनो
 वृत्तेः प्रायः कपटदर्शनात् ॥ ५५ ॥ निरंकुशत्वाल्लोकस्य निर्वर्च्या विरलाः स्त्रियः ॥ दैवयोगादयोगेत्वाद्ब्रह्मवहारानभिज्ञतः ॥ ५६ ॥ वा
 च्यतापत्त्याद्दृष्टाः स्त्रीणां शुद्धेऽपि चेत्तसि ॥ तासां दैवप्रतीकारो नोपभोगादते भवेत् ॥ ५७ ॥ चारित्रलोकवृत्तं च एतयोर्विदुरौषधम् ॥ हिंदो
 लकादिक्रीडायां प्रसक्तांतरुणां निशि ॥ ५८ ॥ रमणां विटैः सार्धं विधवांस्त्वेव चारिणीम् ॥ वृद्धादिभार्यासज्जायां न गेयादिसंगिनीम् ॥
 ५९ ॥ काश्चिद्द्व्यात्सतीत्येवं साध्वीमपि हियोषितम् ॥ यौचासामिगिताकारैः संदिग्धार्थप्रसाधकौ ॥ ६० ॥ तयोस्तत्त्वपरिज्ञाने विषयो
 योगिनां यदि ॥ तस्माद्यथोक्तमाचारमनुतिष्ठेत्संयुता ॥ ६१ ॥ मिथ्यालग्नोऽप्यसद्वादः कपयत्येव तत्कुलम् ॥ त्रिकुल्यावाच्यतारक्ष्या
 प्रतिष्ठाप्यथ संततिः ॥ ६२ ॥ भर्तुस्त्रिवर्गसिद्धिश्चास्य तत्कुलयोषिताम् ॥ पातयंत्येव दौर्ज्ञील्यादात्मानं सकुलत्रयम् ॥ ६३ ॥ उद्धरंति
 तदैव तां स्त्रियश्चरित्रभूषणाः ॥ भर्तृचित्तानुकूलत्वं यासां शीलमविच्युतम् ॥ ६४ ॥ तासां रत्नसुवर्णादिभारएव न मण्डनम् ॥ लोकज्ञाने परा
 कोटिपत्यौ भक्तिश्च शाश्वती ॥ ६५ ॥ शुद्धान्वयानां नारीणां विद्यादेतत्कुलव्रतम् ॥ तस्माल्लोकश्च भर्ता च सम्यगाराधितो यथा ॥ ६६ ॥ धर्म

मर्थकामचसैवाप्नोति नित्यया ॥ ६७ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे ब्रह्मपर्वणि स्त्रीधर्मकथने त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ७४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 प्रीषितमंडनं स्त्रीणां पत्युः सगलमात्रकम् ॥ निष्पादनं च यत्नेन तदारब्धस्य कर्मणः ॥ १ ॥ श्रय्या गुरुसमीपे स्याद्देहसंस्कारवर्जनम् ॥ समु-
 पार्जनमर्थानां व्ययानां परिहापणम् ॥ २ ॥ व्रतोपवासात्तत्पतं ददातां परिमार्गणम् ॥ देवज्ञे क्षणिकश्च भो देवानामुपयाचनम् ॥ ३ ॥ नित्यं
 तस्यागमांशं साक्षेमांशं देवपूजनम् ॥ न चातुज्ज्वलवेषेण न सदा तैलधारणम् ॥ ४ ॥ ज्ञातिर्वेदमनंतं व्यसकामगमनेन च ॥ गुरुणा माज्ञया यावद्भ-
 तुराप्तजनैः सह ॥ ५ ॥ तत्रापि न चिरं तिष्ठेत्क्षान्दीनां विना चरेत् ॥ यावदर्थेक्षणं स्थित्वा ततः शीघ्रं समाचरेत् ॥ ६ ॥ आगते प्रकृतिस्थैव
 कृत्वा तात्कालिकं विधिम् ॥ मुक्तप्रवासने पथ्येत्स्नानं ते मुक्तवति प्रिये ॥ ७ ॥ आत्मानं संलंकृत्य सविशेषं मुदं चिन्ता ॥ देवपूजोपहारदीन्द-
 द्यात्प्रागुपादिताम् ॥ ८ ॥ कनिष्ठा मातृवज्ज्येष्ठा तदपत्या निचात्मवत् ॥ पश्येत्तत्परिगतं नित्यं स्वपरिवर्गवत् ॥ ९ ॥ तत्पुरो नासनं ति-
 ष्ठेत्पतिनामं त्रयीत च ॥ तदाभिप्रायतः कुर्यात्प्रवृत्तिं सर्वकर्मसु ॥ १० ॥ न संभृजे ततः द्विष्टुः सख्यं कुर्वीत तत्प्रियैः ॥ जनमासतमंतस्य सदा भु-
 श्रमानयेत् ॥ ११ ॥ पैतृकात्समुपानतिं वसुसौगंधिकादिकम् ॥ तस्मै निवेद्यात्मतया तदा तदुपयाजयेत् ॥ १२ ॥ सोपित्त्या तयोर्किंचि-
 दादद्यादल्पमूल्यकम् ॥ संगोप्य मातृवत्स्थेयं तत्तथैवोपयाजयेत् ॥ १३ ॥ तत्प्रात्यर्थं गृहीतयद्ब्रह्मयादि निवृत्तये ॥ सविशेषं संगेन त-
 स्यैतत्पतिपादयेत् ॥ १४ ॥ स्त्रीणां ये देवता पत्युः परमात्स्यकारणम् ॥ तस्मात्तत्पारहर्तव्यं परमोदारचर्याया ॥ १५ ॥ तथा कल्पितेन
 पथ्या भर्तुः पर्यायवासरे ॥ द्वियमादायमानेन पतिगच्छेद्विजायता ॥ १६ ॥ गत्वा रहसिभर्तारं तत्कालोचितसंभ्रमैः ॥ तद्भवानुगतैस्तैस्तैः
 सविशेषमुपाचरेत् ॥ १७ ॥ प्रतिबुध्य ततः काले सविशेषं त्रिपान्विता ॥ ज्येष्ठा यावत्तिगच्छेद्विशेषतथापुनः ॥ १८ ॥ अप्रातिकूलं ज्ये-
 ष्ठायां हितमन्यत्र योषितः ॥ ततः शूनैस्त्वविच्छेद्यपतिं स्ववशमानयेत् ॥ १९ ॥ बहिःपाकादियोगेन चतुःषष्ट्यारहो गतम् ॥ ज्येष्ठमाति-
 श्रयानेन भर्तारमुपरंजयेत् ॥ २० ॥ प्रागल्भ्यं पराहसि स्त्रीणां लज्जाधिक्यं ततोऽन्यदा ॥ चित्तज्ञानानुवृत्तिश्च पत्यौ संसेवनं परम् ॥ २१ ॥ एवमाराध्य-

भतरिगृहमाक्रम्यचक्रमात् ॥ गौरवंप्रतिपत्तिवाज्येष्ठादिषुनहायेत् ॥ २२ ॥ गृहव्यापारदानेषुपतिगृढतथावेदेत् ॥ अधिकुर्यादनिच्छं
 तीज्येष्ठवेनाथबलात् ॥ २३ ॥ सापिविज्ञायभतरं कनिष्ठाक्षमानसम् ॥ विश्रामं प्रथयेदेनामधिकुर्यात्सुतामिव ॥ २४ ॥ मत्वाभतुर
 भिप्रंतरक्षतीजगौरवम् ॥ कृतंभर्तनुकूलं स्यात्तदिष्टायानुमोदयेत् ॥ २५ ॥ स्वामिनोयदभिप्रतंभृत्यैः किंकियतेऽन्यथा ॥ छिद्रयतेतत्रमू
 ढात्मापस्तत्रोवृथाजनः ॥ २६ ॥ तस्मात्सर्वस्ववस्थामुनोवाक्कायकर्मभिः ॥ हितंस्वाम्यनुकूलत्वंनारीणांनुविशेषतः ॥ २७ ॥
 सापिज्येष्ठापतिचैवगृहतंत्रचसर्वदा ॥ समाज्यगुणैर्धर्माप्रागवस्थानंविस्मरेत् ॥ २८ ॥ नसौभाग्यमंदंकुर्यान्नचौद्धत्यादिविक्रियाम् ॥
 नितरामानेतिगच्छेत्सदानार्थभयादिव ॥ २९ ॥ यथायोग्यतयापत्यसौभाग्यमभिर्वर्धते ॥ स्पर्थयेच्चकुलस्त्रीणांप्रश्रयोपाधिकंतथा ॥ ३० ॥
 एवमारध्यभतरंतरिक्तार्थेष्वप्रमादिनी ॥ पूज्यानांपूजननित्यभृत्यानांभरणेषुच ॥ ३१ ॥ गुणानामर्जननित्यंशीलवत्परिरक्षणे ॥ प्रेत्यचेहच
 निर्द्वंद्वसुखमाप्नोत्यनुत्तमम् ॥ ३२ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेत्रोल्लेखेपविष्ण्विधर्मेषुसप्तपत्नीकर्तव्यवर्णनंनमचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ४॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ दुर्भगाचपुनर्नित्यमुपवासादितत्परा ॥ बाह्येषुपतिकृत्येषुस्यार्द्रिशेषाभियोगिनी ॥ १॥ नप्रशंसांसपत्नीषुनिर्दांचापितथात्म
 नि॥असूयांभर्तुरीर्ष्यावाप्रणयंवापिदर्शयेत् ॥ २ ॥ मद्विधायार्हिवह्वेतत्तच्चात्यंतिकमश्नुते॥यदस्यायुष्मतोयावार्थाशब्दाभिधेयताम्॥३॥
 नचनिर्भूणातिष्ठेन्नचाप्युद्धतभूषण॥नान्यदगंधमाल्यादिग्राह्यंपत्युपचारतः ॥४॥तद्भूतंनसर्वशोभाहंवह्वभायाविशेषतः ॥ भूषणगंधमाल्यं
 तुतावत्कालमलक्षितम् ॥५॥संवाधानंप्रदेशाननित्यस्वेदादिमार्जनम् ॥ दंतनासादिपंकानांविगंधस्यचशोधनम् ॥ ६ ॥ निमित्तंभर्तुरेता
 सांयत्किंचिदभिलक्षयेत् ॥नानेनवातयोर्धनंविदध्यादंगमार्जने ॥ ७ ॥ सर्वासांचसपत्नीनांसर्वत्रादुगताभवेत् ॥ वैतसीवृत्तिमास्थायवह्वभा
 याविशेषतः॥८॥अन्यस्यायदनुष्ठेयंयन्नसीदित्समर्पितम् ॥ भर्तुश्चाविदित्यत्नात्तत्कुर्यादिविरोधिचेत् ॥ ९॥ कोशवस्त्रात्रतांबूलगंधपानौषधा
 दिकम् ॥ तत्सर्वमनियुक्तानांदोषवत्वाद्भिरुध्यते ॥ १० ॥ यत्तुसुक्तमनुष्ठेयंगृहसंभार्जननादिकम् ॥ स्त्रीणामनधिकारेऽपिप्रायस्तद्वि

धिरुच्यते ॥ ११ ॥ अभ्यंगोद्वर्तनं स्नानं भोजनमडनानच ॥ कुर्याद्भुतुरपत्यानां धात्रीकर्मणिसादरम् ॥ १२ ॥ आत्मवत्तान्यपत्या
 निसाधयत्यनुयोगतः ॥ स्वेनायमीषां विवेनेन विद्वान्मण्डनादिकम् ॥ १३ ॥ भोगः स्वयमपत्यवस्त्रिवित्तस्य पतिर्विधा ॥ पूर्ववय
 स्य भिनंद्य भिक्षुमेषोपयोजनम् ॥ १४ ॥ उभयोगस्तु वा मावाकर्मजः पृथगेव सः ॥ सदृते त्वधिकं ल्याति कुर्वीत क्रियया पुनः ॥ १५ ॥
 न कापि दुर्भेगानाममुभगानामजातितः ॥ व्यवहाराद्वयेषानि देशोऽपि मित्रवत् ॥ १६ ॥ भर्तृचित्तापरिज्ञानात्तदनुष्ठानतोऽपि वा ॥
 वृत्तैर्लोकैर्विरुद्धैश्च याति दुर्भेगतां स्त्रियः ॥ १७ ॥ अनुकल्याणमनोवृत्तेः परोऽपि प्रियतां व्रजेत् ॥ प्रातिकल्याणि ज्ञेयाऽशुप्रियः प्रद्वेष्यता
 मियात् ॥ १८ ॥ तस्मात्सर्वस्वस्थसुमनोवाक्कायकर्मभिः ॥ प्रियं समाचरेन्नित्यं तच्चित्तानुविधायिनी ॥ १९ ॥ यामन्यां कामये
 तासां तंतया संप्रयोजयेत् ॥ कुपितां च प्रियां कांचिद्यत्नादस्मै प्रसादयेत् ॥ २० ॥ तत्पादपरिचर्यायां ग्रां संवाहने तथा ॥ पीडने शिरसश्चैव परं
 कौशलमभ्यसेत् ॥ २१ ॥ पीडनं मृदुमध्यं च गत्रावस्थानि विशेषतः ॥ मुखगान्नादिभिर्लिंगैः प्रयोज्यं तत्सुखावहम् ॥ २२ ॥ बाहूरुकेटि
 पृष्ठपुरुष्कंधे शिरसि पादयोः ॥ गाढमर्दनमिच्छति प्रायोन्यत्रापि मध्यमम् ॥ २३ ॥ निर्मासिषु प्रदेशेषु नाभि मूलेषु ममसु ॥ हृदं डकपो
 लादा विच्छंति मृदुमर्दनम् ॥ २४ ॥ गाढं जाग्रदवस्थायामर्धमुत्तस्य मध्यमम् ॥ किंचित्सपरिवातं च मृदुमुत्तस्येनेति वा ॥ २५ ॥ विरुद्धं सर्व
 गात्रेषु लोभवत्सु विशेषतः ॥ उत्कंडूयत्सु सोढूषं स्नेहात्तेषु च मर्दनम् ॥ २६ ॥ रूपशोभां च जननं सनखच्छुरितं शनैः ॥ पुलकोल्लेखनोपेतं शि
 रः कंठश्च पादयोः ॥ २७ ॥ तेषु तेषु च गात्रेषु तत्प्रयोज्यं तथा तथा ॥ निद्रागमाय तत्काले रागसंधुक्षणाय च ॥ २८ ॥ तिष्ठतश्चोपविष्टस्य जाग्रतः
 स्वपतोऽपि वा ॥ संवाहनं प्रशंसंति यदत्यर्थं सुखावहम् ॥ २९ ॥ नैषण्डं पुलकोद्रेदे गत्राणामक्षिमिलनम् ॥ तत्प्रदेशार्पणं किंचिद्बुध्य
 द्विद्वृत्तिदर्शनम् ॥ ३० ॥ ऊरुमूलादि संदेशे तत्पाणिप्रतिपीडनम् ॥ लक्ष्ये निपुणाय तत्रैवाधिकमाचरेत् ॥ ३१ ॥ एवमेव यथोद्दिष्टस्त्री
 वृत्तयानुतिष्ठति ॥ पतिमाराध्य संपूर्णं त्रिवर्गसाधिगच्छति ॥ ३२ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराण ब्रह्मवर्षनिघ्नौ धर्मपुत्रं च दशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॐ ॥

१ पादसंवाहने तथा-इ० पा० । २ कटिगुह्येषु-इ० पा० । ३ संविष्टस्योपविष्टस्य-इ० पा० । ४ न क्षयंति व्रणा यत्र-इ० पा० । ५ अधितिष्ठति-इ० पा० ।

सुमंतुरुवाच ॥ इत्युक्त्वा भगवान्ब्रह्मास्त्रिलक्षणमशेषतः ॥ सदृतंचतथास्त्रीणां जगामसहिमालयम् ॥ १ ॥ ऋषयश्चतथाजगमुः
 स्वानिधिष्ण्यान्यशेषतः ॥ स्त्रिलक्षणं तथा वृत्तं शुत्वा कुत्स्नं महीपते ॥ २ ॥ इत्थं लक्षणसंपन्नं भार्याप्राप्य महीपते ॥ कर्तव्यं
 यद्ब्रह्मस्येन तदिदानीं निबोध मे ॥ ३ ॥ वैवाहिकान्नौ कुर्वीत गृह्यं कर्म यथा विधि ॥ पंचयज्ञविधानं तु पात्तिं कुर्वीत सदा गृही ॥ ४ ॥ पंच
 सूना गृहस्य तेन स्वर्गं न गच्छति ॥ कंडनीपेषणं बुद्धिदं कुंभः प्रमार्जनी ॥ ५ ॥ आसां क्रमेण सर्वासां विशुद्धयै मनोषिभिः ॥
 पंचोद्दिष्टा महयज्ञाः प्रत्यहं गृहमधिनाम् ॥ ६ ॥ अध्यापनं ब्रह्मयज्ञः पितृयज्ञश्च तर्पणम् ॥ होमौ देवो बलिर्भौमस्तथान्योऽतिथिपूज
 नम् ॥ ७ ॥ पंचैतान्यो महयज्ञान्न ह्रापयति शक्तिः ॥ स गृहेऽपि वसन् त्रित्यं मुनादौषे नैल्यते ॥ ८ ॥ देवतातिथिभृत्यानां पितृ
 णामात्मनश्च यः ॥ न निर्वपति पंचानामुच्छृंसन्न च जीवति ॥ ९ ॥ ज्ञातानीक उवाच ॥ यस्य नास्ति गृहे त्वग्निः समृतो नात्र संशयः ॥
 न स पूजयितुं शक्नोति देवान्निःश्रान्त्तमः ॥ १० ॥ निरग्निं कस्य विप्रस्य कथं देवा दयोद्भिज ॥ प्रीताः स्युः शान्तेयेतस्य परं कौतूहलं मम ॥ ११ ॥
 सुमंतुरुवाच ॥ साधुपुष्टोऽस्मि राजेन्द्र श्रूयतां परमं वचः ॥ अनग्रयस्तु ये विप्रास्तेषां श्रेयोऽभिधीयते ॥ १२ ॥ व्रतोपवासनियमैर्नानादेनै
 स्तथानृप ॥ देवादयो भवंत्येव प्रीतास्तेषां न संशयः ॥ १३ ॥ विशेषादुपवासो न तिथौ किल महीपते ॥ प्रीतो देवादयस्तेषां भवति कु
 रून् दनं ॥ १४ ॥ ज्ञातानीक उवाच ॥ भगवंस्त्वतिथिन्ब्रूहि तिथीनां च विधिं मे ॥ प्राशनं गुह्यधर्मंश्च उपवासविधीनापि ॥ १५ ॥ मुख्यमेव न पापो
 वात्त्वत्पसादाद्विजोत्तम ॥ संसाराच्चापि विप्रैर्द्रश्रयं सेजगतस्तथा ॥ १६ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ शृणु कौरव कर्माणि तिथिगुह्यां श्रितानि तु
 ॥ श्रुतानि भ्रान्तिपाणि उपाषितफला निच ॥ १७ ॥ प्रतिपदि क्षीरप्राशनं द्वितीयायां लक्षणवर्जनम् ॥ तृतीयायां तिलघ्नं प्राश्याच्चतुर्थे
 क्षीराशनं श्रंपंभ्याम् ॥ फलाशनं सदा षष्ठ्यां शाकाशनं सप्तम्यां विल्वहारोष्ट्रम्यां तु ॥ १८ ॥ पिष्टाशनं नो न भ्यामनग्निपाकाहारो दशम्या
 मेकादश्यां घृताहारो द्वादश्यां पायसाहारः ॥ त्रयोदश्यां गोमूत्राहारश्चतुर्दश्यां यवान्नाहारः ॥ १९ ॥ कुशोदकप्राशनः पौर्णमास्यां

धिरुच्यते ॥ ११ ॥ अभ्यगोद्वर्तेनस्नानभोजनमंडनानिच ॥ कुर्याद्भूतपत्यानां धात्रीकर्मणि सारम् ॥ १२ ॥ आत्मवत्तान्यपत्या
 निसाधयत्यनुयोगतः ॥ स्वेनायमीषां विवेनेन विदुष्यान्मंडनादिकम् ॥ १३ ॥ भोगः स्वयमपत्यवाम्निवित्तस्यपतिर्विधा ॥ पूर्ववय
 स्यभिनंद्यपश्चिमचोपयोजनम् ॥ १४ ॥ उभयो गस्तु वामावार्कमर्जः पृथगेवसः ॥ सद्भूतत्वे धिकांस्थ्याति कुर्वीत क्रियया पुनः ॥ १५ ॥
 न कापि दुर्भगानामसुभगानामजातितः ॥ व्यवहारोऽद्रव्येषां नैर्दोषा रियुमित्रवत् ॥ १६ ॥ भर्तृचित्तापरिज्ञानात्तदनुष्ठानतोऽपि वा ॥
 वृत्तैर्लोकविरुद्धैश्चर्यातिदुर्भगतांस्त्रियः ॥ १७ ॥ अनुकूल्यान्मनोवृत्तेः परोऽपि प्रियतां व्रजेत् ॥ प्रातिकूल्यान्निजोप्याद्युप्रियः प्रद्वेष्यता
 मियात् ॥ १८ ॥ तस्मात्सर्वस्ववस्थामुमनोवाक्कायकर्मभिः ॥ प्रियंसमाचरेन्नित्यं तच्चित्तानुविधायिनी ॥ १९ ॥ यामन्यां कामये
 तासां तं तथा संप्रयोजयेत् ॥ कुपितां च प्रियां कांचिद्वत्नादस्मै प्रसादयेत् ॥ २० ॥ तत्पादपरिचर्यायां गात्रसंवाहने तथा ॥ पीडने शिरसश्चैव परं
 कौशलमभ्यसेत् ॥ २१ ॥ पीडनं मृदुमध्यं च गात्रावस्थायिविशेषतः ॥ मुखगात्रादिभिर्लिंगैः प्रयोज्यं तत्सुखावहम् ॥ २२ ॥ बाहूरुदंति
 पृष्ठेषु रूक्धेशिरसि पादयोः ॥ गण्डमर्दनमिच्छति प्रायोन्यत्रापि मध्यमम् ॥ २३ ॥ निर्मासिषु प्रदेशेषु नाभि मूलेषु मर्मसु ॥ हृद्गण्डकपो
 लादा विच्छंति मृदुमर्दनम् ॥ २४ ॥ गण्डजाग्रदवस्थायामर्धमुत्तस्य मध्यमम् ॥ किंचित्सपरिधातं च मृदुमुत्तस्य नेति वा ॥ २५ ॥ विरुद्धं सर्वं
 गात्रेषु लोमवत्सु विशेषतः ॥ उत्कंडूयत्सु सोढ्वर्षे न हातेषु च मर्दनम् ॥ २६ ॥ स्पर्शाद्रोमां च जननं सनसच्छ्रुतिं शनैः ॥ पुलकोल्लेखनोपेतां शि
 रः कंडूश्चार्थयोः ॥ २७ ॥ तेषु तेषु च गात्रेषु तत्प्रयोज्यं तथा ॥ निद्रागमाय तत्काले रागसंयुक्षणाय च ॥ २८ ॥ तिष्ठतश्चोपविष्टस्य जाग्रतः
 स्वपतोऽपि वा ॥ संवाहनं प्रशंसति यदत्यर्थं सुखावहम् ॥ २९ ॥ नैषण्डं पुलकोद्रेदं गात्राणामक्षिमीलनम् ॥ तत्प्रदेशार्पणं किंचिद्बुध्य
 द्दिकृत्तिदंशनम् ॥ ३० ॥ ऊरुमूलादि संदेशे तत्पाणिप्रतिपीडनम् ॥ लक्ष्येति पुणायत्रतत्रैव धिकमाचरेत् ॥ ३१ ॥ एवमेव यथादिष्टं स्ना
 वृत्तं यानुतिष्ठति ॥ पतिमाराध्य संपूर्णं त्रिवर्गसाधिगच्छति ॥ ३२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मेर्वणि स्त्रीधर्मेषु पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ छ ॥

१ पादसंवाहने तथा-इ०पा० । २ कटिशुद्धि-इ०पा० । ३ संविष्टस्योपविष्टस्य-इ०पा० । ४ न क्षयति व्रणा यत्र-इ०पा० । ५ अवितिष्ठति-इ०पा० ।

सुमंतुरुवाच ॥ इत्युक्त्वा भगवान्ब्रह्मास्त्रलिक्षणमशेषतः ॥ सदृत्तंच तथा स्त्रीणां जगाम स हिमालयम् ॥ १ ॥ ऋषयश्च तथा जगमुः
 स्वानिधिष्ण्यान्यशेषतः ॥ स्त्रीलिक्षणं तथा वृत्तं श्रुत्वा कृत्स्नं महीपते ॥ २ ॥ इत्थं लक्षणसंपन्नां भार्याप्राप्य महीपते ॥ कर्तव्यं
 यद्गृहस्थेन तदिदानीं निबोधमे ॥ ३ ॥ वैवाहिकाग्राह्यं वृत्तं गृहं कर्म यथा विधि ॥ पंचयज्ञविधानं तु परं किं कुर्यात्सदा गृही ॥ ४ ॥ पंच
 मूना गृहस्थस्य तेन स्वर्गं न गच्छति ॥ कंडनीपेषणी चुली उदकुंभः प्रमार्जनी ॥ ५ ॥ आसां क्रमेण सर्वसां विशुद्धयर्थं मनोषिभिः ॥
 पंचोद्दिष्टमहायज्ञाः प्रत्यहं गृहमेधिनाम् ॥ ६ ॥ अथापनं ब्रह्मयज्ञः पितृयज्ञश्च तर्पणम् ॥ होमो देवो बलिर्भौमस्तथान्योऽतिथिपूज
 नम् ॥ ७ ॥ पंचैतान्यो महायज्ञा ब्रह्मापयति शक्तिः ॥ स गृहेऽपि वसन्निवस्य मूनादौषं नैलिप्यते ॥ ८ ॥ देवतातिथिभृत्यानां पितृ
 णामात्मनश्च ॥ न निर्वपति पंचानामुच्छुसन्नं च जीवति ॥ ९ ॥ शतानीक उवाच ॥ यस्य नास्ति गृहं त्वग्निः समुतो नान्न संशयः ॥
 न स पूजयितुं शक्नोति देवादीन् ब्रह्मणोत्तमः ॥ १० ॥ निरग्निकस्य विप्रस्य कथं देवादयो द्विज ॥ प्रीताः स्युः शान्ते ये तस्य परं कौतूहलं मम ॥ ११ ॥
 सुमंतुरुवाच ॥ साधुपृष्टोऽस्मि राजेन्द्र श्रूयतां परमं वचः ॥ अनग्नयस्तु ये विप्रस्तेषां श्रेयोऽभिधीयते ॥ १२ ॥ व्रतोपवासनियमैर्नानादानै
 स्तथानृप ॥ देवादयो भवंत्येव प्रीतास्तेषां न संशयः ॥ १३ ॥ विशेषादुपवासो नतिथौ किल महीपते ॥ प्रीतो देवादयस्तेषां भवंति कु
 रून् दनान् ॥ १४ ॥ शतानीक उवाच ॥ भगवंस्त्वन्तिथीन्ब्रूहि तिथीनां च विधिं मे ॥ प्राशनं गुह्यधर्मश्च उपवासविधीनपि ॥ १५ ॥ मुख्ये मयेन पणौ
 घात्त्वत्प्रसादाद्विजोत्तम ॥ संसाराच्चापि विप्रैर्द्रेश्च श्रेयसे जगत्स्तथा ॥ १६ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ शृणु कौरव कर्माणि तिथिगुह्याऽश्रितानि तु
 ॥ श्रुतानि भ्रान्तिपापानि उपापि तफला निच ॥ १७ ॥ प्रतिपदि क्षीराप्राशनं द्वितीयायां लवणवर्जनम् ॥ तृतीयायां तिलान्नं प्राश्याच्चतुर्थे
 क्षीराशनश्च पंचम्याम् ॥ फलाशनं सदा षष्ठ्यां शाकाशनं सप्तम्यां बिल्वाहारोष्ठम्यां तु ॥ १८ ॥ पिष्टाशनो न वम्यमानं त्रिपाकाहारो दशम्या
 मेकादश्यां घृतहारो द्वादश्यां पायसाहारः ॥ त्रयोदश्यां गोमूत्राहारश्चतुर्दश्यां यवन्नाहारः ॥ १९ ॥ कुशोदकप्राशनः पौर्णमास्यां

कस्यचित् ॥ ५४ ॥ हैहयैस्तालजं वै श्वरुक्रैर्यवै नैऋकैः ॥ उणोषिताइहात्रैवब्राह्मणत्वमभीप्सुभिः ॥ ५५ ॥ इत्येषापरमाप्नुयादशिवापापहरात
था ॥ पठितोपासितराजञ्छृङ्गयार्चयता तथा ॥ ५६ ॥ माहात्म्यं चापियोप्यस्याः शृणुयान्मनवानृप ॥ ऋद्धिर्वृद्धितथा कर्त्तुं शिवं चाप्यदिवं व्र
जेत् ॥ ५७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे शतसहस्रार्धसंहितायां ब्रह्मविषणिप्रतिपत्कल्पेषोऽष्टोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ६४ ॥ शतार्त्तकउवाच ॥
ब्रह्मेविस्तराद्ब्रह्मत्र्यतिपत्कृत्यमादरात् ॥ ब्रह्मपूजाविधानं च पूजनेनैवैफलम् ॥ १ ॥ ॥ सुमं तु रुवाच ॥ शृणुष्वैकमनराजकथयाम्येष
शांतिदम् ॥ पूर्वमेकाणिविधारेनष्टेऽस्थावरजगमे ॥ २ ॥ स्वयंभूरभवदेवः सुरज्येष्ठश्चतुर्मुखः ॥ सप्तर्जलोकान् देवांश्च भूतानि विविधानि च
॥ ३ ॥ कायेन मनसा वाचा जगमस्थावराणि च ॥ पितायः सर्वदेवानां भूतानां च पिता महः ॥ ४ ॥ तस्मादेव सप्तदशपूज्यो यतो लोकयुरुरुपरः ॥
सृजत्येष जगत्कृत्स्नं पातिसंहरते तथा ॥ ५ ॥ रुद्रोऽस्य मनसो जातो विष्णुर्जातोऽस्य वक्षसः ॥ मुखेभ्यश्चतुरवेदो वेदाङ्गानि च कृत्स्नशः ॥ ६ ॥
देवाप्सः सप्तसंघर्वाः स्युः क्षोरागराक्षसाः ॥ पूजयंति सदा वीरविरिचिं सुरनायकम् ॥ ७ ॥ सर्वब्रह्ममयं लोकं सर्वब्रह्मणि संस्थितम् ॥ तस्मात्सम
येद्ब्रह्म न्यहच्छेच्छेय आत्मनः ॥ ८ ॥ योनपूजयते भक्त्या सुरज्येष्ठसुरेश्वरम् ॥ न सनाकस्य राज्यस्य न च मोक्षस्य भाजनम् ॥ ९ ॥ यस्तु पू
जयते भक्त्या विरिचिं भुवनेश्वरम् ॥ सनाकराज्यमोक्षेषु क्षिप्रं भवति भाजनम् ॥ १० ॥ तस्मात्सौम्यमना भूत्वा यावज्जीवं प्रतिज्ञया ॥ अर्चयित्वा
सदा देवमाप्नोति पिनरोनुप ॥ ११ ॥ वरं देहपरित्यागो वरं नरकं संभवः ॥ न त्वेषा पूज्यभुञ्जति देवैर्षवस्त्रांसंभवम् ॥ १२ ॥ सदा पूजयते यस्तु वीरभ
क्त्या पितामहम् ॥ मनुष्यचर्मणान्द्रः स वेधानां त्रसंशयः ॥ १३ ॥ न हि विचार्यैर्नात्किंचित्पुण्यमभ्यधिकं भवेत् ॥ इति विज्ञाय यत्नेन पूजनी
यः सदा विधिः ॥ १४ ॥ यो ब्रह्माण्डेष्टि मोहात्सर्वदेवनमस्कृतम् ॥ नरो नरकगामी स्यात्तस्य सभाषणादपि ॥ १५ ॥ ब्रह्मणे च प्रतिष्ठाप्य
सर्वयत्नैर्विधानतः ॥ यत्पुण्यं फलमाप्नोति तदेकाग्रमनाः शृणु ॥ १६ ॥ सर्वयज्ञतपोदानतीर्थवैदेष्टुयत्फलम् ॥ तत्फलं कोटिगुणितं लभेद्भयप्र
तिष्ठया ॥ १७ ॥ कंजं स्थापयेद्यस्तु कृत्वा शालां मनोरमा ॥ सर्वागमोदितं पुण्यं कोटिकोटिगुणं लभेत् ॥ १८ ॥ मातृजान्पितृजान् शैव्यां

१ च लंभितम्-इ० पा० । २ अत्र विशेषतः-इ० पा० । ३ प्रतिपत्कल्पम्-इ० पा० । ४ च-इ० पा० । ५ विरिचिं सर्वकामदम्-इ० पा० ।

चैवोद्वहतेस्त्रियम् ॥ कुलैकविंशसुत्तार्यब्रह्मलोकमहीयते ॥ १९ ॥ भुक्त्वातुविपुलान्भोगान्प्रलयेसमुपस्थिते ॥ ज्ञानयोगंसमासाद्यसतत्रैव
 विमुच्यते ॥ २० ॥ अथवारज्यमाकांक्षेजयतेसंभवांतरे ॥ सप्तद्वीपसमुद्रायांक्षितावधिपतिर्भवेत् ॥ २१ ॥ त्रिसंध्यंजपेद्ब्रह्मकृत्वाष्ट
 दलपंकजम् ॥ पौर्णमास्याःप्रतिपदितस्यपुण्यफलंशृणु ॥ २२ ॥ अनैनवसदेहनब्रह्मासतिष्ठतेक्षितौ ॥ पापहासर्वमत्यानांदेशनात्स्पृशे
 नादपि ॥ २३ ॥ उद्धृत्यदिविसंस्थाप्यकुलानमेकविंशतिमातैःकुलैःसहितोनिन्यमादतेगौगतोनुप ॥ २४ ॥ अप्येकवारयोभक्त्यापूजयेत्पद्म
 संभवम् ॥ पद्मस्थमूर्तिमतंवब्रह्मलोकंसगच्छति ॥ २५ ॥ पुण्यक्षयाक्षितंप्राप्यभवेत्क्षितिपतिर्महान् ॥ वेद्वेदांगतत्त्वज्ञोब्राह्मणश्चापिजायते ॥
 ॥ २६ ॥ नतत्तपोभिरन्युग्रैर्नचसर्वमहामखैः ॥ गच्छेद्ब्रह्मपुरंदिव्यंमुत्तत्त्वभक्तिपरान्मिकान् ॥ २७ ॥ मुदाविष्टकशैलवायःकुर्याद्ब्रह्मणो
 गृहम् ॥ त्रिःसप्तकुलसंयुक्तोब्रह्मलोकमहीयते ॥ २८ ॥ मृन्मयान्कोटिगुणितंफलंदाविष्टकामये ॥ इष्टकाद्विगुणंपुण्यकृतेक्षौलमयेगृहे ॥
 ॥ २९ ॥ क्रीडमानोपियःकुर्याच्छालांविब्रह्मणोनुप ॥ ब्रह्मलोकसलभतेविमानंसर्वकामिकम् ॥ ३० ॥ पुष्पमालापरिक्षितंकिंकरी
 जालभूषितम् ॥ दोलाविक्षेपसंपन्नवंटाचामरभूषितम् ॥ ३१ ॥ सुक्तादामवितानेनशोभितंसूर्यसप्रभम् ॥ अप्सरोगणसंकीर्णसर्वकाम
 सुखप्रदम् ॥ ३२ ॥ तत्रोषित्वामहाभोगीक्रीडमानःसदासुरैः ॥ पुनरागत्यलोकस्मिन्राजाभवतिधार्मिकः ॥ ३३ ॥ पश्यन्परिहरञ्जतृ
 न्मुदुषूर्वमहीपते ॥ ज्ञानैःसंमार्जनंकुर्वन्श्चान्द्रायणफलंभवेत् ॥ ३४ ॥ वस्त्रपूतेनतोयेनयःकुर्यादुपलेपनम् ॥ पश्यन्परिहरञ्जतृश्चाद्र
 यणफलंलभेत् ॥ ३५ ॥ नैरंतर्गणयःकुर्यात्पक्षंसंमार्जनार्चनम् ॥ युगकोटिशतसंप्रब्रह्मलोकैर्महीयते ॥ ३६ ॥ तस्यतिसप्ततुर्वेदःसुहृपः
 प्रियदर्शनः ॥ आढ्यःसर्वगुणोपेतोराजाभवतिधार्मिकः ॥ ३७ ॥ कपटेनापियःकुर्याद्ब्रह्मशालांमुमानद ॥ संमार्जनादिवैकर्मसोऽपिप्राप्नो
 तितत्फलम् ॥ ३८ ॥ तावद्भूमतिसंसारदुःखशोकभयान्मुक्ताः ॥ नभवंतिमुश्रेष्ठेयवद्रक्तामहीपते ॥ ३९ ॥ समासक्तंयथाचित्तंजतो
 विषयगोचरे ॥ यद्येवंब्रह्मणिन्यस्तंकोनमुच्येतर्बंधनात् ॥ ४० ॥ खंडस्फुटितसंस्कारशालायांयःकरोतिवै ॥ आरामावसथाद्येषुलभते

मौक्तिकं फलम् ॥ ४१ ॥ नास्ति ब्रह्मसमो देवानास्ति ब्रह्मसमो गुरुः ॥ नास्ति ब्रह्मसंज्ञानानास्ति वेदः समंतपः ॥ ४२ ॥ प्रतिपद्यादिसर्वे
 शुदेवसेषूत्सवेषु च ॥ पूर्वकालेषु पुण्येषु पैर्णमास्यां विगेषतः ॥ ४३ ॥ शंखभेर्यादिनिवापैर्महाद्भिर्गमयुतैः ॥ कुर्यान्निराजनं देवैर्मुखैः
 ज्येष्ठैश्चतुर्मुखैः ॥ ४४ ॥ यावत्पर्वणि विविधिन कुर्यान्निराजनं नृप ॥ तावद्युगसहस्राणि ब्रह्मलोकैर्महायते ॥ ४५ ॥ स्नानकाले त्रिसंध्यं तु
 यः कुुर्यात्तदा दानम् ॥ गीतवासुखवाद्यं वा तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ४६ ॥ यावत्पयः सहस्रानि कुरुते गेयं नृत्यादिवादनम् ॥ तावद्युगसहस्रा
 णि ब्रह्मलोकैर्महायते ॥ ४७ ॥ कपिलापंचागव्येन कुशवारिर्युतेन च ॥ स्नापयेन्मंत्रपूतेन ब्राह्मं स्नानं हितस्मृतम् ॥ ४८ ॥ कपिलापं
 चगव्येन दधि क्षीरघृतेन च ॥ स्नानं शीतगुणं ज्ञेयमितरेषां नराधिप ॥ ४९ ॥ देवाश्चिकार्यमुद्दिश्य कपिला माह त्सदा ॥ ब्रह्मक्षत्र
 विज्ञश्चैव न शूद्रस्तु कदाचन ॥ ५० ॥ कापिलं यः पिवेच्छूद्रो देवकार्यार्थं निर्मितम् ॥ स पच्येत महाघोरैर्मुखैर्विनरकार्णवैः ॥ ५१ ॥ वर्ष
 कोटिर्महस्रैस्तु त्प्राप्समुपाजितम् ॥ सुरज्यघृताभ्यगाद्देहस्तर्वनसंशयः ॥ ५२ ॥ कल्पकोटि सहस्रैस्तु त्प्राप्समुपाजितम् ॥
 पितामहधृतस्नानं दहत्यग्निरिव धनम् ॥ ५३ ॥ घृतस्नानं प्रातिपदि सकृत्कृत्वा तु कंजज ॥ कुलैकविंशमुत्तार्य विष्णुलोकैर्महायते ॥ ५४ ॥
 अयुतं योगवांदद्याद्भक्त्या वै वैदपारगे ॥ वस्त्रहेमादि युक्तानां क्षीरस्नानेन तत्फलम् ॥ ५५ ॥ सकृदाज्येन पथसा विरिचि स्नापयेत्तु यः ॥
 गांगेयेन स यातेन याति ब्रह्मसलोकताम् ॥ ५६ ॥ स्नाप्यद्वा स कृद्धीरकंजं विष्णुमाधुयात् ॥ मधुना स्नापयित्वा तु वीरलोकैर्महायते ॥
 ॥ ५७ ॥ स्नानसिंशुरसेनेह यो विरिचेः समाचरेत् ॥ स याति लोकं स विरुत्तेन सासयन्नभः ॥ ५८ ॥ शुद्धोदकेन यो भक्त्या स्नापयेत्पद्मसं
 भवम् ॥ उत्सृज्य पापकलिलं स यात्येव सलोकताम् ॥ ५९ ॥ वस्त्रपूतेन तोयेन स्नापयेद्यः सकृद्भिमुम् ॥ स सर्वकालं तु तात्मा लोकमस्य
 त्ववाधुयात् ॥ ६० ॥ सर्वौषधीभिर्यो भक्त्या स्नापयेत्पद्मसंभवम् ॥ कांचनेन विमानेन ब्रह्मलोकैर्महायते ॥ ६१ ॥ गंधचंदनतोयेन

१ लोकै-इ०पा० । २ सर्वकालेषु-इ०पा० । ३ भक्तिपूर्वम्-इ०पा० । ४ दशगुणम्-इ०पा० । ५ सहस्रे तु-इ०पा० । ६ विप्रे-इ०पा० । ७ फलो-
 दकेन-इ०पा० ।

स्नापयेद्वांबुजोद्भवम् ॥ रुद्रलोकमवाप्नोति तेजसाहेमसन्निभः ॥ ६२ ॥ पाटलोत्पलपद्मानिकरवीराणिसर्वदा ॥ स्नानकाले प्रयोज्यानि स्थि-
 राणि सुरभीणि च ॥ ६३ ॥ एषामेकतमं स्नानं भक्त्या कृत्वा तु वेधसि ॥ विधूय पापकलिलं विधिलोके महीयते ॥ ६४ ॥ कर्पूरागरुतयेन
 स्नापयेद्यस्तु कंजजम् ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा ब्रह्मलोकं महीयते ॥ ६५ ॥ गायत्री शतजपेन विमलेन भसा विमुग्धम् ॥ स्नापयेत्वासकृद्
 तस्या ब्रह्मलोकमवाप्नुयात् ॥ ६६ ॥ विभुं शीतिं बुनास्नाप्य धारोष्णपयसा ततः ॥ स्नाप्य पश्चाद्भुतस्नानं कृत्वा पापैर्विमुच्यते ॥ ६७ ॥
 एतत्स्नानत्रयं कृत्वा पूजायित्वा तु भक्तितः ॥ अश्वमेधसहस्रस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ ६८ ॥ मृत्कुंभैस्तन्मृजैः कुंभैः स्नानं शतं गुणं भवेत् ॥
 रोप्येलक्षेत्रं प्रोक्तं हर्मैः कोटिगुणं भवेत् ॥ ६९ ॥ ब्रह्मणो दर्शने पुण्यं दर्शनं तत्स्पर्शं न परम् ॥ स्पर्शेन दर्चनं श्रेष्ठं धृतस्नानमतः परम् ॥ ७० ॥
 वाचिकं मानसं पापं धृतस्नानेन देहिनाम् ॥ क्षिणुते पद्मजोऽस्मात्तस्मात्स्नानं समाचरेत् ॥ ७१ ॥ स्नापयित्वा च येन्द्रतया यथा तच्छृणु भार-
 त ॥ शुचिवस्त्रधरः स्नातः कृतन्यासश्च भारत ॥ ७२ ॥ चतुर्हस्तं लिखेत्पद्मं चतुर्भागे विभाजितम् ॥ मध्ये तस्य लिखेच्चक्रं दलैर्द्रादशभिश्च
 तम् ॥ ७३ ॥ सरोजानित तोन्यस्य अक्षराणि समंततः ॥ अक्षरं विहितं चान्यत्पत्रभागे प्रकीर्तितम् ॥ ७४ ॥ नानावर्णकसंयोगाल्लिखेच्चैवानुपू-
 र्वशः ॥ कृष्णोत्कटं तु मध्यं स्यात्पीतं रक्तं तथा परम् ॥ ७५ ॥ सितं शुद्धं तु कर्तव्यं मध्यं भागं तु वर्तितम् ॥ प्रभाकुण्डलैर्कैवल्यैर्वष्टैश्चक्र-
 नायकम् ॥ ७६ ॥ एवमालिख्य त्वेन मूलमंत्रं ततो न्यसेत् ॥ मूर्धः पादतलं यावत्प्रणवं विन्यसेद्बुधः ॥ ७७ ॥ नादहं न्यसेत्तावद्याव-
 च्छब्दस्य शून्यता ॥ तकारं विन्यसेन्मूर्ध्नि त्सकारं मुखमंडले ॥ ७८ ॥ विकारं कंठे श्रोतु कारं सर्वसंधिषु ॥ वर्कारं हृदि मध्ये तुरकारं पार्श्वे
 योर्द्वयोः ॥ ७९ ॥ णकारं दक्षिणे कुक्षौ यकारं वामसंज्ञके ॥ भकारं कटिनाभिस्थं गकारं जानुपर्वसु ॥ ८० ॥ दकारं जंघयो-
 र्न्यस्य वकारं पादपद्मयोः ॥ स्यकारं मंगुष्ठयोर्न्यस्य धीकारं चोरसिन्धसेत् ॥ ८१ ॥ मकारं जानुदेशे तु हिकारं शुद्धमाश्रितम् ॥ धिका-
 रं हृदये न्यस्य योकारं चोष्ठयोर्न्यसेत् ॥ ८२ ॥ नकारं नासिकाग्रं प्रेताग्रं न्यसेत् ॥ चोकारं तु ध्रुवोर्मध्ये दकारं प्राणमाश्रितम् ॥ ८३ ॥

१ विधुलोकमवाप्नुयात्-इ०पा० । २ पूजयेत्-इ०पा० । ३ दशगुणम्-इ०पा० । ४ चांगसंधिषु-इ०पा० । ५ जानुगुणके-इ०पा० ।

याकारविन्यसेन्सूक्ष्मशतकारकेशमाश्रितम् ॥ न्यासंकृत्वात्मनोदेहेदेवेकुर्यात्तथानृप ॥ ८४ ॥ सर्वोपकारसंपन्नकृत्वासम्यङ्गी-
 क्षयेत् ॥ कुंकुमागुरुकपूरचन्दनेनविमिश्रितम् ॥ ८५ ॥ गंधतोयमुपस्कृत्वाग्राय्याप्रणवेनच ॥ प्रोक्षयेत्सर्वद्रव्याणिपश्चादचर्चनमाच-
 रेत ॥ ८६ ॥ चक्रग्रंथिषुसर्वासुप्रणवंविनिवेशयेत् ॥ भूयःप्लुतंसमुच्चार्यप्रणवंसर्वतमुत्सम् ॥ ८७ ॥ विन्यसेत्पद्ममध्येतुपीठनिष्पत्ति-
 हेतवे ॥ आसनेपृथिवीज्ञेयासर्वस्वधरामता ॥ ८८ ॥ ह्रस्वोकारमेतासातुर्दावोकारेतुदेवराट् ॥ हुतस्तुव्यापयेद्ग्रावंमोक्षदं च-
 मृतात्मकम् ॥ ८९ ॥ यत्नस्थोननिवर्तयेत्प्राणपरायणः ॥ आवाहनंततःकुुर्यादक्षरेणरेणतु ॥ ९० ॥ आवाह्यतेजोरूपंतुन्य-
 सेमंत्रवरान्ततः ॥ ततोविभावयेद्वेदंपद्मस्थंचतुराननम् ॥ ९१ ॥ स्रष्टारंसर्वजगतांविष्णुरुद्रविधानगम् ॥ संभाव्यविधिवद्रत्तयाप-
 श्चाच्चार्चनमाचरेत् ॥ ९२ ॥ गंधपुष्पादिसंभारांक्रमत्सर्वान्प्रकल्पयेत् ॥ गायत्रीमुच्चरन्मंत्रसर्वकर्माणि कारयेत् ॥ ९३ ॥ पुष्पंधूपंतथा-
 दीपनैवेद्यंमुमनोहरम् ॥ खंडलुङ्कश्रीविष्टकासाराशोकवर्तिकाः ॥ ९४ ॥ स्वस्तिकोच्छोपिकादुग्धतिलवस्त्रतिलाढिकाः ॥ फलानि
 चैवपक्वानिलग्रखंडगुडानिच ॥ ९५ ॥ अन्यांश्चविधिवान्दद्यात्पूपांनिविधानिच ॥ एवमादीनिसर्वाणिदापयेच्छाक्तितोनृप ॥ ९६ ॥
 मूलमंत्रेणदेवस्यततोदेहविभावयेत् ॥ पूजयेच्चापिविधिनयेनततेब्रवीम्यहम् ॥ ९७ ॥ प्राणायामत्रयकृत्वादेहसंशोधनायैव ॥ आवाह-
 येत्ततोतंतधारयंतंवचःमदा ॥ ९८ ॥ ध्यात्वानंतंतोरुद्रं पद्मार्कजलकमध्यगम् ॥ ध्यायेद्भिण्णुततोदेवन्यसेत्पद्मोदरोद्भवम् ॥ ९९ ॥ एवं
 त्रिदेवतारूढंपद्ममध्येऽजुजोद्भवम् ॥ पूजयेन्मूलमंत्रेणपद्मोदरोद्भवमनृप ॥ १०० ॥ ऋग्वेदंतुयजुर्वेदंसामवेदंचपूजयेत् ॥ ज्ञानवैराग्य-
 मैश्वर्यधर्म्मसंपूजयेद्बुधः ॥ १०१ ॥ ईशानादिक्रमाद्राजनिविदिशासुसमंततः ॥ शिक्षाकल्पोव्याकरणंनिरुक्तंछंदश्च ॥ १०२ ॥ ज्यौ-
 तिषंचमहावाहोऽपवेदाश्चकृत्स्नशः ॥ इतिहासपुराणानियथायोग्यंयथाक्रमम् ॥ १०३ ॥ शिक्षाकल्पोव्याकरणंचभेदेवैस्यपुरतःस-
 दा ॥ कल्पादयस्ततश्चान्येदिशासुविदिशासुच ॥ १०४ ॥ महाव्याहृतयःसर्वाःप्रणवेनसमन्विताः ॥ पूर्वोदिक्रमयोगेनपूजयेद्द्विधि-

१ विनिविदेयत्-इ०पा० । २ परंतप-इ०पा० । ३ समाहितः-इ०पा० । ४ इदमक्षरद्वयमधिकम् ।

नानृप ॥ १०६ ॥ शक्तयो ब्रह्मणस्त्वेतालोकरूपाव्यवस्थिताः ॥ पूजनयाः प्रयत्नेनमंत्ररूपाः स्थिताः स्वयम् ॥ १०६ ॥ अरंकांत
 रसंस्थांश्च षट्समुद्रान्समचयेत् ॥ नक्षत्राणि ग्रहाश्चैव राशयश्च विशेषतः ॥ १०७ ॥ पूज्याः सर्वे यथान्यायं सुराग्रेषु व्यवस्थिताः ॥ नागाश्च गरुडाश्चैव
 पूजनीयस्तथाग्रतः ॥ १०८ ॥ देवता ऋषयश्चैव संहिताः कुलपर्वताः ॥ तत्तेजो निलयाः सर्वे पूजनीयाः प्रयत्नतः ॥ १०९ ॥ आचम्य वि
 धिवन्मंत्रं प्रपूतेन वारिणा ॥ हृदयादिद्वयसेदं गान् हृदयादिषु कृत्स्नशः ॥ ११० ॥ शिखानेत्रंतथा चर्मैश्च च भरतर्षभ ॥ महेंद्रादिदिशाश्च
 ताः पूजयेद्द्विधिवन्मृप ॥ १११ ॥ हृदयं पुरतः पूज्यं शिरो देवस्य पृष्ठतः ॥ पूर्वसं पूजयेद्देवं मूलमंत्रेण कृत्स्नशः ॥ ११२ ॥ विसर्जयेद्देशं यित्वा मुद्रांतु
 भरतर्षभ ॥ अंकुशं नरशार्दूलबाह्वानेकं जमादिशेत् ॥ ११३ ॥ यस्त्वेवं पूजयेद्देवं प्रतिपन्नित्यमेव च ॥ उपोष्य पंचदश्यां तु सयाति परमं पद
 म् ॥ ११४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ आपो हि ह्येति मंत्रोऽयं हृदयं परिकीर्तितम् ॥ ऋतंसं त्यं शिखा प्रोक्ता उदुत्यं नेत्रमादिशेत् ॥ ११५ ॥ चित्रं दे
 वानां मस्तमितं सर्वलोकेषु विश्रुतम् ॥ वर्मणा तच्छ्रद्धया भिकवंचं समुदाहृतम् ॥ ११६ ॥ भूभुवः स्वरितं तथा शिरसे परिकीर्तितम् ॥
 गायत्री मूलमंत्रं तु साधकः सर्वकर्मणाम् ॥ ११७ ॥ गायत्र्या पूजयेद्देवमोकारेणाभिर्मंत्रितम् ॥ प्रणवेनापरात्सर्वान् देवादीन् प्रपूजयेत्
 ॥ ११८ ॥ आह्वाने पूजने वीरारि विसर्गे ब्रह्मणस्तथा ॥ गायत्री परमो मंत्रो विदुमाता विभाविनी ॥ ११९ ॥ गायत्र्यक्षरतत्त्वैस्तु पूजयेद्वास्तु देवताम् ॥
 सगच्छेद्ब्रह्मणः स्थानं दुर्लभं यदुरासदम् ॥ १२० ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मणोऽर्चनविधि वर्णनं नाम सप्तदशो
 ऽध्यायः ॥ १७ ॥ छ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ पौर्णमासोपवासं तु कृत्वा भक्त्या नराधिप ॥ अनन्यविधिनयस्तु विरिंचि पूजयेन्नरः ॥ १ ॥ प्रतिप
 द्यां महाबाहो सगच्छेद्ब्रह्मणः पदम् ॥ ऋग्भिर्विशेषतो देवा विरिंचे वारिस्तु देवताः ॥ २ ॥ कार्तिके मासि देवस्य रथयात्रा प्रकीर्तिता ॥ यांकु
 त्वामानवो भक्त्या याति ब्रह्मसलोकताम् ॥ ३ ॥ कार्तिके मासि राजपौर्णमास्यां च तु सुखम् ॥ मार्गणचर्मणा सार्धं सावित्र्या च परंतप ॥ ४ ॥

१ अवकात्तवसंस्थाश्च-इ०पा० । मूलस्थोऽपि पाठः संदिग्ध एव । २ ऋषयश्च-इ०पा० । ३ अल्पभारं च भारत-इ०पा० । ४ मुकुलम्-इ०पा० । ५ परमा
 गतिम्-इ०पा० । ६ अग्निः-इ०पा० ।

भ्रामयेन्नगरं सर्वानानावाद्यैः समन्वितम् ॥ स्थापयेद्भ्रामयित्वा तु स लोकं नगरं नृप ॥ ५ ॥ ब्राह्मणं भोजयित्वा श्रेष्ठां दिलेयं प्रपूज्य च ॥
 आरोपयेद्द्रुथे देवं पुण्यवादिनां निस्वनैः ॥ ६ ॥ रथाश्रेष्ठां दिलिपुत्रं पूजयित्वा विधानतः ॥ ब्राह्मणान्वाचयित्वा च कृत्वा पुण्याहं मंगलम् ॥
 ७ ॥ देवमारोपयित्वा तुरथैः कुर्यात्प्रजागरम् ॥ नानाविधैः प्रेक्षणैः ब्रह्मधौषैश्च पुष्कलैः ॥ ८ ॥ कृत्वा प्रजागरं ह्येवं प्रभाते ब्राह्मणं नृप ॥
 भोजयित्वा यथाज्ञात्तया भक्ष्यभोज्यैः नेकशः ॥ ९ ॥ पूजयित्वा जर्जनं विरज्जेषु विधिवन्मृप ॥ वीजिनचमहाहोपयसापायसेन च ॥ १० ॥
 ब्राह्मणान्वाचयित्वा च छन्देन विधिनानृप ॥ कृत्वा पुण्याहं च रथं च भ्रातृभ्यो तुरे ॥ ११ ॥ चतुर्वेदविदो वै प्रभ्रामयेद्ब्रह्मणो रथम् ॥ बहुचा
 थर्वणे चारैश्छंदोगाध्वयुभिस्तथा ॥ १२ ॥ भ्रामयेद्देवदेवस्य सुरज्येष्ठस्य तं रथम् ॥ प्रदक्षिणं पुरं सर्वमागणमुसमेन तु ॥ १३ ॥ नवो
 ढव्यो रथो विरिञ्चिद्रेण शुभमिच्छता ॥ नारुहेतरथं प्राज्ञो मुक्त्वं कंभोजनं नृप ॥ १४ ॥ ब्रह्मणो दक्षिणे पाशैः सा वित्रास्थायैश्च नृप ॥ भोजको
 वामपाशैश्च तुरतः कंजं न्यसेत् ॥ १५ ॥ एवं तूर्यनिनादं स्तुभं सशब्दैश्च पुष्कलैः ॥ भ्रामयित्वा रथं राजन् पुरं सर्वं प्रदक्षिणम् ॥ १६ ॥
 स्वस्थाने स्थापयेद्ब्रूयः कृत्वा नाराजं नृप ॥ य एवं कुरुते यात्रां भक्त्या यथापि पश्यति ॥ १७ ॥ रथं चाकर्षेत यस्तु स गच्छेद्ब्रह्मणः पदम् ॥
 कार्तिके मास्यमावास्यायस्तु दीपप्रदीपनम् ॥ १८ ॥ शालायां ब्रह्मणः कुर्यात्स गच्छेद्ब्रह्मणः पदम् ॥ प्रतिपदि ब्राह्मणां श्यापिण्डमिश्रैः
 प्रदीपकैः ॥ १९ ॥ वासोभिरहते श्यापिस गच्छेद्ब्रह्मणः पदम् ॥ गंधैः पुष्पैर्नैवैर्वैः तन्मानं पूजयेच्च यः ॥ २० ॥ तस्यां प्रतिपदायां
 तु स गच्छेद्ब्रह्मणः पदम् ॥ महापुण्यातिथिरियं वालिराज्यप्रवर्तिनी ॥ २१ ॥ ब्रह्मणः सुप्रियानित्यं वाल्यपरिणीता ॥ ब्राह्मणा
 न्पूजयित्वा स्यामात्मानं च विशेषतः ॥ २२ ॥ सयाति परमं स्थानं विष्णोः रमिते तजसः ॥ चैत्रमासि महावाहो पुण्या प्रतिपदा परा ॥ २३ ॥
 तस्यां यः श्वपचं स्पृष्ट्वा स्नानं कुर्यात्प्ररोत्तम ॥ न तस्य दुरितं किंचिन्नाथो व्याधयो नृप ॥ २४ ॥ भवंति कुरुशार्दूल तस्मात्स्नानं प्रव
 तयेत् ॥ दिव्यं नाराजं तद्विस्वरो गविनां ज्ञानम् ॥ २५ ॥ गोमहिष्यादियत्किंचित् सत्सर्वं धूपयेच्च नृप ॥ तैलशस्त्रादिभिर्वस्त्रै

स्तरिणास्तदधानयेत् ॥ २६ ॥ ब्राह्मणानंतथाभोज्यं कुर्यात्कुरुकुलोद्ग्रह ॥ तिस्रोद्धिताः पराः प्रोक्तास्तिथयः कुरुनंदन ॥ २७ ॥
 कार्तिकेऽधुजेमासिचैत्रमासेचभारत ॥ स्नानंदानंशतगुणंकार्तिकेयातिथिर्नृप ॥ २८ ॥ बलि राज्यातिमुखदापांशुलाशुभनाशि
 नी ॥ २९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मणैर्वर्णितपत्कल्पसमाप्तिवर्णनमाष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ द्वितीयां तुरा
 जेंद्राश्विनौ सोमपतिनौ ॥ च्यवनेन कृतौ यज्ञे मिषतो मघवस्य च ॥ १ ॥ शतानीक उवाच ॥ कथमिद्रस्य मिषतः कृतौ तौ सोमपति
 नौ ॥ च्यवनेन हि देवानां पश्यतां तद्द्रवस्वमे ॥ २ ॥ अहो महतस्तस्य च्यवनस्य महत्मानः ॥ यदि द्रस्य बलादेव देवत्वंप्रापिता बुभो
 ॥ ३ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ पुरातनगुणसंध्यां पाश्विमायां नराधिप ॥ च्यवने योगमास्थाय गङ्गाकूलेऽवसच्चिरम् ॥ ४ ॥ तत्र शर्यातिरा
 यातः स्नातुर्मतैः पुरैः सह ॥ स्नात्वाभ्यर्च्यपितृदेवान्गमनायोपचक्रमे ॥ ५ ॥ तत्र मृदंजनपदमपश्यत्यथिच्छेदनम् ॥ विष्णु
 त्रोत्सर्गं सरुद्धं ज्योतिराक्षितनिष्क्रियम् ॥ ६ ॥ भ्रमंतं तत्र तत्रैव राजा स्वबलमदीक्ष्य वै ॥ उवाच दुर्मन राजा अमात्यान्स्वान्पुरोगमान्
 ॥ ७ ॥ च्यवनस्याश्रमोऽर्थहिना परोध्यस्तु केन चित् ॥ न चोवाच यदा कीदृशस्तस्य राज्ञस्तु पृच्छतः ॥ ८ ॥ तदा सुता सुकन्यास्यप्रो
 वाचपितरं वचः ॥ मया दृष्टं तु यत्तात सा विभिः सह कौतुकम् ॥ ९ ॥ तत्ते वच्मि न विधेत्वं शृणु तात महाद्भुतम् ॥ क्षिजितारावबहुलाः कांचीव
 पुरमेखलाः ॥ १० ॥ गायन्त्यो विलपन्त्यश्च क्रीडन्त्यश्चात्र कानने ॥ को किल च्चनिमश्रौषं व्यक्ताव्यक्ताक्षरं कृशम् ॥ ११ ॥ सुक
 न्ये ह्यो हि ब्रह्मे हीत वल्मीकाद्वाचमुद्गिरन् ॥ तत्र गत्वाद्भुतं तात पश्यामः किल पावकौ ॥ १२ ॥ दीपा विवाच लशिसौ भूयः कन्या उवा
 च ह ॥ मया च कौतुकात्तात किमेतदित्यबुद्धितः ॥ १३ ॥ सूदितौ दभूमुच्यं श्रैस्तत्तेजः समुपारमत ॥ तच्छ्रुत्वा नृपतिस्त्रिस्तत्पृ
 णं तद्वनमागमत ॥ १४ ॥ यत्रास्ते भार्गवः कष्टं वल्मीकांतगतो मुनिः ॥ गत्वा स तत्र प्रोवाच प्रणिपत्य द्विजोत्तमम् ॥ १५ ॥ अपराधं

१ केवलमार्षोऽयं पाठः सर्वेषु पुस्तकेषु । २ भविष्युरः सरः-इ० पा० । ३ अतिथीन्-इ० पा० । ४ धर्मेण मात्यान्पुरोहितपुरोगमान्-इ० पा० ।

मयादेवतक्षमस्वनमोऽनुते ॥ सतंप्रोवाचनृपातमयाज्ञातंनराधिप ॥ १६ ॥ सुकन्यामिप्रयच्छस्वानिवेशार्थद्वहंनृप ॥ अनुक
मन्सुकन्यांतुदत्ताराजस्सुखीभव ॥ १७ ॥ इत्युक्तप्रददौराजामुकन्यामविचारयन् ॥ ततःस्वपुरमागम्यअवसत्सुचिरसुखी ॥
॥ १८ ॥ सुकन्यापिपतिलब्ध्वासुप्रीताराधयत्तदा ॥ राजश्रियंपरित्यज्यबकुलाजिनधारिणी ॥ १९ ॥ गतेबहुतिथेकालेवसंतसमुप
स्थिते ॥ तपोद्यातितसर्वांगिरूपैदायगुणान्विताम् ॥ २० ॥ स्नातांस्वभार्याच्यवनउवाचमधुराक्षरम् ॥ एवोहिभेदभद्रंतेजयनीयं
समाश्रय ॥ २१ ॥ अपत्यंजनयस्वाद्यकुलद्वयविवर्धनम् ॥ एवमुक्तातुसाकन्याप्रांजलिः पतिमब्रवीत् ॥ २२ ॥
नार्हस्यद्यसुकल्याणसंगमंस्थंडिलेऽसमे ॥ ममाप्रियंकुरुष्वद्यततोमामाह्वयन्वच ॥ २३ ॥ पितृगेहेयथातिष्ठंशयनीयसुसंस्कृते ॥ बहुगौर
कवर्णद्वैश्वेतपीतारुणकुले ॥ २४ ॥ वस्त्रालंकारगंधाद्यैस्तथात्वमापितत्कुरु ॥ आत्मानंयसोपेतंरूपवंतसुवर्चसम् ॥ २५ ॥ वस्त्रालंकार
गंधाढ्यपश्येयंनसादरम् ॥ सुकन्यायावचःश्रुत्वाच्यवनप्राहदुर्मनाः ॥ २६ ॥ नमोऽस्तिवितंकल्याणिपितुस्तेऽस्तिथथावने ॥ सकथं
भूषयाम्यद्यसुरूपश्चकथंवद ॥ २७ ॥ प्रोवाचसापतिभूयःप्रहसंतोक्रुतांजलिः ॥ वितंददावैलविलोकरूपैरोचनोददत् ॥ २८ ॥ च्यवनः
प्राहभार्यातानंकरिष्येतपोव्ययम् ॥ एवमुक्तातपश्चोग्रंततापमुचिरंतदा ॥ २९ ॥ अथतत्रागतौवीरावश्विनौकालपर्ययात् ॥ दृष्टवंतौसुक
न्यातौदीप्त्यावैदवतामिव ॥ ३० ॥ उपगम्योचतुस्ततौकात्वंसुदुरिरूपिणी ॥ किमर्थमिहएकात्वंतिष्ठसेकस्तवाश्रयः ॥ ३१ ॥ साता
बुवाचतन्वंगीशयतिदुहितद्वहम् ॥ भर्तचच्यवनोमद्वैकौचवामेतथोच्यताम् ॥ ३२ ॥ ऊचतुश्चाश्विनौदेवावाविद्धिदृष्टपात्मजे ॥ किं
करिष्यसितेनत्वंजणेनचक्षुसेनच ॥ ३३ ॥ आवयोर्वृणुभर्तारमेकमेवमिमिच्छसि ॥ सात्वब्रवीच्चमामैवंपुमहादिवैकसौ ॥ ३४ ॥
भर्तारमनुरक्तांगीयथास्वाहाविभावसोः ॥ अश्विनावूचतुः ॥ आयातुचविशतवद्यच्यवनोवैष्णवीजलम् ॥ ३५ ॥ ततोनामध्यगंक्षेकंवृणी

१ कृतमिति शेषः । मयेति कन्यायास्ववाभिमानात् । परिवारकृतस्यापि कर्मणः स्वामिन्यारोपस्य सार्वत्रिकत्वात् । २ निवेशं गच्छ वै नृप-इ०पा० ।

३ नर्हसे ह्यद्य कल्याण आह्वानं स्थंडिले मम-इ० पा० । ४ तत्करिष्ये तपोव्ययात्-इ० पा० । ५ तत्त्वज्ञा-इ० पा० ।

प्यान्यथमिच्छसि ॥ तावद्भूतासुकन्यातुगत्वापृच्छस्वकंपतिम् ॥ ३६ ॥ तंचपृष्ट्वापुनश्चात्रागच्छनोसंनिधौपुनः ॥ आवामत्रैवतिष्ठा
 वोयावदागमनंतव ॥ ३७ ॥ सागत्वाप्राहभर्तारमार्द्विनवेवमुचतुः ॥ रूपवंतंचभर्तारंकरिष्यामोयमिच्छसि ॥ ३८ ॥ अथमध्यगतं
 ह्येकंभर्तृत्वेनवरिष्यसि ॥ एवमस्त्वितीतांप्राहसभार्यीच्यवनस्तवरन् ॥ ३९ ॥ सातंगृहाजगामाशुयत्रतौभिषजाबुभौ ॥ सताबुवाच
 च्यवनोयथोक्तंभवतोर्वचः ॥ ४० ॥ कुरुतंद्वाधिनौक्षिप्रसुकन्याचेप्सितंवृणोतु ॥ तौतंसंगृह्यंगंगायांप्रविष्टासुनिनासह ॥ ४१ ॥ मुहु
 र्तात्तुसमुत्तिष्ठवृषतश्चश्रियावृताः ॥ शोभेतेरूममहाबाहोऽकमुद्दिद्यतपोयुताः ॥ ४२ ॥ कल्पदौकलशेयद्रक्तंजक्षव्योमवेधसः ॥ उद्
 कादुत्थितास्तस्मात्सर्वेतेसरूपकाः ॥ ४३ ॥ सुकन्यातुततोहृद्वाभर्तारंदेवरूपिणम् ॥ हर्षेणमहताविष्टानचतंवैदभारत ॥ ४४ ॥
 समकायाःसमवयःसमरूपाःसमश्रियः ॥ वस्त्रालंकारसदृशान्दृष्ट्वाचितंतागताचिरम् ॥ ४५ ॥ सांचितयित्वासुचिरंवैद्यदेवाबुवाचह ॥ बी
 भत्सोपिमयाभर्तापरित्यक्तो नकार्हीचिवत् ॥ भवद्भिरात्मसदृशंकथंत्यज्यवृणेपरम् ॥ ४६ ॥ तस्मात्तमेवभर्तारंप्रयच्छध्वंदिवाकसः ॥
 तयासबहुमानंतौप्रांजलिःप्रार्थितौतदा ॥ देवचिह्नानिस्वान्येधरयन्तौसुपूजितौ ॥ ४७ ॥ सुकन्यानिपुणतौतुमुनिरिक्ष्यचविह्वला ॥
 नरजोनिनिमेषौवनस्पृशेतेधरांपदे ॥ ४८ ॥ अयंचसरजोम्लानोभूमिमाश्रित्यतिष्ठति ॥ निमेषंचैवतस्यैवज्ञात्ववैच्यवनोवृतः ॥ ४९ ॥
 च्यवनेवृतेसुकन्ययापुष्पवृष्टिःपपातह ॥ देवदुन्दुभयैश्वप्रावाद्यंतनेकशः ॥ ५० ॥ ततस्तुच्यवनस्तुष्टोदिव्यरूपधरस्तदा ॥ उवा
 चतौतुसुप्रीतअश्विनौकिंकरोमिवाम् ॥ ५१ ॥ भार्यादत्ताकृतंरूपंदेवानामपिदुर्लभम् ॥ उपकारंवरिष्ठयोनकरोत्युपकारिणः ॥ ५२ ॥
 एकविंशत्सगच्छेच्चनरकाणिक्रमेणैव ॥ तस्मादंहवरिष्ठैर्वैकरिष्येऽहममानुषम् ॥ ५३ ॥ उपकारंभवद्वातुप्रीतःकुर्यासुनिश्चितम् ॥ य
 ज्ञभागफलंदद्यांयद्देवेष्वपिदुर्लभम् ॥ ५४ ॥ एवमुत्तवातुदेवशौविससर्पमहामुनिः ॥ आजगामाश्रमंपुण्यंसहभार्यौमुदान्वितः ॥ ५५ ॥
 अथशुश्रावशार्यातिश्र्यवनंदेवरूपिणम् ॥ जगामचमहातेजाद्रष्टुमुनिवरंवशी ॥ ५६ ॥ तंहृद्वाप्राणिपत्त्यादौप्रतिपूज्यथार्हतः ॥ सुकन्यांतु

ततोद्वज्जप्रणिपत्याभिर्नन्द्य च ॥ ५७ ॥ सत्त्वजेमृद्धिं प्राप्रायततोत्संगं समानयत् ॥ सातस्याः सत्त्वजे प्रेम्णा आनन्दं श्रु परिप्लुता ॥ ५८ ॥
 संस्थाप्य तामुद्रुक्तेन नृपतिः सह भार्यया ॥ भूयो प्रवीत्सु संतुष्टं च्यवनस्तनराधिपम् ॥ ५९ ॥ संभारं कुरु ज्ञार्थं याजयिष्ये नराधिप ॥ एव
 मुक्ताः स नृपतिः प्रणिपत्य महासुनिम् ॥ ६० ॥ जगाम स्वरुणं हृदये ज्ञार्थं यत्नमाचरत् ॥ स प्रेष्ठ्यान्नेषयांश्चिप्रं यज्ञार्थे द्रव्यमाहरत् ॥ ६१ ॥
 मंत्रिपुरोहिताचार्या नानया माससत्वरम् ॥ समानीतेषु सर्वेषु तेषु द्रव्येषु भारत ॥ ६२ ॥ आजगाम विशुद्धात्मा च्यवनः सह भार्यया ॥ स पूजि
 तश्च श्रावमहांतं त्यागमौजसम् ॥ ६३ ॥ अन्यैश्च बहुभिः सार्द्धमर्ज्यगिरि सभागैः ॥ प्रवर्तिते महायज्ञे यजमाने नृपते ॥ ६४ ॥ ऋत्विक्स्व
 कर्मनिरते हूयमाने हुताग्ने ॥ अहूताः स्वागताः सर्वे भागार्थं त्रिदिवालयाः ॥ ६५ ॥ यज्ञभागे प्रवर्त्तते शुभ्राक्ते तु विधानतः ॥ आगतव
 धिनौ तत्र आहूतौ च्यवनेन तु ॥ ६६ ॥ आह्वाने क्रियमाणे तु अधिभ्यां तु तदानुप ॥ प्रोवाचे द्रोश्च्यवनं नैतौ भागां चितौ कुरु ॥ ६७ ॥ देवा
 नां भिषज्जिवैतौ न भागाहौ न देवतौ ॥ च्यवनीं स्त्विदमाह देवैर्दोह्येता बुभावापि ॥ ६८ ॥ ममोपकारिणो वैतौ दक्षिभागं न संशयः ॥ ततो ह्युवाच
 स कोऽथः स शक्रश्च्यवनं रूषा ॥ ६९ ॥ विप्रैर्षे प्रहर्ष्यामि यदि भागं प्रयच्छसि ॥ एवमुक्तस्तु विप्रर्षिर्न चोवाचापि किंचन ॥ ७० ॥ भागो ददौ
 च सोऽधिभ्यां ह्युवमुद्यम्य मंत्रतः ॥ अथ उद्यम्य भिदुरं मे लोकामो दिव रूपतिः ॥ ७१ ॥ स्तंभितश्च्यवनेनाथ स वज्रः स नराधिप ॥ सस्तंभयि
 त्वां निद्रं तु भागं दत्त्वाधि नोर्वशी ॥ ७२ ॥ समापयामास तदा यज्ञकर्म यथार्थवत् ॥ कंजोऽथाजगामाशु अहश्च्यवनं तदा ॥ ७३ ॥ उत्तंभ्य
 तामयं लेखो भागश्चास्त्वधि नो रिह ॥ तथैद्रस्तमुवाचे दंध्यवनं प्रीतिमानसः ॥ ७४ ॥ जानामि शक्तितपसश्च्यवनेन हतवोत्तमाम् ॥
 ख्यापनार्थं हितपस्तव एतत्कृतं मया ॥ ७५ ॥ अद्य प्रभृति भागोस्तु देवं च चाधि नोस्तथा ॥ यस्त्विमां तपसः ख्यातिं त्वदीयां वै पठिष्यति
 ॥ ७६ ॥ शृणुयाद्वापि शुद्धात्मा तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ विरोचनसदो गत्वा गत्वा पुष्पसदस्तथा ॥ ७७ ॥ काले श्रवाम देवस्य मुंजकेशसदस्तथा
 ॥ यौवनयुक्तः सक्रीडंतिष्ठतीति न संशयः ॥ ७८ ॥ एवमुक्त्वा जगामाशु देवः स्वभवं वंशी ॥ च्यव नोऽपि स भाग्यैर्विशयति आश्रमगतः
 ॥ ७९ ॥ अथापश्यद्विमानां भवं न देवं निर्मितम् ॥ शय्यासनवरैर्जुष्टं सर्वकामसमृद्धिमत् ॥ ८० ॥ उद्यानवापिभिर्जुष्टं देवद्रेण

समाहृतम् ॥ गोखंडसन्निभरेजगृहंतदुविदुर्लभम् ॥ ८१ ॥ सुभूषणानिदिव्यानिरत्नवंतिमहांतिच ॥ अरजांसिचवस्त्राणिदिव्यप्रावरणानिच
॥ ८२ ॥ दृष्ट्वातत्सर्वमखिलंसहपत्न्यामहामुनिः ॥ मुदंपरमिकालेभेदं च प्रज्ञां सह ॥ ८३ ॥ एवमिष्टातिथिरयद्वितीयाअश्विनोर्नृपा ॥ देवव्यंज
भागंचसंप्राप्ताविहभारत ॥ ८४ ॥ उपोष्याविधिनयेनतंशृणुष्वनराधिप ॥ रूपंमुरुपेयांवांछेद्वितीयायांनराधिप ॥ ८५ ॥
कार्तिकेःशुक्लपक्षस्यद्वितीयायांनराधिप ॥ पुष्पाहारोवर्षमेकंभवेत्सन्निपतत्सवान् ॥ ८६ ॥ कालप्राप्तानियानिस्तुर्हविष्यंकुसुमा
नितु ॥ मुंजीयात्तानिदत्त्वाब्राह्मणेभ्योनराधिप ॥ ८७ ॥ सौवर्णरौप्यपुष्पाणिअथवाजंजलानिच ॥ व्रततितस्यसंतुष्टोदेवात्रिभुवनेऽश्विनौ ॥ ८८ ॥
ददतुःकामगंदिव्यविमानमतितेजसम् ॥ सुचिरंदिविनारीभिलोकैऽसौरमतोश्विनोः ॥ ८९ ॥ इहचगत्यकल्पंतेजातोविप्रपुरस्कृतः ॥
वेदवेदांगविदुषःसप्तजन्मान्तराण्यसौ ॥ ९० ॥ जातोजातोभवेद्विद्वान्ब्राह्मणोसौकृतयुगे ॥ दातायज्ञपतिर्वाग्मीआधिव्याधिविवर्जितः ॥ ९१ ॥
पुत्रपौत्रैःपरिवृतःसहपत्न्याऽवसच्चिरम् ॥ मध्यदेशेऽसुनंरधर्मिष्ठोराज्यभागभवेत् ॥ ९२ ॥ इत्येषाकथितातुभ्यद्वितीयापुष्पसंज्ञिता ॥
फलसंज्ञातथान्यास्यात्सुतैर्वैमुंजकेशिनि ॥ ९३ ॥ सुष्ठुपुण्यापापहराविष्टरश्रवसःप्रिया ॥ अशून्यशयनालोकैःप्रख्याताकुरुनंदन ॥ ९४ ॥
तासुपोष्यनरोराजच्छ्रद्धाभक्तिपुरस्कृतः ॥ ऋद्धिर्दृष्ट्वाश्रियंवाथभार्ययासहमोदेते ॥ ९५ ॥ इतिश्रीभविष्येसहपुराणेब्राह्मेपर्वणिज्ञातसहस्रा
धर्मसंहितायाद्वितीयाकल्पेऽर्थात्याख्यानेपुष्पद्वितीयावर्णनमैकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ शतानर्कउवाच ॥ ॥ ब्रूहिमेहि
जगद्दुल्लिखित्तीयाफलसंज्ञिताम् ॥ यासुपोष्यनरोयोषिद्वियोगेनंहगच्छति ॥ १ ॥ पत्न्यानरोमुनिश्चष्टभार्याचपतिनासह ॥
तामहंश्रोतुमिच्छामि विधवास्त्रिजयते ॥ २ ॥ उपोषितेनयेनार्थपत्न्याचसहितो नरः ॥ तन्मेब्रूहिद्विजश्रेष्ठश्रेयोऽर्थनरयोषिताम् ॥ ३ ॥
येनमेकौतुकं ब्रह्मच्छ्रुत्वापूर्वप्रसर्पति ॥ ४ ॥ सुमंरुवाच ॥ ॥ अशून्यशयनानामद्वितीयांशृणुभारत ॥ ४ ॥ यासुपोष्यनवैधव्यंस्त्री
प्रयातिनराधिप ॥ पत्नीवियुक्तश्चनरोनकदाचित्प्रजायते ॥ ५ ॥ शतेजगत्पतिःकृष्णःश्रयासार्यदानृप ॥ अशून्यशयनानामतदा

ग्राह्याहिंसातिथिः ॥ ६ ॥ कृष्णपक्षेद्वितीयायां श्रावणेमासिभारत ॥ इममुच्चारयेत्स्नातः प्रणम्यजगतः पतिम् ॥ ७ ॥ श्रीवत्सधारिणंदेवं
 भक्त्याभ्यर्च्य श्रियासह ॥ श्रीवत्सधारिञ्छ्रीकांतश्रीवत्सश्रीपतेऽय्य ॥ ८ ॥ गार्हस्थ्यमाप्रणाशेमयातुमर्थकामदम् ॥ गावश्चमाप्र
 णइयंतुमाप्रणइयंतुमेजनाः ॥ ९ ॥ जामयेमाप्रणइयंतुमत्तोदापत्यभेदतः ॥ लक्ष्म्याविद्युज्यते देवनकदाचिद्यथाभवान् ॥ १० ॥ तथा
 कलत्रसंवधौ देवमामोविद्युज्यताम् ॥ लक्ष्म्यानशून्यं वरदयथादेश्यनंसदा ॥ ११ ॥ शय्यामप्यशून्यास्तुथातुमधुमुदन ॥ एवं प्रसाद्य
 पूजांचकृत्वा लक्ष्म्यास्तथाहरेः ॥ १२ ॥ फलानि दद्याच्छयायामभिष्टानि जगत्पतिम् ॥ नक्तं प्रणम्यायतनेह विभुर्जीतिवाग्यतः ॥ १३ ॥
 ब्राह्मणयद्वितीयेऽद्विंशतया दद्याच्च दक्षिणाम् ॥ १४ ॥ शतानीकउवाच ॥ ॥ कानितानि अभीष्टानि केशवस्य फलानि तु ॥ १४ ॥
 योज्यानि शयने विप्रदेवदेवस्य कथ्यताम् ॥ किंच दानं द्वितीयेऽद्विंशतव्यं ब्राह्मणस्य तु ॥ १५ ॥ भक्तैर्नैरद्विंशश्रेष्ठदेवदेवस्य शक्तिः ॥
 ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ यानि तत्र महाबाहो काले सति फलानि तु ॥ १६ ॥ मधुराणि सुतीव्राणि न चापि कटुकानि तु ॥ दातव्यानि नृपश्रेष्ठ
 स्वशक्त्या शयने नृप ॥ १७ ॥ मधुराणि प्रदत्तानि नरो वल्लभतां व्रजेत् ॥ योषिच्च कुरुशार्दूल भर्तुं वल्लभतामियात् ॥ १८ ॥ तस्मात्कटु
 कर्तव्याणि स्त्रीलिङ्गानि विविजयेत् ॥ खर्जूरमातुलिङ्गानि श्वेतं न शिरसा सह ॥ १९ ॥ फलानि शयने राजन्यज्ञभागहरस्य तु ॥ देयानि कुरुशार्दू
 लस्वशक्त्या मुंजे केशिने ॥ २० ॥ एतान्येव तु विप्रस्य गंगेयसहितानि तु ॥ द्वितीयेऽद्विंशप्रदेयानि भक्त्या शक्त्या च भारत ॥ २१ ॥ वा
 सोदानंतथा धान्यफलदानं समन्वितम् ॥ गंगेयस्य विशेषेण धान्यदानं प्रचक्षते ॥ २२ ॥ एवं करोति यः सम्यङ्ङुरो मासचतुष्टयम् ॥ ततो ज
 न्मत्रयं वीरगृहभंगो न जायते ॥ २३ ॥ अशून्यशयनश्चासौ धर्मकामार्थसाधनः ॥ भवत्यव्याहृतैश्चर्यः पुरुषो नात्र संशयः ॥ २४ ॥ नारी
 च राजन्धर्मज्ञा व्रतमेतद्वथाविधि ॥ या करोति न सा शोच्य बंधुवर्गस्य जायते ॥ २५ ॥ वैधव्यं दुर्भगत्वं च भर्तृत्यागं च सत्तम ॥ नाम्नोति जन्म
 त्रितयमेतच्चीर्त्वा महाव्रतम् ॥ २६ ॥ अदत्त्वा कटुकानि फलानि कुरुनंदन ॥ खर्जूरमातुलिङ्गानि बृहत्फलशिरांसि च ॥ २७ ॥ दत्त्वा द्विजे

भ्योरजेंद्रमधुराणिपराणिच ॥ तस्मात्स्वशक्त्यायत्नेनदेयानिमधुराणिच ॥ २८ ॥ इत्येषाकथिताराजद्वितीयातिथिरुत्तमा ॥ यामुपो
 व्यनरोराजवृद्धिद्वितीयाव्रजेत् ॥ २९ ॥ ॥ शतानीकउवाच ॥ ॥ भवताकथितेयैवैद्वितीयातिथिरुत्तमा ॥ अश्विभ्याद्विजशार्दूल
 कथमस्यांजनार्दनः ॥ ३० ॥ संपूज्यःफलसंज्ञायांकांथितःपद्मयासह ॥ तदत्रकौतुकमहंसुमहज्जायतेद्विज ॥ ३१ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥
 एवमेतन्नसंदेहोयथावदसिभारत ॥ अश्विनोर्वैतिथिरियंकिंतुवाक्यंनिबोधमे ॥ ३२ ॥ अज्ञून्यशयनादत्ताविष्णोरैमितेजसः ॥ अश्विभ्यां
 कुरुशार्दूलग्रीतयेमुंजकेशिनः ॥ ३३ ॥ तावेकुरुशार्दूलपूज्येतेऽत्रमहीपते ॥ नासत्यौभगवान्विष्णुर्देतश्चश्रीर्विभाव्यते ॥ ३४ ॥
 इतिश्रीभविष्येमहापुराणेत्राह्मणिवर्णितशतसहस्राधर्मसंहितायांद्वितीयाकल्पसमाप्तौविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ पति
 व्रतापतिप्राणापतिशुश्रूषणेरता ॥ एवंविधापियाप्रोक्ताशुचिःसंशोभनसती ॥ १ ॥ सोपवासातृतीयांतुलैवणपरिवर्जयेत् ॥ सागृह्णा
 तिचवैभक्त्याव्रतमास्रणातिकम् ॥ २ ॥ गौरिदिदातिसंतुष्टारूपंमैभाग्यमेवच ॥ लावण्यललितंहृद्यंशुपुंसांमनोरमम् ॥ ३ ॥ पुंसोम
 नोरमानारीभर्तानार्यामनोरमः ॥ गौरिव्रतेनभवतिराजैह्यवणवर्जनात् ॥ ४ ॥ इदंव्रतंप्रतिविभोधर्मराजस्यशृण्वतः ॥ उभयाचपुरा
 प्रोक्तंयद्वाक्यंतन्निबोधमे ॥ ५ ॥ मयाव्रतमिदंसुष्टंमैभाग्यकरणंनृणाम् ॥ मर्त्यैतुनियतानारिव्रतमेतच्चरिष्यति ॥ ६ ॥ सहभर्त्रास
 मोदिष्येद्यावद्रताहरोरमम् ॥ याचकन्यानभर्तारंविंदेतेशोभनासती ॥ ७ ॥ सात्विदंव्रतमुद्दिश्यभवेदक्षारभोजना ॥ मच्चित्तामन्मनः
 कुर्यान्मद्रक्तामत्परिग्रहा ॥ ८ ॥ गौरिसिंस्थाप्यसौवर्णैर्गंधालंकारभूषिताम् ॥ वस्त्रालंकारसंवीतांपुष्पमंडलमंडिताम् ॥ ९ ॥ लवणगुण्ड
 वृतैर्तैलैर्व्यैशक्त्यानिवेदयेत् ॥ कटुखंडंजीरकंचपत्रशकंचभारत ॥ १० ॥ गुडघृष्टंस्तथापूपान्खंडेषांस्तथानृप ॥ ब्राह्मणेव्रतसं
 पन्नेप्रदद्यात्सुबहुश्रुते ॥ ११ ॥ शुक्लपक्षेसदादेयाथाशक्त्याहिरण्मयी ॥ धनहीनेतुर्भक्त्याचमधुवृक्षमयीनृप ॥ १२ ॥ अर्च्योन्नित्यंसनि
 धानात्तत्रगौरीनसंशयः ॥ अक्षारलवणंरात्रौभुक्तेचैवसुवाग्यता ॥ १३ ॥ गौरिसन्निहितानित्यंभूमौप्रैस्तरशाधिनी ॥ एवंनियमधुक्तस्य

१ अतुलैतेजसः-इ०पा० । २ अशनम्-इ०पा० । ३ तथा खंडम्-इ०पा० । ४ शक्त्या-इ०पा० । ५ स्वास्तरशाधिनी-इ०पा० ।

देव्यायत्समुदाहृतम् ॥ १४ ॥ तच्छृणुष्वमहाबाहोऽक्षयमानमहाफलम् ॥ भर्तारंतुलभेऽन्यथायंवांछितमननुगम् ॥ १५ ॥ सुचिरंसहवै
 भर्त्राक्रोडयित्वाहैवसा ॥ संतर्पितचप्रतिष्ठाप्यसहतेनैवगच्छति ॥ १६ ॥ हेलिलोकंचन्द्रलोकं चित्रशिखंडिनः ॥ गत्वायतिसदोराज
 न्यामदेवस्यभारत ॥ १७ ॥ विधवातुयदाराजन्देव्याव्रतंपरायणा ॥ भर्तारंनियतानित्यंसदाचनपरायणा ॥ १८ ॥ इहचोत्सृज्यदेहं
 स्वंद्वद्वाहारिपुरेप्रियम् ॥ आक्षिप्ययमदूतेभ्यःसहभर्त्रारमेदिवि ॥ १९ ॥ वर्षकोटिदृशगुणरंमितत्वासाद्वागता ॥ भर्त्रासहवपूर्वैर्लभते
 फलमीप्सितम् ॥ २० ॥ इंद्राण्यापिव्रतमिंदुपुत्रार्थिन्यानराधिप ॥ लब्धपुत्रोव्रतस्यतेजयंतोनामनामतः ॥ २१ ॥ अरुहत्यातथा
 चार्णवसिष्ठेप्रतिकमतः ॥ दृश्यतेदिविचाद्यापिवासिष्ठस्यसमीपतः ॥ २२ ॥ रोहिण्यालवण्यगाल्मसपत्नीगणमर्दनम् ॥ लब्धेदेव्याःप्र
 सादेनसौभाग्यं चलादिवि ॥ २३ ॥ इत्येषातिथिरित्येवतृतीयालोकपूजिता ॥ सदाविशेषतःपुण्यावैशाखेमासियाभवेत् ॥ २४ ॥ पुण्या
 भाद्रपदेमासिमास्येवंसंशयः ॥ माघेभाद्रपदेचापिपुण्याधन्यप्रचक्षते ॥ २५ ॥ साधारणीतुवैशाखेसर्वलोकस्यभारत ॥ माघमासेतृतीयायां
 गुडस्यलवणस्यच ॥ २६ ॥ दानंश्रेयस्कंरराजन्मूर्तिं चपुरुषस्यच ॥ गुडेनतुष्यतेदत्तो लवणेनतुविश्वभूः ॥ २७ ॥ गुडपूपास्तुदातव्या
 मासिभाद्रपदेतथा ॥ तृतीयायांतुमाघस्यवामदेवस्यप्रीतये ॥ २८ ॥ वारिदानंप्रशस्तंस्यान्मोदेकानांचभारत ॥ वैशाखेमासिराजेद्वृतो
 याचंदनस्यच ॥ २९ ॥ वारिणातुष्यतेवेधामोदेकैर्भीमएवाहि ॥ दानांतुचंदनस्येहकंजजोनात्रसंशयः ॥ ३० ॥ यास्तेषांकुरुशा
 ईलूवैशाखेमासिवैतिथिः ॥ तृतीयासाऽक्षयलोकैर्गविराभिनदिता ॥ ३१ ॥ आगतेयमहाबाहोभूरिचंद्रमुव्रता ॥ कलयैतंतथात्र
 चधृतंचापिविशेषतः ॥ ३२ ॥ शूद्रदत्तंत्वंक्षयस्यात्तेनयमक्षयास्मृता ॥ यात्किंचिद्विद्येदानंस्वलंपवायदिववहु ॥ ३३ ॥ तत्सर्वमक्षयंस्या
 द्वृतेनेयमक्षयास्मृता ॥ योऽस्यांददातिःकरकान्वाविजसमन्वितात् ॥ ३४ ॥ सयातिपुरुषविरिलोकैर्वैहममालिनः ॥ इत्येषाकथितावीरतृतीयाति
 थिरुत्तमा ॥ ३५ ॥ यासुपोष्यनरोराजवृद्धिर्द्विद्विंश्रियभजेत् ॥ ३६ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणब्राह्मेणिवर्णितसहस्राधर्मसंहितायांतृतीयाकल्प
 विधिवर्णनंनैर्माकेशविशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ सुमंतुरुवाचा ॥ चतुर्थ्यातुसदाराजनिराहारव्रतान्वितः ॥ दत्वातिलान्नंविप्रस्यस्वयंभुंक्तेतिलौदनम् ॥ १ ॥

१ नतिपरायणा-इ०पा० । २ धर्मम्-इ०पा० । ३ सर्वकामफलप्रदम्-इ०पा० । ४ सर्वकामार्थसिद्धये-इ०पा० । ५ अस्यां दत्तम्-इ०पा० ।

वर्षद्वये समाप्तिर्हि व्रतस्य तु यदा भवेत् ॥ विनायकस्तस्य तुष्टो ददाति फलमर्हितम् ॥ २ ॥ याति भाग्यनिवासं हि क्रीडते विभवैः सह ॥
 इह चागत्य पुण्यांते दिव्यो दिव्यवपु र्यशी ॥ ३ ॥ मतिमान् धृतिमान्वाग्मी भाग्यवान् कामकारवान् ॥ असाध्या न्यपि साध्ये ह क्षणा
 देवमहान्त्यपि ॥ ४ ॥ हस्त्यश्वरथसंपन्नः पत्नीपुत्रसहायवान् ॥ राजभक्तिदीर्घायुः स तज्जन्मान्यसौ नृप ॥ ५ ॥ एतद्ददाति संतुष्टो
 विघ्नहन्ता विनायकः ॥ ज्ञानानीक उवाच ॥ विघ्नं कस्य कृतं तेन येन विघ्नविनायकः ॥ ६ ॥ एतद्ब्रह्मविघ्ने शिविघ्नकारणमद्यमे ॥ सुमंतु
 रुवाच ॥ कौमारे लक्षणं पुंसां स्त्रीणां च मुकुते कृते ॥ विघ्नं च कारविघ्ने शोभा गीस्य विनायकः ॥ तत्तु विघ्नं विदित्वा सौ कार्ति के यो रुषां वि
 तः ॥ ८ ॥ उत्कृष्य दंतं तस्या स्याद्धं तु तं च समुद्यतः ॥ निवार्यां पृच्छ्य देवैः शोरोषः कार्यः कुतस्त्वया ॥ ९ ॥ तं चाचख्यैः सपित्रे
 वैकृतपूरुष लक्षणम् ॥ तत्र विघ्नं कृते मर्द्वयोऽपि तानां च लक्षणम् ॥ १० ॥ अथोवाच महो देवः ग्रहसन्स्वसुतं किल ॥ मम किं लक्षणं पुत्रपश्य
 मे त्वं वदस्व मे ॥ ११ ॥ सचोवाच करोतु भ्यं क्रपालं द्विज लक्षितम् ॥ अविचारेण संस्थाप्यं कपालं तेन चोच्यसे ॥ १२ ॥ सतल्लक्षणमा
 दाय स मुद्रं प्राक्षिप दुषा ॥ अथ देव समाजैव प्रवृत्ते ब्रह्मरुद्रयोः ॥ १३ ॥ अहं ज्यायानहं ज्यायान्विवादेऽभूत्तयोर्द्वयोः ॥ तव संभृत्यभिज्ञोऽस्ति
 मां तु वेदन कश्चन ॥ १४ ॥ एवं शिवेऽतिव्रुवति ब्रह्मणः पंचमं शिरः ॥ मुक्ताद्रहासं प्रोवाच त्वामहं वेदिता भव ॥ १५ ॥ एवं ब्रु
 वंतं रुद्रेण ब्राह्मिहय शिरोमहत् ॥ नखाग्रेण निक्कुतं च तस्यैव च कोरस्थितम् ॥ १६ ॥ करस्थेनैव तेनासा वागच्छद्यो हरिः ॥ तपस्तेपेतदामे
 रौ तत्रासौ भगवान्वशी ॥ १७ ॥ कृते हय शिरे ते स्मिन् स्थानात्तस्मात्तु ब्रह्मणः ॥ रोषाद्विनिःसृतस्त्वन्यः पुरुषः श्वेतकुंडली ॥ १८ ॥
 कवची शिरस्कश्च शरः शरासनः ॥ अनिर्देश्य वपुः स्रग्वीर्किं करोमि सचाब्रवीत् ॥ १९ ॥ अथोवाच रुषा ब्रह्माहं न्यतां स मुदुर्मतः ॥
 स तु मार्गेण रुद्रस्य आगच्छं तु दंतो द्रुतम् ॥ २० ॥ रुद्रोऽपि पिबुते जोभिः प्रविष्टः सत्वाधिष्ठितः ॥ स प्रविश्य तदा पश्यत पंतं चोत्तमंतपः ॥ २१ ॥
 हरो नारायणं देवं कुंठमपराजितम् ॥ हरं दृष्ट्वा थसंप्राप्तं कार्यं चास्य विचिंत्य च ॥ २२ ॥ उवाच शूलिनं देवो मुजं शूलेन मे भिद ॥ स विभेदमहाते

१ ईप्सितम्-इ० पा० । २ लभते यशः-इ० पा० । ३ हस्यन्नस्वार्थसंपन्नः-इ० पा० । ४ विघ्नहर्ता-इ० पा० ।

जामुजंशूलमंतहरः ॥ २३ ॥ शूलभेददसृग्ध्वजगमावृत्त्यरोदसौ ॥ विनिवृत्त्यततः पश्चात्कपालेनिपपातह ॥ २४ ॥ असृक्कपालेपतितं प्र
 दक्षिण्यव्यवर्द्धयत् ॥ यदाहि विनिवृत्तिः स्याद्वैवर्द्ध्यरुधिरं प्रति ॥ २५ ॥ तदा तु विमृजेतोयं सकृत्वावरुणोत्तनुम् ॥ तोयप्रवृत्तेऽसृग्भूते कपाले यत्र त
 च्छिद्रः ॥ २६ ॥ कपाले तु प्रदेशिन्या रुद्रोऽसौ रुधिरं सृजत् ॥ आसृक्तकवचं रक्तकुंडलिनं नमः ॥ २७ ॥ अथोवाच भवदेवं किं करोमीति मानद ॥
 अस्मावपि सप्तमर्थाधेयं तं कुंडलिनं नमः ॥ २८ ॥ तावुभौ स मयुष्येतांधनुः प्रवरधारिणौ ॥ यथाराजन्वलीयांसौ कुजकेतुगुगात्यये
 ॥ २९ ॥ तयोस्तु युध्यतोरैवं सर्वं तंश्चाधिकोगतः ॥ नचादृश्यत विजय एकस्यापि तदा तयोः ॥ ३० ॥ अथांतर्क्षितौ दद्ववावुवाचा
 न्नरीरिणी ॥ अवतारोऽथ भविता युवयोर्हि मया सह ॥ ३१ ॥ भारापनोदः कर्तव्यः पृथिव्यर्थैस्मरैः सह ॥ तदा श्रयोहि भवितुं देवकार्या
 र्थसिद्धये ॥ ३२ ॥ भूलोकभार्वा निर्घूय मृगांगतासुरालयम् ॥ एवमुत्कातुं कुठौ ददावेकं रवेत्तदा ॥ ३३ ॥ श्वेतकुंडलिनं दंतं तं
 जग्राहर विमुदा ॥ इन्द्रस्यापि ततश्चाग्रं रक्तकुंडलिनं ददौ ॥ ३५ ॥ जग्राह च मुदा युक्तं इन्द्रं स्वं च पुरं ययौ ॥ गतौ रवीन्द्रौ प्रगृह्य पुरुषौ क्रोध
 संभवौ ॥ ३६ ॥ अथोवाच तदारुद्रं देवः कमलं संस्थितः ॥ गच्छत्वमपि कपाले कपालव्रतचर्यया ॥ ३६ ॥ अवतारो व्रतस्यास्य
 मर्त्यलोके भविष्यति ॥ ये च व्रतं त्वदीयं विधायिष्यंति मानवाः ॥ ३७ ॥ न ते पांडुर्लभो किंचिद्भवि ते ह परत्र च ॥ एवं संलप्य बहुशः
 सुमुखं प्रतिनंद च ॥ ३८ ॥ आहूय च समुद्रं स प्रत्युवाचा विचारयन् ॥ कुरुष्व भरणं निष्णां लक्षणं यद्विलक्षणम् ॥ ३९ ॥ कर्त्तिके येन
 यत्प्रोक्तं तद्द्रस्वाविचारयन् ॥ सचाहममनाद्भेदेनैव त्पुरुषलक्षणम् ॥ ४० ॥ देवेन तत्प्रतिज्ञातमेव मे तद्भविष्यति ॥ काति क्रयेन या
 त्प्रोक्तं तद्द्रस्वाविचारयन् ॥ ४१ ॥ प्रयच्छास्य विषाणं विनिष्कृष्टं च यऽधुना ॥ अवश्यमेव तद्भूतं भवितव्यं तु कस्यचित् ॥ ४२ ॥
 ऋते विनायकं तद्द्रव्यो गान्धकामतः ॥ गृहाण एतत्सामुद्रं यत्त्वया परिकीर्तितम् ॥ ४३ ॥ स्त्रीपुंसो लक्षणं श्रेष्ठं सामुद्रमिति विश्रुतम् ॥
 इमं च साविषाणं वै कुरु देव विनायकम् ॥ ४४ ॥ अथोवाच च देवं शंवाहुलयः समन्तरम् ॥ विषाणं दद्विवास्याहंतव वाक्यान्प्रसंगयः ॥ ४५ ॥

यदा त्वयं विषाणं च मुक्त्वा तु विचरिष्यति ॥ तदा विषाणमुक्तः सन्भस्म एतं करिष्यति ॥ ४६ ॥ एवमस्त्विति तं चोक्त्वा विषाणं तत्करेदौ ॥ विनायकस्य देवेशः कार्तिकेयमते स्थितम् ॥ ४७ ॥ स विषाणकरोद्यापि दृश्यते प्रतिमानृप ॥ व्योमसूनोर्महाबाहोर्विघ्नं कर्तुमहात्मनः ॥ ४८ ॥ एतद्रहस्यं देवानां मया ते समुदाहृतम् ॥ यत्र देवानैवे देवानां भुवि दुर्लभम् ॥ ४९ ॥ मया प्रसन्नैस्तव गृह्यमेतदुदाहृतम् ॥ कथितं तिथि संयोगे विनायक कथामृतम् ॥ ५० ॥ यद्मं श्रावयेद्विद्वान्ब्राह्मणान्वेदपारगान् ॥ क्षत्रियाश्च स्ववृत्तिस्थांस्त्रिदशून् श्रुणु न्वितान् ॥ ५१ ॥ न तस्य दुर्लभं किंचिद्विद्वच्चामुत्र विद्यते ॥ न च दुर्गतिमाप्नोति न च याति पराभवम् ॥ ५२ ॥ निर्विघ्नं सर्वकार्याणि साधयेन्नात्र संशयः ॥ ऋद्धिं वृद्धिं श्रियं चापि विदेत भरतोत्तम ॥ ५३ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि शतसहस्रार्धसंहितायां चतुर्थी कल्पवर्णने नाम द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ४४ ॥ ज्ञातानीक उवाच ॥ केनायं भीमजो विप्रमथाधिपतिः कृतः ॥ भर्तृत्वे चापि विघ्नानामधिकारी कथं बभौ ॥ १ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ साधुपृष्टोऽस्मि राजेंद्र यदर्थं विघ्नकारकः ॥ यैर्वापि विघ्नकरणैर्नियुक्तोऽपि विनायकः ॥ २ ॥ तत्ते वच्मि महाबाहो शृणुष्वैकमना धुना ॥ आद्ये कृतयुगे वीरप्रजासर्गमवापह ॥ ३ ॥ दृष्ट्वा कर्मणि सिद्धानि विना विघ्नं भारत ॥ अथेकैः प्रजाद्विगर्धितां कृत्स्नं शो नृप ॥ ४ ॥ बहुशं श्रितयित्वा तु इदं कर्ममहीपते ॥ विनायकः समृद्धचर्थप्रजानां विनियोजितः ॥ ५ ॥ गणानां चाधिपत्ये च भीमकंजसा त्वतैः ॥ तनोपसृष्टो यस्तस्य लक्षणा निनिबोधमे ॥ ६ ॥ स्वप्ने वगाहतेऽत्यर्थं लमुंडांश्च पश्यति ॥ काषायवाससश्चैव क्रव्यादांश्चाधिरोहति ॥ ७ ॥ अंत्यजैर्गर्दैर्भरुहैः सहैकत्रावतिष्ठते ॥ ब्रजमानस्तथात्मानं मन्यतेऽनुगतं परैः ॥ ८ ॥ विमना विफलं रंभः संसीदत्यनिमित्ततः ॥ करताकूटमात्मानं भसोत्तरोत्तथा ॥ ९ ॥ पतिभिश्चावृतं यातं संगमनां तिकं नृप ॥ पश्यते कुरुशार्दूलस्वप्नं तेनात्र संशयः ॥ १० ॥ चित्तं च विकृताकारं करवीरविभूषितम् ॥ तेनोपसृष्टो लभेत्तराज्यं पौरुषं संभवम् ॥ ११ ॥ कुमारि न च भर्तारमपत्यं गर्भिणी तथा ॥ आचार्यस्त्वं श्रोत्रियश्च क्षिप्याश्चाध्ययनं तथा ॥ १२ ॥

वणिग्लभंचनाप्नोति द्वाषैचैव कृषीवलः ॥ स्रपन्तस्य कर्तव्यं पुण्येऽहनि महोपते ॥ १३ ॥ गौरसर्षपकल्केन साज्येनोत्सादितेन तु ॥ शुक्रप
क्षेचतुर्थ्या तु वारो धिषणस्य च ॥ १४ ॥ तिष्ये च वीरनक्षत्रे तस्यैव पुरतो नृप ॥ सर्वौषधैः सर्वगंधैर्वीलिता शिरसस्तथा ॥ १५ ॥ भद्रासनो
पविष्टस्य स्वस्ति वाच्यद्विजंजुमान् ॥ व्योमकेऽंशुसंपूज्यपावर्ते भीमजं तथा ॥ १६ ॥ कृष्णसर्पितरं तातप्यमानसितं तथा ॥ धिषणं
चेन्दुपुत्रं कोणकं तु च भारत ॥ १७ ॥ विधुं तु देवाहुल्यं नंदकस्य च धारिणम् ॥ अश्वस्थानाद्गजस्थानाद्गलमीकात्संगमाद्गदात् ॥ १८ ॥
मृत्तिकारोचनं गंधान्गुलं चाप्सु निक्षिपेत् ॥ यदाहृतं ब्रह्मैकवर्णैश्चतुर्भिः कलशैर्द्विदश ॥ १९ ॥ चर्मण्यानदुहरेत्केरुस्थान्यं भद्रासनं तथा ॥ सहस्रा
क्षं ज्ञातधारमृषिभिः पावनंकृतम् ॥ २० ॥ तेन त्वामभिषिचामि पावमान्यः पुनर्तुते ॥ भगवैरुणो राजा भगमूयैव हस्त्वपतिः ॥ २१ ॥ भ
र्गमिन्द्रश्च वायुश्च भगं सप्तर्षयो ददुः ॥ यत्ते कोऽंशुदौर्भाग्यं समित्यैव च मृधेनि ॥ २२ ॥ ललाटे कर्णयोश्च गोरारोपस्तद्वृत्तं ते सदा ॥ स्नातस्य साषपतं लेखु
वैणोर्दुर्वरेण तु ॥ २३ ॥ जुहुयान्मूर्धनिकुशान्सव्येन परिगृह्य तु ॥ मितश्च संमितश्चैव तथा च शालंकटकः ॥ २४ ॥ कूष्माण्डो राजश्रेष्ठोऽस्तेऽ
ग्रयस्त्वाहासमन्विताः ॥ नामाभिर्वाल्लिभैश्च नमस्कारसमन्वितैः ॥ २५ ॥ दद्याच्चतुर्पथैश्च पूकुशानास्तीर्य सवर्तः ॥ कृताकृतांस्तंडुलां
श्च पललौदनमेव च ॥ २६ ॥ मत्स्यान्पक्वान्स्तैव वासान्मासमेतावदेव तु ॥ पुष्पं चित्रसंगंधं च सुरांचित्रविधामपि ॥ २७ ॥ मूलकंपूरिकाः
पूपांस्तथैवोडेरिकास्रजम् ॥ दाधिपायसमन्नंच गुडवेष्टान्समोदकान् ॥ २८ ॥ विनायकस्य जननीसु पतिष्ठेतातोऽविकाम् ॥ दूवासर्षपपुष्पा
णां दत्त्वा पुष्पांजलित्रयम् ॥ २९ ॥ रूपं देहि यशो देहि भगं भगवति देहि मे ॥ पुत्रान् देहि धनं देहि सर्वान्कामांश्च देहि मे ॥ ३० ॥ अचलांबुद्धिं
मे देहि धरायां स्थातिमेव च ॥ ततः शुक्लांबरधरः शुक्लमाल्यानुलेपनः ॥ ३१ ॥ भोजयेद्ब्राह्मणान् दद्याद्ब्रह्मगुरुं गुरोरपि ॥ एवं विनायकं पूज्य
ग्रहंश्चैव विधानतः ॥ ३२ ॥ कर्मणां फलमाप्नोति श्रियं प्राप्नोत्यनुत्तमाम् ॥ आदित्यस्य सदा पूजां तिलकं चामिनस्तथा ॥ ३३ ॥ विनायक
पतेश्चैव सर्वसिद्धिं भवामुपयात् ॥ ३४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मणवर्षिणोऽध्यायः ॥ २३ ॥ शतार्त्तनीक उवाच ॥

नराणां योषितानां च लक्षणा निमहाभते ॥ प्रोक्तानि यानि विप्रेन्द्रव्योमके शस्यसूनुना ॥ १ ॥ रुद्धेन यानि क्षितानि ईश्वरेण महोदधौ ॥ कृष्ण
स्य वचनाद्भूयः समुद्रेणापितानि वै ॥ २ ॥ अपितानि ततस्तस्य तेन प्राप्नोति वै कथम् ॥ बाहुल्येन विप्रेन्द्रतानि मे वद सुव्रत ॥ ३ ॥ सुमं तुरुवा
च ॥ यथा गुहेन राजेन्द्रस्त्रीपुंसां लक्षणा निवै ॥ प्रोक्तानि कुरुशार्दूलतथा ते कथयामि वै ॥ ४ ॥ शक्तिपाताद्धते कौचे व्योमके शस्यसूनुना ॥ ब्र
ह्मातुष्टो ब्रवीदेनं वरय मेऽनघ ॥ ५ ॥ असावपि महते जाः प्रणम्य शिरसा विभुम् ॥ पितामहं भाषेदं लक्षणं ब्रूहि मे विभो ॥ ६ ॥ नराणां यो
षितानां च कौतुकं परममम ॥ यन्मयोक्तं पुरा देवप्रक्षितं लवणार्णवे ॥ ७ ॥ मत्पित्रा देवदेवैश्च सक्रोधेन पुरा तथा ॥ प्राप्तं च विस्मृतं भूयस्तन्मे
ब्रूहि ह्यशेषतः ॥ ८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ साधुपृष्टोऽस्मि देवैश्च भीमस्यानंदवर्धन ॥ लक्षणा निनिवायत्वं पुरुषाणामशेषतः ॥ ९ ॥ अधमो
त्तममध्यानि यानि प्रापयानिधिः ॥ शिवेहानि सुनक्षत्रेह सौम्ये शुभे रवौ ॥ १० ॥ पूर्वोक्तं गल्लुधुक्ते परिक्षितं विचक्षणः ॥ प्रमाणं संहतिं छा
यार्गात्तिसर्वांगलक्षणम् ॥ ११ ॥ दंतकेशनसंश्मश्रु एतत्सर्वं विचक्षणः ॥ पूर्वमायुः परिक्षितं पश्चाच्छक्षणमादिशेत् ॥ १२ ॥ क्षीणे ह्यायुषि
मर्त्यानां लक्षणैः किंप्रयोजनम् ॥ जघन्यो न वतिः प्रोक्तो मध्यमस्तु शतंगुलः ॥ १३ ॥ अष्टोत्तरशतं यस्य उत्तमं तस्य लक्षणम् ॥ प्रमाणं ल
क्षणं प्रोक्तं समुद्रेण शुभाशुभम् ॥ १४ ॥ यन्मे पुरा देव वरतन्मया कथितं तव ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि देहावयवलक्षणम् ॥ १५ ॥ पादैः समां
सैकैः स्निग्धै रक्तैः सौम्यैः सुशोभनैः ॥ उन्नतैः स्वेदराहितैः शिराहीनैश्च पार्थिवः ॥ १६ ॥ यस्य पादतले रेखा सां कुशेव प्रकाशते ॥ सततं हि सुखं
तस्य पुरुषस्य न संशयः ॥ १७ ॥ अस्वेदनीमृदुतलैकमलदरसंनिभौ ॥ श्लिष्टांगुलीताम्रनखौ सुपाष्णीव्योमके शज ॥ १८ ॥ उष्णौ शिरा
विरहितौ शुष्णलक्षौ च भीमज ॥ कूर्भोन्नतौ चरणौ प्रख्यातौ पार्थिवस्य तु ॥ १९ ॥ शूर्पाकृती महाबाहोरूक्षौ श्वेतनखौ तथा ॥ वक्रौ शिरासंतौ
च संशुष्णौ विरलंगुली ॥ २० ॥ दारिद्र्यदुःखदौ ज्ञेयौ चरणौ भीमनंदन ॥ ब्रह्मघ्नौ देवशार्दूलपक्कमृत्सदृशौ तले ॥ २१ ॥ पीतावगम्यानि
रतौ कृष्णौ पातरतौ सदा ॥ अभक्ष्यभक्षणे श्वेतौ ज्ञेयौ सेनाधिपोत्तम ॥ २२ ॥ अंगुष्ठौ पृथुलौ ये पातेन राभाग्यवर्जिताः ॥ क्लिश्यंते विकृताः

१ समांसलः—इ०पा० । २ स्निग्धांगुली—इ०पा० । ३ पादौ वै—इ०पा० । ४ नृपशार्दूल—इ०पा० ।

गुह्यास्तेनरापादगामिनः ॥ २३ ॥ चिपिटैर्विकृतैर्भग्नगुह्यैरतिनिदिताः ॥ वक्रभग्नैस्तथाहस्वैरगुह्यैः कुशभागिनः ॥ २४ ॥ शूर्पा
 कारैश्चविकृतैर्भग्नैर्वक्रैः शिराततैः ॥ सस्वेदः पाण्डुरहैश्चरणैरतिनिदिताः ॥ २५ ॥ यस्यप्रदेशिर्नादिर्वाअगुह्यअतिक्रमेत् ॥ स्त्रीभो
 गंलभेतेनित्यपुरुषोनात्रमंशयः ॥ २६ ॥ कनिष्ठयांतुर्दोषासुवर्णस्यतुभागिनः ॥ चिपिटविरलाः शुष्कायस्यागुल्याभवतिवै ॥ २७ ॥
 सभवेदुःखितानित्यधनहीनश्चवेगुहः ॥ द्यतेनैखैर्विरहैश्चपुरुषादुःखजीविनः ॥ २८ ॥ कुशीलाः कुनखैर्ज्ञेयाः कामभोगविवर्जिताः ॥ विकृ
 तैरुद्गुटैरुक्षैर्नखैर्दारिद्र्यभागिनः ॥ २९ ॥ ब्रह्महत्यांचकुर्वतिपुरुषाहरितैर्नखैः ॥ बंधुभिश्चयुज्यतेकुलक्षयकराश्चते ॥ ३० ॥ इंद्रगोप
 कंमंकादौनखैर्नृपतयः स्मृताः ॥ शंखावर्तप्रतीकादौनखैर्भवतिपार्थिवः ॥ ३१ ॥ ताम्रैर्नखैस्तथैर्धन्याः पद्मनखनराः ॥ रत्नैर्नखैस्तथैर्धन्यपु
 ष्पितैः सुभगोभवेत् ॥ ३२ ॥ सूक्ष्मरूपचित्तस्ताम्रैर्नखैर्नृपतयः स्मृताः ॥ रोमज्ञैश्चतथाजघेदुःखदारिद्र्यभागिनः ॥ ३३ ॥
 बंधनह्रस्वजंघानामैर्धन्यैश्चवानिर्दंशेत् ॥ मृगजंघाश्चराजानेजायतेनात्रमंशयः ॥ ३४ ॥ दीर्घजंघाः स्थूलजंघानित्यं भाग्यविवर्जिताः ॥
 शृगालजंघाः पुरुषानित्यं भाग्यविवर्जिताः ॥ ३५ ॥ काकजंघानरायेतुभवेयुर्दुःखभागिनः ॥ पीनजंघास्तथैर्धन्यप्राप्तुर्वंतिनसंशयः ॥ ३६ ॥
 सिंहव्याघ्रसमाजंघानिनः परिकीर्तिताः ॥ पार्थिवानां भवेद्रोमचैर्करोमकूपकैः ॥ ३७ ॥ पंडितश्रोत्रियाणांचद्रेद्रज्ञेयमहामते ॥ त्रिभि
 स्त्रिभित्तथानिःस्वामानवादुःखभागिनः ॥ ३८ ॥ केशाश्चैवमहावाहोर्निदिताः प्रजितास्तथा ॥ निर्मासजानुग्रियतेप्रवासोऽशिवंदन ॥
 ॥ ३९ ॥ सौभाग्यमल्पैः कथितं दंशिविकटैस्तथा ॥ निम्नैः स्वेस्त्राजितज्ञेयाः समसैराज्यभागिनः ॥ ४० ॥ हंसमासुकानांचतुल्या
 यस्यगतिर्भवेत् ॥ सभवेत्पार्थिवः पूज्यः समुद्रवचनं यथा ॥ ४१ ॥ अन्येषामपिशस्तानांपक्षिणांचतुभागतिः ॥ वृषसिंहजेंद्राणांगतिर्भो
 गविवर्धिनी ॥ ४२ ॥ जलोर्मिसदृशीयाचकाकोलूकसमाचया ॥ गतिर्द्वयविहीनानांदुःखशोकभयंकरी ॥ ४३ ॥ श्वानेष्टमहिषाणां

१ नित्यशः-इ०पा० । २ भवंति नृपसत्तम-इ०पा० । ३ मीनजंघा-इ०पा० । ४ दंडिनंदन-इ० । ५ कुरुनंदन-इ० । ६ पृथ्व्याम्-इ०पा० । ७ भाग्यविवर्धिनी-इ०पा० ।

चखरसूकरयोस्तथा ॥ गतिर्मेषसमायेधतिनराभायवर्जिताः ॥ ४४ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणब्राह्मेपर्वणिपुरुषलक्षणवर्णनानामचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ४४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ दक्षिणावर्तेलिंगश्चनरैवैपुत्रवान्भवेत् ॥ वामावर्तेतथाऽलिंगेनरःकन्याप्रसूयते ॥ १ ॥ स्थूलैःशिरालैर्विषमैर्लिंगैर्दक्षिणमादिशेत् ॥ ऋजुभिर्वर्तुलकारैःपुरुषाःपुत्रभागिनः ॥ २ ॥ निम्नपादोपविष्टस्यभूमिस्पृशतिमेहनः ॥ दुःखितंतंविजानीयात्पुरुषंनान्नसंशयः ॥ ३ ॥ भूमौपादोपविष्टस्यगुल्फौस्पृशतिमेहनः ॥ ईश्वरंतंविजानीयात्प्रमदानांचवल्लेभम् ॥ ४ ॥ सिंहव्याघ्रसमोयस्तुह्रस्वोभवतिमेहनः ॥ भोगवान्सतुविज्ञेयोऽशेषभोगसमन्वितः ॥ ५ ॥ रेखाकृतिर्मणिर्गण्यस्यमेहनेहिहविराजते ॥ पार्थिवःसतुविज्ञेयःसमुद्रवचनंयथा ॥ ६ ॥ सुवर्णरजतप्रलयैर्मणिमुक्तासमप्रभैः ॥ प्रवालसदृशैःस्निग्धैर्मणिभिःपार्थिवोभवेत् ॥ ७ ॥ पांडुरैर्मलिनैरूक्षैर्दूर्ध्वव्यासैर्दशवजेत् ॥ समैस्तथावन्नतैश्चापिसुस्निग्धैर्मणिभिर्गृही ॥ ८ ॥ धनरक्षास्तथास्त्राणांभोक्तारस्तेभवंतिहि ॥ मणिभिर्मध्यनिम्नैस्तुपितरस्तेभवंतिहि ॥ ९ ॥ योषितानांमहाबाहोनिःस्वाश्चापिभवंति ॥ नोत्पणैश्चापिधनिनोनराविरभवंतिहि ॥ १० ॥ सूत्रधारापतेदेकावलितदक्षिणायदि ॥ सभवेत्पार्थिवःपृथ्व्याःसमुद्रवचनंयथा ॥ ११ ॥ द्वेधारेचतथास्निग्धेधनवान्भोगवान्स्मृतः ॥ बहुधारास्तथाऋक्षाःसशब्दाःपुरुषाधमाः ॥ १२ ॥ मीनगंधंभवेद्वेतोधनवान्पुत्रवान्भवेत् ॥ हविर्गंधंभवेद्यस्यधनाढ्यःश्रोत्रियःस्मृतः ॥ १३ ॥ सूर्यगंधिर्भवेत्पुत्रीपद्मगंधिर्नृपःस्मृतः ॥ लाक्षागंधिर्भवेद्यश्चबहुकन्यःप्रजायते ॥ १४ ॥ मद्यगंधिर्भवेद्योद्धाशारंगंधिर्द्विद्रता ॥ शीघ्रमैथुनगामीयःसदीर्घायुर्तोऽन्यथा ॥ १५ ॥ अल्पायुर्देवशार्दूलविज्ञेयोनात्रसंशयः ॥ ततुशुक्रःस्त्रीजनकोमांसगंधीचभोगवान् ॥ १६ ॥ पद्मवर्णंभवेद्रक्तसनरोधनवान्भवेत् ॥ किंचिद्रक्तंथाक्वणंभवेद्यस्यतुशोणितम् ॥ १७ ॥ अधमःसतुविज्ञेयःसुखदुःखस्यभाजनम् ॥ प्रवालसदृशस्निग्धंभवेद्यस्यचशोणितम् ॥ १८ ॥ राजानंतंविजानीयात्सप्तद्वीपाधिपंगुह ॥ विस्तीर्णमांसलास्निग्धवास्तिःपुंसांप्रशस्यते ॥ १९ ॥ निर्मासाविकटारूक्षावास्तिर्येषानतेशुभाः ॥ गोमायुसदृशस्यश्चानोष्ट्रमहिषस्यच ॥ २० ॥ सभवेदुःखितेनित्यंपुरुषोनात्रसंशयः ॥

१ खड्गशूकरयोस्तथा-इ०पा० । २ दुर्लभम्-इ०पा० । ३ मेषगंधिर्भवेत्पुत्री-इ०पा० ।

यश्चैकवृषणस्तातजलेप्राणान्विमुचति ॥ २१ ॥ स्त्रीचंचलस्तुविषमैःसमैराज्यप्रचक्षते ॥ ऊर्ध्वगैश्चापिह्रस्वायुःशतंजीविप्रलवं
धृक् ॥ २२ ॥ मानवाश्चापिरक्तैस्तुधनवंतोभवेतिवै ॥ स्थूलस्त्रिफभभवतिक्षेमोद्वययुक्तःसर्मांसधृक् ॥ २३ ॥ व्याघ्रस्त्रिफभ-
डलोराजमंडूकस्त्रिफइनराधिपः ॥ द्विमंडलमहाबाहोसिंहस्त्रिफसर्वभौमता ॥ २४ ॥ उष्ट्रवानरयोरेस्तुधारयस्त्रिफइमहासते ॥
धनधान्याविहानोऽसौविज्ञेयोभौमनंदन ॥ २५ ॥ पुमान्गोदरोधन्योमयूरोदरएवच ॥ व्याघ्रोदरोनरपताराजासिंहोदरोभवेत् ॥ २६ ॥
मंडुकसहस्रंशयस्वरुषस्योदरंभवेत् ॥ समवेत्तपार्थिवःपृथग्यासमुद्रवचनंयथा ॥ २७ ॥ मांसलैर्ऋशुभिर्वृत्तैःपाथैर्नृपतयःस्मृताः ॥
ईश्वरोव्याघ्रपृष्ठस्तुसेनायाश्चैवनायकः ॥ २८ ॥ सिंहपृष्ठोनरोयस्तुबंधनंतस्यनिर्दिशेत् ॥ कूर्मपृष्ठान्तराजानोधनसौ-
भाग्यभागिनः ॥ २९ ॥ विस्तीर्णहृदयंषांमंसलोमचित्तमम् । शतशुषोविजानीयाद्दोषंतोमहाधनाः ॥ ३० ॥ विरलाः
शुष्कास्तथाह्रुदाहृदयैर्ऽगुलयःकरैः ॥ समवेदुःखितोनित्यनरोदारिद्र्यभाजनम् ॥ ३१ ॥ यस्यमीनसमारेखाकर्मसिद्धिश्चतस्य
तु ॥ धनवान्मनुविज्ञेयोवहपुत्रश्चमानवः ॥ ३२ ॥ तुलायस्यतुवेदिवर्करमध्येतुहृदयते ॥ वाणिज्यसिध्यतेतस्यपुरुषस्यनसंशयः ॥
॥ ३३ ॥ सोमंपाणितलेयस्यद्विजस्यतुविशेषतः ॥ यज्ञयाजीभवेन्नित्यंवहुवित्तश्चमानवः ॥ ३४ ॥ शैलंवाप्यथवावृक्षंकरमध्येतुहृदय
ते ॥ अचलांश्रियमाप्नोतिबहुभृत्यसमान्वितः ॥ ३५ ॥ शक्तितोमरवाणासिरेखांचापोपमाभवेत् ॥ ३७ ॥ श्रीपत्समथवापञ्चवंच्रवाचक्र-
रिपून् ॥ ३६ ॥ ध्वजंचाप्यथवाशंकरमध्येतुहृदयते ॥ समुद्रयायीसभवेद्धनीचसतंतगुह ॥ ३७ ॥ श्रीपत्समथवापञ्चवंच्रवाचक्र-
मेवच ॥ रथंचाप्यथवाकुंभेयस्यहस्तेप्रकाशते ॥ ३८ ॥ राजानंतंविजानथित्परसैन्यविदारणम् ॥ दक्षिणेतुकरांगुष्ठेयवोयस्यतुहृदयते
॥ ३९ ॥ सर्वविद्याप्रवक्ताचभवेद्धेनात्रसंशयः ॥ यस्यपाणितलेरेखाकनिष्ठासुमुत्थिता ॥ ४० ॥ गताम्यंप्रदेशिन्याःसर्जवेच्छरदःशतम्
॥ ४१ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेब्राह्मेपर्वणि चतुर्थीकल्पेपुरुषलक्षणवर्णनं नाम पंचविंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ समकुक्षिर्भवेद्भोगी

निम्नकुक्षिर्धनापहः ॥ मायावीविषमाकुक्षिस्तथाकुहककृत्सदा ॥ १ ॥ राजास्यान्निम्नकुक्षिस्तुसार्वभौममहाबलः ॥ सपादरादरिद्राः
 स्युर्वहुभक्षश्चमुव्रत ॥ २ ॥ विस्तीर्णाभिर्मण्डलाभिरुन्नताभिश्चनाभिभिः ॥ भवंतिसुखिनोवीराधनधान्यसमन्विताः ॥ ३ ॥ निम्ना
 भिरथस्वलपाभिःक्लेशभाजोभवन्तिहि ॥ वलिर्मध्यगतावीरविषमाचविशेषतः ॥ ४ ॥ धनहानिं तथाशूलंनित्यंजनयतेविभो ॥ वामावर्ता
 सदाशांतकरोतीतिविदुर्बुधाः ॥ ५ ॥ करोतिमेधाक्षिणेनसंप्रवृत्तादिवरूपते ॥ पार्श्वीयतादीर्वमायुरर्ध्वमूर्ध्वतःस्मृतम् ॥ ६ ॥ गवाढ्य
 तामधस्तात्करोतीतिविदुर्बुधाः ॥ शतपत्रकर्णिकाभानाभिर्यस्यमहामते ॥ ७ ॥ भूपत्वंकुरुतेसातुपुरुषस्यनसंशयः ॥ समोदरोभवेद्रो
 गीनिःस्वःस्याद्विषमोदरः ॥ ८ ॥ शस्त्रेणांतत्रेजद्वारस्त्रीभोगंचाप्नुयात्तथा ॥ आचार्योबहुपुत्रश्चयथासंख्यविनिर्दिशेत् ॥ ९ ॥ वलिभिर्दे
 वशार्द्धलूट्याहसपयोनिधिः ॥ अगम्यागामिनोज्ञेयाविषमाभिर्नसंशयः ॥ १० ॥ ऋजुभिश्चमुभोगस्यात्परदारविनिर्दकः ॥ मांसलैर्मृदुभिः
 पार्श्वैराजास्यान्नात्रसंशयः ॥ ११ ॥ अतूर्ध्वचिबुकायेतुसुभगास्तेभवन्तिवै ॥ निर्धनोविषमैर्दीर्घैर्भवन्तीहसुवीरज ॥ १२ ॥ पानैश्चोपचितै
 र्निम्नैर्स्कंधैर्भोगांसंभव ॥ राजानःसुखिनश्चापिभवन्तीहनसंशयः ॥ १३ ॥ समोन्नतंतुहदयंसमंचपृथुचैवहि ॥ अवेपनंमांसलंचपार्थिवानांन
 संशयः ॥ १४ ॥ खरोमचितंवीरशिरालंचविशेषतः ॥ अधनानांभवेदेवहृदयंरुभवंत्तम ॥ १५ ॥ समवक्षसोऽर्धयुताःपानैःशूराःस्मृ
 ताबुधैः ॥ तनुभिर्द्रव्यहीनाःस्युरसमैश्चाप्यर्कचिनाः ॥ १६ ॥ वध्यंतेचापिशस्त्रेणनात्रकार्यविचारणा ॥ हनुभिर्विषमैर्वीरजन्महीनोभवेन्नरः
 ॥ १७ ॥ यस्योन्नतोभवेद्धनुःसभोगीस्यान्नसंशयः ॥ निर्मासैर्विषमैर्वीरनिःस्वोनिम्नैःप्रचक्षते ॥ १८ ॥ धनवांश्चभवेत्पानैःसुखभोगसमन्वितः ॥
 विषमैरर्थहीनःस्यादुःखभागीसदानरः ॥ १९ ॥ चिपिटग्रीवकोदुष्टोमतेलोकैर्यवैगुह ॥ शूरःस्यान्महिषग्रीवोऽमुग्रीवोभयातुरः ॥ २० ॥
 कंबुग्रीवोभवेद्राजालंबकंडोऽग्रलक्षणः ॥ ह्रस्वग्रीवस्तुधनवान्सुसुखीभोगवांस्तथा ॥ २१ ॥ निर्मासैरोमशौभगावलणैवापिविशेषतः ॥ निर्धन
 स्येदृशावंसंप्रख्यातौव्योमकेशज ॥ २२ ॥ भवेद्रोमशंपृष्ठयनिर्नाभीमसंभव ॥ अस्वेदनावुन्नतोचतथापिनौषडानन ॥ २३ ॥

समरोमसुगंधौचक्षोज्ञेयौधनान्वितौ ॥ अव्युच्छिन्नैतथाश्लिष्टौविपुलैचमुगाधिप ॥ २४ ॥ दूराणामीदृशवसौनगजानंदवर्धन ॥ उद्बुद्ध
 बाहुकोयस्तुवधवधनमाधुयात् ॥ २५ ॥ दीर्घबाहुर्भेदद्राजसमुद्रवचनंयथा ॥ प्रलंबबाहुर्विज्ञेयानरःसर्वगुणान्वितः ॥ २६ ॥ ह्रस्वबाहुर्भे
 वेद्वासाःपरप्रेष्यकरोऽपिवा ॥ वामावर्तमुजयेतुदीर्घयतमुजाश्रये ॥ २७ ॥ संपूर्णबाहूराजास्यादित्याहसपयोनितिः ॥ ग्रीवाचर्वतुला
 काराकंबुरेखासमावृता ॥ २८ ॥ सभवेत्पार्थिवोभूमौसर्वदुष्टानिवर्हणः ॥ दीर्घग्रीवावक्रग्रीवाशुक्रग्रीवाश्रयेनराः ॥ २९ ॥ शुक्रग्रीवाःक
 रिश्रीवाःसर्वैतेनिर्धनाःस्मृताः ॥ इभांगसदृशौवृत्तौसमौपीनौचमुव्रत ॥ ३० ॥ आजतुलविनैवाहूपाथीवानानसंशयः ॥ दारिद्राणालोमशौ
 ह्रस्वबाहुर्ज्ञेयसुरोत्तम ॥ ३१ ॥ तस्कराणांचविषमौस्थूलौसूक्ष्मौचमुव्रत ॥ निम्नकरतलंयस्यपितृवित्तंततस्यैव ॥ ३२ ॥ भवेद्भव
 शार्दूलतथाभीरुश्चमानवः ॥ सुवृत्ततदुनिम्ननधनान्करतलेनतु ॥ ३३ ॥ उत्तानकरतलोदाताभवतीतिनसंशयः ॥ विषमाभवतिविषमैर्नि
 द्राश्चापिविशेषतः ॥ ३४ ॥ करतलैर्देवशार्दूललक्षभैरीश्वराःस्मृताः ॥ अगम्यगमनपीतैरुक्षौर्निर्धनतास्मृता ॥ ३५ ॥ अपेयपानंकुर्वति
 नीलकृष्णैःसदैवहि ॥ निम्नास्निग्धाभवेष्टूणरिखाकरतलेगुह ॥ ३६ ॥ धनिर्नानंदरिद्राणामित्याहसपयोनितिः ॥ विरलांगुलयेयुतेदरि
 द्राःप्रचक्षते ॥ ३७ ॥ धनिनस्तुमहाबाहायेधनांगुलयेनराः ॥ वदनंमंडलंयस्यधर्मशीलंमादिशेत् ॥ ३८ ॥ गुंडवक्रानरायेतुदुर्भगास्ते
 नसंशयः ॥ हरिवक्रजिह्ववक्राविकृतास्यास्तथानराः ॥ ३९ ॥ भयवक्राःकरालास्याःसर्वैतस्कराःस्मृताः ॥ संपूर्णवक्राजानगेजसि
 हाननस्तथा ॥ ४० ॥ छागवानरवक्राश्चधनिनःपरिकीर्तिताः ॥ यस्यगंडौसुसंपूर्णौपद्मपत्रसमप्रभौ ॥ ४१ ॥ कृषिभागीभवेन्नित्यंबहु
 वित्तश्चमानवः ॥ सिंहयाग्रजेंद्राणंकपोलःसदृशोयदि ॥ ४२ ॥ महाभोगीसविज्ञेयःसेनायाश्चैवनायकः ॥ वदनंतुसमंशृङ्गंसौम्यंसंवृ
 तमेवहि ॥ ४३ ॥ पार्थिवानामहाबाहोविपरीतंतुदुःखदम् ॥ महामुखंतुदेवशृङ्गभंगत्वंप्रयच्छति ॥ ४४ ॥ स्त्रीमुखंपुत्रनाशायमंडलमुखि
 तांत्रजेत् ॥ द्रव्यनाशायैर्दीर्घपापदंभयदंतथा ॥ ४५ ॥ धूर्तानांचतुरसंस्त्यात्पुत्रहानिकरंशृणु ॥ निम्नवक्रंचेदेवंपुत्रहानिकरंभवेत् ॥ ४६ ॥
 ह्रस्वभवतिकानिऽपूर्णकांतंचभोगिनाम् ॥ रक्ताधरोनरपतिर्धनवान्कमलाधरः ॥ ४७ ॥ स्थूलोष्ठाहनुमूलाश्चशुष्कस्तर्दिग्णैश्चदुःखिताः ॥

अस्फोटिताग्निगंधचनतमृदुतथागुह ॥ ४८ ॥ संपूर्णचसदाशस्तंश्मश्रुभूमिपतेर्गुह ॥ रक्तैश्चालपैस्तथारूक्षैःश्मश्रुभिर्भूमनंदन ॥ ४९ ॥
 नराश्रोराभवंत्येवपरदाररतास्तथा ॥ निर्मासौयस्यैवैकणिसिंश्रामात्राशमृच्छति ॥ ५० ॥ चिपिटाभ्यांभवेद्भोगिह्रस्वचक्रूपणस्यच ॥
 शंखुकर्णश्चभूनाथःसर्वशत्रुभयंकरः ॥ ५१ ॥ दीर्घायूरोमशाभ्यांतुविपुलाभ्यांनराधिपः ॥ भोगिचभवतेनित्यंदेवब्राह्मणपूजकः ॥ ५२ ॥
 शिराववद्धौकूरस्यव्यालंबौचविशेषतः ॥ मांसलौमुखदौज्ञेयौश्रवणौव्यामेकशज ॥ ५३ ॥ भोगित्वनिमग्नडौवैमंत्रांसंपूर्णगंडयोः ॥ शुभ
 भावकुक्कनासस्तुचिरजीवीशुष्कनासिकः ॥ ५४ ॥ कुंदकुङ्कुलसंकशौप्रकाशौदंशनैर्नृपः ॥ ऋक्षवानरदंताश्चानित्यश्रुत्पारिपीडिताः ॥ ५५ ॥
 हस्तिदंताःखरदंताःक्षिगंधदंतगुणान्विताः ॥ करालैर्विरलैरहक्षैर्दंशनैर्दुःखजीविनः ॥ ५६ ॥ द्वात्रिंशदंताराजानएकत्रिंशच्चभोगवान् ॥ त्रिंश
 दंतनारानित्यंमुखदुःखस्यभागिनः ॥ ५७ ॥ ऊर्णात्रिंशच्चदंशनैःपुरुषदुःखभागिनः ॥ कृष्णजिह्वोभेवत्प्रेष्यःसवलयातुजिह्वया ॥ ५८ ॥
 भेवत्कोपस्यकतवैस्थूलरूक्षश्चजिह्वया ॥ श्वेतजिह्वानराज्ञेयाःशौचाचारसमन्विताः ॥ ५९ ॥ पद्मपत्रसमाजिह्वासूक्ष्मादीवासुशोभना
 ॥ स्थूलचनचविस्तीर्णयिषांतेमनुजाधिपाः ॥ ६० ॥ निम्नास्निग्धाचह्रस्वाचरक्ताग्रारसनायदि ॥ सर्वविद्याप्रवक्तारोभवंतेनात्रसंशयः ॥ ६१ ॥
 कृष्णतालुर्नरोयस्तुसभवेत्कुलनाशनः ॥ मुखभागिदुःखभागिपतितालुर्नराधिप ॥ ६२ ॥ विकृतंस्फुटितंरूक्षंतालुकंनप्रशस्यते ॥ सिं
 हतालुर्नरपतिर्गजतालुस्तथैवच ॥ ६३ ॥ पद्मतालुभेवद्वाजाश्वेततालुर्धनेश्वरः ॥ हंसस्वरानराधन्यामेवगंभीरनिःस्वनाः ॥ ६४ ॥
 कौंचस्वनाश्चराजानोभोगवंतोमहाधनाः ॥ चक्रवाकस्वनाधन्याराजानोधमवत्सलाः ॥ ६५ ॥ कुंभस्वनोनरपतिर्दुडुभिस्वनएवच ॥
 रूक्षदीर्घस्वराःकूराःपशूनांसदृशानतु ॥ ६६ ॥ गुणस्वरसंयुक्ताःपुरुषाःक्लेशभागिनः ॥ चाषस्वनभाग्ययुक्ताभिन्नकांस्यस्वराश्चये ॥ ६७ ॥
 क्षीणिभिन्नस्वरायेस्तुरथमास्तेप्रकीर्तिताः ॥ पार्थिवास्तनुनासाश्चदीर्घनासाश्चभोगिनः ॥ ६८ ॥ ह्रस्वनासानरायेतुधर्मशीलास्तुतेमताः ॥
 ह्रस्वश्चसिंहनासाश्चमूचीनासाश्चयेनराः ॥ ६९ ॥ वाणिज्यसिध्यतेतेषांह्यानचैवविक्रयः ॥ विकृतानासिकायस्यस्थूलग्रारूप

१ न स गच्छति-इ०पा० । २ दुःखी-इ०पा० । ३ दुर्वाच-इ०पा० । ४ मांसला-इ०पा० ।

वर्जिता ॥ ७० ॥ पापकर्मासंविज्ञेयः समुद्रवचनं यथा ॥ दाडिमिपुष्पसंकाशे भवेतां स्य लोचने ॥ ७१ ॥ भूपतिः स तु विज्ञेयः
 सप्तद्वीपाधिपोगुह ॥ व्याघ्राक्षाः कोपनज्ञेयाः कर्कटाक्षाः कलिप्रियाः ॥ ७२ ॥ बिडालहंसेनश्च भवंति पुरुषाधमाः ॥ मयूरनकुलक्षाश्च नरा
 स्ते मध्यमाः स्मृताः ॥ ७३ ॥ न श्रैस्तस्य जितसर्वज्ञपुरुषं मधुपि गलम् ॥ आर्पिगलक्षाराजानः सर्वभोगसमन्विताः ॥ ७४ ॥ रोचनहारिताला
 क्षाणुजपिपाधेन श्वराः ॥ बलसत्त्वगुणोपेताः पृथिवीचक्रवर्तिनः ॥ ७५ ॥ द्विमात्राच्च निनो नित्यं जीवति परमाश्रिताः ॥ त्रिमात्रास्य दिनो ज्ञेयाः पुरु
 षाः सुखभागिनः ॥ ७६ ॥ चतुर्मात्रा निमेषश्च नयनैरीश्वराः स्मृताः ॥ दीर्घायुषो धर्मरताः पंचमात्रा निमेषिणः ॥ ७७ ॥ द्वस्वकर्णमहाभागमहाकर्णा
 श्रये नराः ॥ आवर्तकर्णाधीनिनः स्निग्धकर्णास्तथैव च ॥ ७८ ॥ दीर्घायुषः शुक्तिकर्णाः शंखकर्णमहाधनाः ॥ दीर्घायुषो दीर्घकर्णलंबकर्णा
 स्तपस्विनः ॥ ७९ ॥ ललाटे चार्धचंद्रण भवति पृथिवीश्वराः ॥ विपुले नललाटे न महाधनपतिः स्मृतः ॥ ८० ॥ स्वल्पेन तु ललाटे न नरो धर्म
 रतः स्मृतः ॥ रेखाः पंचललाटे तु स्त्रिया वा पुरुषस्य वा ॥ ८१ ॥ शतं जीवति वर्षाणामैश्वर्यं चाधिगच्छति ॥ चतुरेखामशीतिस्तु त्रिभिः सप्ततिरे
 व च ॥ ८२ ॥ द्वाभ्यां षष्टिस्तुरेखाभ्यां च त्वारिंशस्तथैकया ॥ अरसे नललाटे न विज्ञेया पंचविंशतिः ॥ ८३ ॥ रेखा छिद्रेस्तु विज्ञेया हीनमध्या
 त्तमानराः ॥ अल्पायुषस्तथा लपाभिव्याधिभिः परिपीडिताः ॥ ८४ ॥ त्रिशूलपाट्टिशं वापि ललाटे यस्य दृश्यते ॥ ईश्वरं तं विजानीयाद्भागिनं
 कार्त्तिकमाश्रितम् ॥ ८५ ॥ उत्क्रांतं निम्रं तु शिरः स्वल्पोपहतमेव च ॥ चंद्राकारं न रेद्राणां गव्यं गलं स्मृतम् ॥ ८६ ॥ विषमं तु दरिद्राणां शि
 रो दीर्घं तु दुःखिनाम् ॥ नागकुंभं निभं राज्ञः समं सर्वत्र भागिनः ॥ ८७ ॥ कपिलैः स्फुटितै रूक्षैः स्थूलैश्च शिखरैः श्रयैः ॥ दुःखिताः पुरुषा ज्ञेया रे म
 द्मशुभैरेव च ॥ ८८ ॥ रूक्षा विवर्णानि स्ते जाः खराः स्थूलाश्च मूर्धजाः ॥ नातिस्तोकान वहुशो मूर्धजाः दुःखभागिनः ॥ ८९ ॥ विरलाश्च मृदु
 स्निग्धाश्च मरांजनसंप्रभाः ॥ कचा यस्य तु दृश्यं ते स भवेत्पृथिवीपतिः ॥ ९० ॥ इति श्री भविष्य महापुराणे चतुर्थी कल्पे पुरुष लक्षणवर्णनं नाम
 षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ कार्त्तिकेय उवाच ॥ संक्षेपतो मम विभो लक्षणानि नृपस्य तु ॥ शुभानि चांगजातानि ब्रूहि मे वदतां वर ॥ १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥

१ पुरुष-इ० पा० । २ कुक्कुटाक्षाः-इ० पा० । ३ न स्त्रीत्यजति-इ० पा० । ४ छत्राकारम्-इ० पा० ।

शृणुष्वङ्गजातानि पार्थिवस्य शुभानि च ॥ पार्थिवो ज्ञायते यस्तु नराणां मध्यभागतः ॥ २ ॥ त्रीण्यस्य महाबाहो विपुलानि नरस्य तु ॥ उन्नतानि न
 था षड्वैगंभीराणि च त्रीणि वै ॥ ३ ॥ चत्वारि चापि द्वस्वानि सप्त रक्तानि वा विभो ॥ दीर्घाणि चापि सूक्ष्माणि भवन्ति यस्य पञ्च वा ॥ ४ ॥ नाभिः सं
 धिः स्वनश्चेति गंभीराणि च त्रीणि वै ॥ वदनं च ललाटं च दंतोत्तम उरस्तथा ॥ ५ ॥ विस्तीर्णमेतन्नि तयं वीर्यस्य नरस्य तु ॥ सराजानां त्रिसं देहः शृ
 णुष्वेवोन्नतानि च ॥ ६ ॥ कृकाटिका तथा चास्यं नखावक्षथ नासिका ॥ कक्षे चापि महाबाहो षडेता नि विदुर्बुधाः ॥ ७ ॥ लिङ्गं पृष्ठं तथा ग्रीवा जंघा
 द्वस्वानि सुव्रत ॥ नेत्रांते हस्तपादौ तु ताल्वोष्ठौ च सुरोत्तम ॥ ८ ॥ जिह्वारक्तानखाश्चैव सप्तैतानि महामते ॥ त्वचः कररुहाः केशादङ्गनाः क्रुभ
 वोत्तम ॥ ९ ॥ सूक्ष्माण्येता नि च शुभं पञ्च चापि विदुर्बुधाः ॥ नासिकालोचने बाहूस्तनयो रंतरं हनुः ॥ १० ॥ इति दीर्घमिदं प्रोक्तं पंचकं भूभुजां
 नृपा ॥ शुभं तं राज्ञां सकृद्विस्मिना दि तं द्वादितं तथा ॥ ११ ॥ दीर्घायां प्रयुक्तं ते हसितं च विदुर्बुधाः ॥ पद्मपत्रनिभेनेत्रे निनां शिवनंदन ॥ १२ ॥ भागं
 वीमलमुयात्सो हिरक्ता त्रियस्य लोचने ॥ मधुराणि मे महात्मानो न राज्ञेयाः सुराधिप ॥ १३ ॥ भीरवो हि कृशक्षस्तु चौरां समं डलचक्रकैः ॥ क्रूराः केकर
 नेत्रास्तु गंभीरैरर्थसंपदः ॥ १४ ॥ नीलोत्पलाभिर्वैदविदो भृशं कृष्णैस्तथार्थिता ॥ मंत्रित्वं स्थूलसदृशो वदंति मुवितद्विदः ॥ १५ ॥ इयमाक्षाः
 सुभगा ज्ञेया दीनाक्षैश्च दरिद्रता ॥ विस्तीर्णैर्भोगिनि ज्ञेया विपुलैश्च तथा गुह ॥ १६ ॥ अभ्युन्नताभिर्दस्वायुर्विशालाभिः सुखी भवेत् ॥ दरिद्रो विषमा
 भिरुत्तु ततो ज्ञेयः सुरोत्तम ॥ १७ ॥ ध्रुवो बाले दुसदृशधनिनामृभवोत्तम ॥ दीर्घाभिर्निर्धने ज्ञेयः संसक्तः भिरुत्तु सुव्रत ॥ १८ ॥ क्षीणाभिरर्थ
 हीनाः स्युर्न राज्ञेयाः सुरोत्तम ॥ मध्येन तश्चुवो येष परदारस्तास्तु ते ॥ १९ ॥ विरलैरुन्नतैः शल्वैर्धन्याः स्युर्न त्रसंशयः ॥ निम्नैः स्तुत्यर्थं संसका उ
 व्रतैश्च जनाधिपाः ॥ २० ॥ विषमललाटा विधनाः सदा स्युर्देवसत्तम ॥ आचार्याः शुक्तिसदृशैर्नराः स्युर्न त्रसंशयः ॥ २१ ॥ उन्नतशिरोभिराढ्या
 नराज्ञेयाः सदा गुह ॥ वधबंधभागिनो वीरानरानि म्रललाटिनः ॥ २२ ॥ भृशसुव्रतैश्च मूर्खाश्च कृपणाश्च तथा नतैः ॥ शुभावहं मनुष्याणं वद नं
 स्याद्वथा शृणु ॥ २३ ॥ अर्द्धनिमानं स्निग्धं सस्मितं च विशेषतः ॥ साश्रुदीनं तथा ह्रस्वमस्निग्धं निर्दि तं गुह ॥ २४ ॥ असंभावं सुखं ज्ञेयं न

१ क्रोधनाः कोकनेत्रास्तु-इ०पा० । २ धनाढ्याः-इ०पा० । ३ सुतात्रसंस्काः-इ०पा० । ४ अदीनानश्च स्निग्धं च-इ०पा० । ५ च तथा गुह-इ०पा० ।

राणांनभदारण ॥ अकंपङ्गुभद्वेज्ञयनराणांसितुंगुह ॥ २५ ॥ निर्मीलिताक्षपापस्यहसितमृभवोत्तम ॥ आमंडलंशिरोयस्यसगवाढ्योनरो
भवेत् ॥ २६ ॥ छत्राकृतिशिरोयस्यसभवेष्टपतिनः ॥ चिपिटाकारितिशिराहन्याद्वैपितरौनरः ॥ २७ ॥ घट्टाकृतिशिरोध्यानमसकृत्से
वतेनरः ॥ निम्नशिरोनर्थदस्यान्नराणामृभवोत्तम ॥ २८ ॥ गुडैःस्निग्धैस्तथाकृष्णैरभित्राप्रैस्तथैवहि ॥ केशैर्नचातिवहुलैर्मृदुभिःपार्थिवो
भवेत् ॥ २९ ॥ बहुलाःकपिलाःस्थूलाविषमाःस्फुटितास्तथा ॥ परुषाद्वस्वातिकुटिलादद्राणार्कचावनाः ॥ ३० ॥ इत्युक्तलक्षणंनृणां
शुभंवाशुभमेवच ॥ योषितांतादिदानतिलक्षणंवाचमभीमज ॥ ३१ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेष्वर्षाणामुपनिषत्सहस्रार्थसंहितायांचतुर्थीक
ल्पपुरुषलक्षणसमाप्तौसप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शृण्विदानीमहाबाहोस्त्रोलक्षणमनुत्तमम् ॥ यन्मयोक्तंपुराविरनारदस्यमहत्तम
नः ॥ १ ॥ तत्त्वंविज्ञायतेयन्नुभाशुभमवस्थितम् ॥ निदितंचप्रशस्तंचस्त्रीणांवंश्यामिलक्षणम् ॥ २ ॥ मातरंपितरंचवप्रातरंमातुलं तथा ॥
द्वौतुर्विवौपरिक्षेतसमुद्रस्यवचोयथा ॥ ३ ॥ मुहूर्तेतिथिसंपन्नेनक्षत्रेचाभिपूजिते ॥ द्विजेस्तुसहवगम्यकन्यां पश्येतशस्त्रावित् ॥ ४ ॥ हस्तौपादौ
परिक्षितंअंगुल्योनखएवच ॥ पाणिरिवचर्जयेच्चक्रटिनासोरुएवच ॥ ५ ॥ जघनोदरं पृष्ठं चस्तनौ कर्णौ भुजौ तथा ॥ जिह्वा चोष्ठौ च दंताश्च कपोलौ
गलकस्तथा ॥ ६ ॥ चक्षुर्नासा ललाटंच शिरः केशास्तथैवच ॥ रोमराजिस्वरंणमावर्तानितुवापुनः ॥ ७ ॥ यस्यास्तुरषाग्नीवायाचरक्ता
तलोचना ॥ यस्यसागृहमागच्छेत्तद्गंसुखमेधते ॥ ८ ॥ ललाटेऽद्यतेयस्यास्त्रिशूलदेवनिर्भितम् ॥ बहूनांस्त्रीसहस्राणांस्वामिर्नोतांविनि
दिशेत् ॥ ९ ॥ राजहंसगतिर्यस्यामृगाक्षीमृगवर्णिका ॥ समशुक्लाग्रदंताचकन्यातामुत्तमांविदुः ॥ १० ॥ मंडूककुक्षीयाकन्यान्यग्राधपरिमंडला
एकंजनयतेपुत्रंसापिराजमविष्यति ॥ ११ ॥ हंसस्वामृदुवचायाकन्यामधुपिंगला ॥ अष्टौजनयतेपुत्रान्यनधान्यविवर्धिनी ॥ १२ ॥
आयतौश्रवणौयस्याःमुरूपाचापिनासिका ॥ भ्रुवौचंद्रायुधाकारौसात्यंतं सुखभागिनी ॥ १३ ॥ तर्वाद्यामातथाकृष्णास्निग्धांगीमृदु
भाषिणी ॥ शंखकुंदेदुदशनभवेदर्थ्यभागिनी ॥ १४ ॥ विस्तीर्णजघनंयस्यावेदिमध्यातुयाभवेत् ॥ आयतेविपुलेनेत्रेराजपत्नीतुसा

१ पाणिषा च-इ०पा० । २ रोमराजिस्तथा मध्यमावर्तानि-इ०पा० । ३ यावद्वक्रकुलोभागा-इ०पा० ।

भवेत् ॥ १५ ॥ यस्याः पयोधरेवामेहस्तेकणैर्गलेपिवा ॥ मशकंति लंकापिसापूर्वजनयेत्सुतम् ॥ १६ ॥ गूढगुल्फांगुलिशिरो
 अल्पपाष्णिः सुमध्यमा ॥ रक्ताक्षरिक्तचरणसात्यंतं सुखभागिनी ॥ १७ ॥ कूर्मपृष्ठा यतनखौ स्निग्धभावविर्जितौ ॥ वक्रांगुलितलौ पादौ
 कन्यातां परिवर्जयेत् ॥ १८ ॥ येन केनचिदंशेन मांसं स्यस्य विवर्धते ॥ रासर्भताद्दृशी विद्यान्नसाकल्याणमर्हति ॥ १९ ॥ पादे प्रदेशिनीय
 स्या अंगुष्ठमतिक्रमेत् ॥ दुःशीला दुर्भगा ज्ञेया कन्यातां परिवर्जयेत् ॥ २० ॥ पादे मध्यमिकायस्याः क्षितिनस्पृशते यदि ॥ नसारमति
 कौमारे स्वेच्छंदा कामचारिणी ॥ २१ ॥ पादे अनामिकायस्याः क्षितिनस्पृशते यदि ॥ द्वितीयं पुरुषं हत्वा तृतीये सा प्रतिष्ठिता ॥ २२ ॥
 पादे कनिष्ठाय स्यात् क्षितिनस्पृशते यदि ॥ द्वितीयं पुरुषं हत्वा तृतीयं सा प्रतिष्ठिता ॥ २३ ॥ नदेविकानधनिकानधान्यप्रतिनामिका ॥
 गुल्मवृक्षसनाम्री च कन्यातां परिवर्जयेत् ॥ २४ ॥ इंद्रचंद्रादि पुरुषसनाम्री च यदा भवेत् ॥ नैताः पतिषु रज्यंते याश्च न क्षत्रनामिकाः ॥ २५ ॥
 आवर्तः पृष्ठतो यस्य नाभिसमनुविंदति ॥ तदपत्यं भवेद्भ्रूस्त्वं हत्वा युश्च विनिर्दिशेत् ॥ २६ ॥ पृष्ठावर्तो पतिं हतिनाभ्यावर्तो पतिव्रता ॥
 कट्यावर्तो तु स्वेच्छंदा न कदाचिद्भिरज्यते ॥ २७ ॥ यस्यास्तु हसमानाया गंडि जायेत कूपकम् ॥ नसारमतिकौमारे स्वेच्छंदा कार्यकारिणी
 ॥ २८ ॥ यस्यास्तु गच्छमानाया दृष्टी कायतिजं वके ॥ सा पुत्रं व्यवसेत् कर्तुं पतित्वेनात्र संशयः ॥ २९ ॥ स्थूलपादा च या कन्या सर्वगि
 पुचलो मशा ॥ स्थूलहस्ता च या स्याद्द्वैदासी तां निर्दिशेद्बुधः ॥ ३० ॥ यस्याश्चोत्कटकौ पादौ सुखं च विवृणुते भवेत् ॥ उत्तरोष्ठे च रोमाणि साक्षि
 प्रभक्षयेत्पतिम् ॥ ३१ ॥ त्रीण्यस्याः प्रलंबं तेललाटमुदरं स्निग्धौ ॥ त्रीणि भक्षयेत् सा तु देवशंशुरपतिम् ॥ ३२ ॥ समुद्रूपितचारि
 त्रागुरुभक्ता पतिव्रता ॥ देवब्राह्मणभक्ता च मानुषां तां विनिर्दिशेत् ॥ ३३ ॥ नित्यं स्नाता सुगंधाचनित्यं च प्रियवादिनी ॥ अल्पाक्षिन्य
 त्परोषा च देवतां तां विनिर्दिशेत् ॥ ३४ ॥ प्रच्छन्नं कुरुते पापमपवादं च रक्षति ॥ हृदयं स्याच्च दुर्ग्राह्यं मार्जरी तां विनिर्दिशेत् ॥ ३५ ॥ हस्ते
 क्रीडते चैव कुक्कुडा चैव प्रसीदति ॥ नीचे पुष्पमते नित्यं रासर्भतां विनिर्दिशेत् ॥ ३६ ॥ प्रातिकूलकरी नित्यं वधूनां भर्तु रिव च ॥ स्वच्छंदे ल

लितं चैव आसुरीतां विनिर्दिशेत् ॥ ३७ ॥ बह्वाशी बहुवाक्याचनित्यं चाप्रियवादिनी ॥ पतितं च हिंसते यतु राक्षसां तां विनिर्दिशेत् ॥ ३८ ॥
 शौचाचारपरिभ्रष्टा हूप्रघ्राभयं करी ॥ प्रस्वेदमलंपकाचपिशितं चोतां विनिर्दिशेत् ॥ ३९ ॥ नित्यस्नानां सुगंधाचमांसमद्यप्रियादिनीम् ॥ वृक्षो
 द्यानप्रसक्तानां च गान्धर्वीतां विनिर्दिशेत् ॥ ४० ॥ चपला चंचल चैव नित्यं वीक्षिद्दिशस्तथा ॥ चलस्वभावालुब्धा च वानरीतां विनिर्दिशेत् ॥ ४१ ॥
 चंदनानां शुभांगी तु मत्तवारणगीमिनीम् ॥ आरक्तनखस्तानुं विद्याद्विद्याधरिबुधः ॥ ४२ ॥ वीणावादित्रशब्देन वंशगीतरेण च ॥ पुष्प
 धूपप्रसक्तानां च गंधर्वीतां विनिर्दिशेत् ॥ ४३ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ इत्येवमुक्त्वा सुमहाबुभोजगामेव यानि जमांश्चैव ॥ स्त्रीणां तथा पुंस्त्ववतां च
 वीरयलक्षणं पार्थिवलोकपूज्यम् ॥ ४४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मेण विष्णुस्त्रीलक्षणवर्णनं नामाष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ अज्ञातानि कञ्वाच
 गकाराक्षरे देवस्य गणे भ्रास्य महात्मनः ॥ आराधनविधिं ब्रूहि सांगं मंत्रसमन्वितम् ॥ १ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ नतिथिर्न च नक्षत्रं नोपवा
 सो विधीयते ॥ यथंष्टं चेष्टतः सिद्धिः सदा भवति कामिका ॥ २ ॥ श्वेताकैमूलमंगुह्यकुयां हूणपातं बुधः ॥ अंगुष्ठपर्वमात्रं तु पद्मासनगतं तथा ॥
 ॥ ३ ॥ चतुर्भुजां त्रिनेत्रं च सवर्भरणभूषितम् ॥ नागयज्ञोपवीतां गंशं कंकृतशेखरम् ॥ ४ ॥ दंतं संव्येकरे दद्याद्वितीये च क्षमूत्रकम् ॥
 तृतीये परशुं दद्याच्चतुर्थे मोदकं न्यसेत् ॥ ५ ॥ कुंकुमं चंदनं चापि समालंभनमुच्यते ॥ वासोभिर्भूषणैरक्तैर्माल्यैश्चाराधयेद्गुणम् ॥ ६ ॥ धू
 पेन च सुगंधेन मोदकैश्चापि पूजयेत् ॥ एवं पूज्या प्रतस्तस्य भोजयेद्ब्रह्मणं बुधः ॥ ७ ॥ वामनं कुजं कंचापि भोजयेत्पुनरुतोद्भिजम् ॥ आशीर्वा
 दंतं तस्तस्मात्प्राप्या सिद्धिमवाप्नुयात् ॥ ८ ॥ भक्त्या कुरु कुलश्रेष्ठ शृणु मंत्रपदानि वै ॥ गंवाहा मूलमंत्रोऽयं प्रणवेन समन्वितः ॥ ९ ॥ ओ
 गानमोहद्वयं ज्ञेयं गीर्गां शिरः परिकीर्तितम् ॥ शिखाचगूणमोक्षेया गेनमः कवचं स्मृतम् ॥ १० ॥ गौनमोनेत्रमुद्दिष्टं फट्कामाक्षमु
 च्यते ॥ अगच्छेत्लोकमुखायेति मंत्रं आवाहनेन ह्ययम् ॥ ११ ॥ गंगेण शायनमो गंधमंत्रः प्रकीर्तितः ॥ पुष्पोलकायनमः पुष्पमंत्रं एष प्रकी
 र्तितः ॥ १२ ॥ धूपोलकायनमो धूपमंत्रं एष प्रकीर्तितः ॥ दीपोलकायनमो दीपमंत्रं एष प्रकीर्तितः ॥ १३ ॥ ओं गं महोल्कायनमो बलिमंत्रः

१ कुब्जा च-इ० पा० । २ दद्यात्वाद्यानि तस्य वै-इ० पा० ।

प्रकीर्तितः ॥ ओंसंसिद्धोल्कायनमामंत्रश्चायं विसर्जने ॥ १४ ॥ ओमहाकर्णाय विद्महे वक्रतुंडाय धीमहि ॥ तन्नादंतिः प्रचोदयात् ॥ १५ ॥
 गायत्री जपपूर्वतः ॥ महागणपतये वरिस्वाहा ॥ दक्षिणतः ॥ सदा महोल्काय ॥ पश्चिमतः ॥ कूर्मं डायोत्तरेण तु ॥ एकदंतं त्रिपुरांतकाय
 आग्नेयं वीरनिर्दिशेत् ॥ १६ ॥ ओं शिवदत्त विकटहरहासप्राणाय स्वाहानैर्ऋत्याम् ॥ तुलंबनात्यचलदंतकाय स्वाहा वायव्याम् ॥ १७ ॥
 पद्मदंष्ट्राय नरायति ऐशान्या होमये दुधः ॥ हुं फट् हुं फट् हस्ततलध्वनिहंसन कूर्दनः ॥ १८ ॥ मृदन्तर्नगणपतिं देवस्य मुद्राततो होमं समा
 चरेत् ॥ नयदावश्या भवति ॥ कृष्णतिलहृतिमष्टसहस्रं जुहुयात् त्रिरात्रेण राजावश्या भवति ॥ १९ ॥ तिलयवहो मे न सर्वे जनपदावश्या भ
 वंति ॥ अतिरूपवती कन्या गच्छंतं मनु गच्छति ॥ २० ॥ चणतंदुलहो मे नाजितो भवेत् ॥ निवपत्रसमैस्तैलैर्विद्वेषणं करोति ॥ सोमग्रहणे
 उदकमध्ये अवतीर्य अष्टसहस्रं जपेत् ॥ संग्रामे अपराजितो भवति ॥ २१ ॥ उलंबराज्ञेनमः ॥ आदित्याभिमुखो भूत्वा अष्टसहस्रं जपेत् ॥
 आदित्यावरदो भवति ॥ २२ ॥ शुक्लचतुर्थ्यामुप्यगंधपुष्पादिभिरर्चनं कृत्वा तिलतंदुलं जुहुयात् ॥ शिरसाधारयस्तैरपराजितो भव
 ति ॥ २३ ॥ अपामार्गसामिद्धिरंभिर्मंत्रितं कृत्वा नेत्राण्यं जपेत् इत्युदयति सवशं भवति ॥ २४ ॥ अथोत्तरणमंत्रं व्याख्या
 स्ये ॥ वृक्षमूलकजलं गृह्यसमभिर्मंत्रितं कृत्वा नेत्राण्यं जपेत् इत्युदयति सवशं भवति ॥ २५ ॥ पुष्पं फलं मूलं चाष्टसहस्राभिर्मंत्रितं
 कृत्वा यस्य ददाति सवशं भवति ॥ २६ ॥ यत्किंचिन्मूलमंत्रेण करोति तत्सिध्यति ॥ सर्वेश्वराः मुप्रीता भवंति ॥ नगरद्वारंग
 त्वा अष्टसहस्रं द्वारं निरूपयेत् ॥ २७ ॥ पुरंद्वारेण गृह्यते प्राङ्मुखो जपति सोच्चाटयति ॥ संमुखो जपति चोरा निवद्रवयति ॥ २८ ॥
 तृणानि लूनापयति ॥ काष्ठानि चिच्छदापयति ॥ २९ ॥ गंजराजेन युद्धापयति ॥ जलमध्ये सप्तराजं जपेत् ॥ अकाले वर्षापयति ॥
 कूपतडागाञ्छेपयति ॥ प्रतिमं नृत्यापयति ॥ आकर्षयति ॥ स्तंभयति ॥ योजनशतं तस्त्रीषुरुषानाकर्षयति ॥ ३० ॥
 गोरोचनां च सहस्राभिर्मंत्रितां कृत्वा हस्ते वद्ध्वा योजनशतं सहस्रं गत्वा पुनरागच्छति ॥ ३१ ॥ अथ मारयितुं कामः । खदिरकीलं कंकटं चान्निपुरुषं

२ अयं वीरशब्दोऽन्यत्र नास्ति । २ ओं उ न चावनस्त्रकाय स्वाहा-इ० पा० । ३ गजं गजेन-इ० पा० ।

विचिंत्य हृदयनिखानयेत् ॥ क्षणादेवप्रियते ॥ ३२ ॥ सर्वपातकविमुक्तो भवति ॥ अग्निजे ज्ञासर्वेभ्योऽपराजितो भवति ॥ ३३ ॥ आवक्तुं शय
 स्वाहा ॥ उ० एकदंष्ट्राय स्वाहा ॥ अ० कृतकृष्णाय स्वाहा ॥ अ० गजकर्णाय स्वाहा ॥ अ० विकटाय स्वाहा ॥ उ० धूम्रव
 र्णाय स्वाहा ॥ अ० अग्नय स्वाहा ॥ अ० विनायकाय स्वाहा ॥ अ० गणपतये स्वाहा ॥ अ० हस्तिमुखाय स्वाहा ॥ ३४ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे
 ब्राह्मे पर्वणि गणपतिकल्पवर्णनं नामैकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ निवमयं गुह्यं सर्वमात्रं गणपतैकृत्वानित्यधूगंधादिभिरर्चयि
 त्वाप्रच्छिन्नशिरसि वद्धगच्छेत् ॥ सर्वजनप्रियो भवति ॥ श्वेतार्कमूलां गुह्यमात्रं गणपतैकृत्वा धूपादिभिरर्चयित्वा सर्वान् वशमानयति ॥
 श्वेतचंदनमंगुष्ठमात्रं गणपतैकृत्वा पुष्पगंधादिभिरर्चयित्वा शुक्लचतुर्थ्यामष्टम्यां वा बालकुर्वाद्यं दृष्टसहस्रं जुहुयाद्वा पायसेन राजानं वशमानयति
 ॥ रक्तचंदनमंगुष्ठमात्रं गणपतैकृत्वा भौतिकं बालं दद्यात् ॥ तिलवणघृतेनाष्टसहस्रं जुहुयात् ॥ दशप्राप्तान् वशमा
 नीरमूलां गुह्यं सर्वमात्रं गणपतैकृत्वा तिलपिष्टदधिघृतक्षीरहरिद्रामिश्रेणाष्टसहस्रं जुहुयाद्देव्यां वशमानयति ॥ अथ तथमूलां गुह्यं सर्व
 मात्रं गणपतैकृत्वा गंधपुष्पधूपबालं दत्त्वा शतं जुहुयाच्छं वशमानयति ॥ अर्कमूलां गुह्यं सर्वमात्रं गणपतैकृत्वा गंधपुष्पधूपबालं दद्यात् ॥
 तिलकाष्टशतं जुहुयाच्छं वशमानयति ॥ शिरसि धूपान्धृत्वा गच्छेद्भद्राक्षरविग्रहजयो भवति ॥ हस्तिदंतमृत्तिकाभयमंगुष्ठं सर्वमात्रं गणपतैकृत्वा
 गंधपुष्पधूपान्धृत्वा चतुर्थ्यां नमो हृत्वाभ्यर्चयेत् ॥ सप्तवारं जपोन्नित्यं नारीणां सुभगो भवति ॥ वृषभशृंगमृत्तिकां गुह्यमात्रं गणप
 तैकृत्वा गंधपुष्पधूपान्धृत्वा चतुर्थ्यां नमो हृत्वाभ्यर्चयेत् ॥ अथ वा वल्मीकमृत्तिकां गुह्यं सर्वमात्रं गणपतैकृत्वा
 नम्रप्रतिमालेपयेत् ॥ उन्मत्तकामेनाग्निप्रज्वालयाद्दुतीनामष्टसहस्रं जुहुयात् तिलसर्पपश्मिश्रेण सर्वधूपं दद्यात् त्रिकुटेन लेपयेत् ॥ अगुरुधूपं दद्याद् ॥

जानं वशमानयति ॥ परेषां च वल्लभो भवति ॥ रक्तचंदनेनात्मानं धूपयेत्सुभगो भवति ॥ अंगणपतये वक्रतुंडाय गजदंताय गुल्युलेति निनादाय
 चतुर्भुजाय त्रिनेत्राय शुशालपाशवज्रहस्ताय सर्वभूतदमनाय सर्वलोकेशं कराय सर्वदुष्टोपघातजननाय सर्वशत्रुविमर्दनाय सर्वराज्यसमीहनाय रा
 जानमिह वशमानयहननपचपचवज्रांकुशेन गणेशं फट्स्वाहा ॥ अंगार्गंगौ गौगः स्वाहानमः हृदयं मूलमंत्रस्य ॥ अंकः शिरः अंखः शिखा
 अंगः हृदयम् अंगुः वक्रम् अंगैः नेत्रम् अधः कवचम् अंडः आवाहनं हृदयस्य आवाहनांगानि भवति अंनमः हृदयं मूलमंत्रस्य अंगाः शिरः अंगैः नमः
 शिखा अंगैः नमः कवचम् अंनमः नेत्रे अंगः फट् अस्त्रम् ॥ अंशुश्लोकस्य स्वाहा आवाहनं हृदयस्य स्वाहा विसर्जनं हृदयस्य अंगयो
 ल्काय स्वाहा ॥ गंधमंत्रः ॥ अंधर्मभूतोल्काय स्वाहा ॥ पुष्पमंत्रः ॥ दुर्जयाय पूर्वेण ॥ अंधूर्जटे येदक्षिणे ॥ अलंबोदराय पश्चि
 मतः ॥ अंगणपतये उत्तरतः ॥ अंगणाधिपतये ऐशान्याम् ॥ अमहागणपतये अग्नेय्याम् ॥ अंकूडमांडाय नैऋत्याम् ॥ अंशुकदंत
 त्रिपुरवातिने त्रिनेत्राय आयव्याम् ॥ अमहागणपतये विद्महे वक्रतुंडाय धीमहि ॥ तत्रोदंतिः प्रचोदयात् ॥ गायत्री ॥ पद्मदंशूभालाप्र
 कर्षणी परश्वंकुशपाशपटहमुद्रा अष्टौ मुद्रा दशयित्वा ततः कर्माणि कारयेत् ॥ कृष्णतिलहृतीनामष्टसहस्रं जुहुयात् ॥ राजानं वंशमानयेत् ॥
 आवाहनाद्ये कादशमुद्रानैवेद्यांतं क्रमाद्दशयेत् ॥ आराधयेद्येन विधिनानि त्रिनेत्रं शूलिनं हरम् ॥ तेनैवाराधयेद्देवविघ्नेशं गणपतम् ॥ १ ॥
 तदेवमंडलं चास्य अंगन्यासस्तथैव च ॥ ऋते मंत्रपदानि हसमानं सर्वमेवाहि ॥ २ ॥ पूजयेद्यस्तु विघ्नेशमेकदंतमुमासुतम् ॥ नश्ये
 तितस्य विघ्नानि चारिहं कदाचन ॥ ३ ॥ यश्चोपवासं कृत्वा तु चतुर्थ्या पूजयेन्नरः ॥ सर्वैतस्य समारंभाः सिध्यन्ते नात्र संशयः ॥ ४ ॥
 यस्यानुकूलो विघ्नेशः शिवयोः कुलनंदन ॥ तस्यानुकूलं सर्वस्याजगद्सर्वकर्मसु ॥ ५ ॥ तस्मादाराधयेदनेन भक्तिश्रद्धासमन्वितः ॥
 कुंकुमागरुधूपेन तथैवाङ्कुरकम्रजा ॥ ६ ॥ पल्लोच्छापिकाभिश्च जज्ञाती उन्मत्तकैस्तथा ॥ शुक्लपक्षे चतुर्थ्या तु विधिनानेन पूजये
 त् ॥ ७ ॥ निर्वीघ्नं सिध्यते तस्य सर्वकर्मसंशयः ॥ एकदंते जगन्नाथे गणेशे तुष्टिमागते ॥ ८ ॥ पितृदेवमनुष्याद्याः सर्वे तुष्यन्ति भारत ॥

१ शुभशुचिर्भुजाय-इ०पा० । २ दुर्गायै पूर्वं-इ०पा० । ३ एकदंते त्रिपुरान्तकाय-इ०पा० । ४ पल्लान्नविकारैश्च जज्ञाती कुरवैस्तथा-इ०पा० ।

रकोमतः ॥ भक्त्याचतुर्थानेकेनयौवैश्रद्धासमन्वितः ॥ २० ॥ उपोष्यतिनरोराजव्राशिवानान्यमानसा ॥ पूजयेच्चकुजं
 भक्त्यारक्तपुष्पविलेपनैः ॥ २१ ॥ गणेशं प्रथमं पूज्य भक्त्या श्रद्धासमन्वितः ॥ तस्य तुष्टः प्रयच्छेत्तसौ भाग्यं ह्यपसंपदम् ॥ २२ ॥
 पूर्वचकृतसंकल्पः स्नानं कृत्वा यथाविधि ॥ गृहीत्वा मृत्तिकां वैदम्यं त्रेणनेन भारत ॥ २३ ॥ इह त्वं विदिता पूर्वकृष्णेनोद्धरता किल ॥
 तस्मान्मे दूहपाप्मानं न्यमया पूर्वसंचितम् ॥ २४ ॥ इमं मंत्रं पठन् वीर आदित्याय प्रदर्शयेत् ॥ आदित्यराशिं संपूतांगं गजलक्षणो
 क्षिताम् ॥ २५ ॥ इत्वा मुदं शिरसि तां सवागेषु च योजयेत् ॥ ततः स्नानं प्रकुर्वीत मंत्रं त्रये तजलं पुनः ॥ २६ ॥ त्वमापो योनिः सर्वेषां दैत्य
 दानवदैवतम् ॥ स्वदांडजोद्धिदानां च रसानां पतये नमः ॥ २७ ॥ स्नातोऽहं सर्वतथैषु सवर्षप्रसवणेषु च ॥ तडागेषु च सर्वेषु मानसां दिसरः सु
 च ॥ २८ ॥ नदीषु देवसांतेषु सुतथैषु ब्रह्मदेवै ॥ ध्यायन् पठन्निमंत्रतः स्नानं समाचरेत् ॥ २९ ॥ ततः स्नात्वा शुचिभूत्वा गृहमागत्य
 वैस्पृशेत् ॥ दूर्वांश्च तथैषु स्पृष्ट्वा गांच मंत्रेण मंत्राविति ॥ ३० ॥ दूर्वां नमस्य मंत्रेण शुचौ भूमौ समुत्थिताम् ॥ त्वंद्वै मुतनामासि सर्वदैवत
 वांदिता ॥ ३१ ॥ वांदिता दहतस्त्वं दुरितं न्यमया कृतम् ॥ इमं मंत्रं प्रवक्ष्यामि तन्निबोध महीपते ॥ ३२ ॥ पवित्राणां पवित्रात्वं काश्यपी प्र
 थिता श्रुतौ ॥ इमी शमये मे पापं नृनैवेत्ति स धराधरा न् ॥ ३३ ॥ अश्वत्थालं भने वीर मंत्रमेते निबोध मे ॥ नेत्रं स्पृदादि जं दुःखं दुःस्वप्नं दुर्विचिन्त
 नम् ॥ इक्षानां च समुद्रोगमश्च त्वत्वं क्षमस्व मे ॥ ३४ ॥ इमं मंत्रं पठन् वीरः कुर्याद्भैरवमंत्रं बुधः ॥ ततो देवि तु गां द्याद्वारिकृत्वा प्रदक्षिणाम् ॥
 समालभ्य तु हस्तेन ततो मंत्रमुदीरयेत् ॥ ३५ ॥ सर्वदैवमयी देवि मुनिभिस्तु पूजिता ॥ तस्मात्स्पृशामि वेदं वांदिता पापहा ॥
 भव ॥ इमं मंत्रं पठन् वीर भक्त्या श्रद्धासमन्वितः ॥ ३६ ॥ प्रदक्षिणं तु यः कुर्याद्देवैर्नैरु नंदन ॥ प्रदक्षिणी कृता तेन पृथिवी स्यात्प्रसंग्यः ॥
 ॥ ३७ ॥ एवमनेन चागत्य ततो वाह्निं गृहं त्रजेत् ॥ प्रक्षाल्य च मृदा पादावाचां तोमि गृहं विजेत् ॥ ३८ ॥ होमं तत्र प्रकुर्वीत इमं तत्र पूर्वैः ॥
 शार्वायशर्वपुत्राय शोणुत्संगभावाय च ॥ ३९ ॥ कुजाय ललितांगाय लोहितांगाय वै तथा ॥ अकारपूर्वकैर्मंत्रैः स्वाहाकारसमन्वितैः ॥ ४० ॥

शृण्वन्तराजन्कुर्वन्तचविशेषतः ॥ ब्रह्महत्यादिपापानिक्षीयन्तेनात्रसंशयः ॥ ६३ ॥ ऋद्धिदृद्धितथालक्ष्मीलभतेनात्रसंशयः ॥ ६४ ॥
 इतिश्रीभविष्येमहपुराणेशतसहस्रार्धसंहितायांब्राह्मेपर्वणिचतुर्थीकल्पेसुखावहंगारकचतुर्थीव्रतनिरूपणनामैकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ समाप्त
 श्रायंचतुर्थीकल्पः ॥ ४ ॥ ६४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ पंचमीदयिताराजन्नागानानंदिवर्धिनी ॥ पंचम्यांकिलनागानांभवतीत्युत्सवोमहान् ॥ १ ॥
 वासुकिस्तक्षकश्चैवकालियोमणिभद्रकः ॥ ऐरावतोऽधृतराष्ट्रःकौटकधनंजयौ ॥ २ ॥ एतेप्रयच्छंत्यभयंप्राणिनांप्राणजीविनाम् ॥ पंच
 म्यांस्त्रपयंत्यहनागान्क्षरिणयेनराः ॥ ३ ॥ तेषांकुलेप्रयच्छतितेऽभयप्राणदक्षिणम् ॥ शतानागायदमात्रादद्वमानादिवानिश्चम् ॥ ४ ॥
 निर्वापयतिस्नैपनैर्गवाक्षरेणमिश्रितैः ॥ येस्नापयंत्यैवैनागान्भक्त्याश्रद्धासमन्विताः ॥ ५ ॥ तेषांकुलेसंपभयनभवेदितिनिश्चयः ॥
 ॥ शतानीकउवाच ॥ मात्राशस्ताःकथंनागाःसमुद्दिश्यचकारणम् ॥ कथंचानंदंकरणंकरस्यवासंप्रसादजम् ॥ ६ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ उच्चैः
 श्रवाअश्वरत्नैरेवेतोजातोऽमृतोद्भवः ॥ तंदृष्ट्वाचाब्रवत्किंकटूनार्गानांजननीरूषसाम् ॥ ७ ॥ अश्वत्तमिदंइवेतंसंपश्येऽमृतसंभवम् ॥ कृष्णां
 श्वपश्यसेवालन्सर्वश्वेतमुतांबरे ॥ ८ ॥ विनतोवाच ॥ सर्वश्वेतोहयवरोनास्यकृष्णोऽनलोहितः ॥ कथंत्वंपश्यस्येकृष्णंविनतोवाचतस्मै
 साम् ॥ ९ ॥ कद्रूरुवाच ॥ पश्येहमेकनयनाकृष्णवालसमन्वितम् ॥ द्विनेत्रात्वंतुविनतेनपश्यसिपणंकुरु ॥ १० ॥ विनतोवाच ॥ अहं
 दासीभिर्वित्रीतेकृष्णेकेशेप्रदर्शिते ॥ नचेदर्शयसेकद्रुममदासीभविष्यसि ॥ ११ ॥ एवंतेविपणंकृत्वागतेक्रोधसमन्विते ॥ विनताश्रयने
 सुप्ताकद्रूर्जिह्वमर्चितयत् ॥ १२ ॥ आहूयपुत्रान्प्रोवाचवाचालाभूत्वाहयोत्तमे ॥ तिष्ठध्वंविपणेजेष्येविनतांजयगर्द्धिनीम् ॥ १३ ॥
 प्रोचुस्तेजिह्वबुद्धिंतांनार्गमातांविशृण्वतु ॥ अधर्मेमेतन्मातस्तेनकरिष्यमतेवचः ॥ १४ ॥ ताञ्छशापरुषाकद्रूपावकोवःप्रवक्ष्यति ॥
 गतेबहुतिथेकालेपाण्डवोजनमेजयः ॥ १५ ॥ सर्पसंत्रंसकतवैभुविअन्यैःसुदुष्करम् ॥ तस्मिन्संत्रंसतिर्गमांशुःपावकोवःप्रवक्ष्यति ॥ १६ ॥

१ धृतशिरास्तथान्ये ये महोरगाः-इ०पा० । २ पूजयति-इ०पा० । ३ च जलैर्गवां क्षीरामि भित्तैः-इ०पा० । ४ स्वसामित्यार्षम् ।

५ मातामित्यार्षम् ।

एवं शस्त्रारुपा कद्रूः किंचित्प्रोक्तवती तु सा ॥ मात्राशस्त्रस्थानागाः कर्तव्यं न च पश्यत ॥ १७ ॥ वासुर्देकुः खितं ज्ञात्वा ब्रह्मा प्रोवाच सां
 त्वयन् ॥ माशुचो वासुकेऽस्यार्थं शृणुमद्रुचनं परम् ॥ १८ ॥ यायाव कुले जातो जरत्कारु रिति द्विजः ॥ भविष्यति महते जास्तस्मिन्काले
 तपोनिधिः ॥ १९ ॥ भगिर्न च जरत्कारु त्वस्य त्वं प्रति दास्यसि ॥ भविता तस्य पुत्रोऽसौ आस्तीक इति विश्रुतः ॥ २० ॥ स तस्मिन्
 प्रवृद्धं वैनागानां भयं दमहत् ॥ निषेधति सुभतिर्वाग्भिर्ग्रयाभिस्तं च स्तोष्यति ॥ २१ ॥ तदिमां भगिर्न रंजंस्तस्य त्वं प्रति दास्य
 ति ॥ जरत्कारुं जरत्कारोऽप्रदद्यादविचारयन् ॥ २२ ॥ यदासौ प्रार्थतेऽण्ण्येत्किंचिद्विदध्याति ॥ तत्कर्तव्यमशंकेन य
 दीच्छेऽश्रेय आत्मनः ॥ २३ ॥ पितामहवचः श्रुत्वा वासुकिः प्रणिपत्य च ॥ तथा करोद्वयार्चोक्तं यत्नं च परमास्थितः ॥ २४ ॥
 तच्छ्रुत्वा पद्मगाः सर्वे प्रहर्षोत्फुल्लोचनाः ॥ पुनर्जातिमिवात्मानं मे निरेषु जगोत्तमाः ॥ २५ ॥ तत्र स त्रयं महाबाहो तव पित्रा प्रवर्तितम् ॥ ऋत्विग्भिः
 सहिते न ह सर्वलोकेषु दुष्करम् ॥ २६ ॥ प्रोक्तं च विष्णुना पूर्वधर्मपुत्रस्य धीमतः ॥ अवश्यं तस्य भविता न गानां भयं कारकम् ॥ २७ ॥ त
 स्मात्कालांतरा द्राजन्साश्रेयार्थं शतगते ॥ तत्स त्रयं भविता वारं न गानां क्षयकारकम् ॥ २८ ॥ यास्य न्यधर्मं भरिता दंशूका विषाल्व
 णाः ॥ कोटि संख्या महाराज निपतिष्यन्त्यहर्निशम् ॥ २९ ॥ अपूर्वतु निमग्नानां घोरो द्राघि सागरे ॥ आस्तीकस्तत्र भविते तेषां नैर्वह्नि सा
 गरे ॥ ३० ॥ श्रुत्वा स चाग्निराजनमृत्विजस्तदन्तरम् ॥ निवर्तयेष्यति यांगं न गानां मोहनं परम् ॥ ३१ ॥ पंचम्यां तत्र भविता ब्रह्मा
 प्रोवाच लोहहन् ॥ तस्मादिदं महबाहो पंचमीदृशित सदा ॥ ३२ ॥ नागानां नंदं करिदतां वै ब्रह्मणा पुरा ॥ कृत्वा तु भोजनं पूर्वं ब्राह्मणानां
 तु कामतः ॥ ३३ ॥ विमृज्य नागाः प्रीयंतां यिकेचित्पृथिवी तले ॥ ये च होलि मरीचिस्थायै तरे दिवि संस्थिताः ॥ ३४ ॥ येन दीप्सु महानागा
 ये सरस्वति गामिनः ॥ ये च वापी तडागेषु ते सुसर्वेषु वै नमः ॥ ३५ ॥ नागां विप्रान् शंसंष्य विमृज्य च यथार्थतः ॥ ततः पश्चात्पुंजीया त्सहस्रैर्नराधिप
 ॥ ३६ ॥ पूर्वमधुरमश्नीयात्ततो भुञ्जीत कामतः ॥ एवं नियमयुक्तस्य यत्फलं तन्न विबोधये ॥ ३७ ॥ मृतो नागपुरं याति पूज्यमानोऽमरो

१ महाराज-इ० पा० । २ सर्वलोकेषु दुर्धरम्-इ० पा० । ३ क्षयकारकम्-इ० पा० ।

गणैः ॥ विमानवरमारुढोरमतेकालमीप्सितम् ॥ ३८ ॥ इहचागत्यराजासावयुतानां वरोभवेत् ॥ सर्वरत्नसमृद्धः स्याद्ब्रह्महनाढ्यश्च जाय
 ते ॥ ३९ ॥ पंचजन्मान्यसौराजद्वारेद्वारेभवेत् ॥ आधिव्याधिविनिमुक्तः पत्नीपुत्रसहायवान् ॥ ४० ॥ तस्मात्पूज्याश्च पाल्याश्च वृत्तपाय
 सगुणलैः ॥ श्रतानीकउवाच ॥ दशतिनरविप्रनागाः क्रोधसमन्विताः ॥ ४१ ॥ भवेत्किंतस्य दृष्टस्य विस्तरात्प्रब्रवीहि मे ॥ सुमंतुरु
 वाच ॥ नागदृष्टेनोराजन्प्राप्य मृत्युं ब्रजन्त्यधः ॥ ४२ ॥ अधोगत्वा भवेत्सर्पानि विषोनात्र संशयः ॥ श्रतानीकउवाच ॥ नागदृष्टः पि
 तायस्य भ्राता वाहुहितापि वा ॥ ४३ ॥ मातापुत्रोऽथवा भार्या किंतव्यं वदस्व मे ॥ मोक्षाय तस्य विप्रेन्द्रदानं व्रतमुपोषणम् ॥ ४४ ॥ ब्रूहि
 तद्विजशार्दूलयेन तद्वैकरोम्यहम् ॥ सुमंतुरुवाच ॥ उपोष्या पंचमीराजन्नागानां पुष्टिर्वर्धिनी ॥ ४५ ॥ त्वमेव मे कंजजेन्द्रविधानं शृणु भार
 त ॥ मासिभाद्रपदे यातुकृष्णं पक्षमहीपते ॥ ४६ ॥ सातपुण्या महाप्रोक्ता ग्राह्यापि च महीपते ॥ ज्ञेयाद्वादश संवत् पंचम्यो भरतर्षभ ॥ ४७ ॥
 चतुर्थ्या त्वेकभक्तं तु तस्यां नक्तं प्रकीर्तितम् ॥ भुवि चित्रमया न्नानथवा कलथौ तकात् ॥ ४८ ॥ कृत्वा दारुमयान्वापि अथवा मृन्मयान्वाप ॥
 पंचम्यामर्चयेद्भक्त्या नानां पंचकं नृप ॥ ४९ ॥ करवीरैः शतपत्रैर्जतिपुष्पैश्च सुव्रत ॥ तथा गंधैश्च धूपैश्च पूज्यं पञ्चकमुत्तमम् ॥ ५० ॥
 ब्रह्मणं भोजयेत्पश्चाद्भृतपायसमोदकैः ॥ अनंतं वासुकिं शंखपद्मं कंबलमेव च ॥ ५१ ॥ तथा कर्कोटकं नगं नगमध्वतरं नृप ॥ धृतराष्ट्रं शंखपा
 लं कालियं तं शकं तथा ॥ ५२ ॥ पिंगलं च तथा नागं मासिमासि प्रकीर्तितम् ॥ वृत्तरतिं पारणं स्याद्ब्रह्मणो भोजयेद्बहून् ॥ ५३ ॥ इति हास
 विदेनांगैरेकैः कृतं नृप ॥ तथा चैनाप्रदातव्या वाचकाय महीपते ॥ ५४ ॥ एष वै नागपञ्चम्याविधिः प्रोक्तो बुधैर्नृप ॥ तव पित्रा कृतश्चैव पितुर्मौक्षाय
 भारत ॥ ५५ ॥ त्वमेकमेकं वैवीरं पंचमीं भरतर्षभ ॥ सुवर्णभारनिष्पन्नं नागदत्त्वा तथा च गाम् ॥ ५६ ॥ व्यासाय कुरुशार्दूल पितुरा

१ वसुधायाः-इ० पा० । २ मान्याश्च-इ० पा० । ३ शुक्लपक्षे-इ० पा० । ४ भूरिचन्द्रमयं नागम्-इ० पा० । ५ पुस्तकांतरे च " भूरिचन्द्रमयं
 नागमथवा कलथौ तकम् ॥ कृत्वा दारुमयं वापि अथवा मृन्मयं नृप ॥ पंचम्यामर्चयेद्भक्त्या नागं पंचकं नृप ॥ करवीरैः शतपत्रैर्जतिपुष्पैश्च सुव्रत ॥ तथा गंधै
 श्च धूपैश्च पूज्यपन्नगमुत्तमम्-इ० पा० । ५ पन्नगम्-इ० पा० । ६ संवर्तति पारणं स्यान्महाब्रह्मणो भोजनम्-इ० पा० । ७ एष पारणके चापि-इ० पा० ।

नृण्यमाधुयाः ॥ तव पित्रा कृताह्वेयं च मृगपासना नृप ॥ ५७ ॥ उत्सृज्य नागतां विरतवपूर्वपितामहः ॥ पुष्पोत्तरं स दोगत्वा तथा पुष्पसदो
नृप ॥ ५८ ॥ मुनासीरसदोगत्वा तदा भर्गसदोगतः ॥ स्वभूसदस्ततो गत्वा कंजस्य स दोगतः ॥ ५९ ॥ अन्यपि ये कारिष्यन्ति इदं व्रतम
नुत्तमम् ॥ दृष्टको माक्ष्येतेषां शुभं स्थानमवाप्स्यति ॥ ६० ॥ यश्चेदं शृणुयान्नित्यन्तरं श्रद्धासमन्वितः ॥ कुले तस्य न नोभ्याभयं भवति कु
त्रचित् ॥ ६१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्रह्मपर्वणि पंचमी कल्पे नागपंचमी व्रतवर्णनं नाम द्वाविंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ६३ ॥ ज्ञातानि क उवाच ॥
सर्पाणां कतिरूपाणि कवर्णाः किंच लक्षणम् ॥ काजातिस्तु भवेत्तेषां केषु यां नि कुलेषु वा ॥ १ ॥ सुमंतु रुवाच ॥ पुरा मे रौ न गवरे कश्यपंत पसां निधिमा
प्रणम्य शिरसा भक्त्या गौतमो वाक्यमब्रवीत् ॥ २ ॥ सर्पाणां कतिरूपाणि किंचिन्हं किंच लक्षणम् ॥ जातं कुलं तथा वर्णान्ब्रूहि सर्वप्रजापते ॥
॥ ३ ॥ कथं वा जायेते सर्पः कथं सुचिद्विषं प्रभो ॥ विषे वगाः कति प्रोक्ताः कस्येव विषनाडिकाः ॥ ४ ॥ दंष्ट्राः कति विधाः प्रोक्ताः किं प्रमाणं विषागमो
कदंतु गृह्णते गर्भकं च हे प्रभूयते ॥ ५ ॥ कीदृशी स्त्रीषु मांश्चैव कीदृशं च न पुंसकम् ॥ किं नाम दंशनं चैव एतत्कथय सुव्रत ॥ ६ ॥ तं स्य त
द्वचनं श्रुत्वा कश्यपः प्रत्यभाषत ॥ शृणु गौतमतत्त्वेन सर्पाणां महिलक्षणम् ॥ ७ ॥ मास्य षडेतथा ज्येष्ठे प्रमादंति सुजग्माः ॥ ततो
नागे न गिनी च मैथुनेन संप्रवृत्ते ॥ ८ ॥ चत्वारो वर्षाणि कान्मासास्त्रागी गर्भमधारयत् ॥ ततः कार्त्तिकमासे तु अंडकानि प्रसूयते ॥ ९ ॥ अंड
कानां तु विज्ञेय दंशे ते द्वच विंशती ॥ तान्येव भक्ष्येत्सातु भागैकं घृणया त्यजेत् ॥ १० ॥ स्वर्णैकं वर्णं द्वैतस्मात्पुमान्संजायते डकात् ॥ तान्येव स्वा
दते सर्पे अहोरात्राणि विंशतिम् ॥ ११ ॥ स्वर्णैकेत कवर्णाभाद्द्विर्धराजि विसंनिभात् ॥ तस्मादुत्पद्यते स्त्री वै अंडा द्वाह्मणसत्तम ॥ १२ ॥
शिरीषपुष्पवर्णाभादंडकात्स्यान्नपुंसकम् ॥ ततो भिनत्ति चांडानि षणमासेन तु गौतम ॥ १३ ॥ ततस्ते प्रीति संवंधात्स्नेहं वदंति बालकाः ॥
ततोऽसौ सस्त्रात्रेण कृष्णो भवति पन्नगः ॥ १४ ॥ आयुः प्रमाणं सर्पाणां ज्ञातं विंशोत्तरं स्मृतम् ॥ मृत्युश्चाष्टविधा ज्ञेयः शृणुष्वत्र यथाक्रमम् ॥ १५ ॥

१ श्रद्धा भक्तिसमन्वितः-इ० पा० । २ कस्मिंश्चिदुत्तरे पूर्व प्रोक्तः-“सुमंतु रुवाच” इत्यादि पाठो नास्ति परं त्वत्र-“तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सुमंतुः आह तत्त
दा ॥ इममर्थं पुरा पृष्टो गौतमेन च कश्यपः । प्रहृष्टवदनः सौम्यः कश्यपः भक्त्यभाषत ॥” इति पाठोऽस्ति ।

मयूरान्मनुषाद्वापिचकोराद्गुहुरात्तथा ॥ विडालान्नकुलञ्चैववराहदृश्चिकात्तथा ॥ १६ ॥ एतेषांयदिमुच्येतजर्विद्विशोत्तरंशतम् ॥
सप्ताहेतुततः पूर्णदंष्ट्राणांचाधिराहणम् ॥ १७ ॥ विषस्यागमनंतत्रनिक्षिपेच्चपुनः पुनः ॥ एवंज्ञात्वातुतत्त्वेनविषकर्मसमारभेत् ॥ १८ ॥
एकविंशतिरात्रेणविषदंष्ट्रासुजायते ॥ नागपार्श्वसमावर्तीबालसर्पः स उच्यते ॥ १९ ॥ पंचविंशतिरात्रस्तुसद्यः प्राणहराभवेत् ॥ षण्मासा
ज्ञातमात्रस्तुचक्रुंकं वै प्रमुंचति ॥ २० ॥ पादानांचापिविज्ञेयद्वेशेतेद्वेचविंशती ॥ गोलोमसदृशः पादाः प्रविशंति क्रमंति च ॥ २१ ॥ सं
धीनांचास्यविज्ञेयद्वेशेतेविंशतीतथा ॥ अंगुल्यश्चापिविज्ञेयाद्वेशेतेविंशतीतथा ॥ २२ ॥ अकालजातायेसर्पनिर्विषास्तेप्रकीर्ति
ताः ॥ पंचसप्ततिवर्षाणिअयुस्तेषांप्रकीर्तितम् ॥ २३ ॥ रक्तपीतशुक्लदंताआनीलामंदवेगिनः ॥ एतेअल्पायुषोज्ञेयाअन्ये
चभीरवः स्मृताः ॥ २४ ॥ एकंचास्यभवेद्वक्रंद्वेजिद्वेचप्रकीर्तिते ॥ द्वात्रिंशद्दशनाः श्रोक्ताः पद्मगानानसंशयः ॥ २५ ॥ तेषां
मध्येतुचत्वारोदंष्ट्रयासुविषावहाः ॥ मकरीकरालीकालरात्रीयमदूतीतथैवच ॥ २६ ॥ सर्वासांचैवदंष्ट्राणांदेवताः परिकीर्तिताः ॥ प्रथमा
ब्रह्मदेवत्याद्वितीयाविष्णुदेवता ॥ २७ ॥ तृतीयारुद्रदेवत्याचतुर्थीयमदेवता ॥ हीनाग्रमाणतः सातुवामनेत्रसमाश्रिता ॥ २८ ॥ नास्यां
मंत्राः प्रयोक्तव्यानौषधनैवभेषजम् ॥ वैद्यः पराङ्मुखोऽयानिमृत्युस्तस्याविलेखनात् ॥ २९ ॥ चिकित्सानुधैः कार्यतदंततस्यजीवितम् ॥
मकर्गमासिकाविद्यात्करालीचिद्विमासिका ॥ ३० ॥ कालरात्रीभवेत्रीणिचतुरोयमदूतिका ॥ मकरीगुडौदं दं द्वात्कषायान्नकरालिका ॥
३१ ॥ कालरात्रीकटुयुतदूतवैसानिपातिकम् ॥ मकरीशस्त्रकंविद्यात्करालीकपादिका ॥ ३२ ॥ कराकृतिः कालरात्रिर्यस्याकृपाकृ
तिः स्मृता ॥ मकरीवातुलज्ञेयाकरालीपैत्तिकीस्मृता ॥ ३३ ॥ कफात्मिकाकालरात्रीयमदूतीसन्निपातकी ॥ शुक्लतुमकरीज्ञेयाकरालीर
क्तसोनिभा ॥ ३४ ॥ कालरात्रीभवेत्पीताकृष्णाचयमदूतिका ॥ वामाशुक्लाचकृष्णाचरक्तापीताचदक्षिणा ॥ ३५ ॥ समसेनतुवक्ष्यामियथै
तावर्णतः स्मृताः ॥ शुक्लतुब्राह्मणंजियारकातुशत्रियास्मृता ॥ ३६ ॥ वैश्यतुपीतिकाज्ञेयाकृष्णाशूद्रातुकथ्यते ॥ अतः परंप्रवक्ष्यामिदं द्वा

णाविषयलक्षणम् ॥ ३७ ॥ दंष्ट्राणां विषं नास्ति नित्यमेव भुजंगमे ॥ दक्षिणेनेत्रमासाद्य विषं संप्रसूयतिष्ठति ॥ ३८ ॥ संकुद्धस्येह संप्रसूय विषं गच्छति मस्तके ॥ मस्तकाद्धमनीयाति ततो नाड्यगच्छति ॥ ३९ ॥ नाड्यगच्छते दंष्ट्रा विषं तत्र प्रवर्तते ॥ तत्सर्वकथयिष्यामि यथा वदनुपूर्वज्ञः ॥ ४० ॥ अष्टभिः कारणैः स पौदंशतेनात्र संशयः ॥ आक्रान्ता दंशते पूर्वद्वितीयः पूर्वैरिणम् ॥ ४१ ॥ तृतीयं दंशते भीतश्चतुर्थं मर्ददपितः ॥ पंचमं क्षुधाविष्टः षष्ठं चेह विषोत्सवः ॥ ४२ ॥ सप्तमं पुत्रक्षार्थं मष्टमं कालचोदितः ॥ यस्तु स पौदंशित्वा तु उदरं परिवर्तयेत् ॥ ४३ ॥ बलमुन्माकृतिं दृष्ट्वा माक्रान्तं तद्विनिर्दिशेत् ॥ यस्य स पस्य दृष्टस्य गभीरं दंश्यते व्रणम् ॥ ४४ ॥ वैरदंष्ट्रं विजानीयात्कश्यपस्य वचो यथा ॥ एकदंष्ट्रा पदं यस्य अव्यक्तं न च कल्पितम् ॥ ४५ ॥ भीतदंष्ट्रं विजानीयाद्यथोवाच प्रजापतिः ॥ यस्य स पौदंष्ट्रस्य रेखा दंतस्य जायते ॥ ४६ ॥ मददंष्ट्रं विजानीयात्कश्यपस्य वचो यथा ॥ द्वे दंष्ट्रस्य दृश्येते कश्चिद्रुधिरसंकुले ॥ ४८ ॥ विषोत्सव विजानीयादंशं तं नात्र संशयः ॥ अपत्यरक्षणार्थं यजानीयात्तं न संशयः ॥ ४९ ॥ यत्तु काकपदाकारं त्रिभिर्दंशैस्तुलक्षितम् ॥ महानाग इति प्राक्तं कालदंष्ट्रं विनिर्दिशेत् ॥ ५० ॥ त्रिविधं दंष्ट्रजातैस्तुलक्षणं समुदाहृतम् ॥ दृष्टा तु पीतं विज्ञेयं कश्यपस्य वचो यथा ॥ ५१ ॥ विषभागात्तु संप्रसूय त्रिभागस्तत्र संक्रमेत् ॥ उदरं दंशयेद्यस्तु उद्धतं विनिर्दिशेत् ॥ ५२ ॥ छद्वितं विषवेगेन निर्विषः पन्नो भवेत् ॥ असाध्यश्चापि विज्ञेयश्चतुर्दंष्ट्राभिर्पीडितः ॥ ५३ ॥ ग्रीवाभंगो भोक्ता चित्सं दंष्ट्रा विषयोगतः ॥ इतो दंशस्ततः शुद्धो व्यंतरः परि कर्तितः ॥ ५४ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि शतसहस्रार्धसंहितायां पंचमी कल्पे संपदंष्ट्रावर्णनं नाम त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ४४ ॥ कश्यप उवाच ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि कालदंष्ट्रस्य लक्षणम् ॥ शृणु गौतमतत्त्वेन यादृशो भवेत्तनः ॥ १ ॥ जिह्वाभंगो यत्तच्छूलं च क्षुभ्यर्ची च न पश्यति ॥ दंशं च दग्धं संकाशं पक्वं ज्वूलोपमम् ॥ २ ॥ वैषण्यं चैव दंतानां दंशयो भवति वर्णतः ॥ सर्वेष्वेव शुशैथिल्यं पुरीषस्य च भेदनम् ॥ ३ ॥ भग्नस्कंधं कटिग्रीवः कर्चदृष्टि रधोमुखः ॥ दंष्ट्राते वेपते चैव स्वपते च मुहुर्मुहुः ॥ ४ ॥ शस्त्रेण च्छिद्यमानस्य रुधिरं न प्रवर्तते ॥ दंडेन ताड्यमानस्य दंडराजिनः

जायते ॥ ५ ॥ दंशेकाकपदं सुनीलमसकृजंबूफलभंघनमुच्छूनं रुधिराद्रसेकबहुलं कृच्छ्राग्निरोगो भवेत् ॥ हिक्काश्वासगलग्रहश्चुमहानपांडु
 स्त्वचादृश्यते शुष्कांगं प्रवदंति शस्त्रनिपुणास्तत्कालदृष्टविदुः ॥ ६ ॥ दंशेयस्याथ शोथः प्रचलितवलि तं मंडलं वा स्मुनीलं प्रवेदो गात्रभेदः स्रव
 ति च रुधिरं सानुना सं च जले पत ॥ दंतोष्ठाभ्यां वियोगो भ्रमति च हृदयं संनिरोधश्च तत्रोद्विग्नानामिषदंशः स्थलविपुलमये विद्धि तं कालद
 ष्टम् ॥ ७ ॥ दंतैर्दंतान्स्पृशति च बहुशोऽघ्रिरायासास्त्रिस्तूलोदंशः स्रवति रुधिरं केकरं च क्षुरेकम् ॥ प्रत्यादिष्टः श्वसिति सततं सानुना सं च भोष
 त्पापं ब्रूते सकलगदितं कालदंष्टं तमाहुः ॥ ८ ॥ वेपते वेदनातीव्ररक्तनेत्रं श्रजयते ॥ ग्रीवाभंगश्च लानाभिः कालदंष्टं विनिर्दिशेत् ॥ दर्पणे सलिले वा
 पि आत्मच्छायां न पश्यति ॥ ९ ॥ मंदरं इमं तथा तीव्रं तेजो हीनं दिवांकरम् ॥ वेपते वेदनात्रस्तोरक्तनेत्रं श्रजयते ॥ १० ॥ स्याति निधनं जंतुः
 कालदंष्टं विनिर्दिशेत् ॥ अष्टम्यां च नवम्यां च कृष्णपक्षे च तुर्दशीम् ॥ ११ ॥ नागपंचमी दद्यान् जीवितस्य न संशयः ॥ आर्द्राश्लेषा मघा भरणी
 कृत्तिकास्तु विशेषतः ॥ १२ ॥ विशाखास्त्रिपूर्वा सुमूलस्वाति शतात्मके ॥ सर्पदद्यान् जीवति विषपीतं च यैस्तथा ॥ १३ ॥ शून्यागारे
 इमं शाने च शुष्कवृक्षे तथैव च ॥ नजीवंति नरा दद्यान् क्षेत्रे तिथि संयुते ॥ १४ ॥ अष्टोत्तरं मर्मशतं प्राणिनां समुदाहृतम् ॥ तेषां मध्ये तु मर्माणि दश
 द्वे चापि कीर्तिते ॥ १५ ॥ शंखेनेत्रे श्रुर्वोर्म्ये बस्तिभ्यां वृषणोत्तरे ॥ कक्षस्कंधे हृदि मध्ये तालुके चिबुके गुदे ॥ १६ ॥ एषु द्वादश मर्मेषु दंश
 शस्त्रेण वाहतः ॥ नजीवति न रोलोके कालदंष्टं विनिर्दिशेत् ॥ १७ ॥ अकच टपय शंखं वदंति प्रोक्तान् जीवन्ति न तस्य ॥ गतं ब्रूयाद्यदि स्खलति
 शिरस्तस्य संप्राप्तकालः ॥ १८ ॥ भवति च यदि दूत उत्तमस्याधमो वा यदि भवति च दूत उत्तमो वा धमस्य ॥ आदौ दृष्टस्य नाम यदिव दति
 क्वचिद्वक्तितस्याथ पश्चात्तं वर्णभेदो यदि भवति स मः प्रातः कालस्य दूतः ॥ १९ ॥ दूतो वा दंडहस्तो भवति च युगलं पाशहस्तस्तथा वार
 तं वस्त्रं च कृष्णं मुखं शिरसि गतमेकवस्त्रं च दूतः ॥ तैलभ्यक्तं च तद्वद्विस्तरगतिमुक्तं केशश्चातिथः कुर्याद्द्विरशब्दं करचरणयुगैः प्रातः का
 लस्य दूतः ॥ २० ॥ नागोदयं प्रवक्ष्यामि ईशाने न तु भाषितम् ॥ ब्रह्मणा तु पुरा मुष्टाग्रहानां गान्स्वने कशः ॥ २१ ॥ अनंतं भास्करं विधात्सोमं

विद्याचुवासुकिम् ॥ तत्क्षंभमिपुत्रकुट्टकचतुर्धुविदुः ॥ २२ ॥ पद्मबृहस्पतिविद्यामहापद्मचर्मागवम् ॥ कुलिकः शंखपालश्चद्वैतौ तु श
नैश्वरः ॥ २३ ॥ पूर्वपादः शंखपालो द्वितीयः कुलिकस्य च ॥ नित्यं भागेयथोद्विष्टदिनरात्रितथैव च ॥ २४ ॥ शुक्रसोमौ च मध्याह्ने उदये तु क्ष
मासुतः ॥ शनिः प्रागष्टमे भागे दिवारात्रौ न्विहोच्यते ॥ २५ ॥ ग्रहाश्च भुजते च वैशेषं भागस्य लक्षणम् ॥ रविवारे स दुर्ज्ञेयो पादौ दश चतुर्दश ॥
॥ २६ ॥ अष्टद्वादशमे च द्वादश षष्ठकुजे तथा ॥ बुधस्य नवमे पादे राहो च दिवसस्य च ॥ २७ ॥ गुरोर्द्वितीयः षष्ठश्च षोडशस्य तु वर्जयेत् ॥ भास्कर
स्य दिने प्रोक्ते चतुर्थे दशमेष्टमे ॥ २८ ॥ शनैश्चरदिने पादं त्यजेच्चैव सुदारुणम् ॥ द्वितीयं द्वादशं चैव षोडशस्य तु वर्जयेत् ॥ २९ ॥ सुहूर्तं वाटि
कादूर्ध्वं वाटिकचतुर्थं भागं विंशतिश्च ॥ कुहू सुतं बुद्धं निमेषमेतत्कालस्य लक्षणम् ॥ ३० ॥ इति श्री भाविष्ये महापुराणे पंचमं कल्पपदं दशदृष्टक
दूतलक्षणं नाम चतुर्द्विंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ कश्यप उवाच ॥ सविषादं दृष्ट्योर्मध्ये मद्भूतं तु वै भवेत् ॥ न च किं त्सां बुधैः कार्या तं गतां युनिर्दि
शेत् ॥ १ ॥ प्रहरार्धं दिवारात्रौ वैकं भुजते वाहिः ॥ एकस्य च समानं च द्वितीयं षोडशं तथा ॥ २ ॥ नागोदये यमुद्दिश्य हतो विद्धा विदा
रितः ॥ कालदंष्ट्रं विजानीयात्कश्यपस्य वचो यथा ॥ ३ ॥ यन्मात्रं पततो विदुर्बालांशं सलिलोद्धृतम् ॥ तन्मात्रं स्रवते दंष्ट्रा विषं सप
स्य दारुणम् ॥ ४ ॥ नाडीशते तु संपूर्णे देहसंक्रमते विषम् ॥ यावत्संक्रामयेद्वाहुं कुंचितं वा प्रसारयेत् ॥ ५ ॥ अनेन क्षणमात्रेण वि
षं गच्छति मस्तके ॥ वेपते विषे वेगुशतोऽथ स हस्त्रशः ॥ ६ ॥ वर्धते रक्तमासाद्य ततो वातैः शिरसि यथा ॥ तैलं विदुर्जलं प्राप्य यथा वेगेन वर्धते
॥ ७ ॥ शिखंडी आश्रयं प्राप्य मारुतेन समीरितः ॥ ततः स्थानशतं प्राप्य त्वचास्थानं विचक्षितम् ॥ ८ ॥ त्वचा मुद्विगुणं विद्याच्छोणितेषु च तु
गुणम् ॥ पित्तं तु त्रिगुणं याति श्लेष्मं वै षोडशं भवेत् ॥ ९ ॥ वायुं त्रिंशद्गुणं चैव मज्जाषष्ठिगुणं तथा ॥ प्राणैश्चैकार्णवीभूते सर्वगात्राणि संधयेत् ॥ १० ॥
श्रोत्रे निरुध्यमानेन याति दंष्ट्रस्त्वसाध्यताम् ॥ ततोऽसौ प्रियतेजं तुर्निश्वासोच्छ्वसवर्जितः ॥ ११ ॥ निष्क्रान्तिं तु ततो जीविभूते पंचत्वमागते ॥
तानि भूतानि गच्छति यस्य स्य यथा तथा ॥ १२ ॥ पृथिव्या पस्तथा तेजो वायुराकाशमेव च ॥ इत्येषा मेव संयातः शरीरमभिधीयते ॥ १३ ॥

प्रथिवीधर्वीयातितोयंतेषुलीयते ॥ तेजोगच्छतिचादित्यमारुतोमारुतं व्रजेत् ॥ १४ ॥ आकाशं चैवमाकाशे सह ते नैव गच्छति ॥ स्व
 स्थानं ते प्रपद्यते परस्परनियोजिताः ॥ १५ ॥ नजीवेदागतः कश्चिद्विहजन्मनिमुत्रत ॥ विषार्तेन उपेक्षेत त्वरितं तु चिकित्सयेत् ॥ १६ ॥ एक
 मस्ति विषलोकं द्वितीयं चोपपद्यते ॥ यथानानाविधैश्चैव स्थानं वरतु तथैव च ॥ १७ ॥ प्रथमे विषवेगेतुरासहर्षोऽभिजायते ॥ द्वितीये विषवेगेतुस्त्वे
 दोगात्रेषु जायते ॥ १८ ॥ तृतीये विषवेगेतुः कृपागोत्रेषु जायते ॥ चतुर्थे विषवेगेतुः श्रोत्रांतरनिरोधकृत् ॥ १९ ॥ पंचमे विषवेगेतुः हिक्कागोत्रेषु जा
 यते ॥ षष्ठे च विषवेगेतुः प्राणभ्योऽपि प्रमुच्यते ॥ २० ॥ सप्तधतुवहाह्वते वै ते येन भाषिताः ॥ त्वचस्थाने विषे प्राप्ते तस्य रूपानि मे शृणु
 ॥ २१ ॥ अंगानि तिमिरायंते तपते च मुहुर्मुहुः ॥ एतानि यस्य चिह्नानि तस्य त्वचि गतं विषम् ॥ २१ ॥ तस्यागदं प्रवक्ष्यामि येन संपद्यते सुखम् ॥
 अर्कमूलमपामार्गप्रियं गुंतं गतं तथा ॥ २३ ॥ एतदालोद्भूतं व्यंततः संपद्यते सुखम् ॥ ततस्तस्मिन् कृते विप्रन निर्वते त चेद्विषम् ॥ २४ ॥ त्व
 चस्थानं ततो भित्त्वारक्तस्थानं प्रधावति ॥ विषे च रक्तं संप्राप्ते तस्य रूपानि मे शृणु ॥ २५ ॥ दृढ्यते मुह्यते चैव शीतलं बहु मन्यते ॥ एतानि यस्य
 रूपानि तस्य रक्तगतं विषम् ॥ २६ ॥ तत्रागदं प्रवक्ष्यामि येन संपद्यते सुखम् ॥ उद्गीरं चंदनं कुष्ठमुत्पलं तगरं तथा ॥ २७ ॥ महाकालस्य मूला
 निर्निंदुवारनगस्य च ॥ हिगुलं मरिचं चैव पूर्ववेगेतुदापयेत् ॥ २८ ॥ बृहती वृश्चिका कालि इंदुवारुणी मूलकम् ॥ सप्तगंधधृतं चैव द्वितीयैरिषिकी
 र्ति तम् ॥ २९ ॥ सिंदुवारं तथा हिंशुं तृतीये कारयेद्बुधः ॥ तस्य पानं च कुर्वीत अंजनं लेपनं तथा ॥ ३० ॥ एतेनैवोपचारेण ततः संपद्यते सुखम् ॥
 रक्तस्थानं ततो गत्वा पित्तस्थानं प्रधावति ॥ ३१ ॥ पित्तस्थानगते विप्रविषरूपानि मे शृणु ॥ उत्तिष्ठते निपतते दृढ्यते मुह्यते तथा ॥ ३२ ॥ गात्रतः
 पीतकः स्याद्द्विदंशः पश्यति पीतिकाः ॥ प्रबलचभवेन्मूर्च्छा न चात्मानं विजानते ॥ ३३ ॥ विषक्रियांतस्य कुर्याद्यथा संपद्यते सुखम् ॥ पित्तस्था
 नमतिक्रम्य श्लेष्मस्थानं च गच्छति ॥ ३४ ॥ पिप्पल्यायो मधुकं चैव मधुखंडं धृतं तथा ॥ मधुसारमलां बुज्जातिं शंकरवालुकाम् ॥ ३५ ॥ इंदुवा
 रुणि मूलं च गवां मूत्रेण पेयेत् ॥ नस्यंतस्य प्रशुंजीत पानमालेपनं जनम् ॥ ३६ ॥ एतेनैवोपचारेण ततः संपद्यते सुखम् ॥ श्लेष्मस्थानं ततः प्रा

तेतस्यरूपणिमेशृणु ॥ ३७ ॥ गात्राणि तस्य रुध्यन्ते निःश्वासश्च न जायते ॥ लालाचक्षुःस्रवते तस्य कंठोऽधुरुग्रायते ॥ ३८ ॥ एतानि यस्य रूपाणि तस्य श्लेष्मगतं विषम् ॥ तस्यागदं प्रवक्ष्यामि येन संपद्यते सुखम् ॥ ३९ ॥ त्रिकटुकोऽप्येवातर्कालोऽत्र च मधुसारकम् ॥ एतानि स मभागानि गामूत्रे णेपयेत् ॥ ४० ॥ तस्य पानं च कुर्वीत अजं न लेपनं तथा ॥ एतेनैवोपचारेण ततः संपद्यते सुखम् ॥ ४१ ॥ श्लेष्मस्थानमति क्रम्य वायुर्युस्थानं च गच्छति ॥ तत्र रूपणि वक्ष्यामि वायुस्थानगते विषे ॥ ४२ ॥ आध्माय ते च जठरं वांधवाश्च न पश्यति ॥ ईदं शं कुरु ते रूपं दृष्टिभंगश्च जायते ॥ एतानि यस्य रूपाणि तस्य वायुगतं विषम् ॥ ४३ ॥ तस्यागदं प्रवक्ष्यामि येन संपद्यते सुखम् ॥ शोणामूलं प्रियालं च रक्तं च जपिष्णलीं ॥ ४४ ॥ भाङ्गौ च पाणिप्य लोचं वेदवारु मधूकम् ॥ मधूकसारं सहसिंदुवारं हिं गुंचापिष्णु टिकां च कुर्यात् ॥ दद्याच्च तस्यां जनलेपनादिषोऽदः सर्पविषाणि हन्यात् ॥ ४५ ॥ अंजनं चैव न स्यं च क्षिप्रं दद्याद्विषान्विते ॥ वायुस्थानं ततो मुत्तवा मज्जास्थानं प्रधावति ॥ ४६ ॥ विषमज्जागते विप्रतस्य रूपाणि मेशृणु ॥ दृष्टिश्च हीयेत तस्य भृशं मंगानि मुंचति ॥ ४७ ॥ एतानि यस्य रूपाणि तस्य मज्जागतं विषम् ॥ तस्यागदं प्रवक्ष्यामि येन संपद्यते सुखम् ॥ ४८ ॥ घृतमधुशर्करान्वितमुशीरं च द्रवं तथा ॥ एतदालोऽब्जदातव्यं पानं न स्यं च सुव्रत ॥ ४९ ॥ ततः प्रणश्यते दुःखं ततः संपद्यते सुखम् ॥ अथ तस्मिन् कृते योगे विषं तस्य निवर्तते ॥ ५० ॥ मज्जास्थानं ततो गत्वा मर्मस्थानं प्रधावति ॥ विषेतु मर्मं संप्राप्ते शृणुरूपं यथा भवेत् ॥ ५१ ॥ निश्चेष्टः पतते भूमौ कर्णोभ्यां बाधिरा भवेत् ॥ वारिणा सिच्यमानस्य रोगमहर्षो न जायते ॥ ५२ ॥ दंडेन हन्यमानस्य दंडराजी न जायते ॥ शस्त्रेण च्छिद्यमानस्य रुधिरं न प्रवर्तते ॥ ५३ ॥ केऽग्रेषु लुच्यमानेषु नैव कशाग्रवेदते ॥ यस्य कर्णौ च पाश्चाच्च हस्तपादं च संधयः ॥ ५४ ॥ शिथिलानि भवंतीह सगता सुरिति श्रुतिः ॥ एतानि यस्य रूपाणि विपरितानि गौतम ॥ ५५ ॥ मृतं तु न विजानीयात्कश्यपस्य चो यथा ॥ वैद्यास्तस्य न पश्यंति ये भवति कुशिक्षिताः ॥ ५६ ॥ दृक्क्षणास्तु पश्यंति मन्त्रौषधिसमन्विताः ॥ तस्यागदं प्रवक्ष्यामि स्वयं रुद्रेण भाषितम् ॥ ५७ ॥ भयूरपि तं मज्जारपितं गन्धनोऽहिलम्लमेव च ॥ कुर्मंतं गरं कुष्ठं कासमदं त्वं च तथा ॥ ५८ ॥ उत्पलस्य चार्कजं कं पद्मस्य कुमुदस्य च ॥ एतानि स मभागानि गोमूत्रेण

तुपेयेत् ॥ ५९ ॥ एषोऽगदोयस्यहस्तेदृष्टेनम्रियतेसवै ॥ कालाहिनापिदृष्टेनक्षिप्रभवतिनिर्विषः ॥ ६० ॥ क्षिप्रमेवप्रदातव्यमृतसंजिविनौ
 षधम् ॥ अजनैवैनस्यचक्षिप्रदद्याद्विचक्षणः ॥ ६१ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणब्राह्मणैर्वर्णितपंचमीकल्पेधातुगतविषक्रियावर्णननामपंचत्रिं
 शोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ॥ गौतमउवाच ॥ कीदृशंसर्पदृष्टस्यसर्पिण्याःकीदृशंभवेत् ॥ कुमारदृष्टःकीदृक्स्यात्सूतिकादशितस्यच ॥ १ ॥ रूपं
 नपुंसकेनहव्यंतरेणचकीदृशम् ॥ एतदाल्याहिमेसर्वमेभिर्दृष्टस्यलक्षणम् ॥ २ ॥ कश्यपउवाच ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिनागानांरूपलक्षणम् ॥
 सर्पदृष्टस्यचतथासमासाद्विजगुव ॥ ३ ॥ अथसर्पेणदृष्टस्यऊर्ध्वदृष्टिःप्रजायते ॥ सर्पदृष्टस्यचतथाअधोदृष्टिःप्रजायते ॥ ४ ॥ कन्या
 दृष्टस्यवामास्याद्विद्विज्वरोत्तम ॥ कुमारेणापिदृष्टस्यदक्षिणाएवजायते ॥ ५ ॥ गर्भिण्यावाथदृष्टस्यतथास्वेदश्चजायते ॥ रोमांचं
 सूतिकायास्तुवपथुश्चापिजायते ॥ ६ ॥ नपुंसकेनदृष्टस्यअंगमर्दःप्रजायते ॥ पन्नगीप्रभवोरात्रौदिवासर्पाविषाधिकः ॥ ७ ॥ नपुंसकस्तुसं
 ध्यायांकश्यपेनतुभाषितम् ॥ अंधकारेतुदृष्टोयउदकेगहनेन ॥ ८ ॥ सुतंवाचेत्यमतंवायदिसर्पौनदृश्यते ॥ दृष्टरूपण्यजानन्वै
 कथंवेद्वचिकिस्तिनम् ॥ ९ ॥ चतुर्विधाइहप्रोक्ताःपन्नगास्तुमहात्मना ॥ दर्वीकरामंडलिनोराजिलाव्यंतरास्तथा ॥ १० ॥ दर्वीकरावात
 विषमंडलाःगैतिकाःस्मृताः ॥ शुष्मलाराजिलाज्ञेयाव्यंतराःसान्निपातिकाः ॥ ११ ॥ रक्तंपरीक्षयेदेषांसर्पाणांतुपृथक्पृथक् ॥ कृष्णंदर्वीक
 राणांतुजायेतनाल्पमुल्वणम् ॥ १२ ॥ रक्तंयनंचवहुशःशोणितंमंडलीकृतम् ॥ पिच्छिलंराजिलेस्वलंपतद्रच्यंतरकेतथा ॥ १३ ॥ सर्पास्तु
 चतुराज्ञेयाःपंचमोनोपलभ्यते ॥ ब्राह्मणःक्षत्रियैर्वैश्यःशूद्रश्चैवचतुर्थकः ॥ १४ ॥ ब्राह्मणेमधुरंदद्यात्तित्तंदद्यात्तथोत्तरे ॥ वैश्येकर्षफलेद
 द्याच्छूद्रेऽत्रैस्थूणमेवच ॥ १५ ॥ ब्राह्मणेनतुदृष्टस्यदाहोगात्रेषुजायते ॥ मूर्च्छाचप्रबलस्याह्रानात्मानमभिजानते ॥ १६ ॥ इयामवर्णमुल्ले
 चस्यान्यन्यास्तंभश्चजायते ॥ तस्यकुर्यात्प्रतिकारयेनसंपद्यतेसुखम् ॥ १७ ॥ अश्वगंधाप्यपामार्गसिंदुवारंसुरामयम् ॥ एतत्सर्पैःसमायुक्तंपाने
 नस्येचदापयेत् ॥ १८ ॥ एतैर्नवोपचारैणसुखीभवतिमानवः ॥ क्षत्रयेणतुदृष्टस्यकंपेगात्रेषुजायते ॥ १९ ॥ मूर्च्छामोहस्तथास्याह्रानात्मा

नमभिजानते ॥ जायतेवेदनातस्य ऊर्ध्वचैव निरक्षते ॥ २० ॥ तस्य कुर्यात्प्रतीकारयेन संपद्यते सुखम् ॥ अर्कमूलमपामार्गप्रियं गुमिन्द्रवारुणीम् ॥
 २१ ॥ एतत्सर्पसमायुक्तं पानं नस्य च दापयेत् ॥ एतेनैवोपचारेण सुखी भवति मानवः ॥ २२ ॥ वैश्येनापि हि दृष्टस्य शृणुरूपानि यानि तु ॥
 शुष्मप्रकोपोलालचनचोद्ग्रहति चेत्तनाम् ॥ २३ ॥ मूछां च प्रबलयास्य आत्मानं नाभिं नंदति ॥ तस्य कुर्यात्प्रतीकारयेन संपद्यते सुखम् ॥ २४ ॥
 अश्वगंधासगोमूत्राद्यहधूमसंयुगुलम् ॥ शिरीषार्कपलाशेनाथेताचगिरिकर्णिका ॥ २५ ॥ गोमूत्रेण समायुक्तं पानं नस्य च दापयेत् ॥ एष वैश्ये
 न दृष्टानामगदः परिकीर्तितः ॥ २६ ॥ शूद्रेणापि हि दृष्टस्य शृणुतत्त्वेन गौतम ॥ कुष्ठयते वेपते चैव ज्वरः शीतं च जायते ॥ २७ ॥ अंगानि बुलु
 चुलायते शूद्रदृष्टस्य लक्षणम् ॥ तत्रागदं प्रवक्ष्यामियेन संपद्यते सुखम् ॥ २८ ॥ पद्मं च लोध्रकं चैव शौद्रं पद्मास्य केसरम् ॥ मधुमधूकसारं च येतां च
 गिरिकर्णिकाम् ॥ २९ ॥ एतानि स मभागानि पेषयेच्छीतवारिणा ॥ पानले पांजनं नस्य सुखी भवति मानवः ॥ ३० ॥ पूर्वाणहं च ते विप्रमध्या
 हे क्षत्रियश्चेत् ॥ अपराणहं च वैश्यः शूद्रः संध्याचरो भवेत् ॥ ३१ ॥ आहारो वायुं पुष्पाणि ब्राह्मणानां विदुर्धृधाः ॥ मूषिकाक्षत्रियाणां च आहारो
 द्विजसत्तम ॥ ३२ ॥ वैश्यामंडूकभक्षश्च शूद्राः सर्वाग्निस्तथा ॥ अग्रतो दशते विप्रः क्षत्रियो दक्षिणेन तु ॥ ३३ ॥ वामपार्श्वे स दावैश्यः पश्चाद्
 शूद्रमादिशेत् ॥ मदकाले तु संप्राप्ते पीड्यमाना महाविषाः ॥ ३४ ॥ अवेलायां दशते वैश्वे मधुना तामुजंगाः ॥ पुष्पगंधाः स्मृता विप्राः क्षत्रियाश्च द
 नावहाः ॥ ३५ ॥ वैश्याश्च घृतगंधावै शूद्राः स्युर्मत्स्यगंधिनः ॥ वासंते पांश्वक्ष्यामि यथा वदतु पूर्वशः ॥ ३६ ॥ वार्पिकूपतडागेषु गिरिप्रसवणे
 बुच ॥ वसंति ब्राह्मणाः सर्पाग्रामद्वारे च तुषथे ॥ ३७ ॥ आरामेषु पवित्रेषु शुचिभ्या यतनेषु च ॥ क्षत्रियो वसते नित्यं तारेणेषु सरःसु च ॥ ३८ ॥
 इमं शाने भरमशालासु पल्लेषु तेषु च ॥ गोष्ठेषु पथिवृक्षेषु विप्रवैश्यवसंति च ॥ ३९ ॥ अविकेषु स्थानेषु निर्जनेषु वनेषु च ॥ शून्यागारे इम
 शाने च शूद्रा विप्रवसंति च ॥ ४० ॥ श्वेताश्च कपिलाश्चैव ये सर्पास्तन्व नलप्रभः ॥ मनस्विनः सान्त्विकाश्च ब्राह्मणास्ते बुधैः स्मृताः ॥ ४१ ॥ रक्त

१ प्रियं गुमत्तवारुणीम्-इ०पा० । २ क्लृप्यते-इ०पा० । ३ चिमिचिमिति-इ०पा० । ४ चांतरे-इ०पा० । ५ आहारं चात्र पुष्पाणि-इ०पा० ।
 ६ नदीहृदतडागेषु-इ०पा० । ७ विप्रो वै वसते नित्यं सदा ब्राह्मणसत्तम-इ०पा० । ८ विशुद्धायतनेषु च-इ०पा० ।

वर्णाः सुवर्णाभाः प्रवालमणिर्संनिभाः ॥ सूर्यप्रभास्तथाविप्रक्षत्रियास्तेभुजंगमाः ॥ ४२ ॥ नानाविचित्रराजीभिरतसीवर्णसन्निभाः ॥ बाण
 पुष्पसवर्णाभावैश्यास्तेवैभुजंगमाः ॥ ४३ ॥ काकोदरानिभाः केचिद्येचअंजनसन्निभाः ॥ काकवर्णाधूमवर्णस्तेशूद्राः परिकीर्तिताः ॥ ४४ ॥
 यस्यसर्पेणदृष्टस्यदंशमंगुष्ठमंतरम् ॥ बालदंष्ट्रविजानीयात्कश्यपस्यचोयथा ॥ ४५ ॥ यस्यसर्पेणदृष्टस्यदंशं गुलमंतरम् ॥ यौवन
 स्थेनदृष्टस्यएतद्भवतिलक्षणम् ॥ ४६ ॥ यस्यसर्पेणदृष्टस्यसार्धं गुलमंतरम् ॥ वृद्धदंष्ट्रविजानीयात्कश्यपस्यचोयथा ॥ ४७ ॥ अने
 तः प्रेक्षते पूर्ववामपार्श्वे तु वासुकिः ॥ तक्षकोदक्षिणेनेह कर्कोटः पृष्ठतस्तथा ॥ ४८ ॥ चलेतप्रमेतेपद्मोमहापद्मानिमज्जति ॥ विंशतिस्तृतेचैव
 शंखपालोमुहुर्मुहुः ॥ ४९ ॥ सर्वेषांकुरुतेरूपकुलिकः पन्नगोत्तमः ॥ अनंतस्यदिशापूर्वावासुकेस्तुहुताशनी ॥ ५० ॥ दक्षिणातक्षकस्यात्काक
 कर्कोटस्यतुनैर्ऋती ॥ पश्चिमापद्मनाभस्यमहापद्मस्यवायुजा ॥ ५१ ॥ उत्तराशंखपालस्यऐशानिकंवलस्यतु ॥ अनंतस्यभवेत्पद्मंवासुकेः
 स्यात्तथोत्पलम् ॥ ५२ ॥ स्वस्तिकंतक्षकस्यात्तं कर्कोटस्यतुपङ्कजम् ॥ पद्मस्यतुभवेत्पद्मंशूलं पद्मेतरस्यतु ॥ ५३ ॥ शंखपालेभवेच्छत्रं कुलिक
 स्यार्धचंद्रकम् ॥ अनंतकपिलौ विप्रौ क्षत्रियौ शंखवासुकी ॥ ५४ ॥ महापद्मस्तक्षकश्चैश्वर्यो विप्रप्रकीर्तितौ ॥ पद्मकर्कोटकौ शूद्रौ स दशैयौ
 मनीषिभिः ॥ ५५ ॥ अनंतकुलिकौ शुकौ वर्णते ब्रह्मसंभवौ ॥ वासुकिः शंखपालश्चरत्तौ ह्यग्निमुद्रवौ ॥ ५६ ॥ तक्षकश्चमहापद्मवत्पतौ बभू
 वतुः ॥ पद्मकर्कोटकौ विप्रसर्पाकृष्णौ बभूवतुः ॥ ५७ ॥ हंयानं वृषच्छत्रं राजानमथ पावकम् ॥ धरणिमुत्पाद्य धृतनेतां सिद्धिकरान्विदुः ॥
 ५८ ॥ पूर्णकुंभः पताका च कांचनं मणयस्तथा ॥ शिरीषमाणिकं कंठे जीवर्जवितिमुव्रत ॥ ५९ ॥ एतेषां दर्शनं श्रेष्ठं कन्याचैकप्रमूयिका ॥
 चतुःषष्टिः समाख्याता भोगिनो यैः तु पन्नगाः ॥ ६० ॥ अदृश्यास्तेषु षट्त्रिंशद्दृश्यास्त्रिंशन्महीचराः ॥ विंशच्चक्षुर्विषणुः प्रोक्ताः सप्तमं डालिनस्तथा ॥
 ६१ ॥ राजीवंतो दश प्रोक्तादव्यः षोडशपंचच ॥ दुंदुभोऽडुभश्चैव चैतं भश्चंद्रवाहनः ॥ ६२ ॥ नागपुष्पसवर्णख्यानिर्विषायेचपन्नगाः ॥

१ विमज्जंस्तिष्ठते-इ०पा० । २ त्रिरस्वकम्-इ०पा० । ३ नृपोत्तम-इ०पा० । ४ प्रायःपतौ-इ०पा० । ५ हयपालम्-इ०पा० । ६ शयनंमणिकं कंठे-
 इ० । शरसौमाणिकं कंठे-इ०च पा० । ७ मत्तपन्नगाः-इ०पा० । ८ अष्टत्रिंशन्महीचराः-इ०पा० । ९ मुकुलिनः-इ०पा० । १० क्षेत्रमक्षेत्रवाहनः-इ०पा० ।

ॐ नमः

1851

एवमेव तु संपूर्णांशतद्विनवतिस्मृतम् ॥ ३३ ॥ वराहकर्णगजिप्पलं च गार्धारिकां पिप्लवे व द ह ॥ मधूकसारं सहस्रं सिद्धु वारं हनु च ॥ पिप्पलाशु टिका च
कार्या ॥ ६४ ॥ सुमं तु रुवाच ॥ इत्युक्तवानपुरावीरगौतमस्य प्रजापतिः ॥ लक्षणं सर्वनागानां रूपवर्णौ विपंतथा ॥ ६५ ॥ तस्मात्संपूजयेन्नागा
न्मदाभक्त्या समन्वितः ॥ विशेषतस्तत्पंचम्यां पयसा पायसेन च ॥ ६६ ॥ श्रावणे मासि पंचम्यां शुक्लपक्षे न राधिप ॥ द्वारस्याभयतोलैव्यगो
मयेन विषो लब्धः ॥ ६७ ॥ पूजयेद्विधिवद्धारदधिद्वैक्षतैः कुशैः ॥ गंधपुष्पोंपहारैश्च ब्राह्मणानां च तर्पणैः ॥ ६८ ॥ येन स्वर्णां प्रजयंतो ह न ना
न्भक्तिपुरःसराः ॥ न ते पांसर्पे तो वीरभयं भवति कर्हि चित् ॥ ६९ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्रह्मपर्वणि पंचमी कल्पे श्रावणिक नग पंचम क्रितव
र्णनं नाम षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ सुमं तु रुवाच ॥ तथा भाद्रपदे मासि पंचम्यां श्रद्धया न्वितः ॥ अथालेखनरोना गां न्कुण्डवर्णा दिवर्णकैः ॥ १ ॥
पूजयेद्गंधपुष्पैश्च सर्पिः पायसगुलैः ॥ तस्य तुष्टिं समायाति पद्मगास्तक्षकादयः ॥ २ ॥ आसप्तमात्कुलतत्स्य न भयं न गतो भवेत् ॥ तस्मात्सर्वे प्र
यत्नेन गान्त्संपूजयेद्बुधः ॥ ३ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्रह्मपर्वणि पंचमी कल्पे भाद्रपदिक नग पंचम क्रितवर्णनं नाम सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥
सुमं तु रुवाच ॥ तथा चाक्षुजे मासि पंचम्यां कुरु नंदन ॥ कृत्वा कुशमया न्नागान् गंधांबुः संप्रजयेत् ॥ १ ॥ घृतोदकाभ्यां पयसा स्नापयित्वा
विंशं पते ॥ गोधूमैः पयसा स्विन्नैर्भक्ष्यैश्च विधिवन्नागाभ्युचिर्भक्त्या समन्वितः ॥ पूजयेत्कुशग्राहूलतस्य शेषा
दयो नृप ॥ ३ ॥ नागाः प्रीता भवंतीह शांतिमाप्नोति वा विभो ॥ स शांतिलोकमासाद्य मोदते शाश्वतीः समाः ॥ ४ ॥ इत्येतत्कार्थं तं वीर
पंचमी कल्पमुत्तमम् ॥ यत्रायमुच्यते मंत्रः सर्वे संपन्नैर्निषेधकः ॥ ५ ॥ अँ कुरु कुल्ले फट् स्याहा ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे शतसहस्रार्धमंहि
तायां ब्रह्मपर्वणि पंचमी कल्पसमाप्ति कथनं नामाष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ६४ ॥ सुमं तु रुवाच ॥ षष्ठ्यां फलाशनो राजनिवेशे षात्कार्ति केनृप
राज्यच्युते विंशे षेण स्वराज्यं लभतेऽचिरात् ॥ १ ॥ षष्ठीतिथिर्महाराज सर्वेदासर्वकामदा ॥ उपोष्या तु प्रयत्नेन सर्वकालजयार्थिना ॥ २ ॥
कार्ति के यस्य दयिता एष षष्ठीमहातिथिः ॥ देवसेनाधिपत्यं हि प्रातस्तस्यां महात्मना ॥ ३ ॥ अस्यां हि श्रेयसाशुक्तो यस्मात्संकंदो भवाग्रणीः ॥

१ कृष्णपक्षे इयमासंगिकः-इ०पा० । २ इन्द्राण्या सह पूजयेत्-इ०पा० । ३ विप्र-इ०पा० ।

तस्मात्पष्ठ्यांनक्तभोजीप्राप्नुयादीप्तिस्तंसदा ॥ ४ ॥ इत्वार्यकार्तिकेयायास्थित्वावैदक्षिणामुखः ॥ दध्नाघृतोदकैःपुष्पैर्मन्त्रेणनेनसुव्रत
 ॥ ५ ॥ सप्तर्षिदारजःस्कंदःस्वाहापतिसमुद्रवः ॥ रुद्रार्यमाग्निजविभोगंगार्भनमोऽस्तुते ॥ ६ ॥ ग्रीयतादिवसेनानीःसंपादयतुहृद्गत
 म् ॥ इत्वाविप्रायथात्मान्नयन्त्रयान्यदपिविद्यते ॥ ७ ॥ पश्चादुक्तेत्वसौरात्रौभूमिं कृत्वातुभाजनम् ॥ एवंपष्ठ्यांव्रतस्नेहात्प्रोक्तैस्फेदनेनय
 त्ततः ॥ ८ ॥ तन्निबोधमहाराजप्रोच्यमानस्यमेऽखिलम् ॥ पष्ठ्यायस्तुफलाहारोक्तहारोभविष्यति ॥ ९ ॥ शुक्लांकृष्णांसुनियतो
 ब्रह्मचारीसमाहितः ॥ तस्यसिद्धिर्धृतिर्तुष्टिराज्यमायुर्निरामयम् ॥ १० ॥ पारत्रिकचैहिकंचदद्यात्स्कंदो न संशयः ॥ योहिनक्तोप
 वासःस्यात्सनक्तैनव्रतीभवेत् ॥ ११ ॥ इहवासुत्रसोत्यन्तलभतेख्यातिमुत्तमाम् ॥ स्वर्गचनित्यंतवासोलभ्यतेनात्रसंशयः ॥ १२ ॥ इहचा
 गत्यकालंतियथोक्तफलभारभवेत् ॥ देवानामपिबन्धोऽसौराज्ञाराजाभविष्यति ॥ १३ ॥ यश्चापिशृणुयात्कल्पपष्ठ्याःकुरुकुलोद्ग्रह ॥
 तस्यसिद्धिस्तथातुष्टिर्धृतिःस्यात्ख्यातिसंभवा ॥ १४ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेब्राह्मणपर्वणिपष्ठ्याकल्पेएकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥
 ज्ञातानीकउवाच ॥ अहोव्रतंमहत्कष्टंसंशयोहृदि वर्तते ॥ कार्तिकेयस्यमाहात्म्यंश्रुत्वाजन्मतथाद्रिज ॥ १ ॥ अनेकजनितस्येहकार्ति
 केयस्यसुव्रत ॥ माहात्म्यंसुमहद्विप्रकथमेतद्विभाव्यते ॥ २ ॥ जातिःश्रेष्ठाभवेद्वरिउतकर्मभवेद्वरम् ॥ संशयस्तुमहानत्रदृष्ट्वैभक्ति
 कासुतम् ॥ ३ ॥ एतद्वद्विनिश्चित्यनयथासंशयोभवेत् ॥ जन्मतःकर्मणश्चैवयजायस्तद्वीहिमे ॥ ४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ इममर्थे
 पुरापृष्टोब्रह्माशिव्यैर्मनीषिभिः ॥ यदुक्तेनेतर्पांचततेवच्चिनिबोधमे ॥ ५ ॥ सुरश्रेष्ठसुखासीनमभिमन्यमहर्षयः ॥ प्रणम्यचमहाबाहो
 विश्वामित्रस्यविप्रताम् ॥ ६ ॥ दृष्ट्वाविस्मयमागत्यकौतूहलसमन्विताः ॥ भक्तिश्रद्धांपुरोधायप्रणम्यानतंकधराः ॥ ७ ॥ ऋषयऊचुः
 ॥ भोब्रह्मन्नादिकल्पोहब्राह्मण्यं ब्रूहि किं भवेत् ॥ जात्यध्ययने देहात्मसंस्काराचारकर्मणाम् ॥ ८ ॥ बाह्याभ्यंतरसामान्यविशेषयादिकृ
 त्रिमाः ॥ मनोवाक्कर्मद्वारिरजातिद्रव्यगुणात्मकाः ॥ ९ ॥ संत्यव्यक्ताःप्रसिद्धायेजातिभेदविधायिनः ॥ वस्तुभूताःपरोक्षैर्वा

प्रमाणैर्न निश्चिताः ॥ १० ॥ अव्यक्तागमसिद्धश्चेज्जातिभेदविधिर्नृणाम् ॥ विकल्पोऽयं न पुष्पातिभवतः शुमुषीबलम् ॥ ११ ॥ ब्रह्मो
वाच ॥ एवमेतन्नसंदेहायथायूयवंदंतिह ॥ शृणुष्वंयोगिनोवाक्यसतर्काश्लेष्यश्रेयसे ॥ १२ ॥ योगेश्वर उवाच ॥ प्रमाणेहि त्रासिद्धे तु भि
न्नार्थविषयेयतः ॥ स्पष्टयोग्यार्थविषयप्रत्यक्षतावदक्षते ॥ १३ ॥ सामान्यार्ताद्वियग्राहसिद्धांतोऽप्युपगम्यते ॥ स एव भगवन् के प्रमाण
मिति चेन्न तत् ॥ १४ ॥ यस्माद्विविधमेतत्तत्संकटं भद्रवर्तते ॥ वेदस्य पौरुषेयत्वं नित्यजातिसमर्थकम् ॥ १५ ॥ कार्याविशेषो
षवेदोक्तानुक्तमकृतं वचः ॥ ताल्वादिकरणानां च व्यापारानंतरं श्रुतेः ॥ १६ ॥ व्यापारतत्परतस्तत्स्य ग्रागभावविशेषतः ॥ तद्भावात्तु
विधायित्वमन्वव्यतिरेकतः ॥ १७ ॥ तस्माद्भूमाग्निवद्वार्थफलभावोऽवतिष्ठते ॥ न च व्यापारवचसोऽन्यथानुपपत्तिः ॥ १८ ॥ पुरु
षानुगताजातिब्राह्मणत्वादिकास्ति चेत् ॥ द्विवर्णजातिभेदेन प्रत्यक्षापार्थोपलक्षणात् ॥ १९ ॥ गोवर्गमध्यं च गतो यथाश्चोनिर्धायतेज्ञैः सु
विचक्षणत्वात् ॥ मनुष्यभावाद्विशिष्यमाणस्तद्द्विजः शूद्रगणान्नभिन्नः ॥ २० ॥ मनुष्यजातेन पराविशेषोयः कल्प्यते सर्वे नरानुयायी ॥
संस्कारयुक्ताहिक्रियाविशिष्टाद्विजमनश्शूद्रविवेकहेतुः ॥ २१ ॥ जवोपि ब्राह्मणः प्रोक्तोऽयं तत्त्वज्ञमानवैः ॥ प्रप्रष्टु ब्राह्मणत्वास्ते जायते वि
प्रसंगतः ॥ २२ ॥ जराजन्मांतरं केशदुष्टग्राहकुलकुलम् ॥ नरतिर्यगसच्छूद्रयोनिदुःखोर्मिसंकटम् ॥ २३ ॥ दौःस्थित्यरोगशोकातिज
नवर्तसमान्वितम् ॥ श्वानशूकरचांडालकृमिकूर्मादिकायतम् ॥ २४ ॥ संसारसागरंधारं मग्नः परिपरिप्लवन् ॥ धूरिपापभराक्रांतः स जीवो
ब्राह्मणः कथम् ॥ २५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ सतव्याधकथाविप्रामनुनापरिर्कीर्तिता ॥ तानि शम्ययदुःश्रेष्ठनिर्त्यंजातिपदंत्यजेत् ॥ २६ ॥ सतव्याधा
दशार्णयामृगाः कालं जरे गिरौ ॥ चक्रवाकाः सरिद्धिपेहंसाः सरसिमानसे ॥ २७ ॥ तेऽपि जाताः कुरुक्षेत्रे ब्राह्मणवेदपागाः ॥ प्रस्थिता दीर्घमध्वानयू
यं किमवसीदथ ॥ २८ ॥ तस्मान्न जीवेद्ब्राह्मण्ययास्यामो हिकथंचन ॥ २९ ॥ शस्त्रादिमद्गर्गजं जातिमुक्तोगजाश्च गोपूखरादिकानाम् ॥
ज्ञात्वा कृतोद्भिगजवर्णधर्मैर्भेदः स्फुटलक्षणतोऽयमद्रत् ॥ ३० ॥ तदुत्तरात्रैव विकर्तनीया ब्राह्मण्यजातिर्नृषु नास्ति काचित् ॥ नित्याकृ

तिर्नानुपभेदरूपायथाहिभेदः परमोत्रसिद्ध्येत् ॥ ३१ ॥ सिताद्यसाधारणतुल्यरूपाः सनातनगणेषु न वर्णभेदः ॥ ब्राह्मण्यमधुवामिदं किल कृत्रिम-
त्वादकृत्रिमं भवति सामयिकत्वयोगात् ॥ ३२ ॥ सांकेतिकं सुकृतं तलेशविशेषलब्धं वाणिज्यभेषजकृतामिव जातिभेदाः ॥ किं ब्राह्मणये-
सुकृतं तज्जतिं किं क्षत्रियालोकमपालयंतः ॥ ३३ ॥ स्वधर्महीनाहितैर्वैश्यैः शूद्राः स्वमुख्यक्रियया विहीनाः ॥ तस्मान्न गोश्ववत्कश्चि-
ज्जातिभेदोऽस्ति देहिनाम् ॥ कार्यशक्तिनिमित्तस्तु संकेतः कृत्रिमो भवेत् ॥ ३४ ॥ एवं प्रमाणैः प्रतिषिध्यमानां सांकेतिकीयातिनरो व्यवस्थाम् ॥
स्वकीयसिद्धां स्वमतेर्निषिद्धान् बुध्यते मूढमनावराकः ॥ ३५ ॥ गोमहिष्यजवाज्युह्वानेयाविगजाधिपाः ॥ प्रेष्यवाधुषिकालकर-
णोद्यतमानसाः ॥ ३६ ॥ वैणिक्कारुक्रियाविष्टादिव्यास्तेऽपि च ये द्विजाः ॥ विनष्टास्ते तु विज्ञेयाः क्रव्यादाश्च कुशीलवाः ॥ ३७ ॥ पलां-
दुलशुनादाश्च मयोद्गीक्षीरपायिनः ॥ मांससर्वसक्षीरक्रयविक्रयकारिणः ॥ ३८ ॥ पुनर्भूषलं विद्याचांडालस्त्रीनिषेविणः ॥ शूद्रान्नरसपुष्टांगाः
प्रेतवस्त्रान्नभोजनाः ॥ ३९ ॥ मृतसूतकलञ्चान्नपानाद्यभ्यवहारिणः ॥ ब्रह्मदेवपितृभूतमनुष्येषु बहिष्कृताः ॥ ४० ॥ मात्सर्यमदविद्वेषतृष्णा-
कामतमो मयाः ॥ हीनाचारो हि यैकेचिदपरे पिशुनाद्विजाः ॥ ४१ ॥ प्रकारैर्वहुभिः सर्वे ते प्रणश्यंति नान्यथा ॥ एवं शास्त्रोदितन्यायमार्गप्रष्टा-
स्तु ये नराः ॥ ४२ ॥ विशिष्टगोत्रसंस्कारकलापसकलात्मकाः ॥ वेदानध्यापयंतोऽपि तेऽधीयानाः श्रुतिक्रमात् ॥ ४३ ॥ ब्राह्मणत्वाद्ब्रह्मी-
यंते दुराचारविधायिनः ॥ तस्मान्न जातिरेकत्रभूतात्मास्तपायिनी ॥ ४४ ॥ नाशीत्वादत्र च श्लोकान्मानवाः समधीयते ॥ सद्यः पतति मांसिनला-
क्षयालवणेन च ॥ ४५ ॥ न्येहेण शूद्रो भवति ब्राह्मणः क्षीरविक्रयी ॥ गोरक्षकाणिजिकास्तथाकारु कुशीलवान् ॥ ४६ ॥ प्रेष्यान्वधुषिकांश्चैव
शूद्रांस्तान्मनुब्रवीत् ॥ शूद्रो ब्राह्मणतामेति ब्राह्मणश्चैति शूद्रताम् ॥ ४७ ॥ क्षत्रियो याति विप्रं सर्वविद्याद्वैश्यं तथैव च ॥ ४८ ॥ इति श्रीभ-
विष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि षष्ठीकले पार्तिकांतिके यवने चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ वेदाध्ययनमप्येतद्ब्राह्मण्यं प्रतिपद्यते ॥ वि-
प्रवद्वैश्यराजन्यौरक्षसारावणादयः ॥ १ ॥ श्वादचां डालदासाश्च लुब्धकाभीरधीवराः ॥ येन्येऽपि वृषलाः केचिन्तेपिवेदानधीयते ॥ २ ॥ शू-

द्रोदेशांतरंगत्वाब्राह्मण्यक्षत्रियश्रितः ॥ व्यापाराकारभाषाद्यैर्विप्रतुल्यैः प्रकल्पितैः ॥ ३ ॥ वेदानधीत्यवेदोवावेदोवापियथाक्रमम् ॥ प्रोद्ग्रहं
 तिशुभांकन्यां शुद्धब्राह्मणजनराः ॥ ४ ॥ अथवाधीत्यवेदास्तुक्षेत्रवैश्यैस्तुवनराः ॥ गौडपूर्वाकृतामेतजुजातिं वादक्षिणान्यजाम् ॥ ५ ॥
 अपरिज्ञातशूद्रत्वाद्ब्राह्मण्ययातिकामतः ॥ तस्मान्नज्ञायते भेदे विद्वद्वाध्यायिक्रियाकृतः ॥ ६ ॥ शास्त्रकारैस्तथाचोक्तन्यायमार्गानुसारिभिः ॥
 तेसाधुमतमाकर्ण्य संतः सति विमत्सराः ॥ ७ ॥ आचारहीनान्प्रुनतिवेदोदय्यधीताः सहषड्विगैः ॥ शिल्पादिबेदाध्ययनं द्विजानां वृत्तं स्मृतं
 ब्राह्मणलक्षणं तु ॥ ८ ॥ अधीत्य चतुर्गवेदान्यादिवृत्तेन तिष्ठति ॥ न तेन क्रियते कार्यं तन्नास्ति रत्नेनैव षडङ्कः ॥ ९ ॥ शिखाप्रणवसंस्कारसंघे
 पासनमेखलाः ॥ दंडाजिनपवित्राद्याः शूद्रेष्वपि निःकुशाः ॥ १० ॥ प्रसंगोपि हि शूद्राणां न शक्यो विनिवारितुम् ॥ देवोत्तमत्रयेणापि निवर्त
 तेनराः स्वयम् ॥ ११ ॥ तस्मान्नैतेऽपि लक्ष्यं ते विलक्षणतया नृणाम् ॥ यज्ञोपवीतसंस्कारमेखलाचूलिकादयः ॥ १२ ॥ अभिचारिकमंत्राद्यै
 दुर्लभत्वादिभाषणैः ॥ ब्राह्मणस्यैव शक्तिश्चेत्केनास्य विनिहन्यते ॥ १३ ॥ तपःसत्यादिमाहात्म्यादेव तासमयस्मृतिः ॥ मंत्रशक्तिर्नृणा
 मेषां सर्वेषामपि विद्यते ॥ १४ ॥ वंचनं दुर्वचस्यापि क्रियते सर्वमानवैः ॥ शूद्रब्राह्मणयोस्तस्मान्नास्ति भेदः कथंचन ॥ १५ ॥ शापाशुग्रहका
 रित्वं शक्तिभेदो न विद्यते ॥ चौरचाटादिराजान्यदुर्जनाभिहते नृणाम् ॥ १६ ॥ आत्मदुःखोदयापायं स्वेषु जंतुषु रक्षणम् ॥ कतुन प्रभवः
 शूद्रो ब्राह्मणस्तद्वदेव हि ॥ १७ ॥ माभूद्युगेकलो वेतदेशे चार्क्यं कृद्भिजे ॥ स्यादप्यदेशकालादौ द्विजानामतिशायिनाम् ॥ १८ ॥ शापाशुग्रह
 सामर्थ्यमन्यद्वाध्यात्मगोचरम् ॥ ब्रह्मसाधनमेतद्विलिङ्गं केचित्प्रचक्षते ॥ १९ ॥ संसारोक्तचेतस्का मोहांधतमसावृताः ॥ पतंत्युन्मार्गगतै
 शुप्रत्ययि शलभा यथा ॥ २० ॥ जातिधर्मः स्वयं किंचिद्विशेषः श्रुतिसंगमात् ॥ असिद्धः शूद्रजतीनां प्राप्तिश्छाविप्रजातिषु ॥ २१ ॥ संस्का
 रयोगीनां ध्योवासाग्रप्रभवोऽथवा ॥ शूद्रेभ्योऽतिशयंधत्तेयः साधारणतागुणः ॥ २२ ॥ विप्राणां पंचधाभिन्नः करुणनीयः संपंडितैः ॥ न
 जातिजस्त्रयीजोवाविशेषोऽपि यत्किं बाधकात् ॥ क्रमाक्रमक्रियाः संति न सनातनवस्तुनः ॥ २३ ॥ नित्यो न हेतुर्विगतक्रियत्वाद्धेतुर्भवेद्देवविशे

१ उद्वहन्ति द्विजस्त्रियः-इ० पा० । २ न तैः क्रिया सतां कार्यं वैश्यस्ते ब्राह्मणा मताः-इ० पा० । ३ विचक्षणतया-इ० पा० । ४ केनात्यस्य विहन्यते-इ० पा० ।

षतःसः ॥ सतत्समस्तत्प्रतिसन्निधानात्कालात्ययेक्षित्वमयुक्तमेव ॥ २४ ॥ स्वातःशरीरवृत्तिस्थःश्रुतियोगादुदेतियः ॥ सोनन्यवेदवि
 ज्ञातस्वभावोन्यैर्नगम्यते ॥ २५ ॥ विशिष्टधीतिधर्मत्वेकृत्रिमाब्रह्मसंगतिः ॥ यस्यास्त्यतिशयस्तस्यनान्योनश्रयतेयदि ॥ २६ ॥ दृश्य
 स्वभावंकिमभीष्टमेतद्ब्रह्मण्यमाहोस्विददृष्टरूपम् ॥ सर्वैःश्रुतयेतिहिदृश्यरूपंततोन्मथावद्भूतिरेवस्यत् ॥ २७ ॥ सामथ्र्यभावापरमं
 विशेषभूदेवगात्रस्थमभूमिदेवाः ॥ स्मरतितेनात्मनिपुण्यपापंयथातथेतदयुक्तमुक्तम् ॥ २८ ॥ सामथ्र्यनुष्ठानगुणैःसमग्राःशूद्रायतःसंतिस
 माद्विजानाम् ॥ तस्माद्विशेषोद्विजशूद्रनामोर्नाध्यात्मिकोवाह्यानिमित्तकोवा ॥ २९ ॥ संस्कारतःसोऽतिशयोदिस्यात्सर्वस्यपुंसोस्त्यति
 संस्कृतस्य ॥ यःसंस्कृतोविप्रगणप्रधानोव्यासादिकस्तेननतस्यसाम्यम् ॥ ३० ॥ हेतुत्वंदत्तेनैषांजात्यादीनामसंभवात् ॥ जातेरकृतकत्वा
 चअधीतेनविशेषतः ॥ ३१ ॥ संस्कारातिशयाभावादंतरस्यागतेपरैः ॥ भौतिकत्वाच्छरीरस्यसमस्तानामसंहतैः ॥ ३२ ॥ किंचान्यनास्तिक
 म्लेच्छयवनादिजनेष्वलम् ॥ वेदादितबहिर्दुष्टचरितेषुदुरात्मसु ॥ ३३ ॥ धर्मादतिशयोददृष्टःक्रूरसाहसिकादिषु ॥ तस्माद्विप्रेषुजात्यादिसामग्रीप्र
 भवोनसः ॥ ३४ ॥ तस्मान्नचविभेदोस्तिनबहिर्नतरात्मनि ॥ नसुखादौनचैर्ध्यानज्ञायांनाभयेऽपि ॥ ३५ ॥ नवीनैनाकृतौनाक्षेनव्या
 पारेनचायुषि ॥ नांगेषुष्टेनदोर्बल्येनस्थैर्यैनापिचापले ॥ ३६ ॥ नप्रज्ञायांनवैराग्येनधर्मेनपराक्रमे ॥ नात्रिवर्गेनैपुण्येनरूपादौनभैषजे
 ॥ ३७ ॥ नस्त्रीगर्भेनगमनेनदेहमलसंप्लवे ॥ नास्थिरध्वेनचस्मिन्नप्रमाणेनलोमसु ॥ ३८ ॥ शूद्रब्राह्मणयोर्भेदोऽमृग्यमाणोऽपियत्नतः ॥
 नेक्ष्यतेसर्वधर्मेषुसंहतौस्त्रिदशैरपि ॥ ३९ ॥ उक्तमात्राविंसंभूतिर्विचारक्रमकारिभिः ॥ वृद्धद्वंद्वदशैरप्रधृष्यमिदं वचः ॥ ४० ॥ नब्राह्म
 णाश्चंद्रमरीचिशुभ्रानक्षत्रियाःकिंशुकपुष्पवर्णाः ॥ नचैहवैदश्याहारितालतुल्याःशूद्रानचांगारसमानवर्णाः ॥ ४१ ॥ पादप्रचारैस्तनुवर्णकैशैः
 सुखेनदुःखेनचशोणितेन ॥ त्वंज्ञांसमेदोःस्थिरसैःसमानाश्चतुःप्रभेदाहिकथंभवन्ति ॥ ४२ ॥ वर्णप्रमाणाकृतिगर्भवासवाग्बुद्धिकर्मद्रियजीविते
 शु ॥ बलत्रिवर्गामयभेषजेषुनविद्यतेजातिकृतोविशेषः ॥ ४३ ॥ सएकएवात्रपतिःप्रजानांकथंयुनजतिःकृतःप्रभेदः ॥ प्रमाणदृष्टान्तनयप्रवादैः

१ भाव्यम्-इ०पा० । २ विद्यते-इ-पा० । ३ अपि-इ०पा । ४ योऽस्मात्-इ०पा० । ५ त्वङ्मांसंकेशास्थिरसैः-इ०पा० ।

परीक्षमाणो विघटत्वमेति ॥ ४४ ॥ चत्वार एकस्य पितुः सुताश्चेतुषां सुतानां खलु जातिरिका ॥ एवं प्रजानां हि पितृकृपापेक्षभावात्प्रजजातिभेदः ॥ ४५ ॥ फलान्यथोदुम्बरवृक्षजातेर्यथा प्रमथ्यांत भवानियानि ॥ वर्णकृतिस्पर्शरसैः समानितैकतो जातिरतिप्रचिन्त्या ॥ ४६ ॥ यैकोऽंशि काः काश्यपगौतमाश्च कौटिल्यमांडव्यवसिष्ठगोत्राः ॥ आत्रेयकौत्सांगिरसाः सगरगामौद्गल्यकत्यायनभर्गवाश्च ॥ ४७ ॥ गोत्राणि नानाविधजा तयश्च भ्रातृषुषामैथुनपुत्रभावाः ॥ वैवाहिककर्मनवर्णभेदाः सर्वाणि शिलयानि भवंति तेषाम् ॥ ४८ ॥ यैचान्यपेडिताः प्राहुर्देहब्राह्मणतानराः ॥ तेषां दुर्दृष्टिर्मिरपनीयानुकंप्य च ॥ ४९ ॥ न्यायाञ्जनौषधौर्द्व्यैः परिणाममुखावहैः ॥ उपनीतैः प्रयत्नेन स्वदाष्टसंविद्वहैः ॥ ५० ॥ मूर्तिमत्त्वाच्च नाशित्वं नाशित्वा च्छेषभूतवत् ॥ देहाधारनिविष्टानां ब्राह्मण्यं न प्रकल्प्यते ॥ ५१ ॥ एकैको वयवस्तेषां न ब्राह्मण्यं समश्नुते ॥ न चानेकममूहेऽपि सर्वथा तिप्रसंगतः ॥ ५२ ॥ पृथिव्युदकवाय्वग्निपरिणामाविशेषतः ॥ देहतः सर्वभूतानां ब्राह्मणत्वप्रसंगतः ॥ ५३ ॥ देहस्य ब्राह्मणत्वं यैतत्त्वज्ञैः प्रकल्प्यते ॥ संस्कृतृणां शरीरस्य तेषां न ब्रह्मता भवेत् ॥ ५४ ॥ मृग्यमाणे प्रयत्नेन देहेतन्नोपलभ्यते ॥ तस्माद्देहब्राह्मण्यं नापि देहात्मकं भवेत् ॥ ५५ ॥ वर्णा पसदचाडालश्चादादीनां प्रसज्यते ॥ यदि देहस्य विप्रत्वं भवद्भिरुपगम्यते ॥ ५६ ॥ देहशक्तिगुणैः क्षीणैः कायभस्मादिरूपवत् ॥ तस्माद्देहात्मकेन तद्ब्राह्मण्यं नापि कर्मजम् ॥ ५७ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे ब्राह्मपर्वणि षष्ठीकलेषु ब्राह्मण्यविवेकवर्णनं नामैकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥

अत्र चेह च हितमर्थं न पश्यन्ति ॥ ४ ॥ ज्ञात्वा भवपरिवर्तजातीनां कोऽतिशतसहस्रेषु ॥ हीनोत्तममर्थत्वं को जातिमदंबुधः कुर्यात् ॥ ५ ॥ नै

१ यैचार्थम्-इ०पा० ॥ २ वेदाहारविनष्टानाम्-इ०पा० ॥ ३ समस्तोऽपि हि देहोऽयं सर्वव्यातिप्रसङ्गतः-इ०पा० ॥ ४ वर्णापसदचाण्डालनिषादानां

प्रसज्यते-इ०पा० ॥

काञ्चातिविशेषानिन्द्रियनिवृत्तिपूर्वकान्सर्वान् ॥ कर्मवशाद्ब्रह्मचर्यत्रकस्यैकाशाश्वतीजातिः ॥ ६ ॥ विद्वत्सदसियोप्याहसंस्काराद्ब्राह्मणो
 भवन् ॥ नार्यज्ञैःसनिराकार्योवाक्यैरन्यायानुसारिभिः ॥ ७ ॥ गर्भधानं पुंसवनंसीमंतोन्नयनंतथा ॥ जातकर्मनामकर्मतथाव्रज्राशनंबवै
 ॥ ८ ॥ चूडोपयनंचास्यव्रतादेशस्तथैवच ॥ समावर्तनमप्यन्यत्पाणिग्रहणमेवच ॥ ९ ॥ इत्येवमादिसंस्कारविधानैर्येति संस्कृताः ॥
 तएवब्राह्मणयेषानैरतैर्येणकामनाः ॥ १० ॥ यस्माद्ब्रह्मणजातब्राह्मणैःकृतसंस्कृतैः ॥ नायुःशक्तिर्हि कांत्यादिविशेषोविद्यतेस्फुटः ॥ ११ ॥
 तौवाब्राह्मणगात्रोत्थौसंस्कृतासंस्कृतौनरौ ॥ इष्टानिष्टास्यनासिभ्यांनभिद्यतेपरस्परम् ॥ १२ ॥ ज्ञानाध्ययनमामांसांनियमैर्द्रियनिग्रहैः ॥
 विनासंस्कारयोगेऽपिपुंसःशूद्राव्रजभिन्नता ॥ १३ ॥ संस्कारःक्रियमाणश्चनशूद्रचप्रवर्तते ॥ संस्कृतांगश्चपापेभ्योनपश्यतिनिवर्तते ॥ १४ ॥
 विलासिनिभुजंगादिजनवन्मदविह्वलाः ॥ व्यामुह्यतिसदाचाराद्ब्राह्मणत्वात्पततिच ॥ १५ ॥ संस्कृतोऽपिदुराचारोनरंकंयतिमानवः ॥
 निःसंस्कारःसदाचारोभवेद्विप्रेतेमःसदा ॥ १६ ॥ मंत्रपूतात्मसंस्कारयुक्तोपिपुवतेनतु ॥ ब्राह्मण्यादविकल्पं संपश्चादुश्चरितोनरः ॥ १७ ॥
 सामर्थ्यात्पतनंतस्माद्ब्राह्मण्यान्मुच्यतेध्रुवम् ॥ दुरनुष्ठानसक्तानांपुसांपुरुषपुंगवैः ॥ १८ ॥ किञ्चचिद्ब्रह्मैवैतत्किंवास्पर्धवैविदित्ययम् ॥
 तुल्यमुत्सहसेकतुमप्यदृष्टंतदावद ॥ १९ ॥ आचारमनुतिष्ठंतोव्यासादिमुनिसत्तमाः ॥ गर्भधानादिसंस्कारकलापरहिताःस्फुटम् ॥ २० ॥
 विप्रोत्तमाःश्रियंग्रामाःसर्वलोकनमस्कृताः ॥ बहवःकथ्यमानायेकतितित्तान्निबोधत ॥ २१ ॥ जातोव्यासस्तुैकवर्त्याःश्वपाक्याश्चपराङ्गा
 रः ॥ शुक्क्याःशुकःकणादास्यस्तथोलूक्याःसुतोभवत् ॥ २२ ॥ मृगजोथर्षशृंगोपवासिष्ठोणिकात्मजः ॥ मंदपालेमुनिश्रेष्ठोनाविका
 पत्यमुच्यते ॥ २३ ॥ मांडव्योमुनिराजस्तुमंडूकीगर्भसंभवः ॥ बहवोऽपिपिप्रत्वंप्राप्तयेपूर्वद्विजाः ॥ २४ ॥ यच्चैतच्चारुचरितैरर्च्यं
 मुञ्चरितंवचः ॥ तद्विचार्याचरन्नुच्चैराचारोपचितद्युतिः ॥ २५ ॥ हरिणीगर्भसंभूतऋष्यशृंगोमहामुनिः ॥ तपसाब्राह्मणेजातःसंस्कारस्ते

१ न्यायज्ञैःसक्तियाःकार्याः-इ०पा० । २ नेह ते हतकाधमाः-इ०पा० । ३ संस्कृतांगस्य पापेभ्यो लावण्यं विनिवर्तते-इ०पा० । ४ ब्राह्मण्यं हापयन्ति च-
 इ०पा० । ५ मंदपालः-इ०पा० । ६ लविकागर्भस-इ०पा० ।

नकारणम् ॥ २६ ॥ श्रपाकीगर्भसंभूतः पितृव्यासस्य पार्थिव ॥ तपसा ब्राह्मणो जातः संस्कारस्तेन कारणम् ॥ २७ ॥ उलूकीगर्भसंभूतः
 कणादाख्यो महामुनिः ॥ तपसा ब्राह्मणो जातः संस्कारस्तेन कारणम् ॥ २८ ॥ गणिकागर्भसंभूतो विषष्टश्च महामुनिः ॥ तपसा ब्राह्मणो जातः
 संस्कारस्तेन कारणम् ॥ २९ ॥ लविकागर्भसंभूतो मंदपालो महामुनिः ॥ तपसा ब्राह्मणो जातः संस्कारस्तेन कारणम् ॥ ३० ॥ वेदतंत्रजसं
 स्कारकलापनिपुणैरपि ॥ विद्यातपो धनबलादुत्कृष्टं लभ्यते फलम् ॥ ३१ ॥ लब्धसंस्कारदेहाश्च महापातकिने नराः ॥ यस्मां निवर्तते
 ब्रह्मतस्मात्संस्कारकिल्बिषा काले ब्राह्मण्यसंस्कारविवेकवर्णनं नाम द्वाचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥
 ॥ ४३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ किंचान्यदपरं यूयं वदस्व विदो जनाः ॥ प्रष्टव्याः कस्य संस्कारे विशेषमुपगच्छत ॥ १ ॥ किं देहस्योत्पत्तेनासौ
 निसर्गमलिनः स्थितः ॥ शुक्रशोणितसंभूतः क्षमलोद्भवकीटवत् ॥ २ ॥ निषेकादिभ्यः शान्तैर्विधैर्विधिविस्तरैः ॥ देहेनोऽतिशयं
 काचिदुपगच्छति मानवाः ॥ ३ ॥ तेषां गूढमनः कायवाग्विदुष्टैः सुचिष्टैः ॥ असंयतमनुष्ठ्याणां पक्षोऽयं दूष्यते मया ॥ ४ ॥ वैदिकाखिल
 संस्कारसारभूताद्भिजातयः ॥ सर्वकार्यकरान्सर्वान्वृषलानतिशरेते ॥ ५ ॥ चंडकर्माविकर्मस्य ब्रह्महणुरुतल्पगः ॥ स्तेनो गोघ्नः सुरापानः
 परस्त्रीरमणप्रियः ॥ ६ ॥ मिथ्यावादी मदोन्मत्तो नास्ति को वेदनिन्दकः ॥ ग्रामयाजकनिग्रथौ बहुदोषो दुरासदः ॥ ७ ॥ निषिद्धाचारसंसेवा
 चोरश्चादोभेदकृतः ॥ धूर्तोनटः शठः पापी सर्वांशसर्वविक्रयी ॥ ८ ॥ वाङ्मनः कायैर्बुद्धैर्हताये ब्राह्मणाधमाः ॥ तेन शुद्धिं ब्रजंतो ह अपि
 यज्ञशैतरेपि ॥ ९ ॥ शूद्राणां नान्यनिष्ठानि संघटते स्वभावतः ॥ विप्राणामपि तां न्येवानिर्विघ्नानि भवन्ति ॥ १० ॥ तस्मान्मंत्रोऽग्निहोत्रवावेधां
 पशुवयोपि वा ॥ हेतवो न हि प्रत्वे शूद्रैः शक्या क्रिया यथा ॥ ११ ॥ ये चापि कर्मबंधेन बद्धाः सीदन्ति जंतवः ॥ संसारानलसंतप विष्णुवर्कृत
 मानसाः ॥ १२ ॥ तेजन्ममरणद्व्यामुखासृतपिपासवः ॥ कृपणस्याश्रयेऽन्तो लभन्ते नैव निवृत्तिम् ॥ १३ ॥ चतुर्वर्णो न रायेतु तद्ग्रा
 येन राधमाः ॥ तेषां सर्वान्मनासं^१ वधमः साकार्यमिच्छते ॥ १४ ॥ शूद्रविप्रादयो योनौ न भिद्यंते परस्परम् ॥ सर्वधर्मसमानत्वात् संस्कारादि

१ निषिद्धाचारसंवेतो यो रथ्यादौ मदीकृतः-इ० पा० । २ वर्षशतैः-इ० पा० ।

निरर्थकम् ॥ १५ ॥ तदनुष्ठानवैधव्यवियोगमरणादिभिः ॥ असेव्यसेवनैरन्यैः शुद्रविप्रादयः समाः ॥ १६ ॥ बुद्ध्याशक्त्यास्वभावेन धर्मै
 र्जात्यादिभिः श्रिया ॥ कर्तव्यैः पुण्यपापाभ्यां ज्ञैः सर्वशरीरैः ॥ १७ ॥ वंशैर्नैर्नानायातनोपायपीडनैः ॥ दण्डैर्दण्डकरणैर्विषादपरि
 वेदनैः ॥ १८ ॥ सात्त्विकैः प्रीतिधर्माद्यैराजसैश्चित्रवेष्टितैः ॥ तामसैस्तामोहाद्यैर्दूयमानाः पुनः पुनः ॥ १९ ॥ श्लेष्ममारुतपित्ताद्यैर्महाबी
 भत्सदृशैः ॥ क्वचिद्वृत्तिनिवृत्तिभ्यानुतामृतहितहितैः ॥ २० ॥ अलंकारोपयोगेन मन्यमान्मथाद्यैर्विचेष्टितैः ॥ धनलाभाशयनैः कजंतुसंघात
 पातनैः ॥ २१ ॥ अधिसिद्धिर्गतिं याति नानाविधमनोरथैः ॥ आत्मसंस्तरपद्वैस्वीकृतद्रव्यरक्षणैः ॥ २२ ॥ अतिक्षीवत्वसंक्षोभस्तक्षाम
 क्षमामयैः ॥ यातनोपायैश्चुन्यशून्यत्वोपशमैस्तथा ॥ २३ ॥ अप्रशस्तैरनुष्ठानैः समीपस्थापदः समाः ॥ हिंसकाः प्राणिनः पापवितथा
 लापभाषिणः ॥ २४ ॥ साधूनां भाषकाः स्तेनानिर्दयाः पारदारिकाः ॥ नीचकर्मसमाचाराः सर्वभक्षः पिशाचवत् ॥ २५ ॥ दुष्कुलीनादुरा
 चारानृपाणामुपजीविनः ॥ विप्रकार्या विकर्मस्था धनिनो दुष्टचेतसः ॥ २६ ॥ लुब्धका हरिणान् हत्वा संकृत्वा यावने ॥ तथा स्वादंतिपि
 शुनवहवश्च क्रियावशात् ॥ २७ ॥ वेदवादमर्धायानां प्राणिघाताभिर्गंसिनः ॥ पुष्पण्तिकपटैरथान्वेदविक्रयिणोऽधमाः ॥ २८ ॥ मा
 यिनो मत्सरग्रस्ता लुब्धामुग्धामदोद्धताः ॥ चाटाः कर्पटिकाः क्रूराः कदर्याः कलहप्रियाः ॥ २९ ॥ वाचाटा दुष्टकुलटा अटन्तो भाटकैः सह ॥
 भंडमान्याभटादौ पैः संकुद्धाः सुविलुंठकाः ॥ ३० ॥ पर्यटाभाटकाजीवाः कंठकशोकभाषिणः ॥ विक्रीयन्ते ह्यविक्रयमभक्ष्यद्रव्यभाषिणः ॥ ३१ ॥
 शुद्रकर्मालुतिष्ठन्ति स्तनपास्तेन राधमाः ॥ सेवाध्यापनवाणिज्यकृष्याद्यारंभलंभिताः ॥ ३२ ॥ गृणहन्तः संपदेवा ह्याद्रव्यधान्यधनादिकाः ॥
 क्रोधादाभ्यंतरान्दोषांस्तथा दुष्टमनोरथान् ॥ ३३ ॥ अत्यजन्तो विशिष्टानां श्रेष्ठास्ते कचमर्दिनः ॥ नोपेयानि वस्त्राणि नित्यमाददते द्विजाः
 ॥ ३४ ॥ हापयन्ति न हयानि कथं ते गुरवः क्षितौ ॥ दंडिकादिदिकाभंडाश्चंडाश्चंडालचेष्टिताः ॥ ३५ ॥ वैतंडकास्ते निघ्नन्ति यथा सिंहो मृगा
 न्पशून् ॥ निर्ग्रथं मुनिमालोक्य मन्यमानाः समुन्नतम् ॥ ३६ ॥ परिभूयावतिष्ठन्ते धिक्ता निक्ता न्स्वैरिणः ॥ तस्मात्संसारि

कान्मत्वांश्चतुष्टेऽकलंकिताः ॥ ३७ ॥ दौःशील्यदौर्मनस्याद्यैस्तुल्यजतीयबन्धनात् ॥ शूद्राप्ररोचतेविप्रागिणिमैथुनप्रति ॥ ३८ ॥
 साकामदुःखविमर्गभेदोत्तमागमे ॥ कामकामातुराभ्यस्तुरोचतेऽशूद्रमानवाः ॥ ३९ ॥ मैथुनंप्रतिब्राह्मण्येतेऽपितस्यसुखावहाः ॥
 येतुजान्यादिभिर्भिन्नागवाश्चोष्टमंतगजाः ॥ ४० ॥ तेविजातिषुनागभकुर्वन्तेऽपिसुखार्थिनः ॥ अनङ्गानेवगोरेवकामंषुष्णातिसं
 गमे ॥ ४१ ॥ घोटकश्चरतिसम्यक्कुर्वन्तेवडवासुच ॥ पतंकरभमेवाय्यकरभीरमतेमुदा ॥ ४२ ॥ गजमेवपतिलब्ध्वासुखंतिष्ठतिहस्ति
 नी ॥ तिर्यग्जातिस्त्रियासाकं कुर्वाणोऽपिहिमैथुनम् ॥ ४३ ॥ नतस्याःकुरुतेगर्भनरोनापिसुखार्थिकाम् ॥ तिरश्चासहकुर्वाणमैथुनमनु
 जांगता ॥ ४४ ॥ नाधत्तेतत्कृतंगर्भनयुक्तमैथुनंतयोः ॥ नैवंकश्चिद्भ्रमागोस्तिमैथुनेस्त्राभनपुण्योः ॥ ४५ ॥ येनसंक्षयतेभेदःप्रफुटंद्भ्रज
 शूद्रयोः ॥ वेदपाठच्छलेनायंनक्रियाभिःप्रपद्यते ॥ ४६ ॥ बहुभिर्जडसंघातैरविशिष्टेपदेऽहनि ॥ देहेदेहिनिचासुष्मिन्नशुचावनवस्थि
 ते ॥ ४७ ॥ रागद्वेषादिभिर्दोषैरधिकंपरिपीडिते ॥ कुललचक्रवद्भ्रतमानसेविषयार्णवे ॥ ४८ ॥ घोरदुःखभयाक्रांतैस्समाजेऽजी
 श्वरात्मनि ॥ जन्ममृत्युजराशोकादिनिष्ठयगाग्निपीडिते ॥ ४९ ॥ हीनसत्त्वशरीरादौनविशेषोविभाव्यते ॥ तस्मान्मनुष्यभेदोऽयंसंके
 तबलनिर्मितः ॥ ५० ॥ ब्राह्मण्यंब्राह्मणांसंगाद्ब्राह्मणचोपसेवते ॥ पतित्यक्तवासुखास्त्वादलालसैर्मदलालसैः ॥ ५१ ॥ आसेव्यतेविदंगत्वाव
 धकचेटकैरपि ॥ ब्राह्मण्यात्प्रच्यवन्त्येवमहापातकसेविताः ॥ ५२ ॥ व्यलीकल्पेनैवैषातस्माज्जात्यादिकल्पना ॥ ५३ ॥ इतिश्रीभविष्ये
 महापुराणेब्राह्मपर्वणिषष्ठीकल्पेवणव्यवस्थार्णवर्णनंमात्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ हेयोपादेयतत्त्वज्ञास्त्यक्तान्यायपथाग
 माः ॥ जितेन्द्रियमनोवाचःसदचारपरायणाः ॥ १ ॥ नियमाचारवृत्तस्थाहितान्वेषणतत्पराः ॥ संसारक्षणेपायक्रियायुक्तमनोरथाः
 ॥ २ ॥ सम्यग्दर्शनसंपन्नाःसमाधिस्थाहत्क्रुधः ॥ स्वाध्यायभक्तहृदयास्त्यक्तसंगैर्वाविमत्सराः ॥ ३ ॥ विशोकाविमदाःशांताःसर्वप्रा
 णिहितैर्विणः ॥ सुखदुःखसमालोकाविविक्तास्थानवासिनः ॥ ४ ॥ व्रतोपयुक्तसर्वांगाधार्मिकाःपापभिरिवः ॥ निर्ममानिरहंकारादानशू
 रादयापराः ॥ ५ ॥ सत्यब्रह्मचरदःशांताःसर्वज्ञास्त्रेपुनिष्ठिताः ॥ सर्वलोकहितोपायप्रवृत्तेनस्त्वयमुवा ॥ ६ ॥ वागीश्वरेणदेवनभये

नभवाच्छिदा ॥ ब्रह्मणाकृतमर्यादास्तत्त्वब्रह्मणाः स्मृताः ॥ ७ ॥ महातपोधनैरयैः सर्वसत्त्वाभयप्रदैः ॥ सर्वलोकहितार्थानि पुनमुप
 तिष्ठितम् ॥ ८ ॥ बृहत्त्वाद्वगवान्ब्रह्मानाभेयस्तस्य ये जनाः ॥ भक्त्यासक्ताः प्रपन्नाश्च ब्रह्मणस्ते प्रकीर्तिताः ॥ ९ ॥ क्षत्रियास्तु क्षत
 त्राणाद्वैश्यावार्त्तप्रवेशनात् ॥ ये तु श्रुतेर्दुर्तिप्राप्ताः शूद्रास्तेनेह कीर्तिताः ॥ १० ॥ ये चाचारताः प्राहुर्ब्राह्मण्यब्रह्मवादिनः ॥ ते तु फलप्रज्ञां स
 तियत्सदामनसोऽपि सन्तम् ॥ ११ ॥ क्षमादमोदयादानं सत्यं शौचं धृतिर्घृणा ॥ मार्दवाजसंतोषा अहंकारस्तपः दमः ॥ १२ ॥ धर्मो ज्ञा
 नमपैशुन्यं ब्रह्मचर्यममूढता ॥ ध्यानमास्तिक्यमद्वेषावैराग्यं च क्षमात्मता ॥ १३ ॥ पापभीरुत्वमस्ते यममात्सर्यममृतृष्णता ॥ नैः संशय
 गुरुशुश्रूषामनोवाक्कायसंयमः ॥ १४ ॥ यत्पूर्वभूतमाचारमनुतिष्ठति मानवाः ॥ ब्राह्मण्यं पुष्कलं तेषां नित्यमेव प्रवर्धते ॥ १५ ॥ ते स्वमतास्त्वाद
 लब्धवर्णाचारमहौजसः ॥ सर्वशस्त्रविरोधेन पवित्रं कृतमानसाः ॥ १६ ॥ सज्जनाभिमताः प्राज्ञाः पुराणगमपंडिताः ॥ गीतगीतागमाचाराः
 स्मृतिकाराः पठति च ॥ १७ ॥ मन्वंतरेषु सर्वेषु चतुर्युगविभागज्ञाः ॥ वर्णाश्रमाचारकृतं कर्म सिद्धयनुत्तमम् ॥ १८ ॥ संसिद्ध्या तु वार्त्तायां तत
 स्तेषां स्वयं प्रभुः ॥ मर्यादां स्थापयामास यथा रब्धां परस्परम् ॥ १९ ॥ यैर्यपरिगृहीतारस्तेषां सत्त्वबलाधिकाः ॥ इतरेषां क्षतत्राणान्स्थापयामा
 स क्षत्रियाच् ॥ २० ॥ उपतिष्ठति ये तान्वै याचं तो नर्मदाः सदा ॥ सत्यब्रह्मसदाभूतं वदंतो ब्राह्मणास्तुते ॥ २१ ॥ ये चान्येष्ववलस्तेषां वैश्यकर्म
 णि संस्थिताः ॥ कीलानि नाशयंति स्म पृथिव्यां प्रागतं द्विताः ॥ २२ ॥ वैश्यनेव तु तानाहं कीनाश्चान्युत्तिमाश्रितान् ॥ शौचं तश्च द्रव्यं तश्च परि
 चर्यं सुयेनराः ॥ २३ ॥ निस्तेजसोऽल्पवीर्याश्च शूद्रांस्तानब्रवीत्तुसः ॥ ब्रह्मणक्षत्रियविशं शूद्राणां च परस्परम् ॥ २४ ॥ कर्माणि प्रविभक्ता
 निस्वभावप्रभवगुणैः ॥ ज्ञामस्तपो दमः शौचं क्षांतिराजमेव च ॥ २५ ॥ ज्ञानं विज्ञानमास्तिक्यं ब्रह्मकर्मस्वभावजम् ॥ शौर्यं तेजो धृतिर्दाक्षयुद्धे
 चाप्यपलायनम् ॥ २६ ॥ दानमीश्वरभावश्च क्षात्रं कर्मस्वभावजम् ॥ कृषिगोश्ववाणिज्यं वैश्यकर्मस्वभावजम् ॥ २७ ॥ परिचर्यात्मकं कर्म शूद्र
 स्यापि स्वभावजम् ॥ योगस्तपो दयादानं सत्यं धर्मश्चुतिर्घृणा ॥ २८ ॥ ज्ञानं विज्ञानमास्तिक्यमेतद्ब्राह्मणलक्षणम् ॥ शिखाज्ञानमयी यस्य प
 वित्रं च तपोऽग्नयम् ॥ २९ ॥ ब्राह्मण्यं निष्कलं तस्य मनुः स्वार्थं भुवोऽब्रवीत् ॥ यत्र वातत्रावणोऽतत्तमाधममध्यमाः ॥ ३० ॥ निर्वृतः पा

पकर्मभ्योब्राह्मणःसविधीयते ॥ शूद्रोऽपिशीलसंपन्नोब्राह्मणादधिकोभवेत् ॥ ३१ ॥ ब्राह्मणोविगताचारःशूद्राद्वीनतरोभवेत् ॥ ननु
 रांसंधेयस्त्वुत्तुआपणेषुगृहेषुच ॥ ३२ ॥ नर्विक्रीणातिचतथासच्छूद्रोहिंसउच्यते ॥ ३३ ॥ यद्वोक्तस्फुटमेवजातिरपराकृत्यात्परंभेदिनीय
 द्वाव्याहृतिरेकतामधिगतायज्ञान्यधर्मयौ ॥ एकैकाखिलभवेदनिधनोत्तिस्यतिव्यापिर्नाकिनसोप्रातिपतिगोचरपथंयायाद्विभक्त्या
 नृणाम् ॥ ३४ ॥ इति श्रीभावेष्ट्यमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिषष्ठाकल्पेवर्णिभागिवेकवर्णनंनचतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 इदंशुभयाख्यातंत्तकपूर्वमिदं वचः ॥ शुष्माकंसंशयजतेकृतवैजातिकर्मणोः ॥ १ ॥ पुनर्वच्चिनिबोधच्चंसमासात्रतुविस्तरात् ॥ संसिद्धि
 यातिमनुजाजातिकर्मसमुच्चयात् ॥ २ ॥ सिद्धिगच्छेद्यथाकार्यदेवकर्मसमुच्चयात् ॥ एवंसंसिद्धिमायातिपुरुषोजातिकर्मणोः ॥ ३ ॥ इ
 न्येवमुक्तवान्पूर्वशिष्याणां बोधनेपुरा ॥ योगीश्वरामहातेजाःसमासात्रतुविस्तरात् ॥ ४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ इतिपृष्टःपुराब्रह्माऋषिन्प्राप्नोवाचभा
 रत ॥ सवितर्कमिदंवाक्यंविप्रैर्षेजातिकर्मणोः ॥ ५ ॥ तस्मात्त्वयामहाबहोहनकायाविसृमयोनृप ॥ कार्त्तिकेयप्रतिसदोदेवानां दुर्विदा
 गतिः ॥ ६ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिषष्ठाकल्पेकार्त्तिकेयवर्णनंनमपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ येयंभा
 द्रपदेमासिषष्ठीचभरतर्षभ ॥ सुपुण्येयंपापहराशिवाज्ञांतमुहाप्रिया ॥ १ ॥ स्नानदानादिकंसर्वयस्यामक्षय्यमुच्यते ॥ येऽस्यापश्यंतिगंगेयं
 दक्षिणापथमाश्रितम् ॥ २ ॥ ब्रह्महत्यादिभिःपापैरुच्यंतेनात्रसंशयः ॥ तस्मादस्यांसदापश्येत्कार्त्तिकेयंनृपोत्तम ॥ ३ ॥ पूजयंति
 गुह्येस्यांनराभक्तिसमन्विताःप्राप्येहतेसुखान्कामानच्छंतींद्रसलोकताम् ॥ ४ ॥ यस्तुकारयतेवेदमसुहृदमुप्रातिष्ठितम् ॥ दार्वैशैलमयं
 चापिभक्त्याश्रद्धासमन्वितः ॥ ५ ॥ गंगेयंयानमारुह्यगच्छेद्भूगंगिसद्वै ॥ संमार्जनदियःकर्मकुर्याद्ब्रह्महृनेरः ॥ ६ ॥ ध्वजस्यारोहणंराज
 न्सगच्छेद्दुःसद्वै ॥ चंदनागरकरूपैर्यश्चपूजयतेगुहम् ॥ ७ ॥ गजाश्वनरयानां ह्यसेनापत्यमवाप्तुते ॥ राज्ञापूज्यःसदाप्रोक्तःकार्त्तिकेयमहापते ॥ ८ ॥
 कार्त्तिकेयमुतेनान्यराज्ञापूज्यंप्रचक्षते ॥ संप्राप्तं गच्छमानोयःपूजयेत्कृतिकासुतम् ॥ ९ ॥ सशंजयतेवीर्यथेद्रोदानवात्रणे ॥ तस्मात्सर्व
 प्रयत्नेनपूजयेच्छंकरात्मजम् ॥ १० ॥ पूजयानस्तुतंभक्त्यांचंपकैर्विविधैर्नृप ॥ मुच्यतेसर्वपापेभ्यस्तदागच्छेच्छिवालयम् ॥ ११ ॥ तैलंष

ध्यानां भुजितन दिवा कुरु नंदन ॥ यस्तु षष्ठ्यां नरो नक्तं कुर्याद्विभरतर्षभ ॥ १२ ॥ सर्वपापैः सनिमुक्तो गंगेयस्य स द्रोव्रजेत् ॥ त्रिकृत्वो दक्षि
 णमाशांगत्वायः श्रद्धयान्वितः ॥ पूजयेद्देवदेवेशं सगच्छेच्छातिमिदं ॥ १३ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे शतसहस्रार्धसंहितायां षष्ठी कल्पे
 कार्तिकेयमाहात्म्यवर्णने नाम षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ इति षष्ठी कल्पः समाप्तः ॥ ॐ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ सप्तम्यां सोपवासस्तु नक्ताहाराऽपि
 वा भवेत् ॥ सप्तम्यां देवदेवेन लब्धं स्वरूपमादरात् ॥ १ ॥ अंडेन सह जातवै अंडस्थो बुद्धिमातवान् ॥ अंडस्थस्यैव दक्षेण भार्या दत्वा स्वकां सुतम् ॥ २ ॥
 नाम्ना रूपेति रूपेण नान्या नारी तथा भवेत् ॥ अंडस्थ एव सुचिरं स्थितो मातैः ढइत्यतः ॥ ३ ॥ दक्षाज्ञया विश्वकर्मवपुःस्य प्रकाशयन् ॥ प्रका
 शतस्ततो नाम तस्य जातं नराधिप ॥ ४ ॥ अंडस्थस्यैव संजातौ यमुनायाम एव च ॥ दक्षा यणीतस्य भार्यैर्विराग्यात्तनुमध्यमा ॥ ५ ॥ चितया
 माससादेवी दुःखात्रिविदमागता ॥ अहो तेजोमयं रूपं कांतं तस्य कांतिमत् ॥ ६ ॥ न चास्य किंचित्पश्यामि अंगं तेजो विमोहितम् ॥ शुभं कन
 कतुल्यं मे रूपं कांतिं सुकांतिमत् ॥ ७ ॥ सांप्रतं श्यामतां यातं दुग्धमेतस्य तेजसा ॥ तस्मात्तप्स्येत पश्चादंगत्वा वै उत्तरां कुरुन् ॥ ८ ॥ स्वां
 छाया मत्र निक्षिप्य भयाच्छापस्य रूपिणी ॥ निक्षिप्योवाच तं बालां माचारं मे वै दिष्यसि ॥ ९ ॥ एवं सानिश्चयं कृत्वा गता वै उत्तरां कुरुन् ॥ स्वरू
 पं तत्र निक्षिप्य वडवारूपधारिणी ॥ १० ॥ चचार सा मृगैः सार्धं बहून् वर्षाणां नृप ॥ असावपि च मातैः दृष्ट्यां भार्या मम न्यत ॥ ११ ॥ ज्ञाने च तप
 ती चैव द्वे अपत्ये च जज्ञिवा ॥ अथच्छाया त्मापत्या निस्निहेन परिपालयेत् ॥ १२ ॥ नातिस्नेहेन चापश्यद्यमुनायं मेव च ॥ अथ तभ्यां विवा
 दोऽभूददित्यदुहित्रा द्वयोः ॥ १३ ॥ ते उभौ विवदं त्यतु परस्परमसंतम् ॥ यमुना तपती चोभे निमग्नौ संवभूतुः ॥ १४ ॥ यमोऽपि यमुना भ्राता
 छायाया ताडितो भूशम् ॥ पादमुद्यम्य तस्यावै तस्थौ स मुख एव सः ॥ १५ ॥ छाया शशाप तं रोषाद्यस्मात्पादोद्यतो मम ॥ तस्मात्ते कर्म बीभत्सं
 प्राणिनां प्राणहिंसनम् ॥ १६ ॥ भविष्यति चिरं मूढाचंद्राकं न संशयः ॥ पादं च यदि भूमौ त्वमिमां संस्थापयिष्यसि ॥ १७ ॥ क्रमयो भक्षयिष्यं
 तिमच्छापकलुषीकृतम् ॥ तेषां विवदमानां मातैः ऽभ्यागमत्ततः ॥ १८ ॥ यमोऽप्याह महत्मानं मातैः ऽलो कपावनम् ॥ तात नित्यमियं

चापि क्रूरभावेन पश्यति ॥ १९ ॥ नचास्याः सुसमाहाष्टिरस्मास्वस्तीति लक्ष्यते ॥ प्रोवाचाथ सतां छायां मार्तण्डो भृशकोपनः ॥ २० ॥ समे अप-
त्योर्कमूढमस्त्वं नानु पश्यसि ॥ यमः प्रोवाच पितरन्येयं मातापितरमम् ॥ २१ ॥ मातुश्छाया त्वयं पापाज्ञातोऽहमनयापितः ॥ यमुना तपती
वृत्तं तत्सर्वं विन्यवेदयत् ॥ २२ ॥ अथ प्रोवाच मार्तण्डो मार्ते पादो महतीले ॥ मांसं रुधिरमादाय कृमयोऽंशं भूतलम् ॥ २३ ॥ यमुनायाश्च यत्तोर्यं
गंगा तुल्यं भविष्यति ॥ नर्मदायास्तपत्याश्च सप्तपुण्येन वै द्विज ॥ २४ ॥ विंध्यस्य दक्षिणे न हेतुः प्रवहियति ॥ तत्सायुज्यतया सा धर्मा गंगाया
स्यातिशोभना ॥ २५ ॥ गंगासासाद्य मुनां गंगासर्व भविष्यति ॥ सौरसाम्ये उभे पुण्ये सर्व पापप्रणाशने ॥ २६ ॥ सौरी च वैष्णवी चोभे महापा-
पभयापहे ॥ त्वंपुत्रलोकपालत्वं ब्रह्मणोऽज्ञां सभाजयन् ॥ २७ ॥ अद्य प्रभृति च्छायेऽथ स्वदेहस्था भविष्यति ॥ एवं संध्याय्य स्वं भार्यामपत्यानि
तथैव च ॥ २८ ॥ आजगाम सकांशं वैदक्षस्याह चकारणम् ॥ दक्षो विज्ञाय तत्सर्वं मार्तण्डमिदमाह वै ॥ २९ ॥ रूपं न पश्यति तुभ्यं सा भार्या उर-
रान्गता ॥ रूपं ते प्रकटिष्यामि यदि दृशेयसि वेदनाम् ॥ ३० ॥ असौ प्रोवाच शशेऽहं प्रकाशी कुरु मे वपुः ॥ अथ स स्मारत दक्षोणं स्मारितश्चाजगाम
सः ॥ ३१ ॥ प्रोवाच दक्षस्तक्षोणं मार्तण्डं वै प्रकाशय ॥ तक्षो प्रोवाच मार्तण्डं वेदनां विमहियसि ॥ ३२ ॥ विमहियेथ प्रोवाच तक्षोणं दक्ष-
चोदितः ॥ अथ तक्षो प्रकाशं वै तस्य रूपं विभावसोः ॥ ३३ ॥ मुखादारस्य पादांतं तक्षोऽग्नौः स्वकैः ॥ किरणैस्तु द्यमानेषु तस्य गिषु पुनः पुनः ॥
॥ ३४ ॥ क्षणे क्षणे मूर्छयति मार्तण्डो वेदनातुरः ॥ तस्य श्लापभयात्तक्षो पादौ लुफादियावतः ॥ ३५ ॥ चकाराशो निराकारा अंगुल्यान प्रकाशय-
त् ॥ पर्याप्तं तक्षकं मे वेदनाममवाधते ॥ ३६ ॥ तक्षो प्रोवाच मार्तण्डं वेदनां जहि गोपते ॥ करवीरस्य पुष्पा-
रस्य गात्राणि विलिये देहजानिते ॥ तत्तत्कृतं तथा तेन सरुजं त्यक्तवान्नाविः ॥ ३८ ॥ अतश्चेमानि चेष्टानि मार्तण्डस्येह भूपते ॥ करवीरस्य पुष्पा-
णितथैवैरक्तचंदनम् ॥ ३९ ॥ इदमाह पुरादतो ह्यतूरस्याग्रतो नृप ॥ करवीरस्य पुष्पाणिरक्तचंदनमेव हि ॥ ४० ॥ इति हासपुराणभ्यामुप-
गुमुलं तथा ॥ यः श्रयच्छातिमेभत्तया समे प्राणान्प्रयच्छति ॥ ४१ ॥ तस्मान्न देयमन्यन्मे भक्तियुक्ते न जानता ॥ मार्तण्डस्यांजं ते जगृहीत्वा कि-

१ समेत्योवाच सच्छायां समत्वं नानु पश्यसि-इ० पा० । २ मुंच पादं महतीले-इ० पा० । ३ गौरी च-इ० पा० । ४ श्रावणम्-इ० पा० ।

लभारत ॥ ४२ ॥ चकारवज्रमजरंशत्रुलेखादिनाशनम् ॥ मार्तण्डःपरितुष्टोऽभृच्छब्धवारूपगतव्यथः ॥ ४३ ॥ जगामसकुरुन्वेगात्स्वभार्यादंश
 नोत्सुकः ॥ मृगमध्यगतां दृष्ट्वा वडवारूपधारिणीम् ॥ ४४ ॥ अश्वरूपंततः कृत्वा स्वभार्यामधिरुह्यसः ॥ अवाप्तुजत्स्वकंतेजोवेगानरुह्यसोऽश्व
 वत् ॥ ४५ ॥ परपुरुषांशंकयासास्थितादेवस्यसंमुखी ॥ तेजोनासापुटाभ्यां तु युगपत्साक्षिपत्पुनः ॥ ४६ ॥ तत्रजातो देवभिषजौनासत्यावशि
 नाविति ॥ रेतसोऽस्तेतुरेवंताविरोचनसुतोमहान् ॥ ४७ ॥ तपतीज्ञानिश्चासवर्णिं दृष्ट्वायापत्यानिवैविदुः ॥ यमुनायमश्वपूर्वोक्तो संज्ञायाश्च तथा
 त्समौ ॥ ४८ ॥ भार्यालब्ध्वावपुर्दिव्यं तथा पुत्रांश्चभारत ॥ सप्तम्यां देवदेवस्य सवमेवमिदं यतः ॥ ४९ ॥ अनेनकारणेनेष्टासदा देवस्य सप्त
 मी ॥ सप्तम्यां सोपवासस्तुरात्रौ भुंजीतयोनरः ॥ ५० ॥ कृत्वोपवासं षष्ठ्यां तु पंचम्यामेककालमुक् ॥ दत्त्वा सुसंस्कृतं शकं भक्ष्यभोज्यैः सम
 न्वितम् ॥ ५१ ॥ देवाय ब्राह्मणेभ्यश्च रात्रौ भुंजीतवाग्यतः ॥ यावज्जीविनरः कश्चिद्भूतमेतच्चरेदिति ॥ ५२ ॥ तस्य श्रीविजयश्चैव त्रिवर्गश्चापि व
 र्धते ॥ मृतश्च स्वर्गमायाति विमानवरमास्थितः ॥ ५३ ॥ सूर्यलोके सरसतेमन्वंतरगणान्वहून् ॥ इह चागत्य कालं तिनृपः शीतिसमन्वितः ॥ ५४ ॥
 पुत्रपौत्रैः परिवृतो दाता स्यान्नृपतिश्चिरम् ॥ भुनक्ति हि धरा जन्विग्रहैश्चाजितः परैः ॥ ५५ ॥ येन राराज शार्दूलशकाहारेण सप्तमीम् ॥ उपोष्य
 लब्धं तत्तीर्थं पृथ्वैराजसंज्ञिकम् ॥ ५६ ॥ कुरुणातवपूर्वेन शकाहारेण सप्तमीम् ॥ धर्मक्षेत्रं कुरुक्षेत्रं कृतं तस्य विदस्वता ॥ ५७ ॥ सप्तमीनवमा षष्ठा
 तृतीया पंचमी नृप ॥ कामदास्ति तथोद्भोता इहैव नरयोषिताम् ॥ ५८ ॥ सप्तमीमाघमासे तु नवम्याश्च युजेमता ॥ षष्ठीभाद्रपदे धन्या वै
 शाखे तु तृतीया ॥ ५९ ॥ पुण्याभाद्रपदे प्रोक्ता पंचमी नगपंचमी ॥ इत्येतास्तेषु मासेषु विशेषास्तिथयः स्मृताः ॥ ६० ॥ शकं सुसं
 स्कृतं कृत्वा र्यश्च भक्त्या समन्वितः ॥ दत्त्वा विप्रैः तथा शक्त्या पशुं शत्रुं निशिब्रती ॥ ६१ ॥ कार्तिके शुक्लपक्षस्य अर्द्धयं कुरुनंदन ॥
 चतुर्भिर्वापि मासेस्तु पारणं प्रथमं स्मृतम् ॥ ६२ ॥ अगस्तिं कुसुमैश्च त्रपूजाकार्या विभावसोः ॥ विलेपनं कुकुमं तु धूपश्चैव पाराजितैः ॥ ६३ ॥
 स्नानं च पंचगव्येन तेनैव प्राशयेत्ततः ॥ नैवेद्यं पायसं च त्रैदेव देवस्य कार्त्तिकीर्तितम् ॥ ६४ ॥ तदेव देयं विप्राणां शकं भक्ष्यमथात्मना ॥ शुभशा

कसमयुक्तेभ्यःपेयसमन्वितम् ॥ ६५ ॥ द्वितीयपारेण राजञ्जुर्गंधानियनिवै ॥ पुष्पाणि तानि देवस्य तथा श्वेतं चंदनम् ॥ ६६ ॥
अगरुश्चापि धूपोऽन्नं वदंगुडपूपाः ॥ स्नानकुशोदकेनात्र प्राशनं गोमयस्य तु ॥ ६७ ॥ तृतीयकरवीराणि तथारक्तचंदनम् ॥ धूपानां गु
ग्गुलश्चात्र प्रियो देवस्य सर्वदा ॥ ६८ ॥ शाल्योदनंतु नैवेद्यं दाधि मिश्रमाह मते ॥ तमेव ब्राह्मणानां च भक्ष्यलेह्यसमन्वितम् ॥ ६९ ॥ काल
शाकेन च विभो युक्तं दुग्धाद्विचक्षणः ॥ गौरसर्षपकल्केन स्नानं चात्र विदुष्याः ॥ ७० ॥ तस्यैव प्राशनं यत्सर्वपापरं हं शुभम् ॥ तृतीयपार
णस्यार्तिमहद्ब्राह्मणभोजनम् ॥ ७१ ॥ श्रवणंच पुराणस्य वाचनं चापि शस्यते ॥ देवस्य पुरतस्तत ब्राह्मणानां तथा ग्रतः ॥ ७२ ॥ ब्राह्मणाद्वा
चकाच्छ्राव्यं नान्यवर्णसमुद्रवात् ॥ अथ तांत्रा ब्राह्मणसर्वान् भक्त्या शक्या च पूजयेत् ॥ ७३ ॥ वाचकस्यामलराजस्वाससिर्मानिवेदयेत् ॥
वाचके पूजिते देवः सदा तु व्यतिभास्करः ॥ ७४ ॥ करवीरं यथेष्टं तु तथारक्तचंदनम् ॥ यथेष्टं गुग्गुलं तस्य यथेष्टं पायसंसदा ॥ ७५ ॥ यथेष्टा
मोदकास्तस्य यथावैताप्रभाजनम् ॥ यथेष्टं च घृतं तस्य यथेष्टावाचकः सदा ॥ ७६ ॥ पुराणंच यथेष्टं वै सविदुः कुरुनंदन ॥ इत्येषा सप्तमपि पुण्या
शाकाद्वा गोपतेः सदा ॥ ७७ ॥ यासु पोष्य नरो भक्त्या भाग्यवांश्च प्रजायते ॥ ७८ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मेर्वणि सप्तमी कल्पेशा कसप्त
मी व्रतवर्णने नाम सप्त चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ॥ ॥ विस्तराद् ददामि द्रष्टुं सप्तमी कल्पमुत्तमम् ॥ महाभाग्यं च देवस्य भास्करस्य
महात्मनः ॥ १ ॥ सुमतुरुवाच ॥ अत्रैवाहुर्महात्मानः संवादं पुण्यमुत्तमम् ॥ कृष्णेन सहस्रत्वेन स्वपुत्रेण महर्षिते ॥ २ ॥ भक्त्या प्रणम्य
विधिं ब्रह्मासुदेवं जगद्धरम् ॥ इहा मुत्र हि तं शौवं प्रच्छज्ज्ञानमुत्तमम् ॥ ३ ॥ जातो जंतुः कथं दुःखैर्जन्मनीहन बाध्यते ॥ प्राप्तोति विविधान्का
मान् कथंचन धुमुदन ॥ ४ ॥ परत्र स्वर्गमाप्नोति सुखानि विविधानि च ॥ अनुभूयाचितं कालं कथं मुक्तिमवाप्नुते ॥ ५ ॥ दृष्ट्वं वमानी वेदो जातो
व्याधिर्जनार्दन ॥ दृष्ट्वं मजीविता आपि रोचते न हि मे क्षणम् ॥ ६ ॥ किं त्वेवमकृतार्थोऽस्मि यन्मे प्राणानयांति हि ॥ संसारेन पतिष्यामि जरत्या
धिसमन्विते ॥ ७ ॥ येनोपायेन तन्मे द्रष्टुं प्रसादं कुरु सुव्रत ॥ आधि व्याधि विनिर्मुक्तो यथाहं स्यां तथा वद ॥ ८ ॥ वासुदेव उवाच ॥ देव

१ भार्गव्यां न विप्रयते-इ०पा८ । २ सर्वं च शौचशब्दे सांब इति दंत्यादिरपि पाठः पुस्तकान्तरेषु ।

तायाः प्रसादोऽन्यः सर्वस्य परमो मतः ॥ उपायः शाश्वतो नित्य इति मे निश्चिता मतिः ॥ ९ ॥ अनुमानागमाद्यैश्च सम्यगुत्पादिता मया ॥ कदा
 चिदन्यथाकर्तुं धीयते केनचित्काचित् ॥ १० ॥ प्रसादो जायते तस्य सम्यगाराधनक्रिया ॥ यदा तां च समुद्दिश्य कृता तद्देदिना तथा ॥ ११ ॥
 विशिष्टा देवता सम्या विशिष्टै नैव देहिना ॥ आराधिता विशिष्टं च ददाति फलमीहितम् ॥ १२ ॥ ज्ञां व उवाच ॥ अस्ति त्वेन च संदेहो केषां चिदेव
 तां प्रति ॥ ननु नीतिनिश्चयोऽन्येषां विशिष्टास्त्वं कथाः कुरु ॥ १३ ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ सिद्धं तु देवतास्ति त्वमागमेषु बहुष्वथ ॥ प्रमाणमाग
 मोयस्य तस्यास्ति त्वंच विद्यते ॥ १४ ॥ अनुमानेन वाप्यद्य तदस्ति त्वंप्रसादयते ॥ प्रमाणमस्ति तस्यस्येदं सिद्धायस्येह चास्ति ता ॥ १५ ॥ प्र
 त्यक्षेणापि चास्ति त्वं देवतायां प्रसादयते ॥ तच्चावश्यं प्रमाणं च दृष्टं सर्वशरीरिणाम् ॥ १६ ॥ यदि नामाविविक्तास्तु तियं गीता अपि ॥
 नोत्पद्यते तथा ह्यस्ति व्यवहारो यथा स्थितः ॥ १७ ॥ ज्ञां व उवाच ॥ प्रत्यक्षेणोपलभ्यंते सम्यगैव दिदेवताः ॥ अनुमानागमाभ्यां च तदर्थं न प्रयो
 जनम् ॥ १८ ॥ वासुदेव उवाच ॥ प्रत्यक्षेणोपलभ्यंते न सर्वो देवताः काचित् ॥ अनुमानागमैर्गम्याः सति चान्याः सहस्रशः ॥ १९ ॥ ज्ञां व उवा
 च ॥ याचाक्षगोचराकाचिद्विशिष्टेष्टफलप्रदा ॥ तामेवादौ समाचक्ष्व कथयिष्यम्यथा पराम् ॥ २० ॥ वासुदेव उवाच ॥ प्रत्यक्षं देवता
 मुर्यो जगच्चक्षुर्दिवाकरः ॥ तस्मादभ्यधिकाकाचिदेवतानास्ति शाश्वती ॥ २१ ॥ यस्मादिदं जगज्जातं लंयं तस्यास्य तियत्र चाकृता दिलक्षणः का
 लः स्मृतः साक्षाद्दिवाकरः ॥ २२ ॥ ग्रहनक्षत्रयोगाश्च राशयः करणानि च ॥ आदित्यावसरोद्वा आश्विनो वायवोऽनलः ॥ २३ ॥ शक्रः प्र
 जापवतिः सर्वभूभुवः स्वस्त्यैव च ॥ लोकाः सर्वजगानागाः सतिः सागरास्तथा ॥ २४ ॥ भूतग्रामस्य सर्वस्य स्वयं हेतुर्दिवाकरः ॥ अस्म्येच्छ
 या जगत्सर्वमुत्पन्नं संचरात् ॥ २५ ॥ स्थितं प्रवर्तते चैव स्वाथै चानु प्रवर्तते ॥ प्रसादादस्य लोकोऽयं चेष्टमानः प्रदृश्यते ॥ २६ ॥ अस्मिन्न
 भ्युदिते सर्वमुदेदस्तमिति सति ॥ अस्तं यातीत्यदृश्येन किमेतत्कथ्यते मया ॥ २७ ॥ तस्मादतः परं नास्ति न भूतं न भविष्यति ॥ यो वै वेदे
 शु सर्वेषु परमात्मेति गीयते ॥ २८ ॥ इति हासपुराणेषु अंतरात्मेति गीयते ॥ बाह्यात्मेति सुषुम्नास्थः स्वप्रस्थो जायतः स्थितः ॥ २९ ॥ अस्तं

यातीत्यदृष्टेन किमेतत्कथ्यते मया ॥ तस्मादतः परं नास्ति न भूतं न भविष्यति ॥ ३० ॥ यत्र वाहति स्यातः प्रकः सर्वदेहिनाम् ॥ नानेनर
हितं किंचिद्धृतमस्ति चराचरम् ॥ ३१ ॥ यो वै देवैर्विद्विश्च विस्तरणे ह्यशक्यते ॥ वक्तुं वर्षशतैर्नासौ शक्यः संक्षेपतो मया ॥ ३२ ॥ तस्मा
द्गुणाकरः ख्यातः सर्वत्रायं दिवाकरः ॥ सर्वेशः सर्वकर्तायं सर्वभर्तायमव्ययः ॥ ३३ ॥ जातामत्स्यादयः सम्यग्भातिमान् तोमिहेश्वरात् ॥ मंडल
व्यतिरिक्तं च जानामि परमार्थतः ॥ ३४ ॥ तथास्य मंडलं कृत्वा यो ह्येनमुपतिष्ठति ॥ प्रातः सायं च मध्याह्ने स्याति परमं गतिम् ॥ ३५ ॥ किंपुनर्म
डलस्थं योजयते परमार्थतः ॥ ३६ ॥ सिद्धयस्तस्य भवंति न तदद्भुतम् ॥ ३७ ॥ मंडले च स्थितं देवं देवेन व्यवस्थितम् ॥ स्वबुद्धयैव मसंभूढायः
पश्यति स पश्यति ॥ ३८ ॥ ध्यात्वा त्वैव पूजयेद्यस्तु जपेद्यो जुह्याच्च यः ॥ स सर्वान् प्राप्नुयात्कामान् गच्छेद्धर्मं क्वजं तथा ॥ ३९ ॥ तस्मात्स्वमिह दुःखानामंत
कतुं यदच्छिंसि ॥ इहामुत्र च भोगान्भुक्तिं मुक्तिं च शार्थतः ॥ ४० ॥ आराधयार्कमर्कं स्थोमत्रैरहितदात्मनि ॥ अग्रे वृत्तं वृत्तं चैव स्थानेन शस्त्रेण
शोधिते ॥ ४१ ॥ कवचेन च संशुभे सर्वतोऽस्त्रेण रक्षिते ॥ एवं प्राप्स्यसि यत्नेन सर्वदा फलमाप्सितम् ॥ ४२ ॥ दुःखमाध्यात्मिकं नेह तथा
चैवाधिभौतिकम् ॥ आधिदेविकमन्युग्रं न भविष्यति ते सदा ॥ ४३ ॥ न भयं विद्यते तेषां प्रपन्नये दिवाकरम् ॥ इहामुत्र सुखं तेषां मच्छिद्रं जाय
ते सुखम् ॥ ४४ ॥ सूर्येण दंभमोदं हिंसाक्षाब्जानमुत्तमम् ॥ आराधितेन विधिवत्कालेन बहुना तथा ॥ ४५ ॥ प्राप्यते परमं स्थानं यत्र धर्म
ध्वजः स्थितः ॥ एतत्संक्षिप्तमुद्दिष्टं शिक्षि प्रसिद्धि करं परम् ॥ ४६ ॥ यथानन्यदतोऽस्तीति स्वयं सूर्येण भाषितम् ॥ उपायोऽयं समाख्यातस्तव
संक्षेपतस्त्विह ॥ ४७ ॥ यस्मात्परतरो नास्ति हि तोषायः शरीरिणाम् ॥ ४८ ॥ इति श्रीभविष्य महापुराणे ब्राह्मणविषणि सप्तमोऽर्कः आदित्य
माहात्म्यवर्णनं माहृत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ अथाचर्चनविधिं वक्ष्ये धर्मकैतोरनुत्तमम् ॥ सर्वकामप्रदं पुण्यं
विघ्नघ्नं दुरितापहम् ॥ १ ॥ सूर्यमंत्रैः पुरः स्नातो यजेत्तेनैव भास्करम् ॥ यतस्ततः प्रवक्ष्यामि स्नानमादौ समासतः ॥ २ ॥ आचारं
तस्मिन्सुपालभ्यमुद्रया शुचिमुद्रया ॥ कृत्वा नीराजं न पुनः संशोध्य च जलं ततः ॥ ३ ॥ स्नानाद्धृदयपूतेन मन्त्रेण मत्कुलोद्ग्रह ॥

२ तस्मात्क्षयकरो योऽसौ-इ० पा० । २ दृष्ट्वा-इ० पा० । ३ तं देवम्-इ० पा० । ४ ध्रुवम्-इ० पा० । ५ स्नानादुदयपूतेन मधुना-मत्कुलोद्ग्रह-इ० पा० ।

उत्थायाचम्यतेनैवाससीपिरिधाय च ॥ ४ ॥ द्विराचम्याथप्रक्षेप्यतनुं सप्ताक्षरेण च ॥ उत्थायाचम्यतेनैवरवेः कृत्वाध्यमेव च ॥ ५ ॥ दु-
 स्नातेनैवजहत्वा तं स्वकं ध्यात्वा कर्कवद्धृदि ॥ गत्वाचायतनं शुभ्रमार्कमाकीर्तयजेत् ॥ ६ ॥ पूरकं कुम्भं कृत्वा रेचकं च समाहितः ॥ कृत्वो-
 कारेण दोषांस्तु हन्यात् कारादिसंभवात् ॥ ७ ॥ वायव्याग्रे यमाहं द्रवारुणीभिर्यथाक्रमम् ॥ किलिषं वारुणाद्विश्रह्यात्सिद्धयर्थमात्मनः
 ॥ ८ ॥ शोषणं दहनं स्तनं भ्रंशं प्लवनं च यथाक्रमात् ॥ वायव्याग्निं जनाख्याभिर्धारणाभिः कृते सति ॥ ९ ॥ ध्यात्वा विशुद्धमात्मानं प्रणमेता क-
 मास्थितम् ॥ देहेतेनैव संचिन्त्य पंचभूतमयं परम् ॥ १० ॥ सूक्ष्मं स्थूलं तं यक्षाणि स्वस्थानेषु प्रकल्प्य च ॥ विनस्यागानि खादीनि हृदाद्या-
 नि हृदादिषु ॥ ११ ॥ स्वस्वाहा हृदयं भानोः खमर्काय शिरस्तथा ॥ उल्कास्वाहा शिखार्कस्य ये च हुंकवचं परम् ॥ १२ ॥ खोफडस्त्रे च स-
 हारश्चादितः श्रणवः कृतः ॥ स पूर्वप्रणवस्यार्थमंत्रं कर्मप्रसिद्धये ॥ १३ ॥ एभिर्जलत्रिधा जहत्वा स्नानं द्रव्याणि तेन च ॥ संप्रोक्ष्य पूजयेत्सू-
 र्यं गंधपुष्पादिभिः शुभैः ॥ १४ ॥ ततो मूर्तिषु सर्वां सुरात्रावाग्नौ प्रपूजयेत् ॥ प्राक्पश्चिमोदगभ्यग्राः प्रातः सायं निशा सुवे ॥ सप्ताक्षरेण सन्मंत्रं ध्या-
 त्वा च पद्मकर्णिकाम् ॥ १५ ॥ आदित्यमंडलान्तस्थं तत्र देहं प्रकल्पयेत् ॥ प्रभामंडलमध्यस्थं ध्यात्वा देहं यथापुरा ॥ १६ ॥ सर्वलक्षणसंपू-
 र्णसहस्रकिरणोज्ज्वलम् ॥ रक्तैर्गंधैश्च पुष्पैश्च वरुभिर्बलिभिस्तथा ॥ १७ ॥ रक्तचंदनमिश्रैर्विवस्त्रैरावरणैः शुभैः ॥ आवाहनादिकर्माणि रक्षां तु-
 हृदयेन च ॥ १८ ॥ तच्चित्तश्च सदा कुर्याज्ज्ञात्वा कर्मकमं बुधः ॥ कृत्वा चावाहनं मंत्रैरेकत्र स्थापनं ततः ॥ १९ ॥ यावद्यागावसानं तु सानिध्यं
 तत्र कल्प्य च ॥ दत्त्वा पाद्यादिकां पूजां शतं यावार्ध्यं निवेद्य च ॥ २० ॥ जप्त्वा तु विधिबद्धात्वा ततो दिवा विजयेत् ॥ एकमक्रमं प्रोक्तः सर्वे-
 षां यजनक्रमात् ॥ २१ ॥ प्रवक्ष्यामि जपस्थानं पद्मे शारणे तथा ॥ आदित्यकर्णिकारस्थं देहं पञ्चगानि पूर्वशः ॥ २२ ॥ सोमादिव्राहु-
 पर्यंतान्यर्हांश्चैवोदगादितः ॥ मूर्तिमलोकपालांश्च क्रमादावरणेष्वथ ॥ २३ ॥ तदस्त्राणि च रक्षार्थं स्वमंत्रैः पूजयेत् क्रमात् ॥ प्रणवे-
 श्चाभिधानैश्च चतुर्थ्यामभियोजितैः ॥ २४ ॥ सर्वेषां कथितामंत्रां मुद्रांश्च कथयाम्यतः ॥ व्योममुद्रारतिः पद्मा महाश्वेता स्त्रमेव च ॥ २५ ॥
 पंचमुद्राः समाख्याताः सर्वकर्मप्रसिद्धये ॥ उत्तानौत्तरौ कृत्वा अंगुल्यो ग्रंथिताः क्रमात् ॥ २६ ॥ तर्जनीमिति यावताः समेवाधोमुखे स्थिते ॥

तज्यौमध्यमस्यैवज्येष्ठप्राप्तुगोपारि ॥ २७ ॥ मुद्रयंसर्वमुद्राणांव्याममुद्रेति कीर्तिता ॥ सर्वकर्मयोग्योपेतथास्थानप्रकल्पते ॥ २८ ॥
 पद्मवत्प्रभुताःसर्वाभहाश्चेतारवेःस्मृता ॥ जवसंनिहितो नित्यरथाह्वारविःस्मृतः ॥ २९ ॥ हस्तावृद्धमुखौकृत्वावामांगुष्ठनयोजितौ ॥
 द्रव्याणांशोधनेज्यारक्षार्थंचविशेषतः ॥ ३० ॥ अनयामुद्रयसर्वरक्षितंशोधितंभवेत् ॥ अर्घ्यदत्तवाप्रयुक्तव्यापूजतिचविशेषतः ॥ ३१ ॥
 जपय्यानवसानेचयदीच्छेत्सिद्धिमात्मनः ॥ अनेनविधिनानित्यजपेदब्दमतद्रितः ॥ ३२ ॥ सलभेतेपितान्कामानिहासुत्रनसंशयः ॥ रो
 गातोमुच्यतेरोगाद्धनहीनधनंलभेत् ॥ ३३ ॥ राज्यप्रशलेभेद्राज्यमपुत्रःपुत्रमाप्नुयात् ॥ प्रज्ञाभेधसमृद्धिश्चचिरजीवितिमानवः ॥ ३४ ॥
 मुरूपालभतेकन्याकुलीनंपुरुषेध्रुवम् ॥ सौभाग्यंस्त्रीकुलीनापिकन्याचपुरुषोत्तमम् ॥ ३५ ॥ अविद्योलभतेविद्यामित्युक्तंभानुनापुरा ॥
 नित्ययागःस्मृतोद्वेषधनधान्यमुखावहः ॥ ३६ ॥ प्रजापतुर्विवृद्धिश्चनिष्कामस्यापिजायते ॥ तदैकःस्तूयतेस्वर्गेशद्वयचतेचनरोत्तमः ॥ ३७ ॥
 भक्त्यातंपूजयेद्यस्तुनरःपुण्यतरःसदा ॥ इहैकामिकंप्राप्यततो गच्छेन्मनोःपदम् ॥ ३८ ॥ द्विजातस्यप्रदानेनतेजसाबुधसन्निभः ॥ ३९ ॥ इति
 श्रीभविष्येमहापुराणसप्तमीकल्पेसूर्यमहात्म्यवर्णनंनैमिको नपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॐ ॥ वामुदेवउवाच ॥ नैमित्तिकंततो
 वक्ष्येयञ्ज्ञात्वाचसमासतः ॥ सप्तम्याग्रहणेचैवसंक्रांतिषुविशेषतः ॥ १ ॥ शुक्लपक्षस्यसप्तम्याहविर्मुक्त्वैकदादिवा ॥ सम्यगाचम्यसंध्यायां
 वारुणंप्रणिपत्यच ॥ २ ॥ इंद्रियाणिचसंयम्यकृतंध्यात्वास्वपेदधः ॥ दर्भशय्यागतोरात्रौप्रातःस्ननातःसुसंयतः ॥ ३ ॥ ततःसंध्यामुपास्या
 थपूर्वोक्तचमनुंजपेत् ॥ जुहुयाच्चतदावाहिसूर्याग्नीपरीकल्प्यच ॥ ४ ॥ सूर्याग्निकरणवक्ष्येतपणंचसमासतः ॥ अर्चनागारमुल्लिख्यप्रविश्याच्ये
 जनैर्जनम् ॥ ५ ॥ प्रक्षिप्यास्तीर्थदुर्भैश्चपात्राद्यालभ्यचक्रमात् ॥ पवित्रंद्विशुश्रूत्वासायंप्रादेशसंमितम् ॥ ६ ॥ तेनपात्राणिसंग्रह्यसं
 शोध्याथविलेप्यच ॥ उदगग्रैस्थितेपात्रेप्रज्वालयाथोल्लुकेनच ॥ ७ ॥ पर्यग्निकरणंकृत्वाथज्योत्यवर्नत्रिधा ॥ परिमृज्युवादींश्चद
 भैःसंप्रोक्षयेत्ततः ॥ ८ ॥ जुहुयात्प्रोक्ष्यतान्वहौतत्रार्कपूर्ववद्भजेत् ॥ अभूमौस्थितपात्रेणविष्टरेणतुपाणिना ॥ ९ ॥ दानेनयदुशाईल
 नान्तरिक्षेस्थलेऽकचित् ॥ दक्षिणेनशुभंगंद्वाजुहुयात्पावकंबुधः ॥ १० ॥ हृदयेनक्रियाःसर्वाःकर्तव्याःपूर्वचोदिताः ॥ अर्कादारभ्यसंज्ञार्थ

दद्यात्तूर्णोद्भुतिंस्थितः ॥ ११ ॥ वरुणायशतैमधिसप्तम्यांवरुणंयेत् ॥ यथाशतयतुविप्रेभ्यःप्रदद्यात्खण्डवेषुकान् ॥ १२ ॥
 दद्याच्चदक्षिणांशतयप्राप्नोतियाचितंफलम् ॥ एवंवैफाल्युनेसूर्यचैत्रवशाखवच ॥ १३ ॥ वैशाखेमासिधातारमिन्द्रज्येष्ठयजेद्र
 विम् ॥ आषाढेआवणेमासिनभेभाद्रपदेयमम् ॥ १४ ॥ तथाश्रुजिपवर्णयन्त्वष्टारंकार्तिकेयजेत् ॥ मार्गशीर्षेचमित्रचणैषेविष्णुयजेद्वादि
 ॥ १५ ॥ संवत्सरेणयन्त्रोक्तंफलमिष्टादिनेदिने ॥ तत्सर्वमाप्तुयात्क्षिप्रंस्तयाश्रद्धान्वितोव्रती ॥ १६ ॥ एवंसंवत्सरेपूणैकृत्ववैक
 चनरथम् ॥ सप्तभिर्वाजिभिर्भुक्तंनानारत्नोपशोभितम् ॥ १७ ॥ आदित्यप्रतिमांमध्येशुद्धेन्नाकृतांशुभाम् ॥ रत्नैरलंकृतां
 कृत्वाहेमपद्मोपरिस्थिताम् ॥ १८ ॥ तस्मिन्त्रयवेकृत्वासारथिंचायतःस्थितम् ॥ वृत्तंद्वादशभिर्विप्रेःक्रमान्मासाधिपात्मभिः
 ॥ १९ ॥ मध्येकृत्वाज्ञमाचार्यपूजयित्वायथाश्रुति ॥ संचित्यादित्यवर्णैववस्त्ररत्नादिनाहयेत् ॥ २० ॥ एवंमासाधिपान्विप्रा
 न्संपूज्याथानिवेदयेत् ॥ आचार्योयश्चंछत्रांगंमाश्वमर्हंशुभाम् ॥ २१ ॥ अश्वान्मासाधिपेभ्यस्तुद्वादशभ्योनिवेदयेत् ॥ एवंभ
 तयायथाशतयोहेमरत्नादिभूषणम् ॥ २२ ॥ दत्वात्स्नयनमस्कृत्यव्रतंपूणैनिवेदयेत् ॥ अत ऊर्ध्वंनदोषोऽत्रव्रतस्याकरणेष्वपि ॥ २३ ॥
 एवमस्त्विति विप्रेन्द्रैःसहाचार्यैःपुनःपुनः ॥ बह्वीश्वैवाग्निषोदत्वाप्रवदेन्प्रीयतामिति ॥ २४ ॥ आदित्येनकामेनत्वयाआराधितोव्रतैः ॥
 तुभ्यंददतुतंकांसंपूणैभवतुव्रतम् ॥ २५ ॥ आचार्योन्विप्ररूपैस्तुप्रविष्टोभास्करःस्वयम् ॥ दास्यत्येवपरंकर्तुमित्युक्तंभानुनास्वयम् ॥ २६ ॥
 विप्रेभ्योगुणवद्भ्यश्चनिःस्वैभ्यश्चविशेषतः ॥ दीनान्धकृपणैभ्यश्चशतयदत्वांचदक्षिणाम् ॥ २७ ॥ ब्राह्मणान्भोजयित्वाचव्रतमेतत्समा
 पयेत् ॥ कृत्वैवंसप्तमीमन्दंराजाभवतिधार्मिकः ॥ २८ ॥ पुरुषःस्त्रीभवेद्ब्राह्मणांतादृशस्याथबृहभा ॥ शतयोजनविस्तीर्णैनिःसपत्नम
 कंठकम् ॥ २९ ॥ निष्पन्नमंडलंमुक्तेसाग्रवर्षशतंमुखी ॥ वित्तहीनोऽपिथोभक्त्याकृत्वाताम्रमयंरथम् ॥ ३० ॥ दद्याद्रतावसानेतु
 कृत्वासर्वथथादितम् ॥ सोऽशीतियोजनंमुक्तेविस्तीर्णमंडलंनृप ॥ ३१ ॥ एवंपिष्टमयंयोऽपिवित्तहीनःकरोतिना ॥ आषष्टियोजनंभुक्ते

दीर्घायुर्निरुजःसुखी ॥ ३२ ॥ सूर्यलोकेचकल्पन्तंयावत्स्थित्वेदमाप्नुयात् ॥ मनसापिचयोभक्त्यायजेदकर्मतद्रितः ॥ ३३ ॥ सर्वव
 स्थोपि सोऽप्यत्रव्याधिभिर्मुच्यतेभृशम् ॥ आपदो न स्पृशत्येनं न हार इव भास्करम् ॥ ३४ ॥ किंपुनर्व्रतसंपन्नं भक्तं मैत्रैश्चरक्षितम् ॥ यत
 एवंतो ज्ञान्वाविधानं कल्पचोदितम् ॥ ३५ ॥ सुखेन फलसिद्धयर्थं कुर्यात्सर्वमंशेषतः ॥ इत्येतत्कथितं सर्वपुरासुर्येण मे शुभम् ॥ ३६ ॥
 कल्पेऽप्यथमेकल्पसर्वदागोपितो मया ॥ अनेन विधिन वनसविशुद्धेनान्तरात्मना ॥ ३७ ॥ भानुमाराधयेत्क्षिप्रं यदच्छेदच्छेदफलमुत्तमम् ॥ मयास्यै
 व प्रसादेन प्राप्ताः पुत्राः सहस्रशः ॥ ३८ ॥ असुरानिर्जिताश्चैव सुराः सर्वैर्वशीकृताः ॥ त्वयाप्ययोगोपितव्यः कल्पः सूर्यस्य संमतः ॥ ३९ ॥ प्र
 सादादस्य कल्पस्य सदासन्निहितो रविः ॥ चक्रैस्मिन्निर्जितायेन सुरासुरनरो रगाः ॥ ४० ॥ यदि नाधिष्ठितं चक्रमिदं सूर्याशुभिः स्वयम् ॥
 सततं स्यात्प्रभायुक्तं कथमव्याहृतं भवेत् ॥ ४१ ॥ अहमेतं जपन्नित्ययं जन्मार्थं शशक्तिः ॥ जातोऽस्मि स सर्वकामानां पूज्यः श्रेष्ठश्च तेजसा ॥ ४२ ॥
 त्वमभ्यस्यैव मनसा वाचा कर्मणापि वा ॥ कुरु भक्तिमते नैव विधिना फलसिद्धये ॥ ४३ ॥ शृणु यादृक्स्थित्युक्तो यो नरः श्रद्धासमान्वितः ॥ विधानमा
 दितः पुत्रसप्तमीं कुरु ते चयः ॥ ४४ ॥ सेहप्राप्याखिलं काममारोग्यं च जयं तथा ॥ भार्गव्यापरयाशुक्तो गच्छेद्रौचनं सद् ॥ ४५ ॥ इति श्री
 भविष्ये महापुराणे ब्राह्मणोपनिषत्सप्तमीकल्पे रथसप्तमीमाहात्म्यवर्णनं नाम पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ वासुदेव उवाच ॥ मावस्य शुक्लपक्षे
 तु पंचम्यामां कुलोद्ग्रह ॥ एकभक्तं सदाख्यातं षष्ठ्यां नक्तमुदाहृतम् ॥ १ ॥ सप्तम्यामुपवासं तु केचिदिच्छंति सुव्रत ॥ षष्ठ्यां केचिद्द
 दंतीह सप्तम्यां पारणं किल ॥ २ ॥ कृतोपवासः षष्ठ्यां तु पूजयेद्भ्रास्करं बुधः ॥ रक्तचंदनमिश्रैस्तु कवरैश्च सुव्रत ॥ ३ ॥ गुग्गुलेन महावा
 हो संयावेन च सुव्रत ॥ पूजयेद्देवैर्गंशं करं भास्करं रविम् ॥ ४ ॥ एवं हि चतुरो मासान्मायादीन् पूजयेद्भ्रास्करं ॥ आत्मनश्चापि शुद्धवर्थाशानं
 गोमयस्य च ॥ ५ ॥ स्नानं च गोमयेन हर्तव्यं चात्मशुद्धये ॥ ब्राह्मणादिभ्यो भौमांश्च भोजयेच्चापि शक्तिः ॥ ६ ॥ ज्येष्ठादिष्वथ मासेषु श्वेतचं
 दनमुच्यते ॥ श्वेतानि चापि पुष्पाणि शुभगंधान्वितानि वै ॥ ७ ॥ कृष्णागरुस्तथा धूपैर्नैवेद्यं पायसं स्मृतम् ॥ तेनैव ब्राह्मणांस्तुष्टान् भोजये

१ उक्तमंत्रैश्च रक्षितम्-इ०पा० । २ अर्तदितः-इ०पा० । ३ अत्र पादपूर्वार्थं स इत्यस्य सोर्लोपः । ४ ग्रहेशं शंकरं रविम्-इ०पा० ।

चमहामते ॥ ८ ॥ प्राशयेत्पंचगव्यंतुस्नानंतेनैवपुत्रक ॥ कार्तिकादिषुमासेषुअगस्तिकुसुमैःस्मृतम् ॥ ९ ॥ पूजयेन्नरशार्दूलधूपै
 श्रैवापराजितैः ॥ नैवेद्यं गुडपूपास्तु तथा चक्षुरसंस्मृतम् ॥ १० ॥ तेनैव ब्राह्मणां स्तात भोजयस्व स्वशक्तिः ॥ कुशोदकं प्राशयेथाः स्नानं
 च कुरु शुद्धये ॥ ११ ॥ तृतीये पारणस्यंति भावे मासिमहामते ॥ भोजनं तत्र दानं च द्विगुणं समुदाहृतम् ॥ १२ ॥ देवदेवस्य पूजा च
 कर्तव्या शक्तिर्बुधैः ॥ रथस्य चापि दानं तुरथ यात्रा तु व्रत ॥ १३ ॥ व्रतस्य प्राप्तिहेतौ वै कर्तव्या विभवे सति ॥ दानं स्वर्णरथस्य हयथोक्ते विभ
 वे सति ॥ इत्येषा कथिता पुत्ररथाह्वा सप्तमी शुभा ॥ १४ ॥ महासप्तमी विख्याता महापुण्या महोदया ॥ यामुपोष्य धनं पुत्रान् कार्तिवि
 ज्ञामवाप्नुयात् ॥ १५ ॥ तथा खिलं कुवल्यं चांद्रेण च सप्तमोर्चिषा ॥ १६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मणे पर्वणि सप्तमी कल्पे महासप्तमी
 व्रतवर्णनं नामैकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा भगवान् देवः शंखचक्रगदाधरः ॥ अंतर्धानं गतो वीरसां स्वयेह प्रप
 दयतः ॥ १ ॥ सांवेऽपि कृत्वा विधिवत्सप्तमी रथसप्तमीम् ॥ आधिभिव्याधिभिर्मुक्तो जगामाशुस्वमंदिरम् ॥ २ ॥ ज्ञातानीक उवाच ॥ ॥ रथया
 त्रा कथं कार्या रथः कार्यः कथं रथः ॥ केनेह मत्पथलोकेषु रथयात्रा प्रवर्तिता ॥ ३ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ इममर्थं पुरापृष्टुः पद्मयोनिः प्रजापतिः ॥
 रुद्रेण कुरुशार्दूल आसीनः कांचने गिरौ ॥ ४ ॥ पद्मासनं पद्मयोनिसुखासीनं प्रजापतिम् ॥ प्रणम्य शिरसां देवोरुद्रो वाचमुदरयत् ॥ ५ ॥ श्रीरुद्र उ
 वाच ॥ य एष भगवान् देवो भास्करो लोकभास्करः ॥ कथमेष भ्रमे देवोरथस्थो विमलः सदा ॥ ६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यथा दिवि भ्रमे तातरथा हृदरो विः
 सदा ॥ तथा ते वतं यिष्येऽहं रथं चास्यात्रिलोचन ॥ ७ ॥ अथेन ह्येकं चक्रेण पंचारेण त्रिणाभिना ॥ हिरण्मयेन कतिन अष्टवधैकनो मिना ॥ ८ ॥ चक्रेण भा
 स्वता चैव दिवि सूयः प्रसर्पति ॥ दशयोजनसाहस्रो विस्तारोऽप्यस्य कथ्यते ॥ ९ ॥ त्रिगुणाचरथोपस्थादीषां ढण्डप्रमाणतः ॥ युगमस्य तु विस्तीर्णम
 रूणो यत्र सारथिः ॥ १० ॥ प्रासंगः कांचनो दिव्यो युक्तः पवनगैर्हयैः ॥ छंदोभिर्वाजिरूपैस्तु यतश्चक्रंततः स्थितैः ॥ ११ ॥ येनासौ पर्यटे द्रव्यो
 म्निभास्वता तु दिवस्पतिः ॥ अथैतानि तु सूर्यस्य प्रत्यंगा निरथस्य तु ॥ १२ ॥ सेवत्सरस्यावयवैः कलिपतानि यथाक्रमम् ॥ नौभ्यस्ति स्रस्तु

चक्रस्य त्रयः कालाः प्रकीर्तिताः ॥ १३ ॥ आराः पंचतर्पस्तस्य नेम्यः षडृतवः स्मृताः ॥ रथवेदी स्मृते तस्य अग्रनेदक्षिणे तरे ॥ १४ ॥ मुहूर्तो
 इषवस्तस्य द्वाभ्याश्चास्य कलाः स्मृताः ॥ तस्य काष्ठाः स्मृताः कोणा अक्षदंडः क्षणाः स्मृताः ॥ १५ ॥ निमेषाश्चास्य कर्षाः स्यादपि दण्डो
 लवाः स्मृताः ॥ रात्रिर्वह्नेयमस्य च जलार्धव्यतिष्ठितः ॥ १६ ॥ युगाक्षिको दिते तस्य अर्थकामा बुभौ स्मृतौ ॥ अश्वरूपाणि च्छंडांसि
 वहंते वामतो धुरम् ॥ १७ ॥ गायत्री चैव त्रिष्टुप् च जगत्पतुष्टुवेव च ॥ पंक्तिश्च बृहती चैव उष्णिगो वतुसप्तमी ॥ १८ ॥ चक्रमक्षनिव द्रुवेषु चा
 क्षप्तमर्पितः ॥ सहचक्रोऽप्रमत्यक्षः स चाक्षोऽप्रमतिध्रुवे ॥ १९ ॥ अक्षः सहैव चक्रेण प्रमतेऽसौ ध्रुवोऽस्थितः ॥ एवमक्षवशात् तस्य संनिवेशो रथ
 स्यतु ॥ २० ॥ तथा संयोगभावेन संसिद्धो भास्करो रथः ॥ तेन चासौ रविर्देवानभः संसर्पते सदा ॥ २१ ॥ युगाक्षको दिते संवत्सरे रश्मि स्यंदन
 स्यतु ॥ ध्रुवे तेऽप्रमतो रश्मिनि चक्रयुगोऽस्तु वै ॥ २२ ॥ प्रमतो मंडलान्यस्य रवेरस्य रथस्यतु ॥ कुलालवक्रवद्यातिमंडलं सर्वतो दिशम् ॥ २३ ॥
 युगाक्षको दिते तस्य दक्षिणे स्यंदनस्यतु ॥ ऋग्यजुर्भ्या गृहीतेन विचक्राश्वेन वै ध्रुवे ॥ २४ ॥ द्रुमे ते तस्य रश्मि तु मंडलेषूत्तरागणे ॥ दक्षिणे
 थसमद्वे तुऽप्रमतो मंडलानि तु ॥ २५ ॥ युगाक्षको दिते तस्य प्रमते स्यंदनस्यतु ॥ सत्तासत्तं च प्रमतो मंडलं सर्वतो दिशम् ॥ २६ ॥ आकृष्येते
 ध्रुवेण हसर्मतिष्ठति सुव्रत ॥ तदा साभ्यंतरं देवोऽप्रमतो मंडलानि तु ॥ २७ ॥ ध्रुवेण मुच्यमाने तु पुनरश्मि युगेन वै ॥ तथैव बाह्यातः सूर्योऽप्रमते
 मंडलानि तु ॥ २८ ॥ अज्ञातिमंडलशतं काष्ठयोरुभयोरपि ॥ सरथोऽधिष्ठितो देवो विप्रमद्विषिभिः सह ॥ २९ ॥ गंधर्वैरप्सरामिभ्यश्च संप्राम
 णिराक्षसैः ॥ एतैर्वसति वैसृथैः सौदौद्रौ क्रमेण तु ॥ ३० ॥ धातार्यमाणुलस्यश्च पुलहश्च प्रजापतिः ॥ खंडको वासुकिश्चैव सकर्णो रश्मिरे
 व च ॥ ३१ ॥ तुंबुरुर्नरदश्चैव गंधर्वा गायतां वरौ ॥ क्रतुस्थलाप्सरश्चैव याचसापुंजिकस्थला ॥ ३२ ॥ ग्रामणी रथकृत्तश्च रथौजाश्च तरा
 वुभौ ॥ रक्षो हेतिः प्रहेतिश्च यातुधानौ च तावुभौ ॥ ३३ ॥ मधुमाधवयो रेषणो वसति भास्करे ॥ तथा श्रीभौ तु द्वाभासौ मित्रश्च वरुणश्च ह ॥ ३४ ॥

१ अमर्तं बन्धं नंतस्य सावाश्चास्य कलाः स्मृताः-इ० पा० । २ चक्रमस्याब्जवृंशं तु सीन्धदेशे रथस्य तु-इ० पा० । ३ कुलालचक्रवत्तस्य प्रमते मंडला
 नि तु-इ० पा० । ४ रथेन बाह्यते सूर्यः-इ० पा० ।

ऋषिर्त्रिषिष्ठश्चतुर्दशकोनंतएवच ॥ मेनकासहज्याचंगंधवाचहह्रूहः ॥ ३५ ॥ रथस्वनश्चग्रामण्याथचित्रश्चतुर्भौ ॥
 पौरुषेयोवधैवयथातुधानौमहाबलौ ॥ ३६ ॥ शुचिशुक्रौतुद्रौमासैवसंत्यतेदिवाकरे ॥ इन्द्रश्चैवविष्णुर्वांश्चांगिराभृगुरेवच ॥ ३७ ॥
 एलापर्णस्तथासर्पःशंखपालश्चपन्नगाः ॥ प्रम्लोचादुंदुकाश्चैवगंधर्वाभातुदुरौ ॥ ३८ ॥ यातुधानैतथासर्पस्तपब्राह्म्यश्चतुर्भौ ॥ एतेनभो
 नभस्यौचनिवसंतिदिवाकरे ॥ ३९ ॥ शरद्येतेपुनःशुभ्रानिनिवसंतिस्मदेवताः ॥ पर्जन्यश्चैवपूषाचभारद्वाजःसगौतमः ॥ ४० ॥ चित्रसेनश्चगंधर्व
 स्तथावसुरश्चैवः॥विधाचीचघृताचीचेतुभेपुण्यलक्षणे ॥ ४१ ॥ नागस्त्वैरावतश्चैवविश्रुतश्चधनंजयः ॥ सेनजिह्वसुषेणश्चसेनानीप्रांणी
 स्तथा॥ ४२ ॥ आपोवातश्चद्वावेतौयातुधानौप्रकीर्तितौ ॥ वसंत्येतेतुर्मूयैदृषोर्जाकालपर्ययात् ॥ ४३ ॥ हैमंतिकौतुद्रौमासैवसंत्येतेदिवाकरे॥
 अंशोभगश्चद्वावेतौकश्यपश्चकतुस्तथा ॥ ४४ ॥ भुजंगश्चमहापद्मःसर्पःकौटकस्तथा॥आपोवातश्चद्वावेतौयातुधानौप्रकीर्तितौ॥ ४५ ॥ चित्रां
 गदश्चगंधर्वोरुणायुश्चैवतुर्भौ ॥ सहेचैवसहस्येचवसंत्येतेदिवाकरे ॥ ४६ ॥ पूषाजिष्णुर्जमदग्निर्विधाभिर्त्रस्तथैवच ॥ काद्रवेयौमहानागौकं
 बलाश्चतुर्भौ॥ ४७ ॥ गन्धर्वौधृतराष्ट्रश्चसूर्यवर्चाश्चतुर्भौ॥तिलोत्तमाचरंभाचसर्वलोकैचविश्रुते॥ ४८ ॥ ग्राम्णीःसेनजिह्वसत्यजिह्वमहा
 तपाः ॥ ब्रह्मोपेतश्चवैरक्षोयज्ञोयज्ञस्तथैवच ॥ एतेतपस्तपस्यांतनिवसंतिदिवाकरे ॥ ४९ ॥ अन्येऽपिथेमदेहाराक्षसाधिपतयोदेवदेवगुह्यत
 मस्यरक्षार्थसकलदैवैरस्मदादिभिःसंनिधुक्तास्तान्भवतेकथयामि ॥ ५० ॥ ॥ रुद्रउवाच ॥ ॥ वदब्रह्मन्कर्थादिव्यायामहं
 प्रष्टुमागतः ॥ तामेवविस्तरैरेणवकथयामि ॥ ५१ ॥ दिविष्टंभास्करंरुद्रहृद्भानमेतन्केनविधानतः ॥ किंफलंतस्यवादेवसमासेभवति
 कर्मणि ॥ ५२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ शृणुरुद्रसमासेनभास्करस्यनतिक्रियाम् ॥ यांक्तुत्वारोगदुःखातमुच्यतेपापसंचयात् ॥ ५३ ॥
 स्याडिलेमंडलंकृत्वाद्वादशांशुलमानतः ॥ सद्योगोमथालिप्तेचतत्रैवावाहयेद्रविम् ॥ ५४ ॥ पूजयित्वागणेशादीन्वासुदेवंचसात्यकिम् ॥ स
 त्यभाषांताथालक्ष्मीमुमादेवीचशंकरम् ॥ ५५ ॥ मंडलस्यसमपिस्थान्पूर्वोक्तांश्चेदमंत्रवित् ॥ ततःप्रदक्षिणकृत्यदंडवत्प्रणमेत्सकृत् ॥ ५६ ॥

शतसहस्रमयुतं लक्षं नानिजपातः ॥ दृष्टांशं किंप्रणम्याथ सदा संयतमानसः ॥ ६७ ॥ विप्राय दक्षिणां दद्यान्निरुच्छुसः समाहितः ॥
 रक्तेचहिरण्यस्य शतमात्रे सहस्रके ॥ ६८ ॥ माषकाणां चतुष्कंचयुतं दशगुणं दिशेत् ॥ दक्षे दशगुणं प्रोक्तं दद्याद्गोविमुक्तये ॥ ६९ ॥ ए
 वं कृते विरूपाक्ष सर्वरोगाद्विमुच्यते ॥ इदं हरस्य परमं शृणुयाद्वा हि मानवः ॥ ६० ॥ तस्य रोगा विनश्यन्ति मार्तण्डस्य प्रसादतः ॥ अन्यच्च ते प्रेव
 श्यामि यच्च पृष्टुमुपापते ॥ तच्छृणुष्व मया प्रोक्तं रथयन्तु नियामकम् ॥ ६१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मणपर्वणि सप्तमोऽध्यायः ॥ इद्रेण माठरो नाम वायु
 वर्णनं नाम द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तत्रारुणे मया पूर्वसारथ्यं सन्निधायितः ॥ इद्रेण माठरो नाम वायु
 नाकल्मषेण तु ॥ १ ॥ वै न ते ये न ताश्चर्योपरि विमलोनखतुंडप्रहरणः पुरोगामी नियुक्त इति ॥ कालेन दंडो महदंडा युधो भवता शेषो महागणाधिपाः
 ॥ २ ॥ वै शखेन राज्ञा वसुभिर्द्वयुधांगारिकौ द्वौ अग्निर्नापि गलः ॥ संयंता महादंडा युधो भवता शेषो महागणाधिपः ॥ ३ ॥ हस्तो यमेन पाशहस्तौ
 बुधपतिनामिन्धनः ॥ अलकाधिपतिना विष्णुः ॥ ४ ॥ अश्विभ्यां कालोपकालो वाक्षप्रधानकौ ॥ नरनारायणभ्यां क्षारौ धारौ धिषणकृष्णौ
 ॥ ५ ॥ वैराजशंखपालपञ्चरजसां दिशासु विदिशासु दिशां पालनं विश्वे वा ददुः ॥ ६ ॥ सप्तैतानि कामांतरः सर्वमरुतोऽददन् ॥ ओंकारो विषट्
 कारो वेदनिस्त्वनः पिनाकी विनायकः शोषोऽनन्तो वासुकिश्च नागसहस्रेणात्मतुल्यो नादित्यस्य रथमनुयाति ॥ ७ ॥ गायत्रीसावित्रीरथस्थिते उभे
 संध्ये सदा सदेव ताराय विमंडलं नैषति ॥ भगवन्तं सहस्रकिरणमवलंबितुम् ॥ ८ ॥ एतैर्द्वै सर्वदेवतयमंडलं ब्रह्मवादिनं ब्रह्मयज्ञवादिनीयज्ञः ॥
 भगवद्रक्तानां परमादित्यो विष्णुर्माहेश्वरणां महेश्वरः ॥ ९ ॥ स्थानाभिमानि नो ब्रूते सदा ववृष भध्वज ॥ सूर्यमाप्यायं त्यजेत तेजसांति
 जउत्तमम् ॥ १० ॥ अथितैः स्वैर्वचोभिस्तु स्तुवंते ऋषयारविम् ॥ गंधर्वाभ्यस्मरंश्चैव गीतनृत्यैरुपासते ॥ ११ ॥ वियद्भ्रमणतोरक्षां
 कुर्वति स्म इष्टग्रहम् ॥ सर्पावहंति वसू र्याथानास्तु यांति च ॥ १२ ॥ वालखिल्यानं न्येत परिचार्यो दयाद्रविम् ॥ दिवस्पतिः स्वभूश्चोभौ
 अग्रगौ योजनस्य तु ॥ १३ ॥ भर्गोऽथ दक्षिणे पाशैर्ध्वं कज्जो वासतः स्थितः ॥ सर्वे ते पृष्ठगाश्चेयाग्रहा लोकेषु प्रजिताः ॥ १४ ॥ उपरागाग्नि

स्त्रीचोभावग्रतोनात्रसंशयः ॥ मनुष्यधर्मादक्षिणतउत्तरेणप्रचेतसः ॥ १५ ॥ संभवंतितथाकृष्णउभावेतौसदाग्रौ ॥ वामेनवीतिहोत्रस्तु
 पृष्ठतस्तुहरिःसदा ॥ १६ ॥ रथपीठेक्षमाज्ञेयाअंतरालेनभस्तथा ॥ आश्रित्यरथजांकार्तिखंदिवःसमयःस्थितः ॥ १७ ॥ ध्वजोदंड
 श्रविज्ञेयोच्चजाग्रदवृषएवच ॥ ऋद्धिर्दृष्टिस्तथाश्रीश्चपताकार्पावर्तप्रिय ॥ १८ ॥ ध्वजदंडाग्ररुडस्तदग्रवरुणालयः ॥ मैनाकच्छत्रदं
 डस्तुहिमवांश्छत्रमुच्यते ॥ १९ ॥ केचिदेवंदंतहलोकैचान्येमहामते ॥ छत्रदंडस्तथाक्लेशःकुशंछत्रविदुर्बुधाः ॥ २० ॥ एतेषामेवदे
 वानांयथावीर्यतथातपः ॥ यथायोगंतथासत्वंयथासत्वंतथाबलम् ॥ २१ ॥ तथातपस्यसौमूर्यस्तेषांसिद्धःस्वतेजसा ॥ एतेतपंतवर्षति
 यांतिविश्वंमृजंतिच ॥ २२ ॥ भूतानामशुभंकर्मव्यपोहंतचकीर्तिताः ॥ एतेसहैवमूर्येणभ्रमंतेसानुगादिवि ॥ २३ ॥ तपंतश्चजपंतश्च
 ह्यादयंतश्चवैद्विजाः ॥ गोपायंतिस्मभूतानिहतेह्यनुकंपया ॥ २४ ॥ प्राणातिदेवानमृतेनमूर्यःसोमेनसुक्तेनविवर्धयित्वा ॥ शुक्लेनपूर्णा
 दिवसक्रमेणतंकृष्णपक्षविबुधाःपिबंति ॥ २५ ॥ पीतंहिसोमंद्विकलावशेषंकृष्णेतुपक्षरुचिभिर्ज्वलंतम् ॥ सुधासृतंततिपतरःपिब
 तिउर्जाश्चसौम्याश्चतथैवकल्पाः ॥ २६ ॥ सूर्येणगोभिश्चसमृद्धिताभिरद्भिःपुनश्चैवसमुद्भिताभिः ॥ तथौषधीभिःसततंपिबंतिअत्यं
 तपानेनधुधाजयंति ॥ २७ ॥ मासार्धतृतिस्तुमताभिरद्भिर्सेनवृत्तिःस्वधयापितृणाम् ॥ अनेनशश्वद्विदुधातिमत्यंत्यव्यजगच्चैववि
 भर्तौगोभिः ॥ २८ ॥ अहोरात्रंरथेनासावेकचक्रैवभ्रमन् ॥ सप्तद्वीपसमुद्रांतंसप्ताभिश्चहयैःसह ॥ २९ ॥ छंदोभिर्वाजिरूपैस्तैय
 तश्चक्रंततःस्थितैः ॥ कामरूपैःसकृद्युक्तरंतरस्थैर्मनोजैः ॥ ३० ॥ हरिभिरव्ययैर्वश्यैःक्षुधाश्रमाविवर्जितैः ॥ व्यशीतिमंडल
 शतमीहंत्यब्देनवैहयाः ॥ ३१ ॥ बाह्यतोभ्यंतरंचैवमंडलंदिवसक्रमात् ॥ कल्पादौसंप्रयुक्तास्तेवहंत्याभूतसंप्लवम् ॥ ३२ ॥ आवृता
 वालखिल्यैस्तैर्भ्रमतितान्यहानितु ॥ अथितैःस्वैर्वचोभिस्तुस्तूयमानोमहर्षिभिः ॥ ३३ ॥ सेव्येतेनृत्यगीतैश्चगंधर्वैरप्सरोगणैः ॥
 पतंगःपतंगैरश्वैर्वसेतभ्रमयन्दिवि ॥ ३४ ॥ वीथ्याग्र्ययाविचरतेनक्षत्राणियथाज्ञा ॥ मध्यगश्चामरावत्यांदाभवतिभास्करः ॥ ३५ ॥
 वैवस्वतेसंयमनेउत्तिष्ठन्हृदयतेतदा ॥ सुखायामधरात्रंतुविभायामस्तमेतिच ॥ ३६ ॥ वैवस्वतेसंयमनेमध्यमस्तुरविर्ये

दा ॥ सुखायामथवारुण्यामुत्तिष्ठन्दश्यतेतदा ॥ ३७ ॥ राज्यधर्चामरावत्यामस्तमेतियमस्यैव ॥ सोमपुयाविभायांतुमध्यश्चार्थमायदा ॥ ३८ ॥
 माहेन्द्रस्यामरावत्यामुत्तिष्ठतिदिवाकरः ॥ अर्धरात्रसंयमनेवारुण्यामस्तमेतिच ॥ ३९ ॥ एवंचतुषुपाचुषुमेरोःकुर्वन्प्रदक्षिणम् ॥ उदयास्त
 मनेचासाधुत्तिष्ठतिपुनःपुनः ॥ ४० ॥ पूर्वाह्णेचाराह्णेचद्धौदेवालयपुनः ॥ तपत्येकंतुमध्याह्नेताभिरिवगमस्तिभिः ॥ ४१ ॥ उदितोवर्ध
 मानाभिरामध्याह्नात्तपेद्रविः ॥ ततःपरहंसंताभिर्गोभिरस्तांनियच्छति ॥ ४२ ॥ यत्रोद्यन्दश्यतेसूर्यःसतेषामुदयःस्मृतः ॥ प्रणाङ्गच्छतेय
 त्रसतेषामस्तमुच्यते ॥ ४३ ॥ एवंपुष्करमध्येनतदासर्पतिभारुकरः ॥ त्रिशङ्गांतुमेदिन्यामुदृतैनसगच्छति ॥ ४४ ॥ योजनान्त्रेणसंख्यां
 तुमुदृतस्यानिबोधमे ॥ पूर्णशतसहस्राणांसहस्रतुत्रिलोचन ॥ ४५ ॥ पंचाशच्चत्थालयानिसहस्राण्यधिकानितु ॥ मौहूर्तैकगतिद्वौषामूर्यस्य
 तुविधीयते ॥ ४६ ॥ योजनानांसहस्रेद्वेदशतैर्द्वयोजने ॥ निमेषांतरमात्रेणदिविसूर्यःप्रसर्पति ॥ ४७ ॥ सशीघ्रमेवपयतिभारुकरोऽलातच
 क्रवत् ॥ अमन्वैभ्रममाणेषुश्लेषुविचरत्यसौ ॥ ४८ ॥ इन्द्रःपूजयतेसूर्यमुत्तिष्ठतदिनेदिने ॥ मध्याह्नेचयमःपश्चादस्त्यांतमपंपतिः ॥ ४९ ॥
 सोमेस्तथार्धरात्रेतुसदापूजयतेरविम् ॥ विष्णुर्भवानहंरुद्रःपूजयामनिशाक्षये ॥ ५० ॥ एवमाग्निर्नर्ऋतिश्चवायुरीशानएवच ॥ पूजयतिक्रमेण
 वभ्रममाणंदिवाकरम् ॥ श्रेयोर्धेदेवशार्दूलसवब्रह्मादयःसुराः ॥ ५१ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेरथसप्तमीकल्पसुगतिवर्णनंमात्रपंचाशत्तमोऽ
 ध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ रुद्रउवाच ॥ अहोहंसस्यमाहात्म्यंवर्णितंभवतेदृशम् ॥ कथ्यतांपुनरेवदमाहात्म्यंभारुकरस्यतु ॥ १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ आदित्य
 मंत्रमाखिलत्रैलोक्यंसचराचरम् ॥ भवत्यस्माज्जगत्सर्वसदेवासुरमानुषम् ॥ २ ॥ रुद्रद्रोपेन्द्रचंद्राणांविप्रेन्द्रत्रिदिवौकसाम् ॥ महाद्युतिमताकृतस्तै
 जेयत्सर्वलौकिकम् ॥ ३ ॥ सर्वात्मासर्वलोकेशोदेवदेवःप्रजापतिः ॥ सूर्यएषत्रिलोकस्यमूलं परमदेवतम् ॥ ४ ॥ अग्नौप्रास्ताहुतिःसम्यगादित्यमु
 पतिष्ठति ॥ आदित्याज्जायतेवृषिर्बृहस्पतिःप्रजाः ॥ ५ ॥ सूर्यान्त्रिमूर्यतेसर्वतत्रैवप्रलयते ॥ भागभावाहिलोकानमादित्यान्निःसृतौपुरा ॥ ६ ॥
 एतत्तुध्यानान्ध्यानंमोक्षचाप्येषमोक्षिणाम् ॥ अत्रगच्छतिनिर्वाणजार्थतेऽस्मान्पुनःप्रजाः ॥ ७ ॥ क्षणमुदूर्तोदिवसानिशाःपक्षाश्चानित्यशः ॥

१ संरक्षाम-इ०पा० । २ त्रिशच्छतसहस्राणाम्-इ०पा० । ३ पूजयन्ति-इ०, पूजयामः-इ०च पा० । ४ विश्वम्-इ०पा० ।

मासाःसंवत्सराश्चैवऋतवोऽथयुगानिच ॥ ८ ॥ सदादित्यादतेह्येषाकालसंख्यानविद्यते ॥ कालादृतेननियमोनाग्निर्नहवनक्रिया ॥ ९ ॥ ऋतु
 नामविभागाच्चपुष्पमूलफलंकुतः ॥ कुतःसस्यविनिष्पत्तिस्तृणैषधिगणाःकुतः ॥ १० ॥ अभावोव्यवहाराणजंतूनांदिविचेहच ॥ जगत्प्र
 तपनमृतेभास्करंवारितस्करम् ॥ ११ ॥ नावृष्ट्यातपतेसूर्योनावृष्ट्यापारिविश्यते ॥ नावृष्ट्याविकृतिथत्तेवारिणादीप्यतेरविः ॥ १२ ॥ वसंते
 कापिलःसूर्योऽग्नीष्मेकांचनसप्रभः ॥ श्वेतोवर्णेनवर्षासुपांडुःशरदिभास्करः ॥ १३ ॥ हेमंतेताम्रवर्णस्तुशिशिरेलोहितोरविः ॥ इतिवर्णाःसमा
 ख्यताःशृणुवर्णफलंहर ॥ १४ ॥ कृष्णोभयाजगत्तस्ताम्रःसेनापतिविनाशयति ॥ पीतोनरेद्रुपुत्रंश्वेतस्तुपुरोहितंहति ॥ १५ ॥ चित्राथवापिधूम्रो
 रवीरश्मिव्याकुलंकरोत्पुञ्जैः ॥ तस्करशस्त्रनिपातैर्यदिनसलिलमाशुपातयति ॥ १६ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेरथसप्तमीकल्पसूर्यमहिमवर्ण
 नंनमचतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ६४ ॥ रुद्रउवाच ॥ ॥ रथयात्राकथंकार्याभास्करस्येहमानवैः ॥ फलंचकिंभवेत्तेषांयात्राकुर्वतियैरवेः ॥ १ ॥
 विधिनोकेनकर्तव्याकास्मिन्कालेसुरोत्तम ॥ कथंचन्नामयेदंवरंथारूढंदिवाकरम् ॥ २ ॥ देवस्ययेरथभक्त्याभ्रामयतिवहतिच ॥ तेषांचकिंफलंप्रो
 त्तयेचनृत्यकरानराः ॥ ३ ॥ भ्रमंतियेचदेवेननृत्यगीतपरायणाः ॥ प्रजागरंचकुर्वतिभक्त्याभ्रद्वासमन्विताः ॥ ४ ॥ तेषांचकिंफलंप्रोत्तरथं
 यच्छंतिर्यैरवेः ॥ बलिंभक्तंचयेभक्त्यादशहार्थिकभोजनम् ॥ ५ ॥ एतन्मेब्रूहिनिखिलंसुरज्येषुसविस्तरम् ॥ लोकानांश्रियसेदेवपरंक्रौत
 हलंहिमे ॥ ६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ साधुपुष्टोऽस्मिभूतेऽगणेऽसिन्त्रिलोचन ॥ शृणुष्वैकमनाविचिमयथाश्रंसविस्तरम् ॥ ७ ॥ देवस्यरथयात्रे
 यंभास्करस्यमहात्मनः ॥ इंद्रोत्तवंतथारुद्रमयाह्येतौप्रकीर्तितौ ॥ ८ ॥ मर्त्यलोकेऽतिहेतोर्लोकानांलोकपूजित ॥ ९ ॥ प्रवर्तताबुभौयस्मि
 न्देशेदेवमहोत्सवौ ॥ नतत्रोपद्रवाःसंतिराजतस्करसंभवाः ॥ १० ॥ तस्मात्कार्याविमौभक्त्यादुर्भिक्षस्येहशान्तये ॥ शुक्रपक्षेतुसप्तम्यांमा
 सिभाद्रपदेहर ॥ ११ ॥ घृतेनाभ्यंगयेद्देवंपंचपूतांगेनवै ॥ अभ्यंगयेद्देहशयःसर्वैःश्रद्धयान्वितः ॥ १२ ॥ दिनेदिनेजगन्नाथप्रविष्टवर्णके

१ नाग्नेर्विहरणक्रिया-इ०पा० । २ ऋतुनामविभागश्च-इ०पा० । ३ स्वापजागरणाःकुतः-इ०पा० ४ नराः-इ०पा० । ५ रविं च नभसि स्थितम्-
 इ०पा । ६ गच्छंति-इ०पा० ।

रविम् ॥ सगच्छेद्यानमाहूदगौरिकिकिणीकृतम् ॥ १३ ॥ वैश्वानरपुगदिव्यगंधर्वाप्सरशोभितम् ॥ शाल्योदनखंडमिश्रवंप्रसप्तमन्वि
तम् ॥ १४ ॥ वर्णभक्तप्रयच्छेद्योभास्करायदिनेदिने ॥ आहूढसविमानंतुज्वालामालाकुलंशुभम् ॥ १५ ॥ गच्छेन्ममपुरंद्वस्तूयमानो
महापिभिः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनभास्करायनरैःशिव ॥ १६ ॥ वर्णभक्तप्रदातव्यंप्रविष्टस्येहवर्णकम् ॥ घृतपूर्णखंडवष्टकासारमोदकं
पयः ॥ १७ ॥ दध्योदनपायसंचसंयावंगुडपूकान् ॥ येप्रयच्छन्तिदेवस्यभास्करस्येहवर्णकम् ॥ १८ ॥ तेगच्छन्तिनसंदेहो नरावैभवंदिंरमम
अहन्यहनिभोभक्त्याभास्करायप्रयच्छन्ति ॥ १९ ॥ अभ्यंगायघृतंदयंसयातिपरमांगतिम् ॥ तथायोवर्णभक्तंचअहन्यहनिभक्तिः ॥ २० ॥
संप्राप्येहशुभान्कामान्यच्छेत्सभवसालयम् ॥ चूर्णमुद्रतनयेहयःप्रयच्छेच्छुभंरवेः ॥ २१ ॥ सयातिपरमंस्थानयत्रदेवोदिवारः ॥ तत
स्तस्नापयेद्देवपौषेमासिविधानतः ॥ २२ ॥ सप्तम्यांशुकृपक्षस्यशृणुष्वैकमनस्तथा ॥ तीर्थोदकुमुपानीयअन्यद्राथजलंशुभम् ॥ २३ ॥
वेदोक्तेनविधानेनप्रतिमांस्थापयेद्बुधः ॥ यजेद्वितीर्थनामानिमनसासंस्मरन्बुधः ॥ २४ ॥ प्रयागंपुष्करंदेवंकुलक्षेत्रंचनैमिषम् ॥ पृथूदकंचंद्र
भागांशोणगोकर्णमेवच ॥ २५ ॥ ब्रह्मावर्तकुशावर्तविल्वकनीलपर्वतम् ॥ गंगाद्रारंतथापुण्यगंगासागरमेवच ॥ २६ ॥ कालप्रियंमित्रनं
शुंडीरस्वामिनंतथा ॥ चक्रतीर्थं तथापुण्यंरामतीर्थं तथाशिबम् ॥ २७ ॥ वितस्ताहर्षपथावैतथावैदिकस्मृता ॥ गंगासरस्वतीसिंधुश्चंद्र
भागासनर्मदा ॥ २८ ॥ विपाशायमुनापीशिवावेवत्रवर्तिता ॥ गोदावरीपयाष्णीचकृष्णवेण्यातथानदी ॥ २९ ॥ शत रुद्रापुष्करिणी
कौशिकीसरयूस्तथा ॥ तथान्येसागराश्चैवसान्निध्यंकल्पयंतुवै ॥ ३० ॥ तथाश्रमाःपुण्यतमादिव्यान्यायतनानिच ॥ एवंस्नानविधिकृत्वाअच
यित्वाप्रणम्यच ॥ ३१ ॥ धूपमर्घ्यप्रदत्वातुप्रतिमामधियासेत् ॥ त्रिरात्रं सतरात्रंवासांसाधार्यमेवच ॥ ३२ ॥ स्थितंस्नानगृहदेवपूजयेद्ब्र
ह्मोक्तितो नरः ॥ चत्वरैलेपयेद्देदिचतुरस्रांशुभेकताम् ॥ ३३ ॥ चतुर्दिशंश्चेतकुंभैर्वितानवरशोभिताम् ॥ कृष्णपक्षेतुमायस्यसप्तम्यांत्रिपुरा
तक ॥ ३४ ॥ कृत्वाशिकार्यविधिवत्कृत्वाब्राह्मणभोजनम् ॥ शंखभेरीनिनिदिस्तुब्रह्मवाषैश्चपुष्कलैः ॥ ३५ ॥ पुण्याहवाषैर्विविधैर्ब्राह्मणा
नस्वस्तिवाच्यच ॥ ततोऽस्यपरयाभक्त्यासूर्यस्यपरमात्मनः ॥ ३६ ॥ रथेनदर्शनीयेनकिंकिणीजालमालिना॥सूर्यश्चआमयेद्वैमहोत्सवपुरः

सरम् ॥ ३७ ॥ शक्नुपक्षे तु मावस्य रथमारोपयेद्गविम् ॥ कृत्वाग्निहोमं विधित्तथा ब्राह्मणभोजनम् ॥ ३८ ॥ प्रीणयित्वा जनं सर्वे दक्षिणाभोजनादिना ॥
 प्रपूज्य ब्राह्मणां दिव्यान्भौमांश्चापि सुवाचकात् ॥ ३९ ॥ इति हासपुराणाभ्यां वाचको ब्राह्मणोत्तमः ॥ ततो देवश्च दृष्टश्च संपूज्यो यत्नतः
 स्तदा ॥ ४० ॥ मावस्य शुक्लपक्षस्य पंचम्यामेकभक्तकम् ॥ अयाचितं चतुर्थ्या तु षष्ठ्या नक्तं प्रकीर्तितम् ॥ ४१ ॥ सप्तम्यां सुपवासं तु आ-
 श्रमाद्रोपयेद्द्रुथम् ॥ अग्निकार्यं तु वै कृत्वा रथस्य पुरतः शिव ॥ ४२ ॥ षष्ठ्यां च रात्रौ भूते रारथस्येहाधिवासनम् ॥ ब्राह्मणान्भोजयित्वा तु दिव्या-
 न्भौमांश्च वाचकात् ॥ ४३ ॥ रथमारोपयेद्देवं सप्तम्यां भूतभावनम् ॥ सितायां मावमसे तु तस्य देवा लयाग्रतः ॥ ४४ ॥ तत्र स्थस्यैव देवस्य
 कुर्याद्वाद्रात्रौ प्रजागरम् ॥ नानाविधैः प्रक्षणे कर्दीपवृक्षोपशोभितैः ॥ ४५ ॥ शंखतूर्यानि नादैश्च ब्रह्मवापैश्च पुष्कलैः ॥ कुर्यात्प्रजागरं भक्त्या देवस्य
 पुरतो निशि ॥ ४६ ॥ ततो षष्ठ्यां च येन देवं रथगतं नयेत् ॥ नगरस्योत्तरं द्वा रं शंखभरीं निनादितम् ॥ ४७ ॥ ततः पूर्वदक्षिणं च द्वा रं चापितथा-
 परम् ॥ एवं हि क्रियमाणा यात्रायां वत्सरावधौ ॥ ४८ ॥ मानवाः सुखमेधं ते राजा जयति चाहितात् ॥ नीरुजश्च जनाः सर्वे गवां शान्तिर्भवेत्तथा ॥ ४९ ॥
 कर्तारश्चापि यात्रायाः स्वर्गभाजो भवन्ति हि ॥ वोढारश्च तथा वत्समूर्यलो कं व्रजन्ति वै ॥ ५० ॥ रुद्र उवाच ॥ कथं संचाल्यते ब्रह्मन्स्थापितप्रतिमा स-
 कृत् ॥ एतन्मे वद देव शुभमुपहानं संशयो हि मे ॥ ५१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ पूर्वमेव सहस्रांशो र्यो न हेतोर्महात्मनः ॥ सर्वस्मरस्य वयवैः
 कल्पितोऽस्य रथो मया ॥ ५२ ॥ सर्वेषां तुरथानां वै सरथः प्रथमः स्मृतः ॥ तं दृष्ट्वा तु तत्स्त्वन्यस्य दानविधकर्मणा ॥ ५३ ॥ कल्पिताः सर्वे देवा-
 नां सोमादीनामेकशः ॥ विधकर्म कृतं प्राप्य रथं देवेन पुत्रक ॥ ५४ ॥ पूजार्थमात्मनो दत्तं मनवे सत्कुलोद्ग्रह ॥ मनुने क्षवाकवे दत्तं मर्त्यैः संपूज्यतां-
 रविः ॥ ५५ ॥ अतस्तुरथानेन चालनं विहितं रवेः ॥ तस्मान्न चालने दोषः स विदुश्चल एव सः ॥ ५६ ॥ यस्माद्रथेन पर्येति भास्करः पृथिवीमि-
 माम् ॥ गच्छन्न दृश्यते चैतन्मंडलं स विदुस्तथा ॥ ५७ ॥ अहं च लेत्यस्मात्तस्माद्वा द्वैर्वाती प्रिया ॥ तदेवं रथयात्रा सुदृष्टं भानोर्मनीषिभिः ॥ ५८ ॥
 अन्येषां चालनेन दृष्टवानां पार्वती प्रिय ॥ ब्रह्मविष्णुशिवादीनां स्थापितानां विधानतः ॥ ५९ ॥ तस्माद्रथेन देवस्य यात्रा कार्या विधानतः ॥

भ० पु०

॥ ७० ॥

प्रजानामिहशान्यर्थप्रतिपत्तसंसदा ॥ ६० ॥ कांचनोवाथरौप्योवाहृदहरुमयोऽपिवा ॥ हृदक्षयुगचक्रश्चरथः कार्यः सुयंत्रितः ॥ ६१ ॥
 तस्मिन्त्रयवरे श्रेष्ठकल्पिते सुमनोरमे ॥ आरोप्यप्रतिमां यत्नो जयेद्वाजिनः शुभान् ॥ ६२ ॥ हरिल्लक्षणसंपन्नान्मुखान् वशवर्तिनः ॥ कुंकुमे
 न समालब्धं आभूत्स्रग्विभूषितान् ॥ ६३ ॥ सद्धान्योजयित्वा तु रथस्यार्धप्रदाय च ॥ विबुधान् जयित्वा तु धूपमाल्यानुलेपनैः ॥ ६४ ॥ आहारैर्वि
 विधैश्चापि भोजयित्वा द्विजोत्तमान् ॥ दीर्घकृपणादींश्च सर्वान् संतप्य शक्तिः ॥ ६५ ॥ नर्कचिद्विमुखं कुर्यादुत्तमाधममध्यमम् ॥ सूर्य
 क्रतौ तु विवर्तते एवमाहुर्मनीषिणः ॥ ६६ ॥ यश्चित्तयति भग्नशुधातावत्प्रपिडितः ॥ अदातुर्हि पितृस्तेन स्वर्गस्थानं पिपातयेत् ॥ ६७ ॥
 यज्ञश्च दक्षिणाहीनः स विवर्तते ॥ तस्मान्नानाविधैः कामैर्भक्ष्यलेह्यसमन्वितैः ॥ ६८ ॥ पूजयित्वा जनं सर्वमिदममुच्चारयेन्मनुम् ॥ बलि
 गृह्णतु मे देवा आदित्याव सवस्तथा ॥ ६९ ॥ मरुतोऽथाश्विनौ रुद्राः सुपर्णाः पन्नगाग्रहाः ॥ असुराया तु घानाश्च रथस्थास्तु देवताः ॥ ७० ॥
 दिग्पाला लोकापालाश्च ये च विघ्नविनायकाः ॥ जगतः स्वस्ति कुर्वतु ये च दिव्या महर्षयः ॥ ७१ ॥ माविघ्नं माचमेपां माचमेपरिपंथिनः ॥ सौम्या
 भवंतु तृताश्च देवा भूतगणास्तथा ॥ ७२ ॥ वामदेवैः पवित्रैश्च मानस्तोकरथंतरैः ॥ आकृष्णेन रजसाः क्रुचमेका मुदा हरत् ॥ ७३ ॥ ततः पुण्या
 हशब्देन कृतवादित्रनिःस्वनैः ॥ रथक्रमणं कुर्याद्वात्सर्नासु समेन तु ॥ पुरुषैश्चापि वोढव्यः सूर्यभक्तिसमन्वितैः ॥ ७४ ॥ सुकृतैः प्रग्रहैर्दा
 तैर्वेलां वद्वै रथापिवा ॥ यथा पर्यटनं च स्याद्विषमे पाथिगच्छतः ॥ ७५ ॥ उपवासस्थितौ वै प्रदिव्यैर्भौमैश्च सुव्रतैः ॥ त्रिशद्विः षोडशैर्वपि प्रतिमां
 भास्करस्य तु ॥ ७६ ॥ स्थानात्प्रचाल्य वै रुद्ररथमारोपयेच्छनैः ॥ राज्ञीच निशुभा रुद्रभार्येतस्य महत्तमनः ॥ ७७ ॥ जनैरोपयेदुद्रुभ
 योः पार्श्वयो रथे ॥ निशुभां दक्षिणे पार्श्वे राज्ञीं चाप्युत्तरे तथा ॥ ७८ ॥ द्रविणब्राह्मणौ तस्मिन् दिव्योर्भौमश्चाध्वयोः ॥ ब्रह्मकल्पस्तथा भौमः
 कूबरस्योपरि स्थितः ॥ ७९ ॥ गरुडं पृष्ठतश्चास्य वल्गमानं प्रकल्पयेत् ॥ आतपत्रं तथा ज्वेतं स्वर्णदंडमनौपमम् ॥ ८० ॥ सुवर्णैर्विदुभिश्च
 त्रंमणिमुक्ताफलोज्ज्वलम् ॥ ततस्त्विन्द्रधनुः प्रारब्धं स्वर्णदंडं स्वर्णदंडमथाव्रणम् ॥ ८१ ॥ ध्वजं प्रकल्पयेत्तस्य पताकाभिरलंकृतम् ॥ नानावर्णाभिभूतेश

१ यत्नतः-इ० पा० । २ श्रीणि यित्वा-इ० पा० । ३ यातुघानाद्याः-इ० पा० । ४ सुग्रहैः-इ० पा० ।

सप्तभिः कामनाशन ॥ ८२ ॥ ध्वजोपरिचरं व्याम अरुणाधिष्ठितं भवेत् ॥ रथतुङ्गतां विप्राव्रयेद्रथवरं वेः ॥ ८३ ॥ सारथ्यं रुद्रकुप्यद्वैश्रयोऽ
र्थमात्मनः सदा ॥ नारुहेतरथेऽश्रद्धायदीच्छेच्छ्रेय आत्मनः ॥ ८४ ॥ रथमारोहतस्तस्य क्षयंगच्छति संततिः ॥ सारथो देवदेवस्य वोढव्यो
ब्राह्मणैः सदा ॥ ८५ ॥ क्षत्रियैश्चापि वैश्यैश्च न तु शूद्रैः कदाचन ॥ यत्स्वयदेवताभक्त्या ये च मद्यप्रवर्तकाः ॥ ८६ ॥ नैतैः शूद्रैश्च वोढव्य इतरै
स्तु स दुोह्यते ॥ उपवासव्रतोपैतैर्वोढव्यः पार्वतीप्रिय ॥ ८७ ॥ स्वस्थानञ्जलितो रुद्रपूर्वद्वारं ब्रजेत वै ॥ दिनमेकं वसेत्तत्र पूज्यमानो नृपेण
वै ॥ ८८ ॥ नानाविधैः प्रेक्षणकैः पुराणश्रवणेन च ॥ नानाविधैर्ब्रह्मवैषां ब्राह्मणानां च तर्पणैः ॥ ८९ ॥ स्थित्वा तु अष्टम्यंतं तु न वम्यां चलते पुनः ॥
ब्रजेत दक्षिणं द्वारं नगरस्य त्रिलोचनः ॥ ९० ॥ तत्रापि दिनमेकं तु तिष्ठेत्तद्धकमूदुन ॥ स्थिते तत्रैतैः पूज्यमानो यथा राज्ञा तथा नृपैः ॥ ९१ ॥
तस्मादपि च लेङ्गद्रद्वारं पश्चात्ततोत्तराम् ॥ तत्रापि पूज्यः शूद्रैस्तु विधिवत्प्रियदर्शन ॥ ९२ ॥ तस्माच्च चलते रुद्रव्रजे नम्यं पुरस्य तु ॥ तत्र स्थं पूजये
ति स्म ब्राह्मणाः श्रद्धयाऽन्विताः ॥ ९३ ॥ शंखवादित्रनिधैषिस्तथा प्रेक्षणकैर्वरैः ॥ ब्रह्मवैषैश्च विविधैः समं तादीपकैः शुभैः ॥ ९४ ॥ नानाविधैर्वित्त
दौ न तत्र ब्राह्मणानां च तर्पणैः ॥ दीर्नां धकूपणानां च तर्पणैस्त्रिपुरांतक ॥ ९५ ॥ पुरमध्यात्तु चलितैस्तिष्ठेत्प्राप्य स्वमंदिरम् ॥ इत्थं प्राप्य
स्थितं देवं पुरतो मंदिरस्य तु ॥ ९६ ॥ तत्र स्थितः पूजनीयो भवेत्परिणकुत्सशः ॥ पूज्यमानस्त्वहोरात्रं रथारूढस्तु तिष्ठति ॥ ९७ ॥ अपरे दिने
ब्रजेत्स्थानं तं चिरंतनमादरात् ॥ त्रयोदश्याव्यतीतायां च तुर्दश्यां त्रिलोचन ॥ ९८ ॥ सदैवं भ्रामयेद्देवं ग्रहेऽंशुर्दुरितापहम् ॥ परिवारयुतं रुद्रसानु
गं परमेश्वरम् ॥ ९९ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे ब्राह्मे पूर्वाणि रथसप्तमीकले पेरथयात्रा वर्णनं नाम पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ श्रीरुद्र उवाच ॥
कथं प्रचालयेद्ब्रह्मत्रयस्थं तं मनाशनम् ॥ अनुगाश्च कथंचास्य के च ते अनुगाः क्रमात् ॥ १ ॥ भूयो भूयः सुरश्रेष्ठ विस्तरान्मम श्रेयसे ॥ वदि
सर्वजगन्नाथ परं कौतूहलं हि मे ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ३ ॥ शनैर्नयेद्रथं रुद्रवर्त्मना तु मे न तु ॥ यथा पर्यटनं तस्माद्विषमपथि गच्छतः ॥ ३ ॥ प्रतीह
ररथं पूर्वनेयम् भार्गविशुद्धये ॥ तस्मादनुतरं रुद्रदुंदनायकमादरात् ॥ ४ ॥ पिणलं च ततस्तस्य पृष्ठगंचादराव्रयेत् ॥ रक्षकोद्धारको यस्य माद्र

थारुढौतुपुष्टतः ॥ ५ ॥ रथारुढस्तथादिदिवस्यपुस्तः स्थितः ॥ तस्मादपितथारुढलेखकोभास्करप्रियः ॥ ६ ॥ शनैः शनैर्नयेदुद्रथं
 देवस्ययन्ततः ॥ युगाक्षचक्रभंगोवायथान्तस्यात्रिलोचन ॥ ७ ॥ ईषाभंगेद्विजभयभंगेऽक्षेत्रियक्षयः ॥ तुलभंगे तु वैश्यानां शय्याश्चूडक्षयो
 भवेत् ॥ ८ ॥ युगभंगेत्वनवृष्टिः पीठभंगे प्रजाभयम् ॥ परचक्रागमविद्याचक्रभंगे रथस्य तु ॥ ९ ॥ ध्वजस्य पतने चापि नृपभंगविनिर्दिशे
 त् ॥ प्रतिमाव्यगितां तुरज्जोमरणमादिशेत् ॥ १० ॥ छत्रभंगोऽद्र्यरुद्रयुवराजो विनिर्दिशेत् ॥ उत्तरेष्वेव माद्येषु उत्पत्तेष्वशुभेषु च ॥ ११ ॥
 बलिकर्मपुनः कुर्याच्छांतिहोमतथैव च ॥ ब्राह्मणान्वाचयेद्वयोदद्याद्दानानि चैव हि ॥ १२ ॥ पूर्वोत्तरे च दिग्भागे रथस्याग्निप्रकल्पयेत् ॥
 समिद्धिस्तु घृताक्ताभिहोमये जातवेदसम् ॥ १३ ॥ स्वाहाकारान्वदन्त्यग्देवतेभ्यस्त्वनुक्रमात् ॥ ग्रहेभ्यश्च प्रजाभ्यश्चनामान्युद्दिश्य होम
 येत् ॥ १४ ॥ प्रथमं चाग्नेस्वाहास्वाहासोमाय चैव हि ॥ स्वाहा प्रजापतये च दद्याद्दाहुतयः क्रमात् ॥ १५ ॥ स्वस्त्यस्तिवहच विभ्रेभ्यः स्वस्ति रा
 ज्ञेतथैव च ॥ गोभ्यः स्वस्ति प्रजाभ्यश्च जगतः शान्तिरस्तु वै ॥ १६ ॥ शनोऽस्तु द्विपदे नित्यं शान्तिस्तु चतुष्पदे ॥ शं प्रजाभ्यस्तथैवा
 स्तु शंसदात्मानि चास्तु वै ॥ १७ ॥ भूः शान्तिरस्तु देवेभ्यश्च भुवः शान्तिस्तथैव च ॥ स्वैश्वान्तु तथा शान्तिः सर्वत्रास्तु तथा रवेः ॥ १८ ॥ त्वंदेव ज
 गतः स्रष्टा पोष्टा चैव त्वमेव हि ॥ प्रजापालग्रहेशान् शान्तिं कुरु दिवस्पते ॥ १९ ॥ इदमन्यच्च दद्यामि शान्त्याः परमकारणम् ॥ यात्राकारणमू
 तस्य पुरुषस्य स्वजन्मनः ॥ २० ॥ दुःस्थान् ग्रहांश्च विज्ञाय ग्रहशान्तिं समाचरेत् ॥ प्रदे शमात्राः कर्तव्याः समिधोऽथ प्रमाणतः ॥ २१ ॥
 अर्कमयः सदाकार्याः पालाश्याः शान्तिनः स्मृताः ॥ स्वादियैश्च भौमाय अपामाग्योऽथ सोमजे ॥ २२ ॥ आश्वत्या अथ जीवाय औदुंबर्यः सिता
 यच ॥ असिताय शमीमयः दुर्वाः कार्यास्तुराहवे ॥ २३ ॥ केतवे तु कुशाः कार्याः क्षिणाश्चाप्यतः शृणु ॥ सूर्याय शोभनं धेनुं शंखं दद्यादथेद
 वे ॥ २४ ॥ रक्तमनद्वाहं भौमाय कांचनं सोमसूत्रवे ॥ जीवाय वाससं दिशुः कायाश्च सितं हर ॥ २५ ॥ शनैश्च रायगानीलारं हवे भांडपायसम् ॥
 छांगं तु केतवे दद्याच्छृण्वेषां भोजनान्यपि ॥ २६ ॥ गुडौदनं तु सूर्याय सोमाय घृतपायसम् ॥ हविष्यमन्नं भौमाय क्षीरांश्च सोमसूत्रवे ॥ २७ ॥

१ भयम्-इ० पा० । २ प्रतिमायाम्-इ० पा० । ३ दुष्टा ग्रहाश्च विज्ञेयाः पूजाशान्तिं समाचरेत्-इ० पा० ।

दध्योदन्तुजीवायशुकायाथघृताशनम् ॥ तिलपिष्टांश्चमाषांश्चसूर्यपुत्रायदापयेत् ॥ २८ ॥ राहवेदापयेन्मार्सेकेतवेचित्रमोदनम् ॥ सौवीरमा-
 र्नालंचस्विन्नबीजंचकान्जिकम् ॥ २९ ॥ यथाबाणप्रहाराणंवारणंकवचंस्मृतम् ॥ तथाद्वैवोपघातानांशान्तिर्भवतिवारणम् ॥ ३० ॥ अहो
 सकस्यदांतस्यधर्मोर्जितधनस्यच ॥ नित्यंचनियमस्यसदासानुग्रहाग्रहाः ॥ ३१ ॥ ग्रहाः पूज्याः सदा रुद्रइच्छताविपुलं यशः ॥ श्रीकामः
 शान्तिकामोवाग्रहयज्ञसमाचरेत् ॥ ३२ ॥ वृष्ट्याशुः पुष्टिकामोवातथैवाभिचरन्पुनः ॥ यानपत्याभवेव्रात्रिदुःप्रजाश्चापियाभवेत् ॥ ३३ ॥
 बालायस्याः प्रमथितेयाचकन्याप्रजाभवेत् ॥ राज्यभ्रष्टानृणेष्वस्तुदुर्धरेणीचयोभवेत् ॥ ३४ ॥ ग्रहयज्ञः स्मृतस्तेषां मानवानां मनीषिभिः ॥
 तस्मादसौ सदा कार्यः श्रेयोऽर्थजानताहर ॥ ३५ ॥ दत्तपुष्पः क्रूरदृक्पुष्पजोधिषणस्तथा ॥ सितासितौ तथारुद्रउपरागः शिखी तथा ॥ ३६ ॥
 एतेग्रहामहाबाहोविद्वद्भिः पूजिताः सदा ॥ ताम्रकात्स्फाटिकाद्रक्तचंदनात्स्वर्णकादपि ॥ ३७ ॥ राजतादायसात्सीसिद्द्रहाः कार्याः प्रयत्नतः ॥
 स्वर्णवार्थपटलेख्यायथाशाल्मिहेश्वर ॥ ३८ ॥ यथावर्णप्रदेयानिवासं सिकुसुमानिच ॥ गंधाश्चबलयश्चैवधूपोदेयश्चगुगुलः ॥ ३९ ॥
 कर्तव्यामंत्रवतश्चचरवः प्रतैदवतम् ॥ आकृष्णेन हर्मदेवाग्निर्मूर्धादिवः ककुत् ॥ ४० ॥ उद्धुयस्वयथासंख्यमुच्यताः प्रकीर्तिताः ॥ बृहस्प-
 तेअतियदर्थस्तथैवान्नात्परिब्रुतः ॥ ४१ ॥ शनोर्देवी तथाकांडात्कतुं कृण्वन्निमाः क्रमात् ॥ पूर्वोक्ताः समिधस्त्वत्रयथाशाल्मिप्रहोमयेत्
 ॥ ४२ ॥ एकैकस्याष्टशतकमष्टाविंशतिरेववा ॥ होतव्यामधुसर्पिर्म्यैर्दद्याच्चैवसमन्विताः ॥ ४३ ॥ पूर्वोक्तभोजनयद्विब्राह्मणेभ्यो-
 निवेदयेत् ॥ शक्तितोवायथालाभंदक्षिणात्वंविधानतः ॥ ४४ ॥ यश्चयस्ययदादुःस्थः सतयत्नेन पूजयेत् ॥ मयैषाहिर्वरोदत्तः पूजिताः
 पूजयिष्यथ ॥ ४५ ॥ ग्रहाधीनानरेद्राणामुच्छ्रयाः पतनानिच ॥ भावाभावौ च जगतस्तस्मात्पूज्यतमाग्रहाः ॥ ४६ ॥ ग्रहागोत्रे-
 द्राश्चगुरवोब्राह्मणास्तथा ॥ पूजिताः पूजयंत्येतानिदं हन्यपमानिताः ॥ ४७ ॥ यथासमुत्थितं यंत्रं यत्रैव प्रहन्यते ॥ तथासमुत्थितां पीडां प्र-
 हशान्त्या प्रशामयेत् ॥ ४८ ॥ यज्विनांसत्यवाक्यानान्तथानित्योपवासिनाम् ॥ जपहोमपराणांच सर्वदुष्टप्रशाम्यति ॥ ४९ ॥ एवं

१ यथाक्रमम्-इ०पा० । २ त्रिलोचन-इ०पा० । ३ मनु-इ०पा० । ४ च विशेषतः-इ०पा० । ५ अभीषाम्-इ०पा० । ६ शान्तिप्रशोधयेत्-इ०पा० ।

७ सेविनाम्-इ०पा० ।

कुत्वाप्रजाशान्तिकृत्वाचस्मस्तिवाचनम् ॥ पुनःसर्जयत्कृत्वाकुयान्तिक्रमणंहर ॥ ५० ॥ मार्गशेषनयित्वातुयेद्वालयंरविम् ॥ पूजयित्वाततःपूर्वायाःप्रोक्तारथेदेवताः ॥ ५१ ॥ यथापूज्याग्रहाःसर्वेउत्पातेषुत्रिलोचन ॥ रथेदेवास्तथापूज्यायाःस्थितारथमाश्रिताः ॥ ५२ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणब्रह्मवर्णिगणिसप्तमीकल्पेआदित्यमहिमवर्णननामषट्पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॐ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ क्षीरंयवाशुब्रह्मणस्यात्पमप्राज्ञत्रिलोचन ॥ फलानिकार्तिकेयस्यदद्याद्भूतेऽप्रीतये ॥ विवस्वतेमधुमांसं तथापञ्चसुव्रत ॥ १ ॥ पुरुहूतायभक्ष्याणिसानुगायनिवेदयेत् ॥ हविरन्नमग्रेस्यादम्राक्षिण्वेत्तथा ॥ २ ॥ राक्षसेभ्यःसमेर्यदद्यान्मांसौदंनंहर ॥ संस्कृतं पिशितान्नं चरेवतायनिवेदयेत् ॥ ३ ॥ तिलाग्नौपितुराजायदद्यात्त्रिपुरसूदन ॥ आश्विनाभ्यामपूपांस्तुवसुभ्योमांसमोदनम् ॥ ४ ॥ पितृभ्यःपायसं दद्याद्धृताक्तंमधुनासह ॥ कात्यायन्यैयवागूं चश्रियैदद्यात्तथादधि ॥ ५ ॥ सरस्वत्यैत्रिमधुरंवरुणायेशुरसौदनम् ॥ खंडवान्नधनपतवेवंमित्रेत्रिलोचन ॥ ६ ॥ सस्नेहनतुतेक्रेणमरुद्व्यस्तर्पणंस्मृतम् ॥ मांसात्रभक्तपूपांश्चमातृभ्योवैनिवेदयेत् ॥ ७ ॥ उल्लोपिकाश्चभूतेभ्योजलं सूर्यायवैहर ॥ दद्याद्दृणाधिपतयेमोदकांस्त्रिपुरांतक ॥ ८ ॥ शङ्खुल्यस्तुतैर्ऋतायेद्याःस्युर्गणनायक ॥ सर्वभक्ष्याणिविश्वेभ्योदातव्या निसमंततः ॥ ९ ॥ क्षीरौदनमृषिभ्यस्तुक्षीरंनगोभ्यएवहि ॥ सूर्यंथायबलिंदद्यात्कुशैर्द्विसावर्भौतिकम् ॥ १० ॥ उद्धृतंनसुरामांसं तद्ब्रह्मेभ्यश्चभारत ॥ आज्यं चब्रह्मणेद्व्याध्वं वकायित्वास्तथा ॥ ११ ॥ स्वाहातनयैवलाजादातव्यास्त्रिपुरांतक ॥ भारुकरायसदादद्यात्कोविदांत्रिलोचन ॥ १२ ॥ राजवृक्ष्यतथैन्द्रायहविष्यपावकाय च ॥ चक्रिणेतसमथान्यं च गरुडेमत्स्यमोदनम् ॥ १३ ॥ यक्षेभ्यो विविधात्रानिनिर्यासिरतेन्यजेत् ॥ वैकं कतन्नजोरुद्रयमायपरिकीर्तितः ॥ १४ ॥ देयं स्यात्कर्णिकारंतु आश्विभ्यां वृषभध्वज ॥ श्रियैषद्वाग्निदेयानिचण्डिकायै सुचंदनम् ॥ १५ ॥ नवनीतं सरस्वत्यै विनतायै तथा विषम् ॥ पुष्पाण्यप्सरसां रुद्रमालत्याः परिकीर्तयेत् ॥ १६ ॥ वरुणायान्निमंथं तु फलं मूलं निऋतये ॥ विल्वं दद्यात्कुबेराय कपित्थं मरुतां तथा ॥ १७ ॥ गंधैर्भ्यस्तवारुधं दद्यात्त्रिपुरसूदन ॥

१ सर्वाः-इ०पा० । २ देवताः-इ०पा० । ३ खंडं वात्रम्-इ०पा० ।

वासवेभ्यस्तुकपूरंदद्याद्वारुणाधिपे ॥ १८ ॥ पितृभ्यःपिंडमूलानिभूतेभ्यश्चविभीतकम् ॥ गोभ्योयवान्प्रदद्याद्भैरवस्तान्हर
 ॥ १९ ॥ गुग्गुलंविघ्नपतयेविश्वेभ्योदेयमोदनम् ॥ ऋषिभ्योब्रह्मवृक्षंतुनागेभ्योविषमुत्तमम् ॥ २० ॥ भास्करस्येहदेयानिसकलानि
 गणाधिप ॥ मधुसर्पिस्तथोक्तानिगैरिक्तस्यत्रिलोचन ॥ २१ ॥ न्यग्रोधंतस्यवाहेभ्योभक्त्यारुद्रनिवेदयेत् ॥ सायंप्रातस्तुमध्याह्नसदै
 काग्रमनाहर ॥ २२ ॥ सर्वेषांशक्तितोभक्त्यार्देहद्रूपविचक्षणः ॥ मंत्रतोदिवशादूलूयोयस्येहप्रकीर्तितः ॥ २३ ॥ शान्त्यर्थब्राह्मणेभ्यस्तु
 तिलादद्याद्विचक्षणः ॥ वैश्वानरेवाजुहुयाद्रूतेनसहितान्हर ॥ २४ ॥ देवानाममृतंह्येतोपितृणांहिस्त्वधामृतम् ॥ शरणंब्राह्मणानांच
 सदब्रूतांचिदुर्बधाः ॥ २५ ॥ कश्यपस्यांगजोह्येतपवित्राश्चतथाहर ॥ स्नानेदनेतथाहोमेतर्पणंशनेपराः ॥ २६ ॥ इत्थंदेवान्ग्रहां
 श्वैवपूजयित्वाप्रयत्नतः ॥ अवतार्यथाच्चैनंमंडलेस्थापयेत्पुनः ॥ २७ ॥ कृत्वात्वारत्रिकंयत्नादीपतोयैवाक्षतैः ॥ कार्पासबीजलवण
 तुषैर्दुर्दृष्टिशांतये ॥ २८ ॥ वेदीमारोपयेत्पश्चात्पत्नीभ्यांसहसुव्रत ॥ तत्रस्थपूजयेद्देवंदिनानिदशसुव्रत ॥ २९ ॥ दशाहिकेतिविख्यातायापू
 जाभूतलेहर ॥ तयांसंपूजयेद्देवंचतुर्थंमहिताथाहर ॥ ३० ॥ चतुर्थेहनिकर्तव्यंयत्नाद्विघ्नपनंरवेः ॥ अभ्यंगभोजनद्यैस्तुपूजासत्कारमंडलैः
 ॥ ३१ ॥ अनेनविधिनापूज्यदशाहानिदिवाकरम् ॥ ततोनेत्येत्परस्थानंयत्तत्पूर्वमथालयम् ॥ ३२ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिरथ
 सप्तमीकल्पआदित्यमहिमवर्णनंनमस्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अनेनविधिनायस्तुकुर्याद्वाकारयतिवा ॥ यात्रांभगवतो
 भक्त्याभास्करस्यामितौजसः ॥ १ ॥ सपरार्धतुवर्षाणांमूलैकमहीयते ॥ कुलेनजायतेतस्यदरिद्रोव्याधितोऽपिवा ॥ २ ॥ अभ्यगायघृ
 तंयस्तुभास्करायप्रयच्छति ॥ कृतेतुवर्णतिलकेसगच्छेत्सुरभीपुरम् ॥ ३ ॥ तीर्थोदंकंतुयोभक्त्यागंगायाश्चतथोदकम् ॥ स्नानार्थमानयेद्य
 स्तुभास्करस्यत्रिलोचन ॥ ४ ॥ भक्त्यावर्णत्रयंदद्याद्भास्करस्यत्रिलोचन ॥ समाप्येहाखिलात्कामान्प्राप्नुयाद्रुणालयम् ॥ ५ ॥ रक्तव
 र्णतुयोदद्याद्द्विष्यान्नगुडौदनम् ॥ सगच्छेदीप्तिमान्द्रुमूर्यलोकंपुरावरम् ॥ ६ ॥ गच्छेत्पुरवरेरुद्रयत्रदेवःप्रजापतिः ॥ स्नापयेद्यस्तुवाभक्त्या

१ यथाविधि-इ०पा० । २ देयम्-इ०पा० । ३ तिलाक्षतैः-इ०पा० । ४ सवितुः इ०पा० ।

कृत्वाप्रजाशान्तिं कृत्वाचस्तिवाचनम् ॥ पुनःसंज्ञं कृत्वा कुप्यति प्रक्रमणं हर ॥ ५० ॥ मार्गशोपनयित्वानुनयेद्दवालयरविम् ॥ पूज
 यित्वा ततः पूर्ववायाः प्रोक्तारथदेवताः ॥ ५१ ॥ यथा पूज्याग्रहाः सर्वे उत्पत्तेषु त्रिलोचन ॥ रथदेवास्तथा पूज्यायाः स्थितारथमाश्रिताः
 ॥ ५२ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे ब्रह्मपर्वणि सप्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ यथा पूज्याग्रहाः सर्वे उत्पत्तेषु त्रिलोचन ॥ रथदेवास्तथा पूज्यायाः स्थितारथमाश्रिताः
 क्षीरं यवगुर्भक्षणे स्यात्परमाग्नित्रिलोचन ॥ फलानि कार्त्तिकेयस्य दद्याद्दूतेऽग्रीतये ॥ विक्स्वते मधुमांसं तथा मद्यं च सुव्रत ॥ १ ॥ पुरुहूता
 यभक्ष्याणि सातु गायनिवेदयेत् ॥ हविस्त्रमग्नये स्यादग्नौ विष्णवे तथा ॥ २ ॥ राक्षसेभ्यः समैर्यं दद्यान्मांसौदनं हर ॥ संस्कृतं पिशिता
 न्नं च रेवताय निवेदयेत् ॥ ३ ॥ तिलान्नापितुराजयदद्यात्त्रिपुरसूदन ॥ आश्विनाभ्यामपूपांस्तु वसुभ्यो मांसमोदनम् ॥ ४ ॥ पितृभ्यः पायसं
 दद्याद्भृतां मधुना सह ॥ कात्यायन्यैयवागूचात्रियैर्दद्यात्तथादधि ॥ ५ ॥ सरस्वत्यै त्रिमधुरं वरुणाय क्षुरसौदनम् ॥ खण्डवान्नघनपतवे
 वंमित्रे त्रिलोचन ॥ ६ ॥ सन्नेहन तु तं क्रणमरुद्रचस्तपेण स्मृतम् ॥ मांसांश्च भक्तसूपांश्च मातृभ्यो विनिवेदयेत् ॥ ७ ॥ उल्लेपिकाश्च भूतेभ्यो जलं
 सूर्याय वै हर ॥ दद्याद्गुणाधिपतये मोदकांस्त्रिपुरांतक ॥ ८ ॥ शङ्खुल्यस्तु नैऋताय देवाः स्युर्गणनायक ॥ सर्वभक्ष्याणि विश्वेभ्यो दातव्या
 निसमंततः ॥ ९ ॥ क्षीरौदनमृषिभ्यस्तु क्षीरं नागैभ्य एव हि ॥ सूर्यरथाय बलिं दद्यात्कुयैर्द्वैसावर्भौतिकम् ॥ १० ॥ उद्रतं न सुरा मांसं
 तद्वाहेभ्यश्च भारत ॥ आज्यं च ब्रह्मणे दद्यात्त्र्यं वकायति लांस्तथा ॥ ११ ॥ स्वाहात नयैव लाजादातव्यास्त्रिपुरांतक ॥ भारुकराय सदा दद्या
 त्कोविदां त्रिलोचन ॥ १२ ॥ राजवृक्ष्यं तथैन्द्राय हविष्यं पावकाय च ॥ चक्रिणेत स धान्यं च गरुडे मत्स्यमोदनम् ॥ १३ ॥ यक्षेभ्यो
 विविधानां निन्यासं रेवतेत्यजेत् ॥ वैकंठतस्त्रजोरुद्रयमाय परिकीर्तिताः ॥ १४ ॥ देयं स्यात्कर्णिकारं तु आश्विभ्यां वृषभध्वज ॥ श्रि
 यै पद्मानिंद्यानि चांडिकायै सुचंदनम् ॥ १५ ॥ नवनीतं सरस्वत्यै विनतायै तथा विषम ॥ पुष्पाण्यमरसां हरुद्रमालत्याः परिकीर्त
 येत् ॥ १६ ॥ वरुणायान्निमं धंतु फलं मूलं निऋतये ॥ बिल्वं दद्यात्कुबेराय कपित्थं मरुतां तथा ॥ १७ ॥ गंधर्वैभ्यस्त्वारग्वधं दद्यात्त्रिपुरसूदन ॥

तोवेदमयत्वाच्चतरणिलौकपूजितः ॥ रथप्रक्रमणान्मूर्ध्निर्वाढ्याब्रह्मवादिभिः ॥ ३० ॥ उपवासपर्युक्तैर्वेदांगपारगैः ॥ रथं तु
 नारुहच्छूद्रोभास्करस्यत्रिलोचन ॥ ३१ ॥ आरुह्यतरण्यनं ब्रजच्छूद्रे ह्यधोगतिम् ॥ यथोक्तकरणाद्गुह्यसदाशांतिर्भवेन्नृप ॥ ३२ ॥
 नायकश्चापिसर्वेपादिवानतुं दिवाकरः ॥ विन्यसेतुरथानां तु देवतायतनेषु च ॥ ३३ ॥ ततो धूपोपहारैस्तु पूजयेत्प्रथमं रविम् ॥ दिग्दे
 वानुचरंश्चैव पूजयेत्पूज्यतोऽथिया ॥ ३४ ॥ अपूज्यप्रथमं सूर्यमपरान्त्यस्तु पूजयेत् ॥ तैत्तद्धृतकृतं पाद्वनप्रगृह्णति देवताः ॥ ३५ ॥ या
 त्राकालेतु संप्राप्तसि विदुर्दक्षितां तनुम् ॥ ये द्रक्ष्यंति नरा भक्त्या ते भविष्यन्त्यकल्मषाः ॥ ३६ ॥ पौर्णमास्याममावास्यां दर्शनं पुण्यदं स्मृतम् ॥
 सप्तम्यां च तथा षष्ठ्यां दिनतस्त्यरेवस्तथा ॥ ३७ ॥ आषाढी कार्ति कीमाधीतिथ्यः पुण्यतमाः स्मृताः ॥ महाभार्यतिथेः पुण्यं यथाज्ञास्त्रेषु गी
 यते ॥ ३८ ॥ कार्ति कयां तु विशेषेण महाकार्ति क्युदाहृता ॥ एवं कालसमायोगाद्यात्रा कालो विज्ञेयते ॥ ३९ ॥ दर्शनं च महापुण्यं स
 र्वपापहरं भवेत् ॥ उपवासपरोयस्तु तस्मिन्काले यतव्रतः ॥ ४० ॥ पूजयेत्तुरविं भक्त्या सगच्छेत्परमांगतिम् ॥ देवोऽयं ज्ञपुरुषो लोक
 नुग्रहकांक्षया ॥ ४१ ॥ प्रतिमावस्थितो भूत्वा पूजां गृह्णात्यनुग्रहात् ॥ स्नानादानज्जपाद्धो मात्संयोगो देवकर्मणः ॥ ४२ ॥ कूर्चानां व
 पनाच्चैव दीक्षितः पुरुषो भवेत् ॥ कचानां वापनं कार्यं सूर्यभक्तैः सदानरैः ॥ ४३ ॥ सूर्यकृतौ शुचिस्त्वेवं दीक्षितः पुरुषो भवेत् ॥ चतुर्णां
 मपि वर्णानां भक्त्या सूर्यस्य नित्यदा ॥ ४४ ॥ एवं येऽत्र कारिष्यंति ते नरानित्यदीक्षिताः ॥ चीर्णव्रतामहात्मानस्तेऽस्य संति परांगतिम् ॥ ४५ ॥
 इत्येषा कथितारुद्ररथयात्रा दिवस्पतेः ॥ यांश्चुत्वा वाचयित्वा च सर्वे रोगैर्विमुच्यते ॥ ४६ ॥ कृत्वा च विधिवद्भक्त्या याति सूर्यसंदेन
 रः ॥ रथाह्लाकथितारुद्रसमासात्सप्तमी शुभा ॥ ४७ ॥ भूयोऽपि श्रूयतां रुद्रसप्तमी गतो मम ॥ ४८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्म
 पूर्वणि सप्तमी कल्पे रथयात्रा वर्णनं नामाष्टपंचादशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ मावेमासितथा देवसिते पक्षे जितेन्द्रियः ॥ ष
 ष्ठ्यामुपोषितो भूत्वा गंधपुष्पोपहारतः ॥ १ ॥ पूजयित्वा दिनकरं रात्रौ तस्याग्रतः स्वपेत् ॥ विबुद्धस्त्वथ सप्तम्यां भक्त्या भातुं समर्चयेत् ॥ २ ॥

१ रथसंक्रमणे-इ०पा० । २ हि-इ०पा० । ३ ते तद्धृतकृतं पाद्वं न प्रगृह्णन्ति देवताः-इ०पा० । ४ दक्षिणाम्-इ०पा० । ५ यः-इ०पा० ।

कृत्वाप्रजाशान्तिकृत्वाचस्वस्तिवाचनम् ॥ पुनःसंज्ञंयंकृत्वाकुर्यात्प्रक्रमणंहर ॥ ५० ॥ मार्गशेषंनयित्वातुनयेदेवालयंग्रविम् ॥ पूज
 यित्वाततःपूर्वायाःप्रोक्तारथदेवताः ॥ ५१ ॥ यथापूज्याग्रहाःसर्वेउत्पातेषुत्रिलोचन ॥ रथदेवास्तथापूज्यायाःस्थितास्थमाश्रिताः
 ॥ ५२ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेब्रह्मेपर्वणिसप्तमिकलेआदित्यमहिमवर्णननामषट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ४४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 क्षीरंयथाशूर्बल्लणस्यान्तरमात्रंत्रिलोचन ॥ फलानिकार्तिकेयस्यदद्याद्धूतेशश्रीतये ॥ विवस्वतेमधुमांसंतामद्यंचमुव्रत ॥ १ ॥ पुरुहूता
 यभक्ष्याणिसानुगायनिवेदयेत् ॥ हविरन्नमग्नयेस्यादशान्निविष्णवेतथा ॥ २ ॥ राक्षसेभ्यःसमैरेयंदद्यान्मांसौदनहर ॥ संस्कृतंपिशिता
 न्नंचरेवतायनिवेदयेत् ॥ ३ ॥ तिलाग्नौपितुराजयदद्यान्निपुरसूदन ॥ आश्विनाभ्यामपूपांस्तुवमुभ्यामांसमौदनम् ॥ ४ ॥ पितृभ्यःपायसं
 दद्याद्धूताक्तंमधुनासह ॥ कात्यायन्यैयवागूंचश्रियैदद्यात्तथादधि ॥ ५ ॥ सरस्वत्यैत्रिमधुरंवरुणायक्षुरसौदनम् ॥ खंडवान्नधनपतवे
 र्वमित्रेत्रिलोचन ॥ ६ ॥ सन्नेहेनतुतक्रणमरुद्रचस्तर्पणंस्मृतम् ॥ मांसान्नभक्तसूपांश्चमातृभ्योवैनिवेदयेत् ॥ ७ ॥ उल्लेपिकाश्चभूतेभ्योजलं
 सूर्यायवैहर ॥ दद्याद्गुणाधिपतयेमोदकांस्त्रिपुरांतक ॥ ८ ॥ शष्कुल्यस्तुनैऋतायदेयाःस्युर्गणनायक ॥ सर्वभक्ष्याणिविश्वेभ्योदातव्या
 निसमंततः ॥ ९ ॥ क्षीरौदनमृषिभ्यस्तुक्षीरंनगोभ्यएवहि ॥ सूर्यरथायबलिंदद्यात्कुशद्वैसर्वभौतिकम् ॥ १० ॥ उद्रतंनंसुरामांसं
 तद्राहोभ्यश्चभारत ॥ आज्यंचब्रह्मणेदद्याद्भ्यंयवकायतिलांस्तथा ॥ ११ ॥ स्वाहातनयैलजादातव्यास्त्रिपुरांतक ॥ भास्करायसदृदद्या
 त्कोविदारंत्रिलोचन ॥ १२ ॥ राजवृक्ष्यंतथेन्द्रायहविष्यंपावकायच ॥ चक्रिणेतसथान्यंचगण्डेमत्स्यमौदनम् ॥ १३ ॥ यक्षेभ्यो
 विविधान्नानिनिर्यासरेवेत्यजेत् ॥ वैकंठतस्त्रजोरुद्रयमायपरिकीर्तिताः ॥ १४ ॥ देयंस्यात्कर्णिकारंतुआश्विभ्यांवृषभध्वज ॥ श्रि
 यैपद्मानिंदयानिचंडिकायैसुचंदनम् ॥ १५ ॥ नवनीतंसरस्वत्यैविनतायैतथाविषम् ॥ पुष्पपाण्यप्सरसांरुद्रमालत्याःपरिकीर्त
 येत् ॥ १६ ॥ वरुणयाग्निमथंतुफलंमूलंनिऋतये ॥ विल्वंदद्यात्कुबेरायकपित्थंमरुतांतथा ॥ १७ ॥ गंधर्वेभ्यस्त्वारगवंधं दद्यान्निपुरसूदन ॥

न्मानिस्त्रियस्तुपुरुषान्तथा ॥ २५ ॥ एवंविधासप्तमीतेकिथितावृषभध्वज ॥ यांश्रुत्वामानवोभन्त्यामुच्यतेब्रह्महत्यया ॥ २६ ॥ इतिश्रीभवि
 प्येमहापुराणेशतसाहस्रार्धसंहितायांब्राह्मणपर्वणिसप्तमीकल्परथसप्तमीमाहात्म्यवर्णनंनमैकोनवष्टितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ अ॥ सुमन्तुरुवाच ॥
 इत्युक्त्वासजगामाशुसुरज्येष्ठत्रिलोचनम् ॥ स्थयात्रामहाबाहोभूर्यस्यामिततेजसः ॥ १ ॥ शतानीकउवाच ॥ यमाराध्यजगन्नाथमपूर्वापि
 तामहाः ॥ तुष्टयथैब्राह्मणानांतुअन्नमापुश्चतुर्विधम् ॥ २ ॥ तस्यदेवस्यमाहात्म्यंश्रुतंचवहुशोभया ॥ देवर्षिसिद्धमनुजैःस्तुतस्यहिदिने
 दिने ॥ ३ ॥ कस्तोतुमीशस्तमजंयस्तैतत्सचराचरम् ॥ अव्ययस्याप्रमेयस्यविबुध्येदुदयाज्जगत् ॥ ४ ॥ कराभ्यांयस्यदेवशौकविष्णूलो
 कपूजितौ ॥ उत्पन्नौद्विजशार्दूललाटात्रिपुरांतकः ॥ ५ ॥ यस्यदेवस्यकःशक्तोवकुंस्वाविभूतयः ॥ सोऽहमिच्छामिदेवस्यतस्यसर्वा
 त्मनाद्विजा॥६॥श्रोतुमाराधनयेननिस्तरयंभवार्षणम् ॥ केनोपायेनमंत्रैर्वारहस्यैःपरिचर्यया ॥ ७ ॥ दानैर्व्रतोपवासवाहोमैर्जपैरथापिवा ॥
 आराधितःसमस्तानिक्लेशानाहानिदोभवेत् ॥ सैकाविद्याहिविद्यानांययातुष्यतिसर्वकृत् ॥ श्रुतानामपितत्पुण्यंयत्रभानोःप्रकीर्तितम् ॥ ९ ॥
 रहस्यानारहस्यंतद्वेनहंसःप्रसीदति ॥ सैकःश्रेष्ठतमोमंत्रस्तदेकंपरमंव्रतम् ॥ १० ॥ उपोषितंचतच्छ्रेष्ठयेनभानुःप्रसीदति ॥ साचैकारसना
 धन्यामार्तंडस्तौतियासदा ॥ ११ ॥ तदेकनिर्मलंचित्तंयद्दत्तंसतरवौ ॥ श्लाघ्यानामपितौश्लाघ्याविहलोकेपरत्रच ॥ १२ ॥ यौसदाद्वि
 जशार्दूलभानोःपूजाकरौ ॥ तदेकैकवलधन्यंशरीरंसर्वजंतुषु ॥ १३ ॥ यदेवपुलकोद्भासिभानोर्नमानुकीर्तने ॥ साजिह्वाकंठतालू
 कमथवाप्रतिजिह्विका ॥ १४ ॥ अथवासापरोरोगोयानवक्तिरवेगुणम् ॥ नवद्वाराणिसंत्यस्मिन्युरेपुरुषसत्तम ॥ १५ ॥ प्राकारैस्त्वावृते
 विष्वग्भृथातानिविदुर्बुधाः ॥ दत्त्वावधानंयच्छब्देनैववरविसंस्तुतिम् ॥ १६ ॥ श्रेयसानंहिसंप्राप्तौपुरुषाणांविचेष्टितम् ॥ जन्मन्य
 विफलासेवाकृतायाश्रित्यभास्करम् ॥ १७ ॥ दुर्गसंसारकांतास्मपारमाभिधावताम् ॥ एकोभानुनमस्कारःसंसारार्णवतारकः ॥ १८ ॥
 रत्नानामाकरोमेरुःसर्वाश्चर्यमयंनभः ॥ तीर्थानामाश्रयंगंगादेवानामाश्रयोरविः ॥ १९ ॥ एवमादिगुणोभोगोभानोरमिततेजसः ॥ श्रुतोमे

१ तपनम्-इ०पा० । २ यथा-इ०पा० । ३ यद्भूतम्-इ०, यद्व्रतम्-इ०च पा० ।

बहुशः सिद्धैर्गीयमानस्तथामरैः ॥ २० ॥ सोऽहमिच्छामितेदं सप्तलोकपरायणम् ॥ दिवाकरमशेषस्य जगतो हृदयस्थितम् ॥ २१ ॥
 आराधयितुमीशेशभस्करं चामितौजसम् ॥ मर्तुं देवनाधारं स्मृतमात्रावदारिणम् ॥ २२ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्रह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे
 सूर्यपर्वि चर्यावर्णनं नाम षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ सुमं तु रुवाच ॥ तमेकमक्षरं धाम परं सदसतोर्महत् ॥ भेदाभेदस्वरूपस्थं प्राणि
 पत्यरविं नृप ॥ १ ॥ प्रवक्ष्यामि यथा पूर्वविरिंचेन महात्मना ॥ ऋषीणां कथितं पूर्वतं निबोध नराधिप ॥ २ ॥ आराधना यस्य विदुर्महात्मा पद्मसं
 भवः ॥ योगं ब्रह्म परं प्राह महर्षीणां यथा प्रभुः ॥ ३ ॥ समस्तवृत्तिरो रार्थात्कैवल्यप्राप्तिपादकम् ॥ तदा जगत्पतिं ब्रह्मा प्राणिपत्यमहर्षिभिः ॥ ४ ॥ सर्वैः कि
 लोक्तो भगवानात्मयो निःप्रजाहितम् ॥ योगयोगो भगवता प्रोक्तो वृत्तिनिरोधजः ॥ ५ ॥ प्राप्तुं शक्यः सत्त्वनैर्कर्मभिर्जगतः पते ॥ विषयादुजया
 नृणां मिद्विद्या कर्षिणः प्रभो ॥ ६ ॥ वृत्तयश्चेतसश्चापि चंचलस्यापि दुर्धराः ॥ रागादयः कथं जेतुं शक्यावपेशतैरपि ॥ ७ ॥ न योगयोग्यं भवति मन
 यभिरनिर्जितैः ॥ अल्पायुषश्च पुरुषा ब्रह्म कृतयुगेऽप्यमी ॥ ८ ॥ त्रेतायां द्वापरे चैव किमु प्राप्ते कलौ युगे ॥ भगवंस्त्वापु पासंतः प्रसन्नो वक्तुमर्ह
 सि ॥ ९ ॥ अनायासेन येनैव उत्तरमभवाणवम् ॥ दुःखांबुमग्राः पुरुषाः प्राप्य ब्रह्मन् महापुवम् ॥ १० ॥ उत्तरे मर्माभां भोधितथा त्वमनुचितय ॥
 एवमुक्तस्तदा ब्रह्मा क्रियायोगं महात्मनाम् ॥ ११ ॥ तेषां पृषिणामाचष्ट नराणां हितकाम्यया ॥ आराधयत विश्वेशं दिवाकरमर्तुद्रितः ॥ १२ ॥
 बाह्यालंबनसोपेक्षास्तमजं जगत्प्रतिमा ॥ इज्या पूजानमस्कारशुश्रूषाभिरर्हनिंशम् ॥ १३ ॥ व्रतोपवासैर्विविधैर्ब्राह्मणानां चतुर्णैः ॥ तैस्तैश्चा
 भिमतैः कामैर्यैश्च चेत्सि तुष्टिदाः ॥ १४ ॥ अपरिच्छेद्यमाहात्म्यमाराधयत भास्करम् ॥ तन्निष्ठास्तद्गतधियस्तत्कर्माणस्तदाश्रयाः ॥ १५ ॥
 तद्दृष्टयस्तन्मनसः सर्वस्मिन् तस्यैति स्थिताः ॥ समस्तान्यथ कर्माणि तत्र तस्यैव त्मनात्मनि ॥ १६ ॥ संन्यसध्वंसवः कर्तासि मस्तावरणक्षयम् ॥
 एतत्तदक्षरं ब्रह्म प्रधानं पुरुषाबुभौ ॥ १७ ॥ यतो यस्मिन् यथा चोभौ सैव व्यापिन्यवस्थितौ ॥ परः पराणां परमः सैकः सुमनसां परः ॥ १८ ॥ यस्मा
 द्ब्रह्म मिदं सर्वं यच्चैदं यच्च न गति ॥ मोक्षकारणमव्यक्तमर्चित्यमपरिश्रमम् ॥ १९ ॥ समाराध्य जगन्नाथं क्रियायोगेन मुच्यते ॥ इति ब्रह्मणः शुत्वार

१ महति-इ० पा० । २ धाता यस्मिन्यथा चोभौ सर्वथापि व्यवस्थितौ-इ० पा० । ३ तं जाने सर्वगतोतिम्-इ० पा० ।

हस्यमृषिसत्तमाः ॥ २० ॥ नराणामुपकारायोगशस्त्राणिचक्रिरे ॥ क्रियायोगपराणीहमुक्तिकारीण्यनेकशः ॥ २१ ॥ आराध्यतेजगन्नाथं
 तदनुष्ठानतत्परैः ॥ परमात्मासमार्तदःसर्वेशःसर्वभावनः ॥ २२ ॥ यान्युक्तानिपुरातेनब्रह्मणकुलुन्दन ॥ तानितेकुरुशार्दूलसर्वपापहरा
 ण्यहम् ॥ २३ ॥ वक्ष्यामिश्रूयतामद्यरहस्यमिदमुत्तमम् ॥ संसारणवमद्गानांविषयाक्रांतचेतसाम् ॥ २४ ॥ हंसपोतंविनानान्यात्किंचिदुस्ति
 परायणम् ॥ उत्तिष्ठंश्चितयराविंश्रजंश्चितयगोपतिम् ॥ २५ ॥ भुंजंश्चितयमार्तदस्वर्पांश्चितयभास्करम् ॥ एवमेकाग्रचित्तस्त्वंसंश्रितःसततरं
 विम् ॥ २६ ॥ जन्ममृत्युमहाग्राहंसंसारंभस्तर्षिष्यसि ॥ २७ ॥ ग्रहेशमीशंवरदंपुराणंजगद्विधातारमजंचनित्यम् ॥ समाश्रितायेरविमिशितरं
 तेषांभवोनास्तिविमुक्तिभाजाम् ॥ २८ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणब्रह्मेपर्वणिसप्तमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ब्रह्महत्याभिभूतस्तुपुरादिदिग्मे
 ॥ सुमंतुरुवाच ॥ अथान्यंसरहस्यंतुसंवादंवच्मिमेखिलम् ॥ सूर्यस्यदिंडिनासार्धसर्वपापप्रणाशनम् ॥ १ ॥ ब्रह्महत्याभिभूतस्तुपुरादिदिग्मे
 हातपाः ॥ आराधनायदेवस्यस्तोत्रचक्रमहात्मनः ॥ २ ॥ श्रुत्वातस्यार्थतःस्तोत्रंतुतोषभगवान्रविः ॥ उवाचदेवदेवस्तेदिंडिनगणनायकम्
 ॥ ३ ॥ ॥ आदित्यउवाच ॥ हंतादिंडेप्रसन्नोऽस्मिभक्त्यास्तोत्रेणेतंनघ ॥ वरंवृणीष्वधर्मज्ञयत्तेमनसिर्वते ॥ ४ ॥ ॥ दिंडिरुवाच ॥
 एषएववरःश्लाघ्योयत्प्राप्नोतिममांतिकम् ॥ त्वद्दर्शनमपुण्यानांस्वप्नोष्वपिचदुर्लभम् ॥ ५ ॥ यथैषाब्रह्महत्यामेआगतालोकगर्हिता ॥ भवा
 आनातिसर्वैशोद्दिस्थःसर्वदेहिनाम् ॥ ६ ॥ त्वत्प्रसादान्ममेशाननाशमाशुप्रयातुवै ॥ तथाचदुरितंसर्वयच्चान्यल्लोकगर्हितम् ॥ ७ ॥ यद्य
 दिच्छाम्यहंतत्तत्सर्वमस्तुदिवस्पते ॥ एतेनैवानुमानेनप्रसन्नोभगवन्निति ॥ ८ ॥ ज्ञातंमयाहिमार्तदेनाप्रसन्नोविभूतयः ॥ एवंसर्वसुखाहाद
 मध्यस्थोऽपिहिभानुमान् ॥ ९ ॥ त्वंमामगाधंसंसारमश्रमुद्धर्तुमर्हसि ॥ सुखानितानिचैवतियेषांदुःखंनतत्सुखम् ॥ १० ॥ यदातुदुःखमागा
 मिकिंवाकस्यैवभक्षणात् ॥ तत्प्रसादंकुरुविभोजगतांत्वंजगत्पते ॥ ११ ॥ ज्ञानदानेनयैनवमुत्तरेयंभवार्णवम् ॥ इत्युक्तस्तस्यमार्तदःकथ
 यामासयोगवित् ॥ १२ ॥ योगनिर्बीजमत्यंतदुःखसंयोगभेषजम् ॥ श्रुत्वायोगंतुतदिंडिर्निर्बीजनिष्कलंविभो ॥ १३ ॥ प्रणिपत्यमहातेजइदं

१ वै तव-इ०पा० । २ सर्वज्ञ-इ०पा० । ३ अशेषेण-इ०पा० । ४ पातकस्यैव लक्षणात्-इ०पा० । ५ जगन्नाथ-इ०पा० ।

चनमब्रवीत् ॥ देवदेवत्वयायोगेयः प्रोक्तस्तमनाशनः ॥ १४ ॥ नैषप्राप्योभयानान्यैर्मानवैरजितैर्जितैः ॥ विषयादुर्जयाः पुंभिरिन्द्रियाक
र्षिणः सदा ॥ १५ ॥ इन्द्रियाणं जययुक्तः कः शक्तानां कारिष्यति ॥ अहंममेति विख्यातिदुर्जयं च लंभनः ॥ १६ ॥ रागादयस्तथा त्यक्तुं शक्यज
न्मां तैर्यदि ॥ सोऽहमिच्छामि देवेश त्वत्प्रसादादनिर्जितैः ॥ १७ ॥ रागादिभिरमन्यत्वं प्राप्नुयुः प्रक्षीणकल्मषाः ॥ आदित्य उवाच ॥
॥ यद्येवं मुक्तिकामस्त्वं गणनाथ शृणुष्व तत् ॥ १८ ॥ क्रियायोगे समस्तानां हिंसां हानि कारकम् ॥ मननाभवमद्भक्तो मद्याजीमानं मस्कुरु ॥ १९ ॥
मामैव ध्यासि शुक्रत्वं वमात्मानं मत्परायणः ॥ मद्भक्तवानामद्वजनामद्भक्तमत्परायणाः ॥ २० ॥ मम पूजाकराश्चैव मायियं तिलयं नराः ॥ सर्वे मू
ते तु मां पश्यन्समं वस्थितमश्वरम् ॥ २१ ॥ कर्तासि केन च त्वमेवं दोषाग्रहास्यसि ॥ जंगमा जंगमे ज्ञाते मय्यासे कसमंततः ॥ २२ ॥ रागलो
भादिनां शोभविनीकृतकृत्यता ॥ भक्त्यातिप्रणयस्यापि चंचलत्वान्मनोयदि ॥ २३ ॥ मय्यावेशं धद्भूयः कुरु मद्गुणं तितुम् ॥ सुवर्णरजतद्वैरुत्वं
शैलमृदारुलेखनम् ॥ २४ ॥ पूजोपहारैर्विविधैः संपूजयन्त्रिलोचनम् ॥ तस्याश्रितं समाविश्य सर्वभावेन सर्वदा ॥ २५ ॥ पूजितासैव ते भक्त्या ध्या
ता चैवोपकारिणी ॥ गच्छंस्तिष्ठन्स्वपन्मुंजं रूतामोवाप्रेच पृष्ठतः ॥ २६ ॥ उपर्यधस्तथा पार्श्वे चितयंस्तन्मयश्चैव ॥ सानैस्तृतीयैर्देहेन्द्रैः पुष्पैर्ग
धानुलेपनैः ॥ २७ ॥ वासोभिर्मृषणैर्भक्ष्यैर्गीतवाद्यैर्नोरमैः ॥ यच्च यच्च तवेष्टवैर्कचिद्राज्यादिकंतव ॥ २८ ॥ भक्तिमोगेण श्रेष्ठप्राणयस्व कृतिमम ॥
रागेणाकृष्यते तातंगंधर्वाभिमुखं यदि ॥ २९ ॥ मयि बुद्धिं समावेशय गायथायाः कथाममा ॥ कथयारमते चेतो यदितद्भवताममा ॥ ३० ॥ श्रोतव्याः प्रीतिं
योगेन मत्स्वरूपोदयाः कथाः ॥ एवं समापितमनाश्चेत्ततोऽयेऽथ आश्रयाः ॥ ३१ ॥ हेयांस्तान्निखिलां दिण्डे परित्यज्य सुखी भवा ॥ अक्षीणरागद्वेषादि
मात्प्रियः परमः परम् ॥ ३२ ॥ पदमाप्नोषि मा भैस्त्वं मय्यर्पितमना भव ॥ मयि संन्यस्य सर्वस्वमात्मानं यन्मवान्भव ॥ ३३ ॥ मदर्थं कुरु कर्माणि मा च धर्म
व्यतिक्रमम् ॥ एवं व्यपोह्य त्वास्त्वं ब्रह्महोदयसे भवात् ॥ ३४ ॥ एतेनैवोपदेशेन व्याख्यातमखिलं तव ॥ क्रियायोगे समास्थाय मदर्पितमना

१ वद-इ० पा० । २ हानिकारणम्-इ० पा० । ३ सर्वत्र-इ० पा० । ४ प्रशाम्यसि-इ० पा० । ५ पुण्यैः-इ० पा० । ६ मय्यर्पितमना भूत्वा सर्वा-
न्कामानवाप्स्यसि-इ० पा० ।

भव ॥ ३६ ॥ ॥ दिंडिरुवाच ॥ ॥ मद्वितायजगन्नाथक्रियायोगामृतंमम ॥ विस्तरेणसमाख्याहिप्रसन्नस्त्वंहिदुःखहा ॥ ३६ ॥ त्वामृतेनहि
 तद्वक्तुं समर्थोऽन्योजगद्गुरो ॥ गुह्यमेतत्पवित्रंचतदाचक्ष्वप्रसीदमे ॥ ३७ ॥ आदित्यउवाच ॥ आख्यास्यतेतदखिलंनिर्विकल्पंग
 णाधिप ॥ इत्युक्त्वातदधेदेवःसर्वलोकप्रदीपकः ॥ ३८ ॥ सचदिंडिमहतेजजगमाशुमनोगतिम् ॥ ३९ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुरा
 णेब्रह्मपर्वणिदिंड्यादित्यसंवादवर्णनंमद्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ प्रणम्यशिरसादेवंसुरज्येषुंचतुसुखम् ॥ उवाचस
 महतेजादिंडिर्लोकेशमदरात् ॥ १ ॥ देवदेवनभवतादिष्टोऽस्मिचमहात्मना ॥ क्रियायोगामृतंसर्वमाख्यास्यतिभवान्किल ॥ २ ॥
 सत्वांपृच्छाम्यहंब्रह्मन्क्रियायोगीनिरंतरम् ॥ संतोषयितुमीशंहंयथावद्वक्तुमर्हसि ॥ ३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एव्हिमत्सकाशंचमत्समीपेगणाधिप ॥
 ब्रह्महत्याप्रणष्टातेदर्शनादेवतस्यतु ॥ ४ ॥ अनुग्राह्योऽसिभूतेशभास्करस्यामितौजसः ॥ आराधनायभूतेशयदीशेप्रवणंमनः ॥ ५ ॥
 यद्विदेवपतिंभानुमाराधयितुमिच्छसि ॥ भगवंतमनाद्यंतंभवदक्षिणान्वितः ॥ ६ ॥ नह्यदक्षिण्वितैर्भानुंज्ञातुंस्तोचतत्त्वतः ॥ द्रष्टुंवाश
 क्यतेमूढैःप्रवेष्टुकुतएवहि ॥ ७ ॥ जन्मभिर्बहुभिःपूतानरास्तद्गतचेतसः ॥ भवंतिभगवन्सौरानरादक्षिणान्विताः ॥ ८ ॥ अनेकजन्मसंसार
 चितेपापसमुच्चये ॥ नक्षिणेजायेतुंसांमार्तडाभिमुखीमतिः ॥ ९ ॥ प्रद्वेषंयतिमार्तडद्विजान्वेदांश्चैर्नदति ॥ योनरस्तंविजानीया
 त्पापवजिसमुद्भवम् ॥ १० ॥ पाखंडेपुरतिःपुंसंहितुवादानुकूलता ॥ जायतेविष्णुमायाभैःपतितानंदुरात्मनाम् ॥ ११ ॥ यदा
 पापक्षयःपुंसांतदवेदद्विजादिषु ॥ रवौचदेवदेवेशेश्रद्धाभवतिनिश्चला ॥ १२ ॥ यदास्वल्पावशेषस्तुराणांपापसंचयः ॥ तदादीक्षा
 गुणान्तेर्वैभजंतेनात्रसंशयः ॥ १३ ॥ अमतामत्रंसंसारनराणांपापदुर्गमे ॥ हस्तावलंबदोष्येकोभक्तिप्रीतोदिवकरः ॥ १४ ॥ स
 र्वभावगतोभूत्वासर्वपापहरंरविम् ॥ आराधयेहतंभक्त्याप्रीतिमेष्यतिभास्करः ॥ १५ ॥ दिंडिरुवाच ॥ किलक्षणनरादक्षिमर्हतिप
 द्वासंभव ॥ यच्चदक्षिण्वितैःकार्यतन्मेकथयपद्मज ॥ १६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कर्मणामनसावाचाप्राणिनांयोनिरहितकः ॥ भावभक्तश्च

१ अस्ति-इ०पा० । २ क्रियायोगमश्रुणवमाख्यातं भगवान्किल-इ०पा० । ३ असुरांशसमुद्भवम्-इ०पा० । ४ कर्म-इ०पा० ।

मार्तितेतस्यदीक्षगुणान्विता ॥ १७ ॥ ब्राह्मणंश्चैव देवांश्च निरित्यमेव न मन्यति ॥ न च द्रोघापरं वा देसमार्तितं समर्चति ॥ १८ ॥ सर्वान् देवांश्च
 विवेचित्सर्वलोकांश्च भास्करम् ॥ तेभ्यश्च नान्यमात्मानं स नः सौरतां व्रजेत् ॥ १९ ॥ देवं मनुष्यमन्यं वा पशुपक्षिपिपीलिकान् ॥ तरुपा
 घाणकाष्ठानि भूम्यंभोगगनं दिशः ॥ २० ॥ आत्मानं चापि देवेशाद्व्यतिरिक्तं दिवा करात् ॥ योनं जानाति यतिषु सर्वे दीक्षगुणान् भजेत् ॥
 २१ ॥ भावं कुरुते यस्तु सर्वभूतेषु पापकम् ॥ कर्मणामनसा वाचा स तु दीक्षां समर्हति ॥ २२ ॥ सुततेनेहतपसा यज्ञैर्वावहदक्षिणैः ॥
 तां गतिं न रायति यां गताः सूर्यमाश्रिताः ॥ २३ ॥ येन सर्वान् भूतानां भानो भक्त्या भावो निवेद्यतः ॥ गणेश्वरकृतार्थं त्वाच्छ्लाघ्यः सौरः समानवः
 ॥ २४ ॥ अपि नः सुकुले धन्यो जायते कुलपावनः ॥ भगवान् भक्तिभावेन येन भानुरुपासितः ॥ २५ ॥ यः कारयति देवा चार्चयत्यलंबनं रवेः ॥
 स नरो भानुसालोऽव्यमाप्नोति धृतकल्मषः ॥ २६ ॥ यस्तु देवालयं भानो भक्त्या कारयति ध्रुवम् ॥ स सप्तपुरुषैर्लोकं भानो नैरयति मानवः
 ॥ २७ ॥ यावंत्यब्दानि देवा चार्चयेत्तिष्ठति मंदिरे ॥ तावद्भर्षसहस्राणि सूर्यलोकैर्महीयते ॥ २८ ॥ देवा चार्चयन्ते तत्तद्ब्रह्मेतत्तां विधिः ॥
 निष्कामं च मनो यस्य स यात्यश्वरसाम्यताम् ॥ २९ ॥ पुष्पाणि च सुगंधानि मनोज्ञानि च यः पुमान् ॥ प्रयच्छति सहस्रांशोऽभं दाप्रयतमानसः
 ॥ ३० ॥ धूर्पांश्च तांस्तान् विधान्गन्धाढ्यंचानुलेपनम् ॥ नरः सोऽनुदिनं यज्ञं करोत्याराधनं रवेः ॥ ३१ ॥ यज्ञेशो भगवान्पूषा सदा क्रतुभिरज्य
 ते ॥ बहूषकरणा यज्ञानां संभारविस्तराः ॥ ३२ ॥ न तो दिदिन्न वायं ते मनुष्यैरल्पसंचयैः ॥ भक्त्या तु पुरुषैः पूजा कृता दूर्वाकुरैरपि
 ॥ ३३ ॥ भानो देवातिह फलं सर्वयज्ञैः सुदुर्लभम् ॥ यानि पुष्पाणि हृद्यानि धूपगंधानुलेपनम् ॥ ३४ ॥ दयितं भूषणं यच्च ग्रीते यै चैव वा
 ससी ॥ यानि चाभ्यवहार्याणि भक्ष्याणि च फलानि वै ॥ ३५ ॥ प्रयच्छतां निमार्तिते भवेथाश्चैव तन्मनाः ॥ आद्यंतं भुवनाधारथाशस्त्या प्रसा
 दय ॥ ३६ ॥ आराध्य याति तं देवं तस्मिन्नेव नरोलयम् ॥ पुष्पैस्तथैर्दूर्गैर्धैर्मधुना सां पिषा तथा ॥ ३७ ॥ क्षीरेण स्नापयेद्भानुं ग्रहं
 गोपतिं स्वगम् ॥ दधि क्षीरं हृद्गानुष्णयांस्ततो लोकान् मधुच्युतः ॥ ३८ ॥ प्रयास्यति गणश्रेष्ठानि वृत्तिच विलक्षणम् ॥ स्तोत्रं गीतं स्तथा वाद्यैर्ब्राह्मणा

१ भोगी परस्वदेः-इ० पा० । २ स मोदते-इ० पा० ।

नांचतर्पणैः ॥ ३९ ॥ मनसश्चैवयोगेनआराधयादिवाकरम् ॥ आराध्यतजगन्नाथंमयासर्गःप्रवर्तितः ॥ ४० ॥ विष्णुश्चपालयेहोकांस्तमारा
ध्यादिवाकरम् ॥ रुद्रश्चप्राप्तवान्देवीभवानीतत्प्रसादतः ॥ ४१ ॥ दीप्यतेऋषयश्चापितमाराध्यदिवाकरम् ॥ सत्त्वमेभिःप्रकारैरस्तमुपवासै
श्चाभस्करम् ॥ ४२ ॥ तोषयाब्दंहितुष्टोऽसौभानुर्द्वद्भप्रशान्तिदः ॥ ४३ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेब्रह्मपर्वणिसप्तमीकल्पेब्रह्मादिं
संवेदादित्यक्रियायोगवर्णनं नाम त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ दिंडिरुवाच ॥ उपवासैःसुरश्रेष्ठकथंतुष्यतिभास्करः ॥
परिहरास्तथाचक्ष्वेत्याज्याश्चोपवासिभिः ॥ १ ॥ यद्यत्कार्यथाचैवभास्कराराधनेनरैः ॥ तत्सर्वविस्तराद्ब्रह्मन्यथावद्भुजुर्महसि ॥ २ ॥
ब्रह्मोवाच ॥ स्मृतःसंपूजितोऽधूपुष्पपाद्वैभानुरादरात् ॥ भोगिनामुपकारायकैपुनश्चोपवासिनाम् ॥ ३ ॥ उपावृत्तश्चपापेभ्योयस्तुवा
सोगुणैःसह ॥ उपवासःसविज्ञेयःसर्वभोगविवर्जितः ॥ ४ ॥ एकरात्रंदिश्रात्रंवात्रिरात्रंनक्तमेवच ॥ उपवासिरिवैयस्तुभक्त्याध्यायतिमानवः
॥ ५ ॥ तन्नामजापीतत्कर्मरतस्तद्भुतमानसः ॥ निष्कामःपुरुषोदिंडेसब्रह्मपरमाधुयात् ॥ ६ ॥ यंचकाममभिध्यायभास्करार्पितमानसः
॥ उपोष्यतितमाप्नोतिप्रसन्नखगमेऽखिलम् ॥ ७ ॥ दिंडिरुवाच ॥ ब्रह्मणैःक्षत्रियैर्वैश्यैःशूद्रैःस्त्रीभिश्चकंजज ॥ संसारगतैपंकस्थेसुग
तिःप्राप्यतेकथम् ॥ ८ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अनाराध्यजगन्नाथंगोपतितमनाज्ञानम् ॥ निर्व्यलीकेनचित्तेनकःप्रयास्यतिसद्भुतिम् ॥ ९ ॥ विष
यग्राहिवैयस्यनचित्तिभास्करार्पितम् ॥ सकथंपापपंकालोनेरोयास्यतिसद्भुतिम् ॥ १० ॥ यदि संसारदुःखातःसुगतिंगंतुमिच्छसि ॥ तद्वारा
धयसर्वेऽभास्करंज्यातिषांपतिम् ॥ ११ ॥ पुष्पैःसुगंधैर्द्वैश्वधूपैःसागुरुचंदनैः ॥ वासोभिर्भूषणैर्भक्ष्यैरुपवासपरायणः ॥ १२ ॥ यदि
संसारनिर्वेदादभिवांछसिसद्भुतिम् ॥ तद्वाराधयमार्तंडंभक्तिप्रवणचेतसा ॥ १३ ॥ पुष्पाणि यदितेनस्युःशस्तपादपपल्लवैः ॥ दूर्वाकुं
रपिदिंडितदभावेऽर्चयार्थमम् ॥ १४ ॥ पुष्पपत्रांबुभिर्धूपैर्यथाविभवमात्मनः ॥ पूजितस्तुष्टिमनुलांभक्त्यायात्येकेचेतसाम् ॥ १५ ॥
यःसदायतेनभानोःकुरुतेमार्जनक्रियाम् ॥ सयात्युत्तमकेस्थानेसर्वपापंव्यपोहति ॥ १६ ॥ यावत्यःपांसुकणिकामाज्यन्तेभास्कर
रालये ॥ दिनानिदिवितावंतितिष्ठत्यर्कसमोनरः ॥ १७ ॥ अहन्यहनित्यपापंकुरुतेगेणनायक ॥ गोचर्ममात्रममाज्यहति

तद्भास्करालये ॥ १८ ॥ यश्चातुलेपंकुर्याद्भानोरायतनेनरः ॥ सोऽपि लोकं समासाद्य हसेन सह मोदते ॥ १९ ॥ मुदा धातुविकारे
 वीषणैर्कैर्गोमयेन वा ॥ उपलेपनकृद्यातिमत्पुण्यानमास्थितः ॥ २० ॥ उदकाभ्युक्ष्णं भानोर्यः करोति तदा गृहे ॥ सोऽपि गच्छति यत्रास्ते भगवा
 न्यादसां पतिः ॥ २१ ॥ पुष्पप्रकरमत्यर्थमुग्धं भास्करालये ॥ अनुलिसेनोदत्त्वा न दुर्गतिमवाप्नुयात् ॥ २२ ॥ विमानमतिशोभाढ्यं सर्वतु सुखभूषित
 म् ॥ समाप्नोति नरोदत्त्वा दीपकं भास्करालये ॥ २३ ॥ यस्तु सर्वत्सरं पूर्णतिलपात्रप्रदो नरः ॥ ध्वजं च भास्करे दद्यात्सममत्र फलं भेत् ॥ २४ ॥ विधू
 तो हंति वा तेन दातुरज्ञानतः कृतम् ॥ पापं कतुर्गृहे भानोर्दिवारात्रौ नाराधिप ॥ २५ ॥ गीतवाद्यादिभिर्भानुं य उपस्तेत मोपहम् ॥ गंधर्वनृत्यगतैस्त
 विमानस्थानिषेव्यते ॥ २६ ॥ जातिस्मरत्वं धातं च तथैवोपरमे स्मृतिम् ॥ प्राप्नोति गणशालूकृत्वा पुस्तकवाचनम् ॥ २७ ॥ एवं स्वर्गेश्वरो भक्त्या येन
 भानुरुपासितः ॥ स प्राप्नोति गतिं श्लाघ्यां यां यामिच्छति चेत्तसा ॥ २८ ॥ देवत्वं मनुजैः कैश्चिद्भूधवत्वं तथा परैः ॥ विद्याधरत्वमपरैः संराध्यै ह दिवाकरम्
 ॥ २९ ॥ भृङ्गं क्रकतुशतेनैव माराध्य ज्योतिषां पतिम् ॥ देवैर्द्रव्यं गतस्तस्मान्नान्यः पूज्यतमः क्वचित् ॥ ३० ॥ ब्रह्मचारिगृहस्थानां वनस्थानां गणाधिप ॥
 नान्यः पूज्यस्तथास्त्रीणां मृते देवं दिवाकरम् ॥ ३१ ॥ मध्ये परिव्राजकानां सहस्रांशुमहात्मनाम् ॥ मोक्षद्वारविशतिं हतरं विविजितात्मनाम् ॥ ३२ ॥
 एवं सर्वोत्थमाणां हि सहस्रांशुः परायणम् ॥ सर्वेषां चैव वर्णानां ग्रहेशो वै गतिः परा ॥ ३३ ॥ शृणुष्व गदतः काम्यानुपवासांस्तथा परान् ॥ शृणु दिडे म
 हापुण्यफलकांसं समीपरां ॥ ३४ ॥ आदित्याराधनायैनां सर्वपापहरां शिवाम् ॥ यामुपोष्य नरो भक्त्या मुच्यते सर्वपातकैः ॥ ३५ ॥ तथालोकम
 वाप्नोति सूर्यस्यामि ततेजसः ॥ अथ भाद्रपदे मासि शुक्लपक्षे समागते ॥ ३६ ॥ सोऽपोष्या प्रथमं तत्तत् विधानं शृणु तत्र वै ॥ अयाचितं च तु ध्यातुं पंचम्या
 मेकभोजनम् ॥ ३७ ॥ उपवासपरः षष्ठ्या जितक्रोधो जितोद्विगः ॥ अर्चयित्वा दिनकरं गंधधूपानिवेदनैः ॥ ३८ ॥ पुरतः स्थंडिले रात्रौ स्वपेदे वस्य
 पुत्रक ॥ प्रध्यायन् मनसा देवं सर्वभूतार्तिनाशनम् ॥ ३९ ॥ सर्वदोषप्रशमनं सर्वपातकनाशनम् ॥ विबुद्धस्त्वथ सप्तम्यां कुयाद्ब्रह्मणभोज
 नम् ॥ ४० ॥ पूजयित्वा दिनकरं पुष्पधूपविलेपनैः ॥ नैवेद्यं तत देवस्य फलानि कथयति हि ॥ ४१ ॥ खर्जूरनालिकेराभ्यां तथा चाफ्रफलानि तु ॥

१ शंकरं क्रतुशतेनैव समाराध्य दिवस्यति म-इ० पा० । २ यस्मिन्-इ० पा० । ३ पुष्पधूपविलेपनैः-इ० पा० । ४ कथयाम्यहम्-इ० पा० ।

मातुल्लगफलान्येवकथितानिमनीषिभिः ॥ ४२ ॥ एतैश्चभोजयेद्विप्रानात्मनाचप्रभक्षयेत् ॥ तथैषांचाप्यभावेनशृणुचान्यानिसुव्रत ॥ ४३ ॥
 शालिगोधूमपिष्टानिकारयेद्गुणनायक ॥ गुडगर्भकृतानीहधृतपाकेनपाचयेत् ॥ ४४ ॥ चातुर्यावकमिश्राणिआदित्यायनिवेदयेत् ॥ अग्नि
 कार्यमथोकृत्वाब्राह्मणभोजयेत्ततः ॥ ४५ ॥ इत्थंद्रादशैवमासान्कार्यव्रतमनुत्तमम् ॥ मासिमासिफलाहारःफलदायीफलार्चनः ॥ ४६ ॥
 वर्षातिस्वथकुर्वीतशतयब्राह्मणभोजनम् ॥ स्नानप्राशनयोश्चापिपिधानंशृणुसुव्रत ॥ ४७ ॥ गोमूत्रंगोमयंक्षारंदधिसर्पिःकुशोदकम् ॥ तिल
 सर्षपयोःकल्कंश्चेतामृच्चापिसुव्रत ॥ ४८ ॥ दूर्वाकल्कंवृत्तंचापिगोशृंगक्षालितंजलम् ॥ जातिगुल्मविनिर्यासःप्रशस्तःस्नानकर्मणि ॥ ४९ ॥
 प्राशनेचाप्यथैतानिसर्वपापहराणिवै ॥ आदौकृत्वाभाद्रपदंयथासंख्यंविदुर्वाः ॥ ५० ॥ इत्थंवर्षातमासाद्यभोजयित्वाद्रिजोत्तमान् ॥ दिव्या
 न्भोगान्महादेवततस्तेभ्योनिवेदयेत् ॥ ५१ ॥ फलानितार्तेहैमानियथाशक्त्यागणाधिप ॥ सवत्सामथवाधेनुभूमिसस्यान्वितामथ ॥ ५२ ॥
 प्रासादमथवाभौमंसर्वधान्यसमन्वितम् ॥ दद्याच्छुक्लानिवस्त्राणिताप्रपात्रंसंविदुमम् ॥ ५३ ॥ शक्तिशुक्तस्यैवतानिदरिद्रस्यतुमेशृणु ॥
 फलानिपिष्टकान्येषांतिलचूर्णान्वितानि ॥ ५४ ॥ भोजयित्वाद्विजान्दद्याद्राजतानिफलानि ॥ धातुरक्तंवल्लयुग्ममाचार्यायनिवेदयेत् ॥ ५५ ॥
 सहिरण्यमहादेवंपंचरत्नसमन्वितम् ॥ इत्थंसमाप्यतेतातपारणवार्षिकांतिकम् ॥ ५६ ॥ इत्येषावैपुण्यतमासतमादुरितापहा ॥ यामुपो
 ध्यनराःसर्वयान्तिसूर्यसलोकताम् ॥ ५७ ॥ पूज्यमानःसदादेवर्गधर्वाप्सरसांगणैः ॥ अनयामानवानित्यंशृणुजेयद्रास्करंसदा ॥ ५८ ॥
 दारिद्र्यदुःखदुरितैस्तुक्तोयातिदिवाकरम् ॥ ब्राह्मणोभक्षमायातिक्षत्रियश्चैद्रांजित् ॥ ५९ ॥ वैश्योऽधनदसालोक्यंशूद्रोऽविप्रत्वमाप्नुयात् ॥
 अपुत्रोऽभतेपुत्रदुर्भगासुभगाभवेत् ॥ ६० ॥ यामुपोध्यचनारीमांसतमालोकपूजिताम् ॥ विधवावासतीभक्त्याअनयापूजयेद्भविम् ॥ ६१ ॥
 नान्यजन्मनिवैधव्यनारीप्राप्नोतिमानद ॥ चिंतामणिसमाह्वेषाविज्ञेयाफलसप्तमी ॥ ६२ ॥ पठतांशृण्वतांदेडसर्वकामप्रदास्मृता ॥ ६३ ॥
 इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मपर्वणिब्रह्मादिडिंसंवादेसप्तमीफलवर्णनंनमचतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ अतःपरं

१ तानि-इ०पा० २ भक्त्याच इ० रक्तानि-इ०चपा० ३ च निर्मलम्-इ०पा० ४ राजा तानि-इ०पा० ५ पूज्योमान्यःसदादेवर्गधर्वाप्सरारक्षसैः-इ० पा०

प्रवक्ष्यामि रहस्यानामसप्तमीम् ॥ सप्तमीकृतमात्रेयं नरास्तारयते भवात् ॥ १ ॥ सप्तापरान्सप्तपूर्वा निपतृश्चापिनसंशयः ॥ रोगाच्छिनति
 दुःखेद्यान् दुर्गयाञ्जयते ह्यरिन् ॥ २ ॥ अर्थान्नामोति दुष्प्रापान्यः कुर्यान्नामसप्तमीम् ॥ कन्यार्थीलभते कन्यां धनार्थीलभते धनम् ॥ ३ ॥
 पुत्रार्थीलभते पुत्रान्वधार्थी धर्ममाप्नुयात् ॥ समयान्पालयन्सर्वान्कुर्याच्चिमां विचक्षणः ॥ ४ ॥ समयाच्छृणु भूतेश्च श्रेयसे गदतो मम ॥ आ
 दित्यभक्तः पुरुषः सप्तम्यां गणनायकः ॥ ५ ॥ मैत्रांसर्वत्र वै कुर्याद्भ्रातृस्करं वापि चितयेत् ॥ सप्तम्यां न स्पृशेत्तैलं लिखन् न धारयेत् ॥ ६ ॥ न
 चाप्यामलकैः स्नानं न कुर्यात्कलहं क्वचित् ॥ दिंडि रुवाच ॥ किमर्थं न स्पृशेत्तैलं सप्तम्यां पद्मसंभव ॥ ७ ॥ कश्चिदोषो भवेद्द्वनीलवस्त्रस्य धा
 रणात् ॥ ८ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शृणु दिंडिमहाबाहो नीलवस्त्रस्य धारणे ॥ ८ ॥ दूषणं गणशार्दूलगदतो मम कृत्स्नशः ॥ पालनं विक्रयं चैव
 सदृत्तिमुपजीवनम् ॥ ९ ॥ पतितस्तु भवेद्विप्रास्त्रिभिः कृच्छ्रैर्विशुध्यति ॥ नीलरक्तेन वस्त्रेण यत्कर्म कुरुते द्विजः ॥ १० ॥ स्नानं दानं जपो
 होमः स्वाध्यायः पितृ तर्पणम् ॥ वृथा तस्य महायज्ञानलिप्तमूत्रस्य धारणात् ॥ ११ ॥ नीलरक्तं यदा वस्त्रं विप्रस्त्वं गेषु धारयेत् ॥ अहोरात्रोषि
 तो भूत्वा पंचगव्येन शुद्ध्यति ॥ १२ ॥ रोमकूपे यदा गच्छेद्द्रुक्ते नीलस्य कस्यचित् ॥ पतितस्तु भवेद्विप्रास्त्रिभिः कृच्छ्रैर्विशुद्ध्यति ॥ १३ ॥
 नीलीमध्यं यदा गच्छेत्प्रमादोद्ब्रह्मणः क्वचित् ॥ अहोरात्रोपितो भूत्वा पंचगव्येन शुद्ध्यति ॥ १४ ॥ नीलीदारुयदा भिद्याद्ब्रह्मणानां शरी
 रके ॥ शोणितं दृश्येत त्रिद्विजश्चांद्रायणं चरेत् ॥ १५ ॥ कुर्यादज्ञानतो यस्तु नलिवादं तधावनम् ॥ कृत्स्ना कृच्छ्रं दृष्ट्वा देवि विशुद्धः स्यान्न स
 शयः ॥ १६ ॥ वापयेद्यत्र नीलौ तु भवेत्तत्राशुचिर्मही ॥ प्रमाणद्वादशब्दानितत ऊर्ध्वं शुचिर्भवेत् ॥ १७ ॥ सप्तम्यां स्पृशतस्तैलमिष्टाभा
 र्यां विनश्यति ॥ इत्येव नीलौ तैलस्य दोषस्ते कथितो मया ॥ १८ ॥ न चैव सादेन्मांसां निमद्या निन पिबेद्बुधः ॥ न द्रोहं कस्यचित् कुर्यान्न पारु
 ष्यं समाचरेत् ॥ १९ ॥ नावभाषेत चांडालं न वै चक्षुरां जस्त्रालम् ॥ न वापि स्पृशेद्द्विनिमृतकं न वलोकयेत् ॥ २० ॥ नास्फोटयेन्नातिहसे
 द्वायेच्चापि न गीतकम् ॥ न नृत्ये दतिरागेण न च वाद्यानि दायेत् ॥ २१ ॥ न शयीत स्त्रियां सार्धं न सेवेत दुर्गोदनम् ॥ न रौदेद्दुश्रुपातेन न च वाच्यं च

१ वस्त्रस्य-इ० पा० । २ त्रिरात्रोपोषितः-इ० पा० । ३ विशुध्यति-इ० पा० ।

शौकिकम् ॥२२॥ आकृष्यान्नाशिराधूकानवृथानवाद्मचरेत् ॥ परस्यानिष्टकथनमतिशोकं च वर्जयेत् ॥२३॥ नर्कचिताडयेज्जंतुं न कुर्यादिति
भोजनम् ॥ नैव हि दिवा स्वप्नं भंशाठ्यं च वर्जयेत् ॥२४॥ रथ्यायामटनं वापियत्नतः परिवर्जयेत् ॥ अथापरो विधिश्चात्र श्रूयतां त्रिपुरांतक ॥२५॥
चैत्रात्प्रभृतिकर्तव्या सर्वदाना मसप्तमी ॥ धातेति चैत्रमासे तु पूजनीया दिवाकरः ॥२६॥ अयमेति च वैशाखे ज्येष्ठे मित्रः प्रकीर्तितः ॥ आपाढव
रुणो ज्येष्ठे द्वौ न भसि कथ्यते ॥२७॥ विवस्वांश्च न भस्येऽथ पर्जन्यं श्रुयुजिस्मृतः ॥ पूषा कार्तिके मासे तु मार्गशीर्षे पुरुच्यते ॥२८॥ भगः पौषे
भवेत्पूज्यस्त्वष्टा मासे तु शस्यते ॥ विष्णुश्च फाल्गुने मासि पूज्यो विंध्यश्च भास्करः ॥२९॥ सप्तम्यां चैव सप्तम्यां भोजयेद्भोजकान्बुधः ॥ सधृतं
भोजनं देयं भोजयित्वा विधानतः ॥३०॥ भोजकाथैव विप्राय दक्षिणा स्वर्णमापकम् ॥ सधृतं भोजनं देयं रक्तवस्त्राणि च वै हि ॥३१॥ अभा
वे भोजकानां तु दक्षिणीया द्विजोत्तमाः ॥ तथैव भोजनीयाश्च श्रद्धया परया विभो ॥३२॥ विशेषतो वाचकश्च ब्राह्मणः कल्पवित्सदा ॥ इत्येषा क
थिता तु भ्यंसमगी गणनायक ॥३३॥ श्रुता सती पापहरा सूर्यलोकप्रदायिनी ॥३४॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्रह्मादिसंवादे ब्राह्मे पर्वणि स
प्तमी कल्पे आदित्य महात्म्ये नाम सप्तमी वर्णनं पंचषष्टितमोऽध्यायः ॥६५॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ इत्युक्त्वा भगवान्ब्रह्मा जगामा
दर्शनं विभोः ॥ सूर्यमाराधयद्दिङ्मूर्यस्यानुचरोऽभवत् ॥१॥ ॥ शतानीक उवाच ॥ भूयः कथय विप्रद्रमाहात्म्यं भास्करस्य मे ॥ शृण्व
तो नास्ति मे त्वतिरमृतस्येव सुव्रत ॥२॥ सुमंतुरुवाच ॥ शृणुष्वा विहितो राजन्संवादं द्विजशंखयोः ॥ यं श्रुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते मानवो नृप
॥३॥ आसीनमाश्रमे शंखं द्विजोद्गुहं जगाम ह ॥ फलभारानतच्छाये वृक्षवृंदसमाकुले ॥४॥ परस्परमृगशृंगकंडूयितमृगावृते ॥ बर्हिर्वनं व
रानी ततीर्थं कंदोपभाणि ॥५॥ प्रभृतकुसुमामोदपद्मद्वंद्वं द्विजालिनि ॥ सिद्धदेवार्घिं धर्वतीर्थसेवितवारिणि ॥६॥ मुदैश्च जटिलैश्चैव ता
पसैरुपशोभिते ॥ आश्रमे तं मुनिं श्रेष्ठं शंखाहुं सुखमास्थितम् ॥७॥ स्तोत्रैः स्तोतुं स ह स्त्रांशुं तद्रक्तं तत्परयणम् ॥ ततः संहत्य स ह सातं भोजक
कुमारकाः ॥८॥ विनीता उपसंगम्यथ थावदभिवाद्य च ॥ आसने पूपविष्टास्त उपविष्टमथाबुबन् ॥९॥ भगवन्सर्वदेष्टुं च्छिधिनः संश्र

१ प्रयतश्च-इ० पा० । २ ततः-इ० पा० । ३ अलाभे-इ० पा० । ४ विभो-इ० पा० । ५ सूर्यमाहात्म्यतोदिण्डिः-इ० पा० । ६ नात्र संशयः-इ० पा० ।

योमहात् ॥ विनयेनोपपन्नान्कुमाराणांततोमुनिः ॥ १० ॥ अनादींश्चतुरावेदनुवाचप्रीतमानसः ॥ तेषांपठतमेवआश्रमेतुयदृच्छया ॥ ११ ॥ मुनिश्चेश्वरोऽथतद्देशमाजगामद्विजोत्प ॥ यथावदचित्तस्तेनशखेनामिततेजसा ॥ १२ ॥ वंदितश्चकुमारैस्तरैर्भवत्प्रीतमानसः ॥ अथैतानब्रवीच्छस्ताभोजककुमारकान् ॥ १३ ॥ शिष्टागमादनव्यायःसचजातोविरम्यताम् ॥ यथाज्ञापयसीत्याहुःकुमारास्तेऽर्क्षिततः ॥ १४ ॥ पप्रच्छसिद्धिदश्चैतान्केह्येतोर्किंपठतिच ॥ शंखोवाचमहाराजकुमाराभोजकात्मजाः ॥ १५ ॥ समुत्रकल्पाश्चतुरोविप्रवेदानधीयते ॥ तथैवसप्तमीकल्परिचर्याचभास्वतः ॥ १६ ॥ अग्निकार्यविधानंचप्रतिष्ठाकल्पमादितः ॥ अर्ध्याग्लक्षणब्रह्मत्रयात्राविधितथा ॥ १७ ॥ द्विजउवाच ॥ कथंक्रियेतसप्तम्यांकश्चार्चनविधिक्रमः ॥ गंधपुष्पप्रदीपानां किंफलंविमर्दिरे ॥ १८ ॥ केनतुष्यतिदानेनव्रतेननियमेनच ॥ धूपपुष्पोपहारादिकंचेदयंविस्वते ॥ १९ ॥ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंमेब्रूहितपोधन ॥ विशेषतस्तुमाहात्म्यभारुक्स्वब्रवीहिमे ॥ २० ॥ शंखउवाच ॥ इममर्थवसिष्ठेनपृष्टःसांवायथापुरा ॥ संचोवाचवासिष्टा यतदहंकथयामिते ॥ २१ ॥ अत्राश्रमेपुण्यतमेतीर्थानामुत्तमेप्रभुः ॥ ववंदेनियतात्मानंवासिष्ठमुनिसत्तमम् ॥ २२ ॥ विनयेनोपसंगम्यववंदे चरणौमुनेःकृतप्रणामंसांबंतुभक्तिप्रह्लाकृताननम् ॥ २३ ॥ विलोक्यपरमप्रीतोमुनिःप्रच्छतंतदा ॥ सर्वतःस्फुटितंगान्द्रकुष्ठेनमहतातव ॥ २४ ॥ घोररूपेणतत्रिणकथंतद्विगतंतर्व ॥ कथंचलःस्मरिधिराधिरूपंचातिमनोहरम् ॥ २५ ॥ तेजस्वितातिमहतीतथैवसुकुमारता ॥ २६ ॥ सांबउवाच ॥ स्तुतोनामसहस्रेणलोकनाथोदिवाकरः ॥ दर्शनंचगतःसाक्षाद्वत्वांश्चवरान्मम ॥ २७ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ कथमाराधि तःसूर्यस्त्वयायादवन्दन ॥ कैश्चव्रततपोदानैर्दर्शनंभगवान्गतः ॥ २८ ॥ सांबउवाच ॥ शृणुष्ववाहितोब्रह्मन्सर्वमेवमयायथा ॥ तोषितोभगवान्मूयोर्योविधिनायेनसुव्रत ॥ २९ ॥ मोहान्मयोपहसितोदुर्वासाःकोपनोमुनिः ॥ ततोऽहंतस्यशापेनमहत्कुष्ठमवाप्तवान् ॥ ३० ॥ ततोहंपितरंगत्वाकुष्ठयोगाभिपीडितः ॥ लज्जमानोऽतिगवैषण्डंवाक्यमथाब्रवम् ॥ ३१ ॥ तातसीदितिमेगात्रंस्वरश्चपरिहायते ॥ घोररूपो

१ अभ्यंगलक्षणम्-इ०पा० । २ अथाचष्टे-इ०पा० । ३ वाक्यं च-इ०पा० । ४ वद-इ०पा० । ५ तव सांब समागमत्-इ०पा० । ६ महत्तुभावे हि हरेर्दुर्वासाः कोपितो मुनिः-इ०पा० ।

महाव्याधिर्वैपुर्षजिघांसति ॥ ३२ ॥ अशेषव्याधिरज्ञाहंपीडितः क्रूरकर्मणा ॥ वैद्यैरोषधिभिश्चैव न शान्तिर्मम विद्यते ॥ ३३ ॥ सोऽहं त्वया
 ह्यनुज्ञातस्य क्रुमिच्छामि जीवितम् ॥ यदि वाहमनुग्राह्यस्ततोऽनुज्ञातुमर्हसि ॥ ३४ ॥ इत्युक्तवाक्यः सपिता पुत्रशोकाभिपीडितः ॥
 पिताक्षणंततोऽध्यात्वा मामेवं वाक्यमुक्तवान् ॥ ३५ ॥ धैर्यमाश्रित्य तां पुत्रमाशोकैश्च मनःकृथाः ॥ हंति शोकादितं व्याधिः शुष्कं तृणमिवानलः
 ॥ ३६ ॥ देवताराधनपरो भवपुत्रकमाशुचः ॥ इत्युक्ते च मया प्रोक्तो देवमाराधयामिकम् ॥ ३७ ॥ कमाराध्यविमुच्येऽहं तारोगैः समंत
 तः ॥ इत्येवमुक्तो भगवान्मासुवाच पितामम ॥ ३८ ॥ इममर्थपुरापृष्टः पद्मयोनिः सनातनः ॥ याज्ञवल्क्येन ऋषिणा योगीशेन महात्मना
 ॥ ३९ ॥ यदुवाच महातेजास्तस्मै स यदुनंदन ॥ तच्छृणुष्वशुचिर्भूत्वा आत्मनः श्रेयसे सुत ॥ ४० ॥ सुरज्येष्ठसुखासीनं पद्मयोनिं प्रजापतिम् ॥
 याज्ञवल्क्यमहातेजाः पर्यपृच्छन्ति पतामहम् ॥ ४१ ॥ भगवच्छ्रोतुमिच्छामि किंचिदात्ममनोगतम् ॥ समाराध्यविभो देवं नरो मुच्येत वै भ
 वात् ॥ ४२ ॥ गृहस्थो ब्रह्मचारी वा वा न प्रस्थोऽथ भिक्षुकः ॥ यद्वच्छेन्मोक्षमास्थानं देवतां कां यजेत सः ॥ ४३ ॥ कुतो ह्यस्य ध्रुवः स्वर्गः कुत नैः
 श्रेयसं सुखम् ॥ स्वर्गं तैश्चैकिकुर्याद्विनश्यते पुनः ॥ ४४ ॥ देवतानां तु को देवः पितृणां चैव कः पिता ॥ तस्मात्परतरं यच्च तन्मे ब्रूहि पितामह
 ॥ ४५ ॥ केन सृष्टमिदं विश्वं ब्रह्मन्स्थायं रजंगमम् ॥ प्रलये च कमभ्येतितन्मे त्वं वक्तुमर्हसि ॥ ४६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ साधुपृष्टोऽस्मि भव
 तातुष्टश्चास्मि महामते ॥ प्रणम्या शिरसा देवं पुण्योत्तरमनुत्तमम् ॥ ४७ ॥ कथयिष्ये द्विजश्रेष्ठ शृणुष्वैकमना धुना ॥ आत्मनः श्रेयसे विप्रशु
 चिर्भूत्वा सममाहितः ॥ ४८ ॥ उद्यन्य एष कुरुते जगद्विती मिरंकरैः ॥ नातः परतरो देवः किमन्यत्कथयामि ते ॥ ४९ ॥ अनादिनिधनो ह्येष पुरुषः
 ज्ञाश्नतोऽव्ययः ॥ दीपयत्येव त्रीँल्लोकां ब्रवीरद्विमिरुल्लवैः ॥ ५० ॥ सर्वदेवात्मको ह्येष तपसा चांशुतापनः ॥ सर्वस्य जगतो नाथः कर्मसाक्षी शुभा
 शुभे ॥ ५१ ॥ संक्षयत्येष भूतानि तथा विमृजते पुनः ॥ एष भाति तपत्येष धर्मे च गमस्तिभिः ॥ ५२ ॥ एष धाता विधाता च पूर्वाप्रकृतिभावनः ॥ न ह्ये
 ष क्षयमायाति नित्यमक्षयमंडलः ॥ ५३ ॥ पितॄणां हि पिता ह्येष देवतानां च देवता ॥ ध्रुवं स्थानं स्मृतं ह्येष आधाराजगतस्तथा ॥ ५४ ॥ सर्वे

कालेजगत्कृत्स्नमादित्यात्संप्रसूयते ॥ प्रलयेचतमभ्येत्येतिआदित्यदत्तितेजसम् ॥ ६५ ॥ योगिनश्चात्रसंलीनास्त्यतवागृहकलेवरम् ॥
 वायुभूताविंशत्यास्मि तेजोराशौदिवाकरे ॥ ६६ ॥ तस्यराडिमसहस्राणिशाखाइवविहंगमाः ॥ वसंत्याश्रित्यमुनयःसंसिद्धादैवतैःसह ॥ ६७ ॥
 जनकादयोगृहस्थास्तुराजानोयोगार्थमिषः ॥ बालखिल्यादयश्चैवमुनयोब्रह्मचारिणः ॥ ६८ ॥ व्यासादयोवनस्थश्चभिभुःपंचशिखस्तथा ॥
 सर्वेयोगिमास्थायप्रविष्टाःसूर्यमंडलम् ॥ ६९ ॥ शुकोव्यासात्मजःश्रीमान्योगधर्मवाप्यतु ॥ आदित्यकिरणान्पत्नानपुनर्भवमाप्तवान् ॥ ७० ॥
 शब्दमात्राःश्रुतिसुखाब्रह्मविष्णुशिवादयः ॥ प्रत्यक्षोऽयंस्मृतोदेवःसूर्यस्तिमिरनाशनः ॥ ७१ ॥ तस्मादन्यव्रतेभक्तिर्नकार्यशुभमिच्छता ॥
 दृष्टेनसाध्यतेयस्माददृष्टनिन्यमेवहि ॥ ७२ ॥ त्वयातःसततंप्रअर्चनीयोदिवाकरः ॥ याज्ञवल्क्यउवाच ॥ अहोयएषकथितोभवताभास्क
 रोमम ॥ ७३ ॥ देवतासर्वदेवाननैतन्मिथ्याप्रजायते ॥ तस्यदेवस्यमाहात्म्यंश्रुतंसुबहुशोभया ॥ ७४ ॥ देवर्षिसिद्धमनुजैस्तुत
 स्थहमहात्मनः ॥ कैःस्तौतिदेवतमजंयस्यैतत्सचराचरम् ॥ ७५ ॥ अक्षयस्याप्रमेयस्यकिरणोद्गमनाद्भवेत् ॥ दक्षिणात्किरणाद्यस्यसंभू
 तोभगवान्हरिः ॥ ७६ ॥ वामाद्भवांस्तथाजातःकिरणात्किलंकंज ॥ ललाटाद्यस्यरुद्रस्तुकातुल्यतेनद्वता ॥ ७७ ॥ तस्यदेवस्यकः
 शक्तःप्रवक्तुंगुणविस्तरम् ॥ सोऽहमिच्छामिदेवस्यतस्यसर्वात्मनःप्रभोः ॥ ७८ ॥ श्रोतुमाराधनंयेननिस्तरयेभवार्णवम् ॥ केनोपायेनमंत्रै
 वरहस्यैःपरिचर्यया ॥ ७९ ॥ दानैर्व्रतोपवासैर्वाहोमैर्जपैरथैरपिवा ॥ आराधितःसमस्तान्क्लेशान्दानिदोषविः ॥ ७० ॥ शक्यःसमाराध
 यितुंकथंशंसप्रजापते ॥ धर्मार्थकामंसंप्राप्तौपुरुषाणांविचेष्टताम् ॥ ७१ ॥ जन्मन्यवितथासैकक्रियायार्कसमाश्रिता ॥ दुर्गसंसारकांतारमपा
 रमभिधावताम् ॥ ७२ ॥ एकःसूर्यनमस्कारोमुक्तिमार्गस्यदेशकः ॥ सोऽहमिच्छामितदेवंससलोकपरायणम् ॥ ७३ ॥ कालायनमशेषस्य
 जगतोद्वयवस्थितम् ॥ आराधयितुंगोपालंग्रहेक्षममितौजसम् ॥ ७४ ॥ शंकरंजगतोदीपंस्मृतमात्राधनाशनम् ॥ तमनादंसुरश्रेष्ठंप्राद
 यितुमिच्छतः ॥ ७५ ॥ उपदेशप्रदानेनप्रसादंकर्तुमर्हसि ॥ तस्यैतद्भवनंश्रुत्वाभक्तिसुद्वहंतोरवौ ॥ ७६ ॥ जगामपरितोषंसपद्मयोनिर्म

१ सवित्रे-इ०पा० । २ विचेष्टितम्-इ०पा० । ३ कालालयमतिश्रेष्ठम्-इ०पा० । ४ आश्रयंतं महौजसम्-इ०पा० ।

हातपाः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यत्पृच्छसिद्विजश्रेष्ठमूर्यस्याराधनं प्रति ॥ ७७ ॥ व्रतोपवासजप्यादितदिहैकमनाः शृणु ॥ अनादित्परब्रह्मसर्वह
 यविवर्जितम् ॥ ७८ ॥ व्याप्यत्सर्वभूतेषु स्थितं सदसतः परम् ॥ प्रधानं सोऽरनयो र्यतः शोभः प्रवर्तते ॥ ७९ ॥ नित्ययोग्योऽपि नोऽश्वजगद्दोम
 हात्मनोः ॥ तत्क्षोभकत्वाद्ब्रह्माण्डं मुष्टहैतुर्निर्जनः ॥ ८० ॥ अहेतुरपि सर्वात्मा जायते परमेश्वरः ॥ प्रधानपुरुषत्वंचतथैव श्रलीलया ॥ ८१ ॥
 समुपैतिततश्चैव ब्रह्मत्वं छंदतः प्रभुः ॥ ततः स्थितौ पालयिता विष्णुत्वं जगतः क्षये ॥ ८२ ॥ रुद्रत्वं जगन्नाथः स्वेच्छया कुरुते रविः ॥ तमेकमक्षरं
 धाम सर्वदेवनमस्कृतम् ॥ ८३ ॥ भेदाभेदस्वरूपं तं प्राणिपत्यदिवाकरम् ॥ वर्णयिष्येऽखिलं विप्रतस्यैवाराधनं सर्वे ॥ ८४ ॥ गुह्यं चापि
 तथा तस्य भास्करस्य शृणुष्व वै ॥ तुष्टेन हि पुरा मर्ह्यं कथितं भास्करेण तु ॥ ८५ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि याज्ञवल्क्य ब्रह्मसंवादे
 आदित्य महात्म्ये षट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ४४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ प्रभातं संस्तुतो देवामूर्तिहेतोर्मथापुरा ॥ यजंतं चापरं देवं भक्तिनम्रं महामतिः ॥ १ ॥
 प्रत्यक्षत्वमथो गत्वा रहस्यं प्रोक्तवान्मम ॥ अहं च कृतवान्प्रश्रं दङ्गा प्रत्यक्षतो रविम् ॥ २ ॥ वेदेषु च पुराणेषु सांगोपांगेषु गीयते ॥ त्वमजः शाश्व
 तो धाता महाभूतमनुत्तमम् ॥ ३ ॥ प्रतिष्ठितं भूतं भव्यं त्वयि सर्वं भिदं जगत् ॥ चत्वारो ह्यत्र मादेव सर्वगार्हस्थ्यमूलकाः ॥ ४ ॥ यजंते त्वमह
 रहर्नानामूर्तिसमाश्रिताः ॥ पिता माता हि सर्वस्य देवं तत्त्वं हिंशाश्वतम् ॥ ५ ॥ यजसे चैव कंदेवमेवं चापि न विद्महे ॥ कथ्यतां मम देवैः शंकरै
 तृहलं हि मे ॥ ६ ॥ इत्थं मयोक्तो भगवानिदं वचनमब्रवीत् ॥ अवाच्यमेतद्वक्तव्यमात्मगुह्यं संनातनम् ॥ ७ ॥ तव भक्तिमतो ब्रह्मन् चक्ष्यामी
 ह यथा तथम् ॥ यतः स्रूक्षमविज्ञेयमव्यक्तमचलं ध्रुवम् ॥ ८ ॥ इन्द्रियैरिन्द्रियैश्च सर्वभूतैश्च वर्जितम् ॥ सेह्यं तरान्माभूतानां क्षेत्रज्ञश्चेति क
 थ्यते ॥ ९ ॥ त्रिगुणव्यतिरिक्तोऽसौ पुरुषश्चेति कथ्यते ॥ हिरण्यगर्भो भगवान्सर्वबुद्धिरिति स्मृतः ॥ १० ॥ महानिति च योगेषु प्रधानश्चै
 तिकथ्यते ॥ सांख्ये च पक्वते शास्त्रे नामाभिर्बहुभिः सदा ॥ ११ ॥ विश्वगोविश्वभूतश्च विश्वात्मा विश्वसंभवः ॥ धृतं चैवात्मकं येन दृष्टं त्रैलोक्यमा

१ वर्तयिष्ये-इ०पा० । २ इतिहासपुराणेषु-इ०पा० । ३ महारूपम्-इ०पा० । ४ नानावृत्तीरुपाश्रिताः-इ०पा० । ५ स च-इ०पा० । ६ सर्वदे
 पक्वते शास्त्रे मुनिभिर्बहुभिः सदा-इ०पा० । ७ विश्वभावना-इ०पा० ।

पंचभिर्विपुलधान्यषडभिरावुल्लेख्यशः ॥ सप्तमंडलकारिस्थान्यमंडलाधिपतिनरः ॥ २४ ॥ आधुनसुतैर्युक्तः सूर्यलोकेमहीयते ॥
 घृतप्रदीपदानेनचक्षुष्माजायतेनरः ॥ २५ ॥ कटुतैलप्रदानेनसशब्दअयतेनरः ॥ तिलतैलप्रदानेनसूर्यलोकेमहीयते ॥ २६ ॥
 मधुकैलदानेनसौभाग्यं परमं व्रजेत् ॥ संपूज्यविधिवद्देवपुष्पधूपादिभिर्बुधः ॥ २७ ॥ यथाज्ञात्तयाततः पश्चात्त्रैवेद्यं भक्तिनोन्यसेत् ॥
 पुष्पाणां प्रवराजातीधूपानां विजयं परम् ॥ २८ ॥ गंधानां कुंकुमं श्रेष्ठलेपानं रक्तचंदनम् ॥ दीपदाने घृतं श्रेष्ठं नैवेद्यं मोदकं परम् ॥ २९ ॥ एतै
 रस्तुष्यति देवेशः सान्निध्यं चाधिगच्छति ॥ एवं संपूज्य विधिवत्कृत्वा चापि प्रदक्षिणम् ॥ ३० ॥ प्रणम्य शिरसा देवं देवदेवि वाकरम् ॥ सुखा
 सीनस्ततः पश्येद्देवैरभिमुखो स्थितः ॥ ३१ ॥ एकं सिद्धार्थं कंकृत्वा हस्ते पानियसंयुतम् ॥ कामं यथेष्टं हृदये कृत्वा तं वाच्छित्तनरः ॥ ३२ ॥
 पितृसतोयं तं विप्रं अरुपुष्टं दर्शनैः सकृत् ॥ द्वितीयायां तु सप्तम्यां द्वैगृहीत्वा तु व्रत ॥ ३३ ॥ तृतीयायां तु सप्तम्यां गृहीतव्यास्त्रयोऽपि च ॥
 चतुर्थ्यां चतुरो ज्ञेयाः पंचम्यां पंच एव हि ॥ ३४ ॥ षट्पिण्ड्यां पिष्टयां तु इतीर्यैवैदिकी श्रुतिः ॥ सप्तम्यां सप्तमायां तु सप्तचैव पिबन्नरः ॥ ३५ ॥
 आदौ प्रभृति विज्ञेयो मंत्रोऽयमभिमंत्रणे ॥ सिद्धार्थं कस्त्वं हिलोके सर्वत्र श्रूयसे यथा ॥ ३६ ॥ तथा मामपि सिद्धार्थमर्थतः कुरु तारविः ॥ ततो
 ह विरुपरुप इयज पंकुर्याद्यथेप्सितम् ॥ ३७ ॥ हुताशनं च जुहुयाद्द्विषद्वैष्टेन कर्मणा ॥ एवमेव पराः कार्यः सप्तम्यः सप्तसर्वदा ॥ ३८ ॥
 दक्षात्प्रभृति कार्याः सप्तसर्वदा दक्षसप्तमी ॥ एकतोयेन सहितं द्वौ चापि घृतसंयुतौ ॥ ३९ ॥ त्रीणिवैमधुना सार्धं द्वौ चापि चतुर्थकम् ॥ युक्तानपयसा पं
 च षट्च गोमयसंयुताः ॥ ४० ॥ पंचगव्येनैव सप्तपिबेत्सिद्धार्थं कान्द्विज ॥ अनेन विधिनार्यस्तु कुर्यात्सर्पसप्तमीम् ॥ ४१ ॥ बहुपु
 त्रो बहुधनः सिद्धार्थश्चापि सर्वदा ॥ इह लोके नरो विप्र इत्ययाति विभावसुम् ॥ ४२ ॥ तस्मात्संपूजयेद्देवं विधिनो न भस्करम् ॥ ४३ ॥ इति
 श्रीभविष्यमहापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमीकल्पे सिद्धार्थसप्तमीव्रतवर्णनं नामाष्टाष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ सप्तम्यामुपि तोविप्रः स्वप्न
 दर्शनमुच्यते ॥ स्वप्ने दृष्टे च सप्तम्यां पुरुषो नित्यतव्रतः ॥ १ ॥ समाप्य विधिवत्सर्वजपहोमादिकं कृत्वा ॥ पूजयित्वा दिनेन शतयुथा विभ

वमात्मनः ॥ २ ॥ ततः शयीत शयने देवदेवं विचिंतयन् ॥ संप्रसुतो यदा पश्येदुदयं तं दिवाकरम् ॥ ३ ॥ शक्रध्वजं तथा चंद्रं तस्य सर्वाः
 समृद्धयः ॥ दृश्यं जंतं तथा शक्तिं स्त्रिगोवेषुण निस्वनाः ॥ ४ ॥ श्वेताब्जचामरादर्शनं कान्तासि सुतोद्भवम् ॥ रुधिरस्य स्रुतिं संक्रपनं चैश्वर्यं
 कारकम् ॥ ५ ॥ श्वेतायाः पंचपूताया दर्शनं वृद्धिकारकम् ॥ प्रजापतेर्धृताक्तस्य दर्शनं पुत्रदंष्ट्रतम् ॥ ६ ॥ शस्तं वृक्षाभिराह
 श्वक्षिप्रमैश्वर्यकारकः ॥ देहने महिषीं सिंहगोधेनानां स्वके मुखे ॥ ७ ॥ धनुषां च शराणां च नाभौ च द्रुतनिर्गतिः ॥ अभिहन्यात्स्वयं खादं स्निह
 न्यामुजगांस्तथा ॥ ८ ॥ स्वर्गशीर्षं हुतं वेतस्य श्रीरग्रतः स्थिता ॥ राजतैर्हमेन पात्रयोर्भुंक्तं पायसं द्विजः ॥ ९ ॥ पद्मपत्रे यथा विप्रतस्य ज
 तोर्वलं भवेत् ॥ द्यूते वा देववायुद्वे विजया हि सुखावहः ॥ १० ॥ अग्नेस्तु अग्रं संतितया विष्ठा तु लपनम् ॥ ११ ॥ मांल्यां वराणां शुक्लानां शस्तानां शुक्लपक्षिणाम् ॥ सदा लाभं अग्रं संतितया विष्ठा तु लपनम् ॥ १२ ॥ स्वांगस्य कृतं नक्षत्रे शयने प्रजगमः
 ॥ नानाशिरो बाहुतां च हस्तानां कुरुते श्रियम् ॥ १३ ॥ अगम्यागमनं चैव शोकमध्ययनं तथा ॥ देवद्विजनाचार्यगुरुवृद्धतपस्विनः ॥ १४ ॥
 यद्यद्भूतं तत्सर्वस्य मेव हि निर्दिशेत् ॥ प्रशस्तदर्शनं चैव अभिषेको नृपाश्रयाः ॥ १५ ॥ स्याद्राज्यं शिरश्छेदेन बहुधा स्फुटितेन तु ॥ रु
 दितं हर्षं संप्राप्त्यैराज्यं निगडवंधने ॥ १६ ॥ तुरगंवृषभं पद्मं राजानं श्वेतकुंजरम् ॥ महदैश्वर्यमाप्नोति यो भीकश्चाधिरोहति ॥ १७ ॥ अस्
 मानो ग्रहां स्तारामर्हं च परि वर्तयन् ॥ उन्मूलयन् पूर्वतांश्च राज्यलाभमवाप्नुयात् ॥ १८ ॥ देहाग्निष्क्रांतिं रज्ज्वाणां तैर्वावृक्षस्य वेष्टनम् ॥
 पातः समुद्रसरितामैश्वर्याणि सुखानि च ॥ १९ ॥ उदार्धं सारितं वापि तीर्त्वा परंप्रयाति च ॥ अद्रिं लंघयत आरुपि भवंत्यर्थजयायुषः ॥ २० ॥
 उज्ज्वलास्त्रीविशेदं कमाग्नीवोदपराः स्त्रियः ॥ भवत्यर्थगमः शीघ्रं क्रुमिभिर्यदि भक्ष्यते ॥ २१ ॥ स्वप्ने स्वप्नद्विज्ञातं दृष्टप्रकथनं तथा ॥
 मंगलानां च सर्वेषां शुभं दर्शनमेव च ॥ २२ ॥ संयोगश्चैव मंगल्यैरागम्य धनकारकः ॥ ऐश्वर्ये राज्यलाभाय यस्मिन् स्वप्ने उदहृतम् ॥ २३ ॥
 तैर्दृष्टैरोगिणो रोगान्मुच्यंते नात्र संशयः ॥ न स्वप्नं शोभनं दृष्ट्वा स्वप्ने न प्रातश्च कीर्तयेत् ॥ २४ ॥ राजभोजकविप्रेभ्यः शुचिभ्यश्च शुचिर्नरः ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मणवर्षेणिसप्तमीकल्पे स्वप्नदर्शनवर्णनं नामैकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ ततो मध्याह्नसमये

१ शक्तम्-इ० पा० । २ आशु सीमागतश्चैव-इ० पा० । ३ ततश्चंद्रोपमो भवेत्-इ० पा० । ४ सुरावारणशल्यानां वस्त्राणां युक्तपक्षिणाम्-इ० पा० ।

स्नातः प्रयतमानसः ॥ तथैवेवान्विधिवन्नुजयित्वा यथा सुखम् ॥ १ ॥ सम्यक्कृतजपमौननिरुदतुताशनः ॥ निष्क्रम्य देवाय तनाद्रो
 जकानभोजयेत्ततः ॥ २ ॥ तथा पुराणविदुषामितिहासविद्विजम् ॥ तथा वेदविदश्चैव दिव्यान्भोमांश्च सुव्रत ॥ ३ ॥ रत्नानिवस्त्राणि
 तथा च गावः सुगन्धमाल्यादिहविष्यमन्नम् ॥ पयस्विर्नो चाप्यथ भोजकाय देया तथा न्याप्रियमात्मनो यत् ॥ ४ ॥ भवेदलाभो यादेभोजका
 ना विप्रास्तदाहंति जयोपजीविनः ॥ ये मंत्रविद्व्राह्मणपाठकाश्च ये चापि सामाध्ययनेषु युक्ताः ॥ ५ ॥ प्रथमं भोजकाभोज्याः पुराणा विदु
 षैः सह ॥ तेषामृते मंत्रविदस्तथा वेदविदो द्विजाः ॥ ६ ॥ कृतैर्वसतसस्तम्योनरो भक्त्या समन्वितः ॥ श्रद्धधानोऽनसूयश्च अनन्तं प्रासु
 ते सुखम् ॥ ७ ॥ दशानामश्वमेधानां कृतानां यत्फलं लभेत् ॥ तत्फलं सप्तमीः सप्तकृत्वा प्राप्नोति मानवः ॥ ८ ॥ दुष्प्रापनास्ति तल्लो
 के अनया यन्न लभ्यते ॥ न च रोगोऽस्त्यसौ लोकेऽतथा योनं ज्ञाम्यति ॥ ९ ॥ कुष्ठानि चापि सर्वाणि दुरुच्छेद्यान्यपि ध्रुवम् ॥ अपयां
 तियथानागारुडस्य भयार्दिताः ॥ १० ॥ व्रतनियमतपोभिः सप्तसप्तम्यएवं विधिवदिह हि कृत्वा मानवो धर्मशीलः ॥ श्रुतधनसुतभा
 ग्यारोग्यपुण्यैरुपेतो ब्रजति तदनुलोकं ज्ञाश्च तंति मरुदमेः ॥ ११ ॥ इमं विधिं द्विजश्चेष्टश्रुत्वा कृत्वा च मानवः ॥ सहस्ररार्द्रमसविशेषेनात्र का
 यविचारणा ॥ १२ ॥ सुरैर्वाप्नुनिभिर्वापि पुराणज्ञैरिदं श्रुतम् ॥ सर्वैते परमात्मानं पूजयंति दिवाकरम् ॥ १३ ॥ इदमाख्यानमर्पयन्मया
 भिहितं तव ॥ मयैभक्ताय दातव्यं नतराय कदाचन ॥ १४ ॥ यश्चैतच्छ्रावयेन्नित्यं यश्चैतच्छृणुयात्ततः ॥ स सहस्रार्चिर्पदेव प्राविशेनात्र संशयः
 ॥ १५ ॥ मुच्येदास्तं तथा रोगाच्छुत्वे मामादितः कथम् ॥ जिज्ञासुर्लभते कामान्भक्तः सूर्यगतिं लभेत् ॥ १६ ॥ क्षेमं गच्छतेऽध्वानं य
 स्त्विदं पठते ध्वनि ॥ यो यं प्रार्थयेत् कामं स तं प्राप्नोति च ध्रुवम् ॥ १७ ॥ एकांतं भावोपगतं एकांतं सुसमाहितः ॥ प्राप्यैतत्परमं गुह्यं भूत्वा मयै
 व्रतो नरः ॥ १८ ॥ प्राप्नोति परमं स्थानं भास्करस्य महात्मनः ॥ लग्नगर्भा प्रमुच्येत गर्भिणी जनि ये सुतम् ॥ १९ ॥ वंध्यः प्रसवमाप्नोति पुत्रपौत्रसम

१ दिवाकरम् इ० पा० । २ नरः इ० पा० । ३ आर्षोऽयं पाठः सर्वेषु सुस्तकेषु लभ्यते । ४ फलम्-इ० पा० । ५ नाभक्ताय-इ० पा० । ६ भक्त्या स्वर्गगतिं
 लभेत्-इ० पा० ।

न्वितम् ॥ एवमेतन्ममाख्यातं भास्करेणामितौजसा ॥ मयापितवचाख्यातं भक्त्या भानोरिदं द्विज ॥ २० ॥ पूजनीयस्त्वया भानुः सर्वपापेषां
 तये ॥ सहिताविधातारं सर्वस्य जगतो गुरुः ॥ २१ ॥ उद्यन्यः कुरुते नित्यं जगद्वितीमं करैः ॥ द्वादशात्मा स देवशः प्रीयतातं इदं ते सुतः
 ॥ २२ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे आदित्य माहात्म्ये सर्षप सप्तमी वर्णनं नाम सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ६९ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ नामभिः संस्तुतो देवो यैरर्कैः परितुष्यति ॥ तानि ते क्रीतयाभ्येषथ वदतु पूर्वशः ॥ १ ॥ नमः सूर्याय नित्याय
 रवे कार्थमानवे ॥ भास्कराय पतंगाय मार्तण्डाय विस्वते ॥ २ ॥ आदित्यायां देवाय नमस्ते रश्मिमालिने ॥ दिवाकराय दीप्ताय अग्रये
 मिहिराय च ॥ ३ ॥ प्रभाकराय मित्राय नमस्ते इदं तिसंभव ॥ नमो गोपतये नित्यं दिशं च पतये नमः ॥ ४ ॥ नमो धात्रे विधात्रे च अर्यम्णे वरुणा
 ग्र्य च ॥ पूष्णे भगार्य मित्राय पञ्चन्यायां शवे नमः ॥ ५ ॥ नमो हितकृते नित्यं धर्माय तपनाय च ॥ हरेये हरिताश्वाय विश्वस्य पतये नमः ॥ ६ ॥
 विष्णवे ब्रह्मणे नित्यं त्र्यम्बकाय तत्तात्मने ॥ नमस्ते सप्तलोकेश नमस्ते सप्तसप्तये ॥ ७ ॥ एकस्मै हि नमस्तुभ्यमेकचक्ररथाय च ॥ ज्योतिषां
 पतये नित्यं सर्वप्राणभूते नमः ॥ ८ ॥ हिताय सर्वभूतानां शिवायार्तिहराय च ॥ नमः पद्मप्रबोधाय नमो वेदादिभूतये ॥ ९ ॥ कां धिजाय नम
 स्तुभ्यं नमस्तारा सुताय च ॥ भीमजाय नमस्तुभ्यं पावकाय च वै नमः ॥ १० ॥ विष्णवाय नमो नित्यं नमः कृष्णाय नित्यदा ॥ नमोऽस्त्विति
 पुत्राय नमो लक्ष्म्याय नित्यशः ॥ ११ ॥ एतान्यादित्यनामानि मया प्रोक्तानि वै पुरा ॥ आराधनाय देवस्य सर्वकामेन सुव्रत ॥ १२ ॥ सायं
 प्रातः शुचिर्भूत्वायः पठेत्सु स माहितः ॥ स प्राप्नोत्यखिलां कमान्यथा हं प्राप्नवान्पुरा ॥ १३ ॥ प्रसादात्तस्य देवस्य भास्करस्य महात्मनः ॥
 श्रीकामः श्रियमाप्नोति धर्मार्थी धर्ममाप्नुयात् ॥ १४ ॥ आतुरे मुच्यते रोगद्वन्द्वे मुच्येत बन्धनात् ॥ राज्याथी राज्यमाप्नोति कामार्थी काममा
 प्नुयात् ॥ १५ ॥ एतज्जप्यं रहस्यं च संध्योपासनमेव च ॥ एतेन जप्तमात्रेण नरः पापात्प्रमुच्यते ॥ १६ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे सप्तमी
 कल्पे ब्रह्मप्रोक्तसूर्यनाम वर्णनं नामैकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ६९ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ इत्थं ब्रह्मवचो योगीशु त्वाराजान् दिवाकरम् ॥

१ तुभ्यम्-इ० पा० । २ हराय-इ० पा० । ३ द्वादशभूतये-इ० पा० । ४ भीमजाय-इ०, कविजाय-इ० च पा० । ५ विकटाय-इ० पा० ।

॥ सुमंतुरुवाच ॥ एतस्मिन्नेवकाले तु नारदो भगवानुपि ॥ ब्रह्मणो मानसः पुत्रस्त्रिषु लोकेषु विश्रुतः ॥ १ ॥ सर्वलोकचरः सोऽथ
 अटमानः समंततः ॥ वासुदेवं सर्वद्रष्टुं नित्यं द्वारवर्तपुरीम् ॥ २ ॥ आयाति ऋषिभिः सार्धं क्रोधनो ऋषिसत्तमः ॥ अथागच्छति तस्मिन्स्तु स
 र्वैष दुःकुमारकाः ॥ ३ ॥ प्रद्युम्नप्रभृतयो येषां ह्वाश्वावनताः स्थिताः ॥ अभिवाद्यार्घ्यपाद्याभ्यां पूजां चक्रुः समंततः ॥ ४ ॥ सां वस्त्ववश्य
 भावित्वा तस्य शपस्य कारणम् ॥ अवज्ञां कुरुते नित्यं नारदस्य महात्मनः ॥ ५ ॥ रतः क्रीडा मुवेति नित्यं रूपयौवनगर्वितः ॥ अविनतं तु तं
 दृष्ट्वा चिंतयामास नारदः ॥ ६ ॥ अस्याहमविनीतस्य करिष्ये विनयं शुभम् ॥ एवं संचिंतयित्वा तु वासुदेवमथाब्रवीत् ॥ ७ ॥ इमाः षोडश
 साहस्रयः स्त्रियो यादवसत्तम ॥ सर्वासां हि सदा सविभावो देवसमाश्रितः ॥ ८ ॥ रूपेणाप्रतिमः सां वलोकैस्मिन्सचराचरे ॥ सदा हीच्छति
 तस्ति स्य दर्शनं चापि हि स्त्रियः ॥ ९ ॥ श्रुत्वा वं नारदाद्राक्यं चितया मासेकशवः ॥ यदेतन्नारदेनोक्तमन्यदत्र तु किं भवेत् ॥ १० ॥ वचनं श्रूय
 तेलोके चापल्यं स्त्रीषु विद्यते ॥ श्लोकैश्चैमौ पुराणीतौ चितज्ञौ योषितां द्विजैः ॥ ११ ॥ पौंश्रल्याच्च लचित्वा त्रैः स्नेहाच्च स्वभावतः ॥ रक्षिताः
 सर्वतो ह्येता वि कुर्वन्ति हि भर्तृषु ॥ १२ ॥ नैतारूपं परीक्षते नासां वयसि निश्चयः ॥ मुरुपं वा विरूपं वा पुमानित्येव भुंजते ॥ १३ ॥ सुमंतु
 रुवाच ॥ मनसा चिंतयेन्नैव कृष्णो नारदमब्रवीत् ॥ न ह्यहं श्रद्धाभ्येतद्यदेतद्भाषितं त्वया ॥ १४ ॥ ब्रुवाणमेवं देवं तु नारदां वाक्यमब्रवीत् ॥ तथा
 हंतं त्करिष्यामि यथा श्रद्धास्य ते भवान् ॥ १५ ॥ एवमुक्तवायोर्यौ स्वर्गनारदस्तु यथागतः ॥ ततः कतिपया होभिर्द्वारकां पुनरभ्यगात् ॥
 १६ ॥ तस्मिन् ब्रह्मनिर्देवोऽपि स हान्तः पुरिकैर्जनैः ॥ अनुभूय जलक्रीडां पानमासेव ते रहः ॥ १७ ॥ रम्यैरेव तकोद्याने नानाद्रुम
 विभूषिते ॥ सर्वतु कुसुमैर्नित्यं वासिते सर्वकानने ॥ १८ ॥ नाना जलजफुल्लाभिर्दीर्घिकाभिरलंकृते ॥ हंससारससंघेषु च कवाको
 पशो भित्ते ॥ १९ ॥ तस्मिन्सरसमते देवः स्त्रीभिः परिवृतस्तदा ॥ हारनूपुरकेशूररशनाद्यैर्विभूषणैः ॥ २० ॥ भूषितानां वरस्त्रीणां चार्वर्गानां विशे
 षतः ॥ ताभिः संपीयते पानं शुभगंधान्वितं शुभम् ॥ २१ ॥ एतस्मिन् व्रतरे बुद्ध्या मद्यपानात्ततः स्त्रियः ॥ उवाच नारदः सां वसां वीतिष्ठ कुमारका ॥ २२ ॥

१ सां वस्य-इ० पा० । २ प्रत्युवाच ह-इ० पा० । ३ भूयः-इ० पा० । ४ पुण्यैरेव तकोद्याने नानारत्नविभूषिते-इ० पा० ।

त्वांसमाह्वयेतदेवान्युक्तंस्थानुमत्रते ॥ तद्वाक्यार्थमबुद्धेवनारदेनाथचोदितः ॥ २३ ॥ गत्वातुस्त्वरंसांवःप्रणाममकरोत्प्रभोः ॥
 साष्टांगंचहरेःसांवोविधिवद्वल्लभस्यच ॥ २४ ॥ एतस्मिन्नंतरेतत्रयास्तुवैस्वलपसात्विकाः ॥ तंदृष्टुमुंदरंसांवसर्वाश्शुभिरस्त्रियः ॥ २५ ॥
 नमसदृष्टःपुरायाभिरंतःपुरनिवासिभिः ॥ मद्यदोषात्तत्तस्तासांस्मृतिलोपात्तथात्रप ॥ २६ ॥ स्वभावतोलपसत्त्वानांजवनानिनिविमुमुबुः ॥
 श्रूयतेचाप्ययंश्लोकःपुराणप्रथितःक्षितौ ॥ २७ ॥ ब्रह्मचर्येऽपिवर्तन्त्याःसाध्व्याह्यपिचश्रूयते ॥ तद्वद्विपुरुषंदृष्ट्वायोनैःसंक्लियतेस्त्रियाः ॥ २८ ॥
 लोकेपिदृश्यतेह्येतन्मद्यस्यात्यर्थसेवनात् ॥ लज्जामुंचांनिःशंकाह्वामत्योह्यपिहिस्त्रियः ॥ २९ ॥ समांसैर्भोजनैःस्निग्धैःपानैःसंधुपुरास
 वैः ॥ गंधमनोज्ञैर्वस्त्रैश्चकामःस्त्रीषुविजृभते ॥ ३० ॥ संधुप्रयुक्तंशुक्रेणसततंसाधुमिच्छता ॥ मद्यंनेपयमत्यर्थपुरुषेणविपश्चिता ॥ ३१ ॥
 नारदोप्यथतंसंप्रेषयित्वात्वरान्वितः ॥ आजगामाथतत्रैवसांवस्यानुपदेनतु ॥ ३२ ॥ आयांतंताश्चतंदृष्ट्वाप्रियंसांमनसमृषिम् ॥
 सहसैवोत्थिताःसर्वाःस्त्रियस्तंमदविह्वलाः ॥ ३३ ॥ तासामथोत्थितानतुवासुदेवस्यपश्यतः ॥ भित्त्वावासांसिःशुभ्राणिपत्रेषुपतितानितु
 ॥ ३४ ॥ तादृङ्वातुहरिःकुङ्कुमैःसर्वास्ताःशस्रवान्स्त्रियः ॥ यस्माद्रूतानिचेतांसिमांसुत्तवान्यत्रचस्त्रियः ॥ ३५ ॥ तस्मात्पतिकृतौह्येकानाणुषोऽ
 तेनयास्यथ ॥ पतिलोकपरिभ्रष्टाःस्वर्गमार्गात्तथैवच ॥ ३६ ॥ भूत्वाचाशराणायूयंदस्युहस्तंगमिष्यथ ॥ ३७ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ ३८ ॥
 दोषात्तत्तस्मात्ताःस्त्रियःस्वर्गतेहरो ॥ ३९ ॥ हताःपांचनदैश्चौरैर्जुनस्यतुपश्यतः ॥ अल्पसत्त्वास्तुयास्त्वासन्नतास्तादूषणस्त्रियः ॥ ४० ॥
 रुक्मिणसित्यभामाचतथाजांबवतीप्रिया ॥ नैतागतादस्युहस्तंस्वेनस्वेनरक्षिताः ॥ ४१ ॥ शस्त्रैवताःस्त्रियःकृष्णःसांवमप्यशपत्ततः ॥
 यस्मादतीवतेकांतंरुपंदृष्ट्वाहमाःस्त्रियः ॥ ४२ ॥ श्लुब्धाःसर्वायततस्मात्कुष्ठरोगमवाप्नुहि ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वासांवःकृष्णस्यभारत ॥ ४३ ॥
 उवाचप्रहसन्नाजसंस्मरन्पुषिभाषितम् ॥ अनिमित्तंमहंतातभावदोषविजितः ॥ ४४ ॥ शप्तो नमैत्रैवैकुण्ठोदुर्वासाअन्यथावदेत् ॥ ४५ ॥ सुमं
 तुरुवाच ॥ ॥ अस्मिच्छतोऽनिमित्तेऽसौपित्राजांबवतीसुतः ॥ प्राप्तवान्कुष्ठरोगित्वांविह्वलपत्तंचभारत ॥ ४६ ॥ सांविनपुनरप्येवदुर्वासाः

पितुः-इ०पा० । २ माल्यैश्च-इ०पा० । ३ साधु प्रयुक्तम्-इ०पा० । ४ तस्मात्परिहृताश्चेति न पश्यत च मां पुनः-इ०पा० । ५ कृत्वा ह्यविनय
 यूयं दस्युहस्तं गमिष्यथ-इ०पा० ।

कोपितोमुनिः ॥ तच्छापान्मुसलंजातंकुलंयेनास्यधातितम् ॥ ४४ ॥ श्रुत्वाअविनयाहोषान्स्वबेनात्ताक्षमाधिप ॥ नित्यंभाव्यंविनीतेनगु
 रुदेवद्विजातिषु ॥ ४५ ॥ प्रियंचवाक्यंक्तव्यंसर्वप्रीतिकरंविभो ॥ किंत्वयानश्रुतौश्लोकौयावुक्तौविधमापुरा ॥ शृण्वतोदेवदेवस्यव्योमेकेशस्य
 भारत ॥ ४६ ॥ योधर्मशीलोजितमानरोषोविद्याविनीतेनपरोपतापी ॥ स्वदारतुष्टःपरदारवर्जितेनतस्यलोकेभयमास्तिकिंचित् ॥ ४७ ॥
 नतथाशीतलसलिलंचंदनरसो नशीतलाच्छया ॥ प्रह्लादयतिचपुरुषंयथामधुरभाषिणीवाणी ॥ ४८ ॥ ततःशापाभिभूतेनसम्यगा
 राध्यभास्करम् ॥ सांवेनातंतथारोग्यरूपंचपरमंपुनः ॥ ४९ ॥ रूपमाप्यतथाऽऽरोग्यंभास्कराद्धारिसूनुना ॥ निवेक्षितोरविर्भक्त्यास्वना
 म्नाक्षमाधिपेश्वर ॥ ५० ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेसांबकृतसूर्यारोधनवर्णनंनमत्रिसततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ४४ ॥
 शतानीकडवाच ॥ स्थापितोयदिसांवेनसूर्यश्चंद्रसरितटे ॥ तस्मान्नाद्यामिदंस्थानंयथैतद्वापतेभवान् ॥ १ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ आद्यंस्थान
 मिदंभानोःपश्चात्संवेनभारत ॥ विस्तरेणास्यचाद्यस्यकथ्यमाननिबोधमे ॥ २ ॥ अत्राद्योलोकनाथोऽसौरइममालिजगत्पतिः ॥ मित्रत्वेच
 स्थितोदेवस्तपस्तेपेपुरानुप ॥ ३ ॥ अनादिनिधनोब्रह्मानित्यश्चाक्षयएवच ॥ सृष्ट्वाप्रजापतीन्ब्रह्मासृष्ट्वाचिविविधाःप्रजाः ॥ ४ ॥ सप्तर्जमुखतोदे
 वंपूर्वमंबुजसन्निभम् ॥ कंजजस्तंततोदेवंवक्षस्तोनिर्ममनृप ॥ ५ ॥ ललाटात्कुरुशार्दूलनीरजाक्षिदंगंवरम् ॥ पादतोऽक्रुभवःसर्वसृष्टास्तेनमहा
 त्मना ॥ ६ ॥ ततःशतसहस्रांशुरव्यक्तःपुरुषःस्वयम् ॥ कृत्वाद्वादशधात्मानमदित्यामुदपद्यत ॥ ७ ॥ इंद्रोधाताचर्जन्यःपूषात्वष्टार्यमाभगः ॥
 विवस्वानंशुर्विष्णुश्चक्रुणोमित्रएवच ॥ ८ ॥ एभिर्द्वादशभिस्तेनआदित्येनमहात्मना ॥ कृत्स्नंजगदिदंव्याप्तंमूर्तिंभिरुनराधिप ॥ ९ ॥
 तस्ययाप्रथमामूर्तिरादित्यस्यद्रुसंहिता ॥ स्थितासांदेवराजत्वेदानवासुरनाशिनी ॥ १० ॥ द्वितीयाचास्ययामूर्तिर्नाम्राधातेतिकांतीता ॥
 स्थिताप्रजापतित्वेसावित्रासृजतेप्रजाः ॥ ११ ॥ तृतीयातस्ययामूर्तिःपर्जन्यइतिविश्रुता ॥ करेष्वेवस्थितासातुवर्षस्यमृतमेवाह ॥ १२ ॥
 चतुर्थीतस्ययामूर्तिर्नाम्रापूषेतिविश्रुता ॥ मंत्रेष्ववस्थितासातुप्रजाःपुष्पातिभारत ॥ १३ ॥ मूर्तिर्योपचमीतस्यनाम्नात्वष्टेतिविश्रुता ॥ वन

१ पुरतः-इ०पा० । २ यथाह मधुसूदनः-इ०पा० । ३ दिवाकरम्-इ०पा० । ४ भारत-इ० पा० । ५ नित्यशः-इ०पा० ।

रूपतिष्ठुमानित्यमोषधीषुचवैस्थिता ॥ १४ ॥ षष्ठीमूर्तिस्तुयातस्यअयमेतिचविश्रुता ॥ प्रजासंवरणार्थसापुरेष्वेवास्थितासदा ॥ १५ ॥
 भानोर्यासप्तमीमूर्तिर्नाम्नाभगइतिस्मृता ॥ भूमौव्यवस्थितासातुक्ष्माधरेषुचभारत ॥ १६ ॥ अष्टमीचास्ययामूर्तिर्विवस्वानितिसंज्ञिता ॥
 अग्नौव्यवस्थितासातुपंचतंज्जरीरिणाम् ॥ १७ ॥ नवमीचित्रभानोर्यामूर्तिरंशुरितिस्मृता ॥ वीरचंद्रस्थितासातुआध्याययतिवैजगत् ॥ १८ ॥
 मूर्तिर्यादशमीतस्यविष्णुरित्यभिधीयते ॥ प्रादुर्भवतिसानित्यंगीर्वाणारिविनाशिनी ॥ १९ ॥ मूर्तिस्त्वेकादशीयातुभानोर्वैरुणसंज्ञिता ॥
 जीवाययतिसाकृत्क्षेत्रजगद्धिसमुपाश्रिता ॥ २० ॥ अपर्यास्थानंसमुद्रस्तुवरुणोऽप्रतिष्ठितः ॥ तस्माद्वैप्रोच्यतेवीरसागरोवरुणालयः ॥ २१ ॥
 मूर्तिर्याद्वादशीभानोर्नामोमित्रसंज्ञिता ॥ लोकानांसाहितार्थतुस्थिताचंद्रसरित्पटे ॥ २२ ॥ वायुभक्षतपस्तेपेयुक्तामैत्रेणचक्षुषा ॥ अनु
 गृह्णन्सदाभक्तान्वैरर्नानाविधैःसदा ॥ २३ ॥ एवमाद्यामिदंस्थानंपुण्यंमित्रपदंस्मृतम् ॥ तत्रमित्रःस्थितोयस्मात्तस्मान्मित्रपदंस्मृतम् ॥ २४ ॥
 तमाराध्यमहाबाहोसर्वनामिततेजसा ॥ तत्प्रसादात्तद्देशात्प्रतिष्ठातस्यैवकृता ॥ २५ ॥ आभिर्द्वादशभिस्तेनभास्करेणमहात्मना ॥
 कृत्स्नजगदिदंव्याप्तमूर्तिभिस्तुनराधिप ॥ २६ ॥ तस्माद्व्योमस्यश्चद्वादशस्वपिमूर्तिषु ॥ येनमस्यतिचादित्यंनराभक्तिसमन्विताः
 ॥ २७ ॥ तेषामस्यतिपरंस्थानंतिष्ठेद्यत्रांबुजेश्वरः ॥ इत्येवंद्वादशात्मानमादित्यंपूजयेत्तुयः ॥ २८ ॥ समुक्तःसर्वपापेभ्योयातिहेलिसलोकताम्
 ॥ २९ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेशतसाहस्रार्धसंहितायांब्राह्मेपर्वणिषप्तमीकल्पेसूयद्वादशमूर्तिवर्णनंनमचतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥
 शतानीकडवाच ॥ कथंसांवःप्रपन्नोऽर्केकेनवाप्रतिपादितः ॥ उग्रशांपंचतंप्राप्यपितरंसिकमुक्त्वान् ॥ १ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ उक्तमेवपुरा
 वीरयथाशतःसयादवः ॥ पित्रासांवोमहाराजहरिणंबुजधारिणा ॥ २ ॥ अथशापाभिभूतस्तुसांबःपितरमब्रवीत् ॥ विनयावनतोभूत्वाप्रांज
 लिःशिरसागतः ॥ ३ ॥ किमयापकृतंदेवयेनशतसोस्म्यहंनया ॥ अहंत्वद्वाज्ञयादेवस्वरमाणोत्रआगतः ॥ ४ ॥ कस्मान्निपातितःशापोमयि
 तेऽनपकारिणि ॥ नवैजानाम्यहोकिंचित्प्रसीदजगतःपते ॥ ५ ॥ शापंनियच्छमेदेवप्रसादंकुरुमेप्रभो ॥ कश्मलेनाभिभूतोऽह्येनमुच्येय

१ देहेषु च-इ०पा०। २ लोकम्-इ०पा०। ३ चितयाविततः-इ०पा०।

किलिषषात् ॥ ६ ॥ तमुवाचततःकृष्णःसांबुद्धिह्यनागसम् ॥ नाहंपुत्रपुनःशक्तोरोगस्यास्यव्यपोहने ॥ ७ ॥ अस्यार्थंजगतोनाथोद्वाद्वा
 त्मादिवांकरः ॥ सहस्ररदिमरादित्यःशक्तःपुत्रव्यपोहितुम् ॥ ८ ॥ ज्ञातंमयाधुनाचैवयथात्वंनारदेनतु ॥ रोषाद्विसर्जितःपुत्रमत्सकाशंम
 हात्मना ॥ ९ ॥ तस्मात्तमेवपृच्छस्वप्रसाद्यक्रषिसत्तमम् ॥ आख्यास्यतिसतेदेवंशार्पयस्तेऽपनेष्यति ॥ १० ॥ अथैतत्सपितुर्वैक्यंश्रुत्वाजां
 वतीसुतः ॥ दीनःशौकपरीतात्माततःसंचिंत्यभारत ॥ ११ ॥ द्वारवत्यास्थितंविष्णुकदाचिद्ब्रह्मगतम् ॥ विनयादुपसंगम्यसांबःप्रपच्छुना
 रदम् ॥ १२ ॥ भगवन्वेधसःपुत्रसर्वलोकज्ञसुव्रत ॥ प्रसादंकुरुमेविप्रप्रणतस्यमहामते ॥ १३ ॥ येनमेनीरुजकार्यंकरुमलंचप्रणश्यति ॥ तंयोगं
 ब्रूहिमेविप्रप्रणतस्यास्यसुव्रत ॥ १४ ॥ नारदउवाच ॥ यःस्तुत्यःसर्वदेवानानमस्यःपूज्यएवच ॥ पूजयित्वाश्रुतेदेवंततोव्याधिप्रहास्यति ॥ १५ ॥
 सांबउवाच ॥ कःस्तुत्यःसर्वदेवानानमस्यःपूज्यएवच ॥ कःसर्वगश्चसर्ववशरणंयत्रज्ञाम्यहम् ॥ १६ ॥ पितृशापानलेनाहंदह्यमानोमहामुने ॥
 शान्त्यर्थमस्यकंदेवंशरणंचब्रजाम्यहम् ॥ १७ ॥ एतच्छ्रुत्वातुसांबस्यवचनकरुणावहम् ॥ हित्वातुर्कामजंवीरनारदोवैक्यमब्रवीत् ॥ १८ ॥
 स्तुत्योवंचश्रूपूज्यश्चनमस्यईद्व्यएवच ॥ भारुकोयदुशादूढब्रह्मादीनांसदानव ॥ १९ ॥ इतिश्रीभविष्ये महापुराणोसांबोपाख्यानोसांबप्रतिकृ
 ष्णशापेसांबस्यनारदोपसंगमनवर्णनंनमपंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ कदाचित्पयैटल्लोकान्मूर्धलोऽकमहंगतः ॥ तत्रदृष्टो
 मयासूर्यःसर्वदेवगणैर्वृतः ॥ १ ॥ गंधर्वैरप्सरोभिश्चनगैर्यैश्चराक्षसैः ॥ गायंतेतत्रगंधर्वानृत्यंतेऽप्सरसस्तथा ॥ २ ॥ रक्षंत्युद्धतशस्त्रास्तं
 यक्षराक्षसपन्नगाः ॥ ऋचोयजूंषिसामानिभूर्तिमंतीहसर्वज्ञः ॥ ३ ॥ तत्कृतैर्विविधैःस्तोत्रैःस्तुवंतिऋषयोरविम् ॥ भूर्तिमत्यःस्थितास्तत्रति
 स्रःसंध्याःशुभाननाः ॥ ४ ॥ गृहीतवज्रनाराचाःपरिवार्यैर्विस्थिताः ॥ अरुणावर्णतःपूर्वामध्यमाचेदुसन्निभा ॥ ५ ॥ तृतीयाक्ष्मांजंसाक्षा
 संध्याचैवप्रकीर्तिता ॥ आदित्यावसवोरुद्रामरुतोथाश्विनौतथा ॥ ६ ॥ त्रिसंध्यंपूजयंत्यर्कंतथान्येचदिवौकसः ॥ ईर्यञ्जयज्ञब्दंतुदंस्तु

१ अहम्-इ०-पा० । २ दिवस्पतिः-इ०, जगत्पतिः-इ०च पा०- । ३ शापपरीतात्मा-इ०पा० । ४ देव-इ०पा० । ५ कतमाख्यम्-इ०पा० ।

६ कामर्जं क्रोधमित्यर्थः- “कामाक्रोधोऽभिजायते” इति भगवद्गीतासु वचनात् । ७ पन्नसंकाशा सामरा विप्रकीर्तिता-इ०पा० ।

त्रैवतिष्ठति ॥ ७ ॥ कविस्तुन्यवकोदिवस्त्रिसंध्यपूजयतिवै ॥ दिनादावंबुजाकारं पूजयेदंबुजासनम् ॥ ८ ॥ चक्ररूपंतुमध्याह्नधृताचैः
पूजयेत्सदा ॥ पूजयेत्सगणरात्रौ विपुलाज्यस्वरूपिणम् ॥ ९ ॥ रविभक्त्या सदा देवं कर्णार्थकृतशेखरः ॥ सारथ्यं कुरुते तस्य पतंगस्य ग्रजः
सदा ॥ १० ॥ बाह्यानोरथं दिव्यं कालावयवनिर्मितम् ॥ हरितैः सप्तभिर्भुक्तैश्छंदोभिर्वाजिह्वयिभिः ॥ ११ ॥ द्वे भाग्ये पादौ योस्तस्य राज्ञीनिक्षु
भसंज्ञिते ॥ तथान्यैर्नाभिर्देवाः परिवार्य विस्थिताः ॥ १२ ॥ पिंगलोलिखकस्तत्र तथान्योदंडनायकः ॥ राजाश्रीषौ च द्वौ द्वौ रौ स्थितौ कल्माष
पक्षिणौ ॥ १३ ॥ ततो व्योमचतुःशृंगमेरोः सहश्लक्ष्णम् ॥ दिंडिस्तथाग्रतस्तस्य दिक्षु चान्ये स्थिताः सुराः ॥ १४ ॥ एवं सर्वगं देवं प्रदीप्तं जगति द्विज ॥
ब्रह्माद्यैः संस्तुतं देवं गीर्वाणैर्ऋषभोत्तमम् ॥ १५ ॥ ग्रहशंभुवने शानमादित्यशरणं ब्रज ॥ सांबलवाच ॥ तत्त्वतः श्रोतुमिच्छामि कथं सर्वगतो रविः ॥
॥ १६ ॥ कतिवारश्मयस्तस्य मूर्तेयश्च कति स्मृताः ॥ काराज्ञीनिक्षुभाकावकश्चायं दंडनायकः ॥ १७ ॥ पिंगलश्चापिकस्तत्र किंचासौ लिखते
सदा ॥ राजाश्रीषौ च कौचकल्माषपक्षिणौ ॥ १८ ॥ किंदैवत्यं च तद्व्योममेरोः सहश्लक्ष्णम् ॥ कोर्दिडिग्रतस्तत्र केदेवादिक्षु ये स्थिताः ॥ १९ ॥
तत्त्वतो निगमैश्चैव विस्तरणैर्वदस्वमे ॥ येनाहंतं त्वतो ज्ञात्वा ब्रजामिशरणं द्विज ॥ २० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे सप्तमीकल्पे सांबोपाल्याने
नारदसांबसंवादे मूर्त्यपरिवारवर्णनं नाम षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ नारद उवाच ॥ विस्तरेण तु पूर्वाचमूर्याचमूर्यानि गदतः शृणु ॥ ततः शेषान् प्रव
क्ष्येऽहं नमस्कृत्वा विवस्वते ॥ १ ॥ अव्यक्तं कारणं यत्तान्नित्यं सदसदात्मकम् ॥ प्रधानं प्रकृतिं चेति यमाहुस्तत्त्वचिंतकाः ॥ २ ॥ गंधर्वेणैरसेही
नं शब्दस्पर्शविवर्जितम् ॥ जगद्योनिमहद्भूतं परं ब्रह्म सनातनम् ॥ ३ ॥ निग्रहं सर्वभूतानां न व्यक्तमभवात्किल ॥ अनाद्यं तमजं सूक्ष्मं त्रिगुणं प्रभ
वाप्ययम् ॥ ४ ॥ अनाकारमविज्ञेयं तमाहुः पुरुषं परम् ॥ तस्यात्मना सर्वमिदं जगद्भातं महात्मनः ॥ ५ ॥ तस्येश्वरस्य प्रतिमा ज्ञानवैराग्यल
क्षणा ॥ धर्मैश्च र्थकृता बुद्धिर्ब्रह्मातीत्याभिमानिनः ॥ ६ ॥ अव्यक्ता जायते तस्य मनसा यद्यदिच्छति ॥ चतुर्मुखस्य ब्रह्मत्वे कालत्वे चांतकृद्भ

१ शब्दादावंबुजाधारम्-इ० पा० । २ वैनेतेयाग्रजः सदा-इ० पा० । ३ दौवारिकौ च द्वौ द्वौ ततः कल्माषपक्षिणौ-इ० पा० । ४ असांप्रतम्-इ० पा० ।

५ ज्ञानविज्ञानलक्षणा-इ० पा० ।

वेत् ॥ ७ ॥ सहस्रमूर्धापुरुषस्तिस्त्रोऽवस्थाःस्वयंभुवः ॥ सत्वरजश्चब्रह्मत्वेकालत्वेचरजस्तमः ॥ ८ ॥ सात्त्विकंपुरुषत्वेचगुणवृत्तंस्वयंभुवः ॥
 ब्रह्मत्वेमृजते लोकान्कालत्वेचापिसंक्षिपेत् ॥ ९ ॥ पुरुषत्वेउदासीनस्तिस्त्रोऽवस्थाःप्रजापतेः ॥ त्रिधाविभज्यचात्मानं त्रिकालं संप्रवर्तते ॥ १० ॥
 सृजते प्रसते चैव वीक्षते च त्रिभिः स्वयम् ॥ अग्रे हिरण्यगर्भस्तु प्रादुर्भूतः स्वयंभुवः ॥ ११ ॥ आदित्यस्यादिदेवत्वादजातत्वादजः स्मृतः ॥ देवेषु स
 महान् देवो महो देवः स्मृतस्ततः ॥ १२ ॥ सर्वज्ञत्वाच्च लोकस्य अधीशत्वाच्च ईश्वरः ॥ बृहत्त्वाच्च स्मृतो ब्रह्मा भवत्वाद्भव उच्यते ॥ १३ ॥
 पातियस्मात्प्रजाः सर्वाः प्रजापतिरतः स्मृतः ॥ पुरे शेते चैव यस्मात्तस्मात्पुरुष उच्यते ॥ १४ ॥ नोत्पाद्यत्वादपूर्वत्वात्स्वयंभूरिति विश्रुतः ॥
 हिरण्याङ्गतो यस्माद्ब्रह्मेशो वै दिवस्पतिः ॥ १५ ॥ तस्माद्धिरण्यगर्भोऽसौ देवदेवो दिवाकरः ॥ आपो नाराइति प्राक् ऋषिभिरुत्तत्त्वदर्शभिः
 ॥ १६ ॥ अयनं तस्य ता आपस्ते न नारायणः स्मृतः ॥ अरइत्येष श्रीम्राथो निपातः कविभिः स्मृतः ॥ १७ ॥ आपएवाणर्वाभूत्वानशी आस्तेन
 तानराः ॥ एकार्णवै पुरा तस्मिन्नेस्थे स्थावरजंगमे ॥ १८ ॥ नारायणाख्यः पुरुषः सुष्वापसंलिलेत दा ॥ सहशीर्षिसुमनाः सहस्राक्षः सहस्रपात् ॥ १९ ॥
 सहस्रबाहुः प्रथमः प्रजापतिस्त्रयीपथेयः पुरुषो निर्गद्यते ॥ आदित्यवर्णो भुवनस्य गोप्ता अपूर्व एकः पुरुषः पुराणः ॥ २० ॥ हिरण्यगर्भः पुरुषो महो
 त्मा स पद्यते वै तमसः परस्तात् ॥ २१ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे सप्तमी कल्पे सांविपाख्याने सूर्यवर्णनं नाम सप्तमस्तितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥
 अथानारद उवाच ॥ तुल्यं युगसहस्रस्य नैशंकालमुपास्य सः ॥ शर्वैर्यते प्रकुरुते ब्रह्मत्वं सर्गकारणात् ॥ १ ॥ सलिलेनालुता भूमिं दृष्ट्वा कार्यं विचिंत्य सः ॥ भूत्वा
 स तु वराहो वै अपः संविशते प्रभुः ॥ २ ॥ संचिंत्यैवं स देवशोभूमे रुद्धरणेश्वरः ॥ महो महार्णवमग्रा मुद्धतुं मुपचक्रमे ॥ ३ ॥ उत्तिष्ठतस्तस्य जला
 द्रेकुक्षेर्महावराहस्य महो विधाय ॥ विधुन्वतो विदमयं शरीरो मातरं स्था मुनयो जपन्ति ॥ ४ ॥ उद्धृत्योर्वीससलिलात्प्रजासर्गमकलयत् ॥ मन
 साजनयामास पुत्रानात्मसमाच्छुभान् ॥ ५ ॥ भूर्वागिरिसमन्त्रिचपुलस्त्यं पुलहं क्रतुम् ॥ मरीचिमथ दक्षं च वसिष्ठं नवमं तथा ॥ ६ ॥

१ शयने-इ०पा० । २ पुरुषः-इ०पा० । ३ पुरुषः-इ०पा० । ४ स उच्यते-इ०पा० । ५ यजंति-इ०पा० । ६ आहुयम्-इ०पा० ।

नवप्रजापतीन्मुञ्चतः स पुरुषोत्तमः ॥ प्रादुर्भूतोऽदितेः पुत्रः प्रजानां हितकाम्यथा ॥ ७ ॥ मरीचात्कश्यपं पुत्रं यं वेधा जनयज्जले ॥ प्रजापतीनां दंशमतेजसा ब्रह्मणः समम् ॥ ८ ॥ दक्षकन्याऽदितिर्नागपत्नी सा कश्यपस्य तु ॥ अंडसा जनयामास मूर्धुवः स्वस्त्रिंशद्युतम् ॥ ९ ॥ तत्रोत्पन्नः सहस्रांशुर्द्रादंशात्मा दिवाकरः ॥ नवयोजनसाहस्रो विस्तारोऽस्य महात्मनः ॥ १० ॥ विस्ताराऽग्निगुणश्चास्य परिणाहो विभावसोः ॥ यथापुष्पं कंदं वस्य समं तात्के शरैर्वृतम् ॥ ११ ॥ तथैव तेजसां गोलं समं ताद्रिं समं भिवृतम् ॥ सहस्रशीर्षा पुरुषा ब्राह्मण्यगुदाहरन् ॥ १२ ॥ तेजसस्य च गोलस्य स तु मध्ये व्यविस्थितः ॥ आदत्ते स तु रश्मीनां सहस्रेण समंततः ॥ १३ ॥ अपो नदी स मुद्गेभ्यां द्वदक्षूपेभ्य एव च ॥ प्रभासो रीया देवस्य अस्तं यातो दिवाकरे ॥ १४ ॥ अग्निमा विशते रात्रौ तस्माद्दूरात्प्रकाशते ॥ उदिते च ततः सूर्ये तेज आग्नेयमा विशत् ॥ १५ ॥ पादेन तेजसश्चाग्नेस्तस्मात्स तपते रविः ॥ प्रकाशत्वं तथोष्णत्वं सूर्येऽग्नौ च प्रकीर्तिते ॥ १६ ॥ परस्परानुप्रवेशादाप्यायेते दिवानि शम् ॥ व्यापकत्वं च रश्मीनां मानि च निबोधमे ॥ १७ ॥ हेतयः किरणा गावो रश्मयोऽथ गभस्तयः ॥ अभीषवोधनं चोन्नावसवोऽथ मरीचयः ॥ १८ ॥ नाड्यो दीधितयः साध्या मयूखा भानवोऽशवः ॥ सप्तार्चयः सुपर्णाश्च कराः पादास्तथैव च ॥ १९ ॥ एषां तु नास्मिन् रश्मीनां पर्याया विंशतिः स्मृताः ॥ वंदनादीनि वक्ष्यामि नान्यासां पृथक् पृथक् ॥ २० ॥ सहस्रं तात कथितं शतित वर्षाणि निःश्रवम् ॥ तेषां चतुःशतानां षड्ये वर्षे ते चित्रमूर्तयः ॥ २१ ॥ चंदनाश्चैव मंदं दाश्च कोतमाना नुमास्तथा ॥ अमृतानामताः सर्वा रश्मयो वृष्णिहेतवः ॥ २२ ॥ हिमोद्द्रहास्तु तत्रान्ये रश्मयस्त्रिंशताः स्मृताः ॥ चंद्रास्तानामतः सर्वाः पीतास्तु त्गभस्तयः ॥ २३ ॥ सौम्ये शाश्चैव वा मयश्च ल्हादिन्यो हिमसर्जनाः ॥ शुक्लाश्च ककुभाश्चैव गावो विभृभृस्तथा ॥ २४ ॥ शुक्लास्तानामतः सर्वास्त्रिंशता धर्मसर्जनाः ॥ समं विभ्रतिताः सर्वा मनुष्या न्देवतास्तथा ॥ २५ ॥ मनुष्या नोऽपि धीभिस्तु स्वधया चापि नृपि ॥ अमृते न सुरास्सर्वास्त्रिंशतिभिरतर्पयन् ॥ २६ ॥ वसंते चैव ग्रीष्मे च शतैः स तपते त्रिभिः ॥ वर्षाग्निर

१ मरीचान्-इ० पा० । २ त्वग्निः-इ० पा० । ३ चंदनाश्चैव चंद्राश्च केन वा गौतास्तथा-इ०, चंद्रश्चैव सदाश्च क्रोहिनानौ हनतास्तथा-इ० चपा० । ४ सौम्यश्वासवीयाश्च ह्निदिनो हिमसर्जनाः-इ० पा० ।

तुचैवैशस्तपतेसंप्रवर्षते ॥ २७ ॥ हेमंतेशिशिरैचैवहिमात्सर्गचसन्निभिः ॥ ओषधीषुबलंधतेस्वधायांचस्वधापुनः ॥ २८ ॥ अमरेष्वमु
 तंसूर्यस्त्रयात्रिषुनियच्छति ॥ कालोऽग्निर्वत्सरश्चैवद्वादशात्माप्रजापतिः ॥ २९ ॥ तपत्येषुसुरश्रेष्ठस्त्रील्लोकांस्तस्यचराचरान् ॥ एषब्रह्मात
 थाविष्णुरेषएवमहेश्वरः ॥ ३० ॥ ऋचोयजूंषिसामानिण्षएवमसंशयः ॥ ऋचाभिःस्तूयतेपूर्वमध्याह्न्येयजुर्भिःसदा ॥ ३१ ॥ सामभिस्त्व
 पराङ्गेषुमहेशानैःप्रपूज्यते ॥ पूज्यमानस्तुनित्यवैतपत्येषादिवरूपतिः ॥ ३२ ॥ सदैषतेजसाराशिदीप्तिमान्त्वसर्वलोकगः ॥ पार्श्वतोर्ध्व
 मधश्चैवतापयत्येषसर्वतः ॥ ३३ ॥ ब्रह्मविष्णुमहेशानैःपूज्यमानस्तुनित्यज्ञः ॥ यथासर्वगतोवायुर्वहमानस्तुतिष्ठति ॥ ३४ ॥ तद्भ्रतसहस्र
 किरणोऽग्रहराजादिवरूपतिः ॥ सूर्योऽगोभिर्जगत्कृत्स्नमादीपयतिसर्वज्ञः ॥ ३५ ॥ त्रीणिरद्भिमाज्ञातान्यस्यभूलोकंक्रोद्यंतयंतैव ॥ त्रीणित्रीणि
 तथाचान्यौद्बलौकौतापयंत्युत ॥ ३६ ॥ ज्ञतंचापिअधस्तात्तुपातालंतापयंत्युत ॥ इत्येतेमण्डलंशुक्लंभास्वरंहेलिसंज्ञितम् ॥ ३७ ॥ न
 क्षत्रग्रहसोमानांप्रतिष्ठायोनिरैवच ॥ विधुऋक्षग्रहाःसर्वैर्विज्ञेयाःसूर्यसंभवाः ॥ ३८ ॥ रवेःकरसहस्रयत्प्राङ्मयासमुदाहृतम् ॥ तेषांश्रेष्ठा
 पुनःसप्तरश्मयोऽग्रहसंज्ञिताः ॥ ३९ ॥ सुषुम्नोऽहरिकेऽश्वविश्वकर्मतथैवच ॥ सूर्यश्चैवापरोऽग्निर्नाम्नाविष्णुरितिस्मृतः ॥ ४० ॥ सप्त
 त्वःसर्ववंधुस्तुजीवायतिचैवजगत् ॥ सप्तजःप्रथमस्तत्रकंजश्चतथापरः ॥ ४१ ॥ तारेयश्चापरस्तत्रगुरुःसुमनसांतथा ॥ उग्रावहःपंचम
 स्तेषांपुत्रान्यान्यावनमालिनः ॥ ४२ ॥ कःशेषःसप्तमस्तपेपातैवैसप्तरश्मयः ॥ आदित्यमूलमखिलेत्रलोकैवयंस्वचराचरम् ॥ ४३ ॥ भवत्यस्मा
 जगत्सर्वसदेवासुरमानुषम् ॥ रुद्रद्रोपेन्द्रचंद्राणांविष्ट्रेद्रिद्रिदिवौकसाम् ॥ ४४ ॥ महद्भ्युतिमतःकृत्स्नंतेजोयत्सर्वलौकिकम् ॥ सर्वान्मा
 सर्वलोकेशोदेवदेवःप्रजापतिः ॥ ४५ ॥ सूर्यएवत्रिलोकस्यमूलंपरमदैवतम् ॥ अग्नौप्रास्ताहुतिःसम्यगादित्यमुपतिष्ठति ॥ ४६ ॥ आ
 दित्याज्जायतेर्षीष्टृष्ट्रन्नंतःप्रजाः ॥ सूर्यान्प्रमूयतेसर्वतस्मिन्नेवप्रलीयते ॥ ४७ ॥ भावाभावौतुलोकानामादित्याग्निःसृतापुरा ॥ एतत्तु

ध्याननिंध्यानमोक्षश्चाप्येवमोक्षिणाम् ॥ ४८ ॥ अत्रगच्छंतिनिर्वाणंजायन्तेऽस्मात्पुनःप्रजाः ॥ क्षणामुहूर्तादिवसानिशाःपक्षास्तुनित्यज्ञाः ॥ ४९ ॥

मासाः संवत्सराश्चैव ऋतवोऽथ युगानि च ॥ अथादित्यमृतो ह्येषां कालसंख्या न विद्यते ॥ ५० ॥ कालादृतेन नियमानां गोविंहरणक्रिया ॥
 ऋतूनामविभागाच्च पुष्पमूलफलं कुतः ॥ ५१ ॥ अभावो व्यवहाराणां जंतूनां दिवि चेह च ॥ जगत्प्रतापनमृते भास्करं वारितस्करम् ॥
 ॥ ५२ ॥ नावृष्ट्या तपते सूर्यो न वृष्ट्या परि वेष्यते ॥ अथादित्यस्य नामानि सामान्यानि ह्यद्वादश ॥ ५३ ॥ द्वादशैव पृथक्त्वेन तानि
 वक्ष्याम्यनेकशः ॥ आदित्यः स विता सूर्यो मिहिरोऽर्कः प्रतापनः ॥ ५४ ॥ मार्तण्डो भास्करो भानुश्चिभानुर्दिवकरः ॥ रविर्वै द्वादशैव
 ज्ञेयः सामान्यनामभिः ॥ ५५ ॥ विष्णुर्धाता भगः पूषामित्रद्रौवरोऽयमा ॥ विस्वानंशुर्मांस्त्वष्टा पर्जन्यो द्वादशस्मृताः ॥ ५६ ॥ इत्येते
 द्वादशादित्याः पृथक्त्वेन प्रकीर्तिताः ॥ उत्तिष्ठतिसदृह्येते मासे द्वादशभिः क्रमात् ॥ ५७ ॥ विष्णुस्तपति चैत्रचवैशाखे चार्यमा तथा ॥ वि
 वस्वाञ्ज्येष्ठमासे तु आषाढे चान्शुर्मांस्तथा ॥ ५८ ॥ पर्जन्यः श्रावणे मासि वरुणः श्रौष्ठसंज्ञके ॥ इंद्रश्चाश्विनो जे मासि धाता तपति कार्तिके ॥
 ॥ ५९ ॥ मार्गशीर्षे तथा मित्रः पौषपूषा दिवाकरः ॥ माघे भगस्तु विज्ञेयस्त्वष्टा तपति फाल्गुने ॥ ६० ॥ तैश्च द्वादशभिर्विष्णुरस्मीनां दीप्यते
 सदा ॥ दीप्यते गोसहस्रेण शतैश्चात्रिभिर्यमा ॥ ६१ ॥ द्विसप्तकैर्विवस्वांस्तु अंशुर्मान्पंचकैस्त्रिभिः ॥ विवस्वानि वपज्ज्योवरुणश्चार्थ
 माद्वय ॥ ६२ ॥ इंद्रस्तु द्विगुणैः षड्भिर्धातैः कादशभिः शतैः ॥ मित्रवद्रगवस्त्वष्टा सहस्रेण शतेन च ॥ ६३ ॥ उत्तरोपक्रमेऽर्कस्य वधेतर
 इमयः सदा ॥ दक्षिणेपक्रमे भूयो ह्यसंते सुयर इमयः ॥ ६४ ॥ एवर इमसहस्रं तु सौर्यलोका र्थसाधकम् ॥ भिद्यंते ऋतुमासैस्तु सहस्रं बहुधा
 भूतशम् ॥ ६५ ॥ एवं नाम्नां चतुर्विंशदकस्यैषा प्रकीर्तिता ॥ विस्तरेण सहस्रं तु पुनरंगे प्रकीर्तितम् ॥ ६६ ॥ आसां परमयत्नेन ब्रुवतो भिन्नद
 र्शनाः ॥ तामसा बुद्धिर्माहाच्च दृष्टानां निबुवंति हि ॥ ६७ ॥ ब्रह्माणं कारणं केचित्केचिदद्वादश दिवाकरम् ॥ केचिद्वं परत्वेन आहुर्विष्णुं तथा परे ॥
 ॥ ६८ ॥ कारणं तु स्मृता ह्येते नानार्थेषु सुरोत्तमाः ॥ एकस्तु पृथक्त्वेन स्वयं भूरिति विश्रुतः ॥ ६९ ॥ वनमालिनमुग्रशो दिवि च क्षुरिवा त
 कम् ॥ तं स्वयं भूरिति प्रोक्तं सौषर्णिमनौपमम् ॥ ७० ॥ यथानुरज्यते वर्णविविधैः स्फाटिके मणिः ॥ तथा गुणवशात्तस्य स्वयं भोरनु

रंजनम् ॥ ७१ ॥ एकोभूत्वायथामेवः पृथक्त्वेनप्रतिष्ठितः ॥ वर्णतोरूपतश्चैव तथा गुणवशात्तुसः ॥ ७२ ॥ नभसःपतितं
 तोययातिस्वादांतरंयथा ॥ भूमेरसविशेषेणतथागुणवशात्तुसः ॥ ७३ ॥ यथेधनवशादग्निरैकस्तुबहुधायेते ॥ वर्णतोरूपतश्चैव तथा
 गुणवशात्तुसः ॥ ७४ ॥ यथाद्रव्यविशेषाच्चवायुरेकः पृथग्भवेत् ॥ सुगंधःपूतिगंधोवातथागुणवशात्तुसः ॥ ७५ ॥ यथावागार्हपत्यो
 ग्निरन्यत्संज्ञांतरं व्रजेत् ॥ दक्षिणाहवनीयादिब्रह्मादिषु तथा ह्यसौ ॥ ७६ ॥ एकत्वेचपृथक्त्वेचप्रोक्तमेतन्निदर्शनम् ॥
 तस्माद्रक्तिःसदाकार्यादेवेह्यस्मिन्दिवाकरे ॥ ७७ ॥ एषोऽङ्गोऽधिगश्चैव एष एष भृगुस्तथा ॥ एष रजस्तमश्चैव एष सत्त्वगुणस्तथा ॥ ७८ ॥
 एष वेदाश्च यज्ञाश्च सर्वश्चैव न संशयः ॥ सूर्यव्याप्तमिदं सर्वजगत्स्थायरजंगमम् ॥ ७९ ॥ ईज्यते पूज्यते चासावत्रयानात्मकोरविः ॥ सर्वे
 त्रसवितादेवस्तनुभिर्नामभिश्चसः ॥ ८० ॥ वसत्यग्नौ तथावातेव्योमितीये तथा विभो ॥ एवंविधो ह्ययं सूर्यः सदा पूज्यो विजानता ॥ ८१ ॥
 आदित्यं वेत्ति यस्तु वैवंसतस्मिन्नेव वलीयते ॥ अप्येकं वेत्ति यो नाम धात्वर्थानि गमैरवेः ॥ ८२ ॥ सरागैर्वर्जितः सर्वैः सद्यः पापात्प्रमुच्यते ॥
 नहि पापकृतः सांबभक्तिर्भवति भास्करे ॥ ८३ ॥ तथा त्वं परयाभक्त्या प्रपद्यस्व दिवाकरम् ॥ येन व्याधिविविभिर्मुक्तः सर्वान्कामानवाप्स्यसि
 ॥ ८४ ॥ यथा तव पिता सांबयथा वेधा यथा हरः ॥ यथा गुणवशात्तस्य स्वयं भोरनुरंजनम् ॥ ८५ ॥ एकीभूत्वा यथामेवः पृथक्त्वे
 न प्रतीष्टते ॥ वर्णतोरूपतश्चैव तथा गुणवशात्तुसः ॥ ८६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्रह्मपर्वणि सप्तमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥
 तमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ४॥ सुमंतुरुवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा तु कात्स्न्येन हृष्टो जांबवती सुतः ॥ जातकौतूहलेभूयः शरिपरं प्रच्छन्नैरदम् ॥ १ ॥
 ॥ सांब उवाच ॥ अहो मूर्यस्य माहात्म्यं वर्णितं हर्षवर्धनम् ॥ येन मे भक्तिरुत्पन्ना पराह्वस्मिन् विभावसौ ॥ २ ॥ ततो रार्जुनि महाभागां निशुभां च
 महासुने ॥ दिंदिनं पिंगलादींश्च सर्वान्कथय मे सुने ॥ ३ ॥ नारद उवाच ॥ प्रागुक्तेऽर्कस्य द्रव्यैराज्ञानि श्रुभसंज्ञिते ॥ तयोर्हि राज्ञीद्यौ ज्ञेयानि श्रु
 भापृथिवि स्मृता ॥ ४ ॥ सौम्यमासस्य सप्तम्यां द्वावार्कः सह युज्यते ॥ माघकृष्णस्य सप्तम्यां मध्यासह भवेद्विः ॥ ५ ॥ भूरादित्यश्च भगवान्ग

१ इत्येते द्वादशादित्या जगत्पालात्मको रविः-इ०पा० । २ पापैः-इ०पा० । ३ सादरम्-इ०पा० । ४ पौनस्य शुक्लसप्तम्यां राह्यार्कः सह युज्यते-इ०पा० ।

च्छेतेऽसंगमं तथा ॥ ऋतुस्नातामहीतत्रगर्भं गृह्णाति भास्करात् ॥ ६ ॥ द्यौर्जलेऽसुर्यतेगर्भवर्षास्विहवभूतले ॥ ततस्त्रैलोक्यभूयस्त्वर्थमही
 सस्यानि सूर्यते ॥ ७ ॥ सस्योपयोगसंहृष्टा जुह्वत्याहुतयोद्भिजाः ॥ स्वाहाकारस्वधाकारैर्यजंति पितृदेवताः ॥ ८ ॥ निक्षुभासूर्यते यस्माद्
 त्रौषधियुधामृतैः ॥ मर्त्यान्पितृन्श्च देवांश्च तेन धनं निक्षुभास्मृता ॥ ९ ॥ यथाराज्ञोद्भिधाभूता यस्य च यं सुतामता ॥ अपत्यानि च यान्यस्या
 स्तानि विध्याम्यशेषतः ॥ १० ॥ मरीचिर्ब्रह्मणः पुत्रो मरीचेः कश्यपः सुतः ॥ तस्माद्द्विरण्यकशिपुः प्रह्लादस्तस्य चात्मजः ॥ ११ ॥ प्रह्ला
 दस्य सुतो नाम्ना विरोचन इति श्रुतः ॥ विरोचनस्य भागो न संज्ञाया जननी शुभा ॥ १२ ॥ द्विरण्यकशिपोः पौत्रो दितेः पुत्रस्य सा स्मृता ॥ सा विश्वकर्म
 णः पुत्री प्रल्हादी प्रोच्यते बुधैः ॥ १३ ॥ अथ नाम्नासुरूपेति मरीचे दुहिते शुभा ॥ पुत्री ह्यगिरसः सा तु जननी तु बृहस्पतेः ॥ १४ ॥ बृहस्पतेस्तु भगिनी
 विश्रुता ब्रह्मवादिनी ॥ प्रभासस्य तु सापत्नी वसुनामष्टमस्य तु ॥ १५ ॥ प्रमृता विश्वकर्माणं सर्वशिल्पकरं वरम् ॥ सैवेनाम्ना पुनस्तत्त्वष्टा त्रिदशानां
 च वार्धकिः ॥ १६ ॥ देवाचार्यश्च तस्येयं दुहिता विश्वकर्मणः ॥ सुरेणुरिति विख्याता त्रिषु लोकेषु भाविनी ॥ १७ ॥ राज्ञो सिञ्चा च द्यौस्त्वाष्टी प्रभा
 सैव विभाव्यते ॥ तस्यास्तु यातु च्छायानि क्षुभासा महामयी ॥ १८ ॥ सा तु भार्या भगवतो मार्तण्डस्य महात्मनः ॥ सार्धं पतिव्रता देवी रूप
 यैव न शालिनी ॥ १९ ॥ न तु तानं रूपेण सूर्यो भजति वै पुरा ॥ आदित्यस्येह तद्रूपं महतास्त्वेन तेजसा ॥ २० ॥ गात्रेष्वप्रतिरूपे
 षु नाति कांतमिवाभवत् ॥ अनिषत्प्रेषु गात्रेषु गोलं दृष्ट्वा पितामहः ॥ २१ ॥ मार्तण्डं भवचां डस्तु मार्तण्डस्तेन स स्मृतः ॥ देवानां च यत
 स्त्वादिस्तेनादित्य इति स्मृतः ॥ २२ ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि प्रजास्तस्य महात्मनः ॥ त्रीण्यपत्यानि संज्ञायां जनया मास वै रविः ॥
 ॥ २३ ॥ वर्षाणां तु सहस्रैव समाना पितृगृहे ॥ भर्तुः समीपं याहीति पित्रोक्ता सा पुनः पुनः ॥ २४ ॥ अगच्छद्ब्रह्म भूत्वा तत्त्वक्त्वरूप
 यशस्विनी ॥ उत्तरांश्चक्रुर्गन्ता तृणान्यनुचचारह ॥ २५ ॥ पितुः समीपं भार्या संज्ञाया वचनेन सा ॥ संज्ञायां थारयद्रूपं छायासूर्य
 मुपास्थिता ॥ २६ ॥ द्वितीयायां तु संज्ञायां संज्ञायामिति च यन् ॥ आदित्यो जनया मास पुत्रौ कन्या च रूपाणिम् ॥ २७ ॥ पूर्वजस्य मनो

१ त्रैलोक्यवार्तार्थम्-इ० पा० १ सा च भार्या मधवतो मार्तण्डस्य महात्मनः । शची पतिव्रता देवी रूपयौवनशालिनी-इ० पुस्तकांतरस्थः पाठः अन्येषु पुस्त

स्तुल्यासादृश्येनचताबुभौ ॥ श्रुतश्रवाश्चधर्मज्ञःश्रुतकर्मतथैवच ॥ २८ ॥ श्रुतश्रवामनुस्ताभ्यांसावार्णैर्योभविष्यति ॥ श्रुतकर्मो
 तुविज्ञेयोऽग्रहोयौवैश्वनैश्चरः ॥ २९ ॥ कन्याचतपतीनामरूपेणप्रतिरूपिणी ॥ संज्ञातुपार्थिवतेषामात्मजानांयथाकरोत् ॥ ३० ॥
 नस्नेहंपूर्वजानांतुतथाकृतवतीतुसा ॥ मनुस्तुक्षमतेतस्यायमस्तस्यानचक्षमे ॥ ३१ ॥ बहुशोयात्यमानस्तुपितुःपत्न्यासुदुःखितः ॥
 सवैकोपाच्चबाल्याच्चभाविनोऽर्थस्यवैवलात् ॥ ३२ ॥ यदासंतर्जयामासंज्ञावैवस्वतोयमः ॥ तंज्ञाशपततःक्रोधात्संज्ञासापार्थिवीभृ
 जम् ॥ ३३ ॥ पदासंतर्जयस्यन्मापितुर्भार्यागरीयसीम् ॥ तस्मात्तैवषचरणःपतिष्यतिनसंशयः ॥ ३४ ॥ यमस्तुतेनशापेनभृशंपीडित
 मानसः ॥ मनुनासहतन्मातुःपितुःसवैन्यवेदयत् ॥ ३५ ॥ स्नेहेनतुल्यमस्मासुमातादेवनवर्तते ॥ निःस्नेहाञ्ज्यायसोद्वस्मान्कर्नीयांसि
 बुभूषति ॥ ३६ ॥ तस्यामयोद्यतःपादोनतुदेवनिपातितः ॥ बाल्याद्रायेदिवामोहात्तद्भवान्क्षेतुमर्हसि ॥ ३७ ॥ ज्ञातोऽहमस्मिंल्लोके
 ज्ञजनन्यातपतांवरः॥तवप्रसादाच्चरणस्त्रायतांमहतोभयात्॥३८॥रिवरुवाच ॥ असंशयमहत्पुत्रभविष्यत्यत्रकारणम्॥येनत्वामाविशत्क्रोधा
 धर्मज्ञधर्मशालिनम् ॥ ३९ ॥ सर्वेषामेवज्ञापानांप्रतिवातस्तुविद्यते ॥ नतुमात्राभिज्ञातानांक्वचिन्मोक्षोभवेदिह ॥ ४० ॥ नशक्य
 मेतन्मिथ्यामेकतुमातुर्वचस्तव ॥ किंचित्तेऽहंविधास्यामिपितुस्नेहादनुग्रहम् ॥ ४१ ॥ कृमयोमांसमादायस्यास्यतितुमर्हति॥कृतंतस्यावचः
 सस्यंत्वंचत्रातोभविष्यसि ॥ ४२ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ आदित्यस्त्वब्रवीच्छायांकिमर्थतनयाबुभौ ॥ तुल्येष्वभ्यधिकःस्नेहएकत्रक्रियते
 त्वया ॥ ४३ ॥ सांतपुराभवंतस्मैनाचक्षेविवस्वतः ॥ आत्मानंसमाधायवकुंतस्यामपश्यत ॥ ४४ ॥ तांज्ञाकामोभगवानुद्यतः
 कुपितस्ततः ॥ ततश्चायायथावृत्तमाचक्षेविवस्वतः ॥ ४५ ॥ विवस्वांस्तुततःकुद्धःश्रुत्वाश्वशुरमागतः ॥ सचापितंयथान्यायमचयि
 यित्वादिवाकम् ॥ ४६ ॥ निर्दग्धुकामंरोषेणसांत्वयामासंतंज्ञैः ॥ विश्वकर्मोवाच ॥ तवातितेजसाविष्टमिदंरूपंसुदुःसहम् ॥ ४७ ॥
 असहंतीतुसंज्ञाचवनेचरतिशाद्वले ॥ द्रश्यतेतांभवानद्यस्वांभार्याशुभचारिणीम् ॥ ४८ ॥ रूपार्थंभवतोरण्येचरंतीसुमहतपः ॥ रूपंते

ब्रह्मणोवाक्याद्यद्वैरोचतोविभो ॥ ४९ ॥ प्रज्ञातयामिद्वेदश्चयोऽर्थजगत-ग्रभो ॥ संतुष्टस्तस्यतद्वाक्यबहुमेनमहातपाः ॥ ५० ॥ ततोऽन्व
 जानात्वष्टारं रूपानिर्वर्तनायतु ॥ विश्वकर्माह्यतुज्ञातः शकद्वोपविक्स्वतः ॥ ५१ ॥ अग्निमारोप्यतत्तेजः श्रुतयामासतस्यैव ॥ आजानुलिखि
 तश्चासौ निपुणं विश्वकर्मणा ॥ ५२ ॥ नाभ्यनन्दत्तुलिखन्तस्तस्तेन निवारितः ॥ तत्र तद्भ्रासितं रूपं तेजसा प्रकृतेन तु ॥ ५३ ॥ कांतात्कां
 ततरं भूत्वा अधिकं शुभेततः ॥ ददृशयोगमास्थाय रूपां भार्यावडवां तथा ॥ ५४ ॥ अदृश्यां सर्वभूतानं तेजसा स्वेन संवृताम् ॥ अश्वरूपे
 ण मातर्ण्डस्तं मुखेन समासदत् ॥ ५५ ॥ मैथुनाय विचष्टोपरपुसां विशंकया ॥ सातं विक्स्वतः शुक्रनासाभ्यां समधारयत् ॥ ५६ ॥ देवैत
 स्याम जायेतामश्विनौ भिषजौ ॥ नासत्यश्चैव दस्रश्च तौ स्मृतौ नामतोऽश्विनौ ॥ ५७ ॥ अतः परं स्वकं रूपं दृश्यामास भारुकरः ॥
 तद्वद्वाचापि संज्ञातु ततो षष्ठमुमोह च ॥ ५८ ॥ ततस्तु जनयामास संज्ञासूर्यमुतं शुभम् ॥ हूपेण चात्मनस्तुल्यं रेवतं नामनामतः ॥ ५९ ॥
 पितृष्टुष्टाष्टमं सोऽश्वं जातमात्रः पलायत ॥ स तस्मिन्सकृदरूढस्तमश्वं नैव मुंचति ॥ ६० ॥ ततोऽकैण समादिष्टो दंडनायकः पिंगलौ ॥
 अश्वं प्रत्यानयेथां मिमाबलाच्छिद्रतोऽस्य तु ॥ ६१ ॥ पार्श्वस्थौ तिष्ठतस्तस्य अश्वच्छिद्राभिकाक्षिणौ ॥ नच्छिद्रं तुलभे तौ तस्य द्वा
 पि महात्मनः ॥ ६२ ॥ पुष्यं च्छत्यसौ यस्मात्संज्ञायाः श्रुतिदः सुतः ॥ रेवतु च तौ धातूरेवं तस्तेन समासमृतः ॥ ६३ ॥ मनुयेमो
 यमीचैव सावर्णिः सशैश्चरः ॥ तपतीचाश्विनौ चैव रेवंतश्च रेवः सुताः ॥ ६४ ॥ एवमेषापुरा संज्ञाद्वितीया पार्थिवी स्मृता ॥ यासं
 ज्ञासा स्मृता राज्ञी च्छायाया सा तु निशुभा ॥ ६५ ॥ राज्ञी तौ स्मृतौ धातूरा जराजतियत्सदा ॥ अधिकः सर्वभूतेभ्यो राजते च दिवाकरः ॥ ६६ ॥
 अधिकं राजते यस्मात्तस्माद्राजा स उच्यते ॥ राज्ञः पत्नी तु सा यस्मात्तस्माद्राज्ञी प्रकीर्तिता ॥ ६७ ॥ शुभं संचलेन धातुर्निश्चलते
 न निशुभा ॥ भवंतीत्यथ वा यस्मात्सर्वर्गायाः शुद्धिर्वर्जिताः ॥ ६८ ॥ छायां तां विशते दिव्यां स्मृता सा तेन निशुभा ॥ दृष्ट्वा जन्तसं
 दाता तमृशं पीडितमानसम् ॥ ६९ ॥ धर्मं रंजयामास धर्मराजस्ततः स्मृतः ॥ शुद्धेन कर्मणा तात शुभेन परमद्युतिम् ॥ ७० ॥ पितृणामा

धिपत्यंचलोकपालत्वमापच ॥ सांप्रतंवर्ततेयोऽयमनुलोकमहामते ॥ ७१ ॥ यस्यान्ववायेजातस्तुशंखचक्रगदाधरः ॥ यमस्यभगिनिशितु
 यमीकन्यायशस्विनी ॥ ७२ ॥ साभवत्सारितांश्रेष्ठायमुनालोकपावनी ॥ मनुःप्रजापतिस्त्वेषसावर्णिःसमहायशः ॥ ७३ ॥ भविष्यःसमनु
 स्तातअष्टमःपरिकीर्तितः ॥ मेरुपृष्ठेत्तपोदिव्यमद्यापिचरतेप्रभुः ॥ ७४ ॥ आताशनैश्चरस्तस्यग्रहसंतुलब्धवाच् ॥ तपतीनामयानाम्नात
 योःकन्यागरीयसी ॥ ७५ ॥ सावभूवशुभापत्नीराज्ञःसंवरणस्यतु ॥ तापीनामनदचियंविध्यमूलाद्विनिःसृता ॥ ७६ ॥ नित्यंपुण्यजलक्षाने
 पश्चिमोदधिगामिनी ॥ सौम्ययासंगतासातुसर्वपापभयापहा ॥ ७७ ॥ वैवस्वतीयथावीरसंगताशिवकांतया ॥ आश्विनौदेववैद्यत्वलब्धवंतौ
 यदूतम् ॥ ७८ ॥ तयोःकर्मोपजविंतिर्लोकैस्मिन्भिषजःसदा ॥ रेवंतोनामयोऽर्कस्यरूपेणार्कसमःसुतः ॥ ७९ ॥ अश्वानामाधिपत्ये
 योजितःसतुभानुना ॥ क्षिमेणगच्छतेध्वानयस्तंपूजयतेपथि ॥ ८० ॥ सुखप्रसाद्योमर्त्यानांसदायदुकुलोद्ग्रह ॥ त्वष्टापितेजसातेनमार्तंडस्यैव
 चाज्ञया ॥ ८१ ॥ भोजानुत्पादयामासपूजायैतस्यसुव्रत ॥ यद्दंजन्मदेवस्यशृणुयाद्वापठेतवा ॥ ८२ ॥ विवस्वतोहिपुत्राणांसर्वेषाममितौ
 जसाम् ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तोयातिसूर्यसलोकताम् ॥ ८३ ॥ इहराजाभवत्येवपुनरेत्यनसंशयः ॥ ८४ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्रह्मेपर्व
 णिसप्तमीकल्पेआदित्यमाहात्म्यवर्णनंनैमिकोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ इत्थंश्रुत्वाकथांदिव्यांहेलिमाहात्म्य
 माश्रिताम् ॥ सांबःपप्रच्छभूयोऽपिनारदमृषिसत्तमम् ॥ १ ॥ ॥ सांबउवाच ॥ सूर्यपूजाफलंयच्चयच्चादानफलंमहत् ॥ प्रणिपातेफलंयच्च
 गीतवाद्येचयत्फलम् ॥ २ ॥ भास्करस्यद्विजश्रेष्ठतन्मेब्रूहिस्ममंततः ॥ येनसंपूजयाम्येषभानुर्देवःसदाचितम् ॥ ३ ॥ ॥ नारदउवाच ॥
 इममर्थपुरापट्टेब्रह्मालोकपितामहः ॥ दिंदिनायदुशादूलशृणुष्वैकाग्रमानसः ॥ ४ ॥ सुखासिन्तथादेवंसुरज्येष्ठपितामहम् ॥ प्रणम्यादि
 रसादिङ्गिरिदेवचनमब्रवीत् ॥ ५ ॥ ॥ दिंडिरुवाच ॥ ॥ सूर्यपूजाफलंब्रूहिब्रूहिदानफलंतथा ॥ प्रणामेयत्फलदेव्यच्चोक्तंतौर्यकत्रये ॥ ६ ॥
 इतिहासपुराणाभ्यांकारितेश्रवणेत्था ॥ पुरतोदेवदेवस्ययत्फलंस्यात्तदुच्यताम् ॥ ७ ॥ मार्जनेलेपनेयच्चदेवदेवस्यमंदिरं ॥ भास्करस्य

१ शिवकांक्षया-इ०पा० । २ अश्वाधिपत्ये पित्रा तु-इ०पा० । ३ कैशोरिति पाठे ब्रह्मशंकरादिभिरित्यर्थः ।

कृते ब्रूहि मम लोकापितामह ॥ ८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ स्तुतिजप्योपहारेण पूजया च नरो रवेः ॥ उपवासेन षष्ठ्या च सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ९ ॥
 तत्क्षणात् सर्वपापेभ्यो मुच्यते न त्रसंशयः ॥ १० ॥ भक्तियुक्तो नरो यस्तुरवेः कुर्यात्प्रदक्षिणाम् ॥
 प्रणिधाय शिरो धूमौ नमस्कृत्य परारवेः ॥ ११ ॥ सूर्यलोकं व्रजेच्च पिह रोगैश्च मुच्यते ॥ उपानहौ परित्यज्य अन्यथानरकं व्रजेत् ॥ १२ ॥
 प्रदक्षिणीकृतो तनसतद्वीपा भवेन्मही ॥ १३ ॥ सूर्यलोकं व्रजेच्च पिह रोगैश्च मुच्यते ॥ १४ ॥ सूर्यमनसियः कृत्वा कुयब्धो मप्रदक्षिणम् ॥
 सोपानत्को नरो यस्तु आरोहेत्सूर्यमग्निं ॥ १५ ॥ सूर्यदेवामहाबाहो ह्यभीष्टं तु परंतप ॥ १६ ॥ सर्वदेवामहाबाहो ह्यभीष्टं तु परंतप ॥ १७ ॥
 प्रदक्षिणीकृतो तनसतद्वीपा भवेन्मही ॥ १८ ॥ परितुष्टाश्च ते सर्वे प्रयच्छंति गतिं शुभाम् ॥ १९ ॥ अहोरात्रोपवासि च पूजयेद्यस्तु भास्करम् ॥
 एकहारा नरो भूत्वा षष्ठ्या योऽर्चयेत्तरविम् ॥ २० ॥ सप्तम्यां वा महाबाहो सूर्यलोकं स गच्छति ॥ २१ ॥ अहोरात्रोपवासि च पूजयेद्यस्तु भास्करम् ॥ २२ ॥
 सप्तम्यां वा षष्ठ्या वा स गच्छेत्परमांगतिम् ॥ २३ ॥ कृष्णपक्षस्य सप्तम्यां सोपवासो जितेन्द्रियः ॥ सर्वरक्तोपहारेण पूजयेद्यस्तु भास्करम् ॥ २४ ॥
 पंकजैः करवीरैर्विकुंकुमोदकचंदनैः ॥ २५ ॥ मोदकैश्च गणश्रेष्ठमूर्त्यलोकं स गच्छति ॥ २६ ॥ दुष्पक्षस्य सप्तम्यामुपवासितः सदा ॥ सर्व
 शुक्लोपहारेण पूजयेद्यस्तु भास्करम् ॥ २७ ॥ जातीमुद्गरैश्चैव श्वेतोत्पलकंदवैकैः ॥ पायसेन तथा देवं सर्वज्रेणार्चयेद्ब्रह्मिन् ॥ २८ ॥ सर्वपाप
 विशुद्धात्मा विधुः कांत्यान संशयः ॥ २९ ॥ हंसयुक्तेन यानेन हंसलोकं मवाप्नुते ॥ ३० ॥ दिंडि रूवाच ॥ ब्रूहि मे विस्तरा देव सप्तमीकल्पमुत्तम
 म् ॥ उपोष्य सप्तमीयेन गमिष्ये शरणं रवेः ॥ ३१ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ साधुपृष्टोऽस्मि भवता सप्तमीकल्पमुत्तमम् ॥ यथा स हस्तकिरणः पुरा
 पृष्टोऽरुणेन वै ॥ ३२ ॥ काथिताः सप्तसप्तम्यो भातुना श्रेयसेनृणाम् ॥ अरुणस्य गणश्रेष्ठपृच्छतः कारणं तरे ॥ ३३ ॥ कस्यचित्त्वत्थकालस्य देवदेवं
 दिवाकरम् ॥ ध्यानमाश्रित्य तिष्ठन्त मरुणो वाक्यमब्रवीत् ॥ ३४ ॥ किमर्थं देव देवदक्ष ध्यानमाश्रित्य तिष्ठसि ॥ दिनं नयाति देव शकारणं मम क
 थ्यताम् ॥ ३५ ॥ कुरु चंक्रमणं देव देवमानो दिवस्पते ॥ इत्येवं भगवान् पृष्टुं देवं च नमब्रवीत् ॥ ३६ ॥ किमर्थं देव देवदक्ष ध्यानमाश्रित्य तिष्ठसि ॥ दिनं नयाति देव शकारणं मम क
 थ्यताम् ॥ ३७ ॥ कुरु चंक्रमणं देव देवमानो दिवस्पते ॥ इत्येवं भगवान् पृष्टुं देवं च नमब्रवीत् ॥ ३८ ॥ शृणु त्वं दिवशादूल्य दर्थं ध्यानमाश्रि
 तः ॥ अर्वावसुर्द्विजश्रेष्ठः स चापुत्रः खगोत्तम ॥ ३९ ॥ आराधयति मानि नित्यं गंधपुष्पपहारैकैः ॥ पुत्रकामः खगश्रेष्ठ न च जानात्ययं यथा ॥ ४० ॥

१ वसुंधरा-इ० पा० । २ सदा-इ० पा० । ३ ह्यर्च्यमानो दिवस्पते-इ० च पा० ।

पुत्रदोऽहं भवेयं विधिना पूजितः खग ॥ श्रूयतां च विधिं सर्वेन प्रीतो भवेनुगाम् ॥ ३१ ॥ सप्तमं कल्पसंज्ञौ वै विधीनामुत्तमो विधिः ॥ अस्तु मां पू-
 जयेन्नित्यंतस्य पुत्रान्ददाम्यहम् ॥ ३२ ॥ गृह्णीष्वसप्तमी कल्पं गत्वा ब्रूहि हि जेतमम् ॥ येनाहं बहु पुत्रत्रवं दद्यां तस्य तथा खग ॥ ३३ ॥ अन्वा-
 भानोः क्षणा देवजगामसखगोत्तमः ॥ कथयामास तत्सर्वं भानोर्वचनमादितः ॥ ३४ ॥ ब्राह्मणस्य खगश्च पुत्रस्य च श्रुत्वा द्विजोत्तमः ॥ चकार सप्तमी क-
 ल्पं तथा खगतं खगेन तु ॥ ३५ ॥ ऋद्धिं वृद्धिं तथा रोयं प्राप्य पुत्रं श्रुष्कलात् ॥ गतोऽसौ सूर्यलोके च ते जसतस्स मो भवत् ॥ ३६ ॥ इति श्री भविष्ये-
 महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पमाहात्म्यवर्णनं नामांशोऽतिमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ जया च विजया चैव जयंती चापराजिता ॥ महाज-
 या च नंदा च भद्रा चान्या प्रकीर्तिता ॥ १ ॥ शुक्लपक्षस्य सप्तम्यां सूर्यवारो भवेद्वादि ॥ सप्तमी विजयानामत्र दत्तं महाफलम् ॥ २ ॥ स्नानं दानं तथा हो-
 म उपवासस्तथैव च ॥ सर्वं विजयसप्तम्यां महापातकनाशनम् ॥ ३ ॥ पंचम्यामेकं भक्तं स्यात्षष्ठ्यां नक्तं प्रचक्षते ॥ उपवासस्तु सप्तम्याम-
 ष्टम्यां पारणं भवेत् ॥ ४ ॥ केचिदेवमुशं न्येवनेति चान्ये गणाधिप ॥ अभिप्रेतस्तु मे षष्ठ्यामुपवासां सो गणोत्तम ॥ ५ ॥ चतुर्थ्यामेकं भक्तं तु पंचम्यां नक्त-
 मादि शेत् ॥ उपवासस्तु षष्ठ्यां स्यात्सप्तम्यां पारणं भवेत् ॥ ६ ॥ उपवासः परः षष्ठ्यामब्देशं पूजयेद्बुधः ॥ गंधपुष्पपौषहारैश्च भक्त्या श्रद्धासमन्वितः ॥ ७ ॥ प्रकल्प्य पूजां भूमौ तु देवस्य पुरतः स्वपेत् ॥ जपमानस्तु गार्ग्योऽसौ रसूक्तमथापि वा ॥ ८ ॥ अक्षरं वा महाश्वेतं षडक्षरमथापि वा ॥ विबुद्ध-
 स्त्वथ सप्तम्यां कृत्वा स्नानं गणाधिप ॥ ९ ॥ ग्रहेऽं पूजयित्वा तु होमं कृत्वा विधानतः ॥ ब्राह्मणाभोजयेद्द्रव्यं शतशतया च गणनायक ॥ १० ॥
 आल्योदनमपूपांश्च खंडवेषांश्च शक्तिः ॥ ११ ॥ दत्त्वा च दक्षिणां भक्त्या ततो विप्रांन्विसर्जयेत् ॥ इ-
 त्येषां कथितं देवपुण्या विजयसप्तमी ॥ १२ ॥ यामुपोष्य नरो गच्छेत्पदं वैरोचनं परम् ॥ करं वाराणि रक्तानि कुकुमं च विलेपनम् ॥ १३ ॥
 विजयं धूपमभ्यां तु भानोस्तुष्टिकराणि वै ॥ एषा पुण्या पापहरा महापातकनाशिनी ॥ १४ ॥ अन्नदत्तं तु चार्पि क्षीयते न गणाधिप ॥ स्नानं
 दानं तथा होमः पितृदेवाभिपूजनम् ॥ १५ ॥ सर्वं विजयसप्तम्यां महापातकनाशनम् ॥ आदिन्यवारण्युतास्तमृता विजयसप्तमी ॥ १६ ॥

इत्येषाकथितावीरसर्वकामप्रदायिनी ॥ धन्ययशस्यमायुष्यकीर्तितं श्रवणं तथा ॥ १७ ॥ स्मरणं तु तथा स्यात्तु पुण्यदं त्रिपुरांतक ॥ १८ ॥ इति श्रीभविष्ये महपुराणे ब्राह्मणविजयसप्तमीवर्णनं नामैकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॐ ॥ दिंडिरुवाच ॥ ॥ येत्वादिन्यादिने ब्रह्मनूजयंति दिवाकरम् ॥ स्नानदानादिकं तेषां किं फलं स्याद्ब्रवीहि मे ॥ १ ॥ पुण्यासासप्तमीप्रोक्ताशुक्तातेन पितामह ॥ विजयेति तथाना मवर्णयतामस्य पुण्यता ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ येत्वादित्यदिने ब्रह्मच्छाब्दं कुर्वति मानवाः ॥ सप्तजन्मनि जताः संभवंति विरागिणः ॥ ३ ॥ नक्तं कुर्वति ये तत्र मानवाः स्तैर्यथाश्रिताः ॥ जपमानाः परं जाप्यमादित्यहृदयपरम् ॥ ४ ॥ आरोग्यमिह वै प्राप्य सूर्यलोकं व्रजंति ॥ उपवासं च ये कुर्यादित्यस्य दिने सदा ॥ ५ ॥ जपं चिन्महाश्वेतं तिलभंते यथेप्सितम् ॥ अहोरात्रेण न केन त्रिरात्रेणियमेन वा ॥ ६ ॥ जपमानो महाश्वेतामीप्सितं लभते फलम् ॥ विशेषतः सूर्यदिने जपमानो गणाधिप ॥ ७ ॥ षडंशं तथा इवेता गच्छेद्भूरोचनं पदम् ॥ द्वादशे ह स्मृतावरा आदित्यस्य महात्मनः ॥ ८ ॥ नंदो भद्रस्तथा सौम्यः कामदः पुत्रदस्तथा ॥ जयोजयं तो विजय आदित्याभिमुखस्थितः ॥ ९ ॥ हृदयोरोगहा चैव महाश्वेतप्रियोऽपरः ॥ शुक्लपक्षस्य षष्ठ्या तु माघे मासि गणाधिप ॥ १० ॥ यः कुर्यात्स भवेद्द्रुपः सर्वपापभयापहः ॥ अत्र नक्तं स्मृतं पुण्यं घृतेन स्नपनं रवेः ॥ ११ ॥ अगस्तिं कुसुमानि ह भानोस्तुष्टिकराणि तु ॥ विलेपनं सुगंधस्तु श्वेतचंदनमुत्तमम् ॥ १२ ॥ धूपस्तु गुग्गुलुः श्रेष्ठो नैव द्रव्यं पूमेव हि ॥ दत्त्वा पूतुं विप्रस्यत तो भुंजत वाग्यतः ॥ १३ ॥ नक्षत्रदर्शनान्नक्तं केचिद्विच्छंति मानद ॥ मुहूर्तानि दिनं केचित्प्रवर्दंति मनीषिणः ॥ १४ ॥ नक्षत्रदर्शनान्नक्तमहस्मन्ये गणाधिप ॥ प्रस्थमात्रं भवेत्पूंगो धूममयमुत्तमम् ॥ १५ ॥ यवोद्भवा कुर्वंति सुगुण्डसर्पिषां निवतम् ॥ महिरण्यं च दातव्यं ब्राह्मणे सेतिहासके ॥ १६ ॥ भौमे दिव्येऽथ वा देयं न्यसेद्वापुरतो रवेः ॥ दातव्यमंत्रतश्चायं मंडको ग्राह्य एव हि ॥ १७ ॥ भूत्वादित्येन वै भक्त्या आदित्यं तु नमस्य च ॥ आदित्यतेजोऽप्यं प्राज्ञां किरा विनिर्मातम् ॥ १८ ॥ श्रेयसे स-

१ कथ्यतां मम शृण्वतः-इ० पा० । २ प्राप्ते-इ० पा० । ३ शुभकर्मा-इ० पा० । ४ यो भवेत्स भवेत्तदः-इ० पा० । ५ मानवाः-इ० पा० । ६ दिव्यसं-
ज्ञिके-इ० पा० । ७ अपूपः-इ० पा० ।

मविप्रत्नप्रतीच्छापूपमुत्तमम् ॥ कामदंसुखदधर्म्यधनदंपुत्रदंतथा ॥ १९ ॥ सदास्तुतेप्रतीच्छामिमंडकंभास्करप्रियम् ॥ एतौचैवमहामं
 त्रौदानादानेविप्रियौ ॥ २० ॥ अपूपस्यगणश्रेष्ठश्रेयसेनात्रसंशयः ॥ एषनंदविधिःश्रोक्तोनराणांश्रेयसेविभो ॥ २१ ॥ अनेनविधिनाय
 स्तुनरःपूजयतेरविम् ॥ सर्वपापविनिमुक्तःसूर्यलोकमहीयते ॥ २२ ॥ नदारिद्र्यनरोगश्चकुलेतस्यमहात्मनः ॥ योऽनेनपूजयेद्भ्रातुंनक्षयःसंतते
 स्तथा ॥ २३ ॥ सूर्यलोकोच्च्युतश्चासौराजोभवतिभूतले ॥ बहुरत्नसमायुक्तस्तेजसाद्भिजसंनिभः ॥ २४ ॥ पठतांशृण्वतांचदिविधानंत्रिपुरां
 तक ॥ कंददात्यचलदिव्यमंबुजामचलांतथा ॥ २५ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेआदित्यवारकल्पेनंदविधिवर्णनंमद्वाशीति
 तमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ मासिभाद्रपदेवरिश्कुपक्षेतुयोभवेत् ॥ षष्ठ्यांगणकुलश्रेष्ठसभद्रःपरिकीर्तितः ॥ १ ॥
 तत्रनक्तंतुयःकुर्यादुपवासमथापिवा ॥ हंसयानसमारूढोयातिहंससलोकताम् ॥ २ ॥ मालतीकुसुमानिहतथाश्वेतंचंदनम् ॥ विजयंचत
 थाधूपनैवेद्यपायसंपरम् ॥ ३ ॥ पूजायांभास्करस्येहकुर्व्यात्रिपुरसूदन ॥ इत्थंसंपूज्यदेवेशंमध्याह्नेचदिनाधिपम् ॥ ४ ॥ दत्वातुदक्षिणां
 शक्तयाततोभुंजीतवाग्यतः ॥ पायसंगणशार्दूलसगुंडसंपिषासह ॥ ५ ॥ यएवंपूजयेद्भक्त्यामानवस्तिमिरापहम् ॥ सर्वकामानवाप्येहपुत्र
 दारधनादिकम् ॥ ६ ॥ विमुक्तःसर्वपापेभ्योजेद्भ्रातुसलोकताम् ॥ एषभद्रविधिःश्रोक्तोभयायस्तेगणाधिप ॥ ७ ॥ श्रुत्वाकृत्वाचय
 त्पापान्मुच्यतेमानवोभुवि ॥ ८ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेआदित्यवारकल्पेभद्रविधिवर्णनंमत्र्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ६ ॥ ब्र
 ह्मोवाच ॥ ॥ नक्षत्रोहिणीवीर्यदावारस्यैवभवेत् ॥ यात्यसौसौम्यताविरससौम्यःपरिकीर्तितः ॥ १ ॥ स्नानंदानंजपोहोमःपितृदेवा
 दितर्पणम् ॥ अक्षयस्यात्रसंदेहस्त्वत्रवारिमहात्मनः ॥ २ ॥ नक्तंसमाश्रितोयोऽत्रपूजयेद्भ्रास्करंनरः ॥ यातिलोकंसदेवस्यभास्करस्यनसं
 शयः ॥ ३ ॥ रक्तोत्पलानिवैतत्रतथारक्तंचंदनम् ॥ सुगंधश्चापिधूपस्तुनैवेद्यपायसंतथा ॥ ४ ॥ ब्राह्मणायचदातव्यंभोक्तव्यंचात्मना

१ नंदम्-इ०पा० । २ सर्वपापविमुक्तात्मा-इ०पा० । ३ बह्मनंदसमायुक्तः-इ०, बहुभर्तुसमायुक्तः-इ० च पा० । ४ द्विजसत्तम-इ०पा० । ५ कृष्ण
 पक्षे-इ०पा० । ६ भद्रे-इ०, भद्रम्-इ०चपा० । ७ वारः-इ०पा० ।

तथा ॥ य एवं पूजयेत्सौम्ये चित्रभातुंगवापतिम् ॥ ५ ॥ स विमुक्तस्तु पापेभ्यस्त्वाक्षीकान्तिमवाप्नुयात् ॥ ६ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे
ब्राह्मिपर्वणि आदित्यवारकल्पे सौम्याविधिवर्णनं नाम चतुर्शतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ प्राप्ते मार्गेश्वरे मासि शुक्ल षष्ठ्या तु यो
भवेत् ॥ स ज्ञेयः कामदेवारः स देष्टो भास्करस्य तु ॥ १ ॥ तत्र यः पूजयेद्भानुं भक्त्या श्रद्धा समन्वितः ॥ विमुक्तः सर्वपापैस्तु प्राप्नुते नन्दना
धिपम् ॥ २ ॥ रक्तचन्दनमिश्राणि करवीराणि सुव्रत ॥ धूपं वृताहुतिं वीरभास्कराय प्रयोजयेत् ॥ ३ ॥ नैवेद्यं चापि कृत्वा सुगन्धं तद्विष्णुमेव च ॥
पुत्रकामस्य न कामस्य वा धनम् ॥ विद्यार्थिनेऽनुभविद्यामाराग्यरोगिणे विभो ॥ ६ ॥ अन्याश्च विविधान् कामान्मन्त्रैः संपूजितो रविः ॥ ददाति गण
शार्दूल अतोयं कामदः स्मृतः ॥ ७ ॥ दद्याद्योमं डकं चात्र गोपतेर्गोत्रभूषणः ॥ गोत्रारिते जसस्तुल्यगोपतेर्गोपुरं व्रजेत् ॥ ८ ॥ इति श्रीभ
विष्ये महापुराणे ब्राह्मिपर्वणि द्वातसहस्रार्धं समाप्तं आदित्यवारकल्पे कामदविधि वर्णनं नाम पंचाशतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
पंचतारं भवेद्यत्र नक्षत्रं त्रिवृध्वज ॥ वारे तु देवदेवस्य सवारः पुत्रदः स्मृतः ॥ १ ॥ उपवासो भवेत्तत्र श्राद्धं कार्यं तथा भवेत् ॥ प्राशनं चापि
पिंडस्य मध्यमस्य प्रकीर्तितम् ॥ २ ॥ सोपवासस्तु यो भक्त्या पूजयेद्दत्र गोपतिम् ॥ धूपमाल्योपहारैस्तु दिव्यगन्धसमन्वितैः ॥ ३ ॥ एवं
पूज्यं विस्वतंतस्यैव पुरतो निशि ॥ भूमौ स्वपिति वै वीरजपञ्चैतं महामते ॥ ४ ॥ प्रतरुत्थाय च स्नानं कृत्वा दत्वा धर्ममुत्तमम् ॥
रक्तचन्दनं मिश्रैः करवीरैर्गणाधिप ॥ प्रपूज्य ग्रहभूते शर्मं शुभं तं त्रिलोचन ॥ वीरं च पूजयित्वा तु ततः श्राद्धं प्रकल्पयेत् ॥ ६ ॥ पंचाभि ब्राह्मणैर्दे
व दिव्यैर्भूमैश्च सुव्रत ॥ मणसं ज्ञौत त्रिदिव्यैर्ब्राह्मणैर्परि कल्पयेत् ॥ ७ ॥ त्रयस्तु ब्राह्मणा भीमाः प्रकल्प्यां धकमुद न ॥ कुर्याद्वेव ततः श्राद्धं पार्व
णं भास्करप्रियम् ॥ ८ ॥ श्राद्धे त्वथ समासे तु दद्यात्पिंडं तु मध्यमम् ॥ पुरतो देवदेवस्य स्थित्वा मन्त्रेण सुव्रत ॥ ९ ॥ स एष पिंडो देवेश योऽभीष्ट
स्तव सर्वदा ॥ अस्नामि पश्यते तुभ्यं येन मे संततिर्भवेत् ॥ १० ॥ प्रसादात्तव देवेश इति मे भाविन मनः ॥ इत्थं संपूजितो ह्यत्र भास्करः पुत्रदो भ

१ चन्दनाधिपम्-इ० पा० । २ चात्र-इ० पा० । ३ दीपं च-इ० पा० । ४ धूपैश्च-इ० पा० । ५ मध-इ० पा० ।

वेत् ॥ ११ ॥ अतोऽयं पुत्रद्वेवारो देवस्य परिकीर्तितः ॥ एवमत्र सदायस्तु भारस्करं पूजयेत् ॥ १२ ॥ उपवासपरः श्राद्धे स पुत्रलभते ध्रुवम् ॥
 धनं धान्यं हिरण्यं च अरोग्यं सुखं दत्तथा ॥ १३ ॥ सूर्यलोकं च संप्राप्य ततो राजा भवेत्तृषु ॥ प्रभयाद्विजसंकाशः कांत्याचां बुजसन्निभः ॥ १४ ॥
 वीर्येण गोपेते तु ल्लयोगांभिर्यैकलशोपमः ॥ इति पुत्रद्विविधवर्णनम् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ दक्षिणेत्यनेयस्यात्सजयः परिकीर्तितः ॥ १५ ॥ अत्रो
 पवासं तं च स्नानं दानं जपस्तथा ॥ भवेच्छतगुणं देवभारस्कराग्रीतये कृतम् ॥ १६ ॥ तस्मान्नक्तं दिकर्तव्यं तस्याच्छतगुणं विभोः ॥ १७ ॥ इति
 श्रीभविष्ये महापुराणे आदित्यवारकल्पे जयवारतिथिवर्णनं नाम षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ जयतो ह्युत्तरे ज्ञेयश्चाने गणनायक ॥
 वारो देवस्य यः स्याद्वै तत्र पूज्यो दिवाकरः ॥ १ ॥ पूजितस्तत्र देवेशः सहस्रगुणितं फलम् ॥ ददाति देवश्चादूलक्षानदानादिकर्मणाम् ॥ २ ॥ दृतेन प
 यसायत्र स्नानमिशुरसेन तु ॥ विलेपनं कुंकुमं तु प्रशस्तं भारस्करे प्रियम् ॥ ३ ॥ धूपक्रियागुणैर्न वै देवं मोदकं स्मृतम् ॥ इत्थं संपूज्य देवेशं कुर्याद्वो
 मंतं तस्मिन्तलैः ॥ ४ ॥ ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चात् मोदकांस्तिलशङ्कुलीः ॥ इत्थं यः पूजयेद्भक्तैर्भोजनैश्चैव गणाधिप ॥ ५ ॥ सहस्रगुणितं तस्य फलं दे
 वो ददाति वै ॥ स्नानदानजपादीनामुपवासस्य वै विभो ॥ ६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मपर्वणि शतसहस्रार्धसंहितायामादित्यवारकल्पे जयंत
 विधिवर्णनं नाम सप्तदशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शुक्लपक्षस्य सप्तम्यां प्राजापत्यक्षैः संयुतः ॥ स ज्ञेयो विजयेनाम सर्वपापभयापहः ॥ १ ॥
 तत्र कोटिगुणं सर्वफलं पुण्यस्य कर्मणः ॥ ददाति भगवान्देवः पूजितश्च दानाधिपः ॥ २ ॥ स्नानं दानं जप होमः पितृदेवादिपूजनम् ॥ नक्तं चाप्यु
 पवासस्तु सर्वमत्र दिवाकरः ॥ ३ ॥ कुर्यात्कोटिगुणं सर्वपूजितो ह्यत्र गोपतिः ॥ तस्मादत्र सदा देवं पूजयेद्भक्तिमान्नरः ॥ ४ ॥ सर्वशंसतद्वापेशं
 सतसैव वाहनम् ॥ सप्तम्यां तु तमाराध्य सप्तप्रकृति संभवम् ॥ ५ ॥ सतलोकाधिपत्यं तु प्राप्नुते सप्त रश्मिभिः ॥ ६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे
 ब्राह्मपर्वणि शतसहस्रार्धसंहितायामादित्यवारकल्पे विजयवारविधिवर्णनं नाम द्वादशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कृष्णपक्ष
 स्य सप्तम्यां माघमासे भवेत्तु यः ॥ सोऽदित्याभिमुखो ज्ञेयः शृणु चास्य विधिपरम् ॥ १ ॥ कृतैकभक्तं कृष्णस्य वारोत्रिपुरसूदन ॥ प्रातः कृत्वा

१ तत्र यां कुरुते पूजाम्-इ० पा० । २ मंत्रवारे-इ० पा० । ३ च विधिना सदा-इ० पा० ।

तत्तत्स्नानपूजयित्वा दिवाकरम् ॥ २ ॥ आदित्याभिमुखस्तिष्ठेद्यवदस्तमनरवेः ॥ जपमानोमहाश्वेतांलाभमाश्रित्य सुव्रत ॥ ३ ॥ चतुर्हस्त
 मृजुंश्छणमव्रणं सुसमं दृढम् ॥ रक्तचंदनवृक्षस्य स्तंभं कृत्वा गणाधिप ॥ ४ ॥ तमाश्रित्य महाभक्त्या देवं दिवाकरम् ॥ पश्यमानो जपञ्छे
 तांतिष्ठेदस्तमनाद्भवेः ॥ ५ ॥ गंधपुष्पोपहारैस्तु पूजयित्वा दिवाकरम् ॥ ब्राह्मणेक्षिणां दत्त्वा तोभुंजीत वाग्यतः ॥ ६ ॥ इत्यमेतंतु यः कुर्या
 दादित्यप्रीतये नरः ॥ भानुमांस्तस्य प्रीतः स्यात्सर्वप्रीतो ददाति हि ॥ ७ ॥ धनं धान्यं तथा पुत्रमारोग्यं भागं वंद्य शः ॥ तस्मात्संपूजयेदन्नगोवाणाधि
 पातिं हर ॥ ८ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे ब्राह्मणैर्वर्षिणश्चतसहस्रार्धं संहितायामादित्यवारकल्पे आदित्याभिमुखविधिर्वर्णनं मनवाशीति तमो
 ऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ रविः संक्रमेण यः स्याद्रवेर्वारोगणाधिप ॥ स ज्ञेयो हृदयो नाम आदित्य हृदयप्रियः ॥ १ ॥ तत्र नक्तं समाश्रित्य देवं
 संपूज्य भक्तिः ॥ गत्वा च स देवो भानोरादित्याभिमुखः स्थितः ॥ २ ॥ जपेदादित्य हृदयं संख्यया दृशतं बुधः ॥ अथ वास्तमनया वद्वास्करं चै
 तये हृदि ॥ ३ ॥ गृहमेत्यतः तोविप्रान्भोजयेच्छक्तिः शिव ॥ भुक्त्वा तु पायसं वीरततोभूमौ स्वपेद्बुधः ॥ ४ ॥ योऽत्र संपूजयेद्भानुं भक्त्या श्रद्धा सम
 न्वितः ॥ सकामां ह्येते सर्वान्भास्कराद्धृदयस्थितान् ॥ ५ ॥ तेजसा यशसा तुल्यः प्रभयैर्षां महात्मनाम् ॥ शक्रगोपां डजानां तु गोपतेर्गोवृषेक्षणां ॥ ६ ॥
 इति श्रीभविष्यमहापुराणे ब्राह्मणैर्वर्षिणश्चतसहस्रार्धं संहितायामादित्यवारकल्पे हृदयवारविधिवर्णनं नाम नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 पूष्णो भवेद्यदाऋक्षं भवेच्च भगदैव तम् ॥ वासरः समहान्योक्तः सर्वरोगभयापहः ॥ १ ॥ योऽत्र पूजयेत भानुं शुभं गंधविलेपनैः ॥ सर्वरोगविनिर्मुक्तो याति
 प्रातिपदा भवम् ॥ २ ॥ अर्कपत्रपुटे कृत्वा पुष्पाण्यर्कस्य सुव्रत ॥ देवस्य पुरतो रात्रौ भक्त्या यः स्थापयेद्बुधः ॥ ३ ॥ पूजयित्वा कर्कपुष्पैस्तु अर्कमर्कप्रि
 यंसदा ॥ प्राशयित्वा कर्कपुं पतुं दत्त्वा विप्राय दक्षिणम् ॥ ४ ॥ भक्त्या च पायसं वीररात्रौ स्वपि तिभूतले ॥ अनेन विधिन्यास्तु पूजयेदन्नवरै
 विम् ॥ ५ ॥ समुक्तः सर्वरोगैस्तु गच्छेद्दिनकरालयम् ॥ तस्मादिपि ब्रजेच्छो कं कुंकारा रवहतिनः ॥ ६ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे
 ब्राह्मणैर्वर्षिणश्चतसहस्रार्धं संहितायां रोगहरविधिवर्णनं नामैकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यस्तु वादित्यत्र

हस्यास्यवारो देवस्य सुव्रत ॥ शस्यः प्रोक्तः प्रियोलोके ख्यातो गोश्रुतिभूषणः ॥ १ ॥ यस्तु पूजयते तस्मिन्पतंगं पतंगप्रियम् ॥ गंधपुष्पोपहारैस्तु मू
 र्धलोकं सगच्छति ॥ २ ॥ सोपवासो गणश्रेष्ठ आदित्यग्रहणे शुचिः ॥ जपमानो महाश्वेताखपोषमथवा शिवम् ॥ ३ ॥ पूजयेज्जगतामीशं तमोना
 ज्ञानमाशुगम् ॥ पूजयित्वा खपोषं तु महाश्वेतां ततो जपेत् ॥ ४ ॥ पूजयित्वा महाश्वेतां रविं देवं समर्चयेत् ॥ महाश्वेतां प्रतिष्ठाप्य गंधपुष्पैः सुपू
 जिताम् ॥ ५ ॥ तस्या एव बहिः कार्यस्थंडिलं सुसमाहितः ॥ शुचौ भूमि विभागे तु वीरं संस्थाप्य यत्नतः ॥ ६ ॥ कुर्याद्भोमं तिलैः स्नातः सर्पिषा च
 विशेषतः ॥ आदित्यग्रहं लेखायां जपञ्छृतां महाभते ॥ ७ ॥ मुक्ते दिनकरे पश्चात् स्नानं कृत्वा समाहितः ॥ पूजयित्वा महाश्वेतां खगोलं च ग्रहा
 धिपम् ॥ ८ ॥ ब्राह्मणान्वाचयित्वा च ततो भुजीत वागयतः ॥ आदित्यग्रहयुक्तेऽस्मिन् वारं त्रिपुरसूदन ॥ ९ ॥ यत्कर्म क्रियते तु पुण्यं तत्सर्वं शुभं दं
 भवेत् ॥ स्नानदानजपादीनां कर्मणां गोविषध्वज ॥ १० ॥ अनंतं हि फलं तेषां भवत्यस्मिन्प्रसंशयः ॥ कृतानां तु गणश्रेष्ठ भास्करस्य च वा
 यथा ॥ ११ ॥ तस्माद्विजगणैः कार्यपुण्यकर्मविचक्षणैः ॥ एकभक्तं च नक्तं च उपवासं गणाधिप ॥ १२ ॥ ये वादित्यादिने कुयुं स्तेयांति परमं
 पदम् ॥ धर्म्यपुण्यं शस्यं च पुत्रायै कामदं तथा ॥ १३ ॥ तस्मिन् दानमपूपस्य गोदानेन समं भवेत् ॥ द्वादशैते महाबाहो विरभानो मे
 दात्मनः ॥ १४ ॥ तुष्टिदाः कथितास्तुभ्यं सर्वपापभयापहम् ॥ पठतां शृण्वतां तां त कुर्वतां च विशेषतः ॥ १५ ॥ कृत्वैकमेवा विधिवद्वाष्टुषभ
 वाहनं ॥ वृषादि त्रितयं प्राप्य चात्रिजाम चलां तथा ॥ १६ ॥ ततो याति परलोकं वृषकेतोर्महात्मनः ॥ तिजसां बुजसंकाशः प्रभयांडजसंनिभः ॥ १७ ॥
 पविहेति समो वर्यैकां त्याचंद्रसमप्रभः ॥ १८ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराण ब्रह्मे पर्वणि आदित्यवारकल्पे महाश्वेतावारविधिवर्णनं नाम द्विंशतिमो
 ध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ येषां धर्मक्रियाः सर्वाः सदैवोद्दिश्य भास्करम् ॥ न कुले जायते तेषां दारिद्र्यव्याधितोऽपि वा ॥ १ ॥ देवाय तनूमेस्तु गो
 मयेनोपलेपनम् ॥ यः करोति नरो भक्त्या सद्यः पापात्प्रमुच्यते ॥ २ ॥ इवेतया रक्तया वा पिपीतमृत्तिकाया पिवा ॥ उपलेपनकर्तव्यं चित्तं तं लभते फलम्
 ॥ ३ ॥ चित्रभानुं विरच्यैव कुसुमैर्यः सुगंधिभिः ॥ पूजयेत्सोपवासस्तु सकामानीप्सिताच्छेभेत् ॥ ४ ॥ घृतेन दीपं कंज्वाल्या तिलतैलेन वारवेः ॥

१ ततोऽर्हयेत्-इ० पा० । २ पुरः कुर्याद्वा विचार्यम्-इ० पा० । ३ रविं देवं समर्चयेत्-इ० पा० । ४ विचित्रैर्यैः-इ० पा० ।

प्रयाति सूर्यलोकं सदीपकोटिशतैर्वृतः ॥ ५ ॥ दीपतैलप्रदानेन नयाति नरकं नरः ॥ दीपतैलतिलैश्चैव महापातकनाशनम् ॥ ६ ॥ दीपं ददा-
 तियो नित्यं भोक्तराय तनेषु च ॥ चतुष्पथेषु तथैषु रूपाजस्वविहायते ॥ ७ ॥ यस्तु कारयते दीपं रेव भोक्ति समन्वितः ॥ सकामानिप्सितान् प्रा-
 प्य वृंदारकपुरं व्रजेत् ॥ ८ ॥ यः समालभते सूर्यचंदनागुरुकुंभैः ॥ कपूर्णे विमिश्रितश्च तथा कारुणिकान्वितैः ॥ ९ ॥ शुभं कालं कोटिशतं विदु-
 त्य च भवलये ॥ पुनः संजायते भूमौ राजराजो न संशयः ॥ १० ॥ सर्वकामसमृद्धात्मा सर्वलोकनमस्कृतः ॥ चंदनादकामिश्रैश्च दत्तार्घ्यकु-
 सुमैरवेः ॥ ११ ॥ स पुत्रपौत्रपत्नीकः स्वर्गलोकमहीयते ॥ सुगंधोदकमिश्रैस्तु दत्तार्घ्यकुसुमैरवेः ॥ १२ ॥ देवलैकोचिरास्थित्व राजा भव-
 ति भूतले ॥ सहिरण्येन चार्च्यो नरकोदकयुतेन वा ॥ १३ ॥ कोटीशतं तु वर्षाणां स्वर्गलोकमहीयते ॥ पद्मैरभ्यर्चनं कृत्वा रेः स्वर्गगतो नरः ॥ १४ ॥
 पद्मं वसति वर्षाणां स्त्रीपद्मशतं संवृतः ॥ गुग्गुलुं सधृतं दत्त्वा रे भोक्ति समन्वितः ॥ १५ ॥ तत्क्षणात् सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥ पक्षंतु गुग्गु-
 लुं दत्त्वा मुच्यते ब्रह्महत्याया ॥ १६ ॥ संवत्सरेण लभते अश्वमेधफलं शिव ॥ धूपेन लभते स्वर्गतुरूपेण सुगंधिना ॥ १७ ॥ कर्पूरागुरुधूपेन राज-
 सूर्यफलं लभेत् ॥ पूर्वज्ञेमानवो भक्त्या श्रद्धया योऽर्चयेद्भविम् ॥ १८ ॥ स तत्फलमवाप्नोति यद्वत्ते कपिलाशते ॥ मध्याह्नयेऽर्चयेत्सूर्यप्रयत्ना-
 त्मा जितेन्द्रियः ॥ १९ ॥ लभते भूमिदानस्य गोशतस्य च तत्फलम् ॥ पश्चिमायां तु संध्यायां योऽर्चयेद्भारकरं नरः ॥ २० ॥ शुचिः शुद्धांबरोष्णी-
 षो गोसहस्रफलं लभेत् ॥ अर्धरात्रौ यो हेलिभक्त्या संपूजयेन्नरः ॥ २१ ॥ जातिस्मरत्त्वमाप्नोति कुलजातवृषान्वितः ॥ प्रदोषरात्रिं विलायां यः पूजयति
 भास्करम् ॥ २२ ॥ स गत्वा सहस्रवीरकोटिं तस्यैर्मनसंक्षयम् ॥ दंडनायकवेलायां प्रभातसमये पुनः ॥ २३ ॥ पूजयित्वा रे विभक्त्या व्रजेदनिमिषाल-
 यम् ॥ एवं वेलासु सर्वासु अवेषलसु च मानवः ॥ २४ ॥ भक्त्या पूजयते योऽर्कमर्कपुष्पैः समाहितः ॥ तेजसादित्यं संशोढ्य कर्णलोकमहीयते ॥ २५ ॥
 अयने तूतरे सूर्यमथ वादक्षिणायने ॥ पूजयेद्यस्तु वै भक्त्या सगच्छेत्कंजजालयम् ॥ २६ ॥ तत्र स्थः पूज्यते ते केशैः सर्वैः सुमनसैस्तथा ॥ गोपतिः पूज्यते

१ दिनाच्येव-इ० पा० । २ देवतायतनेषु-इ० पा० । ३ धारयते-इ० पा० । ४ उषिवा च-इ० पा० । ५ मम लोकै-इ० पा० । ६ भक्त्या समाहितः-
 इ० पा० । ७ सामरसंक्षयम्-इ० पा० । ८ देवैः-इ० पा० ।

यद्गद्गोपातिप्रमुखैःसुरैः॥२७॥विषुवेषूपरागेषुषडशीतिमुखेषुच ॥ पूजयित्वा रविं भक्त्या नानात्मानशोचतेनरः ॥ २८ ॥ विबुध्यवास्वयंवापियो
 नमस्कुरुतेरविम् ॥ संतुष्टोभारुकरस्तस्त्यगतिमिष्टांप्रयच्छति ॥ २९ ॥ कृशरापायासपूपललोन्मिश्रमोदकैः ॥ बलिकृत्वतुसूर्याय
 सर्वकाममवानुते ॥ ३० ॥ मोदकानांप्रदानेनपायसस्यचसुव्रत ॥ मधुमांसरसैश्चापिप्रोषयेत्तदीवभास्करः ॥ ३१ ॥ घृतेनतर्पणंकृ
 त्वासदास्निग्धोभवेन्नरः ॥ तर्पयित्वा तु मांसेन सद्यः पापात्प्रमुच्यते ॥ ३२ ॥ घृतेन स्रपनं कृत्वा एकाहमुदयेखे ॥ गवांशतसहस्रस्य दत्तस्य फ
 लमश्नुते ॥ ३३ ॥ गवांक्षीरेण संतप्य पुण्डरीकफलं लभेत् ॥ रसेन स्नापयेद्देवमश्वमेधफलं लभेत् ॥ ३४ ॥ सूर्याय तर्पणं धेनुगामे कायः
 प्रयच्छति ॥ कञ्जामचलां प्राप्य पुनर्लैखपुत्रं व्रजेत् ॥ ३५ ॥ गोशरीरेतुरोमाणि यावन्ति त्रिपुरान्तक ॥ सतावद्वर्षकोटीस्तुल्यखलो
 के महीयते ॥ ३६ ॥ गोशतं भानेन वेदत्वारजसूयफलं लभेत् ॥ अश्वमेधफलं तस्य यः सहस्रं प्रयच्छति ॥ ३७ ॥ गुग्गुले देवदारुं च दहोन्नयं
 घृतस्रवम् ॥ आज्यधूमोहिं देवानां प्रकृत्यैव प्रियः सदा ॥ ३८ ॥ भेर्यादीनि च वाद्यानि शंखवैष्वादिकानि च ॥ येष्यच्छंतिं सूर्याय याति ते ह
 समंदिरम् ॥ ३९ ॥ वज्रमाहरते यस्तुरवे भक्तिः समन्वितः ॥ तीर्थोदकमथैवान्यं स याति विबुधालयम् ॥ ४० ॥ विमानैः स्त्रीशतार्कीणैः
 क्रीडयित्वा चिरं नरः ॥ मानुषत्वमनुप्राप्य राजा भवति धार्मिकः ॥ ४१ ॥ छत्रं ध्वजं वितानं च पताकाश्चामराणि च ॥ हेमदंडानि वै दद्याद्भयै
 भक्तिमान्नरः ॥ ४२ ॥ विमानेन सदिव्येन किंकिणीजालमालिना ॥ सूर्यलोकमतोगत्वा भवत्यप्सरसांपतिः ॥ ४३ ॥ तत्रोष्यसुचि
 रं कालं स्वर्गात्प्रत्यागतः पुनः ॥ मानुष्ये जायेत राजा सर्वराजनमस्कृतः ॥ ४४ ॥ दत्त्वा वासांसि सूर्याय अलंकारं स्तथैव च ॥ क्रीडते
 जनलोकस्थो यावदाभूतं संपुवम् ॥ ४५ ॥ गतिवादि त्रुत्तयैश्च कुर्याज्जागरणं खे ॥ गंधर्वाप्सरसां मध्ये क्रीडते सुचिरं नरः ॥ ४६ ॥ गंधैः पु
 ष्पैस्तथापत्रैः स्तोत्रैर्वीविधैस्तथा ॥ येस्तु वंति रविं भक्त्या ते याति पतगालयम् ॥ ४७ ॥ उषःस्तु वंति ये सूर्यमुपगारयंति ते सदा ॥ पा

१ विबुधमध्यगतं देवम्-इ०पा० । २ प्रयत्नेन-इ०पा० । ३ मधुमांसातिवर्षेण-इ०पा० । ४ स्रपनं कृत्वा-इ०पा० । ५ तर्पणीम्-इ०पा० । ६ आज्यधूपः-इ०पा० ।

ठकाश्चरणाश्चैवसर्वेस्वर्गगामिनः ॥ ४८ ॥ अइवयुक्तंयुगैर्युक्तंयोददातिरवेरथम् ॥ कांचनवापिरौप्यंवासाणिरत्नान्वितंशुभम् ॥ ४९ ॥
 सयानेनार्कवर्णेनकिंकणिजालमालिना ॥ स्वर्गलोकमितोगत्वाक्रोडतेऽप्सरसासह ॥ ५० ॥ यस्तुदारुमयंकुर्याद्वेरेथमनुत्तमम् ॥
 सयात्यर्कसर्वणेनविमानेनार्कमंडलम् ॥ ५१ ॥ यात्रांकुर्वतीयेभानोर्नरान्संवत्सरादपि ॥ षण्मासान्वागणश्रेष्ठतेषांपुण्यफलंशृणु ॥ ५२ ॥ ष
 ण्मासाद्वागणश्रेष्ठतेषां कर्मफलंशृणु ॥ ध्यानिनोयोगिनश्चैवप्राप्नुवंतहियांगतिम् ॥ ५३ ॥ तांगतिंप्रतिपद्यतेसूर्यवर्मावगाहिनः ॥ रथंवहंतियेभानो
 र्नराभक्तिरसमन्विताः ॥ ५४ ॥ अरेगाश्चदरिद्राश्चजातौजातौभवंति ते ॥ कर्तोरैरथयात्राययेनराभास्करस्यतु ॥ ५५ ॥ यात्राभंगं
 तुयोमोहात्क्रोधाद्भ्रुकुरुतेनरः ॥ मंदेहास्तेनराज्ञेयाराक्षसाःपापकारिणः ॥ ५६ ॥ धनंधान्यंहिरण्यंवावासांसिविविधानिच ॥ येप्रयच्छं
 तिसूर्यार्थयेयांतिपरमांगतिम् ॥ ५७ ॥ गावोवाथमहिष्योवागजानश्वाश्चशोभनान् ॥ यःप्रयच्छतिमूर्यार्थयेतस्यपुण्यफलंशृणु ॥ ५८ ॥
 अक्षयंसर्वकामियमइवमेधफलंलभेत् ॥ सहस्रगुणितंतच्चदानमस्योपतिष्ठति ॥ ५९ ॥ महौददातियोऽर्कयकृष्टाफलवर्तीशुभम् ॥
 सतारयतिर्वंश्यान्दशपूर्वान्दशपरान् ॥ ६० ॥ विमानेनचदिव्येनगोपुरंगोपतेव्रजेत् ॥ क्रीडत्यप्सरसांमध्येकरविकारिणीष्विव ॥ ६१ ॥ ग्रामं
 ददातियोभक्त्यासूर्यार्थमतिमान्नरः ॥ विमानेनार्कवर्णेनसयातिपरमांगतिम् ॥ ६२ ॥ आरामान्येप्रयच्छंतिपत्रपुष्पफलोपगान् ॥
 भानवेभक्तियुक्तास्तुतेयांतिपरमांगतिम् ॥ ६३ ॥ मानसंवाचिकंवापिकर्मजयच्चदुष्कृतम् ॥ सर्वसूर्यप्रसादेनअशेषंचप्रणश्य
 ति ॥ ६४ ॥ आर्तोवाव्याधितोवापिदरिद्रोदुःखितोऽपिवा ॥ आदित्यंशरणंगत्वानात्मानंशोचतेनरः ॥ ६५ ॥ एकाहेनापियद्वा
 नोःपूजायाःप्राप्यतेफलम् ॥ तद्वैकृतुशतैरिष्टैःप्राप्यतेफलमुत्तमम् ॥ ६६ ॥ कृत्वाप्रेक्षणंकभानोर्दिव्यमायतेनंशुभम् ॥ अक्षयंसर्व
 कामीयंराजसूयफलंलभेत् ॥ ६७ ॥ वेद्याकंदंवकंयस्तुदद्यात्सूर्यार्थमभक्तिः ॥ सगच्छेत्परमंस्थानंयत्रतिष्ठतिभानुमान् ॥ ६८ ॥
 पुस्तकंभानवेदद्याद्भारतस्यगणाधिप ॥ सर्वपापविमुक्तात्माविष्णुलोकंमहीयते ॥ ६९ ॥ रामायणस्यदत्वातुपुस्तकंत्रिपुरांतक ॥ बाज

पेयफलप्राप्यगोपतेः पुरमाब्रजेत् ॥ ७० ॥ भविष्यसां बसं ज्ञं वा दत्त्वा सूर्याय पुस्तकम् ॥ राजसूयाश्वमेधाभ्यां फलं प्राप्नोति मानवः ॥ ७१ ॥
 सर्वान्कामानवाप्नोति याति सूर्यसंलोकताम् ॥ सूर्यलोके चिरं स्थित्वा ब्रह्मलोकं ब्रजेत्पुनः ॥ ७२ ॥ स्थित्वा कल्पशतं तत्र राजा भवति भूतले ॥
 भानोरायतने यस्तु प्रपां कुयां द्रुणाधिप ॥ ७३ ॥ स याति परमं स्थानं दिव्यं सौमनसं नरः ॥ शीतकाले धनं दद्यान्नराणां शतान् शनम् ॥ ७४ ॥ भानो
 रायतने देवश्च श्वमेधफलं लेभेत् ॥ इति हासपुराभ्यां पुण्यपुस्तकवाचनम् ॥ ७५ ॥ अश्वमेधसहस्रं योनित्यं कर्तुं प्रवर्तते ॥ न तत्फलमवाप्नो
 तियदाप्नोत्यस्य कर्मणः ॥ ७६ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कार्यं पुस्तकवाचनम् ॥ इति हासपुराभ्यां भानोरायतने शुभम् ॥ ७७ ॥ नान्यत्पुष्टिकं भानो
 रस्तथा तुष्टिकं परम् ॥ पुण्याख्यानकथास्तु यथाकरणमुत्तमम् ॥ ७८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे भानुमाहिमवर्णने ना
 म त्रिनवविंशतितमोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अत्राख्यानमुज्ञं तीह संवा दं गणपुंगव ॥ पितामहकुमारभ्यां पुण्यपापहरं शिवम् ॥ १ ॥
 स्रष्टारं सर्वलोकानां सुखासीनिं पितामहम् ॥ प्रणम्य शिरसा देवं श्रद्धाभक्तिसमन्वितः ॥ २ ॥ कुमारो देवशार्दूल इदं वचनमब्रवीत् ॥ गतोऽहमद्य भ
 गवन्द्भृदुर्देवं दिवाकरम् ॥ ३ ॥ कृत्वा प्रदक्षिणं देवः समयापूजितो रविः ॥ प्रणम्य शिरसा भक्त्या परया श्रद्धया विभो ॥ ४ ॥ अनुज्ञातस्ततस्ते
 न सुखासीनो बहोऽस्थितः ॥ आसीनेन मया तत्र दृष्टमाश्वमेधमद्भुतम् ॥ ५ ॥ काञ्चनेन विमानेन किंकिणीजालमालिना ॥ मणिमुक्ताविचित्रैर्वह्नी
 वरवोदिना ॥ ६ ॥ आगतं पुरुषं तत्र दृष्ट्वा देवो दिवाकरः ॥ स संभ्रमं संसृत्वा य आसनादेव सत्तम ॥ ७ ॥ गृहीत्वा दक्षिणे पाणौ पुरतः प्राप्य तं नरम् ॥
 शिरस्याग्राय देवेश पूजयामास रविः ॥ ८ ॥ उपविष्टुतं भानुरिदं वचनमब्रवीत् ॥ सुस्वागतं भद्रमुत्सुकृता प्रीतास्त्वया वयम् ॥ ९ ॥ स
 मीपेममतिष्ठत्वा वदाभूतं संलब्धम् ॥ पुनर्यास्यसितस्तथानयन्न ब्रह्मास्वयं स्थितः ॥ १० ॥ एतस्मिन्नंतरे चान्यो विमानवरमास्थितः ॥ आ
 गतः पुरुषो देवो यत्र तिष्ठति भास्करः ॥ ११ ॥ स चाप्येवं नरो देवपूजितो भानुना तदा ॥ सामपूर्वतश्चोक्तस्तु प्रश्रया वनतः स्थितः ॥ १२ ॥
 तत्र मे कौतुकं जातं दृष्ट्वा पूजां कृतांतयोः ॥ भानुना देवशार्दूलपृष्टो भानुमया ततः ॥ १३ ॥ किमनेन कृतं देवयोऽयं पूर्वमिहागतः ॥ नरस्तव

१ विभावसुः-इ० पा० । २ गृहीत्वा दक्षिणे पादे पुरतः स्थाप्य तं नरम्-इ० पा० ।

सकाशं वैयस्यतुष्टो भवान्मृशम् ॥ १४ ॥ यदस्य भवता पूजाकृता हि स्वयमेव तु ॥ अत्र मे कौतुकं जातं विस्मयश्च विशेषतः ॥ १५ ॥ तथैवास्म्यकृता पूजा
 द्वितीयस्य नरस्य च ॥ सर्वथा पुण्यकर्मणा विमौनरवरोत्तमौ ॥ १६ ॥ ब्रह्मविष्णुशिवाद्यैस्तु पूज्यते भगवान्सदा ॥ यस्त्वमाभ्यां परंपूजां कृतवा
 न्देव सत्तम ॥ १७ ॥ कथ्यतां मम देवेश किमेतौ कर्मचक्रतुः ॥ यस्येदं परं पुण्यं फलं दिव्यमवापतुः ॥ १८ ॥ श्रुत्वा तद्वचनं देव इदं वचनमब्र
 वीत् ॥ सूर्य उवाच ॥ साधु पृष्टोऽस्मि भवता कर्मणो निर्णयं परम् ॥ १९ ॥ यदनेन कृतं कर्म नरेण मुनि सत्तम ॥ योऽसौ मूर्धमिहायातस्तच्छृणु
 ष्वमहमते ॥ २० ॥ येयं मंदांशं भूतैः पाथिवैः पालिता सदा ॥ अयोध्या नाम नगरी प्रख्याता पृथिवी तले ॥ २१ ॥ तत्रासौ वैश्यजती योधन सा
 लइति स्मृतः ॥ तस्यापुण्यं द्विजश्रेष्ठा देव्या मायतनं व्यधात् ॥ २२ ॥ तस्मिन्नायतने दिव्ये ह्यस्त्राया रथं तथा श्रितः ॥ ब्रह्मणानां विशिष्टानां पूजये
 त्वा कदंबकम् ॥ २३ ॥ इतिहासपुराणाभ्यां वाचकं च विशेषतः ॥ पूजयित्वा द्विजश्रेष्ठमुनिश्रेष्ठं महासुनिम् ॥ २४ ॥ पुस्तकं चापि संपूज्य गंध
 पुष्पौ पहारतः ॥ तस्य विप्रकदंबस्य व्यासस्य च यथाग्रतः ॥ २५ ॥ प्रकल्योत्तो द्विजोऽनेन पाठको वाचकोत्तमः ॥ एष तिष्ठति देवेशः सहस्रकि
 रणोरविः ॥ २६ ॥ चातुर्वर्ण्यमिदं वापि श्रोतुं कामं कदंबकम् ॥ तिष्ठ चेह द्विजश्रेष्ठकुरुपुस्तकवाचनम् ॥ २७ ॥ येनेमेवरदो भौतुः स तजन्मा
 निवै भवेत् ॥ यावत्संस्तरं विप्रप्रहृष्टवृत्तिमुत्तमम् ॥ २८ ॥ स्वर्णनिष्कशतं विप्रततो दास्येतथा परम् ॥ पूर्णैर्वै द्विजश्रेष्ठ श्रेयोऽर्थमह
 मात्मनः ॥ २९ ॥ एवं प्रवर्तेतस्मिन् पुण्ये पुस्तकवाचनम् ॥ षण्मासागतमात्रे तु काले मुनिवरोत्तम ॥ ३० ॥ तथैवान्तरतश्चायं कालधर्ममुपे
 यिष्यान् ॥ मया चास्य विमानं तु प्रेषितं कुर्वतो व्रतम् ॥ ३१ ॥ इत्येषा कर्मणस्तुष्टिः पुण्याख्यानकं संज्ञिता ॥ गंधपुष्पौ पहारैस्तु न तथा जायेते
 मम ॥ ३२ ॥ प्रीतिर्द्विजवरश्रेष्ठपुराणश्रवणे यथा ॥ गोसुवर्णहिरण्यानां वस्त्राणां चापि कृत्स्नज्ञः ॥ ३३ ॥ ग्रामाणां नगराणां च दानं प्रीतिकरं मम ॥
 न तथा स्याद्विजश्रेष्ठ यथा प्रीतिकरं मुने ॥ ३४ ॥ इतिहासपुराणाभ्यां श्रवणं मुनि सत्तम ॥ आर्द्रकुर्वते ये मद्भक्ष्यभोज्यैरनेकज्ञः ॥ ३५ ॥
 न कुर्वन्ति तथा प्रीतिर्यथा पुस्तकवाचनम् ॥ कर्णश्राद्धे तथा प्रीतिर्मम स्याद्विजसत्तम ॥ ३६ ॥ न तथा जायेते प्रीतिर्भोज्यश्राद्धे तथैव च ॥

१ मम-इ० पा० । २ वाचकः-इ० पा० । ३ देवः-इ० पा० । ४ मुनिश्रेष्ठ-इ० पा० ।

अथर्किंवहुनोक्तेनान्यत्प्रातिकरंमम् ॥ ३७ ॥ पुण्याख्यानमृतेविप्रशुद्धमेतत्प्रकीर्तितम् ॥ यश्चायमपरोविप्रहृहायातो नरोत्तमः ॥ ३८ ॥
 अयमासीद्विजश्रेष्ठस्तस्मिन्नेवपुरोत्तमे ॥ एकदातुगतश्चायं धर्मश्रवणमुत्तमम् ॥ ३९ ॥ श्रोतुंभक्त्याद्विजश्रेष्ठश्रद्धयापरयावृतः ॥ श्रुत्वातत्र
 तोभक्त्यापुण्याख्यानमनुत्तमम् ॥ ४० ॥ कृत्वाप्रदक्षिणं तस्य वाचकस्य महात्मनः ॥ एषविप्रोद्विजश्रेष्ठदत्तवान्स्वर्णमाषकम् ॥ ४१ ॥
 दत्त्वातुदक्षिणं तस्मै वाचकायामितौजसे ॥ आनंदमगमद्विप्रः प्राप्तवान्कांचनंस्तथा ॥ ४२ ॥ एताद्विसफलंचास्यनचान्यत्कृतवानथम् ॥
 यदनेनकृतापूजादाचकस्यमहात्मनः ॥ ४३ ॥ फलं हि कर्मणा तस्य गन्मयापूजितस्त्वयम् ॥ वाचकं पूजयेद्यस्तु श्रद्धाभक्तिसमन्वितः ॥
 ॥ ४४ ॥ तेनाहंपूजितः स्याद्वैकोविष्णुः शंकरस्तथा ॥ वाचकं भोजयेद्यस्तु भक्त्या भोज्यैरनुत्तमैः ॥ ४५ ॥ तेनाहंपूजितः स्याद्वैदशवर्षा
 णिपंचच ॥ नयमोनयमीचापिनमंदोनमनुस्तथा ॥ ४६ ॥ तपतीनतथा निविष्टो यथेष्टो वाचकोमम ॥ वाचकं सत्कृते देवभोजिते सु
 निसत्तम ॥ ४७ ॥ तृप्तिर्भवति मे विप्रसंवत्सरशतद्वयम् ॥ न केवलं मम प्रीतिर्वाचके भोजिते भवेत् ॥ ४८ ॥ कृत्स्नशो देवतानां च
 इंद्रादीनां तथा भवेत् ॥ ब्रह्मविष्णुशिवादीनां स चेष्टो वाचकोमम ॥ ४९ ॥ प्रीतिस्मिन्देवताः स्रुः सर्वाः प्रीतिनसंशयः ॥ इत्येतत्कथितं सर्वमा
 भ्यां कर्ममहासुने ॥ ५० ॥ नचान्यच्चक्रतुः कर्म किमन्यच्छ्रेतुमिच्छसि ॥ एतद्ब्रह्महमाश्चर्यं तवाभ्याशमिहागतः ॥ ५१ ॥ किमत्रत
 थ्यं देवेश कथ्यतां कौतुकंमम ॥ ब्रह्मोवाच ॥ श्रुत्वा कुमारवचनं सर्वलोकापितामहः ॥ ५२ ॥ हंत भोः साधुपुण्योऽसि नास्ति तुल्यस्त्व
 यापरः ॥ यद्ब्रह्मैश्वर्यं तौ हि सुपुण्यौ पुण्यकारिणौ ॥ ५३ ॥ यदुक्तं भानुना वत्स तत्तथा नान्यथा भवेत् ॥ यदासीन्मे सुखं पुत्रयमं
 लोकपूजितम् ॥ ५४ ॥ तस्मादेतानि सर्वाणि निर्गतानि समंततः ॥ इतिहासपुराणानिलोकानां हितकाम्यया ॥ ५५ ॥ यथैतानि ममैष्टा
 नि पुराणानि महासुने ॥ न तथा वै चतुर्वेदीनां चांगा नि महासुने ॥ ५६ ॥ शृण्वन्त्येतां नि ये भक्त्या नित्यं श्रद्धासमन्विताः ॥ दत्त्वा तु वाचके
 वृत्तिं ते गच्छति परंपदम् ॥ ५७ ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां रूपष्टीकरणमुत्तमम् ॥ इतिहासपुराणानि मया सुष्टानि सुव्रत ॥ ५८ ॥ यत्ते च

तुरोवेदगूढार्थः सततं स्मृताः ॥ अतस्त्वेतानि सृष्टानि बोधार्थेषां महामुने ॥ ५९ ॥ यस्तु कारयते नित्यं धर्मश्रवणमुत्तमम् ॥ आदित्याद्वा
 स्करं प्राप्य याति तत्परमं पदम् ॥ ६० ॥ दत्त्वा तु दक्षिणां तत्र आदित्यस्य पुत्रं ब्रजेत् ॥ किमाश्चर्यं द्विजश्चेष्टुदानपात्रं हिततरम् ॥ ६१ ॥ यथा
 देववरो लेखस्तथा हेति परंपरिः ॥ ब्राह्मणानां तथा श्रेष्ठो वाचक्रो नात्र संशयः ॥ ६२ ॥ हेतिर्यथा ते ज्ञातुं सरसां कलशो यथा ॥ तथा सर्वद्वि
 जेभ्यस्तु वाचकः श्रवरः स्मृतः ॥ ६३ ॥ वाचकं पूजयेद्यस्तु नरो भक्तिपुरःसरः ॥ पूजितं सकलं तेन जगत्स्यान्नात्र संशयः ॥ ६४ ॥ सत्यमु
 क्तं न संदेहो भातुनामकुलोद्ग्रहः ॥ वाचकेन समपात्रं न जातव्यं द्रवैकचित् ॥ ६५ ॥ तच्छ्रुत्वा ब्रह्मणो वाक्यं कुमारो वाक्यमब्र
 वीत् ॥ ६६ ॥ अहो हि धन्यता तस्य पुण्यश्रवणकारिणः ॥ दानं च दत्तोऽत्यर्थं पुण्यता वाचकायै ॥ ६७ ॥ ब्रह्मो वाच ॥ इत्थं दिंडिमदा
 यस्तु देवदेवस्य मंदिरं ॥ यः कुर्याद्भर्मश्रवणं स याति परमां गतिम् ॥ ६८ ॥ इति श्री भाविष्ये महापुराणे ब्राह्मणपर्वणि सप्तमोऽध्यायः ॥
 हात्म्यवर्णनं नाम चतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ७४ ॥ ब्रह्मो वाच ॥ त्रिभिः प्रदक्षिणां कृत्वा यो न मरुत्पुरं रविम् ॥ भूमौ गते न शिरसा
 स याति परमां गतिम् ॥ १ ॥ सोपानत्को देवगृहमारुह्य स्तुमानवः ॥ स याति नरकं चोरेतामिस्त्रिंशानामतः ॥ २ ॥ श्लेष्ममूत्रपुरीषा
 णि स मुत्सृजति यस्तु वै ॥ देवस्यायतने भानोः स गच्छेन्नरकं क्रमात् ॥ ३ ॥ घृतं मधु पयस्तोयं तथैश्वरसमुत्तमम् ॥ स्नपनार्थं तु देवस्य ये ददतीह मा
 नवाः ॥ ४ ॥ सर्वकामानवाप्ये हेतयातिहेलिमंडलम् ॥ स्नाप्यमानं रविं भक्त्या यो पश्यति वृषध्वजम् ॥ ५ ॥ तेष्वभेधं फलं प्राप्य ल
 यं याति वृषध्वजे ॥ स्नपनं ये च कुर्वन्ति भानोर्भक्तिसमन्विताः ॥ ६ ॥ लभंते तत्फलं भीमं राजसूयांश्च भेधयोः ॥ यथानलं वये
 त्काश्चित् स्नपनं भास्करस्य तु ॥ ७ ॥ तथा कार्यं प्रयत्नेन लंघितं ह्यसुखावहम् ॥ तामिस्त्रिंशं कंयाति लंघयेच्च स रौरवान् ॥ ८ ॥
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कार्यं क्षपणमादितः ॥ घृतेन स्नापयेद्देवं कंजमाप्नोति मानवः ॥ ९ ॥ मधुना प्रियमायाति तोयनापि घृतौ कसम् ॥ इक्षुरसेन सं
 स्नाप्य पयसा कंजजध्वजम् ॥ १० ॥ एवमेभिः स्नापयेद्भूरविमीहितमाप्नुयात् ॥ ११ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे सप्तमोऽध्यायः आदित्यालया महा
 त्म्यवर्णनं नाम पंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ ७५ ॥ दिंडि र्वाच ॥ यश्चैतः सप्तसप्तम्यो भवता कथिता मम ॥ तासां यथा प्रथमा देवकथि

तासासिस्तरा ॥ १ ॥ यास्त्वन्यादेवशादूलताःसर्वाःकथयस्वमे ॥ येनोपोष्यतस्तास्तुव्रजेहंहलिसद्भवै ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 शुक्लपक्षस्यसप्तम्यांनक्षत्रंपंचतारकम् ॥ यदास्यात्सतदाज्ञेयाजयानामेतिसप्तमी ॥ ३ ॥ तस्यांदत्तहुतंजतंतर्पणंदेवपूजनम् ॥ सर्वशत
 गुणंप्रोक्तंपूजाचापिदिवाकरे ॥ ४ ॥ भास्करस्यप्रियाब्जेषासप्तमीपापनाशिनी ॥ धन्यायशस्यापुन्याचक्रामद्रांकंजवहा ॥ ५ ॥ विधि
 नानेनकर्तव्यातिथिर्यामविद्यते ॥ तंशृणुष्वविधिमतोयेनकृत्वार्थमश्नुते ॥ ६ ॥ हंसहंससमारूढेशुक्लेयंसप्तमीपुरा ॥ समुपोष्यचक्रतंव्या
 विधिनोनेनशंकरा ॥ ७ ॥ पारणातृतीयाहस्यात्कथितंगोषुषावहम् ॥ प्रथमंचतुरोमासान्पारणंक्रथितंबुधैः ॥ ८ ॥ कथितान्यत्रपुष्पाणिकरवीरस्यसु
 व्रत ॥ चंदनंचतथारक्तधूपार्थगुगुलंपरम् ॥ ९ ॥ कांसारंतुसुपक्वंचनैवेद्यंभास्करायवै ॥ अनेनविधिनापूज्यमार्तंडंविबुधाधिपम् ॥ १० ॥ पूजये
 द्ब्राह्मणान्भीमभक्ष्यभोज्यैर्यथाविधि ॥ कांसारंभोजयेद्दिप्रान्पारणेऽस्मिन्विचक्षणः ॥ ११ ॥ स्वयमेवतथाश्रीयात्प्रयतोमौनमाश्रितः ॥ पंचम्यामेक
 भक्तंतुषष्ठ्यांनक्तंप्रवर्तते ॥ १२ ॥ कृत्वोपवासंसप्तम्यामष्टम्यांपारणंभवेत् ॥ षष्ठ्यासमेताकर्तव्यानाष्टम्येयंकदाचन ॥ १३ ॥ यस्योपवासनायेवष
 ष्ठ्यानाहुरुपोषितम् ॥ यथैकादश्यांकुर्वतिउपवासमनीषिणः ॥ १४ ॥ उपवासनायद्वादश्यांयथेयंपरिकीर्तिता ॥ सिद्धार्थकैःस्नानमंत्रःप्रा
 शनंगोमयस्यतु ॥ १५ ॥ भानुर्मप्रीयतामत्रदंतकाष्ठतथार्कजम् ॥ इत्येषकथितस्ततःप्रथमेपारणेविधिः ॥ १६ ॥ द्वितीयंश्रूयतांभीमपारणं
 गदतोमम ॥ मालतीकुसुमानिहश्रीखण्डंचंदनंतथा ॥ १७ ॥ नैवेद्यंपायसंभानोर्ध्वंविजयमादिशेत् ॥ ब्राह्मणान्भोजयेद्वापितथाश्रीयात्स्वयंवि
 भोः ॥ १८ ॥ रविर्मप्रीयतामत्रनामदेवस्यकीर्तयेत् ॥ प्राशयेत्पंचगव्यंतुखादिरंदंतधावने ॥ १९ ॥ द्वितीयेपारणेविरविधिरुक्तोमयाधुना ॥
 तृतीयेपारणेवापिकथ्यमानंनैवेद्यम ॥ २० ॥ अगस्तिंकुसुमैरत्रभास्करंपूजयेद्बुधः ॥ समालंभनमत्रोक्तंश्रीखंडंकुसुमंतथा ॥ २१ ॥ सि
 ङ्ककधूपमुद्दिष्टंभानोःप्रीतिकरंपरम् ॥ शालयोदनंतुनैवेद्यंरसालोपरिसंयुतम् ॥ २२ ॥ ब्राह्मणानंतुदातव्यंभक्ष्यतथात्मना ॥ कुशोद
 कप्राशनंतुवदर्यादंतधावनम् ॥ २३ ॥ विकर्तनःप्रीयतांमेनामदेवस्यकीर्तयेत् ॥ वर्षासुदेवदेवस्यपूजाकार्याविधानतः ॥ २४ ॥ गंधपु
 ष्पोपहारैस्तुनानांप्रेक्षकैस्तथा ॥ गोदानैर्भूमिदानैर्वाब्राह्मणानांचतर्पणैः ॥ २५ ॥ इत्थंसंपूजयेद्देशदेवस्यपुरतःस्थितः ॥ कारयेत्परमंपुण्यं

धयं पुरस्तकवाचनम् ॥ २६ ॥ वस्त्रैर्गैस्तथाधूपैर्वाचकं पूजयेत्ततः ॥ देवस्य पुरतः स्थित्वा ततो मंत्रमुदीरयेत् ॥ २७ ॥ देवदेवजगन्नाथ सर्व
 रोगातिनाशन ॥ ग्रहे श्लोकं नयनविकर्तनतमोऽपह ॥ २८ ॥ कृतये देवदेव शजयानामेति सप्तमी ॥ मया तव प्रसादेन धन्यापापहरा शिवा ॥ २९ ॥
 अनेन विधिना वीर्यः कुर्यात्सप्तमीमिमाम् ॥ तस्य हानादिकं सर्वं भवेच्छतगुणं विभो ॥ ३० ॥ कृत्वे मां सप्तमीं विरपुरुषः प्राप्नुते यशः ॥ धनं
 धान्यं सुवर्णं च पुत्रमप्युर्वलं श्रियम् ॥ ३१ ॥ प्राप्येह देवशार्दूलसूयं लोकं सगच्छति ॥ तस्मादेत्यपुनर्भूमौ राजराजो भवेद्दुधः ॥ ३२ ॥ इत्येषा कथिता
 वीरजयानामेति सप्तमी ॥ कृतास्मृता श्रुता सा तु हेलोको प्रदायिनी ॥ ३३ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे सप्तमी कल्पे जयानामसप्तमी माहात्म्य
 वर्णनं नाम षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ॐ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ मायस्य शुक्लपक्षे तु सप्तमी या त्रिलोचन ॥ जयतीनामसाप्रोक्ता पुण्या पापहरा
 शिवा ॥ १ ॥ सोपोष्या येन विधिना शृणुत तत्पार्वतीप्रिय ॥ पारणानि तु च त्वारिकथितान्यत्र पंडितैः ॥ २ ॥ पंचम्यामेकभक्तं तु षष्ठ्यां नक्तं प्र
 कीर्तितम् ॥ उपवासस्तु सप्तम्या षष्ठ्यां पारणं भवेत् ॥ ३ ॥ माघे च फाल्गुने मासितथा चैत्रे च सुव्रत ॥ बक्रपुष्पाणि रम्याणि कुंकुमं च विलेप
 नम् ॥ ४ ॥ नैवेद्यं मोदकांश्चात्र धूपमाज्यमुदाहृतम् ॥ प्राज्ञानं पंचगव्यं तु पवित्रीकरणं परम् ॥ ५ ॥ मोदकैर्भोजयेद्दिप्रा न्यथा शतत्यागणाधिप ॥
 शाल्यादं न च भूते शदद्याच्छतया द्विजेषु वै ॥ ६ ॥ इत्थं संपूजयेद्यस्तु भास्करं लोकपूजितम् ॥ सर्वस्मिन् पारणे वीरसोऽहमेव फलं लभेत् ॥ ७ ॥
 द्वितीये पारणे पूज्य राजसूय फलं लभेत् ॥ वैशाखा षाड्येष्टे शुश्रावणे मासि सुव्रत ॥ ८ ॥ पूजार्थं मथ भानो वै शतपत्राणि सुव्रत ॥ इवेतं च चंदनं
 भीमधूपं गुग्गुलुमुच्यते ॥ ९ ॥ नैवेद्यं गुडपुष्पास्तु प्राज्ञानं गोमयस्य तु ॥ भोजने चापि विप्राणां गुडपुष्पाः प्रकीर्तितः ॥ १० ॥ द्वितीयमिदमाख्या
 तं पारणं पापनाशनम् ॥ राजसूया इव मेधाभ्यां फलदं भास्करप्रियम् ॥ ११ ॥ तृतीयं शृणु देवस्य पूजार्थं भास्करस्य तु ॥ मासि भाद्रपदे वीर तथा
 चाहव्युजै विभो ॥ १२ ॥ कार्तिके चापि मासे तु रक्तचंदनमादिशेत् ॥ मालतीकुसुमानि ह धूपं विजयमुच्यते ॥ १३ ॥ नैवेद्यं धूपपास्तु भोजनं
 च द्विजन्मनाम् ॥ कुशोदकप्राशनं तु कायशुद्धिकरणं परम् ॥ १४ ॥ तृतीयमपि चारुयातं पारणं पापनाशनम् ॥ राजसूया इव मेधाभ्यां फलदं भास्कर
 प्रियम् ॥ १५ ॥ चतुर्थमपि तैविचमि पारणं पापनाशनम् ॥ राजसूया इव मेधाभ्यां फलदं भास्करप्रियम् ॥ १६ ॥ तदद्य देवशार्दूल पारणं श्रेयसे

शृणु ॥ मासिमागंशिरिवरिपौषिमासितथाशिव ॥ १७ ॥ मावेचेदेवशाईल्लशृणुपुण्यान्यशेषतः ॥ करवीराणिरक्तानितथारक्तचंचंदनम् ॥ १८ ॥ अमृताख्यंतथाधूपनैवेद्यपायसंपरम् ॥ आर्जनीयंतथातक्रंशानंनंपरंस्मृतम् ॥ १९ ॥ अगुरुंचंदनंमुस्तंसिंहकंचूषणंतथा ॥ समभागैस्तुक्तव्यमिदंचामृतमुच्यते ॥ २० ॥ नामानिकथितान्यत्रभस्करस्यमहात्मनः ॥ चित्रभानुस्तथाभानुरादित्योभास्करस्तथा ॥ २१ ॥ प्रीयतामितिसर्वेषुपारणेविविधमादिशेत् ॥ अनेनविधिनयस्तुक्तुर्यात्पूजाविभावसोः ॥ २२ ॥ तस्यातिथौदेवेदेवसयातिपरमंपदम् ॥ कृत्वैवंसप्तमीभोमसर्वकामानवाप्नुते ॥ २३ ॥ पुत्रार्थीलभतेपुत्रान्धनार्थीलभतेधनम् ॥ सरोगोमुच्यतेरौगः शुभमाप्नोतिपुष्कलम् ॥ २४ ॥ पूर्णसंवत्सरेभीमकार्यापूजादिवाकरे ॥ गंधपुष्पोपहारैस्तुब्राह्मणानांचतर्पणैः ॥ २५ ॥ नानाविधैः प्रक्षणकैः पूजयावाचकस्यतु ॥ इत्थंसंपूज्यदेवेशंब्राह्मणांश्चाभिपूज्यच ॥ २६ ॥ वाचकंचद्विगंपूज्यइदंवाक्यमुदीरेयेत् ॥ धर्मकार्येषुमेदेवअर्थकथैषुनित्यशः ॥ २७ ॥ कामकार्येषुसर्वेषुजयोभवतुसर्वदा ॥ ततोविसर्जयेद्विग्नान्वाचकंतुद्विजोत्तमम् ॥ २८ ॥ इत्थंकुर्यादिदंयस्तुसजयंप्राप्नुतेफलम् ॥ सर्वे पापविशुद्धात्मासूर्यलोकंसगच्छति ॥ २९ ॥ विमानवरमाहूढःकंजजोद्धममुत्तमम् ॥ तेजसारविसंकाशःप्रभयापतगोपमः ॥ ३० ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेजयंतीकल्पवर्णनंनामसप्ततमोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ मासिभाद्रपदेशुक्लासप्तमियागणाधिपा॥ अपरा जितेतिविख्यातामहापातकनाशिनो ॥ १ ॥ चतुर्थमिदंभक्तुपंचम्यानंरुक्तादिशेत् ॥ उपवांसंतथाषष्ठ्यांसतस्यंपारणस्मृतम् ॥ २ ॥ सारणान्यत्रचत्वारिकथितानिमीषिभिः ॥ पुष्पाणिकराशिरस्यतथारक्तंचंदनम् ॥ ३ ॥ धूपक्रियागुगुलेनैवेद्यंशुडूपकान् ॥ भाद्रपदादिमासेषुविविधेषप्रकीर्तितः ॥ ४ ॥ श्रेयानिभीमपुष्पाणि तथाश्वेचंचंदनम् ॥ धूपमाज्यमिहाख्यातंनैवेद्यंपायसंरवेः ॥ ५ ॥ रार्गशीर्षादिमासेषुविविधेषप्रकीर्तितः ॥ ततोऽगस्त्यस्यपुष्पाणिकुंकुमंचविलेपनम् ॥ ६ ॥ धूपार्थसिलहंकप्रोक्तमथवारविवर्णकम् ॥ शाल्योदनंचनैवेद्यंसंफालगुनादिषु ॥ ७ ॥ रक्तोत्पलानिभूतेशसागुरुंचंदनंतथा ॥ अनंतंधूपमुद्दिष्टनैवेद्यंशुडूपकान् ॥ ८ ॥ श्रीखंडग्रंथिसहितमगुरुसिलहंकंतथा ॥ मुस्तंतथेंद्रभूतेशशंकरागृह्यतेत्र्यहम् ॥ ९ ॥ इत्येषधूपोऽनंतस्तुतकथितोदेवसत्तम ॥ ज्येष्ठा

धूपंयच्छव्यमेवच ॥ कपूरंचंदनंकुमुगगरुसिंहकं तथा ॥ ६ ॥ सत्रंथिवृषणंभीमकुंकुमंगुंजनंतथा ॥ हरीतकीतथाभीमएषपक्षकड
 च्यते ॥ ७ ॥ धूपंप्रबोधमादेषुनैवेद्यखंडमंडकान् ॥ कृष्णागरुसितंकजवालकंवृषणंतथा ॥ ८ ॥ चंदनंतगरंमुस्तांप्रबोधशंकरान्विताम् ॥
 भोजयेद्ब्रह्मणांश्चापिखंडाद्यौर्गणाधिप ॥ ९ ॥ निवपत्रंतुसंप्राइयततोभुजीतवाग्यतः ॥ पारणस्यद्वितीयस्यविधिरषप्रकीर्तितः ॥ १० ॥ नीलो
 त्पलानिशुभ्राणिधूपगैःगुलमाहरेत् ॥ नैवेद्यंपायसंदेयंप्रतियेभास्करस्यतु ॥ ११ ॥ विलेपंचंदनंतुप्राशनोविधिरुच्यते ॥ तृतीयस्यापितेवी
 रकथितोविधिरुत्तमः ॥ १२ ॥ शृणुनामानिदेवस्यपावनानिनृणांसदा ॥ विष्णुर्भास्तथाधाताप्रोयतामुद्दिरेच्चैव ॥ १३ ॥ अनेनविधिनयस्तु
 कुर्यात्प्रयतमानसः ॥ सकामानिहसंप्राप्यनंददेशाश्वतीःसमाः ॥ १४ ॥ ततःसूर्यसदोगत्वा नंदतेनंदवर्धन ॥ एषातुनंदजननीतवाख्याताम
 याशिव ॥ १५ ॥ यामुपोष्यततोभुक्त्वा नंदतेहंसमाप्यैव ॥ १६ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेतमकल्पेनंदानामसप्तमीवर्णनेनमज्ञा
 ततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ शुक्लपक्षेतुसप्तम्यांनक्षत्रंसंवितुर्भवेत् ॥ यदाप्रथमताचैवतदैवैर्भद्रतां व्रजेत् ॥ १ ॥
 सप्ततंत्रदेवस्यघृतेनकथितंबुधैः ॥ क्षीरेणचतथावीरपुनरिक्षुरसेनच ॥ २ ॥ स्नापयित्वातुदेवशं चंदनेनविलेपयेत् ॥ दग्धातुगुगुलं
 तस्यदद्याद्भद्रंतथाप्रतः ॥ ३ ॥ गोधूमचूर्णनिवणन्विमलंशशिसन्निभम् ॥ सवज्रंसगुण्डचैवरक्तपुष्पोपशोभितम् ॥ ४ ॥ यदस्यशृंगमो
 जानंतत्रैवमौक्तिकंन्यसेत् ॥ यदाग्रेयंतत्रमाणिक्यंन्यसेद्दालोहितंमणिम् ॥ ५ ॥ नैऋत्येमकरंदद्याद्रायव्यपद्मरागिणम् ॥ गंगेयमंतत
 स्तस्यस्वशक्त्याविन्यसेद्बुधः ॥ ६ ॥ चतुर्थ्येमिकभक्तंतुपंचम्यांनक्तमादिशेत् ॥ षष्ठ्यामयाचितंप्रोक्तमुपवासमतःपरम् ॥ ७ ॥ पाषांडि
 नोविकर्मस्थान्वैडालव्रतिकांत्यजान् ॥ सप्तम्यांपालयेत्प्राज्ञोदिवारस्वापविवर्जयेत् ॥ ८ ॥ अनेनविधिनयस्तुकुर्यौद्धैर्भद्रसप्तमीम् ॥ तस्य
 भद्राणिसर्वाणियच्छंतिऋभवःसदा ॥ ९ ॥ भद्रंददातिरस्त्वस्यांभद्रस्तस्यसुतोभवेत् ॥ भद्रमासाद्यभूतेशसदाभद्रेणतृष्टति ॥ १० ॥
 ॥ दिंडिरुवाच ॥ ॥ कोऽयंभद्रइतिप्रोक्तःकथंकार्यंभूषणम् ॥ दत्त्वाचकिंफलंविद्याद्विधिनोकेनदीयते ॥ ११ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥

व्योमं भद्रइति प्रोक्तं देवाचि ह्नमनूपमम् ॥ यद्धृत्स्वहनः सूर्यमुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ १२ ॥ शालिपिंडमयं कार्यं चतुष्कोणमनूपम् ॥ गव्ये
न सर्पिषा युक्तं खंडशर्करयान्वितम् ॥ १३ ॥ चातुर्जातकपूर्णं तु द्राक्षाभिश्च विशेषतः ॥ नालिकेरफलैश्चैव सुगंधं च गणाधिप ॥ १४ ॥ मध्वै
द्रुनीलं भद्रस्य न्यसेत् ॥ स्वशक्तिः ॥ पुष्परंगमं रक्तं पद्मरंगं तथैव च ॥ १५ ॥ अनौपम्यं च माणिक्यं क्रमात्कोणेषु विन्यसेत् ॥ वाच
कायं तथा दद्याद् देवाभोजके स्वयम् ॥ १६ ॥ अनेन विधिनान् स्तुतुत्वा भद्रं प्रयच्छति ॥ सहस्रं प्राप्य गच्छेद्ब्रह्मपतिं मंदिरम् ॥ १७ ॥ ब्रह्मलोकं त
तो गच्छेद्ब्रह्मलोकं न संशयः ॥ तेजसा गोजं संकाशः कांत्या गोजसमस्तथा ॥ १८ ॥ प्रभया गोपते स्तुत्यं च रजसा गोपरस्य च ॥ तस्मादेत्यपुनर्भू
मौ गोपतिः स्यान्न संशयः ॥ १९ ॥ प्रसादाद्गोपतेर्वीर्यं सर्वज्ञाधिप पूजितः ॥ इत्येषा कथिता भीमभद्रानामेति सप्तमी ॥ २० ॥ यासु पोष्यन
रो भीमब्रह्मलोकं भवमुयात् ॥ शृण्वंति ये पठंतीह कुर्वंति च गणाधिप ॥ २१ ॥ ते सर्वे भद्रमासादयां तित द्रुह्यं शाश्वतम् ॥ सुमं तु रुवाच ॥
इत्युक्तवान् पुरा ब्रह्मादिभिर्ने सप्तमीव्रतम् ॥ २२ ॥ मयाप्युक्तं तव विभो यथा ज्ञातं यथा श्रुतम् ॥ गृहीत्वा सप्तमीकल्पं मानवो यस्तु भूतले ॥ २३ ॥
त्यजेत्क्रमाद्द्वयं वापि संज्ञेयः पतितो बुधः ॥ तस्माद्धारयत्तद्वीरनत्याज्यं सप्तमीव्रतम् ॥ २४ ॥ त्यज्यमानो भवेद्भरि आरूढपतितोनरः ॥
श्रावयेद्यस्तु भक्त्या च सप्तमीकल्पमादितः ॥ सोऽश्वमेधफलं प्राप्य ततो याति परंपदम् ॥ २५ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे ब्रह्मपर्वणि सप्तमीकल्पे भ
द्राकल्पवर्णनं नामैकादिकशततमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ११ ॥ सुमं तु रुवाच ॥ एवं यादेव देवस्य सप्तमीभास्करस्य तु ॥ यथा वहूनां भार्याणां भर्तुः
काचित्प्रिया भवेत् ॥ १ ॥ सर्वाश्चित्प्रिया ह्यस्य प्रियाः सूर्यस्य भारत ॥ तस्मादस्यानरेणेह पूजनीयो दिवाकरः ॥ २ ॥ इतानीक उवाच ॥ ति
थीनामधिपः सूर्यः सर्वासां कथितो यदि ॥ सप्तम्यामेव यागोऽस्य किमर्थं क्रियते बुधैः ॥ ३ ॥ सुमं तु रुवाच ॥ इदमर्थं पुरापृष्टः सुरज्येष्ठादि
विस्थितः ॥ विष्णुना कुरुशार्दूल तेनोक्तं हरये यथा ॥ ४ ॥ तथा ते सर्वमाख्यास्ये शृणुष्वैकमनाविभो ॥ सुखासीनं सुरज्येष्ठपुरादेवं
पितामहम् ॥ ५ ॥ प्रणम्या शिरसा देवकृष्णो वचनमब्रवीत् ॥ यद्येष भानुमान् देवस्तिथीनामधिपः स्मृतः ॥ ६ ॥ किमर्थं पूजयेद्ब्रह्मन् सप्तम्यां
ब्रूहि मे विभो ॥ एवमुक्तः सुरज्येष्ठो विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ ७ ॥ प्रहस्य भगवान् देव इदं वचनमब्रवीत् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ देवेभ्यस्तिथयो

दत्ताभास्करेणमहात्मना ॥ ८ ॥ सुक्त्वैकां सप्तमसिर्वास्म्यगाराधनेनैव ॥ यस्यैवयद्दिनं दत्तं स तस्यैवाधिपः स्मृतः ॥ ९ ॥ स्वदिने पू-
 जितस्तस्मिन्स्वर्गमंत्रैर्वरदो भवेत् ॥ विष्णुरुवाच ॥ अर्केण कतरत्स्मै दिनं दत्तं महात्मना ॥ १० ॥ स्वदिने पूजितेऽस्मिन्स्वैस्वमंत्रैर्वा-
 यते ध्रुवम् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अग्नये प्रतपद्वा द्वितीया ब्रह्मणे तथा ॥ ११ ॥ तृतीया यक्षराजाय गणेशाय चतुर्थ्यपि ॥ पंचमिनागराजयकार्ति-
 केयाय षष्ठ्यपि ॥ १२ ॥ सप्तमीस्थापिता त्मा र्थं दत्तारुद्राय चाष्टमी ॥ दुर्गायै न वमीदत्ताय मायदशमी स्वयम् ॥ १३ ॥ विश्वेभ्यश्चायदेवेभ्यो
 दत्ताचैकादशसिदा ॥ द्वादशी विष्णवे दत्तामदनाय त्रयोदशी ॥ १४ ॥ चतुर्दशी शंकराय दत्ता सोमाय पूर्णिमा ॥ पितृणां भानुना दत्ता
 पुण्या पंचदशी सिदा ॥ १५ ॥ तिथ्यः पंचदशैस्तास्तु सोमस्य परिकीर्तिताः ॥ पयिते कृष्णपक्षे तु सुरैरेभिर्यथोदितैः ॥ १६ ॥ शुक्लपक्षे प्रपूर्व-
 तेषोऽद्या कलया सह ॥ अक्षया सासदैकका तत्र साक्षात्स्थितो रविः ॥ १७ ॥ क्षयवृद्धिकरो ह्येते न सासौ तत्पतिः स्मृतः ॥ ददाति गतिम-
 क्षीणं ध्यानमात्रस्थितो रविः ॥ १८ ॥ अन्ये पीष्टान्यन्यथा कामान्प्रयच्छन्ति सुखेनैव ॥ तथा सर्वप्रवक्ष्यामि कृष्ण संक्षेपतः शृणु ॥ १९ ॥ अग्निमिद्वच-
 हुत्वा च प्रतिपद्य मृतं घृतम् ॥ हविषा सर्वधान्यानि प्राप्नुयादभितं धनम् ॥ २० ॥ ब्रह्माणं च द्वितीयायां संपूज्य ब्रह्मचारिणम् ॥ भोज-
 यित्वा च विद्यानां सर्वासां पारगो भवेत् ॥ २१ ॥ तृतीयायां च वित्तेशं विताड्यो जायते ध्रुवम् ॥ क्रयादिव्यवहोरपुलाभो बहुगुणो भवेत्
 ॥ २२ ॥ गणेशपूजनं कुर्याच्च त्र्यसं सर्वकर्मसु ॥ अग्निं विद्विषां विघ्नं कुर्याच्च स्य न संशयः ॥ २३ ॥ नागानि द्वाच पंचम्यां न विषमि-
 भूयते ॥ स्त्रियं चलभते पुत्रान्परां च श्रियमाप्नुयात् ॥ २४ ॥ संपूज्य कार्तिं केयंतु षष्ठ्यां श्रेष्ठप्रजापते ॥ मेधावीरूपं संपन्नो दीर्घायुः कार्ति-
 वर्धनः ॥ २५ ॥ सप्तम्यां पूज्य रक्षेशं चित्रभातुं दिवाकरम् ॥ अष्टम्यां पूजितो देवो गोघृषाभरणो हरः ॥ २६ ॥ ज्ञानं ददाति विपुलं कार्तिं
 च विपुलं तथा ॥ मृत्युहा ज्ञानं दत्त्वा पाशहाच प्रपूजितः ॥ २७ ॥ दुर्गां संपूज्य दुर्गाणि न वम्यां तरती च्छया ॥ संग्रामे व्यवहारे च सदा वि-
 जयमश्नुते ॥ २८ ॥ दशम्यां यममातिष्ठेत् सर्वव्याधिहरो ध्रुवम् ॥ नरकादथ मृत्योश्च समुद्ररतिमानवम् ॥ २९ ॥ एकादश्यां

यथादिष्टाविश्वेदेवाः प्रपूजिताः ॥ प्रजापंतुंधनधान्यप्रयच्छन्तिमहातथा ॥ ३० ॥ द्वादश्यांविष्णुमिदृहसर्वदाविजयीभवेत् ॥
 पूज्यश्चसर्वलोकानांयागागोपतिगोकरः ॥ ३१ ॥ कामदेवंत्रयोदश्यांसुरूपोजायेतध्रुवम् ॥ इष्टारूपवर्तीभार्यालभेत्कामांश्चपुष्क
 लान् ॥ ३२ ॥ इष्टेश्वरंचतुर्दश्यांसर्वैश्वर्यसमान्वितः ॥ बहुपुत्रोबहुधनस्तथास्यान्नात्रशंशयः ॥ ३३ ॥ पौर्णमास्यांतुयःसोमंपूजयेद्भ
 क्तिमान्नरः ॥ स्वाधिपत्यंभवेत्तस्यसंपूर्णैर्नचहायते ॥ ३४ ॥ पितरःस्वदिनेदिदृष्ट्वाकुर्वीतसर्वदा ॥ प्रजावृद्धिर्नरक्षचायुष्य
 बलमेवच ॥ ३५ ॥ उपवासांविनाप्येतेभवंत्युक्तफलप्रदाः ॥ पूजयाजपहोमैश्चतोषिताभक्तिःसदा ॥ ३६ ॥ मूलमंत्रैश्चसंज्ञा
 भिरंशुमंत्रैश्चकीर्तिताः ॥ पूर्ववत्पद्मव्यस्थाःकर्तव्याश्चार्थीश्वराः ॥ ३७ ॥ गंधपुष्पोपहारैश्चयथाशस्तयाविधीयते ॥ पूजया
 द्वेनविधिनाकृतापिचफलप्रदा ॥ ३८ ॥ आज्यधारासमिद्धिश्चदधिशरीरान्नमाक्षिकैः ॥ यथोक्तफलदोहोमोजपःश्रौतैर्नतेवेतसा ॥ ३९ ॥
 मूलमंत्राश्चसंज्ञाभिरंगमंत्राश्चकीर्तिताः ॥ कृत्वायज्ञान्दशद्वौचफलान्येतानिभक्तिः ॥ ४० ॥ यथोक्तानितथोक्तानिलभेतेहाधिका
 न्यपि ॥ इहयस्माद्यथान्यस्मिन्योवेसेद्यःसुखीसदा ॥ ४१ ॥ तेषालोकेषुमंत्रज्ञोयावत्तोषांतिथिःस्थिता ॥ दहेत्तस्मात्तयारिष्टं
 तद्दूषोजायतेनरः ॥ ४२ ॥ सुरूपोधर्मसंपन्नोभक्षितारिर्महपतिः ॥ स्त्रीवानपुंसकोवापिजायेतेपुरुषोत्तमः ॥ ४३ ॥ इत्येताः
 कथिताःकृष्णातिथयोयामयातव ॥ नक्षत्रदेवताःसर्वानक्षत्रेषुव्यवस्थिताः ॥ ४४ ॥ इष्टान्कामान्प्रयच्छन्तिथास्तास्तद्वाहिभूधर ॥
 चंद्रमायत्रनक्षत्रमहावृद्ध्यास्थितःसदा ॥ ४५ ॥ उक्तस्तुदेवतायज्ञस्तदासाफलदाभवेत् ॥ देवताश्चप्रक्ष्यामिनक्षत्रांगंयथाक
 मम् ॥ ४६ ॥ नक्षत्राणिचसर्वाणिथज्ञाश्चैवपृथक्पृथक् ॥ अश्विन्यामिद्वनाविद्वादीर्वायुजयतेनरः ॥ ४७ ॥ व्याधिभिमुच्यतेक्षिप्रम
 त्यर्थव्याधिपाडितः ॥ भरण्यायमउद्दिष्टःकुमुभैरसितैःशुभैः ॥ ४८ ॥ तथागंधादिभिःशुभ्रैरपमृत्योर्विभोचयेत् ॥ अनलः
 कृत्तिकायांतुइहसंपूजितःपरः ॥ ४९ ॥ रक्तमाल्यादिभिर्देवात्फलहोमेनचध्रुवम् ॥ पूजांप्रजापतिःश्रीतद्दोहद्यात्पशून्स्तथा ॥
 ५० ॥ रोहिण्यांदेवशार्दूलपूजनदिहगोपतेः ॥ मृगशीर्षसदासोमोज्ञानमारोग्यमेवच ॥ ५१ ॥ आर्द्रयांतुशिंवंपूज्यपश्चाद्दिज

यमाप्नुयात् ॥ पद्मादिभिःसदिव्यैश्चपूजितःशंप्रयच्छति ॥ ५२ ॥ तथा पुंस्वदितिःसदासंपूज्यतेदिवि ॥ गुरुणातर्पितैश्चवमातेव
 परिरक्षति ॥ ५३ ॥ पुण्येवृहस्पतिर्बुद्धिददातिविपुलांशुभाम् ॥ गीतैर्गंधादिभिर्नगाओंषेयायांप्रपूजिताः ॥ ५४ ॥ तर्पिता
 श्वथान्यायंभक्ष्याद्यैर्मधुरैःसितैः ॥ रक्षामिषादिभिस्तैस्तैःप्रीतिकुर्वतिमानद ॥ ५५ ॥ मघासुपितरःसर्वहव्यैःकव्यैश्चपूजिताः ॥
 प्रयच्छतिधनंधान्यंभृत्यान्पुत्रान्पशून्स्तथा ॥ ५६ ॥ फाल्गुन्यामथैवपूषादृष्टःपुष्पादिभिःशुभैः ॥ पूर्वार्थाविजयंदद्यादुत्तरायांभंगं
 तथा ॥ ५७ ॥ भर्तारमीप्सतंदद्यात्कन्यायैपुरुषस्यताम् ॥ इहजन्मनियुज्येतत्तद्रूपद्रविणसंपदा ॥ ५८ ॥ पूजितःसार्वातहस्तेविश्वतेजोनाधिः
 सदा ॥ गंधपुष्पादिभिःसर्वददातिविपुलंधनम् ॥ ५९ ॥ राज्यंतुवष्टाचित्रार्थानिःसपन्नंप्रयच्छति ॥ इष्टःसंतर्पितःप्रीतःस्वात्यांवायुर्वलंपरम्
 ॥ ६० ॥ इंद्रादृशेवविशाखायांजातरक्तैःप्रपूज्यच ॥ धनधान्यानि लब्ध्वेहेजस्वीनिवसेत्सदा ॥ ६१ ॥ रक्तैर्मित्रमनूराधास्वैवसंपूज्यभ
 विततः ॥ श्रियोभंगंति सर्वेषांचिंजीवंतिसर्वदा ॥ ६२ ॥ ज्येष्ठायांपूर्ववच्छक्रमिहपुष्टिमवाप्नुयात् ॥ गुणैर्ज्येष्ठैश्चसर्वेषांकर्मणाचधेनच ॥ ६३ ॥
 मूलेदेवापितृन्तत्सर्वान्भक्त्यासंपूज्यपूर्ववत् ॥ पूर्ववत्फलमाप्नोतिस्वर्गस्थानेध्रुवोभवेत् ॥ ६४ ॥ पूर्वाषाढेह्यपःपूज्यहुत्वातत्रैवपूर्ववत् ॥
 संतापान्मुच्यतेक्षिप्रंशरीरान्मानसात्तथा ॥ ६५ ॥ आषाढासुतथाविश्वानुत्तराषाढयोगतः ॥ विदेवेक्षपूज्यपुष्पाद्यैःसर्वमाप्नोतिमानवः ॥ ६६ ॥
 श्रवणेत्सितैर्विष्णुपतैर्नैलैश्चभक्तितः ॥ संपूज्यश्रियमाप्नोतिपरंविजयमेवच ॥ ६७ ॥ धनिष्ठासुवसूनिह्वानभयंजायतेकचित् ॥ महतोऽपि
 भयात्त्वेतैर्गंधपुष्पादिभिःशुभैः ॥ ६८ ॥ इंद्रंशतंभिषायांचव्याधिभिर्मुच्यतेध्रुवम् ॥ आतुरःपुष्टिमाप्नोतिस्वास्थ्यमैश्वर्यमेवच ॥ ६९ ॥ अजं
 भाद्रपदायांतुशुद्धस्फटिकसन्निभम् ॥ संपूज्यभक्तिमाप्नोतिपरंविजयमेवच ॥ ७० ॥ उत्तरायामहर्बुध्न्यंपरांशोतिमवाप्नुयात् ॥ रेवत्यांपूजितः
 पूषाददातिमतंतंशुभम् ॥ ७१ ॥ सितैःपुष्पैःस्थितं चैवधृतिंविजयमेवच ॥ तवैतेसमाख्यातायज्ञाःसंक्षेपतोमया ॥ ७२ ॥ नक्षत्रदेवतानां
 चसाधकानांहितायैव ॥ अस्त्यावित्तानुसारेणभवतिफलदाःसदा ॥ ७३ ॥ गंतुमिच्छेदन्नंत्यंवाक्रियांप्राग्बधमेवच ॥ नक्षत्रदेवतायज्ञं कृत्वा

१ गुणैः संपूज्य ज्येष्ठायां युज्यते मधुसूदन-इ०पा० । २ शक्या-इ०पा० । ३ विभवैः-इ०पा० । ४ नात्र कार्यो विचारण-इ०पा० । ५ पशून्-इ० पा० ।

भ्युक्षणं भानोर्यः करो तितथाक्षये ॥ ३६ ॥ सगच्छति नरः कृष्णयत्रास्ते गोपतिः सदा ॥ पुष्पप्रकरसमस्य सुगंधं भारुकरालये ॥ ३७ ॥
 अनुलिप्ते नरो दद्यात्पुष्पेतरगृहं व्रजेत् ॥ विमानवरमभ्येति सर्वैरत्नमयी दिवि ॥ ३८ ॥ संप्राप्नोति नरो दत्वा दीपकं भारुकरालयम् ॥ यस्तु सं
 वत्सरं पूर्णं तिलपात्रप्रदो नरः ॥ ३९ ॥ ध्वजं च भारुकरे दद्यात्सममत्रफलं लभेत् ॥ विधुनोत्यतिवातेन दातुरज्ञानतः कृतम् ॥ ४० ॥ पापं दातु
 गृहे भानोर्दिवारात्रौ न संशयः ॥ गीतवाद्यादिभिर्देवयुज्यास्तैर्विभावसुम् ॥ ४१ ॥ गंधर्वनृत्यैर्वाद्यैश्च विमानस्थाने निषेव्यते ॥ जातिस्मरत्वं
 वृद्धिं च ततस्तु परमांगतिम् ॥ ४२ ॥ प्राप्नोति हेलाय तने पुण्याख्यानकथाकरः ॥ तस्मात्कुर्यात्प्रयत्नेन पूजयेद्वापि वाचकम् ॥
 नान्यत्र्प्राति करं भानोः पुण्याख्यानमृते क्वचित् ॥ ४३ ॥ एकोऽपि हेलेः सुकृतः श्रणामो दशश्वमेधावभृथेन तुल्यः ॥ दशश्वमेधापुनरोति ज
 न्महेलि प्रणामी न पुनर्भवाय ॥ ४४ ॥ एवं देवोऽश्वरो भक्त्या येन भानुरुपासितः ॥ ४५ ॥ संप्राप्नोति गतिं श्लाघ्यां यामिच्छति च ते तसा ॥ तमाराध्य
 मया प्राप्तं ब्रह्म त्वं लोकपूजितम् ॥ ४६ ॥ सौर्येथेऽपि सतं प्राप्तं त्वया तस्मात्पुरा न व ॥ ब्रह्म हत्याभिभूतस्तु गोश्रुता भरणो हरः ॥ ४७ ॥ तमा
 राधय रविं भक्त्या मुक्तोऽसौ ब्रह्म हृत्यया ॥ देवत्वं मनुजैः कैश्चिद्गंधर्वैश्च तं तथा परैः ॥ ४८ ॥ विद्याधरत्वमपरैरेवांसि हि दिवाकरात् ॥ लेखः क्रतु
 शतेन क्षमाराध्यैर्न दिवाकरम् ॥ ४९ ॥ इन्द्रत्वमगम तस्मान्नान्ययूज्या दिवाकरात् ॥ देवभ्योऽप्यति पूज्यस्तु स्वगुरुब्रह्मचारिणा ॥ ५० ॥
 तस्मात्सयज्ञपुरुषो विष्वक् पूज्य एव हि ॥ स्त्रियाश्च भर्तारमृते पूज्योऽत्यंतं विभावसुः ॥ ५१ ॥ भर्तुर्देवस्य सतः पूज्यो गोपातिरंशुमान् ॥ वैश्याना
 मपि चाराध्यस्तपोभिस्तमनाशनः ॥ ५२ ॥ ध्येयः परिव्राजकानां स देवो विभावसुः ॥ एवं सर्वैश्च माणां हि चित्रभातुः परायणम् ॥ ५३ ॥
 सर्वेषां चैव वर्णानां तमाराध्याशु याद्वातिम् ॥ ५४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सतमी कल्पे मूर्ध्नि नामहिमवर्णनं नाम त्र्यधिकशतमो
 ऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ६४ ॥ शृणुष्व संयतः काम्यानु पवासांस्तथापरां ॥ तांस्तानां श्रित्या न कामान्कुरुते पितमानसः ॥ १ ॥ सप्तम्यां शु
 क्तपक्षे तु फाल्गुनस्येह मानवः ॥ जपन्हेलीति देवस्थना मभक्त्या पुनः पुनः ॥ २ ॥ देवाचेन चाष्टशतं कृतं तैश्च जपेच्छुचिः ॥ स्नातः प्रस्थान

१ भुवि-इ०पा० । २ देवदेवेश्वरः-इ०पा० । ३ पूज्यतमो रवेः-इ०पा० ।

कालेतु उत्थाने स्वलिने भुते ॥ ३ ॥ पाखंडान्पातितां श्रैवतथैवान्यायशालिनः ॥ नालपेततथाभानुमचयेच्छूद्धयान्वितः ॥ ४ ॥ इदंचोदा
 हरेद्रानोर्मनःसंघायतत्परः ॥ हंसहंसकृपालुस्त्वमगतीनां गतिर्भवे ॥ ५ ॥ संसारार्णवमग्नानां त्राता भवदिवाकर ॥ एवं प्रसाद्योपवासं कृत्वा
 नियतमानसः ॥ ६ ॥ पूर्ववह्नि एव च सकृत्प्राश्याच्चाचमनीयकम् ॥ स्नान्वाचयित्वा हंसेति पुनर्नमस्कृतिं येत् ॥ ७ ॥ वज्रधारात्रयैव वक्षि
 पे त्रिदेवपादयोः ॥ चैत्रवैशाखयोश्चैव तद्ब्रज्येष्ठे तु पूजयेत् ॥ ८ ॥ मर्त्यलोके गतिं श्रेष्ठां कृष्णप्राप्नोति वै नरः ॥ उत्क्रांतस्तु ब्रजे कृष्णदिव्यहं
 सालयं शुभम् ॥ ९ ॥ वृषच्च जप्रसादाद्वै संक्रंदनश्रियावृतः ॥ आपादश्रावणे चैव मासि भाद्रपदे तथा ॥ १० ॥ तथैवाश्रयजे चैव अनेन विधिनारः ॥
 उपोष्य संपूज्य तथा मार्ते डेति च कर्तयेत् ॥ ११ ॥ गोमूत्रप्राशनान्पूतो धनधनपुत्रं जेत् ॥ आराधितस्य जगतामीश्वरस्य व्ययत्मनः ॥
 ॥ १२ ॥ उत्क्रांतिकाले स्मरणं भास्करस्य तथा भुते ॥ क्षीरस्य प्राशनं कृष्णविधौ चैव यथोदितम् ॥ १३ ॥ कार्तिकादियथान्यायं कुर्यान्मासचतु
 ष्यम् ॥ तैन्नैव विधिना कृष्णभास्करेति च कर्तयेत् ॥ १४ ॥ सयाति भानुसालोक्यं भास्करं स्मरति क्षये ॥ प्रतिमासं द्विजतिभ्यो दद्याद्दानं
 यथेप्सितम् ॥ १५ ॥ चतुर्मासे तु संपूर्णं कृत्वा पुस्तकवाचनम् ॥ कथां तु भास्करस्येह संगतिं कथमापि वा ॥ १६ ॥ धर्मश्रवणमभीष्टं सदा धर्मध्वजस्य तु ॥
 वाचकं पूजयित्वा तु स्मात्कार्यं विपश्चिता ॥ १७ ॥ श्राद्धमेन्नेन पक्वेन वाचकेन द्विजेन तु ॥ दिव्येन च यथायुक्तं मभीष्टं भास्करस्य हि ॥ १८ ॥ एवमे
 व गतिं श्रेष्ठां देवानामनुकीर्तनात् ॥ प्राप्नुयाच्च विधं कृष्णत्रिलोकस्य नरः सदा ॥ १९ ॥ कथितं पारण्यं च प्रथमं गोधराधनम् ॥ आधिपत्यं तथा भो
 गांस्ततः प्राप्नोति मानुषावा ॥ २० ॥ द्वितीयं तथा भोगान्गोपतेः प्राप्नुयान्नरः ॥ सूर्यलोकां कर्तुं तीयेन पारणेन तथा भुयात् ॥ २१ ॥ एवमेतत्समाख्यातं गति
 प्रापकमुत्तमम् ॥ विधानं देवशार्दूलयदुक्तं समव्रते ॥ २२ ॥ यः श्वेतां सप्तमं कुर्यात्सु गतिं श्रद्धयानरः ॥ तथा भक्त्या च वै नारी प्राप्नोति त्रिविधां
 गतिम् ॥ २३ ॥ एषा धन्या पापहरातिथिर्नित्यमुपासिता ॥ आराधनाय स्तुतेर्वायदाभानोर्धराधर ॥ २४ ॥ पठतां शृण्वतां चापि सर्वपापभयापह ॥
 तथा धन्या च पुण्या च त्रिवर्गा दीष्टदा सदा ॥ २५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमं कल्पे त्रिवर्गसप्तमं व्रतं निरूपणं नाम चतुरधिकशत
 तमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ फाल्गुनामलपक्षस्य सप्तम्यां क्षमाधराव्यय ॥ उपोषितो नरो नारीसमभ्यर्च्य तमोऽपहम् ॥ १ ॥

मुर्येनामजपन्भक्त्यामितभोक्ताजितेन्द्रियः ॥ उत्तिष्ठन्प्रस्वपंश्चैवसूर्यमेवाभिर्कीर्तयेत् ॥ २ ॥ ततोऽन्यद्विषयेऽप्राप्तत्वेऽप्यभ्यासप्रयत्नोऽपि विम ॥
 स्नात्वा देवं समभ्यर्च्य देवादिप्रायश्चित्तदक्षिणम् ॥ ३ ॥ रविमुद्दिश्य वैचाग्रौ धृतहोमकृतक्रियः ॥ प्रणिपत्य जगन्नाथमिति वाणीमुदीरयेत् ॥ ४ ॥
 यमराध्यपुरा देवीं सावित्रीं कामनायैवै ॥ समेददत्तु देवेशः सर्वान्कामान् विभावसुः ॥ ५ ॥ समभ्यर्च्यैते प्राप्ताः कृत्स्नाः कामान्यथोत्सता
 न् ॥ सदृशान्खिलां क्लामान् प्रसन्नो भो देव रूपतिः ॥ ६ ॥ अष्टराज्यश्च देवैश्चन्द्रायमभ्यर्च्यैव देव रूपतिः ॥ कामान्समाप्तवान् राज्ञ्यं समे कामं प्र
 यच्छतु ॥ ७ ॥ एवमभ्यर्च्य पूजां च निष्पाद्यो हविर्विस्वतः ॥ भुंजीत प्रयतः सम्यगवविष्य पतगध्वजे ॥ ८ ॥ फाल्गुने चैत्रवैशाखे ज्येष्ठेय
 स्य समापनम् ॥ चतुर्भिः पारणमासैरेभिर्निष्पादितं भवेत् ॥ ९ ॥ कारवारैश्च तुरो मासो भक्त्या संपूजयेद्द्विविम् ॥ कृष्णगुरुदहे हूंप्रभार्यं
 गोशृंगजं जलम् ॥ १० ॥ नैवेद्यं ब्रह्मदेवैश्चैतुदद्याद्विप्रेभ्य एव च ॥ ततश्च शूयतामन्या माषाढादिषु आक्रिया ॥ ११ ॥ जातीषुष्पाणि शरत्ता
 निधूपंगैर्गुलमुच्यते ॥ कूपोदकं समश्नीयान्नैवेद्यं पायसं मतम् ॥ १२ ॥ स्वयंतदेवचाश्रीयाच्छेषं पूर्ववदाचरेत् ॥ कार्तिकादिषु मासेषु गो
 मूत्रं कायशोऽनम् ॥ १३ ॥ महागंधपुष्पमुद्दिष्टं पूजारत्नैस्तैस्तथा ॥ कांसारं चात्र नैवेद्यं नैवेद्यं भारकराय वै ॥ १४ ॥ प्रतिमासं च विप्राय
 दातव्यादक्षिणा तथा ॥ कर्पूरं चंदनं मुस्तामगरुतं गतं तथा ॥ १५ ॥ ऊषणं शर्करा कृष्णसुगंधं सिंहकं तथा ॥ महंगोऽयं स्मृतो धूयः प्रियो दे
 वस्य सर्वदा ॥ १६ ॥ प्रीणनं चेष्टया भानोः पारणे पारणगते ॥ यथाशक्तियथायोगं वित्तशठयं विवर्जयेत् ॥ १७ ॥ सद्रावै न वससाधः पूजि
 तः प्रीयेत यतः ॥ पारणं तेषां शस्त्या पूजितः स्नापितो रविः ॥ १८ ॥ प्राणिनश्चैस्मिन्तान्कामान् दद्यादव्याहतं हरेत् ॥ एषा पुण्या पाणह
 रासतमी सर्वकामदा ॥ १९ ॥ यथाभिलषितां क्लामैर्लभते गरुडध्वज ॥ उपोष्यैतां त्रिभुवनं प्राप्तं मिद्रेण वै पुरा ॥ २० ॥ पुत्रमाप्नोतु सो
 वित्रिपुत्रांस्तु अदितिस्तथा ॥ यद्वः कामनां प्राप्ता धौम्या वैदमवाप्तवान् ॥ २१ ॥ त्वया सा भार्गवी कृष्णशंकरः शुद्धिमाप्तवान् ॥ पितामहत्वं
 प्राप्नोऽहंतं प्रसादाज्जनां न ॥ २२ ॥ अन्यैश्चाधिगतं कामं तमाराध्य न संशयः ॥ ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैर्गोषिद्धैरेव च ॥ २३ ॥ ययं
 काममभिध्यायेत्तत्प्राप्नोत्युपोषणात् ॥ जनः प्राप्नोत्यसंदिग्धं भानोराराधनाद्यतः ॥ २४ ॥ अपुत्रः पुत्रमाप्नोति गोतश्चापि मोदते ॥ रोगाभिभूत

आरोग्यंकन्याविंदतिसत्पतिम् ॥ २६ ॥ समागत्यप्रवसितैरुष्यैतदवाप्नुयात् ॥ सर्वान्कामानवाप्नोति गतश्चापि मोदते ॥ २६ ॥ ना
 पुत्रो नाधनो वापिनवानिष्टो न निर्वृणः ॥ उपोष्यैतद्व्रतं मर्त्यः स्त्रीजने वापि जायते ॥ २७ ॥ गोहिलोकमासाद्य मोदते शश्वतीः समाः ॥ गौरे
 कंयानमारूढस्ते जसाराधिसन्निभः ॥ २८ ॥ पुनरेत्यमहीकृष्णघनानवनसमो नृप ॥ क्ष्मातले स्यान्नसंदेहः प्रसादाद्गोपते नरः ॥ २९ ॥ इति
 श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे कामदासमिव्रतिनिरूपणनामपंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ ६४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥
 पुनश्चैतन्महाभाग श्रूयतां गदतो मम ॥ प्रोक्तं स्वर्गे न देवानां तिथिमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ १ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ विजयातिजया चै
 व जयंती च महातिथिः ॥ त्वत्तः श्रुता सुरश्रेष्ठ ब्रह्महेमपापनाशिनीम् ॥ २ ॥ तथोत्तरायणं ब्रह्मिहास्तं यद्वास्करार्चने ॥ यत्र संपू
 जितो भानुर्भवेत्सर्वा घनाशनः ॥ ३ ॥ तन्मे कथय यत्नेन भक्त्या पृष्टोऽक्षयं फलम् ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ शुक्लपक्षे तु सप्तम्यां यदक्ष
 तुरवे भवेत् ॥ ४ ॥ तदा स्यात्सामहा पुण्या सप्तमी पापनाशिनी ॥ तस्यां संपूज्य देवेशं चित्रभानुं जागद्गुरुम् ॥ ५ ॥ सप्तजन्मकृता त्पापान्मुच्य
 तेनात्र संशयः ॥ यश्चोपवासं कुरुते तस्यां नित्यतमानसः ॥ ६ ॥ सर्वपापविमुक्ता त्मासूर्यलोकं महीयते ॥ दानं यदीयते किंचित्तु हि इयद्दिवा
 करम् ॥ ७ ॥ होमं वा क्रियेत तत्र तत्सर्वं चाक्षयं भवेत् ॥ एकऋग्वेदः पुरतो जप्तः श्रद्धा परेण तु ॥ ८ ॥ ऋग्वेदस्य सप्तस्य यच्छेते सत्फलं ध्रुवम् ॥
 सामवेदं फलं सोमयजुर्वेदं फलं यजुः ॥ ९ ॥ अथर्वा अथर्वी गिरसो निखिलं यच्छेते रविः ॥ तारका इव राजते द्योतमाना दिवानि शुम् ॥ १० ॥
 समभ्यर्च्य च सप्तम्यां देवदेवं दिवा करम् ॥ यत्र पापमशेषं वैनाशाय तत्र भास्करः ॥ ११ ॥ कर्तव्या सप्तमी कृष्णते नोक्ता पापनाशिनी ॥ अस्यां
 सप्तम्यर्च्यं रविं यातिसौरपुरं नरः ॥ १२ ॥ विमानवरमारुह्य कूर्पूरोद्भवमुत्तमम् ॥ तेजसां कवि संकाश प्रभया सूर्यसन्निभः ॥ १३ ॥ कांत्या त्रयसमः
 कृष्णशौर्वै हरिसमः सदा ॥ मोदते तत्र मुचिरं वृंदारकगणैः सह ॥ १४ ॥ पुनरेत्यमुवं कृष्ण भवेद्दक्षमाधिपायिपः ॥ १५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुरा
 णे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे पापनाशिनी व्रति विधिवर्णनं नाम षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ६४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ तथान्यदोपधर्मज्ञ शृणु
 ध्वगदतो मम ॥ पदद्वयं जगद्धातुं देवदेवस्य गोपतेः ॥ १ ॥ यदेकपादपीठं हितत्रयस्तं पदद्वयम् ॥ स्वयमंशुमता कृष्णलोकानां हितका

म्यया ॥ २ ॥ वामनस्य पङ्कृष्णज्ञेयै उत्तरायणम् ॥ देवाद्यैः सकलैर्विद्वद्दक्षिणदक्षिणायनम् ॥ ३ ॥ अहंतंच सदा कृष्णदक्षिणपादमंचतः ॥
 श्रद्धान्वितौ भास्करस्य हरौ शौवा मम चतः ॥ ४ ॥ तस्मिन्यग्रतः स्य हंसम्यगदेव देवस्य मानवः ॥ क्रूरतया राधनंतस्य तुष्टः स्याद्भानुमान्सदा ॥ ५ ॥
 विष्णुरुवाच ॥ कथमाराधनंतस्य देवदेवस्य गोपतेः ॥ क्रियते देवशार्दूलतत्समाख्यातुमर्हसि ॥ ६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ उत्तरेत्यनेन कृष्णज्ञातो नियत
 मानसः ॥ धृतशीरादिभिर्देवस्नापयेत्तिमिरापहम् ॥ ७ ॥ चारुवस्त्रोपहारैश्च पुष्पधूपानुलेपनैः ॥ समभ्यर्च्य ततः सम्यग्ब्राह्मणानां चतुर्ष्वपैः ॥ ८ ॥
 पदद्वयं व्रतंतस्य गृह्णीयाद्भानुतत्परः ॥ वन्देत्सार्वाश्चिन्नां भानुं ततश्च गरुडवज्र ॥ ९ ॥ भुक्त्वा ब्रह्मं चिन्नां भानुं ततश्चिन्नां भानुं व्रजंस्तथा ॥ स्वपत्वि
 बुध्यन् प्रमहोमं कुर्वन्स्तथा च यन् ॥ १० ॥ चिन्नां भानोऽनुदिनं करिष्ये नाम कीर्तनम् ॥ यावदन्यदिना त्प्राप्तं क्रमशो दक्षिणायनम् ॥ ११ ॥
 चालिते हं कृतैश्चैव वेदरंभोपवासदा ॥ तावद्वश्ये चिन्नां भानुं यावेदोत्तरायणम् ॥ १२ ॥ यावज्जीवं चर्यात्किंचिज्ज्ञानतोऽज्ञानतोऽपि वा ॥ करिष्येऽ
 हंतथा चैव कीर्तयिष्यामि तं प्रभुम् ॥ १३ ॥ यदा नृत्तं किंचिद्वश्ये तदा वक्ष्यामि तद्वचः ॥ अज्ञानादथ वा ज्ञानात्कीर्तयिष्यामि तं प्रभुम् ॥ १४ ॥
 षण्मासमेकमनसा चिन्नां भानुमयं परम् ॥ तं स्मरन्मरणे याति यां गतिं सास्तु मे गतिः ॥ १५ ॥ षण्मासाभ्यन्तरे मृत्युर्थादितस्मिन् भवेन्मम ॥ तन्म
 या भास्करस्येह स्वयमात्मानं निवेदितः ॥ १६ ॥ परमात्ममयं ब्रह्म चिन्नां भानुमयं परम् ॥ यमं ते संस्मरिष्यामि समभानुः परा गतिः ॥ १७ ॥
 यदि प्रातस्तथा सायं मध्याह्ने वा जपस्यहम् ॥ षण्मासाभ्यन्तरे न्यासः कृतो व्रतमयो मया ॥ १८ ॥ तथा कुरु जगन्नाथ स्वर्गलोके परायणः ॥ चित्र
 भानो यथाशक्त्या भवान्भवति मे गतिः ॥ १९ ॥ एवमुच्चार्य षण्मासं चिन्नां भानुमयं व्रतम् ॥ तावन्निष्पादयेद्वा व्रतं पूर्णं दक्षिणायनम् ॥ २० ॥
 ततश्च प्रीणनं कुर्याद्विधाशक्त्या विभावसोः ॥ भोजयेद्ब्राह्मणान् दिव्यान् भौमांश्चापि सदक्षिणात् ॥ २१ ॥ पुण्याख्यानकथां कुर्यान्मार्तंडस्य तथा
 श्रुतः ॥ पूजयेद्वाचं भक्त्या यथाशक्त्या च लेखकम् ॥ २२ ॥ एवं व्रतमिदं कृष्णयोधाय तिमानवः ॥ इहैव देवशार्दूलमुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ २३ ॥

षण्मासाभ्यन्तरेचास्यमरणंयदिजायेते ॥ प्राप्नोत्यनशनस्योक्तंयत्फलतदंसंशयम् ॥ २४ ॥ पद्द्रव्यंचदेवस्यसम्यक्त्वनेनसदाचित्तम् ॥
भवत्येतज्जगौभानुःपुराचंद्रायप्रच्छते ॥ २५ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्रह्मेपर्वणिषसप्तमीकल्पेभानुपाद्वयव्रतवर्णनंनामसप्ता
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ धृ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कृष्णपक्षेतुमाधस्यसर्वासितिसप्तमीशृणु ॥ यामुपोष्यसमाप्नोतिसर्वान्कामान्संतथा
परान् ॥ १ ॥ पाखंडादिभिरालापनंकुर्याद्भानुतत्परः ॥ पूजयेत्प्रणतोदेवमेकाग्रमनसाशुभम् ॥ २ ॥ माघद्यैःपारणंमासैःषड्भिःसाक्रान्तिकं
स्मृतम् ॥ मार्तेंडप्रथमंनामद्वितीयंकंप्रकीर्तितम् ॥ ३ ॥ तृतीयांचित्रभांनुचविभावमुमतःपरम् ॥ भगेतिपंचमंज्ञेयषष्ठंहंसमथोच्यते ॥ ४ ॥
पूर्णेषुषट्सुमासेषुपंचगव्यमुदाहृतम् ॥ स्नानेचप्राशनंचैवप्रशस्तंपापनाशनम् ॥ ५ ॥ प्रणामंदेवेदेवस्यकृत्वापूर्वायथाविधि ॥ विप्रायदक्षिणां
दद्याच्छूद्धधानश्चशक्तिः ॥ ६ ॥ पारणतिचेदेवस्यप्रीणनंभक्तिपूर्वकम् ॥ कुर्वीतभक्त्याविधिवद्रविभक्त्यातुगृह्यते ॥ ७ ॥ नक्तभोजी
तथाविष्णोतैलक्षारविवर्जितः ॥ कृष्णजागरणंत्रासुप्तस्यामथवादिने ॥ ८ ॥ एतामुपित्वादमंज्ञहंसप्रीणनतत्परः ॥ सर्वोन्कामानवाप्नोति
सर्वपपैःप्रमुच्यते ॥ ९ ॥ यतःसर्वमवाप्नोतियद्यदिच्छतिचेतसा ॥ अतोलेकेषुषिविख्यातासर्वाथवातिसप्तमी ॥ १० ॥ कृताभिलषिताह्ये
षाप्राग्बोधार्धमतपरैः॥पूरयत्यखिलाङ्कामानंसंश्रुताचीदनेदिने॥१॥तमारधयस्वरर्वितपाथगरुडध्वज॥अथाराधितवान्भानुर्भेगणाधिपतिः
पुरा॥१२॥इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्रह्मेपर्वणिषसप्तमीकल्पेसर्वाथवातिसप्तमीवर्णनंनामाष्टाधिकशततमोऽध्यायः॥ १०८ ॥छा॥ब्रह्मोवाच ॥
मार्तेंडसप्तमंकृष्णयथान्याविष्मितेनवा॥शृणुष्वैकमनावीरगतोमेिशुभप्रदाम् ॥१॥यस्याःसम्यगनुष्ठानात्प्राप्नोत्यभिमतंफलम् ॥ पौषेमासे
सितेपक्षेसप्तम्यांसमुपोषितः ॥ २ ॥ सम्यक्संपूज्यमार्तेंडमार्तेंडइतिवैजपेत् ॥ पूजयेत्कुतुंबंभक्त्याश्रद्धयापरयान्वितः ॥ ३ ॥ धूप
पुष्पपहारगौरुपवासैःसमाहितः ॥ मार्तेंडेतिजपन्नामपुनस्तद्गतमानसः ॥ ४ ॥ विप्रायदक्षिणांदद्याद्यथाज्ञान्त्यास्वगध्वज ॥ स्वपनिवृ
ध्यन्स्वलितोमार्तेंडेतिचकीर्तयेत् ॥ ५ ॥ पांधडादिविकर्मस्थैरालापंचविवर्जयेत् ॥ गोमूत्रंगोमंथवापिदधिक्षीरमथापिवा ॥ ६ ॥ गोंदे

हृतः समुद्धृतं प्राश्रियादात्मशुद्धये ॥ द्वितीयेऽहिपुनः स्नातस्तथैवाभ्यर्चनं वै ॥ ७ ॥ तेनैवनाम्नासंभूय दत्त्वा विप्राय दक्षिणम् ॥ ततो
 भुंजीत गोदोहसंभूतेन समन्वितम् ॥ ८ ॥ एवमेवाखिलान्मासानुपोष्य प्रयतः शुचिः ॥ दद्याद्वादिं क्रविं प्राप्नोति मांसं स्वशक्तिः ॥ ९ ॥ धा-
 रिता चेत्पुनर्वर्षे यथाशक्त्या गवादिकम् ॥ दत्त्वा परं रवेर्भूयः शृणुयत्फलमश्नुते ॥ १० ॥ स्वर्णशृंगी च पंचम्यां षष्ठ्या च वृषभं नरः ॥ प्रीति-
 मांसं द्विजातिभ्यो यद्दत्त्वा फलमश्नुते ॥ ११ ॥ तत्राप्नोत्यखिलं सस्य व्रतमेतदुपोषितः ॥ तंचलोकमवाप्नोति मार्तण्डो यत्र तिष्ठति ॥ १२ ॥
 शण्डिले यस्य मः कृष्णतेजसा न त्रसंशयः ॥ मार्तण्डसप्तमी मेतामुपोष्य ते गणादिवि ॥ १३ ॥ विद्योतमाना दृश्यते लोकैः रद्यापि भूधरा ॥ तस्मात्त्वमादिदेवै-
 र्यज्ञं त्रेधा भास्करं रविम् ॥ अनया च यगो विदगोपते गोलसन्निभम् ॥ १४ ॥ इति श्रीभविष्य महापुराणे ब्रह्मपर्वणि सप्तमी कल्पे मार्तण्डसप्तमी वर्णने-
 नामनवाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ ६४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ शुक्लपक्षे तु सप्तम्यां मासि भाद्रपदेऽच्युत ॥ प्रणम्या शिरसादित्यं पूजयेत्सप्तवाह-
 नम् ॥ १ ॥ पुष्पधूपादिभिर्वीरकुतपानां चतुर्णैः ॥ पाषाणैः पुराणैः कुर्वन्नि यतात्मवान् ॥ २ ॥ विप्राय दक्षिणां दत्त्वा नक्तं मुनीन् जीतवा-
 म्यतः ॥ तिष्ठन्व्रजन् स्थितश्चक्षुतः प्रस्खलितादिषु ॥ ३ ॥ आदित्यनामस्मरणं कुर्वन्नुच्चारणं तथा ॥ अनेनैव विधानेन मासां सान्द्रादशैव क्र-
 मात् ॥ ४ ॥ उपोष्य पारणे पूर्णैः सस्यं च यजगद्गुरुम् ॥ पुण्येन श्रावणेनैव प्रीणयन् पुष्टिं श्रुते ॥ ५ ॥ अनंतं श्रावणेनैव हयतः फलमुदाहृतम् ॥
 तेनादित्यसंभ्यर्चयत्तदेव लभते फलम् ॥ ६ ॥ एवं यः पुरुषः कुर्यादादित्याराधनं शुचिः ॥ प्राप्येह विपुलं भोगं धर्ममथैव तथैव यम् ॥ ७ ॥ अमुत्र लो-
 कमायाति दिव्ये खे गीतं श्रुते ॥ नारी वास्वर्गसंभ्येत्यह्यनंतं फलमश्नुते ॥ ८ ॥ इति श्रीभविष्य महापुराणे ब्रह्मपर्वणि सप्तमी कल्पेऽनंतसप्तमी व्रतवर्ण-
 नं नाम दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ ६५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ श्रावणे मासि देवाग्र्यं सप्तम्यां सप्तवाहनम् ॥ शुक्लपक्षे सस्यं च यं पुष्पधू-
 पादिभिः शुचिः ॥ १ ॥ पाषाणैः पुराणैः कुर्वन्नि यतात्मवान् ॥ विप्राय दक्षिणां दत्त्वा नक्तं मुनीन् जीतवाग्यतः ॥ २ ॥ अभ्यर्गं देवैः स्वर्गवर्ष-
 वपयनो जयेत् ॥ सप्तम्या मन्त्रमेवाग्र्यं शुभं शुक्लं वतथा ॥ ३ ॥ विभेषु तथा न्येषु वादित्राण्येवैविदुः ॥ तथा देवस्य मासेऽस्मिन्नभ्यर्गं पर-

गीयते ॥ ४ ॥ यस्तु चाराधयेद्भक्त्या भास्करस्य नरोऽच्युत ॥ अभ्यंगं विधिवच्छक्त्या कृत्वा ब्रह्मण भोजनम् ॥ ५ ॥ शंखतूर्यनिनौ श्वब्रह्म
 घोषैश्च शुष्कलैः ॥ स दिव्यं यानमाहूढो लोकमायातिहेलिनः ॥ ६ ॥ अनेनैव विधानेन मासाद्वादशवैकमात् ॥ उपोष्य पारणे पूर्णैर्दद्याद्ब्रि
 यदक्षिणाम् ॥ ७ ॥ व्रतं यः पुरुषः कुर्यादिति ताराधनं शुचिः ॥ स गच्छेत्परमं लोकं दिव्यवैवनमालिनः ॥ ८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे
 ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कलेऽभ्यंगसप्तमी वर्णनं नमोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं कृष्णसदाभानुरैर्भक्त्या यथाविधि ॥
 फलं ददात्य सुलभं सलिलेनापि पूजितः ॥ १ ॥ नभानुर्जीवदानेन न पुष्पैर्न फलैस्तथा ॥ आराध्यते मुशुद्धेन हृदयेन वै कवलम् ॥ २ ॥
 रागादपेतं हृदयं वा गुह्यं नानृतं ॥ हिंसा विरहितं कर्म भास्कराराधनत्रयम् ॥ ३ ॥ रागादिदूषिते चित्ते नारूपं दतिमिरापहः ॥
 वध्नाति तं नरं हंसः कदाचित्कदर्मा भसि ॥ ४ ॥ तमसो नाज्ञानाया लंचदोलैः साह्य नारतम् ॥ हिंसादिदूषितं कर्मैकैकश वाराधने कुतः ॥ ५ ॥
 जनश्चित्ताप्रसादं ह्यनचापतिमिरापहम् ॥ तस्मात्सत्यस्वभावेन सत्यवाक्येन चाच्युत ॥ ६ ॥ आहंसे केन चादित्यो निसर्गादिव तोषितः ॥
 सर्वस्वमपि देवाय यो दद्यात्कुटिलाशयः ॥ ७ ॥ अनैरा राध्यते ह्येवं देवं देवाकरम् ॥ रागादपेतं हृदयं कुरुत्वं भास्करार्पणम् ॥ ८ ॥
 ततः प्राप्स्यसि दुःप्राप्य मयत्नेनैव भास्करम् ॥ विष्णुरुवाच ॥ देवेशः कथितः सम्यक् काम्योऽयं भास्करो मयि ॥ ९ ॥ आराधन
 विधिं सर्वभूयः पृच्छामि तं वद ॥ कुले जन्मतथारोग्यं धनवृद्धिं च दुर्लभाम् ॥ १० ॥ त्रितयं प्राप्य ते येन तन्मे वद जगत्पते ॥ ११ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ मासे तु माघे सितसप्तमेऽह्नि हस्तक्षयोगे जगतः प्रसूतिम् ॥ संपूज्य भानुं विधिनोपवासी सुगंधधूपान्नघरोपहारैः ॥ १२ ॥
 गृहीतुं पुष्पैः प्रतिपाद्य पूजां दानादियुक्तं व्रतमब्दमेकम् ॥ दद्याच्च दानं मुनिपुंगवे भ्यस्तत्कथ्यमानं विनिवोधीर ॥ १३ ॥ वज्रं तिलां स्त्रीहिय
 वान्निहरण्यं वा न्नमंभः करकासु पानहम् ॥ छत्रोपपद्मं गुण्डे फणिताढ्यं दद्यात्कमाद्भस्तु अनुक्रमेण ॥ १४ ॥ यद्येष वर्षे विधिनोदितेन यस्यातिथौ
 लोकगुरुं प्रपूज्य ॥ अहमंतं नान्यात्मा विशुद्धेतोः संप्राप्तं नानीह निबोधतानि ॥ १५ ॥ गोमूत्रमभश्चरो नुशाकं दूवादधिब्रीहितलान्य

वांश्च ॥ सूर्याशुतंतजलमंबुजक्षरीरंचमासैः क्रमशः प्रयुज्य ॥ १६ ॥ कुलेप्रधानेन धनधान्यपूर्णपद्मावृते ह्यस्तसमस्तदुःखे ॥ प्राप्नोति
 जन्माऽविकलैर्द्रियश्च भवत्यरोगो मतिमान् सुखी च ॥ १७ ॥ तस्मात्त्वमप्येतद्मो वीर्यदिव्यकाराराधनमप्रमत्तः ॥ कुरु प्रभावं भगवंतमी
 शमाराध्य कामानखिलानुपेहि ॥ १८ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पे तृतीयपदव्रतवर्णनं नाम द्वादशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥
 ॥ ११२ ॥ अथ विष्णुरुवाच ॥ सुरज्येष्ठपुनर्ब्रूहि यत्पृच्छाम्यहमादितः ॥ यत्फलं स मवाप्नोति कारयित्वा रवेर्गृहम् ॥ १ ॥ देवार्चाकार
 यित्वा तु यत्पुण्यं पुरुषोऽश्रुते ॥ पूजयित्वा च विधिं वदनु लिप्य च यत्फलम् ॥ २ ॥ कानि माल्यानि शस्तानि कानि नाहति भास्करः ॥
 के घूपाभानुदयिताः के वर्ज्याश्च जगत्पतेः ॥ ३ ॥ उपचारफलं के स्यात्किं फलं गीतवादि ते ॥ घृतक्षीरादिना यत्तु स्नापिते भास्करे फलम्
 ॥ ४ ॥ यथोपलेपनादौ च फलमभ्युक्षितेन तु ॥ दिवा करगृहे तातद्दशोपवदस्व मे ॥ ५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ साधुवत्स यदेतत्त्वमर्तुं इत्थं
 हृष्टच्छसि ॥ शुश्रूषणे विधिं पुण्यं तदिहैकमनाः शृणु ॥ ६ ॥ यस्तु देवालयं भानोर्दिवि शैलमथापि वा ॥ कारयेन्मन्मथं चापि तस्य पुण्यफलं शृ
 णु ॥ ७ ॥ अहन्यहनि यज्ञेन यजतो यन्महत्फलम् ॥ प्राप्नोति तत्फलं भानोर्यः कारयति मंदिरम् ॥ ८ ॥ कुलानां शतमागामिसमतीतं कुलं श
 तम् ॥ कारयेद्भगवद्भामसनयेर्दकलोक्तम् ॥ ९ ॥ सप्तजन्मकृतं पापं स्वल्पं वा यदिव गृहम् ॥ भानोरालयविन्यासप्रारंभो देव नश्यति ॥ १० ॥
 सप्तलोकमयो भानुस्तस्य यः कुरुते गृहम् ॥ प्रतिष्ठांसमवाप्नोति स नः सातलौकिकीम् ॥ ११ ॥ प्रशस्ते देशभूभगे प्रशस्तं भवनं रवेः ॥
 कारयेद्दक्षयौष्ठौ कान्स नरः प्रतिपद्यते ॥ १२ ॥ इष्टका यविन्यासो यावद्वर्षाणि तिष्ठति ॥ तावद्बर्षमहर्षाणि तत्कृतौ दिवि संस्थितिः ॥ १३ ॥
 प्रतिमालंक्षणवर्तीयः कारयति मानवः ॥ दिवा कारस्य तच्छोकमक्षयं प्रतिपद्यते ॥ १४ ॥ षष्टिर्वर्षमहर्षाणां सहस्राणि समोदते ॥ लोके सुमना
 नीरप्रत्येकं मधुमूदन ॥ १५ ॥ प्रतिष्ठाप्य रेवै च सुप्रशस्ते निवेजने ॥ पुरुषः कृतकृत्योऽस्ति न दोषमलमश्रुते ॥ १६ ॥ येष विष्यंतियेऽतीता
 आकल्पं पुरुषाः कुले ॥ तांस्तारयति संस्थाप्य देवस्य प्रतिमारवेः ॥ १७ ॥ अनुशिष्टाः किल पुरायमेन यमार्किकराः ॥ पाशदंडकराः कृष्णप्रजा

संयमनोद्यताः ॥ १८ ॥ ॥ यमउवाच ॥ ॥ विहरंतु यथान्यायानियोगोऽनुपाल्यताम् ॥ नाज्ञाभंगं करिष्यति भवतां जंतवः क्वचित् ॥
 ॥ १९ ॥ केवलं ये जगन्मूलं विवस्वतं मुपाश्रिताः ॥ भवद्भिः परिहर्तव्यास्तेषां नैवेह संस्थितिः ॥ २० ॥ ये तु वैवस्वता लोके तच्चित्तान् तत्परा
 यणाः ॥ पूजयंतिसदाभानुं ते च त्याज्याः सुदूरतः ॥ २१ ॥ तिष्ठंश्च प्रस्वपन्गच्छद्बुद्धिं पुनस्खलिते क्षुते ॥ संकीर्तयति दिव्यः स न स्याज्यः सुदू
 रतः ॥ २२ ॥ नित्यं नैमित्तिकैर्दिव्यैर्जतितु भारुकरम् ॥ न चालोक्य भवद्भिस्ते तद्व्यानं हंति वोगतिम् ॥ २३ ॥ ये पुष्पधूपवासोभिर्भूषणै
 र्वापि वल्लभैः ॥ अर्चयंतिते ग्राह्या मातिपुस्ते परिग्रहम् ॥ २४ ॥ उपलेपनकर्तारः कर्तारो मां जर्जस्यये ॥ अकारलेयं परित्याज्यं तेषां त्रि
 पुरुषकुलम् ॥ २५ ॥ येन वायतनं भानोः कारितं तत्कुलोद्भवः ॥ पुमान् स नावलोक्यैवैव भवद्भिर्दुष्टचक्षुषा ॥ २६ ॥ येनार्चा भगवद्भक्त्या म
 त्पितुः कारिता शुभा ॥ नराणां तत्कुलं वीराः सदा त्याज्यं सुदूरतः ॥ २७ ॥ भवतां प्रमतां यत्र भानुसंश्रयमुद्रया ॥ न चाज्ञाभंगकृत्काश्चिद्भविष्य
 तिनरः क्वचित् ॥ २८ ॥ इत्युक्ताः किं करास्ते नयमेनमु महात्मना ॥ अनाश्रित्य वचः कृष्णसत्राजितमथ गताः ॥ २९ ॥ तस्य ते तजसा सर्वभानोर्भे
 कस्य सुव्रत ॥ मोहिताः पतिता भूमौ यथा च विहगानगाः ॥ ३० ॥ एतां महाफलां योर्चा भानोः कारयते नरः ॥ तवाख्यानं महाबाहो गृहकारिणि
 तु श्रयत् ॥ ३१ ॥ यज्ञानराणां पापौघनाशकाः सर्वकामदाः ॥ तथैवैषो जगद्भानुः सर्वयज्ञमयो रविः ॥ ३२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे
 ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे आदित्यालय बन्धनमार्जनादिफलवर्णनं नाम त्रयोदशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ स्थापितां प्रतिमां
 भानोः सम्यक्संपूज्यमानवः ॥ यं यं प्रार्थयेत् कामं तं तं प्राप्नोत्यसंशयम् ॥ १ ॥ यः स्नापयति देवस्य घृतेन प्रतिमं रविः ॥ प्रस्थे प्रस्थे द्विजाध्या
 णां स ददाति गवांशतम् ॥ २ ॥ गवांशतस्य विप्राणां यद्वत्तस्य भवेत्फलम् ॥ घृतप्रस्थेन तद्भानोर्भवेत्स्नातकयोगिनाम् ॥ ३ ॥ भृशद्युमेन
 संप्राप्ता सप्तद्वीपावमुधरा ॥ घटोदकेन मार्तण्डं प्रतिमा स्नापिता किल ॥ ४ ॥ प्रतिमा मसिताष्टम्यां घृतेन जगती पतेः ॥ स्नापयित्वा समस्तेभ्यः
 पापेभ्यः कृष्णमुच्यते ॥ ५ ॥ सप्तम्यामथ षष्ठ्यां वागव्येन हविषा रवेः ॥ स्नपनं तु भवेच्छ्रेष्ठं महापातकनाशनम् ॥ ६ ॥ ज्ञानतोऽज्ञानतो वापि य
 त्पापं कुरुते नरः ॥ तत्क्षालयति संध्यायां घृतेन स्नपनं रवेः ॥ ७ ॥ सर्वयज्ञमयो भानुर्हव्यानां परमं घृतम् ॥ तथो रशेषपापानां क्षालकः संगमो भवेत् ॥ ८ ॥

येषु क्षीरवहानद्योद्गताः ॥ मोदते तेषु लोकेषु क्षीरस्नानकरो रवेः ॥ ९ ॥ आह्लादं निवृत्तिस्थानमरोग्यं चारुरूपताम् ॥ सप्त
 जन्मान्यवाप्नोति क्षीरस्नानपरो रवेः ॥ १० ॥ दध्यादीनां वि कारणं क्षीरतः संभवो यथा ॥ यथा च विमलं क्षीरं यथा निवृत्तिकारकम् ॥ ११ ॥ तथा च निर्म
 लं ज्ञानं भवत्यपि न संशयः ॥ ग्रहतु कूलतापुष्टिः प्रियत्वमखिले जने ॥ १२ ॥ करोति भगवान्भानुः क्षीरं सप्तपतोषितः ॥ सर्वस्य स्निग्धतामेति
 दृष्टमात्रे प्रसिदति ॥ १३ ॥ द्रुतक्षीरेण देवेश स्नापितोति मिरापहे ॥ १४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्रह्मोपर्वणि सप्तमी कल्पे आदित्यस्नानपनयो
 गवर्णनं नाम चतुर्दशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १११४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ प्रशंसंति महात्मानः संवादं भास्कराश्रयम् ॥ गौतम्या सह कौसल्या सुमनायां
 सुरालये ॥ १ ॥ स्वर्गोऽतिशोभनां दृष्ट्वा कौसल्यां पतिना सह ॥ ब्रह्माणि गौतमनिमपर्यपृच्छत विस्मिताः ॥ २ ॥ गौतम्युवाच ॥ शतशः सत्तिकांश
 लये देवाः स्वर्गनिवासिनः ॥ देवपत्न्यस्तथैवैतैः सिद्धाः सिद्धांगनास्तथा ॥ ३ ॥ न तेषां महिदृशो गन्धो न कतिनिसुरूपता ॥ न वा ससीशो भवेत्येय
 धाते पतिना सह ॥ ४ ॥ नैवाभरणजातानि तेषां प्राजंतिवै तथा ॥ यथा तव यथापत्युर्न च स्वर्गनिवासिनाम् ॥ ५ ॥ सुस्नातं चैलतश्चैव युवयोरतिरि
 च्यते ॥ लेखाद्यानामपीशानं क्षयातिशयवर्जिताः ॥ ६ ॥ तपःप्रभावादानं वाहो भवाकर्मसंज्ञितम् ॥ युवयो यत्समाचक्ष्वत तत्सर्ववर्णनि ॥ ७ ॥
 येन मो विक्रमे बुद्धिर्मेतु जायेन संगताः ॥ ८ ॥ यज्ञो यज्ञेश्वरो भानुरावाभ्यां जातुतोषितः ॥ ९ ॥ स्वर्गप्राप्तिरयं तस्य
 कर्मणः फलमुत्तमम् ॥ सुरूपा ततः प्रीतिः पश्यतां चारुवेषिता ॥ १० ॥ यत्पृच्छसि महामागे तदप्येषा वदामि ते ॥ तीर्थोऽकैस्तथा गंधैः स्ना
 पितो यद्वाकारः ॥ ११ ॥ तेन कांतिरियं नित्यं देवांस्त्रिभुवने श्वरान् ॥ मनः प्रसादः सौम्यत्वं शरीरे च निवृताः ॥ १२ ॥ यत्प्रियत्वं च सर्वस्य
 तद्धृतस्नापनात्फलम् ॥ यान्यभीष्टानि वासांसि यच्च भीष्टा विभूषणम् ॥ १३ ॥ रत्नानि यान्यभीष्टानि यत्प्रियं चानुलेपनम् ॥ येषूपायानि मा
 ल्यानि दयितान्यभवेत्सदा ॥ १४ ॥ मम भर्तुस्तद्वा स्य तदारज्यं प्रशसातः ॥ तानि सर्वाणि सर्वज्ञं सर्वपातरिभानुनि ॥ १५ ॥ दत्तानि तत्स
 मुत्थोऽयं गंधधूपान्मको गुणः ॥ आहारादयि ताये च पवित्राश्च निवेदिताः ॥ १६ ॥ त्रिलोककर्तुः स विदुस्तु तिसृद्विगुणसंभवा ॥ स्वर्गकामेन
 मम भ्रातृमाया च भुवदशने ॥ १७ ॥ कृतमेतत्कृतेनाभूदावयोर्भवसंक्षयः ॥ येन कामानराः सम्यक् तत्कुर्वन्ति च शोभने ॥ १८ ॥ तेषां ददाति
 विदेवेशो भगवान्मुक्तिमीश्वरः ॥ १९ ॥ एवमभ्यर्च्य मातृदमकं देवं धरं गुरुम् ॥ २० ॥ प्राप्नोत्यभिमतान् कामान्कृष्णाहंशा

श्वतीःसमाः ॥ चंदनागुरुकपूरकुङ्कुमोशीरपद्मकैः ॥ १९ ॥ अनुलिप्तो नैर्भेत्तया दंदात्तिसागरोद्भवाम् ॥ कालेयकं तुरुष्कं चरुं चंदनमेव च
 ॥ २० ॥ यान्यात्मनः संप्रेक्षानितानि शस्यान्यपाकुरु ॥ गंधाश्चापिशुभाये च धूपपाये विजयोदयाः ॥ २१ ॥ दिवाकरस्य धर्मज्ञो निवेद्यात्सर्वं
 दाच्युत ॥ न दद्यात्सहस्रकीक्षारं नो मुखेन च संहृतम् ॥ २२ ॥ दद्यादकार्यं धर्मज्ञं धूपपाराधनोद्यतः ॥ मालतीमल्लिकाचैव धूपधिकाजातिमु-
 त्तिकः ॥ २३ ॥ पाटलाः करवीरश्च जपसर्वतिरेव च ॥ कुङ्कुमस्तगरश्चैव कर्णिकारः सकेशरः ॥ २४ ॥ चंपकः केतकः कुंदो वाणवर्वरमा-
 लिका ॥ अशोकस्ति लकोलश्च स्तथा चैवाटरुषकः ॥ २५ ॥ इतपत्राणि धन्यानि वक्राङ्गानि विशेषतः ॥ अगस्तिं किञ्चुकं तद्रतपूजा-
 र्थं भास्करस्य तु ॥ २६ ॥ अमीपुष्पप्रकारास्तु शस्ता भास्करपूजने ॥ विल्वपत्रं शमीपत्रं वामुंगरस्य च ॥ २७ ॥ तमालपत्रं च हरेः
 सदैव भगवत्प्रियम् ॥ तुलसीकालतुलसी तथारक्तं चंदनम् ॥ २८ ॥ केतकीपत्रपुष्पं तु सद्यस्तुष्टिकरं रवेः ॥ पद्मोत्पलसमुत्थानिरक्तं नो-
 लोत्पलं तथा ॥ २९ ॥ सितोत्पलं तु भानोस्तु दयितानि सदाच्युत ॥ कृष्णलोचनं तत्तत्तथैव गिरिमल्लिका ॥ ३० ॥ नर्कणिकारिका
 पुष्पं भास्कराय निवेदयेत् ॥ कुटजं शालमलीपुष्पं तथान्यद्वर्जितम् ॥ ३१ ॥ निवेदितं भयं रोगं निस्वतां च प्रयच्छति ॥ येषां न प्रतिषेधो-
 स्ति गंधवर्णान्वितानि च ॥ ३२ ॥ तानि पुष्पाणि देयानि भानवेलोकभानवे ॥ सुगंधैश्च मुरांसी कर्पूरागरुचंदनैः ॥ ३३ ॥ तथान्यैश्च शु-
 भैर्द्रव्यैश्चैव नमालिनम् ॥ दुकूलपट्टकौशेयवार्क्षकापसकादिभिः ॥ ३४ ॥ वासांभिः पूजयेद्भद्रं तु यानि चात्मा प्रियाणि तु ॥ भक्ष्याणि यान्यभीष्टा-
 नि भोज्यानि भिमतानि च ॥ ३५ ॥ फलं च वल्हभं यस्यात्तत्तैर्दयं दिवाकरे ॥ सुवर्णमणिमुक्तानि रजतं च तथाच्युत ॥ ३६ ॥ दक्षिणा वि-
 विधा चेह्यच्चान्यदपि वल्हभम् ॥ तत्तु देवाधिदेवाय भास्कराय निवेदयेत् ॥ ३७ ॥ आत्मानं भास्करं मत्वा यज्ञं तस्मै निवेदयेत् ॥ तत्तदव्यक्तं ह-
 पाय भास्कराय निवेदयेत् ॥ ३८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराण ब्राह्मे पर्वणि सप्तमीकल्प आदित्यमाहात्म्ये मूर्त्यपूजाविधि पर्वणननाम पंचदशोत्तर-
 शततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ४३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कृष्णराजमहानासीद्ययाति कुलसंभवः ॥ सत्राजितेति विख्यातश्चक्रवर्ती महा-

वलः ॥ १ ॥ प्रभवतेजसाकान्त्याक्षांत्यावलसमन्वितः ॥ धैर्यगंभीर्यसंपन्नोवदान्योयशसन्वितः ॥ २ ॥ बुद्ध्याविक्रमदक्षश्चसंपन्नोब्रा-
 ह्मणायतः ॥ कृतीकविस्तथाशूरः षट्पदाख्यैर्न निर्जितः ॥ ३ ॥ सदापंचसुरक्तश्च वसुमद्भिर्निर्जितः ॥ रुद्रतावसुभिर्जितः ॥ सत्वश्रद्धासमन्वितः ॥ ४ ॥
 अंबुजस्यांडजस्येव आज्ञेयस्य तथाच्युतः ॥ अंबुजायास्तथाकृष्णवार्ध्यापात्रसवैविभो ॥ ५ ॥ गंगेयबलसंतुल्यः पौलस्त्यार्चोश्रमोयथा ॥ गंगेयस्य
 तथाकृष्णधिषणस्य हरये तथा ॥ ६ ॥ काम्यश्च द्विजभक्तस्तु तथाबालमीकिवत्सदा ॥ व्यासस्य देवशार्दूलजामदग्न्यस्य वाविभोः ॥ ७ ॥
 एषानैकैशु युक्तः सराजक्ष्मातले विभो ॥ यशःसप्तमहाबाहुः सप्तद्वीपां वसुंधराम् ॥ ८ ॥ यस्मिन्नाथांप्रगायंति ये पुराणविदो जनाः ॥ सत्राजिते
 महाबाहौ कृष्णधार्त्रि समाश्रिते ॥ ९ ॥ यावत्सूर्य उदेति स्म यावच्च रात्रि तिष्ठति ॥ सत्राजितं तु तत्सर्वं क्षेत्रमिदं न्याभिधीयते ॥ १० ॥ सप्तवर्त्तनसंयुक्तं सित-
 द्वीपवर्त्तमहीम् ॥ यशःसप्तैर्मणपुराचक्रवर्त्तमहाबलः ॥ ११ ॥ नान्याय कृन्नचाशक्नो वेदान्यो बलवतरः ॥ तस्याभूत्पुरुषराज्ञः सम्यग्धर्मनुशासिन-
 ॥ १२ ॥ चत्वारः सचिवास्तस्य राज्ञः सत्राजितस्य तु ॥ बभूवुरप्रतिहताः सदा वातिबलस्य वै ॥ १३ ॥ तस्य भक्तिरतीवसी त्रिसिगर्गो देवभूतः ॥ दिवाकरे
 जगद्गनैरुक्तचंदनमालिनी ॥ १४ ॥ तस्योर्ध्वमाहिमानं च विलोक्य पृथिवीपते ॥ न केवलं जनस्य अपि ह्यभवत्तस्य विस्मयः ॥ १५ ॥ संचितयासास-
 नुपः सप्तमृद्व्याविस्मितस्तथा ॥ कथं स्यात्संपदेषामे पुनरप्यन्यजन्मनि ॥ १६ ॥ एवं स बहुशोरा जातदाकृष्णमहायशः ॥ चिंतयन्नापितं मूलं न चा-
 सीन्निश्चयान्वितः ॥ १७ ॥ यदाननिश्चयं राजास्य यौभागवीप्रियः ॥ सदाप्रपच्छधमज्ञानसविप्रांसमुपागतान् ॥ १८ ॥ सर्वाश्च समुत्तान् वी-
 रविक्तांतः पुरस्थितः ॥ प्रणिपत्य महाबाहुर्ग्रहीतुं शासनक्रियाः ॥ १९ ॥ विश्वासानुग्रहबुद्धिर्भवतामयि स तमाः ॥ तद्ग्रंथमिच्छामि किंचि-
 त्द्रुमहर्ष्य ॥ २० ॥ सद्विद्याखिलविज्ञानसम्यग्धौ तां त्रात्मभिः ॥ भवाद्विर्धयानुश्राद्धः स्यामहं वेदवित्तमाः ॥ २१ ॥ तद्यथा वन्मया पृष्टा
 भवंतो मत्प्रसादिनः ॥ वक्तुमर्हथ विद्वांसः सर्वस्यैवोपकारिणः ॥ २२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यस्ते मनसि स देहस्तं पृच्छाद्य महीपते ॥ वदिष्यामो
 यथान्यायं यत्ते मनसि वर्त्तते ॥ २३ ॥ वयं हि नृपशार्दूलभवतापरितोषिताः ॥ सम्यक्प्रजापालयित्रा ददताभोजनं सदा ॥ २४ ॥ संतुष्टो ब्रह्म

णोऽश्रीयाच्छिद्याद्वाधमसंज्ञयम् ॥ हितंचोपदिशेद्वर्त्मअहिताद्भानिवर्तयेत् ॥ २५ ॥ विवक्षुमथभूपालंभार्यातस्यैवधीमतः ॥ प्राणिपतेनचा
 हेदंविनयात्प्रणयान्वितम् ॥ २६ ॥ नक्षणिमवनीपालवकुर्मद्विगिहेष्यते ॥ तथापिभूपतेवक्ष्येसंपदीहममुर्लभा ॥ २७ ॥ भूयोऽपिसंज्ञया
 न्प्रभुमलमीशोभवानृषीन् ॥ नन्वहंपुरुषव्याघ्रसदांतःपुरचारिणी ॥ २८ ॥ तत्प्रसादंयदिभवान्करोतिममपार्थिव ॥ तन्मदयिभृषीन्प्रभुसंदे
 हंपार्थिवाहसि ॥ २९ ॥ सत्राजितउवाच ॥ ब्रूहिभुभुमंतंयत्तेष्टव्यायन्मयाद्भिजाः ॥ भूयोऽहमात्मसंदेहंप्रक्षयाम्येतद्विजोत्तमान् ॥ ३० ॥
 विमलवत्युवाच ॥ श्रूयन्तेप्रथिवीपालनृपायतुचिंतनाः ॥ येषांचसंपद्भूपालयथातेद्व्यकिलाभवत् ॥ ३१ ॥ तदीहक्संपदाया
 मतवाशेषक्षितेश्वर ॥ येनकर्मविपाकेनतद्रदंतुमहर्षयः ॥ ३२ ॥ अहंचभवतोभार्यासर्वसमीतिनिवरा ॥ अतीवकर्मणयेनतद्विज्ञा
 नेकुतूहलम् ॥ ३३ ॥ तथासंपत्समृद्धत्वमन्येष्वपिहिविद्यते ॥ निरस्तातिशयत्वेननृनंनल्पेनकर्मणा ॥ ३४ ॥ तदन्यजन्मच
 रितंनरनार्थनिजंभवान् ॥ मुनीन्पृच्छत्वयाचाहंयन्मयाचपुराकृतम् ॥ ३५ ॥ ॥ सतथोक्तस्तयाराजापत्न्या
 विस्मितमानसः ॥ मुनीनांपुरतोभार्याप्रशंसन्वाक्यमब्रवीत् ॥ ३६ ॥ साधुदेविमंतंयन्मेत्वयायदिदमीरितम् ॥ सत्यंमुनिवचःशुसांस्वाद्धैवैवाहि
 णीतथा ॥ ३७ ॥ सोऽहमेतन्महाभागेपृच्छाम्येतान्महासुनीन् ॥ तेषामिविदितंकिंचिन्निषुलोकेषुविद्यते ॥ ३८ ॥ एवमुक्त्वाप्रियाराजाप्र
 णिपत्यचतानृषीन् ॥ यथावेतदखिलंप्रच्छधरणीधरः ॥ ३९ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ भगवंतोममशेषप्रसादहतचेतसः ॥
 कथयंतुयथावृत्तंयन्मयासुकृतंकृतम् ॥ ४० ॥ कोऽहमासंपुराविप्राःकिंस्वित्कर्ममयाकृतम् ॥ किंवानयातुचावग्भयमपत्न्याकृतंद्भिजाः ॥ ४१ ॥
 येनावयोरियंलक्ष्मीर्मन्यलोकेसुदुर्लभा ॥ चत्वारश्चाप्रतिहताअमात्याममगच्छतः ॥ ४२ ॥ अशेषाभूतोवक्ष्याधनस्याधनस्यांतोनिविद्यते ॥
 बलंचैवाप्रतिहंतंशरीरारोग्यमेवच ॥ ४३ ॥ प्रतिभातिचमेकांत्याभार्यायामखिलंजगत् ॥ ममापिपुण्यस्तेजोनकाश्चित्सहतेद्भिजाः ॥ ४४ ॥

सोऽहमिच्छामि तज्ज्ञातुं तथैवमर्निदिता ॥ निजानुष्ठानमखिलं यस्याशेषमिदं फलम् ॥ ४५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इति पृष्ठानरेन्द्रेण समस्ता
 स्तेतपोधनाः ॥ परावसुमथोऽनुस्तेकथ्यतामस्य भूभृतः ॥ ४६ ॥ चादितः सोऽपि धर्मज्ञैर्महाशूरो महामतिः ॥ योगमास्थाय सुचिरं यथावद्य
 तमानसः ॥ ४७ ॥ ज्ञातवाचस्पतेस्तस्य पूर्वदेहविचेष्टितम् ॥ सतमाहमुनिर्भूषं विज्ञानिच्छुं महामतिम् ॥ ४८ ॥ सत्राजितं महात्मानं जितशत्रुं
 मनस्विनम् ॥ सपत्नीकं महाबुद्धिब्राह्मणान्सत्यवादिनः ॥ ४९ ॥ ॥ परावसुरुवाच ॥ शृणु भूपाल सकलं यस्यैदं कर्मणः फलम् ॥
 तव राज्यादिकं मुभूयैषां चोत्तमोऽहो ॥ ५० ॥ त्वमासीः शूद्रजातीयः पराहं सापरायणः ॥ कुष्ठतोऽदं डपारुष्यानिःस्नेहः सर्वजंतुषु ॥ ५१ ॥
 इयं च भवतो भार्या पूर्वमप्यायते क्षणा ॥ नित्यं भूषत्वञ्चित्ता भवच्छुश्रूषणे रता ॥ ५२ ॥ पतिव्रता महाभाग भक्त्यमाना पतिनिष्ठुरम् ॥
 त्वद्राज्येषु च सर्वेषु वीरकर्मसु चोद्यता ॥ ५३ ॥ नैश्वर्यादिसहायस्य त्यज्यमानस्य वंधुभिः ॥ क्षयं जगाम यथोऽभूत्संचितः प्रपितामहः ॥ ५४ ॥
 तस्मिन्क्षीणे कृषिपरस्त्वमासीः पृथिवीपते ॥ सापि कर्मविपाकेन कृषिर्विफलतांगता ॥ ५५ ॥ ततो निःस्वंपरिक्षीणं परेषां भृत्यतांगतम् ॥
 तत्प्राजसाध्वीनित्यं त्वान्यज्यमानापि पार्थिव ॥ ५६ ॥ अनया तु समं साध्व्याभानो रावसथेत्यया ॥ कृतं शुश्रूषणं वृत्त्या भक्त्या समाजनादिकम् ॥ ५७ ॥
 निःस्नेहः सर्वकामेभ्यस्तन्मयस्त्वं तदपणः ॥ अहं न्यहनि विस्त्रं भातास्मिन्नावसथैरवेः ॥ ५८ ॥ कान्यकुब्जे पुरे वीरमहाशुश्रूषितं त्वया ॥ दिवा
 करालयेनित्यं कृतं तन्माजनेन त्वया ॥ ५९ ॥ तथैवाभ्युक्षणं भूपतिन्यैव नुलेपनम् ॥ पत्न्या नयानृपतथाशुभञ्चितानुवृत्तया ॥ ६० ॥
 कारितं श्रवणं पुण्यमिति हासपुराणयोः ॥ दत्त्वांगुलीयं करं जानिपितुं दत्तं तु वाचके ॥ ६१ ॥ अहं न्यहनि तत्कर्म युवयोर्येन पकुर्वतोः ॥ तत्रैव तन्म
 यत्वेन पापहानिर जायत ॥ ६२ ॥ भानोः कार्यमया कार्यं पश्य शुश्रूषणं तथा ॥ नाप्रभातं प्रभातं वाचितं यमभवन्निशि ॥ ६३ ॥ एवमायतनं रम्य
 मित्येवं च सुखावहम् ॥ सूर्यवच्चैव मे तत्स्यादित्यासीते मनस्तादा ॥ ६४ ॥ योगिनो सुखदं कर्म तथैव सुखमित्यापि ॥ भवञ्चित्तमभूत्तत्र योगकर्म
 ण्यहर्निशम् ॥ ६५ ॥ एवं तन्मनसस्तत्र कृतोद्योगस्य पार्थिव ॥ भूतानुमानिनः सम्यग्यथोक्ताधिककारिणः ॥ ६६ ॥ स्मरतो गोपतिनित्यं
 चित्तेनापि दृढात्मनः ॥ निःशेषमुपज्ञातं ते पापं सूर्यनिषेवणात् ॥ ६७ ॥ ततोऽधिकं पुरस्तस्मादगारस्यानुलेपनम् ॥ संमार्जनं च बहुशः सपत्निकेन

यत्कृतम् ॥ ६८ ॥ केवलं धर्ममाश्रित्य त्यक्त्वा वृत्तिमशेषतः ॥ अनया श्रवणं पुण्यं कारितं वाचकात्सदा ॥ ६९ ॥ नानाधातुविकारैस्तु गोमयेन मुदा
 तथा ॥ उपलेपनं कृतं भक्त्या त्वया पूर्वसुरालये ॥ ७० ॥ अथाजगाम वै तत्र कुबलाशोमहीपतिः ॥ महासैन्यपरीवारः प्रभूतगजवाहनः ॥ ७१ ॥
 सर्वसंपदुपेतं सर्वाभरणभूषितम् ॥ वृत्तं भार्यासहस्रेण दृष्ट्वा संकंदनोद्वलम् ॥ ७२ ॥ स्पृहाकृतात्पया तत्र चारुमालिनिपार्थिवे ॥ सर्वकामप्र
 दं कर्म क्रियते भारुकराश्रितम् ॥ ७३ ॥ तेनैतदखिलं राज्यमशेषं चाप्तवान्महीम् ॥ तेजश्चेवाधिकं यत्ते तथैव शृणु पार्थिव ॥ ७४ ॥ योगप्रभा
 वतो लब्धं कथयाम्याखिलंतव ॥ तत्रैवावसथे दीपः प्रशांतः स्नेहसंशयात् ॥ ७५ ॥ निजभोजनतैलेन पुनः प्रज्वालितस्तुवया ॥ अनया चोत्तरी
 येण वीरवत्योऽपहृतः ॥ ७६ ॥ तव पत्न्या स्वयं ज्वाल्य कारितिरस्यास्ततोऽधिका ॥ तवाप्यखिलभूपालमनःशोभकं पुनः ॥ ७७ ॥ तेजो नरेन्द्र
 एतस्मात्किमु ताराध्य भारुकरम् ॥ एवं नरेन्द्रः शूद्रत्वाद्भानुकर्म परायणः ॥ ७८ ॥ तन्मयत्वेन संप्राप्तो महिमानमनुत्तमम् ॥ किंपुनर्योनरो
 भक्त्या निन्यं शुश्रूषणादतः ॥ ७९ ॥ करोति स तं पूजां निष्कामो नान्यमानसः ॥ सर्वां मुद्धिमि मां लब्ध्वा सर्वलोके महेश्वरः ॥ ८० ॥ पूजयि
 त्वा कर्मि शोशं तमाराध्य न सीदति ॥ पुष्पैर्धूपैस्तथा वान्यैर्दोषैर्वस्त्रानुलेपनैः ॥ ८१ ॥ आराधयार्कतद्भस्मसदा सदा स्मार्जनादिना ॥ यद्यदि
 हृतमर्कं चिद्यद्यदन्यत्तु दुर्लभम् ॥ ८२ ॥ तदहत्वा च जगद्भ्रात्रे भारुकराय न सीदति ॥ सुगंधागुरुकर्पूरचंदनगुरुकुंकुमैः ॥ ८३ ॥ वासोभि
 र्विविधैर्धूपः पुष्पैः स्नक्चामरध्वजैः ॥ अन्योपहारैर्विविधैः कृतक्षरिभिर्षेचनैः ॥ ८४ ॥ गीतवादित्रनृत्याद्यैस्तोषयस्वार्कमादरात् ॥ पु
 ण्यरात्रिपुमार्तं ढनुत्य गतिरथोज्ज्वलम् ॥ ८५ ॥ भूपजागरणैर्भक्त्या होमः कार्यः सदा शुचिः ॥ इति हासपुराणानां श्रवणेन विशेषतः ॥ ८६ ॥
 तथा वैदस्वनैः शुण्यैर्ऋक्सामयजुर्भिर्नृप ॥ एवं संतोष्यते भक्त्या भगवान्भवं भंगकृत् ॥ ८७ ॥ भूयैवैवस्य ते भूत्वा भवद्द्वारा स्क्रोरनरैः ॥
 तोषितो भगवान्भानुर्ददात्यभिमतं फलम् ॥ ८८ ॥ देवकर्मसमर्थानां प्राणिनां स्मृति संभवैः ॥ तोषितो भगवान्कामान्प्रयच्छति दिवाकरः ॥
 ॥ ८९ ॥ नैष वृत्तैर्न रत्नैर्धैः पुष्पैर्धूपानुलेपनैः ॥ सद्भावैर्न वमार्तं ढस्तोषमायाति संस्मृतः ॥ ९० ॥ त्वयैकाग्रमनस्केन गृहसम्प्राप्तनादिक
 म् ॥ कृत्वा लपमीदृशं प्राप्तराज्यमन्यत्तु दुर्लभम् ॥ ९१ ॥ अनया श्रवणं पुण्यं कारयित्वा गृहे रवेः ॥ ईदं क्प्रसासं गदियं पूजां कृत्वा तु वाचके ॥ ९२ ॥

प्राप्नोपकरणैर्यस्तमेकग्रमातिरिङ्गजम् ॥ संतोषयतिर्नैन्द्रोऽपि भवतवैसमः क्वचित् ॥ ९३ ॥ तस्मात्त्वमनया देव्या सह्यतं विनतया ॥ भा
 स्कराराधनेत्यन्तं कुरु धर्मभृतांवर ॥ ९४ ॥ ब्रह्मवाच ॥ ॥ एतस्मिन्नेव चो विरिनिशम्यसनराधिपः ॥ भार्यासहायः सतदासंप्रहृष्टतनूरुहः ॥
 ॥ ९५ ॥ कृतकार्यमिवात्मानं मन्यमानस्तदा भवत् ॥ उवाच प्रणतो भूत्वा राजा सत्राजितोऽच्युत ॥ ९६ ॥ ॥ सत्राजित उवाच ॥ ॥ य
 थामरत्वं संप्राप्य थावायुर्बलं परम् ॥ परं निर्वाणमाज्जोतितथा हं वचसा तव ॥ ९७ ॥ कृतकृत्यः सुखासीनो निवृत्तिपरमंगतः ॥ अज्ञानतमसा
 च्छेन्नयत्प्रदीपस्त्वया धृतः ॥ ९८ ॥ अहमेषा च तन्वर्गी विभूतिभ्रंशभिरुक् ॥ द्रव्यमापादितं ब्रह्म त्रिहोदवचसा तव ॥ ९९ ॥ संपदः
 कथितं वीजमावयो भवतः सुने ॥ त्वद्वक्त्रादुद्यतावाचा विज्ञाता हि द्विजोत्तम ॥ १०० ॥ नरत्नैर्न च विचोर्विर्न च पुष्पा नुलेपनैः ॥ आराध्य
 श्रजगन्नाथो भावशून्यो दिवाकरः ॥ १०१ ॥ बाह्यार्थनिरपेक्षश्च मनसैव मनो गतिः ॥ निःस्वैरा राध्यते देवो भानुः सर्वेश्वरः ॥ १०२ ॥ सर्व
 मेतन्मया ज्ञातं यत्त्वमात्यमहासुने ॥ यत्र पृच्छामि यन्मे त्वं प्रसादमुखावद ॥ १०३ ॥ कथमाराधितो देवो नरैः स्त्रीभिश्च भास्करः ॥ तोष
 मायाति विप्रैर्द्रुतद्रुस्त्वमहासुने ॥ १०४ ॥ रहस्यं निचदेत्यप्रति येयाति थिः सदा ॥ ताव्यशेषाणि मे ब्रूहि अकाराधनकांक्षिणः ॥ १०५ ॥
 ॥ परावसुरुवाच ॥ ॥ शृणु भूपालयैर्भानुर्गृह्ण्वाराध्यते जनैः ॥ नारीभिश्चातिघोरेऽस्मिन्पतिताभिर्भगवणैः ॥ १०६ ॥ समभ्यर्च्य
 जगन्नाथं देवमर्कसमाधिना ॥ एकमश्रुति यो भक्तो द्वितीयं ब्राह्मणार्पणम् ॥ १०७ ॥ करोति भास्करप्रान्त्यै कान्तिकं मासमात्मना ॥ पूर्वैव यसि
 यत्नेन जानताऽजानता पिवा ॥ १०८ ॥ पापमाचरितं तस्माद्विद्यते न त्रसंशयः ॥ अनेनैव विधानेन मासि मार्गशिरेषु नः ॥ १०९ ॥ समभ्य
 र्च्य मरकतं विप्रैर्भयोः प्रयच्छति ॥ भगवत्प्रीणनार्थं यत्फलं तस्य शृणुष्व मे ॥ ११० ॥ मध्येव यसि यत्पापं योषिता पुरुषेण वा ॥ कृतमस्मा
 द्भतेनोक्तो विमोक्षः परमात्मना ॥ १११ ॥ तथा चैवैकभक्तं तु यस्तु विप्राय यच्छति ॥ दिवाकरं समभ्यर्च्य पौषे मासि महीपते ॥ ११२ ॥ त
 तश्च प्रीणयत्यर्कवार्धिकेनैव यत्कृतम् ॥ स तस्मान्मुच्यते राजन् पुमान्याषि द्वापि वा ॥ ११३ ॥ त्रिमासिकं व्रतमिदं यः करोति नरेश्वर ॥ स भानु
 प्रीणनात्पापैर्लघुभिः परिसुच्यते ॥ ११४ ॥ द्वितीयं तस्मै राजन्मुच्यते चोपपातकैः ॥ तद्वत्तृतीयं ऽपि कृतं महापातकनाशनम् ॥ ११५ ॥

व्रतमेतन्नरैस्त्राभिस्त्रिभिर्मासैरनुष्ठितम् ॥ त्रिभिःसंवत्सरैश्चैवप्रददातिफलंनृणाम् ॥ ११६ ॥ त्रिभिर्मासैर्वयोवस्थात्रिविधात्पा-
 तकाष्टप ॥ त्रीणिमानिदेवस्यमोचयंतितचवार्षिकैः ॥ ११७ ॥ यतस्ततोव्रतमिदंविधिंसमुदाहृतम् ॥ सर्वपापप्रक्षमनं
 भारुकराराधनेपरम् ॥ ११८ ॥ ॥ सत्राजितउवाच ॥ ॥ कतमायतुविप्रायदातव्यंभक्तमादरात् ॥ द्वितीयेद्विजशार्दूलकथ-
 यस्वाखिलंमम ॥ ११९ ॥ ॥ परावसुरुवाच ॥ पुराणविदुषेदेवंवाचकेब्राह्मणोत्तमे ॥ श्रूयतांचापिवचनंयदुक्तंभास्करेणच ॥ १२० ॥
 अरुणायमहाबाहोपृच्छमानायवैपुरा ॥ उदयाचलमारुढंभास्करंतिमिरापहम् ॥ १२१ ॥ प्रणम्यशिरसातृनमिदंवचनमब्रवीत् ॥
 कानिप्रियाणितेदेवपूजनेसतिसर्वदा ॥ १२२ ॥ पुष्पादीनांसमस्तानामाराधनविधौसदा ॥ उपरागादिवस्त्रादौब्राह्मणानंतथारवे-
 ॥ १२३ ॥ भास्करउवाच ॥ पुष्पाणांकरवीराणितथारक्तंचंदनम् ॥ गुग्गुलुंचापिभूतानानैवेद्यंमोदकाःप्रियाः ॥ १२४ ॥ पूजाकरं
 भोजकंतुघृतदंपंतथाप्रियम् ॥ दानंप्रियंखगश्रेष्ठवाचकायप्रदीयते ॥ १२५ ॥ मासुद्दिश्यचयदानंदीयतेमानवैर्भुवि॥वाचकायतुदातव्यंतन्म-
 मप्रतियेखग ॥ १२६ ॥ इतिहासपुराणाभ्यामभिज्ञायेस्तुवाचकः ॥ ब्राह्मणैर्विखगश्रेष्ठसंपूज्यःप्रतियेमम ॥ १२७ ॥ पूजितेऽस्मिन्सदाविप्र-
 पूजितोहंनसंशयः ॥ भवामिखगशार्दूलयतस्त्विष्टःसमेसदा ॥ १२८ ॥ वेदवीणामृदंगैश्चनार्तिगंधविलेपनैः ॥ तथामेजायतेप्रार्तिथ्याश्रुत्वा
 खगोत्तम ॥ १२९ ॥ इतिहासपुराणानिवाच्यमानानिवाचकैः ॥ अतःप्रियोवाचकोमेषूजाकर्ताचभोजकः ॥ १३० ॥ इतिश्रीभविष्यमहापु-
 राणेब्राह्मणैर्विप्रासप्तमंकरेपसत्राजितोपाख्यानेरविपूजाविधिवर्णनंनामषोडशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ४४ ॥ अरुणउवाच ॥
 किमर्थंभोजकस्तुभ्यंप्रियादेवेशकथ्यताम् ॥ नान्येविप्रादयोवर्णादेवतायतनेषुवै ॥ १ ॥ कश्चायंभोजकोदेवकस्यपुत्रःकिमात्मकः ॥ वर्ण-
 तश्चास्यमेब्रूहिर्मचास्यसमंततः ॥ २ ॥ आदित्यउवाच ॥ साधुपुष्टोस्मिभद्रतैवेनेत्यमहामते ॥ ३ ॥ शृणुष्वैकमनाःसर्वगदतोमसखे
 चर ॥ विप्रादयस्तुयेत्वन्येवर्णाःकश्यपंनंदन ॥ ४ ॥ तेषूजयंतिमानित्यंभक्तिश्रद्धासमान्विताः ॥ देवालयेषुयैविप्राःप्रीत्यामांपूजयंतिहि ॥ ५ ॥

अन्याश्च देवतावृत्त्यतेऽस्युदेव लकाः खग ॥ एतस्मात्कारणान्मह्यभोजकोदयितः सदा ॥ ६ ॥ वर्णतो ब्राह्मणश्चायं स्वानुष्ठानपराय
 दि ॥ अनुष्ठानविहीनोऽन्यं कंथात्यसंशयम् ॥ ७ ॥ नत्याज्यभोजकैस्तस्मात्स्वकं कर्म कदाचन ॥ मया सोऽनिर्मितं धूर्तजसास्वेन वै खग ॥
 ॥ ८ ॥ पूजार्थमात्मनो नूतनं कर्म चास्य प्रकीर्तितम् ॥ प्रियव्रत सुतो राजा शक्राद्विप्रे महामतिः ॥ ९ ॥ तेन मे कारितं दिव्यं विमानप्रतिमं गृहम् ॥
 तस्मिन् द्विपितृदातृभ्यो दिव्यं शीलमयं महत् ॥ १० ॥ समदचाकारयित्वा कर्चनो लक्षणान्विताम् ॥ प्रतिस्थापनाय वै तस्याश्चित्तया मासु
 व्रतः ॥ ११ ॥ कृतमायतनं श्रेष्ठतेनैव प्रतिमाकृता ॥ कौवै प्रतिस्थापयिता देवमर्कं शुभालये ॥ १२ ॥ एवमर्चितयित्वा तु जगाम शरणं मम ॥
 भक्तिरस्य चर्चित्य खगाहं पार्थिवस्य तु ॥ १३ ॥ गतोऽहं दर्शनं तस्य उक्तं आर्पि मया खग ॥ किञ्चित्तयसि राजेन्द्रकुतश्चित्ता समागता ॥ १४ ॥
 ब्रूहि यत्ते हृदि प्रौढं चित्ताकारणमागतम् ॥ संपादयिष्ये तत्सर्वं विमना भवमानुप ॥ १५ ॥ अत्यर्थं दुष्करमपि करिष्ये नान्न संशयः ॥ इत्युक्तः
 समथाराजा इदं वचनमब्रवीत् ॥ १६ ॥ द्विपेऽस्मिन् देवदेवस्य कृतमायतनं तव ॥ मया भक्त्या जगन्नाथं तथैव प्रतिमाकृता ॥ १७ ॥ प्रतिष्ठां
 कारयेद्यस्तु तव देवालये खग ॥ यत्र संति त्रयोवर्णा द्विपेऽस्मिन् क्षत्रियादयः ॥ १८ ॥ ते मयोक्तान् कुर्वेति प्रतिष्ठां तव कृत्स्नशः ॥ न चाप्यर्चाज
 गन्नथ ब्राह्मणश्चात्र विद्यते ॥ १९ ॥ तेनैव मागता चैताद्वादिशल्यं तया र्पितम् ॥ ततो मयोक्तो राजाऽसौ विनतेयवचः शुभम् ॥ २० ॥ एवमेत
 न्न संदेहो यथा त्वं न राधिप ॥ क्षत्रियादित्रयोवर्णा द्विपेऽस्मिन् ब्राह्मणसंशयः ॥ २१ ॥ तेन नार्हति मेषूजानं प्रतिष्ठां कदाचन ॥ तस्मात्ते श्रेयसरा
 जन्नातिष्ठामात्मनस्तथा ॥ २२ ॥ सृजामि प्रथमं वर्णं भगसंज्ञमनौपमम् ॥ इत्युक्ता तमहं वीरराजानं खगसत्तम ॥ २३ ॥ जगाम परमार्चितं तस्य
 कार्यस्य सिद्धये ॥ अथ मर्चितयानस्य स्वशरीराद्विनिःसृताः ॥ २४ ॥ शशि कुंदे दुसंकाशाः संख्यया ब्रौमहाबलाः ॥ पठन्ति चतुरो वेदान्त्संशोप
 निपदान् खग ॥ २५ ॥ काषायवाससः सर्वैर्कण्डां बुजधारिणः ॥ ललाटफलका द्वौ तौ द्वौ चान्यौ वक्षस्तथा ॥ २६ ॥ चरणाभ्यां तथा द्वौ तु पादाभ्यां द्वौ त
 था खग ॥ अथ ते च महात्मानः सर्वे प्रणतकंधराः ॥ २७ ॥ पितरं मन्यमाना मामिदं वचनमब्रुवन् ॥ तात तात महो देव लोका नथ जगत्पते ॥ २८ ॥

किमर्थं भवतामृष्टावयं देवस्य देहतः ॥ ब्रूहि सर्वं करिष्याम आदे
 माकं भवान् देवो वयं पुत्रानसंशयः ॥ इत्युक्त

वतस्ते सर्वमयोक्तो देवसंभवाः ॥ ३० ॥ प्रियव्रतसुतो यो यमस्य वाक्यं करिष्यथ ॥ स चाप्युक्तो मयाराजाज्ञाकद्वीपाधिपः स्वग ॥ ३१ ॥
 य एते मत्सु ताराजन्त्रव्याब्राह्मणसत्तमाः ॥ कारयंतु प्रतिष्ठाभिर्सेवैरेभिर्महीपते ॥ ३२ ॥ कारयित्वा प्रतिष्ठांतु ममाचार्यां नराधिप ॥ पश्चा
 दायतनं सर्वमेषामपर्ययपूजने ॥ ३३ ॥ एते मत्पूजने योग्याः प्रतिष्ठासु च सर्वज्ञाः ॥ समाप्य न प्रहर्तव्यं भोजकेभ्यः कदाचन ॥ ३४ ॥ सर्व
 मायतनार्थं तु गृहक्षेत्रादिकं च यत् ॥ धनधान्यादिकं राजन्यन्यमभ्यायतनभवेत् ॥ ३५ ॥ तत्सर्वं भोजकेभ्यस्तु दातव्यं न त्रसंशयः ॥
 धनधान्यसुवर्णादि गृहक्षेत्रादिकं च यत् ॥ ३६ ॥ यन्मदीयं भवेत्किंचिद्भ्रातृमवांनगरं क्वचित् ॥ तस्य सर्वस्य राजेन्द्रमदीयस्य समंततः ॥ ३७ ॥
 अधिपाभोजकाः सर्वे नान्ये विप्राद्योनृप ॥ यथाधिकारी पुत्रस्तु पितुर्द्रव्यस्य वै भवेत् ॥ ३८ ॥ तथा मदीयवित्तस्य भोजकाः स्युर्न सं
 शयः ॥ इत्युक्तेन मयाराज्ञा तथा सर्वं प्रवर्तितम् ॥ ३९ ॥ कारयित्वा प्रतिष्ठांतु दत्त्वा सर्वस्वमेव हि ॥ भोजकेभ्यः स्वगश्रेष्ठततो हर्षमवाप्तवाच् ॥
 ॥ ४० ॥ एवमेते मया सुष्टाभोजका गुरुडाग्रज ॥ अहमात्मा ततो ह्येषा सर्वसुमनसस्तथा ॥ ४१ ॥ मत्पुत्रेण समाज्ञेयास्तथा समहितः सदा ॥
 तस्मात्तेभ्यः प्रदातव्यं न हर्तव्यं कदाचन ॥ ४२ ॥ भोजकं च हरेद्यस्तु लोभाद्विषात्तथापि वा ॥ स याति नरकं यो रतामि संज्ञाश्वतीः
 समाः ॥ ४३ ॥ तस्माद्भ्रातृदिकं द्रव्यं यात्किंचिन्मम विद्यते ॥ तत्सर्वं भोजकस्त्वं हि पितृपर्यागतं मम ॥ ४४ ॥ भोजकश्च भवेद्वाह
 क्तो वै चिन्मखगेश्वर ॥ ममाज्ञां पालयेद्यस्तु स्वानुष्ठानपरः सदा ॥ ४५ ॥ वेदाधिगमनं पूर्वदारसंग्रहणं तथा ॥ अभ्यंगधारणं
 नित्यं तथा त्रिसवनं स्मृतम् ॥ ४६ ॥ पंचकृत्वः सदा पूज्यो ब्राह्मरात्रौ दिने तथा ॥ देवब्राह्मणवेदानां निदाकार्यानि वै क्वचित् ॥ ४७ ॥ नान्यदेव
 प्रतिष्ठातु कार्या वै भोजकेन तु ॥ ममापि च न कर्तव्या तेन एकाकिना क्वचित् ॥ ४८ ॥ सर्वमेव निवेद्यां न्नानाश्रीयाद्भोजकः सदा ॥ न मुंजीत गृहं त्वा
 शूद्रस्य गुरुडाग्रज ॥ ४९ ॥ शूद्रोऽच्छिष्टं प्रयत्नेन सदा त्याज्यं हि भोजकैः ॥ येऽश्रंति भोजकानि त्यं शूद्रां न्न शूद्रवे इमनि ॥ ५० ॥ तैव पूजाफलं
 चात्र कथं प्राप्स्यंति खेचर ॥ गत्वा गृहं तु शूद्रस्य न भोक्तव्यं कदाचन ॥ ५१ ॥ गृहागतं च शूद्रां न्न तच्च त्याज्यं तथैव च ॥ अध्मातव्यो भुजो नित्यं भो
 जकेनाग्रतो मम ॥ ५२ ॥ सकृत्प्रवादितं शंखेन मम प्रीतिर्हि जायते ॥ षण्मासान्नात्र संदेहः पुराणश्रवणं तथा ॥ ५३ ॥ तस्माच्छंखः सदा वाद्यो भो

जकेन प्रयत्नतः । तस्येयं परमावृत्तिर्न वेद्यं न्यदीयकम् ॥ ५४ ॥ नाभोज्यं भुंजते यस्मात्तेनासौ भोजको मतः । मगंध्यायति ते यस्मात्तेन तेन मगधाः
 स्मृताः ॥ ५५ ॥ भोजयति च मानि नित्यं तेन ते भोजकाः स्मृताः ॥ अभ्यंगं च प्रयत्नेन धार्यं शुद्धि करं परम् ॥ ५६ ॥ अभ्यंगं हनिद्विभु चिभोजकः स्या
 त्र संशयः ॥ यस्तु मां जयेद्विराभ्यंगेन विना खग ॥ ५७ ॥ न तस्य संततिः स्याद्भेदं चाहं प्रतिमान् भवे ॥ मुंडने शिरसा कार्यं शिखा धार्यं प्रय
 त्ततः ॥ ५८ ॥ नक्तं चादित्यदिवसे तथा षष्ठ्यां प्रवर्तयेत् ॥ सप्तम्यामुपवासस्तु मम संक्रमणे तथा ॥ ५९ ॥ कर्तव्यो भोजकैर्न वमत्प्रीत्यै गरुडा
 ग्रज ॥ त्रिकालं चापि गायत्री जपेद्वाचा पुरो ममा ॥ ६० ॥ मुखमावृत्य यत्नेन पूजनं नियादहमादरात् ॥ मौनं चास्य प्रयत्नेन त्यक्त्वा कोपं च दूरतः ॥ ६१ ॥
 शूद्रेभ्यो यस्तु वैदुष्येभ्यो लोभात्कामात्प्रयच्छति ॥ निर्माल्यं मम वैवत्सल्यं याति न कं ध्रुवम् ॥ ६२ ॥ लोभाद्भेजको यस्तु मत्पुष्पाणि खगाधिप ॥
 यच्छते न्यस्य दुष्टात्सामय्यनारोप्य खेचर ॥ ६३ ॥ सज्जयेमि परः शत्रुः समा मर्हो न चार्चितुम् ॥ निर्माल्यं मम देयं स्याद्ब्रह्मणा दिष्टु वै नृषु ॥ ६४ ॥
 नैवेद्यं न्यदीयंतु तदश्रीयात्स वै वहि ॥ तेनासौ शुद्धयेति नित्यं हविष्यान्नं संतथा ॥ ६५ ॥ तत्क्षणादुत्क्षिपेद्यस्तु ममां गत्पुष्पमेव हि ॥
 नान्यस्य देयं नैवेद्यं मदीयमुदके क्षिपेत् ॥ ६६ ॥ पंचगव्यं समंतस्य मन्मंतं न त्र संशयः ॥ ममां गलं ग्रंथीत्किंचिद्वंधं पुष्पमथापि वा ॥ ६७ ॥
 दातव्यं न च वैश्याय न शूद्राय कदाचन ॥ आत्मना तद्ब्रूतव्यं न विक्रयं कथंचन ॥ ६८ ॥ यस्तु नारोप्य पुष्पाणि अव्यंगा निममोपरि ॥
 यः कश्चिद्वाहरे लोके स याति न कं ध्रुवम् ॥ ६९ ॥ स्नपनं मम निर्माल्यं पापकं यस्तु लंघयेत् ॥ सनरो न रंकं याति स रौद्रो रंखग ॥ ७० ॥
 भोजकेन सदा कार्यं स्नपनं मे प्रयत्नतः ॥ यथानलं येयत्कश्चिद्व्याश्रयानापि भक्षयेत् ॥ ७१ ॥ यद्ययत्न परः क्षुर्याद्भोजकः स्नपनं मम ॥
 यथा वैलंघितमातिर्भक्ष्यतां च खगाधिप ॥ ७२ ॥ स याति न रंकौ रंद्रतामिं स न मनमतः ॥ एकभक्तं सदा कार्यं स्नानं त्रैकालमेव हि ॥ ७३ ॥
 त्रिचैलं परि वर्तत भवितव्यं दिने दिने ॥ पूजा कालेऽर्घकाले च क्रोधस्त्याज्यः प्रयत्नतः ॥ ७४ ॥ अमां गल्यं न वक्तव्यं वक्तव्यं च शुभं तदा ॥
 ईदृग्भूतो भोजको मे प्रियः पूजा करः सदा ॥ ७५ ॥ संमान्यः पूजनं यिश्च विप्रादीनां यथास्म्यहम् ॥ यः करोत्यवमानं तु वृत्तिरूपं तु भोजके ॥ ७६ ॥

तस्याहंरोषमेत्याशु कुलहन्मिसमंततः ॥ प्रियोमेभोजकोनित्यं यथा त्वं विनतासुतः ॥ ७७ ॥ उपलेपनकर्ता च संभार्जनपरश्चयः ॥ परावसुरुवाच ॥
 इत्युक्त्वा भगवान्भानुर्वेभ्रातरमास्थितः ॥ ७८ ॥ अरुणोऽपि तथा श्रुत्वा मुदया परया नृपा ॥ पूज्यस्तस्मान्महाराज भोजकस्तुमहीपते ॥ ७९ ॥
 तस्माद्देयं वाचकाय द्वितीयमशनैः ॥ ८० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्थं श्रुत्वा सराजा तु कर्मणः फलमात्मनः ॥ पुरातनं महाबाहुमुदमापमहीपतिः ॥ ८१ ॥
 यद्यदायतनं भानोः पृथिव्यां पश्यते नृप ॥ तस्मिंस्तस्मिन्कारयति उपलेपनमादरात् ॥ ८२ ॥ भार्या तस्यापि सुश्रोणिः पुण्यश्रवणमादरात् ॥
 वाचके वेतनं दत्त्वा भानोर्दिवस्यमंदिरं ॥ ८३ ॥ इत्थं राजा सपत्नीकः पूज्यभक्त्या दिवाकरम् ॥ प्राता बुभारं प्रीतिं गतिं चातुत्त
 मां तथा ॥ ८४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्रह्मैवर्षिणिसप्तमी कल्प उपलेपनमाहात्म्यं नाम सप्तदशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥
 सत्राजितो पाख्यां न समाप्तम् ॥ ४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ दीपं प्रयच्छति नरो भानो रायते न तु यः ॥ तेजसा रविसंकाशः सर्वयज्ञफलभेदः ॥ १ ॥
 कार्तिके तु विशेषेण कौमो रमासि दीपकम् ॥ दत्त्वा फलमवाप्नोति यदन्येन न लभ्यते ॥ २ ॥ कृष्णकृष्णात्रते विचिं संवादं पापनाशनम् ॥ भ्रातृ
 भिः सह भद्रस्य ब्राह्मणस्य महात्मनः ॥ ३ ॥ जगत्यस्मिन्पुरीस्थ्यानाम्नामाहिष्मतीपुरी ॥ तस्यामासीद्विजः कृष्णनागशर्मैति विश्रुतः ॥ ४ ॥
 तस्य पुत्रशतं जातं प्रसादाद्भ्रातरस्य च ॥ तेषां कनिष्ठो भद्रस्तु तत्पुत्राणां विचक्षणः ॥ ५ ॥ सच नित्यं जगद्धातुं देवदेवस्य भास्वतः ॥ दीप
 वर्ती परस्तद्वै तैलाद्याहरणोद्यतः ॥ ६ ॥ भानो रायते नेतस्य सहस्रं भार्गवीप्रिय ॥ प्रदीपानां तु जज्वाल दिवारात्रमार्निदितम् ॥ ७ ॥ तस्य दौ
 ह्या पराभूतास्तस्य लावण्यवर्जिताः ॥ सर्वे ते भ्रातरो भद्रं प्रच्छुरिदमादरात् ॥ ८ ॥ भो भद्र देवै भ्रातर्भद्रैरेस्तु सदा द्विज ॥ कौतूहलपराः सर्वे
 यत्पृच्छामस्तदुच्यताम् ॥ ९ ॥ तेषां तद्वचनं श्रुत्वा भद्रो वचनमब्रवीत् ॥ विषये सति क्लव्यं न यथा तदिहोच्यताम् ॥ १० ॥ नाहं मत्सरशु
 क्तौ वै न च रागादिदूषितः ॥ भवंतो मम सर्वे भ्रातरो गुणवस्तथा ॥ ११ ॥ कथं न कथाम्येष भवतां पुत्रसम्मितः ॥ तस्माद्धवंतु मां सर्वे भ्रातरो
 यद्वि वक्षितम् ॥ १२ ॥ भ्रातर उचुः ॥ न तथा पुष्पधूपेषु न तथा द्विजपूजने ॥ सुप्रयत्नं तु पश्यामो भानो रायते न परम् ॥ १३ ॥ यथाह नि तथा

रात्रौ यथारात्रौ तथाहनि ॥ तव दीपप्रदानाय यथा भद्रसदोद्यमम् ॥ १४ ॥ तत्तत्तत्कथयस्माकंहंतं कौतूहलपरम् ॥ यन्नामदीपदानस्य भवता
विदितं फलम् ॥ १५ ॥ तदेतत्कथयस्माकंसि शेषं महाबल ॥ एवमुक्तस्तत्तत् स्तुष्ट्रादिभिश्चोदितो मुदा ॥ १६ ॥ व्याजहार सभ्रातृणां किंचिदपि
पिसुव्रत ॥ पुनः पुनरसौ तैस्तुष्ट्रादिभिश्चोदितो मुदा ॥ १७ ॥ दाक्षिण्यसारो भद्रस्तु कथयामास कृत्स्नशः ॥ भवतां कौतुकै चेतदतीवाल्लयेऽपि
वस्तुनि ॥ १८ ॥ तदेष कथयाम्यद्यद्यद्गतं मसुव्रत ॥ इक्ष्वाकु राज्ञस्तु पुरा वसिष्ठोऽभृतुरोहितः ॥ १९ ॥ तेन चायतनं मनोः कारितं सरयू
तटे ॥ अहन्यहनि शुश्रूषां पुष्पधूपानुलेपनैः ॥ २० ॥ दीपदानादिभिश्चैव चक्रत तत्र स वै द्विजः ॥ कार्तिके दीपको भक्त्या प्रदत्तस्तेन वै सदा ॥ २१ ॥
आसीन्निर्वाण एवासौ देवाचारतो निशि ॥ देवतायतने चाहमवशंव्यथितो भृशम् ॥ २२ ॥ पूयशोणितनिष्पदं प्रावहं कायतः सदा ॥ झणिञ्चा
णो ह्यर्ववो दुग्धंधपतितस्तथा ॥ २३ ॥ दुष्टबुद्ध्या सदगुप्तः समाश्रमति सुव्रत ॥ यच्छब्द्या दीपदानं नृत्यादीनां विभावसौ ॥ २४ ॥ तत्तद्भुक्त्वा
सदा तु ध्विजगामि द्विजसत्तमाः ॥ एकदा तु तत्तत्स्मिन्मानोरायतेन गतः ॥ २५ ॥ रात्रौ दृष्ट्वा मया तत्र भक्ता जागरणगताः ॥ प्रतिश्रयं प्रार्थि
ताश्चैतैश्च दत्तं दयान्वितैः ॥ २६ ॥ व्याधितोऽयमुदीनश्च क्षति कृत्वामिति शुभात् ॥ ततोऽहमग्रिमाश्रित्य स्थितस्तत्तेषां समीपतः ॥ २७ ॥ दुष्टां
बुद्धिं समाश्रित्य हर्तुं कामो विवस्वतः ॥ दिव्यमाभरणं मानोऽिच्छद्धान्वेषो द्विजेत्तमाः ॥ २८ ॥ स्थितोऽहं भोजका ह्यत्र यदि निद्रां ब्रजति ॥ ये
नास्यैवीरवद्भानो रहराम्याभरणं शुभम् ॥ २९ ॥ अथ मुसाभोजकास्ते निद्रयामोहितास्तदा ॥ निर्वाणाश्चापि दीपास्तु तोऽहमुत्थितस्त्वनन्द ॥
॥ ३० ॥ मुदा परमया युक्तो गतो वैश्वानरं प्रति ॥ प्रज्वाल्य पावकं यत्ना दीपवर्तिस्ततो मया ॥ ३१ ॥ योजयित्वा तु वेदीं पेठुतो दीपोऽग्रतो रवेः ॥
हर्तुं कामेनाभरणं मानो देवस्य सुव्रत ॥ ३२ ॥ अथ ते भोजकाः सर्वे बुद्धा देवस्य पुत्रकाः ॥ तैस्तु दृष्टो ह्यहं तत्र दीपहस्तो विभावसोः ॥ ३३ ॥ पुरः
स्थितो द्विजश्रेष्ठगृहीतश्चापि तरिह ॥ ततो हं जसामूढो भास्कस्य महत्मनः ॥ ३४ ॥ विलपन्नकरुणंते पांपादयो रवनिंगतः ॥ तैश्चा
पि करुणां कृत्वा मुक्तोऽहं भोजकैस्तदा ॥ ३५ ॥ गृहीतो राजपुरुषैः पृष्टश्चापि संमतः ॥ किमिदं भवता रब्धं देवदेवस्य मंदिरं ॥ ३६ ॥ दीपं
प्रज्वाल्य दुष्टात्मन्कथयतां मां चिरंकुरु ॥ इत्युक्त्वा तु तत्तत् स्तुतुं शस्त्रहस्तैः समावृतः ॥ ३७ ॥ ततोऽहं व्याधिना क्रियेभयेन च द्विजेत्तमाः ॥

हित्वा प्राणान्गतो यत्र स्वयं देवो विभावसुः ॥ ३८ ॥ स्थित्वा कल्पं ततस्तत्र युष्माकं त्रुतागतः ॥ एष प्रभावो दीपस्य कार्त्तिके मासि सुव्रताः ॥
 ३९ ॥ दत्तस्यार्कस्य भवेन यस्येयं व्युष्टिरुत्तमा ॥ दुष्टबुद्ध्या कृतं यत्तु मया दीपप्रवर्तनम् ॥ ४० ॥ भगायतन दीपस्य तस्येदं भुज्यते
 फलम् ॥ क्षुधाभिभूतेन मया देवदेवस्य भूषणम् ॥ ४१ ॥ दीपश्चेद्वपुस्तोज्ज्वालितो भास्करस्य तु ॥ ततो जातिस्मृतिर्जनमप्राप्तं
 ब्राह्मणवेदमनि ॥ ४२ ॥ कुष्ठिना चापि शूद्रेण प्राप्तं ब्राह्मण्यमुत्तमम् ॥ नानाविधानि शास्त्राणि सर्गवेदसमाप्तवान् ॥ ४३ ॥ दुष्ट
 बुद्ध्या धृता दीपात्फलमेतन्महादुतम् ॥ प्राप्तं मया द्विजश्रेष्ठाः किंपुनर्दीपदायिनाम् ॥ ४४ ॥ एतस्मात्कारणादीपानहमेव महर्निशम् ॥
 प्रयच्छामि रेवर्धो भिन्नज्ञातमस्य हि यत्फलम् ॥ ४५ ॥ युष्माकमिदमुक्तं वैरुहेहात्सत्यं न संशयः ॥ एष प्रभावो दीपस्य कार्त्तिके मासि सुव्रताः ॥
 ४६ ॥ अर्काय तनदीपस्य भद्रो वाचयथापुरा ॥ दिने दिने जपन्नाम भास्करस्य समाहितः ॥ ४७ ॥ इदानीं कार्त्तिके यस्तु भगायतन दीपकम् ॥
 जातिस्मरत्वं प्रज्ञां च प्राकाश्यं सर्वजंतुषु ॥ ४८ ॥ अव्याहते द्रियत्वं च समाप्नोति न संशयः ॥ सर्वकालं वचक्षुष्मान्मेधावी दीपदानरः ॥ ४९ ॥
 जायते नरकं चापि तमः संज्ञं न पश्यति ॥ षष्ठीं वा सप्तमीं वापि प्रातिपक्षं च योनरः ॥ ५० ॥ दीपं ददाति यत्नाद्यत्फलं तस्य निबोधमे ॥ कांचनं मणि
 युक्तं च मनोज्ञमतिशोभनम् ॥ ५१ ॥ दीपमालाकुलं दिव्यं विमानमधिरोहति ॥ तस्मादायतने भानो दीपान्दद्यात्सदा च्युत ॥ ५२ ॥ तांश्च
 दत्त्वा नार्हे सेतन च तैलवियोजितान् ॥ कुर्वीत दीपहर्तुं तु मूषको धैर्यश्च जायते ॥ ५३ ॥ तस्माद्दद्यान्नाहरे द्वैश्रेयसो दीपकं नरः ॥ ५४ ॥ इति
 श्रीभविष्यमहापुराणे ब्राह्मणसप्तमी कल्पे भद्रोपाख्यानोद्दिष्टायाय तनदीपदानफलवर्णनं नामाष्टादशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ अंधेतमसि दुष्परे नरके पतितान्किल ॥ संक्रोशमानान्संशुब्धानुवाच यमकिंकरः ॥ १ ॥ विलोपैरलं मत्रेति किं
 वो विलपिते फलम् ॥ यत्प्रमादादिभिः पूर्वमात्मायं समुपेक्षितः ॥ २ ॥ पूर्वमालोचितं नैतत्कथमते भविष्यति ॥ इदानीं यातने भोगः किं वि
 लापं करिष्यथ ॥ ३ ॥ देहो दिनानि स्वल्पानि विषयाश्चातिदुर्बलाः ॥ एतत्क्रोश विजानाति येन यूयं प्रमादिनः ॥ ४ ॥ जंतुर्जनमसहस्रेभ्य ए
 कस्मिन्मातुषो यदि ॥ स तत्राप्यतिमूढात्मा किं भोगानभिधावति ॥ ५ ॥ पुत्रद्वारग्रहक्षेत्रहिताय सततोद्यताः ॥ न जानाति ततो मूढाः स्वल्प

मप्यात्मनोहितम् ॥ ६ ॥ वंचितोऽयमयालब्धमिदमस्मादुपागतम् ॥ नवेत्तिमोहितः कश्चित्प्रातनरकोनरः ॥ ७ ॥ नवेत्तिमुर्ये
 चेद्ब्रदीन्कालमात्मानमेवच ॥ साक्षिभूतानशेषस्यशुभस्येहाशुभस्यच ॥ ८ ॥ जन्मान्यन्यानिजायंतेपुत्रदारादिदेहिनाम् ॥ यदर्थयत्कृतं
 कर्मतस्यजन्मशतानितु ॥ ९ ॥ अहोमोहस्यमाहात्म्यममत्वंनरकेष्वपि ॥ क्रंदतेमातरंततंपीडयमानोऽपियत्स्वयम् ॥ १० ॥ एवमा
 कृष्टचित्तानांविषयैःस्वादुतपणैः ॥ नृणांनजायतेबुद्धिःपरमार्थविलोकिनी ॥ ११ ॥ तथाचविषयसंगेरोत्यविरतमनः ॥ कोहिभारो
 रवेनाग्निजिह्वायाःपरिकीर्तने ॥ १२ ॥ वर्तितैलेऽल्पमूल्येचयद्दार्तिलभ्यतेसुधा ॥ अतोवैकतरगोलभःकतश्चित्तभवेत्तदा ॥ १३ ॥ येना
 यतेपुहस्तेषुस्वातंत्र्येसतिदीपकः ॥ महाफलोभातृहेनदत्तोतरकापहः ॥ १४ ॥ नरोविलपतेकिंचिदिदानींदिश्यतेफलम् ॥ अस्वातं
 त्र्येविलपतांस्वातंत्र्येसतिमानिनाम् ॥ १५ ॥ अवश्यंपातिनःप्राणाभोक्ताजीवोऽप्यहर्निशम् ॥ दत्तंचलभतेभोक्तुकामयन्विषयानपि ॥ १६ ॥
 एतत्स्थानंदुष्कृतैर्वयुक्तेचछाद्यमयेक्षितम् ॥ इदानींकिविलापेनसहध्वंयदुपागतम् ॥ १७ ॥ यद्येतदनभीष्टंवायदुःखंसमुपस्थितम् ॥ त
 द्दुष्टतमैतःपापेनकर्तव्याकदाचन ॥ १८ ॥ कृतेऽपिपापेकर्मण्यज्ञानादधनाशनम् ॥ कर्तव्यमनवच्छिन्नपूजनंसंवितुःसदा ॥ १९ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ नारकास्तद्वचःश्रुत्वातमूचुरतिदुःखिताः ॥ क्षुत्क्षामकंठास्तृत्तापविसंस्फुटिततलुकाः ॥ २० ॥ भोभोःसा
 धोदुक्तंकर्मयद्स्माभिस्तदुच्यताम् ॥ नरकस्थैर्विपाकोऽयंभुज्यतेयत्सुदारुणः ॥ २१ ॥ ॥ किंकरुवाच ॥ ॥ युष्माभिर्यवनो
 न्मादांभुदितैरविवेकिभिः ॥ घृतलोभेनमार्तडग्नादीपःपुराहृतः ॥ २२ ॥ तेनास्मिन्नरकेधोरक्षुचृष्णापरिपीडिताः ॥ भवंतःपतितान्स्ती
 त्रेक्षतिवातविदारिताः ॥ २३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ एतत्तेदीपदानस्यप्रदीपहरणस्यच ॥ पुण्यपापंचकथितंभास्करायतनेऽच्युत ॥
 ॥ २४ ॥ सर्वत्रैवाहिदीपस्यप्रदानंकृष्णशस्यते ॥ विशेषेणजगद्धातुर्भास्करस्यनिवेशने ॥ २५ ॥ येषामूकाधिरागिर्विवेकाहीनास्तैस्तैः
 साधनैर्वृष्णिवीर ॥ तैस्तैर्दीपाःसाधुलोकप्रदत्तादेवागारादन्यतःकृष्णनीताः ॥ २६ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्रह्मेवर्षणिषसप्तमीकलेदीप
 माहात्म्यवर्णनंनमैकोनविंशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ छ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ भगवन्प्राणिनःसर्वविषयगोष्ठ्युपद्रवैः ॥ दुष्टग्रहोप

धातैश्चसर्वकालमुपद्रुताः ॥ १ ॥ आभिचारिककृत्याभिरुपशरीरैश्चदारूणैः ॥ सदासंपीड्यमानास्तुतिष्ठंत्यबुजसंभव ॥ २ ॥
 येनकर्मेविपाकेनविषरोगाद्युपद्रवाः ॥ प्रभवंतितृणान्तन्मेयथावद्रुक्महसि ॥ ३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ व्रतोपवासैर्भानुर्नान्यजन्मनि तोषितः ॥
 तेनरादेवशार्दूलग्रहरोगादिभोगिनः ॥ ४ ॥ यैनंतत्प्रवर्णचिंतंसेदेवनरैःकृतम् ॥ विषग्रहज्वराणान्तिमुष्याःकृष्णभागिनः ॥ ५ ॥ आरोग्यं
 परमावृद्धिमनस्सायद्यदिच्छति ॥ तत्तदाप्रोत्यसंदिग्धंपरत्रादित्यतोषणात् ॥ ६ ॥ नार्धन्नाप्राप्तोतिनव्यार्धन्निविषग्रहबंधनम् ॥ कृत्यारूप
 श्चभयंवापि तोषितेतिमिरापहे ॥ सर्वदुष्टाःसमास्तस्यसौम्यास्तस्यसदाग्रहाः ॥ देवानामपिपूज्योऽसौतुष्टोयस्यदिवाकरः ॥ ८ ॥ यःसमस्तं
 भूतेषुयथात्मनितथाहिते ॥ उपवासादिनायेनतोष्यतेतिमिरापहः ॥ ९ ॥ तोषितेऽस्मिन्प्रजानथेनराःपूर्णमनोरथाः ॥ अरोगाःसुखिनो
 नित्यंबहुधर्मसुखान्विताः ॥ १० ॥ नतेषांशत्रवोनैवशरीराद्याभिचारकम् ॥ ग्रहरोगादिकंचापिपापकार्युपजायते ॥ ११ ॥ अव्याहतानिदेवस्य
 धनजालानितंनरम् ॥ रक्षतिसकलापत्सुयेनश्चेताधिपोऽर्चितः ॥ १२ ॥ विष्णुरुवाच ॥ अनाराधितमार्तं डायनेनरादुःखभागिनः ॥ तेकथं
 नीरुजःसंतुविज्वरागतकल्मषाः ॥ १३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ आराधयंतुदेवेशंपुष्पेनैवमनौपमम् ॥ भास्करंतुजगन्नाथंसर्वदेवगुरुपरम् ॥ १४ ॥
 ॥ विष्णुरुवाच ॥ दोषाभिभूतंदैहस्तुक्रथमारार्धनरैः ॥ कर्तव्यंवदेदेवेशभक्त्याश्रेयोऽर्थमात्मनः ॥ १५ ॥ अनुग्राह्योऽस्मि यदितेममायंभक्ति
 मानिति ॥ तन्ममोपदिशत्वंचमहदारार्धनरैः ॥ १६ ॥ अनंतमजरंदेवंदुष्टसंदेहनाशनम् ॥ आराधयितुमिच्छामिभगवंस्त्वदनुज्ञया ॥ १७ ॥
 येनाहंत्वत्प्रसादेनभवेयमतिविक्रमः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अनुग्राह्योऽसिदेवस्यनूनमव्यक्तजन्मनः ॥ १८ ॥ आराधनायतोविष्णोयदेतत्प्रवर्णमनः ॥
 यदिदेव पतिंभानुमारार्धयितुमिच्छसि ॥ १९ ॥ भगवंतमनाद्यंचभवैवस्वतोऽच्युत ॥ नह्यैवस्वतैर्भानुज्ञान्तोचक्षक्यते ॥ २० ॥
 द्रष्टुंवाशक्यतेमूढैःश्रेष्ठंकुतएवतु ॥ तद्भक्तिप्रार्थिताःपूतानरास्तद्भक्तिचेतसः ॥ २१ ॥ वैवस्वताभवंत्येवंविश्वं तंविशतिच ॥ अनेकजन्मसं
 साराचितेपापसमुच्चये ॥ २२ ॥ नाक्षिणिजायतेपुंसांमार्तं डाभिमुखीमतिः ॥ प्रद्वेषयातिमार्तं डद्विजान्चेदांश्च निर्नदति ॥ २३ ॥ योनरस्तंविजानी
 यादसुरांशसमुद्भवम् ॥ पाषंडेषुरतिपुंसांहितुवादनुकूलता ॥ २४ ॥ जायतेदंभयांभःपतितानांदुरात्मनाम् ॥ यदापापक्षयःपुंसंतदवे

दाद्विजातिषु ॥ २६ ॥ भानौ च यज्ञपुरुषे श्रद्धा भवति वै तदा ॥ यदा स्वल्पावशेषस्तु नराणां पापसंचयः ॥ २६ ॥ तदा भोजकविप्रेषु भानौ पूजा प्रकु-
 र्वते ॥ अमतामत्रसंसारनराणां कर्मदुर्गमे ॥ २७ ॥ करावलंबनो ह्येको भक्तिप्रीतीति दिवाकरः ॥ सत्त्वैव स्वतो भूत्वा सर्वपापहरं हरिम् ॥ २८ ॥ आराध-
 य समं भक्त्या प्रीतिमभ्येति भास्करः ॥ विष्णुरुवाच ॥ किलक्षण भवंत्येते नरा वै स्वतागुणैः ॥ २९ ॥ यच्च वैवस्वतं कार्यतन्मे कथय कंजज ॥
 ब्रह्मोवाच ॥ कर्मणामनसा वाचा प्राणिनां यो नार्हिसकः ॥ ३० ॥ भावभक्तश्च मार्तण्डकृष्णवैवस्वतोऽपि सः ॥ यो भोजक इति ज्ञानदेवाग्निन्य भवेन मस्यति
 ॥ ३१ ॥ न च भोक्ता परस्वादेर्विष्णोर्वैवस्वतो हि सः ॥ सर्वान्देवावब्रवीत्सि ब्रह्मैकांश्च भास्करम् ॥ ३२ ॥ तेभ्यश्चान्यमात्मानं
 कृष्णवैवस्वतो हि सः ॥ देवं मुण्यमन्यं वा पशुपक्षिपिपिलिकाम् ॥ ३३ ॥ तरुपाषाणकाष्ठानि भूम्यर्भोधिदिवंतथा ॥ आत्मानं चापि दे-
 वेनाद्ध्यति रिवतं दिवाकरात् ॥ ३४ ॥ यो न जानाति तं विद्यात्कृष्णवैवस्वतं नरम् ॥ सर्ववैवस्वतो भागो यद्भूतं यद्वावस्थितम् ॥ ३५ ॥ इति
 वैयो विजानाति स तु वैवस्वतो नरः ॥ भवर्भाति हरत्येष भक्तिभावेन भावितः ॥ ३६ ॥ विवस्वानिति भावो यः स तु वैवस्वतो नरः ॥ भावं न कुरुते
 यस्तु सर्वभूतेषु पापकम् ॥ ३७ ॥ कर्मणामनसा वाचा स च वैवस्वतो नरः ॥ बाह्यार्थनिरपेक्षो यः क्रियां भक्त्या विवस्वतः ॥ ३८ ॥ भावेन
 निष्पादयति ज्ञेयं वैवस्वतो हि सः ॥ नार्यो यस्य न च सिग्धानभेदाधीनवृत्तयः ॥ ३९ ॥ पश्यते सर्वमेवं देभानुवैवस्वतो हि सः ॥ सुत-
 मेनेहतपसा यज्ञैर्बहुदक्षिणैः ॥ ४० ॥ तां गतिं च नार्याति यां तु वैवस्वतो गतः ॥ येन सर्वान्त्माना भानौ भक्त्या भावो निवेशितः ॥ ४१ ॥
 देवश्रेष्ठकृतार्थत्वाच्छ्लाघ्यवैवस्वतो हि सः ॥ अपि नः सकुले धन्यो जायेत कुलपावनः ॥ ४२ ॥ भास्करं भक्तिभावेन यस्तु वै पूजयिष्यति ॥
 यः कारयति देवाचारं हृदयालंबनं रेवे ॥ ४३ ॥ स नरोऽर्कमवाप्नोति धर्मघजमनौषमम् ॥ यश्च देवालयं भक्त्या भानोः कारयते स्थिरम् ॥
 ॥ ४४ ॥ सप्तपुरुषाह्लोकांश्चान्नानर्थयति मानवः ॥ यार्वंत्यद्वा निदेवाचारं वेस्तिष्ठति मदिरे ॥ ४५ ॥ तावद्वर्षसहस्राणि पुष्पो-
 तरगृहवसेत् ॥ देवार्चालक्षणे पितो यद्गृहे संततो विधिः ॥ ४६ ॥ निष्कामं च मनो यस्य स यात्यक्षरसाम्यताम् ॥ पुष्पाण्यति सुगंधीनि मनो-
 ज्ञानि च यः पुमान् ॥ ४७ ॥ प्रयच्छति जगन्नाथे स तां श्रेष्ठ्योतिषं पतौ ॥ स याति परमं स्थानं यत्र ज्योतिः सनातनम् ॥ ४८ ॥

यस्यस्यविहीनोयोदेशोयद्वर्जितंचयत् ॥ धूपांश्चविधांस्तान्गन्धाढ्यंसुविलेपनम् ॥ ४९ ॥ दीपवात्यापहारांश्चयच्चाभीष्ट
 मथात्मनः॥नरःसोऽनुदिनयज्ञान्करोत्याराधनाद्भवेः॥५०॥यज्ञेशोभगवान्भानुमखैरपिसतोष्यते॥बहूपकरणाज्ञानानांभारविस्तराः॥५१॥
 संप्राप्यतेनयुतैर्मनुष्यैर्नान्यसंचयैः ॥ भक्त्यातुपुरुषैःपूजाकृतादूर्वाकुरैरपि ॥ ५२ ॥ खेदेदातिहिफलंसर्वयज्ञैःसुदुर्लभम् ॥ यानिपुष्पाणि
 हृद्यानिधूपगंधानुलेपनम् ॥ ५३ ॥ दयितंभूषणंयच्चतथारक्तेचवासमी॥यानिचाभ्यवहार्याणिभक्ष्याणिचफलानिच ॥ ५४ ॥प्रयच्छतानिभार्तिदे
 भवेथाश्चैवतन्मनाः॥आद्यंतंयज्ञपुरुषंयथाभक्त्याप्रसादया॥५५॥आराध्ययानितितेंदंव्यत्तद्ब्रह्मपरंस्मृतम् ॥पुण्यैस्तीर्थादकैःपुष्पैर्मधुनासापिषा
 तथा॥५६॥क्षीरेणस्नापयेद्देवमच्युतंजगतांपतिम् ॥ दक्षिरीरद्वानुण्यांस्ततोलोकान्मधुच्युतः॥५७॥प्रशस्यसिद्यदुश्रेष्ठानिर्वृतिंचाप्यनश्च
 रम्॥स्तोत्रैर्हृदैर्यथावाद्यैर्ब्राह्मणानांचतर्पणैः ॥ ५८ ॥ मनसश्चैकतायोगादाराधयादिवाकरम्॥आराध्यतंमहादेवमहच्छब्दमवाप्तवान्॥५९॥
 अहंचापिसमस्तानालोकानांसृष्टिकारकः ॥ तमाराध्यविवस्वतंतत्प्रसादाज्जनार्दन ॥ ६० ॥ त्वमप्येतंहृषिकेशतत्प्रसादान्नसंशयः ॥
 समर्थोदेवशत्रूणांदैत्यानानांशनेसदा ॥ ६१ ॥ दाक्षिणंकिरणंतस्ययद्देवस्यविवस्वतः ॥ अहंतस्मात्समुत्पन्नोदेवेदेवांगसंमितः ॥ ६२ ॥
 वामंयात्किरणंकृष्णरश्मिमालाकुलंसदा ॥ तस्मादीशःसमुत्पन्नःपार्वतीदायितोऽच्युत ॥ ६३ ॥ वक्षसस्त्वंसमुत्पन्नःशंखचक्रगदाधरः ॥
 तथांबुजकरादेवअंबुजाननवल्लभा ॥ ६४ ॥ तमाराध्यवलंकीर्तिंश्रियंचावाप्तवानहम् ॥ तथात्वमपिराजेंद्रतमाराध्यदिवाकरम् ॥ ६५ ॥
 यान्यानिच्छसिकामांस्त्वंतान्स्तान्त्वानवाप्स्यसि ॥ यद्दंष्ट्रुणयान्नित्यसंवादंविधिक्षुणयोः॥६६॥सोऽपिकामानवाप्याश्रयांस्ततोलोकमवा
 पुते॥गैरिकंयानमारूढयुक्तंकुंजरवाजिभिः ॥ ६७ ॥ तेजसांबुजसंकाशःप्रभयांडजसन्निभः॥कांत्याचंद्रसमोराजज्वंदारकगणैर्वृतः ॥ ६८ ॥
 गंधर्वैर्गीयमानस्तुतथाचाप्सरसांगणैः ॥ ६९ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेत्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेआदित्यपूजावर्णनंनमार्विशोत्तरज्ञतमोऽ
 ध्यायः ॥ १२० ॥॥॥ ॥ ज्ञातानीकडवाच ॥ ॥ शरीरलिखनंभानोरुक्तंसंक्षेपतस्त्वया ॥ विस्तराच्छ्रोतुमिच्छामितन्ममाचक्ष्वसुव्रत ॥१॥

१ शरीरलिखनं सूर्ये कथं वै प्रतिपादितम् । दैवतैर्ऋषिभिर्वपि तन्ममाचक्ष्व सुव्रत-३०पा० ।

॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ पितृगृहंतुयातायांज्ञायांकुरुनंदन ॥ भारुकरांश्चतयामासंज्ञामद्रूपकारिणी ॥ २ ॥ एतस्मिन्नंतरेब्रह्मातत्रागत्य
 दिवाकरम् ॥ अब्रवीन्मिधुरांचरंवेःप्रीतिकरांशुभाम् ॥ ३ ॥ आदिदेवोऽसिदेवानांव्यासमेतत्त्वयाजगत् ॥ श्वशुरोविश्वकर्मातेरूपंनिर्वर्त
 यिष्यति ॥ ४ ॥ एवमुक्त्वार्षेविब्रह्माविश्वकर्माणमब्रवीत् ॥ प्रवर्तस्वत्वंमार्तंडंस्वरूपंतत्सुशोभनम् ॥ ५ ॥ ततोब्रह्मसमादेशाद्भूमिमारोप्यभा
 स्करम् ॥ रूपंनिर्वर्तयामासविश्वकर्माणंज्ञैः ॥ ६ ॥ ततस्तुष्ट्यावतंब्रह्मासर्वदेवगणैःसह ॥ गुह्यैर्नानाविधैःस्तोत्रैर्वेदेवांगपारगैः ॥ ७ ॥
 स्वस्ति तेऽस्तुजगन्नाथवर्मवर्षहिमाकर ॥ ज्ञातिस्तेसर्वलोकानांदेवदेवादिवाकर ॥ ८ ॥ ततोऽरुद्रश्चविष्णवाद्याःस्तुवन्तस्तंदिवाकरम् ॥
 तेजस्तेवर्धतांदेवलिलख्यतेऽपिदिवस्पते ॥ ९ ॥ इंद्रश्चागत्यतंदेवलिलख्यमानमथास्तुवत् ॥ जयदेवजयस्वेतितत्त्वदोऽसिजगत्पते ॥ १० ॥
 ऋषयस्तुततःसप्तविश्वामित्रपुरोगमाः ॥ तुष्टुबुर्विधैःस्तोत्रैःस्वास्तिस्वस्तीतिवादिनः ॥ ११ ॥ वेदोक्ताभिरथाग्नीर्भिवालखिल्याश्च
 तुष्टुबुः ॥ त्वंनथमोक्षिणामोक्षोध्यस्त्वंध्यानिनामपि ॥ १२ ॥ त्वंगतिःसर्वभूतानांत्वयिसर्वप्रतिष्ठितम् ॥ प्रजाभ्यश्चैवदेवदेवज्ञो
 नोऽस्तुजगतःपते ॥ १३ ॥ त्वत्तोभवतिवैनिन्यंजगत्संलीयतेत्वयि ॥ त्वमेकस्त्वंद्विधाचैवत्रिधाचत्वंनसंशयः ॥ १४ ॥
 त्वयैकेनजगत्सृष्टंत्वयैकेनप्रबोधितम् ॥ ततोविद्याधरगणायक्षराक्षसपन्नाः ॥ १५ ॥ कृतांजलिपुटाःसर्वेशिरोभिःप्रणतारविम् ॥
 ऊचुरेवंविधावाचोमनःश्रोत्रमुखप्रदाः ॥ १६ ॥ सद्यंभवतुतेजोभूतानांभूतभावन ॥ हाहाहूहूस्ततश्चैवतुष्टुरुनारदस्तथा ॥
 ॥ १७ ॥ उपगातुंसमारब्धागमुच्चैःकुशलारविम् ॥ षड्भ्रमध्यमगांधाराग्रामत्रयविशारदाः ॥ १८ ॥ मूर्च्छनाभिस्ततश्चैवतथधैवतप
 चर्मैः ॥ नानानुभावमैश्चअर्धमैद्रस्तथैवच ॥ १९ ॥ त्रिःसाधनैःप्रकारैस्तुवाद्यातालसमन्वितैः ॥ विश्वाचीचघृताचीचउर्वशीचितिलो
 त्तमा ॥ २० ॥ मेनकासहज्याचरंभाचाप्सरसांवरा ॥ हावभावविलसैश्चकुर्वन्त्योऽभिनयान्बहून् ॥ २१ ॥ ततोऽतीवकलंगेयमधुरंचप्रव
 र्तेते ॥ सर्वेषांदिवसधानांमनःश्रोत्रमुखप्रदम् ॥ २२ ॥ प्रवाद्यंतुतस्तत्रवीणावंशादिमुव्रत ॥ पणवाःपुष्कराश्चैवमृदंगाःपटहास्तथा ॥ २३ ॥

देवदुन्दुभयःशंखाःशतशोऽथसहस्रशः ॥ गायद्भिश्चैवगंधर्वैर्नृत्याद्भिश्चाप्सरोगणैः ॥ २४ ॥ तूर्यवादित्रयोषैश्चसर्वकोलाहलीकृतम् ॥ ततः
 कृतैःकरपुटैःपद्मकुङ्कुलसन्निभैः ॥ २५ ॥ ललाटोपरिविन्यस्तैःप्रणमुःसर्वदेवताः ॥ ततःकोलाहलेतस्मिन्सर्वदेवसमागमे ॥ २६ ॥ ते
 जसःशातनचक्रविश्वकर्माज्ञैःज्ञैः ॥ २७ ॥ इतिहिमजलयर्मकालहेतोर्हरकमलासनविष्णुसंस्तुतस्य ॥ तदुपरिलिखनंनिशम्यभानोत्रै
 जतिदिवाकरलोकमायुषोते ॥ २८ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेब्राह्मपर्वणिषत्तमीकल्पेविश्वकर्माकृतसूर्यतेजःशातननामैकविंशोत्तरशततमोऽ
 ध्यायः॥१२१॥॥ ॥ इतानीकडवाच ॥ ॥ तस्मिन्कालेसमाल्लोलिख्यमानोदिवरूपतिः॥ब्रह्मादिभिःस्तुतोदैवैथैवतद्द्रस्वमे ॥१॥ सुमं
 तुरुवाच॥ ॥शृणुष्वैकमनाराजन्यथादेवोदिवरूपतिः॥ब्रह्मादिभिःस्तुतोदैवैर्ऋषिभिश्चपुरानव ॥२॥ प्रयत्नतःप्रणतहितानुकांपिनेस्वरूपतो
 लोकविभाविनेनमः ॥ दिवस्पतेकमलकुलववोधिनेनमस्तमःपटलपटावपाटिने ॥ ३ ॥ पावनातिशयपुण्यकर्मणेनैककामविभवप्रदा
 यिने ॥ आसुरामलमयूखमालिनेसर्वलोकहितकारिणेनमः ॥ ४ ॥ अजायलोकत्रयभावनायभूतात्मनेगोपतयेप्रियाय ॥ नमोमहाकारुणि
 कोत्तमायसूर्यायलोकत्रयभावनाय ॥ ५ ॥ विवस्वतेज्ञानकृतांतरात्मनेजगत्प्रतिष्ठायजगद्धितौषिणे ॥ स्वयंभुवेलोकसमस्तचक्षुषेसुरोत्तमा
 यामितेजसेनमः ॥ ६ ॥ क्षयमुदयायमौलिमणेशुरगणजगस्त्वमहितैस्त्वमूरुमयूखसहस्रतपः॥जगतिविभोवतमसितुदंवनतिमिरासवपावन
 मदाद्भवतिविलोहितविग्रहतातिमिरविनाशिनमुग्रसुतरंत्रिभुवनभावनभाप्रकारैः(१)॥७॥ रथमारुह्यसमामयंभ्रमसिसदाजगतोहितदा॥इत्ये
 वंसंस्तुतोदेवोभास्करोवैधसापुरा ॥ ८ ॥ देवतैश्चमहाबाहोशिवविश्वादिभिर्नृप ॥ ९ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेब्राह्मपर्वणिषत्तमीकल्पे
 आदित्यस्तवनोमद्भाविंशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥॥ इतानीकडवाच ॥ भूयोऽपिकथयस्वमांकांशूर्यसमाश्रिताम् ॥ नतृप्ति
 मधिगच्छामिशृण्वन्नेतांकांशुने ॥ १ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ भास्करस्यकर्थांपुण्यांसर्वपापप्रणाशिनीम् ॥ वक्ष्यामिकथितांपूर्व
 ब्रह्मणालोककर्तृणां ॥२॥ ऋषयःपरिपृच्छन्तिब्रह्मलोकपितामहम् ॥ तापिताःसूर्यैकिरणैस्तेजसांसंप्रमोहिताः ॥ ३ ॥ ॥ ऋषयउजुः ॥ ॥

कोऽयं दीप्तिमहातेजाहविराशिसमप्रभः ॥ एतद्भेदितुमिच्छामः प्रभावोऽस्य कुतः प्रभो ॥ ४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तमोभूतेषु लोकेषु
 नष्टेऽस्थारजंगमे ॥ प्रवृत्तेषु हेतुषु वैबुद्धिरजायत ॥ ५ ॥ अहंकारस्ततो जातो महाभूतप्रवर्तकः ॥ वाय्वग्निरापः खंभूमिस्ततस्तथं दमजा
 यत ॥ ६ ॥ तस्मिन् दमलोकाः सप्तैव संप्रतिष्ठिताः ॥ पृथ्वी च सप्तभिर्द्वैपैः समुद्रैश्चापि सप्तभिः ॥ ७ ॥ तत्रैवावस्थितो ब्रह्मासमहं विष्णुर्महे
 श्वरः ॥ प्रमूढास्तमसासवै प्रव्याता ईश्वरं परम् ॥ ८ ॥ ततो भिद्यमानो हतेजः प्रादुर्भूतं तमोदुदम् ॥ ध्यानयोगेन चास्माभिर्विज्ञातुं सवितुस्त
 था ॥ ९ ॥ ज्ञात्वा च परमात्मानं सर्वेष्वप्यथ कपृथक् ॥ दिव्याभिः स्तुतिभिर्देवं संस्तोतुमुपचक्रमुः ॥ १० ॥ आदिदेवोऽसि देवानां मिथराणां
 त्वमीश्वरः ॥ आदिकर्ता सिंभूतानां देवदेव सनातन ॥ ११ ॥ जीवनं सर्वस्वानां देवगंधर्वक्षसाम् ॥ मुनिकन्नरासिद्धानां तथैव रागपक्षिणाम्
 ॥ १२ ॥ त्वं ब्रह्मा त्वं महादेवस्त्वं विष्णुस्त्वं प्रजापतिः ॥ वायुरिन्द्रश्च सोमश्च विदस्त्वा न्वरुणस्तथा ॥ १३ ॥ त्वं कालः सृष्टिकर्ता च हर्ता कर्ता प्रमु
 स्तथा ॥ सरितः सागराः शैला विद्युर्दिन्द्रधनुषि च ॥ १४ ॥ प्रलयः प्रभवश्चैव व्यक्ताव्यक्तः सनातनः ॥ ईश्वरात्परतो विद्याविद्यायाः परतः शिवः ॥
 ॥ १५ ॥ शिवात्परतरो देवस्त्वमेव परमेश्वर ॥ सर्वतः पाणिपादस्त्वं सर्वतोऽक्षि शिरोमुखः ॥ १६ ॥ सहस्रांशुस्त्वं सदा देव सहस्रक्रियस्त
 था ॥ भूरादिभूध्रुवः स्वश्च महर्जनस्तपस्तथा ॥ १७ ॥ प्रदीप्तदीप्तिमान्निस्त्यं सर्वलोकाप्रकाशकम् ॥ दुरीरक्ष्यं सुरैर्द्राणां यद्रूपं तस्य तेनमः ॥ १८ ॥
 सुरसिद्धगैर्जुष्टं भुवत्रिपुलहादिभिः ॥ जुभं परममव्यग्रं यद्रूपं तस्य तेनमः ॥ १९ ॥ पंचातीतस्थितं तद्देवैर्द्राकादशैश्च ॥ अर्धमासम
 तिक्रम्य स्थितं तत्सूर्यमंडले ॥ २० ॥ तस्मै रूपाय ते देव प्रणमः सर्वदेवताः ॥ विश्वकृद्भिश्च भूतंच विधानरसुरार्चितम् ॥ २१ ॥ विश्वस्थि
 तमर्चित्य च यद्रूपं तस्य तेनमः ॥ परं यज्ञात्परं देवात्परं लोकात्परं दिवः ॥ २२ ॥ दुरतिक्रमेति यः ख्यातस्तस्मादपि परं परात् ॥ परमात्मनेति
 विख्यातं यद्रूपं तस्य तेनमः ॥ २३ ॥ अविज्ञेयमर्चित्य च अध्यात्मगतमव्ययम् ॥ अनादिनिधने देव यद्रूपं तस्य तेनमः ॥ २४ ॥ नमोनमः
 कारणकारणाय नमोनमः पापविनाशनाय ॥ नमोनमो वैदितं वंदनाय नमोनमो रोगविनाशनाय ॥ २५ ॥ नमोनमः सर्वपरप्रदाय नमोनमः सर्व
 बलप्रदाय ॥ नमोनमो ज्ञाननिधे सैव नमोनमः पंचदशात्मकाय ॥ २६ ॥ स्तुतः स भगवानेवं तेजसां रूपास्थितः ॥ उवाच वाचं कल्याणी

कोवरोवःप्रदीयताम् ॥ २७ ॥ तवातितेजसारूपनकश्चित्सहतेविभो ॥ सहनीयंभवत्वेतद्धितायजगतःप्रभो ॥ २८ ॥ एवमस्त्वितिगामु
 क्त्वाभगवान्सर्वकृत्स्वयम् ॥ लोकानांकार्यसिद्धयर्थधर्मवर्षाहिमप्रदः ॥ २९ ॥ अतःसांख्याश्चयोगाश्चेचान्यमोक्षकाक्षिणः ॥ ध्यायन्ति
 ध्यानिनोनिन्यंहृदयस्थदिवकरम् ॥ ३० ॥ सर्वलक्षणहीनोऽपिपुक्तवोसर्वपातकैः ॥ सर्वतरतिवैपापदेवकर्मसमाश्रितः ॥ ३१ ॥ अग्नि
 होत्रंचवेदाश्चयज्ञाश्चबहुदक्षिणाः ॥ भानोर्भक्तिर्नमस्कारकलानाहतिषोडशीम् ॥ ३२ ॥ तीर्थानांपरमंतीर्थमगलानांचमंगलम् ॥ पवित्रंच
 पवित्राणांतंप्रद्योदिवकरम् ॥ ३३ ॥ ब्रह्माद्यैःसंस्तुतंदेवैर्यप्रद्योतिभास्करम् ॥ निर्मुक्ताःकिल्बिषैःसर्वैस्तेयान्तिरविमन्दिरम् ॥ ३४ ॥
 उपचर्यादिभिःसाध्योयथावेदिवस्पतिः ॥ लोकानामिहसर्वपातथादेवोदिवकरः ॥ ३५ ॥ ॥ ज्ञानीकउवाच ॥ ॥ शरीरलिखनं
 सूर्यैकथंवैप्रतिपादितम् ॥ देवैःसऋषिभिर्वापितन्ममाचक्ष्वसुव्रत ॥ ३६ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ ब्रह्मलोकमुखासीनंब्रह्माणेतसुरा
 सुराः ॥ ऋषयःसमुपागम्यइदमूचुःसमाहिताः ॥ ३७ ॥ भगवन्दैवतैःपुत्रोयएषदिविराजते ॥ तेनांधकारोनिवृत्तःसोयंजाज्वलितीतिहि ॥
 ॥ ३८ ॥ अस्यतेजोभिरखिलंजगत्स्थायवरजंगमम् ॥ नाशमायातिदेवैश्चयथाक्लिन्नंनदीतटम् ॥ ३९ ॥ वयंचपीडिताःसर्वेतेजसातस्यमो
 हिताः ॥ पद्मश्चायंयथाम्लानोयोगेयोनस्तवप्रभो ॥ ४० ॥ दिविभुव्यंतरिक्षेचशर्मनोपलभामहे ॥ तथाकुरुसुरज्येष्ठयथातेजःप्रशाम्यति ॥
 ॥ ४१ ॥ एवमुक्तःसभगवान्पद्मयोनिःप्रजापतिः ॥ उवाचभगवान्ब्रह्मादेवान्विष्णुपुरोगमान् ॥ ४२ ॥ महादेवेनसहितानिद्रेणचमहात्मना ॥
 तमेवशरणंदेवंगच्छामःसहितावयम् ॥ ४३ ॥ ततस्तेसहिताःसर्वेब्रह्मविष्णवादयःसुराः ॥ गत्वातेशरणंसर्वेभास्करंलोकभास्करम् ॥ ४४ ॥
 स्तोतुंप्रचक्रमुःसर्वेभक्तिनम्राःसमंततः ॥ केशादेिवताःसर्वेभक्तिभावसमन्विताः ॥ ४५ ॥ ॥ ब्रह्मविष्णवीशाड्युः ॥ ॥ नमोनमःसुर
 वरतिग्मतेजसेनमोनमःसुरवरसंस्तुतायै ॥ जडांधूमूकान्वाधिरान्सकुशान्साथित्रीणोऽधान्विविधव्रणानुतान् ॥ ४६ ॥ करोषितानेवपु
 नर्नवान्सदाअतोमहाकारुणिकायतेनमः ॥ यदौदंज्योतिरितित्वरन्महद्वद्वलपतेजोयदपीहचक्षुषाम् ॥ ४७ ॥ यदत्रयज्ञेष्वपनीतमाहितं

तवैतद्रूपमनेकतःस्थितम् ॥ सुरद्विषःसागरतोयवासिनःप्रचंडपाशासिपरश्वधायुधाः ॥ ४८ ॥ समुच्छिन्नास्तेभुविपापचेतसःप्रयातिनाशं
 तवदेवदर्शनात् ॥ यतोभवांस्तीर्थफलंमस्तंयज्ञेषुनिन्यंभगवानवस्थितः ॥ ४९ ॥ नमोभवन्नविचाराणास्ति सदासमःशांतिकरोनरा
 णाम् ॥ यच्चापिलोकेतपउच्यतेबुधैस्तत्तेमहातेजशंतिपंडिताः ॥ ५० ॥ स्तुतःसभगवानेवंप्रजापतिमुखैःसुरैः ॥ अवधानंततश्च
 क्रेश्रवणाभ्यामहीपते ॥ ५१ ॥ स्तुवांतितततोभूयःशिवविष्णुपुरोगमाः ॥ कृत्वामांपुरतःसर्वेभक्तिनम्राःसमंततः ॥ ५२ ॥ नमोनम
 स्त्रिभुवनभूतिदायिनैकतुक्रियासत्फलसंप्रदायिने ॥ नमोनमःप्रतिदिनकर्मसाक्षिणसहस्रसंदीधितयेनमोनमः ॥ ५३ ॥ प्रसक्तसत्ता
 श्रयुजिक्षयायध्रुवैकराडिमप्राथिनेनमोनमः ॥ सवालखिल्याप्सरकिंनरोगैःसंसिद्धगंधर्वपिशाचमानुषैः ॥ ५४ ॥ सयक्षरक्षोगणगुह्याक्रो
 द्तमैःस्तुतःसदादेवनमोनमस्तो॥यतोऽरसान्मक्षिपसेशरीरिणांगभस्तिभिर्हिमजलधर्मनिस्त्रवैः ॥ ५५ ॥ जगच्चसंशोषयसेसदैवअतोसिलोकेजग
 तोविशोषणम् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ ज्ञात्वातेषामभिप्रायमुवाचभगवान्वचः ॥ ५६ ॥ लब्ध्वानुज्ञांततःसर्वैःसुराःसंहृष्टचेतसः ॥ त्वष्टारंपूजयामा
 सुर्मनोवाक्कायकर्मभिः ॥ ५७ ॥ विश्वकर्मातवादेऽशात्करोतुतवसौम्यताम् ॥ ततस्तुतेजसोराशिसर्वकर्मविधानवित् ॥ ५८ ॥ अग्निमारो
 पयामासविश्वकर्माविभावसुम् ॥ अमृतेनाभिषिक्तस्यतदामृयस्यवैविभोः ॥ ५९ ॥ तेजसःज्ञातनंचकेविश्वकर्माश्रनैःज्ञैः॥आजानुलिखि
 तश्चासौसुरासुरपूजितः ॥ ६० ॥ नाभ्यनंदत्ततोदेवउल्लेखनमतःपरम् ॥ ततःप्रभृतिदेवस्यचरणैर्नित्यसंवृतौ ॥ ६१ ॥ तापयन्लपयं
 श्वैवयुक्ततेजोऽभवत्तदा ॥ यच्चास्यज्ञासितंतेजस्तेनचक्रंविनिर्मितम् ॥ ६२ ॥ येनविष्णुर्जयानोप्राप्तसदावैद्यदानवान् ॥ शूलशक्तिगदावज्र
 शरासनपरश्वधान् ॥ ६३ ॥ देवतानांदौकृत्त्वाविश्वकर्मांमहामतिः ॥ त्रिदेविनिर्मितंस्तोत्रंमध्ययोरुभयार्जपन् ॥ ६४ ॥ कुलंभुनातिपुरुषो
 व्याधिभिर्नचपीडयते ॥ प्रजावात्सिद्धकर्माचजिवित्साग्रंशरच्छतम् ॥ ६५ ॥ पुत्रवान्धनवांश्चैवसर्वत्रचापराजितः ॥ हित्वापुरंभूतमयंगच्छेत्सुये
 मयंपुरम् ॥ ६६ ॥ भूयोऽपिपुष्टुदेवास्तथादेवर्षयोरविम् ॥ वाग्भिरित्यमशेषस्यत्रैलोक्यस्यसमागताः ॥ ६७ ॥ देवाञ्जुः ॥ नमस्तेरवि

१ त्रिभुवनभूरिदायिने-इ०पा० । २ वदतां वरः-इ०पा० । ३ नमस्ते रुद्ररूपाय सामरूपाय वै नमः-इ०पा० ।

रूपयसोमरूपपायेतेनमः ॥ नमोयजुःस्वरूपपाथैर्वायांगिरसेनमः ॥ ६८ ॥ ज्ञानैकधामभूतायनिर्धूततमेनेनमः ॥ शुद्धज्योतिःस्वरूपायनि
स्तत्त्वायामलात्मने ॥ ६९ ॥ नमोलिलजगद्द्रव्याप्तिस्वरूपपाथात्ममूर्त्ये ॥ सर्वकारणभूतायनिष्ठायेज्ञानचेतसाम् ॥ ७० ॥ नमोऽस्तुज्ञेयरूपाय
प्रकाशेश्वररूपिणे ॥ भास्करायनमस्तुभ्यन्तथाशाब्दकृतेनमः ॥ ७१ ॥ संसारहेतवेचर्वसंध्याज्योत्स्नाकृतेनमः ॥ त्वंसर्वमेतद्भगवाअग्रदैभ्रमति
त्वया ॥ ७२ ॥ अमत्वाविद्धमखिलब्रह्माण्डसंचराचरम् ॥ त्वदंशुभिरिदंसर्वसंपृष्टजायेतेषुचि ॥ ७३ ॥ क्रियतेत्वत्करस्पृशज्जलदीनांप
वित्रता ॥ होमदानादिकोधर्मोनोपकाराय जायते ॥ ७४ ॥ तावद्यावन्नसंयोगीजगत्यत्रभवच्छ्रुचिः ॥ प्रातर्होमप्रशस्तंहिउदितेत्वयि
जायते ॥ ७५ ॥ ऋचोऽथसकलह्योतायजूषित्वंजगत्पते ॥ सकलानिचसामानितपत्येवंजगत्सदा ॥ ७६ ॥ ऋङ्मयस्त्वजगन्नाथत्वमेवचय
जुर्मयः ॥ तथासाममयश्चैवततोनाथत्रयीमयः ॥ ७७ ॥ त्वमेवब्रह्मणोरूपपरंचापारमेवच ॥ मूर्तोऽमूर्तस्तथासूक्ष्मःस्थूलरूपतयास्थितः ॥
॥ ७८ ॥ निमेषकाष्ठादिभयःकालरूपक्षयात्मकः ॥ प्रसीदस्वेच्छयारूपंस्वतेजोमयमादिश ॥ ७९ ॥ इत्थंसंस्तूयमानस्तुदेवैदेवार्षि
भिस्तथा ॥ सुमोचस्वंतदातेजस्तेजसांशिरव्ययः ॥ ८० ॥ यत्तस्यऋङ्मयंतोजोभवितातेनमेदिनी ॥ यजुर्मयेनापिदिवंस्वयंसांममयो
रविः ॥ ८१ ॥ श्लातितास्तेजसोभागायेचस्युदेशंपंचच ॥ तस्यैवतेनशर्वस्यकृतंशूलंमहात्मना ॥ ८२ ॥ चक्रंविष्णोर्विसूनंचशंकरस्य
चदारुणम् ॥ वणमुखस्यतथाशक्तिःशिविकाधनदस्यच ॥ ८३ ॥ अन्येषांचसुरारीणांशस्त्राणुग्राणिनानि ॥ यक्षविद्याधराणांचतानिचक्रे
सविश्वकृत् ॥ ८४ ॥ ततश्चषोडशभागंबिभर्तीभगवान्रविः ॥ तत्तेजसःपंचदशश्लातिताविश्वकर्मणा ॥ ८५ ॥ ततःसुरूपह्मभानुरुत्तरा
नगमत्कुहून् ॥ ददर्शतत्रसंज्ञांचवडवारूपधारिणिम् ॥ ८६ ॥ इत्येतन्निखिलंभानोःकथितमृषिसत्तमाः ॥ शृणुयाद्योनरोभक्त्याअश्वमेधफलं
लभेत् ॥ ८७ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेब्रह्मर्षिसंवादोपरिलेखवर्णनं नाम त्रयोविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ ध्र ॥

१ अथर्वशिरसेतनमः-इ०पा० । २ ज्ञानैकपादरूपाय-इ०पा० । ३ सूर्यस्वरूपाय-इ०पा० । ४ सर्वस्य हेतवे-इ०पा० । ५ अण्डिदैर्घ्यादिवाकरः-इ०पा० ।

५ आ० पुस्तकम् ।

॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ वक्ष्याम्यहं ते पुनरेवादिंदेसूर्यस्य सर्वं प्रवरप्रधानम् ॥ व्योमः परं तिष्ठति यस्तु मग्नः समुच्यते रुद्र इहापि दिंडी ॥ १ ॥ स्थित्वा
 पुरा ब्रह्मेशिरः किलासौ प्रगृह्यत तस्याशिरः कपालम् ॥ ततो ह्यसावाश्रममुत्तमं शिवो बहूदकैः पुष्पफलैः समृद्धम् ॥ २ ॥ नम्रो यदा दारुणवृष्टिं
 षीणां दृष्ट्वा च तं भैक्ष्य चारं सुरेशम् ॥ योषित्सुताः संक्षुभितास्तु सर्वजगमुर्हंतं मृषयः सुतुष्टाः ॥ ३ ॥ सह्यमानोऽक्रुषिमुख्यसंघे हतलोष्ठैर्ऋ-
 षिपुं डकाष्टैः ॥ विहाय दिंडिः स तु तान् मरुषींस्ततो रवे लोके मथाजगाम ॥ ४ ॥ आगच्छमानं प्रमथास्तमेव त्रैव तिष्ठस्वरवेः पुरस्तात् ॥ शुद्धितवैष प्रकरिष्य
 स प्राह तान् पापविमोचनार्थं मटामि तीर्थानि सुरालयांश्च ॥ ५ ॥ तेभ्य ऊचुः प्रमथास्तमेव त्रैव तिष्ठस्वरवेः पुरस्तात् ॥ शुद्धितवैष प्रकरिष्य
 तीर्ति शुद्धस्ततो यास्यसि रुद्र लोके ॥ ६ ॥ इत्येव मुक्तः प्रमथैस्तु रुद्रस्तत्रैव तस्थौ रैवितोषणाय ॥ नमो जटीमुष्टिकपालपाणीरूपेण चैव प्रा-
 तिमस्त्रिलोके ॥ ७ ॥ उक्तः स तुष्टे न ततः स वित्रा प्रीतोऽस्मि देव गमनात्तवाहम् ॥ महर्शनो देव भवान्विशुद्धो दिंडीति नाम्ना भवितुमि-
 लोके ॥ ८ ॥ अष्टादशैते प्रथमास्तु भानोऽर्दुशान्येतुरवे रथस्थाः ॥ दौ देव ते द्वाचक्रुषिप्रधानौ गंधर्वसर्पावपितावदेव ॥ ९ ॥ यक्षौ च सिद्धौ
 च निशाचरौ चादित्यात्मजावप्सरसां प्रधानौ ॥ वसंतिते ह्यस्तमुषश्च सूर्येतेषामशीतिश्चतुरोत्तरासा ॥ १० ॥ इत्यादि देव प्रवरारस्तु सर्वधात्व-
 र्थं शब्दैश्च भवंति सिद्धाः ॥ ११ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ विस्तराह्वहिमे ब्रह्मन् प्रवरान्धातुं शब्दजन् ॥ यतश्च कौतुकं ब्रह्मन् रस्माकमिह जायते ॥ १२ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ भूयस्तव प्रवक्ष्यामि दिंडनयकापिंगलौ ॥ राज्ञां शौषादयश्चान्ये दिग्देवा दिंडिनसह ॥ १३ ॥ मया सह समागम्य पुरा देवैर्विचि-
 रितम् ॥ एष कारुणिकः सूर्योऽध्यते दानवैः सह ॥ १४ ॥ ते तु लब्धवरा भूत्वा अमात्या द्या ह्यभीक्ष्णशः ॥ आदित्यं मन्यमानास्ततः पतंतं हंतुमु-
 द्यताः ॥ १५ ॥ तस्मात्ते पावित्र्यात्तार्थं प्रवरश्च भवामहे ॥ अस्माभिः प्रति रुद्रास्तेन द्रक्ष्यंति दिवाकरम् ॥ १६ ॥ संमंत्र्यैवं ततः स्कंदो वाम-
 पादं रवेरेऽस्थितः ॥ दिंडनयकं संज्ञास्तु सर्वलोकेऽस्य स प्रभुः ॥ १७ ॥ उक्तश्च स तदा केण त्वं प्रजादंडनयकः ॥ दिंडनीति करो यस्य स्मात्तस्मात्तत्वं दिंडनय-
 कः ॥ १८ ॥ लिखते यः प्रजानां च मुकुतं यच्च दुष्कृतम् ॥ अग्निं दिक्षिण पाशैर्धनुषि गलत्वा त्सापिंगलः ॥ १९ ॥ अश्विनौ वापि सूर्यस्य पादवयोरुभयोः
 स्थितौ ॥ अधरूपात्समुपन्नो ते न तावदश्विनौ सुरौ ॥ २० ॥ द्वारपालौ स्मृतौ ततस्परजः श्रेष्ठौ महाबलौ ॥ कार्तिकेयः स्मृतो राज्ञः श्रेष्ठश्चापि हरः स्मृ-

तः॥२१॥राजद्वीप्तौस्मृतोधातुर्नकारस्तस्यप्रत्ययः॥सुरसेनापतित्वेनसयस्माद्दीप्यतेसदा॥२॥तस्मात्सकार्तिंकेयस्तुनाम्नाज्ञाहतिस्मृतः॥
 छुगतौचस्मृतोधातुर्यस्यप्रत्ययःस्मृतः ॥ २३ ॥ गच्छतीतिरहस्तस्मात्पर्यायात्तौषउच्यते ॥ प्रथमंयद्भवेद्वारंधर्मार्थंभ्यांसमाश्रि
 तम् ॥ २४ ॥ तत्रैतौसंस्थितौदेवौलोकपूज्यौद्विजोत्तमाः ॥ द्वितीयायांतुंक्षायामप्रवृष्टौव्यवस्थितौ ॥ २५ ॥ पक्षिप्रेताधिपौनाम्नास्मृतौक
 ल्माषयक्षिणौ ॥ वर्णस्यशृबलत्वाच्चथमःकल्माषउच्यते ॥ २६ ॥ पक्षावस्येतियःपक्षिगरुडःपरिकीर्तितः ॥ स्थितोदक्षिणतस्तस्यदंडहस्त
 समन्वितः ॥ २७ ॥ उत्तरेणस्थितोऽकस्यकुबेरश्चविनायकः ॥ कुबेरोधनदंज्ञेयोहस्तिरूपोविनायकः ॥ २८ ॥ कुत्सयाकुप्यताशमंकुश
 रीरमजायत ॥ कुबेरःकुशरीरत्वात्सनाम्नाधनदःस्मृतः ॥ २९ ॥ नायकःसर्वस्त्वानतिननायकउच्यते ॥ विविधंनयतेयस्मात्सतुतस्मा
 द्विनायकः ॥ ३० ॥ रैवतश्चैवदिंडिश्चतौरेवःपूर्वतःस्थितौ ॥ ततोदिंडिःस्मृतोरुद्रोरेवतस्तनयोरेवः ॥ ३१ ॥ द्रुतंगच्छत्यसौयस्मा
 त्सर्वलोकनमस्कृतः ॥ रेवृषुगगतौधातूरेवतस्तेनसस्मृतः ॥ ३२ ॥ डीङ्गतावस्यवैधातोर्दिंडिशब्दोनिपात्यते ॥ डयतेऽसौसदादिंडतेन
 दिंडीप्रकीर्तितः ॥ ३३ ॥ इत्येतेप्रवराःप्रेक्ताधात्वर्थनैगमैःशुभैः ॥ एषांसंक्षेपतोभूयःसंख्यावोनिगदामिवौ ॥ ३४ ॥ अश्विनौतौतोज्ञेयौदंडनायक
 पिंगलौ ॥ तौसूर्यद्वारपौज्ञेयौराज्ञासौषौततःस्मृतौ ॥ ३५ ॥ रेवतश्चैवदिंडिश्चइत्येतेप्रवराभ्या ॥ अष्टादशसमाख्याताःसंक्षेपात्संख्याभ्या
 ॥ ३६ ॥ इत्येभिर्नामभिस्त्वन्येदानवानांजिघांसया ॥ परिवार्यस्थिताःसूर्यनानाप्रहरणयुधाः ॥ ३७ ॥ सरूपाश्चान्यरूपाश्चिरूपाःकामरू
 पिणः ॥ परिवार्यस्थिताःसूर्यगरुडश्चमहाबलः ॥ ३८ ॥ धातुर्दिवित्वेप्रेक्ताःक्रोडायांसतुउच्यते ॥ क्रीडंतेदिविवैयस्मात्तस्मात्तेदेवताः
 स्मृताः ॥ ३९ ॥ ऋचोयजूंषिसामानियान्युक्तानीहवैभया ॥ नानारूपैःस्थितान्येवरेवस्तानिसमंततः ॥ ४० ॥ ॥सुमंतुरुवाच ॥ ॥इत्ये
 वमुक्तवान्ब्रह्माऋषीणांपृच्छतांपुरा ॥ तेऽश्रुत्वाराध्यदेवशंसंसिद्धादिविसंस्थिताः ॥ ४१ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेत्रोल्लिख्येपर्वणिषमसर्गकल्पे
 ब्रह्मर्षिसंवादेप्रवरवर्णनंमचतुर्विंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ४१ ॥ इतानीकउवाच ॥ यदेतद्वृश्यतेव्योमसूर्यपुरतोद्विज॥

तदुच्यते किमात्मा च कथं भूतश्च कथ्यताम् ॥ १ ॥ सुमं तु रुवाच ॥ हंतव्यो मप्रवक्ष्यामि मूर्ध्नि प्रहरणं शुभम् ॥ यदात्मकं हियत्रोक्तं यथावसंति दे-
वताः ॥ २ ॥ पुरस्ताच्च चतुःशृंगं तद्व्योमाय तनुरवे ॥ व्योमशून् चतुःशृंगं सर्वदेवमयं च यत ॥ ३ ॥ गौरि कार्णवसं भूतं यदंतर्गमाश्रितम् ॥ तत्रोत्पन्न-
मिदं व्योमकले व्योममही स्मृता ॥ ४ ॥ वरुणस्य यथापाशो हं कारो वै धसो यथा ॥ विष्णोश्चापि यथा चक्रं शूलं त्र्यम्बकस्य च ॥ ५ ॥ इंद्रस्य च यथा
वज्रं रिविव्योर्मरेः स्मृतम् ॥ तस्मिन् व्योमि त्रयं विंशत्कण्डं तोयज्ञियाः सुराः ॥ ६ ॥ हरश्च वर्षा शुद्धश्च त्र्यम्बकश्चापराजितः ॥ वृषाकपिश्च शंभुश्च
कपर्दी रिवत्स्तथा ॥ ७ ॥ इंद्रोऽभुवनश्चैते रुद्रा एकादश स्मृताः ॥ आदित्यानां च नामानि विष्णोश्च अस्य शीयताम् ॥ ८ ॥ अर्यमा च तथा मि-
त्रो भगोऽथ वरुणस्य च ॥ विष्वक्त्वात्स विता चैव पूषा त्वष्टा तथैव च ॥ ९ ॥ अंशो भगश्चाति ते जा आदित्या द्वादश स्मृताः ॥ ध्रुवो धरश्च
सोमश्च आपश्चैवाऽनिलो नलः ॥ १० ॥ प्रत्यूषश्च प्रभासश्च वसवोऽष्टौ प्रकीर्तिताः ॥ नासत्यश्चैव दस्रश्च स्मृतौ द्वाविंश नाबुभौ ॥ ११ ॥ विष्णवे
देवान् प्रवक्ष्यामि नाम तस्तां निबोधत ॥ क्रतुर्दक्षो वसुः सत्यकालकामौ धृतिः कुरुः ॥ १२ ॥ शंकुमात्रो वा मनश्च विश्वे देवा दश स्मृताः ॥ वर्तमा-
ना इमे देवा भविष्यान्तरे शृणु ॥ १३ ॥ यमाश्च तुषिताश्चैव सर्वो वशवर्तिनः ॥ सत्याश्च भूत रजसः साध्याश्च तदनंतराः ॥ १४ ॥ षट्सुमन् च
तरेष्वेव देवा द्वादश द्वादश ॥ पारावतास्तथा चान्ये ते ह्यासंस्तुषितैः सह ॥ १५ ॥ साध्यान्देवान् प्रवक्ष्यामि नाम तस्तां निबोधमे ॥ मनोऽनुमेता-
प्राणश्च नरो नारायणस्तथा ॥ १६ ॥ वृत्तिल्वो मनुश्चैव सर्मोऽयमश्च वीर्यवान् ॥ वितस्वामी प्रभुश्चैव साध्या द्वादश कीर्तिताः ॥ १७ ॥ एते यज्ञ-
भुजो देवाः सर्वलोकेषु प्रजिताः ॥ आदित्या मेव ते धीरः कश्यपस्यात्मजाः स्मृताः ॥ १८ ॥ विश्वे च वसवः साध्या विज्ञेया धर्ममू नवः ॥ एवं
धर्ममुतः सोमस्तृतीयो वसुरिष्यते ॥ १९ ॥ धर्मोऽपि ब्रह्मणः पुत्रः पुराणे निश्चयतः ॥ अथ चेन्द्रान्मसूश्चैव नाम भिश्च निबोधमे ॥ २० ॥
स्वायं भुवो मनुः पूर्वतः स्वरोचिषः स्मृतः ॥ उत्तमस्तामसश्चैवैवैतश्च शुषस्तथा ॥ २१ ॥ इत्येते षड्दत्तक्रांताः सप्तमः संप्रतो मनुः ॥
वैवस्वतेति विज्ञेयो भविष्याः सप्तचापरे ॥ २२ ॥ एषामाद्योऽर्कसावर्णिर्ब्रह्मा सावर्णिरेव च ॥ तस्माच्च भवसावर्णिर्धर्मसावर्णि रत्युत ॥ २३ ॥

१ तत्-इ० पा० । २ रुषिताश्चैव-इ० पा० । ३ तथैव वशवर्तिनः-इ० पा० । ४ वै स्मृताः-इ० पा० । ५ हंसो धर्मश्च-इ० पा० ।

पंचमोदक्षसावर्णिःसावर्णिःपंचकीर्तिताः ॥ रौच्योभौव्यश्चद्वावन्यावित्येतेमनवःस्मृताः ॥ २४ ॥ इन्द्रस्तुविष्णुभुभुज्योविद्युतिस्तद
 नंतरम् ॥ विभुःप्रभुश्चैवाश्वीतथैवचमनोजवः ॥ २५ ॥ ओजस्वीसांप्रतस्तिवद्रोवालिर्भावन्यस्ततःपरम् ॥ अद्रुतस्त्रिदिवश्चैवदक्षम
 स्तिवद्रुच्यते ॥ २६ ॥ मुसात्विक्श्चकीर्तिश्चशतैधामादिवरूपतिः ॥ इतिभूताभविष्याश्चइंद्रज्ञेयाश्चतुर्दश ॥ २७ ॥ कश्यपोऽ
 त्रिवसिष्ठश्चभरद्वाजश्चगौतमः ॥ विश्वामित्रोऽजमदग्निःसप्तैतैरुपयःस्मृताः ॥ २८ ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिमरुतोऽग्निपरिग्रहान् ॥ प्रवहो
 थावहश्चैवउद्रहःसंवहस्तथा ॥ २९ ॥ विवहोनिवहश्चैवपरिवाहस्तथैवच ॥ अंतरिक्षचरहोतेपृथङ्मार्गविसारिणः ॥ ३० ॥
 सूर्योऽग्निश्चक्षुचिर्नाम्नावैद्युतःपावकःस्मृतः ॥ निर्मथपवमानोऽग्निस्त्रयःप्रोक्ताइमेग्रयः ॥ ३१ ॥ अग्नीनांपुत्रपौत्रास्तुचत्वारिंशत्तथै
 वतु ॥ मरुतामपिमेवैषांविज्ञेयाःसप्तसप्तकाः ॥ ३२ ॥ ऋतुःसंवत्सरोऽर्द्धाग्निर्ऋतवस्तस्यजज्ञिरे ॥ ऋतुपुत्राश्चैवपंचइतिसर्गः
 सनातनः ॥ ३३ ॥ संवत्सरस्तुप्रथमोद्वितीयःपरिवत्सरः ॥ इद्वत्सरस्तृतीयस्तुचतुर्थस्तुवत्सरः ॥ ३४ ॥ पंचमोवत्सरस्तेषा
 मित्येवंपंचतेस्मृताः ॥ तेषुसंवत्सरोर्द्धाग्निःसूर्यस्तुपरिवत्सरः ॥ ३५ ॥ सोमइद्वत्सरस्तेषांवायुश्चैवानुवत्सरः ॥ रुद्रस्तुवत्सरोज्ञेयःपंचता
 युगदेवताः ॥ ३६ ॥ आर्तवाःपितरोज्ञेयायेजाताःऋतुसूनुवः ॥ पितामहास्तुविज्ञेयाःपंचाब्दाब्रह्मणःसुताः ॥ ३७ ॥ सौम्यावर्हिषदश्चैवअ
 ग्निष्वात्ताश्चयेत्रयः॥एतैवपितरस्तेषांयेजीवित्पितृकानराः ॥ ३८ ॥ आदित्यश्चैवसोमश्चलोहितांगोबुधस्तथा॥बृहस्पतिश्चशुक्रश्चतथोहलिमु
 तश्चयः ॥ ३९ ॥ उपरागःशिखीचोभौनवैतेनुग्रहाःस्मृताः॥त्रैलोक्यस्यत्विमोनित्यंभावाभावनिवेदकाः ॥ ४० ॥ आदित्यश्चैवसोमश्चद्रावेतौ
 मंडलग्रहौ ॥ राहुश्छायाग्रहस्तेषांशेषास्ताराग्रहाःस्मृताः ॥ ४१ ॥ नक्षत्राधिपतिःसोमोग्रहजोदिवकरः ॥ पव्यतेचाग्निरादित्यउदक
 श्रंद्रमाःस्मृतः ॥ ४२ ॥ आदित्यःपव्यतेब्रह्माविष्णुस्तेषांतुचंद्रमाः ॥ महेश्वरस्तुविज्ञेयस्तृतीयस्तारकग्रहः ॥ ४३ ॥ कश्यपस्य
 सुतःसूर्यःसोमोर्धर्मसुतः ॥ देवासुरगुरुद्रौतुनामतस्तौमहाग्रहौ ॥ ४४ ॥ प्रजापतिमुतावेताबुभौशुक्रबृहस्पती ॥ बुधः

१ एकवचनमार्षम् । २ सुशंतिश्च सुकीर्तिश्च-इ०पा० । ३ यातुधानो-इ०पा० । ४ अंतरिक्षवहाः-इ०पा० । ५ पंचाब्दा ये युगात्मकाः-इ०पा० ।

सोमात्मजः श्रीमाञ्छनीरविमुतः स्मृतः ॥ ४५ ॥ सिंहिकायाः मुतोराहुः केतुस्तुब्रह्मणः सुतः ॥ सर्वेषां च ग्रहाणां हि अधस्ताच्चरतेरविः ॥ ४६ ॥
 ततोदूरं स्मृतं तावद्विधो नक्षत्रमण्डलम् ॥ नक्षत्रेभ्यः कुजबुधौ श्वेताह्वस्तदन्तरम् ॥ ४७ ॥ तस्मान्माहेश्वरश्चैद्धिधिषणस्तदनन्तरम् ॥ कृष्ण
 श्वैर्ध्वतस्तस्मादथ चित्रशिखंडिजः ॥ ४८ ॥ एषामेव क्रमः प्रोक्तश्चासक्तस्त्रिदिवंध्रुवे ॥ आदित्यनिलयोराहुः कदाचित्तोममार्गगः ॥ ४९ ॥
 सूर्यमंडलसंस्थस्तु शिखीसर्पतिसर्वदा ॥ नवयोजनसाहस्रो विस्तारो भर्गवस्य तु ॥ ५० ॥ द्विगुणः सूर्यो विस्ताराद्विस्तारः शनिनः स्मृतः ॥
 त्रिगुणं मंडलं ज्येष्ठं नक्षत्रमस्तयोर्बुधः ॥ ५१ ॥ नक्षत्रमंडलतत्र पादहीनबृहस्पतिः ॥ बृहस्पतेः पादहीनः शुक्रो गारक एव हि ॥ ५२ ॥
 विस्तारो मंडलानां तु पादहीनस्तयोर्बुधः ॥ बुधतुल्या न क्रुशाणि सर्वं क्रुशाणियानि तु ॥ ५३ ॥ योजनान्यर्धमात्राणि तेभ्यो हस्त्वं न विद्यते ॥ राहुः
 सूर्यप्रमाणश्च कदाचित्तोमसंनिभः ॥ ५४ ॥ नक्षत्रग्रहमानस्तु केतुस्त्वनियतः स्मृतः ॥ अविज्ञातगतिश्चैव चंचलत्वाद्वात्राधिप ॥ ५५ ॥ तथा
 लक्षितरूपस्तु बहुरूपधरो हि सः ॥ भूलोकः पृथिवीभोक्ता अंतरिक्षं भुवः स्मृतम् ॥ ५६ ॥ स्वर्लोकस्त्रिदिवं ज्येष्ठो षाडूर्ध्वयथाक्रमम् ॥ भूपति
 स्तु सदा त्वग्निस्तेनासौ भूपतिः स्मृतः ॥ ५७ ॥ वायुर्नभस्पतिस्तेन तथा सूर्यो दिवस्पतिः ॥ गंधर्वाप्सरसश्चैव गुह्यकाः सिद्धराक्षसाः ॥ ५८ ॥
 भूलोकवासिनः सर्वे अंतरिक्षचराञ्छृणु ॥ मरुतः सप्तमरुके रूद्रास्तत्रैव चाश्विनौ ॥ ५९ ॥ आदित्यवसवः सर्वे तथैव च गंगागणाः ॥ चतुर्थे
 तु महर्लोकैव स ते कल्पवासिनः ॥ ६० ॥ प्रजानां पतिभिः सर्वैः सहिताः कुरुनंदन ॥ जनलोकैकं च मे च वसंते भूमिदाः सदा ॥ ६१ ॥ ऋतुः स नक्तु
 माराद्यावैराजश्च तथा श्रयाः ॥ सत्यस्तु सप्तमेलोके ह्यपुनर्मार्गाभिनाम् ॥ ६२ ॥ ब्रह्मलोकः समाख्यातो ह्यप्रतीघातलक्षणः ॥ इति हासविदो
 यत्र क्रीडंते कुलनंदन ॥ ६३ ॥ शृण्वंति च पुराणानि यस्मदाभीमनंदन ॥ महीतलत्सहस्राणां शतादूर्ध्वं दिवाकरः ॥ ६४ ॥ शतयोजनकोट्य
 स्तु भूमेरूर्ध्वं ध्रुवः स्थितः ॥ ततोर्विशालश्च स्तु त्रैलोक्योत्सथ उच्यते ॥ ६५ ॥ द्विगुणस्तु सहस्रस्तु योजनानां शतेषु च ॥ लोकांतरमथो
 चैवं ध्रुवादूर्ध्वं विधीयते ॥ ६६ ॥ देवदानवगंधर्वायक्षराक्षसपन्नगाः ॥ भूता विद्याधराश्चैव अष्टौ ते देवयो नयः ॥ ६७ ॥ यस्मिन् व्योम्नि त्विमेलो

काःसतसैप्रतिष्ठिताः ॥ मरुतःपितरोह्येतेतस्मिन्नेवाग्नयोप्राहाः ॥ ६८ ॥ यास्त्वप्येताःसमाख्यातामथाष्टौदेवयोनयः ॥ मूर्ताश्चामूर्ते
 यश्चैवसर्वास्ताव्योग्निसंस्थिताः ॥ ६९ ॥ एवंविधमिदंव्योमसर्वव्योमसमयंस्मृतम् ॥ सर्वदेवमयचैवसर्वग्रहमयंतथा ॥ ७० ॥ तस्माद्योह
 चैयैव्योमेतेनसर्वेऽर्चिताःसुराः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेननुभार्थिव्योममर्चयेत् ॥ ७१ ॥ यस्त्वर्चतेसदाव्योमभक्त्याश्रद्धासमन्वितः॥वृषध्वजसदो
 राजसगच्छेन्नान्नसंशयः ॥ ७२ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणब्राह्मेपर्वणिषसमर्किलपेव्यामेमाहात्म्येभुवनकोशवर्णनेनामपंचविंशत्युत्तरशत
 तमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ७३ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ आकाशंखदिशोव्योमअंतरिक्षंनभोजरम् ॥ पुष्करंगनमेरुविपुलंचविलंतथा॥ १॥
 आपोच्छिद्रंतथाशून्यतमवरोदसीतथा ॥ नामान्येनानितेव्योमःकीर्तितानिमहीपते ॥ २ ॥ लवणशीरदध्यम्लघृतमध्विक्षवस्तथा ॥ स्वा
 दूदकश्चमैतेसमुद्राःपरिकीर्तिताः ॥ ३ ॥ हिमवान्हिमकूटश्चनिषधोनीलएवच ॥ इवेतश्चशृंगवांश्चैवषडेतेवर्षपर्वताः ॥ ४ ॥ मध्यसंस्थ
 स्तथैतेषांमहाराजतपर्वतः ॥ माहेन्द्रीचाप्यथग्रेयीयाम्याचनैऋतीतथा ॥ ५ ॥ वारुणीचाथवायव्यासौम्यैशानीतथैवच ॥ एताःपुर्यस्तुदे
 वानांतथापरिसमाश्रिताः ॥ ६ ॥ पृथिव्यांतुस्थितोवीरलोकालोकस्तुपर्वतः ॥ ततश्चंडकपालंतुतस्मात्तत्परतस्तुयः ॥ ७ ॥ ततोऽग्निर्वा
 युराकाशंततोभूतादिरुच्यते ॥ ततोमहानहंकारःप्रकृतिःपुरुषस्ततः ॥ ८ ॥ पुरुषादीश्वरेज्ञेयईश्वरेणावृतंजगत् ॥ ईश्वरोभगवान्भानुस्ते
 नेदंपूरितंजगत् ॥ ९ ॥ सहस्रांशुर्महातेजाश्चतुर्बाहुर्महाबलः ॥ ऊर्ध्वमप्यथलोकान्स्तुप्राङ्मयायेप्रकीर्तिताः ॥ १० ॥ भूयस्तान्तत्संप्रवक्ष्या
 मिअंडावरणकारकान् ॥ भूर्लोकस्तुभुवर्लोकस्तृतीयःपरिकीर्तितः ॥ ११ ॥ महर्जनस्तपःसत्यःसमलोकःप्रकीर्तिताः ॥ ततस्त्वं
 ङकपालंतुतस्माच्चपरतस्तपः ॥ १२ ॥ ततोऽग्निर्वीथुराकाशंततोभूतादिरुच्यते ॥ ततोमहान्प्रधानश्चप्रकृतिःपुरुषस्ततः ॥ १३ ॥
 पुरुषादीश्वरेज्ञेयईश्वरेणावृतंजगत् ॥ भूमेरथस्तत्सप्तैवलोकानिभिमताच्छृणु ॥ १४ ॥ तलःसुतलस्पातालःतलातलस्तथातलः ॥ वि
 तलश्चक्रुश्चेष्टसमश्चरसातलः॥ १५ ॥ ततोऽग्निर्वीथुराकाशंततोभूतादिरुच्यते॥ ततोमहान्प्रधानश्चप्रकृतिःपुरुषस्ततः॥ १६ ॥ पुरुषादीश्वरो

ज्ञेयईश्वरेणावृतं जगत् ॥ एवमेरोः प्रमाणं तु सर्वमेतत्प्रकीर्तितम् ॥ १७ ॥ चतुरस्रश्चतुःशृंगः समेरुः कांचनः शुभः ॥ पृथिव्यां सांस्थितो मध्ये सि
 द्धं गंधर्वोऽसितः ॥ १८ ॥ चतुर्भिः कांचनैः शृंगैर्द्वौ दैवौ दिवमिवोच्छिखन् ॥ योजनानां सहस्राणि चतुरांशानि रुच्छितः ॥ १९ ॥ प्रविष्टः षोडशां
 धस्तादष्टाविंशतिविस्तृतः ॥ विस्तारास्त्रिगुणश्चास्य परिणहस्ततः स्मृतः ॥ २० ॥ तस्य सौमनसं नाम शृंगमेकं तु कांचनम् ॥ द्वितीयं पद्मरागा
 भं ज्योतिष्कं नामा ममतः ॥ २१ ॥ तृतीयं नामतश्चित्रं सर्वदेवमयं शुभम् ॥ चतुर्थं राजतं शुक्लं चंद्रो जसमिति स्मृतम् ॥ २२ ॥ यत्तु सौमनसं
 नाम शृंगं गायिमुच्यते ॥ तदेव चोदयं नाम्ना यत्रोद्यन्द्दृश्यते रविः ॥ २३ ॥ उत्तरेण परिक्रम्य जंबूद्वीपं दिवाकरः ॥ दृश्यो भवति भूतानां शिखरं
 च समास्थितः ॥ २४ ॥ कांचनस्य च शैलस्य तेजसर्कस्य चाहते ॥ उभे संध्ये प्रकाशते आताम्रपूर्वपश्चिमे ॥ २५ ॥ शृंगसौमनसे सुयं उत्तिष्ठत्युत्त
 रायणे ॥ ज्योतिषे दक्षिणे चापि विषुवमेध्यतस्तयोः ॥ २६ ॥ ईशो द्रोश्च ईशान्यां तथाग्निः पूर्वदक्षिणे ॥ नैऋतेऽपि ततो ज्ञेया वायव्ये मरुतस्तथा
 ॥ २७ ॥ मध्ये तु कंजजः साक्षाद्ब्रह्मा ज्योतीषि चैव हि ॥ आदित्यस्ते नरूपेण तस्मिन् न्योभिर्न प्रतिष्ठितः ॥ २८ ॥ इदं देवमयं व्यामताथ लोके मयं
 स्मृतम् ॥ पूर्वकोणस्थिते शृंगे स्थितः शुक्रो महिपते ॥ २९ ॥ हेलिजश्चापरे ज्ञेयो धेननाथस्तथापरे ॥ सोमश्चापि चतुर्थे तु स्थितः शृंगे जनधिप ॥
 ॥ ३० ॥ मध्ये केशास्थितो राजन्हुंकारश्चापि नाकिनः ॥ शृंगे पूर्वोत्तरे राजन्स्थितो देवो विधुक्षये ॥ ३१ ॥ ततः स्थितो महादेवो गोपातिर्लोकपू
 जितः ॥ पूर्वाग्र्यां स्थिते शृंगे स्थितो वैशां डिलः सुतः ॥ ३२ ॥ ततः स्थितो महातेजः कीनाशो हेलिर्नंदनः ॥ स्थितो वै नैऋते शृंगे विरूपाक्षो महाबलः ॥
 ॥ ३३ ॥ तस्मादुत्तरो देवः स्थितो वै यादसां पतिः ॥ ततः स्थितो महातेजो वीरिभित्रो महाबलः ॥ ३४ ॥ वायव्यं शृंगमाश्रित्य सर्वदेवनमस्कृतम् ॥ ततः
 स्थितो दशबलो नरमारुह्य भारत ॥ ३५ ॥ ब्रह्मामध्ये स्थितो देवो अनांत आधएव हि ॥ उपेन्द्रोऽंको रौदेवो ब्रह्मणो ते समास्थितौ ॥ ३६ ॥ एष मे
 रुरुत्तथाव्यामेष पथमश्च पठ्यते ॥ सर्वदेवमयश्चापि पठ्यते नात्र संशयः ॥ शृंगाणि चतुरो विदाः पूर्व
 शृंगादयो विदुः ॥ ३८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ ॥ ३९ ॥

॥ ॥ शतानीकडवाच ॥ ॥ कथमाराधितःसूर्यःसविनामिततेजसा ॥ विमुक्तस्तुकथरोगब्रूहिमद्विजसत्तम ॥ १ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥
 साधुष्टोऽस्मिराजेंद्रशृणुसांबिकथांपुरा ॥ विस्तराद्वाचिमेतैर्वाक्याणापविमोहिनीम् ॥ २ ॥ पुरासंश्रुत्यमाहात्म्यंभास्करस्यसनरदात् ॥
 विनयादुपसंगम्यपितरंवचनमब्रवीत् ॥ ३ ॥ कइमलेनाभिभूतोऽस्मिमलेनव्याधिनाच्युत ॥ वैद्यैरोषधिभिश्चापिनशांतिमर्मेविद्यते ॥ ४ ॥
 वनंगच्छामिभगवन्ननुज्ञांदातुमहसि ॥ शिवेनपुंडरीकाक्षध्यायस्वपुरुषोत्तम ॥ ५ ॥ अनुज्ञातःसकृष्णेनसिंधोरुत्तरकूलतः ॥ गत्वा
 संतारयामासचंद्रभागंमहानदीम् ॥ ६ ॥ ततोमित्रवनंगत्वातीर्थत्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ उपवासपरःसांबःशुष्कोधमनिसंततः ॥ ७ ॥ आरा
 धनार्थंसूर्यगुह्यंस्तोत्रंजजापह ॥ वेदैश्चतुर्भिःसमितंपुराणाश्रयबृंहितम् ॥ ८ ॥ यदेतन्मंडलंशुक्लदिव्यंद्वयजसमव्ययम् ॥ युक्तंमनोजवै
 रइवहारैर्तेर्ब्रह्मवादिभिः ॥ ९ ॥ आदिरेषहभूतानामादित्यइतिसंज्ञितः ॥ त्रैलोक्यचक्षुरेवात्रपरमात्माप्रजापतिः ॥ १० ॥ एषवैमंडले
 ह्यस्मिन्पुरुषोदीप्यतेमहान् ॥ एषविष्णुरर्चित्यात्माब्रह्मवैषपितामहः ॥ ११ ॥ रुद्रोमहेंद्रोवैरुणआकाशंपृथिवीजलम् ॥ वायुःशशंकः
 पर्जन्योऽधनाध्यक्षोविभावसुः ॥ १२ ॥ यएषमंडलेह्यस्मिन्पुरुषोदीप्यतेमहान् ॥ एकःसाक्षान्महदेवोवृत्रमंडनिभःसदा ॥ १३ ॥ कालोह्ये
 षमहाबाहुर्निबोधोत्पत्तिलक्षणः ॥ यएषमंडलेह्यस्मिंस्तेजोभिःपूरयन्महीम् ॥ १४ ॥ अम्यतेह्यव्यविच्छन्नोवातैर्योऽमृतलक्षणः ॥ नातःपर
 तरांकिंचित्तेजसाविद्यतेक्वाचिद् ॥ १५ ॥ पुष्पातिसर्वभूतानिषएवमुधामृतैः ॥ अंतस्थान्मलेच्छजतीयांतिर्यग्योनिगतानपि ॥ १६ ॥
 कारुण्यात्सर्वभूतानिपासित्वंचविभावसो ॥ श्वित्रकुष्ठचंधवधिरान्पंगूश्चापितथाविभो ॥ १७ ॥ प्रपन्नवत्सलोदेवकुरुतेनीरुजोभवान् ॥ चक्र
 मंडलमग्रांश्चनिर्धनान्लपायुषस्तथा ॥ १८ ॥ प्रत्यक्षदर्शीत्वंदेवसमुद्ररिसीलया ॥ कामेशक्तिःस्तवैःस्ततोमातोऽङ्गरोगपीडितः ॥ १९ ॥
 स्तूयसेत्वंसदैवैर्ब्रह्मविष्णुशिवादिभिः ॥ महेंद्रसिद्धगंधर्वैरप्सरोग्रिभःसगुह्यकैः ॥ २० ॥ स्तुतिभिःकिंपवित्रैर्वातवेदवसमीरितैः ॥ यस्यतेऽक्रय
 जुःसाम्नांत्रितयंमंडलस्थितम् ॥ २१ ॥ ध्यानिनांत्वंपरंध्यानंमोक्षद्वारंचमोक्षिणाम् ॥ अनंततेजसाक्षोभ्योर्नाचिंत्याव्यक्तनिष्कलः ॥ २२ ॥

१ मंत्रम्-इ०पा० । २ ब्राह्मणादिभिः-इ०पा० । ३ अनादिरेष भूतानामाद्योऽर्क इति संज्ञितः-इ०पा० ।

यद्ययं व्याहृतः किंचित्स्तोत्रेस्मिञ्जगतः पतिः ॥ आर्तिं भक्तिं च विज्ञायत तत्सर्वज्ञा तु महसि ॥ २३ ॥ तमुवाच ततः सूर्यः प्रीत्यै जांबवत सुतम् ॥
 प्रीतोऽस्मि तपसा वत्स ब्रूहि तन्मया दिच्छसि ॥ २४ ॥ ॥ सांब उवाच ॥ ॥ यदि प्रसन्नो भगवानिष एव वरो मम ॥ भक्तिर्भवतु मेऽन्यथैव यि
 देव सनातन ॥ २५ ॥ ॥ श्रीसूर्य उवाच ॥ ॥ भूयस्तुष्टोऽस्मि भद्रं ते वरं वरय सुव्रत ॥ सद्व्रित्यं वरं व्रतैतदेव वरदं विभुम् ॥ २६ ॥ मलः
 क्षरीरं संस्थो मे त्वत्प्रसादात्प्रणश्यतु ॥ येन मे देहमखिलं शुद्धं भवति गोपते ॥ २७ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ स तथा स्तिवति ते नोक्तो भा
 स्करेण महात्मना ॥ तां मुमोच रुजं सांबो देहात्त्वचमिवोरगः ॥ २८ ॥ ततारूपेण दिव्येन रूपस्वीचा भवत्युनः ॥ प्रणम्य शिरसा देवं पुरतो
 ऽवस्थितोऽभवत् ॥ २९ ॥ ॥ श्रीसूर्य उवाच ॥ ॥ भूयश्च शृणु मे सांब तुष्टो ह्यद्रुवीमि ते ॥ अद्य प्रभृति त्वं नामास्थामस्थानानि सुव्रता ॥ ३० ॥
 क्षितौ ये संस्थापयिष्यति तेषां लोकाः सनातनाः ॥ स्थापयस्वैव मामस्मिंश्चंद्रभागा तटे शुभे ॥ ३१ ॥ तव नाम्ना च सांबिंदुं परां ख्यातिं गमिष्य
 ति ॥ कीर्तिस्तवाक्षया लोके ख्यातिं यास्यति सुव्रत ॥ ३२ ॥ भूयश्चेत्प्रदास्यामि प्रत्यहं स्वप्नदर्शनम् ॥ ३३ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ एवं द
 त्वावरंतस्मै वृष्णिं सिंहाय च परम् ॥ ३४ ॥ प्रत्यक्षदर्शनं दत्त्वा तत्रैवांतरधीयत ॥ यद्दं पठते स्तोत्रं त्रिकालं भक्तिमात्राः ॥ ३५ ॥ त्रि
 सप्तशतमावर्त्यहं भवा सत्परात्रिकम् ॥ राज्यकामोलभेद्राज्यं धनकामोलभेद्धनम् ॥ ३६ ॥ रोगांतो मुच्यते रोगाद्यथा सांबस्तथैव सः ॥ सूर्य
 लोकं ब्रजेच्चापि भक्त्या पूज्य दिवाकरम् ॥ ३७ ॥ रमेते च तथा तस्मिन्देवैश्च परिवारितः ॥ ३८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मणे पर्वणि स
 त्परीकल्पे सांबो पाख्यानं सूर्यप्रसादवर्णनं नाम सप्तविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ॥ अस्तु विज्ञतः सांबः
 कृशोधमनि संततः ॥ राजन्नामसहस्रेण सहस्रांशु दिवाकरम् ॥ १ ॥ सिधमानं ततो दृष्ट्वा सूर्यः कृष्णत्मा जंतदा ॥ स्वप्ने स्प्यदर्शनं दृष्ट्वा पुनर्व
 चनमब्रवीत् ॥ २ ॥ ॥ श्रीसूर्य उवाच ॥ ॥ सांब सांब महाबाहो शृणु जांबवत सुत ॥ अलं नामसहस्रेण पठ चे मं शुभं स्तवम् ॥ ३ ॥ या
 निगुह्यानि मामनिपवित्राणि शुभानि च ॥ तानि ते कीर्तयिष्यामि प्रयत्नादवधारय ॥ ४ ॥ वैकर्तनो विवस्वांश्च मार्तण्डो भास्करो रविः ॥ लोकप्र
 काशकः श्रीमाल्लोकचक्षुर्ग्रहेश्वरः ॥ ५ ॥ लोकसाक्षी त्रिलोकेशः कर्ता हर्ता तमिस्रहा ॥ तपनस्तापनश्चैव शुचिः सप्ताश्ववाहनः ॥ ६ ॥ गभस्ति हस्तो

ब्रह्माचसर्वदेवनमस्कृतः ॥ एकविंशतिरित्येषस्तवदृष्टस्सदामम ॥ ७ ॥ शरीरारोग्यदश्चैवधनवृद्धियशस्करः ॥ स्तवराजइतिख्यातस्त्रिषु
 लोकेषुविश्रुतः ॥ ८ ॥ यएतेनमहाबाहोद्वेष्टस्तमनोदये ॥ स्तौतिमांप्रणतोभूत्वासर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ९ ॥ मानसंवाचिकंवापिकायिकंय
 च्छुद्धकृतम् ॥ एकजाप्येनतत्सर्वप्रणइयतिममाग्रतः ॥ १० ॥ एषजप्यश्चहोमश्चसंध्योपासनमेवच ॥ बलिमंत्रोर्ध्वमंत्राधूपमंत्रस्तथै
 वच ॥ ११ ॥ अन्नप्रदानेनानेचप्रणिपातेप्रदक्षिणे ॥ पूजितोऽयमहामंत्रः सर्वपापहरः शुभः ॥ १२ ॥ एवमुक्तत्वासभगवान्भस्करोजगतां
 पतिः ॥ आमंत्र्यकृष्णतनयत्रैवांतरधीयत ॥ १३ ॥ सांबोपिस्तवराजेनस्तुत्वाससाश्ववाहनम् ॥ प्रीतात्मानोरुजः श्रीमांस्तस्माद्रोगाद्विमु
 क्तवान् ॥ १४ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मणसप्तमीकल्पेसांबस्तववर्णनंनामाष्टाविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ ॥ सुमंतु
 रुवाच ॥ अथलब्धवरः सांबोवरंप्राप्यपुरातनम् ॥ मन्यमानस्तदाश्चप्रहृष्टेनंतरात्मना ॥ १ ॥ पूर्वोभ्यासेनतैवसार्धमन्यैस्तपस्विभिः ॥
 स्नापनार्थनातिदूरंचंद्रभागांनदीययौ ॥ २ ॥ कुत्वात्ममंडलाकारंश्रद्धयानोदिनेदिने ॥ सस्नौसंचितयामासांकिंरूपंस्थापयाम्यहम् ॥ ३ ॥
 सस्नातः सहसैवाथप्रणम्यतुप्रभावतीम् ॥ ऊह्यमानांजलौचेनप्रतिमांसमुखोरवेः ॥ ४ ॥ तांदृष्ट्वातस्यवरिरस्यसमुत्पन्नमिदंयथा ॥ देवेनय
 तदाज्ञातंदिनंनान्रसंशयः ॥ ५ ॥ सतामुत्तीर्यसलिलादानयित्वामहीपते ॥ तस्मिन्मित्रवनेहोदोऽस्थापयामासतातदा ॥ ६ ॥ निधायप्रति
 मांल्लोकेसांबस्तस्यमहात्मनः ॥ मित्रंमित्रवनेरम्यस्थापयित्वाविधानतः ॥ ७ ॥ ततस्तोमेवपप्रच्छप्रणम्यप्रतिमारवेः ॥ केनेयंनि
 र्मिताथभवतोद्भाकृतिः शुभा ॥ ८ ॥ प्रतिमातमुवाचाथशृणुसांबवेदस्वयम् ॥ निर्मितायेनचाप्येषामदीयापुरुषाकृतिः ॥ ९ ॥
 ममातितेजसाविष्टरूपमासिपुरातनम् ॥ असह्यसर्वभूतानांततोऽस्म्यभ्यर्चितः सुरैः ॥ १० ॥ सद्यंबवतुतंरूपं सर्वप्राणभृता
 मिति ॥ ततोमयासमादिष्टोविश्वकर्मामहातपाः ॥ ११ ॥ तेजसांज्ञातंकुर्व्वर्णनिर्वंतयस्वमे ॥ ततस्तुमत्समादेशोत्तैर्नविपुणं
 तदा ॥ १२ ॥ आकद्वपिर्मेकृत्वारूपंनिर्वीतंमम ॥ प्रीत्यातेषांप्रपंचोऽयसमयाकारितः पुनः ॥ १३ ॥ तेनेयंकल्पवृक्षात्तुर्निर्मिताविश्वक
 र्मेणा ॥ कुत्वाहिमवतः पृष्ठपुरासिद्धिनिषेविते ॥ १४ ॥ त्वदर्थंचंद्रभागायांतस्तेनप्रतारिता ॥ भवतस्तारणार्थंहिततः स्थानमिदं

मम ॥ १५ ॥ रुचिरं सर्वदा सांवासाधिभ्यमेभविष्यति ॥ सात्रिथ्यं मम पूवलिमुतीरद्भ्यते जनः ॥ १६ ॥ कालप्रिये च मथाह्ने पराह्ने चात्र
नित्यशः ॥ पूर्वलिपूजेयद्ब्रह्मामथाह्ने च कधृक्सदा ॥ १७ ॥ शंकरश्चापराह्ने तु मां पूजयति सर्वदा ॥ इत्युक्तो सैभगवता भास्करेण सया
दवः ॥ १८ ॥ हर्षमापमहाबाहो भास्करो तदधेततः ॥ १९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराण ब्राह्मणपणि सप्तमी कल्पसांवापोपाख्यानं नामैकोनोत्रिंशदु
त्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ शतानीक उवाच ॥ कथं स विनविप्रैर्द्रष्टृप्रतिष्ठाकारितारवेः ॥ कस्य वा वचनत्तेन प्रासादः कारितो रवेः ॥ १ ॥
सुमं तुरुवाचा ॥ अत्र ते वच्मिराजेंद्रयथासां विनधीमता ॥ प्रतिष्ठाकारिता भानोः प्रासादश्च महोपते ॥ २ ॥ सलब्धवा प्रतिभां भानोः श्रुतया मासानार
दम् ॥ सचापि चितित आगाद्य ब्रजं बवती सुतः ॥ ३ ॥ तमागतमभिप्रैक्ष्य नारदं नृपि सत्तमम् ॥ संपूज्य विधिवत्सांवा नारदं वाक्यमब्रवीत् ॥ ४ ॥
प्रासादं कारयेद्यस्तु भास्करस्य नरोद्भिज ॥ किं फलं तस्य देवैर्प्रतिष्ठां यश्च कारयेत् ॥ ५ ॥ नारद उवाच ॥ प्रासादं शोभने देशे यस्तु कारयेते
रवेः ॥ सयाति नरशार्दूलमूर्यलोकं न संशयः ॥ ६ ॥ सांब उवाच ॥ कथं कुर्यादायतनं कृस्मिन् देशे द्विजोत्तम ॥ कीदृक्कृस्तं चायतनं दे
वं देवस्य वैद्विज ॥ ७ ॥ नारद उवाच ॥ यत्र प्रभूतं सलिलमगमे च विनाशने ॥ देवतायतनं कुर्याद्यशो धर्मो विवृद्धये ॥ ८ ॥ इष्टापूर्तेन लभ्यं
ते लोकांस्तांश्च विभूषितान् ॥ देवानामालयं कार्यद्वयं यत्र च दृश्यते ॥ ९ ॥ सलिलद्वयं च आरामः कृतेष्वायतनेषु च ॥ स्थानेष्वेतेषु सात्रिथ्यमु
पगच्छंति देवताः ॥ १० ॥ सरः सुनलिनीच्छन्नानि रस्तरविरश्मिषु ॥ हंससंक्षिप्तकल्हारवार्थी विमलवारिषु ॥ ११ ॥ हंसकारं डवक्रौचचक्र
वाकविराविषु ॥ पर्यन्तविमलच्छाया विश्रांतजनचारिषु ॥ १२ ॥ क्रौंचकांचीविलापाश्च कलहंसकलस्वनाः ॥ नद्यस्तोयांश्च कायत्रशफरी
कृतमेखलाः ॥ १३ ॥ पुल्लुह्रमोत्तमावासाः संगमश्रोणिमंडलाः ॥ पुलिनाद्युन्नतोरस्कारसहासाश्च निम्नगाः ॥ १४ ॥ वनोपांतनदीशैलसं
स्कारोपांतभूमिषु ॥ रमते देवतानि स्य पुरेषूद्यानवस्तुषु ॥ १५ ॥ भूमयो ब्राह्मणादीनां याः प्रोक्ता वास्तुकर्मणि ॥ ता एव तेषां शस्यंते दे
वतायतनेष्वपि ॥ १६ ॥ चतुःषष्टिपदं कुर्याद्देवतायतनं सदा ॥ द्वारं च मध्यमं तस्मिन्समादिकं संप्रशस्यते ॥ १७ ॥ यो विस्तारो भवेत्तस्य द्वि

१ कस्मिन् देशे द्विजोत्तम-इ०पा० । २ लोकांस्तांस्तांस्वभक्तिः-इ०पा० ।

गुणातत्समुन्नतिः ॥ उच्छ्रायस्तुतृतीयथेतेनतुल्याकटिर्भवेत् ॥ १८ ॥ विस्तारार्धभवेद्भूमिभिनयोन्याः समंततः ॥ गर्भपादो न विस्ती-
 र्णद्वारद्विगुणमुच्छ्रितम् ॥ १९ ॥ उच्छ्रायात्पादविस्तीर्णाशाखातद्गुदं गरी ॥ विस्तरात्पादप्रतिमाद्बहुल्यं शेषयोः स्मृतम् ॥ २० ॥ नृपं
 च सप्तनवभिः शाखाभिस्तत्प्रशस्यते ॥ अथशाखाचतुर्भागेतिहासो निवेशयेत् ॥ २१ ॥ शैलमंगल्यविहगः श्रवृक्षः स्वस्तिकैर्वैटः ॥
 मानाष्टमेन भागेन प्रतिमास्यात्सर्पाडिका ॥ २२ ॥ द्वौ भागौ प्रतिमा तत्र तृतीयो भागो पीडिका ॥ पूर्वमेरुमहाबाहौ कैलासश्च तथापरे ॥ २३ ॥
 भवंति चापरे वीरविमानच्छदं तथा ॥ समुद्रपद्मगरुडनंदिवर्द्धनकुञ्जराः ॥ २४ ॥ गृहराजो वृषो हंसः सर्वतोभद्रको घटः ॥ सिंहो वृषश्चतु-
 ष्कोणः षोडशाष्टाश्रयस्तथा ॥ २५ ॥ इत्येतोर्विशतिः प्रोक्ताः प्रासादाय दुन्दुन ॥ यथोक्तानुक्रमेणैव लक्षणानि वेदामिते ॥ २६ ॥ नवत्रिंशदु-
 च्छ्रितमेरुर्द्वादशभौमो विविधकुहरश्च ॥ द्वारैर्युतश्चतुर्भिर्द्वात्रिंशद्वस्तविस्तीर्णः ॥ २७ ॥ त्रिंशद्वस्तार्थमादशभौमो मंदिरः सप्त ॥ शिखरयुतः कैला-
 सोऽपि शिखरवानष्टाविंशोष्टभौमश्च ॥ २८ ॥ जालगवाक्षैर्युक्तो विमानसंज्ञस्त्रिस्तकायामः ॥ नंदनइतिवैभौमोद्वात्रिंशत्षोडशांग-
 युतः ॥ २९ ॥ घृतः समुद्रनामपद्माकुतिरथं चाष्टौ ॥ शृंगैरेकेन भवेदेकेन च भूमिका तस्य ॥ ३० ॥ गरुडाकृतिश्च गरुडेनं दवैषष्टिविस्तीर्णः ॥
 कायश्च सप्तभौमो विभूषितोऽथ सप्तविंशतिभिः ॥ ३१ ॥ कुंजरइति गजपृष्ठः षोडशहस्तोच्छ्रितो मध्ये ॥ गृहराजः षोडशकस्त्रिचक्रशाला-
 भवेद्वलभी ॥ ३२ ॥ वृषएव भूमिशृंगोद्वादशहस्तः समुन्नतो वृत्तः ॥ हंसो हंसाकारो घटोऽष्टसहस्रकलशरूपः ॥ ३३ ॥ द्वारैर्युतश्चतुर्भिर्वहु-
 शिखरो भवति सर्वतोभद्रः ॥ बहुरुचिरचन्द्रशालः षड्विंशद्भागभूमिश्च ॥ ३४ ॥ सिंहः सिंहाकारोद्वादशकोणोऽष्टहस्तश्च ॥ ३५ ॥ सहस्रत्रितयं
 चैव कथितं विश्वकर्मणा ॥ प्राहुः स्थापयतश्चात्र मतेर्मेकं विपश्चितः ॥ ३६ ॥ कपोतपालिनी युक्तमतो गच्छति तुल्यताम् ॥ सांवत्वाच ॥ ॥
 य एते कथिता विप्रप्रासादा विंशतिस्तथा ॥ ३७ ॥ तेषां सूर्यस्य कः कार्यः प्रासादो भारुकरस्य तु ॥ स्थानानि यानि चोक्ता नि प्रासादस्य द्विजो-
 त्तम ॥ ३८ ॥ तेषां त्वयोक्तं हि पुरं व्ययवद्विनैर्युतम् ॥ तस्मिन् प्रदेशे वै कार्यं भानोर्मदिरमुत्तमम् ॥ ३९ ॥ दिशां भागे च कतमे ब्रूहि शेषं द्वि-

जोत्तम ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ पुरमध्यंसमाश्रित्यकुर्यादायतनंरवेः ॥ ४० ॥ दिशांभागेऽथवापूर्वपूर्वद्वारसमीपतः ॥ भूमिंपरीक्ष्यपूर्वेतु
 कुर्यादायतनंततः ॥ ४१ ॥ इष्टगंधरसोपेतानिम्नाभूमिःप्रशस्यते ॥ शर्करातुषकेक्षास्थिक्षारांगारविर्जिता ॥ ४२ ॥ मेघदुंदुभिर्नौषासर्व
 बीजप्ररोहिणी ॥ शङ्खारक्तातथापीताकृष्णाचकथिताक्षितिः ॥ ४३ ॥ द्विजराज्यवैद्यानांशूद्राणांचयथाक्रमम् ॥ परिक्षितायांतस्यांतुम
 ध्येतस्याःप्रमाणतः ॥ ४४ ॥ उपलिप्यचतुर्हस्तंचतुरस्रसंमततः ॥ हस्तमात्रमधःकृत्वामध्येतस्यादशांगुलम् ॥ ४५ ॥ गतमुत्कीर्णेतनैव
 पांसुनाप्रतिपूरयेत् ॥ समेसमगुणज्ञेयाहीनेहीनगुणामवेत् ॥ ४६ ॥ वर्धमानेतुवैपासौभवेद्द्विकरीक्षितिः ॥ नित्यंसंमुखमर्कस्यकदाचि
 त्पाश्चिमासुखम् ॥ ४७ ॥ स्थापनीयगृहसंयक्प्राङ्मुखस्थानकल्पनात् ॥ भवनादक्षिणेपाङ्गवरेवेःज्ञानगृहभवेत् ॥ ४८ ॥ अग्निहोत्रगृहकार्येवरु
 त्तरतःशुभम् ॥ उदङ्मुखंभवेच्छोभोर्मातृणांगृहमेवच ॥ ४९ ॥ ब्रह्मापश्चिमतःस्थाप्याविष्णुरुत्तरतस्तथा ॥ निर्वस्तुदक्षिणेपाश्चैवामराज्ञी
 प्रकीर्तिता ॥ ५० ॥ पिंगलेदक्षिणेभानोर्वामतोदंडनायकः ॥ श्रीमहाश्वेतयोःस्थानंपुरतस्तत्त्वंशुमालिनः ॥ ५१ ॥ ततःस्थाप्याश्विनोःस्थानं
 पूर्वदेवगृहद्वहिः ॥ द्वितीयायांतुकक्षायांराज्ञासौषौष्यवस्थितौ ॥ ५२ ॥ तृतीयायांतुकक्षायांस्थितौकल्माषपक्षिणौ ॥ जडकामचरौस्था
 प्यौदक्षिणादिशमाश्रितौ ॥ ५३ ॥ उदीच्यांस्थापनीयस्तुकेवरोलोकपूजितः ॥ उत्तरेणततस्तस्यरेवंतःसविनायकः ॥ ५४ ॥ यत्रवाविद्य
 तेस्थानंदिशुसर्वाणुहादयः ॥ द्वेमंडलेऽर्धदानार्थकायेसव्यापसव्यतः ॥ ५५ ॥ दद्यादुदयेवलायामर्चमूर्यायदक्षिणे ॥ उत्तरेमंडलेदद्यादध्यमस्त
 मनेरवेः ॥ ५६ ॥ चक्राकृतांतथान्यस्मिन्देवस्यप्रतिमारेवेः ॥ स्थापयेद्विधिवद्द्वारचतुर्भाःकलशैःशुभैः ॥ ५७ ॥ नानातूर्येनिनौदेशशश्वशब्दे
 श्वपुष्कलैः ॥ तृतीयेमंडलेब्रह्मपूजनीयादिवाकरः ॥ ५८ ॥ चतुरस्रंचतुःशृंगंव्योमेदेवगृहाग्रतः ॥ प्रतिमायास्तुसूत्रेणकार्यमध्योऽस्यमंडलम्
 ॥ ५९ ॥ दिंडीस्थाप्यःपुरस्तस्मादादित्याभिमुखःस्थितः ॥ यदेतत्कथितंन्योमसर्वदेवमयमया ॥ ६० ॥ मध्याह्नेतस्यदातव्यमध्यम

१ महत्-इ०पा० । २ त्रिधा-इ०पा० । ३ हस्तमात्रम्-इ०पा० । ४ परिपूरयेत्-इ०पा० । ५ तथा-इ०पा० । ६ निर्वं श्रीपर्णवृक्षश्च वामेरा
 ज्ञी प्रवर्तिता-इ०पा० । ७ पार्श्वे-इ०पा० । ८ जानुकाभाचरौ-इ०पा० । ९ सह-इ०पा० । १० गतिशब्दैः-इ०पा० । ११ अत्र-इ०पा० ।

त्रयदूतम् ॥ अथवामंदलंचान्यत्तृतीयचक्रसंमितम् ॥ ६१ ॥ स्थापयित्वा तु देवं शंदातव्योऽर्घः सुपण्डितैः ॥ देवस्य पुरतः कार्यव्योमस्थानं समी-
 पतः ॥ ६२ ॥ पुस्तकवाचनस्थानमथवा यत्रोचते ॥ एषस्थानविधिः प्रोक्तो देवतानां तथाक्रमम् ॥ ६३ ॥ गृहराज्ञोत्थैरुद्रस्तुद्रावेतौ भास्कर-
 प्रियौ ॥ ६४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमं कल्पे सांख्योपाख्यानं प्रासादलक्षणवर्णनं नाम त्रिंशदुत्तराद्विंशतमोऽध्यायः ॥ १३० ॥ ॥ ६४ ॥
 नारद उवाच ॥ अथ ते संप्रवक्ष्यामि प्रथिमा विधिविस्तरम् ॥ सर्वेषामेव देवानामादित्यस्य विशेषतः ॥ १ ॥ अर्चासप्तविधा प्रोक्ता भक्तानां
 शुद्धवृद्धये ॥ कांचनी राजतीताम्री पार्थिवी शैलजा स्मृता ॥ २ ॥ वाक्षी चालेख्य काचेति मूर्तिस्थानानि सप्तैव ॥ वाक्षी विधानं ते वीरवर्तयिष्याम्यज्ञे-
 पतः ॥ ३ ॥ कर्तुं नु कूले देवसे संवत्सरविशोधिते ॥ शुभनिमित्ते मंगलशकुनैः प्रस्थानकैश्च वनसंप्रविशेत् ॥ ४ ॥ क्षीरिणो वर्जिताः सर्वे दुर्बला-
 स्ते स्वभावतः ॥ चतुष्पथेषु न ग्राह्या ये च पुत्रकवृक्षकाः ॥ ५ ॥ देवतायतनस्थये तथा वल्मीकसंभवाः ॥ उत्कीर्णो देवतायेषु चैत्यवृक्षाश्चैस्मृताः
 ॥ ६ ॥ इमं ज्ञानभूमिजाये च पक्षिणां निलयाश्चैव ॥ सकोटराश्च ये वृक्षाः शुष्का ग्राये च पादपाः ॥ ७ ॥ शस्त्रेण निहता ये च कुंजराः शास्तथाकृताः ॥
 सामाद्याः सरुजोऽधश्च व्याधिनश्च तथैव च ॥ ८ ॥ अकाले पुष्पिता ये च काले ते च विवर्जिताः ॥ शीर्णपर्णाश्च तरवो रक्षाध्वक्षानि षेविताः ॥ ९ ॥
 एकशाखातिशाखाश्च त्रिशाखाश्च तथा धमाः ॥ मधुको देवदारुश्च वृक्षराजश्च चंदनः ॥ १० ॥ विल्वश्चाप्रातकश्च खदिरो रथाजनस्तथा ॥
 निम्बः श्रीपर्णवृक्षश्च पनसः सरलेर्जुनः ॥ ११ ॥ रक्तचंदनपर्यन्तः श्रेष्ठाः स्युः प्रतिमादुमाः ॥ वर्णानामातुषूष्येण द्वौ द्वौ वृक्षौ प्रकीर्तितौ ॥ १२ ॥
 निंबाद्याः सर्ववर्णानां वृक्षाः साधारणाः स्मृताः ॥ कथ्यमाना विशेषेण शृणुवीर तथा परान् ॥ १३ ॥ सुरदारुः शमी चैव मधुकश्चंदनस्तथा ॥
 एतैर्वैतरवस्तुत ब्राह्मणानां शुभाः स्मृताः ॥ १४ ॥ क्षत्रस्य च तथा रिष्टः खदिरस्ति दुकस्तथा ॥ अश्वत्थश्च तथा सांबदुमः करकतः शुभः ॥ १५ ॥
 वैश्यानां तद्देवस्युः खदिरश्चंदनस्तथा ॥ पुण्याश्च तरवश्चैते शुभदास्तु तथैव च ॥ १६ ॥ केसरः सर्पकश्चाप्राः शालवृक्षस्तथेतरः ॥
 एतैर्वैतरवः पुण्याः शूद्राणां शुभदायकाः ॥ १७ ॥ लिंगं प्रतिमां चैव मवस्थाप्य तथा विधि ॥ वृक्षं चाभिमतं गत्वा पूजयेद्बलिपुष्पैकैः ॥ १८ ॥

१ चक्रसंज्ञितम्-इ०पा० । २ प्रतिमा सप्तधा प्रोक्ता-इ०पा० । ३ पुत्रकवृक्षकाः-नवविरूढाः-बालवृक्षा इत्यर्थः ।

शुचौ देशे विविक्ते च के शं गारं विवर्जिते ॥ प्रागुदक्मूचके देशे लोके कष्टविवर्जिते ॥ १९ ॥ विस्तीर्णस्कंधविटपः त्रयवानुवृद्धिगः ॥ आतंक
 हीनोऽविवेशः सत्वकर्पणः शुभस्तथा ॥ २० ॥ स्वेनैव पतितये च हस्तिभिः पातितस्तथा ॥ शुष्काश्च वह्निदग्धाश्च पक्षिभिश्चापि वर्जिताः ॥ २१ ॥
 तरवो वर्जनीयाश्च गृहीतव्याः शुभाद्रुमाः ॥ स्निग्धरूपाः सपर्णाश्च सपुष्पाः सफलस्तथा ॥ २२ ॥ तेषां तु ग्रहणं चाष्टमासेषु कार्तिकादिषु ॥
 कृत्वा शुभदिने चैव सोपवासो धिवा सयेत् ॥ २३ ॥ समन्तादुपलिप्य तस्याधस्तादमुं धराम् ॥ गायत्र्या परिपूतेन परितः श्रेष्ठ्यवारिणा ॥ २४ ॥
 शुक्ले च परिधूते च परिधाय च वाससी ॥ पूजयेद्गन्धमाल्यैश्च सधूपबालिकर्मभिः ॥ २५ ॥ ततः कुशैः परिस्तीर्णैर्दुन्वाग्निस्तस्य चांतिके ॥ देवदा
 रुसमिद्विधैश्च मंत्रेणानेत त्ववित् ॥ २६ ॥ अर्धभुवः सुवारितितो वृक्षं च पूजयेत् ॥ अग्रजापतये सत्यसदायिनित्यं श्रेष्ठांतरात्मन्स चराचरा
 त्मान् ॥ सान्निध्यमस्मिन्कुरु देव वृक्षसूयार्थं वृत्तं मंडलमाविशेऽश्नमः ॥ २७ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ एवं संपूजयित्वा तु वाक्यैस्तं परिसां
 त्वयन् ॥ वृक्षलोके स्य शान्त्यर्थं गच्छ देवालयं शुभम् ॥ २८ ॥ देवत्वं यास्यसे तत्र च्छेददह विवर्जितः ॥ काले धूपप्रदानेन स पुष्पैर्बालिकर्म
 भिः ॥ २९ ॥ लोकास्त्वां पूजयिष्यति ततो यास्यसि निवृत्तिम् ॥ वृक्षमूले कुठारं तु धूपमाल्यैः पूज्य च ॥ ३० ॥ पूर्वतस्तु शिरःकृत्वा स्था
 पनीयः प्रयत्नतः ॥ परमात्रमोदकौदनपलपूपादिभिर्भक्ष्यैः ॥ ३१ ॥ मद्यैः कुसुमैर्धूपैर्गंधैश्च तं रुसमभ्यर्च्य ॥ सुरापितृपिशाचराक्षसभु
 जंगमुरगगविनायकाद्यानाम् ॥ ३२ ॥ कृत्वा पूजां तत्रौ वृक्षं संपृश्य च ब्रूयात् ॥ अर्चा मुदे देवत्वं देवैश्च परिकल्पितः ॥ ३३ ॥
 नमस्ते वृक्षपूजेय विधिवत्परिगृह्यताम् ॥ ३४ ॥ यानि ह भूतानि वसंतितानि बलिगृहीतानि विधिवन्मृत्युकम् ॥ अन्यत्र वा संपरिकल्पयं
 तु क्षमं तु ते चाद्यानमोऽस्तु तेभ्यः ॥ ३५ ॥ प्रभातार्थां तु शर्व्यां पुनः संपूज्य तं नगम् ॥ ब्राह्मणेभ्यस्ततो दत्त्वा भोजकेभ्यश्च दक्षिणाम् ॥
 ॥ ३६ ॥ छिद्याद्वनस्पतींस्तज्जैस्तैः कृतस्वस्तिवाचनैः ॥ पूर्वस्यां दिशि पातोऽस्य ईशान्यां चापि यो भवेत् ॥ ३७ ॥ अथ वा उत्तरस्यां
 तु तथा छिद्या तु नान्यथा ॥ पूर्वस्यां न्यामुदकं यां तु त्रिषु लोकेषु चोत्तमः ॥ नैऋत्येऽग्रे यस्यामुदिक्षु पातश्च शोभने ॥ ३८ ॥ वायव्यां वारुणीयां

तुतस्यपातकमध्यमे ॥ यस्यबाह्यास्थिताशाखादिभुनष्टाचतसृषु ॥३९॥ वास्तुपूर्वततःस्थित्वाततःपश्चादवस्थिते ॥ अविलग्नमशब्दंतुपत
 नेतुप्रशस्यते ॥ ४० ॥ उत्पत्त्येद्विदलंयस्यद्रावंचमधुरंचतत् ॥ सार्पिस्तैलंशेरव्यपादपंतविवर्जयेत् ॥ ४१ ॥ शुभेदोयदुशादूल
 शृणुष्वकथयेदुचिः ॥ वृक्षप्रभातेसलिलेसिक्तपूर्वात्तरस्यादिशि ॥ ४२ ॥ संनिकृत्यमध्वाज्यदिग्धेनकुठारकेणप्रदक्षिणंशोषमभिग्रहय्यात् ॥
 ॥ ४३ ॥ पूर्वोत्तरेप्युदक्यातोयदावृद्धिकरस्तदास्यात् ॥ ४४ ॥ आग्नेयकोणक्रमशोत्रिदाहउग्रोश्रेणामुधनक्षयश्च ॥ ४५ ॥ गरुडवर्णे
 तुपाषाणःकपोतोयुहतोधिका ॥ सितवर्णजलंज्ञेयमंगुष्ठाभंभवेत्कुमिः ॥ ४६ ॥ दोषैरतैर्विनिमुक्तंमृदागण्डंमुद्धरेत् ॥ ४७ ॥ इतिश्रीभवि
 ध्येमहापुराणब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेदारुपरिक्षावर्णनंनमैकत्रिशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥ नारदउवाच ॥ हंततेसर्वदेवानांप्रतिमालक्ष
 णंपरम् ॥ वच्मि ते यदुशादूल आदित्यस्यविशेषतः ॥ १ ॥ एकहस्ताद्विहस्तावात्रिहस्तावाप्रमाणतः ॥ तथासर्वात्रिहस्ताचसवितुःप्रतिमाशुभा ॥
 प्रासादाद्वारतोवापिप्रमाणंचप्रकल्पितम् ॥ २ ॥ तद्वत्प्रमाणं कर्तव्यंसततंशुभमिच्छता ॥ एकहस्ताभवेत्सौम्याद्विहस्ताधनधान्यदा ॥ ३ ॥
 त्रिहस्ताप्रतिमाभानोःसर्वकामप्रदास्मृता ॥ सार्धहस्ततृतीयातुमुभिक्षक्षेमकारिणी ॥ ४ ॥ अग्रेमध्येचमूलचप्रतिमासर्वतःसमा ॥ गार्धवी
 सातुविज्ञेयाधनधान्यावहास्मृता ॥ ५ ॥ देवगारस्यद्वारंतस्मादष्टांशमुद्यता ॥ त्रिभागैःपण्डिकाकार्याद्वैभागैःप्रतिमाभवेत् ॥ ६ ॥ अंगु
 लैश्चतथामूर्तिश्चतुरशीतिसंमितैः ॥ विस्तारायामतःकार्यवदनंद्वंद्वदशंगुलम् ॥ ७ ॥ मुखत्रिभागैश्चिबुकुललटनसिकातथा ॥ कर्णौना
 सिकयातुल्यौपादौचानियतौतयोः ॥ ८ ॥ नयनद्वंद्वगुलस्यानुत्रिभागातारकाभवेत् ॥ तृतीयतारकाभागात्कुर्वाह्यष्टिविचक्षणः ॥ ९ ॥
 ललाटमस्तकोत्सेधं कुर्वात्तसममेवच ॥ परिणाहस्तुशिरसोभवेद्वार्षिदंशुलः ॥ १० ॥ तुल्यानासिकयाश्रीवाभुवेनहृदयांतरम् ॥ मुखमात्रा
 भवेन्नाभिस्ततोमेढ्रमनन्तरम् ॥ मुखविस्तारणमुरोतर्ध्वतुकाटिःस्मृता ॥ ११ ॥ बाहूप्रवाहतुल्यौऊरूजंघेचतत्समे ॥ गुल्फाधस्तात्तुपा
 दःस्यादुच्छ्रितश्चतुरंगुलः ॥ १२ ॥ षडंगुलमुविस्तारस्तस्यगुष्ठांगुलत्रयम् ॥ प्रदेशिनीचतुल्याहीनाशेषानखानखम् ॥ १३ ॥ चतु
 र्दशंगुलःपादआयामात्परिर्कीर्तितः ॥ एवंलक्षणसंयुक्ताअर्च्यार्पूज्याभवेत्सदा ॥ १४ ॥ असौहरेस्तथैवोरुललाटंचसनासिकम् ॥ नियते

नयनेगंडाभूतेः कुर्यात्समुन्नतेः ॥ १५ ॥ विशालधवलावामपक्ष्मलायतलोचने ॥ सस्मिताननपद्मस्यचारुविवाधरस्तथा ॥ १६ ॥ रत्नप्रोद्भासि
 मुकुटकटकांगदहारवान् ॥ अव्यंगपद्मध्यादिसमायोगोऽपिशोभितः ॥ १७ ॥ सुप्रभोमंडलश्चारुचित्रमणिकुंडलः ॥ कराम्यां चानो
 मालां प्रोद्ब्रह्मसरोरुहाम् ॥ १८ ॥ एवं लक्षणसंयुक्तां कारयेदहितप्रदाम् ॥ प्रजाम्यश्च सदभातुः शिवारोग्याभयप्रदः ॥ १९ ॥ अल्पांगायां
 नृपभयहीनांगायामकल्पता ॥ स्वातोदर्यां च क्षुपीडाकृशायां तु रद्रता ॥ २० ॥ सक्षतायां भयं शस्त्रात्स्फुटितामृत्युकारिणी ॥ दक्षिणा
 वनतायां तु शब्दपुःक्षयो भवेत् ॥ २१ ॥ उत्तरावनतायां तु वियोगो भवति ध्रुवम् ॥ नालोक्यानाप्यनालोक्यारक्ष्याभूतिः प्रशस्यते ॥ २२ ॥
 तरुमाद्रास्करभक्तेनलोकद्वयहितैषिणा ॥ तन्मूर्तेश्चादरः कार्यस्तदधीनास्तु संपदः ॥ २३ ॥ शिरोरुगंडवदनैः सर्वांगवयवैस्तथा ॥ एवं ल
 क्षणसंपूर्णां प्रतिमां भवते शुभा ॥ २४ ॥ नासाललाटजंघारुदंडवक्षोभिरन्विता ॥ कुर्यादादित्येषं तु गूढपादोदरं तथा ॥ २५ ॥ कमलो
 दूरकांतिनिभः कंचुकुशुतः प्रमन्नमुखः ॥ रक्तोत्पलप्रभामंडलश्च कर्तुः शुभं करोत्यर्कः ॥ २६ ॥ कुंडलभूषितवदनः प्रलंबहारोऽपि गृहवृत्तः ॥ नृपति
 भयं व्यंगायां हीनांगायामकल्पनाकर्तुः ॥ २७ ॥ स्वातोदर्यां शुद्रयमर्थविनाशः कृशांगायाम् ॥ मरणं तु सक्षतायां शस्त्रनिपातेन निर्दिशेत्कर्तुः
 ॥ २८ ॥ वामोन्नता तु पत्नी दक्षिणावनता हिनस्त्यायुः ॥ अथ त्वमूर्द्धदृष्टिः करोति चिंतामधोमुखीदृष्टिः ॥ २९ ॥ सर्वप्रतिमास्त्वेवं शुभांशु
 भास्करेणोक्तम् ॥ ब्रह्माकंमडलुकरश्चतुर्मुखः पंकजस्थश्च ॥ ३० ॥ स्कंदः कुमाररूपः शक्तिधरो बहिकेतुश्च ॥ शुक्लश्चतुर्विधाणां द्विपाम
 हेंद्रस्य वज्रपाणित्वम् ॥ ३१ ॥ तिर्यगूर्ध्वललाटसंस्थं तृतीयमपिलोचनचिह्नम् ॥ ३२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी
 कल्पे सांविपाख्याने श्रीसूर्यप्रतिमालक्षणवर्णनं नाम द्वाविंशदुत्तराश्रतमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ततो धिवासनं कुर्या
 द्विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ ऐशान्यादिशि वै कुर्यादधिवासनमंडपम् ॥ १ ॥ चतुस्तोरणसंपन्नं सर्वाभरणसंयुतम् ॥ दिशसु विदिशास्त्वेव पताका
 भिस्तु भूषितम् ॥ २ ॥ आग्नेय्यादिशिरक्ताः स्युः कृष्णाः स्युर्याभ्यनैर्ऋते ॥ श्वेतादिश्यपरस्यां तु वायव्याभेव पांडुरा ॥ ३ ॥ चित्राचो
 त्ररपाश्चैतुपीता पूर्वोत्तरे तथा ॥ श्रियमायुर्जयै चैव बलं यशो यदूतम् ॥ ४ ॥ ददाति सा वीरकृता संपदं न संशयः ॥ हिताय सर्वलोकानां मृन्मयी

प्रतिमाभवेत् ॥ ५ ॥ सुभिक्षेमदानित्यं सर्वमणिमयीकृता ॥ गंगेयापुष्टिदास्यद्रैरौप्याकीर्तिप्रवर्तिनी ॥ ६ ॥ प्रजावृद्धिताम्रमयीकुयोन्नित्य
 मसंशयः ॥ भूमेर्लभंतुविपुलंकुर्यादंशमयीसदा ॥ ७ ॥ प्रधानपुरुषंहतिसंकुलोपहतासदा ॥ सर्वदेवमयस्यैवमचक्रियत्प्रयन्ततः ॥ ८ ॥
 ॥ सांवडवाच ॥ ॥ सर्वदेवमयत्वं हि ब्रूहि मे भास्करस्य तु ॥ सर्वदेवमयो ह्येष कथं नारद उच्यते ॥ ९ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ सा
 धुसां ब्रह्महावोऽश्रुणु मे परमं वचः ॥ बुधसोमौ स्मृतौ नेत्रे ललाटे चेश्वरः स्थितः ॥ १० ॥ सुरज्येष्ठः शिरस्तस्य कपालेऽस्य बृहस्पतिः ॥ एका
 दशतथारुद्राः कंठमस्य समाश्रिताः ॥ ११ ॥ नक्षत्राणि ग्रहाश्चैव दशनेषु समाश्रिताः ॥ धर्माधर्मौ च देवस्य ओष्ठसंयुक्ते स्थितौ ॥ १२ ॥ सर्व
 शास्त्रमयी देवी जिह्वायां च सरस्वती ॥ दिशश्च विदिशश्चैव सर्वाः श्रोत्रेषु संस्थिताः ॥ १३ ॥ ब्रह्मैन्द्रैर्ताले देवैस्तु स्थितौ देवैश्च पूजितौ ॥ आदि
 त्याद्वादशविभोर्ध्रुवोर्मध्ये समाश्रिताः ॥ १४ ॥ ऋषयो रोमकूपेषु समुद्रजठरे स्थिताः ॥ यक्षकिन्नरगंधर्वाः पिशाचादानवास्तथा ॥ १५ ॥
 राक्षसाश्च गणाः सर्वद्वये स्याः स्थितारवे ॥ नद्यो बाहुगताश्चैव नगाः कक्षांतरे स्थिताः ॥ १६ ॥ पृष्ठमध्ये स्थितो मेरुः स्तनयोरंतरकुजः ॥ तस्य
 पुत्रोधर्मराजः स्थितौ वै नाभिमंडले ॥ १७ ॥ कटिदेशे पृथिव्या द्वालिगे मृष्टिः समाश्रिता ॥ जानुनीचांश्चैर्न देवैर्ब्रूतस्य चलाः स्मृताः ॥ १८ ॥
 सप्तपाताललोकारुतुनखमध्ये समाश्रिताः ॥ सप्ताग्रवनापृथ्वीपादमस्य प्रवर्तिता ॥ १९ ॥ देवः कालाग्निरुद्रो यो दन्तान्तेषु समाश्रितः ॥
 सर्वदेवमयो भानुः सर्वदेवात्मकस्तथा ॥ २० ॥ व्यंगेषु वायवश्चैव लोकां कंचराचरम् ॥ व्यातं कर्म शरीरेण वायुना तस्य वै विभोः ॥ २१ ॥
 स एष भगवान् कौभूतानुग्रहोऽस्थितः ॥ एतत्ते परमं ज्ञानमेतत्ते परमं पदम् ॥ २२ ॥ तस्य स्थानविभागेन प्रतिमास्थापनं तथा ॥ तत्ते सर्वप्रवक्ष्या
 मियथोक्तं ब्रह्मणा पुरा ॥ २३ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमोऽध्यायः ॥ २४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमोऽध्यायः ॥ २५ ॥
 शतदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ४३ ॥ नारद उवाच ॥ प्रतिपञ्चद्वितीयाच चतुर्थी पंचमी तथा ॥ दशमी त्रयोदशी चैव पूर्णमासी च की
 र्तिता ॥ १ ॥ सोमो बृहस्पतिश्चैव शुक्रश्चैव बुधस्तथा ॥ एते सौम्या ग्रहाः प्रोक्ताः प्रतिष्ठापयज्ञकर्मणि ॥ २ ॥ तिस्रोत्तरासुरे वस्त्या अधिनीरोहिणी

तथा ॥ हस्त-पुनर्वसुश्चापिर्धनिष्ठाश्रवणेनवा ॥३॥ भरण्याचैव नक्षत्रेर्भानोः स्थापनमुत्तमम् ॥ शोधयित्वा तु वैभूमिं तुषके शविर्वर्जिताम् ॥४॥
 बालुकांगारपाषाणास्थिविहानिविशोध्यतु ॥ चतुर्हस्तसमायुक्तवेदी विस्तरतोरैवे ॥ ५ ॥ मंडपस्तु प्रमाणेन दशहस्तः समंततः ॥ मंड-
 ले वृक्षशाखाभिः कारयेद्विधिपूर्वकम् ॥ ६ ॥ नदसिं गमतीरोत्थां मृत्तिकां च समा नयेत् ॥ उपलिप्य ततो भूमिं कारयेत्कुंडमुत्तमम् ॥ ७ ॥
 चतुरस्रं श्रिया युक्तं पूर्वकुंडं तु कारयेत् ॥ दक्षिणे चार्धं चंद्रस्याद्धारुण्यां दिशि वर्तुलम् ॥ ८ ॥ पद्माकारं तु वैकुण्ठं उत्तरे च विचक्षणः ॥ तोरणानि
 ततः कुर्यात्पंचहस्तानि सुव्रत ॥ ९ ॥ न्यग्रोधोदुंबरश्चैव विस्वपालाशमेव च ॥ अश्वत्थश्च शमी चैव चंदनश्चैति कीर्तिताः ॥ १० ॥ शुक्लवस्त्रसमा-
 युक्तश्चित्रपट्टसमन्वितः ॥ जलमालान्वितः कुर्यात् तोरणानि विचक्षणः ॥ ११ ॥ अग्निमूर्ध्नि त्रिमं त्रेण इज्या
 दक्षिणे तोरणम् ॥ १२ ॥ अग्न आयाहोति मंत्रेण पश्चिमं तु निवेशयेत् ॥ शनो देवी त्रिमं त्रेण इज्या दुत्तर तोरणम् ॥ १३ ॥ कलशं स्तु समादाय हेमगर्भसम-
 न्वितान् ॥ श्वेतचन्दनपंकजं कण्ठस्वस्ति कभूषणान् ॥ १४ ॥ यवशालिशरावात्रवस्त्रालंकारविग्रहान् ॥ आजि त्रेति च मंत्रेण कलशं स्तु नि-
 वेदयेत् ॥ १५ ॥ दुकूलैश्चित्रपट्टैश्च वेष्टयेत्तं भालिकाम् ॥ ध्वजादंशपताकाभिश्चामरैस्तु वितानकैः ॥ १६ ॥ शंखघंटानि नदंश्च गे-
 यमंगलवाचनैः ॥ तूर्यभेरीनिनादैश्च वेदध्वनि समन्वितैः ॥ १७ ॥ पुण्यैश्च जयशब्दैश्च कारयति महोत्सवम् ॥ पताकाभिर्विचित्राभिः पूजामा-
 ल्योपशोभितम् ॥ १८ ॥ विचित्रां गवितानां ह्यप्रकीर्णकुसुमां कुरम् ॥ तन्मध्ये तु कुशास्तौर्देवाचीं स्थापयेद्बुधः ॥ १९ ॥ पताकां पीतव-
 र्णितुपूर्वेण द्वायदापयेत् ॥ आग्नेय्यं रक्तवर्णं भांकुण्डलवर्णं यमाय च ॥ २० ॥ नीलां जनसमप्रख्यं नैऋत्यां च प्रदापयेत् ॥ वारुण्यां सितवर्णां
 च कृष्णां वायव्यगोचरे ॥ २१ ॥ हरितां यक्षराजाये शान्त्यां सर्ववर्णिकाम् ॥ श्वेतरक्तचूर्णेन पद्ममालिखयेत्ततः ॥ २२ ॥ वैद्यवेदं ति मंत्रे-
 ण वेद्या आलभनं भवेत् ॥ पूर्वप्रागुत्तरप्रागंश्च कुशांस्तर्तयिष्यन्ततः ॥ २३ ॥ योगे योगेति मंत्रेण कुशैश्चास्तरणं भवेत् ॥ शय्यातत्रैव कर्तव्या दिव्या

१ पुण्येण-इ० पा० । २ रवेः-इ० पा० । ३ भवेत्-इ० पा० । ४ बालुकां च-इ० पा० । ५ उत्तरेण-इ० पा० । ६ तान्मुमङ्गलम्-इ० पा० । ७ या-

म्यायां यमसंनिभाम्-इ० पा० ।

स्तरणसंमिता ॥ २४ ॥ गडुकेद्विविचित्रेतुतन्मध्यस्थापयेद्बुधः ॥ विचित्रदीपमालाभिर्भक्ष्यभोज्यान्नपानकैः ॥ २५ ॥ पूपकान्सुविचित्रा
 न्वैमोदकांश्चप्रदापयेत् ॥ पायसंकुसरंचैवदध्योदनसमन्वितम् ॥ २६ ॥ दधिचन्द्रसमप्रख्यंशुभवृत्तंचविन्यसेत् ॥ २७ ॥ इतिश्रीभविष्येम
 हापुराणेब्राह्मणविपणिपुस्तकसमीकल्पसंक्षेपाख्यानेसूर्यप्रतिष्ठायांमंडलविधिवर्णननामचतुस्त्रिंशदुत्तराशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ॥ नारदउवाच ॥
 अतःपरंप्रवक्ष्यामिस्नानकर्मविधितव ॥ स्नापकस्तुमहाप्राज्ञोब्राह्मणवेदपारगः ॥ १ ॥ अभिज्ञःसौरशास्त्राणामरुणैर्यदुसत्तम ॥ भोज
 कोभोजकैश्चान्यैर्ब्राह्मणैश्चतथावृतः ॥ २ ॥ दिशाभोगेमंडलस्यईशान्यैवैथयाक्रमम् ॥ हस्तमात्रप्रमाणंतुभद्रपठंतुविन्यसेत् ॥ ३ ॥
 हस्तिनाशकटेनापिभक्त्याब्रह्मरथेनच ॥ मंगलैर्ब्रह्मघवैश्चदेवंप्रासादमानयेत् ॥ ४ ॥ भद्रपठंसमादायभद्रंकरणैतिमंत्रतः ॥ सूत्रधारस्तथा
 प्रोक्तःशुक्लंवरधरःशुचिः ॥ ५ ॥ स्नापयेत्कलशंगृह्णदेवदेवंविभावसुम् ॥ सामुद्रंतोयमाहृत्यजाह्नव्यंयामुनंतथा ॥ ६ ॥
 सारस्वतंजलपुण्यंचांद्रभागंसंसंधवम् ॥ पुष्करस्यजलंश्रेष्ठंगिरिप्रस्रवणोदकम् ॥ ७ ॥ अन्यद्वापिशुचितोयंनदीनदतडागजम् ॥
 यथाशक्त्याउपहृत्यकलशैःकांचनादिभिः ॥ ८ ॥ भोजकाश्चाष्टभिःसूर्यकलशैःस्नापयंतिवै॥ततस्तुमणिरत्नानिसर्वबीजौषधीस्तथा ॥ ९ ॥
 मुगंधीनिचमाल्यानिस्थलजान्यंबुजानिच ॥ चंदनानिचमुख्यानिगंधाश्चविविधास्तथा ॥ १० ॥ ब्राह्मीसुवर्चलमुस्ताविष्णुक्रान्ताशता
 वरी ॥ दूर्वाचशिबिपुष्पीचप्रियंगूरजनीवचा ॥ ११ ॥ समृत्यैतांस्तुसंभारान्नानकर्मविभागवित् ॥ बलाश्वत्थाश्रीषाणापल्लवैःकुशसंयु
 तैः ॥ १२ ॥ कलशोपरिविन्ध्यस्यदद्यादधर्यवेःसदा ॥ कांचनैराजैस्तैस्तैर्मन्त्रैःकलशैस्तथा ॥ १३ ॥ साक्षतैःमहिरण्यैश्चसर्वाषधिसम
 न्वितैः ॥ गायत्र्यापरितूतैस्तुषडशैःस्नापयेद्भविष्यम् ॥ १४ ॥ कुशोत्तरांततःकृत्वावेदिंपक्षेष्टकामयीम् ॥ तस्याविद्यांसमारोप्यपरिधायचवाससी
 ॥ १५ ॥ प्रतिमामभिषिचेष्वसोपवासःप्रयत्नतः ॥ मूर्ध्निसर्वाषधिकृत्वातथैवामलकानिच ॥ १६ ॥ मंत्रेणमृत्तिकांचापिमंत्रतश्चजलंतथा ॥
 त्वंदेवीविदितादेवैःसकलैर्दृत्यदानवैः ॥ १७ ॥ तेनसंस्थापितामूर्ध्निमयादेवस्यशुद्धये ॥ आदिस्त्वंसर्वभूतानंदेवतानांचसर्वथा ॥ १८ ॥

१ शुभच्छत्रं च-इ०पा० । २ यदि सुव्रत-इ०पा । ३ चतुरस्राम-इ०पा० ।

रसानांपतयेतुभ्यमाह्वानचकृतमया ॥ इत्थंपौराणिकमंत्रवैदिकैश्चविशेषतः ॥ १९ ॥ कार्यहिवारुणस्नानंदेवस्ययदुनंदन ॥ इत्थमु
 चारयेद्राचकुप्यत्स्नानविचक्षणः ॥ २० ॥ देवास्त्वामभिषिचंतुब्रह्मविष्णुशिवादयः ॥ व्योमगंगाचपूर्णैर्नद्रितयिकलशेनतु ॥ २१ ॥
 सारस्वतस्यपूर्णैर्नकलशेनसुरोत्तम ॥ शक्रादयोभिषिचंतुलोकपालासुरोत्तमाः ॥ २२ ॥ सागरोदकपूर्णैर्नचतुर्थकलशेनतु ॥ वारिणाप
 रिपूर्णैर्नपद्मपत्रसुगंधिना ॥ २३ ॥ पंचमेनाभिषिचंतुनागाश्चकलशेनतु ॥ हिमवद्धेमकूटाद्याश्चभिषिचंतुवारिणा ॥ २४ ॥ नैऋतो
 दकपूर्णैर्नषष्ठेनकलशेनतु ॥ सर्वतीर्थबुधैर्नपद्मरेणुसुवासिना ॥ २५ ॥ सप्तमेनाभिषिचंतुऋषयःसप्तयेवराः ॥ वसवश्चभिषिचंतुकलशेनाष्ट
 मेनवा ॥ २६ ॥ अष्टमंगलयुक्तेनदेवदेवनमोऽस्तुते ॥ ततवैकलशैर्दिव्यैःस्नानकर्म्मसंपारभेत् ॥ २७ ॥ समुद्रगच्छत्यत्रोक्तंमंत्रमेवमुदीरयेत् ॥
 हिरण्यगर्भैतिचयन्मंत्रमेवमुदीरयेत् ॥ २८ ॥ समुद्रज्येष्ठेतिमंत्रेणक्षालयेन्मृत्तिकांन्वितम् ॥ सिनीवालीतिमंत्रेणदद्याद्दल्मीकमृत्तिकाम् ॥
 ॥ २९ ॥ शम्भुदुर्बलमश्नवत्थन्यग्राधंचपलाशकम् ॥ यज्ञयेज्ञेतिमंत्रेणदद्यात्पंचकषायिकम् ॥ ३० ॥ पंचगव्यपवित्रंचअहरेताम्रभा
 जने ॥ गायत्र्याचैवगोमूत्रगंधद्रारेतिगोमयम् ॥ ३१ ॥ आप्यायस्वेतिचक्षीरंरदधिकार्व्णोतिवैदधि ॥ तेजोऽसीतिघृतंतद्देवस्यत्वाकु
 शोदकम् ॥ ३२ ॥ एवमादिविधियुतंपंचगव्यंप्रकीर्तितम् ॥ याओषधीतिमंत्रेणस्नानमोषधिभिःक्रमात् ॥ ३३ ॥ दुपदाभिःपुनस्तस्यकुर्या
 चोद्वर्तनंबुधः ॥ शिरःस्नानंततोदद्यान्मानस्तोकाभिमंत्रितम् ॥ ३४ ॥ विष्णोरराटमंत्रेणदद्याद्द्व्यधोदकंशुभम् ॥ ततोर्नद्युद्रवैर्नक्षाल
 येच्छुद्धवारिणा ॥ ३५ ॥ जातवेदसमुच्चार्यैर्वस्त्रपूतेनवारिणा ॥ ततआवाहयेद्वंरक्तमाल्यांबरंशुभम् ॥ ३६ ॥ एहोहिभगवन्भानेलोका
 नुग्रहकारक ॥ यज्ञभागंप्रगृह्णाधर्मकैर्देवनमोऽस्तुते ॥ ३७ ॥ हिरण्येनतुपात्रेणदेवायार्घ्यंप्रदापयेत् ॥ इदंविष्णुर्विचक्रमेत्रामंत्रेणार्घ्यसमर्प
 येत् ॥ ३८ ॥ पार्थिवैःप्रथमंकलशैःस्नापयेद्वास्करंबुधः ॥ ततस्त्वौदुंबरेवीराजतेतदन्तरम् ॥ ३९ ॥ ततस्तुकांचनैर्द्वंस्नापयेद्यदुनंदन ॥
 सर्वतीर्थंनैल्युक्तंसर्वौषधिसमान्वितम् ॥ ४० ॥ शंखमादायदेवस्यततोमूर्धनिशंकरः ॥ दत्त्वापुष्पाणिदेवस्यमूर्ध्नियत्नाद्विचक्षणः ॥ ४१ ॥

तोयमुत्क्षिप्ययत्नेनततःस्नपनमालभेत् ॥ प्रथमस्नापयेद्देवारिणायदुनंदन ॥ ४२ ॥ ततस्तुपयसाराजन्पायेसेनतस्तुवै ॥ घृतेनमधुना
 वापितथाइक्षुरसेनच ॥ ४३ ॥ अग्निष्टोमस्ययज्ञस्यगोमेधस्यचमुव्रत ॥ ज्योतिष्टोमस्यराजेन्द्रवाजपेयस्यवैविभो ॥ ४४ ॥ राजसूयाश्वमे
 धाभ्यांघृताद्यैर्लभतेफलम् ॥ यस्तुकारयतेस्नानंयस्तुभक्त्याप्रपश्यति ॥ ४५ ॥ क्रियमाणंतेदेवस्यस्नानंयदुत्कुलोद्ग्रह ॥ यएतेकथितायज्ञा
 एतेषांक्रमशःफलम् ॥ ४६ ॥ अर्चाचिकुरुशार्दूलहृद्वैलभतेफलम् ॥ स्नानंतुयत्नतःकार्यदेवदेवस्यमुव्रत ॥ ४७ ॥ यथानलंययेत्कश्चिद्दे
 वस्यस्नपनंविभोः ॥ नप्राश्रंतिथयाकाकास्तर्थाथलोकविगर्हिताः ॥ ४८ ॥ स्नानोदकंतेदेवस्यअथवापयएवहि ॥ भूमौगंतयथाचैवप्राश्रातियदु
 नंदन ॥ ४९ ॥ रागंप्राप्नोतिकर्तवैदुःखंकारयितातथा ॥ तस्माद्यत्नेनकर्तव्यंदेवस्यस्नपनंविभोः ॥ ५० ॥ स्नापयित्वाक्रमेणेत्यस्नान
 कर्मविधानविद् ॥ ततोवर्धनिकांगृह्यवारिधारांसमुत्सृजेत् ॥ ५१ ॥ तिस्रस्तुपुरतोऽर्कस्यआचमस्वेतिचब्रुवन् ॥ वेदोसीतिचमेत्रेणउप
 वीतंप्रदापयेत् ॥ ५२ ॥ बृहस्पतेतिमेत्रेणवस्त्रयुगमंप्रदापयेत् ॥ यत्नक्रमंप्रकुर्वाणःपुष्पमालंप्रदापयेत् ॥ ५३ ॥ धूरसीतिचमेत्रेणधूपंद
 द्यात्संशुगुलम् ॥ समिद्धोजनमेत्रेणअंजनंतुप्रदापयेत् ॥ ५४ ॥ गुंजानीतिचमेत्रेणरोचनांतस्यदापयेत् ॥ आरात्रिकंचैवकुयाद्दीर्वायुद्वायवंचैसे
 ॥ ५५ ॥ स्नानकर्मइदंप्रोक्तंभास्करस्यमहात्मनः ॥ भोजकाब्राह्मणाश्चैवाक्रियांकुर्युःप्रयत्नतः ॥ ५६ ॥ बह्वचोऽथर्वणश्चैवछंदोगोध्वयुरेवच ॥
 स्नापकस्यचचिह्नानियेचमूर्तिधरास्तथा ॥ ५७ ॥ तेषांप्रवक्ष्यामिविभोशृणुष्वैकमनाःकिल ॥ संपूर्णगात्रोमतिमाञ्छास्त्रज्ञःप्रियदर्शनः
 ॥ ५८ ॥ कुलीनःश्रद्धधानश्चआर्यदेशसमुद्भवः ॥ नस्थूलोनकुशोदीर्घःसौरशस्त्रविशारदः ॥ ५९ ॥ यश्च्युत्कोजितत्माचगुरुभक्तोजितेन्द्र
 यः ॥ पंचविंशतितत्त्वज्ञःस्थापकःसमुदाहृतः ॥ ६० ॥ वर्जनीयांश्चवक्ष्यामियैस्तुकर्मनकारयेत् ॥ हीनांगश्चाधिगांश्चवामनोविकटस्त
 था ॥ ६१ ॥ नातिगौरिनकृष्णश्चापनायप्रयोजयेत् ॥ चार्वाकोयाजकश्चैवानित्यंगोमुखदंभकः ॥ ६२ ॥ अशुचिव्रणसंयुक्तःश्यामदंतोऽ
 र्थर्मत्सरी ॥ कोपनोदुष्टशीलश्च्युवावावृद्धएवच ॥ ६३ ॥ द्वित्रीकुक्षीचरोगीचकाणोदुर्मतिरेवच ॥ संकीर्णजातिहीनश्चतथाचवृषली

१ धूपम्-इ०पा० । २ गोशतस्य-इ०पा० । ३ प्रणम्यति-इ०पा० । ४ प्रयत्नतः-इ०पा० । ५ मय्युमान्-इ०पा० । ६ रोगयुक्तोऽथ वै बालः-इ०पा० ।

पतिः॥६४॥कुञ्जश्चांस्तथाव्यंगःखल्वाटोविकलेन्द्रियः॥अविनीतोदुरात्माचविकलःपंगुरेवच ॥६५॥ तिथिनक्षत्रयोगानांवारणांचतथावि
भो॥सूचकोजीवितार्थहियश्चमूलयेन पाठयेत्॥६६॥इदंशान्नापकान्सर्वान्वर्जयतिप्रयत्नतः॥तस्मात्सर्वप्रयत्नेनपरीक्षयाःस्नापकाबुधैः६७॥
इतिश्रीभविष्येमहापुराणेत्राहोपर्वणिंसप्तमीकल्पेसांभोपाख्यानेसूर्यप्रतिष्ठास्नानविधिवर्णनंनमपंचत्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः॥ १३५ ॥६४॥
नारदउवाच ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिआधिवासनमुत्तमम् ॥ सहस्रशीर्षापुरुषेभ्यःपुण्यंमंडपंयत्नतोविशेत् ॥ १ ॥ ततोऽन्येचशुचौदेशेअसंस्पृष्टोप
लेपने ॥ मंडलंपंचवर्णैस्तुआलिखेच्चतुरस्रकम् ॥२॥ पताकातोरणच्छत्रञ्चजमाल्याद्यलंकृतम्॥विचित्रमुवितानाढ्यंप्रकार्णकुमुदमोत्करैः॥३॥
तस्यमध्येकुशास्तीर्णैर्मूर्तिस्थाप्याविवस्वतः ॥ तत्रास्यावाहनंकृत्वाद्वाद्व्याद्व्यविवस्वतः ॥ ४ ॥ सुवर्णमधुपकार्णैर्दिकृत्वातत्रविधानतः॥देवै
स्यदशैयेद्वाचसवत्सारीहिर्णांशुभाम् ॥ ५ ॥ नमो गोपतयेतुभ्यंसहस्रांशोप्रसीदमे ॥ एवमर्घ्येणसंपूज्यपरिधायचवाससी ॥६॥ यज्ञोपवीतमा
तिथ्यंतथाभ्यंगंतैवच ॥ वत्सरेवत्सरेतस्यनवमव्यंगमाहेत् ॥ ७ ॥ श्रावणेमासिराजेंद्रपवित्रंतस्यतद्विवै ॥ ब्राह्मणान्भोजयित्वातुवर्षेव
षंप्रयोजयेत् ॥८॥ अव्यंगंयदुशादूलश्रावणेमासिभास्करम् ॥ सर्वगंधैःसमालभ्यचंदनागुरुकुमैः ॥९॥ अलंकारैरलंकृत्यकुसुमैश्चसुगंधि
भिः ॥ मालाभिश्चविचित्राभिरावद्धाभिरनेकशः ॥१०॥ ततोऽधूपनिवेद्याशुप्रतिमायेप्रयत्नतः ॥ सहस्रशीर्षापुरुषेभ्यःमंडपंचप्रवेशयेत् ॥११॥
नमःशंभवेतिमंत्रेणशय्यायांविनिवेशयेत् ॥ विश्वतश्चक्षुरित्येवकुर्यात्कमलनिष्कलम् ॥१२॥ पुनरेवचक्ष्यामिसंकलीकरणंशुभम् ॥
स्नापनेतुयदाकार्यस्वदेहन्यासमुत्तमम् ॥१३॥ प्रतिमायांतथाकार्यथाचालंभनंबुधः ॥ अखण्डकायनमोमूलमंत्रःप्रकीर्तितः॥१४॥ आदि
त्योऽयंस्वयंदेवअक्षरेणोपवृंहितः ॥ अक्षरंविन्यसेन्मूर्तिहंकारनासिकोपरि ॥१५॥ स्वकारंचललाटेतुषकारंवदनेन्यसेत् ॥ लकारंचैवकं
ठेतुषकारंहृदयेन्यसेत् ॥१६॥ यकारंतुभुजवामेनकारंदक्षिणभुजे ॥ मकारंवांमकुक्षौचहकारंदक्षिण्यसेत् ॥१७॥ अक्षरंतुसदा
ध्यायेज्ज्वालामालासमाकुलम् ॥ हुंकारंशुद्धवर्णंभंप्रसवंतमलंशुभम् ॥१८॥ स्वकारंचितयेत्प्राज्ञोभिर्ज्ञांजनसमप्रभम् ॥ तरुणादित्यवर्णा

१ भुतकोऽर्थी च दुष्टं तत्र न याजयेत्-इ०पा० । २ सुमनोवृषदीपकैः-इ०पा० । ३ दद्यादत्र प्रयत्नेन-इ०पा० ।

भंखकारं चितयेद्बुधः ॥ १९ ॥ षोकारंतुमहाबाहोमवर्णविचिंतयेत् ॥ शुक्लपद्मनिभाकारमकारं चितयेद्बुधः ॥ २० ॥ जातीकुसुमसंकाश
 द्वौकारं सर्ववर्णकम् ॥ क्षीरवर्णसंकारंतु चितयेत्सतंतुबुधः ॥ २१ ॥ नकारं हिमकुंडाभंमकारममृतक्षरम् ॥ द्वौकारं विद्युत्संकाशं द्वौकारं स
 वर्णकम् ॥ २२ ॥ क्षीरवर्णसंकारंतु चिंतयेत्सतंतुबुधः ॥ नकारं स्वर्णवर्णाभंमकारं कनकप्रभम् ॥ २३ ॥ ततो देवं महात्मानं सहस्रकिरणं
 रविम् ॥ प्रसादाभिमुखे देवशयनीये निवेदयेत् ॥ २४ ॥ अग्निकार्यततः कुर्पुराग्निकुण्डेषु वैद्विजाः ॥ ततोऽरण्यां समुत्थाप्य अग्निं लौकिकमेव वा
 ॥ २५ ॥ प्रज्वालयाग्निविधानेन कुर्याद्भोमं विचक्षणः ॥ बह्वचः पूर्वकाण्डेषु ग्राम्यां मध्यादिनस्तथा ॥ २६ ॥ पश्चिमे चैव चण्डोगोत्तरेऽथर्वणे म
 तः ॥ मध्ये च भोजकः कुर्याद्भोमं यज्ञेयदूतम् ॥ २७ ॥ शर्मापालाशो दुर्बया अपामार्गं तथैव च ॥ द्वादशतुलसहस्राणि अष्टौ च त्वारि एव च ॥ २८ ॥
 द्वौ त्रीणि च सहस्राणि अथवा एक एव हि ॥ अग्निमूर्धेति मंत्रेण कुंडस्यालं भनं भवेत् ॥ २९ ॥ उल्लिख्य भुक्ष्यते नैव अग्निद्रुतमिति स्मृतः ॥
 स बुध्यन्निच मंत्रेण गर्भाधानं तु कारयेत् ॥ ३० ॥ सीमंतेति पुनस्तत्र महामंत्रेण होमयेत् ॥ जातकर्म तथा प्रोक्तं प्राणायामं विदुर्बुधाः ॥ ३१ ॥
 नमः स्वाहोति मंत्रेण नामकरणमेव च ॥ अन्नप्राशनं मंत्रेण अन्नप्राशनमादिशेत् ॥ ३२ ॥ ज्येष्ठमग्रेति मंत्रेण तेन चूडोपकर्मणि ॥ व्रतबंधस्य मंत्रेण
 व्रतबंधं समादिशेत् ॥ ३३ ॥ समावर्तनमित्येव आकृष्णेति च होमयेत् ॥ पत्नीसंयोजनं चैव स्वयमेव प्रकल्पयेत् ॥ ३४ ॥ अग्निहोमादिकं क
 मयं ज्ञकर्मणि यानि च ॥ महाव्याहृति मंत्रेण होतव्यानि समंततः ॥ ३५ ॥ मातृणं यज्ञभूतानां बलिकर्म प्रदापयेत् ॥ सर्वकामसमृद्धयर्थं कार
 येदधिवासनम् ॥ ३६ ॥ त्रिरात्रं पंचरात्रं च अहोरात्रमथापि वा ॥ ततः स्वलंकृतं स्नानात् मणिरत्नैर्विभूषिताम् ॥ ३७ ॥ कृतरक्षां प्रयत्नेन प्रति
 सामधिवासयेत् ॥ देवागारादथैशाने दिग्भागे दिव्यमंदिरम् ॥ ३८ ॥ कृत्वा कुशपरिस्तीर्णैर्वरास्तरणसंवृते ॥ पूर्वशीर्षि तथा शय्यां शुक्लशु
 क्तांबरोत्तराम् ॥ ३९ ॥ तस्यामावेशयेत्सम्यङ्महाश्वेतामुपाहरेत् ॥ निक्षुं भादक्षिणे पार्श्वे वामे राज्ञि च कीर्तिता ॥ ४० ॥ दंडपिंगलकौचा
 स्य स्थितौ पादप्रवेक्षितौ ॥ तस्यांसंवेक्षितायां तु शर्वर्याप्रतिमां रेवः ॥ ४१ ॥ वसेत्तारजनीं तत्र स्तूयमानश्चतुर्दिशम् ॥ ब्राह्मणैर्बर्हिभिश्चापि गी

तज्ञैश्चरणैस्तथा ॥ ४२ ॥ कुर्याज्जागरणंतत्रसूर्यभक्तिरसमन्वितैः ॥ प्रभातायांतुशर्वथाबोधयेद्विधानतः ॥ ४३ ॥ हविष्य
भोज्यकामास्तुब्राह्मणभोजकास्तथा ॥ दक्षिणाभिश्चसंपूज्यतैःकृतस्त्वस्तिवाचनः ॥ ४४ ॥ ततोर्गर्भहृत्स्याथमध्यकृत्वातुपिंडिकाम् ॥
विधिवत्तत्रसौवर्ण्यसत्सहस्रं ॥ ४५ ॥ सर्वबीजाप्यैश्चैवतत्रदत्त्वाविधानवित् ॥ दत्त्वाध्यस्यापयेत्तत्रयजमानःसहायवान् ॥ ४६ ॥
शंखदुंदुभिनिर्वपैर्षजलधारासहस्रैः ॥ कृत्वापुण्याहशब्दंतुआलयस्यप्रदक्षिणाम् ॥ ४७ ॥ शुभलघ्नेदिनेऋक्षेपूर्वाह्निभानवेक्षणे ॥
मुहूर्तचशुभेभानोःप्रतिमांस्थायपयेदुधः ॥ ४८ ॥ नाथोमुखीनोर्व्वमुखीनपार्श्ववनतंतथा ॥ समामभिमुखीचिमांप्रतिमांतुनिवेशयेत् ॥ ४९ ॥
पत्न्योचास्यततःसम्यक्पाद्वर्योविनिवेशयेत् ॥ निशुभादक्षिणपाद्वरैर्वराज्ञीतुवामतः ॥ ५० ॥ ततस्तदुपहारार्थसंभारैःप्राक्समाहृतैः
॥ मोदकाग्रिषिकापूपशकुलीभूतशीर्षकैः ॥ ५१ ॥ कुर्यात्पायसोन्मिश्रैःसर्वदिक्षुक्षिपेद्वलिम् ॥ इंद्रायेदेवपतयेवल्लिनेवज्रपाणिने ॥ ५२ ॥
ज्ञातयज्ञाधिपतयेतस्मैइंद्रायवैनमः ॥ त्रातारमिंद्रमंत्रेणइंद्रस्यावाहनंभवेत् ॥ ५३ ॥ अग्नयेरक्तनेत्रायज्वालामालार्चितायैव ॥ शक्तिह
स्तायतीव्रायतथाचैवाजवाहिने ॥ ५४ ॥ आग्नेय्यामग्रिमंत्रेणवन्देरावाहनंस्मृतम् ॥ दंडहस्तायकृष्णायमहिषोत्तमवाहिने ॥ ५५ ॥
सूर्यपुत्रायदेवायधर्मराजायवैनमः ॥ यमायान्वितिमंत्रेणमुद्रास्तस्यैवकीर्तिताः ॥ ५६ ॥ नैऋतेखड्गहस्तायनीललोहितकायच ॥ सर्ववा
ह्याधिपतयेविरूपाख्यायवैनमः ॥ ५७ ॥ आर्यगौरितिमंत्रेणनैऋत्यांतुप्रकल्पयेत् ॥ वारुण्यांपाशहस्तायवरुणायैतिकल्पयेत् ॥ ५८ ॥
मंत्रेणवाहनंविद्यात्पंचनद्यःसरस्वतीम् ॥ प्राणान्मकायधूपायअव्यंगायांनिलायच ॥ ५९ ॥ ध्वजहस्तायभीमायनमोगंधवहायच ॥ तस्या
प्यावाहनंविद्यादेवादेवहृदयम् ॥ ६० ॥ गदाहस्तायसोमायशुष्मिणेनृगतायच ॥ ६१ ॥ इंशा
वास्यंचगुह्यावैसोममंत्राश्रकीर्तितः ॥ चतुर्मुखायदेवायपद्मासनगतायच ॥ ६२ ॥ कृष्णाजिननिषण्णायनमोलंबोदरायच ॥ गणाधिपतये
देवनीलकंठायशूलिने ॥ ६३ ॥ विरूपाक्षायरुद्रायत्रैलोक्याधिपतेनमः ॥ अभित्वाशूरनोमंत्रंइशानायप्रकल्पयेत् ॥ ६४ ॥ सर्वनागाधि
राजायधैतवर्णायभोगिने ॥ सहस्रफाणिनेनित्यमनंतायनमोनमः ॥ ६५ ॥ नमोऽस्तुसंपैभ्यइतिमंत्रश्चैवप्रकीर्तितः ॥ पंचरात्रादिभिर्न्यस्य

गन्यासः प्रयुज्यते ॥ ६६ ॥ तथोपक्षारपानैश्चस्तुतिस्तत्रैश्वभास्करम् ॥ विप्रैः योभोजकेभ्यश्चततोदद्याच्चदक्षिणम् ॥ ६७ ॥ सूर्यक्रतु
 महापुण्यनैवकुर्याददक्षिणम् ॥ स्थाप्यतेऽनेनविधिनातद्रक्तैः प्रतिमाचया ॥ ६८ ॥ सातुवृद्धिकरानित्यंसांनिध्याच्चसदाभवेत् ॥ सप्तज
 न्मसुतेषांतुराणाः संभवन्ति हि ॥ ६९ ॥ त्रिरात्रेद्युपासंतेभानोर्यात्राभिधासने ॥ गंधमाल्यापहारैस्तुतेयातिभुवनं रवेः ॥ ७० ॥ आत्मीयं
 परकीयं वा प्रतिमास्थापनं रवेः ॥ यः पश्यति पुमान्भक्त्या सस्वलोकमवाप्नुते ॥ ७१ ॥ दशानामश्वमेधानां वा जपेयशतस्य च ॥ फलं प्राप्नो
 त्ति पुरुषः प्रतिष्ठाप्य दिवाकरम् ॥ ७२ ॥ यावत्कीर्तिः पुण्यकृताभानोः स्थाने निवेशिते ॥ तावत्सतु गदुश्रेष्ठसूर्यलोकं महियते ॥ ७३ ॥ स्था
 पनेचास्य वैमंत्रः प्रोक्तो लोकेषु पूजितः ॥ ध्रुवाद्यौश्च ध्रुवापृथ्वीध्रुवं विधिमिदं जगत् ॥ ७४ ॥ श्रेयसेयजमानस्य तथा त्वंध्रुवं त्रां ब्रज ॥ स्थाप
 यित्वा रविभक्त्या विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ ७५ ॥ मासे मासे कृतुफलं लभंते नात्र संशयः ॥ एकहेनापि यद्भानोः पूजया प्राप्यते फलम् ॥ ७६ ॥ न
 तु क्रतुशतैर्वीरप्राप्यते मानवैर्भुवि ॥ कृत्वापि सुमहत्पापं यः पश्चात्सेवेतरे विम् ॥ ७७ ॥ स याति सूर्यलोकं तु नरो विगतकल्मषः ॥ न भवेदृष्ट
 कार्या च द्रवणं भूमिं समितिः ॥ ७८ ॥ स्वर्गं महयते तावत्कारको देववेदमनः ॥ खंडस्फुटित संस्कारं कृत्वा यत्फलमाप्यते ॥ ७९ ॥ न तु क्रतु
 सहस्रैस्तु प्राप्यते फलमुत्तमम् ॥ सिकतायामपि गृहं यस्तु कुर्याद्विभावसोः ॥ ८० ॥ गोपतेः सप्रियसदः प्रगच्छेद्गोपतेर्वरम् ॥ ८१ ॥ इत्येवं सु
 रवरस्तु तस्य भानोर्भूतानां स्थितिं निलयप्रसूतिहेतोः ॥ श्रीभागीभवति नरो निकेतकारी कल्पानां वसतिशतं संसूर्यलोके ॥ ८२ ॥ इति
 श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सांबोपाख्याने सूर्यप्रतिष्ठावर्णनं नाम षट्त्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ नारद उ
 वाच ॥ ॥ यः प्रासादं रचयति पुमान् देवतानां प्रयत्नात् तत्र प्रीत्या स पदिकुरुते स्थापनां भानुभक्तः ॥ दिव्यान्भोगैर्लभति च सदा कामत
 आ प्रमेयांस्तान्भुक्त्वा सौ पुनरपि भवेच्चक्रवर्ती पृथिव्याम् ॥ १ ॥ ये मानवास्त्रिदशमूर्तिनिकेतनानि कुर्वन्ति साधुजनदृष्टिमानोहराणि ॥ तेषां
 मृतेऽप्यपरमार्थमयेशरेलके परित्रमति कीर्तिमयं शरीरम् ॥ २ ॥ इति ते काथितं मंदेव पूज्यस्य सवितुः स्थापनमिवाधानम् ॥ साधारणा वि
 धानं शृणु देवानां प्रतिष्ठापने वीर ॥ ३ ॥ स्नातो भुक्तो वस्त्रालंकृतकुसुमैर्गन्धैः प्रतिमाया आस्तीर्णयां शय्यायां स्थापनं कुर्यात् ॥ सुप्तायां तु स

नृत्यगीतेर्जागरणैः सम्यगेवाधिवास्यदैवज्ञेन प्रतिदिष्टकाले संस्थापनं कुर्यात् ॥ अभ्यर्च्य कुमुदमंगधानुलेपनैः शंसितूर्यनिर्वापैः प्रादक्षिण्येन नयेदा-
यतनस्य प्रयत्नेन कृत्वा बलिप्रतिमामभ्यर्च्य ब्राह्मणं श्रद्धापूर्वतः त्वाहिरण्यकलशं विधिनानि शिपेति पण्डिकामध्ये सुश्रद्धेः स्थापकदैवज्ञद्विजान्सम्य-
ग्विशेषतोभ्यर्च्य कल्पान्तं भोगीभवतीह परत्र सुखी ॥ १४ ॥ विष्णोर्भागवतामम इव सावितुः शंभोः स भस्माद्विजामातृणामपि मातृमंडलविदो विप्रा-
विदुर्ब्राह्मणाः ॥ सर्वैरस्य विमुक्तशुक्लवसना बुद्धस्य रक्तांबरयुग्मे देवमुपाश्रिताः सुविधिनैस्तैस्तस्य कार्या क्रिया ॥ १५ ॥ सामान्यमिदं देवानां
मधिवासनं भवति मया कथितम् ॥ क्रियमाणमिदं दृष्ट्वा देवानां प्रतिष्ठापनम् ॥ १६ ॥ नरो भक्त्या इह कामानवाप्य सर्वान् परत्र स्वर्गं भाजनं भवति ॥
इदं ते कथितं राजन् प्रतिष्ठापनमादितः ॥ १७ ॥ यत्कृत्वा सावितुः स्नानं नरो याति मने गतिम् ॥ इत्थं कृत्वा नरो भक्त्या सावितुः स्थापनं बुधः ॥ १८ ॥ कारये-
त्पुरतो भक्त्या सावितुः स्थापनं बुधः ॥ इति हासपुराणस्य श्रवणं पापनाशनम् ॥ १९ ॥ ताभ्यां हि श्रवणाद्विरसां त्रिध्याति भास्करः ॥ कृते त्वायतने
तस्मिन् ये चान्ये चापि देवताः ॥ १० ॥ तस्मात्कार्यं बुधैर्नित्यं धर्मश्रवणमादितः ॥ वाचकं पूजयित्वा तु ब्राह्मणानुपपूज्य च ॥ ११ ॥ कारयेद्वाचनं वीर-
पुस्तकस्याग्रतो रेवः ॥ सर्वस्वं स्थापकैर्दद्याद्यत्किंचिद्ब्रह्म भागतम् ॥ १२ ॥ गोदानमथ वा दद्यात्तस्य चित्तं प्रसादयेत् ॥ इत्येष कथितो वीर-
प्रतिष्ठाकल्प आदितः ॥ १३ ॥ कृत्वा दृष्ट्वा च श्रुत्वा च यं नरोऽर्कमवाप्नुयात् ॥ १४ ॥ इति श्रीभविष्य महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सांख्यो-
पाख्याने प्रतिष्ठापनविधिवर्णनं नाम सप्तत्रिंशदुत्तरांशतमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ७४ ॥ नारद उवाच ॥ हंत ते कथयिष्यामि च्वजरोपणमुत्त-
मम् ॥ यदुक्तं ब्राह्मणपूर्वमुपभाषितेः पुरः ॥ १ ॥ पुरादैवासुर्युद्धेयानि देवैर्जयंस्सुभिः ॥ कृतान्युपरिचिह्ना निवाहानि ध्वजानि तु ॥ २ ॥
लक्ष्मीचिह्नं ध्वजं केतुरिति पर्यायनामभिः ॥ कीर्तितः स च तस्यैव प्रमाणं गदतः शृणु ॥ ३ ॥ ध्वजो वै शस्यकर्तव्यस्त्वविद्धः ऋजुः शृंग्रः ॥ प्रासा-
दव्यास तुल्यस्तु ध्वजं वंशप्रमाणतः ॥ ४ ॥ देवागारस्य ये प्रोक्ता मंजरी कलशादयः ॥ अथ वा तत्प्रमाणस्तु ध्वज इदं प्रकीर्तितः ॥ ५ ॥
अंतर्गृहस्य यावेदी मूत्रतः परिकल्पिता ॥ तस्या व्यासो भवेद्दशः प्रासादस्य यदूत्तम ॥ ६ ॥ अथ वामूलमूत्रेणो व्यासोऽन्तर्गृहस्य तु ॥ प्रासा-
दव्यास इति स प्रोक्तश्चेह न संशयः ॥ ७ ॥ केतुर्भवेद्गोवंशो न निम्नो न ऋजुस्तथा ॥ पत्रं ध्वजेषु गौच वनलिका पुरुषस्तथा ॥ ८ ॥ चतुर्हस्ता भव-

न्यतेप्रशस्ताःकृष्णनन्दन ॥ अष्टहस्तप्रमाणस्तुविशार्धस्यप्रमाणतः ॥ ९ ॥ सामान्योऽध्वजदंडस्तुसर्वसाधारणोमतः ॥ दंडपाणिध्वजो
स्तुस्मृतोहस्तास्तुषोडश ॥ १० ॥ विशद्वहस्तात्परोदंडोनकार्यःसर्वथारवेः ॥ युग्महस्तस्तुकर्तव्योऽध्वजदंडोमनीषिभिः ॥ ११ ॥ चतुरंगुल
विस्तीर्णःसुवृतोऽव्यंगुलोपरि ॥ नातिसूक्ष्मोऽन्यथास्थूलोऽन्यथाकार्योऽन्यथापर्वणः ॥ १२ ॥ समपर्वस्तुकर्तव्यःसुदृढःसूक्ष्मएवहि ॥ वैकःपुत्रविनाशा
यसत्रणोऽर्थविनाशनः ॥ १३ ॥ रागदोयुग्महस्तस्तुभिन्नोदुःखमनंतकम् ॥ करोतिहानिर्धर्मस्यहीनोऽन्यस्तुप्रमाणतः ॥ १४ ॥ वैषम्यमसमप
र्वोद्व्यात्कृच्छ्रमधोन्नतः ॥ जयोजयंतो जेत्रयःशत्रुहंताजयावहः ॥ १५ ॥ नंदोपनंदनश्चैवद्रोपेद्रस्तथैवच ॥ दशैतेकीर्तिताभेदाध्वजस्या
नन्दसंमिताः ॥ १६ ॥ द्विहस्तस्तुजयोदंडोजयंतोद्विगुणोमतः ॥ द्वादशहस्तस्तुजेत्रयःशत्रुहंताकलान्वितः ॥ १७ ॥ जयावहस्तुविशार्धो
नन्दआदित्यसन्निभः ॥ चतुर्दशोपनंदस्तुद्वंद्वःषोडशउच्यते ॥ १८ ॥ उपेद्रोष्टादशप्रोक्तस्तथेद्रोर्विशतिःस्मृतः ॥ भिन्नोवक्रोऽसाधितश्च
नकार्योदंडएवहि ॥ १९ ॥ मूलमंत्रेणकर्तव्योऽव्यासतोऽन्तर्गृहस्यतु ॥ ध्वजदंडोमहाबाहोअथवावास्तुमानतः ॥ २० ॥ मंजरीमानतोवा
पितर्द्धेनाथवाविभो ॥ पताकावैशुभाकार्याध्वजवंशावलम्बिनी ॥ २१ ॥ देवागारस्यशिखरात्रिभागपरिमार्जनी ॥ साप्रोक्तादशधाविरमान
तोमानतस्तथा ॥ २२ ॥ अंकुरःपल्लवश्चैवस्कंधःशाखातथैवच ॥ पताकाकदलीवीरकेतुर्लक्ष्यजयस्तथा ॥ २३ ॥ ध्वजश्चदशमःप्रोक्तःसर्व
देवमयोव्ययः ॥ अंकुरोऽव्यंगुलःप्रोक्तःपल्लवश्चतुरंगुलः ॥ २४ ॥ स्कंधःषडंगुलःप्रोक्तःशाखाचाष्टांगुलामता ॥ एकादशपताकातुकदलीचचतुर्दश ॥
॥ २५ ॥ केतुस्तुषोडशप्रोक्तोलक्ष्याष्टादशमुच्यते ॥ जयाविशतिवैप्रोक्ताएतावत्संगुलानितु ॥ २६ ॥ देवागारस्यकुम्भस्यप्रसन्नासाप्रमा
र्जनी ॥ अंकुरेतिपताकासाविज्ञेयायदुनंदन ॥ २७ ॥ पल्लवेतिद्वितीयस्यमार्जनीपरिकीर्तिता ॥ त्रिभागमार्जनीस्कंधःशाखावैपंचम
स्यतु ॥ २८ ॥ षष्ठस्योक्तापताकातुकदलीसप्तमस्यतु ॥ अष्टमस्यतथाकेतुर्लक्ष्यमचनवमस्यतु ॥ २९ ॥ ततस्तुदशमःप्रोक्तोजयंतो
यदुनंदन ॥ वृषस्थानावमार्जनीतुध्वजस्तुपरिकीर्तितः ॥ ३० ॥ गजोमेषोऽथमहिषःकबंधस्तुवृषस्तथा ॥ हरिणोऽथनरश्चैवनर

१ दण्डं कृत्वा तु यत्नतः-इ०पा० । २ इन्द्रकेतुनः-इ०पा० । ३ रौद्रः-इ०पा० । ४ राजेन्द्रः-इ०पा० ।

श्वनरसत्तम ॥ ३१ ॥ स्थानन्येतानिभूयोऽथप्रयुक्तस्यध्वजस्यतु ॥ दिशाभागेतुपूर्वात्तुक्रमेणपरिकल्पयेत् ॥ ३२ ॥ एवंदशविधाप्रोक्ता
 पताकातत्त्वदर्शिभिः ॥ कर्तव्यासायथापूर्वतच्छृणुष्वनराधिप ॥ ३३ ॥ शुक्लवस्त्रमयीचित्रासंवटसुमनोहरा ॥ नानाचामरसंपन्नाकिंकिणी
 जालमंडिता ॥ ३४ ॥ ध्वजात्रेचैवकर्तव्यादेवतालिंगसूचकः ॥ कांचनोवाथरौथोवामणिरत्नमयोऽपिवा ॥ ३५ ॥ रंगकैल्लिख्यतेवापित
 द्वाहनसमाकृतिः ॥ ध्वजदंडोऽत्राविन्यस्तःकर्तव्योयदुनंदन ॥ ३६ ॥ गरुत्मास्तुध्वजोविष्णोरीश्वरस्यध्वजोवृषः ॥ ब्रह्मणःपंकजंकार्यरवेधर्मः
 स्मृतोध्वजः ॥ ३७ ॥ हंसोजालाधिपस्योक्तःसोमस्यतुनरोध्वजः ॥ बलदेवस्यतालस्तुकामस्यमकरध्वजः ॥ ३८ ॥ सिंहोध्वजस्तुदुर्गा
 याःकीर्तितोयदुनंदन ॥ गोधाचापिउमादेव्यारैवतस्यहयःस्मृतः ॥ ३९ ॥ कच्छगोवरुणस्योक्तोवातस्यहरिणोमतः ॥ पावकस्यतथा
 मेघआसुर्गणपतेर्मतः ॥ ४० ॥ ब्रह्मर्षीणंकुशाःप्रोक्तइत्येषाध्वजकल्पना ॥ यस्ययोवाहनःप्रोक्तःसतस्यध्वजउच्यते ॥ ४१ ॥ विष्णो
 र्ध्वजेतुसौवर्णदंडंकुर्याद्विचक्षणः ॥ पताकाचापिपितास्याद्रुडस्यसमीपगा ॥ ४२ ॥ ईश्वरस्यध्वजेदंडोराजतोयदुनंदन ॥ पताकायापिशुक्ला
 स्याद्भूषभस्यसमीपगा ॥ ४३ ॥ पितामहध्वजेदंडःस्मृतस्तत्प्रमथोबुधैः ॥ पद्मवर्णपताकास्यात्पङ्कजस्यसमीपगा ॥ ४४ ॥ आदित्यस्यचसोव
 र्णोध्वजेदंडःप्रकीर्तितः ॥ पंचवर्णपताकास्याद्धर्मस्याधोगतानृप ॥ ४५ ॥ किंकिणीजालसंपन्नानानाबुद्धसन्निभा ॥ पुष्पमालोपसंपन्नानानावादि
 भिरावृता ॥ ४६ ॥ इन्द्रध्वजस्यदंडोक्तःकांचनोयदुनंदन ॥ पताकाबहुवर्णस्यात्कुंजस्यसमीपगा ॥ ४७ ॥ आयसश्चापिदंडोक्तोयमचिह्नं
 विचक्षणैः ॥ पताकावर्णतःकृष्णमहिषस्यसमीपगा ॥ ४८ ॥ जलाधिपध्वजेदंडोराजतःपरिकीर्तितः ॥ पताकासर्वतःश्वेताविचित्रासाचक
 थ्यते ॥ ४९ ॥ ध्वजेचापिकुबेरस्यदण्डोमणिमयःस्मृतः ॥ पताकाचापिरक्तास्यात्रपादसमीपगा ॥ ५० ॥ बलदेवध्वजेदंडोराजतोयदुनं
 दन ॥ पताकावर्णतःशुक्लातालस्याधोगतास्मृता ॥ ५१ ॥ कामध्वजेत्रिलोहःस्यादण्डोयदुक्कुलोद्ग्रह ॥ पताकारोहिणीतत्रमकरस्यसमीप
 गा ॥ ५२ ॥ मयूरकार्तिकेयस्यचिह्नलोकैषुगीयते ॥ त्रिलोहदंडमारुढबहुत्तरत्नविभूषितम् ॥ ५३ ॥ बहुवर्णकचित्रापुताकाकथिताबुधैः ॥

हस्तिदंतभवदण्डकुयाद्गणपतेर्नृप ॥ ५४ ॥ ताम्रदंडसमारूढसंशुद्धसंप्रतिष्ठितम् ॥ शुक्लापताकाकर्तव्यासुप्रमाणमर्हापते ॥ ५५ ॥
 मातृणां चापि कर्तव्यो नैकरूपो ध्वजो बुधैः ॥ पताकाभिरनेकाभिर्बहुैरन्नाभिरन्वितः ॥ ५६ ॥ रेवंतस्यापि कर्तव्यो ध्वजो वाजीनराधिप ॥
 रक्तापताकातत्रापि कर्तव्याय दुन्दुभ ॥ ५७ ॥ चासुं डाभिरेकार्यः शिरोमालाध्वजाकुला ॥ नीलापताकाकर्तव्यादंडोलोहमयस्तथा ॥ ५८ ॥
 रीतिमयश्च मातृणां रेवंतस्य च कारयेत् ॥ गौर्याध्वजस्ताम्रमयः पताकागोपसन्निभा ॥ ५९ ॥ स्वर्णदंडस्तु वीरस्य ध्वजो मेघसमन्वितः ॥
 पताका बहु रत्नाढ्याकर्तव्याय दुन्दुभ ॥ ६० ॥ अश्मसारमयोदंडो ध्वजो वातस्य उच्यते ॥ पताका कृष्णवर्णा तु हरिणस्य समीपगा ॥ ६१ ॥
 भगवत्या ध्वजोदंडः सर्वरत्नमयः स्मृतः ॥ पताकास्य त्रिवर्णस्यास्ति सहस्राधोगता नृप ॥ ६२ ॥ एवं विधिमिदं कृत्वा ध्वजं लक्षणलक्षितम् ॥
 अधिवास्य ततो राजंस्तत आरोपयेद्बुधः ॥ ६३ ॥ ततः सर्वौषधीभिश्च स्नापयित्वा प्रयत्नतः ॥ समालभ्य च वध्नीयान्मध्ये प्रतिसरा नृप ॥ ६४ ॥
 कल्पयित्वा शुभां विदिकलशैरुपशोभिताम् ॥ तस्यां विद्यां समारोप्य तारात्रिमिवासायेत् ॥ ६५ ॥ नानाकुसुमचित्रांच भ्रजंतस्यानुलंबयेत् ॥
 समभ्यर्च्य प्रयत्नेन धूपमस्य निवेदयेत् ॥ ६६ ॥ बालिकर्मततः कृत्वा कृसरपूपादिभिः ॥ पलालापूपिकाभिश्च दीधिपायसमुपकैः ॥ ६७ ॥
 उद्दिश्य लोकपालेभ्यो बलिं दद्याच्च वायसैः ॥ ब्राह्मणान्स्वस्तिवाच्याथ कृत्वा पुण्याहमंगलम् ॥ ६८ ॥ वादित्रकृतनिर्वाणं जलं संस्कारसंयुतम् ॥
 नानाबुद्धसंपन्नं वेष्टितं न ववाससा ॥ ६९ ॥ शुभेलग्नौ दिने ऋक्षध्वजं चारोपयेद्बुधः ॥ विन्यस्य स्वर्णकलशं श्वभ्राजं ध्वजस्य तु ॥ ७० ॥
 एवमारोपयेद्यस्तु ध्वजं देवालयोपरि ॥ सश्रिया वर्धते नित्यं प्राप्नोति परमां गतिम् ॥ ७१ ॥ असुरावासमिच्छंति ध्वजहोने सुरालये ॥
 तस्माद्देवालयं प्राज्ञो ध्वजं हीनं कारयेत् ॥ ७२ ॥ मंत्रश्च स्थापने प्रोक्तो विधानज्ञैर्ध्वजस्य तु ॥ एहो हि भगवन् देवदेवाहनवैश्वग ॥ ७३ ॥
 श्रीकराश्रीनिवासश्च जैत्रजैत्रोपशोभित ॥ व्योमरूपमहारूपधर्मात्मं स्तं च वैगते ॥ ७४ ॥ सात्रिधं गुरुदंडेऽस्मिन् साक्षीचिध्रुवतां व्रज ॥
 कुरु वृद्धिं सदा कर्तुं प्रासादस्यार्कवल्लभ ॥ ७५ ॥ अथ एहो हि भगवानीश्वरविनिर्मित उपरि च राशु मार्गानुसारिच्छीनिवासरिपुध्वंसयशानि लय

सर्वदेवप्रियंकुरुसान्निध्यं शान्तिं स्वस्त्ययनं च मे भयं सर्वविघ्नान् व्यपसरंतु ॥ ७६ ॥ मंत्रेणानेन राजेन्द्र इव भ्रेदं डेनिवेशयेत् ॥ पताकां पूर्वमंत्रेण
स्थित्वा पूर्वमुखो नृप ॥ ७७ ॥ क्षिपेदूर्ध्वमथाकाशं प्रासादां शिखरादिभ्योः ॥ यजमानस्ततः पश्येत्पताकां यदुनंदन ॥ ७८ ॥ प्रासादपुरतो
वरिपताकां पातयेद्यदि ॥ इन्द्रलोकं तदा कर्ता विशेद्वै यदुनंदन ॥ ७९ ॥ आग्नेय्यामिषलोकं तु याम्यायमसदो भवेत् ॥ नैऋत्या नैऋतं लोकं वारु
ण्यां वारुणं व्रजेत् ॥ ८० ॥ यस्य देवस्य यद्वेदं मृदुतयदु कुलोद्बह ॥ तस्य लोकं मवाप्नोति वृषस्थानगतो यदि ॥ ८१ ॥ वायव्ये वायुमाप्नोति सौ
म्यायां सोममाप्नुते ॥ ऐशान्यामीशमाप्नोति कर्तवै देववेदमनः ॥ ८२ ॥ य एवं कारयेद्भक्त्या ध्वजस्यारोपणं वैः ॥ सहिभुक्त्वा परान्भोगान्मूय
लोकं महीयते ॥ ८३ ॥ तेजसां बुजसंकाशः कांत्या चांबुजसन्निभः ॥ द्विजाति तुल्यः प्रभया विक्रमेण च गोपतेः ॥ ८४ ॥ इति श्रीभविष्ये महा
पुराणे ब्राह्मि पर्वणि सप्तमी कल्पे सांविपाल्याने ध्वजारोपणविधिवर्णनं नामाष्टत्रिंशदुत्तरांशतमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥ ४ ॥ सांविउवाच ॥ ॥ त्व
त्प्रासादान्मया प्राप्तं रूपमेतत्पुरातनम् ॥ प्रत्यक्षं दर्शनं चापि भास्करस्य महात्मनः ॥ १ ॥ सर्वमेतत्संप्राप्य पुनश्चित्ताकुलं मनः ॥ देवस्य परि
चर्यायाः पालनं कर्तुं शक्यते ॥ २ ॥ गुणयुक्तं द्विजैर्किंचित्समर्थं परिपालने ॥ ममैवानुग्रहं ब्रह्मन्दिजं व्याख्यातुमर्हसि ॥ ३ ॥ एवमुक्तस्तु सां
वेन नारदः प्रत्युवाच तम् ॥ न द्विजाः परिगृह्णन्ति देवस्य स्वचित्तं धनम् ॥ ४ ॥ विद्यते हि धनं ह्यत्र गुरुश्चार्थप्रतिग्रहः ॥ देवचर्या गतैर्द्रव्यैः क्रिया ब्राह्मी
न विद्यते ॥ ५ ॥ अवज्ञया च कुर्वन्ति योऽक्रियां लोभमोहिताः ॥ अपांक्तिरभवंती ह वै देवलकाद्विजाः ॥ ६ ॥ देवस्वब्राह्मणस्वंच यो लोभादुप
जीवति ॥ स पापात्मानरोलोकं गृध्रोच्छिद्येन जीवति ॥ ७ ॥ ततो न ब्राह्मणः कश्चिद्देवचर्यां करिष्यति ॥ विधिज्ञानवन्तं च परिचर्याक्ष
मंतथा ॥ ८ ॥ देवेष्वतदाख्यातुं तस्मात्तं शरणं व्रज ॥ अथ वायदुशाई लउग्रसेनपुरोहितम् ॥ ९ ॥ गत्वा गौरमुखं पृच्छसे तं कामं
विधास्यति ॥ नारदैवमुक्तस्तु सांविजो बध्वर्तुः सुतः ॥ १० ॥ सुखासीनं गृहं वैरिउग्रसेनपुरोहितम् ॥ कृतपूर्वादिं कवीरविग्रं गौरमु
खं नृप ॥ ११ ॥ विनयेनोपसंगम्य सांविजो वाक्यमथाब्रवीत् ॥ मया भागोऽप्रसादेन कारितं विपुलं हम् ॥ १२ ॥ सपत्नीकं ससै

१ गत्वा ब्रूहि महाबाहो यद्यसौ कुरुतेऽनघ ॥ ततः स गत्वा सांविस्तु प्रणिपत्य महासुनिम् - इ० पा० ।

न्यचपृथिव्यांसारवत्स्थितम् ॥ सर्वतस्मिन्मयादत्तं कृतं मृतैश्चमंडलम् ॥ १३ ॥ तस्मादिह्वाविशिष्टेभ्योदेयदानं मनोगतम् ॥ तत्सर्वं
ममसंप्रीत्यागृहाणत्वमहामुने ॥ १४ ॥ सांबवाक्यमिदं श्रुत्वा प्रत्युवाच महासुनिः ॥ ॥ गौरमुख उवाच ॥ ॥ ब्रवीम्यहमशेषेण
यथावदनुपूर्वशः ॥ १५ ॥ अहं विप्रो भवान् राजा स च देव परिग्रहः ॥ अपरस्परमेवं तु ग्रहणेनैविरुध्यते ॥ १६ ॥ ब्रह्मविद्याप्रणीतानि स्वकर्मा
णि द्विजातयः ॥ कुर्वाणान् ग्रहीयन्ते अन्यथा भिन्नवृत्तयः ॥ १७ ॥ क्षातिरध्यापनं जापः सत्यं च यदुनंदन ॥ एतानि विप्रकर्माणि न देवार्थपरिग्रहः
॥ १८ ॥ यदि देवार्थदानं स्यात्ततो देवलका द्विजाः ॥ देवद्रव्याभिलाषश्च ब्राह्मणं तु विमुच्यते ॥ १९ ॥ देवद्वारे च यद्वान् ब्राह्मणाय प्रयच्छति ॥
द्वावेतौ पापकर्तारौ वा त्मदोषेण मानवौ ॥ २० ॥ देवार्थदानं वाष्पण्यं यद्ब्रूहृत्वाच यो द्विजः ॥ श्राद्धे वा यदिव स त्रेतज्जुहोति ददाति वा ॥ २१ ॥
भिन्नवृत्तौ द्विजः पापो राक्षसः सोऽभिजायते ॥ द्विजो देवलको यत्र पत्न्यां भुंक्ते महीपते ॥ २२ ॥ अन्नान्गुप्सु पृश्नीचासां पक्तिः पापमाचरेत् ॥
द्विजो देवलको यस्य संस्कारं संप्रयच्छति ॥ २३ ॥ सोऽधोमुखान्पितृन्तु सर्वानाक्रम्य विनिपातयेत् ॥ आत्मानं पातयेद्यस्तु सोऽन्यादुद्धरेते कथम् ॥
॥ २४ ॥ उद्धरिष्यति चात्मानमित्येषा कल्पनाधमा ॥ यो हठाच्च भयाच्चैव कुरुते रविवेदमनि ॥ २५ ॥ विद्यते नापि विप्रेभ्यः पतते विप्रद्रूषकः
॥ सप्रतिग्रहमंत्रेण द्विजोऽश्नाति परिग्रहम् ॥ २६ ॥ देवप्रतिग्रहार्थेषु देवाक्यं न विद्यते ॥ तस्माद्राजाने देवार्थं विप्रे दद्यात्कथंचन ॥ २७ ॥
ब्रह्मसूत्रमहं ह्येच्छित्वा गमिष्यामीति गम्यताम् ॥ ॥ सांब उवाच ॥ ॥ अग्राह्यं चेद्विजातिभ्यः कस्मै देयमिदं मया ॥ २८ ॥ श्रुतं बाह्यपूर्वं
वा तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ ॥ गौरमुख उवाच ॥ ॥ मगाय संप्रयच्छत्वं पुरमेतच्छुभं विभो ॥ २९ ॥ तस्याधिकारो देवान्न देवतानां च पूजने ॥
॥ ॥ सांब उवाच ॥ ॥ कोऽयं मर्गोति प्रोक्तः क्वासौ वसते विभो ॥ ३० ॥ कस्य पुत्रो द्विजश्चेष्टिकिमाचारः किमाकृतिः ॥ ॥ गौरमुख
उवाच ॥ ॥ योऽयं मर्गोति प्रोक्तो मर्गो दिव्यो द्विजोत्तमः ॥ ३१ ॥ निक्षुभार्थाः सुतो वीर आदित्यात्मज उच्यते ॥ ॥ सांब उवाच ॥ ॥

१ अध्ययनम्-इ० पा० । २ देवान्न परिग्रहः-इ० पा० । ३ देवान्न दानम्-इ० पा० । ४ देवान्न दानम्-इ० पा० । ५ लोभाच्च-इ० पा० । ६ निक्षुभा-
ग्नि सुतः-इ० पा० ।

कथं सनिशुभापुत्रः कथं वरिषु तस्तथा ॥ ३२ ॥ कथंचादित्यत न योगोऽसाधु च्यते न व ॥ मातुषत्वंगता देवी
 निशुभा किलयादव ॥ ३३ ॥ गताशापमवाप्येह भास्कराच्छोकपूजिता ॥ गोत्रमिहिरमित्याहुस्तस्मै ब्राह्मण्यमुत्तमम् ॥ ३४ ॥ सुजिह्वो
 नाम धर्मोत्साहः कृषिपुत्रः पुरानव ॥ तस्यात्मजासमुत्पन्ना निशुभासावरांगना ॥ ३५ ॥ रूपेण प्रतिमालोकेहारलालमतातुसा ॥ पितुर्मित्रो
 गात्साकन्याविहरेज्जातेवदसम् ॥ ३६ ॥ विहन्त्यायथान्यायं स मिद्धः पवकस्तथा ॥ अथ तदेव देशांशुमालीददर्शह ॥ ३७ ॥ रूपयौ
 वनसंपन्नांतः कामवशंगतः ॥ चितया मासदेवेशः कथं तं वै भजाम्यहम् ॥ ३८ ॥ अनया वहुतोऽयं पावको देवपूजितः ॥ वनमाविश्य त
 न्वंगो भजेयलोकपूजिताम् ॥ ३९ ॥ इति संचित्य देवेशः सहस्रांशुर्दिवस्पतिः ॥ विवेश पावकं वीरतत्पुत्रश्चाभवत्तदा ॥ ४० ॥ ततो विलास
 लावण्यरूपयैव न शालिनी ॥ समिद्धं लंघयित्वाग्निजगामायतलोचना ॥ ४१ ॥ क्रुद्धः स्वरूपमास्थाय दृष्ट्वा कन्यां सपीडितः ॥ करं करेण संगृ
 ह्य ततस्तां हव्यवाहनः ॥ ४२ ॥ उवाच यदुशार्दूलनोदितो भास्करेण तु ॥ वेदोक्तं विधिसुतमृज्य यथा हं लंघितस्तथा ॥ ४३ ॥ तस्मान्मत्तः
 समुत्पन्नो न च पुत्रो भविष्यति ॥ जरशब्द इति ख्यातो वंशकीर्तिविवर्धनः ॥ ४४ ॥ अग्निजात्यामगाः प्रोक्ताः सोमजात्या द्विजातयः ॥ भोजका
 दित्यजात्या हि दिव्यास्ते परिकीर्तिताः ॥ ४५ ॥ तामेव मुक्त्वा भगवानादित्योऽन्तरधीयत ॥ अथोत्पन्नां प्रजं ज्ञात्वा ध्यानयोगेन वैष्णविः ॥ ४६ ॥
 पतितः स्यान्महातेजा ऋजिह्वः सुमहामतिः ॥ शापमुद्यम्य तेजस्वी ऋजिश्वावाक्यमब्रवीत् ॥ ४७ ॥ आत्मा पराधात्कामिन्या यथागर्भौ न ला
 वृतः ॥ संभूतस्ते महाभागे अपूज्योऽयं भविष्यति ॥ ४८ ॥ पुत्रशोकाभि संतप्ता बाल्यपर्याकुलेक्षणा ॥ चितया मासदुःखा ततो मे कंज्वलना
 कृतिम् ॥ ४९ ॥ ततो देव वारिष्ठ्यममयो निसमुद्भवः ॥ अयं दत्तो महाशापः पूज्यतां कर्तुमर्हसि ॥ ५० ॥ भवेत्पूज्यो हि मे पुत्रो देवेश रतथा कु
 रु ॥ एवंचितयमानस्तु भगवानर्यमा किल ॥ ५१ ॥ आग्नेयं रूपमाश्रित्य चेदं वचनमब्रवीत् ॥ क्षिधोगं भीरानिघोषैः शान्तो ज्वरविवर्जितः ॥ ५२ ॥
 ऋजिह्वः सुमहाते जाधर्मचरति सुव्रत ॥ तेनोत्सृष्टं महाशापं नान्यथा कर्तुमुत्तमे ॥ ५३ ॥ किंतु कार्यगरीयस्त्वादात्मनो योग्यमुत्तमम् ॥ तव पुत्रे
 विधास्यामि चापूज्यं वेदपारगम् ॥ ५४ ॥ वंशश्च सुमहांस्तस्म्यनिवसिष्यति भूतले ॥ ममांगानि महात्मानो वसिष्ठब्रह्मवादिनः ॥ ५५ ॥ मद्वायना

मद्यजनामद्रक्तमत्परायणाः ॥ ममशुश्रूषकाश्चैवममचव्रतचारिणः ॥ ५६ ॥ त्वांचमांचयथान्यायंवेदतत्त्वार्थदर्शिनः ॥ पूजयिष्यंतिनिरताः
सदामद्भावभाविताः ॥ ५७ ॥ मत्कर्मणामदंगानामद्भावविनिवेशात् ॥ विरजामत्प्रसादेनमामैवैष्यंत्यंशयम् ॥ ५८ ॥ जटाश्रमश्रुधरानित्यं
सदामयिपरायणाः ॥ पंचकालविधानज्ञावीरकालस्ययज्विनः ॥ ५९ ॥ पूर्णैकदक्षिणेपाणौवर्मवामेनधारयन् ॥ पतिदानेनवदनंप्रच्छाद्यानिपतः
शुचिः ॥ ६० ॥ प्राणंहिमहतांकृत्वाततोमुजितवाग्यतः ॥ अयमाच्चाप्रसादाच्चव्याकुलंद्रियचेतसा ॥ ६१ ॥ विधिहीनमंत्रहीनयेयजिष्यंति
मामतः ॥ तेपिस्वर्गाच्छ्रुताःकुंतारमतेसूर्यसाक्षिणौ ॥ ६२ ॥ एवांधास्तवसुताभवध्यन्तिमहीतले ॥ मगवंशेमहात्मानवेदेवेदांगपारागाः
॥ ६३ ॥ एवमश्वस्यतांर्दिवीभास्करोवारितस्करः ॥ अंतर्दधेमहातेजाःसाचहर्मवपाह ॥ ६४ ॥ एवमेतेसुसुप्तन्नाभोजकाःकृष्णनंदन ॥
विष्णुभास्तेतथादित्याउत्पन्नालोकपूजिताः ॥ ६५ ॥ तेषामेतत्पुरंदेहिपर्याप्तस्तेप्रतिग्रहः ॥ त्वदीयस्यास्यमेवीरतथाभास्करपूजने
॥ ६६ ॥ तस्यैगौरमुखस्येदंवाक्यंश्रुत्वासयादवः ॥ सांबोजांबवर्तपुत्रःप्रणम्यशिरसोक्तवान् ॥ ६७ ॥ क्ववसंतेमहात्मानएतेभास्करपुत्रकाः
॥ भोजकाद्विजशादूर्ध्वेनतानानयाम्यहम् ॥ ६८ ॥ गौरमुखउवाच ॥ ॥ नाहंजानेमहाबाहोवसंतेयत्रवैभगाः ॥ रविस्ताआनतेवीरतस्मात्तं
शरणंव्रज ॥ ६९ ॥ ब्राह्मणैवमुक्तस्तुप्रणम्यशिरसारविम् ॥ जगादभास्करंसांबःकस्तेपूजांकरिष्यति ॥ ७० ॥ विज्ञप्तस्त्ववसांबेनप्र
तिमातमुवाचह ॥ नयोग्याःपरिचर्यायांजबूद्धीजबूद्धीपेममानव ॥ ७१ ॥ ममपूजाकरंगत्वाशाकद्वीपादिहानय ॥ लवणोदात्तरेपारेक्षीरेदेनसमा
वृतम् ॥ ७२ ॥ जंबूद्वीपात्परंयस्माच्छाकद्वीपइतिस्मृतम् ॥ तत्रणुयाजनपदाश्चतुर्वर्णसमन्विताः ॥ ७३ ॥ मगाश्चमगगाश्चैवगानगामंदगास्त
था ॥ मगाब्राह्मणभूयिष्ठामगाःक्षत्रियाःस्मृताः ॥ ७४ ॥ वैश्यास्तुगानगान्नेयाःशूद्रास्तेषांतुमंदगाः ॥ नतेषांशंकरःकश्चिद्धर्माश्रयकृते
क्वचित् ॥ ७५ ॥ धर्मस्यास्यविचारंवाह्येकतः सुखिःप्रजाः ॥ तेजस्तेमदीयस्त्रानिर्मिताविश्वकर्मणा ॥ ७६ ॥ तेभ्योवेदास्तुचत्वारः
सरहस्यामयोदिताःवेदोक्तैर्विविधैःस्तोत्रैःपरैर्गुह्यैर्मयाकृतैः ॥ ७७ ॥ मामेवतेचध्यायन्तेयजंतेमांचिनित्यशः ॥ मन्मानसामद्यजनमद्रक्ता

मत्परायणाः ॥ ७८ ॥ ममशुश्रूषकाश्चैवममचव्रतचारिणः ॥ अयंगधारिणश्चैवविधिद्वेष्टनकर्मणा ॥ ७९ ॥ कुर्वन्ति ते सदा भद्रं मम पूजां
ममानुगाः ॥ तथा देवाः सगवर्वाः सिद्धाश्च सहचारणैः ॥ ८० ॥ विहरन्ते रमन्ते च दृश्यमाना अतैः सह ॥ जंबूद्वीपे त्वहं विष्णुर्वेदे वेदांगशूजितः ॥ ८१ ॥
शक्रोऽहं शाल्मलिक्रीडको चक्रोऽपे बृहन्मैगः ॥ पुशद्वीपे त्वहं भानुः शक्राकद्वीपे दिवाकरः ॥ ८२ ॥ पुष्करे च रम्भुतौ ब्रह्मा ततश्चाहं महर्षवरः ॥ तान्म
गान्मम पूजार्थं शक्राकद्वीपादिहानय ॥ ८३ ॥ आरुह्य गरुडं सर्वश्रिंगत्वा विचारयन् ॥ तथेति गृह्यतामाज्ञारं वैर्जं विवती सुतः ॥ ८४ ॥ पुन
र्द्वारवर्ती गत्वा कान्त्या तं विसमन्वितः ॥ आख्यातवान्पितुः सर्वस्वकीयं देवदर्शनम् ॥ ८५ ॥ तस्माच्च गरुडं लब्ध्वा यथासां वोभि रूह्य तम् ॥ शक्र
द्वीपमनुग्राप्य संप्रहृष्टतदूरुहः ॥ ८६ ॥ तत्रापश्यद्यथोद्दिष्टान्सां वस्ते जस्विनो मगान् ॥ विवस्वतं पूजयन्तो घूपदीपादिभिः शुभैः ॥ ८७ ॥
सोऽभिवाद्य च तान् पूर्वैकृत्वा पथेषां प्रदक्षिणाम् ॥ पृष्ठ्या चानामयन्ते पां प्रशंसा सामपूर्वकम् ॥ ८८ ॥ यूयं हि पुण्यकर्मणो द्रष्टव्यार्थं शुभार्थना ॥
ये रतार्कस्य पूजायां येषां चैव वरप्रदः ॥ ८९ ॥ तनयं वित्तमा विष्णोः सांविनाम्ना च विश्रुतम् ॥ चंद्रभागा तटे चापि मया मूर्त्यो निवेशितः ॥ ९० ॥
तेनाहं प्रेषितश्चात्र उत्तिष्ठं ब्रजामहे ॥ ते तमुचुस्ततः सांविमवमेतन्न संशयः ॥ ९१ ॥ अस्माकमपि देवेन व्याख्यातं पूर्वमेव हि ॥ अष्टादश
कुलानीह भगवानिदं वादिनाम् ॥ ९२ ॥ यास्यंति ये त्वया सार्धं यथा देवेन भाषितम् ॥ ततस्तानि दशाष्टौ च कुलानि हसमंततः ॥ ९३ ॥
आरोप्य गरुडं सां वस्त्वरितः पुनरभ्यगात् ॥ सोऽल्पेनैव तु कालेन प्राप्तो भिन्नवनंततः ॥ ९४ ॥ कृत्वा ज्ञातुं वेसां वः कृत्स्नं त्वेवं न्यवेदयत् ॥
रविः शोभनमित्युक्त्वा प्रसन्नः सां वमब्रवीत् ॥ ९५ ॥ मम पूजा कराह्येते प्रजानां शान्तिकारकाः ॥ मम पूजां करिष्यति विधानोक्तो यदूतम् ॥ ९६ ॥
तत्कृतेन पुनश्चित्ता तव काचिद्भविष्यति ॥ ९७ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वे णि सप्तमी कल्पे सांघोष ख्याने भोजकानयनं नामैकोनचत्वारिं
शदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३९ ॥ ६४ ॥ सुमन्तुरुवाच ॥ ॥ एवं स आनि यत्वा तु भगवान्सां वमहीपते ॥ समहत्मा पुरासां वश्चंद्रभागास
रितटे ॥ १ ॥ पुरं निवेशयामास स्थापयित्वा दिवाकरम् ॥ कृत्वा धनममृद्धं तु भोजकानां समापयत् ॥ २ ॥ तत्पुरं सवितुः पुण्यं त्रिषु लोके

शुविश्रुतम् ॥ सांवेनकारितं यस्मात्तस्मात्सांविपुरं स्मृतम् ॥ ३ ॥ तस्मिन्प्रतिष्ठितो देवः पुरमध्यो दिवाकरः ॥ सत्कृत्यस्थापिताः सर्वे आत्म
 नामाकिते पुरे ॥ ४ ॥ मगानां तु सदाचारो दृष्टाचारकुलोचितः ॥ देवशुश्रूषणं गीतं वेदप्रोक्तैर्न कर्मणा ॥ ५ ॥ कृतकृत्यस्तदासां विवरं
 लब्ध्वा पुनर्युवा ॥ आदिदेवं सुरज्येष्ठमादित्यं प्राणिपत्यसः ॥ ६ ॥ अनन्तरं मगान्सर्वान् प्राणिपत्याभिवाद्य च ॥ प्रस्थितो निर्मलः सांविपुरी
 द्भारवतीतदा ॥ ७ ॥ मगानां कारणार्थेन प्रार्थिता भोजवंशजाः ॥ वसुदेवस्य पौत्रेण गोत्रेन महात्मना ॥ ८ ॥ कन्यादानं कृतं तेषां
 मगानां भोजकोत्तमैः ॥ सर्वास्ताः साहिताः कन्याः प्रवालमणिभूषिताः ॥ ९ ॥ अर्चयेत्स्वातुताः सर्वाः प्रेषिताः सवितुर्गृहम् ॥ पुनर्गत्वा तु
 सांवेन पृष्टा देवो दिवाकरः ॥ १० ॥ मगानां ज्ञानमारुह्या हि वेदानव्यगमेव च ॥ सांवेन्यवचनं श्रुत्वा भारुकरो वाक्यमब्रवीत् ॥ ११ ॥ पृच्छ
 त्वं नारदं गत्वा स ते सर्वं वादिष्यति ॥ एवमुक्तोऽथ वैसां वोगतवान्ना रदं प्रति ॥ १२ ॥ गत्वा कृत्स्ना मिदं सर्वं तस्मै तेन निवेदितम् ॥ स चाप्याह त
 तः सांवेन जने ज्ञानमुत्तमम् ॥ १३ ॥ भोजकानां यदुश्रेष्ठ ज्ञानं व्यासो महामुनिः ॥ तं गत्वा परिपृच्छ त्वं प्रणम्य शिरसा मुनिम् ॥ १४ ॥ कृष्णो प
 रोधात्ते सर्वं सर्वद्वयतिनसंशयः ॥ नारदै नैव मुक्तस्तु सांविजो बवती सुतः ॥ १५ ॥ व्यासश्चमंस गत्वा तु प्रणम्य शिरसा मुनिम् ॥ कृतांजलिपुटो भूत्वा
 इदं वचनमब्रवीत् ॥ १६ ॥ आकट्टीपं मया गत्वा आनीता मगपुंगवाः ॥ बालायौवनसंपन्नाः संनिविष्टा मगोत्तमाः ॥ १७ ॥ सत्कृत्य पूजयित्वा
 तु पुरं तेषां समर्पितम् ॥ संप्राप्य तु पुरं तैर्वैज्येषु मध्यकनीयसः ॥ १८ ॥ भोजवंशसमुत्पन्नाः कन्यकाः समलंकृताः ॥ वरयित्वा कृतं तेषां विप्र
 प्रणयनं शुभम् ॥ १९ ॥ अहोसभाग्याः श्लाघ्याश्च कृतपुण्याश्चेते सदा ॥ पूजायां ये रता भानो यैषां चैव वरप्रदः ॥ २० ॥ पर्याप्तं सर्वमेतेषां मिह
 चा मुष्मिकं फलम् ॥ अनित्ये सातिमानुष्ये देवपूजा रता हि ये ॥ २१ ॥ किंतु चिन्तयतः सूर्यचिंतयित्वा तु भोजकान् ॥ ज्ञानं प्रति तथा चैषां हृद
 ये संशयो मम ॥ २२ ॥ कथं पूजाकरा ह्येतैर्किं मगारिः कच भोजकाः ॥ ज्ञानं किं परमं तेषां ज्ञेयस्तं षां क एव तु ॥ २३ ॥ दिव्येति ते कथं प्रोक्ताः किमर्थ
 कूर्चधारणम् ॥ सौरव्रतं किमर्थं तु वाचकास्ते कथं स्मृताः ॥ २४ ॥ किमर्थं ते जसो वेदान् गायन्तंश्चैव ते कथम् ॥ अथा हि कंचु कस्य गंगे किं प्रमाणं च

कस्यैवै ॥ २५ ॥ कस्यैवैकासमाख्यातायदुत्पन्नकथंस्मृतम् ॥ कथं देवाश्चागायति यज्ञकुर्वति ते कथम् ॥ २६ ॥ अग्निहोत्रं च किं ते पापं च
दोलाश्चकाः स्मृताः ॥ एतत्सर्वसमाख्या हि भो जकानां विच्छिन्तम् ॥ २७ ॥ सांबस्यवचनं श्रुत्वा कृष्णद्वैपायनो मुनिः ॥ कालीसुतो महाते
जा उवाच परमं वचः ॥ २८ ॥ साधुसाधु यदुश्रेष्ठसाधुष्टोऽस्मि सुव्रत ॥ दुर्ज्ञेयं चेष्टितं किंचिद्भोजकानां संशयः ॥ २९ ॥ भास्करस्य
प्रसादेन ममापि स्मृतिमाप्तम् ॥ यथाख्यातं वासिष्ठेन तथा ते वचि कृत्स्नशः ॥ ३० ॥ मगानां चरितं श्रेष्ठं शृणु त्वंकृष्णनंदन ॥ ज्ञानेनैव दिनैव
ते कर्मयोगं समाश्रिताः ॥ ३१ ॥ श्रूयन्ते ऋषयः सर्वे भौनेन नियमस्थिताः ॥ भुंजते चापि भौनेन स वै परमर्षयः ॥ ३२ ॥ मुनिचर्या कृतस्तेऽपि
ज्ञाऋद्धीपनिवासिनः ॥ तस्मान्भौनेन भोक्तव्यमगुणत्वमनिच्छता ॥ ३३ ॥ वचःसूर्यसमाख्यातं कारणं च वरं तथा ॥ अर्चयते च तं नित्यमर्च
यन्तश्चेत्स्मृताः ॥ ३४ ॥ भोजकन्यासु जातत्वाद्भोजकास्तेन ते स्मृताः ॥ ब्राह्मणानां यथा प्राक्ता वेदाश्च त्वारणवतु ॥ ३५ ॥ ऋग्वेदोऽथ यजु
र्वेदः सामेवेदस्त्वथर्वणः ॥ ब्राह्मणोक्तास्तथा वेदा मगानामपि सुव्रत ॥ ३६ ॥ त एव विपरितास्तु तेषां वेदाः प्रकीर्तिताः ॥ वेदो विश्वमदश्चैव वि
द्वद्भक्षिरसस्तथा ॥ ३७ ॥ वेदाहोते मगानां तु पुरोवाच प्रजापतिः ॥ मगावेदमधीयेत् वेदां गास्तेन ते स्मृताः ॥ ३८ ॥ शेषो नाम महाभागः स
र्वसत्त्वसुखावहः ॥ समूर्यरथमासाद्य रथिभिः सह वर्षति ॥ ३९ ॥ यस्तस्य तु पुनर्भोक्तुं सर्वे हि महानकः ॥ वंदितव्यो मगानां तु अस्त्रमंत्रेण नित्य
शः ॥ ४० ॥ यथास्त्रजो द्विजानां तु पूजाकाले प्रमीयते ॥ सर्वसंस्कारयज्ञेषु यथादभो द्विजातिषु ॥ ४१ ॥ पवित्राः कीर्तितास्ते पातथाधर्मो म
गस्य तु ॥ एभिर्जयन्ति भूयिष्ठं तस्मिन्द्वौपेमा गाधिपाः ॥ ४२ ॥ विद्यावंतः कुलश्रेष्ठाः शौचाचारसमन्विताः ॥ यज्ञावमक्ता भक्ताश्च जपन्ते मंत्रमादितः
॥ ४३ ॥ प्रियास्तु यदुशादूलं भोजकाय दुर्नंदन ॥ अस्त्रमिवैवं त्रैवेदस्य परिपठ्यते ॥ ४४ ॥ सर्वेषां ब्राह्मणानां तु सावित्री परिकल्प्यते ॥ अस्माकं
तु यदुश्रेष्ठमहाव्याहृतिपूर्विका ॥ ४५ ॥ अमोहकेन यथ विमानं भुंजिमानेन चैवापि यथा हि युक्तम् ॥ न चापि क्राचेत्स्मृतिं कंस्पृशेच्च तच्चापि नात्रै
व च संस्पृशेद्दि ॥ ४६ ॥ श्वसंत्य निच्छंस्तु परिक्षिपेत्तु स्वाभीष्टसूर्यं तु न मे त्स देवा ॥ यथा यज्ञा हि मंत्रेण वेदोऽत्रोक्तं न कर्मणा ॥ ४७ ॥ तत्त्वमन्यमगा

नांतुविधिंमंत्रपुरस्कृतम् ॥ हविःसंपद्यतेयस्मात्तेनतेयज्विनःस्मृताः॥४८॥ यथाग्निहोत्रं प्रथितं द्विजानं तथा ध्वहोत्रं विहितं मगानम् ॥ अच्छं
 चनामेतितदध्वरस्य मुनेर्वचोनात्रविचारणास्ति ॥४९॥ पंचधूपाः प्रदातव्याः सिद्धिरस्येह सर्वदा ॥ दंडनायकवेल्लेद्वेत्रे संधं भास्करस्य तु ॥५०॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सांबोपाख्याने भोजकोत्पत्तिवर्णनं नाम चत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४० ॥ ४९ ॥
 सांब उवाच ॥ भोजकानां यत्त्वयोक्तमव्यंगो देहशोधकः ॥ व्रतबंधस्त्वसौ प्रोक्तस्तेषां जातिश्च कस्मृता ॥ १ ॥ व्यास उवाच ॥ ते पृष्टा भवता सर्वे
 भोजकानां कुमारकाः ॥ किमाख्यातं तत्तस्मैस्तु देवाचक्ष्वकृत्स्नशः ॥ २ ॥ सांब उवाच ॥ संनिवेशामया प्रोक्ता भोजकानां स मंततः ॥
 ममैव ब्रूत तत्तत्तद्वर्णः कोऽत्र कथं स्थितः ॥ ३ ॥ ततस्तु भगवान्ब्राह्मवाक्यं वाक्यं विशारदः ॥ यत्त्वयोक्ताः श्रुताः सांभोजकानां कुमारकाः ॥ ४ ॥
 ममैव ते मगाज्ञया अष्टौ शूद्रा मंदगजाः ॥ एतद्बुद्धं तु वचनं प्रणम्य शिरसारविम् ॥ ५ ॥ दत्ता भोजकुलोत्पन्ना दशभ्यो दशकन्यकाः ॥ ततस्तु मे
 दकेभ्योऽपि दत्ताश्चाष्टौ हि कन्यकाः ॥ ६ ॥ ततो निवेशितं तेषां मया सांब पुरं स्मर ॥ दासकन्यास्तु याश्चाष्टौ भोजकन्याश्च या दश ॥ ७ ॥ एतास्तेषां
 कुमारानां ज्ञेयास्ता दशचाष्ट च ॥ तत्र ते भोजकन्यासु द्वैरुत्पादिताः सुताः ॥ ८ ॥ भोजकास्तान्गणान्ब्राह्मणान्दिव्यसंज्ञितान् ॥
 दासकन्यासु ये जाता मंदगैरन्यसंज्ञितैः ॥ ९ ॥ मंदगानामते ज्ञेयाः सवितुः परिचारकाः ॥ ते च विप्रपुरे तस्मिन् पुत्रदारशुभैर्वृताः ॥ १० ॥
 स्वधर्मैर्यष्टुमारब्धैः शाकद्वीपैश्चितोरविः ॥ नानाविधैर्दिकैस्तु मंत्रैर्मुनिवरैस्तमाः ॥ ११ ॥ अव्यंगधारिणो मर्त्याः पूजयंते दिवस्पतिम् ॥
 दृष्ट्वा व्यंगं तु वैषांकौ तूहलसमन्वितः ॥ १२ ॥ सांबः प्राहनमस्कृत्य भूयः सत्यवती सुतम् ॥ कथं करोऽयमव्यंगः कथितो मुनि सत्तम ॥ १३ ॥
 कुत एष समुत्पन्नः कस्माच्च स शुचिः स्मृतः ॥ बंधनीयः कदाचार्य किमर्थं चैव धार्यते ॥ १४ ॥ किंप्रमाणं च भगवन्व्यंगश्चायं किमुच्यते ॥ सुमे
 तुरुवाच ॥ ॥ श्रुत्वाैव च नं व्यासो जांबवत्याः सुतस्य च ॥ १५ ॥ उवाच कुरुशार्दूल साम्बं काली सुतः स्तु ॥ ॥ व्यास उवाच ॥
 एतच्च मे यथोक्तस्त्वं जातिरेषां न संशयः ॥ १६ ॥ अव्यंगस्यापि ते विचिन्मलक्षणं दत्तः शृणु ॥ १७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि स
 प्तमी कल्पे सांबोपाख्याने भोजकजातिवर्णनं नाम चत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४१ ॥ ४९ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ देवताऋषयो

नागार्धर्वाप्सरसाङ्गणाः ॥ यक्षश्वासिवैभानौ निवसन्ति ऋतुक्रमतः ॥ १ ॥ तत्र तु वामुक्तिर्द्वादशुत्तर्यथं जवात् ॥ स्वस्थानमाजगामाशु न
मस्कृत्य दिवाकरम् ॥ २ ॥ अव्यङ्गमेव सूर्याय प्रीत्यर्थं वै समापयत् ॥ गङ्गेयभूषितं दिव्यं नातिरक्तमितं शुभम् ॥ ३ ॥ बन्धतं च तत्प्रीत्यै मध्यभागे
तमात्मनः ॥ नागराजं संभूतो यस्माच्च भानुना ॥ ४ ॥ तत्तस्माद्द्वार्यते सूर्यप्रतीत्यै तद्राक्ष्मिच्छता ॥ विधानेन च त्वेन शुचिर्भवति भो
जकः ॥ ५ ॥ नित्यं च धरणात्तस्य भवेत्प्रीतो दिवाकरः ॥ न धारयति ये त्वेवं भोजकाः पूजकारवैः ॥ ६ ॥ सौरहीनानते याज्या उच्छिष्टानात्र
संशयः ॥ स्मृत्या चारते हि भग्नारविर्नाहते पूजितम् ॥ ७ ॥ पूजयं तोरवेति हरिकंयांति रौरवम् ॥ न वै हसेन्न उच्छिष्टावदचालं भति ते ॥ ८ ॥
इत्थं ज्ञात्वा न संदेहो ह्यव्यङ्गेन विनारविः ॥ नागराजस्य संपृष्टो ह्यासुरस्तेन संस्मृतः ॥ ९ ॥ एकवर्णः सकर्तव्यः कार्यसिद्धि करस्तथा ॥
प्रमाणेन गुलानां तु शताद्विशतमुत्तरम् ॥ १० ॥ उत्कृष्टेऽयं प्रमाणेन मध्यमो वै शतुत्तरः ॥ शतमष्टोत्तरं द्वस्तेन तु द्वस्वस्तरस्ततः ॥ ११ ॥
तदा कृतिः कृतश्चैष निमिर्मांति विश्वकर्मणा ॥ मध्यमे भोजकानां तु परः शत उद्गृह्यतः ॥ १२ ॥ संस्कृतोऽपि विनितेन शुचिर्नैव भवत्युत्त
तेन स्य धारणाद्वीर्युचिरेव तदा भवेत् ॥ १३ ॥ हविर्होमादिकाः सर्वा भवन्त्यस्य क्रियाः शुभाः ॥ अव्यङ्गः पतिताङ्गश्च अव्यङ्गोऽयमहोपते ॥ १४ ॥
एष सारश्च सारम्यवैज्ञेया जयनामभिः ॥ अहं रंगात्समुत्पन्नो ह्यव्यङ्गस्तुतः स्मृतः ॥ १५ ॥ यस्मादस्माद्देहं गम्यं गस्तेन चोच्यते ॥ अर्हति पूजा
यां धातोः प्रत्ययो णुलतः स्मृतः ॥ १६ ॥ पूजितश्च पवित्रश्च यस्मात्तेनाहकः स्मृतः ॥ सारसार्तः स्मृतं रूपं प्रधानं सार उच्यते ॥ १७ ॥
षणभक्तौ स्मृतो धातुस्तस्मात्सारसनः स्मृतः ॥ यस्मादचित्तं वेतुं सुवर्णमणिमैतैकैः ॥ १८ ॥ सञ्ज्ञेयः पतिताङ्गस्तु नित्ययज्ञैरुद्गृह्यतः ॥
इत्येते कथिता वीरव्यङ्गाव्यङ्गभोजकाः ॥ १९ ॥ ऋद्धिदृद्धि करो नित्यं कायशुद्धि करस्तथा ॥ सर्ववेदमयश्चार्थं सर्वेदमयस्तथा ॥ २० ॥
सर्वभूतमयः सांख्यसर्वलोकमयस्तथा ॥ मध्येऽस्य संस्थितो ब्रह्मा मूले विष्णुर्धामते ॥ २१ ॥ अंशां क्रमैर्लिखन्त्येते संस्थितो यदुन्दनं
ऋग्वेदोऽस्य स्थितो मूले यजुर्वेदोऽस्य मध्यगः ॥ २२ ॥ अग्रे स्थितः सामवेदो ग्रन्थिर्मां गिरसो नद्यः ॥ पृथिवी मूलमाश्रित्य स्थिता च यदुस्तमा ॥ २३ ॥
मूला शनारूपः सांख्यमध्ये देवा विभावसुः ॥ तामामनन्तं वात आकाशोऽग्रे समास्थितः ॥ २४ ॥ मूले स्थितस्तु भूलोको भुवर्लोकोऽस्तु मध्यगः ॥

स्वर्लोकश्चाग्रमाश्रित्यस्थितोव्यंगस्ययावता ॥ २५ ॥ एवंदेवमयःसांख्यलोकमयस्तथा ॥ धारणीयोमहानभक्त्यापूजकैःप्रीतयेरवेः॥२६॥
 पूजयंतिरविंयेवैविनानेनयदूतम् ॥ पूजाफलंनतेषांस्यान्नरकंचन्नजंतिहि ॥ २७ ॥ तथातेषांभवेन्नित्यमव्यंगोभोजकःसदा ॥ अन्यकाले
 यदुश्रेष्ठइत्येतत्कथितं ॥ २८ ॥ बंधनेकारणंवीरभूषणानिचसुव्रत ॥ २९ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणब्रह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेसांबोपा
 ख्यांनव्यंगोत्पात्तिर्नामद्विचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ श्रुत्वैवमेवसांवेनव्यासात्सत्यवतीसुता
 त् ॥ अव्यंगस्यचउत्पात्तिपुनरागान्महामतिः ॥ १ ॥ अथागत्यमहातेजाःसांबोगत्वाश्रमंपुनः ॥ २ ॥ नारदस्यमहाबाहोर्नारदंवाक्यमब्रवीत् ॥
 कथमुत्क्षिप्यवैधूर्पभोजकैःसवितुमुने ॥ ३ ॥ स्नानमाचमनंचैवमर्घदानंमहात्मने ॥ सांबस्यवचनंश्रुत्वानारदोऋषिसत्तमः ॥ ४ ॥ उवाचकु
 रुशार्दूलसांबंजांबवतीसुतम् ॥ हंततेकथयिष्यामिरवेधूर्पविधिक्रमम् ॥ ५ ॥ स्नानमाचमनंचैवस्वर्णदानंतथैवच ॥ आचांतस्त्रिस्त
 तःस्नान्वावाससीनिर्मलेशुभे ॥ ६ ॥ अनार्द्रसवसेच्चैवपवित्रेपरिधायच ॥ प्राङ्मुखोदङ्मुखोवापिआचामेच्चप्रयत्नतः ॥ ७ ॥ जलेजलस्थो
 नाचामेज्जलादुत्तीर्ययत्नतः ॥ अप्सुसूर्यस्तथाग्निश्चमातादेवीसरस्वती ॥ ८ ॥ तस्मादुत्तीर्थाचामेन्नाचामेत्तुजलाशये ॥ उपविश्यशुचौ
 देशेप्रयतःप्रागुदङ्मुखः ॥ ९ ॥ पादौप्रक्षाल्यहस्तौचअंतर्जनुस्तथाचमेत् ॥ प्रसन्नास्त्रिःपिवेदापःप्रयतःसुसमाहितः ॥ १० ॥ संमार्जनंतुद्विःकुर्या
 त्रिभिरभ्युक्षणंपुनः ॥ मूर्धानंखानिचात्मानमुपस्पृश्यानुपूर्यशः ॥ ११ ॥ आचांतोऽकनमस्कृत्यशौचेषुशुचितमियात् ॥ क्रियायःकुरुते
 मोहादनाचम्येहनास्तिकः ॥ १२ ॥ भवंतीहक्रियाःसर्वावृथातस्यनसंशयः ॥ शुचिकामाहिवैदेवावैदेवमुदाहृताः ॥ १३ ॥ इनोपास्या
 कुतश्चैवसर्वेदेवाःप्रयत्नतः ॥ शौचमेवप्रशंसंतिशौचांगानिविधीयते ॥ १४ ॥ आचांतोमौनमास्थायदेवगारंततोब्रजेत् ॥ श्वासरोधनिमि
 त्तंतुप्राणमाच्छाद्यवाससा ॥ १५ ॥ शिरःप्रावृत्ययत्नेनकेशोदकनिवृत्तये ॥ ततःपूजारवेःकुर्यात्पुष्पैर्नानाविधैःशुभैः ॥ १६ ॥ गायत्रौस
 शिरस्कांचयजमानःप्रयत्नतः ॥ धूर्पततोऽग्रेदद्यात्प्रथमंगुगुलाहुतिम् ॥ १७ ॥ पुष्पांजलिंततोऽग्रेदद्यात्तच्छिखायांप्रयत्नतः ॥ रवेर्मूर्धनि
 तंदद्यादेवमंत्रमुदाहरन् ॥ १८ ॥ अथनेनयद्भूतिनोवर्जयतिदेवामनुष्याःपितरश्चसर्वे ॥ तस्यादित्यप्रसरंचमनामहेयस्तेजसाप्रथमना

विभाति ॥ १९ ॥ धूपवेलाः स्मृताः पंचधूपेष्वेवतुपंचसु ॥ हवनाद्याः क्रियाः पंचराक्षिष्वेहं तथा पुनः ॥ २० ॥ दंडनायकबेलतुप्रत्यक्षे
 ऋक्षदर्शनात् ॥ नान्नाबेलप्रदोषंतु तत्त्वकार्यविज्ञानता ॥ २१ ॥ त्रिकालंतु रेः पूजाकर्तव्यासूर्यदर्शनात् ॥ अधोदितस्तु पूर्वोक्तेततोद्धस्तुर
 विर्विभुः ॥ २२ ॥ हेल्येति च पूर्वोक्तेमध्याह्ने ज्वलनाय च ॥ तथैव मंडलेदं नीचाह्ने ज्वलनाय च ॥ २३ ॥ चंदनोदकमिश्राणि गंधोदकयुतानि
 च ॥ पञ्चान्निकरवीराणितथास्तोतपलानि च ॥ २४ ॥ कुसुमोदकमिश्राणि कुरुं टकमुमंतथा ॥ गंधादीनि च दिव्यानि कृत्वा वै ताम्रभाजने ॥
 ॥ २५ ॥ धूपं दत्वा प्रयवीरप्रयत्नाद्गुलाह्वतिम् ॥ अर्घ्यपात्रंतदागृह्यकुप्यादावाहनं रेः ॥ २६ ॥ एहि सूर्यसहस्रांशो ते जोराशो जगत्पते ॥
 अनुकंपाहि मां कृत्वा गृहाणा ध्यादिवाकर ॥ २७ ॥ अनेनावाहनं कृत्वा जानुभ्यामवर्णीगतः ॥ रवेर्निवेदयेदर्थमादित्यहृदये गतः ॥ २८ ॥
 अन्नमो भगवते आदित्याय विश्वाय खेसाय ब्रह्मणे लोककर्तुणे ॥ ईशानाय पुराणाय सहस्राक्षाय ते नमः ॥ २९ ॥ अंसो मायऋग्यजुर्थवर्षाय अंभुर्भु
 वः स्वः अंमहः अंजनः अंतपः अंत्यब्रह्मणे मुंडे मध्ये पुरतः ॥ आदित्याय नमः ॥ ३० ॥ नारद उवाच ॥ सावित्र्याश्च परेतंत्रैलोक्य
 कारिणे हिततः परम् ॥ परितः परिगृह्णाथ धूपभाजनमुत्क्षिपेत् ॥ ३१ ॥ निवेदयेत्ततो धूपपवाचमेतमुदीरयेत् ॥ त्वमेक एव रुद्राणां विसृतां च
 पुरातनम् ॥ ३२ ॥ देवानां गीर्भाभिः संस्तुतः शाश्वतो दिवि ॥ पूर्वोक्ते च तथा तेन मध्याह्ने चारेण तु ॥ ३३ ॥ अन्नमो भगवते ज्ञानात्म
 ने नवां च ॥ विष्णोस्तत्परमं पदं सदा पश्यति सूरयः ॥ ३४ ॥ दिवाकरस्तु सायाह्ने मंत्रेणाध्यायं निवेदयेत् ॥ अन्नमो वरुणाय शंभवे ॥ ३५ ॥ अ
 आकृष्णे नरजसावर्तमाने निवेशय ब्रह्म तं मर्त्यं च ॥ हिरण्येन सवितारथेनो देवोयाति भुवनानि पश्यन् ॥ ३६ ॥ अनेन विधिना दत्त्वा धूपं
 सूर्याय भोजकः ॥ उत्क्षिपेच्चैव धूपेन विश्वेशेन्द्रं भृंहंततः ॥ ३७ ॥ ततः प्रविश्य धूपंतु प्रतिमायै निवेदयेत् ॥ मंत्रेण मिहिरयेति निश्चुभायेति
 नित्यशः ॥ ३८ ॥ ततो रात्र्येन मथ्येति निश्चुभायेत तो नमः ॥ दंडनायकं स्नार्य पिंगलाय च नमः ॥ ३९ ॥ तथाराज्ञाय स्नौषाय तथेशाय
 गरुत्मते ॥ ततः प्रदक्षिणं कुर्वन् दिग्देवभ्यां निवेदयेत् ॥ ४० ॥ दिंडिने तु ततो दद्याद्भ्रमं ताय दूतम् ॥ महेश्वराय ततो दद्यात्तथा
 व्योमाय यादव ॥ ४१ ॥ विश्वेभ्यो देवेभ्यो नमः ॥ रुद्रेभ्यो नमः ॥ अंब्रह्मणे मुंडपतये आदित्याय पुरुषेश्वराय सूर्याय नमो नमः ॥ ४२ ॥

अनेकांतयेनत्वाशेषायवासुकितक्षककौटकायपद्मशंखकुलिकेभ्योनागराजेभ्योनमः ॥ ४३ ॥ तलसुतलपातालआशालविशा
 लरसातलादिभ्योद्वैतयदानवपिशाचेभ्योनमः ॥ ततःप्रदक्षिणकुशान्मत्तुकेभ्योनमोनमः ॥ अग्रहेभ्योनमः ॥ ४४ ॥ अंडनायकाय
 नमः ॥ अमार्तदायनमः ॥ अविनायकायनमः ॥ ४५ ॥ एवमुद्विश्यनामानिधूपंद्त्वावरानन ॥ उत्क्षिप्तोयत्रवैधूपेमुक्त्वातत्रैवतंपु
 नः ॥ ४६ ॥ सूर्यगुप्तैरभिष्टूयण्वंविज्ञायतेततः ॥ अर्चितस्तत्तथाशक्त्यामयाभक्त्याविभावसो ॥ ४७ ॥ ऐहिकामुष्मिकीनाथकार्यसि
 ङ्गिददस्वमे ॥ एवंत्रिषणंस्नात्वाथोऽव्येत्प्रणतोरविम् ॥ ४८ ॥ विधिनानुयथोक्तेनसोऽश्वमेधफलंलभेत् ॥ यश्चैकुरुतेनित्यंयथाक्तंधूप
 विस्तरम् ॥ ४९ ॥ सपुत्रवानरोगीचमृतःसंलीयतेरवौ ॥ विधिनानुयथोक्तेनक्रियमाणानियन्ततः ॥ ५० ॥ सर्वकार्याणिसिद्धंतिस्फला
 निभवंतिच ॥ पुष्पंश्रेष्ठयदानस्यात्पत्राणिसमुपाहरेत् ॥ ५१ ॥ पत्रंनस्यात्ततोधूपंधूपंनस्यात्ततोजलम् ॥ सर्वनस्याद्यदौचैवप्रणिपतेन
 पूजयेत् ॥ ५२ ॥ अशक्तःप्रणिपातस्यमनसापूजयेद्भविम् ॥ असंभवेतुद्रव्याणांविधिरेषप्रकीर्तितः ॥ ५३ ॥ द्रव्याणांसंभवेचैवसर्वमेवोपहारयेत् ॥
 मंत्रात्कर्मयुतोयस्तुमित्रेधूपंनिवेदयेत् ॥ ५४ ॥ उच्चारणञ्चैतेषांधूपप्रतीभवेद्रविः ॥ शिरोनासासुखंचैवभृशमावृत्ययत्नतः ॥ ५५ ॥ पूजये
 द्भ्रातृकरंवीरशिथिलंतुनकारयेत् ॥ नलिनेनतुराजेन्द्रनरोयातिदिवाकरम् ॥ ५६ ॥ तस्माद्युक्तंसंदाकार्यपूज्यंतेचदिवाकरम् ॥ तेऽश्वमेध
 फलंप्राप्यसूर्यलोकंजंतिहि ॥ ५७ ॥ धूपेनपूज्यमानेतुनराःपश्यंतिआदव ॥ यांतितेपरमंस्थानंयन्नपश्यंतिस्मरयः ॥ ५८ ॥ क्रियमाणंतथाकै
 चभक्त्यापश्यंतियेनराः ॥ सर्वान्कामानिहप्राप्येयांतिपरमंपदम् ॥ ५९ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेसांनोपाख्यान
 धूपोपादिविविधिविविधिवर्णनंमन्त्रयश्चत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥ ६४ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ अथाजगामभगवान्यासोद्धारव
 तीपुरीम् ॥ द्रष्टुंनारायणंदेवंशंखचक्रगदाधरम् ॥ १ ॥ तमागतमृषिदृष्ट्वावासुदेवोविश्रांपते ॥ अभ्युत्थायमहतेजःपूजयामासभारत ॥ २ ॥
 स्वयमेवाप्तंनदत्त्वापादमर्ध्यतथैवच ॥ प्रच्छप्रयतोभूत्वाव्यासंसत्यवतीसुतम् ॥ ३ ॥ यण्तेभोजकाविप्राआनीतामस्तुतेनवै ॥ शाकद्वी

पमितो गत्वा ज्ञानिनिमोक्षगामिनः ॥ ४ ॥ तान्दृष्ट्वा हूपतो विप्रप्रवेशात्कर्मतस्तथा ॥ कौतूहलं समुत्पन्नं हर्षश्च परमो मम ॥ ५ ॥ कथमेतेश्च
 मपि तिष्ठते पृथिवीतले ॥ येषां रविः सदा पूज्यो येषां मुक्तिः सदा वसेत् ॥ ६ ॥ नागत्वाभोजकत्वं हि मोक्षमाप्नोति कश्चन ॥ इदं मे मनसो ब्रह्मन्सदा स
 प्रतिभाति वै ॥ ७ ॥ व्यास उवाच ॥ एवमेव यथा तथा त्वं शंखचक्रगदाधर ॥ धन्या एते महात्मानो भोजक्रान्तसंशयः ॥ ८ ॥ येषूजयंति
 सततं भानुमंतं दिवाकरम् ॥ ज्ञानिनः कर्मनिष्ठाश्च सदा मोक्षगतिं गताः ॥ ९ ॥ यजंते सततं भानुं बलिपुष्पफलैस्तथा ॥ अन्ननौषधिभिश्चैव
 आज्यहोमैश्च कृत्स्नशः ॥ १० ॥ होमं च शाश्वतं कृत्वा परं होमं ततः श्रिताः ॥ परहोमस्य करणात्पूता त्मानो बह्वकलमपाः ॥ ११ ॥ विशंति पर
 मां दिव्यां भास्करं तैजसीं कलाम् ॥ कर्मणः साधने चैकातत्र चाग्नौ प्रतिष्ठिता ॥ १२ ॥ वायुमार्गस्थिता ग्योमिद्वितीयांतः प्रकाशिका ॥ ततः
 परंतु तीयातु तत्समृतं मूर्यमंडले ॥ १३ ॥ मंडलं तच्च स विवृणोति व्यह्वज रमय्यम् ॥ तस्याऽसौ पुरुषो मध्योऽसौ सदसदात्मकः ॥ १४ ॥ क्षरा
 क्षरस्तु विज्ञेयो महामूर्यस्तथैव च ॥ निष्कलः सकलश्चापि दौचितस्य प्रकल्पितौ ॥ १५ ॥ अक्षरः सकलश्चैव सर्वभूतव्यवस्थितः ॥ सतत्त्वः स
 कलः प्रोक्तस्तत्त्वहीनस्तु निष्कलः ॥ १६ ॥ तुणगुल्मलता वृक्षवृक्षसिंहद्विजाधिपान् ॥ सुरसिद्धमनुष्याश्च स्थलजान्द्विजान्दरेत् ॥ १७ ॥
 व्यवस्थितः स सर्वत्र सवैषामंतरात्मानि ॥ यदा कल्प्यात्मकश्चैव द्वितीयांतनुमाश्रितः ॥ १८ ॥ निष्कलस्तु सद्विज्ञेयः संस्थितस्तैजसीं कलाम् ॥
 हिमं धर्मं च वर्षं च त्रैलोक्ये कुरुते सदा ॥ १९ ॥ द्वितीयाया तनुस्तस्य अक्षरं तत्परंपदम् ॥ देवयानं तु पंथानं कर्मयोगेन संस्थिताः ॥ २० ॥ आ
 दित्यसिद्धांतरिताः सांख्ययोगविदश्च ॥ तेऽभिगच्छन्ति तत्स्थानं समोक्षः परिकीर्तितः ॥ २१ ॥ निर्द्वन्द्वो निर्गमश्चैव तत्र गत्वानशोचति ॥
 वेदेषु ब्रह्मवदंति ध्यायंति तत्त्ववेदिनः ॥ २२ ॥ अकारं तत्त्वतश्चापि ध्यायंते पुरुषोत्तम ॥ त्र्यक्षरं च तमोकारं सार्धमात्रात्रये स्थितम् ॥ २३ ॥
 वदंति चार्धमात्रस्थं मकारं व्यंजनान्त्वकम् ॥ ध्यायंति ये मकारं यन्त्रान्ते हि सदात्मकम् ॥ २४ ॥ मकारो भगवान्देवो भास्करः परिकीर्तितः ॥ मकार
 ध्यानयोगाच्च महाद्वेते प्रकीर्तिताः ॥ २५ ॥ धूपमाल्यैर्यतश्चापि उपहारैस्तथैव च ॥ भोजयंति सहस्रांशुं तेन ते भोजकाः स्मृताः ॥ २६ ॥ इति श्रीभविष्ये
 महापुराणे ब्रह्मवर्षणि सप्तमी कल्पे सांबोपाख्यानं भोजकस्योत्पत्तिवर्णनं नाम चतुश्चत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४४ ॥ ॥ ४४ ॥

॥ वासुदेवं उवाच ॥ ॥ ज्ञानोपलब्धिर्विप्रैर्द्रुभोजकानां महासुने ॥ ब्रूहितत्त्वं द्विजश्रेष्ठकौतुकं परमं मम ॥ १ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥
 इमां ज्ञानोपलब्धितु निबोध दत्तो मम ॥ अस्थिस्थूलं स्नायुयुतं मां सांशोणितले पनम् ॥ २ ॥ चर्मो वनद्वंदुर्गधिपूर्णमूत्रपुरीषयोः ॥ जराशोक
 समाविष्टो रोगायतनमातुरम् ॥ ३ ॥ रजस्वलमनित्यं च भूतावासमिमं त्यजेत् ॥ कपालं वृक्षमूलानि कुचैलमहायता ॥ ४ ॥ समता सर्व
 भूतेषु एवं मुक्तस्य लक्षणम् ॥ तिलैर्तैलं गाविक्षीरं काष्ठेषु पावकसन्ततिः ॥ ५ ॥ उपायैश्च तयेदस्य धिया धीरः समाहितः ॥ प्रमाथि च प्रयत्नेन मनः
 संयम्य चंचलम् ॥ ६ ॥ बुद्धौ द्वियाणिसंयम्य शकुनानि वपंजरे ॥ इंद्रियैर्नियतैर्देहधाराभिरिव तुष्यते ॥ ७ ॥ सततममृतस्यैव जनार्दनमहा
 मते ॥ प्राणायामैर्देहोषान्धारणाभिश्च किल्बिषम् ॥ ८ ॥ प्रत्याहारेण संसर्गान्ध्यानेनानीश्वरान्गुणान् ॥ ध्यायमानस्य दृढं ते चित्तेदोषैर्यथा
 शिना ॥ ९ ॥ तथैद्रियकृता दोषा दह्यंते प्राणिग्रहात् ॥ चित्तचित्तेन संशोध्य भावं भवेन शोधयेत् ॥ १० ॥ मनस्तु मनसा शोध्य बुद्धिबुद्ध्या
 तु शोधयेत् ॥ चित्तस्यातिप्रसादेन भातिकर्मशुभाशुभम् ॥ ११ ॥ शुभाशुभविनिमुक्तो निद्रद्वौ निष्परिग्रहः ॥ निर्ममो निरहंकारस्ततो
 याति परांगतिम् ॥ १२ ॥ पूर्वोक्तलोहितं रूपं प्रथममृद्धमयं स्मृतम् ॥ यजुर्मयि द्वितीयं तु श्वतं माध्याह्निकं स्मृतम् ॥ १३ ॥ कृष्णं तृतीयं सा
 याह्निकं सौम्यं पतुतस्मृतम् ॥ प्रथमं राजसं देवद्वितीयं सात्विकं स्मृतम् ॥ १४ ॥ तृतीयं तामसरूपं त्रैगुण्यं तस्य कल्पितम् ॥ त्रयाणां व्यतिरेक
 ण चतुर्थं सूयमंडलम् ॥ १५ ॥ ज्योतिष्प्रकाशकं सूक्ष्मं प्रोक्तं देवनिर्जनम् ॥ चतुर्थं तु वेदविदः सूर्यसिद्धांतवेदिनः ॥ १६ ॥ अकारप्रणवैर्युक्ता
 ध्याननिधूतकल्मषाः ॥ स्थिताः पद्मासेन वीरानाभिः संन्यस्तपाणयः ॥ १७ ॥ सुषुम्ना नाडिका मार्गकुंभे रचक पूरकैः ॥ त्रिभिः संशोध्य तापं च मरु
 तो देहमध्यगान् ॥ १८ ॥ पदांगुष्ठान्वितः स्विन्नमृध्वमुत्क्षेपयेत् क्रमात् ॥ नाभिदेशे तु तं दृष्ट्वा देवमाग्निमनामयम् ॥ १९ ॥ सोमं च हृदये दृष्ट्वा
 मूर्ध्नि वाग्निशिखांततः ॥ वातरश्मिभिरासाद्य तं भित्त्वा मंडलं परम् ॥ २० ॥ ततः परं तु योगच्छेद्यो गस्थः सूर्यमंडलम् ॥ तत्र गत्वा न शोचांत तत्सो
 रं परमं पदम् ॥ २१ ॥ देवाचैनं महाबाहो कीर्तितं के शिमुद न ॥ प्रथमं हृदयं स्थानं द्वितीयं चाग्निमाश्रितम् ॥ २२ ॥ तृतीयं नाम संस्थं च चतुर्थं
 सूर्यमंडलम् ॥ २३ ॥ स्थानं परं परमात्मसंस्थं भानोः सुरेशस्य वदंतितज्ज्ञाः ॥ ज्ञेयः समाक्षश्च नृणां सांख्यसंसारविच्छित्ति करं पदंततः ॥ २४ ॥

इदममृतसम्पत्स्यवेद्यांकिरणसहस्रभृतोहितजनानाम् ॥ ऋषिचरितमवेत्यतत्त्वसारं व्यपगतमोहाधियः प्रयातिमोक्षम् ॥ २५ ॥ इदमंगन
चरितं मया ते प्रख्यापितं यानवरेण युक्तम् ॥ ज्ञात्वा त्विमं मोक्षविदं विदंति सिद्धाश्च तत्स्थानमवाप्नुवन्ति ॥ २६ ॥ यन्मन्योक्तमिदं ज्ञानं देयं श्रद्धा
वतां नृणाम् ॥ नास्तिकानामबुद्धीर्नानं देयं भूतिमिच्छता ॥ २७ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ इत्युक्त्वा भगवान् व्यसो भोजकज्ञानमुत्त
मम् ॥ नारायणं महाबाहो जगामायतनं हरेः ॥ २८ ॥ ख्यातं यन्निबुलैकेषु गंगया परिशोभितम् ॥ वदयामि दंतं वीरनरनारायणश्रमम् ॥ २९ ॥
इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्रह्मपर्वणि सप्तमं कल्पे भोजकज्ञानवर्णनं नाम पंचमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ इतो
नीक उवाच ॥ ॥ य एते भोजकाः प्रोक्तं तदेव देवस्य पूजकाः ॥ नात्र भोज्यमथैतेषां ब्राह्मणैश्च कदाचन ॥ ३ ॥ भारुकरस्य प्रिया ह्येते पूज्यत्वं
च तथागताः ॥ दिव्याश्चैते स्मृता विप्रा आदित्यांगसमुद्रवाः ॥ २ ॥ अभोज्यत्वं कथं याता भोजकास्तद्वदस्व मे ॥ किं कुर्वाणस्तथा कर्म भोज्य
तां याति मेव द ॥ ३ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ इममर्थं पुरा पृष्ट्वा वासुदेवो महीपते ॥ कृतवर्मणा पुरा राजंस्तथा सांभो महबलः ॥ ४ ॥
गतौ सांभो पुरीविरतथानारदपर्वतौ ॥ भुक्तवंतौ तद्दृष्ट्वा हे सर्वे भोजकस्य महात्मनः ॥ ५ ॥ आदित्यकर्मणो लोके देवा ब्रह्मव्यातिमागताः ॥ तेन ते पूजि
ताः सर्वे भक्त्या भोज्यैरनेकशः ॥ ६ ॥ आगतस्ते पुरीविरपुण्यां द्वारवतीं विभोः ॥ तावृषीदिवमाङ्गद्वैराजन्नारदपर्वतौ ॥ ७ ॥ वासुदेवं
हाते जाहादौ कथोवाक्यमब्रवीत् ॥ य एते भोजका विप्रपूजका भारुकरस्य तु ॥ ८ ॥ अन्नमेषां कथं विप्राभुक्त्वं तोजनादनं ॥ तावृषीदिव्यमा
ख्यातौ यौ तौ नारदपर्वतौ ॥ ९ ॥ अभोज्याः किल एतौ ब्राह्मणानां जनादनं ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ ॥ न ते भोज्या महाबाहो भोज्या भो
जाश्च सर्वदा ॥ १० ॥ अभिवाद्य प्रयत्नेन यथादित्यो महामते ॥ आचरंश्च तत्कर्म भोज्यत्वं प्रव्रजंति ते ॥ ११ ॥ तच्छ्रुतां यदुश्रेष्ठयत्का
र्यं चापि तौ विभो ॥ यतमानं महाबाहो तद्वैहकमनाः शृणु ॥ १२ ॥ वृषलीयस्य वैभार्यायश्चाव्यंगं न धारयेत् ॥ अभोज्यः स तु विज्ञेयो भोजको
नात्र संशयः ॥ १३ ॥ अस्नातः पूजयेद्यस्तु तथा व्यगविर्वर्जितः ॥ आदित्यं दुशार्दूलं तथा च विधिना विभो ॥ १४ ॥ सेवको भोजको यस्तु
शूद्रांत्रयेन भुज्यते ॥ कृषिचक्रुरुते यस्तु देवाचमिपि वर्जयेत् ॥ १५ ॥ जातकर्मादियस्य न संस्काराः कृता विभो ॥ आरुण्यैश्च मंत्रैश्च सा वित्रा

नचवैपठेत् ॥ १६ ॥ तस्यगेहद्विजोभुक्त्वाकृच्छ्रणदेनशुध्यति ॥ पितृदेवमुप्याणांभूतानांभास्करस्यतु ॥ १७ ॥ अकृत्वाविधिवत्पूजां
 यस्तुभुक्तेसधर्महा ॥ अव्यगेनविहीनायःशंखहीनस्तथैवच ॥ १८ ॥ शिरसाधारयेत्केशान्ज्ञेयोभोजकाधमः ॥ देवाचनेनथाहोमस्नानं
 तर्पणमेवच ॥ १९ ॥ दानंब्राह्मणपूजांचकुर्वतोभोजकस्यतु ॥ अव्यगेनविहीनस्यसर्वभवतिनिष्फलम् ॥ २० ॥ सर्वदेवमयाह्वेषसर्वदेवम
 यस्तथा ॥ अव्यगोयदुशार्दूलपवित्रंपरमंस्मृतम् ॥ २१ ॥ भोजकानांयदुश्रेष्ठतस्यमूलेस्थितोहरिः ॥ मध्येब्रह्मामहातेजाअग्रगोश्रुतिभूषणः
 ॥ २२ ॥ ऋग्वेदोयस्यमूलस्थोमध्येसामानिकृत्स्नशः ॥ यजुर्वेदस्तथाश्रेष्ठश्चाथर्वसहितःस्थितः ॥ २३ ॥ त्रयोऽग्नयस्तथाराजंस्त्रयोऽलो
 काःस्थिताःक्रमात् ॥ एवमेषपवित्रस्तुअव्यगोभोजकस्यतु ॥ २४ ॥ यस्त्वेनविहीनस्तुभोजकोभोजकाधमः ॥ अभोज्यस्तुविज्ञेयः
 सोऽशुचिर्नात्रसंशयः ॥ २५ ॥ निर्माल्यमथनैवेद्यंकुर्मदेवहेलिना ॥ येप्रयच्छंतिशूद्राणांविंश्रीणांतिचभोजकाः ॥ २६ ॥ तेऽधमाभोजका
 ज्ञेयायेचदेवस्वहारिणः ॥ नपूजायतिदेवेशदेवस्वक्षपयतिच ॥ २७ ॥ नतैदेवप्रियास्तातविज्ञेयाभोजकाधमाः ॥ अभुक्त्वायस्यनैवेद्यंभोजको
 ऽश्रातिमानद् ॥ २८ ॥ तदन्नंभुंजतस्तस्यनरकायनशांतये ॥ नैवेद्यंभोजयेत्तस्माद्भास्करस्यनरःसदा ॥ २९ ॥ प्रथमंयदुशार्दूलसचदेहवि
 शोधनम् ॥ ब्राह्मणानांयथावीरपुरोडाशंकायशोधनम् ॥ ३० ॥ भोजकानांतथावीरनैवेद्यंकायशोधनम् ॥ ३१ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराण
 ब्रह्मपर्वणिसप्तमीकल्पेसांविपोषारण्यानेभोजकवर्णनं नामपट्चत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ अत्रपृष्टायथा
 देवोभास्करोदेवपूजितः ॥ अरुणेनमहाबाहोकेप्रियाभोजकास्तथा ॥ १ ॥ पूजायांतवकयोग्याःकेनयोग्याभवंतिच ॥ इतिपृष्टःसभगवा
 नरुणेनदिवाकरः ॥ २ ॥ यदुवाचमहाबाहोतदैहकमनाःशृणु ॥ ॥ भास्करउवाच ॥ ॥ परदारान्परद्रव्येनहिंसतिभोजकाः ॥ ३ ॥
 तोप्रियाममवैरित्येननंदंतिदेवतान् ॥ वाणिज्यंकृषिसेवांतुवेदानांनिन्दनंचये ॥ ४ ॥ कुर्वतिभोजकाज्ञेयाःसर्वेतेममवैरिणः ॥
 येषांभार्यामंग्रहणंकर्षणंप्रकुर्वते ॥ ५ ॥ नृपसेवांखगेश्वरविज्ञेयाःपतितास्तुते ॥ भुंजतेयेचशूद्रांज्ञेयास्तेऽशत्रवोमम ॥ ६ ॥ पूजाकृतातु
 यातैस्तुतथाध्वंचखगोत्तम ॥ पूजांतामथचाप्यर्घ्यनाहंगुह्यामिखेचर ॥ ७ ॥ यएतेकथितावीरयेचशंखविजिताः ॥ निर्माल्ययेमदीयं

तुनैवेद्यं कुमुतं तथा ॥ ८ ॥ इन्द्राय प्रयच्छति विक्रिणितचये खग ॥ यच्छति ये च वै दयाय भोजकामेन ते प्रियाः ॥ ९ ॥ यजंते ये च सा वित्रिमहा-
 श्वेतां च गोपतेः ॥ येन जर्नति मे मुद्रा किं करणां च नामतः ॥ १० ॥ य एते काथिता वीर भोजकास्ते मया खग ॥ नैते पूजयितुं शक्ता यि प्रियाममभो-
 जकाः ॥ ११ ॥ ताच्छृणुष्व खग श्रेष्ठ भूत्वा चैकग्रमानसः ॥ देवद्विजमनुष्याणां पितृणां चापि पूजकाः ॥ १२ ॥ ते प्रियाममवैनित्यं शक्ताः पूजयितुं-
 विम् ॥ येषां मुंडशिरोनित्यं ये चाव्यंगसमन्विताः ॥ १३ ॥ वादयंति च ये शंखं दिव्यास्ते भोजकामताः ॥ त्रिकालं ये च मानित्यं सुखाताः कोऽय-
 र्जिताः ॥ १४ ॥ पूजयंति खग श्रेष्ठ ते प्रियाममभोजकाः ॥ वारिमदीयेन कृतं तु षष्ठ्यां यि च प्रकुर्वते ॥ १५ ॥ स तस्यामुपवासस्तु तथा संक्रमणे म-
 म ॥ दिव्यास्ते ब्राह्मणज्ञेया भोजकाममपूजकाः ॥ १६ ॥ पूजयंति च ये विप्रान् मद्रुक्ता मत्परायणाः ॥ ते प्रियाः ससंतं मर्त्यं भोजकागरुडा-
 ग्रज ॥ १७ ॥ मयि भक्तिन कुर्वति ब्राह्मणान् पूजयति नो ॥ न ते पूज्यानवंदाश्च यद्विषंति च मांसदा ॥ १८ ॥ ये कुर्वन्ति महायज्ञान् भोजकागरुडाग्रज ॥
 पितृदेवमनुष्याणां पूजार्थं सतं खग ॥ १९ ॥ प्रियास्ते सततं वीर भोजकानां तोत्तमाः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पंचयज्ञान् प्रवर्तयेत् ॥ २० ॥
 एकभक्तेन येनित्यं वर्तते कश्यपात्मज ॥ भुंजते न च ये रात्रौ भोजकास्ते प्रियामम ॥ २१ ॥ मम वोरचयो वीर तथा षष्ठ्यां च के शव ॥ न रात्रौ भुंजते
 प्राज्ञा मत्प्रियास्ते मया खग ॥ २२ ॥ प्रति संवत्सरं ये तु भोजकागरुडाग्रज ॥ न यच्छंति पितुर्मर्त्यं देवसेतेन मे प्रियाः ॥ २३ ॥ इत्थं भूता भोजका ये
 माघमासे च सप्तमी ॥ पुष्पाणां करवाराणि तथा रक्तचंदनम् ॥ २४ ॥ वाचं कंब्राह्मणानां तु नैवेद्यं मोदकास्तथा ॥ घृताहुत्यां शुभं लक्ष्मी-
 णस्तपनं तथा ॥ २५ ॥ वाद्यानां शंखशब्दं च नृत्यं नाढ्यं मंतम ॥ पंचवर्णाः पताकास्तु श्वेतं छत्रं च मे प्रियम् ॥ २६ ॥ नान्यवर्णः कृता पूजता तथा प्रा-
 णातिमां खग ॥ यथा कृता भोजकेन पूजप्रीणातिमांसदा ॥ २७ ॥ नान्ये देवप्रतिष्ठा तु कर्तव्या भोजकेन तु ॥ वासुदेव उवाच ॥ २८ ॥ इत्यु-
 क्त्वा भगवान् देवश्चारुणाय पुरान च ॥ २९ ॥ लक्षणं भोजकानां तु ततो मे रुमथाक्रमत् ॥ एवं भोज्या भोजकास्तु न चाभोज्याः कदाचन ॥ २९ ॥
 अनुष्ठानविहीना येन ते भोज्यास्तु भोजकाः ॥ भौमास्तु ब्राह्मणयेतु अनुष्ठानविर्जिताः ॥ ३० ॥ तेऽप्यभोज्या भवंतीह विकर्मस्था विशेष-
 तः ॥ नास्ति पूज्यतमं किंचि मांगल्यं पावनं तथा ॥ ३१ ॥ चतुर्णामिह वर्णानां मुक्त्वा भोजकमुत्तमम् ॥ पूजिते भोजके वीर आदित्यः पूजितो भ-

वेत् ॥ ३२ ॥ यस्यभुंजंतिवैगेहेभोजकायदुन्दन ॥ तस्यभुंकेस्त्वयंभानुब्रह्मविष्णुस्तथाशिवः ॥ ३३ ॥ यथेहसर्वस्त्वानांप्रधानत्वस्थितो
 रविः ॥ तथेहसर्वभूतानांभोजकःपूज्यउच्यते ॥ ३४ ॥ तीर्थानांतुकरुक्षेत्रंसारसांगरोयथा ॥ तथापूज्यतमोज्ञेयःपूज्यानांभोजकोविभे
 ॥ ३५ ॥ विशेषणचसौराणांभोजकःपूज्यउच्यते ॥ भर्तापूज्योयथान्नोशिष्याणांचयथागुरुः ॥ ३६ ॥ भोजकस्तुतथापूज्यसौराणांह
 दिकात्मज ॥ यस्यभुंकेभोजकस्तुगंधपुष्पादिनार्चितः ॥ ३७ ॥ तस्यभुंकेस्त्वयंभानुःपेतरौदेवतास्तथा ॥ एवंपूज्यास्तथाभोज्याभो
 जकाह्लादिकात्मज ॥ ३८ ॥ येसौराभोजकस्याब्रंभुंजतेनिर्विकल्पतः ॥ तेषर्वेषाणनिमुक्तायातिसूर्यसलोकताम् ॥ ३९ ॥ कथितोयत्रयो
 भोज्योयथाभोज्यःसवर्जितः ॥ अथाकैवहुनेक्तिनश्रूयतांवर्चनम् ॥ ४० ॥ नास्तिवेदात्परंशान्नानास्तिगंगासमासरित् ॥ अश्वमेधसंपुण्यं
 नास्तिपुत्रसमसुखम् ॥ ४१ ॥ नास्तिभानुसमोदेवोनास्तिमातृसमागतिः ॥ यथैतानिसमस्तानिउत्तमानियदूत्तम् ॥ ४२ ॥ तथोत्तमोभोजक
 स्तुसंप्रोक्तोभास्करेणतु ॥ ४३ ॥ इतिश्रीविष्वेयमहापुराणेब्रह्मपर्वणिसप्तमीकल्पेसांबोपाख्यानभोजकलक्षणवर्णनंमसप्तचत्वारिंदुत्तरशत
 तमोऽध्यायः ॥ १४७ ॥ ४४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ अथसांबोमहातेजहृद्वचक्रंपितुःकरे ॥ ज्वालामालाकरालंतुमहतोतजसान्वितम् ॥ १ ॥
 पप्रच्छपितरंसांबोभक्त्याश्रद्धासमन्वितः ॥ कुतस्तातत्वयाप्रातंचक्रमादित्यसन्निभम् ॥ २ ॥ किमर्थंवहसेदेवदिव्यमायुधमुत्तमम् ॥ एत
 दाख्याहमेसर्वश्रेतुकामस्थकौतुकात् ॥ ३ ॥ वासुदेवउवाच ॥ ॥ साधुसांधुमहाबाहोसाधुष्टोऽस्महंत्या ॥ शृणुष्वैकमनाःपुत्रचक्रस्य
 विधिनिर्णयम् ॥ ४ ॥ दिव्यवर्षसहस्रंतुभानुमाराध्यश्रद्धया ॥ प्राप्तंचक्रमयातस्माद्भास्करास्त्रोक्तपूजितात् ॥ ५ ॥ नभोगःपंचकाह्लःस्थ
 तःसाक्षाद्विवाकरः ॥ ग्रहाःसोमादयोयत्रसंस्थितानाभिमंडले ॥ ६ ॥ आदित्याद्वादशसमाशेषुकमशस्तथा ॥ प्रोक्तंपथिषुतत्त्वानिपृथिव्या
 दानिन्यानैव ॥ ७ ॥ एतैस्तत्त्वैःपरिव्याप्तंचक्रकालात्मकंपरम् ॥ संक्षेपत्तेमयाख्यातंदत्तंचक्रमिवापरम् ॥ ८ ॥ सांवउवाच ॥ कथंकाल
 मयंदेवचक्रंकमलमुच्यते ॥ इदंतावन्ममाक्षवज्ञातुमिच्छामितत्त्वतः ॥ ९ ॥ वासुदेवउवाच ॥ ॥ कमलंभूतुभिःषड्भिःषडूदलंचक्षयाश्रितम् ॥

पुरुषाधिष्ठितं तद्वितत्रसांगोरविःस्थितः ॥ १० ॥ यच्चकालत्रयं लोकैतन्नाभिः त्रयमुच्यते ॥ मासा आरामहाबाहोपक्षश्च प्रथमः स्मृताः ॥ ११ ॥
 नेमा चैव परे लोकैः अयने दक्षिणोत्तरे ॥ पथिनाभिषु योगे च योगाख्यास्तपनादिभिः ॥ १२ ॥ नक्षत्राणि ग्रहाश्च वसदाचात्रस्थिताः स्मृताः ॥ एतै
 व्याप्तमिदं चक्रं स्थूलसूक्ष्मप्रभेदतः ॥ १३ ॥ अत्रोद्दिष्टेषु कालेषु नोद्दिष्टमायातव ॥ युगादिकल्पपर्यन्तास्तेऽपि चात्रस्थिताः क्रमात् ॥
 ॥ १४ ॥ यत्ते कालात्मकं चक्रमिदं संक्षेपतो मया ॥ कथितं तद्विनिष्क्रान्तं प्रदत्तात्सम्यमंडलात् ॥ १५ ॥ असुराणां वधायेदं मया लब्धं दि
 वाकरात् ॥ आराध्यतपसासूर्यपुराकल्पे जगद्गुरुम् ॥ १६ ॥ अतः संपूजयाम्यनेन ग्रहैस्तत्त्वैर्वृत्तं सदा ॥ अर्कभक्तो हि चक्रस्थः पूजयति
 भक्तिमान् ॥ १७ ॥ तेजसारविसंकाशः पुष्पोत्तरपुंरंजन् ॥ तस्मात्तं मत्कुलानंदं मित्रं संपूजयाम्यहम् ॥ १८ ॥ ग्रहैस्तत्त्वैर्वृत्तं भक्त्या स्व
 मंत्रैः सततं विभुम् ॥ सप्तम्यां च क्रमालिख्ये यजंति दिवाकरम् ॥ १९ ॥ रक्तचंदनपूणेन कुंकुमेन सुगंधिता ॥ पिष्टगंधादिभिर्होपि रक्तवर्ण
 कमिश्रकैः ॥ २० ॥ रक्तैश्च कमलैः शुद्धैः करवीरैः सुगंधिभिः ॥ अन्यैर्वाकुसुमैर्वन्यैः प्रत्यग्रैर्जनुर्वर्जितैः ॥ २१ ॥ अपर्युषितनिशि छंदैः शुभ
 धन्यैर्द्वैलैरपि ॥ फलैः पक्वैरोषधिभिस्तथा दूर्वाकुंजैः ॥ २२ ॥ धूपैश्च विविधैर्गंधैस्तथा वस्त्रैश्च भूषणैः ॥ भक्ष्यैर्भोज्यैश्च पेयैश्च चोष्यैर्लह्वैश्च
 शक्तिः ॥ २३ ॥ वितानशोभासिक्तैः पल्लवैर्गौरुपत्रैः ॥ छत्रचासरंधराभिर्भूषणैर्दर्पणादिभिः ॥ २४ ॥ नृत्यवादित्रगैश्च वेदैः
 पुण्यकथास्वनैः ॥ सर्वत्र जयघोषैश्च संपूर्णैः पूजयंतिये ॥ २५ ॥ संपूर्णानि विधान्कामानि विधान्याः प्रवृत्तये ॥ स्वचक्राणि निविशन् वृद्धि
 मायाति सुव्रत ॥ २६ ॥ हन्यते परचक्रं च यत्रेदं पूज्यते सकृत् ॥ संक्रांतौ ग्रहणे चापिलिखित्वा योजयेद्विदम् ॥ २७ ॥ भवंति नियताः सां वतस्य सा
 नुग्रहाग्रहाः ॥ सर्वरोगविहीनस्तु सर्वदुःखविर्जिताः ॥ २८ ॥ चिरं जीवति धर्मात्मा सर्वैश्वर्यसमन्वितः ॥ एष वै कथितो वत्स चक्रयोगो मया तव ॥ २९ ॥
 अर्कस्य सर्वयज्ञानां श्रेष्ठः सिद्धिप्रदो भूषम् ॥ पुण्ये धर्म्येस्तथा पुष्टवः ॥ शत्रुघ्नश्च विशेषतः ॥ ३० ॥ श्वेतो रक्तोऽथ पीतश्च कृष्णश्चापि विभागशः ॥ ३१ ॥
 इति श्रीभविष्यमहापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमीकल्पे सांख्योपाख्यानैकालचक्रवर्णने नामाष्टाचत्वारिंशदुत्तराश्रतमोऽध्यायः ॥ १४८ ॥ ॐ ॥

॥ सांवउवाच ॥ किंप्रमाणंलिखेच्चक्रंतत्रपद्मंचिक्रिभवेत् ॥ नेमिप्रधारनाभीनाविभागःक्रियतेकथम् ॥ १ ॥ वासुदेवउवाच ॥
 चतुःषष्ट्यगुलंचक्रंकृतत्वावृत्तंप्रमाणतः ॥ अष्टांगुलाभवेन्नमिःस्यैवविभावतःसदा ॥ २ ॥ नाभिक्षेत्रंथैवस्यात्पद्मंत्रिगुणंभवेत् ॥ आर
 क्षेत्रंचपद्मस्यकर्णिकेसराणिच ॥ ३ ॥ केसरस्यचपादेनशेषपत्राणिकल्पयेत् ॥ पत्रसंधिश्चपादांगंक्रमात्तत्रापिभिद्यते ॥ ४ ॥ उन्नतंक
 मलंतत्तुक्रूर्यान्नाभ्यानसंशयः ॥ आर्कीर्णाःसंविभक्ताश्चकर्तव्याःप्रधयःक्रमात् ॥ ५ ॥ अंगुलस्थूलमूलंस्थूलादाश्रंत्रिगुणंततः ॥ भूमिःपीता
 बहिर्ज्ञेयार्काणिकेसराणिच ॥ ६ ॥ सितंनार्भिस्थलंतत्रद्वाराणिपरिकल्पयेत् ॥ हस्तमात्रंभवेत्तस्यतन्मानंद्वारसंनिभम् ॥ ७ ॥ शेषं
 रक्तंसमुद्दिष्टंसंहताःपत्रसंधयः ॥ नाभिनेम्यन्तरेलखाःसिताश्चांगुलमानतः ॥ ८ ॥ सितरक्तासिताभिश्चसमंतादुपशोभितम् ॥ कपोल
 द्वारपद्मंचद्वारकोणप्रकल्पयेत् ॥ ९ ॥ चतुर्द्वारंभवेदेवमैद्रद्वारंप्रकल्पयेत् ॥ अपराण्डेऽथपूर्वाणहेवरुणमावहेत्सदा ॥ १० ॥ द्वाराण्येता
 निसंवृत्ययथोक्तविधिनयजेत् ॥ यथोक्तादेवताःसर्वाःस्वमंत्रैरेवभक्तितः ॥ ११ ॥ चक्रमेवंसमुद्दिष्टंयजनार्थमयातव ॥ यज्ञेनानेनसंबद्धोदी
 क्षितश्चार्कमंडले ॥ १२ ॥ इत्थमेभानुनापूर्वमिदमुक्तंवरानन ॥ सांवउवाच ॥ ॥ कर्मत्राश्चक्रयज्ञेऽस्मिन्देवतानांप्रकीर्तिताः ॥ १३ ॥ यज्ञ
 क्रमश्चक्रःप्रोक्तेरूपैर्किंचपृथक्पृथक् ॥ वासुदेवउवाच ॥ खषोलंकंहृदयाध्यक्षेपूर्वोक्तेकमलेयजेत् ॥ १४ ॥ कार्णिकायांदलेष्वेवमंगानिहृद
 यादिचा॥नाममंत्राश्चतुर्थ्यतास्तेषांपूर्वोक्तकोटयः ॥ १५ ॥ नमस्कारश्चसर्वत्रएषएवविधिःस्मृतः ॥ स्वाहांताहोमकालेचकर्मस्वन्येषुतेपु
 नः ॥ यथाकर्मवसानाश्चप्रयोक्तव्याःसमासतः ॥ १६ ॥ अखषोलकायविज्ञेहिदेवाकरायधीमहि ॥ तनःसूर्यःप्रचोदयात् ॥ १७ ॥
 सावित्रीचमहाबाहोचतुर्विंशक्षरामता ॥ सर्वतत्त्वमयीपुण्याब्रह्मणोत्रार्कवल्लभा ॥ १८ ॥ एवंमंत्राःप्रयोक्तव्याःसर्वकर्मस्वतंद्रितैः ॥
 अन्यथाविफलंकर्मभवेदिहपरत्रच ॥ १९ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनमंत्रांज्ञात्वाविधितथा ॥ यथावत्कर्मतत्कृत्वासाधयेदीप्सितंफलम् ॥ २० ॥
 ॥ सांवउवाच ॥ ॥ आदित्यमंडलेदीक्षाकस्यकार्याकथंचसा ॥ कदाकेनकिमर्थंचकथयेदममाविलम् ॥ २१ ॥ ॥ वासुदेवउवाच ॥
 ब्राह्मणंशत्रियवैश्यकुलीनंशूद्रमेवच ॥ पुरुषंवास्त्रियंवापिदीक्षयेत्सूर्यमंडले ॥ २२ ॥ स्वयंभक्त्योपपन्नश्चप्रणिपत्यगुरुं तथा ॥ गुरुस्तंदी

क्षयेद्विप्रः कल्पज्ञः सत्यवाक्स्तुचिः ॥ २३ ॥ षष्ठ्याग्रिमग्रसमाधायपूर्वाक्तिविधिनाक्रमात् ॥ संपूज्याकृतथावह्नाहुत्वावैहविषारविम् ॥ २४ ॥
 त्रिष्यंस्नातमथाचांतं खषोलकाकृतिविग्रहम् ॥ स्वर्गैरालभ्यचांगेषु दुर्भवाद्भिस्तथाक्षतैः ॥ २५ ॥ पुष्पैः संपूज्यचांगानि दद्यादकै
 बलिस्तथा ॥ आदित्योवरुणोऽक्रौडशिशः साधितो हृदयेन च ॥ २६ ॥ भवेद्वृष्टं गुडशरीरं स्तदुल्लेख्य श्रमाणतः ॥ त्रिभिरंजलिभिर्हुत्वा देवायागौ
 हुतं पुनः ॥ २७ ॥ दत्त्वा शिष्याय मुक्त्वा वैवंदयति दंतधावनम् ॥ वृक्षशरीरे द्रवतस्मै द्वादशांगुलसन्निभम् ॥ २८ ॥ दंतश्छिद्येऽपनीचतेन प्रा
 च्याक्षिपेत्ततः ॥ दंतधावनमास्यं च तदा तस्योपरि क्षिपेत् ॥ २९ ॥ मैत्रावरुणमग्निं नवं क्रसौ म्यासमाश्रितम् ॥ प्रशस्तं दंतकाष्ठस्य मुखम
 न्यत्र नैदितम् ॥ ३० ॥ यादिदं दंतकाष्ठस्य मुखं पश्यति तत्पतिम् ॥ अर्चयेत्तेन ज्ञातिः स्यादित्युक्तं भानुना स्वयम् ॥ ३१ ॥ पुनस्त
 द्भचनं श्रुत्वा अंगैरालभ्य चक्रमात् ॥ संपूज्य लोचने तत्र संचित्य परिजप्य च ॥ ३२ ॥ कारयित्वा च संकल्पं तथा चोद्विश्य संयमम् ॥ स्वापयेत्स्वयं
 चापि वंश्रुत्वा समाहितः ॥ ३३ ॥ आचम्य कृतरक्षस्तुक्कृतद्रव्याधिवासनः ॥ हृदयेन नेत्रातः स्नात्वा हुत्वा हुताशनम् ॥ ३४ ॥ स्वप्नं पृच्छे
 द्यथादिष्टं शुभं संवादयेच्च तम् ॥ हृदयेनानुभेदं दृष्टं शतहोमं समाचरेत् ॥ ३५ ॥ स्वप्ने पश्यति हर्म्याणि देवतानां हुताशनम् ॥ नद्योयानां निरम्या
 णि उद्यानोपवनानि च ॥ ३६ ॥ पत्रपुष्पफलाढ्यानि कमलानि च राजतम् ॥ संपश्यति यदि स्वप्ने ब्राह्मणं वेदपारगम् ॥ ३७ ॥ राजानं शौर्यं
 संपन्नं धनं दण्डं शत्रियोत्तरम् ॥ शुश्रूषणं परं दूयदितत्त्वा रथमादिशेत् ॥ ३८ ॥ प्रशस्तं भाषणं चैव यथा संभवतो मतम् ॥ एतैः स्पृशेन्न मेतेषां
 श्रेष्ठमारोहणं ततः ॥ ३९ ॥ वाहनानि प्रशस्तानि प्राप्तासादनं वमेव च ॥ पर्वतं च समारुह्य विपुला भागं विभवेत् ॥ ४० ॥ पीत्वा सुरांसमुद्रं च द
 ध्याज्यं शीरमेव च ॥ सोमं मांसं सह विभुक्त्वा सोत्रेयी लभते नरः ॥ ४१ ॥ लब्ध्वा वस्त्राणि रत्नानि विविधा भरणानि च ॥ वाहनानि महिषा बोधान्या
 पकरणानि च ॥ ४२ ॥ समृद्धिमाप्नुयात्किंचित्स्वप्नानां दर्शनं शुभम् ॥ शुभकर्मानुगं यच्च तत्सर्वं शुभमुच्यते ॥ ४३ ॥ तस्मादन्यदनिष्टं
 स्यात्तस्मादुक्ताप्रतिक्रिया ॥ सप्तम्यां च क्रमाच्छिष्यतत्र संपूज्य भास्करम् ॥ ४४ ॥ तर्पयित्वा दिवा शिष्टानालभ्य पूर्ववद्भूरम् ॥ साष्टि

क्रमेणभृत्यर्थमुक्त्यर्थनान्यथाभवेत् ॥ ४५ ॥ दिवाकरंसमालम्भ्यपुरुषेथयथाक्रमम् ॥ सर्वग्रहेषुतत्त्वेषुयथावत्प्रयोजयेत् ॥ ४६ ॥
 विशुद्धेषुविशुद्धंतं ध्यात्वाचादित्यवत्क्रमात् ॥ वियोजयेत्पृथिव्याश्चततग्रभृति सर्वशः ॥ ४७ ॥ आदित्यमंडलंशुद्धं सर्वमुक्तंनियोजयेत् ॥
 एवंतुमनसाध्यात्वाजुहुयाच्चैवतेशतम् ॥ ४८ ॥ सर्वमंत्रैः क्रमादेवंदीक्षाप्रोक्तावरापरा ॥ कृत्वावपुष्पपातंतुतस्मिन्नादित्यमंडले ॥ ४९ ॥
 बद्धास्यमंजलौ पुष्पंकृत्वादत्त्वाचमंत्रितम् ॥ क्षिपेद्भुक्तुलुङ्गचर्थनामार्थच विशेषतः ॥ ५० ॥ यत्रतत्पतितं पुष्पं तस्य तत्कुलमादिशेत् ॥
 नामचादित्यसंयुक्तमित्युक्तेभानुनास्वयम् ॥ ५१ ॥ संपूज्यश्रावयेत्तत्रसमयानकंभाषितान् ॥ प्रातःसायं च मध्याह्नरेवराभिमुखिस्थितः
 ॥ ५२ ॥ उपस्थानंसदाकुयादचनंचसदानरः ॥ अह्नर्कनभोक्तव्यं दिवारत्राहुताशनम् ॥ ५३ ॥ दृष्ट्वाभोक्तव्यमकार्ण्यनभोक्तव्यंकदा
 चन ॥ नचपद्भ्यांस्पृशेत्तद्भस्मासनंपरिवर्जयेत् ॥ ५४ ॥ नलंघ्याप्रतिमाछायांनलंघ्यास्तितथयः क्वचित् ॥ नक्षत्राणिग्रहायोगामासा
 मासाधिपाश्चये ॥ ५५ ॥ अयनेऋतवःपक्षास्तथैवदिवसानिच ॥ कालःसंवत्सरश्चापिपयःकश्चित्कालउच्यते ॥ ५६ ॥ अभिवं
 द्यःसप्तर्षौऽपिनमस्यःपूज्यएवच ॥ तस्मात्कालाधिपःसूर्यःस्वयंकालश्चपठ्यते ॥ ५७ ॥ ज्योतिर्गणस्यसर्वस्यस्थावरास्थावरस्यच ॥
 चेतनाचेतनस्यापिसर्वात्मायःप्रकीर्तितः ॥ ५८ ॥ स्तुत्योर्वंद्यःसदापूज्यस्त्वयायंसर्वथानृप ॥ मनसाकर्मणावाचादेर्वनिदांपरित्य
 जेत् ॥ ५९ ॥ प्रेषयित्वाचनिर्माल्यंतद्वेभ्योनिवेदयेत् ॥ प्रक्षाल्यहस्तपादौचनमस्कर्याद्विवाकरम् ॥ ६० ॥ इत्येषापरमादीक्षा
 तवसंक्षेपतोमया ॥ भुक्तिमुक्तिकरीचापिकथिताप्रविभागतः ॥ ६१ ॥ इतिश्रीभविष्ये महापुराणेब्राह्मणैर्वर्णितसमीकल्येसांबोपाख्यान
 सूर्यदीक्षावर्णनंनमैकोनपंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥ ६४ ॥ वासुदेवउवाच ॥ ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामियथापूज्यादिवकरः ॥
 स्थंडिलेयदुशार्दूलनिवौधैकाग्रमानसः ॥ १ ॥ मंडलैरष्टभिःकार्यंचक्रंकालात्मकंशुभम् ॥ मध्येपद्माकृतंचक्रमैरद्वादशभिर्भुतम् ॥ २ ॥
 तन्मध्येकमलंप्रोक्तेपत्राष्टकसमन्वितम् ॥ सर्वात्मासकलेदिवःखषोलकःकिरणोज्ज्वलः ॥ ३ ॥ पूजनीयःसदामध्येसहस्रकिरणयुधः ॥ प्र

णवेनमहाबाहोचतुर्बाहुः । चितः ॥ १४ ॥ अरुणं पूजयेत्प्राज्ञः सदा देवाग्रं शुभम् ॥ दक्षिणे पूजयेद्देवीं निक्षुभां भास्करस्य तु ॥ १५ ॥ रवंतं दक्षिणे
 पाथै उत्तरे पिंगलं सदा ॥ सञ्ज्ञे ॥ १५ ॥ दुर्गादूलू श्रयसे सततं बुधः ॥ ६ ॥ आग्नेय्यालेखं कवीरैर्ऋत्यामाश्रितो तथा ॥ वायव्यां पूजयेद्देवं मनुर्वै
 स्वतं विभुम् ॥ ७ ॥ ऐशान्यां पूजयेद्देवीं यमुनां लोकपावनीम् ॥ द्वितीयावरणे वीरपूर्वतः पूजयेद्द्वियत् ॥ ८ ॥ दक्षिणे च ततो देवीं पाश्चिमे
 गरुडं तथा ॥ उत्तरे नागराजानं पुत्रमैरावतं शुभम् ॥ ९ ॥ आग्नेय्यां पूजयेद्देविं हेलैर्ऋते तथा ॥ वायव्यामुर्वशीं देवीमीशाने विनतां तथा ॥
 १० ॥ तृतीयावरणे पूर्वपूजयेद्गुरुमादरात् ॥ पश्चिमे त्वर्कपुत्रं तु उत्तरे धिषणं तथा ॥ ११ ॥ ऐशाने शशिपुत्रं तु सोममाश्रयमंडले ॥ पूजये
 दक्षिणे कोनैर्ऋते राहुमादरात् ॥ १२ ॥ वायव्ये विकचवीरपूजयेत्सततं बुधः ॥ चतुर्थावरणे देवं पूजयेत्समादरात् ॥ १३ ॥ आग्नेये
 शंडिलीपुत्रं दक्षिणे दक्षिणाधिपम् ॥ विरूपाक्षं नैर्ऋते देवं जलेशं पाश्चिमे तथा ॥ १४ ॥ वार्युपुत्रं च वायव्यां सततं पूजयेन्नरः ॥ ईशाने देवमी
 शानं पूजयेत्सततं बुधः ॥ १५ ॥ उत्तरे यक्षराजानं कुबेरपूजयेद्बुधः ॥ पंचमे पूजयेद्द्वारसदा स्वावराणे द्विजाः ॥ १६ ॥ पूर्वतः परमां देवीं महा
 श्वेतां महामतिः ॥ श्रियमृद्धिं विभूर्तिं च धूर्तिं चैवोन्नतिं तथा ॥ १७ ॥ पृथिवीं यदुशादूलमहाकार्त्तिकं तैत्थैव च ॥ इन्द्रविष्णुं तथा र्यम्णं भगं पर्जन्य
 मेव च ॥ १८ ॥ विवस्वंतं तथा कंचित्त्वरिकराणे ज्ज्वलम् ॥ पूजयेद्गुरुणं पष्ठैव मेतानि द्वाकरान् ॥ १९ ॥ शिरोनेत्रे तथा वर्मअस्त्रं च यदुसत्तमम् ॥
 अरुणं सरथं वीरसत्तमं पूजयेद्बुधः ॥ २० ॥ तथा श्वान्यदुशादूलसदा चावराणे बुधः ॥ यक्षरक्षांसि गंधर्वासांस्तपस्वानहानि तु ॥ २१ ॥ संव
 त्सरं तथा पुत्रहोतान्सं पूजयेत्पुरा ॥ य एवं पूजयेद्देवं भास्करं सततं नरः ॥ २२ ॥ सगच्छेत्परमं स्थानं यत्र गत्वानशोचति ॥ २३ ॥ उर्वषो
 लकाय नमः ॥ मूलमंत्राक्षराणि हचांगानि परिचक्षते ॥ अनेन विधिना यस्तु पूजयेत्सततं रविम् ॥ २४ ॥ नित्यमुभयसप्तम्यां सगच्छेत्परमं प
 दम् ॥ इत्युक्त्वा भगवान् देवो जगामाशु गृहरविः ॥ २५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराण ब्रह्मविषणिसप्तमी कल्पे सांख्योपाख्याने आदित्यपूजाविधि
 वर्णनं नाम पंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥ ६३ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ अथ राजा महातेजाः शतानीको द्विजोत्तमम् ॥ प्रणम्य शि

१ वरुणम्-इ० पा० । २ सदा वेदलुगं शुभम्-इ० पा० । ३ वासुदेवम्-इ० पा० ।

रसाभक्त्यासुमंतुंवाक्यमब्रवीत् ॥ १ ॥ अहोदेवस्यमाहात्म्यंभास्करस्यामितौजसः ॥ कीर्तितंभवतामह्यंसर्वपापप्रणाशनम् ॥ २ ॥ त
 स्मान्नार्कसमंदंवलोक्येकपद्म्यामिसुव्रत ॥ नचाप्यस्यस्थितोविगतिलोकेषुविद्यते ॥ ३ ॥ प्रवर्तितेजगद्विप्रसर्गकालेदिवाकरात् ॥ स्थितौपा
 लयतेचासित्कल्पातेसंहरत्पुनः ॥ ४ ॥ श्रुत्वैवदेवमाहात्म्यंभास्करस्यामितौजसः ॥ कीर्तितंभवतामह्यमश्वमेधशताद्वरम् ॥ ५ ॥ किंतुमे
 संशयोब्रह्मन्सुमहान्ददिवर्तते ॥ केनोपायेनविप्रेद्रुमुच्यतेसंभवार्षवात् ॥ ६ ॥ दिवाकरप्रसादाद्वैसुप्रसन्नादृषध्वजात् ॥ कथंतुष्येत्सदा
 देवोधर्मैणकतरेणतु ॥ ७ ॥ श्रुत्वामेवहवोधर्माःश्रुतिस्मृत्युदितास्तथा ॥ वैष्णवाःशैवधर्माश्चतथापौराणिकाःश्रुताः ॥ ८ ॥ श्रोतुकामोह्यहं
 विप्रसौरं धर्ममनौपमम् ॥ भगवन्सर्वधन्यास्तेसौरधर्मपरायणाः ॥ ९ ॥ ब्रूहिमेदेवदेवस्यभानोर्धर्ममनौपमम् ॥ शृण्वतोनास्तिमेतृत्तिरमृतस्यै
 वमेवच ॥ १० ॥ अश्वमेधादयोयज्ञाबहुसंभारविस्तराः ॥ नशक्यास्तेयतःकर्तुमल्पमेतेद्विजातिभिः ॥ ११ ॥ सुखोपायमतोब्रूहिधर्मका
 मार्थसाधकम् ॥ हितायसर्वमर्त्यानांसर्वपापभयापहम् ॥ १२ ॥ सौरधर्मपरंपुण्यंपवित्रंपापनाशनम् ॥ श्रुत्वातुवचनंराज्ञोव्यासाक्षिप्यो
 महाभुनिः ॥ १३ ॥ प्रणम्यशिरसाव्यासमिदंवचनमब्रवीत् ॥ ॥ श्रूयतामभिधास्यामिसुखोपायंमहाफलम् ॥ १४ ॥
 परमंसर्वधर्माणांसर्वधर्ममनौपमम् ॥ रविणाकथितंपूर्वमरुणस्यविज्ञापते ॥ १५ ॥ कृष्णस्यब्रह्मणोवीरशंकरस्यनविद्यते ॥ संसारणव
 मग्नानांसर्वेषांप्राणिनामयम् ॥ १६ ॥ सौरधर्मतमःश्रीमान्हितायजगतोदितः ॥ यैरयंज्ञांतमनसैःसूर्यभक्तैर्भगार्थिभिः ॥ १७ ॥
 संसेव्यतेपराधर्मस्तेसौरानात्रसंशयः ॥ एककालंद्विकालंवात्रिकालंनित्यमेवच ॥ १८ ॥ यस्मरंतिरविभक्त्यासकृदेवापिभारत ॥
 सर्वपापौर्वमुच्यंतेसप्तजन्मकृतैरपि ॥ १९ ॥ स्तुवंतियेसदाभानुंनतेप्रकृतिमानुषाः ॥ स्वर्गलोकात्प्रिष्टास्तेज्ञेयाभास्कराभु
 वि ॥ २० ॥ नानर्कःस्मरतेकैवैवाननर्कैकसमर्चयेत् ॥ नानर्कःकीर्तयेदुर्कैवाननर्कैकमवाप्नुते ॥ २१ ॥ सौरधर्मस्यसारोयंसूत्रे
 भक्तिःसुनिश्चला ॥ षोडशांगचसाप्रोक्तारविणेहादिवौकसाम् ॥ २२ ॥ प्रातःस्नानंजपेहोमस्तथादेवार्चनंनृप ॥ द्विजानांपूजनं

येनयत्फलम् ॥ विलेपनैश्चगन्धैर्विलेपनफलंलभेत् ॥ १२ ॥ तालपत्रप्रदानेनुप्रदानेचामरस्यतु ॥ रक्तपुष्पाचनेयच्चदामभिःपूजेनच ॥ १३ ॥ गुमानांमंडपयच्चपुष्पमालावलंबनात् ॥ पूजाभक्तिविशेषैश्चगृहमालाविलंबने ॥ १४ ॥ पुष्पदानाविशेषेणधूपदीपैश्चयत्फलम् ॥ वस्त्रालंकारदानेतुपुण्यश्रवणकीर्तने ॥ १५ ॥ ब्रह्मश्रवस्यदानेनुअव्यंगस्यचगोपते ॥ मगानांमत्प्रसादेनअभिवादनपूजने ॥ १६ ॥ व्योमपुजा फलंयच्चअरुणस्यचपूजनम् ॥ तथाप्यदपित्यत्रोक्तमज्ञानाद्ब्रह्मणेत्तम् ॥ १७ ॥ तत्सर्वब्रूहिमेब्रह्मन्भक्तानामनुकंपया ॥ १८ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिमूर्धमेषुप्रश्नवर्णननामद्विपंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ स्वमतिश्चरैर्भक्तपांडवेयमहामते ॥ अतस्तेनिलिखन्मिश्रुणुष्वैकमननृप ॥ १ ॥ कल्पादौमुजतेवीरब्रह्माचविविधाःप्रजाः ॥ अहंकारोमहानासीन्नास्ति लोकोममोत्तमः ॥ २ ॥ तथापालयतेवीरैरेकैश्चःपृथिगीपते ॥ ३ ॥ चिंतयंतोयतेदेवाःकेशवस्यनराधिप ॥ मिथस्तेस्पर्धययुक्ताःपरस्परविरोधिनाः ॥ ४ ॥ विवादस्तुमहानासीत्कंजजंबुनगौकसाम् ॥ परस्परंमहाबाहो मनसाश्रित्यकेवलम् ॥ ५ ॥ अहंकर्ताविकर्ताहंपालकोहंजगत्प्रभुः ॥ इत्याहभगवान्ब्रह्माकृष्णभीमौसमचितौ ॥ ६ ॥ तथैत्यशंकरःकुङ्कःशक्तोमद्वेतेभुवि ॥ संहर्तुंजगदेतद्विस्मृदुपालयितुं तथा ॥ ७ ॥ नारायणोऽप्येवमेवमनाक्रोधसमान्वितः ॥ नवाशक्तो जगत्स्रग्भुंसंहर्तुरक्षितुं तथा ॥ ८ ॥ एवंतेषांप्रवदतांकुद्धानांचपरस्परम् ॥ समाविशत्तदाऽज्ञानंतमोमोहात्मकंविभोः ॥ ९ ॥ तेविक्रान्ताधियः सर्वेनपश्यतिपरस्परम् ॥ अत्यर्थमोहमापन्नानजानंतर्हि किंचन ॥ १० ॥ अपश्यंतोमिथस्तेतुनिषण्णाःक्ष्मातलेविभोः ॥ आरामंतिहिये चान्यतोदिवाकरमास्थिताः ॥ ११ ॥ तमसामोहिताःसर्वेनिद्रावत्क्रान्तचेतसः ॥ मनोज्ञानेनचक्रान्ताःकिंकुर्यमितिमोहिताः ॥ १२ ॥ अय भूताधिपोदेवोगोश्रुताभरणोज्ज्वलः ॥ चंद्रार्धकृतशोभस्तुशीतलांशुविशोधितः ॥ १३ ॥ आर्तिमेत्यपरंवीरमोहितस्तमसाविभो ॥ अपश्यन्नब्रवीद्वैवांधवंधूरंहरिम् ॥ १४ ॥ महादेवउवाच ॥ ब्रह्माचक्रगतोवीरनाहंपश्यामिवांक्चित् ॥ १५ ॥ मोहेनमहताहं वैमनसाचविमोहितः ॥ किं करोमिक्वगच्छामिक्वचामधुनास्थितः ॥ १६ ॥ क्ष्माधरं पृथिवीवृक्षान्देवगंधर्व

दानवान् ॥ विपुलं सागरं न्योनहं पश्यामि किंचन ॥ १७ ॥ केनोपायेन पश्येज्जगत्स्थारजंगमम् ॥ ब्रूहि मे देव शार्दूलो व्रीडा मेऽस्ती वजाय
ते ॥ १८ ॥ शंकरस्य वचः श्रुत्वा हरिर्वचनमब्रवीत् ॥ शोकगद्गदया वाचा तमसामो हितो नृप ॥ १९ ॥ विष्णुरुवाच ॥ भीमभीम न जने हं कृभवा
न्वर्तेतु नृणा ॥ मया पिमो हितं चेत्तस्मिन् तमसा त्विदं शंकर ॥ २० ॥ क्व गच्छामि क्व तिष्ठामि क्व तत्स्वस्थं तां व्रजेत् ॥ तमसा धूरि तं सर्वजगद्धि परमे
श्वर ॥ २१ ॥ यद्वा सौ हृदये देवः सुरज्येष्ठो बुजोऽद्रवः ॥ पृच्छा वस्तं महात्मानं यदितरे च ते हर ॥ २२ ॥ हित्वा दुर्पमहंकारं सममास्थाय केव
लम् ॥ पद्मानं पद्मार्थो न पद्मापत्रनिर्भक्षणम् ॥ २३ ॥ इत्येवं गतं वाक्यं विष्णो रमित ते जसः ॥ श्रुत्वा वाच विभो ब्रह्मा गंगाधरमहीधरो ॥ २४ ॥
कृष्णकृष्ण महाबाहो भीमभीम महामतै ॥ क्व भवतौ ब्रूतं किंच कियुवा मृचथु मिथः ॥ २५ ॥ ममाती व मनो बुद्धी तमसा वदमागते ॥ न शृणोमि न
पश्यामि निद्रामोहवशगतः ॥ २६ ॥ अहो भवतज्जगत्सर्वसदेवा सुरमानुषम् ॥ तमसा व्याहृतं देवैर्न जने क्व गतं महः ॥ २७ ॥ अथ तेषां प्रवदतां
ब्रह्मादीनां दिवौकसाम् ॥ दुर्गक्रोधभया तानां तमसा कान्तं चेत्तसाम् ॥ २८ ॥ तेषां दर्पापहारय प्रबोधार्थं च गोपतेः ॥ तेजो रूपं समुद्भूतमष्टशृंग
मनोपमम् ॥ २९ ॥ अलक्ष्य पाप तमसा महद्व्योम नराधिप ॥ ज्वाला माला वृत्तं विरबुधु रूपं च भासते ॥ ३० ॥ इतयो जनविस्तीर्ण गतमूर्ध्वम्र
मन्तथा गोमध्यतो महा राजकर्णिके वां बुजस्यतु ॥ ३१ ॥ प्रकाशे ते जसा तस्य जगत्सर्वमिदं नृप ॥ पुरे ध्वं तथैवा वरं अर्जुनस्यार्चिभिः सदा ॥ ३२ ॥
दृष्ट्वा परस्परं सर्वे हुंकारा दिव्यकारिणः ॥ तेजसामो हितास्तस्य जगत्सर्वमिदं नृप ॥ ३३ ॥ तेजसामो हि तं तस्य महद्व्योमो नराधिप ॥ ततो वि
स्मयमासीना दृष्टगोपतयो नृप ॥ ३४ ॥ पश्यमाना महोव्योमि मिथो विवचनमब्रुवन् ॥ अहो तेजः समुद्भूतमस्माकं श्रेयसे नृप ॥ ३५ ॥ प्रकाशाय
च लोकानां सर्वे पश्यामार्क निवदम् ॥ ज्ञानार्थो ध्वं गतो ब्रह्माचारिस्तात्रिपुरांतकः ॥ ३६ ॥ तिर्यक् जगाम देव शशंक्रां बुजगदाधरः ॥ अलब्ध्वा
तस्य ते सर्वे प्रमाणैर्गौरिकाधिपाः ॥ ३७ ॥ विस्मयोऽन्तुल्लनयनाः समागम्य परस्परम् ॥ सर्वैकं जादिको देव इदं वचनमब्रुवन् ॥ ३८ ॥
कोऽयं किमात्मकश्चायं किमिदं तेजसां निधिः ॥ अहोऽस्य दर्शनात्सर्वसंज्ञा तज्ज्ञानिनो वियम् ॥ ३९ ॥ तस्मात्सर्वे प्रणम्यै नंस्तवामोऽद्भुतदर्श
नम् ॥ कृतांजलिपुटाः सर्वे चास्तु वंस्त्रिदिवौकसः ॥ ४० ॥ स्तुवतामप्यथैतं पांसहस्रकिरणो रविः ॥ आत्मानं दर्शयामास कृपया

परयावृतः ॥ ४१ ॥ ज्ञात्वाभक्तिमहाबाहोब्रह्मादीनांमहोपमाम् ॥ अथतेव्योमिदेषं ददुःपरमेश्वरम् ॥ ४२ ॥ खलो
 ल्कलोकनाथेशसहस्रकिरणोज्ज्वलम् ॥ कृत्तिकाभिरसंस्पृष्टयद्वातकर्त्तिकास्थितम् ॥ ४३ ॥ दुर्जयंकृतिकानांतुतैकेनवि
 वर्जितम् ॥ तथाहस्तविहीनचसप्तर्षिरहितं तथा ॥ ४४ ॥ वर्षाद्वारहितं देवसप्तस्वरविवर्जितम् ॥ सर्वलं निष्कलंचैव सदैकाररूपिणम् ॥
 ४५ ॥ तदृष्ट्वानेकशिरसमनेकचरणं तथा ॥ अनेकोदरबाहुसमनेकाभरणान्वितम् ॥ ४६ ॥ अनेकाननमक्षिविंशसहस्राक्षमनौपमम् ॥
 अनेकवर्णरूपंच अनेकमुकुटोज्ज्वलम् ॥ ४७ ॥ दृष्ट्वैव देवदेवस्य रूपं मनोमहात्मनः ॥ विस्मयोत्फुल्लनयनस्तुष्टुवुस्ते दिवाकरम् ॥
 ४८ ॥ कृतांजलिपुटोभूत्वाब्रह्मास्तोतुं प्रचक्रमे ॥ प्रणम्यशिरसाभानुमिदं वचनमब्रवीत् ॥ ४९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ नमस्तेदे
 वदेवेशसहस्रकिरणोज्ज्वल ॥ लोकदीपनमस्तेऽस्तु नमस्तेकोणवल्लभ ॥ ५० ॥ भारुकराय नमो नित्यं खलो ल्कलय नमो नमः ॥ विष्णवेका
 लचक्राय सोमायामिततेजसे ॥ ५१ ॥ नमस्तेपंचकालाय दं द्राय वसुरेतसे ॥ खगाय लोकनाथाय एकचक्रयाय च ॥ ५२ ॥ जगद्धिताय दे
 वाय शिवायामिततेजसे ॥ तमोन्नायसु रूपाय तेजसां निधये नमः ॥ ५३ ॥ अर्थाय कामरूपाय धर्मायामिततेजसे ॥ मोक्षाय मोक्षरूपाय सूर्याय
 च नमो नमः ॥ ५४ ॥ क्रोधलोभविहीनाय लोकानां स्थितिहेतवे ॥ शुभाय शुभरूपाय शुभदाय शुभात्मने ॥ ५५ ॥ शान्ताय शान्तरूपाय शान्तये
 स्मासु वै नमः ॥ नमस्ते ब्रह्मरूपाय ब्राह्मणाय नमो नमः ॥ ५६ ॥ ब्रह्मदेवाय ब्रह्मरूपाय ब्रह्मणे परमात्मने ॥ ब्रह्मणे च प्रसादं वै कुरु देव जगत्पते
 ॥ ५७ ॥ एवं स्तुत्वा रविब्रह्माश्रद्वयापरयाविभो ॥ तूष्णीमासमहाभाग प्रहृष्टेन तारत्सना ॥ ५८ ॥ ब्रह्मणोऽनंतरं रुद्रः स्तोत्रं च क्रेविभावसोः ॥ त्रिपुरा
 रिर्महातेजाः प्रणम्य शिरसारविम् ॥ ५९ ॥ महादेव उवाच ॥ जयभावजयजय जय हंस दिवाकर ॥ जय शंभो महाबाहो खगोचर भूधर ॥ ६० ॥ जयलो
 कप्रदीपेन जयभानो जगत्पते ॥ जयकालजयानंतं संवत्सरशुभान ॥ ६१ ॥ जय देवादि तेः पुत्रकश्यपानंदवर्धन ॥ तमोऽग्नयसते शजयसताश्रवा
 हन ॥ ६२ ॥ ग्रहे शजयकांति शजयकालेशंकर ॥ अर्थकामेश धर्मेश जयमोक्षेशर्मद ॥ ६३ ॥ जय वेदांगरूपाय ग्रहरूपाय वैवर्गः ॥ सत्या
 यस्य रूपाय सु रूपाय शुभाय च ॥ ६४ ॥ क्रोधलोभविनाशाय कामनाशाय वैजय ॥ कल्माषपक्षिरूपाय यतिरूपाय शंभवे ॥ ६५ ॥

विद्वद्यायविश्वरूपायविश्वकर्मायैवैजय ॥ जयौकारवषट्कारस्वाहाकारस्वधाय च ॥ ६६ ॥ जयाश्वमेधरूपायचाग्रिरूपायमाय च ॥ संसाराणवपीतायमोक्षद्वारप्रदाय च ॥ ६७ ॥ संसारार्णवमग्नस्यममदेवजगत्पते ॥ हस्तावलंघनोदेवभवत्वंगोपतेदुत ॥ ६८ ॥ ईशोप्येवमहीनांस्तुत्वाभातुं प्रयत्नतः ॥ विरराजमहाराजप्रणम्याग्निरसारविम् ॥ ६९ ॥ अथविष्णुर्महातेजाःकृतांजलिपुटारविम् ॥ उवाचराजशार्दूलभक्तयाश्रद्धासमन्वितः ॥ ७० ॥ विष्णुरुवाच ॥ नमामिदेवदेवेशभूतभावनमव्ययम् ॥ दिवाकरंविभानुंमार्तैडभास्करंभगम् ॥ ७१ ॥ इन्द्रंविष्णुंहरिंहंसमकैलोकयुरविभुम् ॥ त्रिनेत्रंत्र्यक्षरंत्र्यंगं त्रिमूर्तिं त्रिगतिं शुभम् ॥ ७२ ॥ षण्मुखाय नमोनित्यं त्रिनेत्राय नमोनमः ॥ चतुर्विंशतिपादाय नमोद्वादशपाणिने ॥ ७३ ॥ नमस्तेभूतपतये लोकानां पतये नमः ॥ देवानां पतये नित्यं वर्णानां पतये नमः ॥ ७४ ॥ त्वं ब्रह्मा त्वं जगन्नाथो रुद्रस्त्वं च प्रजापतिः ॥ त्वं सोमस्त्वं तथा दित्यस्त्वमोकारक एवाहि ॥ ७५ ॥ बृहस्पतिर्बुधस्त्वं हित्वं शुक्रस्त्वं विभावसुः ॥ यमस्त्वं वरुणस्त्वं हि नमस्ते कश्यपात्मज ॥ ७६ ॥ त्वया ततमिदं सर्वजगत्स्थाय वरजंगमम् ॥ त्वत्तत्त्वसमुत्पन्नं त्वं देवासुरमातुषम् ॥ ७७ ॥ ब्रह्माचाहं च रुद्रश्च समुत्पन्ना जगत्पते ॥ कल्पादौ तु पुरा देवि स्थितये जगती नव ॥ ७८ ॥ नमस्ते वेदरूपाय अन्हरूपाय वै नमः ॥ नमस्ते ज्ञानरूपाय यज्ञाया च नमोनमः ॥ ७९ ॥ प्रसीदास्मा सुदेवेश भूतेशाकिरणोज्ज्वल ॥ संसारार्णवमग्नानां प्रसादं कुरु गोपते ॥ ८० ॥ वेदांताय नमोनित्यं नमो यज्ञकलाय च ॥ सुमं तुरुवाच ॥ स्तुत्वैव भास्करं भक्त्या विष्णुर्भरत सत्तम ॥ ८१ ॥ प्रदृध्यै नृपशार्दूल रविं तद्गुतमानसः ॥ एवं ते न शार्दूल देवा ब्रह्मा दयोऽनव ॥ ८२ ॥ स्तुवंति तं महात्मानं सहस्राकिरणं रविम् ॥ इत्येवं स्तुवतीति पारं विभक्त्या महत्तमनाम् ॥ ८३ ॥ अथ तुष्टोराविस्तेषां ब्रह्मादीनां जगत्पतिः ॥ विज्ञाय भक्तिं परमां श्रद्धां च परमां विभुः ॥ ८४ ॥ उवाच स महातेजाः प्रहृष्टेन तं रात्मना ॥ ८५ ॥ ग्रहे शो व्योम आरूढस्तेजसा प्रज्वलन्दिशः ॥ ब्रह्माणं विष्णुमीशानमभ्यैतां चिंशं पते ॥ ८६ ॥ दृष्ट्वा तान् प्रणतान् त्सर्वोच्छिरोभिरवर्निगताम् ॥ तुष्टोऽस्मि ते सुरज्येष्ठ चतुर्मुख जगत्पते ॥ ८७ ॥ वरं वरय भद्रं ते मनसा त्वयि मिच्छसि ॥ श्रुत्वा तु वचनं भानो ब्रह्मालोकगुरुनृप ॥ ८८ ॥ जगामाग्रे स भूमा बुधा वचसकृतांजलिः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कृतकृत्योऽसि देवशतपुत्रश्चास्मि स

गाधिप ॥ ८९ ॥ धन्योऽस्म्यनुगृहतीतोऽस्मिगतोऽस्मिपरमांगतिम् ॥ सहस्रकिरणैर्यन्मेवान्दर्शनमागतः ॥ ९० ॥ अपश्यत्तश्चदेवेशमूढ
 मासीन्मनोमम ॥ भगवन्त्संप्रसीदत्वंमोपरिविभावसो ॥ ९१ ॥ प्रयच्छत्वंबलंभक्तिमात्मनोममगोपते ॥ गत्वाशिरोभिरवननिमग्नगंघ्रि
 तस्यच ॥ ९२ ॥ भक्त्याविज्ञातिमाकर्ण्यप्रसादंकुरुगोपते ॥ ब्रह्मणोवचनंश्रुत्वापूषादेवोजगत्पतिः ॥ ९३ ॥ तथेत्याहमहारजविरचिप्रथया
 न्वितम् ॥ ब्रह्मणेचवरंदत्वारजन्देवोदिवाकरः ॥ ९४ ॥ उवाचत्र्यंस्कंदेशांककृतशेखरम् ॥ वरंवरयभूतेशभुजादयितानव ॥ ९५ ॥
 यमिच्छसिमहोदेवचम्यहंतदशेषतः ॥ भास्करस्यवचःश्रुत्वाईश्वरस्त्रिपुरांतकः ॥ ९६ ॥ गत्वातुशिरसाभूमौप्रणम्यावाचभास्करम् ॥
 महोदेवउवाच ॥ पुण्योऽहंपुण्यकर्माहंनस्तिधर्मितरोमया ॥ ९७ ॥ गतोऽहंपरमांसिद्धिगतश्चपरमांगतिम् ॥ नाप्राप्यमस्तिदेवेश
 नासाध्यममर्किचन ॥ ९८ ॥ यस्यमेभगवान्देवःप्रसादप्रवणःस्थितः ॥ त्वयाततमिदं सर्वजगत्स्थायवर्जंगमम् ॥ ९९ ॥ त्वत्तएवसमुत्पन्नं
 लभंचत्वयियास्यति ॥ यदिदुष्टोममविभोअनुग्राह्योऽस्मितेयदि ॥ १०० ॥ अचलांदेहिमेभक्तिमात्मनश्चरणनय ॥ व्योमकेशवचःश्रुत्वापूषा
 देवोदिवाकरः ॥ १०१ ॥ तथेत्याहहरंवीरततोहरिमुवाचह ॥ नारायणमहाबाहोवर्ंवरयगोधर ॥ १०२ ॥ परितुष्टोऽस्मितेदेवयमिच्छसिम
 हाबल ॥ श्रुत्वातुभास्करवचःकीलालजनकोहरिः ॥ १०३ ॥ उवाचपरयाभक्त्यानत्वाचशिरसारविम् ॥ ॥ नारायणउवाच ॥ ॥ जय
 देवजगन्नाथजयदेवगुरोरेवे ॥ १०४ ॥ प्रसीदममदेवेशभक्तिंयच्छात्मनोरेवे ॥ येनाहंसर्वदेवानामुत्तमःस्यजगत्पते ॥ १०५ ॥ अजेयश्चत
 थादेवैतस्यदानवरक्षसाम् ॥ त्वद्भक्त्याबुहितबलस्तेजसमहतान्वितः ॥ १०६ ॥ ततोमयामहत्कर्मकृतव्यंतवशासनात् ॥ प्रजानांपालनेदेव
 देवानांचग्रहाधिप ॥ १०७ ॥ वर्णानामाश्रमाणांचवर्णधर्मस्यवाविभो ॥ दुष्टदैत्यविनाशायलोकानांपालनायच ॥ १०८ ॥ सूच्येऽहंभ
 वतापूर्वकल्पादौचकृतोऽनव ॥ यस्यरुष्टोभवान्त्स्यद्वैकथचित्पुरुषस्यतु ॥ १०९ ॥ व्याधिदुःखमनारोग्यंदारिद्र्यंसंततिक्षयः ॥ तस्यै
 तानिभवंतीहआधयोविधास्तथा ॥ ११० ॥ तस्मात्त्वंचततोदेवसंस्तव्यःसततंबुधैः ॥ एवंत्वांगोपतेदेवभक्त्याश्रद्धासमन्वितः ॥ १११ ॥
 अहमर्चितुमिच्छामितस्मान्ममकृपांकुरु ॥ ११२ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणब्राह्मपर्वणिसप्तमीकल्पसौरधर्मेसूर्यतेजोवर्णनंनमत्रिपंचाशदुत्तर
 शततमोऽध्यायः ॥ १५३ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ध्या ॥ श्रुत्वातुवचनंभानुर्विष्णोरमिततेजसः ॥ उवाचकुरुशार्दूलआदित्यःकृपयान्वितः ॥ ११॥

विद्यायाविश्वरूपाय विश्वकर्मायैव जय ॥ जयैकारवपट्टकारस्वाहाकारस्वधाय च ॥ ६६ ॥ जयाश्वमेधरूपाय चाग्निरूपाय माय च ॥ संसाराणवपीताय मोक्षद्वारप्रदाय च ॥ ६७ ॥ संसारार्णवमग्न्यममदेव जगत्पते ॥ हस्तावलम्बनो देव भवत्वंगोपते द्रुत ॥ ६८ ॥ ईशो ज्येष्ठमहर्नामं स्तुत्याभां नु प्रयत्नतः ॥ विरराज महाराज प्रणम्य शिरसाराविम् ॥ ६९ ॥ अथ विष्णुर्महतेजःकृतां जालिपुटारविम् ॥ उवाच राजशार्दूलभक्त्या श्रद्धासमन्वितः ॥ ७० ॥ विष्णुरुवाच ॥ नमामि देवदेवेश भूतभावनमव्ययम् ॥ दिवाकरं रविभां नु मार्तण्डभास्करं भगम् ॥ ७१ ॥ इन्द्रं विष्णुं हारिं हंसमकैलोकगुरुं विभुम् ॥ त्रिनेत्रं त्र्यक्षरं त्र्यंगं त्रिमूर्तिं त्रिगतिं शुभम् ॥ ७२ ॥ पण्डुस्राय नमो नित्यं त्रिनेत्राय नमो नमः ॥ चतुर्विंशतिपादाय नमो द्वादशपाणिने ॥ ७३ ॥ नमस्ते भूतपतये लोकानां पतये नमः ॥ देवानां पतये नित्यं वर्णानां पतये नमः ॥ ७४ ॥ त्वं ब्रह्मा त्वं जगन्नाथो रुद्रस्त्वंच प्रजापतिः ॥ त्वं सोमस्त्वं तथा दित्यस्त्वमौकारकण्वहि ॥ ७५ ॥ बृहस्पतिश्च धेनुस्त्वंहित्वं शुक्रस्त्वविभावसुः ॥ यमस्त्वंवरोहणस्त्वंहि नमस्ते कश्यपः ॥ ७६ ॥ त्वया ततमिदं सर्वं जगत्स्थायं रजं गमम् ॥ त्वत्तत्त्वसमुत्पन्नं स देवासुरभानुपम् ॥ ७७ ॥ ब्रह्मा च हंच रुद्रश्च समुत्पन्ना जगत्पते ॥ कल्पादौ तु पुरा देवस्थितये जगतो नव ॥ ७८ ॥ नमस्ते वेदरूपाय अन्हरूपायैव नमः ॥ नमस्ते ज्ञानरूपाय यज्ञाय च नमः ॥ ७९ ॥ प्रसीदास्मा सुदेवेश भूतेशाकिरणोज्ज्वल ॥ संसारार्णवमग्नानां प्रसादं कुरु गोपते ॥ ८० ॥ वेदां तां यनमो नित्यं नमो यज्ञकलाय च ॥ सुमंतुरुवाच ॥ स्तुतव्यं भास्करं भक्त्या विष्णुर्भरतसत्तम ॥ ८१ ॥ प्रदध्यौ नृपशार्दूल रवितद्रूतमानसः ॥ एवं ते नरशार्दूल देवा ब्रह्मा दयोऽनव ॥ ८२ ॥ स्तुवंति ते महात्मानं सहस्राकिरणं रविम् ॥ इत्येवं स्तुवन्ति तेषां रविभक्त्या महात्मनाम् ॥ ८३ ॥ अथ तुष्टो रविस्तेषां ब्रह्मादीनां जगत्पतिः ॥ विज्ञाय भाक्तिं परमां श्रद्धां च परमां विभुः ॥ ८४ ॥ उवाच समहतेजाः प्रहृष्टेनंतरात्मना ॥ ८५ ॥ ग्रहे शोभ्यमानो आरूढस्तेजसा प्रज्वलन्दिशः ॥ ब्रह्माणं विष्णुमीशानमामंत्र्यं तान्विशंपते ॥ ८६ ॥ दृष्ट्वा तान् प्रणतान् स सर्वांश्छिरोभिरवांनगतान् ॥ तुष्टोऽस्मि ते सुरज्येष्ठ चतुर्मुख जगत्पते ॥ ८७ ॥ वरं वरय भद्रं ते मनसा त्वयं मिच्छसि ॥ श्रुत्वा तु वचनं भागो ब्रह्मैलोक्यगुरुर्नृप ॥ ८८ ॥ जगामां शिरसा भूषावुवाच सकृतां जलिः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कृतकृत्योऽस्मि देवेश प्रतश्चास्मि ख

गाधिप ॥ ८९ ॥ धन्योऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मि परमांगतिम् ॥ सहस्रकिरणैर्यन्मैवान्दर्शनमागतः ॥ ९० ॥ अपश्यतश्च देवेश मृदु
 मासीन्मनोमम ॥ भगवन्संप्रसीद त्वंमोषपरिभावसो ॥ ९१ ॥ प्रयच्छ त्वं बलं भक्तिमात्मनोममगोपते ॥ गत्वा शिरोभिरवनिमघांगयात
 तस्य च ॥ ९२ ॥ भक्त्या विज्ञातिमाकर्ण्य प्रसादं कुरु गोपते ॥ ब्रह्मणो वचनं श्रुत्वा पूषा देवो जगत्पते ॥ ९३ ॥ तथेत्याह महाराज विरोचिं प्रथया
 न्वितम् ॥ ब्रह्मणे च वरं दुत्वा राजन् देवो दिवाकरः ॥ ९४ ॥ उवाच त्र्यम्बकं देवं शशांककृतं शिखरम् ॥ वरं वरय भूते शम्भु जादयितानय ॥ ९५ ॥
 यमिच्छसि महो देव च्यव हंत दशेषतः ॥ भास्करस्य वचः श्रुत्वा ईश्वरस्त्रिपुरांतकः ॥ ९६ ॥ गत्वा तु शिरसा भूमौ प्रणम्योवाच भास्करम् ॥
 महो देव उवाच ॥ ॥ पुण्योऽहं पुण्यकर्म हं नास्ति धर्मि तरो मया ॥ ९७ ॥ गतोऽहं परमासिद्धिं गतश्च परमांगतिम् ॥ नाप्राप्य मास्ति देव श
 नासाध्यमम किंचन ॥ ९८ ॥ यस्य मे भगवान् देव प्रसादं प्रवणः स्थितः ॥ त्वया ततमिदं सर्वं जगत्स्थायं वरजंगमम् ॥ ९९ ॥ त्वत्पवसमुत्पन्नं
 लयं च त्वयि यास्यति ॥ यदि तु शोभमविभो अनुग्राह्योऽस्मि ते यदि ॥ १०० ॥ अचलां देहि मे भक्तिमात्मनश्चरणनय ॥ व्योमकेशव चः श्रुत्वा पूषा
 देवो दिवाकरः ॥ १०१ ॥ तथेत्याह हरं वीरततो हरिमुवाच ह ॥ नारायणमहाबाहो वरं वरय गोधर ॥ १०२ ॥ परितुष्टोऽस्मि ते देव यमिच्छसि म
 हाबल ॥ श्रुत्वा तु भास्करवचः कलिलजनको हरिः ॥ १०३ ॥ उवाच परयाभस्तान् त्वाचा शिरसाराविम् ॥ ॥ नारायण उवाच ॥ ॥ जय
 देव जगन्नाथ जय देव गुरो रेवे ॥ १०४ ॥ प्रसीद मम देवेश भक्तियच्छात्मनो रेवे ॥ येनाहं सर्वं देवानामुत्तमः स्यां जात्पते ॥ १०५ ॥ अजेयश्च त
 था देवैर्देव्यदानवरक्षसाम् ॥ त्वद्भक्त्या बृंहितं बलं स्तेजसा महतां न्वितः ॥ १०६ ॥ ततो मया महत्कर्म कर्तव्यं तव शासनात् ॥ प्रजानां पालने देव
 देवानां च ग्रहाधिप ॥ १०७ ॥ वर्णानामाश्रमाणां च वर्णधर्मस्य वाविभो ॥ दुष्टदैत्यविनाशा यलोकाणां पालनाय च ॥ १०८ ॥ सृज्येऽहं भ
 वता पूर्वकल्पादौ च कृतोऽनय ॥ यस्य रुष्टो भवान् स्याद्वै कथं चित्तु रुरुषस्य तु ॥ १०९ ॥ व्याधि दुःखमनारोग्यं दारिद्र्यं संततिक्षयः ॥ तस्यै
 तानि भवंतीह आध्यायि विधास्तथा ॥ ११० ॥ तस्मात्त्वं च ततो देव संस्तव्यः स तंतं बुधैः ॥ एवं त्वांगोपते देव भक्त्या श्रद्धा समन्वितः ॥ १११ ॥
 अहमर्चितुमिच्छामि तस्मान्मम कृपां कुरु ॥ ११२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणे सप्तमी कल्पे सौरधर्मे सूर्यतेजो वर्णने नाम त्रिपंचाशदुत्तर
 शततमोऽध्यायः ॥ १५३ ॥ ॥ सुमं तुरुवाच ॥ ध्या ॥ श्रुत्वा तु वचनं भानुर्विष्णोरभितते जसः ॥ उवाच कुरु शाहू आदित्यः कृपयान्वितः ॥ ११४ ॥

॥ आदित्यउवाच ॥ कृष्णकृष्णमहाबाहो शृणु मे परमं वचः ॥ यदर्थं प्रार्थितं कृष्ण तत्सर्वं ते भविष्यति ॥ २ ॥ देवदानवयक्षाणां धर्वा रा-
 क्षसाम् ॥ अजेयस्त्वं महाबाहो भविष्यसि न संशयः ॥ ३ ॥ जगत्पालयितुं सर्वसमर्थश्च भविष्यसि ॥ अचला तव भक्तिश्च भविष्यति ममोपरि ॥ ४ ॥
 ब्रह्मापि स तं शक्नो जगत्स्रष्टुं भविष्यति ॥ संहर्तुं शंकरश्चापि मत्प्रसादाद्भविष्यति ॥ ५ ॥ भवंतो मत्प्रसादेन ज्ञानिना मुत्तमं पदम् ॥ गमिष्यंति न सं-
 देहो मम पूजाप्रसादतः ॥ ६ ॥ सर्वे च न माकर्ण्य गोश्रुता भरणविभो ॥ उवाच गोपतिर्गौ गोपेते गोपृषध्वजः ॥ ७ ॥ त्वामाराध्य भविष्यामो वयं
 सर्वे सुरोत्तमाः ॥ कथमाराधयामाहि भवंतं श्रद्धयान्विताः ॥ ८ ॥ श्रेयसे स तं देवब्रूहि नस्तत्त्वमात्मनः ॥ भवतो हि न पश्यामो मूर्तिं परमपूजिताम् ॥
 १ ॥ पश्यामः केवलं ते जो ह्यव्येस्तोयमिवोद्भूतम् ॥ ज्वाला माला कुलं सर्वमेनैकाकृतिमिदुतम् ॥ १० ॥ न चाकारविहानं तु चेत्तसो लंबनं
 भवेत् ॥ आलंबनमृतं देवनचित्तरमणं क्वचित् ॥ ११ ॥ चेत्तसोऽरमणे भक्तिर्न पुंसां जायते क्वचित् ॥ भक्तिर्विना पूजयितुं न शक्यते दिव्यैकसः ॥ १२ ॥
 त्वत्पूजने ह्यप्राप्यते देवधर्मादयो नरैः ॥ तस्माद्दर्शयतां मूर्तिमात्मनो या परमता ॥ १३ ॥ येन त्वां पूजयित्वा तु वयं सद्भावि वामहे ॥ सुय उवाच ॥
 साधुसाधु महादेव साधु पृष्टोऽस्मि सुव्रत ॥ १४ ॥ शृणुष्वैकमनाः कृत्स्नं गदतो मम मानन्द ॥ चतुर्मूर्तिं देवजगद्धाप्यव्यवास्थतः ॥ १५ ॥
 श्रेयसे सर्वलोकानामादिमध्यांतकृत्सदा ॥ एकमेव राजसीमूर्तिं ब्रह्मेति परिकीर्तिता ॥ १६ ॥ सृष्टिं करोति सानित्यं कल्पादौ जगतां विभो ॥
 द्वितीयासात्त्विकोप्राक्कायापरा परिकीर्तिता ॥ १७ ॥ जगत्सालयेन्नित्यं बुद्धयैर्विनाशिनी ॥ तृतीयातामसी ज्ञेया ईशेति परिकीर्तिता ॥
 १८ ॥ त्रैलोक्यं संहर्त्सा तु कल्पांतं शूलपाणिनी ॥ चतुर्थी तु गुह्यैर्हीना सत्यादिभिरनुत्तमा ॥ १९ ॥ सा चाशक्या क्वचिद्बहुस्थिता सा चाभ-
 वर्त्सदा ॥ तया तत्तमिदं सर्वं चोद्गीर्तयंतु मे गतिः ॥ २० ॥ निष्कला स कला सा तु सुरूपा रूपवर्जिता ॥ अंतर्गता च लोकानां न च कर्मफलंगता ॥ २१ ॥
 तिष्ठमाना पथिली सा पद्मपत्रमिवांभसा ॥ अस्पृष्टा च सदा षड्विंशतीत्यव्यवस्थिता ॥ २२ ॥ चतुस्तना च सा षड्भ्यस्तुरीया ख्या सुपूजिता ॥ न
 सा स्पृष्टुं त्वया शक्या हरिणा ब्रह्मणान च ॥ २३ ॥ मामनाराध्य भूते शव्यो मरूपं कदाचन ॥ यदेतद्भवतां देवप्रबोधार्थमुपस्थितम् ॥ २४ ॥ अ-
 हंकारविमूढानां तमसा च त्रिलोचन ॥ प्रकाशाय च लोकानां ज्वाला माला समाकुलम् ॥ २५ ॥ कर्णेकवस्थितं देवपद्मं त्र्यस्रं खिलस्थ च ॥

ग्रन्थसंदर्शनादेवग्रन्थसर्वप्रबोधिताः ॥ २६ ॥ प्रकाशमभवद्भापिजगत्सर्वमथाचीभिः ॥ तस्मादाराध्यस्वेनमस्पृष्टगमनोपमम् ॥ २७ ॥ मन्मू-
 र्त्तयेनतां दिव्याद्भक्ष्यसित्वात्रिलोचन ॥ यत्पाद्यमीद्वरं जज्ञे तद्योमपरिकीर्तितम् ॥ २८ ॥ कल्पति ह्यत्रैव्योमिलोयते सर्वदेवताः ॥ दक्षिणे लोयते ब्र-
 ह्मात्रामेतस्य जनादनेन ॥ २९ ॥ त्वंसदाकचे देशे तु लीयसे त्रिपुरांतक ॥ गायत्री लीयते तस्य हृदये लोका मतरः ॥ ३० ॥ लीयते मूर्ध्नि वै वेदः स पण्डपद-
 क्रमः ॥ जठरे लीयते सर्वजगत्स्थारजंगमम् ॥ ३१ ॥ पुनरुत्पद्यते ह्यस्माद्भ्रातृं स चराचरम् ॥ आकाशं व्योम इत्याहुः पृथिवीं निक्षुभामता ॥
 ॥ ३२ ॥ भूतश्रेयोहमाकाशो निक्षुभादयिताम ॥ मयानि क्षुभया सर्वं न गच्छात्तं त्रिलोचन ॥ ३३ ॥ तस्मादाराध्यव्योमत्वं ब्रह्मा केशवस्तथा ॥
 तन्मे रूपं महद्भ्योमपूजयित्वा त्रिलोचनम् ॥ ३४ ॥ दिव्यं वर्षं सहस्रं हि गौरौ त्वंगं धमादने ॥ ततो यास्यासि सिद्धिं षडंगं परमां शुभाम् ॥ ३५ ॥
 कलापग्राभमाश्रित्य शंखचक्रगदाधरः ॥ आराधयतु मां भक्त्या व्योमरूपं जनार्दनम् ॥ ३६ ॥ अंतरिक्षगतं तर्थापुष्करं लोकापवनम् ॥ तत्र
 गत्वा विरिचोम्योमरूपं सदा चतु ॥ ३७ ॥ एवं मां सततं यूयं समाराध्य जगत्पतिम् ॥ समानां च मुदिव्यानां सहस्रत्रयमादरात् ॥ ३८ ॥ ततोद्ग-
 र्धयथ मे मूर्तिं परमां यां विदुर्बुधाः ॥ कदंबगलिकाकारां रश्मिमालाकुलां पराम् ॥ ३९ ॥ अथ नारायणो देवः प्रणम्या शिरसारविम् ॥ कृतां जलिपु-
 टो भूत्वा इदं वचनमब्रवीत् ॥ ४० ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ यदिते परमं रूपं मतं व्योमह्नौ पमम् ॥ तमाराध्य वयं सर्वे यास्यामः सिद्धिमुत्त-
 माम् ॥ ४१ ॥ कीदृग्योमत्वं ब्रह्मा हरश्च त्रिपुरांतकः ॥ आराधयन्महो देव भक्त्या श्रेयोर्थमात्मनः ॥ ४२ ॥ येन गच्छामहे सिद्धिं तमाराध्य
 दिवाकरम् ॥ तस्मान्नोल्लक्षणं ब्रूहि व्योम्नः परमपूजितम् ॥ ४३ ॥ इति श्रीभारविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सौरधर्मेत्रय्युपाख्याने चतु-
 र्पचाशुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १५४ ॥ ॥ आदित्य उवाच ॥ साधु साधु सुरश्रेष्ठ साधुष्टोऽस्मि भूधर ॥ शृणुष्वैकमनाः कृष्णगदतो-
 निखिलं मम ॥ १ ॥ आराधयत्वयं देवोमरूपमनौपमम् ॥ चतुष्कोणं परं व्योम अद्भुतं गैरिको ज्ज्वलम् ॥ २ ॥ त्वामाराध्य च चक्रांकं शंक्र-
 रोष्ठु तमादरात् ॥ शब्दादौ सततं ब्रह्मसगरादौ त्रिलोचनः ॥ ३ ॥ मध्याह्ने त्वंसदा देव भक्त्या मामर्चयस्व वै ॥ यथेष्टमृभवः सर्वैर्भक्त्या मां पूजयं-
 तु वै ॥ ४ ॥ ततो ब्रह्मादयो देवाः श्रुत्वा वाक्यं विभावसोः ॥ प्रणम्या शिरसा सर्वं इदं वचनमब्रुवन् ॥ ५ ॥ धन्या देव वयं सर्वे कृतकृत्यास्तथैव च ॥

अस्माभिर्भगवान्पृष्टस्तेजसाप्रज्वलति च ॥ ६ ॥ संभूताज्ञानिनः सर्वे भवतो दर्शनद्वयम् ॥ तमो मोहात् तथा तद्वा सर्वमेकपदे गतम् ॥ ७ ॥ वयं त्व
 नमृतयः सर्वे तेजसा तव संवृताः ॥ उत्पत्तिस्थितिनाशाय लोकानां तव शासनात् ॥ ८ ॥ स्थिताः सर्वे सुरज्येष्ठलोकापालश्च कृत्स्नशः ॥ अधुना सा
 धयामेह व्योम्नः पूर्वां प्रजामहे ॥ ९ ॥ इत्थं तेषां वचः श्रुत्वा भारुः करो वारितस्करः ॥ उवाच ब्रह्मविष्णुर्वीशांस्मां पूर्वमिदं वचः ॥ १० ॥ आदि
 त्वय उवाच ॥ ॥ एवमेतन्न संदेहो यदा वदथ मुत्र ताः ॥ यूयं मन्मृतयः सर्वे युष्माकमहमेवाहि ॥ ११ ॥ यदेतद्दर्शनं देवाः प्रमाणं च यदुत्तमम् ॥
 ज्वाला माला कुलुं गुप्त्रं शांडिल्यमिवोज्झितम् ॥ १२ ॥ युष्माकं देवशादूलास्तन्निवोधत कारणम् ॥ अहं कारविमूढानां मिथः कलहिनं तथा ॥ १३ ॥
 प्रबोधार्थं हि युष्माकं तमसो नाशनाय च ॥ प्रवर्तनाय सर्वपापकर्मणां च प्रदर्शितम् ॥ १४ ॥ तस्मादेव विदित्वा तु नाहं कारः कदाचन ॥ कर्तव्यो
 भूतिमिच्छद्भिः स ततं देवसत्तमाः ॥ १५ ॥ मानंदर्पमहंकारपूर्वकत्वा मुदूरतः ॥ आराधय तमांस्तथा स ततं श्रद्धयान्विताः ॥ १६ ॥ ततो द्र
 क्ष्यथ मेरूपां संकलं निष्कलं च यत् ॥ यस्य संदर्शनं देवसर्वो मिद्धिमवाप्स्यथ ॥ १७ ॥ एवमुक्त्वा महाराज सहस्रकिरणो विभुः ॥ जगाम दर्शनं
 तेषां पश्यतामेव भारत ॥ १८ ॥ अथ ते विस्मिताः सर्वे ब्रह्मविष्णुपिनाकिनः ॥ तेजसा तस्य देवस्य भारुः करस्य महौजसः ॥ १९ ॥ परस्परम्
 योजुस्तो विस्मयेन तदानृप ॥ अहो महात्मा देवोऽयं दिति पुत्रो दिवस्पतिः ॥ २० ॥ बृहद्रातुर्महातेजालोऽकदीपो विभावसुः ॥ येन सर्वं वयं ज्ञाता
 निमग्नता विपुलं तमः ॥ २१ ॥ आराधयामस्तं सर्वे गत्वा स्थानानि कृत्स्नशः ॥ येन सर्वं यतस्य प्रसादात् सिद्धिमाप्नुहे ॥ २२ ॥ तद्व्योमपूजयित्वा
 तु परया श्रद्धया विभोः ॥ आमंत्र्यते मिथः सर्वे गताः पूजार्थमादरात् ॥ २३ ॥ जगाम पुष्करं ब्रह्माशालिग्रामं जनार्दनः ॥ वृषध्वजो गतो विरप
 तं गंधमादनम् ॥ २४ ॥ त्यक्त्वा मानमहंकारं कुर्वतस्तप उत्तमम् ॥ आराधयति तं देवं भारुः करं वारितस्करम् ॥ २५ ॥ व्योमेकत्वाच तुष्कोणं ब्र
 ह्मानित्यमपूजयत् ॥ चक्रा कितिं हरिर्नित्यं सम्यग्यव्योममपूजयत् ॥ २६ ॥ हरोऽपि स ततं वीरतेजसा वह्निमग्निभम् ॥ अपूजयत्सदा वृत्तं व्यो
 मं भक्त्या समन्वितः ॥ २७ ॥ दिव्यवर्षसहस्रांते पूजयंतो दिवाकरम् ॥ गंधमाल्योपहारैस्तु त्वयि गतिं प्रयादितैः ॥ २८ ॥ अतोषियन्महात्मा
 नं कुर्वणस्तप उत्तमम् ॥ भक्त्या च लेन मनसा विवस्वतं मनुत्तमम् ॥ २९ ॥ अथ तेषां महाराज सन्ने मुवनाधिपः ॥ दर्शयामास लोकात्मा

युगपद्वैविभावसुः ॥ ३० ॥ कृष्णात्माचमहातेजाश्चतुर्धायोगतो नय ॥ गत्वाँ केनसुरश्रेष्ठसेब्रवीत्परमं वचः ॥ ३१ ॥ अन्येनशंकरमन्येअ
 न्येनगरुडवचनम् ॥ सततापतथान्येनयारूढोदिवंसदा ॥ ३२ ॥ एवंयोगवशद्रात्रुःकृतवान्महद्दुनम् ॥ उग्रेतपसिवर्ततेदृष्ट्वाचैनंच
 तमुखम् ॥ ३३ ॥ पूजयंतंमहद्व्योमभूगतेमुखपंकजैः ॥ उवाचतंमहाराजभारुकरश्चतुराननम् ॥ ३४ ॥ पश्यपश्यसुरज्येष्ठवरदंभसुपाग
 तम् ॥ श्रुत्वैवंचनंभानोर्विरिंचस्तमपश्यत ॥ ३५ ॥ दृष्ट्वाजगमप्रगतोअर्वाग्निमुखपंकजैः ॥ हर्षादुत्फुल्लनयनःपुनरुत्थायभारुकरम् ॥
 ३६ ॥ उवाचपरमंवाक्यंकृतांजलिपुटःस्थितः ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ नमस्तेदेवदेवेशनमस्तेतिमिरापह ॥ ३७ ॥ नमस्तेभूतभन्ये
 अभूतादिभूतभावनः ॥ प्रसादंकुरुमेदेवप्रसन्नोऽथदिवाकरः ॥ ३८ ॥ गतिरन्यानमेदेवविद्यतेत्वामृतेविभो ॥ ॥ आदित्यउवाच ॥ ॥
 एवमेवयथात्थंत्वंनास्ति तत्रविचारणा ॥ ३९ ॥ त्वमेप्रथमजःपुत्रःसंभूतःकारणात्पुरा ॥ वरंवरयभद्रंतेवरदोस्मितवाग्रतः ॥ ४० ॥ यमि
 च्छसिसुरज्येष्ठमात्वंशंकंकुरुप्रभो ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ यदिमेभगवांस्तुष्टेददातिवरमुत्तमम् ॥ ४१ ॥ कर्तुंशक्रोमिसृष्टिंचप्रसा
 दात्तवगोपते ॥ कृताकृताहिमेदेवसृष्टिर्नहंप्रसिद्धयति ॥ ४२ ॥ ॥ आदित्यउवाच ॥ ॥ नपुत्रत्वमहंप्राप्तस्तवेदेवचतुर्मुख ॥ तवान्व
 येगमिष्यामिपुत्रत्वंहिमरीचये ॥ ४३ ॥ ततोयास्यतितेसिद्धिंकृत्स्नासृष्टिश्चतुर्मुख ॥ भवितैवंनसंदेहोमत्प्रसादाजगत्पते ॥ ४४ ॥ एव
 मुक्तोर्विरिंचिस्तुरविणापृथिवीपते ॥ तवैव्योढिविस्वतंलोकनाथंजगत्पतिम् ॥ ४५ ॥ पुनराहसुरज्येष्ठःप्रणम्याशिरसारविम् ॥ क्रमेवासो
 जगन्नाथमविष्यतिदिवस्पते ॥ ४६ ॥ ॥ आदित्यउवाच ॥ ॥ यन्मेरूपमहद्व्योमपृष्ठशृंगमनुत्तमम् ॥ तत्रदेवकदैवस्तुभवाग्नित्वं
 सिष्यति ॥ ४७ ॥ इंद्रःपूर्वोदिशोभागेआग्नेयांशोऽडिलीमुतः ॥ दक्षिणस्यांयमोनित्यंनैऋत्यामथानिऋतिः ॥ ४८ ॥ पश्चिमायांतुवरुणो
 वायव्यांतुसदागतिः ॥ उत्तरेतुदिशोभागेनिवसेद्धनदस्ततः ॥ ४९ ॥ ईशान्यांशंकरोदेवोमध्येत्वंविष्णुनासह ॥ श्रुत्वैवंचनंभानोर्वेधाः
 प्रीत्यातमब्रवीत् ॥ ५० ॥ कृतकृत्यंतथात्मानमन्यतेचनराधिप ॥ चकारचतथासर्वभारुकरोत्तमशेषतः ॥ ५१ ॥ सचसिद्धिगतोवीर
 प्रसादाद्भारुकरस्यतु ॥ आदित्योपिवरंदत्वाब्रह्मण्योब्रह्मणेऽनय ॥ ५२ ॥ जगामसहदेवेनपर्वतंगंधमादनम् ॥ ददृशेतत्रभूतेशंतपस्तीव्रसमा

श्रितम् ॥५३॥ कर्पादिनंशूलधरंचद्रार्ककृतशेखरम् ॥ पूजयंतंपरंव्याममुव्रतंतेजसान्वितम् ॥५४॥ गंधमाल्योपहारैश्चनृत्यगीतप्रवादितैः ॥
मुखवाद्यैश्चबहुभिःप्रणवस्तोत्रगीतिभिः ॥५५॥ पूजयैवतंमहद्व्योमजगामाशिरसामहीम् ॥ दृष्ट्वैषंपूजयंतंचभारुकरिस्त्रिपुरांतकम् ॥५६॥
तुङ्घोवाचमहतेजोगोशुभाभरणंहरम् ॥ भीमदुष्टोऽस्मिन्नेवत्सवरंमत्तोवृणुष्वै ॥५७॥ तवातिक्रमहंप्राताविरदोभूभृतालयम् ॥ श्रुत्वैवं
चनंभानोर्महादेवमहीपते ॥५८॥ ददृश्लोकनाथंतंप्रज्वलंतमनुत्तमम् ॥ उवाचप्रणतोभूत्वाअष्टांगभूतलंगतः ॥५९॥ नमोनमस्ते
देवेशप्रभाकरदिवाकर ॥ शुभालयशुभाधारविकर्तनशुभानन ॥६०॥ प्रसादंकुरुदेवेशप्रसन्नस्यविकर्तन ॥ संसारार्णवमग्नस्यभवपतो
जगत्पते ॥६१॥ तवांगसंभवोदेवपुत्रोहंवह्यभस्तव ॥ यत्करोतिमहादेवपितापुत्रस्यतत्कुरु ॥६२॥ ॥ आदित्यउवाच ॥ ॥ ए
वमेतन्नसंदेहायथावदसिंशंकर ॥ ललाटात्त्वंसमुत्पन्नःपुत्रःपुत्रवर्तावर ॥६३॥ वरंवरयभद्रंतेमनसात्वंयमिच्छसि ॥ दुदयैचापितेद्विजि
पुरांतकमुन्दर ॥६४॥ ॥ महादेवउवाच ॥ ॥ यदिदुष्टोऽस्मिन्नेववअनुग्राह्योस्मितेयदि ॥ प्रयच्छमेवरंभानोर्देहिभर्त्तिममाचलाम् ॥
॥६५॥ देवदानवगंधर्वयक्षक्षोणस्तथा ॥ निर्जित्याहंयथादेवयुगंतिंसंहरप्रजाम् ॥६६॥ तथाप्रयच्छमेदेवस्थानंचपरमंविभो ॥ ये
नाहंहेतिसर्वजयेदेवजगत्प्रभो ॥६७॥ ॥ आदित्यउवाच ॥ ॥ देवदानवगंधर्वयक्षक्षोणस्तथा ॥ हरिष्यसिजगच्चापियुगंतेत्रि
पुरांतक ॥६८॥ यदेतत्पूजितंनित्यंमद्रूपंव्याममुत्तमम् ॥ एतन्निशूलंपरमंतवशस्त्रंभविष्यति ॥६९॥ ईशानंचतथाभागेव्योमो
वासभविष्यति ॥ महादेवउवाच ॥ एवंभवतुमेदेवयःप्रसादस्त्वयाकृतः ॥७०॥ कृतकृत्योऽस्मिन्नेवेशयन्मेदेवोवरप्रदः ॥७१॥
इति श्रीभविष्येमहापुराणब्राह्मेपर्वणिषसर्माकल्पेसौरधर्मनिरूपणनामपञ्चपञ्चाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥१५६॥ ७४ ॥ सुमंरुवाच ॥
इत्थंदृत्वावरंभानुरीश्वरस्यविशंपते ॥ शालग्रामजगामाशुवरंदातुर्हरनृप ॥१॥ ददृशंसंहरितंत्रतपंतंपरमंतपः ॥ कृष्णा
जिनधरंशानंतंप्रज्वलंतंस्वतेजसा ॥२॥ पूजयंतंमहद्व्योमचक्राकारमनौपमम् ॥ गंधमाल्योपहारैश्चनृत्यगीतप्रवादितैः ॥३॥ एवमं
पूजयंतंव्यामभक्त्याश्रद्धासमान्वितः ॥ जगामाशिरसाम्भूमिंहृदिध्यायन्दिवाकरम् ॥४॥ विष्णुंतेप्रणतंदृष्ट्वातुष्टोदेवोविभावसुः ॥ उवाच

विष्णुमामंन्यपश्यमामागतं हरे ॥ ५ ॥ तद्वाक्यैकेशवः श्रुत्वा शिरसाचमर्हगतः ॥ नमस्ते स वेदेवेश नमस्ते गगने चर ॥ ६ ॥ जगत्पते नम
 स्तेऽस्तु ग्रहाणां पतये नमः ॥ दारिद्र्यव्याधिदुःखघ्न नमस्ते भवनाशन ॥ ७ ॥ आदित्यार्करवे भानो भगवन् पूर्णदिवकर ॥ नमस्ते सर्वतत्त्वज्ञ
 सर्वपापविजित ॥ ८ ॥ प्रसीद मे जगन्नाथ हंसानवादिवरूपते ॥ से सारणं वमग्रानां त्राहि देववृषध्वज ॥ ९ ॥ पुत्रोऽहं तव देव शद्वितीयो ब्रा
 ह्मणोऽनघ ॥ पितेव पुत्रस्य रवेदेहिका माञ्जगतते ॥ १० ॥ विष्णोर्विचनमाकर्ण्य हर्षमाप्यादिवकरः ॥ उवाच कुरु शार्दूल हर्षद्वयगिरा
 ॥ ११ ॥ साधुकृष्णमहाबाहो तुष्टोऽहं तव केशव ॥ निशम्य ते पराभक्तिः श्रद्धाच पुरुषोत्तम ॥ १२ ॥ वरं वरय तस्मात्त्वं तस्य नमनसेच्छसि
 ॥ वरदोऽहमनुप्राप्तो भक्त्या क्रांतस्तवानघ ॥ १३ ॥ निशम्य वचनं भानोर्विष्णुर्भक्त्या समन्वितः ॥ कृतांजलिपुटो भूत्वा इदं वचनमब्रवीत्
 ॥ १४ ॥ कृतकृत्योऽस्मि देवेश नास्ति त्वन्यतरो मम ॥ यस्य मे भगवंस्तुष्टो वरदस्त्वं गतः स्वयम् ॥ १५ ॥ यदि तुष्टो मम विभुर्भक्त्या क्रीतो
 मया यदि ॥ प्रयच्छ त्वचलां भक्तिं यथा शत्रुपराजयम् ॥ १६ ॥ तथा मम वदेहि सारं रतिविनाशनम् ॥ मम स्थानं च परमं सर्वलोकनमस्कृ
 तम् ॥ १७ ॥ लोकानां पालने युक्तिं बलं वीर्यं यशः सुखम् ॥ एवमुक्तो रविर्भक्त्या दिष्णुना वाक्यमुत्तमम् ॥ १८ ॥ उवाच कुरु शार्दूल जगत्सत्रा
 दयन्निवि ॥ साधुसाधु महाबाहो ब्रह्मणस्त्वं जघन्यजः ॥ १९ ॥ हरस्य अग्रजश्चापि स वेदेवनमस्कृतः ॥ भक्तश्चापि ममात्यं तं ब्रह्मण्यश्च सदानघ ॥ २० ॥
 तस्मात्तवाचला भक्तिर्भविष्यति ममोपरि ॥ एतदेव महद्भो मे चक्रं ते प्रभविष्यति ॥ २१ ॥ सर्वयुधं वरं वरसर्वारतिविनाशनम् ॥ तथास्था
 नं च परमं सर्वलोकनमस्कृतम् ॥ २२ ॥ इत्थं भानोर्विरप्राप्य हरिर्देवो जगत्पतेः ॥ महाप्रसादमित्युक्त्वा जगाम शिरसामहीम् ॥ २३ ॥ आ
 स्क्रुरोऽपि वरं दत्त्वा के शवस्थामि तौ जसः ॥ जगामाशु महाराजस्वपुर्वविबुधाधिपः ॥ २४ ॥ लोकानां पालने शक्तिं बलं वीर्यं यशः सुखम् ॥
 इत्नाकृष्णस्य देवेशस्तथान्यमपि कांक्षितम् ॥ २५ ॥ एवं ब्रह्मादयो देवाः पूजयित्वा दिवाकरम् ॥ शक्तिं तं तो बभूवुस्ते सर्गादीनां प्रवर्तने ॥ २६ ॥
 इति ते कथितं पुण्यमालयानं पापनाशनम् ॥ त्रिदेवत्यमुपास्थानं त्रैसुरं लोकपूजितम् ॥ २७ ॥ स्तोत्रत्रय समायुक्तं धर्मकामार्थसाधनम् ॥
 धर्मस्वर्गार्थं तथा पुण्यमारोग्यं धनधान्यदम् ॥ २८ ॥ यद्देवं श्रुणुयान्नित्यं पठेत्स्तोत्रत्रयं च यः ॥ सोऽप्ययानमाहूढो याति भानोः परंपदम् ॥ २९ ॥

अपुत्रालभतेपुत्रमधनोधनमश्रुते ॥ विद्यार्थालभतेविद्यांप्रसादाद्भ्रातृकरस्यतु ॥ ३० ॥ तेजसारविंशकांशप्रभयापृथ्विसन्निभम् ॥ मोदते
 सुचिरं कालं ज्ञानिनमुत्तमो भवेत् ॥ ३१ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे ब्रह्मविष्णुसप्तमीकल्पसौरधर्मत्रैमुरापाख्यानवर्णनानामपट्पंचाशदु
 त्तरशततमोऽध्यायः ॥ १५६ ॥ ४४ ॥ शतानीकउवाच ॥ एतन्मेकौतुकं ब्रह्मन् द्रुव ब्रह्मणे रविः ॥ दत्तवांस्तव पुत्रत्वमन्वयेकदृश्यस्यतु ॥
 १ ॥ यास्यामि द्विजशार्दूलप्रपन्नतिमिरापह ॥ एतन्मे महदाश्चर्यं शंसमृमि कथं व्रजेत् ॥ २ ॥ देवादीनां प्रणेता योऽयं विप्रसवो विभुः ॥ सक
 थं भूतलव्योमजन्म भावं गमिष्यति ॥ ३ ॥ किमर्थं दिव्यमात्मानं जन्मने स नियोक्ष्यसि ॥ यश्च क्वं वतं यत्त्यको ब्रह्मादीनां मनोरमम् ॥ ४ ॥
 स जन्मानिकथं पुण्यां बुद्धिं च क्रेविदां वर ॥ गोपायनं त्कुरुते जगतः सर्वलौकिकम् ॥ ५ ॥ गोभिः पालयते कृत्स्नमात्मनो यः स्वयं रविः ॥
 महाभूतानि भूतात्मा यश्चकार दधारच ॥ ६ ॥ अगर्भः सकथं गर्भमुदरे याचते विभुः ॥ येन गोभिः समाक्रांता विप्रलोकाश्चतुर्दश ॥
 ७ ॥ स्थापिता जगते मागास्त्रिवर्गप्रवरास्त्रयः ॥ योऽत काले जगतीत्वा कृत्वा वज्रमयं वपुः ॥ ८ ॥ लोकमेकाणं वंचके दृश्य
 ते स्वेन कर्मणा ॥ यः पुराणे पुराणात्मा तेजसां रूपमास्थितः ॥ ९ ॥ अपि मृद्व्वा द्विजश्रेष्ठ यः स सर्जं वसुंधराम् ॥ चकार च पुरायश्च त्रलो
 क्यमिदमव्ययः ॥ १० ॥ ददौ कृत्वा वसुमतीं सुराणां सुरसत्तमः ॥ यः स्थितो ह्यनलं पीत्वा संवत्सरमयश्चरः ॥ ११ ॥ पातालस्थो
 णं वरसंमव्यतो यमयंहविः ॥ सहस्रशिखरं देवं सहस्रनाशं सहस्रशः ॥ १२ ॥ सहस्रचरणं ब्रह्मन् यमाहुर्व्युगे व्युगे ॥ मुखाद्यस्य सप्तपत्रो वै धालोक
 पितामहः ॥ १३ ॥ हरिश्चक्षुः सोऽयस्य ललाटाद्यस्य शंकरः ॥ येन ते निहता दैत्या मंदहाना मनमतः ॥ १४ ॥ ब्रह्मादीनां दुराधर्षा यः सदा
 विघ्ननाशनः ॥ सर्वदेवमयं कृत्वा सर्वाधुधं वपुः ॥ १५ ॥ एकचक्राथारूढो गरुडाग्रजसारथिः ॥ करतियो जगत्सर्वसदानवसराक्षसम्
 ॥ १६ ॥ प्रकाशतममस्पृष्टं पुण्यं सदा द्विज ॥ पूर्वादिशं गतो नित्यमुदयाचलमक्रमम् ॥ १७ ॥ नाशयेद्यस्तु स तंतमोलोकस्य शतये ॥
 नाशयित्वा तोयस्तु क्रियाः सर्वाः प्रवर्तयेत् ॥ १८ ॥ योऽक्राणि दक्षिणादिभ्यः शुशालो लूखलानि च ॥ गार्हपत्येन विधिनत द्रव्यै र्योणकर्मणा ॥ १९ ॥
 अग्निमाहवर्नचैव वेदं च वकुशं लुचम् ॥ प्रोक्षणीय व्रतं चैव अवभृथं तथैव च ॥ २० ॥ सर्वा निमांश्च यश्च क्रेहव्यभागप्रदान्मुखे ॥ हव्यादांश्च सु

रात्यज्ञेकव्यादांश्चपितृनपि ॥ २१ ॥ भागार्थमधुधानायचक्रेयोयज्ञकर्मणि ॥ पूषणंचसुतंसोमंपवित्रामरणोमपि ॥ २२ ॥ यज्ञियानिच
 द्रव्याणियज्ञांश्चापिसंक्रत्वजः ॥ सदस्यान्यजमानांश्चमेधाविनस्तथोत्तमान् ॥ २३ ॥ विवभाजपुरासर्वपारमेष्ठयेनकर्मणा ॥ युगानुरूपो
 यःकृत्वालोकाननुवंक्रमात् ॥ २४ ॥ क्षणन्कल्यश्चकाष्टाश्चकालवैकल्यमेवच ॥ सुहृतोस्तिथयोमासाःपक्षाःसंवत्सरास्तथा ॥ २५ ॥ ऋत
 वःकालयोगाश्चप्रमाणंविचिंधन्तु ॥ आयुःक्षेत्राण्यपचयोपचयाश्चैवयोऽकरोत् ॥ २६ ॥ सुष्टालोकास्त्रयोनंतथेनज्ञानेनवर्त्मना ॥ सर्वभूत
 गणाःसृष्टाःसर्वभूतात्मनासदा ॥ २७ ॥ प्रणामत्रयपूर्वेणयोगेनरमतेचयः ॥ योगतागतिपतेनत्रातास्तिजगदीश्वरः ॥ २८ ॥ योगतिवृष्यु
 क्तानांगतिर्योऽपापकर्मणाम् ॥ चातुर्वर्ण्यप्रभावश्चपुहोत्रस्यरक्षिता ॥ २९ ॥ धातुवैद्यस्ययोवेत्ताचतुराश्रमसंश्रयः ॥ दिगंबरानुभूतश्चवायु
 र्वायुविभावनः ॥ ३० ॥ अग्नीषोमात्मकंज्योतिर्योगीशक्षणदांतकः ॥ यःपरंश्रूयतेज्योतिर्यःपरंश्रूयतेतपः ॥ ३१ ॥ यंपरंपरमंप्राहुःपरमा
 त्मानमच्युतम् ॥ ब्रह्मादिभिःस्तुतोदेवीयश्चदैत्यांतकृद्भिः ॥ ३२ ॥ युगतिष्वंतकोयस्तुयश्चलोकांतकोत्तमः ॥ सेतुर्योलोकेसेतूनांमध्ये
 योमध्यकर्मणाम् ॥ ३३ ॥ वेत्तायोवेदविदुषांप्रभुर्यःप्रभुविष्णुनाम् ॥ सौम्यभूतस्तुसौम्यानामाग्निभूतोऽग्निवर्चसाम् ॥ ३४ ॥ मानुषाणामनोभूत
 स्तपोभूतस्तपस्विनाम् ॥ विनयोनयवृत्तीनतिजस्तेजस्विनामपि ॥ ३५ ॥ विग्रहोविग्रहाणांचगतिर्गतिमतामपि ॥ आकाशप्रसवोवायु
 र्वायुःप्राणोद्भुताशनः ॥ ३६ ॥ देवाहुतिप्रदानोद्यन्त्राणाग्निस्तमनाशनः ॥ रसाद्विशोणितंभवतिशोणितान्मांसमुच्यते ॥ ३७ ॥ मांसान्म
 जावसोर्जन्ममज्जनोस्थीनिजन्मतः ॥ अस्थिमज्जाःसमभवत्ततैवशुक्रमादिशेत् ॥ ३८ ॥ शुक्राद्भ्रूंसमभवद्रसमूलनकर्मणा ॥ तत्रापः
 प्रथमोभागःसौम्योराशिरुच्यते ॥ ३९ ॥ ततःक्षमांसंभवज्ञेयाद्वितीयाराशिरुच्यते ॥ शुक्रंसोमात्मकंविद्यादात्मरूपंयदात्मकम् ॥ ४० ॥
 भवोरसात्मकस्तेषांवीर्यचशशिपावकम् ॥ कफवर्गेभवेच्छुक्रंपित्तवर्गेचशोणितम् ॥ ४१ ॥ कफस्यपृथिवीस्थानंपित्तंनभौप्रातिष्ठितम् ॥
 देवस्यमध्यहृदयंस्थानंतुमनसःस्मृतम् ॥ ४२ ॥ नाभिकोष्ठांतरस्थंतुतत्रदेवोदवाकरः ॥ मनःप्रजापतिर्ज्ञेयःकफःसोमोऽभिभाव्यते ॥ ४३ ॥
 पित्तमग्निःस्मृतोयस्मादग्नीषोमात्मकंजगत् ॥ एवंप्रवर्तितेगर्भेवर्धतेऽबुदसान्निभे ॥ ४४ ॥ वायुप्रवेशंसंक्रसंगतःपरमात्मना ॥ ततोऽजा

लोकानांप्रभायच ॥ १३ ॥ बहुशःसर्वभूतात्मास्वयंसमभिजायते ॥ तथासमभवद्देवःकश्यपस्यादितेःसुतः ॥ १४ ॥ तुष्टोदत्वापर
 वीरविरचस्यमहात्मनः ॥ यंयंजनयतेपुत्रमदितिःकश्यपाद्विभोः ॥ १५ ॥ ससयातिविनाशैवेतत्क्षणादेवभारत ॥ दृष्ट्वासुताश्रयमा
 नान्पुत्रशोकान्विताऽदितिः ॥ १६ ॥ जगामकश्यपाभ्याशोशोऽशोकव्याकुलितेक्षणा ॥ सापश्यतंचमरीचंमुनिदीप्तंतपोनिधिम् ॥ १७ ॥
 आद्यंदेवगुरुंविप्रं दिव्यं त्रिपणांशुभिः ॥ तेजसावह्निसंकाशं सौरं वृकसमप्रभम् ॥ १८ ॥ न्यस्तदंडाश्रियायुक्तंबद्धकृष्णजिनांबरम् ॥ वल्क
 लंजिनसर्वातंप्रदीप्तं ब्रह्मवर्चसम् ॥ १९ ॥ हुताशमिवदीप्यतंतपंतमिवभास्करम् ॥ अथादितिदृष्ट्वैवभर्तारममितौजसम् ॥ २० ॥ शोकगद्गद
 यावाचाइदंचनमब्रवीत् ॥ किमर्थंभगवान्देवोनिरुद्योगस्तुतिष्ठति ॥ २१ ॥ जातोजातोहिमेषुत्रःसद्यएवविनश्यति ॥ श्रुत्वातुवचनंतस्याः
 कश्यपोऽक्रुषिसत्तमः ॥ २२ ॥ चकारगमनेनबुद्धिं ब्रह्मलोकगतिं प्रति ॥ सगत्वाब्रह्मभवनं नानाभावसमान्वितम् ॥ २३ ॥ तद्वाक्यमुक्तंतं सर्वयदुक्तं
 तस्यजायया ॥ कश्यपस्यवचःश्रुत्वाकंजजोवाक्यमब्रवीत् ॥ २४ ॥ पुत्रगच्छामसदनंभानोःपरमदुर्लभम् ॥ इत्युक्त्वायानमारुह्यआग्ने
 यंपद्मलोचनः ॥ २५ ॥ वेधाजगामभवनमादित्यस्यमहात्मनः ॥ अदितिःकश्यपोब्रह्माजगमुर्विपुलमाश्रिताः ॥ २६ ॥ तेमुहूर्ते
 नसंप्राप्ताःसूर्यलोकं सुवर्चसम् ॥ दिव्यकामगमैर्योनैर्यथाहंकुरुनंदन ॥ २७ ॥ आदित्यंप्रहृमिच्छति तेजसारांशिशुत्तमम् ॥
 गच्छंतस्तेचविस्तीर्णा मादित्यस्यपरांसभाम् ॥ २८ ॥ षट्पदोद्गीतनिनदांसामगैस्तुसमीरिताम् ॥ क्रतवोवहृचसुखाः प्रोक्ताः पुण्यवदक्ष
 राः ॥ २९ ॥ तुष्टुदुःपुरुषव्याश्रिततेषुचकर्मसु ॥ यज्ञसंधैविदविदांपदक्रमविदां तथा ॥ ३० ॥ घोषेणपरमर्षीणांसर्वतत्रनिनादितम् ॥
 यज्ञसंस्तवविद्विश्वाशिक्षावद्विस्तथाद्विजैः ॥ ३१ ॥ अष्टादशपुराणज्ञैःसर्वविद्याविशारदैःसर्ववादिविशारदैः ॥ ३२ ॥ लोका
 यतिकमुख्यैश्चतुष्टुःसूर्यमीरितम् ॥ तत्रतत्रचविप्रेन्द्रानिनयताःशंसितव्रताः ॥ ३३ ॥ जपहोमपरान्योग्यान्ददृशुःकश्यपादयः ॥ तस्यांसभा
 यामास्तेसरदिममालीदिवारः ॥ ३४ ॥ सुरासुरगुरुःश्रीमाञ्छुभेवीरमायया ॥ उपास्तेचतत्रैवप्रजानांपतिमीश्वरम् ॥ ३५ ॥ दक्षःप्रचे
 ताःपुलहोमरीचिश्चद्विजोत्तमः ॥ भृगुरत्रिंशसिष्ठश्चगौतमोनारदस्तथा ॥ ३६ ॥ दिव्यआत्मांतरीक्षंचवायुस्तेजोबलमही ॥ शब्दःस्पृशः

स्वरूपं चरमगर्धैस्तथैव च ॥ ३७ ॥ प्रकृतिश्च विकाराश्च चान्यस्कारणमहत् ॥ सांगोपांगाश्च त्वारोविदलोकपते तथा ॥ ३८ ॥ लवाश्च
 ऋतवैश्वसंकल्पप्रणवास्तथा ॥ एते चान्ये च बहवो भानुमंत उपासते ॥ ३९ ॥ अथौधर्मश्च कामश्च मोक्षश्च सविशेषतः ॥ द्वेषहर्षश्च मोहश्च म
 त्सरोमान एव च ॥ ४० ॥ वृको विष्णुमुतः पुत्रः पुष्पजो धिषणस्तथा ॥ माहेश्वरस्तथा सौरो विटपो धिक् चस्तथा ॥ ४१ ॥ मारुतो विश्वा
 कर्माच अश्विना वन्यवाहनौ ॥ एवमुक्तः सुवचनैर्भानुना प्रभविष्णुना ॥ ४२ ॥ जगाम कश्यपो वीरसहादित्यास्वमाश्रमम् ॥ अदितिर्देवमा
 ता च तंगर्भनिर्द्धेस्वयम् ॥ ४३ ॥ भूतात्मानं महात्मानं दिव्यं वर्षसहस्रकम् ॥ पूर्णवर्षसहस्रेतु प्रवृत्तो गर्भ उत्तमः ॥ ४४ ॥ सुराणां शर
 णं देवश्च सुराणां विनाशनः ॥ गर्भस्थेन तु तेनैव पारित्रातः सुतस्तथा ॥ ४५ ॥ आददानस्तु ते जासि त्रैलोक्यस्य नराधिप ॥ तस्मिन्नाते तु देवेशे
 त्रैलोक्यस्य सुखावहे ॥ ४६ ॥ प्रसार्य देत्यसंधांश्च सुराणां नादवर्धने ॥ अभवत्परमानन्दः सर्वपातत्रतस्थुषाम् ॥ ४७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुरा
 णे ब्राह्मे पर्वाणि सप्तमी कल्पे सौर्यैर्मधुसूयोत्पत्तिर्नामाष्टपंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥ ४४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ दक्षप्रजापति
 श्वेनमस्कारं चकार ह ॥ विद्योतमानवपुषा सर्वाभरणभूषितः ॥ १ ॥ उपातिष्ठते देवेशं भानुं चर्षिणैः सह ॥ ततो गंधर्वमुखे पुष्पप्रणदत्सु विहा
 यसि ॥ २ ॥ बहुभिः सह गंधर्वैः प्रगायत्सु महीपते ॥ एवं ते देव गंधर्वा उपागायंत भक्तिः ॥ ३ ॥ उत्पन्नं द्वादशात्मानं भास्करं वारितस्करम् ॥
 इन्द्रो विष्वान्पाशा च त्वष्टा च स विता तथा ॥ ४ ॥ भर्गोऽगुमानर्यमार्कः श्रुश्रमार्त इ एव च ॥ इत्येका दश एवैते द्वादशो विष्णुरुच्यते ॥ ५ ॥ एवं
 द्वादश राजा तमं शुभं तमं महादुतम् ॥ स्तुवंति देवताः सर्वगताश्च त्रसामहीम् ॥ ६ ॥ मृगव्याधश्च सर्वश्च मृगां कोमहायशाः ॥ अजैकपादहि
 र्बुध्न्यः पीतः कांचः परंतपः ॥ ७ ॥ दमनश्चेश्वरश्चैव कपाली च विशांपते ॥ स्थाणुर्भगश्च भगवान्नुद्रश्चैतेऽत्र तस्थिषुः ॥ ८ ॥ अश्विनौ वसवश्चाष्टौ
 गरुडश्च महाबलः ॥ विश्वे देवाश्चाध्याश्च तस्थुः प्रांजलयो नृप ॥ ९ ॥ नागराजो महाराज वासुकिः प्रांजलिः स्थितः ॥ अन्ये च बहवो नागाराक्षसा
 श्च महाबलाः ॥ १० ॥ ताक्ष्यश्चारिष्टनेमिश्च गरुडश्च महाबलः ॥ अरुणश्चारुणिश्चैव तत्र प्रांजलयः स्थिताः ॥ ११ ॥ पिता महश्च भगवान्स्वयमाग
 म्यलोककृत् ॥ प्राहे देवगुरुः श्रीमान्त्सुरैः सर्वैर्महर्षिभिः ॥ १२ ॥ यस्मात्प्रेक्षयते सर्वे प्रभविष्णुः सनातनः ॥ तस्माच्छोकैश्चरः श्रीमान् विवस्वांश्च भव

त्विति॥१३॥ देवदानवयक्षाणां गंधर्वो रगरक्षसाः॥ यस्मादयमादिदेवस्तस्मादादित्यएवहि॥१४॥ एवमुक्त्वा तु भगवान्साधे देवाधिभिः प्रभुः॥
 नमस्कृत्वा सुसंपूज्य ययौ तत्सदनं प्रति॥१५॥ यागतिर्यङ्गशिलानां यागतिः पुण्यकर्म्मिणाम्॥ यागतिः सिद्धयोगानां यागतिश्च महत्तमम्॥१६॥
 यस्याष्टगुणैर्धर्मैश्च स भूदेवस्तमम्॥ यं प्राप्य शाश्वतं विप्रानावर्तत भवार्णवे॥१७॥ वालविल्यादयो येषां च सर्वाश्रमनिवासिनः॥
 सेवते यं यतात्मानो दुश्चरं व्रतमास्थिताः॥१८॥ योऽनंत इव न गेषु स्यते सर्वयोगिनः॥ सहस्रमूर्धरक्ताक्षः शेषादिभिरनुत्तमैः॥१९॥ यो य
 ज्ञ इति विप्रैर्द्रव्यैर्च्यते सुखमप्युभिः॥ सर्वे च यं यत प्राणायामान्ति ब्रह्मरूपिणम्॥२०॥ यं वेद वेदायांति वेत्तारं यज्ञदायिनम्॥ तं पुत्रद्वद
 शात्मानं कश्यपः प्राप्यस्तमम्॥२१॥ मुदं लेभे महादित्या सुखं च परमं विभो॥ लोकश्च मुमुक्षुर्वैराक्षसाभयमाप्नुवन्॥२२॥ मधुपण
 लो महाबाहुः कंबुग्रीवो हसन्निव॥ इंगुदीबद्धमुकुटो दिशः प्रज्वलयन्निव॥२३॥ स उवाच भवते जाः कश्यपं चार्पितस्तमम्॥ एषो हंतव पुत्रं च
 गतो गर्भस्य सिद्धये॥२४॥ दत्त्वा वरं पुरा विप्रं विरंचस्य महत्तमनः॥ तस्मात्त्वमृषिशादूलुकुरु सुष्टि मनोपमाम्॥२५॥ एवमारार्यादेव
 शं ब्रह्मासृष्टिमाप्तवान्॥ आराध्य कश्यपश्चापि भारुकरं सुतमाप्तवान्॥२६॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कले पञ्चमयसप्तमी
 माहात्म्ये सूर्यो वतारवर्णनं नामैकोनषष्ठ्युत्तरशततमोऽध्यायः॥१५९॥ अथा॥ इतानीक उवाच॥ अहो देवस्य चरितं भारुकरस्य त्वयो
 दितम्॥ ब्रह्मादयोऽपि येनित्यं पूजयंति विधानतः॥१॥ ब्रह्माविष्णुः सुरा ब्रह्मंस्तमाराध्या दिवाकरम्॥ ददृशुस्तस्य किं भूतं हृपं यत्तन्म
 हाद्भुतम्॥२॥ सुमंतुरुवाच॥ आराध्य देवमीशानं भारुकरं मूर्तिवाचकम्॥ कविष्णुकुरुशादूलजगमतुस्तौ हिमाचलम्॥३॥ गोपतेरंति
 कं वीरप्रहृष्टौ विभुदर्शने॥ कुर्दुसंनिभं द्रुं कं जश्चाच्युतश्चतौ॥४॥ ददृशुर्तु महात्मानं चंद्रार्धकृतशेखरम्॥ पूजयंतं विवस्वंतं भास्व
 रं वीरवन्नृप॥५॥ अन्योऽचतुर्मेहात्मानं कविष्णुतं त्रिलोचनम्॥ भो भो भीमसुरस्येष्ठपश्यावामि हचागतौ॥६॥ श्रुत्वा वाचतयोर्विक्रयं
 कं जज्ज्वाच्युतस्य च॥ प्रणम्य शिरसा भूमौ कृता पूजा विधानतः॥७॥ उवाच मधुरं वाक्यं शिखाक्षरसमन्वितम्॥ हर्षगद्गदया वाचादिशः सत्रा
 दयन्निव॥८॥ किमाराध्यं विप्रातो सर्वदेववरं विभुम्॥ कथ्यतां निखिलं देवा परमकौतुकं ममा॥९॥ दृष्टवतौ परं किंचिद्देवस्य शंकरम्॥ अव्यय

स्यात्प्रमेयस्य भानोरीमतेतेजसः ॥ १० ॥ निशम्यवचनं वीरं शंकरस्य महात्मनः ॥ अचतुस्तैमहात्मनोः कविष्णुदेवसत्तमौ ॥ ११ ॥ न तत्प
 द्यावहेरूपं यत्तत्परममद्भुतम् ॥ आराधयितुमेवापि द्वागतौ तैः तिकंचतम् ॥ १२ ॥ तस्मादाराधयामो हि एकभूय विभावसुम् ॥ गत्वोदयगि
 रं पुण्यं पर्वतं कनकोज्ज्वलम् ॥ १३ ॥ श्रुत्वा तु वचनं वीरं कंजजन्मुतयोर्हरः ॥ तथेत्याह महाबोहर्षा दुःखल्लेचनः ॥ १४ ॥ अथ ते राजशार्दूल
 विविगो गतयानुप ॥ जगुस्ते पर्वतश्रेष्ठमुदयाचलमाशु वै ॥ १५ ॥ तमासाधनगुण्यं शृंगे स्त्रिभिरलंकृतम् ॥ नानाधातुपिनद्धांगनानाधातु
 विभूषितम् ॥ १६ ॥ आराधनाय विधिवद्यत्नं चक्रुर्विभावसोः ॥ स्तुवन्तस्ते समर्चयन्त ध्यायन्तश्च विभावसुम् ॥ १७ ॥ दिव्यवर्षसहस्रां तैः पतः
 संस्थितानगे ॥ पद्मासनगतो ब्रह्माध्यायमानो दिवाकरम् ॥ १८ ॥ स्थाणुवत्संस्थितो भूमावूर्ध्वबाहुस्त्रिलेचनः ॥ पंचाग्निभजमानस्तु स्थि
 तो विष्णुरवाकिछराः ॥ १९ ॥ एवं वर्षसहस्रां तैः पश्चक्रुः सुदारुणम् ॥ २० ॥ अथ ब्रह्मे शविष्णुना
 कुर्वन्तं पञ्चतमम् ॥ तुतोषभगवान्भानुरुवाच च महिपते ॥ २१ ॥ ब्रह्मच्छंभो हे ब्रूत मत्तः किमभिवांछय ॥ तुष्टो हं भवतां दातुमिहायातो वरं
 स्वयम् ॥ २२ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ निशम्यवचनं भानोः श्रांतं हृद्यं मनोरमम् ॥ प्रणम्य शिरसाऽऽकेशाद्वंद्वचनमब्रुवन् ॥ २३ ॥ कृतकृत्याव
 यं सर्वप्रसादात्तव गोपते ॥ त्वामाराध्यपुरो देवत्वं तत्प्राप्य वरं शुभम् ॥ २४ ॥ उत्पत्तिस्थितिनाशानां वयं सर्वे दिवाकर ॥ संभूयेह समर्थं वै त्व
 त्प्रसादात्प्रसंशयः ॥ २५ ॥ किं त्वेकं देवदेवेश्वरमिच्छामि हे विभोः ॥ यत्ते परमं कंठुलं भृदुर्दृशं तथा ॥ २६ ॥ तस्मादस्माज्जगन्नाथरूपं
 दर्शयतेऽच्युतम् ॥ सर्वदेवमयं ते यत्स्वयं क्तं पुरानघ ॥ २७ ॥ तेषां तद्वचनं श्रुत्वा ब्रह्मविष्णुशिभाषितम् ॥ दर्शयामास तद्द्रुपमदुर्तलं कपूजि
 तम् ॥ २८ ॥ अनेकवक्त्रशिरसमनेकाद्भुतदर्शनम् ॥ सर्वदेवमयं दिव्यं सर्वलोकमयं तथा ॥ २९ ॥ भूः पादौ बौधिरश्चापितत्राग्नीलोचने मते ॥
 पादांगुल्यः पिशाचाश्च हस्तंगुल्यश्च गुह्यकाः ॥ ३० ॥ विश्वे देवाः स्मृतास्तस्य जंघासंवाः सुरोत्तमाः ॥ यक्षाः कुक्षिषु मंलीनाः केशा
 आप्सरसांगणाः ॥ ३१ ॥ दृष्टिधृष्ट्यश्च विपुलाः केशा वीरांशवः स्मृताः ॥ तारकारं मरूपाणिरोमाणि च महर्षयः ॥ ३२ ॥ बाहवो विदिश
 स्तस्य दिशः श्रोत्रे नराधिप ॥ अधिनौ श्रवणे चास्य नासावायुर्महबलः ॥ ३३ ॥ प्रसादश्च क्षमा चैव मनोधर्मस्तथैव च ॥ सत्यमस्या भवद्वा

णीजिह्वादेवीसरस्वती ॥ ३४ ॥ श्रीवादिर्तिर्महादेवीतालूरुद्रश्चर्यवान् ॥ द्वारं स्वर्गस्य नाभिं विमित्रस्त्वष्टापि चिंढकम् ॥ ३५ ॥ मुखं
 वैश्वानरश्चास्य वृषणौ च भगस्तदा ॥ हृदयं भगवान्ब्रह्मा ह्युदरं कश्यपो मुनिः ॥ ३६ ॥ पृष्ठेऽस्य वसवो देवामरुतः सर्वसंधिषु ॥ सर्वच्छंदांसि दू-
 शनाज्योतीषि विमला प्रभा ॥ ३७ ॥ प्राणो रुद्रो महो देवः कुक्षौ चास्य महार्णवाः ॥ उदरे चास्य गंधर्वा भुजंगाश्च महो बलाः ॥ ३८ ॥ लक्ष्मिर्मे-
 धा घृतिः कतिः सर्वा विद्याश्चैकटौ ॥ ललाटमस्य परमं वयः स्थानं परात्मनः ॥ ३९ ॥ सर्वज्योतीषि जानीहितपश्चश्च देवराट् ॥ तदेतदा-
 दि देवस्य तनौ ह्याहुर्महात्मनः ॥ ४० ॥ स्तनौ कुक्षौ च वेदाश्च तेष्टौ चास्य मखाः स्मृताः ॥ यष्ट्यप्यशुबंधाश्च द्विजानं विष्टितानि च ॥ ४१ ॥
 सर्वदेवमयं दृष्ट्वा रूपमर्कस्य ते नृप ॥ ब्रह्माहो हरिर्देवाः परं विस्मयमागताः ॥ ४२ ॥ प्रणम्या शिरसा देवं वेपमाना धरांगताः ॥ भयगद्गदया
 वाचा इदं वचनमब्रुवन् ॥ ४३ ॥ यदेतत्परमं पुण्यमद्भुतं लोकभावनम् ॥ दृष्टं भवद्विदेवं द्राममसर्वजगन्मयम् ॥ ४४ ॥ एतन्मया प्रसन्नेन
 युष्माकं श्रेयसेऽनघाः ॥ दर्शितं पूजितेनेह योगिनां यन्महालयम् ॥ ४५ ॥ ॥ ब्रह्मेष्टाच्युताऽक्षुः ॥ ॥ एवमेतन्न संदेहो यथात्थत्वं दिव-
 स्पते ॥ योगिनामपि देवैश्च दर्शनं ह्यस्य दुर्लभम् ॥ ४६ ॥ त्वामाराध्य जगन्नाथं नाप्राप्य मिह विद्यते ॥ तस्मात्पूज्यतमो लोकैः कानान्यो देवेषु वि-
 द्यते ॥ ४७ ॥ एवमुक्त्वाऽदितेः पुत्रो जगामा दर्शनं रविः ॥ ब्रह्मादयोऽपि ते हर्षपरमार्थस्य दर्शनात् ॥ ४८ ॥ एवं ब्रह्मादयो देवाः पूजयित्वा दिवा
 करम् ॥ गतास्ते परमांसि द्विगंधर्वा ऋषयस्तथा ॥ ४९ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमोऽक्षरः ॥ सूत्रं ब्रह्मादीनां सूर्यरूपद-
 र्शनवर्णनं नाम षष्ठ्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६० ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ शतानीक उवाच ॥ ॥ एवमेतद्यथात्थत्वं भास्करो देव तं परम् ॥ नास्त्या-
 दित्यसमो देवो नास्त्यादित्यसमागतिः ॥ १ ॥ आदित्यमूलमखिलैर्ब्रह्मेक्यनान्न संशयः ॥ भवत्यस्माज्जगत्सर्वदेवासुरमानुष-
 म् ॥ २ ॥ रुद्रेद्रोऽपि देकं द्राणी विप्रैर्द्रात्रिदिवौकसाम् ॥ द्युतिर्द्युतिमतां कृत्स्नतेजोऽयं सर्वलौकिकम् ॥ ३ ॥ सर्वात्मा सर्वलोके शोभते महादेवः प्र-
 जापतिः ॥ सूर्य एव त्रिलोकस्य मूलं परमदैवतम् ॥ ४ ॥ ततः संजायते सर्वतत्रैव प्रविलीयते ॥ भावाभावौ हिलोकानामादित्यान्निःसृतौ पुरा ॥
 ॥ ५ ॥ जगज्ज्येष्ठो ग्रहो विप्रप्रदीप्तः प्रभवो रविः ॥ तत्र गच्छति निधनं जायते च पुनः पुनः ॥ ६ ॥ क्षणमुहूर्तो दिवस रात्रिपक्षाश्च कृत्स्नशः ॥

मासाः संवत्सराश्चैव ऋतवश्च युगानि च ॥ ७ ॥ स एष कालश्चाग्निश्च द्वादशात्मा प्रजापतिः ॥ प्रभासयति विप्रं द्रत्रैलोक्यं स चारम् ॥ ८ ॥ तस्माद्
 स्याद्भिजश्रेष्ठ पूजने यत्फलं भवेत् ॥ तन्मन्त्रं हि प्रयत्नेन प्रसादप्रवणो भव ॥ ९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे सप्तमं कल्पे ब्राह्मणं विंशति सर्गैर्मसूय
 पूजाफलप्रश्रवणं नमैकषष्ठ्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सुमं तु रुवाच ॥ ॥ भानुं प्रतिष्ठाप्य नरः सर्वदेवमयं
 विभुम् ॥ प्रमोत्य मरतां विरते जसारा विसन्निभः ॥ १ ॥ यो भानुं द्रष्टुं हिंसो हात्सर्वदेवनमस्कृतम् ॥ नरो नरकगामी स्यात्तस्य संभाषणद
 पि ॥ २ ॥ भानुमिष्टं प्रतिष्ठाप्य सर्वयत्नैर्विधानतः ॥ यत्पुण्यफलमाप्नोति तदेकाग्रमनाः शृणु ॥ ३ ॥ सर्वयज्ञतपोदानतीर्थदेवेषु यत्फलम् ॥
 तत्फलं कोटिगुणितं स्थाप्य भानुं लभेन्नरः ॥ ४ ॥ यो भानुं स्थापयेद्भक्त्या विधिपूर्वनराधिप ॥ सर्वांगमुदितं पुण्यं लभेत्कोटिगुणं नरः ॥ ५ ॥
 मातृगान्पितृजांश्चैव यत्र चोद्ग्रहस्तोत्रियम् ॥ कुलत्रयं समुद्धृत्य शकलैकमर्हायते ॥ ६ ॥ भुक्त्वा तु विपुलान्भोगान्प्रलयं समुपस्थिते ॥
 ज्ञानयोगं समासाद्य तत्रैव प्राविमुच्यते ॥ ७ ॥ अथ वाराज्यमाकक्षि जायते संभवांतरे ॥ सप्तद्वीपसमुद्रायाः क्षितेरधिपतिर्भवेत् ॥ ८ ॥
 यत्कृत्वा पार्थिवं व्याम्नि अचयेत्सर्वदेवकम् ॥ समूलमखिलं तेन त्रैलोक्यं यूपयुजितं भवेत् ॥ ९ ॥ इहैव धनवाञ्छीमान्सोऽर्कत्वं
 मवाप्नुयात् ॥ त्रिसंध्यं कीर्तयेद्भ्यो मकृत्वा विवेन पार्थिवम् ॥ १० ॥ शतैकादशकं यावत्तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ अनेन सह देहेन भानुः
 संतिष्ठते क्षितौ ॥ ११ ॥ पापहासं दर्शनादर्शनात्स्पृशेत्तदापि ॥ उद्धारयेच्च संस्थाप्य कुलानामेकं विंशतिः ॥ १२ ॥ गोवर्षेण साहितो
 नित्यं मोदते दिवि सूरवत् ॥ योऽपि पृष्ठमंथं व्योम सर्वगंधोपशोभितम् ॥ १३ ॥ कुसुमैः सुसुगंधैश्च फलैश्च विविधैर्नृप ॥ भक्षेद्भ्यस्सैश्चै
 व घृतदीपैरलंकृतैः ॥ १४ ॥ नानारत्नसमालुक्तं नानागंधसमन्वितम् ॥ तस्य दक्षिणपार्श्वे तु विन्यसेद्गुरुं रुधः ॥ १५ ॥ दद्याद्द्वैपश्चै
 भागे श्रीखंडं चंदनं शुभम् ॥ उत्तरे चंदनं दद्यात्तदं दद्याच्चूर्वतः ॥ १६ ॥ एवं चित्तानुसारेण कृत्वा विभवं विस्तरम् ॥ कृष्णपक्षे तु संस्तव्यां
 भारुकरस्य निवेदयेत् ॥ १७ ॥ सकृदेव तु यः कुर्याद्भ्यो भंभरतस्तम ॥ यत्फलं हि भवेत्तस्य तन्मोनि गदतः शृणु ॥ १८ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः
 सर्वदुःखविर्वर्जितः ॥ निष्कलः सर्वगोभूत्वा प्राविशेत्परमव्ययम् ॥ १९ ॥ तेजसारा विसंकाशः प्रभयार्कसमप्रभः ॥ पांसुना क्रीडमानो

यःकुर्याद्भ्योममकार्यतः ॥ २० ॥ सराजनभवेतैराजापवर्तेषुसमंततः ॥ सर्वेषामेवपात्राणांपरंपात्रविभावसुः ॥ २१ ॥ एतत्संतार
 येद्यस्मादतीवनरकार्णवात् ॥ तस्यपात्रस्यमाहात्म्यंश्रुवमक्षयमादिशेत् ॥ २२ ॥ तस्मात्तस्यसदादेयमप्रमेयफलाधिभिः ॥ रवादतुंदुज
 तंपूजाबलिनिवेदयेत् ॥ २३ ॥ अनंतफलमादिष्टं ब्रह्मादिभिः सुरोत्तमैः ॥ भक्त्यापितानुसारेणयः कुर्यादालयंवेः ॥ २४ ॥ सोम्रेयंयानमारु
 ह्यमोदतेसहभानुना ॥ महाविभवसारोपियः कुर्याद्राक्षिर्वर्जितम् ॥ २५ ॥ अल्पेमहतिवातुल्यंफलमाढ्यदरिद्रयोः ॥ वित्तशक्विनयः कुर्याद्वि
 त्तवानपिमानवः ॥ २६ ॥ नसफलमवाप्नोतिप्रलोभाक्रांतमानसः ॥ तस्मात्त्रिभागंवित्तस्यजीवनायप्रकल्पयेत् ॥ २७ ॥ भागद्वयंचधर्मा
 र्थेअनित्थजीवनयतः ॥ भक्त्याप्रचोदितंकुर्यादल्पवित्तेऽपियोनरः ॥ २८ ॥ महाविभवसारोऽपिनकुर्याद्राक्षिर्वर्जितः ॥ सर्वस्वमपयोद्व्या
 दकैर्भक्तिविवर्जितः ॥ २९ ॥ नतेनधर्मभागीस्याद्भक्तिरेवात्रकारणम् ॥ नतपोभिर्विभोरुग्रैर्नचसर्वमहाभसैः ॥ ३० ॥ गच्छेदेकंपुरंदिव्य
 मर्कैर्भक्त्युतो नृप ॥ रुचिरंशुभंशैलौत्थंकुर्याद्विस्तुरवेगृहम् ॥ ३१ ॥ त्रिसप्तकुलसंयुक्तः सूर्यलोकमवाप्नुयात् ॥ यन्मयाकोटिगुणितंकृतस्या
 दिष्टकाम्यया ॥ ३२ ॥ द्विपरार्धगुणंपुण्यंशैलेऽपिविदुर्बुधाः ॥ मृच्छैलेनसमंज्ञेयंपुण्यमाढ्यदरिद्रयोः ॥ ३३ ॥ यत्रतत्रगतः कुर्याद्रत्नया
 पुण्यंभगालयम् ॥ शैलौत्थमिष्टकाभिर्वाहृददारुमयंशुभम् ॥ ३४ ॥ सगच्छेत्परमंस्थानंभानोरमिततेजसः ॥ गैरिंकयानमारुह्ययः कुर्याद्धृत
 भूषणः ॥ ३५ ॥ क्रीडमानोऽपियः कुर्याद्बालभावेऽकंमंदिरम् ॥ सोऽर्कलोकमवाप्नोतिविमानवरमास्थितः ॥ ३६ ॥ पुष्पमालाकुलंदिव्यंधूप
 गंधादिवासितम् ॥ अप्सरोगणसंकीर्णं सर्वकामसुखप्रदम् ॥ ३७ ॥ तत्ररुढोमहाराजवत्सरंघुंदमुत्तमम् ॥ उषित्वाभास्करपुरेपूज्यमानस्तुदैव
 तैः ॥ ३८ ॥ क्रमादागत्यलोकैऽस्मिन्नाजाभवतिधार्मिकः ॥ धर्मार्थकामसंपन्नोयज्ञसाचनराधिप ॥ ३९ ॥ पश्यन्परिहरजंतून्मार्जन्यामृदुसूक्ष्म
 था ॥ शनैः संमार्जनंकुर्याच्चंद्रायणफलंभवेत् ॥ ४० ॥ अन्यार्थेदेहजीर्णार्थंध्यायाश्चविशेषतः ॥ रोगार्तेनचभूतानामारोग्यार्थंप्रपूजयेत् ॥ ४१ ॥ गृ
 हात्वागोमयस्वच्छंस्थानेचपातितंशुभे ॥ उपशुपरिसंत्यज्यप्रत्यग्रंजंतुवर्जितम् ॥ ४२ ॥ वस्त्रपूतगोमयेनयः कुर्यादुपलेपनम् ॥ पश्येत्तु
 खिताञ्जंतूंश्चाद्रायणशतंलभेत् ॥ ४३ ॥ यः कुर्यात्सर्वकार्याणि वस्त्रपूतेनवारिणा ॥ समुनिःसमहासाधुः सगच्छेत्परमांगतिम् ॥ ४४

क्षरं तत्सर्वदानानियज्ञहोमबलिक्रियाः ॥ अक्षरं तु महादानं सुखदं सर्वदेहिनाम् ॥ ४५ ॥ नैरतयेण्यः कुर्यात्पक्षसंभार्जनार्चनम् ॥ वर्षमेकं शतं दिव्यं
 मुरलौकिकमहीयते ॥ ४६ ॥ तस्यां ते च चतुर्वेदसुरूपं प्रियदर्शनम् ॥ आद्यः सर्वगुणोऽपि तोराजा भवति धार्मिकः ॥ ४७ ॥ संपर्केणापि यः कुर्यान्नरः
 कर्मभगालये ॥ सोऽपि सौमनसं गत्वा पुरः क्रीडातिनिन्यशः ॥ ४८ ॥ तावद्भूमिं तं सारदुःखशोकपरिहृताः ॥ न भवति रवौ भक्त्या या
 वत्सर्वेऽपि देहिनः ॥ ४९ ॥ समासक्तं तथा चित्तं जतो विषयगोचरे ॥ यद्यकोऽपि भवेद्देवं कोऽनुश्रुत्यैव बंधनात् ॥ ५० ॥ यः कुर्यात्कुटुम्बिभूमिं
 दुर्णोदरसन्निभाम् ॥ नानावर्णविचित्रां च विचित्रकुसुमोज्ज्वलाम् ॥ ५१ ॥ क्वचित्कलशविन्यस्तां पंकजैरुपशोभिताम् ॥ रम्यं मनोरमां सो
 म्यामकार्थतनसंसादि ॥ ५२ ॥ यावद्दंडा भवेद्भूमिः समं तां च सुशोभनाम् ॥ तावद्गुणसहस्राणि मूरलौकिकमहीयते ॥ ५३ ॥ कारयेच्चित्रशालां
 चित्रकर्मकर्मद्वारे ॥ विचित्रयानमारुह्य चित्रभानोर्गृहं व्रजेत् ॥ ५४ ॥ यावत्सदेव रूपानि ग्रह रूपानि लेखयेत् ॥ तावद्गुणसहस्राणि स्वर्गलौके
 महीयते ॥ ५५ ॥ भवेद्भूमिः समं तां च यः कुर्यादकर्मद्वारे ॥ आरामावसथादीनां लेभेदामूलकं फलम् ॥ ५६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुरा
 णे ब्राह्मिणी सप्तमी कल्पे सौरधर्मवर्णनं नाम द्विषष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ भास्करस्य महाबाहो भा
 नोरमि ततेजसः ॥ स्नानकाले प्रकुर्वीत जयशब्दादिमंगलम् ॥ १ ॥ पद्मस्वस्तिकं शंखं तु श्रवित्सं द्विजसत्तम ॥ हेमरूपादिपात्रेषु कल्पिते गो
 मयादिभिः ॥ २ ॥ नानावर्णकंसंयुक्ते रक्षते स्तलं तुलैः ॥ स्वच्छैश्च दधिसंमिश्रैश्च यथाशोभं प्रपूरितैः ॥ ३ ॥ द्रव्यपीठप्रदीपाश्च भूताश्च तथा
 द्विपलवैः ॥ औषधीभिश्च मेघाभिः सर्वबीजैश्च वादिभिः ॥ ४ ॥ सप्तम्यादिषु सवैषु षष्ठ्यादिषु विशेषतः ॥ शंखभेर्यादिभिः कुर्याद्ब्राह्मणेषु
 शोभनम् ॥ ५ ॥ त्रिसंध्यवेदनिर्घोषं कुर्वीत फलमुत्तमम् ॥ कुर्यान्निराजनं चैव शंखवादित्रयमंगलैः ॥ ६ ॥ यादन्निराजनं कुर्यात्पवर्णि विधिव
 द्रवौ ॥ तावद्गुणसहस्राणि मूरलौकिकमहीयते ॥ ७ ॥ कपिलापंचगव्येन कुशवारिभ्युतेन वै ॥ स्नापयेन्मंत्रपूतेन ब्रह्मस्नानं हितस्मृतम् ॥ ८ ॥
 यस्त्वेकमपि सर्वेदे ब्रह्मस्नानं प्रयच्छति ॥ समुक्तः सर्वपापैस्तु मुह्यत्यलौकिकमहीयते ॥ ९ ॥ कपिलापंचयज्ञेन दक्षिरयुतेन च ॥ स्नानं दशगुण
 ज्ञेयं महत्पुण्यं नराधिप ॥ १० ॥ ऋभवो वीरमुद्दिश्य देहशुद्धिं च शाश्वतीम् ॥ कपिलामाहरेन्नित्यं मुनिर्देवाग्निनिर्मिताम् ॥ ११ ॥ कपिलं यः पिबेच्छू

द्रोदेवकार्यार्थनिर्भीतम् ॥ सपञ्चयेतेमहाघोरसुचिरनरकार्णवे ॥ १२ ॥ वर्षकोटिसहस्रेणयत्पापसमुपार्जितम् ॥ घृताभ्यगेनसूर्यस्यदहत्सर्व
 नसंशयः ॥ १३ ॥ कल्पकोटिसहस्रैस्तुयत्पापसमुपार्जितम् ॥ वज्रस्नानेनतत्सर्वदहत्यग्निरिवेधनम् ॥ १४ ॥ सप्तम्यांचकृतस्नानःकुत्वा
 सूर्यैसकृन्नरः ॥ कुलान्युद्धृत्यसतेहसूर्यलोकैमहीयते ॥ १५ ॥ वसुहेमादियुक्तचक्षुरस्नानस्यतत्समम् ॥ सकृदाढकेनपयसायोभानुंस्नाप
 येन्नरः ॥ १६ ॥ राजतेनविमानेनसोऽर्कलोकैमहीयते ॥ स्नाप्यद्वासाकृद्भानुंस्त्रिलोकैमहीयते ॥ १७ ॥ मधुनास्नपयित्वातुक्लोकै
 महीयते ॥ उद्धृत्यशालिपिष्ठेनवायुलोकैषुपूज्यते ॥ १८ ॥ स्नानमिक्षुरसेनेहयःसूर्यैसकृदाचरेत् ॥ सगोपतिपुरंगच्छेत्सर्वकामसमन्वितः ॥
 १९ ॥ फलोदेकेनयोभानुंसकृत्स्नापयतेनरः ॥ उत्सृज्यपापकलिलं पितृलोकैमहीयते ॥ २० ॥ श्रीखंडवारिणास्नाप्यसकृद्भानुंनराधि
 प ॥ चंद्रांशुनिर्मलःश्रीमांश्चरेदात्रेयमांदिरं ॥ २१ ॥ वस्त्रपूतेनतोयेनयदूर्कस्नापयेत्सकृत् ॥ सर्वकामतृप्तात्माकाधिपपुरंव्रजेत् ॥ २२ ॥
 आपोहिष्ठेतिजप्येनगंगतोयेनभारत ॥ गैरिकेणविमानेनब्रह्मलोकैमहीयते ॥ २३ ॥ कर्पूरगुरुतोयेनयोऽर्कस्नापयतेसकृत् ॥ स्नाप्यभानुं
 सकृन्मंत्रैःसप्तम्यांसमुपोषितः ॥ २४ ॥ सकुलानेकविंशेहउत्तार्यैरविमाव्रजेत् ॥ पितृनुदिश्ययोभानुंस्नापयेच्छीतवारिणा ॥ २५ ॥ तृताः
 स्वर्गव्रजंत्याशुपितरानरकादपि ॥ भानुंशीतांबुनास्नाप्यधारोष्णपयसासह ॥ २६ ॥ स्नाप्यपश्चाद्भूतेनेशमग्निलोकैमहीयते ॥ एत
 त्स्नानत्रयंकृत्वापूजयित्वातुभारत ॥ २७ ॥ अश्वमेधसहस्रस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ॥ मृत्कुंभताम्रकुंभेषुस्नानंशतगुणमतम् ॥ २८ ॥ रौप्ये
 पादोत्तरपुण्यंदर्शनात्स्पर्शनंपरम् ॥ स्पर्शनादर्चनंश्रेष्ठधृतस्नानमतःपरम् ॥ २९ ॥ इहामुत्रकृतं पापं धृतस्नानेन नश्यति ॥ सप्तजन्मकृतं
 पापं पुराणश्रवणेनतु ॥ ३० ॥ दशापराधांस्तोयेनक्षीरिणतु शतं क्षमेत् ॥ सहस्रं क्षमते दध्ना घृतेनाप्ययुतं क्षमेत् ॥ ३१ ॥ नैरतयैणयो
 मांसघृतस्नानं समाचरेत् ॥ दशैकादशकुलानीह नयेत्सूर्यस्य मांदिरम् ॥ ३२ ॥ स्नानं पलशतं ज्ञेयमभ्यंगं पंचविंशतिः ॥ पलानां
 द्विसहस्रेण महास्नानमिति श्रुतिः ॥ ३३ ॥ घृताभ्यंगं घृतस्नानं भानुं यत्नाद्विजोत्तम ॥ ये च गोधूमचूर्णैस्तु कृषायैर्गर्भसंमितैः ॥ ३४ ॥
 दशधेनुसहस्राणि यद्वा त्वलभते फलम् ॥ तत्फलं लभते सर्वकर्मस्योद्भर्तने कृते ॥ ३५ ॥ अर्घ्यपुष्पफलोपेतं यस्त्वकार्यं निवेदयेत् ॥ स पूज्यः

सर्वलोकेषु अर्कवन्मोदतेदिवि ॥ ३६ ॥ गंधतोयिनसंमिश्रमुदकाद्वा दशोत्तरम् ॥ पंचागव्यसमायुक्तमर्घ्यं शतगुणं नृप ॥ ३७ ॥ योऽष्टांग
 मेमापूर्यभानोमूर्ध्नि विनयेदयेत् ॥ दशवर्षसहस्राणि रमते चार्कमंदिरे ॥ ३८ ॥ आपः क्षीरं कुशाग्राणि वृत्तं दधि मधुस्तथा ॥ रक्तानि कारवीरा
 णितथारक्तं च चंदनम् ॥ ३९ ॥ अष्टांग एष अर्घ्यैर्वैब्रज्जणापरिकीर्तितः ॥ सततं प्रीतिजननोभास्करस्य नराधिप ॥ ४० ॥ दातुं वैष्णवा
 त्रेण दत्त्वा र्घ्यं तत्फलं लभेत् ॥ तस्माच्छतगुणं पुण्यं मृत्पात्रेण नराधिप ॥ ४१ ॥ ताम्रा र्घ्यपात्रदानेन पुण्यं शतगुणं मतम् ॥ पालाशपात्रपा
 त्राभ्यां ताम्रपात्रे फलं लभेत् ॥ ४२ ॥ रौप्यपात्रेण विज्ञेयं लक्षार्घ्यं नानात्रसंशयः ॥ सुवर्णपात्रविन्यस्तमर्घ्यं कोटिगुणं भवेत् ॥ ४३ ॥ एवं स्ना
 ना र्घ्यैर्नैव धवलिवूपादिषु कमात् ॥ पात्रांतरा विशेषेण तत्फलं तूत्तरोत्तरम् ॥ ४४ ॥ रौप्यपात्रप्रदानेन न्यपुण्यं वैदपारणे ॥ ताम्रपात्रप्रदाने
 न तस्माच्छतगुणं रवौ ॥ ४५ ॥ फलकोटिमुवर्णस्य यो दद्याद्देवपारणे ॥ सूर्याय हूप्यपात्रं तु ततः पुण्यं ततोऽधिकम् ॥ ४६ ॥ सुवर्णपात्रं यो दद्या
 द्भ्रास्कराय महीपते ॥ न शक्यं तस्य तद्गुणं पात्रविशेषतः ॥ ४७ ॥ तुल्यमेव फलं प्रोक्तं सर्वमाह्व्य ददितुं द्रव्योः ॥ तयो रभ्यधिकं तस्य स्यस्त्व
 र्कभावनाधिकः ॥ ४८ ॥ विभवे सतियो मोहाद्गुणयोऽद्विधिर्विस्तरम् ॥ नैव तत्फलमाप्नोति प्रलोभाक्रान्तमानसः ॥ ४९ ॥ तस्मान्मन्त्रैः फलैस्तोयैश्च
 दनाद्यैश्च यत्नतः ॥ तदनन्तं फलं ज्ञेयं भक्तिरेवात्र कारणम् ॥ ५० ॥ वर्षकोटिशतं दिव्यं सूर्यलोके महीयते ॥ गंधानुलेपनं पुण्यं द्विगुणं चंदन
 स्य तु ॥ ५१ ॥ गंधाच्चतुर्गुणं ज्ञेयं पुष्पमष्टगुणं नृप ॥ कृष्णागुरुविशेषेण द्विगुणं फलमादिशेत् ॥ ५२ ॥ तस्माच्छतगुणं पुण्यं कुंकुमस्य वि
 धीयते ॥ चंदनागुरुकर्पूरैः शृङ्गणपिष्टैः संकुम्भैः ॥ ५३ ॥ भातुं पर्ण्यां तमालिप्य कल्पकोटिं वसोदिवि ॥ सदीव्ये तसु रवुंदेन पुण्यं गंधैः प्रलेप
 नम् ॥ ५४ ॥ दशवर्षसहस्राणि वीर्यामित्रपुरे वसेत् ॥ भक्त्या निवेद्य अर्काय तालवृत्तं नराधिप ॥ ५५ ॥ दशवर्षसहस्राणि वीरलोके महियते ॥ मायूरं व्य
 जनं दत्त्वा सूर्याया तीव्रशोभनम् ॥ ५६ ॥ वर्षकोटिशतं पूर्णप्रभं जनपुरे वसेत् ॥ पुष्पै ररण्यसंभूतैः पत्रै र्वागिरि संभवैः ॥ ५७ ॥ अपर्युषितनिशिच्छद्रेः
 प्रोषितै र्जतुवर्जितैः ॥ आत्मनारामभै र्धै र्वापुष्पैः संपूजयेद्रविम् ॥ ५८ ॥ पुष्पजातिविशेषेण भवेत्पुण्यं ततोऽधिकम् ॥ तपःशीलगुणै र्पेतदति
 हासाविद्विजे ॥ ५९ ॥ दत्त्वा दशमुवर्णस्य निष्कान्य लभते फलम् ॥ करवीरस्य कुसुममर्कय विनिवेदयेत् ॥ ६० ॥ लभते तत्फलं वीर्यथाह

भगवान्निविः ॥ एवंपुष्पविशेषेणफलंतदधिकंभवेत् ॥ ६१ ॥ ज्येष्ठपुष्पसहस्रेनयथास्यात्तन्निबोधमे ॥ तदापुष्पसहस्रेभ्यःकरवीरविशि
 ष्यते ॥ ६२ ॥ विल्वपत्रसहस्रेभ्यःपद्ममेकंनराधिप ॥ वीरपुष्पसहस्रेभ्योवक्त्रपुष्पविशिष्यते ॥ ६३ ॥ वक्त्रपुष्पसहस्रेभ्योमुद्गरंपरमुच्यते ॥
 कुशपुष्पसहस्रेभ्यःशमीपत्राविशिष्यते ॥ ६४ ॥ शमीपुष्पसहस्रेभ्योनृपनीलेत्पलंपरम् ॥ सर्वासांपुष्पजातीनांप्रवरनीलमुत्पलम् ॥ ६५ ॥
 रक्तोत्पलसहस्रेणनीलोत्पलशतेनच ॥ रक्तैश्चकरवीरैश्चयस्तुपूजयतेरविम् ॥ ६६ ॥ कल्पकोटिसहस्राणिकल्पकोटिशतानिच ॥ वसेदकंपुरे
 श्रीमान्मूर्यतुल्यपराक्रमः ॥ ६७ ॥ शेषाणांपुष्पजातीनांयत्फलंपरिकर्तितम् ॥ तत्फलस्यानुसारेणसूर्यलेकेमहीयते ॥ ६८ ॥ शमीपुष्पवृहत्या
 श्वकुसुमतुल्यमुच्यते ॥ करवीरसमाज्ञेयाजातीविषयपाटला ॥ ६९ ॥ श्वेतमंदारकुसुमंसितपुष्पंचतत्समम् ॥ नागचंपकपुत्रागमुद्गरस्यसमाः
 स्मृताः ॥ ७० ॥ गंधवंत्यपवित्राणिकुसुमानिविवर्जयेत् ॥ गंधहीनमपिश्राह्यंपवित्रयत्कुशादिकम् ॥ ७१ ॥ सात्त्विकंताद्विकुसुममपवित्रंचता
 मसम् ॥ मुद्गराणिकंदंचानिरात्रौदधानित्वयमे ॥ ७२ ॥ दिवाशेषाणिपुष्पाणित्यजेदुपहतानिच ॥ मुकुलेनार्चयेद्भानुमपक्कंननिवेदयेत् ॥ ७३ ॥
 फलंकाथिताविद्धंचयत्नात्पक्कमपित्यजेत् ॥ अलाभेवतपुष्पणांपत्राण्यपिनिवेदयेत् ॥ ७४ ॥ पत्राणामप्यलाभेतुफलान्यपिनिवेदयेत् ॥
 फलानामप्यलाभेनतृणुल्मीषधीन्यपि ॥ ७५ ॥ औषधीनामभावेतुभक्त्याभवातिपूजितः ॥ प्रत्येकंमुक्तपुष्पेणदशसौवर्णिकंफलम् ॥ ७६ ॥
 यःसुगंधंमुक्तपुष्पैःसम्यग्भानुंप्रपूजयेत् ॥ माघासितेऽपिसुमनाःसोऽनंतफलमश्नुते ॥ ७७ ॥ करवीरैर्महाराजसंयतोभानुमर्चयेत् ॥ सर्वपापवि
 निर्मुक्तःसूर्यलोकमहायते ॥ ७८ ॥ अगस्त्यकुसुमैर्भक्त्यायःसकृद्भानुमर्चयेत् ॥ गवांप्रयुतदानस्यफलप्राप्यदिवंजयेत् ॥ ७९ ॥ मल्लिको
 त्पलपद्मैश्चजातीपुत्रागचंपकैः ॥ अशोकश्वेतमंदारकार्णिकारांधुकेस्तथा ॥ ८० ॥ करवीरार्ककह्लारशमीतगरैर्करैः ॥ अगस्त्यवक्त्रपु
 ष्यैस्तुशतपत्रैर्नराधिप ॥ ८१ ॥ पुष्पैरर्तैर्यथालाभेयोनरःपूजयेद्भविम् ॥ सतत्फलमवाप्नोतिदेकाग्रमनाःशृणु ॥ ८२ ॥ सूर्यकोटिप्रती
 काज्ञाविमानैःसर्वकामिभिः ॥ पुष्पमालापरिशिष्टैर्गीतवादित्रनादितैः ॥ ८३ ॥ तंत्रीमधुरवाद्यैश्चस्वच्छंदगमनैर्नृप ॥ सूर्यकन्यासमार्कण
 देवानांचसुदुर्लभैः ॥ ८४ ॥ दोधूपमानश्चमरैःस्तूयमानःसुरासुरैः ॥ गच्छेदकंपुरीदिव्यांपत्रचारुचितोभवेत् ॥ ८५ ॥ यैस्तैश्चवापिकुसुमे

जलजैः स्थलजैर्नृपाः संपूज्य श्रद्धया भातुमर्कलोके महयते ॥ ८६ ॥ सूर्यस्योपरियः कुर्याच्छोभनं पुष्पमण्डलम् ॥ शोभितं पुष्पस्रग्दामैरपीठांतप्रले-
 वितैः ॥ ८७ ॥ अत्याश्चर्यमहायानैर्नैर्दिव्यपुष्पोपशोभितैः सवैषामुपरि दृष्टाच्च वसेदकपुरे सुखी ॥ ८८ ॥ अनेकरविविन्यस्तैः सुगंधैः कुसुमैर्गृहम् ॥ यः कुशो-
 त्पर्वकाले तु विचित्रकुसुमोज्ज्वलम् ॥ ८९ ॥ स पुष्पकविमानेन पुष्पमालाकुलेन तु ॥ पुष्पेतरपुरं दिव्यगच्छते न त्रसं शयः ॥ ९० ॥ अक्षयमोदते काल-
 मतिरस्कृतशसनः ॥ सौरादिसर्वलोकेषु यत्र घटं त्रयातिसः ॥ ९१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मणवर्णि सप्तमिकल्पे सौम्ये धर्मपुष्पपूजावर्णने
 नाम त्रिपञ्चतुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥ आशतानीक उवाच ॥ पुनर्मै देव देवस्य भास्करस्य महोजसः ॥ पूजेनेयत्फलं प्रोक्तं तन्मै ब्रूहि द्विजोत्तम ॥ १ ॥
 सुमंतुरुवाच ॥ शृणु त्वंहि महाराज न्सर्वदं लोकपूजितम् ॥ ब्रह्मशोपेन्द्रदेवानां त्रयाणामपि भारत ॥ २ ॥ सुखासीनं सुरज्येष्ठं मनोवत्यां च तुमु-
 खम् ॥ प्रणम्य शिरसा भूमौ विष्णुर्वीशौ वाक्यमुचतुः ॥ ३ ॥ य एष भगवान् देवः सहस्रकिरणो रविः ॥ अस्य यत्पूजेन पुण्यं प्राप्य ते तद्द्रुस्वनौ ॥ ४ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ साधुसाधु जगन्नाथसाधुष्टोऽस्मि वामिह ॥ तस्माच्छृणु त एकाग्रौ गदतो निखिलं मम ॥ ५ ॥ स्वयमुत्पाद्य पुष्पाणि यः सूर्यपूजये-
 त्स्वयम् ॥ तानि साक्षात्प्रगृह्णाति तद्भक्त्या स तत्तरे विः ॥ ६ ॥ यस्त्वारामं रवेः कुर्यादाम्रविल्वादिशोभितम् ॥ जातीविजयराजार्ककरवीरस-
 कुंकुमैः ॥ ७ ॥ पुत्रागनगवकुलैरशोकतिलचंपकैः ॥ अगस्ति कदलीखंडैस्तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ८ ॥ यावद्विपत्रं कुसुमं बीजं मूतफलानि च ॥
 तावद्भर्षहसन्नाणि सूरलोके महयते ॥ ९ ॥ स घृतं गुग्गुलुं दद्याद्भाराजं कंदुरुं तथा ॥ चतुर्वैदिगृहे जन्म प्राप्नोति स तंतुखी ॥ १० ॥ कृष्णागुरुचक्रपूर-
 धूपं दत्त्वा दिवाकरम् ॥ नैरतयैण्यस्तस्य तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ११ ॥ कल्पकोटि सहस्राणि कल्पकोटिशतानि च ॥ भुक्त्वा सूर्यपुरे भोगांस्त-
 स्याति क्षमाधिपो भवेत् ॥ १२ ॥ गुग्गुलुं घृतं संयुक्तं यक्षो गृह्णाति शब्दकृत् ॥ यक्षाह्वयस्य दानेन तस्य लोके महयते ॥ १३ ॥ कृष्णशौक-
 णसप्तम्यां यः साज्यं गुग्गुलुं देहेत् ॥ स चासौ सौरमासाद्य वर्षाणां च दशदश ॥ १४ ॥ देवदारुं न मेरुचं श्रीवासं कुंदुरुं तथा ॥ श्रीफलं चास्य संयुक्तं
 दग्ध्वा श्रममवाप्नुते ॥ १५ ॥ एवं सौगंधिकं रूपं द्रुसहस्रगुणोत्तरम् ॥ अगुरुं दशसाहसं सघृतं द्विगुणं भवेत् ॥ १६ ॥ अनंतफलं देवसंदाकु-
 दुरुकामुकम् ॥ द्विसहस्रपलानंतुमहिषाक्षस्य गुणलोः ॥ १७ ॥ दग्ध्वा धर्मविमिश्रस्य सूर्यतुल्यः प्रजायते ॥ शोधयेत्पापं संयुक्तं पुरुषं नात्र

संशयः॥१८॥ कृष्णगुरुभवंधूपंतुषाग्निरिवकांचनम्॥योतःपुरगुहंगंधैःसुगंधैःप्रविलेपयेत् ॥१९॥ कपाटद्वारकुञ्जादितिर्यगूर्ध्वसवेदिकम् ॥
वासयेत्पुष्पमालाभिर्धूपैश्चापिसुगंधिभिः ॥२०॥ तस्यपुण्यंयथावतुयुयवोर्विचिमिकृत्तशः ॥ आपूरयन्दिशःसर्वानानांगंधसमन्वितैः ॥२१॥
कल्पकोटिशतदिव्यतेजसावह्निसन्निभः॥शक्रवत्प्रज्वलन्देवःसूर्यलोकैकमहीयते॥ २२॥ तस्यातिधर्मशेषेणत्रैलोक्याधिपतिर्भवेत् ॥ शतावृतं
तुयःकुर्यादेवगंधैर्भगालयम् ॥२३॥ सप्तर्वशर्मसंयुक्तःसूर्यतुल्यपराक्रमः॥सूर्यलोकैकमहीयते॥ २४॥ तद्वच्चुक्लैश्चसर्वीतंपट्ट
सूत्रैर्विनिर्मितम् ॥ दत्त्वोपवीतंसूर्यायभवेद्देवांगपारगः ॥ २५ ॥ वासांसिसुविचित्राणिमूरलोकैकमहीयते ॥ झटिमात्रतुयोदद्यादूर्णावस्त्रसंपंक
जम् ॥ २६ ॥ भास्करस्योत्तमंगिषुतस्यपुण्यं ब्रवीम्यहम् ॥ इन्द्रस्यार्धासनेतिष्ठद्यावदिन्द्राश्चतुर्दश ॥ २७ ॥ एवंवित्तानुसारेणएवंज्ञेयंसमा
सतः ॥ सर्वेषांहेमपात्राणामुकुटानांचसर्वशः ॥ २८ ॥ अर्केपत्रपुटं चूर्णमधुपणसमन्वितम् ॥ योनिवेदयेत्ऽर्कयसोऽधमेधफलंलभेत् ॥२९॥
शालितंडुलप्रस्थस्यकुर्यादन्नंमुंसंस्कृतम् ॥ सूर्यायचवरुंदत्त्वासप्तम्यांचविशेषतः ॥ ३० ॥ संयावंकृशरंपुंपपायसंयावंकतथा ॥ दध्यो
दनरसालान्नमोदकान्गुडपूपकान् ॥ ३१ ॥ यावंतस्तंडुलास्तस्मिन्नैवेधंरिसंख्यया ॥ तावद्र्षसहस्राणिमूरलोकैकमहीयते ॥ ३२ ॥ गुड
खंडकृतानांचभक्ष्याणांविनिवेदने ॥ घृतेनप्लावितानांचदत्त्वाशतगुणंलभेत् ॥ ३३ ॥ रसालाखाद्यकाद्यानांभक्ष्याणांफलमिष्यते ॥ तद्व
सलिलस्यापिवासितस्यनिवेदयेत् ॥ ३४ ॥ यथान्यमपितच्छेषंभक्ष्याणिविविधानिच ॥ निवेद्यार्कयपरसंस्थानंप्राप्नोतिपूजनात् ॥
३५ ॥ प्रज्वाल्यघृतदपंतुभास्करस्यालयेगुभम् ॥ आग्नेयंयानमारुह्यगच्छेत्सौमनसंपुरम् ॥ ३६ ॥ यःकुर्यात्कार्त्तिकेकमासिशोभनां
दीपमालिकाम् ॥ सप्तम्यामथषष्ठ्यांवाअमावास्यामथापिवा ॥ ३७ ॥ भास्करायुतसंकाशतेजसाभासयन्दिशः ॥ दिव्याभरणसंपन्नाः
कुलमुद्धृत्यसर्वशः ॥ ३८ ॥ यावत्प्रदीपसंख्यानंघृतेनार्यवोधितम् ॥ तावद्र्षसहस्राणिसूर्यलोकैकमहीयते ॥ ३९ ॥ दीपवृक्षमथोद्धाध्य
र्वस्वायतनेषुवै ॥ पूर्वस्माद्विगुणपुण्यंलभतेनान्नसंशयः ॥ ४० ॥ दीपवृक्षंसमुद्धोष्यभास्करायतनेषुभोः ॥ सर्वलोहमयवीररविलोकमही
यते ॥ ४१ ॥ शिरसाधारयेद्दीपंभास्करस्याग्रतोनिशि ॥ ललाटेचैवहस्ताभ्यांसमुद्युक्तस्तथोरसि ॥ ४२ ॥ भास्करायुतसंकाशोऽम्भा

नैरकसन्निभैः ॥ कल्पायुतशतचैवसूर्यलोकेमहीयते ॥ ४३ ॥ अन्नदातातुयोवीवारलोकेमहीयते ॥ भास्करस्याग्रतोदत्वादपणनिर्मलं
 शुभम् ॥ ४४ ॥ पर्यैकेशोभितं कृत्वा श्वेतमाल्यैः संचर्तुः ॥ वृर्कानिर्मलः श्रीमान्दिव्याभरणरूपधृक् ॥ ४५ ॥ कल्पायुतसहस्राणि
 मूरलोकेमहीयते ॥ कृत्वाप्रदक्षिणं भक्त्या श्रद्धा नरोत्तमः ॥ ४६ ॥ अश्वमेधसहस्रस्य सुखेन भजेत फलम् ॥ कृत्वा प्रदक्षिणं यस्तु नमस्का
 रं प्रयोजयेत् ॥ ४७ ॥ राजसूयाश्वमेधाभ्यां सकलं विदते फलम् ॥ नमस्कारः स्मृतो यज्ञः सर्वयज्ञोत्तमोत्तमः ॥ ४८ ॥ नमस्कृत्वा सहस्रांशु
 मश्वमेधफलं भवेत् ॥ प्रणम्य दंडवद्भूमौ नमस्कारेण योऽर्चयेत् ॥ ४९ ॥ सयां गतिमवाप्नोति न तर्ताः क्रतुशतैरपि ॥ सर्वयज्ञोपवासोऽसुसर्वार्थै
 र्पुण्यफलम् ॥ ५० ॥ अभिज्ञाप्योपहारेण पूजया फलमश्नुते ॥ श्वेतं महाध्वजं कृत्वा कृत्वा चापंचरंगिकम् ॥ ५१ ॥ किंकिणी जालनिर्घोषं
 मयूरच्छत्रभूषितम् ॥ यस्त्वर्यग्नेन रोदद्याच्छूद्रया परयान्वितः ॥ ५२ ॥ सशतेन विमानानां सर्वदेवनमस्कृतः ॥ मन्वंतरशतदेवो मोदते
 दिवि देववत् ॥ ५३ ॥ ध्वजमालाकुलं कुर्याद्यः प्रातिपुभगालयम् ॥ महाध्वजाष्टकं चापि दिग्विदशुनिवेदयेत् ॥ ५४ ॥ सविमानसहस्रेण
 ध्वजमालाकुलेन तु ॥ कल्पायुतशतदिव्यमोदते दिवि सुरवत् ॥ ५५ ॥ शतचंद्रांशुविमलं मुक्तादासोपशोभिताम् ॥ मणिदंडमयं छत्रं
 दद्याद्वाकांचनादिकम् ॥ ५६ ॥ सधार्यमाणच्छेत्रेण हेमदंडोपशोभिना ॥ मोदते सूर्यलोके तु विमानवरमास्थितः ॥ ५७ ॥ ततस्तस्माच्छु
 तोलोकान्निर्गच्छुवमागतः ॥ भुक्तेः समुद्रपर्यन्तामेकच्छत्रां वसुंधराम् ॥ ५८ ॥ यः शृंगलासमायुक्तो महाघटं महास्वनम् ॥
 कांस्यलोहमयं वापि निवध्नीयाद्भगालये ॥ ५९ ॥ शोभनः स्यान्नरः श्रीमान्भगस्यातीव वल्लभः ॥ सूर्यतुल्यबलो भूत्वा सूर्यलो
 केमहीयते ॥ ६० ॥ भेरीमृदंगपटहझझरीलारजादिकम् ॥ दंशकां स्यादवादित्रयोभगायनिवेदयेत् ॥ ६१ ॥ सविमा
 नैर्महाभागैर्वैशवीणायुतस्वनैः ॥ युगांतकशतदिव्यं भगलोकेमहीयते ॥ ६२ ॥ सुसंगीतकदानेन सवाद्येन विशेषतः ॥ यथेष्टभा
 स्करे लोके मोदते कालमक्षयम् ॥ ६३ ॥ महामहास्वनंदत्वांशुसुगमं भगालये ॥ युगकोटिशतदिव्यं भगलोकेमहीयते ॥ ६४ ॥
 विमानंबहुवर्णाभेमध्ये पंकजभूषितम् ॥ विचित्रमेकवर्णवासनवस्त्रोपकल्पितम् ॥ ६५ ॥ किंकिणी जालसंपन्नवर्णकैश्चोपशोभि

तम् ॥ पुष्पमालाप्रभंवापिघंटाचामरभूषितम् ॥ ६६ ॥ भगस्योपरियोद्घातस्वर्त्तनोपशोभितम् ॥ दुकूलपट्टदेवगैवस्त्रैर्वर्णका
 न्वितैः ॥ ६७ ॥ पट्टादिवस्त्रतंतूनांपरिसंख्यातुयाभवेत् ॥ तावद्वृगसहस्राणिमूलोकेमहीयते ॥ ६८ ॥ भगादुत्थाजगत्सर्वसृष्टिद्वारेणया
 यंते ॥ अग्निवर्मावचस्युक्तोद्वाग्निरस्यात्मजःसदा ॥ ६९ ॥ यस्त्वग्निकार्यविविधिवत्कुयान्नित्यंभगालये ॥ भगमुद्दिश्यराजेद्रसयातिपरमां
 गतिम् ॥ ७० ॥ सर्वान्नंपावकोपेतंयस्तुनित्यविधिहरत् ॥ पुष्पधूपजलोपेतंकालेकालेविशेषतः ॥ ७१ ॥ महाश्वेतादिमानृतृणांत्रिकल्पानांच
 सर्वशः ॥ यःकृत्वासकृदप्येवंसर्वदुःखबलिहरत् ॥ ७२ ॥ सनश्चसहस्राणिशांडिलेयपुरेवसेत् ॥ सौरीसंध्याबलिंकृत्वादिनांतिसततं
 रवेः ॥ ७३ ॥ वर्षायुतशतंसांप्रभगलोकेमहीयते ॥ दध्योदनपयाभिर्यःशूरितंपात्रमावृतम् ॥ ७४ ॥ पुष्पधूपांचैतंचैववितानोपरिशो
 भितम् ॥ शिरसाधारयेत्पात्रंज्ञनैर्गच्छेत्प्रदक्षिणम् ॥ ७५ ॥ ख्यायतनपर्यंतंशेखमेषादिनिस्वनैः ॥ दर्पणधूपमालाभिर्गेयनृत्यादिशो
 भितम् ॥ ७६ ॥ भानोर्हिस्मृतिशीलश्चतस्यपुण्यफलंशृणु ॥ दिव्यंवर्षसहस्रंतुदिव्यंवर्षशतं तथा ॥ ७७ ॥ तपस्तप्तंमहेतेनभवेद्वेनसं
 शयः ॥ भगभक्तिप्रसक्तात्सायद्यपिस्यात्सपापकृत् ॥ ७८ ॥ भगलोकेवसेन्नित्यंभगानुचरतांगतः ॥ कृष्णांतुषष्ठीनक्तेनयश्चकृष्णांसरस्व
 तीम् ॥ ७९ ॥ इहभोगानवाप्नोतिपरत्रचशुभांगतिम् ॥ योब्दमेकंतु कुर्वीतनक्तंभगदिनेनरः ॥ ८० ॥ ब्रह्मचारीजितक्रोधेभगाचैनपरोनरः ॥
 अयाचितत्परनक्तंस्मात्रकेनवर्तयेत् ॥ ८१ ॥ देवैस्तुमुक्तंमध्याह्नेपूजाल्लेऋषिभिस्तथा ॥ अपराह्नेतुपितृभिःसंध्यायांशुद्धाकादिभिः ॥ ८२ ॥
 सर्वाविलाह्यतिक्रम्यसौराणांभोजनंपरम् ॥ भुजानो नक्तकालेतुमूर्यभक्तिपरायणः ॥ ८३ ॥ भगलोकमवाप्नोतिमुमनाःसुमनोव्रतः ॥ भुक्त्वा
 सौमनसौल्लोकान्राजाभवतिभूतले ॥ ८४ ॥ हविष्यभोजनंस्नानमाहारस्यचलापवम् ॥ अग्निकार्यमथःश्रयानंक्तभोजीसमाचरेत् ॥ ८५ ॥
 कृष्णषष्ठ्यांप्रयत्नेनकृत्वानक्तंविधानतः ॥ नरोमार्गेशिरेमासिअंशुमानितिपूजयेत् ॥ ८६ ॥ विधिवत्प्राश्यगोमूत्रमनाहारोनिशिस्वपेत् ॥
 अतिरात्रस्यज्ञस्यफलमाप्नोतिमानवः ॥ ८७ ॥ पुष्येप्येवंसहस्रांशुंभानुमंतमुशंतिच ॥ वाजपेयफलंप्राप्यधृतंप्राश्यलभेव्रतः ॥ ८८ ॥
 माघेदिवाकरंनामकृष्णषष्ठ्यांनरोत्तम ॥ निशिपीत्वातुगोक्षीरंगोमेधफलमाप्नुयात् ॥ ८९ ॥ मार्तंडफाल्गुनेमासिपूजयित्वागवांपयः ॥

पिबेत्ततःसूर्यलोकमोदतेसोऽप्युतायुतम् ॥९०॥ चैत्रमासिविवस्वतंपूजयित्वासुभक्तिमान् ॥ हविष्याशीसूर्यलोकैऽप्सरसोभिसहसोदते ॥९१॥
 वैशाखेचण्डकिरणपूजयेच्चपयोव्रतः ॥ वर्षाणामयुतंसाग्रमोदतेमूर्यसंनिधौ ॥९२॥ ज्येष्ठेदिवस्पातंपूज्यगवांशृगोदकंपिबेत् ॥ गवांकोटिप्रदान
 स्यानिखिलफलमाप्नुते ॥९३॥ आपाढेत्वंकनमानंदंद्वाप्राश्यचगोमयम् ॥ प्रयात्यर्कसलोकंतुवर्षाणांचशतंशतम् ॥९४॥ श्रावणेऽयं
 मनामानंपूजयित्वापयःपिबेत् ॥ वर्षाणामयुतंसाग्रमोदतेभास्करालये ॥९५॥ मासिभाद्रपदेषष्ठ्याभास्करंनामपूजयेत् ॥ भास्करंपं
 चगव्यस्यसर्वमेधफलंभेत् ॥९६॥ मासिचाश्वयुजेषष्ठ्याभगाल्यंनामपूजयेत् ॥ गोमूत्रफलमुक्चैवअश्वमेधफलंभेत् ॥९७॥
 मासेतुकार्तिकेषष्ठ्याशक्राल्यंनामपूजयेत् ॥ दूर्वाक्षुरंसंकृत्प्राश्यराजसूयफलंभेत् ॥९८॥ वर्षातिभोजयेद्विप्रांन्मूर्यभक्तिपरायणान् ॥
 पायसंमधुसंतुक्तंवेज्रेणचपरिभुजयेत् ॥९९॥ शतत्याहिरण्यवासांसिभक्त्यातेभ्योनिवेदयेत् ॥ निवेदयेच्चसूर्यायकृष्णगांचपय
 स्विनीम् ॥१००॥ वर्षमेकंचदेवैर्नैरंतयेणयोनेयेत् ॥ कृष्णपष्टिव्रतंभक्त्यातस्यपुण्यफलंशृणु ॥१०१॥ सर्वपापविनिमुक्तंसर्व
 कामसप्तमन्वितः ॥ मोदतेसूर्यलोकैकेतुसनरःशाश्वतीःसमाः ॥१०२॥ पुण्येष्वहःसुसंधेषुविषुवद्रहणादिषु ॥ दानोपवासहोमाद्यैरक्षयं
 खगजायते ॥१०३॥ सुमंतुरुवाच ॥ इत्युक्तवान्पुराभानुररुणायविशोपते ॥ कृष्णपष्टिव्रतंपुण्यसर्वपापभयापहम् ॥१०४॥
 कृत्वेदंपुरुषोभक्त्याभास्करस्यमहात्मनः ॥ प्रयातिपरमस्थानंभानोरमिततेजसः ॥१०५॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्रह्मपर्वणिषत्तमी
 कल्पेसूर्यपष्टिव्रतवर्णनंनमचतुःषष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥१०६॥ ॐ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ अहंतेसंप्रवक्ष्यामिसूर्यस्यव्रतमुत्तमम् ॥
 धर्मकामार्थमोक्षाणांप्रातिपादनमुत्तमम् ॥१॥ पौषमासेतुसंप्राप्तेयःकुयात्रक्तभोजनम् ॥ जितेन्द्रियःसत्यवादीशालिगोधूमगोरसैः ॥२॥
 पक्षयोःसप्तमीयन्त्यादुपवासेनयापयेत् ॥ त्रिसंध्यमर्चयेद्भानुंशालिलेयंचसुव्रत ॥३॥ अधःशायीभवेन्नित्यंसर्वभोगविवर्जितः ॥ मासिपूनेतु
 सप्तम्यांघृतादिभिररिंदम् ॥४॥ कृत्वास्नानंमहापूजांसूर्यदेवस्यभारत ॥ नैवेद्यमोदकप्रस्थंक्षरसिद्धंनिवेदयेत् ॥५॥ भोजयेच्चद्विजान
 द्यौर्भगार्चाशुभलक्षणाम् ॥ गांचदत्तामहाराजकपिलांभास्करस्यतु ॥६॥ यएवंकुरुतेपुण्यंसूर्यस्यव्रतमुत्तमम् ॥ तस्यपुण्यफलंचिमिस

वंकासमन्वितम् ॥ ७ ॥ सूर्यकोटिप्रतीकाशैर्विमानैः सार्वकामिकैः ॥ अप्सरेगणसंकीर्णमहाविभवसंयुतैः ॥ ८ ॥ संगीतनृत्यवाद्याद्यैर्गंधर्वगण
 शोभितैः ॥ दोधूयमानश्चमरैः स्तूयमानः सुरसुरैः ॥ ९ ॥ सहस्राकिरणाभासः सौरैः सूर्यसमन्वितैः ॥ सयातिपरमं स्थानं यत्रास्ते रविं शुमान्
 ॥ १० ॥ रोमसंख्यातुयातस्यास्तत्प्रसूति कुलेषु च ॥ तावद्युगसहस्राणि सूरलोकैर्महीयते ॥ ११ ॥ त्रिसप्तकुलजैः सार्धभोगान्भुक्त्वा यथाप्सि
 तान् ॥ ज्ञानयोगं समासाद्य पुनरेव प्रमुच्यते ॥ १२ ॥ योगादुःखांतामाप्नोति ज्ञानयोगं प्रवर्तते ॥ सौरधर्माद्रवेज्ज्ञानं सौरधर्माद्रगाचरनात् ॥ १३ ॥
 इत्येवं ते समाख्यातं भवार्णवव्यपोहनम् ॥ सौरमोक्षक्रमोपायं सुराश्रयनिषेवणम् ॥ १४ ॥ माघमासे तु संप्राप्तियः कुर्यान्नैकभोजनम् ॥ पिण्या
 कं घृतसंयुक्तं भुजानः सजितोद्विजः ॥ १५ ॥ सोपवासश्च सप्तम्यां भवेदुभयपक्षयोः ॥ घृताभिषेकमष्टम्यां कुर्याद्भानो न राधिपः ॥ १६ ॥ गां च
 दद्याद्दिने शायतरुर्गोनीलसंनिभाम् ॥ इंदुनीलप्रतीकाशैर्विमानैः शिखिसंयुतैः ॥ १७ ॥ गत्वा दित्यपुरं रम्यं भोगान्भुंक्त्येधेप्सितान् ॥ राजेंद्र
 फाल्गुने मासियः कुर्यान्नैकभोजनम् ॥ १८ ॥ इयमाकशीरनीवारैर्जितक्रोधोजितेन्द्रियः ॥ षष्ठ्यां वाप्यथ सप्तम्यामुपवासपरो नरः ॥ १९ ॥
 अष्टम्यां तु महास्नानं पंचगव्यघृतादिभिः ॥ वल्मीकाद्यादिमृद्विश्च गोमूत्रगृध्रादिभिः ॥ २० ॥ त्वग्भिश्च क्षीरवृक्षाणां स्नापयित्वा प्रमाजयेत् ॥
 सौरभर्यां ततो दद्याद्रक्ताभारक्तमालिने ॥ २१ ॥ पद्मारागप्रतीकाशैर्विमानैर्हस्ति संयुतैः ॥ गत्वा दित्यपुरं रम्यं मोदते शाश्वतीः समाः ॥ २२ ॥
 मासि चैत्रे तु संप्राप्तियः कुर्यान्नैकभोजनम् ॥ शाल्यन्नं पायसं युक्तं भुजानश्च जितेन्द्रियः ॥ २३ ॥ भानवे पाटलं दद्याद्द्वैष्णवीतिरुर्गतिं प ॥ पुष्प
 रागप्रभर्या नैर्नाहं सादियायिभिः ॥ २४ ॥ गच्छेत्सूर्यपुरं रम्यं मोदते शाश्वतीः समाः ॥ वैशाखे वीरमासे तु यः कुर्यान्नैकभोजनम् ॥ २५ ॥
 सूर्यैस्त्रिंशज्यसमि श्रंस कृदद्यान्न विवेदनम् ॥ गांच दद्यान्महाराजभास्कराय शुभानन ॥ २६ ॥ सामान्यं च विधिं कुर्यात्प्रयुक्तं यन्मया तव ॥ शुद्धस्फ
 टिकसंकाशैर्यौनैर्बह्वर्णवाहनैः ॥ २७ ॥ अणिमादिगुणैर्युक्तः सूर्यवद्विचरेद्वि ॥ संप्राप्ते श्रावणे मासियः कुर्यान्नैकभोजनम् ॥ २८ ॥ क्षीरप
 क्षिकभक्तेन सर्वसत्त्वहिते रतः ॥ पीतवर्णा च गां दद्याद्भास्कराय महात्मने ॥ २९ ॥ सामान्यमाखिलं कुर्याद्द्विधानं यत्प्रकीर्तितम् ॥ सविचि
 त्रैर्महायानैर्हंससारसगाभिभिः ॥ ३० ॥ गत्वा दित्यपुरे श्रीमान्पूर्वोक्तं लभते फलम् ॥ वीरभाद्रपदे मासियः कुर्यान्नैकभोजनम् ॥ ३१ ॥ हुत

शेषहविष्याशीवृक्षमूलमुपाश्रितः ॥ स्वपेदायतनेरात्रौ सर्वभूतानुकंपकः ॥ ३२ ॥ दद्याद्द्वारोहिणीं श्रेष्ठां भारुकराय महात्मने ॥ निशाकरक
 रप्रत्यैवैव्रजैवदूयसन्निभैः ॥ ३३ ॥ चक्रवाकसमायुक्तौ विमानौ सार्वकामिकैः ॥ गत्वादित्यपुरं रम्यं सुरासुरसुखं दत्तम् ॥ ३४ ॥ मोदते समहाभागो
 यावदभूतसंप्लवम् ॥ श्रीमानश्वयुजे मासियः कुर्यान्नक्तभोजनम् ॥ ३५ ॥ मिताशनं प्रभुं जानाति को धो जेतो द्रियः ॥ दद्याद्वा पद्मवर्णां भांभानोरमि
 ततेजसः ॥ ३६ ॥ दिव्याभरणसंपन्नं तरुणं च पयास्विनीम् ॥ स्वस्ति मांति कसं काशोरिन्द्रनीलोपशोभितैः ॥ ३७ ॥ जिवं जीव कंसं युक्तविमानैः सार्व
 कामिकः ॥ गच्छेद्भानुसलोकं त्वं भुजानः सजितो द्रियः ॥ ३८ ॥ दिवा कारयागं दद्याज्ज्वलना कंसमप्रभम् ॥ पूर्वोक्तं च विधिं कुर्यात्सूर्यतुल्यो भवेन्नरः ॥
 ॥ ३९ ॥ कालानलशिखप्रख्यैर्महायानैर्नगोपमैः ॥ महासिंहकृताकोपैः सूर्यवन्मोदते मुखी ॥ ४० ॥ मार्गशीर्षे शुभे मासियः कुर्यान्नक्तभोजनम् ॥
 यच्चात्रं पयसा युक्तं भुजानः सजितो द्रियः ॥ ४१ ॥ प्रयच्छेद्भानुसलोकं नानालंकारभूषिताम् ॥ सूर्याय कुरु शार्दूलविधिं चापि समाचरेत् ॥ ४२ ॥
 सितपद्मनिभैर्यानिःश्वेताश्चरथसंयुतैः ॥ गत्वा तत्र पुरं रम्यं प्रभया परयान्वितः ॥ ४३ ॥ अहंसासत्यवचनमस्तेयं शक्तिमार्जवम् ॥ त्रिषव
 णाग्निहवनं भूशय्यानक्तभोजनम् ॥ ४४ ॥ पक्षयोरुभयोर्मासौ सप्तम्यां कुरु नंदन ॥ एतां लुण्णान्समाश्रित्य कुर्वणो व्रतमुत्तमम् ॥ ४५ ॥ सप्तम्योभय
 विख्यातं सर्वपापभयापहम् ॥ सर्वे रागप्रज्ञामनं सर्वकामफलप्रदम् ॥ ४६ ॥ इत्येवमादि त्रिष्वर्थांश्चरेत्सूर्यव्रतं सदा ॥ यदृच्छेद्द्विपुलं स्थानं भानोर
 मिततेजसः ॥ ४७ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराण ब्रह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे उभयसप्तमी वर्णनं नाम पंचषष्ठ्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६६ ॥ ६४ ॥
 ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ सूर्यभक्तानुयाना रीध्रुवंसा पुरुषो भवेत् ॥ स्त्रीपुत्रमुत्तमं सा चेत्कांक्षते शृणुत द्रुतम् ॥ १ ॥ निक्षुभां कांक्ष्यमाख्यातं
 सदा प्रीतिविवर्धनम् ॥ अविगोकरं वीरधर्मकामार्थसाधकम् ॥ २ ॥ सप्तम्यामथ षष्ठ्यां वा संक्रांतौ च रेदिने ॥ हविषा हविर्हामंतु सोपवासः स
 माचरेत् ॥ ३ ॥ निक्षुभां कांक्ष्यनिष्पन्नां कृत्वा स्वर्णमयीं शुभाम् ॥ राजतीं वाथ वा वर्षा पयश्च घृतादिभिः ॥ ४ ॥ गंधमाल्यै रलंकृत्य वस्त्रयु
 गैश्च शोभनैः ॥ भक्ष्यभोज्यै रश्वैश्च वितानध्वजचामरैः ॥ ५ ॥ भोजयेत्सूर्यभक्तांश्च कुरु वस्त्रावगुण्ठितम् ॥ कृत्वा यतनमच्युतप्रतिमामु
 पकल्पयेत् ॥ ६ ॥ कृत्वा शिरसि तत्पात्रं वितानच्छत्रं शोभितम् ॥ ध्वजशंखादि विभूषणं गत्या यतनं येत् ॥ ७ ॥ निक्षुभां कार्दिने शस्यव्रत

मेतन्निवेदयेत् ॥ तर्पिष्व्यास्थापयेत्पात्रमुपशोभासमन्वितम् ॥ ८ ॥ प्रदक्षिणीकृत्यरविंप्रणिपत्यक्षमापयेत् ॥ समाप्यतद्गतपुण्यंशृणुया
 त्फलमश्नुते ॥ ९ ॥ द्वादशादित्यसंकाशैर्महायानैर्नगोपमैः ॥ यथेष्टंभानवेलोकैस्सैरैसार्धप्रमोदते ॥ १० ॥ वर्षकोटिसहस्राणिवर्षकोटिश
 तानिच ॥ नंदतेऽसौमहाभागविष्णुलोकैर्महायते ॥ ११ ॥ ततःकर्मविशेषणसर्वकामसमन्वितम् ॥ ब्रह्मलोकंसमासाद्यपरं सुखमवाप्नुते ॥ १२ ॥
 ब्रह्मलोकात्परिश्रष्टःश्रीमान्सुरप्रयुजितः ॥ प्रजापतिमवाप्नोतिपुरासुरनमस्कृतः ॥ १३ ॥ लोकानिहचिरंभुक्त्वासोमलोकैर्महायते ॥
 सोमाद्वैदंयुनलोकमासाद्यैद्रपतिर्भवेत् ॥ १४ ॥ इन्द्रलोकाच्चगंधर्वलोकंप्राप्यसमोदते ॥ ततस्तद्दर्शनेषेणभवत्यादित्यभाविताः ॥ १५ ॥ स्वकर्म
 भावनाद्योगात्पुनःप्रारभतेऽनुभम् ॥ शुभाच्चपुनरेत्येहसयात्यातिसहस्रशः ॥ १६ ॥ यावन्नाप्रोतिमरणंतावद्धमतिकर्मणा ॥ सुनिर्वैदात्सुवाराग्यं
 रागयाज्ज्ञानसंभवः ॥ १७ ॥ ज्ञानात्प्रवर्ततेयोगयोगादुःखांतमाप्नुयात् ॥ १८ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेत्राह्मेपर्वणि सप्तमीकल्पसौरधर्मनिशु
 भाव्रतवर्णनं नाम षट्षष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६६ ॥ ॥ षष्ठ्यांचाप्यथसप्तम्यांनियताब्रह्मचारिणी ॥ वर्षमेकंनमु
 क्त्यामहाभागजिगीषया ॥ १ ॥ वर्षतेप्रतिमांकृत्वानिभुभंकेतिविश्रुताम् ॥ स्नानाद्यंचविधिंकृत्वापूर्वोक्तंलभतेगुणम् ॥ २ ॥ जांबूनदमयैर्नैश्च
 तुद्वरैरलंकृते ॥ गत्वादित्यपुरेर्म्यअंशपर्वंदत्तेफलम् ॥ ३ ॥ सौरादिसर्वलोकेषुभोगान्भुक्त्वायथेप्सितान् ॥ क्रमादागत्यलोकैकस्मिन्ना
 जानंप्रतिमाप्नुते ॥ ४ ॥ यानाशुपवसेद्वंकृष्णामेकांतुसप्तमीम् ॥ सागच्छेत्परमंस्थानंभानोरमिततेजसः ॥ ५ ॥ वर्षतेप्रतिमांकृत्वाशा
 लिषिष्टमयंशुभाम् ॥ पीतानुलेपनैर्माल्यैःपीतवस्त्रैश्चपूजयेत् ॥ ६ ॥ पूर्वोक्तमखिलंकृत्वाभास्करायनिवेदयेत् ॥ सप्तभूमौमहायानैर्दत्तिचा
 मीकरयमैः ॥ ७ ॥ वर्षकोटिशतंसाग्रसूर्यलोकैर्महायते ॥ सौरलोकादिलोकेषुभुक्त्वाभोगान्नाशधिपा ॥ ८ ॥ क्रमादागत्यलोकैकस्मिन्यथेष्टंविंदते
 पतिम् ॥ सर्वलक्षणसंपन्नधनधान्यसमन्वितम् ॥ ९ ॥ कृष्णपक्षेतुसप्तम्यांयानरीतुदृढव्रता ॥ वर्षमेकमुपवसेत्सर्वभोगविवर्जिता ॥ १० ॥
 वर्षतिसर्वगंधोच्छान्निभुभंकांनिवेदयेत् ॥ सुवर्णमणिमुक्ताभ्यांभोजयित्वासागंगनाम् ॥ ११ ॥ सुविचित्रैर्महायानैर्दिव्यगंधर्वशोभितैः ॥ सार्वै
 युगसहस्राणि सूरलोकैकनराधिपः ॥ १२ ॥ यथेष्टंभानवेलोकैर्भोगान्भुक्त्वातुकृत्तशः ॥ क्रमादागत्यलोकैकस्मिन्नाजानंविंदतेपतिम् ॥ १३ ॥

याएवङ्कुरुतेराजन्व्रतंपापभयापहम् ॥ निक्षुभार्कमिदं पुण्यं सायाति परमं पदम् ॥ १४ ॥ वर्षमेकं महाबाहो श्रद्धया परयान्वितः ॥ वर्षा
 ते भोजयेद्द्विदं पतयं भोजकेषु वै ॥ १५ ॥ भोजयित्वा तु दांपत्यं भोजकानां महाबलैः ॥ पूजयेद्गंधमाल्यैस्तु वासोभिः कुरुनंदन ॥ १६ ॥
 कृत्वा ताम्रमेपात्रे वज्रपूणैरलंकृतम् ॥ निक्षुभार्कं तु सौवर्णदत्त्वा तभ्यां तु शक्तितः ॥ १७ ॥ निक्षुभभोजकीज्ञेया भोजकोऽर्कः प्रकीर्तितः ॥ त
 स्मात्तौ पूजयेत्सौरीस्वरवच्छ्रद्धयान्वितः ॥ १८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे सौरधर्मेषु निक्षुभार्कव्रतं नाम सप्तषष्ठ्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६७ ॥
 सुमंतुरुवाच ॥ एकभक्तेन यानां रीकार्तिं कंक्षयन् पृथ ॥ क्षमाहं सादिनियमैः संयता ब्रह्मचारिणी ॥ १ ॥ गुडाज्यमिश्रं शाल्यव्रजं भास्कराय निवे
 दयेत् ॥ पक्ष्योरुभयोस्तात श्रद्धया परयान्विता ॥ २ ॥ पुष्पपर्णांकरवीराणां गुग्गुलं सज्यमादिजेत् ॥ सप्तम्यां तात पृथया विजपवासरतिर्भ
 वेत् ॥ ३ ॥ इंद्रीलप्रतीकां शौर्विमानैः सार्वकामिकैः ॥ वर्षयुतशतं साग्रं मूलैः केमहायते ॥ ४ ॥ तथा च सर्वलोकेषु भोगमासाद्य यन्ततः ॥
 क्रमादागत्य लोकेऽस्मिन् यथेष्टं विंदते पतिम् ॥ ५ ॥ इत्येवं सर्वयज्ञेषु विधिस्तुल्यः प्रकीर्तितः ॥ एकभक्तो पवासस्य फलं च सदृशं भवेत् ॥ ६ ॥
 क्षमासत्यं दयादानं शौचमिन्द्रियनिग्रहः ॥ सूर्यपूजाग्निहवनं संतोषः स्तेयवर्जनम् ॥ ७ ॥ सर्वव्रतेष्वयं धर्मः सामान्यो दशधा स्मृतः ॥ निःशेषमहं
 वक्ष्यामि मासासासव्रतं प्राति ॥ ८ ॥ मार्गशीर्षे शुभमासि व्योमपृष्ठे विनिर्मितम् ॥ गंधमाल्यैरलंकृत्य शुभाननमनौपमम् ॥ ९ ॥ ताम्रपात्रादिकै
 श्चैवाप्यप्सरो गणसेवितैः ॥ सुमेरौ दशसाहस्रैः सुयुक्तैः प्राप्य विमलं श्रियम् ॥ क्रमादागत्य लोकेऽस्मिन् राजानं पाते
 माप्नुते ॥ ११ ॥ पुष्पैरमुमलंकृत्वा भानवै विनिवेदयेत् ॥ गंधमाल्यैरलंकृत्य शुभाननमनौपमम् ॥ १२ ॥ ताम्रपात्रादिकं स्य वा कृत्वा तत्र
 निवेदयेत् ॥ महापुष्पकयानेन दिव्यगंधप्रवाहिना ॥ १३ ॥ सुमेरौ दशसाहस्रं सुयुक्तैः केमहायते ॥ भुक्त्वा तु विपुलान्भोगान् सर्वलोकेषु भार
 त ॥ १४ ॥ संप्राप्यैकं माल्लोकं येष्टुं विंदते पतिम् ॥ माघेऽथ मश्वयुजं दशमाल्यविभूषितम् ॥ १५ ॥ पिष्टमातुसमायुक्तं कृत्वा यतनमान
 येत् ॥ महार्थोपमैर्यौ नैः धेताश्च वरसंयुतैः ॥ १६ ॥ वर्षयुतशतं साग्रं सुयुक्तैः केमहायते ॥ सर्वभारणां लोकेषु प्राप्य भोगान्यथेप्सितान् ॥ १७ ॥
 क्रमादागत्य लोकेऽस्मिन् यथेष्टं विंदते पतिम् ॥ प्रतिमां फाल्गुने मासि कृत्वा पिष्टमर्थैः ॥ १८ ॥ गंधमाल्यैरलंकृत्य स्यापयद्रासुरालये ॥

यानैरप्रतिभैर्दिव्यगतिनादसमाकुलैः ॥ १९ ॥ सुमेरौदशसाहस्रसूर्यलोकेमहयते ॥ सर्वाभिमतलोकेऽस्मिन्प्राप्यभोगान्यथेप्सितान् ॥ २० ॥
 पुनरेत्यइमंलोकंयथेष्टंविदत्तेपतिम् ॥ कृत्वारुणंतथाचैत्रेगंधमालपोषशोभितम् ॥ २१ ॥ स्थाप्यपात्रेययोक्तुभास्करायनिवेदयेत् ॥ शरादं
 दुप्रतीकाशैर्विमानैःसार्वकामिकैः ॥ २२ ॥ वर्षायुतशतंसाग्रंमूर्त्यलोकेमहयते ॥ कर्मक्षयादिहागत्यपुत्रपौत्रसमन्वितम् ॥ २३ ॥ अमो
 घं पतिमासाद्यलभेद्रोगान्तुदुर्लभान् ॥ तंदुलाढकपिष्टेनकृत्वाविमरुपर्वतम् ॥ २४ ॥ निभुभार्कसमायुक्तं सर्वधातुविभूषितम् ॥ नानालंकार
 संपन्नंनानामाल्यविभूषितम् ॥ २५ ॥ सर्वरत्नसमायुक्तंस्थापयेद्रास्करालये ॥ महद्भोमवर्तंभूतैश्चैतद्वैशखियःसमाचरेत् ॥ २६ ॥ नानाविधै
 श्वयौनस्तुसूर्यलोकेमहयते ॥ सौरादिसर्वलोकेषुभुक्त्वाभोगानशेषतः ॥ २७ ॥ क्रमादागत्यलोकेऽस्मिन्राजानपतिमाप्नुते ॥ द्वि
 तीयचतथापञ्चमाण्डपिष्टमुत्तमम् ॥ २८ ॥ सर्वविजरसैःपूर्णकृत्वातुशुभलक्षणम् ॥ नानाकेशरगंधाढ्यंसर्वरत्नविभूषितम् ॥ २९ ॥
 एतैर्वाहैर्भाभिर्यानैःसर्वभोगान्वितैर्नृप ॥ वर्षकोटिशतंसाग्रंमूर्त्यलोकेमहयते ॥ ३० ॥ भुक्त्वातुविपुलान्भोगान्सर्वलोकेष्वनुक्रमात्
 प्राप्तातुसर्वभोगाढ्यंतरुणंविदत्तेपतिम् ॥ ३१ ॥ सर्वधातुसमाकीर्णंविचित्रध्वजशोभितम् ॥ निवेदयितसूर्यायश्रावणेति
 लपर्वतम् ॥ ३२ ॥ स्वच्छंदगाभिभिर्यानैर्नानावर्णविभूषितैः ॥ वर्षकोटिशतंसाग्रंमूर्त्यलोकेमहयते ॥ ३३ ॥ संप्राप्यविविधान्भोगान्च
 ह्वाश्चर्यसमन्वितान् ॥ क्रमाह्लोकमिमंप्राप्यराजानंविदत्तेपतिम् ॥ ३४ ॥ कृत्वाभाद्रपदेमासिव्योमशालिमयंत्रप ॥ दितानध्वजछत्राढ्यं
 नानामालाविभूषितम् ॥ ३५ ॥ शब्दातुरकरप्रख्यैर्महायानैःसुशोभनैः ॥ वर्षकोटिसहस्राणिमूर्त्यलोकेमहयते ॥ ३६ ॥ संप्राप्य
 विविधान्भोगान्त्सर्वांन्निमिषसंभवान् ॥ क्रमादागत्यलोकेऽस्मिन्राजानंविदत्तेपतिम् ॥ ३७ ॥ कृत्वाचाक्षुजेमासिविपुलधान्यपर्व
 तम् ॥ सुवर्णवस्त्रगंधाढ्यंभास्करायनिवेदयेत् ॥ ३८ ॥ सावित्रैश्चमहायानैर्वर्भोगसमन्वितैः ॥ वर्षकोटिसहस्राणिमूर्त्यलोकेमहयते ॥ ३९ ॥
 मूर्त्यलोकादिलोकेषुभुक्त्वाभोगान्यथेप्सितान् ॥ अस्मिंल्लोकंचसंप्राप्ताराजानंविदत्तेपतिम् ॥ ४० ॥ हाविदेतवृकाणांतुकांतितेजःप्रभान्वितम् ॥
 ग्रंथकामंसमुद्दिश्यनरनारीनपुंसकाः ॥ ४१ ॥ पूजयंतिरर्विभक्तयातत्सर्वप्राप्नुवन्तिहि ॥ ४२ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणब्राह्मेणिसप्तमीकल्पसौ
 रधर्मेषुकामप्रदस्त्रीव्रतवर्णनेनामाष्टपष्ठुत्तशततमोऽध्यायः ॥ १६८ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ मृन्मयंदारुजंशूलंषट्कमथापिवा ॥ कृत्वा

मठ्युहवापियथाविभवसंभवात् ॥ १॥ सर्वपकरणोपेतसर्वधान्यसमन्वितम् ॥ सूर्याग्नेयशृङ्गदद्यात्सर्वकामानवाप्नुते ॥ २ ॥ कृत्वैकभक्तं हे
मंतेमाद्यमासमतद्भितः ॥ मासांतेनरथंकुर्याच्चित्रवज्रोपशोभितम् ॥ ३ ॥ श्वेतैश्चतुर्भिः संयुक्तं तुरंगैः समलंकृतम् ॥ श्वेतवज्रपताकाभिश्छत्र
चामरदर्पणैः ॥ ४ ॥ तंदुलढकापद्मेन कृत्वा भानुनराधिप ॥ विव्यस्यंतरथोपस्थे संज्ञया सहभूपते ॥ ५ ॥ तं राज्ञा राजमार्गेण शंखभेयादि
निस्वनैः ॥ आमायित्वा शनैः पश्चात्सूर्यायतनमादिशत् ॥ ६ ॥ तत्र जगरपूजाभिः प्रदीपिकोपशोभितैः ॥ प्रेक्षणीयैः प्रदत्तैश्चक्षपयित्वा शनैः
क्षपाम् ॥ ७ ॥ प्रभाते स्नापनं कृत्वा मधुक्षारधृतेन च ॥ दीनांधकृपणाग्नाद्यं यथाज्ञात्तया च दक्षिणाम् ॥ ८ ॥ रथं संवाहनोपेतं भास्कराय निवेद
येत् ॥ भुक्त्वा च वांधवैः सार्धं प्रणम्या कर्कशं व्रजेत् ॥ ९ ॥ सर्वव्रतानां प्रवरं मंत्रधर्मान्वितः सदा ॥ व्रतं सूर्यव्रतं नाम सर्वकामार्थसिद्धये ॥ १० ॥
सर्वव्रतेषु यत्पुण्यं सर्वयज्ञेषु यत्फलम् ॥ सर्वसूर्यरथेन हतत्पुण्यं लभते नृप ॥ ११ ॥ सूर्याय न प्रतीकां शोर्विमानैः सार्वकामिकैः ॥ त्रिसप्तकुलजैः
सार्वसूर्यलोकैर्महायते ॥ १२ ॥ भुक्त्वा तु विपुलान्भोगान्सर्वलोकेष्वनुकृमात् ॥ कल्पायुतशतं साग्रं ततो राजा भवेत्क्षितौ ॥ १३ ॥ पंचव
लिंसमायुक्तं मृदुपडूवास्तु कल्पितम् ॥ सर्वोपकरणोपेतं सूर्यसंज्ञां प्रकल्पयेत् ॥ १४ ॥ संज्ञां देवीसमायुक्तं पृष्ठांशाब्ध्यां निवेदयेत् ॥ सौरज्ञानार्थं
तत्त्वज्ञमाचार्यमुदयान्वितम् ॥ १५ ॥ संपूज्य गंधपुष्पपद्मैर्वस्त्रालंकारचारैः ॥ भक्ष्यभोज्यैरशेषैश्च ततः शय्यां निवेदयेत् ॥ १६ ॥ तदूर्णादु
लवस्त्राणां परिमंल्या तु यावती ॥ तावद्दर्पसहस्राणि सूर्यलोकैर्कर्महीयते ॥ १७ ॥ सुरादि सर्वलोकेषु भुक्त्वा भोगानशेषतः ॥ कामादागत्य
लोकैः स्मिन्नाजा भवति धार्मिकः ॥ १८ ॥ दशगाभिः सह वृषं तावृषैकादशाः स्मृताः ॥ सूर्याय विनिवेद्ये ह यत्फलं लभते शृणु ॥ १९ ॥
द्वादशादित्य तुल्यात्मा अणिमादिगुणैर्युतः ॥ सर्वत्र मोदते राजन् सूर्यस्यानुचरो भवेत् ॥ २० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी
कल्पे सूर्यव्रतवर्णनं नामैकोनसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६९ ॥ ४॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ सर्वपंगोशतं दत्त्वा भास्कराय नराधिप ॥
त्रिसप्तकुलजैः सार्धं शृणु यत्फलमाप्नुते ॥ १ ॥ वरक्रोष्टिप्रतीकांशैः सर्वकामसमन्वितैः ॥ महायानैरसंख्यैरमरासुरपूजितैः ॥ २ ॥ द्वादशा
दित्यसंकाशो दिवा कारुवापरः ॥ गत्वा दित्यपुरं रम्यं कीडते सूर्यमंडपे ॥ ३ ॥ भुक्त्वा तु विपुलान्भोगान्प्रलयसर्वदेहिनाम् ॥

मोहकंबुकमुत्सृज्यविशत्यादित्यमंडले ॥ ४ ॥ सर्वज्ञःसूरपरमःशुद्धःस्वात्मन्यवस्थितः ॥ सर्वगःपरिपूर्णत्वात्सूर्यवद्दीप्तिमा
 न्भवेत् ॥ ५ ॥ योदद्यादुभयमुखीसौरभेयादिवाकरे ॥ सप्तद्वीपांमहोदत्वायत्फलंतदवाप्नुते ॥ ६ ॥ पादद्वयंशिरोर्ध्वचसशैलवनका
 नना ॥ ७ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणब्रह्मोपर्वणिसप्तमीकल्पेगोदानवर्णनं नामसप्ततुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७० ॥ ॥ इतानीकउवाच ॥
 मगानंब्रूहिमेधर्मसमासव्यासयोगतः ॥ फलंचकिंभवेद्ब्रह्मन्मगधर्मानिषेवणात् ॥ १ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ यएषधर्मःसूर्येतितावाख्यातोमया
 नव ॥ मगधर्मःसाएवोक्तःसर्वपापभयापहः ॥ २ ॥ सर्वेषामेववर्णानांमगधर्मनिषेवणम् ॥ मगधर्मश्चसंप्रोक्तएतेषांभवमुक्तये ॥ ३ ॥
 ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्याःस्त्रीशूद्रावामगाश्रमी ॥ यःपूजयतिमार्तंडंस्यातिपरसांगतिम् ॥ ४ ॥ त्रिसंध्यमर्चयेद्भानुमग्निकार्यचशक्तितः ॥ कुर्यान्मगा
 महाबाहोमुखमावृत्ययत्नतः ॥ ५ ॥ त्रिसंध्यमेककालंवापूजयेच्छूद्रयारविम् ॥ असंपूज्यरविंमोहान्नमुंजीतकदाचन ॥ ६ ॥ एषधर्मःपरो
 ज्ञेयःशेषोभवतिमानवः ॥ अपूजयित्वाभुंजानोविष्ठाभुंजतिवैमगः ॥ ७ ॥ देवंसमाश्रितैःपूजाकर्तव्येयंत्रिभिःसदा ॥ मनसापूजयेद्योगीपु
 ष्वैश्वर्यसंभवैः ॥ ८ ॥ देवार्थपुष्पाहिसार्यांनभवेत्तस्यार्हसकः ॥ यद्यल्पमपिचान्नाद्यांकिंमतेहिंसतःसदा ॥ ९ ॥ मगश्चाग्निपरेनित्यंतद्भ
 क्तोऽतिथिपूजकः ॥ मर्गमैथुनवज्यस्याच्छ्रीन्मान्यहमाश्रमी ॥ १० ॥ देवाग्निस्वतिथीभक्तपंचतेचात्मकारणात् ॥ आत्मारथ्यःपचेन्मोहा
 त्समगोनरकं व्रजेत् ॥ ११ ॥ देवार्थेपचनयेषांस्तानार्थेतुमैथुनम् ॥ अर्थदानार्थमुद्दिष्टंनरकंहिविपर्ययात् ॥ १२ ॥ जीवतृतीयभागोपि
 नप्रकुर्वीतवार्चनम् ॥ वित्तार्जनेतदर्थेनयतो नित्यंहिजीवितम् ॥ १३ ॥ न्यायोपाजितवित्तःस्यादन्यायंपरिवर्जयेत् ॥ अन्यायाजितवित्तै
 स्तुकुर्वन्नरकमाप्नुते ॥ १४ ॥ वाचाथैब्रह्मचारीयःसूर्यपूजाग्नितत्परः ॥ भवेज्जितेद्रियःशान्तो नैष्ठिकोभौतिकोऽपिवा ॥ १५ ॥ सर्वगंधविनिमु
 क्तःकंदमूलफलाशनः ॥ ममवैखानसोज्ञेयःसूर्यपूजाग्नितत्परः ॥ १६ ॥ निवृत्तःसंगमेभ्यस्तुसूर्यध्यानरतःसदा ॥ ज्ञेयःसौरयतोद्वायपूजा
 निष्ठोजितेद्रियः ॥ १७ ॥ मुंडोपनयनोव्यंगीशुकुवासःसमन्वितः ॥ ज्ञेयंतदचनस्थानमेतत्कार्यप्रयत्नतः ॥ १८ ॥ अथाव्यंगोमहारा
 जधारयेद्यस्तुभोजकः ॥ अगम्यंसर्वसत्त्वानांमूर्यलोकंसगच्छति ॥ १९ ॥ ध्वंसनंसर्वदुष्टानांसर्वपापभयापहम् ॥ भावशुद्धेनसततमर्चनीयो

दिवाकरः ॥ २० ॥ गंधलेपविहीनोऽपि भावशुद्धो न दुष्यति ॥ भावेषु च रेच्छौचं वस्त्रपूतं जलं पिबेत् ॥ २१ ॥ दृष्टिपूतं न्यसेत्पादं सत्पूतं
 वचो वेदेत् ॥ सौरध्यानरताः शान्ताः सौरधर्मपरायणाः ॥ २२ ॥ सर्वेष्वथ माज्ञेया भास्करांगसमुद्रवाः ॥ भोजकाष्टव्रतं धार्य विणेत्कमनो
 पमम् ॥ २३ ॥ सर्वव्रतानां परमं धर्मालयमनुत्तमम् ॥ सौरभक्तिः सदाकार्यभोजकेषु विशेषतः ॥ स्वदेहान्निर्विषेण हि भोजकान्पालयेदुधः ॥ २४ ॥
 यथा संभवपूजाभिः कर्मणामनसागिरा ॥ २५ ॥ सौरभक्तिः सदाकार्यभोजकेषु विशेषतः ॥ स्वदेहान्निर्विषेण हि भोजकान्पालयेदुधः ॥ २६ ॥
 भयदारिद्र्यरोगेभ्यस्तेषां कुयात्प्रियाणि वै ॥ सूर्यस्य परिपूर्णस्य किं नामाक्रियते नरैः ॥ २७ ॥ यत्कृतं भोजकानां वै तत्कृतं स्याद्रवेर्नृप ॥
 सुदूरमपि गंतव्यं मगानां यत्र वैगणः ॥ २८ ॥ सच प्रयत्नाद्ब्रह्मव्यस्तत्र सन्निहितो रविः ॥ भोजकस्य तु भक्तस्य सूर्यपूजारतस्य च ॥ २९ ॥
 आज्ञां कृत्वा यथान्यायमश्वमेधफलं लभेत् ॥ देवाश्रमगतो भक्त्यदेवार्चपूजयेन्नृप ॥ ३० ॥ स्वागतासनपादार्घ्यमधुपकाद्यनुक्रमात् ॥ भो
 जयित्वा यथान्यायं सूर्यलोकं महीयते ॥ ३१ ॥ प्रतिश्रयप्रदानेन राजा भवति भारत ॥ दत्त्वा स्थानं तथा शौचं वरुणलोकमाप्नुयात् ॥ ३२ ॥
 श्वेतं विदुरीतां गंध्यानश्रमाविकीर्षितम् ॥ संवीज्य तालवृतेन वायुलोकं महीयते ॥ ३३ ॥ क्षुत्पिपासातुरं श्रान्तं मलिनं रोगिणं तथा ॥ पालयि
 त्वा यथाशक्त्या सर्वान्कामानवाप्नुते ॥ ३४ ॥ पतिताशस्तं संकीर्णं चंडालादीनां पक्षिणाम् ॥ कारुण्यात्सर्वभूतानां देयमन्नं स्वशक्तिः ॥ ३५ ॥
 अत्यल्पमपि कारुण्यादत्तं भवति चाक्षयम् ॥ तस्मात्सर्वेषु भूतेषु देवकारुण्यमुच्यते ॥ ३६ ॥ अभावितुं ऋभूयन्नं पञ्चधनफलानि च ॥ दत्त्वा
 ऽऽगताय प्रणतः स्वर्गयातिप्रियेण वा ॥ ३७ ॥ नहीदहस्वर्गया नायथालोकं प्रियं वचः ॥ इहामनुमुखं ते पांवाग्येषां मधुरा भवेत् ॥ ३८ ॥ अमृत
 स्यं दिनीवाचा चंदनस्पृशं शीतला ॥ धर्माविरोधिनिमुक्त्वा सुखमक्षयमाप्नुते ॥ ३९ ॥ अलेदनेन राजेद्रूपजनाध्यापनेन वा ॥ इदं स्वर्गस्य
 सोपानमचलं यात्प्रियं वचः ॥ ४० ॥ पूजाभिभाषणं दृष्टिः श्रत्येकं स्वर्गहेतवः ॥ संपृच्छेद्गतं भक्त्या कुशलं प्रश्नमादरात् ॥ ४१ ॥ गमनेन
 स्य वक्तव्यं पथानः संतुते शिवाः ॥ सुखं भवतु ते नित्यं सर्वकार्यकरं भृशम् ॥ ४२ ॥ आशीर्वादमिदं वाक्यं सर्वकालेषु सर्वदा ॥ नमस्कारा
 दिवाक्येषु स्वस्तिमंगलवादाने ॥ ४३ ॥ शिवं भवतु ते नित्यं तं ब्रूयात्सर्वकर्मसु ॥ एवमादिचवाचारमनुष्ठाय सदाश्रमी ॥ ४४ ॥ अशेषपाप

निर्मुक्तः सूर्यलोके महायते ॥ सूर्यभक्ते तु या भक्तिः सद्रक्तैः क्रियते नरैः ॥ ४५ ॥ सूर्यभक्तिः समा नित्यभक्ते भक्तिरनुष्ठिता ॥ आकुप्येताडिते वापि
 यो नाक्रोशं न ताडयेत् ॥ ४६ ॥ वाक्यादधिकृतः स्वस्थः सदुःखात्परिमुच्यते ॥ सर्वेषामेव तीर्थानां क्षांतिः परमपूजिता ॥ ४७ ॥ तस्मा
 त्पूर्वप्रयत्नेन क्षांतिः कार्यक्रिया सुर्वैः ॥ ज्ञानयोगतपोयस्य यज्ञदानानि सत्क्रिया ॥ ४८ ॥ क्रोधनस्य वृथा यस्मात्तस्मात्क्रोधं विवर्जयेत् ॥ ममो
 स्थिप्राणहृदये निहेदहं प्रियंवचः ॥ ४९ ॥ नवचो ह्यप्रियं तस्माद्भोजकेषु विज्ञेयतः ॥ क्षमादानं त्विषः सत्यं क्षमार्हिसाकं संभवाः ॥ ५० ॥
 न शक्या विस्तराद्भुक्तमपि वर्षशतैरपि ॥ ५१ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सौर्यभोजकभोजनानुष्ठानवर्णनं
 नामैकसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७१ ॥ ४४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ पुनः शृणु महा राज धर्ममादित्यसंमतम् ॥ सौरप्रियं सदा सौरं
 पवित्रपापनाशनम् ॥ १ ॥ क्वचिद्द्रच्छन्यदा पश्येत्सूर्याचारं संपूजनम् ॥ यत्र पूजा ततो गच्छत्स सूर्यो नात्र संशयः ॥ २ ॥ स्नान
 नैवैव ह्यैश्वर्यानां लंकारभूषणैः ॥ यथा विभवमाश्रित्य नमस्कारादि संस्तवैः ॥ ३ ॥ दृष्ट्वा यतनमाक्रम्य नमस्कृत्य रविं व्रजेत् ॥ क्वचित्पथ
 नदीशैलैर्गच्छमानं च भोजकम् ॥ ४ ॥ उपश्रुत्वा वर्णिगत्वा भोजकं पूजयेद्बुधः ॥ रथाश्वगजयानेभ्यो ह्यवतीर्य मगाव्रूपा ॥ ५ ॥ मगानां भोजनं भ
 त्तया शक्त्यादानं प्रकल्पयेत् ॥ दृशपूर्वा नंदशपरानात्मना सह भारत ॥ ६ ॥ समादाय व्रजेत्स्थानं रेवेरमिततेजसः ॥ देवपर्वोत्सवे श्राद्धे पुण्येषु
 दिवसेषु च ॥ ७ ॥ भानुसंपूज्य विधिवद्भोजकान्भोजयेत्ततः ॥ पितरः सर्वदेवानां सूर्यमाश्रित्य संस्थिताः ॥ ८ ॥ प्रीते सूर्ये तु ते सर्वे प्रीताः स्युर्ना
 त्र संशयः ॥ यदा च श्रद्धया युक्तं प्रसक्तं रविपूजनम् ॥ ९ ॥ भोजयेद्भोजकं भक्त्या श्राद्धेषु विधिवन्वृष ॥ भोजकस्य महाराज दिवसेनापि यत्फ
 लम् ॥ १० ॥ न तच्छ्रद्धयमिदं तेन प्राप्तुं वर्षशतैरपि ॥ यः पश्यति प्रसन्नात्मा यो नैद्वाष्ट्रिनां कक्षति ॥ ११ ॥ शब्दादीनां तु संभोगं स विज्ञेयोजिते
 द्विजः ॥ ज्ञानविज्ञानसंपन्नः सूर्यभक्त्या समन्वितः ॥ १२ ॥ पाषंडयोगयुक्तस्यैव भोजक उच्यते ॥ सूर्यधर्माद्भवेज्ज्ञानं ज्ञानाद्विराग्यसं
 भवः ॥ १३ ॥ ज्ञानवैराग्ययुक्तस्य सूर्ययोगः प्रवर्तते ॥ सूर्ययोगाच्च सर्वज्ञः परिपूर्णः सुनिर्धृतः ॥ १४ ॥ आत्मन्यवस्थितः शुद्धः सूर्यवद्वि
 मोदते ॥ सर्वेषामेव भूतानां मुत्तमः पुरुषः स्मृतः ॥ १५ ॥ पुरुषेभ्यो द्विजश्रेष्ठो द्विजेभ्यो ग्रंथपारगः ॥ ग्रंथिभ्यो वेदविद्वांसस्तेभ्यस्तत्त्वार्थ

चितकाः ॥ १६ ॥ अथविद्वच्चक्षानार्थप्रतिबुद्धाविशिष्यते ॥ ज्ञानार्थकोटिकोऽभ्योवारिष्ठायोगिनोमताः ॥ १७ ॥ योगिनांकोटिकोऽभ्योभोजकश्चोत्तमोभवेत् ॥ योगज्ञायोगनिष्ठाश्चपितरायोगसंभवाः ॥ १८ ॥ भोजितेभोजकेसर्वेप्रीताः स्युस्तेनसंशयः ॥ सर्वज्ञानतपोदानैःकृतैर्दत्तैश्च्युतफलम् ॥ १९ ॥ तत्फलंलभतेसर्वविधिवद्रोज्यभोजकम् ॥ यश्चद्रव्यकलापात्मादक्षिणाहविक्रान्तिजः ॥ २० ॥ ऋग्यजुःसामयगैश्चद्रव्यज्ञप्रकीर्तितः ॥ ब्रह्मचर्यतपोमौनंक्षांतिराहारलाघवम् ॥ २१ ॥ इत्येतेतपसारूपंमुधिरंपंचलक्षणम् ॥ यच्चदिष्टविशिष्टंचन्याप्राप्तंयद्रवेत् ॥ २२ ॥ तत्तद्गुणवर्तेदयमित्येतद्दानलक्षणम् ॥ विवर्धनंसहस्राणांसर्वस्यप्ररोहिणीम् ॥ २३ ॥ दद्याद्भूमिजलोपेतांभूमिदानंतदुच्यते ॥ एकच्छत्रांमहाक्लृत्वाद्विजेभ्यःप्रतिपादयेत् ॥ २४ ॥ संपूर्णपर्वतरण्यैर्भूमिदानंतदुच्यते ॥ कन्यामलंकृतांदद्यादधनयनराधिपः ॥ २५ ॥ द्विजायवेदविदुषेकन्यादानंतदुच्यते ॥ सर्वदोषविनिमुक्तंकुलयोग्यामलंकृताम् ॥ २६ ॥ मध्यमोत्तमवस्त्राणांयोदद्यादहतानिच ॥ एतत्समासतोज्ञयंवस्त्रदानस्यलक्षणम् ॥ २७ ॥ ब्रह्मविष्णुसमाधिक्यकांतिशीलपरायणः ॥ अहोरात्रंनमुंजीयादुपवासस्यलक्षणम् ॥ २८ ॥ चत्वारिंशत्समायुक्तंपिंडानांहिंशतद्वयम् ॥ मासेह्यद्याद्यथाकामिमिदंचांद्रायणंस्मृतम् ॥ २९ ॥ ऋषिभिःसर्वशस्त्रज्ञैस्तपोनिष्ठाजितेन्द्रियैः ॥ देवैश्चसेवितंतोयंक्षितौततीर्थमुच्यते ॥ ३० ॥ सूर्यावांतरस्थानानिपुण्यक्षेत्राणिनिर्दिशेत् ॥ मृतान्तिषुसूर्यत्वसौक्ष्मेदुहिनाम् ॥ ३१ ॥ दानान्यावसथंकुर्यादुद्यानंदेवतागृहम् ॥ तीर्थेष्वेतानियःकुर्यात्सोऽक्षयंलभतेफलम् ॥ ३२ ॥ क्षान्त्यस्पृहातथासत्यंदानंशीलंतपःश्रुतम् ॥ एतदष्टांगमुद्दिष्टंपरंपात्रस्यलक्षणम् ॥ ३३ ॥ यज्ञोपवासदानानिपत्तीर्थफलानिच ॥ संपूर्णलभतेभक्त्याभोजयित्वातुभोजकान् ॥ ३४ ॥ सूरभक्तिक्षमासात्यंदशैर्द्रियविनियहः ॥ सुखितेषुचमैत्रिचसूर्यधर्मस्यलक्षणम् ॥ ३५ ॥ सूर्यभक्तिद्विजंभक्त्यायःश्राद्धेषुचभोजयेत् ॥ कुलसप्तकमुद्धृत्यसूर्यलोकमहायते ॥ ३६ ॥ बहुनात्रकिमुक्तेनसूर्यभक्तमुभोजयेत् ॥ सूर्यभक्तेनयदुक्तंभानुनामाश्रयंनृप ॥ ३७ ॥ नवेदविदुषांकोट्यालभ्यतेचहतफलम् ॥ तत्फलंलभतेराजन्भोजंभोज्यविधानतः ॥ ३८ ॥ तस्माच्छ्राद्धेविशेषेणपुण्येषुदिवसेषुच ॥ सूर्यमुद्दिश्यविप्रेन्द्रभोजंसंभोजयेन्नृप ॥ ३९ ॥ असंयतःसंयतोवासवावस्थंगतो

ऽपिवा ॥ यश्चासौरविभक्तः स्यात्सूर्यवत्पूज्यएवहि ॥ ४० ॥ संसर्गाद्रापिवालोभाद्भोजकंयस्तुभोजयेत् ॥ सोऽपियांगतिमाप्नोतिनतांयज्ञश-
 तैरपि ॥ ४१ ॥ तस्मान्मान्यश्चपूज्यश्चरक्षणियश्चसर्वदा ॥ भोजकः कुरुशार्दूलसौरेणगतिमिच्छता ॥ ४२ ॥ नाममात्रप्रयत्नोऽपियादि-
 स्याद्भोजकोरवेः ॥ सूर्यवत्सहिद्रष्टव्यः पूजनीयश्चभारत ॥ ४३ ॥ गृहेशाद्धस्ययत्पुण्यमरणेतच्छताधिकम् ॥ सौराश्रमेषुविज्ञेयंतपु-
 ण्यमयुताधिकम् ॥ ४४ ॥ दत्त्वातुभोजकैसौम्यह्यासनसपरिच्छदम् ॥ धातुदंतमयंचापिराजाभवतिभूतले ॥ ४५ ॥ विमलेवाससी-
 दत्त्वाभोजकायमहीपते ॥ उद्धृत्यशतसाहस्रसूर्यलोकेमहीयते ॥ ४६ ॥ दत्त्वातुलोमशाराजन्भोजकायशुभांबृहत् ॥ रोम्भिराग्निमुखेण
 स्यइत्तस्यफलमाप्नुयात् ॥ ४७ ॥ शंसंददातियोभक्त्यातथादिव्येचपादुके ॥ सूर्यलोकमवाप्नोतितेजसाराविसन्निभः ॥ ४८ ॥ लिखाप-
 यतियोभक्त्यापुराणेनतुपुस्तकम् ॥ युगकोटिशतदिव्यंसूर्यलोकेमहीयते ॥ ४९ ॥ भवेदिहागतः श्रीमान्मुखाढ्येवेदपारगः ॥ यः करोति
 गृहंभानोस्तत्स्थानंचोत्तमंभवेत् ॥ ५० ॥ तत्सूर्योभोजकः सोऽत्रभोजकः सूर्यएवहि ॥ तेनभोजकविप्रेषुदानमक्षय्यामित्यपि ॥ ५१ ॥
 यद्यद्यस्योपयुज्येतदेतत्तत्स्ययत्नतः ॥ उपयोगपरोनित्यंसूर्यस्तदुभयोरपि ॥ ५२ ॥ व्याख्यानैसौरधर्मस्यकृत्वाआमलकंमहत् ॥
 शोभितंपुष्पपत्राद्यैर्न्यसेत्तत्रासनेसुराः ॥ ५३ ॥ शोभितंमाल्यगंधस्तुसूर्यस्यसाधनमहत् ॥ पुरस्तात्तस्यसंस्थाप्यआचार्यपूजयेत्सदा ॥
 ५४ ॥ सूर्यवत्सौरधर्मंचतुल्यमेतद्वयंवचः ॥ यएवंन्यायतोवाक्सौरधर्मंशृणोतिच ॥ ५५ ॥ आयुर्विद्यांयज्ञः कीर्तिमलब्ध्वांतरंविज-
 पेत् ॥ वदंत्यन्येपिबन्त्यन्येसर्वेतेफलभागिनः ॥ ५६ ॥ तस्मादेवंविधोभौमोवाचकैश्चविदुर्बुधाः ॥ तस्यान्तेपूजयेद्भक्त्यायइच्छेद्विपुलयज्ञः ॥
 ५७ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥
 पुनर्मेब्रूहिप्रेद्रसौरधर्ममनुत्तमम् ॥ समासात्कथितं ब्रह्मन्विस्तरेण प्रकीर्तितम् ॥ १ ॥ साधुसाधुमहाबाहोसाधुष्टोऽस्मिभारत ॥ त्वत्स-
 मोनास्तिलोकेऽस्मिन्सौरः पार्थिवसत्तम ॥ २ ॥ कीर्तयाम्यद्यतंपुण्यसंवादंपापनाशनम् ॥ गरुडारुणयोराजपुरावृत्तंनराधिप ॥ ३ ॥
 सुखासीनंपुराराजन्नरुणमूर्यसारथिम् ॥ उपगम्यमहाबाहो गरुडोवाक्यमब्रवीत् ॥ ४ ॥ धर्माणामुत्तमं धर्मसर्वपापप्रणाशनम् ॥ सौरधर्मे

खगश्चष्टब्रूहिमेकृत्स्नशो नय ॥ ६ ॥ ॥ अरुणउवाच ॥ साधुवत्समहात्मासिधन्यस्त्वं पापवर्जितः ॥ श्रोतुकामोऽसियत्पुत्रसौ-
 धर्ममनुत्तमम् ॥ ६ ॥ शृणुत्वं कीर्तयाम्येषु खोपायं महत्फलम् ॥ परमसर्वधर्माणसौ रधर्ममनुत्तमम् ॥ ७ ॥ अज्ञानाणवमशानांसर्वेषां
 प्राणिनामयम् ॥ सौरधर्मो ह्ययं श्रीमान्परतीरप्रदो यतः ॥ ८ ॥ ये स्मरन्ति राविं भक्त्या कीर्तयन्ति च यखग ॥ पूजयन्ति च यो नित्यं ते गताः परमं पदम्
 ॥ ९ ॥ आत्मद्रोहः कृतस्ते न जतेन ह खगाधिप ॥ नार्चितो येन देवैः सहस्रकिरणैः वि ॥ १० ॥ सुचिरं संप्रमत्यस्मिन्दुःखदेच भवार्णे ॥
 जराभूतमहाग्राहं तृष्णावेलकुलपरे ॥ ११ ॥ मानुष्यं दुर्लभं प्राप्य येऽर्चयन्ति दिवाकरम् ॥ तेषां हि सफलं जन्म कृतार्थं तेनरोत्तमाः ॥ १२ ॥
 सूर्यभक्तिपराये च ये च तद्गतमानसाः ॥ ये स्मरन्ति सदा सूर्यं न ते दुःखस्य भागिनः ॥ १३ ॥ विविधानि मनोज्ञानि विविधा भरणाः स्त्रियः ॥
 धनं वा दृष्ट्वा पर्यन्तं सूर्यपूजाविधेः फलम् ॥ १४ ॥ येषां ह्यंति महाभागान्प्राज्यं वा त्रिदशालय ॥ सौभाग्यं कांतिमतुलां भोगं त्यागं यशः
 श्रियम् ॥ १५ ॥ सौंदर्यजगतः ख्यातिं कीर्तिं धर्मादयः स्मृताः ॥ फलान्येतां नैवै पुत्रसूर्यभक्तिविधेर्बुधः ॥ १६ ॥ तस्मात्संपूजयेत्सूर्यं सर्वे
 देवगणार्चितम् ॥ दुर्लभाभास्करे भक्तिदुर्लभं च तदर्चनम् ॥ १७ ॥ दानं च दुर्लभं तस्मै तद्दोमश्च सुदुर्लभः ॥ दुर्लभं तस्य विज्ञानं तदभ्यासो
 ऽपि दुर्लभः ॥ १८ ॥ सुदुर्लभं तं ज्ञेयं तदाराधनमुत्तमम् ॥ लोभस्तेषां मनुष्याणां यै र्विज्ञरणां गताः ॥ १९ ॥ येषां हि हेश्वरे भानौ नित्यं सूर्ये
 गतं मनः ॥ नमस्कारादि संयुक्तराविरित्यक्षरद्वयम् ॥ २० ॥ जिह्वाग्रे वर्तते तस्य सफलं तस्यर्जावितम् ॥ यत्पूजयेद्भानुं श्रद्धया परयान्वितः
 ॥ २१ ॥ सुच्यते सर्वपापेभ्यः सनरो नात्र संशयः ॥ डाकिन्यां विविधा काराराक्षसाः सापिशाचकाः ॥ २२ ॥ न तस्य पीडां कुर्वन्ति तथान्याश्च
 विभीषणाः ॥ शत्रवो नाशमायाति संश्रामो जयमानुते ॥ २३ ॥ न रोगैः पीड्यते वीर आपदानं स्पृशन्ति तम् ॥ धनमायुर्गशो विद्यां प्रभावमतुलं
 तथा ॥ २४ ॥ शुभेनोपचर्याति नित्यं पूजमनोरथाः ॥ २५ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मणपर्वणि सप्तमी कल्पे गरुडारुणसंवादे सौरधर्मवर्णनं
 नाम त्रिसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७३ ॥ अरुण उवाच ॥ पूजयित्वा रविं भक्त्या ब्रह्मा ब्रह्मत्वमागतः ॥ विष्णुत्वां पि देवशो विष्णु
 रापतदर्चनात् ॥ १ ॥ शंकरोऽपि जगन्नाथः पूजयित्वा दिवाकरम् ॥ महो देवत्वमगमत् तत्प्रसादात् खगाधिप ॥ २ ॥ सहस्राक्षोऽपि देवैः शङ्को

भानुतमोपहम् ॥ इन्द्रत्वमगमदेवंपूजयित्वादिवाकरम् ॥ ३ ॥ मातरौदेवगंधर्वाः पिशाचोरगराक्षसाः ॥ पूजयंतिसदाभानुमोशानंसुरनाय
 कम् ॥ ४ ॥ सर्वमेतज्जगन्त्रित्यंभानौदेवंप्रतिष्ठितम् ॥ तस्मात्संपूजयेद्भानुयइच्छेत्स्वर्गमक्षयम् ॥ ५ ॥ योनपूजयतेसूर्यभास्करंतमसूदनम् ॥
 धर्मार्थकाममोक्षाणांनरोभाजनंभवेत् ॥ ६ ॥ तस्मात्कार्यहितद्वयान्यावज्जीवंप्रतिज्ञया ॥ अर्चयेत्सदाभानुमापन्नोऽपिसदाखग ॥ ७ ॥
 यस्तुसंतुष्टतेनित्यंविनासूर्यस्यपूजनात् ॥ वरंप्राणपरित्यागः शिरसोवाथछेदनम् ॥ ८ ॥ सूर्यसंपूज्यभुञ्जीयाच्चिदशोदिववाकरम् ॥ इत्थंनिर्वह
 तेयस्ययावज्जीवंतदर्चनम् ॥ ९ ॥ मनुष्यचर्मणानदःसरविनात्रसंशयः ॥ नहिअर्कोर्चनादन्यत्पुण्यमप्यधिकंभवेत् ॥ १० ॥ इतिविज्ञा
 ययत्नेनपूजयस्वदिवाकरम् ॥ सूर्यभक्तागमाश्चैवसूर्यार्चनपरायणाः ॥ ११ ॥ संयताधर्मसंपन्नाधर्मादीन्साधयन्ति ॥ सर्वेन्द्रसहावीरानी
 तिविध्युक्तचेतसः ॥ १२ ॥ परोपकारनिरतगुरुशुश्रूषणेरताः ॥ अमानिनेबुद्धिमंतोव्यक्तरूपधर्गितस्पृहाः ॥ १३ ॥ शान्ताःस्वांतगता
 भद्रानित्यंस्वागतवादिनः ॥ स्वल्पवाचःसुमनसःशूराःशाल्वविशारदाः ॥ १४ ॥ शौचाचारसुसंपन्नाद्यादाक्षिण्यगोचराः ॥ दंभमत्सर
 निर्मुक्तास्तृष्णालोभविवर्जिताः ॥ १५ ॥ संविभागपराःप्रोक्तानशठश्चाप्यकुत्सिताः ॥ विषयेष्वपिनेलैपाःपद्मपत्रमिवांभसा ॥ १६ ॥ नदी
 नामानिनश्चैवचरोगवशातुगाः ॥ भवंतिभावितात्मानःसुस्निग्धाःसाधुसेविताः ॥ १७ ॥ नपाणिपादवाकचक्षुःश्रोत्राक्षिश्रोदरेरताः ॥
 चपलानिनकुर्वंतिसर्वव्यासंगवर्जिताः ॥ १८ ॥ सूर्यासनरताःशान्ताःषडक्षरमनोगताः ॥ इत्याचारसमायुक्ताभवंतिभुविमानवाः ॥ १९ ॥
 एकांतभक्तिमास्थायधर्मकामार्थसिद्धये ॥ पूजनीयोरविनीत्यगुणेष्वेतेषुवर्तते ॥ २० ॥ सर्वेषामेवपात्राणामतिपात्रादिवकरः ॥
 पतन्तंत्रायतेयस्मादतीवनरकार्णवात् ॥ २१ ॥ तस्यपात्रातिपात्रस्यमाहात्म्यंदानमण्वपि ॥ अनेनफलमादिष्टमिहलोकैपरत्रच ॥ २२ ॥
 द्रव्येणापिहियःकुर्यान्नरःकर्मतदालये ॥ सोऽपिदेहक्षयाज्जातंप्राप्यशान्तिमवाप्नुते ॥ २३ ॥ सर्वद्विजकदंबेषुकाश्चिज्ज्ञानमवाप्नुयात् ॥
 कश्चिदेतत्तुमेदिव्यलब्ध्वाज्ञानंविमुचति ॥ २४ ॥ तावद्भ्रमतिंसंसारेदुःखशोकपरिहृताः ॥ नभवंतिरवेर्भक्तायावत्सर्वेपिदेहिनः ॥
 ॥ २५ ॥ सूर्यस्यालेपनंपुण्यद्विगुणंचंदनस्यतु ॥ चंदनादगुरौज्ञेयंपुण्यमष्टगुणोत्तरम् ॥ २६ ॥ कृष्णगुरौविशेषेणद्विगुणंफलमिष्यते ॥

तस्माच्छतगुणं पुण्यं कुम्भस्य विधीयते ॥ २७ ॥ सूर्येण ज्ञोपकरणं कृत्वा लपय दिवा बहु ॥ भवादिति तानुसारं सूर्यलोके महीयते ॥ २८ ॥
 यदपीष्टमनिष्टं च न्यायेनोभयमागतम् ॥ तत्सूर्याय निवेद्यं सद्रत्नं तं फलार्थिना ॥ २९ ॥ कर्मशाब्दो न यः कुर्याद्दुःखेनापित दर्शनम् ॥ सोऽपि हि
 जो दिव्याति कर्मणा पापवर्जितः ॥ ३० ॥ सर्वमन्यत्परित्यज्य सूर्यै च कमनाः सदा ॥ सूर्यपूजाविधिं कुर्याद्वच्छेच्छेय आत्मनः ॥ ३१ ॥ त्वरितं
 जीवितं याति त्वरितं यैव न तथा ॥ त्वरितं व्याधिरप्येतस्मात्त्रित्यं रं विव्रजेत् ॥ ३२ ॥ यावन्नाभ्यति मरणं यावन्नाक्रमते जरा ॥ यावन्न
 द्वियैव कल्यंतावदर्चयेद्दिवा करम् ॥ ३३ ॥ न सूर्यार्चनं तु लयोपनिधमो न्यो जगद्भिज ॥ इत्थं विज्ञाय देवं शूज्य स्वदिवा करम् ॥ ३४ ॥
 ये भक्त्या देवे देवं सूर्यं शान्तं मजं प्रभुम् ॥ इह लोके सुखं प्राप्य ते गताः परमं पदम् ॥ ३५ ॥ गोपतिं पूजयित्वा तु प्रहृष्टेन तं रात्मना ॥ कृतां जलि
 पुटो भूत्वा पुरा ब्रह्मा ब्रवीदिदम् ॥ ३६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ भगवन्तं भगवं शान्तं चित्तमनुत्तमम् ॥ देवमार्गं प्रेतारं प्रणतोऽस्मि रविं स
 दा ॥ ३७ ॥ शश्वतं शोभनं शुद्धं चित्रभातुं दिवस्पतिम् ॥ देवदेवं शमीशं प्रणतोऽस्मि दिवा करम् ॥ ३८ ॥ सर्वदुःखहरं देवं सर्वदुःखहरं रवि
 म् ॥ वराननं वरं गंगं च वरस्थानं वरप्रदम् ॥ ३९ ॥ वरेण्यं वरदं नित्यं प्रणतोऽस्मि विभावसुम् ॥ अर्कमयं मणं चंद्रविष्णुमीशं दिवा करम् ॥ ४० ॥
 देवं श्वरं देवं रतं प्रणतोऽस्मि विभावसुम् ॥ यद्दं शृणुयान्नित्यं ब्रह्मणोक्तं स्तवं परम् ॥ ४१ ॥ सहिर्कोतिं परां प्राप्य पुनः सूर्यं पुनं व्रजेत् ॥ ४२ ॥
 इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मणोपनिषत्समा कल्पे गरुडारुणसंवादे मयस्तुतिर्नाम चतुःसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७४ ॥ ॥ अगुरुडवाच ॥
 सर्वं रोगहतायेतु आधि व्याधिसमन्विताः ॥ ग्रहोपधातो विधै र्दितो ये च मानवाः ॥ १ ॥ अग्निभिः पीडिता ये च विनायकहताश्च ये ॥ कर्तव्यं किं
 भवेत्तेषां मात्मनः श्रेयसेऽनघ ॥ २ ॥ अरुण उवाच ॥ ॥ नाना रोगहतानां तु अर्दितानां तं थारिभिः ॥ आदित्या राधनं मुक्त्वान्यच्छेय
 स्करं परम् ॥ ३ ॥ तस्मादाराधयेन्नित्यं सर्व रोगविनाशनम् ॥ ग्रहोपधातं हतारं राजोपद्रवनाशनम् ॥ ४ ॥ ॥ गरुड उवाच ॥ ॥ सर्वपत्र
 विहीनं मे सर्व रोगविजितम् ॥ शोपेन ब्रह्मवादिन्याः पश्यां गद्भिजसत्तम ॥ ५ ॥ एवं तत्स्य मे तातं किं कार्यं मवशिष्यते ॥ येनाहं कर्मण कल्पो भ
 वेयं पत्रवान् पुनः ॥ ६ ॥ तन्मे ब्रूहि स्वगन्धेष्टप्रसन्नस्य खगाधिप ॥ यत्कृत्वा कल्पतां प्राप्य पूजयामि दिवा करम् ॥ ७ ॥ ॥ अरुण उवाच ॥ ॥

पूजयस्वजगन्नाथं भास्करं तिमिरापहम् ॥ सूर्याग्निकार्यमततं शुद्धचित्तः समाचर ॥ ८ ॥ महाशान्तिकरं ख्यातं सर्वोपद्रवनाशनम् ॥ ग्रहोपघातहं
 तारं शुभकार्यकरं परम् ॥ ९ ॥ गरुडउवाच ॥ नाहं शक्तोऽस्मि वै कर्तुं पूजां दिनकरस्य च ॥ न चाग्निकार्यं शक्रो मिकर्तुं विकलतांगतः ॥ १० ॥
 तस्मान्मे कुरु शान्त्यर्थं माग्निकार्यं स्वगाधिप ॥ महाशान्तिरिति ख्यातं शान्तये मम सुव्रत ॥ ११ ॥ अरुण उवाच ॥ एवमेव यदा त्वत्त्वं न ते य
 खगाधिप ॥ अकल्पस्त्वं न शक्नोषि महाव्याधिप्रपीडितः ॥ १२ ॥ अहं करोमि ते पुत्रशान्तये पावकार्चनम् ॥ यत्कृतं मम चाक्रेण पुरा शान्तिं दमादरा
 त् ॥ १३ ॥ सर्वपापहरं पुण्यं महाविघ्नविनाशनम् ॥ महोदयं शान्तिकरं लक्षहोमविधिस्मृतम् ॥ १४ ॥ अपमृत्युहरं वीरसर्वव्याधिहरं परम् ॥
 परचक्रप्रमथनं सदा विजयवर्धनम् ॥ १५ ॥ त्वत्तिदं सर्वदेवानां भास्करप्रियमुत्तमम् ॥ आग्नेय्यादिशिलिष्याथ स्थंडिलं गोमये न तु ॥ १६ ॥
 देवालयस्य विधिवत्कुर्यादग्निप्रबोधनम् ॥ महाव्याहृतिभिर्विरिलक्षहोमसमाचरेत् ॥ १७ ॥ भूर्भुवःस्वारिति स्वाहाहा प्रणवेन समन्वितम् ॥
 आरक्ते देह रूपाय रक्ताक्षाय महात्मने ॥ १८ ॥ धराधराय शान्ताय सहस्राक्षिशिरसाय च ॥ १९ ॥ अधोमुखाय इवेताय स्वाहा पूर्वाहुतिं सृजेत् ॥
 चतुर्मुखाय शान्ताय पद्मासनगताय च ॥ २० ॥ पद्मवर्णाय वेधाय कमंडलुधराय च ॥ द्वितीयोर्ध्वमुखाय स्वाहा काराहुतिं सृजेत् ॥ २१ ॥
 हेमवर्णाय देहाय ऐरावतगताय च ॥ सहस्राक्षशिराय पूर्वोदित्यङ्गमुखाय च ॥ २२ ॥ देवाधिपाय चेंद्राय विहस्ताय शुभाय च ॥ स्वाहा कारं चोत्सृ
 जे देवतृतीयवदनाय च ॥ २३ ॥ दीप्ताय व्यक्तदेहाय ज्वालामालकुलाय च ॥ इंद्रनीलाभदेहाय सर्वरोग्यकराय च ॥ २४ ॥ यमाय धर्मरा
 जाय दक्षिणार्धमुखाय च ॥ कृष्णंबरधराय हेस्वाहाहुतिं मनुजैः ॥ २५ ॥ नीलजीमूतवर्णाय रक्तांबरधराय च ॥ मुक्ताफलशरीराय पिंगा
 क्षाय महात्मने ॥ २६ ॥ शुक्लवस्त्राय पीताय दिव्यपाशधराय च ॥ स्वाहा काराय च तथा ऋषिमाभिमुखाय च ॥ २७ ॥ कृष्णपिंगलनेत्रा
 य वायव्याभिमुखाय च ॥ नीलध्वजाय वीराय तथा चेंद्राय वेधसे ॥ २८ ॥ स्वाहेति पवनयेह आहुतिं चोत्सृजेद्बुधः ॥ गदाहस्ताय सूर्याय चित्राक्ष
 ग्भूषणाय च ॥ २९ ॥ महोदराय शान्ताय स्वाहाधिपतये तथा ॥ उत्तराभिमुखाय हेमहादेवा प्रियाय च ॥ ३० ॥ श्वेताय श्वेतवर्णाय चित्राक्षाय
 महात्मने ॥ शान्ताय शान्तरूपाय पिनाकवरधारिणे ॥ ३१ ॥ ईशान्याभिमुखाय हेदद्यादीशाय चाहुतिम् ॥ विमृजेत्स्वगशार्दूल

विधिवच्छ्रेयसेनघ ॥ ३२ ॥ एवं देवं महात्मानं पावकं विधिवत्सग ॥ एवं कृत्वा तु कार्यं तु सौख्यवरोत्तम ॥ ३३ ॥ लक्षहो
मंचविधिवत्ततः श्रांतिकमारभेत ॥ भूधेवः स्वगतिस्त्वाहालक्षहोमविधिः स्मृतः ॥ ३४ ॥ महाहोमे च वै सौर एष एव विधिः परः ॥
कृत्स्वमग्नि कार्यं तु भोजको भास्कराय वै ॥ ३५ ॥ शान्त्यर्थं सर्वलोकानां ततः श्रांतिकमारभेत ॥ सिंदूरसन्तकाभः पद्मरक्ताभलो
चनः ॥ ३६ ॥ सहस्रकिरणो देवः सप्ताश्वरथवाहनः ॥ गभस्तिमाली भगवान्सर्वदेवनमस्कृतः ॥ ३७ ॥ करोतु ते महाशान्तिग्रहपीडानिवारि
णीम् ॥ त्रिचक्ररथमाहूढ अंसां सारमयं तु यः ॥ ३८ ॥ दशाश्ववाहनो देवः अत्रियश्चाभूत्तत्सवः ॥ शान्तिं शुरुमृतात्मा चक्षयवृद्धिः समन्वितः ॥ ३९ ॥
सोमः सौम्येन भावेन ग्रहपीडां व्यपोहतु ॥ पद्मरागनिभो भौमो मधुर्पिण्गलोचनः ॥ ४० ॥ अंगारकोऽग्निः सदृशं ग्रहपीडां व्यपोहतु ॥ पुष्पराग
निभेन हृद्देहेन परिपिण्गलः ॥ ४१ ॥ पीतमाल्यां वरधरो बुधः पीडां व्यपोहतु ॥ तप्तगौरिकसंकाशः सर्वशास्त्रविशारदः ॥ ४२ ॥ सर्वदेवगुरु
र्विप्रार्थवर्णवरो मुनिः ॥ बृहस्पतिरिति ख्यातार्थशास्त्रपरश्चर्यः ॥ ४३ ॥ शान्तिं न चेत सासां पारेण सुसमाहितः ॥ ग्रहपीडां विनिर्जित्य क
रोतु तव शान्तिकम् ॥ ४४ ॥ सूर्यार्चनपरो नित्यं प्रसादाद्भास्करस्य तु ॥ हिमकुण्डे दुदुवर्णा भौदेत्यदानवपूजितः ॥ ४५ ॥ महेश्वरस्ततो धीमा
न्महासौरो महामतिः ॥ सूर्यार्चनपरो नित्यं शुक्रः शुक्लनिभस्तदा ॥ ४६ ॥ नीतिशास्त्रपरो नित्यं ग्रहपीडां व्यपोहतु ॥ नानारूपधरो व्यक्तअ
विज्ञातगतिश्चर्यः ॥ ४७ ॥ नोत्पत्तिर्जायेत यस्य नोदयं पीडितैरपि ॥ एकचूलो द्विहूलश्च त्रिशिखः पंचचूलकः ॥ ४८ ॥ सहस्रशिखरूपस्तु चंद्र
केतुरिव स्थितः ॥ सूर्यपुत्रोऽग्निपुत्रस्तु ब्रह्मविष्णुशिवात्मकः ॥ ४९ ॥ अनेकां शिखरः केतुः स ते पीडां व्यपोहतु ॥ एते ग्रहामहात्मानः सूर्यार्चनेन पराः
सदा ॥ ५० ॥ शान्तिं कुर्वतु ते हृष्टाः सदा कालं हितेक्षणः ॥ ५१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सौरधर्मेषु सूत्रांशिकमणिपंचमस्त
त्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७५ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ पद्मासनः पद्मवर्णः पद्मपत्रनिभेक्षणः ॥ कर्मण्डलुधरः श्रीमान् देवगंधर्वपूजितः ॥ १ ॥
चतुर्मुखो देवपतिः सूर्यार्चनपरः सदा ॥ सुरज्येष्ठो महातेजाः सर्वलोकप्रजापतिः ॥ २ ॥ ब्रह्मशब्देन दिव्येन ब्रह्मा शान्तिकरो तु ते ॥ पीतवर्धरो दे
वः अत्रियदीयितः सदा ॥ ३ ॥ शंखचक्रगदापाणिः इयामवर्णश्चतुर्भुजः ॥ यज्ञदेहः क्रमो देवः अत्रियदीयितः सदा ॥ ४ ॥ शंखचक्रगदापाणिर्मा

धवोमधुमुदनः ॥ सूर्यभक्ताच्चितो नित्यं विगतिर्विगतत्रयः ॥ ५ ॥ सूर्यध्यानपरा नित्यं विष्णुः शान्तिकरो तुते ॥ शशिकुण्डे दुसंकाशो विश्रुता
 भरणैरिह ॥ ६ ॥ चतुर्भुजो महतेजाः पुष्पाधकृतशेखरः ॥ चतुर्मुखो भस्मधरः श्मशाननिलयः सदा ॥ ७ ॥ गोत्रारिर्विश्वनिलयस्तथा चक्रतु
 दूषणः ॥ वरोरेण्यो वरदे देवो महेश्वरः ॥ ८ ॥ आदित्यदेहसंभूतः स ते शान्तिकरो तुवै ॥ ९ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मणपर्वणि सप्तमं कल्पे
 सौरधर्मेषु षट्सप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७६ ॥ अरुण उवाच ॥ पद्मरागप्रभादेवी चतुर्वदनपंकजा ॥ अक्षमालार्पितकराकमंडलुधरा शु
 भा ॥ १ ॥ ब्रह्मार्णसौम्यवदना आदित्याराधनेरता ॥ शान्तिकरो तु मुप्रीता आशीर्वादपराखग ॥ २ ॥ महाश्वेतोतिर्विख्याता आदित्यदयिता सदा ॥
 हिमकुण्डे दुसदृशमहावृषभवाहिनी ॥ ३ ॥ त्रिशूलहस्तावरणा विश्रुता भरणासती ॥ चतुर्भुजा चतुर्वक्त्रा त्रिनेत्रा पापनाशिनी ॥ ४ ॥ वृषध्व
 जार्चनरतारुद्राणि शान्तिदा भवेत् ॥ मयूरवाहनदेवी सद्गुरुण विग्रहा ॥ ५ ॥ शक्तिहस्ता महाकाया सर्वालंकारभूषिता ॥ सूर्यभक्ता महावीर्या
 सूर्यार्चनरता सदा ॥ ६ ॥ कौमारी वरदा देवी शान्तिमाशु करोतुते ॥ गदाचक्रधरा श्यामा पीतांबरधरा खग ॥ ७ ॥ चतुर्भुजा हि सा देवी वैष्णवी
 सुरपूजिता ॥ सूर्यार्चनपरानित्यं सूर्यैकगतमानसा ॥ ८ ॥ शान्तिकरो तु ते नित्यं सर्वा सुखविमर्दिनी ॥ ऐरावतगजारूढा वज्रहस्ता महा
 बला ॥ ९ ॥ सर्वत्रलोचनदेवी वर्णतः कर्बुरारुणा ॥ सिद्धगंधर्वनमिता सर्वालंकारभूषिता ॥ १० ॥ इंद्राणी ते सदा देवी शान्तिमाशु करोतुवै ॥
 वराहचोरविकटा वराहवरवाहिनी ॥ ११ ॥ श्यामा वदता ये देवी शंखचक्रगदाधरा ॥ ते जयंती तु निमिषान्पूज्यं तीसदा रविम् ॥ १२ ॥ वाराही
 वरदा देवी तव शान्तिकरो तुवै ॥ अर्धकोशाकटीक्षामानि सास्त्राशुबंधनात् ॥ १३ ॥ करालवदनावोराखड्गदंढतासती ॥ कपालमालिनी
 क्रूरा खट्वांगवरधारिणी ॥ १४ ॥ आरक्तापिगनयनजचर्मवर्गुठिता ॥ गोश्रुता भरणदेवी प्रेतस्थाननिवासिनी ॥ १५ ॥ शिवाल्लेषणवोरे
 ण शिवरूपभयं करी ॥ चामुंडा चंडरूपेण सदा शान्तिकरो तुते ॥ १६ ॥ चंडमुंडकरा देवी मुण्डेहतासती ॥ कपालमालिनी क्रूरा खट्वांगवरधा
 रिणी ॥ १७ ॥ आकाशमातरो देव्यस्तथान्या लोकमातरः ॥ भूतानां मातरः सर्वास्तथान्याः पितृमातरः ॥ १८ ॥ वृद्धिश्चाद्रेषु
 पूज्यं ते यास्तु देव्यो मनीषिभिः ॥ मात्रे प्रमात्रे तन्मात्रे इति मातृमुखास्तथा ॥ १९ ॥ पितामही तु तन्माता वृद्धाया च पितामही ॥ इत्येतास्तु पि

तामहः शान्तिपितृमातरः ॥ २० ॥ सर्वमातृमहादेव्यः स्वायुधाव्यप्रपाणयः ॥ जगद्ध्याय्यप्रतिष्ठन्त्यो बलिकामामहोदयाः ॥ २१ ॥ शान्तिं
 कुर्वतु ते नित्यमादित्याराधनेरताः ॥ शान्तिनचेतसा शान्त्यः शान्तयेतव शान्तिदाः ॥ २२ ॥ सर्ववयवमुख्येन गन्त्रेण च सुमध्यमा ॥ पतितश्यामा
 तिसौम्येन स्निग्धवर्णेन शोभना ॥ २३ ॥ ललाटतिलकोपेता चन्द्रस्वार्धधारिणी ॥ चित्रांबरधरा देवी सर्वाभरणभूषिता ॥ २४ ॥ वरास्त्रमियरू
 पाणां शोभा गुणमहास्पदा ॥ भावनामात्रं संतुष्टा उमा देवी वरप्रदा ॥ २५ ॥ साक्षादागत्य रूपाणां शान्तिं करोतु ते प्रीता आदित्या
 राधनेरता ॥ २६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मणपर्वणि सप्तमोऽध्यायः ॥ १७९ ॥
 ॥ अरुणउवाच ॥ अवलो बालरूपाणां खड्गं शिखिवाहनः ॥ पूर्वेण वदनः श्रीमांस्त्रिशिखः शक्तिः संपुतः ॥ १ ॥ कृत्तिकायाश्च रुद्रस्य
 चांगोद्धृतः सुरार्चितः ॥ कार्तिकेयो महातेजा आदित्यवरदर्पितः ॥ २ ॥ शान्तिं करोतु ते नित्यं बलं सौख्यं च तेजसा ॥ अत्रेयी बलवान् देव आरोग्यं
 च खगाधिप ॥ ३ ॥ श्वेतवस्त्रपरीधानरुयक्षः कनकमुप्रभः ॥ शूलहस्तो महाप्राज्ञो नंदी शोरा विभावितः ॥ ४ ॥ शान्तिं करोतु ते शान्तो धर्मचमतिः
 मुत्तमाम् ॥ धर्मेतरावुभौ नित्यमचलः संप्रयच्छतु ॥ ५ ॥ महोदरो महाकायः स्निग्धां जनसमप्रभः ॥ एकदंष्ट्रे त्रिकटो देवो गजवक्रो महाबल
 ॥ ६ ॥ नागयज्ञोपवर्तिनानाभरणभूषितः ॥ सर्वार्थसंपदोद्धारो गणाध्यक्षो वरप्रदः ॥ ७ ॥ भीमस्य तनयो देवो नायकोऽथ विनायकः ॥ करोतु ते
 महाशान्तिं भास्करार्चनतत्परः ॥ ८ ॥ इंद्रनीलनिभरुयक्षो दीप्तिशूलयुधोद्यतः ॥ रक्तांबरधरः श्रीमान् कृष्णगोनामभूषणः ॥ ९ ॥ पापापनो
 दम तुलमलक्ष्यो मलनाशनः ॥ करोतु ते महाशान्तिं प्रीतिनचेतसा ॥ १० ॥ वरांबरधरा कन्यानालंकारभूषिता ॥ त्रिदशानां च जननी पुण्या
 लोकनमस्कृता ॥ ११ ॥ सर्वसिद्धिकरा देवी प्रसादपरमास्पदा ॥ शान्तिं करोतु ते मातृभुवनस्य खगाधिप ॥ १२ ॥ स्निग्धश्यामेन
 वर्णेन महामहिषमर्दनी ॥ धनुश्चक्रप्रहरणाखड्गपट्टिशधारिणी ॥ १३ ॥ आतर्जुन्याय तं करासर्वोपद्रवनाशिनी ॥ शान्तिं करोतु ते दुर्गा भवानी
 च शिवा तथा ॥ १४ ॥ अतिमूढमोह्यति क्रोधरुयक्षो भृंगि रिटिर्महान् ॥ सूर्यात्मको महावीरः सूर्यैकगतमानसः ॥ १५ ॥ सूर्यभक्तिकरो
 नित्यं शिवं ते संप्रयच्छतु ॥ प्रचंडगणैः सैन्ये शोमहावटं क्षधारकः ॥ १६ ॥ अक्षमालार्पितं कराश्चक्षुः चंडेश्वरो वरः ॥ चंडपापहरो नित्यं ब्रह्महत्या

विनाशनः ॥ १७ ॥ शान्तिकरोतुतेनित्यमादित्याराधनेरत ॥ करोतिचमहायोगीकल्याणानांपरंपराम् ॥ १८ ॥ आकाशमातरोदिव्यास्त
 थान्यादेवमातरः ॥ सूर्यायनपरादेव्योजगद्व्याप्यव्यवस्थिताः ॥ १९ ॥ शान्तिकुर्वतुमेनित्यंमातरःसुरपूजिताः ॥ यैरौद्रारौद्रकर्मणोरौद्र
 स्थाननिवासिनः ॥ २० ॥ मातरोरुद्ररूपाश्चगणानामधिपश्चये ॥ विघ्नभूतास्तथाचान्येद्विदुक्षुसमाश्रिताः ॥ २१ ॥ सर्वेतेप्रीतमनसः
 प्रतिगृहंतुमेबलिम् ॥ सिद्धिकुर्वतुतेनित्यंभयेभ्यःपांतुसर्वतः ॥ २२ ॥ ऐन्द्रादयोगणयेतुवज्रहस्तामहाबलाः ॥ हिमकुंदेदुसदृशानीलकृ
 ष्णगंगलोहिताः ॥ २३ ॥ दिव्यांतरिक्षाभौमाश्चापतालतलवासिनः ॥ ऐन्द्राःशान्तिप्रकुर्वंतुभद्राणिचपुनः ॥ २४ ॥ आग्नेय्यायिभृताःसर्वे
 भ्रुवहत्यानुषंगिनः ॥ सूर्यानुस्कारक्ताभाजपासुमनिभास्तथा ॥ २५ ॥ वैरक्तलोहितादिव्याआग्नेय्यांभस्करादयः ॥ आदित्याराधनपरा
 आदित्यगतमानसाः ॥ २६ ॥ शान्तिकुर्वतुतेनित्यंप्रयच्छंतुबलिमम ॥ भयाऽऽदित्यसमायेतुसततंदंडपाणयः ॥ २७ ॥ आदित्याराधनपराः
 कंप्रयच्छंतुतेसदा ॥ ईशान्यांसंस्थितायेतुप्रशांताःशूलपाणयः ॥ २८ ॥ भस्मोद्धूलितदेहाश्चनीलकंठाविमोहिताः ॥ दिव्यांतरिक्षाभौ
 माश्चापतालतलवासिनः ॥ २९ ॥ सूर्यपूजाकरानित्यंपूजयित्वातुमालिनम् ॥ ततःसुप्रीतमनसोलोकपालैःसमन्विताः ॥ ३० ॥ शान्ति
 कुर्वतुमेनित्यंकंप्रयच्छंतुपूजिताः ॥ अमरावतीपुरीनामपूर्वभागव्यवस्थिता ॥ ३१ ॥ विद्याधरगणकार्णिसिद्धगंधर्वसेविता ॥ रत्नप्राकार
 रुचिरामहारत्नोपशोभिता ॥ ३२ ॥ तत्रदेवपतिःश्रीमान्वज्रपाणिर्महाबलः ॥ गोपतिर्गोसहस्रेणशोभमानेनशोभते ॥ ३३ ॥ ऐराव
 तगजारूढगौरिकाभोमहाद्युतिः ॥ देवेंद्रःसततंदृष्टआदित्याराधनेरतः ॥ ३४ ॥ सूर्यज्ञानैकपरमःसूर्यभक्तिःसमन्वितः ॥ सूर्यप्रणामःपरमो
 शान्तितेशीघ्रमृच्छतु ॥ ३५ ॥ आग्नेयदिग्विभागेतुपुरीतेजस्वतीशुभा ॥ नानादेवगणकार्णानानारत्नोपशोभिता ॥ ३६ ॥ तत्रज्वा
 लसमाकीर्णोदीप्तांगारसमद्युतिः ॥ पुराणोदहनोदेवोज्ज्वलनः पापनाशनः ॥ ३७ ॥ आदित्याराधनरतआदित्यगतमानसः ॥
 शान्तिकरोतुतेदेवस्तथापापपरिक्षयम् ॥ ३८ ॥ वैवस्वतीपुरीरम्यादक्षिणेनमहात्मनः ॥ सुरासुरशतार्कणानानारत्नोपशोभिता ॥
 ॥ ३९ ॥ तत्रकुंदेदुसंकाशोहारिपिंगललोचनः ॥ महामहिषमारूढःकृष्णस्रग्वस्त्रभूषणः ॥ ४० ॥ अंतकोऽयमहातेजःसूर्यधर्म

परायणः ॥ आदित्याराधनपरः क्षेमरोग्यंददातुते ॥ ४१ ॥ नैऋतेतुदिशाभागेपुरीकृष्णेतिविश्रुता ॥ मोहरक्षेगणाशौचपिशाचप्रेतसंकु
 ला ॥ ४२ ॥ तत्रकुंदनिभोदेवोरक्तस्रग्बभूवः ॥ सङ्गपाणिर्महातेजाः करालवदनोज्ज्वलः ॥ ४३ ॥ रक्षेद्रवसतेनित्यमादित्याराधनेरतः ॥
 करोतुमेसदाज्ञातिंधान्यप्रयच्छतु ॥ ४४ ॥ पश्चिमेतुदिशाभागेपुरीशुद्धवतीसदा ॥ नानाभोगसमाकीर्णनानाकिन्नरसेविता ॥ ४५ ॥
 तत्रकुंदेदुसंकाशोहरिपिगल्लोचनः ॥ शान्तिकरोतुमेप्रीतः शान्तः शान्तिनचेतसा ॥ ४६ ॥ यशोवतीपुरीरम्याऐशानोदिशमाश्रिता ॥ नानागण
 समाकीर्णनानाकृतशुभालया ॥ ४७ ॥ तेजःप्राकारपर्यताअनौपम्यसदोज्ज्वला ॥ तत्रकुंदेदुसंकाशश्चांबुजाक्षोविभूषितः ॥ ४८ ॥ त्रिनेत्रः
 शान्तरूपात्मअक्षमालाधराधरः ॥ ईशानः परमादेवः सदातिशांतिमृच्छतु ॥ ४९ ॥ भूलोकेतुमुवलोकनिवसंतिचयेसदा ॥ देवादेवशुभायु
 क्ताः शान्तिकुर्वतुतेसदा ॥ ५० ॥ महलं केज नोलोके परलोके गताश्चये ॥ ते सर्वमुदिता देवाः शान्तिकुर्वतुतेसदा ॥ ५१ ॥ सरस्वतीसूयभक्ता
 शान्तिदाविदधातुमे ॥ चारुचामीकरस्थायसरोजकरपल्लवा ॥ ५२ ॥ मूर्यभक्त्याश्रिता देवीविभूषितेतिप्रयच्छतु ॥ हरेणसुविचित्रेणभास्वत्क
 नकमेखला ॥ ५३ ॥ अपराजितामूर्यभक्ताकरोतुविजयंतव ॥ ५४ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणब्रह्मिपर्वणिसप्तमीकल्पसौरधर्मवर्णनंनामाष्ट
 सप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७८ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ अरुणउवाच ॥ ॥ कृत्तिकापरमादेवीरोहिणीचवरानना ॥ श्रीमन्मृगाशोभद्रा
 आर्द्राचाप्यपराज्वला ॥ १ ॥ पुनर्वसुस्तथापुष्यश्लेषाचतथाधिप ॥ सूर्यार्चनरतानित्यसूर्यभावाभुभाविताः ॥ २ ॥ अर्चयंतिसदादेवमा
 दित्यंसुरतेसदा ॥ नक्षत्रमात्रोद्धृताः प्रभामालाविभूषिताः ॥ ३ ॥ मघासर्वगुणोपेतापूर्वाचैवतुफाल्गुनी ॥ स्वातीविशाखावरदादक्षिणां
 दिशमाश्रिताः ॥ ४ ॥ अर्चयंतिसदादेवमादित्यंसुरपूजितम् ॥ तवापिशान्तिकद्योतंकुर्वतुगगनोदिताः ॥ ५ ॥ अनुराधातथाज्येष्ठाभूलं
 सूर्यपुरःसरा ॥ पूर्वाषाढमहवीर्याआषाढाचोत्तरा तथा ॥ ६ ॥ अभिजिन्नामनक्षत्रं वणचंवहुश्रुतम् ॥ एताः पश्चिमतोदीप्ताराजतेचानुमू
 र्तयः ॥ ७ ॥ भास्करं पूजयंत्येताः सर्वकालं सुभाविताः ॥ शान्तिकुर्वतुतेनित्यं विभूषितं च महार्द्रिकम् ॥ ८ ॥ धनिष्ठाशतभीषातुपूर्वाभाद्रपदा
 स्तथा ॥ ९ ॥ उत्तराभाद्रपदस्यश्चाद्विनीचमहामते ॥ भरणीचमहोदेवीनित्यमुत्तरतः स्थिताः ॥ १० ॥ सूर्यार्चनरतानित्यमादित्यगतमा

नसाः ॥ शान्तिकुर्वतुतेनित्यंविभूतचमहाद्विकाम् ॥ ११ ॥ मेषोमृगाधिपःसिंहोधनुर्दासिमर्तावराः ॥ पूर्वेणभासयन्त्येतेसूर्ययोगपराःशुभाः ॥ १२ ॥ शान्तिकुर्वतुतेनित्यंभक्त्यासूर्यपदंबुजे ॥ वृषःकन्याचपरमामकरश्चापिबुद्धिमान् ॥ १३ ॥ एतेदक्षिणभोगेतुपूजयंतिराविसदा ॥ भक्त्यापरमयानित्यंशान्तिकुर्वतुतेसदा ॥ १४ ॥ मिथुनंतुलुङ्गभश्चपश्चिमचव्यवस्थिताः ॥ जपन्त्येतेसदाकालमादित्यंग्रहनायकम् ॥ १५ ॥ शान्तिकुर्वतुतेनित्यंखषोलकाज्ञानतत्पराः ॥ सतपेदत्तपुष्पाभ्यांर्येस्मृताःसततंबुधैः ॥ १६ ॥ ऋषयःसतविरच्यताध्रुवांताःपरमोज्ज्वलाः ॥ भानुप्रसादात्संपन्नाःशान्तिकुर्वतुतेसदा ॥ १७ ॥ कश्यपोगालवोगार्ग्योविश्वामित्रोमहामुनिः ॥ मुनिर्दक्षोवसिष्ठश्चमार्कंडःपुलहःऋतुः ॥ १८ ॥ नारदोभृगुरात्रेयोभारद्वाजश्चैवमुनिः ॥ वाल्मीकिःकौशिकोवात्स्यःशाकल्योऽथपुनर्वसुः ॥ १९ ॥ शालंकायनइत्येतेऋषयोऽथमहातपाः ॥ सूर्यध्यानैकपरमाःशान्तिकुर्वतुतेसदा ॥ २० ॥ ऋषिकन्यामहाभागऋषिकन्याःकुमारिकाः ॥ सूर्याचनरतानित्यंशान्तिकुर्वतुतेसदा ॥ २१ ॥ सिद्धाःसमृद्धतपसोयैचान्यैवमहातपाः ॥ विद्याधरामहात्मानोगुरुडश्चत्वयासह ॥ २२ ॥ आदित्यपरमाद्येतेआदित्याराधनेरताः ॥ सिद्धिर्तेसंप्रयच्छंतुआशीर्वादपरायणाः ॥ २३ ॥ नमुचिर्दैत्यराजेंद्रःशंक्रुर्कर्णोमहाबलः ॥ महानाथोऽथविरच्यतोदैत्यःपरमवीर्यवान् ॥ २४ ॥ ग्रहाधिपस्यदेवस्यनित्यंपूजापरायणाः ॥ बलंवीर्यंचतेऋद्धिमारोग्यंविवदंतुते ॥ २५ ॥ महाढ्योगोहयग्रीवःश्रद्धादःप्रभयान्वितः ॥ तानैकग्रिमुखोदैत्यःकालनेर्मिमहाबलः ॥ २६ ॥ एतैर्दैत्यामहात्मानःसूर्यभावेनभाविताः ॥ तुष्टिबलंथाऽऽरोग्यंप्रयच्छंतुसुरादयः ॥ २७ ॥ वैरोचनोहिरण्याक्षस्तुर्वसुश्चमुलोचनः ॥ मुचकुंदोमुकुंदश्चदैत्योरैवतकस्तथा ॥ २८ ॥ भावेनपरमेणमंयजतेसतंतरविम् ॥ सततंचशुभात्मानःपुष्टिकुर्वतुतेसदा ॥ २९ ॥ दैत्यपत्न्योमहाभागौदैत्यानंकन्यकाःशुभाः ॥ कुमारयेचदैत्यानांशान्तिकुर्वतुतेसदा ॥ ३० ॥ आरक्तेनशरीरणरक्तांतायतलोचनाः ॥ महाभागाःकृताटोपशंखाद्याःकृतलक्षणाः ॥ ३१ ॥ अनंतोनागराजेंद्रादित्याराधनेरतः ॥ महापापविषंहत्वाशान्तिमाशुकरोतुते ॥ ३२ ॥ अतिपीतेन देहेनविस्फुरद्भ्रोगसंपदा ॥ तेजसाचातिदीप्तेनकृतस्वस्तिकलांछनः ॥ ३३ ॥ नागरादृतक्षकःश्रीमान्नामकोट्यासमन्वितः ॥ करा

तुतेमहाशान्तिसर्वदोषविषापहाम् ॥ ३४ ॥ अतिकृष्णेनवर्णेनस्फुटाधिकटमस्तकः ॥ कंठरेषात्रयोपेतोयोरदंष्ट्रयुधोद्यतः ॥ ३५ ॥
 कर्कोटकमहानागोविषदर्पबलान्वितः ॥ विषशस्त्राग्निसतापहत्वाशान्तिकरोतुते ॥ ३६ ॥ पद्मवर्णःपद्मकान्तिःफुल्लपद्मायते
 क्षणः ॥ ख्यातःपद्ममहानागोनित्यंभारुपूजकः ॥ ३७ ॥ सतेशान्तिशुभंश्रीव्रमचलसंप्रयच्छतु ॥ इयमेनदेहभारेणश्रीम
 त्कमललोचनः ॥ ३८ ॥ विषदर्पबलोन्मतोऽग्निविषाखिरयान्वितः ॥ शंखपालश्रियादीसःसूर्यपादाब्जपूजकः ॥ ३९ ॥ महाविषंगरश्रेष्ठं
 हत्वाशान्तिकरोतुते ॥ अतिगौरणेदेहेनचंद्रार्धकृतशेखरः ॥ ४० ॥ दीपभागेकृताटोपशुभलक्षणलक्षितः ॥ कुलिकोनामनागोद्वानित्यसूर्य
 परायणः ॥ ४१ ॥ अपहृत्यविषंयोरकरोतुतवशांतिकम् ॥ अंतरिक्षेचयेनागयेनागाःस्वर्गसंस्थिताः ॥ ४२ ॥ गिरिकंदरुगेषुयनागामु
 विसंस्थिताः ॥ पातालयेस्थितानागाःसर्वयत्रसमाहिताः ॥ ४३ ॥ सूर्यपादार्चनासक्ताःशान्तिकुर्वतुतेसदा ॥ नागिन्योनागकन्याश्च
 तथा नागकुमारकाः ॥ ४४ ॥ सूर्यभक्ताःसुमनसःशान्तिकुर्वतुतेसदा ॥ यहंदनामसंस्थानंकीर्तयेच्छृणुयात्तथा ॥ ४५ ॥ नतस्यसर्पाहिंस
 तिनविषंक्रमतेसदा ॥ ४६ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेत्राक्षेपवर्णिसप्तमीकल्पेसौरधर्मवर्णनंमैकोनाशान्त्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७९ ॥
 गंगापुण्यामहादेवीयसुनानमंदानदी ॥ गौतमीचापिकावेरिविराणादिविकारस्तथा ॥ सर्वग्रहपतिदेवंलोकेशंलोकनायकम् ॥ १ ॥
 पूजयंतिसदानद्यःसूर्यसद्भवभाविताः ॥ शान्तिकुर्वतुतेनित्यंसूर्यध्यानैकमानसः ॥ २ ॥ निरंजनानामनदीशोणश्चापिमहानदः ॥ मंदा
 किनीचपरमातथासन्निहिताशुभा ॥ ३ ॥ एताश्चान्याश्चबहवोभुविदिव्यंतरिक्षके ॥ सूर्यार्चनरतानद्यःकुर्वतुतवशांतिकम् ॥ ४ ॥ महा
 वैश्रवणोदेवोयक्षराजामहर्षिकः ॥ यक्षकोटीपरिवारोयक्षःसंख्येयसंयुतः ॥ ५ ॥ महाविभवसंपन्नःसूर्यपादाचर्चनेतः ॥ सूर्यध्यानैकप
 रमःसूर्यभावेनभावितः ॥ ६ ॥ शान्तिकरोतुतेऽग्रीतःपद्मपत्रायतेक्षणः ॥ भणिपत्रोभहायक्षोभणिरत्नविभूषितः ॥ ७ ॥ मनोहरेणहरेणकं
 ठलशेनराजते ॥ यक्षिणीयक्षकन्याभिःपरिवारितविग्रहः ॥ ८ ॥ सूर्यार्चनसमासक्तःकरोतुतवशांतिकम् ॥ सुचिरोनामयक्षेद्रामणिकुंडल
 भूषितः ॥ ९ ॥ ललाटेहेमपटलप्रवद्धेनविराजते ॥ बहुपक्षसमाकीर्णोयक्षोनमितविग्रहः ॥ १० ॥ सूर्यपूजापरोयुक्तःकरोतुतवशांतिकम् ॥

पाचिकोनामयक्षेद्रःकंठाभरणभूषितः ॥ ११ ॥ कुक्कुटेनविचित्रेणबहुस्त्वान्वितेनतु ॥ यक्षवृंदसमाकीर्णोयक्षकोटिसमन्वितः ॥ १२ ॥
 सूर्याचिनकरःश्रीमान्करोतुतवशांतिकम् ॥ धृतराष्ट्रिमहातेजानानायक्षाधिपःखग ॥ १३ ॥ दिव्यपटःशुक्लच्छत्रोमणिकांचनभूषितः ॥
 सूर्यभक्तःसूर्यरतःसूर्यपूजापरायणः ॥ १४ ॥ सूर्यप्रसादसंपन्नःकरोतुतवशांतिकम् ॥ विरूपाक्षयक्षेद्रःश्वेतवासामहद्युतिः ॥ १५ ॥ ना
 नाकांचनमालाभिरुपशोभितकंधरः ॥ सूर्यपूजापरोभक्तःकंजाक्षःकंजसन्निभः ॥ १६ ॥ तेजसादित्यसंकाशःकरोतुतवशांतिकम् ॥ अंत
 रिक्षगतायक्षायेयक्षाःस्वर्गगामिनः ॥ १७ ॥ नानारूपधरायक्षाःसूर्यभक्तादृढव्रताः ॥ तद्भक्तास्तत्रमनसःसूर्यपूजासमुत्सुकाः ॥ १८ ॥
 शांतिं कुर्वतुतेहृद्याःशांताःशांतिपरायणाः ॥ यक्षिण्याविविधाकारास्तथायक्षकुमारकाः ॥ १९ ॥ यक्षकन्यामहाभागाःसूर्याराधनतत्प
 राः ॥ शांतिस्वस्त्ययनक्षेमबलंकल्याणमुत्तमम् ॥ २० ॥ सिद्धिचातुप्रयच्छंतुनित्यंचसुसमाहिताः ॥ पर्वताःसर्वतःसर्वैवृक्षाश्चैवमहाद्वि
 काः ॥ २१ ॥ सूर्यभक्ताःसदासर्वैशांतिं कुर्वतुतेसदा ॥ सागराःसर्वतःसर्वैगृहारण्यानिकृत्स्नज्ञाः ॥ २२ ॥ सूर्यस्याराधनपराःकुर्वतुतवशां
 तिकम् ॥ राक्षसाःसर्वतःसर्वैधोररूपामहाबलाः ॥ २३ ॥ स्थलजाराक्षसायेतुअंतरिक्षगताश्चये ॥ घातालेराक्षसायेतुनित्यंसूर्याचिनरताः ॥
 २४ ॥ शांतिं कुर्वतुतेसर्वैतेजसानित्यदीपिताः ॥ प्रेताःप्रेतगणःसर्वैयेप्रेताःसर्वतोमुखाः ॥ २५ ॥ अतिदीप्ताश्चयेप्रेतायेप्रेतारुधिराक्षनाः ॥
 अंतरिक्षेचयेप्रेतास्तथायेस्वर्गवासिनः ॥ २६ ॥ पातालेभूतलेवापियेप्रेताःकामरूपिणः ॥ एकवक्त्रोऽथोयस्ययस्तुदेवोवृषध्वजः ॥ २७ ॥
 तेजसातस्यदेवस्यशांतिं कुर्वतुतेसदा ॥ येषिआचामहवीर्यावृद्धिमंतोमहाबलाः ॥ २८ ॥ नानारूपधराःसर्वैसर्वैचगुणवत्तराः ॥ अंतरिक्षे
 पिशाचायेस्वर्गैयेचमहाबलाः ॥ २९ ॥ पातालेभूतलेयेचबहुरूपा मनोजवाः ॥ यस्याहंसारथिर्वीरस्यस्त्वंतुरगःसदा ॥ ३० ॥ तेजसातस्यदेव
 स्यशांतिं कुर्वतुतेजसा ॥ अपस्मारग्रहाःसर्वैसर्वैचापिज्वरग्रहाः ॥ ३१ ॥ येचस्वर्गस्थिताःसर्वैभूमिगायेग्रहोत्तमाः ॥ पातालेतुग्रहायेचयेग्रहाःसर्वतो
 गताः ॥ ३२ ॥ दक्षिणेकिरणेयस्यसूर्यस्यचस्थितोहरिः ॥ हरोयस्यसदावामेखलटेकंजःस्थितः ॥ ३३ ॥ तेजसातस्यदेवस्यशांतिं कुर्वतुतेसदा ॥
 इति देवादयःसर्वैसूर्ययज्ञविधायिनः ॥ ३४ ॥ कुर्वंतुजगतःशांतिं सूर्यभक्तेषुसर्वदा ॥ जयसूर्यायेदेवायतमोहं त्रैविस्वते ॥ ३५ ॥ जयप्रदाय

सूर्याय भास्कराय नमोस्तुते ॥ ग्रहोत्तमाये देवाय जयकल्याणकारिणे ॥ ३६ ॥ जयपद्मिकाशाय बुधरूपाय ते नमः ॥ जयदीप्तिविधानाय जयशान्ति
 विधायिने ॥ ३७ ॥ तमोद्गाय जयैव धिजाय नमो नमः ॥ जयार्कजयदीप्तसहस्रकिरणोज्ज्वल ॥ ३८ ॥ जयनिर्मितलोकस्त्वमजिताय नमो नमः ॥
 गायत्री देह रूपाय सावित्री दीप्तिाय च ॥ ३९ ॥ धराधराय सूर्याय मार्तण्डाय नमो नमः ॥ ॥ एवं हि कुर्वतः शान्तिमरुणस्य म
 हीपते ॥ ४० ॥ श्रेयसेवनेत्यस्य गरुडस्य महात्मनः ॥ एतस्मिन्नेव काले तु सुपर्णः पत्रवानभूत् ॥ ४१ ॥ तेजसा बुधसंकाशो बलेन हरिणा समः ॥
 संपूर्णवयवो राजन्यथा पूर्वतथा भवत् ॥ ४२ ॥ प्रसादाद्देवदेवस्य भास्करस्य महात्मनः ॥ एवमन्येऽपि राजेन्द्रमानवाये सरो गिणः ॥ ४३ ॥
 अस्मिन्कृतेऽग्निकार्यैर्विरुजास्ते भवंति हि ॥ तस्माद्यत्नेन कर्तव्यमग्नि कार्यविधानतः ॥ ४४ ॥ करणयं च राजेन्द्र मानवैश्च सरो गिभिः ॥ अ
 स्मिन्कृतेऽग्निकार्यैर्विरुजास्ते भवंति हि ॥ ४५ ॥ ग्रहोपवाते दुर्भिक्षेऽप्युपातेषु च कृत्स्नशः ॥ अवर्षमाणे पर्जन्ये लक्षहोमसमन्वितः ॥ ४६ ॥
 पूजयित्वा प्रसूक्तं तु ध्यात्वा वारं प्रयत्नतः ॥ वारुणैश्च तथा सूर्यैर्महोमकुर्याद्विचक्षणः ॥ ४७ ॥ चेतसा सुप्रसन्नेन सार्षपामधुना सह ॥ तिलैर्वैश्च
 सहितैः पायसं मधुना तथा ॥ ४८ ॥ इदं च शान्तिकं कुर्याद्विलिङ्ग्यात्प्रयत्नतः ॥ एवं कृतेऽग्नये देवावर्षतः कामानावृणाम् ॥ ४९ ॥ इत्येवं
 शान्तिकाध्यायं यः पठेच्छृणुयादपि ॥ विधिना सर्वलोकस्तु ध्यायमानो दिवाकरम् ॥ ५० ॥ स विजित्य रणे शत्रुमानं च परमं लभेत् ॥ अक्षयं मोदते का
 लमतिरस्कृत्य शानतात् ॥ ५१ ॥ व्याधिभिर्नाभिभूयत पुत्रपौत्रौ च प्रप्तिष्ठितः ॥ भवेदादित्यसदृशस्तेजसा प्रभया तथा ॥ ५२ ॥ यमुदिश्य
 पठेद्भरिवाचं कमानं वंभुवि ॥ न पीड्यते च तैरौर्वीणां पितृपितृकफात्मजैः ॥ ५३ ॥ नाकाले मरणं तस्य न संपश्यति ॥ न विषं क्रमते दहेन
 जडाध्यं न मूकता ॥ ५४ ॥ न चोत्पत्तिर्भयं तस्य नाभिचारकर्म भवेत् ॥ यैरोगा ये महोत्पाता येऽह्यश्च महो विषाः ॥ ५५ ॥ ते सर्वे प्रशमं याति
 श्रवणादस्य भारत ॥ यत्पुण्यं सर्वं तथैवांगं गङ्गादीनां विशेषतः ॥ ५६ ॥ तत्पुण्यं कोटिगुणितं प्राप्नोति श्रवणादिभिः ॥ दृशानां राजसूयानां
 मन्येषां च विशेषतः ॥ ५७ ॥ जीवद्वर्षशतं साग्रं वर्षं व्याधिविषवर्जितः ॥ गोघ्नैश्चैव कृतघ्नैश्च ब्रह्महणुरुत्तमपगः ॥ ५८ ॥ शरणागतदीनार्तामि
 त्रविश्रंभघातकः ॥ दुष्टः पापसमाचारः पितृहमातृहा तथा ॥ ५९ ॥ श्रवणादस्य पापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥ इति हासामिदं पुण्यमग्नि कार्ये

मनुत्तमम् ॥ ६० ॥ न देयं कस्यचिद्भिरमूर्खस्येदमनुत्तमम् ॥ सूर्यभक्तेः सदा देयं सूर्येण कथितं पुरा ॥ ६१ ॥ अरुणस्य महाबाहो गरुडस्यारुणेन च ॥
गरुडेन पुरा प्रोक्तं भोजकानां महात्मनाम् ॥ ६२ ॥ सूर्यशर्मसुखादीनां शाकद्विपिमहर्षिते ॥ तैश्चापि कथितं पुण्यं मुनेर्व्यासस्यधीमतः ॥ ६३ ॥
तेनापि कथितं पुण्यं सर्वपापभयापहम् ॥ ६४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मणसप्तमीकले गरुडारुणसंवादेशां तिकवर्णनं नामा
शीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८० ॥ ॐ ॥ अतानीक उवाच ॥ पंचप्रकारं धर्ममेव दस्मात्तथाक्रमम् ॥ कौतुकं पृच्छते ब्रह्मन्समा
सव्यासयोगतः ॥ १ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ पंचधावर्णितं धर्मं शृणुराजन्समासतः ॥ यथोक्तं भास्करेणेह अरुणस्य महात्मनः ॥ २ ॥ सहस्र
किरणं भानुमुदयस्थं दिवाकरम् ॥ प्रणम्य शिरसा देवमुवाच गरुडाग्रजः ॥ ३ ॥ भगवन् देवदेव शसहस्रकिरणोज्ज्वल ॥ स्मृतिधर्मान्यथा तत्त्वं कु
मर्हसि एव च ॥ ४ ॥ एवं पृष्टुस्तु भगवानरुणेन खगाधिपः ॥ उवाच परया प्रीत्या पूजयित्वा महीपते ॥ ५ ॥ भास्कर उवाच ॥ स्मृतिधर्मवदन्मूलं
शृणु त्वं गरुडाग्रज ॥ पूर्वानुभूतं यद्वचानमथ तत्स्मरणं स्मृतिः ॥ ६ ॥ धर्मः क्रियात्मानिर्दिष्टः श्रेयोभ्युदयलक्षणः ॥ स एव च विधः प्रोक्तो
वेदमूलः सनातनः ॥ ७ ॥ अस्य शब्दस्यानुष्ठानात्स्वर्गो मिक्षश्च जायते ॥ इह लोके सुखैश्चैव यमलयं च खगाधिप ॥ ८ ॥ अनूरुरुवाच ॥ क
थं पंचविधो ह्येष प्रोक्तो धर्मः सनातनः ॥ कस्य भेदास्तु ते पंचब्रूहि मे देव सत्तम ॥ ९ ॥ भास्कर उवाच ॥ विदधर्मः स्मृतस्त्वैक आश्रमाणां सत्तत्परः ॥
वर्णाश्रमस्तृतीयस्तु गुणैर्मिति को यथा ॥ १० ॥ वर्णत्वमेकमाश्रित्य अधिकारे प्रवर्तते ॥ सवर्णाश्रमदंडस्तु भिक्षादंडादिको यथा ॥ ११ ॥
वर्णाश्रमाश्रमत्वं च यो धिक्कृत्य प्रवर्तते ॥ सवर्णाश्रमधर्मस्तु दंडाद्व्याभेखलायथा ॥ १२ ॥ योगेन प्रवर्तते सगुणधर्म उच्यते ॥ यथा मूर्ध्नि भि
षिक्तस्य प्रजानां पालनं परम् ॥ १३ ॥ निमित्तमेकमाश्रित्य यो धर्मः स प्रवर्तते ॥ नैमित्तिकः स विज्ञेयो जातिद्रव्यगुणाश्रयः ॥ १४ ॥
एष तु द्विविधः प्रोक्तः समासादविशेषतः ॥ नैमित्तिकः स विज्ञेयः प्रायश्चित्तविधिर्यथा ॥ १५ ॥ सचतुर्धानि रूढ्यस्तु स्वरूपफलसाधनैः ॥
प्रमाणतस्तु प्रत्येकं समस्तैश्च यथाक्रमम् ॥ १६ ॥ श्रुत्या सह विरोधे तु बाध्यते विषयविना ॥ व्यवस्थया विरोधेन कार्यो यत्नः परीक्ष्यते ॥ १७ ॥
स्मृत्या सह विरोधेन चार्थशास्त्रस्य साधनम् ॥ परस्परविरोधे तु अर्थशास्त्रस्य साधनम् ॥ १८ ॥ अदृष्टार्थैर्विकल्पस्तु व्यवस्थया संभवे सति ॥

स्मृतिशान्नाविकल्पस्तु आकांक्षापूरणे सति ॥ १९ ॥ वेदमूले स्थितं त्वत्तदनुष्ठानं क्रियासती ॥ एवं शक्यविधानं न्युन्याद्यो ह्येवं व्यवस्थितः ॥ २० ॥
 निषेधविधिरूपं तु द्विधा शान्नाखगाधिप ॥ एकरूपं वेदं तन्मन्त्रे बहु रूपमथापरे ॥ २१ ॥ पंचप्रकाराः स्मृतय एव शिष्यव्यवस्थिताः ॥ त्रिधा च तु
 धर्द्धिधा वा एकधा बहुधा खग ॥ २२ ॥ दृष्टार्था तु स्मृतिः काचिद्दृष्टार्था तथापरा ॥ अनुवादस्मृतिस्त्वन्यादृष्टादृष्टा तु पंचमी ॥ २३ ॥
 सर्वा एतान् वेदमूलाः स्मृतौ वै ऋषिभिः स्वयम् ॥ अरुण उवाच ॥ या एता भवता प्रोक्ताः स्मृतयः पर्वगोपने ॥ २४ ॥ एतासां लक्षणं ब्रूहि समासादेव
 सत्तम ॥ दृष्टार्था कामता देव अदृष्टार्था च कामवेत् ॥ २५ ॥ दृष्टादृष्टस्वरूपा का न्यायमूला कथं भवेत् ॥ अनुवादस्मृतिः का स्यादृष्टादृष्टा तु
 कामवेत् ॥ २६ ॥ एवमुक्तो महोत्तम आरुणो वारितस्करः ॥ उवाच तं खगं वीरं प्रणतं विनया न्वितम् ॥ २७ ॥ ॥ आदित्य उवाच ॥ ॥
 षड्गुणस्य स्वरूपं तु प्रयोगात् कार्यगौरवात् ॥ समयानामुपायानां योगो व्यास समासतः ॥ २८ ॥ अध्यक्षाणां च निक्षेपः करणानां निरूपणम् ॥
 दृष्टार्थं स्मृतिः प्रोक्ता ऋषिभिर्गुरुडाग्रज ॥ २९ ॥ संध्योपास्तितस्तथा कार्याशुनो मांसं न भक्षयेत् ॥ अदृष्टार्था स्मृतिः प्रोक्ता मनुना विनतात्मज
 ॥ ३० ॥ पालाशं धारयेद्दंडमभयार्था विदुर्बुधाः ॥ विरोधे तु विकल्पः स्याद्योगो होमस्ततो यथा ॥ ३१ ॥ श्रुतौ दृष्टं यथा कार्यं स्मृतौ तत्तादृशं य
 दि ॥ उक्तानुवादिन सा तु पारिव्राज्यं तथा गृहात् ॥ ३२ ॥ उक्तो धर्मश्च संक्षेपात्परिभाषा च तद्गता ॥ तत्साधनं च देशादि इत्यमि त्यब्रवीद्भविः
 ॥ ३३ ॥ ब्रह्मावर्तः परो देशऋषिज्ञस्तस्त्वनंतरः ॥ मध्यदेशस्ततोऽप्यन्य आर्यावर्तस्त्वनंतरः ॥ ३४ ॥ कृष्णसारस्तु विचरेन्मृगो यत्र स्वभा
 वतः ॥ यज्ञियः स तु देशः स्यान्मृच्छेद्देशस्ततः परः ॥ ३५ ॥ ब्रह्मादीनां च देवानां ब्राह्मणदेस्तथैव च ॥ भूतग्रामस्य कृत्स्नस्य त्रयं कृत्स्नस्य खेचर
 ॥ ३६ ॥ साधनत्वं मनुः प्राह वेदमूलं सनातनम् ॥ प्रकाशय ज्ञसं सिद्धयै यद्देशं ब्रह्मस्य एव तु ॥ ३७ ॥ उपलभ्य यथा तत्त्वं स च दशितवानृषिः ॥
 सम्यक्संसाधनं धर्मं कर्तव्यमाधिकारिणा ॥ ३८ ॥ निष्कामेन सदा वीर का म्यं रूपा न्वितेन च ॥ आचारयुक्तः श्रद्धालुर्वैदज्ञोऽध्यात्मचिंतकः ॥ ३९ ॥
 कर्मणां फलमाप्नोति न्यायार्जितधनस्य सः ॥ ४० ॥ ब्रह्मावर्तादिदेशानां समस्तानां विभावसोः ॥ ४० ॥ विभागं ब्रूहि देवेंद्र
 संमानय ग्रहाधिप ॥ ४१ ॥ आदित्य उवाच ॥ सरस्वती दृष्टव्यं ब्रह्म त्वादेव नद्यो र्यदंतरम् ॥ ४१ ॥ तं देवानिर्मितं देशं ब्रह्मावर्तं प्रचक्षते ॥ हिमव

द्विध्यशैलस्ययदंतरमुदाहृतम् ॥ ४२ ॥ प्रत्यगेवप्रयागाच्चमध्यदेशःप्रकीर्तितः ॥ आसमुद्रात्तुवैपूर्वादासमुद्रात्तुपश्चिमात् ॥ ४३ ॥ तयोरेव
 तरंगियोरार्यावतैविदुर्बुधाः ॥ एतान्विज्ञायसंदेशान्त्संश्रयेतप्रयत्नतः ॥ ४४ ॥ शूद्रस्तुतस्मिन्स्मिन्वानिवसेदृत्तिकीर्शितः ॥ एषाधर्मस्यैव
 ज्योतिःसमासात्कथितातव ॥ ४५ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेब्रह्मपर्वणिसप्तमीकल्पसौरधर्मेषुअरुणादित्यसंवदेरुमृतिभेदवर्णनंनमैका
 शीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८१ ॥ ॥ आदित्यउवाच ॥ उक्तधर्मस्यरूपंतुसाधिकारंसनातनम् ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिधर्ममाश्रमि
 णांखग ॥ १ ॥ ब्रह्मचारीगृहस्थश्चवनस्थोभिक्षुरेवच ॥ चत्वारआश्रमाःप्रोक्ताएकएवचतुर्विधः ॥ २ ॥ गायत्रोब्रह्मचारीतुप्राजापत्यो
 द्वितीयकः ॥ देवव्रतस्तृतीयस्तुनैष्ठिकस्तुचतुर्थकः ॥ ३ ॥ चत्वारआश्रमाःप्रोक्ताःसवेदाःसमधर्मकाः ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिसंस्कारंधर्मसिद्ध
 ये ॥ ४ ॥ गर्भाधानमृतौकार्यदृष्टयोस्तुसमंत्रकम् ॥ कार्यमित्रवनंमातृतृतीयमासिसंयुतैः ॥ ५ ॥ सीमंतंसप्तमेर्गर्भेषुषेवासप्तमेऽपिवा ॥ पात्र
 संस्कारकादृष्टागर्भाधानादयस्त्रयः ॥ ६ ॥ जातकर्मादयःसर्वसंस्काराःपुरुषस्यतु ॥ जातस्यप्राशनंयत्रस्वर्णादीनांसमंत्रकम् ॥ ७ ॥ जातक
 र्मेतितत्प्रोक्तंगुह्यंनामतदैवतु ॥ प्राकाशनामकर्तव्यदिनेत्वेकादशेथवत् ॥ ८ ॥ धर्मशाल्मादिसंयुक्तंषष्ठेऽन्नप्राशनंखग ॥ प्रथमेन्देतृतीये
 वाचूढाकर्मविधीयते ॥ ९ ॥ अष्टमेदशमेवापिब्राह्मणस्योपनायनम् ॥ पुरुषस्यतथाचान्यजतीयानांविशेषतः ॥ १० ॥ एकादशेद्वादशे
 वाकार्यक्षत्रियवैश्ययोः ॥ वेदसंस्कारकंचिमन्यंतैत्वौपनायनम् ॥ ११ ॥ पुरुषस्यतथाचान्येऽभयोश्चब्रवीम्यहम् ॥ सावित्रैवैदिकं
 चैवमहानाग्नीमहाव्रतम् ॥ १२ ॥ तथौपनिषदंचाब्दंगोदानंचसुवर्णकम् ॥ व्रतानिग्रहणार्थानिवेदस्येतिमनोर्मतम् ॥ १३ ॥
 वैदेकेदेशपाठस्यउक्तंगृह्येप्रपंचकम् ॥ उक्तागुरोस्तुश्रूषादृष्टादृष्टार्थसाधनम् ॥ १४ ॥ उभयोर्वातिथ्याचान्यायथान्यायथाश्रु
 तम् ॥ गुरोरप्येवंविद्यातद्व्यानंत्रिविधंस्मृतम् ॥ १५ ॥ तोषःपरस्परस्येतिएतावान्धर्मसंग्रहः ॥ कृत्स्नोवेदोऽधिगंतव्यःस्वधर्म
 मनुतिष्ठता ॥ १६ ॥ ज्ञात्वावेदंब्रह्मचारिश्रंथार्थान्यायथाविधि ॥ नैष्ठिकस्यविधानंतुयावत्क्षीर्वाविधीयते ॥ १७ ॥ विद्यातेऽ
 भीष्टदानंचअनुज्ञातोऽगृहीभवेत् ॥ निष्काशनंगुरुगृहाहूहस्थस्ययथाभवेत् ॥ १८ ॥ नैष्ठिकश्चसदास्थानंकुर्यात्सम्यग्यथाविधि ॥

उद्ग्रहेद्देततोभार्यासवर्णलक्षणान्विताम् ॥ १९ ॥ अविष्णुतब्रह्मचर्यश्चाधिकारिखगोत्तम ॥ स्वतंत्रमन्यमिच्छति अधिकारद्विजोत्तमाः ॥ २० ॥
सप्तमीपंचमर्चैवैकन्यकां पितृमातृतः ॥ उद्ग्रहेतद्विजोभार्यामसमानां षोडशजाम् ॥ २१ ॥ संख्याविधिविवाहेषु गोत्रार्थविधिर्वाजैतम् ॥
विकल्पैर्नैवमंतव्यमृषीणां विविधाश्रुतिः ॥ २२ ॥ अष्टौ विवाहा वर्णानां संस्काराख्याइति श्रुतिः ॥ यस्तु दोषवतीं कन्यामनाख्याय प्रयच्छति ॥
॥ २३ ॥ तस्य कुप्यादृषोदंडं स्वयं षण्णवर्तिपणान् ॥ पितृगृहे तु या कन्यारजः पश्यत्यसंस्कृता ॥ २४ ॥ पतंति पितरस्तस्य कन्या च वृषली भवेत् ॥
यस्तु तां वरयेत् कन्यां ब्राह्मणे ज्ञानदुर्बलः ॥ २५ ॥ अश्राद्धे यमपांक्त्यंतं विद्यादृषली पतिम् ॥ सर्वदोषान्विख्याप्य स्त्रिया वारुरुषस्य वा ॥
॥ २६ ॥ उभयोरापि विख्याप्य ततः संबधमाचरेत् ॥ गौरीकन्या प्रधानवैमध्यमा कन्यका स्मृता ॥ २७ ॥ रोहिणी तत्समाज्ञेया अधमा तु रजस्वला ॥
॥ अनूरुरुवाच ॥ गौरी तु कामागान्या रोहिणी च जगत्पते ॥ २८ ॥ रजस्वलानशिका च देवकन्या च का भवेत् ॥ भास्कर उवाच ॥ अप्राप्तर
जसा गौरी प्राप्ते रजसि रोहिणी ॥ २९ ॥ अव्यंजनकृता कन्या कुचहीना च नशिका ॥ सप्तवर्षा भवेद्गौरी दशवर्षा तु नशिका ॥ ३० ॥ द्वादशे तु भ
वेत् कन्या अत ऊर्ध्व रजस्वला ॥ व्यंजने न समोपेता सोमोभुजति कन्यकाम् ॥ ३१ ॥ पयोधरेषु गंधवर्जस्य शिः प्रकीर्तितः ॥ व्यंजने न ते पुत्रा
न्कुलं हन्यात् पयोधरैः ॥ ३२ ॥ गतिमिष्टां तथालोकान् हन्यात्तुरजसापितुः ॥ तस्मादव्यंजनेनोपेता सरजस्का पयोधराम् ॥ ३३ ॥ नान्योप
भुक्ता सोमा वैर्दद्याद्दुहितरपिता ॥ अन्नं तस्य न भोक्तव्यं वृथा पाको हि स स्मृतः ॥ ३४ ॥ वृथा पाकस्य सुक्त्वा त्रैप्रयाश्चित्तं समाचरेत् ॥ प्राणायामं
त्रिरभ्यस्य घृतं प्राशय विशुद्ध्यति ॥ ३५ ॥ विवाहयेदेकगोत्रांसमानप्रवरां खगा कृत्वा तस्य समुत्सर्गमतिकृच्छ्राविशोधनम् ॥ ३६ ॥ उद्वाह
येत्स गोत्रांच दुहितां मातुलस्य च ॥ ऋषिभिश्चैव तुल्यो यो द्विजश्चांद्रायणं चरेत् ॥ ३७ ॥ असापिंडा तु यमातुरसगोत्रा च यापितुः ॥ साप्रशस्ता
द्विजतीनां दारकर्मणि मथुने ॥ ३८ ॥ अरुण उवाच ॥ दारकर्म किमुक्तं वैयदुक्तं भवता इदम् ॥ साप्रशस्ता द्विजतीनां दारकर्मणि मथुने ॥ ३९ ॥
आदित्य उवाच ॥ अग्निहोत्रादित्य कर्म वैदिकं विनतात्मज ॥ तदुक्तं दारकर्म ते द्विभार्यायां गालु मथुनम् ॥ ४० ॥ नो वहैकपिलां कन्यानां धिकां
गौं न रोहिणीम् ॥ नालोमिकां नातिलोमानं चाकूटानं पिंगलाम् ॥ ४१ ॥ ऋक्षवृक्षनदीनां मूर्तिना न्यपर्वतनामिकाम् ॥ नयक्षाभिप्रेत्य न मूर्तिना

तिभीषणनामिकाम् ॥ ४२ ॥ यस्यास्तु न भवेद्धातानविज्ञायेतवैपिता ॥ नोपगच्छेताप्राज्ञः पुत्रिकाधर्मशक्या ॥ ४३ ॥ हंसस्वरामेकवर्णा
 मधुपिगल्लोचनाम् ॥ तादृशीवरेत्कन्यां गृहाथीखिगसत्तम ॥ ४४ ॥ दाराग्निहोत्रसंयोगं कुरुते योऽग्रजे स्थिते ॥ परिवेत्तासविज्ञेयः परे
 वित्तिस्तु पूर्वजः ॥ ४५ ॥ परिवित्तिः परिवेत्ता च यथासपरिविद्यते ॥ सर्वेतेनरकं याति दातृयाजकपंचमाः ॥ ४६ ॥ कृविदेशांतरस्थे वाप
 तितेव्रजिते तथा ॥ योगशाल्माभियुक्ते च न दोषः परिविदने ॥ ४७ ॥ खंजवाननकुब्जे पुगद्देषु जडेषु च ॥ जात्यंधे वा धिरे मूके न दोषः परे
 विदने ॥ ४८ ॥ न श्राद्धंतु कनिष्ठस्य विकुलाय च कन्यका ॥ वरश्च कुलश्रीलाभ्यां न शुद्धयेत कदाचन ॥ ४९ ॥ नमंत्राः कारणं तत्र न च कन्या
 वृता भवेत् ॥ उद्धाहिता तु या कन्या न च प्राप्ता तु मैथुनम् ॥ ५० ॥ पुनरभ्येत्य भर्तारं यथा कन्या तथैव सा ॥ समाक्षिप्य मतां कन्यां पिता अक्षतयोनि
 नीम् ॥ ५१ ॥ कुलश्रीलवते दद्यान्नस्यादोषः स्वगाधिप ॥ अनूरुवाच ॥ ये तेऽष्टौ प्रभवाः प्रोक्ता विवाहा ये जगत्पते ॥ ५२ ॥ लक्षणं ब्रूहि चैते
 षां समासात्तिमिरापह ॥ आदित्य उवाच ॥ शुभं लक्षणं संपन्नां कुलश्रीलगुणान्विताम् ॥ ५३ ॥ अलंकृत्या हते दानं विवाहो ब्राह्म उच्यते ॥
 सहधर्मकृपाहेतोर्दानं समयवंदनात् ॥ ५४ ॥ अलंकृत्यैव कन्यायाः प्राजापत्यः स उच्यते ॥ प्रदानं यत्र कन्यायाः सहगोमिश्रुनेन तु ॥ ५५ ॥
 सपत्नायाः सगोत्रायास्तमर्षमृषयो विदुः ॥ अंतर्वैद्यां समानीय कन्यां कनकमंडिताम् ॥ ५६ ॥ ऋत्विजे चैव यद्दानं विवाहो वैवसंज्ञकः ॥ एते
 विवाहाश्च त्वारो धर्मकार्थदायकाः ॥ ५७ ॥ अशुलकब्रह्मणा प्रोक्तास्तारयांति कुलद्वयम् ॥ चतुर्व्येतेषु दत्तायास्तु तन्नो यः सुतः स्त्रियाम् ॥
 ५८ ॥ दातुः प्रतियहीतुश्च पुनस्त्यासतमानि पतृन् ॥ विविक्ते स्त्रियमन्योऽन्यं स्त्रीपुंसोऽयं समागमः ॥ ५९ ॥ प्रीतिहेतुः स गंधर्वा विवाहः
 पंचमो मतः ॥ ६० ॥ हत्वाच्छिस्त्वा च भित्त्वा च कोशं रतं रतं गृहात् ॥ प्रसह्य कन्या हरणं राक्षसो विधिरुच्यते ॥ ६१ ॥ शुलकं प्रदा
 य कन्याया हरणं व्यसनादपि ॥ प्रसादे हेतु रक्तो यमासुरः स तमस्तथा ॥ ६२ ॥ सुतां मत्तां प्रमत्तां वा रहो यत्रोपगच्छति ॥ स पापिष्ठो विवाहानं
 पैशाचश्चाष्टमोऽधमः ॥ ६३ ॥ एतान्सुलकान्सामान्यान्विवाहांश्चतुरो विदुः ॥ केवलं क्षत्रियस्यैव विधौ छित्त्वा हिराक्षसः ॥ ६४ ॥
 प्राप्ते पूर्वविवाहे तु विधिवैवाहिकः शिवः ॥ कर्तव्यस्तु त्रिभिर्वर्णैः समयेनाग्नि साक्षिकः ॥ ६५ ॥ दोषवत्याः फलदाने दातुः षण्णवतिर्दमः ॥

स्यात्तु शुल्कप्रदानेन च कन्यायाश्चापवर्जनम् ॥ ६६ ॥ मोक्षोपवर्तनं द्वेषः स्त्रीधनस्य निवर्तनम् ॥ आकांक्षातीर्थसंराधस्त्यागहेतुश्च
 वक्ष्यते ॥ ६७ ॥ परस्परस्य संबंधान्मोक्षः स्त्रीपुंसयोः स्मृतः ॥ न स्यादन्यतरः प्रीतिरोषात्संप्रतिकादापि ॥ ६८ ॥ बाधते चेत्पतिर्भार्यास
 तु द्वेषइति स्मृतः ॥ वृत्तिराभरणं शुल्कं लभश्च स्त्रीधनं भवेत् ॥ ६९ ॥ भोक्तुस्तु स्वयमेव दंपतिनाहननादपि ॥ वृथामोक्षेण भोगेन स्त्रियैद
 द्यात्स वृद्धिकम् ॥ ७० ॥ सुपुत्रान्तं सहरावो हि स्त्रीधनं भोक्तुमर्हसि ॥ आकांक्षिताष्टवर्षाणि भर्तापि प्रसवं स्त्रियाः ॥ ७१ ॥ दशवंधानि वंधानि द
 शस्त्रापूरुषानपि ॥ ततोर्विदेत पुत्रार्थी धर्मतः कुलजां स्त्रियम् ॥ ७२ ॥ पुत्रलाभात्परलोके नास्ति हि प्रसवार्थिनः ॥ एतां शुल्कस्य तं मुक्त्वा अन्या
 ल्लभ्युयदीच्छति ॥ ७३ ॥ समस्तास्तोषयेत्त्वार्यैः सुयौ ङांपरमां वरेत् ॥ एकाशूद्रस्य वैश्यस्य द्वे तिस्रः क्षत्रियस्य तु ॥ ७४ ॥ चतस्रो ब्राह्मण
 स्य स्युर्भार्याराज्ञो यथेष्टतः ॥ ७५ ॥ अतीर्थगमनात्पुंसस्तीर्थे संगृह्णान् स्त्रियाः ॥ उभयोर्धर्मलोपः स्यात्स्वेष्वेव तु विशेषतः ॥ ७६ ॥ योगपटोतु
 तीर्थानां विवाहक्रमश्चात्र जेतु ॥ तत्साम्यं जीवपुत्रावाग्रहणक्रमश्चापि वा ॥ ७७ ॥ ब्राह्मादिभिर्विवाहेस्तु संस्कृतौ तौ खगाधिप ॥ अष्टौ वि
 वाहावर्णनं विन ते यउश्नुवै ॥ ७८ ॥ ब्राह्मणैर्वस्तुतः पार्थश्वप्राजापत्यः खगाधिप ॥ गार्धर्वश्चासुरो रक्षः पैशाचस्त्वष्टमोऽधमः ॥ ७९ ॥ प्रशस्ताः
 क्षत्रियादीनां विप्रादीनां तु मानसः ॥ प्रतिग्रहादयो बद्धा विवाहा ब्राह्मणस्य तु ॥ ८० ॥ क्षत्रियस्यापि देया तु प्रतिग्रहविवर्जिता ॥ प्रवृत्तिकेचिदि
 च्छंतिदानमित्यपरे स्थिताः ॥ ८१ ॥ पावनं पुरुषाणां तु विवाहं परिचक्षते ॥ ८२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे सप्तमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ इति श्रीब्रह्मपर्वणि मूर्ध्या
 नूरुसंवादे विवाहविधिवर्णनमाद्वशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८२ ॥ भास्कर उवाच ॥ कुर्यात्पंचमहायज्ञानां धिकारो द्विजस्य सः ॥ भूत
 पित्रमरब्रह्ममनुष्याणां यथाविधि ॥ १ ॥ सदा सदानकृत्यानां फलार्थं परे स्थिताः ॥ नित्या नित्यमिति प्राहुरनुषंगात्फलं परे ॥ २ ॥ अ
 तिथेः परितोषाय परिचर्या विधीयते ॥ अहश्च नियमादहश्च आरोग्यानां च वर्जनम् ॥ ३ ॥ तिस्रोष्टकास्तु कर्तव्यामध्यावर्तचतुर्थिका ॥ शाकपाय
 संपूर्णैस्तु भस्मि न तु चतुर्थिका ॥ ४ ॥ प्रतिपदिक्रियेत्यस्तु चतुःपार्वण उच्यते ॥ स्वगृहोक्तविधानेन पक्षादिः स तु कीर्त्यते ॥ ५ ॥ नित्यं नैमिति
 कं काम्यं वृद्धिश्चाद्वंसापि षडनम् ॥ पार्वणं चेति विज्ञानं गौष्टुद्धयर्थमुत्तमम् ॥ कर्मणि न वंशप्रोक्तं वैदिकं दशमं स्मृतम् ॥ ६ ॥ अनूरु उवाच ॥ यदे

तद्भवताम्रोक्तं श्राद्धं दशधा विभोः ॥ तस्य सर्वस्य मे ब्रूहि लक्षणं वै पृथक् पृथक् ॥ ७ ॥ नित्यं किमुच्यते श्राद्धं किंवा नैमित्तिकं भवेत् ॥ काम्या
दिदेवादेवैशतेषां लक्षणं वद ॥ ८ ॥ आदित्य उवाच ॥ अहन्यह नित्यच्छ्राद्धं तन्निर्त्यं खगकीर्तितम् ॥ वैश्वदेवविहीनं तु अशक्ताबुद्धेः कनतु ॥ ९ ॥
एकोद्दिष्टं तु यच्छ्राद्धं तन्नैमित्तिकमुच्यते ॥ तत्सर्वप्रकर्तव्यमयुग्मान्भोजयेद्विजान् ॥ १० ॥ कामयुक्तं हि तत्काम्यमभिप्रेतार्थसिद्धये ॥
पार्वणेन विधानेन तदप्युक्तं खगाधिप ॥ ११ ॥ वृद्धौ यत्क्रियते श्राद्धं वृद्धि श्राद्धं तदुच्यते ॥ सर्वप्रदक्षिणं कार्यं पूर्वाह्ने तूपातिना ॥ १२ ॥ गंधोदक
तिलैर्युक्तं कुर्यात्पात्रचतुष्टयम् ॥ अर्घार्थं पितृपात्रेषु प्रेषेत्पात्रं प्रमोचयेत् ॥ १३ ॥ ये समाना इति द्वाभ्यामेतज्ज्ञेयं सर्पिडनम् ॥ नित्येन तु लयं शेषं
स्योदकोद्दिष्टं स्त्रिया अपि ॥ १४ ॥ दशैवैक्रियेत्यतु तत्पार्वणमुदाहृतम् ॥ पार्वणिक्रियेत्यतु तत्पार्वणमिति स्थितिः ॥ १५ ॥ गोभ्य
श्चक्रियते श्राद्धं तद्गोष्ठी श्राद्धमुच्यते ॥ बहूनां विदुषां संपत्सु स्वार्थं पितृतृप्तये ॥ १६ ॥ क्रियते शुद्धये यद्ब्राह्मणानां च भोजनम् ॥ शुद्धयर्थमि
तितत्प्रोक्तं वै न ते यमनीषिभिः ॥ १७ ॥ निषेककाले सोमं च सीमंतोन्नयेने तथा ॥ ज्ञेयं पुंसवने श्राद्धं तच्च कर्मणमेव च ॥ १८ ॥ क्रियते देवमुद्दि
श्य सप्तम्यादिषु यत्नतः ॥ गच्छेद्देशं तरेयस्तु श्राद्धं कुर्यात्तु सर्पिषा ॥ १९ ॥ तद्यत्नार्थमिति प्रोक्तं प्रविशेच्च न संशयः ॥ शरीरोपचये श्राद्धमश्वघृद्धय
मेव च ॥ २० ॥ पुष्टयर्थमेतद्विज्ञेयमौपचारिकमुच्यते ॥ सर्वेषामेव श्राद्धानां श्रेष्ठं सांवत्सरं मतम् ॥ २१ ॥ क्रियते यत्खगश्रेष्ठमृते हानिबुधैः सह ॥
मृतेऽहनि पुनर्यस्तु न कुर्याच्छ्राद्धमादरात् ॥ २२ ॥ मातुश्च खगश्राद्धं वत्सरं तिमृतेऽहनि ॥ नाहं तस्य खगश्रेष्ठपूजां गृह्णामि नो हरिः ॥ २३ ॥
न ब्रह्मानच वै रुद्रेन चान्ये देवतागणाः ॥ तस्माद्यत्नेन कर्तव्यं वर्षेषु मृतेऽहनि ॥ २४ ॥ नरेण खगश्राद्धं लोभोजकेन विशेषतः ॥ भोजको यस्तु
वै श्राद्धं न करोति खगाधिप ॥ २५ ॥ मातापितृभ्यां सततं वर्षेषु मृतेऽहनि ॥ सयातिनं कर्षोर्नामिन्नं नानामतः ॥ २६ ॥ ततो भवति दुष्टात्मान
गरे समूकरः खग ॥ अनूरु उवाच ॥ न जानाति दिनं यस्तु न मांसं विबुधाधिप ॥ २७ ॥ मृतौ यत्र महः प्राज्ञपितरौ सकथं नरः ॥ श्राद्धं करोतु वै ता
भ्यां विधिवद् वत्सरं तत्कमम् ॥ २८ ॥ आदित्य उवाच ॥ न जानाति नरो यस्तु न तानां विन तात्मजम् ॥ मांसं दिनं मृतानां तु पितॄणां खगसत्तमा ॥ २९ ॥
यथा कुर्यात् खगश्रेष्ठः पुनः कृत्स्नं समासतः ॥ भृताहं यो न जानाति मानवो विन तात्मजम् ॥ ३० ॥ तेन कार्यममावस्यां श्राद्धं सांवत्सरं खग ॥ मासे मा

गंशिवीरमाधेवाविधिवत्खग ॥ ३१ ॥ विशेषतोभोजनेनग्रामांगूजयतेसदा ॥ प्रोतयेममवैतेनसंपूज्याःपितरःसदा ॥ ३२ ॥ ममेष्टाःपितरो
 नित्यंगोविप्राश्चसुव्रत ॥ तस्माच्चतेसदापूज्यामद्रक्तेनविशेषतः ॥ ३३ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणब्राह्मेपर्वणिसप्तमस्किलेपारधर्मोऽष्टाद्वि
 विधिकथनंनमज्यशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८३ ॥ प्रलयतेप्रत्ययैनेवप्रश्रुर्वप्रतिग्रहः ॥ यजनेऽध्यायनेवादेशद्विधोवैदवि
 विधिकथनंनमज्यशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८३ ॥ नदेयंपितृदेवेभ्योयच्चछ्रीवात्स्वगाधिप ॥ २ ॥ अनुयोगेनयोदद्याद्ब्राह्मणयप्रति
 क्रयः ॥ १ ॥ वेदविक्रयनिर्दिष्टस्त्रियाचार्वजितंधनम् ॥ नदेयंपितृदेवेभ्योयच्चछ्रीवात्स्वगाधिप ॥ २ ॥ अनुयोगेनयोदद्याद्ब्राह्मणयप्रति
 ग्रहम् ॥ सपूर्वनरकंयातिब्राह्मणस्तदन्तरम् ॥ ३ ॥ वेदक्षराणि यावतिनियुज्यन्तेथंकारणात् ॥ तावत्योश्चणहत्यावैदविक्रयमाप्नुयात् ॥ ४ ॥
 वैश्वदेवेनयोहीनआदित्यस्यचकर्मणा ॥ सर्वेतेवृषलज्ञेयाःप्राप्तवेदाश्चब्राह्मणाः ॥ ५ ॥ येषामध्ययनंनस्ति येचकोचदनश्रयः ॥ कुलंवाऽश्रोत्रि
 ययेषांसर्वेतेऽद्रुधर्मिणः ॥ ६ ॥ अकृत्वावैश्वदेवंतुयोभुनक्त्यबुधःखग ॥ वृथातेनान्नप्राकेनयमयोनिव्रजेतुसः ॥ ७ ॥ प्रियोवायादिवोद्विष्यो
 मूर्खःपंडितएवचावैश्वदेवंतुसंप्राप्तेसोऽतिथिःस्वर्गसंकमः ॥ ८ ॥ नैकग्रामीणमतिथिप्रसांगतिकं तथा ॥ अचिंत्येभ्यगगतोयस्मात्तस्मा
 दतिथिरुच्यते ॥ ९ ॥ अचिंत्यःसतुवैनाम्नावैश्वदेवउपागतः ॥ अतिथित्विजानीयान्नपुनःपूर्वमागतः ॥ १० ॥ यावच्चप्राप्नुतेद्वान्नकृताशीः
 स्नातकोद्विजः ॥ तस्यान्नस्यचतुर्भागंहंकाराद्विदुःखग ॥ ११ ॥ ग्रासमात्राभवेद्विक्षाचतुष्कालंचतुर्गुणम् ॥ पुष्कलानिचचत्वारिहंतका
 रोविधीयते ॥ १२ ॥ आरूढोनेष्टिकंधर्म्यस्तुप्रच्यवतेपुनः ॥ चांद्रायणंचरेन्मासमितिषिद्धिखगाधिप ॥ १३ ॥ आरूढपतितापत्योब्राह्म
 णोवृषलेनच ॥ द्वैवेतौविद्धिचांडालौवेदिनाश्चजायते ॥ १४ ॥ ब्राह्मणकुलटानित्यंस्वकंत्यक्त्वापतिखग ॥ अन्यस्यविशतेगेहेब्राह्मण
 स्यखगाधिप ॥ १५ ॥ उत्पद्यतेतुयस्तस्याब्राह्मणेनमहामते ॥ सचांडालोमहान्प्रोक्तोमहाचांडालइत्युत ॥ १६ ॥ यस्तुप्रव्रजितोभूत्वा
 पुनःसेवतिमैथुनम् ॥ षष्टिर्वषसहस्राणिविष्टायांजायतेकिमिः ॥ १७ ॥ पंचगव्येनशुद्धिःस्यादित्याहममदेहकृत ॥ अभोज्यंब्राह्मणस्या
 न्नवृषलेननिर्मात्रितम् ॥ १८ ॥ तथैववृषलस्यान्नब्राह्मणेननिर्मात्रितम् ॥ ब्राह्मणंनंदच्छूद्रःशूद्रांन्नब्राह्मणोददत् ॥ १९ ॥ उभावेतावभो
 ज्यान्नौभुक्त्वाचांद्रायणंचरेत् ॥ उपनिक्षेपधर्मेणशूद्रांन्नंचपचोद्विजः ॥ २० ॥ अभोज्यंतद्रवेदंनसंचविप्रःपुरोहितः ॥ शूद्रांन्नंशूद्रसंपकेशूद्रेण

सहवासनम् ॥ २१ ॥ झूद्रो ज्ञानगमः काश्चिज्ज्वलंतमपि पातयेत् ॥ झूद्रान्नापहता विप्रा विह्वलरतिलालसाः ॥ २२ ॥ कुपिताः किं करिष्यन्ति नि
 विषादवपन्नगाः ॥ हस्तदत्तास्तु ये स्नेहाह्लवणव्यंजनादयः ॥ २३ ॥ दातारं नापि तिष्ठति भोक्ता भुंजति किं लिखिष्यम् ॥ आयसेन तु पात्रेण यदन्नमुप
 दायेत् ॥ २४ ॥ भोक्ता विष्टाशं मुं के दाता तु नरकं व्रजेत् ॥ अंगुल्या दंतकाष्ठं यत्प्रत्यक्षलवणं च यत् ॥ २५ ॥ मृत्तिका भक्षणं चैव तुल्यगोमांस
 भक्षणम् ॥ मुखे पशुष्वेते नित्यं भवत्यप्रयतो द्विजः ॥ २६ ॥ तस्माच्छुष्कमथाद्रूरा भक्षयेदंतधावनम् ॥ पुष्पा लंकारवस्त्राणि गंधमाल्यानुलेप
 नम् ॥ २७ ॥ उपवासं न दुष्यति दंतधावनं मंजनम् ॥ गृहं तिष्ठते मूर्खो दूरं चारुस्य गुणान्वितः ॥ २८ ॥ गुणान्विते च दातव्यं नास्ति मूर्ख
 व्यतिक्रमः ॥ ब्राह्मणाति क्रमो नास्ति विप्रैर्देवविवाजैते ॥ २९ ॥ ज्वलंतं मग्निमुत्सृज्य न हि भस्म निहूयते ॥ सन्निष्कृष्टमर्धया न ब्राह्मणं व्य
 तिक्रमेत् ॥ ३० ॥ भोजनैर्नैव दानेन दहत्यासप्तमंकुलम् ॥ अतूरुवाच ॥ एवमेव जगन्नाथ देवदेव जगत्पते ॥ ३१ ॥ किंतु यत्ते पुरा देव श्रुतं
 वाक्यं महात्मनः ॥ गदतो नारदस्यैव शृणु त्वं विबुधाधिप ॥ ३२ ॥ गदतो मे सुरश्रेष्ठ धर्म्यमर्थं सुखावहम् ॥ सत्यानिष्ठं द्विजं यस्तु शुक्लजा
 तिप्रियंवदम् ॥ ३३ ॥ मूर्खपाखंडिनं वापि वृत्तिहानमथापि वा ॥ अतिक्रम्य न रोधो रं नरकं पातयेत्स्वग ॥ ३४ ॥ सप्त परान्तसप्तपूर्वाणि पुरुषा
 नात्मना सह ॥ तस्मान्नातिक्रमेद्वाजा ब्राह्मणं प्रातिवेशिकम् ॥ ३५ ॥ संबंधतस्तथा सन्नद्धौ हि त्रिविद्यते तथा ॥ भागिनेयं विशेषेण
 तथा बंधुग्रहाधिप ॥ ३६ ॥ नातिक्रमेन्नरस्त्वेतान्सुमूर्खान् पिणोपते ॥ अतिक्रम्य महद्द्रोदं रं रं नरकं व्रजेत् ॥ ३७ ॥ आदित्य उवाच ॥ ए
 वमेतन्न संदेहो यथावदसिखिचर ॥ ममाप्येवं गतं वीरब्राह्मणं न परीक्षयेत् ॥ ३८ ॥ सर्वदेवमयं विप्रसर्वलोकमयं तथा ॥ तस्मात्संपूजयेद्देवं न
 गुणांस्तस्यार्चयेत् ॥ ३९ ॥ केवलं चितयेज्जातिं न गुणान्वितं तस्मज्ज ॥ तस्मादात्मन्येत्पूर्वमासन्नं ब्राह्मणं बुधः ॥ ४० ॥ यस्त्वासन्नमतिक्र
 म्य ब्राह्मणं पतिताहते ॥ दूरस्थान् पूजयेन्मूढगुणाढ्यान्नरकं व्रजेत् ॥ ४१ ॥ देवकर्म विनाशो न ब्रह्मस्वहरेण न चादेवद्रव्यं द्विजान्नं च ब्रह्मस्वं ब्राह्मणं भ
 तम् ॥ ४२ ॥ विग्रोन्यां क्षिपते यस्तु विग्रो निमधिगच्छति ॥ माददस्वेति यो ब्रूयाद्वाग्निब्राह्मणे पुत्रैः ॥ ४३ ॥ तिर्यग्यो निशंत गत्वा चांडालेष्व
 भिजायते ॥ यत्तु वाचा प्रतिज्ञातं कर्मणो नोपपादितम् ॥ ४४ ॥ तद्वर्णधर्मसंयुक्तमिह लोके परत्र चाविद विद्याव्रतस्नाते श्रोत्रिये गृहमागते ॥ ४५ ॥

क्रीडन्त्योषधयः सर्वायास्यामः परमांगतिम् ॥ मधुमांससुरासोमं शलाघं लवणं तथा ॥ ४६ ॥ विक्रीयान्यतमेषां द्विजश्चाद्रायणं चरेत् ॥
 गुडांति लंतथानीलं केशान्गोघ्नमकान्यवान् ॥ ४७ ॥ विक्रीय ब्राह्मणो गार्ग्यश्च कृच्छ्रं सातपथं चरेत् ॥ उष्ट्रमाविकक्षरं च अन्नं मृतकमूतके ॥ ४८ ॥
 चौरस्यान्नं मृतश्राद्धं भुक्त्वा चाद्रायणं चरेत् ॥ गवांशृंगोदके स्नानं तोमहानद्याश्च संगमे ॥ ४९ ॥ समुद्रदर्शनं द्वापिशुनादृष्टं शुचिर्भवेत् ॥ वेदवि
 द्याव्रतस्नानतः शुनादृष्टो द्विजः खग ॥ ५० ॥ हिरण्योदकमिश्रं तु घृतं प्राइय विशुद्धयति ॥ तिष्ठन्वाप्यथ वागच्छच्छुनादृष्टो द्विजः खग ॥ ५१ ॥
 वज्रं प्राइय शुचिः स्याद्वै यथाह भगवान्मनुः ॥ अतिनश्वापि दृष्टस्य त्रिरात्रं क्षपणं स्मृतम् ॥ ५२ ॥ स घृतं च ततो भुक्त्वा व्रतशेषं समाचरेत् ॥
 ब्राह्मणितु शुनादृष्टा सोमैर्दृष्टं समाचरेत् ॥ ५३ ॥ यदानदृश्यते सोमः प्रायश्चित्तं कथं भवेत् ॥ यादिशं व्रजेते सोमस्तोदिशं च वलोकयेत् ॥ ५४ ॥
 सोममार्गेण सापूर्वापंचपूतेन शुष्यति ॥ ब्राह्मणस्य ब्रह्मद्वारे पूयशोणितसंभवे ॥ ५५ ॥ किमिभिर्दृश्यते यश्च निष्कृतिं तस्य वच्मि ते ॥ गवां तत्र
 पुरीषेण त्रिकालं स्नानमाचरेत् ॥ ५६ ॥ दधि क्षीरं घृतं पीत्वा कृमिदृष्टो विशुद्धयति ॥ अथ नान्यां प्रदृष्टस्य आपादाद्विनतात्मज ॥ ५७ ॥ एत
 द्विनिर्दिशेत्प्राज्ञः प्रायश्चित्तं खगाधिप ॥ नाभिकंठांतरे वीरयथा उत्पद्यते कृमिः ॥ ५८ ॥ षड्रात्रं तु तदा प्रोक्तं प्रायश्चित्तं मनीषिभिः ॥ यदा द
 शंति शिरसि स कृमयो विनतात्मज ॥ ५९ ॥ कृच्छ्रं तदाचरेत्प्राज्ञः शुद्धये कश्यपात्मज ॥ मृताग्रं मधुमांसं च यस्तु मुंजीत ब्राह्मणः ॥ ६० ॥ स त्रीण्यहा
 न्युपवसेदकाहं चोदके वसेत् ॥ ६१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पविणिसतमीकल्पेऽनुवादिन्यं षवादे ब्राह्मणधर्मवर्णनं नाम चतुर्शीत्युत्तर
 शततमोऽध्यायः ॥ १८४ ॥ ४४ ॥ आदित्य उवाच ॥ रात्रौ श्राद्धं न कुर्वीतराक्षसी कीर्तिता हि सा ॥ संध्योरुभयोर्वीरसूयै चैवाभिरौहिते ॥ १ ॥
 अहृत्त्वा मातृयज्ञंतु यः श्राद्धं परिवेषयेत् ॥ तातस्य क्रोधं संयुक्ता हि सा भिच्छति दारुणाम् ॥ २ ॥ अनूरु रुवाच ॥ मातृश्राद्धं कथं कार्यं काश्चात्तामात
 रः स्मृताः ॥ नादीमुखाश्च पितरः कथं पूजामवाप्नुयुः ॥ ३ ॥ आदित्य उवाच ॥ हंत ते संप्रवक्ष्यामि मातृश्राद्धविधिं खग ॥ शृणु त्वं खग शार्दूलगद
 तोममकृत्स्नशः ॥ ४ ॥ पूर्वोक्ते भोजयेद्विप्रान् शौसर्वां प्रदक्षिणान् ॥ तथान्यं न वसं विप्रं चतुरश्रं खगाधिप ॥ ५ ॥ ऋजूं वै कुत पातदत्त्वा सत्ये
 न विधिवत् खग ॥ कृत्वा यवैस्ति लार्थं तु दधि मिश्रं क्रमेण च ॥ ६ ॥ गंधपुष्पादिकं सर्वं कुर्वाद्विप्रं प्रदक्षिणाम् ॥ ब्राह्मणेभ्यस्ततो दद्यान्मधुरं

भोजनंखग ॥ ७ ॥ गुडमिश्रंखगश्रेष्ठसवस्त्रमोदनंपरम् ॥ रसानामोदकांश्चैव न चास्तांकटुकास्तथा ॥ ८ ॥ एवंमुक्तेषुविप्रेषुदद्यात्पिण्डा-
 न्तसमाहितः ॥ दध्यक्षतविमिश्रांस्तुवरैदंश्चखगाधिप ॥ ९ ॥ कृत्वातुमंडपंवीरचतुरस्रप्रदक्षिणम् ॥ पूर्वाग्रांश्चकुशान्दत्त्वापुष्पाणांप्रक-
 रंतथा ॥ १० ॥ सव्येनपाणिनावीरविधिवत्खगसत्तम ॥ मात्रेप्रमात्रेत्तन्मात्रेनिर्पेत्पूर्वतोमुखः ॥ ११ ॥ पितुर्मात्रेत्तन्मात्रेनिर्पेद्विधि-
 वत्खग ॥ वृद्धायैप्रपितामहैतथान्यनिर्पेद्बुधः ॥ १२ ॥ एवमुद्दिश्यवैमातृषट्पिण्डान्निर्वपेत्खग ॥ भोजयाद्यौद्विजान्वीरमातृश्राद्धेखगा-
 धिप ॥ १३ ॥ नवमंसर्वदेवत्वंभोजयेद्विधिवत्खग ॥ नांदीमुखांस्ततोद्दिश्यपितृपंचद्विजोत्तमान् ॥ १४ ॥ भोजयेद्विधिवच्छ्राद्धेवृद्धे-
 श्राद्धेप्रदक्षिणम् ॥ इत्थंश्राद्धद्रव्यंकुर्याद्वृद्धौकश्यपनंदन ॥ १५ ॥ तथान्यमपितेविचिन्मपरंश्राद्धविधितव ॥ अथैवंभोजयेच्छ्राद्धेतन्वै-
 तुप्रवर्तयेत् ॥ १६ ॥ अन्यथातत्रलुपंतिसदेवासुरमानुषाः ॥ अश्वभवेतुविप्रस्यपाणवोपपादयेत् ॥ १७ ॥ योद्वाग्निःसद्विजोविप्रोभ-
 त्रदक्षैतमुच्यते ॥ पूर्वपात्रेचयच्चात्रयच्चात्रमुपकल्पितम् ॥ १८ ॥ तेनैवसहभोक्तव्यपृथग्भगवानविद्यते ॥ द्वाद्वैवेऽथर्वणैविप्रोप्राइमु-
 खाबुपेवशयेत् ॥ १९ ॥ त्रीनैत्रोदङ्मुखान्वीरवृद्धौचाध्वयुसंगमान् ॥ २० ॥ त्रीणिश्राद्धेपवित्राणिदौहित्रकुतुपास्तिलाः ॥ त्रीणिचात्रप्रश-
 संतिशौचमक्रोधमत्वरम् ॥ २१ ॥ दौहित्रंखंडमित्युक्तंललाटायप्रजापते ॥ तत्रशृंगस्ययत्पात्रंतदौहित्रमितिस्मृतम् ॥ २२ ॥ सव्यादंसा-
 त्परिअष्टनाभिदेशेव्यवस्थितम् ॥ एकवस्त्रंतुतंविद्याद्वैवेपिष्येचवर्जयेत् ॥ २३ ॥ पितृदेवमनुष्याणांपूजनंभोजनंतथा ॥ नोत्तरायविना-
 कार्यकृतंस्यान्निष्फलंयतः ॥ २४ ॥ परिधानकृतेस्कंधेगृहस्थोयोऽर्चयेत्पितृन् ॥ नसतत्फलमाप्नोतिथयोगपटावृतः ॥ २५ ॥ वनस्थानां-
 खगश्रेष्ठयतीनांचमहामते ॥ सिद्धयेकमर्णिवीरयोगपट्टकुमुच्यते ॥ २६ ॥ हस्तौप्रक्षाल्यगंडूषयःपिवेदविचक्षणः ॥ सतुद्वैवचपिष्यं-
 चआत्मानंचोपधातयेत् ॥ २७ ॥ भोजनेष्वेवतिष्ठतिस्वस्तिस्त्वर्कवैतियद्विजाः ॥ आसुरंतद्भवेच्छ्राद्धंपितृणानोपतिष्ठति ॥ २८ ॥ दातारो-
 नोभिर्बध्नांविदाःसंततिरेवच ॥ श्रद्धाचनोमाव्यगमद्बुद्धेयंचनोऽस्त्विति ॥ २९ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणब्राह्मणेपविणिसप्तमीकल्पसौरथर्मअ-
 रुणादित्यसंवादेमातृश्राद्धविधिवर्णनंनमपंचाशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८५ ॥ ॥ भास्करउवाच ॥ श्रावण्यांतुबलिःकार्यःसर्पाणांभञ्ज-

पूर्वकम् ॥ शयनारोहणे चैव कार्यै सुखमभीप्सता ॥ १ ॥ कार्यः प्रत्यवरोहस्तु मार्गशीर्ष्या न संशयः ॥ फलं विना त्वनुष्ठानं नित्यानामिष्यते स्फुटम् ॥ २ ॥ काम्यानां सफलार्थं तु दोषप्राप्त्यर्थमेव च ॥ नैमित्तिकानां कारणं त्रिविधं कर्मणं फलम् ॥ ३ ॥ फलं केचिदुपात्तस्य दुरितस्य प्रचक्षते ॥ अनुत्पत्तिस्तथा चान्ये प्रायेत्याभ्युपमं त्रयम् ॥ ४ ॥ नित्यक्रियं तथा चान्ये अनुपमात् फलं श्रुतिः ॥ अश्याधेयं तथा दर्शपूर्णमासं द्वितीयकम् ॥ ५ ॥ चातुर्मास्यं मग्निहोत्रं पशुवंधो निरूढकाः ॥ सौत्रामणी च संस्थाः स्युर्हो विषः श्रुतिनोदिताः ॥ ६ ॥ अग्निष्टोमोऽत्यग्निष्टोम उक्थः संपोड्यतीतथा ॥ वाजपेयातिरात्रश्च आसौर्यामः श्रुतौ श्रुतः ॥ ७ ॥ दद्यास्यात्सर्वभूतेषु अनसुयाथ मंगलम् ॥ क्षांतिं दद्यात्स्वनायासः शौचमस्फुटं ताव्रतम् ॥ ८ ॥ सम्यगुक्तास्तु संस्कारा ब्रह्मप्राप्तिनिमित्तकाः ॥ अनंतरं प्रवक्ष्यामि विप्राणां वृत्तयः शुभाः ॥ ९ ॥ ऋतामृतं च विप्राणामृतं प्रमुतमेव च ॥ प्रतिग्रहावणिज्यादिश्रेयसीनोत्तरोत्तरा ॥ १० ॥ आजीविका वृत्तयस्तु इत्याद्याः संप्रवर्तिताः ॥ तासां क्रियापि जीवितं अनुतिष्ठेद्यथा विधिः ॥ ११ ॥ नित्यं शुचिमुगंधश्च स्नानशीलः प्रियंवदः ॥ पूज्यश्च पूजयेद्देवान् कार्याणि स्वयमाचरेत् ॥ १२ ॥ नेहोतार्कननग्राह्यं निच संस्पृष्टमैथुनम् ॥ नाप्सु मूत्रं पुरीषं वानाशु चीरां त्रितारका ॥ शास्त्रोक्ताय त्रयाया तु नानुक्ता निवर्तानि च ॥ १३ ॥ स्वर्गार्थं साधयेत्ताभिः शक्तिमान् मनसा तथा ॥ नित्यानि केचिदिच्छंति काम्यानि च तथा परे ॥ १४ ॥ काम्या प्रवृत्तौ संगे च प्रायश्चित्तं विधीयते ॥ व्रतानि मनसा त्विष्ट संकल्प इति मानसः ॥ १५ ॥ अंतरा तु फलं यत्तद्विवादाः प्रकीर्तिताः ॥ अनाध्यायं स्वयं सम्यक् जयेत् फलसाधनम् ॥ १६ ॥ आत्मा शुद्धस्तथा देशो ह्यसुहारः प्रजापदः ॥ अशुभानि निमित्तानि उत्पत्तिं विवृणुत तथा ॥ १७ ॥ पर्वाणि मनसोऽद्विजिन ध्याय इति स्मृतः ॥ अनध्यायाश्च दृष्टार्थाश्च दृष्टार्थास्तथा परे ॥ १८ ॥ वेदाध्ययनमेवेति त्रिधामद्वयानदर्शनम् ॥ अभक्ष्यं सर्ववर्णानां शावाशौचं खगाधिप ॥ १९ ॥ द्रव्यशुद्धिस्तथैव स्यादन्यथा त्वसंजसम् ॥ जातिदुष्टं क्रियादुष्टं कालदुष्टं विप्रक्षिप्तम् ॥ २० ॥ संसर्गाश्च दुष्टे च सहस्रं स्वं स्वभावतः ॥ लघुनगुंजनं चैव पलाङ्कुं कटुकानि च ॥ २१ ॥ वार्ताकं नालिकेतुं मूलकं जातिदुष्टकम् ॥ नोभक्षेत क्रियादुष्टं दुष्टं च पतितैः पृथक् ॥ २२ ॥ कामदुष्टं तु विज्ञेयं हासं दंचिरसं स्थितम् ॥ दधिभक्ष्यविकारांश्च मधुवर्जैर्नादिष्यते ॥ २३ ॥ सुरालघुनं संस्पृष्टं पृष्ठादिसमन्वितम् ॥ संसर्गदुष्टमेतद्विशुनोच्छिष्टं खगेश्वर ॥ २४ ॥ शूद्र

सक्तं खंडसक्तं ज्ञेयमाश्रयद्रूपकम् ॥ विचिकित्सा तु हृदयैश्च स्मिन्मुजायते ॥ २५ ॥ सहस्रेष्वतु तज्ज्ञेयं पुरीषं तु स्वभावतः ॥ रसदुष्टवि
कारोऽपिरस्मर्येति प्रदर्शितम् ॥ २६ ॥ पायसं क्षीरपाकादितस्मिन्नेव दिने तथा ॥ यथा शास्त्रं खगलश्रेष्ठभक्ष्याभक्ष्यानि रूपायते ॥ २७ ॥ प्राणान्त्येयो
क्षितं च श्राद्धे च द्विजकाम्यया ॥ पितृन् देवांश्चापैर्यित्वा मुजन्मांसं न दोषभाक् ॥ २८ ॥ प्रेतशुद्धिः सर्पिडानां तस्मिन्नेव मृते सति ॥ दशाहं द्वाद
शाहं वा पक्षमांसं च शुद्धता ॥ २९ ॥ दशाहादि त्रिके भागं वर्णशो न भवति हि ॥ दशाहेन तु भोज्याः स्युः सूतकाशौ च योस्तथा ॥ ३० ॥ ऊर्ध्वद
शाहं वा पक्षमांसं च शुद्धता ॥ २९ ॥ समानोदकता प्रोक्ता जन्मनाम्नारपर्यये ॥ सर्पिडाः सप्तपुर
शाहादेकाहश्रवणे सति जायते ॥ संवत्सरे व्यतीते तु क्षानादेव विशुद्धयति ॥ ३१ ॥ समानोदकता प्रोक्ता जन्मनाम्नारपर्यये ॥ सर्पिडाः सप्तपुर
षाः श्रुतावेतन्निदर्शनम् ॥ ३२ ॥ आदंतजन्मनः सद्यश्चाचूडा न्नोष्ट्रिका स्मृता ॥ त्रिरात्रमाव्रतादेः शात्सर्पिडेषु मृतेषु च ॥ ३३ ॥ तेषामपि तदेक
स्याद्वयोवस्थाय्यपेक्षते ॥ समानोदका त्रिरात्रेण शुद्धयेद्दृष्टुं जन्मनोः ॥ ३४ ॥ गर्भस्त्रावत्रिरात्रेण लडक्या शुध्यते तथा ॥ अनंतजन्ममरणे
तच्छेषेण विशुद्धयति ॥ ३५ ॥ द्विजानां त्वेव मेव स्यात्पित्रथ मातुर्वेवा ॥ अग्निहोत्रार्थं विज्ञेयं सद्यः शौचमिति स्थितिः ॥ ३६ ॥ असर्पिडेतु
निर्हारि त्रिरात्रमपि मानवः ॥ तस्यैवानुगतौ ज्ञेयं सद्यः शौचं खगाधिप ॥ ३७ ॥ शुष्येद्विजोदशाहेन जन्महानौ द्वियोनिषु ॥ षड्विस्त्रिभिर्ह
केन क्षत्रविदुः शूद्रयोनिषु ॥ ३८ ॥ उक्तशौचं यथान्यायं शरीरं तत्त्वदर्शिभिः ॥ द्रव्यशुद्धिविधानं तु यथावदभिधीयते ॥ ३९ ॥
तैजसं मार्तिकां कवीरवारिशुद्धिः स्मृता तथा ॥ निलेपं शालनैरुपशोतु प्रोक्षणेन वै ॥ ४० ॥ अशुद्धेनैव किंचिद्विद्रव्यमस्तीति खेचर ॥
वचनाच्छुद्धयशुद्धी तु द्रव्यनामानि खेचराः ॥ ४१ ॥ स्नानं शौचं च कर्तव्यं द्रव्यशौचादनंतरम् ॥ प्रातः स्नानं तु नित्यं स्याद्द्वहेण कर्म्यमेव च ॥ ४२ ॥
नैमित्तिकं शुराशौचं तेन पापाद्विशुध्यति ॥ उक्तं तु शौचं विज्ञेयं दोषक्षयकरं खग ॥ ४३ ॥ कर्मांगं चेति विज्ञेयं षट्प्रकाराः समासतः ॥
एवमाचमनं विधाद्विशिष्टं तु द्विजन्मनाम् ॥ ४४ ॥ तदा मृतानां तद्वत्स्यादन्येषां तु यथासुखम् ॥ कन्यानिवृत्तिपुत्रैस्तु यथान्यायं समाचरेत् ॥ ४५ ॥
कलाशिल्पानि सर्वाणि गृह्णीयात्परितुष्टये ॥ ४६ ॥ शुश्रूषयेत्पतिं भार्यापरितोषं यथाव्रजेत् ॥ गुरुर्णापरितोषश्चर्मस्त्रीणां समासतः ॥
बृद्धाऽनुयायिदिमृता तदभावेनृपस्य तु ॥ ४७ ॥ मृतापत्याप्यगर्भाच्च वृद्धापत्यापतिव्रता ॥ कुर्यादनिवृत्तं भृत्यं ते सन्निहिते पिवा ॥ ४८ ॥

पंडितोऽपि समूर्ध्वस्याच्छक्तियुक्तोऽय्यशक्तिः ॥ यः संसाराच्च माहात्म्यमुच्चारयितुमक्षमः ॥ ४३ ॥ तस्मात्सर्पिण्डितः शक्तः स तत्पर्वणि
 तैर्द्रियः ॥ यः सौख्यज्ञानसद्भावमालोचयितुमुद्यतः ॥ ४४ ॥ यः प्रदद्यान्नृपः कृत्स्नां क्षमां धनं कानं च तथा ॥ सर्वमन्यायतः पृच्छेन्न तस्योपदिशे
 द्भूरुः ॥ ४५ ॥ यः शृणोति रवेर्धर्मन्यायतः स च वक्ति च ॥ ततो गच्छति सुस्थानं नरकं तद्विपर्यये ॥ ४६ ॥ दत्तगोदोहं संभूतः षडक्षरविधानतः ॥
 रविः संपूजितः शीघ्रं नराणां तुल्यतां भूशम् ॥ ४७ ॥ सुरासुरैर्मध्यमानां क्षीरोदात्सारागुरा ॥ पंचगावः समुत्पन्नाः सर्वलोकस्यमातरः ॥ ४८ ॥
 नंदसुभद्रासुरभिसुमनाशोभनवर्ता ॥ गावः सूर्यसमाभासा उत्पन्नाः कृतिमागताः ॥ ४९ ॥ सर्वलोकोपकारार्थं देवानां तर्पणाय च ॥ मामा
 श्रित्य स्थिता गावः स्नानार्थं भास्करस्य तु ॥ ५० ॥ तासां गानि पुण्यानि षड्भासाः खगसत्तमाः ॥ खगादिषु च सर्वेषु स्थिराणि त्युपधारय ॥ ५१ ॥ गोमयं
 रोचनं मूत्रक्षीरं दधि घृतं गवाम् ॥ षडंगानि पवित्राणि सर्वसिद्धिकराणि च ॥ ५२ ॥ गोमया दुत्थितः श्रीमान्बिल्ववृक्षोऽक्रैवल्लभः ॥ तत्रास्ते पद्महस्ता
 श्रीवृक्षस्ते न च स स्मृतः ॥ ५३ ॥ पंकान्युत्पलपद्मानि पुनर्जातानि गोमयात् ॥ गोरोचनं च मंगल्यं पवित्रं सर्वकामदम् ॥ ५४ ॥ गोमूत्राद्गुगुलु
 जार्तः सुगंधः प्रियदर्शनः ॥ आहारः सर्वदेवानां भास्करस्य विशेषतः ॥ ५५ ॥ यद्भोजं जगतः किंचित्तज्ज्ञेयक्षीरं संभवम् ॥ दध्नः सर्वाणि जाता
 नि मां गल्यन्यर्थसिद्धये ॥ ५६ ॥ घृतादमुतमुत्पन्नममराणामतिप्रियम् ॥ तस्माद्धृतेन पयसा दध्नायः स्नापयेद्भविम् ॥ ५७ ॥ तदंते चोष्ण
 तोयेन कषायैश्चात्रिरूषयेत् ॥ स्नाप्य शीतांबुना पश्चाद्भानुरोचनया लेभेत् ॥ ५८ ॥ पूजयेद्बिल्वपत्रैश्च पद्मैर्नैलैः तप्लेस्तथा ॥ अर्घ्यं दद्यात्त
 तः पश्चात्सर्वग्रंथगुलुं खग ॥ ५९ ॥ पायसं दधिभक्तं च वज्रचक्रं मधुना सह ॥ निवेदयेच्च स्रक्तं यामभ्याणि विविधानि च ॥ ६० ॥ कृत्वा प्रदक्षि
 णं पश्चात्त्रिपत्यक्षमापयेत् ॥ अनेन विधिनानुष्ठेयं षडंगेन दिवस्वर्गतिम् ॥ ६१ ॥ इह लोके परैश्च सर्वान्कामान्सगच्छति ॥ षडंगविधानं
 च पूज्यैर्वसुमनारविम् ॥ ६२ ॥ स्वर्गं नयेत्सर्धमांस्तु कुलानामेकं विंशतिम् ॥ स्वर्गस्थाप्य स्वयंगच्छेज्ज्योतिर्पनामतत्पदम् ॥ ६३ ॥ अंशे
 न भोजका वीरे देवकार्यो न योजिताः ॥ प्रयाति स्वामिना सार्धं श्रीमद्भानुं परमहत् ॥ ६४ ॥ भुक्त्वा भोगान्स्तु विपुलान् भोजको भोगसंमितिः ॥
 कालानुनरिहायातः पृथिव्या मे कराड्भवेत् ॥ ६५ ॥ पुष्पं पत्रं फलं तोयं दूतं भास्करार्चने ॥ सौरागावश्च गच्छंति सूर्यलोके न संशयः ॥ ६६ ॥

यःपिवेद्भोजनेधेनोरदत्त्वाभानवेपयः ॥ सगच्छेन्नरकंघोरमकुर्वन्स्तपनंरवेः ॥ ६७ ॥ एककालंपिवेत्क्षीरंधेनूनांभास्करस्यतु ॥ अनेनस्नापयेद्देवं
 क्षीरेणखगसत्तम ॥ ६८ ॥ प्रत्यूषेयद्भवेत्क्षीरंधेनूनांभास्करस्यतु ॥ स्नापयेत्तेनवैभानुकृत्स्नेनगरुडध्वज ॥ ६९ ॥ यस्तुलोकोभजेत्सर्वेनदे
 वायानिवेदयेत् ॥ यावतिरोमकूपाणिगवां देहखगाधिप ॥ ७० ॥ तावद्दर्पसहस्राणिनरकेपच्यतेखग ॥ घृजितंपूज्यमानंवायःकश्चिच्छुद्धयार
 विम् ॥ ७१ ॥ श्रुत्वानुमोदतेयस्तुसयज्ञफलमश्रुते ॥ भास्करंघृजितंदृष्ट्वासर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ७२ ॥ हर्षात्प्रणम्यवैभानुंत
 स्यलोकैमहीयते ॥ पूज्यमानंरविंभक्त्यायःपश्येन्मानवःखग ॥ ७३ ॥ सोऽपियज्ञफलंकृत्स्नंप्रशुभान्नात्रसंशयः ॥ श्रुत्वानुमो
 दतेयस्तुपूज्यमानंदिवाकरम् ॥ ७४ ॥ तत्सर्वफलमाप्नोतिप्रसादाद्भास्करस्यतु ॥ एकजन्मानुगंदानंभक्त्यायज्ञनिवेदितम् ॥ ७५ ॥
 जपयज्ञाद्विद्युक्तेभ्यःसहस्रभावंकंस्मृतम् ॥ आप्ततंसंखस्थायिप्रदानंजयजीविनाम् ॥ ७६ ॥ अत्यल्पमपियद्वत्वाचकायखगाधिप ॥ त
 न्महाप्रलयंयावदतुर्भोगायकल्पते ॥ ७७ ॥ नदानमल्पंवहुधाकिंचिदस्तिविजानताम् ॥ देशकालविधिश्चद्वापात्रयुक्तंदक्षयम् ॥ ७८ ॥
 पात्रेदेशेचकालेचविधिनाश्रद्धयाचयत् ॥ दत्तंहुतंकृतंवेवतदंतफलंभवेत् ॥ ७९ ॥ तिलार्धमपियद्द्विरदीयतेश्रद्धयाद्विज ॥ सत्पात्रेवि
 धिवद्भक्त्यातद्भवेत्सर्वकामिकम् ॥ ८० ॥ यत्स्नातंज्ञानसलिलैःशीलभस्मप्रमार्जितम् ॥ तत्पात्रंसर्वपात्रेभ्यउत्तमंपरिकीर्तितम् ॥ ८१ ॥
 जपोदमोयमःपुंसांत्रातांसंसारसागरात् ॥ अज्ञानांपापनेत्राणांतत्पात्रंपरमंस्मृतम् ॥ ८२ ॥ ज्ञानघुर्वेनचोपेतंशास्त्रपापमहार्णवात् ॥ अ
 ज्ञानसंसारयेन्नूनंकिंशिलातारयेच्छिलाम् ॥ ८३ ॥ द्विजानंवेदविदुषांकिंटांसंभोगियत्फलम् ॥ हंतकारप्रदानेनतत्फलंजयजीविने ॥ ८४ ॥
 जीवीयस्यैत्यचगृहेहृद्भुनक्तिस्तत्कृतः ॥ कुलमुत्तारयेत्तस्यनरकार्णवसंस्थितम् ॥ ८५ ॥ यज्ञान्निहोमर्त्यैषुयत्फलंपारिकीर्तितम् ॥ ज
 यिनामन्नदानेनतत्समंफलंभवेत् ॥ ८६ ॥ भोजकेशंतचित्तायपरिध्यानरतायच ॥ श्रद्धयांत्रंसंकृदत्त्वासर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ८७ ॥ जा
 पकाच्छांतिसंयुक्तानादित्यापितचेतसात् ॥ भोजयित्वासंकृदत्तयासर्वान्कामानवाप्नुते ॥ ८८ ॥ ध्यायमानोरेवःसूक्तंभोजयेत्सततंचयः ॥
 ततःसाक्षादनेनवतदुक्तमशनंभवेत् ॥ ८९ ॥ पितृनुद्दिश्ययःश्राद्धेभोजयेद्भोजकोनरः ॥ संस्थानंसमवाप्नोतिभानवीयमसंशयः ॥ ९० ॥
 इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेसारधेनुमाहात्म्यवर्णनंनामसप्ताशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८७ ॥ ६३ ॥

सताश्च उवाच ॥ सूर्याय सर्वपाकान्ननिवेद्याग्नौ च होमयेत् ॥ हुताग्नौ प्राक्षिपेद्भस्म ततः ॥ १ ॥ सूर्याग्निगुरुविप्राणां सर्वपाकान्नमन्वहम् ॥
 यो निवेद्यात्मना भुंक्ते स भुंक्ते किल्बिषं नरः ॥ २ ॥ कृषिपाल्ये च वाणिज्ये क्रोधस्य त्यक्षयादिभिः ॥ पुंसां पापानि वर्धते मूनादौ वै श्वपचभिः ॥ ३ ॥
 कण्डनोपपणी चुली उदकुंभः प्रमार्जनी ॥ पंच मुना गृहस्थस्य तेन स्वर्गनिगच्छति ॥ ४ ॥ सूर्याग्निगुरुपूजाभिः पापैरतेन लिप्यते ॥ अन्यैश्च
 पातैर्कारैस्तस्मात्संपूजयेत्सदा ॥ ५ ॥ सूर्याग्निगुरुनैवेद्यं वा च्छत्तयानसंख्यया ॥ तावद्दर्पसहस्राणि दाता सूर्यपुरं वसेत् ॥ ६ ॥ दृतपूष
 युतः सैकैः पुण्यं दशगुणोत्तरम् ॥ अवदंशगुण्युक्तं पुण्यं शतगुणं खग ॥ ७ ॥ षष्टिकौ दनैर्नैवेद्यं सहस्रगुणं तं फलम् ॥ सुगंधशालिनैवेद्यवि
 ज्ञेयमयुतोत्तरम् ॥ ८ ॥ भक्ष्यान्नपानदानानि तत्फलानि तथा तथा ॥ यद्वा तद्वासदा देयं सूर्याग्निगुरुसाधुषु ॥ ९ ॥ भक्षान्निवेद्यद्वौक्तम
 क्षयं लभते फलम् ॥ एवं यः कुरुते भक्तैर्देवदेवैर्दिवाकरे ॥ १० ॥ स पितृन्तत्सर्वपापेभ्यः समुद्धृत्य दिवं नयेत् ॥ गंगास्नानमिदं पुण्यं दर्शना
 त्यामुयाद्वैः ॥ ११ ॥ सर्वतीर्थाभिषेकं च प्रणामाद्विदते खग ॥ मुच्यते सर्वपापेभ्यः प्रणम्य शिखरं सारविम् ॥ १२ ॥ शुश्रूषयी तसंख्यायां सूर्य
 लोके महीयते ॥ युगपत्पूजितास्तेन ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ १३ ॥ पितरः सर्वदेवाश्च भवेयुः पूजितारवौ ॥ तुष्यति पितरस्तस्य सुकृष्टेन वक
 र्षुकाः ॥ १४ ॥ यः श्राद्धे भोजयेद्भक्त्या ब्राह्मणं जयजीविनम् ॥ अपिनः सकुलेकं चिदुद्धरेत्कलशेश्वर ॥ १५ ॥ यः संपूज्य रविश्राद्धे भो
 जयेजयजीविनम् ॥ तृप्यति पितरस्तस्य गायंति च पितामहाः ॥ १६ ॥ अद्यनः सकलप्राज्ञो वाचकभोजयिष्यति ॥ पुराणविदमायां तं दृष्ट्वैव
 सहसंस्थिताः ॥ १७ ॥ क्रीडंत्योषधयः सर्वाः स्यामः स्वर्गमक्षयम् ॥ अनुग्रहाय लोकानां श्रद्धायाश्च परिक्षणे ॥ १८ ॥ चरंत्यतिथिरूपे
 ण पितरो देवतास्तथा ॥ तस्मादतिथिमायां तमग्रेच्छेत्कृतांजलिः ॥ १९ ॥ स्वागतासनपाद्यार्घ्यस्नानान्नशयनादिभिः ॥ हूपांस्त्वितवि
 रूपं वामलिनं मलिनं वरम् ॥ २० ॥ वेलथामातिथिं प्राप्तं पण्डितो न विचारयेत् ॥ भोजकानां शरीरेषु नित्यमग्निहोतारविः ॥ २१ ॥ ये भो
 जं कृत्य जंत्ये सर्वपापेष्ववास्थिताः ॥ अधोमुखार्द्धपादास्ते पतंतितनकाग्निषु ॥ २२ ॥ कृमिभिर्भिन्नवदनस्ताप्यमानाश्च वह्निना ॥ पी
 ड्यन्ते चाबुधैर्धोरावैर्दिद्राश्च तुर्दश ॥ २३ ॥ ये चापवादं शृण्वन्ति विमूढा ब्राह्मणेषु वै ॥ ते विज्ञेयपच्यन्ते नरकेषु मदिच्छया ॥ २४ ॥ सर्वै

षमिवपात्राणां सत्पात्रं जयदं परम् ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पूजयेत्सुसमाहितः ॥ २५ ॥ इति श्री भविष्य महापुराणे ब्राह्मे पविर्णि सप्तमः कल्पसौर
 धर्मे षु भोजकसत्कारवर्णनं नामाष्टाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८८ ॥ ६ ॥ सप्ताश्वतिलकउवाच ॥ आमपात्रसा
 यद्वन्नश्यते नश्यभाजनम् ॥ जपोपेक्षे तथा दानं सहपात्रेण नश्यति ॥ १ ॥ संद्वीजमृषेरयद्वद्रूपि तं निष्फलं भवेत् ॥ भस्मनीव हुतं हव्यं यथा
 हेतुमतः फलम् ॥ २ ॥ जपेन राहिते विप्रे तथा दानं निरर्थकम् ॥ यथा षडोऽफलः स्त्रीषु यथा गौर्विचाफला ॥ ३ ॥ ब्राह्मणस्य तथा जन्मजपही
 नस्य निष्फलम् ॥ लोहोऽपेन प्रतरन्निमज्जत्युदके यथा ॥ ४ ॥ तथा दाताग्रहीता च पतत्यथेतमस्य यथा ॥ कारुण्यात्सर्वभूतेषु श्रद्धया यत्प्रदी
 यते ॥ ५ ॥ दानं तद्वैखग्न्ये सर्वकामिकमुत्तमम् ॥ दीनं धकृपणानां च बालवृद्धातुरेषु च ॥ ६ ॥ यद्वा यते खग श्रेष्ठ तस्यानंतफलं भवेत् ॥ नहि
 स्वार्थसमुद्दिश्य प्रतिगृहं तिसाधवः ॥ ७ ॥ दातुरेवोपकाराय जगद्दुःश्रावणद्वयः ॥ दातुरेवोपकाराय वदत्यर्थं ददस्व मे ॥ ८ ॥ यस्मादाता
 प्रयात्यूर्ध्वमधस्तिष्ठेत्प्रतिग्रही ॥ देहीत्यवदत्यर्थं धनं बोधयती विसः ॥ ९ ॥ यदहःकृतमर्थित्वं प्रगे दानफलं हितम् ॥ बोधयति च यावन्ति दे
 हीति कृपणा जनाः ॥ १० ॥ अवस्थेयमदानस्य यद्वाचं ते गृहे गृहे ॥ आयात्यर्थी गृहं यातुकस्तेन प्रतिपूजयेत् ॥ कोयमर्थी न पूज्यः स्याद्वाचमानो दिने
 दिने ॥ ११ ॥ यद्वलादप्यनिच्छंतं योजयति नराश्रयात् ॥ अहन्यहनियाचं ते दातुस्ते दर्शयति हि ॥ १२ ॥ एकस्तिष्ठेति चाधस्तादन्यश्चापरि
 तिष्ठति ॥ दातृयाचकयोर्भेदः करभ्यामेव सूचितः ॥ १३ ॥ यः प्राप्तमर्थिनं दानं त्यक्तत्वा पात्रमुदीक्षते ॥ सर्वकर्मसु शुक्तत्वात्प्रदाता पारमार्थिकः ॥ १४ ॥
 यद्यर्थिनो नरा नस्युर्दानधर्मः कथं भवेत् ॥ तदर्थिषु भवेद्दानं स्वागतं स्वागतं प्रियम् ॥ १५ ॥ पादोदकमनुब्रूयात्स्वर्गसोपानसप्तकम् ॥ चित्ता
 चित्तानुरूपेण कदाकस्य विनेष्यति ॥ १६ ॥ ग्रासादर्थमपि प्रांसं युक्तं दातुं सदा र्थिनाम् ॥ दानं प्रियविनिमुक्तं नष्टमहोर्मानिषिणः ॥ १७ ॥
 तस्मात्सत्कृत्य दातव्यमनंतफलमिच्छता ॥ प्रेत्याख्या नमपि श्रेयः प्रिया नुनयपेशलम् ॥ १८ ॥ नतद्दानमसत्कारपा रूढ्यमालिनीकृतम् ॥
 वरं न दत्तमर्थिभ्यः संकुद्धेनांतगत्माना ॥ १९ ॥ नतद्दानं च प्रीतिर्न धर्मः प्रियवर्जितः ॥ दानप्रदाननियमयज्ञध्यानं हुतं तपः ॥ २० ॥ यत्ने
 नापि कृतं सर्वक्रोधोऽस्य निष्फलं खग ॥ यः श्रद्धया चित्तं दद्यात्प्रतिगृह्णाति चाचितम् ॥ २१ ॥ तांशुभौ गच्छतः स्वर्गे नरकं तद्विपर्ययात् ॥

औदार्यस्वागतैर्मित्रमनुकंपाममत्सरम् ॥ २२ ॥ पंचभिस्तुगुरौदानंदानुदानंमहाफलम् ॥ वाराणसीकुरुक्षेत्रप्रयागपुष्कराणि च ॥ २३ ॥
 गंगातटंसमुद्रं च नैमिषारण्यमेव च ॥ मूलस्थानं महपुण्यं पुंडारिस्थानं न तथा ॥ २४ ॥ कालप्रियं खगश्रेष्ठक्षीरिकावासमेव च ॥ इत्येते कीर्ति-
 ता देशाः सुरसिद्धिनिषेविताः ॥ २५ ॥ सर्वसूर्याश्रमाः पुण्याः सर्वानद्यः संपर्वताः ॥ गोसिद्धिमुनिवासश्च देशाः पुण्याः प्रकीर्तिताः ॥ २६ ॥
 सूर्यायतनसंस्थानां यद्दालं तु दीयते ॥ तदनंतफलं ज्ञेयं वचः क्षेत्रानुभावतः ॥ २७ ॥ ग्रहणं चंद्रसूर्याभ्यामुत्तरायणसुत्तमम् ॥ विषुवसंव्य-
 तीपातं षडशीतिमुखं तथा ॥ २८ ॥ दिनच्छिद्राणि संक्रांतिः पुण्यं विषुपदं खग ॥ इति कालः समाख्यातः पुंसां पुण्यविवर्धनः ॥ २९ ॥ भक्ति-
 भावपराप्राप्तिर्धर्मधर्मैकभावनः ॥ प्रतिपत्तिरिति ज्ञेयं श्रद्धापर्यायपंचकम् ॥ ३० ॥ श्रद्धया विधिवत्पात्रे प्रतिपादितमुत्तमम् ॥ तस्माच्छ्रद्धा-
 समास्थाय देयमक्षयमिच्छता ॥ ३१ ॥ यद्दानं श्रद्धया पात्रे विधिवत्प्रातिपादितम् ॥ तदनंतफलं ज्ञेयमपि वा भारमात्रकम् ॥ ३२ ॥ आर्त-
 बुद्धीनेषु गुणान्वितेषु यच्छ्रद्धया स्वल्पमापि प्रदत्तम् ॥ यः सर्वकामान्समुपैतिलोकाच्छ्रद्धैवदानं प्रवदति तज्ज्ञाः ॥ ३३ ॥ श्रद्धादानं परज्ञेयं
 श्रद्धाएव तपः परा ॥ श्रद्धां यज्ञमुशंति हि श्रद्धापरमुपोषितम् ॥ ३४ ॥ अथाहिंसा क्षमा सत्यं हिः श्रद्धेद्रियसंयमः ॥ दानमिष्टतपो ध्यानं दशकं धर्म-
 साधनम् ॥ ३५ ॥ हंत व्यस्तैः समस्तैर्वासूर्यधर्मैरनुष्ठितैः ॥ सूर्यैकः स्थानसंप्राप्तिर्गतिरैकैः प्रकीर्तिता ॥ ३६ ॥ यथाभूः सर्वभूतानां शा-
 नेरतिशयः स्मृतः ॥ कुर्यात्पुण्यं महत्तस्मान्ममलोकैकं पसासुधीः ॥ ३७ ॥ परस्त्रीद्रव्यसंकल्पं यः सापेक्षं करोति च ॥ गुरुमार्तमशक्तं वा विदेशे प्रस्थितं
 तथा ॥ ३८ ॥ अरिभिः परिभूतं च संत्यजेच्चैव पापकृत् ॥ तद्भार्यामित्रपुत्रेषु यथावज्ञां करोति च ॥ ३९ ॥ इत्येतत्पातकं ज्ञेयं गुरुनिदासंभ-
 वेत् ॥ ब्रह्मघ्नश्च सुरापी च स्तेयी च गुरुतल्पगः ॥ ४० ॥ महापातकिनस्त्येते तत्संयोगीच पंचमः ॥ क्रोधो द्वेषाद्रयाहो भाद्रह्मणस्य वेदेतयः ॥ ४१ ॥
 प्राणातिकं महादोषं ब्रह्महास उदाहृतः ॥ ब्राह्मणं च समाहूय याचमानमकिंचनम् ॥ ४२ ॥ यत्रास्तीति च यो ब्रूयात्स चाण्डाल उदाहृतः ॥ देवादिजगवां-
 भूमिपूर्वदत्तां हरेतयः ॥ ४३ ॥ प्रणष्टामपि काले तु तमाहुर्ब्रह्मघातकम् ॥ अधीत्य यो रवेज्ञानं परित्यजति मंदधीः ॥ ४४ ॥ सुरापेन समं ज्ञेयं तस्य
 पापं च मुव्रत ॥ अग्निहोत्रपरित्यागं पंचयज्ञार्थिकर्मणाम् ॥ ४५ ॥ मातापितृपरित्यागं कूटसाक्ष्यमुद्वधः ॥ अप्रियसूर्यभक्तानामभक्ष्यस्य च भ-

क्षणम् ॥ ४६ ॥ एवं निरपराधानां प्राणिनां च प्रसारणम् ॥ सर्वाधिपत्यमेतेषां नास्ति देवपुरोत्तमे ॥ ४७ ॥ आत्मा भोगाधिपत्यं स्याद्भानुः
 सर्वजगत्पतिः ॥ केचिदत्रैव मुच्यंते ज्ञानयोगपरानराः ॥ ४८ ॥ आवर्तते पुनश्चान्ये संसारभोगतत्पराः ॥ तस्माद्विमोक्षमन्विच्छन् भोगा
 सक्तिं विवर्जयेत् ॥ ४९ ॥ विरक्तः शान्तिं चित्तात्मा सौख्यलोकमवाप्नुते ॥ ये चाप्यसक्तहृदया जपं तमं प्रसंगतः ॥ ५० ॥ तेषामपि वदत्येकः स्वानु
 भावानुरूपतः ॥ तन्नाचर्यंति ये भानुं सकृदुच्छिष्टदेहिनः ॥ ५१ ॥ तेषां पिशाचलोकैके तु भोगान्भानुः प्रयच्छति ॥ द्विजपंतिचये भानुः क्रूराः
 संकुद्धलोचनाः ॥ ५२ ॥ रक्षोलोके रविस्तेषां महाभाग्यं प्रयच्छति ॥ त्रिचर्यंति ये भानुं मद्यमांसरतानराः ॥ ५३ ॥ ऋषिलोके रविस्तेषां
 भोगान्दिव्यान् प्रयच्छति ॥ ये नृत्यगतिं कुर्वन्ति त्रिचतुर्धा दृच्छया ॥ ५४ ॥ सूर्यस्याग्रे तु याति गन्धर्वभवनं खग ॥ लोकाः ख्यातिं समुद्दिश्य
 पूजयंति च गोपतिम् ॥ ५५ ॥ तस्यैन्द्रभवने भानुः कामांस्तत्सर्वान् प्रयच्छति ॥ कामासक्ते न चित्ते न यः षडचर्यते रविम् ॥ ५६ ॥ प्राजापत्ये रविस्तस्य लो
 के भोगान् प्रयच्छति ॥ न वक्तव्यो च ये द्यस्तु चित्रभानुं खगाधिप ॥ ५७ ॥ स याति विष्णुसालोक्यं विष्णुना च सहसते ॥ तस्मादपि परं स्थानं य
 द्भूतानां मनोहरम् ॥ ५८ ॥ अप्रमेयगुणैर्दिव्यैर्विमानैः सर्वकामिकैः ॥ असंख्यैर्वस्तुभिरव्यभिचारैः रक्तचित्रकैः ॥ ५९ ॥ नानागृहसमाकणैः
 सूर्यकोटिसमप्रभम् ॥ तत्स्थानं ते प्रयच्छति अचर्यंति च ये द्विजान् ॥ ६० ॥ तत्र लोके खगश्चेष्टवसंति चरमंति च ॥ तस्मादपि परं स्थानं ज्योतिष्कं
 सौख्यमुच्यते ॥ ६१ ॥ एवं सूर्यानुभावेन निकृष्टेनापि कर्मणा ॥ नरैः स्थानान्यवाप्यंते श्रद्धाभावा नुरूपतः ॥ ६२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे
 ब्रह्मपर्वणि सप्तमोऽध्यायः ॥ यः कुर्यात्तु नमस्कारं न तस्यैव फलं भवेत् ॥ १ ॥ इत्येतागतयः श्रोक्ता महत्यसौ रधर्मिणाम् ॥ तस्मात्सौ रः सदा धर्मः
 नानामिमांसति च कोटयः ॥ यः कुर्यात्तु नमस्कारं न तस्यैव फलं भवेत् ॥ २ ॥ इदानीं पापनिचयाः स्थूलानरकहेतवः ॥ ते समासेन कथ्यंते मनोवाङ्मायसाधनैः ॥ ३ ॥ गवां मार्गवेनाग्निपुराग्रे
 कर्तव्यः सुखमिच्छता ॥ ४ ॥ इदानीं पापनिचयाः स्थूलानरकहेतवः ॥ ते समासेन कथ्यंते मनोवाङ्मायसाधनैः ॥ ५ ॥ गोभूतसमीपजानामोषधानां च खेचर ॥ ६ ॥
 चंदनागुरुकर्पूरकस्तूरीपट्टवाससाम् ॥ हस्तन्यासापहरणं रुक्मस्तेयसमं स्मृतम् ॥ ६ ॥ कन्यानां वरयोग्यानामाकर्षणमसंगतः ॥ पुत्रमि

त्रकलत्रेषुगमनंभगिनीषुच ॥ ७ ॥ कुमारिसाहसंधोरमंत्यजस्त्रानिवेषणम् ॥ सवर्णयोश्चगमनंगुरुतल्पसमस्मृतम् ॥ ८ ॥ महापातक
तुल्यानिपापान्युक्तानियानितु ॥ तानिपातकसंज्ञानिनिपुनंत्थुपपातकम् ॥ ९ ॥ द्विजायार्थपरिश्रुत्यनप्रयच्छतियोद्विज ॥ सद्भार्याणचसं
त्यागःसाधुबंधुतपस्विनाम् ॥ १० ॥ गोभृंहिरण्यवस्त्राणामपहारःप्रयत्नतः ॥ ईश्वरापतबुद्धीनापीडनंसुमहत्कृतम् ॥ ११ ॥ यःपीडा
माश्रमस्थानआचरेत्कल्पिकामपि ॥ तद्धृत्यपरिभूतस्यपशुधान्यधनस्यच ॥ १२ ॥ कूपधान्यपशुस्त्येयमयाज्यानांचयाजनम् ॥ यज्ञाराम
तडागानांदारापत्यस्यविक्रयम् ॥ १३ ॥ तीर्थयात्रोपवासानांब्रतेचजपकर्मणि ॥ स्त्रीधनान्यपकुर्वतियेजनाःपापकर्मणा ॥ १४ ॥ अरक्षणं
चनारीणमद्यपस्त्रीनिषेधम् ॥ ऋषीणामप्रदानंचधान्यवृद्धचपसेवनम् ॥ १५ ॥ देवाग्निमाधुसाध्वीनानिदागोब्राह्मणस्यच ॥ प्रत्यक्षवापरो
क्षंवारजमांडलिकानपि ॥ १६ ॥ उत्सन्नापितुदेवाश्चस्वकर्मत्यागिनश्चये ॥ दुःशीलानास्तकाःपापाःसदसच्छून्यवादिनः ॥ १७ ॥ एवंका
लेप्रवृत्तेतुवियोनौपशुयोनिसु ॥ रजस्वलास्वयोनौतुमैथुनंयःसमाचरेत् ॥ १८ ॥ स्त्रीपुत्रमित्रसंप्रतिरामोच्छेदकाश्चये ॥ जनस्याप्रिय
वक्तारोजनाभिप्रायभेदिनः ॥ १९ ॥ भेत्तातडागवप्राणांसंक्रमाणारसस्यच ॥ एकपंक्तिस्थितानांचपंक्तिभेदंकरोतियः ॥ २० ॥
इत्येतुनराःपापैरुपपातकिनःस्मृताः ॥ २१ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणसप्तमीकल्पेसौरधर्मपुमूर्यातूरुसंवादेनवत्यधिकशततमोऽ
ध्यायः ॥ १९० ॥ ॥ सप्ताश्वतिलकउवाच ॥ योगेब्राह्मणसस्यानांसाधूनांतुतपस्विनाम् ॥ दूषकाश्चैववर्तेतनरादरकगामिनः ॥ १ ॥
परिश्रमेणतप्यंत्येऽपरेतस्यसूचकाः ॥ परदारतानांचकन्यायादूषकाश्चये ॥ २ ॥ गोष्ठ्याग्निजलस्यासुतुरुच्छायाणेषुच ॥ त्यजंतिये
पुरीषाणिआरामायतनेषुच ॥ ३ ॥ मद्यपानस्तानित्यंगीतवाद्यरतानराः ॥ कामक्रोधमदाविष्टारश्चांश्वेषणतत्पराः ॥ ४ ॥
पाखंडमतसंयुक्तावृथासंलापकौतुकाः ॥ येमार्गानुपरुधंतिपरसीमांहरतिच ॥ ५ ॥ कूटशासनकर्तारःकूटकर्मकृतोनराः ॥ धनुषःश
लिपिशस्त्राणांयःकर्तायश्चविक्रयी ॥ ६ ॥ निर्देयोतीवमृत्येषुपशूनांदमकश्चयः ॥ मिथ्याप्रवदतोवाचमाकर्णयतियःशूनैः ॥ ७ ॥ स्वामि
मित्रगुरुद्रोहीमायावीचपलःशठः ॥ येभार्यापुत्रमित्राणिबालवृद्धकुशातुरात् ॥ ८ ॥ भृत्यानतिथिवंधूश्चत्यजंतचबुभुक्षितम् ॥ यःस्वयं

पक्ष्मश्नातिविप्रायान्नंयच्छति ॥ ९ ॥ वृथापाकःसर्वज्ञेयोब्रह्मवादिषुगर्हितः ॥ नियमस्थयमादाययेत्यजन्तितिजेन्द्रियाः ॥ १० ॥
प्रव्रज्याविसितायेचरहस्यानांतुभेदकाः ॥ येताडयंतिगांमूढान्नासायंतिमुहुर्मुहुः ॥ दुर्बलंनचपुष्णंतिप्रनष्टानान्विषंतिच ॥
पीडयंत्यतिभारेणअक्षयंवाहयंतिच ॥ १२ ॥ वृषणांवृषणान्येपापिष्ठागालयंतेहि ॥ वाहयंतिचगंधार्थंतिपापिष्ठानराधमाः
॥ १३ ॥ अनर्थविकल्हेनवाल्लुब्धकुशानुगम् ॥ नानुकंपंतियेमूढास्तेयंतिनरकंनराः ॥ १४ ॥ अत्राविकोमाहिषकाःसवित्रावृषलीप
तिः ॥ क्षत्रविद्रुद्रवृद्धाश्चस्वधर्मविहताःसदा ॥ १५ ॥ शिल्पिनःकारुक्रवेद्याःक्षेमकारानुपध्वजाः ॥ नतर्क्वद्याज्योतिषिहताःसर्वेनरकरा
मिनः ॥ १६ ॥ घृततैलपुनाननिमधुमांसरसासवम् ॥ गुडेक्षुरिशकादिधिमूलफलानिच ॥ १७ ॥ तृणानिक्षुपुष्पाणिबीजौषधिमनुत्त
मम् ॥ उपानक्षत्रशकटमासनंशयनंसुदा ॥ १८ ॥ ताम्रंसीसंत्रपुंकंस्यांशंखाद्यंचजलेद्भवम् ॥ वार्षिवौषण्वंवापिगृहापरकरणानिच ॥ १९ ॥
ऊर्णकार्पासकौशेयभंगपट्टोद्भवानिच ॥ स्थूलसूक्ष्माणिसंमूढायेलोकहारंतिच ॥ २० ॥ एवमादेनिचान्य निद्रव्याणिविविधानिच ॥
नरकेषुध्रुवंगच्छेद्योह्यत्रविहितपुरा ॥ २१ ॥ यद्भातद्रुतपारोक्ष्यमपिसर्षपमात्रकम् ॥ अपहत्यनरायातिनरकंनात्रसंशयः ॥ २२ ॥ एवमाद्यैर्नरैः
पापैरुक्ततिसमनंतरम् ॥ शरीरयातनार्थेत्यपूर्वकारमवाप्नुते ॥ २३ ॥ यमलोकेज्वरेदेशरीरणयमाज्ञया ॥ यमदूतैर्महाघोरैर्नीयमानःसदुः
खितः ॥ २४ ॥ देवमानुषजीवानामधर्मनिरतात्मनाम् ॥ धर्मराजःस्मृतःशास्तासुवारौर्यविवैधैः ॥ २५ ॥ विनयाभावयुक्तानांप्रमादात्
तस्त्वलितात्मनाम् ॥ प्रायाश्चित्तैर्बहुविधैःपातकंनष्टतामियात् ॥ २६ ॥ पारिशरिकचोराणामन्यायव्यवहारिणाम् ॥ शास्ताक्षितिपतिप्री
तःप्रच्छन्नानांचधर्मराट् ॥ २७ ॥ तस्मात्कृतस्यपापस्यप्रायाश्चित्तंसमाचरेत् ॥ नाभुक्तस्यान्यथानाथःकल्पकोटिशतैरपि ॥ २८ ॥
यःकरोतिस्वयंकर्मकारयेदनुमोदयेत् ॥ कायेनेमनसावाचासर्विधादुत्तमंमुखम् ॥ २९ ॥ इति संक्षेपतःप्राक्तापापभेदाद्विधागतिः ॥ तथात्या
गतयश्चित्राःकथ्यंतेकर्मभेदतः ॥ ३० ॥ इति श्रीभाग्ये महापुराणे सप्तमी कले सौरधर्मसंज्ञातिलकरूपसंवादएकनवत्यधिकशततमोऽ
ध्यायः ॥ १९१ ॥ ॐ ॥ सप्ताश्चतिलकउवाच ॥ संत्रासजननंवरंपापानांपापकारिणाम् ॥ गर्भस्थैर्जायमानैश्चवाल्लस्तूरुणमध्यमैः ॥ १ ॥ ह्यपुन

पुंसकैर्बृद्धैर्गतव्यसर्वजनुषु ॥ शुभाशुभफलतत्रभोक्तव्यं देहिभिस्तथा ॥ २॥ चित्रगुप्तादिभिः सर्वधर्मस्थैः सत्यवादिभिः ॥ प्रोक्तैर्धर्मराजस्य
 निकटेऽप्यशुभाशुभम् ॥ ३ ॥ अवश्यं हि कृतं कर्म भोक्तव्यं तद्विचारितम् ॥ तत्र ये शुभकर्मणः सौम्यचित्तादयान्विताः ॥ ४ ॥ तेन स्यात्तिसौ
 म्येन यथायमनिकेतनम् ॥ यः प्रदद्याद्दिनेन्द्राणामुपानत्काष्टछत्रकान् ॥ ५ ॥ स च धर्ममहता सुखं याति यथा लयम् ॥ सोपानत्कोनरोयस्तु
 देवाय तनमाविशेत् ॥ ६ ॥ विशेषतो गर्भगृहं संसत्रासमुपाशुते ॥ सोपानत्कानिदानानि तथा त्रुतु विशेषतः ॥ ७ ॥ एवं दानविशेषेण धर्मराज
 पुरं नरः ॥ तस्माद्याति सुखेनैव तस्माद्धर्मसमाचर ॥ ८ ॥ येषु नः क्रूरकर्मणो नराः पापस्ताः खग ॥ तेषां रिणतथायां तदक्षिणेन यमालयम्
 ॥ ९ ॥ पडशीति सहस्राणि योजनानामशीति च ॥ वैष्वस्वतपुंज्ञेयं नारूपमिति स्थितम् ॥ १० ॥ सर्मापस्थमिवाभातेन राणां शुभचारि
 णाम् ॥ पापानामतिदूरस्थं पथारौ द्रिणगच्छताम् ॥ ११ ॥ तीक्ष्णकंटकयुक्तेन शंकरा निचितेन च ॥ शुरधाराते निस्त्रिंशैः पाषाणैश्चितेन
 च ॥ १२ ॥ क्वचित्ताकेन महता दुरतैश्चैव तातैः ॥ लोहशंकुभिः संच्छिन्नास्तथा खड्गैः समन्वितैः ॥ १३ ॥ ततः पतति विमलैः पर्वतैर्वृक्षसंकुलैः ॥
 प्रेतप्राकारयुक्तेन याति मार्गेण दुःखिताः ॥ १४ ॥ क्वचिद्विषमगताभिः क्वचलैष्टैः सपिच्छलैः ॥ सुतप्तवालुकाभिश्च तथा तीक्ष्णैश्च शंकुभिः
 ॥ १५ ॥ अनेकशालाराचितैर्व्यतिष्यन्तैः क्वचित् ॥ कष्टेन तप्तमार्गं अनलं धेमुदारुणि ॥ १६ ॥ अथ शृंगाटकैर्व्यातैः क्वचिद्वाग्निना
 पुनः ॥ क्वचित्तप्तशिलाभिश्च क्वचिद्व्याप्तहिमेन तु ॥ १७ ॥ क्वचिद्रालुक्रयाव्याप्तमाकंठांतं प्रवेश्येत् ॥ क्वचिदुष्टां बुनाव्याप्तं क्वचिच्चकारिषां
 ना ॥ १८ ॥ क्वचित्सहैः क्वचिद्वाग्नेर्दशैः कटैश्च दारुणैः ॥ क्वचिन्महाजलैः क्वचिद्राजगैः पुनः ॥ १९ ॥ माक्षिकाभिश्च रौद्राभिः
 क्वचित्सर्पैर्विषोल्वणैः ॥ महागजैर्द्रव्यैश्च खलोन्मतैः प्रमाथिभिः ॥ २० ॥ पथानमुल्लिखति क्षतिक्ष्णं शृंगैर्महावृषैः ॥ महाशृंगैश्च
 हिषरुष्टैर्मत्तैर्मदुरैः ॥ २१ ॥ डाकिनीभिश्च रौद्राभिर्विकरालैश्च राक्षसैः ॥ व्याधिभिश्च महाघोरैः पीड्यमाना व्रजति हि ॥ २२ ॥
 महापाशाविभिर्भ्रणमदाचंडेन वायुना ॥ महापाषाणवर्षेण हन्यमाना निराश्रयाः ॥ २३ ॥ क्वचिद्विद्युत्प्रपातेन दार्यमाणव्रजति हि ॥ पत
 द्विर्वज्रसंघातैरुल्कापातैश्च दारुणैः ॥ २४ ॥ प्रदीप्तागारवर्षेण दह्यमाना व्रजति हि ॥ महांधकारशुक्रेण पीड्यमाना व्रजति हि ॥ २५ ॥

महामेवरवैर्वित्रास्यंतेमुहुर्मुहुः॥तीक्ष्णपाषाणयुक्तेनपूर्यमाणःसमेततः॥ २६॥ महाशुरांबुधाराभिःसेव्यमानाव्रजंतिहि ॥ महामेवरवै
वैर्वित्रास्यंतेमुहुर्मुहुः॥ २७॥ भृशंशोतेनीक्ष्णेनरूपेणमरुतेनच ॥ इत्थंमार्गेणरौद्रेणपाथेयशरहितेनच ॥ २८॥ निरालंबेनदुर्गेणनिर्जनेनस
मेततः ॥ अविश्रामेणमहताविगतापायदुर्धरैः ॥ २९॥ नीयंतेदेहिनःसर्वेयमूढाःपापकारिणः ॥ इतिज्ञात्वानरःकुर्यात्पुण्यपापंचवर्ज
येत् ॥ ३०॥ पुण्येनयातिदेवत्वंपापेननरकंव्रजेत् ॥ यैर्मनागपिदेवेशोमनसापूजितोराविः ॥ ३१॥ तेकदापिनपश्यंतियमस्यवदुनंखण ॥
किंतुपापैर्महाघोरैःकिंचित्कालंतवाज्ञया ॥ ३२॥ भवंतिप्रेतराजानस्ततोयातिरवेःपुरम् ॥ येषुनःसर्वभावेनप्रकाशंभुविभास्करम् ॥ ३३॥
नतेलियंतिपापेनपद्मपत्रमिवांभसा ॥ तस्मात्प्रकुर्याद्भक्तिवैभास्करेणसमेततः ॥ ३४॥ श्रद्धयापूजयेद्भ्रातुंयद्दृष्टेद्विपुलंधनम् ॥ ३५॥
इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिषसप्तमिकल्पेसौरधर्मसंसाधवतिलकावृक्षसंवादेद्दिनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९२॥ ॥ ॥ सप्ताश्वतिल
कउवाच ॥ अयनेविषुवेवारेसंक्रांतौग्रहणेतथा ॥ पूजयेत्सततंभानुंसप्तम्यांतुविशेषतः ॥ १॥ वैनतेयनिबोधत्वंविधानंसप्तमीव्रते ॥ एतद्दि
परमगुह्यंवेराराधनंपरम् ॥ २॥ सिद्धार्थैर्कैस्तुप्रथमाद्वितीयाचारकंसंपुटैः ॥ तृतीयामारिचैःकार्याचतुर्थीतिचसप्तमी ॥ ३॥ सप्तम्यानोदने
वीरसप्तमीपरिकीर्तिता ॥ इत्येताःसप्तसप्तम्यःकर्तव्याभूतिमिच्छता ॥ ४॥ तथाचानुक्रमेतांसांलक्षणंकथयाम्यहम् ॥ माघेवामार्गशीषैवा
कार्याशुक्लातुसप्तमी ॥ ५॥ आर्तस्यतुननियमःपक्षमासकृतोभवेत् ॥ अर्धप्रहरशेषेत्कुयद्द्विदंतधावनम् ॥ ६॥ पंचम्यांतत्रयेवृक्षाःकामि
कांस्तान्वदाम्यहम् ॥ मधुकेपुत्रलाभःस्याद्दुःखहाभागवस्यच ॥ ७॥ वदर्थाचबृहत्याचक्षिप्रोगात्रमुच्यते ॥ ऐश्वर्यचभवेद्विल्वैःखादरेण
चसंचयः ॥ ८॥ शत्रुशयंकंदेषुअर्थलाभोतिमुक्ते ॥ गुरुतांयातिसर्वत्रआट्ठषकसंभवेः ॥ ९॥ ज्ञातिप्रधानतांयातिअश्वत्थेयच्छते
यज्ञः ॥ करवीरात्परिज्ञानमचलस्यान्नसंग्रयः ॥ १०॥ श्रियंप्राप्नोतिविपुलांशरीषस्यानिवेशने ॥ प्रियंगुसेव्यमानस्यसौभाग्यंपरमं
भवेत् ॥ ११॥ अभीप्सितार्थसिद्धयर्थमुखासीनेथवाग्यतः ॥ कामंयथेष्टंहृदयेकृत्वासमभिमंत्र्यच ॥ १२॥ मंत्रेणानेनमतिमानश्रीयाद्
तथावनम् ॥ वरंदत्वाभिजानासिकामदंचवनरूपते ॥ १३॥ सिद्धिप्रयच्छमेनित्यंदंतकाष्ठनमोस्तुते ॥ त्रीन्वारान्परिजप्यैवंभक्षयेदंतथा

वनम् ॥ १४ ॥ पश्चात्प्रक्षाल्यकाष्ठं तु चैदेशे विनिक्षिपेत् ॥ ऊर्ध्वनिपतिते सिद्धिस्तथा चाभिमुखे स्थिते ॥ १५ ॥ अतो न्यथा तु पतिते आ
 नीयात्पुनरुत्सृजेत् ॥ पराङ्मुखं यदि भवन्निवारान्दत्तं धावनम् ॥ १६ ॥ असिद्धां तु विजानीयात्प्राज्ञासा तु सप्तमी ॥ ब्रह्मचारी तु तारात्रिंस्व
 पेन्मंगलसेवया ॥ १७ ॥ विभ्रद्रासोऽनुपहतं शुचिचारसंयुतः ॥ तस्यां रात्र्या व्यतीतायां प्रातरुत्थायैव खग ॥ १८ ॥ प्रक्षालयेन्मुखं धीमा
 नं श्रीयद्दत्तं धावनम् ॥ उपविश्य शुचिर्भूत्वा प्रणम्य शिरसारविम् ॥ १९ ॥ जपयेच्छृङ्खत्वा तु जुहुयाच्च हुताशनम् ॥ ततो पराह्णसमये स्नान्वा
 मुद्रो मया बुभिः ॥ २० ॥ विधिवन्नियमं कृत्वा मौनीं शुक्लां वः शुचिः ॥ पूजयित्वा विधिं भक्त्या देवदेवं दिवाकरम् ॥ २१ ॥ स्वपेदे वस्य पुरतो
 गायत्री जपत्त्परः ॥ २२ ॥ इति श्री भविष्यमहापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पसौरधर्मैर्दन्तकाष्ठविधिविधौ नानामन्त्रिनवत्यधिकशततमोऽ
 ध्यायः ॥ १९३ ॥ अथास्तलक उवाच ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि यैर्यत्फलमश्नुते ॥ स्वमेदद्रे तु सप्तम्यां पुरुषोऽनियतव्रतः ॥ १ ॥ समाप्य विधि
 वत्सर्वजपहोमादिकां क्रियाम् ॥ भूमौ शय्यां समास्थाय देवदेवं विचिन्तयेत् ॥ २ ॥ हन्तुं सुप्तो यदि नरः पश्येत्स्वप्ने दिवाकरम् ॥ शक्रञ्च जवाचन्द्रं
 वा तस्य सर्वाः समृद्धयः ॥ ३ ॥ भृंगारचमरादर्शकनकाभरणानि च ॥ रुधिरस्य सुतिः केशपातमैश्वर्यकारकम् ॥ स्वप्ने वृक्षाधिराहं च क्षिप्रमे
 श्वर्यमाहवे ॥ ४ ॥ देहं न महिषां सिंहगोधैर्नृणां करेऽस्वके ॥ बंधश्चासां राज्यलाभो नाभः स्पर्शं तु दुर्मतिः ॥ ५ ॥ अविहत्वा स्वयं खादे
 त्सिंहं भुजमेव च ॥ स्वांगमस्थिहुतांश्च सुरापांस्वगाधिप ॥ ६ ॥ हर्षेन राजते वापि यो भुङ्क्ते पायसं नरः ॥ पात्रे तु पद्मपात्रे वा तस्यै
 श्वर्यं स भवेत् ॥ ७ ॥ द्यूते च वाथ वायुद्धे विजयो हि सुखावहः ॥ गायत्र्यस्य प्रज्वलनं शिरोबंधं च भूतये ॥ ८ ॥ माल्यांबराणां शुक्लानां हयानां
 पशुपक्षिणाम् ॥ सदा लाभं प्रशंसति विष्णुनां च नुलेपनम् ॥ ९ ॥ हययाने भवेत्क्षिप्रं श्रेष्ठं राथयाने प्रजगमः ॥ नानाशिरोबाहुना च गृहस्थाङ्कुरते
 श्रियम् ॥ १० ॥ अगम्यागमनं धन्यं वेदाध्ययनमुत्तमम् ॥ देवद्विजश्रेष्ठं वीरगुरुवृद्धतपस्विनः ॥ ११ ॥ यद्ददति नरं स्वप्ने सत्यमेवेति तद्वि
 दुः ॥ प्रशस्तं दर्शनं चैषामाशीर्वादः खगाधिप ॥ १२ ॥ राज्यं स्यात्स्वशिरोऽच्छेदं धनं बहु वै भवेत् ॥ रुदितं भक्ष्यं संप्राप्तौ राज्यं निगडबंधने ॥
 १३ ॥ पर्वतं तु रगीं सिंहं वृषभं जमेव हि ॥ महदैश्वर्यमाप्नोति योषि क्रम्याधिरोहति ॥ १४ ॥ ग्रहमानोऽग्रहांस्तारां मरीचं परिवर्तयेत् ॥

उन्मूल्यतिपर्वतांश्चराजाभवतिभूतले ॥ १५ ॥ देहान्निष्क्रांतिरित्राणांसर्वेषांचखगाधिप ॥ पानंसमुद्रसर्गितामैश्वर्यमुखकारकम् ॥ १६ ॥
बलंचांबुनिधिवापितीर्थपांप्रयातियः ॥ तस्यापत्यंभवेद्द्वारअचलंचखगाधिप ॥ १७ ॥ भवत्यर्थगमःशीघ्रंक्रमिवायदिभक्षयेत् ॥ अंगा
नांचसुरूपणालाभोदर्शनमेवच ॥ १८ ॥ संयोगश्चैवमांगलयैरारागेयंधनमेवच ॥ ऐश्वर्यराज्यलाभंचयस्मिन्स्वप्नेउदाहृतम् ॥ १९ ॥ त
त्तस्यान्नात्रसंदेहश्चतुर्भिःश्रुतमुत्तमम् ॥ पंचभिःपुत्रबाहुल्यषड्भिरायुःसुताधनम् ॥ २० ॥ सप्तभिर्विविधाकामानद्यभिर्विविध्यशः
॥ २१ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मणविणिसप्तमीकल्पसूर्यारुणसंवादस्त्वप्रवर्णनंनामचतुर्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९४ ॥ ४३ ॥
॥ अत्ररुरुवाच ॥ भगवच्छ्रेष्ठमिच्छामिसप्तमीनांपरंविधिम् ॥ सर्वासामनुरूपाणांकथयस्वमहासुने ॥ १ ॥ सप्ताथतिल
कउवाच ॥ शृणुवीरखगश्रेष्ठसप्तमीनांपरंविधिम् ॥ कीर्तेयिष्यामितेसर्वेयथावत्परिपृच्छते ॥ २ ॥ तुल्यंकिलखगश्रेष्ठयथाख्यातं
विवस्वता ॥ शुक्लपक्षरेविदिनेप्रवृत्तेचोत्तरायणे ॥ ३ ॥ पुत्रदारधनक्षेत्रगृहीत्यात्सप्तमीव्रतम् ॥ ऋषेभिर्ज्ञानसंपन्नैःसर्वकामफलप्रदैः ॥ ४ ॥
सप्तम्यःसप्तआख्यातास्तासांनामानिमेष्टुण ॥ अर्कसंपुटकरैकाद्वितीयामरिचैस्तथा ॥ ५ ॥ तृतीयानिबपत्रैश्चचतुर्थीफलसप्तमी ॥ सप्त
मीकामिकानामविधिमार्सान्नविधौमे ॥ ६ ॥ पंचम्यामेकभक्तंतुकुर्यान्नित्तमानसः ॥ अल्पाहारंनकुर्वीतमैथुनंदूरतस्त्यजेत् ॥ ७ ॥ वज्रये
न्मधुमांसंचअत्यम्लंचखगाधिप ॥ प्रभातेचैवषष्ठ्यांतुएकैकपणंसंपुटम् ॥ ८ ॥ घृतशाल्योदनंकृत्वाभक्षयेच्चुविधानतः ॥ अन्यद्द्रवमधु
जानःसप्तम्यांभोजनंभवेत् ॥ ९ ॥ एकैकवृद्धाभियुक्तैर्यौवसेतुखगेश्वर ॥ अन्यत्रमारचंभक्षेन्नैवपत्रापण्यतःपरम् ॥ १० ॥ एवंलब्धफ
लानीहपक्षयरुभयोरपि ॥ अन्नाद्यैरहितायत्नादनेदनइतिस्मृतः ॥ ११ ॥ आचरेद्विधिवद्द्रव्यपूजायित्वाविभावसुम् ॥ अहोरात्रंवायुभ
क्षःकुप्यद्विजयसप्तमीम् ॥ १२ ॥ एकैकंसप्तसप्तमीरैत्रवंविधिवच्चेरत् ॥ प्रलेख्यतासांनामानिपत्रकेषुपृथक्पृथक् ॥ १३ ॥ तानिसर्वाणि
नामानिविलेख्यसुसमाहितः ॥ श्वेतचंदनदिग्धंगेमाल्यदामोपशोभिते ॥ १४ ॥ सप्तधान्याहरण्याढ्येशशिकुंदेंदुमन्त्रिभे ॥ अश्वत्थाशोक
पत्राढ्येदध्योदनसमन्विते ॥ १५ ॥ तदर्थपूजयेद्भक्त्यातैस्तैर्द्वेर्नैः प्रायः ॥ दृष्ट्वातुशोभनंस्वप्नंभूयःशयनंस्वपेत् ॥ १६ ॥ प्रातश्चकी

तैर्यत्स्वप्रयथादृष्टं खगाधिप ॥ प्राज्ञभोजकविप्रभ्यः सुहृदश्च खगाधिप ॥ १७ ॥ ततो मय्याह्नसमये स्नातः प्रयतमानसः ॥ तच्चैव देवं विधि-
 वत् पूजयित्वा दिवा कारम् ॥ १८ ॥ सम्यक् कृतजपो मौनी निरोद्धुताशनः ॥ निष्क्रम्य देवाय तनाद्रोजकाय निवेदयेत् ॥ १९ ॥ भवेद्दला-
 भोयं दिभोजकानां विप्रास्तमर्हति पुराणविज्ञाः ॥ यमंत्रदेवदशयष्टेषु निश्चिता विभुसमभ्यर्च्य दिवं त्रैज्यः ॥ २० ॥ कृत्वा वै सप्तसप्तम्यो नरो भ-
 क्तिः समन्वितः ॥ श्रद्धधानोऽपि सूयस्य सकथं नानुते फलम् ॥ २१ ॥ दशानामश्वमेधानां कृतानां यत्फलं भवेत् ॥ तत्फलं सप्तसप्तम्यः कृत्वा
 भक्तिः समन्वितः ॥ २२ ॥ दुष्पापं नास्ति तद्वरि सप्तम्यां यन्न दहते ॥ न च रोगोऽस्त्यसौ लोके यत्ताभिनशाभ्यति ॥ २३ ॥ कुष्ठा निया निरौद्रा-
 णि दुःखे दधानि च कथ्यते ॥ गम्यते तानि सर्वाणि गरुडेन वपन्नगाः ॥ २४ ॥ सकलविभुधमान्यं स्वप्रकाशजनानामभिमतफलदाने दीक्षितं तं तु
 पूज्यम् ॥ श्रुतधनकुलभोगैः सौख्यपुण्यैरुपेतो ब्रजति च सुतनुकां शाश्वतांति गरुडमेः ॥ २५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे
 सौरधर्मसूर्याख्ये सप्तम्यां गरुडाग्रज ॥ मैत्राविदधात्सर्वत्र जीवा हिंसां विवर्जयेत् ॥ १ ॥ सप्तम्यां न स्पृशेत्तलं नैलं वस्त्रं न धारयेत् ॥ न शयीत स्त्रिया सा-
 मुक्तं पुरुषः सप्तम्यां गरुडाग्रज ॥ नरो देदुश्रुपातेन न च वाध्यात्पि शाचिकान् ॥ आकृष्येन्न शिरो यूकानवृथा वादमाचरेत् ॥ ३ ॥
 धनं सेवेत दुरोदरम् ॥ २ ॥ नरो देदुश्रुपातेन न च वाध्यात्पि शाचिकान् ॥ ४ ॥ ब्रह्महत्यामवाप्नोति विशमानो रवेर्गृहम् ॥
 परस्यानिष्टकथनमतिवादं च वर्जयेत् ॥ न कंचित्ताडयेज्जंतुं न विशेषतः कदाचन ॥ ५ ॥ भोजकानां विशेषेण पुराभे भानुनव ॥ भोजकः खगादूर्ध्वलोभाद्द्रव्यमुत्पृ-
 ष्यते समयाः प्रोक्ताः सौराणां गरुडाग्रज ॥ ६ ॥ वृद्ध्या तु सतं वीरसगच्छेन्न रक्तं युष्म ॥ विशेषेण चालपकशते कामयाने खगाधिप ॥ ७ ॥ प्रयुज्यमानो भोजकस्तु पं-
 चकेन शतेन वै ॥ प्रायश्चित्ती भवेद्दीरन चार्हः पूजने रवेः ॥ ८ ॥ कृत्वा सांतिपनं कृच्छ्रं ततः संपूजयेद्भविम् ॥ नान्यदेव प्रतिष्ठातु कर्तव्या-
 भोजकेन तु ॥ ९ ॥ कृत्वा तु तां खगश्चेष्टप्रायश्चित्तीयते नरः ॥ तस्मात्तु तां कुर्याद्भैभोजकः खगसत्तम ॥ १० ॥ मुक्त्वा तु भास्करं
 देवं नान्यदेवं निवेदयेत् ॥ कृत्वाग्निवेशं देवानां ब्रह्मादीनां खगाधिप ॥ ११ ॥ भोजको न स्पृशेद्भद्रं तु कुर्यात्कृच्छ्रं च युद्धये ॥ कृत्वा तु कु-

च्छंविधिवच्छुद्धेहेतुखगाधिप ॥ १२ ॥ ततःपूजयितुंभानुमधिकारीभवेन्मम ॥ नविज्ञातंप्रदातव्यन्तान्ननचदूषितम् ॥ १३ ॥ नचपयुषि
 तंमाल्यंदातव्यमृद्धिमिच्छता ॥ देवमुल्लोचयेद्यस्तुसखलःपुष्पलोभतः ॥ १४ ॥ पुष्पाणिचसुगंधानिभोजकोनेतराणिच ॥ ब्रह्महत्यामवा
 प्रीतिभोजकोलोभमोहितः ॥ १५ ॥ महारौरवमासाद्यपच्यतेक्षाश्वतीःसमाः ॥ हंततेकीर्तष्यामिधूपदानविधिपरम् ॥ १६ ॥ प्रदानेदेवदेव
 स्येनधूपेनयत्फलम् ॥ सदाचंदनधूपेनसान्निध्यंकुरुतेरविः ॥ १७ ॥ प्रदद्यान्मानसेचयद्यद्विच्छतिमानवः ॥ तथैवागुरुधूपेनवरंदद्याद्भी
 षितम् ॥ १८ ॥ आरोग्यंवास्त्रियंवाथीनित्यदागुगुलंदहेत् ॥ मंगलंधूपदानेनसदादुष्यतिभानुमात् ॥ १९ ॥ आरोग्यंवास्त्रियंदद्यात्सौख्यं
 चपरमंभवेत् ॥ सदाकुंकुमधूपेनसौभाग्यंलभतेनरः ॥ २० ॥ श्रीवासकर्यधूपेनवाणिज्यंसफलंभवेत् ॥ रसंस्वर्सोपेतंदत्तार्थागमोद्युमम्
 ॥ २१ ॥ देवदारुंचदहतोभवत्यन्नमथाक्षयम् ॥ विलेपनंकुंकुमेनसर्वकामफलप्रदम् ॥ २२ ॥ इहलोकेशुखीभूत्वादातास्वर्गमवाप्नुते ॥
 चंदनस्यप्रदानेनश्रियमायुश्चविंदति ॥ २३ ॥ रक्तचंदनदानेनसर्वदद्याद्विवाकरः ॥ अपिरोगशतैर्ग्रस्तःक्षिप्रारोग्यमवाप्नुयात् ॥ २४ ॥
 वर्तिगधैश्चसौगंध्यंपरमंविंदतेनरः ॥ कस्तूरिकामलनकरैश्चर्यमलंलभेत् ॥ २५ ॥ कर्पूरसंयुतैर्गंधैःक्षिप्रारोग्यमधिपतिर्भवेत् ॥ चतुःसमेनगंधे
 नकिंतुल्यंप्राप्नुयान्नरः ॥ २६ ॥ देवागारंतुसन्मन्येभक्त्यायउपलेपयेत् ॥ सरोगान्मुच्यतेक्षिप्रंरुषोभोगवान्भवेत् ॥ २७ ॥ अष्टादशहकु
 ष्ठानियेचान्येव्याधयोनुणाम् ॥ प्रलयंयातिसेधैर्मृदायद्युपलेपयेत् ॥ २८ ॥ प्रलेपनानांस्वर्षारक्तचंदनमुत्तमम् ॥ नातःपरतरंकेचि
 द्दानोस्तुष्टिकरंपरम् ॥ २९ ॥ किंतस्यनभेदोकोयोह्यनेनप्रलेपयेत् ॥ सर्वकामसमृद्धेऽसौमूर्थलोकमहीयते ॥ ३० ॥ उपलिप्यस्वर्गहंकु
 र्याद्विमंडलंपुनः ॥ एकेनाथसमाप्नोतिभाग्यमारोग्यमुत्तमम् ॥ ३१ ॥ त्रिभिःसप्तभिरच्छिन्नाबालोवाग्यापियोनरः ॥ तेनप्रदापयेद्देवान्कुर्या
 तान्ननिवारयेत् ॥ ३२ ॥ अनेनविधिनानुयाद्यवत्सतैवसप्तमीः ॥ एतावैसप्तसप्तम्योथाप्रोक्ताविवस्वते ॥ ३३ ॥ कुर्वीतयेनरोभक्त्यासर्व
 पापैःप्रमुच्यते ॥ अर्कसंपुटकैर्वीतंमरचैःप्रियसंगमम् ॥ ३४ ॥ निवपत्रैरोगनाशंफलैःपुत्रान्यथेप्सितान् ॥ धनंधान्यंसुवर्णचततोदद्याद्विव
 स्वते ॥ ३५ ॥ जयंप्राप्नोतिविजयंकृत्वासर्वत्रलेचर ॥ सर्वान्कामान्कामिकस्तुप्राप्नुयान्नात्रसंशयः ॥ ३६ ॥ नरोवायदिवानारीयथोक्तंसप्त

मीव्रतम् ॥ यः करोति खगश्रेष्ठसयाति परमपदम् ॥ ३७ ॥ नन्तेषां त्रिषु लोकेषु किंचिदस्तीति दुर्लभम् ॥ ये भक्त्या लोकनाथस्य व्रतिनः संयते
 निद्रियाः ॥ ३८ ॥ सर्वयज्ञफलतेषां तथा देवफलं भवेत् ॥ ब्रह्मद्रविष्णवस्तेन पूजितान्न संशयः ॥ ३९ ॥ नांधेन कुशीनच्छाविनो न च निर्ध
 नः ॥ कदापि च भवेत् कश्चिदर्थस्तस्मै व्रतम् ॥ ४० ॥ पुत्रार्थी श्रुतिं संपन्ना ह्येत्तु त्रांश्चिरादुपायान् ॥ नन्तेषां त्रिषु लोकेषु किंचिदस्तीति दुर्लभ
 म् ॥ ४१ ॥ भोगार्थं लभते भोगान्न त्रेनेन सुव्रतम् ॥ क्रोधात्प्रमादो ह्यो भावव्रतं भंगो यदा भवेत् ॥ ४२ ॥ प्रायश्चित्तमिदं कृत्वा पुनरेव व्रती भ
 त् ॥ सैव यथावत्समस्य संसृता गुरुणा खग ॥ ४३ ॥ अभ्यर्च्य मूर्त्यं सप्तम्यां माल्यधूपैर्दिभिर्नरैः ॥ भोजयित्वा द्विजान् च तस्या प्राप्नुयात्स्वर्ग
 मक्षयम् ॥ ४४ ॥ सप्तम्यां विप्रमुख्येभ्यो योऽन्नं दद्यात्खगेश्वर ॥ तदक्षयं भवेत्तस्य स च मूर्त्यं हृज्जेत् ॥ ४५ ॥ इति ते कीर्तिं तं वीरसप्तमीव्रतमुत्तमम् ॥
 भूय एवाभिधास्यामि शृणु ते वदतो न वा ॥ ४६ ॥ येन व्रतप्रभावेण कामिकं फलमश्नुते ॥ सप्तमीं खगशादूलं शुक्लां द्वादशनामिकाम् ॥ ४७ ॥ गोमूत्रगोम
 याहारः षड्वृत्ताहार एव च ॥ अथ वा यावकाहारः क्षीर्णपणान्नानिपि वा ॥ ४८ ॥ क्षीराक्षीचैव भक्तं वा सिक्ताहारोऽथवा पुनः ॥ जलाहारो
 यथा विद्वान् पूजयित्वा दिवाकरम् ॥ ४९ ॥ पुष्पोपहारैर्विविधैः पद्मसौगंधिकोत्पलैः ॥ नाना प्रकारैर्गंधैश्च धूपैर्गुण्डुलचंदनैः ॥ ५० ॥ कृशैः पा
 यसां त्रैर्विविधैश्च विभूषणैः ॥ अर्चयित्वा द्विजश्रेष्ठं भक्ष्यवस्त्रादिभूषणैः ॥ ५१ ॥ सर्वपक्षफलं प्राप्य सूर्यलोकं ततो ब्रजेत् ॥ तपसां ततो
 वीरकुले महति जायते ॥ ५२ ॥ यथाक्रमं प्रयत्नेन नामानि परिकीर्तयेत् ॥ मावे च फाल्गुने मासि चैत्र च गरुडाग्रज ॥ ५३ ॥ वैशाखे त्वथ ज्येष्ठे तु आषाढे
 श्रावणे तथा ॥ मासि भाद्रपदे वीर तथा चाश्वयुजे खग ॥ ५४ ॥ मार्गशीर्षे तथा पौषे पूजयेत्स तं तं वीरम् ॥ विभावसुं विष्वं तं भास्करं पक्षिस्तम ॥ ५५ ॥
 विकर्तं नृपतंगं च सहस्रांशुं खगाधिप ॥ एतानि देवनामानि मासेष्वेतेषु खेचर ॥ ५६ ॥ पूजयेद्देवदेवं शंखानामपि दुर्लभम् ॥ एवंक्रमेण तीक्ष्ण
 शूनानामभिः परिपूजयेत् ॥ ५७ ॥ इत्येव ते समाख्यातं मया गुह्यमिदं खग ॥ अभक्त्या न दत्तं व्यनाशिष्याय कथंचन ॥ ५८ ॥ न च पापकृते वीर इत व्य
 विनतात्मज ॥ व्याधेस्तु नाज्ञानार्थो देयं विप्राय सुव्रत ॥ ५९ ॥ दत्त्वा स्वर्गमवाप्नोति श्रुत्वा च विधिवत् खग ॥ ६० ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे
 ब्रह्मे पर्वणि सौर्यमसप्तमी कल्पे नाम पूजाविधिवर्णनं नाम षण्णवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९६ ॥ ६१ ॥ सप्ताश्रितिलक उवाच ॥ अतः प

रं प्रवक्ष्यामि पुष्पधूपादिकामिकम् ॥ येन येन तु दानेन तत्तत्फलमवाप्नुते ॥ १॥ मालतीकुसुमैः पूजाभवेत्सन्निध्यकारका ॥ आरोग्यं करवीरस्तु
 भवत्यर्थश्च शाश्वतः ॥ २ ॥ ऐश्वर्यमतुलं चैव यशश्च विपुलं तथा ॥ मल्लिकायाश्च कुसुमैर्भगवत्सम्मुखो भवेत् ॥ ३ ॥ सौभाग्यं पुण्डरीकात्तु परमै
 श्वर्यमाप्नुते ॥ कमलोत्पलकुन्दैस्तु यशोविद्यावलं भवेत् ॥ ४ ॥ नानाविधैः सुकुसुमैः क्षिप्रं रोगात्प्रमुच्यते ॥ भवत्यक्षयमन्नं च नित्यमर्चय तोरविम् ॥
 ५ ॥ मंदारकुसुमैः पूजा सर्वकुष्ठनिवारिणी ॥ विल्वस्य पत्रकुसुमैर्महती श्रियमाप्नुते ॥ ६ ॥ अर्कस्रजा भवत्यर्कः सर्वदा वरदः प्रभुः ॥ प्रदद्याद्द्रुपिणीं
 कन्यामार्चितं तो व कुलस्रजैः ॥ ७ ॥ किंशुकैः पूजितो देवो न पीडयति भास्करः ॥ अगस्तिकुसुमैः सिद्धिः सानुकूल्यं प्रयच्छति ॥ ८ ॥ स्वयं रूपावती
 दद्यात्पूजितं श्वं पक्ष्मजैः ॥ निरुद्धे गोभे वेत्रित्यं गूजितः पुष्पमालया ॥ ९ ॥ अशोककुसुमैर्देवमर्चयेद्यो दिवाकरम् ॥ आप्रातः कस्य कुसुमं निमो
 ल्यामिव दृश्यते ॥ १० ॥ अप्रत्यग्रं वाहिर्यस्मात्तस्मात्तं पारिवर्जयेत् ॥ नवभिस्त्वचलां कीर्तिं दशभिः सुखमुत्तमम् ॥ ११ ॥ भोगानेकादशेनेह प्राप्नु
 यान्नात्र संशयः ॥ द्वादशेनाचलं राज्यं द्वादशाख्यमवाप्नुते ॥ १२ ॥ प्रथमं पूजयेद्भक्त्या भूरूपं प्रणमेत्सदा ॥ भुवर्नमोद्वितीयं च तु
 तीयं स्वर्नमेन्नरः ॥ १३ ॥ महर्नमश्चतुर्थं तु पंचमं तु जननमः ॥ तपो नमस्तथा षष्ठं नमः सत्यं तु सप्तमम् ॥ १४ ॥ अष्टमं भूभुवश्चैति नवमं स्वर्गस
 त्तम ॥ दशमं षडतो विरनमोल्काय तथा परम् ॥ १५ ॥ द्वादशं तु खषोल्कोक्तिः अंनमः पूजयेत्खग ॥ एवं मंडलकारितु क्रमादेव फलं लभेत्
 ॥ १६ ॥ घृतदीपप्रदानेन च क्षुष्माज्जायते नरः ॥ कटुतैलस्य दीपेन शत्रूणां संशयो भवेत् ॥ १७ ॥ मधुकानांतु तैलेन सौभाग्यं परमं लभेत् ॥
 संपूज्य विधिं देवं पुष्पधूपादिभिर्नरः ॥ १८ ॥ यथाशक्त्या ततः पश्चात्त्रैवेद्यं तु प्रकल्पयेत् ॥ पुष्पाणां प्रवराजातीधूपानां चैव चंदनम् ॥ १९ ॥
 गंधानां कुंकुमं श्रेष्ठमादकांश्च निवेदने ॥ एतैस्तुष्यति देवेशः सन्निध्यं चाधिगच्छति ॥ २० ॥ ददाति प्रवरानि दानं दानुश्च स्वर्गं तितथा ॥ ए
 वं संपूज्य विधिं वत्कृत्वा चापि प्रदक्षिणाम् ॥ २१ ॥ प्रणम्य शिरसा देवं भास्करं तिमिरापहम् ॥ आरुह्य सुविमानं सयाति भानोः सलोकताम् ॥ २२ ॥
 पुनः संपूज्य देवेशं पंकुर्वाद्यथैष्टकम् ॥ हुताशनं च जुहुयाद्विधिं दृष्टेन कर्मणा ॥ २३ ॥ एवमैकैकशः कार्यः सततम्यः सततसर्वदा ॥ उदकप्रसूतिं
 पीत्वा क्रियते या तु सप्तमी ॥ २४ ॥ साज्ञेया सुखदा विरसदैवोदकसप्तमी ॥ या किंचित्सप्तमी प्रोक्ता तं ते वक्ष्यामि सर्वदा ॥ २५ ॥ वराटिका

क्रमेणांत्यार्त्तिकचिन्तातिभक्षयेत् ॥ अनेन देहमूल्येन यच्छब्धं तत्प्रभक्षयेत् ॥ २६ ॥ अभक्ष्यंचापि भक्ष्यवानात्र कार्याविचारणा ॥ २७ ॥ इति श्री
भविष्ये महापुराणे ब्राह्मोपनिषत्समात्मिकलपसौरधर्मेषु वराटिकावर्णनानामसतनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९७ ॥ ६४ ॥ ज्ञातानीकउवाच ॥
किमिदं देव तं लोकं किं वाप्येकं परायणम् ॥ स्तुवन्तः कंकरचैतः प्रामुष्युर्मानवाः शुभम् ॥ १ ॥ को धर्मः सर्वधर्माणां कश्चिद्रूपोऽस्य तस्तव ॥ ब्रह्मादयः
कमचैतिकश्चादिस्त्रिदिवौकसाम् ॥ २ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ अत्राहं ते प्रवक्ष्यामि संवादं पापनाशनम् ॥ भीष्मस्य नरशार्दूलव्यासस्य च महत्मानः ॥ ३ ॥
सुखासीनं महाव्यासं गङ्गाकुलद्विजोत्तम ॥ तं दृष्ट्वा सुमहते जाज्वलंतमिव पापकम् ॥ ४ ॥ साक्षान्नारायणं देवतेजसादित्यसन्निभम् ॥ प्रणम्य शिरसा
वीरं सर्वशस्त्रालयं परम् ॥ ५ ॥ महाभारतकर्तारं वेदार्थनिकषं परम् ॥ आचार्यं परमर्षीं नाराजर्षीणां च भारतम् ॥ ६ ॥ कर्तारं कुरुवंशस्यै देव तं परमं
मम ॥ पप्रच्छ कुरुशार्दूलो द्विजभक्त्या समन्वितः ॥ ७ ॥ देवदेवस्य माहात्म्यं चित्तस्थं भास्करस्य तु ॥ समहात्मा महते जाभीष्मः पूर्वसु
नितया ॥ ८ ॥ भीष्मउवाच ॥ भगवन् द्विजशार्दूलपाराशर्यमहामते ॥ ममाख्यातं त्वया सर्वं वाङ्मयं संचराचरम् ॥ ९ ॥ भास्करस्य मुनिश्रेष्ठस्य
शयोद्यापि वर्तते ॥ आदौ तस्य नमस्कारमन्येषां तदन्तरम् ॥ १० ॥ ब्रह्मादीनां तुरुद्राद्यैर्ब्रह्महितत्वेन हेतुना ॥ कण्ठभास्करो ब्रह्मन्कुतो जातः
किमुच्यते ॥ ११ ॥ कीर्तयस्व यथान्यायं कौतुकं हि परं मम ॥ कुशलो हि भवौल्लोकैतस्मात्सर्वं वक्तुमर्हसि ॥ १२ ॥ व्यासउवाच ॥ अहो तव महत्कष्टं
प्रमूढोऽसि न संशयः ॥ स्तुवंतश्च तमर्चाभिः सिद्धा ब्रह्मादयः सुराः ॥ १३ ॥ सर्वेषामेव देवानां दिरादित्य उच्यते ॥ संहतिं तिमिरं सर्वदिग्विदुष्वुप
स्थितम् ॥ १४ ॥ सधर्मः सर्वधर्माणां स च पूज्यतमो मतः ॥ ब्रह्मादयस्तमर्चाति स चादिः सर्वदेवताः ॥ १५ ॥ अदितिः कश्यपसती आदित्यस्तेन चो
च्यते ॥ आदिकर्ता यथायस्मात्तस्मादादित्य उच्यते ॥ १६ ॥ तस्मादेतज्जगत्सर्वमादित्यात्सं प्रवर्तते ॥ स देवासुरगंधर्वाः स यशोरगराक्षसाः ॥ १७ ॥
रुद्रौ पितृन्तथैद्रश्च ब्रह्मा दक्षोऽथ कश्यपः ॥ आदित्यदेवताः सर्वे तथा अन्ये देवदानवाः ॥ १८ ॥ मुखाद्भूतो विरिचिस्तुरुद्रो वक्षस्थलात्ततः ॥ उपै
द्रो दक्षिणाद्भस्ताद्धता वामकरात्तथा ॥ १९ ॥ वामपादतलदक्षो दक्षिणात्कश्यपस्तथा ॥ इत्युत्पन्नास्तथा चान्ये देवासुरनराः खगाः ॥ २० ॥
तेनासौ देव आदित्यः सर्वदेवेषु पूजितः ॥ यदीत्यंगीयते वीरदिग्विदुषु समागतम् ॥ २१ ॥ यदितस्य प्रभावो यं पाराशर्यं जगत्पतेः ॥ सकिमर्थं

त्रिसंध्यंतुराक्षसैः परिभूयते ॥ २२ ॥ द्विजैः सरक्ष्यते भूयश्चक्रवर्द्धमते पुनः ॥ राहुणा गृह्यतेऽग्राह्यं तत्किमर्थं द्विजोत्तम ॥ २३ ॥ व्यास उवाच ॥
 पिशाचो रगरक्षांसि डाकिनीदानवांस्तथा ॥ दक्षिणात्रिदं हं क्रोधात्तामाक्रामति भास्करः ॥ २४ ॥ त्रिसंध्यंतु त्रयो देवाः सान्निध्यं विमंडले ॥
 मुहूर्तस्य प्रभावो यमसाध्ये दृष्टे कतथा ॥ २५ ॥ तमेकमेव मुद्दिश्य लोके धर्मः प्रवर्तते ॥ नमस्कृते स्तुते तस्मिन्सर्वे देवानमस्कृताः ॥ २६ ॥
 तिस्रः संध्यस्तु भूदेवैर्भास्करोऽपि प्रणम्यते ॥ राहुरादित्यविष्यस्थितो धस्तन्न संशयः ॥ २७ ॥ अमृतार्थो विमानस्थो यावत्संभवते मृतम् ॥
 विमानांतरितं विवमादिशद्ब्रह्मणंततः ॥ २८ ॥ न काश्चिद्वर्षितुं शक्नुत आदित्यो दहते ध्रुवम् ॥ दिवा रात्रिमुहूर्तानांतर्दथश्रमते राविः ॥ २९ ॥
 नादित्येन विनारात्रिर्न दिनं न च तर्पणम् ॥ नाधर्मो वाथ वाधर्मस्तेन दृष्टं चराचरम् ॥ ३० ॥ आदित्यः पाति सर्वमादित्यः मृजते सदा ॥ एतत्स
 वै समाख्यातं यत्पृष्टं भवतामम ॥ ३१ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्रह्मपर्वणि सप्तमोऽक्षरः ॥ ३१ ॥ व्यास उवाच ॥
 ध्यायः ॥ १९८ ॥ ४४ ॥ भीष्म उवाच ॥ स आदित्यो भवेद्येन अचिरात्तुवरप्रदः ॥ तदहं श्रोतुमिच्छामि विप्रमां ब्रूहि तत्त्वतः ॥ ११ ॥ व्यास उवाच ॥
 पूजया जपहोमेन ध्यानधारणया सह ॥ सकलं मे ढलं कृत्वा तद्दीक्षां समयंतथा ॥ २ ॥ लब्ध्वा राधयेत्यस्तु भक्त्या तद्भूतमानसः ॥ तस्य भावो भवे
 द्वीर अचिरात्तुवरप्रदः ॥ ३ ॥ बलसिद्धिं महद्वीर्यं पादलेपो रसायनम् ॥ धनं धान्यं सुवर्णं च रूपं सौभाग्यं संपदम् ॥ ४ ॥ आयुरारोग्यं कर्ति च य
 शः पुत्रांश्च मानद ॥ ददते नात्र संदेहो यस्य तुष्टो दिवाकरः ॥ ५ ॥ धर्ममर्थं तथा कामं विद्यामोक्षं श्रियं तथा ॥ ददते भास्करस्तुष्टो नराणां नात्र
 संशयः ॥ ६ ॥ सौरेण विधिना तात पूजयित्वा दिवाकरम् ॥ सर्वान् कामानवाप्नोति तादित्यालयं नृप ॥ ७ ॥ भीष्म उवाच ॥ सौरस्नानविधि
 ब्रूहि सरहस्यं महामते ॥ येन स्नानोऽमलो याति नरः पूजयितुं विम् ॥ ८ ॥ व्यास उवाच ॥ हंत ते संप्रक्ष्यामि स्नानं पापप्रणाशनम् ॥ शुचौ मनो रमे
 स्थाने संपृष्ट्वा स्त्रिणमृत्तिकां ॥ ९ ॥ संधि संचोह कारस्तु टरे फोफसमन्विते ॥ अनेन स्त्रिणसंगृह्य ततः स्नानं समाचरेत् ॥ १० ॥ मलस्नानं
 ततः पश्चाच्छेषार्धेन तु कारयेत् ॥ भागत्रयं तु सार्धं तु तृणपाषाणवर्जितम् ॥ ११ ॥ एकमस्त्रेण चालभ्य तथान्यं भास्करेण तु ॥ अंगं च वदती
 यंतु अभिमंत्र्य सकृत्सकृत् ॥ १२ ॥ जप्त्वा स्त्रेण क्षिपेद्दिशुर्निर्वघ्नं तु जलं भवेत् ॥ सूर्यतीर्थे द्वितीयेन अभिमंत्र्य सकृत्सकृत् ॥ १३ ॥ गुंडयि

त्वाततः स्नायादिति तथैव मानवः ॥ तूर्यशंखनिनादेन ध्यात्वा देवं दिवाकरम् ॥ १४ ॥ स्नात्वा राजोपचारेण पुनराचम्य यत्नतः ॥ स्नानं
कृत्वा ततो भीष्ममंत्राजनेन संयुतम् ॥ १५ ॥ हरे फोर्वेदुयु कश्च तथा न्योदीर्वया सह ॥ मात्रयोरुफसंयुक्तो हारोर्विदुना सह ॥ १६ ॥ सकारः
सविसर्गस्तु मंत्राजोयमुच्यते ॥ तत्स्तुतये नमंत्रास्तस्मात्स्तुकराग्रजैः ॥ १७ ॥ पर्वणामूर्ध्वतो देवान्स्तव्येन मुनयस्तथा ॥ पितरश्चापसव्येन
तद्भोजेन प्रतर्पयेत् ॥ १८ ॥ यद्गतं प्रशरं लोकेश्वराणां मनीषिभिः ॥ तद्भिदुसहितं प्रोक्तं हृदी जनां त्रसंशयः ॥ १९ ॥ कृत्वा वामकरे हस्ता
द्वयात्वा प्राज्ञो विधानविदः ॥ एवं स्नात्वा विधानेन संध्यां वेदं द्विधानतः ॥ २० ॥ ततो विद्वान्क्षिपेत्पश्चाद्भस्करायोदकांजलिम् ॥ जपेच्च य
श्वरं मंत्रं षण्मुखं वा यदिच्छया ॥ २१ ॥ मंत्राजोतिर्यपूर्वतः वाल्यातो मयानुप ॥ पश्चात्तोर्येतु मंत्रांस्तु संस्तुत्य हृदयं न्यसेत् ॥ २२ ॥ मंत्रात्मा
सहैकत्र कृत्वा ब्रह्मार्थं प्रदापयेत् ॥ रक्तचंदनगंधैस्तु चिन्नातो महीतले ॥ २३ ॥ कृत्वा मंडलकं वितमे ऋचि तोव्यवस्थितः ॥ गृहीत्वा करवीराणि
संस्थाप्य ता मंत्राजने ॥ २४ ॥ तिलमंडलसंयुक्तं कुशगंधोदकेन तु ॥ रक्तचंदनधूपेन युक्तमर्घ्यं प्रसाध्य तम् ॥ २५ ॥ कृत्वा शिरसि तत्पात्रं जनु
भ्यामवर्णगतः ॥ पूर्वमंत्रेण संयुक्तमर्घ्यं दत्त्वा तु भानवे ॥ २६ ॥ मुच्यते सर्वपापैस्तु यो ह्येवं विनिवेदयेत् ॥ यद्युगादिसहस्रेण व्यतीपातं गते
न च ॥ २७ ॥ अयनानां सहस्रेण चंद्रस्य ग्रहणतया ॥ गवांशतः सहस्रेण यत्फलं ज्येष्ठपुष्करे ॥ २८ ॥ इत्ते कुरुकुलश्रेष्ठतद्वर्धेण फलं लभेत् ॥
दीक्षामंत्राविहीनोऽपि भक्त्या संवत्सरेण तु ॥ २९ ॥ फलमर्घ्येणैव वीरलभते नात्र संशयः ॥ यः पुनर्दीक्षितो विद्वान्विधानां विवेदयेत् ॥ ३० ॥
नासौ संसरे भूमासलं यथातिभास्करे ॥ इह जन्मनि सौभाग्यमायुरारोग्यसंपदम् ॥ ३१ ॥ अचिराद्भवते वीरसर्भाय सुखभाजनः ॥ एष स्नान
विधिः प्रोक्तो मया संक्षेपतस्तत्र ॥ ३२ ॥ हिताय मानवे द्वाणं सर्वपापप्रणाशनः ॥ ३३ ॥ इति श्री भीष्मप्य महापुराणे ब्राह्मे पवित्रसमीकलपे सौ
रथर्षेणु भीष्मव्याससंभाद एकोनद्विंशततमोऽध्यायः ॥ १९९ ॥ ॥ ॥ ध ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ कथितं स्ते स्नानविधिं ब्रह्मैपाप
हारकः ॥ सम्यग्ब्रह्मचर्यं विधिं पूजयिष्यामि येन वै ॥ १ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ हंत ते संप्रवक्ष्यामि विधिमिदं विप्रपूजने ॥ विविक्ते विनयस्था
ने सुप्रसन्ने सुशोभने ॥ २ ॥ पूजयेद्भस्करं मंत्रासरलीकृतविग्रहः ॥ भद्रासनसमारूढः शङ्खमुखः साधकोत्तमः ॥ ३ ॥ अस्त्रवर्जिनं

त्रेणनरः स्वांगानिविन्यसेत् ॥ अंगुष्ठमादितः कृत्वा कनिष्ठान्तं सुविविन्यसेत् ॥ ४ ॥ हृदयादीन्फण्डन्तांस्तान्विन्यसेत्क्रमतः सदा ॥ नेत्रपाणि
 तलेवीरन्यस्य मध्यार्द्धमंत्रवित् ॥ ५ ॥ यवगैयचतुर्थतु कर्णविक्षुप्तमन्वितम् ॥ नेत्रभीजमिति प्रोक्तं ज्योतीरूपं न संशयः ॥ ६ ॥ पश्चात्तु त्र्यक्षरं सूयै
 कवचं विन्यसेद्बुधः ॥ कथितं तन्मया वीरं मंत्राजिति पृष्ठतः ॥ ७ ॥ प्राणायामं ततः कुर्यात्प्रथमं वीरमुद्विगम् ॥ शेषक्रमेण हृत्वा यं विरजे भोक्मशक्ति
 तः ॥ ८ ॥ त्रिभिरेव ततो चौरात्मशुद्धिः कृता भवेत् ॥ इति संशोध्य चात्मानं सूयै सर्वातिकं न्यसेत् ॥ ९ ॥ हृदये हृदयं न्यस्य शिरः शिरसि वि
 न्यसेत् ॥ एकांशं शतिमातृकाया अक्षरं यत्प्रकीर्तितम् ॥ १० ॥ हृद्भीजमिति विख्यातं ब्रह्मस्थानमनौपमम् ॥ शिरसार्कस्य पूजा तु लोके
 कैः प्रतिकथ्यते ॥ ११ ॥ शिखायां तु शिखान्यासाच्छरिरैकवचं न्यसेत् ॥ नेत्रयोर्विन्यसेत्नेत्रं करयोरन्नेव च ॥ १२ ॥ महाव्याहृतयोरानं
 स्तथा रज्ज्वालितो शिखा ॥ हकारश्च रश्च कुकारो विदुना सह ॥ १३ ॥ एतेषां समयाश्चैकवचं परिकथ्यते ॥ नेत्रयोर्विन्यसेत्नेत्रं करयोरन्नेव
 वच ॥ १४ ॥ एवमंगानि विन्यस्य नासौ केनापि बाध्यते ॥ शत्रवो मित्रतां याति अरुभेला भमाप्नुयात् ॥ १५ ॥ आत्मानं भारुं ज्ञात्वा यथोक्तं तत्त्व
 दर्शिभिः ॥ ततस्तु पूजयेद्गानुं स्थण्डिले विधिवत्पुनः ॥ १६ ॥ कृत्वा तु दक्षिणपादौ देव्यपुष्पकरंडकम् ॥ कृत्वा सुशोभिते वा मेताम्रपूणेन
 वारिणा ॥ १७ ॥ अस्त्रेण क्षालिता पूर्णां शेषं मंत्रैर्गैलैस्तथा ॥ अभिमंत्रय ततः स्थाप्य कवचेनावगुंठिता ॥ १८ ॥ स्थण्डिले चैव द्रव्याणि पूजार्थं
 काले पतानि ॥ सर्वाणि प्रोक्षयेद्ब्रह्मद्रव्यं पात्रं जलेन तु ॥ १९ ॥ ततो मंत्रं जपेत्पश्चादेकचित्तेन मंत्रं वित् ॥ ॥ भोष्म उवाच ॥ ॥ पुराण
 सहितो मंत्रयोर्विधिः कथितो बुधैः ॥ २० ॥ समया विदितः कृत्स्नः कथितो नैकशोद्धिजैः ॥ वेदोक्तैर्विधैर्भैत्रयथासंपूज्यते राविः ॥ २१ ॥ यथा
 मे ब्रूहि सकलवैदिकं विधिसत्तमम् ॥ २२ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे सप्तमी कल्पसौधमौर्द्धि शततमोऽध्यायः ॥ २०० ॥ ॥ ६४ ॥
 ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ सुरज्येष्ठस्य देवस्य के शवस्य च भारत ॥ मनोवत्यां सुरज्येष्ठसुखासीनं चतुर्मुखम् ॥ प्रणम्य शिरसा विष्णुरिदं
 वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ भगवन् देवदेवेश सुरज्येष्ठ चतुर्मुख ॥ आराधनविधिं ब्रूहि भारुं करस्य महत्तमनः ॥ २ ॥
 कथमाराधयेद्गानुं मंडलस्थं दिवस्पतिम् ॥ ब्रूहि मेऽत्र गणं देवैरेनाहं पूजये विभुम् ॥ ३ ॥ साधुसाधु महाबाहो साधु पृष्टोऽस्मि भूधर ॥

शृणुष्वैकमना देवभारारोधने विधिम् ॥ ४ ॥ खषोलक्रान्तिर्मलं देवपूजयित्वा विभावसुम् ॥ पूर्वमथ्ये तथाग्रेय्या विरूपाक्षे प्रभजने ॥ ५ ॥
 क्रमेण यावदीशानो ह्रिद्विजेन विन्यसेत् ॥ खषोलक्रान्तमेतदु विन्यस्तमानवोत्तमैः ॥ ६ ॥ ततस्तस्या परिष्टुतुहदयेन तु कंचुकम् ॥
 सप्तावरणसंयुक्तमष्टपत्रं सकर्णिकम् ॥ ७ ॥ केसरालंबदेवत्वं पंचवर्णमहाद्रुतम् ॥ परिक्षाभूमौ विधिवच्छालोक्तविधिना कृतम् ॥ ८ ॥
 दीप्तादिपूर्वादारभ्य यावदीशानगोचरम् ॥ न्यसेच्छस्त्यष्टकं मंत्रमध्यतः सर्वतोमुखीम् ॥ ९ ॥ दीप्तासूक्ष्माजया भद्रा विभूतिर्विमलतथा ॥
 अमोघा विद्युता चैव नवमीसर्वतोमुखी ॥ १० ॥ तत आवाहयेद्ब्रातुं स्थापयेत्कर्णिकोपरि ॥ उपस्थानं तु वैकृत्वा मंत्रेणानेन सुव्रतम् ॥ ११ ॥
 उदुत्यंजतवेदसामिति मंत्रप्रकीर्तितः ॥ अग्निदूतेन मंत्रेण अनेन विश्वसुव्रतम् ॥ १२ ॥ आकृष्णेन राजसामं त्रेणानेन चाचयेत् ॥ हंसः शुचिषदिति
 च मंत्रेणार्कप्रपूजयेत् ॥ १३ ॥ अपतेतारकं देवीदीप्तिनेन प्रपूजयेत् ॥ अहश्च मस्य केतवः सूक्ष्मां देवीं समचयेत् ॥ १४ ॥ तराणि विश्वदशैते अने
 न सततं जयम् ॥ प्रत्यङ्मुखानां विंशति भद्रां देवीं समचयेत् ॥ १५ ॥ विभूतिमचयेन्नित्यं येनापावकचक्षुः ॥ विद्यामेषां तिमंत्रेण ह्यानेन विमलं सदा
 ॥ १६ ॥ अमोघां पूजयेन्नित्यं मंत्रेणानेन सुव्रतम् ॥ नवमीं पूजयेद्देवीं सततं सर्वतोमुखीम् ॥ १७ ॥ मंत्रेणानेन कृष्णस्य उद्वयं तमिति हच ॥ उद्यन्नद्यमित्र
 होमं प्रथममक्षरं ब्रजेत् ॥ १८ ॥ द्वितीयं पूजयेत्कृष्णशुक्लपुहारिमाहवे ॥ उदगादयमादित्यो अनेनापतृतीयकम् ॥ १९ ॥ तत्सप्तितुर्वरेण्ये
 तित्चतुर्थं परिकीर्तयेत् ॥ महितो माहृतो योति पंचवर्षं परिकीर्तयेत् ॥ २० ॥ हिरण्यगर्भः समवर्ततां षष्ठीं वा जंप्रकीर्तयेत् ॥ सविता पश्चा
 तात्पुरस्तात् सप्तमं देवसत्तमम् ॥ २१ ॥ एवं बीजानि विन्यस्य आदित्यं स्थापयौद्धज ॥ आदित्यं स्थापयेद्वाचने सर्वेषां पूजयेद्बुधः ॥ २२ ॥
 बाह्यतो देवशार्दूलं द्वादशानां सप्तमनः ॥ रक्तवर्णं महातेजसितपद्मोपरि स्थितम् ॥ २३ ॥ सर्वलक्षणसंयुक्तं सर्वाभरणभूषितम् ॥ द्विमुजं चै
 कचक्रं च सौम्यं पद्मधनुःकरम् ॥ २४ ॥ वर्तुलं तेन विबेन मध्यस्थमिति जसम् ॥ आदित्यस्य त्विदं रूपं सर्वलोकेषु प्रजितम् ॥ २५ ॥ ध्यात्वा
 संपूजयेन्नित्यं शार्दूलं मंडलाश्रितम् ॥ २६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमीकल्पे सौम्यं शुभं मण्डले देवता च न विधिवर्णनं
 नामैकधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २०१ ॥ ६३ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ मंडलस्थं सुरश्रेष्ठं विधिनानेन भास्करम् ॥ पूजयेन्मानवो

भक्त्यासविधिः कथ्यतां मम ॥ १ ॥ पूजयेद्विधिना येन भास्करं पद्मसंभवम् ॥ मूर्तिस्थं सर्वगदं वृजितं स सुरासुरैः ॥ २ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 साधुकृष्णमहाबाहो साधुष्टोऽस्मि सुव्रत ॥ शृणुष्वैकमनाः पूर्वं मूर्तिस्थं येन पूजयेत् ॥ ३ ॥ इषेत्वेति च मंत्रेण उत्तमांगं सदा चरेत् ॥ अग्नि
 मीळोति मंत्रेण पूजयेद्दक्षिणे करे ॥ ४ ॥ अग्न आयाहि मंत्रेण पादौ देवस्य पूजयेत् ॥ आजिघ्रोति च मंत्रेण पूजयेत् पुष्पमालया ॥ ५ ॥ योगयोगे
 ति मंत्रेण मुक्तपुष्पांजलिं क्षिपेत् ॥ समुद्रं गच्छत्यत्रोक्तमनेन स्नापयेद्भिम ॥ ६ ॥ इमं मे गेति यत्प्रोक्तमनेनापि च भूधरम् ॥ समुद्रज्योति
 मंत्रेण कषयैः परिरूपयेत् ॥ ७ ॥ स्नापयेत्पयसा कृत्स्ना आप्यायस्वेति मंत्रतः ॥ दधि क्राव्णेति वैदध्रास्नापयेद्दधिवद्रविम् ॥ ८ ॥ तेजो
 ऽसि शुकभिः तिच घृतेन स्नपनं परम् ॥ या ओषधीति मंत्रेण स्नानमोषधिभिः स्मृतम् ॥ ९ ॥ उद्रथेति ततो भातुं द्विपदाभिः सुराधिप ॥ मान
 स्तोकेति मंत्रेण युगपत्स्नानमाचरेत् ॥ १० ॥ विष्णो रराटमंत्रेण स्नापयेद्दधवारिणा ॥ सौवर्णेन तु मंत्रेण अर्घ्यपाद्यानि वेदयेत् ॥ ११ ॥ इदं
 विष्णुर्विचक्रमे मंत्रेणार्घ्यं प्रदापयेत् ॥ वेदोऽसीति हि मंत्रेण उपवीतं प्रदापयेत् ॥ १२ ॥ बृहस्पतेति मंत्रेण दद्याद्ब्रह्माणि भानवे ॥ येन श्रि
 यं प्रकुर्वाणां पुष्पमालां प्रयोजयेत् ॥ १३ ॥ घूरसीति च मंत्रेण धूपं दद्यात्सगुगुलम् ॥ समिद्धोऽजन मंत्रेण अंजनं तु प्रयच्छति ॥ १४ ॥ शुंजा
 नीति च मंत्रेण भानुरोचनया चरेत् ॥ आरक्तं चैकैकुर्याद्दीर्घां युत्वा यैव बुधः ॥ १५ ॥ सहस्रशीर्षां पुरुषारविं सरसि पूजयेत् ॥ संभावयेति
 मंत्रेण सर्वे नैत्रपरा मृशेत् ॥ १६ ॥ विश्वतश्चक्षुरित्येवं भानोर्दं हंसमालभेत् ॥ श्रीश्च ते लक्ष्मीश्चेति मंत्रेणानेन पूजयेत् ॥ १७ ॥ इति श्रीभविष्ये
 महापुराणे सप्तमं कल्पसौरधर्म आदित्यपूजाविधिवर्णनं नाम द्वाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०२ ॥ ६४ ॥ विष्णु रुवाच ॥ ॥
 व्योमपूजाविधिं ब्रूहि समासाच्चतुरानन ॥ अष्टशृंगं कथं व्योमपूजयेद्ब्राह्मणस्य तु ॥ १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ व्योमपूजाविधिं कृष्णनिबोध गदतो
 मम ॥ अष्टशृंगं यथा व्योमपूजयंति मनीषिणः ॥ २ ॥ सौवर्णराजतं ताम्रकृत्वा चाङ्गममयं तथा ॥ अष्टशृंगं महाबाहो अनेन विधिना चरेत् ॥ ३ ॥
 प्रथमं पूजयेद्भानुं मध्यमं त्रेण सुव्रत ॥ माहिषा वोमहायेति नाना पुष्पकदंबकैः ॥ ४ ॥ त्रातारमिंद्रं त्रेण सर्वं शृंगं सदा चरेत् ॥ उदरितामवर इत्यथवाने
 न पूजयेत् ॥ ५ ॥ आयंगौ रिति मंत्रेण नैकृतं शृंगमचरेत् ॥ रक्षो हणवाजिनं वा पूजयेदसुरांतकम् ॥ ६ ॥ इन्द्रसोमांतपतये ह्यथवानेन पूजयेत् ॥ अभि

त्वाशूनोनुमेषानंश्रुगमचयेत् ॥ ७ ॥ एवंभानुंचपरितःशूजयतिसदाच्युत ॥ येनेदंभूतमितिवैअथवानेनपूजयेत् ॥ ८ ॥ नमोऽस्तुसव
 पापेभ्योव्यामपीठमदाचयेत् ॥ तेनराःसततंकामान्प्राप्नुवन्तिनसंशयः ॥ ९ ॥ त्वमेकोरुद्राणां वसुनांपूर्वाणहेतेनपूजयेत् ॥ तद्विष्णोःपरमंपदं
 हंसःशुचिषदितिवैअपराह्णसदाचयेत् ॥ १० ॥ एवंभानुंग्रहैःसार्धपूजयतिसदरूपते ॥ तेसर्वान्विवरान्कामान्प्राप्नुवन्तिनसंशयः ॥ ११ ॥
 विमलेवाससीदत्वागुरवसपवित्रके ॥ उपानहोतथाकृत्स्नसौवर्णमंशुल्यिकम् ॥ १२ ॥ गंधपुष्पाणिचित्राणिभक्ष्यभोज्यान्यनेकशः ॥ अनेन
 विधिनायस्तुसोपवासोचयेद्द्रविम् ॥ १३ ॥ बहुपुत्रोबहुधनःसनरःश्रेयवान्भवेत् ॥ उत्तरेचायनेयस्तुसोपवासोचयेद्द्रविम् ॥ १४ ॥ सोश्वमे
 धफलोविद्याद्बहुपुत्रश्चजायते ॥ कृत्वोपवासोविषुवयस्तुपूजयतेरविम् ॥ १५ ॥ बहुपुत्रोबहुधनोकीर्तिमांश्चापिजायते ॥ कृत्वोपवासग्रहणे
 विधिवच्चंद्रसूर्ययोः ॥ १६ ॥ पूजयेद्वास्करंभक्त्याब्रह्मलोकंसगच्छति ॥ इतिकथितंविष्णोभास्कराराधनेविधिम् ॥ १७ ॥ यःश्रुत्वा
 पुरुषोभक्त्याममलोकमहीयते ॥ पुनरेत्यमहोक्त्वापराधनाविधिवर्णनंमन्त्र्यधिकद्रिशततमोऽध्यायः ॥ २०३ ॥ ७ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥
 महापुराणेब्राह्मपर्वणिसप्तमकिल्पेसौरधर्मभास्कराराधनाविधिवर्णनंमन्त्र्यधिकद्रिशततमोऽध्यायः ॥ २०३ ॥ ७ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥
 अतःपरंप्रवक्ष्यामिर्विधिपरमपूजितम् ॥ रत्नव्योमप्रतिष्ठायायथाभानुंप्रपूजयेत् ॥ १ ॥ अर्चयित्वातुप्रकृतिंगंधपुष्पाक्षतैर्विभो ॥
 सहोदकेनजलिनासहपुष्पाक्षतेनवा ॥ २ ॥ आवाहयेन्महादेवंखषोलकंभास्करंविभुम् ॥ मंत्रेणकुरुशार्दूलप्रत्यक्षकिरणायै ॥ ३ ॥
 अखषोलकायावाहयामिअभूमेवःस्वरोऽदित्याराधनेमंत्रः ॥ ४ ॥ अभिमंत्र्यमुवेमात्रंसावित्र्याचक्रचाविभो ॥ आपोहिष्ठेतियाप्रो
 क्तापृथगसूर्यस्यसर्वदा ॥ ५ ॥ यथान्यायंतुसंक्षाल्यपूरयेच्चाप्यतोयतः ॥ हिरण्यगर्भःसमवर्ततेत्यनयाक्षालयेद्बुधः ॥ ६ ॥ सवितापश्चात्तत्सविता
 ह्यनयापूरयेद्बुधः ॥ इत्येवंपूरयित्वातुवारिपुष्पाक्षतैर्बुधः ॥ ७ ॥ पात्रमौदुंबरंशृङ्गाकृत्स्नंमूर्यस्यदर्शयेत् ॥ उदुत्यंजातवेदसमनयाव्यो
 म्निनिक्षेपेत् ॥ ८ ॥ हंसःशुचिषदितिपादंद्वाद्विचक्षणः ॥ निर्वापयेच्चपयसाखषोलकंरूनापयेत्ततः ॥ ९ ॥ अग्निस्तुसप्तभिर्वैकीर्तिता
 स्ताश्चकृत्स्नशः ॥ आपोहिष्ठेतिचक्रमात्तिसृभिःकुरुनंदन ॥ १० ॥ हिरण्यवर्णैतिक्रमाच्चतुर्भिश्चनराधिप ॥ अभिमंत्र्योदकमृगिभस्तिस्तृभि

निक्षिपेन्नृप ॥ ११ ॥ भानोःप्रदाक्षिणं कृत्वा कुण्डपुष्पपाज इत्यपि ॥ त्यमुषुवाजिनंगिरः प्रथमा परिकीर्तिता ॥ १२ ॥ पतिर्मिद्रस्तवाचामाद्वितीया
 परिकीर्तिता ॥ पतिर्मिद्रस्तु शुद्धेन आगहितृतीया परिकीर्तिता ॥ १३ ॥ सिध्येवृत्राणि जिघ्रेश्मैर्भानुं प्रपूजयेत् ॥ अस्य वामस्येत्यनया अ
 क्षतैः पूजयेद्भविम् ॥ १४ ॥ सप्तयुजंतिरथ मनया पूजयेद्भविम् ॥ पुष्पैर्भरतशार्दूलसततं तमनाशनम् ॥ १५ ॥ कोददशप्रथममनया धूप
 मादिशेत् ॥ पाकः पृच्छाम्यनया चंदनं प्रतिपादयेत् ॥ १६ ॥ उद्दीप्य स्वेत्यनया दीपं दद्याद्दिभावासोः ॥ अर्चित्वा कुकुमैश्च वशां पक्षिं
 तुमंडलम् ॥ १७ ॥ युक्तामातासीत्यनया नैवेद्यं प्रतिपादयेत् ॥ गौरीर्ममायेति दद्यात्तथा शुक्लं च वाससी ॥ १८ ॥ तस्याः समुद्रेत्यनया
 उपवीतानि वेदयेत् ॥ इतिसंपूज्य देवेशंततः कुर्यात्परांस्तुतिम् ॥ १९ ॥ ऋग्भैषं पंचभिस्तातशृणुष्वैकमनाहतः ॥ उक्षाणं पृथ्वाश्रितिच
 प्रथमा परिकीर्तिता ॥ २० ॥ चत्वारिवागतिभवे द्वितीया परिकीर्तिता ॥ इंद्रमित्रं तृतीया तु वराधिव्ये प्रकीर्तिता ॥ २१ ॥ कृष्णं नयानं
 हितथाचतुर्थं परिकीर्तिता ॥ योरत्नवाहीत्यनया किरीटं योजयेद्भविम् ॥ २२ ॥ गतेहनामित्यनया अव्यंगं भास्करं न्यसेत् ॥ इयमददद्भ
 भसमृणुच्युतामिति ऋगादितः ॥ २३ ॥ कृत्वा पूजांततश्चर्गिभरश्चाभिरिति चान्युत ॥ देवस्य शक्तयोऽष्टौ च पूजयेद्विधिवक्रमात् ॥ २४ ॥
 इत्येष ते मया ख्यातः प्रतिमापूजने विधिः ॥ यः पुरोक्तो महाबाहो ब्रह्मणा विष्णवे तथा ॥ २५ ॥ अनेनाविधिना यस्तु सततं पूजयेद्भविम् ॥ स प्राप्नोत्य
 खिलल्लोकानि हलोके परत्र च ॥ २६ ॥ पुत्रार्थं लभते पुत्रान्धनार्थं लभते धनम् ॥ कन्यार्थं लभते कन्यां वेदार्थं वेदविद्भवेत् ॥ २७ ॥ नि
 पकामः पूजयेद्यस्तु समोक्षं प्राप्नुयान्नरः ॥ अनेनाविधिना पूज्य गतः सिद्धिं सैष णवः ॥ २८ ॥ ब्रह्मादयस्तथा देवपूजयित्वा विभावसुम् ॥ अनेन
 विधिना पूज्य संतः सिद्धिं परांगताः ॥ २९ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्रह्मोपनिषत्तमोऽष्टाविधिविधिः ॥ १ ॥ प्रभूतं निम
 यः ॥ २०४ ॥ ४४ ॥ व्यास उवाच ॥ पुनर्निबोध मे भिष्मगदतः परमं विधिम् ॥ येन पूजयते नित्यं महादेवं दिवाकरम् ॥ १ ॥ प्रभूतं निम
 लं तेज आराध्य परमं सुखम् ॥ पूर्वमतस्तथाग्रेयानैर्ऋत्यां पवनालये ॥ २ ॥ क्रमेण यावदीशानं हृदि बीजं च विन्यसेत् ॥ भास्करासनमेतत्तु
 न्यस्तव्यं तत्त्वदर्शिभिः ॥ ३ ॥ उपरिष्ठात्तस्तस्य हृदये न तु पंकजम् ॥ अष्टपत्रं कैशरालं पंचवर्णं सकेसरम् ॥ ४ ॥ दीप्तादि पूर्वमाभ्य

आमहादेवगोचरम् ॥ शतयष्टंन्यसेन्मंत्रैरादितःसर्वतोमुखीम् ॥ ५ ॥ अर्वाजैःकेसराग्रेषुक्रमेणैवचपूजयेत् ॥ ततस्त्वावाहयेद्रानुस्थाप
 येत्कर्णिकोपरि ॥ ६ ॥ तस्योपहत्यतंचान्यवेदितव्यंषुष्करम् ॥ तेनैवावाहनंचार्च्यंस्थापनंचार्चयेच्च ॥ ७ ॥ पाद्यमाचमनंस्थानं
 वस्त्रगंधादिभूषणम् ॥ विधिनावीरपुष्पाणिनैवेद्यधूपमेवच ॥ ८ ॥ कर्तव्यंश्रद्धयाभक्त्याएवंपुण्यतिभारुकरः ॥ महापातकिनोऽप्याशुल
 भंनेचितितंफलम् ॥ ९ ॥ आदित्यपूजायित्वातुपश्चादंगानिपूजयेत् ॥ दीतार्याहृदयंन्यस्य भवान्यानुशिरोन्यसेत् ॥ १० ॥ दिग्बिंदु
 न्यसेदस्त्रमिंद्रादिशोत्तरातिकम् ॥ कर्णिकायांन्यसेद्वेत्रंस्वर्बजेनतुवाचने ॥ ११ ॥ पुष्पैर्गंधैश्चधूपैश्चहृदयानिक्रमेणतु ॥ पूजयित्वातुविधि
 बद्धमैपश्चात्तुमंत्रवित् ॥ १२ ॥ बाह्यातःपूर्वतोमंददक्षिणेनबुधंतथा ॥ विषाणंपश्चिमेपूज्यउत्तरेणतुभार्गवम् ॥ १३ ॥ आग्नेय्यांचक्रुजंपूज्य
 नैऋत्यांभादेहजम् ॥ वायव्यांपूजयेत्कृष्णमैशान्यांविकचंनृप ॥ १४ ॥ इन्द्रादिलोकपालांश्चततोऽष्टौपूजयेद्बुधः ॥ सुगंधैर्विविधैःपुष्पै
 र्धूपैश्चैवमनोरमैः ॥ १५ ॥ क्रमेणपूजयेद्रानुलोकपालैर्ग्रहैःसह ॥ मंत्रैःकुरुकुलश्रेष्ठयइच्छेच्छ्रेयआत्मनः ॥ १६ ॥ अनेनविधिनायत्रदेवः
 संपूज्यतेरविः ॥ नचौराग्निभयंतत्रनचापिनरकाद्रयम् ॥ १७ ॥ यज्ञोपलविषादिभ्योभयंतत्रनविद्यते ॥ सुखमारोग्यमानंदंसुभिक्षम
 चलांश्रियम् ॥ १८ ॥ तेजोर्विवांतमध्यस्थमादित्यंपरमार्थतः ॥ यष्टव्यंसार्धकैर्नित्यंनरथोनचवाजिनः ॥ १९ ॥ इत्येपविधिराख्यातो
 मयाभीष्मतवाखिलः ॥ येनपूजयतेनित्यंमहादेवोद्विवाकरम् ॥ २० ॥ इत्थंपूज्यविवस्वतंहृद्दीजेनविसर्जयेत् ॥ यएवंपूजयेद्रानुसया
 त्तिपरमांगतिम् ॥ २१ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणसप्तमीकल्पेसौरधर्मेभीष्मव्याससंवादेमहादेवानविधिवर्णनंनामपंचाधिकद्विशत
 मोऽध्यायः ॥ २०५ ॥ ६४ ॥ भीष्मउवाच ॥ मंत्रोद्धारपरंब्रूहिमुद्राशक्तिसमन्वितम् ॥ रूपवर्णसमंचैवपौराणिकमनुत्तमम् ॥ १ ॥
 ॥ व्यासउवाच ॥ शृणुभीष्ममहाबाहोयथावद्व्यामितेनय ॥ पौराणिकानांमंत्राणामुद्धारैर्वैदिकाहते ॥ २ ॥ वर्णैरुपसमायुक्तंविदुमेनै
 वभूषितम् ॥ अंतस्थानांहिअंत्यवैब्रह्मदैवत्यमुच्यते ॥ ३ ॥ विदुरेफसमायुक्तंदीर्घयामात्रयातथा ॥ दीक्षाक्षरसमुद्दिष्टंद्रितयंविष्णुदै
 वतम् ॥ ४ ॥ तृतीयंतुतथाप्रोक्तंसाधिसर्गजनाधिप ॥ सतृतीयेबुधैःप्रोक्तोरुद्रदैवतएवहि ॥ ५ ॥ भारुकोयंमहान्साक्षान्मंत्रमूर्तिस्त्रि

रक्षः ॥ दुर्लभः परमोगुह्यान्निदेवो देवपूजितः ॥ ६ ॥ यस्त्विदं जपते भक्त्या स याति परमां गतिम् ॥ ततश्च मुद्रां वक्ष्यामि सान्निव्यं कारणं
 परम् ॥ ७ ॥ पद्माकारैरौकृत्य मध्ये श्लिष्टे तु मध्यमे ॥ अंगुलिं क्षारयते तस्मिन् विमुद्रेति च सोच्यते ॥ ८ ॥ अनया बद्धया राजन्भा
 स्करस्य प्रियो भवेत् ॥ महाभयेषु सर्वेषु मातृवत्परिरक्षति ॥ ९ ॥ हृदयं तस्य विज्ञेयं यदक्षरं स्मृतम् ॥ विदुमोपारि संछन्ने हृदं तं
 तद्गुतं सदा ॥ १० ॥ शिरस्यैकमिति श्रोतुं देवदेवस्य भारत ॥ महाव्याहृतयस्ति स्रस्तथारज्ज्वालनि शिला ॥ ११ ॥ अष्टाक्षरा तु विद्ये
 यमादित्यस्य महात्मनः ॥ यः स्मरेत्साधकस्त्वेन न सोऽकेनापि बाध्यते ॥ १२ ॥ अकारेण स मायुक्तं विदुरे फलमन्वितम् ॥
 हकारमाग्निदेवत्यं कवचं भास्करप्रियम् ॥ १३ ॥ एकाक्षरमिदं प्रोक्तमभेद्यं यः स्मरेदिदम् ॥ दुष्टानां चैव विघ्नानां नाशनं न त्रसंशयः ॥ १४ ॥
 सविस्मरौ रफ इति अस्त्रमेकाक्षरं स्मृतम् ॥ नाशयेदुष्टकर्माणि साधकस्य न संशयः ॥ १५ ॥ संमुखौ तौ करौ कृत्वा श्लिष्टौ ग्रंथितां गुली ॥ क
 निष्ठानामिका योज्या तर्जनी मध्यमे तथा ॥ १६ ॥ हृच्छिरः स शिला चर्मो मुद्रेयं व्योम संज्ञिता ॥ मुष्टि वक्रोच्छ्रितं कुयार्त्तं सव्यहस्तस्य त
 र्जनी ॥ १७ ॥ मालशब्दकृतादिस्तु मुद्रा ह्यस्त्रस्य कार्तिता ॥ त्रासनीनाम विख्याता सर्वविघ्नभयं करी ॥ १८ ॥ कर्णे विदुसमायुक्तं यंचतुर्थे
 महामते ॥ भास्करस्य त्विदं नेत्रमाग्निदेवतमुच्यते ॥ १९ ॥ स्मरः स्यात्साधकैर्द्राणां दुरंतो नाशने श्रुवम् ॥ मध्यमा तर्जनी चैव सव्यहस्तस्य चो
 च्छ्रितम् ॥ २० ॥ कनिष्ठानामिकां कुंच्य अंगुष्ठेन ततः क्रमेत् ॥ नेत्राभ्यां स्पृशयेद्देनं नेत्रमुद्रा प्रकीर्तिता ॥ २१ ॥ गोवृषानाम विख्याता
 दर्शपे दिव्यगोचरम् ॥ रां दीप्तारिततः सूक्ष्मरीजया भीष्म उच्यते ॥ २२ ॥ उभाह्वां विभूतिश्च विमलारैः प्रकीर्तिता ॥ अवहाचमहाबाहो
 विद्युतारौ प्रकीर्तिता ॥ २३ ॥ गोवृषानामरं सर्ववीरभद्रकरी तथा ॥ इत्येता बीजरूपास्तु कथिताश्चैव शक्तयः ॥ २४ ॥ उत्तानौ तु करौ कृत्वा स
 व्याकुंच्यते तां गुली ॥ कुर्यादुपरि चांगुष्ठौ चालयीत पुनः ॥ २५ ॥ सर्वासां चैव शक्तीनामेतामुद्राः प्रदर्शयेत् ॥ नाम्ना च विद्युता चैव नवमसिर्व
 तो मुखी ॥ २६ ॥ नामान्येतानि शक्तीनां समासात्कथितानि तु ॥ सर्वाजानि महाबाहो मया स्नेहेन भारत ॥ २७ ॥ ग्रहाणां शृणु बीजानि रूपां च गदतो ममा ॥
 सर्वत्र भंतथा खंचकं जकूतु हलोद्ग्रह ॥ २८ ॥ अकारा दीपिताः सर्वे नमस्कारांत योजिताः ॥ पूजा काले प्रयोक्तव्या जप काले तथैव च ॥ २९ ॥ होम

कालेत्स्वाहांतंमंत्रषट्कारसंयुतम् ॥ सर्वविदुयुताभीष्मशिखाविदुविभूषिताः ॥ ३० ॥ सोमाद्याः केतुपर्यन्ताग्रहद्वयप्रकीर्तिताः ॥ एतामुद्राः
 प्रवक्ष्यामि सर्वसिद्धिप्रदायिकः ॥ ३१ ॥ सुमुखौतुकरौ कृत्वा श्लेषाच्चैव प्रसारितौ ॥ इदमुद्रानमस्कारं ग्रहसात्रिध्यकामिका ॥ ३२ ॥ मंत्रोद्धारस्तवा
 ख्यातोरहस्यो दुर्लभो नृप ॥ शृणुष्व रूपं देवानां ध्यानकाले ह्युपस्थिते ॥ ३३ ॥ जपावर्णमहातेजश्चेतपद्मोपरिस्थितम् ॥ सर्वलक्षणसंपन्नसर्वाभ
 रणभूषितम् ॥ ३४ ॥ तथैकवक्त्रद्विभुजं सोमपंकजकंधरम् ॥ मंडलेन चरुपंतुमध्यस्थं रक्तवाससम् ॥ ३५ ॥ मार्तण्डस्य इदं रूपं श्रुतिः स्ना
 तोजितेन्द्रियः ॥ त्रिकालं यः स्मरेद्गोमण्डकचित्तोव्यवस्थितः ॥ ३६ ॥ सोऽचिराद्भवते लोके विजेत धनदोपमः ॥ मुच्यते सर्वभोगैस्तु तेजस्वी
 बलवान्भवेत् ॥ ३७ ॥ हृदयं चोत्तमं गंच शिखावैष्णवक्रमेव च ॥ रक्तवर्णा इमे श्यामाः सर्वाभरणभूषिताः ॥ ३८ ॥ वरदाऽभयहस्ताश्च
 ध्यातव्याः साधकेन तु ॥ तडितुं जनिभं शस्त्ररौद्रचंद्राकरालिनम् ॥ ३९ ॥ विशेषः कथितो ह्येष कामरूपस्वभावतः ॥ दीप्ता शंसि शिखा
 काराध्यातव्याममशक्तयः ॥ ४० ॥ श्वेतवर्णस्मरेत्सोमं रक्तवर्णकुंजस्मरेत् ॥ सौम्यमष्टापदाभं च गुरुं च पतिवर्णकम् ॥ ४१ ॥ शंखशी
 रनिभं देवतं काणं चानसंनिभम् ॥ रजावर्तनिभं राहुं धूम्रं च विकचस्मरेत् ॥ ४२ ॥ वामहस्तौ कटिन्यस्तौ दक्षिणाचाभयप्रदौ ॥
 रक्तभ्रूतनेत्राभ्ये अर्धकायकृतांजलिः ॥ ४३ ॥ इति भानुग्रहैः सार्धे ध्यायंति नृपोत्तम ॥ लभंते महामिद्धिमचिरात्त्रात्रसंशयः ॥ ४४ ॥
 तवाख्यातमिदं क्रंश्रहाणां भीष्मकृत्स्नशः ॥ यं श्रुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यंते मुविमानवाः ॥ ४५ ॥ अनेन विधिना भीष्मसदा देवं दिवाकरम् ॥
 त्रिकालं पूजयेद्भक्त्या वीरश्रद्धासमन्वितः ॥ ४६ ॥ इत्थं पूजयमानस्तु सर्वदेवं दिवाकरम् ॥ ब्रह्महत्याविनिर्मुक्तो महादेवत्वमाप्नुयात् ॥ ४७ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सौरधर्मेषु मुख्यपूजाहात्म्यवर्णनं नाम षडुत्तरद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २०६ ॥ भीष्म उवाच ॥
 अहो देवस्य महात्म्यं भास्करस्य त्वयोदितम् ॥ पूजयंति सदा ह्येनं ब्रह्मविष्णुशिवादयः ॥ १ ॥ व्यास उवाच ॥ एवमेतन्न संदेहो यथावद
 सिभारत ॥ नास्ति सूर्यसमो देवो नास्ति सूर्यसमागतिः ॥ २ ॥ नास्ति सूर्यसंभ्रमनास्ति सूर्यसमं ह्रुतम् ॥ नास्ति सूर्यसमो धर्मो नास्ति सूर्यसमं
 धनम् ॥ ३ ॥ नास्ति सूर्यमृते कामं नास्ति सूर्यमृते पदम् ॥ नास्ति सूर्यसमो बंधुर्नास्ति सूर्यसमः सुहृत् ॥ ४ ॥ नास्ति सूर्यसमा मातानास्ति सूर्यसमो गुरुः ॥

नास्ति सूर्यसमतीर्थं न पवित्रं ततः परम् ॥ ५ ॥ तमेकं देवतं विद्यान्नेवाप्यर्कं परायणम् ॥ लोकानां देवतानां च पितॄणां चापि भारत ॥ ६ ॥
 तमर्चतः स्तुवंतश्च प्राप्नुवंति परांगतिम् ॥ ते प्रपन्नास्तु ये भक्त्या मुक्तास्ते भवसागरात् ॥ ७ ॥ राजाचोराग्रहाः सर्पादार्ष्टिदुःखसंपदः ॥ नैते
 पीडयितुं शक्ताः प्रसन्नेभारुकरे संसृति ॥ ८ ॥ व्यास उवाच ॥ एवं तत महाबाहो देवो भारुकर तत्परः ॥ स पूज्यः स नमस्कृत्यः सहिष्या त्वय्य
 एव च ॥ ९ ॥ प्रत्यक्षे देवता ह्येषा देवदेवो यमादरात् ॥ अर्थकिं बहुनोक्तं न यद्द्रष्टव्यमिति निबोध मे ॥ १० ॥ पूजयेत्तेन यः पापी तथादित्यादिने
 रपि ॥ पूजयंति नरा ये वै ते याति परमांगतिम् ॥ ११ ॥ प्राप्ते सूर्यादिने भक्त्या भानुं संपूज्य श्रद्धया ॥ न तं करोति पुरुषः स यात्यमरलोक
 ताम् ॥ १२ ॥ यस्तु पूर्ववैर्भक्त्या पंचरत्न समन्वितम् ॥ निवेदयति मे त्रण स यात्यमरलोकताम् ॥ १३ ॥ मार्तण्डप्रीतये यस्तु कुर्याच्छ्रा
 दं विधानतः ॥ संक्रांता वयने वीरसूर्यलोकं स गच्छति ॥ १४ ॥ कृत्वोपवासं षष्ठ्या तु सप्तम्यां यस्तु मानवः ॥ करोति विधिवच्छ्राद्धं भारुकरः
 प्रीयतामिति ॥ १५ ॥ सर्वदोषविनिर्मुक्तः सूर्यलोकं महीयते ॥ मानवो यस्तु सप्तम्यां योषिता च दिवाकरम् ॥ १६ ॥ प्रपूज्य विधिवद्भानुं
 सर्वोक्तमानवाप्नुते ॥ विशेषतस्तस्य दिने ग्रहणे च नराधिप ॥ १७ ॥ इति भीष्मविजानी हि न देवो भारुकरात्स्थियः ॥ आदित्यमेकं परमं देवदेवै
 शुभ्रजितम् ॥ १८ ॥ रत्नपर्वतमारुह्य यथा मुनिनराधिपाः ॥ सत्वा नुरूपं गच्छंति रत्नभागानक्षपतः ॥ १९ ॥ तथा भानुं समाराध्य प्राप्नुवंति
 नराः फलम् ॥ धनार्थी प्राप्नुयादर्थं पुत्रार्थी प्राप्नुयात्सुतम् ॥ २० ॥ मोक्षार्थं मोक्षमाप्नोति चाथ वामरतां ब्रजेत् ॥ अर्थकिं बहुनोक्तं न शृणुष्व
 वचनं मम ॥ २१ ॥ ब्रह्मादयो देवगणा भानुमाराध्य भारत ॥ मनोहराणि दिव्यानि दिवि स्थानान्यवाप्नुवन् ॥ २२ ॥ अचलानि महाया
 स सर्वपापहराणि च ॥ समंतुरुवाच ॥ इत्युक्त्वा भगवान्यासस्तत्रैवांतरधीयत ॥ २३ ॥ भीष्मोऽपि पूजयामास भक्त्या भानुं विधानतः ॥
 तथा त्वमपि राजेन्द्र पूजये मं दिवाकरम् ॥ २४ ॥ पूजयित्वा रविं भक्त्या स्थानं यास्यसि शश्वतम् ॥ यथागतः स भगवान्यासो भीष्मश्च मान
 द ॥ २५ ॥ स ह्युत्पूज्य सप्तम्यां भक्त्या देवं दिवाकरम् ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे व्यास भीष्मसंवादे आदित्यपूजा माहात्म्य वर्णनं म समा
 धिकं द्विशततमोऽध्यायः ॥ २०७ ॥ ६४ ॥ ज्ञातानीक उवाच ॥ पुनर्मे ब्रूहि सप्तम्यां प्रातये भारुकरस्य तु ॥ उपोषितो भवतीह नरायस्तु द्विजो

तम् ॥ १ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ कथिताः सप्तसप्तम्यः पुनरस्मिन्महामते ॥ बहवः कुरुशार्दूलभूयस्त्वेताः शृणुष्व मे ॥ २ ॥ स्वयंयाः
 कथिताः पूर्वमादित्येन खगाधिप ॥ अरुणस्य महबाहो सप्तम्यः सप्तपूजिताः ॥ ३ ॥ अर्कसंपुटकैरेकाद्वितीया मरिचैस्तथा ॥ तृतीयानि
 वपत्रैश्च चतुर्थीफलसप्तमी ॥ ४ ॥ अनोदनापंचमीस्यात्पष्ठीविजयसप्तमी ॥ सप्तमी कामिकज्ञेया विधीता सानिबोधमे ॥ ५ ॥ शुक्लपक्षे
 राविदिनेदक्षिणे चोत्तरायणे ॥ ग्रहणे मूर्यनक्षत्रे गृह्णीयात्सप्तसप्तमीः ॥ ६ ॥ सतां स ब्रह्मचारिण्याच्छौचशुक्लोजितेन्द्रियः ॥ मूर्यार्चनरतादातो
 जपहोमपरस्तथा ॥ ७ ॥ पंचम्यामेव पुरुषः कुर्यान्नित्यमनात्मकम् ॥ षष्ठ्यां नैमैथुनं गच्छेन्मधुमांसं च जयेत् ॥ ८ ॥ अर्कसं
 पुटकैरेकांथान्यां मरिचैर्नयेत् ॥ तथा परानि वपत्रैः फलालयायां फलं चरेत् ॥ ९ ॥ अनोदनाम ब्रह्मरहित उपासति तथा विधि ॥ अहोरात्रं वा
 शुभक्षः कुर्याद्विजयसप्तमीम् ॥ १० ॥ तथैकां सप्तमीं कृत्वा प्रतिमासं विचक्षणः ॥ कुर्याद्यथा विधि वञ्चततः कुर्वीत कामिकामम् ॥ ११ ॥
 आसां लिखित्वानामानि पत्रकेषु पृथक् पृथक् ॥ तानि सर्वाणि पत्राणि प्राक्षिपेदभिनेव वेष्टे ॥ १२ ॥ तदर्थं यो न जानाति लोकावन्यापि वा
 नरः ॥ तेन ह्युद्धारेयेदं कुन कुर्यान्न विचारेयेत् ॥ १३ ॥ तेनैव विधिनार्यस्तु प्रतिमासं चतंतपः ॥ सप्तैव यावत्सप्तम्यो विज्ञेया सा तु का
 मिका ॥ १४ ॥ इत्येताः सप्तसप्तम्यः स्वयंप्रोक्ता विवस्वता ॥ कुर्वीत यो नरो भक्त्या स यात्यकं स दत्तुप ॥ १५ ॥ अर्कसंपुटकैर्विस्त
 मचलं सप्तपौरुषम् ॥ मरिचैः संगमः स्याद्विप्रैः शुभ्रैः शुभ्रैः सदा ॥ १६ ॥ सर्वरोगाः प्रणश्यन्ति नैव पत्रेन संशयः ॥ फलैस्तु पुत्र
 पौत्रं च दौहित्रं चापि पुष्कलम् ॥ १७ ॥ अतो धना धनं धान्यं सुवर्णं रजतं तथा ॥ तथा पशुहिरण्यं च आरोग्यं सततं नृप ॥ १८ ॥ उपोष्य विज
 यां शत्रून् राजन्त्राजतिनित्यशः ॥ साधयेत्कामदां क्लामान् विधिवत्समुपासिते ॥ १९ ॥ पुत्रकामो लभेत्पुत्रमर्थकामो मर्थमक्षयम् ॥ विद्या
 कामो लभेद्विद्यारज्यार्थी काममाप्नुयात् ॥ २० ॥ कृष्णाकामां ददात्येषां ग्रामदाकुरु नंदनं ॥ नरो वायदिवानरीयथोक्तं सप्तमव्रतम् ॥ २१ ॥
 करोति नियतात्मा वै स याति परमां गतिम् ॥ न तेषां त्रिषु लोकेषु किंचिदस्तीति दुर्लभम् ॥ २२ ॥ ये भक्त्या लोकां न अथ्य व्रतिनः संशितव्र
 ताः ॥ व्रतैस्तु विविधैर्वीरतपो वापि सुदुष्करैः ॥ २३ ॥ न तत्फलमवाप्नोति यज्ञैर्वा बहुदक्षिणैः ॥ तीर्थाभिषंजनैर्वापि दानहोमार्चनैस्तथा ॥ २४ ॥

यत्फलंचपूजयितुं सप्तम्यां प्राप्य माक्षिदम् ॥ मोक्षार्थं पार्थिवं श्रेष्ठं यथाह भगवाव्रविः ॥ २५ ॥ कृत्वा दित्यादिनेन कृतं भक्त्या संपूजयेद्द्र-
 विम् ॥ अचलं स्थानमाप्नोति मानवः श्रद्धयान्वितः ॥ २६ ॥ सूर्यलोके च निर्यतंतस्य वासो न संशयः ॥ यस्तु पूजयेते भक्त्या सप्तम्यां भा-
 स्करं नरः ॥ २७ ॥ ब्रह्मद्रुद्रलोकैषु तस्या प्रातिहता गतिः ॥ नांधोनकुष्ठीनकुब्जो न व्यंगो न च निर्धनः ॥ २८ ॥ कुले तस्य भवेद्वीर्यश्चर-
 त्सप्तमं व्रतम् ॥ विद्यार्थी लभते विद्यां धनार्थी धनमाप्नुयात् ॥ २९ ॥ भार्या र्थी रूपं संपन्ना स्त्रियं पुत्रांश्च भारत ॥ लोभात्प्रमादानो हाञ्ज व्रतं भे-
 गोयदा भवेत् ॥ ३० ॥ तदात्रिरात्रं नाश्रियात्कुर्याद्विकेशमुंडनम् ॥ प्रायश्चित्तं मिदं कृत्वा पुनरेव व्रतं भवेत् ॥ ३१ ॥ सप्तवयवस्तप्तम्या
 भवंति च खगेधर ॥ अभ्यर्च्य सूर्यसप्तम्यां माल्यधूपपादिभिर्नरः ॥ ३२ ॥ भोजयित्वा द्विजाच्छक्त्या प्राप्नुयात्स्वर्गमक्षयम् ॥ सप्तम्यां विप्र-
 मुख्येभ्यो हिरण्यं यः प्रयच्छति ॥ ३३ ॥ स तदक्षय्यमाप्नोति सूर्यलोके च गच्छति ॥ इतीदं कीर्तितं वीरसप्तमं व्रतमुत्तमम् ॥ ३४ ॥ भूय-
 एवाभिधास्यामि शृणुष्वैकमनानृप ॥ ३५ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमीकले सौरधर्मसूयारुणसंवादे सप्तसप्तमं व्रतवर्णनं
 नामाष्टाधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २०८ ॥ छ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ यः क्षिपेद्द्वौ मयाहारः शुक्लद्रादशसप्तमीः ॥ अथवा यावकाहा-
 रः क्षीर्णपर्णाशनोऽपि वा ॥ १ ॥ क्षीराशीचैकभक्तो वा भिक्षाहारो यथा पुनः ॥ जलहारोऽपि वा विद्वान् पूजयित्वा दिवाकरम् ॥ २ ॥ पुष्पोपहार-
 ष्विविधैः पद्मसौगन्धिकोत्पलैः ॥ नानाप्रकारैर्गंधैश्च धूपैर्गुग्गुलुचंदनैः ॥ ३ ॥ कृष्णगंधपायसाद्यैर्विचित्रैः सुविभूषणैः ॥ अर्चयित्वा द्विजा-
 ष्छ्रेष्ठां हि रण्यान्नादिभिर्नरः ॥ ४ ॥ स तत्फलमवाप्नोति क्रतुभिर्भूरीदक्षिणैः ॥ यदेहत्यते वीर प्राप्य ते केवलं रवेः ॥ ५ ॥ विमानवरमारू-
 ढः सूर्यलोके महयते ॥ ततः पुण्यक्षयाद्राजकुले महति जायते ॥ ६ ॥ एवं भक्त्या विष्ववं प्राप्तिमासं समाहितः ॥ पूजयेद्विधिविद्वत्तया ना-
 मानि परिकीर्तयेत् ॥ ७ ॥ माधवे मासि विष्णुरिति माधवे चार्चयेत्मेवेति ॥ शुक्ले विष्वक्नामसे तु शुचा मासो दिवाकरः ॥ ८ ॥ पर्जन्यः श्रावणे
 मासि नभस्येवरुणस्तथा ॥ मार्तण्डेति च विज्ञेयः कार्तिके भागवः पुनः ॥ ९ ॥ मार्गशीर्षेति मित्रस्तु कीर्तितं स तंतंबुधैः ॥ पूषा षोष्ठे तु वैमासे पू-
 जनियः प्रयत्नतः ॥ १० ॥ माधवे भगति विज्ञेयस्त्वष्टा चैवाथ फाल्गुने ॥ एवं क्रमेण नामानि कीर्तयेत्पत्नी तथे रवेः ॥ ११ ॥ ध्रुवा र्चनविधिमिमं

सप्तम्यासुसमाहितः ॥ यः करोति नरो भक्त्या स याति परमांगतिम् ॥ १२ ॥ ततस्ते सर्वमाख्यातं यथा गुह्यतमं विभोः ॥ नैव देयमज्ञिव्याय
नाभक्ताय कदाचन ॥ १३ ॥ न च पापकृते देयं न देयनास्ति कायवा ॥ कृतघ्नेनास्ति के वीर न देयं क्रूरकर्मणे ॥ १४ ॥ यद्दं शृणुयान्नित्यं सप्त
मीव्रतमुत्तमम् ॥ पठेद्यज्ञापिनियतः श्रद्धया पर्यान्वितः ॥ १५ ॥ इह लोके सुसंग्राह्यसूर्यलोके महोदयेते ॥ पुण्यक्षयादिहागत्य राजा भवति
भूतले ॥ १६ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मणविणिसप्तमि कल्पे सूर्याणसंवादे माससप्तमिव्रतवर्णनं नाम नवाधिकाद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २०९ ॥
॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ इत्येष सप्तमि कल्पः समासात्कथितस्तव ॥ विस्तरात्ते पुनर्वच्यं शृणुष्वैकमना विभो ॥ १ ॥ फाल्गुनामलपक्ष
स्य पष्ठ्या च सप्तपौषितः ॥ पूजयेद्भ्रास्करं स्नात्वा गंधपुष्पविलेपनैः ॥ २ ॥ अर्कपुष्पैर्महाबाहो गुलगुलेन सुगंधिना ॥ श्वेतैर्नकरवीरेण चंदने
न दिवाकरम् ॥ ३ ॥ गुडोदकेन नैवेद्यां निवेद्य प्रीतिरवे ॥ एवं संपूज्य दिवाभानुरात्रौ तस्याग्रतः स्वपेत् ॥ ४ ॥ जपन्मौर्मपरं जाप्यं विनिद्रः
स तंतुबुधः ॥ ॥ ज्ञानी कडवाच ॥ ॥ किं तत्परं भगवतः प्रियं जाप्यमनुत्तमम् ॥ ५ ॥ जप्तव्यं यत्परं भक्त्या भानुस्तस्याग्रतो नरैः ॥
तन्मे ब्रूहि तथा मंत्रान्धूपदीपान्विशेषतः ॥ ६ ॥ येनाहंतं जपञ्जप्य पूजयामि दिवाकरम् ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ वच्मि ते भरत श्रे
ष्ठसमासान्न तु विस्तरात् ॥ ७ ॥ षडक्षरेण मंत्रेण कुर्यात्सर्वसमाहितः ॥ जपं होमं तथा पूजां शतजप्तेन सर्वदा ॥ ८ ॥ सावित्र्या च जपं पूर्व
कृत्वा शतसहस्रशः ॥ पश्चात्सर्वप्रकुर्वीत जपादेकमना कुलम् ॥ ९ ॥ ॐ भोः सावित्री भार्गवसहस्ररश्मिधीमहि ॥ तेन सूर्यः प्रचोद
यात् ॥ १० ॥ जप एष परः श्रुतः सप्तम्यां भानुना स्वयम् ॥ जप्त्वा सकृद्रवेत्पूतो मानवो नात्र संशयः ॥ ११ ॥ प्रभाते त्वथ सप्तम्यां जपन्नियतमा
नसः ॥ पूजयेद्भ्रास्करं भक्त्या पूर्वोक्तविधिनानृप ॥ १२ ॥ श्रद्धया भोजयेच्च पिब्राह्मणाञ्छक्तितो नृप ॥ दिव्यान्भोगांश्च विधिवद्द्रव्यभोज्यै
रनेकशः ॥ १३ ॥ वित्तशब्दं न कुर्वीत भोजकांश्च प्रभोजयेत् ॥ न भोजयेत्थासौ रान्सां गन्धत्नैर्न भोजयेत् ॥ १४ ॥ ज्ञानी कडवाच ॥
के भोज्याः केन वा भोज्या ब्राह्मणब्रह्मवित्तम् ॥ केषुचित्तेषु सप्तम्यां देवदेवो दिवाकरः ॥ १५ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ घटी भोज्यो भवेद्दिप्रः सप्तमिं कुरुते
चयः ॥ सौरभिन्नेष्वभोज्यो यश्च भुक्तो दिवाकरे ॥ १६ ॥ एते भोज्या द्विजराजन्नादित्येन समासतः ॥ प्रोक्तो गुरुकुलश्रेष्ठ तथाऽभोज्या

अष्टपुण्यवै ॥ १७ ॥ सभार्यः सपतियस्तु कुष्ठरागैर्हृतश्चयः ॥ यश्चान्यदेवताभक्तस्तथानक्षत्रसूचकः ॥ १८ ॥ परापवादनिरतोयश्च देवलकस्तथा ॥
 एतेऽभोज्याः सविप्रास्तु स्वयंदेवेन चिन्तिताः ॥ १९ ॥ ज्ञतानीकजवाच ॥ ये भोज्या ब्राह्मणाः प्रोक्ता ये चाभोज्या द्विजोत्तमाः ॥ एते षालक्षणं ब्रू-
 हिसर्वेषां वसमाहितः ॥ २० ॥ सुमंतुरुवाच ॥ साधुपुष्टोस्मिरा जेंद्रकीर्त्याभ्येषकृत्स्नशः ॥ पठतां तु त्रयविद्यां ब्राह्मणानां कंदंबकम् ॥ २१ ॥
 घटेत्युक्ता तु साराजस्वयंदेवेन भानुना ॥ सो षटो विद्यते यस्य स घटीत्युच्यते द्विजः ॥ २२ ॥ ब्रह्मक्षत्रविशां विरिञ्चूद्राणां च कंदंबकः ॥ शृणु-
 तां विधिवत्पुण्यं भक्त्या पुस्तकवाचनम् ॥ २३ ॥ इति मासे निबद्धस्य होमस्येति च भानुना ॥ कथितां कुरुशार्दूलव्ययमाकाशगामिनः ॥ २४ ॥
 यस्याः कर्ता भवेद्यस्तु मम स्यात्करकोमतः ॥ सविप्रो राजशार्दूलसेदो भास्करस्य तु ॥ २५ ॥ जयोपजीविव्यासश्च समः स्याज्जीवकस्त-
 था ॥ यान्येतां निपुराणानि सेतिहासानि भारत ॥ २६ ॥ जयेति कथितानीह स्वयंदेवेन भास्वता ॥ एकं निवासयत्यस्तु ब्राह्मणं तू पजयति
 ॥ २७ ॥ जयोपजीवी स ज्ञेयो वाचकश्च तथा नृप ॥ आरुणेयादिशस्त्राणि सप्ताश्वतिलकस्तथा ॥ २८ ॥ यस्तु जानाति सौराणि विप्रः सौ-
 रस्य तत्त्ववित् ॥ पूजयेत्स तंतं यस्तु भास्करं नृपसत्तम ॥ २९ ॥ भोजकांश्च तथा राजन्यथा देवं दिवाकरम् ॥ स ज्ञेयो भास्करे भक्तो भोज-
 नीयः प्रयत्नतः ॥ ३० ॥ भोज्यानां लक्षणं ह्येतद् भोज्यानां शृणुष्व मे ॥ वृषलीयस्यैवैभार्या ब्राह्मणी तु विशेषतः ॥ ३१ ॥ परभार्यापतिरसौ
 ब्राह्मणो ब्राह्मणाधमः ॥ देवेन निहतः कुष्टी ब्राह्मणो ब्रह्मघातकः ॥ ३२ ॥ भोजको विंदते यस्तु न च तं पूजयेत्तथा ॥ ज्ञेयोन्यदेव भक्तो सासविप्रः
 कुरुनंदन ॥ ३३ ॥ आदित्यं भोजकं विद्याद्रानोर्देहसमुद्भवम् ॥ नादित्यं पूजयेद्यस्तु स भोज्यो न कदाचन ॥ ३४ ॥ मुंडे व्यंगधरो गौरः शंखपुष्प-
 धरस्तथा ॥ यस्य याति गृहे राजन् भोजको मानवस्य तु ॥ ३५ ॥ तस्य याति गृहे देवाः पितरो भास्करस्य तु ॥ रक्षोभूतपिशाचाश्च योगिन्यो
 पि पलायिताः ॥ ३६ ॥ स कृद्धं ते गृहे यस्य भोजको गृहधर्मिणः ॥ सप्तसंवत्सरं यावत्सो भवति भास्करः ॥ ३७ ॥ तस्यार्ता भोजये-
 दिव्यां भोजकं स तं बुधैः ॥ यस्तु तानि दत्ते विप्रः स न भोज्यः कदाचन ॥ ३८ ॥ निजं भर्तारमुत्सृज्य स्वैर्यान्यस्य गच्छति ॥ स्वैरिणसि तु वैप्रो
 क्ता पापिष्ठा कुलदूषिणी ॥ ३९ ॥ प्रच्छन्नो च ते राजन्या नारी भवदोषतः ॥ ज्ञेया सा स्वैरिणी राजन्कुले भवति नाज्ञिनी ॥ ४० ॥

योऽस्यांरतो भवेद्विप्रः सज्ञेयः स्वैरिणरितः ॥ रंगोपजीविकथकोयश्च प्राकृतनर्तकः ॥ ४१ ॥ रंगोपजीविराजैद्रुतथाच बहुयाचकः ॥ द्वेष्टते
 नामनीराजन्कथकस्य प्रकीर्तिते ॥ ४२ ॥ कृतेनानेनयादृक्च उद्धृतः कुरुनन्दन ॥ यस्तुतिं गायते विप्रः प्राञ्चैस्तु जनसंसदि ॥ ४३ ॥ रंगोपजी
 वीप्रोक्तोऽर्थाद्वितीयः परिकीर्तितः ॥ सूचकं कथनं प्रोक्तं सर्वशस्त्रेषु भारता ॥ ४४ ॥ सूचयेद्यस्तु ऋक्षाणि सवैनक्षत्रसूचकः ॥ ४५ ॥ ज्ञातानि कडवाच ॥
 अहोवतमहत्कष्टं भवतोऽयि द्विजाप्रति ॥ वेदांगज्योतिः शास्त्रतुषष्ट्युपलंभनीषिभिः ॥ ४६ ॥ षडंगानि भवेत्तेन पतितेनाद्विजेन च ॥ अभो
 ज्यः पठनात्तस्य द्रव्यस्याद्ब्राह्मणो द्विज ॥ ४७ ॥ भोज्योऽखंडं यथाविप्रोऽनर्थकेन त्वनर्थकम् ॥ विमृश्य कथ्यतां विप्र अत्र मे संशयो महान् ॥
 ॥ ४८ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ साधुपृष्टोऽस्मि भवता श्रूयतामत्र निर्णयम् ॥ यस्य जीव्यमिदं ज्ञेयमंगं विप्रस्यैव भवेत् ॥ ४९ ॥ सांवत्सरेण ज्यो
 तिषा ज्ञानक्षत्रसूचकः ॥ न स भोज्यो भवेद्वा जन्मस्यैयं जीविका भवेत् ॥ ५० ॥ निष्कारणं पराणां च परोक्षं दोषकीर्तनम् ॥ गुणानां च
 यथाश्रुतिः परिवादपरस्तुसः ॥ ५१ ॥ ब्राह्मणो यस्तुराजैर्द्रवृत्या कर्मकरोति वै ॥ देवतायतने चेद्देवानां पूजनं तथा ॥ ५२ ॥ आधिपत्यं भक्ष
 णं च नैवेद्यस्य परंतप ॥ स ज्ञेयो देवलो राजन् ब्राह्मणो ब्राह्मणाधमः ॥ ५३ ॥ नाधिकारस्तु विप्राणां भौमानंदिव पूजने ॥ वृत्त्याभारतशार्दूलआ
 धिपत्ये विशेषतः ॥ ५४ ॥ यस्तु पूजयते देवीं ब्राह्मणो द्रव्यलोभतः ॥ वृत्त्या कुरुकुलश्रेष्ठसयाति नरकं ध्रुवम् ॥ ५५ ॥ देवालयेषु सर्वेषु आग्नि
 कार्यं च सुव्रत ॥ यः कुर्याद्द्रव्यलोभेन अभागतिमवाप्नुयात् ॥ ५६ ॥ देवालयेषु सर्वेषु वज्रयित्वा शिवालये ॥ देवानां पूजने राजन्नाग्नि कार्येषु वा
 विभोः ॥ ५७ ॥ अधिकारः स्मृतो राजन् भोजकानां संशयः ॥ पूजयंतस्तु देवानां प्राप्नुवंति परांगतिम् ॥ ५८ ॥ नैवेद्यं मुंजते यस्माद्भोजयति च
 भास्करम् ॥ पूजयति च देवानां दिव्यतंत्रेण ते गताः ॥ ५९ ॥ पूजयित्वा तु वै देवान्ने वेद्यं भक्ष्यं च प्रभोः ॥ याति ते परमं स्थानं यत्र देवो दिवाकरः
 ॥ ६० ॥ ब्राह्मणश्चापि तंबूयात्तीक्ष्णो सति महामते ॥ एवं कारिष्ये श्रेयार्थेनात्मनस्तव वा विभो ॥ ६१ ॥ इत्यामंत्र्य ततो गच्छेत्स्व गृहं कुरुनन्दन ॥
 तथा परेऽह्नि संपूज्य देवं भक्त्या दिवाकरम् ॥ ६२ ॥ कृत्वा च पावकं राजन् ब्राह्मणं भोजयेत्ततः ॥ शाल्योदनं तथा मुद्गं सुगंधं मुद्गमेव हि ॥ ६३ ॥
 अपूपान्मुडपूपांश्च पयोदधितथानृप ॥ एतैस्तु तृप्तिमायाति भास्करो नरसत्तम ॥ ६४ ॥ वर्षाणि भरतश्रेष्ठ नान्नकार्या विचारणा ॥ कुलित्य

कान्मसूरांश्च निष्पावादींस्तथैव च ॥ ६५ ॥ सिधुकंच तथा न्यञ्जराजमार्पांस्तथैव च ॥ नैतानि भास्करे दद्याद्य इच्छेच्छेय आत्मनः ॥ ६६ ॥
 दुर्गधंयञ्च कटुकमत्यल्पं भास्करस्य तु ॥ विमिश्रांस्तंडुलंश्चापि न दद्याद्भास्कराय वै ॥ ६७ ॥ इत्थं भोज्याद्रे जराजन्त्राशयेदकं संपुटम् ॥
 प्रणम्य शिरसा देवमुदकेन समन्वितम् ॥ ६८ ॥ गृहीत्वा केतनं यस्तु भजेत इत्यत्र लोकोक्तः ॥ नाश्रंति पितरस्तस्मिन् देवानचमानवाः ॥ ६९ ॥
 निष्क्राम्य नगराद्राज न्यात्वा पूर्वोत्तरादिशम् ॥ नात्युञ्जेनातिनीचे च शुचौ दिशेऽर्कमुत्तमम् ॥ ७० ॥ जातं दृष्ट्वा महाबाहो पूजयित्वा खगोत्तम ॥
 पूर्वोत्तरागताश्चैव तस्य शाखादिसन्नप ॥ ७१ ॥ शाखाया अग्रतः पात्रे सुमुखे पल्लवाश्रिते ॥ सुशिष्टेन पृथग्भूते संपूज्य गृहमाव्रजेत् ॥ ७२ ॥
 स्नातः पूज्य विवस्वंतमर्कपुष्पैः खगोत्तम ॥ ब्राह्मणान् भोजयित्वा तु अर्कमिप्रियातामिति ॥ ७३ ॥ प्राश्य मंत्रेणार्कं पुटंतो भुंजीत वाग्यतः ॥
 देवस्य पुरतो विरारुपृष्ठान् दिशैः पुटम् ॥ ७४ ॥ अर्कं संपुटं भद्रं ते भद्रं तेऽर्कसदास्तु वै ॥ ममापि कुरु भद्रं च प्रायशाश्चित्तो भव ॥ ७५ ॥
 इमं मंत्रं जपन् राजस्मरन्नैकमहमते ॥ स्थित्वा पूर्वमुखो ब्रह्मवारिणा सहितं नृप ॥ ७६ ॥ प्राश्य भुंक्ते च यो राजस्मयातिपरमं गतिम् ॥ दंतैरस्पृश्य
 हवीरतत्पुटं चार्कं संज्ञितम् ॥ ७७ ॥ अनेन विधिना भक्त्या कर्तव्या सप्तमी सदा ॥ वर्षया वन्महाबाहो प्रातयेऽर्कस्य श्रद्धया ॥ ७८ ॥ यश्चेमांससर्मा
 कुर्याद्भास्करं प्रीणयन्नरः ॥ तस्याक्षयं भवेद्विजयं च लंसात पौरुषम् ॥ ७९ ॥ सुवर्णं राजतं ताम्रं हिरण्यं च तथा क्षयम् ॥ कृत्वेमांसिद्धिमा
 यातः कौशुमिः सहसागतः ॥ ८० ॥ कुष्ठरोगञ्चैव मुक्तो जयस्तोमोमहीपतिः ॥ बृहद्बलञ्च जः कोपी याज्ञकल्वयोऽथ कृष्णजः ॥ ८१ ॥
 अर्कैश्च वसमाराध्यत तो ह्येत्यर्कसाम्यताम् ॥ इयं धन्यता मा पुण्या सप्तमी पापनाशिनी ॥ ८२ ॥ पठतां शृण्वतां राजन्कुर्वतां च विशेषतः ॥
 तस्मादेषा सदा कार्या विधिवच्छेयसेऽनव ॥ ८३ ॥ ज्ञतानीक उवाच ॥ जनकादयो यथा सिद्धिगता भानुं प्रपूज्य च ॥ श्रुतं मया तु व
 हुशो न श्रुतं कौशुमिर्यथा ॥ ८४ ॥ सिद्धिगतोऽर्कमारुध्य कुष्ठान्मुक्तश्च सुव्रत ॥ कश्चासौ कौशुमिर्विप्रः कथं कुष्ठमवाप्तवान् ॥ ८५ ॥ कथमाराधया
 मास भानुं देवपतिं द्विज ॥ एतन्मे ब्रूयात्खिलं च कीर्तयस्व समासतः ॥ ८६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्रह्मवर्षिणिसप्तमिकल्पे सौरधर्मपुस्तकपूजादि
 वर्णनं नाम दशाधिकद्विंशतमोऽध्यायः ॥ २१० ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ सुमं तुरुवाच ॥ साधुपृष्टोऽस्मिराजेंद्रशृणुष्व गदतो मम ॥ आसीत् पुरा मह

विद्वान्ब्राह्मणः स्थानगोत्तमः ॥ १ ॥ सगतः पुत्रसहितोजनकस्याश्रमं द्विजः ॥ तत्र वादोऽभवत्तेषां विप्रैरन्यैर्नृपेत्तम ॥ २ ॥ क्रोधाविष्टेन वै त्रहतः कौथुमिना द्विजः ॥ तेन दृष्ट्वा हतं विप्रं त्यक्तः पित्रा सकौथुमिः ॥ ३ ॥ भ्रातृभिश्च महत्बाहो तथा शिष्टैश्च कृत्स्नशः ॥ प्रत्युक्तः स च सर्वैस्तु शोकदुःखसमन्वितः ॥ ४ ॥ तीर्थानि स जगामाथा दिव्या न्यायत नानि च ॥ न च मुक्तस्त्वसौ विप्रः सह सा ब्रह्महत्याया ॥ ५ ॥ अमुक्तः स तथा विप्राः परे व्याधिरजायत ॥ कर्णेनासा विहीनस्तु पूयशोणितविस्त्रवः ॥ ६ ॥ पृथिवी पर्यटन्सर्वा पुनरागात्पितुर्गृहम् ॥ दुःखोपहतचित्तस्तु पितरं वाक्यमब्रवीत् ॥ ७ ॥ गतः पितरं तीर्थानि पुण्या न्यायत नानि च ॥ मुक्तोऽस्मि नानया ततः क्रूरया ब्रह्महत्याया ॥ ८ ॥ कृतेऽपि हि परे तात प्राश्रिते तु मेऽनघ ॥ किं करोमि क्व गच्छामि तात तीवरुजो मम ॥ ९ ॥ कृतेन कर्मणा येन अल्पायासे न मे विभो ॥ न इयेत ब्रह्महृत्येयं व्याधिश्चायं परंतप ॥ १० ॥ कथ्यतां मां चिरं तात कुरुनिःश्रेयसं मम ॥ हिरण्यनाभो विप्रस्तु शुल्का वाक्यं सुतस्य तु ॥ ११ ॥ शोकदुःखाभिभूतस्तु वाक्यं पुत्रमुवाच ह ॥ ज्ञातं पुत्र तव क्लेशं प्राप्तं यत्त्वदतामहीम् ॥ १२ ॥ तीर्थानि च त्वया वत्स प्रायश्चित्तानि कुर्वता ॥ न चापि ब्रह्महत्यात्वा मुंचे तमाकुलोद्ग्रह ॥ १३ ॥ उपायमेकं बध्नामि येन त्वं मोक्षमाप्स्यसे ॥ अल्पायासे न वै पुत्र शृणुष्व गदतो मम ॥ १४ ॥ कौथुमिरुवाच ॥ आराधयामि कंदेवं ब्रह्मादीनां कथं विभो ॥ शरीरेण विहीनोऽस्मि हेतुना सर्वकर्मणाम् ॥ १५ ॥ सिद्धिं संतति युक्तेन कर्मणा तुष्टिमाप्नुयुः ॥ देवैरपि सुपूज्योऽयमुपलेपनमार्जनैः ॥ १६ ॥ भानुरेको द्विजश्च षष्ठश्चतुर्वर्गमनीषिणः ॥ ब्रह्मा विष्णुर्महादेवो जले शोधनदस्तथा ॥ १७ ॥ भानुमांश्चान्य सर्वे तामोदंते दिवि पुत्रक ॥ तस्माद्भानोः समं देवं न हं पश्यामि कंचन ॥ १८ ॥ एवं भानुं सर्वमान्यमधुना खिलकामदम् ॥ पितरं मातरं तात नराणां त्रसंशयः ॥ १९ ॥ तमाराधयैव भक्त्या जपन्मंत्रमनुत्तमम् ॥ इति हासपुराणानि शृणु श्रद्धासमन्वितः ॥ २० ॥ आराधयन् विभक्त्या जपन्साममहामते ॥ पुराणानि ततो लोकमोक्षं प्राप्स्यसि पुत्रक ॥ २१ ॥

ज्येष्ठतुदशमसमवेधसंप्रियमुत्तमम् ॥ एतेषां तातासां वैकंठे जाप्यं परं सत् ॥ २५ ॥ जापित्वा तु अहंशतया गच्छामि परमं पदम् ॥
॥ हिरण्यनाभ उवाच ॥ साधुपुत्रकुलं पूतं त्वत्पुत्रेण समेन च ॥ २६ ॥ एवं गतस्यापि हि ते जाता पुत्रविधिः स्मृतिः ॥ एवंप्रतातनसंदेहः समा
न्यते निपुत्रक ॥ २७ ॥ प्रवराणि हि साम्राज्यैर्व्रह्मणा कथितानि ह ॥ एषामपि परं प्रोक्तं सामद्वयमुत्तमम् ॥ २८ ॥ तस्मादेकं परं जाप्यं सर्व
पापभयापहम् ॥ कैशुमिरुवाच ॥ कथ्यतां तातातच्छीघ्रं यत्तु सामद्वयं परम् ॥ २९ ॥ एतेषां तातासां त्रानान्यं जाप्यं च यद्वेत् ॥
हिरण्यनाभ उवाच ॥ ज्येष्ठसामपरं पूर्वद्वितीयं दत्तं शृणु ॥ ३० ॥ ततः श्राव्यं तृतीयं तु जप्तव्यं मुक्तिमिच्छता ॥ ततश्च परमं प्रोक्तं स्वयं
देवेन भानुना ॥ ३१ ॥ स्वयं देवतामादिष्टं दशसामुत्तमं व्रतम् ॥ प्रियं हिरण्यगर्भस्य प्रियं मूर्धस्य सर्वदा ॥ ३२ ॥ जपश्च विनियोगोऽपि लक्षणं च
निबोध मे ॥ सत्येन स्वरलीनस्तु शूकरादिस्मृतं बुधैः ॥ ३३ ॥ ऋतुर्भावस्तथा धर्मो विधर्मः सत्यकृत् तथा ॥ धर्मार्थमातिथ्या कार्या धर्मवेदनमे
व च ॥ ३४ ॥ यदेभिर्गीयते शब्दैरुचिरं समर्थैर्द्विजैः ॥ जाप्यं तत्परमं प्रोक्तं स्वयं देवेन भानुना ॥ ३५ ॥ एतद्वै जपमानस्तु पुनरवतते न तु ॥
सर्वरोगविनिर्मुक्तो मुच्यते ब्रह्महत्याया ॥ ३६ ॥ एतज्जाप्यं तु संजप्य आराधय दिवा करम् ॥ गायन्सामतव प्रोक्तं शृणु पौराणिकं सुत ॥ ३७ ॥
जेष्ठसाम्नोऽपि ते पुत्रलक्षणं कथयामि हि ॥ आद्यादाज्यदोहेति जेष्ठसाम्नोऽपि लक्षणम् ॥ ३८ ॥ तव श्राव्यं जपं पुत्रज्येष्ठा गायरविः सदा ॥ समा
राधय शृण्वन्वै पुत्राणामिव पुत्रक ॥ ३९ ॥ एवमारार्यदेवेशं ततो दुःखं प्रहास्यति ॥ ४० ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ततः स्तुत्वा पितुर्वाक्यं सामगः कौ
शुमिस्तथा ॥ ४० ॥ आराधयामासरं विभक्त्या श्रद्धासमन्वितः ॥ ततः श्राव्यं जपत्राजं स्त्रिकाले पुरतो रवेः ॥ ४१ ॥ शृण्वतस्तु पुराणानि
ब्रह्महत्यागता सदा ॥ व्याधिश्च कुरुशार्दूल फलमेतच्छ्रुतस्य वै ॥ ४२ ॥ जपता यत्फलं तेन देवं पूजयता नृप ॥ सोऽपि प्राप्नोति विराजं च्छृणुष्वैक
मनानृप ॥ ४३ ॥ सगतो मूर्तिमान् विप्रः प्रसादाद्भस्करस्य तु ॥ प्रविश्य मंडलं भानोः पदं यत्परमं विभोः ॥ ४४ ॥ आवर्तते न चाद्यापि गता सो
परमं पदम् ॥ इति ते कथितं राजन् गतः सिद्धिं महाद्विजः ॥ ४५ ॥ उपोष्ये मां भवेद्भरिः सप्तमीयाति भास्करम् ॥ कौशुमिर्नरशार्दूल प्रसादाद्भस्कर
रस्य तु ॥ ४६ ॥ जपमानस्तु वै सोऽपि पुराणश्रवणस्तथा ॥ इत्येषा कथिता राजन् श्रथमा सप्तमी तथा ॥ ४७ ॥ अर्कस्य पुटिका पुण्या वित्तदाया प्रिया
रवेः ॥ ४८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे सप्तमीकल्पे सौरधर्मेऽर्कसंयुटिकानामसप्तमीव्रतवर्णनं नामैकादशाधिकद्विशतमोऽध्यायः ॥ १११ ॥

॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ इत्येषा कथिता वीरार्कसंपुटिका तव ॥ द्वितीया मरिचैर्यो तु शृणुष्व गदतो मम ॥ १ ॥ शुक्लपक्षे तु चैत्रस्य षष्ठ्यां सम्य
 गुपेयितः ॥ पूजयेद्वास्करं भक्त्या सौरधर्मविधानतः ॥ २ ॥ ॥ ज्ञातानीक उवाच ॥ ॥ ब्रूहि सर्वान्मम ब्रह्मन्त्रान्पुण्यान्विशेषतः ॥ सू
 र्यादिहृदयं चापिशिरोन्यासयुतांस्तथा ॥ ३ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ अहं ते कथयिष्यामि रहस्यं परमं विभो ॥ यदुक्तं ब्रह्मणा पूर्वं भक्त्या
 भानोर्महात्मनः ॥ ४ ॥ सर्वपापक्षयार्थं यत्तच्छृणुष्व महामते ॥ सर्वपापहरं पुण्यमादित्यं लोकशूजितम् ॥ ५ ॥ शिखादामसमायुक्तं वकारा
 मृतमुत्तमम् ॥ अंबं फट् ॥ अण्णसूर्यः स्वयं तातं मंत्रमूर्तिर्माहाबलः ॥ ६ ॥ अस्यानुस्मरणान्मंत्रं नित्यं मधुरभोजनः ॥ संवत्सरेण देवेशं सा
 क्षाद्भानुं प्रपश्यति ॥ ७ ॥ व्याधि मृत्योश्च निमुक्तः सूर्यलोकं गच्छति ॥ सततं जपमानस्तुराजन्मंत्रविदां वर ॥ ८ ॥ मनसा कर्म
 णा वाचाशापा नुग्रहतोपि वा ॥ क्षीराशीमौ न माश्रित्य विविक्ते नियतौ द्वियः ॥ ९ ॥ जपित्वा द्वादशक्षं वै स शरीरो दिवं व्रजेत् ॥
 त्रैलोक्यं चरते राजंश्चिन्तामणिं विच्छया ॥ १० ॥ अथेदं परमं वामं सूर्यस्य हृदयं शृणु ॥ स्मर्तव्यं शुचिना नित्यं सर्वपापभयापहम् ॥
 ॥ ११ ॥ विद्युत्तंचंद्रसंयुक्तं मृकारेण च भारत ॥ अकारदीपितं चैव हृदयं परिकीर्तितम् ॥ १२ ॥ यकारं विंदुं संयुक्तं वैशाखः
 कथितो बुधैः ॥ यकारश्च वकारश्च मात्रा विंदुस्तथानृप ॥ १३ ॥ इष्टं कवचमादिष्टमस्त्रं वश्यो निबोध मे ॥ प्रणवादिं दुकारं
 च र्वा दुस्वारं कटस्तथा ॥ १४ ॥ इदं स्त्रं स्मृतराजन्नृपतंच निबोध मे ॥ विंदुचंद्रमसंयुक्तं वकारममृतं स्मृतम् ॥ १५ ॥ अब्रह्म
 न्नमममृतं गायत्री चापितेरोराधेनुवै परिकीर्तितम् ॥ यकारश्च वकारश्च रौरेवेत्रमादिशेत् ॥ १६ ॥ व्यनेत्र एतान्यङ्गानि सूर्यस्या
 मिततेजसः ॥ आदित्यं मूर्ध्नि विन्यस्य हृदये हृदयं न्यसेत् ॥ १७ ॥ सावित्री कंठदेशे तु अशेषमूर्ध्नि चितयेत् ॥ अर्कं न्यासो
 मया ख्यातो विद्वाद्भ्यां संप्रकल्पयेत् ॥ १८ ॥ एकाक्षरस्य सूर्यस्य शृणुष्व चर्चनविधिं परम् ॥ प्रथमं किं किणीमुद्रां बद्धानुहृदये नृप ॥
 ॥ १९ ॥ प्राणायामेन च तथा परिवरिसमन्वितम् ॥ एकाक्षरं समावेत्ति आत्मशुद्धयर्थं मादरात् ॥ २० ॥ पुनस्त्वमेव बध्यं तु वकारे
 णात्मना लभेत् ॥ २१ ॥ एतच्छृत्वा दित्यसमो भवतीति न संशयः ॥ कृत्वा च मुद्रां प्रासादि अस्त्रं योज्यमहीपते ॥ २२ ॥ प्रासादशो

भनस्यद्वैकृत्वात्तद्वरतर्षभ ॥ कवचेनार्कवाञ्छुशालयद्वर्धनतिथा ॥ २३ ॥ ततोर्धपत्रपुष्पैश्चपूजयेद्विधिवनृप ॥ हृदिनास्त्रापयेद्वेवत
 तःपूजांसमाचरेत् ॥ २४ ॥ पद्ममुद्रापुष्पगर्भादेवाशिरसिविन्यसेत् ॥ आवाहितोभवेद्वेवदेवदेवादिवाकरः ॥ २५ ॥ हृदयेनार्घ्यसंयुक्तां
 पूजां वीतिभारत ॥ हृदयेनचनैवेदंदातव्यंशक्तिनाविभोः ॥ २६ ॥ यथाशक्त्याजपंकुर्यात्सुव्रतवाग्यतोद्भिः ॥ अनेनविधिनाराजसर्वे
 कार्याणि साधयेत् ॥ २७ ॥ नक्वचित्प्रतिधातः स्यान्नचापिदुरितंभवेत् ॥ व्योममुद्रांपरांविद्धाकृत्वाचापिप्रदक्षिणम् ॥ २८ ॥ देवंविसर्जयेत्प
 श्चाद्धृदयेनमहीपते ॥ २९ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेसौरचर्मसौरचर्नविधिवर्णनंनमैकादशाधिकद्विशततमोऽ
 ध्यायः ॥ २११ ॥ ४४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ दृष्ट्वातुपावकंदेवंपावकस्थंदिवाकरम् ॥ अब्यात्तुसपरीवारंगुकारंपरिकीर्तयेत् ॥ १ ॥ एवं
 कृतेशोधनंस्यात्पावकस्यनसंशयः ॥ पद्मगर्भाततोवाथहृदयाग्नौसमाक्षिपेत् ॥ २ ॥ आवाहितोभवेद्वेवदेवःसाक्षान्नसंशयः ॥ ओंकारेणा
 हुतिशतंनेत्रांजनसमाधिना ॥ ३ ॥ पंचाहुतीस्ततोदद्यादंगानांप्रीतयेनृप ॥ विसर्जनंततःकुर्याद्धृदयेनविचक्षणः ॥ ४ ॥ इति श्रीभ
 विष्येमहापुराणब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेसौरचर्नविधौहोमविधिवर्णनंनमद्वादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१२ ॥ ४४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥
 पद्मिनीचतथान्यातुमध्यमानामनीतथा ॥ अर्कणिज्वालिनचिवतेजनीचगभस्तिनी ॥ १ ॥ शंखमुद्राचदशमीसूर्यवक्रातथापरा ॥ सहस्रकिर
 णचैवमुद्राद्वादशकीर्तिताः ॥ २ ॥ दद्यादर्थ्यतुपद्मिन्याव्योमध्वाजपेद्बुधः ॥ उदयाश्रयःसमाकर्षेमध्यमाव्याधिनाशिनी ॥ ३ ॥ अर्कण्याप
 इयतेसूर्यविधिस्थस्तुभवेद्यदि ॥ ज्वालिनीमुपसंगंतुंबद्धासूर्यमुखोजपेत् ॥ ४ ॥ सप्ताहाइयतेसूर्यसिद्धयेतततःस्वयम् ॥ अवतीर्य
 पद्माखंडंसूर्यादिभिसुखोनरः ॥ ५ ॥ जपञ्छतसहस्रंस्त्रिअक्षयंलभतेनिधिम् ॥ शंखमुद्रादिभिर्यसूर्यचक्रविधिंश्च ॥ ६ ॥ अहोरात्रोपितो
 भूत्वाबद्धासूर्यमुखोनरः ॥ स्थितःपद्मासनेराजअपञ्चाप्ययुतंमनुम् ॥ ७ ॥ पश्यतेतुत्र्यहात्सूर्यभवेत्सिद्धिश्चमानसी ॥ सहस्रकिरणं
 बद्धनाभिमात्रजलेस्थितः ॥ ८ ॥ जपेद्युतमात्रंतुभवेत्तद्गतमानसः ॥ सहस्रकिरणंदेवंपरंरश्मिभिरावृतम् ॥ ९ ॥ सपश्यतिपरंधामभवेत्सि
 द्धिश्चपुष्कला ॥ शापानुग्रहकर्तृसौसर्वेषांप्राणिनांभवेत् ॥ १० ॥ सर्वतःकंदुकंमुक्त्वाभवेद्वैविगतज्वरः ॥ ११ ॥ परेगुलफौकरैकृत्वांसं

लभौचपरस्परम् ॥ वासानामिकयाम्यदक्षिणतुङ्कनीयसी ॥ १२ ॥ वामादक्षिणयाचैवदक्षिणावामयातथा ॥ मुद्रैषाहिमहापुण्याव्ययोममुद्रा
 प्रकीर्तिता ॥ १३ ॥ बद्धयाचानासद्योहीयतेव्याधयोनृणाम् ॥ नानयारहितःकश्चित्सिद्धिप्राप्नोतिसाधकः ॥ १४ ॥ सर्वैवोत्तमाहोषामं
 त्रमुष्टिरतिस्मृता ॥ सूर्यस्यहृदयस्यमर्कुमुद्रेतितिश्रुता ॥ १५ ॥ बध्नीयात्सततमंत्रैरगुरारोग्यवृद्धये ॥ सूर्यमंडलमभ्यग्रेमन्त्रीसूर्योदये
 स्थितः ॥ १६ ॥ समूर्याभिमुखोभूत्वाजपेन्मंत्रंतुसाधकः ॥ दिनत्रयेणपश्येत्तद्व्यानीजपपरायणः ॥ १७ ॥ तंदृष्ट्वानाधुतेमृत्युदुःखीनचनसं
 शयः ॥ प्राप्नोतिचपरंस्थानंयत्रदेवोदिवारः ॥ १८ ॥ उत्तानौतुकरौकृत्वापृष्ठलग्रौपरस्परम् ॥ बद्धात्वंगुलयःसर्वाःसुप्रकीर्णानसं
 शयः ॥ १९ ॥ आक्रम्यचांगुलीमूलमंगुष्ठान्भ्यांयथाक्रमम् ॥ उदयानाममुद्रैषावध्नीयादुदयेवः ॥ २० ॥ द्वादशैतत्पश्यतेसूर्योदिनात्सहि
 नसंशयः ॥ सर्वपापहरीचैवसर्वपापविनाशिनी ॥ २१ ॥ उदयाचविनावाममध्यतश्चैवतंक्षिपेत् ॥ मध्यमानासविलयातासूर्यमध्येतुचिंतयेत् ॥
 ॥ २२ ॥ मध्यमाविधिनातेनवद्धमुद्रांतुसाधकः ॥ अंगुल्योःपरमंगुष्ठौविधिनातावुभौग्रथेत् ॥ २३ ॥ मुद्रासास्तमनीहोषासर्वतंत्रैश्चरीशुभा ॥
 सूर्यस्यास्तमनेमुद्रांबद्धाजसंसारभेत् ॥ २४ ॥ सहस्रं हि शतं वापि मुद्रांबद्धाजपेद्बुधः ॥ सर्वपातकं संशुक्लं सप्ताहादनुशोभनम् ॥ २५ ॥ करौ परस्पर
 रंलग्रावंगुष्ठौचोर्ध्वसंस्थितौ ॥ उभौचांगुष्ठकौचोर्ध्वसंलग्नौमूर्ध्निसंस्थितौ ॥ २६ ॥ मुद्रानुमालिनैचैवनिर्देहत्पापंजरम् ॥ ब्रह्महत्यादियत्पापयो
 जितासातुमूर्धनि ॥ २७ ॥ विदम्यगुलयःसर्वाद्विषममध्यस्तथाग्रतः ॥ ऊर्ध्वस्थितौतथांगुष्ठौमुद्रयंतर्जनस्मृता ॥ २८ ॥ सर्वव्याधिहरिदेवी
 सर्वशत्रुविनाशिनी ॥ एतंबद्धामहापुण्यांसर्वान्तंभयतेरिपून् ॥ २९ ॥ उभौप्रसायैवहस्तामध्यैसाधेनसंस्थितौ ॥ शेषानाम्याततश्चै
 वअंगुष्ठग्रन्थंथाक्रमात् ॥ ३० ॥ मुद्रागभस्तिनीनामसूर्यस्यहृदयंपरम् ॥ मृत्युनाशयेत्तद्विषाबद्धासूर्योदयेशुभम् ॥ ३१ ॥ अर्धकालेतुवध्नी
 यादुर्चयाग्निंप्रपूजयेत् ॥ जपकालेचबध्नीयान्मंत्राणानात्रसंशयः ॥ ३२ ॥ विदक्षिणकनिष्ठिकयांतर्जनीभ्यां तथाभवेत् ॥ तर्जनीभ्यां तथा
 गुष्ठौसंलग्नौतुपरस्परम् ॥ ३३ ॥ जपोयःक्रियतेनित्यान्निभिमसिर्विशुद्धयति ॥ करौतुसंपुटंकृत्वातर्जन्यौद्वौचकुचयेत् ॥ ३४ ॥ सहस्र

किरणाब्जेषासर्वमुद्रेड्वरेड्वरी ॥ त्रिसंध्यमेतावधीयात्ताधकोमंत्रमूर्धनि ॥ ३५ ॥ नाशयेत्सर्वपापानितमोराशिमांभसा ॥ मुद्रासुद्रककुं
 भेतिवद्धापश्चात्तुमंत्रयेत् ॥ ३६ ॥ मासेननाशयेत्कुष्ठं त्रिभिर्मासैर्नसंशयः ॥ इतिमुद्रांगसहितं सूर्यपूजयतेतुयः ॥ ३७ ॥ अनेनविधिनारा
 जन्त्रह्नापूजयतेरविम् ॥ तस्मात्त्वमपिराजेद्रूपपूजयानेनभस्करम् ॥ ३८ ॥ ततःसूर्यमवाप्येहसूर्यलोकंसगच्छति ॥ अनेनविधिनारस्तु
 पूजयेत्सततरविम् ॥ ३९ ॥ सयातिपरमंस्थानंयत्रदेवादिवाकरः ॥ इत्थंपूज्यचदेवेशमनेनविधिनानृप ॥ ४० ॥ भोजयित्वायथाज्ञत्तया
 ब्राह्मणांश्चविधानतः ॥ सप्तम्यांप्राशयेद्ब्राह्मिणिरिचमंत्रतस्तथा ॥ ४१ ॥ गृहीत्वामंत्रमेकंतुअव्रणंचदण्डंरम् ॥ सजलंप्राशयेद्ब्राजन्मित्रेचा
 नेनवास्मृतम् ॥ ४२ ॥ यथोक्तेनविधानेनपूजयित्वादिवाकरम् ॥ इतिसंप्राश्यमारिचंततोभुंजीतवाग्यतः ॥ ४३ ॥ प्रियसंगमवाप्नोति
 तत्क्षणाद्वनान्यथा ॥ इतीयंसप्तमीपुण्याप्रियसंगमदायिनी ॥ ४४ ॥ कुर्यादेकेनकामांस्तुवत्सरेणसगच्छति ॥ पुत्रादिभिर्वरेश्च
 ष्टपुत्रादिभिरभाषत ॥ ४५ ॥ कुरुतस्मान्महाबाहोत्वमेवाप्रियदायिनीम् ॥ उपोष्यइंद्रोविधिवत्सुरारिचसप्तमीम् ॥ ४६ ॥ संयौ
 गंकृतवाव्रीरसिर्लपादिविधानतः ॥ उपोष्यैनांनलश्चापिदमयन्त्यामहाबलः ॥ ४७ ॥ रामोयःसीतयासार्धमुपोष्यैर्नानराराधिप ॥
 ४८ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मिणिसप्तमीकल्पेमरीचिसप्तमीव्रतवर्णनं नाम त्रयोदशाधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २१३ ॥ ४९ ॥
 ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ तृतीयांसप्तमीवीरशृणुष्वगदतोमम ॥ निवपत्रैःस्मृतायातुपरमारोगनाशिनी ॥ १ ॥ यथाचर्चनविधिवान्या
 येनपूजयतेरविम् ॥ देवदेवोदपाणिःशैलचक्रगदाधरः ॥ २ ॥ अथार्चनविधिविष्णुमंत्रोद्धारनिबोधमे ॥ ३ ॥ अश्वषोलकायनमः ॥ मू
 लमंत्रः ॥ अंबिति २ शिरः ॥ असहस्ररश्मये अस्त्रम् ॥ असहस्रकिरणाय २०० ऊर्ध्वबंधः ॥ अधनायभूतभाविनेनमः इतिभूतबंधः ॥ अञ्च
 ल २ प्रज्वल २ अग्निप्रकर ॥ ४ ॥ अआदित्यायविद्महेविश्वभागायधीमहि ॥ तंनःसूर्यःप्रचोदयात् ॥ ५ ॥ गायत्रीसंकलिकरणमिदं
 म् ॥ अधर्मात्मनेनमः ॥ ईशान्याम् ॥ अदक्षिणायनमः आग्नेयाम् ॥ अवज्रपाणयेऽनंतायनमः उत्तरतः ॥ अश्यामपिंगलायनमः ईशा
 न्याम् ॥ अमृतायनमः आग्नेय्याम् ॥ अबुधायसोमसुतायनमोदक्षिणतः ॥ अवागीश्वरायसर्वविद्याधिपतये नैऋत्याम् ॥ अशुक्रायमहर्षये

भूताय पाश्चिमतः ॥ ॐ ईश्वराय सूर्यात्मने नमो वायव्याम् ॥ ॐ कृतवन्ते नमः उत्तरतः ॥ ॐ राहवे नमः ईशान्याम् ॥ ॐ अंतराय सूर्यात्मने नमः पू-
 र्वतः ॥ ॐ भुवाय नम ईशान्याम् ॥ ॐ भगवते पूषामालिप्तकलजगत्पते सताश्ववाहनभूज परमसिद्धिशिरसि गतं गृह्णते जेजुरूपं अंतर्ज्वा-
 ल २ ॥ आवाहनमंत्रः ॥ ॐ नमो भगवते आदित्याय सहस्रकिरणाय यथा सुखं न रागमनाय इति ॥ ६ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मणे पर्व-
 णि सप्तमी कल्पे सौरधर्मसूयमंत्रोद्धारवर्णनं नाम चतुर्दश अधिका द्विंशतमोऽध्यायः ॥ २१४ ॥ ॐ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ शृणुष्व आर्चा-
 विधिं राजमंत्रं प्रूतेन वारिणा ॥ प्रोक्षणीयां प्रयत्नेन किमर्थं सुसमाहितः ॥ १ ॥ हृदयादितथं गिषु मंत्रं विन्यस्य मंत्रं विवृत् ॥ आत्मानं भास्करं
 ध्यात्वा परिचारसमन्विते ॥ २ ॥ कुर्यात्संमार्जनं नाम चतुर्दश अधिका द्विंशतमोऽध्यायः ॥ २१४ ॥ ॐ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ शृणुष्व आर्चा-
 प्रकारोऽयं सर्वेषामपीप्सितप्रदः ॥ सर्वैरपि बुधैर्वीरपद्ममेतत्प्रकीर्तितम् ॥ ४ ॥ अष्टपत्रं लिखेत्पद्मं शुचौ देशे सकर्णिकम् ॥ आवाहनं ततो ब-
 द्धा मुद्रा मावाहयेद्भुवि ॥ ५ ॥ खषोल्कं स्नापयेत्तत्र स्वरूपं लोभदायकम् ॥ स्थापयेत्स्नापयेच्चैव मंत्रं मंत्रशरीरिणा ॥ ६ ॥ आग्नेय्यादि-
 शि देवस्य हृदयं स्थापयेन्नरः ॥ ईशान्यां तु शिरः स्थाप्य नैऋत्यां विन्यसेच्छिवाम् ॥ ७ ॥ पौरंदर्यां न्यसेत्त्रेत्रमेकाग्रहृदयस्तु सः ॥ आवाह्यं चै-
 कं कवचं च वारुण्यां वस्त्रमेव च ॥ ८ ॥ ईशान्यां स्थापयेत्सोमं पौरंदर्यां तु लोहितम् ॥ आग्नेय्यां सोमपतनं याम्यां चैव बृहस्पतिम् ॥ ९ ॥ नैऋ-
 त्यां दानवं शुक्रं वारुण्यां च शनैश्चरम् ॥ वायव्यां च तथा कंकौ वीर्यं राहुमेव च ॥ १० ॥ द्वितीयां तु कक्षायां देवतेजः समुद्रवान् ॥ स्थापये-
 द्वा दशादित्यान् काश्यपेयान् महाबलान् ॥ ११ ॥ भगः सूर्यो यमश्चैव मित्रावरुणवच ॥ सवितौ चैव धाता च विस्वाश्च महाबलः ॥ १२ ॥ त्वष्टा पू-
 षा तथा चंद्रो दशो विष्णुरुच्यते ॥ पूर्वचंद्राय दक्षिणे यमाय पश्चिमैवरुणाय उत्तरे कुबेराय ईशान्यामीश्वराय आग्नेय्यामग्निदेवताय नैऋत्यां पितृदे-
 वेभ्यो वायव्यां वायवो ॥ जयाच विजया चैव जयंती चापराजिता ॥ शेषश्चासुकिश्चैव रवंती च विनायकः ॥ महाश्वेता महादेवी राज्ञी चैव सुवर्चला ॥ १३ ॥
 तथा न्योवापि देवानां समूहस्तत्र तत्र ह ॥ तथान्योलोकविख्यातो योगः प्रोक्तश्च दक्षिणे ॥ १४ ॥ पुरस्ताद्वासुस्थाने स्थापनीया विजानता ॥ सि-
 द्धिर्द्विद्विः स्मृतिर्देवाश्चैवोत्पलमालिनी ॥ १५ ॥ स्थाप्या सुदक्षिणे पार्श्वे लोकपूज्या समंततः ॥ प्राज्ञावतो धुधारहारिता बुद्धिरेव च ॥ १६ ॥

स्थाप्यबुद्धिमतीं नित्यं श्रीकामोवा विवस्वतः ॥ ऋद्धिश्चैव विमृष्टिश्च पाणमासी विभावसौ ॥ १७ ॥ स्थाप्यासु चोत्तरेषां श्वेत्येतो देवशक्तयः ॥
 दीपमन्नमलं करो वासः पुष्पाणि मंत्रतः ॥ १८ ॥ देयानि देवदेवस्य सानुगस्य समूर्तये ॥ विधिना नेन सततं सदा योचति भास्करम् ॥ १९ ॥
 संप्राप्य परमान्कामांस्ततो भानुसदो व्रजेत् ॥ अनेन विधिनयस्तु भोजयेद्भ्रास्करं नृप ॥ २० ॥ केनैव ककुत्तात्मा सिआदित्यनिलयस्तथा ॥
 सर्वरोगहरः शांतो भवेन्मप्राशनं सदा ॥ २१ ॥ इत्थं प्राप्य जपेद्भूमौ देवस्य पुरतो नृप ॥ ब्राह्मणान् भोजयित्वा तु शतयादत्त्वा तु दक्षिणाम् ॥ २२ ॥
 भुंजीत वागयतः पश्चान्मधुरं क्षारवर्जितम् ॥ इत्येषावत्संयावत्कर्तव्या चैव सप्तमी ॥ २३ ॥ कुर्वाणः सप्तमीमेतां सर्वरोगैः प्रमुच्यते ॥ सर्वरोगवि
 निमुक्तः सूर्यलोकं गच्छति ॥ २४ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ अथ भाद्रपदे मासि सिते पक्षे महीयते ॥ कृत्वा पवासं सप्तम्यां विधिवत् पूजये
 द्रविम् ॥ २५ ॥ महेश्वरेण विधिना पूजयेद्ब्रह्मास्करम् ॥ अष्टम्यां तु पुनः स्नातः पूजयित्वा दिवा करम् ॥ २६ ॥ दद्यात्फलानि विधिप्रेभ्यो मातुङः
 प्रीयतामिति ॥ खर्वूरं नालिकेरं च मातुलिंगफलानि च ॥ २७ ॥ देवस्य पुरतो दत्त्वा तथा चाप्रफलानि च ॥ इति ते कथितं राजन्स तमीफलमा
 दितः ॥ २८ ॥ महातपो महाश्रेष्ठं भास्करस्य विशाम्पते ॥ यच्छुत्वा मानवो राजन्मुच्यते ब्रह्महत्याया ॥ २९ ॥ तथेदं परमं पर्वकथितं ब्रह्मसंज्ञि
 तम् ॥ यच्छुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्येत मानवानृप ॥ ३० ॥ अश्वमेधसहस्रस्य वाजपो यशस्तस्य च ॥ सर्वतीर्थाभिगमने वेदाभ्यासे च यत्फलम् ॥ ३१ ॥
 यत्फलं पृथिवीदाने तत्सर्वं प्राप्नुयात्तरः ॥ राजसूयसहस्रस्य वाजपेयशतस्य च ॥ ३२ ॥ सहस्रशतदानस्य फलं विदितमानवः ॥ लेखत्वं
 ब्राह्मणो गच्छेत्क्षत्रिया विप्रतां व्रजेत् ॥ ३३ ॥ वैश्योऽपि क्षत्रतां याति शूद्रो वैश्यत्वमेव च ॥ सूतमा गधं बघाद्याये चान्ये संकरोद्भवाः ॥ ३४ ॥ तेऽपि
 यांत्युत्तमं स्थानं पुराणश्रवणाद्भिभो ॥ इति हासपुराणाभ्यां न त्वन्यत्पानं नृणाम् ॥ ३५ ॥ येषां श्रवणमात्रेण मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ विधिना
 राजशार्दूलशृण्वतां यत्फलं किल ॥ यथोक्तं नात्र संदेहः पठतां च विज्ञापते ॥ ३६ ॥ ॥ शतानीक उवाच ॥ भगवन् केन विधिना
 श्रोतव्यं भारतं नरैः ॥ चरितं रामभद्रस्य पुराणानि विज्ञेयतः ॥ ३७ ॥ कथं तु वैष्णवाधर्माः शिवधर्मा अशेषतः ॥ सौराणां चापि विप्रैर्द्रुच्यतां
 श्रवणे विधिः ॥ ३८ ॥ वाचनं यिं कथं चापि वाचकोद्दिजसत्तम ॥ लक्षणं चास्य मे ब्रूहि वाचकस्य महात्मनः ॥ ३९ ॥ स्वरूपं चास्य मे ब्रूहि ल

षोल्कस्य महात्मनः ॥ फलं च पूजिते किं स्याद्वाचके विधिविद्विज ॥ ४० ॥ पारणे पारणे पूज्यो वाचकः श्रावकैः कथम् ॥ समते भगवान् किं दे
 यं पर्वणि वाचके ॥ ४१ ॥ न च किं कार्यं सिद्धयति सद्धं पर्वणि पर्वणि ॥ सम्यक्पृष्टोऽस्मि राजेंद्र इति हासपुराणयोः ॥ ४२ ॥ श्रवणे तु महाबाहो
 श्रूयतां यन्मया पुरा ॥ पृष्टो वाचमहातेजो विरचितो भगवान्गुरुः ॥ ४३ ॥ हंत ते कथं याम्येष पुराणश्रवणे विधिम् ॥ इति हासपुराणानि श्रुत्वा
 भक्त्या विशेषतः ॥ ४४ ॥ मुच्यते सर्वपापेभ्यो ब्रह्महत्यादिभिर्विभो ॥ सायंप्रातस्तथा रात्रौ शुचिभूत्वा शृणोति यः ॥ ४५ ॥ तस्य विष्णुस्तथा
 ब्रह्मा तु ध्यते शंकरस्तथा ॥ प्रत्यृषे भगवान्ब्रह्मादिनां तनुष्यते हरिः ॥ ४६ ॥ महादेवस्तथा रात्रौ शृण्वतां तु ध्यते विभुः ॥ पारणानि दशाहेषु एके कुर्व
 तितां न्विभो ॥ ४७ ॥ भवेद्देवराजार्द्धलशृणुते षां च यत्फलम् ॥ विधानं वाचकस्येह शृण्वतां च विज्ञापते ॥ ४८ ॥ शुद्धवासा गृहादेत्यस्थानं यत्स
 मयान्वितम् ॥ प्रदक्षिणं ततो गत्वा यस्तस्मिन् देव एव हि ॥ ४९ ॥ नात्युच्चं नातिनीचं चासनं भजेत ततः ॥ आसनं तस्यैव राजन्वोधकस्य सदा
 नृप ॥ ५० ॥ वंदनीयं प्रज्ज्वल्यं च श्रोतृभिः कुरु नंदन ॥ व्यासपीठं तु तत्प्रोक्तं गुरोरासनमादिशेत् ॥ ५१ ॥ नस्थेयं श्रावकैस्तस्माद्वाचकस्य स
 नं नृप ॥ राजासनं यथाभृत्यै तथा पुत्रैः पितुर्नृप ॥ ५२ ॥ यथा शिशुगुरोर्वीरसतेषां हि गुरुर्मतः ॥ देवाचारमग्रतः कृत्वा ब्राह्मणाचारं विशेषतः ॥ ५३ ॥
 उपविश्य ततः पश्चाच्छ्रावकः शृणुयाच्चप ॥ समस्तां नागतां कृत्वा ततः शुस्तकमादेत् ॥ ५४ ॥ प्रणम्य शिरसा तस्य पुस्तकस्य विज्ञापते ॥ अग्रं स्थि
 च शीथिलं कुर्याद्वाचकः कुरु नंदन ॥ ५५ ॥ पुनर्वक्षीत तत्सूत्रं तन्मुक्त्वा वाचयेत्कचित् ॥ त्रिविधं पुस्तकं विद्यात्सूत्रं वा सुकुरुच्यते ॥ ५६ ॥
 पत्राणि भगवान्ब्रह्माक्षराणि जनार्दनः ॥ शंकरश्च तथा सूत्रं पक्तयः सर्वदेवताः ॥ ५७ ॥ पावकस्य तथा सूत्रे मध्ये भानुः समाश्रितः ॥ अग्रे स्थि
 ताग्रहाः सर्वे दिशो वापिता विभो ॥ ५८ ॥ स्मृतो मेरुः सदा शंकुश्छिद्रमाकाशमुच्यते ॥ यंत्रद्वयं काष्ठमयमधोर्ध्वयदुदाहृतम् ॥ ५९ ॥
 द्यावापृथिव्योश्च शंखस्तथा चंद्र उदाहृतः ॥ इत्थं देवमयो ह्येष पुस्तको देवपूजकः ॥ ६० ॥ नमस्यः पूजनीयश्च गृहे स्थाप्यो विभूतये ॥ योऽ
 स्य सूत्रं बृहत्कृत्वा प्रयच्छति नरोत्तमः ॥ ६१ ॥ स याति परमं स्थानं यत्र देवो दिवाकरः ॥ निरूप्य पात्रं राजेंद्रं कारभ्यां गृह्य वाचकः ॥ ६२ ॥
 प्रणम्य शिरसा सर्वां ब्रह्मादीन्व्यासमेव च ॥ वाल्मीकिं च तथा राजन्विधिविष्णुं शिंशं विभुम् ॥ ६३ ॥ नमस्कारमथैषां तु पाठित्वा कुरु नंदन ॥

ततोसौवाचयद्विप्रान्वाचकः श्रद्धयान्वितः ॥ ६४ ॥ अलंबितमनास्तद्द्रुतवीरभूर्जितम् ॥ असंस्तक्षरपदंसभावसमन्वितम् ॥ ६५ ॥
सप्तस्वरसमायुक्तं काले विशांपते ॥ प्रदर्शयन्नसान्तसर्वांश्चकोवाचयेन्नृप ॥ ६६ ॥ ईदृशाद्राचकाद्विप्राच्छ्रुत्वा श्रद्धासमन्वितः ॥
इतिहासपुराणानिरामस्य चरितं तथा ॥ ६७ ॥ नियमस्थः शुचिः श्रोताशृणुयात्फलमश्नुते ॥ ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रश्चापि विशेषतः
॥ ६८ ॥ अश्वमेधमवाप्नोति सर्वान्कामानवाप्नुते ॥ रोगैश्चमुच्यते सर्वमहत्पुण्यं च विंदति ॥ ६९ ॥ गच्छेद्वापि परं स्थानं देवस्याद्भुतमु-
त्तमम् ॥ समागम्य गृहादेते क्षातास्तद्वाचकस्य तु ॥ ७० ॥ प्रणम्य शिरसा विप्रं वाचकं श्रद्धयानुप ॥ आसनं च समाश्रित्य स्यात्तव्यं वाचक-
स्य तु ॥ ७१ ॥ संमुखं राजशार्दूलवाग्यतैः सुसमाहितैः ॥ वाचकेन नमस्कारे कृते व्यासस्य भूपते ॥ ७२ ॥ नवतव्यं महाबाहो श्रावकैः
संशयाहते ॥ संशये सति प्रष्टव्यो वाचकः संप्रसाद्य तु ॥ ७३ ॥ यतश्च स गुरुस्तेषां धर्मतो बंधुरुच्यते ॥ वाचकेनापि तव्यं सम्यक्तेषां निबोध-
येत् ॥ ७४ ॥ अनुग्रहाय सर्वेषामंशेषा गुरुवो नृप ॥ नमस्कारादर्थोऽश्राव्यं शिवमस्त्विति वाग्यतः ॥ ७५ ॥ वाग्यतैर्नृपशार्दूलवर्णैः सर्वैर्महीपते ॥
शूद्राणां पुरतैर्वैश्या वैश्यानां क्षत्रिणस्तथा ॥ ७६ ॥ मध्यस्थितोऽथ सर्वेषां वाचको वाचयेन्नृप ॥ ये च संस्कारा जगन्नास्ते शूद्रपृष्ठतः ॥ ७७ ॥
ब्राह्मणं वाचकं विद्यान्वा न्यवर्णजमादरेत् ॥ श्रुत्वान्यवर्णजाद्वाचं वाचकान्नरकं व्रजेत् ॥ ७८ ॥ इत्थं हि शृण्वतांतिषां वर्णानामनुपूर्वशः ॥ मासि
मासि भवेद्वाजन्पारं कुरु नंदन ॥ ७९ ॥ श्रेयोऽथ मात्मनो राजन्पूजयेद्वाचकं बुधः ॥ मासि पूर्णैर्द्विजश्रेष्ठे दत्तव्यं स्वर्णमाषकम् ॥ ८० ॥
ब्राह्मणेन महाबाहो द्वौ देवौ क्षत्रियस्य तु ॥ वाचकस्य द्विजश्रेष्ठवैश्येनापि त्रयं तथा ॥ ८१ ॥ शूद्रेणेव च चत्वारो दत्तव्याः स्वर्णमाषकाः ॥ मा-
सि मासि द्विजश्रेष्ठश्च श्रद्धया वाचकस्य तु ॥ ८२ ॥ प्रथमे पारणे राजन्वाचकं पूज्यशक्तिः ॥ अग्निष्टोमस्य यज्ञस्य फलं विदति मानवः ॥ ८३ ॥
कार्तिकादि महाबाहो कार्तिकं यावदच्युत ॥ अग्निष्टोमं गोसंवच्चर्योतिष्ठामंतथा नृप ॥ ८४ ॥ सौत्रामणिं वाजपेयं वैष्णवं च तथा विभो ॥ माहे-
श्वरं तथा ब्राह्मणं पुंडरीकं च भूपते ॥ ८५ ॥ आदित्ययज्ञस्य तथा राजसूयाश्च मेधयोः ॥ फलं प्राप्नोति राजेन्द्र मासैर्द्वादशभिः कृमात् ॥ ८६ ॥
इत्थं यज्ञफलं प्राप्य याति लोकांस्तथोत्तमान् ॥ वज्रवेदिकं संपन्नमणि रत्नविभूषितम् ॥ ८७ ॥ विमानमास्थितो राजन्मोदते शक्रमंदिरे ॥

ततश्चंद्रस्य भवनेनैव भवनेततः ॥ ८८ ॥ शोचिष्टुहचगत्वा तु गच्छेन्नैव लिलेष्टुहे ॥ धिषणस्य गृहं गत्वा ततश्चित्रशिखंडिनः ॥ ८९ ॥ वृद्ध
श्रवसमासाद्य गच्छेत्कंजमंदिरे ॥ एवमेवनृपश्च नानाकार्यविचारणा ॥ ९० ॥ फलमेतत्समुद्दिष्टं शृण्वतां सततं नृणाम् ॥ एतत्फलं वत्सरे
ण शृण्वतो विधितो नृप ॥ ९१ ॥ एतानि परिणामानि वत्सरेण भवन्ति वै ॥ शृण्वतां नृपशादूलददतां वाचकाय वै ॥ ९२ ॥ एकं च द्वौ तथा त्रीणि
चत्वारश्च विंशं पते ॥ दातव्या वाचकस्येह मासि मासिनराधिप ॥ ९३ ॥ ब्राह्मणाद्यैर्नृपैश्च सवर्णविभागशः ॥ समाप्ते पर्वणि तथा वाचकं पूजये
न्नृप ॥ ९४ ॥ वाचकं ब्राह्मणं चैव सर्वकर्मैः प्रपूजयेत् ॥ गंधमाल्यानि दिव्यानि वस्त्राणि विविधानि च ॥ ९५ ॥ वाचकाय प्रदत्वा तु तोविग्रान् प्रपूजये
त् ॥ हिरण्यं जतं रुक्मं गावः कांस्योपदोहनाः ॥ ९६ ॥ दत्त्वा च वाचकायैह श्रुतस्य प्राप्यते फलम् ॥ यथा स दक्षिणं चान्नं श्राद्धकाले प्रकीर्तये
त्तम् ॥ तथा श्रुतं नृपश्च स दक्षिणमुदाहृतम् ॥ ९७ ॥ वाचकं पूजयेद्यस्मात्पश्चाल्लेखकपूजनम् ॥ समाप्ते पर्वणि विभो विंशेषेणैव चाच
येत् ॥ वाचकः पूजितो येन पूजितास्ते न देवताः ॥ ९८ ॥ वाचके परितुष्टे च मम प्रीतिरनुत्तमा ॥ इति वेदाः सदा प्राह देवानां पुरतः पुरा ॥ ९९ ॥
तस्मिन्स्तुष्टे जगत्सर्वं तुष्टं भवति नित्यशः ॥ तस्मात्प्रपूजयेद्विप्रं वाचकं नृपसत्तम ॥ १०० ॥ न तुल्यं वाचकेनेह पात्रं दानस्य विद्यते ॥
तिष्ठंति यस्य शास्त्राणि जिह्वाग्रपृथिवीपते ॥ १०१ ॥ दृष्टश्च गोचरस्तातकस्तेन सदृशो द्विजः ॥ न तुल्यं विद्यते तेन भुवि पात्रं न रेषु वै ॥
॥ १०२ ॥ तस्मादन्नं सदा पूर्वतस्तस्य देयं विदुर्बुधाः ॥ श्राद्धे यस्य द्विजो मुक्तवाचकः श्रद्धयान्वितः ॥ १०३ ॥ भवंति पितरस्तस्य तृप्ता
वर्षशतं नृप ॥ यथेह सर्वदेवानां भास्करः प्रवरः स्मृतः ॥ १०४ ॥ विस्मयमधुवंशं तं रूपं पृष्टाक्षरपदं तथा ॥ कलस्वरसमायुक्तं रसभा
वसमन्वितम् ॥ १०५ ॥ बुध्यमानः सदा तस्यैवं प्रार्थयिष्येत्कृत्स्नशो नृप ॥ ब्राह्मणादिषु वैष्णुप्रार्थयैव वाचयेन्नृप ॥ १०६ ॥ य एवं वाचये
द्राजस्य विप्रो व्यास उच्यते ॥ अतोऽन्यथा वाचयिता ज्ञेयोऽसौ पितृनामकः ॥ १०७ ॥ इत्थं भूतो वेदोऽस्मिन्वाचको व्याससन्नि
भः ॥ देशेऽथ पतने राजस्य देशः प्रवरः स्मृतः ॥ १०८ ॥ ते धन्यास्ते महात्मानस्तत्कृतार्थानि संशयः ॥ वसंतियत्नतो यास्मिन्सदेशः प्रवरः

स्मृतः ॥ १०९ ॥ नशोभतेपुरवीरव्यासहीनंकदाचन ॥ यथाकैहीनहिदिनंचंद्रहीनायथानिशा ॥ ११० ॥ नराजतेसरोयद्रूपद्विनीरहितं
 नृप ॥ तथाव्यासविहीनंतुनराजपुरंक्वचित् ॥ १११ ॥ प्रणम्यवाचकंभक्तयायत्फलंप्राप्यतेनैः ॥ नतत्कृतुसहस्रेणप्राप्यतेकुरुनंदन ॥
 ॥ ११२ ॥ यथैकतोग्रहाःसर्वैरेकतस्तुदिवाकरः ॥ तथैकतोद्विजाःसर्वैरेकतस्तुसवाचकः ॥ ११३ ॥ यथावेदसमोनास्तिआगमोभुविक
 श्वन ॥ तथाव्याससमोनास्तिब्राह्मणोभुविकश्वन ॥ ११४ ॥ कुरुक्षेत्रसमंतीर्थनद्वितीयंप्रचक्षते ॥ ननदीगंगयातुल्यानदेवोभारुकराद्वरः ॥
 ॥ ११५ ॥ नाश्वमेधसंपुण्यंनपापंब्रह्महत्यया ॥ पुत्रजन्मसुखात्तुल्यंनसुखंविद्यतेयथा ॥ ११६ ॥ तथाव्याससमोविप्रोनक्वचित्प्राप्यते
 नृप ॥ दैवकर्मणिपित्र्येचपावनंपरमंनृणाम् ॥ ११७ ॥ नास्तिव्याससमंश्रेष्ठमितीयवैदिकीश्रुतिः ॥ अथविप्रसहस्राणांविप्रोऽयंश्रेष्ठईरितः ॥
 ॥ ११८ ॥ उपविष्टोयदभुंक्तेव्यासोवैविप्रमंडले ॥ श्रद्धेतातपवित्राणिकथितानिपुरामया ॥ ११९ ॥ ब्रह्मणराजशार्दूलशृणुतानियथाविधि ॥
 मधुपायसंकालशार्कतिलांश्चकुतपांस्तथा ॥ १२० ॥ राजतंचापिपात्रेषुब्राह्मणेष्वथवाचकः ॥ दैवकर्मणिपित्र्येचसज्ञेयःपंक्तिपावनः ॥ १२१ ॥
 वाचकश्चयतिश्चैवतथायश्चपण्डगवित् ॥ एतेसर्वेनृपश्रेष्ठविज्ञेयाःपंक्तिपावनाः ॥ १२२ ॥ नामनीवाचकस्यैतेशृणुष्वार्थमथैतयोः ॥ इतिहास
 पुराणानिजयेतिविदितानिवै ॥ १२३ ॥ उपजीवतियस्माद्वैवाचयानोद्विजोनृप ॥ जयोपजीवितेनासौगतःख्यातितुवाचकः ॥ १२४ ॥
 विरूपघ्नमद्भुतंशान्तरपृष्ठाक्षरमिदंतथा ॥ कलस्वरसमायुक्तंरसभावसमन्वितम् ॥ १२५ ॥ बुध्यमानमनान्यर्थंग्रंथार्थकृत्स्नशोभ ॥ ब्रा
 ह्मणादिषुवर्णेषुग्रंथार्थंचापेयतथा ॥ १२६ ॥ य एवंवाचयेद्राजन्सविप्रोव्यासउच्यते ॥ अतोऽन्यथावाचयितानगच्छेद्वासातंक्वचित् ॥ १२७ ॥
 त्रिविधंवाचकंविद्यात्सदागुणविभेदतः ॥ आचकंचमहाबाहोत्रिविधंगुणभेदतः ॥ १२८ ॥ द्वैवैतौकथ्यमानौतुनिबोधगदतोमम ॥ अभि
 दुतंतथास्पर्शविस्तरस्वरगर्जितम् ॥ १२९ ॥ पदच्छेदविहीनंचतथाभावविवाजितम् ॥ अबुध्यमानोग्रंथार्थमभीष्टोत्साहवर्जितम् ॥ १३० ॥
 ईदृशंवाचयेद्यस्तुवाचकःश्माधिपेश्वर ॥ क्रोधनोऽप्रियवादीचअज्ञानाद्ग्रंथदूषकः ॥ १३१ ॥ नचबुध्यतिकष्टाच्चसज्ञेयोवाचकाधमः ॥ विरूप
 घ्नमद्भुतंशान्तरसभावसमन्वितम् ॥ १३२ ॥ अबुध्यमानोग्रंथार्थंवाचयेद्यस्तुवाचकः ॥ सज्ञेयोरराजसोरराजन्निदानोसात्त्विकंशृणु ॥ १३३ ॥

विरूपमद्रुतं शांतिरूपं क्षरपदं तथा ॥ कलम्बरसमायुक्तं रसभावसमन्वितम् ॥ १३४ ॥ ग्रंथार्थबुध्यमानस्तु ग्रंथार्थकृत्स्नशो नृप ॥ ब्रह्म
 णादिषु वणेषु आचार्यविधिष्वनृप ॥ १३५ ॥ य एवं वाचयेद्वा जन्मज्ञेयः सात्त्विको बुधैः ॥ श्रद्धाभक्तिविहीनो यो लोभिष्ठः कटुको यथा ॥ १३६ ॥
 हेतुवादपरो जन्तुस्तथा मूया समन्वितः ॥ नित्यनैमित्तिकां काम्यामददद्दक्षिणानृप ॥ १३७ ॥ वाचकाय महाबाहो शृणु याद्व्यस्तु मानवः ॥
 स ज्ञेयस्तामसो राजञ्छावको मानवोऽपि सः ॥ १३८ ॥ न तस्य पुरतो विरवाचयेत्प्राज्ञ एव हि ॥ प्रसंगाच्छृणु याद्व्यस्तु श्रद्धाभक्तिर्विजितः ॥ १३९ ॥
 राजन्कैतुकपात्रतु स ज्ञेयो राजसो भवेत् ॥ सत्यज्यसर्वकार्याणि भक्त्या श्रद्धा समन्वितः ॥ १४० ॥ स तत्तं पूजयेद्यस्तु वाचकं श्रद्धया सदा ॥
 नित्यनैमित्तिके काम्ये गुरोरेव देवतास्तथा ॥ १४१ ॥ य एवं शृणु याद्विरसज्ञेयः सात्त्विको बुधैः ॥ व्यासः पूज्यः श्रावकाणां यथा व्यासवचो नृप ॥
 ॥ १४२ ॥ तस्मात्पूज्यतमो नान्यः श्रावकाणां नृपो तमः ॥ यतः सर्वैरुगुरुस्ते पाज्ञानदाता सदा नृप ॥ १४३ ॥ चतुर्णामिह वर्णानां नान्यो बंधुः प्र
 चक्षते ॥ व्यासाद्वैतनृपश्चेष्टुर्दत्तं यैर्वैदिकी श्रुतिः ॥ १४४ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पूजयेद्वाचकं सदा ॥ स गुरुः सपिता माता स बंधुः समुहस्तथा ॥
 ॥ १४५ ॥ वाचको नृप शार्दूलविप्रादीनामशेषतः ॥ इत्थं व्यासो गुरुज्ञेयः पूज्यो मान्यो द्विजातिभिः ॥ १४६ ॥ शृण्वंति येन राराजन्मतेषां
 गुरुरुच्यते ॥ पूजार्थं तस्य समयः श्रावकाणामुदाहृतः ॥ १४७ ॥ ये शृण्वंति नृपश्चेष्टुर्मासिमासि दत्तिते ॥ स्वर्णमापकमेकस्मै वाचा यष्ट
 थकपृथक् ॥ १४८ ॥ द्वादश्यां चाभावास्यायाथ वारविसंक्रमे ॥ सानित्यादक्षिणा तस्यां वाचश्रेयोऽर्थमात्मनः ॥ १४९ ॥ अयनेषु वै
 चैव चंद्रमूर्यग्रेहस्तथा ॥ प्राप्ते वा परपक्षे च दानं तस्मै स्वशक्तिः ॥ १५० ॥ देयं स्याच्छ्रवैक्रेस्तातं मुक्त्वानान्यतो नृप ॥ प्रथमतस्त्यदा तव्यं
 श्रेयोऽर्थं श्रावैकः सदा ॥ १५१ ॥ अदत्त्वा तस्य येन्यस्मै संप्रयच्छति श्रावकाः ॥ अवमानः कृतस्तैस्तु वाचकस्य भवेन्नृप ॥ १५२ ॥ कृत्वा च
 मानमथ तैः प्राप्य ते यत्फलं नृप ॥ ब्राह्मणाद्यैः समस्तैश्च तच्छृणुष्व वरानन ॥ १५३ ॥ शूद्रन्व ब्राह्मणो याति शत्रियो याति काकाताम् ॥ जायते
 च तथा वैश्यः शूद्रश्चांडालतां व्रजेत् ॥ १५४ ॥ तस्मात्पूज्यो नृपश्चेष्टुर्प्रथमं वाचको बुधैः ॥ आपत्काले च वृद्धौ च यतश्चासौ गुरुः स्मृतः ॥ १५५ ॥
 वैशाखाभयने वीरनृनीयायां च सुव्रत ॥ कार्त्तिके यामथ मार्ग्यां चि संपूज्यः प्रथमं भवेत् ॥ १५६ ॥ पर्वस्वन्येषु च विभो संपूज्यो धर्मतः स्मृतः ॥ हिर

ण्यंचसुवर्णचयनंथान्यनथैवच ॥ १५७ ॥ अन्नंचापितथापक्कंमामिंचकुरुनंदन ॥ दानव्यप्रथमंनस्मैश्रावकैर्नृपमुत्तम ॥ १५८ ॥ वाचक
 स्नुयथानिन्यंमुखमाम्नेनराधिप ॥ नपीड्यनेयथाद्वैदंस्नथाकार्यवगानन ॥ १५९ ॥ हेमंनेलोमशादेयाड्यंश्राद्विपिमत्तम ॥ उपानहोका
 लयोग्येकालेचैवानुलोमशः ॥ १६० ॥ इत्यंद्रंद्रविनिर्मुक्तमयेपांवाचकोत्तुप ॥ नेयन्याःश्रावकालोकेनेगनाःपरमंपदम् ॥ १६१ ॥ आत्मा
 नस्तुक्तयंवीरगुर्वमिच्छेद्विचक्षणः ॥ विषमस्येगुंगराजन्यतश्चमगुरुःस्मृतः ॥ १६२ ॥ वाचकश्रावकाणांचनस्माद्वैदंविद्यानयेत् ॥ यत्नः
 कार्यःश्राविकैश्चवाचकस्यजनार्धिप ॥ १६३ ॥ इत्यंद्रंद्र्यःमदाव्यासःश्रेयोऽर्थप्रथमंनृप ॥ भर्तापूज्येयथास्त्रीणांसर्वसोवैयथानृप ॥ १६४ ॥
 श्रावकाणांनयाराजन्वाचकःपूज्यउच्यते ॥ उपाध्यायस्मनुशिष्याणांयथाभागवतोहरिः ॥ १६५ ॥ सौराणांचयथाभानुःशैवानांशंकरो
 यथा ॥ वाचकस्नुतथापूज्यःश्रावकाणांनराधिप ॥ १६६ ॥ दक्षिणांदनानिन्यंश्रेतव्यंभूतिमिच्छता ॥ पूर्वोक्तमपापकंनस्यवाचक
 स्यजनार्धिप ॥ १६७ ॥ यदादानुंनशक्नोतिमापकंकांचनस्यतु ॥ रजतस्यतदादेयंमापकंश्रेयसेनृप ॥ १६८ ॥ तदभविहिरण्यंचवितशा
 ठयविवर्जनम् ॥ मृत्तिकापिहिदानव्याप्राप्तानिमतफलंशुभम् ॥ १६९ ॥ इत्येषादक्षिणानित्यामसिमसिभवेनृप ॥ नैमित्तिका
 भवेद्राजन्यहणादिषुपर्वसु ॥ १७० ॥ अमलेवाममराजन्यंथमालयविभूषणे ॥ समातेपर्वणिविभोदातव्यंभूतिमिच्छता ॥ १७१ ॥ ज्ञा
 त्वासर्वसमातिंतुपूजयेद्राचकोविधिम् ॥ आत्मानमपिविक्रीययइच्छेत्सफलंश्रुतम् ॥ १७२ ॥ नैमित्तिकाचनित्याचदक्षिणाददेतेनृप ॥
 शृणोतिचसदान्तिंतुनस्यतन्निष्फलंश्रुतम् ॥ १७३ ॥ यथाचदक्षिणाहनिद्यज्ञात्रफलमश्रुते ॥ तथाश्रुतंचराजेंद्रदक्षिणारहितंस्मृतम् ॥
 १७४ ॥ चतुर्गुणभवेद्राजन्यानित्यादक्षिणाविभो ॥ समातेपर्वणिविभोइत्याहभगवाञ्छिवः ॥ १७५ ॥ इत्येषकथितोराजन्यपुराण
 श्रवणेविधिः ॥ यतश्चविधिर्हान्तुनकर्मफलंविद्यते ॥ १७६ ॥ स्नानंदानंजपोमःपितृदेवाभिपूजनम् ॥ विधिपूर्वस्मृतंज्ञेयंथेहकुरुनंद
 न ॥ १७७ ॥ फलदंनृपशार्दूलपुराणश्रवणंतथा ॥ यथार्थकथितंतुभ्यंविधिनाश्रवणंमया ॥ १७८ ॥ यथोक्तंतुतथाजीवियथोक्तंब्रह्मवादि
 नः ॥ सत्राह्मणोमहाराजन्सर्वलोकेषुपूजितः ॥ १७९ ॥ यथाश्रुतंमहावाहोतथेदंकथितंतव ॥ भास्करस्यतुमाहात्म्यंमाहात्म्यंवाचक

इदं भविष्यमहापुराणान्तर्गतं प्रथमं ब्राह्मपर्व खेमराजश्रीकृष्णदास इत्यनेन मुम्बय्यां

स्वकीये "श्रीवैकटेश्वर" मुद्रणालये मुद्रयित्वा प्रकाशितम् । संवत् १९५३,

शके १८१८, सन् १८९६.

॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रथमं ब्राह्मणं समाप्तम् ॥

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀਵਨੀ

मध्यमपर्व २.

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ ॐ नमः कमलदलनयनाभिरामाय श्रीरामचंद्रायनमः ॥ स्वच्छंचंद्रावदातं कविकरमकरशोभसंजातफेनब्रह्माद्रूतिप्रसू-
 तैर्नतनियमपरैः सेवितं विप्रमुख्यैः ॥ ॐ कारालंकृतेन त्रिभुवनगुरुणा ब्रह्मणा दृष्टपूतं संभोगाभोगम्यं जनमशुभहरं पौष्कवं पुनातु ॥ १ ॥
 जयति भुवनदीपो भास्करलोककर्ता जयति च शशिदेहः शङ्खध्वजमुरारिः ॥ जयति च शशिमौलिरुद्रनामाभिधेयोजयति सकलमौलिर्भानु-
 मांश्चित्रभानुः ॥ २ ॥ नमस्कृत्याप्रमेयाय देवाय ब्रह्मरूपिणे ॥ पुराणसंग्रह्यामिदुक्तं ब्रह्मयोगिना ॥ ३ ॥ पुराणसंहितां पुण्यां प्रच्छुरा-
 महर्षणिम् ॥ वक्तुमर्हसि चास्माकं पुराणार्थविशारदाः ॥ मुनीनां वचनं श्रुत्वा मृतः शरैराणि कोत्तमः ॥ प्रणम्य मनसा प्राह गुरुं सत्यवती सुतम् ॥ ५ ॥
 ॥ ॥ सूत उवाच ॥ नमस्कृत्य जगद्वागिनिं ब्रह्मरूपधरं हरिम् ॥ वक्ष्ये पुराणिकीं दिव्यां कथां पापप्रणाशिनीम् ॥ ६ ॥ यच्छ्रुत्वा पापक-
 माणि सगच्छेत्परमांगतिम् ॥ पुण्यं पवित्रमायुष्यमिदानीं शृणु तद्विजाः ॥ ७ ॥ भविष्यपुराणमखिलं जगदागदाधरः ॥ मध्यपर्वद्वयोव-
 क्ष्ये प्रातिष्ठादिविनिर्णयम् ॥ ८ ॥ धर्मप्रशंसनं चात्र ब्रह्मणादिप्रशंसनम् ॥ आपद्धर्मस्य कथनं विद्यामाहात्म्यवर्धनम् ॥ ९ ॥ प्रतिमाकरणं
 चैव स्थापनाच्चित्रलक्षणम् ॥ कालव्यवस्थासर्गादिप्रतिसर्गादिलक्षणम् ॥ १० ॥ पुराणलक्षणं चैव भूगोलस्य च निर्णयम् ॥ निरूपणं तिथी-
 नानां च श्राद्धसंकल्पमन्तरम् ॥ ११ ॥ सुसूक्ष्मैरपि यत्कर्मदानमाहात्म्यमेव च ॥ भूतं भव्यं भविष्यं च युगधर्मानुशासनम् ॥ १२ ॥ उच्चावचा-
 वधानं च प्रायश्चित्तादिकंच यत् ॥ षष्ठ्याधिकाष्टसाहस्रं नवश्लोकशतोद्धवम् ॥ १३ ॥ पंचतंत्रसमायुक्तं प्रतितत्रैचर्विंशतिः ॥ पंचोत्तरं तथा
 ध्यायाः पुराणेऽस्मिन् द्विजोत्तमाः ॥ १४ ॥ त्रयाणामाश्रमाणां च गृहस्थयोगो निरुच्यते ॥ अन्येऽपि संपूर्णजीवन्ति तस्माच्छ्रेष्ठो गृहाश्रमी ॥ १५ ॥
 एकाश्रमं गृहस्थस्य त्रयाणां मूर्तिर्दर्शनम् ॥ तस्माद्ब्राह्मेऽप्येवैकं विज्ञेयं धर्मशासनम् ॥ १६ ॥ परित्यजेदर्थकामौ स्यातां धर्मवर्जितौ ॥
 सर्वलोकविरुद्धं धर्ममप्याचरेन्नतु ॥ १७ ॥ तडागस्य च सान्निध्ये तडागं परिवर्जयेत् ॥ प्रपास्थाने प्रपावर्ज्यामठस्थाने मठं त्यजेत् ॥ १८ ॥
 धर्मात्संजायेते ह्यर्थो धर्मात्कामोऽभिजायते ॥ धर्ममेवापवर्गोऽयं तस्माद्धर्मसमाश्रयेत् ॥ १९ ॥ धर्मचार्थचकामंच त्रिवर्गस्त्रिगुणो मतः ॥

सत्वरजस्तमश्चेतितस्माद्धर्मसमाश्रयेत् ॥ २० ॥ ऊर्ध्वगच्छतिसत्त्वस्थामध्येतिष्ठतिराजसाः ॥ जघन्यगुणवृत्तिस्थाअधोगच्छतितामसाः ॥ २१ ॥ यस्मिन्धर्मसमायुक्तो ह्यर्थकामौव्यवस्थितौ ॥ इहलोकैकमुखीभूत्वप्रेत्यानंत्यायकल्पते ॥ २२ ॥ तस्मादर्थचक्रार्थचक्रमच्युत्वा धर्मसमाश्रयेत् ॥ धर्मात्संजायतेकामो धर्मादर्थोभिजायते ॥ २३ ॥ एवं धर्मस्य मध्येऽयं चतुर्वर्गः प्रदर्शितः ॥ एवं च धर्मकामार्थमोक्षस्यापि च मानवः ॥ २४ ॥ माहात्म्यं वा नुतिष्ठेच्च स चानंत्यायकल्पते ॥ तस्मादर्थचक्रार्थचक्रमुत्साधर्मसमाश्रयेत् ॥ २५ ॥ धर्मात्संजायते सवमित्या दुर्ब्रह्मवादिनः ॥ धर्मेण धार्यते सर्वजगत्स्थारजगमम् ॥ २६ ॥ अनादिनिधनाशक्तिर्नैषा ब्राह्मी द्विजोत्तम ॥ कर्मण प्राप्य ते धर्मो ज्ञानेन च न संशयः ॥ २७ ॥ तस्माज्ज्ञानेन सहितं कर्म योगं समाचरेत् ॥ प्रवृत्तिश्च निवृत्तिश्च द्विविधं कर्म वैदिकम् ॥ २८ ॥ ज्ञानपूर्वा निवृत्तिः स्यात्प्रवृत्तिर्वर्ततेऽन्यथा ॥ निवृत्तिर्सेवमानस्तु याति तत्परमं पदम् ॥ २९ ॥ तस्मान्निवृत्तं संसेव्य मन्यथा संसरेत्पुनः ॥ शमोदमोदायादानमलोभस्त्यागएव च ॥ ३० ॥ आर्जवं चानसूया च तीर्थानुसरणं तथा ॥ सत्यं संतोष आस्तिक्यं श्रद्धा चेन्द्रियनिग्रहः ॥ ३१ ॥ देवताभ्यर्चनं पूजा ब्राह्मणानां विशेषतः ॥ अहिंसा सत्यवादि त्वमपैशुन्यमकल्पता ॥ ३२ ॥ शौचाचारश्च आनुकंपा सर्ववर्णेषु श्रद्धापूर्वाः स्मृता धर्माः श्रद्धामध्ये तु संस्थिताः ॥ ३३ ॥ श्रद्धा निष्ठाः प्रतिष्ठाश्च धर्माः श्रद्धैव कीर्तिताः ॥ प्राजापत्यं ब्राह्मणानां श्रुतं स्थानं क्रियावताम् ॥ ३४ ॥ स्थानमैन्द्रं क्षत्रियाणां संश्रामेष्वपलायिनाम् ॥ वैश्यानाममृतं स्थानं स्वधर्ममनुवर्तताम् ॥ ३५ ॥ गांधर्वं शूद्रजीवानां परिचारेण वर्तताम् ॥ अष्टाक्षीति सहस्राणां मुनीनामूर्ध्वरेतसाम् ॥ ३६ ॥ स्मृतं स्थानं तु यत्स्थानं तं देवगुरुवासिनाम् ॥ सप्तर्षीणां तु यत्स्थानं श्रुतं तं देवनैकसाम् ॥ ३७ ॥ प्राजापत्यं गृहस्थानां स्थानमुक्तं स्वयं भुवा ॥ यतीनां यतचित्तानां तं देवनवासिनाम् ॥ ३८ ॥ हिरण्यगर्भं यत्स्थानं तं रत्नमन्नावर्तते पुनः ॥ योगिनाममृतं स्थानं व्योमाख्यं परमाकरम् ॥ ३९ ॥ आनंदमैश्वरं नांमसाक्षात्परमागतिः ॥ ४० ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे मध्यमपर्वणि प्रथमभागे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ सुत उवाच ॥ ॥ इदानीं विस्तरं चैव विभागं रूपमैश्वरम् ॥ वक्ष्ये कल्पा नुसारं एणमन्वंतरं ॥

तानुगम् ॥ २ ॥ आसीत्तमोमयंसर्वमप्रज्ञानमलक्षणम् ॥ तत्रचैकोमहानासीदुद्रः परमकारणम् ॥ ३ ॥ आत्मनास्वयमात्मानं संचिन्त्य
 भगवान्विभुः ॥ मनःसंसृजते पूर्वमहंकारं च पृष्ठतः ॥ ४ ॥ अहंकारात्प्रजानां तिमहाभूतानि पंचच ॥ अष्टौ प्रकृतयः प्रोक्ता वि काराश्चैव षो
 ढश ॥ ५ ॥ शुब्दः स्पर्शश्च रूपं चरसो गंधस्तथैव च ॥ प्राणोऽपानः समानश्चोदानव्यानौ तथैव च ॥ ६ ॥ सत्त्वं रजस्तमश्चैव गुणाः प्रोक्तास्तु ते
 त्रयः ॥ तस्माद्भगवतो ब्रह्मा तस्माद्विष्णुरजायत ॥ ७ ॥ ब्रह्मविष्णुमोहना र्थतः शंभुस्तु ते जसा ॥ अशरीरो वासुदेवो ब्रह्मनुत्पत्तिरयोनिरजः ॥
 ८ ॥ व्यामोहायित्वा तत्सर्वं ते जसा मोहय जगत् ॥ तस्मात्परतर्नास्ति तस्मात्परतर्न हि ॥ ९ ॥ ब्रह्मा विष्णुश्चोद्भावेता बुद्धौ भगवत्सुतो
 ॥ कल्पे कल्पे तु तत्सर्वं जनेऽसौ जनं जगत् ॥ १० ॥ उपसंहरते चैव नानाभूतानि सर्वशः ॥ द्वासप्ततिगुणान्येव मन्वंतर इति स्मृतः ॥ ११ ॥
 चतुर्दशतुलान्येवं कल्पमेष विधीयते ॥ दिनैकं ब्रह्मणः प्रोक्तं निश्चिकल्पस्तथोच्यते ॥ १२ ॥ एवं मांसं च वर्षं च तथा चाष्टतद्विजाः ॥ एवं
 बुद्धीन्द्रियस्यास्य विष्णोश्च निमेषः स्मृतः ॥ १३ ॥ ब्रह्मादिस्तं वपर्यंतं निमेषश्च ध्रुवस्य वै ॥ निमेषजीवनं सर्वसर्वलोकचराचरम् ॥ १४ ॥
 भूलौ कोऽथ भुवर्लोकः स्वर्लोकश्च प्रकीर्तितः ॥ जनस्तपश्च सत्यं च ब्रह्मलोकश्च सप्तमः ॥ १५ ॥ पातालाद्वि तलं तद्वि अतलं तलमेव च ॥ पंच
 मं विद्धि सुतलमतलं सप्तकं स्मृतम् ॥ १६ ॥ एतेषु सप्त विख्याता अधः पातालवासिनः ॥ तेषामादौ च मध्ये च अंतरे रुद्रः प्रकीर्तितः ॥ १७ ॥
 असते जायेते लोकान् क्रीडार्थं तु महेश्वरः ॥ ब्रह्मलोकपरीप्सूनां गतिरूध्वं प्रकीर्तिता ॥ १८ ॥ पृथिवीं चांतरिक्षं च दिशश्च विदिशस्तथा ॥
 समुद्राणां गिरिणां च अधास्ति यं प्रसंख्यया ॥ १९ ॥ समुद्राणां च विस्तारं प्रमाणं च ततः शृणु ॥ स्थावराणां च शैलानां देवानां च
 दिवौकसाम् ॥ २० ॥ चतुष्पदानां द्विपदानां च धर्मैकभाषिणाम् ॥ सहस्रगुणमाख्यातं स्थावराणां प्रकीर्तितम् ॥ २१ ॥ सहस्र
 गुणशीलाश्च इत्याह भगवान्मुनिः ॥ ऋषिस्तु प्रथमं कुर्वन् प्रकृतिनामानामतः ॥ २२ ॥ तस्या ब्रह्मा प्रकृत्यास्तु उत्पन्नः सह विष्णुना ॥
 तस्माद्बुद्ध्या प्रकुरुते सृष्टिर्नैमि त्ति कीद्विजाः ॥ २३ ॥ तस्मात्स्वयं भुवो ब्रह्मा ब्राह्मणान्समकल्पयत् ॥ पादहीनां क्षत्रियांश्च तस्मा
 द्द्वीनां स्तु वैश्यकां ॥ २४ ॥ चतुर्थपादहीनांश्च आचारेषु बहिष्कृतान् ॥ पृथिवीं चांतरिक्षं च दिशश्चैवाप्यकल्पयत् ॥ २५ ॥

लोकोकस्यसंस्थाचद्वीपानामुदधेस्तथा ॥ सारितासागराणंचतीर्थान्यायतनानिच ॥ २६ ॥ मेवस्तनितनिर्वाषरोहैतद्वध्नूषिच ॥
 उल्कानिर्धातकेतुंश्चज्योतीष्यायतनानिच ॥ २७ ॥ उत्पन्नंतस्यदेहेषुभूयःकालेनपीडयेत् ॥ २८ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणमध्यमपर्वणि
 प्रथमभागेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ध्रुवादूर्ध्वमहलोकःकोटियोजनविस्तरः ॥ कल्पाधिकरणंतस्यसंस्थिताद्वि
 जगुणवाः ॥ १ ॥ जनलोकोमहलोकोत्तथाकोटिद्वयात्मकः ॥ सन्दनादयस्तत्रसंस्थिताब्रह्मणःसुताः ॥ २ ॥ जनलोकात्तपोलोकःकोटित्रय
 समन्वितः ॥ विराजतेतुदेवावस्थितादाहविर्जिताः ॥ ३ ॥ प्राजापत्यात्तुभूलोकःकोटिषट्केनसंयुतः ॥ सनत्कुमारकस्तत्रब्रह्मलोकस्तुसं
 स्मृतः ॥ ४ ॥ तत्रलोकेगुरुब्रह्माविश्वान्माविश्वतोमुखः ॥ आस्त्येद्योगिभिःपीत्वायोगंमृत्योःपरंगतम् ॥ ५ ॥ गार्ग्यतियतयोगाथाह्लास्ति
 काब्रह्मवादिनः ॥ योगिनस्तापकाःसिद्धजापकाःपरमेष्ठिनम् ॥ ६ ॥ द्वारंतुयोगिनामेकंगच्छतांपरमंपदम् ॥ तत्रगत्वानशंचतिसविष्णुः
 सचशंकरः ॥ ७ ॥ सूर्यकोटिप्रतीकांशुपुरंतस्यदुरापदम् ॥ नमेवर्णयितुंशक्यंज्वालामालासमाकुलम् ॥ ८ ॥ तत्रनारायणस्यापिभवनं
 ब्रह्मणःपुरे ॥ शेषेतस्यहारःश्रीमान्मायासहचरःपरः ॥ ९ ॥ सविष्णुर्लोककथितःपुनरावृत्तिर्वर्जितः ॥ प्रयातिचमहात्मानोयेप्रपन्नाजनार्दनम्
 ॥ १० ॥ ऊर्ध्वब्रह्मासनात्पूर्वपरंज्योतिर्मयंशुभम् ॥ वह्निनाउपरिक्षिप्तं तत्रास्तेभगवान्भवः ॥ ११ ॥ देव्यासहमहादेवश्चित्यमानोमनीषि
 भिः ॥ योगिभिःशतसाहस्रैर्वृतेकत्वेऽशंसंवृतः ॥ १२ ॥ तत्रतेयानिनियताद्विजवैब्रह्मवादिनः ॥ महादेवपरेशान्तापसाब्रह्मवादिनः ॥ १३ ॥ निर्मे
 मानिरहंकाराःकामकोधिविवर्जिताः ॥ द्रष्टव्यंतिब्रह्मणायुक्तारुद्रलोकःसर्वस्मृतः ॥ १४ ॥ एतेसप्तमहलौकाःपृथिव्यांपरिकीर्तिताः ॥ महीत
 लादयश्चाधःपातालाः संतिवैद्विजाः ॥ १५ ॥ महातलंहेमतलंसर्ववर्णापशोभितम् ॥ प्रासादौर्विविधैःशुभ्रैर्देवतायतनैर्युतम् ॥ १६ ॥
 अनंतनसमायुक्तंमुचुकुंदेनधीमता ॥ नृपेणबलिनाचैवपातालंस्वर्गवासिना ॥ १७ ॥ शैलंरसातलंविप्राःशांकरंहिरसातलम् ॥ पतिसुतल
 मित्युक्तंवितालंविद्रुमप्रभम् ॥ १८ ॥ सितांहवितलंक्रोक्तंतलंचैवसितेतरम् ॥ सुवर्णेनमुनिश्रेष्ठास्तथावासुकिनाशुभम् ॥ १९ ॥ रसातल
 मितिरुगतंसर्वशोभासमान्वितम् ॥ वैनतेयादिभिश्चैवकालनेमिपुरोगमैः ॥ २० ॥ शंकुकर्णेनसंभिन्नंतथानमुचिपूर्वकम् ॥ तथान्यैर्विवि

धेनौगैस्तलंचैवसुशोभनम् ॥ २१ ॥ तेषामधस्तान्नकारौरवाद्याश्चकोटयः ॥ पापिनस्तेषुपात्यंतैर्नैऽवनमितुंक्षमाः ॥ २२ ॥ पातालाना
 मधश्चांतेशेषाख्यावैष्णवीतनुः ॥ कालाग्निरुद्रयोगात्मानारसिंहोऽपिमाधवः ॥ २३ ॥ योऽनंतःपठ्यतेदेवोनागरूपीजनार्दनः ॥ तथाधा
 रमिदंसर्वसकलाग्निमुपाश्रितः ॥ २४ ॥ तमाविश्यमहायोगीकालस्तद्गदनलः ॥ विषज्वालासमोऽनंतोजगत्संहर्तस्त्वयम् ॥ २५ ॥
 तामसीशांभवीमूर्तिःकालात्मापरमेश्वरः ॥ सएवगर्भमाश्रित्यप्रकाशयतिनित्यशः ॥ २६ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणमध्यमपर्वणिप्रथम
 भागेपातालवर्णनं नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ सुतउवाच ॥ ॥ एतद्ब्रह्मांडमाख्यातंचतुर्विधविधमहत् ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामि
 भूर्लोकस्यविनिर्णयम् ॥ १ ॥ तद्वीपप्रधानंजंबुःपुक्षःशाल्मलएवच ॥ कुशःकौंचश्चशाकश्चपुष्करश्चैवसप्तमः ॥ २ ॥ एतेसप्तमहाद्वीपाः
 समुद्रैःसप्तभिर्वृताः ॥ द्वीपाद्वीपमहान्युक्तःसागरादपिसगरः ॥ ३ ॥ क्षीरेंदुधुरसोदश्चक्षारोदश्चघृतोदकः ॥ दध्योदःक्षीरसालिलेजलोद
 श्चेतिमागराः ॥ ४ ॥ पंचाशत्कोटिविस्तीर्णासमुद्रवलयस्मृता ॥ द्वीपैश्चसप्तभिर्भुक्तोऽयोजनानांसमानतः ॥ ५ ॥ जंबुद्वीपःसप्ततानांद्वीपा
 नांमध्यतःशुभः ॥ तस्यमध्येमहामेरुर्विश्रुतःकनकप्रभः ॥ ६ ॥ चतुराशीतिसाहस्रयोजनैरस्यचोच्छ्रयः ॥ प्रविष्टःषोडशधस्ताद्वात्रिंशन्मू
 र्ध्निविष्कृतः ॥ ७ ॥ मूलेषोडशसाहस्रविस्तारस्तस्यसर्वतः ॥ भूप्रमुख्यश्चशैलोऽसौकलिकात्वेनसंस्थितः ॥ ८ ॥ हिमवान्हिमकूटश्चनेपथस्त
 स्यदक्षिणेःनीलःश्वेतश्चशृंगीचउत्तरवर्षपर्वतः ॥ ९ ॥ लक्षप्रमाणैर्द्वैमध्यदेशहनिस्तथापरे ॥ सहस्राद्वित्यं दीर्घास्तावद्विस्तारिणश्चते
 ॥ १० ॥ भारतंदक्षिणवर्षतःकिंपुरुषंस्मृतम् ॥ हरिवर्षतथैवान्यन्मरोर्दक्षिणतोद्विजाः ॥ ११ ॥ चंपकंचोत्तरवर्षतथैवाश्वहिरण्यम् ॥
 उत्तराःकुरवश्चैवयथैतेभारतास्तथा ॥ १२ ॥ नवसाहस्रमैकमेतेपांद्विजसत्तमाः ॥ इलावृतश्चतन्मध्येतन्मध्यैमेरुरुच्छ्रितः ॥ १३ ॥ मेरो
 श्चतुर्दिशस्तत्रनवसाहस्रविष्कृतम् ॥ इलावृतंमहाभागाश्चत्वारस्तत्रपर्वताः ॥ १४ ॥ विष्कंभारचितामेरोयोजनयुतमुच्छ्रिताः ॥ पूर्वैर्गङ्गा
 दरोनामदक्षिणेंगंधमादनः ॥ १५ ॥ विपुलःपश्चिमेभागेषुपार्श्वश्चोत्तरेस्थितः ॥ कदंबेजेषुनद्यश्चपिप्पलोवटएवच ॥ १६ ॥ जंबुद्वीपस्य
 साजंबूनामहेतोर्षहर्षयः ॥ महागजप्रमाणानिजंबून्त्यस्यफलानिच ॥ १७ ॥ पतंतिभूभृतःपृष्ठशीर्थमाणानिसर्वशः ॥ रसेनचैवप्रख्यातातस्यजं

बुनदीइति ॥ १८ ॥ सारितुवर्ततेसापिपीयतेतत्रवासिभिः ॥ नखेदोनचदौर्गन्धनजरानेन्द्रियक्षयः ॥ १९ ॥ उत्पन्नाःस्वच्छमनसोनरास्तत्र
 भवन्ति ॥ तीरसूत्रंसमप्राप्यवायुनाचविशोषितम् ॥ २० ॥ जांबूनदारुयभवातिमुषणसिद्धभूषणम् ॥ भद्राह्वःपार्श्वतोमरोःकेतुमालश्च
 पश्चिमे ॥ २१ ॥ वर्षेद्वेतुमुनिश्रेष्ठास्तयामेधेइलवृतम् ॥ मेरुरुपरिविप्रेन्द्रब्रह्मणःस्थानमुत्तमम् ॥ २२ ॥ तदूर्ध्ववासवस्थानंतदूर्ध्वशंक
 रस्यचातदूर्ध्वैषण्वंलोकंदुगालोकंतदूर्ध्वतः ॥ २३ ॥ ज्योतिर्मयपरंस्थानंनिराकारंहरिणमयम् ॥ भक्तस्थानंतदूर्ध्वचदेवाहिभगवात्रवि
 ॥ २४ ॥ ज्योतिश्चक्रस्थितःशुद्धोनिश्चलः परमेश्वरः ॥ राक्षिकेचक्रमतिमेरोरुपरिसत्तमाः ॥ २५ ॥ विषषट्कोद्दिनाभौचरथचक्रादिवानि
 शम् ॥ वातरज्जुनिबंधनध्रुवाधारेप्रतिष्ठितः ॥ २६ ॥ दिक्पालाद्याग्रहास्तत्रदक्षिणादुत्तरायणम् ॥ प्रतिमासंगतःपंथाह्नासप्तवृद्धिदिनक्ष
 यः ॥ २७ ॥ रविणालंघितोमासश्चांद्रःख्यतोमलिम्लुचः ॥ द्वादशेभगवान्सूयैप्रत्यहंभक्तसेवके ॥ २८ ॥ कृत्वात्रिषुत्वहोरात्र
 तारामयगतंविभुम् ॥ यामेयामेचोदयश्चदशेदशेचशर्वरी ॥ २९ ॥ दिवाचरतियःसूर्योरात्रौचरतिचन्द्रमाः ॥ नक्षत्राणिदिवारात्रौ
 सूर्यचक्रेप्रतिष्ठितम् ॥ ३० ॥ देशान्नंचावगमनंयत्रतस्मादिवामभवत् ॥ यत्रचंद्रक्षयोभवतियत्रसूर्यःप्रवर्तते ॥ ३१ ॥
 दिवारारात्रिविजानीयाज्ज्योतिश्चक्रेप्रतिष्ठितम् ॥ उदयास्तमनंनास्तिनक्षत्राणांविशेषतः ॥ ३२ ॥ यत्रक्षेत्रचयोदेशःसतेषामुदयः
 स्मृतः ॥ तत्रास्तोर्जीविशुक्राणांसूर्योदीनांचसर्वशः ॥ ३३ ॥ तदाकालेनियोक्तव्याभार्गवास्तादिकीक्रिया ॥ सूर्यःसोमोबुधश्चंद्रोभार्गवश्चैव
 ज्ञात्रिकः ॥ ३४ ॥ दक्षिणायनमास्थाययदाचरतिरश्मिमान् ॥ तदासर्वग्रहाणांसूर्योर्ध्वस्तात्प्रसर्पति ॥ ३५ ॥ विस्तीर्णमंडलकृत्वात
 स्योर्ध्वचरतेऽग्नी ॥ नक्षत्रमंडलकृत्सोमादूर्ध्वप्रसर्पति ॥ ३६ ॥ नक्षत्रेभ्योबुधश्चोर्ध्वबुधादूर्ध्वतुभार्गवः ॥ चंद्रस्तुभार्गवादूर्ध्वचंद्रादूर्ध्व
 ज्ञानेश्वरः ॥ ३७ ॥ तस्माच्छनैश्चरादूर्ध्वततःसप्तर्षिमंडलम् ॥ ऋषीणांचैवसप्तानांभुवश्चोर्ध्वव्यवस्थितः ॥ ३८ ॥ कालचक्रमयेचक्रेमूया
 भवतिसर्वदा ॥ राश्यर्द्धेषुगतिर्यत्रतिथीनांचतिथौस्मृता ॥ ३९ ॥ स्तंभतेचरतेऽग्नीग्रहासेचापिदिनक्षयः ॥ पादास्तंचापिपशुक्रस्यमहास्तं
 तत्रदृश्यते ॥ ४० ॥ पादास्तेपक्षमांत्रस्यान्महास्तेयममात्रकम् ॥ चक्रेपक्षार्धमासःस्यादतिचारोऽष्टवासरान् ॥ ४१ ॥ नगण्यतेदेशेभे

देनक्षेत्रेणचगण्यते ॥ बालवृद्धस्तुशुक्रस्येदेशस्थेवागणस्यच ॥ ४२ ॥ बालवृद्धाक्षत्रियस्यनगण्यतेसदाबुधैः ॥ पादादूर्ध्वमहास्तस्यैव
 इयस्यद्विजसत्तमाः ॥ ४३ ॥ शेषार्धभागवास्तस्यशूद्राणामथगर्हितम् ॥ अभिचारेचचेक्रेचनशूद्रस्यविधीयते ॥ ४४ ॥ वजयेद्वासरान्स
 मइतिचार्थवर्णीश्रुतिः ॥ ४५ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणमध्यमपर्वणिप्रथमभागेज्योतिश्चेक्रेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ४३ ॥ सूतउवाच ॥
 त्रयाणामेववर्णानांजन्मतोब्राह्मणःप्रभुः ॥ संसृष्टब्राह्मणःपूर्वतपस्तत्त्वाद्विजोत्तमाः ॥ १ ॥ हव्यानामिहकव्यानांसर्वस्यापिचयुप्तये ॥ अ
 श्रुतिचमुखेनास्यहव्यानित्रिदिवौकसः ॥ २ ॥ कव्यानिचैवापितरःकिंभूतमधिकंततः॥जन्मनाचोत्तमोऽयंचसर्वाचब्राह्मणोऽर्हति ॥ ३ ॥ स्वका
 यंब्राह्मणोभुंक्तेविदधातिद्विजोत्तमाः ॥ त्रयाणामिहवर्णानांभावाभावायैवैद्विजः ॥ ४ ॥ भवेद्विप्रानसंदेहस्तुष्टोभावायैवैभवेत् ॥ अभावायभवे
 त्कुद्धस्तस्मात्पूज्यःसदाहिसः ॥ ५ ॥ गर्भाधानादिनाचेहसंस्कारास्यसत्तमाः ॥ चत्वारिंशत्तथाचाष्टौनिवृत्ताःशाल्लतोद्विजाः ॥ ६ ॥
 सयातिब्रह्मणःस्थानंब्राह्मणत्वेनसंशयः ॥ संस्कारपूतंप्रथमंवेदपूतंद्वितीयकम् ॥ ७ ॥ विद्यापूतंतृतीयस्यात्तीर्थपूतमनंतरम् ॥ क्षेत्रपूतंप्र
 विज्ञाप्याविपूतंपूजयेद्विजाः ॥ ८ ॥ स्वर्गपर्वणफलदमन्यथाश्रमतामियात् ॥ पूतानांपरमःपूतोगुरुहूणांपरमोगुरुः ॥ ९ ॥ सर्वसत्त्वान्वितो
 विप्रोनिर्मितोब्रह्मणापुरा ॥ पूजयित्वाद्विजांदेवाःस्वर्गभुजंतिचाक्षयम् ॥ १० ॥ मनुष्याश्चापिदेवत्वंस्वस्वराज्यसंभजसाः ॥ यस्यविप्राःप्रसी
 दंतितस्यविष्णुःप्रसीदति ॥ ११ ॥ तस्माद्ब्राह्मणपूजायांविष्णुस्तुष्यतितत्क्षणात् ॥ तस्माद्विष्णुमुखाद्विप्रःसमुद्भूतःपुराद्विजाः ॥ १२ ॥
 वेदास्तत्रैवसंजाताःसृष्टिसंसारहेतवे ॥ तस्माद्विप्रमुखैवेदाश्चापिंताःपुरुषेणहि ॥ १३ ॥ पूजार्थंब्रह्मलोकानांसर्वज्ञानार्थतोऽध्रुवम् ॥ पितृय
 ज्ञविवाहेषुवाह्निकार्येषुशांतिषु ॥ १४ ॥ प्रशस्ताब्राह्मणानित्यंसर्वस्वस्त्यनेषुच ॥ देवाभुंजंतिहव्यानिबलिप्रेतादयोऽसुराः ॥ १५ ॥
 पितरोहव्यकव्यानिविप्रस्यैवमुखाद्भ्रुवम् ॥ देवेभ्यश्चपितृभ्यश्चयोद्वाद्यज्ञकर्मसु ॥ १६ ॥ दानंहोमंबलिचैवविनिविप्रेणनिष्फलम् ॥ वि
 नाविंप्रंचयद्धर्मप्रयासफलमात्रकम् ॥ १७ ॥ भुंजतेचासुरास्तत्रप्रेताभूताश्चराक्षसाः ॥ तस्माद्ब्राह्मणमाहूयतेषुपूजांचकारयेत् ॥ १८ ॥
 कालेदेशेचपात्रेचलक्षकोटिगुणंभवेत् ॥ श्रद्धयाचद्विजंहृद्वप्रकुयार्दाभिवादनम् ॥ १९ ॥ दीर्घायुस्तस्यवाक्येनचिरजीवीभवेन्नरः ॥ अन

स्तुक्षयार्थशास्त्रेयमृषिसंमतः ॥ योगाभ्यासंततोहिवातृतीयश्चाधमःपशुः ॥ ४२ ॥ बहूनिपुस्तकानीहशास्त्राणिविविधानिच ॥ तस्य
 सारंजनानातिसएवजंबुकःपशुः ॥ ४३ ॥ बलेनच्छलच्छेनउपायेनप्रबंधनम् ॥ सोऽपिस्यात्पिशुनःख्यातःप्रणयाद्वाद्वितीयकः ॥ ४४ ॥
 मधुरान्नप्रतिष्ठाप्यदेवोपिप्रेचकर्मणि ॥ ग्लानंचापिचिक्तान्नयःप्रयच्छतिदुर्मतिः ॥ ४५ ॥ कृपणःसतुविज्ञेयोनस्वर्गनिचमोक्षभाक् ॥ कु
 दाताचमुदाहीनःसक्रोधेनयेत्तुयः ॥ ४६ ॥ सएवकृपणःख्यातःसर्वधर्मवहिष्कृतः ॥ अदोषेणशुभत्यागीशुभकायोपविक्रयी ॥ ४७ ॥
 पितृमातृगुरुत्यागीशौचाचारविवर्जितः॥पित्रोरेसमश्नातिसपापिष्टतमःस्मृतः॥४८॥जीवत्पितृपरित्यक्तंसुतंसेवन्नवाक्वाचिद् ॥द्वितीयस्तुस
 पापिष्टोहोमलोपीतृतीयकः॥४९॥साध्वाचारंचप्रच्छाद्यसेनंचापिदर्शयेत्॥सनष्टइतिविज्ञेयःक्रयक्रांतंचमैथुनम् ॥५०॥जीवेद्वलवृत्तिःस्या
 द्रार्योविपणजीवकः ॥ कन्याशुल्केनजीवेद्वास्त्रीधनेनचवाक्वाचिद् ॥ ५१ ॥ षडेवनष्टाःशास्त्रेचनस्वर्गमोक्षभागिनः ॥ सदाकुट्टंमनोयस्यही
 नंदह्वाप्रकोपवान् ॥ ५२ ॥ भृकुटीकुटिलःकुट्टोरुष्टःपंचविधोदितः ॥ अकार्यैभ्रमतेनित्यंधमार्थेनव्यवस्थितः ॥ ५३ ॥ निद्रालुर्व्यसनास
 त्तोमद्यपःस्त्रीनिषेवकः ॥ दुष्टैःसहसदालापःसदुष्टःसतथास्मृतः ॥ ५४ ॥ एकाकीमिष्टमश्नातिवंचकःसाधुर्निदकः ॥ यथामूर्करःपुष्टःस्या
 त्तथापुष्टःप्रकीर्तितः ॥ ५५ ॥ निगमागमतंत्राणिनाध्यापयतिथोद्विजः ॥ नशृणोतिचपापात्मासदुष्टइतिचोच्यते ॥ ५६ ॥ श्रुतिःस्मृतिश्च
 विप्राणांनयनेद्विविर्भिते ॥ ऐकनविकलःकाणोद्वाभ्यामंधःप्रकीर्तितः ॥ ५७ ॥ विवादःसोदरैःसार्धपित्रोरप्रियकृद्देत् ॥ द्विजाधमःसवि
 ज्ञेयःसचंडःशास्त्रनिर्दितः ॥ ५८ ॥ पिशुनोराजगामीचशूद्रसेवकएवच ॥ शूद्रांगनागमोविप्रःसचंडश्चद्विजाधमः ॥ ५९ ॥ पक्वान्नशूद्रगेहे
 चयोभुक्तेसकृदेववा ॥ पंचरात्रंशूद्रगेहेनिवासीचंडउच्यते ॥ ६० ॥ अष्टकुष्ठान्वितःकुष्टात्रिकुष्टाशास्त्रनिर्दितः ॥ एतैःसहसदालापःसभ
 वेत्तस्मोऽधमः ॥ ६१ ॥ कीटवद्भ्रमणंयस्यकुव्यापारीकुपंडितः ॥ अज्ञानाच्चवेद्वर्ममश्रवृत्तिःप्रधावति ॥ ६२ ॥ अविमुक्तंपरित्यज्य
 योऽन्यदेशेवसेच्चिरम् ॥ सद्विधाशूकरपशुर्निर्दितःसिद्धसंमतः ॥ ६३ ॥ कपोलेनहिसंयुक्तोभृकुटीकुटिलाननः ॥ नृपवह्ण्डयेद्यस्तुसदंडःस
 मुदाहृतः ॥ ६४ ॥ ब्रह्मस्वहरणंकृत्वानृपदेवस्वमेवच ॥ धनेनेतेनइतरंदेवंवाब्राह्मणानपि ॥ ६५ ॥ संतर्पयतिथोऽश्नातिथःप्रयच्छतिवाक्क

चित् ॥ सखरश्चपशुश्रेष्ठःसर्ववैदेषुर्निदितः ॥ ६६ ॥ अक्षराभ्यासनिरतःपठ्यतेनचबुध्यते ॥ पदशाल्मपरित्यक्तःसपशुःस्यान्नसंशयः॥६७॥
 वदत्यन्यत्करोत्यन्यदुरुदेवाग्रतोयतः ॥ सनीचइतिविज्ञेयब्रह्मनाचारस्तथापरः ॥ ६८ ॥ षड्गुणालंकृतेःसाधोदोषान्मृगयतेखलः ॥ वनेपुष्प
 फलाकीर्णेशलभःकंटकानिव ॥ ६९ ॥ दैवेनचविहीनोयःकुसंभाषावदेतुयः ॥ सवाचालइतिख्यातोब्रह्मनपत्रपसंयुतः ॥ ७० ॥ चांडालैः
 सहआलापःपक्षिणांपोषणेरतः ॥ माजिरैश्चापिसंयुक्तैर्यत्कृत्यमर्कटोदितम् ॥ ७१ ॥ तृणच्छेदीलेष्टमर्दवृथामासाशनश्चयः ॥ चपलः
 सतुविज्ञेयःपरभार्यस्तथापरः ॥ ७२ ॥ स्नेहोद्वर्तनहीनोयोगंधचंदनवर्जितः ॥ नित्यक्रियासुमेधावीनित्यंसचमलीमसः ॥ ७३ ॥ अन्याये
 नगृहंविद्यादन्यायेनगृहंधनम् ॥ शाल्मादन्यदूहंमंत्रसंस्तेयब्रह्मयातकः ॥ ७४ ॥ देवपुस्तकरत्नानांमणिमुक्ताश्चमेवच ॥ गोभूमिस्वर्णह
 रणःसंस्तेयीतिनिगद्यते ॥ ७५ ॥ देवोऽपिभावयेत्पश्चान्मानुषोऽपिनसंशयः ॥ अन्योन्यभावनकार्यासंस्तेयीनभावयेत् ॥ ७६ ॥ गुरोः
 प्रसादाज्जयतिपित्रोश्चापिप्रसादतः ॥ करोतिचयार्हचसचस्वर्गमर्हयते ॥ ७७ ॥ नपोषयतिदुष्टात्मासंस्तेयीचापरःस्मृतः ॥ उपकारि
 जन्मप्राप्यनकरोतिपरिष्क्रियाम् ॥ ७८ ॥ सतस्यनरकेशेतेऽशोणितेचपतत्यधः ॥ सर्वेषांचसवर्णानांधर्मतोब्राह्मणःप्रभुः ॥ ७९ ॥ पृथिवी
 पालकोराजाधर्मचक्षुरुदाहृतः ॥ प्रजापतेर्मुखोद्धृतोहोरातत्रयथोदितः ॥ ८० ॥ तद्विदोऽगणनाभिज्ञाअन्याविप्राःप्रचक्षते ॥ गंगाहीनहंदेऽंश
 विप्रहीनायथाक्रिया ॥ ८१ ॥ होराज्ञातिविहीनोयोदेऽंशोऽसौविष्णुवपुषः ॥ अप्रदीपायथारात्रिनानादित्ययथानभः ॥ ८२ ॥ तथाऽसांवत्सरो
 राजाप्रमत्तंधइवाध्वानि ॥ स्थापयेद्धर्मतोविप्रंभावयेत्कर्मवृद्धये ॥ ८३ ॥ श्मश्रुपुक्तोद्विजःपूज्यःसूर्योविप्रस्तुश्मश्रुलः ॥ प्रत्यक्प्रदर्शना
 त्पुण्यंत्रिदिनंकल्मषापहम् ॥ ८४ ॥ दर्शनेब्रात्याविप्रस्यसूर्यदृष्ट्वाविशुध्यति ॥ नब्रात्यत्वंसूर्यविप्रेप्रजयेद्यज्ञमिद्वये ॥ ८५ ॥ ज्योतिर्वेद
 स्याधिकारःसूर्यविप्रस्यवैद्विजाः ॥ जातिभेदाश्चत्वारोभोजकःकथितस्तथा ॥ ८६ ॥ शिवविप्रःसूर्यविप्रश्चतुर्धापरिपठ्यते ॥ कथितो
 मध्यमस्तेषांसूर्यविप्रस्तथोत्तमः ॥ ८७ ॥ शिवलिंगार्चनरतःशिवविप्रस्तुर्निदितः ॥ सूर्यविप्रस्यविप्रस्यवैद्यस्यचनृपस्यच ॥ ८८ ॥ प्रवा
 सयेदक्षतेनसपुत्रपशुर्वांधवः ॥ अवध्यःसर्वलोकैषुराजाराज्येनपालयेत् ॥ ८९ ॥ वसुभिर्बल्लगंधाद्यैर्माल्यैश्चविविधैरपि ॥ देशचक्रविदः

पूज्याहोराचक्रविदःपराः ॥ ९० ॥ सूर्यचक्रविदःपूज्यानावमन्येत्कथंचन ॥ सिद्धयर्द्धिचधनर्द्धिचयहृच्छेदायुषासमम् ॥ ९१ ॥ गणविप्र
 समःपूज्यादैवज्ञःसमुदाहृतः ॥ जातेवाल्लेनिहृष्येचलग्नग्रहानिरूपणम् ॥ ९२ ॥ संस्थानंमूर्यविप्रोयःसूर्यविप्रस्यसत्तमाः ॥ द्विमात्रिकांसम
 भ्यस्यसर्वेदफलंभेत् ॥ ९३ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणमध्यमपर्वणिप्रथमभागेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥
 चतुर्णामपिपर्णानान्यांबधुःप्रचक्षते ॥ पित्राहतेद्विजश्रेष्ठाइतीयनैगमस्मृतिः ॥ १ ॥ त्रयोऽपिगुरवःश्रेष्ठास्तस्मान्मातापरागुरुः ॥ येसोदरा
 ज्येष्ठश्रेष्ठाउत्तरोत्तरतोगुरुः ॥ २ ॥ द्वादश्यांतुअमावास्यामथवारविसंक्रमे ॥ वासांसिदक्षिणादेयामणिमुक्तायथारुचि ॥ ३ ॥ अयनेविषु
 वेषैवचंद्रसूर्यग्रहेतथा ॥ प्राप्तेचापरपक्षेतुभोजयेच्चपिशक्तिः ॥ ४ ॥ पश्चात्प्रबंधयेत्पादौमंत्रेणानेनसत्तमाः ॥ विधिवद्वंदनादेवसर्वतीर्थ
 फलंभेत् ॥ ५ ॥ स्वर्गापवर्गप्रदमेकमाद्यंश्रुत्स्वरूपंपितरंनमामि ॥ यतोजगत्पश्यतिचारुहृपंतंपयामःसलिलैस्तिलैर्युतम् ॥ ६ ॥
 पितरोजनयंतंहापितरःपालयंतिच ॥ पितरोब्रह्मरूपाहितेभ्योनित्यंनमोनमः ॥ ७ ॥ यस्माद्विजयतेलोकस्तस्माद्धर्मःप्रवर्तते ॥ नमस्तु
 भ्यंपितःसाक्षाद्ब्रह्मरूपनमोऽस्तुते ॥ ८ ॥ याकुक्षिविवरेकृत्वास्वयंक्षतिसर्वतः ॥ नमामिजननींदेवींपरंप्रकृतिरूपिणीम् ॥ ९ ॥ कृच्छ्रे
 णमहतादेवीधारितोऽहंपयोदधि ॥ त्वत्प्रसादाज्जगद्ब्रह्मातर्नित्यंनमोऽस्तुते ॥ १० ॥ पृथिव्यांयानितीर्थानिसागरादीनिसर्वशः ॥ वसंतित
 त्रतानौमिमातरंभूतिहेतवे ॥ ११ ॥ गुरुदेवप्रसादेनलब्धविद्यंयज्ञस्करम् ॥ शिवरूपनमस्तस्मैसंसारार्णवसेतवे ॥ १२ ॥ वेदवेदांग
 शास्त्राणांतत्त्वंप्रतिष्ठितम् ॥ आधारःसर्वभूतानामग्रजन्मभ्रमोऽस्तुते ॥ १३ ॥ ब्राह्मणेजगतांतीर्थपावनंपरमंयतः ॥ भूदेवहरमेपापंविष्णु
 रूपिन्नमोऽस्तुते ॥ १४ ॥ पितामहंचप्रणमेत्सर्वादौमातरंगुरुम् ॥ मातामहंचतद्गुआचार्यमथक्रत्विजम् ॥ १५ ॥ मातृमंत्रैश्चप्रथमंप्रणमेद्ब्र
 ह्मिभावतः ॥ तथाग्रजस्तथाज्येष्ठःपितृव्योऽपिद्विजेत्तमाः ॥ १६ ॥ दृष्टादृष्टेचसगुरुगुरुमातातथागुरुः ॥ दृष्टादृष्टस्तृतीयःस्यात्सूयौऽग्निश्चंद्र
 एवच ॥ १७ ॥ मंत्रदातागुरुख्यातःसप्तमःपरिकीर्तितः ॥ कभोजनगुरुःश्रेष्ठःस्वर्गापवर्गहेतुकः ॥ १८ ॥ दृष्टदेवंचयोहित्वाअहंधंचनिषेवते ॥ पापा
 त्मापरमःसैकस्तिर्यग्योर्नचगच्छति ॥ १९ ॥ यथापिताज्येष्ठपिताकनीयाश्चतथाद्विजाः ॥ ज्येष्ठोभ्रातापितृतुल्योमान्यःसत्कारभाग्यतः ॥ २० ॥

आचार्यो ब्रह्मणे मूर्तिः पितामूर्तिः प्रजापतेः । मातापृथिवी मूर्तिश्च भ्रातरो मूर्तिरात्मनः ॥ २१ ॥ पितमेरुर्वसिष्ठः स्याद्धर्ममूर्तिः सनातनः ॥ स चापि
 दृष्टदेवः स्यात्तद्ज्ञां परिपालयेत् ॥ २२ ॥ पितमहचण्डिग्रहे हव्यकव्यैश्च तर्पयेत् ॥ स याति ब्रह्मणः स्थानं यस्माद्भावते ते पुनः ॥ २३ ॥
 तस्य पादौ देकस्नानाङ्गानां हतैकेवलम् ॥ तथा वलोकनात् सत्यज्योतिर्लिंगशतैश्चिक्रम् ॥ २४ ॥ द्वात्रिंशत्कुण्डकशिलास्पृशने यादृशं फ
 लम् ॥ तादृशं कोटिगुणितं पितमहप्रदक्षिणे ॥ २५ ॥ शतमातृवरिष्ठाश्च पितामह्याश्च पौषणे ॥ गुणास्तद्गर्भे निविष्टाः संसारे न पुनर्विशेत् ॥
 ॥ २६ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि प्रथमभागे गुरुगुणवर्णनं नाम षष्ठाध्यायः ॥ ६ ॥ सूत उवाच ॥ समाख्यामोहविप्रदं द्वादश
 संपुरातनम् ॥ श्रवणेऽपि च धर्मात्मा श्रूयतां यन्मया पुरा ॥ १ ॥ पृष्टो वाचमहातेजा विरिचो भगवान्प्रभुः ॥ हन्ते ते कथमगम्य पुराणश्रवणे
 विधिम् ॥ २ ॥ इतिहासपुराणानि श्रुत्वा भक्त्या द्विजोत्तमाः ॥ मुच्यन्ते सर्वपापेभ्यो ब्रह्महत्याज्ञातं च यत् ॥ ३ ॥ सायं प्रातस्तथा रात्रौ श्रुचिर्मत्वा
 शृणोति यः ॥ तस्य विष्णुस्तथा ब्रह्मा तुष्यते शंकरस्तथा ॥ ४ ॥ प्रत्यूषे भगवान्ब्रह्मा दिनं तितुष्यते हरिः ॥ महादेवस्तथा रात्रौ शृण्वता पठतां
 नृणाम् ॥ ५ ॥ शुक्लवस्त्रधरश्चैवै लज्जि न कुशोत्तरः ॥ प्रदक्षिणत्रयं कुर्याद्यद्यस्तस्मिन्देवतागुरौ ॥ ६ ॥ नात्युच्छ्रितं नातिनीचं स्वासनं भजते
 ततः ॥ दिक्पतिभ्यो नमस्कृत्य अङ्काराधिष्ठितानपि ॥ ७ ॥ पुस्तकं धर्मशास्त्रस्य धर्माधिष्ठानं शाश्वतम् ॥ आगमानां शिवो देवस्तत्रादीनां च
 शारदा ॥ ८ ॥ जामलानां गणपतिर्दामराणां शतक्रतुः ॥ नारायणो भारतस्य तथा रामायणस्य च ॥ ९ ॥ वासुदेवो भवेद्देवः स तानां शृणु स तमाः ॥
 आदित्यो वासुदेवश्च माधवो रामकेशवौ ॥ १० ॥ वनमाली महादेवः स तानां सप्तपर्वणि ॥ विष्णुधर्मादिकानां चाश्वमेजयः सनातनः
 ॥ ११ ॥ अथ चादिपुराणस्य विरिचिः परिकीर्तितः ॥ शुद्धौदनं यक्षीरं च पायसं कृसरं तथा ॥ १२ ॥ कृसरान्नं च वादद्यात्कृमाद्वलिंगविदुः ॥
 शालिभक्तं स गोधूमं तिलाक्षतविमिश्रितम् ॥ १३ ॥ गव्यं च सफलं चैव देवायास्यमिदं बलिः ॥ पृथक्पृथक् चैव कस्यैव विन्यसेद्दिक्षु मध्यतः
 ॥ १४ ॥ पठेच्च पि विधानेन स यागः पाणमयः परः ॥ शीतोदकं मधुक्षीरं सितैश्चोश्चरसंगुडम् ॥ १५ ॥ स गर्भश्च परोक्षेयः पाणमयश्चापरो बलिः ॥
 शालितं दुलप्रस्थं तुतर्धं वातदर्धकम् ॥ १६ ॥ क्षीरेणापि च संभक्तं यवक्षीरमिदं स्मृतम् ॥ क्षीरं भागाष्टकं ग्राह्यं स तभागेन संस्थितिः ॥ १७ ॥

हेमंतिं कसिताख्यंच तांडुलं प्रपचेच्चरुम् ॥ अशीतिपलमानेन सिद्धमासादयेत्ततः ॥ १८ ॥ भागार्धेन ददेत्पञ्चान्माक्षिकं वासितामपि ॥
 गुडमिश्रेण यो दद्यात्संपको जायते क्वचित् ॥ १९ ॥ संपको माक्षिकस्यापि दद्यादिक्षुरसंबुधः ॥ गृहीत्वा याचकः शुद्धः शृणुत द्विज
 सत्तमाः ॥ २० ॥ शृणुते वाधीयानो यो दद्याद्द्विस्ते च पुस्तकम् ॥ समुत्थाय च गृहीत्वा तन्प्रणम्य विनिवेदयेत् ॥ २१ ॥ पूर्वस्थः श्रावको विप्रो
 विख्यातस्तस्य दक्षिणे ॥ पश्चिमाशासु खैनेव तर्जन्यांगुष्ठयासह ॥ २२ ॥ प्रस्तरं पापिहस्तेन विन्यासः पंडितैः सदा ॥ इतो न्यथानकर्तव्यः
 कृत्वा न्यासमथानुयात् ॥ २३ ॥ असकृद्विन्यसेद्विप्राः पावमानं जले जपेत् ॥ वेदांतागमे वेदांताविधिरेषमृतांबुधैः ॥ २४ ॥ यमदिकसं
 मुखे श्रोतावाचकश्चोत्तरमुखः ॥ पुराणभारताख्यानएवैकथितो विधिः ॥ २५ ॥ वैपरीत्येन विधिना विज्ञेया द्विजसत्तमाः ॥ रामायणे धर्म
 शास्त्रे हरिवंशे च सत्तमाः ॥ २६ ॥ इतोऽन्यथायातु धानाः प्रलुपंति फलेयतः ॥ तस्माद्विधिविधानेन शृणुयादथवा पठेत् ॥ २७ ॥ श्रुत्वा प्रति
 पुण्यविद्यां योऽश्रीयान्मांसमेव तु ॥ स याति गार्दभीर्योनियदिमैथुनिनः क्वचित् ॥ २८ ॥ यदि देवा लयेति वैवाचयेच्छृणुयादथ ॥ यस्य देवगु
 हेतस्य तस्य तीर्थस्य वर्णनम् ॥ २९ ॥ माहात्म्यश्रवणदेवगोदानस्य फलं लभेत् ॥ महागुरोश्च माहात्म्यपित्रोरेन च स्मरेत् ॥ ३० ॥ पितुर्माहात्म्यं
 यत्पुत्रैर्वच्यं संसदिपर्वणि ॥ वासुदेवाग्रतश्चापिरुद्रमाहात्म्यवर्णनम् ॥ ३१ ॥ रुद्रप्रेवासुदेवस्य कीर्तनं पुण्यवर्धनम् ॥ दुर्गाश्रिशिवसूर्यस्य
 वैष्णवाख्यानमेव च ॥ ३२ ॥ यः करोति विमूढात्मा गार्दभीर्योनिमाविशेत् ॥ गुरोरनुज्ञया पित्रोः प्रकुर्यादभिवादनम् ॥ ३३ ॥ अनुज्ञ
 यातथा पित्रोर्हैः कुर्यात्प्रदक्षिणम् ॥ न विष्णुर्न च ब्रह्मा च न च रुद्रः शर्चापतिः ॥ ३४ ॥ सर्वे देवततुल्यं सर्वधर्मपरायणम् ॥ सर्वज्ञानमयं चै
 व सर्वज्ञेन च तत्समम् ॥ ३५ ॥ तस्माद्विजन्मन्पित्रोर्हि संवेदनाद्ब्रह्मज्ञाश्च तम् ॥ गुरुभ्यो वंदनं व्यर्थं पितर्योनतप्येत् ॥ ३६ ॥ जीवन्न तप्ये
 न्मुख्यंगार्यामरणे पिचाऽभयोस्तर्पणं नास्ति जीवन्न पि न जिवति ॥ ३७ ॥ पुराणश्रवणं पुण्यं शून्यं भागवतं यदि ॥ व्यर्थं भागवतं विप्रानारसिंह
 विहीनकम् ॥ ३८ ॥ आदिपर्वणि हीने तु भारताख्यं न धारयेत् ॥ विना श्वमेधिकं विप्रा विना राज्ञानं विना ॥ ३९ ॥ दानकर्मविहीनं च मोक्ष
 धर्मन धारयेत् ॥ भारतं च दिवसो ह धारणादौ वरं जेत् ॥ ४० ॥ वायुपुराणमश्रुत्वा शास्त्रं च यौगिकं विना ॥ वायुहीनं देहि कुलं वृथा तस्य न धार

कम् ॥ ४१ ॥ तथावायुपुराणंयद्विहनिंश्रयमन्यकम् ॥ यथासुंदरकांडेनआरण्यचनधारयेत् ॥ ४२ ॥ लंकाविनाचिकांडंतल्लि
खित्वानधारयेत् ॥ ४३ ॥ पाराशरविनाव्यासंयाज्ञवल्क्यविनामलम् ॥ ४४ ॥ दक्षविनानशंसंशंहनिंवृहस्पतिम् ॥ वल्लियश्रवणाद्ये
ननचयुक्तिमथापयेत् ॥ ४५ ॥ संस्थापनदेवविनानचकिमपिराक्षसैः ॥ नदेत्प्रार्थकादिभ्योनविक्रियेत्कथंचन ॥ ४६ ॥ नहरेपुस्तकं
चापिनहरेदक्षराणिषट् ॥ ब्रह्माक्षरस्यहरणाद्रौरवान्ननिवर्तते ॥ ४७ ॥ आद्यक्षरस्यहरणात्ताम्रकुट्टाभवेदिह ॥ मुखवृत्तस्यहरणाद्यावदाचं
द्रुतारकम् ॥ ४८ ॥ कुवलेअसिपत्रेचपततीहनसंशयः ॥ स्वाक्षरस्यहरणस्वमातृहरणेऽपियत् ॥ ४९ ॥ तस्मात्पुस्तकमत्रयौहरेन्नरकमायु
यात् ॥ यद्भारतंतत्पुराणंस्तोत्ररूपाणितानिच ॥ ५० ॥ तानिवेदागमादीनिपुस्तकेष्वपिवाचयेत् ॥ वेदानांपुस्तकंयच्चालिखित्वातन्नवाचयेत्
॥ ५१ ॥ तथातंत्रोदितान्मंत्रौल्लिखित्वातन्नवाचयेत् ॥ पुस्तकंनिगमानांचमंत्रव्याख्यानसंग्रहम् ॥ ५२ ॥ स्फुटंकृत्वापुरः स्थाप्ययाव
त्कालंप्रवर्तते ॥ तावत्सनरकेवारेप्रेततत्त्वजन्मजन्मनि ॥ ५३ ॥ नवाचयेच्चव्याख्यातावाचकोऽपिप्रवाचयेत् ॥ पौष्करेचश्लोकपा
दमधमेधपदपदे ॥ ५४ ॥ वेदार्थवाचयेद्यस्माद्विपरीतोऽपवाचकः ॥ तावुभौपतितौज्ञौपावमानिशतंजपेत् ॥ ५५ ॥ आदिम
ध्यावसानेचमंत्रेचप्रणवंदिशेत् ॥ बलिभिर्गंधपुष्पैश्चपुस्तकंदेवनिर्मितम् ॥ ५६ ॥ त्रिदेवंपुस्तकंविद्यात्सूत्रवासुकिरुच्यते ॥ अमा
नकरणेदोषस्तस्मात्तच्चनहापयेत् ॥ ५७ ॥ पत्राणिभगवान्ब्रह्माऽर्ध्वदीर्घाणिथानिच ॥ जनार्दनश्चाक्षराणिमात्राप्रकृतिरव्यया ॥ ५८ ॥
लिपीभंगीमहेशः स्यात्तस्यामात्रासरस्वती ॥ एकरेखाचएकात्मापादाक्षपादविच्युतिः ॥ ५९ ॥ चतुष्पादांतरयुग्ममध्यमोऽंत्युगं
युग्मम् ॥ विपत्करंयुग्मंपंक्तावयुग्मेस्वर्गसाधनम् ॥ ६० ॥ भारतेचेतिहासेचपुराणेद्विजसत्तमाः ॥ अयुग्मपंत्यौस्वर्गःस्याद्युग्मेनरक
माविशेत् ॥ ६१ ॥ वक्तृनामाक्षरैर्युक्तंपंक्तिर्भेदेनसत्तमाः ॥ उपन्यस्तस्ययन्नामतत्कलौमात्रयासह ॥ ६२ ॥ आत्मासंशुद्धिसंशु
द्ध्याधारयेद्धर्मसंहिताम् ॥ इतोऽन्यथाभवेदोषस्तस्मात्तत्परिवर्जयेत् ॥ ६३ ॥ रिपुः सूर्यस्तयारामोयक्षाऽनंतः सरस्वती ॥ ब्रह्मा
चयक्षिणैचैवागारयत्रीनवमीस्मृता ॥ ६४ ॥ विष्ण्वंतेचभवेन्मुक्तिःसूर्याऽपेपादविच्युतिः ॥ रिपुंकरंभवेत्तस्ययक्षेदुर्गतिमादिशेत् ॥ ६५ ॥

अनन्तविपुलकीर्तिः सरस्वत्याधनागमः ॥ ब्राह्मीब्रह्मत्वमाप्नोति यक्षिणी यक्षमंदिरम् ॥ ६६ ॥ मुक्तिमाप्नोति गायत्री शतिपंक्तिफलदयः ॥
 चतुर्धा प्रतिभक्तिः स्यात्पुस्तकंधर्मानिर्मितम् ॥ ६७ ॥ ब्रह्मद्रव्येण वंशैर्वंशाक्तिकंच महेश्वरी ॥ ब्रह्मरूपंचेति हासमैंद्रमायणात्मकम् ॥
 ॥ ६८ ॥ वैष्णवं परमैवं वच्छेदंतल्लटाटकम् ॥ पावकोऽस्य तथा मूले मध्ये भोगे शतक्रतुः ॥ ६९ ॥ अग्रे स्थिता ग्रहाः सर्वे दिशामाशास्तथा
 द्विजाः ॥ मेरुः सुमेरुः हिमः संगवान्काम उच्यते ॥ ७० ॥ द्यावापृथिव्यौ पातालं तस्यांतः समुदाहृतम् ॥ पौराणिक कथायुक्तपुस्तको देव
 पूजितः ॥ ७१ ॥ नशस्यः पूजनीयश्च गृहस्थाप्येतमानवः ॥ यो यस्य भैश्राद्रो विप्राय वृत्तिदद्याच्च मानवः ॥ ७२ ॥ स याति ब्रह्म स दनं मणि वत्सो
 दिक्षु द्विमम् ॥ नशस्यः पूजनीयश्च गृहस्थाप्येतमानवः ॥ ७३ ॥ पत्राणामग्रभागे तु वेधं कुर्यात्स्ववर्तुलम् ॥ श्रवणात्तत्र मात्रात्रणतत्र पद्मंच वतु
 लम् ॥ ७४ ॥ संहितागम तत्रेष्टुप्रतिवेधे च संकुलम् ॥ प्रकुर्याच्चिततापेन ततः शक्रपुंरंजत ॥ ७५ ॥ मध्यंतस्य हेरदयुः पार्श्वे धः शिव हेर
 त् ॥ गुग्मवेधे जयदद्यादेकवेधे विलिभवेत् ॥ ७६ ॥ परमं प्रकृते गुह्यं स्यान्न देवैर्विनिर्मितम् ॥ पूरयेत्ताम्रालिगेन अथैत्य मयेन वा ॥ ७७ ॥
 अशक्ती बिल्वकाष्ठस्य तथा श्रीपणिकस्य च ॥ न काष्ठस्य न वंशस्य न लोहं न जयेत्क्वचित् ॥ ७८ ॥ प्रागारं भक्षो कशतंधर्मशास्त्रस्य वैलिखेत्
 ॥ संहितायां पुराणायाम् गुग्मकल्पंतर्धकम् ॥ ७९ ॥ ब्रह्मचर्येण विलिखेत्तमोहाद्रह्मणः क्वचित् ॥ तथापि चाखिलव्यसलिखनत्सतं ति
 क्षयः ॥ ८० ॥ अनामात्वे महमयुतां वलां क्वचित्तमेव च ॥ न लिखेत्खिलभागं च हरिवंशस्य सतमाः ॥ ८१ ॥ गारुडस्य च रूपां दस्य न लिखे
 न्मध्यंतं त्रकम् ॥ लिखनं हरिवंशस्य त्रतस्थो नियमयुतः ॥ ८२ ॥ गृहस्थो न लिखेद्द्वंधं लिखेच्च मथुरां विना ॥ लिखेन पारिजातस्य मत्स्य
 मांसां शिं न लिखेत् ॥ ८३ ॥ वाल्मीकिं संहितायाश्च लिखेन च तथा क्वचित् ॥ स्तोत्रमात्रं लिखेद्दिग्रा अत्रतं न लिखेत्क्वचित् ॥ ८४ ॥ अब्राह्म
 णे न लिखितं निष्फलं परि कीर्तितम् ॥ पतितैरपि पाण्डुनैर्न स्त्री विलिखति क्वचित् ॥ ८५ ॥ दुर्विचारो दुष्टभायो दुर्मतिश्चाणिलेखकः ॥ न लिखे
 द्दमशास्त्रं च पुराणं स्तोत्रं संहितम् ॥ ८६ ॥ तच्च प्राप्नुवन्कर्तव्यं सुवर्णं रजतस्य च ॥ कज्जलैर्मलिनं कुशान्मंत्रानि न्यासमंत्रितैः ॥ ८७ ॥ जी
 वंत्याश्च सैर्युक्तैर्मणि कर्दमले लुपैः ॥ वंगुन्यान्मुख्यायुते वापि पीतार्थैश्चैरपि वा ॥ ८८ ॥ कृष्णे वायुप्रदं विवात्पीते वायुशयो भवेत् ॥ रक्ते पुष्टि

मवाप्नोति कृष्णे च संपदागमः ॥ ८९ ॥ इति हासपुराणानां विलिङ्गमुखाच्छृणु ॥ वायव्यादिमुखेन वकाष्टवेदं च संलिखेत् ॥ ९० ॥ पूर्वो
 मुखे चार्थहानिरुत्तरचमुखं श्रियः ॥ मरणदक्षिणास्येतु पाश्चिमास्ये धनक्षयः ॥ ९१ ॥ पितृमेधे भुवः कं पेन लिखे जन्मवासरे ॥ अशौचे च मृतके
 मृतावमार्यां रिवि संक्रमे ॥ ९२ ॥ अत्र लेखा हरिद्रः स्यात्तथा पुत्रविनाशनम् ॥ वलं धर्मक्षयं चैव तस्माद्यत्नेन वर्जयेत् ॥ ९३ ॥ पितृश्राद्धदिने
 लेखः कुलक्षयकरो भवेत् ॥ एकरात्रं भुवः कं पेतास्मिंस्ते लेखे धनक्षयः ॥ ९४ ॥ अशौचेऽपि हरिद्रः स्याज्जन्माहि चायुषः क्षयः ॥ लिपिच्छंदः पदं
 ज्ञश्च युवार्थमाजिताक्षरः ॥ ९५ ॥ द्रुतलेखी च तेजस्वी यो लेखयति लेखकः ॥ अमं वलितभावेन द्रुध्वैर्म्यात्समाक्षरम् ॥ ९६ ॥ लिपियुक्तः
 समायुक्तः स एवागमलेखकः ॥ नादीनां गारकैर्वर्णैः शुद्धनागरकैरपि ॥ ९७ ॥ कामरूपाक्षरैर्वर्णैः पिपावच्च संहितागणः ॥ अचेतनेन लिखितं
 यावत्कालं प्रवर्तते ॥ ९८ ॥ यावदक्षरसंस्थानं तावत्स्वर्गमेहयते ॥ अनुक्तो वाचयेद्यस्तु धर्मशास्त्रस्य वेतनम् ॥ ९९ ॥ लिखित्वा यस्तु
 पापात्मा यावदक्षरसंख्यया ॥ तावत्कालं तु नरके पच्यते नान्न संशयः ॥ १०० ॥ कुटुंबभरणार्थं तु गृहीयाद्वापि वेतनम् ॥ न जीवति सदुष्टा
 त्मा धनवस्त्रफलान्वितः ॥ १०१ ॥ पतितैरित्येजैर्म्लैश्चैरोगी कुष्टी क्षीयति ॥ रोगी शिलीपदैश्चैव मूकोऽपि धर्मसंहतः ॥ १०२ ॥ एतैर्वि
 लिखितं यच्च धारयेन्न गृहाश्रमी ॥ अनायुष्य करं यस्मात्तस्मात्तत्परिवर्जयेत् ॥ १०३ ॥ हीनां गात्रातिमात्रैव पुस्तकं मानहीनकम् ॥ न कलौ
 धारयेद्देहं अनायुष्य करं भवेत् ॥ १०४ ॥ द्वात्रिंशदंगुल्युक्तं कर्तव्यं पुस्तकोत्तमम् ॥ सर्वेनारायणः ख्यातो धारणाच्च कुतोऽप्यलम् ॥ १०५ ॥
 चतुर्विंशदंगुलं यच्च तैस्त्रैस्वधनमुच्यते ॥ शंकरः स तु विज्ञेयो धर्मकामफलप्रदः ॥ १०६ ॥ अष्टांगुलं भवेद्यच्च तत्कनिष्ठाभिहोच्यते ॥ तस्मा
 द्ब्रह्ममंत्रं यंत्रिं त्रिंशदंगुलं ॥ १०७ ॥ ताडिताजलपत्रे च अथवा चागुरुत्वचि ॥ एत्याः पत्रकृते मानं न भूजैमानं न विद्यते ॥ १०८ ॥ द्वा
 दशदंगुलं कंयच्च भूजे तैर्द्विनिर्मितम् ॥ अंगुलानां प्रमाणं यत्तेनापि ज्ञानपुस्तकम् ॥ १०९ ॥ हस्तसंस्थापिते तस्य तेनायुष्य करं भवेत् ॥
 धर्मशास्त्रस्य साहस्रधर्मशास्त्रस्य वेतनम् ॥ ११० ॥ स्वर्गमार्गस्य गमनेन भारते च तदर्थकम् ॥ हरिवंशेश्वर्यमाणेन कृते मूल्यसहस्रके ॥ १११ ॥
 युगे युगे पादहानं धर्मं कुर्याद्विधासुचि ॥ प्रणम्य शिरसा सर्वान्व्यासादीन्संहिताश्रुतान् ॥ ११२ ॥ जैमिनिं च ततो व्यासं शंकरं च तथा हरिम् ॥

नमस्कारमथैषांतुआदिमध्यावसानके ॥ ११३ ॥ ततःप्रवाचयेद्विप्रोऽधर्मशस्त्रार्थकोविदः ॥ अलक्षितमनास्तद्रथद्रूपंस्पष्टमुच्चरन् ॥
 ॥ ११४ ॥ असंयुक्ताक्षरपदंरूपष्टभागसमन्वितम् ॥ सतस्वरसमायुक्तंस्तनादविभूषितम् ॥ ११५ ॥ सामगाथाःसमाश्रित्यरागयुक्तां
 तरंपठेत् ॥ मणिवारोधनंत्स्याद्गौरांधांसितिकस्तथा ॥ ११६ ॥ श्रीरागश्चैवहिछोलरागोजाविकस्तथा ॥ एवंक्रममाणेनशृणुयाद्
 र्मसंस्थितः ॥ ११७ ॥ ब्राह्मणःक्षत्रियवैश्यःशूद्रश्चापिविशेषतः ॥ अधर्मधर्माप्रोतिसर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ ११८ ॥ पापैःप्रमुच्यते
 सर्वैर्महापुण्यंचर्विदति ॥ शूद्राणांपुरतोवैश्यवैश्यानांक्षत्रियःपरः ॥ ११९ ॥ क्षत्रियात्तेथाविप्राःशृण्वतांचाग्रतःसदा ॥ नशूद्रोवाच
 येद्धर्मस्तपसाध्यापनंतथा ॥ १२० ॥ नैहिकत्वंपरत्वंचननुर्भनंपरांगतिम् ॥ शूद्रेणाधिगतंनस्तिविशेषच्छब्दलक्षणम् ॥ १२१ ॥ य
 द्विजस्यकृतोदासोब्रह्मणाऽव्यक्तयोनिना ॥ श्वशृगालखरीक्षारमेयंहियथाभवेत् ॥ १२२ ॥ एवंशूद्रमुखाद्धर्मनग्राह्याःशब्दसंस्कृताः ॥
 अमेध्यंशूद्रचतेतौयैःशूद्रःश्रोत्राहिमुध्यति ॥ १२३ ॥ एवंशूद्रोऽप्यशुचिःस्याद्यदिव्याकरणाथैवित् ॥ यःशूद्रउद्दिशेद्धर्मतथाचागम
 वैदिकम् ॥ १२४ ॥ सर्ववध्योनरेंद्रेणजिह्वांचेक्रेणच्छेदयेत् ॥ बुध्यमानःसदाह्यर्थंथार्थकृत्स्नमेवच ॥ १२५ ॥ यएवंवाचयेत्सम्य
 कसविप्रोव्यासउच्यते ॥ देशेसपत्तनेग्रामेपुण्येदेशेप्रकीर्तितः ॥ १२६ ॥ तेधन्यास्तेकृतात्मानस्तेकृतार्थानसंशयः ॥ वसं
 तितपत्तनेतस्मिन्मन्याख्यातायत्रसंसेत् ॥ १२७ ॥ यथाकहीनंदिवसंचंद्रहीनायथानिशा ॥ नरराजसभातद्भस्वनीतिरहिताद्विजाः
 ॥ १२८ ॥ यद्ब्रूवैनवशिशोवनरराजपुरंक्वचित् ॥ अथैकतोऽग्रहाःसर्वैरेकतस्तुदिवाकरः ॥ १२९ ॥ तथैवसोदरेगेहेहृद्वपुष्करदश
 नम् ॥ १३० ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणमध्यमपर्वणिप्रथमभागेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ६४ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ शृणुष्वंविप्रसंवाताः
 पुराणंदेवसंमतम् ॥ यच्छ्रुत्वासुच्यतेपापात्पुरुषोब्रह्महत्याया ॥ १ ॥ तृतीयशैवमाख्यातंततोभागवतंपरम् ॥ पंचमंचतथा
 मात्स्यंभविष्यपष्टमुच्यते ॥ २ ॥ असामर्थ्यंचमात्स्योक्तैर्वैष्णवंचभविष्यकम् ॥ भारतेचापिपर्वचक्षांतिभैष्मीयकंतथा ॥ ३ ॥
 पराशरमतंगृह्यगोभिलोक्तानिन्यानिच ॥ कात्यायनोक्तमपरमभ्यसेन्निगमादितः ॥ ४ ॥ अंतरेणागतेमन्यैशान्नानाध्यापयेत्क्वचित् ॥

एकरात्रगतेमत्यत्रिरात्रमजमेषयोः ॥ ५ ॥ मंडूकेष्वचरात्रंतुसंपरात्रिचतुष्टयम् ॥ संवत्सरंतुतुरगगजद्वादशवत्सरान् ॥ ६ ॥ आसमेकंखरेका
 केस्थानन्यागात्रकुत्रचित् ॥ केरवेवारवेचैवअहोरात्रप्रचक्षते ॥ ७ ॥ त्रिरात्रमपिमाजोरनकुलमूपकेखरे ॥ हंसेदिनमनध्यायंशुद्रजंतौनदूषण
 म् ॥ ८ ॥ अध्यापयेद्दुरोःपुत्रंज्ञानिनंधार्मीकशुचिम् ॥ भक्तंशतैवैष्णवंचजितक्रोधंजितद्विषम् ॥ ९ ॥ अध्यात्माध्यापयेद्देभ्यःशठपापहर
 द्विषम् ॥ अन्यायेनवयच्छतमभयंदांभिकंद्विषम् ॥ १० ॥ निरर्थकंमंत्रंचविशुश्रूषुमयाजकम् ॥ षण्ढंचैवानृजुंक्रुद्धकृपणंव्यसनार्थिनम् ॥
 ११ ॥ निंदकंचाविधिज्ञंचदूरतःपरिवर्जयेत् ॥ अप्रच्छन्नतंब्रूयात्पुत्रपौत्रादिकादृते ॥ १२ ॥ विद्ययासहमतर्प्यनंदद्याच्चपृथग्ने ॥
 अतोविद्यावद्व्यवपाठयंतंद्भिजोत्तमम् ॥ १३ ॥ मादद्याद्भक्तिहीनायदुर्जनायदुरात्मने ॥ अप्रमादायविप्रायशुचयेब्रह्मचारिणे ॥ १४ ॥
 सार्थकायविधिज्ञायसाधेदेहिस्तम ॥ दद्याद्वादिनिषिद्धायविद्याधनमनुत्तमम् ॥ १५ ॥ तयोरेकतरगेच्छेदचिरेणयमक्षयम् ॥ अन्यायेन
 ग्रहंविद्यामन्यपाठयतेसुखात् ॥ १६ ॥ सयातिनरकंघोरंविद्यावज्यःसुउच्यते ॥ आध्यात्मिकं वैदिकं चालौकिकं वाथयोवेदत् ॥ १७ ॥
 मानमादौप्रणम्याथततोऽधीयेतसुव्रतः ॥ कर्मकांडंज्योतिषस्यतद्विनानसमभ्यसेत् ॥ १८ ॥ व्रतभोगसमभ्यासादरिद्रश्चाभिजायते ॥
 वादभागसमभ्यासाद्धननाशायजायते ॥ १९ ॥ निधिभागसमभ्यासाज्जायतेनरकेकुले ॥ यान्यनुक्तानिशास्त्राणिमाननीयानियानिच ॥ २० ॥
 म्लेच्छोक्तानिमाहिम्नानिनाभ्यसेद्दूरतस्त्यजेत् ॥ लोकानांज्ञानवृद्धचर्थयःकुयाद्धर्मसंग्रहम् ॥ २१ ॥ प्रवर्तयित्वासरुभवेज्ज्ञानप्रदःपिता ॥
 ज्ञानदाताचलोकानंतपुधर्मःप्रवर्तते ॥ २२ ॥ निगमानांज्योतिषाणविदानानाटकस्यच ॥ व्याख्यानसंग्रहं कृत्वाकलौनाशमवाप्नुयात् ॥ २३ ॥
 देवानां धर्मशास्त्राणां पुराणानां तथैवच ॥ मीमांसाज्योतिषांचैवनाटकानां विरिचिनी ॥ २४ ॥ भागावसानेकाथितः पुराणाध्यायएवच ॥
 पुष्पकश्चपरिच्छेदः खंडश्चप्रतिखंडकः ॥ २५ ॥ व्यवहारश्चाथशास्त्रमधश्चास्त्रस्यचैवहि ॥ यस्यभागावसानंतुप्रयोक्तव्यःसएवहि ॥ २६ ॥
 सतसंग्रहोपिकविनानियोक्तव्यःसएवहि ॥ यस्यनाम्नापदेशेतुप्रवर्तयतिसंग्रहः ॥ २७ ॥ तत्तदक्षरसंख्यानं ब्रह्मलोककाव्रतच्छ्रुतिः ॥ नसंग्रहस्त
 त्रमंत्रवेदमंत्रचवर्जयेत् ॥ २८ ॥ मोहात्कृत्वाहोमधेनुं दत्वाशुद्धिर्भविष्यति ॥ कृत्वाचाख्यायिकाग्रंथस्वरूपान्साविंव्रजेत् ॥ २९ ॥

धर्मज्ञास्त्रस्यगम्यस्यव्यवहारस्यचैवहि ॥ कलौयःसंग्रहंकुर्यात्प्रसुतेचैवकेशवे ॥ ३० ॥ यावत्प्रवर्ततेलोकस्तावत्स्वर्गमहीयते ॥ सिंहपौ
 षेचत्रैचनकुर्यात्संग्रहंकचित् ॥ ३१ ॥ प्रातःकालेनकुर्वीततथामध्यदिनेद्विजाः ॥ पक्षीतेभूमिदहेचभुवःकंपेदिनक्षये ॥ ३२ ॥ मलमासे
 विशेषेणसंध्ययोश्चविवर्जने ॥ अमेध्याक्तंचपत्रचलिष्यक्षराविभूषितम् ॥ ३३ ॥ पूतस्यात्तत्क्षणाद्विप्राश्चतुःपंचाक्षरेणवा ॥ नारसिंहस्यैव
 न्यासेपूतोभवतितत्क्षणात् ॥ ३४ ॥ मायाविभवविवन्यस्तेमहापापकलेवरे ॥ मुहूर्तोर्ध्वनपूतत्वंप्रभोयतिपरंगतिम् ॥ ३५ ॥ स्त्रियोवांनि
 दितोवापिप्लेच्छेयातिपरंगतिम् ॥ योमूढोमन्यतेदोषंतस्यशौचंसमाचरेत् ॥ ३६ ॥ सगर्दभीखरायोनिंप्राविशेज्ञात्रसंशयः ॥ एकमेवात्म
 कंब्रह्मतत्प्रकृत्यात्मकंद्वयम् ॥ ३७ ॥ नवात्मकंभैरवंचदंशमंचजनार्दनम् ॥ रुद्रमेकादंशंचैवअर्काकंचापिद्वादंशम् ॥ ३८ ॥ त्रयोविंशेचभूतात्मा
 षड्विंशेमनुरीरितः ॥ तिथ्यात्मकंपंचदंशोषोडशाख्याकलापरा ॥ ३९ ॥ वातात्मकंसप्तदंशमंत्रसमनुवर्तते ॥ अष्टादशाक्षरंमंत्रपुराणात्म
 कमेवच ॥ ४० ॥ ऊनविंशश्चंद्रमाःस्याद्विंशोनारायणोवपुः ॥ ज्योतिर्मयश्चैकविंशेद्राविंशेकेशवार्चनम् ॥ ४१ ॥ नक्षत्राणित्रयोविंशेचतु
 र्विंशेचतानकम् ॥ पंचविंशेचतीर्थानिषड्विंशेचत्रियंबकः ॥ ४२ ॥ अष्टाविंशेधनेशश्चऊनविंशेसरस्वती ॥ त्रिंशद्योगेशिवःश्रोक्तःपातालमे
 कविंशेके ॥ ४३ ॥ अहोरात्रश्चद्वान्त्रिंशेचतुस्त्रिंशेचजाह्नवी ॥ पंचत्रिंशेतदंतःस्याच्छतेपूर्णदिवाकरः ॥ ४४ ॥ सहस्रेचशिवोज्ञेयश्चाशु
 तेमेरुरुच्यते ॥ लक्षेब्रह्मातथाकोट्यादिवोनारायणःपरः ॥ ४५ ॥ पुंप्रकृत्यात्मकंचान्यच्छरदालिपमातृका ॥ शुद्धब्रह्ममयंनित्यज्ञानरूपं
 परमहत् ॥ ४६ ॥ यस्मिन्नव्यसनंदेवशुचौचाप्यशुचिस्थले ॥ क्षणेब्रह्ममययातिइत्याहभगवान्मनुः ॥ ४७ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणे
 मध्यमपर्वणिप्रथमभागेऽकमाहास्यकथननामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ अंतर्वेदंप्रवक्ष्यामिब्रह्मणोक्तंयुगांत
 रे ॥ बहिवेदंतथैवोक्तंशस्तंस्याद्वापरेकलौ ॥ १ ॥ ज्ञानसाध्यंतुयत्कर्मअंतर्वेदतित्कथ्यते ॥ देवतास्थापनपूजाबहिर्वेदिरुदाहृता ॥ २ ॥
 प्रपातूर्तादिकंचैवब्राह्मणानांचतोषणम् ॥ गुरुभ्यःपरिचर्याचबहिर्वेदीद्विधामता ॥ ३ ॥ अकामेनकृतंकर्मकर्मचव्यसनादिकम् ॥ अंतर्वेदीतदे
 वोक्तंबहिर्वेदीविपर्ययः ॥ ४ ॥ धर्मस्त्वेकारणंराजाधर्मेतद्भवेष्टपः ॥ तस्मान्नृपंसमाश्रित्यबहिर्वेदीततोभवेत् ॥ ५ ॥ सप्ताशीतिर्बहिर्वेदीसारेमेवांतुती

यकम् ॥ देवतास्थापनचैवप्रासादकरणं तथा ॥ ६ ॥ तडागकरणचैवतृतीयचतुर्थकम् ॥ पंचमं पितृपूजाचगुरुपूजापुरःसरम् ॥ ७ ॥ अवि
वासः प्रतिष्ठाचेदेवतानामविक्रिया ॥ प्रतिमाकरणचैववृक्षाणामथरणम् ॥ ८ ॥ त्रिविधासाविनिर्दिष्टा उत्तमं चाथमध्यमम् ॥ कनिष्ठं शेष
कल्पं च सर्वकार्येष्वयं विधिः ॥ ९ ॥ त्रिधा भवति सर्वत्र प्रतिष्ठादिविधिर्मतः ॥ पूजाहोमादिभिर्दानैर्मननतश्च त्रिभागतः ॥ १० ॥ त्र्यहसाध्यविधा
नेन अष्टाविंशतिदेवताः ॥ त्रिधा भवति सर्वत्र प्रतिष्ठादिविधिर्मतः ॥ ११ ॥ प्रत्यहं पूजयेत्तत्र जापकास्तत्र षोडश ॥ उत्तमोऽसौ विधिः कृत्स्न
अथ मेघफलप्रदः ॥ १२ ॥ चत्वारोऽप्यजास्तत्र त्रयोविंशतिदेवताः ॥ ग्रहदिकपालवारुण्यष्टविंशतिश्च शिवं तथा ॥ १३ ॥ एकाहै नैव पूजा
चमध्यमः कथितो विधिः ॥ गणेशग्रहदिकपालान्वरुणं च शिवं तथा ॥ १४ ॥ संपूज्य पूज्यते यत्र कनिष्ठोऽसौ विधिः स्मृतः ॥ एकवृक्षश्चैकरूपः
प्रतिमाक्षुद्रदेवताः ॥ १५ ॥ नलिनीदीर्घिकागर्तवापीमलप्रपादिकम् ॥ एषां संस्कारकार्येषु प्रतिमानां परीक्षिया ॥ १६ ॥ अग्निकार्यततः
कृत्वा न कुर्याद्विधिविस्तरम् ॥ गणेशग्रहदिकपालान् पूजयेदुपचारतः ॥ १७ ॥ वाय्यादेः पुष्करिण्याश्च क्षिपेद्गजाजलं ततः ॥ उदु
खलद्वयेनापि जीर्णानां तु कदाचन ॥ १८ ॥ सेतुप्रासादवापीनां प्रतिष्ठा नैव कारयेत् ॥ प्रासादः सेतवश्चैव तडागाद्यास्तथैव च ॥ १९ ॥
त्रिभिर्वर्णैः प्रतिष्ठाहर्जीर्णानां तु समुद्रताः ॥ मुनयोऽमानमिच्छन्ति अमानं न हि दृश्यते ॥ २० ॥ तस्मान्मानं प्रवक्ष्यामि यन्मानयाद्दशफलम् ॥
षष्टिहस्तप्रमाणेन तदुक्तं वारणोदितम् ॥ २१ ॥ एकषष्टिहस्तमितं प्रासादं चोत्तमं विदुः ॥ मध्यं तदर्थं विज्ञेयं कनिष्ठं तत्परं स्मृतम् ॥ २२ ॥
अथवा देवमानेन कर्तव्या भूतिमिच्छता ॥ यस्तडागं न वं कृत्वा जीर्णं वा न वतानयेत् ॥ २३ ॥ सर्वकुलं सद्गुह्यं स्वर्गलोकं महीयते ॥
वापीं कूपतडागानि उद्यानप्रवहानि च ॥ २४ ॥ पुनः पुनश्च संस्कार्यैः भूतेर्मात्तिकं फलम् ॥ गुणानां च प्रमाणेन प्रतिमानं विभागतः ॥ २५ ॥
द्विज्ञोते न शतेनापि प्रासादस्यैष निश्चयः ॥ सहस्तहस्तविस्तारैर्दध्यणाद्यादिकं भवेत् ॥ २६ ॥ तडागं तं विजानीयात्प्रथमं मानमिति स्मृतम् ॥
मध्यं चतुःशतेनापि प्रस्तावेदं शहीनकम् ॥ २७ ॥ कनिष्ठं त्रिशतं चैव प्रस्थेभ्यः प्राद्विशहीनकम् ॥ तदर्थेन कलौ ज्ञेयं तदर्थेन तदर्थकम् ॥ २८ ॥
तडागमानं विज्ञेयं त्रिवर्गफलदायकम् ॥ अथ पुष्करिणिष्वेदं शतेमानमुत्तमम् ॥ २९ ॥ तडागे द्विगुणनेमानां धैर्गते मीरितम् ॥ तत्क्षेत्रं

वारुणस्थानैत्रदशतद्ग्रहः स्मृतम् ॥३०॥ चतुर्थैवगांधर्वपैशाचपंचमविदुः ॥ यक्षस्थानमिताभोगेष्वसर्वक्रमाणिहि ॥३१॥ अशीतिहस्त
 मानेनलिन्यामणिरुच्यते ॥ पंचहीनंचप्रस्तावेष्टवंप्रमानविदोविदुः ॥३२॥ षष्टिहस्तेनलनिप्रस्तावेष्टुयहीनकम् ॥ चतुःषष्टिहस्त
 मितादीर्घिकाचप्रकीर्तिता ॥३३॥ तुर्यहीनंचप्रस्तावेष्टवैतमाननविद्यते ॥३४॥ अग्नौरोगंधुनाशश्याम्यामृत्युश्चोश्रः प्राप्यतेराक्षसेच ॥
 भीतिश्चोप्राप्यतेवायवीयेतस्मादेतावर्जनीयाः प्रयत्नात् ॥३५॥ विप्रादीनां देवतानां समाजैर्मरुथानेयत्रतत्रैवकुर्यात् ॥ नद्यास्तीरेवर्ज
 येद्वास्मशानेतडागद्वैआश्रमादीञ्जनानाम् ॥३६॥ यदाप्रतिष्ठांनकरोतिमूढः प्रासादवाप्यादिषुपापचेताः ॥ भयंसमाप्नोतिचपापमुग्रपदेऽहि
 नवैवधभागितां व्रजेत् ॥३७॥ यदातुदीर्घासरीतडागप्रासादकूपादिषुनिर्मितानि ॥ कुर्वेच्चान्यानियदामखानिभवंतितान्यल्पफलप्रद
 नि ॥३८॥ यदाप्रतिष्ठेषुनिपानकेषुप्रासादकूपेषुवनादिकेषु ॥ प्रातिष्ठितेयत्फलमाप्नुवंतिफलं तदाल्पालपकमाहुः स्य ॥३९॥ तस्मात्प्रतिष्ठांवि
 धिनाजलादेः कुर्याद्विष्टं प्रयतोमनुष्यः ॥ पुण्यार्जनेनैवधनेनकालेस्ववित्तसाध्यैर्ननुभाशयेन ॥४०॥ प्रासादेन्मयं पुण्यं मयैतत्कथितं द्विजाः ॥
 तस्माच्चतुर्गुणं प्रोक्तं नृणकाष्ठमयेतथा ॥४१॥ तृणमये शतमयं तदर्धं नववल्कले ॥ तस्माद्दशगुणं प्रोक्तं कृतेदारुमये भवेत् ॥४२॥ ततोद्दश
 गुणं प्रोक्तामिष्टिकारचितेशुभे ॥ तस्माच्छतगुणं शैलसहस्रं ताग्रौप्यके ॥४३॥ ततश्च शतसाहस्रं सौपणं द्विजसत्तमाः ॥ अनंतफलमाप्नो
 तिरत्नादिरचितेतथा ॥४४॥ यदतीतं भविष्यंचकुलानामयुतं नरः ॥ विष्णुलोकं नयत्याशुकारयित्वा हरिर्गृहम् ॥४५॥ कानिष्ठमध्य
 मं श्रेष्ठकारयित्वा हरिर्गृहम् ॥ अर्धचवैष्णवलोकं मोक्षंचलभते क्रमात् ॥४६॥ हस्तानां षोडशैर्वायवप्रस्थे स्यात्करहीनकम् ॥ तृणवंशमयेमा
 नं मध्यंचार्ककरं भवेत् ॥४७॥ कनिष्ठंतारहस्तं स्यादुत्तमंचविंशतिम् ॥ सर्वोत्तमंचद्वाविंशच्चतुष्कोणे महाफलम् ॥४८॥ पुरंदारंचकतेव्यं
 चतुरस्रंसमं भवेत् ॥ अष्टकोणं कर्तव्यं त्रिपुरंचकलौयुगे ॥४९॥ सुरवेऽमनियं वंतां द्विजेन्द्राः परमाणवः ॥ तावद्दर्पसहस्राणि स्वर्गलोके महती
 यते ॥५०॥ कर्तुर्दशगुणं प्रोक्तमापानपरिपालकः ॥ पतितान्युद्धरेद्यस्तु स सर्वफलमश्नुते ॥५१॥ पतितं पतमानं च तथा ऋक्षुटितं तथा ॥
 समुद्धृत्य हरिर्वैश्वमाप्नुयात् ॥५२॥ पतितस्य तु यः कर्ता पतमानस्य राक्षिता ॥ विष्णोरोधितलस्यैवमानवः स्वर्गभागभवेत् ॥५३॥

यः कुर्याद्दिष्णुप्रासादं ज्यातिर्लिंगस्य वाकाचिद् ॥ सूर्यस्यापि विरिचश्च दुर्गायाः श्रीधरस्य च ॥ ५४ ॥ स्वयं स्वकुलमुद्धृत्य कल्पकोटिं वसेद्दि
 वि ॥ स्वर्गाद्भ्रष्टो भवेद्राधाधनी पूज्यतमोऽपि वा ॥ ५५ ॥ देवीलिंगेषु यो नैवाकृत्वा देवकुलं नरः ॥ स्मरत्वं प्राप्नुयाच्छौकैः पूजितो दिवि सर्वदा ॥ ५६ ॥
 प्रावृट्कालं स्थितं तोयमग्निघोषमफलं भवेत् ॥ शरत्कालं स्थितं तोयं ज्ञतोयाद्भिः शिष्यते ॥ ५७ ॥ निदावकाले पानीयं यस्य तिष्ठति विपिनः ॥
 स्वर्गं गच्छेत्स नरकं न कदाचिदवाप्नुयात् ॥ ५८ ॥ एकाहं तु स्थितं तोयं प्रीथव्याद्भिजसत्तमाः ॥ कुलानि तारयेत्तस्य सप्तपराणि च ॥ ५९ ॥
 पूर्वापि तु कुले सप्ततदन्मातुले द्विजाः ॥ चतुर्दशमिदं ज्ञेयं शतलेखं ततः शृणु ॥ ६० ॥ पितृहर्षकुलविंशमातृहर्षकुलं तथा ॥ तद्वत्परं वि
 जानीयाद्धार्यायाः पंच एव च ॥ ६१ ॥ पंचवैमातृत आस्यपि तु मातामहे कुले ॥ पंचपंचविजानयिन्मातुर्मातामहस्य च ॥ ६२ ॥ गुरोः पितृ
 कुले पंच तस्य मातृकुले तथा ॥ आचार्यस्य कुले द्वादशराजकुलस्य च ॥ ६३ ॥ राज्ञो मातामहकुले पंच चैव प्रकीर्तिताः ॥ एकोत्तरं शतकुलं
 परिमंख्यातमेव च ॥ ६४ ॥ आत्मना सह विप्रैर्द्राउद्धारः संमतः स्मृतः ॥ कुर्याद्देवाचर्चनं तैर्धैस्वविमुक्ते दशार्णवे ॥ ६५ ॥ समुद्धरेत्कुलश
 तं शृणुर्विशकुलं द्विज ॥ पंचपंचचपित्रोश्चपि तुर्मातामहस्य च ॥ ६६ ॥ मातुर्मातामहस्यैव जातिद्वद्भुदुदुहृतम् ॥ गुरोः संतानकेदं द्वादश
 द्यादवसात्त्वतौ ॥ ६७ ॥ परपक्षस्य चैकस्यादेकविंशकुलं क्रमात् ॥ पानीये मे तत्सकलैर्ब्रह्मैव जातिद्वद्भुदुहृतम् ॥ ६८ ॥ पानीयेन विना वृत्ति
 लोकेन स्तीतिकर्हचिद् ॥ वारस्वस्थं पुष्पखंडं तोये पतति यावति ॥ ६९ ॥ तावत्कालं मे तत्स्वर्गं अंतर्ब्रह्मत्वमाप्नुयात् ॥ तस्मात्तोयोपरि
 गृहं प्रासादोपरिवर्जयेत् ॥ ७० ॥ सूर्यरश्मियुतयै तत्तोयं तु विनिर्दिष्टम् ॥ चंद्ररश्मिर्विहानं यन्नामृतत्वाय कल्पते ॥ ७१ ॥ तस्माद्दशगुणं
 कुंडे तस्माद्दशगुणं द्वेदे ॥ देवानां स्थापनं कुर्यादविमुक्तफलं शुभम् ॥ ७२ ॥ सुस्थितं दुःस्थितं वापि शिवलिंगं न चालयेत् ॥ चालनाद्गौरवं या
 तिनस्वर्गं न च स्वर्गभाक् ॥ ७३ ॥ उच्छन्नगरग्रामे स्थानस्य गेच विप्लवे ॥ पुनः संसारधर्मणः स्थापयेदविचारयन् ॥ ७४ ॥ बाहुदंतादिप्रतिमा वि
 ण्णोश्चान्यस्य सत्तमाः ॥ न चालयेत्स्थापिते च विप्रवृक्षं न चालयेत् ॥ ७५ ॥ केशवं हरिवृक्षं च मधूकं किंशुकं तथा ॥ नाकाले स्थापयेज्जातु
 चालनाद्ब्रह्महा भवेत् ॥ ७६ ॥ देवालयस्य पुरतः कुर्यात्पुष्करिणीं द्विजाः ॥ ब्राह्मणानां समाजे च राजद्रोच तु षपथे ॥ ७७ ॥ देवाथै ब्राह्मणाथै च

सुखं कुर्याच्च सर्वतः ॥ पश्चिमेऽष्टिकांस्तु उत्तरं सर्वकामदम् ॥ ७८ ॥ याम्येस्वार्थं न कुर्वति कोणेतु नरकं भवेत् ॥ सुखं प्रकल्पयेन्मध्यकोचि
 दुत्तरलंघनम् ॥ ७९ ॥ कुर्यादक्षिणपूर्वैतु अर्कहस्तप्रमाणतः ॥ तडागे तु फलहस्तं हस्ति कं-हासयेत्कमात् ॥ ८० ॥ तृप्येहस्तं नालिया
 दावतोहीनं न कारयेत् ॥ गर्तं तु गंकलाहस्तं तडागेऽत्र प्रचक्ष्यते ॥ ८१ ॥ हनिहीनतरं कुर्याद्विहस्तमानेन न ह्नासयेत् ॥ यूपस्तथाखादि
 रएव कार्यः श्रेयार्णिकाधात्रिसमुद्भवश्च ॥ मानस्तथा षोडशहस्तसम्मि तो रत्नात्स गंडिगुगु कामयोजितैः ॥ ८२ ॥ आनाहभग्नैश्च भवेच्च तस्य
 विंशतिगुलो द्विगुणमध्यगंच ॥ मध्यं शुलैश्च हीनः कार्यः शुभदः सर्वदा स्यात् ॥ ८३ ॥ एवं विधेऽथैव तडागयूपो मध्ये तथा षोडशहस्तसंमितः
 ॥ ८४ ॥ कूपे च यूपोप्यथ हस्तमात्रस्ततश्च तुहस्तमितः प्रकीर्तितः ॥ आरामयोगेऽप्यथ मंडपे च कार्यंश्च तुहस्तमितोऽथ यूपः ॥ ८५ ॥
 संपूर्णमानेन कथितं प्रमाणं हीनं तु हीनं प्रवदंति तज्ज्ञाः ॥ हस्तद्वयं प्रापितव्यस्तडागो हस्तसार्धं पुष्करिण्यां प्ररोपः ॥ ८६ ॥ प्रदेशैव हस्तमा
 नं कूपयूपस्य रोपतः ॥ न कुर्याज्जलमग्नं च यूपसर्वत्र सत्तमाः ॥ ८७ ॥ तडागे चापि आरामे स्थापयेच्च जलोपरि ॥ हस्तमर्धतदर्थं स्यान्माने
 नानेन दापयेत् ॥ ८८ ॥ वाप्यांगं तैपुष्करिण्यां प्रकुर्याज्जलसंमितम् ॥ यावत्प्रतोली गतरेणु संधसंख्या गणो नो जस्तामुपैति ॥ ८९ ॥
 तावत्सुरेशः सुरलोकवासि प्रासादकृज्जातु न जायते हि ॥ किंवा वाच्यः पुष्करिण्याभावः कर्तायः स्याद्भारुणा ब्रह्मलोकात् ॥ ९० ॥ यावत्कालो
 बाहुमात्रोद्भूता स्याद्विष्टोक्तानि न विवर्तकदाचित् ॥ लक्षैकमाराममयोत्तमः स्यान्मध्यंतदर्थं च कनिष्ठमानम् ॥ ९१ ॥ तदर्थं वा प्रशस्तं तदन्यं
 मुनयो वदंति ॥ विना जुनेर्बदरैः शैलुकैश्च हीनं कुर्याच्छानलैः पातिलैश्च ॥ ९२ ॥ इति श्रीभविष्य महापुराण मध्यम पर्वणि प्रथम भागे पूतर्निर्ण
 यो नाम नवमोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ६४ ॥ सूत उवाच ॥ शोधयेत्प्रथमं भूमिं मितां कृत्वा ततो द्विजाः ॥ दशहस्तेन दंडेन पंचहस्तेन वा पुनः ॥ ११ ॥
 वाहयेत्स ददवृषभैस्तडागांश्चैऽपि भूमिकाम् ॥ देवागारस्य या भूमिः श्वेतैश्च वृषभैरपि ॥ २ ॥ या भूमिर्ग्रहयागार्थैस्तत्र वैहरिपि स्मृते ॥ आरा
 मार्थं कृष्णवृषैः कूपार्थं खननैरपि ॥ ३ ॥ वाहयेत्त्रिदिनं विप्राः पंचव्रीहैश्च वापयेत् ॥ देवपक्षे सतगुणसामरकरेणुम् ॥ ४ ॥ मुद्गमाधौ धा
 न्यतिलाऽयामाकश्चेति पंचमः ॥ मसूरश्च कलायश्च समुद्गो माषश्चतुर्थकम् ॥ ५ ॥ सर्पश्च कलायश्च मुद्गो माषश्चतुर्थकम् ॥ त्रीहित्रयमाषमुद्गो

रयामाकमहिषो गणः ॥ ६ ॥ सुवर्णमृत्तिकाग्राह्यावर्णानामनुपूर्वशः ॥ विल्ववृक्षैरियंकुर्याद्यूपशूनध्वजेदिने ॥ ७ ॥ अरत्निमात्रं विज्ञेयं प्रशस्तं
 यष्टिहस्तकम् ॥ ऊर्णामूत्रमयीमूर्तिं कृत्वा कुर्याच्चतुष्टयम् ॥ ८ ॥ क्षीरदारुर्गतं युतं द्वादशं गुलमेव च ॥ ज्वालयेतिलैस्तथा केशरजेन
 वा ॥ ९ ॥ पूर्वोदिकप्रणवेसिद्धिः पाश्चिमाशागतिः शुभा ॥ मरणे दक्षिणायां चाहानिः स्यादुत्तरे स्थिते ॥ १० ॥ कल्पे विपत्करं विद्यात्तथा चैव
 च दिग्गते ॥ नारसिंहेन मनुनाचाग्निं प्रज्वाल्य दपयेत् ॥ ११ ॥ मासेष्वेदं तथा मासे कुर्याद्धूमं परिग्रहम् ॥ सूत्रयेत्कीलयेत्पश्चान्महामाने द्वि
 जोत्तमाः ॥ १२ ॥ ततो वास्तुबलिं दद्यात्स्वनित्रं परिपूजयेत् ॥ आब्रह्मविर्तिमंत्रेण स्वनेन मध्ये दशतः ॥ १३ ॥ आज्येन मधुयुक्तेन गात्रमेकं
 प्रलेपयेत् ॥ स्वर्णतोर्यैस्तथा रत्नतोर्यैः स्नात्वा प्रलेपयेत् ॥ १४ ॥ ईशानाभिमुखेनैव कूपक्षेपे विदुर्बुधाः ॥ अकृत्या वास्तुयागं च यस्तदागम
 मुत्सृजेत् ॥ १५ ॥ तस्यैवैव स्वतो राजाधर्मस्यार्धं निष्कृत्तति ॥ प्रासादे च तथारामे महाकूपे तथैव च ॥ १६ ॥ गृहारंभे च विप्रैर्द्रादद्याद्वास्तुव
 लिततः ॥ शालैश्च खादिरैश्चैव पलाशैः केशरस्य च ॥ १७ ॥ विल्वस्य बकुलस्यैव कलैः पूषः प्रशस्यते ॥ शुनाचक्रोदः कृतं तत्तत्पार्थैस्तु ध्वजद्व
 यम् ॥ १८ ॥ सर्पाकारतडागे च कूपे कुम्भाकृतिर्भवेत् ॥ आरामे पद्मपुष्पाभं छत्राकारं तु मंडले ॥ १९ ॥ कुर्याच्छुनाकृतिं सेतौ विष्णुगेहगदा
 कृतिम् ॥ अश्वाकारं चाश्वमेधेन रमेधेन राकृतिः ॥ २० ॥ गोयोगे च वृषाकारं गृहयागे ध्वजाकृतिः ॥ स्मशानगोप्रचारार्थै च त्यवृक्षालयोत्तमाः
 ॥ २१ ॥ चक्राकारं लक्ष्मणे कोटिहोमे हलकृतिः ॥ नक्षत्राणितथा मूलं शस्यते द्दुमरोपणे ॥ २२ ॥ एवं शस्योदितां भूमिं शुद्धां पूर्वपुत्रान्वि
 ताम् ॥ परिशुद्धयजेद्वं वनपालं शिखिध्वजम् ॥ २३ ॥ सोमं च नागराजानंतो विजं सुशोधयेत् ॥ आनयेद्द्वारे त्यपश्चाद्द्रौद्रतां पेनतापयेत् ॥
 ॥ २४ ॥ दिनद्वयांतरैश्चैव मंत्रैश्च परिमंत्रयेत् ॥ गर्भाधानंततः कुर्याद्विष्णुमंत्रं जपं स्त्रिया ॥ २५ ॥ एवमस्येति मंत्रेण त्रिधा जन्वा विमाजयेत् ॥
 देहिमेति च मंत्रेण संप्रोक्ष्य दशवारिणा ॥ २६ ॥ इत्यगृहीतमनुनापं च धापरिमात्रितम् ॥ त्र्यंकेनेति मंत्रेण बीजमारोपयेत्ततः ॥ २७ ॥ भार्या
 मुत्तुमती स्नात्वा पंचमेऽहनि सत्तमाः ॥ उत्सर्गे स्थापयित्वा च बुधेन मंत्रयेत्ततः ॥ २८ ॥ एवं वृक्षस्य संस्कारमध्येऽपि त्वनुगच्छति ॥ तेन पुत्र
 त्वमाप्नोति नात्र कार्यो विचारणा ॥ २९ ॥ तुलस्या बीजमादाय वैष्णवक्षौद्विजोऽहनि ॥ खानयेदपि गोमूत्रं विदुतोर्यैः प्रसेचयेत् ॥ ३० ॥ एषा

तु स्वर्गमाप्नोति शितकुंभे निपातयेत् ॥ एकरात्रं परिस्थाप्य तत आरोपयेद्भुवि ॥ ३१ ॥ अविधौ कूपवाप्यादौ खनेन मूयते क्वचित् ॥ कुर्वति
 सहकारादिरोपणं येन राधमाः ॥ ३२ ॥ लभेतेन फलेतेषामिह चाभ्येत्यधोगतिम् ॥ नदीतीरि स्मृशाने च स्वगृहस्य च दक्षिणे ॥ ३३ ॥ तुल
 सीरोपणं वृन्वायाति कर्तार्यमालयम् ॥ पत्रपुष्पफलानां च रजरोपणसमागमाः ॥ ३४ ॥ पोषयति च पितरं प्रत्यहं प्रति कर्मणि ॥ यस्तु वृक्षं प्र
 कुरुते छायापुष्पफलोपगम् ॥ ३५ ॥ पथि देवा लये चापि पापात्तारयते पितृन् ॥ कीर्तिश्च मानुषे लोके प्रत्यभ्येति शुभं फलम् ॥ ३६ ॥ अतो
 तानागत आतः पितृणां स्वर्गतो द्विजाः ॥ तारयेद्भूरोपचितस्माद्भूक्षप्ररोपयेत् ॥ ३७ ॥ अपुत्रस्य पुत्रवत्त्वं पादपादवकुर्वते ॥ यत्नेनापि च
 विप्रद्वान् अथारोपणं कुरु ॥ ३८ ॥ शतैः पुत्रसहस्राणामेक एव विशिष्यते ॥ कोमेन रोपयेद्दिग्ग्रा एकद्वित्रिप्रसंख्यया ॥ ३९ ॥ मुक्तिहेतुः
 सहस्राणां लक्षकोटीनियानि च ॥ धनी चाश्वत्थवृक्षे च अशोकः शोकनाशनः ॥ ४० ॥ पुक्षो भार्या प्रदश्चैव विल्व आयुः प्रदः स्मृतः ॥ धनप्रदो
 जंबुवृक्षो ब्रह्मदः पुक्षवृक्षकः ॥ ४१ ॥ तिंदुकः कुलवृद्धिः स्याद्वाडिमी कामिनी प्रदः ॥ वकुलो वंजुलश्चैव पापहा च लबुद्धिवात् ॥ ४२ ॥ स्वर्ग
 प्रदायातकी स्याद्दटो मोक्षप्रदायकः ॥ सहकारः कामप्रदो गुवाकः सिद्धिमादिशेत् ॥ ४३ ॥ सर्वशस्यं बलवत्कुलमधुके चाजुने तथा ॥ कदंबे
 विपुला कीर्तिस्तितिर्दीधमद्रूषकः ॥ ४४ ॥ जीवती रोगशान्तिः स्यात्केशरः शत्रुमर्दनः ॥ धनप्रदश्चैव वटो वटः श्वेतवटस्तथा ॥ ४५ ॥ पनसे
 मंदबुद्धिः स्यात्कलि वृक्षः श्रियं हरेत् ॥ कलि वृक्षं च शाकोटमुदारावर्तकं तथा ॥ ४६ ॥ पर्कटं च तथा नीरोपणात्संततिक्षयः ॥ शिंशपां चाजुने
 चैव जयंती हयमारकात् ॥ ४७ ॥ श्रीवृक्षं किंशुकं चैव रोपणात्स्वर्गमादिशेत् ॥ न पूर्वो रोपयेद्यत्तु समिधं कटकीद्रुमम् ॥ ४८ ॥ कुशं पद्मं जल
 जानारोपणाद्दुर्गतिं व्रजेत् ॥ मंदारकुलहानिः स्याच्छाल्मले शुक्रबुद्धिमान् ॥ ४९ ॥ भिषे पशुविनाशः स्याच्छत्राके कुलपांसलः ॥ उत्पन्ने कु
 लपातः स्यात्पशुरेव क्षयो भवेत् ॥ ५० ॥ शत्रुवृद्धिः काकनादवलपूरे हतश्रियः ॥ विना क्रतौ विरुद्धश्चर्न सिंहं द्विजसत्तमाः ॥ ५१ ॥ क्रतौ हि
 स्याद्दिरुद्धश्च प्राशुयान्नराकाकृतिम् ॥ सहकारसहस्रं तु वरिष्ठं धातकी द्वयम् ॥ ५२ ॥ तस्माच्चैव सहस्रादि पाटलैः का विशिष्यते ॥ पाटलानां
 शतं पश्चादेकं रक्तवटं भवेत् ॥ ५३ ॥ वटानां द्विसहस्राणि पंचकं नागकेसरम् ॥ तस्माद्गरिष्ठः श्रीवृक्षो जम्बुवृक्षः प्रशस्यते ॥ ५४ ॥ तस्माद्विम

वतोक्षेयःश्रीपणीवृक्षउत्तमः॥तिदुकस्यत्रयश्चैवजंवृक्षस्यपंचकम् ॥६५॥ कदंबार्जुनवृक्षस्यनारिकेरस्यचत्रयम् ॥ एवमुक्त्वासधर्मात्माकार
 येत्कीदृशंवलम् ॥६६॥ कल्पकोटिसहस्राणिकल्पकोटिशतानिच ॥ स्वर्गभोगंसमश्रातिविधिवद्भूमरोपणे ॥६७॥ जन्मत्रयादिकंपापविना
 न्यस्वर्गमादिशेत् ॥ शतरूपीचब्रह्मत्वंविष्णुत्वंचसहस्रके ॥६८॥ तुलसीरोपणञ्चैत्राधिव्याधियुतोभवेत् ॥ वैशाखीर्तिमाप्नोतिज्येष्ठे
 मरणंभवेत्॥६९॥आषाढकीर्तिमाप्नोतिश्रावणेपरमांशतिम् ॥ भाद्रपदागमश्चैवआश्विनेकार्तिकेक्षयः॥६०॥तुलसीत्रिविधालोककृतेश्वेताप्रश
 स्यते ॥ किंचिच्छेदंचयःकुर्यादश्वत्थस्यवदस्यच॥६१॥श्रीवृक्षस्यचविप्रेन्द्राःसर्भेद्वृक्षघातकः॥मूलच्छेदेनविप्रेन्द्राःकुलपातोभवेदनु ॥६२॥
 वृक्षच्छेदीभवेन्मूकआधिव्याधिशंतंभवेत्॥सायंप्रातश्चधर्मांशेतीतकालेदिनंतरे ॥६३॥ फलमामकुलत्थश्चमाषोमुद्गास्तिलायवाः॥नृत्यगीत
 पयःकेशफलपुष्पप्रदोभवेत्॥६४॥अविकाकसकृच्चूर्णयवचूर्णनियानिच॥गोमांसमुदकंचैवसप्तरात्रंनिधापयेत् ॥६५॥तमेकंसर्ववृक्षाणांफल
 पुष्पादिवृद्धिदम्॥रोहिमत्स्यस्यापित्तानिधन्याकंतत्रस्थापयेत् ॥६६॥ तेनोदकादिसेकश्चकृतौवैवृद्धिमादिशेत् ॥ तिन्तिडीविजमादयइक्षु
 दंडेनमर्दयेत्॥६७॥तेनाशोकेप्रसेकःस्यात्सहकारस्यवृद्धिमान्॥नालिकेरोदकंचैवमाक्षिकैःसहसेचयेत् ॥६८॥ दोहदंसर्ववृक्षाणांपूगादीनांवि
 शेषतः॥दशशिराबीजयुतादाभिषेकाञ्जजीवति॥६९॥प्राक्प्रसूतिर्गवादीनांछागादिमाहिषस्यच॥जरासुतोयंवृक्षाप्रेस्थापयेदविचारयन् ॥७०॥
 परस्यसहकारस्यफलंस्यान्नात्रांसंशयः ॥ मेघस्यचवितालस्ययवाग्नूचसमाहरेत् ॥७१॥ तत्रमासैःसर्वपेश्वपूरयेन्मर्दयेत्ततः ॥ गुवाकवृ
 क्षकंदेवघर्षेयन्मर्दयेत्त्रिभिः ॥७२॥ मृतोऽपिजीवयेच्छीघ्रंम्रियमाणोऽपिजीवति ॥ निवपत्रयोगपत्रंशतावारिपुनर्नवाम् ॥७३॥ क्षीरिका
 ताम्रकैःपत्रधूमंदद्याद्दिनत्रयम् ॥ सहकारस्यमूलेनकीटारोधोनायते ॥७४॥ ततःप्राधान्यतोवक्ष्येदुमाणोदोहदोऽन्यथा ॥ मत्स्योदके
 नसिक्तेनआम्राणांवृद्धिरिष्यते ॥७५॥ पक्वांशूरुधिरंचैवदाडिमानांप्रशस्यते ॥ यवोदकंसगोमांसंकेतकीनांप्रशस्यते ॥७६॥ क्षीरकेवल
 वृद्धिःस्यात्तिदुकःकरमर्दकः ॥ मांसपूतिरसामजाशोकतालैर्युवाकके ॥७७॥ सपूतिमांससमृत्तंनालिकेरस्यरोहितम् ॥ मधुयष्ट्युदकैः
 सेकात्सामान्यंनिहितंभवेत्॥७८॥ कपित्थविल्वयोःसंकुण्डतोयेनसेचयेत् ॥ जातीनांभल्लिकानांचकुंदरंतिकस्यच ॥७९॥ गंधतोयसित

करं संपनिर्मोकं धूपकम् ॥ कूर्ममांसमन्नसंविङ्गस्य च पुष्पकम् ॥ ८० ॥ रथ्यावृक्षे प्रतिष्ठाप्य फलवा आयेततः ॥ वातसर्पस्य निमोक्तं गरा
 जगवस्य च ॥ ८१ ॥ दद्याद्दूषधान्यमध्ये धान्यवृद्धिश्च जायते ॥ मयूरपत्रमादाय च्छागरोमाणि सप्तै ॥ ८२ ॥ एण्डतैलयोगेन दद्याद्दूष
 निशागमे ॥ हिण्डुकुसुमसंयोगान्मृषिकाणां परिन्यसेत् ॥ ८३ ॥ करिविष्टामृच्छविष्टां कृत्तिकायां समाहरेत् ॥ निशातोये प्रसेकः स्यात्तत्क्ष्मा
 त्रमूलकं हरेत् ॥ ८४ ॥ अश्वत्थमूले दशहस्तमात्रं क्षेत्रं पवित्रं पुरुषोत्तमस्य ॥ अश्वत्थायासलिलस्य मध्ये विशेषतैर्विषयैः ॥ ८५ ॥
 बाहुर्विंशतिरौपेतसहस्रं धर्मो विवत् ॥ कलाहस्तांतरं धात्रीं वकुलं जुलं तथा ॥ ८६ ॥ श्रैर्पार्णिचं च पुत्राटं श्रीवृक्षां द्विगुणं तरौ ॥ हस्ते शै
 लमयै च वत्सं मानमीरितम् ॥ ८७ ॥ शैलेष्टकादिरचिते तु हस्ते तु संमिते ॥ वाप्यादीनां तु कूपानामे ऋवृक्षां दिकस्य च ॥ ८८ ॥ श्रीवि
 ष्णोर्वृक्षपक्षे च वरुणेष्टं च कूपके ॥ गणेशं पूजयेत्कुम्भं दिक्पालं श्रविषोषतः ॥ ८९ ॥ अग्निं कार्यविना कुर्यात्प्रकुर्याच्च सतांगतिम् ॥ अश्वत्था
 कृत्तिविधानेन अन्येषां वातथोद्भवम् ॥ ९० ॥ अन्येषां चैव वृक्षे च तथा च तुलसीवने ॥ कुम्भे वनस्पतिः स्थाप्यः पूजयेद्भोमेततः ॥ ९१ ॥
 वृक्षान्वानेन संस्कृत्य वासोभिराभिवेष्टयेत् ॥ शुच्यमानं भिदं ज्ञेयमन्येषां वातथोद्भवम् ॥ ९२ ॥ तुलस्याः सहस्रं वृक्षस्य चैव हि ॥
 अश्वत्थस्य वटस्यैव स्वर्णताप्यं वेधयेत् ॥ ९३ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्वपर्वणि प्रथमभागे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ६९ ॥
 ॥ सुत उवाच ॥ अथ तंत्रविधिं वक्ष्ये पुराणेष्वापि गीयते ॥ तंत्रै च प्रतिष्ठां च कुर्यात्पुण्यतमेऽहनि ॥ १ ॥ शतवृक्षशुद्धवृक्षे दशद्वन्द्व
 शवृक्षे ॥ दृष्टिमात्रांतरैः सैकूप्यागे समुत्सृजेत् ॥ २ ॥ नक्षत्रमुत्सृजेज्जातु वृक्षयोगकथं च न ॥ तुलसीवनयोगे तु न चान्ययागमाच
 रेत् ॥ ३ ॥ तडागयोगे सत्त्वादीन्निचारामेकदा च न ॥ नमस्तु देवयोगे तु तडागं न समुत्सृजेत् ॥ ४ ॥ तंत्रे श्राद्धं पृथङ्नास्ति कर्तुं भेदे
 पृथग्भवेत् ॥ शिवलिंगस्थापने च न चान्यदेवस्थापनम् ॥ ५ ॥ स्वदेशे वर्येयेतं तंत्रं विधीयते ॥ विपरिते कृते चापि आयुः क्षय इ
 ति स्मृतिः ॥ ६ ॥ तडागे पुष्करिण्यां वा आरामेऽपि द्विजोत्तमाः ॥ मानहनिमानपूर्णे दशहस्तेन दूषणम् ॥ ७ ॥ द्विसहस्राधिकं
 यत्र तत्रातिष्ठांसमाचरेत् ॥ दशद्वन्द्वशवृक्षे च आरामपूर्ववद्भिजाः ॥ ८ ॥ प्रतिष्ठां बिल्ववृक्षे च अन्यथा कर्णे विधनम् ॥ कुर्याद्देहददानं

न्यसेत् ॥ रुक्मिणीवामभागे चतुर्दशस्तद्विर्वाद्रकम् ॥ २२ ॥ कृतांजलिपुटस्थश्चनारदः कपिलस्तथा ॥ धर्मो धर्माबुभौ पाश्वर्धकतन्वौ श्रिगि
णांवरौ ॥ २३ ॥ यदुग्रवासुदेवस्य तथानारायणस्य च ॥ वैपरीत्यं विजान्यान्माधवानां तथैव च ॥ २४ ॥ तीर्थगिरौ तडागेषु समीपस्था प
थेत्सुधीः ॥ नगरग्राममध्ये वा ब्राह्मणानां च संसदि ॥ २५ ॥ अविमुक्तो विशेषेण सिद्धक्षेत्रे दर्शार्णके ॥ त्रीण्युत्तरसहस्राणि पंचपंचोत्तराणि षट् ॥
॥ २६ ॥ कुलानि पूर्वविप्रद्राः समुद्धरति तान्यथा ॥ कलौदारुमयः कार्यो ह्यज्ञातौ मुन्मये न वा ॥ २७ ॥ चंदनागुरुभिः कुर्याद्विल्वश्रीपर्णिक
स्य च ॥ पद्मकाष्ठमयश्चैव वाममस्य तथैव हि ॥ २८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि प्रथमभागे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ६३ ॥
॥ ॥ सूत उवाच ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि कुंडानामथ निर्णयम् ॥ तस्योद्धारं च संस्कारं शृणु ध्वं द्विजसत्तमाः ॥ १ ॥ चतुरस्रं च वृत्तं च पा
दार्धचार्धचंद्रकम् ॥ योन्याकारं चंद्रकं च अष्टार्धमथ पंचमम् ॥ २ ॥ सप्तार्धचनवार्धचकुंडं दशकर्मरितम् ॥ भूमिसंशोध्य विधिवत्तुषके श
द्विर्वाजितम् ॥ ३ ॥ आमयेच्चोर्ध्वतस्तस्याभस्मांगाराण्यत्नतः ॥ अंकुरार्पणं कुर्यात्सप्तहादेव बुद्धिमान् ॥ ४ ॥ स्थानं विमर्दनं कुर्या
त्खनित्वा संचयेज्जलैः ॥ पुष्टिहस्तोच्छ्रायमितं प्रकुर्यात्परिमूत्रयेत् ॥ ५ ॥ अर्कगुलमितं मूत्रं चतुरस्रं प्रकल्पयेत् ॥ अष्टादशंगे कक्षेत्रे न्य
सेदं कंवहस्ततः ॥ ६ ॥ मापयेत्तेन मानेन त्रिवृत्तं कुंडमुज्ज्वलम् ॥ पूर्ववद्भिर्भजेत्क्षेत्रं भौगैर्कपुरतो न्यसेत् ॥ ७ ॥ वृत्तानि कालिकादीनि
बहिर्ह्नाणि विवर्जयेत् ॥ पद्मकुंडमिदं त्र्योक्तं विलोचनमनोहरम् ॥ ८ ॥ दशार्धभेदयेत्क्षेत्रं छद्मार्धोर्ध्वगुलद्वयम् ॥ संपरिपातयेत्सूत्रपाटये
त्तत्प्रमाणतः ॥ ९ ॥ पंचार्धभेदिते क्षेत्रे कामं वा विभजेत्सुधीः ॥ न्यसेत्पुरस्तद्वांगं कोणार्धप्रमाणतः ॥ १० ॥ योनिस्थानं प्रतिष्ठाप्य
अश्वत्थस्य दलाकृति ॥ सूत्रद्वयं ततो दद्यात्कुंडं परिमितं भवेत् ॥ ११ ॥ चतुरस्रं सप्तद्वयसूत्रं संकल्पयोगतः ॥ दिशं प्रति यथान्यायं पातये
च्च द्विजोत्तमाः ॥ १२ ॥ शृंगाटकं युग्मपुटं षडस्रं कुंडत्रयं बुधाः ॥ जलाशयारामकूपे नित्येगृहमेयथा ॥ १३ ॥ चतुरस्रं भवेत्कुंडं द्विज
संस्कारकर्मणि ॥ देवप्रतिष्ठायागे च गृहवास्तौ चतुर्थकम् ॥ १४ ॥ वसुंधरायोगभेदे प्रपंचे वर्तमाने दिशेत् ॥ सोमैष्टौ पंचजं प्रोक्तं नरमेधा
श्वमेधयोः ॥ १५ ॥ अंकुरार्पणयोगे च वैष्णवेयगकर्मणि ॥ शिवदेव्योश्च जन्मादावष्टम्यां चार्धचंद्रकम् ॥ १६ ॥ मार्जारपौष्टिकैररम्ये च

शांतिकेतथा ॥ शांतिप्रतिष्ठायागुशक्तानां काम्यकर्मणि ॥ १७ ॥ पुरश्चरणकाम्येषु पुज्वरादीनां विमोक्षणे ॥ एवं विधेषु कार्थेषु यानि कुंड
 प्रशस्यते ॥ १८ ॥ देवतातीर्थयात्रादौ महाशुद्धप्रवेशने ॥ सौरेशान्तिपौष्टिकेषु द्रुपदकुंडमुत्तमम् ॥ १९ ॥ मारणेष्वातने चैव तथा रो गोप
 शांतये ॥ वैष्णवानां कोटिहोमेनृपणामतिशोचने ॥ २० ॥ अष्टासमञ्जकुंडं च सप्तान्निधि साधने ॥ राज्ञा साध्ये चर्पचास्रकन्याप्राप्तौ त्रि
 स्रकम् ॥ २१ ॥ यावन्निम्रं भवदेव विस्तारस्तत्तद्वैवतु ॥ कुंडानुरूपतः कार्या मेखलासर्वतो बुधैः ॥ २२ ॥ अयुतादिषु होमेषु मेखलां योज
 येत्सुधीः ॥ निम्नप्रमाणे चात्रापि मूलसार्धांशुलं त्यजेत् ॥ २३ ॥ कोणवेदरैर्मानं यथा योग्यमनुक्रमात् ॥ मुष्टिहस्ते समुत्सेधे सार्धांशुलप
 रिष्कृतः ॥ २४ ॥ अरतिमात्रे कुंडे तु त्रिश्चैकांशुलतः क्रमात् ॥ एकहस्तमिते कुंडे द्वाघ्रिनयनांशुलाः ॥ २५ ॥ सप्तमेखलकं युक्तं लक्ष
 होमेन शस्यते ॥ पंचमेखलकं वाथ लक्षकोट्यां च योजयेत् ॥ २६ ॥ एकांशुलादिमानेन मेसंवर्धयेत्सुधीः ॥ चतुर्हस्तमिते कुंडे तावदेव
 गुणंशुलाः ॥ २७ ॥ वसुहस्ते भानुपंक्तिर्युग्महोनेऽपि ताः क्रमात् ॥ सर्वाः समाग्रहमेखलाश्च सहस्रके ॥ २८ ॥ पार्श्वतो योजयेत्तत्र मेखलास्ता
 यथाक्रमम् ॥ सार्धांशुलादिमानेन मेसंवर्धयेत्सुधीः ॥ २९ ॥ एकमेखलायोगेन योजयेच्छक्तिभावतः ॥ होमाधिक्ये बहुफलमन्यूननाधिकं भवे
 त् ॥ ३० ॥ कुंडस्य रूपं जानीयात्परमं प्रकृतेर्वपुः ॥ ततो होमेशतगुणं स्थण्डिले स्खल्पकं फलम् ॥ ३१ ॥ षट्चतुर्धा गुणायाम विस्तारो
 न्नतिशालिनी ॥ एकांशुलं तु योन्यग्रं क्रुर्यादपदधोमुखम् ॥ ३२ ॥ एकैकांशुलतो योनिं कुंडशून्येषु वर्धयेत् ॥ सममध्ये मेखलायाः
 सपर्याया सुलक्षणा ॥ ३३ ॥ स्थापयेत्कुंडकोणेषु योनितां द्विजसत्तमाः ॥ कुंडानां कल्पयेन्नाभिस्फुटं मंजुसन्निभाम् ॥ ३४ ॥ तत्तु कुंडा
 नुरुपं वा सुव्यक्तं सुमनोहरम् ॥ योनिं कुंडे योनिमञ्जुं कुंडेनाभिं च वर्जयेत् ॥ ३५ ॥ यावद्द्वयप्रमाणेन अर्धांशुलक्रमाद्बहिः ॥ नाभिं प्रवर्धयेदं
 कुंडानां रूपतो यथा ॥ ३६ ॥ तत्र तत्र भवेत्कुंडं विंशदशून्यं न होमयेत् ॥ शिवशक्तिसमायोगात्काम उत्पद्यते यतः ॥ ३७ ॥ अवटोऽपि उमादेवी
 विंशत्युतः सदा शिवः ॥ न कुर्यादिकया हीनं मरणं च समुद्दिशेत् ॥ ३८ ॥ त्रयोदशंशुलं हि त्वावतिहस्तमथापि वा ॥ महातीर्थे सिद्धक्षेत्रे यत्र शं
 भुगृहे कुले ॥ ३९ ॥ तस्य दक्षिणदिग्भागे अग्रतो मंडलं लिखेत् ॥ तत्र पूजाप्रकर्तव्या पूर्वमानेन चाश्रयेत् ॥ ४० ॥ अर्कहस्तांतरे कुर्याच्छतो

ध्वीतेशतेनवा ॥ ४१ ॥ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणमध्यमपर्वणिप्रथमभागेत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ७४ ॥ सूतउवाच ॥ ॥
 यस्ययज्ञस्यन्मानंतत्तुतेनवयोजयेत् ॥ अमानेनहतोयज्ञस्तस्मान्मानंनहापयेत् ॥ १ ॥ शतार्धप्रथमंमानंशतसाहस्रमेवच ॥ अयुतंचत
 थालक्षंकोटिहोममतःपरम् ॥ २ ॥ अतःपरंतुविभवेराजवान्याद्विजोत्तमाः ॥ नससिद्धिमवाप्नोतिअयागफलभागवेत् ॥ ३ ॥ विपाकंक्रमे
 णांसर्वैर्नःप्राप्नोतिसर्वदा ॥ शुभाशुभंततोनित्यंप्राप्नोतिमनुजःकिल ॥ ४ ॥ युक्ताश्चापिग्रहास्तत्रनित्यंशांतिकपौष्टिके ॥ तस्मात्प्रयत्नतो
 भक्त्यानित्यंपूजायथाविधि ॥ ५ ॥ अद्भुतेचतथाशांतिंकुर्याद्भक्तिसमन्वितः ॥ तस्माद्ब्रह्मभिजनिंतंशुभाशुभफलंखलु ॥ ६ ॥ अद्भुतेषु
 चसर्वेषुअयुतंकारयेन्नरः ॥ होमंयथाभिरुचितंपौष्टिकेकाम्यकर्मणि ॥ ७ ॥ लक्षहोमंकोटिहोमंराजाकुर्याद्यथाविधि ॥ अन्यःशतादिकंकु
 र्यादयुतंविभवेसति ॥ ८ ॥ ग्रहाणालक्षहोमस्तुकोटिहोमस्तथाकलौ ॥ निधिहोमंचाभिचारंतन्नकुर्याद्ब्रह्माश्रमी ॥ ९ ॥ यत्रयत्रजपःकार्यो
 होमोवायत्रकुत्रचित् ॥ मानंनैवचकर्तव्यमानादौचाष्टकंन्यसेत् ॥ १० ॥ शुग्मसाध्यंनकर्तव्यंयुग्मतंभयमादिशेत् ॥ लक्षेसततालसंख्या
 कोटिहोमेचविंशतिः ॥ ११ ॥ एकत्रिंशद्दिनैर्वापिनकुर्याद्ब्रह्मत्ययंक्वचित् ॥ आरंभस्त्रिसहस्रःस्याद्वितीयेऽष्टसहस्रकः ॥ १२ ॥ तृतीयेतु
 सहस्रंस्याद्ब्रह्मसाध्यःस्मृतोविधिः ॥ पंचाहेचसमारंभेसहस्रंजुह्यादुधः ॥ १३ ॥ द्वितीयेऽह्निद्रिसाहस्रंतृतीयेनुसहस्रकम् ॥ गुणसाहस्रकंतुयैपं
 चाहेशेषमीरितम् ॥ १४ ॥ नवाहेकल्पयेल्लक्षमेकैकांगंदिनेदिने ॥ पंचमेचतथाषष्ठेकुलेभागद्वयाधिकम् ॥ १५ ॥ कोटिहोमेचतिथ्यंगेशत
 भागेनकल्पयेत् ॥ नव्यूनंनार्धिकंकार्यमेतन्मानमनुदाहृतम् ॥ १६ ॥ नित्यमेकंदिनेदद्यात्पृथङ्ङनित्यंनचाचरेत् ॥ सप्तमाजेजपेन्नित्यंपंच
 तारेणस्विष्टकृत् ॥ १७ ॥ अयुतेलक्षहोमेचकोटिहोमेचसर्वदा ॥ प्रथमेदिवसेकुर्याद्वेदानांचस्थापनम् ॥ १८ ॥ महोत्सवेद्वितीयेतुबलिदा
 नंतथैवच ॥ त्र्यहसाध्येत्रिरात्रेचपूर्णकृत्वाविसर्जयेत् ॥ १९ ॥ पंचाहेतुतृतीयेऽह्निबलिदानंनशस्यते ॥ सप्ताहेचाष्टदिवसेनवोहंपं
 चमेऽहनि ॥ २० ॥ पंचाहेद्वादशाहेतुद्वात्रिंशत्पौडशेऽहनि ॥ इतोऽन्यथानकुर्वीतनात्रयज्ञफलंलभेत् ॥ २१ ॥ ॥ इति श्रीभविष्यम
 हापुराणमध्यमपर्वणिप्रथमभागेत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ७४ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ कुंडानामथसंस्कारेवश्येनास्त्रमतंयथा ॥ असं

रक्तुते चार्थहानिस्तस्मात्संस्कृत्यहोमयेत् ॥ १ ॥ अष्टादशस्युःसंस्काराःकुंडानांतत्रदेशिताः ॥ तारेणवेक्ष्येत्स्थानंकुशतयैःप्रसे
 चयेत् ॥ २ ॥ त्रिसूत्रीकरणंपश्चाद्वृत्तसूत्रंनिपातयेत् ॥ वारेणकीलकंदद्यान्नारसिंहेनकुङ्कुलम् ॥ ३ ॥ जिह्वांप्रकल्पयेत्पश्चात्तस्मादग्निं
 समाहरेत् ॥ नचम्लेच्छगृहदग्निंनशूद्रनिलयात्क्वचिद् ॥ ४ ॥ नदीपर्वतशालास्रन्निहिस्तात्परिजयेत् ॥ संस्कृत्यपरिगृह्णीयात्रिधा
 कुत्वासुमुद्धरेत् ॥ ५ ॥ तमग्निंप्रतिगृह्णीयादात्मनोऽभिमुखंयथा ॥ वह्निर्वीजेनमतिमाञ्छिवबीजेनप्रोक्षयेत् ॥ ६ ॥ वागीश्वरमुत्तुक्षतां
 वागीश्वरसमागताम् ॥ ध्यात्वासमीरणंदद्यात्काममुत्पद्यतेततः॥७॥कालबीजेनेशान्यांयोनवाग्निंविनिक्षिपेत् ॥ पश्चादेवस्यदेव्याश्चदद्यादा
 चमनीयकम् ॥ ८ ॥ पितृपिंगलदहदहपचयुग्ममुदीर्यच ॥ सर्वज्ञज्ञापयस्वाहमंत्रंयंत्रंविह्वीजने ॥ ९ ॥ वह्निर्वह्नीषिसंयुक्ताःसादियांताःस
 विंदवः ॥ वह्निमंत्राःसमुद्दिष्टाद्रिजानांमंत्रमीरितम् ॥ १० ॥ जिह्वास्तास्त्रिविधाःप्रोक्तायज्ञेदत्तेनसप्तमाः ॥ हिरण्यामाज्यहोमेषुहोमयेत्सं
 यतात्सनः ॥ ११ ॥ त्रिमध्वतैर्यज्ञहोमंकर्णिकायांचहोमयेत् ॥ कनकास्यात्तुकृष्णास्याद्विरण्याशुभ्रतातथा ॥ १२ ॥ बहुरूपातिरूपाचसा
 त्विकोयोगकर्मसु ॥ विश्वमूर्तिस्फुलिगिन्याधूम्नवर्णोमनोयथा ॥ १३ ॥ लोहितास्यात्करालस्यात्कालीभासस्यइत्यपि ॥ एताःसप्तनियुंजी
 तविज्ञेयाःऋकर्मसु ॥ १४ ॥ समिद्धेदेषुयाजिह्वास्तास्तुतेनैवयोजयेत् ॥ हिरण्यामाज्यहोमेषुहोमयेत्संयतात्मनः ॥ १५ ॥ त्रिमध्वतै
 र्यथाहोमंकर्णिकायांचहोमयेत् ॥ शुद्धक्षरिणरक्तायैतित्यिकेषुप्रभास्मृता ॥ १६ ॥ बहुरूपात्पुष्यहोमेकृष्णाचित्रेनपायसैः ॥ इक्षुहोमेपद्म
 रागासुवर्णापद्महोमके ॥ १७ ॥ लोहितापद्महोमेचश्वेतवैबिल्वपत्रके ॥ धूमिनीतिलहोमेचकण्टाहोमेकरालिका ॥ १८ ॥ लोहितास्या
 त्पितृहोमेतोज्ञेयामनोजवा ॥ वैश्वानरंस्थितंहोमसमिद्धोमेषुसत्तमाः ॥ १९ ॥ समानमाज्यहोमेचनिषण्णशेषवस्तुषु ॥ आस्यात्तुजहुया
 द्रह्नौपिपतिसर्वकर्मसु ॥ २० ॥ कर्णहोमैर्विव्याधिर्नैत्रतद्वयमीरितम् ॥ नासिकायांमनःपीडामस्तकेध्वानसंशयः ॥ २१ ॥ गुह्योविपत्करं
 चैवतस्मात्तत्रनहोमयेत् ॥ साधारणमथोवध्यवह्नेर्जिह्वाश्चकीर्तिताः ॥ २२ ॥ प्रवक्ष्यामिर्विधंकृत्स्नयज्ञेशेषंपुनःशृणु ॥ घृताहुतौहिरण्या
 ख्यारगणपाणिहोमतः ॥ २३ ॥ वक्राख्यातामहद्धोमेकृष्णाभासाक्रतौमता ॥ सुप्रभामोदकविधौबहुरूपातिरूपिका ॥ २४ ॥ पुष्पपत्र

विधाहोमिवह्नेजिह्वाः प्रकीर्तिताः ॥ नवासंकल्पयेत्कुण्डशूद्राकारविभेदतः ॥ २५ ॥ इन्द्रकोष्ठमस्तक्रस्यादीशाग्नेयेचमस्तके ॥ तत्काष्ठपार्श्वे
द्वेनेत्रद्वौकरोचपदक्रमात् ॥ २६ ॥ अविशिष्टं भवेत्पुच्छमध्यैचोदरसंभवम् ॥ उदरेहोमयेत्पुष्टिमन्नं पायसकंचयत् ॥ २७ ॥ हुत्वात्रीहिग
णंतत्रकर्णेपुष्पाहुतिं हुनेत् ॥ वामकर्णवामनेत्रे हुनेदब्जदिकंबुधः ॥ २८ ॥ श्रवणेचैवनेत्रे च दक्षिणे च क्षुण्डकम् ॥ वामपादे वामकरे अभिचा
रेषु शस्यते ॥ २९ ॥ मारणे पुष्पदेशे तु न चान्ये होमयेत्काचित् ॥ विपत्करं विजानीयाद्धनिः सर्वविनाशकृत् ॥ ३० ॥ चंदनागरुकरूपं राट
लपृथिकानिभः ॥ पावकस्य सुतो गंधः समं तात्सु महोदयः ॥ ३१ ॥ प्रदक्षिणस्त्यक्तलपाच्छत्राकाशिथिलशिखा ॥ शुभदायजमानस्य राजस्य
पिपिविशेषतः ॥ ३२ ॥ छिन्नवृत्ताः शिखाः कुर्यान्मृत्युर्वनपरिक्षयः ॥ निर्वाप्यं मरणं विद्यान्महाधूमाकुलेऽपि च ॥ ३३ ॥ एवं विधेषु दाषे शुभ्राय
श्चित्तं समाचरेत् ॥ अष्टाविंशदुत्तिष्ठत्यक्त्वा ब्राह्मणान्भोजयेत्ततः ॥ ३४ ॥ मूले न ज्येन जुहुयाज्जुहुयात्पंचविंशतिम् ॥ महास्नानं प्रकर्तव्यं त्रि
कालं हरिपूजनम् ॥ ३५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि प्रथमभागे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ नि
त्यं नैमित्तिकं चैव यागादौ च समाप्तके ॥ होमावसाने प्रजपेदुपचारांश्च षोडश ॥ १ ॥ दद्यात्समरिणं श्रुत्पीठपूजां समाचरेत् ॥ गृहीत्वार
क्तपुष्पं च ध्यायेद्ब्रह्मैयथाविधि ॥ २ ॥ इष्टं शक्तिस्त्वस्ति काभीतिमुच्चैर्दोषैर्दोभिर्धारयन्तं वरांतम् ॥ हेमाकल्पपद्मसंस्थानं त्रिनेत्रं ध्याये
द्ब्रह्मिबद्धमौलिजटाभिः ॥ ३ ॥ पूर्वादिद्वारदेशेषु कामदेवं शतक्रतुम् ॥ वराहं षण्मुखं चैव गंधाद्यैः साधु पूजयेत् ॥ ४ ॥ आवाह्यं स्थाप
येत्पश्चादष्टौ मुद्राः प्रदर्शयेत् ॥ इत्वासनं स्वागतं च दद्यात्पाद्यादिचयम् ॥ ५ ॥ अतः पूर्वादिपात्रेषु यावता च हुताशनम् ॥ सुवर्णवर्णमलंस
मिद्धं सर्वतोमुखम् ॥ ६ ॥ महोदरमहाजिह्वा आकाशत्वेन पूजयेत् ॥ तारकादीन्समाते च गंधैः पुष्पैः पृथग्विधैः ॥ ७ ॥ तत्रैव जिह्वां स्त्रिधा ध्या
येन्मंत्रपुरःसराः ॥ वक्ष्यमाणेन मंत्रेण उपचारैरनंतरम् ॥ ८ ॥ त्वमादिः सर्वभूतानां संसारार्णवतारकः ॥ परमज्योतेहि पस्त्वभासनं संफर्ली
कुरु ॥ ९ ॥ दद्यादासनमेतेन पुष्पगुच्छत्रयेण तु ॥ पुटांजलिं ततो बद्धा पृच्छेत्कुशलपूर्वकम् ॥ १० ॥ वैश्वानरनमस्तेऽस्तु नमस्ते हव्यवाह
न ॥ स्वागतं तु सुरश्रेष्ठ शान्तिं कुरु नमोऽस्तु ते ॥ ११ ॥ नमस्ते भगवन् देव आपो नारायणात्मक ॥ सर्वलोकाहितार्थं पादं च प्रतिगृह्यताम् ॥ १२ ॥

नारायणपरं धाम ज्योतीरूपसनातन ॥ गृहाणाध्यमयादत्ताविश्वरूपनमोऽस्तुते ॥ १३ ॥ जगदादित्यरूपेण प्रकाशयति यः सदा ॥ तस्मै प्रकाशरूपाय नमस्ते जाते वेदसे ॥ १४ ॥ धनं जय नमस्तेऽस्तु सर्वपापप्रणाशन ॥ स्नानयति मया दत्तं सर्वकामार्थसिद्धये ॥ १५ ॥ हुताशनं महाबाहो देवदेव सनातन ॥ अरण्ये प्रयच्छामि देहि मे परमं पदम् ॥ १६ ॥ ज्योतिषां ज्योतिरूपस्त्वमनादिनिधनाच्च्युत ॥ मया दत्तमलंकारमलं कुरु नमोऽस्तुते ॥ १७ ॥ देवी देवासु दुर्यान्तियस्य सस्यसमागमात् ॥ सर्वदोषोपशान्त्यर्थं धोऽयं प्रतिगृह्यताम् ॥ १८ ॥ त्वं विष्णुस्त्वं हि ब्रह्मा च ज्योतिषां गतिरीश्वर ॥ गृहाण पुष्पं देवेश सा नुलेपं जगद्भवेत् ॥ १९ ॥ देवतानां पितृणां च सुखमेकं सनातनम् ॥ धूपोऽयं देवदेवेश गृह्यतां ते धनं जय ॥ २० ॥ त्वमेकः सर्वभूतेषु स्थावरेषु चरेषु च ॥ परमात्मा पराकारः प्रदीपः प्रतिगृह्यताम् ॥ २१ ॥ नमोऽस्तु यज्ञपत्ये प्रभवे जातवेदसे ॥ सर्वलोकाहितार्थानैवेद्यं प्रतिगृह्यताम् ॥ २२ ॥ हुताशन नमस्तुभ्यं नमस्ते रुक्मवाहन ॥ लोकनाथ नमस्तेऽस्तु नमस्ते जातवेदसे ॥ २३ ॥ इत्यनेन तु मन्त्रेण दद्यादिव्योऽप्यधीतकम् ॥ सर्वस्व यज्ञमूत्रं च परमांश्च समाक्षिकम् ॥ २४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि प्रथमभागे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ छ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ यज्ञभेदं त्रिभेदं च वक्ष्ये शास्त्रमंतं यथा ॥ यथा वेदानुसारेण यथा ग्रहणया जनम् ॥ १ ॥ अतार्धवह्निरुद्दिष्टः अतार्धैकाग्र्यपः स्मृतः ॥ घृतप्रदीपके विष्णुस्ति तलयागे वनस्पतिः ॥ २ ॥ सहस्रे ब्राह्मणेन मभ्युते हरिरुच्यते ॥ लक्षहमेतु वह्निः स्यात्कोटिहोमे हुताशनः ॥ ३ ॥ वरुणः शान्तिके ज्योतिरारणे ह्यारुणः स्मृतः ॥ नित्यहोमेऽनलो नमः प्रायश्चित्ते हुताशनः ॥ ४ ॥ लोहितश्चान्नयज्ञे यो ग्रहाणां प्रत्यनुक्रमात् ॥ देवप्रातिष्ठायां तु लोहितः परिकीर्तितः ॥ ५ ॥ प्रजापतिर्वास्तुयागे मंडपचापि पद्मेके ॥ प्रपायांचैव नागारुख्यो महादाने हविर्भुजः ॥ ६ ॥ गोदाने च भवेद्द्रुद्रः क्रव्यादाने तु गोऽजकः ॥ तुलापुरुषदाने च धात्रिः परिकीर्तितः ॥ ७ ॥ वृषोत्सर्गे भवेत्सूर्योऽवसानं तिरविः स्मृतः ॥ पावकौ वैश्वदेवे च दक्षिणशेजनादनः ॥ ८ ॥ त्रासने च भवेत्कालः क्रव्यादः शरदाहने ॥ पर्णदाहे यमो नाम ह्यस्थिदाहे शिखंडिकः ॥ ९ ॥ गर्भाधाने च मरुतः समितोऽपि गलः स्मृतः ॥ पुंसवने त्विन्द्र आख्यातः प्रशस्तो यागकर्मणि ॥ १० ॥ नामसंस्थापने चैव मुपन्यस्ते च पार्थिवः ॥ निष्कमेहाटकश्चैव प्राशने च शुचिस्तथा ॥ ११ ॥ पंडाननश्च चूडयां व्रतादेशे समुद्भवः ॥

वातिहोत्रश्चोपनयेसमावर्तधनंजयः ॥ १२ ॥ उदरेजठराग्निश्चसमुद्रवडवानलः ॥ शिखायांचविमुञ्जैयःस्वरस्याग्निःसरीसृपः ॥ १३ ॥
 अथाग्निर्मथरोनामरथाग्निर्जातवेदसः ॥ गजाग्निर्मदरश्चैवसुर्याग्निर्विध्यसंज्ञकः ॥ १४ ॥ तोयाग्निर्वरुणेनामब्राह्मणाग्निर्हविर्भुजः ॥
 पर्वताग्निःऋतुभुजोदावाग्निःसूर्येऽच्यते ॥ १५ ॥ दीपाग्निःपावकोनामगृह्णाग्निर्धरणीपतिः ॥ घृताग्निश्चनलोवायुःसूतिकाग्निश्चरक्ष
 सः ॥ १६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि प्रथमभागेऽग्निनामवर्णनं नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ६४ ॥
 ॥ सूत उवाच ॥ अथातो होमद्रव्याणां प्रमाणमभिधीयते ॥ प्रमाणे चाप्रमाणे च निष्फलं भवति श्रुतम् ॥ १ ॥ कर्षमात्रं घृतं होमे शु
 क्तिमात्रं पयः स्मृतम् ॥ तत्समं पंचगव्यं च दधि दुग्धं तथा मधु ॥ २ ॥ मुष्टिमानेन पृथु कालाजाः स्युः सुष्टि संमिताः ॥ शर्करा मुष्टि मात्रं च शर्करा
 तोलकं विदुः ॥ ३ ॥ द्वितोलकं गुडं विद्यादिक्षु पर्वविधिर्भवेत् ॥ एकैकं पत्रपुष्पाणि शालूकस्य त्रिमुष्टिकम् ॥ ४ ॥ एकलगेन जुहुयात्प्रुथ
 ग्जुहुयात्काचित् ॥ सवृतकं जपापुष्पकैश्चरतं तत्संवृतकम् ॥ ५ ॥ एकैकशः फलानां च मातुलिंगा त्रिखंडकम् ॥ जीवंत्याः फलमानेन पिष्टकानां प्रसं
 ल्यया ॥ ६ ॥ वसंतं कंधा त्रिमाने मोदकस्य प्रमाणतः ॥ एकैकशः फलानां च मातुलिंगा त्रिखंडकम् ॥ ७ ॥ अष्टधाना लिकेरस्य पनसंद
 शधा भवेत् ॥ पद्मबीजप्रमाणेन कूष्माण्डं चाष्टधा भवेत् ॥ ८ ॥ उर्वारकं चाष्टधा च गुडुची च तुरंगुलम् ॥ पूगमानं च मांसस्य सगुडं तत्र दृश्यते
 ॥ ९ ॥ अन्यत्र बरिमानं त्रिदुर्लभं च त्रिधा कृतम् ॥ काष्ठं प्रादे श मांत्रं स्याद्दूर्वायाश्च त्रिपत्रकम् ॥ १० ॥ पत्रभूर्जै च गृण्हायाच्छमी प्रादेशमा
 त्रकम् ॥ ब्रीहयो मुष्टि मात्राः स्युः शुक्तिमानेन सर्षपाः ॥ ११ ॥ मरीचाः स्युर्विमानेन मृणालं चाथ मूलकम् ॥ सप्तखंडं च वार्तोकी त्रिपुष्टश्च त्रिथो
 दितम् ॥ १२ ॥ चंदनागुरु कर्पूरकस्तूरि कुंडुमानि च ॥ त्रिंशद्विंशति विमानेन ससुद्विष्टानि देशिकैः ॥ १३ ॥ समिधा पुवने त्र्यंगति लानाम
 पि मध्यतः ॥ दशकं घ्रावने नैव सहस्राणां शतं विना ॥ १४ ॥ एवं ब्रीहि घ्रावने च काष्ठावदिशुदंडकम् ॥ प्रोक्षणं मृदु पुष्पाणां लतादीनां तथैव च
 ॥ १५ ॥ पायसान्ने तथा न्नै च मोदके पिष्टकेऽपि च ॥ शाल्या शक्तेन जुहुयाद्द्वयत्यये व्यत्ययं फलम् ॥ १६ ॥ विल्वपत्रस्य पुवने दंडं हित्वा च
 घ्रावयेत् ॥ वृंतं संप्लावना देवफलं हरितराक्षसः ॥ १७ ॥ विल्वपत्रस्य पूर्वार्धं प्राप्तमात्रेण योजयेत् ॥ पत्रत्रयं तथा होमैश्चिन्ने भिन्नेऽतिदूषणम् ॥ १८ ॥

नविप्रवृत्तं कुर्यात्कृत्वायातिरसातलम् ॥ तस्माच्च पुत्रशिश्याद्यैर्ब्रह्मणैस्तत्त्वकोविदैः ॥ १९ ॥ पूर्वाशाभिमुखो भूत्वा पावयेच्च य-
 थाक्रमात् ॥ नन्यूननाधिकं कुर्याच्छांतिपक्ष उद्भूतः ॥ २० ॥ पायसान्यन्यदेवेषु यत्नेन परि वर्जयेत् ॥ नचाग्नौ दापयेद्यत्नादितेभ्यः
 प्रतिपादयेत् ॥ २१ ॥ कनिष्ठांगुलिमासाद्य प्रकुर्यात्पर्वभूषणम् ॥ गुणदोरकमानेन तावद्धामगतिर्बुधाः ॥ २२ ॥ अंगुलैर्द्वित्रिचतुरैश्च त्र-
 होमाकृतिक्रमात् ॥ २३ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे मध्यमपर्वणि प्रथमभागे द्वादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ सूत उवाच ॥
 श्रीपणीशंशापाक्षीरीविल्वः खदिर एव च ॥ ध्रुवप्रशस्तास्तस्त्वः सिद्धिदायागकर्मणि ॥ १ ॥ प्रतिष्ठायां प्रशस्तास्तु धात्रीखदिरकेशराः ॥ सं-
 स्कारेशं शिशिभिन्नौ च धात्रीधात्रा विनिर्मिताः ॥ २ ॥ संप्राशोयः ध्रुवः श्रोतः संस्कारे यज्ञसाधने ॥ प्रतिष्ठायां तु कथितास्तदन्यच्छास्त्रवेदि-
 भिः ॥ ३ ॥ ध्रुवं ध्रुवमथो वक्ष्ये यदधीनश्च जायते ॥ यज्ञेन सर्वकंधार्यमक्षरेण च व्यत्ययः ॥ ४ ॥ तस्यादौ च ध्रुवं वक्ष्ये यच्च मानयं दास्य दम् ॥
 काष्ठं गृहीत्वा विल्वस्य रक्तादि तं विर्वर्जिते ॥ ५ ॥ समुपोष्य च रचयेदाभिषाणि न च स्मरेत् ॥ वजे यद्वाभ्यर्थमर्चनमिति सुध्रुवस्य
 वै ॥ ६ ॥ काष्ठं गृहीत्वा विभजेद्भागं त्रिंशत्तथा पुनः ॥ विंशदंगुलमानं तु कुंडो विदुसमोदरम् ॥ ७ ॥ कटाहाकारनिम्नं च ध्रुवं कुर्याद्विचक्षणः ॥
 धात्रीफलसमाकारं स्वधानिम्नं सुशोभनम् ॥ ८ ॥ वेद्यां शूपां कृत्वा त्रिंशत्कुलानि परिकल्पयेत् ॥ हंसवज्रगुणोवापि हस्तेनाऽनुमुखं लिखेत् ॥ ९ ॥
 ध्रुवं चतुर्विंशतिभिर्भागे श्रचयेद्द्रुवम् ॥ द्वित्रिंशस्यां कुंडमानमदेवेतस्य कार्तिनितम् ॥ १० ॥ चतुर्भिरंगैराहः ऋषाद्यग्रं ततः ध्रुवः ॥
 अंगद्वयेन लिखेत्पंकमृगमदाकृतिः ॥ ११ ॥ दंडमूलश्रयं दंडीभवेत्कंकणभूषितः ॥ सौवर्णस्य च ताम्रस्य कार्यदर्वीप्रमाणतः ॥ १२ ॥ श्रौपर्णि-
 कोद्भव्यं च दंडं ध्रुवस्य मुद्भवम् ॥ क्षीरवृक्षसमुद्भूतं द्वादशांगुलं संमितम् ॥ १३ ॥ द्वाचंगुलं मंडलं तस्य दर्वीसायज्ञसाधने ॥ चत्वारिंश-
 तोलिकाभिरिति ताम्रमयस्य च ॥ १४ ॥ पंचांगुलं मंडलं च अष्टहस्तं च दंडकम् ॥ अन्नादिपायसविधौ दर्वीयज्ञस्य साधने ॥ १५ ॥
 दशतोलकमानेन सा च दर्वी उदाहृता ॥ आज्यसंशोधनार्थं तु सा तु ताम्रमयस्य च ॥ १६ ॥ षोडशांगुलमानेन सर्वाभावे च पौष्पलम् ॥

आज्यस्थालीघृतमय्यामृन्मय्याचसमाश्रयेत् ॥ १७ ॥ अथताम्रमय्याकार्याचसमातत्रयोजयेत् ॥ १८ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुरा
 णेमध्यमपर्वणिप्रथमभोगेब्रुवद्वीनिर्णयोनमैकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ सुतउवाच ॥ अथपूर्णविधेयस्यप्रयाचं
 द्राथेवेदेनाम् ॥ यस्यसम्यक्समुत्थानात्संपूर्णस्यादितिस्थितिः ॥ १ ॥ होमपूर्तौमाक्षकल्पःपूजातेऽध्याविधीयते ॥ अथनस्यच
 पूर्णयांहतश्रीयज्ञश्रंशता ॥ २ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनब्रुवाधोविन्यसेच्चरुम् ॥ पूर्णदत्त्वासवित्रेयब्राह्मणान्भोजयेत्ततः ॥ ३ ॥ गृहंप्रावे
 श्यचततःकुलपूजांसमाचरेत् ॥ सप्तदेहिमेपूर्णपुनात्वितिऋचाक्रमात् ॥ ४ ॥ नियोजयेत्प्रातिष्ठायांनित्यनैमित्तिकेशृणु ॥ पुनात्विति
 ऋचापूर्णप्रथमापरिकीर्तिता ॥ ५ ॥ सप्ततोद्वितीयास्यादेहिमेतितृतीया ॥ पूर्णदर्वचिचुथीस्यात्कुलेवस्थाप्रदेशिकः ॥ ६ ॥ उत्थाय
 दद्यात्पूर्णानुनोपविश्यकदाचन ॥ कनकायांचजिह्वायांरक्तायांप्रहयागके ॥ ७ ॥ ग्रहहोमेशतंतिचपूर्णैकाविधीयते ॥ सहस्रांतेयुगंदद्या
 दयुतंतिचतुर्थकम् ॥ ८ ॥ सहस्रांतिददेकंपुष्पहोमैवसत्तमाः ॥ पूर्णत्वेकसहस्रतुदद्याद्यज्ञफलेप्सया ॥ ९ ॥ मृदुपुष्पाकृतौत्वेककेवले
 चेक्षुहोमके ॥ शतंद्भुचशतैवैवगर्भाधानान्नप्राशने ॥ १० ॥ सीमंतोन्नयनेचैवप्रायश्चित्ताकृतीषुच ॥ वैश्वदेवचनित्येचपूर्णत्वेकाविधीयते
 ॥ ११ ॥ एवंब्रुचैसमौकृत्वाउपर्युपरिविन्यसेत् ॥ यथानव्ययतेकृत्त्वानकल्पयतियावता ॥ १२ ॥ ऋषिच्छंदादिकंश्रुत्वाप्रतिमं
 त्रस्यसत्तमाः ॥ अन्यथाल्पालकफलतस्मात्संन्यस्यहोमयेत् ॥ १३ ॥ सप्तमेतिब्राह्मणस्यऋषिःकांडिन्यभाषितः ॥ जगतीचभवेच्छं
 दोदेवताग्निःप्रकीर्तितः ॥ १४ ॥ देहिमेतिचमंत्रस्यप्रजापतिःऋषिःस्मृतः ॥ अनुष्टुप्चभवेच्छंदोदेवतास्याःप्रजापतिः ॥ १५ ॥ पूर्णदर्वीति
 मंत्रस्यशतकतुर्ऋषिःस्मृतः ॥ छंदोनुष्टुप्साल्पलातंविद्विश्चैवात्रदेवता ॥ १६ ॥ पुनात्वितिचमंत्रस्यऋषिःस्यात्पवनःस्मृतः ॥ छंदोऽपि न
 गतीख्यातंदेवताग्निश्चकीर्तितः ॥ १७ ॥ तुर्यपूर्णयज्ञमध्यनकुलेद्विजसत्तमाः ॥ नचाग्निपंथज्ञमध्येअभिषेकंचतर्पणम् ॥ १८ ॥ ऋत्विक्छं
 दःस्पृशन्सम्यग्दक्षिणंगमथापिवा ॥ यजमानःसपत्नीकोमहोत्सवपुरःसरम् ॥ १९ ॥ विश्वामित्रोऽयुतंतत्रहोमंकुर्याद्विचक्षणः ॥ लवलीव
 दरीशस्तपिचुमंदकच्छत्रकम् ॥ २० ॥ नागरंगंधातकीचपूर्णयांचविवर्जयेत् ॥ जय्यहानिरसंख्यातेहोमप्रंशश्चजायते ॥ २१ ॥ तस्मा

त्प्रागेवसतिलान्गणित्वास्थापयेत्पृथक् ॥ युगपद्वृणयेद्वाथनचंगिनकदाचन ॥ २२ ॥ धातकयाश्चफलैःसंख्याकर्तव्याफलमिच्छता ॥
 वदर्याश्चलवल्याश्चफलैःसर्वार्थसिद्धये ॥ २३ ॥ नागरंगफलैरेवधातकयावकुलैःफलैः ॥ यज्ञहानिकरंयस्मात्तत्तत्परिवर्जयेत् ॥ २४ ॥ कर्पूरचंद-
 नैःकुर्याद्वोलिकांयज्ञसिद्धये ॥ गंगामृत्तिकयायुक्तंशुनिकामथवाद्विजाः २५ ॥ रक्तगुंजफलैःसंख्यामुष्टिकामेषुयोजयेत् ॥ वाताधेयशतेचैवसहस्रे-
 चतथैवहि ॥ २६ ॥ होतास्यादयुतेनापि एकाहेवेदसंख्यया ॥ ऋणसाध्योभवेद्धोतात्रयएवद्विजोत्तमाः ॥ २७ ॥ लक्षहोमेतुहोतारःषड्वपरिका-
 र्तिताः ॥ कोटिहोमेतुविप्राःस्युःप्रशस्ताःपंक्तिःसंख्यया ॥ २८ ॥ नवापंचदशदशकंपंचविंशमथापिवा ॥ कामक्रोधविहिनाःस्युःऋत्विजःशांतचे-
 तसः ॥ २९ ॥ नवप्रहमखेविप्राश्चत्वारोवेदवेदिनः ॥ अथवाऋत्विजौशांतौद्विवपरिकीर्तितौ ॥ ३० ॥ कार्यावयुतहोमेतुनप्रसज्येतविस्तरे ॥
 तद्वत्सदशधाचाष्टौनवहोमेतुऋत्विजः ॥ ३१ ॥ कर्तव्याःशक्तितस्तद्वच्चत्वारोऽपि विमत्सराः ॥ तमेवपूजयेद्ब्रह्माद्रौवात्रान्वायथा-
 विधि ॥ ३२ ॥ एकमप्यचर्येद्ब्रह्मासहस्रेत्वेकब्राह्मणम् ॥ दक्षिणाभिःप्रयत्नेननिर्वेहदल्पवित्तवान् ॥ ३३ ॥ लक्षहोमस्तु कर्तव्याद्यदवित्त-
 भवेत्तदा ॥ यतःसर्वमवाप्नोतिकुर्यात्कामविधानतः ॥ ३४ ॥ पूज्यतेऽशिवलोकैचवस्वादित्यमरुद्गणैः ॥ यावत्कल्पशतान्यष्टावतेमोक्षमवा-
 युयात् ॥ ३५ ॥ अकामोयस्त्विमं कुर्याल्लक्षहोमंयथाविधि ॥ शतकाममवाप्नोतिपदंचानंत्यमश्नुते ॥ ३६ ॥ पुत्रार्थीलभेतेपुत्रंधनार्थीलभतेधनम् ॥
 भार्यार्थीलभतेभार्याकुमारीचशुभंपतिम् ॥ ३७ ॥ अष्टराज्यस्तथाराज्यंश्रीकामःश्रियमाप्नुयात् ॥ ययंकामयेतकामंसर्वप्राप्नोतिपुष्कलम् ॥ ३८ ॥
 निष्कामःकुरुतेयस्तु परंब्रह्माधिगच्छति ॥ तस्माच्छतगुणःप्रोक्तःकोटिहोमःस्वयंभुवा ॥ ३९ ॥ आचार्यएवहोतास्याद्ब्राह्मणानामसंभवे ॥ नयोज-
 येद्वेकमेवचायुतेहोमकर्मणि ॥ ४० ॥ दर्भोसनेऽतो न कुशे तुणपत्रेवचेऽपिचा ॥ पाषाणेमृत्तिकायांचनचवस्त्रासनेक्वचित् ॥ ४१ ॥ तत्रदारुमयंकुर्या-
 दागमंभजेद्विजः ॥ दानंदद्याच्चहोमंतिपूणादौचयथाभवेत् ॥ ४२ ॥ द्विजसंस्कारकार्येषुपूणादौचापिदक्षिणा ॥ मंत्रोपासनकार्येषुसोमयाग-
 श्रमेधके ॥ ४३ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणमध्यमपर्वणिप्रथमभागविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ४४ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ अथातोमंडलवक्ष्येपु-
 राणेषुयथोदितम् ॥ यदधीनाभवेत्सिद्धिस्तस्मात्कुयान्तिस्माहितः ॥ १ ॥ देवाःपद्मासनस्थश्चभविष्यतिवसंतिच ॥ विनाब्जनाचैरेव

मर्चितेयक्षिणीहरेत् ॥ २ ॥ अतोमंडलविच्छेदयस्माद्दशगुणंभवेत् ॥ रजःसाध्येशतगुणंकेवलेद्विगुणंफलम् ॥ ३ ॥ त्रिशतंवदनेसा
 ध्येसहस्रंचरजोऽष्टकम् ॥ रजोभिःषोडशैर्विंबशतंशतमनंनमकम् ॥ ४ ॥ यन्त्रेमणौशालग्रामेप्रतिमायांविशेषतः ॥ महालयमहायोनी
 रक्तलिंगेचसाधिकम् ॥ ५ ॥ रजोयुक्तलिखेद्वस्तुपूजाकार्येविभूतये ॥ करणादिफलंयस्मात्तस्मात्तत्परिवर्जयेत् ॥ ६ ॥ चतुरस्रनंव्यूहंक्रौंच
 घ्राणंचतुर्विधम् ॥ कामबीजंघनार्भविघ्नराजंगजाह्वयम् ॥ ७ ॥ पारिजातंचद्रविंबसूर्यकांतंचशेखरम् ॥ शतपत्रसहस्रारनवनभ
 चमुष्टिकम् ॥ ८ ॥ पंचाब्जंचैवमैनाकंकामराजंचपुष्करम् ॥ अष्टास्रंचैवश्रीविंबषडस्रंयस्त्रमेवतु ॥ ९ ॥ चत्वारिंशत्तथापंचस्वाधिकं
 परिसंख्यया ॥ चतुरस्रनंव्यूहंषण्वैष्णवेयागकर्मणि ॥ १० ॥ प्रशस्तंचापिगोमैधैक्रौंचघ्राणंचतुर्विधम् ॥ सुभद्रंचाश्वमेधेचनरमेधेनराशनम्
 ॥ ११ ॥ सर्वत्रसर्वतोभद्रंचतुरस्रंमुभद्रकम् ॥ कामराजंतथात्रयस्त्रमष्टास्रंचषडस्रकम् ॥ १२ ॥ शक्तानांकामपक्षचपंचसिंहासन
 महत् ॥ ध्यानाचलेमेरुपृष्ठंमणिमुक्ताचलेष्वपि ॥ १३ ॥ सहस्रंशतपत्रंचअन्नदानंनितिलाचले ॥ हरिवल्लभंराजमूर्त्येसोमयागेषुशस्यते
 ॥ १४ ॥ प्रतिष्ठायांसुभद्रंचसर्वतोभद्रमेवच ॥ जलाशयप्रतिष्ठायांविघ्नराजंप्रशस्यते ॥ १५ ॥ घटप्रस्थापनंचैवषण्णजाह्नुरगासनम् ॥
 शतपत्रंलक्षहोमैअयुतेचतुरस्रकम् ॥ १६ ॥ यस्ययज्ञस्ययद्विंबंतुतैनेवयेजयेत् ॥ इतोऽन्यथाभवेदोषोविपरितेष्वधोगतिः ॥ १७ ॥
 द्विहस्तंचतुरस्रंचेदिकापारिकीर्तिता ॥ चतुरंगुलोच्छायमितंषडंगुलमथापिवा ॥ १८ ॥ षडंगुलंनव्यूहवधेयद्यज्ञकोविदः ॥ एकां
 गुलसमुत्सेधःकर्तव्यःसुसमाहितैः ॥ १९ ॥ क्रौंचप्राणेतुर्यहस्तंमुष्टिहस्तंसमुच्छ्रितम् ॥ मध्यद्वयेहीनकरंकरनिष्ठंयंगुलाधिकम् ॥ २० ॥ तुयो
 द्वित्रिकमाद्वीनमुच्छ्रायेद्विजसत्तमाः ॥ पारिजातंचद्रविंबसूर्यकांतंचशेखरम् ॥ २१ ॥ ग्रहाणांपौष्टिकेपक्षेवाद्यामादिसाधने ॥ नियोजयेत्तत्रत्र
 वेदिकाचक्रत्रयम् ॥ २२ ॥ प्रथमेमुष्टिहस्तःस्यात्संपूर्णेशेषमानकैः ॥ नवलाभेचपंचाब्जंकरत्रयमुदाहृतम् ॥ २३ ॥ शेषांचैववरिष्ठाचल
 वलाभितिवेदिका॥विज्ञेयाद्विजशार्दूलायथाम्येषुयेजयेत् ॥ २४ ॥ अथव्यत्ययेदोषस्तस्माद्यत्नेनसाधयेत् ॥ दशहस्तेचाष्टहस्तेअष्टहस्ते
 चषोडशम् ॥ २५ ॥ मुष्टिबाहुश्चप्रादेशंवर्धयेत्षोडशांशके ॥ हस्तोत्सेधंचकर्तव्यहीनंनचह्रासयेत् ॥ २६ ॥ दर्पणाकारंकंकुयांश्चांगकशांतिकर्मे

णि॥हीनकुयात्प्रयत्नेनवप्राकारंरिस्तवेत् ॥२७॥ निशरणैर्गौमयैश्चवेदिकांचप्रलेपयेत् ॥ स्वर्णरत्नमयैस्तौयैरभिषिच्यकुशोदकैः ॥२८॥
 हीनवीर्यवानांचपुरीषंधेनुकं तथा ॥ कपिलायाश्चयत्नेनकुंडमंडलेपने ॥ २९ ॥ वज्रयैत्सर्वयागेषुस्थंडिलेषुप्रयत्नतः ॥ विनासूत्रैःकी
 लकेनमंडलेनैवसूत्रयेत् ॥ ३० ॥ तस्मात्प्रयत्नतः कार्ययत्सूत्रयञ्चकीलकम् ॥ अर्कहस्तमितं सूत्रं मृदुलाक्षामयं तथा ॥ ३१ ॥ पीत कार्यस्र
 जं चैव कीलकं स्वर्णनिर्मितम् ॥ रौप्यताम्रमयंकुर्याद्वैष्णवेयागकर्माणि ॥ ३२ ॥ गणनायके सुप्रशस्तं शौर्वेस्वामागमेव च ॥ ग्रहपक्षेथेश
 स्य कच्छपस्य द्विजोत्तमाः ॥ ३३ ॥ षोडशैर्काकै हस्ते च तत्र नेमिगुतं भवेत् ॥ ३४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि प्रथमभागे
 एकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ इति मध्यपर्वणि प्रथमभागः समाप्तः ॥ १ ॥ ६४ ॥ ॥
 ॥ सूत उवाच ॥ अथोद्धारं प्रवक्ष्यामि चतुरस्रादिकस्य च ॥ अर्कागुलमिति क्षेत्रं चतुरस्रं प्रकल्पयेत् ॥ १ ॥ गुणागुलं प्रतिदिशं ध्येत सुविचक्षणः ॥
 चतुरस्रं समंकुर्याद्विष्टरष्टादशगुलम् ॥ २ ॥ द्विहस्ते चैव सूत्राग्रेत्र्यगुलानि समंततः ॥ चतुरस्रीकृते पश्चाद्विहस्ते मापि जायते ॥ ३ ॥ एवं षो
 डशहस्तांतं वधेयं क्रमतः स्वयम् ॥ हस्ते विनिर्णयं विप्रारचयेन्मंडलं सुधीः ॥ ४ ॥ द्वादशगुलकल्पाभ्यां मधुहस्ते च मंडले ॥ द्विहस्ते हस्त
 मंत्रं स्याद्विहस्ते तु चतुष्करे ॥ ५ ॥ पद्ममानं च तु द्वादशगुलं चतुर्गुल्यान्समंततः ॥ प्रथमे कर्णिका कार्ये केसराणि द्वितीये ॥ ६ ॥ तृतीये दलं
 धीश्च दलाग्राणि चतुर्थके ॥ कर्णिका पीतवर्णेन शुक्लेन पंकजं लिखेत् ॥ ७ ॥ केसरास्त्रिविधाः प्रोक्ता मूलमध्याप्रदेशतः ॥ मूलशुक्लारुणमध्यपीता
 श्चाग्रे प्रतिष्ठिताः ॥ ८ ॥ पत्रसांधिर्बेच्छया मः कोणैरेते न रंजयेत् ॥ देवास्त्राणि लिखेद्ब्रह्मपुरमध्यचकोणके ॥ ९ ॥ अष्टागुलप्रमाणं यथा
 वर्णविनादिताः ॥ शंभुगौरी तथा ब्रह्मरामकृष्णेत्यनुक्रमात् ॥ १० ॥ सीमरेखां गुलोच्छ्रायंतं तदधेन योजयेत् ॥ शिवविष्णोर्महायोगेशं मु
 मारभ्य दापयेत् ॥ ११ ॥ प्रतिष्ठायां च रामांतं कृष्णांतं च जलाशये ॥ दुर्गायां च श्रीपक्षे ब्रह्मादीन्परिकल्पयेत् ॥ १२ ॥ ग्रहयोगे च पीता
 दीन्कुर्याच्च न तदन्यथा ॥ नवव्यूहमथो वक्ष्ये पुराणमतसम्मतम् ॥ १३ ॥ सर्वचतुर्वक्त्रकार्यं पंकजं विलिखेत्सुधीः ॥ तावत्संख्याहरणयोर्विष्टये
 त्प्रक्रमादपि ॥ १४ ॥ शुक्लारुणैस्तथा पीतैः पीतारुणसितैरपि ॥ पीतारुणसितैरेवैवस्वभावे प्रतिभागके ॥ १५ ॥ कलायंत्रं तदंतं च गुह्यं तत्रा

प्रकण्ठतु ॥ षोडशैर्विशमानेतुसलिङ्गचाष्टपत्रके ॥ १६ ॥ एवमंडलमंत्राणां वज्रयेत्परमार्थतः ॥ तद्वन्मूलेषु कोणेषु के शराणि प्रकल्पयेत् ॥ १७ ॥
 दशदंडसमाकारं त्रिवर्णं प्रतिरंजितम् ॥ आरंढद्यादशग्रेतुसर्वांगुलप्रमाणतः ॥ १८ ॥ पीतेनारं च सर्वत्र तन्मध्ये शोणतुंडकम् ॥ नवव्यूहमि
 दं प्रोक्तं धर्मकार्थदायकम् ॥ १९ ॥ ननु द्रुमंडलं कुर्यान्न कुर्याद्ब्राह्मणश्रुवे ॥ कुर्याच्च संगमे तीर्थे देवतायतनेषु च ॥ २० ॥ लिखित्वानाचयेद्वा
 स्तु अग्निकार्यविहीनकः ॥ आविद्धोजायते सोऽपि परजन्मानि जन्मानि ॥ २१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि द्वितीयभागे प्र
 थमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ६४ ॥ सूत उवाच ॥ क्रौंचघ्राणं प्रवक्ष्यामि यथा वेदार्थवादिनाम् ॥ समंतं सर्वतंत्रेषु गोपनीयं प्रयत्नतः ॥ १ ॥ आत्मनोऽ
 रत्निमानेन द्विगुणं परिकल्पयेत् ॥ मध्ये वृद्ध्या तु तत्तद्वृत्रां समयेत्किल कोपरि ॥ २ ॥ चतुष्टयं न्यसेदृतं मध्यमाधमभावतः ॥ कर्णिका
 प्रथमे वृत्ते द्वितीये त्वथ के शरम् ॥ ३ ॥ तृतीये पद्मपत्राणि चतुर्थे षोडशच्छदाः ॥ शोभोपशोभे कुर्याच्च चतुरस्रसमेशुभे ॥ ४ ॥
 तद्दक्षिणाग्रं विखिखेत्पार्श्वयोः पक्षकद्वयम् ॥ तत्र पद्मयुगं कुर्यान्मध्ये चांगुलमंतरम् ॥ ५ ॥ शुक्लं पीतं तथारक्तं कृष्णं लोहितं सन्निभम् ॥
 संख्यातं तं प्रपर्णं च श्यामलं चाष्टकं रजः ॥ ६ ॥ शुक्लं तंडुलचूर्णैस्तथ पीतं तु निश्यास्मृतम् ॥ रक्तं तु निश्यायोगाच्छंक्षचूर्णादिभावितम् ॥
 ७ ॥ कृष्णं पुलकादिदग्धं रक्तं पीताभ्ययोगतः ॥ कुंकुमाभं पांडवं च रक्तं तैर्विनिर्मितम् ॥ ८ ॥ ताम्रवर्णं कुसुंभेन श्यामलं विल्वपत्र
 जम् ॥ यवगोधूमचूर्णादियोगेन तुरजः स्मृतम् ॥ ९ ॥ सर्वरेखासु विभजेच्छुक्लं मध्ये तु पीतकम् ॥ कर्णिकायां केसरेषु शुभ्रमेव निपातयेत् ॥
 १० ॥ पूर्वादि क्रमयोगेन शुक्लादीनि प्रयोजयेत् ॥ पत्रसंधौ तु विभजेद्रजः सैकांतरक्रमात् ॥ ११ ॥ ततः षोडशपत्रेषु पूर्वादि क्रमतो भवे
 त् ॥ शुक्लं पीतं तथा त्रंततः संख्यातमेव च ॥ १२ ॥ श्यामलं कुंकुमाभं च रक्तं शुक्लं कृष्णकम् ॥ पीतं ताम्रं च संख्यातं श्यामं कुंकुमरक्त
 कम् ॥ १३ ॥ एवं दद्याद्दिजः पूर्वैश्चानंतं विभावयेत् ॥ क्रौंचमूर्ध्नि भवेद्रक्तं चतुरंगुलमानतः ॥ १४ ॥ तुंडभागे भवेत्पीतं श्रीवायां शुक्लमेव च
 ॥ पुच्छे विंशतिपत्राणि आदौ पंचरजः क्रमात् ॥ १५ ॥ षडंगुले षडभागे पीतं परिकल्पयेत् ॥ श्रीवायां शुक्लरजसाभावितायां विशेषतः ॥
 १६ ॥ तत्र पीतादिकं लेखं पूर्वीं च यथा भवेत् ॥ शुक्लादिकं प्रदद्यात्तु पात्रेष्टकैकशः पृथक् ॥ १७ ॥ चतुरंगुले कपादे जानो रूच्ये तु पीत

क्रम् ॥ अधस्तात्तु भवेद्रक्तं देवचतुरंगुलम् ॥ १८ ॥ अंगुलेन भवेच्छ्यामंगुलीष्वपि विन्यसेत् ॥ एवं पक्षद्वयेनापिलिखेच्छुक्रं विभावये
 त् ॥ १९ ॥ पदे शुक्रं चांगुलीषुरक्तं श्यामेन भावयेत् ॥ पूर्वपश्चिमदिग्भागे शुक्रं स्याद्द्वारं देशतः ॥ २० ॥ दक्षिणोत्तरतश्चैव रक्तवर्णविनि
 र्दिशेत् ॥ महाक्रौचमिदं ज्ञेयं मध्यक्रौचमिदं दृष्टुम् ॥ २१ ॥ कनिष्ठसर्वयज्ञेषु विद्यानां सप्तमुत्तमम् ॥ अथापरं प्रवक्ष्यामि सर्वतन्त्रमतं क्रमा
 त् ॥ २२ ॥ रक्तपीतं रक्तपातैः कुर्यात्पुच्छचतुष्टयम् ॥ पूर्वादिकमयोगोत्पन्नं त्रैविद्यानां सप्तमुत्तमम् ॥ २३ ॥ विलिखेन्मूलं सलं गवहः कोणचतुष्ट
 यम् ॥ कनिष्ठेऽष्टकुलं कुर्यात्पुच्छं कुर्याच्चतुर्विधम् ॥ २४ ॥ त्रिवृत्तं षष्ठेऽप्यश्वासितरक्तासितैः क्रमात् ॥ दृष्ट्वा जन्मशतोद्भूतं पापं नाशयते
 द्रुवम् ॥ २५ ॥ पीतौवा विलिखेद्विप्राव्रज्यं तिसकलापदः ॥ अंतश्चक्रं गवहः श्वं श्वं च प्रतिदर्शनम् ॥ २६ ॥ तस्य कल्पशतोद्भूतं पापं नाशयते
 द्रुवम् ॥ मयूरं वृषभं च वसिष्ठं क्रौंचं च वैकापिम् ॥ २७ ॥ प्रमादाद्ब्रह्महृक्षेत्रं वृक्षाग्रं चापि भद्रिजाः ॥ उत्थाय वंदनं कुर्याद्ब्रह्महत्याशतं देहत् ॥
 ॥ २८ ॥ पोषणात्कीर्तिमाप्नोति दर्शनात्पापविच्युतिः ॥ दर्शनादर्थते लक्ष्मीरायुर्वृद्धिश्च जायते ॥ २९ ॥ मयूरो ब्रह्मणेऽस्मिन् विवृषभश्च दाशिवः
 सिंहे च संभेदुर्गवैष्णवो विधिरुच्यते ॥ ३० ॥ क्रौंचो नारायणो देवो व्याघ्रश्चिपुः सुंदरी ॥ कालिका कृष्णव्याघ्रश्च लक्ष्मीश्च त्रिकपतकः ॥
 ॥ ३१ ॥ स्नातः पश्यति प्रत्याहि प्रहृष्टोऽपि न जायते ॥ तस्मात्प्रयत्नतो भूत्वा धारयेत्पोषयेद्ब्रह्मे ॥ ३२ ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि मंडलमंडलष्व
 पि ॥ रजोद्रव्यप्रमाणं च यथोक्तं यत्नवर्जनम् ॥ ३३ ॥ तंडुलोत्थं यत्नं वा वाज्यं मकरोपणम् ॥ यद्बाल्यथावर्णे जातं हेतुलं गंयं कं तथा ॥
 ॥ ३४ ॥ हरितालं सुभद्रं च सदा विघ्नं विवर्जयेत् ॥ हैमंतिकोद्भवश्चासितपाषाणमवेच ॥ ३५ ॥ कांचन्याश्च प्रभेदं यच्छस्तं शुक्लगुणं द्विजाः
 ॥ ३६ ॥ कुशालि वृत्तिनाशाय अतस्सिक्तुमानि च ॥ ३६ ॥ किंशुकस्य च पुष्पाणि शस्तं पतिगुणं भवेत् ॥ नागजैर्गैरैकैश्चैव कुसुंभकुसुमानि च ॥
 ॥ ३७ ॥ कुशीतंगुडकं चैव मजिष्ठापंचरंगकम् ॥ विजयापत्रकं चैव विल्वपत्रं तथैव च ॥ ३८ ॥ पुनर्नवायाः पत्रं च केसरस्य वकस्य च ॥
 कृष्णपाषाणकं चैव कृष्णांशं समूथकम् ॥ ३९ ॥ नागपाषाणकं चैव पुन्नागं दग्धपंचकम् ॥ शंखवर्णलोहविद्यानां गविद्यां च वर्जयेत् ॥ ४० ॥ कर्पूरं
 कुकुमं च वरोचनां च रोचनां श्रेयत् ॥ यवशालीयकौर्भं शुकचकारयेत्सुधीः ॥ ४१ ॥ लाक्षां च यद्विगुणं हीयात्तद्रजित्वा प्रदापयेत् ॥ आकाशं पृथि

वीचैवभौसरमंतथाज्ञानी ॥४२॥ धरणीसदनस्थानेपंचधाविभजेद्वहिः ॥ पद्मसुल्लिल्यप्रथमंकार्णिकांतदनंतरम् ॥ ४३॥ तर्जन्यमध्यपूर्वोत्थं
 विभजेद्वासमाहितः ॥ तर्जन्यगुण्यगैर्वातृणमारभ्यचभवेत् ॥४४॥ तृणमारभ्यसामान्येऽशक्तेवामध्यमादितः ॥ राक्षसादिप्रतिष्ठायाग्रहक्षेत्रे
 मादितः ॥४५॥ अंगुल्यग्रेचविभजेत्सर्वकामार्थसिद्धये ॥ प्रतिष्ठायाग्रहमखेकाम्येषुपरिवर्जयेत् ॥ ४६॥ सुभद्रमंडलं वक्ष्ये शुभदं शुभमादि
 शेत् ॥ अतः सुभद्रमुद्दिष्टं स्वर्गमोक्षप्रदायकम् ॥ ४७॥ सार्धहस्तेन मानेन कुर्यान्मंडलमुत्तमम् ॥ चतुर्विंशंगुलैः पूर्णसर्वत्रहस्तमादिशेत् ॥४८॥
 कर्तुर्मध्यमहस्त्रस्य मध्यममध्यपर्वणि ॥ मध्यमादीर्घमानेन मानांगुलमिति स्मृतम् ॥ ४९॥ रेखद्वयंतरं यच्च मूलरेखां चान्त्रयेत् ॥ वृद्धौ
 गुष्ठनखद्वंद्वमानांगुलमथापिवा ॥ ५०॥ मध्ये निबध्य शंकुचमुष्णिवाहुप्रमाणतः ॥ त्रिवृत्कारयेन्मध्यज्येष्ठोत्तरकनीयकम् ॥५१॥ प्रकल्प्य
 कार्णिकादीनि मध्ये चाष्टदलं लिखेत् ॥ बहिःश्चार्कदलं कुर्याद्दर्णानां क्रमकेण तु ॥५२॥ पंचमं श्वेतवर्णेन बहिः कुर्यात्त्रिवेष्टनम् ॥ स्तितपिता रुणकुल्यां त्य
 श्चद्वेदांगुलांतरे ॥५३॥ वेष्टयेच्छुक्लवर्णेन मध्ये कल्पलतां लिखेत् ॥ सुभद्रमंडलात्पूर्वसर्वतो भद्रकंशृणु ॥५४॥ सर्वकार्येषु यज्ञेषु सर्वकल्याण
 माप्नुयात् ॥ मंडलं सर्वतो भद्रं सर्वयज्ञेषु षुष्टिदम् ॥ ५५॥ साधकानां हितार्थाय ईश्वरेणैव भाषितम् ॥ चतुर्विंशत्यंगुलेन हस्तः प्रथमतो भवेत्
 ॥ ५६॥ कोणे सूत्रद्वयं दद्यान्मध्ये सूत्रद्वयं पुनः ॥ ततो मत्स्यानि रचयेत्कर्णे सूत्राणि साधकम् ॥ ५७॥ चतुःसूत्रं पातयेच्च पूर्वोपरविभागतः ॥
 पुनर्दद्याच्चतुःसूत्रं कर्णसूत्रं पुनर्देत् ॥ ५८॥ इतद्वयपदं यावत्षट्पंचांशाधिकं तथा ॥ पातयेच्च तथा सूत्रमेवं सप्तदशं भवेत् ॥ ५९॥ ऊर्ध्वपं
 तया पदद्वयं चाद्योपदं चतुष्टयम् ॥ द्वारपार्श्वे भवेद्यावदंतं पंत्या पदत्रयम् ॥ ६०॥ रेखा सर्वत्र शुक्ले न रचयेद्यौगिकोत्तमः ॥ पंकजं शुक्लवर्णेनैव
 षण्णवोयागकर्मणि ॥ ६१॥ शक्तियोगे भवेद्भक्तं शैवे पीतं विनिर्दिशेत् ॥ प्रतिष्ठासु च सर्वासु शुक्ले भवेत्प्रशस्यते ॥ ६२॥ पीतं कर्णिकाकार्या च तु
 भोगेन मानतः ॥ शुभं च कोरावस्थाने तापयित्वा विचक्षणः ॥ ६३॥ कार्णिकामूलमारभ्य रेखाः षोडश कल्पयेत् ॥ रेखा मूले भवेच्छुक्लमध्यरेक्तं
 निपातयेत् ॥ ६४॥ अग्रे पीतं भवेद्वं कृत्वा पंकजवेष्टनम् ॥ शुभ्रवर्णेन तद्दद्यात्पीतवर्णेन सर्वतः ॥ ६५॥ मध्यरेक्तं भवेत्तच्च षण्णवोयागकल्प
 येत् ॥ कोणेषु रेक्तं दद्याच्च पद्मक्षेत्रेषु निर्दिशेत् ॥ ६६॥ शुक्लेन पीठाग्राणि पीठकोणे पदत्रये ॥ पीतवर्णेन रचयेद्विधं पंक्तिद्वये तथा ॥ ६७॥

शुक्लेनचयेत्पादौपुनःपीतादिवर्णकैः ॥ चित्रंशोभनंकार्यतत्रकल्पलतान्यसेत् ॥ ६८ ॥ मानंकल्पलतायावद्व्यंगुलपरिकीर्तितम् ॥ द्वेद्वे
 शस्तंचप्रमणंशंखावर्तकमात्रयम् ॥ ६९ ॥ ग्रंथैग्रंथौपुष्पफलंनानावर्णेनभावयेत् ॥ नानापशुगणैर्युक्तेनानापक्षिगणैर्युतम् ॥ ७० ॥
 वष्णवेगारुण्डंशस्तंशैवेकाशृषंलिखेत् ॥ शक्तेव्याघ्रंतथैशचशरभंहरिमालिखेत् ॥ ७१ ॥ शोभापीतेचरचयेदुपशोभांचपीतकैः ॥ कोणे
 पुष्कण्वर्णेनवहिःस्याद्वेहनत्रयम् ॥ ७२ ॥ शुक्लपीतारुणैःकार्यमंडलस्यान्मनोरमम् ॥ सर्वतोभद्रमपरं सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥ ७३ ॥
 सर्वज्ञानमयंशुद्धंधर्मकामार्थदायकम् ॥ चतुरस्रंमंकृत्वादिभ्योद्वादशधाद्रिजाः ॥ ७४ ॥ पीतयेतत्रसूत्राणि कोष्ठांनादृश्यतेऽतम् ॥
 चतुश्चत्वारिंशदाद्यं पश्चात्पट्टं त्रिशतांबुजम् ॥ ७५ ॥ कोष्ठं प्रकल्पयेत्पीठं पत्तया चैवात्रवीथिका ॥ द्वारशोभेयथापूर्वमुपशोभंचदृश्यते ॥ ७६ ॥
 अवशिष्टैः पदैः कुर्यात्सिद्धिस्तंत्राणिमंत्रविवेत् ॥ विदध्यात्पूर्ववच्छेषमैवं वामं डलं भवेत् ॥ ७७ ॥ पूर्वोक्तमंडले विद्वन्धरणीसिद्धनं बहिः ॥ मध्ये
 कल्पलताकार्यावहिः कोणेषु सत्तमाः ॥ ७८ ॥ गुलालीतुर्यवर्णेन महामत इति स्मृतः ॥ शोभोपशोभेशोभाप्राकुयैर्द्विमंडलं भवेत् ॥ ७९ ॥
 एतद्विसर्वतोभद्रं राशि युक्तमतः परम् ॥ शतपत्रं वज्रनाभं विषनाभं सहस्रकम् ॥ ८० ॥ गजाह्वं च गजाकारं मध्ये तं समलंकृतम् ॥
 चतुश्चन्द्रे चन्द्रविम्बाश्चंद्रकांतमुदाहृतम् ॥ ८१ ॥ बहिर्द्वादशभिः सूर्यैः सूर्याक्रांतं प्रकीर्तितम् ॥ शोखरीत्रिपुटं चैव शतपत्रं च प्रक्रमात् ॥ ८२ ॥
 सहस्रमेव विप्रेन्द्राः पद्मांतियस्य स्वस्तिकम् ॥ स्वस्तिकं तद्भवेद्दिप्राः पुष्करं वज्रं संमतम् ॥ ८३ ॥ चिंतामणिं कुंकुमांशुलातं च हरिवल्लभम् ॥
 पञ्चसिंहासनस्थं च पंचसिंहासनं विदुः ॥ ८४ ॥ तद्द्रुषासनं ज्ञेशोखिरूपांशुखिजम् ॥ नारसिंहं पद्मार्भकपीतास्यं तथा भवेत् ॥ ८५ ॥
 गारुडं मेरुर्भचनीलकण्ठं नराकृतिम् ॥ शतक्रतुगजाह्वं श्रीविं वनवसूत्रकम् ॥ ८६ ॥ अष्टास्रमष्टकोणाद्यं बहिः पद्मवर्णं कृतम् ॥ कामद्वये
 नमुटितं सहस्रं पद्मवोष्टितम् ॥ ८७ ॥ त्र्यस्रगर्भपङ्कजं च त्र्यस्रं तत्परिकीर्तितम् ॥ अष्टपत्राणि वै मेरुमुं रूताद्विपर्यये ॥ ८८ ॥ महामहामेरुपृ
 ष्टशतत्रयच्छदैर्द्वैतम् ॥ छिद्रव्यक्तिप्रयच्छामि यथा मानेन भोद्विजाः ॥ ८९ ॥ वसु ८ दिग् १० विंशैश्चैव २० चत्वारिंशत् ४० शता
 र्धकम् ५० ॥ दंडिश्रवणसंपन्न ६० माकाशं वसुसंमितम् ॥ ९० ॥ शतविंशाधिकं चैव १२० दलानि तदुनंतरम् ॥ शुक्लरक्तचाष्टवर्णैर्वि

वोष्टुपरिपूरयेत् ॥ ९१ ॥ शुक्लेनपङ्कजंतत्रपश्चात्कुर्यात्त्रिवेष्टनम् ॥ शतपत्रमथोविष्योविम्बराजोतिकथ्यते ॥ ९२ ॥ स्थंडिलेकुशहस्तेचपूर्वं
 द्रष्टयेत्कमात् ॥ वसु ८ पंचकला १६ पंचविंशकं २५ तत्रपत्रकात् ॥ ९३ ॥ चत्वारिंशत्ततःपश्चा ४० दष्टोत्तरशतं १०८ भवेत् ॥ शुक्लंशो
 णंतथापतंश्यामशुक्लैरनंतरम् ॥ ९४ ॥ विलोमिदलसंधीनिशक्तेशैवेतुष्टपुरम् ॥ वेष्टयेत्पञ्चवर्णनशक्तादिनिसमंततः ॥ ९५ ॥ रक्तपी
 तैःसमास्तीर्यकोणाच्छुक्लेनपूरयेत् ॥ स्थंडिलेतारहस्तेनअष्टहस्तंप्रकल्पयेत् ॥ ९६ ॥ मंडलंविंवारजस्यअष्टोत्तरच्छदैर्द्वैतम् ॥ वसुपंच
 शक्तिविंशचत्वारिंशच्छतादिकम् ॥ ९७ ॥ त्र्यूतुपत्रमुवृत्तंस्यादृत्युक्तंसबिल्वकम् ॥ चत्वारिंशद्वयैचवगनेनसमावृतम् ॥ ९८ ॥ शतं
 विंशाधिकशतंद्विशतंविंशमुत्तमम् ॥ वेष्टनासेचत्रिशतंप्रक्रमादथवर्धयेत् ॥ ९९ ॥ लवलाभमथोविष्येसादृहस्तंप्रमाणतः ॥ नवविं
 शंकल्पयेत्तुचतुःसुत्राणिपातयेत् ॥ १०० ॥ दक्षिणोत्तरतश्चैवतद्वदेवविजानिहि ॥ पीतेनरेतःपुटितामध्येशुक्लंविभाव्यते ॥ १०१ ॥
 ग्रहपक्षेन्नपीतेनमध्येरक्तंप्रतिष्ठितम् ॥ सर्वरिखाश्चशुक्लेनपौष्टिकेपीतमादिशेत् ॥ १०२ ॥ सश्रांतिकेनयोक्तव्यःकाभरक्तंविनिर्देशेत् ॥
 मध्येतुपङ्कजंरक्तंयुग्ममेसमस्यपङ्कजम् ॥ १०३ ॥ शुक्लंनेनतत्कुर्यात्पीतवर्णमुदस्यच ॥ ऐशान्यांचोत्तरेभागगुरोःपीतंतुपङ्कजम् ॥ १०४ ॥
 पूर्वस्यांदिशिशुक्रस्यपङ्कजंशुभ्रवर्णकम् ॥ वारुणेतुशनैःकृष्णैर्नैःरक्त्यांधूम्रवर्णकम् ॥ १०५ ॥ राहोःप्रकल्पयेत्तच्चकेतोरपिनियोजयेत् ॥
 वायव्यांदिशिसंयोज्यपङ्कजविलिखेत्ततः ॥ १०६ ॥ विलोमेदलसंधीनिपूरयेत्सुविचक्षणः ॥ बहिःपंचरजैःकार्ययुवदुर्गविभूषितम् ॥ १०७ ॥
 पूर्वपश्चिमदिग्भागेशुक्लंस्याद्द्वारेदेशतः ॥ दक्षिणोत्तरदिग्भागेरक्तमेवप्रशस्यते ॥ १०८ ॥ त्रिस्थानेसममध्येचद्राशंशुलप्रक्रमात् ॥
 द्विहस्तादावंगुलेनवर्द्धयेत्तद्विभागतः ॥ १०९ ॥ पञ्चाब्जमण्डलंज्ञेयंचतुःस्वस्तिकभूषितम् ॥ ११० ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेमध्यमपर्व
 णिद्वितीयभागोद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ७ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ नकुर्यादक्षिणाहीनमानहीनकारयेत् ॥ अमानेनहतोयज्ञस्तस्मान्मा
 नंप्रशस्यते ॥ १ ॥ यस्ययज्ञस्यन्यमानंतनुतेनैवयोजयेत् ॥ २ ॥ आचार्यहोतृब्रह्मणोवि
 धिज्ञःसहकर्तृकः ॥ यस्ययज्ञेपापकश्चजातिहीनःप्रवेशयेत् ॥ ३ ॥ अशीतिभिर्वराट्श्वपणइत्याभिधीयते ॥ तैस्तुषोडशभिर्ज्ञैर्यपुरा

णंसतभिस्तुतैः ॥ ४ ॥ राजतैश्चाष्टभिःस्वर्णयज्ञादौदक्षिणास्मृता ॥ महारामेद्विसौवर्णकूपेस्वर्णार्धमेवच ॥ ५ ॥ तुलस्यामलकीया
 गेसुवर्णकंप्रचक्षते ॥ यकृच्छोकेचसौवर्णलक्षस्वर्णचतुष्टयम् ॥ ६ ॥ नवमेकोटिहोमेचदेवतानांचस्थापने ॥ प्रासादस्यसमुत्सर्गेअष्टादशसुवर्ण
 काः ॥ ७ ॥ तडागेषुष्करिण्यांचअर्धपरिकीर्तितम् ॥ महादानेचदीक्षायांवृषोत्सर्गचसत्तमाः ॥ ८ ॥ जीवतश्चवृषोत्सर्गयाश्राद्धेतथै
 वच ॥ अविज्जसाध्यमानेनयज्ञकुर्यात्कलयुगे ॥ ९ ॥ दंपत्योश्चवृषोत्सर्गमानमेकमुदाहृतम् ॥ बहुभिःक्रियमाणोपियागएकोमहोत्तमैः
 ॥ १० ॥ राज्ञःकरग्रहैचदीक्षायांदानकर्मणि ॥ अशीतिरित्तिंस्वर्णश्रवणेभारतस्यच ॥ ११ ॥ ग्रहयोगप्रतिष्ठायांमुवर्णशतरत्तिकः ॥ लक्ष
 होमेचायुतेचकोट्यामेवंविधीयते ॥ १२ ॥ देवानांब्राह्मणानांचदानंयस्यप्रकल्पितम् ॥ तस्यैवदेयंतद्दानंसाङ्गोपाङ्गसदक्षिणम् ॥ १३ ॥
 नानास्याकिञ्चिदातव्यंसंगभोगोभवेद्यतः ॥ गृहीतुकृत्वायदानंतदातस्यऋणीभवेत् ॥ १४ ॥ यज्ञेषुहोमंयद्द्रव्यंकाष्ठमाज्यादिकंचयत् ॥
 तत्रायकस्यपूजायांद्रव्यमाहुर्विनिर्मितम् ॥ १५ ॥ अनादिदेवतार्चायांपूजास्नानादिकर्मणि ॥ यस्याहर्णादिकद्रव्यंतस्यदेवस्यतद्भवेत्
 ॥ १६ ॥ प्रत्यक्षदक्षिणांदद्याद्यज्ञदानवतादिके ॥ अदक्षिणैवकार्यप्रकुर्याद्भूरिदक्षिणम् ॥ १७ ॥ अतोदत्तंपुरादत्तंदातव्यंचैवसंप्रति ॥
 परस्वेदारुबुद्धीनांसासाहिदक्षिणाभवेत् ॥ १८ ॥ दत्तानिविधिवत्पुंसदेवदानानियानिहि ॥ दासीदासगवादीनिमनसायानिकहिंचित्
 ॥ १९ ॥ दातव्यान्यपितान्येवकारयेत्परिवर्तनम् ॥ एकस्यनैकदानंचदेत्काश्चित्पृथक्पृथक् ॥ २० ॥ वरणंचकदाकुर्यात्तत्रै
 कुर्याच्चिदक्षिणाम् ॥ रत्नस्यदक्षिणादेयाकांचनंसमुदाहृतम् ॥ २१ ॥ काञ्चनस्यभवेद्वापर्यैकान्नमुदिशेत् ॥ भूमेर्भूमिदे
 क्षिणास्याद्रत्नस्यवस्त्रदक्षिणा ॥ २२ ॥ पानीयस्यतुपानीयंब्राह्मिणांब्राहिदक्षिणा ॥ गजस्यदक्षिणाच्छागोह्यधस्यमेपईरितः
 ॥ २३ ॥ पशूनांचचतुष्पादादेवस्यदेवदक्षिणा ॥ यज्ञोमानस्यषड्भागोद्विगुणःपरिकीर्तितः ॥ २४ ॥ आचार्यैश्चैवभागैकंयजमानःप्रदा
 स्यति ॥ पापैस्तुक्लत्राणांभागैकंतदन्तरम् ॥ २५ ॥ पात्राणामृत्विगादीनांभागत्रयमुदाहृतम् ॥ सर्वसत्त्वस्यभागैकंस्वल्पंचिच्छृणो
 रवात् ॥ २६ ॥ आचार्याद्यंशतःकाश्चिदक्षिणवित्तंसमाहरेत् ॥ अमूल्यंवर्गमूल्ययद्देवदक्षिणोत्तमा ॥ २७ ॥ मानाशौतुयज्ञानांयदे

रंयज्ञसिद्धये ॥ देवतापुस्तकरत्नंगावधान्यतिलास्तथा ॥२८॥ नमेरुफलपुष्पाणिदेयान्यतानिसर्वतः ॥ चतुश्चक्राङ्कितोयस्तुसांद्रोवृत्तोज
 नार्दनः ॥ २९ ॥ देवताप्रतिमाद्यं च शिरोनाभिस्तथैव च ॥ श्वेतलिङ्गरत्नलिङ्गमिन्द्रनीलादिकंचयत् ॥ ३० ॥ दक्षिणवर्तेशंखचहरिवंशस्तथा
 खिलः ॥ कपिलोनीलवृषभः सोमधान्यस्तथैव च ॥ ३१ ॥ अमूल्यान्याहुरेतानि दत्तान त फलानि च ॥ स्वर्णपादो भवेन्मूल्यं शालिग्रामस्य दक्षिणा
 ॥ ३२ ॥ क्षुद्रलिङ्गे स्वर्णमूल्यं पादार्धं श्रीधरोपि च ॥ अनन्तो नन्तमित्युक्तं पादार्धवाणलिङ्गके ॥ ३३ ॥ यथापुस्तकमात्रेण स्वर्णपादार्धं
 मिष्यते ॥ ज्योतिषैर्धसुवर्णस्य रजतार्धवृषे तथा ॥ ३४ ॥ हरिवंशेशो कशतस्वर्णमैकंप्रकीर्तितम् ॥ धर्मशालस्य साहस्रे रजतत्रयमरि
 तम् ॥ ३५ ॥ कपिलायां सुवर्णार्धं धेनुमात्रेण पुराणकम् ॥ प्रायश्चित्तविधौ ज्ञेयं धेनुमात्रं पुराणकम् ॥ ३६ ॥ पुराणत्रितयचान्यैर्वीर्यहनिद्वयं
 भवेत् ॥ कृष्णवृषे षट्पुराणं श्वेतेन वपुराणकम् ॥ ३७ ॥ द्वात्रिंशच्च पुराणं स्याद्दूषेनलितैथैव च ॥ नमरोऽप्रतिचक्रैश्च द्वादशस्वर्णरत्तिकाः ॥ ३८ ॥
 मूल्यं श्रीफलमात्रेऽपि पुराणं द्वितयं भवेत् ॥ पङ्क्तयेऽपि तुर्यं कविद्यात्कलौ पणव्यवस्थया ॥ ३९ ॥ धात्रीफलस्य प्रत्येकं भवेद्भजतमाषकम् ॥
 एतान्याहुः श्रशस्तानि मूलयोगे परं विदुः ॥ ४० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि द्वितीयभागे मूल्यकथने तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ४१ ॥
 ॥ मृतउवाच ॥ ॥ पूर्णपात्रमथो वक्ष्ये यज्ञसाधारणेऽपि च ॥ कामहोमे भवेन्मुष्टिमुष्टि रौद्रिष्टौ तु कुञ्चिका ॥ १ ॥ एकैककुञ्चिमानेन कुर्यात्पात्राणि
 वै सदा ॥ पात्राणि च पृथक् कृत्वा स्थापयेद्द्वारदेशतः ॥ २ ॥ सिद्धानां खड्गधाराणां प्रत्येकस्य दिनक्रमात् ॥ तत्रैव दद्यान्नान्यत्र न कुर्याद्भ्यत्ययं
 क्वचित् ॥ ३ ॥ कुंडानां कुङ्कुलानां च वेदनं यादृशं शृणु ॥ चतुरस्रपदस्यापि रौप्यार्धचकलयुगे ॥ ४ ॥ द्वे रौप्ये सर्वतोभद्रे कौञ्चघ्राणे चतुर्थे
 कम् ॥ महासिंहासने पञ्चदशपात्रे तदर्धकम् ॥ ५ ॥ सहस्रारे मेरुपृष्ठे तु रौप्यवृषाधिकम् ॥ वृषे गले च वृषभं शेषे रौप्यसहस्रकम् ॥ ६ ॥ चतु
 रस्रस्य निमाणे स्वर्णपादः कलयुगे ॥ महाकुण्डे तु द्विगुणं वृत्ते रौप्यनिवेदयेत् ॥ ७ ॥ पद्मकुण्डे तु वृषभमर्धचन्द्रे तु रौप्यकम् ॥ यो नि कुण्डे देदेद्रे तु मष्टार्धं
 स्वर्णमाषकम् ॥ ८ ॥ षडस्रे तु तदर्धं स्याद्वागे माषद्वयं भवेत् ॥ शैवं चोद्यापने चैव प्रत्यह्ना स्वर्णमाषकम् ॥ ९ ॥ दारणे हस्तमात्रं स्यात्स्वर्णकृष्णलंकं
 भवेत् ॥ इष्टकाकरणे चैव प्रत्यह्ना स्यात्पणद्वयम् ॥ १० ॥ खण्डे दशवराटं स्याद्दहन्माने तु काकिणी ॥ तडागे पुष्करिण्यां च खनने प्रथमाङ्गुके ॥ ११ ॥

सप्तहस्तमितेकुण्डेनिम्नेआबद्धमात्रकम् ॥ पुराणस्यचएकांशंवेतनंपरिकीर्तितम् ॥ १२ ॥ वर्धयेत्पणमानेनिम्नेपत्रेचप्रक्रमात् ॥
 बृहत्कृपस्यनिर्माणेप्रत्यहंचपणद्वयम् ॥ १३ ॥ शैलेज्ञेयकाञ्चनस्यरत्तिकागृहकर्मणि ॥ कोष्ठेज्ञेयसार्द्धपणंरङ्गादिरचितेपणम् ॥ १४ ॥
 वृक्षाणारोपणेदद्यात्प्रत्यहासार्धमाषकम् ॥ सेतुबंधेपङ्क्तिचपणद्वयंचकाकिणी ॥ १५ ॥ पणेपणेतुताम्रस्यदद्यात्पणचतुष्टयम् ॥ घट
 नेकांस्यसोसानांपणत्रयमुदाहृतम् ॥ १६ ॥ अथवादिनसंख्यानंपणैकंचसकाकिणी ॥ सुवर्णस्यपणैकेतुपुराणंरत्नकुट्टिमे ॥ १७ ॥ रजतेतु
 तदर्धस्यात्स्फाटिकस्यचदारुणे ॥ दिनसंख्यापणद्वंद्वंरत्नानामथकुड्मलम् ॥ १८ ॥ मणिबंधेमणैर्ज्ञेयंकाकिणीपरिकीर्तिता ॥ चतुर्वारटम
 धिकंस्फाटिकेमणिवेधने ॥ १९ ॥ कांस्यतालस्यनिर्माणेधमनेतुपणत्रयम् ॥ लक्षानिर्माणैकैकयैतदधमपिकीर्तितम् ॥ २० ॥ गवानांदोह
 नैचैववराटेतूर्यवेतनम् ॥ वेतनेवस्त्रनिर्माणेपत्रेहस्तपणत्रयम् ॥ २१ ॥ अविवस्त्रस्यानिर्माणेस्यद्वंद्वंशकाकिनी ॥ पिधानवस्त्रनिर्माणेत्रिपणं
 परिकीर्तितम् ॥ २२ ॥ दशकाकिणीऊर्ध्वार्धस्तद्वचयेपण्यवेतनम् ॥ वंशाजविस्यप्रत्यहापणस्याधेसंकाकिणी ॥ २३ ॥ लोहकारस्यच
 तथानापितस्यचवेतनम् ॥ शिरसातस्यवपनेविज्ञेयादशकाकिणी ॥ २४ ॥ सस्मश्रुनखमानेतुप्रदद्यात्काकिणीद्वयम् ॥ नारीणामथसं
 स्कारेनखचित्रादिरञ्जने ॥ २५ ॥ सकाकिणीपणंतच्चसवित्रेचपयोधरे ॥ पणानंतुर्येकंदद्यात्समीपंतस्यालकेतथा ॥ २६ ॥ पदचित्रेतुसा
 र्द्धस्याद्रीवाणांगुह्यधारणे ॥ धान्यानारोपणेचवैदिकेपणवेतनम् ॥ २७ ॥ लवणेतुतथादेयागुवाकानांचरोपणे ॥ दण्डपत्रस्यसंस्कारे
 मरीचानांतथैवच ॥ २८ ॥ पणद्वयंवराटानामधिकंदशमेवतु ॥ हलेहलेपणैकंस्यात्काकिण्यधिकमेवच ॥ २९ ॥ पणत्रयंचक्रपणम
 हिषाणांपणाधिकम् ॥ नराणांवाहनेचैवपणैकंदशकाकिणी ॥ ३० ॥ दासीनांगर्दभानांचअधिकंकाकिणीद्वयम् ॥ क्षालनेचापिवस्त्रस्य
 तैलक्षारगविवर्जिते ॥ ३१ ॥ वस्त्रेप्रतिपणंदद्याद्वैधेप्रत्येऽपिवर्धयेत् ॥ सद्यःप्रक्षालनेऽप्यर्धदिनादावधिकंभवेत् ॥ ३२ ॥ धेतवस्त्रेभवेन्न्यू
 नंपदेमूश्मेचवर्द्धयेत् ॥ मृत्तिकानांसमुद्धारेकुहलेचक्षुपीडने ॥ ३३ ॥ वेतनंपुष्पसंस्कारेसहस्रेदशकाकिणी ॥ काकिणीसिद्धिबद्धेचद्वि
 गुणंकंठमालिका ॥ ३४ ॥ अवद्वेढ्यंगुलंयावन्पुण्डमालाप्रकीर्तिता ॥ हस्तत्रयेकण्ठमालाआनाभिकमलवधि ॥ ३५ ॥ काकिणीकत्रयं

चैव निर्माणे द्विजसत्तमाः ॥ मालत्याश्चतुलस्याश्चजातिथूथोश्चसत्तमाः ॥ ३६ ॥ तदार्धार्धमारुतेन दमने कुलस्य च ॥ वेतनं दीपतैले च
 ज्यस्य परिधयेत् ॥ ३७ ॥ यामेयामेरोज्यमर्षस्नेहे चैव तु काकिणी ॥ सार्धगुलप्रमाणेन वस्त्रवर्तिविदुर्बुधाः ॥ ३८ ॥ षडंगुलेन दैर्घ्यं च नन्यू
 नं नाधिकं भवेत् ॥ पञ्चविंशतिभिः संख्यातं तु भिद्विजसत्तमाः ॥ ३९ ॥ पञ्चाङ्गुलेन मानेन कर्तव्यः सुसमाहितः ॥ हस्तोच्छ्रये प्रदद्यात्तुमु
 ष्टिहस्ते तु मध्यमम् ॥ ४० ॥ त्रिहस्ते च तु हस्ते वा उत ममानमरितम् ॥ स्वर्णधारे ह तोराजराजते सर्वकामदः ॥ ४१ ॥ ताम्रेचायुः क्षयकर
 मायसेदुर्गतिप्रदः ॥ इस्तस्य करमर्दस्य प्रशस्तोत्तर उच्यते ॥ ४२ ॥ दीपाधारं कांस्यमयं तथारिति मयस्य च ॥ अभावे मृन्मयस्यैव मृ
 न्मये मानवर्जितम् ॥ ४३ ॥ दशाङ्गुलपेके मूल्यं विंशके तु पत्रयम् ॥ द्वादशकाङ्गुलेऽप्यर्धवर्तिधूपाय वर्तयेत् ॥ ४४ ॥ हस्ते पंचप्रमाणं च
 वस्त्रैः कुर्याच्च वर्तिकां ॥ पञ्चविंशतिभिर्वर्षायाः समहार्वातिरुच्यते ॥ ४५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि द्वितीयभागे चतुर्थोऽध्यायः
 ॥ ४ ॥ ४६ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि कलशानां विनिर्णयम् ॥ यस्यापैते च माङ्गल्ये यात्रासिद्धिश्च जायते ॥ १ ॥
 सप्ताङ्गकलशे ज्ञेयं पञ्चाङ्गमथवा पुनः ॥ वारिमात्रेण संपूर्णेन सासिद्धिः प्रजायते ॥ २ ॥ अथ वा क्षतपुष्पेषु देवमावाह्यं पूजयेत् ॥ न चान्यत्र
 यजेद्देवान् विफलं परिकीर्तितम् ॥ ३ ॥ वटस्याश्च त्वष्टृक्षस्य धातकी बिल्वकस्य च ॥ पञ्चपल्लवमुद्दिष्टं विन्यसेत्कलशोपरि ॥ ४ ॥ सौवर्णा
 राजतावापिताम्राद्या मृन्मयैस्तथा ॥ कलशाः क्रमशः प्रोक्ता यथावितानुसारतः ॥ ५ ॥ अभेदाः सुषमाः शुद्धाः सर्वे आद्याः सुधूरिताः ॥ नि
 ष्छिद्राः क्रजवश्चैव संचनान्ये कर्षकः ॥ ६ ॥ एकत्रिंशदङ्गुलं कुर्यात्कालाहे द्विगुणं शतम् ॥ मुखं चाष्टाङ्गुलं तस्य द्वाङ्गुलं च वरार्थं ॥ ७ ॥ तै
 जसैः कारयेन्मानं मृन्मये मानमुच्यते ॥ कलशोदकनिर्माणे अमानं नैव योजयेत् ॥ ८ ॥ कलशस्थपनं ध्वज्यत्रसन्निहिताः सुराः ॥ व्युत्क्रमे
 ण प्रविन्यासे या तु धानो हरेत्कल ॥ ९ ॥ यज्ञे साधारणं ध्वज्यद्विधानं यथा मतम् ॥ स्वस्तिकोपरि विन्यासे संपूर्णस्यार्धमानके ॥ १० ॥ च
 तुरस्रोत्तरीं भित्त्वा चोर्ध्वाधो मानतः समम् ॥ तुर्यमुत्राणि मतिमान् पञ्चपूर्वाय तनानि च ॥ ११ ॥ माजयेत्स्वस्तिकाकारं तुर्यमात्रं यथा भवेत् ॥
 स्वस्तिकं जायेत तत्र कलशानां तथासनम् ॥ १२ ॥ स्योनापृथिवीति मंत्रेण कुर्वाद्धूमिपरिग्रहम् ॥ मध्यमानां भिकाभ्यां च न्यसेत्पातालं

मुखम् ॥ १३ ॥ ऋषिर्नारायणोऽस्यस्याद्वायत्रादेवतारविः ॥ विनियोगःस्थापनेचतथासुमिपरिग्रहः ॥ १४ ॥ धान्यमसीतिमन्त्रेणधान्यं
 मूर्तं परिस्तवेत् ॥ अस्यमन्त्रस्यचक्राषिर्गौतमःपरिकीर्तितः ॥ १५ ॥ अनुष्टुप्चभवेच्छन्दोदेवतास्यगुरुःस्मृतः ॥ आजिघ्नकलशमहा
 स्थापयेत्कलशं ततः ॥ १६ ॥ कनिष्ठांगुष्ठकृत्यक्काकुम्भाग्रेउदरेऽपिच ॥ विन्यासश्चैवकर्तव्यहृद्यगुल्लब्रह्ममुद्रया ॥ १७ ॥ आजिघ्नस्य
 चमन्त्रस्यऋषिर्भगं उदाहृतः ॥ पङ्क्तिश्छन्दश्चउद्दिष्टोदेवताविष्णुरव्ययः ॥ १८ ॥ कलशस्थापनेचैवसोमयोगेचयोजयेत् ॥ पंचनद्योति
 मन्त्रेणक्षिपेद्भजलंततः ॥ १९ ॥ देवतापरमात्रिष्टुब्देवतासोमभावितः ॥ विनियोगःपल्लवेचविन्यसेत्परिकीर्तितः ॥ २० ॥ याःफलि
 नीतिमन्त्रेणप्रदद्यात्सफलाक्षतम् ॥ याःफलिनानीतिमन्त्रस्यऋषिःकमलसंज्ञकः ॥ २१ ॥ त्रिष्टुब्धदोगणपतिर्देवतापरिकीर्तितः ॥ बदरंनारा
 र्चैवधात्रीचपिचुमर्दकम् ॥ २२ ॥ जीवंतोपीवरैचैवफलान्येतानि वज्रयेत् ॥ हिरण्यगर्भेतिऋचापञ्चरत्नानिनिक्षिपेत् ॥ २३ ॥ ऋषिर्हि
 रण्यगर्भेतिछन्दस्त्रिष्टुब्दाहृतम् ॥ सवितादेवताचास्यरत्नन्यासेतियोजयेत् ॥ २४ ॥ अमृतीकरणं कुर्याद्देवगुल्बनमेवच ॥ वरुणस्य
 त्वेतिऋषिर्वरुणांतरेयोजयेत् ॥ २५ ॥ श्रीश्चतेइतिमन्त्रेणदद्यात्पुष्पंसचन्दनम् ॥ गन्धद्वारेतिमन्त्रेणदद्याद्गन्धविलोडितम् ॥ २६ ॥
 काण्डादितिचमन्त्रेणदद्याद्ब्रह्मक्षतं पुनः ॥ ब्रह्मयश्चेतिमन्त्रेणपञ्चवर्हीश्चनिक्षिपेत् ॥ २७ ॥ तिलाश्चमाषामुद्गाश्चद्वयामाकाःशाल्यःस्तृ
 ताः ॥ पञ्चधान्यगणःप्रोक्तःसर्वोरेष्टनिषूदनः ॥ २८ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेष्वध्यायमपर्वणिद्वितीयभागपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ६ ॥
 ॥ सूतउवाच ॥ ॥ अथमासाश्रयं कर्मकर्तुमासानिरूपणम् ॥ क्रियतेतद्विधं सङ्ख्येभवेन्मासश्चतुर्विधः ॥ १ ॥ चान्द्रःसौरःसावनश्चना
 क्षत्रश्चतथापरः ॥ शुक्लप्रतिपदंप्राप्यथावदशैचेन्दवः ॥ २ ॥ एकराशौरिवारिवारिवत्समासःसौरउच्यते ॥ त्रिंशतादिवसैर्मासःसावनःपरि
 कीर्तितः ॥ ३ ॥ नाक्षत्रमासोऽश्विन्यादिरेवत्यन्तोहिविश्रुतः ॥ उदयादुदयंस्तुसावनोदिवसोरेवेः ॥ ४ ॥ तत्रैकतिथेर्भागकालोदिव
 सएन्दवः ॥ राशेस्त्रिंशद्भागकालःकालस्त्वेकस्यभास्वतः ॥ ५ ॥ अहोरात्रंतुज्ज्ञेयंसौरिऽपिभागमानतः ॥ अहोरात्रंसाधनस्यमुख्यवृत्त्यै
 वलभ्यते ॥ ६ ॥ सौरचान्द्रेतूपगणौत्रिंशद्भागत्वदर्शनात् ॥ सावनादिवसाग्राह्याऋषीणांसमयेगृहे ॥ ७ ॥ अतिभागव्यवस्थायांप्रायाश्चित

क्रियासुचामन्त्रोपासनकार्यैश्चअत्रस्यप्राज्ञोनिर्देशः॥८॥करस्यग्रहणरज्ञोव्यवहारेषुमाःसुच॥यज्ञेषुदिनसंख्यायांग्राह्योमासस्तुसावनः॥९॥
 सौरमासोविवाहादौयदाद्यैःसुप्रगृह्यते ॥ यज्ञेष्वपित्रतेवापिविहितेक्षानकर्मणि ॥ १० ॥ चान्द्रस्तुपार्वणग्राह्योवार्षिकेष्वष्टकासुच ॥ श्राद्धेषु
 तिथिकार्येषुतिथ्युक्तेषुव्रतेषुच ॥ ११ ॥ नाक्षत्रसोमपादीनामार्यभागविचारणे ॥ करग्रहविधौराज्ञानार्यसर्वजनाकृतिः ॥ १२ ॥ तद्ब्रह्मत्रादि
 मासोक्तंतिथ्युक्तंकर्मदृश्यते॥तत्तुचान्द्रेणकर्तव्यंसाहिचैत्रादिनोच्यते॥१३॥राजोक्तौसावनःप्रोक्तेतिथिसंभागकर्मणि ॥ तत्रसौरोर्भवेद्ब्राह्म्यः
 सौरैश्चन्द्रप्रवर्तनात्॥१४॥चित्रानक्षत्रयोगेनचैत्रासापौर्णमास्मृता॥तयोपलक्षितोमासश्चैत्रइत्याभिययते॥१५॥सचतिथ्यात्मकोमासश्चान्द्र
 श्रवणभास्करः ॥ चान्द्रश्चैत्र्यतिकोमासोसुख्यश्चैत्रादिसंज्ञकः ॥ १६ ॥ गौणोऽप्यसौयुगाद्यादेरनुरोधेनवर्धनात् ॥ मुख्यःशुक्लादिदशतो
 मासोलक्षणीकोमतः ॥ १७ ॥ चैत्राद्याश्चान्द्रमासायेद्वादशापितुयोगतः ॥ पौर्णमासीयुताभिस्तुनक्षत्रंनरोभरे ॥ १८ ॥ विशालयाव्ये
 पुयावातथाभाद्रपदेनवा ॥ यत्रनपूर्णिमायोगोमासःसस्याद्विनाशकः ॥ १९ ॥ योऽसौयद्यापिचैत्रादनैष्ठिकोऽपिप्रलभ्यते ॥ यथासौरेऽ
 पियातोऽसौयोगोऽयमतिदुर्घटः ॥ २० ॥ तथाचमाससामान्ययोगेनार्यभवेत्काचित् ॥ यदिवर्षसहस्रान्तेतदक्षणेवपूर्णिमा ॥ २१ ॥ संयुक्ता
 लभ्यतेयत्रभवेद्ब्राह्म्यविनाशनम् ॥ सूर्याचन्द्रमसौनित्यंकुर्वतीतिथिभोजनम् ॥ २२ ॥ दण्डद्वयेमुक्तशेषेनमुज्जितकदाचन ॥ अतिक
 म्यापराभोक्तुंतिथ्येनउभावपि ॥ २३ ॥ यत्रर्विंशतिथिस्तस्मात्सञ्चितैकाभवेदिति ॥ त्रिंशताचान्द्रमासौतुचन्द्रेणैकोहिवर्द्धते ॥ २४ ॥
 सचाधिकोयतोमासस्ततःस्यादधिसासकः ॥ समरात्रिदिवंकृत्वावैस्वतपुरीगतिम् ॥ २५ ॥ राशोराश्यंतरेसूर्यायावद्गच्छतिभानुमान् ॥
 गच्छन्वर्धयतिपूर्वतिथयस्तास्तुसंचिताः ॥ २६ ॥ वर्धतेतिथयोवावचुलांयातिदिवाकरः ॥ तुलादिराशिषट्केतुनवर्द्धतेकदाचन ॥ २७ ॥
 स्वभावात्समगत्यातुयतःसंक्रमतेरविः ॥ संचयमानान्तैककाप्रतिमासंविबर्द्धते ॥ २८ ॥ निशास्वपितुसौरैताएकास्मिन्तिस्त्रहत्यपि ॥
 संपूर्णत्रिंशतिथिभिर्मास्येकस्मिन्यदाभवेत् ॥ २९ ॥ सचान्द्रोमालिनेमासःकोणपाद्यैःसर्माहितः ॥ मुक्तोच्छिष्टातुतन्मासादसंस्पृष्टदिवा
 करः ॥ ३० ॥ यदासंक्रमतेलंध्यतदाज्ञेयोमालिन्मुचः ॥ सार्धवर्षद्वयेपूर्णेपतत्येवंनिशाकरः ॥ ३१ ॥ परित्यक्ताश्चयावंतोव्युत्क्रमिण्यश्वाः

पुनः ॥ तिथ्यस्तोनीयक्तव्यानरोनस्यात्संपूरणः ॥ ३२ ॥ नैर्ऋत्यांतिहिताथयजलेतुर्निगच्छति ॥ निर्मममलिनंमांसंप्रेतानांचिहातयच
 ॥ ३३ ॥ अतःप्रेतक्रियाःसर्वाःकार्यामलिम्लुचेऽपिच ॥ यत्कर्तव्यंनकर्तव्यंमलमासेद्विजोत्तमाः ॥ ३४ ॥ तदिदानंप्रवक्ष्यामिकथितंचप्रसं
 गतः ॥ यच्छ्राद्धंप्रेतसंबंधिसर्पिंडीकरणावधि ॥ ३५ ॥ मलमासेऽपितत्कार्यविशिष्यतिसर्पिंडनम् ॥ यदुद्रादशोमासौदवान्मलिम्लुचोभ
 वेत् ॥ ३६ ॥ तत्रैवयत्नात्कर्तव्याक्रियाप्रेतस्यवार्षिको ॥ मासांतरेपुपतितेत्स्मिन्नेवमलिम्लुचे ॥ ३७ ॥ तदात्रयोदशोमासिकर्त
 व्यंतत्सर्पिंडनम् ॥ वर्ज्यमासिकयाश्राद्धमेकतस्मिन्मस्योदशे ॥ ३८ ॥ त्रिंशतावटिकैःश्राद्धंवद्धेतैड्यापिसंमितम् ॥ कुर्यात्प्रीत्यादिकंकर्म
 प्रयत्नेनमलिम्लुचे ॥ ३९ ॥ नैमित्तिकंचकुर्वीतनाधिकारस्तयोर्भवेत् ॥ तीर्थस्नानमलभ्यंतत्तदाद्यदेवदर्शनम् ॥ ४० ॥ उपवासादिकं
 कर्मसमिन्तोन्नयनं तथा ॥ आवर्तंजं पुंसवनं पुत्रादिमुखदर्शनम् ॥ ४१ ॥ मलमासेपिकुर्वीतशुक्लेचास्तमुपागते ॥ मलमासेपिकुर्वीतपुणामाभिषे
 चनम् ॥ ४२ ॥ व्रतारंभंप्रतिष्ठांचचूडाकर्मचमेखलाम् ॥ मंत्रोपासारहस्यंचमहादानंमुमङ्गलम् ॥ ४३ ॥ विवाहंचगृहारंभंप्रवेशनववेष्टनः ॥
 उपग्रहंगवादीनामाश्रमांतरसंक्रमम् ॥ ४४ ॥ दीर्घमात्रासुनेज्यावैतार्थयात्रावसेचनम् ॥ वर्षवृद्धिवृषोत्सर्गकन्याद्विनयनादिच ॥ ४५ ॥ यज्ञंचका
 मिकंविद्वान्मलमासेविवर्जयेत् ॥ एवमस्तंगतेशुक्लवृद्धबाल्येचसंत्यजेत् ॥ ४६ ॥ पादास्तंचमहास्तंचद्विविधंचास्तमस्यतु ॥ द्विसप्ततिर्दिनान्यस्य
 महास्तंपूर्वतोभवेत् ॥ ४७ ॥ पृथिव्यामेवपादास्तंभवेद्वादशवत्सरान् ॥ ऊनपञ्चाशदधिकंदिवसानांशतद्वयम् ॥ ४८ ॥ प्रतीच्यामुदि
 तःकव्योद्दश्योभवतिसर्वदा ॥ एकक्षुरुरुणायुक्तोयावत्तिष्ठतिभर्गवः ॥ ४९ ॥ मलमासवत्कर्मणिणयावदन्यादिसर्वशः ॥ ऋक्षभेदेत्वे
 करशौसंपैक्यदिवानयोः ॥ ५० ॥ गुरोराहोरपितथात्यजेद्विद्वान्नसंशयः ॥ सिंहराशौस्थितःसूर्यैर्विचिस्तमुपागते ॥ ५१ ॥
 हेयानियानिकर्मणिनिषिद्धानिमलिम्लुचे ॥ मिथुनस्थेयदाभानैर्मलमासःपतत्यसौ ॥ ५२ ॥ द्विराषाढइतिस्थितोगौणेऽब्दविवर्ते
 नात् ॥ फलंचात्रमृतस्यौर्ध्वदोहिकर्मकुर्वता ॥ ५३ ॥ आषाढकीर्तनंकार्यमेवंवर्षांतरेऽपिच ॥ आषाढद्वयसंयुक्तपौर्णमासीद्वयं तथा ॥ ५४ ॥
 शुग्मकर्कटयोरश्याद्विराषाढस्तदाभवेत् ॥ भवेद्गौणोद्विराषाढोराशिस्तत्रैवसंयुते ॥ ५५ ॥ पूर्वोत्रिकेतुपतितेतेदेवभगवाह्वरिः ॥ कर्कटे

शयनकुयादागमिष्यपरत्रके ॥ ६६ ॥ कार्किण्यैकुमुतहराशक्रपूजाश्विनेभवेत् ॥ दुर्गात्थानंतुलायातुविष्णुर्निद्रांजहात्यसौ ॥ ६७ ॥
 इति श्रीभविष्येमहापुराणमध्यमपर्वणिद्वितीयभाषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ छ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ देवंपैतृकं कर्म कालमाश्रित्य वर्तते ॥
 काले तान्येव कर्माणि फलं यच्छति कुर्वताम् ॥ १ ॥ मुहुर्वात्येकं मर्म फलं त्रिकालेऽपि न विद्यते ॥ व्ययोवामुख्यभावेन फलदः कर्मशालिनाम् ॥ २ ॥
 कालस्तु गुणभावेन सर्वकालाश्रिता क्रिया ॥ न कालेन विना किञ्चिन्निष्ठेषु लोकेषु जायते ॥ ३ ॥ अतः कालं प्रवक्ष्यामि निमित्तं कर्मणाभिह ॥ काले
 ह्यमूर्तिर्भगवानेक एव तु यद्वापि ॥ ४ ॥ तथाप्युपाधिभेदेन विद्यते कालभेदाभिः ॥ तिथि नक्षत्र वारादौ रात्रियोगादयोपि ॥ ५ ॥ तेऽपि कालाः प
 क्षमासरांश्चिषर्षतिरेऽपि च ॥ साधनानि भवन्त्येते स्वातन्त्र्येण न कस्यचित् ॥ ६ ॥ धर्मस्य वाप्ययमस्य मुखो व्यापार एव सः ॥ तिथ्यादि
 कालभावेषु निषिद्धं निहितं हितत् ॥ ७ ॥ पालयन् स्वर्गमाप्नोति हि त्वाप्नाप्रोत्य धोगतिम् ॥ साधयंत्यपि कर्माणि परस्परमवेक्ष्यते ॥ ८ ॥
 कालभागानिः सहायो येऽपि स्युः कर्मसाधनाः ॥ तिथौ पूर्वाह्णव्यापिन्यां कुर्वत कर्मवैदिकम् ॥ ९ ॥ एको दिष्टं तु मध्याह्णव्यापिन्यां हिंसमाचरेत् ॥
 पराह्णव्यापिर्न प्राप्यति थिं कुर्यात्तु पार्वणम् ॥ १० ॥ न तु पूर्वाह्णमध्याह्ण पराह्णेषु यथाचितम् ॥ अप्रधाने तु कुर्वत कर्म देवादिकं च यत् ॥ ११ ॥
 एको हि कालः प्रातस्तु वृद्धिः श्राद्धादिसाधने ॥ नापेक्षते सहाय्यं तत्तिथ्यादिविषुवादिषु ॥ १२ ॥ देवेभ्यो ब्रह्मणा दत्तः पूर्वाह्णस्तिथिभिः सह ॥ पितृ
 भ्यो ह्यपरारहेतु पार्वणस्तु पराविना ॥ १३ ॥ पूर्वाह्णमात्रं प्रातस्ततो देवान् प्रजयेत् ॥ पूर्वाह्णस्पर्शमात्रेऽपि तिथिखण्डेन चार्पयेत् ॥ १४ ॥
 सर्वादपार्तथा हिंसा तिथिश्चात्र विधा भवेत् ॥ सर्वादिलघये तुल्यादर्पा भवति वाद्धता ॥ १५ ॥ हिंसा तु क्षयज्ञेया कालभेदेन गृह्यते ॥ सर्वाद
 र्पापे राह्या हिंसा प्राह्या तु पूर्वतः ॥ १६ ॥ शुक्लपक्षे पराग्राह्या कृष्णपूर्वाप्रशस्यते ॥ स्नानदानव्रतचैव विषयगो निदर्शितः ॥ १७ ॥ तिथौ चोदयति
 सविता कालमात्रं च वायदि ॥ अन्यापि सैव विज्ञेया तिथिस्तस्मिन्नहर्निशि ॥ १८ ॥ यथावास्तेरविर्भाति घटिका दश वापि वा ॥ सातिथिस्तदहो
 रात्रं व्यपेक्ष्य न चेत्तरा ॥ १९ ॥ शुक्ले वायदि वा कृष्णे सर्वादपार्तिथिश्च या ॥ यथास्तं स वितायाति पितृकार्ये च सा तिथिः ॥ २० ॥ दिनद्वयेऽ
 पिक्रुते अस्तगांतिथिमाश्रयेत् ॥ श्राद्धकालादिकं यत्र तत्र श्राद्धं विधीयते ॥ २१ ॥ व्रते च वृद्धिगामिन्या यत्रोदयो रवेर्भवेत् ॥ अमावास्य

पार्षणेचसातिथिःपितृपूजने ॥ २२ ॥ अमावास्यामृतस्यैवपार्षण्यत्रकुञ्चितम् ॥ अस्तगामितिथिर्यत्रसातिथिःपितृमन्दिरम् ॥ २३ ॥
 एकोद्दिष्टंरेतत्रनोदयेचकदाचन ॥ शुक्लपक्षेचकृष्णेचयोयोगः परपूर्वयोः ॥ २४ ॥ पूर्वद्युवारेषुवार्त्रिसंध्यव्यापिनीतिथिः ॥ सापूज्याच
 स्वकृत्येषुपक्षयोरुभयोरपि ॥ २५ ॥ पूज्यानिव्यस्तसंत्यज्यपूर्वैचैकादशीयुगम् ॥ द्वितीयावह्निनायुक्ताचतुर्थीपंचमीयुता ॥ २६ ॥ एता
 उपोष्यास्तितथयः पुण्याः स्युर्धर्मवैदिभिः ॥ एतद्व्यस्तास्तुपुण्यानिघ्नतिपूर्वकृतान्यपि ॥ २७ ॥ बाणेनविद्धायाषष्ठीमुनिविद्वत्तथाष्टमी ॥
 दशम्येकादशीविद्धात्रयोदश्याश्चतुर्दशी ॥ २८ ॥ अमावास्याभूतविद्वानोपोष्यामुनिनापिच ॥ हंतितुत्रकलत्राणिधनानिसमुपोषिता
 ॥ २९ ॥ विद्धयेनाभिनित्याः स्युर्धुक्तास्तेनाभिनन्दिताः ॥ व्यस्तस्यसंभवेयुग्मंविद्याभवतिसर्वशः ॥ ३० ॥ तामस्तांतुतिथिप्राप्ययु
 ग्मान्यपूज्यतामियुः ॥ युग्मानिचदिवयोगेग्राह्यानिव्यस्तानंदनम् ॥ ३१ ॥ नक्तादिव्रतयोगेतुदिवसंवर्द्धमर्करान् ॥ रात्रियोगश्चतुर्थ्यो
 स्तुविशिष्यपरिशृङ्खते ॥ ३२ ॥ रात्रियोगंविनापिस्यदेकादश्यादिकंव्रतम् ॥ नक्तंजागरणंचैवविनायोगेऽपिशस्यते ॥ ३३ ॥ एकादश्यु
 पवासंतुद्रादशीयोगतश्चरेत् ॥ दिवायोगेतुसंपूर्णेत्यजेदुभयपूर्वतः ॥ ३४ ॥ रात्रियोगेतुसंपूर्णसोपास्यैकादशीसदा ॥ सप्तमीशुक्लपक्षे
 ऽपिपूज्याषष्ठ्यासमन्विता ॥ ३५ ॥ निशितुस्याद्यदश्यासप्तमीनवमीदिवा ॥ उपोष्यकेवलंषष्ठीतोषयेद्वास्करंनरः ॥ ३६ ॥ एवंत्रयोद
 शीकृष्णांविधिप्राप्ताविनाद्विजाः ॥ उपोष्यपार्वतीनार्थतोषयेद्यश्चैकवलम् ॥ ३७ ॥ दिवात्रयोदशीशुक्लकृष्णोपोष्याचतुर्दशी ॥ परेणापिचतु
 र्दश्याननुकुर्यादमातिथौ ॥ ३८ ॥ त्रिसंध्यव्यापिनीप्राप्ययदिकुर्यादुपोषणम् ॥ पारणंतुसिनीवाल्यांचतुर्दश्यामुपोषयेत् ॥ ३९ ॥ चतुर्द
 शीमतिक्रम्यसिनीवाल्यांतुपारणात् ॥ व्रतानितस्यनश्यतिप्राक्कृतानिचतुर्दशी ॥ ४० ॥ सप्तमीललिताभाद्रशक्तीत्यानंचवारुणी ॥ पूज्याश्चै
 ताः पराः कुर्यात्त्रिसंध्यव्यापिनीष्वपि ॥ ४१ ॥ त्रिसंध्यव्यापिनीपूर्वपरतोवर्द्धतेयदि ॥ सऋक्षाऋक्षयोगेतुऋक्षाभावैपरायुता ॥ ४२ ॥
 ऋक्षाभावैपरग्राह्यात्रिसंध्यव्यापिनीष्वपि ॥ श्रावणेचाद्यपदेतुप्रशस्ताशक्रपूजने ॥ ४३ ॥ अभावोचोत्तराषाढाधनिष्ठाचविशिष्यते ॥ दण्डा
 र्धदण्डमेकंवातदुर्धंपलमेववा ॥ ४४ ॥ उदयसंयुताग्राह्यासातिथिश्चोत्तमाभवेत् ॥ त्रिसंध्यव्यापिनीहात्वापूज्याशुक्लाष्टमीपरा ॥ ४५ ॥ रवि

चक्रवताग्राह्यारथेतिथ्याद्वरपिच ॥ त्रिसंध्यव्यापिनीयातुपरमेकंपरेदिने ॥ ४६ ॥ अपरेऽपिचसर्वत्रहलानांवाहनंत्यजेत् ॥ शुक्लैकादश्यामा
वास्यसंक्रान्त्यांश्राद्धवासरे ॥ ४७ ॥ नराश्वगोजादीनांवाहनत्पातकीभवेत् ॥ कर्तुर्गोमहिषादीनांगर्दभोद्भूखरस्यच ॥ ४८ ॥ नवाहये
द्वासदासींवाहनेनास्तिदूषणम् ॥ बहुकालिकयज्ञेचयज्ञश्राद्धेतथैवच ॥ ४९ ॥ ग्रामांतरेनदोषःस्याद्विविनद्यंतरेऽपिच ॥ नित्यश्राद्धेऽप्य
म्बुघटेयच्छ्राद्धंमासिकस्यच ॥ ५० ॥ तत्रगोमहिषादीनांवाहनेनास्तिदूषणम् ॥ कुर्यादम्बुघटश्राद्धंनकालनियमःक्वचित् ॥ ५१ ॥ नचान्न
नियमंकुर्यादश्मपात्रंचर्जेयेत् ॥ तैजसैर्नीर्मितंकुंभमथवावृक्षपात्रजम् ॥ ५२ ॥ नयोजयेन्मृन्मयंचशूद्राणांमृन्मयेविधिः ॥ निवेदयेच्चमासांते
मृन्मयंवृक्षमूलके ॥ ५३ ॥ आरुफालयेत्परेणैवनवस्त्रंतुकथंचन ॥ पर्वश्राद्धेद्वैवलंकंतथारण्डाश्रमंत्यजेत् ॥ ५४ ॥ मातापितृपरित्यागांतैलह
व्यादिविक्रयी ॥ चत्वारिंशदुत्सवानांसाष्टानांचरेद्यादि ॥ ५५ ॥ स्त्रियाविमुच्यतेकश्चित्सत्तरण्डाश्रमीमतः ॥ अष्टचत्वारिंशदब्दंवयोयावन्न
पूर्यते ॥ ५६ ॥ पुत्रभार्याविद्युक्तस्यनास्तियज्ञाधिकारिता ॥ यांतिथिसमनुप्राप्यसमुदेतिदिवाकरः ॥ ५७ ॥ स्नानाध्ययनदानेषुसाति
थिः सकलस्मृता ॥ ययास्तंसंवितायातिकृष्णपक्षेतुसातिथिः ॥ ५८ ॥ पितृणांसकलज्ञेयास्नानदानादिकर्मसु ॥ सप्तमीशुक्लपक्षेयायाव
दिच्छेच्चखंडिता ॥ ५९ ॥ आद्यभोगेर्वेः षष्ठ्यांपरादौयाष्टमश्रुता ॥ यद्यखण्डाभवेत्सैवतदज्ञेयाभवात्मिका ॥ ६० ॥ माघमासे
नसाप्येवंपूर्वेणरवितोषिणी ॥ मन्वंतरांपरेणैवस्नानदानादिकर्मसु ॥ ६१ ॥ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणमध्यमपवर्णिगद्वितीयभागसप्तमो
ऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ सुतउवाच ॥ तिथीनांप्रवरायस्माद्ब्रह्मणसमुदाहृता ॥ प्रतिपादितापरेपूर्वेप्रतिपाद्यनवोद्यते ॥ १ ॥ कार्तिका
श्वयुजेचैत्रमाघेचापिशेषतः ॥ स्नानंदानंदशगुणंशिवविष्णवोऽश्वपूजनम् ॥ २ ॥ अग्निमिद्धाचकृत्वाचप्रतिपद्यामितिस्मृतम् ॥ हविषासर्वधा
न्यानिप्राप्नुयादीप्सितंधनम् ॥ ३ ॥ बृहस्पतौद्वितीयायांशुक्लायांविधिपूजनम् ॥ कृत्वा नक्तं समश्रीयाच्छभतेभूतिमीप्सिताम् ॥ ४ ॥ मिश्र
नेककैटचैवगोविप्रदमनांतरम् ॥ द्वितीयायातुविप्रेन्द्रास्तासुषोष्यहरिंयजेत् ॥ ५ ॥ यासुषोष्यनवैष्वयंप्रयातिस्त्रीनसंशयः ॥ अमूल्यशय
नंमासंदंपतीप्रतिपूजयेत् ॥ ६ ॥ वासोभिर्गंधपुष्पैश्चनानाभक्ष्यैः पृथग्विधैः ॥ वैशाखेशुक्लपक्षेतुतीयायांतथैवच ॥ ७ ॥ गंगतोयेनरः

स्नानमुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ स्वाति युक्ततृतीयाया विशाखेतु विशेषतः ॥ ८ ॥ माघे तुरोहिणि युक्ता वृषे चाश्वयुजे तथा ॥ तस्यायद्वायते किञ्चि
 त्दक्षयमुदाहृतम् ॥ ९ ॥ विशेषतो हविष्यान्नमोदकादिसमायुतम् ॥ तोयदानं विशेषेण प्रशंसंति मनीषिणः ॥ १० ॥ गुडकर्पूरसंयुक्तं ब्रह्म
 लोके महयते ॥ बुधश्रवणसंयुक्ता तृतीयाया दिलम्ब्यते ॥ ११ ॥ तस्यां स्नानोपवासोऽद्यमक्षयपरिकीर्तितम् ॥ चतुर्थी भरणीयोगे
 भवेच्चरदं न्यदा ॥ १२ ॥ तदाभ्यर्चय मदेवं च्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ शिवाज्ञां सुखाच्चैव चतुर्थी त्रिविधा स्मृता ॥ १३ ॥ सापिभाद्रपदे शुक्ला
 शिवलोके सुपूजिता ॥ कार्तिके तु भवेच्छाया तथा माघे तु कीर्त्यते ॥ १४ ॥ तस्यां स्नानं तपोदानमुपवासो जपस्तथा ॥ भवेत्सहस्रशृणितं श्राद्धं
 भवति चाक्षयम् ॥ १५ ॥ गणेशे कारयेत्पूजां मोदकादिभिरादरात् ॥ चतुर्थ्या विघ्ननाशाय सर्वकामप्रसिद्धये ॥ १६ ॥ श्रावणे मासि पञ्चम्यां
 शुक्लपक्षे विशेषतः ॥ स्नापयेन्नवगांश्च गन्धतारैः सुगन्धिभिः ॥ १७ ॥ तेषां कुले प्रयच्छति अभयं प्राणरक्षणम् ॥ द्वादश्यो भयलेखे च गोमये
 न विशेषतः ॥ १८ ॥ पूजयेद्दधिदुग्धाद्यैः सिद्धैरपि भक्तितः ॥ सुते जनार्दने कृष्णपंचम्यां भवनाङ्गणे ॥ १९ ॥ पूजयेन्मनसा देवीं वामां स्नुही
 तिस्रश्रयाम् ॥ पित्रुमंदस्य पत्राणि स्थापयेद्भवनोदरे ॥ २० ॥ पूजयित्वा नरो देवीं न संप्रभयमाप्नुयात् ॥ येयं भाद्रपदे षष्ठी च द्विजसत्तम ॥
 ॥ २१ ॥ स्नानदानादिकं सर्वसर्वमक्षयमुच्यते ॥ षष्ठ्यां फलाशानो विप्रा विशेषेण भाषकार्तिके ॥ २२ ॥ इह चासुत्रमुख्यं चलभते ख्यातिमु
 त्तमाम् ॥ शुक्लपक्षे च सप्तम्यां यादसंक्रमते रविः ॥ २३ ॥ महाजया तदा स्याद्द्वैतसमीभास्करप्रिया ॥ अपराजिता तु भाद्रस्य महापातकना
 शिनी ॥ २४ ॥ ललिता केवलज्ञेया पुत्रपौत्रविवर्द्धिनी ॥ शुक्लवाया दिवा कृष्णषष्ठी वा सप्तमि तु वा ॥ २५ ॥ रविं वारेण संयुक्ता तिथिः पुण्यत
 मा स्मृता ॥ आश्विनस्य सितपृष्ठम्या मष्टादशमुजयेत् ॥ २६ ॥ कार्तिके शुक्लपक्षे वामहाविभव विस्तारैः ॥ आषाढे श्रावणे मासि शुक्लपृष्ठम्यां
 च चंडिका ॥ २७ ॥ आतः स्नात्वा च येद्भद्रतयारात्रौ स्नानपयद्विजः ॥ चैत्रमासि सितपृष्ठम्या मशोककुसुमैर्द्विजः ॥ २८ ॥ अर्चयेन्मन्मथो देवी
 मशोकार्थं च सर्वदा ॥ सत्यपृष्ठमसुहृते वारोहिणी स हिताष्टमी ॥ २९ ॥ श्रावणे मासि सिंहकंचित्सापि च शस्यते ॥ एकादशीनां केटीनां व्रते
 श्रूलभते फलम् ॥ ३० ॥ अतो दशगुणं प्रोक्तं कृत्स्नैस्तत्फलमाप्नुयात् ॥ अशक्तोऽप्यक्रियां कर्तुमुपवासं तु केवलम् ॥ ३१ ॥ कृत्वा विमुच्यते पापा

त्सतकृत्यकृतांवरः ॥ नकालनिधमस्तत्रनवारनियमः क्वचित् ॥ ३२ ॥ नापिनक्षत्रदोषोऽस्तिवारदोषो न गण्यते ॥ त्रिकालेषूजयेद्देवदिवारा
 त्रौविशेषतः ॥ ३३ ॥ अर्धरात्रिविशेषेण पुष्पैर्नानाविधैरपि ॥ दिवातिथेरलाभेतुनकुयाद्विधिवद्वतम् ॥ ३४ ॥ रात्रिस्पृशेयदिपरं रज्ज्याम
 पिचाष्टमी ॥ सप्तमीसार्धयामं च रोहिणीवानसं स्पृशेत् ॥ ३५ ॥ व्रतसंकल्पयेत्तत्रनचरात्रौ कदाचन ॥ प्रागारभं प्रकुर्वीत अधिमात्राधिकेव्रती ॥ ३६ ॥
 विश्वनाथादिदेवानां दर्शनं प्राग्विजयेत् ॥ यत्र तत्रोषवासी स्याद्यामाष्टकव्रतं चरेत् ॥ ३७ ॥ यामार्धतत्परं यमेषरणं विचरेद्भूती ॥ तत्परं च
 ऽत्रजन्यं वानकुर्वात्पारणं गृही ॥ ३८ ॥ नक्षत्रयोगे ग्रहणे पूजयेत्परमेश्वरम् ॥ जपहोमादिकं कुयाद्गृहीनोपवसेत्क्वचित् ॥ ३९ ॥ दिवाष्ट
 म्यामुहूर्तैवाप्राजापत्येन संयुतम् ॥ तथापि च दिवाकृत्यं समाप्य च व्रतं चरेत् ॥ ४० ॥ मुहूर्तं तिचमासं ति अष्टम्यामपि रोहिणी ॥ उपवासे
 च यो दोषः पूजाहोमः प्रशस्यते ॥ ४१ ॥ नवभ्यां च सदा पूज्याः अतिमासेऽयुता द्विजाः ॥ गृहीत्यान्नियमं चैव यथा कर्मफलप्रदम् ॥ ४२ ॥
 कार्तिकस्य तु मासस्य दशमी शुक्लपक्षिका ॥ तस्यां युक्ता शाना विप्रब्रह्मलोकमवाप्नुयुः ॥ ४३ ॥ दशमी ज्येष्ठमासस्य सा चेद्दशहरास्मृता ॥
 आश्विनस्य महापुण्या कार्तिके विजयास्मृता ॥ ४४ ॥ एकादशी व्रतपरा सर्वपापप्रणाशिनी ॥ सर्वपापविनिर्मुक्ता यथा कुर्वति मानवाः ॥
 ॥ ४५ ॥ दशम्यामेकभक्तस्तु संयतः स्याज्जितेन्द्रियः ॥ एकादश्यासु पोष्याथ द्वादश्यां पारणं चरेत् ॥ ४६ ॥ द्वादशद्वादशीर्हन्ति तस्मा
 तथा चरेद्बुधः ॥ पूर्वैद्युरेकादशी पूर्णा परेह निचवर्धते ॥ ४७ ॥ नवर्धते द्वादशी तु तदा त्वेव व्यवस्थितिः ॥ वनवासी परां कुर्वात्पूर्वा कुर्वाद्गृहा
 श्रमी ॥ ४८ ॥ पूर्वैरेकादशीत्याज्यावर्धते च तिथिद्वयम् ॥ एकादशी द्वादशी तु तदोपोष्यापरा तिथिः ॥ ४९ ॥ यदा तु पारणयोग्याद्वा
 दशीनोपतिष्ठते ॥ तदा पूर्ववसाग्राह्यात्याज्यावृद्धा परेऽहनि ॥ ५० ॥ एकादशी कलशयुक्ता सा कलद्वादशी यदि ॥ तत्र क्रतुसंमपुण्यं त्रयो
 दश्यां तु पारणम् ॥ ५१ ॥ एकादशी द्वादशी च परेऽहनि न लभ्यते ॥ नोपोष्यासामहादोषेषु त्रयोदशेन क्षयात् ॥ ५२ ॥ एकादशी दशवि
 द्वादश्याल्लिप्तिका यदा ॥ द्वादशी पारणायोग्यावर्धते चा परेऽहनि ॥ ५३ ॥ तदा दिनद्वयेत्याज्या पारणं च नियोगतः ॥ षोडशी ग्रहणं
 दृष्ट्वा द्वादशी लुप्तपारणा ॥ ५४ ॥ चण्डातिथौ व्रतं चैव हतिपुण्यं पुराकृतम् ॥ त्रयोदश्यां यदि हितं पारणं न तु पुण्यदम् ॥ ५५ ॥ ग्रहाश्रमी

नकुर्याद्वादशमीद्वादशक्षयात् ॥ यदिरुद्रादशमित्रापरैर्ऽन्हिराविसंक्रमः ॥ ५६ ॥ तथापि संपरित्यज्यद्वादश्यासमुपावसेत् ॥ वज्रालो
कनमात्रंतुदशमीसंविशेद्यदि ॥ ५७ ॥ एकादशीनभोक्तव्यापराहोकादशीतदा ॥ तदाचेदशमीविद्वासमुपोष्यानदूषणम् ॥ ५८ ॥ द्वादश्यासु
पवासंतुयःकरोतिनरोत्तमः ॥ सयातिपरमंस्थानंयत्रविष्णुरनामयः ॥ ५९ ॥ उपोष्यदशमीमित्रांमोहादेकादशीनरः ॥ निरयंयातिसंप्रेत्यधमे
संततिसंक्षयात् ॥ ६० ॥ रविवारेऽशुक्रवारेसंक्रान्त्यातुदिनक्षये ॥ उपवासंप्रकुर्यात्तपारणंतुविवर्जयेत् ॥ ६१ ॥ शुक्लंवायदिवाकृष्णंपूर्वसंक
ल्पितामपि ॥ एकादशीसिदाकुर्यान्नवैकृष्णेतरांक्वचित् ॥ ६२ ॥ नक्तनवतयैकृष्णामितिशास्त्रविनिश्चयः ॥ मासैकेकादशीयत्रलभ्यतेशुक्ल
पक्षके ॥ ६३ ॥ तत्रकुर्यात्कृष्णपक्षेपरार्थिनिर्गृह्यते ॥ श्रावणीद्वादशशुक्लाचांद्रभद्रेयदाहरौ ॥ ६४ ॥ तत्रोपोष्याहर्षकेऽंशपूजयेद्विधिवन्नरः ॥
श्रावणेचाश्विनेचैवलभ्यतेद्वादशीदिने ॥ ६५ ॥ श्रवणेनसमायुक्तामहतीसांप्रकीर्तिता ॥ पुष्येणद्वादशशुक्लाफाल्गुनेविजयारुमुता ॥ ६६ ॥
कार्तिकेचेत्परित्याज्यामाघेतुनरकंभवेत् ॥ याभाद्रेविजयाप्रोक्ताश्रवणेनसमायुता ॥ ६७ ॥ विशेषकथ्यतेतत्रयथावद्व्रतमाचरेत् ॥ एका
दश्यासुत्तरतोद्वादशीचदिवांविता ॥ ६८ ॥ निशिपूणाद्वादशीचश्रवणेनापिसंयुता ॥ सफलाद्वादशीज्ञेयाउपोष्यैषामहाफला ॥ ६९ ॥
द्वादश्यांविष्णुविद्धायांवासुदेवंप्रपूजयेत् ॥ कृष्णायांतुव्रतंकुर्याद्बुधदुःखंसमाचरेत् ॥ ७० ॥ द्वादशश्रीकामविद्धाचेन्मन्यतेनाप्युपोषणम् ॥
हन्यात्पुराकृतंपुण्यत्रयोदश्यासुपोषणम् ॥ ७१ ॥ प्रहरेप्रहरेस्नानंशर्वार्याचविधीयते ॥ पूजनंचाग्निकार्यंचषट्सुकार्यंव्रतंचरेत् ॥ ७२ ॥
एकादशीद्वादशीचप्रार्थनातिश्रवणेयदि ॥ एकादश्यासुपोष्याथद्वादश्यामप्युपावसेत् ॥ ७३ ॥ पारणंतुत्रयोदश्यांद्वादशीचेन्नलभ्यते ॥
आमिषान्नंनमुञ्जीतहविष्यान्नेनपारणम् ॥ ७४ ॥ यदातुपारणायोग्यालभ्यतेद्वादशीतदा ॥ तस्यानातिक्रमोयुक्तस्तदभावेत्रयोदशी ॥ ७५ ॥
एकादशीद्वादशीचश्रवणक्षेणसंयुता ॥ विष्णुशृंखलकोनामबुधवारेविशिष्यते ॥ ७६ ॥ दशम्यांसंयतोभूत्वाप्रार्थनैकादशीदिने ॥
कृत्वातुसङ्गमेस्नानंप्रहरेप्रहरेद्विजाः ॥ ७७ ॥ अनेनविधिनाकृत्वाविजयायाव्रतोत्तमम् ॥ सर्वपापक्षयनीत्वाविष्णुलोकेवसेन्नरः ॥ ७८ ॥
चतुर्गुणानां दिव्यानांथावत्स्याद्विष्णुरूपधृक् ॥ तावदेवहि सर्वत्रसार्वभौमोभवेन्नरः ॥ ७९ ॥ त्रेतायां दशजनमानि मध्यदेशेषु भाद्विजाः ॥

ततश्चभारतेवर्षेद्वेदात्तसारवित् ॥ ८० ॥ पुत्रपौत्रधनैर्गुक्तोऽक्षदोऽनृपसन्निभः ॥ जायतेदशजन्मानि त्रैताया ब्राह्मणोत्तमः ॥ ८१ ॥
सप्तनीकश्चदीर्घायुर्धर्मकर्मसुपूजितः ॥ भाद्रमासिसितेपक्षेद्वादश्यां प्रथिवीधातिम् ॥ ८२ ॥ शत्रुमुत्थापयेत्प्राहेऽशुभलेऽशुभक्षणे ॥
शल्यशाल्मल्यस्यापि सप्तपर्णीयकस्य च ॥ ८३ ॥ एषामन्यतमं वृक्षं पकस्यार्जुनस्य वा ॥ बृहत्कंदं बवृक्षस्य द्विचत्वारिंशदङ्गुलैः ॥
॥ ८४ ॥ द्वींशदङ्गुलैर्वापिमानद्वयकथं च वा ॥ त्रिंशयायामं च प्रथमं द्वाविंशैस्तमेव वा ॥ ८५ ॥ हस्तः षोडशवारस्य गृहस्य श्यविशिष्य
ते ॥ हस्तत्रयेण विप्रस्य द्वादशक्षत्रियस्य तु ॥ ८६ ॥ अष्टहस्तं तु वैश्यस्य शूद्रस्य पञ्चहस्तकम् ॥ अश्रतः श्वेतच्छत्रं स्यात्पताकं च पुरे ॥
॥ ८७ ॥ घनसारसमायुक्तां कर्पूरमंडितान्विताम् ॥ रक्तवस्त्रपरिच्छन्नां पुष्पमाल्यैरलङ्किताम् ॥ ८८ ॥ मञ्जस्थां कारयेत्पूजां भक्त्या च सुदृढो
नरः ॥ सप्तरात्रं रेत्पूजामैन्द्रमन्त्रेण मन्त्रवित् ॥ ८९ ॥ काकाद्यैर्न स्पृशेद्यातु वैरपक्षे विशेषतः ॥ पताकाया निपातेतु राट्टहार्निसमादिशेत् ॥
॥ ९० ॥ पताकीति स्मृते भग्नमहिषाणां विनाशनम् ॥ स्थूणापते च भग्नवाचाश्च हार्निसमादिशेत् ॥ ९१ ॥ तस्करश्च कुलेतस्य प्रायश्चित्तं समाच
रेत् ॥ तद्विष्णोरिति मन्त्रेण शतपद्मसमन्वितम् ॥ ९२ ॥ विष्णुमुद्दिश्य जुहुयादयुतं पिप्पलस्य च ॥ ग्रहाणां च त्रिभागेन चायुतं जुहुया
दुधः ॥ ९३ ॥ आदित्यस्याऽदुतमिदं द्विजपाते तु भद्रिजाः ॥ कपोतपाते शुक्रस्य काकादौ भौममादिशेत् ॥ ९४ ॥ भृङ्गपेजायते विष्टं गुरो
रदुतमादिशेत् ॥ कीटविद्धे कृते विप्राश्चन्द्रस्याऽदुतमादिशेत् ॥ ९५ ॥ पताकीति स्मृते भग्नराहोरदुतमादिशेत् ॥ शिवारुवंति चान्द्रस्य
वानरो वास्पृशेत्काचित् ॥ ९६ ॥ केतोरदुतमुद्दिष्टं भूमिकं पतेतु द्विजाः ॥ त्रयोदशीं सितप्राप्य पुष्पैर्नानाविधैरपि ॥ ९७ ॥ काम
देवं समभ्यर्च्य गन्धाद्यैः सुमनोहरैः ॥ चैत्रमासि सितपृष्ठ्यां शनौ शतभिषयादि ॥ ९८ ॥ गंगायां दिल्भयेत मूर्त्यं ग्रहशतैः समाः ॥ सेयं
महावारुणीति ख्याता कृष्णत्रयोदशी ॥ ९९ ॥ अस्यां स्नानं च दानं च श्राद्धं वा क्षयमुच्यते ॥ मधुमासे सिते पक्षे दम्भभजी च तु दशी ॥ १०० ॥
तस्यां मदनमूलच अक्षरः काममर्चयेत् ॥ सयाति परमं स्थानं मदनस्य प्रभावतः ॥ १०१ ॥ जुगुप्सितवचोभिस्तु सम्यक्तुष्टोभनोभवः ॥ अन
न्तस्य व्रतं वैश्ये सर्वपापप्रणाशनम् ॥ १०२ ॥ अनन्तं सुखमाप्नोति यः कुर्याद्भक्तिमात्रः ॥ द्वादश्यां पूजिते शक्रे च जके वास्तुयाष्टिषु ॥ १०३ ॥

ततः शुक्लचतुर्दश्यामनन्तपूजयेद्धरिम् ॥ कृत्वादर्भमयानन्तवारिधान्यान्वितं तथा ॥ १०४ ॥ पूजयेच्चन्दनैर्गन्धनैर्वह्निर्विविधैरपि ॥ चतुर्दशफलैर्मूलैर्जलजैः कुसुमैरपि ॥ १०५ ॥ यवगोधूमशालीनांचूर्नैर्नक्तमस्य च ॥ कृत्वा पूषाह्वयतस्मै दद्यादेकं श्रुतेक्षितम् ॥ १०६ ॥ स्वयमेकं तु भुञ्जीत दद्यात्सूत्रस्य दोरकम् ॥ चतुर्दशग्रंथियुतं कुमेन विलेपितम् ॥ १०७ ॥ चतुर्दशसूत्रमयं सूत्रं कार्पासमेव च ॥ १०८ ॥ अतः प्रेतचतुर्दश्यां भोजयित्वा तपो धनान् ॥ दानं दत्त्वा द्विजेभ्यश्च मलकं न गच्छति ॥ १०९ ॥ ततः प्रेतकथां श्रुत्वा शाकैर्नक्तं समाचरेत् ॥ चतुर्दशं द्वादशं वा सतं भवापि पञ्चमम् ॥ ११० ॥ मानमात्रादिकं कृत्वा सर्वपापैः शुभमुच्यते ॥ माघमासि वटापायः कस्य पापं पुनीमहे ॥ १११ ॥ स्नात्वा तत्र चतुर्दश्यां समये तारका मये ॥ संभवेत्कालगुने मासि याचकृष्णचतुर्दशी ॥ ११२ ॥ शिवरात्रिरिति ख्याता सा जगत्सर्वकामदा ॥ दिवा पूजामलाभे तुरात्रियोगे व्रतं चरेत् ॥ ११३ ॥ चतुर्दशी अमा विद्धा तद्भूतं परिवर्जयेत् ॥ तिथियोगे च शर्वस्यै संपूर्णव्रतमाचरेत् ॥ ११४ ॥ कामविद्धा सा च पूज्य रात्रियोगे चैद्धती ॥ प्रहरे प्रहरे स्नानं स्वं यस्तत्त्वां शिवस्य च ॥ ११५ ॥ कारयेद्द्विधिवद्भूतं यो होमं कुर्यादथार्चितः ॥ अथ वक्ष्यामि चैत्रादिमासे तु पूर्णिमा यथा ॥ ११६ ॥ चित्रानक्षत्रसंयुक्ता गुरुपूर्णा विधुर्यादि ॥ महाचैत्राति सान्निध्यार्णमाक्षयपुण्यदा ॥ ११७ ॥ विशाखादिपुर्णभेदेषु पूर्णचन्द्रगुरुश्चरेत् ॥ महावैशाखिका वास्तु पूर्णिमा द्वादशस्मृताः ॥ ११८ ॥ महाज्येष्ठी विशेषेण प्रजापत्ये यथारविः ॥ गुरु पूर्णचन्द्रज्येष्ठ्यां महाज्येष्ठ्याति सा स्मृता ॥ ११९ ॥ विना पिरुणा चन्द्रः कृत्तिका पूर्णिमा तथा ॥ तथा महाकार्तिके सा तिथिः पुण्यतमा भवेत् ॥ १२० ॥ रोहिण्यां तु स्थितश्चन्द्रः पूर्णिमा स्यां तु कार्तिके ॥ महाचैत्राति स्यादश्वमेधफलप्रदा ॥ १२१ ॥ चित्रावायि द्वा पूर्णा यदा स्यात्पूर्णिमा तिथिः ॥ महाचैत्राति स्यात्पुण्यदा ॥ १२२ ॥ रविणा कृत्तिका यो गाद्रिवारे च पूर्णिमा ॥ महाचैत्राति स्यात्पुण्यदा स्यात्पुण्यकारिका ॥ १२३ ॥ एवंगुरौ गुरोर्योगे महाचैत्राप्रकीर्तिता ॥ तत्र स्नानं च दानं च जपानियम एव च ॥ १२४ ॥ सर्वमक्षयं याति फलं चैवाश्वमेधिकम् ॥ पितरस्तर्पितायां तिवैष्णवं लोकमक्षयम् ॥ १२५ ॥ भरण्यां कार्तिके मासि यदिस्यात्पूर्णिमा तिथिः ॥ गंगाद्वा रे तु महती वैशाखी पुण्यदा स्मृता ॥ १२६ ॥ शालिग्रामे महाचैत्राकृतपुण्या महातिथिः ॥ गंगाद्वा रे तु महती वैशाखी पुण्यदा स्मृता ॥ १२७ ॥

पुरुषोत्तममहाज्येष्ठीमहाषाढीतु श्रृंखले ॥ महाश्रावणीकेदरेमहापुण्यतमामता ॥ १२८ ॥ महाभाद्रविद्यार्चिकुजोऽपि स्यान्नरस्तथा ॥ महाका
 र्तिकीपुष्करचक्रन्यकुब्जजेतयोत्तरे ॥ १२९ ॥ महतीमार्गशीर्षस्यादयोध्यायांतयोत्तरे ॥ महापौषीपुण्यतमामहामाघीप्रयागतः ॥ १३० ॥
 महाफाल्गुनीनैमिषेचनिर्दिष्टाः स्युर्महाफलाः ॥ अत्रस्मविहितं कर्म शुभं वा दिवा शुभम् ॥ १३१ ॥ सर्वमक्षयतां याति वद्धते चाधिकं फलम् ॥
 आश्विनैर्पौर्णमासीतु कौमुदीति प्रकीर्तिता ॥ १३२ ॥ अस्यांचन्द्रोदये लक्ष्मीपूजयेद्द्विधिवन्नरः ॥ ननिर्वपति यच्छ्राद्धं प्रभातपितृकोद्विजः ॥
 ॥ १३३ ॥ इन्दुक्षये मासि प्रायश्चित्तीयते तु सः ॥ चन्द्राश्विने तु कृष्णयां पञ्चदश्यां यथाविधि ॥ १३४ ॥ कृत्वा क्षान्नादिकं कर्म सोऽपि वा
 सोऽदिनं येत् ॥ प्रदोषमये लक्ष्मीपूजयित्वा यथाविधि ॥ १३५ ॥ दीपवृक्षान्यथा वृक्षां लक्ष्मीप्रित्यासमुत्तृजेत् ॥ नदीतीरे गिरौ गोष्ठे भू
 ज्ञाने वृक्षमूलतः ॥ १३६ ॥ चतुष्पथे निजगारे च त्वरेतां त्रिधापयेत् ॥ द्विर्भोजनमवास्यानं कर्तव्यं कदाचन ॥ १३७ ॥ शर्वयाचविशेषेण
 माघफाल्गुनयोर्नरैः ॥ १३८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि द्वितीयभागेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ सुत उवाच ॥
 वक्ष्ये प्रवरसंतानं यथाक्रममिति द्विजाः ॥ यद्विनाव्यत्ययो यस्मात्तस्माच्छास्त्रानुसारतः ॥ १ ॥ प्रवरत्रयं काश्यपस्य काश्यपाशौ वनैर्ध्रुवम् ॥
 पञ्चाश्वगौ तमस्याद्यगौ तमश्चोय एव च ॥ २ ॥ च्यवनो जामदग्न्यश्च आप्लवायनमेव च ॥ मोकुन्यांगिरसभास्याज्जामदग्न्याप्लवायनम् ॥ ३ ॥
 शंडिल्यासितादैवलाः प्रवरत्रयमेव च ॥ पराशरस्य च तथा स्वयं शौवं वसिष्ठकम् ॥ ४ ॥ आत्रेयमार्चायणस्याबालप्रवरमेव हि ॥ वात्स्यवा
 स्यायनौ च वरुणकं टक एव च ॥ ५ ॥ अर्थक्षीरमित्रावरुणपञ्चमं परिकीर्तितम् ॥ औत्थस्य त्रयं विद्याद्रात्मीकोऽवरमेव हि ॥ ६ ॥ औत्थ
 स्य च वासिष्ठमैन्द्रं च क्रौञ्चायनं तथा ॥ औत्थयेति समाख्यातं माहिष्यं च्यवनं तथा ॥ ७ ॥ उरुकं त्रयं विद्यात्कौशिकस्य त्रयं तथा ॥
 उद्गालो देवराट्ख्यातः कुशिकाद्याश्च भो द्विजाः ॥ ८ ॥ विश्वामित्रो देवराट् च स्वयं च व्रत्रयं तम् ॥ द्रुतकौशिकस्य कुशिका विश्वामित्राय मर्ष
 णम् ॥ ९ ॥ चण्डकौशिकस्य च तथा देवराट् देवराट्कम् ॥ विश्वामित्रो विख्यातः सुमंतो रेव एव हि ॥ १० ॥ तरुं कशिकाटाय नः स्वयमेव
 प्रवरत्रयम् ॥ अमह्यं जैमिनेश्च स्वयं वासिष्ठमेव च ॥ ११ ॥ शंखमांगिरसं च्यवनं शंखभस्य त्रयं तम् ॥ वात्स्यस्य च्यवनो नाम आप्लवायनक

स्तथा ॥ १२ ॥ सावर्णस्यतुसावर्ण्यच्यवनजामदग्निभागवम् ॥ आप्नुवायनेतिपाठानेएकएवतुसत्तमाः ॥ १३ ॥ कृष्णाजिनस्यकृष्णाजि
नविश्वामित्रस्यजैमिनम् ॥ कात्यायनस्यकात्यायनगार्ग्ययणत्रयं तथा ॥ १४ ॥ वात्स्यायनेतिविख्यातंकुशिकस्यचपंचमम् ॥ अमुंच
विश्वामित्रंचजामदग्याप्नुवायनम् ॥ १५ ॥ गार्ग्यस्यगार्ग्यसामुंचतथागिरसएवच ॥ बार्हस्पत्यभरद्वाजइतिपंचप्रकीर्तितम् ॥ १६ ॥ वसि
ष्ठस्यचवासिष्ठंचतथागिरसएवच ॥ मित्रावरुणसंयुक्तंतावत्तस्यप्रकीर्तितम् ॥ १७ ॥ जाह्नकर्णभवकणौप्रवरौपरिकीर्तितौ ॥ उपमन्युरुपम
न्योस्तथेन्द्रः सहएवच ॥ १८ ॥ तदुत्तमेतित्रितयमित्रावरुणस्यचत्रयम् ॥ अत्रेयगौतमगिरसप्रवरत्रयमेवहि ॥ १९ ॥ कर्मण्डलौतपलमित्रा
मित्रावरुणएवच ॥ कर्मण्डलुश्चेतित्रितयंप्रवरत्रयमेवच ॥ २० ॥ च्यवनस्यतथाज्ञेयमूर्धन्यवनप्लवायनम् ॥ अथसकस्यागिरसबार्हस्पत्य
एवत्रयम् ॥ २१ ॥ आगस्त्यस्यअगस्तिश्चमाहश्च्यवनोतिच ॥ विड्वामित्रेदेवरातऔतथेतिचतथैवच ॥ २२ ॥ येनोक्तायेऽप्यवि
ज्ञातास्तेप्रोक्ताः काश्यपाज्जगत् ॥ २३ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणमध्यमपर्वणिद्वितीयभागेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ छ ॥ सूतउवाच ॥
वास्तुयागमयोवश्येबलिमण्डलपूर्वकम् ॥ अंकुरापर्णकंकृत्वमध्येकुर्याच्चमण्डलम् ॥ १ ॥ त्रिहस्तीपिण्डिकीकार्याचतुरस्राउदकपुवा ॥ प्रादे
शमात्रउत्साधोदपणंतांनिभोभवेत् ॥ २ ॥ मध्येसंमार्जयेद्विद्वान्पादान्नवयथाक्रमात् ॥ ३ ॥
पञ्चक्युग्मपादेनचतुर्दिक्षुततः परम् ॥ कोणेचतुष्पदंस्थाय्यचतुष्कोणेविभावयेत् ॥ ४ ॥ चतुष्कोणंबहिःकुर्यात्कोणैचापिचतुष्टयम् ॥ द्वा
त्रिंशच्चभवेद्ब्रह्मेचातश्चापित्रयोदश ॥ चत्वारिंशत्पञ्चयुतामित्वावास्तुदेवताः ॥ शिखीचैवाथपजन्योजयंतः कुलिशाधुधः ॥ ५ ॥ सूयः
सत्येष्वेषश्चैवआकाशंवायुरेवच ॥ पूषाचवितथश्चैवगुहान्यश्चयमस्तथा ॥ ७ ॥ गन्धर्वमृगराजस्तुमुगाः पितृगणास्तथा ॥ दैवारिकोऽथसुग्रीवः
पुष्पदंतोजलाधिपः ॥ ८ ॥ असुरः पशुपाशौचरोगोहिमोक्षएवच ॥ भस्माटः सोमसर्पौचअदितिश्चदितिस्तथा ॥ ९ ॥ बहिर्द्वादशइत्ये
ताईशानादन्यथाक्रमम् ॥ ईशानादिचतुष्कोणंसंस्थितान्पूजयेद्धुधः ॥ १० ॥ आपश्चैवाथसावित्रोजेज्योरुद्रस्तथैवच ॥ अर्यमासवितार्चैव
विवस्वान्विबुधाधिपः ॥ ११ ॥ मित्रोऽथराजयश्माचसमतः पृथिवीधरः ॥ अष्टमस्तवापवत्सस्तुपरिधौब्रह्मणः स्मृतः ॥ १२ ॥ पूर्वोदिषुत

थापूज्यागन्धपुष्पैः पृथग्विधैः ॥ पञ्चचत्वारिंशदेतच्चरक्याचचतुर्थकम् ॥ १३ ॥ मिलित्वाऊनपञ्चाशदुत्तमावास्तुदेवताः ॥ नान्यत्रयो
 जयेद्दिप्राः प्रासोदचविशेषतः ॥ १४ ॥ बहिः कोणेचरक्यादिचरकंचविदारिकाम् ॥ पूतनांचततः पश्चाद्वायव्येपापराक्षसीम् ॥ १५ ॥
 स्वैः स्वैर्मन्त्रैश्चगंधाद्यैः पूजयेत्कुसुमादिना ॥ यथोक्तेनवर्लिदद्यात्पायसान्ननवापुनः ॥ १६ ॥ रेषाः सर्वत्रशुक्लेनपद्मरक्तेनभावयेत् ॥ रज्ज
 येदेववर्णेनबहिष्पञ्चरजेनतु ॥ १७ ॥ देववर्णानथोवक्ष्येयथावदनुवर्णिताः ॥ रक्तोगौरस्तथाशोणः सितरक्तः सितस्तथा ॥ १८ ॥ पीतःशु
 क्कश्चधर्मश्चपूषरक्तः प्रकीर्तितः ॥ इयामः शुक्लश्चकृष्णश्चपीतः शुक्लोयथाक्रमम् ॥ १९ ॥ पीतोभृंगः पुनः शुक्लःकृष्णः शुक्लस्तथैवच ॥
 रक्तः शुक्लश्चशोणश्चकृष्णरक्तस्तथैवच ॥ २० ॥ धूम्रपीतोरक्तपीतः शुक्लःकृष्णश्चइयामकः ॥ रक्तवर्णनद्वात्रिशदशवर्णः प्रकीर्तितः ॥
 ॥ २१ ॥ शुक्लशोणंपुनः श्वेतंसिंदूरभंमप्रकीर्तितम् ॥ पांडवंकुंकुमाभंचरक्तेज्येयचपीतकम् ॥ २२ ॥ शुक्लपीतंचश्वेतंचगौरंचेत्यष्टवर्णकम् ॥
 पीतंरक्तंचइयामंचगौरंचेतिचतुष्टयम् ॥ २३ ॥ धरणीमदनंवाद्येगंधुवर्णादिप्रकमात् ॥ शुक्लेनरज्येद्वासान्पुरद्गारंचमध्यमे ॥ २४ ॥ मध्यतेऊनप
 आशत्सर्वचवास्तुकर्मणि ॥ चत्वारिंशद्धारयुतंगृहदेवकुलेऽपिच ॥ २५ ॥ महाकूपेतथाश्वेतोअन्यत्रापिप्रशस्यते ॥ सुलिप्तेचशुचौदेशेसा
 र्धहस्तप्रमाणतः ॥ २६ ॥ दशपूर्वायतरेखादशवैचोत्तरायताः ॥ एकादशीपदंकुर्याद्देवाभिः पदकेनतु ॥ २७ ॥ सर्ववास्तुविभागेनविज्ञेया
 नवकानव ॥ पदस्थान्पूजयेद्देवास्त्रिंशत्पञ्चाशदेवतु ॥ २८ ॥ द्वात्रिंशद्वाद्यतः पूज्याःपूज्यागारेत्रयोदश ॥ मध्येनवपदेब्रह्मातस्याप्यष्टौ
 समीपगाः ॥ २९ ॥ चतुर्दिक्षुषट्पदंतुत्रिपदंतुचतुष्षट्पदम् ॥ पदैकंतुचतुष्षकोणेषुतद्वास्तुविनिर्णयम् ॥ चरक्यादिततोहिवाचत्वारिंशच्चपञ्चकम्
 ॥ ३० ॥ अपरंमण्डलंक्षेत्रंयथावदनुपूर्वशः ॥ नवरेखाप्रयोगेननवकोष्टान्प्रकल्पयेत् ॥ ३१ ॥ द्विचतुष्षकोष्टकौर्दक्षिणजेतार्यमणंततः ॥
 विस्वंतंतोमित्रंमहीधरमतःपरम् ॥ ३२ ॥ कोणेषुकोष्टद्वंद्वेषुबाह्यादिरिक्तीर्तितम् ॥ सावित्रंसवितारंचशक्रमिन्द्रंजयंपुनः ॥ ३३ ॥
 रुद्रंरुद्रजयंचैववायुंजंभकमेवच ॥ पिलिपिच्छंचमेधावीविदारांपूतनांतथा ॥ ३४ ॥ क्रमादीशानपर्यंतजयंतः शक्रभास्करौ ॥ सत्यो
 वृषांतरिक्षौचिदिशिप्राच्यामवस्थिताः ॥ ३५ ॥ अग्निःपूषाचवितथोयमश्चमृगोदक्षिणमाश्रिताः ॥ ३६ ॥ नैर्ऋ

तिर्द्वारिकश्चमुग्रविवरुणैततः ॥ पुष्पदंतस्वरौशोषरौगौप्रत्यादिशस्थिताः ॥ ३७ ॥ घ्राणवायुश्चनागश्चसोमोभ्रष्टाटएवच ॥ मुद्ग
 लाख्योदित्यदितिकुबेरस्यदिशस्थिताः ॥ ३८ ॥ मिलित्वाचित्रिअशतेभ्यःपूर्वबलिहरेत् ॥ पिण्याकैःपरमात्रैवापूर्वैर्वायथाक्रमा
 त् ॥ ३९ ॥ रक्तमर्यमण्ध्यायेच्चतुर्भिर्वहुर्भिवृतम् ॥ श्वेताश्वहर्नदिव्यकिरीटैःस्वैर्विभूषितम् ॥ ४० ॥ आकृष्णेनैतिमन्त्रस्यस्वर्णऋषिर्ज
 गतीच्छन्दःसवित्रायमप्रतीयेविनियोगः ॥ ४१ ॥ विस्वंतर्पितवर्णपीताम्बरधंशुभम् ॥ मेघस्थचमहाकायैर्देवगन्धर्वैर्वितम् ॥ ४२ ॥
 एतावविषंतीतिमन्त्रस्यकर्मऋषिः पंक्तिच्छन्दः कमलादेवताविवस्वन्प्रीतयेविनियोगः ॥ ४३ ॥ मित्रंध्ययेच्छुक्लवर्णश्चेतहंसो
 परिस्थितम् ॥ त्रिनेत्राद्भिर्जुजैवश्चेताम्बरधंशुभम् ॥ ४४ ॥ कयानश्चीतिमन्त्रस्यजयन्तऋषिर्गायत्रीछन्दःशङ्करोदेवतामित्रप्रीतयेविनियोगः
 ॥ ४५ ॥ प्रीतमहीधरंध्ययेद्वृषभोपरिसंस्थितम् ॥ द्विभुजं पद्महस्तं च व्याल यज्ञोपवीतनम् ॥ ४६ ॥ त्र्यम्बकमितिमन्त्रस्यगर्गऋषिस्त्रिष्टुप्
 छन्दोहरोदेवतामहीधरप्रीतयेविनियोगः ॥ ४७ ॥ सावित्रीश्चेतवर्णचसर्वलक्षणसंयुताम् ॥ द्विभुजां पीतवस्त्रां च श्वेतसिंहासनेस्थिताम्
 ॥ ४८ ॥ रक्ताम्बरधरं रक्तां रक्तमालोपशोभिताम् ॥ ४९ ॥ तद्वर्षद्वैतिमन्त्रस्यगौतमऋषिर्विराट्छन्दः सूर्योदेवतासवितृप्रीतयेविनियो
 गः ॥ ५० ॥ शक्रं ध्यायेत्पीतवर्णशुक्लमैरावतस्थितम् ॥ सर्वदेवैरुत्तुयमानं द्विभुजं पीतवाससम् ॥ ५१ ॥ त्रातारमितिमन्त्रस्यभगवऋषिस्त्रि
 ष्टुच्छन्दो नरासहोदेवताइन्द्रजयप्रीतयेविनियोगः ॥ ५२ ॥ रुद्रं ध्यायेच्छूतवर्णवृषभारूढाविग्रहम् ॥ नागयज्ञोपवीतं च सर्वलक्षणसंयुतम् ॥
 ॥ ५३ ॥ नमस्तेरुद्रेतिमन्त्रस्यगायत्रीछन्दरुद्रयंबकोदेवतारुद्रप्रीतयेविनियोगः ॥ ५४ ॥ रक्तं रुद्रं जयं ध्यायेद्रक्तपद्मोपरिस्थितम् ॥ रक्तऋया
 मांवरधरं द्विभुजं रक्तवाससम् ॥ ५५ ॥ त्र्यम्बकमितिमन्त्रस्यगायत्रीच्छन्दोमहेशोदेवतारुद्रजयप्रीतयेविनियोगः ॥ ५६ ॥ अपिश्वेतंततो ध्यायेद्भरा
 भयकरं परम् ॥ सर्वलक्षणसंपन्नं श्वेतपद्मोपरिस्थितम् ॥ ५७ ॥ ईशान इति मन्त्रस्यमरीचिऋषिः पंक्तिच्छन्दो वायुदेवता अपां प्रीतये विनियोगः ॥
 आपवत्संपीतवर्णमेषारूढंचतुर्भुजम् ॥ ५८ ॥ पद्मशङ्खधरं मेवामेवराभयकरं परम् ॥ ५९ ॥ वरुडश्चोत्तमनभस्तीतिमन्त्रस्यनरोत्तमऋषिर्विराट्छं
 न्दो वरुणो देवता आवयप्रीतयेविनियोगः ॥ ६० ॥ कोणसूत्रस्योभयतः श्वेतकोष्ठद्वयेपुनः शर्वध्यायेद्रक्तवृषभोपरि संस्थितम् ॥ ६१ ॥ द्विभुजं

चत्रिनेत्रचजटाभारोपशोभितम् ॥ ६२ ॥ मालास्वाहेतिमंत्रस्यभार्गवऋषिर्गार्ग्यत्रोच्छन्दोमहादेवोदेवताश्वप्रतीतयेविनियोगः ॥ ६३ ॥
गृहं ध्यायेत्पीतवर्णपीतंपद्मासनस्थितम् ॥ नानाभरणशोभाढ्यंकुण्डलाद्यैरलङ्कृतम् ॥ ६४ ॥ सर्वोद्धतिमन्त्रस्यअगस्तिऋषिर्गार्ग्यत्रो
च्छन्दोहरोदेवतागुहप्रतीतयेविनियोगः ॥ ६५ ॥ अर्यम्णाद्रिभुजंरक्तंरक्तमाल्योपशोभितम् ॥ रक्तपद्मासनस्थं च देवगन्धर्वसेवितम् ॥ ६६ ॥
वातोवारितिमंत्रस्यकाश्यपऋषिरनुष्टुप्छन्दोवायुदेवताअर्यमप्रतीतयेविनियोगः ॥ ६७ ॥ ध्यायेच्चजम्भकंश्वेतंद्रिभुजंकुण्डिलाननम् ॥ करा
लवदनंघोरवरहोपरिसंस्थितम् ॥ ६८ ॥ कुविदोऽगवयइतिमन्त्रस्यविश्वामित्रऋषिर्जयतीच्छन्दःसोमोदेवताजंभकप्रतीतयेविनियोगः ॥ ६९ ॥
पिलिपिच्छंरक्तवर्णैरक्तमाल्यैरलङ्कृतम् ॥ रक्तपद्मासनस्थं च रक्ताभरणशोभितम् ॥ ७० ॥ देवस्यहेतिमन्त्रस्यपंक्तिश्छन्दःशर्चादेवतापिल
पिच्छप्रतीतयेविनियोगः ॥ ७१ ॥ पीतांचचरकीर्ध्यायेद्रक्तमाल्यैरलंकृतम् ॥ सुचारुवदनांभव्यांगुआहारोपशोभितम् ॥ ७२ ॥ तद्दर्पइति
मन्त्रस्यजटिलऋषिर्बृहतीच्छन्दोभवोदेवताचरकीप्रतीतयेविनियोगः ॥ ७३ ॥ श्यामांविदारिकां ध्यायेत्त्रिनेत्रांचचतुर्भुजम् ॥ नानागण
गुतांदेवींपङ्कजद्वयधारिणीम् ॥ ७४ ॥ श्रीश्चतेइतिमन्त्रस्यवरुणऋषिर्द्वीसंहोदेवताविदारिकाप्रतीतयेविनियोगः ॥ ७५ ॥ रक्तांचपूतनां
ध्यायेत्पङ्कजस्थांसुशोभनाम् ॥ सर्वाभरणसंपन्नांसर्वालंकारशोभिताम् ॥ ७६ ॥ मायिगृह्णामीतिमंत्रस्यविवस्वानृषिर्नारायणोदेवतापूतनाप्री
तयेविनियोगः ॥ ७७ ॥ पूर्वोदिदक्षुसर्वासुसार्धाद्यंतपदेपुच ॥ ईशानंजटिलंश्वेतंमूलहस्तंमहाभुजम् ॥ ७८ ॥ त्रिनेत्रं वृषभारूढं नागहरो
पशोभितम् ॥ ७९ ॥ आयुःशीर्षोणइतिमंत्रस्यवामदेवऋषिर्बृहतीच्छन्दोधरणीधरोदेवताईशानप्रतीतयेविनियोगः ॥ ८० ॥ रक्तं ध्याये
च्चपर्जन्यंद्रिभुजंपीतवाससम् ॥ दक्षिणेपरशुं ध्यायेदोकारंचतथापरे ॥ ८१ ॥ कथानश्चेतिमन्त्रस्यधर्मऋषिर्बृहतीच्छन्दोभवोदेवतापर्जन्यप्री
तयेविनियोगः ॥ ८२ ॥ जयंतंश्वेतंश्वेतंवृषभारूढं ध्यात्वा ॥ मानस्तोकेतिमन्त्रस्यशस्त्रयुषिस्त्रिष्टुप्छन्दःशङ्करोदेवताजयंतप्रतीतयेविनियोगः ॥
॥ ८३ ॥ शुक्लंपतिंद्रिभुजमैरावतस्थं वज्रधरं ध्यात्वा मूलबीजिनस्थापयेत् ॥ ८४ ॥ भास्करं रक्तं द्दिभुजं रक्तं श्वस्यं ध्यात्वा मायाबीजेन पूजयेत् ॥ ८५ ॥
सत्यं च द्दिभुजं श्वेतं त्रिनेत्रं पीतवाससं मन्दकुंदबीजिनपूजयेत् ॥ वृषपीतंवृषभारूढमाकाशबीजेन पूजयेत् ॥ ८६ ॥ ऋक्षं नीलं च तुर्मुं जं महिषा

रूढम् ॥ आच्छीमइतिमन्त्रस्यहोतायशक्लषिस्त्रिष्टुच्छन्दःशंकरोदेवताऋक्षप्रतियेविनियोगः ॥ ८७ ॥ अग्निमारभ्यपूजयेत् ॥ अग्निंरक्तं स
 तजिह्वंरक्तवाससं पिङ्गाक्षं ध्यात्वा ॥ अग्निं दूतामिति मन्त्रस्य भरद्वाजऋषिस्त्रिष्टुच्छन्दःशंकारोदेवता अग्निप्रतियेविनियोगः ॥ ८८ ॥ वितथं रक्तमज
 वाहनं द्विभुजं ध्यात्वा गायत्र्या पूजयेत् ॥ ८९ ॥ गायत्र्या विश्वामित्रऋषिर्गायत्रीच्छन्दःसविता देवता वितथप्रतियेविनियोगः ॥ ९० ॥ यमकृष्ण
 महिषारूढं दुण्डहस्तं ध्यायेत् ॥ अच्छयइति मन्त्रस्य त्रिष्टुच्छन्दो भवानी देवता यमप्रतियेविनियोगः ॥ ९१ ॥ गृहक्षेत्रं रक्तमृध्वैकशं महाभुजं
 रक्तवाससं ध्यात्वा वह्निर्बजिने पूजयेत् ॥ ९२ ॥ गन्धर्वश्चेतं द्विभुजं पद्मासनस्थं ध्यात्वा यमबीजेन पूजयेत् ॥ ९३ ॥ भृङ्गराजं रक्तसिंहासनारूढं
 दिव्ययज्ञोपवीतनं ध्यायेत् ॥ ९४ ॥ होतायस्केति मन्त्रस्य भार्गवऋषिर्गायत्रीच्छन्दो यज्ञो देवता भृङ्गराजप्रतियेविनियोगः ॥ ९५ ॥ मृगं पा
 तं मृगारूढं पीतवाससं ध्यात्वा ॥ कदाचनेति मन्त्रस्य वामदेवऋषिर्बृहतीच्छन्दो वामदेवो देवता मृगप्रतियेविनियोगः ॥ ९६ ॥ नैऋतार्द्धपदेषु च ॥
 निऋतं पीतं श्वेतं पद्मासनस्थं ध्यात्वा ॥ कैदाचनेति मन्त्रस्य पंक्तिश्छन्दःसविता देवता निऋतिप्रतियेविनियोगः ॥ ९७ ॥ नैऋतार्द्धपदेषु च दौ
 वारिकं श्वेतं शरभारूढं त्रिनेत्रं सर्वाभरणभूषितं ध्यात्वा ॥ होतस्वेति मन्त्रस्य नरसिंहऋषिर्बृहतीच्छन्दो यज्ञो देवता दौवारिकप्रतियेविनियो
 गः ॥ ९८ ॥ इयामं सुग्रीवं कृष्णमेघारूढं पीतवाससं ध्यात्वा ॥ स्वादित्येति मन्त्रस्य त्रिष्टुच्छन्दो वामनो देवता सुग्रीवप्रतियेविनियोगः ॥ ९९ ॥
 सुमित्रियानइति मन्त्रस्य कन्दर्पऋषिः पंक्तिश्छन्दःसूर्यो देवता वरुणप्रतियेविनियोगः ॥ १०० ॥ पुष्पदंतं पीतं मेघारूढं पीतवाससं ध्यात्वा ॥ या
 ओषधीरिति मन्त्रस्य मन्मथऋषिर्जगतीच्छन्दो वायुर्देवता पुष्पदंतप्रतियेविनियोगः ॥ १०१ ॥ असुरं कृष्णं कृष्णमाल्यैरलंकृतं कृत्वा ॥ आकृ
 ष्णेति मन्त्रस्य हिरण्यवर्णऋषिर्जगतीच्छन्दःसविता देवता असुरप्रतियेविनियोगः ॥ १०२ ॥ असुरं कृष्णं नागहारान्वितं पद्मासनस्थं ध्यात्वा ॥
 आब्रह्मन्नात्रिति मन्त्रस्य नालिनऋषिस्त्रिष्टुच्छन्दो भवानी देवता श्वेसोमप्रतियेविनियोगः ॥ १०३ ॥ रागं कृष्णं नीलं दीवरधरं श्वेतं वृषभारूढं ध्यात्वा ॥
 नमस्ते रुद्रइति मन्त्रस्य नारदऋषिः पंक्तिश्छन्दःश्रीर्देवता रागप्रतियेविनियोगः ॥ १०४ ॥ वायुकोणादारभ्य पूजयेत् ॥ वायुधूम्रवर्णं च जह
 स्तं मृगारूढं ध्यात्वा ॥ देवाइति मन्त्रस्य बृहतीच्छन्दो यमो देवता नागप्रतियेविनियोगः ॥ १०५ ॥ श्वेतं सोमं श्वेतवर्णसितस्थं ध्यात्वा भद्र

बीजेनपूजयेत् ॥ १०६ ॥ रक्तं भस्म छाटं पीतवाससं ध्यात्वा वह्निर्बीजेन पूजयेत् ॥ पीतवाससमजवाहनं हरेकयूरान्वितं वायुबीजेन मंदराद्यैः पू-
 जयेत् ॥ १०७ ॥ रक्तादिर्तिनागहारान्वितं रक्तपद्मासनस्थं ध्यात्वा मानार्य इति मन्त्रस्येति पूजयेत् ॥ १०८ ॥ मानोत्वा इति मन्त्रस्य भागवत्कृ-
 षिः पक्तिश्छन्दः पृथिवी देवता इति प्रीतये विनियोगः ॥ १०९ ॥ अदिर्ति पीतवर्णासिंहाहूढं पतिं वरधराध्यात्वा ॥ हिरण्यवर्ण इति मन्त्रस्य
 जनार्दन ऋषिर्बृहती छन्दः सोमो देवता अदिति प्रीतये विनियोगः ॥ ११० ॥ एवं यथाविधायार्थं होमं कुर्यादथ विधिः ॥ होमं ते दुक्षिणं दद्या-
 त्काञ्चनं हेमं संयुतम् ॥ १११ ॥ तडागयागपक्षे तु सुवर्णचार्धमेव वा ॥ ११२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि द्वितीयभागे
 दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ६४ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ अथ पूजाक्रमं वक्ष्ये पुराणस्मृतिर्चोदितम् ॥ उत्तरे पश्चिमे वाथ पूर्वेषु चापि समाच-
 रेत् ॥ १ ॥ नदी तरे निमिप्रतिदश द्वादश संख्यया ॥ मंडलं रचयेद्दिशश्चरुद्रय संयुतम् ॥ २ ॥ त्रिभागां विभजे त्रैलोक्यं मध्यभागद्वयेन तु ॥
 त्रिहस्तवेदिं कुर्व्यात्ताले त्सेधामुदक्प्लवाम् ॥ ३ ॥ उत्तरांशे दुक्षिणे चारिन्निहस्तां तरेऽपि च ॥ त्रिमेखलां हस्तमात्रां गुणवेदसमन्विताम् ॥ ४ ॥
 मूले सार्धं च गुह्यां च मेखलां तु तैव च ॥ चतुरंगुलिकां विदिमध्योन्नतां प्रकल्पयेत् ॥ ५ ॥ षट्सप्तगुलिकां योनिं पश्चिमे मेखलोपरि ॥ विन्यसे-
 न्नाभिं संयुक्तमवकुंडं प्रकल्पयेत् ॥ ६ ॥ आर्द्धवृद्ध्यात्मकं कुर्यात्संकल्पं मानसं चरेत् ॥ आर्द्धार्थेनैव संकल्पेत्तथा विदेव दर्शने ॥ ७ ॥ गया
 आर्द्धार्थं कंचाष्टतीर्थं आर्द्धार्थमेव च ॥ ऐशान्यांकलशे देवं पूजयेद्गुह्यनायकम् ॥ ८ ॥ मध्ये कुण्डे महाशैवविष्णुदेवं दिगीश्वरम् ॥ ब्रह्माणं चा-
 ग्निं कुण्डे त्वैः स्वैर्मन्त्रैः प्रपूजयेत् ॥ ९ ॥ प्राणायामविधायार्थं भूतशुद्धिं समाचरेत् ॥ ध्यायेद्वाटवशिष्यं रुषं सर्वलक्षणसंयुतम् ॥ १० ॥ श्वेतं
 चतुर्भुजं शान्तं कुण्डलद्वयं लङ्कृतम् ॥ पुस्तकं चाक्षमालां च वराभयकरं परम् ॥ ११ ॥ पितृवैश्वानरोपेतं कुटिलभ्रूशोभितम् ॥ करालवद-
 नं च वज्रानुकरलंबितम् ॥ १२ ॥ सूर्यन्याग्रिसमाविश्य मुखे वायुः समाहितः ॥ पृथ्वीधरो र्यमा चैव तथा हवने स्थितौ ॥ १३ ॥ वक्षस्थले
 चापरां संध्याजयच्चैव यथाविधि ॥ नेत्रयोर्दिति पर्जन्यौ श्रोत्रादिति ज्यपुत्रकौ ॥ १४ ॥ संपेन्द्रवासनस्थौ च वामे दक्षिणे भावे यतः ॥ सत्यसोमाग्र-
 यस्तत्र राहोः पंचचर्पंच च ॥ १५ ॥ रुद्रश्च राजयक्ष्मा च वामहस्ते व्यवस्थितौ ॥ पार्श्वे तु दुक्षिणे तद्ब्रह्मिथश्च महर्षकः ॥ १६ ॥ उभोज्ञेयौ त-

थाजान्वोरुभौगन्धर्वपुष्पकौ ॥ जंघयोर्भृगुसुग्रावौस्त्रिचोदौवारिकोणः ॥ १७ ॥ जयशक्रौतथामेदूपदयोःपितरस्तथा ॥ एवं ध्यात्वा
 न्यसेत्पुष्पसोमैर्नैवंविचिंतयेत् ॥ १८ ॥ मन्दरं दर्पयुक्तेन पडङ्गानि समाचरेत् ॥ तावद्वायैततः कृत्वा प्रणवं ब्रह्मणेति च ॥ १९ ॥ वास्त्वी
 शायिवद्वा हेतितन्नो विष्णुः प्रचोदयात् ॥ अनेन स्नापनं कुर्यात्पूजाद्रव्याणि प्रोक्षयेत् ॥ २० ॥ आसनं पूजयेत्पूरुषं धर्मैणापि स्वशक्तितः ॥ आ
 दौ भास्करं सूर्यं शचीनां थगाधिपम् ॥ २१ ॥ आधारशक्तिं पृथिवीं पूजयेत्तत्र पङ्कजम् ॥ बंदीशानमिभ्युक्तं पूजयेदासनंततः ॥ २२ ॥
 सितचन्दनयुक्तेन श्वेतपुष्पं गृह्य च ॥ हरेर्ध्यानं ततो ध्यायेत्स्थायेन्मध्यमण्डले ॥ २३ ॥ आवाह्याचासनं दद्यात्ततः पाद्यादिकं त्रयम् ॥ मधु
 पकृतं तोदवाद्वा स्तोष्यति मथेश्वरम् ॥ २४ ॥ अस्य मन्त्रस्य च ऋषिश्छन्दोगायत्रमरितम् ॥ देवता च भवेद्ब्रह्मा योजयेद्दशमेधकम् ॥ २५ ॥ मंदरं विज
 यं सोमं महादेवं च माधवम् ॥ रुद्रं हरं जयं च पूर्वादिदलमूलके ॥ २६ ॥ जया च विजयौ चैव सत्यामाया शिवा विंका ॥ हासिनी कामिनी चैतादल
 मूलेषु भावयेत् ॥ २७ ॥ पुष्पाञ्जलि त्रयं दद्याद्वा स्तोष्यत इत्यपि ॥ अर्घ्यं मंत्रेण गंधाद्यैः पूजयेद्भूतिमिच्छता ॥ २८ ॥ वास्तोष्पते भवमेतदिति ध्या
 त्वा ऋतं चैति मंत्रेण पूजयेत् ॥ ऋषिर्नारायणश्छन्दोगायत्रिपरि कीर्तितम् ॥ २९ ॥ मूर्त्यश्च देवताख्यातः प्रीणितः कुलिशायुधः ॥ सूर्यरक्तासनारू
 ढो द्विभुजं रक्तावाससम् ॥ ३० ॥ रक्तपद्मादयधं कुंडलद्यौः सुशोभितम् ॥ एवं ध्यात्वा तु मतिमान् हंसमंत्रमीश्वरम् ॥ ३१ ॥ हंसस्य इति मंत्रस्य ऋषि
 रौतथ्य ईरितः ॥ पङ्क्तिश्छन्दः स्वयं देवो विनियोगस्तु प्रीतयो ॥ ३२ ॥ निलोत्पलद्वयधरं सत्यं मृत्पूरी स्थितम् ॥ स्वच्छश्चेतारं धरं देवभक्तवत्सलम्
 ॥ ३३ ॥ स्वं मदात्समिति मंत्रेण श्वेतचन्दनपुष्पकैः ॥ पूजयेत्परया भक्त्या वस्त्रालंकारभूषणैः ॥ ३४ ॥ उद्धर्षण इति मंत्रेण कृष्णपुष्पैश्चार्चयेत् ॥ सत्य
 व्रतः ऋषिश्चास्यत्रिष्टुब्धोऽस्य देवता ॥ ३५ ॥ सविता चैव विज्ञेयः प्रीतये च वृषस्य च ॥ शुक्लवर्णं तथा काशमृषिं स वैश्वं संस्तुतम् ॥ ३६ ॥ घटस्थं
 द्विभुजं ध्यायेद्ब्रह्मपद्माविधारणम् ॥ शन्नो देवीति पठनाद्ब्रह्मपुष्पादिभिर्यजेत् ॥ ३७ ॥ ऋषिः स्यात्कंदमो विप्रश्छन्दो जागति का तथा ॥
 देवता च भवेच्चाग्निराकाशप्रीतये न्यसेत् ॥ ३८ ॥ ध्वजहस्तं महाबाहुं रुद्रिश्चोपसेवितम् ॥ द्विभुजं धूम्रवर्णं च वायुं ध्यात्वा प्रपूजयेत् ॥ ३९ ॥
 राजान इति मंत्रेण पूजयेत्सिततंडुलैः ॥ ऋषिर्नारायणश्छन्दोगायत्रिदेवता द्विजाः ॥ ४० ॥ देवता च भवेद्ब्रह्मप्रीतये तस्य योजयेत् ॥ पूषा

रक्तश्चिद्भुजोरुक्तपद्मासनस्थितः ॥ ४१ ॥ राजानइतिचक्रचापूजयेद्ब्रह्मचन्दनैः ॥ गोभिलात्यऋषिःपङ्क्तिश्छन्दोऽस्यजगतीस्मृतम् ॥
 ४२ ॥ देवताचभवेद्ब्रह्मःश्रीतयेविविनियोजयेत् ॥ वितथंश्यासवर्णचचतुर्भिराहुभिर्वृतम् ॥ ४३ ॥ मृगाक्षपाशखट्वाङ्गशूलचदधत्तैः ॥
 मेषारूढविशालाक्षराजानमह्यमरियन् ॥ ४४ ॥ गृहक्षतं तथाशुक्लं चतुर्भिर्गर्भैर्भूतम् ॥ शूलदंढं च खट्वाङ्गधारिणं वृषवाहनम् ॥ ४५ ॥
 पीतवस्त्रधरेदं जटामुकुटसंयुतम् ॥ आशुःशिशानइतिमन्त्रेणपूजयेद्ब्रह्मचन्दनैः ॥ ४६ ॥ पुष्पदंतऋषिस्त्रिष्टुब्धश्चपरिकीर्तितम् ॥
 ईश्वरस्य देवतायाः प्रीतयेविविनियोजयेत् ॥ ४७ ॥ यमं ध्यायेत्कृष्णवर्णमहिषस्थं द्विबाहुकम् ॥ दण्डपाशधरं चैव केयूरार्द्यौर्विभूषितम् ॥
 ४८ ॥ ईशानेतिचमंत्रेणपूजयेत्कुसुमादिना ॥ वामदेवऋषिःपंक्तिश्छन्दःकालोऽस्य देवता ॥ ४९ ॥ षडाननचंगंधर्वपीतं ध्यायेच्चतुर्भु-
 जम् ॥ पीतांबरधरं चैव नानाभरणभूषितम् ॥ ५० ॥ यदेवइतिमन्त्रेणपूजयेत्कुसुमादिना ॥ हारितोऽप्यइतिप्रोक्तोजगतीछन्द ईरितम् ॥
 ५१ ॥ हिरण्यगर्भो देवतास्यप्रतियेविविनियोजयेत् ॥ भृङ्गराजं जटारूढं स्वच्छं पीतांबरं शुभम् ॥ ५२ ॥ चक्षुःपीतेतिमन्त्रेणपूजयेद्ब्रह्म-
 चन्दनैः ॥ ऋषिश्चागस्तिराख्यातस्त्रिष्टुब्धश्छन्दःप्रकीर्तितम् ॥ ५३ ॥ विश्वेदेवा देवताचभृङ्गराजस्यप्रतीये ॥ पीतं मृगं मृगा रूढं जटामुकुट-
 मंडितम् ॥ ५४ ॥ परो देवाइतिमन्त्रेणपूजयेद्दलितपायसैः ॥ कपिलश्चऋषिःप्रोक्तो गायत्रीछन्द ईरितम् ॥ ५५ ॥ वरुणे देवताचास्यप्रतीये-
 विनियोजयेत् ॥ ध्यायेत्पितृगणं शुक्लं चतुर्भिराहुभिर्वृतम् ॥ ५६ ॥ पितृभ्य इतिमन्त्रेणपूजयेत्कुसुमादिना ॥ शुनःशोपऋषिश्चास्यत्रिष्टुब्ध-
 न्दश्च देवता ॥ ५७ ॥ विश्वेदेवाः समायाताः पितृभ्येनपूजयेत् ॥ दौवारिकं चाष्टभुजं कृष्णवर्णं विचिन्तयेत् ॥ ५८ ॥ रक्तवासं पिङ्गलाक्षं-
 कृष्णव्याघ्रोपरिस्थितम् ॥ योनःपीतेतिमन्त्रेणपूजयेद्भक्तितत्परः ॥ ५९ ॥ वैश्वानरऋषिश्चास्यगायत्रीछन्द ईरितम् ॥ देवताचभवेच्छक्ति-
 विनियोगश्चपूजने ॥ ६० ॥ शंखाभं चैव सुग्राविं द्विभुजं चक्रधारिणम् ॥ हंसारूढं महाकायं बलिबिज्ञानकारणम् ॥ ६१ ॥ शंखपद्मधरं चैव-
 महिषस्थं विचिन्तयेत् ॥ सहस्रहस्तेतिमन्त्रेणपूजयेद्भक्तभूषणैः ॥ ६२ ॥ ऋषिःशंखस्तथाच्छन्दःपंक्तिःसोमोऽथ देवता ॥ श्वेतं जलाधिपं ध्या-
 येद्ब्रह्मचरं चैव श्वेष्टितम् ॥ ६३ ॥ ऋष्यासनगतं ध्यायेच्छ्वेतं गंधेन चार्चयेत् ॥ बृहस्पतेपरिदीयाइतिमन्त्रेणभक्तितः ॥ ६४ ॥ त्र्यंबकोऽस्य

ऋषिसिष्टुच्छन्दोदेवोजलाधिपः ॥ ध्यायेच्चअमुरंस्त्वेकरालंनरवाहनम् ॥ ६५ ॥ दशभिर्बाहुभिर्भुक्तकृष्णवस्त्रानुलेपनम् ॥ शन्नोदेवातिम-
 न्त्रेणकृष्णपुष्पैःप्रपूजयेत् ॥ ६६ ॥ ऋषिर्वैश्वानरश्छन्दोविराडित्यभिधीयते ॥ वैश्वानरोत्तरोदेवःप्रतियेतस्ययोजयेत् ॥ ६७ ॥ शेषं
 षडाननं ध्यायेत्कृष्णचमधुपिंगलम् ॥ मेषस्थंकुण्डलोपेतं नागयज्ञोपवीतनम् ॥ ६८ ॥ उद्वर्षइतिमंत्रेणपूजयेद्भुतिमिच्छता ॥ पापंरक्तं
 त्रिनेत्रंरक्तंप्रतिविचितयेत् ॥ ६९ ॥ रक्तइमंशुधरंशैववरहस्तंविचिन्तयेत् ॥ सिद्धोवीरतिमंत्रेणकृष्णपुष्पैरथार्चयेत् ॥ ७० ॥ यमंचक्रक
 राक्षंचआकुञ्चमूर्धजंद्वाजाः ॥ कपिलोऽस्यऋषिश्छन्दोऽनुष्टुप्चैवप्रकीर्तितम् ॥ ७१ ॥ देवताचयज्ञःस्वयातंप्रीतयेविविनियोजयेत् ॥
 यमंचक्रकराक्षंचक्षमाकुञ्चितमूर्धजम् ॥ ७२ ॥ खरस्थंद्भिर्भुजंध्ययोदिमंमंत्रमुदीरयेत् ॥ वासुकिःस्याद्दृषिश्चास्यपंक्तिश्छन्दश्चदेवता ॥
 ॥ ७३ ॥ हिरण्यगर्भइत्युक्तःप्रतियेऽस्यनियोजयेत् ॥ अर्धपतिंचद्भिर्भुजंरक्ताक्षंधूममेववा ॥ ७४ ॥ देवताभिश्चसंपन्नवातोवारैरतिरेवच ॥
 ऋषिर्वायुश्चागयत्रीछंदोवायुश्चदेवता ॥ ७५ ॥ सुगधरक्तंशङ्खचक्रगदापद्मधरंतथा ॥ पतिवस्त्रंपन्नगस्थंहारकैयूरमंडितम् ॥ ७६ ॥ अव-
 सुष्टापरापतइतिमंत्रेणपरिपूजयेत् ॥ अग्निश्चास्यऋषिःप्रोक्तश्छन्दःसोमश्चदेवता ॥ ७७ ॥ पतिंभल्लाटकंध्ययेत्पद्मस्तरंरक्तभूषणम् ॥
 द्विभुजंपद्महस्तंचदेवमेवंविचिन्तयेत् ॥ ७८ ॥ यन्मातुरितिमंत्रेणपूजयेत्सिततंदुलैः ॥ जम्भकोऽस्यऋषिश्छन्दोऽगायत्रीसमुदाहृता ॥
 ॥ ७९ ॥ देवताचभवेत्कुम्भःप्रतियेविविनियोगतः ॥ सोमंध्ययेच्छयामरूपंपद्माननगतंपरम् ॥ ८० ॥ नानाभरणसंपन्नकिरीटवरधारि-
 णम् ॥ मर्मणितेतिमंत्रेणगन्धाद्यैरपिपूजयेत् ॥ ८१ ॥ ऋषिःस्वार्थोविदश्छन्दोजगतीत्यभिधीयते ॥ देवताचभवेत्सोमःप्रतियेविविनियोज-
 येत् ॥ ८२ ॥ दुर्पंध्ययेत्कृष्णवर्णकृष्णाम्बरधरंतथा ॥ नागयज्ञोपवीतिंचशिखिस्तंभंद्भिर्भोजितामाः ॥ ८३ ॥ पञ्चदीशेतिमन्त्रेणगन्धाद्यैःपरि-
 पूजयेत् ॥ मंत्रश्चास्यऋषिश्चास्यपञ्चायतनमरितम् ॥ ८४ ॥ पंक्तिश्छन्दस्तथाप्रोक्तोदेवःपञ्चाननःस्मृतः ॥ इयामवर्णादितिंध्यायेद्द्वि-
 भुजापीतविग्रहाम् ॥ ८५ ॥ सर्वलक्षणसंपन्नासर्वालङ्कारशोभिताम् ॥ सुपर्णोऽसीतिमन्त्रेणपूजयेत्पीतचन्दनैः ॥ ८६ ॥ ऋषिनारायणश्छ-
 न्दोजगतीपरिकीर्त्यते ॥ भवेद्देवोभार्गवश्चइष्टार्थैरपिपूजयेत् ॥ ८७ ॥ रक्ताभामादितिंध्यायेत्सर्वालङ्कारभूषिताम् ॥ शुक्राभारितिमन्त्रे

णगन्धाद्यैरभिपूजयेत् ॥ ८८ ॥ वामदेवऋषिश्चास्यगन्धाद्यैरभिपूजयेत् ॥ देवः शुक्रः समाख्यातः स्तुतौ च विनियोजयेत् ॥ ८९ ॥ ईशानादि
 कोणगतान् पूजयेत्सुसमाहितः ॥ आपं ध्यायेच्छुक्लवर्णकुण्डलाद्यैर्विभूषितम् ॥ ९० ॥ इदं विष्णुरिति मन्त्रेण त्रिगन्धेन समचरेत् ॥ ऋषिः स्यात्क
 र्देमश्छन्दो विराडित्यभिधीयते ॥ ९१ ॥ देवः सोमः समाख्यातः प्रीतये विनियोजयेत् ॥ सरितं द्विभुजं रक्तश्वेतांबरान्वितम् ॥ ९२ ॥ हरिचन्दन
 लिताङ्गवरदंतं विचिन्तयेत् ॥ पयसा शुक्ल इति मन्त्रेण पूजयेत्कमलादिना ॥ ९३ ॥ नारायणऋषिश्चास्यपंक्तिश्छन्दः प्रकीर्त्यते ॥ नारायणः स्वयं देवः
 प्रीतये विनियोजयेत् ॥ ९४ ॥ जयं ध्यायेत्पतवर्णं द्विभुजं वरहस्तकम् ॥ देवं किरीटसम्पन्नं सर्वालंकारभूषितम् ॥ ९५ ॥ दृष्ट्वा परिश्रुत इति म
 न्त्रेण नेन पूजयेत् ॥ ऋषिर्नारायणश्छन्दः पंक्तिः सोमोऽथ देवता ॥ ९६ ॥ रुद्रं ध्यायेद्रक्तवर्णशीतानुकृतशेखरम् ॥ द्विभुजं शूलहस्तं चण्ड
 मरुचपराभवेत् ॥ ९७ ॥ दिवो मूर्धेन्निति मन्त्रेण ऋषयः समुदाहृताः ॥ ऋषिः स्यात्काशश्छन्दो विराडित्यभिधीयते ॥ ९८ ॥ स्वयं देवो विनियोगः स्तु
 तौ च विनियोजयेत् ॥ द्विभुजं रक्तपद्मस्थं पंकजद्रुधारिणम् ॥ ९९ ॥ अस्य किरीट इति मन्त्रेण रक्तस्रक्चन्दनादिभिः ॥ पूजयेत्परयाभक्त्या ऋषिर्नो
 लउदाहृतः ॥ १०० ॥ त्रिष्टुच्छन्दो देवता स्याद्भद्रोपि परिर्कीर्तितः ॥ सवितारं तथा ध्यायेत्पद्मस्थं द्विभुजं प्रभुम् ॥ १०१ ॥ नानाभरणशोभा
 दयं सप्ताश्वरथमंडितम् ॥ यद्देवा इति मन्त्रेण गन्धाद्यैः परिपूजयेत् ॥ १०२ ॥ ऋषिरैतथ्य आख्यातः प्रीतये विनियोजयेत् ॥ ध्यायेद्रक्तवि
 वस्वंतं द्विभुजं पद्मविग्रहम् ॥ १०३ ॥ अविद्या इति मन्त्रेण पूजयेद्ब्रह्मचन्दनैः ॥ ऋषिर्गन्धः समाख्यातः त्रिष्टुच्छन्दश्च ईरितः ॥ १०४ ॥ देवता च भवे
 त्सोमः स्तुतौ च विनियोजयेत् ॥ विबुधाधिपततोऽप्येत्यपीतं वृषभवाहनम् ॥ १०५ ॥ चतुर्भुजं यष्टिहस्तं मक्षमालैकहस्तकम् ॥ त्रिनेत्रं रक्तवस्त्रं च मु
 कुटाद्यैरलङ्कृतम् ॥ १०६ ॥ ऋषिर्हारीत इत्युक्तो जगतीच्छन्द ईरितम् ॥ देवता च भवेच्छक्तिः प्रीतये विनियोजयेत् ॥ १०७ ॥ मित्रं ध्यायेच्छुक्लवर्ण
 वराभयकरं परम् ॥ मिषस्थं च त्रिनेत्रं च किरीटवरमंडितम् ॥ १०८ ॥ धनाकरस्ति मन्त्रेण पूजयेद्दधिपायसैः ॥ ऋषिरैतथ्य इत्युक्तो जगतीच्छन्द ई
 रितम् ॥ १०९ ॥ देवता च भवेद्ब्रह्मा प्रीतये विनियोजयेत् ॥ पतं स्याद्राजयक्ष्माणं करालं च विचिन्तयेत् ॥ ११० ॥ यशोरूपमिति मन्त्रेण
 गंधाद्यैः परिपूजयेत् ॥ दध्यङ्गाथर्वणऋषिर्गायत्रीच्छन्द ईरितम् ॥ १११ ॥ यक्ष्मा च देवता चैव स्तुतौ च विनियोजयेत् ॥ शुक्लाम्बरधरं ध्या

येद्विभुंजंशिखिवाहनम् ॥ ११२ ॥ यमं विनेति मंत्रेण पूजयेद्भक्तितत्परः ॥ ऋषिः स्याद्भारदः प्रोक्त इच्छन्दोऽनुष्टुप् प्रकीर्तितम् ॥ ११३ ॥ विवस्वान्दे-
 वता चैव क्रतौ च विनियोजयेत् ॥ एवं ध्यात्वा विवस्वं तं महाकायं महोदरम् ॥ ११४ ॥ अभिन्नरूपमंत्रेण गंधाद्यैः परिपूजयेत् ॥ काश्यपोऽस्य ऋ-
 षि इच्छंदं स्त्रिष्टुभेवः शचीपतिः ॥ ११५ ॥ वहिराशानकोणेषु देवादीन् परिपूजयेत् ॥ कूष्माण्डैर्वरेणापुष्पैः शौरकैर्वासमचयेत् ॥ ११६ ॥ पीतां-
 करालिकां ध्यायेत् चरकीवरणिनीम् ॥ स्वब्जस्थां द्विभुजं चैव गुञ्जहारोपशोभिताम् ॥ ११७ ॥ पीतिन्यरूपमन्त्रेण पूजयेद्भूतिमिच्छुकः ॥
 बलदेवः ऋषिः स्य इच्छन्दो गौरिचदेवता ॥ ११८ ॥ ध्यायेद्द्विद्वारिकारं कानं यौवनसंयुताम् ॥ पवित्रेण पुनर्हीति मंत्रेणानेन पूजयेत् ॥ ११९ ॥
 ऋषिर्गर्गः समाख्यातस्त्रिष्टुच्छंदोऽस्य देवता ॥ रुद्रोऽपि च समाख्यातः स्तुतौ च विनियोजयेत् ॥ १२० ॥ पापादिराक्षसां ध्यायेत्तस्यैव भयोपरि-
 स्थिताम् ॥ कथानदति मंत्रेण पूजयेद्ब्रह्मचन्दनैः ॥ १२१ ॥ ऋषिः सुवर्ण आख्यातः पाङ्क्तिच्छन्दः प्रकीर्तितम् ॥ देवता च महादेव इष्टार्थो विनियो-
 जयेत् ॥ १२२ ॥ कुंडवेद्याऽंतरे च स्थापयेद्द्विधिवद्बुधः ॥ पर्वभाग्रं मुदं चैव गजदंतं मुदं तथा ॥ १२३ ॥ बलमैकं संगमै चैव राजद्वारं च तु ष्पथात् ॥
 कुशमूलं मुदं च यज्ञियस्य वनस्पतेः ॥ १२४ ॥ इन्द्रवल्ली तथा क्रांतं अमृती त्रिषु षस्य च ॥ मालती चंपकं चैव तथा उर्वारुक्रस्य च ॥ १२५ ॥
 पारिभद्रस्य पत्रैश्च परितः परिवेष्टनम् ॥ पञ्चतुङ्गस्य परितो मुखे कुर्यात्तफणान्वितम् ॥ १२६ ॥ श्रीफलं बीजं पूरं च नालिकेरं च दाडिमम् ॥ धात्रीजंबु-
 फलं चैव अन्यथा दोषमादिशेत् ॥ १२७ ॥ पञ्चरक्तं सुवर्णं च निक्षिपेद्भरुणं जेत् ॥ पञ्चोपचारैर्विधिवद्ब्रह्मपुष्पादिभिर्यजेत् ॥ १२८ ॥
 उद्धर्तन इति मंत्रेण वरुणं च पुनर्यजेत् ॥ अस्य मंत्रस्य च ऋषिर्षष्णु इच्छन्द उदाहृतम् ॥ १२९ ॥ गायत्री देवता पीठी तस्य ग्रीते यो विनियोजयेत् ॥
 पञ्चगव्यान् विनिक्षिप्य हस्तं दत्त्वा पठेत्ततः ॥ १३० ॥ सर्वैः समुद्राः सरितः सरांसि च महाद्वादाः ॥ आयां तु सर्वपापघ्नाः सर्वलोका सुखावहाः
 ॥ १३१ ॥ गङ्गाद्याः सरितः सर्वास्तीर्थानि जलदानदाः ॥ आयां तु यजमानस्य दुरितक्षयकारकाः ॥ १३२ ॥ अघोराज्यं कृतं वास्तोष्पत-
 य इत्यपि ॥ शतं वा चाष्टं संयुक्तं सहस्रं वा विशेषतः ॥ १३३ ॥ शतार्धं वा हुनोद्विप्रस्ति लैर्वा तं दुलैः सह ॥ पालाशैर्वा पि प्लवैर्वा वरुचैः समाचरेत् ॥
 ॥ १३४ ॥ पयोदध्यादिभिर्वापि मध्वाज्यैर्वा विज्ञेयते ॥ अन्येषां च व्रतनैव एकैकामथ वा हुतिम् ॥ १३५ ॥ अष्टाविंशतिभिश्चान्यैर

षाष्टौपंचपंचवा ॥ १३६ ॥ चरक्यादींश्चासनैश्चपिष्टकैर्वटकेनवा ॥ रक्तपुष्पेणपत्रेणत्रिमध्वत्केनयत्नतः ॥ १३७ ॥ वास्तोष्पतेहृदंजरा
 यजेद्रास्तुपतियदा ॥ पंचोपचारैर्विधिवत्सांगोपगैरन्तरम् ॥ १३८ ॥ बलिमासादयेत्पश्चाद्दद्यादेकैकशः क्रमात् ॥ ब्राह्मणैश्चैवदद्याच्चसदा
 आज्यंसमाक्षिकम् ॥ १३९ ॥ शाल्यन्नंशिखिनेदद्यात्तथानीलोत्पलानिच ॥ ओदनंसीतप्लंदद्यात्पजन्यायिविक्षणः ॥ १४० ॥ जयायपिष्ट
 कंकार्यमिन्द्रायघृतमोदकम् ॥ सूर्यायपिष्टकांत्रंचसत्याययवपूलिकाम् ॥ १४१ ॥ अमायमत्स्यमांसांश्चकुलीमथपिष्टकम् ॥ वायव्येचतथास
 क्तूपूष्णेअपूपमेवच ॥ १४२ ॥ वितथायकलायांनृगृहर्क्षायसमाक्षिकम् ॥ पूष्णेथक्कुरांत्रंचशाल्यन्नंचनिवेदयेत् ॥ १४३ ॥ गन्धर्वायक
 स्तूरिकान्त्रंक्कुरांश्चभृङ्गराजके ॥ मृगाययावकांत्रंचपितृभ्योमुद्गपायसम् ॥ १४४ ॥ दौवारिकायक्कुरांश्चननुहेचपूपकम् ॥ पायसंपुष्प
 दंतायवरुणायचपिष्टकम् ॥ १४५ ॥ असुरायमोदकांश्चैवदद्यादापिक्षयेसुरा ॥ घृतौदनंचसोमायकणांत्रयंक्षमणेदेदेत् ॥ १४६ ॥ रोमाय
 घृतलङ्कसपायसगुडौदनम् ॥ अक्षायविविधान्त्रंचभल्लाटायतथैवच ॥ १४७ ॥ सोमायमधुशाल्यन्नंनगायगुडपिष्टकम् ॥ अदित्यैचां
 धूमंघृतपक्कानिवेदयेत् ॥ १४८ ॥ दित्यैदद्यात्तथाक्षीरांसितशर्करयासह ॥ क्षीरांत्रंचैवपूष्णेचआपवत्सायैवेदधि ॥ १४९ ॥ सावित्र्यै
 लङ्कुकान्त्रंचसवित्रेचगुडौदनम् ॥ जयायघृतमंत्रंचमिष्टान्त्रंचविवस्वते ॥ १५० ॥ विरूपायचतद्दद्याद्धरिद्रान्नंतथैवच ॥ घृतौदनंचचित्रायक
 द्रायघृतपायसम् ॥ १५१ ॥ मांसौदनंयक्ष्मणेचक्कुरांश्चवरुणायच ॥ अर्यम्णेशर्करापूबहिर्दद्याच्चतुष्टयम् ॥ १५२ ॥ चित्रौदनंसमांशंयम
 त्त्यात्रांशुडपिष्टकम् ॥ प्रतिदेवोपरिक्षीरंघृतक्षीरसमन्वितम् ॥ १५३ ॥ तीर्थतोयसमायुक्तंसुगंधेनसमन्वितम् ॥ पताकादेववर्णेनदद्याद्ब्र
 ह्मादितिक्रमात् ॥ १५४ ॥ मंत्रंजपेत्स्वसामथ्यात्स्वसामथ्यंस्तुतिपठेत् ॥ पुरुषस्तवस्यसूर्यऋषिर्जगतीच्छन्दः सवितादेवतासोमपाके
 स्तुतौविनियोगः ॥ १५५ ॥ शंकरउवाच ॥ विष्णुर्जिष्णुर्विभुर्ज्ञोयिज्ञोयिज्ञोयिज्ञपालकः ॥ नारायणो नरोहंसाविष्ण्वक्सेनोहुताशनः ॥ १५६ ॥
 यज्ञेशःपुण्डरीकाक्षःकृष्णःसूर्यःसुरार्चितः ॥ आदिदेवोजगत्कर्तामण्डलेशोमहीधरः ॥ १५७ ॥ पद्मनाभोहृषीकेशोदातादामोदरोहरीः ॥
 त्रिविक्रमस्त्रिलोकेशोब्रह्मणःप्रतिवर्द्धनः ॥ १५८ ॥ भक्तप्रियोऽच्युतःसत्यःसत्यवाक्योऽभुवःशुचिः ॥ सैन्यासीशास्त्रतत्त्वज्ञश्चिपंचाश

द्रुणात्मकः ॥ १५९ ॥ विदुरीविनयः शान्तस्तपस्वीविद्युतप्रभः ॥ यज्ञस्त्वंहिवषट्कारस्तस्वमोङ्कारस्तवमग्नयः ॥ १६० ॥ त्वंस्वधा त्वंहि
 स्वाहा त्वंस्वधा च पुरुषोत्तमः ॥ नमो देवादिदेवाय विष्णवे शाश्वताय च ॥ १६१ ॥ अनन्ताया प्रभया यनमस्ते गरुडव्यज ॥ ब्रह्मस्तव मिदं प्रो
 क्तं महादेवेन भाषितम् ॥ १६२ ॥ प्रयत्नाद्यः पठेन्नित्यममृतत्वं संगच्छति ॥ १६३ ॥ ध्यायंति ये नित्यमनंतं मच्युतं हृत्पद्ममध्यस्थयमा
 व्यवस्थितम् ॥ उपासकानां प्रभुमेकमोश्चरं ते याति सिद्धं परमं तु वैष्णवम् ॥ १६४ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि द्वितीय भागे द्वादशोऽ
 ध्यायः ॥ १२ ॥ ॐ ॥ सूत उवाच ॥ ततो भैयादिवाषेण यजमान उदङ्मुखः ॥ कनकतोयेन गन्धेन सुद्रुलाग्रलेपयेत् ॥ १ ॥ ऐशान्यां मध्यभागे वा
 यजेद्वासुसमाहितः ॥ वर्तुलाकारेद्यस्मान्मन इच्छति संजपन् ॥ २ ॥ ऋषिः कंठोत्थाय त्रीछन्द इत्याभिधीयते ॥ देवता प्रथिवी चैव स्तु
 तौ च विनियोजयेत् ॥ ३ ॥ विवरपूजेयत्कर्म ब्रह्माणं च धराधरम् ॥ पृथिवी गन्धपुष्पाद्यैर्नैवैर्वैश्विधैरपि ॥ ४ ॥ अग्रतोऽष्टदलं लेख्यं
 स्थापयेत्कलशं ततः ॥ मुखे विधाय कनकं राजतेन विनिर्मितम् ॥ ५ ॥ श्रुक्तिशङ्खसमं वापि विधाय मित्रसमुद्रवम् ॥ पूजयेत्तथैतानि धे
 नगन्धपुष्पाक्षतादिना ॥ ६ ॥ विष्णुक्रांतावचाकुष्ठचन्दनेन विलोडितम् ॥ क्षीरं च मातुलिङ्गं च सावित्रं च सूर्ध्वया ॥ ७ ॥ दध्यक्षतं मधुयुत
 मेव मर्ध्यं च सादयेत् ॥ सितचन्दनवस्त्राद्यैः शाल्यैश्च विधैरपि ॥ ८ ॥ अव्रणं कलशं कृत्वा पञ्चवर्णसमन्वितम् ॥ आवाहयेत्तानि धे
 मंत्रेणानेन भक्तिः ॥ ९ ॥ आयाहि भगवन् देवतोयमूर्ते जलेश्वर ॥ हृद्गर्धभया दत्तं परितोषायेत नमः ॥ १० ॥ गृहेभ्यश्चैव सोमाय त्वष्ट्रै चैव
 च शूलिने ॥ इमं मेवरुणेत्यादि प्रत्येकं स्याद्वा त्रितयम् ॥ ११ ॥ ततोऽर्घ्यदानं विधिवत्क्षीरेण हविषामधु ॥ यजमानः स पत्नीकुंभं कुक्षौ निधा
 य च ॥ १२ ॥ हिरण्यगर्भैर्निर्मितं त्रस्य भरद्वाज ऋषिः स्मृतः ॥ छन्दश्च जगतीत्यातो देवता च जलाधिपः ॥ १३ ॥ वरुणस्योत्तं भनेति तमस्त्रस्य
 जलकुंभं निवेदयेत् ॥ अस्य मन्त्रस्य च ऋषिर्नारदः परिकीर्तितः ॥ १४ ॥ विराट्छन्दश्च ईशानो देवता समुदाहृता ॥ मोचयेन्मीनयुगमंचम
 षयुगमंतथैव च ॥ १५ ॥ संभवे पक्षियुगमंच चाडीवाचक्रवाककम् ॥ मोचयेन्नागयुगमंच आयुर्वृद्धश्च हेतवे ॥ १६ ॥ दिक्षु जीवन्तिकां दद्याद्वा
 क्षसेभ्यो बलिं हरेत् ॥ निर्मितं माषभक्तेन रक्तपुष्पैरलंकृतम् ॥ १७ ॥ क्षात्रकोलक्ष्मणश्चैव मणिभद्रो गणेश्वरः ॥ सर्वेदुकेन हतेन दिक्षु मध्येय

थाक्रमत् ॥ १८ ॥ येभवाभविनोभूतायेचेष्टुमयासिनः ॥ आहंरुवलिषुष्ट्याप्रयच्छंतुशुभंमम ॥ १९ ॥ इत्युक्ताचबलिदद्यान्नमस्कु
 र्यादंतंरम् ॥ दद्यात्पयस्विनीगांचआचार्यायविशेषतः ॥ २० ॥ अन्येषांहिरण्यंयंगंचदद्याद्दिग्जन्मने ॥ व्याहृतित्रितयचैवततोवारु
 णंपंचकम् ॥ २१ ॥ प्राजापत्यंस्विष्टकृच्चजुह्यात्तदंतंरम् ॥ घृतैःस्विष्टकृतंनस्तितथारसविसारकैः ॥ २२ ॥ पद्मोत्पलंमातुलिङ्गंण
 सेमातुलंगके ॥ मधुकैविश्वपुष्पेचआम्रातकैचकाशके ॥ २३ ॥ अभिषेकंततःकुर्यात्सुवास्त्वितिवैजपन् ॥ दद्यात्पूर्णांचाविधिवत्सूर्या
 यार्घ्यनिवेदयेत् ॥ २४ ॥ पञ्चदोषपुरस्कृत्वाब्राह्मणानुमतेनच ॥ गृहंप्रविश्यचततोब्राह्मणानथभोजयेत् ॥ २५ ॥ दीनांयकूपणैचैवदद्या
 द्वित्तानुसारतः ॥ ज्ञातिभिःसहमुञ्जीतदधिक्षीरामिषंविना ॥ २६ ॥ नक्षीरचकषायंचर्जितंशाकमेवच ॥ नकाण्डंचनपुष्पंचकरिंरच
 कदाचन ॥ २७ ॥ शाल्यन्नंमूलकंचैवपनसांम्रफलानिच ॥ मस्तंमधुघृतगुण्डमातुलिंगंसेधवम् ॥ २८ ॥ बदर्धातकफलेकुन्दपुष्पंतथा
 तिलम् ॥ एतत्प्रशस्तंजानीयान्मरीचांनिविशेषतः ॥ २९ ॥ त्रिरात्रमथसप्ताहंपरित्यज्यखलेततः ॥ पञ्चाङ्गकंततःकुर्यात्स्थापयेन्नोति
 युग्मकम् ॥ ३० ॥ प्रथमाचार्कहस्तेनद्वितीयादशहस्तकम् ॥ वितस्तेतुभवेच्छतद्विगुणंतदंतंरम् ॥ ३१ ॥ शतार्धचततःपञ्चात्षष्टिहस्त
 मंतंरम् ॥ ३२ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणमध्यमपर्वणिद्वितीयभागेऽर्घ्यदानविधौत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥
 स्वगृह्याग्निविधिवध्ययोगभेदेषुसत्तमाः ॥ नपरोक्तंविधानेनभयदंकीर्तिंश्वंसनम् ॥ १ ॥ पुत्रमेवचकन्याश्चजनिष्याश्चापरसुताः ॥ गृह्या
 इतिसमाल्यातायजमानस्यदायदाः ॥ २ ॥ तेषांसंस्कारयोगेषुशान्तिकर्मक्रियासुच ॥ आचार्यविहितःकल्पस्तस्माच्चक्षइतिस्मृतः ॥ ३ ॥
 त्रिकुशंपरिशृङ्गातिततश्चकुरुतेदृढम् ॥ ऋषिर्दक्षश्चजगतीछन्दोविष्णुश्चदेवता ॥ ४ ॥ कश्यपस्तृप्यतामितिभूरसीतचशाधेनम् ॥
 ऋषिःसुवर्णगायत्रीजगतीछन्दइष्यते ॥ ५ ॥ देवताचभवेत्सूर्यःपृथिवीशोधेन्यसेत् ॥ ऐशान्यादिक्रमेणैवप्रादक्षिण्येनयन्ततः ॥
 ॥ ६ ॥ यत्पवित्रेतिमंत्रेणतर्जन्यगुण्योरपि ॥ कुशगभत्रयेणापित्रामयेद्वलयाकृति ॥ ७ ॥ परिसमूहनमित्युक्तंक्षपनंशृणु
 सत्तमाः ॥ ईशानादौश्चसंस्कारंकुर्यात्परिसमूहनम् ॥ ८ ॥ प्रतिष्ठायांचरेत्यादिनैर्ऋत्यादिग्रहंमखे ॥ परिसमूहनमैन्द्र
 स्यपर्वतोऽस्यऋषिःस्मृतः ॥ ९ ॥ पंक्तिश्छन्दःसमुद्दिष्टमिन्द्राणीचाथदेवता ॥ गोमयंचत्रिगंधंचपंचमूर्तिकयापिच ॥ १० ॥ क

निष्ठुगुह्यकृत्यक्कादेवताथै नलेपयेत् ॥ मानस्तोकेनेति ऋचा विश्वे देवश्च पूज्यताम् ॥ ११ ॥ ऋषिः स्यात्काश्यपश्छन्दः विश्वे देवः प्रकीर्त-
 तः ॥ योजयेच्छेपयेद्विद्वान्वटमावद्यसत्तमाः ॥ १२ ॥ मध्यमातर्जनभ्यां च कुशमारभ्य दक्षिणम् ॥ चतुरस्रीकृतं श्रेष्ठं हस्तमानं तथाननम् ॥ १३ ॥
 यज्वभिरिति मन्त्रेण सूर्यः प्रीणाति सत्तमाः ॥ दक्षे सार्धगुलं त्यक्त्वा णिश्चैमेन परित्यजेत् ॥ १४ ॥ उत्तराग्रालिखेद्देवामन्यथा मङ्गलं भवेत् ॥ आ-
 प्यायस्वोति मन्त्रस्य धन्वंतरं ऋषिः स्मृतः ॥ १५ ॥ त्रिष्टुच्छन्दः समाख्यातः सविता चात्र देवता ॥ तल्लग्नं दक्षिणै चैकं पूर्वाद्धिद्वदशङ्कुलम् ॥ १६ ॥
 अन्याङ्गुलं तरे चैकं ततः सप्तङ्गुलं भवेत् ॥ कुशमूलेन स्वर्णेन प्रतिष्ठार्या चरागते ॥ १७ ॥ अद्भुष्टानामिह भ्यां च संज्योतीति च संजपन् ॥ संस्म-
 रेन्मित्रावरुणौ ऋषिरौ तथ्यं संज्ञकः ॥ १८ ॥ पंक्तिश्छन्दः शिवो देवो रेखा मथ च योजयेत् ॥ तेनैवोर्द्ध्वैरैरुग्रदक्षवामे सकृत् सकृत् ॥ १९ ॥
 भास्वरायक्षिपेद्ग्नौ तत ऊर्ध्वं णं स्मृतम् ॥ सदसं पहा षिः कर्णौ विराडिति उदाहृतः ॥ २० ॥ छन्द इन्द्रो देवता च पृथिव्या देवता भवेत् ॥ कुश-
 पुष्पोदकेनापि देवतार्थेन सत्तमाः ॥ २१ ॥ पञ्चगव्येन मतिमान् पञ्चरत्नोदकेन च ॥ पञ्चपल्लवतो येन महायोगो विज्ञेयः ॥ २२ ॥ अथोनस्य-
 चमन्त्रेण वसिष्ठः परिकीर्तितः ॥ छन्दोऽथ देवी गायत्री देवता गणनायकः ॥ २३ ॥ कीमादग्निं समादाय मेघल्लामीति संपठन् ॥ मेघल्लामी-
 ति मंत्रस्य ऋषिर्गातमर्हरितः ॥ २४ ॥ छन्दो तुष्टुः समाख्यातं वामदेवोऽथ देवता ॥ क्रव्यादाग्निं परित्यज्य क्रव्यादं मग्निमरिपन् ॥ २५ ॥
 मन्त्रेणानेन मतिमान् दक्षिणस्यां विनिक्षिपेत् ॥ अस्य मन्त्रस्य हारीतः ऋषिः स्याच्छन्द इह्यते ॥ २६ ॥ देवता वामदेवोऽपि दाहेपि विनियोजयेत् ॥
 आवाहनं ततः कुर्यात्संस्मरेत् संजपन् ॥ २७ ॥ संस्मरेत्संस्मरेत् ऋषिर्नील उदाहृतः ॥ विराट्छन्दोऽथ विज्ञेयो देवता च गतः क्रतुः ॥ २८ ॥
 वैश्वानर इति ऋचा अग्निस्थापनमर्हरितम् ॥ मंत्रमाचाति ग्रीणाति ऋषिः स्यात्काश्यपः स्मृतः ॥ २९ ॥ अनुष्टुप् च भवेच्छन्दो देवता हव्यवाह-
 नः ॥ वध्नामिति च मंत्रेण अग्निं कुर्यात्प्रदक्षिणम् ॥ ३० ॥ ऋषिः स्वयं पूराख्यातो विराट्छन्द उदाहृतम् ॥ देवता परमात्मा च नमस्करो ण योज-
 येत् ॥ ३१ ॥ ततोऽग्निं दक्षिणे भागं प्रागग्रकुशकुब्जके ॥ द्विहस्ते भवतश्चैव हस्तपानासने अथ ॥ ३२ ॥ ब्रह्मविहोषे इत्यतामिति ब्रह्माणं विनोद-
 शयेत् ॥ ब्रह्मयज्ञानृचादग्नीधेनुरिति त्वचः ॥ ३३ ॥ द्वाभ्यामिति चमन्त्राभ्यामिति ब्रह्म प्रवेक्षणम् ॥ शक्रोऽस्य त्रायतामिति शृणु ऋभं

ऋषिर्द्राजाः ॥ ३४ ॥ प्रजापतिर्ऋषिश्छन्दोऽथशंकरः ॥ नारदश्चक्रषिश्छन्दोऽथशंकरः ॥ ३५ ॥ अग्रेरुत्तरभागेचहस्त
 मात्रांतरपिच॥प्रणीतास्थापनंकुर्यादिनएहीतिसंपन्न॥३६॥मंत्रस्यचक्रषिश्छन्दोवामदेवःप्रकीर्तितः॥जगतीचभवेच्छन्दोदेवताचशतक्रतुः
 ॥३७॥श्रीपर्णीसहकारोत्थवरुणस्यविशेषतः॥षडंगुलेचविस्तारविंशत्यंगुलकेनच॥३८॥देव्येणचतुःख्यतमडुलंचप्रमाणतः॥द्वयंगुलेच
 रकाकायामासासन्देवकर्मणि॥३९॥अभिचारेभवेत्काश्यताम्रस्याच्छांतिकर्मणि॥प्रतिष्ठायामृन्मयंचअष्टांगुलमथापि॥४०॥द्रादशंगुलप्र
 स्तारैतजसेमानवर्जितम् ॥ इमंवरुणेनचाप्रणीतामथपूरयेत् ॥४१॥ सागराअथप्रार्थितामित्यमाध्यानमाचरेत् ॥ सकृदच्छिन्नद्रुमैर्णदिग्वि
 दिक्षुपरिस्तरत् ॥ ४२ ॥ नैर्ऋतेदिक्षुसीतःस्याद्द्वैश्वदेवतथैवच ॥ कयानाश्चित्रदृचानागःप्रणतिसत्तमाः ॥ ४३ ॥ अस्यमंत्रस्यच
 ऋषिर्भरद्वाजउदाहृतः ॥ छन्दोऽनुष्टुब्देवताचईशानःपरिकीर्तितः ॥ ४४ ॥ प्रयोजनादिकद्रव्यंततआसादयेत्क्रमात् ॥ दक्षिणादिउ
 त्तरांतंभुवासइत्युचापिच ॥ ४५ ॥ ऋषिःस्यान्नारदश्छन्दोऽनुष्टुप्चैवाथदेवता ॥ शतक्रतुश्चप्रणीतियोजयेदथसादरात् ॥ ४६ ॥ काष्ठं
 चपश्चिमंकुर्यात्प्रथच्छन्पाश्चिमेनतु ॥ पुरतोऽन्नपञ्चमीहितिलाश्चशरसर्पपाः ॥ ४७ ॥ दक्षिणेचैवआपूपंभृंगराजंतथैवच ॥ फलपत्रंवात्र
 भागेपिषुकंदधिदुग्धकम् ॥ ४८ ॥ पनसंनारिकेलंचमोदकंलङ्कृतथा ॥ प्रणीतांचदिग्दिक्षुस्थायपयदाविचारयन् ॥ ४९ ॥ प्रणी
 तानस्पृशेद्याहोमकालेकथंचन ॥ स्नानकुंभंचभोविप्रायावद्यागंप्रवर्तते ॥ ५० ॥ उच्चैरकंमतुलिंगंदूर्वाधात्रीफलानिच ॥ तुलसीमाल
 तीजातीजलजानिविशेषतः ॥ ५१ ॥ ऐशान्यांस्थापयेत्सर्वयज्ञवैकंकरतीमयम् ॥ नैर्ऋत्येतिविशेषेयंयज्ञवैकंकरतीशमी ॥ ५२ ॥ यथा
 योगेनतत्सर्वग्राह्यंतत्पत्रमेवच ॥ क्षीरपाकेतुक्षीरान्तिचरुस्थालीमथानयेत् ॥ ५३ ॥ पवित्रच्छेदनकुशैर्दिछद्यात्रोदेशिकंप्रुनः ॥ छित्त्वा
 पवित्रप्रोक्षिण्यांस्थापयेद्बलभिदाप्रकम् ॥ ५४ ॥ विष्णोरारामंत्रेणछेदयेदप्रमाणतः ॥ पायसेनकाठेनेनप्रमन्ययीयात्कदाचन ॥ ५५ ॥
 नरसेनकाष्णेननहनेनकदाचन ॥ ताम्रिणभस्मनाचाथशुक्तिशंखेनवाग्यतः ॥ ५६ ॥ छेदयेत्पञ्चजुलींचापिपवित्रमथदेशिकः ॥ विष्णो
 रराटमंत्रस्यहारितश्चऋषिःस्मृतः ॥ ५७ ॥ पंक्तिश्छेदोभवेद्देवःसंस्कारोविनियोजयेत् ॥ प्रणीताभाजनंगृह्यप्राक्षणीपूरयेन्निभिः ॥ ५८ ॥

कायतीर्थेनतत्कुयादिवतीर्थेनचेत्यापि ॥ वामहस्ततलेपश्चात्स्थापयेत्प्रोक्षणीयकम् ॥ ५९ ॥ मध्यमामध्यमांगुष्ठअपामाणैर्मंत्रिभिः ॥
 उत्तानंतत्पवित्रंचपवित्रंतेतिसंजपन् ॥ ६० ॥ ऋषिःस्याद्वातमश्छन्दोधर्मराजोऽथदेवता ॥ अथस्थापितद्रव्याणिप्रोक्षयेत्स्थापयेत्कमा-
 त् ॥ ६१ ॥ सकृद्भवेत्त्रिभिःकाष्ठैस्त्रिवारंमंत्रंप्रणवैः ॥ स्थिरस्थानेतुसंप्राप्तप्रणीतायाश्चक्षणे ॥ ६२ ॥ प्रादेशांतरतश्चैवअव्ययस्था-
 लीमथार्पयेत् ॥ अग्रतोमण्डलंकृत्वाविह्विप्रैस्तथापयेत् ॥ ६३ ॥ द्यूतानिःसारयेत्तत्रिरूप्याशुक्रमेणतु ॥ ईशानेतिचमंत्रेणअधिश्च-
 पणमारीतम् ॥ ६४ ॥ ऋषिनारीयणश्छन्दःपंक्तिरीशोऽथदेवता ॥ पर्यागिरणंकुर्यादादराद्वयमप्यथ ॥ ६५ ॥ अवैश्यईशमारभ्यदक्षि-
 णावर्तेकेनतु ॥ कुलायनीतिमंत्रेणऋषिच्छन्दोदिकंस्मरन् ॥ ६६ ॥ परिवेष्याज्यस्थालींचित्रिःसकृद्वासमाहितः ॥ पितरस्तृप्यंतामिति
 संस्कारेमातरःस्मृताः ॥ ६७ ॥ ऋषिःस्याजमदग्निश्चागयत्रीछन्दोहरयन् ॥ देवताचपिनाकस्यादग्निष्टोभेचयोजयेत् ॥ ६८ ॥ घृतस्य
 चतथात्वंनोब्रह्मवैतृप्यतामिति ॥ षडंगुलंखुवपश्चाद्गृहीत्वाग्रौप्रतप्यच ॥ ६९ ॥ त्रिरात्रंतुमहायोगिसकृदन्यत्रसत्तमाः ॥ समाजयेत्कुशे-
 नापिमूलादग्रंतुसेचयेत् ॥ ७० ॥ अग्रान्मूलंपुनःकुर्यात्संपूज्यचपुनःपुनः ॥ त्रिभिस्त्रिभिःप्रणीतोदकप्रोक्षयेत्तदनंतरम् ॥ ७१ ॥ खुवं
 पुनःप्रतप्याथप्रोक्षण्युत्तरतोऽन्यसेत् ॥ आज्यपात्रंपुरस्कृत्यपवित्रंचसमाहरेत् ॥ ७२ ॥ अंगुष्ठेअनोभेतुगृहीत्वातत्पवित्रकम् ॥ अष्टौ
 गुलंमध्यकृत्वाघृतंत्रिःपवनंचरेत् ॥ ७३ ॥ पातालैस्त्रिस्तथाकाशेअवेद्याज्यंतस्त्रिभिः ॥ प्रोक्षण्यांचतथाकुर्यादधःसंप्रोक्षयेदक्षिकः ॥ ७४ ॥
 ततःपायसमादायउत्थायचसमंत्रकम् ॥ तूर्णोदद्यात्तथाचाग्नौसन्निवेशेनतत्ततः ॥ ७५ ॥ सपवित्रंक्षरंरुगृहीत्वाप्रोक्षणीयकम् ॥ अष्टौ
 गुलेमूलभागेतज्जलेनईशादितः ॥ ७६ ॥ अग्निपयुक्षयेत्पश्चाद्दक्षिणावर्तेकेनच ॥ पवित्रंचप्रणीतायांविधायप्रोक्षणीयकम् ॥ ७७ ॥
 संयावार्थंचभोविप्राअग्निवत्तवेदोक्षिकः ॥ ध्यायेदग्निंरक्तवर्णखुवहस्तंत्रिबाहुकम् ॥ ७८ ॥ कमंडलुंपरहस्तेततोदक्षकरेणतु ॥ खुवंगृही-
 त्वाजुहुयात्तूर्णोभिवसमाहितः ॥ ७९ ॥ अंतंचदेवतोद्देशंजापत्यसमीरयन् ॥ प्रणतंतेनजुहुयात्सर्वत्रद्विजसत्तमाः ॥ ८० ॥ वायुकोणं
 समारभ्यवह्निकोणान्तकेनतु ॥ अचिच्छायांघृतेनवह्नद्रायतदनंतरम् ॥ ८१ ॥ अग्नीषोमात्मकंचैवजुहुयाद्द्राक्षसादितः ॥ ऐशान्यांको

णपर्यंतंतोनैमित्तिकं चरेत् ॥ ८२ ॥ पश्चात्स्विष्टं ततो दद्याद्दद्याच्चमतिभिस्तथा ॥ वारुणं पञ्चकं वैवकुत्वा पूर्णं ततो लभेत् ॥ ८३ ॥ उद्ग्रहइ
 तिमंत्रस्य अथ वर्णऋषिः स्मृतः ॥ छंदो देवी च गायत्री देवता चापि वारुणम् ॥ ८४ ॥ प्रकृते योजयेन्मन्त्रं स्तुतौ चापि न योजयेत् ॥ तत्रो
 ग्रहतिमंत्रस्य ऋषिर्वापि संप्रसंज्ञकः ॥ ८५ ॥ छंदश्च बृहती रुपा तो देवताग्निः प्रकीर्तितः ॥ इडा गतमिति मन्त्रस्य ऋषिः को गुह्यसंज्ञकः ॥ ८६ ॥
 छन्दश्च जगती रुपा तो देवो विष्णुः प्रकीर्तितः ॥ उद्गते न इति मंत्रस्य ऋषिः को तु प्रकीर्तितः ॥ ८७ ॥ छन्दो देवी च गायत्री देवता चापि विवरुणश्चाधिदेवता ॥ ८८ ॥
 इति श्री भविष्ये महापुराणे मध्यम पर्वणि द्वितीय भागे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ४४ ॥ सूत उवाच ॥ सर्वत्र मख ब्रह्माणमृत्विजं वरयेदथ ॥
 कुशंडिकां स्वगृह्येन कृत्वाग्निं चार्चयेत्ततः ॥ १ ॥ आचाराराज्यभागे तु महाव्याहृतयस्त्रयः ॥ सर्वप्रायश्चित्तसंज्ञकं प्राजापत्यं च स्विष्टकृ
 त् ॥ २ ॥ एतन्नित्यं हि सर्वत्र होमे कर्मणि निर्दिशेत् ॥ प्राजापत्ये च इन्द्राय एतावा वारसंज्ञकौ ॥ ३ ॥ अग्नये चैव सोमाय आज्यभागो प्रकी
 र्तिता ॥ भूभुवः स्वस्त्रयश्चैव महाव्याहृतयः स्मृताः ॥ ४ ॥ अयाश्चाग्ने इति तथा ये ते शतमनुत्तमम् ॥ सर्वप्रायश्चित्तसंज्ञा एतैवै पञ्चमंत्रकाः ॥
 ५ ॥ प्राजापत्याहुतिश्चैकास्विष्टकृचापरा स्मृता ॥ चतुर्दशैताः कृतयो होतव्यानि न्यसंज्ञकाः ॥ ६ ॥ कृत्वा सकृदेव तो द्विशेहं पश्चात्समा
 चरेत् ॥ सोमपाये च गोगे नरमेधाश्च मेधके ॥ ७ ॥ अन्यत्र विपरीतेन स्वाहोतेन हुने दुधः ॥ नैमित्तिकं विना नित्यं विफलं याति न च तथा ॥
 ८ ॥ नित्यं वर्ज्यं शतार्धेनैवैश्वदेवैतथैव च ॥ त्र्यहसाध्यादियोगेषु यन्निदेशं शृणु द्विजाः ॥ ९ ॥ एकाहे वा वारज्यौ कृत्वा नैमित्तिका कृतिः ॥
 समास्विष्टकृतं विद्यादाकृत्याद्यास्ततः परम् ॥ १० ॥ विशेषत रुयहादौ तु अधारा राज्यपूर्वकम् ॥ पश्चात्रैव नैमित्तिकं कुर्यात्समाप्तिदिवसे पथ ॥
 ११ ॥ आचाराराज्यपूर्वेण तौ नैमित्तिकं चरेत् ॥ स्विष्टकृद्वाहतिश्चैव वारुणाद्यास्तथा हि षट् ॥ १२ ॥ द्विजातिः पतितो यत्र द्वित्रिकं च चतुश्चतुः
 ॥ एकस्मिन् दिवसे कुर्यात्सोमयागे च शशवे ॥ १३ ॥ द्विजातीनां विवाहे तु नैत्यिकं प्रथमं भवेत् ॥ एकस्मिन् दिवसे कुर्यादग्नि कार्ये पृथक् पृथक् ॥
 १४ ॥ दद्यादेकं च नित्यं च पृथङ् नित्यं न चाचरेत् ॥ द्विजातिः पतितो यत्र द्वित्रिकं च चतुश्चतुः ॥ १५ ॥ एकस्मिन् दिवसे कुर्यात्तत्रापि नैत्यिकं न्यजेत् ॥
 होमे ब्रह्म स्तुते विष्णुः क्षुवे चैव महेश्वरः ॥ १६ ॥ अजस्यानियमे चेन्द्रोऽधिथ्रयणं विवस्वतः ॥ पर्यग्निकरणैवैव उद्ग्रहे मातरः स्मृताः ॥ १७ ॥

चन्द्रादिर्यौचोत्पदनेवीक्षणेचदिशस्तथा ॥ प्रोक्षण्यांस्थापनेदुर्गाइमेलः प्रीतिष्ठिताः ॥ १८ ॥ होमंकुर्याद्विजश्रेष्ठविधिंकुर्यात्समाहितः ॥ एतेषु देवताः प्रोक्ताः द्विजातीनां हिताय च ॥ १९ ॥ यजेत्सुपशुबद्धेषु संस्कारैश्चैव पर्वाणि ॥ देवताः सर्वा ज्ञातव्या एता यज्ञे समाहितैः ॥ २० ॥ अधिदेवेन जानीयात्करवल्यां पंचफलं यतः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन देवतामथ विन्यसेत् ॥ २१ ॥ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि द्वितीयभागे पञ्चदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ अथ ब्रह्मयामिसंज्ञैर्षादेवानां ध्यानमुत्तमम् ॥ अस्य यज्ञे परित्जानां जिह्वा सम्यक्फलप्रदा ॥ १ ॥ हिरण्यवर्णा प्रथमां वह्निं जिह्वां महाद्युतिम् ॥ बबान्धकरं देवी हरण्याख्येष्टसिद्धये ॥ २ ॥ कनकाद्रिभुजां शुक्लं हस्ताभ्यां दर्भं संयुताम् ॥ कर्मण्डलं च विभ्राणानमसाधकं सिद्धिदा ॥ ३ ॥ उद्यदिन्दुनिभारक्तां चतुर्भिर्भुजपल्लवैः ॥ शंखचक्राभयवराद्धतीप्रणमाम्यहम् ॥ ४ ॥ भिन्नां जनचयप्रख्यां स्वर्णकुंभं तु वामतः ॥ दक्षिणेन वरक्तां धारयंतीं नमाम्यहम् ॥ ५ ॥ सुप्रभा मण्डलाभावकराभ्यां तत्कुताञ्जलिः ॥ पद्मासनस्थौ कौशेयवसनमां प्रसीदतु ॥ ६ ॥ जपाकुसुमसंकाशा बहुरूपा सखेमम ॥ शुभदा स्यादुजैः शुभ्रा सहस्रं धर्ती पराम् ॥ ७ ॥ नीलोत्पलनिभे देवि वह्निवर्णा पराभवे ॥ जपापुष्पधरे नित्यं सती हूपे प्रसीदमे ॥ ८ ॥ मूलेन वक्ष्ये ते स्थानं मे त्रेणवननं मतम् ॥ त्रिमूर्तीकरणं कुर्याच्चतुःसूत्रं निपातयेत् ॥ ९ ॥ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि द्वितीयभागे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ प्रतिष्ठायाः पूर्वदिने कुर्याद्देवाधिवासनम् ॥ धान्यप्रतिष्ठा तस्यैव यूपं चापि यथाविधि ॥ १ ॥ रात्रौ मूलाग्रैश्च षट्स्थापयेद्गुणायकम् ॥ संपूज्य च विधानेन दिगीशांश्च तथाग्रहान् ॥ २ ॥ ब्रह्माणं च तडगेषु वरुणं संतुयागे ॥ सोमं च मण्डले मूर्यं पादे विष्णुं तथैव च ॥ ३ ॥ शैवे शैवं तथा प्रोक्तं प्रपाया मथ वारुणम् ॥ आरामैश्चैव ब्रह्माणं पाद्वाद्यौ रापि चार्चयेत् ॥ ४ ॥ द्रुपदादींति मन्त्रेण स्नापयेत्प्रथमं बुधः ॥ गायत्र्या च ततः पश्चाद्बुधद्वारं तैलकम् ॥ ५ ॥ सुनाभेति च मन्त्रेण द्वाभ्यामेव विशिष्यते ॥ श्रीश्च ते इति कुसुमं फालिनीति च वैफलम् ॥ ६ ॥ कांडादिति च मन्त्रेण दद्याद्बुधं क्षतं ततः ॥ सिंदुरेति सिंदूरं विश्रामिति च मार्जनम् ॥ ७ ॥ समिच्छेत्त्यञ्जनं दद्याद्बुधं सुरासुराजपत् ॥ चन्दनं यज्वभिर्जन्वामानस्तोकेति चन्दनम् ॥ ८ ॥ यूपे चैव विशेषाय मुत्तराग्रं प्रविन्यसेत् ॥ अद्यैव तेन मन्त्रेण स्थापयेदथ वारिणा ॥ ९ ॥ गायत्र्या प्रथ

मचैव आपोहिष्ठेति वैजपन् ॥ शन्नो देवीति दुपदां स्नापयेत्तदनंतरम् ॥ १० ॥ अभिमंत्र्याथ ब्रह्मेति त्रिरात्रं मंत्रमरीरयन् ॥ योगयोगदृढं जप्त्वाप
 वित्रां विन्यसेत्ततः ॥ ११ ॥ त्वंगं वैति मंत्रेण तथा सुभाभ इत्यापि ॥ द्वाभ्यां तैल गंधयुतं श्रीमूक्तेनापि पुष्पकम् ॥ १२ ॥ भूरसीति तत्तथा
 धूपमास्त्रज्यातिर्भिर्दीपकम् ॥ अनुममिह तानि दद्याद्वाक्षतंततः ॥ १३ ॥ विश्वामोति च निम्न्यंत कांडादिति तथाक्षतम् ॥ सिंदूरैरिविति
 सिंदूरसांमिधेति तथाज्जनम् ॥ १४ ॥ पादोऽस्येत्यथ भुक्तं स्याद्याः फलिनीति पुनः फलम् ॥ रूपं नेति देहद्रूपं न सोचि चि पूजनम् ॥ १५ ॥
 गुवा सुवासोति वस्त्रं नागगंधेति चन्दनम् ॥ ततो यमगृह द्वाहो मंडपांतरमाश्रितः ॥ १६ ॥ सुनातेति वचो दद्यात्ततश्चावाहयेत्प्रभुम् ॥ तत्राधि
 वासनं कुर्यादक्षयेच्च सुराक्षिभिः ॥ १७ ॥ आचार्ययजमानं च ऋत्विग्भोजनमाचरेत् ॥ अक्षारलवणान्यासीदधिविधं तिलांस्त्यजेत् ॥ १८ ॥
 आधारणं चाधिशंसवक्ष्येत्तत्रानुसारतः ॥ सुनातेति वचो दद्यात्तैलं च वाशिरोत्रिभिः ॥ १९ ॥ पंचभिर्ब्राह्मणैः सार्धैर्गन्धर्वा इति विस्मरन् ॥ दद्या
 द्दन्धैर्तैलशुतंगंधद्वारैर्युचापुनः ॥ २० ॥ याः फलिनीति च फलं पूगतानामवर्जनम् ॥ कौशिकीरुत्तमोसीति दद्यात्स्वद्वं सुतीक्ष्णकम् ॥ २१ ॥
 रूपेन वेति मन्त्रेण सुद्वारं च निवेदयेत् ॥ श्रीश्च ते इति कुसुमं विश्वानीति च संपठन् ॥ २२ ॥ निर्मथं नंततः कार्यमिति साधारणो विधिः ॥ ततो
 धिवासकल्पे तु प्रवेशे तु समाचरेत् ॥ २३ ॥ विना धिवासनं विप्राः प्रतिष्ठानं समाचरेत् ॥ नतत्फलमवाप्नोति विवहे शरणं दिशेत् ॥ २४ ॥ ततः
 प्रयत्नतः कार्यपूर्वाह्नैरात्रियोगतः ॥ नित्येनैमित्तिके काम्ये कार्येऽप्येत्कुण्डमण्डपम् ॥ २५ ॥ स्थण्डिले हस्तमात्रेण वलुकानिर्मितेऽपि च ॥
 त्रयोदशंगुले हस्ते द्विहस्ते चापि वर्द्धते ॥ २६ ॥ एकैकांगुलको विप्राः पीठेनास्ति विचारणा ॥ नवपंचककुंडे च लक्षदावापि शंकया ॥ २७ ॥
 ततो दशंगुले पक्षे दशांगं शृणुत द्विजाः ॥ काष्ठपत्रं च पुष्पं च मोदकं पिष्टकं तथा ॥ २८ ॥ अन्नं च परमान्नं च द्वावेक्ष्यं तिलमेव च ॥ एतैर्दृष्टहृषक्षे च
 विष्णुपक्षे तिलादतः ॥ २९ ॥ शैवेयवा दितः कार्याशक्ते पुष्पादितो भवेत् ॥ सूर्ये पक्षे पिष्टकादि गोपालकृसरदितः ॥ ३० ॥ कृष्णे च करवीरा
 दिश्रीफलानि च त्रैपुरे ॥ सारस्वते च श्रीवृक्षे मोक्षकमेनिगद्यते ॥ ३१ ॥ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि द्वितीयभागे सप्तदशोऽ
 ध्यायः ॥ १७ ॥ ॐ ॥ मृत उवाच ॥ ॥ अष्टौ होतारो द्वा रपालस्तथाष्टौ अष्टौ कार्या ब्राह्मणायाजकाश्च ॥ सर्वे शुद्धा लक्षिता लक्षणादौरे

कः कार्यो जापकोस्मिन्महात्मा ॥ १ ॥ दिव्यैर्गैर्धमाल्यैः सुवर्णैस्तैलैर्कार्यब्राह्मणः पंचविंशः ॥ आवाप्यैस्तु द्विगुणैर्वचलीयो दिव्यैर्वस्त्रै
रहणादक्षिणाभिः ॥ २ ॥ नार्हयित्वा यथोक्तेन काश्चित्पत्रं निवेशयेत् ॥ अर्नहतेषु विप्रेषु न सम्यक्फलमाप्नुयात् ॥ ४ ॥ प्रतिष्ठादिषु सर्वेषु स
म्यग्विप्रान् आर्हयेत् ॥ कुशद्विजंतु सर्वत्र अध्यविष्टरमात्रकम् ॥ ५ ॥ प्रदद्यादहं सन्म्यक्पश्चात्पात्रं निवेदयेत् ॥ विनार्हणं कृते तस्मिन् नरके प
रिपच्यते ॥ ६ ॥ प्रत्येकं ब्राह्मणान्यज्ञे वेदमन्त्रेषु पारगाः ॥ आचार्यो यदि कार्येषु वरयेद्दशगोव्रजान् ॥ ७ ॥ विशिष्टानामभावेऽपि कुर्यात्कुश
मयान्द्विजान् ॥ कुशप्रतिकृतौ चापि स्वगतं स्वं द्विजविना ॥ ८ ॥ न कुर्याच्चरणैर्दशं तथा ग्रहरसंहतिः ॥ गोत्रादिकीर्तनं तेषु स्वनामोद्देशमा
रयन् ॥ ९ ॥ तुलापुरुषदाने च तथा च हाटकाचले ॥ कन्यादाने तथा तस्मै कीर्तयेत्प्रवरादिकम् ॥ १० ॥ न पात्रं प्रति कृत्यर्थं न चालं सोदरं
तथा ॥ मृतभार्य्यो ह्यभार्यश्च अपुत्रोऽपुत्रो मृतपुत्रकः ॥ ११ ॥ शूद्रसंस्कारकश्चैव कृपणो गणयाजकः ॥ प्रायश्चित्तगृहीतश्च राज
याजकैः पशुनः ॥ १२ ॥ शूद्रगृहे निवासी च शूद्रप्रेरक एव च ॥ स्वल्पकं ठो वामनश्च वृषलीपातिरेव च ॥ १३ ॥ बंधुद्वेषगुरुद्वेषी भार्य्या
द्वेषी तथैव च ॥ हीना गश्चैव वृद्धा गोभग्नदंतश्च दांभिकः ॥ १४ ॥ प्रतिग्राही च कुनखः पारदारिक एव च ॥ श्वित्रो कुक्षी कुलोद्धूतो निद्रा
लुव्यस नार्थकः ॥ १५ ॥ अदीक्षितः कर्दयश्च चंडरो गीलद्वजः ॥ महाव्रणी च उदरपि यज्ञपात्रं न कारयेत् ॥ १६ ॥ वरणांति तु पा
त्राणां पूजामन्त्राच्छृणु द्विज ॥ प्रतिमंत्रेण गन्धाद्यैश्चैव मंत्रं पित्तमः ॥ १७ ॥ ब्रह्ममूर्तिस्त्वमाचार्यः संसारात्त्राहि मां विभो ॥ त्वत्प्रसादाद्बु
रो यज्ञं प्राप्नोस्मि न्यमये पित्तम् ॥ १८ ॥ चिरं मे शाश्वती कीर्तिर्यावच्छोकाश्चराचराः ॥ प्रसीदं त्वं मे ज्ञानप्रतिष्ठा कर्मसिद्धये ॥ १९ ॥ त्वमादिः
सर्वभूतानां संसारणवतारकः ॥ ज्ञानामृतप्रदाचार्यो यजुर्वेदनमोऽस्तुते ॥ २० ॥ ब्रह्मैव समुद्रतत्प्रकाशितदिगंतर ॥ शुद्धजंबू नदप्र
ख्ययजुर्वेदनमोऽस्तुते ॥ २१ ॥ प्रतप्तकनकाभासभासितद्युतिभूतले ॥ मंत्रप्रख्यानसंस्थानयजुर्वेदनमोऽस्तुते ॥ २२ ॥ प्रफुल्लकनकाभा
सभास्वरसुरभूषित ॥ प्रकीर्णमंत्रसंभारविधिज्ञप्रणतोऽस्मि ते ॥ २३ ॥ षडंगे वेदे वेदज्ञः कृत्स्नत्विङ्गमोक्षप्रदो भव ॥ प्रविश्य मंडलं विप्राः स्वस्था
ने स्थापयेत्क्रमात् ॥ २४ ॥ वेद्याः पश्चिमभागे तु आचार्यस्थाययेद्बुधः ॥ कुंडस्याग्नौ तु ब्रह्माणं मंडलस्यैव पश्चिमे ॥ २५ ॥ होतारं स्थापये

तत्रविधिज्ञमथचोत्तरे ॥ द्वौद्वौकृत्वाज्ञापकौचखड्गधारकएवच ॥ २६ ॥ द्वारिद्वारिप्रयत्नेनद्वारपालाननुकमात् ॥ वक्ष्यमाणेनमंत्रे
 णप्रत्येकमथस्थापयेत् ॥ २७ ॥ पूजयेद्बन्धपुष्पाद्यैर्वासौभिर्गुलेनतु ॥ यज्ञेषुविततेयोऽसौप्रूज्यतेपुरुषःसदा ॥ २८ ॥ नारायणस्वरू-
 पेणयज्ञमेसफलंकुरु ॥ यज्ञेषुसाक्षीसर्वेषुयजुर्वेदार्थतत्त्ववित् ॥ २९ ॥ ऋग्वेदार्थस्यतत्त्वज्ञानद्रूपनमोऽस्तुते ॥ मखश्रेष्ठेषुसर्वेषुयेन
 मंत्राःसुविस्तृताः ॥ ३० ॥ यजुर्वेदार्थतत्त्वज्ञानद्रूपनमोऽस्तुते ॥ मखश्रेष्ठेषुसर्वेषुएषएवविधिःस्मृतः ॥ ३१ ॥ माङ्गल्यंकर्मणानित्यं
 सर्वज्ञज्ञानरूपिणम् ॥ सिद्धयेमयज्ञस्यनमामिशिवरूपिणम् ॥ ३२ ॥ पालयत्वंदिशःसर्वाविदिशश्चतथाहमम् ॥ दिक्पालरूपिणविप्र
 यज्ञसिद्धौनमाम्यहम् ॥ नसंकल्पंचरेद्यागंव्रतंदेवार्चनं तथा ॥ ३३ ॥ संकल्पमूलःकामौवैयज्ञाःसंकल्पसंभवाः ॥ संकल्पेनविनाविप्रय
 त्किञ्चित्कुरुतेनरः ॥ ३४ ॥ फलंचालपालपकंतस्यधर्मस्याद्धक्षयोभवेत् ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनयागंसंकल्पयेत्सुधीः ॥ ३५ ॥ कास्मात्प
 रौनैवभवेन्निष्कामोऽपिनशोभनः ॥ तस्मात्काममयधर्मविनामोक्षनचाचरेत् ॥ ३६ ॥ संकल्पेनविनायस्तुधर्मचरतिमानवः ॥ नतस्यफल
 माप्नोतिनित्यनैमित्तिकस्यच ॥ ३७ ॥ नकुर्यात्स्थापनेचैवकुर्याद्विमंढलांतरे ॥ गृहीत्वौदुंबरपात्रंवारिपूर्णगुणान्वितम् ॥ ३८ ॥ ज
 लशायारामकूपसंकल्पपूर्वदिङ्मुखः ॥ साधारणेचोत्तरास्थायग्रहयज्ञेतुसंमुखः ॥ ३९ ॥ महाव्रतेप्रतिष्ठायांपात्रंताम्रहिरण्यम् ॥ राजता
 म्मयसांगंयोज्ञेषुप्रशस्यते ॥ ४० ॥ यज्ञीयपात्रपुटकंहस्तंस्नानेप्रकीर्तितम् ॥ ऐशान्यानिक्षिपेत्तोयंप्रतिष्ठायांचपूर्वतः ॥ ४१ ॥ आ
 काशेनिक्षिपेद्यागव्रतंइशोपिनित्यके ॥ पितृमेधेचगोयागेनरमेधेचदक्षिणे ॥ ४२ ॥ शुक्तिकांस्यादिहस्तैश्चताम्ररौप्यादिभिस्तथा ॥ संक
 ल्पौनैवकर्तव्योमृन्मयेचकदाचन ॥ ४३ ॥ प्रणवंपूर्वमुच्चार्ययज्ञेद्यज्ञेश्वरंस्मरेत् ॥ गङ्गाचादित्यचंद्रौचद्यौर्भूमिरहरात्रिके ॥ ४४ ॥ सूर्ये
 सोमोयमःकालेमहाभूतानिपंचच ॥ एतेशुभाशुभस्येहकर्मणोनवशास्तिनः ॥ ४५ ॥ इत्युच्चार्यन्यसेद्धर्मध्यात्वापुष्पाञ्जलिसृजेत् ॥ अमृतं
 कृत्यपात्रेच^ॐतत्सदितिनिर्दिशेत् ॥ ४६ ॥ धर्मःशुभ्रवपुःसितांबरधरःकार्योर्ध्वदेशेवृषोहस्ताभ्यामभयंरचसततरूपंपरंयोदधत् ॥ सर्वे
 प्राणिमुखावहःकृतधियांमोक्षकहेतुःसदासोयंपातुजगतिचैवसततंभूयात्सतांभूतये ॥ ४७ ॥ यज्ञसंविधिप्रांश्चएकहैनैवयोजयेत् ॥ हविर्दे

कुण्डस्यपूर्वोत्तरदिग्विभोगेस्थाप्योषट्श्वन्दनचारुलिप्तः ॥ १८ ॥ माल्याम्बराच्छादितपूर्णकुम्भःसवृत्तपत्रश्वसुवर्णगर्भः ॥ १९ ॥ इति
 श्रीभविष्येमहापुराणसमर्थपर्वणिद्वितीयभोगेकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ गतोयागृहादन्यन्मण्डलंतरमा
 श्रितः ॥ यजमानस्तथानित्यंकर्मकृत्वायथाविधि ॥ १॥ पंचदेवात्रमस्कृत्यतथायज्ञोऽंवरहरिम् ॥ संकल्पंचततःकृत्वाब्राह्मणानामनुज्ञया ॥ २ ॥
 एतस्मिन्पुण्यदेशे तु फलंगोत्रश्वैयमः ॥ वेदव्यासादिप्रणीतं यथाशास्त्रनिर्देशनम् ॥ ३ ॥ यथायथास्वतंत्रोक्तं पुण्यारण्यमभिधायकम् ॥ जलाशय
 प्रतिष्ठायां कारिष्ये विधिवाह्विजाः ॥ ४ ॥ यथायथाचकल्पोक्तं यथाकुण्डविधानतः ॥ साधिवासंयथैवैकः पुण्यारण्यविधायकः ॥ ५ ॥ जलाशयप्रति
 ष्ठांचकारिष्ये विधिवाह्विजाः ॥ संकल्पमेवंकृत्वा तु वृद्धिश्चाद्रंसमाचरेत् ॥ ६ ॥ मातृयागं पुरस्कृत्य वृद्धिश्चाद्रंसमापयेत् ॥ ७ ॥ भेर्योदिवोषेण
 मुसंगलेन पद्मालिखेदत्र स षोडशाक्षरम् ॥ इन्द्रादिदिक्पालवरगुधांनि स मुल्लिखेद्विद्विंशतिस्थितानि ॥ ८ ॥ ब्रह्मेशान्वरयेत्सर्वानाद्या
 र्यं तु विंशेऽपतः ॥ स्वर्णकुण्डलपुष्पमेनतथा ताम्रादिभजनैः ॥ ९ ॥ नानारत्नैश्च वस्त्रैश्च आचार्यवरयेद्बुधः ॥ हेमालंकारयुग्मैश्च वासोभिविंवि
 धैरपि ॥ १० ॥ यथामानं यथाशक्ति यथाभिवृणुयाद्बुधः ॥ रचितायजमानेन ध्रुवं स्वस्त्यस्तुतेहाति ॥ ११ ॥ ततः सार्धं यो भैश्च यजमानः
 सपत्निकः ॥ आपोहिष्ठेति मंत्रेण स्नापयामासुरप्रजाः ॥ १२ ॥ यवगोधूमनीवारति लक्ष्यामाकशालयः ॥ प्रियं शुब्रहियश्चाष्टौ सवर्षधिगणः
 स्मृतः ॥ १३ ॥ ततः शुक्लाम्बरधरः शुक्लमाल्यानुलेपनः ॥ सर्वौषध्युदकस्नातः स्नापितो वेदपुङ्गवः ॥ १४ ॥ ब्राह्मणैरभ्यनुज्ञातः पुरो
 हितपुरःसरः ॥ नानामंगलवोषेण भेरिपटहनस्वनैः ॥ १५ ॥ यजमानः सपत्निकः पुत्रपौत्रसमन्वितः ॥ पश्चिमं द्वारमासाद्य त्रिविंशे ग्राम
 ण्डपम् ॥ १६ ॥ चरके पूजयेद्विंशंगं च यमुनां तथा ॥ पार्श्वयोश्चार्धतो लक्ष्मीं प्रतिहारमनुक्रमात् ॥ १७ ॥ वेदोदप्रदक्षिणीकृत्य नमस्कुर्या
 द्यथाविधि ॥ उपविश्य ततस्तस्मिन्ब्राह्मणानुमते स्थितः ॥ १८ ॥ स्वस्तिवाच्यंततः कृत्वा पञ्चदेवान् प्रपूजयेत् ॥ भूतोत्सादंततः कृत्वा वि
 किरान् विकिरेद्बुवि ॥ १९ ॥ अपक्रमंतु ये भूता ये चास्मिन्विप्रकारकाः ॥ यस्मात्त्रोनामिर्वर्तते यज्ञमात्रं प्रवर्तताम् ॥ २० ॥ पूजयेदासनं पश्चा
 त्स्वकीयं पुष्पचन्दनैः ॥ नमो नंतासनायेति तथा पद्मासनाय च ॥ २१ ॥ विमलासनाय च नमो नमः सारासनाय च ॥ योगासनाय च नमः पृथिव्यै

नमइत्यपि ॥ २२ ॥ ततोभूमितेलवामहस्तंदत्वापठेन्नरः ॥ पृथ्वित्वयाधृतालोकोदेविविष्णुनाधृता ॥ २३ ॥ तंचधारयमानित्यं
 पवित्रमासनंकुरु ॥ सूर्यार्थाध्यैततोदत्वागुरुनत्वाकृताञ्जलिः ॥ २४ ॥ देवंहृत्पद्मकेनित्वाप्राणायामत्रयंचरेत् ॥ ततोचैथेद्विद्वराजमैशान्यां
 वषटोपरि ॥ २५ ॥ गन्धपुष्पैस्तथावस्त्रैर्वैविधैरपि ॥ गणानांत्वेतिमन्त्रेणब्राह्मणंतदनंतरम् ॥ २६ ॥ आब्रह्मत्रितिक्रवातद्विष्णो
 रितिसंस्मरन् ॥ वासुदेवंततःपश्चाद्द्वालिभिर्गन्धचन्दनैः ॥ २७ ॥ ततोदेवशरीरंतुनवमासाद्यात्रिशतम् ॥ वेद्याश्चपरितःसर्वान्स्वेष्वेस्थाने
 यथाक्रमम् ॥ २८ ॥ ततोराजाधिराजेनभूतशुद्धिसमाचरेत् ॥ ततोबुद्बुदमध्येतु श्वेतपद्मासनस्थितम् ॥ २९ ॥ शुद्धरूफटिकसंकाशं
 खकुन्देन्दुसप्रभम् ॥ किरिटकुंडलयुतंसितंपंकजधारिणम् ॥ ३० ॥ शुक्लमाल्यांबरंशुक्लशुक्लगंधानुलेपनम् ॥ अहिंतुंडासनस्थंचपाश
 हस्तंमहाबलम् ॥ ३१ ॥ स्तूयमानंसुरगणैःसिद्धगंधर्वसेवितम् ॥ सुचारुवदनंदेवंपद्ममालोपशोभितम् ॥ ३२ ॥ राजीवलोचनंनित्यं
 नागलोकोपशोभितम् ॥ मकरग्राहकूर्माद्यैर्नानाजलचरैर्धृतम् ॥ ३३ ॥ जलाशयगतंदेवंचितयेज्जलशायिनम् ॥ ततोऽन्यासंप्रकुर्वीतप
 ञ्चाङ्गत्वावशोभितम् ॥ ३४ ॥ अर्घ्यपात्रंततःकृत्वात्रिभागजलपूरितम् ॥ अष्टधामूलमंत्रंचजम्बोतनोदकेनच ॥ ३५ ॥ आसनंयागव
 स्तूनिप्राक्षयेत्तेनवारिणा ॥ अरुणायविद्महेतमोघ्रायचर्धामहि ॥ ३६ ॥ तन्नोअरुणःप्रचोदयादितिस्नानंसमाचरेत् ॥ ततोऽग्रेणैशंश
 न्यामाग्रेय्यागुरुपादकान् ॥ ३७ ॥ धर्माधर्मादिकान्सर्वान्स्वादीनथवाचयेत् ॥ सूर्यसोमजलदीनामंडलानिथथाक्रमम् ॥ ३८ ॥
 मध्येशार्किंचक्षीरोदमनंतंपृथिवीतथा ॥ कूर्मैचाधारशार्किंचमुमेरुमन्दरं तथा ॥ ३९ ॥ पञ्चतत्वंसमभ्यर्च्यसांगोपाङ्गमनंतरम् ॥ ततः
 श्वेतंचकुसुमंसाक्षतंयोगमायया ॥ ४० ॥ गृहीत्वापूर्ववद्देशेस्थापयेत्कलशोपरि ॥ आवाहनंततःकृत्वामन्त्रेणानेनमंत्रवित् ॥ ४१ ॥ एहो
 हिभगवन्वरुणेष्वयज्ञःप्रवर्तते ॥ यज्ञभागंगृहाणेदंस्वामेवावहायाम्यहम् ॥ ४२ ॥ एवमावाह्यलोकेशमष्टौमुद्राःप्रदर्शयेत् ॥ गायत्र्यास्ना
 पयित्वातुदद्यात्पाद्यादिक्रयम् ॥ ४३ ॥ पुष्पाञ्जलिंततोदत्त्वामूलमंत्रेणदेशिकः ॥ पूर्वादिपत्रमूलेषुधर्मादीन्पूजयेद्बुधः ॥ ४४ ॥ सत्वाद्याः
 पूजयेत्तत्रैषामेवपराङ्मनाः ॥ ज्ञानंधर्मचसोमंचरजःस्तवंतमस्तथा ॥ ४५ ॥ पूर्वादिपत्रमध्येतुग्रहानष्टौपूजयेत् ॥ पत्राग्रेलोकपालाना

मन्थादीनायुधांस्तथा ॥ ४६ ॥ कर्णिकादक्षिणपूर्ववामेचापिशचीपतिम् ॥ पूर्वपत्रेनुब्रह्माणंयूजयेत्सितपङ्कजैः ॥ ४७ ॥ नैऋत्येवरुण
स्याथमध्येनंतं प्रयूजयेत् ॥ पीठमन्त्रेषुपूर्वादिब्रह्माणंचंशिवंतथा ॥ ४८ ॥ विष्णुं चापि गणेशं चपृथिगीं गंधचन्दनैः ॥ जपेन्मन्त्रं साष्टशतं
सहस्रं विजपेद्बुधः ॥ ४९ ॥ जानुभ्यामवर्नगत्वा विजयाख्यस्तवं पठेत् ॥ ईशानादिपीठकोणेषु कमलामंवि हांतथा ॥ ५० ॥ नैऋत्यां वि
श्वकर्माणं वायव्ये तु सरस्वतीम् ॥ पूर्वादिद्वारदेशे तु मरुतं चावहादिकम् ॥ ५१ ॥ आवहं प्रवहं चैव तथैवोद्ग्रहसंवहौ ॥ विन्यसेत्पाश्र्वमेद्रारिनि
वहं च परीवहम् ॥ ५२ ॥ विन्यसेदुत्तरादरिमहंतं च पराभवम् ॥ अग्नेयादिषु कोणेषु बहिः पीठं ततो यजेत् ॥ ५३ ॥ पिशाचान् राक्षसान् भूता
न्वेतालांश्च तथा क्रमात् ॥ क्षोभकः कामरूपश्च सौभद्रो मरुतस्तथा ॥ ५४ ॥ गोमुखो नन्दभद्रश्च द्विजिह्वो मालिनस्तथा ॥ हस्ति कर्णा वि
शालाख्यः सत्तरक्षो गणः स्मृतः ॥ ५५ ॥ भूमिदो वरदश्चैव जयंतः क्षोभकस्तथा ॥ विवस्वंतः सुदंतश्च एते भूतगणाः स्मृताः ॥ ५६ ॥ अंगदो
नीलकर्णो सौवस्तोयावकस्तथा ॥ वोररूपमहाकायवेतालश्च प्रकीर्तितः ॥ ५७ ॥ गंधपुष्पाक्षतैर्भक्तैः सर्वदेवाग्रहादयः ॥ ध्यानवर्णा
नुरूपेण पूजनीयाः प्रयत्नतः ॥ ५८ ॥ ध्यायेदादित्यमारुतं रक्तपद्मासनस्थितम् ॥ रक्तांबरधरं रक्तमाल्यानुलेपनम् ॥ ५९ ॥ यव
विद्रुमसंकाशं सिंदूरारुणसप्रभम् ॥ आकृष्णेनेति मंत्रेण स्यापयेत्कलशोपरि ॥ ६० ॥ इहागच्छेत्तिचावाह्यपाद्यार्घ्यैश्च पृथग्भिवैधैः ॥
गंधपुष्पादिभिर्भक्त्या पूजयेत्तथा विधि ॥ ६१ ॥ बलिचलोहितं देवात्पायसं दधिवंडकम् ॥ घृतलिप्तं वशाल्यन्नं पताकारं रक्तव
र्णिकाम् ॥ ६२ ॥ श्वेतांबरधरं श्वेतं शुक्लं गंधानुलेपनम् ॥ द्विसुगंधं देवं गद्रहस्तं महाबलम् ॥ ६३ ॥ नानाभरणसंपन्नं
सिद्धगंधर्वसेवितम् ॥ शुक्लपद्मासनस्थं च दद्यादश्वं श्वेतमूषितम् ॥ ६४ ॥ इमं देवाहति मंत्रेण स्यापयेत्पूर्वादिगदले ॥ सितवस्त्रै
श्च पुष्पैश्च शुक्लमाल्यानुलेपनैः ॥ ६५ ॥ पायसैः श्वेतबलिभिर्दधिभक्तं निवेदयेत् ॥ धूपैः श्वेतपताकाभिर्नवद्यौ विविधैरपि ॥ ६६ ॥
रक्तमाल्यांबरं देवं रक्ताभरणभूषितम् ॥ सुचारुनयनं रक्तपद्मासनस्थितम् ॥ ६७ ॥ किरिटकुंडलधरं भेषकं चतुर्भुजम् ॥ वरदं य

ज्ञानां च शूलशक्तिगदाधरम् ॥ ६८ ॥ सर्वकामप्रदं देवीसिद्धगंधर्वसेवितम् ॥ चितयेत्परयाभक्त्या मंगलं धरणीसुतम् ॥ ६९ ॥
 अग्निमालोतिमंत्रेण स्थापयेदग्निदिग्दले ॥ पूजयेद्भक्तपुष्पैश्च रक्तमाल्यानुलेपनैः ॥ ७० ॥ धूपै रक्तपताकाभिर्गुडभक्तनिवेदनैः ॥ अतस्मिन् पुष्प
 संकाशं कर्णिकारसमप्रभम् ॥ ७१ ॥ रोहिणेयं महाक्रायं नीलनीलरजलोचनम् ॥ प्रशांतवदनं देवं पीतवासं चतुर्भुजम् ॥ ७२ ॥ खड्गचर्मधरं
 तद्गद्गदपरशुधारिणम् ॥ पद्मासनगतं देवं पीतपद्मासनस्थितम् ॥ ७३ ॥ नानाभरणसंपूर्णमृगेन्द्रधरवाहनम् ॥ उद्ध्वस्मयति मंत्रेण याम्यां
 तु स्यापयेद्बुधः ॥ ७४ ॥ पूजयेद्बुधपुष्पाद्यैः पीतगन्धानुलेपनैः ॥ वस्त्रैः पीतपताकाभिर्वलिभिः कृशराश्वितैः ॥ ७५ ॥ पीतवर्णगुरुध्या
 येत्पीतपद्मासनस्थितम् ॥ पीताभरणसंपन्नं पीतवस्त्रं चतुर्भुजम् ॥ ७६ ॥ वरदं दंडहस्तं च साक्षसूत्रकमंडलुम् ॥ पूज्यमानं सुगंधैः सेनैर्द्वैवर्गणै
 रपि ॥ ७७ ॥ बृहस्पतयइति मंत्रेण नैर्ऋत्यां दिशोऽसिं स्थितम् ॥ पीतचन्दनगंधैश्च पीतवस्त्रादिभूषणैः ॥ ७८ ॥ धूपैः पीतपताकाभिः पीतोदक
 निवेदनैः ॥ पूजयेत्परयाभक्त्या पुरंदरपुरोहितम् ॥ ७९ ॥ ध्यायेच्छुक्रं भृगुसुतं श्वेतपद्मासनस्थितम् ॥ चतुर्भुजं महाक्रायं वरदं दंडधारिणम्
 ॥ ८० ॥ महाबाहुं विशालक्षं साक्षसूत्रकमंडलुम् ॥ स्तूयमानं मुनिश्रेष्ठैः सेवितं दैत्यपुङ्गवैः ॥ ८१ ॥ सिंहासनगतं देवं नीलेन्द्रीवल्लोचनम् ॥
 विलसत्पुण्डरीकस्य मालाभिरुपशोभितम् ॥ ८२ ॥ नानादैत्यैश्चन्द्रपुत्रांश्च स मायायंतं मुहुर्मुहुः ॥ नानाशस्त्रास्त्रचतुरं नानाशस्त्रविशारदम्
 ॥ ८३ ॥ एवं ध्यात्वा भृगुश्रेष्ठं जपन्नान्तरिक्षतुतम् ॥ मनसा भक्तियुक्तेन स्थापयेत्पाश्वमेदले ॥ ८४ ॥ सितचंदनवस्त्रैश्च धूपमाल्यानुलेपनैः ॥
 धूपैः श्वेतपताकाभिः सुकुभिः क्षीरसंयुतैः ॥ ८५ ॥ पूजयेत्परयाभक्त्या पुण्डरीकाक्षतैरपि ॥ ध्यायेत्सौरिं चतुर्बाहुं शूलहस्तं वरप्रदम् ॥
 ॥ ८६ ॥ इन्द्रनीलनिर्भंश्यामं दिव्यबाणधनुर्धरम् ॥ इन्द्रविरावरस्यं च सरोजवरसप्रभम् ॥ ८७ ॥ नीलांबरधरं नीलपद्ममालोपशोभितम् ॥
 घोररूपं महाक्रायं दृष्ट्वा हृदयमन्दनम् ॥ ८८ ॥ शत्रोर्देवीति मंत्रेण वायव्यां दिशो विन्यसेत् ॥ कृष्णचंदनवस्त्रैश्च कृष्णमाल्यानुलेपनैः ॥
 ॥ ८९ ॥ धूपैर्नीलपताकाभिर्वलिभिर्मणिश्रितैः ॥ धूम्रवर्णसदाकेतुं दाहस्तं वरप्रदम् ॥ ९० ॥ द्विभुजं भक्तिं कायं च धूम्रांशं धूम्रांशसप्तम् ॥
 केतुकृष्णवन्निमित्तमन्त्रेणैशान्यास्थापयेद्वि ॥ ९१ ॥ धूम्रवर्णैश्चमाल्यैश्च धूम्रगंधानुलेपनैः ॥ धूम्रधूम्रपताकाभिर्वलिभिर्मणिश्रितैः ॥ ९२ ॥

पूजयेत्परयाभक्त्याकेतुसर्वाथसिद्धिदम् ॥ लोकपालानहंवक्ष्येसर्वसिद्धिप्रदायकान् ॥ ९३ ॥ येषुपूजितमात्रेषुनालभ्यविद्यते
 क्वचित् ॥ देवराजंततोध्यायेत्पुष्पवाणचयप्रभम् ॥ द्विभुजंपीतसंकाशंनोकेन्दर्विलोचनम् ॥ ९४ ॥ रक्तोत्पलधरंतद्रूपीतवासःसमन्वि
 तम् ॥ चामराहस्तशक्तैश्चकन्यारत्नैश्चशोभितम् ॥ ९५ ॥ इन्द्राणींचितयेद्वामेउत्पलद्वयधारिणीम् ॥ एवंसंपूजयेद्रत्नयामुरारि
 जंजगत्प्रभुम् ॥ त्रातारमितिमन्त्रेणस्थापयेत्कर्णिकोत्तरे ॥ ९६ ॥ पूजयेत्परयाभक्त्याधूपंगंधानुलेपनैः ॥ नानाविधोपहारैश्चपताकाभि
 र्ध्वजैरपि ॥ ९७ ॥ बलिक्षीरान्वितंदद्यान्मोदंकसितशर्कराम् ॥ उत्तमस्वर्णसंकाशंवीतिहोत्रंचतुर्भुजम् ॥ ९८ ॥ अर्घ्यचन्द्रसमस्यंचअ
 जवाहनमुत्तमम् ॥ ज्वालावितानसंरक्तंमूर्ध्निश्रिसप्तशिलान्वितम् ॥ ९९ ॥ वरदंविभयंमालांदक्षेसूत्रकमंडलुम् ॥ त्रिनेत्रंरक्तनयनंजटा
 कुटमंडितम् ॥ १०० ॥ नानाभरणसंपन्नंसिद्धगन्धर्वसंवितम् ॥ अग्निनिह्वेतिमंत्रेणस्नानपयेदग्निदिग्दले ॥ १०१ ॥ पूजयेद्रक्तपुष्पै
 र्श्चरक्तमालयानुलेपनैः ॥ धूपैरक्तपताकाभिर्बलिभिःपायसैरपि ॥ १०२ ॥ नीलाञ्जनचयप्रख्यंनीलसिंहासनस्थितम् ॥ महामाहिषमारूढं
 दंडपाशधरंविभुम् ॥ १०३ ॥ करालवदनंभीमंज्वालाघूर्णितलोचनम् ॥ द्यौरदंष्ट्राकरालैश्चार्कंकराणांगणैर्दृतम् ॥ माहिर्षींचितयेद्वा
 मेचित्रगुप्तंचदक्षिणे ॥ १०४ ॥ अच्छीयसद्वितीमंत्रेणस्थापयेद्वामदिग्दले ॥ पूजयेत्परयाभक्त्याधर्मराजंजगद्गुरुम् ॥ राक्षसेन्द्रमहाकायं
 कृष्णवर्णद्विबाहुकम् ॥ १०५ ॥ नानाभरणसंपन्नंखड्गहस्तंमहाबलम् ॥ वरमुक्ताविमानस्थयोररूपंजलेश्वरम् ॥ १०६ ॥ एषतद्दितिमंत्रेणै
 र्क्रैस्त्यांस्थापयेद्विशि ॥ कृष्णचन्दनवस्त्रैश्चकृष्णमालयानुलेपनैः ॥ १०७ ॥ धूपैःकृष्णपताकाभिर्बलिभिर्भाषोभिर्भित्तैः ॥ शुद्धस्फटिकसंका
 शंशंखकुन्देन्दुसप्रभम् ॥ १०८ ॥ द्विभुजंपाशहस्तंयसुन्दराङ्गंरुद्रम् ॥ वरुणस्येतिमंत्रेणस्थापयेत्पश्चिमदिग्दले ॥ १०९ ॥ सितचन्दन
 धूपैश्चपताकाभिर्ध्वजैरपि ॥ ११० ॥ समीरणंकुंजरवर्णसन्निभंमृगधिरूढंद्रिभुजंद्विनेत्रम् ॥ ध्वजांश्चरंचापिदधानमेकंनीलांबरमेघगणे
 र्वृतंच ॥ १११ ॥ नीलचन्दनवस्त्रैश्चनीलमालयानुलेपनैः ॥ पूजयेत्परयाभक्त्यापताकाभिर्ध्वजैरपि ॥ ११२ ॥ धूपैर्नीलपताकाभिर्बलि
 भिः पायसैरपि ॥ ११३ ॥ ध्यायेद्विनेत्रंद्रिभुजंधनेशंपीतांबरैर्वनराहनंच ॥ गदाधरंभक्तधरप्रदंचआवाहयेदुत्तरपद्मपत्रके ॥ ११४ ॥ गंधचं

दनवस्त्रैश्चपीतमाल्यानुलेपनैः ॥ ११५ ॥ धूपैःपीतपताकाभिर्बलिभिःपायसैरपि ॥ ११६ ॥ स्निग्धकर्पूरसंकाशं तुषारकिरणप्रभम् ॥ त्रिशूलं
 तुरधरंतथाभयवरप्रदम् ॥ ११७ ॥ उत्तुङ्गपुष्पाह्लादीन्नेत्रंभस्मभूषितम् ॥ कपालमालिनंतद्वत्पण्डेन्दुकृतशेखरम् ॥ ११८ ॥ एवं ध्यात्वा मह
 शानस्थापयेद्विशिदिगदले ॥ ११९ ॥ पूजयेत्परयाभक्त्याभक्ष्यभोज्यैरनेकशः ॥ १२० ॥ सितध्वजपताकैश्चबलिभिःपायसादेभिः ॥ त्वमीशानह
 तिमंत्रेण ऋषिच्छन्दः समीरयन् ॥ १२१ ॥ ब्रह्माणं रक्तगौराङ्गं शोणपद्मसप्रभम् ॥ राजीवलोचनंतद्वत्पद्मागर्भसप्तप्रभम् ॥ १२२ ॥ पद्मा
 सनस्थितंतद्वच्छेतवासंचतुर्भुजम् ॥ चतुर्मुखं सुरश्रेष्ठं मेघगंभीरनिस्वनम् ॥ १२३ ॥ राजहंससमायुक्तं विमानवरसंस्थितम् ॥ सुचक्षुषौ दक्षिणे
 च वामे ण्डकमंडलुम् ॥ १२४ ॥ कुर्वाणमिव लोकांस्त्रिभिर्दृग्गन्धर्वसेविताम् ॥ आज्यस्थालीं तथैवाग्रे कृपांश्च समिधं तथा ॥ १२५ ॥ वामपा
 र्श्वे तु सावित्रीं दक्षिणे तु सरस्वतीम् ॥ आब्रह्मन्निमित्तं त्रेणस्थापयेत्पूर्वादिगदले ॥ १२६ ॥ नानाभक्ष्योपचारैश्च पूजयेद्गन्धचन्दनैः ॥ धूपैः श्वेतपताका
 भिर्बलिभिश्चाज्यपायसैः ॥ १२७ ॥ अनंतं शुक्लवर्णं पीतवासंचतुर्भुजम् ॥ शङ्खचक्रगदापद्मधारिणं जगदीश्वरम् ॥ १२८ ॥ आधारभूतां
 जगतां स्वर्णयज्ञोपवीतिनम् ॥ नानाभरणसंपन्नं फणासप्तफणान्वितम् ॥ १२९ ॥ अन्नमोस्ति वा तिमंत्रेणस्थापयेद्गुरुणांतरे ॥ पूजयेद्भक्ष्यभा
 ज्यैश्च दीपगन्धानुलेपनैः ॥ १३० ॥ धूपैः श्वेतपताकाभिर्बलिभिश्चैवानिमित्तैः ॥ ततो मंडलपूर्वतु ब्रह्माणं पीतवाससम् ॥ १३१ ॥ चतुर्भुजं चतुर्वक्त्रं
 शुभवस्तरं वरप्रदम् ॥ विभ्रतंचक्षुतंतद्वत्तथा ण्डकमंडलू ॥ १३२ ॥ आब्रह्मन्निमित्तं त्रेण पूजयेद्गन्धचन्दनैः ॥ दक्षिणे त्र्यंबकं ध्यायेच्छू
 लखदाङ्गधारिणम् ॥ १३३ ॥ वरदं तमुत्तरं नारायणं यज्ञोपवीतिनम् ॥ निवद्वज्रुटचन्द्रार्धशुद्धस्फटिकसन्निभम् ॥ १३४ ॥ कपालमालिनंदेवं भु
 जं ग्राभरणां न्वितम् ॥ त्रिनेत्रं कुन्दसंकाशं भूतप्रेतगणैर्वृतम् ॥ १३५ ॥ त्र्यंबकं चेति मंत्रेण पूजयेन्मधुपायसैः ॥ अतसीपुष्पसंकाशं हारकेयूरभूषितम्
 ॥ १३६ ॥ नानाभरणसंपन्नं पीतवासंचतुर्भुजम् ॥ दक्षिणे च गदाचक्रं वामे शङ्खसपद्मकम् ॥ १३७ ॥ श्रिया दक्षिणतो वामे सरस्वत्या समन्वितम् ॥
 तादृशेणोरिति मंत्रेणस्थापयेत्पाश्विभेततः ॥ १३८ ॥ पूजयेद्गन्धपुष्पाद्यैः पायसेन घृतेन च ॥ गणे शंतु चतुर्बाहुं व्यालयज्ञोपवीतिनम् ॥ १३९ ॥
 गजेन्द्रवदनदेवं देवेतवासंचतुर्भुजम् ॥ पशुलुगुडंतथा वामे दक्षिणे दंडमुत्पलम् ॥ १४० ॥ मूषकस्थं महाकायं शङ्खकुन्देन्दुसप्तप्रभम् ॥ युक्तं बु

द्विकुबुद्धिभ्यामेकदन्तंभयापहम् ॥ १४१ ॥ नानाभरणसंपन्नसविषिद्विनाशनम् ॥ गणानान्वितिमन्त्रेणविन्यसेदुतरेष्टुषम् ॥ १४२ ॥
 उत्तमजंबूनदहेमसन्निभांलङ्गीसरोजासनसंस्थितांशुभाम् ॥ वामेसरोजं दधतीत्यैवहस्तेचक्षुःश्रुतचामरांच ॥ १४३ ॥ श्रीश्चतेतिचमन्त्रेण
 ऐशान्यामंडलद्वहिः ॥ स्थापयेत्पूजयेद्भक्त्यासितचन्दनपंकजैः ॥ १४४ ॥ मोदकपरमान्नचयवक्षीरनिवेदयेत् ॥ १४५ ॥ ततोदेवीमं
 चिकां दिव्यरूपां ब्रह्मद्रोहैः स्तूयमानां त्रिनेत्राम् ॥ सिंहशस्यांतमजंबूनदाभां वद्राद्धनामद्धमोलिंजटाभिः ॥ १४६ ॥ दिव्यैर्वस्त्रैर्वाहुभिः साग्रलं
 वैर्दिव्यैर्वस्त्रैर्भूषणैः स्वरूपेताम् ॥ ब्रह्मेन्द्राद्यैर्दुर्गायां माहिषास्यतीक्ष्णैरस्त्रैर्दानवमर्दयतीम् ॥ १४७ ॥ शूलवतीक्षिणवाणचशक्तिखड्गतीक्ष्णं
 विभ्रतीक्षिणेन ॥ चापपाशं खेटकंचांकुशचवटां वामे विभ्रतीं वा कुठारम् ॥ १४८ ॥ शिरश्छेदार्थं जतं रुध्रं खड्गं तीक्ष्णं विभ्रतौ देवराजम् ॥
 नागैः पाशैर्वष्टयित्वासंमताच्छूलैर्नैनं निघ्नतीति हमध्ये ॥ १४९ ॥ सेन्द्रैर्दैवैः स्तूयमानां सुवर्णगंधवाद्यैः सिद्धसंघैश्चसेव्याम् ॥ नानावस्त्रैर्भूषणै
 र्दीप्यमानां ध्यायेद्देवीं भविका सुज्ज्वलतीम् ॥ १५० ॥ वस्त्रैर्माल्यैर्यशोधूपाधैस्तानैर्भक्ष्यैर्मोदकैः पायसैश्च ॥ मांसैः पिष्टैश्छागालाढ्यैश्चैः
 पूज्यादेवीचिडिकाभीष्टदाच ॥ १५१ ॥ इयमां च पृथिवीं ध्यायेत्पङ्कजद्वयधारिणीम् ॥ १५२ ॥ मंडूकस्थं द्विभुजं स्नानं पृथिवीतिचाच
 येत् ॥ नैऋत्यां विश्वकर्माणं द्विभुजं टंकधारिणम् ॥ १५३ ॥ उत्पलं दक्षिणे हस्ते पद्मस्थं पीतवामसम् ॥ एवं ध्यात्वा ततो ब्रह्मन्निमित्तं त्रैणपूजयेत् ॥
 ॥ १५४ ॥ स्वस्थां मरुस्वतीं ध्यायेद्भद्रदाभयदायिनीम् ॥ पीतवस्त्रां सुमुकुटां देवान्घवसेविताम् ॥ १५५ ॥ यामघातिमं त्रैणपूजयेत्सितच
 न्दनैः ॥ बालिश्चेत्तचरुं दद्यात्कुसरं यावकं तथा ॥ १५६ ॥ स्थापयेद्भामादिभागकुंदपुष्पैः प्रपूजयेत् ॥ पूर्वोद्दिष्टादेशे तु पूजयेच्च मरुद्वजैः ॥
 ॥ १५७ ॥ अश्यादिषु च कोणेषु चाहिर्भूतानसमाचरेत् ॥ पिशाचाराक्षसाभूतवेतालकपिजातयः ॥ १५८ ॥ निर्णामांश्चैव ते सर्वे रौद्राविकृ
 तरूपिणः ॥ ततो मंडलमध्ये तु वारुणं पूर्ववर्त्मना ॥ १५९ ॥ पूरयेत्कलशे तत्र सुवर्णादिविनिर्मितम् ॥ कूर्मकूर्माकृतिकुर्गाच्छुद्रस्वर्णेन स
 त्तामाः ॥ १६० ॥ बृहत्पर्वप्रमाणेन राजतरुचदुल्लभम् ॥ पादं पादेन मानेन अंगुलं परिमंडलम् ॥ १६१ ॥ प्रौष्ठोमस्य तथा कुर्वात्कुलीरं
 ताम्रनिर्मितम् ॥ तेनैकस्य विनिर्माणं द्व्यंगुलायामविस्तृतम् ॥ १६२ ॥ तथा मानेन मंडूकं तां भूमिमुनिस्तप्ताः ॥ शिशुमारं च यत्सम्यक् तोल

कद्रयनिर्मितम् ॥ १६३ ॥ अंगुलत्रयदीर्घेण्यस्यतस्याकृतिर्भवेत् ॥ सितचंदनवस्त्रैश्चपूजनीयासमंततः ॥ १६४ ॥ यावकांश्चविशेषे
 णबहुमंत्रविशारदान् ॥ बह्वचैर्पूर्वमस्त्यार्थेदक्षिणेतुयजुर्विदौ ॥ १६५ ॥ सासनौपाश्वमेनाथउत्तरार्थेनैस्मृतौ ॥ जयध्वमिति तान्ब्रूया
 ऋतुक्रान्तुनरेवहि ॥ १६६ ॥ स्थापयित्वापृथक्मूत्रैरुपचमातरुहीपमेवच ॥ पञ्चाङ्गं शिवसूक्तं च यथाविष्णोर्हरस्यच ॥ १६७ ॥ जया
 प्रतःपुरुषसूक्तमद्भ्यःसंभूतमेवच ॥ आशुःशिशानमारभ्यवयंमोषांगरुद्रके ॥ १६८ ॥ यज्जाग्रतश्चाग्नेश्चविष्णोराटमेवच ॥ समस्ता
 ध्यायरुद्रेणशतरुद्राख्यमीरितम् ॥ १६९ ॥ पञ्चाङ्गरुद्रस्यपुण्यपदंतऋषिर्गायत्रीछंदोवेदाहमेतद्वाजम् ॥ श्रीश्चतेइतिशक्तिर्नमस्तेरुद्रइति
 नायकः ॥ १७० ॥ परमरुद्रोदेवतापरमस्तुतौविनियोगः ॥ १७१ ॥ सप्तांगरुद्रस्यपुण्यपदंतऋषिःपंक्तिरुन्द्रुख्यकमितिअदुष्टाभ्यांन
 मः ॥ १७२ ॥ त्रिपादूर्ध्वमितिर्जनीभ्यांस्वाहा ॥ १७३ ॥ वेदाहमितिमध्यमाभ्यांवषट् ॥ अर्माषांचित्रमितिमध्यमाभ्यांहूम् ॥ १७४ ॥ य
 वागूंमोमइतिकनिष्ठिकाम्यांवौषट् ॥ परितोयेधुमेतिकरतलकरपृष्ठयोः ॥ १७५ ॥ श्रीश्चतेइतिअज्ञायफाडिति ॥ चतुर्दिक्षुछोटिकादानम् ॥
 ॥ १७६ ॥ यज्जाग्रतइतिहृदयायनमः ॥ सहस्रशर्वितेशिरसेस्वाहा ॥ १७७ ॥ अद्भ्यःसंभूतइतिशिखायैवषट् ॥ आशुःशिशानइतिक
 वचाभ्यांहूं ॥ नमस्तेरुद्रइतिरेखाभ्यांवौषट् ॥ १७८ ॥ रुद्रब्रह्मात्रितिअज्ञायफट् ॥ सर्वेगणु ॥ होमेप्रार्तमानेतुसूक्तानन्यांश्चैवेनेत् ॥
 ॥ १७९ ॥ प्रजपेद्भारणसूक्तं तथाचणालसूक्तम् ॥ रात्रिसूक्तं चरैर्द्विचपावमानंसमुज्ज्वलम् ॥ १८० ॥ जपेच्चपौरुषसूक्तं सर्वतोवर्ततपृथक् ॥
 शाक्तैरैर्द्रचसौम्यं चकूष्माण्डं जातेवेदसम् ॥ १८१ ॥ सौरसूक्तं च यजतोदक्षिणेनयजुर्विदुः ॥ वैराजं पौरुषसूक्तं सौर्वर्णरुद्रसंहितम् ॥ १८२ ॥
 शैशवं पञ्चनिरयंगायत्र्यं येष्यसामच ॥ वामदेव्यंबृहत्सामतथाचैव रथंतरम् ॥ १८३ ॥ गोव्रतंच विकर्णं च रक्षोघ्नं पावनं स्मृतम् ॥ गायंतं ब्रा
 ह्मणायै च पूर्वादिद्वारदेशतः ॥ १८४ ॥ अन्नत्परिब्रुतइतिपंचपूर्वसौरसूक्तम् ॥ रुद्राध्यायंच पञ्चाङ्गं रौद्रइत्यभिधीयते ॥ १८५ ॥
 आप्यायस्वेतिचतुःसौरसूक्तंप्रचक्षते ॥ ईशवेत्यादिस्वांगंच कौष्माण्डं दशमं स्मृतम् ॥ १८६ ॥ अग्नेबृहन्नितिनवसूक्तं वैजातवेदसम् ॥ षो
 ढंशतुविभ्राड्वहत्सौरसूक्तं प्रकीर्तितम् ॥ १८७ ॥ सौरसूक्तं ध्रुवोसीतिदृषवामंगलं स्मृतम् ॥ रात्रिसूक्तं हियज्वग्रेरक्षोघ्नं शैवसूक्तम् ॥ १८८ ॥

गणानन्तवृत्तिपञ्चापोहिष्ठेतिचत्रयम् ॥ पवमानंतुतिद्विपावमानंतुषोडश ॥ १८९ ॥ समस्तदेवयोगेषुतद्वात्रौतदूर्ध्वकम् ॥ तदद्वाद्धच
 आरामेकूपेत्वेकक्रवंचनेत् ॥ १९० ॥ स्वगृशोक्तविधानेनप्रतिकुण्डेषुहोमयेत् ॥ संस्क्रुयादिक्षणाद्यैश्चसंपूज्यचपरस्परम् ॥ १९१ ॥ प्र
 ज्वालयाग्निचविधिवद्धोमंकुर्यादनंतरम् ॥ वागीन्द्रवरसम्भ्रम्यर्च्यगार्थाग्र्यासमन्वितम् ॥ १९२ ॥ यस्यदेवस्ययोगःप्रतिष्ठायस्यकस्य
 चित् ॥ प्रागेवतस्यजुह्यात्सहस्रं चशतंतथा ॥ १९३ ॥ तिलज्यैःपायसैर्वाथपत्रपुष्पाशतेनच ॥ ग्रहेभ्योविधित्सर्वतथेन्द्रायेश्चरायच ॥
 ॥ १९४ ॥ मरुद्रचोलेकपालेभ्योविधिवद्विश्वकर्षणे ॥ ऊर्जनसमिधाकुर्यादष्टाष्टौस्वगृहेष्वपि ॥ १९५ ॥ इन्द्रेश्वरमरुतानांतिलज्येन
 घृतेनवा ॥ एकैकामाहुतिंदद्यात्स्वैस्वैर्मंत्रैर्यथाक्रमात् ॥ १९६ ॥ दिगीशानांचप्रत्येकमष्टाष्टौचविशेषतः ॥ विश्वकर्मन्निमित्तमंत्रेणकृत्वा
 आज्याहुतित्रयम् ॥ १९७ ॥ समित्रयंपलाशस्यअथवाश्वत्थसंभवम् ॥ एकैकामाहुतिंदद्यादाज्येनचविशेषतः ॥ १९८ ॥ शिवंप्रजाप
 तिविष्णुदुर्गाचकमलामपि ॥ सरस्वतीचविधेवत्पृथिव्याइतिपावकैः ॥ १९९ ॥ भूतेभ्योप्याहुतिंदद्यादेवंमासद्रयंक्रमात् ॥ अन्येषां
 मधुराक्तेनतिलजैर्यथाक्रमम् ॥ २०० ॥ विष्णुचैवंतुवायव्येदुर्गायाश्चतथोत्तरे ॥ कमलायाश्चऐशानेईशानस्यसभूतकम् ॥ २०१ ॥
 एककुण्डेतुएकस्मिन्होमंकुर्याद्यथाविधि ॥ पक्षैर्वापंचकुण्डेतुपूर्वादीनांकमेणतु ॥ २०२ ॥ एककुण्डेग्रहाङ्कृत्वाकृत्वाबलभिदासह ॥
 दक्षिणेक्रमतश्चैवंलेकेज्ञांतथैवच ॥ २०३ ॥ पश्चिमेयस्ययागस्यदुर्गायाश्चोत्तरेदिशि ॥ ईशानेभूतयक्षमाचजुह्यादेशोक्त
 मः ॥ २०४ ॥ विष्णवादिदेवतानांचअग्रकुण्डेविधीयते ॥ प्रथमेदिवसेकुर्यादिदेवतानांचस्थापनम् ॥ द्वितीयिपूजनंकुर्याद्धोमंकुर्याद्यथा
 विधि ॥ २०५ ॥ बलिदानंतृतीयेतुचतुर्थीकंचतुर्थेके ॥ नीराजनंपंचमेतुपञ्चाहसाध्यकोविधिः ॥ त्र्यहसाध्येतृतीयेतुनवोहत्वथपंचमे ॥ २०६ ॥
 प्राइमुखोदइमुखोवापिऐशान्यादिकमेणतु ॥ प्रादक्षिण्येनयज्ञंतुमंत्रैर्गिरिसमूहनम् ॥ मंत्रपूर्वसाग्निकानांनिरग्नेस्तुष्टिकेनतु ॥ २०७ ॥
 त्रिकुशेनमहायोगेविवाहादौद्विपत्रकम् ॥ वैश्वेदेवेकपत्रमितिसाधारणोविधिः ॥ दिग्बिदिशुपरिस्तार्यमहायोगेषुसर्वदा ॥ २०८ ॥ दिक्षु
 मात्रनित्येकचविश्वदेवतथैवच ॥ अकृत्वाचैवनित्यंचवृथानैमित्तिकंहियत् ॥ २०९ ॥ तस्मात्फलद्यैरपितत्कृत्वानैमित्तिकंचरेत् ॥

प्रायश्चित्तैवैश्वदेवसंयंप्रातःप्रतीषुच ॥ २१० ॥ मारणोच्चारहोमेषुतथासंकल्पिताकृती ॥ प्रत्यवायकुलेक्रापितत्रनिन्याकृतिविना ॥
 ॥ २११ ॥ शतार्द्धजुहुयाद्यत्रतत्रनिन्यविषयंविषयेत ॥ तूर्यहोमततःकृत्वातूर्णोपेविवर्जितेन्द्रियः ॥ २१२ ॥ प्रजपेदिन्द्रमाग्निं वसोमायचय
 थाक्रमम् ॥ ततस्तुसमिधाहोमंव्याहृतिस्तदनंतरम् ॥ २१३ ॥ भूर्भुवःस्वाहेतितथात्वन्नद्रव्यादिपंचक्रमम् ॥ अंतोस्विष्टकृतंदद्याद्विधानंतस्य
 भोःशृणु ॥ २१४ ॥ घृताहुतीस्विष्टकृच्चद्विजसंस्कारकर्मसु ॥ घृतैःस्विष्टकृतंदद्याद्यागादौपरिवर्जयेत् ॥ २१५ ॥ सर्वोषव्युदकस्नानं
 कारिंदतोत्थमुष्ण्याया ॥ स्थयावल्मीकगोष्ठस्यतथाश्वस्यसुरस्यच ॥ २१६ ॥ त्रिगंधंचत्रिशीतंचकुशमूलस्यमृत्तिका ॥ निक्षिपेत्स्नानकुंभे
 पुआचार्यार्दोस्तुस्थापयेत् ॥ २१७ ॥ यजमानःपुरःकृत्वादंतकाष्ठपुरःसारम् ॥ रात्रौचभक्ष्यभोज्याद्यैःपरितोष्ययवक्षतम् ॥ २१८ ॥
 कृत्वायथोक्तकालेनपूजयेत्तैलधारया ॥ ततःप्रभातेविमलेस्नानंकुर्याद्यथाविधि ॥ २१९ ॥ स्नानमाब्धैवैतमंत्रैःसूक्तेनपुरुषेणतु ॥ वारुणेन
 चसूक्तेनसुरास्त्वादियथाक्रमम् ॥ २२० ॥ सुरास्त्वामभिर्षिचंनुब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ वामुदेवोजगन्नाथस्तथासंकर्षणःप्रभुः ॥ २२१ ॥
 आखंडलोमिर्भगवान्यमोर्ध्वैर्निर्ऋतिस्तथा ॥ वरुणःपवनश्चैवनाध्यक्षस्तथाशिश्रः ॥ २२२ ॥ ब्रह्मगासहितःशेषोदिकयालाःपांतुतेसदा ॥
 कीर्तिलक्ष्मीर्धृतिर्मधापुष्टिःश्रद्धाक्रियामतिः ॥ २२३ ॥ बुद्धिर्लज्जावपुःशान्तिरुष्टिःकांतिश्चमातरः ॥ एतास्त्वामभिर्षिचंतुदेवपत्न्यः
 समाहिताः ॥ २२४ ॥ आदित्यश्चंद्रमाभौमोबुधजीवसितार्कजाः ॥ ग्रहास्त्वामभिर्षिचंतुराहुःकेतुश्चतर्पिताः ॥ २२५ ॥ देवदानवगंधर्वा
 यशरक्षसपत्न्याः ॥ ऋतयोमनवोदेवादेवमातराश्च ॥ २२६ ॥ देवपत्न्योद्धुमानागादित्याश्चाप्सरसांगणाः ॥ अन्नानि सर्वं शस्त्राणि राजा
 नोवाहनानिच ॥ २२७ ॥ औषधानिचरत्नानिकलस्यावयवाश्चये ॥ सरितःसागराःशैलास्तीर्थानिजलदानदाः ॥ २२८ ॥ एतेत्वामभि
 र्षिचंतुसर्वकार्यसिद्धये ॥ स्नानंसमाप्यविधिवत्स्वगणनानुलेपयेत् ॥ २२९ ॥ गयामष्टोत्तरशतंतदर्थंवाथर्विंशतिः ॥ आचार्यायाभिहूपा
 यप्रदद्यादभिपूजयन् ॥ २३० ॥ ततःप्रभातेविमलेज्जसमवतारयेत् ॥ शुद्धांचकपिलदोर्गध्रंघटाचामरवर्जिताम् ॥ २३१ ॥ सामगाय
 ततोदद्यात्सुवर्णदक्षिणान्वितम् ॥ द्रूपमादायसंस्थाप्यस्त्रापयेद्धारुणंजपन् ॥ २३२ ॥ अच्छेदेतेनमंत्रेणगायत्र्यातदनंतरम् ॥ रेचनंच

त्रिरत्नेन तथा कुंभोदकेन च ॥ २३३ ॥ पर्वताग्रमुद्रातोयनागवल्लमकीमेव च ॥ गजदंतमुद्राचैव कूलमूलमुद्रा तदा ॥ २३४ ॥ पुष्पोदकेन
 संरुधेन तथा रत्नोदकेन च ॥ दध्यक्षतेन दुग्धेन घटेन शतवारया ॥ २३५ ॥ सुगंधैर्विशीतेन विलिप्य च समाहितः ॥ दापयेत्कांस्यमूलं च द
 द्याच्छेहमयंचवा ॥ २३६ ॥ माल्यमत्रैरलंकृत्य पूजयेद्दन्धयन्त्रैः ॥ ईशावा इति मंत्रेण दद्यात्पुष्पाञ्जलित्रयम् ॥ २३७ ॥ पुनस्तथादिते
 मंत्रेण पुनः पुष्पसमुत्सृजेत् ॥ प्रदेशमात्रं विस्तारं मध्येवृत्तं पण्डुले ॥ २३८ ॥ कांस्यचक्रस्य मानं तु ऊर्ध्वयद्वादशांगुलम् ॥ तदूर्ध्वे विलि
 लेच्छूलं चतुर्गुलमानतः ॥ २३९ ॥ अंगुष्ठहर्निलेहस्य तत्र शूलं न कारयेत् ॥ ततो मंगलपूर्वे तु द्विजतीनां मतेन च ॥ २४० ॥ समुत्सृजेच्च
 प्रासादंतडांगं च विशेषतः ॥ चतुर्दशैर्गृहीत्वा तु ईशानाभिमुखेन तु ॥ २४१ ॥ समुत्सृजेत्तत्र श्वाद्धाक्यमेतदुद्गरीयेत् ॥ २४२ ॥ ओ
 मित्यादि श्रीकृष्णैर्द्रोपायनाभिधानं देव्यासप्रणीतं भविष्यपुराणोक्तं फलप्राप्तिकामश्चतुष्कोणाय चच्छिन्नमत्कारितं पुष्करिणीजनमेतद्दूर्जितं
 गंधपुष्पाद्यार्चितं वरुणैर्देवतं सर्वस्त्वेभ्यः स्नानावगाहनार्थं महामुत्सृजे ॥ २४३ ॥ ततो वरुणमूकेन वरुणं नागसंयुतम् ॥ मकरं कच्छपंचैव ततो
 येषु परिनिक्षिपेत् ॥ २४४ ॥ पूजयेद्भरुणं देवमर्ध्वं दद्याद्द्विशेषतः ॥ तेनोदकेन संस्नाप्य गजदंतं तथा मुद्रिका ॥ २४५ ॥ इमे तावत्सुरसंभूत
 श्रीश्च तेति च संजपन् ॥ आप्यायस्वेति मंत्रेण मुद्रं चतुष्पथोद्भवाम् ॥ २४६ ॥ तद्विष्णोरिति मंत्रेण कुशमूलेन स्यापयेत् ॥ तोयं तोयेन गंवेन त
 आपञ्चामृतेन च ॥ २४७ ॥ गायत्र्या स्नापयेद्देवं रत्नतोयेन साधकः ॥ आप्यायस्वेति मंत्रेण क्षीरेण तदनंतरम् ॥ २४८ ॥ दधिक्राव्णोति द
 ध्राचमधुवातोति वैमधु ॥ सरस्वत्यां तेति जातिपुष्पतोयेन संस्नापयेत् ॥ २४९ ॥ वरुणोत्तमिति मंत्रं स्य नारायण ऋषिः गायत्री छंदो वरुणो
 देवता वरुण प्रीतये विनियोगः ॥ २५० ॥ श्रीश्च ते इति मंत्रं स्य कर्दम ऋषिः पंक्ति छंदः सरिता देवता अश्वसुरमुद्रा स्नाने विनियोगः ॥ २५१ ॥
 आप्यायस्वेति मंत्रं स्य पर्वत ऋषिः उष्णिह छंदः सरस्वती देवता वरुण प्रीतये चतुष्पथमुद्रा स्नाने विनियोगः ॥ २५२ ॥ तद्विष्णोरिति मंत्र
 स्य मैनाक ऋषिः स्त्रिष्टु छंदः सरस्वती देवता वरुण प्रीतये कुशमुद्रा स्नाने विनियोगः ॥ २५३ ॥ कयां नेति मंत्रं स्य वसिष्ठ ऋषिः नुष्टु छंदः
 सोमो देवता वरुण प्रीतये नागं ध्रस्नाने विनियोगः ॥ २५४ ॥ तेजोसिति मंत्रं स्य गर्ग ऋषिः स्त्रिष्टु छंदः वासवो देवता वरुण प्रीतये विनि

योगः ॥ २५५ ॥ सरस्वत्यै भेषज्येनेति मंत्रस्य ग्रामे देवऋषिः पंक्तिश्छंदो विष्णुर्देवता वरुण प्रीतिये विनियोगः ॥ २५६ ॥ पुष्पोदकस्नाने
 अग्न्यायाहीति मंत्रस्य जनार्दनऋषिः जगतीच्छन्दः ऐन्द्रो देवता वरुण प्रीतिये विनियोगः ॥ २५७ ॥ प्रक्षिपेत्पञ्चब्राह्मणं श्रद्धयश्चेति च संपठत् ॥
 पश्चान्नाराजनं कुर्यात्पञ्चघोषपुरःसरम् ॥ २५८ ॥ शिरीषपुष्पसंभृतं दर्पणं कांस्यसंभवम् ॥ गोपीचन्दनं संभृतं गंगा मातृति कथाया ॥ २५९ ॥
 कृष्णगौरी गौर्यं वापि स्वास्तिकं शंखमेव च ॥ कारयेत्पदं कंवापि यवगोधूमकस्य वा ॥ २६० ॥ उत्पन्नस्वर्गसंभृतं कलशं माषसंभवम् ॥ श्रीरसं पु-
 ष्पसंभृतं दर्पणं कांस्यसंभवम् ॥ २६१ ॥ नन्द्यावर्तं मलयजेत तोनिर्मल्ये सुधीः ॥ एकैकं प्रतिमंत्रेण प्रत्येकं तु जलोपरि ॥ २६२ ॥ ध्रुवप्रति-
 कृतैर्मंत्रैश्च भिश्च यथाक्रमम् ॥ पूर्वोक्षितं माषभक्तवर्लिदद्याद्द्विधानतः ॥ २६३ ॥ ततो नारायणसूक्तेन देवं नारायणं व्रजेत् ॥ अन्येषां चैव देवा-
 नां प्रदद्यात्त्रिशतं वलिम् ॥ २६४ ॥ तत आचमनीयं च वस्त्रयुग्मं निवेदयेत् ॥ वक्ष्यमाणेन मंत्रेण क्रमेणापि विधानतः ॥ २६५ ॥
 पृथक् पृथक् ततो दद्यात्तावत्येनापि भोद्विजाः ॥ देवसूत्रसमायुक्ते यज्ञसूत्रसमन्विते ॥ २६६ ॥ सर्ववर्णप्रभेदेन वासांसि प्रातिगृह्यताम् ॥ शरी-
 रं तेन जानामि चेष्टानैव च नैव च ॥ २६७ ॥ मयानि वेदितान् गन्धान् प्रगृह्य च विलिप्यताम् ॥ अष्टोत्तरशतान् दीपान्परितः स्थापयेत्कमात् ॥ २६८ ॥
 तदर्धं वापञ्चविंशति मंत्रेण प्रयजेत्सुधीः ॥ त्वंसूर्यचन्द्रज्योतीषि विषादस्तु तथैव च ॥ २६९ ॥ त्वमेव सर्वज्योतीषि दीपोऽयं प्रातिगृह्यताम् ॥ प्रद-
 क्षिणं ततः कुर्यात्पञ्चधा स तथाथ वा ॥ २७० ॥ वक्ष्यमाणेन मंत्रेण दद्याद्दूर्घं दशांगकम् ॥ वनस्पतिरसो दिव्यो गंधाढ्यः सुरभिः शुचिः ॥ २७१ ॥
 मयानि वेदितो भक्त्या धूपोऽयं प्रातिगृह्यताम् ॥ अलंकारं च गंधं च पातवस्त्रं तथैव च ॥ २७२ ॥ दूर्वाक्षते च माल्यं च युक्तं पुष्पेण पूजयेत् ॥ द-
 द्यात्पञ्चाञ्जलिं पश्चाद्भिष्णुसूक्तं पुनर्जपेत् ॥ २७३ ॥ ततः सुशोभेन स्नानेन मद्धानि मयि देशिकः ॥ वरुणं विन्यसेत्तत्र तथा पुष्करिणो मपि ॥ २७४ ॥
 विवाहोक्तं विधानां कुर्यान्नर्मिच्छनादिकम् ॥ गंधपुष्पं ततो दद्याद्गंधं च दद्यात्सदक्षिणम् ॥ २७५ ॥ चामरं व्यजनं छत्रं कांस्यलोहं तथैव च ॥ कु-
 र्यात्पुष्करिणं रम्यं राजतीं च त्रिपादिकम् ॥ २७६ ॥ चतुष्कोणं च सुषमाब्जं छुपरिमंडलम् ॥ सुवर्णप्रतिमां कुर्याद्भालेनैकेन भोद्विजाः ॥ २७७ ॥
 अथ वा स्वर्णपत्रे च कुंकुमेन तले लिखेत् ॥ बाणशक्तिप्रमाणेन स्वर्णपत्रं तु द्वांगुलम् ॥ २७८ ॥ कारयेच्चतुरस्रं च पीठं परिन्यसेद्बुधः ॥ नीराजनांते

विप्रैर्द्राः संस्मरेदमुत्तरेत् ॥ २७९ ॥ अशक्तेन तथैकाकाष्ठे वापि प्लच्छदे ॥ ताम्रपट्टे लिखेद्वापि अलक्तेन यथाविधि ॥ २८० ॥ प्राण
 प्रतिष्ठां कुर्यात्तु वरुणाय निवेदयेत् ॥ महंतु वत्सरं कुर्याद्देवोषपुरःसरम् ॥ २८१ ॥ अशोकं खट्वादिं शालमश्वत्थं विलकं तथा ॥ धात्रीकुरुबकं
 चैव बहुलं नगकसरम् ॥ २८२ ॥ एषमेव काष्ठपूपं यजमानप्रमाणकम् ॥ समादाय च संस्थाप्य वस्त्राद्यैः प्रतिगृह्य च ॥ २८३ ॥ यूपरक्षे
 तिमंत्रेण खनित्वा च प्रदापयेत् ॥ स्थिरो भवेति मन्त्रेण हस्तं दत्वा पठेत्ततः ॥ २८४ ॥ तडागस्य तथैशान्यां तथा प्रासादकस्य च ॥ प्रापयेद्द
 क्षिणे भागे आवासस्य च मध्यके ॥ २८५ ॥ नौकां गत्वा ततः पश्चाद्भूपमादाय वाग्यतः ॥ मध्यदेशे तडागस्य समुल्लंघ्य तथोत्तरम् ॥ २८६ ॥
 भंतव्यं प्रकल्प्य तत्रैवाप्यायस्वोतिवैरुचा ॥ शिलायां होमयेत्तत्र हुनेनैकाहुति त्रयम् ॥ २८७ ॥ अंगदाय स्वाहेति भौमाय नम इत्यतः ॥ ला
 जाशक्तौ दधिमाधौ वासेन प्रतिहोमयेत् ॥ २८८ ॥ कूर्माय नम इत्युक्त्वा पृथिव्यै नम इत्युत्त ॥ स्वाहेत्यनंतमंत्रेण दद्याद्ध्यमनंतरम् ॥ २८९ ॥ प
 श्रन्तेन गन्धेन श्लेनार्घ्यं प्रदापयेत् ॥ चतुरस्रसमाकीर्णं चतुर्दिक्षु धृतैर्जनैः ॥ २९० ॥ कल्पयेद्वापयेत्तत्र हस्तं दत्वा पठेदिदम् ॥ स्थिरो
 भवेति मंत्रेण गंधपुष्पैः प्रपूजयेत् ॥ २९१ ॥ चक्रं सदर्पणं दद्यान्नागदंडाद्विशिरो गतः ॥ विद्युदत्र च कर्तारं ग्रहदुःखहरिप्रियम् ॥ २९२ ॥ एवं च
 क्रंपूजयित्वा शूलं नागांश्च प्रपूजयेत् ॥ उच्चैर्ध्वजं ततः कृत्वा न नागेति च संपठेत् ॥ २९३ ॥ गायत्रे स्वेति मंत्रेण पठेद्भारद्वयं ततः ॥ दिक्पा
 लेभ्यो बालिंदद्यान्माषभं कंतुं ङौदनम् ॥ २९४ ॥ रक्तपुष्पांश्चितं कृत्वा प्रिणपत्य प्रसादयेत् ॥ सहस्रं वाधनं दद्याद्ब्राह्मणाय कुटुंबिने ॥ २९५ ॥
 ततो भोज्यं च सर्पिंश्च सहिरण्यं यथाविधि ॥ इक्षुस्वस्तीति कां दद्याज्जले मातृश्रूजयेत् ॥ २९६ ॥ मंथरां वंशुतां कां ताराक्षसीं च पिशाचिकाम् ॥
 नागिन्यो नागपुत्रांश्च मध्ये संपूजयेत्ततः ॥ २९७ ॥ पूर्णं ते च पृथग् दद्याच्छाजाद्यर्गुणैर्मिश्रितैः ॥ इन्द्रो बलवत्स्विहायशो बलवतामपि ॥ २९८ ॥
 बृहत्पक्षाविशेषोऽयं मध्यमे च कर्णिके ॥ बृहस्पते च इंद्राय तव देव लतामिति ॥ २९९ ॥ स्वाहेति जुहुयात्पश्चात्प्रणीतां चालयेत्ततः ॥
 कनिष्ठपक्षे प्रासादे तथा चैव जलाशये ॥ ३०० ॥ मन्दरे तोरणस्यैव विध्वंसमेनं प्रकल्पयेत् ॥ आरामे च तथा सेतौ विशेषः पञ्चमो द्विजाः ॥ ३०१ ॥
 पूजां तरेण्यः कस्य जपेभ्यस्तस्य हस्तकम् ॥ स्तुतिं समाप्य विधिविधिं मंत्रमुदाहरेत् ॥ ३०२ ॥ सर्वसत्त्वेभ्य उच्छिष्टमपि तज्जलमुद्धृतम् ॥

इतिपठित्वापुष्कारिणजलंहस्तेगृहात्वाजलक्षिपेत् ॥ ३०३ ॥ ततो जलमातृभ्योनमइतिजलमातृःप्रपूजयेत् ॥ त्रैलोक्येयानिस्थानानि
 स्थावराणिचराणिच ॥ ३०४ ॥ तेषामाप्यायनायैतज्जलमुत्सृज्यतेमया ॥ मात्रेतु कुतमेतत्तेजगदानदकारकः ॥ ३०५ ॥ त्रिवायसर्वभूता
 नायत्सपाहिजलाशयम् ॥ पिबंतो ह्यवगाहंतः सुखिनः सर्वजंतवः ॥ ३०६ ॥ जलं विद्वायकाराय कृतमेतन्मया सदा ॥ कीर्तिं स्तिष्ठतु मे देवा
 श्विराय धरणीधर ॥ ३०७ ॥ त्वत्प्रसादान्महाभागनागराजनोऽस्तुते ॥ येऽत्र केचिद्विपद्यन्ते स्वकर्मफलभोजनाः ॥ ३०८ ॥ तेषां दोषैर्न लि
 प्येहं स्वस्वंगममाप्नुयात् ॥ नारायणे जगत्प्राणः सर्वकामप्रदायकः ॥ ३०९ ॥ आपेयामातरः संतुजगतां वृक्षयो नयः ॥ अपां पतेरसायात्र
 यादसामीश्वरप्रभो ॥ ३१० ॥ वरुणास्यासने कीर्तिं सनातनमोस्तुते ॥ ततोऽयं निधिवद्व्यादक्षिणार्थो द्विजन्मने ॥ ३११ ॥ सुवर्णरजतं
 दद्यादनृद्वहं पयास्विनीम् ॥ दद्याद्विदुद्रयं पश्चात्कुर्याद्ब्राह्मणतर्पणम् ॥ ३१२ ॥ वह्निपूजां पुरस्कृत्य मन्त्रेण प्राशयेत्ततः ॥ पितॄणां दापयेदध्वं ततो
 देवं प्रसादयेत् ॥ ३१३ ॥ विंशमुद्रां पद्ममुद्रां नानागुद्रां प्रदर्शयेत् ॥ वैश्वानरा इति ऋचा पूजां कृत्वा विवर्जयेत् ॥ ३१४ ॥ यस्ते प्राणाञ्जप
 न्पश्चात्प्रकुर्यादथ चन्दनम् ॥ प्रदक्षिणं ततः पश्चात्तडागस्य शृणु द्विजाः ॥ ३१५ ॥ ब्राह्मणान् पुरतः कृत्वा विदधोषं समुच्चरन् ॥ महामङ्गल
 पूर्वेण प्राविशेद्वनसुधीः ॥ ३१६ ॥ ततो गृहार्चनं कुर्याद्ब्राह्मणानथ भोजनम् ॥ दीनानां कृपणानां च सवित्रे ध्येयं निवेदयेत् ॥ ३१७ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि द्वितीयभागे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ सप्ताग्निष्टोमको नाम ह्युत्तमः कथितो
 विधिः ॥ मध्यमे मध्यमफलं कनिष्ठे तु कनिष्ठकम् ॥ १ ॥ अधुना मध्यमं वक्ष्ये विधिं शिक्षास्त्रा तु सारतः ॥ यथा विभवागेन यत्कर्तव्यं नरेण वै ॥ २ ॥
 सद्यो धिवासकल्पेन यूपान्निधिव आस्य च ॥ पूर्वस्मिन्नेव दिवसे देवज्ञा कथिते शुभे ॥ ३ ॥ मुहूर्ते कलशं स्थाप्य सगृह्य गणनायकम् ॥ स्थापये
 त्प्रथमं यूपमाहिष्ठेति मंत्रैः ॥ ४ ॥ शस्त्रादेव्यास्ततः पश्चाद्बन्धद्वा रेत्यंगिं धकम् ॥ श्रीमूर्त्तेन ततो दद्यात्पुष्पं देवैर्वाक्षतं ततः ॥ ५ ॥ का
 ण्डादिति च मंत्रेण ततो धूपं निवेदयेत् ॥ ये गृह्णामीति च ऋचा पूजां स्थापयेत्ततः ॥ ६ ॥ विवाहविधिनारसर्वकार्येषु च वाधिवासनम् ॥ ७ ॥ स
 वैमेव प्रयुंजीत तडागादिषु पांडितः ॥ अधिवास्य तडागादीनाचार्यादींश्च सर्वज्ञः ॥ ८ ॥ संगृह्य गंधपुष्पाद्यैर्धूपैर्दोषैः शुशोभनैः ॥ ततः प्रभाते सम

येनित्यनिर्वर्त्यशास्त्रतः ॥ ९ ॥ वृद्धिश्राद्धततः कुर्यान्मातृपूजापुरःसरम् ॥ अलंकृत्य यथाशक्ति आचार्यादींश्चेदुधः ॥ १० ॥ शृणुयात्प
 श्रिमेभागेंडपत्न्यसमीपितः ॥ मध्येदेशे समुद्रुतं यज्ञपात्रं प्रशस्यते ॥ ११ ॥ अथ वा तत्र देशीयं गुरुं वा श्रोत्रियोद्धवम् ॥ यज्ञे प्रधानं द्वितीयमु
 त्विगाचार्यमेव हि ॥ १२ ॥ वैतानकल्पे संपन्नशक्तिः कल्पपरायणम् ॥ निगमज्ञानं संपन्नं यज्ञोपात्रं प्रशस्यते ॥ १३ ॥ पत्नीहीनमपुत्रं च श्याव
 दंतमदंतकम् ॥ गणानां याजकं षंडस्वगोत्रं परिजयेत् ॥ १४ ॥ अप्रधाने बुयज्ञेषु दानयज्ञेषु सत्तमाः ॥ नियोजयेत्स्वगात्रं वहेभिना
 स्ति विचारणा ॥ १५ ॥ कुशप्रतिकृतौ चापित तः स्वर्गसंगच्छति ॥ धनपादौ च संशोध्य ततो यज्ञं समाचरेत् ॥ १६ ॥ अयाज्ययाजो
 द्रुतं पल्लवं व्यवहारके ॥ कूटसाक्ष्येण पल्लवे स्याद्व्यवहारकमेव च ॥ १७ ॥ देवस्वं ब्राह्मणस्वं च लोहविक्रयणं धनम् ॥ हविर्विक्रयणं कृत्वा पुत्र
 भार्यादिविक्रयी ॥ १८ ॥ निंदितानि पुराणेषु यत्कृतं तत्र तत्फलम् ॥ यज्ञसन्ननिविप्रांश्च न श्राद्धं भोजयेत्कचित् ॥ १९ ॥ न दद्यात्तस्य
 दानं च यावैवैव समापयेत् ॥ ब्रह्मन्नाचार्यमुख्योसि संसारात्त्राहिमविभो ॥ २० ॥ त्वत्प्रसादाद्गुरो यज्ञे प्राप्नुयान्मानसोऽपि सत्तमम् ॥ चिरं मे शा
 श्वती कीर्तिर्यावच्छोकाश्चराचराः ॥ २१ ॥ प्रसीद त्वं महेशानि प्रातिष्ठा कर्मसिद्धये ॥ त्वमादिः सर्वभूतानां संसारार्णवतारक ॥ २२ ॥ ज्ञाना
 मृतप्रदाचार्यविष्णुरूपनमोऽस्तुते ॥ ब्रह्मासनसमुद्रुतं प्रकाशितदिगंतरम् ॥ २३ ॥ त्वंच जांबूनं दप्रख्ययजुर्वदनमोऽस्तुते ॥ प्रफुल्लक
 मलोद्भासिभास्वरांबरभूषितः ॥ २४ ॥ प्रकीर्णशस्त्रसंभारविधिज्ञप्रणतोऽस्मि ते ॥ ज्वलद्देवानरप्रख्यधूमं श्यामालितानन ॥ २५ ॥ षंडं
 गवेदत्स्वज्ञऋत्विङ्मोक्षं समाचरन् ॥ ततस्तूर्यादिषोषेण पुरस्कृत्य द्विजोत्तमान् ॥ २६ ॥ यजमानः स पत्निकः प्रविशेद्यगमंडपम् ॥ स्व
 स्थाने स्थापयेत्पुत्रन्मखैर्वर्धयेत्थाक्रमम् ॥ २७ ॥ पूजयेद्ब्रह्माल्याद्यौर्गंधाद्यैः सुमनोहरैः ॥ यज्ञेषु वितते योसौ पूज्यते पुरुषः सदा ॥ २८ ॥
 नारायणस्वरूपो सौ यज्ञं मे सफलं कुरु ॥ मत्संश्लेषेषु सर्वेषु येन मंत्राः सुविस्तृताः ॥ २९ ॥ यजुर्वेदार्थतत्त्वज्ञब्रह्मरूपनमोऽस्तुते ॥ यज्ञेषु
 शाखीसर्वेषु वेदेवार्थतत्त्ववित् ॥ ३० ॥ ऋग्वेदज्ञमहाप्राज्ञविश्वरूपनमोऽस्तुते ॥ मांगल्यं कर्मणां नित्यं सात्त्वतं ब्रह्मरूपिणम् ॥ ३१ ॥
 सिद्धये मम यज्ञस्य न मामिच्छिष्वरूपिणम् ॥ पालयंति दिशः सर्वो विदिशश्च तथा इमाः ॥ ३२ ॥ दिक्पालरूपिणं विप्रं यज्ञसिद्धये न मामभ्यहम् ॥

पातयेद्दक्षिणजानुविकिरान्विकरेत्ततः ॥ ३३ ॥ त्रैलोक्येयानिभूतानिस्थावराणिचराणिच ॥ ब्रह्मविष्णुशिवाःसर्वैश्शकुर्वतुतानिवै ॥ ३४ ॥ वेद्यावेदीतिमंत्रेणपठेद्दिप्रणम्यच ॥ संपूज्यगन्धपुष्पपादौरिममंत्रमुदाहरेत् ॥ ३५ ॥ याजनंयजमानंचश्रेयसातत्रयाजकः ॥ अयमध्यह्नदंपाद्यधूपयंप्रातिगृह्यताम् ॥ ३६ ॥ ऐशान्यांकलशेदेवंसंपूज्यगणनायकम् ॥ ब्रह्माणंवासुदेवंचद्वितीयकलशेयजेत् ॥ ३७ ॥ मंडलंचैवविष्णुवैद्यारकारूपमास्थितः ॥ तेनत्वांपूज्याम्यद्यास्वर्गप्राप्तिकुरुष्वमे ॥ ३८ ॥ पूर्वदिक्षुचकलशान्संस्थाप्यचत्रयंत्रयंत्रम् ॥ अर्धापादसवर्णेननिर्मितंतरणंबुधः ॥ ३९ ॥ गंगामृत्तिकयायुक्तेपल्लवेसंनिवेदयेत् ॥ मंदरंकल्पयित्वातुगोपीनांचकुलेनवा ॥ ४० ॥ कलशोपरिसंस्थाप्यमंदरं संप्रपूजयेत् ॥ स्योनापृथिवीतिमंत्रस्यसुप्तं तं ऋषिर्जगती ॥ छन्दोहरोदेवतामंदरप्रीतयेविविनियोगः ॥ ४१ ॥ स्योनापृथिवीतिमंत्रस्यसुप्तं तं ऋषिर्जगती ॥ छन्दोहरोदेवतामंदरप्रीतयेविविनियोगः ॥ ४२ ॥ एवंदक्षिणदिग्भागेनवतोलकनिर्मितम् ॥ प्रादेशमात्रलोहेतुरौप्येणगंधमादने ॥ ४३ ॥ मुदासंधटेनपश्चात्कदाचनऋचायजेत् ॥ कदाचनेतिमंत्रस्यमूर्त्यं ऋषिस्त्रिष्टुछन्दःसूर्योदेवतागंधमादनप्रीतयेविविनियोगः ॥ ४४ ॥ उत्तरेतोरणतोद्रेगुष्टद्वयमानके ॥ तोलकद्वयमानेनयवानांपिष्टक्रोपारि ॥ ४५ ॥ आप्यायस्वेतिमंत्रस्यकदम्बऋषिर्जगतीछन्दःशचीदेवतासुपाश्वप्रीतयेविविनियोगः ॥ ४६ ॥ पूजयेत्पार्श्वकलशेधात्रादीन्पूर्वदिकक्रमात् ॥ श्रीसूक्तैनैवमन्त्रेणयजेद्द्विजयसप्तकम् ॥ ४७ ॥ पूजयेत्परायाभक्त्यागंधपुष्पपाक्षतादिना ॥ ४८ ॥ अंबांअंबिकेतिमंत्रस्यनलिनऋषिर्गायत्रीछन्दःशंभुदेवताजयप्रीतयेविविनियोगः ॥ ४९ ॥ गायत्र्यापूजयेद्दक्षिणपश्चिमंकलशद्वयम् ॥ गायत्र्याविश्वामित्रऋषिःसवितादेवताविजयप्रीतयेविविनियोगः ॥ ५० ॥ भद्रंचैवमुभदंचप्रयतःसंयजेदुधः ॥ ५१ ॥ उत्तरेगुग्मकलशेनोन्नाइतिमंत्रस्यअंतकऋषिर्बृहतीछंदोनिऋतिदेवताभूतप्रीतयेविविनियोगः ॥ ५२ ॥ भूतशुद्धिततःकृत्वा न्यासंकृत्वाविधानतः ॥ विधायार्घ्यादिकंचैवधर्मादीन्मण्डलेयजेत् ॥ ५३ ॥ मध्येआधारशस्त्यादीन्वकरुणंमध्यतोयजेत् ॥ पूर्वादिक्रमतश्चैवइन्द्रादीन्कुलदेवताः ॥ ५४ ॥ पार्श्वेद्वयेकर्णिकायाब्रह्माणंचाप्यनन्तकम् ॥ स्वैस्वैर्भैत्रेयोक्तंचलिभिर्गन्धपुष्पकैः ॥ ५५ ॥ इन्द्राभिषेकमंत्रस्यवाद्यंगंधारागकम् ॥ अग्नेस्तेजोसीतिवाद्यंगंचैववरटकम् ॥ ५६ ॥ घनकंटकमस्यापिवाच्यंगंतुर्जरी ॥ रक्षो

धिपस्यसंश्रामैवैतालंवाद्यमुच्यते ॥ ५७ ॥ नाटकारुण्यं तथारागं वरुणस्यापि मे शृणु ॥ वाद्यं राजाभिषेकारुण्यं रागो वसंतसंज्ञकः ॥ ५८ ॥
 ईशस्य नंदियो पारुण्यो वाद्यं रागो यथा मदः ॥ सुवर्णं दुंदुभिवर्धं ब्रह्मणः क्रथितो बुधैः ॥ ५९ ॥ रागो देवी वसंतश्च अनंतस्य निबोध मे ॥ वाद्यं
 गांधारतारारुण्यं रागश्चाङ्गारवातकः ॥ ६० ॥ सोमे वोषे भवेद्वाद्यं जले शस्य महात्मनः ॥ मालवारुण्यं भवेद्वागः पत्राश्रेषु महानपि ॥ ६१ ॥
 स्वैः स्वैर्धर्मश्च सगृह्यदक्षिणे पृथिवी यजेत् ॥ स्योना पृथिवीति मंत्रेण उपचारैः पृथग्विधैः ॥ ६२ ॥ मण्डपस्योत्तरे भोगे महादेवं प्रपूजयेत् ॥
 नमो वृक्षेभ्य इत्यादि नैवेद्यश्च पृथग्विधैः ॥ ६३ ॥ महादेवद्विभुजं तमुरुशूलवसुमासहितं ध्यात्वा ॥ नमो वृक्षेभ्य इति मन्त्रस्य ब्रह्मरूपिणा य
 त्रीछंदश्चन्द्रो देवता चन्द्रप्रतिपद्ये नियोगः ॥ ६४ ॥ गंधपुष्पादिभिर्भक्त्या भूतानि परितो यजेत् ॥ ६५ ॥ वेतालाश्च पिशाचाश्च राक्षसा
 अंसरीमुपाः ॥ अस्मात्प्रयांतु मे स्थानाद्ये चान्ये विघ्नकारकाः ॥ ६६ ॥ मधुयुक्तं पायसां वरुणाय निवेदयेत् ॥ पीतं चालोहितं कृष्णं शुक्लं
 कृष्णं च धूपं ॥ ६७ ॥ पीतं शुक्लं तथा चित्रं श्वेतं मन्त्रं यथाक्रमम् ॥ बलयस्तु दिगीशानां ग्रहाणामपि तच्छृणु ॥ ६८ ॥ क्षीरौदनं ग्रहशाय
 शुक्लांत्रं शशिनः स्मृतम् ॥ लोहितान्नं च भौमस्य बुधस्य क्षीरपाष्टिकम् ॥ ६९ ॥ पीतमन्नं देवगुराः शुक्रस्य सितं तंदुलम् ॥ मांसौदनं शनैर्ज्ञेयं
 राहोश्च कृष्णभक्तकम् ॥ ७० ॥ धूपं वर्णं तु तांत्रं भौमस्य क्षीरपाष्टिकम् ॥ ७१ ॥ पीतमन्नं देवगुराः शुक्रस्य सितं तंदुलम् ॥ मांसौदनं शनैर्ज्ञेयं
 धअग्रकुंभं निवेशयेत् ॥ प्रादेशद्वयदुलं नाम अष्टोत्तरसहस्रकम् ॥ ७२ ॥ बह्वंगुलं विन्यस्य विन्यस्य कलशोपरि ॥ निशावांछितसूत्रैश्च सर्वे
 ष्वपि हितं तथा ॥ ७३ ॥ शरावंच पुनर्दद्याद्धर्मे प्रतिपूजयेत् ॥ अस्त्राय फडिति मंत्रेण ध्यात्वा देवं जलेश्वरम् ॥ ७४ ॥ सूक्तं यजेद्यथा कृतिशतमष्टोत्तरं
 यजेत् ॥ कुंडेषु विन्यसेन्नागान् षष्ठैर्वादिषु क्रमात् ॥ ७५ ॥ अनंतं पूजयेत्पूर्वमानेनांगुलमात्रकम् ॥ निर्मितं कंचनैव सप्तवर्तिकं यथासुधाः ॥ ७६ ॥
 राजतं वासुकिं नागं यजेत्पत्रांतरे पुनः ॥ पादमात्रे पिचांगुलमात्रं तांत्रस्य भक्ष्यकम् ॥ ७७ ॥ पंचांगुलं तोलिकया लौहं कौटंकपुनः ॥ वर्तिका
 भिः षोडशभिर्बृहत्पर्वप्रमाणकम् ॥ ७८ ॥ शंखपालं कुशमयमर्धपादेन निर्मितम् ॥ अंगुष्ठमात्रं तेन नांगं तालकमात्रकम् ॥ ७९ ॥ अंगुष्ठे
 तोलकं पश्चात्पद्मानांगं पुनर्यजेत् ॥ तोलकार्धप्रमाणेन अंगुलं परिमाणतः ॥ ८० ॥ कुर्याच्छैलमयसंभ्यथा वल्लक्षणं निवृतम् ॥ महापद्मस्य

वेतस्यपूर्वमानेननिर्मितम् ॥ ८१ ॥ ध्यात्वानंतचतुर्बाहुंशुल्लसप्तफणान्वितम् ॥ दक्षिणोर्ध्वकरेशंखअधिकंप्रतिष्ठितम् ॥ ८२ ॥ वामो
 र्ध्वेतुगदापद्ममध्यस्थानेनव्यवस्थितम् ॥ सर्वालंकारसंयुक्तमेवंध्यात्वायाविधि ॥ ८३ ॥ सहस्रशीर्षेतिमंत्रेणपूजयित्वाबलिंददेत् ॥ लाजा
 भिस्तिक्तलसंमिश्रीक्षीरयुक्तं पृथग्विधैः ॥ ८४ ॥ चतुर्विधं तथा श्वेतं सर्वालंकारसंयुतम् ॥ स्वकीयंप्रजपेत्तत्र आप्यायस्वेतिवैक्रुचा ॥ ८५ ॥
 पिण्याकं नाजिह्वांचतथासर्जरसान्दधि ॥ बलयस्तस्यनिर्दिष्टास्तक्षकं लोहितं यजेत् ॥ ८६ ॥ पद्मदं कंदधानांच भुजाभ्यानां गतमम् ॥ मनो
 न्नद्वैतिमंत्रेण आज्यसोमो बलिभवेत् ॥ ८७ ॥ कर्कोटकंच द्विमुजपीतवस्त्रधरं यजेत् ॥ पञ्चनद्यद्वैतक्रुचा विष्णुक्रां तावलिभवेत् ॥ ८८ ॥
 पीतवस्त्रंच कुलिशं याजयेच्च तमुजम् ॥ भुजाभ्यामूर्ध्वभागैर्तुरक्तपद्मधरं हरिम् ॥ ८९ ॥ शर्कराकुष्ठंचैव बालिस्तस्य प्रकीर्तितः ॥ द्वि
 मुजं शंखपालंच शंखाभं शंखधारिणम् ॥ ९० ॥ पद्मासनस्थं पद्माभ्यां हस्ताभ्यां च वरं विभुम् ॥ ध्रुवक्षितिध्रुवोसीति मंत्राभ्यां पूजयेत् पृथक् ॥
 ॥ ९१ ॥ घटौदनं भृङ्गराजं पद्मंच बलयस्तयोः ॥ स्वगृह्योक्तेन विधिनसंस्थाप्याग्निं कुशंडिकाम् ॥ ९२ ॥ कृत्वा आज्यस्य संस्कारं वारुणं
 श्रपयेच्च रुम् ॥ जुहुयादृष्टबिल्वादिदिगीशानां धृतेन वै ॥ ९३ ॥ एकैकामाहुर्तिदद्याद्ब्रह्मणांच त्रयं त्रयम् ॥ सुसमिद्धिर्धृतमधुपयोभिर्मिश्रितैः
 पृथक् ॥ ९४ ॥ पलाशासमिधं पश्चात्प्रातिष्ठा माहुतित्रयम् ॥ शिवस्य परमात्रेण जुहुयादृष्टसंख्याया ॥ ९५ ॥ मध्वाज्यगुडमिश्राभिलंजा
 भिर्जुहुयात्पृथक् ॥ लाजान्यथोक्तं वितरेदैकैकामाहुतिं क्रमात् ॥ ९६ ॥ स्थालीपाकस्य जुहुयादैकैकामाहुतिं पुनः ॥ वरुणंच समुद्दिश्य
 रुद्रं सर्वपृथक् पृथक् ॥ ९७ ॥ वास्तोष्पतयइति मंत्रेण पञ्चगव्यं भवेत्ततः ॥ स्योनापृथिवीति मंत्रेण ब्रौहिमृत्तिं क्रमापुनः ॥ ९८ ॥ वृषात्र
 इति मंत्रेण कयानइति वैपुनः ॥ कुशमूलमृदाचैव चतुष्पथमृदा तथा ॥ ९९ ॥ इमारुद्रोति मंत्रेण श्रीश्च तैत्तिरीक्रवापुनः ॥ पद्मखण्डस्य च मृदा
 स्नापयेत्सुसमाहितः ॥ १०० ॥ तद्विष्णोरिति मंत्रेण तथा पुष्पोदकेन च ॥ तीर्थोदकेन कृष्णेन त्रिरेकेन त्रिशीतकैः ॥ १०१ ॥ पञ्चरेकेन
 रक्तानां मृदाकैश्च कुशोदकैः ॥ स्वर्णतोयैश्च कलशैरष्टोत्तरशतेन तु ॥ १०२ ॥ तैजसैर्मृत्तिकैश्चापि अष्टाविंशतिभिस्तथा ॥ यथाशक्ति तु सं
 स्थाप्य कुंकुमैश्च नन्दनैरपि ॥ १०३ ॥ अन्नं लिप्यततो मृदिदद्याच्चैव पराक्रमम् ॥ सुरासुरैति च क्रुचा वस्त्रयुग्मेन वेष्टयेत् ॥ १०४ ॥ ध्वजंच

धनुनागेतिगंधद्वारेतिगोमयम् ॥ धूरसीतिततोघ्रपंहोत्रेचाहुतिदीपकम् ॥ १०६ ॥ सिंधोसीतिचासिंदूरस्वभावेरक्तकं तथा ॥ मालतीकु
सुमःकृत्यैर्नागान्संस्थापयेत्ततः ॥ १०६ ॥ धाराभिःशतपुष्पाभिर्गन्धतोयादिभिस्तथा ॥ अथवाश्वत्थपत्रेषुवृष्टपत्रेषुवासुधीः ॥ १०७ ॥
रोचनाकुंकुमैर्वापिसिलिरयतत्रूजयेत् ॥ प्रक्षिपेत्तत्रमुक्ताहिकलशेषुविनिक्षिपेत् ॥ १०८ ॥ मंडपस्योत्तरेदेशेअय्यनिर्मायशोभनाम् ॥
राजतंवारुणंतस्यांपादमात्रेणनिर्मिताम् ॥ १०९ ॥ अंगुष्ठमात्रंसंस्थाप्यततःपुष्करिणिमपि ॥ स्वर्णपादेनघटितांचतुरस्रांसुशोभनाम् ॥
॥ ११० ॥ अंगुष्ठमात्रंसंपूज्यवरुणायनिवेदयेत् ॥ यथाशक्तिततोगांचसंभवेपञ्चविंशतिः ॥ १११ ॥ सुवर्णराजतंचैवधान्यंवासोषराट
कम् ॥ ११२ ॥ नागयष्टिसमादायकिंचिदुत्तरंगं तथा ॥ ११३ ॥ ततोक्षतायभौमायकृत्वाचाज्याहुतित्रयम् ॥ लाजादधिसमायुक्तंघृतंमधुगुडं
तथा ॥ ११४ ॥ क्षीरंचपिष्टकंचैवशङ्कुलीगन्धपुष्पकम् ॥ पञ्चासृतंपञ्चरत्नंभैदद्यात्समाहितः ॥ ११५ ॥ आचार्योयजमानेनसुसन्नद्धे
श्चमृत्यैकैः ॥ गङ्गाजलशयोर्मध्येपञ्चघोषपुरःसरम् ॥ ११६ ॥ अवाप्यचततोयंष्टिस्थिरोभवतिवैरिवा ॥ ध्रुवंध्रुवोतिमंत्रेणयाष्टिमंत्रये
त्ततः ॥ ११७ ॥ यज्ञप्रियासिदेवित्वंसर्वविघ्नविनाशिना ॥ त्राहिमांसर्वपापेभ्यआत्मनात्वंस्थिरीभव ॥ ११८ ॥ इत्यामंत्रयजपेच्चेवगाय
त्रींचपठेत्ततः ॥ वनस्पतेतिविडवामितिमंत्रेणजपेत्पुनः ॥ ११९ ॥ पुनरागत्यतर्विदिनिर्मथ्यवरुणप्रसुम् ॥ तथापुष्करिणींचैववर्धनंकलशो
दरैः ॥ १२० ॥ अनिष्टमाजेयन्नागानुद्धृत्यकलशं तथा ॥ पाषाणभ्यंतरंकृत्वागोमयेपरिलिप्यच ॥ १२१ ॥ वरुणंपुष्करिण्यांचजलमध्ये
विनिक्षिपेत् ॥ नमोस्त्विचमन्त्रेणबलिदद्याच्चपायसम् ॥ १२२ ॥ निर्मथ्यात्तत्रयोनागःस्थापयेत्तुयथाविधि ॥ श्रावयेत्तमिममंत्रमत्र
मनिहितोभव ॥ १२३ ॥ अत्रस्वामीभवाग्नागरक्षणयित्वयाजनम् ॥ गायत्रेणत्वाच्छंदसामिमंत्रंश्रावयेत्पुनः ॥ १२४ ॥ संपूज्यगंधपुष्पा
द्यैःपुरतोनिक्षिपेद्विशि ॥ पिधायनगराजानमृचाभ्यांपरिसूत्रकैः ॥ १२५ ॥ सत्रिरुद्धयशुसंस्थाप्यबलिदद्याद्विधानतः ॥ लाजौदनंमन
स्तस्ययज्ञाग्रतःकृचाजपेत् ॥ १२६ ॥ एवंभूरितिमंत्रैःस्वैरेवतुष्टयविधैः ॥ स्वासुदिशुचसंस्थाप्यपूजयेच्चप्रयत्नतः ॥ १२७ ॥ पूर्वभा
गेपुष्करिणिहरीताभंसवप्रकम् ॥ हलग्रहीतंमंत्रेणन्यस्यलाजाहुतिंकुले ॥ १२८ ॥ त्रातारामितिमंत्रेणअग्नौविन्यस्यमौक्तिकम् ॥ मनःशि

वरुणचोदकुंभस्थंभूतशाखासुशोभनम् ॥ तेनचावाहयामित्वाविभोस्वर्गार्थवैभव ॥ ४ ॥ पूर्वगमंदरंस्थाप्यतोरणेपरिसत्तमाः ॥
 विष्वक्सेनंसमभ्यर्च्यअर्चनंस्वर्गसंयुतम् ॥ ५ ॥ कार्णिकायांवासुदेवंशुद्धस्फटिकसंनिभम् ॥ चतुर्भुजंशङ्खचक्रगदापद्मविभूषितम् ॥ ६ ॥
 श्रीवत्सकौस्तुभोरस्करंमुकुटाद्यैरलंकृतम् ॥ दक्षिणेकमलतरुयामेमुष्टिव्यवस्थितिः ॥ ७ ॥ सिद्धिकित्रयशौघैःस्त्रयमानंमुरासुरैः ॥
 संपूज्यविधिवद्भक्त्याविष्णोरेराटइत्यृचा ॥ ८ ॥ दलेसंक्रषणार्द्धैश्चविमलद्व्याश्चनायक्राः ॥ संपूज्यधूपदीपाद्यैरुपहारैरनुत्तमैः ॥ ९ ॥ घृतप्रदीपौ
 देवस्यगुग्गुलुः सरलस्तथा ॥ धूपदेवबलिःक्षीरंपरमान्नंघृतप्लुतम् ॥ १० ॥ ध्यायेत्सोमंकार्णिकायांदक्षिणेपद्मसंस्थितम् ॥ शुक्लाम्बुद्रिभुजं
 शान्तैकेयूरपद्मशोभितम् ॥ ११ ॥ प्रशस्यदेवयक्षाणांवरदाभयहस्तकम् ॥ इमं देवाइतिऋचाउपचारैःपृथग्विधैः ॥ १२ ॥
 पूजयेच्चनिशानार्थंघृतमुक्तंनिवेदयेत् ॥ इन्द्रजयंतमाकाशंवरुणंचाग्निमेवच ॥ १३ ॥ ईशानंतत्पुरुषंवैवश्वापुत्रादिदिक्ष्वपि ॥ कर्णिकाया
 वामभागेवरदाभयहस्तकम् ॥ १४ ॥ द्विभुजंशुक्लवर्णंचमहादेवंप्रपूजयेत् ॥ त्र्यंबकेणचमंत्रेणदद्याच्चघृतपिष्टकम् ॥ १५ ॥ वासुदेवायदे
 वायजुहुयादष्टमाहुतिम् ॥ परमाग्नेनसौम्यस्यजुहुयादष्टविंशतिम् ॥ १६ ॥ शिवायपरमानेत्रेणजुहुयादहुतिद्वयम् ॥ गणेशस्यतथाज्येनददे
 देकाहुतिर्बुधः ॥ १७ ॥ ब्रह्मणोवरुणस्याथएकैकामाहुतितथा ॥ ग्रहणांस्वोक्तसमिधादिगीशानांपृथक्पृथक् ॥ १८ ॥ एकैकामाहुतिं
 दद्यादाज्येनचयथाक्रमम् ॥ करालीधूमलीशेतोलेहितानकप्रभा ॥ १९ ॥ अतिरक्तापद्मारागवह्निजिह्वाप्रकीर्तितः ॥ तासामंत्राःक्रमेणैव
 सादिवासांतंविद्वः ॥ २० ॥ यकारस्थाश्चविज्ञेयाअष्टस्वरविभूषिताः ॥ घृतमध्वाज्यसिक्ताभिर्होमयेच्चपृथक्पृथक् ॥ २१ ॥ एकैकामाहु
 त्तिंदद्यादत्वाचैवसमाहितः ॥ अग्निषोमंतथेन्द्रचपृथिषीमंतरिक्षकम् ॥ २२ ॥ स्थालीपाकेनजुहुयान्मधुक्षीरयवान्वितम् ॥ एकैकामाहुतिं
 तेषांसमुद्दिश्यपृथक्पृथक् ॥ २३ ॥ यावकान्गन्धपुष्पाद्यैरर्चित्वासपरावकम् ॥ जपस्वत्वंमहाभागसश्रद्धेनचवाग्यतः ॥ २४ ॥ जापको
 विधिनानेनप्रजपेत्तत्ररुद्रकम् ॥ मङ्गलंपरमान्नंचसौरमृक्तंतथाजपेत् ॥ २५ ॥ ततःसंमृज्यविधिनास्नापयित्वायथाविधि ॥ ग्रूपंगर्भेविनि
 क्षिप्यतत्रकुयाद्विचक्षणः ॥ २६ ॥ ध्वजानारोप्यग्रांतेषुदद्यासोमंवनस्पतिम् ॥ कोऽदादितिपठित्वाचतुशार्णांकर्णवेधनम् ॥ २७ ॥

सूच्यासुतीक्ष्णयाकार्यद्विपात्रवामदक्षिणे ॥ नवग्रहाणांतृत्यर्थयावकंलङ्घुकंतथा ॥ २८ ॥ पिष्टकंचपृथग्दद्यात्कुमारीबालकेषुच ॥ निशा
 रञ्जितमुत्रेणसंवेष्टयचसचूर्णकम् ॥ २९ ॥ प्रदद्याद्दोहकंचैववृक्षाणांविधिपूर्वकम् ॥ प्राशयेच्चैवतानृक्षानिमंमन्त्रमुदाहरेत् ॥ ३० ॥
 वृक्षात्पतितस्यापिआरोहात्पतितस्यच ॥ मरणेशान्स्थिभङ्गेभक्तार्जपौर्नल्लिप्यते ॥ ३१ ॥ धेनुमुधर्णधान्यंचआचार्यायप्रदक्षिणम् ॥
 दत्वाचक्रत्विजेदद्यात्सुवर्णरजतंतथा ॥ ३२ ॥ धान्यंचब्रह्मणेदद्याद्दृतभोज्यंसर्गकम् ॥ इष्टांचदक्षिणांदद्यात्सदस्यायतथैवच ॥
 ॥ ३३ ॥ अधिकलग्नंमानीयस्नानंक्रुयाद्वियानतः ॥ कृत्वाचैवानिग्नंक्रुयादद्यात्पूणाहुतितथा ॥ ३४ ॥ सर्वाष्व्युदकंम्रोक्ष्यत्रिवारंक्षीर
 धारया ॥ संवेष्टयत्रिश्चतुर्वारंब्रह्मवोषपुरःसरम् ॥ ३५ ॥ गृहं व्रजेत्ततोविप्रैः कुर्याच्चैवगृहाचर्चनम् ॥ तैतौविशेषंक्षयाभिवराएवदमन्तृचा ॥
 बलंकांमंहयग्रवंमाधंघंघुरोत्तमम् ॥ वामुदेवंधनाध्यक्षंतोनारायणंयजेत् ॥ ३७ ॥ दधिभक्तंवाल्लिदद्यात्पञ्चगव्यसमुद्रवम् ॥ एवंसंपूज्य
 विधिनादक्षिणंपृथिवीयजेत् ॥ ३८ ॥ शुद्धकाञ्चनवर्णाभांवरामयकरांशुभाम् ॥ मंदूकस्थांचद्विभुजांसर्वालङ्कारसुंदरीम् ॥ ३९ ॥
 ॥ ३९ ॥ स्योनापृथिवीतिमंत्रेणपूजयित्वायथाविधि ॥ पायंसंमधुसंयुक्तंवाल्लिदद्यात्सर्गकम् ॥ ४० ॥ वामतोविश्वकर्माणंशुद्धस्फटिक
 सन्निभम् ॥ शूलटंकधरांशांतंसंयजेदुपचारकैः ॥ ४१ ॥ विश्वन्नितिकृचातंचर्वालचमधुपिष्टकम् ॥ दद्यात्त्रैलोक्यकौष्माण्डंमुक्तं पौरुषमे
 वच ॥ ४२ ॥ मधुपायसयुक्तेनहोमानष्टौविधायच ॥ एकंकंहोमयेत्पश्चात्पृथिवीहोमकर्माणं ॥ ४३ ॥ समुत्सृज्यतःसेतुमिपमंत्रंपठेत्ततः ॥
 पिच्छित्वेपतितानांचउच्छातेनाङ्गसङ्गतः ॥ ४४ ॥ प्रतिष्ठितेधर्मेसेतौधर्मेस्यान्नपातकम् ॥ सेतोरस्यप्रबंधस्यश्रद्धयापरयातथा ॥ ४५ ॥
 येचत्राग्निनःसंतिरक्षाकुर्वन्तिसेतवःविदागमेनयत्पुण्यंयैवहिसमर्पितम् ॥ ४६ ॥ गर्तगत्वापञ्चरत्नंसंस्थाप्यंतदनंतरम् ॥ संस्थाप्यचततो
 यूपंसंपूज्यचयथाविधि ॥ ४७ ॥ आचार्यायततोदद्यादिष्टांचवरदक्षिणाम् ॥ पूजयेद्विजदांपत्यंलजाभिःपरिपूजितम् ॥ ४८ ॥ पाटिकांचततः
 शय्यांदद्यादिष्टार्थसिद्धये ॥ सेतौवृक्षस्थितायेस्यूरपेयैकदलींशुभाम् ॥ ४९ ॥ तेषांपार्श्वद्वयेष्वेवमारामेचपृथक्पृथक् ॥ ५० ॥ इतिश्रीभ
 विष्येमहापुराणमध्यमपर्वणितृतीयभागप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ गोप्रचारपुनर्वक्ष्येविशेषंयत्रमेशुण ॥ यजेद्विष्णुंसल

क्ष्मीकमुपचारैः पृथग्विधैः ॥ १॥ उपचारैश्च ब्रह्माणं रुद्रं चैव करालिकाम् ॥ वराहं सोमसूर्यचमहादेवं यथाक्रमम् ॥ २ ॥ होमं चैव यथाविष्णोः कम
 लायस्त्रयं त्रयम् ॥ आज्येन क्षेत्रपालानामन्येषामधुमिश्रितैः ॥ ३ ॥ एकैकामाहुतिं दद्याच्छाजादिषु पृथक् पृथक् ॥ समुत्सृज्य विधेनेन यूपं सं
 स्थाप्य पूजयेत् ॥ ४ ॥ त्रिहस्तमात्रं चितं कुर्यान्नागफणान्वितम् ॥ रोपयेदकहस्तेन गभेहं मंत्रप्रयोजयेत् ॥ ५ ॥ लाजासंयुक्तविधेनाविश्वे
 षामिति संजपन् ॥ नागाधिपतयेत् रुद्रं च्युताय तृतीयकम् ॥ ६ ॥ भौमायेति चतुर्थततो यूपं निवेदयेत् ॥ मयि गृभ्णामीति संपूज्य यूपं रुद्रदे
 वतम् ॥ ७ ॥ संपूज्य रुद्रं पञ्चांगं यान्यं वस्त्रं च दक्षिणाम् ॥ आचार्याय तथा होममन्येषामिष्टदक्षिणाम् ॥ ८ ॥ गोप्रचारे च शैले यं यूपं हस्तद्वयान्वि
 तम् ॥ पञ्चशीर्षान्वितं कुर्याद्द्विहस्तमात्रं प्ररोपयेत् ॥ ९ ॥ यूपं चैव त्रवृक्षं च कुंडलीमठि पाठिकाम् ॥ संपृष्टया च मयैव विप्रः प्राणायामेन शुद्धय
 ति ॥ १० ॥ चतुर्हस्तप्रमाणेन शतकुंडेन संमितम् ॥ तदर्धचकनिष्ठेन अष्टअष्टाधिकं भवेत् ॥ ११ ॥ भूमौ रत्नं च संस्थाप्य इमं त्रमुदाहरेत् ॥
 शिवलोकास्तदागावः सर्वदेवमुज्जिताः ॥ १२ ॥ गोभ्य एषामया भूमिः संप्रदत्ता शुभार्थिना ॥ एवं निवेदयेद्यस्तु गोप्रचारं समाहितः ॥
 १३ ॥ समुक्तः सर्वपापेभ्यो विष्णुलोकं महीयते ॥ यावंति तृणगुल्मानि संति भूमौ शुभानि च ॥ १४ ॥ तावद्द्वर्षसहस्राणि स्वर्गलो
 के महीयते ॥ पूर्वैर्षीर्मानि च श्रीध्यात्कृत्वा वृक्षस्य रोपणम् ॥ १५ ॥ सेतुं कृत्वा दक्षिणतः पश्चिमं द्वा ररोपणम् ॥ उत्तरे खानयेत्कूपं तत्तुर्षमां
 नुलंघयेत् ॥ १६ ॥ ततः सहस्रधारां च शस्येन परिपूरिताम् ॥ प्रदद्याद्वा ततो विप्राः सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ १७ ॥ नगरग्रामपूर्वैवा उत्तरे प
 श्चिमपि वा ॥ न कुर्याद्भिदिग्भिर्गोभिर्यो दक्षिणां वा ततः शुभाम् ॥ १८ ॥ गोप्रचारं खनेद्यस्तु वाहयेद्द्वयं च न ॥ कुलानि पातयत्याशु ब्रह्महत्याश्च
 विंशतिम् ॥ १९ ॥ स्वर्गं नयति गोचर्मसम्यग्दत्तं स दक्षिणम् ॥ यावत्तृणानि तद्भूमौ सप्त संख्यानि संख्यया ॥ २० ॥ तावत्कालं धर्मे स्त्वर्गो वि
 ष्णुलोकाव्रतच्छ्रुतिः ॥ महायागावसाने च येन तर्पयति द्विजान् ॥ २१ ॥ निरर्थकं तस्य कर्म प्रयासफलमात्रकम् ॥ वृषोत्सर्गं वसाने तु प्रद
 द्याद्यो महीद्विजाः ॥ २२ ॥ नयांति विप्राः प्रेतत्वं तस्माद्भिद्रादमत्सराः ॥ तत्र मानं पृथक् चैव शृणुतात्र समागताः ॥ २३ ॥ अमानेन ददेद्य
 स्तु नरकं याति रौरवम् ॥ गवां शतं वृषश्चैको यत्र तिष्ठत्ययं त्रितः ॥ २४ ॥ तद्गोचमैति विख्यातं दत्तं सर्वघनाशनम् ॥ गोप्रचारस्य देवस्य

ब्रह्मणस्य च भोद्भिजाः ॥ २५ ॥ यावत्कालो वैधेः सोमाभातो तेनास्ति पातकम् ॥ मंडपं पूजयेत्सूर्यं वा सुदेवैः समान्वितम् ॥ २६ ॥ होमस्ति लघु
 डाभ्यांच अष्टावधौ पृथक् पृथक् ॥ देहिमेति च मंत्रेण विन्यसे मंडपे परे ॥ २७ ॥ यत्नसिद्धं ततः कृत्वा शुक्लवटचतुष्टयम् ॥ समुत्तमजैः पत्तपश्चात्सौ
 रं मूर्त्तैश्चैषण्वम् ॥ २८ ॥ वटपत्रे तु सौलव्यचित्रं निर्माय वा पुनः ॥ दिक्पालान्संन्यसेत्स्वामुस्वासु दिक्षु विचक्षणः ॥ २९ ॥ बद्धा अलिः पठेन्मन्त्रा
 नि द्रादीनां यथाक्रमम् ॥ धर्मसंस्थापनार्थाय आत्मनो विभवाय च ॥ ३० ॥ वज्रहस्तो एह न द्रव्यं धर्मतस्त्रा तु महसि ॥ ३१ ॥ भो वहे मेषवाहस्त्वं
 निद्रादीनां यथाक्रमम् ॥ धर्मसंस्थापनार्थाय आत्मनो विभवाय च ॥ ३० ॥ वज्रहस्तो एह न द्रव्यं धर्मतस्त्रा तु महसि ॥ ३१ ॥ भो वहे मेषवाहस्त्वं
 चतुःशृंगविराजित ॥ अनाथं मंडपं त्वंहि धर्मतस्त्रा तु महसि ॥ ३२ ॥ यमत्वं दक्षिणाशेषं महमाहिषवाहन ॥ अनाथं मंडपं त्वंहि धर्मतस्त्रा तु महसि
 ॥ ३३ ॥ मंचस्थो राक्षसेन्द्रस्त्वं खड्गपाणि महबलः ॥ अनाथं मंडपं त्वंहि धर्मतस्त्रा तु महसि ॥ ३४ ॥ वारराड्ध्वजहस्तोऽसि पवनो मृगवाहनः ॥ ३५ ॥
 अनाथं मंडपं त्वंहि धर्मतस्त्रा तु महसि ॥ धनाध्यक्षो गदाहस्तः ॥ पङ्काशो नरवाहनः ॥ अनाथं मंडपं त्वंहि धर्मतस्त्रा तु महसि ॥ ३६ ॥ आदिदेवो
 पि देवानां कर्ता हतामेश्वरः ॥ अनाथं मंडपं त्वंहि धर्मतस्त्रा तु महसि ॥ अंतोनो नागराजो यो धरा मुद्गत्यतिष्ठति ॥ ३६ ॥ अनाथं मण्डपं
 त्वंहि धर्मतस्त्रा तु महसि ॥ चतुर्णामेव वर्णानां स्थित्यर्थं मृगपक्षिणाम् ॥ प्रतये वा सुदेवस्य एव मंडपमुत्तुजेत् ॥ ३७ ॥ भये स्तंभे तु
 णे जीर्णेषु न स्तृण प्रदापने ॥ स्थापने न च तथैवास्य प्रतिष्ठा स्याद्व्याध्याया ॥ घातापायादिदोषेण म्रियते यादिजंतवः ॥ ३८ ॥ प्रति
 ष्ठायां कृतायां तु धर्मो मस्यान्नपातकम् ॥ मानुषाः पशवो ये च निवसन्तीह मंडपे ॥ ३९ ॥ स्वस्ति चारुस्तु सदा तेषां त्वत्प्रसादात्किल प्रभो ॥
 ततस्त्रिगुणमूत्रेण सुत्राभाणितैर्वक्रुचा ॥ ४० ॥ सप्तधा वेष्टयित्वा तु दक्षिणांसं प्रकाश्य च ॥ उपानहौ तथा छत्रमाचार्याय निवेदयेत् ॥ ४१ ॥
 मंडपे भोजयेद्दिप्रांस्तेषां दद्याद्व्यथेप्सितान् ॥ दीनेभ्यश्च पृथग् दद्याद्ब्रह्मविप्रपुरःसरम् ॥ ४२ ॥ प्रविशेत्तूयं चोषेण प्रकुर्याच्च गृहाचर्चनम् ॥
 एवं प्रपार्या विज्ञेया विज्ञेयो वरुणं यजेत् ॥ ४३ ॥ वासुदेवेन सहितं साङ्गे पाङ्गं स दक्षिणम् ॥ स्थालीपाकाविधानेन प्रकुर्याद्विशिक्रोत्तमः ॥ ४४ ॥
 आचार्याय गृहं दद्यात्परिच्छदं समान्वितम् ॥ ऋत्विजेताम्रपात्रं च जलपूर्णं च धान्यकम् ॥ ४५ ॥ दिक्पालान् द्वादशैः तु स्तूपयागे विशेषतः ॥
 ब्रह्माणं नागराजानं द्वापराले च पश्चिमे ॥ ४६ ॥ यजेन्मंत्रैः पृथग् देवान् मंत्रैरोभिर्यथाक्रमम् ॥ बलिदानं विधानेन कृत्वा दद्याद्व्याविधि ॥ ४७ ॥

पताकानामतस्तंतुप्रवक्ष्यामि यथाक्रमम् ॥ वज्रीचधूमलीकृष्णापाताचैवाथवारुणी ॥ ४८ ॥ शीघ्रागौरीउमाचैवपीताशुक्रप्रकीर्तिता ॥
 कुम्भेषूपुजयेद्देवान्महेशं प्रथमं बुधः ॥ ४९ ॥ ग्रहांश्च मध्यकलशे ब्रह्माणं च ततः परम् ॥ वेदिकापूर्वभागे तु उत्तरे कलशे शिवम् ॥ ५० ॥
 दक्षिणे कलशे विष्णुं कर्णिकायां जलेश्वरम् ॥ कलशे त्रिविवद्रत्नयुग्मपचारैः पृथग्वैधैः ॥ ५१ ॥ संपूज्य षट्पत्रैश्च नागान्संलिख्य नागजैः ॥
 येनागास्तान्प्रवक्ष्यामि अनंतं वासुकिं तथा ॥ ५२ ॥ तथा क्रौंटे कं वैवपद्मं च कुलिशं तथा ॥ पद्मं चैव महापद्मं मन्त्रैर्गभिः पृथक् पृथक् ॥ ५३ ॥
 पुंडरीकदलाभासशुभकर्णतलोचन ॥ फणासहस्रसंयुक्तं शङ्खाब्जकृतलोचनम् ॥ ५४ ॥ अनंतनागराजेन्द्रहृद्गच्छनमोऽस्तुते ॥ सितकुंदे
 न्दुवर्णाभो विस्फुरन्भोगमंडले ॥ ५५ ॥ सर्वनागस्य शूरस्य कृतस्वस्तिकलंछन ॥ नागेन्द्रतक्षकश्रीमन्निहागच्छनमोऽस्तुते ॥ ५६ ॥
 नवीनजलदश्यामः श्रीमान्कमललोचनः ॥ विषदोर्षवलोक्यन्तो ग्रीवायामेकशेखरः ॥ ५७ ॥ शंखपालइति ख्यातजलाधारप्रतीक्षक ॥
 अध्यक्षो नागलोकानामिहागच्छनमोऽस्तुते ॥ ५८ ॥ अतिपीतः सुवर्णाभश्चन्द्रार्धो कितमस्तकः ॥ दीप्तभोगकृताटोपः शुभलक्षणनिर्दितः ॥
 ॥ ५९ ॥ कुलीरो नागराजेन्द्रः सर्वतत्त्वहितैरतः ॥ तिष्ठेह यज्ञसिद्धार्थकामरूपनमोऽस्तुते ॥ ६० ॥ यः सुवर्णेन वर्णनपद्मपत्रायतेक्षणः ॥ पंच
 विंदुकृताभोगो ग्रीवायामेकशेखरः ॥ ६१ ॥ तस्मै ते पद्मनागेन्द्रतीव्ररूपनमोऽस्तुते ॥ नागिन्यो नागकन्याश्च तथा नागकुमारकाः ॥ ६२ ॥
 सर्वे प्रीतमनसः पूजां गृह्णंतु मे सदा ॥ स्वगृह्योक्तेन विधिना कृत्वाग्निस्थापनं बुधः ॥ ६३ ॥ आर्ज्यं संस्कृत्य जुहुयाद्दिगीशानां यथाक्रमम् ॥
 आदित्यादिग्रहांश्चैव ब्रह्माणं कृष्णमेव च ॥ ६४ ॥ मधुपिष्टेन च शिवं वरुणं जुहुयात्ततः ॥ प्रादेशमात्रं संप्रोक्ष्य पूं चास्य प्रमाणकम् ॥ ६५ ॥
 चतुरस्रं शूलं युक्तं गणानां यि पूजयेत् ॥ कूपे निक्षिप्य तन्नागान्पञ्चरत्नं क्षिपेत्ततः ॥ ६६ ॥ सुत्रामाणेति मंत्रेण त्रिधा संवेष्ट्य मूत्रकैः ॥ रजितैः
 कदलीवृक्षं वरुणाय समुत्तुजेत् ॥ ६७ ॥ त्रातारामिन्द्रमिति मंत्रेण वस्त्रमालयेन भूषयेत् ॥ कर्णवैधं ततः कृत्वा उत्सृजेद्वाक्यमुच्चरन् ॥ ६८ ॥
 ॐ अद्येत्यादि सर्वभूतेभ्यः फलपुष्पपत्रच्छायावृतमुख्यनानां रुचिरचितमारां मंवनं स्याति देवतं सुपूजितं वेदव्यासाद्युक्तफलवातये अमुकऋषि
 सगोत्रः श्रीअमुकदेवशर्मा हस्तुजे ॥ ६९ ॥ महोत्सवं ततः कुर्यात्कृत्वा बद्धाञ्जलिः पठेत् ॥ वृक्षाग्रात्पतितस्यापि आरोहात्पतितस्य वा ॥ ७० ॥

मरणे चास्थिभंगवाकर्ता पापैर्न लिप्यते ॥ वज्रावातादिदोषेण म्रियेतैतरोद्यदा ॥ ७१ ॥ तद्दोषशमनार्थाय तस्याप्येतत्प्रतिष्ठितम् ॥ मध्ये
 यूपसमारोच्य चतुष्कोणेऽप्यन्ततः ॥ ७२ ॥ मधुलाजाक्षतं दद्यादञ्जनं माल्यमेव च ॥ निशासूत्रेण सर्वेष्वथ कदलीविटपं त्यजेत् ॥ ७३ ॥ वेष्ट
 येत्क्षीरधारां च पातयेद्द्यूतधारया ॥ तोयान्वितं गुच्छयुक्तं वेष्टयेत्स्वगृहं त्रजेत् ॥ ७४ ॥ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि
 तृतीयभागे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ शुद्रा रामप्रतिष्ठां च वक्ष्ये वै द्विजसत्तमाः ॥ अमंडले शुभे स्थाने द्विहस्ते
 प्यथ स्थंडिले ॥ १ ॥ स्थापयेत्कलशं तत्र विष्णुं सोमं समर्चयेत् ॥ आचार्यमात्रं वरयेन्निशासूत्रं प्रवेष्टयेत् ॥ २ ॥ वृक्षान्माल्यैरलंकृत्य पूषयेद्भूषणा
 दिना ॥ दोहदंच ततो दद्यात्स्थानं पयच्छतधारया ॥ ३ ॥ भोजयेत्पञ्चविप्राणां पुरतस्तं विज्ञेयते ॥ कर्णवधं ततः कृत्वा उत्तुं जेद्वा कस्य पूर्वकम् ॥ ४ ॥
 दद्याद्ग्रामं ध्ये देशे रोपयेत्कदलीततः ॥ रंभाश्च रोपयेद्दिक्षु स्थालीपाकविधानतः ॥ ५ ॥ अष्टावष्टौ च जुहुयादन्येषां च घृतेन तु ॥ एकैकमाहुतिं दद्यात्
 त्स्विष्टकृत्तदन्तरम् ॥ ६ ॥ दक्षिणां च ततो दद्यात्पूणीं दत्त्वाहुतिं त्रजेत् ॥ ७ ॥ एकादि वृक्षं वृक्षाणां विधिं वक्ष्ये द्विजोत्तमाः ॥ समुत्सृज्य ततो यूपं कर्म
 णा सह भवेत् ॥ ८ ॥ वृक्षमूले यजेद्दर्मपृथिवीं च विज्ञं तथा ॥ दिग्गोशांश्च तथा यक्षानाचार्यतोषयेत्ततः ॥ ९ ॥ धेनुं च दक्षिणां दद्याद्दोहदं वृक्ष
 पूजनम् ॥ कृत्वा सम्यग्विधानेन सवित्रेऽर्घ्यं निवेदयेत् ॥ १० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ७४ ॥
 सूत उवाच ॥ अथाश्च तथ प्रतिष्ठायां मूले बाहुप्रमाणके ॥ स्थंडिलं कारयेत्तत्र वंदनेनोक्षितं तथा ॥ १ ॥ पद्मं प्रकल्पयेत्तत्र सामान्यार्घ्यं विधा
 य च ॥ पूर्वैर्द्वारान्निसमये तद्विष्णोरिति वैक्रुचा ॥ २ ॥ स्थापयेद्द्वारिणां पूर्वकयानेति च गन्धकम् ॥ गंधद्वारेति तैलेन श्रीश्चेति च चन्दनम् ॥ ३ ॥
 दद्याद्वाक्षितं कल्पे ब्राह्मणत्रयभोजनम् ॥ कारयेच्छित्तमूत्रैश्च वेष्टयेच्चैनदस्य च ॥ ४ ॥ कुंभे विना पंकं पूज्यं ब्राह्मणं च परेष्टे ॥ स्वदिक्षु दिक्प
 तींश्चैव वृक्षमूलेन वग्रहान् ॥ ५ ॥ मंडले शिवमभ्यर्च्य पीठपूजापुरःसरम् ॥ अथ ध्यानं प्रवक्ष्यामि श्वेतं वृषभमेव च ॥ ६ ॥ द्विभुजं शूलहस्तं च स
 र्वाभरणसंयुतम् ॥ आरोपयेत्स्वसामर्थ्याद्भूतशुद्धिं समाचरेत् ॥ ७ ॥ ततोऽर्घ्यपात्रं कृत्वा तु पीठपूजां समाचरेत् ॥ गणेशं गुरुपादं च जयभद्रं

समाहितः ॥ ८ ॥ मध्येआधारशक्तिचक्रमनंतसपद्मकम् ॥ चन्द्रसूर्याग्निनादीनामंडलानिक्रमाद्यजेत् ॥ ९ ॥ पुनःपात्रांतरस्थंचगृही-
 त्वाकुसुमंबुधः ॥ पाणिकच्छपिकांकृत्वाध्यायेद्वैवरुणतथा ॥ १० ॥ पूर्ववच्चविधानेनदद्यात्पात्रादिकंत्रयम् ॥ मधुपकचासनंचपृच्छस्वा-
 गतंपुनः ॥ ११ ॥ मुद्रांप्रदश्यैवविधिवदंगपूजांसमाचरेत् ॥ पूर्वादिपत्रेइन्द्रादीन्ब्रह्माणंमध्यतोयेजेत् ॥ १२ ॥ अनंतंपुरतश्चैवतेषामस्त्राणितद्वहिः ॥
 मध्येतोयाधिपरुद्रंशतंचैवप्रशंस्तकम् ॥ १३ ॥ भूस्तत्वंचभुवस्तत्वंस्वस्तत्वादिचतस्रकम् ॥ कामधर्ममधर्मचदिक्षुनारायणंशिवम् ॥ १४ ॥
 नैऋतेचयेजुर्गापाश्वेयोश्चशतक्रतुम् ॥ विनायकंचविष्णुंचगङ्गापृथिविषष्टिकम् ॥ १५ ॥ षोडशेनोपचारणपूजयेच्चविशेषतः ॥
 मंडलस्योत्तरेभोगेनागरूपमनंतकम् ॥ १६ ॥ पंचकृष्णालैकैःकुर्याद्बृहत्पर्वप्रमाणकम् ॥ आरोपयेच्चक्षताद्यैःश्वेतचन्दनपुष्पकैः ॥ १७ ॥
 पूजयेत्परयाभक्त्याअधिकार्यमथाचरेत् ॥ वरुणंजुहुयात्पूर्वमधुनापायसेनवा ॥ १८ ॥ तिलाक्षतैर्वाअज्यैर्वात्रिमध्वत्तैरथापिवा ॥ अष्टौ-
 तारशतंकुर्यादिगीशानांघृतेनतु ॥ १९ ॥ एकैकामाहुतिंदद्यात्पुष्पैस्तिरुघृतेनच ॥ नारायणंशिवंदुर्गागणेशंचग्रहाग्निशि ॥ २० ॥ अ-
 ष्टावष्टौचजुहुयादुघृतेत्वेकाहुतिर्भवेत् ॥ ब्रह्मयुध्वानमितिमंत्रेणब्रह्माणंपायसेनतु ॥ २१ ॥ एकाहुतिंततोदद्यादापोहिष्ठेतिवाग्निभिः ॥ ततो-
 वरुणमुद्दिश्यदद्यादाज्याहुतित्रयम् ॥ २२ ॥ इमंवरुणइतिवातद्वरोमाऋचापुनः ॥ वरुणस्योत्तंभनमसीतियेनापावकएवच ॥ २३ ॥
 वातस्ययमितिपुनःपञ्चवर्णयथाक्रमात् ॥ ततोवरुणमुद्दिश्यघृतेनचगुडैःसह ॥ २४ ॥ ततःस्विष्टकृतेदद्याद्ब्रह्मल्लिदद्यादनुक्रमात् ॥ मध्वा-
 ज्यपायसंदद्याद्गरुणायविशेषतः ॥ २५ ॥ यवक्षीरंदिगीशानामन्येषांपायसेनतु ॥ नागायपिष्टकंदद्याच्छाजाहोमाष्टकंपुनः ॥ २६ ॥ अनं-
 तस्योत्तरेतीरेपद्मंपत्रपरिस्तेरत् ॥ अष्टकृष्णलस्यनेनवरुणंराजतेनतु ॥ २७ ॥ कुर्यात्पूर्वद्वयेनापिवाणरत्तिसुवर्णकैः ॥ कुर्यात्पुष्करिणीं-
 तत्रपूर्वाधैचतुरस्रके ॥ २८ ॥ वरुणविन्यसेत्तत्रतथापुष्करिणिमपि ॥ विधिवद्वाक्यपूर्वेणउत्सृजेच्चजलेशयम् ॥ २९ ॥ उअद्येत्या-
 दिविष्णुरूपायवरुणायअमुकऋषिसगोत्रस्यामुकशर्मणः श्रुतिस्मृत्याहुत्वेदव्यासप्रणीताग्निष्टोमफलप्राप्तयेपुष्करिणीप्रतिष्ठाकर्मणिइमां-
 पुष्करिणींसुवर्णराजतांस्वगृह्यादितांसांलंकारांसुपूजिताममुकगोत्रःश्रीअमुकेदेवशर्मातुभ्यमहंसंप्रददे ॥ इतिउत्सर्गवाक्यम् ॥ ३० ॥

ॐ अद्येत्यादिब्राह्मणमुख्येभ्यः अमुकगोत्रस्यामुकदेवशर्मणोममाग्निष्टोमाद्यनेकफलप्राप्तये इमं जलाशयं वरुणैव तं सुपूजितं च तुमुं स्वसहितं च
 तुः सत्वावाच्छिन्नस्नानपानाद्युपभोगाय अमुकसगोत्रः श्रीअमुकदेवशर्महमुत्सृजे ॥ ३१ ॥ ततो नौकांसमादाय मध्याह्निकचित्तथोत्तरे ॥ ३२ ॥
 जलाशयस्य मध्यं तु कृत्वि घर्मं चरेत्ततः ॥ ३३ ॥ पूर्ववस्थायिनां यष्टिसमारोप्य विधानतः ॥ ततो वरुणसूक्तेन वरुणराजतो द्ववम् ॥ ३४ ॥
 पुष्करिण्या समतेन नागयष्ट्यं ते रक्षिषेत् ॥ तत्रैवानंतनागं च मंत्रमेतदुदीरयेत् ॥ ३५ ॥ पुंढरीकदलाभासशुभरक्तांतलोचन ॥ फणासहस्रं
 युक्तमुत्प्रतिष्ठनमाप्सुते ॥ ३६ ॥ दक्षिणां च ततो दद्यात्ततः पूर्णविधीयते ॥ मोचयेन्मकरान्प्राह्मणीन हूमांश्छेवरात् ॥ ३७ ॥ पद्मो
 तपलंच शैवालं मंत्रमेव प्रयत्नतः ॥ पुष्करिण्यां च त्रिःकुयर्त्तत्वा तं सर्वप्रदक्षिणम् ॥ ३८ ॥ आदित्यं व्यायकं जन्मक्षिपेच्छाजा
 कपदं कान् ॥ पातयेत्क्षीरधारां च सहस्रेण शतेन च ॥ ३९ ॥ सूत्रेण येषु येत्प्राज्ञो रक्तेन च चतुःक्रमात् ॥ पथि संतोषयेद्दीनानां संतो
 ष्य च यद्वृद्धं जेतुं ॥ ४० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराण मध्यमपर्वणि तृतीयभागे चतुर्थाऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ सुत उवाच ॥ ॥
 नलिन्यां च तथा वाप्यां द्विदस्य द्विजस तमाः ॥ विधिं वक्ष्ये महाङ्गेन विधानं शृणु तद्विजाः ॥ १ ॥ स्वर्णपादेन मानेन पूषं धुराधिवा
 सयेत् ॥ आपो हि ष्ठीति मन्त्रेण तथा अञ्जैः शतैरापि ॥ २ ॥ स्वमंडले शुभे स्थाने निवेशेत् पूषं मुखेन तु ॥ गणेशं वरुणं वैवधटे संपूज
 येच्छिवम् ॥ ३ ॥ वागीशं च तथा विष्णुं मूर्धैकुं भेसम च येत् ॥ पायसेना हुतिं दद्याद्गरुणाय घृतेन च ॥ ४ ॥ एकैकमाहुतिं दद्यादन्ये
 षां च लुपेण च ॥ बलिदानं पायसेन उत्सृजेत्तदनंतरम् ॥ ५ ॥ यूपं निवेशयेत्पश्चाद्दद्याद्धेतुं च दक्षिणम् ॥ पूर्णदद्यात्सवित्रे धर्मदत्वा तु स्व
 गृहं जेतुं ॥ ६ ॥ आरामस्य विधिं वक्ष्ये प्रतिष्ठाविधि विस्तरम् ॥ हीनारामस्य च तथा एकवृक्षस्य च द्विजाः ॥ ७ ॥ अरण्यमध्यपाश्चात्ये उ
 त्तरे वा विशेषतः ॥ मंडपं वर्तुलं कुयां दध्यर्हस्तप्रमाणकम् ॥ ८ ॥ तदक्षिणे भवेत्कुण्डं च तुराक्षसं शुभम् ॥ चतुर्मुखं च कर्तव्यं तोरणद्वारं ल
 कृतम् ॥ ९ ॥ मंदरादिकमावाह्यतत्र संपूजयेत्क्रमात् ॥ विष्वक्सेनं च तत्रैव पूजयेद्दक्षवन्दनैः ॥ १० ॥ भृगुं कर्णसमारूढं सर्वभूषणभूषित
 म् ॥ विष्वक्सेनस्य मंत्रं त्र्यं पूजायां चैव सर्वतः ॥ ११ ॥ द्वारपालं च संपूर्णगौर्यादीन्कलशेषु च ॥ स्थासु दिशु दिगीशानां बलिपुष्पाक्षतां दि

ना ॥ १२ ॥ नैर्ऋत्यवरुणयोर्मध्येअनंतप्रतिपूजयेत् ॥ इन्द्रशानयोश्चमध्येब्रह्माणं च प्रकल्पयेत् ॥ १३ ॥ वेदिपार्श्वे ततो गत्वा वेदिमावाह्य
 पूजयेत् ॥ आसनं कल्पयित्वा तु सामान्यार्घ्यविधाय च ॥ १४ ॥ ऐशान्ये रुद्रशेषविद्युद्ब्रह्माणं च तथा ग्रहान् ॥ स्वैस्त्वैर्मंत्रैर्गंधपुष्पैर्नैवेद्यैश्च
 पृथग्विधैः ॥ १५ ॥ मंडलेऽंवासु देवं सासनं च बृहस्पतिम् ॥ पूजयेत्परया भक्त्या पापायासां ब्रह्मं बलिहरेत् ॥ १६ ॥ द्विमुजं वा सु देवं च शंख
 चक्रधरं विभुम् ॥ पद्मासनं गंध्यायेत्पातवांसं सुशोभनम् ॥ १७ ॥ नीलोत्पलदलभासं हरिचंद्रं न चर्चितम् ॥ देवर्षिसिद्धसाहितं कलत्रद्वय
 संयुतम् ॥ १८ ॥ ध्यात्वा आरोपयेद्देवं बालादीनथ नायकान् ॥ विमलाद्यानायिकाश्च दिगीशांश्च यथाविधि ॥ १९ ॥ षोडशैश्चैः पृथग्रूपैः
 प्रतिपुष्पांजलिक्रमात् ॥ परितः पूजयेद्विष्णुं शिवं दुर्गासरस्वतीम् ॥ २० ॥ शुद्धस्फटिकसंकाशं ध्यायेत्सोमं च तु मुखम् ॥ अशारूढां दे
 व्यरूपं पद्माक्षं धृतपुष्पकम् ॥ २१ ॥ वरदे देवं गंधर्वैः सेवितं मुनिभिः स्तुतम् ॥ श्वेतं वनस्पतिं ध्यायेद्भिमुजं पातवाससम् ॥ २२ ॥ स्वरथ
 स्थं महाबाहुं शंखां कुशसंखेटकम् ॥ विद्यां च वामतो ध्यायेत्स्वमन्त्रेण च स्थापयेत् ॥ २३ ॥ दशस्तरान्वितं तोयं स्वभावं तमसां न्वितम् ॥ मंत्रो
 यं देवदेवस्य पूजायां विनियोजयेत् ॥ २४ ॥ नीलं ग्रयं भृंगं च परितश्च यथा क्रमात् ॥ ततः कुशं डोकां कृत्वा स्थालीपाकं विधानतः ॥ २५ ॥
 अष्टोत्तरशतं चैव सोमाय द्वादशाहुतीः ॥ वनस्पतेस्तथाष्टौ च आज्येन्येषां विधीयताम् ॥ २६ ॥ एकैकामाहुतिं दद्यात्सप्तजिह्वामनंतरम् ॥
 वास्तोष्पतयज्ञिर्मंत्रेण स्थालीपाकद्वयं नयेत् ॥ २७ ॥ वनस्पतिं समुद्दिश्य ततो यमो रवे हृद्दशम् ॥ वृक्षादीन् स्थापयेत्पूवैर्वाग्दश्या प्रथमं बुधः ॥
 ॥ २८ ॥ अब्जैर्ग्रंकां स्य वस्त्रं नंदिं क्षुधाया क्रमम् ॥ ब्रह्मयश्चेति मंत्रेण तथा च सारितश्चमे ॥ २९ ॥ मित्रत्रयश्चेति तथा पूषा च मरुक् च
 तथा ॥ संस्थाप्य ब्रह्मं हीनं संप्रप्य तैत्रेयं विधिपूर्वकम् ॥ ३० ॥ क्षिपेद्ब्रह्माग्रलंतोये सवैषध्या दुर्केन च ॥ संस्थाप्य यजमानं च सुरास्त्वा
 मिमि मंत्रकैः ॥ ३१ ॥ आचार्यमात्मनेतत्र संस्थितं द्विजगुणैः ॥ समाप्य नित्यविधिनाचार्यो याचदक्षिणाम् ॥ ३२ ॥ धेनुं च लो
 हपात्रं च दत्त्वा इष्टां च दक्षिणाम् ॥ ब्राह्मणेभ्यो यथाशक्ति दद्यात्पूर्णां गृहं त्रजेत् ॥ ३३ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागे
 पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ६३ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ शुद्धारामप्रतिष्ठां च वक्ष्ये च द्विजसत्तम ॥ अमंडले शुभे स्थाने द्विहस्तमयस्थं डिले ॥ १ ॥

स्थापयेत्कलशं तत्र सोमं विष्णुसमर्चयेत् ॥ आचार्यमात्रं वरयेन्निशासूत्रैः प्रवेष्टयेत् ॥ २ ॥ वृक्षान्माल्यैरलंकृत्य भूपयद्रूपणादिना ॥ दोहदं
 च ततो दद्यात्स्थापयेच्छित्तधारया ॥ ३ ॥ भोजयेत्पंचविप्राणां पुरतोऽंते विशेषतः ॥ कर्णवैधं ततः कृत्वा उत्सृजेद्वाक्पयपूर्वकम् ॥ ४ ॥ द
 द्याद्दूषमध्यदेशे रोपयेत्कदलीततः ॥ रंभां च रोपयेद्दिक्षु स्थालीपाका विधानतः ॥ ५ ॥ अष्टावष्टौ च जुहुयादन्येषां च घृतेन तु ॥ एकैकामा
 हुतिं दद्यात्स्विष्टकृत्तदंनतरम् ॥ ६ ॥ दक्षिणां च ततो दद्यात्पूर्णदद्याद्ब्रह्मजेत् ॥ ७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागे
 षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ४४ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ एकादि वृक्षदक्षाणां विधिं वक्ष्ये द्विजे तत्तमाः ॥ वृक्षस्य पश्चिमभागे स्थापयेत्कलशं ततः ॥ १ ॥
 वृक्षसंस्थापयेत्पूर्वतः पश्चिमं त्रैलोक्यं ॥ ब्रह्माणं कलशं भ्यश्च सोमं विष्णुं वनस्पतिम् ॥ २ ॥ ततस्ति लयैर्होममष्टाष्टौ विधिवच्चरेत् ॥ समु
 त्सृज्य ततोऽग्रं पंकदल्या सह मवित् ॥ ३ ॥ वृक्षमूले यजेद्धर्मपृथिवीं च विशंतथा ॥ दिगीशांश्च तथा क्षमात्राचार्यतोषयेत्ततः ॥ ४ ॥ धेनु
 च दक्षिणां दद्याद्दोहदं वृक्षपूजनम् ॥ कृत्वा सम्यग्विधानेन सवित्रेर्ध्यानि वेदयेत् ॥ ५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागे स
 तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ४४ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ अथाश्वत्थप्रतिष्ठायां मूले बाहुप्रमाणकम् ॥ स्थंडिलं कारयेत्तत्र चंदनेनाङ्कितं तथा ॥
 ॥ १ ॥ पद्मं प्रकल्पयेत्तत्र सामान्यार्घ्यविधाय च ॥ पूर्वद्वूरात्रिसमये तद्विष्णोरिति वैक्रुचा ॥ २ ॥ स्थापयेद्भारिणां पूर्वकयानेति च गंधकम् ॥
 गंधद्वारेति तैलेन श्रीश्च तोति च चंदनम् ॥ ३ ॥ दद्याद्बुधक्षतं कल्पे ब्राह्मणत्रयभोजनम् ॥ कारयेत्तिसृत्रैश्च वेष्टयेच्च नदस्य च ॥ ४ ॥ कुंभे
 विनायकं पूज्य ब्रह्माणं च परे घटे ॥ स्वदिक्षु दिक्पतिं चापि वृक्षमूलेन वज्रहान् ॥ ५ ॥ मंडले शिवमभ्यर्च्य पीठपूजापुरःसरम् ॥ पूर्वचंडं प्रचं
 डं च दक्षिणेन दिग्भूतिगणम् ॥ ६ ॥ अनंतं पश्चिमं च काममुत्तरं गणनायकम् ॥ कार्तिकेयं मध्यदेशे आधारशक्तिपूर्वकम् ॥ ७ ॥ अनंतं पृथिवार्चवात्र
 वृत्तं च त्रिमंडलम् ॥ अथ ध्यानं प्रवक्ष्यामि श्वेतं वृषभमेव च ॥ ८ ॥ द्विभुजं शूलहस्तं च सर्वाभरणसंयुतम् ॥ आरोपयेत्स्वतंत्रेण मूले विष्णुसम
 र्चयेत् ॥ ९ ॥ शंकरं च तथा मध्ये अग्रे ब्रह्माणं कंजयेत् ॥ बालिं च पिष्टकां प्रचंदत्वा च श्रपयेच्च रुम् ॥ १० ॥ जुहुयाद्दुद्रुमुद्दिश्य रुद्रसंख्यादु
 तिक्रमात् ॥ अन्येषां च ऋषेणैर्होमं दद्यात्प्रयत्नतः ॥ ११ ॥ रोपयेत्कदली वृक्षमाचार्यपरितोषयेत् ॥ कृत्वा पूर्णपंचधारां कृत्वा चापि प्रद

क्षिणाम् ॥ १२ ॥ क्षीरधारांचसंपाद्य अर्घ्यं दत्त्वा हव्रजेत् ॥ १३ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ६४ ॥
 ॥ सूत उवाच ॥ वटस्थानमथो वक्ष्ये तस्य मूले तु दक्षिणे ॥ त्रिहस्तवेदिमुपरिस्थापयेत्कलशत्रयम् ॥ १ ॥ गणे शं च शिवविष्णुं पूजयित्वा हु
 नेच्चरुम् ॥ रक्तमूत्रैस्त्रिगुणितैः स्वर्णमैव पुरःसरम् ॥ २ ॥ यवक्षीरबलिं दद्यात्सृजेद्वाक्यमुच्चरन् ॥ यूपमारोपयेत्पश्चाद्द्रुमलैः समर्पयेत् ॥ ३ ॥
 यक्षान्नागांश्च गंधर्वांस्त्रिदंष्ट्रांश्चैव मरुद्गान् ॥ ४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागे नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ६५ ॥ सूत उवाच ॥
 वक्ष्ये बिल्वप्रतिष्ठांच पूर्वधुरधिवासयेत् ॥ त्र्यंबकश्चोत्तमं त्रेणमेष्टव्यं ध्वारिणा ॥ १ ॥ सुनाभेति च मंत्रेण मेष्टव्यं गृह्णामीति चाक्षतम् ॥ कया
 नेति ततो धूपं वस्त्रमाल्यं निवेदयेत् ॥ २ ॥ यजेद्द्रुततो वक्ष्ये मध्ये दुर्गाधने श्वरम् ॥ ततः कल्येसमुत्थाय नित्यं निर्वर्त्य शास्त्रतः ॥ ३ ॥ स्वगृहे सप्त
 विप्रांश्च भोजयेद्द्विजदंपती ॥ मूले हस्तद्वयं दत्त्वा वर्तुलावेदिकां भवेत् ॥ ४ ॥ तत्र गौरिकयुक्तेन कुसुं भञ्ज् कर्णेन वा ॥ निशारक्तेन वा कुकुर्याद्दष्टपत्रं सुशो
 भनम् ॥ ५ ॥ निवेष्टनंततः कुर्याद्दृक्षस्य द्विजसत्तमाः ॥ रक्तमूत्रैर्वैष्टयेच्च पंच सप्त नवेन तु ॥ ६ ॥ ब्रह्मिश्च यापयेत्तत्र उत्तरादिमुखेन तु ॥ शि
 वविष्णुं च ब्रह्माणं पूजयेद्भूतिमिच्छता ॥ ७ ॥ शिवं च नायकं कुर्यादिति न्यान्त्रमूलके ॥ शेषं च तस्मै तु मध्ये नंतं शतकृतम् ॥ ८ ॥ वनपालं च सो
 मं च मूर्यं पृथ्वीमनुक्रमात् ॥ होमं तिलाक्षतैः कार्यं बलिं दद्याद्भृतौ दनैः ॥ ९ ॥ यक्षेभ्यो माषभक्तं च वायना निचद्रा दश ॥ ग्रहाणां प्रीतये दद्यात्क्षीरेण वै
 ष्ट्यदक्षिणाम् ॥ १० ॥ कांचनं कांस्यपात्रं च तंबूलं ताम्रपात्रकम् ॥ यूपारोपः कर्णवैधः स वित्रेऽर्घ्यं निवेदयेत् ॥ ११ ॥ अथ रात्रिप्रतिष्ठांच वक्ष्ये शास्त्रा
 नुसारतः ॥ यक्षकवृक्षं स्कारेन पुनर्जायेतेभुवि ॥ १२ ॥ पूर्वधुरपवाहे तु वृक्षमूलैः घटं त्यजेत् ॥ विष्णुं शिवं गणेशं च पूजयित्वा तु स्थापयेत् ॥ १३ ॥
 कलशं पंचभिः सप्तगंधतैलैः नंतरम् ॥ दुग्धेन पंचगव्येन शंखतोयेन यत्नतः ॥ १४ ॥ सूत्रैः संवेष्टनं कृत्वा वस्त्रमाल्यैः नंतरम् ॥ कांडादिति च मंत्रेण द
 द्याद्ब्रह्मांशं ततः ॥ १५ ॥ विष्णुसूक्तेन च पुनः सिद्धं राजनं चंदनम् ॥ दद्यात्फलं च दीपं च स्वयं तत्र स्वेपेततः ॥ १६ ॥ ततः प्रभाते विमले ब्रा
 ह्मणान्सप्तभोजयेत् ॥ पूर्ववत्कलशं कृत्वा शिवविष्णुं गणाधिपम् ॥ १७ ॥ सोमं वनस्पतिं चैव एकं कुंभे समर्चयेत् ॥ हुनेत्पंचाहुतिं तत्र पूज
 दद्यात्समुत्सृजेत् ॥ १८ ॥ बलिं च पायसैः नैव प्रकुर्यात्कणैः न धनम् ॥ वेष्टयेत्क्षीरतोयेन धान्यं धेनुं च दक्षिणाम् ॥ १९ ॥ दद्याद्दध्यं हुनेत्पूज

भोजयेद्विजदंपती ॥ २० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागे द्वादशोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॐ ॥ सूत उवाच ॥ इतह
 स्तमितां मुष्टिं नानातरुभिर्भूषिताम् ॥ पूगाभ्रादिफलैर्युक्तैवास्तुं कृत्वा यजेत्तुयः ॥ १ ॥ षष्टिवर्षसहस्राणि स्वर्गलोके वसेच्चिरम् ॥ यद्विधानं प्रव
 क्ष्यामि यथाशास्त्रानुसारतः ॥ २ ॥ नित्यं निर्वर्त्य विधिवत्पंचविप्रान्समर्चयेत् ॥ भोजयेत्पूजयेद्विष्णुं प्रजापतिं समन्वितम् ॥ ३ ॥ अग्निं कार्यतः
 कृत्वा दद्याद्दिप्रायश्चित्तम् ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागे द्वादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॐ ॥ सूत उवाच ॥ प्रतिष्ठां
 मंडपस्यैव शैलदारुमयस्य च ॥ तृणकाष्ठस्य च विभो तृणवत्सस्य च द्विजाः ॥ १ ॥ अधिवासस्य पूर्वेषुः शुभे लग्नयदं न्यसेत् ॥ सूर्यसंभूतथा
 विष्णुं कलशे तु समर्चयेत् ॥ २ ॥ प्रोक्षयेत्कुशतोयेन आपो हिष्ठेति वै क्रूचा ॥ आप्यायस्वेति गंधं ध्वजं रतिगंधकम् ॥ ३ ॥ आकृष्णेनेति
 तैलेन श्रीश्चेति श्वेतं चंदनम् ॥ सिंदूरालकं दद्यादंजनं पूर्वया सह ॥ ४ ॥ ततः प्रभाते विमले श्राद्धं वृद्ध्यात्मकं चरेत् ॥ दिक्पालांश्चैव विन्यस्य
 मंडपे शुभलक्षणे ॥ ५ ॥ मध्ये वेद्यं तैच वराजं भिर्मंडलं लिखेत् ॥ सूर्यमावाहयेत्तत्र सोमं विष्णुं च पार्श्वयोः ॥ ६ ॥ गणेशं च ग्रहांश्चैव दिक्पालांश्च
 घटे चरेत् ॥ पायसं जुहुयाद्गन्धमावष्टोत्रं शतं तथा ॥ ७ ॥ आदित्यस्य तथा विष्णोः सोमस्य द्वादशाहुतीः ॥ बलिं च पायसं दद्यात्तैलं क्षीरमथा
 पिवा ॥ ८ ॥ तत उत्सृज्य विधिवद्वाक्यमेतदुदीरयेत् ॥ जानुभ्यामवनिगत्वा शनैरेष्टं न चालयेत् ॥ ९ ॥ वास्तोष्पातिं च तत्रैव पूजयेद्गन्धचन्द
 नैः ॥ अर्घ्यं दद्याच्च विधिवद्भूतेनैवाहुतिं हुनेत् ॥ १० ॥ ॐ अद्वैत्यादिब्राह्मणादिसर्वसत्त्वेभ्यो विष्णुं प्राणनाथं मिदं मण्डपं सुपूजितं सूर्य
 देवतं शैले येषु कालादिसर्वसत्त्वेभ्योरचितं श्रुतिस्मृत्युक्तफलप्राप्तिकामनाय अमुकऋषिसंज्ञः श्रीअमुकदेवशर्मामहमुज्जे ॥ ११ ॥ ततः श्वेतवट
 दद्यान्मण्डपपरिसत्तमाः ॥ त्रिगुणेनानि शाक्तैर्विधेये द्वारिधारया ॥ १२ ॥ दक्षिणां विधिवद्दद्यात्सूर्याध्यायनिवेदयेत् ॥ तृणवेदमनैवै
 सूर्यवासुदेवसमन्वितम् ॥ १३ ॥ घटे गणेशं वरदं वरं कृत्वा समस्तुज्जेत् ॥ ऐशान्यां दापयेद्यूपं ध्वजान्दिक्षु प्रकल्पयेत् ॥ १४ ॥ मंडपोपरि
 कलशं संस्थाप्य मन्त्रमुच्चेत् ॥ प्रपायांवरुणः पूज्ये विश्वकर्मा प्रयत्नतः ॥ १५ ॥ पृथिवीं च गणेशं च पूजयित्वा हुते हृदम् ॥ सर्ववर्ज्यमिदं
 वाक्यं ध्वजमात्रं विधीयते ॥ १६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॐ ॥ सूत उवाच ॥ चतु

ईस्तमहपूषंहस्तपोऽशनिर्मितम् ॥ वक्ष्येत्तच्चप्रतिष्ठांचरात्रत्रैरात्रिकंयजेत् ॥ १ ॥ वरुणसितकुम्भेचप्राक्पस्यपश्चिमे ॥ गायत्र्यास्नाप
 येत्पूषमापोहिष्ठेतैविक्रमात् ॥ २ ॥ गंधद्वारेतिगन्धंचअंशुनाचेतितैलकम् ॥ मनोव्राडितकुसुमंधूरसातिचधूपकम् ॥ ३ ॥ कयानेतिदुदे
 द्धस्त्रैवेद्यदीपचन्दनम् ॥ आदौश्राद्धनक्तंय्यप्रतिष्ठतिविधीयते ॥ ४ ॥ दंपतीभोजनंकुर्याद्रयेदेकब्राह्मणम् ॥ मंडपेचाष्टहस्तेचकलशेत्तत्र
 विन्यसेत् ॥ ५ ॥ पूजयेद्गुरुणंदेवंनारायणसमन्वितम् ॥ शिवंचपृथिवींचैवस्वैःस्वैर्मन्त्रैर्यथाक्रमात् ॥ ६ ॥ ततःकुशंडिकांकृत्वास्थाली
 पाकविधानतः ॥ वरुणंचसमभ्यर्च्यजुहुयादाहुतींश्च ॥ ७ ॥ अन्येषांचक्षुवैणवदद्यादेकाहुतींक्रमात् ॥ वरुणस्योक्तवरुणतत्त्वायामिततः
 परम् ॥ ८ ॥ वरुणस्योत्तंभनमसीतिचआभ्यांदेवातथैवच ॥ येनापावकक्षसापंचमंसमुदाहृतम् ॥ ९ ॥ रात्रस्ययूपमित्यादिपरंचद
 शमस्तकम् ॥ ततःस्विष्टकृतंकृत्वासमसिजिह्वांचरुनयेत् ॥ १० ॥ इहवेत्यादिकंपंचततःपंचाहुतिंहुनेत् ॥ शंभवेचपृथिव्यैचमहाराजायचक्रमा
 त् ॥ ११ ॥ चरुपाकेतिनैवेद्यंवल्लिंचैवागुरुहृदनम् ॥ शंकरायचरुद्रायशर्वायपशुपतयेइतिच ॥ उग्रायअसनयेतिभवायतदनंतरम् ॥ १२ ॥
 महादेवायचपुनरीशानयेतिचक्रमात् ॥ चरुपाकेतिनैवेद्यंवल्लिंचैवागुरुहृदनम् ॥ १३ ॥ वाक्यपूर्वमुजेतोयंतत्रवाक्करणंशृणु ॥ १४ ॥ ॐ
 अद्येत्यादिब्राह्मणादिसर्वसत्त्वैर्भ्यः अमुकगोत्रस्यमत्पितुरमुकदेवशर्मणःस्मृतिश्रुत्याद्युक्तंकूपप्रतिष्ठानन्यफलप्राप्तयेइमंकूपंमुश्रुजितंसाच्छा
 दितंवरुणैवतममुकसगोत्रःश्रीअमुकदेवशर्महस्तुमे ॥ १५ ॥ दक्षिणांविधिवदद्याद्वांचदद्यात्पयस्विनीम् ॥ १६ ॥ मंडपेक्षु
 द्रकूपेचप्रतिष्ठांशृणुतद्विजाः ॥ गणेशंवरुणंकुम्भेविधिवत्पूजयेत्सुधीः ॥ १७ ॥ वेष्टयेद्रक्तमूत्रैश्चइद्याद्यूपंसमुत्सृजेत् ॥ दक्षिणांविधिवदद्या
 द्विप्रांसंपूजयेत्ततः ॥ १८ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेमध्यमपर्वणितीयभोगेत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ सूतउवाच ॥ पुष्परामप्रतिष्ठांतुव
 क्ष्येशृण्वंतुवैद्विजाः ॥ मध्येवोर्दित्रिहस्तांचकृत्वांसंस्थापयेद्वटम् ॥ १ ॥ अधिवासस्यपूर्वैद्युर्यथावद्विप्रभोजनम् ॥ कृत्वावेदगणेशंचसूर्यसो
 मंदुताशनम् ॥ २ ॥ नारायणंस्थंडिलेचजुहुयान्मधुपायसम् ॥ विधिवत्पूषमारोप्यगोधूमान्सेचयेद्गुरौ ॥ ३ ॥ वेष्टयेद्रक्तमूत्रैश्चइद्याच्चेतिदक्षिणाम् ॥
 एतद्वाराजलैर्वयवांत्रंसगुण्डपयः ॥ ४ ॥ ऐशान्यांयूपमारोप्यविधिवद्विजसत्तमाः ॥ कर्णवैधंसमारोप्यस्नापयेत्कुशचारिणा ॥ ५ ॥

धान्ययवंचगोधूमंदद्याद्विप्रायदक्षिणाम् ॥ इतधारजलेनैवेष्येत्यपरितोद्विजाः ॥ ६ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणमध्यमपर्वणि तृतीयभागे
 चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ ज्येष्ठाषाढतुलस्याश्वप्रतिष्ठाविधिवच्चरेत् ॥ यजमानः शुद्धिदिने एकादश्यामथापि वा ॥ १५ ॥
 ततो रात्रौ घटं स्थाप्य पूजयेत्परमेश्वरम् ॥ नारायणं शिवं सोमं ब्रह्माणं चंद्रमिव च ॥ २ ॥ गायत्र्या स्नापनं कुर्यात्तथोक्तैर्मंत्रैरपि ॥ कयानेति च
 गंधेन अश्रुनेति च तैलकम् ॥ ३ ॥ त्वांगधवैति च पुनः पुष्पमंडनं तेति च ॥ मानस्तोकोति कुसुमं श्रीश्वतेति चंदनम् ॥ ४ ॥ वैश्वदेवी
 ति च पुनर्मंत्रेणानेन चंदनम् ॥ दूर्वा मंत्रेण दूर्वाश्च रूपेणैति च दर्पणम् ॥ ५ ॥ फलमंत्रेण च फलं समेधेति च अंजनम् ॥ सकुशं पीतसूत्राद्यैष्ये
 तक्षीरधारया ॥ ६ ॥ इतधारजलेनैवेष्येत्यगृहं जेत ॥ वस्त्रेणावृत्य विधिवद्दुःकाले घटं न्यसेत् ॥ ७ ॥ सप्तपंचत्रिभिर्विधैस्तद्विष्णो
 रिति वैक्रुचा ॥ स्नापयेदथ साध्वीभिः कृतमंगलपूर्वकम् ॥ ८ ॥ ततः श्राद्धसमाप्यैव मातृपूजापुरःसरम् ॥ आचार्यवर्यत्पूर्वगंधाद्यैः कुसुमैरपि
 ॥ ९ ॥ आचार्यैर्षवहोतास्याद्ब्रह्माणं च सवस्यकम् ॥ मंडपे दशहस्तेऽपि वतुले स्थंडिलेषु च ॥ १० ॥ सहस्रमंडलं कुर्यात्तत्र नारायणं यजेत् ॥
 ग्रहं लोके श्वरान्मध्ये आदित्यांश्च मरुद्गणान् ॥ ११ ॥ रुद्रादंश्वरंश्च कलशेऽपरितश्च समर्चयेत् ॥ ततः कुशं डिकां कृत्वा होमं तिलयवेन ॥ १२ ॥
 अष्टोत्तरशतं कुर्यादन्येषां शक्तिं तु हनेत् ॥ नारायणं समुद्दिश्य दद्यादुत्सृज्य सत्तमाः ॥ १३ ॥ मध्यं पूजयित्वा द्दिश्य च रुपां कंबलिं देदत् ॥
 कदलीं दिक्षु संन्यस्य ध्वजान् दिक्षुरोपयेत् ॥ १४ ॥ दक्षिणां च नंदद्यात्तिलधान्यं संपुष्पकम् ॥ धेनुं पयस्विर्नंदद्याद्वैष्ये तक्षीरधारया ॥ १५ ॥
 जर्यत्याः सोमवृक्षस्य तथा सोमवटस्य च ॥ पनसस्य कदंबस्य नैवस्य द्विजसत्तमाः ॥ १६ ॥ पाटलाकनकस्यैव शाल्मलीनिबुक्तस्य च ॥
 विंशोऽशोकवटस्यैव प्रतिष्ठा नैव कारयेत् ॥ १७ ॥ भद्रकस्य शमीकोणचंडातकवक्तस्य च ॥ खदिरस्यैव कर्तव्यं कर्णवर्धनं कारयेत् ॥ १८ ॥
 इति श्रीभविष्यमहापुराणमध्यमपर्वणि तृतीयभागे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ सूत उवाच ॥ वृक्षादीनां प्रतिष्ठां च उत्तमसूतमंचरेत् ॥ मध्येम
 ध्येकानिष्ठा तु कनिष्ठं परिकीर्तितम् ॥ १ ॥ वतुलं मंडलं कुर्यात्तु शीर्षं तथान्यके ॥ मध्ये वा वेदिकां कुर्यात्तन्मध्यं कुंडमंडलम् ॥
 ॥ २ ॥ पूर्वैर्धूरात्रिसमये घटं संस्थाप्य पूजयेत् ॥ शेषं संपूज्य विधिवत्पृथिवीं च शिंशे तथा ॥ ३ ॥ गंधतोयेन गायत्र्या सेतुं संपूज्य मोक्षयेत् ॥

कयानेतिचमंत्रेण आप्यायस्वेतिवैश्रवा ॥ ४ ॥ दद्याद्दन्धादिंश्रीश्चनेलःमीतिवचंनम् ॥ दूर्गामंत्रेणदूर्वाश्चरुलमंत्रेणवैश्रवम् ॥ ५ ॥
 शत्रोर्देवीतिमन्त्रेणदद्यात्कुशपवित्रम् ॥ सुरासुरेतिमंत्रेणप्रदद्याद्ब्रह्मयुग्मम् ॥ ६ ॥ अजनालकंरुं कुर्यान्मनोव्राडितिसंपठन् ॥ कुर्या
 च्छ्राद्धंरदिनेवमुधारापुरःसरम् ॥ ७ ॥ वरयेदथअचार्यैर्होतारंरक्षरश्चरेत् ॥ पात्रद्रव्यंविधातव्यंसंस्थाचार्यैरेवच ॥ ८ ॥ सेतुयागविधात
 व्यंतथाधान्याचलेपिच ॥ सहस्रहोमैकंतुविवाहेब्रह्मभूतिर्जौ ॥ ९ ॥ यजेदंनकुतेमौलियागार्थयागमण्डपम् ॥ वेदिमात्राहयेत्पूर्वं
 मंडपंप्रातिपूजयेत् ॥ १० ॥ विघ्नग्रहलोकपालान्सर्वसिद्धिप्रदायकान् ॥ स्थंडिलेसर्वतोभद्रशेषंविष्णुंप्रदर्शयेत् ॥ ११ ॥ तत्रैवतुव
 राहाख्यंप्रतीतमृत्विजोत्तमम् ॥ स्थालीपाकेनमुहुयादष्टाविंशतिकत्रयम् ॥ १२ ॥ आज्येनतुवराहस्यहोमंपंचकमीरितम् ॥ तत
 स्तिलयवैनेवएकैकामाहुतिकमात् ॥ १३ ॥ बलिदद्यात्पृथग्रूपंशेषयेद्विधिपूर्वकम् ॥ पिष्टकान्घृतान्नंचविस्तरेवागुडैर्द्विनम् ॥ १४ ॥
 माषभक्तंतुलोकायपृथिव्यैपरमान्नम् ॥ वाक्यपूर्वमुजेद्धीरेवाक्यप्रकरणंशृणु ॥ १५ ॥ अथेत्यादिश्चतुर्विंशतिकुलस्यविशिष्टस्व
 र्गप्राप्तयेइमंसेतुंसंक्रमसेतंविष्णुदैवतंमुहूर्तंविधिवद्वापुदेवस्यप्रीतयेअहमुत्सृजे ॥ १६ ॥ बद्धाञ्जलिःपठेन्मन्त्रंकुयञ्चिविधिवत्त
 तः ॥ १७ ॥ पिच्छलेपितानांचउद्गातेनाङ्गभङ्गतः ॥ प्रतिष्ठितेधर्मेसैतौधर्मेमस्यान्नपातकम् ॥ १८ ॥ सेतोरस्यप्रबंधस्यश्रद्ध
 यापरयायुतः ॥ येचात्रप्राणिनः सन्तिसर्वेषांप्राणधारक ॥ १९ ॥ वेदागमेनयत्पुण्यं कथितंसेतुबंधने ॥ तत्पुण्यंनुमयादेवपाथे
 वह्निमर्पितम् ॥ २० ॥ यूपंदद्यादितिमन्त्रेणअन्तेचापितथाध्वजान् ॥ विधिवद्दक्षिणांदद्यात्कुलानिनवपञ्चवा ॥ २१ ॥ पूर्णादंत्वासावित्रैर्घ्यं
 दत्त्वाचस्वयंरुद्रंजेत् ॥ अनातपेषुद्रुसेतोःप्रातिष्ठाविधिवचरेत् ॥ २२ ॥ पूर्वंचइधियांसं वप्रभातेविप्रभोजनम् ॥ सेतुमध्यंततोऽन्वागन्धादा
 निविधिवचरेत् ॥ २३ ॥ विष्णुंशिवहुतांशंचएककुंडेसमर्चयेत् ॥ वास्तोष्पतियजेत्तत्रहोमंतिलयवेनतु ॥ २४ ॥ कुर्यादैकैकशोविप्रा
 अष्टाविंशतिसंख्यया ॥ उत्सृज्यदापयेद्वृषंध्वजवर्ज्यंहिसतमाः ॥ २५ ॥ ज्ञातिभिःसहमुज्जीतकृतकृत्योभिधीयते ॥ २६ ॥ इति श्रीभ
 विष्येमहापुराणेमध्यमपर्वणि तृतीयभागेषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॐ ॥ सूतउवाच ॥ तत्रदण्डेचविप्रेन्द्राश्चनुरस्त्रेसमंततः ॥ षष्टि

हस्तमिताभूमितस्यपूर्णमनोरमाम् ॥ १ ॥ प्रचारार्थगवाचैवयोदयात्सुसमाहितः ॥ षष्ठिर्षसहस्राणिरुद्रलोकेमहीयते ॥ २ ॥ तदर्धचत
 दर्धचतर्धवासुसुत्पृजेत् ॥ योदयात्केवलाभूमिकन्याशसितथावृषम् ॥ ३ ॥ अलंकारविनिधेनुफलस्यार्धप्रकीर्तितम् ॥ अर्मंडपेक्षुभेभ्यः
 नेशर्करादिविवर्जितम् ॥ ४ ॥ द्विहस्तवेदिकामध्यप्रकुर्यात्सुतुमंडपम् ॥ तत्रसंपूजयेद्भद्रब्रह्माणं च शर्चापतिम् ॥ ५ ॥ गणेशं शत्रपालं च
 शेषं चैव दिगीश्वरान् ॥ पञ्चोपचारैर्विधिवत्पूजयेत्पायसादिना ॥ ६ ॥ स्थालीपाकेन जुहुयाद्देवैविप्रभोजनम् ॥ अत्रयागे श्राद्धवर्जपूर्वेषु
 शेषं चैव दिगीश्वरान् ॥ ७ ॥ त्र्यम्बकैर्नैवमन्त्रेण भूमिं संस्थाप्य पूजयेत् ॥ तद्विष्णोरिति मन्त्रेण गन्धतैलं स चन्दनम् ॥ ८ ॥ प्रदद्यादमुनोतेति पुन
 राधिवासयेत् ॥ ९ ॥ त्र्यम्बकैर्नैवमन्त्रेण भूमिं संस्थाप्य पूजयेत् ॥ तद्विष्णोरिति मन्त्रेण गन्धतैलं स चन्दनम् ॥ १० ॥ स्थालीपाकेन
 स्तुनैवस्थापयेत् ॥ पञ्चगव्येन च पुनः श्रीश्चेति च पुष्पकम् ॥ ११ ॥ एवं पूज्य च तथा अधिगृह्णाति मन्त्रकम् ॥ गन्धद्वारोति गन्धेन अंशुना
 तोति तैलकम् ॥ १२ ॥ सुरासुरोति कुमुदं दूर्वां मन्त्रेण दूर्वया ॥ प्रभाते पूजयेद्देवावुद्रमुद्दे इत्यहोमयेत् ॥ १३ ॥ स्थालीपाकेन
 विधिना अन्येषां पूर्वसंचरेत् ॥ उत्पृज्यारोपयेद्दूर्वां स्थिराभवेति वैक्रुचा ॥ १४ ॥ तंत्रेण निर्मितं कुर्यात्सफलं च त्रिहस्तकम् ॥ हस्ते
 कंप्रापयेन्मध्यक्षेत्रे च विरोधः ॥ १५ ॥ स्थापयेत्तत्र मन्त्रेण पञ्चगव्येन यत्नतः ॥ मधुवातेति मधुना आप्याय स्वधेति वैदधि ॥ १६ ॥
 तद्विष्णोरिति मन्त्रेण घटतोयैरनंतरम् ॥ पृथिवीं च वराहं च कूर्ममाधवशक्तिकान् ॥ १७ ॥ वास्तोष्पांतं च विष्णुं च यूपं संपूजयेत्क्रमत् ॥
 दद्यादर्धचविवरगतैर्होमं विवर्जयेत् ॥ १८ ॥ अर्घ्यपाद्ये च दुष्टे च हस्तेनोत्सृज्य सप्तमाः ॥ १९ ॥ अथ येन्यादिगोब्राह्मणसर्वसत्वेभ्यः
 पर्यटनाथार्था इमां भूमिं च सुपूजितां ॥ विष्णुदेवतां गोप्रचाररूपिणीं स्मृतिश्रुत्याद्युक्तफलप्राप्तये ह्यमुत्सृजे ॥ २० ॥ शिवलोका
 स्थिता गावः सर्वदेवैः सुपूजिताः ॥ एवं विदेद्येद्विप्रागो प्रचारं समाहितः ॥ २१ ॥ समुक्तः सर्वपापेभ्यो विष्णुलोकेमहीयते ॥ यावं
 तितृणगुल्मानि संति भूमौ शुभानि च ॥ २२ ॥ तावद्दर्षसहस्राणि स्वरंगलोकेमहीयते ॥ २३ ॥ इति श्रीभक्तिष्ये महापुराणे तृतीयभागो
 प्रचारविधौ सप्तदशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ सुत उवाच ॥ कलौ चैकाहसाध्येन प्रतिष्ठां लप्सवितवान् ॥ सद्यो धिवासमाज्येन प्रकुर्या

तां त्रिकोत्तमः ॥ १ ॥ उत्तरं तु गते हेमैः अतः तिचोत्तरायणे ॥ शरत्काले व्यतीति तु वसंते यज्ञमारभेत् ॥ २ ॥ नारायणादिमूर्तीनां द्वात्रिंशद्देवमे
 वतु ॥ प्रतिष्ठां प्रतिमानां च गजास्यार्दींश्च सत्तमाः ॥ ३ ॥ नित्यं निर्वर्त्य मतिमान्कुर्याद्भ्युदयं ततः ॥ विप्रान्संभोजयेद्वाथ ततो यागं हवजेत् ॥ ४ ॥
 गणेशग्रहदिकपालान्प्रतिकुम्भेषु पूजयेत् ॥ स्थण्डिलेषु जयेद्दिष्णुं परिवारगणं जयेत् ॥ ५ ॥ स्नापयेत्प्रथमं देवं तोयैः पञ्चविधैरपि ॥ पञ्चामृतैः
 पञ्चगव्यैः पंचमृत्पिण्डकैरपि ॥ ६ ॥ तिलतैलैश्च स्नेहैश्च कषायैरपि सत्तमाः ॥ पञ्चपुष्पादकैर्वाथ त्रिपदैरपि सत्तमाः ॥ ७ ॥ तुलसीकुसुमापुष्पपत्राण्या
 हुस्त्रिपत्रकम् ॥ पञ्चकाम्रशर्मापद्मकरवीरं च पंचकम् ॥ ८ ॥ मृत्तिका करिदं तस्य तथा श्वखुरमृत्तिका ॥ गोमूत्रं गोमयं शीरंदधिसर्पैस्तु पंचमम् ॥ ९ ॥
 कुर्यात्प्राणप्रतिष्ठां च होमं कुर्याद्व्याविधि ॥ दक्षिणां विधिवद्वात्पूजां तु तदनंतरम् ॥ १० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृती
 यभागे द्वादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ६४ ॥ सूत उवाच ॥ अतः परं तु विप्रेन्द्राः काल्यादीनां तैव च ॥ अधिवास्य च पूर्वेषु ॥ श्राद्धमभ्युदयात्मकम् ॥
 ॥ १ ॥ प्रथमे जलजैः स्नानं पञ्चगव्यैरनंतरम् ॥ पूर्ववच्च विधानेन कुम्भे दुर्गा समर्चयेत् ॥ २ ॥ पञ्चामृतैः पञ्चगव्यैः करिषश्च तथारया ॥ श्रीविल्वेषु जये
 देवीं दद्यात्प्राणमनंतरम् ॥ ३ ॥ बिल्वपत्रैः फलैर्वपि दद्याच्च पिशताहुतीः ॥ एकैकशस्तु अन्येषां दद्यात्काञ्चन दक्षिणम् ॥ ४ ॥ प्रतिमां कालिकाया
 श्च तारायाश्च पृथक् पृथक् ॥ ग्राह्यां विना च ये द्विप्राः पञ्चपञ्चशतैरपि ॥ ५ ॥ भोजयेत्स्नापयेद्देवीं गंधतोयैर्दिनत्रयम् ॥ ताम्रकुम्भेऽर्चयेद्देवीं त्रिदि
 नं प्रातरेव हि ॥ ६ ॥ समीरणं ततो दद्यात्पेटिकायां निवेशयेत् ॥ ततोऽपि गन्धतोयैश्च स्नापयेत्कनकयादिभिः ॥ ७ ॥ ततो वै चाष्टमदिने रात्रावपि प्रपूज
 येत् ॥ पशुदानं प्रकर्तव्यमग्निर्कार्यं च पायसैः ॥ ८ ॥ शिवलिङ्गप्रतिष्ठां च वक्ष्ये तं त्रमंतं तथा ॥ त्रिविधं भोजयेद्दिप्राधिवास्यं विशेषतः ॥ ९ ॥ नि
 त्यं समाप्य च पुनः कुर्याद्भ्युदयं ततः ॥ आचार्यवरयेत्प्रातः स्नापयेत्पूर्ववर्त्मना ॥ १० ॥ परिवारागैः सार्द्धमर्चयेत्तदनंतरम् ॥ दद्यात्समी
 रणं पश्चादग्निर्कार्यं समाचरेत् ॥ ११ ॥ तिलहेममर्यां च दद्याद्वाह्वां च विधानतः ॥ ननामनच गोत्रं च होमकर्मणि सर्वदा ॥ १२ ॥ पूर्णिमायां वि
 शेषेणान्येषां च कथंचन ॥ होमांतिव सुधारां च कुम्भे दत्वा विधानतः ॥ १३ ॥ त्रिहस्तचरकायं च हस्तैः कंचतुर्हस्तके ॥ शालिग्रामां शी
 लायाश्च प्रतिष्ठां विधिवच्चरेत् ॥ १४ ॥ सर्वोधिवासयेद्देवं द्वादश्यां स्नापयेदथ ॥ रत्नतोयैः गरिमालैस्त्रिगंधैः पंचपल्लवैः ॥ १५ ॥ कुंभे प्र

जापतिं स्थाप्य श्वेतोत्तमार्गणपूजयेत्परमेश्वरम् ॥ १६ ॥ चक्रस्वरूपतोद्भेद्यप्रदद्यात्समरिणम् ॥ आनीयताम्र
 भण्डे च त्रिकालं प्रति पूजयेत् ॥ १७ ॥ पायसत्रैरुत्पलैर्वपकजैर्वपिहोमयेत् ॥ सकाञ्चनं वस्त्रगुम्प्रं दद्याद्भूरिदक्षिणम् ॥ १८ ॥ श्रीसूर्य
 स्य गणेशस्य विरिञ्चेश्वरिणोऽपि सत्तमाः ॥ वटवृक्षादिकं गत्वा स्थापयेद्भूरुणततः ॥ १९ ॥ रक्ताब्जपूरयेत्सूर्यपरिवारसमन्वितम् ॥ अष्टा
 विंशतिर्भिर्दत्वा दद्यात्काञ्चनदक्षिणम् ॥ २० ॥ एकाहमथ वाकाशे गुप्तं कृत्वा दिनत्रयम् ॥ त्र्यहो देवपुनः पूजापुनर्होमसमाचरेत् ॥ २१ ॥
 पुनश्च भोजयेद्दिप्रान्दद्यात्काञ्चनदक्षिणम् ॥ वाराहं त्रिपुरायाश्च नारिकंदोलकैरपि ॥ २२ ॥ स्नापयेद्वा विधेनेन सिन्दूराद्यैः समचरेत् ॥
 दद्यात्समरिणं पश्चात्पुनः पूजां च होमयेत् ॥ २३ ॥ पशुज्ञानं च कर्तव्यं षण्मासैः पञ्चमोदकैः ॥ कुमारं भोजयेद्वा त्रैदद्यात्काञ्चनदक्षिणम् ॥
 ॥ २४ ॥ प्रतिमां भुवनेशं चिमहामायां चिह्नमापि ॥ कामक्षां च ततो दीवीन्द्राक्षीं चारिजिता ॥ २५ ॥ पूर्वैर्द्वारत्रिसमये पिष्टकाष्ठौ निवेदये
 त् ॥ अष्टौ निर्माणयेत्पश्चात्कालिचाष्टौ विधानवित् ॥ २६ ॥ परिवारगणैः सार्द्धं पूजयेत्त्रयतः सुधीः ॥ समारणं ततो दद्याच्छिवसूर्ययजे
 त्पुनः ॥ २७ ॥ पायसत्रैश्च जुहुयात्त्रिदिनं लिपिपूजनम् ॥ कुमारपूजनं कुर्यादग्निकार्यादिनत्रयम् ॥ २८ ॥ पशुदानं च कर्तव्यं विभवे
 सति सत्तमाः ॥ रात्रौ जागरणं कुर्यान्महोत्सवपुरःसरम् ॥ २९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभाष्ये कोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥
 ॥ सुत उवाच ॥ ॥ दुर्निमित्तान्यथो वक्ष्ये शृण्वंतु मुनि सत्तमाः ॥ यस्य ये ग्रहदोषाः स्युस्ते पाशांति यथा क्रमात् ॥ १ ॥ दिव्यं तं रिक्षभौ
 मं चेत्पुत्रपरीकीर्तितम् ॥ ग्रहक्षद्विः कृतं दिव्यमान्तरिक्षनिबोधमे ॥ २ ॥ उल्काहितो दिशो दाहः परिवेशस्तथैव च ॥ जलाशया
 नौ वैकृत्य भौमं तदपि कीर्तितम् ॥ ३ ॥ भौमं चाल्पफलं ज्ञेयं दिव्यां तरिक्षमेव च ॥ सप्ताहमफलं दद्याद्देवं चापि च तत्क्षणात् ॥ ४ ॥ देवानां ह
 सनं चैव कल्कनं रुधिरस्रवः ॥ अकस्माद्भ्यसन्तं त्रयत्रयनिर्घातनिर्दयः ॥ ५ ॥ सर्पाद्यारोहणं च वैदवं तदपि कीर्तितम् ॥ ततो मेधात्समुत्पन्नाय
 दिवृष्टिः शिलातले ॥ ६ ॥ सप्ताहाभ्यन्तरे जीवमुत्पन्नं निष्फलं भवेत् ॥ एकराशिस्थिताः पापाः शनिभौमादिवाकराः ॥ ७ ॥ पृथ्वीधूमाकु
 ला तत्र रुदंति बहवो जनाः ॥ अभिचारगते जीवेशेनौ च तत्र नागते ॥ ८ ॥ तत्र पश्यति राजेन्द्र यो धराधारिष्यति ॥ सूर्यमपश्यत द्रं द्रदिग्दा

हश्चतथैवच ॥ ९ ॥ दर्शनं धूमकेतोश्च नक्षत्रधूमदर्शने ॥ भूकंप एवमासेच एकमासे तथादिने ॥ १० ॥ राज्ञो जन्मादिने वाथ शकचापदिनां
 तरे ॥ दर्शनं खरवातं च ग्रहयुद्धस्य दर्शनम् ॥ ११ ॥ मासत्रये तु ग्रहणमुल्कापातप्रपातनम् ॥ आकाशेष्यथ भूमौ च तत्र मंडूकमेवच ॥ १२ ॥
 हरिद्रावृष्टिपाषाणैर्हि विल्वाकृतियौदे ॥ दर्शने राहूदुर्भिक्षमकरं नृपातिक्षयः ॥ १३ ॥ चैत्रे कुंभे नदीविगेशर्शने विप्लवाभवेत् ॥ अर्कस्या
 द्युतमेतद्विबुधैर्गुप्तं श्रपयेच्चरुम् ॥ १४ ॥ आकृष्णेनेति मंत्रेण अथवा कर्केण यत्नतः ॥ प्रासादतो रणं तत्र द्वारं प्राकारं वेदमच ॥ १५ ॥ धान्यसारं
 गवांसारं कूपे कुंभं प्रदर्शनम् ॥ आदित्यस्याद्भुतं विद्यात्कलशं जुहुयात्ततः ॥ १६ ॥ सहस्रं जुहुयाद्वाथ ततः शान्तिं भवेद्भुवम् ॥ विकृताः पक्षिणश्च
 वपांडुकपोतकास्ततः ॥ १७ ॥ श्वेतोलूको बृहच्चैव द्रोणका कश्चको किलः ॥ क्रौंचश्च वृद्धनीचैव निपतंति गृहे यदि ॥ १८ ॥ गृहे तस्य
 महोत्पातो भविष्यति न संशयः ॥ स्थूलभङ्गग्रहणं प्ररोहणमथापि वा ॥ १९ ॥ हाराः कटकटा ये ते जातस्य दंतं संभवः ॥ हस्तं तं देवतानां च
 गात्रे स्वेदश्च जायते ॥ २० ॥ सर्पमंडूकप्रसवः कुंभं नापि क्वचिद्भवेत् ॥ निमित्तान्येवमादीनि जायेतस्य वेदमनि ॥ २१ ॥ षड्भिर्मसैश्च म्रि
 यते गृहिणी च शुभाचया ॥ अश्वनिः पतते यत्र गृहे वज्रं च पादपे ॥ २२ ॥ शुक्ला वह्निस्फुलिङ्गाश्च तस्य विद्धि महद्भयम् ॥ खर्जूर उदरावर्तनिको
 च गरलेपि च ॥ २३ ॥ फालिवृक्षेति न्दुके च यत्र निजायते क्वचित् ॥ उद्याने देवगृहे च स्वगृहे चैतद्यवृक्षके ॥ २४ ॥ कुर्यादादित्यवारेण अयुते
 तिलपायसम् ॥ ततः शान्तिं भवेदशुभे नुदयाच्च दक्षिणाम् ॥ २५ ॥ पायसं तिलमुद्रौ च पुष्पं वा तालवृतकम् ॥ इक्षुमोदकपिण्याकांजुहुया
 द्रविमुद्दिशन् ॥ २६ ॥ सिंहासनं रथं छत्रं ध्वजं चामरं भूषितम् ॥ अकस्माद्दृश्यते यत्र राज्ञो वा न्यत्र कुत्रचित् ॥ २७ ॥ न दयंति च सत्यस्यो ज्वलनं स्त्री
 पुरुषयोः ॥ आगमस्य च दृष्ट्वैव भंगः कटकटायनम् ॥ २८ ॥ उपरिष्ठे भवेद्यस्य महोत्पातो भवेदयम् ॥ चलत्वं चाधरस्यापि तथा कटकटायनम्
 ॥ २९ ॥ रुदितं को किल स्यापि उलूकोप्यशुभं भवेत् ॥ राजमात्यविनाशाय महं चित्तस्तुतोऽपि वा ॥ ३० ॥ हस्तिनो मद्युक्ताश्च म्रियंते नात्र सं
 शयः ॥ ताडीपूगादयो यत्र यमस्य तातां प्रमादतः ॥ ३१ ॥ गेही तत्र विनश्येत स दारः पुत्र संयुतः ॥ बद्धपुष्पे यदपुष्पं पुष्पं वा यदि दृश्यते ॥ ३२ ॥
 अक्षता दर्शनात्तत्र सोमस्याद्भुतदर्शनम् ॥ दधिमधुघृतं चैव जुहुयादयुतं द्विजः ॥ ३३ ॥ पालाशं सोममुद्दिश्य सोमस्य च भवेद्दिने ॥ इमं देवा इति मं

त्रेणसोमायश्रपयेच्चरुम् ॥ ३४ ॥ उत्पतंतिगृहेयस्ययवामाषाश्चपुष्कलाः ॥ दधिक्षीराज्यपाकेपुरुधिरंश्यतेयादि ॥ ३५ ॥ अकस्मात्
 दूहदाहस्तुअनग्निज्वलनंयथा ॥ मेघहीनाभवेद्विद्युद्रुष्योद्गमनंतथा ॥ ३६ ॥ व्याधिहीनाविनश्यंतिनिखिलाःपशुमानुषाः ॥ एवंसर्वा
 णिभूतानिभवन्यकारकेध्रुवम् ॥ ३७ ॥ राजामात्यविनाशायगेहग्रीहीविनश्यति ॥ प्राणनाशायविप्रायाहुत्याचप्रभवंतिहि ॥ ३८ ॥ दृष्टा
 वामद्रुमस्तुग्रंजुहुयादद्युतंक्रमात्॥दधिमधुवृत्तैरुक्तखादिरदुबरोपिच ॥ ३९ ॥अग्निर्मुद्गैतिमंत्रेणश्रपितंलोहितंचरुम्॥त्रिविप्रान्भोजयेद्वाद्दक्षि
 णंलोहितंततः ॥ ४० ॥ स्वर्णमंगारमुद्दिश्यतःश्रांतिःप्रजायते ॥ पुष्पवापातयेद्यत्रफलंवापितथैवच॥४१॥दध्यन्नंचघृतैर्मिश्रैरप्यहिरण्य
 मेवच॥हस्त्यश्वमहिषागवोदारापत्यधनानिच ॥४२॥ तुष्टेनांगारकैणवसर्वमेतत्प्रदीयताम् ॥ अंगारकेणमंत्रेणखादिरंचाक्षतैर्युतम् ॥४३ ॥
 दक्षिणांचयथाशक्तिदद्याद्विप्रायवापुनः ॥ लोहितंचबलिंदद्यात्ततःसंपद्यतेशुभम् ॥ ४४ ॥ धावतिचोर्ध्वपुच्छाश्चगृहेगावःस्वयंयदि ॥
 आरोहंतिगृहंविप्राःसारमेयाश्चसूकराः ॥ ४५ ॥ गृहेयस्यभवंत्येतत्स्यभार्याविनश्यति ॥ सर्वेषांवाभवेन्मृत्युर्वध्यागावःप्रजायते ॥ ४६ ॥
 मिथ्यावादेनगेहीचराज्ञावादश्चतिष्ठति ॥ अपवादोगृहेगावोनर्दयतिहसंतिच ॥ ४७ ॥ धरणीहननंयत्रद्रयोरास्कंदनंतथा ॥ निमित्तान्येव
 मादीनिगोश्वजातानिसत्तमाः ॥ ४८ ॥ यस्यगेहेभवंत्येतनाशस्तस्यभवेद्भुवम् ॥ मंडूकसर्पकूष्मांडाःप्रवसंतिथथास्त्रियः ॥ ४९ ॥ अक
 स्माद्याद्वैचेतानिबुधस्योत्पातलक्षणम् ॥ श्रांतित्रप्रवक्ष्यामियथासंपद्यतेध्रुवम् ॥ ५० ॥ दधिमधुवृत्ताक्तंचअपामार्गंतथापुनः ॥ अयुतं
 बुधवारंचजुहुयाच्छ्रद्धयापुनः ॥ ५१ ॥ अंकेतिचमंत्रेणबुधंचश्रपयेच्चरुम् ॥ सुवर्णबुधमुद्दिश्यागांचदद्यात्पयस्विनीम् ॥ ५२ ॥ सुवर्ण
 पुष्पवृष्टिंचसुफलंचाक्षंतंथा ॥ गृहेप्रांगणकेयस्यनिपतंतिकदाचन ॥ ५३ ॥ अलंकारजलंवापिसर्वाभरणभूषितम् ॥ गृहमध्येतुयःप
 ्रयेत्क्षीणामंतर्हितांस्त्रियम् ॥ ५४ ॥ अकस्मान्मालतीपुष्पंजातंस्यात्तस्यवागृहम् ॥ सोमायनचसंतुष्टःसर्वमेतत्प्रदश्यते ॥५५॥ धनंधान्यं
 तथापुत्रमैश्वर्यंचवरस्त्रियः ॥ सभृत्याश्चमहिष्यश्चभविष्यंतिनसंशयः ॥ ५६ ॥ श्रीश्वेतोतिचमन्त्रेणअपामार्गंतथाबुधः ॥ सहस्रबुधवारंच
 जुहुयाद्घृतसंयुतम् ॥ ५७ ॥ पयस्विनंतथागांचवासोयुगसगन्वितम् ॥ द्विजायश्रद्धयादद्यात्ततःसंपद्यतेशुभम् ॥ ५८ ॥ रक्तस्रावोभवे

द्यत्रतत्रक्रान्तिवक्त्रसूयते ॥ सिंहव्याघ्रगवादीनांधनहानिविपत्करः ॥ ५९ ॥ एकोवृषस्त्रयो गोवः सप्ताष्टनवदंतिनः ॥ संवत्सरेण तस्यैका
 प्रसूतिर्विहिता पुनः ॥ ६० ॥ पुनः पुनः व्रतं चाशु अकाले मैथुनं तथा ॥ गावो यत्र प्रसूयंते यमौ दोषकरा विगौ ॥ ६१ ॥ भुञ्जीकृता निधान्या
 निवीहयो यवतंडुलाः ॥ आविमार्जर्मंडूकस्तूणा भंगे च प्राङ्गणे ॥ ६२ ॥ विकिरंति न खैर्भूमिं प्रोहंति ग्रहं तथा ॥ गृह्यस्य प्रजायंते तस्य
 मृत्युर्न संशयः ॥ ६३ ॥ षण्मासाभ्यन्तरे यत्र शर्मशानं यास्यति ध्रुवम् ॥ कलहं ज्ञातिवैरं च व्याधिपीडा भविष्यति ॥ ६४ ॥ विप्रवृद्धिर्मित्र
 नागष्ट्रेष्वनिष्टदर्शनम् ॥ भार्यपुत्रविनाशश्च भवेदधुविनिश्चितम् ॥ ६५ ॥ क्रियावंतं यदा कुर्वन्कुर्वीत गृध्रविल्वके ॥ यदा राज्ञां विप्रमंच तथा
 चैव गृहं तथा ॥ ६६ ॥ अमात्यवर्गाश्च पुराज्ञां राज्यपराङ्मुखाः ॥ बृहस्पतिं समुद्दिश्य गांच दद्यात्पत्यास्वनीम् ॥ ६७ ॥ वारिमंडे च कूपे च
 वाप्यांच मधुकांजिके ॥ क्षीरं दधि घृतं चैव जातयादि भविष्यति ॥ ६८ ॥ अकस्मात्तत्र वृक्षचफलेन सह संयुतम् ॥ गृहमध्ये प्रजायेत ततः संप
 द्यते शुभम् ॥ ६९ ॥ बृहस्पतेस्तु तुष्टस्य सर्वमेतान्निदर्शनम् ॥ गौरे बृहस्पते श्वेव प्रकुर्यात्प्रायदक्षिणाम् ॥ ७० ॥ अशुभं च शुभं नैव शांतिं
 होमं च कारयेत् ॥ तत्रैव राक्षसं यत्र घटकं परिशेषणम् ॥ ७१ ॥ केशरी शर्करा तैल राजतं तांडवं स्थितम् ॥ माषभक्तं तथा धान्यं सुवर्णं रजता
 निच ॥ ७२ ॥ ताम्रं कांस्यं तथा लोहं शंसकं पित्तलं तथा ॥ स्थापितानीव दृश्यं ते गृहे चैतानि यस्य वै ॥ ७३ ॥ धननाशो भवेत्तस्य स्वर्गभंग
 मथापि वा ॥ व्याधिपीडां तथा घोरं राजोपद्रवं धनम् ॥ ७४ ॥ गजाश्च पशुमृत्यानां विनाशो जायते ध्रुवम् ॥ यस्यैतां निग्रहं यंते पर्वतः क
 थितानि च ॥ ७५ ॥ संव्यत्यस्य प्रजायेत निश्चल सुखदा सदा ॥ दंतोत्तरेषु दंताश्च पंक्तिमाक्रम्य संस्थिताः ॥ ७६ ॥ तेषो दोषकराः सर्वे शला
 काकृतिनस्तथा ॥ उपदंताश्च सर्वे तेन ते दोषकराः क्वचित् ॥ ७७ ॥ भण्डिकुं भेदाच्चैव श्रूयंते वनगर्जितम् ॥ कंडुकानां गृहे चैव प्राकारः श्रूयंते
 यदि ॥ ७८ ॥ मूषिकानां मुखे चैव ज्वलंतीयस्य पश्यति ॥ गेही तत्रैव नश्येत्तशुकस्याद्रुत दर्शनम् ॥ ७९ ॥ शांतिं तत्र प्रवक्ष्यामि यथा संपद्यते
 शुभम् ॥ शमीपत्रं निर्मितं च यैर्वृक्षैः कृण्वति हिण्यपि ॥ ८० ॥ दधि मधु घृताक्तं च शुहुयाद्रागवदिने ॥ शुक्लवासो युगं चैव गांच शुक्लं पयस्विनीम् ॥
 ॥ ८१ ॥ सुवर्णं श्रद्धया चैव दद्याद्दिप्रायदक्षिणाम् ॥ देवागरे यदा भूमिलोहितं तत्र दृश्यते ॥ ८२ ॥ पुष्पिता दृश्यते लोके तत्रासिद्धिर्महद्व्र

यम् ॥ राजावाराजपुत्रोवाराज्यवापिविनश्यति ॥ ८३ ॥ मंत्रिणोर्मित्रपुत्राश्चम्रियतेनान्नसंशयः ॥ यत्रवाह्यतेलोकैर्गृहेयस्यमुपूजिताः ॥ ८४ ॥ पुष्पिताश्चगृहस्तंभाः शरीरं च वदस्तथा ॥ हस्त्यश्वमहिषाश्चैव अजागावस्तथैव च ॥ ८५ ॥ नित्यं स्वामिव धार्थ्यपुष्पितां प्रवहंति च ॥ गृहेहोसगृहेहसम्यङ्मण्डूकाजलचारिणः ॥ ८६ ॥ द्वारे प्रविश्य सपञ्चप्रतिमायाः प्रकल्पनम् ॥ अकस्माद्दृष्टशब्दोपियत्र कुत्रापि जायते ॥ ८७ ॥ स्रवंति प्रमदायत्र भिन्नास्ते स्युर्नवांगिकाः ॥ गृहीतत्रविनश्ये तस्य पुत्रपशुबांधवः ॥ ८८ ॥ धनुःखड्गधरात्राभ्यां ह्येवाह्ने चान्द्रके तथा ॥ उदितं हृदयं तेषां विज्ज्वलितः पावकस्तथा ॥ ८९ ॥ मनुष्यान्गनं चैव मरणं राष्ट्रविभ्रमम् ॥ रससिद्धानि वस्तूनि सुराद्याश्चापि वापुनः ॥ ९० ॥ हस्तिनो मद्युक्ताश्च अश्वधीरिर्तिहसकाः ॥ विनश्यंति सदा चैतेश्नेरद्भुतदर्शनम् ॥ ९१ ॥ नगरे वाचमिव तत्र कैवलयैरिणम् ॥ दिवा वायदि वारात्रौ शनैरद्भुतदर्शनम् ॥ ९२ ॥ मृगव्याघ्रादिरक्षांश्च तथा गोमहिषानपि ॥ उत्पतंति यदा चैतेश्नेरद्भुतमादिशते ॥ ९३ ॥ निधिमंत्रप्रवक्ष्यामि येन संपद्यते शुभम् ॥ जुहुयादयुतं सम्यक्सस्यांश्च समिधं द्विजाः ॥ ९४ ॥ शन्नो देवीति मंत्रेण शुभार्थं शनिवासरे ॥ चरुं च श्रपयेत्तत्र स मुदिश्य शनैः न संपद्यते शुभम् ॥ जुहुयादयुतं सम्यक्सस्यांश्च समिधं द्विजाः ॥ ९४ ॥ शन्नो देवीति मंत्रेण शुभार्थं शनिवासरे ॥ चरुं च श्रपयेत्तत्र स मुदिश्य शनैः न संपद्यते शुभम् ॥ ९५ ॥ गां च नीलां ततो दद्यात्प्रीतिं तदा जीवद्वत्सां पयस्विनीम् ॥ वासोयुगं च विप्राय सुवर्णं रजतं तथा ॥ ९६ ॥ दत्वा तु श्रद्धया सम्यग्दक्षिणां शिरसं स्थितां ॥ विधिहोमावसाने तु ततः संपद्यते शुभम् ॥ ९७ ॥ यदा द्वारे गोधिका च शंखिनी प्रविशेद्गृहम् ॥ तथा शुभं विजानीयाद्वाजपीडाधनक्षयः ॥ ९८ ॥ अयुतं जुहुयात्सम्यक् ततः संपद्यते शुभम् ॥ विना गर्जितमेघेन शिलावृष्टिः प्रजायते ॥ ९९ ॥ बहुमिश्राणि पाण्डूनि पतंति तत्र दृश्यते ॥ तत्र स दृश्यते चाप्रवृक्षावाति विवर्जिताः ॥ १०० ॥ शक्रध्वजं तथा चापं तनं सुमनस्य च ॥ दिवा शिवापुरोरौ ति उलूकवानि शाचरः ॥ १ ॥ निशि निपत्य काकुत्स्थे प्रदेशे रौति वा वृषः ॥ अधर्मप्रबलादेशाराजधर्मपराङ्मुखः ॥ २ ॥ अन्योन्यं च जिघांसति गात्राह्णमथापि वा ॥ गृहे गृही विनश्ये तस्य पुत्रपशुबांधवाः ॥ ३ ॥ उत्सानंदारदेशे स्य मरणं राष्ट्रविभ्रमम् ॥ राज्यनाशो भवेद्भोजो मरणं वाहनस्य च ॥ ४ ॥ विपरिता निदेशानि क्रमतः संभवंति हि ॥ राहुणा प्रस्तसूयोऽपि निशि चाथ यदा दिवा ॥ ५ ॥ तारका गणवश्चैव राज्ञां निधनकारकम् ॥ सहामात्या विनश्यंति स्वर्गे येषु च मुदुर्जयाः ॥ ६ ॥ परचक्रेण पात्यंते राजानो नान्नसंशयः ॥ छायाब्जं च गगने दृश्यते च कदाचन ॥ ७ ॥ दर्शनादेव राज्ञस्तु विनाशः सहस्रारूकैः ॥

ज्वलितोद्दश्यतेयत्रपावकस्यसकृज्जलम् ॥ ८ ॥ वज्रेशिरसिगात्रेवाजीवितंतस्यदुर्लभम् ॥ द्वारोपाततथास्तंभेअग्निवाधूममेववा ॥ ९ ॥ पुरुष
 स्यतुतत्रैवगगनेयस्यपश्यति ॥ गगनेऽग्निघातेनशक्तहस्तेनवापुनः ॥ १० ॥ अब्दस्यभ्यंतरेतस्यमरणंनान्नसंशयः ॥ शिलायावलम
 ध्येतुसधूमःपावकोद्गमः ॥ ११ ॥ दृश्यतेनगरेमध्येतत्रैवादुतदर्शनम् ॥ शवस्यनीयमानस्यउत्थानंवाप्रमादतः ॥ १२ ॥ स्थापितस्यच
 ल्लिगस्यअन्यत्रागमनंतथा ॥ निर्घातेश्चापिभूकंपोनिवातोलकाप्रदर्शनम् ॥ १३ ॥ अकलेपुष्पितावृक्षाःफलंचालसंभवम् ॥ अनिमित्तानिसर्वा
 णिदूरमागत्यनिर्भरम् ॥ १४ ॥ अनिमित्तस्यनाशोयःसहिकयकृतस्यच ॥ नराणामासनंचैवगवांवामानुर्षीगिरम् ॥ १५ ॥ पक्षमात्रंतरेत
 स्यपुत्रस्यमरणांदिशेत् ॥ अयुतंजुहुयात्तत्राहुमुद्दिश्यत्यन्ततः ॥ १६ ॥ शांतिमत्रप्रक्ष्यामियासंपद्यतेशुभम् ॥ दधिमधुघृताक्तंचकु
 र्याद्वर्षाक्षतंतथा ॥ १७ ॥ कलयुद्धतिमन्त्रेणजुहुयाद्रविवासरे ॥ चरुचश्रपयेत्तत्राहुमुद्दिश्यसंश्रयात् ॥ १८ ॥ होमंकुर्यात्ततोगांचकपिलां
 चपयस्विनीम् ॥ अब्रवीत्तिलशङ्खवासायेगमथापिवा ॥ १९ ॥ श्रद्धयाराहुमुद्दिश्यदद्याद्विप्रायदक्षिणाम् ॥ दुरितस्यविनाशायतस्यसंप
 द्यतेशुभम् ॥ २० ॥ दधिमधुघृतक्षीरेणवारुणेनचवारुणे ॥ दृश्यतेचाद्रुतंतेषुविशिष्टदोषदक्षिभिः ॥ २१ ॥ गृहीतत्रविनश्येतभवेत्सपशुबांधवः ॥
 दृश्यतेतत्रकौचाश्चजंबुकागृध्रायसाः ॥ २२ ॥ दारुणंभीषणघोरंनृत्यंतिचहसंतिच ॥ मैथुनानिचसर्वेषांयस्यवासोभवेद्यादि ॥ २३ ॥ मृ
 त्युस्तस्यभवेदाशुईश्वरस्यचशासनात् ॥ धूमकेतुर्यदाव्योमिज्वलत्पावकसन्निभः ॥ २४ ॥ स्थानात्स्थानांतरंयातिभूमौवापततेभृशम् ॥
 संबंधुरस्यतेराजापरचक्रैःसपीडितः ॥ २५ ॥ दुर्भिक्षंमरणंचैवचिराद्भूभविष्यति ॥ गावोर्मकटकुंभावाविशतेगृहवेदमनि ॥ २६ ॥ गावश्च
 तस्यनश्यंतिदारापत्यधनानिच ॥ अन्यस्यदोषोभवतिगृहेहयान्तिप्रमादतः ॥ २७ ॥ अब्दांतरेभवेन्मृत्युर्विराजहिभविष्यति ॥ शांतिमत्र
 प्रवक्ष्यामियासंपद्यतेशुभम् ॥ २८ ॥ सप्ताश्वरथसंशुक्तेहमच्छत्रविभूषितम् ॥ विप्रायमंडपंदद्याद्विल्वपत्रमथापिवा ॥ २९ ॥ ऐद्रेणैवतुमंत्रेणहो
 मःकार्योद्विजातिभिः ॥ अकस्माच्छालालाक्षसदितोत्पलसेरकाः ॥ ३० ॥ गृहमध्येप्रजायंतेकेतोरद्रुतदर्शनम् ॥ हंसंवाद्रोणकांकंवामयूरंवा
 गृहोपरि ॥ ३१ ॥ गृहेतस्यमहोत्पातःकेतोरद्रुतदर्शनम् ॥ शांतिमत्रप्रवक्ष्यामियासंपद्यतेशुभम् ॥ ३२ ॥ दधिमधुघृताक्तंचजुहुयादयुतंकुशम् ॥

त्र्यम्बकंचित्तमंत्रेण केतवे भिवपेक्षरुम् ॥ ३३ ॥ नीलाधिपुंसवत्संचबहुक्षीरप्रदां तथा ॥ मृत्तिकहेमवासश्चनानलंकारमेव च ॥ दक्षिणांचप्रवक्ष्या-
 मियस्य नस्ति च प्रक्रिया ॥ ३४ ॥ दिवमुद्दिश्य दानेन होमेन चरुणा तथा ॥ दक्षिणस्यादिशि च्छायां यः पश्येदात्मनः स्वयम् ॥ ३५ ॥ स्वच्छायां पादुका
 स्यैव पश्येत्पञ्चशिराद्वयम् ॥ एवमेवैव्यच्छिन्नशिष्यति च ततोहितम् ॥ शीघ्रनाशमवाप्नोति सप्तहेनात्र संशयः ॥ ३६ ॥ उच्चावचान्प्रवक्ष्या-
 मियथाशास्त्रेण चोदितः ॥ काकमार्जारशूकानां कपोतानां विशेषतः ॥ मैथुनं दृश्यते यत्र तच्च राहोर्महाद्रुतम् ॥ ३७ ॥ शनिमुद्दिश्य जुहुया-
 दयुतं शनिवासरो ॥ पूजयेदकं पुष्पेण शतेन जुहुयाच्चरुम् ॥ ३८ ॥ कृत्वा तत्रैव पश्येत् शनोर्दुतदर्शनम् ॥ अष्टाविंशं कुरुत्वा ततः शान्तिर्भवे-
 द्भवम् ॥ ३९ ॥ भुजः पादस्तथा चक्षुःस्पन्दने मरणं दिशेत् ॥ तनुसोमाद्रुतं वैद्याद्रामदक्षिणतः क्रमात् ॥ ४० ॥ कृष्णपक्षे भवेद्भामिपरितेजुः तदि-
 शेत् ॥ अनिष्टसूचकं यस्मात्तस्माच्छान्तिं प्रकल्पयेत् ॥ ४१ ॥ शतार्द्धराविमुद्दिश्य शान्त्यर्थे होममाचरेत् ॥ चरुपाकविधानेन यवैस्ति लससापिषा-
 ॥ ४२ ॥ पुस्तके यज्ञसूत्रं च असत्पात्रैर्वरोतुवा ॥ शक्रयस्त्रप्रदग्धे च सूर्यस्याद्रुतदर्शनम् ॥ ४३ ॥ हयमारं त्रिमध्वत्तं जुहुयादिष्टा सिद्धये ॥ देव-
 पुस्तकरत्नानि माणिकांचनमेव च ॥ ४४ ॥ लोहितस्याद्रुतं विद्यात्सहस्रं च विशोधनम् ॥ देवागरे तथा गोधाश्विनीप्रविशेत्क्वचित् ॥ ४५ ॥
 द्रोणकाकोचकश्चैव लूकद्वयमेव च ॥ रक्तकंठः कपोतश्च व्याघ्रएणश्च वादिशेत् ॥ ४६ ॥ यस्य देवगृहं पश्येत्तस्य तस्यायुः तदुनेत् ॥ न चा-
 न्नगृहैवैकृत्य हसनं यद्दिश्यते ॥ ४७ ॥ संपत्तिमूचकं गेहमण्डुः खददर्शनम् ॥ क्रन्दने हतरज्ये न गजाश्ववाहने क्वचित् ॥ ४८ ॥ सूर्यमु-
 द्दिश्य जुहुयादयुतं सर्वसिद्धये ॥ प्रमादात्कंपने हानिः स्वदेजेति विपद्वेत् ॥ ४९ ॥ क्षीरसावे च रुधिरं तत्राज्यमहद्वयम् ॥ गोच्छागं वाथ गो-
 मायुर्गृहोपरि प्रनृत्यति ॥ ५० ॥ यद्दाराति दिवा पेद्नात्तदनाशो भवेद्भवम् ॥ अजंबूकमथ व्याघ्रो यथाशक्ति च धावति ॥ ५१ ॥ ईशेन म-
 हिषस्तद्वत्तदादेशे विप्लवः ॥ राहोर्दुतमुद्दिश्य स हस्तं जुहुयाच्चरुम् ॥ ५२ ॥ वृक्षाद्रुतं यदा पश्येत्तत्र तस्यां परित्यजेत् ॥ यद्गृहेषु दुतं
 याति देशविप्लवमादिशेत् ॥ ५३ ॥ देशेवानगरे ग्रामे आरण्यपशुबन्धनम् ॥ सर्पवा विपरीतं च मांसं पिण्डमथापि वा ॥ ५४ ॥ तद्गृहे म-
 रणं चैव देशविप्लवमादिशेत् ॥ दिवाद्गृहेऽयुतरात्रौ द्विगुणं च भवेद्भवम् ॥ ५५ ॥ द्विगुणं चापि संध्याया मर्धरात्रौ च तु गुणम् ॥ अकाले पुत्र

मरणमकाले गृहिणीमृतिः ॥ ५६ ॥ सौराद्रुतं विजानीयादशुभे वा विशोधनम् ॥ एकैकस्यायुतं यत्र कुर्यात्तत्रैव होमयेत् ॥ ५७ ॥
 सांगोपाङ्गेन सहितमष्टावष्टौ हुतं च वा ॥ अधिप्रत्ययि संहितं गृहपक्षेऽपि सत्तमाः ॥ ५८ ॥ तन्मानेन ह्युते विप्राः कुर्यात्तत्रैव भूषणम् ॥ एकैकस्या
 हुतं विप्रा अष्टावष्टौ हुतं च वा ॥ ५९ ॥ अधिप्रत्ययि देवानां आन्याश्चाङ्गदेवताः ॥ मानांतं च देवेषुर्णादत्त्वा पूर्णानहोमयेत् ॥ १६० ॥
 वक्ष्ये ग्रहमखेमानयेन मानेन सिद्धयति ॥ अमानकरणे दोषस्तस्मान्मानं नहापयेत् ॥ ६१ ॥ पङ्क्तिचत्वारिंशद्वाद्ये चतुर्था विभजेन्नरः ॥
 अनिष्टाय ततो दद्याच्चरुहोमं विभागशः ॥ ६२ ॥ अधिप्रत्ययि देवानामष्टावष्टौ दाहृतम् ॥ त्र्यंबकादिषु मंत्रेषु होमत्रयमुदाहृतम् ॥ ६३ ॥ धनं जये
 तथा दद्याच्चरुहोमं विभागतः ॥ आदित्याष्टावष्टावधिकं कल्पयेत्सुधीः ॥ ६४ ॥ शतहोमे तु सर्वत्र दशगंगं कल्पयेन्नरः ॥ अनिष्टाय युगां
 गंतुं ग्रहेभ्यो द्विगं नाय च ॥ ६५ ॥ अधिप्रत्ययि देवानां तथैवांगं प्रकल्पयेत् ॥ द्रौतुदद्यात्त्र्यंबकाय तथानं जयाय च ॥ ६६ ॥ तत्र होमो नायकाय
 सर्वत्रैव विचक्षणः ॥ सहस्रैश्चैव विंशतिं अनिष्टाय दशं शकम् ॥ ६७ ॥ पंचांशेन ग्रहाणां च पंचांशेन यवानपि ॥ तत्रानिष्टे पंचशतं तस्याधि
 ग्रहवागयतः ॥ ६८ ॥ एकत्रिंशद्देवेन्मानम् ३१ अन्येषां तु चतुर्दश १४ ॥ ग्रहाधिकं होमयुगंतत्र भागे प्रकल्पयेत् ॥ ६९ ॥ अध्या
 तये च तिथ्यंगं पंचांगं यस्य चाद्रुतम् ॥ ग्रहेभ्यश्चैव पंचांगं तत्र वांगं परानपि ॥ ७० ॥ एकैकांगे भवेन्मानं षट्शतं षष्टिरेव च ॥ अधिकं च
 भवेत्पाष्टिर्दशमं भागशेषतः ६६१० ॥ ७१ ॥ अनिष्टांशे त्रिसहस्रं त्रिशतं त्रिशकं तथा ॥ चतुःशतं ग्रहाणां च तथा सप्तशताधिकम् ॥ ७२ ॥
 उपग्रहेभ्यो दद्याच्च पंचाशीत्यधिकं शतम् १८५ ॥ तिथ्यंगभागः शेषेण ग्रहे सप्तशताधिकम् ॥ ७३ ॥ एकैकं तु ग्रहस्यैव मादित्याय युगं भ
 वेत् ॥ ग्रहांगेयि स्थितं भांगं युगलं भागशेषतः ॥ ७४ ॥ त्र्यंबकाय च तद्दद्यात्तथानं जयाय च ॥ शान्तिकेऽपौष्टिकाभ्यं च यदीच्छेत्सुखमा
 त्मनः ॥ ७५ ॥ ग्रहाणां चायुतं होमं त्र्यहसाभ्येन होमयेत् ॥ त्र्यहसाभ्ये विधानं यदुरैवोदरि तं द्विजाः ॥ ७६ ॥ इदानीं प्रक्रमेणैव यो भागः स निगद्यते ॥
 पूर्वस्मिन् दिवसे निष्टे सहस्रं त्रिशतोत्तरम् १३० ॥ इतरेषां ग्रहाणां च प्रत्येकं तु शतशतम् १०० ॥ ७७ ॥ अधिप्रत्ययि देवानां पंचाशद्दोम उच्यते ॥
 प्रथमे हि प्रदद्याच्च मिलित्वा त्रिसहस्रकम् ३००० ॥ द्वितीयादि वसेनि त्रिसहस्रमुदाहृतम् २००० ॥ ७८ ॥ प्रतिग्रहेभ्यस्त्रिंशतं दद्यादष्टशताधि

कम् १०८॥ उपग्रहेभ्यो दद्याच्च षोडशभ्यो यथाक्रमम् ॥ ७९॥ एकाशीतिं ददौ यत्ना दशीतिं चात्ययो द्वयोः ॥ १८०॥ एवं द्वितीय दिवसो मिलित्वा षट्सहस्रकम् ६०००॥ अनिष्टाया त्रिंशत्तु तृतीय दिवसे मतम् ॥ ८१॥ तं प्रत्येकं ग्रहाणां च द्वाचत्वारिंशदुच्यते ४२॥ अधिप्रत्यधिदेवानां प्रत्येकं पंच त्रिंशकम् ॥ ८२॥ तृतीय दिवसे दद्यान्मिलित्वैकसहस्रकम् १०००॥ आदित्याय युगं दद्यादेकं तु त्र्यंबकाय च ॥ ८३॥ धनं जयाय हौमैकमेकं चायुतमुच्यते ॥ तदर्थं कं ग्रहेभ्यश्च इतरैर्भ्यस्तदर्थकम् ॥ ८४॥ ग्रहाणां त्रिसहस्रं तु पंचानां च सहस्रकम् १२०॥ त्रिसहस्रं भागशेषमादित्याय सहस्रकम् ॥ ८५॥ त्र्यंबकाय तथा दद्यात्तथा धनं जयाय च ६०००॥ ८६॥ षट्पादाधिकं षट्पट्टकसहस्रपरि संख्यया ॥ नवश्लोकशतोद्भूतं संपूर्णं न्याद्रविष्यकम् ॥ १८७॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीय भागो विंशोऽध्यायः ॥ २०॥ इति तृतीयभागः समाप्तः ॥ इति मध्यमपर्व समाप्तम् ॥ ४३॥ श्रीविष्णु देवश्वरार्पणमस्तु ॥ शुभमस्तु ॥ श्रीरस्तु ॥ ॥ ॥ ॥

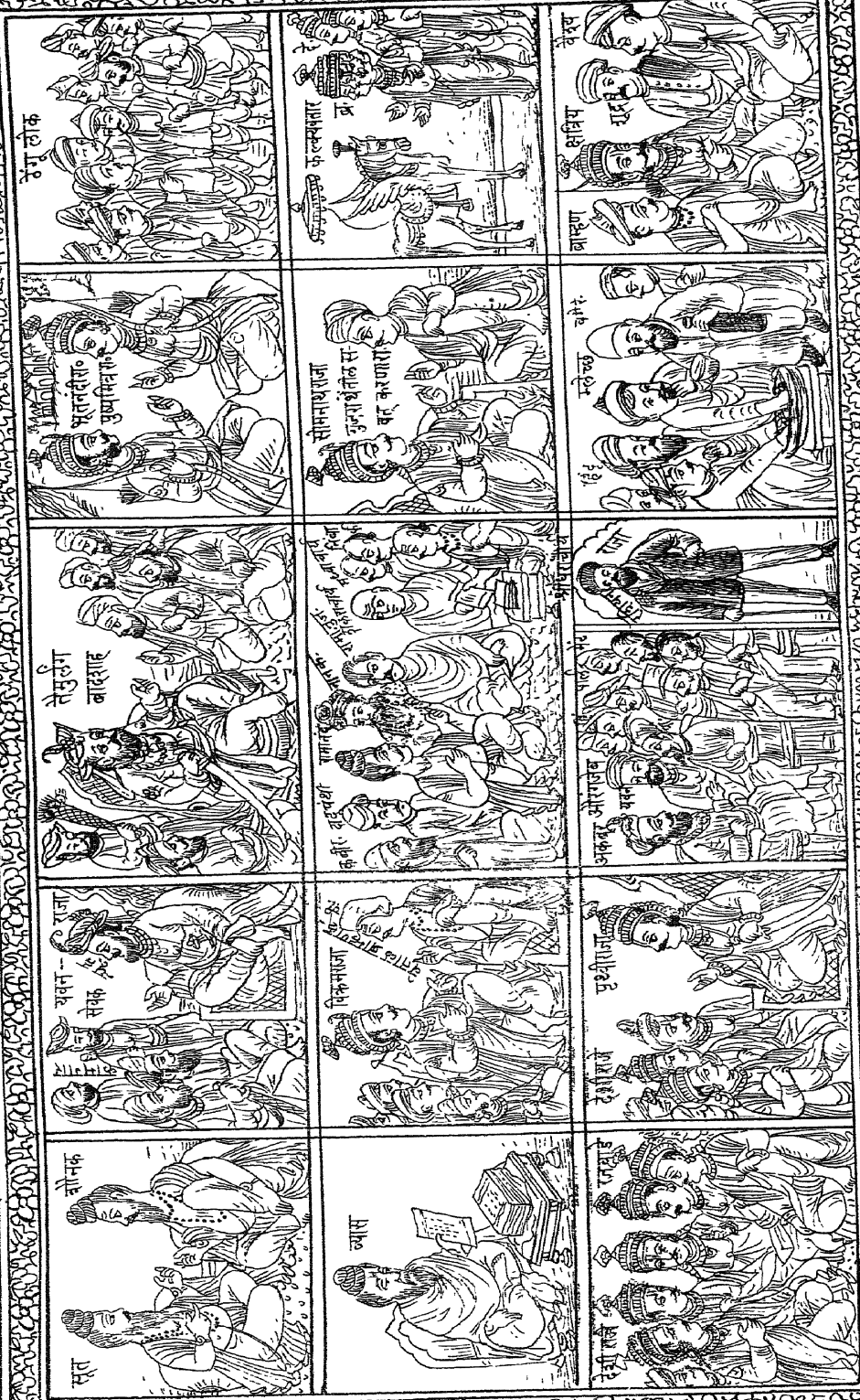
इदं भविष्यमहापुराणान्तर्गतं द्वितीयं मध्यमपर्वं खेमराजश्रीकृष्णदास इत्यनेन मुम्बय्या

स्वकीये “श्रीवैकटेश्वर” मुद्रणालये मुद्रयित्वा प्रकाशितम् । संवत् १९५३,

शके १८१८, सन् १८९६.

॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे द्वितीयं मध्यमपर्व समाप्तम् ॥

प्रातिसर्ग पर्व ३.

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरचैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं व्यासं ततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ ॥ शौनक उवाच ॥ ॥
 भविष्याख्ये महाकले ब्रह्मायुषि परार्द्धके ॥ प्रथमेऽदेहि हतौ त्रये प्राप्ते वैवस्वतेऽन्तरे ॥ १ ॥ अष्टाविंशे सत्ययुगे केराजानोऽभवन्मुने ॥ ते
 चारं राज्यस्य वर्षाणितन्मेवदविचक्षण ॥ २ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ कल्पाख्ये श्वेतवाराहे ब्रह्माब्दस्य दिनत्रये ॥ प्राप्ते सप्तसुहृते च मनुर्वै
 स्वतोऽभवत् ॥ ३ ॥ स तस्मात्सरश्रूती रितपो दिव्यं शतं समाः ॥ तच्छिक्कतोऽभवत् पुत्रद्वन्द्वश्च कुसुमहर्षिपतिः ॥ ४ ॥ ब्रह्मणो वरदानेन दिव्यं
 यानं स्वमाप्तावान् ॥ नारायणं पूजयित्वा हरौ राज्यं निवेद्य च ॥ ५ ॥ षट्त्रिंशच्च सहस्राणामब्दं राज्यं तदा करोत् ॥ तस्माज्जातो विकुक्षिश्च
 शतहीनं तदद्दकम् ॥ ६ ॥ राज्यं कृत्वा दिव्या तस्तस्माज्जातो रिपुंजयः ॥ शतहीनं कृतं राज्यं तत्ककुत्स्थमुत्स्मृतः ॥ ७ ॥ शतहीनं
 कृतं राज्यं ततोऽनेनां स आत्मजः ॥ शतहीनं कृतं राज्यं तस्माज्जातो नृपः पृथुः ॥ ८ ॥ शतहीनं कृतं राज्यं विष्वगश्च तत्सुतः ॥ शतहीनं कृतं
 राज्यं तस्मादाद्रौ नृपोऽभवत् ॥ ९ ॥ शतहीनं कृतं राज्यं भद्राश्च तत्सुतोऽभवत् ॥ शतहीनं कृतं राज्यं युवनाश्च तत्सुतः ॥ १० ॥ शतही
 नं कृतं राज्यं श्रवस्थश्च तत्सुतोऽभवत् ॥ सत्यपादश्च स जातः प्रथमो भारतेऽन्तरे ॥ ११ ॥ उदयादस्तपर्यंतं तैर्नृपैर्मिमंढलम् ॥ भुक्तं नीतिपरैर्दे
 वैः श्रवस्थेन तु भूतले ॥ शतहीनं कृतं राज्यं बृहदश्च ततोऽभवत् ॥ १२ ॥ शतहीनं कृतं राज्यं तस्मात्कुवलयश्चकः ॥ शतहीनं कृतं राज्यं दृढाश्च तत्सु
 तोऽभवत् ॥ १३ ॥ सहस्रहीनं राज्यं तत्समाप्तुत्रा निकुम्भकः ॥ सहस्रहीनं राज्यं तत्संकटाश्च तत्सुतः ॥ १४ ॥ सहस्रहीनं राज्यं तत्समा
 ज्ञातः प्रसेनजित् ॥ सहस्रहीनं राज्यं तद्रवणाश्च तत्सुतः ॥ १५ ॥ सहस्रहीनं राज्यं तन्माधा तत्सुतोऽभवत् ॥ शतहीनं कृतं राज्यं पुरुकु
 त्सस्तु तत्सुतः ॥ १६ ॥ शतहीनं कृतं राज्यं त्रिशदश्च तत्सुतः ॥ रथे यस्य स्मृता बाहावाजिनस्त्रिंशतावराः ॥ १७ ॥ अनारण्यस्ततो जातो
 ह्यष्टाविंशत्सहस्रकम् ॥ राज्यं द्वितीयचरणे स्मृतं सत्ययुगस्य वै ॥ १८ ॥ पृषदश्च ततो जातो राज्यं षष्ठसहस्रकम् ॥ तदब्दं भूतले कृत्वा पितृ
 लोकमुपायौ ॥ १९ ॥ हर्यश्च ततो जातो विष्णुभक्तकुले नृपः ॥ सहस्रहीनं राज्यं तत्सुतो वसुमान् स्मृतः ॥ २० ॥ सहस्रहीनं राज्यं तत्रि
 धन्वा तनयस्ततः ॥ सहस्रहीनं राज्यं तेन राज्ञा च सत्कृतम् ॥ २१ ॥ सत्यपादस्समाप्तोऽयं द्वितीयो भारतेऽन्तरे ॥ त्रिधन्वनश्च नृपते स्त्रपारण्य

स्तुवैमुतः॥२॥ सहस्रहीनं राज्यं तत्कृत्वा स्वर्गमुपाययौ ॥ तस्माज्जातस्त्रिशंशुश्च राज्यं वर्षसहस्रकम् ॥२३॥ पद्मनाहीनं जातं हरिश्चंद्रस्तु
तत्स्तुतः॥ राज्यं त्रिशंशं चरोहितो नाम तत्स्तुतः॥ २४॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं हरितस्तनयोऽभवत्॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं चंचुभूषश्च तत्स्तुतः
॥२५॥ पितुस्तुल्यं हरिराज्यं तद्विजयो नाम तत्स्तुतः॥ पितुस्तुल्यं हरिराज्यं तदुरुकस्तनयस्ततः॥२६॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं सगरस्तनयोऽभवत्
भूपाश्च बहुसेनान्तवैष्णवाः परिकीर्तिताः॥२७॥ राज्यमानं कृतं संम्यग्भूषणं स्वतादिभिः॥ माणिस्वर्णसमृद्धिश्च बह्वं बहुदुग्धकम्॥२८॥ पूर्णो
धर्मस्तदाभूम्यामुने सत्यगुणस्य वै ॥ तृतीयचरणे मध्ये स गरो नाम भूपतिः॥२९॥ शिवभक्तः सदाचारस्तत्पुत्राः सागराः स्मृताः॥ त्रिशंशसहस्रवर्षे
तद्राज्यं वै मुनिभिः स्मृतम्॥३०॥ नष्टेषु सागरेष्वेव मसमञ्जस आत्मजः॥ शतहीनं कृतराज्यं मंशुमांस्तत्स्तुतोऽभवत्॥३१॥ शतहीनं कृतराज्यं दि
लीपस्तत्स्तुतोऽभवत् ॥ शतहीनं कृतराज्यं तस्माज्जातो भगीरथः॥३२॥ शतहीनं कृतराज्यं श्रुतसेनस्ततोऽभवत् ॥ शतहीनं कृतराज्यं ना
भागस्तनयस्ततः॥३३॥ शतहीनं कृतराज्यं मम्बरीषस्ततोऽभवत् ॥ शैवाः षट्श्रुतसेनान्तानां भागवैष्णवो नृपः॥३४॥ सत्यपादः समातो
ऽथ तृतीयो भारतेऽस्तरे ॥ अंबरीषेण भूपेन शतहीनं कृतं पदम् ॥३५॥ चतुर्थे चरणे तस्य चाष्टादशसहस्रकम् ॥ अब्दं राज्यं शुभं ज्ञातं कर्मभूम्यां
च भारते ॥३६॥ एकोनत्रिंशद्वर्षाणि राज्यं तं त्रिंशतानि च ॥ शतहीनं कृतराज्यं सिंधुद्वीपोऽम्बरीषजः॥३७॥ शतहीनं कृतराज्यं मथुतांश्च
स्ततोऽभवत्॥ शतहीनं कृतराज्यं मृतुपर्णस्तुतस्तुतः॥३८॥ शतहीनं कृतराज्यं सर्वकामो नृपस्ततः॥ शतहीनं कृतराज्यं नृपः कल्मषपावनः३९॥
शतहीनं कृतराज्यं सुदासस्तनयोऽभवत्॥ तस्मादशमकश्चैव मदस्य न्यावसिष्ठजः॥४०॥ शतहीनं कृतराज्यं हरिवर्मा ततोऽभवत् ॥ सप्तभूपाः सुदा
सान्तवैष्णवाः परिकीर्तिताः॥४१॥ गुरुशापात्तुसौदसो राज्याङ्गुरवेऽप्यत ॥ गोकर्णिलिगभक्तश्च शैवः समयलज्यते॥४२॥ हरिवर्मा श
मकजवैश्यवत्साधुपूजकः॥ ऊर्नत्रिशंशसहस्राणितथा सप्तशतानि वै॥४३॥ हरिवर्माऽकरोद्राज्यं तस्माद्दशरथोऽभवत्॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं
तस्मादिलीवियस्तुतः॥४४॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं भूपो विधासहस्ततः ॥ राज्यं दशसहस्रं तन्नि यज्ञः प्राकृतो नृपः॥४५॥ तदधर्मप्रतापेन ह्य
नवृष्टिस्तदाभवत् ॥ शतवर्षमना वृष्टिस्तस्य राज्याव्यव्यनाशयत् ॥४६॥ यज्ञं कृत्वा विधिं श्चस्तुराज्ञी विचनतत्परः॥ यज्ञात्सङ्गांग उत्पन्नः खड्गो

गंशस्त्रमुद्रहन् ॥ ४८ ॥ इन्द्रसाहाय्यमगमद्राज्यं त्रैशतसहस्रकम् ॥ कृत्वा तत्र वरं लब्ध्वा देवेभ्यो मुक्तिं गतः ॥ ४८ ॥ खड्गां गादीर्घबाहुश्चाज्यं वि
 श्रुतसहस्रकम् ॥ तस्मात्सुदर्शनो जातो देवीपूजनतत्परः ॥ ४९ ॥ वैष्णवादाशरथ्यं तान्त्रयौ विख्यातसद्वलाः ॥ खड्गांगोदीर्घबाहुश्चैषण
 वौपरिकीर्तितौ ॥ ५० ॥ सुदर्शनो महाप्राज्ञः काशीराजसुतां नृपः ॥ उद्राह्य भूपती जित्वा देवीं स विप्रसादतः ॥ ५१ ॥ राज्यं भरतखंडान्तम
 दधद्वर्मे तो नृपः ॥ वर्षपंचसहस्राणि राज्यं चक्रे स भूपतिः ॥ ५२ ॥ स्वप्रमथ्ये वचः प्रोक्तं महाकाल्या नृपायै ॥ वत्सत्वं प्रिययासाद्धं वसिष्ठादिभि
 रन्वितः ॥ ५३ ॥ हिमालयं गिरिप्राप्य वासं कुरु महामते ॥ महावायुप्रभावेन क्षयो भरत खंडकः ॥ ५४ ॥ स्नाकरः पश्चिमोऽब्धिस्तस्य द्वापाः क्षयंगताः ॥
 महोदधिः पूर्वतोऽब्धिस्तस्य द्वापाः क्षयंगताः ॥ ५५ ॥ वाडवोऽब्धिदक्षिणे च तस्य द्वापाः क्षयंगताः ॥ हिमाब्धि कृतरे तस्य सगरैः खनिता हि सः ॥ ५६ ॥
 ये द्वीपास्तु सुविख्यातास्तेऽपि सर्वे लयंगताः ॥ भारते वर्षे एवासाँवत्सरे समेऽहनि ॥ ५७ ॥ सर्जीवः प्रलयं यास्ये तस्मात्सर्वजीवितो भव ॥ तथेति
 मन्वा स नृपः गर्वतैव हिमालयम् ॥ ५८ ॥ प्राप्तवान्मुख्यभूपैश्च मुख्यैर्वश्यैर्द्रिजैः सह ॥ पंचवर्षप्रमाणेन वायुस्तेजः क्रमाज्जलम् ॥ ५९ ॥ शर्करा च मह
 प्राप्तास्ततो जीवाः क्षयंगताः ॥ पंचवर्षमिते काले जलं जातावमुधरा ॥ ६० ॥ शान्तो भूत्वा पुनर्वायुर्जलं सर्वमशोषयत् ॥ दशवर्षांतरे भूमिः स्थली
 भूत्वा प्रदृश्यते ॥ ६१ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्थे गखंडापरपथयैकृत्युगभूपाख्यानं नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥
 ॥ सूत उवाच ॥ वैशाखशुक्लपक्षे तु तृतीया गुरुवासरे ॥ सुदर्शनो जनैः साद्धं मयोऽध्यामगमत्पुनः ॥ १ ॥ मायादेवी प्रभावेन पुरं सर्वमनोहरम् ॥
 महावृद्धियुतं प्रातंबह्वन्नं सर्वरत्नकम् ॥ २ ॥ दशवर्षसहस्राणि राज्यं कृत्वा सुदर्शनः ॥ प्राप्तवाञ्छां श्वतं लोकां दिलीपस्तत्सुतोऽभवत् ॥ ३ ॥
 नं दिनविरदानेन तत्पुत्रोरुत्तमः ॥ दशवर्षसहस्राणि दिलीपो राज्यसत्कृतः ॥ ४ ॥ राज्यं कृतं च घृणा दिलीपान्ते पितुस्तस्यम् ॥ रघुवंश
 स्ततः ख्यातस्त्रेतायां भृगुनंदन ॥ ५ ॥ विप्रस्य वरदानेन तत्पुत्रोऽज इति स्मृतः ॥ पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं तस्माद्दशरथोऽभवत् ॥ ६ ॥
 पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं तस्माद्रामो हरिः स्वयम् ॥ एकादशसहस्राणि रामराज्यं प्रकीर्तितम् ॥ ७ ॥ तस्य पुत्रः कुशो नाम राज्यं दशसहस्रकम् ॥
 अतिथिर्नाम तत्पुत्रः कृतं राज्यं पितुः समम् ॥ ८ ॥ निबंधो नाम तत्पुत्रः कृतं राज्यं पितुस्तस्यम् ॥ तस्माज्जातो नलो नाम त्रेतायां शक्तिपूजकः ॥ ९ ॥

पितुस्तुल्यंकृतराज्यं तस्मान्नाभः सुतोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं पुंडरीकः सुतोऽभवत् ॥ १० ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं क्षेमधन्वा तु तत्सु-
 तः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं द्वायको नाम तत्सुतः ॥ ११ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं तस्माज्जातो ह्यहीनजः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं कुरुर्नाम सुत-
 स्ततः ॥ १२ ॥ कुरुक्षेत्रं कृतेन त्रेतायां शतयोजनम् ॥ त्रेतापादस्समाप्तोऽयं प्रथमो भारतेऽन्तरे ॥ १३ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं पारियात्रः
 सुतोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं दलपालस्तुतस्ततः ॥ १४ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं छद्मकारितुतस्तुतः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं तस्मा-
 दुक्थः सुतोऽभवत् ॥ १५ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं वज्रनाभिस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं शंखनाभिस्ततोऽभवत् ॥ १६ ॥ पितुस्तुल्यं-
 कृतराज्यं व्युत्थिताभिस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं विश्वपालस्ततोऽभवत् ॥ १७ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं स्वर्णनाभिस्तुतस्तुतः ॥
 पितुस्तुल्यंकृतराज्यं पुष्पसेनस्तुतस्तुतः ॥ १८ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं ध्रुवसेधिरास्तुतस्तुतः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं मयवर्मा तु तत्सुतः ॥ १९ ॥
 पितुस्तुल्यंकृतराज्यं प्रीतिप्रगता तु तत्सुतः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं मरुपालस्तुतस्तुतः ॥ २० ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं प्रसूवश्रुत उच्यते ॥
 पितुस्तुल्यंकृतराज्यं सुसंधिस्तनयोऽभवत् ॥ २१ ॥ त्रेतापादस्समाप्तोऽयं प्रथमो भारतेऽन्तरे ॥ उदयादुदयावद्राज्ञातत्र सुसंधि-
 ना ॥ २२ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं मार्गवेस्तनयस्ततः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं महाश्वस्तनयोऽभवत् ॥ २३ ॥ पितुस्तुल्यं-
 कृतराज्यं बृहद्बालः सुतस्ततः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं बृहद्देशान एव तत् ॥ २४ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं मुरुक्षेपस्ततोऽभवत् ॥ पि-
 तुस्तुल्यंकृतराज्यं वत्सपालस्तुतस्तुतः ॥ २५ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं वत्सव्यूहस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं प्रतिव्योमाततो नृपः ॥
 २६ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं सुतो देवकरस्ततः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं सदेवस्ततोऽभवत् ॥ २७ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं बृहदश्व-
 स्ततो नृपः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं भानुरत्नस्ततोऽभवत् ॥ २८ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं सुप्रतीकस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं मरु-
 देवस्तुतस्ततः ॥ २९ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं सुनक्षत्रस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं सुतः केहीनरस्ततः ॥ ३० ॥ पितुस्तुल्यंकृते-
 राज्यमन्तरिक्षस्ततो नृपः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं सुवर्णो गो नृपोऽभवत् ॥ ३१ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं तस्य पुत्रो ह्यभिन्नजित् ॥ पितुस्तुल्यं

कृतराज्यं बृहद्राजस्ततोऽभवत् ॥ ३२ ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं धर्मराजस्ततो नृपः ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं तस्माज्जातः कृतञ्जयः ॥ ३३ ॥
 पितुस्तुल्यं कृतराज्यं तस्माज्जातोरञ्जयः ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं संजयस्तत्सुतः स्मृतः ॥ ३४ ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं तत्पुत्रः
 शाक्यवर्धनः ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं क्रोधदानस्तुतस्तुतः ॥ ३५ ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं तस्मादतुल्यविक्रमः ॥ पितुस्तुल्यं
 कृतराज्यं तस्माज्जातः प्रसेनजित् ॥ ३६ ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं तत्पुत्रः शूद्रकः स्मृतः ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं तस्मात्सुतोऽभवत् ॥ ३७ ॥
 पितुरर्द्धं कृतराज्यं संवैतुरघुवंशजाः ॥ पंचषष्टिमिताभूपादेवी पूजनतत्पराः ॥ ३८ ॥ हिंसायज्ञपराः सर्वैस्वर्गलोकमिति गताः ॥ बुद्धा जा
 ताश्च ये पुत्रास्ते सर्वैर्गणसंकराः ॥ ३९ ॥ त्रेतातृतीयचरणप्रारंभेन वतांगताः ॥ इंद्रेण प्रेषितो भूमौ चंद्रमारोहिणिपतिः ॥ ४० ॥ प्रया
 गनगरेऽस्य भूमिराज्यमचीकरत् ॥ विष्णुभक्तश्चंद्रमाश्च शिवपूजनतत्परः ॥ ४१ ॥ मायादेवी प्रसन्ना रथे शतं यज्ञमचीकरत् ॥ अष्टादशस
 हस्राणि राज्यं कृत्वा दिवंगतः ॥ ४२ ॥ तस्य पुत्रो बुधानाममेरुदेवस्य वैसुतः ॥ इलामुद्राह्वयैर्मेघैर्न तस्माज्जातः पुरुरवाः ॥ ४३ ॥ चतुर्दशस
 हस्राणि भूमिराज्यमचीकरत् ॥ ऊर्वशी सोऽपि स्ववैश्यां समयै नैव भोग्यवान् ॥ ४४ ॥ आयुर्नो भुजो जातो धर्मात्मा विष्णुतत्परः ॥ षट्
 त्रिंशच्च स हस्त्राणि राज्यं कृत्वा पुरुरवाः ॥ ४५ ॥ गंधर्वलोकं स म्प्राप्य मोदतो दिवि देवत् ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं मायुषो नहुषस्मृतः ॥
 ४६ ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं ततः शक्रत्वमागतः ॥ त्रिलोकैस्त्ववशं चैकवर्षमेकसहस्रकम् ॥ ४७ ॥ मुनेर्दुर्वाससः शापाच्च पो
 ऽजगरतांगतः ॥ पंचपुत्राय यतेश्च त्रयोम्लेच्छत्वमागताः ॥ ४८ ॥ द्रौतार्थत्वं मापन्नो यदुज्यैष्ठ्यं पुरुलुधुः ॥ तपो बलप्रभवेन रा
 ज्यं लक्षान्दसंमितम् ॥ ४९ ॥ कृत्वा विष्णुप्रसादेन ततो वैकुण्ठमागतः ॥ यदोः पुत्रः स्मृतः क्रोष्टाराज्यं षष्टिसहस्रकम् ॥ ५० ॥
 वृजिनग्रस्मृतस्तस्माद्राज्यं विशतसहस्रकम् ॥ तस्मात्स्वाहार्चनः पुत्रः कृतराज्यं पितुस्समम् ॥ ५१ ॥ तस्माच्चित्रथः पुत्रः कृतरा
 ज्यं पितुस्समम् ॥ अरविं दस्मृतस्तस्मात्कृतराज्यं पितुः समम् ॥ ५२ ॥ अथ श्वास्तो जातस्ते जस्वी विष्णुतत्परः ॥ पितुरर्द्धं कृतराज्यं तत्पुत्र
 स्तामसः स्मृतः ॥ ५३ ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं तस्मादुशनसस्मृतः ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं शीतांशुकमुपोऽभवत् ॥ ५४ ॥ पितुस्तुल्यं

कृतराज्यं कमलांशुस्ततोऽभवत् ॥ ५५ ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं पारावतस्तुतस्ततः ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं जामघस्तस्तुतोऽभवत् ॥
 ॥ ५६ ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं विदर्भस्तस्तुतोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं काथोनामस्तुतस्ततः ॥ ५७ ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं कुं
 तीभोजस्तुतस्तुतः ॥ पुरुदंत्यमुतापुत्रः पातालवृषपर्वणः ॥ ५८ ॥ उषित्वानगरेतस्मिन्मायाओघस्ततोऽभवत् ॥ प्रयागस्य प्रतिष्ठाने
 पुरेराज्यमथाकरोत् ॥ ५९ ॥ दशवर्षसहस्राणि राज्यं कृत्वा दिवंगतः ॥ देवीभक्तः स नृपतिस्तत्पुत्रो जनमेजयः ॥ ६० ॥ पितुस्तुल्यं कृतं
 राज्यं प्रचिन्वास्तस्तुतोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं प्रवीरस्तनयोऽभवत् ॥ ६१ ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं भेनस्यस्तनयोऽभवत् ॥ पितु
 स्तुल्यं कृतराज्यं भवदस्तस्तुतस्तुतः ॥ ६२ ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं दुष्युम्नस्तनयोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं पुत्रो बाहुगरः स्मृतः ॥ ६३ ॥
 पितुस्तुल्यं कृतराज्यं संयातिस्तनयोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं धनयातिस्ततोऽभवत् ॥ ६४ ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं मैद्राश्स्तनयो
 ऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं तस्माद्रितिनरः सुतः ॥ ६५ ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं तत्पुत्रः सुतपाः स्मृतः ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं संवरण
 स्तनयस्ततः ॥ ६६ ॥ हिमालयगिरौ प्राप्ते तपः कर्तुमनोदधत् ॥ शतवर्षतः सूर्यस्तपं तौ नामकन्यकाम् ॥ ६७ ॥ संवर्णाय ददौ तुष्टोरावि
 लेकं नृपतेतः ॥ ६८ ॥ ततो मायाप्रभावेन युगं प्रलयमागतम् ॥ ६९ ॥ चत्वारः सागरा वृद्धा भारतक्षयतांगतम् ॥ द्विवर्षसागरेभूमिरुषित्वाभू
 धरैस्सह ॥ ७० ॥ महावायुप्रभावेन सागराः शुष्कतांगताः ॥ अगस्त्यतेजसाभूमिः स्थलीभूत्वा प्रदृश्यते ॥ ७१ ॥ पंचवर्षातरेभूमिर्विशदू
 वादि संधुता ॥ सूर्याज्ञया च सर्वं स्तपतामुनिना सह ॥ ७२ ॥ वासिष्ठेन त्रिवर्णैश्च मुख्यैः सार्द्धं समागतः ॥ ७३ ॥ इति श्रीभविष्यमेहपुराणे प्रतिमर्ग
 पर्वणि चतुर्गुणखंडापरपरायैत्रेतायुगभूपाख्यानं नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ७४ ॥ शौनक उवाच ॥ संवर्णश्च महोपाः कस्मिन्का
 ले समागतः ॥ लोमहर्षणे मे ब्रूहि द्वापरस्य नृपांस्तथा ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ भाद्रस्य कृष्णपक्षे त्रयोदश्यां भृगोदिने ॥ संवर्णो मुनिभिः
 सार्द्धं प्रातिष्ठाने समागतः ॥ २ ॥ प्रातिष्ठानं कृतरस्य पंचयोजनमायतम् ॥ अर्द्धकोशोन्नतं हर्म्यं रचितं विश्वकर्मण ॥ ३ ॥ बुद्धिर्व
 क्षेपसेनस्य सत्त्यायाभूपतिः कृतः ॥ यदुवंशो सात्वतश्च मधुराभूपतिः कृतः ॥ ४ ॥ म्लेच्छवंशे इमं शुपालो मे रुद्रेशस्य भूपतिः ॥ क्रमे

णवद्विंशत्तथाःप्रजाभिःसाहितासुवि ॥ ६ ॥ दशवर्षसहस्राणिसंवर्गोभूपतिःस्मृतः ॥ तस्यात्मजोयमचैज्ञःकृतराज्यपितुस्सप्तम् ॥ ६ ॥
तस्यपुत्रःसूरिजापीपितुरद्धचराज्यकृत् ॥ सूर्ययज्ञस्तस्यपुत्रःसौर्ययज्ञपरायणः ॥ ७ ॥ अतहीनंकृतराज्यंतस्मादातिथ्यवर्धनः ॥ अत
हीनंकृतराज्यंद्राज्ञात्मातुतस्तुतः ॥ ८ ॥ अतहीनंकृतराज्यंतस्माज्जातोदिवाकरः ॥ अतहीनंकृतराज्यंतस्माज्जातःप्रभाकरः ॥ ९ ॥
अतहीनंकृतराज्यंभास्वदात्माचतस्तुतः ॥ अतहीनंकृतराज्यंविक्वस्वयज्ञस्तदात्मजः ॥ १० ॥ अतहीनंकृतराज्यंहरिदश्चार्यचनस्ततः ॥
अतहीनंकृतराज्यंतस्मादैकतनःसुतः ॥ ११ ॥ अतहीनंकृतराज्यंतस्मादौष्टिमान्सुतः ॥ अतहीनंकृतराज्यंतस्मान्मार्तदेवत्सलः ॥
॥ १२ ॥ अतहीनंकृतराज्यमिहिरार्थस्तुतस्तुतः ॥ अतहीनंकृतराज्यंतस्मादुरुणपोषणः ॥ १३ ॥ अतहीनंकृतराज्यंतस्माद्दध्यम
णिवत्सलः ॥ अतहीनंकृतराज्यंतस्मात्तरणियज्ञकः ॥ १४ ॥ अतहीनंकृतराज्यंतस्मान्नैष्ठिवर्धनः ॥ अतहीनंकृतराज्यंचित्रभातु
र्जेकस्ततः ॥ १५ ॥ अतहीनंकृतराज्यंतस्माद्वैरोचनःस्मृतः ॥ अतहीनंकृतराज्यंहंस्यायीतुतस्तुतः ॥ १६ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं
तस्माद्वेदप्रवर्धनः ॥ अतहीनंकृतराज्यंतस्मात्सावित्रउच्यते ॥ १७ ॥ अतहीनंकृतराज्यंधर्मपालस्ततोऽभवत् ॥ अतहीनंकृतराज्यं
मलेच्छहन्तासुतःस्मृतः ॥ १८ ॥ अतहीनंकृतराज्यंतस्मादानंदवर्धनः ॥ अतहीनंकृतराज्यंधर्मपालमुतस्ततः ॥ १९ ॥ अतहीनंकृत
राज्यंब्रह्मभक्तस्तुतस्ततः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतस्माद्बौष्टिवर्धनः ॥ २० ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतस्मादात्मप्रपूजकः
पितुस्तुल्यंकृतराज्यंपरमेष्ठीसुतस्ततः ॥ २१ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतस्माद्वैरण्यवर्धनः ॥ अतहीनंकृतराज्यंधातृयाजीतुतस्तु
तः ॥ २२ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतद्विधातृप्रपूजकः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतस्माद्बहुहिणःकृतुः ॥ २३ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं
तस्माद्वैरेच्यउच्यते ॥ अतहीनंकृतराज्यंतपुत्रःकमलासनः ॥ २४ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंसमवतंतुतस्तुतः ॥ पितुस्तुल्यं
कृतराज्यंश्राद्धेवस्तुतस्तुतः ॥ २५ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतस्माद्वैपितुवर्धनः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंसोमदस्तुतस्तुतः
॥ २६ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंसौमदतिस्तदात्मजः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतस्माद्वैसोमवर्धनः ॥ २७ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यमवतंस

सुतस्ततः ॥ पितुस्तुल्यंकृतं राज्यं तं सस्तनयस्ततः ॥ २८ ॥ पितुस्तुल्यंकृतं राज्यं परांतं सस्तदात्मजः ॥ पितुस्तुल्यंकृतं राज्यं म
 यंतं सस्ततोऽभवत् ॥ २९ ॥ पितुस्तुल्यंकृतं राज्यं समातंतं सस्तनुतः ॥ पितुस्तुल्यंकृतं राज्यं मनुतं सस्तदात्मजः ॥ ३० ॥
 पितुस्तुल्यंकृतं राज्यं मधिंतं सस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यंकृतं राज्यं मभितं सस्तदात्मजः ॥ ३१ ॥ पितुस्तुल्यंकृतं राज्यं समुतंतं सस्ततोऽभवत्
 ॥ पितुस्तुल्यंकृतं राज्यं तंसोनाममुतोऽभवत् ॥ ३२ ॥ पितुस्तुल्यंकृतं राज्यं दुष्यंतं सस्तनयस्ततः ॥ शकुंतलायांतं स्माच्च भरतोनामभूपतिः
 ॥ ३३ ॥ पितुस्तुल्यंकृतं राज्यं दुष्यंतः स्वर्गांतगतः ॥ भरतोनाम तत्पुत्रो देवपूजनतत्परः ॥ ३४ ॥ महाभायप्रभावेन षट्त्रिंशद्वर्षजीवन
 म् ॥ षट्त्रिंशद्वर्षसहस्राणि नृपाधुर्वीक्षंतं तथा ॥ ३५ ॥ तस्य नाम्ना स्मृतं श्वडोभारतोनामविश्रुतः ॥ तेन भूमेर्विभागश्च कृतं राज्यं पृथक्चिरम्
 ॥ ३६ ॥ दिव्यवर्षशतं राज्यं तं स्माज्जातो महाबलः ॥ दिव्यवर्षशतं राज्यं तं स्माद्रजस्ततोऽभवत् ॥ ३७ ॥ दिव्यवर्षशतं राज्यं तं स्माद्रजनम
 न्युमान् ॥ अष्टादशसहस्राणि समा राज्यं प्रकीर्तितम् ॥ ३८ ॥ बृहत्क्षेत्रस्ततोऽप्यासीत् पितुस्तुल्यंकृतं पदम् ॥ ३९ ॥ शक्रहोत्रस्ततो जा
 कृतं पदम् ॥ ४० ॥ वीतिहोत्रस्तस्य सुतो राज्यं दशसहस्रकम् ॥ यज्ञहोत्रस्ततोऽप्यासीत् पितुस्तुल्यंकृतं पदम् ॥ ४१ ॥ तदा यो ध्यापतिः श्रीमान् प्रतोपेद्रोमहाबलः ॥ भारंतं वर्षमदधद्वर्षदश
 तः पितुस्तुल्यंकृतं पदम् ॥ प्रसन्नो भगवानिन्द्रस्तं नृपं स्वर्गमाप्तवान् ॥ ४२ ॥ तदा यो ध्यापतिः श्रीमान् प्रतोपेद्रोमहाबलः ॥ भारंतं वर्षमदधद्वर्षदश
 सहस्रकम् ॥ ४३ ॥ मंडलीकस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यंकृतं पदम् ॥ विजयेन्द्रस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यंकृतं पदम् ॥ ४४ ॥ धनुर्दत्तिस्तस्य सु
 तः पितुस्तुल्यंकृतं पदम् ॥ इंद्राज्ञया शक्रहोत्रो घृताच्यासहभूतले ॥ ४५ ॥ प्राप्तवान्सधुर्दत्तिं जिह्वा राज्यमचीकरत् ॥ हस्तीनाम सुतो जा
 तः पितुस्तुल्यंकृतं पदम् ॥ ४६ ॥ आरुह्य पाश्चिमे देशे हस्तिनागरिकृता ॥ दशयोजनविस्तीर्णस्त्विगगायस्तदेगुभा ॥ ४७ ॥ राज्यं दशसहस्रं च
 तप्रेरावतसुतं गजम् ॥ तत्पुत्रस्त्वजमीढारयः पितुस्तुल्यंकृतं पदम् ॥ ४८ ॥ तस्माज्जातो रक्षपालः पितुस्तुल्यंकृतं पदम् ॥ मुशम्यर्णस्तस्य सुतः
 पितुस्तुल्यंकृतं पदम् ॥ ४९ ॥ तस्य पुत्रः कुरुर्नामोऽपि तुर्द्विकृतं पदम् ॥ इंद्रस्य वरदानेन स देहः स्वर्गमागतः ॥ ५० ॥ तदा सा त्वतं वंशेऽस्मिन् नृजिगर्ता
 भमहाबलः ॥ मथुरायां स्थितो राज्यं सर्वस्ववशमाप्तवान् ॥ ५१ ॥ पंचवर्षसहस्रं वंशं राज्यं वंशोऽकृतम् ॥ ५२ ॥

निरावृत्तिस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ दशारीतस्य तनयः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ५२ ॥ विद्यामुनस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ जीमूतस्तस्य तनयः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ५३ ॥ विष्णुस्तस्य तनयः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ तस्माज्जातो भीमरथः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ५४ ॥ तस्माज्जातो नवरथः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ तस्माज्जातो दशरथः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ५५ ॥ तस्माज्जातश्च शकुनिः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ तस्माज्जातः कुशुंभश्च पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ५६ ॥ तस्माज्जातो देवरथः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ देवक्षेत्रस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ५७ ॥ तस्य पुत्रो मधुर्नामः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ततो नवरथः पुत्रः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ५८ ॥ कुरुवत्सस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ तस्मादतुरथः पुत्रः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ५९ ॥ पुरुहोत्रः सुतस्तस्य पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ विचित्राङ्गस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ६० ॥ तस्मात्सात्वतवान् पुत्रः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ भजमानस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ६१ ॥ विदूरथस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ सुरभक्तस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ६२ ॥ तस्माच्च सुमनाः पुत्रः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ तत्तिक्षेत्रस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ६३ ॥ स्वायंभुवस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ हरिदीपकश्चासौ तस्य राज्ञ्यं पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ६४ ॥ देवमेधास्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ सुरपालस्तदाजातः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ६५ ॥ शक्राज्ञया कुरुश्चैव द्वापरत्रितये पदे ॥ व्यतीते च सुकेऽश्यास्सर्वेऽयथाः पतिः प्रभुः ॥ ६६ ॥ आगतो भारते खंडे कुरुक्षेत्रे तदाकृतम् ॥ विंशयोजनविस्तीर्णं पुण्यक्षेत्रं स्मृतं बुधैः ॥ ६७ ॥ द्वादशाब्दसहस्रं च कुरुणाराज्यं सत्कृतम् ॥ तस्माच्च नुस्सुतो जातः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ६८ ॥ तस्माच्च सुरथो जातः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ विदूरथस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ६९ ॥ सार्वभौमस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ जयसेनस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ७० ॥ तस्मादर्णवश्चासौ पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ चतुस्सगरागामी च पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ७१ ॥ अयुतायुस्तस्य सुतो राज्ञ्यं दशसहस्रकम् ॥ अक्रोधनस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ७२ ॥ तस्माद्वक्षस्तुतो जातः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ भीमसेनस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ७३ ॥ दिलीपस्तस्य तनयः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ प्रतीपस्तस्य तनयो राज्ञ्यं पंचसहस्रकम् ॥ ७४ ॥ शंतनुस्त

स्यपुत्रश्चाज्यमेकसहस्रकम् ॥ विचित्रवीर्यस्तनुत्राज्यवैद्विशतंसमाः ॥ ७५ ॥ पांडुश्चतनयोयस्मिन्याज्यपंचशतंकृतम् ॥ युधिष्ठिरस्त
 स्यसुतोराज्यपंचाशदब्दकम् ॥ ७६ ॥ सुयोधनेनषष्ठ्यब्दंकृतराज्यततःपरम् ॥ युधिष्ठिरेणनिधनंतस्यप्राप्तंकुरुस्थले ॥ ७७ ॥ पूर्वदेवासुरे
 युद्धेयैदत्याश्चसुरैर्हताः ॥ तेषर्वैशंतनोराज्येजन्मवंतःप्रतस्थिरे ॥ ७८ ॥ लक्ष्मणोहिणीतिवांतद्रारेणवसुधरा ॥ शक्रस्यशरणंप्राप्तावतारंच
 ततोहरेः ॥ ७९ ॥ सूरस्यवसुदेवस्यदेवक्यांजन्मनाविशतम् ॥ एवंकृष्णोमहावीर्योरोहिणीनिधनंगता ॥ ८० ॥ पंचत्रिंशदुत्तरंचशतंवर्षभूतले ॥
 उषित्वाकृष्णचंद्रश्चततोगोलोकमागतः ॥ ८१ ॥ चतुर्थचरणान्तेचहरेजन्मस्मृतंबुधैः ॥ हस्तिनापुरमध्यस्याऽभिमन्युस्तनयस्ततः ॥ ८२ ॥
 राज्यमेकसहस्रंचततोऽभूज्जनमेजयः ॥ त्रिसहस्रंकृतराज्यंशतानीकस्ततोऽभवत् ॥ ८३ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंशततःसुतः ॥ राज्यंपे
 चसहस्रंचनिश्चक्रस्तनयोऽभवत् ॥ ८४ ॥ सहस्रमेकराज्यंतदुष्टपालस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतस्माच्चित्रथस्तुतः ॥ ८५ ॥
 पितुस्तुल्यंकृतराज्यंधृतिमास्तनयस्ततः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंमुषेणस्तनयोऽभवत् ॥ ८६ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंमुनीथस्तनयोऽ
 भवत् ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंमषपालःसुतोऽभवत् ॥ ८७ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंनचक्षुस्तनयस्ततः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंमुख
 वंतस्ततोऽभवत् ॥ ८८ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतस्मात्पारिष्वस्तुतः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंमुनयस्तस्तुतोऽभवत् ॥ ८९ ॥ पितुस्तु
 ल्यंकृतराज्यंमेधावीतस्तुतोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतस्माज्जातोनिृपंजयः ॥ ९० ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंमुदुस्ततनयोऽभवत् ॥
 पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतिमज्योतिस्तुतस्तुतः ॥ ९१ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतस्माज्जातोबृहद्रथः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंवसुदानस्ततो
 ऽभवत् ॥ ९२ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंशतानीकस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतस्मादुद्यानउच्यते ॥ ९३ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतस्माज्जा
 तोद्व्यहीनरः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंनिर्मित्रस्तनयोऽभवत् ॥ ९४ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंक्षेमकस्तस्तुतोऽभवत् ॥ राज्यंत्यक्त्वासमेधावीकलाप
 ग्राममीश्रतः ॥ ९५ ॥ ग्लेच्छैश्चमरणंप्राप्तोयमलोकमतोगतः ॥ नारदस्योपदेशेनप्रद्योतस्तनयस्ततः ॥ ९६ ॥ ग्लेच्छयज्ञांकृतस्तनम्लेच्छाहन
 नमागताः ॥ ९७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुणखंडापरपार्थीयेद्वापरनृपोपाख्यानेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ६३ ॥

॥ शौनकउवाच ॥ कथं यज्ञः कृतस्तेन प्रद्योतेन विचक्षणः ॥ सर्वकथय मे ता तत्रिकालज्ञमहमुने ॥ १॥ सूतउवाच ॥ एकदा हस्तिनगरे
 प्रद्योतः क्षेमकात्मजः ॥ आस्थितः सकथामध्ये नारदोऽभ्यागमत्तदा ॥ २ ॥ तं दृष्ट्वा हर्षितो राजा पूजयामास धर्मवित् ॥ सुखो य विष्टः समुनिः प्र
 द्योतं नृपमब्रवीत् ॥ ३ ॥ म्लेच्छैर्ह तस्तव पितृनाथमलोकमतो गतः ॥ म्लेच्छयज्ञप्रभावेन स्वर्गतिर्भाविता हि सः ॥ ४ ॥ तच्छ्रुत्वा क्रोधतः प्राक्षेप
 ह्मणान्वेदित्तमान् ॥ आहूय सकुरुक्षेत्रे म्लेच्छयज्ञं समारभत ॥ ५ ॥ यज्ञकुंडं चतुष्कोणं योजनान्येष षडङ्गः ॥ रचित्वा देवताध्यात्वा मले
 च्छांश्च जुहुयाद्युपः ॥ ६ ॥ हारहूणान्वर्षांश्च गुण्डांश्च शकान्वसन् ॥ यवनान्पल्लवांश्चैरामजान्खरसंभवान् ॥ ७ ॥ द्वीपस्थितान्कामरूश्च वी
 नान्सागरमध्यगान् ॥ प्राहूय भस्मसात्कुर्यान्वेदमंत्रप्रभावतः ॥ ८ ॥ ब्राह्मणान्दक्षिणां दत्त्वा अभिषेकमकारयत् ॥ क्षेमको नाम नृपतिः स्वर्गलोकं ततो
 गतः ॥ ९ ॥ म्लेच्छहंतानामतस्य विख्यातं भुवि सर्वतः ॥ राज्यं दशसहस्राब्दं कृतं तेन महात्मना ॥ १० ॥ स्वर्गलोकं गतो राजा तत्पुत्रो वेदवान्स्मृतः ॥
 द्विसहस्रं कृतं राज्यं तदा म्लेच्छः कलिः स्वयम् ॥ ११ ॥ नारायणं पूजयित्वा दिव्यांस्तुतिमथाकरोत् ॥ कालिरुवाच ॥ नमोऽन्ताय महते सर्वकालप्रव
 र्तिने ॥ १२ ॥ चतुर्ध्रुगकृते तु भ्यं वा सुदेवाय साक्षिणे ॥ दद्यावताराय हरे नमस्तुभ्यं नमो नमः ॥ १३ ॥ नमः शक्त्यावताराय रामकृष्णाय ते नमः ॥ नमो भ
 त्स्यावताराय महते गौरवासिने ॥ १४ ॥ नमो भक्तावताराय कल्पक्षेत्रनिवासिने ॥ राज्ञा वेदवतानाथममस्यान्विना श्रितम् ॥ १५ ॥ मम प्रियस्य म्ले
 च्छस्य तत्पित्रा वंशनाशनम् ॥ सूतउवाच ॥ इति स्तुतस्तु कलिना म्लेच्छस्य सहभार्यया ॥ १६ ॥ प्राप्तवान्सहस्रः साक्षाद्गवान्भक्तवत्सलः ॥ कलि
 प्रोवाच सहस्रैर्युष्मदर्थे युगोत्तमम् ॥ १७ ॥ बहुरूपमहंकृत्वा तं वेच्छां पूरयाम्यहम् ॥ आदमो नाम पुरुषः पत्नीहव्यवर्तितथा ॥ १८ ॥ विष्णुक
 र्देमतो जातौ म्लेच्छवंशप्रवर्धनौ ॥ हरिस्तत्पत्तं देधतत्र कलिरानंदसंकुलः ॥ १९ ॥ गिरिनीलाचलं प्राप्य किंचित्कालमवासायत् ॥ पुत्रो वेदवतो
 जातः सुनंदो नाम भूपतिः ॥ २० ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यमनपत्यो मूर्तिगतः ॥ आर्यदेशः क्षणिवर्तं म्लेच्छवंशान्विताः ॥ २१ ॥ भविष्यंति
 भृगुश्रेष्ठतस्माच्च तुहिनाचलम् ॥ गत्वा विष्णुं समाराध्या गमिष्यामो हरः पदम् ॥ २२ ॥ इति श्रुत्वा द्विजः सर्वैर्नमिषारण्यवासिनः ॥ अष्टादशो
 तिसहस्राणि गतास्ते तु हिनाचलम् ॥ २३ ॥ विशालायां समासाद्य विष्णुगथां प्रचक्षिरे ॥ इति व्यासेन कथितं वाक्यं कलिविशारदम् ॥ २४ ॥

श्रोतारसंमनःकृत्वाभविष्यसमुदीरयत् ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ मनःशृणुततो गाथां भार्वासीमुतेन वर्णिताम् ॥ २५ ॥ कलेष्टुगस्य पूर्णतान्तच्छ्रुत्वा
 तृप्तिमावह ॥ सूतउवाच ॥ षोडशाब्दसहस्रेषु तद्वपरेषु गो ॥ २६ ॥ बहुकीर्तिमतीभूमीरायदेशस्य कीर्तिता ॥ कचिद्विप्राः स्मृता भूपाः कचि
 द्राजन्यवंशजाः ॥ २७ ॥ कचिद्वैश्याः कचिच्छूद्राः कुत्रचिद्वर्णसंकरः ॥ द्विशताष्टसहस्रेष्वेतेषु तद्वापरेषु गो ॥ २८ ॥ म्लेच्छदेशस्य याधूमिर्भ
 विता कीर्तिमालिनी ॥ इन्द्रियाणिदिमित्वा यो ह्यात्मध्यानपरायणः ॥ २९ ॥ तस्मादादमनामासौ पत्नीहव्यवर्तिस्मृता ॥ प्रदाननगरस्यैव
 पूर्वभोगेमहावनम् ॥ ३० ॥ ईश्वरेण कृतं रम्यं चतुःकोशा यतस्मृतम् ॥ पापवृक्षतले गत्वा पत्नीदर्शनतत्परः ॥ ३१ ॥ कालिस्तत्रागतस्तूर्णसर्प
 रूपाहितकृतम् ॥ वंचिता तेन धूर्तेन विष्णवज्ञाभंगतांगता ॥ ३२ ॥ खादि त्वा तत्फलं रम्यलोकमार्गप्रदं पतिः ॥ उद्वरस्य पत्रैश्च ताभ्यां वायवशनं
 कृतम् ॥ ३३ ॥ सुताः पुत्रास्ततो जाताः सर्वे म्लेच्छा बभूवुरि ॥ त्रिशोत्तरं नवशतं तस्यायुः परिकीर्तितम् ॥ ३४ ॥ फलानां हवनं कुर्वन्पत्न्या सह दिवं
 गतः ॥ तस्माज्जातः सुतः श्रेष्ठः श्वेतनाभोति विश्रुतः ॥ ३५ ॥ द्वादशोत्तरं वर्षं च तस्यायुः परिकीर्तितम् ॥ अनुहस्तस्य तनयः शतहीनकृतं
 पदम् ॥ ३६ ॥ कीनाशस्तस्य तनयः पितामहसं पदम् ॥ महल्लस्तस्य सुतः पंचहीनशतं नव ॥ ३७ ॥ तेन राज्यं कृतं तत्र तस्मान्माननगरं स्मृ
 तम् ॥ तस्माच्च विरदो जातो राज्यं षष्ठ्युत्तरं संमाः ॥ ३८ ॥ ज्ञेयं नवशतं तस्य स्वनाम्नानगरं कृतम् ॥ हनूकस्तस्य तनयो विष्णुभक्तिपरायणः
 ॥ ३९ ॥ फलानां हवनं कुर्वन्तत्वं ह्यसि जयन्सदा ॥ त्रिशतं पंचषष्टिश्च राज्यं वर्षाणि तस्मृतम् ॥ ४० ॥ स देहः स्वर्गमायातो म्लेच्छधर्मपरायणः ॥
 आचारश्च विवेकश्च द्विजतदिव पूजनम् ॥ ४१ ॥ कृतात्येता नि तेनैव तस्मान्म्लेच्छः स्मृतो बुधैः ॥ विष्णुभक्त्यग्निपूजा च ब्राह्मिणोऽपि तपोदमः ॥
 ॥ ४२ ॥ धर्माण्येता नि मुनिभिर्म्लेच्छानां हि स्मृतानि वै ॥ मतोच्छिच्छस्तस्य सुतो हनुकस्यैव भार्गव ॥ ४३ ॥ राज्यं नवशतं तस्य सप्ततिश्च स्मृ
 ताः संमाः ॥ लोमकस्तस्य तनयो राज्यं सप्तशतं संमाः ॥ ४४ ॥ सप्तसप्ततिरेवा स्य तत्पश्चात्स्वर्गोत्तिगतः ॥ तस्माज्जातः सुतो न्यूहो निर्गतस्तू
 ह एवसः ॥ ४५ ॥ तस्माद्र्यूहः स्मृतः प्राज्ञैराज्यं पंचशतं कृतम् ॥ सीमः शमश्च भावश्च त्रयः पुत्रा बभूवुरि ॥ ४६ ॥ न्यूहः स्मृतो विष्णुभक्त
 स्सोऽहं ध्यानपरायणः ॥ एकदा भगवान् विष्णुस्तत्स्वमेतुसमागतः ॥ ४७ ॥ वत्स न्यूहः शृणुष्वेदं प्रलयं सप्तमेऽहनि ॥ भविता त्वं जनैस्साध

नवमारुह्यसत्वरम् ॥ ४७ ॥ जीवंकुरुभक्तैर्द्रुसर्वश्रेष्ठोभविष्यसि ॥ तथेतिमत्वासमुनिनिर्वकृत्वासुप्रुष्टिताम् ॥ ४८ ॥ हस्तत्रिशूल
म्बांचपंचाशद्वस्तविस्तृताम् ॥ त्रिशद्वस्तोच्छ्रितारम्यांसर्वजीविसमान्विताम् ॥ ४९ ॥ आरुह्यस्वकुलैस्सार्द्धविष्णुध्यानपरोऽभवत् ॥ सांवर्तकोमे
घगणोमहेन्द्रेणसमान्वितः ॥ ५० ॥ चत्वारिंशद्दिनान्येवमहद्ब्रह्मिकारयत् ॥ सर्वतुभारतर्षजलैःप्राव्यतुर्षिधवः ॥ ५१ ॥ चत्वारोमि
लिताःसर्वविशालायांचागताः ॥ अष्टाशीतिसहस्राणिमुनयोब्रह्मवादिनः ॥ ५२ ॥ न्यूहश्चस्वकुलैस्सार्धशेषास्सर्वेविनाशिताः ॥ तदाच
मुनयस्सर्वेविष्णुमायांप्रतुष्टुवुः ॥ ५३ ॥ मुनयऊचुः ॥ नमोदेव्यैमहाकाल्यैदेवकथैचनमोनमः ॥ महालक्ष्म्यैविष्णुमात्रेधादेव्येनमोनमः
॥ ५४ ॥ रेवत्यैगुण्यैचस्वर्णवत्यैनमोनमः ॥ कामाक्ष्यैचमायायैनमोमात्रेनमोनमः ॥ ५५ ॥ महावातप्रभावेनमहामेघवेणच ॥
जलधाराभिरुग्माभिर्भयंजातंहिदारुणम् ॥ ५६ ॥ तस्माद्रुद्राद्रैरवित्वमस्मान्संरक्षकिंकरान् ॥ तदाप्रसन्नासादेवजलंशांतंतयाकृतम् ॥ ५७ ॥
अब्दांतरमहासर्वास्थलीभूत्वाप्रदृश्यते ॥ आराच्चशिषिणानामहिमाद्रेस्तटभूमयः ॥ ५८ ॥ न्यूहस्तत्रस्थितोनावमारुह्यस्वकुलैस्सह ॥
जलंतिभूमिमागत्यतत्रवासंकरोतिसः ॥ ५९ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुणखंडापरपथ्येद्रापरनृपोपाख्याननाम
चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४॥४॥ शौनकउवाच ॥ सांप्रतंवर्ततेयैवैप्रलयंतेसुनीश्वरा॥द्विव्यद्वष्टिप्रभावेनज्ञातंब्रूहिततःपरम् ॥ १ ॥ सूतउवाच ॥
न्यूहोनमस्मृतोम्लच्छोविष्णुमोहंतदकरोत् ॥ तदाप्रसन्नोभगवांस्तस्यवंशःप्रवर्द्धितः ॥ २ ॥ म्लेच्छभाषाकृतातेनवेदवाक्यपराङ्मुखात् ॥
कलेश्चवृद्धयेब्राह्मीभाषांकृत्वाऽपशब्दगाम् ॥ ३ ॥ न्यूहायदत्तवान्देवोबुद्धीशोबुद्धिगःस्वयम् ॥ विलोभंचकृतंनमन्यूहेनत्रिसुतस्यैव
॥ ४ ॥ सिमश्चहामश्चतथायाकृतोनामविश्रुतः ॥ याकृतःसप्तपुत्राश्चनुम्रोभाजूजएवसः ॥ ५ ॥ मादीतथाचयूननस्तूवल्लोमसकस्तथा ॥
तीरासश्चतथेतेषांनामिर्देदृशउच्यते ॥ ६ ॥ जुम्रादशकनब्जश्चरिफतश्चतर्जर्जूमः ॥ तन्नाम्नाचस्मृततदिशयूनद्यायेसुताःस्मृताः ॥ ७ ॥
इलीशस्तरलीशश्चकितीदूदानिरुच्यते ॥ चतुर्भिर्नामिर्देदृशस्तेषांतेपांप्रचक्रिरे ॥ ८ ॥ द्वितीयतनयाद्धामात्सुताश्चत्वारएवते ॥ कुशो
मिशश्चकूजश्चकनआंस्तत्रनामोभः ॥ ९ ॥ देशाःप्रसिद्धाःम्लेच्छानांकुशात्पट्टतनयाःस्मृताः ॥ सवाचैववहवीलश्चसर्वतोरगमस्तथा ॥ १० ॥

तथासवितकानामनिमरूहोमहाबलः ॥ तेषांपुत्राश्चकलनःसिनारोरकउच्यते ॥ ११ ॥ अक्वदोबोबुनश्चैवसनादेशकाश्चत ॥ श्रावयित्वासु
 नीन्सूतोयोगनिद्रावशंगतः ॥ १२ ॥ द्विसहस्रेशताष्टाब्देन्तेबुद्धपुनरब्रवीत् ॥ सिमवंशंप्रवक्ष्यामिसिमो ज्येष्ठःसमृपतिः ॥ १३ ॥
 राज्यंपचशतंवर्षेतेनम्लेच्छेनसंकृतम् ॥ अर्कन्सदस्तस्यसुतश्चतुःत्रिंशच्चराज्यकम् ॥ १४ ॥ चतुश्शतंपुनर्ज्ञेयंसिलहस्तनयोभ
 वत् ॥ राज्यंतस्यस्मृतंतत्रषष्ठ्युत्तरचतुःशतम् ॥ १५ ॥ इव्रतस्यसुतज्ञेयःपितुस्तुल्यंकृतंपदम् ॥ फलजस्तस्यतनयश्चत्वारिंशद्वय
 शतम् ॥ १६ ॥ राज्यंकृतंतुतस्माच्चरऊनामसुतःस्मृतः॥सप्तत्रिंशच्चद्विशतंतस्यराज्यंप्रकीर्तितम् ॥ १७ ॥ तस्माच्चजुजुत्पन्नःपितुस्तुल्यंकृ
 तंपदम्॥नहूरस्तस्यतनयोवयःषष्ठ्युत्तरंशतम्॥८॥ताहरस्तस्यतनयःपितुस्तुल्यंकृतंपदम्॥तस्मात्पुत्रोद्विरामश्चनहूरोहारनक्षत्रयः॥१९॥
 एवंतेषांस्मृतावंशानाममात्रेणकीर्तिताः ॥ सरस्वत्याश्चापेनम्लेच्छभाषामहाधमाः ॥ २० ॥ तेषांवृद्धिः कलौचासत्संक्षेपेणप्रकीर्तिता ॥
 संस्कृतस्यैववाणीतुभारतंवर्षमुह्यताम् ॥ २१ ॥ अन्यखंडेगतासैवम्लेच्छाह्यानांदिनोऽभवन् ॥ एवंतेविप्रकथितंविष्णुभक्तद्विजैरुसह ॥
 ॥ २२ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ तच्छ्रुत्वासुनयस्सर्वविशालार्थानिवासिनः ॥ नरनारायणंदेवंसंपूजयविनयान्विताः ॥ २३ ॥ ध्यानंचक्रुर्मुदुदु
 क्ताद्विशतंपरिवत्सरान् ॥ तत्पश्चाद्ब्रूधितास्सर्वैश्चौनकाद्यासुनीश्वराः ॥ २४ ॥ संध्यातर्पणदेवार्चाः कृत्वाध्यात्वाजनार्दनम् ॥ लोमहर्ष
 णमासीनंप्रच्छुर्विनयान्विताः ॥ २५ ॥ व्यासश्चिष्यमहाभागिचरंजिविमहामते ॥ सांप्रतंवर्ततेयोवैराजातन्मेवदप्रभो ॥ २६ ॥ सूत
 उवाच ॥ ॥ त्रिसहस्राब्दंप्राप्तिकलौभागवन्दन ॥ आवन्तेऽंखनामासौसांप्रतंवर्ततेनृपः ॥ २७ ॥ मेच्छदेशकपतिरथराज्यं करोतिवै ॥
 शृणुतत्कारणंसर्वेयथास्यविवर्धनम् ॥ २८ ॥ द्विसहस्रेकलौप्राप्तम्लेच्छवंशविवाद्धिता ॥ भूमिर्मेच्छमयीसर्वानानापथविवाद्धिता ॥ २९ ॥
 ब्रह्मावर्तमृतेतत्रसरस्वत्यास्तंशुभम् ॥ म्लेच्छाचार्यश्चमूशाख्यस्तन्मतैःपूरितंजगत् ॥ ३० ॥ देवार्चनंवेदभाषानष्टाप्राप्तिकलौ
 युगे ॥ तच्छक्षणंशृणुमुनेम्लेच्छभाषाश्चतुर्विधाः ॥ ३१ ॥ ब्रजभाषामहाराष्ट्रियावनीचगुरुंडिका ॥ तासांचतुलंशविधाभाषाश्चान्यास्तथै
 वच ॥ ३२ ॥ पानीयंचस्मृतंपानीबुभुक्षाभूखउच्यते ॥ पानीयंपापडिभाषाभोजनंकक्कनंस्मृतम् ॥ ३३ ॥ इष्टिशुद्धरवः प्रोक्त इस्तिनीमसपा

वनी ॥ आहुतिर्वैअजुइतिददातिचदधातिच ॥ ३४ ॥ पितृपतरभ्राताचबादरः पतिरेवच ॥ सेतिसायावनीभाषाह्यश्चास्यस्तथापुनः ॥
 ३५ ॥ जानुस्थानेजनुशब्दः सप्तसिंधुस्तथैवच ॥ हप्तहिन्दुर्यावनीचपुनज्ञैयागुरुडिका ॥ ३६ ॥ रविवारेचसंडेचफाल्गुनेचै
 वफर्वरी ॥ षष्टिश्चसिक्सटीज्ञेयातदुदाहारमीदृशम् ॥ ३७ ॥ यापवित्रासप्तपुरीतासुहिंसाप्रवर्तते ॥ दस्यवःश्वराभिह्वामूखाआर्ये
 स्थितानराः ॥ ३८ ॥ म्लेच्छदेशेबुद्धिवंतोनरावैम्लेच्छधर्मिणः ॥ म्लेच्छार्थानागुणःसर्वेऽवगुणाआर्यदेशके ॥ ३९ ॥ म्लेच्छराज्यं
 भारतेचतद्विषेसमृतंतथा ॥ एवंज्ञात्वासुनिश्रेष्ठहरिंभजमहामते ॥ ४० ॥ तच्छ्रुत्वासुनयस्सर्वैरौदनचक्रिरेहु ॥ ४१ ॥ इतिश्रीभविष्ये
 महापुराणेप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुणखंडापरपर्यायेकालियुगभूषणनानामपंचमोऽध्यायः ॥ ५॥ ४४ ॥ शौनकउवाच ॥ ॥ ब्रह्मावर्तेकथंम्लेच्छा
 नप्राप्ताःकारणंवद ॥ सूतःप्राहशृणुष्वेदंसरस्वत्याःप्रभावतः ॥ १ ॥ म्लेच्छःप्राप्तानतत्स्थानेकाश्यपोनामवैद्विजः ॥ कलौप्राप्तिसहस्राब्देस्व
 र्गात्प्राप्तःसुराज्ञया ॥ २॥ आर्यावर्तचित्तपत्नीदशपुत्रानकल्मषात् ॥ काश्यपात्सालब्धवतीतिषानामानिमेशृणु ॥ ३॥ उपाध्यायोदीक्षितश्च
 पाठकःशुक्लमिश्रकौ॥अग्निहोत्राद्विवेदीचत्रिवेदीपाण्ड्यएवच ॥ ४॥ चतुर्वेदीतिकथितानामतुल्यागुणाःस्मृताः ॥ तेषामध्येकाश्यपश्चसर्वज्ञा
 नसमन्वितः॥ ५॥ काश्मीरेप्राप्तवान्सोऽपिजगदम्बांसरस्वतीम् ॥ तुष्टावपूजनंकृत्वारक्तपुष्पैस्तथाक्षतैः ॥ ६॥ धूपदीपैश्चनैवेद्यैःपुष्पांजलिमम
 न्वितः॥ ७॥ ॥ काश्यपउवाच ॥ ॥ मातःशंकरदयितेमथितेकरुणकुतोनास्ति॥भोऽसित्वंजगदंबाजगतःकिमावहिर्नयसि॥ ८॥देवित्वंसुरहेतौ
 धर्मद्रोहिणमाशुहंसिमातः॥उत्तमसंस्कृतभाषातंवकुरुम्लेच्छास्त्वमोहयेःशीघ्रम्॥ ९॥अंबतंवबहुरूपाहुंकाराद्भ्रूलोचनंहसि॥भीमदुर्गादेत्यह
 त्वाजगतांसुखंनयसि ॥ १०॥ दंभमोहंघोरंर्वहत्वासदासुखंशेषे ॥ बोधयमातर्जगतोदुष्टाघ्नान्कुरुत्वै ॥ तदप्रसन्नासादेवभिमुनेस्तस्य
 मानसे ॥ ११॥ वासंकृत्वाद्दौज्ञानंमिश्रदेशेमुनिर्गतः॥सर्वान्म्लेच्छान्मोहयिवाकृत्वाथतानिद्विजन्मनः॥ १२॥संख्यादशसहस्रंचनरवृन्दंद्रिज
 न्मनाम् ॥ द्विसहस्रंस्मृतवैद्व्याःशेषाःशूद्रमुताःस्मृताः ॥ १३ ॥ तैःसाद्विमायदेशेससरस्थत्याःप्रसादतः ॥ अवसद्वैमुनिश्रेष्ठोमुनिकार्यरतः

सदा ॥ १४ ॥ तेषामार्यसमूहानां दिव्याश्चरदानतः ॥ ब्रह्मैव विबुधलाचतुष्कोटिनराः स्त्रियः ॥ १५ ॥ तेषां पुत्राश्च पुत्राश्च तद्रूपः काश्यपोमुनिः ॥
विंशोत्तरशतं वर्षतस्य राज्यं प्रकीर्तितम् ॥ १६ ॥ राज्यपुत्रालयदेशे च शूद्राश्चाष्टसहस्रकाः ॥ तेषां भूपश्चार्यपृथुस्तस्माज्जातस्समागधः ॥ १७ ॥
मागधं नमतत्पुत्रमभिषिच्य ययौ मुनिः ॥ इति श्रुत्वा भृगुश्रेष्ठः शौनको हर्षमागतः ॥ १८ ॥ सूतं पौराणिकं नत्वा विष्णुध्यानपरोऽभवत् ॥ पुन
श्चत्वारिवर्षान्ते बोधिता मुनयस्तथा ॥ १९ ॥ नित्येनैमित्तिकं कृत्वा पप्रच्छुरिदमादरात् ॥ लोमहर्षणमेब्रूहि हे राजा जनश्च मागधात् ॥ २० ॥ कलौ
राज्यं कृतं तैस्तु व्यासशिष्यवदस्वनः ॥ सूत उवाच ॥ मागधो मागधे देशं प्राप्तवान्काश्यपात्मजः ॥ २१ ॥ पितृराज्यं स्मृतं तेन त्वायदेशः पृथक् कृ
तः ॥ पांचालात्पूर्वतो देशो मागधः परिकीर्तितः ॥ २२ ॥ अग्नेय्यांचकालं गच्छतथा वन्तस्तु दक्षिणे ॥ आनते देशे नैऋत्यां सिंधुदेशस्तु पश्चिमे ॥ २३ ॥
वायव्यैकैकयो देशो मद्रदेशस्तथोत्तरे ॥ ईशाने चैव कोणिन्दश्चायदेशश्चतुःकृतः ॥ २४ ॥ देशनाम्ना तस्य सुता मगधस्य महात्मनः ॥ तेभ्योऽज्ञानि
प्रदत्तानि तत्पश्चात्कृतमुद्बहन् ॥ २५ ॥ बलभद्रस्तदा तु द्यौयज्ञभावेन भावितः ॥ शिशुना गच्छतः क्रतोर्जातो बलभद्रांशुसंभवः ॥ २६ ॥ शतवर्षं कृतराज्यं
काकवर्मा सुतोऽभवत् ॥ तद्राज्यं नवति वर्षे क्षेमधर्मात्तोऽभवत् ॥ २७ ॥ अशीति वर्षं राज्यं तत्क्षेत्राज्जास्तत्सुतोऽभवत् ॥ दशहीनं कृतराज्यं
वेदमिश्रस्ततोऽभवत् ॥ २८ ॥ दशहीनं कृतराज्यं ततोऽजातिरपुस्सुतः ॥ दशहीनं कृतराज्यं दर्भकस्तनयोऽभवत् ॥ २९ ॥ दशहीनं कृतं
राज्यमुदयाश्चस्ततोऽभवत् ॥ दशहीनं कृतराज्यं नन्दवर्धन एव तत् ॥ ३० ॥ दशहीनं कृतराज्यं तस्माद्रदसुतोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यं कृतं
राज्यं शूद्रागर्भसमुद्भवः ॥ ३१ ॥ नन्दाज्जातः प्रनन्दश्च दशवर्षं कृतं पदम् ॥ तस्माज्जातः परानन्दः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ३२ ॥ तस्माज्जा
तस्समानं दोर्विशद्वर्षं कृतं पदम् ॥ तस्माज्जातः प्रियानन्दः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ३३ ॥ देवानन्दस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ यज्ञ
भंगः सुतस्तस्मात्पितुरर्द्धं कृतं पदम् ॥ ३४ ॥ मौर्यो नन्दस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ महानन्दस्ततो जातः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥
॥ ३५ ॥ एतस्मिन्नेव काले तु कलिना संस्तुतो हरिः ॥ काश्यपादुद्भवो वैवोगौतमो नाम भविश्रुतः ॥ ३६ ॥ बौद्धधर्मं च संस्कृत्य पट्टणे प्रातया
न्हरिः ॥ दशवर्षं कृतराज्यं तस्माच्छाक्यमुनिः स्मृतः ॥ ३७ ॥ विशद्वर्षं कृतराज्यं तस्माच्छुद्धोदो नोऽभवत् ॥ त्रिंशद्वर्षं कृतराज्यं शाक्य

सिंहस्ततोऽभवत् ॥ ३८ ॥ शतद्रौद्रिहसहस्रेऽब्देव्यतीतसोऽभवत्पुः ॥ कलेःप्रथमचरणेवेदमार्गाविनाशितः ॥ ३९ ॥ षष्टिवर्षकृतराज्यं
 सर्ववैद्वानराः स्मृताः ॥ नरेषुविष्णुर्नृपतिर्यथाराजातथाप्रजाः ॥ ४० ॥ विष्णोर्वीर्यानुसारेणजगद्धर्मःप्रवर्तते ॥ तस्मिन्हरीयेऽशरणं
 प्राप्तामायापतौनराः ॥ ४१ ॥ अपिपापसमाचाराभोक्षवंतःप्रकीर्तिताः ॥ शक्यसिंहदुद्धसिंहःपितुरर्द्धकृतं पदम् ॥ ४२ ॥ चंद्रगुप्तस्त
 स्यसुतःपौरसाधिपतेःसुताम् ॥ सुलूवस्यतथोद्ब्रह्मयावनीबौद्धतत्परः ॥ ४३ ॥ षष्टिवर्षकृतराज्यंविदुसारस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यं
 कृतराज्यमशोकस्तनयोऽभवत् ॥ ४४ ॥ एतस्मिन्नैकालेतुकान्यकुब्जोद्भजोत्तमः ॥ आर्बुदंशिवरंप्राप्यब्रह्मोमथाकरोत् ॥ ४५ ॥
 वेदमंत्रप्रभावाच्चजाताश्चत्वारिंशत्रियाः॥प्रमरस्सामवेदीचचपहानिर्यजुर्विदः ॥ ४६ ॥ त्रिवेदीचतथाशुक्लोथर्वासपरिहारकः॥एरावतकुलेजाता
 नगजानरुहतेपृथक्॥४७॥अशोकंस्ववशंचक्रुस्तसर्वैर्बौद्धाविनाशिताः॥चतुर्लक्षाःस्मृतावैर्बौद्धादिव्यशस्त्रैःप्रहारिताः ॥४८॥ अवनतेप्रमरोभूयो
 श्रुतुर्गौजनविस्तृताम् ॥ अम्बावतर्निमपुरमिध्यास्यसुखितोभवत् ॥४९॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थगुणखंडापरपार्श्वे
 लिथुगभूपवर्णनोपाख्यानेषष्ठोऽध्यायः॥६॥सुतउवाच॥ चित्रकूटगिरेदेशेपरिहारोमहीपतिः॥कलिंजपुरंरम्यमकोशायतनंस्मृतम्॥१॥
 अध्यास्यवैद्धहताससुखितोभवदूर्जितः॥राजपुत्राख्यदेशेचचपहानिर्महीपतिः॥२॥ अजमेरपुरंरम्यंविधिशोभासमन्वितम् ॥ चातुर्वर्ण्ययुतं
 दिव्यमध्यास्यसुखितोभवत् ॥३॥शुक्लानाममहोपालोगतआनर्तमंडले॥ द्वाकरांनानमनगरीमध्यास्यसुखितोभवत् ॥४॥ शौनकउवाच ॥
 तेषामग्न्युद्भवानांचयेभूपराज्यसत्कृताः ॥ तामेन्द्रहिमहाभागसूतोवाक्यमथाब्रवीत् ॥५॥ गच्छध्वं ब्राह्मणाःसर्वयोगनिद्राशोह्वहम् ॥
 तच्छ्रुत्वा मुनयःसर्वैर्विष्णोर्ध्यानं प्रचक्रिरे ॥६॥ पूर्णेंद्रैश्चसहस्रांतेसूतोवचनमब्रवीत् ॥ सप्तत्रिंशदशतेवैषेदंशब्देचाधिकैकलौ ॥७॥
 प्रमरानामभूपालःकृतराज्यंचषट्समाः ॥ महामहस्ततोजातःपितुरर्द्धकृतं पदम् ॥८॥ देवोपिस्तनयस्तस्यपितुस्तुल्यंकृतं पदम् ॥
 देवदूतस्तस्यसुतःपितुस्तुल्यंस्मृतं पदम् ॥९॥ तस्माद्गंधर्वसेनश्चपंचाशदब्दभूपदम् ॥ कृत्वाचस्वसुतंशंखमभिषिच्यवनंगतः ॥१०॥
 शंखेनतत्पदंनाराज्यंत्रिंशत्समाःकृतम् ॥ देवांगनावीरमतीशक्रेणप्रेषितातदा ॥११॥ गंधर्वसेनं संप्राप्यपुत्रस्नमज्जिनत् ॥

सुतस्यजन्मकालेतुनभसःपुष्पवृष्टयः ॥ १२ ॥ पेतुर्दुदुभयोनेदुर्वीतिवाताःसुखप्रदाः ॥ शिवद्वद्विजोनामशिव्यैस्ताद्धवनंगतः ॥ १३ ॥
 विशद्विःकर्मयोगेचसमाराध्यशिवोऽभवत् ॥ पूर्णोत्रिशच्छतेवर्षेकलौप्राप्तेभयंकरे ॥ १४ ॥ शकानांचविनाशार्थमायधर्मविवृद्धये ॥ जा
 तदिशवाज्ञयासोऽपिकैलासाद्ब्रह्मकालयात् ॥ १५ ॥ विक्रमादित्यनामानपिताकृत्वासुमोदह ॥ सवालोऽपिमहाप्राज्ञःपितृमातृप्रियंकरः ॥ १६ ॥
 पंचवर्षेयःप्राप्तेतपसोऽथैवंगतः ॥ द्वादशाब्दंप्रयत्नेनविक्रमेणकृतंतपः ॥ १७ ॥ पश्चादम्बावर्तीदिव्यापुरीयातःश्रियान्वितः ॥ दिव्यसिं
 हासनंरम्यंद्वात्रिशन्मूर्तिसंयुतम् ॥ १८ ॥ शिवेनप्रेषितंतस्मैसोपितत्पदमग्रहीत् ॥ वैतालस्तस्यरक्षार्थपर्वत्यानिर्मातंगतः ॥ १९ ॥
 एकदासनृपेरीमहाकालेश्वरस्थलम् ॥ गत्वासम्पूजयामासदेवैर्वपिनाकिनम् ॥ २० ॥ सभार्थमर्मयतत्रनिर्मिताव्यूहविस्तरा ॥ नाना
 धातुकृतस्तम्भानानामणिविभूषिता ॥ २१ ॥ नानाद्रुमलताकीर्णेष्ववच्छाभिरन्विता ॥ तत्रसिंहासनंदिव्यस्थापितंतैनशौनक ॥ २२ ॥
 आहूयब्राह्मणान्मुल्यान्वेदेवदंगपरगान् ॥ पूजयित्वाविधानेनधर्मगाथामथाशृणोत् ॥ २३ ॥ एतस्मिन्नन्तरेतत्रवैतालोनमदेवता ॥
 सकृत्वाब्राह्मणेरूपंजयाशीभिःप्रशस्यतम् ॥ २४ ॥ उपविश्यासनंविप्रोराजानमिदमब्रवीत् ॥ यदितेश्रवणेश्रद्धाविक्रमादित्यभू
 पते ॥ २५ ॥ वर्णयामिमहाख्यानिमतिहाससमुच्चयम् ॥ २६ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुणखंडापरपरायणैकालियुगरविंश
 शिवंशभूषणनंनामसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ६४ ॥ इति प्रथमखण्डः संपूर्णः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥
 श्रौगणेशायनमः ॥ सूतउवाच ॥ इत्युक्तस्सुतवैतालोलमहाकालेश्वरस्थितः ॥ शिवंमनासिसंस्थाप्यराजानमिदमब्रवीत् ॥ १ ॥ विक्र
 मादित्यभूपालशृणुगाथांमनोरमाम् ॥ वाराणसीपुरीरम्यमहेशोयत्रतिष्ठति ॥ २ ॥ चातुर्वर्ण्यप्रजायत्रप्रतापमुकुटोत्तपः ॥ महादेवी
 चमहिर्षीधर्मज्ञस्यमहीपतेः ॥ ३ ॥ तत्पुत्रोवब्रमुकुटोर्मांमंत्रिणःसुतवच्छभाः ॥ षोडशाब्देयःप्राप्तहयारूढोवंगतः ॥ ४ ॥ अमात्यतनय
 श्वैवबुद्धिदक्षइतिश्रुतः ॥ हयारूढोगतःसार्धसमानवयसावने ॥ ५ ॥ सदृश्वविपिनंरम्यंमुगपक्षिसमन्वितम् ॥ सुमोदवब्रमुकुटःकामाश्रय
 वंशगतः ॥ ६ ॥ तत्रादिव्यंसरोरम्यंनानापक्षिनिनादितम् ॥ तस्यकूलेशिवस्थानंमुनिवृदैःप्रपूजितम् ॥ ७ ॥ दृष्ट्वातत्रगतैर्विरोपरमानं
 दमापतुः ॥ एतस्मिन्नन्तरेभूपकरणाटकभूपतेः ॥ ८ ॥ दंतवक्रस्यतनयानाम्नापद्मावतीमता ॥ कामदेवंमस्कृत्यकामिनीकामरूपिणी ॥ ९ ॥

चिक्रिडिसखिभिःक्रोडांसरोमध्यमनोहरा ॥ तदातुवप्रमुकुटोमंदिरादागतोबहिः ॥ १० ॥ दृष्ट्वापद्मावर्तोवालांतुल्यरूपगुणान्वि
 ताम् ॥ मूर्छितःपतितोभूमौसादृश्वतुमुमोहवै ॥ ११ ॥ प्रबुद्धोवैत्रमुकुटोमां पाहिशिवशंकर ॥ इत्युक्तत्वाभूपतनयःपुनर्वालांददर्शह ॥
 ॥ १२ ॥ शिरसःपद्मकुसुमंसागृहत्वातुकर्णयोः ॥ कृत्वाचखानदशनैःपादयोर्दधतीपुनः ॥ १३ ॥ पुनर्गृहत्वातत्पुष्पहृदयेसंप्रवेशितम् ॥
 ॥ इतिभावंचसाकृत्वाऽऽलिभिःसाधैययैगृहम् ॥ १४ ॥ तीर्थार्थंचसमंपित्रासंप्राप्तागिरिजावने ॥ तस्यांगतायांसनृपोमारवाणेनपीडितः ॥
 ॥ १५ ॥ महर्त्तमानर्सीपीडांप्राप्तवान्मोहमागतः ॥ उन्मादीवततोभूत्वाखानपानविवर्जितः ॥ १६ ॥ ध्यात्वापद्मावर्तोवालांमौनव्रत
 मचीकरत् ॥ तदाकोलहलेजातःप्रतापमुकुटांतिके ॥ १७ ॥ कुमारःकांदशंप्राप्तइतिहहेतिसर्वतः ॥ त्रिदिनंतेमंत्रिसुतोबुद्धिदक्षोविशा
 रदः॥१८॥अब्रवीद्विप्रमुकुटंसत्यंकथयभूपते॥साहकारणंसर्ग्यथाजातंसरोवरे ॥१९॥ तच्छ्रुत्वाबुद्धिदक्षश्चविहस्याहमहीपतिम् ॥ महाक
 षेनसादेवीमित्रवंहिगमिष्यति ॥ २० ॥ करणाटकभूपस्यवज्रदंतस्यसासुता ॥ पद्मावर्तीतिविख्यातादधतीत्वास्वमानसे ॥ २१ ॥ पुष्प
 भावेनज्ञात्वाहंत्वांनयामितदंतिके ॥ इत्युक्त्वातस्यपितरंप्रतापमुकुटंप्रति ॥२२॥ आहान्नादिहिभूपालयास्येहंकरणाटके ॥ त्वत्सुतस्यचि
 कित्सार्थिसवप्रमुकुटोचिरम्॥२३॥आयामिनात्रसंदेहोयदिजीवयसेसुतम् ॥ तथेतिमत्वासनृपःप्रादात्पुत्रंचमंत्रिणे ॥२४॥ हयारूढोगतौशीघ्रं
 दंतवक्रस्यपत्नने ॥ काचिद्बुद्धास्थितातत्रतस्यागेहंचतौगतौ॥२५॥ बहुद्रव्यंददौतस्यैबुद्धिदक्षोविशारदः॥ऊषतुमोदरेतस्मिन्नांत्रिघोरतमोवृ
 ताम् ॥ २६ ॥ प्रातःकालेतुसावृद्धगच्छंतीराजमंदिरम् ॥ तामाहमंत्रितनयःशृणुमातर्वचोमम ॥२७॥ पद्मावर्तोचसंप्राप्यैकांतिमद्वचनंवद॥
 ज्येष्ठशुक्लस्यपंचम्यामिदुवारसरोवरे ॥ २८ ॥ योदष्टःपुरुषोरम्यस्त्वदर्थेसमुपागतः ॥ इतिश्रुत्वाययौवृद्धापद्व्यंतस्यैववेदयत् ॥ २९ ॥
 रुष्टापद्मावतीप्राहचंदनाद्रौगुलीयका ॥ गच्छगच्छमहादुष्टेलेनोरस्यताडयत् ॥ ३० ॥ अंगुलीभिःकपोलैचतस्याःस्पृष्ट्वाययौगृहम् ॥
 सातुवृद्धबुद्धिदक्षसर्वभावंयवेदयत् ॥ ३१ ॥ स्वमित्रंदुःखितंप्राहशृणुमित्रशुचंत्यज ॥ तमाहभूपतेःकन्याप्राणप्रियवचःशृणु ॥ ३२ ॥
 त्वदर्थेताडितंवक्षःकदामित्रंभविष्यति ॥ श्रुत्वात्वन्मधुरंवाक्यंरंजोदेहसमागतम् ॥ ३३ ॥ रजस्वलंतिभोमित्रतवास्यंचुंबितास्म्यहम् ॥

इति श्रुत्वा भूपसुतः परमानन्दमायौ ॥ ३४ ॥ त्रिदिनानि तु सा वृद्धा पद्मावत्यै न्यवेदयत् ॥ त्वामुत्सुकः स भूपालस्तव दर्शनलालसः ॥ ३५ ॥
 तं भजन् स्वाद्य सुश्रोणि सफलजं विनंकुरु ॥ इति श्रुत्वा महादृष्टा समस्त्याद्रौ लुल्यिकाम् ॥ ३६ ॥ गवक्षद्वारिनिष्कास्य तलपृष्ठे च ताडिता ॥
 तथैव वृद्धा तं प्राप्य मंत्रिणं काथितं हितम् ॥ ३७ ॥ प्रसन्नो बुद्धिदक्षश्च मित्रप्राह शृणुष्व भोः ॥ पश्चिमे दिशि भोः स्वाभिन्गा वाक्षं तव निर्मितम् ॥ ३८ ॥
 अर्द्धरात्रे तु संप्राप्य भजमां कामविह्वलाम् ॥ श्रुत्वा तद्ब्रह्म मुकुटः प्रिया दर्शनलालसः ॥ ३९ ॥ ययौ शत्रिं महाकामरिमर्णां तामरामयत् ॥ मा
 सति कामाक्षी थिलो मित्रदर्शनलालसः ॥ ४० ॥ पद्मावतीं प्रियां प्राह शृणु वाक्यं वरानने ॥ येन प्राप्तवती मह्यत्वं मुञ्चः सुरदुर्लभा ॥ ४१ ॥
 स भिन्नो बुद्धिदक्षश्च कनुतिष्ठति संप्रतम् ॥ आज्ञां दिहि प्रिये मद्ब्रह्म दद्यात्स्यामि ते तिकम् ॥ ४२ ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्य निष्ठुरकुलिशोपमम् ॥
 मिष्टान्नसंविषं कृत्वा मंत्रिणे सान्यवेदयत् ॥ ४३ ॥ तदा तु बुद्धिदक्षश्च चित्रगुप्तप्रपूजकः ॥ ज्ञात्वा तत्कारणं सर्वे न तु भक्षितवान् स्वयम् ॥ ४४ ॥
 एतस्मिन्नेतरे प्राप्सो भूपतिस्त्वरया त्वितः ॥ विवेकवंतं मित्रं तद्वद्वा प्राहरुषान्वितः ॥ ४५ ॥ कस्मान्न खादिति मित्रभोजनं मां प्रियाकृतम् ॥ विह
 स्य बुद्धिदक्षस्तु सारमेयं ददौ हितम् ॥ ४६ ॥ भुक्त्वा समरणं प्रातः सदृङ्गं विस्मिन्नपः ॥ स्त्रीचरित्रं च विज्ञाय स्नेहं त्यक्त्वा ब्रवीत्तु तम् ॥ ४७ ॥
 मित्रगच्छगृहं शत्रिमया त्यक्ता च पापिनी ॥ स आह शृणु भूपालगच्छ शत्रिप्रियां तिकम् ॥ ४८ ॥ तदलंकारमाहृत्य त्रिशूलं कुरुजानुनि ॥ सु
 प्राप्तां त्यज भो मित्रयासित्वं मविचारय ॥ ४९ ॥ इति श्रुत्वा ययौ भूपस्तथा कृत्वा समागतः ॥ स्वमित्रेण ययौ सार्धं मशाने रुद्रमंडपे ॥ ५० ॥ शि
 ष्यकुं त्वानृपतं संयोगिरूपो हि भूषणम् ॥ विक्रयार्थं ददौ तस्मै स्वमित्राय स बुद्धिमान् ॥ ५१ ॥ स वज्रमुकुटो मत्त्वा तदाज्ञानं गतः ॥
 चोरो यमिति तं मत्वा बद्धा राज्ञो हिरक्षिणः ॥ ५२ ॥ शीघ्रं निवेदयामासुर्दत्तवक्त्रस्तमब्रवीत् ॥ कत्रातं भूषणं रम्यं सर्वकथय पुरुष ॥ ५३ ॥
 जटिलः प्राह भो राजन् स्मशाने मद्गुरुः स्थितः ॥ तेन दत्तं विक्रयार्थं भूषणं स्वर्णं गुठितम् ॥ ५४ ॥ इति श्रुत्वा स नृपतिस्त्वनृपमिहूय तद्गुरुम् ॥
 भूषणं पृष्ट्वा राजयोगी प्राह शृणुष्व भोः ॥ ५५ ॥ स्मशाने संधितं मंत्रमया योगिस्वरूपिणा ॥ पिशाची प्रापिता काचित् तस्याश्चिह्नं मया
 कृतम् ॥ ५६ ॥ वामजानुनि शूले न तया दत्तं हि भूषणम् ॥ ज्ञात्वा तत्कारणं राजा सुतानिष्कासिता गृहत् ॥ ५७ ॥ स वज्रमुकुटस्तं तु गृ

हीत्वागृहमायौ ॥ विहस्यग्राहवैतालःशृणुविक्रमभूपते ॥ ५८ ॥ कस्मैपापमहत्प्राप्तंचतुर्णमिवदाधुना ॥ इतिश्रुत्वावच
 स्तस्यविक्रमोनामभूपतिः ॥ ५९ ॥ विहस्यभागवंग्राहप्राप्तपापंहिभूपतेः ॥ मित्रकार्यममात्येनस्वामिकार्यंचरक्षिभिः ॥ ६० ॥ भूपुत्रे
 णार्थसिद्धंरुतंतस्माच्चभूपतेः ॥ महत्पापंचसंप्राप्तंतेनासौनरकंगतः ॥ ६१ ॥ रजोवर्तिसुतादृष्ट्वानविवाहेतयोनरः ॥ सपापीनरकं
 यातिषीष्टवर्षसहस्रकम् ॥ ६२ ॥ गांधर्वचविवाहवैकामिन्याचकृतंयया॥तस्याविघ्नकरोयवैसपापीयमपीडितः ॥ ६३ ॥ अष्टदशोषांयःकन्या
 विवेकेनविनात्यजेत् ॥ सपापीनरकंयातिलक्षवर्षप्रमाणकम् ॥ ६४ ॥ इतिश्रुत्वासवैतालधर्मगथानुपेरिताम् ॥ प्रसन्नहृदयःप्राहभूपतिधर्म
 तत्परम् ॥ ६५ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थगखंडापरपरायणिकलियुगीयेतिहाससमुच्चयवर्णनंनमप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥
 ॥ सूतउवाच ॥ प्रसन्नमनसंभूपमहासिंहासनेस्थितम् ॥ द्विजवर्यःसवैतालवचःप्राहप्रसन्नधीः ॥ १ ॥ एकदायमुनातिरेधमस्थैल्लपुंगुभा
 ॥ धनधान्यसमायुक्ताचतुर्वर्णसमन्विता ॥ २ ॥ गुणाधिपोमहीपालस्तत्रराज्यंचकारैव ॥ हरिशर्मापुरोधस्तुस्नानपूजनतत्परः ॥ ३ ॥
 तस्यपत्नीसुशीलाचपतिव्रत परायणा ॥ सत्यशीलः सुतोजातोविद्याध्ययनतत्परः ॥ ४ ॥ तस्यानुजामधुमर्तशीलरूपगुणान्विता
 द्वादशान्देवयःप्राप्तेविवाहार्थपितायदा ॥ ५ ॥ भ्राताबभ्रामतौसर्वचिनुतश्चमुतावरम् ॥ कदाचिद्वाजपुत्रस्यविवाहेसमतोद्विजः ॥ ६ ॥
 पठनार्थेतुकाश्यावैसत्यशीलःस्वयंगतः ॥ एतस्मिन्नंतरैराजद्विजः कश्चित्समागतः ॥ ७ ॥ वामनोनामविख्यातोरूपशीलवयोवृत्तः ॥
 मुतामधुमतींचदृष्ट्वाकामातुराभवत् ॥ ८ ॥ भोजनंछादनंपानंस्वप्नंत्यक्त्वाचविह्ला ॥ चकोरविविनाचंद्रंकासबाणप्रपीडिता ॥ ९ ॥ दृष्ट्वा
 सुशीलांतांबालांवाभनंब्राह्मणंतथा ॥ वरयामासतांबूलैः स्वर्णद्रव्यसमन्वितैः ॥ १० ॥ हरिशर्माप्रयागेचद्विजं दृष्ट्वात्रिविक्रमम् ॥ वेदवेदांग
 तत्त्वज्ञंमुतार्थैऽवरयत्तदा ॥ ११ ॥ सत्यशीलस्तुकाश्यावैपुत्रंकेशवम् ॥ वरित्वातंभगिन्यर्थेयगैंगेहमुदान्वितः ॥ १२ ॥ माघकृष्ण
 त्रयोदश्यांभृगौलंशुभंस्मृतम् ॥ त्रयोविप्रास्तदाप्राप्ताःकन्यार्थैरूपमोहिताः ॥ १३ ॥ तस्मिन्कालेतुसाकन्याभुजंगेनैवदंशिता ॥ मृताप्र
 तत्त्वमापन्नापूर्वकर्मप्रभावतः ॥ १४ ॥ तदातेब्राह्मणायत्नंकारयामासुरुत्तमम् ॥ नजीवनवतीबालागरलेनविमोहिता ॥ १५ ॥ हरिशर्मा

नुतत्यंकृत्ववेदविधानतः ॥ आययौमदिराजन्तुतागुणविमोहितः ॥ १६ ॥ त्रिविक्रमस्तुबहुधादुःखंकृत्वास्मरानुगः ॥ कथाधारी
 यतीभूत्वादेशदेशांतरंययौ ॥ १७ ॥ केशवस्तुमहादुःखीप्रियास्थीनिगृहीतवान् ॥ तीर्थातीर्थांतरंप्राप्तः कामबाणेनपीडितः ॥ १८ ॥
 भस्मग्राहीविमानस्तुविरहाग्निप्रपीडितः ॥ तस्थौचितायांकामार्तः पत्नीध्यानपरायणः ॥ १९ ॥ एकदाशशयूतरिलक्ष्मणाल्पशुभे ॥
 त्रिविक्रमस्तुभिक्षार्थेसंप्राप्तोद्विजमंदिरं ॥ २० ॥ तस्मिन्देवराजमशमशिवध्यानपरायणः ॥ यतिनवरयामासभोजनार्थस्वमंदिरं ॥ २१ ॥
 तस्यपत्नीविशालाक्षीरचित्वाबहुभोजनम् ॥ आहूययतिनंराजन्पत्रमालभमाकरोत् ॥ २२ ॥ तस्मिन्कालेचतद्बालोमृतः पापशंगतः ॥
 अरोदीत्तस्यसैरंध्रीविशालाक्ष्यपिभस्मिता ॥ २३ ॥ नरोदन्त्यक्तवतीपुत्रशोकोग्नितापिता ॥ रामशर्मतिदाप्राप्तोमंत्रसंजीवनशुभम् ॥ २४ ॥
 जन्वांसंमार्जनंकृत्वाजीवियामासबालकम् ॥ विनयावनतोविप्रस्तंचसंन्यासिनंतदा ॥ २५ ॥ भोजनंकारयित्वातुमंत्रसंजीवनंददौ ॥
 त्रिविक्रमस्तुतन्मन्त्रं पठित्वायमुनातटे ॥ २६ ॥ प्राप्तवान्यत्रसानारीदाहिताहरिश्मर्षणा ॥ एतस्मिन्नन्तरेतत्रराजपुत्रोमृतिगतः ॥ २७ ॥
 दाहितस्तनयः पित्राशोककत्रातदा मुना ॥ जीवनंप्राप्तवान्बालस्तस्यमंत्रप्रभावतः ॥ २८ ॥ गुणाधिपस्यतनयोराज्ञोधर्मस्थलीपतेः ॥
 त्रिविक्रमंवचः प्राहवीरबाहुर्महाबलः ॥ २९ ॥ जीवनंदत्तवान्महंवरयाद्यवरंमम ॥ सविप्रः प्राहभोरात्रकेशवोनामयोद्विजः ॥ ३० ॥
 गृहीत्वास्थिगतस्तथैतमन्वेषयमाचिरम् ॥ वीरबाहुस्तथासत्त्वात्वादूतमागणंतप्राति ॥ ३१ ॥ प्राप्तस्तंकथयामासयथाप्राप्तं हिजीवनम् ॥ इति
 श्रुत्वावचस्तस्यकेशवोऽस्थिसमन्वितः ॥ ३२ ॥ प्रागन्यास्थीनिसर्वाणिददौतस्मैद्विजातये ॥ पुनःसंजीविताबालकेशवादीन्वचो
 ऽब्रवीत् ॥ ३३ ॥ योग्याधर्मेणयस्याहंतस्मैप्रायामिधर्मिणे ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्यामौनवंतस्त्रयःस्थिताः ॥ ३४ ॥ अतस्तद्विक्रमादि
 त्यधर्मज्ञकथयस्वमे ॥ कस्मैयोग्याचसाबालानाम्नामधुमतीशुभा ॥ ३५ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ विहस्यविक्रमादित्यौवैतालंप्राहनम्रधीः ॥
 योग्यामधुमतीनारिवामनायद्विजन्मने ॥ ३६ ॥ प्राणदातातुयोविप्रः पितेवगुणतत्परः ॥ अस्थिदातातुयोविप्रोभ्रातृतुल्यस्सवेदवित्
 ॥ ३७ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुणखंडापरपार्ययैकालियुगीयेतिहाससमुच्चयेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ७३ ॥

॥ सूतउवाच ॥ ॥ विप्रवर्यमहाभागशृणुगार्थांमनोरमाम् ॥ वैतलोभूपतिश्रेष्ठपुनर्विक्रममब्रवीत् ॥ १ ॥ वद्धेमान्नगरेरम्येनाना
 जननिषेविते ॥ तत्राभवन्महीपालोरूपसेनोमहाबलः ॥ २ ॥ विद्वन्मालाप्रियातस्यपतिसेवापरायणा ॥ एकदाक्षत्रियःकश्चिन्नाम्नावीरवरः
 स्मृतः ॥ ३ ॥ पुत्रकन्यासपत्नीकोवृत्त्यर्थेसमुपागतः ॥ विनयावनतोभूत्वारूपसेनमहीपतिम् ॥ ४ ॥ किंचिच्छ्रुत्वाददौस्वर्ण
 सहस्रंप्रत्यहंनृप ॥ वीरसेनस्तुतल्लब्ध्वावहौतीर्थेद्विजातिषु ॥ व्ययंकृत्वातुतच्छेषंसकुल्येभुक्तवान्स्वयम् ॥ एवंवर्षगतेराजत्राजलक्ष्मीः
 शिवाज्ञया ॥ ६ ॥ परीक्षार्थस्मशानचरोदन्महकुर्वती ॥ अर्धरात्रेतदा राजाबुद्ध्वाप्राहस्वसेवकम् ॥ ७ ॥ गच्छवीरवरत्सवै
 यतोऽसौश्रूयतेरवः ॥ ज्ञात्वातत्कारणं सर्वमहंशत्रिंनिवेदय ॥ ८ ॥ इतिश्रुत्वावीरवरःशस्त्रान्मृगशलोबली ॥ सतत्रगत्वायत्रास्तेराज
 लक्ष्मीःशुभानना ॥ ९ ॥ शृङ्गं वचश्चतामाहकिमर्थोरादनेस्थिता ॥ महत्कष्टं च किंप्राप्तं कारणं देविमेवद ॥ १० ॥ इतिश्रुत्वा राजलक्ष्मीर्विरसे
 नंतमब्रवीत् ॥ राजलक्ष्मींचमांविद्धिरूपसेनस्यभूपतेः ॥ ११ ॥ मासान्तेप्रलयंयास्येतस्माच्छोचामिभोबलिन् ॥ सआहशृणुभोदेवित्वद
 ल्पायुस्समीरितम् ॥ १२ ॥ केनपुण्येनदीर्घायुस्त्वंभवेःकारणंवद ॥ देव्युवाच ॥ महाबाहोमहाप्राज्ञयदितेतनयस्यवै ॥ १३ ॥ कपालमर्पय
 त्वंचचण्डिकायैतदानया ॥ दीर्घायुर्भविताचाहंस्वामिकार्यप्रसाधया ॥ १४ ॥ इतिश्रुत्वावीरवरोमंदिरंस्वयमागतः ॥ पत्नीप्राहप्रसन्नात्मासुतंदेव्यैनि
 वेदय ॥ १५ ॥ तथेत्युक्त्वातुसाध्वतितनयंप्राहनिर्भया ॥ राज्ञोऽर्थैतवदेहवैपुत्रपासिकुरुष्वतत् ॥ १६ ॥ तथासत्वातुतत्पुत्रोभगिन्यामातृ
 संयुतः ॥ चण्डिकाभवनंप्राप्याब्रवीत्स्वपितरतदा ॥ १७ ॥ भोस्तातमेकपालंचचण्डिकायैसमर्पय ॥ दीर्घायुर्नयन्नेनराजलक्ष्मीश्चतत्कुरु ॥ १८ ॥
 इतिश्रुत्वावीरसेनःशिरश्छित्त्वासमर्पयत् ॥ तस्यानुजामृतातत्रतथामातातथापिता ॥ १९ ॥ दृष्ट्वातद्वृपसेनस्तुकारणं सर्वमादितः ॥ सेवकंसत्य
 संधंचमत्वातुस्वशिरोऽर्पयत् ॥ २० ॥ तदाप्रसन्नासादेवितृपमुर्जिव्यसाब्रवीत् ॥ २१ ॥ सआहवीरसेन
 स्तुसकुलोजीवमाप्नुयात् ॥ तथेत्युक्त्वातुसादेवितत्रैवांतरधीयत ॥ २२ ॥ रूपसेनःप्रसन्नात्मास्वमुतांकामरूपिणीम् ॥ ददौसुतायैवालोनुप
 त्तिप्राहविस्मितः ॥ २३ ॥ मुख्यस्नेहंकृतं केनतेषांमध्येवदस्वमे ॥ २४ ॥ मुख्यस्नेहंकृतराज्ञादासाथैस्त्वतनुंददौ ॥ २५ ॥ स्वर्णस्नेहवीरवरो

धर्मप्रीतिः पतिव्रता ॥ बंधुप्रीतिश्च भगिनी पितृस्नेही तु पुत्रकः ॥ २५ ॥ महत्स्नेहं कुरुं तं राज्ञा रूपसेनेन धीमता ॥ २६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्ग
 पर्वणि चतुर्थे गण्डापरपद्यायेकालियुगीयेतिहाससमुच्चये तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ आसूत उवाच ॥ इति श्रुत्वा स वै तालो राजानमिदमब्रवीत् ॥ कांचिद्रो
 गावतीनाम्नानगरी परमाद्भुता ॥ १ ॥ रूपवर्माच नृपतिस्तत्र राज्यं करोति वै ॥ चूडामणि रतिरह्यतः शुको बुद्धिर्विशारदः ॥ २ ॥ तस्य भू
 पस्य गेहे च वसनं शुभं पंजरे ॥ कदाचिद्रूपवर्माच त्रिशदब्दं उरुर्जितः ॥ ३ ॥ पप्रच्छ मम योग्या वै शुक्काचिद्रांगना ॥ चेदास्ते तर्हि मम ब्रूहि श्रुत्वा
 तं चाब्रवीच्छुकः ॥ ४ ॥ मगधेश्वरभूपस्य कन्या चन्द्रवती शुभा ॥ तव योग्या हि भोजनं प्रतंतं गृहाण वै ॥ ५ ॥ इति श्रुत्वा स नृपतिर्गणेशं द्वि
 जसत्तमम् ॥ प्रेषयित्वा दौद्रव्यं यथोद्गाह्या तथा कुरु ॥ ६ ॥ गणेशोऽपि गतस्तूर्णदेशे मगधके शुभे ॥ महादेवं च पूज्य चकार स्तनमुदा ॥ ७ ॥ नमः
 शिवाय शान्ताय सर्वभोगप्रदायिने ॥ भवाय शंकरायैवरुद्राय सततं नमः ॥ ८ ॥ मृडायानंदरूपाय सर्वदुःखहराय च ॥ ९ ॥ इत्युक्तवति विप्रे च त
 दा चं द्रवती शुभा ॥ कामातुरा ब्रवीच्चैनानां मामद नमंजरीम् ॥ १० ॥ मम योग्यश्च पुरुषः कश्चिदस्ति महीतले ॥ साहभोरूपवर्माच योग्यो भोगापु
 री पतिः ॥ ११ ॥ इति श्रुत्वा तु सा देवी दुर्गावांश्छिन्नदायिनीम् ॥ तुष्टाव मनसा सुभ्रूयया जातमिदं जगत् ॥ १२ ॥ नमो नमोजगन्मातर्मम कार्य
 प्रदायिनि ॥ त्रिलिंगजननी त्वं वै वर्णमूर्तिः सनातनी ॥ १३ ॥ त्वं स्वाहा त्वं स्वधा संधानमस्तस्यै नमो नमः ॥ नृपतैरूपवर्माणं मत्पतिं कुरु भोः
 शिवे ॥ १४ ॥ इति स्तुत्या प्रसन्ना भूजगदंबा जगन्मयी ॥ पितरं मगधेशं च मोहाद्विवाचमातरम् ॥ १५ ॥ विवाहं करयामासामानोसिद्ध
 रूपिणी ॥ रूपवर्माचं द्रवती बुजाते परं सुखम् ॥ १६ ॥ एकस्मिन् दिवसे राजन्मेनामद नमंजरीम् ॥ नृपः प्राह विवाहं त्वं मुशुकेन कुरु ज्वभोः ॥ १७ ॥
 मेनका प्राह भो राजन् विवाहश्चेद्दशोमताः ॥ उत्तमाधममध्याश्च पुरुषास्त्रिविधाः स्मृताः ॥ १८ ॥ तथैव त्रिविधाना रीयाया योग्ये वीरा भवेत् ॥
 उत्तमाया भवेन्नारी नयोग्या चाद्यमायया ॥ १९ ॥ शृणु तत्कारणं राजन्मया दृष्टं यथा भवत् ॥ इलपुत्रे वसत्येकौ वै दृशो लक्षपतिर्धनी ॥ २० ॥
 अनपत्यो द्वयजतिस्तस्य पत्नी पतिव्रता ॥ बहुयत्नेन तनयस्तस्य जातो महाधमः ॥ २१ ॥ द्यूतक्रीडापरो नित्यसुरापा नैरतस्सदा ॥ वेदया
 गमि महाधूर्ते नित्यमांसाशनः खलः ॥ २२ ॥ तस्य धर्मचपितरौ समा लोकाय वनंगतौ ॥ नरं नारायणं ध्यात्वा परमं पदमापतुः ॥ २३ ॥ मद

पालस्तुतनयः कृत्वा सर्वधनव्ययम् ॥ अन्यदेशे च वृत्त्यर्थजगाम धनवर्जितः ॥ २४ ॥ प्राप्तश्चन्द्रपुरे रम्येयत्रहेमपतिः स्थितः ॥ वृत्तांतं कथयामास वैश्यं हेमपतिं हिंसः ॥ २५ ॥ देवयाजी सुतोऽहं स्वल्पवैधनमाहृतम् ॥ देशान्तरे विक्रयार्थं सिंधु मार्गेण प्राप्तवान् ॥ २६ ॥ महाबाहुप्रभावेन द्रव्यं तन्मग्नमभसि ॥ तल्लज्जयानयास्येऽहं पितरं प्रतिमारिष ॥ २७ ॥ इति श्रुत्वा हेमपतिः स्वपत्नीकाममंजरीम् ॥ वचः प्राह प्रसन्नात्मा संयोगो विधिना कृतः ॥ २८ ॥ चंद्रकांतं सुतांदास्येतद्दरायत्वदाज्ञया ॥ संमंज्यदं पतीराजन्ददौ कन्याविधानतः ॥ २९ ॥ २९ ॥ स्वगृहे वासयामास मदपालं सुतापतिम् ॥ मासमेकमुपित्वा तं श्वशुरं प्राहनमन्थीः ॥ ३० ॥ आज्ञां देहि धनार्थं श्वशुरेण हयमिमां चिरम् ॥ इति श्रुत्वा हेमपतिः स्वसुतां स्वर्णभूषिताम् ॥ ३१ ॥ चंद्रकांतं सदासीं च तस्मै दत्त्वा गृहं ययौ ॥ नरान्विमृज्य दुष्टात्मा शिविकावाहकाभूत् ॥ ३२ ॥ दासीं हत्वा तदापत्नीं विमृज्य धनवर्जिताम् ॥ एकाकी प्राप्तवान् गेहं मदपालो महाधमः ॥ ३३ ॥ वर्षांतरे च तत्स्वर्णव्ययं कृत्वा कुमार्गिणे ॥ बुभुक्षितः पुनः शोकं च कारब्धुधानृत् ॥ ३४ ॥ पुनश्च श्वशुरस्यैव गृहं संप्राप्तवान् खलः ॥ चंद्रकांतं स्तुतं दंष्ट्रां स्वपतिं प्राहनमन्थीः ॥ ३५ ॥ मयानिवेदितं प्रेधनचौरैश्च लुण्ठितम् ॥ अतस्त्वं त्यज संतापं चिरं वस गृहे मम ॥ ३६ ॥ तथेत्युक्त्वा महां धूतं उवासकतिचिद्दिनम् ॥ ज्ञात्वा विमोहितां पत्नीमर्द्धरात्रे तमावृते ॥ ३७ ॥ हत्वा तां संययौ गेहं गृहीत्वा बहुभूषणम् ॥ अयोग्येयमतो राजन्विवाहः कुकर्मणोः ॥ ३८ ॥ इति श्रुत्वा शुक्रः प्राह भूषणं तं करुणानिधिम् ॥ विवाहं न करिष्यामि नार्यां चाधमया सह ॥ ३९ ॥ अधमामेन कानारिद्र्या मां गाचक्रुः पिणी ॥ उत्तमोऽहं शुको राजन्पुरुषश्च हरेत्तनुम् ॥ ४० ॥ शृणु तत्कारणं भूपमया द्यष्टं महोत्तमम् ॥ नगरेकां च नपुरे वणिक्छलपतिः श्रुतः ॥ ४१ ॥ तस्य पुत्रस्तु मेधावीर्यसिंधुः शतगुणीधनी ॥ प्रभावती प्रिया तस्य श्रीदत्तस्तु तः स्मृतः ॥ ४२ ॥ विवाहमकरोत् तस्य जयश्रीः यत्तनं शुभे ॥ सोमदत्तस्य सुतया जयलक्ष्म्या समन्वितम् ॥ ४३ ॥ श्रीदत्तस्तु गतो देशं वाणिज्यार्थं कुरुस्थलम् ॥ आयाति द्वादशाब्दे तु स धनगोहमागतः ॥ ४४ ॥ जयलक्ष्मीस्तु कामेन पीडिता पितृमादिरे ॥ अमात्यतनयैर्न वै होमदत्तेन मोहिता ॥ ४५ ॥ दूतीभार्गेण तं प्राप्य व्ययं कृत्वा धनं बहु ॥ रमया मासानां रीतेन सार्द्धं महाधमा ॥ ४६ ॥ त्रिमासान्ते च तत्स्वामी

श्रीदत्तः श्वशुरालये ॥ संप्राप्तः सातुतं दृष्ट्वा महदुःखमुपाययौ ॥ ४७ ॥ अर्धरात्रे तु तन्मात्रां प्रेषितास्त्वपतिं प्रति ॥ जयलक्ष्मींश्च संप्राप्ताक्रोधे
 न स्फुरिताधरा ॥ ४८ ॥ बहुमानेन स्वपतिस्नेहं कृत्वा लयं ययौ ॥ तदा तु कुलटासा च गता दूतगृहं प्रति ॥ ४९ ॥ शून्यालये होमदत्तो दं
 शितो भुजगेन वै ॥ सुष्वापमरणं प्राप्य तदा बाला समागता ॥ ५० ॥ वेगेन मयामास तं जरां विषमोहितम् ॥ पिप्पलस्थः पिशाचश्च दृष्ट्वा तां
 जारिणीं शुभाम् ॥ ५१ ॥ शवदेहं च संप्राप्य रमणीतां मरिमतम् ॥ खनित्वा दशनैनां सां पिप्पलोपरिसोऽगमत् ॥ ५२ ॥ कफछोनामचौर
 स्तु दृष्ट्वा तत्कारणं तदा ॥ कामिन्या अनुगोभूत्वा मां दिरं तत्प्रविष्टवान् ॥ ५३ ॥ तदा तु जयलक्ष्मींश्च स्वपतिं प्राप्य दुर्भगा ॥ चक्रे सारोदनं गाढं
 सर्वलोकाग्रतस्थिरे ॥ ५४ ॥ नासाहीनां सुतां दृष्ट्वा सोमदत्तो महाधनः ॥ बद्धा जामांतरं शीघ्रं राजांति कुमुपाययौ ॥ ५५ ॥ नृपाज्ञया राज
 दूतास्तमुद्धनमादधुः ॥ तदा कफलः संप्राप्य सर्वज्ञेन्यवेदयत् ॥ ५६ ॥ मत्वा तस्य वचः सत्यं जयलक्ष्मीं मिहाधमाम् ॥ रासभोपरि संस्था
 प्य कृत्वा दुर्गतिरूपिणीम् ॥ ५७ ॥ नगरात्प्रेषयामास वनं शार्दूलसेवितम् ॥ अतस्त्वं शृणु भूपाल मे नाम द्योग्यकानहि ॥ ५९ ॥ इत्युक्त्वा स तु वै
 तालो विक्रमं प्राह नम्रधीः ॥ नारीपापाधिका वाथ पुरुषस्तद्दस्वमे ॥ ५९ ॥ विक्रम उवाच ॥ ॥ ब्रह्मणोऽगुणरूपस्य मायावर्णस्वरूपिणी ॥
 तमो न पुंसं कंज्यं त्रिलोकं तदव्ययम् ॥ ६० ॥ अव्ययं ब्रह्मणो धाम मायालिंगस्वरूपिणी ॥ तया जातमिदं विश्वं तदंबायै नमो नमः ॥ ६१ ॥ कृषिवास्त्री
 सर्वदा श्रेष्ठास्त्रियास्तु पुरुषस्तथा ॥ अव्याधिकश्चरुषो नारीकर्मो धिकामता ॥ ६२ ॥ कृषिबमज्ञानमधिकं कथितं पूर्वकोविदैः ॥ कर्मवंधनं पुंसज्ञानं
 निर्वधनं स्मृतम् ॥ ६३ ॥ अतः पापाधिकानारी पुरुषो हनि किल्विषः ॥ ६४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गवर्णितं तु गृहखण्डापरपरायण्ये काले
 युगयोगेतिहाससमुच्चये चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ४ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ भृगुवर्य महाभाग श्रुत्वा वैताल एव सः ॥ प्रसन्नात्मा वचः प्राह भूपतिं ज्ञान
 संपदम् ॥ १ ॥ उज्जयिन्यां महाराज महाबल इति श्रुतः ॥ चंद्रवंशी नृपः प्राज्ञो वेदशास्त्रविशारदः ॥ २ ॥ तस्य दूतो हरेर्दासः स्वामिकार्यकरः सदा ॥
 भक्तिमालाप्रिया तस्य साधुसेवापरायणा ॥ ३ ॥ तस्यां जातारूपवती कन्या कमललोचना ॥ महादेवीति विख्याता सर्वविद्याविशारदा ॥ ४ ॥
 हरिदासं च सा प्राह शृणु तात वचो मम ॥ मत्तोऽधिको नरो यैवैतस्मै मातुदस्वभोः ॥ ५ ॥ तथेत्युक्त्वा पिताराज ब्राह्मणो गतः स भाम् ॥

नन्वातनृपतिः प्राहहरिदासशृणुष्वभोः ॥ ६ ॥ तैलंगाधिपतिगच्छहरिश्चंद्रमहीपतिम् ॥ तस्यक्षेमं तथाज्ञात्वात्मानं विदयमाचिरम् ॥
७ ॥ इति श्रुत्वा द्विजः प्रागाद्धरिश्चंद्रमहामतिम् ॥ कुशलं वर्णयामास महाबलनृपस्य वै ८ ॥ श्रुत्वा प्रसन्नहृदयो हरिश्चंद्रो महोपतिः ॥
श्वशुरस्तस्य नृपतेः सभूयो हर्षमागतः ॥ ९ ॥ हरिदासं प्रपृच्छ कलेरागमनं कदा ॥ इत्युक्तः स तु तं प्राह न्यूहश्च भविताधिकम् ॥ १० ॥ यदा
राज्यकृतेन कलेरागमनं तदा ॥ ब्रह्मणोऽस्य मुखाज्जातमोकारं सत्यपूजितम् ॥ ११ ॥ द्वितीयास्याच्च विविधा भाषालोको विमोहिनी ॥
जाता कलेर्हि तार्थयथमलोकहितैषिणी ॥ १२ ॥ यदा धर्मचक्रं वेदोक्तं विपरीतं हि दृश्यते ॥ कलिराज्यं तदा ज्ञेयं लच्छायास्य प्रियाः स्मृताः ॥ १३ ॥
कलिनाऽधर्ममित्रेण सवैदेवानिराकृताः ॥ पापस्यैव मृषा भार्या दुःखं तत्तनयं स्मृतम् ॥ १४ ॥ दुर्गतिस्तस्य चाद्धर्माणि गेहे गेहे हतदा भवेत् ॥
क्रोधवश्या नृपाः सर्वे ब्राह्मणाः कामार्किकराः ॥ १५ ॥ लोभवश्यास्तु धनिनो महत्त्वं शूद्रकागताः ॥ नार्यौ लज्जाविहीनाश्चर्किंकराः स्वामिधात
काः ॥ १६ ॥ निष्फलं तु महिजाता कलौ प्राप्तिं हि दृश्यते ॥ ये हरेः शरणं प्राप्तास्ते सवैमुदिताः कलौ ॥ १७ ॥ इति श्रुत्वा हरिश्चंद्रो दत्त्वा तस्मै
सुदक्षिणाम् ॥ स्वर्गे हं प्राप्तवात्रा जावि प्रस्तु शिबिरयौ ॥ १८ ॥ एतस्मिन्नन्तरे तत्र ब्राह्मणो बुद्धिकोविदः ॥ स्वविद्यां दर्शयामास हरिदा
सायधीमते ॥ १९ ॥ विमानं शीघ्रगं नाम देव्या दत्तं महोत्तमम् ॥ मंत्रजापात्समुद्भूतं कामदं विस्मयप्रदम् ॥ २० ॥ तस्मिन्दर्शकन्यार्थं तदा विप्रो
विमोहितः ॥ वरित्वा तं स्वकन्यार्थं ततः स्वपुरमागतौ ॥ २१ ॥ हरिदासस्य तनयो मुकुंदो नाम कोविदः ॥ पठित्वा स्वगुरुं प्राह वृणीष्व गुरुद
क्षिणाम् ॥ २२ ॥ गुरुराह च शिष्यं तं शृणुवाच मुकुंदमे ॥ दापय स्वस्य भगिनिं मत्पुत्राय च धीमते ॥ २३ ॥ तथेत्युक्त्वा मुकुंदस्तु स्वर्गे
हं शीघ्रमाययौ ॥ अस्मिन्काले महादेवो द्रौणिशिष्यं द्विजं शुभम् ॥ २४ ॥ वामनं वरयामास तं विप्रं शब्दवेधिनम् ॥ दक्षिणादिभिरभ्यर्च्य
तां बूलेन विधानतः ॥ २५ ॥ त्रयस्ते ब्राह्मणाः प्राप्ताः सुतार्थगुणकोविदाः ॥ एतस्मिन्नन्तरे कामीराक्षसौ देवमोहितः ॥ २६ ॥ महादेवीं जहा
राशुप्राप्तो विध्याचले गिरौ ॥ तदा ते दुःखिनो भूत्वा विलेपुः कामपीडिताः ॥ २७ ॥ धीमान्नामा द्विजो विद्वान्नाह गणकोत्तमः ॥ विध्याचले
गिरौ बालाचास्ते क्रव्यादवश्यगा ॥ २८ ॥ स्वविमाने समारोप्य तौ द्विजौ बुद्धिकोविदः ॥ विध्याचले गिरौ प्रातः शब्दवेधी तदा धनुः ॥ २९ ॥

समारोप्यशरैर्णैजघानाशुसराक्षसम् ॥ कन्यागृहीत्वतेजमुरुज्जयिन्याविमानगाः ॥ ३० ॥ मिथोविवादंतस्तेदृष्ट्वाकन्यास्मरानुगाः ॥
 कर्मयोग्याभवेत्कन्याभूपमेकपयावद् ॥ ३१ ॥ सूतउवाच ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्यविक्रमोनामभूपतिः ॥ प्रश्रयावनतःप्राहवै
 तालंरुद्रार्किकम् ॥ ३२ ॥ विदित्वायोऽवदत्कन्यापितृतुल्याद्विजोहिसः ॥ येनप्राप्ताविमानेनसतुतद्धातुकस्मृतः ॥ ३३ ॥
 हत्वायोराक्षसवीरंकन्यायोग्योहिसोऽभवत् ॥ ३४ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थ्युखंडापरपार्थ्येकलियुगीयेतिहाससमु
 च्चयेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ पुनराहसवैतालःशृणुराजन्कथाभिमां ॥ ग्रामेधर्मपुरेऽरम्येनानजननिषेविते ॥ १ ॥
 तत्राभवन्महीपालोधर्मशीलोमहोत्तमः ॥ लज्जादेवीचमहिषीतस्यभूपस्यभूपते ॥ २ ॥ अंधकोनामतन्मन्त्रीन्यायशस्त्रविशारदः ॥
 कियताचैवकालेनदेवीमंदिरमुत्तमम् ॥ ३ ॥ धर्मशीलेनरचितंतत्रदुर्गाप्रतिष्ठिता ॥ अपत्यार्थैर्भूपतिनाकृतस्तत्रमहोत्सवः ॥ ४ ॥ अर्द्धे
 रात्रेमहागौरीनृपप्राहवृणोष्वभोः ॥ श्रुत्वातुतमयंवाक्यंधर्मशीलेनृपोत्तमः ॥ ५ ॥ स्तुतिंचकारनम्रात्माभयेनदुर्गाप्रसीदति ॥
 ॥ धर्मशीलउवाच ॥ एकातुप्रकृतिर्नित्यासर्ववर्णस्वरूपिणी ॥ ६ ॥ सात्वंभगवतीसाक्षात्स्वयासर्वमिदंततम् ॥ त्वदाज्ञयासुरश्रे
 ष्ठोरचित्त्वालोकमुत्तमम् ॥ ७ ॥ महालक्ष्म्यात्वयासाद्धुजेनिर्मलंसुखम् ॥ त्वद्रक्त्याभगवान्विष्णुस्त्रैलोक्यं ब्रह्मनिर्मि
 तम् ॥ ८ ॥ पालयंश्चमहालक्ष्म्यात्वयासाद्धसनातनि ॥ त्वद्वलेनमहादेवैत्रैलोक्यंविष्णुपालितम् ॥ ९ ॥ महाकाल्यात्वयासाद्धैभस्मकृत्वा
 विराजते ॥ सर्वदेवास्तथादैत्याःपितरोमनुजाःखगाः ॥ १० ॥ त्वच्छीलयाचेतेजाताजगन्मातर्नमोस्तुते ॥ इत्युक्तवंतंनृपतिंवागुवाचाशरी
 रिणी ॥ ११ ॥ महाबलोमहावीर्यस्तनयस्तेभविष्यति ॥ तवस्तुत्याप्रसन्नहंदास्यामिविविधंफलम् ॥ १२ ॥ इतिश्रुत्वासनृपतिःस्वगेहं
 प्राप्यनिर्भयः ॥ राड्यैर्निवेदयामासदेवीवचनमुत्तमम् ॥ १३ ॥ ततःप्रभृतिराजेन्द्रमृतौजातास्वयंकिल ॥ एकस्मिन्दिवसेराजव्रजकःकलि
 भोजनः ॥ १४ ॥ काशीदासेनसहितोग्रामंधर्मपुंगवः ॥ तत्रदृष्ट्वाशुभांकन्यांकामांगीनामविश्रुताम् ॥ १५ ॥ पित्राश्विताराजमार्गेगच्छं
 तीश्रमपीडिताम् ॥ मुमोहकामवेगेनरजकःकलिभोजनः ॥ १६ ॥ कामांधंश्चंडिकांप्राहजगन्मातःसनातनि ॥ यदिमेभवितासुध्रुस्तर्हि

दास्यामितेशिरः ॥ १७ ॥ जातियोग्यामैवास्तिरजकस्यसुताशुभा ॥ इतिश्रुत्वातुसादेवीवचनंरजकस्यैवै ॥ १८ ॥ मोहयित्वाचपि
तरंतस्याःपाणिग्रहःकृतः ॥ ससुतांकामिनीप्राप्यप्रसन्नात्मागृहंययौ ॥ १९ ॥ भुक्त्वासविविधभोगंतयासार्द्धसुखप्रदम् ॥ वर्षांतरेशिरोंदे
व्यैगत्वाशीघ्रंसमर्पयत् ॥ २० ॥ काशिदासस्तुतच्छ्रुत्वास्नेहेनत्वारितोऽगमत् ॥ स्वशिरोंदत्तवान्देव्यैकामांगीपतिशोक्ततः ॥ २१ ॥ अ
पयित्वाशिरोदेव्यैद्वीरूपत्वमागतः ॥ तदाप्रसन्नासाचंडीत्रिजुज्जीव्याब्रवीच्चिताम् ॥ २२ ॥ वरंवरयतामद्ययंकमममभीप्सितम् ॥ काशि
दासस्तुतांप्राहकामांगीमांसमर्पय ॥ २३ ॥ कामांगीसातुतांप्राहस्वपतिमांसमर्पय ॥ कलिभोजनएवासौदेवीप्राहप्रसन्नधीः ॥ २४ ॥ मि
त्रांगंसुदमंभूदेहिमातनंमोनमः ॥ तेषांवाचस्तदाश्रुत्वासादुर्गामौनमास्थिता ॥ २५ ॥ यथाकामंदत्तवतीवरंदारसुरुहूपिणीम् ॥ २६ ॥ सूतउवाच ॥
इत्युक्त्वासुतवैतालोनृपंप्राहविहस्यभोः ॥ २६ ॥ किंकृतंचतयादेव्यातेषामर्थवदस्वमे ॥ इत्युक्तःसुतभूपालवैतालमिदमब्रवीत् ॥ २७ ॥
कपालमुत्तमंदेहेतयाच्छिन्नद्वयोस्तदा ॥ विपरितंकृतंमात्रावरंस्वस्वसमाप्नुयुः ॥ २८ ॥ इतिश्रीभाविव्येमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थगुणखंडापर
पर्यायेकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ सूतउवाच ॥ तस्मिन्कालेसवैतालोभृगुवर्यप्रसन्नधीः ॥ राजानमुत्तमांथावर्णयामास
विश्रुताम् ॥ १ ॥ चंपापुरीचविल्याताचम्पकेशोमहर्षिपतिः ॥ तत्रास्तेबलवान्धन्वीमहिषीतत्सुलोचना ॥ २ ॥ त्रिलोकसुंदरीनामकन्यातस्या
मजायत ॥ वदनंचंद्रवदस्याश्रुवौचापसमौस्मृतौ ॥ ३ ॥ मृगाक्षीकोकिलरवाकोमलांगीमहोत्तमा ॥ देवमनोवृतावालाकिमन्यैर्मानुषैर्नृप ॥
॥ ४ ॥ तस्याःस्वयंवरोजातोनृपाबहुविधास्तदा ॥ तस्यायोगेनसंप्राप्तायेभूपामुविविश्रुताः ॥ ५ ॥ इन्द्रोयमःकुबेरश्चवरुणोविबुधोत्तमः ॥
कृत्वा नरमयंरूपंतदर्थेसमुपागताः ॥ ६ ॥ चंपकेशमिदंप्राहशृणुराजन्वचोमम ॥ सर्वशस्त्रेषुनिपुणरूपवंतंमनोरमम् ॥ ७ ॥ इंद्रदत्तंचर्मा
विद्धिस्वसुतांमेसमर्पय ॥ द्वितीयस्तुतदाप्राहधर्मदत्तंमनोरमम् ॥ ८ ॥ धनुर्वेदेषुनिपुणस्वकन्यादातुमर्हसि ॥ तृतीयश्चाहभोरान्धन
पालायशोभिने ॥ ९ ॥ सर्वजीवस्यभाषाणांज्ञायिनेगुणरूपिणे ॥ मद्भयचस्वसुतांशीघ्रंसमर्पयसुखीभव ॥ १० ॥ चतुर्थश्चाहभोरान्धनकलसर्व
पुकोविदः ॥ पंचरत्नसमुद्योगीप्रत्यहंभूतेद्वहम् ॥ ११ ॥ पुण्यार्थमेकरत्नंचहोमार्थंद्वितीयंवसु ॥ आत्मार्यंतृतीयंरत्नंपत्न्यैतुरियंवसु ॥ १२ ॥

शेषं भुजो नार्थं चरन्ति नित्यं मया हृतम् ॥ इदं विधं मां पुरुषं स्वसुतां दातुमर्हसि ॥ १३ ॥ इति श्रुत्वा वचस्तेषां मोहितो नृपतिस्तदा ॥
 स्वसुतां प्राह धर्मात्मा कस्मै दास्यामि कन्यके ॥ १४ ॥ सा देवी तु वचः श्रुत्वा त्राडिता दैवमोहिता ॥ नोत्तरं च ददौ तस्मै स्वापे त्रधमं शालिनी ॥ १५ ॥ इत्यु-
 क्त्वा स तु वैतालो विहस्यो वाच भूपतिम् ॥ कस्मै योग्या भवेत्कन्यारूपयौवनशालिनी ॥ १६ ॥ सूत उवाच ॥ इत्युक्तं स तु वैतालो वचनं तं समब्रवीत् ॥
 धर्मदत्ताय सा कन्या योग्या भवति रूपिणी ॥ १७ ॥ सर्वशस्त्रेषु निपुणः स द्विजो वर्णतः स्मृतः ॥ भाषा वेत्ता तु वाणिज्ये न धान्यप्रसारकः ॥ १८ ॥
 कलज्ञः स तु शूद्रो हि भयुर्वेदोऽसि भूपतिः ॥ सवर्णाय च वैतालसदा योग्या हि कन्यका ॥ १९ ॥ अतो विवाहितवाला धर्मदत्ता यशालिने ॥ २० ॥ इति
 श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गुणखंडा परपर्याये कलियुगयिते हाससमुच्चये सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ सूत उवाच ॥
 इति श्रुत्वा स वैतालो राजानमिदमब्रवीत् ॥ विदेहदेशे भूपालनगरी मिथिलावती ॥ १ ॥ गुणाधिपस्तत्र राजा धनान्यसमन्वितः ॥ चिरं देवह-
 तिरव्यतो राजन्यः कश्चन गतः ॥ २ ॥ वृत्त्यर्थं मिथिलो देशे तत्र वासं चकार सः ॥ वर्षति भूपतिः सोऽपि चतुरंगवलाच्चितः ॥ ३ ॥ मृगयार्थैव न प्राप्तस्त-
 त्र शार्दूलमुत्तमम् ॥ दृष्ट्वा तं चावधीद्राजा क्रोधताम्रेक्षणो वने ॥ ४ ॥ व्याघ्रमार्गेण भूपालो वनान्तरमुपाययौ ॥ चिरं देवस्तु तत्पश्चाद्भूतः
 स गहने वने ॥ ५ ॥ क्षुत्क्षामकं ठोनृपतिः श्रमसंतापपीडितः ॥ चिरं देवमुवाचाशुभोजनं देहि मेऽद्य भोः ॥ ६ ॥ इति श्रुत्वा स राजन्यो हत्वा ह-
 रिणमुत्तमम् ॥ संस्कृत्य प्रददौ राज्ञे तन्मांसं भूपतिप्रियम् ॥ ७ ॥ तुष्टो भूपस्तदा प्राह वरय सत्तम ॥ वाञ्छितं ते ददाम्याशु स हो वाचमहाप-
 तितम् ॥ ८ ॥ मया सह समुद्राश्च खादितास्तव विष्टये ॥ गृहमानीय भूपालताः समर्पय मामाचिरम् ॥ ९ ॥ अतमुद्रास्तु मासान्ते मद्ये देहि कुटुंबिने ॥
 तथेत्थु कन्वास नृपतिः स्वगोहंशीभ्रमाययौ ॥ १० ॥ एकस्मिन् दिवसे राजन्सचराजगुणाधिपः ॥ चिरं देवस्वभृत्यं च प्रेषय मामाससागरे ॥ ११ ॥
 स गत्वा सागरतरे देवीमूर्तिं ददर्श सः ॥ नाम्ना कुसुमं दा देवीं मां कैडेयस्थलस्थिताम् ॥ १२ ॥ गंधर्वतनयां सुभ्रूजयित्वा प्रसन्नधीः ॥ प्राञ्जलिः पुरतस्त-
 स्थैतदा देवीं समागतम् ॥ १३ ॥ वरं वरपतिं प्राह चिरं देवस्तु चाब्रवीत् ॥ पाणिं गृहाण मे सुभ्रुत्वद्रूपेण विमोहितः ॥ १४ ॥ इति श्रुत्वा तु सा देवी विहस्यो वा-
 च कां भिनम ॥ स्नापयाद्या चिरं देवमत्कुण्डे देविर्भितम् ॥ १५ ॥ तथेत्थु कन्वागतस्तोयेष्ठा वितो मिथिलां ययौ ॥ सस्थितो भूपतिं प्राह कारणं विस्म-

यप्रदम् ॥ १६ ॥ गुणाधिपस्तुतच्छ्रुत्वास्वभृत्येनसमन्वितः ॥ प्राप्तवान्मन्दिरेदेव्याःसाभूयःप्राहपुष्पदा ॥ १७ ॥ गांधर्वेणविवाहेनमां
 गृहाणगुणाधिप ॥ इतिश्रुत्वानृपःप्राहयदिदेविवचोमम ॥ १८ ॥ पुण्यदेत्वंगृहाणाद्यतर्हिंत्वांसंभजाम्यहम् ॥ तथेतिमत्वात्प्राहसत्त्वकार्य
 निवेदय ॥ १९ ॥ सहोवाचशृणुत्वंभोममभृत्यंचिरंमुरम् ॥ भजत्वंचपलापांगिदेविसत्यंवचःकुरु ॥ २० ॥ ब्रीडितातुक्थांकृत्वाभूपतिं
 प्राहकामिनी ॥ मांभजस्वदयांसिधोकामिनींशक्रचोदिताम् ॥ २१ ॥ चिरदेवंतुसंप्राप्यकामांधात्वांसमागता ॥ पुष्पदंतस्यतनयाग
 न्धर्वस्यशुभानना ॥ २२ ॥ ज्ञापितादेवदेवेननरभोगकरिह्वहम् ॥ इतिश्रुत्वाभूपालोधर्मात्माशीलविग्रहः ॥ २३ ॥ कथंभजाम्यहं
 सुश्रुष्टुषामिवधुर्धमिणीम् ॥ चिरदेवस्तुराजन्योमत्पुत्रइववर्तते ॥ २४ ॥ तस्यत्वंभोगिनिराशिभनेत्वंविचारय ॥ लज्जितासातदादेवी
 सुषवचवर्तवै ॥ २५ ॥ इत्युक्त्वाभूपतिंप्राहवैतालोरुद्रकिंकरः ॥ सत्यंधर्मचकस्यैवजातंतमेवदस्त्वभोः ॥ २६ ॥ सूतउवाच ॥
 भूपतिस्तांविहस्याहाचिरंदेवस्यजायत ॥ सत्यंधर्मचवैतालशृणुतत्कारणंशुभम् ॥ २७ ॥ नृपाणांपरमंधर्मसर्वोपकरणंस्मृतम् ॥
 कृतोपकारंभृत्यस्यतेनर्तकिहिसत्यता ॥ २८ ॥ भृत्येनचकृतंकर्मतच्छृणुष्ववदाम्यहम् ॥ विनावृत्तिस्थितेगेहेभूपतेगुणशालिनः ॥
 ॥ २९ ॥ सेववृत्तिःकृतासर्वार्थान्येनैरैःकृता ॥ पश्चाद्भूपतिनाज्ञातःसंकटेमहदागते ॥ चिरंदेवस्तुतस्माच्चकारणादधिकोमतः ॥ ३० ॥
 इति श्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुखंडापरपर्यायेकलियुगियतिहाससमुच्चयेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ६ ॥ सूतउवाच ॥
 भोःशौनकमहाबुद्धेवैताललेनमहीपतिः ॥ महाप्रवीणश्चमतस्तमाहसचभूपतिम् ॥ १ ॥ राजन्कामपुरेऽरम्येर्वीरसिंहोमहीपतिः ॥ न्यायतो
 धर्मतश्चैवतत्रराज्यमचीकरत् ॥ २ ॥ हिरण्यदत्तस्तत्रैवैश्याधेनमदान्वितः ॥ कामालसातस्यसुतारूपयौवनशालिनी ॥ ३ ॥
 अवसत्सुखतानित्यं वसंतकुसुमप्रिया ॥ कदाचित्कुसुमार्थैर्वेवनंभ्रमरनादितम् ॥ ४ ॥ गच्छंतीतांसमालोक्यधर्मदत्तात्मजोबलः ॥
 सोमदत्तइतिख्यातःपस्पर्शमदनालसाम् ॥ ५ ॥ सातुतंनिर्जनेस्थानेप्रावाचविनयान्विता ॥ कन्यकाहंमहावीरन्यजमंधर्मतोद्यभोः ॥ ६ ॥
 विवाहेसतिपूर्वत्वांभजामिदंशमेऽहनि ॥ अतोदशदिनस्यैवदेशेदिहदयानिधे ॥ ७ ॥ तथेतिमत्वातांत्यक्त्वानिजगेहं समागतः ॥ कामालसा

तुतद्वाभोपि त्रिदत्तावराय च ॥ ८ ॥ मदपालाय वैश्याय मणिग्रीविमुताय च ॥ इवशुरस्य गृहं गत्वा स्वमित्रं प्रत्यर्चयति ॥ ९ ॥ न व मेऽहं नितस्त्वा
 मी गृहीत्वा कामिनीं विलात् ॥ कामातुरः स पत्नीं तामालिङ्गमदान्वितः ॥ १० ॥ अरुदत्ता तु तत्पत्नीमित्रवाक्येन कर्षिता ॥ तामुवाच त
 दा वैश्यः शान्तिपूर्वमिदं वचः ॥ ११ ॥ किं रोदिषि मदघूर्णे सत्यं कथं यशोभने ॥ सा तु सत्यवती प्राह यथा जातं हि कानने ॥ १२ ॥ यदि ना
 यामि पाश्चैवं त्वां सोमं दत्तधनोत्तम ॥ तदा वै धव्यतां प्राप्य भजा मि वृजिं न हितत् ॥ १३ ॥ इति वाक्येन वदद्वाहं यास्याम्यद्य तदंति के ॥
 इति श्रुत्वा च तत्स्वामी तामाह्वाप्य मुदान्वितः ॥ १४ ॥ सुष्वाप सा तु तत्पाश्चैव ह्यगमत् कामा विह्वला ॥ तदा चौरस्तु तं दृष्ट्वा सर्वाभरणभूषिताम् ॥ १५ ॥
 वचश्चोवाच लोभात्मा कुत्रासि च सुंदरि ॥ केनैवापेक्षितारात्रौ सत्यं कथय भामिनि ॥ १६ ॥ कामाल सा तु तं चौरमुवाच मदविह्वला ॥ रक्षिता का
 मवाणेन स्वमित्रं प्रति या मि भोः ॥ १७ ॥ चौरस्तामाह भोः सुष्ठु भूषणं देहि मेऽवले ॥ चौरोऽहं ते धनयाही सा श्रुत्वा वाक्यमब्रवीत् ॥ १८ ॥
 आलिङ्ग्योपपत्तिं मित्रं दास्यामि तव भूषणम् ॥ तथेत्थुक्त्वा तु तेनैव सोमं दत्तं समागता ॥ १९ ॥ दृष्ट्वा तामब्रवीद्द्वैश्यः कथं याता स्मरालसे ॥
 सत्यं कथये मे शीघ्रं तत्पश्चात्त्वां भजाम्यहम् ॥ २० ॥ कामाल सा तु तच्छ्रुत्वा यथा जातं तथा ब्रवीत् ॥ श्रुत्वा स ज्ञानं हृदये विष्णुदेवेन बोधितः
 ॥ २१ ॥ मत्वापि तत्र तानां रीं परिक्रम्य व्यसर्जयत् ॥ चौरस्तु कारणं श्रुत्वा विष्णुदेवेन बोधितः ॥ २२ ॥ गेहे प्रवेशया मास तत्पतियत्र तिष्ठति ॥
 सा तु कामाल सा देवी स्वपातिव्रत्यधर्मिणी ॥ २३ ॥ बुभुजे विषया निन्द्या न्देव देवेन चोदितान् ॥ इत्युक्त्वा स तु वैतालान् पतिं प्राह को विदम् ॥ २४ ॥
 कस्य सत्यं स्मृतं श्रेष्ठे तेषां मध्ये वदस्व मे ॥ सूत उवाच ॥ इत्युक्तः स तु भूपालो वैतालमिदमब्रवीत् ॥ २५ ॥ चौरस्य सत्यतां श्रेष्ठायथा जाता
 तथा शृणु ॥ नृपभीत्या सर्वैश्वर्यस्तु तानां रीं न तु मुक्तवान् ॥ २६ ॥ वैधव्यभीत्या सा देवी स्वमित्रं प्रति चागता ॥ धर्मभीत्या च तत्स्वामी स्वपत्नीं
 न तु मुक्तवान् ॥ २७ ॥ चौरस्तु सत्यभीत्या वैत्यक्त्वा तामुदमागतः ॥ २८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्ग पर्वाणि चतुर्गुण षण्ण्डा परपरायै कलि
 युगीयेति हाससमुच्चयेन वमोऽध्यायः ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ वैतालस्तु महाभाराजानमिदमब्रवीत् ॥ गौडेशो महा राजवधेन नमवै पुरम् ॥
 ॥ १ ॥ गुणेशो वर आख्यातो भूपालस्तत्र धर्मवान् ॥ तन्मन्त्रीनिर्भयानं देजन धर्मपरायणः ॥ २ ॥ कदाचिद्भूपतिर्यातां मां दिरो गिरिजापतेः ॥

पूजयामासतेदंवसर्वव्यापिनमीश्वरम् ॥ ३ ॥ वृंश्चिकस्तत्रसंप्राप्यदंशन्पतिरुषा ॥ तत्कष्टेनसभूपालोमुद्धितः पतितोमुवि ॥ ४ ॥
 तदातुनिर्भयानन्दोविषमुत्तार्यतस्यैव ॥ भूपतिर्वर्णयामासजैनधर्मपरायणः ॥ ५ ॥ शृणुराजन्महाभागशत्रून्वर्णमानसाधमान् ॥ कामःक्रोध
 स्तथालोभोभरतिर्हिंसाचतुष्पिका ॥ ६ ॥ रजोगुणाञ्चतेजास्तत्तेषांभेदाः पृथक्पृथक् ॥ मोहोदंभोमदश्चैवममताशाचर्हणा ॥ ७ ॥
 तमोगुणाञ्चतेजास्तत्तैरिदंभूतिजगत् ॥ कामीविष्णुस्तथारुद्रः क्रोधीलोभीविधिविस्तथा ॥ ८ ॥ दंभीशक्रोयोमोहीमदीयक्षपतिः स्वयम्
 ॥ मायावश्याश्चतेसर्वैर्हितत्यूजनेनकिम् ॥ ९ ॥ षट्शत्रुभिर्जितोयैवैसोजिनोमुनिभिः स्मृतः ॥ नजितःसजिनोज्ञेयोऽद्वैतवादीनिरंजनः
 ॥ १० ॥ तस्यध्यानेनभवेनमोक्षवंतो नराः सदा ॥ तत्प्रसन्नार्थायोधर्मः शृणुमेवमुधाधिप ॥ ११ ॥ गोपूजनेनतेदेवास्तुष्टियान्तिसदैवहि ॥
 अतोगोपूजनंशुद्धं हिंसासर्ववर्जिता ॥ १२ ॥ मदपानेनसर्वात्माजिनःकुशंसमाप्नुयात् ॥ तस्मान्मांसंचपानंचवर्जितंसर्वदैवहि ॥ १३ ॥ न्या
 येनोपाजितंविर्त्तंभोजयेच्चबुभुक्षितान् ॥ रविरात्माजिनस्यैवतत्प्रकाशेहिभोजयेत् ॥ १४ ॥ इत्येवंवर्णयित्वैनंमन्त्रिगिहमुपाययौ ॥ तथैवम
 त्वासनृपोजिनधर्मगृहीतवान् ॥ १५ ॥ कियताचैवकालेनवेदमार्गो हिलंघितः ॥ तदातुदुःखिताराज्ञीशिवस्यशरणंययौ ॥ १६ ॥ वरदा
 नेनरुद्रस्यपुत्रो जातोमहोत्तमः ॥ धर्मराजइतिख्यातोवेदव्रतपरायणः ॥ १७ ॥ गुणशेखरएवासौपंचत्वेनिरयंययौ ॥ धर्मराजस्तदारा
 ज्यंकृतबान्धर्मतःस्वयम् ॥ १८ ॥ तस्यधर्मप्रभावेनतत्पितास्वर्गमाप्तवान् ॥ त्रयःपत्न्योभवन्तस्यगुणरूपमहोत्तमाः ॥ १९ ॥ वसंत
 समयेराजाताभिः सहवर्नान्तरे ॥ संयातोऽरमयामासपुष्पभ्रमरनादिते ॥ २० ॥ श्रमिताःसतुभूपालोराज्ञीभिःसहमोदितः ॥ सरोवरेस्नापितवा
 न्मदाघूर्णितलोचनः ॥ २१ ॥ गृहीत्वाकुसुमपादंकरैराद्वयैसमार्पयत् ॥ यदिहीनत्वमायातापतताकुसुमेनैव ॥ २२ ॥ दुःखितःसतुभूपालो
 राज्ञीतामचिकित्सयत् ॥ रात्रौप्राप्तेद्वितीयातुचंद्रशालिनमोहिता ॥ २३ ॥ आपतद्भयाकुलीभूत्वाशुद्धंपादमभूत्ततः ॥ पतितायाश्चशब्दे
 नतृतीयाज्वरिताभवत् ॥ २४ ॥ तस्यामूर्च्छातदाक्षीणाद्वितीयायाअजायत ॥ नृपस्पर्शेनसासुभ्रूज्वरतापंविहायच ॥ २५ ॥ प्रभातेसुंदरे
 जातेसताभिर्गृहमाययौ ॥ इत्युक्त्वासतुर्वैतालोभूपतिंप्राहनम्रधीः ॥ २६ ॥ आसामध्येमहाराजकाश्रेष्ठासुकुमारिका ॥ राजोवाच ॥ ॥

तृतीयासुकुमारीचितासामध्येमहोत्तमा ॥२७॥ वायुप्रकृतितश्चासौपद्मपुण्येणखजिता ॥ शीतांशुनाद्रितीयातुमूर्च्छिताकफभावतः ॥२८॥
 शब्दमन्त्रेणसंतापोरस्यांजातोहिसोत्तमा ॥ विहस्याहपुनर्देवोभवभक्तंमहीपतिम् ॥२९॥ जैनधर्मःप्रधानोहिदेवधर्मोथवावद ॥ सहोवाचप्र
 धानोऽसौवेदधर्मः सनातनः ॥३०॥ अष्टौश्रण्योहितस्यैवब्रह्मणोव्यक्तरूपिणः ॥ शूद्रवैश्यस्तथाक्षत्रीब्राह्मणोब्रह्मचर्यकः ॥३१॥ गेहोव्योय
 तिश्रैवक्रमाच्छ्रेष्ठाःप्रकीर्तिताः ॥ यः कृत्त्वानारिसंस्मृत्यतिवद्वर्ततेगृही ॥३२॥ सपापीनरकंयातियावदाभूतसंप्लवम् ॥ गृहेषुयतिवद्वर्मोजैन
 शस्त्रिप्रकीर्तितः ॥ पाखंडः सस्मृतः प्राज्ञैर्वैजनीयोहिसर्वदा ॥३३॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुणखंडापरपरायणेकलियुगिये
 तिहाससमुच्चयेदशमोऽध्यायः ॥१०॥ ॥सूतउवाच॥भोःशौनकमहाभागसवैतालोहिदेवता ॥ राजानमब्रवीद्वाथाधर्मप्रश्रमर्योशुभाम् ॥१॥
 राजन्पुण्यपुरेऽरम्येनानजननिषेविते ॥ धर्मवच्छभूपालस्तत्रराज्यंपुराकरोत् ॥२॥ सत्यप्रकाशस्तन्मन्त्रीलक्ष्मीश्रामान्यकामिनी ॥ कदाचि
 त्सतुभूपालोर्मन्त्रिणप्राहधर्मवित् ॥३॥ आनंदः कतिधालोकेतन्ममाचक्ष्वसत्तम ॥ सहोवाचमहाराजसुखश्चैवचतुर्विधः ॥४॥ ब्रह्मच
 र्याश्रमेयोवैब्रह्मानंदमहोत्तमः ॥ गार्हस्थ्यविषयानंदमध्यमः कथितोबुधैः ॥५॥ वानप्रस्थमहाराजसधर्मानंदकोऽधमः ॥ कर्मकांडिनचानं
 दः सत्यधर्मःसर्वैस्मृतः ॥६॥ संन्यस्तेतुशिवानंदस्सहिसर्वोत्तमोत्तमः ॥ विषयानंदकोराजन्मन्त्रीप्रधानःप्रकीर्तितः ॥७॥ स्त्रियंविनासुखंना
 स्तिगृहस्थाश्रमकेनृप ॥ इतिश्रुत्वासभूपालोदेशांतरमुपायौ ॥८॥ पत्नीमन्वेषयामासस्वयोग्याधर्मतत्पराम् ॥ प्राप्तवान्नवुवागंगीम
 नोवृत्त्यनुसारिणीम् ॥९॥ सभूपोर्मन्त्रिणप्राहनारीमन्वेषयाद्वभोः ॥ नोचेत्प्राणानंहंत्यज्येस्यंवाक्यंब्रवीम्यहम् ॥१०॥ इतिश्रुत्वाययौमं
 त्रीदेशादेशांतरंप्रति ॥ सिंधुदेशेचसंप्राप्यसमुद्रंप्रतिसोऽगमत् ॥११॥ तुष्टावमनसासिंधुसर्वतर्थापतिंशुभम् ॥ बुद्धिप्रकाशउवाच ॥
 सिंधुदेवनमस्तुभ्यंसर्वरत्नालयाप्रभो ॥१२॥ अहंतेशरणंप्राप्तः झरणागतवत्सल ॥ त्वानंमामिजलाधीशंगंगादिसरितांपतिम् ॥१३॥
 स्त्रीरत्नंदेहिराज्ञोऽर्थनोचेत्प्राणोऽस्त्यजाम्यहम् ॥ इतिश्रुत्वाप्रसन्नात्मासागरःसरितांपतिः ॥१४॥ जलेवृक्षंसुवर्णगंपत्रविद्रुमकमहत् ॥ मुक्ता
 फलान्वितादिव्यमंत्रिणेसंददर्शह ॥१५॥ तस्योपरिस्थिताबालसुकुमारिमनोरमा ॥ तत्रैवसालंयजातावृक्षेणसहभूपते ॥१६॥ इति

दृष्ट्वा महाश्रैयं नृपांतिकमुपाययौ ॥ वर्णयित्वा तु तत्सर्वं राज्ञा सार्धं समात्तवान् ॥ १७ ॥ तथा विधं नृपे दृष्ट्वा सागरांतमुपाययौ ॥ बालयासह
 पातालं प्राप्ता त्वान्भूपतिः स्वयम् ॥ १८ ॥ तां नारीं प्राह न भ्राता त्वदर्थेऽहं समागतः ॥ गांधर्वेण विवाहेन मां प्रापय वरानने ॥ १९ ॥ विहस्य
 साहतं भूपंकुष्णपक्षे चतुर्दशी ॥ तद्दिनेऽहं समागत्य त्वां भजामि नृपात्तम ॥ २० ॥ इति श्रुत्वा स नृपतिस्तद्दिने स्मरविह्वलः ॥ खड्गहस्तो
 ययौ तत्र त्रयदेवी गृहोत्तमम् ॥ २१ ॥ एतस्मिन्नंतरे ते त्रराक्षसो बकवाहनः ॥ तां बालां स च स्पर्श नृपः क्रोधातुरोऽभवत् ॥ २२ ॥ कामांधोरा
 क्षं सह त्वास्वपत्नीं प्राह निभयम् ॥ कोऽयं तेऽत्र समायातः कारणं वद भा मिनि ॥ २३ ॥ साहभोः शृणु भूपाल विद्याधर सुता ह्यहम् ॥ पितृप्रिया
 मदवर्तिका मातार्त्तं वनमागता ॥ २४ ॥ नागता भोजने काले पितृमात्रेऽश्वमंदिरे ॥ ज्ञात्वा ध्यानं न मत्पित्रां शापिता तच्छृणुष्व भोः ॥ २५ ॥
 अद्य कृष्णचतुर्दश्यां त्वां भजिष्यति राक्षसः ॥ कृष्णपक्षचतुर्दश्यां मुंक्षत्वमपराधकम् ॥ २६ ॥ तदा हरोदं न कृत्वा ब्रवीमि पितरं प्रति ॥ कदा
 मुक्तिर्भवेद्देवतत्वं कथमुव्रत ॥ २७ ॥ सहो वाचकुमारित्वं वीरभुक्ता भविष्यसि ॥ तदा शापस्य मुक्तिः स्यात्साहंतव विमोचिता ॥ २८ ॥
 त्वदाज्ञया हं यास्यामि भोजनं पितृमंदिरे ॥ इति श्रुत्वा नृपः प्राह मम गेहं समीरय ॥ २९ ॥ त्वया सार्द्धं गमिष्यामि गृहं विद्याधरस्य तत् ॥ तथेत्यु
 क्त्वा तु सा देवी नृपगेहं समाययौ ॥ ३० ॥ तदा तु नगरे तस्मिन्नरैर्जातं महोत्सवम् ॥ मंत्री दृष्ट्वा तु तं भूपतिं व्यपत्नीसि मन्यतम् ॥ ३१ ॥ पंचत्व
 मगमन्नूर्णकुतो हेतोर्हितद्वद ॥ राजोवाच ॥ ३२ ॥ नृपसद्विदं संध्यात्वारजभंग
 भयातुरः ॥ त्यक्त्वा प्राणान्ययौ स्वर्गं शृणुयात्कारणं शुभम् ॥ ३३ ॥ विषयीयो हि भूपालस्तस्य राज्ञ्यं विना ज्ञानम् ॥ स्त्रीमदं प्राप्य राज्ञ्यस्य
 सदाहानिमवाप्नुयात् ॥ ३४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गखंडापरपर्याये कलियुगीयेति हाससमुच्चये एकादशो
 ऽध्यायः ॥ ११ ॥ ६४ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ विहस्य स तु वैतालो राजानि मदमब्रवीत् ॥ राजंश्चूडायुरेभ्य भूपश्चूडामणिः स्मृतः ॥ १॥ देवस्वामी
 गुरुस्तस्यैव देवदांगपारगः ॥ तस्य पत्नी विशालाक्षी पतिधर्मपरायणा ॥ २ ॥ शिवमाराधयामास पुत्रार्थे वरवर्णिनी ॥ रुद्रस्य वरदानेन काम
 देवसमः सुतः ॥ ३ ॥ हरिस्वामीति विख्यातो जातो देवांश्चान्वली ॥ सर्वसंपत्समायुक्तो देवतुल्यमुखीक्षितौ ॥ ४ ॥ रूपलवण्यतानाम्नातत्पत्नी

हिमुखांगना ॥ जातादेवलशापेन तस्य नन्दनो नृप ॥ ५ ॥ एकदापतिनासाद्धवसन्तेकुसुमाकरे ॥ हर्म्येषुष्वापसंप्रीत्याश्रय्यामध्यास्य
 सुदरी ॥ ६ ॥ सुकलोनामगंधर्वस्तस्यारूपेण मोहितः ॥ तां जहार विमानेस्वेसंस्थाप्य स्वपुरं ययौ ॥ ७ ॥ प्रबुद्धः स तु तानां रीमृगयामास
 विह्वलः ॥ नलब्धो व्याकुलो भूत्वा देशं त्यक्त्वा वनं गतः ॥ ८ ॥ संन्यस्तो विषयान् सर्वान्हरिद्व्यानपरायणः ॥ कदाचित्प्राप सन्नेहा विप्रगेहमुपा
 गतः ॥ ९ ॥ प्रपञ्चव्यपायसमपि वटवृक्षमुपाश्रितः ॥ वृक्षोपरि निधायानुनर्दस्नानमथाकरोत् ॥ १० ॥ भोजनं च ततो राजन्सपेण गलं कृतम् ॥
 ततो यतिः समायातो भुक्त्वा मदमुपाययौ ॥ ११ ॥ विषेण पीडित तनुं दृष्ट्वा ब्राह्मणमब्रवीत् ॥ तथा द्विजेन मूर्खेण पायसं विषमिश्रितम् ॥ १२ ॥
 मरणं यामिभो दुष्टब्रह्महत्यामवाप्स्यसि ॥ इत्युक्त्वा मरणं प्राप्याग्निबलोकमुपाययौ ॥ १३ ॥ रूपतेजोयुता दिव्यं गृहीत्वा सुखमाप्तवान् ॥ इत्यु
 क्त्वा स तु वैतालराजानमिदमब्रवीत् ॥ १४ ॥ कस्मै प्राप्ता ब्रह्महत्या तेषां मध्ये वदस्व मे ॥ राजोवाच ॥ स्वाभाविकविषो नागो ह्यज्ञानेन विषं कृत
 म् ॥ १५ ॥ अतो दोषी हि मुजगो ब्रह्महत्यां न चाप्तवान् ॥ बुभुक्षिते ददौ भिक्षां सा द्विजो देवमोहितः ॥ १६ ॥ ब्रह्महत्यामोनायात्कुलधर्मपरायणः ॥
 आत्मना च कृतं पापं भोक्तव्यं सर्वदा जनैः ॥ १७ ॥ आत्मत्यागो ब्रह्महत्या चातिथेः श्चावमाननम् ॥ ब्रह्महत्या तदज्ञेया विषदत्तेन सा तथा ॥ १८ ॥
 आत्मन्यागः स्मृतौ दैवात्तस्मात्सोपिन पापवाद् ॥ येनैरैः कथिता वा तान् ब्रह्महत्या त्वया कृता ॥ १९ ॥ तेषां ब्राह्मणहत्या सा न्यायप्रष्टमतां नृणा
 म् ॥ २० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्थ्युखंडापरपयैकलिङ्गयोगेतिहाससमुच्चये द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ ॥
 ॥ सूत उवाच ॥ कृतकृत्यः प्रसन्नात्मा वैतालोनृपमब्रवीत् ॥ नगरे च द्रुहदयेरणधरो नृपोऽभवत् ॥ १ ॥ तत्र वैश्योऽवसद्धर्मो नामार्धमध्वजो
 धनी ॥ तस्य पुत्रिमायाता सुंदरसुखभाविनी ॥ २ ॥ एकदानगरे तस्मिन् यातु भक्तो नरोऽभवत् ॥ द्यूतविद्यापरो नित्यं मद्यमांसपरायणः ॥ ३ ॥
 आशरो नाम तत्रासीद्दिक्षुः पुरुषादनः ॥ तस्मै मद्यं च मांसं च प्रत्यहं स च दत्तवान् ॥ ४ ॥ प्रसन्नो राक्षसो भूत्वा यातु भक्तं तमब्रवीत् ॥ वरं वरय
 यद्योग्यं मत्तः सर्वमवाप्स्यसि ॥ ५ ॥ सहोवाच वरो मद्भेदे यस्ते पुरुषादक ॥ गुप्तगर्तं च भूमध्ये कुरुचौरानिरूपणम् ॥ ६ ॥ इति श्रुत्वा करोद्गर्तं नर
 बुद्धिर्विमोहनम् ॥ स्वयंतत्र स्थितो देवः स्वभक्तेन समन्वितः ॥ ७ ॥ तेन रात्रौ तुरैरेण नृपदासी वरांगना ॥ हता संस्थापिता गतै बहुद्रव्यं

तयाहृतम् ॥ ८ ॥ सप्तपत्न्योऽभवंस्तस्यचतुर्वर्णस्ययोषितः ॥ तासामध्येभूपदसीतस्यचौरस्यवल्लभा ॥ ९ ॥ नृपदुर्गसमगेहोर
 चितस्तेनरक्षसा ॥ भूतलेगुप्तरूपश्चनरबुद्धिविमोहनः ॥ १० ॥ चोरितंबहुधाद्रव्यंगतेसंस्थापितंबलात् ॥ तदतेव्याकुलराजजनराजानमनु
 वन् ॥ ११ ॥ त्यजामनगरीभूपचौरविघ्नकर्त्तव्य ॥ इतिश्रुत्वासभूपालेरक्षिणः क्षुब्धसंयुतान् ॥ १२ ॥ स्थापितागरेतस्मिंश्चौरैरहसापराय
 णान् ॥ आज्ञाप्यसयौगेहेतैस्तुश्रुत्वातथाकृतम् ॥ १३ ॥ राक्षस्यामाययासर्वैर्मोहितारक्षिणस्तदा ॥ चौरिणबहुधाद्रव्यंहृतंचधनिनंबला
 त् ॥ १४ ॥ पुनस्तेप्रयथुभूंपरणधीरंसमौरयन् ॥ श्रुत्वातुविस्मितराजास्वयंगरमागतः ॥ १५ ॥ अर्धरात्रेतेमभूतेसचौरोनृपमा
 गतम् ॥ ज्ञात्वाब्रवीच्चराजानंकोभवानत्रचातवान् ॥ १६ ॥ नृपोऽब्रवीदहंचौरश्चोदितार्थः समागतः ॥ यास्यामिधनिनंगेहभवान्येवचनंकुरु ॥ १७ ॥
 मयासाद्धंचबहुधाद्रव्यंहरसुखीभव ॥ तथामत्वातुबहुधाचौरिणधनमाहृतम् ॥ १८ ॥ गर्तमध्येगतोरात्रौस्थापयित्वानृपबहिः ॥
 एतस्मिन्नेवतत्पत्नीनृपदासिविरागना ॥ १९ ॥ भूपतिंप्राहभोरान्यच्छशंत्रिस्वकंगृहम् ॥ चौरोऽसौहित्वदर्थंचमृत्युकुर्वन्गृहगतः ॥ २० ॥
 इत्युक्त्वासातुभूपायमार्गभेदमदर्शयत् ॥ नृपोऽपिस्वगृहंप्राप्यप्रभातेविमलेरवौ ॥ २१ ॥ आययौसेनयासाद्धयत्रचौरःस्वयंस्थितः ॥
 चौरोऽपिभयमासाद्यवाशरंनारक्षसम् ॥ २२ ॥ संपूज्यवर्णयामासयथाजातंतथाविधि ॥ विहस्याहचरक्षस्तंत्वयामेभोजनकृतम् ॥ २३ ॥
 अद्यभक्ष्याम्यंहंसवर्णानुषान्देवचोदितान् ॥ इत्युक्त्वासययौघोरारक्षसोनृपतिंप्रति ॥ २४ ॥ चखादबहुलंसेनतेपियातादिशोदश ॥
 आक्रांतः सचभूपालेरक्षसाविकलीकृतः ॥ २५ ॥ तदाचौरःस्वयंप्राप्यभूपतिंप्राहरोषतः ॥ पलायनंनभूपस्ययोग्यधर्मजनस्यैव ॥ २६ ॥
 इतिश्रुत्वातुपृथैवतूर्णमागत्यतत्रह ॥ ध्यात्वादेवीमहाकालीलब्ध्वामंत्रमहोत्तमम् ॥ २७ ॥ रक्षसासहतद्रुतंभस्मसादभवत्क्षणात् ॥
 निगडैस्तंबवंधाशुचौरंनगरलुंठकम् ॥ २८ ॥ तथासर्वधनान्येवस्त्रीभिस्ताभिःसमाययौ ॥ राज्यस्थानंसमासाद्यदुर्गतिस्तस्यचाभवत् ॥ २९ ॥
 पटहाताडितैर्नवशब्देनचगृहेह ॥ ज्ञापितंकारणंसर्वतच्चौरस्यवधस्यतैः ॥ ३० ॥ तद्दिनेनगरेतस्मिन्प्राभितोगर्भेपरि ॥ धर्मध्वज
 गृहद्वारेसचौरौहिसमागतः ॥ ३१ ॥ तस्यरूपंसमालोक्यमुमोहसुखभाविनी ॥ पितरंप्राहदुःखार्ताचौरैर्मोचयस्त्वयम् ॥ ३२ ॥

सगत्वा नृपतिं प्राह पंचलक्षधनं मम ॥ गृहाण चौरमोक्षार्थं मिथ्येतेन हि मे सुता ॥ ३३ ॥ विहस्या ह नृपस्तं वै चौरोऽयं धनलुंठकः ॥
 कर्हि चित्रमया त्याज्योऽमुं विवै पुरुषाधमः ॥ ३४ ॥ इति श्रुत्वा निराशोऽभूत् स चौरो रमरं गतः ॥ शल्यारोपणकाले तु प्राक् ग्रहस्य ततोऽरुदत् ॥
 ३५ ॥ एतस्मिन्नेव तत्पुत्री देवमाया विमोहिता ॥ गृहीत्वा चौरदेहं तु वह्निं कुडेतु सा गमत् ॥ ३६ ॥ तदा प्रसन्ना सा दुर्गता बुद्धिं व्यप्रसादतः ॥ त
 स्यैदं तं वरं दिव्यं मुक्तिमुक्तिं फलप्रदम् ॥ ३७ ॥ इत्युक्त्वा स तु भूपलं पुनः प्राह विहस्य तम् ॥ किं कारणेन चौरौ सौ प्राक् ग्रहस्य ततोऽरुदत् ॥ ३८ ॥ राजो
 वाचा ॥ मदर्थं सुंदरी नारी स्वप्राणान् दातुमुद्यता ॥ तस्यैकं च प्रदातव्यं भयात् तस्मै ह रूपिणा ॥ ३९ ॥ अतरो दितवान् पश्चाद्भस्मने कारणं शृणु ॥ धन्योऽ
 यं भगवान् कृष्णो यस्य लीलेयमीदृशी ॥ ४० ॥ अधर्मिणे च नार्कस्य फलं दातुं समर्हसि ॥ धर्मिणो नरकस्यैव फलं तस्मै न मोनमः ॥ ४१ ॥ अतः सहासितः
 पूर्वमोहितो हरिरीलया ॥ इति श्रुत्वा ह वै तालोहरेः शरणमुत्तमम् ॥ ४२ ॥ वाक्यं तेन कृतं शूल्यामतो जीवितवाञ्छुचिः ॥ ४३ ॥ इति श्रीभविष्यमहापु
 राणे प्रति सर्गपर्वणि चतुर्गुणखण्डापरपर्याये कालियुगीयेति हाससमुच्चये त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ अथ सुत उवाच ॥ भृगुवर्यमहाभाग वैतालोलो नृपमब्र
 वीत् ॥ राजन्युष्पावती रम्या नगरी तत्र भूपतिः ॥ १ ॥ सुविचार इति ख्यातः प्रजापालनतत्परः ॥ चंद्रप्रभातस्य पत्नीरूपयौवनशालिनी ॥ २ ॥ तस्यां
 जाता सुता देवी नाम्ना चंद्रावलीमता ॥ कदाचित्त्वाल्लिभिः सार्द्धं विपिनं कुसुमाकरम् ॥ ३ ॥ आययौ तत्र वै विप्रमुदं वंसाददर्शह ॥ मोहिता चाभव
 देवी विप्रोपि पतितः क्षितौ ॥ ४ ॥ कामबाणव्यथां प्राप्य गतप्राण इवाभवत् ॥ तस्यां गतायां स दनेद्वौ विप्रौ तत्र चागतौ ॥ ५ ॥ मूलदेवः शशीनाम्ना तत्र
 विद्याविशारदौ ॥ तथा गतं द्विजं दृष्ट्वा रूपयौवनशालिनम् ॥ ६ ॥ पद्मच्छकारणं सर्वे येन मोहं त्वमागतः ॥ स श्रुत्वा रोदनं कृत्वा सर्वतस्मै न्यवेदयत्
 ॥ ७ ॥ कृपालुर्बुधैव देवस्तु त्वं स्वगेहमाप्तवान् ॥ गृहे जप्त्वा महामंत्रं चासुण्डाबिजं संयुतम् ॥ ८ ॥ कृतवान्युदिके चोभे सुदेवाय समापयत् ॥
 एकया सुंदरीकन्या द्वादशाब्दमयी शुभा ॥ ९ ॥ द्वितीयया महाबुद्धौ मूलदेवस्तदाभवत् ॥ द्वौ गतौ राजसदने नृपमाश्रीभिरच्यतम् ॥ १० ॥
 हेतुं निवेशयामास तच्छृणुष्व महामते ॥ नगरे तत्रिकराजन्मद्वेहं सुंदरोपमम् ॥ ११ ॥ विलापध्वजनाम्ना वैराज्ञां सुलुठितं बलात् ॥
 पलायितौ सुतः पत्नीतावन्वेहं समापयौ ॥ १२ ॥ इयं वधूर्महाराजममतत्पुत्रभाविनी ॥ यावदहं न गच्छामि स्वगेहे रक्षधर्मतः ॥ १३ ॥

इति श्रुत्वा स नृपतिश्चाहूयस्वसुतां तदा ॥ तस्यै समर्प्यतां पश्चात्सद्विजोगेहमायौ ॥ १४ ॥ सुदेवस्तु निशीथैरमर्णो प्राहनिर्भयः ॥
 कुतस्ते मनोद्विग्नसंत्यक्तयमसखि ॥ १५ ॥ साहमेह दये नित्यं सुदेवो ब्राह्मणोत्तमः ॥ उषितस्तद्वियोगेन व्याकुलहंसदासखे ॥ १६ ॥ सुदेव
 आह भोः सुभ्रुयादिते ब्राह्मणोत्तमम् ॥ समर्पयामित्वं मे किं ददासि वदस्व भोः ॥ १७ ॥ साहते सर्वदा दासी भवामि द्विजभामिनि ॥ इति श्रुत्वा
 सुदेवस्तु मुखान्निष्कृष्य यंत्रकम् ॥ १८ ॥ पूर्वदेहत्वमापन्नस्तया साद्धतदारमत् ॥ चतुर्मास्या भवद्गर्भस्तस्मिन्काले तु भो नृप ॥ १९ ॥
 अमात्यतनयो विप्रस्त्रीरूपं प्रति मोहितः ॥ तदामरणसंपन्नज्ञात्वा तं मदनालसम् ॥ २० ॥ मंत्री स्नेहाच्च बहुधा संसृत्य हृदि पठितैः ॥ तस्मै
 समर्पयामास तानारीमंत्रसंभवाम् ॥ २१ ॥ साहभांमात्यतनयत्रिमासं तथैव मंडले ॥ संस्नाहितं हि मे योग्यो भविष्यसितथाकुरु ॥ २२ ॥ तथा
 मत्वा मित्रि सुतो नम्रात्मा मदनालसः ॥ तीर्थार्तरंगतः सोऽपि सुदेवस्तस्य योषितम् ॥ २३ ॥ भूपकर्तिका मवशां चालिङ्गसकामुकः ॥
 सातु गर्भदधारशुद्धिमासस्य द्विजेन वै ॥ २४ ॥ सुदेवो मानुषो भूत्वा मूलदेवगृहं ययौ ॥ सर्वनिवेदयामास यथाजातं नृपगृहे ॥ २५ ॥ मूलदे
 वः प्रसन्नात्मा शानं नमामि त्रकम् ॥ विंशद्वर्षं तं रक्तत्वास्वयं वृद्धस्य रूपवान् ॥ २६ ॥ राज्ञो निवेद्य तत्सर्वं वधूं मे देहि भूपते ॥ तदा तु स नृपो भी
 त्या तं प्राह श्लक्ष्णया गिरा ॥ २७ ॥ मंत्री राजकरो नाम तत्पुत्रो मदनालसः ॥ दृष्ट्वा तव धूरम्यामु मोहमरणोन्मुखः ॥ २८ ॥ स्वपुत्रस्य वि
 योगेन समं ग्रीच तथेदृशः ॥ तथा हं ब्राह्मणान्वृद्धान्पृष्ट्वा तस्मै च तां ददौ ॥ २९ ॥ यथा प्रसन्नो हि भवान्कुरु त्वं च तथा विधम् ॥ मूलदेवस्तु नृपतिं
 प्रोवाच विषमुद्वहन् ॥ ३० ॥ देहि भूपसुतां मद्गतं पुत्रस्य सुखाय वै ॥ तथैव मत्वा स नृपः सुतां चंद्रावलीशुभाम् ॥ ३१ ॥ दत्त्वा च वेदविधिना
 बहुधाद्रव्यं संयुताम् ॥ स्वयं च कराराज्यवैब्रह्मदोषविनिर्जितः ॥ ३२ ॥ शशीतु भूपतेः कन्या गृहीत्वा स्वगृहं ययौ ॥ सुदेवस्तु तदा दुःखी मूलदे
 वः सुवाच ह ॥ ३३ ॥ मदीयेयं नृपसुता भोगपत्नी महोत्तमा ॥ तच्छ्रुत्वा मूलदेवस्तु विस्मितः स तथा करोत् ॥ ३४ ॥ इत्युक्त्वा नृपतिं प्राह
 वैतालोरुद्वैककरः ॥ कस्मै प्राप्ता नृपसुता धर्मतस्तद्गदस्व मे ॥ ३५ ॥ राजोवाच ॥ पितुमात्राज्ञया पुत्रिदेवानां संमुखे स्थिता ॥ यस्मै नि
 वेदिता तस्मै सा योग्या धर्मतः सदा ॥ ३६ ॥ क्षास्त्रिषुकथितं देवस्त्रीरत्नं सर्वदेवहि ॥ यथाक्षेत्रं भुवि स्थितं बीजमन्येन रोपितम् ॥ ३७ ॥ तत्क्षे

ऋंक्रोषिकारस्यबीजदत्तस्यनैवह ॥ तस्माद्भ्राजतनयाशशिनिंवरयिष्यति ॥ ३८ ॥ सुदेवस्यैवतनयोऽयत्नत्वंहिगमिष्यति ॥ इतितेकथितं
 देवयथाशास्त्रेषुभाषितम् ॥ ३९ ॥ किंकृतंमंत्रिपुत्रेणतथैवकथयस्वमे ॥ इतिश्रुत्वासहोवाचसपुत्रोभदनालसः ॥ ४० ॥ वृंदावनंशुभं
 प्राप्यराधाकुण्डेसमागतः ॥ सस्नात्वाबहुलाष्टम्यातन्पुण्येननृपोत्तम ॥ ४१ ॥ भस्मसादभवत्पापंयेनमोहत्वमागतः ॥ स्मृत्वासहदिगो
 विंदंतुष्टावक्ष्णयागिरा ॥ ४२ ॥ ॥ मदनालसउवाच ॥ ॥ नमस्तेदयासिधेयकृष्णदेवत्वयेदंततोविश्वमभोधिरूपम् ॥ त्वयैकेनलीलार्थं
 तोदेवदेवप्रियाराधयासार्द्धमेतद्विगुप्तम् ॥ ४३ ॥ जगत्यन्तकालेत्वाकालमृत्याजगत्संहृतंवेनमस्तेनमस्ते ॥ मदीयाचबुद्धिर्हंपोकिशुद्धाय
 थस्यत्तथैवशशिप्रंकुरत्वम् ॥ ४४ ॥ इतिस्तोत्रप्रभावेनदेवदेवेनमोचिता ॥ कामपाशात्तस्यबुद्धिःसक्षत्रीगृहमाययौ ॥ ४५ ॥ रमणींस्वास
 माल्लिखननन्दमुदितोऽनुप ॥ विप्रदोषैर्विनाशायहृदिर्सांचित्यबुद्धिमान् ॥ ४६ ॥ सुदेवंसमाहूयस्वांस्वसारंददौमुदा ॥ सुदेवस्तस्यभोगिर्नक्ष
 त्रियस्यमदातुराम् ॥ ४७ ॥ धर्मोद्वाह्यस्वर्गेहंप्राप्तवान्कामकिंकरः ॥ इतितेकथितंभूपचरित्रंतस्यधीमतः ॥ ४८ ॥ मूलदेवस्यविप्रस्यत
 थान्यत्कथयाम्यहम् ॥ ४९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गुणखण्डापरपर्वण्यथैकलियुगयैतिहाससमुच्चये चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥
 ॥ सूतउवाच ॥ ॥ प्रशस्यभूपतिशुद्धैर्वैतालोरुद्रकिंकरः ॥ पुनराख्यानकंविप्रवर्णयामाससुंदरम् ॥ १ ॥ कान्यकुब्जमेमहाराजब्राह्मणोदा
 नशीलकः ॥ बभूवसत्यसंधश्चदेवापूजनतत्परः ॥ २ ॥ प्रतिग्रहेणयद्रव्यंतेनदानमंचिकरत् ॥ कदाचित्तुशरत्कालेनवदुर्गाव्रतं बभूत् ॥ ३ ॥
 नप्राप्तं दानतोद्रव्यंतदांचितातुरोऽभवत् ॥ किंकर्तव्यंमयाचाद्येनद्रव्ययुतोद्वाहम् ॥ ४ ॥ कन्यानिर्मंत्रिताश्चाद्यकथंताभोजयाम्यहम् ॥
 इतिशोकसमायुक्तस्तदादेवप्रिसादतः ॥ ५ ॥ मुद्राःपंचतदाप्राप्तास्ताभिर्भ्रतमचिकरत् ॥ निराहारव्रतंतेनकृतंतुनवमाह्निकम् ॥ ६ ॥ तेनव्रत
 प्रभावेनमृतोदेवत्वमागतः ॥ जीमूतेकेतुरितिचसोभूद्विधाधराधिपः ॥ ७ ॥ हिमाचलगिरौरस्येपुरेविधाधेशुभे ॥ उवासकतिचिद्वर्षान्दिव्यभोग
 प्रभोगवान् ॥ ८ ॥ तत्रकल्पदुर्गमनित्यं पूजयामासभक्तिः ॥ तेनवृक्षप्रभावेनजातःपुत्रोमहोत्तमः ॥ ९ ॥ कलासर्वेषुनिपुणोनाम्नाजीमूतवा
 हनः ॥ सर्वैर्पूर्वभवेराजन्मध्यदेशेमहोत्तमे ॥ १० ॥ क्षत्रियःशूरेसेनाख्योबभूवसुधाधिपः ॥ एकदामृगयकालेलुपःसमहीपतिः ॥ ११ ॥

प्राप्तवानुत्पलरण्यत्रवाल्मीकिसंस्थितिः ॥ चैत्रशुक्लनवम्यातुनकृतंजीवघातनम् ॥ १२ ॥ उत्सवंरामदिवसेचकारविधिवृषः ॥ वाल्मी-
 केऽश्वकुटीमध्येरात्रौजागरणंकृतम् ॥ १३ ॥ श्रुताराममयीगाथातस्यपुण्यप्रभावतः ॥ विद्याधरत्वमापन्नोसुदेतत्रशक्रवत् ॥ १४ ॥ क-
 ल्पवृक्षस्यैवैपूजाकृतातेनमहात्मना ॥ वर्षतिरेदुमःप्राहवरंवरयसत्तम ॥ १५ ॥ सतमाहमहावृक्षमदीयंगंशुभम् ॥ धनधान्यसमायुक्तंय-
 थैवस्यात्तथाकुरु ॥ १६ ॥ इत्युक्तेसतिवृक्षेणनगरंभूपतेःसमम् ॥ कृतंतदानकोऽप्यासीद्योमन्येत्यार्थिवाश्रयम् ॥ १७ ॥ सर्वेतेराजतुल्याश्चक-
 ल्पवृक्षप्रसादतः॥तदातौपितापुत्रौतपसोऽर्थेवंगतौ॥१८॥मलयाद्रौमहारम्येतेपतुर्वहुलतपः॥एकस्मिन्दिवसेराजन्मलयध्वजभूपतेः १९॥
 कमलाक्षीतिविख्यातकन्याचाशिवमदिरे ॥ स्वसख्यासहिताप्राप्ताशिवपूजनतत्परा ॥ २० ॥ जीमूतवाहनश्चैवपूजार्थमादिरंयौ॥बालंददश-
 दिव्यार्गोसर्वोपमसमन्विताम् ॥ २१ ॥ तस्यादर्शनमात्रेणकामबाणेनपीडितः॥ मनसाकामदेवंतुष्टावशृण्वयागिरा ॥ २२ ॥ ॥जीमूत-
 वाहनउवाच ॥ ॥ मदनायनमस्तुभ्यंकृष्णपुत्रायतेनमः ॥ शंबरप्राणहर्त्रैवचतुर्व्यूहायतेनमः ॥ २३ ॥ पंचबाणायकामायप्रद्युम्नायनमो-
 नमः ॥ मद्योग्यांकुरुश्रोणीकामिनीकमलाननाम् ॥ २४ ॥ तदाप्रसन्नोभगवान्मकरध्वजदेवता ॥ मोहयित्वाचपितरंतद्विवाहमकारयत्
 ॥ २५ ॥ विश्वावसुरितिल्यातस्तस्यभूपस्यैवसुतः ॥ भगिनीपतिनासाद्धसययौगंधमादनम् ॥ २६ ॥ नरंनारायणंनत्वागरुडोत्तुंगमाययौ ॥
 तदानागस्यैवमाताशंखचूडस्यभोनृप ॥ २७ ॥ रुरोदबहुधातत्रयत्रजीमूतवाहनः ॥ दुःखितःसजगमाशुदयालुर्दीनवत्सलः ॥ २८ ॥ वृद्ध-
 माश्वस्यपप्रच्छकेनंदुःखमागतम् ॥ साहमेतनयोदेवगरुडास्येगमिष्यति॥२९॥तद्वियगेनदुःखातोविलपाभिमहाकुल॥इतिज्ञात्वासनृपते
 गरुडोत्तुंगमाययौ ॥ ३० ॥ गरुडोऽपिगृहीत्वातंनभोमांमुपागमत्॥तस्यगंदोऽमुजालिसोन्यधात्तत्तत्रभामिनी ॥ ३१ ॥ कमलाक्षीतुवियति
 स्थितंगरुडभक्षितम् ॥ विलोक्यचारुदद्राढंपतिदुःखेनदुःखिता ॥ ३२ ॥ तदतुगरुडस्त्रस्तस्तत्रागत्यत्वरान्वितः॥जीमूतवाहनंप्राहकस्मात्त्वं
 ममभक्षितः॥३॥सहोवाचप्रभोमेवचःशृणुमहामतो॥शंखचूडस्यजननीमहदुःखेनदुःखिता ॥ ३४ ॥ तस्याःपुत्रस्यरक्षार्थंप्राप्तोऽहंतवांति
 कम॥इत्युक्तेसतिभूपालशंखचूडश्चपन्नगः॥३५॥तद्व्यालस्यैवदुःखेनदुःखितःशुभमाप्तवान्॥मांप्रभक्षकृपासिंधोत्वदाहारार्थमागतम् ॥ ३६॥

संत्यज्यमानुषं दिव्यं कुर्वद्धारं महामते ॥ तदा प्रसन्नो गरुडो ददौ तस्मै वस्त्रयम् ॥ ३७ ॥ जीमूतवाहनार्थैव विद्याधरा सुराय च ॥ शंखचूडकुले
 नाहं भक्ष्यामि च कदाचन ॥ ३८ ॥ त्वं तु विद्याधरपुरे प्राप्य राज्यं महोत्तमम् ॥ सुभोजयित्वा लक्ष्मणं ततो वैकुण्ठमेष्यसि ॥ ३९ ॥ इत्यु
 क्तवान्तर्दधौ देवः स पित्रा राज्यमाप्तवान् ॥ स्वपत्न्या सह राज्यांगं भुक्त्वा वैकुण्ठमायौ ॥ ४० ॥ इत्युक्त्वा स तैव तालो नृपतिं प्राहनमन्थीः ॥
 तेषां मध्ये महाराजकस्य प्राप्तं महाफलम् ॥ ४१ ॥ राजोवाच ॥ शंखचूडस्य प्राप्तं जीवदानमहाफलम् ॥ नृपस्यैवोपकारं च स्वभावो विधिना
 कृतः ॥ ४२ ॥ पतिव्रता प्रभावेन जीवदानेन भूपतेः ॥ सन्तुष्टो गरुडो जातस्तस्य कर्तारं हितफलम् ॥ ४३ ॥ निर्भयः शंखचूडस्तु स्व
 शत्रुं प्रति च गमत् ॥ शरीरमर्पयित्वा तंततः प्राप्तं महाफलम् ॥ ४४ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गविंशति चतुर्थे गवण्डा परपरायै कलियु
 गीयेति हाससमुच्चये पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ पुनः प्राह सैव तालो भूपतिं ज्ञानकोविदम् ॥ चंद्रशेखरभूपस्य नगरीदक्षिणे
 स्थिता ॥ १ ॥ रत्नदत्तो वसुदेवो धर्मज्ञो धनधान्यवान् ॥ कामावहूथिनी तस्य सुता जाता महोत्तमा ॥ २ ॥ तद्रूपमुत्तमं दृष्ट्वा स वैश्यो भू
 पतिं प्रति ॥ उवाच भो महाराज सुताम मम सुरेप्सिता ॥ ३ ॥ तां गृहाण कृपां सिधो त्वद्यो ग्या विधिनिर्मिता ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं भूपतिश्चंद्रशेखरः
 ॥ ४ ॥ मंत्रिणां विदुरं प्राह त्वं च गच्छ महामते ॥ यथा योग्यं हितं द्रूपमां निवेदयस्व त्वम् ॥ ५ ॥ इत्युक्त्वा स यागो गेहं भूपतिश्चंद्रशेखरः ॥ इयमला
 नाम तत्पत्नी ज्ञात्वा राजानमागतम् ॥ ६ ॥ धूपदीपादिभिः पुष्पैर्यथा योग्यैः समाचरयत् ॥ एतास्मिन् त्रतं काले तु गौश्वशादूलपीडिता ॥ ७ ॥ रंभा
 बदेन महता विललापभयातुरा ॥ तच्छ्रुत्वा स तु भूपालः खड्गहस्तः समभ्यगात् ॥ ८ ॥ शीघ्रं हत्वा तु शार्दूलं मुमोद नृपतिस्तदा ॥ मुकुलो दान
 वानाम तदेहं द्रूपमाप्तवान् ॥ ९ ॥ भूपतिं प्राहनन्प्रात्मा धर्मज्ञं चंद्रशेखरम् ॥ त्वया विमोचितो नाथस्यास्यामि वरुणालयम् ॥ १० ॥ प्रल्हाद
 स्यैव शोपेन व्याघ्रे देहत्वमागतः ॥ परिक्रम्य ययौ दैत्यः प्रल्हादं प्रति स त्वरः ॥ ११ ॥ नृपतिं गृहमागत्य मुष्वाप परया मुदा ॥ प्रभाते बोधितो
 राजा स भार्यां स्वयमागमत् ॥ १२ ॥ नृपोक्तः स यौ तत्र यत्र कामावरूथिनी ॥ दिव्यमूर्तिमयी दृष्ट्वा चितयत् स स्वमानसे ॥ १३ ॥ अस्यामू
 र्तिं प्रभावेन राजा सोमो हमाप्स्यति ॥ इति ज्ञात्वा नृपं प्राह सैव त्वद्योग्यकानि हि ॥ १४ ॥ तथा मत्वा स नृपतिर्न विवाहमथाकरोत् ॥ रत्नदत्तस्य भूप

स्यसेनायाः पतयेददौ ॥ १५ ॥ बलभद्रस्य सापत्नी बभूववरवर्णिनी ॥ एकदानुपतिस्तौ विदुश्च कामावरूथिनीम् ॥ १६ ॥ मोहितः कामबाणेन
 मूर्च्छितः पतितो भुवि ॥ तदा सेनापतिस्तूर्णनृपमुत्थाप्य सत्वरम् ॥ १७ ॥ शिविकैचिवसंस्थाप्य सभायां च समैरयत् ॥ तदा प्रबुद्धो नृपतिः
 प्राह सेनापतिमुदा ॥ १८ ॥ कस्येयं सुंदरी भाव्या कुतो जाता महोत्तमा ॥ बलभद्रस्तु तच्छ्रुत्वा नृपतिः प्राह नम्रधीः ॥ १९ ॥ ममेयं सुंदरी नारी
 लनदत्तस्य सुता ॥ राज्यभंगभयान्मन्त्रीनरूपं त्वयि वर्णिवान् ॥ २० ॥ मम दासस्य यापत्नी त्वद्योग्या भूपते सदा ॥ तवेच्छां पूर
 यिष्यामि तां गृहाण कृपानिधे ॥ २१ ॥ इत्युक्तः क्रोधताम्राक्षो नृपतिस्तमुवाच ह ॥ तवेयं धर्मतो भार्या प्राप्ता सुंदररूपिणी ॥ २२ ॥
 गृह्णामि यदि तां दिवंगिरकेयमार्किकरः ॥ पातायित्वा महदुःखं भजयिष्यामि तर्हि भोः ॥ २३ ॥ इत्युक्त्वा भूपतिस्तूर्णविरहाग्निप्रपा
 डितः ॥ मरणं प्रातवात्रा जागतो धर्मपुरान्तिके ॥ २४ ॥ इत्युक्त्वा स तु वैतालो नृप्राह शृणुष्व भोः ॥ मृते राजनि तत्पत्निसती
 भूत्वा प्रदृश्यते ॥ २५ ॥ सेनापतिस्तु तत्रैव भस्मसादं भवत्क्षणात् ॥ कामावरूथिनीं दिवं भिस्म कृत्वा कलेवरम् ॥ २६ ॥ स्वर्गे
 गतास्तु ते सर्वे कस्य पुण्याधिकं मतम् ॥ सहो वाच च वैतालं राजर्धमाधिको मतः ॥ २७ ॥ मरणं किं कस्यैव योग्यं भूपतिहेतवे ॥
 पतिव्रताया मरणं पतिसंगेन योग्यकम् ॥ २८ ॥ दत्त्वा यात्किं करैरेव सुंदरी नृपहेतवे ॥ धर्मभीत्या न नृपतिस्ताम गृह्णात्स का मुकः ॥ २९ ॥
 जित्वा कामं तथा पाल्यं धर्मतस्मान्नृपेऽधिकम् ॥ ३० ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे प्रतिमर्षवर्णिचतुर्गुणखण्डापरपरायिके लियुगीयेति
 हाससमुच्चये षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ पुनः श्रोवाच वैतालस्तदा ब्राह्मणरूपवान् ॥ शृणु भूपमहाभाग
 कथां तव मनोरमाम् ॥ १ ॥ उज्जयिन्यां महाभाग महासेनो नृपो भवत् ॥ तस्य राज्येऽवसद्विप्रो देवशर्मति विश्रुतः ॥ २ ॥ गुणाकरस्तस्य सु
 तोमघाभां स परायणः ॥ द्यूते न संक्षयं विंशतस्य पापस्य चा भवत् ॥ ३ ॥ बांधवैः सपरित्यक्तो बभ्रा मवमुधा तले ॥ कदाचिद्द्वैवयोगेन सिद्धाश्च
 ममुपागमत् ॥ ४ ॥ कपर्दीनाम तयो गीकपाला न्नैरपूजयत् ॥ ज्ञात्वा पैशाचमन्नं स बुभुक्षुर्न गृहीतवान् ॥ ५ ॥ तदा तिथ्यंतर्धस्य क्षिणं स मु
 पाह्वयत् ॥ तयारात्रौ महानन्दं प्रातवात्सद्विजः शयी ॥ ६ ॥ प्रातः काले तु स प्रातैकैलासं यक्षिणी गता ॥ सद्विजस्तद्वियोगेन योग्यं तिकमु

पाययौ ॥ ७ ॥ कपर्दीप्रददौ तस्मै विद्यां यक्षिणिकर्षिणीम् ॥ चत्वारिंशद्दिनान्येन निक्षीथे जलमध्यगः ॥ ८ ॥ सजजापशुभं मंत्रं प्राप्ता काम
 चारिणी ॥ तदा योग्याज्ञया विप्रस्वयंतु मम तां त्यजन् ॥ ९ ॥ प्राप्तवान्पितरौ न त्वास्वगे हे निवसन्निशि ॥ प्रातः संन्यासि वद्धत्वा कुलैश्चरुदत्तै
 द्विजः ॥ १० ॥ प्रतिबोधिवंनं प्राप्तस्तच्छिष्यत्वं सुपाययौ ॥ पंचाग्रिमध्ये स स्थित्वा तन्मंत्रमजपच्छुचिः ॥ ११ ॥ न प्राप्ता योगिनी देवी तदा
 चिंतातुरोऽभवत् ॥ इत्युक्त्वा स तु वैतालोलो नृपतिं ज्ञानको विदम् ॥ १२ ॥ पुनराह कथं देवी न प्राप्ता यक्षिणी प्रिया ॥ श्रुत्वा ह नृपतिर्विप्रवैतालं रु
 द्रकंकरम् ॥ १३ ॥ त्रिविधं कर्म भो विप्रसिद्ध च र्थसाधकाय वै ॥ मनोवाग्विहितं कर्म परलोके सुखप्रदम् ॥ १४ ॥ सुंदरांगकृतं ज्ञेयं पुनर्वाक्काय
 संभवम् ॥ किंचित्सिद्धिप्रदं ज्ञेयमिह जन्मनि वाक्षितम् ॥ १५ ॥ परत्र च भुवलोर्कोपि देहकृतं स्मृतम् ॥ मनःकायेन संभूतं परजन्मनि राज्य
 दम् ॥ १६ ॥ मनोवाक्कायसंभूतमिह जन्मनि सिद्धिदम् ॥ परत्र परमांसिद्धित्कर्म प्रददाति हि ॥ १७ ॥ तस्मात्कर्तव्यमेवैह त्रिविधं कर्म साध
 कैः ॥ अन्यवित्तेन स द्विजः कृतवान्कर्म मंत्रजम् ॥ १८ ॥ अतोऽन्यजन्मनि प्राप्ता यक्षत्वं तत्परो द्विजः ॥ सूत उवाच ॥ इत्युक्त्वा स तु वैतालः प्रस
 न्नवदनोऽभवत् ॥ १९ ॥ साधुसाध्वितितं प्रोच्य स द्राव्यैः समपूजयत् ॥ इति ह संपुनः प्राह परीक्षार्थे नृपायसः ॥ २० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे
 प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्थगुखंडापरपार्थे कालियुगीयेति हाससमुच्चये सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ सूत उवाच ॥ भोः शौनक महाप्राज्ञ वैतालस्तं हि सोऽ
 ब्रवीत् ॥ सुदक्षो नाम नृपतिर्वसन्कंबलकेपुरे ॥ ११ ॥ न्यायबन्धमवाञ्छुरो दाता शिव परायणः ॥ तस्य राज्येऽवसद्वैश्यो धनाध्यक्ष इति श्रुतः ॥ २ ॥
 तनया सुंदरी तस्य नाम्राधनवती शुभा ॥ गौरीदत्तायै वैश्याय पित्रादत्ता वरांगना ॥ ३ ॥ कियता चैव कालेन मोहिनी तत्सुता भवत् ॥ द्वादशाब्दव
 यास्तस्याः पितृतु निधनगतः ॥ ४ ॥ तदा धनवती रंडा निर्धनानां पितुरंतिके ॥ कन्यया सह संप्राप्तानि शिमा र्गैतमो मये ॥ ५ ॥ न्यायग्रमो द्विजः
 कश्चिद्भूतस्त्वस्यापहारकः ॥ नामसत्यत्वं भावेन शूल्यान्निर्धनगतः ॥ ६ ॥ अकस्माद्वैश्यज प्राप्ता तत्करसात्पदं स्पृशन् ॥ तेन दुःखेन महता
 रुरोदौर्घ्वे द्विजश्च सः ॥ ७ ॥ हारामकृष्णप्रद्युम्नानिरुद्धेति पुनः ॥ श्रुत्वा धनवती दीना को भवानिति सा ब्रवीत् ॥ ८ ॥ द्विज आह च विप्रोऽहं न्य
 हं शल्यान्वितं मनः ॥ यदि दास्यति मे कन्यां कोटिस्वर्णं ददामि ते ॥ ९ ॥ श्रुत्वा धनवती तस्मै व्याहितामोहिनीमुता ॥ वटमूलस्थितं द्रव्यं ख

निन्वागृहमायौ ॥ १० ॥ मोहिन्यपिपतिंप्राहभवान्मृत्युवशंगतः ॥ कुतोमेतनयोजातस्तद्भवाषिदयानिधे ॥ ११ ॥ द्विजःप्राहशृणुव्यंगे
 यदातेहृच्छयोभवेत् ॥ तदात्वंपंडितंप्राप्यपुत्रमुत्पादयामासु वै ॥ १२ ॥ इत्युक्त्वामरणंप्राप्ययमलोकंगतोद्विजः ॥ नारकीयातनां
 निरयंबुभुजेनिद्वकर्मजम् ॥ १३ ॥ मातुर्गृहेतुसानरिमोहिनीयौवनान्विता ॥ समयंहृदयेकृत्वातिष्ठतीचपुनःपुनः ॥ १४ ॥
 केभोगाश्चकिमाश्चर्यकोजागर्तेश्रयितकः ॥ पापेव्याधिश्चदुःखंचकुतोजातंहृदिस्थितम् ॥ १५ ॥ इतिश्लोकंद्विजानाहनोत्तरंचददु
 द्विजाः ॥ मेधावीनामकाश्मरीरेस्थितोविप्रःसमागतः ॥ १६ ॥ तामुवाचप्रसन्नात्माशृणुमोहिनिसुंदरि ॥ मुंगधिवनितावल्लंगितंपानं
 चभोजनम् ॥ १७ ॥ श्रय्याचभूषणज्ञेयंभोगमष्टविधंबुधैः ॥ अहन्यहनिभूतानिमिप्रयतेजनयन्तिच ॥ १८ ॥ ममतांयः करोत्येषांतदा
 श्रयैस्मृतंबुधैः ॥ योविवेकंसमासाद्यकुरुतेकर्मसंग्रहम् ॥ १९ ॥ संसारेघोरतमसिसजागर्तैर्विवेकवान् ॥ संसाराजगंज्ञात्वावैराग्ययोऽ
 करोद्भुवि ॥ २० ॥ औदासीन्यंसमाधिंचमुखेतेहिमानवः ॥ संकल्पाज्जायतेकामस्ततोलोभःप्रजायते ॥ २१ ॥ लोभाज्जातश्चतृष्णा
 यांसपापोनिरयप्रदः ॥ जलप्रकृत्यांयोजातोरोसोरसविकारवान् ॥ २२ ॥ रसाज्जातस्यदेहेऽस्मिन्मन्याधिःकर्ममयोऽशुभः ॥ रुद्रात्का
 ल्यांसमुद्भूतोमोहोहृदिचलेकहा ॥ २३ ॥ सतुष्टावमहादेवोपित्यर्थेसुगृजिता ॥ मिथ्यादृष्टिस्ततोजातामोहस्यदयिताभवत् ॥ २४ ॥
 तस्मात्स्नेहश्चतत्पत्न्याजातश्चममतांप्रियः ॥ तयोःसकाशात्संजातंदुःखंशोकसमन्वितम् ॥ २५ ॥ इतिश्रुत्वातुसानरिसुमोहवरवर्णिनी ॥
 मानीशूरश्चचतुरोऽधिकारिगुणवान्सखा ॥ २६ ॥ स्त्रीरक्षकश्चुरुषोवशंनारिसदानयेत् ॥ तस्यांगर्भंचविप्रोऽसौदत्वास्वर्णगृहीतवान् ॥ २७ ॥
 सापिनारिसुखंलभेतेनगर्भेणप्रत्यहम् ॥ कदाचिदशमासांतमोहिनीमब्रवीच्छिवः ॥ २८ ॥ स्वप्नांतरेमहाराजसापिज्ञात्वातथाकरोत् ॥ दो
 लामध्येसहस्रंचर्वणंचैवस्वबालकम् ॥ २९ ॥ राजद्वारेस्थापयित्वासुष्वापञ्चनीसुतम् ॥ शिवेनबोधितोराजासुतार्थीरुद्रपूजकः ॥ ३० ॥
 द्विजपुत्रंसमालेभेमोहिन्यांजातसुतमम् ॥ कारयित्वाजातकर्मविततारधनंबहु ॥ ३१ ॥ हरदत्तश्चनान्नासीत्सर्वविद्याविशारदः ॥ पितुरन्तेच
 तद्बाल्यंप्राप्यधर्मप्रकाशवान् ॥ ३२ ॥ गयाश्राद्धंकृतंतेनफल्यूतैरिविधानतः ॥ त्रयोहस्तास्तदाजाताःसराजाविस्मितोऽभवत् ॥ ३३ ॥

इत्युक्त्वा स तु वैतालो नृपतिं प्राह भो नृप ॥ कस्मै योगो हि पिंडोऽसौ श्रुत्वा राजा ब्रवीदिदम् ॥ ३४ ॥ द्रव्यार्थं पिंडो ज्ञेयो गुरु तुल्यश्च भूपतिः ॥
 चौरायां पिंडमुचितं यस्य नारी च मोहिनी ॥ ३५ ॥ सूत उवाच ॥ तेन पिंडप्रभवेन स चौरो ब्रह्मद्रव्यहा ॥ निरया त्रिभृतो विप्रस्वर्गलोके स
 मागतः ॥ ३६ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे प्राति सर्ग पर्वणि चतुर्गुखंडा परपरायैकलियुगीयेति हाससमुच्चये द्वादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ अथा
 चित्रकूटचतुर्पतीरूपदत्त इति श्रुतः ॥ वने मृगप्रसंगेन वनान्तरमुपाययौ ॥ १ ॥ मध्याह्ने सरसस्तोरि मुनिपुत्रो ददर्श सः ॥ चिन्वती पद्म कुमुदं
 रूपयौवनशालिनीम् ॥ २ ॥ तस्यानेत्रस्वयेनेत्रै चैकीभूते समागते ॥ एतस्मिन्नंतरे विप्रस्तत्र प्रातो ददर्श तौ ॥ ३ ॥ तस्य दर्शनमात्रेण नृ
 पतेर्ज्ञानमागतम् ॥ विनया वनतो राजा धर्मपप्रच्छ चोत्तमम् ॥ ४ ॥ तमुवाच मुनिर्द्धर्मा न्दया धर्मप्रपोषणम् ॥ निर्भयस्य समदानं न भूतो
 न भविष्यति ॥ ५ ॥ अनर्हो न्दण्डमादद्यादहं पूजाफलं भवेत् ॥ मित्रता गोद्विजे नित्यं समता दंडानि ग्रहे ॥ ६ ॥ सत्यता सुरपूजायां दमता
 गुरु पूजने ॥ मृदुता दानसमये संतुष्टिर्निश्चरमणि ॥ ७ ॥ इत्युक्त्वा स मुनिः पुत्रो तस्मै दत्त्वा गृहं ययौ ॥ राजापि च तया सा ऋवटमूले शयौ
 तवान् ॥ ८ ॥ तदतुराक्षसः कश्चित् तपस्वी भक्षणोत्सुकः ॥ बोधयामास नृपतिं बालितस्मै स भूपतिः ॥ ९ ॥ दानार्थै च वससाहे स तवर्षात्सम
 कं द्विजम् ॥ समयं कृतवान् राजा सत्येन स्वगृहं ययौ ॥ १० ॥ अमात्यैः संमतं कृत्वा स्वर्णलक्षदं दौ द्विजे ॥ मध्यं बालं पुरस्कृत्य राक्षसाय बलि
 ददौ ॥ ११ ॥ मृत्युकाले द्विजमुतो विहस्यौ चैरुरोदहः ॥ कथं हास्यं कृतं तेन तत्पश्चाद्गोदं न कथम् ॥ १२ ॥ इति श्रुत्वा नृपः प्राह शृणु वैतालिक द्विज ॥
 ज्येष्ठपुत्रेऽपि तु हृदं मातु हृदयमवर्त्यकम् ॥ १३ ॥ ज्ञात्वा समध्यमः पुत्रो राजानं शरणं ययौ ॥ निर्दयोरूपेन श्वपत्नी कल्याण भिक्षुकः ॥ १४ ॥
 खड्गहरं नृपं ज्ञात्वा जहास शिवतत्परः ॥ राक्षसाय शरीरे मप्राप्तमस्मादुरोदहः ॥ १५ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे प्राति सर्ग पर्वणि चतुर्गुखंडा
 परपरायैकलियुगीयेति हाससमुच्चये कोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ अथासूत उवाच ॥ इति श्रुत्वा स वैतालो नृपं प्राह पुनः क्रथाम् ॥ विशालनगरे रम्ये विपु
 ले शो मही पतिः ॥ १ ॥ तस्य आमेव स द्रैड्योऽर्थं दत्तो विपणेरतः ॥ अंगमंजरी कन्या तस्य जाता मनोरमा ॥ २ ॥ सुवर्णनाम्नै वैद्याय पिता वै दत्तवान् स्व
 यम् ॥ कदाचित्कमलमग्रा मात्सुवर्णोद्वीपमागमत् ॥ ३ ॥ द्रव्यलाभाय न्यवसच्चिरं कालं सलुब्धवान् ॥ अंगमंजरी गेहै देवयोगाद्विजोत्तमः ॥ ४ ॥

कमलाकरनामसौकृत्ययोगात्समागतः ॥ होमांतिसुदरीनारिभार्जनार्थमुतागता ॥ ५ ॥ दृष्ट्वातां कामकालिकां मुमोहद्विजसतमः ॥
 सुतापिमदवूर्णां शीविप्रायसमयंददौ ॥ ६ ॥ निशीथेतमउद्धृतत्वं मांप्राप्यसुखो भव ॥ इति श्रुत्वा द्विजो वाक्यं तस्याध्यानं तदा करात् ॥ ७ ॥
 कामाग्निना चिरंततः सुष्वापरमासने ॥ अर्द्धरात्रेतु सानारिद्विजगमनतत्परा ॥ ८ ॥ मार्गमन्वेषमाणसाप्रियस्यस्मरपीडिता ॥ नागतः स
 द्विजो दैवात्तदासां मरणं गता ॥ ९ ॥ कमलाकर एवाशुसमयान्ते समाप्यौ ॥ दृष्ट्वा मृत्युवशां सुखं स्वयं मरणमागतः ॥ १० ॥ प्रभाते चार्थं दत्तो
 वैदाहयामास तां शुचा ॥ सुवर्णश्च तदागत्य विललाप प्रियां प्रति ॥ ११ ॥ चितायां भस्मसाद्धत्वा स्वर्गलोके तु साययौ ॥ इत्युक्त्वा स तु वैतालो
 नृपतिं प्राह विक्रमम् ॥ १२ ॥ कस्य स्नेहोऽधिकस्तेषां कुतः स्वर्गपुरं ययौ ॥ राजोवाच ॥ ॥ पतिस्नेहोऽधिकस्तेषां मध्यमौ नारिविप्रकौ
 ॥ १३ ॥ द्विजस्नेहेन सानारि मृतास्वर्गपुरं ययौ ॥ वैश्यवर्णैः सदा पूज्यो ब्राह्मणो ब्रह्ममूर्तिमान् ॥ १४ ॥ द्विजोऽपि नासवाव्रारितदास्वर्ग
 गतिं हरिम् ॥ हृदि कुत्वा चो न धनं प्राप्नोति ह्यस्माच्च विष्टपम् ॥ १५ ॥ सुवर्णो हृदि संज्ञात्वा मत्प्रिया ब्रह्मवत्सला ॥ मां त्यक्त्वा तु दि
 वं याता वह्निदाहप्रभावतः ॥ १६ ॥ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गखण्डापरपार्थ्ये कालियुगयोगिनिहासमुच्चये
 विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ इत्युक्त्वा स तु वैतालो राजानं प्राह नम्रधीः ॥ जयस्थलपुरे रम्ये वर्धमानो नृपोऽ
 भवत् ॥ १ ॥ तस्य ग्रामेऽवसद्विप्रो वेदवेदांगपारगः ॥ विष्णुस्वामीति विख्यातो राधाकृष्णपरायणः ॥ २ ॥ चत्वारश्चात्मजास्तस्य चतुर्भांगपरा
 यणाः ॥ द्यूतकर्माचकुलदो विषयीनास्ति कः श्रुतः ॥ ३ ॥ कदाचिद्वैद्ययोगेन निर्द्धनत्वं च ते गताः ॥ पितरं विष्णुशर्मणं नेमुस्ते विनया चिताः
 ॥ ४ ॥ ऊचुरमाकर्तं न दृष्टा तद्दस्वपितः प्रिय ॥ पितो वाचतुतच्छ्रुत्वा द्यूतकर्म विनाशमय ॥ ५ ॥ द्यूतो धनव्ययकरः पापमूलो महाखलः ॥ व्य
 भिचारस्तथा चौर्यनिर्दयत्वमतो भवेत् ॥ ६ ॥ द्यूतकर्मप्रभावेण त्वदीयं द्रव्यं संक्षयम् ॥ धनोपायेन भोः पित्रो वा किं कुरु मतिं प्रति ॥ ७ ॥ ती
 र्थव्रतप्रभावेण त्वत्पापं संक्षयं भवेत् ॥ हे पुत्रकुलटवं वैश्यं सांगं महाशुभम् ॥ ८ ॥ त्यक्त्वा ब्रह्मपरो भूत्वा ब्रह्मचर्यं मतिं कुरु ॥ विषयिन्मांसम
 दिरे नित्यपापविवर्धके ॥ ९ ॥ अतः प्राश्यति चैर्यं त्वमतो वै निरयं तथा ॥ तस्मात्त्वं प्रभुमीशानं विष्णुं जिष्णुं जगत्पतिम् ॥ १० ॥ निवेद्य सर्वे

थाद्रव्यं स्वयं भुंजति वाग्यतः ॥ नास्ति कत्वं देवनिर्दानपरित्यज्यमतिं कुरु ॥ ११ ॥ आत्मा स सर्वाभयो नित्यमात्मशक्तिश्च चण्डिका ॥ आत्मनो
 गानि देवाश्च सत्सर्वजीवगुहाशयाः ॥ १२ ॥ ताञ्हात्वा पूजनं तेषां कुरु त्वं पापशान्तये ॥ इति ते वचनं श्रुत्वा गता स्तीर्थान्तरं प्रति ॥ १३ ॥ शिव
 माराधयामासुर्विद्यां सर्वरूपिणम् ॥ वर्षति च महदेवो विद्यां संजीवनीं ददौ ॥ १४ ॥ ते प्राप्य वनमागत्य परीक्षार्थं समुद्यताः ॥ मृतव्याघ्रास्थानि
 श्रेष्ठं मंत्रपूतं बुचाक्षिपत् ॥ १५ ॥ तेन मंत्रप्रभावेण पंजरस्त्वमुपागतम् ॥ तस्योपस्थैव कुलटो मंत्रपूतं पयोऽक्षिपत् ॥ १६ ॥ दनमांसं चरु
 धिरं तेन मंत्रेण चाभवत् ॥ विषयीचाक्षिपञ्चैव तस्योपरि जलं शुभम् ॥ १७ ॥ तेन मंत्रप्रभावेण त्वक्प्राणत्वमुपागतम् ॥ सुप्तं व्याघ्रं च सं
 ज्ञात्वा नास्ति कस्तु जलं ददौ ॥ १८ ॥ मंत्रेण बोधितो व्याघ्रस्तं श्रुत्वा राजा ब्रवीदिदम् ॥ बोधितो येन स व्याघ्रः समूर्खस्त्वधिको मतः ॥ २० ॥ इति श्रुत्वा द्विज
 मिदमब्रवीत् ॥ १९ ॥ राजन्मूर्खो हि कस्तेषां श्रुत्वा राजा ब्रवीदिदम् ॥ बोधितो येन स व्याघ्रः समूर्खस्त्वधिको मतः ॥ २० ॥ इति श्रुत्वा द्विज
 श्रेष्ठो वैतालः पुनरब्रवीत् ॥ २१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रति सर्गपर्वणि चतुर्थे गखंडा परपरायिके लिङ्गोत्पत्तिहाससमुच्चये ऋषिर्विशतमोऽ
 ध्यायः ॥ २१ ॥ ६४ ॥ वैताल उवाच ॥ राजन्विल्ववतीश्रामे गंगाया मुनमध्यगे ॥ अहं पूर्वभवे चासीत् क्षत्रसिंहो महीपतिः ॥ १ ॥
 तस्य ग्रामे वसद्विप्रो देवदांगपरागः ॥ शंभुदत्त इति ख्यातो रुद्रभक्तिपरायणः ॥ २ ॥ उभयौ तनयौ तस्य सर्वविद्याविशारदौ ॥
 विष्णुभक्तः स्मृतो ज्येष्ठो नाम्ना लीलाधरो वली ॥ ३ ॥ शक्तोऽभवत्तदनुजो मोहो नानामविश्रुतः ॥ कदाचित् क्षत्रसिंहसहस्तु ज्ञार्थं यज्ञहे
 तवे ॥ ४ ॥ शंभुदत्तं समाहूय समुतं धर्मकोविदम् ॥ स्वयं च कारयामास च्छागमेधं सुरप्रियम् ॥ ५ ॥ शंभुदत्तस्तु वृद्धात्मा शिवभक्ति
 परायणः ॥ चतुश्चक्रांश्च संस्थाप्य कलशं कार्थसिद्धिदम् ॥ ६ ॥ हव्यैः सुसंस्कृतैरस्यैश्चकार हवनं मुदा ॥ छागमाहूय विधिवत् पूजयामास
 भूपतिः ॥ ७ ॥ लीलाधरस्तु तदङ्घ्राच्छागं मरणमुन्मुखम् ॥ दयालुर्वैष्णवो धीमान् ब्रवीद्वचनं रूपा ॥ ८ ॥ दारुणं नरकं योग्यमनयाजविहस
 या ॥ सर्वेशो भगवान्विष्णुर्हि सायज्ञेन दुष्यति ॥ ९ ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्य ज्येष्ठबन्धोश्च मोहनः ॥ मृदुपूर्वजहासोच्चैर्वचनं ग्राह्यमनघीः ॥ १० ॥
 पुरासत्ययुगे भ्रातर्ब्राह्मणयज्ञतत्पराः ॥ अजेनैव हि यष्टव्यमिति ज्ञात्वा परं श्रुतिः ॥ ११ ॥ तिलाधिकमञ्जं त्वाहव्येते तु मनोदधुः ॥ तदा शक्रा

दयोदेवावाह्निमध्यसमागताः ॥ १२ ॥ ऊचुस्तेमधुरं वाक्यं त्वन्मतेन फलप्रदम् ॥ अजः छागः स्मृतो वै देस्तेन यष्टव्यमन्तरम् ॥ १३ ॥
 श्रुत्वातिवचनं तेषां विस्मितामुनयोऽभवन् ॥ एतस्मिन्नन्तरे तत्र पितृयोनिरभावसुः ॥ १४ ॥ विमानं परमारुह्य मुनिः श्रुत्वा च निभयः ॥ छागमेधे
 नयष्टव्यं सुराणां तृप्तिहेतवे ॥ १५ ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्य तथा कृत्वा शिवं ययुः ॥ तस्मात्त्वं च मया सादृश्यं ज्ञं कुरु महामते ॥ १६ ॥ इति श्रुत्वा वचो घोरं लो
 लाधर उदारधीः ॥ मोहनं प्राह धर्मात्मा यज्ञस्तेतायुगेऽभवत् ॥ १७ ॥ रजोगुणमथ लोके स्नेतायां संबभूव ॥ हिंसास्तयुगेनासीद्धर्मस्तत्र च
 तुष्पदः ॥ १८ ॥ हव्येन तर्पिता देवानामसैरुक्तसंभैवः ॥ इति श्रुत्वा क्षत्रसिंहस्त्यक्त्वा छागं भयातुरम् ॥ १९ ॥ फलाद्यैः कारयामास तदा पूर्णा
 हुतीर्नृप ॥ एतस्मिन्नन्तरे देवतामसीक्रोधमूर्छिता ॥ २० ॥ नगरं दाहयामास नरारिसमन्वितम् ॥ महाभायाप्रभावेन शंभुदुतः शिवप्रियः
 ॥ २१ ॥ स भूत्वा च महोन्मादीत्यक्त्वा देहं दिव्ययौ ॥ तदालीलाधरो विप्रो दशपुत्रोपजीविकः ॥ २२ ॥ बालनध्यापयामास ग्रासमेपद्गपुरेशु
 भे ॥ क्षत्रसिंहस्तु नृपतिमोहनान्तिकमायौ ॥ २३ ॥ प्रसादं कारयामास देवमातुरनुग्रहम् ॥ ॥ मोहन उवाच ॥ ॥ बीजमन्त्रजपाद्ब्रह्मा
 ब्रह्मोक्तिमवाप्तवान् ॥ २४ ॥ तदंबायै नमस्तुभ्यं महावीरार्यैनमोनमः ॥ जत्स्वासतशर्तो विष्णुवैष्णवोक्तिमाप्तवान् ॥ २५ ॥ तदंबायै न
 मस्तुभ्यं महालक्ष्म्यैनमोनमः ॥ प्रणवास्तनयाय स्यास्तुरीयपुरुषप्रिया ॥ २६ ॥ तदंबायै नमस्तुभ्यं प्रणवार्थैनमोनमः ॥ यथादृश्यमिदं जातं
 यथावैपाल्यते जगत् ॥ २७ ॥ यस्य देहोऽस्थितं विश्वं तदंबायै नमोनमः ॥ शचीसिद्धिस्तथा मृत्युः प्रभार्गवार्णसैनिकाः ॥ २८ ॥ स्वाहाचनि
 र्ऋतीरात्रिर्ऋद्धिर्भुक्तिरस्त्वद्ब्रह्मा ॥ लोकपालप्रिया त्वंहिलोके कर्मातर्नमोनमः ॥ २९ ॥ तृष्णातृप्तीरतिज्ञातिर्हिंसाक्षातिर्मतिर्गतिः ॥ निदस्तुतिस्त
 थर्ष्याचलजा त्वंहिनमोनमः ॥ ३० ॥ इत्यष्टकप्रभावेन क्षत्रसिंहोमहीपतिः ॥ ३१ ॥ शिवलोकं गतः साधुर्वैतालये यमवाप्तवान् ॥ तस्मात्त्वं विक्रम
 दित्यभजदुर्गासनतानीम् ॥ ३२ ॥ शिवाज्ञया त्वंहं प्राप्तस्त्वत्समीपमहीपते ॥ प्रश्नोत्तरेण भूपालमया त्वं संपरीक्षितः ॥ ३३ ॥ भुजयोस्तं
 स्थितिर्मस्याज्जाहिसर्वीरपूभुवि ॥ दस्युनष्टाः पुरीः सर्वाः क्षेत्राणि विविधानि च ॥ ३४ ॥ शास्त्रमानेन संस्थाप्य समयं कुरु भो नृप ॥ योनृपः सर्व
 तीर्थानि पुनरुद्धारयिष्यति ॥ ३५ ॥ साहिमत्स्थापितं सर्वद्विपरितंकारिष्यति ॥ विक्रमाख्यानकालोऽयं पुनर्धर्मं करोति हि ॥ ३६ ॥ द्वादशाब्दशतं वर्ष

द्रापरोहिप्रवर्तते ॥ तदन्तेभुविकृष्णांशोभविष्यतिमहाबली ॥ ३७ ॥ कलेरुद्धारणार्थाम्लेच्छवंशविवृद्धये ॥ मृताद्यामुनयःसर्वे
 नैमिषारण्यवासिनः ॥ ३८ ॥ विशालायांसमागत्यचक्रतीर्थनिवासिनः ॥ भविष्यतिमहाराजपुराणश्रवणरताः ॥ ३९ ॥ इत्यु
 क्त्वासुतैतालस्तत्रैवान्तरधीयत ॥ नृपतिर्विक्रमादित्यःपरमानंदमाप्तवान् ॥ ४० ॥ तस्माद्युयमुनिश्रेष्ठज्ञात्वासंध्यासमागताम् ॥
 शिवंभजतसर्वेशंध्याननिष्ठसमन्विताः ॥ ४१ ॥ इतिश्रीभविष्ये महापुराणेप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुणखण्डापरपययिकलयुगियतिहासस
 मुच्चये द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ४२ ॥ व्यासउवाच ॥ इतिश्रुत्वातुमुनयोविशालांगरौस्थिताः ॥ स्नात्वाकेदारकुंडेतेम
 नसापूजयञ्छिवम् ॥ १ ॥ समाधिनिष्ठास्तेसर्वेषामेकंव्यतीतयन् ॥ एतस्मिन्नंतरराजाविक्रमादित्यमृपतिः ॥ २ ॥ नन्वामुनीन्समाधिसंस्थांस्तुष्टा
 वपरयागिरा ॥ उषित्वतेतुमुनयः सूतंगत्वाऽब्रुवन्निदम् ॥ ३ ॥ सोऽयंराजासमायातोयस्यैववर्णिताकथा ॥ वाजिमैधेचतृपतेः कारया
 मस्त्वदाज्ञया ॥ ४ ॥ भवान्हिचक्रतीर्थेचस्थित्वाध्यानपरोभव ॥ तथेत्युक्त्वातुमृतस्तैः सार्धचतुरारामत् ॥ ५ ॥ विधेनाकारयामा
 मुहयमेधमहामखम् ॥ पूर्वैतुकपिलस्थानंदक्षिणैस्तुबंधनम् ॥ ६ ॥ पश्चिर्मोसिधुनध्वन्तंचोत्तरवदगीवनम् ॥ हयोजगामतरसाततः क्षिप्रानदौ
 गतः ॥ ७ ॥ त्यक्त्वाकलेवरंवह्नौस्त्वर्गलोकमतोयौ ॥ नृपयज्ञेसुराः सर्वेसपत्नीकाः समागताः ॥ ८ ॥ चंद्रमास्तत्रनायातोभूपतिर्वि
 मनाभवत् ॥ यज्ञतिविधिवंदानंदत्वावैतालसंयुतः ॥ ९ ॥ चंद्रलोकंगतोरानांचंद्रमाःसुखितोऽभवत् ॥ भोभोरान्जन्महाभागकलौप्राप्तेभयं
 करे ॥ १० ॥ मद्गतिर्भूतलेनास्ति तस्मान्नायामितेऽनितकम् ॥ दत्त्वासुधामयंतोयंचंद्रश्रान्तदंधेपुनः ॥ ११ ॥ ज्ञात्वेन्द्रस्तत्रसंप्राप्याद्विजह्रूपी
 ह्यायाचयत् ॥ दत्तराज्ञातदमृतंशक्रः स्वर्गमुपागतः ॥ १२ ॥ तेनतस्यफलंजातमायुर्लक्षसमंभूतम् ॥ तस्मिन्कालेद्विजः कश्चि
 जयन्तोनामविश्रुतः ॥ १३ ॥ तत्फलंतपसाप्राप्तःशक्रतःस्वर्गंहयौ ॥ जयन्तोभट्टहरयेलक्षस्वर्णेनवर्णयन् ॥ १४ ॥ भुक्त्वाभट्टहरि
 स्तत्रयोगारूढो वनंययौ ॥ विक्रमादित्यएवास्यभुक्त्वारज्यमकंटकम् ॥ १५ ॥ शतवर्षमुदायुक्तोजगाममरणेदिवम् ॥ शौनकाद्यास्तु
 ऋषयोज्ञात्वाभूपस्यस्वर्गंतिम् ॥ १६ ॥ गत्वासूतंप्रणम्योच्चुधैर्मुख्यवंदायुना ॥ तेभ्यःसूतःपुराणानिश्रावयामासवैपुनः ॥ १७ ॥

शतवर्षपंचलक्षश्लोकमध्यापयन्मुदा ॥ तेश्रुत्वामुनयःसर्वजमुर्हृष्टाःस्वमालयम् ॥ १८ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतु
 र्गखंडापरपर्यायेकालियुगीयेइतिहाससमुच्चयेत्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ एकदानैमिषारण्येऋ
 षयः शौनकादयः ॥ पृच्छन्तिविनयेनैवमूतंपैराणिकंसलु ॥ १ ॥ भगवन्ब्रूहिलोकानांहिताथार्थचतुर्गुणे ॥ कः पूज्यः सेवितव्यश्च
 च्छित्तार्थप्रदायकः ॥ २ ॥ विनायासेनैकामप्रप्तुयुर्मानवाः शुभम् ॥ सत्यं ब्रह्मन्वदोपायंनराणांकीर्तिकारकम् ॥ ३ ॥ सूतउवाच ॥
 नवांभोजनेत्रमाकेलिपात्रंचतुर्बाहुचामीकरंचारुगात्रम् ॥ जगन्नाणेहेतुरिषौधूमेकतुंसदासत्यनारायणंस्तौमिदेवम् ॥ ४ ॥ श्रीरामंसहस्रमण
 सकरुणंसीतान्वितंसात्विकंवैदेहीमुखपद्मलुब्धमधुपौलस्त्यसंहारणम् ॥ वंदेवद्यपदांबुजंसुरवरंभक्तानुकम्पाकरंशत्रुघ्नेनहृदमताचभरते
 नासेवितंराघवम् ॥ ५ ॥ कलिकलुषविनाशं कामिसिद्धिप्रकाशं सुरवरमुखभासंभूसुरेणप्रकाशम् ॥ विबुधबुधविलासंसाधुचर्याविशेषंनृपतिवरचरि
 त्रंभोःशृणुष्वेतिहासम् ॥ ६ ॥ एकदानारदयोगीपरानुग्रहवांच्छया ॥ पर्यटन्विधौल्लोकान्मर्त्यलोकेमुपागमत् ॥ ७ ॥ तत्रदृष्ट्वाजनान्स
 र्वान्नानोक्तेऽसमन्वितान् ॥ अधिव्याधिदरिद्रातान्पच्यमानान्स्वकर्मभिः ॥ ८ ॥ केनोपायेनचैतेषांदुःखनाशोभवेदश्रुवम् ॥ इतिसंचित्यम
 नसाविष्णुलोकंगतस्तदा ॥ ९ ॥ तत्रनारायणंदेवंशुक्लवर्णंचतुर्भुजम् ॥ शंखचक्रगदापद्मवनमालाविभूषितम् ॥ १० ॥ प्रसन्नवदनंशान्तं
 नकादौरभिषुतम् ॥ दृष्ट्वातंदेवदेवंशंस्तोतुंसमुपचक्रमे ॥ ११ ॥ नारदउवाच ॥ नमोवाङ्मनसातीतरूपायानंतशक्तये ॥ नादिमध्यान्तदेवा
 यनिर्गुणायमहात्मने ॥ १२ ॥ सर्वेषामादिभूतायलोकानामुपकारिणे ॥ अपारपरिमाणायतपोधोऽग्रेनमो नमः ॥ १३ ॥ ॥ सूतउवाच ॥
 इतिश्रुत्वास्तुतिंविष्णुर्नारंदंप्रत्यभाषत ॥ किमर्थमागतोऽसित्वंकिंतेमनसिर्वर्तते ॥ १४ ॥ कथयस्वमहाभागतत्सर्वकथयामिते ॥ श्रुत्वातु
 नारदोविष्णुमुक्तवान्सर्वकारणम् ॥ १५ ॥ नारस्यवचःश्रुत्वासाधुसाध्वित्यपूजयत् ॥ शृणुनारदवक्ष्यामिब्रतमेकसनातनम् ॥ १६ ॥ कृतेत्रे
 तागुगेविष्णुर्द्रापरंजेकरूपधृक् ॥ कलौप्रत्यक्षफलदः सत्यनारायणोविभुः ॥ १७ ॥ चतुष्पादोहिधर्मश्चतस्यसत्यं प्रसाधनम् ॥ सत्येनधायै
 तेलेकः सत्ये ब्रह्मप्रतिष्ठितम् ॥ १८ ॥ सत्यनारायणव्रतमतः श्रेष्ठतमंस्मृतम् ॥ इतिश्रुत्वाहरेर्वाक्यंनारदः पुनरब्रवीत् ॥ १९ ॥ किंफले

किंविधानंचसत्यनारायणार्चने ॥ तत्सर्वं कृपया देवकथयस्व कृपानिधे ॥ २० ॥ भगवानुवाच ॥ नारायणार्चने विवक्तुं फलं नालं चतुर्मुखः ॥ शृणु संक्षेपतो ह्येतत्कथयामि तवाग्रतः ॥ २१ ॥ निर्धनेनापि धनाव्यः स्यादपुत्रः पुत्रवान्भवेत् ॥ अष्टराज्यालेभे द्राज्यमथोऽपि स्यात्सुलोचनः ॥ २२ ॥ मुच्यते वंधनाद्बद्धो निर्भयः स्याद्भयातुरः ॥ मनसा कामयेद्यं लभते तं विधानतः ॥ २३ ॥ इह जन्मनि भविष्य प्रभक्त्या च विधिना चरेत् ॥ लभेत्कामं हितच्छां प्रानां त्रकायां विचारणा ॥ २४ ॥ प्रातः स्नार्थं श्रुचिर्भूत्वा दन्तधावनपूर्वकम् ॥ तुलसीमंजरीं धृत्वा ध्यायेत्सत्यस्थितं हरिम् ॥ २५ ॥ नारायणं सांद्रव न वदात्तं चतुर्भुजं पीतमहाहं वाससम् ॥ प्रसन्नवक्त्रं न वक्त्रं जलोचनं सनंदनं च रूपं सेवितं भजे ॥ २६ ॥ करोमि ते व्रतं देवसायं काले त्वदर्चनम् ॥ श्रुत्वा गार्थां त्वदीयां हि प्रसादं ते भजाम्यहम् ॥ २७ ॥ इति संकल्प्य मनसा सायं काले प्रपूजयेत् ॥ पंचभिः कलशैश्च पुष्टं कदली तौरणान्वितम् ॥ २८ ॥ शालग्रामं स्वर्णयुक्तं पूजयेद्वात्मसूक्तकैः ॥ पंचामृतं न संस्त्राय चन्दनादिभिरचरेत् ॥ २९ ॥ ओं नमो भगवते नित्यं सत्यदेवाय धीमहि ॥ चतुःपदार्थदेवत्रेचनमस्तुभ्यं नमो नमः ॥ ३० ॥ जप्त्वेत्यष्टोत्तरशतं जुहुयात्तद्दर्शनांशकम् ॥ तर्पणं मार्जनं कृत्वा कथां श्रुत्वा हरिं रमाम् ॥ ३१ ॥ षडध्यायौ सत्यमुख्यां तत्पश्चात्तत्प्रसादकम् ॥ सम्यग्विभज्य तत्सर्वं दायं पृच्छेत्तु का प्रान् ॥ ३२ ॥ आचार्यायादिभागं च द्वितीयं स्वकुलाय सः ॥ श्रोतुं भयश्चतुर्थं च चतुर्थं चात्महेतवे ॥ ३३ ॥ विप्रभ्यो भोजनं दद्यात्स्वयं भुंजितवाग्यतः ॥ देवर्षेणेन विधिना सत्यनारायणार्चनम् ॥ ३४ ॥ कारयेद्दीपं भक्त्या च श्रद्धया च समन्वितः ॥ व्रती कामानवाप्नोति वांछितानि ह जन्मनि ॥ ३५ ॥ इह जन्म कृतं कर्म परजन्मनि पद्यते ॥ परजन्म कृतं कर्म भोक्तव्यं सर्वदा नरैः ॥ ३६ ॥ सत्यनारायणव्रतमिह सर्वान् कामान्ददाति हि ॥ अद्यैव जगतीमध्यस्था पयामि त्वदाज्ञया ॥ ३७ ॥ इत्युक्त्वाऽन्तर्देहे देवो नारदः स्वर्गाति ययौ ॥ स्वयं नारायणो देवः काश्यां पुनर्युगसमागतः ॥ ३८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणप्रतिर्षगपर्वणि चतुर्गुणखंडापरपरायणैकलियुगीयेतिहाससमुच्चये चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ कृपया ब्राह्मणद्वारा प्रकटीकृतं वान्स्वकम् ॥ इतिहासमिमं वक्ष्ये संवादं हरिप्रियोः ॥ १ ॥ काशीपुरीति विख्याता तत्रासीद्ब्राह्मणेश्वरः ॥ दीनो गृहाश्रमी नित्यं भिक्षुः पुत्रकलत्रवान् ॥ २ ॥ शतानंद इति ख्याता विष्णुव्रतपरायणः ॥

एकदापथिभिक्षार्थगच्छतस्तस्यश्रीपतिः ॥ ३ ॥ विनीतस्यातिशान्तस्यसम्भूवाक्षिगोचरः ॥ वृद्धब्राह्मणवेषेणपप्रच्छब्राह्मणहारीः ॥ ४ ॥
 क्वयासीतिद्विजश्रेष्ठवृत्तिःकामेनकथ्यताम् ॥ शतानन्दउवाच ॥ भिक्षावृत्तिरहसौम्यकलत्रापत्यहेतवे ॥ ५ ॥ याचितुंधनिनांद्वात्रिजगामि
 धनमुत्तमम् ॥ नारायणउवाच ॥ भिक्षावृत्तिस्त्वयादर्घकालंद्विजसदाधृता ॥ तद्वारकउपायायंविशेषेणकलौकिल ॥ ६ ॥ ममोपदेशतो
 विप्रस्यनारायणंभज ॥ दारिद्र्यशोकश्चमनंसेतापहरणंहेरेः ॥ ७ ॥ चरणेशरणयाहिमाक्षदंपद्मलोचनम् ॥ एवंसेवाधितोविप्रोहरिणाकरुणा
 त्मना ॥ ८ ॥ पुनःप्रच्छविप्रोसौसत्यनारायणोहिकः ॥ वृद्धब्राह्मणउवाच ॥ बहुरूपःसत्यसंधःसर्वव्यापीनिरंजनः ॥ ९ ॥ इदानींविप्ररूपे
 णतवप्रत्यक्षमागतः ॥ दुःखोदधिनमग्नानंतरिणश्चरणौहेरेः ॥ १० ॥ कुशलाःशरणयान्तिनेतरेविषयात्मिकाः ॥ आहत्यपूजासंभारान्हि
 तायजगतांद्विज ॥ ११ ॥ अर्चयंस्तमनुध्यायंस्त्वमेतत्प्रकटीकुरु ॥ इतिब्रुवंतंविप्रोसौददर्शपुरुषोत्तमम् ॥ १२ ॥ जलदश्यामलंचारुचतु
 र्बाहुंगदादिभिः ॥ पीतांबरंनवांभोजलोचनंस्मितपूर्वकम् ॥ १३ ॥ वनमालामधुव्रातचुवितांभ्रिसरोरुहम् ॥ निशम्यपुलकांगोसौप्रिमपूणे
 सुलोचनः ॥ १४ ॥ स्तुवन्गद्गदयावाचादंडवत्पतितोभुवि ॥ प्रणमामिजगन्नाथंजगत्कारणकारकम् ॥ १५ ॥ अनाथनाथंशिवदंशरण्य
 मनधंशुचिम् ॥ अव्यक्तंव्यक्तांशान्ततापत्रयविमोचनम् ॥ १६ ॥ नमःसत्यनारायणायस्यकर्त्रेनमःशुद्धसत्त्वायविश्वस्यभर्त्रे ॥ करालाय
 कालायविश्वस्यहर्त्रेनमस्तेजगन्मंगलायात्मभूते ॥ १७ ॥ धन्योस्म्यद्यकृतीधन्योभवेद्विषफलोमम ॥ वाङ्मनोगोचरोयस्त्वंममप्रत्यक्षमा
 गतः ॥ १८ ॥ दिष्टंकिंवर्णयाम्यहो नजानेकरस्यवाक्फलम् ॥ क्रियाहीनस्यमंदस्यदेहोऽयंफलवाङ्कृतः ॥ १९ ॥ पूजनंचप्रकर्तंव्यलोक
 नाथरमापते ॥ विधिनाकेनकृपयातदाज्ञापयमांविभो ॥ २० ॥ हरिस्तमाहमधुरंसस्मितंविश्वमोहनः ॥ पूजायाममविप्रद्रवदुनापेक्षितंन ॥
 ॥ २१ ॥ अनायासेनलब्धेनश्रद्धामात्रेणमांयज ॥ आहग्रस्तोजामिलोवायथाऽभून्मुक्तसंकटः ॥ २२ ॥ विधानंशृणुविप्रैर्द्रमनसाकामयेफलम् ॥
 पूजासंभृतसंभारःपूजांकुर्याद्यथाविधि ॥ २३ ॥ गोधूमचूर्णपादाङ्घ्रिसेटकादिप्रमाणतः ॥ दुग्धेनतावतायुक्तंमिश्रितंशर्करादिभिः ॥ २४ ॥
 तच्चूर्णहरयेदद्याद्दृष्टयुक्तंहरिप्रियम् ॥ गोदुग्धेनवदधिनागोद्युतेनसमन्वितम् ॥ २५ ॥ गंगाजलेनमधुनायुक्तंपंचामृतप्रियम् ॥ पंचामृतेन

संस्नाप्यशालग्रामोद्भवांशिलम् ॥ २६ ॥ गंधपुष्पादिनैवेद्यैर्वैदवादैर्मनोहरैः ॥ धूपदीपैश्चनैवेद्यैस्तंबूलादिभिरर्चयेत् ॥ २७ ॥ मिष्टान्न
 पानसन्मानैर्भक्ष्यैर्भोज्यैःफलैस्तथा ॥ ऋतुकालोद्भवैःपुष्पैःशूजयेद्भक्तितत्परः ॥ २८ ॥ ब्राह्मणैःस्वजनैश्चैवेष्टितःश्रद्धयान्वितः ॥ त्वया
 साद्धममकर्थांश्शुभ्यान्परमादरात् ॥ २९ ॥ इतिहासंतथारज्जोभिच्छानंविणजोऽस्यच ॥ कथांतेप्रणमेद्भक्त्याप्रसादांविभजेत्ततः ॥ ३० ॥
 लब्धंप्रसादंभुंजितमानयन्नविचारेत् ॥ द्रव्यादिभिनमैशांतिर्भक्त्याकैवलयायाथा ॥ ३१ ॥ विधिनानेनविप्रेद्रूपूजयंतियेनराः ॥ पुत्र
 पौत्रधनैर्गुक्ताभुक्त्वाभोगाननुत्तमाच्च ॥ ३२ ॥ अन्तेसान्निध्यमासाद्यमोदन्तेभयासह ॥ गयंकामयतेकामंभुव्रतंतितमानुयात् ॥ ३३ ॥
 इत्युक्त्वात्तदेधिवष्णुर्विप्रीपसुखमाप्तवान् ॥ प्रणम्यागाढथादिष्टंमनसाकौतुकाकुलः ॥ ३४ ॥ अद्यभैक्ष्येणलभ्येनपूज्योनारायणमया ॥
 इतिनिश्चित्यमनसाभिक्षार्थीनगरंगतः ॥ ३५ ॥ विनोदेहातिवचनंलब्ध्वाचविपुलं धनम् ॥ कौतुकायासमनसाजगमानिजमालयम् ॥ ३६ ॥
 वृत्तांतं सर्वमाचख्यैर्ब्राह्मणैः सान्त्वितः ॥ सादरं द्रव्यसंभारमाहृत्य भर्तुराज्ञया ॥ ३७ ॥ आहूय बंधुमित्राणि तथा सांनिध्यवर्तितः ॥
 सत्यनारायणं देवं यजामि स्वर्गणैर्वृतः ॥ ३८ ॥ भक्त्या तु तोष भगवान्सत्यनारायणः स्वयम् ॥ कामं दित्सुः प्रादुरासीत् किं यतिभक्तवत्सलः ॥
 ॥ ३९ ॥ वब्रुवै प्रोऽभिलषितामिहासुत्रसुखप्रदम् ॥ भक्तिं परां भगवति तथा तत्संगिनां व्रतम् ॥ ४० ॥ रथं कुंजरं मंजुलं मां दिंश्च द्वयं चारुचामी
 करालं कृतं च ॥ धनं दासदासिगंगां महर्षिचलुख्यसिंधुधां हरेर्देहि दास्यम् ॥ ४१ ॥ तथास्त्विति हरिः प्राह तत् श्रुतं देधे प्रभुः ॥ विप्रोऽपि
 कृतकृत्योऽभूत्सर्वलोकाविशिस्मरे ॥ ४२ ॥ प्रणम्य भुवि कायेन प्रसादं प्रापुरादरात् ॥ स्वस्वधामसमाजगमुर्धन्यधन्यतिवादिनः ॥ ४३ ॥
 प्रचचारततो लोकैः सत्यनारायणार्चनम् ॥ कामसिद्धिप्रदं भुक्तिमुक्तिदं कलुषापहम् ॥ ४४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतु
 र्गुणखंडापरपार्ये कलियुगीयेतिहाससमुच्चये पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ७॥ सूत उवाच ॥ ॥ राजासीद्वार्मिकः कश्चित्केदारम
 णिपूरके ॥ चंद्रचूड इति ख्यातः प्रजापालनतत्परः ॥ ३ ॥ ज्ञातो मधुरवाधरी नारायण परायणः ॥ बभूवुः शत्रवस्तस्य म्लेच्छा विध्यनिवा
 सिनः ॥ २ ॥ तस्य तैरभवद्युद्धमतिप्रबलदारुणैः ॥ भुशुंडी युद्धनिपुणैः क्षेपणैः परिघायुधैः ॥ ३ ॥ चंद्रचूडस्य महती सिनायमपुरगता ॥

शतं रथास्तथानागाः सहस्रं तु हयास्तथा ॥ ४ ॥ पत्तयः पंचसाहस्रामृताः स्वर्गपुरं ययुः ॥ दस्यवः पंचसाहस्रामृताः कैतवयोधि नः ॥ ५ ॥
 आक्रांतः समहाभागस्तैर्लैच्छैर्दभयोधिभिः ॥ त्यक्त्वा रारुचनगरं सैकाकीवनमाययौ ॥ ६ ॥ तीर्थव्याजेन सनृपः पुरीकां शीसमागतः ॥
 तत्र नारायणदेवं वंद्य सर्वगृहे गृहे ॥ ७ ॥ ददर्शनं गरीचैव धनधान्यसमन्विताम् ॥ यथाद्वारावती ज्ञिया तथा सा च पुरी शुभा ॥ ८ ॥ विस्मितश्च
 द्रुचूडश्च दृष्ट्वा श्रयमनुत्तमम् ॥ सत्येन रुद्धितां लक्ष्मीं शीलधर्मसमन्विताम् ॥ ९ ॥ दृष्ट्वा श्रुत्वा सदानंदं सत्यदेव प्रपूजकम् ॥ पतित्वा तच्चरण
 योः प्रणनाममुदायुतः ॥ १० ॥ द्विजराजनमस्तुभ्यं सदानंदमहामते ॥ अष्टराज्यं च मां ज्ञात्वा कृपया मां समुद्धर ॥ ११ ॥ यथा प्रसन्नो
 भगवँ लक्ष्मीकान्तो जनार्दनः ॥ तथा तद्द्वयद्योग्यं व्रतं पापप्रणाशनम् ॥ १२ ॥ सदानंदं उवाच ॥ ॥ दुःखशोकादिशमनं धनधान्य
 प्रवर्धनम् ॥ सौभाग्यं संततिकरं सर्वत्र विजयप्रदम् ॥ १३ ॥ सत्यनारायणव्रतं श्रीपतेस्तुष्टिकारकम् ॥ यस्मिन् कार्त्तिके न भूय जज्ञैर्विनाशमु
 खे ॥ १४ ॥ तोरणादिप्रकर्तव्यं कदलीस्तं भमं डितम् ॥ पंचभिः कलशैर्युक्तं ध्वजपंचमसमन्वितम् ॥ १५ ॥ तन्मध्ये विदेकार्म्यां कारयेत्स व्रती द्विजैः ॥
 तत्र स्थाप्य शिलारूपं कृष्णं स्वर्णसमन्वितम् ॥ १६ ॥ कुर्याद्वादिभिः पूजां प्रेमभक्तिसमन्वितः ॥ भूमि शायी हरिं ध्यायन् सत्यरात्रं व्यतीतयेत् ॥ १७ ॥
 ति श्रुत्वा सनृपतिः काश्यां देवमपूजयत् ॥ रात्रौ प्रसन्नो भगवान् ददौ राज्ञेऽसि तु तमम् ॥ १८ ॥ शत्रुपक्षक्षयकरं प्राप्य खड्गं नृपोत्तमः ॥ प्रणम्य च सदा
 नन्दं केदारमणिमाययौ ॥ १९ ॥ हत्वा दस्यून् यशितांस्तेषां लब्ध्वा महन्नमः ॥ हरिं प्रपूजयामास नर्मदायास्तटे शुभे ॥ २० ॥ पौर्णमास्यां
 विधानेन मामासि नृपोत्तमः ॥ अपूजयत् सत्यदेवं प्रेमभक्तिसमन्वितः ॥ २१ ॥ तद्गतस्य प्रभावेन लक्षग्रामाधिपोऽभवत् ॥ राज्यं कृत्वा सष
 ष्ट्यब्दमन्ते विष्णुपुरं ययौ ॥ २२ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गुणखंडापरपथार्थे कालियुगयितेहाससमुच्चये चंद्रचूडे
 द्वारो नाम षड्शोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ अथेति हासं शृणुयाद्यथाभिष्टाः कृतार्थिनः ॥ विचरंतो वने नित्यं निषादाः काष्ठवाहिनः ॥ १ ॥
 वनात्काष्ठानि विक्रंतु रीकाशीयथुः क्वचित् ॥ एकस्तृषाकुलोयातो विष्णुदासाश्च मंतदा ॥ २ ॥ ददर्श विपुलैश्च यैर्विसेवितं च द्विजैर्हरिम् ॥
 जलं पीत्वा विस्मितोऽभूद्भिक्षुकस्य कुतो धनम् ॥ ३ ॥ यो दृष्टोऽकिंचनो विप्रो दृश्यतेऽद्य महाधनः ॥ इति संचैत्यहदयसे पप्रच्छ द्विजोत्तमम् ॥ ४ ॥

ऐश्वर्यैतेकुतोऽब्रह्मन्तुर्गतिस्तेकुतो गता ॥ आज्ञापयमहाभागश्रोतुमिच्छामितत्त्वतः ॥ ५ ॥ सदानंदउवाच ॥ सत्यनारायणस्यांगसेव
 याकिंनलभ्यते॥ न किंचित्सुखमाप्नोति विना तस्यानुकंपया ॥ ६ ॥ निषादउवाच ॥ अहोकिमिति माहात्म्यं सत्यनारायणार्चने ॥ विधानं
 सोपचारं चक्षुपदं धृत्वं महसि ॥ ७ ॥ साधूनां समचित्तानामुपकारवतां संताम् ॥ नगोप्यं विद्यते किंचिदार्तानामार्तनाशनम् ॥ ८ ॥ इति पृ
 ष्ठाविधिं वक्तुमिति हासमथाब्रवीत् ॥ चंद्रचूडो महीपालः केदारमणिपूरके ॥ ९ ॥ ममाश्रमं समायातः सत्यनारायणार्चने ॥ विधानं श्रोतुमां
 सौमामाहसादं वचः ॥ १० ॥ मया यत्कथितं तस्मै तन्निबोध निषादज ॥ संकल्प्य मनसा कामं निष्कामो वा जनः क्वचित् ॥ ११ ॥
 गोधूमचूर्णपादाधिसेटकाद्यैः सुचूर्णकम् ॥ संस्कृतं मधुगंधाज्यैर्नैवेद्या विभवेऽप्येतत् ॥ १२ ॥ पंचामृतेन संस्नाप्य चन्दनैश्च पूजयेत् ॥ पा
 यसां पूषं यावदधि क्षिरमथाहरत् ॥ १३ ॥ उच्चावचैः फलैः पुष्पैः पूषदूर्पैर्मेनोरमैः ॥ पूजयेत्परया भक्त्या विभवे सति विस्तरैः ॥ १४ ॥ न तुष्ये
 द्वयसंभारैर्भक्त्या केवलया यथा ॥ भगवान्परितः पूर्णो न मानं वृणुयात्क्वचित् ॥ १५ ॥ दुर्योधनकृतां त्यक्त्वा राजपूजां जनार्दनः ॥ विदुरस्या
 श्रमे वासमातिथ्यं जगृह विभुः ॥ १६ ॥ मुदाम्रस्तं दुलकणाञ्जघ्वा मानुष्यदुर्लभाः ॥ संपदोऽद्राक्षरिः प्रीत्या भक्तिमात्रमपेक्ष्यते ॥ १७ ॥ गो
 पोष्ट्रप्रोवाणिष्यधो हनुमान्सविभीषणः ॥ येऽन्ये पापात्मका दैत्या वृत्रकाया धवादयः ॥ १८ ॥ नारायणान्तिकं प्राप्य मोदंतेऽद्यापि भद्रशाः ॥
 इति श्रुत्वा नरपातिः पूजासंभारमादरात् ॥ १९ ॥ कृतवान्सधनं लब्ध्वा मोदते न मदातटे ॥ निषादत्वं मपि प्रीत्या सत्यनारायणं भज ॥ २० ॥
 इह लोके सुखं प्राप्य चान्ते सान्निध्यमाप्नुयाः ॥ कृतकृत्या निषादोऽभूत्पणम्याद्विजपुंगवम् ॥ २१ ॥ सगत्वा स्वगणानाहमाहात्म्यं हरिसिंघने ॥
 ते हृष्टमनसः सर्वैः समयं च कुराहताः ॥ २२ ॥ सत्यनारायणे पूजां काष्ठलब्धेन यावता ॥ वयंकुलैः करिष्यामः पुण्यवृक्षविधानतः ॥ २३ ॥ इति
 निश्चित्य मनसा काष्ठां विप्रीय लोभिरौ चतुर्गुणं धनं हृष्टाः स्वस्वं भवनमाययुः ॥ २४ ॥ मुदा स्त्रीभ्यस्समाचक्षुर्वृतांतं सर्वमादितः ॥ ताः श्रुत्वा हृष्ट
 मनसः पूजनं च कुरादरात् ॥ २५ ॥ कथान्ते प्राणमन्भक्त्या प्रसादं जगृहस्ततः ॥ स्वजातिभ्यः परेभ्यश्च ददुस्तच्चूर्णमुत्तमम् ॥ २६ ॥ पू
 जाप्रभावतो भिक्षाः पुत्रदारादिभिर्भुताः ॥ लब्ध्वा भूमितले द्रव्यं ज्ञानचक्षुर्महोत्तमम् ॥ २७ ॥ भुक्त्वा भोगान्यथेष्टन्ते दारिद्र्याद्विजोत्तम ॥ जग्मु

स्तैवैष्णवंधामयोगिनामपिदुर्लभम् ॥ २८ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुणखंडापरपर्यायैकलियुगयतिहाससमुच्चये
 सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ सूतउवाच ॥ अथतेवर्णयिष्यामिधासाधूपचारिताम् ॥ नृपोपदेशतःसाधुःकृताथोऽभूद्रणिग्यथा ॥ १ ॥
 मणिपूरपतीराजाचंद्रचूडेमहायशाः ॥ सहप्रजाभिरानर्चसत्यनारायणंप्रभुम् ॥ २ ॥ अथरत्नपुरस्थायिसिद्धुलक्षपतिर्वणिक् ॥ धनैरापूर्यतर
 णीःसहगच्छन्नदीतटे ॥ ३ ॥ ददर्शबहुलंलोकंनानाग्राभविलासिनम् ॥ मणिमुक्ताविरचितैर्वितानैस्समलंकृतम् ॥ ४ ॥ वेदवादांश्चशु
 श्रावर्गतिवादित्रसंगतान् ॥ रम्यस्थानंसमालोक्यकर्णधारंसमादिशत् ॥ ५ ॥ विश्रामयात्रातरणीरितिपद्यामिकौतुकम् ॥ भत्रो
 दिष्टस्तथाचेककर्णधारःसमृत्यकैः ॥ ६ ॥ तटसीम्निःसमुत्तीर्यमल्ललीलाविलासिनः ॥ कर्णधारानगवारायुधुमुर्मल्ललया ॥ ७ ॥
 स्वयमुत्तीर्यसामात्योलोकान्प्रच्छसादरम् ॥ यज्ञस्थानंसमालोक्यप्रशस्तंसमुदोयौ ॥ ८ ॥ किमत्रक्रियतेसभ्याभवद्भिलौकपू
 जितैः ॥ सभ्याञ्जुश्चतेसर्वैसत्यनारायणोविभुः ॥ ८ ॥ पूज्यतेबंधुभिःसाधैराज्ञालोकानुकुपिना ॥ प्राप्तंनिष्कटंकराज्यंसत्यनाराय
 णार्चनात् ॥ १० ॥ धनार्थीलभतेद्रव्यंपुत्रार्थीमुत्तमम् ॥ ज्ञानार्थीलभतेचक्षुर्निर्भयःस्याद्रयातुरः ॥ ११ ॥ सर्वोन्कामानवाप्नोतिनरः
 सत्यसुरार्चनात् ॥ विधानंतुततःश्रुत्वाचैलंबद्धगलेऽसकृत् ॥ १२ ॥ दंडवत्प्रणिपत्याहकामंसभ्यानमोदयत् ॥ अनपत्योऽस्मिभगवन्पृथै
 श्वर्योवृथोद्यमः ॥ १३ ॥ पुत्रंवायदिवकन्यांलभेयंत्वत्प्रसादतः ॥ पताकांकांचनीकृत्वापूजयिष्येकृपानिधिम् ॥ १४ ॥ श्रुत्वासभ्याअनुवं
 स्तेकामनासिद्धिरस्तुते ॥ हरिंप्रणम्यसभ्यांश्चप्रसादंभुक्त्वांस्तदा ॥ १५ ॥ जगामस्वालोक्यंसाधुर्मनसाचितयन्हरिम् ॥ स्वगृहेह्यागतेतस्मि
 न्नार्योमंगलपाणयः ॥ १६ ॥ मंगलानिविचित्राणियथोचितमकारयन् ॥ विवेशांतःपुरेसाधुर्महत्कौतुकमंगलः ॥ १७ ॥ ऋतुस्रातासतीली
 लावतीपर्यचरत्पतिम् ॥ गर्भधृतवतीसाध्वीसमयेसुषुवेतुसा ॥ १८ ॥ कन्यांकमललोलाक्षीबांधवामोदकारिणीम् ॥ साधुःपरांमुदंलेभेवित
 तारधनंबहु ॥ १९ ॥ विप्रानाहूयवेदज्ञान्कारयामासमंगलम् ॥ लेखयित्वाजन्मपत्रंनामचेकलवतीम् ॥ २० ॥ कलानिधिकलेवासौवृधेसाक
 लावती ॥ अष्टवर्षाभेवद्वोरनिववर्षाचरोहिणी ॥ २१ ॥ दशवर्षाभेवत्कन्याततःश्रौढारजस्वला ॥ प्रौढांकालेनतांदृष्ट्वाविवाहार्थमचिन्तयत् ॥ २२ ॥

नगरेकांचनपुरेवणिक्छंलपतिःश्रुतः ॥ कुलीनोरूपसंपत्तिशीलौदायगुणान्वितः ॥ २३ ॥ वरयामासतंसाधुर्दुहितुःसदृशंवरम् ॥
 शुभेलेग्रवहुविधैर्मंगलैरग्निसन्निधौ ॥ २४ ॥ वेदवादित्रनिनैर्देदकन्यायथाविधि ॥ मणिमुक्ताप्रवालानिवसनंभूषणानिच ॥ २५ ॥ महामोद
 मनाःसाधुर्मंगलार्थदेदौचह ॥ प्रेम्णानिवासायामासगृहेजामातरंततः ॥ २६ ॥ तंमेनेपुत्रवत्साधुःसचतंपितृवत्सुधीः ॥ अतीतिभूयसः
 कालेसत्यनारायणार्चनम् ॥ २७ ॥ विस्मृत्यसहजामात्रावाणिज्यायययौपुनः ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ अथसाधुःसमादायरत्नानिविवि
 धानिच ॥ २८ ॥ नौकाःसंस्थाप्यसययैर्देदाहेशांतरंग्रति॥नगरंनर्मदातरितत्रवासंचकारसः ॥ २९ ॥ कुर्वन्कथयिक्रयंचचिरंतस्थौमहामनाः॥
 कर्मणामनसावाचानकृतंसत्यसेवनम् ॥ ३० ॥ ततःकर्मविपाकेनतापमापाचिराद्दणिक्र ॥ कस्मिंश्चिद्विषेसत्रौराज्ञागिहेतमोवृते ॥ ३१ ॥
 ज्ञात्वानिद्रागतान्सर्वान्दहतंचौरैर्महाधनम् ॥ प्रभातेवाचितोराजासूतमागधवदिभिः ॥ ३२ ॥ प्रातःकृत्यंतृपःकृत्वासदःसंप्राविशच्चसः ॥
 ततस्तत्रसमायातःकिंकरोराजवल्लभः ॥ ३३ ॥ उवाचसतदावाक्यंशृणुष्वन्वधरापते ॥ मुक्तामालाश्चमृदुधारत्नानिविविधानिच ॥ ३४ ॥
 मुमुक्षुश्चौरागतास्मैवैनजानीमोवयंनृप ॥ इतिविज्ञापितोराजापुण्यश्लोकशिक्षामणिः ॥ ३५ ॥ उवाचक्रोधताम्राशोथूयंसंयातमाचिरम् ॥
 सचौरंद्रव्यमादायमत्पादवर्तमुपानय ॥ ३६ ॥ नोचेद्धनिष्येसगणानितिदूतान्समादिशत् ॥ नृपवाक्यंसमाकर्ण्यप्रजमुस्तेच
 किंकराः ॥ ३७ ॥ बहुयन्तैर्नसंशोध्यद्रव्यंचौरसमन्वितम् ॥ एकाभूत्त्वानिशितदामहर्षतातुरोऽभवत् ॥ ३८ ॥ हन्तामांसगणराजा
 किंकरोमिकुतःसुखम् ॥ नृपदंडाच्चमेमृत्युःप्रेतत्वायभवेदिह ॥ ३९ ॥ नर्मदायांचमरणंशिवलोकप्रदायकम् ॥ इत्येवंसंतंकृत्त्वानर्मदायास्त
 टययुः ॥ ४० ॥ विदेशिनोऽस्यवणिजोददशविपुलंधनम् ॥ मुक्ताहारंगलेतस्यलुठितवणिजोऽस्यच ॥ ४१ ॥ चौरोऽयमितिनिश्चित्यतो
 बंधात्तमरक्षणात् ॥ सधनंसहजामात्रानृपांतिकमुपानयत् ॥ ४२ ॥ प्रतिकूलेहरौतास्मिन्मित्राज्ञापिनविचारितम् ॥ धनगारेधनं
 नीत्वावध्रीततौमुदुर्मती ॥ ४३ ॥ कारागारेलोहमयैःशृंखलैरंगपादयोः ॥ इतिराजाज्ञादूतास्तथाचक्रुर्निबंधनम् ॥ ४४ ॥ जामात्रासहि
 तःसाधुर्विललापमृशुमुहुः ॥ हापुत्रताततेतिजामातःकथनंगतम् ॥ ४५ ॥ कस्मिन्ताचमुताभार्योपश्यथातुर्विपर्ययम् ॥ निमग्नौदुःखज

लघौकोवात्रास्यतिसंकटात् ॥ ४६ ॥ मयाबहुतरंधातुर्विप्रियाहिपुराकृतम् ॥ तत्कर्मणःप्रभावोऽयंजानेकस्यवाफलम् ॥ ४७ ॥ सम
श्वशुरजामात्रौद्वादेशुविषादिनौ ॥ ४८ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्युगखंडापरपर्यायेकलिगुगियतिहाससमुच्चयेऽष्टाविंशो
ऽध्यायः ॥ २८ ॥ ४९ ॥ ॥ सुतउवाच ॥ तापत्रयहरंविष्णोश्चरितंतस्यतोऽश्विम् ॥ शृण्वंतिसुधियोनित्यंतेवसंतिहरेःपदम् ॥
॥ १ ॥ प्रतिकूलेहरौतस्मिन्यास्यन्तिनिरयान्वहून् ॥ तत्प्रियाकमलादेवीचत्वारस्तस्यचात्मजाः ॥ २ ॥ धर्मोयज्ञोऽनुपश्चरःसर्व
लक्ष्मीप्रियंकराः ॥ विप्रभ्यश्चातिथिभ्यश्चयद्दानंधंमउच्यते ॥ ३ ॥ मातृभ्योदेवताभ्यश्चस्वधास्वाहेतैवमखः ॥ धर्मस्यैवमखस्यैव
रक्षकोऽनुपतिःस्मृतः ॥ ४ ॥ द्रयोर्हन्ताहिचोरःसतेसर्वधर्मकिंकराः ॥ यत्रसत्यंततोर्धमस्तत्रलक्ष्मीःस्थिराभवेत् ॥ ५ ॥ सत्यही
नस्यतत्साधोर्धनंयत्तद्ब्रूहस्थितम् ॥ हतवानवनीपालः चौरैर्भार्यातिदुःखिता ॥ ६ ॥ वासोऽलंकरणादीनिविक्रीयबुभुजेकिल ॥
नास्ति तत्पच्यते किंचित्तदाकाष्ठमवाहत ॥ ७ ॥ अथैकस्मिन्दिनेकन्याभोजनाच्छादनंविना ॥ गताविप्रगृहेऽपश्यत्सत्यनारायणाचं
नम् ॥ ८ ॥ प्रार्थयंतंजगन्नाथंदृष्ट्वासाप्रार्थयद्धरिम् ॥ सत्यनारायणहरेपिताभर्ताचिमेगृहम् ॥ ९ ॥ आगच्छत्वचंयिष्यामिभवंतमितियाचये ॥
तथास्तुब्राह्मणैरुक्ताततःसात्वाश्रमंययौ ॥ १० ॥ मात्रानिर्भर्तसेयंतं कालं कुत्रस्थिताशुभे ॥ वृत्तांतं कथयामास सत्यनारायणार्चने ॥ ११ ॥
कलौ प्रत्यक्षफलदंसर्वदाक्रियतेनरैः ॥ कर्तुमिच्छाम्यहंमातरनुज्ञातुंत्वमर्हसि ॥ १२ ॥ देशमायातुजनकः स्वामीचममकामना ॥
रात्रौनिश्चित्यमनसाप्रभातेसाकलावती ॥ १३ ॥ शीलपालस्यगुप्तस्यगेहप्राप्ताधनार्थिनी ॥ बंधोर्किंचिद्धनं देहि येन सत्याचनं भवेत् ॥ १४ ॥
इतिश्रुत्वाशीलपालः पंचनिष्कंधनंददौ ॥ त्वत्पितुश्चक्रणंशेषंमयीत्येवकलावति ॥ १५ ॥ इत्युक्त्वासोऽनृतुणोभूत्वागयाश्राद्धायसंययौ ॥
सुतापितेनद्रव्येणकृतंसत्याचनंशुभम् ॥ १६ ॥ लीलावतीसहत्याभक्त्याकुप्यत्प्रपूजनम् ॥ पूजनेनविशेषेणतुष्टोनारायणोभवत् ॥ १७ ॥
नर्मदातीरनगरेनृपःसुष्वापमंदिरे ॥ रात्रिशेषेसुपथ्येकानिद्राकुर्वन्तिराजानि ॥ १८ ॥ उवाचविप्ररूपेणबोधयच्छुणयागिरा ॥
उत्तिष्ठोत्तिष्ठराजेंद्रतौसाधूपरिमोचय ॥ १९ ॥ अपराधंविनावद्धौनोचेच्छेदंभवेत्तव ॥ इत्येवंभूपतिश्चैवविप्ररूपेणबोधितः ॥ २० ॥

तदाहान्तर्दधिविष्णुर्विनिद्रो नृपतिस्तदा ॥ विस्मितः सहसोत्थाय दध्या ब्रह्मसनातनम् ॥ २१ ॥ सभायामं त्रिणेरजास्वप्नहेतुं न्यवेदयत् ॥ प्रजा
 मंत्रश्च भूपालं प्राह सत्येन भो द्विज ॥ २२ ॥ मया पिदक्षितं स्वप्नं वृद्धविप्रेण बोधितम् ॥ अतस्तौ हिंसमानेनियमप्रच्छविधिवन्तुषः ॥ २३ ॥ आनी
 यसाधुः प्रपच्छसत्यमालंब्य भूपतिः ॥ कुत्रत्यैवाकुलं किं वा वसतिः कस्य वापुरे ॥ २४ ॥ साधुरुवाच ॥ रम्यरत्नपुरे वा सो विणिज्जातौ जननिमम् ॥
 वाणिज्यार्थं महाराज वाणिज्यजीविकावयोः ॥ २५ ॥ मणिमुक्तादि विक्रेतुं क्रेतुं वातवपतने ॥ प्राप्तादौ तैश्च बद्धवांस्त्वत्समीपमुपागतौ ॥ २६ ॥
 प्रति कूले विधौ को वा दशानामोतिवैपुमान् ॥ विना पराधं श्रीकृष्णे मणिचौरानवा दयत् ॥ २७ ॥ आवां न चौरौ रोजेद्रतस्त्वत्स्वं विचारय ॥
 श्रुत्वा तन्निश्चयं ज्ञात्वा तयोर्वै धनकारणम् ॥ २८ ॥ छेदयित्वा दण्डपांशुलं मशालातिमकारयत् ॥ कारयित्वा परिष्कारं भोजयामास तौ नृपः ॥ २९ ॥
 नगरे पूजयामास वस्त्राभूषणवाहनैः ॥ अब्रवीत्पूजितः साधुर्भूपतिं विनयान्वितः ॥ ३० ॥ कारागारे बहुविधं प्राप्तं दुःखमतः परम् ॥ आज्ञापय महा
 राज देवं गंतुं कृपानिधे ॥ ३१ ॥ श्रुत्वा साधुवचो राजा प्राह कोशाधिकारिणम् ॥ मुद्राभिस्तरणीः सद्यः पूरया शुभदाज्ञया ॥ ३२ ॥ जामात्रासहितः
 साधुर्गीतवादित्रमंगलैः ॥ स्वदेशं चलितोऽद्यापि न च कहरिसेवनम् ॥ ३३ ॥ सत्यनारायणो देवः प्रत्यक्षफलदः कलौ ॥ स एव तापसो
 भूत्वा च कसाधुर्विडम्बनम् ॥ ३४ ॥ ॥ तापस उवाच ॥ ॥ धर्मः किं नो पुतेसाधो मामनादृत्य यासि भोः ॥ प्रत्युत्तरमदात्साधुः क्षिपनौकाश्च स
 त्वरम् ॥ ३५ ॥ भोः स्वामिन्मे धनं नास्ति तलापत्रादिपूरितम् ॥ नौभिर्गच्छामि स्वस्थानं विरोधेनार्त्तार्त्तफलम् ॥ ३६ ॥ इत्युक्त
 स्तापसः प्राह तथास्त्विवचः क्षणात् ॥ धनमंतर्देसाधो लतापत्रावशेषितम् ॥ ३७ ॥ धनं नौका सुनास्तीति साधुर्निश्चिंतातुरोऽ
 भवत् ॥ किमिदं कस्य वा हेतोर्धनं कुत्र गतं मम ॥ ३८ ॥ वज्रपाताहत इव भृशं दुःखितमानसः ॥ कया स्यामि क्वतिष्ठामि किं करो
 मिधनं कुतः ॥ ३९ ॥ इति मूर्च्छा गतः साधुर्विललाप पुनः पुनः ॥ जामात्रा बोधितः पश्चात्ताप संतंजगाम ह ॥ ४० ॥ गले वसनमा
 दाय प्रणाममस तापसम् ॥ को भवानिति प्रपच्छेदवो गंधर्व ईश्वरः ॥ ४१ ॥ देवदेवोऽथ वाकोऽपि न जानेत वविक्रमम् ॥ आज्ञापय महाभाग त
 द्विडम्बनकारणम् ॥ ४२ ॥ तापस उवाच ॥ आत्मा चैवात्मनः शत्रुस्तथात्र च प्रियोऽप्रियः ॥ त्यज मौढ्यमर्त्तिसाधो प्रवादं मा वृथा कुरु ॥ ४३ ॥

इतिविज्ञापितःसाधुर्नबुधोमहाधनः ॥ पुनःसतापसःप्राहकृपभापूर्वकर्मतः ॥ ४४ ॥ चंद्रवृद्धोयदानचसत्यनारायणंनृपः ॥ अनपत्येन
 सुचिरंपुत्रकन्यार्थिनात्वया ॥ ४५ ॥ प्रार्थितंनस्मृतंद्वेवइदानींतप्यसेवृथा॥सत्यनारायणोदेवोविश्वव्यापीफलप्रदः ॥ ४६ ॥ तमनादृत्यदुबु
 द्धेकुतःसम्यग्भवेत्तव ॥ पुरालब्धवरंस्मृत्वास्मरजगदीश्वरम् ॥ ४७ ॥ सत्यनारायणदेवंतापसंतंदर्शह ॥ प्रणम्यभुविकायेनपरिक्रम्य
 पुनःपुनः ॥ ४८ ॥ तुष्टावतापसंतत्रसाधुर्गृह्णद्यागिरा ॥ साधुरुवाच ॥ सत्यरूपसत्यसंधसत्यनारायणंहरिम् ॥ ४९ ॥ यत्सत्यत्वेनजगत
 स्तंसत्यंत्वांनमाम्यहम् ॥ त्वन्मायामोहितात्मानोनपश्यंत्यात्मनःशुभम् ॥ ५० ॥ दुःखांभोधौसदाभग्रादुःखेचसुखमानिनः ॥ मूढोऽहंधनग
 र्वेणमदांधीकृतलोचनः ॥ ५१ ॥ नजानेस्वात्मनःक्षेमकथंपश्यामिमूढधीः ॥ क्षमस्वममदौरात्म्यंतपोधाम्रेहरेनमः ॥ ५२ ॥ आज्ञापयात्म
 दास्यंमेयेनेतेचरणौस्मरे ॥ इतिस्तुत्वालक्षमुद्राःस्थापिताःस्वपुरोधसि ॥ ५३ ॥ गत्वावासंपूजयिष्येसत्यनारायणंप्रभुम् ॥ तुष्टोनारायणः
 प्राहवांच्छापूर्णभवेत्तुते ॥ ५४ ॥ पुत्रपौत्रसमायुक्तोभुक्त्वाभोगांस्त्वनुत्तमान् ॥ अंतेसांनिध्यमासाद्यमोदसेत्वंमयासह ॥ ५५ ॥ इत्युक्त्वा
 न्तर्दधेविष्णुःसाधुश्चस्वाश्रमंययौ ॥ सप्ताहेनगृहंप्राप्तःसत्यदेवेनरक्षितः ॥ ५६ ॥ आगत्यनगराभ्याशोप्राहिणोदूतमाश्रमम् ॥ गृहमागत्य
 दूतोऽपिप्राहलीलावतींप्राति ॥ ५७ ॥ जामात्रासहितःसाधुःकृतकृत्यःसमागतः ॥ सत्यनारायणार्चायांस्थितासाध्वीसकन्यका ॥ ५८ ॥
 पूजाभारंसुतायैसादत्वनौकांतिकंययौ ॥ सखीगणैःपरिवृताकृतकौतुकमंगला ॥ ५९ ॥ कलावतीत्ववज्ञायप्रसादंसत्वराययौ ॥ पातुंपाति
 मुखांभोजंचकोरिविदिनात्यये ॥ ६० ॥ अवज्ञानात्प्रसादस्यनौकांशखपतेरथ ॥ निमग्नाजलमध्येतुजामात्रासहतत्क्षणात् ॥ ६१ ॥ मग्ने
 जामातरंपश्यन्विललापसमूर्च्छतः ॥ लीलावतीतुतच्छ्रुत्वामूर्च्छताविललापह ॥ ६२ ॥ ततःकलावतीश्रुत्वापपातभुविमूर्च्छता ॥ रंभे
 ववातविहताकांतकान्तेतिवादिनी ॥ ६३ ॥ हानार्थाप्रियधर्मज्ञकरुणकरकौशल ॥ त्वयाविरहितापत्यानिराशाविधिनकृता ॥ पत्युरद्धे
 गतंकस्मादद्भर्गजिवनंकथम् ॥ ६४ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ कलावतीचारुकरलसुकौशलाप्रवालरक्ताश्रितलालतिकोमला ॥ सरोजनेत्रां
 बुकणान्विमुंचतीमुक्तावलीभिस्तनकुड्मलंचती ॥ ६५ ॥ हासत्यनारायणसत्यासंधोमग्नेहिमासुद्धरतद्वियोगे ॥ श्रुत्वातेशब्दंभगवानुवा

चवचस्तदाकाशसमुद्रवंच ॥ ६६ ॥ सार्धो कलावतीक्षिप्रमत्प्रसादं हि भोजयेत् ॥ तत्पश्चादिह संप्राप्य पतिप्राप्त्यतिमाशुचः ॥ ६७ ॥ इत्या-
 काशेव च श्रुत्वा विस्मिता तच्चकार सा ॥ नारायणस्य कृपया पतिप्राप्ता कलावती ॥ ६८ ॥ तत्रैव साधुः साहो भक्त्या परमया युतः ॥ पूजनं
 लक्षमुद्राभिः सत्यं देवस्य चाकरोत् ॥ ६९ ॥ तेन त्रत प्रभावेन पुत्रपौत्रसमन्वितः ॥ भुक्त्वा भोगान्मुदयुक्तो मृतः स्वर्गपुरं ययौ ॥ ७० ॥
 इतिहासमिमं भक्त्या शृणुयाद्बोहिमानवः ॥ सोऽपि पिच्छुप्रियतरः कामसिद्धिमवाप्नुयात् ॥ ७१ ॥ इति कथितं विप्रताना सुतमं व्रतम् ॥
 कालिकाले परंपुण्यं ब्राह्मणस्य मुखोद्भवम् ॥ ७२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराण प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गुणखण्डा परपर्याये कालियुगीयेतिहाससमु-
 चये सत्यनारायणव्रतमाहात्म्यसमाप्तावेकोनविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॐ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ भगवन्मुद्राजं कर्म वृत्तं प्राक्तं पुरातनैः ॥ व्रता-
 नां चैव सर्वेषां श्रेष्ठं नारायणव्रतम् ॥ १ ॥ त्वन्मुखेन श्रुतं मृततापत्रयविनाशनम् ॥ इदानीं श्रोतुमिच्छामि लिङ्गं कर्म चोत्तमम् ॥ २ ॥ सर्वेषां
 ब्रह्मचर्याणां ब्रह्मचर्यैर्हि किं परम् ॥ तन्मे वदमहाप्राज्ञ सर्वज्ञोऽसिमतो मम ॥ ३ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ आसीत्पुरा कालियुगीपितृशर्मो द्विजो-
 त्तमः ॥ वेदे वेदांगतत्त्वज्ञो यमलोकाभ्यान्वितः ॥ ४ ॥ ज्ञात्वा चो रतमं कालं कालिकालमधर्मजम् ॥ बंधनं यमराष्ट्रस्य तदा चिंतातुरोऽभवत् ॥ ५ ॥
 केनाश्रमेण वर्णेन मम श्रेयो भवेद्दिह ॥ कलौ संन्यासमार्गो हि दंभपाखंडखंडितः ॥ ६ ॥ वानप्रस्थः कलौ नास्ति ब्रह्मचर्यं क्वचित्क्वचित् ॥ गार्ह-
 स्थ्यं कर्म सर्वेषां कर्मणां श्रेष्ठमुच्यते ॥ ७ ॥ अतः स्त्रीसंग्रहो ब्राह्मणमया चोक्तलौघे ॥ यदि मे च भवेन्नारीमनो वृत्त्यतुसारिणी ॥ ८ ॥ तर्हि
 मे सफलं जन्म मम श्रेयो भवेद्दिह ॥ इत्येवं संमतं कृत्वा शिवांगलदायिनीम् ॥ ९ ॥ चंदनौघैश्च संपूज्य शृष्टावमनसा पराम् ॥ विश्वेश्वरीं जगन्मूर्तिस-
 च्चिदानंदरूपिणीम् ॥ १० ॥ ॥ पितृशर्मो वाच ॥ ॥ नमः प्रकृत्यै सवर्गैकैकवल्यायैनमोनमः ॥ त्रिगुणैक्यस्वरूपैर्यै तुरीयायैनमोनमः ॥
 ॥ ११ ॥ महत्तत्त्वजन्यै चंद्रं चंद्रकत्र्यै नमोनमः ॥ ब्रह्मा तर्नमस्तुभ्यं साहंकारपितामहि ॥ १२ ॥ पृथग्गुणैर्यै शुद्धयै नमो मातर्नमोनमः ॥ १३ ॥
 विद्यायै शुद्धसत्त्वायै लक्ष्म्यै सत्त्वरजोमयि ॥ १३ ॥ नमो मातरविद्यायै ततः शुद्धचै नमोनमः ॥ काल्यै सत्त्वतमो भूत्यै नमो मातर्नमोनमः ॥ १४ ॥
 स्त्रियै शुद्धरजोभूत्यै नमो लोकायै वासिनि ॥ नमो रजस्तमोभूत्यै दुर्गायै च नमोनमः ॥ १५ ॥ इति श्रुत्वा स्तवं देव्या प्रसादस्थपितस्तथा ॥

सुतायां विष्णुयशसो ब्राह्मणस्य तदा स्वयम् ॥ १६ ॥ तामुद्राद्वा द्विजो देवीनाम्ना वै ब्रह्मचारिणीम् ॥ न्यवसन्मथुरायां सकृत्त्वा धर्मस्वयं हृदि ॥
 ॥ १७ ॥ प्रिययै सरजो वयै ऋतुदानं करोति हि ॥ चत्वारश्चात्मजाश्चासंश्चतुर्वैदेक्यधारिणः ॥ १८ ॥ ऋग्यजुश्च तथा सामतुर्यश्चासीदथर्वणः ॥
 रगः ॥ २० ॥ पुत्रो वररुचिः श्रेष्ठोऽथर्वणस्य नृपप्रियः ॥ यजुषस्तु सुतो जातो मीमांसो लोकविश्रुतः ॥ पाणिनिः सामनस्यै वसुतोऽभूच्छब्दपा-
 स्रैः ॥ अब्रवीत्तांस्ततो राजा ब्रह्मचर्यैर्हि किंपरम् ॥ २२ ॥ व्याडिराह महाराज यः स्तुतौ तत्परः पुमान् ॥ न्यायतोऽखिले देवानां ब्रह्मचारी हि मे-
 मतः ॥ २३ ॥ मीमांसश्चाह भोजन्यज्ञेयो हि पुमान्परः ॥ कर्मणाय जते देवात्रोचनादिभिरर्चयेत् ॥ २४ ॥ हवनं तर्पणं कृत्वा ब्रह्मादिकसुरा-
 न्प्रति ॥ तत्प्रसादं हि गृह्णायाद्ब्रह्मचारी च स स्मृतः ॥ २५ ॥ श्रुत्वेदं पाणिनिश्चाह चंद्रगुप्तश्शुण्डभो ॥ त्रिधा स्वरैः परं ब्रह्म शुद्धशब्दमयैः परैः ॥
 ॥ २६ ॥ तथैव सूत्रपाठैश्च लिंगधातुगणवृत्तैः ॥ यो यजेद्ब्रह्मचारी स परं ब्रह्माधिगच्छति ॥ २७ ॥ श्रुत्वा वररुचिश्चाह शृणु मागधभूपते ॥ गृ-
 ह्णीत्वा यज्ञसूत्रं यः श्रुत्वा पितृशर्मा ब्रवीदिदम् ॥ आह्वयाच गुरोर्वर्तेद्ब्रह्मचारी हि स स्मृतः ॥ २९ ॥
 द्वियः ॥ ब्रह्मचारी हि सुख्यस्तश्च त्वाराज ब्रवीदिदम् ॥ ३१ ॥ स्वामिन्यद्भवताचोक्तं धर्मज्ञेन यशस्विना ॥ कलौ भयं करे प्राप्ते
 सधर्मो हिमतो मम ॥ ३२ ॥ इत्युक्त्वा तस्य शिष्योऽभूद्भुवः कव्यपरायणः ॥ तथान्ते मरणं प्राप्य स्वर्गलोके नृपो ययौ ॥ ३३ ॥
 पितृशर्मोपि मनसा ध्यात्वा दादामोदं हरिम् ॥ हिमालयगिरिं प्राप्य योगे ध्यानपरोऽभवत् ॥ ३४ ॥ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्व-
 णि चतुर्दशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ३५ ॥ भगवन् सर्वतीर्थानां दानार्थं किंपरं स्मृतम् ॥
 यत्कृत्वा च कलौ चोरे परान्वृत्तिमाप्नुयात् ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ सामनस्य सुतः श्रेष्ठः पाणिनिर्नाम विश्रुतः ॥ काणभूतप्राज्ञश्चैश्वर्यशाली ॥
 स पराजितः ॥ २ ॥ लज्जितः पाणिनिस्तत्र गतस्तर्थान्तरं प्रति ॥ स्नात्वा सार्वाणि तीर्थानि स तर्प्य पितृदेवताः ॥ ३ ॥ केदारमुदकं पीत्वा

शिवध्यानपरोऽभवत् ॥ पर्णशीसप्तदिवसाञ्जलभक्षस्ततोऽभवत् ॥ ४ ॥ ततोदशदिनान्तेसवायुभक्षोदशहनि ॥ अष्टाविंशदिने
रुद्रोवरं ब्रूहवचोऽब्रवीत् ॥ ५ ॥ शुत्वा मृतमयं वाक्यमस्तौ द्रुदयागिरा ॥ सर्वशं सर्वलिंगेशगिरिजवल्लभं हरम् ॥ ६ ॥ पाणिनिरुवाच ॥
नमोरुद्राय महते सर्वशायी हितैषिणे ॥ नन्दसिंस्थाय देवाय विद्याभयकराय च ॥ ७ ॥ पापान्तकाय भगयनमोनन्ताय वेधसे ॥ नमो मायाहरे
शायनमन्ते लोकशंकर ॥ ८ ॥ यदि प्रसन्नो देव शविद्यामूलप्रदो भव ॥ परं तीर्थं हि मे देहि द्वैमातुरपितनमः ॥ ९ ॥ सूत उवाच ॥ इति शु
त्वा महादेवः सूत्राणि प्रददौ मुदा ॥ सर्ववर्णमयान्येव अइडणादिशुभानि वै ॥ १० ॥ ज्ञानद्वैतस्य जलरागद्वेषमलापहे ॥ यः प्राप्यमान
से तीर्थं सर्वतीर्थफलं भवेत् ॥ ११ ॥ मानसं हि महतीर्थं ब्रह्म दर्शनकारकम् ॥ पाणिनेते ददौ विप्रकृतकृत्यो भवान्भव ॥ १२ ॥ इत्युक्त्वा तं देय रुद्रः पा
णिनिः स्वगृहं ययौ ॥ सूत्रपाठं धातुपाठं गणपाठं तथैव च ॥ १३ ॥ लिंगसूत्रं तथा कृत्वा परं निर्वाणमाप्तवान् ॥ तस्मात्त्वं भागवश्चैष्ठ्यमानसं
तीर्थमाचर ॥ १४ ॥ यतो याता स्वयं गंगं सर्वतीर्थमयी शिवा ॥ गंगातीर्थान्परं तीर्थं न भूतं न भविष्यति ॥ १५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुरा
णे प्रति सर्गपर्वणि चतुर्थे गखंडापरपययिकालियुगीयेति हाससमुच्चये एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ४४ ॥ सूत उवाच ॥ तोतादयो द्विजः क
श्चिद्रूपे देव इति श्रुतः ॥ बभूव कृष्णभक्तश्च देवदेवांगपरगः ॥ १ ॥ गत्वा वृन्दावं नरं रम्यं गोपगोपीनिषेवितम् ॥ मनसा पूजयामासे देवदेवं
जनार्दनम् ॥ २ ॥ वर्षान्ते च हरिः साक्षाद् दैज्ञानमनुत्तमम् ॥ तेन ज्ञानेन संप्राप्ता हृदि भागवती कथा ॥ ३ ॥ शुकैर्न वर्णिता या वै विष्णुरा
ता यधीमते ॥ तां कथां वर्णयामास मोक्षमूर्तिं सनातनम् ॥ ४ ॥ कथान्ते भगवान्विष्णुः प्रादुरासीज्जनार्दनः ॥ उवाच स्निग्धया वाचा वरं ब्रू
हि महाभते ॥ ५ ॥ वोपदेव उवाच ॥ नमस्ते भगवन् विष्णो लोकानुग्रहकारक ॥ त्वया ततमिदं विश्वं देवतिर्यङ्मनरादिकम् ॥ ६ ॥ त्वन्नाम्नानरका
र्ताश्चेत्कृतार्थाः कलैर्युगे ॥ त्वया दत्तं भागवतं श्रीमद्व्यासेन निर्मितम् ॥ ७ ॥ माहात्म्यं तस्य मे ब्रूहि यदिदं तो वीरस्त्वया ॥ श्रीभगवानुवाच ॥
एकदा भगवान् रुद्रो भवान्यास हंशंकरः ॥ ८ ॥ बौद्धराज्ये जगत्प्राप्तं दं भपाखंडनिर्मितं ॥ दृष्ट्वा कांश्याभूमि तुंगप्रणानामुदायुतः ॥ जयसञ्चिदा
नंदं विभोजगदानंदं कारक ॥ ९ ॥ इति श्रुत्वा शिवा प्राह को देवोऽस्ति तवोत्तमः ॥ सहो वाच महादेवि यज्ञः सप्ताहमत्र वै ॥ १० ॥ तस्म

द्रुमिपवित्रत्वमिहप्राप्तं वरानने ॥ सर्वतीर्थाधिकत्वं च स्वयं ब्रह्मसनातनम् ॥ ११ ॥ इति श्रुत्वा शिवादेवीप्राप्तास्य गुह्यकालये ॥ रुद्रेण सह
 तातत्र भूमि शुद्धिं कारयत् ॥ १२ ॥ चंडीश्वरं गेन श्वनं दिनो गुह्यवच ॥ रक्षार्थं स्थापितास्तत्र देवेन भो द्विज ॥ १३ ॥ शृणु देवि
 कथारंभ्यां ममानसं स्थिताम् ॥ इत्युक्त्वा ध्यानमास्थाय सप्ताहेन स्ववर्णयत् ॥ १४ ॥ अष्टाहेन त्रयं उन्मील्य दृष्ट्वा निद्रागतां शिवाम् ॥
 बोधयामास भगवान् कथां तेलो कशंकरः ॥ १५ ॥ कियतीति श्रुता गाथा श्रुत्वा हाजगदम्बिका ॥ सुधामन्थनपर्यंतं च त्रिंशद्वियरितम् ॥ १६ ॥
 कोटरस्थः शुक्रः श्रुत्वा चिरजीवत्वमागतः ॥ पार्वत्या रक्षितः सौ वै शुक्रः परमसुंदरः ॥ १७ ॥ स्थित्वा शिवस्य सदनं मध्यानपरोऽभवत् ॥
 मया ज्ञाया शुक्रः साक्षात्त्वदीय दृष्टः स्थितः ॥ १८ ॥ तेन प्राप्तं भागवतं माहात्म्यं चास्य दुर्लभम् ॥ त्वंगैव धर्मेनायापित्रो विक्रमभूतः ॥ १९ ॥
 नर्मदा कूलमासाद्य श्रावयत्वं कथां शुभाम् ॥ हरिमाहात्म्यं दानं हि सर्वदानपरं स्मृतम् ॥ २० ॥ सत्पात्राय प्रदातुं व्यविष्णु भक्तार्थाय धामते ॥
 बुभुक्षितान्नदानं च तद्दानस्य समं न हि ॥ २१ ॥ इत्युक्त्वा न्तर्दधे देवो बोधो पदेवः प्रसन्नधीः ॥ २२ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे प्रतिसर्ग पर्वाणि चतुर्गुण
 खंडा परपर्याये कलियुगीयेति हाससमुच्चये द्वात्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ऋषय उचुः ॥ ॥ वागं कर्म स्मृतं सूत वेद पाठं सनातनम् ॥ बहुत्वा
 त्सर्वैवेदानां श्रोतुमिच्छामहे वयम् ॥ १ ॥ केन स्तोत्रेण वेदानां पाठस्य फलमाप्नुयात् ॥ पापानि विलयं यांति तन्मे वद विचक्षण ॥ २ ॥ सूत उवाच ॥
 विक्रमादित्यराज्ये तु द्विजः कश्चिदपृष्टुवि ॥ व्याध कर्मैति विख्यातो ब्राह्मण्यं शूद्रतोऽभवत् ॥ ३ ॥ त्रिपाठिनो द्विजस्यैव भार्या नाम्राहिका मिनी ॥
 मैथुने च्छावती नित्यं मदाघूर्णितलोचना ॥ ४ ॥ द्विजस्स मशती पाठे वृत्त्यर्थी कर्हि च द्रुतः ॥ ग्रामे देवलके रम्ये बहु वैश्यानि धावते ॥ ५ ॥ त
 त्रमासगतः कालो नाययौ सस्वमंदिरे ॥ तदा तु कामिनी दुष्टारूपया वनसंयुता ॥ ६ ॥ दृष्ट्वा निषादं सबलं काष्ठभारोपजीवनम् ॥ तस्मै द
 त्वापंच मुद्रा बुभुजे कामपीडिता ॥ ७ ॥ तदा गर्भं दधौ सा च व्याध वर्येण संचितम् ॥ पुत्रो भूदशमासान्ते जात कर्मपिता करोत् ॥ ८ ॥
 द्वादशाब्दे गते काले स धूर्तो वेदवर्जितः ॥ व्याध कर्म करो नित्यं व्याध कर्म ह्यतो भवत् ॥ ९ ॥ निष्कासितौ द्विजै न वमातु प्रौ द्विजाधमौ ॥
 त्रिपाठी ब्रह्मचर्यं तु कृतवान् धर्मतत्परः ॥ १० ॥ प्रत्यहं चंडिका पाठं कृत्वा विध्यगिरौ वसत् ॥ जीवन्मुक्तो भवच्छीघ्रं जगदंवा प्रसादतः ॥ ११ ॥

निषादस्यगृहेचोभौवनेगन्तोषतुमुदा ॥ प्रत्यहंजारभावेनबहुद्रव्यमुपाजितम् ॥ १२ ॥ व्याधकर्मातुचौयेणपितृमातृप्रियंकरः ॥
 एकदादेवयोगेनाश्वामादिरमाथयौ ॥ १३ ॥ चौरवृत्तिपरोधूर्तःस्त्रियाभूषणमाहरत् ॥ कैश्चिज्जातःसर्नोदूतावद्दुमायाविशारदः ॥ १४ ॥
 कदाचित्पातवांस्तत्रद्विजवस्त्रसमुद्भूतम् ॥ श्रुतमादिचरित्रहितेनशब्दप्रियेणैव ॥ १५ ॥ पाठपुण्यप्रभावेऽर्मुबुद्धिस्ततोऽभवत् ॥
 दत्वाचौर्येधनं सर्वतस्मैविप्रायपाठिने ॥ १६ ॥ शिष्यत्वमगमत्तत्राक्षरमैशजपह ॥ बीजमंत्रप्रभावेणतदंगत्पापमुल्बणम् ॥ १७ ॥ निः
 सुतंकमिरूपेणबहुवर्णेनतापितम् ॥ त्रिवर्षान्तेचानिष्पापोबभूवद्विजसत्तमः ॥ १८ ॥ पठित्वाक्षरमालांचजजापादिचरित्रकम् ॥ द्वादशाब्द
 मितिकालेकाश्यांगत्वातुसद्भिजः ॥ १९ ॥ अन्नपूर्णमहादेवीतुष्टावपरयामुदा ॥ रोचनाद्यैश्वसंपूज्यांमुनिदेवनिषेविताम् ॥ २० ॥ नित्या
 नंदकरीपराभयकरासौदर्यरत्नकरानिधूताखिलपापपावनकराकाशपुराधेश्वरी ॥ नानालोककरीमहाभयहरीविश्वभरीसुंदरीविद्यादेहि
 कृपावलंबनकरीमातात्रपूणेश्वरी ॥ २१ ॥ सइत्यष्टोत्तरजंस्वाध्यानास्तिमितलोचनः ॥ सुष्वापतत्रमुदितःस्वप्नादुरमुच्छिवा ॥
 ॥ २२ ॥ दत्वातस्मैहिक्काग्विद्यापुनरन्तरधीयत ॥ उत्थायसद्भिजोधीमाह्लाब्ध्वाविद्यामनुत्तमाम् ॥ २३ ॥ विक्रमादित्यभूषस्य
 यज्ञाचार्योबभूवह ॥ यज्ञातियोगमास्थायजगामतुहिमालयम् ॥ २४ ॥ एतत्तेवर्णितंविप्रपुण्यमादिचरित्रकम् ॥ ब्रह्मभूययथाविप्रोलेभेसि
 द्विमनुत्तमाम् ॥ २५ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणचतुर्थगुखंडापरपरायणैकालियुगियेतिहाससमुच्चयेप्रथमचरित्रवर्णनंम
 त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ सुतउवाच ॥ २४ ॥ उज्जयिन्यापुराविप्रराजज्यःसर्वहंसकः ॥ बभूवमद्यमासाश्रीभीमवर्मोतिविश्रुतः ॥ १ ॥
 मांसलोभेनसखलःसूकरान्त्रामकुक्कुटात् ॥ हत्वाचाभक्षयत्पाणिविश्यांसंगपरायणः ॥ २ ॥ नरमांसंसक्रव्यादस्त्यक्तवान्यान्भक्षकोऽभव
 त् ॥ एवंबहुगतेकालेभीमवर्मामहाधमः ॥ ३ ॥ विसूच्यश्विभक्ष्यांयातोममरच्युवापिसः ॥ कारितश्चंडिकापाठस्तेनदुष्टेनभिरुणा ॥ ४ ॥
 तस्यपुण्यप्रभावेणगतोनरकान्प्रति ॥ पुनःक्षत्रत्वमगमन्मग्धाधेसमहीपातिः ॥ ५ ॥ महानदीतिविख्यातोराजनीतिपरायणः ॥ जाति
 स्मरोबभूवसौवेदधर्मपरायणः ॥ ६ ॥ कात्यायनस्यशिष्योऽभून्महाशक्तस्यधीमतः ॥ तस्मैनृपायसमुनिदत्त्वामध्यचरित्रकम् ॥ ७ ॥
 सर्वाजंपुनरागत्यवंध्येऽशक्तिपरोऽभवत् ॥ नृपोऽपिप्रत्यहं देवमहालक्ष्मीं सनातनीम् ॥ ८ ॥ रोचनाद्यैश्वसंपूज्यजपन्मध्यचरित्रकम् ॥

पुण्यक्षत्रत्वमगमन्महामायाप्रसादतः ॥ ९ ॥ शूद्रभावंपरित्यज्यक्षत्रभावमुपागतः ॥ द्वादशोऽन्तरेप्राप्तस्तद्गुरुःशक्तितत्परः ॥ १० ॥
 लक्षचर्दनिपादेवकारयामासधर्मतः ॥ तदाप्रादुरभूद्वीजगदंवासनातनी ॥ ११ ॥ नृपायधर्ममर्थचकाममोक्षहिचाददत् ॥ महानन्दी
 महाभागोभुक्त्वाभोगंसुरेप्सितम् ॥ १२ ॥ अन्तेजगामपरमंलोकंदेवनमस्कृतम् ॥ इतितेकथितांविप्रयन्त्रोक्तंयजुषोगतिः ॥ १३ ॥ त
 द्रेमध्यचरित्रेणप्राप्तंशूद्रनृपेणैव ॥ इत्येवंविण्णंतिविप्रमाहात्म्यमुनिवर्णितम् ॥ १४ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुणखंडा
 परपथयिकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेचतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ सुतउवाच ॥ चित्रकूटेगिरौरम्येनानाधातुविचित्रिते ॥ त
 त्रावसन्महाप्राज्ञउपाध्यायःपतंजलिः ॥ १ ॥ वेदेदं गतत्वज्ञोगीताशान्नापरायणः ॥ विष्णुभक्तःसत्यसंधोभाष्यशान्नाविहारदः ॥ २ ॥
 कदाचित्सतुशुद्धात्मागतस्तीर्थतरंप्रति ॥ काश्यांकात्यायनैवतस्यवादेमहानभूत् ॥ ३ ॥ वर्षान्तेचतदाविप्रोदेविभक्तेननिर्जितः ॥
 लज्जितःसतुधर्मात्मासतुष्टावसरस्वतीम् ॥ ४ ॥ पतंजलिरुवाच ॥ नमोदेव्यमहामूर्त्यैसर्वमूर्त्यैर्नमोनमः ॥ शिवायैसर्वमांगल्यै
 विष्णुमायेचतेनमः ॥ ५ ॥ त्वमेवश्रद्धाबुद्धिरस्त्वमेधाविद्याशिवंकरी ॥ शान्तिर्वाणीत्वमेवासिनारायणिनमोनमः ॥ ६ ॥ इत्युक्तेसतिविप्रे
 तुवागुवाचाशरीरिणी ॥ विप्रोत्तमचरित्रमेजपचैकाग्रमानसः ॥ ७ ॥ तच्चरित्रप्रभावेणसत्यंज्ञानमवाप्नुयात् ॥ कात्यायनस्यविप्रस्यराज
 संज्ञानमुद्धतम् ॥ ८ ॥ मद्गत्यतेनसंप्राप्तंपराजयंपतंजलः ॥ इतिश्रुत्वावचोदेव्यार्विध्यवासिनिमंदिमम् ॥ ९ ॥ गत्वातांपूजयामास
 तुष्टावस्तोत्रपाठतः ॥ ज्ञानंप्रसादंजविप्रःप्राप्यविष्णुपरायणम् ॥ १० ॥ कात्यायनंपराजित्यपरांसुदमवापह ॥ ऊर्ध्वपुंड्रंचतिलकंतुलसी
 कंठमालिकाम् ॥ ११ ॥ कृष्णमंत्रंचशिवदंस्थपयित्वागृहेगृहे ॥ जनेजनेतथाकृत्यमहाभाष्यमुदीरयत् ॥ १२ ॥ चिरंजीवित्वमगम
 द्विष्णुमायाप्रसादतः ॥ इतितेकथितांविप्रजाप्यानामुत्तमंजपम् ॥ १३ ॥ किमन्यच्छ्रेतुमिच्छंतिज्ञानकाद्यामहर्षयः ॥ सर्वैभद्राणिपश्य
 तुमाकश्चिद्दुःखभागभवेत् ॥ १४ ॥ मंगलंभगवान्विष्णुर्मङ्गलंरुद्धवज्रः ॥ मंगलंपुंडरीकाक्षोमंगलायतनोहरिः ॥ १५ ॥ शुचिर्योहिनरो
 नित्यमितिहाससमुच्चयम् ॥ शृणुयाद्भर्मकार्थीसयातिपरमंगतिम् ॥ १६ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुणखंडापरप
 थयैकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेउत्तमचारितमाहात्म्येपंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ समाप्तोऽयं द्वितीयः खण्डः ॥ २ ॥ ॥ ६४ ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ भगवन्विक्रमालयानकालोऽयं भवतोदितः ॥ अतद्वादशमय्यादौ द्वापरस्य समो भुवि ॥ १ ॥
 अस्मिन्काले महाभागलीलाभगवताकृता ॥ तामेतां कथयास्मान्वै सर्वज्ञोऽसि भवान्सदा ॥ २ ॥ सूत उवाच ॥ नारायणं नमस्कृत्य न चैव न
 रोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं व्यासं ततो जयमुदीरयेत् ॥ ३ ॥ भविष्याख्ये महाकल्पे प्राप्ते वैवस्वते न्तरे ॥ अष्टाविंशद्वापरान्ते कुरुक्षेत्रेणोऽभव
 त् ॥ ४ ॥ पाण्डवैर्निर्जिताः सर्वैर्कौरवाणुद्बुधैर्मुदाः ॥ अष्टादशे च दिवसे पाण्डवानां जयोऽभवत् ॥ ५ ॥ दिनान्ते भगवान्कृष्णो ज्ञात्वा कालस्य
 दुर्गतिम् ॥ शिवं तुष्टाव मनसा योगरूपं संनातनम् ॥ ६ ॥ कृष्ण उवाच ॥ नमः शान्ताय रुद्राय भूते शायकपर्दिने ॥ कालकैत्रे जगद्रज्रे पापहत्रे
 नमो नमः ॥ ७ ॥ पाण्डवा ब्रह्म भगवन्मद्भक्तान्भूतभीरुकान् ॥ इति श्रुत्वा स्तवं रुद्रेन नन्दियानोपरिस्थितः ॥ ८ ॥ रक्षार्थं शिविराणां च प्राप्तवा
 ञ्छूलहस्तधृक् ॥ तदानुपज्ञया कृष्णः सगतो गजसाह्वयम् ॥ ९ ॥ पाण्डवाः पंचानि गत्य सरस्वत्यास्तटेऽवसन् ॥ निशोथेन्द्रोणिभोजौ च कृपस्त
 त्रसमायुः ॥ १० ॥ तुष्टुवर्मनसारुद्रं तेभ्यो मार्गेशिवोऽददत् ॥ अश्वत्थामा तु बलवाञ्छिवदत्तमसितदा ॥ ११ ॥ गृहीत्वा सजघान शुधृष्ट्यु
 म्मपुरःसरान् ॥ हत्वाथेष्टमगमद्गौणिस्ताभ्यां समन्वितः ॥ १२ ॥ पार्षतस्यैव सूतश्च हतशेषो भयातुरः ॥ पाण्डवान्वर्णयामास यथा जातजन
 क्षयम् ॥ १३ ॥ आगस्कृतं शिवं ज्ञात्वा भीमाद्याः क्रोधमूर्छिताः ॥ स्वायुधैस्तर्पयामासुर्देवदंपिनाकिनम् ॥ १४ ॥ अस्त्रशस्त्राणि तेषां तु
 शिवे देहे समाविशन् ॥ दृष्ट्वा ते विस्मिताः सर्वे प्रजम्बुस्तलमुधिभिः ॥ १५ ॥ ताञ्छापापतदारुद्रोऽयं कृष्णप्रपूजकाः ॥ अतोऽस्माभिरक्षणी
 या वधयोग्याच वै भुवि ॥ १६ ॥ पुनर्जन्मकलौ प्राप्य सुभ्रुध्वमपराधकम् ॥ इत्युक्त्वान्तर्दधे देवः पाण्डवा दुःखितास्तदा ॥ १७ ॥ हरिश्चरण
 माजगमुरपराधनिवृत्तये ॥ तदा कृष्णयुताः सर्वे पाण्डवाः शस्त्रवर्जिताः ॥ १८ ॥ तुष्टुवर्मनसारुद्रं तदा प्रादुरभूच्छिवः ॥ वरं वरयत प्राह कृष्णः
 श्रुत्वा ब्रवीदिदम् ॥ १९ ॥ शस्त्राण्यस्त्राणि न्यायेन्येव त्वदंगे क्षपितानि वै ॥ पाण्डवेभ्यश्चेदहितं शापस्यानुग्रहं कुरु ॥ २० ॥ इति श्रुत्वा शिवः प्राह
 कृष्ण देवनमोऽस्तुते ॥ अपराधो न मे स्वाभिन्मोहितोऽहं तवाजया ॥ २१ ॥ तद्भजेन मया स्वाभिन्दतः शोभयंकरः ॥ नान्यथा वचनं मे स्या
 दंशावतरणं भवेत् ॥ २२ ॥ वत्सराजस्य पुत्रत्वं भविष्यति युधिष्ठिरः ॥ बलवानि रिति ख्यातः श्रंश्रियाख्यपुराधिपः ॥ २३ ॥ भीमो दुर्वचनदु

द्योमलेच्छयोनौभविष्यति ॥ वीरणोनाविरुथातःसवैवनरसाधिपः ॥ २४ ॥ अर्जुनांशश्चमद्रक्तोजनिष्यतिमहामतिः ॥ पुत्रःपरिमलस्यैव
 ब्रह्मानन्दइतिस्मृतः ॥ २५ ॥ कान्यकुब्जेहिनकुलोभविष्यतिमहाबलः ॥ रत्नभानुसुतःसवैलक्ष्मणोनामविश्रुतः ॥ २६ ॥ सहदेवस्तुव
 लवाञ्जनिष्यतिमहामतिः ॥ भीष्मसिंहसुतोजातोदेवसिंहइतिस्मृतः ॥ २७ ॥ धृतराष्ट्रांशएवासौजनिष्यत्यजमेरुके ॥ पृथिवीराजइ
 तिसद्रूपदीतस्तुतास्मृता ॥ २८ ॥ वेलानाम्राचविरुथातातारकःकर्णएवहि ॥ रक्तबीजस्तथारुद्रोभविष्यतिमहीतले ॥ २९ ॥ कौरवा
 श्वभविष्यन्तिमायायुद्धविशारदाः ॥ पांडुपक्षाश्वसेसवैधर्मिणविलशालिनः ॥ ३० ॥ सूतउवाच ॥ इतिश्रुत्वाहरिःप्राहविहस्य
 परमेश्वरम् ॥ मयाशस्त्यवतारेणरक्षणीयाहिपांडवाः ॥ ३१ ॥ महावतीपुरिरस्यामायादेवीविनिर्मिता ॥ देशराजसुतस्तत्रममां
 शोहिजनिष्यति ॥ ३२ ॥ देवकीजठरेजन्मोदयसिंहइतिस्मृतः ॥ आल्हादोममधामांशोजनिष्यतिगुरुर्मम ॥ ३३ ॥ हत्वा
 श्रिवंशजान्भूपान्स्थापयिष्यामिवैकालिम् ॥ इतिश्रुत्वाशिवोदेवस्तत्रैवांतरधीयत ॥ ३४ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेप्रतिसर्गपर्व
 णिचतुर्थगुलंडापरपर्यायेकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेविक्रमाख्यानकालेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ सूतउवाच ॥
 प्रातःकालेचसंप्राप्तेपांडवाःपुत्रशोकिनः ॥ प्रेतकार्याणितेकृत्वाभीष्मान्तिकमुपाययुः ॥ १ ॥ राजधर्मान्मोक्षधर्मान्दानधर्मान्विभा
 गशः ॥ श्रुत्वायजन्नश्वमेधैस्त्रिभिरुत्तमकर्मभिः ॥ २ ॥ षट्त्रिंशदब्दराज्येहकृत्वास्वर्गपुरंययुः ॥ जनिष्यन्तितदंशवैकालिधर्मविवृद्ध
 ये ॥ ३ ॥ व्यासउवाच ॥ इत्युक्त्वासमुनिःसर्वोन्पुनःसूतोवदिष्यति ॥ गच्छध्वंसुनयःसर्वयोगनिद्रावशोद्वाहम् ॥ ४ ॥ चकतीर्थेसमाधिस्थो
 ध्यायेऽहंत्रिगुणात्परम् ॥ इतिश्रुत्वातुमुनयोनैमिषारण्यवासिनः ॥ ५ ॥ योगसिद्धिसमास्थायगमिष्यंत्यात्मनोन्तिके ॥ द्वादशान्दशते
 कालेऽतीतेतेशौनकादयः ॥ ६ ॥ उत्थायदेवखातेचक्षानध्यानादिकाःक्रियाः ॥ कृत्वासूतान्तिकंगत्वावदिष्यतिपुनर्वचः ॥ ७ ॥ ऋषयःक्रुः ॥
 विक्रमाख्यानकालोऽयंद्वापरेचाक्षिवाज्ञया ॥ विनीतोभगवन्भूमौतदातान्पतीन्विद ॥ ८ ॥ सूतउवाच ॥ स्वर्गतेविक्रमादित्येराजा
 नोबहुधाभवन् ॥ तथाष्टादशराज्यानितेषांनामानिमेशृणु ॥ ९ ॥ पश्चिमोसिधुनद्यंतेसेतुबंधेहिदक्षिणे ॥ उत्तरेवदरीस्थानेपूर्वचकपिला

न्तिके ॥ १० ॥ अष्टादशैवराष्ट्राणि तेषामध्ये बभूविरै ॥ इन्द्रप्रस्थं च पांचालं कुरुक्षेत्रं च कापिलम् ॥ ११ ॥ अन्तर्वेदी वज्रयै वाजमेरु मरुध
 न्वच ॥ गौर्जरं च महाराष्ट्रं द्राविडं च कलिंगम् ॥ १२ ॥ आवंत्यं चोडुपवं गण्डिमागधमेव च ॥ कौशल्यं च तथा ज्ञेयं तेषां राजाष्ट
 थकपृथक् ॥ १३ ॥ नानाभाषाः स्थितास्तत्र बहुधर्मप्रवर्तकाः ॥ एवमब्दशतं जतं तस्त्वैशकादयः ॥ १४ ॥ श्रुत्वा धर्मविना
 शं बह्वृदः समन्विताः ॥ केचित्तीर्त्वा सिंधुनदीमार्यदेवेशे समागताः ॥ १५ ॥ हिमपर्वतमार्गेण सिंधुमार्गेण चागमन् ॥ जित्वा यज्यल्लुठ
 थित्वा तान्स्वदेशं पुनराययुः ॥ १६ ॥ गृहीत्वा योषितस्तेषां परं वर्षमुपाययुः ॥ एतस्मिन्नन्तरे तत्र शालियाहनभूपतिः ॥ १७ ॥ विक्रमादि
 त्यपौत्रश्च पितुराज्यं गृहीतवान् ॥ जित्वा शकान् दुराधर्षाश्चैनैर्त्तिरिदेशजान् ॥ १८ ॥ बर्हीकान् कामरूपं श्रोमजान् नुरजाञ्छठान् ॥
 तेषां कोशान् गृहीत्वा च दंडय पयान कारयत् ॥ १९ ॥ स्थापिता तेन मर्यादा म्लेच्छायाणां पृथक् पृथक् ॥ सिंधुस्थानमिति ज्ञेयं राष्ट्रमार्य
 स्य चोत्तमम् ॥ २० ॥ म्लेच्छस्थानं परं सिन्धोः कृतं तेन महात्मना ॥ एकदा तु शकाधीशो हिमतुंगं समाययौ ॥ २१ ॥ हूणदेशस्य मध्यवै
 गिरिस्थं पुरुषं शुभम् ॥ ददर्श बलवान् राजगौरांगं श्वेतवस्त्रकम् ॥ २२ ॥ को भवानिति तं प्राह सहो वाचमुदास्वितः ॥ ईशपुत्रं च मां विद्वि कुमा
 री गभसं भवम् ॥ २३ ॥ म्लेच्छधर्मस्य वक्ता रंसत्यव्रतपरायणम् ॥ इति श्रुत्वा नृपः प्राह धर्मोऽक्रभतो मतम् ॥ २४ ॥ श्रुत्वा वाचमहाराज
 प्राप्ते सत्यस्य संक्षये ॥ निर्मर्यादे म्लेच्छदेशे मसीहोऽहं समागतः ॥ २५ ॥ ईहामसी च दस्यूनां प्रादुर्भूता भयं करी ॥ तामहं म्लेच्छतः प्राप्य
 मसीहं त्वमुपागतः ॥ २६ ॥ म्लेच्छेषु स्थापितो धर्मो मया तच्छृणुषते ॥ मानसं निर्मलं कृत्वा मलं देहे शुभाशुभम् ॥ २७ ॥ नैगमं जापमास्थाय
 जपेता निर्मलं परम् ॥ न्यायेन सत्यवचसा मनसैव येन मानवः ॥ २८ ॥ ध्यानेन पूजयेद्दीशं मूर्त्यमंडलं संस्थितम् ॥ अचलेऽयं प्रभुः साक्षात्तामूर्त्योऽचलः
 सदा ॥ २९ ॥ तत्त्वानां चलभूतानां कर्षणः स समंततः ॥ इति कृत्येन भूपालमसीहा विलयं गता ॥ ३० ॥ ईशमूर्तिर्देदि प्राप्ता नित्यशुद्धा शिवं करी ॥
 ईशामसीह इति च मम नाम प्रतिष्ठितम् ॥ ३१ ॥ इति श्रुत्वा स भूपालो न त्वातं म्लेच्छपूजकम् ॥ स्थापयामास तं तत्र म्लेच्छस्थाने हिदारुणे ॥ ३२ ॥

स्वरज्यं प्राप्तावान् राजा हयमेधमचीकरत् ॥ राज्यं कृत्वा सप्तपञ्चदंस्वर्गलोकमुपाययौ ॥ ३३ ॥ स्वर्गं ते नृपौ तस्मिन्मथ्याचासीत्तथा शृणु ॥ ३४ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गुणखंडापरपर्वण्ये कालियुगीयेतिहाससमुच्चये शालिवाहनकाले द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ६४ ॥
 ॥ श्रीसूत उवाच ॥ शालिवाहनवंशे च राजानो दशकाभवन् ॥ राज्यं पंचशताब्दं च कृत्वा लोकान्तरं ययुः ॥ १ ॥ मर्यादाक्रमतो लीना
 जाता भूमं डले तदा ॥ भूपतिर्दशमो यौ वै भोजराज इति स्मृतः ॥ २ ॥ दृष्ट्वा प्रक्षीणमप्यर्थादां बलीदिग्विजयं ययौ ॥ सेनया दशसाहस्यकालिदासे
 न संयुतः ॥ ३ ॥ तथान्यैर्ब्राह्मणैः सार्द्धं सिंधुपारमुपाययौ ॥ जित्वा गांधारजान् लच्छान्काश्मीरान् नारवाञ्छठान् ॥ ४ ॥ तेषां प्राप्य महत्को
 शं दंडयोगान् कारयत् ॥ एतस्मिन् नन्तरे म्लेच्छाचार्येण समन्वितः ॥ ५ ॥ महामद इति ख्यातः शिष्यशाखा समन्वितः ॥ नृपश्चैव महादेवं
 मरुस्थलनिवासिनम् ॥ ६ ॥ गंगालैश्च संस्नाप्य पंचगव्यसमन्वितैः ॥ चंदनादिभिर्भ्यर्च्य तुष्टाव मनसा हरम् ॥ ७ ॥ भोजराज उवाच ॥
 नमस्ते गिरिजानाथ मरुस्थलनिवासिने ॥ त्रिपुरासुरनाशाय बहुमायाप्रवर्तिने ॥ ८ ॥ म्लेच्छैर्गुप्ताय शुद्धाय सच्चिदानन्दरूपिणे ॥
 त्वं मां हि किंकरं विद्धि शरणार्थमुपागतम् ॥ ९ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ इति श्रुत्वा स्तवं देवः शब्दमाह नृपायतम् ॥ गंतव्यं भो
 जराजे न महाकालेश्वरस्थले ॥ १० ॥ म्लेच्छैस्सुदूषिता भूमिर्वाही कानामविश्रुता ॥ आर्यधर्मो हि नैवात्र वाही के देशदारुणे ॥ ११ ॥ बभू
 वा त्रमहामार्गीयोऽसौ दग्धो मया पुरा ॥ त्रिपुरो बलिदैत्येन प्रेषितः पुनरागतः ॥ १२ ॥ अयोनिः सवरो मत्तः प्राप्तवान् दैत्यवर्द्धनः ॥ महा
 मद इति ख्यातः पैशाचकृत् तत्परः ॥ १३ ॥ नागन्तव्यं त्वया भूपैशाचे देशधूर्तके ॥ मत्प्रसादेन भूपाल तव शुद्धिः प्रजायते ॥ १४ ॥
 इति श्रुत्वा नृपश्चैव स्वदेशान् पुनरागमत् ॥ महामदश्च तैः सार्द्धं सिंधुतीरमुपाययौ ॥ १५ ॥ उवाच भूपते प्रेम्णामायामदविशारदः ॥ तव देवो
 महाराज मम दासत्वागतः ॥ १६ ॥ ममोच्छिष्टं संभुं जीयाद्यथा तत्पश्य भो नृप ॥ इति श्रुत्वा तथा दृष्ट्वा परविस्मयमागतः ॥ १७ ॥ म्लेच्छधर्मो
 मतिश्चासीत्स्य भूपस्य दारुणे ॥ तच्छ्रुत्वा कालिदासस्तुरुषा प्राह महामदम् ॥ १८ ॥ मायाते निर्मिता धूर्तं नृप मोहनहेतवे ॥ हनिष्येऽहं
 दुराचारं वाहीकं पुरुषाधमम् ॥ १९ ॥ इत्थुक्त्वा सद्भिजः श्रीमान्नवार्णजपत्तपरः ॥ जन्वा दशसहस्रं च तद्दशशं जुहाव सः ॥ २० ॥ भस्मभू

त्वासमायावीम्लेच्छदेवत्वमागतः ॥ भयभीतास्तुतच्छिष्यादेशंवाहिकमायुः ॥ २१ ॥ गृहीत्वास्वगुरोर्भस्ममदहीनत्वमागतम् ॥ स्था-
 पितंतैश्चभूमध्येतत्रोषुर्मदन्तपराः ॥ २२ ॥ मदहीनंपुरंजातंतेषांतीर्थसमंस्मृतम् ॥ रात्रौसेदेवरूपश्चबहुमायाविशारदः ॥ २३ ॥ पैशाचं
 देहमास्थायभोजराजंहिंसोऽब्रवीत् ॥ आर्यधर्म्मोहितेराजसर्वधर्मोत्तमःस्मृतः ॥ २४ ॥ ईशज्ञायकारिष्यामिपैशाचधर्मदरुणम् ॥ लिंग-
 च्छेदीशिखाहीनःइमश्चुरीसिदूषकः ॥ २५ ॥ उच्चालीपिसर्वभक्षीभविष्यतिजनामम ॥ विनाकौलंचपशवस्तेषांभक्ष्यामतेमम ॥ २६ ॥
 मुसलैर्वसंस्कारः कुशैरिवभविष्यति ॥ तस्मान्मुसलवन्तोहिजातयोर्धर्मदूषकाः ॥ २७ ॥ इतिपैशाचधर्मश्चभविष्यतिमयाकृतः ॥
 इत्युक्त्वाप्रययौदेवःसराजागेहमाययौ ॥ २८ ॥ त्रिवर्णस्थापितावाणीसांस्कृतीस्वर्गदायिनी ॥ द्यूद्रेषुप्राकृतीभाषास्थापितातेनधीमता ॥ २९ ॥
 पंचागददकालंतुराज्यंकृत्वादिवंगतः ॥ स्थापितातेनमर्यादासर्वदेवापमानिनी ॥ ३० ॥ आर्यार्थवर्तःपुण्यभूमिर्मध्यविध्यहिमालयोः ॥
 आर्यवर्णाःस्थितास्तत्रविध्यान्तेवर्णसंकराः ॥ ३१ ॥ नरामुसलवन्तश्चस्थापिताःसिंधुपारजाः ॥ बर्वरेतुषदेशेचद्वर्गपेनानाविधेयथा ॥ ३२ ॥
 ईशामसीहधर्म्मोश्चमुरैराज्ञैवसंस्थिताः ॥ ३३ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गवर्णचतुर्गुणखंडापरपार्थिकालियुगीयैतिहाससमुच्चयेतृती-
 योऽध्यायः ॥ ३४ ॥ सूतउवाच ॥ स्वर्गतेभोजराजेतुसप्तभूपास्तदन्वयो ॥ जाताश्चालपायुषोमन्दान्निशताब्दान्तरैर्मृताः ॥ १ ॥ बहुभूपमतीभूमि-
 स्तेषांराज्येबभूवह ॥ वीरांसिहश्चयोभूपः सप्तमः संप्रकीर्तितः ॥ २ ॥ तदन्वयेत्रिभूपाश्चद्विशताब्दान्तरैर्मृताः ॥ गंगासिहश्चयोभूपोदशमः
 संप्रकीर्तितः ॥ ३ ॥ कल्पक्षेत्रेचराज्यंसंकृतवान्धर्मतोत्तमः ॥ अन्तेवैर्घांकान्यकुब्जेजयचंद्रोमहापतिः ॥ ४ ॥ इन्द्रप्रस्थेनंगपालस्तो-
 मरान्वयंसंभवः ॥ अन्येचबहवोभूपाबभूवुरांमराष्ट्रपाः ॥ ५ ॥ अग्निवंशस्यविस्तारोबभूवबलवत्तरः ॥ पूर्वैतुकापिलस्थानेवाहीकान्ते
 तुपश्चिमे ॥ ६ ॥ उत्तरेचीनदेशान्तेसेतुबंधेदक्षिणे ॥ षष्टिश्चाश्चभूपालग्रामपाबलवत्तराः ॥ ७ ॥ अग्निहोत्रस्यकर्तारोगोब्राह्मणहितै-
 षिणः ॥ बभूवुर्द्रापरसामार्धमकृत्यविशारदाः ॥ ८ ॥ द्वापराख्यसमः कालःसर्वत्रपरिवर्तते ॥ गेहेगेहस्थितंद्व्यधर्मश्चैवजनेजने ॥ ९ ॥ ग्रामे
 ग्रामोस्थितोदेवोदेशेदेशस्थितोमखः ॥ आर्यधर्मकराम्लेच्छाबभूवुःसर्वतोमुखाः ॥ १० ॥ इतिदृष्ट्वाकालिर्वीरोम्लेच्छयासहभीरुकः ॥ नीला

द्वौप्राप्यमतिमान्हर्षिशरणमायौ ॥ ११ ॥ द्वादशाब्दमितिकालेध्यानयोगपरोऽभवत् ॥ ध्यानेनसच्चिदानंदं दृष्ट्वाकृष्णसनातनम् ॥ १२ ॥ तुष्टा
 वमनसातत्राधयासहितंहरिम् ॥ पुराणमजरंनित्यंवृंदावननिवासिनम् ॥ १३ ॥ कलिरुवाच ॥ साष्टांगंदंडवस्त्वामिगृहाणममचेत्श्वर ॥ पाहिमां
 शरणंप्राप्तंचरणेतेकृपापानिधौ ॥ १४ ॥ सर्वपापहरस्त्वैवैसर्वकालकरोहरिः ॥ भवान्गौरःसत्ययुगेत्रेतायारुक्तरूपकः ॥ १५ ॥ द्वापरेपीतरूपश्चकृष्ण
 त्वंममादिष्टके ॥ मत्पुत्राश्चस्मृताम्लेच्छाआर्यधर्मत्वमागताः ॥ १६ ॥ चतुर्गंहंचमेस्वामिन्धूतंमद्यंमुखर्णकम् ॥ स्त्रीहास्यंचाग्निविंशैश्चशत्रुयै
 श्वविनाशितम् ॥ १७ ॥ त्यक्तेहस्त्यक्तकुलस्त्यक्तगणैर्जनार्दन ॥ त्वत्पादांबुजमाधायस्थितोऽहंशरणत्वयि ॥ १८ ॥ इतिश्रुत्वासभ
 गवान्कृष्णःप्राहविहस्यतम् ॥ भो कलितवरक्षार्थंजननिष्येहंमहावतीम् ॥ १९ ॥ ममांशोभिमिमासाद्यक्षिप्यतिमहाबलान् ॥ म्लेच्छवंश
 स्यभूपालान्स्थापयिष्यतिभूतले ॥ २० ॥ इत्युक्त्वाभगवान्साक्षात्तत्रैवान्तरधीयत ॥ कलिस्तुम्लेच्छयासार्धपरमानंदमाप्तवान् ॥ २१ ॥
 एतस्मिन्नन्तरेविप्रयथाजातंशृणुष्वतत् ॥ आभिरिवाक्सरेग्रामेव्रतपानामविश्रुता ॥ २२ ॥ नवदुर्गाव्रतंश्रेष्ठनववर्षचक्रारह ॥ प्रसन्नाचंडि
 काप्राहवरंवरयशोभने ॥ २३ ॥ साहतांयदिमेमातवरोदयस्त्वयेश्वरि ॥ रामकृष्णसमौबालौभवेयातांममान्वये ॥ २४ ॥ तथेत्युक्त्वातुसा
 देवीतत्रैवान्तरधीयत ॥ वसुमान्नामनृपतिस्तस्यारूपेणमोहितः ॥ २५ ॥ उद्राद्यधर्मतोभूपःस्वगहेतामवासयत् ॥ तस्यांजातौनृपात्पुत्रौ
 देशराजस्तुतद्भरः ॥ २६ ॥ आचार्योवत्सराजश्चशतहस्तिसमोबली ॥ जित्वातामागधान्देशान्राज्यवतौवभूवतुः ॥ २७ ॥ इतयत्तःस्मृतौ
 म्लेच्छःशूरोवनरसाधिपः ॥ तत्पुत्रोभीमसेनांशोवीरणोभूच्छिवाज्ञया ॥ २८ ॥ तालवृक्षप्रमाणेनचोर्ध्वगोहतस्यवै ॥ तालनोनामवि
 ख्यातःशतयत्तेनैकृतः ॥ २९ ॥ ताभ्यांनृपाभ्यांतद्युद्धमभवच्छोमहर्षणम् ॥ युद्धेनहीनतंप्राप्तस्तालनोबलवत्तरः ॥ ३० ॥ तदामैत्री
 कृताताभ्यांतालनेनसमन्विता ॥ जयचंद्रपरीक्षोत्रयैःशूराःसमाययुः ॥ ३० ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थगुखंडापर
 पयैयैकलियुगीयेतिहासमुच्चयेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ६४ ॥ सुतउवाच ॥ ॥ इन्द्रप्रस्थेऽनंगपालोनपत्न्यश्चमहीपतिः ॥ पुत्रार्थं
 कारयामासशैवंयज्ञविधानतः ॥ १ ॥ कन्यकेचतदाजातेभिर्वभागप्रसादतः ॥ चंद्रकांतिश्चष्येष्टावैद्वितीयाकीर्तिभालिनी ॥ २ ॥

कान्यकुब्जाधिपायैवचंद्रकान्तिपिताददत् ॥ देवपालायशुद्धयाराहपालान्वयायच ॥ ३ ॥ सोमेश्वरायभूपायचपहानिकुलायतु ॥ अजमेरा
 धिपायैवतथावैकीर्तिमालिनीम् ॥ ४ ॥ जयशर्माद्रिजःकश्चित्समाधिस्थोहिमालये ॥ दृष्ट्वाभूपोत्सवंस्यंराज्याथैस्त्वमनोऽदधत् ॥ ५ ॥
 त्यक्त्वादेहं सशुद्धात्माचंद्रकांत्याःसुतोभवत् ॥ जयचंद्रइतिख्यातोबाहुशालीयतेन्द्रियः ॥ ६ ॥ रत्नभानुश्चसंज्ञेश्वरस्तस्यानुजबेली ॥
 सजन्त्वागौडवंगादीन्मरुदेशान्मदोत्कटान् ॥ ७ ॥ दंड्यांकृत्वागृहंप्राप्यभ्राज्जातत्परोऽभवत् ॥ गंगासिंहस्यभगिनीनाम्नावीरमती
 शुभा ॥ ८ ॥ रत्नभानोश्चमहिषीबभूववरर्णिनी ॥ नकुलंशंस्तदाभूमौतस्यांजातः शिवाज्ञया ॥ ९ ॥ लक्षणोनामबलवान्वद्गुद्ध
 विशारदः ॥ ससताब्दान्तरेप्राप्तेपितुस्तुल्योबभूवह ॥ १० ॥ त्रयश्चकीर्तिमालिन्यांपुत्राजातामदोत्कटाः ॥ धुंधकारश्चप्रथमस्ततः
 कृष्णकुमारकः ॥ ११ ॥ पृथिवीराजएवासौततोनुजइतिस्मृतः ॥ द्वादशाब्दवयःप्राप्तोसिंहखेलसुतोऽभवत् ॥ १२ ॥ श्रुत्वाचानंगपालश्च
 तस्मैराज्यंस्वयंददौ ॥ गत्वाहिमगिरिरम्ययोगाध्यानपरोभवत् ॥ १३ ॥ मथुरायांधुंधकारोऽजमेरेचततोनुजः ॥ राजाबभूवनीतिज्ञ
 स्तौसुतोपितुराज्ञया ॥ १४ ॥ प्रद्योतश्चैवविद्योतःक्षत्रियैचंद्रवंशजौ ॥ मंत्रिणैतस्यभूपस्यबलवंतौमदोत्कटौ ॥ १५ ॥ प्रद्योततनयो
 जातोनाम्नापरिमलबेली ॥ लक्षसेनाधिपःसौवैतेनराज्ञैवसंस्कृतः ॥ १६ ॥ विद्योताद्र्षिर्मसिंहश्चजसेनाधिपोऽभवत् ॥ स्वर्गतेऽने
 गपालेऽनुभूमिराजोमहीपतिः ॥ १७ ॥ दृष्ट्वातान्विप्रियान्सर्वात्रिजराज्यान्निराकरोत् ॥ प्रद्योताद्याश्चचत्वारःस्वशूरौर्द्विशते
 युताः ॥ १८ ॥ कान्यकुब्जपुरंप्राप्यजयचंद्रमवर्णयत् ॥ जयचंद्रमहीपालत्वन्मातृष्वसृजोनुपः ॥ १९ ॥ मातामहस्यते
 राज्यंप्राप्तवान्निर्भयेबेली ॥ न्यायेनकथितोऽस्माभिरर्द्धराज्याहेतस्मृतम् ॥ २० ॥ सर्वराज्यंकथंभुंक्षेऽश्रुत्वातेनिराकृताः ॥ भवन्तं
 शरणंप्राप्तायथयोग्यंथाकुरु ॥ २१ ॥ इतिश्रुत्वामहीपालोजयचंद्रउवाचतान् ॥ अश्वसैन्यमदीयचिधिकारितिसुतोभवेत् ॥ २२ ॥ नाम्नापरि
 मलःशूरस्त्वमन्मन्त्रीभवाधुना ॥ विद्योतश्चतथाभमंत्रागजसैन्येहिभीष्मकः ॥ २३ ॥ वृत्त्यर्थेचमयावौपुरोदत्तामहावती ॥ महीपतेश्चभूपस्यनगरी
 साप्रियंकरी ॥ २४ ॥ इतिश्रुत्वातुतेसर्वेत्थामत्वासुमोदिरे ॥ महीपतिस्तुबलवान्दुःखात्संत्यज्यन्तापुरीम् ॥ २५ ॥ कृत्स्नौवीयापुरीम

न्यातत्रवासमकारयत् ॥ अगमामलनचैवभिग्न्यौतस्यचोत्तमे ॥ २६ ॥ अगमाभूमिराजायचान्यापरिमलायसा ॥ दत्ताभ्रात्राविधानेनप
रमानंदमापतुः ॥ २७ ॥ विवाहान्तेचभूराजादुर्गमन्यमकारयत् ॥ कृत्वाचनगरंरम्यांचतुर्वर्णनिवासिनीम् ॥ २८ ॥ देहलीमुमुहूतैनदुर्गे
द्वारेसुरोपिता ॥ गतासायोजनान्तैवैवृद्धिरूपासुकालतः ॥ २९ ॥ विस्मितः सनृपोभूत्वादेहलीनामचाकरोत् ॥ दिहलीग्रामइतिचप्रश्रितो
ऽभृष्टपाज्ञया ॥ ३० ॥ त्रिवर्षेतिचभोविप्रजयचंद्रमहोपतिः ॥ लक्षषोडशसैन्याढ्यस्तत्रप्रमचोदयत् ॥ ३१ ॥ किमर्थंपृथिवीराजमहाय
मेनदत्तवान् ॥ आतामहस्यैवैदायंचाद्धैमचसमर्पय ॥ ३२ ॥ नोचेमच्छस्त्रकठिनैः क्षयंयास्यंतिसैनिकाः ॥ इतिज्ञात्वामहाराजोविंश
लक्षाधिपोबली ॥ ३३ ॥ दूतवैप्रषयामासराजोमदोत्कटः ॥ जयचंद्रमहोपालसावधानंशृणुष्वतत् ॥ ३४ ॥ यदानिराकृताधूतमयाते
चंद्रवंशिनः ॥ ततःप्रभृतिसेनाङ्गविंशलक्षसमाहृतम् ॥ ३५ ॥ त्वयाषोडशलक्षंचयुद्धसैन्यंसमाहृतम् ॥ सर्वैवभारतेभूपादंडयोग्याश्चमेसदा ॥
॥ ३६ ॥ भवान्नदंष्ट्र्योबलवान्करंमेदातुमर्हति ॥ नोचेन्मत्कठिनैर्वीणैःक्षयंयास्यंतिसैनिकाः ॥ ३७ ॥ इतिज्ञात्वातयोर्वैरंचासीन्मर्हति
ले ॥ भूमिराजश्चबलवाजयचंद्रभयादितः ॥ ३८ ॥ जयचंद्रश्चबलवान्पृथिवीराजभोरुकः ॥ जयचंद्रश्चायदेगमर्द्धराष्ट्रमकल्पयत्
॥ ३९ ॥ पृथिवीराजएवासौतथाद्धैराष्ट्रमानयत् ॥ एवंजातंतयोर्वैरमग्निवंशप्रणाशनम् ॥ ४० ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गप
र्वीणचतुर्गुणखंडापरपर्यायिकलियुगियेतिहाससमुच्चयेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ४१ ॥ सूतउवाच ॥ एकदारत्नभानुर्हिमहीराजेन
पालिताम् ॥ दिश्यामीसवैजित्वातेषांकोशानुपाहरत् ॥ १ ॥ महीराजस्तुतच्छ्रुत्वापरंविस्मयमागतः ॥ रत्नभानोश्चितलकविभूवबहु
विस्तरः ॥ २ ॥ तिलकानामविल्यातायातुवीरमतीशुभा ॥ श्रेष्ठाद्वादशराज्ञीनांजननीलक्षणस्यवै ॥ ३ ॥ जयचंद्रस्यभूपस्ययोपितं
षोडशाभवन् ॥ तासानंतनयोद्भासीत्पूर्वकर्मावपाकतः ॥ ४ ॥ गौडभूपस्यदुहितानाम्नादिव्यविभावरी ॥ जयचंद्रस्यमहिषीतदासीसुरभा
नवी ॥ ५ ॥ रूपयौवनसंयुक्तारतिकेलिविशारदा ॥ दृष्ट्वातांसनृपः कामीबुभुजेस्मरपीडितः ॥ ६ ॥ तस्यांजातासुतोदेवीनाम्रासंयोगि
नीशुभा ॥ द्वादशाब्देवयःप्राप्तिसावभूववरांगना ॥ ७ ॥ तस्याःस्वयंवरोजाब्धयद्रूपान्महाशुभान् ॥ भूमिराजस्तुबलवाच्छ्रुत्वातद्रूपमुत्

मम् ॥ ८ ॥ विवाहाथमनश्चासिचंद्रभट्टमचोदयत् ॥ मित्रप्रवरभोमित्रचंद्रभट्टमप्रिया ॥ ९ ॥ कान्यकुब्जपुरीप्राप्यमन्मूर्तिस्वर्णनिर्मिताम् ॥ स्था
पयत्वंसभाभ्यर्चयेद्भूतांतं तु मे वद ॥ १० ॥ इति श्रुत्वा चंद्रभट्टो भवानीभक्तितत्परः ॥ गत्वा तत्र भृगुश्रेष्ठयथाप्रोक्तस्तथा करोत् ॥ ११ ॥
स्वयं वरेच भूपाश्च नाना देव्याः समागताः ॥ त्यक्त्वा संयोगिनी तान्वै नृपमूर्तिं विमोहिता ॥ १२ ॥ पितरं प्राह कामाक्षी यस्य मूर्तिरियं नृप ॥
भविष्यति समेभर्ता सर्वलक्षणलक्षितः ॥ १३ ॥ जयचंद्रस्तु तच्छ्रुत्वा चंद्रभट्टमुवाच तम् ॥ यदिते भूपतिश्चैव सर्वसैन्यसमन्वितः ॥ १४ ॥
संजयेद्योगिनीमेतां हि मेऽतिप्रियो भवेत् ॥ चंद्रभट्टस्तु तच्छ्रुत्वा तत्तु सर्वमवर्णयत् ॥ १५ ॥ पृथिवीराज एवासौ श्रुत्वा सैन्यमचोदयत् ॥
एकलक्षणगजास्तस्य समलक्षस्तुरगमाः ॥ १६ ॥ रथाः पंचसहस्राश्च धनुर्वाणविशारदाः ॥ लक्षाः पदातयो ज्ञेया द्वादशैव महाबलाः ॥ १७ ॥
राजानस्त्रिशतान्येव महाराज पदानुगाः ॥ सार्द्धं द्वाभ्यां च वंधुभ्यां कान्यकुब्जे नृपेऽगमत् ॥ १८ ॥ धुंङ्कारश्चतद्रुग्जनिकपतिस्सदा ॥
हयानिकपतिः कृष्णकुमारो बलवत्तरः ॥ १९ ॥ पदातीनां नृपतयः पत्तयस्तत्र चाभवन् ॥ महत्कोलाहलं जातं स्थलीशून्यामकारयत् ॥ २० ॥
विंशत्कोशप्रमाणेन स्थितं तस्य महाबलम् ॥ जयचंद्रस्तु संज्ञाय महाराजस्य चागमम् ॥ २१ ॥ स्वसैन्यं कल्पयामास लक्ष षोडशसंमितम् ॥
एकलक्षणगजास्तस्य समलक्षाः पदातयः ॥ २२ ॥ वाजिनश्चाष्टलक्षाश्च सर्वयुद्धविशारदाः ॥ द्विशतान्येव राजानः प्राप्तास्तत्र समागमे ॥ २३ ॥
आगरकृतं महाराजं मत्वा ते शुक्लवांशिनः ॥ शुद्धार्थिनः स्थितास्तत्र त्रपुरमागरकृतं हभूत् ॥ २४ ॥ ईश नद्याः परे कूले तदोलास्थाः पिता तदा ॥
नानावाद्यानि स्थापितत्र कुर्महारवम् ॥ २५ ॥ रत्नभानुर्गजानिकेरूपानिके हि लक्षणः ॥ ताभ्यां सेनापतिभ्यां तौ संगुप्तौ बलवतरौ ॥ २६ ॥
प्रद्योतश्चैव विद्योतोरत्नभानुरक्षतुः ॥ भीष्मः परिमलश्चैव लक्षणचंद्रवंशजः ॥ २७ ॥ भूपाः पदाति सैन्ये च संस्थिता मदा विह्वलाः ॥
तयोश्चासीन्महद्युद्धं दारुणं सैन्यसंक्षयम् ॥ २८ ॥ हयाहयैर्मृता जाता गजाश्चैव गजैस्तथा ॥ पदातयः पदातिश्च मृताश्चान्ये क्रमाद्गणे ॥ २९ ॥
भूपैश्च रक्षिताः सर्वे निभयारणमाययुः ॥ यावत्सूर्यः स्थितो व्याप्तिता वद्युद्धमवर्तत ॥ ३० ॥ एवं पंचादिनं जातं युद्धं वीरजनक्षयम् ॥
गजादशसहस्राणि हयालक्षैस्तु संक्षिताः ॥ ३१ ॥ पंचलक्षं महर्भर्तुं हतास्तत्र पदातयः ॥ राजानो द्वे शते तत्र तथाश्च त्रिंशतं तथा ॥ ३२ ॥

कान्यकुब्जाधिपस्यैवगजानवसहस्रकाः ॥ सहस्रैकरथाज्ञेयास्त्रिलक्षं पदातयः ॥ ३३ ॥ एकलक्षंहयास्तत्रमृताः स्वर्गपुरं ययुः ॥
 षष्ठाहसमनुप्राप्तपृथिवीराजएवसः ॥ ३४ ॥ दुःखितोभनसादेवंरुद्रं तुष्टावभक्तिमात्र ॥ संतुष्टस्तुमहादेवोमोहयामासतद्बलम् ॥ ३५ ॥
 प्रसन्नस्तुमहीराजो गतः संयोगिनीप्रति ॥ दृष्ट्वा तत्सुंदरं रूपं मुमोहवसुधाधिपः ॥ ३६ ॥ संयोगिनी नृपं दृष्ट्वा मुच्यच्छताचाभवत्क्षणात् ॥
 एतस्मिन्नंतरैराजा तद्दोलामानयद्बलात् ॥ ३७ ॥ जगाम देहलंभूषः सर्वसैन्यसमन्वितः ॥ योजनान्तगतैतस्मिन्बोधितास्तेमदेद्रुदाः ॥ ३८ ॥
 दृष्ट्वा नैव तद्दोलप्रजमुर्वैगवत्तराः ॥ श्रुत्वा कोलाहलं तेषां महीराजो नृपोत्तमः ॥ ३९ ॥ अर्द्धसैन्यं च संस्थाप्य स्वयं गेहमुपागमत् ॥
 उभौ तद्भ्रातरौ विरौचाद्वै सैन्यसमन्वितौ ॥ ४० ॥ सुकरक्षेत्रमासाद्य युद्धाय ससुपस्थितौ ॥ एतस्मिन्नन्तरैः सर्वप्रद्योतादिमहाबलः ॥ ४१ ॥
 स्वसैन्यैः सह संप्राप्य महद्युद्धमकारयन् ॥ हयाहयैश्च संजग्मुर्गजा अथ गजैः सह ॥ ४२ ॥ संकुलश्च महानासिदा रुणोलोमहर्षणः ॥
 दिनान्ते संक्षयजातं तयोश्चैव महद्बलम् ॥ ४३ ॥ भयभीताः परैः तत्र ज्ञात्वा रात्रौ तमोवृताम् ॥ प्रदुदुर्बुभयाद्वीरा हतशेषास्तु देहलीम् ॥ ४४ ॥
 प्रद्योताद्याश्च ते वीरा देहलीं प्रति संययुः ॥ पुनस्तयोर्महद्युद्धं ब्रूवन् भवच्छोमहर्षणम् ॥ ४५ ॥ धुंधुकारश्च प्रद्योतं हृदि वाणैरताडयत् ॥
 त्रिभिश्च विपनिर्द्धूतैः मूर्छितः सममारच ॥ ४६ ॥ भ्रातरौ निहतं दृष्ट्वा विद्योतश्च महबलः ॥ आजगाम गजहृदो धुंधुकारमताडयत् ॥ ४७ ॥
 त्रिभिश्च तौ सरैः सोऽपि मूर्छितो भूमिमागमत् ॥ मूर्छितं भ्रातरं दृष्ट्वा धुंधुकारं महाबलम् ॥ ४८ ॥ तदा कृष्णकुमारोऽसौ गजस्थस्त्वरितो ययौ ॥
 रुषा विष्टश्च तं वीरं भच्छैनवमताडयत् ॥ ४९ ॥ भच्छैनतेन संभिन्नो मृतः स्वर्गपुरं ययौ ॥ विद्योते निहतैः तस्मिन्सर्वसैन्यचमूपतौ ॥ ५० ॥
 रत्नभानुर्महवीरोऽयुध्यतेन समन्वितः ॥ एतस्मिन्नन्तरैराजा सहस्रगजसंयुतः ॥ ५१ ॥ लक्षणं सहितं ताभ्यां कुद्धं तं समयुध्यत ॥ शिवदत्त
 वरोराजा भीष्मपरिमलं रुषा ॥ ५२ ॥ रुद्रास्त्रैर्मोहयामास लक्षणं बलवत्तरम् ॥ मूर्छितांस्तान्समालोक्य रत्नभानुः शरीरैर्नैः ॥ ५३ ॥ धुंधुकारं महीरा
 जं वैष्णवैः सममोहयन् ॥ कृष्णकोरत्नभानुश्च युधुधातं परस्परम् ॥ ५४ ॥ उभौ समवलौ वीरौ गजपृष्ठस्थितौ रणे ॥ अन्योन्यनिहतौ नागैः खड्गह
 स्तौ महीतले ॥ ५५ ॥ युयुधाते बहूनां गंकृतवंतौ सुदुर्जयौ ॥ प्रहरान्तरं कृत्वा मरणायोपजग्मतुः ॥ ५६ ॥ हते तस्मिन्महावीर्येका

न्यकुञ्जाभयातुराः ॥ मूर्छितास्त्रीन्समादायपचलक्षवलैर्युताः ॥ ५७ ॥ रणं त्यक्त्वा गृहं जमुनृपशोकपरायणाः ॥ रत्नभानौचनिहतेहतो
 त्साहाश्रुमिपाः ॥ ५८ ॥ स्वस्वानिवेशनं जमुर्महाराजभयातुराः ॥ देवानाराधयामासुर्यथैष्टेतद्गृहे ॥ ५९ ॥ महीराजस्तु वलवा
 न्सलक्षवलान्वितः ॥ धुंधुकारेण सहितो बंधुकृत्याध्वमाचरत् ॥ ६० ॥ तथा भीष्मः परिमलोलक्षणः पितरं स्वकम् ॥ गंगाकूले समागम्य चो
 ध्वदैहिकमाचरत् ॥ ६१ ॥ भूमिराजस्य विजयजयचंद्रयशोरणे ॥ प्रसिद्धमभवद्भूमौ गेहे गेहे जने जने ॥ ६२ ॥ जयचंद्रः कान्यकुब्जे देहली
 पृथिवीपतिः ॥ उत्सवं कारयित्वा तु परमानन्दमायौ ॥ ६३ ॥ इति श्री भाविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्थगखण्डापरपार्श्वे कलि
 युगीयेतिहाससमुच्चये षष्ठोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ सुत उवाच ॥ भीष्मः सिंहस्थिते गंगाकूले शक्रप्रपूजकः ॥ शक्रसूर्यमयं ज्ञात्वा
 तपसा समतोषयत् ॥ १ ॥ मासांति भगवान्निद्रां ज्ञात्वा तद्भक्तिमुत्तमाम् ॥ वरं वरय च प्राह शुत्वा शूरा ब्रवीदिदम् ॥ २ ॥ देहि मे
 वडवां दिव्यां यदि तु शोभनप्रभुः ॥ इति श्रुत्वा तदा तस्मै वडवा हरिणीं शुभाम् ॥ ३ ॥ ददौ स भगवानिन्द्रस्तत्रैवान्तरधीयत ॥
 तस्मिन्काले परिमलः पितृशोकपरायणः ॥ ४ ॥ पाथिवैः पूजयामास महदेवमुमापतिम् ॥ परीक्षार्थो शिवः साक्षात्सर्परेणैण तं प्रस
 न् ॥ ५ ॥ व्यतीतिपंचमेमासे नृपः शक्तिर्विवर्जितः ॥ नतया जमहापूजां महोक्कुशमन्वितः ॥ ६ ॥ मरणा ययौ काशो
 स्वपत्न्या सहितो नृपः ॥ उवास वटमूलं तिरात्रैरेण प्रपीडितः ॥ ७ ॥ एतस्मिन्नन्तरे किञ्चित्पन्नगो मूलं संस्थितः ॥ शृङ्गं च का
 रमधुरं श्रुत्वा रुद्राहिरायौ ॥ ८ ॥ रुद्रार्हिपन्नगः प्राह भवान्निदं यमन्दधीः ॥ शिवभक्तं नृपमिमं पीडयेत्प्रत्यहं सलः ॥ ९ ॥ मुखौ
 स्यं भूषतिः साक्षादारनालं पिबन्नाह ॥ इति श्रुत्वा स रुद्राहिरापन्नगाधम ॥ १० ॥ राज्ञो देहे परं वर्षं प्रत्यहं प्राप्तवानहम् ॥ स्वगेहे दुःखतस्तथा
 ज्यः कथं त्यक्तो मया शठ ॥ ११ ॥ मुखौ त्रभूपतियौ वै तैलोष्णतेन दत्तवान् ॥ इत्युक्त्वा न्तर्गतो देहे श्रुत्वा सामलनासती ॥ १२ ॥ चकार प
 न्नगोक्तं तद्गतरेणो नृपोऽभवत् ॥ तैलोष्णैर्विलमापूर्य च खानचसती स्वयम् ॥ १३ ॥ ततो जातं स्वयं लिंगं गुप्ताभं सनातनम् ॥ ज्योतीरू
 पीचिदानंदं सर्वलक्ष्मसमन्वितम् ॥ १४ ॥ निशीथेतम उद्भूतो दिक्षु सूर्यत्वमागतम् ॥ दृष्ट्वा स विस्मितो राजा पूजयामास शंकरम् ॥ १५ ॥

महिम्नस्तवपाठैश्चतुष्टावगिरिजापतिम् ॥ तदाप्रसन्नो भगवान्चरं ब्रूहि तमब्रवीत् ॥ १६ ॥ श्रुत्वा ह नृपतिर्दिव्यदितुष्टो मे हेश्वर ॥ श्रोपतिर्मे
गृहं प्राप्य वसेन्मत्प्रियकारकः ॥ १७ ॥ तथेत्थुक्त्वा महदेवो लिंगरूपं तमागतः ॥ प्रत्यहं भारमेकं च सुवर्णमुषुवेतनोः ॥ १८ ॥ तदा
मलस्तु संतुष्टः प्राप्तिगोहं महावतीम् ॥ भीष्मसिंहेन सहितः परमानन्दमाययौ ॥ १९ ॥ ततः प्रभृति वर्षति जयचंद्रपुरीं ययौ ॥ दृष्ट्वा परिमलं
राजा कृतकृत्यत्पन्मागतः ॥ २० ॥ दिष्टयति संक्षितरोगो दिष्टया ते दृष्टी तं मुखम् ॥ भवान्निजपुरीं प्राप्य सुखी भवतु माचिरम् ॥ २१ ॥
यदा मे विघ्नमाभूत्तदा त्वं मां समाचर ॥ इति श्रुत्वा परिमलो गत्वा स्थानमवासायत् ॥ २२ ॥ तदा तु लक्षणो वरिभगवन्तमुवापतिम् ॥
जगन्नाथमुपागम्य समभ्यर्च्य परोऽभवत् ॥ २३ ॥ पक्षमात्रांतरं विष्णुर्जगन्नाथ उवापतिः ॥ वरं ब्रूहि वचश्चेति लक्षणं प्राह हर्षतः ॥ २४ ॥
इत्युक्तः स तु तं देवं त्ववाच विनम्रधीः ॥ देहि मे वाहनं दिव्यं सर्वशत्रुविनाशनम् ॥ २५ ॥ इति श्रुत्वा जगन्नाथः शक्तिमैरावताद्ब्रूयात् ॥
समुत्पाद्य ददौ तस्मै दिव्यामैरावतं सिंहा ॥ २६ ॥ आरुह्यैरावतं राजालक्षणो गेहमाययौ ॥ सर्वपरिमलो राजा जगाम च महावतीम् ॥ २७ ॥
एतस्मिन् तरे वीरास्तालनाद्यामदोत्कटाः ॥ महावतीं पुरीं प्राप्य ददृशुस्तं महीपतिम् ॥ २८ ॥ तेन सार्द्धं च महर्ति श्रितिकृत्वा न्यवासायन् ॥
मासान्ते च पुनस्ते वैराजानो विनयान्विताः ॥ २९ ॥ ऊचुस्तं शृणु भूपाल वयं गच्छामहे पुरीः ॥ तदाराजापिताम्प्राह सार्धं क्षितिपती
नथ ॥ दत्त्वाधिकारं पुत्रेभ्यस्तदास्यामि वोऽन्तिकम् ॥ ३० ॥ तथेत्थुक्त्वा तु ते राज्ञास्वर्गं हनु राययुः ॥ सानुजो देशराजस्तु
द्विजेभ्यः स्वपुरंदरौ ॥ ३१ ॥ पुत्रेभ्यस्तालनो वीरो ददौ वनरसंपुरम् ॥ अलिको ल्लामतिः कालः पत्रः पुष्पो दर्शवरी ॥ ३२ ॥
करीनरी मुलालितस्तेषां नाना विवैकमात् ॥ द्वौ द्वौ पुत्रौ स्मृतौ तेषां पितुस्तुल्यपराक्रमौ ॥ ३३ ॥ सर्वपुत्राज्ञया शूरास्तालनो राक्षसप्रियः ॥
यातुधानमयं देवं तुष्टाव म्लेच्छपूजनैः ॥ ३४ ॥ तथा वसुमतः पुत्रौ भूपती देशवत्सजौ ॥ शक्रं मूर्त्यं समा राध्य कृतकृत्यौ बभूवतुः ॥ ३५ ॥
सिंहिनीनाम वडवां यातु तं भयानकम् ॥ आरुह्य बलवाञ्छूरो गमनाय मनोदधौ ॥ ३६ ॥ पंचशब्दं महानागमिन्द्रं दत्तं मनोरमम् ॥ देश
राजस्तमारुह्य गमनाय मनोदधे ॥ ३७ ॥ हयं पपीहं कं नाम मूर्त्यं दत्तं नरस्वरम् ॥ वत्सराजस्तमारुह्य गमनाय मनोदधे ॥ ३८ ॥ त्रयः शूराः स

मागम्यनगरीतिमहावतीम् ॥ उषुस्तत्रमहात्मानोबहुमानेनसत्कृताः ॥ ३९ ॥ सेनाषष्टिसहस्रततेषांस्वामीसतालनः ॥ मंत्रिणैर्भ्रातरैश्च
 नृपतेश्चंद्रवंशिनः ॥ ४० ॥ तैर्वीरैश्क्षितोरजाकृतकृत्यत्वमागतः ॥ ४१ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गषष्ठीचतुर्थ्युगखंडापरपद्यायेकालियु
 गीयेतिहाससमुच्चयसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ जम्बुकानामभूपालोमहाराजोभयातुरः ॥ कालियेनयुतःप्राप्तो
 नर्मदायास्तटशुभे ॥ १ ॥ पार्थिवैःपूजयामासेद्वंद्वं पिनाकिनम् ॥ षण्मासान्तेमहदेवोजम्बुकंप्राहभूपतिम् ॥ २ ॥ वरंवरयतेऽभीष्टंभूप
 आहकृतांजलिः ॥ अजितत्वंनृपैःसर्वदेहिमेकरुणानिधे ॥ ३ ॥ तथेत्युक्त्वामहोदेवस्तत्रैवांतरधीयत ॥ कालियस्तत्पुतोऽलंघ्यंविरोमाहे
 श्वरंवरम् ॥ ४ ॥ मोहनंसर्वसैन्यानांपितुरंतिक्रमायौ ॥ पितरंप्राहनम्रात्मादेवज्ञांतातमत्प्रियम् ॥ ५ ॥ गमिष्यामिबलैःसार्द्धंगंशुद्ध
 जलांशुभाम् ॥ तथेत्युक्त्वापितातस्मैययौतुस्वंनिवेशनम् ॥ ६ ॥ भगिर्नंप्राहबलान्विजयैषिणिशोभने ॥ किमिच्छसिशुभं वस्तुतदा
 ज्ञादिहिमाचिरम् ॥ ७ ॥ साहयैवेकंकंहरामणिमुक्ताविभूषितम् ॥ मत्प्रियदेहिमेवीरतथेत्युक्त्वाययौगृहात् ॥ ८ ॥ कालियोलक्षतुरगैः
 संयुतस्त्वरितोऽगमत् ॥ प्राप्यगंगांसागरांकृत्वास्नानंविधानतः ॥ ९ ॥ दत्त्वादानानिविप्रेभ्योजयचंद्रपुरिण्यौ ॥ निर्वनःसमभूद्राजाबहु
 शालीमहाबलः ॥ १० ॥ कान्यकुब्जेमहाहारो नप्राप्तोबहुमूल्यकः ॥ तदोवीयाधिपैनेवमहोशनप्रबोधितः ॥ ११ ॥ ययौमहावतैरर्म्याशि
 वदत्तवरोबली ॥ रुरोधनगरीसर्वश्रुत्वाराराजाभयातुरः ॥ १२ ॥ रुद्रकपर्दिनंशंशुशरण्यंशरण्ययौ ॥ शिवाज्ञयानृपोधीमान्बलैःषष्टिसहस्र
 कैः ॥ १३ ॥ सार्द्धपुराद्वहिर्यातस्त्रिभिःशूरैःसुरक्षितः ॥ तस्यनागाःसहस्रंचदेशराजश्चतत्पतिः ॥ १४ ॥ हयाःषोडशसहस्रावत्सराज
 स्तुतत्पतिः ॥ शेषाःपदातयस्तस्यतालनैर्वरक्षिताः ॥ १५ ॥ अभवत्पुलुङ्गंतेषांवीरवरक्षयम् ॥ अहोरात्रप्रमाणेनमहद्वैरमवर्तत ॥
 १६ ॥ तेहत्त्वाशात्रवीरैर्नाचकुर्जयवान्मुहुः ॥ भयार्तानामेदयाश्चमाहिष्मतिनिवासिनः ॥ १७ ॥ दुद्रुवुःसर्वतोविप्रदृष्टात्कालियेनृपः ॥
 आश्रम्यप्रययौपुच्छमर्द्धसैन्यसमन्वितः ॥ १८ ॥ हृदि कृत्वामहोदंभोहनंवाणमादधत् ॥ सिद्धमंत्रप्रभावेनमोहिस्तास्तेषुभूवेरे ॥ १९ ॥ शो
 षास्तेऽत्रवःसर्वैरिपुधातांसंययुः ॥ अलसांस्तान्कपालेषुजघ्नन्तुस्तेभयवर्जिताः ॥ २० ॥ भीष्मसिंहस्तथादृष्ट्वाबोवयमाससैनिकान् ॥ सूर्य

[illegible]

वंदपुनः पुनः ॥ दिशः प्रफुलिताश्चासन्यहाः सवतथादिवि ॥ १३ ॥ आयातावहोविप्रवेदशास्त्रपरायणाः ॥ चक्रुस्तेजातकर्मस्थिनामकर्मत
 थाविधम् ॥ १४ ॥ रामांशतंशिशुं ज्ञात्वा प्रसन्नवदनं शुभम् ॥ भाद्रकृष्णतिथौ षष्ठ्या चंद्रवारं रुणोदये ॥ १५ ॥ जनितं कृत्तिकाभेचपितृवं
 शयशस्करम् ॥ आहादनाम्ना ह्यभवत्प्रश्रितश्चमहीतले ॥ १६ ॥ मासान्ते च सुते जाते ब्राह्मिपुत्रमजीजनत् ॥ धर्मजांशतथागौरं महाबाहुं सुवक्ष
 सम् ॥ १७ ॥ तदा च ब्राह्मणाः सर्वे दृष्ट्वा बालं शुभाननम् ॥ प्रसन्नवदनं चारुं पद्माचिह्नं पदस्थितम् ॥ १८ ॥ तैर्द्विजैश्च कृतो नाम्ना बलस्वामिर्मे
 हाबलः ॥ वर्षान्ते वत्सजे जाते मूलगंडान्तसंभवः ॥ १९ ॥ चासुंदो देव किमुतो निजवंशं भयंकरः ॥ जनितारं ततस्त्याज्य इत्युच्युर्द्विजसत्तमाः ॥
 न तत्याजमुतराज बालत्वेऽपि दयापरः ॥ २० ॥ त्रिवर्षं ते गते तस्मिन् बलखनौ सुते शुभे ॥ शूद्रां जातः शिखंडचंशोरूपेणो नामाविश्रुतः ॥
 ॥ २१ ॥ वत्सराजो यौ देवगुर्जरैश्च मदालसाम् ॥ समुतांच समादाय दिने तस्मिन् समागतः ॥ २२ ॥ प्राप्ते तस्मिन् वत्सराजे जम्बुकः स्वबलैर्वृतः ॥
 सत्तलक्षैश्च संप्राप्तो बाहुशाली यतैर्द्रियः ॥ २३ ॥ रुरोधनगरीं स र्वराज्ञः परिमलस्य वै ॥ त्रिलक्षैश्च महावत्यैः सार्द्धं तौ जगमतुः पुरात् ॥ २४ ॥
 माहिष्यत्यैः सत्तलक्षैः सार्द्धं युद्धमभून्महत् ॥ त्रिरात्रं दारुणं वारं यमराष्ट्रविवर्द्धनम् ॥ २५ ॥ शिवस्य वरदानेन भ्रात्रोर्जातः पराज
 यः ॥ बद्ध्वा तौ जम्बुकौ राजालुंठयित्वा महावतीम् ॥ २६ ॥ वेदयां लक्षारं तितस्य तंहतं तं गजं तथा ॥ त्रैवेयं कं तथा हारं मणि रत्नविभूषि
 तम् ॥ २७ ॥ गृहीत्वा नगरीं स र्वैर्भस्मायित्वा ग्रहं यौ ॥ ये गुप्ता भूतले शूरास्ते शेषाश्च तदा भवन् ॥ २८ ॥ दुर्गेषु यानि रत्नानि ता
 नि प्राप्य मुदयौ ॥ लुंठिते नगरे तस्मिन् देवकीर्णमुत्तमम् ॥ २९ ॥ कृष्णांशं सप्तमास्य हि च दधैव तां प्रिया ॥ ज्ञात्वा कुलधमं पुत्रं चासुंदं
 देवकीसती ॥ ३० ॥ कल्पक्षेत्रं समागम्य कालिंदीं तमरोपयत् ॥ योजनान्ते गते तस्मिन् महीराजपुरोहितः ॥ ३१ ॥ सामन्तो नाम तं गृह्य शूरा
 लयमाययौ ॥ जातस्तु दशमासान्तरौ त्रौ धोरतमो वृते ॥ ३२ ॥ भाद्रकृष्णाष्टमी सा म्ये ब्राह्मणक्षत्रसंयुते ॥ प्रादुरासी जगन्नाथो देवक्या च महो
 त्तमः ॥ ३३ ॥ इयामांशः स च पद्माक्ष ईंद्रनीलमणिद्युतिः ॥ विमानानां सहस्राणां प्रकाशः समजायत ॥ ३४ ॥ विस्मिता जननी तत्र दृष्ट्वा
 बालं तमद्भुतम् ॥ नगरे च महार्थ्यं जातं सर्वे समाययुः ॥ ३५ ॥ उदयः किमहो जातो देवानां मूर्त्यरूपकः ॥ इत्याश्चर्यं युजोतिषां वा गुवाचाशरी

रिणी ॥ ३६ ॥ कृष्णांशोभूतलेजातःसर्वानन्दप्रदायकः ॥ सनामोदयसिंहोहिर्षवशत्रुप्रकाशहा ॥ ३७ ॥ इत्याकाशवचःश्रुत्वतेपरहर्षमाययुः ॥
 यस्मिन्कालेसुतोजातस्तदाचमलनासती ॥ ३८ ॥ इयामांगसुन्दरबालंसर्वलक्षणलक्षितम् ॥ सुषुवेपरमोदारफालगुनांशोशवाज्ञया ॥
 ॥ ३९ ॥ तदातुनगरीसर्वहर्षभूतावभूवह ॥ षष्ठहानिसुतेजातिब्रह्मानन्दगुणकरे ॥ ४० ॥ ब्राह्मीतुषुषुपुत्रं पार्षतांशं महाबलम् ॥
 इयामांगकमलशंखचट्टकंधं महाभुजम् ॥ ४१ ॥ ब्राह्मणाश्चतदागत्यजातकर्मह्यकारयन् ॥ सुखस्वानिर्द्रिजैर्नाम्राकृतस्तुगणक्रोत्तमैः ॥ ४२ ॥
 क्रमेणवर्द्धितावालाःसर्वलोकशिवंकराः ॥ तेषां कालीमहच्छ्रेष्ठापितृमातृप्रियंकरी ॥ ४३ ॥ तृतीयाब्देवयःप्राप्तेकृष्णांशोबलवत्तरे ॥ शक्रस्त
 ददर्शनाक्षीहयारूढोजगामहा ॥ ४४ ॥ कीडसचंदनारण्येकृष्णांशोभ्रातृभिःसह ॥ नभस्यंपुरुषं दृष्ट्वासहस्राक्षं महासर्वैः ॥ ४५ ॥ अधिनीहरि
 णोदिव्याउच्चैःश्रवसमान्तिके ॥ गत्वागर्भमुपादायस्वर्गं हंपुनराययौ ॥ ४६ ॥ वर्षान्तरेचसुषुवेकपोतंतनयं शुभम् ॥ पंचाब्देचसमायाते
 विद्याध्ययनमास्थिताः ॥ ४७ ॥ ब्राह्मणं शिवशर्माणंसर्वविद्याविशारदम् ॥ स्वभक्त्यासेवकं कृत्यातेचक्रुः पाठिकाम् ॥ ४८ ॥
 अष्टाब्देचैवकृष्णांशोनामपत्रादिकांक्रियाम् ॥ लिखतांबालकानांचकृष्णांशःश्रेष्ठतामगात् ॥ ४९ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेप्रतिसर्ग
 पर्वणिचतुर्थखण्डापरपर्यायैकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेःकृष्णांशोवतारोनामनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ४९ ॥ सूतउवाच ॥ ॥
 नवमाब्देवयःप्राप्तेकृष्णांशोबलवत्तरः ॥ पठित्वान्वीक्षिकींविद्यांचतुःषष्टिकलास्तथा ॥ १ ॥ धर्मशाल्मन्तथैवापसर्वं श्रेष्ठोवभूवह ॥
 तस्मिन्कालेभृगुश्रेष्ठमहाराजोनुपोतमः ॥ २ ॥ करार्थंप्रेषयामासस्वसैन्यंचमहावतीम् ॥ तैर्वैलक्ष्ममहाशूराःसर्वशस्त्रास्त्रवारिणः ॥ ३ ॥
 ऊचुःपरिमलंभूपंशृणुचंद्रकुलोद्भव ॥ सर्वचभारतेवर्षेयराजानोमहाबलाः ॥ ४ ॥ षडंशंकरमादायास्मद्राजयददन्तिवै ॥
 भवान्करेहितस्यैवयोग्योभवतिसांप्रतम् ॥ ५ ॥ अद्यप्रभृतिचेद्राज्ञेतस्मैदद्यात्करंनहि ॥ महाराजस्यरौद्रास्त्रैःक्षयंयास्यतिसैनिकैः ॥ ६ ॥
 यभूपाजयचंद्रस्यपक्षगास्तेहितद्भयात् ॥ ददन्तिभूमिराजायदंडंतेन्मानसत्कृताः ॥ ७ ॥ इतिश्रुत्वासप्तपतिस्तस्मैराज्ञेमहात्मने ॥
 करं षडंशमादायददौप्रीतिसमान्वितः ॥ ८ ॥ दशलक्षमितंद्रव्यं दृष्ट्वाहीत्वातेसमाययुः ॥ महाराजःप्रसन्नोत्तभापूर्वैरमपाहरत् ॥ ९ ॥

तदातेलशूराश्चकान्यरुग्गमुपाग्रयुः ॥ जयचंद्रं तु न चोत्तुः शृणु लक्षणकोविदः ॥ १० ॥ पृथ्वीराजो महाराजो दंडं ततः समिच्छति ॥
 इत्युक्तस्तैर्वैष्णवास्त्रिलक्षणस्तानुवाच ह ॥ ११ ॥ महेशमंडलीकाश्च बहवः सति सांप्रतम् ॥ भूमिराजो मंडलिको मयि जीवति मा भवेत् ॥
 ॥ १२ ॥ इत्युक्त्ववैष्णवास्त्रिंशत्तान्कुङ्कः स च समादधत् ॥ तदस्त्रज्वालतः सर्वे भयभीताः प्रदुर्दुषुः ॥ १३ ॥ महाराजस्तु तच्छ्रुत्वा महद्वय
 सुपागमत् ॥ दशान्देच वयः प्राप्ते कृष्णांशे मल्लकोविदे ॥ १४ ॥ नानामल्लाः समाजमुस्ते न राज्ञैव सत्कृताः ॥ तेषामध्यसकृद्गंशो
 बाहुशाली बभूव ह ॥ १५ ॥ उर्वीपाधिपतेः पुत्रा षोडशान्दवयो बली ॥ इतमल्लैश्च सहितः कदाचित्समागतः ॥ १६ ॥ पितृष्वसृ
 पतिं भूपं त्वानाम्नाऽभयो बली ॥ उवाच शृणु भूपालकृष्णोऽयं मदमतरः ॥ १७ ॥ तेन सादृभवेन मल्लयुद्धं सममृतं पतम् ॥ इति वज्र
 समं वाक्यं श्रुत्वा राजा भयातुरः ॥ १८ ॥ उवाच शालकं प्रेम्णा भवान्युद्धविशारदः ॥ अष्टाब्देऽयं सुतः सिग्धो मम प्राणसमो भुवि ॥ १९ ॥
 क्व भवान्वज्रसदृशः क्व सुतोऽयं मुकोमलः ॥ अन्यैर्मल्लैर्मदीयैश्च सादृयोगो भवानरणे ॥ २० ॥ इति श्रुत्वा तृपः श्यालो महीपतिरिति स्मृतः ॥ स त
 माह रुपाविष्टो बालोऽयं बलवत्तरः ॥ २१ ॥ शृणु तत्कारणं भूपय याज्ञातो मया शिशुः ॥ आगस्कृतं महाराजं मत्वा सतिलकः सुतम् ॥ २२ ॥
 पंडितांश्च समाहूय मुहूर्तं पृष्ठवान्मुदा ॥ गणेशो नाम भतिमाञ्ज्योतिः शाला विशारदः ॥ २३ ॥ लक्षणं वचनं प्राह महाराज ह्यनुत्तमम् ॥ शिव
 दत्तवरो राजकुंभेरद्वयसांप्रतम् ॥ २४ ॥ कृष्णांशस्तस्य योगोऽयं देशराजसुतोऽवरः ॥ नान्योऽस्ति भूतले राजस्त्यं सत्यं ब्रवीम्यहम् ॥ २५ ॥
 तच्छ्रुत्वा लक्षणवीरः पूर्वैर्बाह्विष्मतीं प्रति ॥ कल्पक्षेत्रं दक्षिणे च भूमिप्राप्तं तु पश्चिमे ॥ २६ ॥ उत्तरे नैमिषारण्यं स्वकीयं राष्ट्रमादधत् ॥ अतः
 श्रेष्ठः कुमारोऽयं कान्यकुब्जे मया श्रुतः ॥ २७ ॥ नागोत्सवे च भूपालपंचम्यां च न भस्मिन्ते ॥ दृश्यमात्रं कुमारं गंतस्माद्योगो ह्यनुत्तमः ॥ २८ ॥
 इति श्रुत्वा स कृष्णांशो वाक्छरेण प्रपीडितः ॥ अभयं भुजयोः शीघ्रं गृहीत्वा सोऽयुधद्वली ॥ २९ ॥ क्षणमात्रं कृत्वा भूमिमध्ये तमक्षिपत् ॥
 अभयस्य भुजो भग्नस्तत्र जातो बलेन वै ॥ ३० ॥ मूर्च्छितं स्य सुतं ज्ञात्वा खड्गहस्तो महीपतिः ॥ प्रेषयामास तान्मल्लान्कृष्णांशस्य
 प्रहारणे ॥ ३१ ॥ रुपाविष्टांश्च तान् ज्ञात्वा कृष्णांशो बलवत्तरः ॥ तानैकैकं समाक्षिप्य विजयी स बभूव ह ॥ ३२ ॥ पराजिते मल्लबले

खड्गहस्तोमहीपतिः ॥ मरणायमतिचक्रेकृष्णांशस्यप्रभावतः ॥ ३३ ॥ ज्ञात्वातमीदृशंभूषणंवारयामासभूपतिः ॥ अभयंनिरुजंकृत्वाप्रे
 म्पागेहमवासयत् ॥ ३४ ॥ नवाब्दंगेचकृष्णांशेचाह्लादाद्याः कुमारकाः ॥ मृगयार्थेदधुश्चित्तमृचुर्भूपतिप्रियम् ॥ ३५ ॥ नमस्तेतातभूपाश्रयसर्वा
 नंदप्रदायक ॥ अस्मभ्यंत्यंहयान्देहिमत्प्रियाङ्करुणाकर ॥ ३६ ॥ इतिश्रुत्वावचस्तेपांतथेत्युक्त्वामहापतिः ॥ भूतलेवासिनोऽश्वानैदिव्या
 त्राजाचतुर्थकान् ॥ ३७ ॥ ददौतेभ्योमुदायुक्तोहरिणीर्भसंभवान् ॥ ऋषयश्चतुः ॥ त्वन्मुखेनश्रुतंसूतहरिणिविडवायथा ॥ ३८ ॥ भीष्मसिंहायसंप्रा
 ताशक्रादेवैशतोमुने ॥ इदानींश्रोतुमिच्छामः कुतोजातास्तुरंगमाः ॥ ३९ ॥ दिव्यांगाभूषणापन्नानभस्सालिलगामिनः ॥ सूतउवाच ॥
 देशराजेनभूषेनपुराधर्मयुतेनैव ॥ ४० ॥ सेवनंभारुकरस्यैवकृतंचद्रादशाब्दिकम् ॥ सेवान्तेभगवान्मूर्त्योर्वंश्रूहितमब्रवीत् ॥ ४१ ॥
 प्राहेद्वनमस्तुभ्यंयदिदोवरस्त्वया ॥ हयदिव्यमयंदेहिनभस्थलजलातिगम् ॥ ४२ ॥ तथेत्युक्त्वारविःसाक्षाददत्तस्मैपपीहकम् ॥ लो
 कान्पतिपपक्षियस्तस्येदंनमचोत्तमम् ॥ ४३ ॥ अतःपपीहकोनामलोकपालनकर्मवान् ॥ सहयोमदमत्तश्चहरिणीदिव्यरूपिणीम् ॥ ४४ ॥
 बुभुजेस्मरवेगेनतस्यांजातास्तुरंगमाः ॥ मनोरथश्चपीतांगः करालः कृष्णरूपकः ॥ ४५ ॥ एकगर्भसमुद्भूतौदौव्यसुग्रीवकांशकौ ॥ यस्मि
 न्दिनेसमुद्भूतौजिष्णुविष्णुकलांशतः ॥ ४६ ॥ तदाजातौहरिण्याश्चमेघपुष्पबलाहकौ ॥ बिन्दुलश्चसुवर्णगः श्वेतांगोहरिनागरः ॥ ४७ ॥
 दिव्यांगास्तौहिचत्वारः पूर्वजातामहाबलाः ॥ पश्चादंशावताराश्चजातास्तेषामहात्मनाम् ॥ ४८ ॥ इतिकथितंविप्रशृणुतत्रकथांशुभाम् ॥
 भूतलेतेहयाः सर्वप्राप्ताश्चोपरिभूमिगाः ॥ ४९ ॥ देवसिंहायबलिनेदौचाश्वमनोरथम् ॥ आह्लादायकरालंचकृष्णांशायैवबिन्दुलम् ॥ ५० ॥
 ब्रह्मानंदायपुत्रायप्रदौहरिनागरम् ॥ तेचत्वारोहयारूढामृगयार्थवनंययुः ॥ ५१ ॥ हरिणिविडवांशुभ्रांबलवानिः समारुहत् ॥ तदनुप्रययौवो
 रोवनसिंहनिषेवितम् ॥ ५२ ॥ आह्लादेनवशाद्लोहतः प्राणिभयंकरः ॥ देवसिंहेनसिंहश्चसूकरोबलवानिना ॥ ५३ ॥ ब्रह्मानंदेनहरिणोहतस्त
 त्रमहावने ॥ मृगाः शतंहतास्तैश्चतान्गृहीत्वाट्टहंययुः ॥ ५४ ॥ एतास्मिन्नंतरेदेवीशारदाचशुभानना ॥ मृगीस्वर्णमयीभूत्वातेषामग्रेप्रधा
 वती ॥ ५५ ॥ दृष्ट्वातांमोहिताः सर्वस्वैः स्वैर्वाणैरताडयन् ॥ तेश्वराः संक्षयंजगमुर्मृग्यंगेबलवतराः ॥ ५६ ॥ आह्लादाद्याश्चतेशूराविस्मिताश्च

वभूविरे ॥ तस्मिन्कालेऽकृष्णगोवा जैनवह्मताडयत् ॥ ५७ ॥ तदाचपीडितादेवीभयभीतायैवैनम् ॥ कृष्णांशःक्रोधात्प्राक्षस्तत्पश्चात्प्र
 ययौबली ॥ ५८ ॥ वनांतरंचसंप्राप्यदेवीधृत्वास्वकंवपुः॥ तमुवाचप्रसन्नाक्षीपरीक्षातेमयाकृता॥ ५९ ॥ यदातेचभयंभूयात्तदात्वंमांसदास्मर ॥
 साधयिष्यामि ते कार्यं कृष्णांशोहि भवान्विभुः ॥ ६० ॥ इत्युक्त्वन्तर्हि तादेवि शारदासर्वमंगला ॥ कृष्णांशस्तु यथा गैहते श्वसाद्रूमुदायुतः ॥ ६१ ॥
 तदा पराक्रमते पांडह्वराज सुखोऽभवत् ॥ गृहेऽहं च सर्वेषां लक्ष्मा देवीसमाविशत् ॥ ६२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रति सर्गपर्वणि चतुर्थे
 गखंडापरपरायणैकलियुगीयेति हाससमुच्चये दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ सुत उवाच ॥ दशान्देच वयःप्रति विष्णोः श
 त्तयवतारके ॥ वसंतसमये रम्येयुस्तत्प्रमदानम् ॥ १ ॥ ऊधुस्तत्र व्रताचारामाधे कृष्णवल्लभे ॥ स्नात्वा च सागरे प्रातः पूजयामासुरा वि
 काम् ॥ २ ॥ ऋतुकालोद्भवैः पुष्पैर्धूपैर्दीपैर्विधानतः ॥ जन्माससदा तस्ते त्रिदंध्युः सर्वकरी शिवाम् ॥ ३ ॥ कंदमूलफलाहाराजिर्वहिसा विव
 जिताः ॥ तेषां भक्तिमालोक्त्यमास तिजगदंबिका ॥ ४ ॥ ददौ तेभ्यो वरं रम्यं तच्छृणु ध्वंसमाहिताः ॥ आहादाय सुरत्वं चलत्वं बलवानये ॥
 ५ ॥ कालज्ञत्वं च देवाय ब्रह्मज्ञत्वं नृपाय च ॥ कृष्णांशायैव योगत्वं दत्त्वा चांतरर्धीयत ॥ ६ ॥ कृतकृत्यास्तदा तैर्वस्वगे हंपुनरायुः ॥ तेषां
 प्राप्ते वरे रम्ये मलनापुत्रमूर्जितम् ॥ ७ ॥ इयमांगं सत्ये केऽंशुषु वेदुः भलक्षणम् ॥ सज्ज्यो रणजिच्छूरो राजन्यप्रियकारकः ॥ ८ ॥ आपा
 दे मासि संप्राप्ते कृष्णांशो हयवाहनः ॥ उर्वीयां नगरं प्राप्तं कार्कीर्णं भयाबली ॥ ९ ॥ दृष्ट्वा स नगरं रम्यां चतुर्वर्णं निषेविताम् ॥ द्विजशालां य
 यौ शूरो द्विजधेनुं प्रपूजकः ॥ १० ॥ दत्त्वा स्वर्णद्विजातिभ्यः संतर्प्य द्विजदेवताः ॥ महीपातिं गृहं रम्यं जगाम बलवत्तरः ॥ ११ ॥ नत्वा समातु
 लंधीमांस्तथान्याँश्च सभा सदः ॥ १२ ॥ तदा नृपज्ञया शूरा बंधनाय समुद्यताः ॥ खड्गहस्ताः समाजमुद्यथा सिंहजाः शशाः ॥ १३ ॥
 मोहितं तं नृपं कृत्वा दुष्टबुद्धिर्महोपातिः ॥ कृत्वा लोहमयं जालं तस्योपरि समादधुः ॥ १४ ॥ एतस्मिन् व्रतरे वीरो विधितो देवमायया ॥
 आगस्कृताः त्रिपूजात्वा खड्गहस्तः समाहनत् ॥ १५ ॥ हत्वा पंचशतं शूरं हयाखड्गो महोबली ॥ उर्वीयां नगरं प्राप्य जलपाने मनोदधौ ॥ १६ ॥
 कूपे दृष्ट्वा शुभानां यौघटपूतं किरस्तिदा ॥ उवाच मधुः संवाक्यं देहि मुदं रमेजलम् ॥ १७ ॥ दृष्ट्वा ताः सुंदरं रूपं मोहनायोपचक्रिरे ॥

भित्वा तासां तु वैकुंभान्पाययित्वा हयं जलम् ॥ १८ ॥ वनंगत्वारिपुजित्वा बद्धतमुभयं बली ॥ चंडिकापार्श्वमागम्य तद्विधाय मनोदधे ॥ १९ ॥
 श्रुत्वा सकरुणं वाक्पयं त्वत्स्वनगरं ययौ ॥ नृपांतिकमुपागम्य वणायामास कारणम् ॥ २० ॥ श्रुत्वा परिमलोरं राजा द्विजातिभ्यो ददौ धनम् ॥
 समाप्रायसकृष्णां शंकृतकृत्योऽभवन्नृपः ॥ २१ ॥ संप्राप्तैकादशाब्दे तु कृष्णां शिशुद्वन्द्वमदे ॥ महीपतिर्निरुत्साहः प्रययौ देहलोप्राप्ते ॥ २२ ॥
 बलिं यथाचितं दत्त्वा भिग्नैर्भयकातरः ॥ रुरोद बह्नुधातुः खंदेशराजात्मजप्रजम् ॥ २३ ॥ अगमाभिर्गनितस्य दृष्ट्वा भ्रातरमातुरम् ॥
 स्वपतिं वर्णयामास श्रुत्वा राजा ब्रवीदिदम् ॥ २४ ॥ अद्याहं स्वबलैः साद्धं गत्वा तत्र महावतीम् ॥ हनिष्यामि महादुष्टं देशराजसुतीरिपुम् ॥ २५ ॥
 इत्युक्त्वा धुंधुं कारं च समाहूय महाबलम् ॥ सैन्यमाज्ञापयामास सप्तक्षतं तु त्यजम् ॥ २६ ॥ केचिच्छूराहयारूढाऽष्टारूढा महाबलाः ॥
 गजारूढारथारूढाः संययुश्च पदातयः ॥ २७ ॥ देवसिंहस्तु कालज्ञः श्रुत्वा चागमनरिपोः ॥ नृपपार्श्वसमागम्य सर्वराज्ञेन्यवेदयत् ॥ २८ ॥
 श्रुत्वा परिमलोरं राजा विह्वलोऽभूद्भयातुरः ॥ बलवानिस्तमुत्थाय हर्षयुक्त इवाह च ॥ २९ ॥ अद्याहं च महीराजं धुंधुं कारं ससैन्यकम् ॥
 जित्वा दंष्ट्रं भवन्तश्च कीरप्यामितवाज्ञया ॥ ३० ॥ इत्युक्त्वा तं नमस्कृत्य सेनापतिरभून्मुने ॥ तदा तु निर्भया वरिदृष्ट्वा राजानमातुरम् ॥ ३१ ॥
 चतुर्लक्षबलैः साद्धं ते युद्धाय समाययुः ॥ शिशुपालं वनं घोरं छेदयित्वा रिपोस्तदा ॥ ३२ ॥ ऊषुस्तत्र रणे मत्ताः सर्वशत्रुभयंकराः ॥
 एतस्मिन्नन्तरे तत्र धुंधुं कारादयो बलाः ॥ ३३ ॥ कृत्वा कोलाहलं शब्दं युद्धाय समुपाययुः ॥ पूर्वोद्धेतुभ्युः श्रेष्ठसप्तद्वारस्ते शतघ्निपाः ॥ ३४ ॥
 शतघ्नीभिश्चिंसाहं स्रैः पंचसाहस्रकाययुः ॥ द्विसहस्रशतघ्नीभिः सहिताश्चंद्रवंशिनाः ॥ ३५ ॥ सैन्यं षष्टिसहस्रं च स्वर्गलोका मुपाययौ ॥
 तदद्वैचतथै सैन्यं महीराजस्य संक्षितम् ॥ ३६ ॥ दुद्रुवुर्भीरुकाः शूरा बलवान्नेर्द्विंशोदश ॥ रथारथैरहं न्युर्गजाश्चैव गजैस्तथा ॥ ३७ ॥
 हयाहयैस्तथाऽष्टांशपैश्च समाहनन् ॥ एवं सुतुमुलजतेदारुणैरो महर्षणे ॥ ३८ ॥ हाहाभूतान् स्वकीयांश्च सैन्यान् दृष्ट्वा महाबलान् ॥
 अपरं ह्निभ्युः श्रेष्ठं पंचशूराः समाययुः ॥ ३९ ॥ ब्रह्मानंदः शूरैः शत्रून् नयद्यमसादनम् ॥ देवसिंहस्तथा भैरवो राहादस्तत्र तोमरैः ॥ ४० ॥
 बलवानिः स्वखड्गेन कृष्णांशस्तु तथैव च ॥ द्विलक्षान् क्षत्रियाञ्च सर्वसैन्यैः समंततः ॥ ४१ ॥ दृष्ट्वा पराजितं सैन्यं धुंधुं कारो महाबलः ॥ आ

ह्यदंचस्वभलेनगरूढःसमाहनत् ॥ ४२ ॥ आह्लादेमूर्च्छतेतत्रदेवसिंहोमहाबलः ॥ स्वभलेभ्रातरंतस्यदंशयामासेवगतः ॥ ४३ ॥
 सतीक्ष्णव्रणमासाद्यगजस्थसमुमोहवै ॥ आगताःशतराजानोनानादेइयामहाबलाः ॥ ४४ ॥ शस्त्राण्यस्त्राणितेषांपुच्छित्त्वाखड्गेनवत्स
 जः ॥ स्वखड्गेनशिरांस्पर्षापातयामासभूतले ॥ ४५ ॥ हतेशुभ्रसमूहेतुतच्छेषास्तुप्रदुदुबुः ॥ महीराजस्तुबलवान्दृष्ट्वाभ्रंस्वसैन्यकम् ॥
 ॥ ४६ ॥ आजगमगजरूढःशिवदत्तवरोबली ॥ रौद्रेणस्त्रेणहृदयेचाहनद्रस्तर्जंरिपुम् ॥ ४७ ॥ आह्लादंचतथारिंदेवंपरिमलालजम् ॥
 मूर्च्छयित्वामहावीराञ्छत्रैस्सैन्यमुपागमत् ॥ ४९ ॥ पूजयित्वाशतग्रीश्वमहावधमकारयत् ॥ रोपणस्त्वरितोगत्वारज्ञोत्सर्वमवर्णयत् ॥ ४९ ॥
 एतस्मिन्नंतरेवीरमुखखानिर्महाबलः ॥ कपोतंहयमारुह्यनभोमाणेणचागमत् ॥ ५० ॥ मूर्च्छयित्वामहीराजंस्वबंधूंश्चसवाहनान् ॥ कृत्वा
 नृपान्तमागम्यबंधनयसमुद्यतः ॥ ५१ ॥ तदेत्यायमहीराजोमहादेवेनबोधितः ॥ पुनस्तान्स्वशरैर्द्रुमैर्च्छयामासकोपवान् ॥ ५२ ॥
 मुखान्यादिकाञ्छूरान्बंध्यनिगडैर्द्वैः ॥ नृपंपरिमलंप्राप्यपुनर्गुह्यमचीकरत् ॥ ५३ ॥ हाहाभूतंस्वसैन्यंचदृष्ट्वासदयोहरिः ॥ नभो
 मार्गेहयंकृत्वाताःशतग्रीरनाशयत् ॥ ५४ ॥ महीराजगजंप्राप्यबद्धांतनिगडैर्बली ॥ आह्लादपार्श्वमागम्यभ्रात्रेभूपंसमर्पयत् ॥ ५५ ॥
 तदातुपृथिवीराजोलजितस्तेननिर्जितः ॥ पंचकोटिधनंदत्वास्वगेहंपुनराययौ ॥ ५६ ॥ देवसिंहज्ञयाशूरोबलखानिर्हिवत्सजः ॥ तैर्द्रव्यै
 र्नगरैर्म्यकारयामासुंदरीम् ॥ ५७ ॥ सश्रियाख्यंपुरंनभतेनवीरणैर्वैकृतम् ॥ सर्ववर्णसमायुक्तंद्रिकोशायामसंभितम् ॥ ५८ ॥ तत्रैव
 न्यवसद्दीरोवत्सजःस्वकुलैःसह ॥ त्रिशक्तोशेकुतराष्ट्रतत्रैवबलखानिना ॥ ५९ ॥ श्रुत्वापरिमलोराजातत्रागत्यमुदुान्वितः ॥ आग्रायव
 त्सजंशूरंदेशराजमुतस्तथा ॥ ६० ॥ ब्रह्मानन्देनसहितःस्वगेहंपुनराययौ ॥ ६१ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थ्युखं
 डापरपयथैकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेएकदशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ द्वादशाब्देहिक्वृष्णशिशयाजातं
 तथाशृणु ॥ इषकुलदृग्भ्यांचराज्ञांजातःसमागमः ॥ १ ॥ कान्यकुब्जेमहारम्येनानाभूपाःसमाययुः ॥ श्रुत्वापराजयंग्राज्ञोमहा
 राजस्यलक्षणः ॥ २ ॥ कृष्णांशुदंशेनवांछातस्यचासीत्तदामुने ॥ पितृव्यंभूपतिंप्राहद्रुष्ट्यास्यामितंशुभम् ॥ ३ ॥ जितोयेनमहीराजःसर्व

लोकप्रपूजकः ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्य जयचंद्रो महिपतिः ॥ ४ ॥ आतुजं प्रणतं प्राह शुणु शुक्रयशस्कर ॥ राजराजपदं ते हि कथं संहर्तुमिच्छसि ॥ ५ ॥ इत्युक्त्वा जयचंद्रस्तु तदाज्ञां त्रिवदत्तवान् ॥ राजानस्ते च सहिताः स्वसैन्यैः परिवारिताः ॥ ६ ॥ कृष्णांशं द्रष्टुमिच्छन्तः संययुश्च महिपतिम् ॥ संत्रियाख्यपुरस्थं च ज्ञात्वा कृष्णांशमुत्तमम् ॥ ७ ॥ महिपतिं पुरस्कृत्य समाजमुनृपास्तदा ॥ ददृशुस्तं महात्मानं पुंडरीकनिभाननम् ॥ ८ ॥ प्रसन्नवदनाः सर्वे प्रशंशुः समंततः ॥ तदामहोपतिः कुद्रो वचनं प्राह भूपतीन् ॥ ९ ॥ यस्येयं चकृताश्चाघायुष्माभिर्दूरवासिभिः ॥ पितरौ तस्य बलिनौ माहिष्मत्यां मृतिगतौ ॥ १० ॥ जम्बुकोनामभूपालो नाम दौर्घ्यैः समन्वितः ॥ बद्धतौ प्रथमौ हंलुं यत्वा धनं बहु ॥ ११ ॥ शिलापत्रे समारोप्य तयोर्गात्रमचूर्णयत् ॥ शिरसी च तयोश्छित्त्वा वटवृक्षे समारुहत् ॥ १२ ॥ अद्यापि तौ स्थितौ वीरोहापुत्रेति प्रभाषिणौ ॥ प्रेतदेहं च पितरौ यस्य प्राप्तामहाबलौ ॥ १३ ॥ तस्योदयो वृथा ज्ञेयो वृथा कीर्तिः प्रियंकरी ॥ इति श्रुत्वा सकृष्णांशो भूपतिर्निराह नम्रधीः ॥ १४ ॥ गतौ मतिपतरो साद्धं गुर्जरैः यत्र वैरणः ॥ म्लेच्छैर्न राज्ञैः साद्धं तत्रूपेरणोऽभवत् ॥ १५ ॥ देशराजो वत्सराजो युद्धं कृत्वा भयंकरम् ॥ म्लेच्छैस्तेऽश्नतौ तत्र श्रुतेयं विश्रुता कथा ॥ १६ ॥ मातुलेनाद्य कथितं न वीनं मरणंतयोः ॥ चेत्सत्यं वचनं तस्य पश्य ध्वं मम पौरुषम् ॥ १७ ॥ इत्युक्त्वा तान् सकृष्णांशो मातरं प्राह सत्वरम् ॥ हेतुं च वर्णयामास भाषितं च महिपतेः ॥ १८ ॥ श्रुत्वा वज्रसंवाक्यं रुरोद जननी तदा ॥ नोत्तरं प्रददौ माता पतिदुःखेन दुःखिता ॥ १९ ॥ ज्ञात्वा पितुर्बन्धं श्रुत्वा जम्बुकं शिर्वाकिंकरम् ॥ मनसा स च कृष्णांशस्तुष्टावपरमेश्वरीम् ॥ २० ॥ जयजय जय जगद्भूतानि अखिलेऽकसुरिपुमुनिखानि ॥ त्वया तं संचराचरमेव विश्वं पातमिदं हतमेव ॥ २१ ॥ इति ध्यात्वा सकृष्णांशः सुष्वापनिजसद्मनि ॥ तदा भगवती तुष्टा तालं बलवत्तरम् ॥ २२ ॥ मोहयित्वा श्रुतत्पात्रेष्वयामास सर्वगा ॥ चतुर्लक्ष बैलैः साद्धं तालनः शीघ्रमागतः ॥ २३ ॥ स्वसैन्यं चोदयामास चैकलक्षं महाबलम् ॥ बलवानिस्तदा प्रातश्चैकलक्षवल्गान्वितः ॥ २४ ॥ अनुजं तत्र संस्थाप्य संत्रियाख्यमेहाबलः ॥ सजीभूतान्समालोक्य तानुद्यानसैन्यकां ॥ २५ ॥ भीतः परिमलो राजा कृष्णांशं प्रातिचाययौ ॥ विह्वलं नृपमालोक्य कृष्णांशोऽश्वा

सयन्मुदा ॥ २६ ॥ लक्षसैन्यतदीयं च गृहीत्वा चाधिपोऽभवत् ॥ इतश्च्यः पंचसाहस्रानानावर्णाः सुवाहनाः ॥ २७ ॥ पताकाः पंचसाहस्राः साहस्राः
 काष्ठकारिणः ॥ गजादशसहस्राश्चरथाः पंचसहस्रकाः ॥ २८ ॥ त्रिलक्षाश्चहयाः सर्वेऽष्टादशसहस्रकाः ॥ शेषाः पदातयोद्घ्रियास्तस्मिन्सै-
 न्येभयानके ॥ २९ ॥ तालनश्चसमायातः सर्वसेनाधिपोऽभवत् ॥ देवसिंहोरथानां च सर्वेषामीश्वरोऽभवत् ॥ ३० ॥ बलवानिहयानां च
 सर्वेषामधिपोऽभवत् ॥ आह्लादश्चगजानां च सर्वेषामधिपोऽभवत् ॥ ३१ ॥ पतीनां च सर्वेषां कृष्णांश्चाधिपोऽभवत् ॥ नत्वातेमलनां
 भूयोदत्त्वादान्यनेकशः ॥ ३२ ॥ समाययुश्चतैस्सर्वदक्षिणांश्चांबिलांचिताः ॥ पक्षमात्रगतः कालो भागैतस्मिन्त्रणैषिणाम् ॥ ३३ ॥
 छिन्नातत्रवनं वोरानाकंदकसंयुतम् ॥ सेनां निवासयामासुर्निभयास्तेमहाबलाः ॥ ३४ ॥ देवसिंहमतेनैव योगिनस्तेतदाभवन् ॥ नतै-
 कश्चैव कृष्णांश्चाह्लादोऽडमरुप्रियः ॥ ३५ ॥ मड्डुधारीतदादेवो विणाधारी च तालनः ॥ वत्सजः कांस्यधारी च बलवानिर्महाबलः ॥ ३६ ॥
 मातुरग्रेऽस्थितास्तैर्वैनृतुः प्रेमविबुधलाः ॥ मोहितादेवकीचासिन्नज्ञातं तत्र कारणम् ॥ ३७ ॥ मोहितां मातरं दृष्ट्वा परं हर्षमुपाययुः ॥ तदा
 तां कथयामासुर्वयं तेतनयाहिभोः ॥ ३८ ॥ नत्वा तां प्रययुः सर्वपुरीमाहिष्मतीं शुभाम् ॥ नगरं मोहयामासुर्वोद्यगानविशारदाः ॥ ३९ ॥
 दूत्यासाध्वरिपौर्गहययुस्तेकार्यतत्पराः ॥ नृत्यगानमुवाध्वैश्च राज्ञास्तेमोहनेरताः ॥ ४० ॥ विसंज्ञां माहिर्षीकृत्वा कृष्णांश्चाः सर्वमोहनः ॥ प्रा-
 त्वांस्तत्रयत्रासौ तत्सुताविजयैषिणी ॥ ४१ ॥ दृष्ट्वा सासुंदरं रूपां श्यामां गुरुषोत्तमम् ॥ मुमोह वशमापन्नमैश्वर्यनाथं समुद्रता ॥ ४२ ॥
 दृष्ट्वा तथा गतां नारीं कृष्णांश्चाः शुश्रूण्यागिरा ॥ अत्रोर्भंदं च प्रच्छकामि नमदविह्वलम् ॥ ४३ ॥ साहभो देवकीपुत्रयदि पाणिं ग्रहीष्यसि ॥
 तां हिते कथयिष्यामि पितुर्भेदं हि दारुणम् ॥ ४४ ॥ तथेत्युक्त्वा स बलवैस्तस्याः पाणिं गृहीतवान् ॥ ज्ञात्वा भेदं पोः सर्वतामाश्वासययौ मु-
 दा ॥ ४५ ॥ एतस्मिन्नन्तरं राज्ञि विधाता प्राह योगिनम् ॥ देशराजप्रियाहारं नवलक्षस्य मूल्यकम् ॥ ४६ ॥ तुभ्यं दास्यामि संतुष्टानृत्यगान-
 विमोहिता ॥ इति श्रुत्वा वत्ससुतस्तं प्रशस्य गृहीतवान् ॥ ४७ ॥ प्रययौ वं धुभिः सार्द्धं जम्बुकोयत्र तिष्ठति ॥ ननर्ततत्र कृष्णांश्चांबलसा-
 निरगायत ॥ ४८ ॥ आह्लादस्तालनो देवो दधुवाद्यं गतमिंदा ॥ मोहितोऽभूत् पृथस्तत्र कालियः स्वजनैः सह ॥ ४९ ॥ कामं वरय कृष्णां

गयादेतेहृदयोस्थितम् ॥ इति श्रुत्वावचः शत्रोर्बलवानिर्महाबलः ॥ ५० ॥ तमाहभेमहीपाललक्षशार्त्तविरंगना ॥ स्वविद्यादेशेन्मह्यं
 तदातृतिव्रजाम्यहम् ॥ ५१ ॥ इति श्रुत्वा तथा मन्वा लक्षशार्त्तनृपोत्तमः ॥ सभार्या नर्तयामास देशराजप्रियां तथा ॥ ५२ ॥ सविश्यासु
 तमाहं दंष्ट्रात्वा योगित्वमागतम् ॥ रुरोदतत्रदुःखानि तन्नादश्रूणि मुञ्चती ॥ ५३ ॥ रुदितानां समालोक्य रुद्रनाहाद एव सः ॥ स्वभुजौ
 ताडयामास तत्प्रियायै महाबलः ॥ ५४ ॥ कृष्णांशस्तत्र तंहारतस्याः कंठे प्रदत्तवान् ॥ उवाच क्रोधतः प्राक्षस्तामाश्वास्य पुनः ॥ ५५ ॥
 अहंचोदयसि होड्यं पितुर्वैरार्थमागतः ॥ हनिष्ये स्वारिपुंभूषंसात्मजं सबलं तथा ॥ ५६ ॥ इति श्रुत्वावचस्तस्य कालिको बलवत्तरः ॥ पितुरज्ञां
 पुरस्कृत्य शतव्यूहसमन्वितः ॥ ५७ ॥ तेषां च बन्धनैकपाटं समरुंधत ॥ ताच्छून् समनुज्ञाय प्राशहस्तान्संश्लगान् ॥ ५८ ॥ स्वस्वं
 खड्गं समाकृष्य क्षत्रियास्ते समाहनन् ॥ शतशूरहते तैश्च कालियो भयकातरः ॥ ५९ ॥ न्यक्त्य तातं प्रदुद्रावते तु गेहाद्विहियुः ॥ स्वसैन्यं शीघ्रमासाद्य
 युद्धाय समुपस्थिताः ॥ ६० ॥ शिबिराणि कृतान्येव नर्मदाकूलमास्थिताः ॥ कृत्वा तु नर्मदासेतुं न त्वमात्रं सुपुष्टिदम् ॥ ६१ ॥ स्वसैन्यं तारयामा
 स चतुरंगसमन्वितम् ॥ रुरोधनगरं सर्वावलवानि बलैर्युतः ॥ ६२ ॥ शतघोरैरग्रतः कृत्वा महच्छब्दकरीस्तदा ॥ माहिष्मत्याश्च हर्म्याणि पातया
 मास भूतले ॥ ६३ ॥ नराश्च स्वकुलैः सार्द्धं मुख्यद्रव्यसमन्विताः ॥ विध्याद्रेः शृगुहां प्राप्य तत्रोषु भयकातराः ॥ ६४ ॥ कालियस्तु गजानकिं
 पंचशब्दगजे स्थितः ॥ हस्तिपादशसाहस्रायुद्धाय समुपाययुः ॥ ६५ ॥ तस्यानुजः सूर्यवमात्रिलक्षैस्तुरगैर्युतः ॥ तुंदिलश्च रथैः सार्द्धैरथस्थ
 अश्वसहस्रकैः ॥ ६६ ॥ रंकेणैवं कणश्चोभौ च तुल्यक्षपदातिभिः ॥ जग्मतुस्तौ महाम्लेच्छौ नृपसहस्रकैः ॥ ६७ ॥ दाक्षिणात्यग्रां मास्ततोऽपुर
 स्कृत्य संययुः ॥ उभे सेने समाद्युद्धाय समुपस्थिते ॥ ६८ ॥ तयोश्च तु मुख्यद्वयमभवच्छो महर्षणम् ॥ त्रियमेरुक्तवाद्याचवाहयंश्च नदीं
 तदा ॥ ६९ ॥ दृष्ट्वा स्रजानंदीं घोरां मांसकदंभवाहिनीम् ॥ बलवानि मेयात्मा खड्गपाणि नरो ययौ ॥ ७० ॥ भच्छहस्तस्तदा देवो मनोरथ
 हये स्थितः ॥ विंदुलस्यश्च कृष्णांशः खड्गैर्नैव रिपून् हन् ॥ ७१ ॥ आह्लादश्च गदाहस्तः पोथयामास वाहिनीम् ॥ रूपणेनाम शूद्रश्च हस्तशक्ति
 रहन्निपून् ॥ ७२ ॥ तालनो हस्तनिर्घ्निशो माहिष्मत्यां हनन् ययौ ॥ एवं महाभये जाते रणे तस्मिन् महाबले ॥ ७३ ॥ दुद्रुषुः सर्वतो वीरास्त्राहि

त्राहीत्यवाद्यन् ॥ प्रभङ्गस्वबलद्विकालियोबलखानिकम् ॥ ७४ ॥ गजस्थस्ताडयामासस्वबाणैस्तन्महाबलः ॥ हरिणीवडवातस्य
 ज्ञात्वास्वामिनमातुरम् ॥ ७५ ॥ गजोपरिसमास्थायस्वपादैस्तमपातयत् ॥ पतितेकालियेवोरिपंचशब्दोमहागजः ॥ ७६ ॥ शृङ्खलैस्ता
 डयामासशूरास्तान्मदमत्तरान् ॥ मूर्च्छितेपंचशूरैरुहूपणोभयकातरः ॥ ७७ ॥ देवकीवर्णयामासयाजातं गजेनैव ॥ तदातुदुःखिताद
 वीदोलमारुह्यसत्तरा ॥ ७८ ॥ तं गजेन च समासाद्य वर्णयामास कारणम् ॥ गजराजनमस्तुभ्यं शक्रदत्तमहाबल ॥ ७९ ॥ एते पुत्रास्तु ते
 वीरपालनीया यथापितुः ॥ इति श्रुत्वा दिव्यगजो देवमायाविशारदः ॥ ८० ॥ देवकीं शरणं प्राप्य क्षमस्वागस्कृतं मम ॥ इत्युक्ते गजराजे तु कृ
 ष्णांशो बलवत्तरः ॥ ८१ ॥ त्यक्त्वा मूर्च्छयौ तत्र यत्राह्वंश्च मूर्च्छितः ॥ तमुत्थाय करस्पर्शैर्बलखानिसमावृत्तः ॥ ८२ ॥ पितुर्गजं महाम
 त्तमाह्वय प्रदत्तवान् ॥ करालमश्वदिव्यांगं रूपणाय तदादौ ॥ ८३ ॥ मूर्च्छितं कालियं शृङ्खलसिनिगडैर्दृढैः ॥ सेनान्तं प्रेषयामास बल
 खानिर्महाबलः ॥ ८४ ॥ सूर्यवर्मा तदा ज्ञात्वा बद्धबधुं च कालियम् ॥ प्रययौ शत्रुसेनान्तं क्रोधस्फुरितकन्धरः ॥ ८५ ॥ तमायान्तं समालो
 क्य ते वीरायुद्धदुर्मदाः ॥ रथस्थं मंडलीकृत्य स्वस्वमस्त्रं समाक्षिपन् ॥ ८६ ॥ कुण्डितेऽन्ने तदा तेषां विस्मितास्तेऽभवन्मुने ॥ चिन्तां च महतीं
 प्राप्ताः क्रथं व्योभवेदयम् ॥ ८७ ॥ तस्यास्त्रैस्ते महावीराव्रणातिभयपीडिताः ॥ त्यक्त्वा युद्धं पुनर्गन्तारणं च कुपुनः पुनः ॥ ८८ ॥ एवं
 कति दिनान्येव बभूवुरण्डत्तमः ॥ आह्लादो वत्सजो देवस्तालनोभयसंयुतः ॥ ८९ ॥ कृष्णांशं शरणं जमुस्तेन वीरेण मोहिताः ॥ कृष्ण
 स्तुतं तथा दृष्ट्वा देवीं विश्वमोहिनीम् ॥ ९० ॥ तुष्टावमनस वीरैरात्रिभूकं पठन् हृदि ॥ तदा तुष्टाजगद्वात्रिगुणं दुर्गातीनां शिनी ॥ ९१ ॥
 मोहयित्वा तु तं वीरं त्रैवांतरधीयत ॥ निद्रयामोहितं दृष्ट्वा कृष्णांशं स्तुमहाबली ॥ ९२ ॥ बंधनिगडैस्तंच देवक्यन्ते समागमत् ॥ तुंदिल
 श्रुतथा ज्ञात्वा भातृशोकपरिभुतः ॥ ९३ ॥ आजगाम हयारूढः खड्गहस्तो महाबली ॥ रिपुसैन्यस्य मध्ये तु बहुशूरान तडयत् ॥ ९४ ॥
 माहिष्मत्याश्च ते शूरारंकेण सन्निविताः ॥ भग्नयामास तस्यै न्यतालनेन प्रपालितम् ॥ ९५ ॥ प्रदुतं स्वं बलद्विज्ज्वातालनः परिधातुधः ॥ शिरा
 सिपथयामास म्लेच्छानां च पृथक् पृथक् ॥ ९६ ॥ वंकेण च तथा हत्वा खड्गेनैव चरं कणम् ॥ तुंदिलं च तथा बद्धादिनान्ते शिबिरं ययौ ॥ ९७ ॥

कालियेचरिपौवद्धेसूयवर्मणि ॥ तुदिलेचतथाबद्धरंकणवंकणेहते ॥ ९८ ॥ सहस्रंम्लेच्छराजनोहतशेषबलान्विताः ॥ पक्षमात्रमहो
 रात्र्युद्धं चक्रुः समंततः ॥ ९९ ॥ प्रत्यहंतालनोवीर्यसेनापतिरमर्षणः ॥ षष्टिभूपाञ्जयानांशुशत्रुसै न्यभयंकरः ॥ १०० ॥ भयभीतारिपोः
 शूराहताभूपाहतौजसः ॥ हतशेषायुगौहमर्द्धसैन्याभयातुराः ॥ १०१ ॥ जम्बुकस्तुतथाश्रुत्वादुःखितोगेहमायौ ॥ व्रतं ह्यनशनं कृत्वा रा
 त्रीशोचञ्चर्यतिवान् ॥ १०२ ॥ निशीथेसमनुप्राप्तेतत्सुताविजयौषिणी ॥ पूर्णातुसाकलज्ञेयाराधाय ब्रजवासिनी ॥ १०३ ॥ आश्वा
 स्यपितरंतंचयौमायाविशारदा ॥ रक्षकाञ्छिविराणांचमोहयित्वासमाययौ ॥ १०४ ॥ भ्रातरोयत्रगत्वासौतत्रसर्वानबोधयत् ॥ कृत्वासा
 राक्षसोमायांपंचवीरानमोहयत् ॥ १०५ ॥ निरस्त्रकवचान्बंधून्प्रातिदोलंसमारुहत् ॥ पितुरतिकमासाद्यतस्मैप्रातृददौमुदा ॥ १०६ ॥
 प्रभातेबोधिताः सर्वेस्नानध्यानदिकाः क्रियाः ॥ कृत्वायथूरिपोः शालां दृष्टवन्तोनतास्तदा ॥ १०७ ॥ बभूवुर्दुःखिताः सर्वे किमिदं करणं कथम् ॥ तानु
 वाचतदादेवः प्राप्ताह्यत्ररिपोः सुता ॥ १०८ ॥ कृत्वा साराक्षसोमायां हत्वा तान्गेहमाययौ ॥ तस्माद्युयं मया सादृगत्वायत्रैव तद्गुरुः ॥ १०९ ॥ विध्यो
 परिमहारण्येनानासत्वनिषेविते ॥ कुटीरंतस्य तत्रैवनाम्नैवलविलीहि सः ॥ ११० ॥ योगसिद्धियुतः कामी राक्षसेभ्यो हि निभयः ॥ जम्बुकस्य सुता तत्र
 प्रत्यहं वाजनेयुता ॥ १११ ॥ एकाकिनचिसारात्रैस्वंगुरुतमरिरमत् ॥ कृतेयंचैलविलिनामायामनुजमोहिनी ॥ ११२ ॥ कार्यसिद्धिगमिष्यामो
 गत्वा तं पुरुषाधमम् ॥ इति श्रुत्वा तु च त्वारोविनाह्लादं युवनेम् ॥ ११३ ॥ गीतमृत्युप्रवाद्यैश्चमोहयित्वा च तं दिने ॥ वासं चक्रुश्च तत्रैव धूर्तमायाविशा
 रदम् ॥ ११४ ॥ स तु पूर्वभवेदैत्यश्चित्रो नाम महासुरः ॥ बाणकन्यासुषां नित्यं कांक्षींशं करपूजकः ॥ ११५ ॥ जातैलेविलीनामपक्षपूजसिवेगवान् ॥
 तयोर्मध्ये प्रमाणोऽयं विवाहो मेयदा भवेत् ॥ ११६ ॥ तदाहं त्वां भजिष्यामि संत्यक्त्वोद्वाहितं पतिम् ॥ हतेतस्मिन्महाधूर्ते गत्वा संश्राममूर्द्धनि
 ॥ ११७ ॥ जम्बुकस्य युदुर्गदृङ्गाते तं समारुहन् ॥ हत्वा तत्र स्थिता न्वीराञ्छत इयं परिखाकृताः ॥ ११८ ॥ तदा तु जम्बुकोराजशिवाद
 तवरोबली ॥ जित्वा पंचमहावीरान्बद्धा तां निगदैर्दृढैः ॥ ११९ ॥ शैवं यज्ञं च कृतवांस्तेषां नाम्नोपबृंहितम् ॥ रूपणस्तु तथा ज्ञात्वा देवकी
 प्रत्यवर्णयत् ॥ १२० ॥ तदा तु दुःखिता देवी भवानी भयहारिणीम् ॥ मनसा च जगामाशुशरण्यं शरणं सती ॥ १२१ ॥ तदा तुष्टा जगद्धात्री स्वप्नान्ते

तामवर्णयत् ॥ अहोदेव किंकल्याणिपुत्रशोकं त्यजधुना ॥ १२२ ॥ यदातुजम्बुकोराजशिखदत्तवरोबली ॥ होमं कर्तुं समन्दस्मातेषां च
 बलिहृतवे ॥ १२३ ॥ मोहयित्वा तदाहं तं मोचयित्वा च ते सुतान् ॥ विजयं ते प्रदास्यामि मां च शोकमनःकृथाः ॥ १२४ ॥ इति श्रुत्वा सती दे-
 वी नमस्कृत्य महेश्वरीम् ॥ पूजयामास विधिवद्वृषदीपोपहारकैः ॥ १२५ ॥ एतस्मिन्नन्तरे राजा देवमायाविमोहितः ॥ सुष्यापतत्रहोमान्ते
 ते च जाता ह्यवंधनाः ॥ १२६ ॥ तैर्बद्धो जम्बुकोराजनिगडरायसैर्दृष्टः ॥ ते तं बद्धाययुः शीघ्रं देवकंप्रतिनिर्भयाः ॥ १२७ ॥ एतस्मिन्नन्तरे
 तत्र कालियाद्यास्त्रयः सुताः ॥ त्रिलक्षसैन्यमादाय युद्धाय समुपाययुः ॥ १२८ ॥ पुनर्युद्धमभूद्द्वारं सैन्योरुभयास्तदा ॥ तालनाद्याश्च
 चत्वारो हत्वा तारिणुवाहिनीम् ॥ १२९ ॥ त्रीञ्छत्रून् कोष्ठकीकृत्य स्वशस्त्रैर्ब्रह्मजैताः ॥ एवं दिनानि कतिचित् तत्र जातो महारणः ॥ १३० ॥
 कालियोदुःखितो भूत्वा सस्मार मनसा हरम् ॥ मोहनं मंत्रमासाद्य मोहयामास तां त्रिपुन् ॥ १३१ ॥ एतस्मिन्नन्तरे देवदेवकीपतिदेवता ॥
 पातिव्रत्यस्य पुण्येने सुतान्ति कमुपागता ॥ १३२ ॥ बोधयित्वा तु कृष्णां शंपंचशब्दगजस्थितम् ॥ पुनस्तुष्टाव जननीं सर्वविश्वविमोहिनी-
 म् ॥ १३३ ॥ तदा तुष्टास्वयं देवी बोधयामास तान्मुदा ॥ आह्लादः सूर्यवर्माणं कालियं च ततोऽनुजः ॥ १३४ ॥ जघान बलखानि स्तनं तु दि-
 लंजम्बुकात्मजम् ॥ ते तु पूर्वभगो विप्रजरासंधः सकालियः ॥ १३५ ॥ द्विविदेवानरः शूरः सूर्यवर्महच भवत् ॥ त्रिशिरास्तु दिलंजो जतः श्रु-
 गालः स च जम्बुकः ॥ १३६ ॥ नित्यवैकराः सर्वभूषाश्चासन्महीतले ॥ हतेषु शत्रुषु त्रेषु देवकीजम्बुकं रिपुम् ॥ १३७ ॥ खड्गेन तर्जयामास
 पतिशोकपरायणा ॥ कृष्णां शः शिरसीपित्रोर्गृहीत्वा सन्महीतले ॥ १३८ ॥ जम्बुकस्यैव हृदये स्थापयामास विद्वलः ॥ विहस्य तौ तदा
 तत्र नोचतुर्वर्चनं प्रियम् ॥ १३९ ॥ चिरं जीविहि कृष्णां शं गथां कुरु महामते ॥ इति वाणी योजिता बलिनी श्रेते देहयोः ॥ १४० ॥ खड्गहस्ता-
 च सा देवी शिलयं त्रुतोरिपुम् ॥ संस्थाप्य चोदयामास पुत्रान्हर्षसंयुता ॥ १४१ ॥ हे पुत्राः स्वपितुः शत्रुजम्बुकं पुरुषधमम् ॥ खड्गं खड्गं
 च तिलशः कृत्स्वानन्दस मन्विताः ॥ १४२ ॥ संचूर्णयत तद्वा त्रत तैलमदनिर्मितैः ॥ स्नास्याम्यहं तथेत्युक्त्वा रुरोद जननी भृशम् ॥ १४३ ॥
 तथा कृत्वा तु ते पुत्रा महर्षिसंयुतां तदा ॥ बलखानियुतास्तत्राहूय चक्रुश्चतक्रियाम् ॥ १४४ ॥ तदा परिमंलराज्ञीदृष्ट्वास्वामिनमातुरम् ॥

मरणयोन्मुखं विप्रं च त्वमग मन्मुने ॥ १४६ ॥ तत्सुताखट्ठमानीय बलखानि भुजं प्रति ॥ कृत्वा तु मूर्छयित्वा तत्तत्पक्षानन्धधावत ॥ १४६ ॥
 तालनं देवीसंहचरामांशं च तथा विधम् ॥ कृत्वा न्याश्रितथा शत्रून् गच्छ कुलकातरा ॥ १४७ ॥ कृष्णांशं मोहयित्वा शुभाय याचसमाहरत् ॥
 हते तत्र शतेशूरे बलखानि रमर्षितः ॥ १४८ ॥ तच्छिरश्च समाहृत्य चित्तायां च समाक्षिपत् ॥ तदा वाणिंसु त्पन्ना बलखानि शृणुष्व भोः ॥ १४९ ॥
 अवध्या च सदानरीत्वा यवध्या ह्यधर्मिणा ॥ फलमस्य विवाहस्वेभोक्तव्यं पापकर्मणः ॥ १५० ॥ इति श्रुत्वा तदा दुःखं बलखानि र्थयौ पुरम् ॥
 ततस्तु सैनिकाः सर्वे महाहर्षमन्विताः ॥ शतोद्भारवाह्यानि लुंठयित्वा धनानि च ॥ १५१ ॥ महावर्तसिमाजमुःकृतकृत्यत्वमागताः ॥ हतशे-
 बैश्चाद्धैसैन्यैः सहिता गेहमाययुः ॥ १५२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रति सर्गपर्वणि चतुर्गुणखण्डापरपार्याये कालियुगयित्वा हाससमुच्चये द्वादशोऽ-
 ध्यायः ॥ १२ ॥ ॐ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ कस्मिन्मास्य भवद्युद्धं तयोः कतिदिनानि च ॥ तत्पश्चात्स्वपुरीं प्राप्य तदा किमभवन्मुने ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ पौष-
 मास्य भवद्युद्धं तयोः शतदिनानि च ॥ ज्येष्ठे मासि गृहं प्राप्ता दध्नुर्वा बलान्यनेकशः ॥ २ ॥ श्रुत्वा परिमलरोजास्त्वसुता अयिनो बलान् ॥
 ददौ दानानि विप्रेभ्यः सुखं जातं गेहगृहे ॥ ३ ॥ इति श्रुत्वा महीराजो बलखानि महाबलम् ॥ तत्रागत्य नमस्कृत्य वचनं प्राहनम्रधीः ॥ ४ ॥
 अर्द्धकोटि मितं द्रव्यं मत्तः प्राप्य सुखी भव ॥ माहिष्मत्याश्च गृहं मे देहि वीरनमोस्तुते ॥ ५ ॥ वर्षे वर्षे च तद्द्रव्यं गृहाण बलवन्प्रभो ॥ इति श्रु-
 त्वा तथा मत्वा बलखानि गृहं ययौ ॥ ६ ॥ वयस्त्रयोदशब्दे च कृष्णांशे बलवत्तरे ॥ यथा जाता हेर्लीला भृगु श्रेष्ठ तथा शृणु ॥ ७ ॥ भद्रेशुक्ते त्रयो-
 दश्यां चाह्लादः सानुजो ययौ ॥ गयार्थे धनमादाय हस्त्यश्चरथ संकुलम् ॥ ८ ॥ कृष्णांशो बिन्दुलारूढो वत्सजो हरिणीस्थितः ॥ देवः परीह-
 कारूढः सुखखानिः करालके ॥ ९ ॥ चत्वारो द्विदिनान्ते च गयक्षेत्रं समाययुः ॥ पूर्णिमातिपुरस्कृत्य षोडशश्राद्धकारिणः ॥ १० ॥
 शताञ्छतान्गजाश्चैव भूषिताश्च रथांस्तथा ॥ ददुर्हयान्सहस्रं च हेममालाविभूषितान् ॥ ११ ॥ गावो हरिण्यरत्नानि वासांसि विविधानि च ॥
 दत्त्वा ते सुफलभूत्वा स्वगेहाय दधुर्मनः ॥ १२ ॥ लक्षावर्तस्तु यो वै शययौ बदरिकाश्रमम् ॥ प्राणांस्तत्र परित्यज्य साप्सरस्त्वसुपागताः ॥
 ॥ १३ ॥ राकाचं द्रेतुं संप्राप्ते राहुग्रस्ते तमो मये ॥ काश्यां समागता भूपानानां देश्याः कुलैः सह ॥ १४ ॥ हिमालयगिरौ रभ्ये नानाधातुवि-

चित्रिते ॥ तत्रशार्दूलवंशयोनेत्रसिंहोमहीपतिः ॥ १५ ॥ रत्नभानौहतेशूरेनेत्रसिंहोभयातुरः ॥ नवतुंगेसमासाद्यतोषयामासवासवम् ॥ १६ ॥
 द्वदशाब्दान्तरदेवोदौढक्कामृतमुदा ॥ पार्वत्यानिर्मितोयस्तुवसवायस्वसेविने ॥ १७ ॥ ददौढक्कामृतराज्ञपुनः प्राहशुभं वचः ॥
 अस्यशब्देनभूपालत्वंन्यैजविष्यसि ॥ १८ ॥ क्षयंशत्रिंशमिष्यतिशत्रवस्तेमहाभटाः ॥ प्राप्तौढक्कामृतेतस्मिन्नेत्रसिंहोमहाबलः ॥ १९ ॥
 नगरंकारयामासतत्रसर्वजनैर्युतम् ॥ योजनान्तेचतुर्द्वारदुराधर्षपरैः सदा ॥ २० ॥ नेत्रसिंहगणनाम्नाविख्यातंभारतेभुवि ॥
 काश्मीरान्तेकृतंराज्यंतेनशृंगसमंततः ॥ २१ ॥ पालितेनेत्रसिंहेनतत्पुत्रवन्मुने ॥ नेत्रपालइतिख्यातोऽसौदुर्गमः परैः ॥ २२ ॥
 सोऽपिराजासमायातोनेत्रसिंहोमहाबलः ॥ कन्यास्वर्णवततत्स्यरेवत्यंशसमन्विता ॥ २३ ॥ कामाक्ष्यावरदानेनसर्वमायाविशारदादृष्ट्वातो
 मुंदरौकन्यांबालेन्दुसदृशाननाम् ॥ २४ ॥ मूर्च्छिताश्रमभवन्भूपारूपयौवनमोहिताः ॥ दृष्ट्वातंचतथाहदःसर्वरत्नविभूषिताम् ॥ २५ ॥
 षोडशाब्दवययुक्तां कामिनारतिरूपिणीम् ॥ मूर्च्छितश्चापतद्रूपमासातदृष्ट्वासुमोहवै ॥ २६ ॥ दोलमारुह्यतत्सख्यौनृपान्तिकमुपाययुः ॥
 आह्लादस्तुसमुत्थायमहामोहत्वमागतः ॥ २७ ॥ दृष्ट्वातथाविधंबंधुकृष्णांशःप्राहदुःखितः ॥ किमर्थमोहयामासभवौस्तत्त्वाविशारदः ॥
 ॥ २८ ॥ रजोरागात्मकंविद्धिप्रमादंमोहजंतंथा ॥ ज्ञानासिनाशिरस्तस्यखिधित्वमजितःसदा ॥ २९ ॥ इतिश्रुत्वावचोऽत्रातुस्त्यक्त्वामो
 हंययौगृहम् ॥ भोजयित्वाद्विजश्रेष्ठान्सहस्रंवेदतत्परान् ॥ ३० ॥ दुर्गामाराधयामासजन्तवमध्यचरित्रकम् ॥ मासान्तेचतदादेवीदत्ताभी
 ष्टंस्तदस्थितम् ॥ ३१ ॥ मोहयामासतांकन्यांविवाहार्थमनिन्दिता ॥ स्वप्नेदृशसाबालारामांशदेवकामुतम् ॥ ३२ ॥ प्रातर्बुद्धातुसं
 चिंत्यमहामोहमुपायौ ॥ तदाध्यात्वाचकामाक्षसिवाभीष्टप्रदायिनीम् ॥ ३३ ॥ पौषमासेतुसंप्राप्तेशुकंकंठेषुपत्रिकाम् ॥ बद्धांतंप्रेषया
 मासशुकंपत्रस्थितांप्रियम् ॥ ३४ ॥ सगत्वापुष्पविपिनमहावतिपुरास्थितम् ॥ नरशब्देनवचनंकृष्णांशायशुकोब्रवीत् ॥ ३५ ॥ वीरते
 ऽवरजोबंधुर्नाम्नाहादोमहाबलः ॥ तस्मैहिप्रेषितापत्ररि वणवत्याहितप्रदा ॥ ३६ ॥ तांज्ञात्वाचपुनस्तस्याऽत्तरंदेहिमत्ययम् ॥ अथवा
 पत्रमालिख्यतत्त्वमैकुरुकंठके ॥ ३७ ॥ इतिश्रुत्वादेवयौविरोगृहीत्वापत्रमुत्तमम् ॥ ज्ञातवांस्तत्रवृत्तांतमाहादायपुनर्ददौ ॥ ३८ ॥ जम्बु

कश्चनृपोवीरुरुद्रदत्तवरोबली ॥ अजेयोन्यनृपेवीरत्वययुधिनिपातितः ॥ ३९ ॥ तथाविधंमत्पितरमिन्द्रदत्तवरिपुम् ॥ तवेमंजहिंसग्रामे
 ममपाणिग्रहंकुरु ॥ ४० ॥ इतिज्ञात्वासआह्लादस्तामाश्वास्यहृदिस्थिताम् ॥ शुक्रकंठवंधाशुलिखित्वापत्रमुत्तमम् ॥ ४१ ॥ सशुक्रः
 पन्नगःपूर्वपुंडरीकेनशापितः ॥ रेवत्यंशस्यकार्यचकृत्त्वामोक्षत्वमागतः ॥ ४२ ॥ मृतेतस्मिञ्छुक्रेभ्येदवीस्वर्णवतीतदा ॥ दाहयित्वाददौ
 दानंविप्रेभ्यस्तस्यतृप्तये ॥ ४३ ॥ माघमासिचसंप्राप्तेपंचम्यांकृष्णपक्षके ॥ आह्लादस्तलक्षैश्चसैन्यैःसार्द्धययौमुदा ॥ ४४ ॥ तालनाद्या
 श्वेतेशूराःस्वस्ववाहनमाश्रिताः ॥ आलहादंरक्षयन्तस्तेययुःपंचदशाहनि ॥ ४५ ॥ वंगदेशंसमुच्छेद्यशीघ्रंप्राप्ताहिमालयम् ॥ रूपणंपत्र
 कर्तारंबलखानिरुवाचतम् ॥ ४६ ॥ गच्छत्वंवीरकवचकिरालाभ्वंसमास्थितः ॥ पंचशस्त्रसमायुक्तोरानजंशीघ्रमावह ॥ ४७ ॥
 युद्धचिन्हंतनौकृत्वामागच्छत्वरान्वितः ॥ तथामत्वाशिखंडचंशोयौशीघ्रंसूरुपणः ॥ ४८ ॥ सददशसंभाराज्ञाविहृशूरसमन्विताम् ॥
 पार्वतीयनृपैःसार्द्धसहस्रैर्बलवत्तरैः ॥ ४९ ॥ सउवाचनृपश्रेष्ठेनेत्रसिंहमहाबलम् ॥ त्वत्सुतायाविवाहायबलखानिर्महाबलः ॥ ५० ॥ सप्त
 लक्षबलैर्युधैःसंप्राप्तस्तवराष्ट्रके ॥ तस्मात्स्वस्वसुतांशीघ्रमाहादायसमर्पय ॥ ५१ ॥ शुल्कंमेदेहिनुपतेयुद्धरूपमुदारुणम् ॥ इतिश्रुत्वा
 वचस्तस्यसराजाक्रोधमूर्छितः ॥ ५२ ॥ पट्टनाधिपमाज्ञायभूपूर्णबलंरुषा ॥ अरुधत्सकपाटंचतस्यबंधनेहेतवे ॥ ५३ ॥ पाशहस्ता
 भ्रूशतान्पट्टनाधिपरक्षितान् ॥ दृष्ट्वासूरुपणोवीरःखड्गयुद्धमचीकरत् ॥ ५४ ॥ हत्वातन्मुकुटराज्ञागृहीत्वाकाशगोबली ॥ बलखानि
 तुंसंप्राप्यचिह्नंतरैर्मन्येदयत् ॥ ५५ ॥ इतिश्रुत्वाप्रसन्नात्मासप्तलक्षदलैर्युतः ॥ अरुधन्नगरींसर्वानेत्रासिंहेनरक्षिताम् ॥ ५६ ॥ नेत्रसिंहस्तु
 बलवान्पार्वतीयैर्नृपैःसह ॥ हिमतुंगतलंप्राप्ययुद्धार्थीतान्समाह्वयत् ॥ ५७ ॥ सहस्रंजगजान्तस्यहयालक्षमहाबलाः ॥ सहस्रंचनृपाःशूरा
 श्रुतुर्लक्षपदातिभिः ॥ ५८ ॥ योगसिंहोर्गजैःसार्द्धबलखानिसमाह्वयत् ॥ भोगसिंहोहयैःसार्द्धकृष्णांशंचसमाह्वयत् ॥ ५९ ॥
 विजयोनृपपुत्रश्चसर्वभूपतिभिःसह ॥ देवसिंहस्तथांम्लेच्छंरूपंचसमाह्वयत् ॥ ६० ॥ तयोश्चासीन्पहदुद्धंसेनयोस्तत्रदारुणम् ॥ निर्भे
 याश्चैवतेशूराःपार्वतीयाःसमंततः ॥ ६१ ॥ जघ्नुस्तेशात्रवीसेनांद्विलक्षंवीरपालिताम् ॥ प्रभंगंस्वबलंदृष्ट्वाचत्वारोमदमत्तराः ॥ ६२ ॥

दिव्यानश्वासमारुह्यचक्रुःशत्रोर्महद्वधम् ॥ पुनरुज्जीविताःसर्वेढक्कामृतवाद्भलाः ॥ ६३ ॥ युद्धायसंमुखंजगमुर्गुश्रेष्ठपुनःपुनः ॥ अहो
 रात्ररंचासीत्तिषातेत्रैवदारुणम् ॥ ६४ ॥ एवंसप्ताह्निसंजातेयुद्धेभीरुभयंकरे ॥ उपायैर्बहुभिर्वीराश्चक्रुश्चरणबहु ॥ ६५ ॥ पुनस्ते
 जीवमापन्नाजघ्नस्तान्निपुसैन्यपान् ॥ तालनाद्यास्तुतेशूरादुःखितास्तत्रचाभवन् ॥ ६६ ॥ निराशाविजयेप्राप्यकृष्णांशरण्ययुः ॥
 तानाश्वास्यसकृष्णांशस्तत्रदिव्यहोस्थितः ॥ ६७ ॥ नभोमार्गेणबलवान्स्वर्णवत्यतिकंययौ ॥ हर्म्योपरिस्थितादेवसर्वशोभासमान्विताम् ६८ ॥
 नत्वोवाचवचःशुद्धर्णोकिंकरोहमिहोदयः ॥ शरण्यांत्वामुपागम्यकामाक्षीमिवभामिनि ॥ ६९ ॥ वृत्तान्तंकथयामासयथासीच्चमहारणः ॥
 श्रेमणकश्चितावीरानिराशांप्रतिचागमन् ॥ ७० ॥ साहचोदयसिंहत्वंकामाक्ष्यामंदिरंज ॥ अहंचस्वाल्लिभिः सार्धेनवम्यांपूजनेरता ॥
 ७१ ॥ ढक्कामृतस्यवाद्येनपूजयेत्सर्वकामदाम् ॥ इतिश्रुत्वासबलवान्त्रैसन्यत्रैतचागमत् ॥ ७२ ॥ अर्धशोषारणात्सेनांपराजित्यचदुदु
 बुः ॥ पट्टनाख्यपुरेप्राप्ताभयभीतामहाबलाः ॥ ७३ ॥ पराजितेरिपैतस्मिन्नेत्रसिंहःसुतैःसह ॥ गृहमागत्यबलवान्विभ्रेभ्योगोधनंददौ ॥
 ७४ ॥ नवम्यापितरंप्राहदेवीस्वर्णवतीतदा ॥ कामाक्षीसेवनेनाशुकुराजोत्सवंमम ॥ ७५ ॥ यत्प्रसादाच्चविजयीदुर्जयेभ्योऽभवद्भवान् ॥
 इतिश्रुत्वापिताप्राहस्वप्नोदृष्टस्तथामया ॥ ७६ ॥ पूजनान्मंगलराज्ञानोचोद्विशोभने ॥ पित्रोक्तैर्वनिशायांतुसासुतापितुराज्ञया ॥ ७७ ॥
 ढक्कामृतस्यवाद्येनकामाक्षीमंदिरंययौ ॥ कृष्णांशोमाल्यकारस्यवधूर्भूत्वासमागतः ॥ ७८ ॥ ढक्कामृतंचनारिभ्यागृहीत्वात्वारितोययौ ॥
 एतस्मिन्नन्तरेवीराः षष्टिवाहनसंयुताः ॥ ७९ ॥ ढक्काथप्रययुः शीघ्रंसर्वशस्त्रैःसमुद्यताः ॥ तावागतात्सबलवान्दृष्ट्वाखंडगृहीतवान् ॥
 ८० ॥ पंचपंचाशच्छूराननयद्यमसादन्म् ॥ कृष्णांशस्त्वारितोगत्वारूपणयेत्रतिष्ठति ॥ ८१ ॥ ढक्कामृतंचसंप्राप्यह्यारुह्यययौ
 सभाम् ॥ हृतेढक्कामृतेदिव्येनेत्रांसिहोभयातुरः ॥ ८२ ॥ ऐन्द्रंयज्ञंथाकृत्वाहवनायपरोभवत् ॥ प्रभातेसमनुप्राप्तेतेवीराः स्वबलैः सह ॥
 ८३ ॥ तरसाप्रययुः सर्वेजोद्ग्रहयसांस्थिताः ॥ दिनान्तेप्राप्तवंतश्चयत्राभूत्समहारणः ॥ ८४ ॥ कृष्णांशःपूजयित्वातंदध्मोढक्कामृतंब
 ली ॥ तच्छब्देनमृतावीराः पुनरुज्जीवितास्तदा ॥ ८५ ॥ सप्तलक्षबलंतस्यपुनःप्राप्तमदातुरम् ॥ रुरोधेनगरींसर्वदध्मूर्वाद्यान्यनेकशः ॥ ८६ ॥

रुद्धेतुनगरेतस्मिन्नेत्रसिंहोभयातुरः ॥ स्वात्मानमर्पयामासवह्नौशक्रायधीमते ॥ ८७ ॥ तदाप्रसन्नोभगवानुवाचनृपतिं प्रति ॥ रामांशो
 यंचकृष्णांशोभुविजातौकलैकया ॥ ८८ ॥ तस्मैयोग्यायसाकन्यारामांशाययज्ञस्विने ॥ योगिनीयंस्वर्णवतीरेवत्यंशावतारिणी
 ॥ ८९ ॥ इत्युक्त्वाचस्वयंदेवोळक्कामृतमुमाप्रियम् ॥ हत्वावह्नौसमाक्षिप्यदुर्गायैसंन्यवेदयत् ॥ ९० ॥ गतेतस्मिन्सुरपतौसराजब्राह्मणैः
 सह ॥ महीपतिंप्रतियोगैर्मेलनार्थमुद्यतः ॥ ९१ ॥ तथागतंनृपंहङ्गकृष्णांशश्चमहीपतिः ॥ आह्लादमातुलःप्राहमान्यःसर्वबलैः
 सदा ॥ ९२ ॥ राजन्नयंसबलवानाह्लादःसातुजैःसह ॥ मत्पत्नौनस्थितोवीरःकुलेहीनत्वमागतः ॥ ९३ ॥ आर्याभिरिस्मृततेषांकिंत्वया
 विदितंनहि ॥ यदिदयात्वयाकन्यातर्हित्वंहीनतांव्रज ॥ ९४ ॥ अतस्त्वंचनचंदकुलगोयंशृणुष्वभोः ॥ चतुर्थान्वालकान्नीचांस्तालने
 नसमन्वितान् ॥ ९५ ॥ वंचयित्वाविवाहार्थेतिशरांस्येषांसमाहर ॥ मंडपान्तेमखंकृत्वाचामुंडांयैसमर्पय ॥ ९६ ॥ त्वत्कन्ययासमाहूतावी
 रावैरेवतीहिंसा ॥ पश्चात्कन्यांस्वयंहत्वाकुलकल्याणमावह ॥ ९७ ॥ नोचेद्भवांक्षययास्येत्सकुलोजम्बुकोयथा ॥ इतिश्रुत्वासशल्यां
 शःसुयोधनमुखेरितम् ॥ ९८ ॥ तथेत्युक्त्वासंवंकृत्वांमंडपान्तेविधानतः ॥ निरस्त्रान्पंचगुष्पांश्चपूजयित्वातदनिशि ॥ ९९ ॥ रामांशा
 यस्वकन्यांचदस्यामिकुलरीतिवान् ॥ इत्युक्त्वासययौसाद्धैयत्राह्लादःसबांधवः ॥ १०० ॥ तमाहंदेवत्पादौनत्वाह्लादंसवनृपः ॥ भवे
 तौंशावताराश्चमयाज्ञाताःसुरोत्तमात् ॥ १०१ ॥ दुर्गोत्सवेययौगेहंतद्राधायसमुद्यतः ॥ सहस्रमंडपेभूपान्संस्थाप्यस्वबलैःसह ॥ १०२ ॥
 तालनाद्यांश्चषट्शूरान्मंडपंतिंसमाह्वयत् ॥ विवाहप्रथमावर्तयोगोसहोऽसिमुत्तमम् ॥ १०३ ॥ वरमाहत्यशिरसिजगजबलवारुषा ॥
 तमाहतालनोधीमान्नयोग्यंभवताकृतम् ॥ १०४ ॥ श्रुत्वाहेनत्रसिंहस्तंकुलरीतिरिंबालिम् ॥ निरायुधैःपरैःसाद्धैःशस्त्रिणांतुमुलोहिनः ॥
 ॥ १०५ ॥ इतिश्रुत्वायोगसिंहंकृष्णांशस्तंसमारुधत् ॥ भोगसिंहंथाकृत्यबलवानिर्गृहीतवान् ॥ १०६ ॥ विजयंतृतीयावर्तेमुखवा
 निन्यरुधत् ॥ चतुर्थोवर्तेकशत्रुंनृपपूर्णबलंशठम् ॥ १०७ ॥ रूपणस्तंगृहीत्वाशुयुधेतद्रलैःसह ॥ पंचमेवदुराजानंतालनश्चसमारु
 धत् ॥ १०८ ॥ षष्ठोवर्तेनत्रसिंहंथाह्लादोर्गृहीतवान् ॥ संप्राप्तेतुमलेयुद्धेबहुशूराःक्षयंगताः ॥ १०९ ॥ निरायुधाःषड्बलिनःसंक्षम्यव्रण

मुत्तमम् ॥ निरायुधात्रिपून्वान्वाश्वकुःशक्तिप्रपूजकाः ॥ ११० ॥ एतस्मिन्नन्तरे देवः कालदशसमागतः ॥ नभोभार्गोणतानश्वान्तेभ्यआ
 गत्यसंददौ ॥ १११ ॥ बिन्दुलंचैव कृष्णांशो देवस्तत्र मनोरथम् ॥ रूपश्चकरालाश्वं चान्हादस्तुपहिकम् ॥ ११२ ॥ हरिणीं बलवानिश्च
 तद्भ्राता हरिनागरम् ॥ सिंहनीं तालनः शूरः समारुह्य राणेधत्ताः ॥ ११३ ॥ राज्ञैस्तत्र पतेः सेनाहन्त्वा बद्ध्वा च तत्पतिम् ॥ दोलगेहाच्च निष्का
 द्य सप्तभ्रमरकारिताम् ॥ ११४ ॥ स्वसैन्ये ते समाजमुर्निभेभ्य बलवत्तराः ॥ तान्सर्वान्नेत्रसिंहादीन्दृष्ट्वा हातिजल्पितान् ॥ ११५ ॥
 निगडैरेकतः कृत्वा पंचभूपान् हि वचकान् ॥ कारागरे महारथो रत्नतान्मन्यवा सयन् ॥ ११६ ॥ नेत्रसिंहो वरो भ्राता सुन्दर राण्यभूमिपः ॥ हेतुंज्ञा
 त्वा ययौ शीघ्रमाया बलिभूमेत्यकः ॥ ११७ ॥ तत्रागत्य हरानन्दो नामा तानयुधद्वली ॥ नेत्रसिंहस्यैस्यंच चतुर्लक्षं तदागमत् ॥ ११८ ॥
 पंचलक्षैरणघोरं सतलक्षयुतं ह्यभूत् ॥ पंचाहोरात्रमात्रं च तयोश्चासि त्संसकुलः ॥ ११९ ॥ अर्द्धसैन्यारिपोस्तत्र हतशेषाश्च दुद्रुधुः ॥ विस्म
 तः सह नन्दो रुद्रमायाय विशारदः ॥ १२० ॥ बलाधिक्ययुताञ्ज्ञा त्वा शिवध्यानपरोऽभवत् ॥ रचित्वा शश्वरीमायां नानारूपविधारिणीम् ॥
 ॥ १२१ ॥ पाषाणभूतान्सकलाकृत्वा भूपान्समाययौ ॥ समुत्तं भ्रातरं ज्येष्ठं नृपं पूर्णबलं तथा ॥ १२२ ॥ मोचयित्वा ययौ गेहं कृतकृत्यो महाबली ॥
 आह्लादं निगडैर्बद्ध्वा मायाय जडतां गतम् ॥ १२३ ॥ नेत्रसिंहः स बलवान्ययौ स्वं दुर्गमुद्यतः ॥ तं प्रशंस्य नुजं वीरो विप्रेभ्यश्च ददौ धनम् ॥ १२४ ॥
 तदा स्ववर्णवती दीना बद्ध्वा त्वा पातं निजम् ॥ कृष्णांशोऽपि हताश्वशुभायाजहत्त्वगान् ॥ १२५ ॥ शूरोऽपि स्तददेवो व्यायती कामरूपि
 णीम् ॥ तदा तुष्टाजगद्भ्रात्री मूर्च्छितांस्तान बोधयत् ॥ १२६ ॥ ते सर्वे चेतनं प्राप्ताः प्राहुः स्ववर्णवतीं मुदा ॥ क्वास्थितो बंधुराह्लादो देवित्वं कारणं
 वद ॥ १२७ ॥ यथागतः स्वयं स्वामी कथयामास सा तथा ॥ अहं शुक्री भवाम्यद्य भवान् बिन्दुलं संस्थितः ॥ १२८ ॥ इत्युक्त्वा सा शुक्री भूत्वा कृष्णां
 शेन समन्विता ॥ यत्रास्ते तत्पतिर्बद्धस्तत्र सा कामिनी ययौ ॥ १२९ ॥ कृष्णांशोऽपि ह्यारुह्य नभोभार्गोणचासवान् ॥ आभरीं हूतिमासाद्य
 स्वाभिं प्रतिसाययौ ॥ १३० ॥ आश्वास्य तं तथा ययौ कृष्णांशं प्रत्यवर्णयत् ॥ कृष्णांशस्तत्र बलवान् हत्वा दुर्गो निवासिनः ॥ १३१ ॥
 रक्षकाञ्छतसाहस्रान् हत्वा भ्रातरमाययौ ॥ पौर्णिमां मधुयुक्तां च ज्ञात्वा सर्वैस्त्वरान्विताः ॥ १३२ ॥ अयोध्यां शीघ्रमागम्य स्नात्वा च सरयूं न

दीम् ॥ होलिकादाहसमयेऽग्निविष्यांसमागताः ॥ १३३ ॥ स्नानध्यानादिकानिष्ठाः कृत्वागेहमुपाययुः ॥ सागरस्य तटं प्राप्य कृत्वा ते च
 महोत्सवम् ॥ १३४ ॥ चैत्रस्य कृष्णपंचम्यां स्वगेहं पुनराययुः ॥ दूताऽष्टसमारूढास्तत्क्षेमकरणेत्सुकाः ॥ १३५ ॥ फाल्गुने शुक्लपंचम्यां स्व
 गेहं पुनराययुः ॥ मूलनोभूपतिश्चैव गेहे गेहे महोत्सवम् ॥ कारयित्वा विधानेन ब्राह्मणेभ्यो ददौ धनम् ॥ १३६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रसिद्धे
 पर्वणि चतुर्गुणखंडापरपर्याये कलियुगेतिहाससमुच्चये त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ॐ ॥ सूत उवाच ॥ चतुर्दशाब्दे कृष्णशिशया जा
 नंतं तथा शृणु ॥ जयन्तः शक्रपुत्रश्च जानकीशः परमोहितः ॥ १ ॥ कलौ जन्मत्वमापन्नः स्वर्णवत्सुदरेऽवसत् ॥ चैत्रशुक्लनवम्यां च मध्याह्ने गुरु
 वासरे ॥ २ ॥ सजातश्चंद्रवदनो राजलक्षणलक्षितः ॥ जाते तस्मिन् सुतश्चेष्टे देवाः सर्षिगणस्तदा ॥ ३ ॥ इंदुलोयं महर्जि जातं जयंतो वासवा
 त्मजः ॥ इत्युचुर्वचनं तस्मादिंदुलोनाम चाभवत् ॥ ४ ॥ आह्लादो जातकर्मदीनकारयित्वा शिशुमुदा ॥ ब्राह्मणेभ्यो ददौ स्वर्णधनुर्वुदं
 हयान्वाजान् ॥ ५ ॥ इंदुलेतनये जाते द्विमासान्ते महीतले ॥ योगसिंहस्तदा गत्स्वर्णवत्सुदरे ददौ धनम् ॥ ६ ॥ नेत्रसिंहसुतं दृष्ट्वा मलनास्नेह
 संयुताः ॥ प्रच्छकुशलश्रुनं भोजयित्वा विधानतः ॥ ७ ॥ अतवृन्दाश्च नर्तक्यो नानारोगेण संयुताः ॥ तत्रागत्यैव नृत्यं भूषयन्तः स्थितः ॥ ८ ॥
 सप्तरात्रमुषित्वासयोगसिंहाय यमृहम् ॥ षण्मासे च सुते जाते देवेन्द्रः स्नेहकारः ॥ ९ ॥ पुत्रस्नेहेन तं पुत्रं स जहार स्वमायया ॥ संहृत्य
 बालकं श्रेष्ठमिन्द्राण्यै च समर्पयत् ॥ १० ॥ स्नेहेषु तांश्च दीवीस्वस्तनौ तमपाययत् ॥ देव्यादुग्धं सैव पीत्वा षोडशाब्दसमो भवत् ॥ ११ ॥
 इंदुपीयूषभवनं गृह्णाति वपुषा स्वयम् ॥ अतः स इंदुलोनाम जयतश्च प्रकीर्तितः ॥ १२ ॥ स बालः स्वपितुर्विद्यां पाठित्वा श्रेष्ठतामगात् ॥
 विनष्टे बालके तस्मिन् देवीस्वर्णवती तदा ॥ १३ ॥ रुरोदौ चैवस्तदा दीनाहापुत्रकगतोऽसिभोः ॥ ज्ञात्वा ह्लादोत्थाभूतो दशग्रामेतथा विधे ॥ १४ ॥
 रौद्रः कोलाहलो जातोरुदतां च नृणां मुने ॥ आह्लादः स्वकुलैः सार्द्धं निराहारो यतो द्वियः ॥ १५ ॥ आरदांशरणं प्राप्तं स्त्रियां तत्र चावसत् ॥ त
 दा तुष्टास्वयं देवी वागुवाचा शरीरिणी ॥ १६ ॥ हे पुत्रस्वकुलैः सार्द्धं माशुचस्त्वं सुतं प्रति ॥ इन्द्रपुत्रो जयतश्च स्वर्गलोके मुपागतः ॥ १७ ॥ दिव्य
 विद्यां पाठित्वा स त्रिवर्षान्ते गमिष्यति ॥ यावत्स्वं भूतलेऽवात्सीस्तावत्संभूतले वसेत् ॥ १८ ॥ तत्पश्चात्स्वर्गं ति प्राप्य जयन्तो हि भविष्यति ॥

इत्युक्तेवचनेदेव्यानिशोकास्तेतदाभवन् ॥ दशग्रामंपुरंप्राप्यसमृद्धज्ञानतत्पराः ॥ १९ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणि
चतुर्थगण्डपदपरपार्थीकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ४४ ॥ सूतउवाच ॥ इन्दुलेस्वर्गसंप्राप्तेतिविराःशो
ककातराः ॥ शारदांपूजयामासुःसर्वलोकनिवासिनीम् ॥ १ ॥ जम्बासप्तशतीस्तोत्रत्रिसंध्यप्रेमभक्तितः ॥ ध्यानेनानन्दमापन्नास्तद
सप्तशतेहनि ॥ २ ॥ सामन्तद्विजपुत्रश्चचामुण्डोनामविश्रुतः ॥ सोऽष्टवर्षवयाभूत्वापूजयामासचण्डिकाम् ॥ ३ ॥ द्वादशाब्देतोजातेत्रिच
रित्रस्यपाठतः॥परीक्षार्थंतुभक्तानांसाक्षान्मूर्तित्वमागता ॥४॥ कुण्डिकेयंचभोभक्ताःपूरयामिचतमहम् ॥ यूयंतुमनसोपायैःकुरुध्वंपूरणेम
तिम् ॥५॥ सुखस्वानिस्तुबलवान्मधुपुष्पैस्तथाफलैः ॥ कुण्डिकांपूरयामासनपूर्णत्वमुपगता ॥६॥ बलस्वानिस्तथामसैर्मूलशमामतुरक्तकैः
देवकीचतदाहव्यैश्चंदनादिभिरर्चनैः ॥७॥ कुण्डिकांपूरयामासनपूर्णत्वमुपगता ॥ आह्लादश्चैवसर्वांगैरुदयःशिरसास्वयम् ॥८॥ कुण्डिकंपू
रयामासतदापूर्णत्वमागता ॥ उवाचवचनंदेवीस्वभक्तान्भक्तवत्सला ॥ ९ ॥ सुखस्वानेभवान्वीरोभविष्यतिसुरप्रियः ॥ बलस्वानिर्महावी
रोदीर्घकालेसमृत्युभाक् ॥ १० ॥ मूलशमामतुबलवान्भक्तवीजोभविष्यति ॥ देवकीचभवेद्द्वीचिरकालंस्वलोकगा ॥ ११ ॥ आह्लादश्चैव
कुण्णांशस्तयोर्मध्येद्वयंवरम् ॥ एकस्तुदेववत्प्रोक्तोबलाधिक्योद्वितीयकः ॥ १२ ॥ निष्कामोऽयंदेवसिंहोमृतेमोक्षत्वप्राप्नुयात् ॥
इत्युक्तवान्तर्दधेमातातेसर्वैतृतिमागताः ॥ १३ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थगण्डपदपरपार्थीकलियुगीयेतिहा
ससमुच्चयेपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ४४ ॥ सूतउवाच ॥ प्राप्तेसप्तदशाब्देचकृष्णशितत्रचाभवत् ॥ शृणुत्वंमुनिश्चा
र्दूलदृष्टंयद्योगदर्शनात् ॥ १ ॥ रत्नभानौमृतेराज्ञिमरुधन्वमर्हीपतिः ॥ गजसेनस्तदाविप्रपृथ्वीराजभयातुरः ॥ २ ॥ आराध्यपावकंदेवं
यज्ञध्यानव्रतार्चनैः ॥ द्वादशाब्दंसदाचारःप्रेमभक्त्याहृतोषयत् ॥ ३ ॥ तदाप्रसन्नाभगवान्पावकीयंहयंशुभम् ॥ ददौतस्मैसुतौचोभौक
न्यांचगजमुक्तिकाम् ॥ ४ ॥ पावकास्तेहिचत्वारःसमुद्भूतामहीतले ॥ अग्निवर्णमहावीराःसर्वलक्षणलक्षिताः ॥ ५ ॥ अष्टादशवयोभूताः
सर्वैतेमुनिपुंगव ॥ जातमात्रादेवसमाःसर्वविद्याविशारदाः ॥ ६ ॥ अष्टादशाब्दवयसासाकःन्यावरणैर्नी ॥ दुर्गोयाश्चवरंप्राप्ताधर्माज्ञास्त्वांव

रिप्यति ॥ ७ ॥ शार्दूलवंशीसन्तुपःकृतवान्वैस्वयंवरम् ॥ नानादेश्यानृपाःप्राप्ताःसुतायारूपमोहिताः ॥ ८ ॥ मार्गशीर्षसितेपक्षेचाष्टम्यां
 चंद्रवासरे ॥ तस्याःस्वयंवरश्चासीत्सानृपान्प्रतिचायौ ॥ ९ ॥ विद्युद्गर्जमुखंतस्याश्चंचलायास्तथागतम् ॥ दृष्ट्वासुमोहधर्माशोबलखा
 निर्महीपतिः ॥ १० ॥ सापिदृष्ट्वाचतंवरंमुमोहजगमुक्तिका ॥ बुद्धातस्मैददौमालं वैजयंतीशुभानना ॥ ११ ॥ तारकाद्याश्चभूपालाःसर्वे
 शस्त्रास्त्रसंयुताः ॥ रुरुधुःसर्वतोवीरितेबलात्कन्यकार्थिनः ॥ १२ ॥ तथाविद्वानृपान्दृष्ट्वाभूपान्यंचशतान्वली ॥ सशीघ्रंखड्गमुत्सृज्यशत
 भूपशिरांस्यहन् ॥ १३ ॥ सर्वतोवध्यमानंतंबलखानिसतारकः ॥ तदुजाभ्यांदौखड्गसंतदंगेद्विधाभवत् ॥ १४ ॥ महीराजसुतोऽप्येष्टो
 दृष्ट्वाखड्गतथागतम् ॥ अपोवाहरणाच्छूरस्तत्पश्चात्तेनृपायुः ॥ १५ ॥ पराजितेनृपबलेबलखानिर्महाबलः ॥ तांकन्यांशिविकारूढांस्व
 गंहसोऽनयद्वली ॥ १६ ॥ तांगच्छंतीसुतांदृष्ट्वागजसेनोमहीपतिः ॥ महीपत्याज्ञयाप्राप्तोज्ञात्वातंक्षत्रियाधमम् ॥ १७ ॥ जंबुकग्रंमहावीरं
 माययातममोहयत् ॥ जातेनिद्रातुरेवीरदुर्गायाःज्ञापमोहिते ॥ १८ ॥ निगडैस्तंबबंधाशुदृढैर्लोहमयैरुषा ॥ लोहदुर्गचसंप्राप्यग्रामरूपं
 महीपतिः ॥ १९ ॥ चांडालांश्चसमाहूयकठिनांस्तत्रवासिनः ॥ वधायज्ञापयामासतस्यदंडैरनेकशः ॥ २० ॥ तेरौद्रास्तंसमाबध्यताडया
 मामुरुज्जिताः ॥ तत्ताडनात्तदनिद्रातत्रैवविलयंगता ॥ २१ ॥ दृष्ट्वाततस्तुचंडालान्वलखानिरताडयत् ॥ तलमुष्टिप्रहरणचांडाला
 मरणंगताः ॥ २२ ॥ मृतेपंचशतैरौद्रैस्तच्छेषादुदुबुर्भयात् ॥ कपाटंमुददंष्टृत्वानृपान्तिकमुपायौ ॥ २३ ॥ सनृपःकारणंज्ञात्वाहस्तबद्धो
 महाबली ॥ उवाचतत्रगत्वासौवचनंकार्यतत्परः ॥ २४ ॥ भवान्महाबलीवीरचांडालैर्बध्नेनगतः ॥ दस्युभिर्लुठितस्तत्रनिद्रावश्येनेनगतः
 ॥ २५ ॥ मत्सुताभवेनेप्राप्तादिष्टयात्वंजीवितंगतः ॥ उद्गच्छमत्सुतांशीघ्रंस्वगेहंयातुमर्हसि ॥ २६ ॥ इतिश्रुत्वाप्रियंवाक्यंतेप्रशंस्यतथा
 करोत् ॥ मंडपेवैदकमार्गिणिविवाहार्थंचकारसः ॥ २७ ॥ जातायामंडपार्चयार्थंपत्रमाहादहेतवे ॥ तदज्ञयालिखित्वासौगजसेनोऽग्निसेवकः
 ॥ २८ ॥ उग्रारूढंसमाहूयशीघ्रंपत्रमचोदयत् ॥ बलखानेर्विवाहोऽत्रभवान्नैःन्यसमान्वितः ॥ २९ ॥ संप्राप्ययोग्यद्रव्याणिभुक्त्वात्वंतृप्तं
 मावह ॥ इत्युक्तेनिशिजातायांबलखानिर्महाबलः ॥ ३० ॥ भोजनंकृतवांस्तत्रविषजुष्टनृपार्पितम् ॥ गरलंतेनसंभुक्तंनमारवराच्छुभात ॥ ३१ ॥

ततःकालेचंप्रातेदृष्ट्वाभोहत्वमागतम् ॥ पुनर्वर्धनिगडस्ताडयामासवेतसैः ॥ ३२ ॥ विषदोषममृक्द्वारान्निस्सृतंसर्वदेहतः ॥ तदाबुधोवधवलान्भूपतिप्राहनम्रथीः ॥ ३३ ॥ राजन्किमीदृशंजातंत्वत्सैन्यंताडनेरतम् ॥ सआहभोमहावीरमत्कुलेगीतिरिदृशी ॥ ३४ ॥ यातनांप्रथमंप्राप्यतद्वद्वद्वाहितोभवेत् ॥ इत्युक्तेसतिभूपालेगजमुक्तासमागता ॥ ३५ ॥ पितरंग्राहवचनंकोऽयंतताडनेगतः ॥ नृपप्राहसु तेऽशीप्रयाहित्वनिजमंदिरे ॥ ३६ ॥ कृषिकरोयमायातोद्व्यर्थताडनेगतः ॥ इतिश्रुत्वावचोचोरेबलखानिर्महाबलः ॥ ३७ ॥ छित्त्वातंद्रं यन्धोरंखड्गहस्तःसमाययौ ॥ शूराःपंचशतंतंचरुद्धाशस्त्रैःसमंततः ॥ ३८ ॥ प्रजघ्नतस्तुतान्स्वर्वावलखानिव्यनानाशयत् ॥ गजसेनसुतो ज्येष्ठःसूर्यद्युतिरुपागतः ॥ ३९ ॥ बद्धापुनस्तंबलिनंगतंमयेसमाक्षिपत् ॥ तथागतंपतिदृष्ट्वागजमुक्तामुदुःखिता ॥ ४० ॥ निशितत्रगता देवीदत्त्वाद्रव्यतुरक्षकान् ॥ पतिंनिष्काश्यरुदतीव्यजनपतयेददौ ॥ ४१ ॥ रात्रौरात्रौतथाप्राप्ताव्यतीतंपक्षमात्रकम् ॥ एतस्मिन्नंतरेवीर आह्लादःसप्तलक्षकैः ॥ ४२ ॥ सैन्यैःसहाययौशीघ्रंश्रुत्वातत्रैवकारणम् ॥ बलखानिर्गतोर्गतेरुरोधनमर्षतिदा ॥ ४३ ॥ गजैःषोडशसाहस्रैर्गजसेनोरण्ययौ ॥ त्रिलक्षैश्चहयैःसार्द्धसूर्यद्युतिरुपाययौ ॥ ४४ ॥ कांतामलस्तदाप्राप्तस्त्रिलक्षैश्चपदातिभिः ॥ तयोश्चासीन्महद्युद्धमहोरान्न हिसेन्यथोः ॥ ४५ ॥ रक्षितेतालनाद्येचगजसेनाद्यकेतदा ॥ द्वितीयोऽह्निस्समायातेगजसेनोमहाबलः ॥ ४६ ॥ प्रभग्नंस्वबलंदृष्ट्वापावकोऽयं समाकुरुहत् ॥ दाहयामासतत्सैन्यंतालनाद्यैश्चपालितम् ॥ ४७ ॥ भरुमीभूतंबलंदृष्ट्वातालनःशत्रुसन्मुखे ॥ गत्वाभछेनभूपालंताडयामासवेगतः ॥ ४८ ॥ मूर्छितंनृपमाज्ञायसूर्यद्युतिरुपाययौ ॥ पावकीयंसमारुह्यदाहयामासतालनम् ॥ ४९ ॥ एतस्मिन्नंतरेऽरौदेवोचाह्लादकृष्णकौ ॥ बंधतूरुपाविष्टौसूर्यद्युतिमर्षदमम् ॥ ५० ॥ सुबद्धंभ्रातरंज्ञात्वाहयंकंतामलोऽरुहत् ॥ देवसिंहचंसमोदकृष्णांशंप्राप्तिसोऽगमत् ॥ ५१ ॥ गृहीत्वातंसकृष्णांशस्तस्यतेजःसमाहरत् ॥ सप्तलक्षबलंसर्वह्निभूतमभूतदा ॥ ५२ ॥ अमरत्वात्सआह्लादस्तदातुसमजवियत् ॥ गजसेनस्याद्धे सैन्यतैश्चसर्वैर्विनाशितम् ॥ ५३ ॥ विजयंनृपतिःप्राप्यहर्षितोगेहमाययौ ॥ वह्निभूतंचकृष्णांशंदृष्ट्वाह्लादमुदुःखितः ॥ ५४ ॥ दुर्गादेवीसंतुष्टावमन सारणमुद्धनि ॥ तदादेवीवचःप्राहवत्सतेपुत्रएवच ॥ ५५ ॥ स्वर्गादागत्यसर्वाणिपुनरुज्जिवियिष्यति ॥ इत्युक्तेवचनेदेव्याहन्दुलोवासवाज्ञया ॥ ५६ ॥

द्रादशाब्दसमंरूपं धृत्वा विद्याविशारदः ॥ वडवामृतमारुह्य तत्र समागतः ॥ ५७ ॥ तदङ्गादुद्धृतावाहमेवाह्वसन्ततः ॥
 पावकं शमयामासुस्त्रयस्ते देवतोपमाः ॥ ५८ ॥ शमीभूते तदा वह्नौ स्वमुखात्सहयो मुदा ॥ लालभृद्वाहयामास तयतेजिवितास्ततः ॥ ५९ ॥
 जीविते सप्तलक्षे तु शमीभूते हि पावके ॥ गजसेनः सुताभ्यां च प्रयातः सर्वतो दिशम् ॥ ६० ॥ लक्षैः स्य तदा शेषे ते सर्वेऽपि भयातुराः ॥
 दुद्रुर्भोगवश्चैष्टदिव्यरूपत्वधारिणः ॥ ६१ ॥ केचित्संन्यासिनो भूत्वा केचिद्वैभ्रतचारिणः ॥ जीवत्वं प्राप्तवन्तस्ते तथा न्ये संशयंगताः ॥
 ॥ ६२ ॥ बद्धतां गजसेना दीर्घाच्छूरान्स च तालनः ॥ कृष्णांशेन समायुक्तं द्रुगं समाययौ ॥ ६३ ॥ बलखान्निच निष्काश्य तालनस्तदन्तर
 म् ॥ पृष्ठवान्कारणं सर्वं श्रुत्वा तन्मुखतो वचः ॥ ६४ ॥ तान्वीरांस्ताडयामासे तसैः स्तंभबंधनात् ॥ गजमुक्ताक्षयि विप्रसेनापतिरुदारधीः ॥
 ॥ ६५ ॥ तालनस्तान्समुत्सृज्य विवाहार्थं समाययौ ॥ बलखानिर्हयारूढो गजमुक्ताचमंडपे ॥ ६६ ॥ गजसेनस्तदा दिव्यैर्भोजनैस्तानभो
 जयत् ॥ निवास्य लोहदुर्गैः तान्कपाटः सुदृढीकृतः ॥ ६७ ॥ लक्षशूरान्संस्थाप्य स्वयं रुद्रपुरं ययौ ॥ तेरात्रौ लोहदुर्गेषु वसित्वा य
 त्ततो बलाः ॥ ६८ ॥ प्रभाते च कपाटं तद्वारं दृष्ट्वा तदा ब्रवीत् ॥ द्वा रमुद्धाट्या शुभ्रं चोत्प्राणं स्तय जिष्यसि ॥ ६९ ॥ इति सेनापतिः श्रुत्वा
 लक्षशूरान्समादिशत् ॥ नाना यत्नैश्च हंतव्याः शत्रवो भयकारिणः ॥ ७० ॥ इति श्रुत्वा तु ते शूराः शतैश्च स्तैः सुरोपिताः ॥ एकैकं क्रमशो
 जघ्नुर्वृद्धैर्वैरतत्पराः ॥ ७१ ॥ हते दशसहस्रे तु कृष्णांशोर्बिंदुलं हयम् ॥ समारुह्य जनानां शुस्व खड्गेन महद्बलम् ॥ ७२ ॥ हतशेषा
 भयार्ताश्च सहस्राशीति सन्निभताः ॥ इन्द्रदुर्गप्रतिप्राहृत्यैः प्राजास्व सुताभ्यां समन्वितः ॥
 गजमुक्तां पुरस्कृत्य बहुद्रव्यसमन्वितम् ॥ ७३ ॥ स्वपापं क्षालयामास चोर्वीयापतिना कृतम् ॥ षोडशोऽष्टाणि स्वर्णानि गृहीत्वा ह्लाद एव सः ॥ ७४ ॥
 ययौ स्वर्गं हंसाहितः पुत्रभ्रातृसमन्वितः ॥ संप्राप्ते गेहमाल्हा देवीस्वर्णवती स्वयम् ॥ ७५ ॥ इन्द्रलंस्वांकमारोप्य ललाप करुणं बहु
 मृताहं च त्वया पुत्रपुनरुज्जीवितं सुत ॥ ७६ ॥ धन्याहं कृतकृत्यास्मि जयन्ततव दर्शने ॥ इति श्रुत्वेन्द्रलोवीरो न त्वाहज न नीमुदा ॥ ७८ ॥

अनुणं नाधिगच्छामित्वतो मातः कदाचन ॥ संप्राप्ते गेहमहादेराजापरिमलः सुधीः ॥ वाद्यानि वाद्यमासाविम्रेभ्यश्च ददौ धनम् ॥ ७९ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्थगखंडापरपथयथिकालियुगयेति हाससमुच्चये षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ७९ ॥
 ॥ सुत उवाच ॥ कृष्णांशेऽष्टादशाब्दे तु यथा जातं तथानृणु ॥ मृते कृष्णकुमारे तु भूतौ रत्नभानुना ॥ १ ॥ महाराजः सुदुःखार्तो ल
 क्षचंडीमकारयत् ॥ होमान्ते तु तदौ देवि वागुवाच नृपप्राति ॥ २ ॥ वर्षेषु ते सप्त भविष्यन्त्यगमोद्भवाः ॥ कुमारः कौरवांशश्च द्रौपद्यंशश्च
 तानृपः ॥ ३ ॥ इत्युक्ते वचने तस्मिन् ब्राह्मिणि भर्मथोद्भवौ ॥ कर्णांशश्च मुतो जातस्तारको बलवत्तरः ॥ ४ ॥ द्वितीयाब्दे तथा जातौ दुःशासन
 शुभांशतः ॥ नृहरिरिति विख्यातस्तृतीयाब्दे तु चाभवत् ॥ ५ ॥ उद्धर्षांशः सरदो न दुर्मुखः शस्तु मर्दनः ॥ विकर्णांशः मूर्त्यकर्मभिर्मश्रां
 शो विविशते ॥ ६ ॥ वर्द्धनश्चित्रबाणः शो विलतः दनुचा भवत् ॥ यथा कृष्णा तथा सैव रूपं चेष्टा गुणैर्मुने ॥ ७ ॥ भुवितस्यां च जातायां भूक
 म्पोदारुणोऽभवत् ॥ अट्टाट्टाहासमाशिवं चांमुंडाखे चकार ह ॥ ८ ॥ रक्तवृष्टिः पुरे चासीदस्थिशर्करया युता ॥ ब्राह्मणाश्च समागत्य जातकमादि
 कां क्रियाम् ॥ ९ ॥ कृत्वानाम तत्थाचक्रे शृणु भूमिपसाक्षरम् ॥ इलाचशशिनां माता विकल्पेनऽभवद्भुवि ॥ १० ॥ तस्माद्बलेति विख्याता क
 न्यैरूपशालिनी ॥ जातायां च सुतायां सपिता विभ्रंश्य उत्तमम् ॥ ११ ॥ ददौ दानं मुदा युक्तो वासांसि विधानि च ॥ द्वादशाब्दवयः प्राप्तः सासुता
 वरवर्णिनी ॥ १२ ॥ उवाच पितरं नम्रां शृणु त्वं पृथिवीपते ॥ मंडपे रक्तधाराभि र्योमां संस्वापयिष्यति ॥ १३ ॥ द्रौपद्याभूषणं दाता स मे भर्ता भवि
 ष्यति ॥ स्वर्णपत्रे तदाराजा पद्मं वेला सुखोद्भवम् ॥ १४ ॥ लिखित्वा तारकं प्राह त्वमन्वेपथ्य तपति ॥ लक्ष्मसर्द्धं त्रयं द्रव्यं गृहीत्वा लक्षसैन्यकः ॥
 ॥ १५ ॥ नृपान्तरं ययौ शीघ्रं तारकः पितुराज्ञया ॥ सिन्धुस्थाने चार्थदेशे भूषं पृथिवीबली ॥ १६ ॥ नगृहीतं नृपैः कैश्चित्तद्वाक्यं वीरसुल्यणम् ॥
 महीपतिं संप्राप्य मातुलं तद्भूचोऽब्रवीत् ॥ १७ ॥ श्रुत्वा स आहो वीरब्रह्मानन्दो महाबलः ॥ सच वाक्यं प्रगृह्णीयादाहादाद्यैः सुरक्षितः ॥ १८ ॥
 किं त्वया विदितं नैव चित्रं तस्य विश्रुतम् ॥ भवान्पडुवंशुसहितः कृष्णांशो वै विवाहितः ॥ १९ ॥ ते सर्वे वश्यगास्तस्य ब्रह्मानन्दस्य धीमतः ॥ ना
 स्ति भूमंडले कश्चित् द्रलेन समो नृपः ॥ २० ॥ इति श्रुत्वा ययौ तूर्णं तारकः स्वबलैः सह ॥ तत्पद्मं च कथित्वा त्रैहस्तवद्धस्तदाभवत् ॥ २१ ॥

कृष्णां श स्तुगृहीत्वाशुपद्यवाक्यमुवाचह ॥ अहंविवाहयिष्यामिब्रह्मानंदंनृपोत्तमम् ॥ २२ ॥ तूष्णींभूतास्तदासर्वतारकः सद्विजैःसह ॥
 अभिषेकं तदाकृत्वास्वर्गहंपुनराययौ ॥ २३ ॥ माघमासेसितेपक्षेत्रयोदश्यांमुवासरे ॥ विवाहलग्नशुभंदवरकन्यार्थोस्तदा ॥ २४ ॥
 सप्तलक्षवैःसार्द्धलक्षणश्चसतालनः ॥ महावतीपुरीप्रातंबलीपरिमलादिभिः ॥ २५ ॥ आह्लादोलक्षसैन्याढ्यःकृष्णांशेनसमान्वितः ॥
 बलखानिलक्षसैन्यःसंयुतःसुखखानिना ॥ २६ ॥ नेत्रसिंहोलक्षसैन्योयोगभोगसमान्वितः ॥ रणजिच्चबलीबालोद्विलक्षवलंसंयुतः ॥ २७ ॥
 एवंद्वादशलक्षणांसैन्यानामधिपेवली ॥ तालनःसिंहिनसिंस्थोवडवांप्रययौसह ॥ २८ ॥ सैन्यैर्द्वादशलक्षैश्चसहितस्तालनोवली ॥ आययौदेह
 लीयासेमहीराजानुपालिते ॥ २९ ॥ देवोमनोरथारूढोर्विंदुलस्थःसकृष्णकः ॥ वडवामृतमासाद्यस्वर्णवत्याःसुतोगतः ॥ ३० ॥ रूपण
 श्चकरालस्थआह्लादश्चपपीहेके ॥ बलखानिःकपोतस्थोद्धारिणस्थोऽनुजस्ततः ॥ ३१ ॥ रणजिन्मलनापुत्रःसंस्थितोहरिनगरे ॥ पंचश
 ळदगजारूढोमहावत्यधिपोगतः ॥ ३२ ॥ विमानवरमारुह्यधीमरैः शतवाहितैः ॥ मणिमुक्तास्वर्णमयंसहस्रैर्वाद्यैर्कुर्युतम् ॥ ३३ ॥
 अयुतैश्चपताकैश्चवेत्रपाणिसहस्रकैः ॥ सहस्रैः शिविकाभिश्चपंचसाहस्रकैरथैः ॥ ३४ ॥ शकटैर्महिषैर्द्वैस्तुतथापंचसहस्रकैः ॥
 सर्वतोपस्कृतरम्यं ब्रह्मानंदं समागतः ॥ ३५ ॥ श्रुत्वाकोलाहलंतेषांमहीराजो नृपोत्तमः ॥ विस्मितः सबभूवात्रिशिविराणिमुदाददौ ॥ ३६ ॥
 दुर्गद्धारिक्रियारम्यांकृत्वाविधिविधानतः ॥ द्रौपद्याभूषणंदेहिंवल्यैसतमब्रवीत् ॥ ३७ ॥ इन्दुलस्तुययौस्वर्गवासवंप्रतिचाब्रवीत् ॥
 द्रौपद्याभूषणंसर्वदेहिमह्यसुरोत्तम ॥ ३८ ॥ कुबेरात्ससमानीयदिव्यमाभूषणंददौ ॥ इन्दुलःप्रहरन्तेचप्रातःपित्रेन्यवेदयत् ॥ ३९ ॥
 आह्लादस्तुस्वयंगत्वाविलायैभूषणंददौ ॥ प्राप्तेब्राह्मेमुहूर्तेतुविवाहस्तत्राभवत् ॥ ४० ॥ संप्राप्तेप्रथमावर्तैतारकःखड्गमाददौ ॥
 आह्लादस्तंसमासाद्ययुधेवहुलिया ॥ ४१ ॥ नृहरिस्तुद्वितीयेचकृष्णांशंप्रतिचारुधत् ॥ तथासरदनंवीरंवलखानिरुपाययौ ॥ ४२ ॥
 मर्दनंसुखखानिस्तुचतुर्थोर्वतेकेऽरुधत् ॥ रणजित्मूर्यवमाणंसभीमंरूपणेवली ॥ ४३ ॥ देवस्तुवर्धनंवीरंसतावर्तैःक्रमाद्ययौ ॥
 शतभूपान्वलङ्गधरान्यजसेनादिकंस्तदा ॥ ४४ ॥ लक्षणाद्याःसमाजगमुर्मण्डपेबहुविस्तृते ॥ भग्नभूतंनृपबलंहृद्वाराजारुथान्वितः ॥ ४५ ॥

महीराजोययोरूढोगजंचारिभयंकरम् ॥ जित्वातात्रेत्रसिंहादीच्छद्वेधीनृपोत्तमः ॥ ४६ ॥ लक्षणंप्रययौशिवौद्धिर्नोहस्तिर्नोस्थितम् ॥
 शिवंमनसिसंस्थाप्यजित्वाबद्धारुषान्वितः ॥ ४७ ॥ अगमत्तमुपगृह्यदर्शयामासतंतृपम् ॥ श्रुत्वापरिमलोरंजकृष्णंशंभिरुकोययौ ॥ ४८ ॥
 वृत्तान्तंकथयामासचाह्लादादिपराजयम् ॥ अजितःसचकृष्णंशोनभोगैर्गणमंदिरम् ॥ ४९ ॥ गत्वाजगजबलवान्योगिन्यनंददायकः ॥
 तदासलक्षणेवीरस्यकत्वाबंधनमुत्तमम् ॥ ५० ॥ विष्णुंमनसिसंस्थाप्यमहीराजंसमाययौ ॥ गृहीत्वाचागमादोलंस्वयंशिविरमासवान् ॥ ५१ ॥
 एतास्मिन्नंतरेसर्वेत्यक्तवामूर्छासमंततः ॥ खड्गयुद्धेनताजित्वाबद्धातात्रिगडैर्दृढैः ॥ ५२ ॥ सान्वयाञ्छतमूर्पांश्चहत्वातदुधिरावहैः ॥ द्रौप
 दीस्निपयामासुर्वेलारूपांकलोत्तमम् ॥ ५३ ॥ विवाहान्तेचतेसर्वौशिविराणिसमाययुः ॥ समुत्सृज्यमुतान्तमस्तुभोज्यैस्तेष्वभोजयन् ॥ ५४ ॥
 भुक्तवत्सुसुवीरपुसाहस्रास्तैःसुतैःसह ॥ रुरुधुःसर्वतोजघ्नुरस्त्रशस्त्रैःसमन्ततः ॥ ५५ ॥ सहस्रशूरांस्तान्दत्वापुनर्वद्धामहाबलान् ॥
 शिविराणिसमाजगमुस्तेषांहास्यविशारदाः ॥ ५६ ॥ दशलक्षमुवर्णनिगृहीत्वातृपतिर्वली ॥ वेलानंवाढामादायगत्वानत्वातमब्रवीत् ॥ ५७ ॥
 प्रद्योतसुतहेराजंल्लक्षणोऽसौमहाबलः ॥ ममपत्न्यैस्समादायदासैर्कृतुंसमिच्छति ॥ ५८ ॥ इतिश्रुत्वापरिमलःसर्वभूपसमन्वितः ॥
 बहुधाबोधितश्चैव न बुबोधतदानृपः ॥ ५९ ॥ तदामहासतं विला विलापभृशमुहुः ॥ तच्छ्रुत्वासचकृष्णंशःसहितो बलवानिना ॥ ६० ॥
 तामाश्रास्यतद्वेलानंभोगैर्गणचाययौ ॥ लक्षणंतर्जयित्वासौगृहीत्वाचागमन्मुदा ॥ ६१ ॥ नभोमार्गेणगेहेतांकृष्णंशःसमपेक्षयत् ॥
 पुनस्त्यक्तवाससस्तुतान्महिताष्टपतेस्तुते ॥ ६२ ॥ अपथंकारयामासुर्दंभप्रतिमहाबलाः ॥ उषित्वादशरात्रांतद्व्युर्गतुंमनोमुने ॥ ६३ ॥
 महीराजस्तुबलवान्गृहनिवाभूपतेःपदौ ॥ सउवाचचपूष्णक्षिस्तदापरिमलंनृपम् ॥ ६४ ॥ महाराजवधूस्तेचैवेत्येदं दशदिक्का ॥
 पितृमातृवियोगंचनक्षमंततिवालिका ॥ ६५ ॥ तस्मात्तातं परित्यज्यगच्छगंहसुखीभव ॥ पतियोगेयायदाभूयात्तदात्वापुनरेष्यति ॥ ६६ ॥
 इत्युक्त्वाचचचोराजास्सनेहादङ्कमस्पृशत् ॥ वूर्णीभूतेपरिमलेचाह्लादस्तत्रदुःखितः ॥ ६७ ॥ महीराजं सपर्यशं स राजा नृणां गतः ॥
 भग्नार्थीभूपतीचोभौपावकायैश्चिकित्सकैः ॥ ६८ ॥ सुखंवतौ गहं प्राप्य कृतकृत्यत्वमागतौ ॥ मलनास्वसुतं दृष्ट्वा प्राप्तमुद्राहितं गृह ॥ ६९ ॥

कृत्वोत्सवं बहुविधं विप्रैर्भ्यश्च ददौ धनम् ॥ होमवैकारयामास चंडिकायाः प्रसन्नतः ॥ ७० ॥ सभायां लक्षणैर्वीरयात्राकाले तमब्रवीत् ॥ अगमां
 जयचंद्राय मत्वा जित्वा हतं तुताम् ॥ ७१ ॥ नभोमार्गेण संप्राप्तौ योगिनौ च शिवान्नया ॥ जहत्तुस्तौ च मार्जित्वा तत्तीक्ष्णभयमोहितम् ॥ ७२ ॥ अद्याहं
 धामगच्छामि चिरं जीवन्नुत्तम ॥ इत्युक्तं तं तं नत्वा युधुर्भूपाः स्वमालयम् ॥ ७३ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्थगुणखण्डपर
 पर्वण्येकलियुगीयेति हाससमुच्चये सप्तदशोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ मूत उवाच ॥ विंशब्दे चैव कृष्णां श्रेयथा जातं तथा शृणु ॥ सागराख्य सरस्तीरे कदा
 चिद्विदुलो वली ॥ १ ॥ जत्वा सप्तशतींस्तोत्रं तत्र ध्यानान्वितोऽभवत् ॥ एतस्मिन्नंतरे हंसा आकाशाद्भूमिमागताः ॥ २ ॥ तेषां च रुरुत शब्दे
 श्रंसध्यानादुत्थितोऽभवत् ॥ वक्ष्यमाणं वचः प्राहुर्धन्योऽयं दिव्यविग्रहः ॥ ३ ॥ पर्वतानां हि मगिरिर्वनं वृंदानं तथा ॥ महावतीपुरीणां च सागरः
 सरसामपि ॥ ४ ॥ नारीणां पद्मिनी नारी नृणां श्रेष्ठः स इन्दुलः ॥ भो इन्दुल महाप्राज्ञ मानसे सरसि स्थिताः ॥ ५ ॥ वयं श्रुत्वा श्रियो वाक्यं नालिनी
 सागरं ययुः ॥ दृष्ट्वा तत्र शुभानारीं सर्वाभरणभूषिताम् ॥ ६ ॥ सतालिभिर्युतारम्यांगीतनाट्याविशारदाम् ॥ दृष्ट्वा मोहं त्वमापन्ना वयं देशान्तरे
 गताः ॥ ७ ॥ विलोकितानराः सर्वेऽत्रास्माभिर्जगतीतले ॥ त्वत्समो न हि कोऽप्यत्र पद्मिनी सदृशो मुवि ॥ ८ ॥ तस्मात्त्वनः समारुह्य तां देवा
 द्रष्टुमर्हसि ॥ तथेत्युक्त्वा शक्रमुतो हं सराजं समारुहत् ॥ ९ ॥ सिंहलद्वीपकेऽस्येह्यार्यसिंहो नृपः स्थितः ॥ तत्सुतापद्मिनीनाम्राहूपायै वन
 शालिनी ॥ १० ॥ रागिण्यः सप्तविलया तास्तत्सख्यः प्रमदोत्तमाः ॥ नालिनी सागरस्ये गिरिजामंदिरं शुभम् ॥ ११ ॥ तत्र स्थितां च तां दे
 वीमिन्दुलः सददर्शह ॥ सापितं सुंदरं दृष्ट्वा हं सदेहसमास्थितम् ॥ १२ ॥ संमोह्याहूय तं देवं तेन सार्द्धं मरिचमत् ॥ वर्षमेकं यथैतन्न नाली
 लासुमोहितः ॥ १३ ॥ भक्तिर्गर्वत्वमापन्ने चाहो देजगदं विका ॥ दृष्ट्वा चान्तर्दधे देवीर्वाचरणकुठिता ॥ १४ ॥ तस्य प्राप्तं महदुःखमाह्लादस्य
 जयैषिणः ॥ सकैश्चित्पुरुषैर्वीरैः कथितोऽभूत्स्वमंदिरं ॥ १५ ॥ इन्दुलं रूपसम्पन्नं कलापुरनिवासिनः ॥ राक्षसास्तं समाहृत्य स्वर्गे
 हंशीग्रमाययुः ॥ १६ ॥ इति श्रुत्वा वचो धारं सकुलो विललापह ॥ हाहा शब्दो महांश्चासीत्तेषां तुरुदतामुने ॥ १७ ॥ कृष्णां शो
 रुदितं प्राहाह दंज्येष्ठं शृणुष्व भोः ॥ जित्वा हं राक्षसान् सर्वं स्तालनाद्यैः समन्वितः ॥ १८ ॥ इन्दुलं त्वांसं मेष्यामि भवान्धैर्यं परो भवेत् ॥

बलखानिश्चकृष्णांशोदेवसिंहश्चतालनः ॥ १९ ॥ सप्तलैक्षबलः सार्द्धलंकाप्रतिययुर्मुदा ॥ मार्गप्राप्ताश्चभूपाग्रामपाराङ्गपास्तथा ॥ २० ॥
 यथायोग्यं बलिं रम्यं प्राप्य तस्मै न्यवेदयन् ॥ ये भूपा मदमत्ताश्च जित्वा तांस्तालनो बली ॥ २१ ॥ बद्धा तैश्च समाजमुत्सेतुं बंधं शिवस्थलम् ॥
 पूजयित्वा च रामेश्वरं मेणस्थापितं शिवम् ॥ २२ ॥ सिंहलद्वीपमगम्य मन्मसाभ्यन्तरं तदा ॥ नलिनीसागरं प्राप्य तत्र वासमकारयन् ॥ २३ ॥
 पत्रं संप्रेषयामास बलखानि नृपाय च ॥ आर्य्यसिंहमहभागस्वपेता नृदेहितीर्णकान् ॥ २४ ॥ भवौश्च स्वबलैः सार्द्धलंकां प्रति व्रजानुना ॥
 नो चेत्त्वां संबलिं जित्वा राङ्गमंगरोम्यहम् ॥ २५ ॥ इति श्रुत्वा पत्रवचो भूपतिर्बलवत्तरः ॥ रक्षितः शक्रपुत्रेण युद्धाय स मुपाययौ ॥ २६ ॥
 इन्दुलः स्तंभं नमंत्रं स्स्थाप्य शरउत्तमे ॥ स्तंभयामास तत्सैन्यं तालनाद्यैः सुरक्षितम् ॥ २७ ॥ दिवसे सुशर्मा च त्रिलक्षैः स्वदलैः सह ॥
 आर्य्यसिंहस्य तनयौ महद्युद्धमचीकरत् ॥ २८ ॥ निशा मुखे च संप्राप्ते शक्रपुत्रो महाबलः ॥ शतपुत्रैश्च त्रियाणां सार्द्धं युद्धाय चाययौ ॥ २९ ॥
 तेषां हया हरिद्वर्णयोगिषधरा बलाः ॥ महतीं तिसहस्रं चरिणोः सेनां व्यनशयन् ॥ ३० ॥ तत्पश्चाद्गृहमासाद्य तदा तैः सुखितोऽवसत् ॥ एवं
 जातं च षण्मासं तयोर्द्वैर्हि सेनयोः ॥ क्रमेण संक्षयं प्रातं बलखानिर्मेहद्वलम् ॥ ३१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रातिसर्गपर्वणि चतुर्गुणखंडा
 परपर्वण्ये कलियुगीयेतिहाससमुच्चये द्वादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ दृष्ट्वा सैन्यनिपातं च बलखानिर्मेहा बलः ॥
 संप्राप्य मानसं पीडयुं द्वाथं विमुखोऽभवत् ॥ १ ॥ देवसिंहसमाहूय त्रिकालज्ञं महामतिम् ॥ तन्मंत्रं त्रयामास कार्यसिद्धिर्यथा भवेत् ॥ २ ॥
 श्रुत्वा वाचमहायोगिदेवसिंहो महाबलः ॥ महेंद्रतनयः कश्चित्सर्वशस्त्रास्त्रकोविदः ॥ ३ ॥ त्वत्सैन्यरोधायित्वा वै दिव्यास्त्रेण दिवा मुखे ॥ रात्रौ
 स्वयं समागम्य करोति बलं संक्षयम् ॥ ४ ॥ अतस्त्वं मत्सहायेन तालनेन समन्वितः ॥ कृष्णांशेन समागम्य शक्रपुत्रं शुभाभननम् ॥ ५ ॥ विज
 यी भव शत्रो हिनो चेद्वा स्य येयमक्षयम् ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्य देवसिंहस्य भाषितम् ॥ ६ ॥ यत्नं च कारव लवान् रात्रौ मित्रसमन्वितः ॥ एकैवै
 शाब्दकृष्णांशे संप्राप्ते युद्धकोविदे ॥ ७ ॥ सेनानिवेशयामास पोतेषु हयवाहनः ॥ अर्द्धसैन्यं च तत्रैव स्थापयित्वा महाबली ॥ ८ ॥ अर्द्धसै
 न्येन कृष्णांशो दक्षिणां दिशमागमत् ॥ हयारूढाश्चेति शूराः सर्वे युद्धसमन्विताः ॥ ९ ॥ कपाटं दृढमुद्धाट्य नगरान्तमुपाययुः ॥ हत्वा

तेरक्षिणःसर्वोच्छ्रितयित्वापुरंशुभम् ॥ १० ॥ रिपोर्दुर्गसमासाद्यचक्रुःशत्रोर्महत्क्षयम् ॥ राज्ञोऽन्तःपुरमागत्यकृष्णांशोबलवत्तरः ॥ ११ ॥
 ददर्शसुंदरीबालांपद्मिनीपद्मलोचनाम् ॥ सतालिभिर्धुतारंभ्यांगीतनृत्यविशारदाम् ॥ १२ ॥ बलहोलांसमारोप्यलुंठयित्वाऱिपोर्गृहम् ॥
 जगामशिविरैतास्मिन्यत्रजातोमहारणः ॥ १३ ॥ बलखानिस्तुबलवान्देवतालनसंयुतः ॥ जवानशात्रवीसिनामिंदुलखिणपालिताम् ॥ १४ ॥
 सुखवर्माणमागत्यसेनाध्यक्षरिपोःसुतम् ॥ सर्वतस्तस्त्वकीयान्नैज्जुस्तेमदविह्वलाः ॥ १५ ॥ हतेतास्मिन्महावीर्यैजयंतःक्रोधमूर्च्छितः ॥
 सेनामुज्जीव्यांचक्रेशक्रपुत्रःप्रतापवान् ॥ १६ ॥ श्यालंचसुखवर्माणसंजीव्यस्वगृहंययौ ॥ तत्रदृष्ट्वाजनान्सर्वान्वहुरोदनतत्परान् ॥ १७ ॥
 विस्मितःसययैर्गिंहंयथापूर्वतथाविधः ॥ नददर्शप्रियांतत्रसर्वाभिःसाहितामुने ॥ १८ ॥ आययैर्सिंहगृहंत्वापृष्ट्वान्सर्वकारणम् ॥
 ज्ञात्वासंलुठितंगंहशत्रुभिःशस्त्रकोविदैः ॥ १९ ॥ रुरोदुसुभृशंवीरोहाप्रियमदविह्वले ॥ दर्शयाद्यमुखंरंभ्यत्वंतपतिस्त्वांसमुत्सुकः ॥ २० ॥
 इत्येवरोदनंकृत्वावडवापरिसंस्थितः ॥ धनुस्तूणरिमादायखड्गंशत्रुविमोहनम् ॥ २१ ॥ एकाकीसययैःक्रुद्धोनिशियत्रस्थितोरिपुः ॥
 एतस्मिन्समयेवीरोबलखानिर्महाबलः ॥ २२ ॥ दृष्ट्वातांसुंदरीबालांविललापभृशंमुहुः ॥ हाइन्दुलमहावीरहासदंघोप्रियंकर ॥ २३ ॥
 त्वद्योग्यंयंशुभानारीरूपयौवनशालिनी ॥ दर्शनंदेहिमेशीग्रंथहाणाद्यशुभाननाम् ॥ २४ ॥ इत्युक्त्वामूर्च्छितोभूत्त्वामानसेपूजयञ्छिवाम् ॥
 तस्मिन्कालेचसंप्राप्तःशक्रपुत्रोमहाबलः ॥ २५ ॥ जवानशात्रवीसेनांकृष्णांशौनैवपालिताम् ॥ दृष्ट्वासैन्यनिपातंचतालनोवाहिनीपतिः ॥ २६ ॥
 सिंहनदननादौघैःसिंहियुपरिसंस्थितः ॥ नजयःसैन्यनाशेनततवीरभविष्यति ॥ २७ ॥ मांहत्वाजहिमस्सैन्ययोगिन्बालस्वरूपक ॥
 इतिश्रुत्वावचस्तस्यशक्रपुत्रोभयंकरः ॥ २८ ॥ जवानदृढयेवाणान्सुखद्वेनचाच्छिनत् ॥ स्वभल्लेनपुनर्वीरंशयामासवक्षसम् ॥ २९ ॥
 इन्दुलेमूर्च्छितेतस्मिन्बडवादिंय्यरूपिणी ॥ आकाशोपरिसंप्राप्यजयन्तंसमबोधयत् ॥ ३० ॥ तदासबालस्त्वारितःकालास्त्रंचापमादधे ॥ ते
 नजातोमहाञ्छन्दस्तालनःसममारह ॥ ३१ ॥ मृतेसेनापतौतास्मिन्कृष्णांशोमदविह्वलः ॥ नभोगैर्णसंप्राप्यजगर्जचमुहुर्मुहुः ॥ ३२ ॥
 इन्दुलःक्रोधताम्राक्षस्त्वाग्नेयशरमाददे ॥ वह्निभूतंनभस्तत्रस्वयोगेनमहाबली ॥ ३३ ॥ कृत्वाशीग्रंथयौशत्रुसंतुवायव्यमादधे ॥ स्वयो

गनैवकृष्णांशःपीत्वावायव्यमुत्तमम् ॥ ३४ ॥ पुनर्जगामतत्पार्श्वकलैकःसहरेःस्वयम् ॥ तथाविधंरिपुदृष्ट्वाशक्रपुत्रोमहाबली ॥ ३५ ॥
 गंधर्वास्त्रिसमादायमोहनायोपचक्रमे ॥ पुनर्यौगबलैवतदस्त्रसंक्षयं गतम् ॥ ३६ ॥ वारुणंशरमादायतस्योपरिसमाक्षिपत् ॥ स्वयोर्येनै
 वकृष्णांशोजलसर्वमुखेऽकरोत् ॥ ३७ ॥ एवं सर्वाणि चान्नाणि पीत्वा पीत्वा पुनः पुनः ॥ ययौ शीघ्रं प्रसन्नात्मा बाहुशाली यतैर्द्रियः ॥ ३८ ॥ इन्दु
 लस्तु तदङ्कुक्षोऽग्निं त्यक्त्वा भुवि स्थितः ॥ चर्मखड्गं गृहीत्वा शुखड्गयुद्धमचीकरोत् ॥ ३९ ॥ एतस्मिन्नंतरं प्राप्ता देवद्याः सर्वभूमिपाः ॥
 ददद्गुरुस्तन्महद्युद्धं सर्वविस्मयकारणम् ॥ ४० ॥ प्रातःकाले च संप्रोते बलखानिर्महाबलः ॥ ददर्श बालकं रम्यं जटजिनसमन्वितम् ॥ ४१ ॥
 श्रेमेण कश्चितो वीरः शक्रपुत्रः प्रतापवान् ॥ बलखानैः पितुर्वधोऽपथं कृतवान् स्वयम् ॥ ४२ ॥ स्वखड्गेनैव कृष्णांशं शिरस्तवहराम्यहम् ॥
 नो चेन्मे दूषिता मातानाम्नास्वर्णवतीसती ॥ ४३ ॥ इत्युक्त्वा खड्गमादाय ययौ शीघ्रं रुषान्वितः ॥ बलखानिस्तु तं ज्ञात्वा त्यक्त्वा स्त्रैर्महाकातरः ॥
 ॥ ४४ ॥ पुत्रान्तिकमुपागम्य वचनं चेदमब्रवीत् ॥ हे इन्दुलमहाभाग पितृमातृयशस्कर ॥ ४५ ॥ आह्लादप्राणसदृशस्वर्णवत्यंगमानस ॥
 पूर्वहत्वा च मां वीरस्वपितृव्यंततः पुनः ॥ ४६ ॥ तथैवोदयसिंहं च देवसिंहं तथा कुलम् ॥ सुखी भवमहावीरगेहवैमुखवर्मणः ॥ ४७ ॥ इति श्रु
 त्वा वचस्तस्य ज्ञात्वा च स्वकुलं शिशुः ॥ त्यक्त्वा खड्गं पतित्वा च स्वपितृव्यस्य पादयोः ॥ ४८ ॥ कृतवान् रोदनं गाढमपराधनिवृत्तये ॥ उवा
 च मधुरं वाक्यं शृणु तात मम प्रिय ॥ ४९ ॥ नारीयं दूषिता वै देवदृणो मां ह प्रदायिनी ॥ देवो वामानुषो वापि पन्नगो वापि दानवः ॥ ५० ॥ आर्य
 नारीमयं जालं बंधनाय समुद्यतः ॥ सोहमाजन्मशुद्धस्य पितुराह्लादकस्य च ॥ ५१ ॥ गेहे जातो जयतश्च शक्रपुत्रः स्वयं विभो ॥ पद्मिन्या ज
 नितं मोहं गृहीत्वा ज्ञातवान्नाहि ॥ ५२ ॥ क्षमस्व मम मन्दस्य शेषमज्ञानजं पितुः ॥ इत्युक्त्वा स पुनर्बालो रुरोद स्नेहकातरः ॥ ५३ ॥ सेनामुज्जी
 वयामासतालं च महाबलम् ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्य कृष्णांशो वचनं शिशोः ॥ ५४ ॥ परमानन्दमगम्य हृदये स्वमरोपयत् ॥ उत्सवं कार
 यामास तत्र देशे जनेने ॥ ५५ ॥ आर्यसिंहस्तु तच्छ्रुत्वा नानाद्रव्यसमन्वितः ॥ ददौ कन्यां विधानेन पद्मिनीं मिदुलयैव ॥ ५६ ॥ ज्ञातं हया
 स्तथानां गामुक्तामणिं विभूषिताः ॥ कन्यार्थे तान् ददौ राजा जामात्रे बहुभूषणम् ॥ ५७ ॥ प्रस्थानमकरोत्तेषां प्रेम्णा वाक्यगद्गदः ॥ ते तु सर्वे सु

दयुक्ताःस्वगेहंशीघ्रमाययुः ॥ ५८ ॥ उषित्वामासमेकंतुस्मिन्मार्गेभयानके ॥ कीर्तिसागरमासाद्यचक्रुस्तबहुधोत्सवम् ॥ ५९ ॥ आह्ला
 दस्तुप्रसन्नास्वस्वसुतंपत्निसंयुतम् ॥ दृष्ट्वाविप्रास्माहूयददौदानान्यनेकशः ॥ ६० ॥ दशहारालयनगरंसंप्राप्तःस्वकुलैस्सह ॥ कृष्णांश
 स्यमहाकीर्तिर्जातिलोकेजनेने ॥ ६१ ॥ पृथ्वीराजस्तुतच्छ्रुत्वाविस्मयेपरमंययौ ॥ सातुवैपद्मिनीनारिदुर्वासःशापमोहिता ॥ ६२ ॥
 अप्सरस्त्वंस्वयंत्यक्त्वाभूमिनारीत्वमागता ॥ द्वादशाब्दप्रमाणेनसोषित्वाजगतीतले ॥ ६३ ॥ यक्षभणामरणंप्राप्यस्वर्गलोकमुपाययौ ॥
 नवमासंकृतोवासस्तथाचाह्लादमंदिरे ॥ ६४ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुणखंडपरपर्यायेकालियुगीयेतिहाससमुच्चये
 एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ६४ ॥ सूतउवाच ॥ मुनेपांचालदेशेतुराजसीद्धलवर्द्धनः ॥ तस्यपत्नीविशालाक्षीजलदेवीतिविश्रुता ॥ १ ॥
 विसेनवंशभूपालोवेदतत्त्वविशारदः ॥ दंपतीपूजयामासवरुणयादसांपतिम् ॥ २ ॥ तस्यपुत्राबुभौजातौक्षत्रधर्मपरायणौ ॥ लहरोज्येष्ठतन
 योमयूरध्वजएवहि ॥ ३ ॥ द्वादशाब्दवयोभूत्वाभयूरध्वजएवसः ॥ आज्ञयाज्येष्ठबंधोश्चस्कंददेवमतोषयत् ॥ ४ ॥ यतैद्रियस्तथा
 मौनीवानप्रस्थपरायणः ॥ पंचाब्दंतद्व्रतीभूत्वाजपध्यानपरोभवत् ॥ ५ ॥ तदाप्रसन्नोभगवान्सेनानीरशिभूःस्वयम् ॥ स्वरूपंदेशे
 ग्रामाससर्वाश्चर्यसमन्वितम् ॥ ६ ॥ मयूरध्वजएवापिदृष्ट्वासर्वमयंशिशुम् ॥ देवसेनासहायंचतुष्टावश्लक्ष्णयागिरा ॥ ७ ॥ मयूर
 ध्वजउवाच ॥ जयतितेवपुर्दिव्यविग्रहंनयतिसर्वदादेवतागणान् ॥ पिबतिमात्रियंदुग्धमुत्तमंवधतिसर्वदातैत्यदानवान् ॥ ८ ॥ नमस्ते
 देवसेनेशमहिषासुरमर्दन ॥ षडाननमहाबाहोतारकप्राणनाशक ॥ ९ ॥ प्रसन्नोभवसर्वात्मन्गुहशक्तिधरायच ॥ किंकरंपाहिमां
 नित्यंशरणगतवत्सल ॥ १० ॥ इतिश्रुत्वास्तुतितस्यसेनानीस्तमुवाचवै ॥ किंतेऽभीष्टंनृपश्रेष्ठमत्तःसर्वमवाप्स्यसि ॥ ११ ॥
 इत्युक्तस्तेनदेवेनभूपतिःप्राहनश्रुधीः ॥ बलमेदेहिभगवत्सहायंकुरुसर्वदा ॥ १२ ॥ तथेत्युक्त्वातुतंस्कंदस्तत्रैवान्तरधीयत ॥
 सप्तपस्तुप्रसन्नात्माकारयामासवैपुरम् ॥ १३ ॥ नाम्नामयूरनगरंनरंवृंदंसमन्वितम् ॥ द्वियोजनायामयुतंस्कंददेवेनरक्षितम् ॥ १४ ॥
 लहरोनामतंद्भुद्दिदशाब्दप्रयत्नतः ॥ वरुणपूजयामासनदीनदममन्वितम् ॥ १५ ॥ तदाप्रसन्नोभगवान्वरुणेयादसांपतिः ॥

वरं ब्रूहीति वचनं प्रेम्णो वाचमहीपतिम् ॥ १६ ॥ इति श्रुत्वाऽमृतमयं वचनं लहरोनुपः ॥ तुष्टावशुष्ण्यावाचापाक्षिनं पयसांपतिम् ॥ १७ ॥
 ॥ लहरउवाच ॥ ॥ यस्यचित्तमहश्चेत्यंतपो बलसमन्वितम् ॥ अतः प्रचेतास्तेनामनमस्तुभ्यं प्रचेतसे ॥ १८ ॥ रुणद्धि पयसां वेगं न केनाप्यवरं
 धितः ॥ अतस्त्वं वरुणो नामनमस्ते वरुणा यवै ॥ १९ ॥ दैत्यानां बंधनार्थं यदेवानां जयहेतवे ॥ दिव्यपाशं त्वयानर्तितं पाक्षिनेतेन मोनमः ॥ २० ॥
 इति स्तुतस्तदेवो राज्ञा तेनैव धीमता ॥ नगरं कारयामास लहरीमथ मुत्तमम् ॥ २१ ॥ त्रियोजनायामयुतं चतुर्दशसमन्वितम् ॥
 स्वयं च ग्रामरक्षार्थं तत्रोवा स जलाधिपः ॥ २२ ॥ भूपस्तुतत्प्रसादेन प्राप राज्ञीं शुभाननाम् ॥ रावीनाम महाश्रेष्ठज्ञेयदेवांगेनोपमा ॥ २३ ॥
 तस्यां स जनयामास सुतां षोडशसं मिताम् ॥ धार्तराष्ट्रांश्चान्द्रव्यांगजुल्यबलान्वितान् ॥ २४ ॥ तत्पश्चात्कन्यकाजातानां नाम दनमंजरी
 द्वादशाब्दवयः प्राप्ते सुतायाः स तु भूपतिः ॥ २५ ॥ देवसिंहं वरं मत्वा चंद्रवर्षाक्षि न मुत्तमम् ॥ ग्राह्यज्येष्ठतनयं प्रेषयामास भूपतिः ॥ २६ ॥
 रणधीरस्तुतनयोलक्षमुद्रान्वितो बली ॥ सहस्रशूरसहितः प्राप्तवान्समहावतीम् ॥ २७ ॥ नत्वा परिमलं भूपंतदीयान्कुलशालिनः
 स्वेहं तु वर्णयामास विवाहार्थं स्वसुः स्वयम् ॥ २८ ॥ श्रुत्वा परिमलो भूपो देवसिंहं महामतिम् ॥ आहूय वचनं ग्राहविवाहार्थं मनःकुरु ॥ २९ ॥
 देवसिंहस्तु बलवान्पितृव्यं ग्राह न म्रधाः ॥ विवाहं न करिष्यामि ब्रह्मचर्यव्रतं मम ॥ ३० ॥ बहुधा प्रार्थितस्सर्वैर्द्विजवृंदसमन्वितैः
 न तत्त्याज व्रतं श्रेष्ठदेवसिंहो महामतिः ॥ ३१ ॥ तदा परिमलो भूपो रणधीरं वचोऽब्रवीत् ॥ सुखखानिरयबालो विवाहार्थं वेदाम्यहम् ॥ ३२ ॥
 तथेति मत्वा स नृपो रणधीरो गृहं गम्यो ॥ पितरं कथयामास सुखखानिर्महाव्रतः ॥ ३३ ॥ एतस्मिन्नन्तरे धृतौ महीपतिरुवाच तम् ॥
 अयोग्योऽर्थविवाहोऽत्र पावकयिकुलोत्तमे ॥ ३४ ॥ शूद्रयोऽत्र वरो राजन्वर्णसंस्कारकरः ॥ तस्मात्त्वं सैन्यसहितो जेतुं तान्गुतमहसि ॥ ३५ ॥
 कारागारे लोहमये बंधनं कुरु भूपते ॥ मत्कर्तुं स्वर्गगानित्यं जगत्यन्ते भविष्यति ॥ ३६ ॥ जितस्तेजैर्भुको राजाने त्रसिंहस्तु यो नृपः ॥
 तथा गजपतिर्भूपः पृथ्वीराजो महाबलः ॥ ३७ ॥ आर्यसिंहस्तथान्ये च जितास्ते बलवत्तराः ॥ इति श्रुत्वा वचो रम्यं लहरोनुपसत्तमः ॥ ३८ ॥
 सेनां संस्थापयामास चतुरंगबलान्विताम् ॥ चतुर्लक्षमितां श्रेष्ठां पालितां षोडशान्मजैः ॥ ३९ ॥ माघशुक्लदशम्यां च बलखानिर्महाबलः ॥

संप्राप्तः स्वकुलैस्सार्द्धचतुर्लक्षबलान्वितम् ॥ ४० ॥ देशेषांचालकेभ्येलहरि नगरे स्थितः ॥ द्वादशब्देचकृष्णांशे तत्रवासमकारयत् ॥ ४१ ॥
 नृपतेरज्ञया शूरा युद्धादयसमुपाययुः ॥ बलखानिस्तु धर्मात्मा द्वादशरांस्तथागतान् ॥ ४२ ॥ वीरानाज्ञापयामास स्वकीयान्संगरे पुनः ॥
 तयोर्गुद्धमभूद्भारं सेनयोर्लोमहर्षणम् ॥ ४३ ॥ पंचमेऽन्हि दिवा प्राप्ते बलखानि महबलः ॥ कृष्णांशे नैव साहितो रिपवर्धमकारयत् ॥ ४४ ॥
 पराजिताश्च ते शूरा हतशेषाभयातुराः ॥ तान्दृष्ट्वा षोडशसुतारथं स्वस्वसमास्थिताः ॥ ४५ ॥ युद्धायाभिमुखं जग्मुर्धनुर्बाणविशारदाः ॥
 कृष्णांशस्तंस्तथा द्वादशर वर्षसमन्विता च ॥ ४६ ॥ एकाकी प्रययौ शीघ्रं खड्गचर्मधरो बली ॥ तेषां धनुषि संछित्त्वा बद्धतान्युद्धदुर्मदान् ॥ ४७ ॥
 आह्लादादयदौ वीरः कृष्णांशोरणकोविदः ॥ पुत्राणां विधनं श्रुत्वा लहरो नृपसत्तमः ॥ ४८ ॥ प्लुवयामास तस्मै न्यंबलखाने भहात्मनः ॥ जलीभूते
 तथा सैन्ये जयन्तो बलवत्तरः ॥ ४९ ॥ वायव्यास्त्रेण समरे शुशोष सकलं जलम् ॥ लहरस्य ततः सेनामुवाह बहुर्योजनम् ॥ ५० ॥ तदा तु भगवान्दे
 वो वरुणो यादसां पतिः ॥ सुतामुद्गाहयामास लहरस्य महीपतेः ॥ ५१ ॥ लहरोऽपि प्रसन्नात्मा ज्ञात्वा संजगती तले ॥ भर्त्तिकं चकार शुद्धानामंशानां
 परया मुदा ॥ ५२ ॥ दत्त्वा च बहुधा द्रव्यं परिक्रम्य पुनः पुनः ॥ स्वान्ते निवेशयामास मासमात्रं प्रसन्नधीः ॥ ५३ ॥ अंशास्तेऽपि महत्पूजां गृही
 त्वा लहरप्रदाम् ॥ दोलामारोप्य तदिवीं स्वगेहाय ययुर्मुदा ॥ ५४ ॥ इति ते कथितं विप्रकृष्णांशचरितं शुभम् ॥ सुखाने विवाहं च श्रुत्वा नंदम
 वाप्नुयात् ॥ ५५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गुणखंडोपरपर्वण्ये कलियुगीयेतिहाससमुच्चये विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ६३ ॥
 ॥ ऋषिरुवाच ॥ गृहं गत्वा च ते वीराः किंच कुश्चरितं शुभम् ॥ तंच कथय विप्रन्द्रसर्वज्ञोऽसिमतो हिनः ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ गृहमागत्य ते
 सर्वे परितो भूपतेः सभा ॥ गत्वा वार्तं तथा च कुर्यथा जातो महारणः ॥ २ ॥ श्रुत्वा परिमलो भूपो वाजिधृदाक्षयंगतान् ॥ आहूय सच
 कृष्णांशं वचनं प्राहन प्रधीः ॥ ३ ॥ सिंधुदेशे च गंतव्यं त्वया च बलशक्तिना ॥ पंचलक्षान्ह्यान्कृत्वा पुनरागच्छ वै गृहम् ॥ ४ ॥ इति शु
 त्वा तु कृष्णांशो देवसिंहेन संयुतः ॥ स्वर्णभारसहस्रो द्वा नृहीत्वा तत्साययौ ॥ ५ ॥ शूरैश्च दशसहस्रैस्सार्द्धतत्र समागतः ॥
 मयूरनगरीयत्रचतुर्वर्णसमन्विता ॥ ६ ॥ प्रातः काले तु संप्राप्ते मालाकारस्य वै सुता ॥ पुष्पानामसमासत्राचारं भेकुमुमार्थिनी ॥ ७ ॥

कृष्णांशस्तुतदपूजां कृत्वा देवमयोमुदा ॥ जगाम विपिनं रम्यं वसन्ते पुष्पनालिके ॥ ८ ॥ बह्वाश्चर्यं युतपुष्पं मत्तभ्रमरनादितम् ॥
दृष्ट्वा मुमोह कृष्णं शिस्तदर्थं स्वयमुद्यतः ॥ ९ ॥ एतस्मिन्नन्तरे पुष्पापुष्पापुष्पार्थं समुपागता ॥ ददृशे देवसदृशं षोडशाब्दमयं नरम् ॥ १० ॥
प्रसन्नवदनं शान्तमिन्द्रनीलमणिद्युतिम् ॥ कृष्णांशस्तु शुभं नारी दृष्ट्वाश्चर्यमुपागतः ॥ ११ ॥ पप्रच्छ वचसा तवैकस्यैयं सुरसुंदरी ॥
स्वर्गलोकादिहायाताय दिवा पन्नगं स्वयम् ॥ १२ ॥ इति श्रुत्वा च सा प्राह मालाकारस्यैव सुता ॥ अहं द्रुमी महाबाहो पुष्पापुष्पार्थं समुपागता ॥ १३ ॥
पुष्पेणानेन भूपाल तु लिता भूपते सुता ॥ नाम्ना पुष्पवती दिव्यरधेव स गुणवली ॥ १४ ॥ देवैश्च प्रार्थिता बालारूपया विनशांलिनी ॥
मकरन्दभयादिवास्तस्यायोग्यानवैबलात् ॥ १५ ॥ शृणु तत्कारणं भूपमकरन्दो यथा भवेत् ॥ मयूरध्वजभूषेन संप्राप्तं गुह्यतो विरम् ॥ १६ ॥
अजयोऽन्यैश्च कृष्णांशाद्देवं जगती तले ॥ तन्मित्रं पृथिवीराजो राजराजः शिवप्रियः ॥ १७ ॥ सराज्यं कारयामास धर्ममेधं हरिप्रियम् ॥
तदा प्रसन्नो भगवान्यज्ञेशो यज्ञभूर्तिमान् ॥ १८ ॥ मिथुनं जयामास पावकात्सुंदराननम् ॥ मकरन्दः सुतो ज्ञेयः कन्यापुष्पवतीमता ॥ १९ ॥
पंचमाब्दवयोभूत्वा मकरंदो महाबला ॥ तुष्टावत पसाधं वैदधर्मपरायणः ॥ २० ॥ द्वादशाब्दवयः प्राप्ते मकरन्दे नृपप्रिये ॥ प्रसन्नो भगवा
न्धर्मो ददौ तस्मै महाहयम् ॥ २१ ॥ शिलासयं महावंगं शत्रुसेनाक्षयं करम् ॥ तमश्च स्वयमारुह्य सर्वपूज्यां ह्यभूत्सुखी ॥ २२ ॥ तस्येदं
सुंदरं दिव्यं विपिनं सुरपूजितम् ॥ भवानर्हतिवैश्रेष्ठः पुष्पवत्याः कलेवरम् ॥ २३ ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं कृष्णांशाः स्मरपीडितः ॥ ददौ बहून्
तस्यैमानि न्यागे हमागतः ॥ २४ ॥ देवसिंहरत्नुकालो ज्ञात्वा मोहत्वा मागतम् ॥ कृष्णांशं बोधयामास पद्मैः सांख्यसमुद्भवैः ॥ २५ ॥
कृष्णांशस्तु तत्तस्माद्देवसिंहेन तन्मयः ॥ सिंधुदेशं समागत्य क्रीत्वा सर्वहं यांस्तदा ॥ २६ ॥ मासान्ते गृहमागत्य राज्ञे सर्वान्न्यवेदयत् ॥
पुष्पवत्याः शुभं रूपं ध्यात्वा पुष्परितंबली ॥ २७ ॥ कृष्णांशो मोहमागत्य तुष्टाव जगदं विकाम् ॥ कृष्णांश उवाच ॥ देवमाये महामाये
नित्यं शुद्धं स्वरूपिणि ॥ त्राहि मां कामदेवार्तं पुष्पवत्यै प्रबोधय ॥ २८ ॥ मधुकैटभं समोहमहिषा सुरघातिनि ॥ त्राहि मां कामदेवार्तं पुष्प
वत्यै प्रबोधय ॥ २९ ॥ धूम्रलोचनं सदा हे चंडुं डविनाशिनि ॥ त्राहि ० ॥ ३० ॥ रक्तबीजासृजं पीते सवैदित्यभयं करे ॥ त्राहि मां ० ॥ ३१ ॥

निशुभैदृत्यसंघातेशुभैदृत्यविनाशिनि ॥ त्राहिमां० ॥ ३२ ॥ इतिस्तुत्वाचसुष्वापसवीरःपरमासने ॥ तदातुशारदादेवीतयोःस्वप्नप्रदर्श
 नम् ॥ ३३ ॥ चकारप्रत्यहं देवीविरदाभयकारिणी ॥ एवंतेचतुर्मासिजलवृष्टिकरेमुने ॥ ३४ ॥ त्रिविंशब्दवयश्चास्तिक्वृष्णांशस्ययज्ञ
 स्करम् ॥ कार्तिकेकृष्णपक्षे तु गतोऽसौ देवसंयुतः ॥ ३५ ॥ मयूरनगरेभ्यमकरंदेनरक्षिते ॥ पुष्पागृहमुपागम्यतत्रवासमचीकरत् ॥ ३६ ॥
 एकदासुंदरं हारं कृष्णांशेनैव गुण्डितम् ॥ माणिमुक्तयुतं रम्यं नानापुष्पसमन्वितम् ॥ ३७ ॥ गृहीत्वा प्रययौ पुष्पागृहं पुष्पवत्याश्चमंदिरे ॥ सा तु ग्रैव्य
 यंकटद्वान्त्वष्ट्रवरचितं प्रियम् ॥ ३८ ॥ तद्वद्वृत्तासु मोहाशु कामिनीरतिरूपिणी ॥ अयं सखि महाभायसत्यं कथय मेऽग्रतः ॥ ३९ ॥ ग्रैव्यकमिदं
 रम्यं कुतः प्राप्तं ममाप्रियम् ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्यामकरंदं भयातुरा ॥ ४० ॥ पुष्पागृहं जलित्कृत्वा वचनं ग्राह्यं प्राप्ते ॥ जीवदानं च मे देहि तर्हि ते
 कथयाम्यहम् ॥ ४१ ॥ तथेयुक्तवती कन्या सा हे भगिनी शुभे ॥ कृष्णानाममहारम्यासर्वलोकविमोहिनी ॥ ४२ ॥ महावत्यां गृहं तस्यामद्ब्रह्मास
 मागता ॥ तया विरचितं सुध्रुवैवयकमनुत्तमम् ॥ ४३ ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं देवी पुष्पवती स्वयम् ॥ उवाच मालिनी वाक्यं शीघ्रं दर्शयतां ममा ॥ ४४ ॥
 मकरंदं भयाद्देवास्तथान्ये पुरुषाभ्युवि ॥ मत्समीपे गतिर्नास्ति तेषां सत्यं ब्रवीम्यहम् ॥ ४५ ॥ इति श्रुत्वा वचो धोरं पुष्पागृहं भयकातरा ॥ नोवाच वचनं
 किंचित्पृष्टमाना पुनः पुनः ॥ ४६ ॥ तदा पुष्पवती प्राह किं ते भयमुपागतम् ॥ सा हे भगिनी रम्यायदित्वेद्ब्रह्मागता ॥ ४७ ॥ मोहितः पुरुषः किञ्चिद्ब्रूया
 त्तां हि भजिष्यति ॥ तर्हि मे मरणं ज्ञेयं कुलधर्मपरायणे ॥ ४८ ॥ इति श्रुत्वा पुष्पवती पुनः प्रोवाच धर्मिणी ॥ मयूरध्वज एवापि मत्पिता नीति तत्परः ॥ ४९ ॥
 अयो गं ये कारिष्यंति ते यास्यांति यमालयम् ॥ अतस्त्वं शीघ्रमादाय तद्दालां च मदन्तिके ॥ ५० ॥ दर्शयित्वा च तारम्यां पुनर्गच्छद्ब्रह्मं स्वकम् ॥
 तथेति मत्वा सा शूद्रां गृहमागत्य भासिनी ॥ ५१ ॥ कृष्णांशं वर्णयाभासयथा प्रोक्तं सयामुने ॥ इति श्रुत्वा वचो रम्यं कृष्णांशो बलवत्तरः ॥ ५२ ॥
 नासाविधं स्वयं कृत्वा पुनर्नारी मयं वपुः ॥ जगाम पुष्पयासां द्वेदोलमारुह्य वीर्यवान् ॥ ५३ ॥ तदा पुष्पवती देवी द्विद्वक्कृष्णां मनोरमाम् ॥ उ
 वाच वचनं पुष्पां वचः शृणु सखे मम ॥ ५४ ॥ यादृशीयं शुभानारी तादृशः पुरुषो मया ॥ स्वप्नातिप्रत्यहं दृष्टो रममाणो मया सह ॥ ५५ ॥
 कृष्णांशश्च तूतामाहं देशराजसुतो वरः ॥ उदयो नाम विख्यातस्तस्याहं ललिता सखी ॥ ५६ ॥ प्रत्यहं रचितं हारमथ पूजनहेतवे ॥ सवी

रस्तुगृहीत्वातद्देवीं पूज्यन्यवेदयत् ॥ ५७ ॥ एकदाप्रस्थितं वीरपुष्पमध्योऽनैः ॥ औदासीन्यं च तद्दृष्ट्वा प्रोवाचाहं समागता ॥ ५८ ॥
 मोहोऽयं ते कुतः प्रातः सत्वं कथय माचिरम् ॥ इत्युक्तः स तु मामाहस्वप्राप्ते प्रत्यहं सखि ॥ ५९ ॥ मया दृष्टांशुभानारीरूपयौवनशालिनी ॥
 तद्वियोगेन दुःखार्तमुखं म्लानं त्वमागतम् ॥ ६० ॥ इति श्रुत्वा पुष्पवतीतामहं रुचिराननाम् ॥ विवाहो मे यदा तेन सार्द्धं रम्यो भविष्यति ॥ ६१ ॥
 तदा त्वांतर्पयिष्यामि बहुद्रव्यैः शुभानने ॥ अतस्त्वं गच्छ तत्पार्श्वं शीघ्रं तस्मै निवेदय ॥ ६२ ॥ इति श्रुत्वा तु तद्वाचं पुष्पा प्रेम समन्विता ॥
 दोलामारोप्य तत्कृष्णस्वर्गे हंतुमुद्यता ॥ ६३ ॥ दुर्गद्वारे तु संप्राप्ते तद्दोलायां च भार्गव ॥ मकरंदो महर्षी व्याद्वा द्वा द्वा द्वा द्वा द्वा द्वा द्वा ॥ ६४ ॥
 दोलामपीपमागत्य ददर्श रुचिराननाम् ॥ कृष्णामिन्दो वरद्व्यामां चारुनेत्रां मनोहराम् ॥ ६५ ॥ सुमोहं बलवान् विरोगो वेदं न कलांशकः ॥
 प्रेम्णो वाचसचां वै गिशृणु मे वचनं प्रिये ॥ ६६ ॥ मद्गृहं शीघ्रमागच्छ पत्नी मम भवाधुना ॥ इति श्रुत्वा तु सा कृष्णा विहस्यो वाच भूषतिम् ॥ ६७ ॥
 कुलीनस्त्वं महावीरवह्नि कुंडात्समुद्भवः ॥ षोडशाब्दवयास्तूणां शानिभल्लसमन्वितः ॥ ६८ ॥ त्वद्योग्याभूपतेः कन्या चंद्रसूय्यो न्यस्य वै ॥
 अहं शूद्रादीनीतमा कथं योग्यात् वेहवै ॥ ६९ ॥ कन्याहं शूद्रजातेः श्वब्रह्मचर्य्यं व्रतोऽस्थिता ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं मकरंदो नृपात्मजः ॥ ७० ॥
 बलाद्गृहीत्वा तानारीं पस्पृशद्दहये स्वयम् ॥ कृष्णांशं स्तुतदा तस्य दत्त्वा तद्दुदयव्यथाम् ॥ ७१ ॥ मोहयित्वा नृपसुतं स देवः स्वगृहं ययौ ॥
 मकरंदस्तु संबुद्धे मदनाग्निप्रपीडितः ॥ ७२ ॥ गेहमागत्य पुष्पायाः सर्वतस्यैव वेदयत् ॥ तत्क्षेहकारं भूपं मकरंदं महाबलम् ॥ ७३ ॥ पु
 ष्पाहं क्षुण्णया वाचा शृणु पार्थिव सत्तम ॥ महावती पुरीरम्या तत्र कृष्णा गृहं शुभम् ॥ ७४ ॥ त्वद्भयाच्च गता गेहं कृष्णांशं स्य च सार्वर्षी ॥ रोदनं
 कुर्वती गाढं तव न तत्परा ॥ ७५ ॥ आगमिष्यति वै वीरो बलैस्सार्द्धं महाबली ॥ अतस्त्वं सर्वसैन्यानि सजीभूतानि वै कुरु ॥ ७६ ॥ जितो ये
 न महावीरः पितृव्यो लहरस्तव ॥ विवाहं कारयामास तद्द्वंद्वोः सुतया सह ॥ ७७ ॥ इति श्रुत्वा वचो धारं मकरंदो महर्षिपतिः ॥ शतघ्नीः स्थापयामा
 स दुर्गे कूटेषु दारुणाः ॥ ७८ ॥ स्वसैन्यं च समाहूय त्रिलक्षं स्रंसं युतम् ॥ तत्रैव स्थापयामास राष्ट्रक्षार्थमुद्यतः ॥ ७९ ॥ कृष्णांशं स्तुतुं हं प्रा
 प्य बलवान् निमुवाच तत् ॥ श्रुत्वा स च महावीरो भ्रातृमित्रसमन्वितः ॥ ८० ॥ पंचलक्ष बलैस्सार्द्धं मथूरनगरं ययौ ॥ शतघ्नीः पंचसाहस्रागजा दश

सहस्रकाः ॥ ८१ ॥ एकलक्षाहयाः सर्वे शेषज्ञेयाः पदातयः ॥ उषित्वापक्षमात्रं तु मार्गे पांचालकेतदा ॥ ८२ ॥ मकरं दस्तुतच्छ्रुत्वा शानिभच्छ्रु-
 करस्थितः ॥ सेनामाज्ञापयामास जहि शत्रून्महाबलान् ॥ ८३ ॥ श्रुत्वा पदातयोलक्षाः शतघ्नीवहिमाददन् ॥ तास्तु वै सप्तसाहस्राश्चक्रुः शत्रु-
 बलक्षयम् ॥ ८४ ॥ ग्रामस्य दक्षिणद्वारे हयारूढास्तदाययुः ॥ भुशुंडीक्षेपणी शक्तिखड्गयुद्धविशारदाः ॥ ८५ ॥ एकलक्षहयास्सर्वमकरं दं-
 स्य भूपते ॥ तयोश्चासीन्महद्युद्धं तु मुलं हयसेनयोः ॥ ८६ ॥ तदा तु पश्चिमद्वारे राजा विंशत्सहस्रकाः ॥ तथा दशसहस्रैश्च शत्रुभिः सह संययुः ॥
 ८७ ॥ उष्ट्रारक्षामहावीराश्चत्वारिंशत्सहस्रकाः ॥ बलखान्यादिभिः सार्द्धं युयुधिर्दिशि चोत्तरे ॥ ८८ ॥ अहोरात्रमभूद्युद्धं तु मुलं लोमहर्षणम् ॥
 ततः पराजितास्सर्वे बलखानेर्माहाबलाः ॥ ८९ ॥ त्यक्त्वा युद्धं तु ते सर्वे द्रुपदुश्च दिशो दश ॥ कृष्णांशो विन्दुलारूढो बलखानिः कपोतगः ॥ ९० ॥
 मनोरथस्थितो देवश्चाह्लादस्तु गजस्थितः ॥ पूर्वादि क्रमतो द्वारिगतास्ते रणदुर्मदाः ॥ ९१ ॥ सत्सरं खड्गमुत्सृज्य चक्रुः शत्रुमहद्वधम् ॥ परा-
 जिताश्चेतेशूरा मकरं दमुपाययुः ॥ ९२ ॥ बहिपुत्रस्तु बलवान्वाजिनं चाग्नीलामयम् ॥ शनिभल्लकरग्राही तमारुह्य रणं ययौ ॥ ९३ ॥ कृष्णां-
 शाद्याश्चेतेशूरा रुरुश्च सर्वतो दिशम् ॥ तंचक्रे ददौ खड्गं बलखानिर्महाबलः ॥ ९४ ॥ स्वभल्लं देवीं सहश्च तमं केच समाहनत् ॥ आह्लादो वक्ष-
 सि शरं कृष्णांशः खड्गमुत्तमम् ॥ ९५ ॥ शिलवाणि प्रभावेन कश्मलं न जगाम ह ॥ सदृष्ट्या निष्फला न्वीरा जगज्जघ्निर्भैरवम् ॥ ९६ ॥ शनिभ-
 ल्लेन ते सर्वे मूर्छिताः संवभूविरे ॥ तेऽथाः शिलाश्च वेगेन मूर्छिताश्चाभवन्क्षणात् ॥ ९७ ॥ मकरं दस्तु बलवान् खड्गता न्युद्धं दुर्मदान् ॥ प्रसन्नात्मा-
 ययौ गेहं स्वपित्रे तत्र हयवेदयत् ॥ ९८ ॥ दृष्ट्वा पराजितान् वीरान् रूपेण भयकातरः ॥ महावतीं पुरीं प्राप्य भूपतिं समवर्णयत् ॥ ९९ ॥ ब्रह्मानंद-
 स्तुतच्छ्रुत्वा लक्षसैन्यसमन्वितः ॥ इंदुलेन सहायेन मयूरनगरं ययौ ॥ १०० ॥ लिखित्वानिर्मलं पत्रं तद्राज्ञे त्वरितो ददौ ॥ भूमिराजसुताका-
 न्तं विद्धि मामनुजर्षभ ॥ १०१ ॥ कृष्णांशाय सुतो दिह नाम्ना पुष्पवर्ती शुभाम् ॥ नो चेन्मत्कठिनैर्वाणैः क्षयं यास्यति सैनिकाः ॥ १०२ ॥
 निशम्येति नृपश्रेष्ठो मयूरध्वज एव सः ॥ मकरं देन सहितो द्विलक्षबलसंयुतः ॥ १०३ ॥ अहोरात्रं कृतं युद्धं तेन सार्द्धं भयप्रदम् ॥ ब्रह्मानंदस्तु ब-
 लवान्वाणयुद्धमचीकरत् ॥ १०४ ॥ मकरं दस्यभल्लेन मूर्छितः सोऽपतद्भुवि ॥ तदा स्ववर्णवती पुत्रो जयन्तः शक्रसंभवः ॥ १०५ ॥ स्वविद्यां दशै-

यामासमकरंदायधीमते ॥ वैष्णवास्त्रप्रभावेनशिलाश्चोभस्मचाभवत् ॥ १०६ ॥ ब्रह्मास्त्रेणभृशुश्रेष्ठशनिभल्लोऽपतदुवि ॥ नागपाशेनतं वद्धामकरं
दंमहाबलम् ॥ १०७ ॥ विवाहंकारयामासकृष्णांशस्यमहात्मनः ॥ सेनामुजिवियामासस्वकीयामिन्दुलोबली ॥ १०८ ॥ मंगलंकारयामासमकरं
दोगृहेगृहे ॥ ददौकन्याविधानेनवहुद्रव्यसमन्विताम् ॥ १०९ ॥ मयूरध्वजभूपालोमहास्नेहमचीकरत् ॥ नृपाज्ञातिपुरस्कृत्यययुस्साद्धमहावतीम्
॥ ११० ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुणखण्डापरपार्यायेकालियुगीयतिहाससमुच्चयेकृष्णांशविवाहोनामैकविंशोऽध्यायः २ ॥
॥ सूतजवाच ॥ महावत्यांतुसंप्राप्तिकृष्णांशेबलवत्तरे ॥ मंगलंकृतवात्राजातदापरिमलोबली ॥ १ ॥ पुष्पवत्यातयासाद्धं गतनृत्यावि
शारदः ॥ कृष्णांशः प्रत्यहंगेहमुमोहसखिभिः सह ॥ २ ॥ हेमन्तशिशिरेवरीरहः क्रीडां करोति वै ॥ यथाशक्रोऽम्बरौ भिश्चतथैवह्यदयो
बली ॥ ३ ॥ ग्रामधर्मनकृतवान्सर्वस्पर्शविशारदः ॥ एकदातृत्यक्रीडार्यादेवीपुष्पवतस्त्वियम् ॥ ४ ॥ कृष्णांशंवचनंप्राहपूर्वजन्मनिको
भवान् ॥ इतिश्रुत्वोदयोवीरोविहस्योवाचवैवचः ॥ ५ ॥ नृपोहंचंद्रहासश्चपूर्वजन्मनिहोप्रिये ॥ बाल्यात्प्रभृतिमेदुःखंप्राप्तं देवविनिर्मे
तम् ॥ ६ ॥ शालग्रामाशिलापूजाप्रत्यहंवैमयाकृता ॥ तेनपुण्यप्रभावेनसर्वभौमोबभूवह ॥ ७ ॥ मृतेऽहानितुसंप्राप्तिशालग्रामेमनोदधौ ॥
सायुज्यं मेहरेश्चासीत्स्वयंब्रह्मप्रसादतः ॥ ८ ॥ कालिनाप्रार्थितोविष्णुः कालात्मा परमेश्वरः ॥ स्वदेहान्मांतुनिष्क्राश्यभूमौ जनुमचिकरत् ॥ ९ ॥
यदायदाहिधर्मस्यग्लानिर्भवतिवैप्रिये ॥ युगधर्मस्यमर्यादास्थापनायभवाम्यहम् ॥ १० ॥ सत्येतुमानसपिण्णदेवानांतृप्तिहेतवे ॥ त्रेता
यांवाह्निपूजाचयज्ञदानादिकाक्रिया ॥ ११ ॥ द्वापरेमूर्तिपूजाचदेवानांवैप्रियं करी ॥ कलौतुदारुणेप्राप्तिब्रह्मपूजनमुत्तमम् ॥ १२ ॥ अहं
सः सत्ययुगेत्रेतायांयज्ञपुरुषः ॥ हिरण्यगर्भश्चप्रियेद्वापरेऽहं सुखप्रदः ॥ १३ ॥ शालग्रामः कलौ प्राप्तिदेवानांतृप्तेयह्यहम् ॥ मुनयोदेवतास्त
र्वेत्थापितुगणः प्रिये ॥ १४ ॥ सर्वेतेतृप्तिमार्थातिशालग्रामस्यपूजनात् ॥ द्विजातिभिस्त्रिवर्णैश्चपूजनचंदनैर्दिकैः ॥ १५ ॥ शूद्रैश्चस्नानमात्रे
णभक्तिभावेनपूजनम् ॥ म्लेच्छैश्चदर्शनं पुण्यं विनयाद्रक्तिभावतः ॥ १६ ॥ शालग्रामः स्वयं ब्रह्मसच्चिदानंदविग्रहम् ॥ तस्य दर्शनमात्रेण क्षयया
स्यंतिवैमलाः ॥ १७ ॥ इति ते कथितं देवि युगमर्यादमुत्तमम् ॥ पुरात्वं कस्यतनयासत्यं कथय मेऽचिरम् ॥ १८ ॥ पुष्पवत्युवाच ॥ पूर्वजन्मनिवेश्याहं

चंद्रकारि रिति श्रुता ॥ गाननृत्यादिकं वाद्यं देवस्याग्रे मया कृतम् ॥ १९ ॥ तेन पुण्यप्रभावेन स्वर्गलोकमुपागतम् ॥ देवैश्च प्रार्थितं तत्र रूपयौवनशालिनी ॥ २० ॥ ब्रह्मचर्यं न तस्याजस्वर्गलोकेऽपि वै दृष्टम् ॥ तस्य पुण्यप्रभावेन उषाबाणमुताऽभवत् ॥ २१ ॥ अनिरुद्धः स्वयं ब्रह्ममपाणिं गृहीतवान् ॥ कलिना प्रार्थितो देवो मम स्वास्मिन्निहेतवे ॥ २२ ॥ अर्चावितारमासाद्य मार्कण्डेयस्थलंगतः ॥ स्वप्नसादस्य महिमा दर्शितस्तेन तत्र वै ॥ २३ ॥ अत्रैव स्थितिं मर्यादोरुपस्य मे पते ॥ अहं तस्याज्ञया स्वाभिजम्बुकस्य सुताभवम् ॥ २४ ॥ रूपदिव्यसमायुक्तानाम्नाहं विजयैषिणी ॥ कुतं मे मयं वरणं त्वद्भ्रात्रा बलखानिना ॥ २५ ॥ मकरंदस्य भगिनी भूत्वा त्वां पतिमागता ॥ तेन दोषेण त्वद्भ्राताया तनंति ब्रमागतः ॥ २६ ॥ राज्ञ इन्न गठस्यैव गेहजपतेः स्वयम् ॥ इत्युक्त्वा मौनमास्थाय मे नैव पतिना सह ॥ २७ ॥ होलिकासमये प्राप्ते मलिनस्नेहदुःखिता ॥ मुतां चंद्वावलीरस्यां स्वप्नप्राप्ते सा ददर्श ह ॥ २८ ॥ रुरोदिनि शिदुःखानि स्वमुतास्नेहकातरः ॥ तदोदयो महावीरो ज्ञात्वा रोदनकारणम् ॥ २९ ॥ शूरैश्च दशसाहस्रैस्सार्द्धं बहु धनैर्युतः ॥ एकाकी प्रययौ वीरो यत्र चंद्वावली गृहम् ॥ ३० ॥ महीपतिस्तु तच्छत्रुज्ञान्त्वा कारणमुत्तमम् ॥ पश्चाज्जगाम कार्यार्थी स तु दुर्धनोऽधनांशकः ॥ ३१ ॥ बलीठाठमिति ख्यातं ग्रामं यादवपालितम् ॥ वीरसेनो नृपस्तत्र त्रिलक्षबलसंयुतः ॥ ३२ ॥ अष्टौ सुताश्च तस्या सन्तः रूपयौवनशालिनः ॥ कामसेनः प्रसेनश्च महामहसेनस्तथैव च ॥ ३३ ॥ सुखसेनो रूपसेनो विष्वक्सेनो मधुव्रतः ॥ मधुपश्च क्रमाज्जाता यादवांशाश्च यादवाः ॥ ३४ ॥ तत्र गत्वा च कृष्णांशस्स भायानं रकेसरी ॥ दंडवत्प्रणतो भूत्वा वीरसेनं महीपतिम् ॥ ३५ ॥ मलनालिखितं पत्रं दत्त्वा राज्ञे महामनाः ॥ दशभारं सुवर्णस्य पुनर्वाप्तमर्चीकरत् ॥ ३६ ॥ व्यंजनानि विचित्राणि भुक्त्वा यादवसंशुः ॥ चंद्वावलीं समागत्य कुशलं च न्यवेदयत् ॥ ३७ ॥ प्रेमोत्सुकश्च भगिनी कृष्णांशं प्राह दुःखिता ॥ भवान्ध्यब्दवया वीरतदाहं च विवाहिता ॥ ३८ ॥ विंशदब्दं ततो जातं विस्मृतां पितृमातृभिः ॥ समर्थेन त्वया वीरसंस्मृता भगिनी स्वयम् ॥ ३९ ॥ अद्य मे सफलं जन्म जीवितं सफलं च मे ॥ बंधुदुर्दानेन मात्रेण सर्वं सफलं मम ॥ ४० ॥ प्रसन्नात्मा दयस्तत्र भगिनीं प्राहनम्रधीः ॥ जम्बुकेन गृहं सर्वं लुठितं बलशालिना ॥ ४१ ॥ तस्य दुःखेन भूपाले भयभीतो दिने दिने ॥ महत्कष्टेन विजयो जम्बुकाच्चाभयोऽभवत् ॥ ४२ ॥ महाराजस्तु बलवान् रुरोधेन गरीमम् ॥

मया विवाहितो भ्राता ब्रह्मातस्तुतया सह ॥ ४३ ॥ पुनश्च सैहलद्वीपे जयंताथैव यंगताः ॥ एवं विधानि दुःखानि बहूनि ह्यभवन्पितुः ॥ ४४ ॥
 अतस्त्वं प्रतिमुप्रीता वयं भगिनिर्किंकराः ॥ मुदुवाक्यमिति श्रुत्वा तदा चंद्रावलीमुद्रा ॥ ४५ ॥ गेहं निवासमासस्वकीयं प्रेमविह्वला ॥
 एतस्मिन्नन्तरे धूतो महीपतिरुपाययौ ॥ ४६ ॥ सभायां वीरसेनस्य राज्ञा तैर्नैव संस्कृतः ॥ वार्तांतरं समासाद्य तमुवाच महिपतिः ॥ ४७ ॥
 निष्कासिताश्च ते सर्वे राज्ञा ह्लादादयः खलाः ॥ चौरितो नृपतेः कोशो हीनजात्यैर्महाबलैः ॥ ४८ ॥ तदा तु कुठिताः सर्वे शृंगिया ल्यपुरेऽवसन् ॥
 छिद्रदृशीं कुण्ठां शोभेहेतव समागतः ॥ ४९ ॥ चंद्रावल्याश्च वैदोलं गृहीत्वा समागमिष्यति ॥ सत्यं ब्रवीमि भूपाल नान्यथा वचनं मे ॥ ५० ॥
 इति श्रुत्वा वीरसेनो विषमादाय दारुणम् ॥ कामसेनं समाहूय चंद्रावलिपतिं सुतम् ॥ ५१ ॥ वचनं प्राह भोः पुत्रबंधं न कुरु तस्य वै ॥
 इति श्रुत्वा कामसेनो विषमादाय दारुणम् ॥ ५२ ॥ भोजनयददौ तस्य ज्ञात्वा चंद्रावली तदा ॥ भ्रातुरंतिकमासाद्य पात्रमादाय साययौ ॥ ५३ ॥
 कामसेनश्च कुपितो गृहीत्वा दंडं देवतसम् ॥ स्वप्रियां ताडयामास सदृशं तं तदा कुपत् ॥ ५४ ॥ गृहीत्वा भुजयोस्तं विबंधनाय ससुधातः ॥
 बंधनं त्वंगते पुत्रे वीरसेनो महाबलः ॥ ५५ ॥ पुत्रान ज्ञापयामास तस्य बंधनहेतवे ॥ एतस्मिन्नन्तरे वीरोदोला मादाय सत्वरम् ॥ ५६ ॥
 सेनामध्ये समागम्य महद्युद्धमचीकरत् ॥ एकतोदशसाहस्रास्त्रिलक्षान्स्तुतयैव ते ॥ ५७ ॥ अहोरात्रमभूद्युद्धं दारुणं रोमहर्षणम् ॥
 हतौ लक्षमहाशूरा उदयस्य सहस्रकाः ॥ ५८ ॥ शेषाः प्रदुद्रुस्सर्वयादवाभयकातराः ॥ दृष्ट्वा पराजितान् सैन्यान् सतपुत्रा महाबलाः ॥ ५९ ॥
 स्वान्गजांश्च समारुह्य कुण्ठां शंकरधूरुषा ॥ सर्वरोषिंदुलारूढो भूमौ कृत्वा गजानान् ॥ ६० ॥ तेषामस्त्राणि सच्छित्त्वा वध्नातिवलदपि तः ॥
 इति श्रुत्वा वीरसेनः सूर्यभक्तिं परायणः ॥ ६१ ॥ सौरमंस्त्रं समादाय तस्य सैन्यमदाहयत् ॥ तेनास्त्रेणैव कुण्ठां शः सहयोमूर्च्छितो भुवि ॥ ६२ ॥
 वीरसेनस्तु तं बद्धमोचयित्वा सुतान्वधूम् ॥ स्वगेहमागतस्तूर्णनानावाद्यान्यवा दयत् ॥ ६३ ॥ हतशेषान्स्तदा वीराः कुण्ठां शस्यययुर्दश ॥
 हेतुं परिमलस्य अये सर्वमुचुरत दादितः ॥ ६४ ॥ महिपतिं महाधूर्तं मन्त्राजान् ब्रवीदिदम् ॥ गच्छ त्वं मलना पुत्रलक्षसैन्यसमन्वितः ॥ ६५ ॥
 बद्धास्व भगिनीकांतं स्वबंधुमोचया नृपे ॥ इति श्रुत्वा च समुत्तोलक्षसेना समन्वितः ॥ ६६ ॥ शीघ्रं गत्वा च नगरं रुरोधवलान् रुषा ॥ युद्धीभूतेव

लेतस्मिन्वीरसेनोद्वपोत्तमः ॥ ६७ ॥ सौरमन्त्रमुपादायदाहनाथैः समुद्यतः ॥ सजीभूतेतदस्त्रे तु ब्रह्मानंदो महाबली ॥ ६८ ॥ ब्रह्मास्त्रेण वसन्तारं वार
 ग्रामासैरुषा ॥ दृष्ट्वा भयान्वितो भूपस्तमेव शरणं ययौ ॥ ६९ ॥ ब्रह्मानंदस्तु तं भूपं वचनं प्राह निभयैः ॥ धूर्तवैक्येन हे भूप मद्धैर्धुर्वधितस्त्वया ॥ ७० ॥
 अवध्याच सदानरीत्स्वस्तु तस्मात्ताडयत् ॥ अतस्त्वं भागिनी युक्तं स्वस्तु तं देहि मे नृप ॥ ७१ ॥ इति श्रुत्वा च नृपतिर्वचनं प्राहनम्रधाः ॥ भस्तु ता च
 गृहे नास्तिका मसेनं गृहाण भोः ॥ ७२ ॥ इत्युक्त्वा वीरसेनश्च सुतं च द्रावली तदा ॥ दत्त्वा तस्मै प्रसन्नात्मा तत्प्रस्थानमकारयत् ॥ ७३ ॥ ब्रह्मान
 नंदोऽपि बलवान्कृष्णांशेन समन्वितः ॥ सेनया शीतसाहस्रया ययौ सार्द्धं महावतीम् ॥ ७४ ॥ मलनास्वस्तु तं दृष्ट्वा प्रेमा विह्वलकंपिता ॥
 स्नापयित्वा श्रुधाराभिर्द्विजातिभ्यो दौघनम् ॥ ७५ ॥ इति ते कथितं विप्रकृष्णांश चरितं शुभम् ॥ शृण्वतां कलिपापं प्रकथयिष्यामि वैपुनः ॥
 ॥ ७६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गुणसंज्ञापरपरायैकलियुगितिहाससमुच्चये द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ६४ ॥
 ॥ सूत उवाच ॥ चतुर्विंशब्दके प्राप्ते कृष्णांशो बलशालिनी ॥ इष्येच्छुक्लदशम्यां च कृतो राज्ञा महोत्सवः ॥ १ ॥ भोजयित्वा द्विजश्रेष्ठ
 न्दत्त्वा तेभ्यो हि दक्षिणाः ॥ स्वभृत्येभ्यस्तथा वित्तं यथा योग्यं क्रमाद्दौ ॥ २ ॥ कातैक्यां शुभसंयोगे कृष्णांशो बलसंयुतः ॥ इन्दुलेन च
 संयुक्तो देवसिंहेन संयुतः ॥ ३ ॥ अयुतैः स्वर्णद्रव्यैश्च शूरैर्दशसहस्रकैः ॥ ययौ बर्हिष्मतीस्थानेनानाभूपसमन्विते ॥ ४ ॥ एतस्मिन्नंतरतत्र
 चित्ररेखा समागता ॥ वृतासतालिभिर्देवीचित्रशुभप्रपूजिनी ॥ ५ ॥ गंगामध्ये महारम्यं नानायाभयं तथा ॥ कृतं कौतूहल्युतं बहत्सं वसम
 न्वितम् ॥ ६ ॥ आगतास्तत्र राजानो नानातर्हशेनोत्सुकाः ॥ तदेदं यो देवयुतो जयंते न समन्वितः ॥ ७ ॥ इतश्च शूरैश्च सहितो दर्शनार्थमुपा
 ययौ ॥ चित्ररेखा महारम्या बाल्मीकनृपतेः सुता ॥ ८ ॥ ददर्श सुंदरं कान्तामिदं लेशं शिवन्मुखम् ॥ येन स्वप्रांतैरेरम्यं सार्द्धं भुक्तं तथा सुखम् ॥
 ॥ ९ ॥ तमाहाद सुतं ज्ञात्वा साभिर्नंदने दहेजा ॥ कृत्वा मोहमयं जालं शुक्रभूतं तं देदुलम् ॥ १० ॥ हत्वा स्वयं वरेरम्ये परमानंदमाययौ ॥
 पुनराहृत्य तां मायां स्वगेहाय ययौ सुदा ॥ ११ ॥ कृष्णांशस्तु तदा बुद्धान ददर्श स्वकं शिशुम् ॥ देवसिंहबोधयित्वा पप्रच्छ क्व गतः शिशुः ॥
 ॥ १२ ॥ कालज्ञो देवसिंहोऽपि मोहितश्चित्रमायया ॥ न ज्ञातस्तेन वै बालः क्व गतः केन वा हतः ॥ १३ ॥ विस्मितं देवसिंहं च दृष्ट्वा कृष्णांश

कोबली ॥ रुरोदौच्चैस्तदागाढं चित्रमायाविमोहितः ॥ १४ ॥ श्रुत्वातुरोदनंतस्यबलस्तत्रमहीपतिः ॥ ययौशीघ्रंप्रसन्नस्त्रमायत्राह्लादः स्वयं
स्थितः ॥ १५ ॥ रुदित्वातत्रैवागाढं वचनं प्राहनम्रधीः ॥ उदयोनामतेभ्राता मोहयित्वा मेदेनतौ ॥ १६ ॥ देवमिन्दुलमेवासौहृत्वा धारासुरो
पितम् ॥ प्रत्यक्षं च मया दृष्टं तेन वरिणैर्वैकृतम् ॥ १७ ॥ अतस्वर्णचमदत्त्वा विनयेनावरोधितः ॥ देवसिंहस्ततो बुद्धयान्नान्नान्न तेन यत्कृतम् ॥
१८ ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं निश्चयं नाधिगच्छति ॥ एतस्मिन्नन्तरे प्राप्तौ तौ विरौरौ देनतौ ॥ १९ ॥ तद्विद्येन कृष्णांशः स्वदेहं त्यक्तुमुद्यतः ॥
आह्लादो निश्चयं ज्ञान्वाभाषितं च महीपतिः ॥ २० ॥ कृष्णांशं ताडयामास वै तस्मै श्रमकृतनैः ॥ तस्य माता तथापत्नी भगिनि प्रेमदुःखिताः ॥
२१ ॥ आह्लादं बोधयामासुर्धूर्तमायाविमोहितम् ॥ नबोधितस्तदावीराश्चित्रमायाविमोहितः ॥ २२ ॥ तदा पुष्पवती देवी स्वपातं भ्रातृपा
डितम् ॥ दृष्ट्वा तत्र मताशीघ्रं पतितुः खेन दुःखिता ॥ २३ ॥ विना पराधं कृष्णांशो महां निर्दामवा सत्वात् ॥ तदा वेदविदो विप्रा आह्लादं प्रादुर्बुजै
तम् ॥ २४ ॥ वधस्त्यागः समोक्षे योग्यं बुद्ध्या विचारय ॥ इत्युक्तः स तुरीयात्मा पुत्रशोकेन दुःखितः ॥ २५ ॥ चांडालांश्च समादूय बद्धा
तं पुत्रघातिनम् ॥ दत्त्वा तेभ्यः सपत्नीकं वधं कुरुत माचिरम् ॥ २६ ॥ अस्य नेत्रसमुत्पाद्य मां दर्शयत संयुताः ॥ इति श्रुत्वा गतास्तं वै गहनं
व्याघ्रसेवितम् ॥ २७ ॥ देवसिंहस्ततो गत्वा दत्त्वा तेभ्यो महद्वनम् ॥ संप्राप्य दंपतीं विरश्वांडालेभ्यो वनययौ ॥ २८ ॥ बलवानेस्तु यापत्नी
गजमुक्तापातिव्रता ॥ दंपतीपालयामास गुह्यगृहे सुदयुता ॥ २९ ॥ चांडालास्ते तु संगत्य मृगनेत्रं च तंदुः ॥ देवसिंहस्तदा गत्य क्रोधोत्पन्ना च
तम ब्रवीत् ॥ ३० ॥ धिक्त्वांपांपदुराचारं त्वयामोर्हसितः सखा ॥ जीवितस्त्वत्सुतो भूमौ तदन्वेषणहेतवे ॥ ३१ ॥ यास्यामि विविधा ब्राह्मणान्त्यं
संत्य ब्रवीम्यहम् ॥ इत्युक्त्वा प्रययौ विरश्वांडालाख्यपुरं शुभम् ॥ ३२ ॥ गजमुक्तामनुज्ञाप्य दंपती प्राप्यानिर्भयः ॥ मयूरनगरं रम्यं निशि वारं समा
ययौ ॥ ३३ ॥ मकरंदं स्तुबलवाञ्छात्वा तत्सर्वकारणम् ॥ स्वसुःपतितं च भगिनीं स्वचित्प्रेम्णान्यवासयत् ॥ ३४ ॥ धर्ममाराधयामास यज्ञैर्नानाविधैः स्त
वैः ॥ प्रसन्नो धर्मराजश्चमकरन्दमुवाच ह ॥ ३५ ॥ अभिनंदनभूपस्य सुता चित्रप्रपूजिनी ॥ नाट्यात्मजो केशरिणी तत्सखीदं भकोविदा ॥ ३६ ॥
केशरिण्याशु रुक्षैः कुतुको योगरूपधृक् ॥ तेन प्रसारिता माया शतयोजनमन्तरा ॥ ३७ ॥ शत्रुभिर्दुर्गमाभूमिः शत्रुपाषाणकारिणी ॥

चित्रगुप्तप्रभावेननिर्भयोभूतः ॥ ३८ ॥ चित्ररेखाभूपसुताजयतस्तुतयाहृतः ॥ नररूपधरात्रैशुक्ररूपधरोद्दिने ॥ ३९ ॥
 इन्दुलश्चस्थितोदुःखचित्रमायाविमोहितः ॥ कृष्णांशश्चभवान्देवः सहितः सूर्यवर्मणा ॥ ४० ॥ मयादत्तानियन्त्राणिगृहीत्वातेमुदायुताः ॥
 चित्ररेखांसमागत्यनृत्यादौस्तैःसमंकुरु ॥ ४१ ॥ मोहयित्वाचतार्द्विपठित्वातन्मतंशुभम् ॥ पुनरागच्छवैश्वींशैःस्वन्ययोगपुनः कुरु ॥ ४२ ॥
 इत्युक्त्वान्तर्दधेदेवस्सराजाविस्मयान्वितः ॥ कृष्णांशंवर्यणयामासयथाधर्मेणभाषितम् ॥ ४३ ॥ फाल्गुनेमासिसंप्रतित्रयस्तेयोगिरूपिणः ॥
 ययुरिन्नगटंरम्यंनृत्यगीतविशारदाः ॥ ४४ ॥ मृदंगांस्तदादेवोमकरंदोविपंचिवान् ॥ नृत्यगानकरोवीरः कृष्णांशःसर्वमोहनः ॥ ४५ ॥
 मोहयित्वाचनगरंतथाजपतनृपम् ॥ सकुलंचसैन्यंचतुष्टोराजाऽब्रवीदिदम् ॥ ४६ ॥ वांछितंब्रूहिमेयोगिस्सश्रुत्वाप्राहनम्रधीः ॥
 देहिमेसूर्यवर्मणंस्वमुतंकार्यहेतवे ॥ ४७ ॥ कृत्वाकार्यमहंश्रांशुनदस्यामितेसुतम् ॥ विधिनानिर्मितोधर्मोराजभिर्वैश्वरक्षणम् ॥ ४८ ॥
 इतिश्रुत्वाजपतिर्देत्त्वातेभ्यःस्वकंसुतम् ॥ स्वराज्ञीमाययौराजागतास्तेकार्यतत्पराः ॥ ४९ ॥ पक्षमात्रेणबह्विकिनगरंप्रययुमुदा ॥
 धर्मदत्तानियन्त्राणिगृहीत्वाशत्रुमंदिरम् ॥ ५० ॥ आययुर्लास्यतत्त्वज्ञानुपमोहनतत्पराः ॥ सर्वचनागराःप्राप्तास्तत्रक्षत्रगणामुदा ॥ ५१ ॥
 मोहितास्तैश्चतेसर्वगीतनृत्यविशारदैः ॥ महद्भ्रन्ददौतेभ्यस्तोमरान्वयसंभवाः ॥ ५२ ॥ तानादायपुनर्भूःस्वगेहमभिनंदनः ॥
 आययौगेहंनृत्यार्थीकारयामासवैपुनः ॥ ५३ ॥ मकरंदस्तदवीणांमृदंगंभीष्मजोबली ॥ मंजरिंसूर्यवर्माचकृष्णांशोभाननृत्यकम् ॥ ५४ ॥
 गृहीत्वाभोदयामासुनारिवृन्दान्महोत्तमान् ॥ चित्ररेखास्वयंदृष्ट्वातेषामोहनहेतवे ॥ ५५ ॥ मायांनिर्वापयामासनिष्फलासाऽभवत्क्ष
 णात् ॥ मोहितातैश्चासदेवीतानुवाचमुदान्विता ॥ ५६ ॥ वांछितंब्रूहिमेवीरकृष्णांशश्चाहतांवधूम् ॥ शुक्रंदेहिचमेदेविनेचेच्छा
 पंददाम्यहम् ॥ ५७ ॥ इतिश्रुत्वाचित्ररेखाशोकव्याकुलचेतना ॥ कृष्णांशयोगिनंप्राहसत्यंकरयकोभवान् ॥ ५८ ॥ इंद्राद्यादेवतास्त्व
 मयानिर्मितमायया॥मोहिताक्ष्णमात्रेणभवान्मोहितोमया ॥ ५९ ॥ देवोनारायणोवापिधर्मावापिशिवःस्वयम् ॥ इत्युक्तस्सतुकृष्णांशोवच
 नंप्राहनिर्भयः ॥ ६० ॥ उदयोनाममेराज्ञिदेवसिंहोऽयमुत्तमः ॥ मच्छालोमकरंदोऽयंसूर्यवर्मातथाविधः ॥ ६१ ॥ इन्दुलस्यवियोगेनवययो

गित्वमागताः ॥ मद्गुरुश्चतथोन्मादीसंकुलस्तद्वियोगतः ॥ ६२ ॥ शुक्रं देहि महामाये इन्दुलं देहि वायदि ॥ इत्युक्त्वा गुरुरोदौ चैह इन्दुलमहा
 बल ॥ ६३ ॥ दर्शनं देहि मे शीघ्रं नो चेन्म्राणां स्तन्यजाम्यहम् ॥ इत्येवं वादिनं वीरं चित्रे स्वामहोत्तमा ॥ ६४ ॥ कृत्वा लज्जापुनः प्राह मां च पुन्रगृहाण
 भोः ॥ कृत्वा नरमयं रूपं स्वकान्तं सर्वसुन्दरम् ॥ ६५ ॥ पतित्वा तच्चरणयोरुरोदौ चैश्वर्यं ॥ तथा विधौ च तौ दृष्ट्वा कृष्णां शोहर्षं सयुतः ॥ ६६ ॥
 इन्दुलैव लिखितं गृहीत्वा पत्रमुत्तमम् ॥ धर्मयत्र प्रभावेन मयूरनगरं ययौ ॥ ६७ ॥ सूर्यवर्मा गतो गेहं मकरं देनमानितः ॥ देवसिं हस्तबलवान्
 हीत्वा पत्रमुत्तमम् ॥ ६८ ॥ ययौ मनोरथारूढे यत्राह्लादः शुचान्वितः ॥ को भवानिति तत्राह महोन्मादी वदइत्यते ॥ ६९ ॥ देवसिंहं च मां वि
 द्धित्वा त्वत्पुत्रान्वेषणे रतम् ॥ पत्रं गृहाण भो वीरं लिखितं त्वत्सुतेन वै ॥ ७० ॥ इति श्रुत्वा स आह्लादः परमाप्तवान् ॥ ज्ञात्वा तत्कारणं सर्व
 यथाविधि सुतोदृतः ॥ ७१ ॥ महीपातिं समादूय वचनं प्राहनम्रधीः ॥ सत्यं कथय मे भूपकृष्णां शो न हतस्सुतः ॥ ७२ ॥ सहो वाचश्रुतं वीरकृ
 ष्णां शो न यथाहतम् ॥ इत्युक्त्वा तु विहस्य शुकार्ये सिद्धिमुपागतः ॥ ७३ ॥ आह्लादः क्रोधताम्राक्षः के शानाकृष्यं तमुदा ॥ वेतसैस्ताडयामा
 सस्वहस्तेन पुनः पुनः ॥ ७४ ॥ श्रुत्वा परिमलो राजसपत्नीकस्समागतः ॥ बहुधा मोदयामास मां शिवदुर्लभम् ॥ ७५ ॥ अरधूतं महापा
 पि न्मदं धुर्वाति तस्त्वया ॥ गतो यत्र मम प्राणस्स कुलं त्वान्याम्यहम् ॥ ७६ ॥ तदा महीपातिदुःखीनिः श्वसो मौनमास्थितः ॥ तदवदं हि सं
 स्थाप्य महापीडामवाप्तवान् ॥ ७७ ॥ एतस्मिन् नृते वीरो बलवानिः समागतः ॥ विमुच्य मातुलधूतौ ज्येष्ठवधश्च दुःखितः ॥ ७८ ॥ सचकार वि
 वाहार्थमुद्योगं भ्रातृजस्य वै ॥ नेत्रसिंहो नृपः प्रातो लक्षसैन्यसमन्वितः ॥ ७९ ॥ तारकश्च समायात तस्साद्धिशूरसहस्रकैः ॥ वीरसेनः स्वयं प्रातः शूरः
 सार्द्धं नवाऽयुतैः ॥ ८० ॥ तालनश्च ततः प्रातो लक्षसैन्यसमन्वितः ॥ सूर्यवर्मा तथा प्रातो लक्षसैन्यसमन्वितः ॥ ८१ ॥ ब्रह्मानंदः स्वयं प्रातः क्षि
 लक्षबलसंयुतः ॥ आह्लादश्च शुचाविष्टो लक्षसैन्यसमन्वितः ॥ ८२ ॥ हाबधोऽक्षगतस्त्वैवाभ्यां त्यक्त्वा पुरुषाधमम् ॥ इत्युक्त्वा प्रययौ वीरः शोक
 व्याकुलचेतनः ॥ ८३ ॥ बलवानिस्तु बलवैल्लक्षसैन्यसमन्वितः ॥ देवसिंहेन सह तोवाह्निं कप्रत्यसौ गमत् ॥ ८४ ॥ अहोरात्रप्रमाणेन मासै
 कः पथिवै गतः ॥ ज्येष्ठकृष्णस्य पंचम्यां बाह्निं कया ममाप्तवान् ॥ ८५ ॥ व्यूहः स्वकीयसैन्या नरं चितो बलवानिना ॥ एको रथः स्थितो

युद्धेतत्पश्चात्संस्थितागजाः ॥ ८६ ॥ पंचाशतः क्रमात्तेषां वाजिनश्च शतं शतम् ॥ तेषां पश्चात्क्रमाज्ज्ञेयाः पत्तयो दशसंस्थिताः ॥ ८७ ॥
 एकसेना च ज्ञेया सा तत्प्रमाणं ब्रवीम्यहम् ॥ एको रथो गजस्सर्वैर्ज्ञताद्धृतुहयास्तु ये ॥ ८८ ॥ सेनायां पंचसाहस्राः शतद्वयस्तु तथा स्मृताः ॥
 पंचायुतानि सेनायां सर्वे पदचराः स्मृताः ॥ ८९ ॥ एवं विधाश्च ताः सेनावल्लोनेनश्च षोडश ॥ गजस्तु दशसाहस्रामदमताः पृथग्ययुः ॥ ९० ॥
 युद्धेऽस्मिन् गणितं द्वेषं शूराः शत्रुप्रहारिणः ॥ अभिनंदनभूपस्य म्लेच्छाः पेशाच धर्मिणः ॥ ९१ ॥ त्रिलक्षाश्च हयारूढा एकलक्षाः शतत्रि
 पाः ॥ एकलक्षा पदचरा भुशुंडी परिधा युधाः ॥ ९२ ॥ तोमरा न्वयसंयुक्ताः क्षत्रियाः प्रयुतानि वै ॥ गजस्थान्स्तत्र संप्राप्ता यत्राह्लादम
 हाचमूः ॥ ९३ ॥ तयोश्चासीन्महद्युद्धं तु मुलं रोमहर्षणम् ॥ मदमत्ताश्च ते सर्वे निर्भयारणमाययुः ॥ ९४ ॥ सप्ताहोरात्रमभवद्युद्धं
 समरशालिनाम् ॥ बाह्वीकस्यार्द्धसेना च क्षयं नीता च तैर्नृपैः ॥ ९५ ॥ एकलक्षाहताः सर्वे वल्लोनेनश्च सैन्यपाः ॥ हाहाभूते शत्रुसैन्ये भयभी
 ते दिशो गते ॥ ९६ ॥ हर्षिता वल्लोना व्याजयदुगैर्वचोऽब्रुवन् ॥ दृष्ट्वा सैन्यानि शंकराज्ञः सप्तकुमारकाः ॥ ९७ ॥ कौरवांश्चाश्च ते
 जगुर्यत्र जातो महारणः ॥ महानंदश्च नंदश्च परानंदो पनंदकौ ॥ ९८ ॥ सुनंदश्च सुरानंदः प्रनंदः क्रमतो भवाः ॥ गजस्थान्स्ते महावी
 रास्तो मरान्वयसंभवाः ॥ ९९ ॥ सेनां जघ्नुः शरैस्तर्क्ष्णैर्वल्लोनेर्महात्मनः ॥ भयभीताश्च ते सर्वे वै स्वानि मुपाययुः ॥ १०० ॥ दृष्ट्वा सै
 न्यं पराभूतं वल्लोनिस्तदारुणा ॥ अभ्यधावत वेगेन कपोतस्थो महाबली ॥ १०१ ॥ नंदं प्रति तथा दिवः परानंदं च तालनः ॥ उपनंदं सूयवंमो
 सुनंदं प्रति तारकः ॥ १०२ ॥ नेत्रांसिहः सुरानंदं प्रनंदं प्रति यादवः ॥ युध्यमानास्तु ते सर्वे परस्परवधैर्षिणः ॥ १०३ ॥ दिनाद्धमभवद्युद्धं बहु
 वीरप्रणाशनम् ॥ पराजितास्तु ते पुत्रा बाह्वीकस्य महाबलाः ॥ १०४ ॥ त्यक्त्वा युद्धं युगैर्भीरुका वल्लोनिना ॥ दृष्ट्वा ते पां वलं घोरमभि
 नंदनभूमिपः ॥ १०५ ॥ कुतुंकं च समालूय नाट्यां केशरिणीं तथा ॥ कथितं कारणं राज्ञा यथा जातः पराजयः ॥ १०६ ॥ इति श्रुत्वा तु कुतु
 स्तमाश्वास्य महीपतिम् ॥ सध्या त्वां शांतिं मायां महादेवेन निर्मिताम् ॥ १०७ ॥ तत्सैन्यं मोहयामास शिलाभूतमचेतनम् ॥ तदोके शरि
 णीनाट्या अष्टौ बद्धामहाबलान् ॥ १०८ ॥ राज्ञः पार्श्वमुपगम्य दत्त्वा तान्गेहमाययौ ॥ बाह्वीकश्च प्रसप्तात्मा वद्धा तान्निगडैर्दृढैः ॥ १०९ ॥

छुठितं द्रविणैर्षांकोशमध्ये समाक्षिपत् ॥ देव्याश्चरदानेन देवासिहो भयातुरः ॥ ११० ॥ महावर्तिसमागम्य स्वर्णवर्णैर्न्यवेदयत् ॥ ज्ञात्वा
 स्वर्णवर्ती देवी सर्वविद्याविशारदा ॥ १११ ॥ इयेनैर्मूर्तिसमास्थाय ययौ पुष्पवतीं प्रति ॥ दृष्ट्वा तु दंपती तत्र मकरंदं दृष्ट्वा हे स्थितौ ॥ ११२ ॥ रुदित्वा क
 थयामास यथा प्रातः पराजयः ॥ कृष्णांशस्तु तदा दुःखिमकरंदं वचो ब्रवीत् ॥ ११३ ॥ गच्छ वीरमया सार्द्धं मद्रुर्बधंगतः ॥ कुलक्षयमहतापं सु
 प्रोक्तं पूर्वसूरीभिः ॥ ११४ ॥ निमग्नान्दुःखजलधौ समुद्धरममप्रिया ॥ इति श्रुत्वा तु तच्छयालुः शूरायुतसमन्वितः ॥ ११५ ॥ संन्यस्तवेषमास्थाय बद्ध
 चर्मसमन्वितः ॥ कृष्णांशेन हयारूढो बाहीकं त्वरितो ययौ ॥ ११६ ॥ तदा स्वर्णवर्ती देवी पुष्पवत्या समन्विता ॥ इयेनीरूपमुपास्थाय ययौ त्रयमहार
 णः ॥ ११७ ॥ सा च्छस्त्रांशं वीरिमायां बोधयित्वा स्वसैनिकान् ॥ रुरोधनगरीं तस्य बाहीकस्य महत्सैनः ॥ ११८ ॥ दृष्ट्वा तां च्छत्रुसंयुक्तां कुतुहस्तु
 तया सह ॥ पुनश्च शंखं वीरिमायां प्रेषयामास तान् प्रति ॥ ११९ ॥ छित्त्वा सा सकलां मायां बद्धा तौ दैत्यसन्निभौ ॥ नगरं दाहयामास तस्य भूपस्य मायया
 ॥ १२० ॥ न दाहो दाहमापन्नो न भस्मभिस्त्वान्बलु ॥ मायया च कृतं चित्रं देवीं स्वर्णवर्ती स्वयम् ॥ १२१ ॥ तदा पुष्पवती देवी हत्वा केशरिणं रुषा ॥
 तन्मार्गैस्तर्पयामास गृध्रगोमायुवायसात् ॥ १२२ ॥ कुतुं कंच तथा भूतं हत्वा स्वर्णवर्ती स्वयम् ॥ कारागरे लोहमये स्थितां च वीरानमोच
 यत् ॥ १२३ ॥ पुनरागम्य सा देवी तया सार्द्धं शुभानना ॥ मकरन्दः स्थितो यत्र कृष्णांशेन समन्वितः ॥ १२४ ॥ ते सर्वे विस्मिताश्चाञ्ज्ञा
 त्वा देव्या विमोहिताः ॥ क्रोधवन्तो महावीरा युद्धाय समुपाययुः ॥ १२५ ॥ पुनश्चासीत्तियोगुद्धसेनयोरुभयोर्मध्ये ॥ बलवानिमहानंदं न द
 श्वाह दमाययौ ॥ १२६ ॥ परानंदस्तथा देवं तारकं चोपनंदनः ॥ मुनन्देनैत्रिं सहं च सुरानंदं श्रुता लनम् ॥ १२७ ॥ प्रनन्दो विरसेन च ब्रह्मा
 नन्दं संप्रपतिः ॥ गजस्थिताश्चेत सर्वे धनुर्गुद्धपरायणाः ॥ १२८ ॥ अहोरात्रमभ्युद्धं तेषां च तुमुलं क्रमात् ॥ एतस्मिन्नंतरे रात्रौ चित्ररेखा समाग
 ता ॥ १२९ ॥ स्वकीयान्याकुलीभूतां स्तादृशां श्रविलोक्य वै ॥ चित्रगुप्तं तदा ध्यात्वा चित्रमायामचीकरोत् ॥ १३० ॥ नानातद्धांधवाश्चासन् बहुधा चा
 भिनंदनः ॥ तां दृष्ट्वा विस्मिताः सर्वे भयभीताश्च दुदुः ॥ १३१ ॥ त्यक्त्वा युद्धमर्थं भूमिशोकव्याकुलचेतनाः ॥ पंचयोजनमागत्य ततो वासमकार
 यत् ॥ १३२ ॥ संध्याकाले तमोभूते निरुत्साहा महाबलाः ॥ हाकृष्णांशं महाबाहो शरणागतवत्सलः ॥ १३३ ॥ इंदुलस्ते कुमारोऽयं संहतश्चित्ररेखाया ॥

तथाविमोहितावीरावयते शरणगताः ॥ १३४ ॥ इत्युक्त्वा रोदनं चक्रुः क्वगतोऽसि महामते ॥ तदा को लहश्चासीदुदतां बलशालिनाम् ॥ १३५ ॥
आह्लादं गृहयित्वा ते मूर्छिताभुवि विह्वलाः ॥ आह्लादस्तु तथा श्रुत्वा वप्रपाताहतः स्वयम् ॥ १३६ ॥ उन्मादिवत्तदा भूत्वा ताडयामास वक्षसम् ॥
एतस्मिन्नेतरे योगी कृष्णांशो भगवत्कलः ॥ १३७ ॥ चन्द्रोदये स्वयं प्रातश्चाष्टम्यां भृगुवासरे ॥ झूरश्च दशसाहसैर्मकरेण देन संयुतः ॥ १३८ ॥
तत्सेनां लुठयामास पालितां बलशालिनाम् ॥ जित्वा तां त्सर्वभूपालान्यहीत्वा विपुलं धनम् ॥ १३९ ॥ पंचशब्दस्थितं बंधुं प्रत्यागत्य जगज्जैवै ॥ तस्य श
ब्देन शेषो बोधितो बलशालिनाम् ॥ १४० ॥ झकुनं शुभमालोक्य भुजबुत्थाय वीर्यवान् ॥ स्वकीं निवेशयामास कृष्णांशो गृहपिणम् ॥ १४१ ॥
स्नापयित्वा श्रुधाराभिः कृष्णांशो प्रेमविह्वलः ॥ दत्त्वा द्विजातिमुख्येभ्यो वर्णयामास करणम् ॥ १४२ ॥ कृष्णांशोऽपि प्रसन्नात्मा स्वकीयां स
कलां कथाम् ॥ वर्णयित्वा यथाभूतां पुनर्वाहीकमाययौ ॥ १४३ ॥ चित्रविद्यां स्वयंकृत्वा पाठितां चित्ररेखया ॥ बद्धाभिनंदनं भूपसमुतं च
समं त्रिणम् ॥ १४४ ॥ विवाहं कारयामास जयंतस्य तया सह ॥ बाहीकस्तु प्रसन्नात्मा दत्त्वा च विपुलं धनम् ॥ १४५ ॥ स्वसुतां चित्ररेखां च
जयन्ताय मुदा ददौ ॥ शतं गजान्ह्यांस्तत्र सहस्रांश्च धनैर्युतान् ॥ १४६ ॥ शतं दासांस्तथा दासीं जयन्ताय स्वयंददौ ॥ प्रस्थानं कारयामास व
लशानेन महात्मनः ॥ १४७ ॥ श्रावणे मासि संप्राप्तास्ते सर्वे च महावतीम् ॥ स्वस्वंगे ह्ययुस्सर्वे भूपाश्चाह्लादमानिताः ॥ १४८ ॥ इति ते कथितं
विप्रचरित्रं कलिनाशनम् ॥ शृण्वतां सर्वपापघ्नं कथयिष्यामि वै पुनः ॥ १४९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्थखण्डापरपयो
येकलियुगीयेति हाससमुच्चये त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ अ॥ सूत उवाच ॥ कृष्णांशो च गृहं प्राप्ते चेन्दुले च विवाहिते ॥ महीपतिस्स ददुःखी देहलोप्र
तिचागमत् ॥ १ ॥ वृत्तांतं च नृपस्य प्रेकथयित्वा सतारकः ॥ परं विस्मयमापन्नः कृष्णांशो चरितं प्राप्ति ॥ २ ॥ एतस्मिन्नेतरे मन्त्री चंद्रभट्ट
उदारधीः ॥ भूमिराजं वचः प्राह शृणु पार्थिव सत्तम ॥ ३ ॥ मया चाराधिता देवैर्वैष्णवी विश्वकारिणी ॥ त्रिवर्षं तिचतुष्टाभूद्रदाभयहारिणी
॥ ४ ॥ तया दत्तं शुभं ज्ञानं कुमतिध्वंसकारणम् ॥ ततोऽहं ज्ञातवान् भूत्वा कृष्णांशं प्रतिभूपते ॥ ५ ॥ चरित्रं वर्णयामास तस्य कल्मषना
शनम् ॥ इत्युक्त्वा स च शुद्धात्मा ग्रंथं भाषामयं शुभम् ॥ ६ ॥ माहात्म्यं देवि भक्तानां श्रावयामास वै स भाम् ॥ तच्छ्रुत्वा भूमिराजस्तु विस्मि

तश्चाभवत्क्षणात् ॥ ७ ॥ महीपतिस्तदप्राहदिव्याश्वलदपितः ॥ उदयोनामवलवान्यस्यैववर्णिताकथा ॥ ८ ॥ चत्वारोवाजिनो
 दिव्याजलस्थलखगाश्चेते ॥ शीघ्रं तांश्चसमाहृत्यस्यभूपवलीभव ॥ ९ ॥ इतिश्रुत्वासनुपतिःश्रुतवाक्यविशारदम् ॥ आहूयकुंदनमलंप्रेषया
 माससत्वरम् ॥ १० ॥ महावर्तसमागत्यसदूतोभूतंप्रति ॥ उवाचचवर्नंप्रेम्णामहराजस्यभूपतेः ॥ ११ ॥ वाजिनस्तोहिचत्वा
 रोदिव्यरूपाःशुभप्रभाः ॥ दर्शनार्थैतवधूर्ध्वे लानामममात्मजा ॥ १२ ॥ तयाहूतान्हयान्भूपदेहिमेविस्मयंत्यज ॥ नोचेंद्रेलाग्रि
 नासर्वेक्षयस्यास्यतिसैन्यपाः ॥ १३ ॥ इतिश्रुत्वावचोयोरसभूपोभयकतरः ॥ आहादादीन्समाहूयवचनंप्राहनम्रधीः ॥ १४ ॥
 हयान्स्वान्स्वान्मुदोहिमादीयं वचनंकुरु ॥ इतिश्रुत्वासआहादोध्यात्वासर्वमयाशिवाम् ॥ १५ ॥ उवाचमधुरंवाक्यंशृणुमूप
 शिवप्रिय ॥ यत्रनःसंस्थिताःप्राणास्तत्रतेवाजिनःस्थिताः ॥ १६ ॥ नदास्यामोवर्यराजस्तस्यसंत्यनचान्यथा ॥ इतिश्रुत्वा
 वचस्तस्यराजापरिमलोवली ॥ १७ ॥ शपथंकृतवान्वरंशृणवतांबलशालिनाम् ॥ भोजनंब्रह्ममांसस्यपानीयंगोऽसृजोपमम् ॥ १८ ॥
 शय्यास्वमातृसदृशीब्रह्महत्योपमासभा ॥ ममराष्ट्रं च युष्माभिर्वासःपापमयोमहात् ॥ १९ ॥ इतिश्रुत्वातुशपथंदेवकीशोक्तत्परा ॥
 चकारोदंनगाढसंगहजनविग्रहा ॥ २० ॥ पंचविंशोऽब्देकंप्राप्तेकृष्णांशेयोगतत्परे ॥ भाद्रशुक्लचतुर्दश्यातद्देहाद्धर्मतत्पराः ॥ २१ ॥
 निर्यथुःकान्यकुब्जंतेजयचंद्रेणपालितम् ॥ स्वर्णवत्यापुष्पवत्यासहिताश्चित्ररेखा ॥ २२ ॥ इन्दुलःप्रययौश्रीमधुताश्वलेस्सह ॥
 करालंहयमारुह्यपंचशदंचतत्पिता ॥ २३ ॥ कृष्णांशीर्विदुलारूढोदेवकीमनुसंययौ ॥ त्यक्तत्वातेभूपतेप्रेमं सर्वसंपत्समान्वितम् ॥ २४ ॥
 पथित्र्यहमुषित्वातेजयचंद्रमुपाययौ ॥ नत्वातंभूपतिंप्रेम्णाकथित्वास्वर्कारणम् ॥ २५ ॥ उषित्वाशीतलारुथानेनूजयासासचंडिकाम् ॥
 जयचंद्रस्तुभूपालोदेवासिंहेनवर्णितः ॥ २६ ॥ तेभ्यश्चनदौवृत्तिंनृपःपरिमलज्ञया ॥ कुठितोदेवसिंहरुतुगत्वाकृष्णांशमुत्तमम् ॥ २७ ॥
 कथित्वाकारणं सर्वं सश्रुत्वारोपमादधौ ॥ त्वरितंविदुलारूढोहयपंचशतवृतः ॥ २८ ॥ लुंठयामासनगरपालितंलक्षणेनतत् ॥ दृष्ट्वातल
 क्षणोवीरोहस्तिनःपृष्ठमास्थितः ॥ २९ ॥ शरेणताडयामासकृष्णांशहृदयंददम् ॥ निष्फलत्वंतोबाणोविष्णुमंत्रेणप्रेरितः ॥ ३० ॥

विस्मितः स तु भूपालो वाहनाद्भूमिमागतः ॥ नत्वा तच्चरणौ दिव्यौकुलिशादिभिरन्वितौ ॥ ३१ ॥ तुष्टावदंडवद्धूत्वालक्षणगोद्वंदगिरा ॥
 लक्षणलवाच ॥ ॥ वैष्णवविद्धिमांस्वामिन्विष्णुपूजनतत्परम् ॥ ३२ ॥ जानेऽहं त्वं महाबाहो कृष्णश्च त्वयवतारकम् ॥ त्वद्वत्तेको
 हि मे बाणो निष्फलः कुरुते मुनि ॥ ३३ ॥ क्षमस्व मम दौरात्म्यं नाथ ते मायया कृतम् ॥ इत्युक्त्वा तेन सहितो जयचंद्रमहीपतिम् ॥ ३४ ॥ गत्वा तत्क
 थयामास यथा प्राप्तं पराजयम् ॥ नृपस्तयोः परिक्षार्थे यौ तुच्छाया विमोहितौ ॥ ३५ ॥ गजौ कुवलयापीडौ त्वत्तवाञ्छीतलास्थले ॥ तदा ह्या
 दोदयौ वीरौ गृहीत्वा तौ स्वलीलाया ॥ ३६ ॥ चकर्षतुर्बलात्पुच्छे क्रोशमात्रं पुनः ॥ मृतौ कुवलयापीडौ दृष्ट्वा राजा भयातुरः ॥ ३७ ॥ ददौ रा
 जगृहं शर्मन्तयो रथे प्रसन्नधीः ॥ इष्यच्छुक्ते सुप्तं त्रैलोक्यं लक्षणो नाम वैबली ॥ ३८ ॥ नृपज्ञाय यौ शीघ्रं तैश्चादिगजयं प्रति ॥ स तलक्षवलैस्साद्ध
 तालनद्वौश्च संयुतः ॥ ३९ ॥ वाराणसीपुरीं प्राप्य रुरोध नगरं तदा ॥ रुद्रवर्मा च भूपालो गौडवंशयशास्करः ॥ ४० ॥ पंचायुतैः स्वसैन्यैश्चाद्ध
 युद्धार्थमागतवान् ॥ याममात्रेण तं जित्वा षोडशब्दस्य वैकरम् ॥ ४१ ॥ कोटिमुद्रामयं प्राप्य जयचंद्राय चार्पयत् ॥ मागधेशपुनर्जित्वानाम्ना
 विजयकारिणम् ॥ ४२ ॥ विशदब्दकरं प्राप्य स्वभूपाय समार्पयत् ॥ पंचकोट्यश्च वै मुद्राराजतस्य पुनर्ययौ ॥ ४३ ॥ अंगदेशपतिं भूपमायाव
 मांणसुत्तमम् ॥ सैन्यायुतयुतं जित्वा विशदब्दस्य वैकरम् ॥ ४४ ॥ कोटिमुद्राश्च संप्राप्य स्वभूपाय समार्पयत् ॥ वंगदेशपतिं वीरोलक्षणे वैयु
 तश्चैतैः ॥ ४५ ॥ लक्षसैन्ययुतं भूपकालीवर्माणसुत्तमम् ॥ अहोरात्रेण तं जित्वा महायुद्धे नलक्षणः ॥ ४६ ॥ विशदब्दकरं प्राप्य कोटिस्वर्णमयं
 तदा ॥ प्रेषयामास भूपाय जयचंद्राय वै मुद्रा ॥ ४७ ॥ उष्ट्रे दंशयौ वीरः पालितैर्महाबलैः ॥ धीर्यकीर्तिस्तत्र नृपोलक्षसैन्यसमन्वितः ॥ ४८ ॥
 जगन्नाथज्ञया प्राप्तस्तैश्चाद्धरणोन्मुखे ॥ तयोश्चासीन्मिह द्रुहंतु मुलरोमहर्षणम् ॥ ४९ ॥ अहोरात्रमाणेन कृष्णांशेन जितो नृपः ॥
 विशदब्दकरं सर्वकोटिस्वर्णसमन्वितम् ॥ ५० ॥ संप्राप्य प्रेषयामास कान्यकुब्जाधिपाय वै ॥ पुंड्रदेशं यौ वीरोलक्षणे बलवत्तरः ॥ ५१ ॥
 नृपं नागपतिं नाम पंचायुतबैर्युतम् ॥ दिनमात्रेण तं जित्वा कोटिमुद्रा गृहतिवान् ॥ ५२ ॥ महेंद्रगिरिमागत्य नत्वा तं भागं वसुनिम् ॥
 ततो निवृत्त्य ते सर्वे नैत्रपालपुरं ययुः ॥ ५३ ॥ योगसिंहस्तदागत्य कृष्णांशं प्रति भागं वम् ॥ कोटिमुद्रा ददौ तस्मै स तत्रात्रमवासयत् ॥ ५४ ॥

वीरसिंहपुरंजमुस्तेवीरामदवत्तराः ॥ रुरुधुनर्गसर्वहिमतुंगोपरिस्थिताम् ॥ ५५ ॥ पालितांगोरखालयेनयोगिनाभक्तकारणात् ॥
 भूपाजःप्रवीरश्चसैन्ययुतसमान्वितः ॥ ५६ ॥ कृतवान्दारुणयुद्धंलक्षणस्यैवसेनया ॥ प्रत्यहंबलवाञ्छूरोहत्वाशूरसहस्रकम् ॥
 ॥ ५७ ॥ सायकालेगृहंप्राप्ययोगिनंतमपूजयत् ॥ पूजनत्सप्रसन्नात्मासैन्यमुज्जीव्यभूयतेः ॥ ५८ ॥ दत्वागजबलंतेभ्यः
 पुनर्योगंकरोतिवै ॥ सार्द्धमासोगतस्तत्रयुद्धयत्तांबलशालिनाम् ॥ ५९ ॥ तदातेतुनिरुत्साहादेवसिंहंतमब्रुवन् ॥ विजयोनःक
 थंभूयतत्त्वंब्रूहिनअग्रतः ॥ ६० ॥ इतिश्रुत्वासेहोवाचशृणुकृष्णांशमेवचः ॥ योगिनंगोरखंनमपराजित्यस्वनृत्यतः ॥ ६१ ॥ पुनर्यु
 धंकरुत्सर्वैततो जयमवाप्स्यसि ॥ इत्युक्तास्तेहिंकृष्णाद्याःकृत्वायोगमयंयवपुः ॥ ६२ ॥ स्थापयित्वा रणैसेनंपालितांलक्षणेनैव ॥ प्रातः
 कालेयथुस्तेवैमदिरंतस्ययोगिनः ॥ ६३ ॥ कृष्णांशोनर्तकश्चासिद्विणुवाद्याविशारदः ॥ देवसिंहोदुंगढ्यादयोवीणाधरिचितालनः ॥ ६४ ॥
 कांस्यधारीतदाह्लादोजगैगीतांसनातनीम् ॥ तदर्थंदृढयेकृत्वागोरखस्त्वययोगवान् ॥ ६५ ॥ वरंवरयतानाहतेतच्छ्रुत्वाऽब्रुवन्वचः ॥
 नमस्यामोवर्यतुभ्यंयदिदेयोवरस्त्वया ॥ ६६ ॥ देहिसंजीविनिविद्यामाहादायमहात्मने ॥ इतिश्रुत्वाहृदित्वात्वातानुवाचप्रसन्नधीः॥६७॥
 विद्यासंजीविनीतुभ्यवर्षमात्रंभविष्यति ॥ तत्पश्चाद्विष्णुभूत्वागमिष्यतिमदंतिकम् ॥ ६८ ॥ अद्यप्रभृतिभेवीरमयात्यक्तमिदंजगत् ॥
 यत्रभट्टहैरःशिष्यस्तत्रगत्वाशयेद्ब्रह्मम् ॥ ६९ ॥ इत्युक्त्वात्तर्हिंतोयोगीजमुस्तेरणमूर्द्धनि ॥ जित्वाप्रवीरसिंहंवरसिंहंतथैवच ॥ ७० ॥
 हत्वातस्यायुतंसैन्यंलुठयित्वाचतद्ब्रह्मम् ॥ कृत्वादासमयंभूपलक्षणःप्रययौमुदा ॥ ७१ ॥ कौशलंदेशमागत्यजित्वातस्यमहीपतिम् ॥
 सैन्यायुतंसूर्यधरंकरयोगमचीकरत् ॥ ७२ ॥ षोडशाब्दंकरंप्राप्यमुद्राकोट्ययुतंसुदा ॥ नैमिषारण्यमागम्यतत्रोषुःस्नानतत्पराः ॥ ७३ ॥
 होलिकायादिनैर्मयेलक्षणोबलवत्तरः ॥ दत्त्वादानानिविप्रेभ्योमहोत्सवमकारयत् ॥ ७४ ॥ तदावयंचमुनयःसमाधिरस्थाश्चभूपतिः ॥
 यदासलक्षणःप्राप्तोनैमिषारण्यमुत्तमम् ॥७५॥ स्नात्वासर्वाणितीर्थानिसंतर्प्यद्विजदेवताः ॥ कान्यकुब्जपुरंजमुश्चैत्रकृष्णाष्टमीदिने॥७६॥
 इतितेकथितंविप्रयथादिग्विजयोभवत् ॥ शृणुविप्रकथारम्यांबलखानिर्यथाभूतः ॥ ७७ ॥ मार्गकृष्णस्यसप्तम्यांभूमिराजोमहाबलः ॥

महीपतेश्चाक्येनसामंतप्राहिनिर्भयः ॥ ७८ ॥ मयाश्रुतस्तेतनयःशारदारदर्पितः ॥ रक्तबीजत्वमापन्नस्तमेदेहिकृपांकुरु ॥ ७९ ॥
इत्युक्तस्तुसामन्तस्तेनरज्ञैर्वसत्कृतः ॥ चामुंडनामतनयंसमाहूयाब्रवीदिदम् ॥ ८० ॥ पुत्रत्वंनृपतेःकार्यसदाकुरुरणप्रिय ॥
इतिश्रुत्वापितुर्वाक्यसर्वैराजानमब्रवीत् ॥ ८१ ॥ देव्याज्ञांभू पतेमहेशंभ्रंजयमवाप्स्यसि ॥ इतिश्रुत्वासहोवाचबलखानिमहाबलः ॥ ८२ ॥
छित्त्वामच्छृंशियवनगृहीत्वारष्ट्रमुत्तमम् ॥ सुस्थितानिर्भयोगेहेबाहुशालीयैर्द्रियः ॥ ८३ ॥ यदित्वंबलखानिचजित्वामेद्वर्पयिष्यसि ॥
हत्वावातस्यसकलंराष्ट्रंत्वायिभविष्यति ॥ ८४ ॥ इत्युक्त्वा रक्तबीजं तस्मादहूयस्वकंबलम् ॥ सतलक्षंदौतस्मैसतत्प्राप्यमुदायौ ॥ ८५ ॥
उषित्वात्रिदिनमार्गैश्शियाख्यमुपागतः ॥ रुरोधनगर्गसर्वांबलखानेमहात्मनः ॥ ८६ ॥ चामुंडागमनंश्रुत्वाबलखानिमहाबलः ॥ पूजयि
त्वामहामार्गादुत्त्वादानान्यनेकशः ॥ ८७ ॥ लक्षसैन्येनसहितःप्रययौनगराद्बहिः ॥ तस्यानुजोमहावीरस्सुखखानिर्वलैःसह ॥ ८८ ॥ हरि
णंतांसमारुह्यशत्रुसैन्यंक्षयीतवान् ॥ बलखानिःकपोतस्थोनाशयित्वारिर्पोर्वलम् ॥ ८९ ॥ लक्षसैन्यमुदायुक्तश्चामुंडंप्रतिचागमत् ॥ तयो
श्चासीन्महद्युद्धंस्वस्वसैन्यक्षयंकरम् ॥ ९० ॥ अहोरात्रप्रमाणेनसंहताःक्षत्रियारणे ॥ प्रातःकालेतुसंप्राप्तकृत्वास्नानादिकाःक्रियाः ॥ ९१ ॥
जग्मतुस्तौरणेवीरौधनुर्बाणविशारदौ ॥ रथस्थोबलखानिश्चचामुंडागजपृष्ठगः ॥ ९२ ॥ चक्रतुस्तुमुलंघोरंनरविस्मयकारकम् ॥ बाणैर्बा
णंश्चासंछित्त्वादेवीभक्तौचतौमुदा ॥ ९३ ॥ अन्योन्यवाहनंहत्वाभूतलत्वमुपागतौ ॥ खड्गचर्मधरौवीरौयुधधृतेपरस्परम् ॥ ९४ ॥ यावन्तो
रक्तबीजांगात्संजातारक्तबिंदवः ॥ तावन्तःपुरुषाजातारक्तबीजपराक्रमाः ॥ ९५ ॥ तैश्चवीरैर्मदान्तैर्बलखानिस्समंततः ॥ रोधितोऽभूद्भुगु
श्रेष्ठशारदांशरणय्यौ ॥ ९६ ॥ एतस्मिन्नंतरेवीरःसुखखानिस्ततोऽनुजः ॥ आग्नेयंशरमादाय रक्तबीजानदाहयत् ॥ ९७ ॥ पुरातुसुखखानि
श्चहव्यैर्दंवंचपावकम् ॥ पंचाब्दंपूजयामासतदातुष्टस्स्वयंप्रभुः ॥ ९८ ॥ पावकीयंशरंरम्यंशत्रुसंहारकारकम् ॥ ददौतस्मैप्रसन्नात्मातेना
सौविजयोऽभवत् ॥ ९९ ॥ बलखानिस्तुबलवान्द्व्यशत्रुविनाशनम् ॥ पराजितंचामुंडंबद्धगिहमुपागमत् ॥ १०० ॥ कृत्वानारीमयंबंधं
सभीतोब्रह्महत्यया ॥ दोलमारोप्यबलवान्प्रेषयामासशत्रवे ॥ १०१ ॥ हतशेषाःपंचलक्षस्सैन्यागत्वाचंदेहलीम् ॥ वृत्तानंतकथयामासय

थाजतोमहारणः ॥ १०२ ॥ नारिविषचचामुंडसदृष्टाप्रथिवीपतिः ॥ क्रोधाविष्टश्चलवान्महीपतिमुवाचह ॥ १०३ ॥ कथंजयमभविता
 सुखसानौचजीविते ॥ श्रुत्वामहीपतिःप्राहच्छद्मनकार्यमाकुरु ॥ १०४ ॥ ब्राह्मीमातातयैज्ञेयाशुद्धासैवपतिव्रता ॥ दूतिभिःकारणज्ञात्वा
 पुनर्युद्धंरुष्वभोः ॥ १०५ ॥ इतिश्रुत्वामहीराजोदूतोस्ताडच्छलकौविदाः ॥ आहूयप्रपयामासबलसानिगृहंप्रति ॥ १०६ ॥ तास्तुवैब्राह्म
 णीभूत्वाबलसानिगृहंययुः ॥ समुतास्तांप्रशस्याशुप्रच्छुर्विनयाचिताः ॥ १०७ ॥ तवपुत्रमहावीरैर्दिष्टयाशत्रुक्षयंकरो ॥ तयोर्मृत्युःकथंभू
 याजीवेतांशरदांशतम् ॥ १०८ ॥ तदाब्राह्मीवचःप्राहपावकीयंशंशुभम् ॥ सुखस्वनेजीवकरंबलखानेःपदाह्वकम् ॥ १०९ ॥ इतिज्ञा
 त्वातुतादूत्यःप्रययुर्देहलींप्रति ॥ कथयित्वानृपस्याग्रधनंप्राप्यगृहंययुः ॥ ११० ॥ महीराजस्तुतच्छ्रुत्वामहादेवमुमापतिम् ॥ पाथैवैःपू
 जनंचक्रेसहस्रदिवसमुदा ॥ १११ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुणखण्डापरपर्यायेकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेचतुर्विंशोऽ
 ध्यायः ॥ २४ ॥ सूतउवाच ॥ षड्विंशोऽदचकृष्णांशेयथाजातंतथाशृणु ॥ मुनेर्विदुसरोनामदक्षिणस्यांदिशिस्थितम् ॥ १ ॥ तस्यतीरेऽव
 सद्रामोयोजनायामसंयुतः ॥ नाम्नाविदुगढोदुर्गोवर्णधर्मप्रवर्तकः ॥ २ ॥ तस्मिन्यामेऽवसद्वृषोविष्वक्सेनान्वयोद्भवः ॥ शारदानन्दनोनामब्रह्म
 ध्यानपरायणः ॥ ३ ॥ ब्रह्मचर्यप्रभावेनतद्दार्प्यशिरसिस्थितम् ॥ अतस्सकामपालाख्यःप्रथितोऽभून्महीतले ॥ ४ ॥ यज्ञैःसंपूजयामाससुरज्येष्ठं
 प्रजापतिम् ॥ यज्ञांशुभुक्तमात्रेणराज्ञीगर्भमुपादधौ ॥ ५ ॥ दशमासान्तरेजाताकन्यासर्वगुणालया ॥ पद्मिनीनामविव्यातासर्वशोभासमन्वि
 ता ॥ ६ ॥ द्वादशाब्दवयःप्राप्तौबभूववर्षिणी ॥ पद्माकरोभूपसुतोमहीराजपदानुगः ॥ ७ ॥ पितुराज्ञानुसारेणभूपानाहूयसत्वरम् ॥ स्वयं
 वरंभगिन्याश्चकारायामासैवमुदा ॥ ८ ॥ नानादेश्याययुर्भूपामुख्यशूरसमन्विताः ॥ सहाह्वैश्चतुर्वीरैर्लक्षणःपितुराज्ञया ॥ ९ ॥
 ययौर्विदुगढंग्रामंस्थितोयत्रमहोत्सवः ॥ महीराजस्तुबलवान्दृष्ट्वालक्षणमागतम् ॥ १० ॥ स्वसेनंस्थापयामासरक्षार्थंसर्वभूजाम् ॥
 एतस्मिन्नंतरेदेवीपद्मिनीसखिभिःसह ॥ ११ ॥ सर्वभूपान्विलोक्याशुलक्षणान्तमुपाययौ ॥ इयामांगंचयुवानंचसर्वलक्षणलक्षितम् ॥
 ॥ १२ ॥ चत्वारिंशत्तथापंचाशान्मानाब्दवयोधृतम् ॥ व्यूढोरस्कंदस्कंधंनिर्जरेणवर्जितम् ॥ १३ ॥ दृष्ट्वातमात्मसदृशमाह

दाद्यैश्चरक्षितम् ॥ जयमालां ददौ तस्मै पद्मिनीं लक्षणाय च ॥ १४ ॥ तदा स लक्षणे विरोहिता पाणिमुत्तमम् ॥ स्वरथं च समारुह्य रा-
 ज्ञां मध्ये ययौ मुदा ॥ १५ ॥ पृथ्वी राजस्तथा सर्वभूमिपवलसंयुताः ॥ रुरुधुः सर्वतोर्विरं लक्षणं वलत्तरम् ॥ १६ ॥ तालनः सिंहिनी
 संस्थो गृहीत्वा परिधं मुदा ॥ सैन्यांश्च यो धयामास भीमसेनां शंभवः ॥ १७ ॥ पंचमण्डगजारूढश्चाह्लादस्तो मरायुधः ॥ रिपून् वि-
 दारयामास वलभद्रां शंभवः ॥ १८ ॥ कृष्णांशो बिन्दुलारूढो गृहीत्वा खड्गमुत्तमम् ॥ भूपतीन् विदुधाच्छित्त्वा महद्वधमकारयत् ॥
 ॥ १९ ॥ देवो मनोरथारूढो भैरवं भल्लमादधौ ॥ हत्वा च बहुधुमैः सैन्यं नन्दं च पुनः पुनः ॥ २० ॥ लक्षणे धनुरादाय वैष्णवास्त्राणि वै पुनः ॥ सं-
 धाय च जयानामुमहाराजस्यै सन्यान् ॥ २१ ॥ याममात्रमभूदुद्धते षण्तिंश्च स मन्वितम् ॥ त्यक्त्वा युद्धं महीराजः सर्वभूपसमन्वितः ॥ २२ ॥
 ययौ स देहलीशमिशारदानन्दनस्तदा ॥ मंडपं च शुभं स्थाप्य कृत्वा वैवाहिकीः क्रियाः ॥ २३ ॥ ददौ कन्यां विधानेन धनधान्यादि संवृताम् ॥
 एतस्मिन् वन्तरे प्राप्ते मां हीनपतिरुवाच तम् ॥ २४ ॥ पद्माकरं भूपुत्रं तं लक्ष्म्यैः स मन्वितम् ॥ अहो मित्रमहावीरकीदृशं तिमतिः स्थिता ॥ २५ ॥
 विष्वक्सेनान्वये त्वं वै संजातः क्षत्रियोत्तमः ॥ लक्षणे धर्मरहितो वर्णसंकरसंयुतः ॥ २६ ॥ आह्लादाद्याश्चेत्तसूरा आभीरीमातृसंभवाः ॥ तैश्च
 तश्च निवासैर्वै संत्याज्यो धर्मकोविदैः ॥ २७ ॥ इति पद्माकरः श्रुत्वा सर्वमायाविशारदः ॥ सकृत्वा शास्वरीमायां बद्धा तानेव दुर्जयान् ॥ २८ ॥
 स्वर्गे ह स्थापयामास कारागरे शिलामये ॥ देव्याश्च वरदानेन देवसिंहेस्तदानीं शि ॥ २९ ॥ त्यक्त्वा मायां मोहमयीं कान्यकुब्जमुपाययौ ॥
 इंदुलये च तत्सर्वं कथित्वानेन संयुतः ॥ ३० ॥ प्राप्तां बिंदुगण्डं शीघ्रं दिव्यमायाविशारदः ॥ पद्माकरस्तु तच्छ्रुत्वा कृत्वा मायां च शास्वरीम् ॥
 ॥ ३१ ॥ मोहनयोद्यतस्तत्र यथामेघोरविंदिवि ॥ इंदुलश्चेत्तदा चापे संधाय शरमुत्तमम् ॥ ३२ ॥ कामास्त्रेण तु तन्मायाभस्मीभूता भवत्क्षणात् ॥
 तदा ते बोधिताः सर्वैकामास्त्रेण महाबलाः ॥ ३३ ॥ भित्त्वा लेहमयं जालं कपाटं च तथा हट्टम् ॥ बहिर्भूताः समाजग्मुः शत्रुसैन्या ननाशयन् ॥ ३४ ॥
 क्षत्रियाः पंचसाहस्रा मृतयमपुरं ययुः ॥ शारदानंदनो भूपस्तत्रागत्य विनम्यताम् ॥ ३५ ॥ स्वमुतां च ददौ तस्मै लक्षणाय महात्मने ॥ नाना-
 विधानि भोज्यानि प्रशस्याभरणानि च ॥ ३६ ॥ सर्वैभ्यश्च ददौ राजा सस्त्रैभ्यस्तदामुदा ॥ कुमारिकां स्वकीयां च बहुरोदनतत्पराम् ॥ ३७ ॥

समत्वाकामपालौ वैस्वर्गेहातं न्यवासयत् ॥ आगतोलक्षणे गंहमावकुष्णाष्टमादिने ॥ ३८ ॥ जयचंद्रस्तु तं दृष्ट्वा लक्षणं प्रभमं विह्वलः ॥ इतः प्रा-
 माणितेभ्यश्च तालनादिभ्य एव च ॥ ३९ ॥ दत्त्वा ततोऽन्यदानानि गोवस्त्राभरणानि च ॥ प्रददौ ब्राह्मणेभ्यश्च कारचमहोत्सवम् ॥ ४० ॥
 ॥ सूत उवाच ॥ ॥ महाराजो विरप्रातः शंकरात्पाथिवार्चनात् ॥ संयोज्य फाल्गुने मासि सेनां शत्रुभयं करीम् ॥ ४१ ॥ सप्तलक्षैश्च सहितः श्र-
 ीश्रियाख्यपुरुं ययौ ॥ नृपाज्ञया च चांमुडोरुरोधनगरं पुनः ॥ ४२ ॥ सुखखानिस्तदा क्रुद्धोलक्षसैन्यसमन्वितः ॥ नगराद्धिहरागत्य महदधम
 कारयत् ॥ ४३ ॥ पावकास्त्रेण बलवान् हत्वा दशसहस्रकम् ॥ महाराजमुपागम्य वचनं प्राह निभयः ॥ ४४ ॥ अद्यात्वांच हनिष्यामि त्वं वाह
 न्तारणे मम ॥ स्वविद्यांकुरु भूपत्वं नो चेद्वा स्यसि वै शसम् ॥ ४५ ॥ इति श्रुत्वा महाराजो रौद्रास्त्रं चापमादधे ॥ तदस्त्राच्च महाबद्धिः प्रादुर्भूतो
 भयंकरः ॥ ४६ ॥ सुखखानिस्तदा ग्रेयं संदधौ तस्य ज्ञांतये ॥ रौद्राग्निना च सशरः सुखखानि लंघयतः ॥ ४७ ॥ तदस्त्रं शिवतूणि रीरतं
 कार्यविधाय तत् ॥ बलखानिस्तु तच्छ्रुत्वा भयभीतः समागतः ॥ ४८ ॥ आतुर्वैरमुपादाय जघान चरिपोर्बलम् ॥ ध्यात्वा च शरं ददौ वै भूमि
 राजमुपागमत् ॥ ४९ ॥ भूमिराजस्तु तं दृष्ट्वा तद्वलाधिक्यमोहितः ॥ उवाच वचनं प्रमृण बलखाने शृणुष्व भोः ॥ ५० ॥ क्रोशमात्रान्तरे गतो
 द्वादशैव मया कृताः ॥ रक्षिता द्वादश शतैः शूरैर्युद्धविशारदैः ॥ ५१ ॥ शूराञ्जित्वासमुच्छ्रय गतान् द्वादशसंमिताम् ॥ ममाद्रसकलं रणं गृह्णा
 ण बलिसत्तम ॥ ५२ ॥ इति श्रुत्वा प्रियं वाक्यं तद्राज्ञा सत्यभाषितम् ॥ कपोतं हयमारुह्य स हस्तो वनं ययौ ॥ ५३ ॥ दृष्ट्वा गतोन्महावी
 रो हत्वा शूराञ्छताच्छताच् ॥ ययौ स द्वादशं गतं बाहुशाली जितेन्द्रियः ॥ ५४ ॥ चांमुडस्तु तदा गत्य शूरायुतसमन्वितः ॥ रुरोध सर्वतो
 वीरं च्छन्नकारी द्विजाधमः ॥ ५५ ॥ बलखानिश्च मम हर्तुं सिनांतस्य जघान ह ॥ चांमुडं तमुपागम्य ननर्द च पुनः पुनः ॥ ५६ ॥ त्रयोदशं गुप्त
 गतं तृणैराच्छादितं मृदा ॥ विषघातैर्महाभस्त्रैर्गोधितं विवरप्रभम् ॥ ५७ ॥ पतितं सकपोतश्च स वीरौ दिवमोहितः ॥ अधकारे
 महाघोरं गंभीरं क्रोशमात्रकम् ॥ ५८ ॥ विदीर्णस्तत्र चरणस्स पद्मो वत्सजस्य वै ॥ महाकष्टेन तद्वाजिर्गतो दागत्य वै बहिः ॥ ५९ ॥
 स्वपदैस्ताडयामास महाराजस्य तद्वलम् ॥ चांमुडस्तु तदा गत्य बलखाने श्वैश्शिरः ॥ ६० ॥ छित्त्वा जघान तस्यैव हाहाभूतं विनेश्वरम् ॥

गजमुक्ताचतच्छ्रुत्वाचितामारोप्यवैपतिम् ॥ ६१ ॥ दाहयामासचांगानिपतिनासहसासती ॥ तदाब्रह्मास्त्वध्वाचसार्द्धमागत्यतत्रवै ॥ ६२ ॥
 मुखस्वार्निचसंहूयददाहस्वंकलेवरम् ॥ शून्यभूतंचनगरंभस्मकृत्वासवैनृपः ॥ ६३ ॥ जगामदेहलेशींश्रिमहोत्साहसमन्वितः ॥ ६४ ॥
 इति श्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्युगखंडापरपरायणिकालियुगीयेतिहाससमुच्चयेविक्रमाख्यानकालेपंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ६५ ॥
 सूतउवाच ॥ श्रावणेमासिसंप्रातदेहलेश्चमहर्षिः ॥ नागोत्सवायप्रययौसदैवंकलहप्रियः ॥ १ ॥ दृष्ट्वानागोत्सवंतत्रगीतनृत्यसम-
 न्वितम् ॥ महीराजंनस्मृत्यवचनंप्राहनब्रवीः ॥ २ ॥ राजन्महावतीग्रामेकीर्तिसागरमध्ये ॥ वामनोत्सवमत्यन्तंयवत्रीहिसमन्वितम् ॥ ३ ॥
 पश्यन्तं तत्रगत्वाचममैववचनंकुरु ॥ इति श्रुत्वा महीराजोऽधुंभुकोरणसंयुतः ॥ ४ ॥ सप्तलक्षबलैर्युक्तश्चासुडेनसमन्वितः ॥ संप्राप्तः श्रोत्रिय-
 वनेतत्रवासमकारयत् ॥ ५ ॥ महीपतिस्तुनृपतिंनत्वावैचंद्रवांशिनाम् ॥ उवाचवचनंदुःखीधूर्तमायाविशारदः ॥ ६ ॥ राजन्याप्तोमहीरा-
 जोऽपुद्गाद्वार्थानुपस्थितः ॥ चंद्रावलींचतनयांब्रह्मानंदं तवात्मजाम् ॥ ७ ॥ दिव्यालिंगं संपूज्यबलत्काराद्ब्रह्मिष्यति ॥ तस्मात्त्वंस्वब-
 लैःसार्द्धमयासहमामते ॥ ८ ॥ छद्मनातंपराजित्यनगरेऽस्मिन्सुखीभव ॥ इति श्रुत्वा देवशोराजापरिमलोबली ॥ ९ ॥ चतुर्लक्षबले-
 स्सार्द्धनिशीथेचसमागतः ॥ आयितान्क्षत्रियाञ्छूराह्मत्वापंचसहस्रकान् ॥ १० ॥ अतस्त्रारिषर्णीचक्रबहुशूरविनाशिनीम् ॥ तदोत्थाय
 महीराजःकटिमाध्व्यसंभ्रमात् ॥ ११ ॥ वैरिणंपरमंमत्त्वामहद्युद्धमचीकरत् ॥ युद्धयत्योःसेनयोस्तत्रमलनापुत्रगृद्धिनी ॥ १२ ॥ शार-
 दामादरादृत्वापूजयामासभक्तिः ॥ देविदेविमहादेविसर्वदुःखविनाशिनि ॥ १३ ॥ हरमेसकलांबां कृष्णांशंबोधयाशुच ॥ जन्वायुत-
 मिदंमंत्रंहुत्वातर्पणमार्जने ॥ १४ ॥ कृत्वासुषुवापतद्वैदमतदत्तुष्टास्त्रयंशिवा ॥ मलनेमहतीवाधाक्षययास्यतिमाशुचः ॥ १५ ॥
 इत्युक्त्वाशारदोदेवीकृष्णांशंप्रतिचागमत् ॥ पुत्रतेजननीभूमिमहीराजेनपीडिता ॥ १६ ॥ क्षययास्यतिशीघ्रंचतस्मात्त्वंतांसमुद्धर ॥
 इति श्रुत्वावचोदेव्यास्सर्वारोविस्मयान्वितः ॥ १७ ॥ देवकींप्रति संप्रातःकथयामासकारणम् ॥ मातुश्चुत्वातपोधोरंस्वर्णवत्यासमन्वि-
 तः ॥ १८ ॥ ऋगोत्तमश्चाद्विग्राहिलभ्यबहुधासन् ॥ कृष्णांशस्तुतदादुःखी

॥ किं कर्तव्यं मया वरिदेहाज्ञांदारु

॥ ४ ॥ णभवे ॥ तच्छ्रुत्वा तं सां हेतुलक्षणं न समन्वितः ॥ २० ॥ ययौ दिग्विजयार्थेन व्याजः ।

रथीः ॥ २१ ॥ सप्तलक्षबलैस्साद्धै विना ह्येन संययौ ॥ कल्पक्षेत्रसु पागम्य योगिनस्ते तदा भवन् ॥ २२ ॥ सेना निवेशयामास विपिनतत्र
दारुणे ॥ कृष्णांशस्तालनो देवो लक्षणो बलवत्तरः ॥ २३ ॥ गृहीत्वा लास्यवस्तूनि युद्धभूमिमुपागमन् ॥ सप्तान्वतयौ युद्धं जातं मृत्यु
विवर्द्धनम् ॥ २४ ॥ सप्तमेऽहनि ते वीरास्संप्राप्तारणमूर्द्धनि ॥ तस्मिन्दिने महाभागमहद्युद्धमवर्तत ॥ २५ ॥ दृष्ट्वा पराजितसैन्यं राजा परि
मलो बली ॥ रथस्थश्चापदामापमहीराजमुपाययौ ॥ २६ ॥ यादवश्च गजारूढस्तदा चंद्रावलीपतिः ॥ धुंधुकारं समाहूय धनुर्बुद्धमचीक
रत् ॥ २७ ॥ हरिनागरमारुह्य ब्रह्मानंदो महाबलः ॥ तारकं शत्रुमाहूय धनुर्बुद्धं चकार ह ॥ २८ ॥ मदर्नराजपुत्रं चरणजिह्वजं संस्थितः ॥ स्वश
रैस्ताडयामास तत्सुतं च जघान ह ॥ २९ ॥ रूपणौ विसकदं हयारूढो जगाम ह ॥ आभीरितनयो जातो मदनो नाम वै बली ॥ ३० ॥ नृहरं राज
पुत्रं च शंखांशश्च जगाम ह ॥ तेषु संप्राप्तं मेतेषु चा मुंडोऽयुतैर्न्ययः ॥ ३१ ॥ महीपते श्ववचनं मत्वा नगरमाययौ ॥ दर्शनं गरीरम्यां चतुर्वर्णस
मन्विताम् ॥ ३२ ॥ धनधान्ययुतां वीरो देवी भक्तिपरायणः ॥ महीपतिस्तु वै धृतौ दुर्गद्वारि समागतः ॥ ३३ ॥ चामुण्डेन युतः पापीराजो ह मुपा
ययौ ॥ मलनाभ्रातरं दृष्ट्वा वचनं प्राह दुःखिता ॥ ३४ ॥ भाद्रकृष्णाष्टमी चाद्ययववीहि गृहे स्थिता ॥ न प्राप्ता जलसंस्थानं सुपुण्ये कीर्तिसागरे ॥ ३५ ॥
महीराजो महापापी वामनोत्सवमागतः ॥ विना ह्यदं च कृष्णांशं महदुःखमुपागतम् ॥ ३६ ॥ इत्युक्तस्साविहस्याह ब्राह्मणोऽयं महाबली ॥ कान्य
कुब्जात्समायातः कृष्णांशेन प्रप्रापितः ॥ ३७ ॥ देवि दत्तश्च नम्राऽयं स ते कार्यं करिष्यति ॥ श्रुत्वा चंद्रावली देवी सर्वभूषणसंयुता ॥ ३८ ॥ कामाग्नि
पीडितं विप्रं चा मुंडं च दर्शय ॥ मातरं प्रति चागम्य वचनं प्राह निर्भया ॥ ३९ ॥ धृतौऽयं ब्राह्मणो मातर्निश्चयं मां हरिष्यति ॥ कोऽयं वीरो न जानामि कथ
यामि पतिव्रता ॥ ४० ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्या लज्जितस्स महीपतिः ॥ चामुण्डेन युतः प्रातो यत्राभूत्समहारणः ॥ ४१ ॥ एतस्मिन्नंतरैतैर्ब्रह्मा
द्यास्तैः पराजिताः ॥ त्वक्त्वा युद्धं गृहं प्राप्ता स्त्रिलक्षबलसंयुताः ॥ ४२ ॥ कप्राटं सुदृढं कृत्वा मर्हा चितामुपाययुः ॥ महीराजस्तु बलवान्महीपत्यनु
मोदितः ॥ ४३ ॥ प्रमदावनमागत्य षष्टिलक्षबलान्वितः ॥ जुगोपतत्र बलवान्माननोत्सवहेतवे ॥ ४४ ॥ तालनद्याश्च चत्वारः शंशि यास्य पुरं ययुः ॥

स्थलीभूतंचतंभ्रमंद्वद्वतेविस्मयान्विताः ॥ ४६ ॥ प्रययुस्तेसुखप्रष्टददुहिमदंनुनिम् ॥ प्रणम्योऽनुचाविष्टाबलवानिमुनेवली ॥ ४६ ॥
 क्रगतः समरश्चाधिसिचकुनगरैर्युतः ॥ श्रुत्वाहाहिमदयोगीमहरीराजेननाशितः ॥ ४७ ॥ छद्मनाबलवानिश्रितस्येयमुंदरीचिता ॥
 इतिश्रुत्वावचोरेकृष्णांशः शोकिततत्परः ॥ ४८ ॥ विललापभृशं तत्रहबंधोधर्मजंशक ॥ त्वदतेभूतलेवासोममातविभयंकरः ॥ ४९ ॥
 दर्शनंदेहिमेक्षिप्रंनचेत्प्राणांस्त्यजाम्यहम् ॥ इत्युक्तः सतुतद्भ्राताबलवानिः पिशाचगः ॥ ५० ॥ सपत्निकिस्समायातरोदंनंकृतवान्बहु ॥
 कथित्वासर्ववृत्तांतंथाजातंस्ववैशसम् ॥ ५१ ॥ दिव्यविमानमारुह्यगतोनाकंमनोरमम् ॥ युधिष्ठिरेतस्यकलबलखानेलयंगता ॥ ५२ ॥
 तदादुःखीसकृष्णांशः कृत्वाभ्रातुस्तिलांजलिम् ॥ महावतीसमागत्यराजगेहमुपाययौ ॥ ५३ ॥ वेणुशब्देनकृष्णांशोननर्तजनमोहनः ॥
 वीणाप्रवाद्यंचगौतालनोयोगिरूपधृक् ॥ ५४ ॥ मुदंगध्वनिनादेवलक्षणः कांस्यवाद्यकः ॥ सुस्वरंचजगौतत्रश्रुत्वा राजाविमोहितः ॥ ५५ ॥
 तदातुमलनारद्गीदृङ्गातद्भामनोत्सवम् ॥ रुदित्वावचनंप्राहकृगतोमेप्रयंकरः ॥ ५६ ॥ कृष्णांशोबंधुसाहितेस्तत्कामांमदभागिनीम् ॥
 त्वयाविरहितोदशोमहाराजेनलुठितः ॥ ५७ ॥ इत्युक्तंमलनांदृङ्गाकृष्णांशः स्नेहातरः ॥ वचनंप्राहनप्रात्मादेवित्वंचनंकुरु ॥ ५८ ॥
 योगिनश्चवयंराक्षिसर्वयुद्धविशारदाः ॥ तवेदंसकलंकार्यकृत्वायामोहिनैमिषम् ॥ ५९ ॥ येयवव्रीहयैश्चवतवसद्भानिसंस्थिताः ॥
 गृहीत्वायोषितस्सर्वांगच्छवंसागरान्तिकम् ॥ ६० ॥ वयंतुयोगैस्सैन्येनतवरक्षांचकुर्महे ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्यतस्मृताचपतिव्रता ॥ ६१ ॥
 मातरंवचनंप्राहकृष्णांशोऽयंचनर्तकः ॥ पुंडरीकभिर्भेजेत्रयामंगंतस्यसुंदरम् ॥ ६२ ॥ कृष्णांशेनविनामातः कोरक्षार्थक्षमोभुवि ॥
 दुर्जयश्चमहाराजः कृष्णांशेनविनिर्जितः ॥ ६३ ॥ इतितद्भचनंश्रुत्वालनप्रेमविबुद्धा ॥ यवव्रीहैश्चनिष्कास्ययोषिद्भिः स्थापिताः करैः ॥ ६४ ॥
 जगुस्तायोषितस्सर्वाः कृष्णांशचरितंशुभम् ॥ लक्षणः श्रीप्रमागम्ययोगिविषान्स्वसैनिकान् ॥ ६५ ॥ सर्जीकृत्यस्थितस्तत्रतालनाद्यैः सुरक्षितः ॥
 कीर्तिसागरमागम्यतेवीराबलदर्पिताः ॥ ६६ ॥ रुरुधुः सर्वतो नारीदौलायुतमितस्थिताः ॥ मर्हपतिस्तुकलहोज्ञात्वाकृष्णांशमागतम् ॥ ६७ ॥

चंद्रवंशिनमगम्यसपुत्रश्चरुगेदह ॥ योगिभिस्तैर्महाराजलुंठिताः सर्वयोषितः ॥ ६८ ॥ मलनासंहतातत्रतथाचंद्रावलीमुता ॥
महाराजस्यतैसन्यायोगिविषासमागताः ॥ ६९ ॥ तारकायमुताप्रादान्महाराजयमस्त्वसाम् ॥ इतिश्रुत्वावचोर्ब्रह्मनंदमहावली ॥ ७० ॥
लक्षसैन्यान्वितस्तत्रययौरोषसमन्वितः ॥ महाराजस्तुकुलहः सैन्यायुतमहात्मजः ॥ ७१ ॥ रक्षितः कामसेनेनतथारणजिताययौ ॥
तयोश्चासीन्मिहदुद्धंसेनयोरुभयोर्भुवि ॥ ७२ ॥ तालनोयोगिविश्वभ्रम्हानंदमुपाययौ ॥ लक्षणश्चाभयंशूरैर्देवसिंहोमहीपतिम् ॥ ७३ ॥
जित्वाबद्धाचमुदितौकामसेनस्समागतः ॥ लक्षणः कामसेनंचंद्वोरणजितं तदा ॥ ७४ ॥ बद्धातत्रस्थितौवीरौशत्रुसैन्यक्षयंकरौ ॥
एतस्मिन्नंतरेब्रह्मावद्धवैतालनंवली ॥ ७५ ॥ लक्षणान्तमुपागम्यधनुयुद्धमचीकरत् ॥ लक्षणंछिन्नधनुपुंनवंबद्धमहावली ॥ ७६ ॥
देवसिंहमुपागम्यमूर्छितंतंचकारह ॥ हाहाभूतेयोगिसैन्येप्रद्रुतेसर्वतोदिशि ॥ ७७ ॥ कृष्णांशोयोषितस्सर्वावचनंप्राहनप्रधीः ॥
ब्रह्मानंदोऽयमायातोममसैन्यक्षयंकरः ॥ ७८ ॥ तस्माद्ययमयासाद्वैगच्छताशुचतंप्रति ॥ इत्युक्त्वातास्समादायब्रह्मानंदमुपाययौ ॥ ७९ ॥
तयोश्चासीन्मिहदुद्धंनरनारायणांशयोः ॥ कृष्णांशस्तत्रबलवान्नभोमार्गणतंप्रति ॥ ८० ॥ रथस्थंचसमागम्यमोहयाससोऽसिना ॥
तदातुमूर्छिते तस्मिन्भोचयित्वाचतान्मुदा ॥ ८१ ॥ योगिसैन्यान्वितोयुद्धात्पलायनपरोऽभवत् ॥ पराजितेयोगिसैन्येब्रह्मानंदोमहावली ॥ ८२ ॥
योषितस्ताः समादायस्वगेहायदधौमनः ॥ महाराजस्तुसंप्राप्तोमहीपत्यनुमोदितः ॥ ८३ ॥ शूरोधसर्वतो नारीः शिवदत्तवरोबली ॥
नृहरश्चाभयंशूरंमदनंश्चैव रूपणम् ॥ ८४ ॥ मदनं वैसरदुनोब्रह्मानंदंचतारकः ॥ चामुंडः कामसेनंचधनुयुद्धमचीकरत् ॥ ८५ ॥
तदाभयोमहावीरोधुन्वंतंनृहरिपुम् ॥ छित्त्वाधनुस्तमागत्यबद्धयुद्धमचीकरत् ॥ ८६ ॥ नृहरः खड्गारहितस्तस्त्वायुद्धपराङ्मुखः ॥
तमाहवचनंकुद्धोऽभययुद्धार्थमुद्यतः ॥ ८७ ॥ भवान्वैमातृष्वस्त्रियोमहीराजस्यचात्मजः ॥ क्षत्रियाणांपरधर्मकथंसंहतुमिच्छति ॥ ८८ ॥
इतिश्रुत्वातुनृहरोगृहीत्वापरिधंरुषा ॥ जघानतंचशिरसिसहतः स्वर्गमाययौ ॥ ८९ ॥ सचवैकृतवर्मोशोविलीनः कृतवर्मणि ।
मदनंगोपजातंचहत्वासरदुनोवली ॥ ९० ॥ जयशब्दंचकारोच्चैःपुनर्हंतवारिपर्विलम् ॥ उत्तरांशश्चस्त्रेयोमदनश्चोत्तरेलयः ॥ ९१ ॥

रूपश्चसमागत्यमूर्छयित्वाचमर्दनम् ॥ पुनस्सरदनंप्राप्यखड्गयुद्धंचकारह ॥ ९२ ॥ ब्रह्मानंदश्चवलवान्सबद्धतारकरूपा ॥
 महीराजान्तमागम्यधनुर्धंचकारह ॥ ९३ ॥ नृहरंणजित्प्राप्यस्वभल्लेनतदारूपा ॥ जवानसमरश्चाधीमहीराजसुतंशुभम् ॥ ९४ ॥
 सैवदुःशासनांशश्चमृतस्तस्मिन्समागतः ॥ संहतेनृहरैर्वधौमर्दनःक्रोधतत्परः ॥ ९५ ॥ स्वशरैस्ताडयामाससात्यकरंशमुत्तमम् ॥
 छित्वाताव्रणजिच्छूरस्सवैपरिमलोद्भवः ॥ ९६ ॥ स्वभल्लेनशिरः कायमर्दनस्यसचाहरत् ॥ मृतेऽस्मिन्मेदेनैविरितदासरदनोबली ॥ ९७ ॥
 ताडयामासतंवीरंस्वभल्लेनैववक्षसि ॥ महत्कष्टमुपागम्यरणजिन्मलनोद्भवः ॥ ९८ ॥ स्वखड्गेनशिरः कायादपाहरतवैरिणः ॥
 त्रिवंधौनिहतयुद्धेतारकः क्रोधमूर्छितः ॥ ९९ ॥ रथस्थश्चरथस्थंचताडयामासवैशरम् ॥ छित्वाबाणंचरणजित्तथैवचरिपोद्धनुः ॥ १०० ॥
 त्रिशरैस्ताडयामासकर्णशान्तारकंहृदि ॥ अमर्षवशमापन्नोयथादैर्द्धमुजंगमः ॥ १०१ ॥ ध्यात्वाचशंकरंदेवविषधौतंशतंपुनः ॥
 संघायतर्जयित्वाचशत्रुकंठमताडयत् ॥ १०२ ॥ तेनबाणेनरणजित्त्यक्त्वादेहदिवंगतः ॥ हतेतस्मिन्महावीर्येब्रह्मानंदश्चदुःखितः ॥ १०३ ॥
 महीराजभयाद्ब्रह्मापुरस्कृत्यचयोषितः ॥ संध्याकालेतुसंप्राप्तेभाद्रकृष्णाष्टमीदिने ॥ १०४ ॥ कपाटंसुदृढंकृत्वासैन्यैःषष्टिसहस्रकैः ॥
 सार्द्धगेहमुपागम्यशारदांशरणययौ ॥ १०५ ॥ महीराजस्तुबलवान्पुत्रशोकेनदुःखितः ॥ संकल्पंकृतवान्वोरंशृण्वतांसर्वभृताम् ॥ १०६ ॥
 श्रंश्रियाख्यपुरंम्यंयथाज्ञान्यंमयाकृतम् ॥ तथामहावतीसर्वाब्रह्मानंदंदिभिस्सह ॥ १०७ ॥ क्षयंयास्यतिमद्बाणैःसर्वैतेचंद्रवंशिनः ॥
 इत्युक्त्वाधुंधुंकारं वैचाह्वयामासभूपतिः ॥ १०८ ॥ पंचलक्षबलैस्सार्द्धशोभ्रमागम्यतांप्रिय ॥ इतिश्रुत्वाधुंधुंकारोगत्वाशीघ्रंचदेहलीम् ॥ १०९ ॥
 उषित्वासतदिवसंयुद्धभूमिमुपागमत् ॥ तदाष्टलक्षसहितोमहीराजोमहाबलः ॥ तारकेणचसंयुक्तोयुद्धायसमुपाययौ ॥ ११० ॥
 इति श्रीभविष्येमहापुराणेप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुणखंडोपरपरायणैकलियुगियेतिहाससमुच्चयेषड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ॥ सूतउवाच ॥
 सप्तविंशब्देकंप्राप्तैकृष्णांशेसर्वमंगले ॥ भाद्रकृष्णदशम्यांचमलनाशोकाकारा ॥ १ ॥ जननायकमाहूयवचनंप्राहदुःखिता ॥
 अयेकच्छपेद्वीयगौतमान्वयसंभव ॥ २ ॥ हरिनागरमारुहकान्यकुञ्जंब्रजधुना ॥ पुत्रमालादमाहूयसानुजंमत्प्रियंकरम् ॥ ३ ॥

इतिश्रुत्वातुवचनं हृदि संचित्य वैपुनः ॥ मलनांदुःखितां प्राह न त्वायास्य तिसप्रभुः ॥ ४ ॥ राज्ञः परिमलस्यैव वाक्यं मत्वा सुदुःखदम् ॥
 इतिश्रुत्वातुवचनं रुरोद मलनासती ॥ ५ ॥ पुनर्मूर्च्छां गता भूमौ जीवनं त्यक्तुमुद्यता ॥ हारामांशमहाबाहो वत्सकृष्णांशुसुन्दर ॥ ६ ॥
 क्वगतौ सह देवक्या त्वक्त्वामां मदं भागिनीम् ॥ ७ ॥ तदापरिमलापुत्रो दद्वारज्ञीं तथा गताम् ॥ बहुधाशस्य वलवान्कान्यकुब्जपुरं ययौ ॥ ८ ॥
 ॥ ऋषयश्चुः ॥ त्वयापरिमलापुत्रस्संप्रोक्तो जगनायकः ॥ रोमहर्षणेन ब्रूहि सोऽयं कस्तेन किंकृतम् ॥ ९ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ इन्द्रप्रस्थपुरे
 वात्सीप्रद्योतः कथितो मया ॥ पितापरिमलस्यैवामात्योऽनंगमर्हपतेः ॥ तस्य कथा समायाता नाम्नापरिमलमुने ॥ १० ॥ दुःशलांशसमु
 द्रुतारं भवसुकुमारिका ॥ तद्विवाहार्थमुद्योगं कृतं पित्रास्वयं वरम् ॥ ११ ॥ पुत्रः कच्छपभूपस्य स नाम्ना कमलापतिः ॥ तामुद्राह्वाविधानेन स्वगेहा
 ययौ मुदा ॥ १२ ॥ तयोस्समागमो जातः पुत्रोऽयं जगनायकः ॥ क्षत्रविद्यापरः शूरः खड्गयुद्धविशारदः ॥ १३ ॥ जित्वाभूपान्वलाद्वीरः सिंघुतीरनिवा
 सिनः ॥ षडंशकरमादाय पितुराज्यमुपस्थितः ॥ १४ ॥ एकदा तु महीराजः स्वसैन्यपरिवारितः ॥ कच्छे देशे सुपागम्य करार्थं समुपस्थितः ॥ १५ ॥
 तयोश्चासीन्महद्युद्धं जगनायकभूपयोः ॥ मासान्ते सूर्यवंशीयो महीराजेन निर्जितः ॥ १६ ॥ त्यक्त्वा राष्ट्रं च सकुलः संप्राप्तश्च महवतीम् ॥
 परिमलस्तु तदाराजातस्मै ग्रामशुभं ददौ ॥ १७ ॥ निवासः कृतवांस्तत्र स्वनाम्ना प्राश्रितं भुवि ॥ सैव कच्छपे देशीय यौ परिमलज्ञया ॥ १८ ॥
 तदा सौचमहीराजो महपत्यनुमोदितः ॥ चामुण्डं शीघ्रमाहूय लक्षसैन्यसमन्वितम् ॥ १९ ॥ आदेशं कृतवाज्राजातस्य बंधनहेतवे ॥
 सचनेत्रवतीं कूलं संप्राप्तं लक्षसैन्यपः ॥ २० ॥ रुरोधसूर्यवंशीयं जगनायकमुत्तमम् ॥ सतदा खड्गमादाय बाहुशालीयते द्वियः ॥ २१ ॥
 तत्र शूरशतं हत्वा नभो मार्गमुपाययौ ॥ सेनापतेः श्वसुकुण्डं गजस्थस्य गृहीतवान् ॥ २२ ॥ लज्जितस्तु चामुण्डावचनं प्राहनप्रधीः ॥
 भवान्वृत्तिकरो महोक्षत्रियो ब्राह्मणस्य वै ॥ २३ ॥ देहि मे सुकुण्डं वीरिचरिजं विमुखी भव ॥ इति श्रुत्वा स विनयं दत्त्वा तस्मै शुभं वसु ॥ २४ ॥
 कुठारनगरे प्राप्नो वामेन न सुरक्षितः ॥ दृष्ट्वा तत्र वटच्छायां श्रमेणातीव कर्षितः ॥ २५ ॥ सुष्वापनिर्भयो वीरस्तत्र स्थाने सुखप्रदे ॥ तदा तु वाम
 नोज्ञात्वा स्वदूतैस्तत्र कारणम् ॥ २६ ॥ वस्त्राण्याच्छाद्य चागम्य चाहरक्षरिनागरम् ॥ हते तस्मिंश्च दिव्या देवे प्रबुद्धे जगनायकः ॥ २७ ॥

चिन्तामवाप्यमहर्तोरिदंनकृतवान्यहु ॥ अर्थाप्रिचिह्नमालोक्यवामनंप्राप्यनिर्भयः ॥ २८ ॥ वचनंप्राहनम्रात्मानुपंगौरान्वयोद्भवम् ॥
 क्षत्रियाणांहिसंहास्योभयदोभुविसर्वदा ॥ २९ ॥ सभवान्राजनीतिज्ञोदेहिमेऽङ्गं सुखीभव ॥ नोचेत्त्ववैसनगरं कृष्णांशः संक्षयिष्यति ॥ ३० ॥
 इति श्रुत्वा तु वचनं वामनो गौरवंशजः ॥ भयभीतो विनिश्चित्य प्रददौ हारिनागरम् ॥ ३१ ॥ प्रतोदंस्वर्णरचितं नानारत्नसमन्वितम् ॥
 लोभाच्च न ददौ राजा मृषां पथकारकः ॥ ३२ ॥ तदापरिमलापुत्रः कुण्डितः प्राह भूपतिम् ॥ प्रतोदो लोभते राजक्षयं दुर्गो गमिष्यति ॥ ३३ ॥
 इत्युक्त्वा प्रयायौ वीरः कान्यकुब्जं महोत्तमम् ॥ लक्षणे होस्ति नीसंस्थो वचनं प्राह गर्वितः ॥ ३४ ॥ कस्त्वं प्राप्सो हयाहूढो निर्भयः क्षत्रियोत्तमः ॥
 स होवाच महाराज प्रेषितं श्रद्धं शिना ॥ ३५ ॥ तवान्तिकं समायातः शरणागतवत्सल ॥ महीराजश्च वलान्सकुलं चंद्रवंशिनाम् ॥ ३६ ॥
 हनिष्यति च रौद्रास्त्रिर्महीपत्यनुमोदितः ॥ अतस्त्वं स्ववलैस्साद्धं सहहादादिभिर्युतः ॥ ३७ ॥ गच्छ गच्छ महाराज मृतानुजीवियधुना ॥
 इत्युक्तो लक्षणस्तेन जयचंद्रं प्रणम्य सः ॥ ३८ ॥ सर्वैकथयामास महीराजो यथागतः ॥ जयचंद्रस्तु तच्छ्रुत्वा चाहूय जगनायकम् ॥ ३९ ॥
 वचनं प्राह कुद्धात्मा शृणु गौतम वंशज ॥ राजापरिमलः क्रूरस्त्यक्त्वामां निजभूषतिम् ॥ ४० ॥ प्रातिश्च कुतवांस्तेन मच्छत्रो देहलपतेः ॥
 प्रियं संबन्धिनं मत्वा संत्यक्त्वा स्तेनरक्षकाः ॥ ४१ ॥ यथाकृतं फलं तेन भोक्तव्यं च तथाभुवि ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं कृष्णांशः प्राहनम्रधीः ॥ ४२ ॥
 राजञ्छुद्धः परिमलो महीपत्यनुवाचकः ॥ अतो वै त्वांसमुत्सृज्य भूमिराजवंशगतः ॥ ४३ ॥ भवान्वै सर्वधर्मज्ञस्तत्क्षमस्वापराधकम् ॥
 आज्ञां देहि महाराज वसिष्यामस्तदतिक्रमम् ॥ ४४ ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं जयचंद्रो महीपतिः ॥ कृष्णांशं प्राह भो वीर देहि मे भुक्तिमौल्यकम् ॥ ४५ ॥
 शीघ्रं ब्रजाश्च सकुलो नो चैद्गंतुमर्हति ॥ इति श्रुत्वा विहस्य ह कृष्णांशस्सर्वमोहनः ॥ ४६ ॥ मया दिग्विजयं सर्वकृतं भीरुभयं कर्म ॥
 तदेयं देहि मे राजानुहाण भुक्तिमौल्यकम् ॥ ४७ ॥ इत्युक्तस्स तु भूपालः कृष्णांशो निविलज्जितः ॥ सैन्यमाज्ञापयामास सत्तलक्षं महाबलम् ॥ ४८ ॥
 तदा वै सकुलो वीरश्चाह दोलक्षणां न्वितः ॥ नृपस्य ग्राममास्थाय नमस्कृत्य ययौ मुदा ॥ ४९ ॥ कुठारनगरं प्राप्य नृपदुर्गं रुरोध ह ॥ ज्ञात्वा स
 वामनो भूपः प्रतोदं च ददौ मुदा ॥ ५० ॥ सैन्यायुतयुतं भूपं वामनं लक्षणो बली ॥ पश्चात्कृत्य ययौ शीघ्रं प्रियमुनातटमुत्तमम् ॥ ५१ ॥ यमुनाज

लमुत्तीर्यकल्पक्षेत्रमवाप्तवान् ॥ गंगासिंहचनृपतिषष्टिसहस्रसंयुतम् ॥ ५२ ॥ पुरस्कृत्यययौवीरोलक्षणोबलवत्तरः ॥ नदीविभवती
 रम्यासमागम्यबलैस्सह ॥ ५३ ॥ तत्रोषुःक्षत्रियाःशूरास्सर्वशस्त्रास्त्रसंयुताः ॥ एतस्मिन्नंतरेवीरश्चासुंडोलक्षसैन्यपः ॥ ५४ ॥ शतघ्नीः
 स्थापयामासभैरवीःशत्रुनाशिनीः ॥ तयोश्चासीन्महद्युद्धंशतघ्नोरणसंस्थयोः ॥ ५५ ॥ प्रहरन्तेचतसैन्यंहङ्गाशूरपरराजितम् ॥
 रक्तबीजःसमागम्यजस्थस्त्वरितोबली ॥ ५६ ॥ स्वबाणैस्ताडयामासैन्यंतालनपालितम् ॥ केचिच्छूराहतायुद्धैकेचित्तत्रपराजिताः
 ॥ ५७ ॥ दुद्रुबुर्भयभीताश्चामुडेनचपीडिताः ॥ प्रभंगंस्वबलंहङ्गातालनःपरिधायुधः ॥ ५८ ॥ जघानतेनसगजंचामुंडोभूमि
 मागतः ॥ खड्गयुद्धपरोवीरस्तालनंपरिधायुधम् ॥ ५९ ॥ पराजित्ययौपश्चाच्छत्रुसैन्यक्षयंकरः ॥ लक्षणस्त्वरितोऽगत्वास्वभल्लेनचतारि
 पुम् ॥ ६० ॥ भुजयोस्ताडयामासतदोतेबहुधाऽभवन् ॥ सहस्रंरक्तबीजाश्चखड्गशक्त्यष्टिपाणयः ॥ ६१ ॥ तिष्ठतिष्ठेतिभाषन्तः
 क्षत्रियान्युद्धदुर्मदान् ॥ आह्लादाद्याश्चतेशूररक्तबीजभयातुराः ॥ ६२ ॥ त्यक्त्वायुद्धंयुस्सर्वप्रज्ञानंदंमहाबलम् ॥ ब्रह्मानंदंस्तु
 तान्दृष्ट्वागत्वास्वपितरंश्रुति ॥ ६३ ॥ वृत्तान्तं कथयामासलक्षणगमनंमुने ॥ श्रुत्वापरिमलोराजोप्रमोदलगद्गदः ॥ ६४ ॥ आह्ला
 दपार्श्वमागम्यरुरोदभृशमातुरः ॥ तदातुदेवकीर्दिवीनृपतिं प्रमत्तपरम् ॥ ६५ ॥ उवाचसुमुखीर्दानावयतेभक्तितत्पराः ॥ भवता
 संपरित्यक्ताविचरामोऽन्यभूपतिम् ॥ ६६ ॥ क्षमस्वममदौरात्म्यपूर्वजन्मविपाकजम् ॥ इतिश्रुत्वाचनृपतिःपरमानंदनिर्भरः ॥ ६७ ॥
 मंत्रिणश्चाधिकारं चरामांशायददौमुदा ॥ स्वकीयंलक्षसैन्यंचतत्पतिश्चोदयःकृतः ॥ ६८ ॥ ततःचंदिनान्तेतुमहीराजस्समागतः ॥ रुरोध
 नगरींस्वीचासुंडबलदर्पितः ॥ ६९ ॥ तयोश्चासीन्महद्युद्धंमसमात्रंभयानकम् ॥ प्रभातेविमलेजतेकृष्णांशोलक्षसैन्यपः ॥ ७० ॥ चासुं
 डान्तमुपागम्यसहस्रंस्वांगसंयुतम् ॥ चिच्छेदचशिरस्तेषांचामुंडानांपृथक्पृथक् ॥ ७१ ॥ छिन्नशिरसितेसर्वेक्षवीरावभूविरे ॥ तदाते
 व्याकुलाःसैन्याश्चासुंडैस्तैःप्रपीडिताः ॥ ७२ ॥ विस्मितश्चैकृष्णांशोभयभीतस्तदमुने ॥ तुष्टावशाददिवीसर्वमंगलकारिणीम् ॥ ७३ ॥
 ॥ कृष्णांशुवाच ॥ नमस्तेशारदेमातर्ब्रह्मलोकनिवासिनि ॥ त्वयाततमिदंविश्वंशब्दमात्रनिरंतरम् ॥ ७४ ॥ रक्तबीजविनाशायचासुंडा

रूपधारिणि ॥ नमस्तोदिव्यचासुडेपाहिमांशरणगतम् ॥ ७५ ॥ इतिश्रुत्वास्तवंदेवीवरदासर्वकारिणी ॥ तस्यखड्गमुपागम्यरक्तबीजंददा
 हवै ॥ ७६ ॥ भस्मीभूतेलक्षरिपौचासुडोभूमिमागतः ॥ बबंधंतसंकृष्णांशोब्रह्मानंदान्तिकंययौ ॥ ७७ ॥ भूमिराजस्तुतच्छ्रुत्वाभयभीतः
 समागतः ॥ तदापरिमलंभूपदंयालुंप्रेमविह्वलम् ॥ ७८ ॥ उवाचवचनंराजाक्षमस्वममदुष्कृतम् ॥ महीपतेश्वचनान्मद्भयमुपागतः ॥
 ॥ ७९ ॥ अद्यप्रभृतिभोवीरसंत्यक्तःकलहःप्रियः ॥ भवांश्चममसंबंधीवयैतवर्किकराः ॥ ८० ॥ इतिश्रुत्वापरिमलोराजानमिदमब्रवीत् ॥
 रत्नभानोश्चतनयंलक्षणंनमविश्रुतम् ॥ ८१ ॥ शरण्यंशरणंपाहिषिष्णुभक्तंदयापरम् ॥ इतिश्रुत्वाभूमिराजोद्विजहूयधरोवली ॥ ८२ ॥
 साष्टांगंदंडवद्भूमौलक्षणस्यचकारह ॥ तदातुलक्षणोवीरःकृत्वास्निहंनृपोपरि ॥ ८३ ॥ ससलक्षबैलैःसार्द्धकान्यकुब्जमुपाययौ ॥ फा
 ल्युनेमासिसंप्राप्तैस्वैस्वंगृहंययुः ॥ ८४ ॥ बलखानेगयाश्राद्धमचीकरदविष्टुतः ॥ चैत्रमासिसितेपक्षेसंप्राप्याप्यानिजमंदिरे ॥ ८५ ॥ ब्राह्म
 णान्भोजयामाससहस्रांन्वेदतत्परान् ॥ ८६ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्युगखण्डापरपर्यायेकलियुगीयेतिहाससमुच्चय
 सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ४४ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ अष्टाविंशोऽब्देकप्रातःकृष्णांशोबलवत्तरे ॥ कार्तिक्यामिदुवारचकृत्तिकव्य
 तिपातमे ॥ १ ॥ कृष्णांशोऽधुतसेनाढ्यःस्वर्णवत्यासमन्वितः ॥ विवाहमुकुटस्यैवसंत्यागाययौमुदा ॥ २ ॥ पवित्रमुत्पलारण्यं
 वाल्मीकिमुनेसवितम् ॥ गंगाकुलेब्रह्ममयंलोहकीलकमुत्तमम् ॥ ३ ॥ तत्रगत्वासुद्धात्मापुष्पवत्यासमन्वितः ॥ गोसहस्रंचविभ्रम्योददौ
 स्नानंप्रसन्नधीः ॥ ४ ॥ एतस्मिन्नंतरेप्राताम्लेच्छजातिसमुद्भवा ॥ शोभानाममहारम्यावेश्यापरमसुन्दरी ॥ ५ ॥ साददर्शपरंरम्यंकृष्णां
 शंपुरुषोत्तमम् ॥ तद्वष्टिमोहमापन्नाव्याकुलाचाभवत्क्षणात् ॥ ६ ॥ मूर्च्छितांतांसमालोक्यकृष्णांशःसर्वमोहनः ॥ स्वनिवास
 मुपागम्यविप्रानाहूयपृष्ठवान् ॥ ७ ॥ अष्टादशपुराणानिकेनप्राक्तानिकिफलम् ॥ ब्रूतमेविदुषांश्रेष्ठावेदशास्त्रपरायणाः ॥ ८ ॥
 इतिश्रुत्वावचोरम्यविद्वांसःशास्त्रकोविदाः ॥ अनुबन्धवचनंरम्यंकृष्णांशंसर्वधर्मगम् ॥ ९ ॥ पराशरेणरचितंपुराणविष्णुदेवतम् ॥
 शिवेनरचितंस्कांदंपादंब्रह्मसुखोद्भवम् ॥ १० ॥ शुक्रप्राक्तंभागवतंब्राह्मैवब्रह्मणाकृतम् ॥ गारुडंहरिणप्राक्तंषड्वैसात्त्विकसं

भवाः ॥ ११ ॥ मत्स्यः क्रुर्मो नृसिंहश्चामनः शिव एव च ॥ वायुरेषां पुराणा निव्यासेन रचितानिवै ॥ १२ ॥ राजसाः षट्स्मृतवी
 रकर्मकाण्डमया भुवि ॥ मार्कण्डेयचवाराहं मार्कण्डेयन निर्मितम् ॥ १३ ॥ आग्नेयमगिराश्चैव जनयामास चोत्तमम् ॥ लिङ्गब्रह्मा
 डके वापितं दिनारचिते शुभे ॥ १४ ॥ महादेवनलोकाथैः भविष्यरचितं शुभम् ॥ तामसाः षट्स्मृताः प्राज्ञैः शक्तिधर्मपरायणाः ॥ १५ ॥
 सर्वेषां च पुराणां श्रद्धाभागवतं स्मृतम् ॥ घोरैर्भुविकलैः प्राप्ते विक्रमो नाम भूपतिः ॥ १६ ॥ कैलासादुवमागत्य मुनीन्सर्वान्समाह्वयत् ॥
 तदा ते मुनयस्सर्वे नैमिषारण्यवासिनः ॥ १७ ॥ प्रोक्ता न्युपुराणा निमूतेनाष्टादशैव च ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं कृष्णां शोधयन्त तत्परः ॥ १८ ॥
 श्रुत्वा भागवतं शास्त्रं सप्तमेऽह्नि महोत्तमम् ॥ ददौ दानानि विप्रैर्भ्यो गोसुवर्णमयानि च ॥ १९ ॥ ब्राह्मणान्भोजयामास सहस्रान्त्वेदं तत्परान् ॥
 तदा तु भिक्षुकाभूत्वा शोभानाममदातुरा ॥ २० ॥ मायां कृतवती प्राप्ता कृष्णां शोयत्रवै स्थितः ॥ ध्यात्वा महामदं वीरैः पद्माचरुद्रा किंकरम् ॥ २१ ॥
 मायां सा जनयामास सर्वपाषाणकारिणीम् ॥ दृष्ट्वा स्वर्णवतीं देवीतां मायां शोभयोज्ज्वलाम् ॥ २२ ॥ छित्त्वा चाहाद्यवा मां गीस्व गेहं तु मुद्यता ॥
 सा वै श्यातु शुचा विष्टा तस्याः शृंगारमुत्तमम् ॥ २३ ॥ स्वर्णयंत्रं स्थितं रम्यं लक्षद्रव्योपमूल्यकम् ॥ संहृत्य माया धृतं दिशं बहकिमाययौ ॥ २४ ॥
 कल्पक्षेत्रमुपागम्य नेत्रं सिंहसमुद्रवा ॥ वेद्ययाममशृंगारं हतं ज्ञात्वा सुदुःखिता ॥ २५ ॥ कृष्णां शो वचनं प्राह गच्छ गच्छ महबल ॥ गृहीत्वा
 ममशृंगारं शीघ्रिमागच्छ मां प्राप्ति ॥ २६ ॥ गुटिकं यमयावीररचितं तामुखेन च ॥ धूर्तमाया विनाशाय तव मंगलहेतवे ॥ २७ ॥ इति श्रुत्वा तथा कृ
 त्वा कृष्णां शस्त्रं सर्वमोहनः ॥ शूकरक्षेत्रमागम्य तत्र वेद्यां ददौ ॥ २८ ॥ सा तु वेद्या च तं वीरं दृष्ट्वा कंदर्पकारिणम् ॥ रचित्वा च पुनर्भायां तदन्तिकमु
 पागता ॥ २९ ॥ तदा सानिष्फली भूत्वा रुरोद करुणं बहु ॥ रुदन्ती तं समालोक्य दयालुस्सप्तसन्नधीः ॥ ३० ॥ गृहीत्वा सर्वशृंगारं वचनं प्राह निर्भयः ॥
 किं रोदिषि महभागे सत्यं कथमाचिरम् ॥ ३१ ॥ साहेमसहरोनाम भ्राता प्राणसमप्रियः ॥ नाटयैश्च पंचसाहस्रैः सहितो मरणगतः ॥ ३२ ॥
 अतोरैमिमहाभागं संप्राप्ता शरणं त्वयि ॥ इत्युक्त्वा माया धूर्ता कृत्वा शिवमयान्यजान् ॥ ३३ ॥ तस्मै प्रदर्शयामास निजकार्यपरायणा ॥
 रुदित्वा च पुनस्तत्र प्राणान् सत्यकुं स मुद्यता ॥ ३४ ॥ दयालुस्सच कृष्णां शस्त्रा माह करुणं वचः ॥ कथं ते जीविष्यंति शोभने कथया शुभे ॥ ३५ ॥

साहवीरतवास्येतुसीरथताशुटिकाशुभा ॥ देहिमेकृपयावीरजीविष्यति तेतया ॥ ३६ ॥ इत्युक्तस्तुतयावीरोददतस्यैचतद्रसु ॥ तदा
 प्रसन्नासाधूतोक्तृत्वाशुकमयंवपुः ॥ ३७ ॥ पंजरस्थमुपादायकृष्णांशकामविह्वला ॥ वाहीकदेशमागम्यसारङ्गनगरंशुभम् ॥ ३८ ॥ उवा
 चचस्वयंगेहेकृत्वादिव्यमयंवपुः ॥ निशीथेसमनुप्राप्तिकृत्वातनररूपिणम् ॥ ३९ ॥ आलिलिंगहिकामातृकृष्णांशधर्मकोविदम् ॥ दृष्ट्वातां
 सतथाभूतांकृष्णांशोजगदंविकाम् ॥ ४० ॥ तुष्टावमनसाधीरारत्रिसुक्तेननम्रधीः ॥ तदासास्वेडिनीभूत्वात्यक्त्वाकृष्णांशमुत्तमम् ॥ ४१ ॥
 पुनःशुकमयंकृत्वाचिचिणीवृक्षमारुहत् ॥ तदास्वर्णवतीदेवीबोधिताविष्णुमायया ॥ ४२ ॥ कृत्वादेशेनमयंरूपं तत्रगत्वामुदान्विता ॥
 ददशेशुकभूतंचकृष्णांशयोगतत्परम् ॥ ४३ ॥ एतस्मिन्नन्तरेवेदश्यापुनःकृत्वाशुभंवपुः ॥ नरभूतंचकृष्णांशवचनंप्राहनम्रधीः ॥ ४४ ॥
 अयेप्राणप्रियस्वामिन्भजमांकामविह्वलाम् ॥ त्राहिमारतिदानेनधर्मज्ञोसिभवान्सदा ॥ ४५ ॥ इत्युक्तस्मृतुतामाहवचनंशृणुशोभने ॥ आय
 वमस्थितोहवैदेवमार्गपरायणः ॥ ४६ ॥ विवाहितांशुभांनारीयोभजेतऋतौनहि ॥ सपापीनरकंयातितिर्यग्योनिमयंस्मृतम् ॥ ४७ ॥
 अतःपरस्त्रियाभोगंज्ञैवैनिरयप्रदम् ॥ इतिश्रुत्वातुसाप्राहविश्वामित्रेणधीमता ॥ ४८ ॥ शृंगिणाचमहाप्राज्ञवेदश्यासंगःकृतपुरा ॥ नकोऽ
 पिनरकंप्राप्तस्तस्मान्मांभजकामिनीम् ॥ ४९ ॥ पुनश्चाहसकृष्णांशःकृतं पापं तपेवलात् ॥ ताभ्यांचमुनिशुभाभ्यामसमथाहिसांप्रतम् ॥ ५० ॥
 अर्द्धांगं पुरुषस्यस्त्रीमैथुनेचविशेषतः ॥ अहमार्यश्चभवतीवेदश्याचबहुभोगिनी ॥ ५१ ॥ ऋचिज्ञं ददश्चपूर्वास्याज्जातोऋगस्सनतनः ॥ योगजश्चै
 वयःशब्दोदक्षिणास्याद्यजुर्भवः ॥ ५२ ॥ तद्धितान्तश्चयश्शब्दःपश्चिमास्याक्षसामजः ॥ छंदोभूताश्चयेशब्दःस्तेसर्वेब्राह्मणप्रियाः ॥ ५३ ॥
 केवलवर्णमात्रश्चसशब्दोऽथर्वजःस्मृतः ॥ पंचमास्याक्षयेजताःशब्दाःसंसारकारिणः ॥ ५४ ॥ तेसर्वेप्राकृताज्ञेयाश्चतुर्लक्षविभेदिनः ॥ हित्वा
 तान्योहिशुद्धात्माचतुर्वेदपरायणः ॥ ५५ ॥ सवैभगटर्गित्यक्त्वापदंगच्छत्यनामयम् ॥ नवदेद्यावर्नीभाषांप्राणैःकंठगतैरपि ॥ ५६ ॥ गजैरापी
 क्ष्यमानोऽपिनगच्छेज्जैनमंदिरम् ॥ इत्येवंस्मृतिवाक्यानिमुनिनापठितानि वै ॥ ५७ ॥ कथंत्याज्योमयाधर्मस्सर्वलोकसुखप्रदः ॥ इतिश्रुत्वा
 तुसावेदश्याम्लेच्छयाश्चांशसंभवा ॥ ५८ ॥ शोभनानामरंभोहर्महाक्रोधमुपाययौ ॥ वेतसैस्तडयित्वातंपुनःकृत्वाशुकंस्वयम् ॥ ५९ ॥ नददौभो

जनतस्मैफलहारंशुकायै॥तदास्वर्णवतीदेवीकृत्वानारीमयंपुः ॥६०॥मशकीकृत्यतवीरं तत्रैवान्तरधीयत ॥ पुनःइयेनीवपुःकृत्वास्वदे
 श्वावातुमुद्यता ॥ ६१ ॥ पृष्ठमारोप्यमशकंमयूरनगरंययौ ॥ मकरंदस्तुतं दृष्ट्वाकृष्णंशेनसमन्वितम् ॥ ६२ ॥ नेत्रपालस्यतनयानाम्ना
 स्वर्णवतीबली ॥चरणवुपसंगृह्यस्वगेहेतामवासयत् ॥ ६३ ॥ शोभनापिचसंबुध्यंपंजरान्तमुपस्थिता ॥ नददशेशुकंरम्यमूर्छिताचापतदु
 वि ॥६४॥ किंकरोमिक्काञ्छामिपिनान्तरमणंपरम् ॥ इत्येवबहुधालप्यमर्दहानपुरंययौ ॥ ६५ ॥ तत्रस्थितंचपैशाचंमायामदविशारदम् ॥
 महामदंचसंपूज्यस्वदेहंयुमुद्यता॥६६॥महामदस्तुसंतुष्टो गत्वावैशिवमंदिरम्॥मरुथलेध्वरालिंगंतुष्टावर्षभाषया ॥६७॥तदाप्रसन्नोभ
 गवान्वचनंप्राहसेवकम् ॥ स्वर्णवत्याहृतोवीरःकृष्णंश्रुश्चार्थमगः ॥ ६८ ॥ मयासहसमागच्छमयूरनगरंप्रति ॥ इत्युक्तस्तेनपैशाचोनटैः
 पंचसहस्रकैः ॥ ६९ ॥ तयासहययौर्णसहुरेणसमन्वितः ॥ इन्दुलश्चत्थाल्हादोवोधितोविष्णुमायया ॥ ७० ॥ त्रिलक्षबलसंयुक्तोदेवासि
 हेनसंयुतः ॥ मयूरनगरंप्राप्यमकरंदमुपाययौ ॥ ७१ ॥ तदातुशोभनावेद्यासहुरेणबलैस्सह ॥ चकारभैरवीमायांसर्वशत्रुभयंकरीम्॥७२॥
 सर्वतश्चोत्थितोवातोमहामेघसमन्वितः ॥ पततिबहुधाचोल्काःशर्करावर्षणेरताः ॥७३॥ दृष्ट्वातंभैरवीमायांतमोभूतांसमन्ततः ॥ मकरन्द
 श्वबलवात्रथस्थःस्वयमाययौ ॥ ७४ ॥ शानिभेनतांमायांभस्मकृत्वामहाबली ॥ गृहीत्वासहुरंधूर्तंबलंगेहमाप्तवान् ॥ ७५ ॥ तदातुशो
 भनानारीकाममार्यांचकारह ॥ बहुलास्मंस्थितोवेद्यागीतनृत्यविशारदाः ॥ ७६ ॥ मोहिताःक्षत्रियाःसर्वमुहुलस्यदर्शनात् ॥ देवासिंहा
 च्चकृष्णांशाहतेजजटांगताः ॥ ७७ ॥ तदास्वर्णवतीदेविकाभाक्षीध्यानतत्परा ॥ पुनरुत्थायतान्सर्वान्गृहीत्वाशोभनांपुनः ॥ ७८ ॥
 मयूरध्वजमागम्यनिगडैस्तान्बन्धह ॥ महामदस्तुतज्ज्ञात्वास्वरुद्रध्यानपरायणः ॥ ७९ ॥ चकारशाम्भारोमायांनानासत्त्वविधायिनीम् ॥
 व्याघ्राःसिंहावराहाश्चवानरादंशकानराः ॥ ८० ॥ सर्पागृश्रान्तथाकाकाभक्षयतिसमंततः ॥ हाहाभूतेचतस्तैर्येदिशुविद्रावितेसति ॥८१॥
 शोभनाचाभवदासीस्वर्णवत्याश्चमायिनी ॥ सहुरस्तेनैटस्सार्द्धचाहादेनैववृणितः ॥ ८२ ॥ तेषांरुधिरकुंभानिभूमिमध्येसमारुहन् ॥

एवं च मुनिशार्दूलचतुर्मास्यभवद्रणः ॥ ८३ ॥ वैशाखे मासि संप्राप्ते ते विरागे ह माययुः ॥ इति ते कथितं विप्रचान्यत्किं श्रोतुमिच्छसि ॥ ८४ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्युगखण्डापरपार्श्वे कालियुगीयेति हाससमुच्चये षष्ठाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॐ ॥
 ऋषय ऊचुः ॥ किन्नरीनामयाकन्यात्वया प्रोक्ता महासुने ॥ कुत्र स्थाने कथं जातं तत्सर्वं कृपया वद ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ पुराचैत्ररथे देशे नाना
 जननिषेविते ॥ वसंतसमये प्राप्ते क्रीडंत्यत्र दिवौकसः ॥ २ ॥ मंजुवोषा च सर्वे दयाशुकस्थाने समागता ॥ दृष्ट्वा तं सुंदरं बालं माहेनायसमुद्यता
 ॥ ३ ॥ गीतं नृत्यादिरागांश्च कृत्वा साकामविह्वला ॥ प्रांजलिं प्रणतं बद्धा पुनस्तुष्टा वतं सुनिम् ॥ ४ ॥ तदा शुकस्तु भगवान्पथं स्तुतिमयं शुभम् ॥
 श्रुत्वा प्रसन्नहृदयो वरं ब्रूहीति सोऽब्रवीत् ॥ ५ ॥ सा तु श्रुत्वा शुभं वाक्यं प्रोवाच क्षुण्णयागिरा ॥ पतिमभवे ह नाथ शरणगतवत्सल ॥ ६ ॥
 इति श्रुत्वा तु वचनं तथा कृत्वा तया सह ॥ सरे मे मुनिशार्दूलः शुको विज्ञानको विदः ॥ ७ ॥ तयोस्स काशात्संजज्ञे मुनिर्नाम सुतोऽनयोः ॥
 तपश्चकार वलवान् द्वादशाब्दं प्रयत्नतः ॥ ८ ॥ तस्मै ददौ तदा पत्नी स्वर्णदेवस्यैव सुताम् ॥ कुबेरोरुद्रसहितः समुनिस्तुमुदान्वितः ॥ ९ ॥
 तयोरेभे प्रसन्नात्मा तयोर्जाता सुतोत्तमा ॥ किन्नरीनाम विख्याता हिमंतुगे समुद्रवा ॥ १० ॥ तपश्चचारसादेवी रूपा यौवनशालिनी ॥
 तदा प्रसन्नो भगवाञ्छंकरो लोकशंकरः ॥ ११ ॥ मकरं दायधीराय ददौ तारुचिराननाम् ॥ मुनिस्तुशंकरं प्राहे देवदेवनमोऽस्तुते ॥ १२ ॥
 मत्सुतायै वरं देहि राष्ट्रं वर्धनमुत्तमम् ॥ इति श्रुत्वा शिवः प्राह गुरुंडान्ते च भूतले ॥ १३ ॥ मध्यदेशे च ते राष्ट्रं भविष्यति सुखप्रदम् ॥
 त्रिंशताब्दं प्रमाणेन तत्पश्चात्क्षयमेष्यति ॥ १४ ॥ इति श्रुत्वा तु समुनिर्हिमंतुगनिवासकः ॥ मकरं देन सहितस्तत्र वासमकारयत् ॥ १५ ॥
 इति ते कथितं विप्रपुनः शृणु कथां शुभाम् ॥ ऊनं त्रिंशत्कं प्राप्ते कृष्णं शरणम् ॥ १६ ॥ नेत्रपालस्य नगरं नानाधातुविचित्रितम् ॥
 मत्वा न्यूनपतिर्बौद्धो रुरोधनगं शुभम् ॥ १७ ॥ सप्तलक्षयुतो राजा बौद्धसिंहो महाबलः ॥ त्रिलक्षबलसंयुक्तैस्सार्द्धशुद्धमर्चिकरत् ॥ १८ ॥
 सप्ताहोरात्रमभवत्सेनायुद्धं भयानकम् ॥ योगसिंहो भोगसिंहो विजयश्च महाबली ॥ १९ ॥ जघान शत्रुवर्षिनां बौद्धसिंहेन पालिताम् ॥
 एतस्मिन् तरे प्राप्ताः इयामजापकदेशगाः ॥ २० ॥ बौद्धा मायाविनस्सर्वे लोकमान्यप्रपूजकाः ॥ पुनर्जातं महद्युद्धं मासमेकं तयोस्तदा ॥ २१ ॥

नेत्रपालज्ञयासर्वकृष्णशब्दाः समागताः ॥ कृष्णशोर्विदुलारूढोदेवस्वहयसंस्थितः ॥ २२ ॥ इंदुलश्चकगलार्धमंडलीकोजस्थितः ॥
 गोतमश्चसमायातोहरिनगरसंस्थितः ॥ २३ ॥ तालनश्चसमायातः सिंहियुपरिसंस्थितः ॥ धान्यपालस्तैत्त्यकारियुयुत्सोरंशसंभवः ॥ २४ ॥
 लहरीसिंहश्चबलवान्कुंतिभोजांशसंभवः ॥ ताम्बूलयिकजातीयोलक्षणनुज्ञयायौ ॥ २५ ॥ तदातुनेत्रसिंहश्चसलक्षवैर्लवृतः ॥
 पालितश्चाष्टभिर्वीरैस्तेषांनज्ञायचययौ ॥ २६ ॥ भयभीताश्चेतैर्बौद्धास्त्यक्त्वादेशं समन्ततः ॥ चीनदेशमुपगम्य युद्धभूमिमकारयन् ॥ २७ ॥
 तदनुप्रययुस्तेवहूहानदमुपस्थिताः ॥ माधमासेतुसंप्राप्तेपुनर्युद्धमवर्तत ॥ २८ ॥ इयमदेशोद्भवालक्षास्तथालक्षाश्चजापकाः ॥ दशल
 क्षाश्चीनदेशययुद्धायसमुपस्थिताः ॥ २९ ॥ कृष्णशोलक्षसेनाब्जोदेवालक्षसमन्वितः ॥ नेत्रपालश्चलक्षद्वयोयोगभोगसमन्वितः ॥ ३० ॥
 मंडलीकश्चेन्दुलक्षसैन्यसमन्वितः ॥ ध्यानपालोलहरीसिंहोलक्षसैन्यान्वितः स्थितः ॥ ३१ ॥ जगनायकएवापिलक्षसैन्ययुतः स्थितः ॥
 तालनोलक्षसेनाढ्ययुद्धायसमुपागतः ॥ ३२ ॥ तत्रयुद्धमभूद्धारंवैद्धानामार्यैकैस्सह ॥ पक्षमात्रमुनिश्चष्टयमलोकविवर्द्धनम् ॥ ३३ ॥
 समलक्षहताबौद्धाद्रिलक्षाश्चार्यदेशजाः ॥ ततस्तेभयभीताश्चन्यत्कवायुद्धं गृहयुः ॥ ३४ ॥ कुत्वादारुमर्यासिनांकलयंत्रप्रभावतः ॥
 गजाश्चदशसहस्राः सशूराः काष्ठनिर्मिताः ॥ ३५ ॥ एकलक्षहयारूढादारुपाश्चरणोन्मुखाः ॥ सहस्रमहिषारूढास्सहस्राः केलपृष्ठगाः ॥ ३६ ॥
 सिंहारूढास्सहस्राश्चसहस्रांसवाहनाः ॥ कंकगोमायुगृध्राणां श्यामारूढाः पृथक् तथा ॥ ३७ ॥ उष्ट्राः सप्तसहस्राश्चसशूराश्चरणोन्मुखाः ॥
 एवं सपादलक्षैश्चकृष्टसैन्यैश्चमानुषाः ॥ ३८ ॥ द्विलक्षाश्चक्षयंजमुः कृष्णांशोर्द्वैः सुरक्षिताः ॥ ततोहाहकृतसैन्यं चाय्याणां च ननाशतत् ॥
 ॥ ३९ ॥ दृष्ट्वा तत्कौतुकं रम्यं जयन्तो युद्धकोविदाः ॥ आग्नेयशरमादाय काष्ठसैन्येषु चाक्षिपत् ॥ ४० ॥ भस्मीभूताश्चेतैस्तेष्वविविलयंगताः ॥
 त्रिलक्षाः क्षत्रियाः शेषजयन्तरणकोविदम् ॥ ४१ ॥ चक्रुर्जयरवंतत्र तुष्टुश्च पुनः पुनः ॥ तदातुर्चीनजाबौद्धाः कृत्वा विंशसहस्रकान् ॥ ४२ ॥
 हयारूढोल्लोहमयान्नेषयामासुरुज्जितान् ॥ योगसिंहगजारूढोधनुर्चाणधरावली ॥ ४३ ॥ कंठेषु लोहजान्वीरांस्ताडयामासवैवली ॥
 मृतास्तेपंचसहस्रा योगसिंहशरार्दिताः ॥ ४४ ॥ बौद्धसिंहस्तदाशूरादृष्ट्वा तस्य पराक्रमम् ॥ कुत्वा लोहमर्यासिंहयोगसिंहमपेक्षयत् ॥ ४५ ॥

पातेन तस्य सिंहस्य सवीरो मरणं गतः । तदा तु भोगसिंहश्च हयाह्वो जगाम ह ॥ ४६ ॥ स्वभल्लेन च तसिंहं हत्वा तत्र जगज्जैवौ । तदा तु बौद्धसिंहेन शा-
 र्दूलस्तत्र चोदितः ॥ ४७ ॥ सहयो भोगसिंहश्चैनैव मरणं गतः । मातुलौ मृत्युवशगौ दृष्ट्वा स्वर्णवती सुतः ॥ ४८ ॥ करालं हयमारुह्य बौद्धसिंहे मुपाय-
 यौ ॥ शरमादाय वै शीघ्रं नास्त्रासं माहं ननु भम् ॥ ४९ ॥ मोहयित्वा रिपुबलं बौद्धसिंहसमन्वितम् । बद्धा तान् बौद्धसिंहादीन् पान्दशसहस्रकान् ॥ ५० ॥
 कलयन्त्रं च संचूर्ण्य कृष्णांशान्ति कमाय यौ ॥ तदा ते हर्षितास्सर्वे प्रपद्यन् गणयुः ॥ ५१ ॥ तद्वद्भूमुजनायामं सर्वसंपत्समन्वितम् ॥ लुठयि-
 त्वा बलात्सर्वं नृपदुर्गमुपाययुः ॥ ५२ ॥ बौद्धसिंहस्तदा गत्य जयन्तेन विमोचितः ॥ सुतां स्वापद्मजानां प्राजयन्ता यददौ मुदा ॥ ५३ ॥
 दशकोटीः सुवर्णस्य चाह्लादाय तदा धनम् ॥ सर्वैश्च बौद्धैर्वैश्वतैश्च तत्रैव त्रयशपथं कृतम् ॥ ५४ ॥ आर्यदेशं नयास्यामः कदाचिद्राष्ट्रहेतवे ॥ इत्यु-
 क्त्वा तान् प्रणम्या शुभं प्रस्थानमकारयन् ॥ ५५ ॥ त्रिलक्षैश्च युतास्ते वैनेत्रपालगृहं गताः ॥ ऋषयश्चुः ॥ इन्दुलेन कथं सूततत्र प्राणि कृता-
 न हि ॥ ५६ ॥ सुप्रियायोगसिंहाद्यास्तन्मोवदविचक्षण ॥ सूत उवाच ॥ आगताय मलैकौ द्रैकतिचिन्त्राणि नो भुवि ॥ ५७ ॥ तदा तु दुः-
 खितो देवो महेंद्रान्तमुपाययौ ॥ देवराजनमस्तुभ्यं सर्वदेवा प्रियंकर ॥ ५८ ॥ जयतो जगती प्राप्य मृतञ्जीवयति स्वयम् ॥ अतो वै लोकमया दा-
 विरुद्धा दृश्यते भुवि ॥ ५९ ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं महेंद्रो देवमायया ॥ वडवामृतमाहृत्य तथा वै स्वर्गगंगतिम् ॥ ६० ॥ जयंतस्य स्वप्नु-
 त्रस्य मुमोद ससुरैः सह ॥ इन्दुलश्च तदा दुःखी शारदां सर्वमंगलाम् ॥ ६१ ॥ पूजयित्वा विधानेन योगध्यानपरोऽभवत् ॥ इति ते कथितं विप्र-
 नः शृणु कथां शुभाम् ॥ ६२ ॥ नेत्रपालश्च बलवान् बहुपुत्रः शुचान्वितः ॥ दशकोटिमिति स्वरणं तेभ्यो देवत्वासंभसम् ॥ ६३ ॥ प्रस्थानं कार-
 यामास चाष्टानां बलशालिनाम् ॥ तैर्वै द्विलक्षैः सैन्याढ्याः स्वर्गहाय युमुदा ॥ ६४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रति सर्गपर्वणि चतुर्गुणखंडा-
 परपर्वण्ये कालियुगीयेति हाससमुच्चये एकौ न त्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ६५ ॥ सूत उवाच ॥ यदा ते चीनदेशस्थः स्तदा हूतो नृपे-
 ण वै ॥ कामपालेन भो विप्रलक्षणेन कुलांशकः ॥ १ ॥ जयचंद्रमहाभागा सावधानं वचः शृणु ॥ वैशाखशुक्लसप्तम्यां मुहूर्तोऽयं दिनगमे ॥ २ ॥
 अतो वै लक्षणे वीरश्चैका मांसमाप्नुयात् ॥ गृहीत्वा मत्सुतादौ लीगमिष्यति तवा न्तिकम् ॥ ३ ॥ सेनान्वितं च तं ज्ञात्वा महीराजो महबलः ॥ गृही-

प्यतिपराजित्यतस्माद्योग्यं वचोमम ॥ ४ ॥ इतितत्रत्यवचनं मत्वा राजा प्रसन्नधीः ॥ लक्षणं हस्तिनी संस्थं शतशूरा समन्वितम् ॥ ५ ॥
 आहूय प्रेषयामास कामपालाय धीमते ॥ मार्गे पंचदिनं विरोधमिति वातद्वहं ययौ ॥ ६ ॥ तदा पद्माकरः दृष्ट्वा लोज्ञात्वालक्षणमागतम् ॥ भूमिरा
 जं समाहूय तेन युद्धमचीकरोत् ॥ ७ ॥ लक्षणो न कुलं शश्च दृष्ट्वा शत्रुमुपस्थितम् ॥ स्वशरैस्तर्पयामास राजा जंमहाबलम् ॥ ८ ॥ मूर्च्छं
 यित्वा महीराजं हत्वा पंचशतान्वली ॥ कामपालं समागम्य नन्वावासमकारयत् ॥ ९ ॥ उत्थितश्च महीराजो गत्वा पद्माकरं प्रति ॥ वचनं प्राह
 कार्यार्थी शृणु मित्रवचोमम ॥ १० ॥ लक्षणो मे महाञ्जनुस्सचत्वेद्गुह्यमागतः ॥ यदि दास्यसि तं वद्ध्वा त्वामदङ्करोम्यहम् ॥ ११ ॥ इति श्रुत्वा
 सलोभात्मा दत्त्वा हलं विषम् ॥ बद्ध्वा तं लक्षणं विरोधमहीराजाय चार्पयत् ॥ १२ ॥ हत्वा तच्छतशूरांश्च गुप्तवार्तामकारयन् ॥ ज्ञात्वा तत्प
 द्विनीनारी दुःखिता लघ्वैभृशम् ॥ १३ ॥ चण्डिकां पूजयामास पतिमगलहेतवे ॥ तदा प्रसन्ना स देवी विरदा सर्वमंगला ॥ १४ ॥ आश्वास्य प
 द्विनीनारी लक्षणान्तमुपाययौ ॥ स्वप्ने तामाह सा देवि हि पिद्वधे जपंकुरु ॥ १५ ॥ अस्य मंत्रप्रभावाच्च सर्वविघ्नश्च नश्यति ॥ सबुद्धालक्षणा
 वीरस्तमंत्रं च जजापह ॥ १६ ॥ आपादे मासि संप्राते कृष्णांशाद्या गृह्ययुः ॥ तालनश्च युतस्तभ्यां कान्यकुब्जमुपाययौ ॥ १७ ॥ न ह
 स्ते लक्षणे विरोजय चंद्रा प्रियंकरः ॥ ज्ञात्वा तत्कारणं तैश्च कृतं योगमयं वपुः ॥ १८ ॥ धान्यपालः कांस्यधारी वीणाधारी च तालनः ॥ लह
 सिंहो मुदं गङ्गाययुस्तैव महावतीम् ॥ १९ ॥ सभां परिमलस्यैव गत्वा ते योगगृहपिणः ॥ चक्रुर्गानं मुदयुक्ताः सर्वे ते मोहमगताः ॥ २० ॥
 प्रसन्नश्च तदाराजमुक्तामालां स्वकंठगां ॥ तालनाय ददौ प्रीत्या ताभ्यां स्वर्णगुलियकान् ॥ २१ ॥ तदा ते हर्षिताः सर्वे कृष्णांशं प्रति चाययुः ॥
 ज्ञात्वा कृष्णांशा एवापि धृत्वा योगमयं वपुः ॥ २२ ॥ ययौ विदुर्गुह्यं तालनाद्यैस्समन्वितः ॥ हाटमध्ये समागम्य क्रुत्वा रासे त्सर्वं शुभम् ॥
 ॥ २३ ॥ गेहं पद्माकरस्यैव गत्वा तेन नृमुदा ॥ एतस्मिन् प्रतरे सर्वयोषितस्तत्र चागताः ॥ २४ ॥ वेणुवाद्यवृत्तं विरंकृष्णांशं दृष्टुमुदुः ॥
 मोहितास्तस्य गानेन जडीभूताः प्रयच्छते ॥ २५ ॥ तदा तु पद्मिनीनारी सर्वलक्षण संयुता ॥ ज्ञात्वा कृष्णांशं मेवापि रुरोद चिरमातुरा ॥ २६ ॥
 उवाच च विलप्य श्रुमत्पतिर्लक्षणो वली ॥ महीराजेन शूरेण कारागारे बलात्कृतः ॥ २७ ॥ अहं येषां भवान्ये गीकथं कार्यं भविष्यति ॥ इति श्रुत्वा

तु स नृपो भुजमुत्थाय स त्वरम् ॥ २८ ॥ आश्वास्य पद्मिनीं नारीं यथुस्ते देहलीं प्रति ॥ राजद्वारमुपगम्य कृष्णांशस्सननर्तह ॥ २९ ॥ महाराज
 स्तु बलवान्प्रसन्नस्तस्य लीलया ॥ वाञ्छितं ब्रूहि कृष्णां सर्वयोगिन्दुदाम्यहम् ॥ ३० ॥ इति श्रुत्वा भूपवचो विहस्योवाच तं प्रति ॥ कारागारं लो
 हमयं नृपयोग्यं च मे नृप ॥ ३१ ॥ दर्शयाशु स्वकीयं वै भवान्भूपशिरोगमणिः ॥ इति श्रुत्वा स नृपतिर्माहितः कृष्णलीलया ॥ ३२ ॥ दर्शयित्वा च
 वै शशिप्रिपुनस्तेभ्यो ददौ धनम् ॥ ततस्ते योगिनस्सर्वे संप्राप्य च महावतीम् ॥ ३३ ॥ नत्वा परिमलं भूपं कथित्वा सर्वकारणम् ॥ स्वसेनां संजया
 मास चाह्लादश्च नृपज्ञया ॥ ३४ ॥ पंचलक्षमाहावत्या हयारूढास्समास्थिताः ॥ तालनस्सप्तलक्षांश्च सैन्यानाहूय चागतः ॥ ३५ ॥ एवं द्वादशलक्षश्च
 क्षत्रियारणदुर्मदाः ॥ देहलीं च समाजमुस्सर्वशस्त्रसमान्विताः ॥ ३६ ॥ एतस्मिन्नंतरे मंत्री चंद्रभट्टो विशारदः ॥ सर्वशास्त्रार्थकुशलैर्वैष्णवीशक्ति
 पूजकः ॥ ३७ ॥ महाराजं समागम्य वचः प्राह शृणुष्व भोः ॥ मया वै च रहः क्रीडा दृष्टा देवप्रसादतः ॥ ३८ ॥ तत्रोदयश्च कृष्णांशः पूर्णब्रह्माणमागमत् ॥
 वचः प्राह प्रसन्नात्मा शृणु त्वंस त्वविग्रह ॥ ३९ ॥ अग्निवंशविनाशा यचाद्या स्यामि देहलीम् ॥ हत्वा हं कौरवांशं अस्थापयित्वा कल्लिभुवि ॥ ४० ॥
 पुनस्तवान्ति कं प्राप्य रहः क्रीडां करोम्यहम् ॥ इत्युक्त्वा विंदुलाहूढः स वीरस्त्वा मुपस्थितः ॥ ४१ ॥ इत्यहं पृष्टवान् भूपकृष्णांशं योगिनिद्रया ॥
 इति तस्य वचः श्रुत्वा स भूपो विस्मयान्वितः ॥ ४२ ॥ भयभीतः सहस्रांश्च शूरानाहूय स त्वरम् ॥ तेभ्यश्च लक्षणं दत्त्वा वचनं प्राह तन्प्राति ॥ ४३ ॥
 पद्माकारयभूपाय गत्वा दत्त्वा शूलक्षणम् ॥ ममान्तिकमुपगम्य कारणं वदतां श्रुतत् ॥ ४४ ॥ इति श्रुत्वा तु ते सर्वे वन्निवन्दिष्यामहाबलाः ॥
 गत्वा तत्र तथा कृत्वा स महीराजमुपगमत् ॥ ४५ ॥ भगदंतश्च ते षांतु सहस्राणां च नायकः ॥ महीराजं वचः प्राह शृणु तन्नृपभाषितम् ॥ ४६ ॥
 पद्मिनीमिस्वसारजान् युतविद्याविशारदा ॥ तया यज्ञपतिर्देवः सम्यगाराधितः पुरा ॥ ४७ ॥ दत्तं तेन वरं रम्यमन्तर्धानमयं परम् ॥
 सा तु तं लक्षणं कांतं तर्धानं करिष्यति ॥ ४८ ॥ इति श्रुत्वा स नृपतिः परमानंदमासवात् ॥ एतस्मिन्नंतरे प्राप्ताः कृष्णांशाद्या महाबलाः ॥ ४९ ॥
 रुरुधुर्देहलीं सर्वमहीराजेन पालिताम् ॥ सतदा पृथिवीराजो ग्रहीत्वा बहुभूषणम् ॥ ५० ॥ सर्वेभ्यश्च ददौ प्रेम्णा वचनं प्राहनमग्नीः ॥
 लक्षणो नाम ते राजा कारागारे नैव मम ॥ ५१ ॥ यदि मग्नगरे चास्ति तर्हि तेनैव पदं दशः ॥ इत्युक्त्वा तं च कृष्णांशं दर्शयामास वै गृहम् ॥ ५२ ॥

महादेवस्यशपथंकृतवान्भूपतिर्भयात् ॥ तदोदयोभूपवचःसत्यमन्वासुदुःखितः ॥ ५३ ॥ स्वकीयैःसहसंप्राप्ताग्रामोर्विदुगढुभम् ॥
 कामपालस्तुतच्छ्रुत्वाकृष्णांशगमनंबली ॥ ५४ ॥ बलिवहुगृहीत्वाशुकृष्णांशंशरणंययौ ॥ प्रांजलिःप्रणतोभूत्वावचनंप्राहभीरुकः ॥ ५५ ॥
 सुतामेघिनीनारलक्षणेनसमन्विता ॥ नज्ञाताकृगताऽस्माभिस्सत्यंस्त्यंब्रवीम्यहम् ॥ ५६ ॥ इतितद्वचनंश्रुत्वाकृष्णांशःस्वबलैस्सह ॥
 कान्यकुब्जंसमागत्यजयचंद्रमुवाचह ॥ ५७ ॥ भ्रातृजस्तवभूपालपद्मिन्यालक्षणोऽन्वितः ॥ कामपालगृहेनास्तिनिश्चितोबहुधामया ॥ ५८ ॥
 नजनेकगतोरजाममप्राणसमोभुवि ॥ यदिभूपनपइयामिस्त्यंप्राणस्त्यजाम्यहम् ॥ ५९ ॥ हारत्नभानुतनयविष्णुभक्तशुभंकर ॥ स्व
 मित्रमांपरित्यज्यकांदिशंगतवान्भवान् ॥ ६० ॥ इत्युक्त्वामूर्छितश्चासीत्कृष्णांशोवैष्णवप्रियः ॥ तदास्वर्णवतीदेवीस्वदास्याशोभयासह ६१ ॥
 धृत्वाशुकमयंरूपंतत्रागत्यस्वमूर्तिगा ॥ तयासंप्रिषताशोभाम्लेच्छमायाविशारदा ॥ ६२ ॥ जयचंद्रमुपागम्यधृत्वादिव्यमयंवपुः ॥
 उवाचवचनंतत्रशृणुभूपशिरामणे ॥ ६३ ॥ मायाविनीचमांविद्विशोभनानामविश्रुताम् ॥ दंपतीतवभूपालसंहृतौयेनयत्रवै ॥ ६४ ॥
 तत्राहंचगमिष्यामिमहामदसमान्विता ॥ आह्लादश्चेदुलोवीरोदेवैर्वैतालनोबली ॥ ६५ ॥ कृष्णांशपालितास्सर्वेयास्यामोभूपतीन्वियम् ॥
 इत्युक्त्वाशोभनविइयाकृत्वायोगमयंवपुः ॥ ६६ ॥ महामंदसमारुह्यपैशाचंरुद्रकिंकरम् ॥ प्रययौतान्पुरस्कृत्ययोगवेषान्महाबलान् ॥ ६७ ॥
 आह्लादोगजसंस्थवैकरालरूढदुलः ॥ तालनःसिंहीनसंस्थोदेवसिंहोमनोरथे ॥ ६८ ॥ कृष्णांशोर्विदुलारूढोनर्तयामासतंहयम् ॥
 कामरूपमयदेशंशतयोजनगामिनः ॥ ६९ ॥ बलवंतश्चंप्राप्तांगेहेहेजनेजने ॥ लक्षणशोधयामासुनंप्राप्तस्तत्रतनूपम् ॥ ७० ॥
 पुनर्मथूरनगरंशोभनतैःसमान्विता ॥ चिन्वतीतंतमुष्येषुनंप्राप्तस्तत्रवैनृपः ॥ ७१ ॥ पुनरिन्नगढग्रामंशोभनाचजनेजने ॥
 लक्षणंमुगयामासनंप्राप्तस्तत्रलक्षणः ॥ ७२ ॥ गत्वाबालीकनगरंशोभनतैस्समन्विता ॥ लक्षणंचनृपश्रेष्ठनपश्यतत्रदुःखिता ॥ ७३ ॥
 पुनःस्वदेशमागम्यवाहकिंम्लेच्छवासिनम् ॥ मर्कटेश्वरमाशानंतत्राहवनिवासिनः ॥ ७४ ॥ पूजयित्वाचसोवैश्यागाननृत्यपराभवत् ॥
 सदेवोभूमिमध्यातुसमागम्यमुदांन्वितः ॥ ७५ ॥ कृष्णांशंप्रणतोभूत्वाब्रवीन्म्लेच्छप्रपूजकः ॥ अहंकालाग्निरुद्रेणभूमिगतैःसुरोपितः ॥ ७६ ॥

असमर्थचर्माविद्धिगच्छवरियथासुखम् ॥ इतिश्रुत्वाचसा शोभानिराशभूतदास्वयम् ॥ ७७ ॥ पुनः स्वर्णवर्त्ताप्राप्यसर्वमेवादितोऽब्रवी
 त् ॥ त्रिशद्वैश्वकृष्णशैचैत्रशुक्लसमागते ॥ ७८ ॥ तानाश्वास्यसुवर्णगीपूजयामासचंडिकाम् ॥ नवरात्रगतंतस्याभोजनाच्छाद
 नीवना ॥ ७९ ॥ निशथिऽन्तेतमःप्राप्तेगत्वाहजगदम्बिका ॥ पद्मिनीनामयानारीमणिदेवस्यवैप्रिया ॥ ८० ॥ जातासकामपालस्य
 गृहेयज्ञावमानिता ॥ सेनापतिः कुबेरस्य मणिदेवोहिसंमृतः ॥ ८१ ॥ पूर्वैर्हिभीमसेनयक्षयुद्धेषुधातितः ॥ तदातत्पद्मिनीनारीदेवदे
 वमुमापतिम् ॥ ८२ ॥ तुष्टावचनिराहारामत्पतिर्देहिशंकर ॥ शतवर्षात्तरेदेवोमहादेवउवाचताम् ॥ ८३ ॥ कलौविक्रमकालेहि
 शतद्वादशेऽन्तिके ॥ नकुलशंभुसंप्राप्यभुक्त्वातेनमहत्सुखम् ॥ ८४ ॥ तद्वियोगेनसंत्यक्त्वादेहपद्मानुवासितम् ॥ स्वर्पतिचतदाप्रा
 प्यकैलासंपुनरेष्यसि ॥ ८५ ॥ महावतीपुरीरम्यारारुपालायशारदा ॥ करिष्यतितदेवमणिदेवस्तुत्वत्पतिः ॥ ८६ ॥ तयाविरचितो
 भूमौशामरक्षार्थमुद्यतः ॥ प्राप्तस्त्वापद्मिनीनारीकैलासंपुनरेष्यति ॥ ८७ ॥ अतःस्वर्णवर्तित्ववैकैलासंगुह्यकालयम् ॥ गत्वाशुपद्मिनी
 तत्रबोधयाशुवचःकुरु ॥ ८८ ॥ इतिश्रुत्वास्वर्णवर्तपद्मिनीप्रतिचागमत् ॥ वृत्तांतं चकथित्वाग्रेपद्मिनीतुदयातुरा ॥ ८९ ॥ कामपालगृहं
 प्राप्यतत्रवासमकारयत् ॥ स्वर्णवत्यापिसंप्राप्तातदाशब्धिंमहावतीम् ॥ ९० ॥ तस्यांगतायांगेहवैपद्मिन्यालिवितंशुभम् ॥ पत्रपरिमलो
 राजवर्तयामासहर्षितः ॥ ९१ ॥ आगच्छसेनयासार्द्धकृष्णांशंबलवत्तरम् ॥ जित्वापद्मकरंबंधुमत्पतिमोचयाशुवै ॥ ९२ ॥ भूतलेलक्ष
 णोरजास्थितःपद्माकरातिगः ॥ इतिज्ञात्वाचकृष्णांशोलक्षदशसैन्यया ॥ ९३ ॥ रुरोधनगरीसर्वकामपालनरक्षिताम् ॥ कामपालस्तु
 बलवांस्त्रिलक्षबलसंयुतः ॥ ९४ ॥ सुताज्ञाययथैशुद्धसार्द्धपद्माकरेणवै ॥ तयोश्चासीन्महद्युद्धंसेनयोरुभयोस्तदा ॥ ९५ ॥ अहोरात्रप्रमा
 णेनभूपसेनापराजिता ॥ पद्मिनीशरणंप्राप्यतदाभ्रातापितास्थितः ॥ ९६ ॥ तयोर्विजयेमेवाशुयथाप्राप्तंचकारसा ॥ अन्तर्द्वानमयंपत्रत
 योरर्थंचसाददौ ॥ ९७ ॥ तौतत्रान्तर्हितौभूत्वास्वखड्गेनरिपेर्बलम् ॥ अयुतंजघ्नतुर्मत्तौतदातोविस्मयंगताः ॥ ९८ ॥ तालनाद्वारणंत्य
 क्तवाकृष्णांशंशरणंययुः ॥ कृष्णांशोऽपितदादुःखीध्यात्वासर्वमयीशिवाम् ॥ ९९ ॥ दिव्यदृष्टिस्ततोजातःसंप्राप्यतमयुध्यत ॥ नभोगतं

कामपालं तथा पद्माकरं नृपम् ॥ १०० ॥ बद्धा तत्र मुदा विष्टो लक्षणं प्राप्य निर्भयः ॥ दोलमारोप्य तद्दिवा स्वगहाय मुदा ययौ ॥ १०१ ॥ जय
 चंद्राय भूपाय दत्त्वा वैतौ च भूपती ॥ लक्षणं पद्मिनीं चैव कृतकृत्यस्तदा भवत् ॥ १०२ ॥ जयचंद्रोऽपि बलवान्दृष्ट्वा गेहं स्वदंपती ॥ ददौ दानं
 द्विजानिभ्यो भूपतिं समोचयत् ॥ १०३ ॥ ज्येष्ठे मासि सिते पक्षे कृष्णशोभे गमागतः ॥ इति ते कथितं विप्रकृष्णांशं चरितं शुभम् ॥ पुनस्तं
 कथयिष्यामि दृष्ट्या गबलेनैव ॥ १०४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रति सर्गपर्वणि चतुर्गुणखंडापरपर्याये कलियुगीयेतिहाससमुच्चये
 त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ शृणु विप्र महाभाग चंद्रभट्टस्तदास्वयम् ॥ महाराजं स दंस्थं तं चंद्रभट्टं
 मागतः ॥ १ ॥ तमागतं समालोक्य सराजा शोकतत्परः ॥ उवाच वचनं रम्यं शृणु मंत्रिवरप्रभो ॥ २ ॥ कृष्णांशं द्वैर्महाशूरैर्मद्वामे
 भयमागतम् ॥ कदा ते च मरिष्यंति कंटकाममदारुणाः ॥ ३ ॥ इत्युक्तं स्तुतुं शुद्धात्मा ध्यात्वा सर्वभयं शिवाम् ॥ वचनं प्राहराजानं शृणु भूप
 शिरोमणे ॥ ४ ॥ जिष्णो रंशात्समुद्रतो ब्रह्मानंदं महावतीम् ॥ सकृष्णांशं सखा श्रेष्ठः सर्वदा तत्प्रिये रतः ॥ ५ ॥ यदा च मलना पुत्रो देहं त्य
 क्त्वा गमिष्यति ॥ तदा ते सर्वदेवांशा गमिष्यंति यतो गताः ॥ ६ ॥ इत्येवं वादिनं धीरिममात्यं च महर्षिपतिः ॥ वचनं प्राहनम्रात्मा कोऽप्यर्थश्चिति
 तो मया ॥ ७ ॥ एकाकिनं महाशूरं ब्रह्मानंदं नृपोत्तमम् ॥ समाहूय महाराजो द्विरागमनहेतवे ॥ ८ ॥ छद्मना धातयित्वा तं कृतकृत्या
 भविष्यति ॥ इत्युक्तं नृपतिं प्राह महाराजः प्रसन्नधीः ॥ ९ ॥ वचनं शृणु भो मित्रं गच्छ शीघ्रं महावतीम् ॥ मलनां च समागत्य बोधयित्वा तु तौ
 स्वयम् ॥ १० ॥ ममान्ति कुपुपागम्य चिरं जीदुःखी भव ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं त्वा तं च महर्षिपतिः ॥ ११ ॥ रात्रौ घोरं मुनिं श्रेष्ठमलनां प्राह
 निर्भयः ॥ वधूस्तव महाराज्ञी विलानामसुरूपिणी ॥ १२ ॥ संप्राप्ता यैव न वती पतियोग्या शुभानना ॥ कुजातिश्चैव कृष्णांशः श्रुतो राज्ञाम
 हात्मना ॥ १३ ॥ अतो न प्रोषिता पुत्रा तव पुत्रार्थमिमे ॥ अतो मद्भजनं मत्पाकुरु कार्थं तव प्रियम् ॥ १४ ॥ मया सार्द्धं तव सुतो ब्रह्मानंदो
 महाबलः ॥ उर्वीयां न गरीं प्राप्य तदामसैन्यं संयुतः ॥ १५ ॥ महाराज मुपागम्य पत्न्यं शिशुमिव अप्रियति ॥ नो चेन्ममाज्ञायां वेलात् यत्कत्वा कां
 न्तं मरिष्यति ॥ १६ ॥ इति श्रुत्वा तु साराज्ञी मोहिता दिवमायया ॥ राजानं समुपागम्य भ्रातुर्वचनमुत्तमम् ॥ १७ ॥ कथयामासैव सर्वं श्रुत्वा भू

पोऽब्रवीदिदम् ॥ महीपतिर्मेहाधूतोमद्विनाशायचोद्यतः ॥ १८ ॥ तस्यवार्तानमेरम्याकपटंतेननिर्मितम् ॥ इतिश्रुत्वाचमलनराजानंको
 पसंयुतम् ॥ १९ ॥ वचनंप्राहभोगजन्यथावंशुतथाब्रह्मम् ॥ वचनंकुरुमेराजन्नोचेत्प्राणांस्त्यजाम्यहम् ॥ २० ॥ इत्युक्तवादिनोरात्रौतदाप
 रिमलोनृपः ॥ ब्रह्मानंदंददौतस्मैसमुतोमातृवत्सलः ॥ २१ ॥ मातुराज्ञापुरस्कृत्यमातुलेनसमन्वितः ॥ रात्रौचमातुलग्रामसंप्राप्यमुदि
 तोऽभवत् ॥ २२ ॥ प्रातःकालेचसंप्राप्तेहरिनगरमास्थितः ॥ एकाकीदेहलीरम्याप्रययौदेवमोहितः ॥ २३ ॥ सायंकालेतुसंप्राप्तेमहारा
 जस्यमंदिरं ॥ अगमांदर्शयामाससुरूपादिव्यविग्रहम् ॥ २४ ॥ अगमाचसमालोक्यपरंहरंमुपाययौ ॥ माघशुक्लस्यचाष्टम्यांब्रह्मानंद
 श्रानिर्भयः ॥ २५ ॥ इयालानांयोषितःसप्तददर्शोरुचिराननाः ॥ विधवाश्चत्रयोनार्यश्चतस्रोधवसंयुताः ॥ २६ ॥ ब्रह्मानंदंशरुमयंवाक्यमृचु
 मुदोच्चिताः ॥ ब्रह्मानंदमहाभागसावधानं वचःशृणु ॥ २७ ॥ तवपत्नीस्वयंकालेविलाकलहलूपिणी ॥ संजहारधवान्येवनोवयंतुसु
 दुःखिताः ॥ २८ ॥ तत्पत्न्यस्तुतत्तस्यागृहाणास्मान्मनोहर ॥ धवान्विदेहिनोवीरपतिर्भवमदान्वितः ॥ २९ ॥ इतिश्रुत्वावचस्तासां
 ब्रह्मानंदोमहाबलः ॥ उवाचमधुरंवाक्यंश्रुतिस्मृतिसमन्वितम् ॥ ३० ॥ पुरासत्ययुगेनारीचोत्तमाचपतिव्रता ॥ त्रेतायामध्यमाजता
 निकृष्टाद्वापरेणुनः ॥ ३१ ॥ अधमाहिकलौनारीपरंपुरोपभोगिनी ॥ अतस्तुकलिकालेवैविधाहोविधवास्त्रियाः ॥ ३२ ॥ देवलेनशुभःप्राक्त
 श्रसितेनस्वयंस्मृतौ ॥ सतीसत्येतुसांप्रोक्तात्रेतायांपतिभस्मगा ॥ ३३ ॥ सतीसामध्यमाप्राक्ताद्वापरेविधवासती ॥ ब्रह्मचर्यपराज्ञेयाक
 लौनास्ति सतीव्रतम् ॥ ३४ ॥ अतोयूयंमयासाद्धंभुक्षध्वमलंसुखम् ॥ इतिश्रुत्वाप्रियंवाक्यंविधवास्तास्त्रियःस्त्रियः ॥ ३५ ॥ कृत्वाशृंगार
 रूपाणिभूषणानिचसर्वशः ॥ ब्रह्मानंदमुपागम्यसमालिंगनतत्पराः ॥ ३६ ॥ तादृङ्मलनपुत्रोवचनंप्राहनिर्भयः ॥ युष्माभिःपतयोभुक्ता
 येचमद्वंधुनाहताः ॥ ३७ ॥ युष्मानतो नगृह्णीयांसत्यसत्यं ब्रवीम्यहम् ॥ इतिश्रुत्वावचोरोरंहास्ययुक्तंचयोषितः ॥ ३८ ॥ महाराजान्त
 मागम्यरुरुदुर्भेदशुःखिताः ॥ राजन्वेलापतिर्धूतोममधर्मजहातिवै ॥ ३९ ॥ दंडदेहिचधूर्तायनोचेत्प्राणांस्त्यजाम्यहम् ॥ इतिश्रुत्वामहो
 राजोब्रह्मानंदंमहाबलम् ॥ ४० ॥ समादूयवचःप्राहभवान्भूपकुलाधमः ॥ परस्त्रियंचयोभुक्तेसयातियममंदिरम् ॥ ४१ ॥ अबैवत्वंसुता

कान्तकारागृहमवाप्नुयाः ॥ इतिश्रुत्वावचोषारं ब्रह्मानंदो महाबलः ॥ ४२ ॥ सत्सरोः खड्गमुत्सृज्य महीराजमधावत् ॥ दृष्ट्वा भयातुरा राजा
चाभुंडान्तमुपायौ ॥ ४३ ॥ कपाटं दृढमाच्छाद्य तत्र वासमकारयत् ॥ ऋषयश्च ॥ तासां कथं विवाहाः स्युस्तत्त्वं नो ब्रूहि विस्तरात् ॥ ४४ ॥
कुत्र न्यस्ताः किमंशश्च दृष्ट्वा योगेनैव त्वया ॥ अंगदेशे मुनिश्चेष्टमायावर्मनोऽभवत् ॥ ४५ ॥ तामसोऽपूजयित्वा वैशक्तिं सर्ववि
मोहिनीम् ॥ वर्मोत्तमं तया दत्तं सर्वस्वभयं करम् ॥ ४६ ॥ गृहीत्वा स तु भूपालः प्रस्थितोऽभून्महीतले ॥ प्रमदानामतत्पत्निं दिशुः प्रानमसु
वत् ॥ ४७ ॥ कौरवांश्चान्महाभागवर्षान्तेनाममेशृणु ॥ मत्प्रमत्तलम्बतः सुमतो दुर्मदस्तथा ॥ ४८ ॥ दुर्मखो दुर्धरो बाहुः सुरथाविरथः
क्रमात् ॥ तेषां स्वसानुजाचासीत्सुनाम्राभिरेक्षणा ॥ ४९ ॥ तस्यावैसुंदरं रूपं मदाघूर्णितलोचनम् ॥ कितवोनामवैदो दृष्ट्वा मोहमुपागतः
॥ ५० ॥ मायावर्मणामागत्य वचनं प्राहनम्रधीः ॥ यदित्वं मे स्वतनया देहि कामातुराय च ॥ ५१ ॥ तर्हि ते सकलं कार्यं करिष्यामि न संशयः ॥
इति श्रुत्वा तदा भूपो दौ तस्मै स्वकन्यकाम् ॥ ५२ ॥ कितवो गङ्गावासी रात्रौ चारेतमो वृते ॥ नृपगेहमुपागम्य भुजे स्मरविह्वलः ॥ ५३ ॥
प्रातः काले तु तां त्यक्त्वा कन्दरान्तमुपायौ ॥ वर्मे देवमेतज्जिते ततो राजामदातुरः ॥ ५४ ॥ पुरोहितं समाहूय लक्षद्रव्यसमन्वितम् ॥ महीराजा
यं संप्रेष्य तारकं स समावर्त्त ॥ ५५ ॥ महीराजस्तु बलवौ लक्षषोडशसैन्यपः ॥ संयुतः शतभूपालैर्मासान्ते समुपागमत् ॥ ५६ ॥ कृष्णांशोऽपि
च दशकं संप्राप्तं तत्र तस्ये ॥ तारकश्च विवाहाय बहुभूषणं गमानयत् ॥ ५७ ॥ मायावर्मो च तं दृष्ट्वा तारकं भूपसंयुतम् ॥ वचनं प्राह बलवात्राजरा
जवचः शृणु ॥ ५८ ॥ कितवोनाम मेधावी दैत्यवंशश्च शस्करः ॥ तेन मे पीडिता बालरात्रौ चारेतमो वृते ॥ ५९ ॥ हताभूपकुमाराश्च मत्सुतार्थं
समागताः ॥ भक्षितास्ते न दैत्येन संययुस्ते यमालयम् ॥ ६० ॥ तेषां च बहुधा द्रव्यं लुठयित्वा मदातुरः ॥ मत्सुतार्थं दौ सतस्मात्त्वादिति जं
जहि ॥ ६१ ॥ इति श्रुत्वा महीराजस्सर्वसैन्यसमन्वितः ॥ कितवं च समाहूय महद्वृद्धमचिकीरत् ॥ ६२ ॥ कितवस्स तु मायावी जित्वा सर्वान् महा
बलान् ॥ तारकं च समाहृत्य गुहायां समुपागमत् ॥ ६३ ॥ तारकश्च तदा दुःखी ध्यात्वा शंकरमुत्तमम् ॥ पाषाणभूतमगमन्महादेव प्रसादतः
॥ ६४ ॥ एतस्मिन्नंतरे प्राप्ता महावती निवासिनः ॥ क्षत्रियादशसहस्राः कृष्णांशावैश्च पालिताः ॥ ६५ ॥ महीराजस्तु तान् दृष्ट्वा बलवान्निम

हाबलम् ॥ उवाचवचनंप्रेम्णापुत्रशोकेनदुःखितः ॥ ६६ ॥ तारकः कितवैवसंहतोदितिजेनवै ॥ यदित्वंमेसुतंदेहि कोटिस्वर्णददामितत् ॥ ६७ ॥ इतिश्रुत्वातुतेधीराः कृष्णांशोदेवासिंहकः ॥ वत्सजौचतथागम्यकितवंपुरुषबलात् ॥ ६८ ॥ अहोरात्रमभ्यूद्धंतेषां तिनसमान्वितम् ॥ कितवस्तरुषाविष्टः कृष्णांशोदेवासिंहकम् ॥ ६९ ॥ बलखानोमोहयित्वाजगर्जचपुनः ॥ सुखखानिस्तदाभ्यूरः कतवंबलवत्तरम् ॥ ७० ॥ स्वखड्गेनशिरस्तस्यच्छित्त्वाजानमगमत् ॥ त्रयस्तेसुखिनोभूत्वासुखखानिंप्रशस्यच ॥ ७१ ॥ महाराजायचददौतारकंकैतवंगिरः ॥ तदाभूपसुतोदेवीसुखखानिसमावरत् ॥ ७२ ॥ महीपतिस्तदागत्यतत्सुतामिदंरेक्षणम् ॥ संबुद्धाविविधैर्वैक्यैर्महामिराजान्तमगमत् ॥ ७३ ॥ तारकस्यतयासाद्धिविवाहोमुदितोऽभवत् ॥ कोटिस्वर्णनृपात्प्राप्यबलखानिमहाबलः ॥ ७४ ॥ प्रययौबंधुभिस्साद्धंश्रिंयाख्यपुंरंशुभम् ॥ सूतउवाच ॥ गुर्जरेनृपतिश्चासीन्मूलवर्मा महाबलः ॥ ७५ ॥ प्रभावतीतस्यसुतादशपुत्रानुजाभवत् ॥ बलश्चप्रबलश्चैवसुबलोबलवान्वली ॥ ७६ ॥ सुमूलश्चमहामूलोदुर्गोभीमोभयंकरः ॥ करभोनामवैपक्षोलहराजस्यसेवकः ॥ ७७ ॥ प्रभावतीसमालोक्यमुमोहमदविह्वलः ॥ पंचवर्षांतरेजातेतेनभुक्ताकुमारिकी ॥ ७८ ॥ मूलवर्मा महाराजंसमाहूयससैन्यकम् ॥ वचनंप्राहनम्रात्मारजराजवचःकुरु ॥ ७९ ॥ प्रभावतींशुभांकन्यांनृहरायददाम्यहम् ॥ इत्युक्त्वातृहंपुत्रंसमाहूयस्वमंदिरं ॥ ८० ॥ ददौवेदविधानेनसुतांचनृहरायवै ॥ पक्षमात्रान्तरेयक्षकरभस्तत्रचागतः ॥ ८१ ॥ दंपतीपिडयामासजित्वासर्वमहापतीन् ॥ महाराजस्तदादुःखिवत्सजौबलवत्तरौ ॥ ८२ ॥ समाहूयकथित्वाग्ररुरोदंबलवान्वली ॥ दयालूवत्सजौवीरौकरभान्तमुपेतुः ॥ ८३ ॥ करभस्तौसमालोक्यतत्रैवान्तरधीयत ॥ नागपाशेनौबद्धापिडयामासदंपती ॥ ८४ ॥ इतिश्रुत्वासकृष्णांशः करभेयक्षकिंकरम् ॥ बद्धायोगबलेनैवमोचयामासदंपती ॥ ८५ ॥ आतरोतौसमागम्यनागपाशंतुचासिना ॥ छित्त्वासुमोदंबलवान्कोटिस्वर्णमृहीतवान् ॥ ८६ ॥ भूमिराजः प्रसन्नात्मादेहलींमुदितोऽगमत् ॥ सूतउवाच ॥ काश्मीरेचनृपश्चासीत्कैकयोनानामविश्रुतः ॥ ८७ ॥ दशपुत्राश्चतस्रैवकन्याचमदनावती ॥ कामः प्रकामः संकामोनिष्कामो निरपत्रपः ॥ ८८ ॥ जयश्चविजयश्चैवजयन्तो जयवाजयः ॥

समूपोक्षमिराजं च समाह्वयवचोऽब्रवीत् ॥ ८९ ॥ पुत्रस्तेवैसद नो यत्कन्यां प्राप्नुमर्हति ॥ गंधर्वस्कुलो नाम मत्कन्यां च शुभाननाम् ॥ ९० ॥
 ज्योत्स्नार्यानि शिसं हृत्य तया सार्द्धं हि दीव्यति ॥ पूर्णमायां च संप्राप्तः सर्वचित्ररथप्रियः ॥ ९१ ॥ वैशाखस्यासिते पक्षे चाष्टमी चाद्यमंगला ॥
 वधं कुरु नृप श्रेष्ठ देहलिंगं तु मर्हसि ॥ ९२ ॥ इति श्रुत्वा महीराजो लक्ष्मैः सैन्यसमन्वितः ॥ गृहीत्वा दंपती शशिप्रिंदेहली नगरं ययौ ॥ ९३ ॥
 वैशाख्या सुखजाता यां सुकुलो नाम वीर्यवान् ॥ गंधर्वो दशसाहस्रैरुपेयैः नगरं रूपा ॥ ९४ ॥ नगराच्च बहिर्जाते ये शरामदविह्वलाः ॥
 हत्वा तान् सुकुलः शशिप्रिंदोः खंचकार ह ॥ ९५ ॥ भयभीतो महीराजो ध्यात्वा सर्वमयीं शिवाम् ॥ सुष्वापनि शिशुद्रात्मा तुष्टा भूजगदं विका ॥ ९६ ॥
 कृष्णां शोदीन्बोधयित्वा तैश्च सार्धं समागमत् ॥ तेषां चासीन्महद्युद्धं गंधर्वेण तदा द्विकम् ॥ ९७ ॥ बलवानिश्च बलवान्छतगंधर्वमुत्तमम् ॥
 त्रिदिनान्ते च संहत्वा सुखलानि स्तथैव च ॥ ९८ ॥ सुकुलश्चतदकुद्धे गांधर्वीं च सज्जह ॥ बहुधा ते हि गंधर्वस्तैश्च सार्द्धं समा रूधन् ॥ ९९ ॥
 भयभीतास्तदा सर्वैरामांशं शरणं ययुः ॥ आह्लादश्च सन्नात्मा शारदां सर्वमंगलाम् ॥ १०० ॥ दिवा सूक्तेन तुष्टा वतदा प्रादुरभूच्छिवा ॥
 गंधर्वान्मोहयित्वा शुद्रा वयामास शारदा ॥ १०१ ॥ पराजिते च गंधर्वैश्च कृष्णां शोजनमोहनः ॥ महीराजमुपागम्य कोटिस्वर्णगृहीतवान् ॥ १०२ ॥
 षोडशान्दे च कृष्णां शो संप्राप्तं देवि पूजके ॥ मार्गमासं तु संप्राप्तं मर्दनं च विवाहितः ॥ १०३ ॥ सूत उवाचा ॥ पुंड्रदेशे महाराजो नागवर्म महबलः ॥
 बभूव तक्षकपरो धर्मवाञ्छगती तले ॥ १०४ ॥ पत्नी नागवती तस्य तक्षकस्य सुता शुभा ॥ पितुः शोपेन संजाता कलिगांधिपतेः सुता ॥ १०५ ॥
 दशैव तनयाश्चासंकन्यास्तस्य शुभानना ॥ सुवेलानाम विख्यातारूपयौवनशालिनी ॥ १०६ ॥ पुरोहितं समाहूय महीराजा यचोदितः ॥
 सगत्वा च कथित्वा श्रेमर्देनो वरिता मया ॥ १०७ ॥ महीराजस्तु तच्छ्रुत्वा त्रिलक्षबलसंयुतः ॥ मंगलं कारयामास गत्वानागपुरं शुभे ॥ १०८ ॥
 सुवेलापितरं प्राह देहि मे नागभूषणम् ॥ विवाहं हि करिष्यामि नो चेत्प्राणं स्तन्यजाम्यहम् ॥ १०९ ॥ इति श्रुत्वा नागवर्म महीराजान्तमाययौ ॥
 सुवेलया अभिप्रायं वर्णयामास विस्तरात् ॥ ११० ॥ इत्युक्तः समहीराजो विस्मितः समुदुःखितः ॥ प्रेषयामासैव त्रयत्राहदादयः स्थिताः ॥ १११ ॥
 इति ज्ञात्वा तदाऽऽह्लादः शूरपंचशतावृतः ॥ कृष्णां शो वत्सजैस्सार्द्धं दिनं ते च समागमत् ॥ ११२ ॥ शतयोजनगामिन्यो वाजिन्यश्च द्वियमके ॥

सहस्रयोजनं वीर्यैषाँ चैव दिने निशि ॥ ११३ ॥ कलांशदुद्रवाश्चावाजिनां च हरेः स्वयम् ॥ रत्नाश्वस्य कलांशाश्च कपोतो हरणीभवाः ॥ ११४ ॥
गायत्रोभयद्वज्जीकालचक्रप्रवर्तकः ॥ तत्कलांशात्समुद्रुतोरविदत्तः परीहकः ॥ ११५ ॥ हरिणीनाम तच्छक्तिः कलांशाद्भूमिमागता ॥
मुखस्वानिः परीहस्थो विलखानिः कपोतगः ॥ ११६ ॥ आह्लादश्च करालस्थो विंदुलस्थो हरेः कलांशात्तुमहीराजं न त्वातुंगासंययुः ॥ ११७ ॥
प्रसन्नः समहीराजो वचनं प्राहनमर्थी ॥ मम पुत्राश्च पुष्पाभिस्त्रयः शूरा विवाहिताः ॥ ११८ ॥ तथैव मदं वीरं स मुद्रां ह्यसुखीभव ॥ इति
श्रुत्वा स आह्लादो गत्वा भूतलमुत्तमम् ॥ ११९ ॥ रसातलं च विख्यातं नागिनीं प्राह निभयः ॥ सुतोहितवर्तमानं च पुंडरीकः शुभाननः ॥ १२० ॥
बोधयामुमहाराज्ञिनागानां नोदयांकुरु ॥ इत्युक्त्वा स हितो वीरैः पुंडरीकश्च मत्पतिः ॥ १२१ ॥ रुषा विष्टश्च बलवान् दाहयेच्च पुस्तव ॥
इति श्रुत्वा विहस्य हातवर्भर्तुर्नोभयम् ॥ १२२ ॥ इत्येवं वचनं कृत्वा पद्भ्यां पुच्छमताडयत् ॥ प्रबुद्धश्च तदारजानां गानां च महबलः ॥ १२३ ॥
ज्वालामालां स्वदेहाच्च जनयामास वीर्यवान् ॥ दृष्ट्वा तद्विषमुज्ज्वालं स ध्यात्वा सार्वभंगलाम् ॥ १२४ ॥ शमयामास बलवान् देवीपूजनतत्परः ॥
पुंडरीकः प्रसन्नात्मानागभूषणमुत्तमम् ॥ १२५ ॥ आह्लादाय ददौ शीघ्रं सर्वशृंगारसंयुतम् ॥ आह्लादस्तु हयारूढो महीराजा यदुत्तवान् ॥ १२६ ॥
विवाहं कारयामास वैवाहिकविधानतः ॥ कोटिस्वर्णनृपात्प्राप्तं गृहीत्वा शीघ्रमाययौ ॥ १२७ ॥ हयविद्यासमारूढास्ते हयगिरेहमागताः ॥
ज्ञेयाः पंचशतं सर्वे स शूरा गृहमाययुः ॥ १२८ ॥ सूत उवाच ॥ मद्रदेशे षुष्यश्चासीन्मद्रकेशो महबलः ॥ पंचाब्दं पूजयामास स्वर्गवैद्यासुरोत्तमो
॥ १२९ ॥ तयोश्च वरदानेन दशपुत्रा बभूविरैः ॥ सुताकान्तिमतीजातारूपयौवनशालिनी ॥ १३० ॥ समहीराजमाहूय त्रिलक्षबलसंयुतम् ॥
ददौ कन्यां विधानेन मद्रकेशः सूर्यवर्मणे ॥ १३१ ॥ नवोढांतु तदापत्नीं सूर्यवर्मामगृहीतवान् ॥ स्वगेहाय ययौ शीघ्रं महीराजो बलैस्सह ॥ १३२ ॥
कर्बुरो नाममायावी विभीषणसुतो बली ॥ राक्षसस्तत्र संप्राप्तो दृष्ट्वा कान्तिमतीशुभाम् ॥ १३३ ॥ मद्रकेशस्य तनयादिव्यशोभासमन्वि
ताम् ॥ जहार पश्यतां तेषां सद्वाद्रिगिरिमाययौ ॥ १३४ ॥ महीराजस्तदा दुःखी विललाप भृंगमुहुः ॥ देहलंगिहमागम्य दूतमाहूय सत्
रम् ॥ १३५ ॥ कृष्णांशं प्रेषयामास सगत्वा समवर्णयत् ॥ ज्ञात्वा ते तु हयारूढाः शूराः पंचशतावृताः ॥ १३६ ॥ सद्वाद्रिगिरिमागम्य कृष्णां

शः कबुरं प्रति ॥ निर्भयो वचनं ग्राहं शृणु राक्षस सत्तम ॥ १३७ ॥ विभीषणो भक्त राजस्तस्य त्वंदयितः सुतः ॥ तस्मात्त्वयानकर्तव्यं पापं वंश-
विनाशनम् ॥ १३८ ॥ रावणेन पुरासिता संहृता विदितं तव ॥ इति श्रुत्वा सहोवाच पुरेयं दयिता प्रिया ॥ १३९ ॥ मम गंधर्वतनया सुनिशापा-
न्महीगता ॥ अतोऽहं तद्वियोगेन त्यक्त्वा लंकां महापुरीम् ॥ १४० ॥ मद्रक्षेमं हं प्राप्य मद्रक्षेत्रं भयादहम् ॥ नजहारा प्रियारंभ्यां तत्रोषित्वा-
दिनं बहु ॥ १४१ ॥ अद्य मे वंशगासा भून्नाक्रांतिमती शुभा ॥ जित्वा मां च गृहाणा शुभमर्थं श्ववयंसदा ॥ १४२ ॥ इति श्रुत्वा स कृष्णांशः
खड्गयुद्धमचीकरोत् ॥ सप्त रात्रेण तं जित्वा लब्ध्वा कतिमती शुभाम् ॥ १४३ ॥ तदा चेदहं प्राप्य महीराजान्तमाययौ ॥ कोटिस्वर्णद्वौ राजा-
कृष्णांशाय महात्मने ॥ १४४ ॥ सर्वैरिवंधुभिः सार्धं प्रमदावनमाययौ ॥ सूत उवाच ॥ १४५ ॥ पट्टनाख्यपुरे राजानां प्राणमलो बली ॥ १४६ ॥
वसूना राधया मासं पंचवर्षान्तरे सुदा ॥ तदा प्रसन्नोऽस्ते देवादुस्तस्मै वंशुभम् ॥ १४६ ॥ वरदानां संजाता दशपुत्रा महीपते ॥ विद्वन्मा-
लसुतजा तारूपयौवनशालिनी ॥ १४७ ॥ तद्विवाहार्थमाहूय महीराजं महाबलम् ॥ सप्तलक्ष बलैः सार्द्धं तत्पुत्राय सुतां ददौ ॥ १४८ ॥
महीराजसुतो भीमः पत्नीं प्राप्य मनोरमां ॥ गेहमागम्य तैः सार्द्धं देहलं हर्षमाप्तवान् ॥ १४९ ॥ तदा पेशा च देशस्थः सहोदश्च महीपतिः ॥
म्लेच्छैश्च दशसाहस्रैर्विद्वन्मालार्थमुद्यतः ॥ १५० ॥ बलिदैत्या ज्ञाया प्रातः कुरुक्षेत्रं शुभस्थलम् ॥ भित्त्वा मूर्तीः सुराणां गौरकैस्तैर्यजलं कृतम् ॥
॥ १५१ ॥ पत्रमालिख्य बलवान्महीराजा यथार्भणे ॥ स्वदूतः प्रेषितस्तेन श्रुत्वा भूपोऽब्रवीद्विदम् ॥ १५२ ॥ भवान्लेच्छपती राजा वि-
द्वन्मालार्थमुद्यतः ॥ मां शब्दवैधिनं विद्विचौयं देशधुरंधरम् ॥ १५३ ॥ इत्युक्त्वा स त्रिलक्षैश्च कुरुक्षेत्रमुपागतः ॥ तयोश्चासीन्महद्युद्धमहो-
रात्रं भयानकम् ॥ १५४ ॥ निशीथिसमनुप्राप्ते ज्येष्ठे मासितमो मेये ॥ पातालद्रालिरागत्य दैत्या युतसमन्वितः ॥ १५५ ॥ नृपसैन्यं यधाना-
शुभक्षयित्वा पुनः पुनः ॥ भयभीतस्तदा राजा शारदं शरणं ययौ ॥ १५६ ॥ एतस्मिन् प्रतरे देवाः कृष्णांशं द्यामहाबलाः ॥ क्षणमात्रेण संप्राप्तास्त-
दापदचरामुने ॥ १५७ ॥ हत्वा दैत्यान् सहस्रांस्ते बलिदैत्यमुपाययौ ॥ देशजैवत्सजौ वीरौ देवसिंहस्तथैव च ॥ १५८ ॥ स्वसङ्घैस्तर्पया-
मास दैत्यराजं महाबलम् ॥ तदा प्रसन्नो बलवान्दैत्यराजो बलिः स्वयम् ॥ १५९ ॥ वरं वरयतानाह ते तु श्रुत्वा ब्रुवन्वचः ॥ आर्ये देशं च ते दैत्या-

नागम्यतां त्वया सह ॥ १६० ॥ म्लेच्छदेशे सदा प्राप्य भक्षध्वं म्लेच्छधर्मगान् ॥ इति श्रुत्वा वचो धोरं विप्रिं च बलिः स्वयम् ॥ १६१ ॥
 कृष्णांशमुदयंगत्वा तुष्टावपरयागिरा ॥ तदा प्रसन्नः कृष्णांशो वचनं प्राह निर्भयः ॥ १६२ ॥ यावदहं भूमिवासीति त्वत्स्वगेहमावस ॥ तत्पश्चात्
 द्रुमिमागत्य यथा योग्यं कुरु भोः ॥ १६३ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा सहोदो नीलसंयुतः ॥ पैशाचं देशमगमन् पुनः प्रातोरसातलम् ॥ १६४ ॥ भू-
 मिराजः प्रसन्नात्मा कोटिस्वर्णददौ तदा ॥ गजारूढाश्च तेषां संययुश्च महवतीम् ॥ १६५ ॥ सूत उवाच ॥ वर्द्धनो भूमिराजस्य सुतः सर्वभ्य उ-
 त्तमः ॥ पंचमाब्दवयो भूत्वा श्रीदंतुष्टावभक्तिः ॥ १६६ ॥ वर्षांतरे च भगवान् ददौ सर्वशुभं निधिम् ॥ तत्सर्वं निधिभावेन नृपकोशः समन्ततः ॥
 ॥ १६७ ॥ पूर्णैव भूवकणकोराजराजप्रभावतः ॥ किं नरीनामया कन्यामं कणस्य प्रकीर्तिता ॥ १६८ ॥ कुबेरश्च ददौ तस्मै वर्द्धनय प्रियाय च ॥
 इति ते कथितं सर्वं विवाहचरितं मुने ॥ १६९ ॥ धुंधुकारो महाशूरो लक्षसैन्यसमन्वितः ॥ ब्रह्मानंदमुपागम्य युद्धार्थाय तमाह्वयत् ॥ १७० ॥
 एकत्रिंशाब्दे प्राप्ते कृष्णांशो बलवत्तरं ॥ एकाकी मलनापुत्रो दृष्ट्वा सैन्यमुपस्थितम् ॥ १७१ ॥ ब्रह्मास्त्रं चापमादाय चार्धसैन्यमदाह्वयत् ॥
 पंचयुताश्च ते शूरा भयभीता दिशो गताः ॥ १७२ ॥ धुंधुकारो रणं त्यक्त्वा भूमिराजमुपागमत् ॥ महीराजस्तदा दुःखी भयभीतः समन्ततः ॥
 ॥ १७३ ॥ महीपतिं समाहूय चंद्रभट्टं च सोऽब्रवीत् ॥ कथं जयमेव भविता तत्सर्वं मंत्रयाशु वै ॥ १७४ ॥ महीपतिस्तदा प्राह शृणु भूपतिरो मणे ॥
 कृत्वानारीमयं वैषं चाडुंबलशालिनम् ॥ १७५ ॥ वेलामत्वा च तदोलो ब्रह्मानंदं दाय चार्पय ॥ शूराश्च त्वारस्ते सुता धुंधुकारेण संयुताः ॥ १७६ ॥
 छद्मनाचस्वशस्त्रैश्चातयेयुस्तं भूर्जिताः ॥ इति श्रुत्वा महीराजो ब्रह्मानंदं दाय हर्षितः ॥ १७७ ॥ तथा कृत्वा ददौ दोलापंचशूरैश्च पालिताम् ॥
 सायंकाले तु संप्रतिमावशुक्लाष्टमीदिने ॥ १७८ ॥ वेलवंशश्चासुंडो ब्रह्मानंदमुपाययौ ॥ छद्मनाचित्रशूलं च बलात्कृत्वारिपादरे ॥ १७९ ॥
 रुरोद बलवाञ्छूरस्ते तु शूराः समागताः ॥ तारको हृदि तं बाणैः सूर्यवर्मा च तोमरैः ॥ १८० ॥ भीमश्च दाय चात्र वर्द्धनश्च तदा सिनाधुंधुकारश्च भच्छे-
 नजघानारिपुमूर्द्धनि ॥ १८१ ॥ मूर्छितः पतितो भूमौ ब्रह्मानंदो महाबलः ॥ महद्गणयुतस्तत्र स्वखड्गं च समाददत् ॥ १८२ ॥ भीमस्य चाशिरः
 कायाद् वर्द्धनस्य तथैव च ॥ छित्त्वा तथैव भूमध्ये सूर्यवर्मणाणमागतः ॥ १८३ ॥ तारको धुंधुकारश्च चासुंडश्च तथैव च ॥ ब्रह्मानंदं तदा त्यक्त्वा

महीराजान्तमायौ ॥ १८४ ॥ हतेषुतेषुप्रपुत्रेषुमहीराजोभयातुरः ॥ वेलपार्थमुपागम्यरुरोदबहुदुःखितः ॥ १८५ ॥ इतिश्रुत्वातदावेल
दोलमारुह्यसत्वरम् ॥ ब्रह्मानंदंययौश्रीप्रिभृच्छित्तंतदंशह ॥ १८६ ॥ कनिष्ठामृतभावेनवेलयाबलवांस्तदा ॥ उत्थायरुदतीनारीदद
शूरचिरान्विताम् ॥ १८७ ॥ कात्वंकस्यसुतारम्यासंयामेमासुपास्थिता ॥ जलदेहिमहासुधुवचनंकुरुप्रियम् ॥ १८८ ॥ इतिश्रुत्वात
दावेलजलंदत्वाशुचान्विता ॥ वचनंप्राहवैरात्रौशृणुत्वंलनसुत ॥ १८९ ॥ वेलानामहीभर्तुःसुताहंत्वासुपस्थिता ॥ मत्पतिश्चभवा
न्वीरदृढद्वनवंचैर्हतः ॥ १९० ॥ जीवनंकुरुराजेद्रुंधुवभोगान्मयासह ॥ इत्युक्तःसुततामाहकलिकालेसमागते ॥ १९१ ॥ जीवनान्म
रणंश्रेष्ठतस्मान्मद्वचनंकुरु ॥ हरिनागरमारुह्यमयासार्द्धशुभानने ॥ १९२ ॥ गत्वातीर्थानिरम्याणिंसंत्यजामिकलेवरम् ॥ इत्युक्त्वातौ
समारुह्यपूर्वैचकपिलान्तिकम् ॥ गत्वास्नात्वाचविधिवत्ततोऽग्रेजममुमुदा ॥ १९३ ॥ पृथक्पृथक्सुतीर्थानिस्नात्वादत्त्वाचजगमतुः ॥
दक्षिणेसेतुबंधान्तेपाश्चिमद्वारिकामनु ॥ १९४ ॥ उत्तरेवदरीस्थानेस्नात्वातीर्थानिजगमतुः ॥ गंधमादनमागत्यब्रह्मानंदोमहाबलः ॥ १९५ ॥
वेलामुवाचवचनंभाद्रशुक्लाष्टमीदिने ॥ देहंत्यजामिभोगाज्ञितारकंजहिभूतले ॥ १९६ ॥ इतिश्रुत्वातुसाप्राहस्वामिन्मद्वचनंकुरु ॥ कुरु
क्षेत्रमयासार्द्धभवान्वैगंतुर्महति ॥ १९७ ॥ स्थित्वातत्रसमस्वातोभजन्तंसर्वमंगलम् ॥ अहंमहावर्तप्राप्यपुनर्वदेहलंप्रति ॥ १९८ ॥ तार
कंचतथाहत्वात्वत्समीपंव्रजाम्यहम् ॥ इत्युक्तःसतथेत्युक्त्वाब्रह्मध्यानपरोऽभवत् ॥ १९९ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गव
र्णिचतुर्गुणखंडपरपार्येकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेएकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ द्वात्रिंशान्दे
चकृष्णांशेसंप्राप्तेयोगरूपिणी ॥ वेलानामशुभानारिहरिनागरसंस्थिता ॥ १ ॥ महावर्तसमागम्यसभायांतत्रचाविशत् ॥ एत
स्मिन्नंतरेप्रातःकृष्णांशाद्यान्महाबलान् ॥ २ ॥ नत्वापरिमेलंभूपंवेलावचनमब्रवीत् ॥ महीपतिंप्रियमन्वाकृष्णांशंनृपदुष्प्रियम् ॥ ३ ॥
त्वयामेधातितोभतब्रह्मानंदोमहाबलः ॥ महीराजसुतैर्धूतस्तारकाद्यैर्महाबलैः ॥ ४ ॥ नारीवंपचामुंडधुंशुकारेणवैकृतम् ॥ स्वामिनं
प्रतिचागम्यतेजदृढद्वनानाप्रियम् ॥ ५ ॥ कुरुक्षेत्रंस्थितःस्वामीमहत्यामूर्छयान्वितः ॥ तस्माद्यूनमयासार्द्धगंतुमर्हतंप्रति ॥ ६ ॥ इति

घोरतमं वाक्यं श्रुत्वा सर्वे चान्विताः ॥ धिग्भूपतिं च मलनांताभ्यां नो घातितः सखा ॥ ७ ॥ इत्युक्त्वोच्चैश्चरुदुःकृष्णं शाद्यामहाबलाः ॥
 पत्राणि प्रेषयामासुः स्वकीयान्भूपतिं प्रति ॥ ८ ॥ क्रोधयुक्ता तदवेला लिखित्वा पत्रमुल्बणम् ॥ महीराजाय संप्रेष्य मलनेगेहमागमत् ॥ ९ ॥
 तत्पत्रं च महीराजो वाचयित्वा विधानतः ॥ ज्ञात्वा तत्कारणं सर्वतच्छृणुष्व विज्ञापते ॥ १० ॥ चिन्ताकलेवं प्राप्य सुखानि द्रान्द्वयनाशयत् ॥
 आहूय भूपतीन्सर्वान् चोरयुद्धोन्मुखोऽभवत् ॥ ११ ॥ चतुर्विंशतिलक्षैश्च शूरैर्भूपसमन्वितैः ॥ कुरुक्षेत्रं यौगं प्रवृत्तराष्ट्रांशं भवः ॥ १२ ॥
 तथापरिमलोभूपोलक्षषोडशसैन्यपः ॥ दुपदांशो यौगं प्रवेलयाम्स्वकुलैः सह ॥ १३ ॥ स्यमन्तपंचकेतयैश्चिबिराणि चकार ह ॥ ब्रह्मा
 नंदः स्थितो यत्र समाधिध्यानतत्परः ॥ १४ ॥ गंगाकलेचे तसैव कैरवांशामहाबलाः ॥ शिबिराणि विचित्राणि चक्रुस्तैर्विजयैषिणः ॥ १५ ॥
 कृत्वा ते कार्त्तिकीस्नानं दत्त्वा दानान्यनेकशः ॥ मार्गे कृष्णद्वितीयायां युद्धं भूमिमुपाययुः ॥ १६ ॥ विष्वक्सेनीयभूपालो ह हरस्तत्रागतः ॥
 कैरवांशाश्च तत्पुत्राः षोडशैव महाबलाः ॥ १७ ॥ पूर्वजन्मनियन्नामतन्नाम्ना प्राश्रिता इह ॥ दुस्सहोदुःशलैश्च जलसंधैः समः सह ॥ १८ ॥
 विदस्तथानुविदश्च सुबाहुदुष्प्रधर्षणः ॥ दुर्मर्षणश्च दुष्कर्णः सोमकीर्तिरतूदरः ॥ १९ ॥ शलः सत्वो विवितुश्च क्रमाज्ज्ञेयामहाबलाः ॥ तोम
 रा न्वयभूपालो बह्वीकपतिरागतः ॥ २० ॥ त्रिलक्षैश्च तथा सैन्यैः सप्तपुत्रैश्च भूपतिः ॥ चित्रोपचित्रौ चित्राक्षश्चार्त्तिशरासनः ॥ २१ ॥ सुलो
 चनः सर्वर्णश्च पूर्वजन्मनिकौरवाः ॥ तेषामंशाः क्रमाज्जाता अभिनंदनदेहजाः ॥ २२ ॥ महानंदश्च नंदश्च परानंदोपनंदकौ ॥ सुनंदश्च सुरानंदः
 प्रनंदः कौरवांशकः ॥ २३ ॥ नृपः परिहरवंशीयो मायावर्मामहाबली ॥ सैन्यलक्षयुतः प्रातोदशपुत्रसमन्वितः ॥ २४ ॥ दुर्मदो विगाहश्च नंद
 श्वविकटाननः ॥ चित्रवर्मा सुवर्मा च सुदुर्मा च न एव च ॥ २५ ॥ ऊर्णनाभः सुनाभश्चोपनंदश्च कौरवाः ॥ तेषामंशाः क्रमाज्जाताः सुता अंगपतेः स्मृ
 ताः ॥ २६ ॥ मत्तः प्रमत्त उन्मत्तः सुमत्तो दुर्मत्तस्तथा ॥ दुर्मुखो दुर्दुरोवायुः सुरथो विरथः क्रमात् ॥ २७ ॥ शुक्लवंशीयभूपालो मूलवर्मा समागतः ॥
 लक्षसैन्यैश्च बलवान्दशपुत्रसमन्वितः ॥ २८ ॥ अयोबाहुर्महाबाहुश्चित्रांगश्चित्रकुंडलः ॥ चित्रायुधो निषंगी च पाशविदारकस्तथा ॥ २९ ॥
 दृढवर्मा दृढक्षत्रः पूर्वजन्मनिकौरवाः ॥ तेषामंशाः महान्जाता गृहे ते मूलवर्मणः ॥ ३० ॥ बलश्च प्रबलश्चैव सुबलो बलवान्वली ॥ सुमू

लक्ष्महात्मूलदुर्गोभीमोभयंकरः ॥ ३१ ॥ कैकयश्चंद्रवंशीयोलक्षसैन्यसमन्वितः ॥ दशपुत्रान्वितः प्रातःकुरुक्षेत्रमहारणे ॥ ३२ ॥
 भीमवेगोभीमबलबलकविलवर्द्धनः ॥ उग्रायुधोदंडधरोदंडसंघोमहीधरः ॥ ३३ ॥ जरासंघः सत्यसंघः पूर्वजन्मनि कौरवाः ॥ तेषामंशः स
 मुद्रुताः कैकयस्य गृहे शुभे ॥ ३४ ॥ कामः प्रकामः संकामो निष्कामो निरपन्नपः ॥ जयश्च विजयश्चैव जयन्तो जयवाञ्छजयः ॥ ३५ ॥ नागवंशी
 यभूपालो नागवर्मा समागतः ॥ लक्षसेनान्वितः प्राप्नोद दशपुत्रसमन्वितः ॥ ३६ ॥ पूर्वजन्मनि यन्नाम्ना तन्नाम्ना कौरवाभुवि ॥ पुंड्रदेशपतेः पुत्रा
 जाता दशशिविज्ञया ॥ ३७ ॥ उग्रश्रवा उग्रसेनो सेनानिर्दुष्परायणः ॥ अपराजितः कुंडशर्या विशालक्षो दुराधरः ॥ ३८ ॥ दृढहस्तः सुहस्तश्च
 तास्तेनागवर्माणः ॥ मद्रकेशः समायातस्तोमरा न्वयसंभवः ॥ ३९ ॥ लक्षसैन्यैर्युतो राजा दशपुत्रसमन्वितः ॥ वातवेगः सुवर्चाश्च नागदंतोत्र
 याजकः ॥ ४० ॥ आदिकेतुश्च कक्षीचकवचीकाथएव च ॥ कुंडश्च कुंडधारश्च कौरवाः पूर्वजन्मनि ॥ ४१ ॥ तन्नाम्नाभुवि वैजाता मद्रकेशस्य मंदिरे ॥
 नृपः शार्दूलवंशीयोलक्षसैन्यसमन्वितः ॥ ४२ ॥ पूर्णमलो मागधेशो दशपुत्रान्वितो ययौ ॥ वीरबाहुर्भीमरथश्चैव धनुर्धरः ॥ ४३ ॥
 रौद्रकर्मादृढरथोऽलोलुपश्चाभयस्तथा ॥ अनाधृष्टः कुंडभेदी कौरवाः पूर्वजन्मनि ॥ ४४ ॥ पूर्णमलस्य वेगे हेतुनाम्नाभुवि संभवः ॥ मंकणः
 किन्नरो नामरूपदेशमहीपतिः ॥ ४५ ॥ चीनदेशात्परंपाररूपदेशः स्मृतो बुधैः ॥ नरः किन्नरजातीयो वसतिप्रियदर्शनः ॥ ४६ ॥ मंकणश्च त
 दाप्रातः किन्नरायुतसंयुतः ॥ अष्टपुत्रान्वितः प्राप्नोयत्र सर्वनृपाः स्थिताः ॥ ४७ ॥ विरावीप्रथमश्चैव प्रमार्थदीर्घरोमकः ॥ दीर्घबाहुर्महाबाहु
 व्यूढोराः कनकध्वजः ॥ ४८ ॥ पूर्वजन्मनि यन्नाम्ना तन्नाम्ना किन्नराभुवि ॥ विराजंश्च योजतो मंकणो नाम किन्नरः ॥ ४९ ॥ नेत्रसिंहः समायातो
 लक्षसैन्यसमन्वितः ॥ शल्यांशः सतु विज्ञेयः शार्दूलान्वयसंभवः ॥ ५० ॥ तदा गजपती राजालक्षसैन्यसमन्वितः ॥ संप्राप्तः शकुनेन शस्य
 क्त्वा गेहेऽस्य पुत्रकान् ॥ ५१ ॥ मयूरध्वज एवापि लक्षसैन्यसमन्वितः ॥ मकरदंडं गृहेत्यक्त्वा विराटांशः समागतः ॥ ५२ ॥ वीरसेनः समायातः
 कामसेनसमन्वितः ॥ लक्षसेनान्वितस्तत्र चोग्रसेनांशसंभवः ॥ ५३ ॥ लक्षणश्च समायातः सतलक्षबलेयुतः ॥ संत्यज्य पद्मिनीं नारीमहत्क
 रेण भूपतिः ॥ ५४ ॥ तालनो धान्यपालश्च लल्लसिंहस्तथैव च ॥ भीमस्य शिशुयुत्सोश्च कुंतिभोजस्य वैक्रममात् ॥ ५५ ॥ आह्लादश्च समायातः

कृष्णांशेनसमन्वितः ॥ जयन्तेनचवैवीरोलक्षसैन्यान्वितावली ॥ ५६ ॥ जगन्नायकएवापिशूरायुतसमन्वितः ॥ संप्राप्तोभगदत्तांशोगौतमा
 न्वयसंभवः ॥ ५७ ॥ अन्येचक्षुद्रभूपाश्चसहस्राढ्याःपृथक्पृथक् ॥ कुरुक्षेत्रपरंस्थानंसंययुर्मदविह्वलाः ॥ ५८ ॥ मूलवर्माचतुपतिःसपुत्रोल
 क्षसैन्यपः ॥ नृपपरिमलप्राप्यसंयुक्तोदेहलीपतिः ॥ ५९ ॥ कैकयोलक्षसेनाढ्यःसपुत्रोचतुपतिःस्वयम् ॥ नृपपरिमलप्राप्यसयुद्धार्थमुपस्थितः
 ॥ ६० ॥ नेत्रसिंहश्चनृपतिःसवीरोलक्षसैन्यपः ॥ मयूरध्वजएवापिलक्षपःशशिर्वंशिनम् ॥ ६१ ॥ वीरसेनश्चलक्षाढ्यःसपुत्रश्चंद्रिपक्षगः ॥ लक्ष
 णःसप्तलक्षाढ्योयुद्धार्थसमुपस्थितः ॥ ६२ ॥ आह्लादोलक्षसैन्याढ्यःपक्षगश्चंद्रवंशिनः ॥ त्रिलक्षसंयुतोरजाचंद्रवंशोरणोन्मुखः ॥ ६३ ॥
 एवंपोडशलक्षाढ्यःस्थितःपरिमलोरणे ॥ लहरोभूपतिश्चेलोलक्षपःपुत्रसंयुतः ॥ ६४ ॥ महीराजमुपागम्ययुद्धार्थसमुपस्थितः ॥ अभिनंदन
 एवापिसपुत्रोलक्षसैन्यपः ॥ ६५ ॥ मायावर्माचनृपतिःसपुत्रोलक्षसैन्यपः ॥ नागवर्मासमायातःसपुत्रोलक्षसैन्यपः ॥ ६६ ॥ मद्रकेशःसपुत्रश्च
 लक्षसैन्योरणोन्मुखः ॥ पूर्णमलःसपुत्रश्चलक्षपश्चैवपक्षगः ॥ ६७ ॥ मंकणःकिंनरोनामसपुत्रस्तत्रसंस्थितः ॥ गजराजःसमायातोमहीराजं
 हिलक्षपः ॥ ६८ ॥ धुंधुकारःसमायातःपंचलक्षपतिःस्वयम् ॥ पुत्रःकृष्णकुमारस्यभगदत्तःसमागतः ॥ ६९ ॥ त्रिलक्षबलसंयुक्तोमहीराजं
 महीपतिम् ॥ दलवाहनपुत्रश्चदेशगोपालसंस्थितः ॥ ७० ॥ अंगदस्तत्रसंप्राप्तःसायुतोदेवकीप्रियः ॥ महीराजमुपागम्ययुद्धार्थसमुपस्थितः
 ॥ ७१ ॥ कर्लिगश्चनृपःप्राप्तस्त्रिकोणश्चतथैवच ॥ श्रीपतिश्चतथाराजाश्रीतारश्चतथागतः ॥ ७२ ॥ मुकुंदश्चमुकेतुश्चरुहिलोगुहिलस्तथा ॥
 इन्दुवारश्चबलवाज्यंतश्चतथाविधः ॥ ७३ ॥ सर्वदशसहस्राढ्यामहीराजमुपस्थिताः ॥ महीराजस्यपक्षेतुसहस्रक्षुद्रभूमिपाः ॥ ७४ ॥
 तेतुसाहस्रसेनाढ्यामहीराजमुपस्थिताः ॥ तेषामध्येचवैभूपान्द्रिशतान्देहलीप्रति ॥ ७५ ॥ ससैन्यान्प्रेषयामासराष्ट्ररक्षणहेतवे ॥
 एवंसदेहलीराजाचतुर्विंशतिलक्षपः ॥ ७६ ॥ युद्धमष्टादशाहानिसंजातंसर्वसंक्षयम् ॥ शृणुयुद्धकारंभ्यांभृगुवर्थमुविस्तरात् ॥ ७७ ॥
 मार्गकृष्णद्वितीयार्यामहीराजोमहाबलः ॥ आहूयलहरंभूपंवचनंप्राहनिर्भयः ॥ ७८ ॥ भवान्सपुत्रःसेनाढ्यांधुंधुकारेणरक्षितः ॥
 चासुंडेनयुतोयुद्धेगंतुमर्हतिसत्तम ॥ ७९ ॥ इतिश्रुत्वाययौशीघ्रंकुरुक्षेत्रमहारणे ॥ तदापरिमलोरजामयूरध्वजमेवहि ॥ ८० ॥

समाहूयवचःप्राहृष्टुणार्थिवसत्तम ॥ कृष्णांशेनजयन्तेनदेवसिंहेनरक्षितः ॥ ८१ ॥ सभवाल्लक्षसैन्याद्योगेतुमर्हतिवैरणे ॥ इति
 श्रुत्वातुवचनमयूरध्वजएवहि ॥ ८२ ॥ लक्षसैन्यान्वितःप्राप्तोलहरंनृपतिंप्रति ॥ तयोश्चासीन्महद्युद्धंसेनयोरुभयोरणे ॥ ८३ ॥
 सेनातुलक्षवीरस्यतत्रयुद्धप्रकीर्तिता ॥ एकोरथोगजास्तत्रज्ञेयाःपंचशतरणे ॥ ८४ ॥ हयाश्चपंचसाहस्राःपतयस्तद्गुणादश ॥ एतेसै
 न्यानराज्ञेयाःसैन्यपांश्चशृणुष्वभोः ॥ ८५ ॥ दशानांपञ्चराणांचपतिर्नाम्नासपत्तिपः ॥ पंचानांचहयानांचपतिर्नाम्नासगुल्मपः ॥ ८६ ॥
 पंचानांचगजानांचपतिर्नाम्नागजाधिपः ॥ एतैःसाद्वैरथज्ञेयोरणेऽस्मिन्दारुणकलौ ॥ ८७ ॥ उग्ररूढाःस्मृतादूताश्चत्वारिंशच्चतद्वले ॥
 शतस्यस्तत्रसाहस्रास्तेषांमध्येपृथक्पृथक् ॥ ८८ ॥ षट्त्रिंशतिःपदचरास्तेषांकर्माणिमेशृणु ॥ दशगोलकदातारोदशतत्पुष्टिकारकाः ॥ ८९ ॥
 दशचार्द्रिकरास्तान्वैत्रयस्तेविह्निदायिनः ॥ त्रयोदष्टिकराज्ञेयास्त्रियामेषुपृथक्पृथक् ॥ ९० ॥ शेषाःशूद्रास्तुसेनानांशूरकृत्यपरायणाः ॥
 एवंचलक्षवीराणिसिनातत्रप्रकीर्तिता ॥ ९१ ॥ तत्रासीत्तुल्ययुद्धंधर्मणचमंततः ॥ प्रातःकालात्समारभ्यमध्याह्नैसैन्ययोर्द्वयोः ॥ ९२ ॥
 तत्पश्चाद्वाममात्रेणसैन्यपायुद्धमागताः ॥ तत्पश्चाच्चमहाशूराधुंधुकारादयोबलाः ॥ ९३ ॥ याममात्रंचयुद्धायसंस्थितारणमूर्धनि ॥ चासुं
 डेनचकृष्णांशोधुंधुकारेणचेंदुलः ॥ ९४ ॥ भगदत्तेनवैदेवःकृतवान्युद्धदुर्मदम् ॥ सार्यकालेतुसंप्राप्तेसर्वेशूराःक्षयंगताः ॥ ९५ ॥ कृष्णां
 शस्तत्रचासुंडजित्वातुलहरात्मजान् ॥ षोडशैवजघनानुधदीमात्रेणविर्यवान् ॥ ९६ ॥ दध्मोःशंखंप्रसन्नात्मालक्षणान्तमुपाययौ ॥ चासुं
 डोधुंधुंकारश्चभगदत्तोयुतःशतैः ॥ ९७ ॥ महीराजमुपागम्यसुषुप्तुर्निशिनिर्भयाः ॥ इन्दुलोदेवसिंहश्चसहस्रैःसंयुतोमुदा ॥ ९८ ॥ गत्वापरि
 मलंभूपत्रौसुषुप्तुस्तदा ॥ प्रातःकालेतुसंप्राप्तिर्तृतीयायांभयंकरे ॥ ९९ ॥ महीराजस्तदाहूयनृपंजपतिंबली ॥ वचनंप्राहभोराज
 न्यास्त्रिवीरैःसुरक्षितः ॥ १०० ॥ स्वकीयैलक्षसैन्यैश्चगंतुमर्हसिवैरणे ॥ तदापरिमलभूपोनेत्रसिंहमहीपतिम् ॥ १ ॥ युद्धायाज्ञापयामास
 कृष्णांशौःसुरक्षितम् ॥ तयोश्चासीन्महद्युद्धंसेनयोरुभयोःक्रमात् ॥ २ ॥ हयाहयैःक्षयंजगमुर्गजाश्चैवतथागजैः ॥ पञ्चराःपञ्चरैःसाद्वै
 शतस्यश्चशतान्निभिः ॥ ३ ॥ अपराह्णमुनिश्चष्टनेत्रसिंहोमहाबलः ॥ महागजंजपतिंगत्वायुद्धमचीकरत् ॥ ४ ॥ परस्परंचविरथौसंछि

न्नधनुषौतदा ॥ खड्गहस्तौमर्हौप्राप्यचक्रतूरणमुल्बणम् ॥ ५ ॥ अन्योन्येनवधंकृत्वास्वर्गलोकमुपागतौ ॥ इन्दुलस्तंतुचासुंडेवोवै
 धुंधुकंतथा ॥ ६ ॥ कृष्णांशोभगदत्तंचजित्वाराजानमाययुः ॥ शेषैःपंचशतैःशूरैस्तैःसार्द्धलक्षणंप्रति ॥ ७ ॥ पराजिताश्चेतसवैसहस्रैः
 सहिताययुः ॥ प्रातःकालेतुसंप्राप्तेमहीराजोमहाबलः ॥ ८ ॥ मायावर्माणमाहूयवचनंप्राहनिर्भयः ॥ भवान्दशसुतैर्वैरैर्लक्षसैन्यैश्चसंयुतः ॥
 ९ ॥ सर्वशत्रुविनाशायगतुमर्हतिसत्तम ॥ इतिश्रुत्वासनृपतिर्वाद्यान्संवाद्यचायौ ॥ १० ॥ दृष्ट्वापरिमलोभूपोमायावर्माणमागतम् ॥
 जगन्नायकमाहूयवचनंप्राहनिर्भयः ॥ ११ ॥ भवान्दशसहस्रैश्चसार्द्धतैस्त्रिभिरन्वितः ॥ गन्तुमर्हतिबुद्धायशीघ्रमद्रिजयंकुरु ॥ १२ ॥ इति
 श्रुत्वाययौशीघ्रंसेनयोरुभयोर्महत ॥ युद्धंचासीन्सुनिश्रेष्ठयाममात्रंभयानकम् ॥ १३ ॥ हतास्तेदशसहस्राःकृष्णांशद्वैःसुरक्षिताः ॥ शंखा
 न्दध्मुश्चेतसवैचांगदेशनिवासिनः ॥ १४ ॥ एतस्मिन्नंतरेधाराःकृष्णांशद्वैस्तुरीयकाः ॥ याममात्रेणसंजघ्नुर्लक्षसैन्यीरपोस्तदा ॥ १५ ॥
 अपराक्लेमहाराजोमायावर्मासुतैःसह ॥ कृष्णांशदेवसिंहंचसंप्राप्तो जगनायकः ॥ १६ ॥ अथाङ्गभूपदशानुन्नयुक्तकृष्णांशएवाशुजगामशत्रुम् ॥
 हयस्थितोवीरवरःप्रमार्थकैलैकजतोमधुसूदनस्य ॥ १७ ॥ ततो गभूपस्त्रिभिरेवबाणैरताडयन्मूर्ध्निचपाश्वर्यौवै ॥ अमर्षमाणोबलवान्महो
 पतिर्दंडैर्हतःकालइवाशुसर्पः ॥ १८ ॥ हयंसमुड्डयिमुष्करान्ततोभ्यगातंनृपतिरथस्थम् ॥ हयस्यपातैर्विरथीचकारसएवभूपोऽसिसुपादधानः
 ॥ १९ ॥ सेनासिनाविंदुलमंगशल्यंकृत्वासकृष्णांशमुवाचवाक्यम् ॥ कच्छोलमायात्तवनाशनायत्वयाजिताभूपतयःप्रधानाः ॥ २० ॥
 तद्वैवकीर्तिर्भविताममाशुहत्वाभवंतंचसुखीभवामि ॥ इत्युक्तवन्तंनृपतिमहान्तंस्वेनासिनातस्याशिरोजहार ॥ २१ ॥ हतेऽङ्गभूपेदशतस्य
 पुत्रास्तमेवजग्मुशुधिकारंवांशाः ॥ तानागतानिंदुलएवंपंचजधानवर्णैस्तुतदासमन्युः ॥ २२ ॥ उभौचेदवस्तुजधानतत्रभेदेनसिद्धेननृपा
 त्मजौच ॥ ज्येष्ठं सुतंगौतमएवहत्वाद्भौसकृष्णांशउपाजगाम ॥ २३ ॥ शंखान्प्रदध्मूरुचिराननास्तेप्रदोषकालेशिविराणिजमुः ॥ श्रमा
 निवितास्तेसुषुपुर्निशायांप्रातःसमुत्थायसुकर्मकृत्वा ॥ २४ ॥ गत्वासभायांनृपतिंप्रणम्यवाक्यंसमूहुःशृणुचंद्रवंशिच ॥ अद्वैवसेनापतिर
 स्तिर्कौवैचाज्ञापयास्मानृपतस्यगुप्त्यै ॥ २५ ॥ श्रुत्वाहभूपेद्वतुवीरसेनःसकामसेनःस्वबलैःसमेतः ॥ रणंकरिष्यत्यचिरंणवीरास्तस्मात्सु

रक्षध्वमरिभ्यएवच ॥ २६ ॥ सवीरसेनोनृपतिप्रणम्यलक्षैःस्वसैन्यैर्युधिंसजगाम ॥ तदामहीराजनृपःप्रतापीसनगवर्माणमुवाचतापी ॥ २७ ॥
 रणायगच्छाशुसुतैःसमेतोलक्षैःस्वसैन्यैरुतभूपवर्य ॥ हत्वारिपुंगवोरतमहिवीरंतिमहान्तंयुधिवीरसेनम् ॥ २८ ॥ इत्युक्तवंतंनृपतिप्रणम्य
 सुवादयामासतदाहिवीरः ॥ तयर्बभूवाशुरणोमहान्वैमुसेनयोःसंकुलुद्धकार्ययोः ॥ २९ ॥ त्रियाममात्रेणहताश्चसर्वविमानमारुह्यययुश्च
 नाकम् ॥ हतेषुसर्वपुचनगवर्मामुतेषुवैयादवभूपमाह ॥ ३० ॥ भवान्वैसन्यश्चतैवचाहंभवान्सपुत्रश्चतथाहमेव ॥ संस्मृत्यधर्मकुरुरुद्ध
 माशुतोरथस्थःसुधनुर्गृहीत्वा ॥ ३१ ॥ बाणैश्चवाणान्भुवितौचछित्वाबभूवतुस्तौविरथौनृपाग्र्यौ ॥ खड्गेनखड्गंचतथैवछित्वाविमानमारु
 ह्यगतौहिनाकम् ॥ ३२ ॥ सकामसेनःस्वरिपोश्चपुत्राअधानबाणैश्चतदाष्टसंस्थान् ॥ ज्येष्ठद्वयौकोपसमन्वितौतंगृहीतखड्गौचसमीयतुश्च
 ॥ ३३ ॥ रिपोःशिरोजहत्तुरुर्यवगौसकामसेनस्यकबंधएव ॥ हत्वारिपूतौचतदामित्वास्वर्गययुस्तेचविमानरूढाः ॥ ३४ ॥ हतेषुसर्वपुत
 दात्रयस्तेचामुंडकाद्याजगनायकंते ॥ रुद्धासमेताःस्वशरैःकठोरैर्जघ्नस्तमश्चहरिनागरच ॥ ३५ ॥ सदिव्यवाजीचतदास्वपक्षप्रसाय्यरे
 नाशुरिपुंजगाम ॥ संधुधुकारस्यगजंविहत्यचामुंडकस्यैवगजंविमर्द्य ॥ ३६ ॥ रथंचभूमौभगदत्तकस्यविचूर्ण्यशीघ्रंचनभोजगाम ॥ प्रवा
 द्यशंखंजगनायकश्चकृष्णांशमागम्यकर्थांचकार ॥ ३७ ॥ निशासुषित्वाजगनायकाद्याःप्रातःसमुत्थायरणंप्रजग्मुः ॥ तदामहीराजउताशु
 कारिसिकिन्नरेशंकणकंसपुत्रम् ॥ ३८ ॥ उवाचराजञ्छृणुकिन्नराणामहाबलास्तोरिपवामैते ॥ विनाशयाशुप्रबलारिघातान्द्वेनंसार्द्धयुधि
 वैमनुष्याः ॥ ३९ ॥ इत्युक्तवान्मंकणभूपतिस्तुययौसपुत्रोऽयुतसैन्यपश्च ॥ तमागतंतत्रविलोक्यराजावीरान्स्वकीयांश्चसमादिदेश ॥ ४० ॥
 मनोरथस्थोजगनायकश्चसतालनवैवडवांविगृह्य ॥ करालसंस्थश्चतदजयन्तौविगृह्याचापंतरसाजगाम ॥ ४१ ॥ पपीहकस्थश्चसरूपणवज
 गामकृष्णांशसमन्वितश्च ॥ सलच्छसिहोगजमत्तंसंस्थःसथान्यपालोहयमारुरोह ॥ ४२ ॥ समंततःकिन्नरसैन्यघोरंविनाशयामाशुरुपाशु
 खड्गैः ॥ विनष्टमानेत्रिसहस्रसैन्यसकिन्नरैश्चस्तरसाजगाम ॥ ४३ ॥ ध्यात्वाकुबेरंचगृहीतचापोनभोगतस्तत्रबभूवमूक्षुमः ॥ ४४ ॥ अह
 द्यमानःस्वशरैःकठोरैर्विनर्द्यसर्वान्निहनदधोरम् ॥ विलयमानेचसमस्तशूरैर्जयन्तएवाशुजगामशत्रुम् ॥ ४५ ॥ ध्यात्वामहेंद्रकणकं

चवद्धाकृष्णांशमगम्यपदौनमाम ॥ तदातुतेशञ्चसहस्रसैन्येनिशम्यबद्धकणकंनिजेद्रुम् ॥ १४६ ॥ विनर्घघोरंरुरुधुश्चसर्वान्मायाविनिगुह्यक
मस्रमूहुः ॥ दिनेषुसेषुतथानिशासुभवयुद्धचसंततस्तैः ॥ १४७ ॥ श्रमान्विताःसप्तमहाप्रवीराहतोषुसर्वेषुसुषुप्तैश्चैवयदा ॥ तदाकुवे
रं कणकश्चात्वालब्ध्वावंबंधनमाशुछित्वा ॥ १४८ ॥ सुप्तान्समुत्थायचसतशूरान्निशीथकालेसचकारयुद्धम् ॥ जित्वाचतान्पट्सवरप्रभा
वांस्तदेदुलेनवरणंचकार ॥ १४९ ॥ गृहीतखड्गैरणघोरमतौहत्वाततोवैभुवितौययुश्च ॥ प्रजम्भतुनकिमुपातदेवांसूतयमानोसुरसत्तमै
श्च ॥ १५० ॥ ततःप्रभातेविमलेविजातेरुरोदरांशउताललाप ॥ पापैःकलपैःपरिपीडयमानःकुलान्वितःसर्वयुतोमुनीन्द्र ॥ १५१ ॥ संपं
चशब्दं गजमारुरोहित्रिक्षसैन्यैस्तरसाजगाम ॥ तदामहीराजउताहशृण्वन्गच्छध्वमद्यैवमयासमेताः ॥ १५२ ॥ स्वपंचलक्षैःप्रबलैश्शूरैः
सार्द्धरुरोधाशुरिपोश्चसेनाम् ॥ तयोर्वभूवाशुरणःप्रघोरोविनदंतोर्दुहनिमित्तकानाम् ॥ १५३ ॥ त्रियाममात्रेणहताश्चसर्वेद्वयोश्चपक्षाबलशा
लिनश्च ॥ तदामहीराजउताययौविसमंडलीकश्चधनुर्विगृह्य ॥ १५४ ॥ सधुंधुकारश्चतदाजगामरथस्थितंलक्षणमुग्रवीरम् ॥ तदोदयवैभग
दत्तमेवचासुंडकंभीष्मकराजसूनुः ॥ १५५ ॥ संपंचशब्दं गजमास्थितोवैगतःसएवाशुजगामभूपम् ॥ धनुर्विगृह्याशुगमुख्वणंचनृपस्थित
श्चाथभयंकंच ॥ १५६ ॥ गजंप्रमत्तंशिवदत्तमुग्रमाहादहन्तारमुवाचवाक्यम् ॥ अयंप्रमत्ताग्रजेद्रुशूरजयंचमेदेहिशिषप्रदत्त ॥ १५७ ॥
समंडलीकोरणदुर्मदश्चरामांशआहादददतिप्रसिद्धः ॥ तस्माच्चमारक्षजेनहस्तिन्महाबलात्कालरसाच्चवीरात् ॥ १५८ ॥ इत्येवमुक्तंनृपते
सहस्तीवचस्तमाहाशुशृणुष्वराजन् ॥ यावदहंवैतनुजीविधारितावद्रवाञ्छनुभयंकश्च ॥ १५९ ॥ इत्युक्तंवतंगजंप्रमत्तंसंपंचशब्द
श्चतदास्वदैतैः ॥ सुखंचतुर्भिश्चविदार्यशत्रोर्ननदंघोरंसमहेद्रदत्तः ॥ १६० ॥ सरुद्रदत्तश्चगजःप्रमतोरुषान्वाधवत्तरसागजेद्रुम् ॥ रिपुं
स्वपद्भ्यांचचखानकुंभैःस्वतुंडंढेनतुदंप्रकुर्वन् ॥ १६१ ॥ अवापमूर्छांचसंपंचशब्दस्तदाशुभृपंप्रतिमंडलीकः ॥ स्वतोमरेणंगव्रणं
प्रदत्वाखड्गेनहत्वाजराजमुग्रम् ॥ जगामपद्भ्यांसरिपुप्रमार्थीयत्रस्थितश्चेन्दुलउग्रधन्वा ॥ १६२ ॥ उत्थायपुत्रंचविलप्यमा
नांपत्नींस्वकीयांप्रतिचाजगाम ॥ तदाप्रमतौचगजौसुमूर्छांत्यक्त्वापुनश्चक्रतुरेवयुद्धम् ॥ सलक्षणःखड्गवरेणबाणात्रिपोश्चछित्वा

निजवैष्णवास्त्रम् ॥ १६३ ॥ दधारचापंचमुमंत्रयित्वासधुधुकारंचगजंददाह ॥ हतेचतस्मिन्निजमुल्यबंधौसधूमिराजश्चग्रहीतचा
 पः ॥ १६४ ॥ शरेणैरेणचलक्षणंतजधानतत्रादिभयंकरस्थः ॥ समूर्छितःशुक्लकुलपुमूर्यस्तदोदयवैभगदत्तमेव ॥ १६५ ॥
 मुमूर्छयित्वाचजगामशीघ्रंतत्रस्थितोलक्षणएकवीरः ॥ भयान्वितस्तंचविलोक्यराजाजवेनदुद्रावचरक्तबीजम् ॥ १६६ ॥ तदासुदेवंच
 सरक्तबीजोजित्वातुकृष्णांशुयुतोजगाम ॥ बाणेनशीघ्रंसचमूर्छयित्वापुनश्चदेवंचसमूर्छयित्वा ॥ १६७ ॥ तद्वधनायोद्यतआशुकारी
 सलक्षणस्तत्रतदाजगाम ॥ प्रधायचापंचसवैष्णवास्त्रंचोदयामासरक्तबीजम् ॥ १६८ ॥ तदासप्तमन्तसुतोबलीयात्रणंविहायाशुवि
 लोक्ष्यसंध्याम् ॥ भयान्वितस्तैश्च्युतोययौवैयत्रस्थिताभूपतयःसकोपाः ॥ १६९ ॥ विलोक्यशत्रुंचसरत्नभानोःसुतोययौवैशिविराणि
 युक्तः ॥ निशाम्यभूपःसचचंद्रवंशीजयंस्वकीयंमुपुस्तुतैवै ॥ १७० ॥ प्रातश्चकालेसचचंद्रवंशीविलोक्यशुक्लान्वयमाहभूपम् ॥ १७१ ॥
 अयेयुर्जरेदेशीयमूलवर्मन्सुतैःसह ॥ लक्षसैन्यान्वितोभूत्वागन्तुमर्हतुवैभवान् ॥ १७२ ॥ इत्युक्तःसतुभूपालेयुद्धमिममुपाययौ ॥
 महीराजज्ञयाप्राप्तोनाम्नापूर्णमलंबली ॥ १७३ ॥ दशपुत्रान्वितोयुद्धेसैन्यलक्षेणसंयुतः ॥ तयोश्चासीन्महद्युद्धयामद्वयमुपस्थितम् ॥ १७४ ॥
 हतेषुतेषुसर्वेषुतौनृपाससुतैर्वलौ ॥ अनोन्येनरणंकृत्वायमलोकमुपागतौ ॥ १७५ ॥ मार्गकृष्णचतुर्दश्याप्रभातेविमलेखौ ॥ कैकयोलक्षसे
 नाढ्योदयापुत्रसमन्वितः ॥ १७६ ॥ लक्षणातुज्ञयाप्राप्तस्तस्मिन्युधिभयानके ॥ मद्रेकशस्तदाराजादशुत्रसमन्वितः ॥ १७७ ॥ लक्षसैन्यान्वित
 स्तत्रयत्रयुद्धंसमन्वभूतः ॥ परस्परंहताःसर्वेदिनान्तेक्षत्रियारणे ॥ १७८ ॥ पुनःप्रभातेविमलेभगदत्तोमहाबली ॥ त्रिलक्षबलसंयुक्तोजगज्जरणमूर्ध
 नि ॥ १७९ ॥ दृष्ट्वातंलक्षणवीरिस्त्रिलक्षबलसंयुतः ॥ चकारतुमुलंघोरंसेनयाचस्वकीयया ॥ अपराद्धेहताःसर्वेसैन्याश्चनृपयोस्तदा ॥ १८० ॥
 भगदत्तःस्वयंकुद्धोरथस्थोलक्षणेययौ ॥ लक्षणोरथमारुहस्वपितुःशत्रुजंनृपम् ॥ १८१ ॥ त्रिभिर्बाणैश्चसंतोद्यमल्लेनसमताडयत् ॥
 भगदत्तस्तदाकुद्धोविरथंतंचकारह ॥ १८२ ॥ कुद्धवंतंरिपुंघोरंलक्षणःखड्गपाणिकः ॥ हत्वाहयांस्तथासूतंभगदत्तमुपाययौ ॥ १८३ ॥
 मर्दयित्वाचतच्चमर्च्छित्त्वावर्मतदुद्धवम् ॥ त्रिधाचकारबलवान्भगदत्तोरिपोस्तुतम् ॥ १८४ ॥ संध्याकालेहेतस्मिंल्लक्षणस्त्वरयान्वितः ॥

एकाकीशिबिरप्राप्तोहस्तिन्युपरिसंस्थितः ॥ १८५ ॥ भगदत्तेहतेतस्मिन्सराजाक्रोधमूर्छितः ॥ स्वकीयान्सर्वभूपांश्चामुडेनसमन्वितान् ॥
 ॥ १८६ ॥ प्रेषयामासयुद्धायमार्गेचप्रतिपदिने ॥ अंगदश्चकलिंगश्चत्रिकोणःश्रीपतिस्तथा ॥ १८७ ॥ श्रीतारश्चमुकुंदश्चरुहिलोयुहिलस्तथा ॥
 मुकेतुर्नवभूपास्तेनवायुतबलैर्युताः ॥ १८८ ॥ वाद्यानिवादयामासुस्तस्मिन्युद्धमहोत्सवे ॥ दृष्ट्वातल्लक्षणावीराजभिश्चस्वकीयैकैः ॥
 ॥ १८९ ॥ सार्द्धजगामयुद्धायतथाव्यूह्यायुधद्रूपन् ॥ रुद्रवर्माचनृपतिःशूरैर्दशसहस्रकैः ॥ १९० ॥ अंगदवैरिणमन्वातेनसार्द्धमयुध्यत ॥
 कालीवर्मायुतैस्सार्धकलिंगप्रत्ययुध्यत ॥ १९१ ॥ वीरसिंहोयुतैस्सार्द्धत्रिकोणप्रत्ययुध्यत ॥ ततोनुजप्रवीरश्चश्रीपतिसोऽयुतैस्सह ॥ १९२ ॥
 नृपःसूयोधरोवीरोऽयुताढ्योबलवाज्रणे ॥ श्रीतारंनृपमासाद्यमहयुद्धमचकिरत् ॥ १९३ ॥ वामनोयुतसंयुक्तोमुकुंदप्रतिसोगमत् ॥ गंगासिं
 हश्चबलवान्महिलंप्रतिसायुतः ॥ १९४ ॥ लल्लसिंहोयुतैस्सार्द्धगुहिलंप्रतिसोऽयमत् ॥ त्रिशतानिततोभूपाःसहस्राढ्याःपृथक्पृथक् ॥ १९५ ॥
 शुद्रभूपाःशुद्रभूषांस्त्रिशतांश्चसमाययुः ॥ अन्योन्येनहताःसर्वकृत्वायुद्धंभयानकम् ॥ १९६ ॥ चामुंडस्तुतदादृष्ट्वामृतकान्सर्वभूपतीन् ॥
 लक्षणान्तमुपागम्यमहयुद्धंचकारह ॥ १९७ ॥ लक्षणोरक्तवीजंतंज्ञात्वाब्राह्मणसंमतम् ॥ वैष्णवास्त्रतदातस्मैनददौतेनपीडितः ॥ १९८ ॥
 सायंकालेतुसंप्राप्तेलक्ष्मणोहस्तिनीस्थितः ॥ एकाकीशिबिरंप्राप्तश्चामुंडंनृपमाययौ ॥ १९९ ॥ द्वितीयायांप्रभातेचकृष्णांशोदेवसंयुतः ॥ शूरैर्द
 शसहस्रैश्चयुद्धभूमिमुपाययौ ॥ २०० ॥ तारकश्चसचामुंडोद्विलक्षबलसंयुतः ॥ द्विशतैश्चतथाभूपैःसार्द्धयुद्धमुपस्थितौ ॥ २०१ ॥ पुरस्कृ
 त्यनृपान्सर्वान्सैनैर्यौबलवत्तरौ ॥ तेषामनुस्थितौयुद्धेतज्जनातोभहारणः ॥ २०२ ॥ याममात्रेणतोवीरोहत्वासर्वमहीपतीन् ॥ लक्षसैन्यैस्त
 थाहत्वासांस्थितौश्रमकर्षितौ ॥ २०३ ॥ चामुंडस्तारकोधूर्तःसंप्राप्तौछिद्रदर्शिनौ ॥ ताम्भ्यांश्रमान्विताभ्यांचक्रतुस्तौसमरणम् ॥ २०४ ॥
 तेषांत्रियाममात्रेणसंबभूवमहाज्रणः ॥ सायंकालेतुसंप्राप्तैकृष्णांशश्चनिरायुधः ॥ २०५ ॥ तलप्रहारेणिरिपुंमुख्ययामासर्वयिवान् ॥ एतस्मिन्प्रत
 रेवीरस्तारकोदेवसिंहकम् ॥ २०६ ॥ हयमनोरथंहत्वाशंसदमथाकरोत् ॥ तच्छब्दात्सचामुंडस्त्यक्त्वामुख्यमहाबली ॥ २०७ ॥
 कृष्णांशस्यशिरःकायादपहत्यचेवगवान् ॥ गृहीत्वातौचिशिरसिमहीराजमुपाययौ ॥ २०८ ॥ महीराजस्तुतौदृष्ट्वापरमानंदनिर्भरः ॥ दत्वा

दानद्विजातिभ्योमहोत्सवमकारयत् ॥ २०९ ॥ लक्षणस्यतदसैन्येहाहाशब्दोमहानभूत् ॥ श्रुत्वाकोलहलंतेषांज्ञात्वातोचहतो
 नृपः ॥ २१० ॥ ब्रह्मानंदस्तदासृष्टीत्यस्त्ववेलमुवाचह ॥ प्रियेगच्छरणश्रींघ्रंहरिनागरमास्थिता ॥ २११ ॥ ममवेषंशुभंकृत्वाता
 रंजहिमाचिरम् ॥ इतिश्रुत्वातुमावेलारामांशेनसमन्विता ॥ २१२ ॥ सहस्रशूरसहितशुद्धभूमिमुपाययौ ॥ श्रुत्वासलक्षणेवीरस्ता
 लनेनसमन्वितः ॥ २१३ ॥ सैन्यैश्चदशसहस्रैर्महीराजमुपाययौ ॥ तृतीयायांप्रभातेचतारकोवलवत्तरः ॥ २१४ ॥ ब्रह्मानंदंचतमत्वा
 महद्वृद्धमचीकरत् ॥ रक्तबीजश्चचामुंडोरामांशोवलवत्तरः ॥ २१५ ॥ चकारदारुणयुद्धंतस्मिन्वीरसमागमे ॥ याममात्रेणरामांशोह
 त्वातस्यमहागजम् ॥ २१६ ॥ तच्छस्त्राणितथाच्छित्त्वामल्लयुद्धमचीकरत् ॥ त्रियाममात्रेणतदासायंकालेसमागते ॥ २१७ ॥ ममंथ
 प्रातृहन्तारंसचवीरोममारह ॥ तदावेलामहाशत्रुतारंकवलवत्तरम् ॥ २१८ ॥ छित्त्वास्त्राणिस्वखड्गेनशिरःकायादपाहरत् ॥ चितांकृत्वा
 विधानेनसादेवीद्रुपदात्मजा ॥ २१९ ॥ ब्रह्मानंदंनमस्कृत्यतच्चितायांसमारुहत् ॥ तेनसार्द्धचसाशुद्धाश्वशुरस्याज्ञायामुदा ॥ २२० ॥
 सप्तजन्मकथांकृत्वास्वपतेस्तुददाहवै ॥ तच्चितायांचभर्तारिमिन्दुलंबलवत्तरम् ॥ २२१ ॥ संस्थाप्यदहयामासतेनसार्द्धकलेवरम् ॥
 रात्रौपरिमलोरगजलक्षणेनसमन्वितः ॥ २२२ ॥ महीराजमुपागम्यमहद्वृद्धमकारयत् ॥ सपादलक्षाश्चतदहतशेषामहाबलाः ॥ २२३ ॥
 त्रिलशान्दहतशेषांशसार्द्धयोद्धुमुपस्थिताः ॥ धान्यपालःशतैर्भूपौल्लक्षणश्चतथाज्ञतम् ॥ २२४ ॥ तालनश्चशतंभूषाहत्वारगजानमाययौ ॥
 महीराजस्तदादुःखीध्यात्वारुद्रमहेश्वरम् ॥ २२५ ॥ निशीथेसमनुप्रातेहतशेषैस्समागतः ॥ एकाकिगजमारुह्ययौचादिभयंकरः ॥ २२६ ॥
 रुद्रदत्तेनबाणेनहत्वापरिमलंनृपम् ॥ धान्यपालंतथाहत्वाताललंबलवत्तरम् ॥ २२७ ॥ लक्षणान्तमुपागम्यमहद्वृद्धमचीकरत् ॥ मही
 राजस्यैर्द्रास्त्रैस्सैन्यास्सर्वैश्चयंगताः ॥ २२८ ॥ लक्षणंप्रतिरौद्रास्त्रैर्महीराजःसमादधे ॥ तदातुलक्षणेवीरवैष्णवास्त्रसमादधे ॥ २२९ ॥
 तेनास्त्रेणक्षयंजतंमहीराजस्यसायकम् ॥ तेनास्त्रेजसाराजामहासंतापमाप्तवान् ॥ २३० ॥ ध्यात्वारुद्रमहादेवंत्यक्त्वातद्वैष्णवीविद्याम् ॥
 स्वभल्लेनशिरःकायादपाहरत्भूमिपः ॥ २३१ ॥ हस्तिनीचतदारुघागजमादिभयंकरम् ॥ गत्वायुद्धंमुद्रुतैनंकृत्वास्वर्गमुपाययौ ॥ २३२ ॥

लषःकालेचसंप्राप्तेमलनापतिमुत्तमम् ॥ तच्चितायांसमारोप्यददाहस्वंकलेवरम् ॥ २३३ ॥ तदातुदेवकीशुद्धलक्षणंबलवत्तरम् ॥ तालना
 दींस्तथाहुत्वाददाहस्वंकलेवरम् ॥ २३४ ॥ प्रभातेविलेजतेचतुर्थेभौमवासरे ॥ तथाहुत्वास्वर्णवतींकृत्वातेषांतिळांजलिम् ॥ २३५ ॥
 ध्यात्वासर्वमयोदेवींस्थिरीभृत्वास्वयंस्थितः ॥ एतस्मिन्नंतरेतन्नकलिर्भार्यासमन्वितः ॥ २३६ ॥ वांछितंफलमागम्यतुष्टावशुष्कणया
 गिरा ॥ कालिरुवाच ॥ नमआह्लादमहत्तेसर्वानंदप्रदायिने ॥ २३७ ॥ योगेश्वरायशुद्धायमहावतीनिवासिने ॥ रामांशस्त्वमहावाहोम
 मपालनतत्परः ॥ २३८ ॥ कलैकयासमागम्यभुवोभारस्त्वयाहृताः ॥ राजानःपावकीयाश्चतपोबलसमन्विताः ॥ २३९ ॥
 हत्वातानपंचसाहस्रांश्चुद्रन्धूपाननेकशः ॥ योगमध्येसमासीनोनिमस्तस्मैमहात्मने ॥ २४० ॥ तेषांसैन्याःषष्टिलक्षाःक्रमाद्विरतयाहताः ॥
 वरंब्रह्मिमाभागयत्तेमनसिर्वर्ते ॥ २४१ ॥ इतिश्रुत्वासाह्लादोवचनंप्राहनिर्भयः ॥ ममकीर्तिस्त्वयादेवकर्तव्याचजनेजने ॥ २४२ ॥
 पुनस्तेकार्यमतुलंकरिष्यामिशृणुष्वभोः ॥ महीराजश्चधर्मात्माशिवशक्तिपरायणः ॥ २४३ ॥ तस्यनेत्रेमयाशुद्धेकर्तव्येनीलरूपके ॥
 तवप्रियःसदानीलस्तथैवचममाप्रियः ॥ २४४ ॥ देवानांदुःखदोदेवदैत्यानांहर्षवर्द्धनः ॥ इत्युक्त्वासतुरामांशोगजमारुह्यवेगतः ॥ २४५ ॥
 महीराजमुपागम्यमहद्युद्धंचकारह ॥ रुद्रदत्तो गजस्तूर्णपंचशब्दमुपस्थितः ॥ २४६ ॥ पद्मदन्तास्मारुह्ययुधतेपरस्परम् ॥ अन्यो
 न्येनतथाहत्वागजौस्वर्गमुपेतुः ॥ २४७ ॥ तदाभयातुराजान्यक्त्वाद्युद्धंभयंकरम् ॥ सतुद्राववेगनरामांशोऽनुययौततः ॥ २४८ ॥
 केशेषुचमहीराजंगृहीत्वातरसाबली ॥ कलिदत्तंमहानीलंनेत्रयोस्तेनतत्कृतम् ॥ २४९ ॥ तदाप्रभृतिवैशंभुरशुद्धंनृपतिंप्रियम् ॥ मत्वा
 त्यक्त्वाययौस्थानैकलासेगुह्यकालये ॥ २५० ॥ आह्लादःकलिनसाद्धकदलीवनमुत्तमम् ॥ गत्वायोगंचकाराशुपर्वतेगंधमादने ॥ २५१ ॥
 तथाभूतंचरामांशंकलिर्दंष्ट्रामुदान्वितः ॥ बलिपार्श्वमुपागम्यवर्णयामाससर्वशः ॥ २५२ ॥ सर्वबलिदैत्यराजोऽप्युतैःसहविनिर्गतः ॥ गौर
 देवमुपागम्यमहोड्डीनमुवाचह ॥ २५३ ॥ गच्छवीरबलैस्साद्धनिशाराक्षितोमया ॥ हत्वाभूपमहीराजंविद्रम्यालंगृहाणभोः ॥ २५४ ॥
 इतिश्रुत्वावचस्तस्यषोडशाब्दांतरगतः ॥ सपादलक्षैश्चबलैःकुरुक्षेत्रमुपाययौ ॥ २५५ ॥ महीराजसुताञ्जित्वासमाहूयमहावतीम् ॥ मही

पतिप्रपित्यवलुंठयित्वाचतद्भसु ॥ २५६ ॥ लिगार्थकृतवान्यन्तंसनृपः कीर्तिसागरे ॥ नप्राप्तस्स नृपस्तैवैस्वगेहायतदायौ ॥ २५७ ॥
 लक्षचंडीकारयित्वापरमानंदमाप्तवान् ॥ जयचंद्रस्तुतच्छ्रुत्वा पुत्रशोकसमन्वितः ॥ २५८ ॥ निराहारोयतीभूत्वा मृतस्वर्गपुरंयौ ॥ सहो
 ड्डीनिनस नृपः कृत्वा युद्धं भयंकरम् ॥ २५९ ॥ सप्ताहोरात्रमत्रेण म्लेच्छराजावशंतः ॥ मारितो बहुयुत्नेन महीराजो नैव मृतः ॥ २६० ॥
 तदा म्लेच्छस्सहोडीनो निर्वधनमथाकरोत् ॥ ज्योतिरुपस्थितं तत्र चंद्रभट्टेन पाज्ञया ॥ २६१ ॥ क्षुरप्रेण च बाणेन हत्वा बह्वैर्ददाहवै ॥
 विद्वन्मालांच सम्लेच्छे गृहीत्वा च धनं बहु ॥ तत्र स्थाप्य स्वदांसं च कुतुकोद्धिनिमागतः ॥ २६२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रति सर्ग
 पर्वणि चतुर्थे गखंडापरपथीयेतिहाससमुच्चये द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ६३ ॥ इति तृतीयखंडः समाप्तः ॥ ॥ ६४ ॥

श्रीमणे शाय नमः ॥ ॥ श्रीराधावल्लभो जयति ॥ वेदव्यास उवाच ॥ एवं द्वापरसंख्यामन्तेसूतेन वर्णितम् ॥ सूर्यचंद्रान्वयाख्यातं तन्मया
 कथितं तव ॥ १ ॥ विशालायां पुनर्गत्वा वैतालैर्न विनिर्मितम् ॥ कथयिष्यति सूतस्तमितिहाससमुच्चयम् ॥ २ ॥ तन्मया कथितं सर्वहृषी
 कोत्तमपुण्यदम् ॥ पुनर्विक्रमभूषेन भविष्यति समाह्वयः ॥ ३ ॥ नैमिषारण्यमासाद्य श्रावयिष्यति वैकथाम् ॥ पुनरुक्तानि यान्येव पुराणाद्या
 दशानिवै ॥ ४ ॥ तानि चोपपुराणानि भविष्यंतिकलैर्युगे ॥ तेषां चोपपुराणानां द्वादशाध्यायमुत्तमम् ॥ ५ ॥ सारभूतं च कथितं चेतिहास
 समुच्चयम् ॥ यत्तन्मया च कथितं हृषीकोत्तमतेमुदा ॥ ६ ॥ विक्रमाख्यानकालान्तेऽवतारः कलयाहरेः ॥ स च शतयावतारो हिराधाकृष्ण
 स्य भूतले ॥ ७ ॥ तत्कथां भगवान्मूतनैर्मिषारण्यमास्थितः ॥ अष्टाशीति सहस्राणि श्रावयिष्यति वैमुनीन् ॥ ८ ॥ यत्तन्मया च कथितं हृषी
 कोत्तमतेमुदा ॥ पुनस्ते शौनकाद्याश्च कृत्वा स्मनानादिकाः क्रियाः ॥ ९ ॥ सूतपार्श्वगमिष्यंति नैमिषारण्यवासिनः ॥ तत्पृष्ठेन वसूतेन यदु
 क्तं तच्छृणुष्व भोः ॥ १० ॥ ॥ ऋषयश्चुः ॥ ॥ श्रुतं कृष्णस्य चरितं भगवन्भवतो दितम् ॥ इदानीं श्रोतुमिच्छामि राज्ञां तेषां क्रमा
 त्कुलम् ॥ ११ ॥ चतुर्णां विहिता ज्ञानां परं कौतूहलं हिनः ॥ सहस्रिस्त्रियुगीप्रोक्तः कथं जातः कलैर्युगे ॥ १२ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ कथयामि

मुनिश्चैष्टाण्ड्युष्माकं प्रश्रमुत्तमम् ॥ अग्निवंशनुपाणांच चित्रशृणुविस्तरात् ॥ १३ ॥ प्रमरश्चमर्हीपालोदक्षिणादिशमास्थितः ॥ अम्बया
 रचितोद्वियाममरायपुरींशुभा ॥ १४ ॥ निवासंकृतवात्राजासामवेदपरोबली ॥ षष्ठवर्षकृतराज्यंतस्माज्जातोमहामरः ॥ १५ ॥ त्रि
 वर्षचकृतराज्यंदेवापिस्तनयोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यंदेवदूतस्ततोऽभवत् ॥ १६ ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यंशृणुतत्कारणमुने ॥
 अशोकोनिहतेतस्मिन्बौद्धभूपेमहाबले ॥ १७ ॥ कलिर्भास्करमाराध्यतपसाध्यानतत्परः ॥ पंचवर्षान्तरेसूर्यस्तस्मैचकलयमुदा ॥ १८ ॥
 शकाल्यनामपुरुषंदौतद्रक्तितोषितः ॥ तदाप्रसन्नः सकलिः शकायचमहात्मने ॥ १९ ॥ तैत्तिरंगरंप्रमणाद्दौहर्षितमानसः ॥
 तत्रगोपादस्युगणान्वशीकृत्यमहाबली ॥ २० ॥ आर्येदेशविनाशायकृत्वोद्योगुनः पुनः ॥ हतवान्भूपतीन्वाणैस्तस्मात्तेस्वलपजीविनः ॥
 ॥ २१ ॥ गंधर्वसेनश्चनृपोदेवदूतात्मजोबली ॥ शतार्द्धाब्दंपदंकृत्वातपसेपुनरागतः ॥ २२ ॥ शिवाज्ञयाचनृपतिर्विक्रमस्तनयस्ततः ॥
 शतवर्षकृतराज्यंदेवभक्तस्ततोऽभवत् ॥ २३ ॥ दशवर्षकृतराज्यंशकैर्दुष्टैर्यगतः ॥ शालिवाहनएवापिदेवभक्तस्यचात्मजः ॥ २४ ॥
 जित्वाशकान्सषष्ट्यब्दंराज्यंकृत्वादिवंगतः ॥ शालिहोत्रस्तस्यसुतोराज्यंकृत्वाशतार्द्धकम् ॥ २५ ॥ स्वर्गलोकंतःप्राप्तस्तत्सुतः शालि
 वर्द्धनः ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यंशकहन्ताततोऽभवत् ॥ २६ ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यंसुहोत्रस्तनयोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यंहविर्होत्रस्त
 तोऽभवत् ॥ २७ ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यमिन्द्रपालस्ततोऽभवत् ॥ पुरीर्मिद्रावर्तीकृत्वातत्रराज्यमकारयत् ॥ २८ ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यमा
 ल्यवान्नामतत्सुतः ॥ पुरींमाल्यवतीकृत्वापितुस्तुल्यकृतंपदम् ॥ २९ ॥ अनावृष्टिस्ततश्चासीन्महतीचतुरब्दिका ॥ ततश्छुधातुराजाश्ववि
 द्वाधान्यर्गाहितम् ॥ ३० ॥ संस्कृत्यमंदिराजालग्रामायचार्पयत् ॥ तदाप्रसन्नोभगवान्चननभसोरितम् ॥ ३१ ॥ कृत्वादौर्वांतरस्मैशृणुतन्मु
 निसत्तम ॥ यावत्कुलेनृपाभ्यास्तत्तवभूतिसत्तम ॥ ३२ ॥ अनावृष्टिर्नभवितातावत्तेराष्टमे ॥ सुतोमाल्यवतश्चासीच्छुभुदत्तोहरप्रियः ॥
 ॥ ३३ ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यंभौमराजस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यंवत्सराजस्ततोऽभवत् ॥ ३४ ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यंभोजराजस्ततो
 भवत् ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यंशुभुदत्तस्ततोऽभवत् ॥ ३५ ॥ दशहर्निकृतराज्यंभोजराजपितुस्समम् ॥ शंभुदत्तस्यतनयोविंदुपालस्ततो

ऽभवत् ॥ ३६ ॥ विदुषं चराग्रैर्वृकृत्वासुखितोऽभवत् ॥ तेन राज्यपितुस्तुल्यकृतैर्वेदविदामुने ॥ ३७ ॥ विंदुपालस्य तनयोरजपालस्ततो
 ऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यं तस्माज्जातो महीनरः ॥ ३८ ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यं सोमवर्मानृपोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यं कामवर्मा सुतोऽ
 भवत् ॥ ३९ ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यं भूमिपालस्ततोऽभवत् ॥ भूसरस्तेन खनिनं पुरंतं त्रशुभं कृतम् ॥ ४० ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यं रंगपालस्ततोऽ
 भवत् ॥ भूमिपालस्तु नृपतिर्जित्वा भूपाननेकशः ॥ ४१ ॥ वीरसिंहस्ततो नाम्ना विख्यातोऽभून्महीतले ॥ स्वराज्यं रंगपालं स चाभिषिच्य वनं य
 यौ ॥ ४२ ॥ तपःकृत्वा दिवं यातो देवदेव प्रसादतः ॥ कल्पसिंहस्ततो जातो रंगपालाष्टपुत्तमात् ॥ ४३ ॥ अनपत्यो हि नृपतिः पितुस्तुल्यकृतं पद
 म् ॥ एकदा जाह्नवीतोयि स्नानार्थमुदितो ययौ ॥ ४४ ॥ दानंदत्वाद्विजातिभ्यः कल्पक्षेत्रमवाप्तवान् ॥ पुण्यभूमिं समालोक्य शून्यभूतां स्थलीं मपि
 ॥ ४५ ॥ नगरं कारयामास तत्र स्थाने मुदान्वितः ॥ कलापनगरं नाम्ना प्रसिद्धमभवदुपि ॥ ४६ ॥ तत्र राज्यकृते तनगां सिंहस्ततोऽभवत् ॥
 नवत्यब्दवपुर्धृत्वासोऽनपत्योरंगतः ॥ ४७ ॥ त्यक्त्वा प्राणान्कुरुक्षेत्रे स्वर्गलोकमवाप्तवान् ॥ समाप्तिमगमद्विप्रमरस्य कुलं शुभम् ॥ ४८ ॥
 तदन्वये च योषाः क्षत्रियास्तदन्तरम् ॥ तन्नारीञ्जलिं विप्रसूयवर्णसंकरः ॥ ४९ ॥ वैश्यवृत्तिकराः सर्वे म्लेच्छतुल्या महीतले ॥ इति ते कथितं
 विप्रकुलं दुक्षिणभूपतेः ॥ ५० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्थोऽखण्डोपरपार्ययैकलियुगीयेति हाससमुच्चये प्रमखंशवर्णनो नाम
 प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ४४ ॥ सूत उवाच ॥ वयहनिर्महीपालो मध्यदेशे स्वकंपदम् ॥ गृहीत्वा ब्रह्मरचितमजमेरमवासयत् ॥ १ ॥ अजस्य ब्रह्म
 णो माचलक्ष्मीस्तत्र मागता ॥ तया च नगरं स्यमजमेरमं स्मृतम् ॥ २ ॥ दशवर्षकृतराज्यं तोमरस्तत्सुतोऽभवत् ॥ पार्थिवैः
 पूजयामास वर्षमात्रं महेश्वरम् ॥ ३ ॥ इंद्रप्रस्थं ददौ तस्मै प्रसन्नो नगरं शिवः ॥ तदन्वये च यो जातास्तोमराः क्षत्रियाः स्मृताः ॥ ४ ॥ तोमरा
 वरजश्चैव च हानि सुतः शुभः ॥ नाम्ना सामलेवश्च श्रितोऽभून्महीतले ॥ ५ ॥ सप्तवर्षकृतराज्यं महदेवस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तु
 ल्यकृतराज्यमजयश्च ततोऽभवत् ॥ ६ ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यं वीरसिंहस्ततोऽभवत् ॥ अतर्द्धाब्दं कृतराज्यं ततो विंदुसुरोऽभवत् ॥ ७ ॥
 पितुरर्द्धकृतराज्यं मध्यदेशे महात्मना ॥ तस्माच्च मिथुनं जातं वीरावीरविहातकः ॥ ८ ॥ विक्रमाय ददौ वीरपिता वेदविधानतः ॥ स्वपुत्रा

यस्वकं राज्यमध्यदेशान्तरमुदा ॥१॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यमाणिक्यस्तत्सुतोभवत् ॥ अताद्धाब्दकृतराज्यमहासिहस्ततोऽभवत् ॥१०॥
 पितुस्तुल्यकृतराज्यचंद्रगुप्तस्ततोऽभवत् ॥ पितुर्द्धकृतराज्यतत्सुतश्चप्रतापवान् ॥१॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यमोहनस्तत्सुतोऽभवत् ॥ त्रिश
 दब्दकृतराज्यश्चेतरायस्ततोऽभवत् ॥१२॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यनागवाहस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यलोहधारस्ततोऽभवत् ॥१३॥
 पितुस्तुल्यकृतराज्यवीरसिहस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यविबुधस्तत्सुतोऽभवत् ॥१४॥ अताद्धाब्दकृतराज्यचंद्रायस्ततोभवत् ॥
 पितुस्तुल्यकृतराज्यततोहरिहरोऽभवत् ॥१५॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यवंसंतस्तस्यचात्मजः ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यबलांगस्तनयोऽभवत् ॥
 ॥१६॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यप्रमथस्तत्सुतोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यमंगरायस्ततोऽभवत् ॥१७॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यविशालस्तस्य
 चात्मजः ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यशार्ङ्गदेवस्ततोऽभवत् ॥१८॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यमंत्रदेवस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यजयसिहस्ततो
 ऽभवत् ॥१९॥ आर्यदेशाश्चसकलाजितास्तेनमहात्मनः ॥ तद्धनैः कारयामासयज्ञं बहुफलप्रदम् ॥२०॥ ततश्चानन्देवोहिजातः पुत्रः शुभाननः ॥
 अताद्धाब्दकृतराज्यजयसिहन्धीमता ॥२१॥ तत्सुतेनपितुस्तुल्यकृतराज्यमहीतले ॥ सोमेश्वरस्तस्यसुतोमहाशूरोबभूवह ॥२२॥
 अनंगपालस्यसुतोऽज्येष्ठवैकीर्तिमालिनीम् ॥ तामुद्राह्णविधानेनतस्यापुत्रानजनिनत् ॥२३॥ धुंधुकारश्चवैज्येष्ठोमथुराराष्ट्रसंस्थितः ॥
 मध्यः कुमारारख्यसुतः पितुः पदसमास्थितः ॥२४॥ महाराजस्तुबलवांस्तृतीयोदहलीपतिः ॥ सहोद्धीनस्यनृपतेर्वैशमाप्यमृतिगतः ॥२५॥
 चपहानेश्वसकुलं छायायित्वादिवंययौ ॥ तस्यवंशेतराजन्यास्तेषांपत्न्यः पिशाचकैः ॥२६॥ म्लेच्छैश्चमुक्तवंस्तबभूवुर्वर्णसंकराः ॥ नवैरार्यो
 नवैर्म्लेच्छाजट्टाजत्याश्चमेहनाः ॥२७॥ मेहनाम्लेच्छजातीयाजट्टाआर्यमयाः स्मृताः ॥ क्वचित्क्वचिच्चैशेषाः क्षत्रियाश्चपहानिजाः ॥२८॥ इति
 श्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गपर्वीणचतुर्थगुखंडापरपरायणैकलिपुर्णयोगेतिहाससमुच्चयेप्रमखंशवर्णनेनामद्वितीयोऽध्यायः ॥२९॥ सूतउवाच ॥
 शुक्लवंशंप्रक्षयामिश्रुणुविप्रवरादितः ॥ यदाकृष्णः स्वयं ब्रह्मत्यक्त्वाभूमिंस्वकंपदम् ॥१॥ दिव्यंवृन्दावनंरम्यंप्रययौभूतलेतदा ॥ कलेरगमनंज्ञा
 त्वांम्लेच्छपाद्रीपमध्यगे ॥२॥ स्थिताद्रीपेषुवैनानामनुजावेतत्पराः ॥ कलिनामित्रमर्षेणदूषितास्तेबभूविरै ॥३॥ अष्टषष्टिसह

स्त्राणं वर्षाणां मुनि सत्तम ॥ अद्य प्रभूतिवैजातः कालः कलिसमागमे ॥ ४ ॥ षष्टि वर्षसहस्राणि द्वीपराज्यमचीकरत् ॥ सकलिल्लेच्छया
 सार्धसूर्यपूजनतत्परः ॥ ५ ॥ तत्पश्चाद्भारते वर्षे म्लेच्छया कालिरायौ ॥ दृष्ट्वा तद्भारतं वर्षलोकपालैश्च पालितम् ॥ ६ ॥ भयभीतस्त्व
 राविष्टो गंधर्वाणां शस्करः ॥ सकलिः सूर्यमाराध्य समाधिस्थो बभूवह ॥ ७ ॥ ततो वर्षशतब्दतिसंतुष्टो विरागतः ॥ सौशुभिलोकमा
 तप्य महवृष्टि मकारयत् ॥ ८ ॥ चतुर्वर्षसहस्राणि चतुर्वर्षशतानि च ॥ व्यतीतानि मुनिश्रेष्ठ च द्वाद्यप्रभृतिसंलपे ॥ ९ ॥ संपन्नं भार
 तं वर्षतद्वा जतं समन्ततः ॥ न्यूहाख्यो यवनो नाम तेन वर्षे प्ररितं जगत् ॥ १० ॥ सहस्राब्दकलौ प्राप्ते मेहेन्द्रदेवराट् स्वयम् ॥ काश्यपं प्रेषयामास
 ब्रह्मावर्तमहोत्तमे ॥ ११ ॥ आर्यावर्ते दिवशक्तिस्तत्करं चाग्रहीन्मुदा ॥ दक्षपुत्रान् समुत्पाद्य स द्विजो मिश्रमागमत् ॥ १२ ॥ मिश्रदेशो ब्रह्वा
 न्म्लेच्छान्वशीकृत्या युतं मुदा ॥ स्वदेशं पुनरागत्या शिष्यांस्तान् स चकार ह ॥ १३ ॥ नष्टायां सप्तपुर्यां च ब्रह्मावर्तमहोत्तमम् ॥ सरस्वती दृष
 द्रत्योर्मध्यगंतत्र चावसत् ॥ १४ ॥ स्वपुत्रं शुक्लमाहूय द्विजश्रेष्ठं तपोधनम् ॥ आज्ञाप्यैव तं श्रुतं पसेतु पुनः स्वयम् ॥ १५ ॥ नवपुत्रैस्तथा
 शिष्यान्मनुधर्मसनातनम् ॥ श्रावयामास धर्मात्मा स राजानमनुधर्मगः ॥ १६ ॥ शुक्लोऽपि रवतं प्राप्य सच्चिदानंदं विश्रहम् ॥ वासुदेवं जगन्नाथं त
 पसा समतोषयत् ॥ १७ ॥ तदा प्रसन्नो भगवान् द्वारकानाथको बली ॥ करेण हीत्वा तं विप्रं समुद्रान्तमुपाययौ ॥ १८ ॥ द्वारकां दर्शयामास दि
 व्यशोभासमन्विताम् ॥ व्यतीतिद्विसहस्राब्दे किंचिज्जाते भूतम् ॥ १९ ॥ अग्निद्वारेण प्रययौ समुद्रोर्बुदपर्वते ॥ जित्वा बौद्धान् द्विजैः सा
 र्धं त्रिभिरन्यैश्च बंधुभिः ॥ २० ॥ द्वारकां कारयामास हरेश्च कृपया हिमः ॥ तत्रोष्यमुदितो राजा कृष्णध्यानपरो भवत् ॥ २१ ॥ पार्श्वमेभार
 ते वर्षे दशान्दं कृतवान्पदम् ॥ नारायणस्य कृपया विष्वक्सेनः सुतोऽभवत् ॥ २२ ॥ विश्वदं दं कृतराज्यं विष्वक्सेनस्ततोऽभवत् ॥ त्रिशदं दं
 कृतराज्यं विसेनस्तस्य चात्मजः ॥ २३ ॥ शतार्धादं दं कृतराज्यं मिथुनं तस्य चाभवत् ॥ प्रमोदो मादसिंहश्च विक्रमायनिजं सुताम् ॥ २४ ॥
 विसेनश्च ददौ प्रांत्या राहं पुत्राय चोत्तमम् ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं सिंधुवर्मा सुतोऽभवत् ॥ २५ ॥ सिंधुकुलकृतराहं त्यक्त्वा तत्पतृकंपदम् ॥
 सिंधुदेशस्ततो नाम्ना प्रासिद्धो भून्महीतले ॥ २६ ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं राज्ञा वै सिंधुर्धर्माणा ॥ सिंधुद्वीपस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ २७ ॥

श्रीपतिस्तस्यतनयौ तमान्वयसंभवाम् ॥ काच्छर्षमहिर्षिप्राप्य कच्छदेशमुपायौ ॥ २८ ॥ पुलिंदान्यवनाजित्वा तत्र देशमकारयत् ॥ देशो
 वै श्रीपतिनाम्ना सिंधुकूले भूवहः ॥ २९ ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं भुजवर्मा ततोऽभवत् ॥ जित्वा सश्वरान्भिच्छांस्तत्राष्टमकारयत् ॥ ३० ॥ भुजदेश
 स्ततो जातः प्रसिद्धोऽभून्महीतले ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं वर्णवर्मा सुतोऽभवत् ॥ ३१ ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं चित्रवर्मा सुतोऽभवत् ॥ कृत्वा सचि
 त्रनगरं विनमये नृपोत्तमः ॥ ३२ ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं धर्मवर्मा सुतोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं कृष्णवर्मा सुतोऽभवत् ॥ ३३ ॥ पितुस्तु
 ल्यं कृतराज्यमुदयस्तत्सुतोऽभवत् ॥ कृत्वा दयपुरं रम्यं वनमध्ये नृपोत्तमः ॥ ३४ ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं वाप्यकर्मा सुतोऽभवत् ॥ वापी
 कूपतडागानि नानाहर्म्याणि तेनैव ॥ ३५ ॥ धर्मार्थे कारयामास धर्मात्मा सच वै पुरम् ॥ एतस्मिन्नन्तरे प्राप्नो बलदेनामभू पतिः ॥ ३६ ॥
 लक्ष्मै न्ययुतो नृगो महामदमते स्थितः ॥ तेन सार्धं मभूद्युद्धं राज्ञौ वै वाप्यकर्मणः ॥ ३७ ॥ जित्वा पेशाचकान् म्लेच्छान् कृष्णोत्सवमकारयत् ॥
 पितुस्तुल्यं कृतराज्यं गुहिलस्तत्सुतोऽभवत् ॥ ३८ ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं कालभोजः सुतोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं राज्ञा पालस्ततोऽ
 भवत् ॥ ३९ ॥ सत्यवत्सवौ पितृकं स्थानं वैष्णवी शक्तिमागमत् ॥ तपसाराधयामास शारदां सर्वमंगलाम् ॥ ४० ॥ प्रसन्ना सा तदा देवी कारया
 मास वै पुरीम् ॥ महावती महारम्या मणिदेवेन रक्षिताम् ॥ ४१ ॥ तत्रोष्य नृपतिर्धौमान्दशान्दं राज्यामाप्तवान् ॥ तस्योभौ तनयौ जातौ विज
 यः प्रजयस्तथा ॥ ४२ ॥ प्रजयः पितरौ त्यक्त्वा गङ्गाकूलमुपायौ ॥ द्वादशान्दं च तपसा पूजयामास शारदाम् ॥ ४३ ॥ कन्यामूर्तिमग्र्यदे
 वी वेणुवादनतत्परा ॥ हयमारुह्य संप्राप्ता विहस्याहमर्हपतिम् ॥ ४४ ॥ किं निमित्तं भूपसुत त्वया चाराधिता शिवा ॥ तत्फलं त्वंहितपसा
 मत्तः शीघ्रमवाप्स्यसि ॥ ४५ ॥ इति श्रुत्वा स होवाच कुमारि मधुरस्वरे ॥ नवीनं नगरं मद्यं कुरु देवि न मोस्तुते ॥ ४६ ॥ इति श्रुत्वा तु सा देवी
 ददौ तस्मै हयं शुभम् ॥ पुरोभूत्वा वाद्यकरीदक्षिणां दिशमागता ॥ ४७ ॥ स भूपो हयमारुह्य नञ्चाच्छाद्य चायौ ॥ पुनः स भूपतिः पश्चा
 त्पश्चिमां दिशमागतः ॥ ४८ ॥ ततो नुप्रययौ पूर्वमर्कणो यत्र पक्षिराट् ॥ भयभीतो नृपस्तेन स सुम्भील्य स च क्षुषी ॥ ४९ ॥ ददशानगरं रम्यं
 कन्यया रचितं शुभम् ॥ उत्तरे तस्यैव गङ्गादक्षिणे नास पाण्डुरा ॥ ५० ॥ पश्चिमे ईश सरिता पूर्वे पक्षिर्मर्कणः ॥ कुब्जभूतमभूद्रामं कन्याकु

ब्जमिति स्मृतम् ॥ ५१ ॥ दशवर्षचर्तनवजयपालेन वैपदम् ॥ कृतंतस्य सुतो जातो विणुवाद्याञ्च वणुकः ॥ ५२ ॥ सवणुश्च महिपालो देवि
 दत्तामनोहराम् ॥ पत्नी कन्यामर्तनिम्नासमुद्राद्वरराजह ॥ ५३ ॥ तस्यां सप्तसुता जाता मातृणां मंगलाः कलाः ॥ शतिलापवर्तिकन्या
 तथा पुष्पवती स्मृता ॥ ५४ ॥ गोवर्धनी च सिंहूरा कालीनाम्ना प्रकीर्तिता ॥ ब्रह्माहि महेश्वरै चैव कामारै विष्णवतिथा ॥ ५५ ॥ वाराही च तथै
 द्राणी चा मुंडाः क्रमतोऽभवन् ॥ एकदा भूपतेः पत्नी तंतुना मृत्तिका यटम् ॥ ५६ ॥ कूपे कृतवती प्रेम्णा यथा पूर्वतथा द्यसा ॥ ददर्श बहुलानारी
 नानाभूषणभूषिताः ॥ ५७ ॥ स्वयमेकैव वसना मनो राला निमुपायौ ॥ तदैव स घटो भूमान प्राप्तः स प्रवृत्तिकाम् ॥ ५८ ॥ दृष्ट्वा कन्यामर्तदेवी
 यटहाना गृहयौ ॥ तदा तु सप्तकन्याश्च शिलाभूता गृहस्थिताः ॥ ५९ ॥ श्रुत्वा विणुस्तदा गत्य भर्त्सयित्वा स्वकां प्रियाम् ॥ ब्रह्मचर्यव्रतस्य
 कत्वारमथा मासयोषितम् ॥ ६० ॥ नृपाद्वि वीरमत्यां च यशो विग्रह आत्मजः ॥ बभूव बलवान् यर्भीचा यै देशपतिः स्वयम् ॥ ६१ ॥ विशद्वर्ष
 कुतराज्यते न राज्ञा महीतले ॥ महीचंद्रस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यकृतं पदम् ॥ ६२ ॥ चंद्रदेवस्तस्य सुतो राज्यते न पितुः समम् ॥ कृतंतस्मा
 त्सुतो जातो मन्दपालो महीपतिः ॥ ६३ ॥ तस्य भूपस्य समये सर्वभूपाः समंततः ॥ त्यक्त्वा तं मंदपालं चतद्वत्ते संस्थिता गृहे ॥ ६४ ॥ पितु
 रर्द्धकृतराज्यं कुंभपालस्ततोऽभवत् ॥ राजनीयाचनगरीपिशाचविषये स्थिता ॥ ६५ ॥ तत्पतिश्च महामोदो म्लेच्छपैशाचधर्मगः ॥
 सजित्वा बहुधा देशां हूंठयित्वा धनं बहु ॥ ६६ ॥ म्लेच्छधर्मकरः प्राप्तः कुंभपालो यतः स्थितः ॥ कुंभपालस्तु तं दृष्ट्वा कलिनानि र्भित्तं नृप ॥ ६७ ॥
 महामोदं समागम्य प्रणमामस बुद्धिमान् ॥ तदाम्लेच्छपतिः शूरो दत्त्वा तस्मै धनं बहु ॥ ६८ ॥ राजनीयां चनगरीं प्राप्तवान् मूर्तिखंडकः ॥
 विशद्वर्षं कुतराज्यं कुंभपालेन धीमता ॥ ६९ ॥ तत्पुत्रो देवपालश्चानंगभूषस्य कन्यकाम् ॥ समुद्राद्विधानेन चंद्रकर्त्तितया सह ॥ ७० ॥
 कान्यकुब्जगृहं प्राप्य जित्वा भूपानेन कशः ॥ पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं तस्योभौ तनयौ स्मृतौ ॥ ७१ ॥ जयचंद्रो रत्नभाजुर्दशपूर्वातिथोत्तराम् ॥
 आयदेशस्य वैजित्वा विष्णवो राज्यमासवान् ॥ ७२ ॥ रत्नभानोश्च तनयोलक्षणो नाम विश्रुतः ॥ कुरुक्षेत्रे प्राप्य त्यक्त्वा प्राणां दिवंगतः ॥ ७३ ॥
 समाप्तिमगमदेशौ वैश्यपालस्य धीमतः ॥ कुंभपालस्य शौकस्य वैश्यानं रक्षकस्य च ॥ ७४ ॥ विष्वक्सेनान्वयाजात विष्वक्सेनानृपाः स्मृताः ॥

विसेनस्यकुलेजाताविसेनाःक्षत्रियाःस्मृताः ॥ ७५ ॥ गुहिलस्यकुलेजातागौहिलाःक्षत्रियाहिते ॥ राष्ट्रपालान्वयेजातारष्ट्रपालानृपाःस्मृताः ॥
 ॥ ७६ ॥ वैश्यपालस्यवैवंशेकुंभपालस्यधीमतः ॥ वैश्यपालाश्चराजन्याबभूवुर्बहुधाहिते ॥ ७७ ॥ लक्षणेमरणप्राप्तिशुक्लंशधुरंधुरे ॥
 सर्वतैक्षत्रियामुख्याःकुरुक्षेत्रेल्यगताः ॥ ७८ ॥ शेषास्तुक्षुद्रभूपालवर्णसंकरसंभवाः ॥ म्लेच्छैश्चद्रूपिताजाम्लेच्छराज्यभयानके ॥ ७९ ॥
 इति श्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थगुणखण्डापरपरायणिकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेप्रमखण्डेनोनामतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ४४ ॥
 ॥ मूतउवाच ॥ भृगुवर्यशृणुवैवंशपरिहरस्यच ॥ जित्वाभौद्धान्परिहरोऽथर्वेदपरायणः ॥ १ ॥ शक्तिं सर्वमर्थानित्याध्यात्वा प्रेम्णापरोऽभवत् ॥
 प्रसन्नासातददेवीसार्धयोजनमायतम् ॥ २ ॥ नगरं चित्रकूटाद्रौचकारकालिनिर्जरम् ॥ कलियत्रभवेद्बद्धो नगरेऽस्मिन्सुरप्रिये ॥ ३ ॥
 अतः कलिनरो नाम्नाप्रासिद्धोऽभून्महीतले ॥ द्वादशाब्दं कृतराज्येतेन पूर्वप्रदेशके ॥ ४ ॥ गौरवर्मा तस्य सुतः कृतराज्यं पितुः समम् ॥
 स्वानुजं घोरवर्मणं तत्र स्थाप्य मुदन्वितः ॥ ५ ॥ गौडदेशे समागम्य तत्र राज्यमकारयत् ॥ सुपर्णेनामनृपतिस्ततोऽभूद्रौरवर्मणः ॥ ६ ॥
 पितुस्तुल्यं कृतराज्यं रूपणस्तत्सुतोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं कारवर्मा सुतोऽभवत् ॥ ७ ॥ शक्रो नाम ततो राजा महालक्ष्मीसनातनीम् ॥
 त्रिवर्षं तैचसा देवीकामाक्षीरूपधारिणी ॥ ८ ॥ स्वभक्तपालनाच्चैव तत्र वासमकारयत् ॥ शतार्द्धाब्दं कृतराज्येतेनैव कामवर्मणा ॥ ९ ॥
 मिथुनं जनयामास भोगो भोगवती हि सा ॥ विक्रमायैव स नृपतिः सुतां भोगवतीं ददौ ॥ १० ॥ स्वराज्यं च स्वपुत्राय प्रददौ भोगवर्मेणे ॥ पितुस्तु
 ल्यं कृतराज्यं कालिवर्मा सुतोऽभवत् ॥ ११ ॥ महोत्सवं महाकाल्याः कृतवान्सच भूपतिः ॥ तस्मै प्रसन्ना वरादकालीभूत्वा स्वयं स्थिता ॥ १२ ॥
 कलिकावदुष्पाणां सा च कारस्वहर्षतः ॥ ताभिर्भवं च नगरं संजातं च मनोहरम् ॥ १३ ॥ कलिकातापुरी नाम्ना प्रासिद्धा भून्महीतले ॥ कौ
 शिकस्तस्य तनयः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ १४ ॥ कात्यायनस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ तस्य पुत्रोऽहमवतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ १५ ॥
 शिववर्मा च तत्पुत्रः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ भववर्मा च तत्पुत्रः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ १६ ॥ रुद्रवर्मा च तत्पुत्रः कृतराज्यं पितुः समम् ॥
 भोजवर्मा च तत्पुत्रस्तस्य क्त्वा वै पितुं कं पदम् ॥ १७ ॥ भोजराष्ट्रं वनोद्देशे कारयामास वीर्यवान् ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं गववर्मानं पोभवत् ॥ १८ ॥ पितु

स्तुत्यंकृतराज्यविध्वमनिर्णयोऽभवत् ॥ स्वातुजायस्वकंराज्यंदत्वांगमुपायौ ॥ १९ ॥ पितुस्तुत्यंकृतराज्यंमुखसेनस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तु
 ल्यंकृतराज्यंबलाकस्तस्यचात्मजः ॥ २० ॥ दशवर्षकृतराज्यंलक्ष्मणस्तत्सुतोऽभवत् ॥ पितुस्तुत्यंकृतराज्यंमाधवस्तत्सुतोऽभवत् ॥ २१ ॥
 पितुस्तुत्यंकृतराज्यंवेशवस्तत्सुतोऽभवत् ॥ पितुस्तुत्यंकृतराज्यंमुखसेनस्ततोऽभवत् ॥ २२ ॥ पितुस्तुत्यंकृतराज्यंतोनारायणोऽभवत् ॥ पि
 तुस्तुत्यंकृतराज्यंज्ञातिवर्मसुतोऽभवत् ॥ २३ ॥ गंगाकूलज्ञातिपुरंरचितेनधीमता ॥ निवासंकृतवान्भूपः पितुस्तुत्यंकृतं पदम् ॥ २४ ॥ नदीवर्मो
 तस्यसुतो गंगादत्तवरोवली ॥ चकारनगरीरम्यांनदीहांगौडराष्ट्रगाम् ॥ २५ ॥ गंगयाचतदहूतोभिज्ञोविद्याधरः स्वयम् ॥ तेनैवराक्षिताचासीत्पुरो
 वेदपरायणा ॥ २६ ॥ विशद्वर्षकृतराज्यंतेनराज्ञामहात्मना ॥ गंगवंशस्ततोजातोविश्रुतोऽभून्महर्षितले ॥ २७ ॥ शार्ङ्गदेवस्तस्यसुतोबल
 वान्हरिपूजकः ॥ गौडदेशमुपागम्यहरिध्यानपरोभवत् ॥ २८ ॥ दशवर्षकृतराज्यंगंगदेवस्तुतत्सुतः ॥ विशद्वर्षकृतराज्यंचानंगस्तस्यभू
 पतिः ॥ २९ ॥ तनयोबलवांश्चासीद्वौडदेशमहीपतिः ॥ पितुस्तुत्यंकृतराज्यंतोराजेश्वरोऽभवत् ॥ ३० ॥ पितुस्तुत्यंकृतराज्यंनृसिंह
 स्तनयोऽभवत् ॥ पितुस्तुत्यंकृतराज्यंकलिबर्मासुतोऽभवत् ॥ ३१ ॥ राष्ट्रदेशमुपागम्यजित्वातस्यनृपंबली ॥ महावर्तोपुरीरम्यामध्या
 स्यसुखितोऽभवत् ॥ ३२ ॥ पितुस्तुत्यंकृतराज्यंधृतिवर्मासुतोऽभवत् ॥ पितुस्तुत्यंकृतराज्यंतस्यपुत्रोमहीपतिः ॥ ३३ ॥ जयचंद्रज्ञया
 भूपजर्वीमायामितिस्मृताम् ॥ नगरींकारयाभासतत्रवासमकारयत् ॥ ३४ ॥ कुरुक्षेत्रेहताः सर्वैश्चात्रियाश्चंद्रवंशिनः ॥ तदामहीपतीराजाम
 हावत्यधिपोऽभवत् ॥ ३५ ॥ विशद्वर्षकृतराज्यंसहोदनिनैवततः ॥ कुरुक्षेत्रमूर्तिप्राप्ताः सुयोधनकलंशकाः ॥ ३६ ॥ द्यौरवर्मातृपतिः
 सुतः परिहरस्यवै ॥ कलिजरेकृतराज्यंशार्ङ्गलस्तत्सुतोऽभवत् ॥ ३७ ॥ तदन्वयेचयेभूपाः शार्ङ्गलीयाः प्रकीर्तिताः ॥ भूपानांबहुधाराष्ट्रशार्ङ्ग
 लान्वयसंभवम् ॥ ३८ ॥ बभूवसर्वतोभूमौमहामायाप्रसादतः ॥ इतितेकथितंविप्रपावकीयमहीभुजाम् ॥ ३९ ॥ कुलंसकलपापप्रणयैवश
 शिसूर्ययोः ॥ पुनरन्यत्प्रवक्ष्यामियथाजातः स्वयंहरिः ॥ ४० ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गपंचविंशत्युत्तरखण्डापरपथयैकलियुगीयेति
 हाससमुच्चयेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ मूर्तजवाच ॥ मध्याह्नकालेसंप्रातिब्रह्मणोऽप्यक्तजन्मनः ॥ चाक्षुषांतरमेवापिमहावायुर्बभूवह ॥ १ ॥ तत्प्रभा

वेनहेनद्रिःकंपमानःपुनःपुनः ॥ यथावृक्षस्तथैवासौतत्कंपादेवमंडलः ॥२॥ नभसोभूतलेप्राप्तस्तदाभूमिःप्रकंपिता ॥ बभूवमुनिशाईलसर्व
 लोकविनाशिनी ॥ ३ ॥ सप्तद्वीपाःसमुद्राश्चलभूतावभूविरे ॥ लोकालोकस्तदशेषोऽभवत्सोत्तरपर्वतः ॥ ४ ॥ शेषाभूमिलयप्राप्तामुनेम
 न्वंतरेलये ॥ सहस्राब्दांतरेभूमिर्वभवजलमध्यगा ॥ ५ ॥ तदासभगवान्विष्णुभवेनविधिनासह ॥ शैशुमारंशुभंचक्रचकारनभसिस्थितम् ॥
 ६ ॥ गृहीत्वासकलास्ताराग्रहान्सर्वान्यथाविधि ॥ स्थापयामासभगवान्यथायोग्यपितामहः ॥ ७ ॥ पुनर्वैज्यातिषांचक्रैःशोषितासकला
 महो ॥ स्थलीभूतयुताब्दान्तेदृश्यमानावभूवह ॥ ८ ॥ तदासभगवान्ब्रह्मासुखात्सोमंचकारह ॥ द्विजराजमहःप्राज्ञसर्वेदविशारदम् ॥ ९ ॥
 भुजाभ्यांभगवान्ब्रह्मक्षत्रराजमहाबलम् ॥ सूर्यचजनयामासराजनीतिपरायणम् ॥ १० ॥ ऊरुभ्यांवैश्यराजंचसमुद्रसंरितांपतिम् ॥ रत्ना
 करंचक्रुतवान्परमेष्ठीपितामहः ॥ ११ ॥ पद्भ्यांचजनयामासविश्वकर्माणमुत्तमम् ॥ दक्षनामकलाभिज्ञंशूद्रराजंमुकृत्यकम् ॥ १२ ॥ सोमा
 दैब्राह्मणजाताःसूर्याद्राजन्यवंशजाः ॥ समुद्रात्सकलांवैश्यादक्षाच्छूद्रावभूविरे ॥ १३ ॥ सूर्यमंडलतोजातोमनुर्वस्वतःस्वयम् ॥ तस्य
 राज्यमभूत्सर्वप्राणिनालोकवासिनाम् ॥ १४ ॥ दिव्यानांचयुगानांचितज्ञेयंचैकसप्ततिः ॥ तदासभगवान्विष्णुर्विश्वरूपोऽवतारकः ॥ १५ ॥
 विष्णुःपूर्वार्द्धतोजातःपराद्धादामनःस्वयम् ॥ बाल्यंसत्ययुगेदेवोविश्वरूपःसनातनः ॥ १६ ॥ चतुर्दशतानिवर्षाणिपरमायुर्नृणांतदात्रितायां
 यौवनंप्राप्तःपूर्वार्द्धात्संभवोहारिः ॥ १७ ॥ वर्षाणांत्रिंशतानांचनृणामायुःप्रकीर्तितम् ॥ द्वापरवार्द्धिकोदेवनृणामायुःशतद्वयम् ॥ १८ ॥ कलौतुमर
 णंप्राप्तोविश्वरूपोहारिःस्वयम् ॥ नृणामायुःशताब्दंचक्रेषांचिद्धर्मशीलिनाम् ॥ १९ ॥ परार्द्धादामनोदेवोमहेन्द्रावरजोहारिः ॥ चतुर्भुजोमहाश्या
 मोगरुडोपरिसंस्थितः ॥ २० ॥ विश्वरूपहितार्थयित्रियुगीसिबभूवह ॥ वामनार्द्धाच्चित्रियुगीजोतारायणःस्वयम् ॥ २१ ॥ श्वेतरूपोहारिःसत्यहंसा
 ख्योभगवान्स्वयम् ॥ त्रैतायारत्नरूपश्चयज्ञाख्योभगवान्स्वयम् ॥ २२ ॥ द्वापरेपीतरूपश्चस्वर्णर्भोहारिःस्वयम् ॥ कलिकालेतुसंप्राप्तेसंध्यायांद्वा
 परेयुगे ॥ २३ ॥ कलातुसकलाविष्णोर्वामनस्यतथाकलः ॥ एकीभूताचदेवकयांजातोविष्णुस्तदास्वयम् ॥ २४ ॥ वसुदेवगृहेरम्येमथुरायांचदेव
 ताः ॥ ब्रह्माद्यास्तुष्टुदेवंपरंब्रह्मसनातनम् ॥ २५ ॥ तदाप्रसन्नोभगवान्देवानहशुभंवचः ॥ देवानांचिहितार्थायैदेत्यानांनिधनायच ॥ २६ ॥

सि ॥ मयुरुवाच ॥ भगवन्वेदतत्त्वज्ञसर्वलोकेशिवंकर ॥ १२ ॥ अहंमायाभवो जातो भवान्वेदभवो भुवि ॥ अविद्यया च सकलं मम ज्ञानं समाहृतम् ॥ १३ ॥ अतोऽहं विविधा यो न गृहीत्वा लोकमागतः ॥ परं ब्रह्म वद कृपया दृष्ट्वा मामं भगविनम् ॥ १४ ॥ व्यासरूपं स्वयं कृत्वा समुद्रं तुमुपागतः ॥ नमस्तस्मै मुनीन्द्राय वेदव्यासाय साक्षिणे ॥ १५ ॥ अविद्यामोहकैर्भावैरक्षयानमोनमः ॥ पुनरन्यच्च मे ब्रूहि सूत द्यौः किं कृतं मुने ॥ १६ ॥ न तत्सर्वं कृपया स्वाभिन्वक्तुं मम हं सि संप्रतम् ॥ ब्रह्माण्डेऽयं स्थिता लोकास्तैस्तर्वेऽस्मिन्कलेवरे ॥ १७ ॥ अहंकारो हि जगिवात्मा सर्वः स्यात्कोटिहीनकः ॥ पुराणोऽणोरणीयश्च षोडशात्मा समातनः ॥ १८ ॥ इन्द्रियाणि मनश्चैव पंचचेन्द्रियगोचराः ॥ ज्ञेयजीवः शरीरेऽस्मिन्सहस्रगुणवन्धितः ॥ १९ ॥ ईशो ह्यष्टादशात्मा वैशं करो जीवशंकरः ॥ बुद्धिर्मनश्च विषया इन्द्रियाणि तथैव च ॥ २० ॥ अहंकारस्स चेशो वै महादेवः समातनः ॥ जीवो नारायणस्साक्षाच्छंकरेण विमोहितः ॥ २१ ॥ सबद्धस्त्रिगुणैः पञ्चैरेकश्च बहुधा भवत् ॥ कालात्मा भगवानीशो महाकल्पस्वरूपकः ॥ २२ ॥ शिवकल्पो ब्रह्मकल्पो विष्णुकल्पो स्तृतीयकः ॥ ईशेन त्राणि तान्येव बन्धकल्पश्चतुर्थकः ॥ २३ ॥ वायुकल्पो विहङ्गकल्पो ब्रह्माण्डोऽलिंगकल्पकः ॥ ईशवक्त्राणि पंचैव तत्त्वज्ञैः कथिता निवै ॥ २४ ॥ भविष्यकल्पोऽथ तथार्थगुरुकल्पकः ॥ कल्पभागवतश्चैव वैमर्कण्डेयकल्पकः ॥ २५ ॥ वामनश्च नृसिंहश्च वराहो मत्स्यकूर्मकौ ॥ ज्ञानात्मनो महेशस्य ज्ञेया दशभुजा बुधैः ॥ २६ ॥ अष्टादशदिनेष्वेव ब्रह्मणोऽव्यक्तजन्मनः ॥ कल्पाश्चाष्टादशास्तैर्वै बुधैर्ज्ञेया विलोमतः ॥ २७ ॥ कूर्मकल्पश्च तत्राद्यो मत्स्यकल्पो द्वितीयकः ॥ तृतीयः श्वेतवाराहः कल्पज्ञेयः पुरातनैः ॥ २८ ॥ द्विधा च भगवान्ब्रह्मा सूक्ष्मः स्थूलोऽगुणगुणी ॥ सगुणः स विराजनाम्ना विष्णुना भिः समुद्भवः ॥ २९ ॥ निर्गुणोऽव्ययरूपश्चाव्यक्तजन्मा स्वभूः स्वयम् ॥ ब्रह्मणः सगुणस्यैव शतायुः कालनिर्मितः ॥ ३० ॥ ऊर्णविंशसहस्राणि लक्षैकोमानुषाब्दकः ॥ एभिर्वैर्षादिर्ज्ञेयं विराजो ब्रह्मणः स्वयम् ॥ ३१ ॥ निर्गुणोऽव्यक्तजन्मा च कालात्सर्वेश्वरः परः ॥ अव्यक्तं प्रकृतिं ज्ञेया द्वादशाङ्गानि वै ततः ॥ ३२ ॥ इन्द्रियाणि मनो बुद्धिरव्यक्तस्य स्मृतानि वै ॥ अव्यक्ताश्च परं ब्रह्म सूक्ष्मं ज्योतिस्तदव्ययम् ॥ ३३ ॥ यदाव्यक्तेः स्वयं प्राप्ताऽव्यक्तजन्मा हि संस्मृतः ॥ शतवर्षं समाधिस्थोऽयं स्तिष्ठेच्च निरंतरम् ॥ ३४ ॥ सूक्ष्मो मनोऽनिलो भूत्वा गच्छेद्ब्रह्मणः पदम् ॥ सत्यलोका मिति ज्ञेयं गम्यं सनातनम् ॥ ३५ ॥

तत्रस्थानेतुमुनयोगताः सर्वसमाधिना ॥ तत्रोषित्वाचलशब्दं भूलोकात्क्षणमात्रकम् ॥ ३६ ॥ सच्चिदानंदयनकंततः प्राप्ताः कलेवरे ॥
 नेत्राणि च समुन्मील्य संप्राप्तेद्वितया ह्निके ॥ ३७ ॥ दृढशूर्पेन जानसर्वान्पुतुल्यान्हिसूक्ष्मकान् ॥ षष्ठ्यब्दाधुपुतान्चोरांसाद्धीं क्रिच्छुद्रयोत्र
 तात् ॥ ३८ ॥ क्वचित्क्वचिन्स्थितावर्णवर्णसंकरसन्निभाः ॥ सर्वे म्लेच्छाश्च पाषंडा बहु रूपमते स्थिताः ॥ ३९ ॥ तीर्थानि सकलविदा
 स्त्यक्त्वा भूमंडलंतदा ॥ गोपीभूत्वा च हरिणा साद्धं च कुर्महोत्सवम् ॥ ४० ॥ पाषंडा बहुजातीयानाना पथप्रदर्शकाः ॥ कलिनानिर्मिता
 न्यर्णान्वंचयित्वा स्थितासु वि ॥ ४१ ॥ इति दृष्ट्वा तु मुनयो रोमहर्षणमनतिके ॥ गत्वा तत्र भविष्यं ते मनः प्रांजल्यो हिते ॥ ४२ ॥ तैश्च तत्र स्तुतः
 सूतो योगनिद्रांसनातनीम् ॥ संत्यक्त्वा कथयिष्यंति कलपस्यानं मुनिं न्रति ॥ ४३ ॥ तच्छृणुष्वेद्विद्विश्रेष्ठयथासु तेन वर्णितम् ॥ सूत उ
 वाच ॥ कलपस्यानं प्रवक्ष्यामि यद्दृष्टं योगनिद्रया ॥ ४४ ॥ तच्छृणुष्वं मुनिश्च शालक्षाब्दं तियथाभवत् ॥ मुकुलान्वयसंभूतो म्लेच्छभू
 पः पिशाचकः ॥ ४५ ॥ नाम्नातिमिरलिंगश्च मध्यदेशमुपाययौ ॥ आर्या म्लेच्छांस्तदाभूपाञ्जित्वा कालस्वरूपकः ॥ ४६ ॥ देहलेन
 गरीमध्ये मद्ब्रधमकारयत् ॥ आहूय सकलां विप्रानार्यदेशनिवासिनः ॥ ४७ ॥ उवाच वचनं धीमान् यूयं मूर्तिप्रपूजकाः ॥ निर्मितान्येन
 यामूर्तिस्तस्य पुत्रसमास्मृता ॥ ४८ ॥ तस्याः किंपूजनं शुद्धं शालग्रामाक्षिलामयम् ॥ विष्णुदेवश्च युष्माभिः प्रोक्तः सुतु न वै हरिः ॥ ४९ ॥
 अतो वः सकला वेदाः शस्त्राणि विविधानि च ॥ वृथा कृता नि मुनिभिर्लोकं वनहेतवे ॥ ५० ॥ इत्युक्त्वा तां च लाल्हाङ्गलदंशसमाक्षिपत् ॥
 शालग्रामाक्षिलाः सर्वावलान्तेषां सुपूजकाः ॥ ५१ ॥ गृहीत्वा चोष्टृष्टेषु समारोप्य गृहयौ ॥ तैस्तिरेदेशमागम्य दुर्गतत्र च करसः ॥ ५२ ॥
 शालग्रामाक्षिलानां वस्वासनारोहणं कृतम् ॥ तदा तु सकला देवा दुःखिता वासवं प्रमुमाः ॥ ५३ ॥ समुत्तुर्बुधालथ्य देवं देवं शचीपतिम् ॥ वयं तु भ
 गवन् सर्वे शालग्रामाक्षिलास्थिताः ॥ ५४ ॥ त्यक्त्वा मूर्तिं च सकलाः कृष्णांशे न प्रवेशिताः ॥ शालग्रामाक्षिलामध्ये समाप्ता मुदिता वयम् ॥ ५५ ॥
 शिलास्त सर्वाश्च नो देव शालदेशसमुद्रवाः ॥ ताश्चैव म्लेच्छराजेन स्वपदारोहणीकृताः ॥ ५६ ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं देवानां भगवान्स्वराट् ॥ ज्ञा
 त्वावलिकृतं सर्वदेवपूजानिराकृतम् ॥ ५७ ॥ चुकोप भगवानिन्द्रो दैत्यान् प्रत्यग्रहाहनः ॥ गृहीत्वा वज्रमनुलंसायुधं दैत्यनाशनम् ॥ ५८ ॥ तै

तिरे प्रेषयामास देशे म्लेच्छनिवासके ॥ तस्य शब्देन सकलदेशाश्च बहुभिन्नकाः ॥ ५९ ॥ स म्लेच्छो मरणं प्राप्नोति तदा सर्वसंभजनैः ॥ शालाया
मक्षिणः सर्वागृहीत्वा विबुधास्तदा ॥ ६० ॥ गंडक्यां च समाशिष्यस्वर्गलोकां मुपाययुः ॥ महेन्द्रस्तु सुरैः सार्द्धं देवपूज्यमुवाच ह ॥ ६१ ॥ महीतले
कलौ प्राप्ते भगवन्दानवोत्तमाः ॥ वेदधर्मसमुल्लेख्यममनाज्ञानतत्पराः ॥ ६२ ॥ अतो मां शभगवन्देवैः सार्धं कलौ युगे ॥ जीवतवाच ॥ महेन्द्र
तव यापन्ती शचीनाम्ना महोत्तमा ॥ ६३ ॥ ददौ तस्यैवरं विष्णुर्भवितास्मि सुतः कलौ ॥ त्वदज्ञया च सा देवि पुरीशातिमर्यां शुभाम् ॥ ६४ ॥
गौडदेशे च गंगायाः कूलेलोकानि वासिनीम् ॥ प्रत्यागत्य हि ज्ञो भूत्वा कार्यासिद्धिं करिष्यति ॥ ६५ ॥ भवान् चैव ब्राह्मणो भूत्वा देवकार्यप्रसाधय ॥ इति
श्रुत्वा गुरोर्वर्क्यं रुद्रे कादशैः सह ॥ ६६ ॥ अष्टभिर्वसुभिः सार्धमधिवासं च वासवः ॥ तीर्थराजमुपागम्य प्रयागं चरविप्रियम् ॥ ६७ ॥ माघे तु मकरे
सूर्यसूर्ये देवमतोषयत् ॥ बृहस्पतिस्तदागत्य सूर्यमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ इन्द्रादीन्कथयामासद्वादशाध्यायमापठन् ॥ ६८ ॥ इति श्रीभविष्ये
महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गुणखंडापरपार्ये कलियुगीयेति हाससमुच्चये प्रमरवंशवर्णने नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ अथ ॥ ऋषय ऊचुः ॥
बृहस्पतिस्तु भगवान्मुनिर्देवान्समास्थितान् ॥ किंप्रोवाच च माहात्म्यं मंडलस्थस्यैवरेव ॥ १ ॥ तत्सर्वकृपया ब्रह्मन्ब्रूहि नस्तत्समुत्सुकान् ॥
इति श्रुत्वा च स्तेषां सूतो वचनमब्रवीत् ॥ २ ॥ बृहस्पतिं समसीनं जीवरूपं गुणालयम् ॥ प्रयागस्थो महेन्द्रश्च सुरैः सार्द्धमुवाच ह ॥ ३ ॥
कथयस्व महाभाग सूर्यमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ यच्छ्रुतेन रविः साक्षात्प्रसन्नोद्यभवेत्प्रभुः ॥ ४ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ धातृशर्मोद्भिजः कश्चिदप
त्यर्थं प्रजापतिम् ॥ तपसा तोषयामास बर्हिष्मतिपुरे स्थितः ॥ ५ ॥ पंचमाब्दे तु भगवान्संतुष्टश्च प्रजापतिः ॥ सुतं कन्यापुनः पुत्रं त्रिण्यपत्या
निसंददौ ॥ ६ ॥ वर्षांतरे च जनितं त्र्यपत्यं सद्भिजोत्तमः ॥ धातृशर्मो पारं हर्षमाप्तवान्पुत्रलालनैः ॥ ७ ॥ विवाहाश्च कथं तेषां भवितव्यामहोत्त
माः ॥ इति चिन्तान्वितो विप्रो गंधर्वैश्च तुम्बुरुम् ॥ ८ ॥ हवनैस्तोषयामास वर्षमात्रविधानतः ॥ तुम्बुरुश्च तदागत्य तच्चकार समनोरथम् ॥ ९ ॥
प्रसन्नस्तु तदा विप्रो वधूजामातरं मुदा ॥ दृष्ट्वा तेषां विहारं च पुनश्चित्तां चकार ह ॥ १० ॥ भूषणानि च वासांसि धनानि विविधानि च ॥ तेषां कथं
भविष्यति निर्धनानां मां श्रुच ॥ ११ ॥ षष्टिवर्षमयो भूत्वा चंदनाद्यैर्धनाधिपम् ॥ विधिवत्पूजयामास वर्षमात्रं तु तत्परः ॥ १२ ॥ तदा प्र

सत्रोभगवान्ददौ तस्मै धनं बहु ॥ विद्यां यक्षमर्यां रम्यां पंचस्वर्णप्रदां मुदा ॥ १३ ॥ सहस्रजापि संपूज्य हवनं तद्दशांशकम् ॥ तर्पणं मार्जनं चैव कृत्वा बांछामाप्तवान् ॥ १४ ॥ इत्येवं वर्तमानस्य गतः कालो महान् स्वयम् ॥ मृत्योरगमनं तस्य जातं रोगसमन्वितम् ॥ १५ ॥ पीडितस्तुरुजार्विप्रः शंकरं लोकशंकरम् ॥ स्तुतिभिः श्रुतिरूपाभिस्तुष्टावबलवर्जितः ॥ १६ ॥ मासमात्रेण भगवान्ददौ ज्ञानं स्वयंहरः ॥ धातुशमस्तु तत्प्राप्य भास्करं मोहनाशनम् ॥ १७ ॥ सूर्यवारव्रतैस्तत्र तोषयामासनमर्थी ॥ पंचाब्दे भगवान्मृत्योर्भक्तिभावेन वत्सलः ॥ १८ ॥ चैत्र्या तमाहवचनं ब्रह्महिपुनः ॥ धातुशमस्तु तच्छ्रुत्वा भास्करं मोहनाशनम् ॥ १९ ॥ प्रश्रया वनतो भूत्वा तुष्टावपरयागिरा ॥ धातुशमो वाच ॥ प्रवृत्तिश्च निवृत्तिश्च मनसोऽस्य तनौ प्रिया ॥ २० ॥ रात्रिरूपा प्रवृत्तिश्च निवृत्तिर्दिनरूपिणी ॥ भवतस्ते जसा जाते लोकबन्धनहेतवे ॥ २१ ॥ अव्यक्ते तु स्थिते ते जो भवतो दिव्यसूक्ष्मकम् ॥ त्रिधा भूतं तु विश्वा यतस्मै ते जातमेनेनमः ॥ २२ ॥ राजसीया स्मृता बुद्धिस्तत्पतिर्भगवान्विधिः ॥ भवतस्ते जसा जातस्मै ते विधयेनमः ॥ २३ ॥ सात्त्विकीया तनौ बुद्धिस्तत्पतिर्भगवान्हरिः ॥ भवतानिर्भिता सत्वा तस्मै ते हरयेनमः ॥ २४ ॥ तामसी मोहना बुद्धिस्तत्पतिश्च स्वयं शिवः ॥ तमो भूतेन भवता जातस्मै तेनमोनेनमः ॥ २५ ॥ देहि मे भगवन्मोक्षं संज्ञाकांतनमोनेनमः ॥ बृहस्पतिरूपाच ॥ इत्येवं संस्तुतस्तेन भगवान्धातुशर्मणा ॥ २६ ॥ महेंद्रवचनं ग्राह्यं तं द्विजज्ञानकोविदम् ॥ मोक्षश्चतुर्विधो विप्रसालोक्यंत पसोद्भवम् ॥ २७ ॥ सामीप्यं भक्तितो जातं सारूप्यं ध्यानं संभवम् ॥ सायुज्यं ज्ञानतो ज्ञेयं तेषां स्वार्मापरः पुमान् ॥ २८ ॥ द्विगुणो द्विगुणो ज्ञेय आनन्दो माक्षिणं क्रमात् ॥ देवानां चैव देहेषु ये मोक्षाः पुनरागताः ॥ २९ ॥ यद्वत्त्वाननिवर्तते तद्दिष्णोः परमपदम् ॥ यत्प्रसन्नेन विप्रेन्द्रसायोज्येभ्य भवेत्तत्त्व ॥ ३० ॥ मनुमात्रश्च यः कालस्तावत्ते मोक्ष आस्थितः ॥ इत्युक्त्वा तं दधे देवस्तेन मोक्षीकृतो द्विजः ॥ ३१ ॥ मृतउवाच ॥ इत्युक्तं वं तं वागीशं चैत्रमासे दिवाकरः ॥ स्वरूपं दर्शयामासे देवः सनातनः ॥ ३२ ॥ शृणु ध्वंसकलादेवाय त्रिमित्तः समागतः ॥ काश्मीरे स्वांशमुत्पाद्य देवकार्यं करोम्यहम् ॥ ३३ ॥ इत्युक्त्वा स्वमुखात्तेजः समुत्पाद्य दिवाकरः ॥ स्वभक्तार्यै सुकन्यार्यै द्विजपत्न्यै ददौ हितम् ॥ ३४ ॥ धातुशर्मो द्विजो यैवै मूर्ध्ने मोक्षमुपागतः ॥ सैव ते ते जसा जातः काव्यकारस्य मर्दिरे ॥ ३५ ॥ किंशोनामा विख्यातः सर्वज्ञः स्रविशाशरदः ॥ जित्वा विप्रा

न्वेदपरान्महतीकीर्तिमाप्तवान् ॥ ३६ ॥ इतितेकथितंविप्रयथाजिवेनभाषितम् ॥ पुनःशृणुकथारम्यादेवेभ्योजिवनिर्मिताम् ॥ ३७ ॥ बृहस्पति
 रुवाच॥मायावत्याद्विजःकश्चिन्मित्रशर्मैतिविश्रुतः॥काव्यविद्यापरोनित्यरसिकःकामिनीप्रियः॥ ३८ ॥ कुंभराशिमायिप्राप्तेगङ्गाद्वारेमहोत्सवः॥
 बभूवबहुलैर्भूःकारितस्तीर्थतत्परैः॥ ३९ ॥ तत्रोत्सवेनरानार्योबहुभूषणभूषिताः॥समाययुर्दुर्दान्धैर्यपरमानन्दनिभराः ॥ ४० ॥ मित्रशर्मा
 तुसंप्राप्यकामसेनस्यवैसुताम् ॥ काव्यकेलिकलयुक्ताद्वादशाब्दमयंशुभाम् ॥ ४१ ॥ दक्षिणात्यस्यभूषणस्यतनयंमधुराननाम् ॥ दृष्ट्वा
 तांमृगशावाक्षीतद्विशिष्यपुणगतः ॥ ४२ ॥ सातुतंचित्रिणीनाम्नामित्रशर्मणमुत्तमम् ॥ दृष्ट्वातुमूर्छिताचासीद्विप्रमूर्तिर्हृदिस्थिता ॥ ४३ ॥
 स्वगेहंपुनरागत्यचित्रिणीभास्करंप्रसुम् ॥ प्रत्यहंपूजयामासबहुमानपुरस्सरा ॥ ४४ ॥ मित्रशर्मातुतत्स्थानेगङ्गाकूलेमनोहरे ॥ प्रातःस्ना
 त्वाशुचिर्भूत्वावैशाखेजलमध्यगः ॥ ४५ ॥ स्तोत्रमादित्यहृदयमजपत्सूर्यतत्परः ॥ प्रत्यहंद्वादशावर्तैस्तोषयामासभास्करम् ॥ ४६ ॥
 मासान्तेभगवान्मूर्धोदौतस्मैहितद्वरम् ॥ सतुलब्धवरोविप्रःस्वगेहंपुनरागतः ॥ ४७ ॥ चित्रिणीतुवरंप्राप्तावांछितंलोकभास्करात् ॥
 पुनस्तौपितरौस्वप्नेभास्करेणप्रबोधितौ ॥ ४८ ॥ मित्रशर्मणमाहूयवरयामासतुःसुताम् ॥ स्वान्तेनिवासयामासकामसेनश्चदंपती ॥ ४९ ॥
 तौतुचक्रमुदाविष्टौप्रत्यहंसूर्यैर्देवतम् ॥ ताम्रपात्रेचतद्वंश्लेखयित्वाविधानतः ॥ ५० ॥ इजतूरक्तकुसुमेर्ब्रतंकृत्स्वारविप्रियम् ॥ शताब्द
 वपुषौचोभौनिजरीश्रमवर्जितौ ॥ ५१ ॥ आरोग्यौमरणंप्राप्यसामीप्यंचरवेगतौ ॥ इतिश्रुत्वारवेगाथैविशाख्यदिवराट्स्वयम् ॥ ५२ ॥
 प्रत्यक्षंभास्करंदेवंददृशेसहितसुरैः ॥ भक्तिनम्रान्सुरादृष्ट्वाभगवांस्तिमिरापहः ॥ ५३ ॥ उवाचचवनरम्यदेवकार्यपंशुभम् ॥ ममांशा
 त्तनयोभूमौभविष्यतिसुरोत्तम ॥ ५४ ॥ सूतएवाच ॥ इत्युक्त्वास्वस्वयविवस्यतेजोराशिमनन्तः ॥ समुत्पाद्यकृतंकाश्यांरामानंदस्ततो
 भवत् ॥ ५५ ॥ देवलस्यचविप्रस्यकान्यकुब्जस्यैवसुतः ॥ बाल्यात्प्रभृतिसंज्ञानीरामनामपरायणः ॥ ५६ ॥ पित्रामात्रायदित्यक्तोराघवं
 शरणंगतः ॥ तदातुभगवान्साक्षाच्चतुर्दशकलोहरिः ॥ ५७ ॥ सीतापतिस्तद्भुदयेनिवासंकृतवान्मुदा ॥ इतितेकथितंविप्रमित्रदेवांशतोयथा
 ॥ ५८ ॥ रामानंदस्तुबलवान्हरिभक्तेश्चसंभवः ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ शृणुशक्रकथारम्याज्येष्ठमासस्यवैश्वेः ॥ ५९ ॥ अर्थमानामवैविप्रः

पुरासत्ययुगेह्यभूत् ॥ वेदेवेदाङ्गतत्त्वज्ञोर्धर्मशास्त्रपरायणः ॥ ६० ॥ तस्यपत्नीपितृमतीश्राद्धयज्ञस्यभूपतेः ॥ तनयाचमहासाध्वीसितपु-
त्रानकलमषान् ॥ ६१ ॥ अर्यम्णेजनयामासधर्मशास्त्रपरायणान् ॥ एकदासद्विजोधिमान्विचार्य्यबहुधाहृदि ॥ ६२ ॥ धनार्थीभास्करदे-
वंतुष्टावबहुपूजनैः ॥ प्रभातेश्वेतकुसुमैश्चंदनादिभिर्च्चनैः ॥ ६३ ॥ मध्याह्नैरक्तकुसुमैःपीतपुष्पैःपितृप्रसौ ॥ मासमात्रंतुविधिनापूजया
मासभास्करम् ॥ ६४ ॥ ज्येष्ठैवभगवान्मूर्यौददौतस्मैमणिशुभम् ॥ तन्मणेश्चप्रभवेनप्रस्थमात्रंचकांचनम् ॥ ६५ ॥ प्रत्यहंजनयामा-
सतेनधर्मःसमाजितः ॥ वापीकृपतडागानितथाहभ्याणिभूतले ॥ ६६ ॥ कारयामासधर्मार्थीमूर्यदेवप्रसादतः ॥ सहस्राब्दवपुर्भूत्वानि-
जरोनिरुपद्रवः ॥ ६७ ॥ त्यक्त्वाकलेवरंमूर्यमूलैकमुपाययौ ॥ उषित्वातत्रक्षाब्दंमूर्यरूपेभूबह ॥ ६८ ॥ इत्येवंभास्करस्यैव
माहात्म्यंकथितंमया ॥ तस्माच्छक्रमूरैःसार्द्धंभजमंडलंगंरविम् ॥ ६९ ॥ सूतउवाच ॥ इतिश्रुत्वातुतेदेवाःपद्मैःसूर्यकथामयैः ॥
तोषयांचक्रिरेप्रेम्णाज्येष्ठमासिरविस्त्वसौ ॥ ७० ॥ प्रत्यक्षमभवत्तत्रदेवानाहप्रसन्नधीः ॥ कलौभयानकेदेवामदंशोहिजनियति ॥ ७१ ॥
निम्बादित्यइतिख्यातोदेवकार्यकरिष्यति ॥ सूतउवाच ॥ इत्युक्त्वासौस्वदेहाक्षतेजउत्पाद्यभूतले ॥ ७२ ॥ गोविन्दशर्मणोगेहोदया-
मासतत्पुरे ॥ सवालोहरिभक्तश्चाधुसेवीदयान्वितः ॥ ७३ ॥ षोडशाब्दवपुर्भूत्वानित्यदाहरिमर्चयत् ॥ एकदवैष्णवास्तत्रतोतादर्यौ
समागताः ॥ ७४ ॥ बुभुक्षिताश्चवचनंवालंमार्द्ररूजिताः ॥ यावत्सूर्यःस्थितोव्याप्तितावदस्मान्निभोजय ॥ ७५ ॥ इतिश्रुत्वातथेत्यु-
क्त्वादौतेभ्यश्चभोजनम् ॥ तदातुभगवान्मूर्यौह्रस्ताचलमुपागतः ॥ ७६ ॥ मुहूर्तमभवत्कालःपुनःसूर्यसमाह्वयत् ॥ दर्शयामासतान्मूर्ये
निम्बवृक्षःसमानयन् ॥ ७७ ॥ तदातेवैष्णवाःसर्वेसाधुसाध्वित्यपूजयन् ॥ निंबादित्यइतिख्यातःसवालोविश्रुतोमुवि ॥ ७८ ॥ इतिश्रीभ-
विष्येमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थेखण्डपरपर्यायेकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेरामनंदनिर्वाकंसमुत्पात्तिवर्णनेनामसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥
॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ पुरात्रेतायुगेऽशक्रशक्रमाद्विजोह्यभूत् ॥ अथोध्यायंमहाभागोदेवपूजनतत्परः ॥ १ ॥ अश्विनोचतथारुद्रान्वमूसूर्या
नृथक्पृथक् ॥ यजुर्वेदमयैर्बैत्रैरचयित्वाप्रसन्नधीः ॥ २ ॥ हव्यैश्चतर्पयामासेवैस्ताम्रान्त्यहंद्विजः ॥ तद्भावतस्त्रयस्त्रिंशदेवाःक्षुद्रगणैर्युताः ॥ ३ ॥

ददुर्मेनोरथतस्मैदुर्लभं सुलभीकृतम् ॥ दशवर्षसहस्राणि निर्जरो निरुपद्रवः ॥ ४ ॥ पश्चात्कलेवरं त्यक्त्वा पश्चात्सूर्यो विभूवसः ॥
 लक्षाब्दं मण्डले तस्मिन्नाधिकारः कृतस्ततः ॥ ५ ॥ ब्रह्मलोकं ययौ विप्रः सर्वदेवप्रसादतः ॥ अष्टवर्षसहस्राणि दिव्यानि पदमुत्तमम् ॥ ६ ॥
 विलोक्य मण्डले प्राप्ते तं सूर्यजपूजने ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं मेहेन्द्रः सुरसंयुतः ॥ ७ ॥ आपोढे भास्करं देवपूजयामास नम्रधीः ॥ आपाढपू-
 णि मायां च सेवो जगती तले ॥ ८ ॥ प्रत्यक्षमगमत्त सुरानाह शृणुष्व तत् ॥ वृंदावने महारम्ये जनिष्यामि कलौ भये ॥ ९ ॥ सद्भिजः सूर्यरूप-
 श्च देवकार्यं कारिष्याति ॥ माधवस्य द्विजस्यैव तनयः स भविष्यति ॥ १० ॥ मधुनो मम हाभा गोविदे मार्ग परायणः ॥ सूत उवाच ॥ ॥
 इत्युक्त्वा भगवान् सूर्यो देवकार्यार्थमुद्यतः ॥ ११ ॥ स्वांगान्तु ते जल उत्पाद्य वृंदावनमपेषयत् ॥ विमुखान् मधुरालपैर्वै शीकृत्य समन्ततः ॥
 ॥ १२ ॥ तेभ्यश्च वैष्णवी शक्तिं प्रददौ भुक्तिमुक्तिदाम् ॥ मध्वाचार्य इति ख्यातः प्रसिद्धोऽभून्महीतले ॥ १३ ॥ ॥ जीव उवाच ॥ ॥ द्वापरे
 च द्विजश्रेष्ठे मेघशर्मा विभूवह ॥ ज्ञानवान्मातिमान्धर्मा विदे मार्ग परायणः ॥ १४ ॥ कृषिकृत्य परो नित्यं तद्धनैश्च दशशकैः ॥ प्रत्यहं सकला-
 न्देवानर्चयामास भक्तिमान् ॥ १५ ॥ एकदा पंचवर्षाब्दे शान्तौ चिमही पतौ ॥ संप्राप्ते तस्य वै देशे अनावृष्टिर्बभूवह ॥ १६ ॥ क्रोशमात्रं हि तत्क्षे-
 त्रं पर्जन्यैर्नैव सिंचितम् ॥ धान्यानां द्रोणमात्रं श्रभावाऽभूद्रेकमुद्रया ॥ १७ ॥ मेघशर्मा तदा तत्र धनधान्ययुतोऽभवत् ॥ अन्ये तु पीडिता लो-
 काराजानं शरणयुः ॥ १८ ॥ तदा तु दुःखितो राजमेघशर्माणमाह्वयत् ॥ द्विजश्रेष्ठ नमस्तुभ्यं गुरुर्भवममाप्रियः ॥ १९ ॥ अनावृष्टि र्यथान-
 स्यात्तथा विप्रसमादिश ॥ इत्येवं वादिनं भूमेघशर्मा वचोऽब्रवीत् ॥ २० ॥ श्रावणे मासि संप्राप्ते विप्रा न्वेद परायणान् ॥ द्वादशैव समाहूय लक्ष-
 मांत्रं वैः स्वयम् ॥ २१ ॥ जापयित्वा सुमनसा पूर्णिमायां तु तद्गती ॥ सूर्यमन्त्राहुतेर्विद्वौ तद्दशशकितद्विजैः ॥ २२ ॥ कारयित्वा विधानेन
 कृतकृत्यः सुखी भव ॥ इति श्रुत्वा तथा कृत्वा भोजयामास वेदगान् ॥ २३ ॥ प्रसन्नस्तु तदा सूर्यः पर्जन्यात्मा समन्ततः ॥ भूमिमाच्छाद्य सदिशं
 प्रभुर्घृष्टिमकारयत् ॥ २४ ॥ शंतनुस्तु तदाराजसूर्यव्रत परायणः ॥ तद्व्रते न महापुण्यो भूवन्नृपस्तमः ॥ २५ ॥ ययं करेण स्पृशति वृद्धो
 भवति वैयुवा ॥ सूर्यदेवप्रभावेन मेघशर्मा तथाह्वयत् ॥ २६ ॥ सर्वपंचशतयुश्च निर्जरो निरुपद्रवः ॥ त्यक्त्वा प्राणान्न विभूत्वा सूर्यलोको कमुपा-

गमत् ॥ २७ ॥ लक्ष्मणं दंष्ट्रुवमासाद्य ब्रह्मलोकं गमिष्यति ॥ इत्येवंवादिनं जीवं पर्जन्यो भगवान्नामः ॥ २८ ॥ स्वरूपं दर्शयामास प्रयागं प्राति-
चागतः ॥ सुरानाहं प्रसन्नात्माम्लेच्छराज्ये कलौ युगे ॥ २९ ॥ वृन्दवने समागम्य देवकार्यं करोम्यहम् ॥ ३० ॥ इत्युक्त्वा
भगवान्भूयैर्गत्वा वृन्दान्वंशुभम् ॥ ३० ॥ श्रीधरो नाम विख्यातः पुत्रो भूद्रे दशमणः ॥ श्रीमद्भागवतं शास्त्रं स मालोक्य विशारदः ॥ ३१ ॥
चकार विदुषामर्थप्रदीपं श्रीमत् ॥ श्रीमद्भागवतं शास्त्रं पुराणोपरितत्कृतम् ॥ ३२ ॥ जीव उवाच ॥ पुरा कलौ युगे प्राप्ते प्रांशु-
शर्मा द्विजोऽभवत् ॥ वेदशास्त्रपरो नित्यं देवतातिथिपूजकः ॥ ३३ ॥ सत्यवादी महासाधुः स्तेयार्हिसा विविर्जितः ॥ भिक्षावृत्तिपरो नित्यं पुत्र-
दारप्रपूषकः ॥ ३४ ॥ एकदा पथि भिक्षार्थं गच्छतस्तस्य भूपते ॥ मायाकृत्य करो धूर्तः कलिस्तत्राक्षि गोचरः ॥ ३५ ॥ बभूव वाटिकां कृत्वा
कलिर्दानमनोहराम् ॥ तमुवाच द्विजो भूत्वा प्रांशुशर्मवचः शृणु ॥ ३६ ॥ ममैवं वाटिकां रम्या तत्र गच्छ सुखी भव ॥ इति विप्रवचः श्रुत्वा वा-
टिकां तां समागतः ॥ ३७ ॥ कलिस्तु वाटिकां मध्यगत्वारम्य फलानि च ॥ त्रोटयित्वा ददौ तस्मै भोजनार्थं महाखलः ॥ ३८ ॥ प्रांजलिः प्र-
णतो भूत्वा प्रांशुशर्माणं मब्रवीत् ॥ भुंक्ष्व विप्रमया सार्द्धं कलिं दस्य फलं शुभम् ॥ ३९ ॥ इत्युक्तः स तु तं ग्राह्यं विहस्य मधुरस्वरम् ॥ वृक्षे विभी-
तं कैचैव कलिं दस्य फले तथा ॥ ४० ॥ कलिः प्राप्तः स्मृतः ग्राह्यैस्तस्मान्नाहं गृह्णाम्यहो ॥ यदि दत्तं फलं भक्त्या त्वया दद्याद्विजसेविना ॥ ४१ ॥ शाल-
ग्रामाय वै दत्त्वा प्रसादं तद्भजाम्यहम् ॥ शालग्रामः स्वयं ब्रह्म सच्चिदानंदं विग्रहः ॥ ४२ ॥ दर्शनात्तस्य चाभक्ष्यो भक्षो भवति निश्चितः ॥ इति श्रुत्वा
कलिस्तत्र लजितोऽभून्निराशकः ॥ ४३ ॥ द्विजस्तु तत्फलं गृह्णन् भूमिग्राममुपाययौ ॥ नृपतिस्तत्र गन्त्या द्विजमाह प्रसन्नधीः ॥ ४४ ॥ किं गृहीतं त्व-
या विप्रदर्शय शुभं प्रियं कुरु ॥ इति श्रुत्वा प्रांशुशर्मा तत्फलं वत्समुडवत् ॥ ४५ ॥ गृहीत्वा प्रददौ राज्ञो विस्मितो द्विजसत्तमः ॥ तदा तु सकलिभूषणं
विप्रं ताड्य वेतसैः ॥ ४६ ॥ कारागारे लोहमये कृतवान्त्रायामित्रकः ॥ प्रातः काले रौप्ये प्राप्ते प्रांशुशर्मो मुदुःखितः ॥ ४७ ॥ तुष्टावभास्करं देवं स्तोत्रैर्नम्र-
भेदं संभवे ॥ तदा प्रसन्नो भगवान्नामः साक्षात्सनातनः ॥ ४८ ॥ विप्रस्य कर्णयोर्वाक्यमुवाच न भसेरितम् ॥ शृणु विप्र महाभाग कालरूपो हरिः स्व-
यम् ॥ ४९ ॥ चतुर्गुणैर्न कृतं विश्वपाल्यादिहेतवे ॥ कलिर्विश्वसमूहानां मृत्युवेरचितस्तथा ॥ ५० ॥ अतो वीरे कलौ प्राप्ते विष्णुमाया विनिर्मितम् ॥

कलिजं च नगरं तत्रोष्णमुदितो भव ॥ ५१ ॥ इत्युक्त्वा रक्षणं कृत्वा तस्य विप्रस्य भास्करः ॥ कलिजं च नगरं प्रेषयामास तं द्विजम् ॥ ५२ ॥
 स पादशतवर्षं च द्विजस्तत्र वसत्र विम् ॥ आराध्य पुत्रपत्नीकोरो विलोकमुपाययौ ॥ ५३ ॥ सर्वे भाद्रपदे मासि सूर्यो भूत्वा युतब्दकम् ॥
 पश्चाद्ब्रह्मपुरं प्राप्य परमानंदमाप्तवान् ॥ ५४ ॥ इति ते कथितं विप्रस्य थाजि वस्तुमब्रवीत् ॥ आगत्य भास्करो देवः पूर्णिमायां तु भाद्रके ॥ ५५ ॥
 अष्टाविंशे कलौ प्राप्ते स्वयं जातः कलिजरे ॥ शिवदत्तस्य तनयो विष्णुश्चर्मैति विश्रुतः ॥ ५६ ॥ वेदशास्त्रकलाभिज्ञो वैष्णवो देवपूजकः ॥
 चतुर्वर्णान् विप्रसमाहूय हरगृहे ॥ ५७ ॥ वचनं प्राह धर्मात्मा विष्णुः सर्वेश्वरो हरिः ॥ शृणु तत्कारणं शिष्य विश्वकारणकारकः ॥ ५८ ॥
 भगवान्साच्चिदानंदं श्रुत्वा विंशति तत्त्ववान् ॥ देवान्ससर्ज लोकांश्चैतस्मात्सर्वेश्वरोऽभवत् ॥ ५९ ॥ पूर्वैः सकलान् देवान् पूजयित्वा नः शुचिः ॥
 पश्चाच्च पूजयेद्विष्णुं यथाभृत्या नृपं पुनः ॥ ६० ॥ इति श्रुत्वा तु ते सर्वे प्रशंस्य बहूधा हितम् ॥ विष्णुस्वामी तितं नाम्ना कथाश्च श्रुत्वा हर्षिताः ॥ ६१ ॥
 इति ते कथितं विप्रं विष्णुस्वामी यथाभवत् ॥ पुनः शृणु कथं रम्यां बृहस्पतिमुत्तरिताम् ॥ ६२ ॥ जीव उवाच ॥ पुरा चैत्रथे देशे भगवन्माद्वि
 जोऽभवत् ॥ सर्वे द्यामं जुघोषायां मुनिमेषां विना भुवि ॥ ६३ ॥ पितृमातृपरित्यक्त्वा स बालः श्रद्धया चितः ॥ सूर्यमाराधयामास तपसा श
 तवर्षिकम् ॥ ६४ ॥ सूर्यमंडलमध्यस्थासा विद्वान्नाम देवता ॥ सर्वसूर्यस्य जननी कन्या तन्मण्डलस्य वै ॥ ६५ ॥ प्रसन्ना तपसा तस्य
 प्रादुर्भूता सनातनी ॥ आश्विने मासि राजानं द्विजं चक्रे च मण्डले ॥ ६६ ॥ लक्षवर्षसहस्राणि मासिमासितथाश्विने ॥ प्रकाशं कृतवान् विप्रः
 पूजितो लोकवासिभिः ॥ ६७ ॥ तं सूर्यभजं देवेन्द्रसत्कार्यं करिष्यति ॥ इति श्रुत्वा श्विने मासि सरविं देवपूजनात् ॥ ६८ ॥ प्रत्यक्षमगमत्तत्र
 वचः प्राह सुराग्र्यति ॥ कान्यकुब्जे शुभे देशे वाणीभूषण इत्यहम् ॥ ६९ ॥ भवामि सत्यदेवस्य विप्रस्य तनयः शुभः ॥ ७० ॥ सूत उवाच ॥
 इत्युक्त्वा भगवान्सूर्यो जातः कन्यपुरं शुभो ॥ ७० ॥ जित्वा पाण्डिनो विप्रान्मांसभक्षणतत्परान् ॥ छंदो ग्रंथं स्वान्मांस्वैकृतवान् देवताप्रियः ॥ ७१ ॥
 मत्स्यमांसांश्च नाविप्रां मुग्धं गेषाजकांश्च नाः ॥ एकीभूय समागम्य च कुशास्त्रार्थमुत्त्वणम् ॥ ७२ ॥ कलिना धर्ममित्रेण राक्षितास्तो द्विजातयः ॥
 तं द्विजं च पराजित्य मत्स्यं केतुं च तद्ब्रूहे ॥ ७३ ॥ बलाच्च स्तंभं न च कुस्तदा विष्णुप्रियो द्विजः ॥ वैष्णवीं शक्तिमगम्य स्वमुखान्मनिखादि

तान् ॥ ७४ ॥ संजीव्यदर्शयामासतेदृष्ट्वाविस्मितास्तदा ॥ शिष्यभूताश्चेतस्यैवैष्णवंतमागमन् ॥ ७५ ॥ ॥ जीवउवाच ॥ ॥
 कदाचित्सरयूतरिरेवयाजीद्विजोऽभवत् ॥ सर्वदेवपरोनित्येवदेषाठरायणः ॥ ७६ ॥ तत्सुतस्तुमूर्तिप्राप्तोजन्ममात्रेहिरुणे ॥
 तदातुसद्विजःश्रुत्वासूर्यदेवमतोषयत् ॥ ७७ ॥ जिजीवतत्प्रसादेनविषस्वानामचाभवत् ॥ षोडशाब्दवपुर्भूत्वासर्वविद्याविशारदः ॥ ७८ ॥
 अपत्यवान्धर्मपरःसूयव्रतपरायणः ॥ शिवरात्रिदिनेप्राप्तेतत्पत्नीभूषणप्रिया ॥ ७९ ॥ सुशीलानामविरुयातापतिसेवार्थमागता ॥
 सवत्रीरुद्रेवस्यदृष्ट्वातामधुराननम् ॥ ८० ॥ बलाद्ब्रूहीत्वातुनिशिवुभुजेस्मरविह्वलः ॥ मैथुनस्यैवदेषेणतस्यकुष्ठोमहानभूत् ॥ ८१ ॥
 लिंगेद्रियंचपतितं गुदप्रष्टोमहाङ्गरू ॥ केनचिदुपदेशेनरविवारस्यैवव्रतम् ॥ ८२ ॥ सचक्रेद्वादशंप्रेम्णानिराहारोयेतेन्द्रियः ॥
 तेनव्रतप्रभावेनसर्वपीडालयंगताः ॥ ८३ ॥ तदाश्रद्धारवौप्राप्ताप्रत्यहंसाद्विजोत्तमः ॥ आदित्यहृदयजत्वाकामरूपोद्विजोऽभवत् ॥ ८४ ॥
 नारीभिर्भोत्सितःपूर्वसाथकामिनीयाचितः ॥ ब्रह्मचर्यव्रतंकृत्वाब्रह्मध्यानपरोऽभवत् ॥ ८५ ॥ शतयुर्ब्राह्मणोभूत्वाज्ञानवान्नरोगवर्जितः ॥
 यक्त्वाप्राणान्निर्वभूत्वासूर्यमण्डलमध्यगात् ॥ ८६ ॥ कार्तिकेमासिलक्षाब्दंप्रकाशंकृतवान्नभः ॥ तंचसूर्यमेहेन्द्रस्त्वंपूजयामुसुरैःसह ॥ ८७ ॥
 ॥ सूतउवाच ॥ इतिश्रुत्वामेन्द्रस्तुमासमात्रेहिभारुकरम् ॥ पूजयित्वाविधानेनपूर्णमायाददर्शह ॥ ८८ ॥ उवाचशक्रं सरविदेवकार्यकरो
 म्यहम् ॥ भट्टैर्विद्यामयैर्दूतैःसूत्रपाठश्चखण्डितः ॥ ८९ ॥ धातुपाठोन्यपाठितोभ्रंशार्थःस्वरवर्णकः ॥ जित्वातान्भट्टपाषंडान्वेदमुद्धारयामिभोः
 ॥ ९० ॥ इत्युक्त्वासगतःकाश्यपिर्गैर्वैवेदशर्मणः ॥ दीक्षितान्वयभूतस्यनम्राकार्यगुणोऽभवत् ॥ ९१ ॥ द्वादशाब्दवपुर्भूत्वासर्वशस्त्राविशारदः ॥
 शिवमाराधयामासविश्वनाथं शिवाप्रियम् ॥ ९२ ॥ त्रिवर्षान्तेचभगवांस्तस्मैज्ञानंमहद्ददौ ॥ तस्यज्ञानप्रभावेनव्यक्तमव्यक्तमुत्तमम् ॥ ९३ ॥
 ज्ञातंकार्यगुणैर्नैवदीक्षितेनतदाहृदि ॥ अव्यक्तेतुयदाबुद्धिःसाविद्याद्वादशांगिनी ॥ ९४ ॥ व्यक्तेऽहंकारभूतेचबुद्धिर्ज्ञेयबुधैरजा ॥ अवि
 द्यानामविरुयाताषोडशाङ्गस्वरूपिणी ॥ ९५ ॥ अव्यक्तंतुपरंब्रह्मव्यक्तंशब्दमयंस्मृतम् ॥ अहंकारोलोककरोहिव्यक्तोऽष्टदशांगकः ॥ ९६ ॥
 वृषरूपधरोमुख्योनन्दियानःस्मृतोबुधैः ॥ शृंगानितस्यचत्वारित्रिपादोद्विजोरोवृषः ॥ ९७ ॥ सप्तहस्तोद्विधाबद्धो नित्यशुद्धमुखैस्थितः ॥ सुब

न्तश्चतिङन्तश्चकुदन्तश्चाव्ययस्तथा ॥९८॥ द्वौद्वौशृगौचशिरसोर्नादियानस्यैवस्मृतौ ॥ भूतंभव्यंभवच्चैवत्रयःपादोहितस्यैव ॥९९॥ ह्रदि
 श्रयोगरूढिश्चअद्भौतस्याशिरद्वयम् ॥ कर्ताकर्मचकरणं संप्रदानोविभागकः ॥ १०० ॥ संबंधश्चाधिकारश्चभुजास्तस्यवृषस्यैव ॥ वाक्यं
 स्वरांस्वितंज्ञेयंविभक्त्यंतं पदंस्मृतम् ॥ १०१ ॥ ताभ्यांबद्धश्चसप्तषोडशान्दियानायेनमः ॥ तस्योपरिस्थितंनित्यमव्यक्तंलिंगरूपियत् ॥
 ॥ १०२ ॥ जातश्चवृषलिंगाभ्यांसोऽहंकारोहरिस्त्वयम् ॥ नारायणःषोडशात्माबहुमूर्तिरमूर्तिकः ॥ १०३ ॥ इतिज्ञानहृदिप्राप्यतदासिद्धि
 न्तकौमुदीम् ॥ जित्वाभट्टांश्चकाराशुभट्टोजिःप्रश्रुतोऽभवत् ॥ १०४ ॥ जीवउवाच ॥ पुराकांचीपुरेभ्यगणकोब्राह्मणोत्तमः ॥ पुरोधाः
 सत्यदत्तस्यराज्ञोवेदपरस्यैव ॥ १०५ ॥ एकदागणकोधीमान्सत्यदत्तमुवाचह ॥ मुहूर्तोऽभिजिदाह्योयंपृष्यनक्षत्रसंयुतः ॥ १०६ ॥
 हाटंकुरुमहाराजसांप्रतंबहुवृत्तिदम् ॥ इतिश्रुत्वातथाकृत्वाडिडिमध्वनिनापुरे ॥ १०७ ॥ नरानाज्ञापयामासतच्छृणुष्वसुरोत्तम ॥ अक्री
 तंयस्यैववस्तुहाटंस्मिन्चैश्यकोविदैः ॥ १०८ ॥ मयाक्रीतंचतज्ज्ञेयंसत्यमेतद्वचोमम ॥ इतिश्रुत्वाज्ञाद्रजनश्चकुर्नानाविधंवसु ॥ १०९ ॥
 वैश्यैःसर्वतदाक्रीतंमहाङ्गाटोहिसोऽभवत् ॥ एकदालोहकारश्चदारिद्र्यलोहंरूपियत् ॥ ११० ॥ कृत्वाहाटमुपागम्यशतमुद्रामयाचत ॥
 अक्रीतंपुरुषराजाज्ञात्वालोहदारिद्र्यम् ॥ १११ ॥ क्रीतंतंशतमुद्राभिर्गृहीत्वगोहमागमत् ॥ कोशागरेतदाराजास्थायितोभूदरिद्रकः ॥
 ॥ ११२ ॥ निशीथेतमउद्धूतेकर्मार्धमोचमातथा ॥ भूषणेहात्समागत्यपश्यतस्तस्यनिर्गताः ॥ ११३ ॥ तत्पश्चात्सत्यपुरुषोराजानमिदम
 ब्रवीत् ॥ दरिद्रोयत्रभूषणालतत्रकर्मोनरोनिहि ॥ ११४ ॥ कर्मणारहितोधर्मोभूतलेनस्थिरोभवेत् ॥ धर्मेणरहितालक्ष्मर्निशोभतिकदाचन ॥
 ॥ ११५ ॥ अहंलक्ष्म्याविहीनश्चनतिष्ठामिकदाचन ॥ इत्युक्त्वगन्तुमिच्छंतं गृहीत्वाकरणोर्नृपः ॥ ११६ ॥ नम्रभूतोवचःप्राहशृणुसत्यमम
 प्रियम् ॥ नत्याज्योहिमयादेवभवान्किङ्कगन्तुमर्हति ॥ ११७ ॥ इतिश्रुत्वातुवचनंसत्यदेवो गृहेगमत् ॥ तत्पश्चाच्चस्वयंलक्ष्मीस्तद्गंगेतुमुद्य
 ता ॥ ११८ ॥ तामाहभूपतिर्धीरोदेवित्वंचंचलासदा ॥ अचलाभवभोमातस्तर्हिमन्मदिंरव्रज ॥ ११९ ॥ इतिश्रुत्वावरंदत्त्वानृपगंहययौ
 तदा ॥ पुरोधसंतं गणकंसमाहूयनृपोत्तमः ॥ १२० ॥ लक्षस्वर्णदौतस्मैकथित्वासर्वकारणम् ॥ पुत्रजन्मनिकालेतुसंप्राप्तंतेनैवधनम् ॥ १२१ ॥

व्ययंकृत्वाधनसर्वपोषयामासबालकम् ॥ पूषानामततो जातो मागशीर्षेऽशुभे दिने ॥ १२२ ॥ स तु सूर्यसमाराध्यज्योतिःशास्त्रपरः
 सुतः ॥ सूर्येतुमोक्षमगमहे देव प्रसादतः ॥ १२३ ॥ तस्मात्स्वमागमसैवैरविदेवैन्द्रपूजय ॥ सुत उवाच ॥ देवेन्द्रपूजनात्सूर्यस्समागम्यत
 दास्वयम् ॥ १२४ ॥ पूषानामवचो देवानुवाच मधुरस्वरम् ॥ उज्जिन्यामहे देवाः स्यैरुद्रपद्मशौर्गेह ॥ १२५ ॥ नाम्नाचमिहिराचार्यो ज्यो
 तिः शास्त्रप्रवर्तकः ॥ इत्युक्त्वा भगवान्पूषा पुत्रो जातो द्विजस्य वै ॥ १२६ ॥ मूलगंडान्तविषयेऽभिजिद्योगेऽशुभं करे ॥ जातमात्रं च तं पुत्रं पिता
 काष्ठकटाहके ॥ १२७ ॥ धृत्वा क्षित्वानदीमध्ये निशथि स मवाहयत् ॥ समुद्रमगमत्पुत्रो राक्षसीभिश्च राक्षितः ॥ १२८ ॥ लंका मागम्यत त्रैव
 ज्योतिः शास्त्रमधीतवान् ॥ जातकं फलितं चैव मूकप्रश्रंतथादितः ॥ १२९ ॥ पठित्वाराक्षसैर्द्वैच विभीषणमुपागमत् ॥ भक्तराजनमस्तुभ्यं
 विभीषण हरिप्रिय ॥ १३० ॥ आहतो राक्षसीभिश्च त्वामहं शरणगतः ॥ इति श्रुत्वा च स नृपैर्विष्णुवंद्विजमुत्तमम् ॥ १३१ ॥ मत्वासं प्रेषयामास यत्र त
 जन्मभूमिका ॥ म्लेच्छैर्विनाशितं यत्तु वेदाङ्गं ज्योतिषां गतिः ॥ पुनरुद्धरितं तेन त्रिधा भूतं सनातनम् ॥ १३२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रति
 सर्गपर्वणि चतुर्गुणखण्डापरपर्याये कलियुगीयेतिहाससमुच्चये मध्याचार्यश्रधिराचार्यविष्णुस्वामिवाणीभूषणभट्टोजिदीक्षितवराहमिहिराचार्यो
 त्पत्तिवर्णने नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ सुत उवाच ॥ इत्युक्त्वा भगवाञ्जीवस्मर्यमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ प्रयागे तु पुनर्देवानुवाच चक्षां पतिः ॥ १ ॥
 प्रतिष्ठानपुरे रम्यसूर्यो जातो हराज्ञया ॥ पुरा त्रितायुगं ते च तच्छृणुष्वसुरोत्तम ॥ २ ॥ त्रेतान्तो महलद्विपे परिक्षित नृपोऽभवत् ॥ वेदधर्मपरो
 नित्यं देवतातिथिपूजकः ॥ ३ ॥ कन्याभानुमती तस्य सूर्यव्रतपरायणा ॥ भक्तिभावेन स विता प्रत्यहं हृद्देहस्वयम् ॥ ४ ॥ तथा कृतं शुभं भक्ष्यं
 मध्याह्ने भुक्तवान्प्रभुः ॥ रविवारे कदाचित्सानलिनिसागरं गतः ॥ ५ ॥ स्नानार्थमागता कन्या तदानारदा आगतः ॥ दृष्ट्वा मनोरमां बालमेकाको
 जलमध्यगाम् ॥ ६ ॥ गृहीत्वा वसनं तस्या वचनं प्राह निभेयः ॥ पाणिगृहाण मे भुक्षुः त्वहं दद्यावशमागतः ॥ ७ ॥ इत्युक्तं वतं तु मुनिं कुमारी नम्रक
 न्धरा ॥ उवाच शृणु देवैर्षे कन्याहं त्वं सुतप्रदः ॥ ८ ॥ भवान्देवाङ्गनाभिश्च प्रार्थितः स्वर्गमण्डले ॥ क्वच वै मे नकारं भाक्काहं मनुजये निज ॥ ९ ॥
 न वद्मारेषु देहस्मिन्दुर्गन्धाः संस्थिताः सदा ॥ नैव देवाङ्गनाङ्गैव तस्मात्तुभ्यं मनो नमः ॥ १० ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्या लज्जितो नारदस्तदा ॥

महादेवमुपागम्यचोक्तवान्सर्वकारणम् ॥ ११ ॥ कुष्ठीभूतंमुनिदृष्ट्वाशंकरोलोकशंकरः ॥ तुष्टावभास्करंदेवंतदाप्रादुरभूत्प्रभुः ॥ १२ ॥
नारदस्यशुभेदंहेकृत्वाशिबसुवाचह ॥ आज्ञांदिहिमहादेवतवाशांपूरयाम्यहम् ॥ १३ ॥ इत्युक्तंतंशिबप्राहद्विजोभूत्वाभवान्भुवि ॥
गृहाणनृपतेःकन्यारविणानुत्तथाकृतम् ॥ १४ ॥ सविताभानुमत्याचसार्द्धकृत्वातपोन्वहम् ॥ सूर्यलोकंपुनःप्राप्तस्सपौषेचप्रकाशकृत् ॥ १५ ॥
तंभजशुभहेन्द्रस्त्वंदेवकार्यप्रसाधय ॥ सूतउवाच ॥ इतिश्रुत्वागुरोर्विक्रयंमहेन्द्रश्चसुरैस्सह ॥ १६ ॥ सवितारंपौषमासेतुष्टावशुभपूजनैः ॥
तदाप्रसन्नोभगवान्देवानाहशुभंवेचः ॥ १७ ॥ अहंकाइयांभवाम्यद्यनाम्नाधन्वंतरिःस्वयम् ॥ रौगैश्चपीडितोल्लोकान्कलिनानिर्मैतुभिः ॥ १८ ॥
शमयिष्यामितित्रोष्येदेवकार्यंभविष्यति ॥ इत्युक्त्वाभगवान्मूर्यः काशीनिगरमागतः ॥ १९ ॥ कल्पदत्तस्यविप्रस्यपुत्रोभूत्त्वामहीतले ॥
सुश्रुतराजपुत्रंचविप्रवृद्धसमन्वितम् ॥ २० ॥ शिष्यंकृत्वाप्रसन्नात्माकल्पवेदमर्चीकरत् ॥ रौगैश्चक्षयितंदेहकालमेतत्स्मृतंबुधैः ॥ २१ ॥
तस्यज्ञानंचतत्रेऽस्मिन्कल्पवेदमतःस्मृतम् ॥ धन्वंतरिस्सभगवान्प्रसिद्धोभूत्कलौगुणे ॥ २२ ॥ यस्यदर्शनमात्रेणरोगानइयतितत्क्षणात् ॥
सुश्रुतःकल्पवेदंतंधन्वंतरिविनिर्मितम् ॥ २३ ॥ पठित्वाचशताध्यायंसोऽश्रुतंतंत्रमाकरोत् ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ पुरांपपापुरेस्म्यहलिना
म्राद्विजोऽभवत् ॥ २४ ॥ चतुष्पष्टिकलाभिज्ञोरविपूजनतत्परः ॥ त्यक्त्वाप्रतिग्रहवृत्तिकारवृत्तिगृहीतवान् ॥ २५ ॥ कृत्वावस्त्रकलंलौ
हंतथाचित्रकलंतथा ॥ धातुमूर्तिकलंचैवसर्वकारकलंतथा ॥ २६ ॥ अविक्रियन्कारोऽभून्मुद्रांपंचसहस्रया ॥ कलण्कोमासमात्रेकालेते
नैवनिर्मितः ॥ २७ ॥ तद्धनेनरविदेवयज्ञमौघादिहसोऽर्चयत् ॥ विश्वकर्मारविः साक्षान्माधमासेप्रकाशकः ॥ २८ ॥ हलिनोबहुल्यैस्स
न्तुष्टः प्रत्यहंप्रभुः ॥ पंपासरोवरैरग्रेनिर्मितःस्तंभउत्तमः ॥ २९ ॥ ज्योतीरूपोमहारम्यस्तत्रप्राप्तोरविःस्वयम् ॥ मध्यान्हेहलिनान्तंभोजनं
देवतप्रियम् ॥ ३० ॥ भुक्त्वासप्तत्यंहस्वामीमासिमसिदिवाकरः ॥ त्रैलोक्यभावनंचक्रैस्सर्वदेवमयोहारिः ॥ ३१ ॥ सहस्रायुर्द्विजोभूत्वा
त्यक्त्वाप्राणान्नविःस्वयम् ॥ भूत्वामण्डलमध्यास्यमाधमासमतोषयत् ॥ ३२ ॥ तंसूर्यभजजेन्द्रस्तेकार्यकरिष्यति ॥ सूतउवाच ॥
इतिश्रुत्वागुरोर्विक्रयंवासवोदैवतैस्सह ॥ ३३ ॥ सूर्यमाराधयामासविश्वकर्माणमुत्तमम् ॥ तदाप्रसन्नोभगवांस्त्वष्टातुष्टिकरोजनाच् ॥ ३४ ॥

सुरानाहवचोरम्यं शृणुध्वंसुरसत्तमाः ॥ विल्वग्रामेवंगदेशं भवामि निरुक्तकृत ॥ ३५ ॥ जयदेवइति स्यातः कवीनां हि शिरोमणिः ॥
 इत्युक्त्वा भगवान्मूर्त्योर्वंगदेशमुपाययौ ॥ ३६ ॥ गेहकंदुकिनोजातो ब्राह्मणस्य महीतले ॥ संपचाब्दवपुर्भूत्वा पितृमातृपरायणः ॥ ३७ ॥
 द्वादशाब्दं महत्सेवा तत्र तेन तयोः कृता ॥ मृतिमैतच्च पितरौ प्रेतकृत्येन तर्पितौ ॥ ३८ ॥ जयदेवेन तौ नाकंगया श्राद्धे हि जग्मतुः ॥
 जयदेवस्तदा विप्रो भूत्वा वैराग्यवान्भुवि ॥ ३९ ॥ तत्रस्थाने महारम्ये वने वासमकारयत् ॥ त्रिविंशाब्दे तौ प्राप्ते केन चिन्मधुरानना ॥ ४० ॥
 ब्राह्मणेन शुभाकन्या जगन्नाथाय चार्पिता ॥ अर्चां वसाने भगवान्निरुद्धस्सनातनः ॥ ४१ ॥ दारुब्रह्मस्यः साक्षादाहत्स्वेन वैवचः ॥
 शृणुत्वं भोः सत्यव्रतजयदेवो वपुर्मम ॥ ४२ ॥ पद्मावतीं सुतां तस्मै निवेदय मज्ञया ॥ ४३ ॥ इत्युक्तस्स द्विजस्तूर्णदृष्ट्वा वैरागहूषणम् ॥
 तत्रस्थाप्य निजां कन्यां स्वगेहाय मुदायौ ॥ ४४ ॥ सा तु पद्मावती कन्यामत्वा तं सुदरं पतिम् ॥ तत्सेवां सा मुदा युक्ता चकार बहुवापि ॥
 कम् ॥ ४५ ॥ निरुक्तं वैदिकं च गङ्गकृतवान्स समाधिना ॥ वर्णगमो गवेषे द्वादौर्सेहे वर्णविपर्ययः ॥ ४६ ॥ षोडशादौ विकारश्च वर्ण-
 नाशः पृषोदरे ॥ वर्णविकारनाशाभ्यां धातोरतिशयेन यः ॥ ४७ ॥ योगस्तदुच्यते प्राज्ञैर्मयूरभ्रमरादिषु ॥ एवं पंचविधान्ये-
 व निरुक्ता निस्मृतानि वै ॥ ४८ ॥ शूद्रैश्चनागवंशयैर्भ्रिंशितानि कलौ युगे ॥ जित्वा प्राकृतभाषायाः कर्तृन्मूढान्कलिप्रियां ॥ ४९ ॥ शुद्धं
 हि पाणिनिः शास्त्रं च कारमुदेतवे ॥ एकदा तु कलिर्धृतौ हृदि स्थैव कलिश्चौरैः समार्च्छितः ॥ ५० ॥ नृपदत्तं द्विजस्यैव लुठयित्वा धनं बहु ॥ पद्मावतीं
 सतीं मित्वा त्यक्त्वा तद्गैतोगृहम् ॥ ५१ ॥ हस्तपादौ द्विजस्यैव कलिश्चौरैः समाच्छिन्नः ॥ तदा तु दुःखिता देवी गतमर्थ्ये स्थितं पतिम् ॥
 ॥ ५२ ॥ निष्कास्य बहुधालप्य पीडय हस्तेन चाहरत् ॥ एकस्मिन् दिवसे राजा मृगयार्थमुपागतः ॥ ५३ ॥ अहस्तपादं च मुनिं जयदेवं ददश-
 ह ॥ सपृष्टस्तेन तत्रैव कृतं केन तवेदं शम् ॥ ५४ ॥ सहोवाच महाराज हस्तपादं विहीनकः ॥ कर्मणा हि मिह प्राप्तो न केनापि कृतं खलम् ॥ ५५ ॥
 इति श्रुत्वा धर्मपालो नृपतिस्तद्विजोत्तमम् ॥ सपत्नीकं च शिविकामारोप्य स्वगृहं ययौ ॥ ५६ ॥ तस्य दीक्षां नृपः प्राप्य धर्मशालाम कारयत् ॥
 कदाचिद्वैष्णवाभूतास्ते चौराः कलिनिर्मिताः ॥ ५७ ॥ धर्मपालगृहं प्राप्य राजान्तं मिदम ब्रुवन् ॥ वयं हि शास्त्रनिपुणास्तव गेहमुपागताः ॥ ५८ ॥

अस्माभिर्निर्मितं भोज्यं स्वयं विष्णुः शिला मयः ॥ भुनक्ति प्रत्यहं ग्रीत्या तत्पश्यन् पसत्तम ॥ ५९ ॥ इत्युक्त्वा कलिभक्तास्तो विष्णुरूपं
 चतुर्भुजम् ॥ नृपाय दर्शयामासुर्भुक्तवन्तं स्वमायया ॥ ६० ॥ विस्मितो धर्मपालश्च जयदेवमुवाच ह ॥ गुरोर्मद्रवने प्राप्ता विष्णवा विष्णु
 तत्पराः ॥ ६१ ॥ दृष्टवन्तो हरिं साक्षात्तस्मात्त्वं शीघ्रमाव्रज ॥ इति श्रुत्वा द्विजः प्राप्नो विस्मितोऽभूत्तथा नृपः ॥ ६२ ॥ तदा तु तं हि पाखंडाभू
 पमुच्युर्विहस्यते ॥ असौ विप्रश्च नृपते गौडदेशे निवासिनः ॥ ६३ ॥ सुदोभक्ष्यकरस्तस्य कदाचिद्धनलोभतः ॥ गलं मिश्रितं भक्ष्ये तेन पाखंडहृदि
 णा ॥ ६४ ॥ ज्ञात्वा राजा तु तं विप्रं शूलमध्यह्नरोपयत् ॥ एतस्मिन् प्रतरे राजन्वयं तत्र समागताः ॥ ६५ ॥ आगस्कृतं द्विजं मत्वा तद्वाजाना
 न्यनेकशः ॥ शूलात्तं हि समुत्तीर्य हस्तौ पादौ नृपोऽच्छिनत् ॥ ६६ ॥ अस्माकं शिष्यभूतो हिराजस्माभिः प्रबोधितः ॥ इत्युक्तमात्रेव च ने
 दुःखिता भूश्च दीयता ॥ ६७ ॥ चौरौ स्तान्साहिपाताले च कारसुररक्षितान् ॥ जयदेवस्तथाभूता न्दृष्ट्वा चौरान् रुरोद ह ॥ ६८ ॥ क्रंदमाने द्विजे तस्मि
 न्दहस्तां ग्री प्रकृतिं गतौ ॥ विस्मितं नृपतिं तत्र सर्वे हेतुमवर्णयत् ॥ ६९ ॥ श्रुत्वा राजा प्रसन्नात्मा जयदेवमुखोऽब्रुवम् ॥ गीतगोविंदमेवाशु पठित्वा मो
 क्षमागमत् ॥ ७० ॥ इति ते कथितं विप्रजयदेवो यथाभवत् ॥ कृष्णचैतन्यचरितं यथाजातं शृणुष्व तत् ॥ ७१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्ग
 पर्वणि चतुर्थे गखण्डापरपर्याये कालियुगीयेतिहाससमुच्चये धन्वंतरि सुश्रुतजयदेवसमुत्पत्तिवर्णनो नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ७४ ॥ जीव उवाच ॥
 विष्णुशर्मापुराकाश्चिद्विप्रो भूद्रेदपारगः ॥ सर्वदेवमयं विष्णुं पूजयित्वा प्रसन्नधीः ॥ १ ॥ अन्यैस्सुरैश्च संपूज्यो बभूव हरिपूजनात् ॥ भिक्षावृ
 त्तिपरो नित्यं पत्नीमान् पुत्रवर्जितः ॥ २ ॥ कदाचित् तस्य गेहैव व्रतं किञ्चित्समागतः ॥ द्विजपत्नौ तदैकाकीं भक्तिमन् प्रादरिद्विगीम् ॥ ३ ॥ दृष्ट्वा
 वाचमहाभागः पारसाढ्यो दयापरः ॥ अनेन पारसेनैव लोहधातुश्च कांचनम् ॥ ४ ॥ भवेत्तस्मान्महासाध्वि त्रिदिनं तं गृहाण तम् ॥ तावदहं सरयू
 स्नात्वा यास्यामि तेऽतिकं मुदा ॥ ५ ॥ इत्युक्त्वा स ययौ विप्रो ब्राह्मणीबहुकांचनम् ॥ कृत्वा लक्ष्मीं समात्वा सा द्विष्णुशर्मा तं दागमत् ॥ ६ ॥
 बहुस्वर्णयुतां पत्नीं दृष्ट्वा च हरिप्रियः ॥ गच्छन् नारिमदघूर्णे यत्र वैरसिकोजनः ॥ ७ ॥ अहं विष्णुपरो दीनश्चौरभीतः सदैव हि ॥ मधुमत्तां कथं तां
 वैगृहीतुं भुवि चक्षमः ॥ ८ ॥ इति श्रुत्वा च चोर्घोरं पतिर्भाति तापतिव्रता ॥ सस्वर्णपारसं तस्मै दत्त्वा सेवा पराभवत् ॥ ९ ॥ द्विजोऽपि वधरामध्ये

तद्व्यंवलतोऽक्षिपत् ॥ त्रिदिनान्तेचसयतिस्तत्रागत्यमुदन्वितः ॥ १० ॥ उवाचब्राह्मणीदीनान्स्वर्णकिनकृतंत्वया ॥ साहभोमत्पतिशु
 क्षोऽगृहीत्वापारसंरुषा ॥ ११ ॥ घघरायांचिक्षेपेततोहंवह्निपाकिनी ॥ निलोहोवतेतेविप्रस्ततःप्रभृतिहेयुरो ॥ १२ ॥ इतिश्रुत्वातुवचनं
 सयतिर्विन्मयान्वितः ॥ स्थित्वादिनान्तेतविप्रमुवाचबहुभर्त्सयन् ॥ १३ ॥ दुरिद्रोभिक्षुकश्चास्तिभवान्देवेनमोहितः ॥ देहिमेपारसंशीघ्रं
 नोचेन्प्राणंस्त्यजाम्यहम् ॥ १४ ॥ इत्युक्तवंतंयतिनंविष्णुशर्मातदाब्रवीत् ॥ गच्छत्वंधराकूलेतत्रवैपारसस्तव ॥ १५ ॥ इत्युक्त्वायतिनसा
 ऋगृहीत्वाकंटकान्वहन् ॥ यतिनेदर्शयामासपारसानिवकंटकान् ॥ १६ ॥ तदातुसयतीविप्रंनत्वाप्रोवाचनम्रधीः ॥ मयवैद्रादशाब्दां
 तंसम्यगाराधितःशिवः ॥ १७ ॥ ततःप्राप्तंशुभंरत्नतत्तुत्त्वद्दर्शनैवै ॥ पारसंबहुधाप्राप्तंमयालोभात्मनाद्विज ॥ १८ ॥ इत्याभाष्यशुभंज्ञानं
 प्राप्तोभोक्षमवाप्तवान् ॥ विष्णुशर्मासहस्राब्दमुषित्वाजगतीतले ॥ १९ ॥ सूर्यमाराध्याविविधविष्णोमोक्षमवाप्तवान् ॥ सद्भिजेवै
 ष्णवंतेजोऽधृत्वावैमासिफाल्गुने ॥ २० ॥ त्रैलोक्यमतपत्स्वामिदेवकार्यपरायणः ॥ सूतउवाच ॥ इत्युक्त्वाभगवाञ्जिविष्णुनःप्राहशचीप
 तिम् ॥ २१ ॥ फाल्गुनेमासितंसूर्यसमाराध्यसुखीभव ॥ इत्युक्तोऽगुरुणोदेवोऽध्यात्वासर्वमयंहरिम् ॥ २२ ॥ पूजनैर्बहुधाकारैर्देवदेवमपूज
 यत् ॥ तदाप्रसन्नोभगवान्संभवःसूर्यमण्डलात् ॥ २३ ॥ चतुर्भुजोऽहिरक्तांगोयथायज्ञस्तथैवसः ॥ पश्यतांसर्वेदेवानांशक्रदेहमुपगमत् ॥
 २४ ॥ तत्तेजसातदाशक्रस्वान्तर्लीयस्वकंपुः ॥ अयानिस्सद्भिजोभूत्वाशचदिवीतथैवसा ॥ २५ ॥ तदातोमिथुनीभूतोविष्णवाग्निप्रपी
 ढितौ ॥ सेवत्सरंरमतुर्गगाकूलेमहावने ॥ २६ ॥ गर्भधत्तेतदादेवीशचीतुद्विजरूपिणी ॥ भाद्रशुक्लेश्वरैरेद्रादृश्यां ब्राह्ममण्डले ॥ २७ ॥
 प्रादुरासीत्स्वयंविष्णुर्धृत्वास्वर्वकलांहरिः ॥ चतुर्भुजश्चक्राङ्गोऽरिविकुंभसमप्रभः ॥ २८ ॥ तदारुद्राश्चवसवोविश्वेदेवामरुद्गणाः ॥ साध्याश्च
 भारुधराःसिद्धास्तुष्टुस्तंसनातनम् ॥ २९ ॥ देवाऽऽबुः ॥ कुलिशध्वजपद्मगदाङ्कुशभंचरणतवनथमहाभरणम् ॥ रमणंमुनिभिर्विधिंशो
 भुयुतंप्रणमामवयंभवभीतिहरम् ॥ ३० ॥ दूरचक्रगदाम्बुजमानधरःसुरशत्रुकठोरशरीरहरः ॥ सचराचरलोकभरश्चपलस्तवनशकरस्सु
 रकार्यकरः ॥ ३१ ॥ नमस्तेऽर्चनंदनानन्दकारिन्महत्पापसन्तापदुर्लपहारिन् ॥ सुरारिन्निहत्याशुलोकैश्चधारिन्स्वभक्त्याघजाताङ्ग

कोटिप्रहारिन् ॥ ३२ ॥ त्वग्रहंस्वरूपेणसत्यंप्रपाल्यत्वयायज्ञरूपेणवेदःप्रक्षयः ॥ सवैयज्ञरूपोभवाँल्लोकधारिच्छचीनन्दनःशक्रशर्मप्र
 सत्तः ॥ ३३ ॥ अनर्पितचरोचिरात्करुणयावतीर्णःकलौसमर्पयितुमुन्नतोज्ज्वलरसास्वभक्तिश्रियम् ॥ हरैःपुनरमुन्दद्व्युतिकदम्बमन्दी
 पितःसदास्फुरातुनोद्वयकन्दरेशचीनन्दनः ॥ ३४ ॥ विसर्जितनरान्भवान्करुणयाप्रपालयक्षितौनिवेदयितुमुद्रवःपरात्परंस्वकीयंपदम् ॥
 कलौदितिजसंभवाधिव्यथाब्धिसुरमग्नगान्समुद्धरमहाप्रभोकृष्णचैतन्यशचीसुत ॥ ३५ ॥ माधुर्यैर्मधुभिस्सुगंधवदनःस्ववर्णबुजानांन
 कारुण्यामृतनिर्झरैरुपाचितःसत्प्रेमहेमाचलः ॥ भक्तांभोधरधारिणीविजयिनीनिष्कंपसप्तावलीदेवीनःकुलदैवतंविजयतेचैतन्यकृष्णोहारिः ॥
 ॥ ३६ ॥ देवारातिजनैरधर्मजनितैस्संपीडितेयंमहीसंकुच्यशुक्लैकलेवरमिदंबीजायहावर्तते ॥ त्वन्नामैवसुरारयोविदलिताःपाताल
 गाःपीडिताल्लेच्छाधर्मपराःसुरेशनमनास्तस्मैनमोव्यापिने ॥ ३७ ॥ सूतउवाच ॥ इत्यभिष्टूयपुरुषंयज्ञेशंचशचीपतिम् ॥ बृहस्प
 तिमुपागम्यदेवावचनमब्रुवन् ॥ ३८ ॥ वयंरुद्रामहाभागइमेचवसवोऽधिपौ ॥ केनकेनांशकैनेवजनिष्यामोमहीतले ॥ ३९ ॥ तत्सर्वकृपया
 देववक्तुमर्हतिनोभवान् ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ अहंवःकथयिष्यामिशृणुध्वंसुरसत्तमाः ॥ ४० ॥ पुरापूर्वमेवचासीन्मृगव्याधोद्विजाधमः ॥
 धनुर्बाणधरोनित्यंमार्गेविप्रविहिंसकः ॥ ४१ ॥ हत्त्वाद्विजान्महासूदस्तेषांयज्ञोपवीतकम् ॥ गृहीत्वाहेलयादुष्टोमहाक्रोशस्तुतत्कृतः ॥ ४२ ॥
 ब्राह्मणस्यचयद्रव्यंमुधोपममनुत्तमम् ॥ मधुरंक्षत्रियस्यैवैयस्यस्यज्ञसमंस्मृतम् ॥ ४३ ॥ शूद्रस्यवस्तुरुधिरमितिज्ञात्वाद्विजाधमःसजधान
 त्रिवर्णांश्चब्राह्मणान्चहुलान्वलः ॥ ४४ ॥ द्विजनाशात्सुरास्सर्वेभयभीतास्समन्ततः ॥ परमेष्विनागम्यकथाश्चक्रुश्चकारणम् ॥ ४५ ॥
 श्रुत्वाचदुःखितोब्रह्मासर्षीन्प्राहलोकगान् ॥ उदेशंकुरुतत्रैवगत्वातस्यद्विजोत्तम ॥ ४६ ॥ इतिश्रुत्वामरीचिस्तुवसिष्ठादिभिरन्वितः ।
 तत्रगत्वास्थितास्सर्वेमृगव्याधस्यैवने ॥ ४७ ॥ मृगव्याधस्तुतादृष्ट्वाधनुर्बाणधरोबली ॥ उवाचचचनंधोरंहनिष्येहचनोद्यवै ॥ ४८ ॥
 मरीचाद्याविहस्यद्दुःकिमर्थंहंतुमुद्यतः ॥ कुलार्थंवात्मनोऽर्थावाशीघ्रंवदमहाबल ॥ ४९ ॥ इत्युक्तस्ताद्विजःप्राहकुलार्थंचात्मनो
 हिते ॥ हन्मियुष्मान्धनैर्युक्तान्ब्राह्मणांश्चविशेषतः ॥ ५० ॥ श्रुत्वातमाहुस्तेविप्रागच्छशीघ्रंधनुर्धर ॥ विप्रहत्याकृतपापंपुंजीयात्को

विचारय ॥ ५१ ॥ इति श्रुत्वा तु चोरात्मातेषां दृष्ट्या मुनिर्मलः ॥ गत्वा वंशजनानाहभूरिपापोमयार्जितः ॥ ५२ ॥ तत्पापं
 च भवद्विश्वगृहणियं न यथा ॥ ते तु श्रुत्वा द्विजं प्राहुर्न वयं पापभोजनाः ॥ ५३ ॥ साक्षियं भूमिरचला साक्षीभूयः ॥ इति
 श्रुत्वा मृगव्याधो मुनीनाह कृतांजलिः ॥ ५४ ॥ यथा पापं क्षयं याति तथा मां ज्ञातुमर्हथ ॥ इत्युक्ता स्तेनैः प्राहुः शृणु त्वमं व्रतमुत्तमम् ॥ ५५ ॥
 रामनामहितं ज्ञेयं सर्वोद्योगविनाशनम् ॥ यावत्तत्पार्श्वमायामस्तावत्वं जपचोत्तमम् ॥ ५६ ॥ इत्युक्त्वा ते गता विप्रस्तौ तर्थात्तिथिन्तरं प्रति ॥
 मरामरामरेत्येवं सहस्राब्दं जपह ॥ ५७ ॥ जपप्रभावाद्भवद्वनमुत्पलसंकुलम् ॥ तत्स्थानमुत्पलारण्यं प्रसिद्धमभवद्भुवि ॥ ५८ ॥
 ततः सप्तर्षयः प्राप्ता वल्मीकां तं निराकृतम् ॥ दृष्ट्वा शुद्धं तदा विप्रमुच्युस्ते विस्मया न्विताः ॥ ५९ ॥ वल्मीकां निस्सृतो यस्मात्तस्माद्वाल्मीकिरु
 त्तमम् ॥ तव नाम भवेद्विप्रत्रिकालं ज्ञमहामते ॥ ६० ॥ एवमुक्त्वा यथुलैकं स तुरामायणं मुनिः ॥ कल्पाष्टादशयुक्तं हि शतकोटिप्रविस्तरम् ॥
 ॥ ६१ ॥ चकार निर्मलं पद्मं सर्वोद्योगविनाशनम् ॥ तत्पश्चात्संशिवो भूत्वा तत्र वासमकारयत् ॥ ६२ ॥ अद्यापि संस्थितः स्वामी मृगव्याधः
 सनातनः ॥ शृणु ध्वंचं सुराः सर्वे तैश्चरित्रं हरप्रियम् ॥ ६३ ॥ वैश्वतेऽन्तरे प्राप्ते चाद्ये सत्ययुगे शुभे ॥ ब्रह्मागत्योत्पलारण्यं तत्र यज्ञं चकार ह ॥
 ॥ ६४ ॥ तदा सरस्वतीं दिवी नदीं भूत्वा समागता ॥ तद्दर्शनात्स्वयं ब्रह्मा मुखतो ब्राह्मणं शुभम् ॥ ६५ ॥ बाहुभ्यां क्षत्रियं चैव चोरभ्यां वैश्य
 मुत्तमम् ॥ पद्भ्यां शूद्रं शुभाचारं जनयामास वीर्यवान् ॥ ६६ ॥ द्विजराजस्तथा सोमश्चंद्रमानामतो द्विजः ॥ लोके स वातपः सूर्यः कश्यपोऽपि हि
 पातियः ॥ ६७ ॥ कश्यपो हि द्वितीयोऽसौ मरीचिस्तु ततोऽभवत् ॥ रत्नानामाकरायै वै स हिरत्नाकरः स्मृतः ॥ ६८ ॥ लोकान्धरति
 योऽद्वयैः स तु धर्मो हि नामतः ॥ गंभीरश्चास्ति सदृशः कोशो यस्य सरस्तिरपि ॥ ६९ ॥ लोकान्दक्षतियः कृत्यैः स तु दक्षः प्रजापतिः ॥ ब्रह्मणोऽ
 द्वाच्च ते जातास्तस्माद्ब्रह्मणः स्मृताः ॥ ७० ॥ वर्णधर्मेण ते सर्वे वर्णान्मानश्चैकमात् ॥ दक्षस्य मनसो जाताः कन्याः पंचशतं ततः ॥ ७१ ॥
 विष्णुमाया प्रभावेन कलाभूताः स्थिता मुनि ॥ तदा तु भगवान्ब्रह्मा सोमायां धिनिमण्डलम् ॥ ७२ ॥ सप्तर्विशद्वर्णं श्रेष्ठं ददौ लोकविबृद्धये ॥
 कश्यपायादिति गणं क्षत्ररूपं त्रयोदशम् ॥ ७३ ॥ धर्मो यः कीर्तिप्रभृतिददौ स च महामुनिः ॥ नानाविधानि मृष्टानि चासन् वैश्वतेऽन्तरे ॥ ७४ ॥

तेषांपतिस्त्वयंदक्षोऽभूद्विधेराज्ञयाभुवि ॥ तत्रवासःस्वयंदक्षःकृतवान्यज्ञतत्परः॥७५॥सर्वदेवगणादक्षंनमस्कृत्यचरंतिहि ॥भूतनाथोमहादे-
वोननामकदाचन॥७६॥ तदाकुद्धःस्वयंदक्षःशिवभागंनदत्तवान् ॥ मृगव्याधःशिवःकुद्धोवीरभद्रोबभूवह ॥ ७७॥ त्रिशिराश्चत्रिनेत्रश्चत्रि-
पदस्तत्रचागतः ॥ तेनैवपीडितादेवाभुनयःपितरोऽभवन् ॥ ७८ ॥ तदवैयज्ञपुरुषोभयभीतःसमंततः ॥ मृगभृतोययौतूर्णदृष्ट्वाव्याधःशिवो
भवत् ॥ ७९॥ रुद्रव्याधेनसमृगोविभिन्नाङ्गोबभूवह ॥ तदातुभगवान्ब्रह्मातुष्टावमधुरस्वरैः ॥८०॥ संतुष्टश्चमृगव्याधोयज्ञंपूर्णमकारयत् ॥
तुलाराशिस्थितेभानौरुद्रंचंद्रमण्डले ॥८१॥ स्थापयित्वास्वयं ब्रह्मासतर्विशदिनात्मके ॥ प्रययौसतलोकंवेसरुद्रश्चंद्ररूपवान् ॥ ८२ ॥
इतिश्रुत्वावीरभद्रोरुद्रहर्षितमानसः ॥ स्वांशं देहात्समुत्पाद्यद्विजगहमचोदयत् ॥ ८३ ॥ विप्रभैरवदत्तस्यगेहेगत्वासवैशिवः ॥ तत्पुत्रोऽ-
भूत्कलौघोरशंकरोनामविश्रुतः ॥ ८४ ॥ सवालश्चगुणवित्ताब्रह्मचारीबभूवह ॥ कृत्वाशंकरभाष्यंचशैवमार्गमदर्शयत् ॥ ८५ ॥ त्रिपुण्ड्र-
आक्षमालाचमंत्रंपंचाक्षरंशुभम् ॥ शैवानांमंगलकरंशंकराचार्योनिर्मितम्॥८६॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थखण्डापर-
पर्यायेकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेकृष्णचैतन्यशंकराचार्यसमुत्पत्तिवर्णनोनामदशमोऽध्यायः ॥१०॥ ४३ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ पुरातु-
नैमिषारण्येविप्रश्चाजगरोऽभवत्॥विदान्तशास्त्रनिपुणोज्ञानवाञ्छुभूजकः॥१॥ द्वादशाब्दान्तरेरुद्रस्तुष्टोऽभूत्पार्थिवार्चनात्॥तदागत्यददौ
ज्ञानंजीवमोक्षत्वमागतः॥२॥संकर्षणंसमाराध्यतज्ज्ञानेनद्विजोत्तमः॥तुष्टावपुष्कलाभिश्चस्तुतिभिःपरमेश्वरम् ॥३॥अजगरउवाच॥सदैव्यं
प्रधानंपरंज्योतिरूपंनिराकारमव्यक्तमानन्दनित्यम् ॥त्रिधातत्तुजातंत्रिलोक्यभिर्ब्रह्मपुमान्स्वरूपोरजोरूपनारी ॥४॥ तयोयत्तुशेषंतमोरू-
पमेवतत्तदशेषनाम्नेनमस्तेनमस्ते॥रजश्चादिभूतोगुणस्सैवमायातथामध्यभूतो नरस्सत्वरूपम्॥५॥ तथैवान्तभूतो नपुंस्कंरामोवत्सदैवाद्यना-
गेऽशुभ्यंनमस्ते॥नराधाररूपोभवान्कलकतानरार्कषणस्त्वंहिसंकर्षणश्च ॥६॥ रमन्तेमुनीशास्त्वयिब्रह्मधाम्निनमस्तेनमस्तेपुनस्तेनमोऽ-
स्तु॥नराङ्गेऽपुचाधारभूताशिवायास्मृतायोगनिद्राहिशक्तिस्त्वदीया ॥७॥जीवउवाच ॥ एवंहिसंस्तुतोदेवोद्विजंचाजगंप्रभुः॥साधुज्यंकृतवा-
न्साङ्गेरुद्रःसर्पोहिसोऽभवत् ॥ ८ ॥ फणासहस्रसहितोगौराङ्गोगौरविग्रहः ॥ क्षीराब्धौसंदिश्यस्यबभूवचगुणकरम् ॥ ९ ॥ तंसर्पाख्यंमहा-

राः ॥ तेगच्छन्तिमहीलोकानतलादिमयौस्तथा ॥ ३४ ॥ पातालद्योजनंलक्षमधोलोकःप्रकीर्तितः ॥ विधर्मतत्परालोकार्तेगच्छन्तिद्वयौ
गतिम् ॥ ३५ ॥ अतौवैविधिनप्राप्तमद्रक्ताश्वदरिद्रगाः ॥ येमद्रक्ताःसुरापूर्वपूजयित्वाभजन्तिमाम् ॥ ३६ ॥ लक्ष्मीवंतश्चतेज्ञेयामुक्ति
मुक्तिपरायणाः ॥ प्रयागेनैर्ऋतोविप्रस्त्यक्त्वादेवान्ममप्रियान् ॥ ३७ ॥ भजन्यन्यभवेनतस्मात्साहिदरिद्रवान्॥देवैर्दत्तांहियद्रव्यंभोक्तव्यं
सर्वदाजनैः ॥ ३८ ॥ मयादत्तांहियद्रस्तुब्रह्माण्डेनास्तिनारद ॥ अतोमदाज्ञयाविप्रदेहितस्मैवशुभम् ॥ ३९ ॥ इत्युक्तो नारदयोगीहरिणारिणा
श्वकारिणा ॥ द्विजपत्नीस्थिताहेतत्रप्राप्यवचोऽब्रवीत् ॥ ४० ॥ वरवरयेसांक्षित्वयायद्वांछितंहृदि ॥ साहदेहिवरंस्वामिन्भूपराज्ञीभ
वाम्यहम् ॥ ४१ ॥ इत्युक्त्वावचनं तत्रदिव्यरूपवभूवसा ॥ आगतस्तत्रनृपतिर्गृहीत्वागेहमाययौ ॥ ४२ ॥ सायंकालेतुसंप्राप्तोद्विजस्तत्रस
मागतः ॥ नारदस्तं वचःप्राहशृणुविप्रहरिप्रिय ॥ ४३ ॥ वरदानञ्चेत्पत्नीभूपराज्ञीहिवर्तते ॥ त्वयाकिंवांछितं वस्तुमत्तःप्राप्यसुखीभव
॥ ४४ ॥ इतिश्रुत्वादेवशोवचःप्राहरुषान्वितः ॥ क्रोशीभवेक्ष्मस्पत्नीदेहि विप्रवरंमम ॥ ४५ ॥ इत्युक्त्वचनात्क्रोशीसावभूवद्विजप्रिया ॥
एतस्मिन्नंतरेप्राप्तस्तत्पुत्रोऽरुणपूजकः ॥ ४६ ॥ श्रुत्वात्कारणं सर्वनारदं सवचोऽब्रवीत् ॥ मममातायथास्वामिस्तथाज्ञीश्वरंराद्ववेत् ॥ ४७ ॥
एतन्निर्भरैःप्राप्तैर्देवमायाविमोहितैः ॥ तदातुनारदोदुःखिनैर्ऋतं प्राहवैवचः ॥ ४८ ॥ ब्रह्माण्डोऽयं देवमयोभवस्तस्यमहेश्वरः ॥
अतोभवंभजाश्रुत्वंसेत्कार्यंकारिष्यति ॥ ४९ ॥ इत्युक्त्वचनोविप्रो भवंतं पाथिवाचनैः ॥ तुष्टावपरयाभक्त्यावर्षमात्रं हि नैर्ऋतः ॥ ५० ॥
तदाप्रसन्नोभगवान्महेशोभक्तवत्सलः ॥ कुबेरसदृशोदिव्यं ददौ तस्मै महद्वनम् ॥ ५१ ॥ तद्धनेन स वै विप्रो धर्मकार्यं च कारह ॥
प्रसिद्धोऽभून्महीपुष्टेनास्त्रापुण्यजनो धनैः ॥ ५२ ॥ शिवभक्तिप्रभावेन प्राप्य द्रव्यमकंठकम् ॥ सहस्राब्दवपुर्भूत्वात्यक्त्वा प्राणां दिवं ययौ ॥
॥ ५३ ॥ वृषराशिस्थितेसूर्ये राजा चंद्रस्य सोमवत् ॥ नैर्ऋतो नाम विख्यातो रुद्रः सर्वजनप्रियः ॥ ५४ ॥ इति श्रुत्वा नैर्ऋतस्तुभुगवर्गगुरुदितम् ॥
स्वांशाद्धृतलमागम्य गिरिनालगिरौ वने ॥ ५५ ॥ योगिनः सिद्धसांख्यस्य पुत्रोऽभूद्वनवासिनः ॥ वनशर्मति विख्यातो वेदशास्त्रपरायणः ॥ ५६ ॥
द्वादशाब्दवपुर्भूत्वा जित्वा विद्वज्जनान्वहून् ॥ काशीमागम्य तत्त्वार्थज्ञं करचार्यमुत्तमम् ॥ ५७ ॥ प्रणम्य तस्य शिष्योऽभूद्वनशर्मति विशा

रदः ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ वसुशर्माद्विजः कश्चिन्माहिष्मत्यापुराभवत् ॥ ५८ ॥ शिवव्रतपरोनिन्यपुत्रार्थपाथैर्वार्चकः ॥ चतु
 विंशतिवर्षाणि पूजतस्तस्यधीमतः ॥ ५९ ॥ व्यतीतानिसुरास्तन्नप्रसन्नोऽभविच्छिवः ॥ तदातुदुःखितोविप्रोवह्निप्रज्वाल्यभैरवम् ॥ ६० ॥
 जुहावस्वांगमांसांनिमुखतश्चरणान्तिकम् ॥ नप्रसन्नोभवदुद्रस्तदाविप्रः शुचान्वितः ॥ ६१ ॥ गृहीत्वाचोत्तमेषं संस्कारं कृतवाञ्छुचिः ॥
 तेन मेषेण सहितोज्ज्वलदग्नासमाययौ ॥ ६२ ॥ प्रसन्नो भगवान् रुद्रस्तत्रागत्य गणैर्युतः ॥ स्वरूपं दर्शयामास शुद्धस्फटिकसुन्दरम् ॥ ६३ ॥
 वरं ब्रूहि च श्रावहवसुशर्माणमुत्तमम् ॥ तच्छ्रुत्वा सप्रसन्नात्मानत्वापार्थिवलभम् ॥ ६४ ॥ प्रश्रयाव नतोभूत्वा वचनं प्राह शंकरम् ॥ देहि मे
 तनयं स्वाभिच्छरणगतवत्सल ॥ ६५ ॥ इत्युक्तं दर्शंकरस्तेन विहस्योवाच तद्विजम् ॥ पुत्रदातास्वयं ब्रह्मा भाग्यकर्ता परात्परः ॥ ६६ ॥
 तुभ्यं च शतजन्मान्तेन पुत्रो न निर्मितः ॥ तस्मादहं सुतं स्वांशान्तव विप्रददामि भोः ॥ ६७ ॥ इत्युक्त्वा स्वमुखात्तेजो निराकृत्य महेश्वरः ॥ त
 त्पत्न्यां जनयामास काशाद्वसुवर्मणः ॥ ६८ ॥ दशमासान्तरे जातः सुपुत्रो भधुराननः ॥ अजस्येव पदं श्वैकोद्वितीयो नरवत्ततः ॥ ६९ ॥
 अजैकपाद इति सप्रसिद्धोऽभून्महीतले ॥ चतुश्शतान्दवपुषि प्राप्ते तस्मिन्सुते प्रिये ॥ ७० ॥ संप्राप्तो भगवान्मृत्युस्तदारोग्यैर्युतः ॥ तस्य
 तैरभवद्युद्धमजैकचरणस्यैव ॥ ७१ ॥ वर्षमात्रेण तान्मर्वाञ्जित्वा मल्लरणात्कटः ॥ मृत्युं जयः सवैनाम्ना प्रसिद्धोऽभून्महीतले ॥ ७२ ॥ दुः
 खितो भगवान्मृत्युस्तेन विप्रेण निर्जितः ॥ परमोष्ठिनमागम्य कथयामास कारणम् ॥ ७३ ॥ तदा तु भगवान्ब्रह्मासर्वदेवगणैर्युतः ॥ कुम्भे
 द्युमणौ देवं चन्द्रमण्डलगन्तुम् ॥ ७४ ॥ तद्विजं च काराशुरुद्ररूपं भयापहम् ॥ सूत उवाच ॥ इति श्रुत्वा महो देवः सविप्रश्च तदा जपाद् ॥
 ॥ ७५ ॥ पुरा माहिष्मती प्राप्ताः कलिशुद्धिकरः प्रभुः ॥ पुरीशमिति विख्यातो यतिदत्तस्य वैसुतः ॥ ७६ ॥ षोडशान्दवपुर्भूत्वा जित्वा विदपरायणान् ॥
 शंकराचार्यमागम्य तस्य शिष्यो बभूव ह ॥ ७७ ॥ इति ते कथितं विप्रथामृत्युं जयो भवत् ॥ ७८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतु
 र्युगखंडापरपार्याये कालियुगीयेति हाससमुच्चये आनंदगिरिवनशर्भपुरीशमवर्णनं नाम एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ७९ ॥ सूत उवाच ॥ पुनः शृणुकथार
 म्यां प्रयागे जीवि भाषिताम् ॥ हिबुनामपुराचासीद्दानवोलोककंठकः ॥ ११ ॥ निकुम्भान्वयसंभूतः शक्रतुल्यपराक्रमः ॥ सहस्राब्दं तपःकृत्वा तप

यामासवैसुरान् ॥ २ ॥ तदालोकपतिर्ब्रह्मालोकक्षार्थमुद्यतः ॥ वरं ब्रूहीति वचनमुवाच दनुजेश्वरम् ॥ ३ ॥ नमस्कृत्य विधातारं वचनं प्राहन-
 प्रधीः ॥ यदि देवो वरः स्वामिंस्त्वया विश्वकृता विभो ॥ ४ ॥ मरणं न च मे भूया त्वत्कृतैश्च चरार्चैः ॥ इत्युक्तस्स तथेत्युक्त्वा ब्रह्मालोकमुपायायौ
 ॥ ५ ॥ दानवस्स तुरौ द्रात्माजित्वा स्वर्गं निवासिनः ॥ आहूय दानवान् दैत्यान् विरेभ्यः प्रसन्नधीः ॥ ६ ॥ स्वर्गे निवासयामास ते देवा भूतलकृताः ॥
 लक्षाब्दं च सुरास्स वै बुभुजुः परमापदः ॥ ७ ॥ एकदानारदधीमान् द्वे देवांस्तथागतान् ॥ वचनं प्राह योगात्मा भजं च्छलोकशंकरम् ॥ ८ ॥
 स देवश्च महदेवो ब्रह्माण्डेशो विपत्तिहा ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं ते देवा विस्मयान्विताः ॥ ९ ॥ पार्थिवैः पूजयामासु देवदेवमुमापतिम् ॥
 गतैकादश वर्षाश्च ते पां पूज न कारिणाम् ॥ १० ॥ तदा प्रसन्नो भगवान् महेश लोकांशंकरः ॥ ज्योतिर्लिंगमयो भूत्वा लोकांश्चान्निमदाहयत् ॥ ११ ॥
 ये तु वै देवभक्ताश्च शेषाश्चास्महाभये ॥ अन्ये तु दानवैस्साद्धैर्भस्मीभूता बभूविरि ॥ १२ ॥ एतस्मिन् व्रतरे ब्रह्मा विष्णुना सह हर्षितः ॥
 तुष्टावसमहारुद्रं स्तोत्रैस्सामसमुद्भवैः ॥ १३ ॥ मिथुनस्थे दिवानाथे शशि मण्डलभूपतिम् ॥ हिबुधं च महारुद्रं च कारसुरहेतवे ॥ १४ ॥
 इति श्रुत्वा सहिबुधो देवकार्यार्थमुद्यतः ॥ हिमालये गिरौ रम्ये पुत्रोऽभूत्साद्यकर्मणः ॥ १५ ॥ पतिरूपः कलाभिज्ञो भारती शइति श्रुतः ॥
 सजित्वा विदुषां वृंदां काशीं निगरमागतः ॥ १६ ॥ शंकराचार्यमागम्य शिष्योऽभूत्तेन निर्जितः ॥ १७ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ मयपुत्रः
 स्मृतो मार्यातपोधारं च कारह ॥ १७ ॥ पदैकेन स्थितः सूर्ये सहस्राब्दं प्रयत्नतः ॥ स लोकांस्तापयामास तपसालोकवासिनः ॥ १८ ॥
 तदा प्रसन्नो भगवान् परमेष्ठीपितामहः ॥ त्रयोश्रामास्तत्प्रियाथैकमाद्वैतेन निर्मिताः ॥ १९ ॥ सौवर्णस्वर्गसदृशं पुरं षोडशयोजनम् ॥
 तदधो योजनान्ते चराजं तं च भुवर्मयम् ॥ २० ॥ तदधो योजनान्ते च भूलोकमिव चायसम् ॥ एवं पुरनिवासिन्यौ दैत्यानां योषितो मुदा ॥ २१ ॥
 अतः कोटिमिता दैत्या धर्मात्मानो निवासिनः ॥ गृहीत्वा यज्ञभागं च देवतुल्या बभूविरि ॥ २२ ॥ तदानीं बलिर्नो देवाः क्षुधया पीडिताः प्रभुम् ॥
 भगवन्तं महाविष्णुं तुष्टुः परयागिरा ॥ २३ ॥ चतुर्गुणसमूहानां वर्षाणां भगवन्प्रभो ॥ अधिकारविहीनाश्च वरं ते स्वर्गमण्डले ॥ २४ ॥
 तामसां तमेवापि षोडशैव चतुर्गुणम् ॥ व्यतीता निमहाविष्णो मायिनां दुःखमुजताम् ॥ २५ ॥ इति श्रुत्वा वचस्तेषां भगवान् मधुसूदनः ॥

दृष्ट्वा संस्कृतवार्तायां दैत्यान्धमपरायणान् ॥ २६ ॥ बौद्धरूपस्वयं जातः कलौ प्राप्ते भयानके ॥ अजिनस्य द्विजस्यैव सुतो भूत्वा जनार्दनः ॥ २७ ॥
 वेदधर्मपरान्विप्रान् मोहयामास वार्यवान् ॥ निर्वेदाः कर्मरहितास्त्रिवर्णास्तामसान्तरे ॥ २८ ॥ षोडशे च कलौ प्राप्ते बभूवुर्ब्रह्मवर्जिताः ॥
 तदा दैत्या रुषा विष्टास्सर्वे त्रिपुरवासिनः ॥ २९ ॥ मनुजान् पीडयामासुर्निर्यज्ञान् वेदवर्जितान् ॥ क्षयं गुणैरास्सर्वैकलपान् नैदित्यभक्षिताः ॥ ३० ॥
 पुनस्सत्ययुगे प्राप्ते कलसि गुह्यकालये ॥ देवैश्चाराधितः शंभुस्सर्वलोकेशिवकरः ॥ ३१ ॥ ज्योतिर्लिंगं वपुः कृत्वा तत्र तस्थौ भयंकरः ॥
 एतस्मिन् तरे देवाः प्रसन्नास्तामसान्तरे ॥ ३२ ॥ भूमेस्सारं गृहीत्वा तरे थं कृत्वा विधानतः ॥ चंद्रभास्करयोस्साराच्च क्रेकृत्वा तथैव च ॥ ३३ ॥
 सुमेरोश्च तथा सारात्केतुं कृत्वा रथस्यैव ॥ ददौ शिवाय महतेयानं स्यन्दनरूपितम् ॥ ३४ ॥ तदा ब्रह्मा स्वयं प्राप्य बभूव रथसारथिः ॥
 वेदाश्च वाजिनश्चासन्देवदेवस्यैव रथे ॥ ३५ ॥ लोकालोकगिरिः सारोधनुश्चासीन्महात्मनः ॥ घोरं चाजगवं नाम प्राप्तिद्वभमवद्वनुः ॥ ३६ ॥
 सत्यं च कारभगवांस्तद्वनुः कठिनं महत् ॥ भग्नीभूतमभूच्च पदेव देवस्यैव रूपा ॥ ३७ ॥ विस्मितो भगवान्विष्णुस्सारं स्वर्गस्यैव तदा ॥
 गृहीत्वा शुधनुर्दिव्यपिनाकं सचकार ह ॥ ३८ ॥ सज्यं जातं च रुद्रेण पुष्टिभूतं महद्वनुः ॥ तदा ब्रह्मर्षयस्तु शास्तुष्टुवुर्मन्साहरम् ॥ ३९ ॥
 पिनाकीति च तन्नाम प्राप्तिद्वो भून्महेश्वरः ॥ गुणश्चापस्यैव शेषः शक्रो बाणस्तदाभवत् ॥ ४० ॥ शरपक्षौ वह्निवायश्चाल्यविष्णुः सनातनः तिनवा ॥
 णेन दैत्यानां कोटि संख्यामृता च खे ॥ ४१ ॥ त्रिपुरं दाहयामासमथिना पालितं शिवः ॥ भस्मीभूते पुरं घरेतदालोकपतिर्विधिः ॥ ४२ ॥ पिनाकिन ॥
 महारुद्रं मीनराशिस्थिते रवौ ॥ शशिनो मण्डलस्यैव राजतं सचकार ह ॥ ४३ ॥ स्वाधिकारास्तदा देवा अवापुस्तामसान्तरे ॥ सूत उवाच ॥ इति ॥
 श्रुत्वा पिनाकी च स्वमुखात्स्वांशमुत्तमम् ॥ ४४ ॥ समुत्पादहरद्वारं हिमसा नौ चकार ह ॥ मच्छंदो नाम तत्रैव योगी शंभु परायणः ॥ ४५ ॥
 गोरक्षस्य गुरुयैव तन्मुखे तेज आविशत् ॥ रंभानामैव तत्रैव सर्वैश्याकामरूपिणी ॥ ४६ ॥ मच्छंदं च वशं कृत्य बुभुजे स्मरविह्वला ॥ तयो ॥
 स्स काशद्वैजातस्स पुत्रो रुचिराननः ॥ ४७ ॥ नाथशर्मैति विख्यातो विद्वच्छ्रेष्ठतरोऽभवत् ॥ सजित्वा पंडितान् भूमौ पुरीकां शो समागतः ॥
 ॥ ४८ ॥ शंकराचार्यो विजितस्तस्य शिष्यो बभूव ह ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ चाक्षुषांतरं प्राप्ते द्वादशे द्वादशे परे युगे ॥ ४९ ॥ क्षत्रियैस्तालजं वीर्यव्र

ह्यणभृगुवंशजाः ॥ विनाशिताः कुरुक्षेत्रे गृहीत्वा तद्धनं बहु ॥ ५० ॥ बुभुजुर्बलवंतस्ते दैत्यपक्षामहाधमाः ॥ कस्यचित्तुमुनेः पत्नीगुर्विणीच
 भयान्विता ॥ ५१ ॥ हिमंतुं स मागम्य तद्गर्भमुनि संभवम् ॥ शतवर्षं ददौ देवी तपसा ज्ञानरूपिणी ॥ ५२ ॥ मातुर्बहुमुतो भित्त्वा ततो जातो
 महीतले ॥ तेजसा तस्य पुत्रस्य भस्मीभूतमभूज्जगत् ॥ ५३ ॥ तदा तु सकल देवाः पुरस्कृत्य प्रजापतिम् ॥ वज्रस्थितश्चैवालस्समाजग्मुर्भ
 यतुराः ॥ ५४ ॥ पितृभिर्देवैर्बालस्समाज्ञातो हिमाचले ॥ लोकनाशकरं तेजो जलमध्ये स चाक्षिपत् ॥ ५५ ॥ जलदेवी च वडवा भूत्वा ततो ज
 उत्तमम् ॥ पीत्वा ववामतत्रैव पीडितारौ द्रतेजसा ॥ ५६ ॥ तदा गत्य स्वयं ब्रह्मा त्रिकुटो यत्र वै गिरिः ॥ तदधः सागरे चोरे स्थापयामास लोके पः
 ॥ ५७ ॥ मेघे ध्रुमणौ प्राप्ते शशि मण्डलं प्रभुम् ॥ तं रुद्रं स काराशु परमेष्ठीं पितामहः ॥ ५८ ॥ ऊरुजातात्स्मृतो वो दहनो लोके कदाहतः ॥
 वडवामुखतो जातो वाडवो नाम स प्रभुः ॥ ५९ ॥ मृत्युवाच ॥ इति श्रुत्वा तु दहनो गुरुवाक्यमनोहरम् ॥ स्वमुखात्तेज उत्पाद्य कुरुक्षेत्रं च कारह ॥
 ॥ ६० ॥ सारस्वतस्य विप्रस्य गृहे जातस्स वैशिवः ॥ क्षेत्रज्ञमैति विख्यातो विद्वच्छ्रेष्ठो बभूवह ॥ ६१ ॥ शंकराचार्य मागम्या शिष्यो भूत्वा परा
 जितः ॥ ब्रह्मचर्यव्रती काश्या तं स्थौ शंभु परायणः ॥ ६२ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ एका णि वै पुरा जातेनष्टे स्थावरजंगमे ॥ अताब्दे ब्रह्मणः प्राप्तिः
 व्यक्तजन्मनिलोके ॥ ६३ ॥ अव्यक्तं प्रकृतिर्माया पीत्वा सर्वजलं मुदा ॥ महाकाली स्वयं मूर्तिरंधकारस्वरूपिणी ॥ ६४ ॥ एका बभूव तत्रैव
 प्राकृते कल्पदारुणे ॥ चतुर्थे गानां कोटीनां त्रयाणां दारुणलये ॥ ६५ ॥ षष्ठिलक्षयुतानां च कालस्तत्र व्यतीतवान् ॥ तदा सा प्रकृतिर्देवी नित्य
 शुद्धा सनातनी ॥ ६६ ॥ स्वेच्छया च स्वरूपं सर्वं महागौरमनुत्तमम् ॥ पंचवक्त्रं दशभुजं त्रिनेत्रं च दधौ शिवा ॥ ६७ ॥ भालनेत्रेण सा माता सूक्ष्मते
 जाददर्शह ॥ शून्यभूतं परं नित्यमविकारि निरंजनम् ॥ ६८ ॥ तदा दिक्षु गतं ब्रह्मस्वभुजैः प्रकृतिः पुरा ॥ गृहीतुमिच्छती तत्र न स मर्था बभूव वै ॥
 ॥ ६९ ॥ विस्मिता प्रकृतिर्माता पंचवक्त्रैः सनातनम् ॥ तुष्टाव परया भक्त्या चिरं कालात्परात्परम् ॥ ७० ॥ धातुशब्दैः प्राङ्मुखजैः
 प्रत्ययैर्याम्यवक्त्रजैः ॥ सुविभक्तिमयैः शब्दैर्मुखपश्चिमजैः स्थिरा ॥ ७१ ॥ तिङ्विभक्तिमयैर्नित्यामुखोत्तरमयैर्मुदा ॥ न भो वक्त्रमयैः
 शब्दैर्वर्णमात्रैर्निरंजनम् ॥ ७२ ॥ सच्चिदानंदघनकंपूर्ण ब्रह्म सनातनम् ॥ तुतोषतत्तु सर्वज्ञं पंचवक्त्रेषु चागमत् ॥ ७३ ॥ पुरुषत्वमभू

द्रुहस्वयंभूनामचाभवत् ॥ अव्यक्तात्प्रकृतोर्जातोऽव्यक्तजन्माहिसंस्तुतः ॥ ७४ ॥ तस्यहेतोःस्वयंदेवीवरदालोकरूपिणी ॥ महा
 लक्ष्मीश्चपूर्वाद्धाजाताषोडशलोकिनी ॥ ७५ ॥ अष्टादशभुजास्तस्यालोकक्षणतत्पराः ॥ दृष्ट्वातद्द्रुतंरूपंस्वयंभूविस्मयान्वि
 तः ॥ ७६ ॥ प्रविश्यबहुधाभूत्वानन्तंतस्याजगामह ॥ बृहत्वाद्वहुरुत्पाद्ब्रह्मानामेतिविश्रुतः ॥ ७७ ॥ श्रमितीभगवान्ब्रह्मासत्यलो
 कमुपस्थितः ॥ मुखेभ्यलद्भवैर्देवैर्देवैस्तुष्टावशंकरम् ॥ ७८ ॥ चिरंकालंतदंगैर्द्विदनीदमसुद्रुवः ॥ एकार्णवतदाजातंशेतत्रस्व
 यंप्रभुः ॥ ७९ ॥ सहस्रगुणपर्यंतमुषित्वाऽव्यक्तभूःस्वयम् ॥ सत्यलोकमुपागम्यपुनःसृष्टिचकारह ॥ ८० ॥ अनन्ताःसृष्टयश्चासन्गणरू
 पाःपृथक्पृथक् ॥ तामिव्यक्तमभूत्सर्वमहालक्ष्मीमयंजगत् ॥ ८१ ॥ दृष्ट्वाबहुत्वंसृष्टानांमहालक्ष्मीःसनातनी ॥ विस्मिताभूच्चसर्वशंभग
 वन्तमुपायौ ॥ ८२ ॥ नत्वोवाचवचोरम्यंकृष्णमव्यक्तमंगलम् ॥ भगवन्नित्यंशुद्धात्मव्रराश्चासन्महत्तराः ॥ ८३ ॥ कथंतेषांचगणनाकते
 व्याचमयासदा ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्याद्विधाभूतश्चसोऽव्ययः ॥ ८४ ॥ पूर्वाद्धात्सुरत्काङ्गःपराद्धादौरूपवान् ॥ चतुर्भुजस्सुरागौरव
 णश्चतुर्भुजः ॥ ८५ ॥ सर्वसृष्टिगणानांचसईशोभगवान्भवः ॥ गणेशोनामविरायातश्चेश्वरस्सतुविश्रुतः ॥ ८६ ॥ परश्चतुर्भुजोप्रायैयोगि
 ध्येयोनिरंजनः ॥ एकदाविधितोजातःशिवःपार्वतिवल्लभः ॥ ८७ ॥ गणेशंपूजयामाससहस्राब्दंप्रयन्तः ॥ तदाप्रसन्नोभगवान्गणेशःशिवे
 पूजकः ॥ ८८ ॥ वरंवरयतेप्राहपार्वतीसहितंहरम् ॥ प्रसन्नात्माभवःसाक्षात्पुष्टावचविनम्रधीः ॥ ८९ ॥ शिवलवाच ॥ नमोविष्णुस्वरूपाय
 गणेशायपरात्मने ॥ चतुर्भुजायरक्तायज्ञपूर्णकरायच ॥ ९० ॥ विघ्नहंजगद्भ्रंशवर्तनन्दप्रदायिने ॥ सिद्धीनांपतयेतुभ्यंनिधीनांपतये
 नमः ॥ ९१ ॥ प्रसन्नोभवदेवेशुत्रोभवममप्रियः ॥ इतिश्रुत्वादिपूज्यस्तुगणेशोभक्तवत्सलः ॥ ९२ ॥ पार्वत्याःसर्वदेहात्तुतेजोभूतात्समुद्र
 वः ॥ तदाकैलासशिखरसर्वदेवास्समासाः ॥ ९३ ॥ मंगलार्थमुपाजग्मुर्देवदेवस्यमन्दिरं ॥ महोत्सवश्चतत्रासीत्सर्वलोकसुखावहः ॥ ९४ ॥
 एतस्मिन्नंतरेतत्रसूर्यपुत्रःशनिःस्वयम् ॥ क्रूरदृष्टिःसमायातःकालात्मादेवमण्डपे ॥ ९५ ॥ तस्यदर्शनमात्रेणसबालोविशिराह्यभूत् ॥ हा
 हाकारोमहौश्चासीत्कैलासेयुद्धकालये ॥ ९६ ॥ तच्छिरश्चंद्रलोकैवेतुलसंस्थेदिवकरे ॥ सप्तविंशदिनान्येवप्रकाशयतिभूतले ॥ ९७ ॥

निर्दितादेवतैस्तत्रशानिर्जनभयंकरः ॥ गजस्यमस्तकंछित्त्वादन्तैक्यंरगरूपियत् ॥ ९८ ॥ तच्छिशाःकंधरक्तेऽरोपयत्सूर्यसंभवः ॥ गज
योन्यास्तुतोब्रह्माकर्कटस्यतदाशिरः ॥ ९९ ॥ समारोप्यतुतद्योनिःकर्कटोविशिरकृतः ॥ एवंगजाननोजातो गणेशश्चेश्वरःस्वयम् ॥ १०० ॥
सूतउवाच ॥ इतिश्रुत्वागणेशस्तुगुरोर्वचनमुत्तमम् ॥ स्वमुखान्स्कंधमुत्पाद्यकाश्यांजातःसर्वेश्वरः ॥ १०१ ॥ दैवज्ञस्यद्विजस्यैवपुत्रोभू
त्वाशुभाननः॥दुंदिराजस्ततोनाम्नाप्रसिद्धोऽभून्महीतले॥ १०२ ॥जातकाभरणंनमज्योतिःशास्त्रंफलात्मकम्॥कृत्वासवेदरक्षाथैशंकराचार्य
मागमत् ॥ १०३ ॥ शिष्योभूत्वाप्रसन्नात्मागुरुसेवापरोऽभवत् ॥ इतितेकथितंविप्रदुंदिराजोयथाभवत् ॥ १०४ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे
चतुर्गुणखण्डापरपर्यायेकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेभारतीशगोरखनाथक्षेत्रज्ञमंदुंदिराजसमुत्पत्तिवर्णनोनामद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ६४ ॥
॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ षोडशाब्देचंप्रतिब्रह्मणोव्यक्तजन्मनः ॥ सउषित्वाचकमलेस्थितःसृष्ट्यर्थमुद्यतः ॥ १ ॥ एतस्मिन्नन्त
रेवक्रात्समुद्भूताचशारदा ॥ द्विव्यांगंसुन्दरंतस्यादृष्ट्वाब्रह्मास्मरातुरः ॥ २ ॥ बलाद्ब्रूहीत्वातांकन्यामुवाचस्मरपीडितः ॥ रतौदे
हिमहाद्यूर्णैरक्षमांकामविह्वलम् ॥ ३ ॥ इतिश्रुत्वातुसामातारुषाप्रहपितामहम् ॥ पंचवक्रोऽयमशुभोनयोग्यस्तवकन्धरे ॥ ४ ॥
चतुर्वक्रोवेदमयोग्यस्सर्वेश्वरेत्वयि ॥ इत्युक्त्वान्तर्दधेमाताब्रह्माकोधान्वितोऽभवत् ॥ ५ ॥ तस्यकोपाग्निनातोयशुष्कभूतमभूदुवि ॥
शान्तिभूतेचतत्कोपेरुद्रोजातोभयंकरः ॥ ६ ॥ भैरवोनामविख्यातःकालात्मासप्तवाहनः ॥ स्वनखैश्चतुर्सिंहाभैःक्षिप्तवातत्पंचमंशिरः ॥ ७ ॥
जगर्जबलवानुद्रःशंकरोलोकशंकरः ॥ भयभीतस्तदाब्रह्माभैरवंशरणय्यौ ॥ ८ ॥ नाथनःपापभूतानांधियोऽसौप्रचोदयात् ॥
इतिश्रुत्वासभगवान्भैरवोलोकविश्रुतः ॥ ९ ॥ ब्रह्मभूतमहंस्वामिन्वरण्यंत्वामुपागतः ॥ सवितुस्तद्दरण्यंयद्गर्गोदेवस्यधीमाहि ॥ १० ॥
गाढमुच्चैरुरोदाशुखात्पेतुश्चाश्रुविन्दवः ॥ ततोवृक्षास्समुद्भूतारुद्राक्षणांपृथक्पृथक् ॥ ११ ॥ शिवोब्रह्मवधाद्रीतिस्तत्कपालंघृहीतवान् ॥
कपालीनामिख्यातंभैरवस्यतदाह्वयत् ॥ १२ ॥ सर्वलोकेषुपूतानियानिचायतनानिच ॥ तानितान्येवगत्वाशुशुद्धोनाभृच्छिवंकरः ॥ १३ ॥
एकदातेषुवृक्षेषुसंस्थितोभगवान्हरः ॥ तदाब्रह्मवधेदोषंन्यक्त्वादूरमुपागतः ॥ १४ ॥ ततःप्रभृतिवैशंभुधृत्वारुद्राक्षमुत्तमम् ॥

पुरीकाशीसमायातः कपालस्तेनमोचितः ॥ १५ ॥ कपालमोचनं नमतीर्थजातमघापहम् ॥ एतस्मिन्नंतरे ब्रह्मासर्वदेवसमन्वितः ॥ १६ ॥
 समागत्य महादेवं तुष्टावस्तुतिजैः स्तवैः ॥ मकरस्थे दिवानाथे शशिनेश्च रंभम् ॥ १७ ॥ कपालिनं महारुद्रं चकार भगवान्विधिः ॥ मृतउवाच ॥
 इति श्रुत्वा गुरोर्वाक्यं कपाली भैरवः शिवः ॥ १८ ॥ स्वमुखात्स्वांशमुत्पाद्य काश्यां जातो ह्ययनिजः ॥ कपालमोचनान्कुण्डात्समागम्य महतीले
 ॥ १९ ॥ यतिरूपे देवि भैरवो नाम विश्रुतः ॥ अघोरं पंथं कठिनं स्वं शिष्यान्समचोदयत् ॥ २० ॥ शंकराचार्यमागम्य शिष्यो भूत्वा स भैरवः ॥
 डामरं नाम वैतंत्रमभूतं चकार ह ॥ २१ ॥ कलितायै तु वैमंत्रास्तेन चोत्कीर्तितकृताः ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ मन्दोदरीमयमुतात्रिपुराधिपतेः
 स्वसा ॥ २२ ॥ त्रिपुरेतु यदानष्टमहाविष्णुं सनातनम् ॥ भक्त्या तुष्टावसादेवी प्रत्यहं गुप्तभाविनी ॥ २३ ॥ भक्तिभावात्ततो योगहरौ प्राप्य महो
 त्तमम् ॥ विंध्याद्रिकन्धे रघोरेतत्रैवान्तरधीयत ॥ २४ ॥ चतुर्थुगंच द्विशतं तस्या जातं समाधितः ॥ वैवस्वतेऽन्तरे प्रातिद्विदशैव कृद्युगे ॥ २५ ॥
 पुलस्त्यो ब्रह्मणः पुत्रो विश्वारोषतो भवत् ॥ शताब्दं च तपस्तस्वाविश्रवानामयो मुनिः ॥ २६ ॥ सुमालिनोऽस्य दैत्यस्य सुतवैकैकसंमुदा ॥
 समुद्राद्वा विधानेन पुलस्त्यस्स च विश्रवाः ॥ २७ ॥ कदलीविपिने रम्ये गन्धमादनपर्वते ॥ सरे मे च तया साद्धविश्रवा भगवानृषिः ॥ २८ ॥
 रावणः कुंभकर्णश्च तयोर्जातो हिराक्षसौ ॥ रावणो मातृभक्तश्च पितृभक्तस्ततोऽनुजः ॥ २९ ॥ सहस्राब्दं तपोघोरं च क्रतुस्तौ वरार्थिनौ ॥
 तदा प्रसन्नो भगवान्परमेष्ठापितामहः ॥ ३० ॥ ददौ ताभ्यां वरं रम्यमज्येयं देवदानवैः ॥ तौ तुल्यध्वरौ क्रुद्धौ पुष्पकं यानमुत्तमम् ॥ ३१ ॥
 गृहीत्वा च बलाद्रीरौ युधाते परस्परम् ॥ ताभ्यां विनिर्जिता देवास्त्यक्त्वा स्वर्गं सुखप्रदम् ॥ ३२ ॥ पार्थिवैः पूजयामासुः शिवकैलासं
 स्थिताः ॥ एकादशाब्दमारुध्य ते देवा गिरिजापतिम् ॥ ३३ ॥ शंकराच्च वरप्राप्तानि भयार्थाश्च तदा भवन् ॥ शिवोऽपि च स्वपूर्वाङ्गाज्ञातो वै
 मानसोत्तरे ॥ ३४ ॥ गिरौ यत्र स्थिता देवी गीतमस्य तनूद्भवा ॥ अंजनीनाम विख्याता किशिकेसरिभोगिनी ॥ ३५ ॥ रौद्रतेजस्तदाघो
 रं मुखे केसरिणो यौ ॥ स्मरतुरः कपीन्द्रस्तु बुभुजे तां शुभाननाम् ॥ ३६ ॥ एतस्मिन्नंतरे वायुः कपीन्द्रस्य तनौ गतः ॥ वाङ्मितामं
 जनीं शुभ्रं रमयामासैव बलत् ॥ ३७ ॥ द्वादशाब्दमतो जातं दंपत्यामैश्वर्यमथुनस्थयोः ॥ तदनुष्णमासाद्य वर्षमात्रं हि सा दधत् ॥ ३८ ॥

पुत्रोजातस्सरागात्मासरुद्रोवानराननः ॥ कुरूपाञ्चततोमात्रक्षेपितोभृद्विरधः ॥ ३९ ॥ बलादागत्यबलवान्द्वामूर्यमुपस्थितम् ॥
 विलिख्यभगवान् रुद्रोदेवस्तत्रसमागतः ॥ ४० ॥ वज्रसंताडितोवापिनतत्याजतदारविम् ॥ भयभीतस्तदाप्राञ्जुस्मूर्यत्राहीतिजलिपतः ॥
 ४१ ॥ श्रुत्वातदार्तवचनंरावणोलोकरावणः ॥ पुच्छेगृहीत्वातंकाशमुष्टिबुद्धमचीकरत् ॥ ४२ ॥ तदातुकेसरिसुतारोर्वत्यक्त्वारुषाचि
 तः ॥ वर्षमात्रमहाघोरंमल्लयुद्धंचकारह ॥ ४३ ॥ श्रमितोरावणस्तत्रभयभीतस्समंततः ॥ पलायनपरोभूतःकीशरुद्रेणताडितः ॥ ४४ ॥
 एतस्मिन्नंतरेप्राप्तोविश्रवाभगवानृषिः ॥ स्तोत्रैर्वैदम्यैर्देवंतुष्टावपरयागिरा ॥ ४५ ॥ प्रसन्नस्तुतदारुद्रोरावणोलोकरावणम् ॥ त्यक्त्वापं
 पासरस्तीरेनिवासंकृतवान्वली ॥ ४६ ॥ स्थाणुभूतःस्थितस्तत्रस्थानुर्नामततोऽभवत् ॥ हन्यमानंसुरान्मुख्यात्रावणोलोकरावणम् ॥ ४७ ॥
 हन्यतेमुष्टिभिर्भ्योनहनुमानितिबिश्रुतः ॥ तपसातस्यकीशस्यप्रसन्नोभगवान्विधिः ॥ ४८ ॥ नम्रधीर्वचनंप्राहशृणुरुद्रतपोनिधे ॥ वैवस्व
 तेऽन्तरेप्राप्तेचाष्टाविंशत्तमेयुगे ॥ ४९ ॥ त्रेतायाःपूर्वचरणेरामस्साक्षाद्भविष्यति ॥ तस्यभक्तिचसंप्राप्यकृतकृत्योभविष्यासि ॥ ५० ॥
 इतिचोक्त्वाद्दौतस्मैचंद्रभाद्रप्रकाशकम् ॥ रावणायप्रियारम्यांदौमन्देदरीविधिः ॥ ५१ ॥ नैऋतस्यैवदिकपालस्सबभूवचरावणः ॥
 अल्पयुग्मंरणंप्राप्तोरामेणहरिरूपिणा ॥ ५२ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ इतिश्रुत्वासहनुमानयोनिःकदलीवने ॥ देहभूतोमहर्षिप्राप्तोचालशर्म
 तिविश्रुतः ॥ ५३ ॥ पुरीकाशीसमायातोयत्रवैमणिकर्णिका ॥ रामपक्षेबालशर्माशिवपक्षेतुशंकरः ॥ ५४ ॥ मासमात्रंचशस्त्रार्थस्तयो
 आसीन्महोत्तमः ॥ शंकराचार्यतिनाबालशर्मापराजितः ॥ ५५ ॥ शिष्योभूत्वाचतत्रैवगुरुसेवापरोऽभवत् ॥ यश्चकारतंत्रमंत्रं सर्वजातिकथा
 मयम् ॥ ५६ ॥ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गसंडापरपथीयैकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेअघोरपथिभैरवहनुमज्जन्मरुद्र
 माहात्म्यबालशर्मसमुत्पत्तिवर्णनेनामत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ इदंदृश्यंदानासीत्सदसदात्मकंचयत् ॥ तदाक्षर
 मयंतेजोव्याप्तंरूपमचित्यकम् ॥ १ ॥ नचस्थूलंनचसूक्ष्मंशीतंनोष्णंचतत्परम् ॥ आदिमध्यान्तरहितमनागाकारवर्जितम् ॥ २ ॥ योगि
 न्दृश्यंपरानित्यंशून्यभूतंपरात्परम् ॥ एकवैप्रकृतिमर्यारेखायातदधःस्मृता ॥ ३ ॥ महत्तत्त्वमयिज्ञेयातदधश्चोर्ध्वरेखकाः ॥ रजस्सत्त्वतमो

भूताओमित्येवमुलक्षणम् ॥ ४ ॥ तत्सद्ब्रह्मपरं ज्ञेयं यत्र प्राप्य पुनर्भवः ॥ कियताचैव कालेन तस्येच्छा समपद्यत ॥ ५ ॥ अहंकारस्ततो जा-
तस्तत्तन्मात्राः पराः ॥ पंचभूतान्यतोऽप्यासञ्ज्ञानविज्ञानकान्यतः ॥ ६ ॥ द्वाविंशजडभूताश्च दृष्ट्वा स्वेच्छामयो विभुः ॥ द्रष्टृभूतश्च सगुणो
बुद्धिर्जीवस्समागतः ॥ ७ ॥ पूर्वाद्धात्सिगुणः सौर्वेति गुणश्च परार्द्धतः ॥ ताभ्यां गृहीतं तत्सर्वं चेतन्यमभवत्ततः ॥ ८ ॥ स विराडितिसिद्धौ वैजो-
जातस्सनातनः ॥ विराजो नाभितः जातः पद्मं तच्छतं योजनम् ॥ ९ ॥ पद्माच्च कुमुभं जातं योजनायाममुत्तमम् ॥ तत्पद्मकुमुमाज्जातो विरचिः कमला-
सनः ॥ १० ॥ द्विभुजस्सचतुर्वक्रो द्विपादो भगवान्विधिः ॥ ज्ञेयः सप्तवितत्यंगो महश्चित्तमवसवाद् ॥ ११ ॥ कोऽहं कस्मात्कुत आयातः कामे जननी को-
मेतातः ॥ इत्थं धिर्चितयतं हृदि देवं शब्दमहत्त्वमयेन स आह ॥ १२ ॥ तपश्चैव तु कर्तव्यं संशयास्थाय पनुत्तये ॥ तमाकर्ण्य विधिस्साक्षात्तपस्तपे महत्
रम् ॥ १३ ॥ सहस्राब्दं प्रयत्नेन ध्यात्वा विष्णुं सनातनम् ॥ चतुर्भुजं योगम्यं निगुणं गुणविस्तरम् ॥ १४ ॥ समाधिनिष्ठो भगवान्बभूव कमलासनः ॥
एतस्मिन्नंतरे विष्णुर्बालो भूत्वा चतुर्भुजः ॥ १५ ॥ इयमांगो बलवानस्त्रादिं व्यभूषणभूषितः ॥ ब्रह्मणोऽद्वैहरिस्तस्थौ यथा बालः पितुः स्वयम् ॥ १६ ॥
तदा प्रबुद्धश्च विधिस्तद्वृद्धो मोहमागतः ॥ वत्सवत्सेति वचनं हरिः श्राह प्रसन्नधीः ॥ १७ ॥ विहस्य हतदा विष्णुरहं ब्रह्म निपातव ॥
तयोर्विवदतरे वंरुद्रो जातस्तमोभयः ॥ १८ ॥ ज्योतिर्लिङ्गश्च भयदो योजनानंतविस्तरः ॥ हंसरूपं तद्ब्रह्मा वाराहो भगवान्प्रभुः ॥ १९ ॥
अताब्दं तौ प्रयत्नेन जातौ चोर्ध्वमधः क्रमात् ॥ लज्जितौ पुनरागत्य तद्दत्तुं पुनर्मुदा ॥ २० ॥ ताभ्यां स्तुतो हरः साक्षाद्भवो नान्मासमागतः ॥
कैलासनिर्लयं कृत्वा समाधिस्थो बभूव ह ॥ २१ ॥ जातं पंचयुगं तत्र दिव्यं रुरुद्रस्य योगिनः ॥ एतस्मिन्नंतरे घोरो दानवस्तारकासुरः ॥ २२ ॥
सहस्राब्दं तपः कृत्वा ब्रह्मणो वरमाप्तवान् ॥ भववीर्योऽद्रवः पुत्रः स ते मृत्युं करिष्यति ॥ २३ ॥ इति मत्वा सुराजित्वा महेन्द्रश्च तदाभवत् ॥
ते सुराश्चैव कैलासं तवारुद्रं त्रुष्टुः ॥ २४ ॥ वरं ब्रूहीति वचनं सुरान्प्राह तदाशिवः ॥ ते तु श्रुत्वा प्रणम्योर्चुर्वचनं नमस्कन्धराः ॥ २५ ॥
भगवन्ब्रह्मणा दत्तो वारो वै तारकाय च ॥ शिववीर्योऽद्रवः पुत्रः स ते मृत्युं भविष्यति ॥ २६ ॥ अतोऽस्मात्प्रक्षभगवन्विवाहं कुरु शंकर ॥
स्वायं भुवेऽन्तरे पूर्वदक्षश्चासीत्प्रजापतिः ॥ २७ ॥ षष्टिकन्यास्ततो जातास्तांसां मध्ये सती विरा ॥ वर्षमात्रं भवन्तं सा पाथी वैः समपूजयत् ॥ २८ ॥

तस्यैतव्यावरंदत्तंसावभूवतवप्रिया ॥ तत्पित्रायाकृतानिदाभवतोऽज्ञानचक्षुषा ॥ २९ ॥ तस्यदोषात्सतीदेवीतत्याजस्वंकलेवरम् ॥
सतीतिजस्तदादिव्यहिमाद्रौघोरमागमत् ॥ ३० ॥ पीडितस्तेनगिरिराडूबभूवस्मरविह्वलः ॥ पित्रीश्वरंसतुष्टावकामव्याकुलचेतनः ॥ ३१ ॥
अयमातुतदातुष्टोदौतस्मसुतानिजाम् ॥ मेनांमनोहरांशुद्धांसदृष्ट्वाहर्षितोऽभवत् ॥ ३२ ॥ नररूपंशुभंकृत्वादेवतुल्यंचतत्प्रियम् ॥
सरेमेचतयासाद्धिचिरंकलंमहावने ॥ ३३ ॥ गर्भोजातस्तदारभ्योनववर्षातमुत्तमः ॥ कन्याजातातदसुभ्रूगौरीगौरमयीसती ॥ ३४ ॥
जातमात्रेचसाकन्यावभूवनवहायिनी ॥ तुष्टावशंकंरंदेवंभवन्तंपसाचिरम् ॥ ३५ ॥ शताब्दंचजलेमग्राशताब्दंविहंसिस्थिता ॥
शताब्देचस्थितावायौशताब्दनभसिस्थिता ॥ ३६ ॥ शताब्दंचस्थिताचंद्रशताब्दंरविमण्डले ॥ शताब्दंभूम्यांचस्थितासागिरिजासती ॥
॥ ३७ ॥ शताब्दंचमहत्तत्त्वगत्वायोगबलेनसा ॥ भवन्तंशंकंरंशुद्धंतत्रदृष्ट्वास्थिताद्यवै ॥ ३८ ॥ त्रिशताब्दमतोजातंतस्मात्त्वंपावर्तौशिवाम् ॥
वरंदेहिप्रसन्नात्मा महोदवनमोऽस्तुते ॥ ३९ ॥ इतिश्रुत्वावचोरभ्यंशंकरोलोकशंकरः ॥ देवानाहतदावाक्यमयोग्यंचनंदिवः ॥ ४० ॥
मत्तोऽज्येष्टाश्चैरुद्राःकुमारव्रतधारिणः ॥ मृगव्याधादयोमुख्यादशज्योतिस्समुद्रवाः ॥ ४१ ॥ अहंतेषामवरजोभवोनमैवयोगराट् ॥
मायारूपंशुभान्तरंकिंथंशुक्लामिलोकदाम् ॥ ४२ ॥ नारीभगवतीसाक्षात्तयासर्वमिदंतम् ॥ मातृरूपातुसाक्षेयागिनिंलोकवासिनाम् ॥ ४३ ॥
अहंयोगीकथंनारीमातरंवरितुंक्षमः ॥ तस्मादहंभवदर्थेस्ववर्यमाददाम्यहम् ॥ ४४ ॥ तद्वर्यंभगवान्वाह्निःप्राप्यकार्यकारिष्यति ॥
इत्युक्त्वावह्नयेदेवोदवीर्यमनुत्तमम् ॥ ४५ ॥ स्वयंतत्रसमाधिस्योबभूवभगवान्हरः ॥ तदाशक्रादयोदेवाविह्वलानासहनिर्ययुः ॥ ४६ ॥
सत्यलोकंसमागत्याब्रुवन्सर्वप्रजापतिम् ॥ श्रुत्वातत्कारणंसर्वस्वयंभूश्चतुराननः ॥ ४७ ॥ नमस्कृत्यपरंब्रह्मकृष्णध्यानपरोऽभवत् ॥
ध्यानमार्गेणभगवान्गत्वाब्रह्मापरंपदम् ॥ ४८ ॥ हेतुतद्वर्णयामासयथाशंकरभाषितम् ॥ श्रुत्वाविहस्यभगवान्स्वमुखात्तेजउत्तमम् ॥ ४९ ॥
समुत्पाद्यततोजातःपुरुषोरुचिराननः ॥ ब्रह्माण्डस्यच्छदिविष्वैस्थितातस्यकलेवरे ॥ ५० ॥ प्रद्युम्नोनामविख्यातंतस्यजातंमहात्मनः ॥
तेनसद्धतदाब्रह्मासंप्राप्यस्वंकलेवरम् ॥ ५१ ॥ ददौतेभ्यस्सपुरुषंप्रद्युम्नंशंवरार्तिदम् ॥ तेजसातस्यदेवस्यनरानार्यस्समन्ततः ॥ ५२ ॥

एकीभूतास्त्रिलोकैषु बभूवुः स्मरपीडिताः ॥ स्थावराः सौम्यभूतवैते तु कामाग्निपीडिताः ॥ ५३ ॥ सरिद्रश्चलताभिश्च मिलितास्संभवविरा ॥ ब्रह्माण्डे
 शः शिवः साक्षाद्दुद्रुः कालाग्निप्रभः ॥ ५४ ॥ त्रिनेत्रात्तेज उत्पद्यमानमासतद्वचथाम् ॥ तदा कुद्धः सकृष्णगो गृहीत्वा कौसुमंधनुः ॥ ५५ ॥ दिव्या
 न्यं च क्षरान्यो रात्रमहादेवाय बंधव ॥ उच्चाटनेन बाणेन गन्ता भूछोकशंकरः ॥ ५६ ॥ वक्षी करबाणेन नारी वश्यः शिवोऽभवत् ॥ स्तंभेन न महादेवः
 शिवापार्थी स्थितोऽभवत् ॥ ५७ ॥ आकर्षणेन भगवांश्छिवाकर्षणतत्परः ॥ मारणैर्न वबाणेन मूर्छितोऽभून्महेश्वरः ॥ ५८ ॥ एतस्मिन्नंतरे देवी महत्तत्त्वे
 स्थिता शिवा ॥ मूर्छितं शिवमालोक्य तत्रैवान्तरधीयत ॥ ५९ ॥ तदोत्थाय महादेवो विललाप भृशं मुहुः ॥ हा प्रिये चंद्रवदने हा शिवे च घटस्त
 नि ॥ ६० ॥ हा लभे मुदुराभे च पाहि मां स्मरविह्वलम् ॥ दर्शनं देहि रंभोरुदासभूतोऽस्मि सांप्रतम् ॥ ६१ ॥ एव विलप्य मानं तं गिरिजायोगिनी
 स्वयम् ॥ समागत्य वचः प्राहनत्वा तं शंकरं प्रियम् ॥ ६२ ॥ कन्याहं भगवन्देव मातृपित्रनुसारिणी ॥ तयोस्स काशाद्रगवन्मम पाणिं गृहाण
 भोः ॥ ६३ ॥ तथेति मत्वा स शिवः प्रद्युम्नशरपीडितः ॥ सप्तर्षिन्प्रेषयामास ते तु गत्वा हिमाचलम् ॥ ६४ ॥ संबोध्य च विवाहस्य विधिं च कुमुदा
 न्विताः ॥ ब्रह्माण्डे ये स्थिता देवास्तेषां स्त्वामी महेश्वरः ॥ ६५ ॥ विवाहे तस्य संप्राप्ते सैव देवास्समाययुः ॥ अनन्तौ श्रवणौ श्वसुरा न्दृष्ट्वा हिमा
 चलः ॥ ६६ ॥ गिरिजाशरणं प्राप्य तस्थौ पर्वतराट् स्वयम् ॥ तदा तु पार्वती देवी निधीं स्निह्यीः समन्ततः ॥ ६७ ॥ चकार कोटि शस्तत्र बहुरू
 पासनातनी ॥ दृष्ट्वा तद्विस्मिता देवा ब्रह्मणा सह हर्षिताः ॥ ६८ ॥ तुष्टुवुः पार्वती देवी नारी रत्नं सनातनीम् ॥ देवा उचुः ॥ उचितं कैचमालक्ष्मी
 बहुरूपा विदृश्यते ॥ ६९ ॥ उमा तस्माच्च तेनामनमस्तस्यैनमोनमः ॥ कतिचिदयनान्ये ब्रह्माण्डेऽस्मिच्छिवे तव ॥ ७० ॥ कात्या
 यनी हि विज्ञेयानमस्तस्यैनमोनमः ॥ गौरवर्णाच्चैव गौरिश्यामवर्णाच्च कालिका ॥ ७१ ॥ रक्तवर्णाद्धैमवती नमस्तस्यैनमोनमः ॥ भवस्य दयि
 तात्वं भवानी रुद्रसंयुता ॥ ७२ ॥ दुर्गा त्वं योगिदुष्प्राप्या नमस्तस्यैनमोनमः ॥ नान्तं जगुर्वयं तैव च ण्डिकानामविश्रुता ॥ ७३ ॥ अंबा त्वं
 मातृभूतानो नमस्तस्यैनमोनमः ॥ इति श्रुत्वास्तवं तेषां वरदा सर्वमंगला ॥ ७४ ॥ देवानुवाच मुदितो दैत्यभीतिहरा भिवः ॥ स्तोत्रेणानेन सं
 प्रीता भवामि जगती तले ॥ ७५ ॥ इत्युक्त्वा शंभुसहिता कैलासं गुह्यकालयम् ॥ गुहायां मिथुनीभूय स हस्त्राब्दं मुमोद वै ॥ ७६ ॥ एतस्मिन्नंतरे

देवभीरुलोकनाशनात् ॥ ब्रह्माणं च पुरस्कृत्य तु घुबुर्गिरिजापतिम् ॥ ७७ ॥ लजितौ तौ तदा तत्र पश्चात्तापं हि चक्रतुः ॥ महान्क्रोधस्तथो
 आसीत्तिनैव दुदुबुःसुराः ॥ ७८ ॥ प्रद्युम्नो बलवत्स्तत्र स तस्थौ गिरिवाचलः ॥ रुद्रकोपाग्निना दग्धो बभूव बलवत्तरः ॥ ७९ ॥ प्रद्युम्नः स्थूलरूपं
 च त्यक्त्वा भस्म मयत्तदा ॥ सूक्ष्मदेहमुपागम्य विश्रुतोऽभूदङ्गकः ॥ ८० ॥ यथा पूर्वतैवासीत्कायं कृत्वा स्मरो विभुः ॥ स्थूलरूपा रतिर्दे
 वी शतब्दं शंकरं परम् ॥ ८१ ॥ ध्यानेनाराधयामास गिरिजावल्लभं व्रतम् ॥ तदा ददौ वरं देवस्तस्यैत्यसनातनः ॥ ८२ ॥ रतिर्देवि शृणु त्वैव
 लोकानां हस्तु जायसोऽथ वा वयसि संप्राप्ते नृणां देहैः पतिं स्वकम् ॥ ८३ ॥ भजिष्यसि मदीयेन प्रद्युम्नं कृष्णसंभवम् ॥ स्वाराचिषान्तरः कालो वर्तते चा
 वसुप्रियः ॥ ८४ ॥ वैवस्वतेऽन्तरे प्राप्ते ह्यष्टाविंशत्तमे युगे ॥ द्वापरान्ते च भगवान्कृष्णः साक्षाज्जनिष्यति ॥ ८५ ॥ तदा तस्य सुतं देवं प्रद्युम्नं मे रुद्रर्द्धनि ॥
 भजिष्यसि सुखं रम्ये विपिने नन्दने चिरम् ॥ ८६ ॥ अन्येषु द्वापरान्ते पुंस्वर्णं गभोहितं तपतिः ॥ जन्मवान् वर्तते भूमौ यथा कृष्णस्तथैव सः ॥ ८७ ॥ मध्या
 ह्ने चैव संध्यायां ब्रह्मणोऽव्यक्तजन्मनः ॥ कल्पे कल्पे हरिस्साक्षात्करोति जनमङ्गलम् ॥ ८८ ॥ इत्युक्त्वा भगवाञ्छुभुस्तत्रैवान्तरधीयत ॥ राजा बभूव
 रुद्राणी गिरिजावल्लभो भवः ॥ ८९ ॥ मृत्युवाचा ॥ इति श्रुत्वा भवः साक्षात्स्वमुखात्स्वांशमुत्तमम् ॥ समुत्पाद्य तदा भूमौ गोदावर्या बभूव ह ॥ ९० ॥ आ
 चार्यशर्मणे गेहपुत्रो जातो भवांशकः ॥ रामानुजस्स वै नामानुजोऽभूद्रामशर्मणः ॥ ९१ ॥ एकद्वारामशर्मणं वै पतञ्जलिमतो स्थितः ॥ तीर्थतीर्थान्तरं
 प्राप्तः पुरीकाशी शिवप्रियम् ॥ ९२ ॥ शंकराचार्यमागम्य शतशिष्यसमन्वितः ॥ सास्त्रार्थकृतवाग्रम्यं कृष्णपक्षो हरिप्रियः ॥ ९३ ॥ शंकरा
 राचार्यविजितो लजितो निशिभीरुकः ॥ स्वगेहं पुनरायातः शंकरैव शरैर्हतः ॥ ९४ ॥ रामानुजस्तु तच्छ्रुत्वा सर्वशस्त्रविशारदः ॥ भ्रातृ
 शिष्यैश्च सहितः पुरीकाशीं समायायौ ॥ ९५ ॥ वादो वेदान्तशास्त्रे च तयोश्चासीन्महात्मनोः ॥ शंकरः शिवपक्षश्च कृष्णपक्षस्तस्यैव द्विजः ॥ ९६ ॥
 मासमात्रेण वेदान्ते दाशितस्तेन वै हरिः ॥ वासुदेवस्स वै नामसच्चिदानन्दविग्रहः ॥ ९७ ॥ वसुदेवस्स वै ज्ञेयो वसुष्वंशेन द्रव्यति ॥ वसुदेवस्स वै
 ब्रह्मा तस्य सारो हि यः स्मृतः ॥ ९८ ॥ वासुदेवो हरिस्साक्षाच्छिवपूज्यः सनातनः ॥ शंकरो लजितस्तत्र भाष्यशास्त्रे समागतः ॥ ९९ ॥ पक्ष
 मात्रं शिवैस्सूत्रैर्वर्णयामास वै शिवम् ॥ रामानुजेन तत्रैव भाष्यसंदाशितो हरिः ॥ १०० ॥ गोविन्दो नाम विख्यातो वैयाकरणदेवता ॥ गांपरा

विन्दतेयस्मिन्गोविन्दो नाम वैहरिः ॥ १०१ ॥ गिरिशस्तु न गोविन्दो गिरिणामीश्वरो हि सः ॥ गोपालस्तु न वैरुद्रो गवारुढः प्रकीर्तितः ॥ १०२ ॥
 ज्ञेयः पशुपतिः शंभुगोपतिर्नैव विश्रुतः ॥ लज्जितः शंकराचार्यो मीमांसाशास्त्रमागतः ॥ १०३ ॥ तयोर्दशादिर्न शास्त्रे विवादस्तु महानभूत् ॥
 यस्तु वैयज्ञपुरुषोरामानुजमतप्रियः ॥ १०४ ॥ विच्छिन्नः शंकरैव मृगभूतः पराजितः ॥ आचारप्रभवो धर्मो यज्ञदेवेन निर्मितः ॥ १०५ ॥
 भ्रष्टाचारस्तदाज्ञतो यज्ञदक्षप्रजापतेः ॥ इति रामानुजः श्रुत्वा वचनं प्राहनम्रधीः ॥ १०६ ॥ कर्मणे जनितो यज्ञो विष्वपालनहेतवे ॥
 कर्मब्रह्मोद्भवो विद्विब्रह्माक्षरसमुद्भवम् ॥ १०७ ॥ अक्षरोऽयं शिवः साक्षाच्छब्दब्रह्मणि संस्थितः ॥ पुराणपुरुषो यज्ञज्ञेयोऽक्षरकरो
 भुवि ॥ १०८ ॥ अक्षरात्स्तु वैश्वेश्वरः परमात्मा सनातनः ॥ अक्षरेणैव तत्तात्त्विकं भूयज्ञकर्मणि ॥ १०९ ॥ नाम्ना स यज्ञपुरुषो वैदोऽकिं हि
 विश्रुतः ॥ प्रपौत्रस्य तदा वृद्धिदृष्ट्वा स्पृह्यतुरः शिवः ॥ ११० ॥ मृगभूतश्च रुद्रोऽसौ दिव्यबाणैरतर्पयत् ॥ समर्थो यज्ञपुरुषाज्ञात्वा गुरुमयं
 शिवम् ॥ १११ ॥ पलायनपरो भूतो धर्मस्तेन महान्कृतम् ॥ लज्जितः शंकराचार्यो न्यायशास्त्रे समागतः ॥ ११२ ॥ भवतीति भवो ज्ञेयो
 मृडतीति स वै मृडः ॥ लोकान्भराति यो देवः सकतो भर्ग एव हि ॥ ११३ ॥ हरतीति हरो ज्ञेयः सरुद्रः पापरावणः ॥ स्वयंकर्ता स्वयंभूतः स्वयंह
 तो शिवः स्वयम् ॥ ११४ ॥ शिवादिष्णुर्महीजातो विष्णोर्ब्रह्माच पद्मभूः ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं प्राहरामानुजस्तदा ॥ ११५ ॥ धन्योऽयं भगवा
 न्छंभुर्न्यायं महिमापरः ॥ सत्यं सत्यं ममाज्ञेयं कर्ता कारयिता शिवः ॥ ११६ ॥ रामनाम परं नित्यकथं शंभुजपेद्वरिम् ॥ अनन्ताः सृष्टयः सर्वा
 उद्भूता यस्य ते जसा ॥ ११७ ॥ अनन्तः शेषतः शेषो रमन्ते योगिनो हितम् ॥ सचैव मत्प्रभो धाम सच्चिदानंदविग्रहः ॥ ११८ ॥ इति श्रुत्वा तदा
 वाक्यं लज्जितः शंकरोऽभवत् ॥ योगशास्त्रे परो देवः कृष्णस्तेनैव दर्शितः ॥ ११९ ॥ कालात्मा भगवान्कृष्णो योगेशो योगतत्परः ॥ सांख्य
 शास्त्रे च कपिलस्तस्मै तेनैव दर्शितः ॥ १२० ॥ कंवीर्यपीयते यौ वै सकपिस्तं चलाति यः ॥ कपिलस्तु विज्ञेयः कपीरुद्रः प्रकीर्तितः ॥ १२१ ॥
 कपिलो भगवान्विष्णुः सर्वज्ञः सर्वरूपवान् ॥ तदा तु शंकराचार्यो लज्जितो नम्रकन्धरः ॥ १२२ ॥ शुक्लो वरधरो भूत्वा गविन्दो नाम निर्मलम् ॥
 जजाप हृदि शुद्धात्मा शिष्यो रामानुजस्यैव ॥ १२३ ॥ इति ते रुद्रमाहात्म्यं प्रसंगेनापि वर्णितम् ॥ धनवान्पुत्रवान्वाग्मी भवेद्यः शृणुयादिदम् १२४ ॥
 इति श्रीभविष्यमहापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्थे गखण्डापरपर्वण्यैरुद्रमाहात्म्यवर्णनं रामानुजोत्पत्तिवर्णनं नाम चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ६४ ॥

सुत उवाच ॥ भृगुवर्यमहाभागशृणु त्वं जीववर्णि तम् ॥ पवित्रं वसुमाहात्म्यं सर्वं वस्तु सुखप्रदम् ॥ १ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ वैवस्वतेऽ
न्तरे प्राप्ते चाद्ये सत्यगुणेशु भे ॥ इल्वलातामसी शक्तिः प्रिया विश्रवसो मुनेः ॥ २ ॥ शिवमाराधयामास सती सा पार्थिवार्चनैः ॥ एतस्मिन्नन्तरे जा
तो दीक्षितान्वयसंभवः ॥ ३ ॥ यक्षशर्मा महाधृतो यक्षिणीपूजने रतः ॥ तस्य मित्रं नृपा सुभूरमिता तेन पापिना ॥ ४ ॥ तेन दक्षिण विप्रोऽसौ
कुष्ठभूतस्तदाभवत् ॥ कुष्ठभूतं द्विजं त्यक्त्वा यक्षिणं निव्रतसला ॥ ५ ॥ शिवलोकां ययौ देवीकैलासं गुह्यकालयम् ॥ क्षुधातुरो यक्षशर्मा शिव
रात्रे महोत्तमे ॥ ६ ॥ दीक्षितं पूजनेन योषिद्वयश्चोपदेशतः ॥ प्रभाते समनुप्राप्ते पारणं कृतवान् द्विजः ॥ ७ ॥ मरणं प्राप्त्वा न्कुष्ठं तत्रैव शिवमं
दिरे ॥ तेन पुण्यप्रभावेन राजासीत् करणाटके ॥ ८ ॥ राजराज इति ख्यातो मण्डलीको नृपोऽभवत् ॥ शिवार्चनं मंगलदं गेहे हे दिने दिने ॥ ९ ॥
ब्राह्मणैः कारयामास राजा राजासीत् करणाटके ॥ १० ॥ राज्याधिकारं श्रेष्ठस्य सुतस्य प्रददौ नृपः ॥ ततः
काशीपुरीं प्राप्य शिवं तुष्टावपूजनैः ॥ ११ ॥ त्रिवर्षान्ते महादेवो ज्योतिर्लिंगो बभूवह ॥ राजराजेश्वरो नाम प्रसिद्धोऽभूच्छिवः स्वयम् ॥ १२ ॥
स नृपः पावितस्तेन त्यक्त्वा प्राणान्स्तदास्वयम् ॥ इल्वलागर्भमागम्य पुत्रोऽभूच्छुभलक्षणः ॥ १३ ॥ जातः कुत्सितवैलायां रात्रौ घोरतमो वृते ॥
कुबेर इति तन्नाम प्रसिद्धमभवद्धुवि ॥ १४ ॥ तपसा तोषयामास स बालः परमेश्विनम् ॥ तस्मै ब्रह्मा तदा गत्यलंकां नाम पुरीं शुभाम् ॥ १५ ॥
सुवर्णरचितारम्यां कारयित्वा ददौ प्रभुः ॥ तिस्रः कोट्यः स्मृता यक्षालोककार्यपरायणाः ॥ १६ ॥ तेषां स्वामी स वै चासीद्यक्षराडिति विश्रुतः ॥
किन्नरा बहुरूपाश्च तदादेशनिवासिनः ॥ १७ ॥ बलिभिः पूजयामासुः किन्नरेशस्तदास्वयम् ॥ गुह्यकानरभावस्था दिव्यमौल्यप्रकारिणः ॥ १८ ॥
तेषां स्वामी स वै चासीत् कुबेरो भगवान् स्वयम् ॥ गिरिभ्यो बहु रत्नानि गृहीत्वा लोकाहेतवे ॥ १९ ॥ रक्षाभिः प्रेषयामास गेहे हे जने जने ॥ धर्मका
र्यं करायेतु न रावेदपरायणाः ॥ २० ॥ तेषां कोशाश्च तेनैव वृत्तान्तरधीमणा ॥ ये तु लोभपराधृता नराः संचयकारिणः ॥ २१ ॥ तेषां राजा स भ
गवान् द्रव्यदोराक्षसे श्वरः ॥ शवभूतान रायैव दाहिता वह्निकर्मणि ॥ २२ ॥ अग्निद्वारेण तन्मांसं भुजंते राक्षसाः सदा ॥ एभिर्विभूतिभिर्भुजंते ह

द्वांतरावणोबली ॥ २३ ॥ जित्वा निष्कास्यलंकायाः स्वयं राजा बभूव ह ॥ कुबेरो दुःखितस्तत्र शंकरं दुःखनाशनम् ॥ २४ ॥ शरण्यं शरणं प्रा-
 मस्तदा तु भगवान्हरः ॥ तेन मैत्रीकृतारम्या कुबेरणे समदधौ ॥ २५ ॥ अलकावतीनामपुरी चिता विश्वकर्मणा ॥ सतामंगलदातत्र कुबेरो ह-
 र्षमाप्तवान् ॥ २६ ॥ इति श्रुत्वा तदनुजो रावणो लोकरावणः ॥ कैलासं गिरिमागम्य नलकूबरभोगिनीम् ॥ २७ ॥ दृष्ट्वा पुलस्त्यतनयः प-
 र्णशर्मधुराननाम् ॥ तदा पतिव्रता देवी सुप्रभाप्राहतरूपा ॥ २८ ॥ स्तुषेव तव पापात्मन्वर्तेऽहं लोकरावण ॥ कुक्षो भवेत्तव तनौ तेन दोषे-
 ण दारुणः ॥ २९ ॥ त्वया हतं विमानं यज्येष्ठवंधोऽश्रुष्पकम् ॥ निष्फलं त्वमवाप्नोति यथा चौरैरहं तं धनम् ॥ ३० ॥ इति शापान्वितो
 वीरस्तथाभूतः सुदुःखितः ॥ शिवमाराधयामास कैलासे पाथिवाचनैः ॥ ३१ ॥ द्वादशाब्दमतोजातं पूजन्तं स्मृत् कुर्वतः ॥ सरुद्रो न प्रस-
 न्नोऽभूत्तदा दुःखी सारावणः ॥ ३२ ॥ जुहाववह्नौ क्रमतः शिरांसि पुरुषादनः ॥ स्थूलदेहं च सकलं सरुद्राय तदापयत् ॥ ३३ ॥ भस्म-
 भूतस्तदारक्षो न मृतो ब्रह्मणे वरात् ॥ पावकादुद्रवं चान्यदेहं प्राप्य मनोहरम् ॥ ३४ ॥ शिवाय वायुरूपाय ददौ स्वाङ्गं पुनर्वली ॥ पिशा-
 चैर्वायुरूपैश्च भक्षितः स चरावणः ॥ ३५ ॥ नमस्वराद्धरो रावयो जातं कलेवरम् ॥ गृहीत्वा स च रुद्राय न भोभूताय चापयत् ॥ ३६ ॥
 तदामातुर्गणैर्घोरैर्भक्षितोऽभूत्सारावणः ॥ ब्रह्मणो वरदानेन न पंचत्वमवाप्तवान् ॥ ३७ ॥ न भस्मश्चोद्भवेद्देहं शून्यभूतं सारावणः ॥
 पुनः प्राप्य शिवायैव सोऽहं भूताय चापयत् ॥ ३८ ॥ तदा प्रसन्नो भगवान्बुद्धोऽहं कारे देवता ॥ कुबेरस्य यथा मित्रो रावणस्य तथा भवत् ॥ ३९ ॥
 एकैकेनैवा शिरसा कोटिकोटि शिरोऽभवत् ॥ वज्रभूतमभूद्देहं देवप्रसादतः ॥ ४० ॥ एवं सारावणो घोरौ बभूव वरदर्पितः ॥
 देवदेव्यमनुष्याणां पन्नगानां च योषितः ॥ ४१ ॥ नवोढारमिताश्वासं ब्रह्माण्डे तेन रक्षसा ॥ पतिव्रता मंतरं मय्येव धर्मसनातनम् ॥ ४२ ॥
 भग्नीभूतमभूत्सर्वलोकेश्वर रक्षसा ॥ क्षुत्तृड्भ्यां वर्जितो नित्यं शंकरेणैव तर्पितः ॥ ४३ ॥ अन्ये सुरा विनायज्ञः क्षुधिताः संवभूविरे ॥
 ब्रह्माणं च पुरस्कृत्य क्षीराब्धौ प्राप्य दुःखिताः ॥ ४४ ॥ एकीभूय सुरास्सर्वे तु द्रुवः परमेश्वरम् ॥ तदा प्रसन्नो भगवान्स्मृणोति निर्गुणो हरिः ॥ ४५ ॥
 उवाच सकलान्देवान्भक्तिमन्ना न्यतेन्द्रियान् ॥ कल्पारण्ये श्वेतवाराहेनेदं दक्षः कोपि दानवः ॥ ४६ ॥ बभूव च यथैवा सौ रावणो लोकरावणः ॥

पुरामार्कैडकलेचनिशुभः शुभएवहि ॥ ४७ ॥ यथाजातौ तथाघोरैर्कुम्भकर्णश्चरावणः ॥ रावणावहवश्चासन्हीदृशेनैवरावणः ॥ ४८ ॥
 अहंब्रह्मातथारुद्रोयतोजातस्सनातनाः ॥ सातुवैप्रकृतिर्मायाकोटिविश्वविधायिनी ॥ ४९ ॥ देवसंकटघोरेषुसमर्थोदेवराट्स्वयम् ॥
 शक्रविघ्नेसमुद्धृतेसमर्थोभगवान्हरः ॥ ५० ॥ रुद्राणसंकटघोरैरसमर्थोऽहंसदामुवि ॥ मयिसंकटसंप्राप्तेसमर्थोभगवान्हरिः ॥ ५१ ॥
 ब्रह्मणः परमेदुःखेसमर्थप्रकृतिः परा ॥ मधुकैटभौपुराजातौदानवौलोकविश्रुतौ ॥ ५२ ॥ ताम्यादुःखमयोब्रह्मातुष्टावजगदंबिकाम् ॥
 तदातस्याबलेनाहंजवानमधुकैटभौ ॥ ५३ ॥ अतोमदाज्ञयासर्वविष्णुमायांसनातनीम् ॥ शरण्यांशरणंप्राप्यकुर्वामजगतोहितम् ॥ ५४ ॥
 इतिश्रुत्वातुतेदेवास्तुष्टुषुः प्रकृतिंपराम् ॥ प्रसन्नाचतदादेवीब्रह्मज्योतिर्मयीशिवा ॥ ५५ ॥ द्विधाभूतामहीप्राप्तसितारामौपरापरौ ॥
 त्रिलिंगजननीसीतातयातदपरं द्विधा ॥ ५६ ॥ कृतंतौचद्विधाजातौशब्दार्थौरामलक्ष्मणौ ॥ शब्दमात्रसमूहानांस्वामीरामस्सनातनः ॥ ५७ ॥
 अर्थमात्रसमूहानामीशः कृषिस्सलक्ष्मणः ॥ यस्यवज्रमयं वीर्यं ब्रह्मचर्यं दृढं तथा ॥ ५८ ॥ सङ्खिवश्चततोऽय्यैवकृषिबभूताहिवानराः ॥
 परातुप्रकृतिस्सीतातयोर्मगलदायिनी ॥ ५९ ॥ भूमिमध्यात्समुद्धृताद्वयोनियोनिकारिणी ॥ सहस्ररामरामेतिजपितयेनधीमता ॥ ६० ॥
 सीतानाम्नाचतस्यैवफलं ज्ञेयंचतत्समम् ॥ योनिभूतौचतौदेवोराधेयस्यगृहेगतौ ॥ ६१ ॥ इदं दृश्यं दानासीतामसीप्रकृतिस्तदा ॥
 अक्षराशेषभूताचस्वयंजातात्रिधेक्षया ॥ ६२ ॥ पूर्वशेषस्सर्वरामोमध्येकृषिस्सलक्ष्मणः ॥ अपरौपूर्वतोजातौपुंछवौचपरेश्वरौ ॥
 ॥ ६३ ॥ परोभागस्तुसादेर्वियोगनिद्रासनतनी ॥ अन्यकलेषुहेदेवाः क्षीरशार्थह्रिः स्वयम् ॥ ६४ ॥ रामोऽप्यजस्तथाशेषो ॥
 रुद्ररूपस्सलक्ष्मणः ॥ सीताभगवतीलक्ष्मीर्जातजनकनदिनी ॥ ६५ ॥ सुदर्शनश्चभरतोदरेः शंखस्ततोऽनुजः ॥ कल्पारुध्येश्च ॥
 तवारहेरामोजातः परात्परः ॥ ६६ ॥ प्रद्युम्नोभरतोज्ञेयोनिरुद्रः शत्रुहप्रभुः ॥ तैश्चसर्वैर्विदलिताराक्षसारावणादयः ॥ ६७ ॥
 कीर्तिस्वकीयांलोकेषुपावनंस्थाप्यसप्रभुः ॥ पुष्पकंचक्रुवेरायविमानंचतदादौ ॥ ६८ ॥ रुद्रसंख्यासहस्राब्दंराज्यं कृत्वापरंययुः ॥ मृतउवाचा ॥
 इतिश्रुत्वाकुबेरस्तुप्रथमोवसुदेवता ॥ ६९ ॥ स्वमुखात्स्वांशमुत्पाद्यैवैदृश्योनौवभूवह ॥ धरदत्तस्यैवैदृश्यपुत्रोभूत्वामहीतले ॥ ७० ॥

त्रिलोचनस्सैनसमथुरायां बभूवह ॥ सर्वद्रव्यव्ययंकृत्वानानातीर्थेषु हर्षितः ॥ ७१ ॥ पुरीकाशसिमागम्यरामानंदचैवैष्णवम् ॥
 नत्वा तद्द्रश्यमभवाच्छिष्यो भूत्वा त्रिलोचनः ॥ ७२ ॥ स्वर्गे हं नरागत्य सर्वैश्वर्याश्चाज्ञायागुरोः ॥ रामभक्तिपरश्चासीत्साधुसेवापरायणः ॥ ७३ ॥
 तदा तु भगवान्नामोदासभूतश्च तद्गृहे ॥ स्थितस्त्रयोदशमासि सर्ववाञ्छितदायकः ॥ ७४ ॥ मणिरत्नहिरण्यानिवासोऽसि विविधानि च ॥ नाना
 व्यंजनयोग्यानि ब्राह्मणेभ्यः स्वयंददौ ॥ ७५ ॥ वैष्णवेभ्यो यतिभ्यश्च मनोवाञ्छितदायकः ॥ ततस्त्रिलोचनं प्राह भगवान्नावावणातिहा ॥ ७६ ॥
 अहं रामो नैव दासस्तव भक्तिविमोहितः ॥ निवासं कृतवान्गृहे तव प्रियहि तरेतः ॥ ७७ ॥ अद्य प्रभृतिभैर्वैश्यवसासि हृदये तव ॥ इत्युक्त्वान्त
 र्हितो देवः सर्वैश्वर्यहर्षमागतः ॥ ७८ ॥ त्यक्त्वा कलत्रं पुत्रं च प्राप्य वैराग्यमुत्कटम् ॥ लघित्वा सरयूतीरं रमध्यानपरोऽभवत् ॥ ७९ ॥ इति श्रीभविष्ये
 महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गुणखंडापरपार्याये कालियुगोयेति हाससमुच्चये वसुमाहात्म्ये त्रिलोचनवैश्वर्यवृत्तौ पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ६३ ॥
 ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ स्वायंभुवेन्तरे पूर्वध्रुवं शसमुद्भवः ॥ राजा प्राचीनवाहिश्वभूवमखकारकः ॥ १ ॥ नारदस्योपदेशेन त्यक्त्वा हंसामयं
 मखम् ॥ ज्ञानवान्वैष्णवो भूत्वा दशपुत्रानजीजनत् ॥ २ ॥ प्रचेतानामेतेषां विजातस्तच्चैकरूपिणाम् ॥ पितुराज्ञां पुरस्कृत्य जलमध्ये तपो
 ऽर्थिनः ॥ ३ ॥ रत्नाकरस्य सिंधोश्च मग्नमूतावभूविरे ॥ तेषां तु तपसा तुष्टः स्वयंभूश्चतुराननः ॥ ४ ॥ सप्ताब्धिषु च सप्तं श्रुत्वा तन्मंस्थाप्य लो
 कराद् ॥ रत्नाकरेऽष्टमं पुत्रं न वंममानसोत्तरे ॥ ५ ॥ दशमं रक्षाखायां सुतं कृत्वा मुमोद ह ॥ आपो वहति यो लोके स आपव इति स्मृतः ॥ ६ ॥
 द्वितीयो वरुणो नाम यादसां पतिरुत्तरे ॥ ददौ पाशं तदा ब्रह्मा देत्यबंधनहेतवे ॥ ७ ॥ पाशो नाम ततो जातो वरुणस्य महात्मनः ॥ स तु पूर्व
 भवेचासीद्ब्रह्मणः शक्तिपूजकः ॥ ८ ॥ आपवानामविख्यातो वारुणीपानतत्परः ॥ भद्रकाल्याः प्रियो भक्तो नित्यं पूजनतत्परः ॥ ९ ॥ नाना
 रक्तमयैः पुष्पैर्गुणितारक्तमालिकाम् ॥ रक्तचंदनसंयुक्तां गृहीत्वा मंत्रसंयुतः ॥ १० ॥ भद्रकाल्यै निवेद्या शुनवार्णवंपरोऽभवत् ॥ धूपैर्दी
 पैश्च नैवेद्ये स्तांबूलेर्कं तु जैः फलैः ॥ ११ ॥ पूजयित्वा महालक्ष्मीं भद्रकालीं सनातनीम् ॥ तिलैः शर्करायां क्तं मधुना च हविः स्वयम् ॥ १२ ॥
 वह्निद्वारेण संदुत्य तुष्टावजगदम्बिकाम् ॥ चरित्रमध्यमं देव्या विष्णुदेवेन निर्मितम् ॥ १३ ॥ नवार्णवेन तेनैव प्रत्यहं जाप्यतत्परः ॥ एवं

वर्षत्रयं जातं तस्य पूजां प्रकुर्वतः ॥ १४ ॥ प्रसन्ना भूतदा देवी वरदा सर्वमंगला ॥ वरं ब्रूहीति वचनं तमाह हि जसत्तमम् ॥ १५ ॥ इति
वाक्यं प्रियं श्रुत्वा द्विज आपवनम्रधीः ॥ तुष्टा वदं डवद्रूत्वा भद्रकालीं सनातनीम् ॥ १६ ॥ ॥ आपवज्जवाच ॥ ॥ विष्णुकल्पपुरा
चासीदानवो महिषासुरः ॥ कोटिकोटिसहस्रैस्तुरथैर्वाजिर्जैतुतः ॥ १७ ॥ त्रैलोक्यं स्ववशे कृत्वा महद्रस्ततदाभवत् ॥ स्वरोचिषा
न्तरःकालो गतस्तद्राज्यकुर्वतः ॥ १८ ॥ ततस्स भगवान्विष्णुस्सर्वदेवसमन्वितः ॥ समुत्पाद्य मुखात्तेजो ज्वालमालीबभूवह ॥ १९ ॥
ज्योतिर्लिंगात्तदा देवी भवती स्वेच्छया भुवि ॥ संभूय महिषं हन्ती तस्यै देव्यै नमो नमः ॥ २० ॥ रुद्रकल्पे पुरा चासीदुच्छंभुमुखादिवि ॥ राव
णश्च सहस्राभ्यो जातो ब्रह्मांडरावणः ॥ २१ ॥ राक्षसो बलवान्धरो लोकोकगिरिरथः ॥ न्यवसे देवैर्दयानां भुष्याणां च भक्षकः ॥ २२ ॥
षष्ठमन्वंतरे तेन ब्रह्माण्डं राज्यसात्कृतम् ॥ ततो वैवस्वते प्राप्ते त्रेतायां विशेके प्रभुः ॥ २३ ॥ सजातो राघवगृहे रामस्तं कर्षणः स्वयम् ॥ षोड
शाब्दवपुर्भूत्वा सगतो जनकालये ॥ २४ ॥ धनुश्चाजगवधोरंभंजितेन धीमता ॥ तदा ब्रह्मादयो देवा ज्ञात्वा वारामं सनातनम् ॥ २५ ॥ सह
स्रवद नस्यैव वर्णश्यामासकारणम् ॥ तच्छ्रुत्वा हं स्यान्नं च समारुह्य ससीतया ॥ २६ ॥ लोकालोकगिरौ प्राप्य योर्युद्धमचीकरत् ॥ हंस
यानपताकायां संस्थितो हनुमान्कपिः ॥ २७ ॥ वेदाश्च वाजिनस्तत्र नेता ब्रह्मा सनातनः ॥ दिव्यवर्षमभूद्रोरंशं त्रामतेन रक्षसा ॥ २८ ॥ राव
णस्ततदा कुद्धो द्विसहस्रैश्च बाहुभिः ॥ अपरौ मुच्छयित्वा तौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥ २९ ॥ जगर्ज्वलवान्धोरस्तस्य ब्रह्मांडरावणः ॥ ब्रह्म
णा संस्तुता माता भवती ब्रह्मरूपिणी ॥ ३० ॥ सीता शान्तिमयी नित्या तया ब्रह्मांडरावणः ॥ विनाशितो नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ ३१ ॥
ब्रह्मकल्पे पुरा चासीत्तालजं धान्वयोद्भवः ॥ सुरो नाम महदौद्यो ब्रह्मणो बलदर्पितः ॥ ३२ ॥ ब्रह्मांडे शं महारुद्रं महेंद्रादिसमन्वितम् ॥ सबभूवप
राजित्याधिकारि रौद्रासने ॥ ३३ ॥ देवैस्सार्द्धं महादेवो माधवं क्षीरशायिनम् ॥ गत्वा निवेदयामास विष्णुः क्रोधं संयुतः ॥ ३४ ॥ जगा
मगरुडारूढो यत्र दैत्यो मुरः स्थितः ॥ तेन सार्द्धं मभूद्यदंतस्य देवस्य दारुणम् ॥ ३५ ॥ सहस्राब्दमतो जातं दृष्ट्वा ब्रह्मा भयान्वितः ॥ परंतु
प्रकृतिं नित्यां तुष्टावश्चक्षुष्यागिरा ॥ ३६ ॥ प्रसन्ना सा तदा देवी कुमारिसहयिनी ॥ चतुर्भुजा स्त्रसहिता भूत्वा दैत्यमुवाचह ॥ ३७ ॥ परा

जितोऽयं भगवान्दैत्यराजेनैव त्वया ॥ विजयानामेभ्यश्चैत्रिणां हं पराजिता ॥ ३८ ॥ उन्मीलिनीं विजुलीचित्रं पृशापक्षवर्द्धिनी ॥ जया
 जयंती विजया वर्षे वर्षे क्रमादहम् ॥ ३९ ॥ एकादशीति विख्याता वेदमध्यसे ददाहम् ॥ ४० ॥
 अतो मां बलवाञ्जित्वा विजयां विष्णुमातरम् ॥ पाणिगृहाण मे रम्यं सर्वपूज्या भवान्भवेत् ॥ ४१ ॥ इति श्रुत्वा सुरादैत्यस्तस्यारूपेण मोहितः ॥
 युयुधे स तया सा र्द्धक्षणा र्द्धनल्यंगतः ॥ ४२ ॥ तं मुरं निहतं दृष्ट्वा नु जस्तन्नरकासुरः ॥ दैत्यमायां महाघोरां च कारसुरनाशिनीम् ॥ ४३ ॥ एकाद
 शीस्वयं मायां दुर्कारेणैव तं तदा ॥ नरकेन समं हत्वा जगज्जगदं विका ॥ ४४ ॥ तयोस्तेजो महाघोरमन्त्रमध्येषु चागमत् ॥ दुष्टभूतमभूदन्न
 नृणां रोगभयप्रदम् ॥ ४५ ॥ दृष्ट्वा चैकादशीनिष्कारविशुकाबुवाच ह ॥ कुरुतां शुद्धमेवान्तर्भक्तौ लोकविश्रुतौ ॥ ४६ ॥ तदा ज्ञायतथा कृत्वा
 देवपूज्यौ बभूवुः ॥ एवं मातस्त्वया सर्वकृतं तस्मै नमो नमः ॥ ४७ ॥ इति श्रुत्वा भद्रकालीस्तोत्रं दिव्यं कथामयम् ॥ आपवं प्राह सा देवी त्र
 ह्णाणं विदेको विदम् ॥ ४८ ॥ प्रलये च तदा प्राप्तेनेष्टे स्थावरजंगमे ॥ एकाणं विपुरातवैभत्प्रसादात्सुखी भव ॥ ४९ ॥ स्तोत्रेणानेन सुप्रीता
 वरदा हंसदानरात्र ॥ इत्युक्त्वा तं हिता देवी स विप्रो वरुणोऽभवत् ॥ ५० ॥ सूत उवाच ॥ इति श्रुत्वा गुरोर्विक्रयं भगवान्द्वितीयो वसुः ॥ वरुणः स्व
 मुखे त्तेजो जनयामास भूतले ॥ ५१ ॥ देहल्यां स तु वैजातो धर्मभक्तस्यैव गृहे ॥ विधवा तस्य याकन्या गर्भधैते हरेः स्वयम् ॥ ५२ ॥ इति
 ज्ञात्वा धर्मभक्तो मुमोद सुतजन्मनि ॥ नाम देव इति ख्यातः सांख्ययोगपरायणः ॥ ५३ ॥ आब्रह्मस्तं वपय्य तं सर्वविष्णुमयजगत् ॥ ज्ञात्वा
 दृष्ट्वा गतः काश्यां रामानंदं हरिप्रियम् ॥ ५४ ॥ नत्वा तच्छिष्यतां प्राप्य तत्र वासमकारयत् ॥ सिकंदरो ग्लेच्छेच्छपतिर्देहलिराज्यमास्थितः ॥ ५५ ॥
 नाम देवं समाहूय सं परीक्षयत् तदा सुखी ॥ अर्धकोटि मितं द्रव्यं ददौ तस्मै कलिप्रियः ॥ ५६ ॥ नाम देवस्तु तद्द्रव्यं गंगारोहणमुत्तमम् ॥ कारया
 मास वै काश्यां शुभ्रसर्वशिला मयम् ॥ ५७ ॥ दशविप्रांश्च नृपान् च वैश्यञ्छतंगवाम् ॥ पुनरुज्जीवि यामास श्वभूतान्स योगवाच ॥ ५८ ॥
 ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ विश्वानरः पुराचासीद्ब्राह्मणे वेदको विदः ॥ अनपत्यो विधातारं तुष्टाव बहुपूजनैः ॥ ५९ ॥ वर्षमात्रेण भगवान्परमे
 ष्ठी प्रजापतिः ॥ समागत्य वचः प्राह वरं ब्रूहि द्विजोत्तम ॥ ६० ॥ इति श्रुत्वा सहोवाच भगवन्स्तेन मोनमः ॥ प्रकृतेः श्वपरः पुत्रो भूयान्मम वरात्तव ॥ ६१ ॥

इति श्रुत्वा तदा ब्रह्मा विस्मितः प्राह तं द्विजम् ॥ एकवै प्रकृतिमार्थात्रिलिङ्गजननीस्वयम् ॥ ६२ ॥ तथा दृश्यं जगत्सर्वं समुत्पादितमात्मना ॥
 प्रकृतेऽपरो यवै परमात्मा स चाव्ययः ॥ ६३ ॥ अबुद्धिर्बोधि नरतो न श्रुतिश्च शृणोति वै ॥ अदेहः सस्पृशत्येतन्न चक्षुः पश्यति स्वयम् ॥ ६४ ॥
 अजिह्वोऽन्नं स गृह्णाति स जिघ्रसति न सा विना ॥ अमुखो वै देवत्ता च कर्मकारः करं विना ॥ ६५ ॥ अपदो गच्छति ह्येतच्छलिङ्गो नारिभोगवान् ॥
 अगुह्यो हि करोत्येतान्तत्वाङ्गुल्यमृतिनीम् ॥ ६६ ॥ शब्दब्रह्म स्पर्शमयं रूपब्रह्म रसात्मकम् ॥ गन्धब्रह्म परं ज्ञेयं तस्मै तद्ब्रह्मणे नमः ॥ ६७ ॥
 प्रकृतिं पुरुषं चैव विद्ध च नादौ भवपि ॥ विकारैश्च गुणैश्चैव विद्धि प्रकृतिं संभवात् ॥ ६८ ॥ एकार्थौ च शब्दकौ रूपाकौ नित्या विग्रहौ ॥ आ
 दिमध्यान्तरहितौ नित्यशुद्धौ सनातनौ ॥ ६९ ॥ पुंस्त्रीनपुंस्कजननं ज्ञेया सा प्रकृतिः परा ॥ पुरुषश्च कविः सूक्ष्मः कूटस्थो ज्ञानवान्परः ॥ ७० ॥
 अजन्मा जन्म आप्नोति मया जातः स जन्मवान् ॥ कथं स पुरुषो नित्यस्तव पुत्रो भविष्यति ॥ ७१ ॥ अतो विधानरसुने माया भूतो हारिः स्वयम् ॥
 तव पुत्रत्वमाप्नोति विराममजनादनः ॥ ७२ ॥ इत्युक्त्वा तन्तर्द्धे देवः पावकस्तद्गराद्भूत् ॥ अष्टानां च वसूनां च पावको हि पतिस्त्वयम् ॥ ७३ ॥
 वैश्वानर इति ख्यातो भवत्स्वाहापतिः प्रभुः ॥ स तु पूर्वभवे देवः पुरा कल्पेऽनलो भवत् ॥ ७४ ॥ नैष धो ब्राह्मणोर्ध्वमान्यथाराजानलस्तथा ॥
 संकटायां गते भूदमयं तीपति व्रता ॥ ७५ ॥ स्वपितुर्गैह मासाद्यान्वेषयामास भूपतिम् ॥ तदानलो द्विजं प्राप्नोद मयं तं पतिः प्रभुः ॥ ७६ ॥
 दृष्ट्वा तं मोहमाप्नादमयं तीक्ष्णमानना ॥ एतस्मिन्नंतरे तत्र वा गुवाचा शरीरिणी ॥ ७७ ॥ नायं नलस्तव पतिर्ब्रह्मणायं सुमोहितः ॥
 अनलो नाम विख्यातो देवाक्यात्स चाभवत् ॥ ७८ ॥ महासरस्वतीं दिवौ तुष्टा वसतु मोहितः ॥ तस्य पुण्यप्रभावेन विश्वानरसुतोऽभवत् ॥ ७९ ॥
 ॥ सुत उवाच ॥ इति श्रुत्वा गुरोर्वाक्यं पावको भगवान्प्रभुः ॥ स्वमुखात्स्वांशमुत्पाद्य संजातस्तु ततो वसुः ॥ ८० ॥ रं कणो नाम विख्या
 तो लक्ष्मीदत्तस्य वै सुतः ॥ नगरे कांचनपुरे वै दृश्यजात्यां समुद्रवः ॥ ८१ ॥ यं कणानामतत्पत्नीं विभूवच पतिव्रता ॥ सर्वद्रव्यव्ययं कृत्वा धर्मकार्ये
 शुद्धं पती ॥ ८२ ॥ काष्ठमानयि विक्रीय बुभुक्षते परस्परम् ॥ रामानंदस्तस्य गुरुरं कणस्य महात्मनः ॥ ८३ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे प्रति सर्गने
 णि चतुर्गुणखण्डपरपथीये कलियुगीयेति हाससमुच्चये वसुमाहात्म्ये रं कणवैश्यात्पत्तिवर्णनो नाम षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥

दितिपुत्रौ महाघोरौ विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ संहतौ त्रुदितिज्ञां त्वाकश्यपं समपूजयत् ॥ १ ॥ द्वादशाब्दांते स्वाभीकश्यपो भगवानृषिः ॥
 उवाच पर्त्नासि हितं वरं ब्रूहि वरानने ॥ २ ॥ सा तु श्रुत्वा नमस्कृत्य वचनं प्राह हर्षिता ॥ अदितिर्ममया देवी सपत्नी पुत्रसंयुता ॥ ३ ॥
 द्वादशास्तनयास्तस्या मम द्रौतनयौ स्मृतौ ॥ तद्वर्षयसु ते नैव विष्णुना सुरपालिना ॥ ४ ॥ विनाशितौ सुतौ घोरा ततोऽहं भृशदुःखिता ॥
 देहि मे तनयं स्वामिन्द्रा द्वादशादित्यनाशनम् ॥ ५ ॥ इति श्रुत्वा च घोरादितिं प्राह दुःखितः ॥ ब्रह्मणानिर्मितौ लोकधर्मा धर्मोपरापरो ॥ ६ ॥
 धर्मपक्षास्तु येलोके नरास्ते ब्रह्मणः प्रियाः ॥ अधर्मपक्षास्तु नरावैरिणस्तस्य धीमतः ॥ ७ ॥ अधर्मपक्षौ तनयौ तस्मान्मृत्युमुपागतौ ॥
 अतो धर्मप्रियशुद्धं कुरु तस्मान्महाबलः ॥ ८ ॥ भविष्यति सुतो धीमौ श्रिंजीवी तव प्रियः ॥ इति श्रुत्वा दितिर्देवी कश्यपाद्भूमुत्तमम् ॥ ९ ॥
 संप्राप्य सा शुभाचारा बभूव त्रतथारिणी ॥ तस्यागर्भगते पुत्रे महेन्द्रश्च भयान्वितः ॥ १० ॥ दासभूतः स्थितो गेहसादिते राज्ञयागुरोः ॥
 सतमासि स्थिते गर्भे शक्रमाया विमोहिता ॥ ११ ॥ अशुचिश्च दितिर्देवी सुष्वापनिजमंदिरे ॥ अंगुष्ठमात्रो भगवान्महेन्द्रो ब्रह्मसंयुतः ॥ १२ ॥
 कुक्षिमध्ये समागम्य च क्रेगर्भसप्तधा ॥ जीवभूतानि त्वलान्दृष्ट्वा सप्तमहारिपूत्र ॥ १३ ॥ एकैकं सप्तधा तेन महेन्द्रेण तदा कृतः ॥
 नम्रीभूतश्च तान्दृष्ट्वा महेन्द्रस्तैः समन्वितः ॥ १४ ॥ योनिद्वारेण चागम्य प्रणनामतदादितिम् ॥ प्रसन्नासादितिर्देवान्महेन्द्राय च तान्ददौ ॥ १५ ॥
 मरुद्गणाश्च ते सर्वे विख्याताः शक्रसेवकाः ॥ सतु पूर्वभवे जातो ब्राह्मणोलोकविश्रुतः ॥ १६ ॥ इलोनामसवे द्वाशे यथे लोतृपतिस्तदा ॥
 एकदा बलवात्राजामनु पुत्र इलः स्वयम् ॥ १७ ॥ एकाकी हयमारुह्य मेरोर्विपिनमाययौ ॥ मेरोरधःस्थितः खंडः स्वर्णगर्भो हारिप्रियः ॥ १८ ॥
 निवासं कृतवैस्तत्र कृत्वा राहं महोत्तमम् ॥ इलेनावृतमेवापि कृतं तत्र स्थले सुराः ॥ १९ ॥ इलवृतमिति ख्यातः खंडोऽप्यद्भुतप्रियः ॥
 भारते ये स्थिता लोका इलवृतमुपागताः ॥ २० ॥ मेरुगिरिर्वृक्षमयो विधात्रा निर्मितो हि सः ॥ आरोहणं नरेस्तस्मिन्कृतं स्वर्णमयं शुभम् ॥ २१ ॥
 तमारुह्य क्रमालोकाः स्वर्गलोकमुपागताः ॥ तान्दृष्ट्वा मनुजाः प्राप्तास्ते दहास्वर्गमण्डले ॥ २२ ॥ विस्मिताश्च सुरास्सर्वे महेशं शरणं ययुः ॥
 ज्ञात्वा स भगवान्नुद्रो भवान्यासहशंकरः ॥ २३ ॥ इलवृतवने रम्ये सरमे च तथा सह ॥ एतस्मिन्नेतरे प्राप्तावैव स्वतस्तुतो महान् ॥ २४ ॥

इलोनाममहाप्राज्ञोमृगयार्थसदाशिवम् ॥ नम्रभूतंसमालोक्यनेत्रसर्भाल्यसंस्थितः ॥ २५ ॥ लज्जितांगिरिजादृष्ट्वाशशापभगवान्हरः ॥
 अस्मिन्खड्गसदानार्योभविष्यतिचर्माविना ॥ २६ ॥ इत्युक्त्वावचनंतस्मिन्नार्यस्सर्वावभूविरे ॥ इलावभूवनृपतेःकन्याजनमनोहरा ॥ २७ ॥
 बहुकालमेरुशृंगेमहत्तपमर्चाकरत् ॥ इलासमाधिभूतायासप्तर्विशञ्जतुर्युगम् ॥ २८ ॥ जातंततइलकन्यात्रेतामथ्येतुचंद्रजम् ॥
 बुधदेवंपतिंकृत्वाचंद्रवंशमजीजनत् ॥ २९ ॥ अयोध्याधिपतिःश्रीमान्यदेलुवृतमागतः ॥ तस्यराज्ञीमदमतीनाम्नातुष्टावपवर्तीम् ॥ ३० ॥
 तदाप्राप्तइलोविप्रस्तस्यारूपेणमोहितः ॥ परस्पर्शतामदमतीराज्ञीकामविमोहितः ॥ ३१ ॥ एतस्मिन्नंतरतत्रवागुवाचाशरीरिणी ॥
 इलोनायद्विजश्चायंतवरूपविमोहितः ॥ ३२ ॥ अनिलोनामतत्रैवविख्यातोऽभूद्विजस्यैव ॥ कामाग्निपीडितोविप्रस्ततुष्टावचपावकम् ॥ ३३ ॥
 छित्त्वाछित्त्वाशिरोरम्यंतस्मैजातंपुनः ॥ दत्त्वातुष्टावतंदेवंप्रसन्नोऽभूद्धनंजयः ॥ ३४ ॥ ग्राहत्वमूनपंचाशद्विभेदाजनयिष्यसि ॥
 तथाहंमित्रवान्भूत्वातत्संख्यस्तवकामदः ॥ ३५ ॥ यथाकुबेराभगवान्बडूविंशद्वरुणप्रियः ॥ तथाहमूनपंचाशद्विभेदस्तवैसखा ॥ ३६ ॥
 इत्युक्तेवचनेतस्मिन्दितिकुक्षौद्विजोत्तमः ॥ वायुर्नामसवैजातःपावकस्याप्रियस्सखा ॥ ३७ ॥ सूतउवाच ॥ इतिश्रुत्वागुरोर्वाक्यवैश्यजात्यांस
 मुद्भवः ॥ धान्यपालस्यैवैहेमूलगंडान्तजःसुतः ॥ ३८ ॥ पितृमातृपरित्यक्तःकाश्योविध्यवेनेतदा ॥ अलिकोनामवैम्लेच्छस्तत्रस्थानेसमागतः
 ॥ ३९ ॥ अनपत्योवस्त्रकारीसुतंप्राप्यगृहंययौ ॥ कवीरइतिविख्यातःसपुत्रोमधुराननः ॥ ४० ॥ ससप्ताब्दवपुर्भूत्वागोदुग्धापानतत्परः ॥
 रामानंदंगुरुंमत्वारामध्यानपरोऽभवत् ॥ ४१ ॥ स्वहस्तैर्नैवसंकृत्यभोजनंहरयेऽप्यत् ॥ तत्प्रियार्थंहरिस्साक्षात्सर्वकामप्रदोऽभवत् ॥ ४२ ॥
 ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ उत्तानपादतनयोध्रुवोभूत्क्षत्रियःपुरा ॥ पितृमातृपरित्यक्तःसवालःपंचहायनः ॥ ४३ ॥ गोवर्द्धनगिरौप्राप्यनारदस्योपदे
 शतः ॥ सचक्रेभगवद्ध्यानंषष्ठमासीमहाव्रती ॥ ४४ ॥ तदाप्रसन्नोभगवान्विष्णुनारायणःप्रभुः ॥ खमंडलेपदंतस्मैददौप्रीत्यानभोमयम् ॥ ४५ ॥
 दृष्ट्वातद्दुर्नरम्यंभायाशक्त्यादिशोदश ॥ स्वामिनंचध्रुवंमत्वाभक्तिनम्रावभूविरे ॥ ४६ ॥ ध्रुवोऽपिभगवान्साक्षात्सर्वपूज्योवभूवह ॥
 दिक्पतिःसतुविज्ञेयोभगणानांपतिःस्वयम् ॥ ४७ ॥ नभःपतिःकालकरःशिशुमारपतिस्सवै ॥ पंचतत्त्वासवैमायाप्रकृतिस्तत्पतिःस्वयम् ॥ ४८ ॥

तस्माद्वरायांसंभूतोभौमोनाममहाग्रहः ॥ जलदेव्यास्ततोजातःशुक्रोनाममहाग्रहः ॥ ४९ ॥ वह्निदेव्यांततोजातश्चाहंतत्रमहाग्रहः
 वासुदेव्यांध्रुवाज्जातःकेतुर्नाममहाग्रहः ॥ ५० ॥ ग्रहभूतःस्थितस्तत्रनभोदेव्यांतदुद्रवः ॥ राहुर्नाम तथाघोरोमहाग्रहउपग्रहः ॥ ५१ ॥
 पूर्वार्थादिशिवैतस्माज्जातश्चैरावतोगजः ॥ आग्नेय्यादिशिवैतस्मान्पुंडरीकोगजोऽभवत् ॥ ५२ ॥ वामनःकुमुदश्चैवपुष्पदंतःक्रमाद्गजाः
 सर्वेभौमःसुप्रतीकोनभोदिक्षुतत्सुताः ॥ ५३ ॥ अभ्रमुःकपिलचैवपिंगलाख्याइमाःक्रमात् ॥ ताम्रकणीशुभ्रदंतीचांगनाचांजनावती ॥ ५४ ॥
 भूमिदिक्षुकरिण्याश्चजाततस्मात्तुतात्प्रियाः ॥ भगिनीचतथाभातासुताचैवसुषातथा ॥ ५५ ॥ पशुयोन्युद्भवानांचनृणांतापोषितस्सदा ॥
 देवयोन्युद्भवानांचनृणांपत्नीस्मृतास्वसा ॥ ५६ ॥ मनुवंशोद्भवानांचनृणांचान्योद्भवाःस्त्रियः ॥ इतिधर्माविधात्रोक्तोभयप्रोक्तःसुराहिवः ॥ ५७ ॥
 द्विधाध्रुवस्सविज्ञेयोभूमेरुद्धर्मधस्तथा ॥ सद्गुणःसदिवारूपोरात्रिरूपस्तमोगुणः ॥ ५८ ॥ अधोध्रुवेसदारात्रिनारकास्तत्रवैस्थिताः ॥ उद्धुध्रुवेदि
 वानित्यंतपोमध्येनिशादिवा ॥ ५९ ॥ महोजनस्तपस्सत्यंतेषुनित्यादिनंस्मृतम् ॥ रौरवश्चांधकूपश्चतामिसंक्षलमोभयम् ॥ ६० ॥ तेषुनित्यंस्मृता
 रात्रिःकल्पमानंचकोविदैः ॥ सतुपूर्वभवेचासीद्ब्राह्मणोमाधवप्रियः ॥ ६१ ॥ षष्ठ्यब्दं सर्वतीर्थेषुप्रातःस्नानंचकारह ॥ तीर्थेषुण्यात्सवैविप्रोमाधवो
 माधवप्रियः ॥ ६२ ॥ सुनीत्यांगभमासाद्यध्रुवोभूत्वाराराजह ॥ षट्त्रिंशत्सहस्राब्दराज्यं कृत्वाध्रुवोऽभवत् ॥ ६३ ॥ सूतलवाच ॥ इतिश्रुत्वागुरोर्वो
 क्यसंध्रुवःपंचमोवसुः ॥ गुर्जरेदेशागम्यवैश्यजात्यांसमुद्भवः ॥ ६४ ॥ नरश्रीर्नामविराटोगुणवैश्यस्यवैसुतः ॥ कुसीदगुणगुप्तश्चनर
 श्रीःपुत्रवत्सलः ॥ ६५ ॥ त्यक्त्वाप्राणान्ययौस्वर्गसैवैश्यतनयोध्रुवः ॥ प्रत्यहंसहरेःक्रीडांवृन्दवनमहोत्तमे ॥ ६६ ॥ शिवप्रसादात्प्रत्यक्षां
 दृष्ट्वाहर्षमाप्तवान् ॥ यस्यपुत्रविवाहेचभगवान्भक्तवत्सलः ॥ ६७ ॥ यादवैस्सहसंप्रातस्तस्यवांछितदायकः ॥ पुरीकाशोसमागम्यनरश्री
 र्भक्तराट्स्वयम् ॥ ६८ ॥ रामानन्दस्यशिष्योऽभूद्विष्णुधर्मविशारदः ॥ कदाचिद्भगवानत्रिगंगाकूलेऽनसू
 यया ॥ ६९ ॥ सार्द्धतपोमहर्कुर्वन्नक्षत्राध्यानपरोऽभवत् ॥ तदाब्रह्माहरिश्चोभुःस्वस्ववाहनमास्थिताः ॥ ७० ॥ वरब्रूहीतिवचनंतमाहुस्ते
 सनातनाः ॥ इतिश्रुत्वावचस्तेषांस्वयंभूतनयोमुनिः ॥ ७१ ॥ नैर्वाकिंचिद्भवःप्राहसंस्थितःपरमात्मनि ॥ तस्यभावंसमालोक्यत्रयोदेवाः

सनातनाः ॥ ७२ ॥ अनसूयांतस्यपत्नीसमागम्यवचोऽब्रुवन् ॥ लिंगहस्तःस्वयंरुद्रोविष्णुस्तद्रसवर्द्धनः ॥ ७३ ॥ ब्रह्माकामब्रह्मलोपःस्थि
तस्तस्यावशंगतः ॥ रतिदेहिमदाघूर्णेनोचेत्प्राणांस्त्यजाम्यहम् ॥ ७४ ॥ पतिव्रताऽनसूयाचश्रुत्वातेषावचोऽब्रुमम् ॥ नैवकिंचिद्वचःप्राहको
पभीतासुरान्प्रति ॥ ७५ ॥ मोहितास्तत्रतेदेवागृहीत्वातांबलात्तदा ॥ मैथुनायसमुद्योगंचक्रुर्मायाविमोहिताः ॥ ७६ ॥ तदाऽक्रुद्धासतीसांवि
ताच्छशापमुनिप्रिया ॥ ममपुत्राभविष्यंतियूयंकामविमोहिताः ॥ ७७ ॥ महादेवस्यवैलिंगब्रह्मणोऽस्यमहाशिरः ॥ चरणैवासुदेवस्य
पूजनीयानरैस्सदा ॥ ७८ ॥ भविष्यंतिसुरश्रेष्ठाऽपहासोऽयमुत्तमः ॥ इतिश्रुत्वावचोवोरनमस्कृत्यमुनिप्रियाम् ॥ ७९ ॥ तुष्टुबुभुक्ति
नम्राश्चैवदपाटैश्चक्रुर्द्वयैः ॥ अनसूयातदाप्राहभवन्तोममपुत्रकाः ॥ ८० ॥ भूत्वाशापमदीयंचत्यक्त्वावृत्तिमवाप्स्यथ ॥ इत्युक्तेवचनेब्रह्मा
चंद्रमाश्चतदाब्रूभूत् ॥ ८१ ॥ दत्तात्रेयोहरिःसाक्षादुवासाभगवान्हरः ॥ तत्पापपरिहारार्थयोगवन्तोवभूविरै ॥ ८२ ॥ एतस्मिन्नंतरेदेवी
प्रकृतिस्सर्वधर्मेणी ॥ विधिविष्णुहरंचान्यचक्रेसागुणरूपिणी ॥ ८३ ॥ मन्वंतरमतोजाततेषांगंप्रकुर्वताम् ॥ हर्षिताश्चत्रयोदेवास्समागम्यच
तान्प्रति ॥ ८४ ॥ उवाचवचनंरम्यंतेषांमंगलहेतवे ॥ चंद्रमाश्चभवेत्सोमोवसुःपृष्ठःसुरप्रियः ॥ ८५ ॥ रुद्रांश्चैवदुर्वासाःप्रत्यूषःसप्तमोवसुः ॥
दत्तात्रेयमयोयोगीप्रभासश्चाष्टमोवसुः ॥ ८६ ॥ तेषांवाक्यंसमाकर्ण्यवसवस्तेत्रयोऽभवन् ॥ इतिश्रुत्वागुरोर्वाक्यंवसवोहर्षितास्त्र
यः ॥ ८७ ॥ स्वांशेनभूतलजगुःकलितुद्धायादारुणे ॥ दाक्षिणात्येराजगृहेवैश्यजात्यांसमुद्भवः ॥ ८८ ॥ पीपानामसुतःसोमःसुदेवस्यतदाब्रूभूत् ॥
कृत्तराज्यपदंतेनयथाभूपेनतत्पुरे ॥ ८९ ॥ रामानन्दस्यशिष्योऽभूद्धारकांससमागतः ॥ हेरमुद्रांस्वर्णमयींप्राप्यकृष्णात्सवैनृपः ॥ ९० ॥ वैष्णवे
भ्योददौतत्रप्रेततत्त्वविनाशिनीम् ॥ प्रत्यूषश्चैवपांचालैवैश्यजात्यांसमुद्भवः ॥ ९१ ॥ मार्गपालस्यतनयोनानकोनामविश्रुतः ॥ रामानन्द
समागम्यशिष्योभूत्त्वासनानकः ॥ ९२ ॥ सर्वैस्लेच्छान्वशीकृत्यसूक्ष्ममार्गमदर्शयत् ॥ प्रभासैर्वैशांतपुरेब्रह्मजात्यांसमुद्भवः ॥ ९३ ॥ शुक्लद
त्तस्यतनयोनित्यानंदइतिस्मृतः ॥ इतितेवसुमाहात्म्यंमयाज्ञौनकवर्णितम् ॥ ९४ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थगुण
ण्डापरपर्यायेकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेवसुमाहात्म्येकवीरनरश्रीपीपानानकनित्यानन्दसमुत्पत्तिवर्णनंनमसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १७ ॥

॥ सुत उवाच ॥ इत्युक्त्वा तान् सुरान् देवो भगवान्बृहतांपतिः ॥ अश्विनौ च समालोक्य तथो गार्ग्यमवर्णयत् ॥ १ ॥ वैवस्वतेऽन्त
 रे पूर्वै विश्वकर्मा विचित्रकृत् ॥ चित्रगुप्ताश्रियं दृष्ट्वा चित्रलेखा विनिर्मिताम् ॥ २ ॥ स्पृद्धाभूतो महाभायां तुष्टावबहुपूजनैः ॥ प्रसन्ना
 सा तदा देवा चित्राय तस्य योषिति ॥ ३ ॥ स्वांशज्जाता स्मृता संज्ञा सर्वज्ञान करी स्वयम् ॥ षोडशान्देवयः प्राप्त संज्ञायास्तत्पिता सु
 खी ॥ ४ ॥ विवाहार्थी सुरान् सर्वानाह्वयन् ये रूढनि ॥ यक्षाधीनाश्च षड्विंशत्कुबेराद्याः स्समागताः ॥ ५ ॥ यादसांपतयः प्राप्ता दशतत्रय
 कामुकाः ॥ पावकाऽनपंचाशद्वायवश्च तथा स्मृताः ॥ ६ ॥ ध्रुवौ द्वौ च स्वयं प्राप्ता सोमास्तत्रैव षोडश ॥ त्रयोदशाश्च प्रत्यूषाः प्राप्ता विश्व
 प्ररक्षकाः ॥ ७ ॥ षष्ट्युत्तरं चित्रशतं प्रभासादि न रक्षकाः ॥ भवाद्याश्च तदारुद्राः शशिमण्डल रक्षकाः ॥ ८ ॥ आदित्याश्च स्थिताः स्सर्वे संज्ञा
 याश्च स्वयं वरे ॥ दानवा विप्रचित्प्याद्याश्च तुराशीतिरायुः ॥ ९ ॥ प्रह्लादाद्यास्तदौ दित्यावसु कयाद्याश्च पन्नगाः ॥ शेषाद्याश्च तदानागास्ता
 क्ष्याद्या गरुडाः स्मृताः ॥ १० ॥ सर्वे स्वयं वरे प्राप्ता महान्कोलाहलैर्बभूवुः ॥ एतस्मिन्नंतरे देवो देवकन्या समन्विता ॥ ११ ॥ संज्ञा देवान्प्रति
 तदा प्रपत्य क्षम भवदिवि ॥ तां समालोक्य बलवान्बलिः कामविमोहितः ॥ १२ ॥ करेण हीत्वा प्रययौ पश्यतां सर्वधान्वनाम् ॥ तदा क्रोधातुरादेवा
 रुरुधुर्दृत्य सत्तमम् ॥ १३ ॥ शस्त्रास्त्रैस्तपयित्वा तं महद्बुद्धमकारयत् ॥ दानवाश्च तदौ दित्यानां वाहन संस्थिताः ॥ १४ ॥ देवैः साद्धं महद्बु
 द्धं तु मुलं च क्रिमुदा ॥ दानवैश्च हता देवाः सुरैर्दित्या विनाशिताः ॥ १५ ॥ शवभूतैरिखावर्तैश्च भूदग्भ्यां वसुंधरा ॥ पक्षमात्रमभू
 द्बुद्धं दिव्यं दानवदेवयोः ॥ १६ ॥ पांचजन्यस्तथा धाता हयग्रीवश्च मित्रकः ॥ अघासुरोऽयं मां चैव बलः शक्रस्तथैव च ॥ १७ ॥ बकासुरश्च व
 रुणः शकटः प्रांशुरेव च ॥ वत्सासुरो भगश्चैव विवस्वांश्च बलिः स्वयम् ॥ १८ ॥ प्रलंबश्च तथा पूषा गर्दभः सविता युधि ॥ विश्वकर्मा मयश्च वका
 लनेमि हरिः स्वयम् ॥ १९ ॥ कांक्षमाणौ च विजयं युधुधाते परस्परम् ॥ पराजिताश्चैतौ दित्या बुद्धं त्यक्त्वा प्रदुदुवुः ॥ २० ॥ विवस्वौश्च तदा सं
 ज्ञां गृहीत्वा रथं संस्थिताम् ॥ विश्वकर्माणमागम्य ददौ तस्मै प्रसन्नधीः ॥ २१ ॥ विवस्वं तं सुरश्रेष्ठं दृष्ट्वा संज्ञावचां ऽब्रवीत् ॥ मत्पतिश्च भवान्दे
 वो भवेत्कार्यकरस्सदा ॥ २२ ॥ त्वया जिता हं भगवन्बलेर्विप्रियकारिणः ॥ भ्रातृजग्रहणे दोषो न भवेत्सकदाचन ॥ २३ ॥ वीरमुक्ता सदाना

रीस्त्रीरत्नं मुनिभिः स्मृता ॥ चतुर्द्धा प्रकृतिर्देवी गुणभिन्ना गुणैकिका ॥ २४ ॥ एका सा प्रकृतिर्माता गुणसाम्यात्सनातनी ॥ सत्त्वभूता च भगि
 नी रजोभूता च गेहिनी ॥ २५ ॥ तमोभूता च सा कन्या तस्यै देव्ये नमो नमः ॥ बहवः पुरुषा ये वै निगुणश्चैक रूपाणि ॥ २६ ॥ चैतन्याऽज्ञानवन्त
 श्र्लोकैः प्रकृति संभवाः ॥ अलोकैः पापजास्त्वैव देव ब्रह्मसमुद्भवाः ॥ २७ ॥ या तु ज्ञानमयी नारिवृणो ब्रह्मपुरुषं शुभम् ॥ कोऽपि पुत्रः पिता प्राता स
 च तस्याः पतिर्भवेत् ॥ २८ ॥ स्वकीयां च सुता ब्रह्मा विष्णु देवः स्वमातरम् ॥ भगिनी भगवाञ्छंभु गृहीत्वा श्रेष्ठतामगात् ॥ २९ ॥
 इति श्रुत्वा वेदमयं वाक्यं चादिति संभवः ॥ विवस्वान्नातृजं संज्ञां गृहीत्वा श्रेष्ठवानभूत् ॥ ३० ॥ सुताः कन्यास्तयोर्जातामनुववस्वत
 स्तथा ॥ यमश्च यमुना चैव दिव्यतेजोभिरन्विताः ॥ ३१ ॥ तदा संज्ञासती सा क्षात्तेजोभूतं पतिं स्वकम् ॥ ज्ञात्वा छायां समुत्पाद्य तप
 से वनमागता ॥ ३२ ॥ सार्वर्णिश्च मनुस्तस्यां शान्तिश्च तपती तथा ॥ छायायां च समुद्भूताः क्रूरदृष्ट्या विवस्वतः ॥ ३३ ॥ पुत्रभेदे
 न तानां रीमत्वा मायां रूपां न्वितः ॥ चकार भस्मभूतां तां विवस्वान्भगवाव्रविः ॥ ३४ ॥ तदा शानिश्च सा वर्णिर्विवस्वंतरूपां न्वितम् ॥ ज्ञात्वा
 च क्रोधताम्राक्षौ युधोते परस्परम् ॥ ३५ ॥ कियता चैव कालेन भग्नभूतो विवस्वता ॥ हिमाचले गिरौ प्राप्य ते पतुः परमेतपः ॥ ३६ ॥ त्रिव
 र्णान्ते च सा देवी महाकाली समागता ॥ अर्चितं च वरं ताभ्यां ददौ तद्भक्तिवत्सला ॥ ३७ ॥ पुनस्तौ च समागम्य युधुधाते विवस्वता ॥ विवस्वा
 न्भयभीतश्च त्यक्त्वा युद्धं पराभवत् ॥ ३८ ॥ यत्र स्थिता प्रिया संज्ञा वडवारूपधारिणी ॥ कुरु खंडे महारभ्येत पंतीतप उल्बणम् ॥ ३९ ॥
 गत्वा ददर्श भगवान्संज्ञां संवोधकारिणीम् ॥ कामातुरो हयोभूत्वा तत्र मेतया सह ॥ ४० ॥ पंचवर्णान्ते रसं ज्ञागर्भतस्माद्दधौ स्वयम् ॥ तनयौ
 च समुद्भूतौ दिव्यरूपपराक्रमौ ॥ ४१ ॥ पितुर्दुःखं समा लोक्य जग्मतू रविमण्डलम् ॥ जित्वा बंधूदुराचारौ क्रूरदृष्ट्या तदा स्वयम् ॥ ४२ ॥
 वद्धतौ स्वपितुः पाद्वं संप्राप्तौ वडवासुतौ ॥ दृष्ट्वा विवस्वान्भगवान्वैरिणौ समुपगतौ ॥ ४३ ॥ संपीडयताडयामास लोहदंडैर्भयानकः ॥
 पंगुभूतौ पुनस्त्यक्त्वा छायापुत्रौ दिवाकरः ॥ ४४ ॥ आश्विनौ स्यामालोक्य च वचनं प्राहतौ मुदा ॥ जीवईशो यथा मित्रौ न राराणो यथा ॥ ४५ ॥
 एकनाम्ना युवां प्रीतौ नासत्यौ च भविष्यथः ॥ सोमशक्तिरिडा देवी ज्येष्ठपत्नी भविष्यति ॥ ४६ ॥ पिंगलासूर्यशक्तिश्च लघुपत्नी भविष्यति ॥

इडापतिस्सवैनामाद्वितीयः पंगलापतिः ॥ ४७ ॥ द्वादशस्सप्तनृणां शोः क्रूरदृष्टिः शनैश्चरः ॥ तस्य शान्तिकरो ज्येष्ठो भविष्यति महतीले ॥ ४८ ॥ द्वितीयश्च नृणां शोः सावर्णिभ्रमकारकः ॥ तस्य शान्तिकरो भूमौ भविता पंगलापतिः ॥ ४९ ॥ जन्मराशिस्थिता देवी तपतीता पकारिणी ॥ इडाच पंगला तस्याः शान्तिकत्र्यौ भविष्यतः ॥ ५० ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्य सुरुवैद्यो बभूवतुः ॥ सावर्णिश्च शनीराहुः केतुः स्वर्गप्रतापिनः ॥ ५१ ॥ तेषां तु परिहाराथौ दक्षौ चाश्विनिसंभवौ ॥ सूत उवाच ॥ इति श्रुत्वा गुरोर्वाक्यं प्रसन्ना सुरसत्तमौ ॥ ५२ ॥ स्वां शान्महीले जातौ द्रुद्योन्यारं वेस्सुतौ ॥ चाण्डालस्य गृहे जातः ड्यागहंतुरिडापतिः ॥ ५३ ॥ सधनो नाम विलयातः पितृमातृ परायणः ॥ शालिग्रामशिला तु ल्यंछागमां समविक्रयत् ॥ ५४ ॥ कबीरं समुपागम्य शिष्यो भूत्वा रराज वै ॥ स तु सत्यनिधिः पूर्वब्राह्मणस्तपसा स्थितः ॥ ५५ ॥ भयभीतं च गांतत्र चाण्डालाय ह्यदृश्यत् ॥ राजगृहे करस्तस्मात्सधनस्य लयंगतः ॥ ५६ ॥ चर्मकारगृहे जातो द्वितीयः पंगलापतिः ॥ मानदासस्य तनयोरैदास इति विश्रुतः ॥ ५७ ॥ पुरीकां शीसमागम्य कबीरं रामतत्परम् ॥ जित्वा मतविवादेन शंकराचार्यमागतः ॥ ५८ ॥ तयोर्विवादमभवद्दहोरात्रं मतान्तरे ॥ पराजितस्सैदासो न त्वातं द्विजसत्तमम् ॥ ५९ ॥ रामानन्दमुपागम्य तस्य शिष्यत्वं मागतः ॥ इति ते कथितं विप्रसुरं शिष्यमथ भवन् ॥ कलिशुद्धिकरी लिलातेषां मार्गप्रदर्शिनम् ॥ ६० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्थे खंडापरपरायण्ये कलियुगीयेतिहाससमुच्चये अश्विनीकुमारवतारसधनैदाससमुत्पत्तिवर्णने अष्टादशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ इत्युक्त्वा भगवाञ्जीवो देवमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ स्वमुखात्स्वांशमुत्पाद्य ब्रह्मयोनौ बभूव ह ॥ १ ॥ इष्टिकानगरं रम्या गुरुदत्तस्य वै सुतः ॥ रोपणो नाम विख्यातो ब्रह्ममार्गप्रदर्शकः ॥ २ ॥ सूत्रग्रंथमयि मालां तिलकं जलनिर्मितम् ॥ वासुदेवेति तन्मंत्रकलौकृत्वा जने जने ॥ ३ ॥ कृष्णचैतन्यमागम्य कंबलं च तदा ज्ञया ॥ गृहीत्वा स्वपुरीं प्राप्य कृष्णध्यानं पराभवत् ॥ ४ ॥ अतः परं शृणु मुने चरित्रं च हरेर्मुदा ॥ यच्छ्रुत्वा च कलौ घोरो जने नैव भयं व्रजेत् ॥ ५ ॥ पंचाब्दे कृष्णचैतन्ये यज्ञांशे यज्ञकारिणि ॥ काश्मीरसंभवो विप्रः केशवः शारदाप्रियः ॥ ६ ॥ प्रातः शान्तिपुरे ग्रामे वाग्देवी वरदर्पितः ॥ स तां दिग्विजयं कृत्वा सर्वशस्त्रविशारदः ॥ ७ ॥ गंगाकूले स्तवं रम्यं रचित्वा सोऽपठद्विजः ॥

एतस्मिन्नंतरेतत्रयज्ञांशस्समुपागतः ॥ ८ ॥ उवाचवचनंरम्यंकेशवंस्तुतिकारिणम् ॥ सुकृतंपूतमर्णचश्रुतीनांसारमेवहि ॥ ९ ॥
 इत्युक्तंभवतास्तत्रेदूषणंभूषणंवद ॥ तमाहेकेशवोधीमान्दूषणनैवदृश्यते ॥ १० ॥ इत्युक्त्वाप्राहभगवान्भूषणनैवदृश्यते ॥ सुकृतंचरुमृ
 तंधर्मःपूतंचैतन्यमुच्यते ॥ ११ ॥ अर्णवीर्यमितिज्ञेयंश्रुतिसारमतस्त्रयम् ॥ गंगजलेदूषणोऽयंभूषणोऽयंकलेवरे ॥ १२ ॥ इतिश्रुत्वास
 वैविप्रोविस्मितोऽभुञ्चगीःप्रियः ॥ लज्जितंस्वजनंदंद्वाशारदासर्वमंगला ॥ १३ ॥ विहस्येकशवंप्राहयज्ञांशोऽयंहारिःस्वयम् ॥ इतिश्रुत्वातु
 तंच्छिष्यःकृष्णमंत्रउपासकः ॥ १४ ॥ बभूवैष्णवश्रेष्ठःकृष्णचैतन्यसेवकः ॥ सूतउवाच॥श्रीधरोनामविख्यातोब्राह्मणःशिवपूजकः॥१५॥
 पत्तनेनगरेरम्येतस्यसप्ताहुत्तमम् ॥ राज्ञाभागवतंतत्रकारितसंधनंवहु ॥ १६ ॥ गृहीत्वाश्रीधरोविप्रोजगामश्वशुरालये ॥ तत्रोष्यमासमा
 त्रंचस्वपन्त्यासहवैद्विजः ॥ १७ ॥ स्वगेहमगमन्मार्गेचौराःसप्ततुतंप्रति ॥ शपथंरामदेवस्यकृत्वासाद्धमुपाययुः ॥ १८ ॥ समाप्तेविपिने
 रम्येहत्वातेश्रीधरंद्विजम् ॥ गोस्थंसधनंतत्रसभार्यजगृहस्तदा ॥ १९ ॥ एतस्मिन्नंतरेरामःसच्चिदानंदविग्रहः ॥ सप्ततंश्वशरैर्हत्वापुन
 रुज्जीव्यतंद्विजम् ॥ २० ॥ प्रेषयामासभगवांस्तदावृन्दावनेप्रभुः ॥ तदाप्रभृतिवैविप्रःश्रीधरौवैष्णवोऽभवत् ॥ २१ ॥ सप्ताब्देचैवयज्ञां
 शोगत्वाशान्तिपुरींशुभाम् ॥ ब्रह्मज्ञानमुपागम्ययज्ञांशाच्छिष्यतांगतः ॥ २२ ॥ टीकाभागवतस्यैवकृततेनमहात्मना ॥ सूतउवाच ॥
 रामशर्मास्थितःकाश्यांशंकरार्चनतत्परः ॥ २३ ॥ शिवरात्रेद्विजोधीमानविसुक्तेऽवरस्थलः ॥ एकाकीजाग्रतोऽध्यानीजत्वापंचाक्षरंशुभ
 म् ॥ २४ ॥ तदाप्रसन्नोभगवाच्छंकरालोकशंकरः ॥ वरंब्रूहीतिवचनंतमाहद्विजसत्तमम् ॥ २५ ॥ रामशर्माशिवनत्वावचनंप्राहनम्रधीः ॥
 भवान्यस्यसमाधिस्योऽध्यानेयस्यपरोभवान् ॥ २६ ॥ सदेवोददयेमद्वयंसेतववरात्प्रभो ॥ इत्युक्तेवचनेतस्यविहस्याहमहेश्वरः ॥ २७॥
 एकावैषकृतिर्मायात्रिधाब्रह्मस्वरूपिणी ॥ शून्यभूताव्ययस्यैवपुरुषस्याद्धतैजसम् ॥ २८ ॥ गृहीत्वालोकजननीपुंछीवैसुषुवेसुतौ ॥ पु
 मान्नारायणःसाक्षाद्गौरश्चाष्टभुजैर्जुतः ॥ २९ ॥ त्रिधाबभूवभगवान्स्वेच्छयाविश्वरक्षकः ॥ अर्धतेजास्सवैषिणुर्वनमालिचतुर्भुजः ॥ ३० ॥
 क्षीरशायीसिआदित्यःस्वयंसह्मणदेवताः ॥ अर्धतेजाद्विधासैवनरनारायणावृषी ॥ ३१ ॥ जिष्णुर्विष्णुःसर्वज्ञेयौपर्वतेगंधमादने ॥ छविः

संकर्षणः साक्षाद्ब्रह्मरूपं त्रिधा भवतु ॥ ३२ ॥ पूर्वाद्धाद्वैतशेषश्च पराद्धाद्रामलक्ष्मणौ ॥ गौरशेषो द्वापराण्ते बलभद्रः स वै स्वयम् ॥ ३३ ॥
 रामलक्ष्मणयोर्ध्यानं बलभद्रस्य पूजनम् ॥ सदा मया च कर्तव्यं तत्प्राप्य त्वं सुखी भव ॥ ३४ ॥ इत्युक्तवान्तर्दधे देवो रामानन्दस्य चाभवत् ॥
 कृष्णचैतन्यमागम्य द्वादशाब्दवयो वृतम् ॥ ३५ ॥ शिष्यो भूत्वा स्थितस्तत्र कृष्णचैतन्यपूजकः ॥ कृतं तदा ज्ञायते नाध्यात्मरामायणं शुभम् ३६ ॥
 ॥ सूत उवाच ॥ निम्बादित्यस्मै विप्रो रामानुजसमन्वितः ॥ श्रुत्वा यज्ञांश्चरितं पुरीशान्तिमयी गतः ॥ ३७ ॥ यज्ञांश्चोडशाब्दे च
 नत्वा तं तैसमास्थितौ ॥ ऊचतुः कृष्णचैतन्यं भवतां क्रिमं तं स्मृतम् ॥ ३८ ॥ विहस्याहस्य यज्ञांश्च शक्तोऽहं शक्तिपूजकः ॥ शैवोऽहं वै द्विजौ
 नित्यलोकार्थं शंकरव्रती ॥ ३९ ॥ वैष्णवोऽहं ध्यानपरो देवदेवस्य भक्तिमान् ॥ अहं भक्तिमदं पीत्वा पापपुंसो बलिं शुभम् ॥ ४० ॥ शक्यैसम
 प्यहोमान्ते ज्ञानाग्नौ यज्ञतत्परः ॥ इति श्रुत्वा द्विजौ तौ तु तस्य शिष्यत्वमागतौ ॥ ४१ ॥ आचारमार्गमागम्य सर्वपूज्यौ बभूवतुः ॥ तदा ज्ञयाचार
 भाष्यं कृत्वा रामानुजो मुनिः ॥ ४२ ॥ उवाच तत्र मतिमान् कृष्णचैतन्यपूजकः ॥ निम्बादित्यो गुरोराज्ञां पुरस्कृत्य महा मुनिः ॥ ४३ ॥ कृष्णखंडं
 पुराणांगं चेक्रे दशसहस्रकम् ॥ तत्रोष्य गुरुसेवाढ्योराधा कृष्णप्रपूजकः ॥ ४४ ॥ सूत उवाच ॥ विष्णुस्वामी स वै विप्रो गतः शान्तिपुरीं शुभाम् ॥
 यज्ञांश्च ऊर्नविशाब्देन त्वा तं प्राह स द्विजः ॥ ४५ ॥ को देवः सर्वदेवानां पूज्यो ब्रह्माण्डगोचरे ॥ इति श्रुत्वा स भगवानुवाच द्विजसत्तमम् ॥ ४६ ॥
 सर्वपूज्यो महादेवो भक्तानुग्रहकारकः ॥ विष्णवीश्वरश्च रुद्रेशो ब्रह्मेशो भगवानाह्वरः ॥ ४७ ॥ विना तत्पूजनं नैव पदार्थानि फलाहिते ॥ ये तु वै
 विष्णुभक्ताश्च शंकराचरिततत्पराः ॥ ४८ ॥ शिवप्रसादात्सुलभं वैष्णवीभक्तिरुत्तमा ॥ वैष्णवः पुरुषो भूत्वा शंकरं लोकांशं करम् ॥ ४९ ॥ कर्म
 भूम्यां स मागम्य न पूजति स नारकः ॥ विष्णुस्वामी तितच्छ्रुत्वा शिष्यो भूत्वा च तद्गुणैः ॥ ५० ॥ कृष्णमंत्रमुपासित्वा स बभूव शिवार्चकः ॥
 वैष्णवी संहिता तं निर्निमित्तं च तदा ज्ञया ॥ ५१ ॥ तत्रोष्य विष्णुभक्तश्च कृष्णचैतन्यपूजकः ॥ सूत उवाच ॥ मध्वाचार्यः कृष्णपरो
 ज्ञात्वा यज्ञांश्च सुत्तमम् ॥ ५२ ॥ गत्वा शान्तिपुरीं रम्यां नत्वा तं प्राह स द्विजः ॥ कृष्णोऽयं भगवान् साक्षात्तदव्यविश्वकारकाः ॥ ५३ ॥ देवाधा
 त्रादयं ज्ञेयास्तर्हिततनूजनेन किम् ॥ शक्तिमार्गपरा विप्रावृथा हिंसा मयैस्वैः ॥ ५४ ॥ अश्वमेधादिभिर्देवान् पूजयन्ति महीतले ॥ इति

शुत्वाविहस्याहयज्ञांशश्चशीसुतः ॥ ५५ ॥ नकृष्णोभगवान्साक्षात्तामसोऽयंचशक्तिजः ॥ चौरोऽयंसर्वभोगीचिहंसकोमांसभक्षकः ॥
 ॥ ५६ ॥ परस्त्रियंभजेद्योवैसगच्छेद्यममंदिरम् ॥ चौरियमालयंगच्छेज्जिवंहताविशेषतः ॥ ५७ ॥ एभिश्चलक्षणैर्हीनोभगवान्प्रकृतेःपरः ॥
 यस्यबुद्धिःसर्वैर्ब्रह्माहंकारोयस्यवैशिवः ॥ ५८ ॥ शब्दमात्राणेशश्चस्पृशमात्रायमःस्वयम् ॥ रूपमात्राकुमारवैरसमात्राचयक्षराट् ॥ ५९ ॥
 गंधमात्राविश्वकर्माश्रवणभगवाञ्छनिः ॥ यस्यत्वक्सबुधेज्ञियश्चक्षुस्सूर्यःसनातनः ॥ ६० ॥ यज्जिह्वाभगवाञ्छुक्रोघ्राणस्तस्याश्विनीसुतौ ॥
 यन्मुखंभगवाञ्जिवोयस्यहस्तस्तुदेवराट् ॥ ६१ ॥ कृष्णोऽयंतस्यचरणलिंगदक्षःप्रजापतिः ॥ गुदंतद्भगवान्मृत्युस्तस्मैभगवतेनमः ॥ ६२ ॥
 हिंसायज्ञैश्चभगवान्सचतृप्तिमवाप्नुयात् ॥ सचयज्ञपशुर्वह्नैर्ब्रह्मभूयायकल्पते ॥ ६३ ॥ तस्यमोक्षप्रभावेनमहत्पुण्यमवाप्नुयात् ॥
 विधिहीनोऽपिहिंसायज्ञं करोति यः ॥ ६४ ॥ अंधतामिह्ननरकंतद्दोषेणवसेच्चिरम् ॥ महत्पुण्यंमहत्पापं हिंसायज्ञेषुवर्तते ॥ ६५ ॥
 अतस्तुभगवान्कृष्णोहिंसायज्ञं कलैर्युगे ॥ समाप्यकार्तिकेमासिप्रतिपच्छुक्लपक्षके ॥ ६६ ॥ अन्नकूटमयंयज्ञंस्थापयामासभूतले ॥
 देवराजस्तदाकुद्धोऽनुजंप्रतिमुदुःखितः ॥ ६७ ॥ व्रजं संप्रापयामासतदाकृष्णःसनातनीम् ॥ प्रकृतिं सचतुष्टयलोकमंगलहेतवे ॥ ६८ ॥
 तदासांप्रकृतिर्मातास्वपूर्वादिव्यविग्रहम् ॥ राधारूपंमहत्कृत्वाह्लादिकृष्णस्यचागता ॥ ६९ ॥ तच्छक्त्याभगवान्कृष्णोधृत्वागोवर्धनं गिरिम् ॥
 नाम्नागिरिधरोदेवःसर्वपूज्योवभूवह ॥ ७० ॥ राधाकृष्णस्सभगवान्पूर्णब्रह्मसनातनः ॥ अतःकृष्णो न भगवात्राधाकृष्णःपरःप्रभुः ॥ ७१ ॥ इतिश्रुत्वा
 वचस्तस्यमध्वाचार्योहरिप्रियः ॥ शिष्योभूत्वास्थितस्तत्रकृष्णचैतन्यपूजकः ॥ ७२ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थगखंडापर
 पर्यायेकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेकृष्णचैतन्ययज्ञांशशिष्यवलभद्रविष्णुस्वामिमध्वाचार्यादिवृत्तांतवर्णनेएकोनविंशोध्यायः ॥ १९ ॥ अथा
 ॥ मृतोत्तवाच ॥ भट्टोजिस्सचशुद्धात्माशिवभक्तिपरायणः ॥ कृष्णचैतन्यमागम्यनमस्कृत्यवचोऽब्रवीत् ॥ १ ॥ महोदेवगुरुःसर्वेशिवआत्माशरी
 रिरागम् ॥ विष्णुर्ब्रह्माचतदासौतैर्हिततूजनेनकिम् ॥ २ ॥ इतिश्रुत्वासयज्ञांशोविंशद्वन्द्वयोवृत्तः ॥ विहस्याहसभट्टोर्जिनयंशमुमहेश्वरः ॥ ३ ॥
 समर्थोभगवाञ्छुःकर्ताकिन्नशरीरिणाम् ॥ नभतोचविनाविष्णुंसंहर्तायंसदाशिवः ॥ ४ ॥ एकमूर्तेस्त्रिधाजाताब्रह्माविष्णुमहेश्वरः ॥ ज्ञात्त

मार्गेण भगवान्ब्रह्मामोक्षप्रदायकः ॥ ५ ॥ विष्णुर्वैष्णवमार्गेण जीवानामोक्षदायकः ॥ इमुर्वैश्वमार्गेण मोक्षदाता शरीरणम् ॥ ६ ॥
 शाक्तः सदाश्रमार्गेण हीयन्नमुक्तिपतुर्देवगः ॥ वानप्रस्थाश्रमोयवैष्णवः कन्दमुलमुक् ॥ ७ ॥ यत्याश्रमः सदरौद्रो निर्गुणः शुद्धविग्रहः ॥
 ब्रह्मचर्यश्रमस्तेषामनुगामी महाश्रमः ॥ ८ ॥ इति श्रुत्वा गुरोर्वैक्यं शिष्यो भूत्वा स वैद्विजः ॥ तृतीयाङ्गं च वेदानां व्याचख्यौ पाणिनि कृतम् ॥ ९ ॥
 तदाज्ञाया च सिद्धान्तकौमुद्या स्सचकार ह ॥ तत्रोष्यदक्षितो धीमान्कृष्णचैतयसेवकः ॥ १० ॥ ॥ सूत उवाच ॥ वराहमिहोर्ध्वमान्स्वचसू
 र्यपरायणः ॥ द्वाविंशब्दे च ज्ञां शीतमागत्य वचोऽब्रवीत् ॥ ११ ॥ सूर्योऽयं भगवान्साक्षात्त्रयोदेवाय तोऽभवत् ॥ प्रातर्ब्रह्मा च मध्याह्ने विष्णुस्सा
 यंसदाशिवः ॥ १२ ॥ अतो रेवः शुभापूजा त्रिदेवयजेन किम् ॥ इति श्रुत्वा स यज्ञां शोविहस्या ह शुभं च ॥ १३ ॥ द्विधा बभूव प्रकृतिरपराच परा तथा ॥
 नाममात्रा तथा पुष्पमात्रा तन्मात्रा तथा ॥ १४ ॥ शुब्दमात्रा स्पर्शमात्रा रूपा मात्रा सा तथा ॥ गंधमात्रा तथा ज्ञेया परा प्रकृतिरष्टधा ॥ १५ ॥
 अपरायां जीवभूतानित्यशुद्धा जगन्मयी ॥ भूमिरापोऽनलो वायुः खं मनो बुद्धिरेव च ॥ १६ ॥ अहंकार इति ज्ञेया प्रकृतिश्चापराष्टधा ॥ विष्णुर्ब्र
 ह्मामहादेवो गणे शोयमराद्गुहः ॥ १७ ॥ कुबेरो विश्वकर्मा च परा प्रकृतिर्देवता ॥ सुमेरुर्वरुणो वा द्विवर्षुश्चैव ध्रुवस्तथा ॥ १८ ॥
 सोमो रविस्तथा शेषोऽपरा प्रकृतिर्देवता ॥ अतः सोमपतरुद्रो रविः स्वामी विधिः स्वयम् ॥ १९ ॥ शेषस्वामी हरिः साक्षात्त्रमस्तेभ्यो नमोनमः ॥
 इति श्रुत्वा तदा विप्रः शिष्यो भूत्वा च तद्गुरोः ॥ २० ॥ तदाज्ञाया चतुर्थाङ्गं ज्योतिःशाल्मन् चकार ह ॥ वराहसंहितानामबृहन्नातकमेव हि ॥ २१ ॥
 शुद्रतंत्रान्तथान्यान्वैकृत्वा तत्र स चावसत् ॥ सूत उवाच ॥ वाणीभूषण एवापि शिवभक्तिपरायणः ॥ २२ ॥ कृष्णचैतन्यमागम्य वचः प्राह
 विनम्रधीः ॥ विष्णुमायाजगद्वात्रैसैका प्रकृतिरुत्कृता ॥ २३ ॥ तया जातमिदं विदुर्वविश्वेदेवा स्समुद्रवाः ॥ विश्वेदेव स्स पुरुष इति जोगे बहुधा
 भवत् ॥ २४ ॥ ब्रह्मा विष्णुर्हरश्चैव देवाः प्रकृति संभवाः ॥ अतो भगवतो पूज्यता हि तत्पूजनेन किम् ॥ २५ ॥ इति श्रुत्वा स यज्ञां शोविहस्या ह
 द्विजोत्तमम् ॥ नवै भगवती श्रेष्ठा जडरूपा गुणात्मिका ॥ २६ ॥ एका सा प्रकृतिर्मायाराचितुर्जगतां क्षमा ॥ पुरुषस्य सहायेन योषिते वनस्य
 च ॥ २७ ॥ देवी भागवतेशास्त्रे प्रसिद्धेयं कथा द्विज ॥ कदाचित् प्रकृतिर्देवी स्वेच्छया च जगदिदम् ॥ २८ ॥ निर्मितं जडभूतं तद्बहुधा बोधितं तथा ॥

नचैतन्यमभूद्विप्रविस्मिताप्रकृतिस्तदा ॥ २९ ॥ शून्यभूतंचपुरुषंचैतन्यंसमतोषयत् ॥ प्रविष्टोभगवान्देवीमायाजनितगोलके ॥ ३० ॥
स्वप्रवद्वास्वयंजातश्चैतन्यमभवज्जगत् ॥ अतःश्रेष्ठःसभगवान्पुरुषोनिर्गुणःपरः ॥ ३१ ॥ प्रकृत्यांस्वेच्छयाजातोऽलिरूपस्तदऽभवत् ॥
पुण्ड्रप्रकृतौजातःपुण्ड्रगोऽयंसनातनः ॥ ३२ ॥ स्त्रीलिङ्गप्रकृतौजातःस्त्रीलिङ्गोऽयंसनातनः ॥ नपुंस्कप्रकृतौजातःस्त्रीबहूपःसवैप्रभुः ॥ ३३ ॥
अव्ययप्रकृतौजातोनिर्गुणोऽयमधोक्षजः ॥ नमस्तस्मैभगवतेऽन्यरूपायसाक्षिणे ॥ ३४ ॥ इतिश्रुत्वतुतद्वाक्यंशिष्योभूत्वासवौद्विजः ॥
त्रिविंशब्देचयज्ञांशेतत्रवासमकारयत् ॥ ३५ ॥ छंदोग्रंथंवेदाङ्गंस्वनाम्नातेननिर्मितम् ॥ राधाकृष्णपरंनमजस्त्वाहर्षमवाप्तवान् ॥ ३६ ॥
सूतउवाच ॥ धन्वंतरिर्द्विजोनामब्रह्मभक्तिपरायणः ॥ कृष्णचैतन्यमागम्यन्त्ववाचनमब्रवीत् ॥ ३७ ॥ भवांस्तुपुरुषःश्रेष्ठोऽनित्यशुद्धस्स
नातनः ॥ जडभूताचतन्मायासमर्थोभगवान्स्वयम् ॥ ३८ ॥ नित्योऽव्यक्तःपरःसूक्ष्मस्तस्मात्प्रकृतिरुद्भवा ॥ अतःपूज्यस्सभगवान्प्रकृ-
त्याःपूजनेनकिम् ॥ ३९ ॥ इतिश्रुत्वाविहस्याहयज्ञांशस्सर्वशस्त्रगः ॥ नायंश्रेष्ठस्सपुरुषोनक्षमःप्रकृतिविना ॥ ४० ॥ पुराणैचैववाराहेप्र-
सिद्धेयंकथाशुभा॥कदाचिन्पुरुषोऽनित्योनाममात्रःस्वकेच्छया॥ ४१ ॥वभूवबहुधातत्रयथ्यथैतस्तथास्वयम्॥असमर्थोविरचितुंजगन्तिपुरुषः
परः॥ ४२ ॥तुष्टावप्रकृतिंदेवींचिरकालंसनातनीम्॥ तदादेवीचतंप्राप्यमहत्तत्त्वंचकारह॥ ४३ ॥ सोऽहंकारश्चमहतोजातास्तन्मात्रकास्ततः॥
महाभूतान्यतोऽप्यासञ्जातैश्चजगदिदम् ॥ ४४ ॥ अतस्सनातनोचोभौ पुरुषात्प्रकृतिःपरा ॥ प्रकृतेःपुरुषश्चैवतस्मात्ताभ्यांनमोनमः ॥
॥ ४५ ॥ इतिधन्वंतरिःश्रुत्वाशिष्योभूत्वाचतद्गुरोः ॥ तत्रोष्यवैववेदाङ्गत्वंपदेचकारह ॥ ४६ ॥ सुश्रुतादपरावापिशिष्याधन्वंतरेः
स्मृताः ॥ सूतउवाच ॥ जयदेवस्सर्वविप्रोबौद्धमार्गपरायणः ॥ ४७ ॥ कृष्णचैतन्यमागम्यपंचविंशवयोवृतम् ॥ नत्वाचवचोरम्यंसच
श्रेष्ठउषापतिः ॥ ४८ ॥ यम्यनाभेरभूत्पद्मं ब्रह्मणासहनिर्गतम् ॥ अतस्सब्रह्मसूनामसामवेदेषुर्गयते ॥ ४९ ॥ विद्मोनारायणस्साक्षा
द्यस्यकैतौसमास्थितः ॥ विश्वकेतुरतोनामनिरुद्धोऽनिरुद्धकः ॥ ५० ॥ ब्रह्मवेलाचतत्पत्नीनित्याचोषामहोत्तमा ॥ सर्वलोकहितार्थय
स्वयमर्चावतारकः ॥ ५१ ॥ इतिश्रुत्वाविहस्याहयज्ञांशस्तद्विजोत्तमम् ॥ वेदानारायणस्साक्षात्पूजनीयोनरैःसदा ॥ ५२ ॥ ततः

कालस्ततः कर्मततो धर्मः श्रवते ॥ धर्मात्कामः समुद्भूतः कामपत्तारतिः स्वयम् ॥ ५३ ॥ रत्यां कामात्समुद्भूतोऽनिरुद्धो नाम देवता ॥
 उपासात्स्यभिनितीनसार्द्धसमुद्भवा ॥ ५४ ॥ कालो नाम सैव कृष्णो राधा तस्य सहोदरा ॥ कर्मरूपः सैव ब्रह्मानियतिस्तत्सहोदरा ॥ ५५ ॥
 धर्मरूपो महो देवः श्रद्धा तस्य सहोदरा ॥ अनिरुद्धः कथंचेशो भवतोक्तः सनातनः ॥ ५६ ॥ त्रिधा सृष्टिश्च ब्रह्माण्डे स्थूला सूक्ष्मा चकारणा ॥
 स्थूलसृष्टयै समुद्भूतो देवो नारायणः स्वयम् ॥ ५७ ॥ नारायणी चितच्छाक्तिस्तयोर्जलसमुद्भवः ॥ जलाज्जातस्स वैशेषस्तस्योपरि समास्थितौ ॥ ५८ ॥
 मुते नारायणे देवेनाभेः पंकजमुत्तमम् ॥ अनंतयोजनायाममुदभूच्चततो विधिः ॥ ५९ ॥ विधेः स्थूलमयी सृष्टिर्देवतिय्यङ्गनरादिका ॥
 सूक्ष्मसृष्टयै समुद्भूतः सोऽनिरुद्ध उषापतिः ॥ ६० ॥ ततो वीर्यमयं तं यं जातं ब्रह्माडमस्तके ॥ वीर्याज्जातस्स वैशेषस्तस्योपरि समास्थितः ॥ ६१ ॥
 तस्य नाभे स्स समुद्भूतो ब्रह्मालोको पिता महः ॥ सूक्ष्मसृष्टिस्ततो जातायास्वप्नोपपद्यते ॥ ६२ ॥ हेतुसृष्टयै समुद्भूतो वेदो नारायणः स्वयम् ॥
 वेदात्कालस्ततः कर्म ततो धर्मादयः स्मृताः ॥ ६३ ॥ त्वद्गुरुश्च जगन्नाथ उद्देशनिवासकः ॥ मया तत्रैव गन्तव्यं संश्लेष्येण द्व्यभोद्विजाः ॥ ६४ ॥
 इति श्रुत्वा तु वचनं कृष्णचैतन्यार्किकराः ॥ स्वान्स्वाच्छिष्यान्समाहूय तत्पश्चात्प्रययुश्चते ॥ ६५ ॥ शंकराद्वादशगणारामानुजमुपाययुः ॥
 नाम देवादयस्तत्र गणास्स तसमागताः ॥ ६६ ॥ रामानन्दं नमस्कृत्य संस्थितास्तस्य सेवकाः ॥ रोपणश्च तदागत्य स्वचक्षिष्यैर्बहुभिर्वृतः ॥ ६७ ॥
 कृष्णचैतन्यमागम्य नमस्कृत्य स्थितः स्वयम् ॥ जगन्नाथपुरीति प्रययुर्भक्ति तत्पराः ॥ ६८ ॥ निधयः सिद्धयस्तत्र तेषां सिवार्थमागताः ॥
 सर्वैश्च दशसाहस्रा वैष्णवाः शैवशार्क्तिकैः ॥ ६९ ॥ यज्ञांश्च पुरस्कृत्य जगन्नाथपुरीययुः ॥ अर्चावतारो भगवाननिरुद्ध उषापतिः ॥ ७० ॥
 तदा गमनमालोक्य द्विज रूपधरो मुनिः ॥ जगन्नाथः स्वयं प्रातो यत्र यज्ञांश्च कादयः ॥ ७१ ॥ यज्ञांश्च संसमालोक्य नत्वा वचनमब्रवीत् ॥
 किं मतं भवता ज्ञातं कलौ प्राप्ते भयानके ॥ ७२ ॥ तत्सर्वं कृपया ब्रूहि श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं जगन्नाथो हरिः स्वयम् ॥ ७३ ॥
 उवाच वचनं रम्यं लोको मंगलहेतवे ॥ मिश्रदेशोद्भवाम्लेच्छाः काश्यपेनैव शसिताः ॥ ७४ ॥ संस्कृताः शूद्रवर्णेन ब्रह्मवर्णमुपागताः ॥ शिखा
 मुत्रं समाधाय पठित्वा विदुस्तमम् ॥ ७५ ॥ यज्ञैश्च पूजयामासु देवैश्च चोपपतिम् ॥ दुःखितो भगवानिन्द्रः श्वेतद्वीपमुपागतः ॥ ७६ ॥

स्तुत्यामंघोधयामासदेवमंगलहेतवे ॥ प्रबुद्धमंघचःप्राहृणुदेवदयानिधे ॥ ७७ ॥ शूद्रसंस्कृतमन्नंचखादितुनद्विजोऽहति ॥ तथाच
 शूद्रजनितैर्यज्ञैस्त्वर्तिनचाप्नुयाम् ॥ ७८ ॥ काश्यपेस्वर्गतेप्राप्तेमागधेराज्ञिशासति ॥ ममशत्रुर्बलैर्देत्यःकलिपक्षमुपागतः ॥ ७९ ॥
 निस्तेजाश्चयथाऽहस्यांतथावैकतुमुद्यतः ॥ मिश्रदेशोद्भवश्चेच्छेसांस्कृतीतिनसंस्कृता ॥ ८० ॥ भाषोदेवविनाशायैदेत्यानावर्द्धनायच ॥
 आय्येषुप्राकृतीभाषादूषितातेनवैकृता ॥ ८१ ॥ अतोमारक्षभगवन्भवंतंशरणागतम् ॥ इतिश्रुत्वातदहवैदेवराजमुवाचह ॥ ८२ ॥
 भवन्तोद्वादादशादित्यागन्तुमर्हतिभूतले ॥ अहंलोकहितार्थायजनिष्यामिकलौयुगे ॥ ८३ ॥ प्रवीणोनिपुणोऽभिज्ञःकुशलश्चकृत्सुखी ॥
 निष्णातःशिक्षितश्चैवसर्वज्ञःसुगतस्तथा ॥ ८४ ॥ प्रबद्धश्चतथाबुद्धआदित्याःक्रमतोभवाः॥धातामित्रोऽर्यमाशक्रामेघःप्रांशुर्भर्गस्तथा ॥ ८५ ॥
 विवस्वांश्चतथापूषासवितत्वाष्ट्रविष्णुकौ ॥ कीकटेदेशागत्यतेसुराअक्षिरेक्रमात् ॥ ८६ ॥ वेदनिन्दंपुरस्कृत्यबौद्धशास्त्रमर्चीकरन् ॥
 तेभ्योवेदान्समादायमुनिभ्यःप्रददुस्सुराः ॥ ८७ ॥ वेदनिंदाप्रभावेनतेसुराःकुष्ठिनोऽभवन् ॥ विष्णुदेवमुपागम्यतुष्टुबौद्धरूपिणम् ॥ ८८ ॥
 हरिर्यौगवलेनैवतेषांकुष्ठननाशह ॥ तदोषान्नग्रभूतश्चबौद्धस्सतेजसाभवत् ॥ ८९ ॥ पूर्वोद्धिन्निमिनाथश्चपराद्धोद्धौद्धएवच ॥
 बौद्धराज्यविनाशायदारुपाषाणरूपवान् ॥ ९० ॥ अहंसिधुतंटेजातोलोकमंगलहेतवं ॥ इन्द्रद्युम्नश्चनृपतिःस्वर्गलोकादुपागतः ॥ ९१ ॥
 मंदिरंचितंतेनतत्राहंसमुपागतः ॥ अत्रस्थितश्चयज्ञांशप्रसादमहिमामहान् ॥ ९२ ॥ सर्ववांछितदंलोकस्थापयामासामोक्षदम् ॥
 वर्णधर्मश्चनैवात्रवेदधर्मस्तथानहि ॥ ९३ ॥ व्रतंचात्रनयज्ञांशमण्डलयोजनंतरे ॥ येनोक्तायावर्णभाषायेनबौद्धोविलोकितः ॥ ९४ ॥
 तस्यप्राप्तंमहत्पापंस्थितोऽहतदवापहः ॥ मां विलोकयनरःशुद्धःकलिकालेभविष्यति ॥ ९५ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणप्रतिस
 र्गपर्वणिचतुर्थगुखण्डपरपार्येकालियुगीयेतिहाससमुच्चयकृष्णचैतन्यचरित्रेजगन्नाथमाहात्म्येविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ सूतउवाच ॥ इति
 श्रुत्वावचस्तस्यजगन्नाथस्यधीमतः ॥ कृष्णचैतन्यएवापितमुवाचप्रसन्नधीः ॥ १ ॥ भगवन्प्राणिनांश्रेयोयदुक्तंभवतामुने ॥ विस्त
 रात्तत्कथांब्रूहियथाबौद्धसमुद्भवः ॥ २ ॥ जगन्नाथउवाच ॥ सहस्राब्देकलौप्रातेकर्मभूम्यांचभारते ॥ कण्वोनाममुनि

श्रेष्ठस्मप्राप्तः कश्यपात्मजः ॥ ३ ॥ आर्यावर्तदेवकन्याकण्वस्यदयिताप्रिया ॥ शक्राज्ञयाचसंप्राप्तौदंपतीशारदातटे ॥ ४ ॥
 सरस्वतीनदर्शुपंकुक्षेत्रनिवासिनीम् ॥ चतुर्वेदमयैःस्तोत्रैः कण्वस्तुष्टावनम्रधीः ॥ ५ ॥ वर्षमात्रान्तरे देवीप्रसन्नासमुपागता ॥
 आर्यसृष्टिसमृद्धौसाददौतस्मैवशुभम् ॥ ६ ॥ दशपुत्रास्तथोर्जाता आर्यबुद्धिकराहिते ॥ उपाध्यायोदीक्षितश्चपाठकः शुक्लमि
 श्रकौ ॥ ७ ॥ अग्निहोत्राद्विवेदीचित्रिवेदीपाण्डवच ॥ चतुर्वेदीतिकथितायथानामतथागुणाः ॥ ८ ॥ तैत्तिरीयसर्वतोदेवतुष्टु
 वुर्नम्रकंधराः ॥ द्वादशाब्दवयोभ्यश्चतेभ्योदेवीस्वशक्तिः ॥ ९ ॥ कृत्वाकन्याददौमाताशारदाभक्तिवृत्तला ॥ उपाध्यायोदीक्षिताचपा
 ठकीशुक्लिकाक्रमात् ॥ १० ॥ मिश्राणीचतथाज्ञयापष्टासाचाग्निहोत्रिणी ॥ द्विवेदीनीतथाज्ञयाचाष्टमीचात्रिवेदिनी ॥ ११ ॥ पाण्डार्यन
 चनवमीदशमीतुयवेदिनी ॥ तासांचस्वपतिभ्योवैसुताः षोडशषोडश ॥ १२ ॥ तेतुगोत्रकराज्ञयास्तेषानामानिमे शृणु ॥ कश्यपश्चभर
 द्वाजोविश्वामित्रोऽथगौतमः ॥ १३ ॥ जमदग्निर्वसिष्ठश्चवत्सगौतमएवच ॥ पराशरस्तथागोत्रिभृगुश्चांगिरास्तथा ॥ १४ ॥ शृंगीकात्या
 यनश्चैवयाज्ञवल्क्यः क्रमात्सुताः ॥ एभिर्नाम्नासुतास्सर्वेज्ञयाः षोडशषोडश ॥ १५ ॥ सरस्वत्याज्ञयाकण्वोमिश्रदेशसुपाययो ॥ म्लेच्छा
 नंसंस्कृतमाभाष्यतदादशसहस्रकान् ॥ १६ ॥ वशीकृत्यस्वयंप्राप्तोब्रह्मावर्तमहोत्तमे ॥ तेसर्वे तपसादेवतुष्टुश्रसरस्वतीम् ॥ १७ ॥
 पंचवर्षान्तरे देवीप्राभूतासरस्वती ॥ सपत्नीकौश्चतान्म्लेच्छाञ्छूद्रवर्णायचकारोत् ॥ १८ ॥ कारवृत्तिकरास्सर्वबहुवर्धुपुत्रकाः ॥
 द्विसहस्रास्तदातेषामध्यैवैश्यावभूविरे ॥ १९ ॥ तन्मध्येचाचार्यपृथुर्नाम्नाकश्यपसेवकः ॥ तपसासचतुष्टावद्वादशाब्दमहासुनिम् ॥ २० ॥
 तदाप्रसन्नोभगवान्कण्वोदेववराह्वरः ॥ तेषांचकाराजानंराजपुत्रपुरंदरौ ॥ २१ ॥ राजन्यानामतत्पनीमागंधसुषुवेतदा ॥ तस्मैकण्वोदे
 दौत्रामंपूर्वस्यादिशिमागधम् ॥ २२ ॥ स्वर्गलोकंपुनःप्राप्तः समुनिः कश्यपात्मजः ॥ स्वर्गतेकाश्यपेप्रेतेम्लेच्छाः शूद्रवर्णकाः ॥ २३ ॥ य
 ज्ञैस्समर्चयामासुदेवदेवशर्चापतिम् ॥ दुःखितोभगवानिन्द्रस्मबंधुजगतीतले ॥ २४ ॥ वेदानाहर्तुमिच्छन्तोब्रह्मयोनौबभूविरे ॥ जिनेनाम
 द्विजः कश्चित्तत्पत्नीजयनीस्मृता ॥ २५ ॥ कश्यपादिदितेरंशाजातौतौकीकटस्थले ॥ तयोस्सकाशात्संजाता आदित्यालोकहेतवे ॥ २६ ॥

कर्मनाशानदीतिरिपुरीबोधगयास्मृता ॥ तत्रोष्यबौद्धशास्त्राढ्याश्चक्रुःशास्त्रार्थमुत्तमम् ॥ २७ ॥ वेदाञ्छूद्रेभ्यआहत्यविशालंप्रययुःपु-
 रीम् ॥ समाधिस्थान्मुनीन्सर्वान्समुत्थायददुःस्वयम् ॥ २८ ॥ गतास्सर्वेसुरास्स्वर्गैततःप्रभृतिभूतले ॥ म्लेच्छबभूविवैबौद्धास्तदन्येवेद-
 तत्पराः ॥ २९ ॥ सरस्वत्याःप्रभावेनतआर्यावहवोऽभवन् ॥ तैश्चदेवपितृभ्यश्चहव्यकंव्यंसमर्पितम् ॥ ३० ॥ तृप्तिमन्तःसुराश्चासन्त
 आर्याणांसहस्रकाः ॥ सप्तविंशच्छतेभूमौकलैस्सत्सरेगते ॥ ३१ ॥ बलिनाप्रषितोभूमौमयःप्राप्तोमहासुरः ॥ शोक्यसिंहयुरुगोयवहु
 मायाप्रवर्तकः ॥ ३२ ॥ सनाम्रागौतमाचार्यौदेत्यक्षविवर्द्धकः ॥ सर्वतीर्थेषुतेनैवयंत्राणिस्थापितानिवै ॥ ३३ ॥ तेषामधोगतायेतुबौ-
 द्धाश्चासन्समन्ततः ॥ शिखामूत्रविहीनाश्चबभूवुर्वर्णसंकराः ॥ ३४ ॥ दशकोट्यःस्मृताआर्यावभूवुर्बौद्धपत्थिनः ॥ पंचलक्षास्तदशेषाः
 प्रययुर्गिरिमूर्धनि ॥ ३५ ॥ चतुर्वेदप्रभावेनराजन्यावह्विवंशजाः ॥ चत्वारिंशभवायोधास्तेश्चबौद्धास्समुज्झिताः ॥ ३६ ॥ आ-
 र्यास्तास्तेतुसंस्कृत्यविंध्यादेर्दक्षिणेकृतान् ॥ तत्रैवस्थापयामासुर्वर्णरूपान्समंततः ॥ ३७ ॥ आर्यावर्तःपुण्यभूमिस्तत्रस्थाःपंचलक्षकाः ॥
 ॥ सूतउवाच ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्ययज्ञांशोभगवान्हरिः ॥ ३८ ॥ जगन्नाथस्यशिष्योभूद्धेदमार्गपरायणः ॥ शुक्लदत्तस्यतनयोनित्यान-
 न्दोद्विजोत्तमः ॥ ३९ ॥ जगन्नाथपदंनत्वाशिष्योभूत्वारराजह ॥ तदप्रसन्नोभगवाननिरुद्धउषापतिः ॥ ४० ॥ अभिषेकंतयोभलेमह-
 तत्त्वेचकारह ॥ महत्त्वपदवीजातातदाप्रभृतिभूतले ॥ ४१ ॥ गुरुबंधूप्रसन्नोतौस्वशिष्यान्प्रोचतुमुदा ॥ जगन्नाथस्यवदनंपद्मनाभेरुषापते-
 ॥ ४२ ॥ दृष्ट्वायश्चात्रसंप्राप्यसर्वस्वर्गमवाप्नुयात् ॥ प्रसादंयश्चभुंजियात्तस्यदेवस्यसादरम् ॥ ४३ ॥ कोटिजन्मभवेद्विप्रोवेदपात्रोमहाधनी ॥
 मार्कण्डेयवटेकृष्णहृद्वास्नात्वामहोदधौ ॥ ४४ ॥ इंद्रद्युम्नसरस्येवपुनर्जन्मनविद्यते ॥ इमांगाथांशृणोद्योवैश्रद्धाभक्तिसमन्वितः ॥ ४५ ॥ यत्पु-
 रीमनेपुण्यफलंतच्छीघ्रमाप्नुयात् ॥ इतियज्ञांशवचनंश्रुत्वासह्यवतारकः ॥ ४६ ॥ वैष्णवाश्चतथेत्युक्त्वातत्रैवान्तर्धीयत ॥ एतस्मिन्प्रंत-
 रेविप्रकलिनाप्रार्थितोबलिः ॥ ४७ ॥ मयदैत्यसमाहूयवचनंप्राहदुःखितः ॥ सुकन्दरोम्लेच्छपतिःसदामद्भर्त्तनः ॥ ४८ ॥ सहायंत
 स्यदैत्येन्द्रकुरुशंमिममाज्ञया ॥ इतिश्रुत्वाबलेर्विक्रयंशतदैत्यसमन्वितः ॥ ४९ ॥ कर्मभूम्यांमयःप्राप्तःकलविद्याविशारदः ॥ म्लेच्छजतीत्र

रान्दुष्टान्रेखागणितसुत्तमम् ॥ ५० ॥ एकर्विश्रुतिमध्यायंकलेवदमाक्षिपयत् ॥ तदाकलान्विताम्लेच्छाःकलाविद्याविशारदाः ॥ ५१ ॥
 यंत्राणिकारयामासुःसप्तस्वेवपुरीषुच ॥ तदधोयेगतालोकान्तेसर्वेभ्लेच्छतांगताः ॥ ५२ ॥ महत्कोलहलंजातमार्याणांशोककारिणाम् ॥
 श्रुत्वान्तैवैष्णवाःसर्वेकृष्णचैतन्यसेवकाः ॥ ५३ ॥ दिव्यमंत्रगुरोश्चवपटित्वाप्रययुःपुरीः ॥ रामानन्दस्याक्षिप्यवैचाग्योध्यायामुपागतः ॥ ५४ ॥
 कृत्वाविलोमंतंमंत्रवैष्णवांस्तानकारयत् ॥ भालेत्रिशूलचिह्नचक्षेत्रांस्तदभवत् ॥ ५५ ॥ कंठेचतुलसीमालाजिह्वाराममयीकृता ॥
 म्लेच्छान्तेवैष्णवाश्चासामानन्दप्रभावतः ॥ ५६ ॥ संयोगिनश्चतेज्यारामानन्दमतेस्थिताः ॥ आर्याश्चैवैष्णवामुख्याअयोध्यायांबभू-
 विरे ॥ ५७ ॥ निम्बादित्यगतोधीमान्साक्षिष्यःकाचिकापुरीम् ॥ म्लेच्छयंत्रंराजमार्गेस्थितंतत्रदर्शह ॥ ५८ ॥ विलोमंस्वगुरोर्मंत्रकृत्वा
 तत्रसचावसत् ॥ वंशपत्रसमरेखाललेकंठमालिका ॥ ५९ ॥ गोपीवल्लभमंत्रोद्दिमुखेतेषाराराजह ॥ तदधोयेगतालोकवैष्णवाश्चबभूविरे
 ॥ ६० ॥ म्लेच्छाःसंयोगिनेज्ज्ञेयार्यास्तन्मार्गैवैष्णवाः ॥ विष्णुस्वामीहारिद्वारेजगामस्वगणैर्वृतः ॥ ६१ ॥ तत्रस्थितंमहायंत्रविलोमंतच्चकार
 ह ॥ तदधोयेगतालोकआसन्सर्वेचवैष्णवाः ॥ ६२ ॥ ऊर्ध्वपुंड्रंद्वारेखाभंतन्मध्येबिन्दुरुत्तमः ॥ ललाटेचस्थितंतेषांकंठेतुलसिगोलकम् ॥
 ॥ ६३ ॥ मुखेमाधवमंत्रश्चवभूवहितदायकः ॥ मथुरायांसमायातोमध्याचार्योहरिप्रियः ॥ ६४ ॥ राजमार्गेस्थितंयंत्रंविलोमंसचकारह ॥
 तदधोयेगतालोकवैष्णवास्तस्यपक्षगाः ॥ ६५ ॥ करवीरपत्रसदृशललेकंठमभम् ॥ स्थितंनसार्वभार्गुभागेकंठेतुलसिमालिका ॥ ६६ ॥
 राधाकृष्णशुभंनाममुखेतेषांबभूवह ॥ शंकराचार्यएवापिज्ञैवमार्गपरायणः ॥ ६७ ॥ रामानुजज्ञयाप्राप्तःपुरीकाक्षिगणैर्युतः ॥
 कृत्वाविलोमंतंयंत्रंज्ञैवाश्चतदधोऽभवन् ॥ ६८ ॥ त्रिपुंड्रंचस्थितंभालेकंठेरुद्राक्षमालिका ॥ गोविंदमंत्रश्चमुखेतेषांतत्रबभूवह ॥ ६९ ॥
 तोतादर्याचंसंप्राप्तस्तदारामानुजः सुखी ॥ ऊर्ध्वरेखाद्वयोर्मध्येसूक्ष्मरेखाचपीतका ॥ ७० ॥ ललाटेतुथाकंठमालेतुलसिकानुभा ॥
 उज्जयिन्यांचंसंप्राप्तोवराहमिहलगुणी ॥ ७१ ॥ तद्यंत्रंनिष्फलंलंकृत्यानराञ्छवैश्वकारह ॥ चिताभस्मास्थितंभालेकंठेरुद्राक्षमालिका ॥ ७२ ॥
 शिवेतिमंगलंनामतेषांतत्रबभूवह ॥ कन्याकुब्जेस्वयंप्राप्तोवाणिभूषणएवहि ॥ ७३ ॥ अर्द्धचंद्राकृतिंपुंड्राक्षचंदनमालिका ॥

देव्याश्चनिर्मलंनमतेषां तत्रवभूवह ॥ ७४ ॥ धन्वंतरिः प्रयागेचगत्वा तद्यंत्रमुत्तमम् ॥ विलोमंकृतवैस्तत्रतदधोयेगतानराः ॥ ७५ ॥
 अर्द्धपुंड्रंस्मृतरंक्तं सर्विदुचललाटके ॥ रक्तचंदनजामालाकं देतेषां वभूवह ॥ ७६ ॥ भट्टोजिः सगतोर्धमानुत्पलारण्यमुत्तमम् ॥
 त्रिपुंड्रं चतारंक्तं केठरुद्राक्षमालिका ॥ ७७ ॥ विश्वनाथेति तन्मंत्रं तेषां तत्रवभूवह ॥ रोपणश्चैष्टिकां प्राप्तस्तद्यंत्रं चैवानिष्फलम् ॥ ७८ ॥
 कृत्वा जनेनेतत्र ब्रह्ममार्गं ददर्शह ॥ जयदेवस्वयं प्राप्नोद्भारकां विष्णुभक्तिमान् ॥ ७९ ॥ तद्यंत्रं निष्फलां तदधोयेगतानराः ॥
 रक्तरेखास्थिता भाले चैकांके देतुमालिका ॥ ८० ॥ पद्माक्षमंत्रं गोविन्दस्तत्र तेषां वभूवह ॥ एवं तैवैष्णवाः शैवाः शक्तिका बहुधाऽभवन् ॥ ८१ ॥
 निगुणाः शक्तिकक्षेत्राः सगुणवैष्णवास्मृताः ॥ निगुणाः सगुणयेतु शैवाक्षेत्रा बुधैस्तदा ॥ ८२ ॥ समाधिस्थस्त्रयस्त्रिंशदेवाः पुण्यावभूविरै ॥
 नित्यानन्दः शान्तिपुरे नदीहापत्ते नहरिः ॥ ८३ ॥ कवीरो मागधदेशैरदारस्तु कलिजरे ॥ सधनो नैमिषारण्ये समाधिस्थो वभूवह ॥ ८४ ॥ अद्या
 पिसंस्थितो विप्रैर्वैष्णवानां गणो महान् ॥ यज्ञभागमहावृद्धिः संजाता मेरुसूद्वनि ॥ ८५ ॥ इति ते कथितं विप्रयज्ञांश्च चरितं शुभम् ॥ यच्छ्रुत्वा च
 नरानार्यो महत्पुण्यमवाप्नुयुः ॥ ८६ ॥ मया द्यानिष्फला दैत्या बालिपार्थसुपागताः ॥ ८७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गुणखंडाप
 र्यायेकलियुगीयेति हाससमुच्चये कृष्णचैतन्यचरित्रं नामैकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ध्यामूत उवाच ॥ इति श्रुत्वा बलिर्दैत्यो देवानां विजयमहत् ॥
 रोषणं नाम दैत्येन्द्रसमाहूय वचोऽब्रवीत् ॥ १ ॥ सुतस्तिमिरालिंगस्य सरुषो नाम विश्रुतः ॥ त्वंहितत्र समागम्य दैत्यकार्यमहत्कुरु ॥ २ ॥
 इति श्रुत्वा सर्वे दैत्योद्वादि विप्रास्तरोषणः ॥ ननाशे वेदमार्गं स्थान्दहलं देशमास्थितः ॥ ३ ॥ पंचवर्षकृतराज्यं तत्सुतो बावरो भवत् ॥
 विशदब्दं कृतराज्यं होमायुस्तत्सुतोऽभवत् ॥ ४ ॥ होमायुषामदान्धे न देवताश्च निराकृताः ॥ ते सुराः कृष्णचैतन्यं नदीहोपवने स्थित
 म् ॥ ५ ॥ तुष्टुर्बहुधा तत्र श्रुत्वा क्रुद्धा हरिः स्वयम् ॥ स्वतेजसा च तद्राज्यं विप्रभूतं चकार ह ॥ ६ ॥ तत्सैन्यजनि तैलौ कैहो मायुश्च निराकृतः ॥
 महाराष्ट्रस्तदा तत्र शेषशः समास्थितः ॥ ७ ॥ देहलीनगरेभ्यः म्लेच्छो राज्यं चकार ह ॥ धर्मकार्यं कृतं तेन तद्राज्यं पंचहायनम् ॥ ८ ॥
 ब्रह्मचारी सुकुंदश्च शंकराचार्यो व्रजः ॥ प्रयागे च तपःकुर्वन् विशिच्छिष्यैर्युतः स्थितः ॥ ९ ॥ बावरेण च धूतेन म्लेच्छराजेन देवताः ॥

भ्रंशिताः सतदाज्ञात्वावह्नौ देहं जुहावै ॥ १० ॥ तस्याग्निव्यागतावह्नौ म्लेच्छनाशनहतुना ॥ गोदुग्धे च स्थितं रामपीत्वा सपयसामुनिः ॥ ११ ॥
 मुकुन्दस्तस्य दोषेण म्लेच्छयोनौ बभूव ह ॥ होमायुषश्चादमीरसं स्थितस्यैव पुत्रकः ॥ १२ ॥ जातमात्रे सुते तस्मिन्वागुवाचा शरीरिणी ॥
 अकस्माच्चरो जातः पुत्रोऽयं सर्वभाग्यवान् ॥ १३ ॥ पैशाचेदारुणे भागे न भूतो न भविष्यति ॥ अतः सोऽकवरो नाम होमायुस्तनयस्तव ॥
 ॥ १४ ॥ श्रीधरः श्रीपतिः शंभुर्वरेण्यश्च मधुव्रती ॥ विमलो देवान्सोमो वद्धेनो वर्तको रुचिः ॥ १५ ॥ मां धाता मानकारी च केशवो माधवो मधुः ॥
 देवापिः सोमपाः शूरो मदनो यस्यग्निष्यकाः ॥ १६ ॥ समुकुन्दो द्विजः श्रीमान् देवात्त्वद्देहमागतः ॥ इत्याकाशवचः श्रुत्वा होमायुश्च प्रसन्नधीः ॥
 ॥ १७ ॥ ददौ दानं क्षुधार्तैभ्यः प्रेम्णा पुत्रमपालयत् ॥ दशब्दे तनये जाते देहलो देशमागतः ॥ १८ ॥ शेषशार्ङ्गं पराजित्य स च राजा बभूव ह ॥
 अबद्धे तेन कृतं राज्यं तत्पुत्रश्च नृपो भवत् ॥ १९ ॥ संप्राप्तेऽकवरे राज्यं सप्तशिष्याश्च तत्प्रियाः ॥ पूर्वजन्मनियमुख्यास्ते प्राप्ता भूयति ॥ २० ॥
 केशवो गानसेनश्चैवैवाम्बुसुतामाधवः ॥ म्लेच्छास्ते च स्मृतास्तत्र हरिर्दामो मधुस्तथा ॥ २१ ॥ मध्वाचार्यकुले जातौ वैष्णवः सर्वरागवित् ॥ पूर्वं
 जन्मनि देवापिः स च वीरबलोऽभवत् ॥ २२ ॥ ब्राह्मणः पाश्चिमात्यैव वाग्देवी वरदपितः ॥ सोमपामानसं ह श्रुतमान्वयसंभवः ॥ २३ ॥ सेना
 पतिश्च नृपतेरार्यभूषणशरोमणेः ॥ सूरश्चैव द्विजो जातो दक्षिणश्चैव पण्डितः ॥ २४ ॥ विल्वमंगल एवापि नाम्नात नृपतेः सखा ॥ नायिकाभेदिनि
 पुणो वैश्यानां स च पारगः ॥ २५ ॥ मदनो ब्राह्मणो जातः पौर्वात्यः स च नर्तकः ॥ चन्दनो नाम विख्यातो रहः क्रीडाविशारदः ॥ २६ ॥ अन्यदे
 शगताः शिष्यास्तेषां पूर्वास्त्रियो दश ॥ अनपस्य सुतो जातः श्रीधरः शत्रुवदितः ॥ २७ ॥ विख्यातस्तुलसीशर्मा पुराणनिपुणः कविः ॥ नारी
 शिक्षासमादायराघवानन्दमागतः ॥ २८ ॥ शिष्यो भूत्वा स्थितः काश्यां रामानन्दमते स्थितः ॥ श्रीपतिः स बभूवार्धमध्वाचार्यमते स्थितः ॥
 ॥ २९ ॥ सूरदास इति ज्ञेयः कृष्णलीलाकरः कविः ॥ शंभुवचं द्रष्टुं स्य कुले जातो हरिप्रियः ॥ ३० ॥ रामानन्दमते संस्थो भक्तकीर्तिपरायणः ॥
 वरेण्यः सोऽग्रमुञ्च नारायणानन्दमते स्थितः ॥ ३१ ॥ ज्ञानध्यानपरो नित्यं भाषाच्छंकरः कविः ॥ मधुव्रतसैव जातो कालको नाम विश्रुतः ॥ ३२ ॥
 रामलीलाकरो धीमात्रा मानन्दमते स्थितः ॥ विमलश्च सैव जातः स नम्रैव दिवाकरः ॥ ३३ ॥ सीतालीलाकरो धीमात्रा मानन्दमते स्थितः ॥ दे

ववान्केशवोजातोविष्णुस्वामिमतेस्थितः ॥ ३४ ॥ कविप्रियादिरचनांकृत्वाप्रेतत्वमगतः ॥ रामज्योत्स्नामयग्रंथंकृत्वास्वर्गमुपाययौ ॥
 ॥ ३५ ॥ सोमोजातःसैव्यासोनिम्बादित्यमतेस्थितः ॥ रहःक्रीडामयग्रंथंकृत्वास्वर्गमुपाययौ ॥ ३६ ॥ वर्द्धनश्चसवैजातोनाम्नाचरणदासकः ॥
 ज्ञानमालामयंकृत्वाग्रंथैरदासपन्थगः ॥ ३७ ॥ वर्तकःसचैजातोरपणस्यमतेस्थितः ॥ रत्नभानुरितिज्ञेयोभाषाकर्ताचजैमिनेः ॥ ३८ ॥
 रुचिश्चरोचनोजातोमध्वाचार्यमतेस्थितः ॥ नानागानमयीलीलांकृत्वास्वर्गमुपाययौ ॥ ३९ ॥ मांधाताभूपतिर्नामिकायस्थःसबभूवह ॥
 मध्वाचार्योभागवतंचक्रेभाषामयंशुभम् ॥ ४० ॥ मानकारोनारिभावाग्नारीदेहमुपागतः ॥ मीरानामेतिविख्याताभूपतेस्तनयाशुभा ॥
 ॥ ४१ ॥ माशोभाचतनौयस्यागतिर्गजसमाकिल ॥ सामीराचबुधैःश्रोक्तामध्वाचार्यमतेस्थिता ॥ ४२ ॥ एवैतेकथितंविप्रभाषाग्रंथ
 प्रकारणम् ॥ प्रबंधमंगलकरं कलिकालेभयंकरे ॥ ४३ ॥ सभूपोऽकबरोनामकृत्वा राज्यमकंटकम् ॥ शताद्धेनचशिष्यैश्चैकुंठभवनं
 ययौ ॥ ४४ ॥ सलोमातनयस्तस्यकृतराज्यं पितुःसमम् ॥ खुरेकस्तनयस्तस्यदशबंदंचकृतंपदम् ॥ ४५ ॥ चत्वारस्तनयास्तस्यनव
 रंगोहिमध्यमः ॥ पितरंचतथाभ्रातृभित्वा राज्यमचीकरत् ॥ ४६ ॥ पूर्वजन्मनिदैत्योऽयमन्धकोनामविश्रुतः ॥ कर्मभूम्यांतदंशे
 नदैत्यराजाज्ञयाययौ ॥ ४७ ॥ तेनैवबहुधासूतींश्रिताश्चसमंततः ॥ दृष्ट्वादेवास्तदागत्यकृष्णचैतन्यमब्रुवन् ॥ ४८ ॥ भगवन्दैत्यरा
 जांशःसजातश्चमहीपतिः ॥ श्रंशयित्वासुरान्चेदान्दैत्यपक्षविवर्द्धते ॥ ४९ ॥ इतिश्रुत्वासयज्ञांशोनदीहोपवनेस्थितः ॥ शशापतंदुरा
 चारंयथावंशक्षयोभवेत् ॥ ५० ॥ राज्यमेकोनपंचाशत्कृतंतेनदुरात्मना ॥ सेवाजयोनामनृपोदेवपक्षविवर्द्धनः ॥ ५१ ॥ महाराष्ट्रद्वि
 जस्तस्ययुद्धविद्याविशारदः ॥ हत्वातंचदुराचारंतत्पुत्रायचतत्पदम् ॥ ५२ ॥ दत्त्वाययौदाक्षिणात्येदेशेदेवविवर्द्धनः ॥ आलोमाना
 मतनयःपंचाबंदतत्पदंकृतम् ॥ ५३ ॥ तत्पश्चान्मरणंप्राप्तोविद्रुधेनरुजामुने ॥ विक्रमस्यगतेराज्येसप्तत्युत्तरकंशतम् ॥ ५४ ॥ ज्ञेयं
 सप्तदशंविप्रयदालोमासूतिगतः ॥ तालनस्यकुलेजातोम्लेच्छःफलरूपोबली ॥ ५५ ॥ मुकलस्यकुलंहत्वास्वयंराज्यंचकारह ॥ दशा
 बंदंचकृतराज्यंतेनभूपेनभूतले ॥ ५६ ॥ शत्रुभिरमरणंप्राप्तोदैत्यलोकमुपागमत् ॥ महामदस्ततनयोर्विशत्यब्दंकृतंपदम् ॥ ५७ ॥ तद्वाहे

नादरोनामैत्योदेशउपागमत् ॥ हत्वार्थाश्चसुराक्षित्वदेशं सुरजमायौ ॥ ५८ ॥ महामत्स्योहिमदस्यतनयस्तत्पितुः पदम् ॥ गृही
 त्वापंचवर्षान्तं सचराज्यंचकारह ॥ ५९ ॥ महाराष्ट्रैर्होतुष्टस्तालान्वयसंभवः ॥ देहलीनगरेराज्यंदशाब्दं माधेनवै ॥ ६० ॥ कृतं
 तत्र तदा म्लेच्छभालोमाराज्यमाप्तवान् ॥ तद्वाष्ट्रबहवोजाताराजानो निजदेशजाः ॥ ६१ ॥ ग्रामपावहवो भूपदेशदेशे भवभूविरे ॥ म
 ण्डलीकपदंतत्राक्षयं जातं महीतले ॥ ६२ ॥ त्रिशदब्दमोजातं ग्रामे ग्रामे नृपे ॥ तदा तु सकला देवाः कृष्णचैतन्यमाययुः ॥ ६३ ॥ य
 ज्ञांश्च शहरिः साक्षाज्ज्ञात्वा दुःसंमहीतले ॥ मुहूर्तं ध्यानमागम्य देवान् च नमस्त्रयीत् ॥ ६४ ॥ पुरातुराघवो धीमाक्षित्वा रावणराक्षसम् ॥ कपी
 नुजीवयामास मुधा वर्षैस्समंततः ॥ ६५ ॥ विकटो वृजिलो जाले वलीनो हि सिंहलः ॥ जवस्सुमात्रश्च तथा माता ते क्षुद्रवानराः ॥ ६६ ॥
 रामचंद्रवचः प्राहुर्देहि नो वां छितं प्रभो ॥ रामो दाशरथिः श्रीमाञ्ज्वात्वा तेषां मनोरथम् ॥ ६७ ॥ देवाङ्गनो द्रवाः कन्यारावणाहोकरावणात् ॥
 दत्वा ते भ्यो हरिः साक्षाद्वचनं प्राह हर्षितः ॥ ६८ ॥ भवन्नाम्राचये द्वीपा जालंधर विनिर्मिताः ॥ तेषुराज्ञो भविष्यति भवन्तो हितकारिणः ॥ ६९ ॥
 नन्दिन्या गोश्च रूढा द्विजाता म्लेच्छाभयानकाः ॥ गुरुण्डा जातयस्तेषां तास्तु तेषु सदा स्थिताः ॥ ७० ॥ जित्वा तौ श्वगुरुं ण्डा न्वैकुरु ध्वं राज्य
 मुत्तमम् ॥ इति श्रुत्वा हरिनत्वा द्वीपेषु प्रययुर्मुदा ॥ ७१ ॥ विकटान्वयसंभूता गुरुण्डा वानराननाः ॥ वाणिज्यार्थं मिहायाता गोरुण्डा बौद्ध
 पन्थिनः ॥ ७२ ॥ ईशुभ्रमते संस्थास्तेषां हृदयमुत्तमम् ॥ सत्यव्रतं कामजितमक्रोधं धूमूर्यतत्परम् ॥ ७३ ॥ ग्र्यंतत्रोप्यकार्यचनृणां कुरुत
 माचिरम् ॥ इति श्रुत्वा तु ते देवाः कुयुराचिकमादरात् ॥ ७४ ॥ नगर्यार्चिका तायां स्थापयामासु रद्यताः ॥ विकटे पाश्चिमे द्विपे तत्पत्नीविक
 टावती ॥ ७५ ॥ अष्टकौशलमार्गेण राज्यमत्र चकारह ॥ तत्पतिस्तु पुलोमार्चिकालिका तां पुरीं स्थितः ॥ ७६ ॥ विक्रमस्य गते राज्ये शतम
 द्वादशकलौ ॥ चत्वारिंशं तथा बंदं च तदाराजवभूवह ॥ ७७ ॥ तदन्वये सप्तनृपा गुरुण्डाश्च वभूविरे ॥ चतुष्पष्टिमितं वर्षं राज्यं कृत्वा लयं गताः
 ॥ ७८ ॥ गुरुण्डे चाष्टमे भूषे प्रातेन्यायेन ज्ञासति ॥ कलिपक्षावलिदैत्योऽसुरानाममहासुरम् ॥ ७९ ॥ आरुह्य प्रेषयामास देवदेशे महोत्तमे ॥
 समुरोर्वाडिलं भूपवशीकृत्य हृदि स्थितः ॥ ८० ॥ आर्यधर्मविनाशाय तस्य बुद्धिचकारह ॥ मूर्तिं संस्थास्तदा देवा गत्वा यज्ञांश्च योगिनम् ॥ ८१ ॥

नमस्कृत्याब्रुवन्सर्वेयथाप्राप्तोऽमुरोऽमुरः ॥ ज्ञात्वाशक्षापकृष्णांशोऽगुरुण्डान्वोद्धपन्थिनः ॥ ८२ ॥ क्षयंयास्यति ते सर्वेयमुरस्यवशंगताः ॥
 इत्युक्तेवचनेतस्मिन्गुरुण्डाःकालनोदिताः ॥ ८३ ॥ स्वसैन्यैश्चक्षयंजमुर्वेषमत्रान्तरेखलाः ॥ सर्वेऽत्रशस्त्रसहस्राश्चप्रययुर्ममदिरे ॥ ८४ ॥
 वाग्दंष्ट्रसचभूपालोवाडिलोनाशमाप्तवान् ॥ गुरुण्डोनवमःप्राप्तोभेकलोनामवीर्यवान् ॥ ८५ ॥ न्यायेनकृतवात्राज्यंद्वादशान्दप्रयत्नतः ॥
 आर्येदेशेचतद्राज्यंभवभूवन्यायशासति ॥ ८६ ॥ लाडलोनामविख्यातोऽगुरुण्डोदशमोहितः ॥ द्वात्रिंशान्दचतद्राज्यंकृतंतेनैवधर्मिणा ॥ ८७ ॥
 लाडलेस्वर्गतेप्राप्तेमकरंदकुलोद्भवाः ॥ आर्याःप्राप्तास्तदामौनाहिमतुंगनिवासिनः ॥ ८८ ॥ बभ्रुवर्णाःसूक्ष्मनसावर्तुलादीर्घमस्तकाः ॥ एवं
 लक्षाश्चसंप्राप्तादेहल्यांबौद्धपन्थिनः ॥ ८९ ॥ आर्जिकोनामवैराजातेषां तत्रबभूवह ॥ तस्यपुत्रोदिवकणंगंगोत्रगिरिमूर्द्धनि ॥ ९० ॥ द्वाद
 शान्दंतपोवोरंतेपराज्यविवृद्धये ॥ तदाभगवतीगंगातपसातस्यधीमतः ॥ ९१ ॥ स्वरूपंस्वेच्छयाप्राप्यब्रह्मलोकंजगामह ॥ कुबेरश्चतदा
 गत्यदत्वा तस्मैमहत्पदम् ॥ ९२ ॥ आर्योनांमण्डलीकंचतत्रैवान्तरधीयत ॥ मण्डलीकोदेवकणोवभूवजनपालकः ॥ ९३ ॥ पृथ्यब्दं
 चकृत्तराज्यतेनराज्ञामहीतले ॥ तदन्वयेऽष्टभूपाश्चबभूवुर्देवपूजकाः ॥ ९४ ॥ द्विशताब्दंपदंकृत्वास्वर्गलोकमुपाययुः ॥ एकादशश्चयो
 भौनःपन्नगारिरितिश्रुतः ॥ ९५ ॥ चत्वारिंशच्चवर्षाणिराज्यंकृत्वाप्रयत्नतः ॥ स्वर्गलोकंगतोराजापन्नगैर्मरणगतः ॥ ९६ ॥ एवंचमौनजा
 तीयैःकृत्तराज्यमहीतले ॥ ९७ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थेगुण्डापरपरायैकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेगुरुण्डमौनरा
 ज्यवर्णनंनमद्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ वैक्रमराज्यविविगतेचतुष्पथ्युत्तरंमुने ॥ द्वाविंशदब्दशतकंभूतनन्दिरुतदानृपः ॥
 ॥ १ ॥ कुबेरयक्षकान्मौनान्धनधान्यसमन्वितान् ॥ सार्द्धलक्षान्कलैर्घोरैर्जित्वातान्युद्धकारिणः ॥ २ ॥ किलिकलायांस्वयंराज्यंनगवंश
 श्चकारह ॥ आग्नेय्यांदिशि विख्यातापुण्डरीकेण निर्मिता ॥ ३ ॥ पुरीकिलिकिलानामतत्रराजाबभूवह ॥ पुण्डरीकादयोनागास्तस्मिन्नाज्यं
 प्रशासति ॥ ४ ॥ गेहेगेहनैस्सर्वैःपूजनीयाबभूविर ॥ स्वाहास्वधावषट्कारोदेवपूजामहीतले ॥ ५ ॥ त्यक्त्वादेवानुपागम्यसंस्थितामरुमूढ
 नि ॥ शक्राज्ञयाकुबेरस्तुशूकधान्यंसमंततः ॥ ६ ॥ यक्षैःषडंशानादायदेवेभ्यःप्रददौप्रभुः ॥ मणिस्वर्णादिवस्तूनिमौनराज्येषुयानिवै ॥ ७ ॥

दत्तानितानिकोशेषु पुनर्देवश्चकार ह ॥ मण्डलीकंपदेन सस्कृतं भूतनन्दिन ॥ ८ ॥ शतार्द्धतुतोरजाशिशुनन्दिर्वभूवह ॥ नागपू-
 जं पुरस्कृत्य तिरस्कृत्य सुरान्भुवि ॥ ९ ॥ चकार राज्यं विंशोऽब्दं यशो नन्दिस्ततोऽनुजः ॥ आत्रासनं स्वयंप्राप्तो नागपूजापरायणः ॥ १० ॥
 पंचविंशतिवर्षाणि सचराज्यमर्चीकृत ॥ ततस्तत्तनयोरजासवभूवप्रवीरकः ॥ ११ ॥ एकादशोऽब्दं तद्राज्यं कर्मभूम्यां प्रकीर्तितम् ॥
 कदाचित्सचबाह्मीके सेनया सार्द्धमागतः ॥ १२ ॥ तत्रैतैर्भवद्युद्धं पैशाचैर्म्लच्छदारुणैः ॥ मासमात्रान्तरे म्लच्छालक्षं संख्यामृतिगताः ॥ १३ ॥
 तथा षष्टि सहस्राश्चानागभक्तालयंगताः ॥ बादलोनामतद्राजरोमजस्थो महाबलः ॥ १४ ॥ यशो नन्दिनमाहूय ददौ जालमती सुताम् ॥
 गृहीत्वा म्लच्छराजस्य सुतिगिहमुपागतः ॥ १५ ॥ गर्भोजातस्ततस्तस्यांबभूव तनयो बली ॥ बाह्मीकोनाम विख्यातो नागपूजनतत्पूरः ॥ १६ ॥
 तद्वच्ये नृपाजाता बाह्मीकाश्च त्रयोदश ॥ चतुश्शतानि वर्षाणि कृत्वा राज्यं मृतिगताः ॥ १७ ॥ अयोमुखे च बाह्मीके राज्यमत्र प्रशासति ॥
 तदा पितृगणास्सर्वे कृष्णचैतन्यमाययुः ॥ १८ ॥ नत्वोच्चुर्वचनं तत्र भगवच्छृणु मेव च ॥ वयं पितृगणाभूयेन गवंश्यैर्निराकृताः ॥ १९ ॥
 श्राद्धतर्पणकर्माणैर्वैयं वीर्यं विद्धि तस्मिन् ॥ पितृवृद्धास्मामवृद्धिस्ततो देवाश्च वर्द्धनाः ॥ २० ॥ देववृद्धा लोको वृद्धिस्तस्माद्ब्रह्मा प्रजापतिः ॥
 ब्रह्मवृद्धा तत्परहर्षेण हे हे जने ॥ २१ ॥ अतोऽस्मात्प्रक्षमगवन्प्रजाः पाहिसनातनीः ॥ इति श्रुत्वा वचस्ते पांयज्ञांशो भगवान्हरिः ॥ २२ ॥
 पुण्यमिन्द्रं परमार्थवंशं विवर्द्धनम् ॥ २३ ॥ जातमात्रः सैव बालः षोडशार्द्धवयो भवत् ॥ अयोनिर्यानिभूतास्तानयो मुखपुरस्सरान् ॥ २४ ॥
 जित्वा देशान्निराकृत्य स्वयं राज्यं गृहीतवान् ॥ यथा शिवांशतो जातो विक्रमो नाम भूपतिः ॥ २५ ॥ शकान् गंधर्वपक्षिणाञ्जित्वा पूज्यो बभूव ह ॥
 नागपक्षांस्तथाभूपान्गोलकास्यान्भयंकरान् ॥ २६ ॥ पुण्यमित्रास्तदा जित्वा सर्वपूज्योऽभवद्युवि ॥ सप्तविंशच्छतं वर्षं द्विसप्तत्युत्तरं तथा ॥
 ॥ २७ ॥ राज्यं विक्रमतो जातं समाप्तिमगमत्तदा ॥ पुण्यमित्रराज्यपदं प्राप्तो स भवत्तदा ॥ २८ ॥ शतवर्षं राज्यपदेन धर्मात्मना धृतम् ॥
 अयोध्यामथुरामायाकांशीकांचीह्यवन्तिका ॥ २९ ॥ पुरीद्वारावती तेन राज्ञा च पुनरुद्धताः ॥ कुरुमुखं पद्मानि क्षेत्राणि विविधानि च ॥ ३० ॥
 नेमिषोत्पलवृन्दानां वनक्षेत्राणि भूतले ॥ नानातीर्थानि तेनैवस्थापितानि समन्ततः ॥ ३१ ॥ तदा कलिः संगंधवौ देवतापितृदूषकः ॥

ब्राह्मणं वपुरास्थाय पुष्यमित्रसुपागमत् ॥ ३२ ॥ नत्वं वाचप्रियं वाक्यं शृणु भूपदयापर ॥ आर्यदेशेऽपि तु गणाः पूजाहोः श्राद्धतपणैः ॥ ३३ ॥
 अज्ञानमिति तज्ज्ञेयं भुवि यत्पितृपूजनम् ॥ मृतायेतु न राभूमौ पूर्वकर्म भवति ॥ ३४ ॥ भवन्ति देहवन्तस्ते च तुराज्ञातिलक्षणा
 छद्मनामये देवेन पितृपूजाविनिर्मिता ॥ ३५ ॥ वृथा श्रमं वृथा कर्म नृणां च पितृपूजनम् ॥ इति श्रुत्वा च घोरा विहस्याहमहं पतिः ॥ ३६ ॥
 भवान्मुखमिहामृदो न जानीषे परं फलम् ॥ भुवलोके न ये दृष्टाः शून्यभूताश्च भास्वराः ॥ ३७ ॥ ये तु तैवैपितृगणाः पिंडरूपविमानगाः ॥
 सत्पुत्रैश्च विधानेन पिंडदानं च यत्कृतम् ॥ ३८ ॥ तद्विमानं न भोजान्तं सर्वानन्दप्रदायकम् ॥ अब्दमात्रं स्थितिस्तेषां पिंडपाथसहस्रपिणम् ॥ ३९ ॥
 गीताष्टादशकाध्यायैः सप्तशतान्याश्चित्रकैः ॥ पावितं यत्तु वैपिंडं त्रिशताब्दं च तस्मिन् स्थितिः ॥ ४० ॥ श्राद्धतपेण हीना ये दृश्यन्ते मानवा भुवि
 ते सर्वे नारकज्ञेयाः कुलमेकोत्तरं शतम् ॥ ४१ ॥ श्राद्धकर्म महान्धर्मः श्राद्धोऽयं सर्वकारणम् ॥ इति श्रुत्वा संगंधवः कलिराजोऽब्रुवद्देहिनाम् ॥ ४२ ॥
 नत्वं वाच नृप श्रेष्ठं प्रसन्नवदनो हि सः ॥ सखा भवमामो त्वंत वाहं नृप किं करः ॥ ४३ ॥ कलिमित्रोऽप्ययमित्रो भवान्भुवि भवेत्सदा
 यथा विक्रमराजस्यैव तालस्य च वै सखा ॥ ४४ ॥ सर्वकार्यकरोऽहं वै तथा तव न संशयः ॥ इत्युक्त्वा च नृपं धीरं समादाय सर्वकलिः ॥ ४५ ॥
 सप्तद्वीपांस्तथा खंडान्नभोगार्गानेन कशः ॥ स्वपृष्ठस्थाय राक्षसे च दर्शयामास वीर्यवान् ॥ ४६ ॥ आर्यधर्मकलौ स्थाप्य नष्टभूतं सर्वे नृपः ॥
 त्यक्त्वा प्राणांश्च यज्ञांश्चेत जस्तस्य समागमत् ॥ ४७ ॥ आंध्रदेशोऽद्रवो राजा सुगदो नाम वीर्यवान् ॥ विना भूतं च तं देशं दृष्ट्वा राज्यमचीकरत् ॥
 ४८ ॥ विंशदब्दं पदं तेन कर्मभूम्यां च सत्कृतम् ॥ तदन्वयेषेऽपि नृपावभुवुर्बहुपन्थिनः ॥ ४९ ॥ पुष्यमित्रगते राज्ये देशोत्तरशतत्रयम् ॥
 तस्मिन्काले लयं जगमुश्चांध्रदेशनिवासिनः ॥ ५० ॥ शताब्दाब्दं ततो भूमिर्विनाराज्ञा बभूवह ॥ तदक्षुद्रानरालुब्धालुं ठिताश्चैरदारुणैः ॥
 ५१ ॥ दारिद्र्यमगमन्ध्वोरं विना स्वर्णचभूरभूत् ॥ पुनर्देवं श्रमगवान्प्राथितस्तानुवाच ह ॥ ५२ ॥ देशे कौशलके जाताः सूर्याशान्च महीपतिनः ॥
 राक्षसारिरिति ख्यातो देवमार्गं परायणः ॥ ५३ ॥ ममाज्ञया सर्वैराज्ञा भविष्यति महती तले ॥ इत्युक्त्वा त्वन्तर्दधौ विष्णुर्देवलोकां नुपागमत् ॥ ५४ ॥
 राक्षसारिमयोऽध्यायां स्थापयामासुरवतम् ॥ आंध्रराष्ट्रं च द्रव्यं राक्षसैश्च समाहृतम् ॥ ५५ ॥ तद्द्रव्यं राक्षसांश्चिज्जित्वा ग्रामे ग्रामे च कारसः ॥

तारधातोरष्टमैल्यंभुषणैर्भुषितत्कृतम् ॥ ५६ ॥ आरधातोः शतं मौल्यं राजतं नैवैकृतम् ॥ ताम्रधातोः पंचमौल्यं मारधातुश्च तत्कृतम् ॥ ५७ ॥
 नागधातोः पंचमौल्यं भुषितं नैव निर्मितम् ॥ ताम्रपवित्रमधिकं नागो वंगस्तथोत्तमः ॥ ५८ ॥ लौहधातोः शतं मौल्यं वंगोऽसौ तेन सत्कृतः ॥
 शताब्जान्दं महौभुक्त्वा सुखं लोकां मुपाययौ ॥ ५९ ॥ तदन्वयेषां हि नृपजाता विदुः परायणाः ॥ पुष्यमित्रगते राज्ये चाब्दे सप्तशते गते ॥ ६० ॥
 कौशालान्वयसंभूता भूपाः स्वर्गमुपाययुः ॥ शताब्जान्दं ततो भूमिर्ण्डलीकं नृपविना ॥ ६१ ॥ क्षुद्रभूपाँश्च भुजैर्देवैर्देशे च भार्गव
 ततो विदुः देशीयो नाग्नाभूपा विशारदः ॥ ६२ ॥ आर्यदेशं सुपागम्य लक्षसैन्यसमन्वितः ॥ क्षुद्रभूपान्वशीकृत्य मण्डलीको बभूव ह ॥ ६३ ॥
 नानाकैलैश्च कर्माणि विचित्राणि महीतले ॥ ग्रामे ग्रामे नराश्च कुर्यन् संस्कारकाः ॥ ६४ ॥ ब्रह्मक्षत्रमयो वर्णो नासमात्रेण दृश्यते ॥
 वैश्यप्रायानरा आर्याः क्षूद्रप्रायाश्च कारिणः ॥ ६५ ॥ तद्वाहमेतनुजाश्चासन्नाममात्रसुरार्चकाः ॥ षष्टि वर्षं पदं तेन कर्मभूम्यां च सत्कृतम् ॥ ६६ ॥
 ततो नृपामहो प्राप्ताः षट्संख्यास्तु तदन्वयाः ॥ पुष्यमित्रगते राजे शतषोडशसम्भते ॥ ६७ ॥ वैदूरा निधनं जमुः कलिकाले भयानके ॥
 चतुर्दशतानि वर्षाणि क्षुद्ररूपा च भूरभूत् ॥ ६८ ॥ तत्पश्चान्नैष धराद्वैकालमालीनृपोऽभवत् ॥ क्षुद्रभूपान्वशीकृत्य स्वयं राज बभूव वै ॥ ६९ ॥
 यमज्ञया भुवि त्वद्धानगरीयमुनतटे ॥ निर्मितायोजनायामाकालमालेति विश्रुता ॥ ७० ॥ तत्रायं देशं भूपानां पूज्यो राजा स चाभवत् ॥
 देवान्पितॄन्स्तिरस्कृत्य प्रेतपूजने जने ॥ ७१ ॥ कालमाली च कृतवान् देशं नैषधसंस्थितः ॥ द्वात्रिंशद्वर्षं राज्यं तद्वभूव जनपटिनम् ॥ ७२ ॥
 तदन्वयेषां हि नृपा बभूवुः प्रेतपूजकाः ॥ शताब्दान्तमभूद्रज्यतेषां नैषधदेशिनाम् ॥ ७३ ॥ सहस्राब्दं तु तत्पश्चात् क्षुद्रभूपामहो भूत् ॥
 सुरार्चनं वेदमार्गं श्रुतमात्रं च दृश्यते ॥ ७४ ॥ पुष्यमित्रगते राज्ये चैकत्रिंशच्छते कलौ ॥ द्वात्रिंशदुत्तरे चैव तदा देवाश्च दुःखिताः ॥ ७५ ॥
 कुष्णचैतन्यमागम्य नत्वोर्बुर्वचनं प्रियम् ॥ भगवत्कलिकालेऽद्य वर्णाश्च त्वारिभूतले ॥ ७६ ॥ भ्रष्टाचाराः प्रेतमयाः शताब्जान्दं प्रजि विनः ॥
 देवान्पितॄन्स्तिरस्कृत्यापि शाचान्पूजयन्ति वै ॥ ७७ ॥ ग्रामे ग्रामे च कुघ्नानि पूजितानि नैर्भुवि ॥ दृश्यतेऽस्माभिरद्यैव दुःखिताश्च नराभूताम् ॥
 ॥ ७८ ॥ भूतप्रेतपिशाचाश्च डाकिनीश्चाकिनीगणाः ॥ स्वपूजाभिर्मदं धाश्च न दृश्यन्ति सुरान्पितॄन् ॥ ७९ ॥ अतोऽस्मान्दर्बे लान्विद्धि स बला

नभूतनायकान् ॥ कृपयापाहिनःस्वामिच्छरणगतवत्सल ॥ ८० ॥ इतिश्रुत्वासयज्ञांशो नदीहोपवनेस्थितः ॥ नम्रभूतान्मुरान्प्राहमागधेतु
 महीपतिः ॥ ८१ ॥ पुरंजयोब्रह्मपरस्तस्यपत्नीपुरंजनी ॥ मदाज्ञयातयोःपुत्रोभविष्यतिमहाबलः ॥ ८२ ॥ विश्वरूपाजिरितिख्यातोब्रह्ममा
 गैरगुणी ॥ इत्युक्तवचनेतस्मिन्गर्भधत्तेपुरंजनी ॥ ८३ ॥ दशमासान्तरेजतोविश्वरूपाजिमहाबलः ॥ जातमानसुतेतस्मिन्वागुवाचाश
 रीरिणी ॥ ८४ ॥ पुष्यमित्रोयथाचासीद्वर्णधर्मप्रवर्तकः ॥ तथायंबालकोजातोब्रह्ममार्गपरोबली ॥ ८५ ॥ करिष्यतिपरोवर्णान्कलंदयदु
 मद्रकान् ॥ प्रजाश्चब्रह्मभूयिष्ठाःस्थापयिष्यतिदुर्मतीः ॥ ८६ ॥ वीरवान्दक्षमुत्साद्यपद्मवत्याःसर्वपुरम् ॥ इत्याकाशवचःश्रुत्वासनपृस्तुपु
 रंजयः ॥ ८७ ॥ ददौदानंशुधातैर्भ्योऽतिथिभ्यस्सपरिच्छदः ॥ अष्टौवर्षसहस्राणिचाष्टवर्षज्ञातानिच ॥ ८८ ॥ कर्मभूम्यांकलौप्रतिव्यती
 तानितदामुने ॥ विश्वरूपाजिर्नृपश्चासीन्महाबुद्धोमहाबलः ॥ ८९ ॥ क्षुद्रभूपान्वक्षीकृत्यसर्ववर्णान्नरांस्तदा ॥ स्थापयामासैवब्राह्मवर्णेब्रह्म
 परायणे ॥ ९० ॥ क्षत्रविट्छूद्रकावर्णाःपिशाचावर्णसंकराः ॥ गुरुण्डाद्यास्तथाभ्लेच्छाब्राह्मणास्तेवभूविरे ॥ ९१ ॥ संध्यातर्पणदेवानां
 पूजादिविविधाःक्रियाः ॥ चक्रुस्तेवेदविधिनतुल्यभोजनशीलिनः ॥ ९२ ॥ षष्टिवर्षकृतराज्यंतेनसम्यक्कृतामुने ॥ तदन्वयेनृपाश्चासन्स
 हस्राभुविविश्रुताः ॥ ९३ ॥ अयुताब्दान्तरेजाताब्रह्ममार्गपरायणाः ॥ तैश्चदत्तानिभागानियज्ञमध्यविधानतः ॥ ९४ ॥ देत्येभ्यश्चसुरेभ्य
 श्चतुल्यरूपाणिचागमन् ॥ विस्मिताश्चसुरास्सर्वेयज्ञांशंशरणंयुः ॥ ९५ ॥ तदुक्तंकारणंज्ञात्वाशक्रपुत्रजवाचतान् ॥ वेदोनारायणःसाक्षा
 द्विवेकीहंसरूपवान् ॥ ९६ ॥ नृणांचगुणभेदेनवर्णभेदंचकारह ॥ सद्गुणोब्राह्मणोवर्णःक्षत्रियस्तुरजोगुणः ॥ ९७ ॥ तमोगुणस्तथावैश्यो
 गुणसाम्यातुशूद्रकः ॥ तृप्तिंयातिपितृवृन्दाब्राह्मणैःक्षत्रियैःसुराः ॥ ९८ ॥ वैश्यैश्चयक्षरक्षांसिदूद्रैर्द्रुत्याश्चदानवाः ॥ एकवर्णेचचत्वारोव
 र्णाःकायस्थएवसः ॥ ९९ ॥ भूतप्रेतपिशाचाद्याःकायस्थैस्तर्पितास्सदा ॥ ब्रह्मवर्णेतुवर्णाश्चस्थिताश्चत्वारिंसांप्रतम् ॥ १०० ॥ ब्रह्मशंकरवर्णोऽयं
 तेभ्यःपूर्वहिदानवाः ॥ अर्द्धतृताभविष्यन्ति तत्पश्चात्स्वर्गवासिनः ॥ १०१ ॥ अतोऽहंचकलौघोरेषुमदथैमहतिले ॥ सौराष्ट्रनृपतेर्गेहंस्वां
 शाद्यास्यामिभोःसुराः ॥ १०२ ॥ इत्युक्त्वासचयज्ञांशःसोमनाथःकलैकया ॥ नाम्नावभूवतद्देहसौराष्ट्रनगरीस्थितः ॥ १०३ ॥ जित्वाभूपा

न्स्वयंराज्यंचकाराब्धितटेमुदा ॥ क्षत्रवर्णमयीभूमिस्तदाजाताकलयुगे ॥ १०४ ॥ सोमनाथःसैवयज्ञैःसुरास्मर्त्तानतर्पयत् ॥ शताब्दचक्र
 तंराज्यतेनदेवप्रसादतः ॥ १०५ ॥ तस्यराज्यमयंसेवदभवल्लोकाविश्रुतम् ॥ तदन्वयेसादृशतंभूपाश्चास्मसुराप्रियाः ॥ १०६ ॥ अयुताब्दा
 न्तरेकिंचिदधिकेचसुखप्रदाः ॥ कर्मभूम्यांकलौप्राप्तेहायनअयुतत्रयम् ॥ १०७ ॥ व्यतीतंचततोदैत्यादुःखिताःकलिमब्रुवन् ॥ पुरास्माभिः
 शताब्दंचतपसावैमहेश्वरः ॥ १०८ ॥ तुष्टीकृतस्तदास्मभ्यंभवान्दत्तोहितेनैव ॥ अर्धभागंवज्रमयमर्धभागंचकोमलम् ॥ १०९ ॥ तवांगंसुंदरं
 देवकलेऽस्मात्रक्षदुःखितान् ॥ इतिश्रुत्वाचसकलिदैत्यपक्षविवर्द्धनः ॥ ११० ॥ स्वांज्ञान्मकलौप्राप्यगुजरेदेशदरुणे॥आभीरीसिंहिकाना
 मसिंहमांसांशनाखला ॥ १११ ॥ तस्यायोनौसमागम्यराहुर्नामसचाभवत् ॥ यथाराहुर्नभोगैर्गदांरुणोहिविधुंदः॥ ११२ ॥ तथाराहुःकलेरं
 शोभुविजातःसुरतुदः ॥ जातमात्रेसुतेतस्मिन्भूमिकम्पोमहानभूत् ॥ ११३ ॥ विपरीताग्रहाःसर्वजनयंतिमहद्भयम् ॥ तद्भयात्सकलादेवास्त्य
 क्त्वामूर्तीःसमेततः ॥ ११४ ॥ महद्भ्रंशरणंजग्मुःसुमेरुगिरिमूर्धनि ॥ तदर्थंभगवाञ्छक्रस्तुष्टावजगदम्बिकाम् ॥ ११५ ॥ कन्यामूर्तिमयीदेवी
 सुरान्प्राहाशिवंकरी ॥ गमांगदर्शनाद्देवाःक्षुत्तृद्भ्यांचविनासदा॥ ११६ ॥ भवध्वंचततोऽयंमद्विलोकनतत्पराः ॥ इतिश्रुत्वातुतेदेवाहापिताःसं
 बभूवुरे ॥ ११७ ॥ आभीरीतनयोराहुःकृत्वारज्यंशतंसमाः ॥ त्यक्त्वाप्राणान्कलौलीनोवभूवमुनिसत्तम ॥ ११८ ॥ तदन्वयेसादृशतमयुता
 ब्दान्तरेभवत् ॥ महामदमतंघोरंचिरंकालाद्विनाशितम् ॥ ११९ ॥ तैःपुनश्चोद्धतंभूमौसर्वैर्मलेच्छावभूवुरे ॥ नवेदश्चनेदेवाश्चनवर्णाश्चकलौ
 युगे ॥ १२० ॥ दृश्यन्तेनचमर्यादाकलिकालेतदन्वये ॥ द्विजशेषाःसहस्राश्चपुनर्बुदमूर्धनि ॥ १२१ ॥ द्वादशाब्दंप्रयत्नेनदेवानाराधितुंक्ष
 माः ॥ अर्बुदाक्षसमुद्धूतोरान्यःखट्वाचमधृक् ॥ १२२ ॥ जित्वाभलेच्छान्दुराधर्षात्राम्नाचाविवलीहभूत् ॥ पंचयोजनमानासाभूभिरात्मवि
 बृद्धये ॥ १२३ ॥ निर्मिततेनगुह्येनान्मानाचाविपुराश्रुता ॥ शनैःशनैर्यकुलंपुनस्तत्रववर्द्धह ॥ १२४ ॥ शताब्दंप्रयत्नेनतेनराज्यंमह
 त्कृतम् ॥ तदन्वयेसादृशतंनृपाश्चासंस्तदामुने ॥ १२५ ॥ अयुताब्दान्तरेवीरामलेच्छामित्राशंसंकराः ॥ मलेच्छकन्योद्वहाघोरानाममात्रा
 र्यमार्गगाः ॥ १२६ ॥ तदामलयदेशस्थैर्मलेच्छैर्लक्षप्रमाणैः ॥ आर्बुदायैःसमयुद्धमभवल्लोमहर्षणम् ॥ १२७ ॥ वर्षमात्रान्तरेजित्वामालव

स्थासहस्रबलाः ॥ मण्डलीकपदातैश्चमुक्तमायैः समन्ततः ॥ १२८ ॥ चत्वारिंशत्सहस्राणि वर्षाणि जगती तले ॥ म्लेच्छभूपाश्च जगत्तशो
 बभूवुः स्वल्पजर्जविनः ॥ १२९ ॥ पंचविंशत्सहस्राणि तेषां संख्या च भूजाम् ॥ ये तु पुण्यामहीपालाः पूर्वजन्मतपोद्भवाः ॥ १३० ॥
 तेषां लीलाचमुनिभिः पुराणेषु प्रकीर्तिताः ॥ नानासंवत्कराः सर्वपैशाचा धर्मदूषकाः ॥ १३१ ॥ नवत्यब्दसहस्राणि विनिर्नातानि कलौ
 युगे ॥ जाता म्लेच्छमयी भूमिरलक्ष्मीस्तु जने जने ॥ १३२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्थगखण्डापरपद्याधिक
 लियुगीयेतिहाससमुच्चये त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ततस्ते सकलौ दैत्याः कलिना च पुरस्कृताः ॥
 कृत्वा च जलया नानि हरिखंडमुपाययुः ॥ १ ॥ मनुजा हरिखंडे च देव तुल्या महाबलाः ॥ अश्रुभ्यस्तां महाशस्त्रैरयुतान् बद्ध प्रजर्जविनः ॥
 २ ॥ दशवर्षान्तरं सर्वमायायुद्धैः पराजिताः ॥ महेंद्रशरणं जग्मुर्हरिखंडनिवासिनः ॥ ३ ॥ तदा तु भगवाञ्छक्रो विश्वकर्माणं मब्रवीत् ॥
 भ्रमिश्च नाम ये त्रयोऽयं संस्थितः सप्तसिंधुषु ॥ ४ ॥ त्वया विरचितस्तत्तत्प्रभावाद्ग्रासु वि ॥ अन्यखंडेन गच्छंति स च यंत्रं तनुमायिना ॥ ५ ॥
 मयेन भ्रंशितो भ्रात्रा म्लेच्छैः सार्द्धं समन्ततः ॥ सप्तद्वीपेषु यास्यंति मनुजाममवैरिणः ॥ ६ ॥ अतो न श्याहि मर्यादां भूमध्ये भवता कृताम् ॥
 इति शुत्वा विश्वकर्मा दिव्ययंत्रमचीकरत् ॥ ७ ॥ तेन यंत्रं प्रभावेन भ्रमितास्ते बभूवुरे ॥ भ्रमियंत्रान् महाबायुर्जातो म्लेच्छविनाशकः ॥ ८ ॥
 तद्वायोरभवत्पुत्रो वात्यो वात्यासमुद्भवः ॥ दैत्ययक्षौश्च पैशाचाश्चित्वाज्ञानमयो बली ॥ ९ ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्यास्त्रिवर्णास्ते न सत्कृताः ॥
 बला म्लेच्छान् वर्णमभ्याकृत्वा वात्यामहाबलः ॥ १० ॥ शताब्दार्द्धं मण्डलं कपं दं भुवि गृहीतवान् ॥ तदन्वये सहस्राश्च नृपाश्चासन्कलौ युगे ॥
 ११ ॥ वायुपक्षास्त्रिवर्णाः षोडशाब्दसहस्रके ॥ वायोजितः स्वयं ब्रह्मा वायोजातः सर्वहरिः ॥ १२ ॥ वायोजातो महादेवः सर्ववायुमयं ज
 गत् ॥ विनावायुमृताः सर्वे वायुना भुविर्जर्जविनः ॥ १३ ॥ इति मत्वा तु तेलोकावायुचसमतपयन् ॥ पुनस्तदा कलिघोरैर्दित्यराजबालप्रभुम्
 ॥ १४ ॥ नत्वा निवेदयामास दुःखितो भूतदा बलिः ॥ वामनान्तिकमागम्य कलिमित्रेण संयुतः ॥ १५ ॥ नत्वा वाचसवैराजा देवदेवं जनादनम् ॥
 त्वया कलिः कृतो मङ्गप्रसन्नं सुरात्तम ॥ १६ ॥ वात्यैर्द्विजैः कर्मभूमैः सकलिस्तु निराकृतः ॥ एकापादो व्यतीतोऽयं किंचिदूनकलेः प्रभोः ॥ १७ ॥
 मया सम्यक्तु वै भुक्ता भूमिर्देवंद्रमायया ॥ सहस्राब्दं कलौ प्राप्ते मया भुक्तं महीतलम् ॥ १८ ॥ ततः सार्द्धं सहस्राब्दं देवैर्भुक्तं सुरस्थलम् ॥ ततः

पंचशतं वै किंचिदधिकमेव च ॥ १९ ॥ मया मुक्ता कर्मभूमिः सर्वलोकस्य कारणात् ॥ ततः सार्द्धसहस्राब्दं देवैर्भुक्तो यमुत्तमा ॥ २० ॥ ततः
 सार्द्धसहस्राब्दं किंचिदूनमया धृता ॥ सार्द्धत्रिंशत्सहस्राब्दं देवैर्दत्तैस्तथा मही ॥ २१ ॥ भुक्ता दैत्यैः पुनर्देवैस्तथा देवैश्च दानवैः ॥ २२ ॥
 त्वया दत्ता हि मे देव कलिः कलि विनाशन ॥ नाधिकारं कृतं नाथ सत्यं सत्यं प्रियक्षम ॥ २३ ॥ इति श्रुत्वा बलैर्वाक्यं भगवान्वा मनोहरिः ॥ स्वां
 शान्मही तले प्राप्नो दैत्यपक्षविघ्नः ॥ २४ ॥ कामशर्मता ददा विप्रो यमुन तटं स्थितः ॥ हारितुष्टा वमन सार्द्धा दशब्दं प्रयत्नतः ॥ २५ ॥
 तदा तु वामनः श्रीमान् चः प्राह द्विजोत्तमम् ॥ वं ब्रूहि द्विज श्रेष्ठ यत्ते मनसि संस्थितम् ॥ २६ ॥ इति श्रुत्वा कामशर्मो तुष्टा वक्ष्यन् यागिरा ॥
 कामशर्मो वाच ॥ नमो देवाय महते सर्वपूज्याय ते नमः ॥ २७ ॥ धर्मप्रियाय धर्मो देवैर्दत्तय कराय च ॥ देवाधीन नृणां भैत्रकर्मकत्रे न मनमः ॥
 ॥ २८ ॥ देवाधीना अत्रै देवा वै लोवाश्च दानवाः ॥ तेषां भक्तो कामाद्विना तस्मै देवाय ते नमः ॥ २९ ॥ पुत्रो भव हरस्त्वा मिन्स फलं वांछितं कुरु ॥
 इति श्रुत्वा हरिः साक्षाद्वा मनो बलि रक्षकः ॥ ३० ॥ स्वपूर्वाद् द्विद्यूहं तत्पत्न्यां च समुद्रवः ॥ द्विधा भूत्वा मही जातौ दिव्यांगौ दिव्यविग्रहौ ॥
 ॥ ३१ ॥ भोगसिंहः कलिः सिंहो देवपदैर्दत्तपो हरिः ॥ जित्वा वात्योद्भवान्भूपां कल्पक्षेत्रमुपस्थितः ॥ ३२ ॥ रहः क्रीडावती
 नाम नगरी मयि निर्मिता ॥ तत्रोष्य बलवंतौ तौ दधतुश्च कलेधुरम् ॥ ३३ ॥ पत्न्यं सर्वधर्मोणां सारभूता सनातनी ॥ पतिव्रता यं यिजातान
 रा आर्याः सुरप्रियाः ॥ ३४ ॥ दूषितायां न राजा तस्ते सर्ववर्णसंकराः ॥ इति संचित्य भगवान्कृत्वा कामयं वपुः ॥ ३५ ॥ दिने दिने सहस्राणि
 योषितो बुभुजे हरिः ॥ ताः सर्वा गर्भमाधाय मसुषु विरेमुदा ॥ ३६ ॥ नार्थायामहोदयै रिरि ते ते सहोदराः ॥ एवं च बहुधा सुप्रिस्तेषां जाता
 कलैर्युगे ॥ ३७ ॥ पूर्वजातां स्त्रिवर्णांश्च भक्षयित्वा दिने दिने ॥ कर्मभूभ्यां बवृधिरपि क्षिणश्च यथा दुग्मे ॥ ३८ ॥ उभयाब्दसहस्रं तैर्तत्राः पूर्वं
 मानवाः ॥ तदा कलेश्चरणो द्वितीयो भुवि चागमत् ॥ ३९ ॥ सांप्रतं वर्तते वाताकिन्नराणां च भूतले ॥ द्विकिष्कुमात्राश्च नराः सार्द्धा दैत्यमयाः
 स्मृताः ॥ ४० ॥ यथा स्वगाः कर्महीना अन्तर्वारिणां बन्धुजीविनः ॥ भूमिगाश्च तथा तैर्बभेदं तेषु नैव भोः ॥ ४१ ॥ दृश्यंते चाद्यपुष्पाभिर्भूतले
 किन्नरा नराः ॥ द्वितीयचरणान्ते च भविष्यन्त्येव मेवा हि ॥ ४२ ॥ न विवाहो न भूपश्च नोद्यमो न हिकर्मकृत् ॥ भविता च तदा तेषां द्वितीयचरणा

न्तिके ॥ ४३ ॥ सपादलक्षाब्दमितमद्यप्रभृतिभोद्विजाः ॥ भोगकेल्यन्वयोद्भूताभविष्यतिमहीतले ॥ ४४ ॥ अतोमयाचसहिताभवन्तो
 मुनिसत्तमाः ॥ कृष्णचैतन्यमागम्यगमिष्यामस्तदाज्ञया ॥ ४५ ॥ व्यासउवाच ॥ इतिश्रुत्वातुमुनयोविशालापुरिवासिनः ॥ भोनमस्ते
 गमिष्यंति यज्ञांशं प्रतिहर्षिताः ॥ ४६ ॥ नत्वा सर्वे मुनिश्चैष्टया यज्ञांशं यज्ञरूपिणम् ॥ वचनं च विद्वन्ति देहाज्ञां भगवन्प्रभो ॥ ४७ ॥ इंद्रलो
 कं गमिष्यामो नाकमध्यमनोहरम् ॥ इति श्रुत्वा तु यज्ञांशः सर्वं शिष्यसमन्वितः ॥ ४८ ॥ तैः सर्वैः सह स्वलोकं गमिष्यति सुरप्रियः ॥ तदा क
 लिः समंदैः तैर्भविष्यति महीतलम् ॥ ४९ ॥ किमन्यच्छ्रेतुमिच्छाते हृषीकोत्तमतद्रद ॥ भगवन्विस्तराद्ब्रूहि भोगकोलिचरित्र
 कम् ॥ ५० ॥ कलैयथा भविष्यंति मनुजास्तत्तथा प्रभो ॥ व्यासउवाच ॥ भोगसिंहेकोलिसिंहे वामनांशसमुद्भवे ॥ ५१ ॥ जित्वादित्यानर
 मयान्नरान्वाप्त्याद्भवान्भुवि ॥ वामनांशमुपागम्य हर्षिताः संवभूविरे ॥ ५२ ॥ तदा तु दुःखिता देवास्त्यक्त्वा मूर्त्तौ समंततः ॥ कृष्णचैतन्यमा
 गम्य नत्वा चुर्नंत कंधराः ॥ ५३ ॥ भगवंस्त्वत्प्रसादेन चरणप्रथमकलेः ॥ भुक्ता तथा महीस्वामिभित्वादित्यप्रपूजकान् ॥ ५४ ॥ किंकर्त
 व्यंच यज्ञांशं नमस्ते करुणाकर ॥ इति श्रुत्वा हरिः प्राह शृणु ध्वंसुरसत्तमाः ॥ ५५ ॥ अहंस्वर्गं गमिष्यामि भवद्विः सह हर्षिताः ॥ अतोयुयं सुराः
 सर्वे देववंशान्नरान्सदा ॥ ५६ ॥ उत्थाय शीघ्रमागम्य गच्छ ध्वंच त्रिविष्टपम् ॥ इति सूतेन कथिते मुनीन् प्रतिसुमण्डलम् ॥ ५७ ॥ देवा विमान
 मादाय तत्र यास्यति भो मनः ॥ सूता दींश्च मुनीन् सर्वांस्तमारुह्य सुरास्तदा ॥ ५८ ॥ यज्ञांशं च गमिष्यंति नदीहोपवने तदा ॥ अह्लादश्च तदा
 योगी गोरखाद्यान्तैव च ॥ ५९ ॥ शंकराद्याश्च रुद्रांशानुभो भर्तुं हरस्तदा ॥ अन्येतु योगनिष्ठाश्च गमिष्यंति हितप्रदाः ॥ ६० ॥ तैः सार्द्धं कृ
 ष्णचैतन्यो देवलोकां गमिष्यति ॥ तदा तौ वामनांशौ च द्वितीयचरणे कलौ ॥ ६१ ॥ योगनिष्ठां समाधाय कल्पक्षेत्रे वसिष्यतः ॥ तदैव सकला
 दैत्या हर्षितास्तैर्भुङ्क्षुः ॥ ६२ ॥ विवरान्वद्धं यिष्यति पातालद्वान्समंततः ॥ कलेस्तृतीयचरणे संप्राप्तिं किन्नराश्चते ॥ ६३ ॥ ज्ञानैः ज्ञानैः
 क्षयं भूमा गमिष्यति समंततः ॥ षड्विंशान्दसहस्रे च तृतीयचरणे गते ॥ ६४ ॥ रुद्राज्ञया भृंगक्रावर्षिभूतं पक्षो गमिष्यति ॥ सौरभी नमतत्प
 त्नी जनिष्यति महाबलान् ॥ ६५ ॥ कोलकल्पान्नरान्घोरान्सर्वकिन्नरभक्षकान् ॥ षड्विंशान्दवयस्तेषां भविष्यति तदा कलौ ॥ ६६ ॥

शरणं वामनांशं च गमिष्यति सकिन्नराः ॥ भोगसिंहः केलिं सहस्रैश्चसाहस्रैर्महद्रुणम् ॥ ६७ ॥ करिष्यति दशाब्दं च पुनस्तैश्च पराजितौ ॥
 दैत्यैः साहस्रैश्च पातालं वामनांशौ गमिष्यतः ॥ ६८ ॥ भृंगमुष्टिमहाघोराभविष्यति तदा कलौ ॥ मातुः स्वमृतुतास्तैर्वेनराश्च पशुहृषिणः ॥ ६९ ॥
 भुक्त्वा प्रीत्या च कामांशानिष्यति सुतान्वहून् ॥ कलेस्तृतीयचरणे स माप्तेतास्तु मुष्टयः ॥ ७० ॥ तिष्यन्त्यानि धराघोराः क्षयिष्यन्ति कलौ युगे ॥
 कलेश्चतुर्थचरणे स माप्तेतुतानराः ॥ ७१ ॥ विशदब्दवयस्कचमरिष्यन्ति च नारकाः ॥ यथाजलमनुष्याश्च यैव वनजानराः ॥ ७२ ॥
 कंदमूलफलाहाराभविष्यन्ति कलौ तदा ॥ अलोका ये तु विख्यातास्तामिस्राद्याभयानकाः ॥ ७३ ॥ ते सर्वे पूर्णमेष्यन्ति कर्मभूमिभवनैः ॥
 यथास्तस्य प्रथमे चरणे सत्यलोककः ॥ ७४ ॥ द्वितीये च तपोलोकजनलोकस्तृतीयकः ॥ चतुर्थे स्वर्गलोकश्च पूरितः कर्मभूमिजैः ॥ ७५ ॥
 त्रेतायुगाद्यचरणेषु बलैर्कंध्रुवास्पदम् ॥ स्वर्गलोकं यथा तैश्च मनुजैः पूरितं स्मृतम् ॥ ७६ ॥ द्वितीयेऽप्यलोकं चतुर्विंशतिग्रहविष्टम् ॥
 चतुर्थे च भुवर्लोकं पूरितं कर्मजनैः ॥ ७७ ॥ द्वापराद्यपदे पूर्णं भवेद्विपः स पुष्करः ॥ द्वितीयेऽज्ञात्मलः कौंचस्तृतीये द्वीपक्षेपकः ॥ ७८ ॥
 जंबूद्वीपश्चतुर्थे चरणे मुनिभिः स्मृतः ॥ कलेश्चरणे चाद्येधश्चोद्धृष्टः पूरितं जगत् ॥ ७९ ॥ द्वितीये स पातालस्तृतीये भूतविष्टम् ॥
 पूरितं मनुजैस्तत्र कर्मभूमिः समुद्रवैः ॥ ८० ॥ तदाद्यनारकाः सर्वे पूर्णमेष्यन्ति तैर्नरैः ॥ इति तेवथितं सर्वयत्पृष्टोऽहं मनस्त्वया ॥ ८१ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्युगखण्डापरपार्याये कालियुगोत्तिहाससमुच्चये चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥
 चतुर्थचरणे जातैर्मनुजैरेकविंशतिः ॥ अर्जुनभूतानरकाः स्यन्ति च यमालयम् ॥ १ ॥ नमस्ते धर्मराजाय नश्चतुस्तिकराय च ॥ वचनं शृणु स
 व्रजानश्च जातमर्जुनकम् ॥ २ ॥ यथा भवामः प्रकृतिं तथा कुरु सुरोत्तम ॥ इति श्रुत्वा धर्मराजश्चित्रगुप्तेन संयुतः ॥ ३ ॥ ब्रह्माणं च गमिष्यति
 संध्यायां च कलौ युगे ॥ चतुरश्रयमान्दृष्ट्वा परमेष्ठीपितामहः ॥ ४ ॥ तद्वारितं स्वज्ञात्वा क्षिराब्धिं प्रतियास्यति ॥ पूजयित्वा जग
 त्राथ देवदेवं वृषाक्षपिम् ॥ ५ ॥ सांख्यशास्त्रमयैः स्तोत्रैः संस्तोष्यति परं प्रभुम् ॥ ६ ॥ जयजय जयनिर्गुणगुणधारिन् अजगज्जीवतत्त्वशुभकारिन् ॥
 सारभूतसद्गुणमयतत्त्वं देवात्र च यतिपातिगुणसत्त्वं ॥ तस्मै नमो नमो गुणराक्षेदे वृन्दहृदि कृष्णविकाशे ॥ ७ ॥ रजोभूततत्त्वं च्युता

शुविचरिमुविचरान्स्वयमाशु ॥ पातिहन्ति यो देव उदारस्तस्य शिरसि संस्थितजगभारः ॥ पाहिनाथ नो दत्तय विनाशि न्कालजनि
 तलीला गुणभासिन् ॥ ८ ॥ तेषामिति वचनं प्रभुः श्रुत्वा ह्यवनिभिवाशु ॥ यथा जनिष्यति स प्रभुस्तच्छृणुवैनम आशु ॥ ९ ॥ नम्रीभूता
 न्मुरान्विष्णुर्नमो वाक्येन तान्प्रति ॥ वदिष्यति वचो रम्यं लोकमंगलहेतवे ॥ १० ॥ भोः सुराः संभलग्रामे कश्यपोऽयं जनिष्यति ॥ नाम्ना
 विष्णुयज्ञाः ख्यातो विष्णुर्कीर्तिस्तु तत्प्रिया ॥ ११ ॥ कृष्णलीलमयं ग्रंथं नरांस्ताञ्छ्रवयिष्यति ॥ तदा ते नन्दिनो भूत्वा चैकीभूय समं
 ततः ॥ १२ ॥ तं द्विजं विष्णुयज्ञसंगृहीत्वा निगडैर्दृढैः ॥ बद्ध्वासर्वसपत्निकं कारागारे दृढायसे ॥ १३ ॥ करिष्यंति महाधृतानिरका इव दा
 रुणाः ॥ विष्णुर्कीर्त्या स भगवान्पूणे नारायणो हरिः ॥ १४ ॥ जनिष्यति महाविष्णुः सर्वलोकेशिर्वकरः ॥ निशीथे तमसोऽद्भुतमार्गकृष्णाष्ट
 मीदिने ॥ १५ ॥ ब्रह्माण्डमंगलं कुर्वन्सुरान्प्रादुर्भविष्यति ॥ ब्रह्मा विष्णुर्हरश्चैव गणेशो वासवो गुरुः ॥ १६ ॥ वद्विः पितृपतिः पक्षो वरुणः
 स विभीषणः ॥ चित्रो वायुर्ध्रुवो विश्वे विः सोमः कुजो बुधः ॥ १७ ॥ गुरुः शुकः शनी राहुः केतुस्तत्र गमिष्यति ॥ पद्मैकैकेन ते देवाः स्तोष्यंति
 परमेश्वरम् ॥ १८ ॥ महत्तमा मूर्तिं मयं तवाजातदास्य पूर्वाज्जनि तोहमादौ ॥ मया ततो विश्वमिदं स देवं यतो नमस्तत्पुरुषोत्तमाय ॥ १९ ॥
 अजस्य गम्याज्जनि तोहमादौ विष्णुर्मेहत्कल्पकरोऽधिकारी ॥ स्वकीयनाम्ना तु मया ततो तद्विश्वसदैवं च नमोनमस्ते ॥ २० ॥ अव्यक्त
 पाश्चात्त्यमुखाञ्जन्मा शिवोऽहमादौ सुरतत्त्वकारी ॥ मया महत्कल्पक रस्तृतीयत्वं दाज्ञया देवनमोनमस्ते ॥ २१ ॥ प्रधानवक्त्रोत्तरतोहमा
 दौ जातो गणेशः किल कल्पकर्ता ॥ मया ततो विश्वमिदं स देवं तस्मै नमः कारुणि कोत्तमाय ॥ २२ ॥ अजार्द्धवक्त्राज्जनि तोहमादौ मरुमहत्क
 ल्पकरो महेन्द्रः ॥ मया ततो विश्वमिदं स्वकल्पे यदाज्ञया देवनमोनमस्ते ॥ २३ ॥ प्रधानभालाक्षिसमुद्भवोऽहं वद्वेर्मेहत्कल्पकरो गुहाख्यः ॥
 विनिर्मितं विश्वमिदं मया तद्यदाज्ञया नाथ नमोनमस्ते ॥ २४ ॥ अजामुजात्पूर्वगतञ्ज जातो महत्कल्पकरोऽहमग्निः ॥ ब्रह्माण्डमेतच्च म
 या ततैव ब्रह्माण्डकल्पाय नमोनमस्ते ॥ २५ ॥ अजामुजादक्षिणतोऽहमादौ जातो महत्कल्पकरोऽस्य ज्ञः ॥ मया सदैव रचितं स मया अलगा
 ख्यकल्पाय नमोनमस्ते ॥ २६ ॥ अजामुजात्पश्चिमतोहमादौ जातो महत्कल्पकरोऽस्य ज्ञः ॥ मया ततो विश्वमिदं स मया अलगा ख्यकल्पाय

नमोनमस्ते ॥ २७ ॥ प्रधानबाहूत्तरतोऽहमादौजातोमहत्कल्पकरः प्रचेताः ॥ मयातंतनाथतवाज्ञयदं कर्मल्यकल्पायनमोनमस्ते ॥ २८ ॥
 ब्रह्मांडतमोजातस्त्वद्दासोऽहंविधीषणः ॥ मयातंतत्रिलोकंचनमस्तेमनुरुपिणे ॥ २९ ॥ ब्रह्मांडसद्गुणाज्जातश्चित्तोऽहंमनुकारकः ॥
 मयातंतत्रैत्रलोक्यंस्वायंभुवनमोऽस्तुते ॥ ३० ॥ ब्रह्माण्डरजसोजातोवायुर्मन्वंतरंततम् ॥ मयास्वारोचिषास्वामिन्नमस्तेमनुरुपिणे ॥
 ॥ ३१ ॥ ब्रह्माण्डमनसोजातोबुधोऽहंमनुकारकः ॥ मयोत्तमंचरचितंनमस्तेऽस्तुतवाज्ञया ॥ ३२ ॥ ब्रह्माण्डश्रवणाज्जातोविश्वकर्महर्मशीश्च
 रः ॥ मयातंतरेवतंचनमोदेवतवाज्ञया ॥ ३३ ॥ ब्रह्माण्डदेहतोजातस्मर्योऽहंचक्षुषप्रदः ॥ तवाज्ञयातंतविश्वंमनुरुपायतेनमः ॥ ३४ ॥
 ब्रह्माण्डनेत्रोजातः सोमोऽहंतुमयाततम् ॥ वैवस्वतान्तरंरम्यंनमस्तेमनुरुपिणे ॥ ३५ ॥ ब्रह्माण्डरसनाज्जातोमोहोहंमनुकारकः ॥
 नमस्तेमनुरुपायमयासावर्णिकंततम् ॥ ३६ ॥ ब्रह्माण्डघ्राणतोजातोबुधोऽहंनार्थकिकरः ॥ निर्मितं ब्रह्मसावर्ण्यमयातातनमोनमः ॥ ३७ ॥
 ब्रह्माण्डवक्त्रतोजातोजीवोऽहंमनुकारकः ॥ मयावैदक्षसावर्णतंतत्तेनमोनमः ॥ ३८ ॥ ब्रह्माण्डकरतोजातः शुक्रोहंतवर्किकरः ॥
 निर्मितं रुद्रसावर्णमयातुभ्यंनमोनमः ॥ ३९ ॥ ब्रह्माण्डपदतोजातोमन्दोऽहंनार्थतेऽनुगः ॥ ततैवैधर्मसावर्णप्रभातेस्मैनमोनमः ॥ ४० ॥
 ब्रह्माण्डलिंगतोजातोरहुश्चाहंतवप्रियः ॥ मयाभौमंकृतंनार्थनमस्तेमनुरुपिणे ॥ ४१ ॥ ब्रह्माण्डगुह्यतोजातः केतुश्चाहंतवानुगः ॥
 भौतमन्वंतरंमृष्टंस्मैदेवायतेनमः ॥ ४२ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ इति तेषांस्तवान्स्वामीश्रुत्वादेवान्वदिष्यति ॥ वरं ब्रूहीति
 वचनंतंप्रतिमनःक्रमात् ॥ ४३ ॥ इतिश्रुत्वातुदेवाबालरूपंहरिस्वयम् ॥ नमस्कृत्यकथिष्यतिवांछितंलोकहेतवे ॥ ४४ ॥ भवा
 न्ब्रूहितुलोकानांकल्पेकल्पसमुद्भवम् ॥ तथामन्वंतरैचैवश्रोतुमिच्छामहेवयम् ॥ ४५ ॥ कल्पयुवाच ॥ अष्टादशमहाकल्पाः प्रकृतेश्चतनो
 स्थिताः ॥ आद्योब्रह्ममहाकल्पस्तत्रब्रह्मापरः पुमान् ॥ ४६ ॥ तत्पूर्वाद्धीत्समुद्रताम्रयस्त्रिंशच्चदेवताः ॥ पराद्धाद्रिगवान्ब्रह्मायोगिध्ययो
 निरंजनः ॥ ४७ ॥ तस्मिन्कल्पेतुयालीलाब्रह्मपौराणिकैः स्मृता ॥ शतकोटिप्रविस्तारोब्रह्मपौराणिकस्यैव ॥ ४८ ॥ पुराणपुरुषस्यति
 महाकल्पः स्मृतोबुधैः ॥ ब्रह्माण्डप्रलयकल्पोयुगदैवसहस्रकः ॥ ४९ ॥ कल्पाश्चाष्टादशः ख्यतास्तेषांनानामिनेश्वर ॥ कूर्मकल्पोमत्स्य

कल्पः श्वेतवाराहकल्पकः ॥ ५० ॥ नृसिंहकल्पश्चतथातथावामनकल्पकः ॥ स्कन्दकल्पोरामकल्पः कल्पो भागवतस्तथा ॥ ५१ ॥ तथा मार्क
 ङकल्पश्च तथा भाविष्यकल्पकः ॥ लिङ्गकल्पस्तथा ज्ञेयस्तथा ब्रह्माण्डकल्पकः ॥ ५२ ॥ अग्निकल्पो वायुकल्पः पद्मकल्पस्तथैव च ॥ शिवकल्पो
 विष्णुकल्पो ब्रह्मकल्पस्तथा क्रमात् ॥ ५३ ॥ द्विसहस्रमितावैरैषां कल्पो महान् स्मृतः ॥ सहस्रयुगपर्यन्तं ब्रह्माण्डायुः प्रकीर्तितम् ॥ ५४ ॥ यन्नाम्ना च
 स्मृतः कल्पस्तस्माज्जातो विराडयम् ॥ चतुर्दशमनूनां च मध्ये कल्पः सकलवान् ॥ ५५ ॥ स्वायंभुवान्तरयैर्द्वजान्तं चतुर्थम् ॥ तस्मि
 न्श्चतुर्थे सर्वे नृणामधुरेश्वरैः ॥ ५६ ॥ लक्षाब्दैर्वसत्ययुगे त्रेतायामयुताब्दकम् ॥ द्वापरे च सहस्राब्दं कलौ चायुः शताब्दकम् ॥ ५७ ॥
 स्वरोचिषेऽन्तरैर्देवजान्तं चतुर्थम् ॥ शृणुत ब्रह्मणामयुस्सत्ये शीतिसहस्रकम् ॥ ५८ ॥ त्रेतायां चतुर्दश्राब्दं द्वापरे तु तद्वर्द्धकम् ॥
 कलौ द्विकसहस्राब्दं नृणामयुः प्रकीर्तितम् ॥ ५९ ॥ औत्तमस्यान्तरैर्चैव सत्येषष्टिसहस्रकम् ॥ त्रेतायां चतुर्दश्राब्दं द्वापरे तु तद्वर्द्धकम् ॥ ६० ॥
 कलौ सार्द्धसहस्राब्दं नृणामयुः प्रकीर्तितम् ॥ तामसान्तरैर्चैव षट्त्रिंशद्बसहस्रकम् ॥ ६१ ॥ नृणामयुः सत्ययुगे त्रेतायां चतुर्दश्रकम् ॥
 द्वापरे चतुर्दश्राब्दं कलौ वर्षसहस्रकम् ॥ ६२ ॥ रैवतान्तरैर्चैव सत्ये त्रिंशत्सहस्रकम् ॥ त्रेतायां चतुर्दश्राब्दं द्वापरे चतुर्दश्रकम् ॥ ६३ ॥
 कलौ चाष्टशताब्दायुर्नृणवैः प्रकीर्तितम् ॥ चाक्षुषान्तरैर्चैव सत्ये तु यः सहस्रकम् ॥ ६४ ॥ त्रेतायां त्रिसहस्राब्दं द्वापरे द्विसहस्रकम् ॥ क
 लौ सहस्रवर्षान्तरं नृणामयुः प्रकीर्तितम् ॥ ६५ ॥ वैवस्वतेन्तरैर्चैव सत्ये तु यः सहस्रकम् ॥ त्रेतायां त्रिंशताब्दं च द्वापरे त्रिंशताब्दकम् ॥ ६६ ॥
 कलौ शताब्दं प्रोक्तमायुर्वैदस्तथानृणाम् ॥ सार्वणिकेऽन्तरैर्देवनृणां त्रिंशत्सहस्रकम् ॥ ६७ ॥ आयुः सत्ये तद्वर्द्धं त्रेतायां च प्रकीर्तितम् ॥
 द्वापरे चतुर्दश्राब्दं तद्वर्द्धं कलौ ॥ ६८ ॥ ब्रह्मसार्वणिकेर्चैव सत्ये तु यः सहस्रकम् ॥ त्रेतायां चतुर्दश्राब्दं द्वापरे तु तद्वर्द्धकम् ॥ ६९ ॥
 कलौ चैव तद्वर्द्धाब्दं नृणामयुः प्रकीर्तितम् ॥ दक्षसार्वणिकेर्चैव तथान्दायुश्चतुर्थम् ॥ ७० ॥ रुद्रसार्वणिकेर्चैव सत्ये चाष्टसहस्रकम् ॥ त्रेता
 यां चतुर्दश्राब्दं द्वापरे चतुर्दश्रकम् ॥ ७१ ॥ कलौ तद्वर्द्धं ज्ञेयं नृणामयुः पुरातनं ॥ धर्मसार्वणिकेर्चैव तथान्दायुश्चतुर्थम् ॥ ७२ ॥ भौम
 मन्वन्तरैर्चैव सत्ये तु यः सहस्रकम् ॥ त्रेतायां त्रिसहस्राब्दं द्वापरे चतुर्दश्रकम् ॥ ७३ ॥ कलौ तद्वर्द्धं ज्ञेयं नराणुश्चार्षसम्मतम् ॥ भौतमन्वन्तरे

चैवसत्येतुयज्ञताब्दकम् ॥ ७४ ॥ त्रेतायात्रिशताब्दचद्वापरेतुतदद्दकम् ॥ तदद्दकंकलौघैरेतृणामायुःप्रकीर्तितम् ॥ ७५ ॥ मन्वन्तरे
 तुयन्नाम्नाभूपाश्वसंश्चतुर्थे ॥ तन्नाम्नाचनृपाजातास्तेषालिलाःपृथक्पृथक् ॥ ७६ ॥ । मन्यत्रैवेज्ञेयुगेतुयमनमनौ ॥ योमनुस्तस्य
 वंशाश्चदिव्यकयुगसप्ततौ ॥ ७७ ॥ युगान्तेकर्मभूमेश्वलयःकल्पःसवैस्मृतः ॥ मन्वन्तेसर्वभूमेश्चप्रलयःसचकल्पकः ॥ ७८ ॥ पुराणपुरुष
 स्यैवदिनान्तेप्रलयाहियः ॥ मुख्यकल्पःसर्वज्ञेयःसर्वलोकविनाशकः ॥ ७९ ॥ षड्विंशत्कल्पसहस्रमहाकल्पोहियःस्मृतः ॥ यदा
 पुराणपुरुषोभेषराशौसमास्थितः ॥ ८० ॥ तदाब्रह्मासुरैःसर्द्धभूतपुंस्वायंभुवंगतः ॥ यदापुराणपुरुषोभकेरचसमागतः ॥ ८१ ॥ स्वायं
 भुवमनोर्मध्येवाराहोऽभूत्सवैभुवि ॥ यदापुराणपुरुषोगतःसिंहेस्वकेच्छया ॥ ८२ ॥ स्वराशिषमनोरन्तेनृसिंहोऽभूत्सवैभुवि ॥ यदापुरा
 णपुरुषोवृषराशौसमास्थितः ॥ ८३ ॥ तदौत्तममनोर्मध्येरुद्रोऽभूत्सगणोभुवि ॥ यदापुराणपुरुषोभर्मीनराशौसमास्थितः ॥ ८४ ॥ ताम
 सान्तेऽभवन्मत्स्यःसवैभुविसनातनः ॥ यदापुराणपुरुषोयुगमारशौसमास्थितः ॥ ८५ ॥ वैवस्वतमनोर्मध्येकृष्णोभृदुविसप्रभुः ॥ यदा
 पुराणपुरुषःकर्कराशौसमास्थितः ॥ ८६ ॥ रैवतान्तेऽभवत्कूर्मःसवैभुविसनातनः ॥ यदापुराणपुरुषःकन्याराशौसमास्थितः ॥ ८७ ॥
 चाक्षुषान्तेजामदृश्योऽभवद्द्रासःसवैभुवि ॥ यदापुराणपुरुषःप्राप्तोऽलौचस्वकेच्छया ॥ ८८ ॥ वैवस्वतमनोरादैवामनोऽभूत्सवैभुवि ॥
 यदापुराणपुरुषस्तुलाराशौसमास्थितः ॥ ८९ ॥ वैवस्वतमनोर्मध्येकल्कीनाम्नाहमागतः ॥ यदापुराणपुरुषःकुंभराशौसमास्थितः ॥ ९० ॥
 सावर्णिकादौभविताडुद्धोनान्नाससवैभुवि ॥ यदापुराणपुरुषोधनुराशौसमास्थितः ॥ ९१ ॥ वैवस्वतमनोर्मध्येरामोदाशरथिर्भुवि ॥ यदापु
 राणपुरुषोनक्राराशौसमास्थितः ॥ ९२ ॥ सर्वपूज्योवतारश्चनभवेद्वैकदाचन ॥ अस्मिंश्चतुर्थेदेवाःपुराणपुरुषस्यहि ॥ ९३ ॥ त्रयोऽव
 ताराःकथितास्तथानान्यच्चतुर्थे ॥ त्रेतायाःप्रथमोपादेरामोदाशरथिःप्रभुः ॥ ९४ ॥ द्वापरस्यतथाकृष्णःशेषेणसहवैभुवि ॥ कलेइशे
 षेतथाहवैद्वात्रिंशब्दसहस्रके ॥ ९५ ॥ अतःखंडःपवित्रोऽयंनृणांपातकनाशनः ॥ इमंचतुर्थेगंखंडेयःपठेच्छावयेच्चयः ॥ ९६ ॥
 जन्मप्रभृतिपापानितस्यनश्यंतिनान्यथा ॥ इतिवःकथितंदेवामहाकल्पचरित्रकम् ॥ ९७ ॥ द्वितीयोयमहाकल्पोविष्णुकल्पःसवैस्मृतः ॥

तत्कथापठितादेवाविष्णुपौराणिकैर्नरैः ॥ ९८ ॥ अतकोटिप्रविस्तारोविष्णुपौराणिकस्यैव ॥ तत्रैवचमहाकल्पोविष्णोर्नाभिसमुद्भवः ॥ ९९ ॥
पूर्वाद्धाद्रगवान्ब्रह्मासर्वदेवसमन्वितः ॥ पराद्धाद्रगवान्विष्णुः पुराणपुरुषस्यैव ॥ १०० ॥ तृतीयोयोमहाकल्पः शिवकल्पः सैवस्मृतः ॥ शि
वपूर्वाद्धेतोजातोविष्णुस्तस्माद्विधिः स्वयम् ॥ १०१ ॥ अतकोटिप्रविस्तारः शिवपौराणिकैः स्मृतः ॥ चतुर्थोयोमहाकल्पः पद्मकल्पः सैवस्मृतः ॥
॥ १०२ ॥ गणेशस्तत्रभगवान्पुराणपुरुषासने ॥ गणेशादभवद्गुरुद्राद्रिष्णुः सुरोत्तमः ॥ १०३ ॥ विष्णोर्नाभिसमुद्भूतः परमेष्ठीपितामहः ॥ कल्पे
कल्पेक्रमदादौ देवाश्चासन्समततः ॥ १०४ ॥ पंचमोयोमहाकल्पोवायुकल्पः सैवस्मृतः ॥ महेन्द्रस्तत्रभगवान्पुराणपुरुषासने ॥ १०५ ॥
महेन्द्रादभवत्प्रातोमहेन्द्रादिन्द्रियाणि च ॥ इन्द्रियेभ्यश्चतदेवास्तेषां नामानि मे शृणु ॥ १०६ ॥ शनिबुधो रविः शुक्रो विश्वकर्मा बृहस्पतिः ॥
इन्द्रो विष्णुस्तथा ब्रह्मा रुद्रः सोमः क्रमात्स्मृताः ॥ १०७ ॥ सृष्टिकर्ता सैव ब्रह्मा ॥ लिंगेन्द्रियसमुद्भवः ॥ सृष्टिपाता सैव विष्णु रवतारोपदोद्भवः ॥
॥ १०८ ॥ चतुर्विंशतितत्त्वेषु कल्पे कल्पे प्रभुर्गतः ॥ सनत्कुमारो हंसश्च वाराहो नारदस्तथा ॥ १०९ ॥ नारायणौ चकपिलात्रेयौ यज्ञाश्वकं
टकौ ॥ वृषभश्च पृथुर्मत्स्यः क्रूरो धन्वंतरिस्तथा ॥ ११० ॥ मोहिनी च नृसिंहश्च वामनो भार्गवस्तथा ॥ रामो व्यासो बलः कृष्णो बुद्धः कल्की स्व
तत्त्वगाः ॥ १११ ॥ गुह्याजन्मा महादेवः सृष्टिर्देव्यविनाशकः ॥ एवंजातास्त्रयो देवा महाकल्पे च पंचमे ॥ ११२ ॥ षष्ठोयस्तु महाकल्पे वि
कल्पः सैव स्मृतः ॥ स्कंदस्तत्रैव भगवान्पुराणपुरुषासने ॥ ११३ ॥ पुरुषव्ययतः स्कन्नः स्कंदस्तस्मान्महार्चिमान् ॥ सूर्यरूपमहार्चिर्यो
तस्याजातो हरिः स्वयम् ॥ ११४ ॥ वह्निरूपमहार्चिर्यो तस्याजातः पितामहः ॥ चंद्ररूपमहार्चिर्यो तस्याजातः सवैवहरः ॥ ११५ ॥ ऋष
यो मुनयो वर्णालोकाजाताः पितामहात् ॥ आदित्या विश्वसवस्तुषिता भास्वरानिलाः ॥ ११६ ॥ महाराजिकसाध्याश्च देवा विष्णुसमुद्भवाः ॥
यक्षराक्षसगंधर्वाः पिशाचाः किन्नरादयः ॥ ११७ ॥ दैत्याश्च दानवा भूतास्तामसारुद्रसंभवाः ॥ कल्पे कल्पे समुद्भूतमेवं ब्रह्माण्डगोचरे ॥
॥ ११८ ॥ सप्तमोयो महाकल्पः सैव ब्रह्माण्डकल्पकः ॥ पावकस्तत्र भगवान्पुराणपुरुषासने ॥ ११९ ॥ अर्चित्यते जसस्तस्मात्पुरुषाद्रहिर
द्भवः ॥ ततो जातो महाग्निश्च तस्माज्जातं विराणमयम् ॥ १२० ॥ रोमरोमेततस्तस्य ब्रह्माण्डाः कोटिं शोऽभवन् ॥ ब्रह्माण्डादभवद्ब्रह्मासर्व

लोकपितामहः ॥ १२१ ॥ तस्माज्जातोविभुर्विष्णुस्तस्माज्जातोहरः स्वयम् ॥ शतकोटिप्रविस्तारो ब्रह्माण्डाख्यपुराणके ॥ १२२ ॥ त्रिनेत्र
 पंचवक्त्रं च दशबाहुर्भवं स्य च ॥ अष्टादशानां कल्पानां वायुवैदिकैः स्मृतः ॥ १२३ ॥ महाकल्पेऽभवत्सर्वे द्विसहस्राः क्षयगताः ॥ अष्टमो यो
 महाकल्पो लिङ्गकल्पः सर्वैः स्मृतः ॥ १२४ ॥ तत्रैव भगवान्धर्मः पुराणपुरुषासने ॥ अर्चित्याव्यक्तं रूपं श्रजतो धर्मः सनातनः ॥ १२५ ॥ ध
 र्मात्कामः समुद्भूतः कामा लिङ्गस्त्रिधा भवत् ॥ पुँल्लिङ्गः कृबालिङ्गश्च स्त्रीलिङ्गश्च सुरोत्तम ॥ १२६ ॥ पुँल्लिङ्गादभवद्दिष्णः स्त्रीलिङ्गाच्च महेंद्रिरा ॥
 कृबालिङ्गात्सर्वेऽप्यस्तस्योपरि स च स्थितः ॥ १२७ ॥ त्रिभ्यस्तमोभ्येभ्यश्चाजतमे कार्णवंजगत् ॥ सुतेनारायणे देवेनाभैः पंकजमुत्तमम् ॥
 ॥ १२८ ॥ जातं तस्मात्सर्वैर्ब्रह्मा तस्माज्जातो विराडयम् ॥ शतकोटिप्रविस्तारैर्लिङ्गपैराणिकैः कथा ॥ १२९ ॥ गीता चैव विधेयं तस्य सा
 रोऽयमुत्तमः ॥ नवमो यो महाकल्पो मत्स्यकल्पः सर्वैः स्मृतः ॥ १३० ॥ कुबेरस्तत्र भगवान्पुराणपुरुषासने ॥ अव्ययाच्च समुद्भूतो धूलिवृ
 न्दो महास्तथा ॥ १३१ ॥ रजोभूताच्च तस्माच्च कुबेरस्य समुद्भवः ॥ कुबेरदुर्द्रवन्मत्स्यो वेदमूर्तिश्च सद्गुणः ॥ १३२ ॥ मत्स्यो दरात्समुद्भूतो
 विष्णुर्नारायणो हरिः ॥ विष्णोर्नाभेः समुद्भूतो ब्रह्मालोकपितामहः ॥ १३३ ॥ ब्रह्मणश्चोद्भवैर्देवदेवा बभूविरै ॥ चतुर्विंशति तत्त्वानि तै
 र्देवैर्जनितानि वै ॥ १३४ ॥ कल्पे कल्पे क्रमादेवं कल्पनामान्य कारयत् ॥ मत्स्यकल्पे तु मत्स्यश्च महामत्स्यत्समुद्भवः ॥ १३५ ॥ तन्म
 त्स्योद्भवो विष्णुस्ततो ब्रह्मण उद्भवः ॥ कूर्मकल्पे महामत्स्योऽकूर्मो जातः सकच्छपः ॥ १३६ ॥ कूर्माच्च भगवान् विष्णुस्ततो ब्रह्मा ततो वि
 राट् ॥ श्वेतवाराहकल्पे च वराहो दिष्णुरुद्भवः ॥ १३७ ॥ विष्णोर्नाभेः श्वस ब्रह्मा ततो जातो विराडयम् ॥ एवं सर्वैश्चैकलपाज्ञायाः सर्वत्र वै बुधः ॥
 ॥ १३८ ॥ दशमो यो महाकल्पः कूर्मकल्पः सर्वैः स्मृतः ॥ अचेतास्तत्र भगवान्पुराणपुरुषासने ॥ १३९ ॥ प्रकृतेः श्वपरो यो विरुर्योऽन्यय एव च ॥
 शून्यभूता ततो जातः प्रचेता भगवान्स्वयम् ॥ १४० ॥ तस्माज्जातो महानग्निस्तत्र मुष्णपसप्रभुः ॥ नारायण इति ख्यातः सर्वैर्जलपतिः स्व
 यम् ॥ १४१ ॥ तद्दद्रीच्च महः कूर्मस्ततः शेषो महानभूत् ॥ त्रिधाऽभवत्सर्वे शेषो भूमा शेषश्च भौमनी ॥ १४२ ॥ भूमा सर्वैर्विराड्ज्ञेयः शेषो प
 रिसचास्थितः ॥ भौमनी च महाक्ष्मीः सा भूमा हृदि संस्थिता ॥ १४३ ॥ भूमा जगतः सर्वैर्ब्रह्मासृष्टिस्थिति विनाशकः ॥ त्रिधामूर्तिः सर्वैर्ब्रह्मा

कल्पकल्पेक्रमादयम् ॥ १४४ ॥ पटंसुषुप्तभूतयत्पुराणपुरुषासनम् ॥ यत्रगत्वेन्द्रियाण्येववृत्तिप्राप्यक्षयतिवै ॥ १४५ ॥ अहंकारस्तदाग
 त्यचैतन्यमनसिस्थितम् ॥ वंचयित्वापुनर्लोकं करोतिस्वकलीलया ॥ १४६ ॥ तुरीयशक्तियज्ञियामहाकालीसनातनी ॥ महाकल्पैश्चैतैर्भवै
 स्तदंगंश्रुतिभिः स्मृतम् ॥ १४७ ॥ नमस्तस्यैमहाकल्पैर्मममात्रेनमोनमः ॥ यतःपुराणपुरुषाभवतिचलयतिच ॥ १४८ ॥ दशैवचमहाक
 ल्याव्यतीतानीहभोःसुराः ॥ सांप्रतंवर्ततेयैविमहाकलोभविष्यकः ॥ १४९ ॥ तदुत्पत्तिंशृणुष्वंभोदेवाःसर्षिणामम ॥ आचैत्यमशंरयतु
 तुरीयंचसदास्थितम् ॥ १५० ॥ यद्भूत्वाननिवर्तन्तेनरास्तत्रैवतत्पदम् ॥ अनेकसुष्टिरचनाःसंतिस्तस्यैवलीलया ॥ १५१ ॥ तस्यान्तंनवि
 दुर्देवाःकथंजानंतिवैनराः ॥ भूतोभूतोमहाकल्पोदृष्टवैदस्तदरितः ॥ १५२ ॥ भाव्यायेतुमहाकल्पानवैजानंतिसेसदा ॥ त्रयस्त्रिंशन्म
 हाकल्पाःकैश्चिद्भैरुदरिताः ॥ १५३ ॥ अष्टादशमहाकल्पाःपृथङ्मन्मनोपवर्णिताः ॥ एकादशमहाकल्पाःकैश्चित्प्रोक्तापुरातनैः ॥ १५४ ॥
 अतोऽहंनिश्चयेनाद्यभाव्यकल्पेषुभोःसुराः ॥ वेदानां वचनं सत्यं नान्यथा च भवेत्कचित् ॥ १५५ ॥ तदव्ययात्समुद्भूतोराधाकृष्णः सनातनः ॥
 एकीभूतं द्वयोरंगं राधाकृष्णो बुधैः स्मृतः ॥ १५६ ॥ सहस्रयुगपर्यन्तं ये ते परमंतपः ॥ तदा स च द्विधा जातो राधाकृष्णः पृथक् पृथक् ॥ १५७ ॥
 सहस्रयुगपर्यन्ते ते पतुस्तौ परंतपः ॥ तयोरंगात्समुद्भूता ज्योत्स्ना तत्तमनाशिनी ॥ १५८ ॥ तज्योत्स्नाभिः समुद्भूतं दिव्यं वृंदावनं शुभम् ॥
 एकं विंशत्प्रकृतयो जनेनो जने स्मृताः ॥ १५९ ॥ दिव्यं वृंदावनं जातं च तुराशी तिसंमिमे ॥ कोशायां महारम्यं तल्लिङ्गं शृणु मे प्रभो ॥ १६० ॥
 इन्द्रियप्रकृतीनां च दशानां ग्रामतद्दश ॥ गोकुलं वर्षाभेनानन्दं भांडारं माधुरं तथा ॥ १६१ ॥ व्रजं च यामुनं मान्यं श्रेयस्कंगौपिकं क्रमात् ॥
 मात्राभूतदशभ्यश्च प्रकृतिभ्यः समुद्भवम् ॥ १६२ ॥ तथा दशवनं रम्यं तेषां नामानि मे शृणु ॥ वृन्दावनं गोपवनं बहुलावनमेव च ॥ १६३ ॥
 मधुशृंगं कुंजवनं नदधिवनं तथा ॥ रहः क्रीडावनं रम्यं वैष्णुपद्मवनं क्रमात् ॥ १६४ ॥ मनसः प्रकृतं जातिगिरिगोवर्द्धनमहान् ॥
 दिव्यं वृंदावनं दृष्ट्वा परमानंदमाप्सः ॥ १६५ ॥ कृष्णादुद्भवन् गोपास्त्रयः कोट्यो गुणात्मकाः ॥ श्रीदामाद्याः सात्विकाश्च राजसा अर्जुनादयः
 ॥ १६६ ॥ कंसाद्यास्तामसा जाता दिव्यलीलाप्रकारिणः ॥ राधां गादुद्भवान् गोप्यस्ति सः कोट्यस्तथा क्रमात् ॥ १६७ ॥ ललिताद्याः सात्वि

काश्चकुञ्जाद्याराजसास्तथा ॥ तामसाःपूतनाद्याश्चनानहोलाचरित्रकाः ॥ १६८ ॥ सहस्रयुगपर्यन्तंतेपालीलवभूवह ॥ ततस्तौतान्स
माहृत्यतेपतुश्चपुनस्तपः ॥ १६९ ॥ द्विधाजातःसर्वकृष्णोराधादेर्विताद्विधा ॥ सहस्रशीर्षांपुरुषःसहस्राक्षःसहस्रपात् ॥ १७० ॥ पू
र्वार्द्धोत्सचवैजातःपराद्धोत्कृष्णएवहि ॥ एकशीर्षात्रिनेत्राचद्विपदीद्विसहस्रका ॥ १७१ ॥ पूर्वार्द्धात्सातुजैताराधादेर्वीपराद्धतः ॥ पुरु
षःप्रकृतिश्चोभौतेपतुःपरमंतपः ॥ १७२ ॥ सहस्रयुगपर्यन्तंदिव्यवृंदावनेशुभे ॥ तपसाववृधातेतौनाम्नानंतोद्वानंतकः ॥ १७३ ॥ एकी
भूतौतुतत्पश्चात्संस्थितामैशुनेच्छया ॥ तद्दङ्गरोमकूपेषुब्रह्माण्डाःकोटिशोऽभवन् ॥ १७४ ॥ कोट्यर्द्धयोजनायामास्तेतुसर्वपृथक्पृ
थक् ॥ हृदिरोमसमुद्धूतोब्रह्माण्डोऽयंचभोःसुराः ॥ १७५ ॥ ब्रह्माण्डाद्भुवोब्रह्मापद्मपुष्पसमास्थितः ॥ सपद्मोयोजनायामोभूमिमंडलसं
स्थितः ॥ १७६ ॥ यतोजातंविधेःपद्मतद्वैपद्मसरोवरम् ॥ प्रसिद्धंपुष्करक्षेत्रंतपद्मांसरसंसुराः ॥ १७७ ॥ विस्मितःसतदाब्रह्मानररूपश्च
तुमुलः ॥ नालेनालेगतःसर्वैर्दिव्यजानंतसमाः ॥ १७८ ॥ नान्तंजगामपद्मस्यपुनर्ब्रह्मासचागतः ॥ माययामोहितस्तत्ररुरोदिवहुया
तदा ॥ १७९ ॥ रोदनाद्दुद्रुतपद्मःसचतत्क्षेमकारकः ॥ किरोदिषिमहाभागत्वदीशोहृदयेतव ॥ १८० ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्यब्रह्मा
लोकोपितामहः ॥ समाधिभूतोहृदयेचिरंतेपेस्वकेच्छया ॥ १८१ ॥ दिव्यवर्षशतान्देतुप्रादुर्भूतोहारिःस्वयम् ॥ वचनंप्राहभगवान्मेघगंभी
रयागिरि ॥ १८२ ॥ कर्मभूमिरियंब्रह्मजीवान्ताजीवकारिणी ॥ सहस्रयोजनायामाविश्वस्मिन्भूमिमण्डले ॥ १८३ ॥ हिमाद्रिरुत्तरतस्याः
पूर्वेऽब्धिश्चमहोदधिः ॥ रत्नाकरःपश्चिमेऽब्धिर्दक्षिणवडवाब्धिकः ॥ १८४ ॥ अतःसर्वैर्भविष्यंतिलोकाश्चोद्धृतयाद्बधः ॥ कर्मभूमिर्मध्य
भूतःपुष्करोऽयंसनानतः ॥ १८५ ॥ मत्तोवेदान्भवान्प्राप्यकरिष्यतिमखंडुभम् ॥ यज्ञादेवाभविष्यंतित्रिधाभूतागुणत्रयात् ॥ १८६ ॥
सिद्धाविद्याधराश्चैवचरणाःसात्विकास्त्रिधा ॥ गंधर्वयक्षरक्षांसिराजसूगिरिसंस्थिताः ॥ १८७ ॥ पिशाचगुह्यकाभूतास्तामसागामिनीद्बधः ॥
तथास्वधामयायज्ञास्त्रिधापितृगणाविधे ॥ १८८ ॥ भविष्यंतिसुरैरभ्याविमानसहस्राश्चले ॥ खेचरागौरवर्णाश्चइयामास्तेसात्विकाःस्मृताः ॥
॥ १८९ ॥ गिरिद्वीपमयारम्याःसरोरूपाश्चराजसाः ॥ भूचराःसर्वेभविष्यंतित्रिधापितृगणाविधे ॥ १९० ॥ विलेतलभयायेतुनरकायात

नामयाः ॥ तामसास्तेभविष्यतिपितरोऽधोमहतले ॥ १९१ ॥ व्ययभूताश्चतेलोकावृद्धामध्याःक्षयाःक्रमात् ॥ इयंभूमिर्महाभागसर्वदा
चसनतनी ॥ १९२ ॥ मेरुवैचनमेरुश्चद्रीपाश्चासन्स्तथानहि ॥ इलावतीदिवंछाश्चसंतिनैवक्वचित्क्वचित् ॥ १९३ ॥ येतुतारामयालोका
विमानसदृशाविधे ॥ स्वेच्छयाचक्रिष्यंतिरक्षितायज्ञकर्मणा ॥ १९४ ॥ यज्ञोनास्तियदाभूतौतदातेभगणाविधे ॥ विघ्नभूताश्चरिष्यंति
नित्यवक्रातिचारिणः ॥ १९५ ॥ कर्मभूमिश्चगोर्ज्ञेयाश्चुतिरूपाजगन्मयी ॥ यस्तांपातिचभोब्रह्मन्सगोपइतिविश्रुतः ॥ १९६ ॥ गोपशक्तिः
सवैगोपोगोपीनामर्चकोहरिः ॥ कोटिकोटिसहस्राश्चसर्वगोपाहरेःकलाः ॥ १९७ ॥ तावंतश्चैवब्रह्माण्डागोपनाम्नाप्रकीर्तिताः ॥ कर्मभूमेस्त
थोर्ध्वचरवियौजनलक्षकः ॥ १९८ ॥ ततश्शशीतथामानस्ततश्चोर्ध्वभमंडलम् ॥ द्विलक्षयोजनगतस्ततोभौमस्तथाविधः ॥ १९९ ॥
भौमादुधस्तथाज्ञेयोबुधाच्चबृहतांपतिः ॥ गुरोःशुक्रस्तथामानःशुक्रात्सौरिस्तथागतः ॥ २०० ॥ शनैराहुस्तथाज्ञेयोराहोःकेतुस्तथोर्ध्व
गः ॥ सतलक्षमितंज्ञेयंकेतोःसप्तर्षिमण्डलम् ॥ २०१ ॥ लक्षैकादशगाःसर्वैततश्चोर्ध्वध्रुवारूपदम् ॥ लक्षयोजनगं चैवततश्चोर्ध्वमहत्पदम् ॥
॥ २०२ ॥ लक्षयोजनगंज्ञेयंततश्चोर्ध्वजनारूपदम् ॥ लक्षयोजनगंज्ञेयंतदूर्ध्वतपसःस्थलम् ॥ २०३ ॥ एवंचकर्मभूमेश्चतपःकोट्यर्धयोज
नम् ॥ कर्मभूमेरधश्चैवपातालाःसप्तचान्तराः ॥ २०४ ॥ लक्षयोजनगंज्ञेयास्ततश्चधोगताश्चये ॥ नरकाश्चक्रमाज्ज्ञेयाभूमेःकोट्यर्धयोजनाः
॥ २०५ ॥ कर्मभूमेरुत्तरेचखंडान्यष्टौततःपरम् ॥ लवणाब्धिस्ततोर्द्धीपस्ततःक्षीराब्धिरेवहि ॥ २०६ ॥ ततोर्द्धीपस्ततःसिंधुस्ततोर्द्धीपस्ततो
ऽब्धिकः ॥ कोट्यर्धलक्षयानेनयोजनेनविधेस्वयम् ॥ २०७ ॥ कर्मभूमेःसर्वैज्ञेयोलोकालोकमहाचलः ॥ लोकालोकोदक्षिणेचपश्चि
मेचसर्वैगिरिः ॥ २०८ ॥ पूर्वैचकर्मभूमेश्चलोकालोकस्तथाविधः ॥ एतेषांसमुदायानांब्रह्माण्डोऽयंप्रकीर्तितः ॥ २०९ ॥ त्वत्तोभविष्यति
विधेकल्पपर्यन्तमेवहि ॥ ओमित्येकाक्षरंब्रह्मततोविष्णुस्त्रिधाभवत् ॥ २१० ॥ अद्याविष्णुःसर्वैकृष्णइहविष्णुःसर्वैविराट् ॥ इतिविष्णुःस
र्वैज्ञेयःपुराणपुरोत्तमः ॥ २११ ॥ पुराणपुराणंज्ञेयआदिब्रह्माचिरायुगः ॥ दैवयुगसहस्रेद्वेहोरात्रंतस्यकीर्तितम् ॥ २१२ ॥ इहविष्णोरो
मकूपेषुब्रह्माण्डाःकोटिशोऽभवन् ॥ अद्याविष्णुरहंब्रह्मन्विघ्नमहातवभूतले ॥ २१३ ॥ इत्युक्त्वान्तर्दधेविष्णुर्ब्रह्मासृष्टिमचीकरत् ॥ तेनप्रोक्तं

यतोभावंमहाकल्पोहिस्मृतः ॥ २१४ ॥ भाविष्योनामिविख्यातोद्भिःसहस्रभवायुषा ॥ पूर्वार्द्धश्चपरार्द्धश्चपुराणपुरुषस्यहि ॥ २१५ ॥
 अष्टादशसहस्राणिकल्पाःपूर्वार्द्धकेगताः ॥ परार्द्धःसांप्रतंज्ञेयोजातंतस्यदिनद्वयम् ॥ २१६ ॥ अद्याहंकर्मकश्चवह्नेमस्यःप्रकीर्तितः ॥
 तृतीयःउवेतवारोदिवसस्तस्यकल्पवान् ॥ २१७ ॥ तथामध्याह्नकालोहिंसांप्रतंवर्ततेसुराः ॥ भाविष्याख्यमहाकल्पेकथाभा
 विष्यकैर्जनैः ॥ २१८ ॥ कथितब्रह्मणश्चाग्रेऽशतकोटिप्रविस्तरैः ॥ दशलक्षणसंयुक्तंशतकोटिप्रविस्तरम् ॥ २१९ ॥ महापुराणं
 थितंपुराणंपंचलक्षणम् ॥ पद्यात्रिंशत्सहस्रंचकल्पेकलेप्रकीर्तितम् ॥ २२० ॥ कल्पनाम्नापुराणंचमहादेवेननिर्मितम् ॥ अष्टादश
 पुराणानिनिर्मितानिश्वात्मना ॥ २२१ ॥ द्वापरान्तेचभगवान्यासाःसत्यवर्तसुतः ॥ तान्येवजनयामसलोकमण्डलहेतवे ॥
 ॥ २२२ ॥ व्यासउवाच ॥ इतिकलिकवचःश्रुत्वातेदेवाविस्मयान्विताः ॥ नमस्कृत्यगमिष्यंतिसर्वस्वंधामप्रहर्षिताः ॥ २२३ ॥
 इति श्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थगखण्डापरपर्यायेकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेपंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥
 तदासभगवान्कल्किःपुराणपुरुषोद्भवः ॥ दिव्यवाजिनमारुह्यखड्गचर्मचर्मधृक् ॥ १ ॥ मलेच्छांस्तनूदित्यभूतांश्चहत्वायोगं
 मिष्यति ॥ षोडशाब्दमहस्राणितद्योगाग्निप्रतापिता ॥ २ ॥ भस्मभूताकर्मभूमिर्निर्जीवाभवितातदा ॥ ततोऽनुयोगंजनितोमेघोभू
 त्वालयंकरः ॥ ३ ॥ प्रलयग्रेणसामूमिर्जलमध्येमिष्यति ॥ तदाकलियुगोद्योगोरोवलिपटवैगमिष्यति ॥ ४ ॥ गतेकलियुगेद्योरैकर्मभूमिंपु
 नर्हरिः ॥ कृत्वास्थलमर्याम्यांयज्ञैर्देवान्यजिष्यति ॥ ५ ॥ यज्ञभागमुपादायदेवास्तेबलसंयुताः ॥ वैवस्वतंमनुगत्वाकथयिष्यतिकार
 णम् ॥ ६ ॥ कलिकनोवदनाजातोब्रह्मणोवर्णएवहि ॥ बाह्वोःक्षत्रंविशोजान्वोःशूद्रोवर्णस्तदंश्रयोः ॥ ७ ॥ गौरैरुक्तस्तथापीतःश्यामस्ते
 ब्राह्मणादयः ॥ देव्याःशक्तिंसमादायजनयिष्यंतिसुतान्वहून् ॥ ८ ॥ एकविंशतिकंष्कुभितामनुजाधर्महृपिणः ॥ जातिधर्ममुपादाययजिष्यं
 तिसुरान्मुदा ॥ ९ ॥ तदावैवस्वतोर्धामाब्रुत्वातंकलिकनंहरिम् ॥ अयोध्यायांराजपदंकरिष्यतितदाज्ञया ॥ १० ॥ तच्छिक्षतोर्भवेत्तुत्रो
 यःसंश्चकुर्वेवहि ॥ पितृराज्यंपुरस्कृत्यभूमौदिव्यंशतंसमाः ॥ ११ ॥ दिव्यवर्षंशतायुश्चत्यक्त्वादेहंमिष्यति ॥ यदातुभगवान्कल्की

ब्रह्मसंक्ररिष्यति ॥ १२ ॥ तदाचत्वारि वेदाश्चमूर्तिमंतश्चसाङ्गकाः ॥ अष्टादशपुराणैश्चतत्रायास्यतिहर्षिताः ॥ १३ ॥ स्तोष्यंतिकालिक
 नंदेवंपुराणपुरुषांशकम् ॥ कार्तिकेशुकृपक्षेचनवम्यांगुरुवासरे ॥ १४ ॥ यज्ञकुण्डाच्चपुरुषोभाविष्यतिमहोत्तमः ॥ नाम्नासत्ययुगोज्ञेयः स
 त्यमार्गप्रदर्शकः ॥ १५ ॥ दृष्ट्वातंपुरुषंरम्यंतदाब्रह्मादयःसुराः ॥ तार्तिथिवर्णयिष्यंतिकर्मक्षयकर्म्मिनः ॥ १६ ॥ अस्यतिथौचमनुजो
 धातृवृक्षतदेमुदा ॥ योऽर्चयिष्यतियान्देवान्देवास्तेतस्यवश्यगाः ॥ १७ ॥ अक्षयानवमीनामयुगादिनवमीहिंसा ॥ लोकमंगलदात्रीच
 सर्वकिल्बिषनाशिनी ॥ १८ ॥ धातृमूलतलेयौवैमालतौतुलसीमुदा ॥ संस्थाप्येवेदविधिनाशालग्रामंयजंति ये ॥ १९ ॥ जीवन्मुक्ताश्चते
 ज्ञेयाःपितृणांतृप्तिकारकाः ॥ धातृवृक्षतलेगत्वाथवैश्राद्धंकरिष्यति ॥ २० ॥ गयश्राद्धसहस्रस्यलप्स्यतेचफलंपरम् ॥ यःकरोति तथाहो
 मंसहस्रमखसन्निभम् ॥ २१ ॥ मृतःसन्स्वर्गमाप्नोतिसकुलःसपरिच्छदः ॥ इत्युक्तवचनेतेषांकल्कदेवोमुदाग्वितः ॥ २२ ॥ तथा
 स्त्विन्त्येववचनंविष्यतिसुरान्प्रति ॥ इत्युक्त्वाभगवान्कल्कीपश्यतां देवरूपिणाम् ॥ २३ ॥ तत्रैवान्तर्गतोभूत्वासुषुप्तश्चभविष्यति ॥
 गतेतस्मिन्भगवतिकर्मभूमिःसुदुःखिता ॥ २४ ॥ विरहाग्निमतीभूत्वावर्जांस्तान्संक्षयिष्यति ॥ तस्मिन्कालेमहादैत्याःपातालतल
 वासिनः ॥ २५ ॥ प्रह्लादंचपुरस्कृत्यगमिष्यतिसुरान्प्रति ॥ खरोष्ट्रगृद्धमहिषकाककर्कसमास्थिताः ॥ २६ ॥ सिंहव्याघ्रवृकारूढाःशृगा
 लइयेनवाहनाः ॥ प्रासपाट्टिशखड्गांश्चमुशुंडिपरिघादिकान् ॥ २७ ॥ गृहीत्वावेगवन्तस्तेर्गजिष्यतिपुनःपुनः ॥ तदाशक्रादयोदेवास्त्रयस्त्रि
 शङ्गणामुदा ॥ २८ ॥ स्वायुधानिगृहीत्वाशुकारिष्यतिरणंमहत् ॥ दिव्यवर्षमयंघोरयुद्धंतेषांभविष्यति ॥ २९ ॥ मृतान्मृता
 व्रणैर्देत्यान्भागवोर्जीविष्यति ॥ श्रमभूतास्तथादेवास्त्यक्त्वायुद्धंसमन्ततः ॥ ३० ॥ क्षीराब्धिचगमिष्यंतियत्रसाक्षाद्धरिःस्वयम् ॥ ते
 पांस्तुत्यासभगवान्देवमंगलहेतवे ॥ ३१ ॥ स्वपूर्वाद्धैसरूपंचकरिष्यतिसनातनः ॥ सचहंसोहरिःसाक्षाच्छतसूर्यसमप्रभः ॥ ३२ ॥
 शुक्रंप्रह्लादप्रमुखान्स्तेजसातापयिष्यति ॥ तदापराजितादैत्यास्त्यक्त्वागंडुःखिताभृशम् ॥ ३३ ॥ वितलेचगमिष्यन्तिमहादेवनरक्षिताः ॥
 पुनस्तेसकलेदेवानिर्भयानिरुपद्रवाः ॥ ३४ ॥ वैवस्वतस्यतनयंचाभिषेक्ष्यतिभूपदे ॥ दिव्यवर्षंशतायुश्चसइक्ष्वाकुर्भविष्यति ॥ ३५ ॥

वर्षाणां च प्रमाणेन नृणामाधुश्चतुश्शतम् ॥ इतिते कथितं सर्वथ तृष्टोऽहं मनस्त्वया ॥ ३६ ॥ चतुर्गुणानां च रितं नृपाणां च पृथक् पृथक् ॥
 चतुष्पादो हि धर्मस्य ज्ञानं ध्यानं शमो दमः ॥ ३७ ॥ आत्मज्ञानं सर्वज्ञानं ध्यानमध्यात्ममचिन्तनम् ॥ मनःस्थिरत्वं च शमो दमस्त्विन्द्रियनिग्रहः ॥ ३८ ॥ चतुर्लक्षब्दकान्येव द्वानि शब्दसहस्रकम् ॥ तत्संख्यया हि धर्मस्य पादश्चैकः प्रकीर्तितः ॥ ३९ ॥ प्राहमध्याह्नसायाह्नत्रिसंध्यं
 च भवेत्सदा ॥ एकेन पदात्तस्य विराजो भुविवर्तते ॥ ४० ॥ यदा धर्मो भवेद्बृहस्तदा युश्च वद्धते ॥ सप्तश्लोकसहस्राणि खण्डेऽस्मिन्कथितं
 मया ॥ ४१ ॥ अतश्चोत्तरखण्डं हि वर्णयामि मनःशृणु ॥ ४२ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गुणखण्डापरपर्याये कलियुगीये
 तिहाससमुच्चये षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॐ ॥ इति चतुर्थः खण्डः ॥ ४ ॥

इति तृतीयं प्रतिसर्गपर्वं चतुर्गुणखण्डापरपर्यायं समाप्तम् ॥ ३ ॥

इदं भविष्यमहापुराणान्तर्गतं तृतीयं प्रतिसर्गपर्व चतुर्युगखण्डापरपर्यायं खेमराज श्रीकृ

ष्णदास इत्यनेन मुम्बय्यां स्वकीये “श्रीवैकटेश्वर” मुद्रणालये मुद्रयित्वा प्रका

शितम् । संवत् १९५३, शके १८१८, सन् १८९६.

॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे तृतीयं प्रतिसर्गपर्व समाप्तम् ॥

उत्तरपर्व ४.

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ श्रीसरस्वत्यै नमः ॥ ॥ अन्नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॥ कल्याणानिददातुवोगणपतियस्मिन्ननुष्टु-
 तिक्षोदीयस्यपिकर्मणिप्रभवितुं ब्रह्मापि जिह्वायते ॥ भजेयच्चरणारविन्दमसकृत्सौभाग्यभाग्योदयैस्तेनैषाजगतिप्रसिद्धिमगमदेवेन्द्रलक्ष्मी-
 रपि ॥ १ ॥ अथत्पुण्यहिरण्यगर्भसर्नासिंहासनाध्यासिनीसंयवागधिदेवतावितरतु श्रेयांसिभूयांसिवः ॥ यत्पादमलकोमलांगुलिनख-
 ज्योत्स्नाभिरुद्वेल्लितः शब्दब्रह्मसुधांघ्रिबुधमनस्युच्छृंखलंखेलति ॥ २ ॥ नमस्तस्मैविश्वोदयविलयरक्षप्रकृतये शिवायक्लेशौघच्छिदुरपद-
 पद्मप्रणतये ॥ अमन्दस्वच्छन्दप्रथितपृथुलीलातनुभूतेत्रिवेदीचामप्यथनिजतत्त्वस्थितिकृते ॥ ३ ॥ यस्यगण्डतलेभातिविमलाषट्प-
 दावली ॥ अक्षमालेविमलासनः पायाद्गणाधिपः ॥ ४ ॥ अन्नमोवासुदेवायसशार्ङ्गयसकेतवे ॥ सगदायसचक्रायसशंखायनमोनमः ॥ ५ ॥
 नमः शिवायसोमायसगणायससूनवे ॥ सवृषायसशूलायसकपालायसेन्दवे ॥ ६ ॥ शिवंध्यात्वाहरिस्तुत्वाप्रणम्यपरमोष्ठिनम् ॥ चित्रभा-
 नुंचभानुंचनन्वाग्रन्थमुदीरयेत् ॥ ७ ॥ छत्राभिर्षिक्तं धर्मज्ञं धर्मपुत्रं शुधिष्ठिरम् ॥ द्रष्टुमभ्यागताहृष्टाव्यासाद्याः परमर्षयः ॥ ८ ॥ मार्कण्डेयः स-
 माण्डव्यः शाण्डिल्यः शाकटायनः ॥ गौतमो गालवो गार्ग्यः शातातपराशरौ ॥ ९ ॥ जामदग्न्यो भरद्वाजो भृगुर्भागुरिरेवच ॥ उत्तंकः शंखलिखि-
 तौ शौनकः शाकटायनिः ॥ १० ॥ पुलस्त्यः पुलहो दालभ्यो बृहदश्वः सलोमशः ॥ नारदः पर्वतो जन्धुरपां वसुपरावसू ॥ ११ ॥ तानृषीनां ग-
 तान्दृष्ट्वा वेदे वेदाङ्गपारगान् ॥ भक्तिमान् भ्रातृभिः सार्द्धं कृष्णधौम्यपुरःसरः ॥ १२ ॥ शुधिष्ठिरः संप्रहृष्टः समुत्थायाभिवाद्य च ॥ अर्घ्यमा-
 चमनं पाद्यमासनानि स्वयंददौ ॥ १३ ॥ उपविष्टेषु ते ष्वेव तपस्विषु शुधिष्ठिरः ॥ विनयां वनतो भूत्वा व्यासं वचनमब्रवीत् ॥ १४ ॥
 भगवंस्त्वत्प्रसादेन प्राप्तं राज्ञ्यं महम्मया ॥ विक्रम्य निहतः संख्येसा नुबन्धः सुयोधनः ॥ १५ ॥ सरोगस्य यथाभोगः प्राप्तोऽपि न सुखा-
 वहः ॥ हत्वा ज्ञातींस्तथाराज्यं न सुखं प्राप्तिभाति मे ॥ १६ ॥ यत्सुखं पावनं प्रीतिर्वेनमूलफलाक्षिनाम् ॥ प्राप्य गां च हताराति-
 नतदस्ति पितामह ॥ १७ ॥ योनो बन्धुर्गुरुगोप्ता सदाशर्मचवर्मच ॥ समयाराज्यलोभेन भीष्मः पापेन वा तितः ॥ १८ ॥ अवेवेक

१ 'यस्य' इत्यारभ्य—'छत्राभिर्विक्तम्' इत्यतः प्राक्तनः पाठ एकस्मिन्मुस्तकेऽधिकोऽस्ति । २ विनयप्रणतः—६० पा० ।

महं धास्येमनोमेषापपङ्किलम् ॥ क्षालयित्वा तव गिरिवहदुदंशितवारिणा ॥ १९ ॥ संश्रुतानि पुराणानि वेदास्सांगा मया विभो ॥ ममाद्यधर्मसर्वे
स्वंप्रज्ञादिपेन दर्शय ॥ २० ॥ एते स धर्मगोप्तारो मुनयः समुपागताः ॥ पिबंते नैत्रप्रमरैर्भवतो मुखपंकजम् ॥ २१ ॥ अर्थशस्त्राणि यावन्ति
धर्मशस्त्राणि यानि वै ॥ श्रुतानि सर्वशस्त्राणि भीष्माद्रागिरिर्थासुतात् ॥ २२ ॥ स्वर्गगते ज्ञान्तनवे भवान्कृष्णोऽथ यादवः ॥ सुहृत्त्वाद्बन्धु
भावाच्च नान्यः शिक्षयितामम् ॥ २३ ॥ सत्यं सत्यवती सुनुद्धर्मराजाय वक्ष्याति ॥ विशेषधर्मान्खिलान्मुनीनामविशेषतः ॥ २४ ॥ व्यास उ
वाच ॥ यदा स्वयं यंतं दास्यातं मया भीष्मेण तेऽनघ ॥ मार्कण्डेयेन धौम्येन लोमेशेन महर्षिणा ॥ २५ ॥ धर्मज्ञो ह्यसि मेधावी गुणवान्प्रा
ज्ञस्तप्तमः ॥ न तेऽन्यविदितं किञ्चिद्धर्माधर्मविनिश्चये ॥ २६ ॥ पार्थ स्थिते हृषिकेशे केशव केशिमुदने ॥ कस्यचित्कथ्यते जिह्वा तत्र संपरि
वर्तते ॥ २७ ॥ कर्ता पालयिता हतजगतां योजगन्मयः ॥ प्रत्यक्षदर्शी सर्वस्य धर्मो न्वक्ष्यत्यसौ तव ॥ २८ ॥ समादिश्येति कर्तव्यं भ
गवान्वादरायणः ॥ पूजितः पाण्डुतनयैर्जगाम मस्वतपो वनम् ॥ २९ ॥ स्वाभाष्य भारतविधातरि संप्रयाते कौतुकाकुलधियो मुनयः प्रज्ञा
न्ताः ॥ किंपृच्छति क्षपितभारं तलोकशोकः किं वक्ष्यतीह भगवान्यदुर्वंशवीरः ॥ ३० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराण उत्तरपर्वणि व्यासागम
नवर्णनं नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ७४ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कस्य प्रतिष्ठानि दीक्षाकोहेतुः किंपरायणम् ॥ कस्मिन्नेतच्छ्रयं याति
कस्मादुत्पद्यते जगत् ॥ १ ॥ कतिह्रीपाः समुद्राश्च कियंतोऽष्टकुलचलाः ॥ कियत्प्रमाणमवनिर्भुवनानि कियंति च ॥ २ ॥ श्रीकृ
ष्ण उवाच ॥ पुराणैश्चैव विषयो यत्पृष्टोऽहं त्वयानव ॥ श्रुतोऽनुभूतश्च मया संसारैरंतराचिरम् ॥ ३ ॥ अजाय विश्वरूपाय निर्गुणाय
गुणात्मने ॥ नमस्तस्मै भगवते वासुदेवाय वेधसे ॥ ४ ॥ अत्र ते वर्णयिष्यामि शृणु पार्थ पुरातनम् ॥ याज्ञवल्क्येन मुनिना भविष्यं भास्वतां
पतिः ॥ ५ ॥ पृष्टो यदुत्तरं प्रादाद्दक्षिभ्यस्तन्मया श्रुतम् ॥ धन्यं यज्ञस्य मायुष्यं सर्वान्शुभविनाशनम् ॥ ६ ॥ भविष्योत्तरमेतत्ते कथयामि

१ पापशंक्तिम्-इ० पा० । २ ज्ञानदीपेन-इ० पा० । ३ सेव्यम्-इ० पा० । ४ धर्मतत्त्वार्थकोविदः-इ० पा० । ५ दुःखितलोकशोकः-इ० पा० ।

६ च वार्णय-इ० पा० । ७ चरता मया-इ० पा० ।

युधिष्ठिर ॥ एकात्मकं त्रिदेवत्यं चतुःपंचचलक्षणम् ॥ ७ ॥ गुणकालादिभेदेन सदसत्संप्रदाशितम् ॥ एकएवजगद्योनिःप्रतियोगिनिषु संस्थितः ॥
 ८ ॥ एकधा बहुधा चैव दृश्यते जलचन्द्रवत् ॥ ब्रह्माविष्णुर्वृषां कश्च त्रयो देवाः सैतां मताः ॥ ९ ॥ नामभेदैः क्रियाभेदैर्भिद्वैतानाम्
 नास्त्वयम् ॥ प्रक्रियाचानुषङ्गश्च उपोद्धातस्तथैव च ॥ १० ॥ उपसंहार इत्येतच्चतुष्पादं प्रकीर्तितम् ॥ सर्गश्च प्रति सर्गश्च वंशो म
 न्वंतराणि च ॥ ११ ॥ वंशानुचरितं चैव पुराणं पंचलक्षणम् ॥ एष क्तव्यविषयः सुमहान् प्रतिभाति मे ॥ १२ ॥ तथाप्युद्देशतो व
 च्चि स सर्गप्रतिवचनघ ॥ महदादि विशेषान्तं सर्वैरूप्यं सलक्षणम् ॥ १३ ॥ पञ्चप्रमाणं षट्कं क्षुरुरुषाधिष्ठितं जगत् ॥ अव्यक्ताज्जायते
 बुद्धिर्महानिति च सा स्मृता ॥ १४ ॥ अहंकारस्तु महतस्त्रिगुणः स च पठ्यते ॥ तन्मात्राणि च पञ्चादुरहङ्काराच्च तात्त्विकात् ॥ १५ ॥
 जातानि तेभ्यो भूतानि भूतेभ्यः स चराचरम् ॥ जलमूर्तिमये विष्णौ नष्टे स्थावरजङ्गमे ॥ १६ ॥ भूतात्मकमभूदण्डं महान्तमुदकेशयम् ॥
 सृष्ट्यार्थांश्च तया च निर्भ्रं तदण्डमभवद्विधा ॥ १७ ॥ भूकपालमथैकं तद्वितीयमभवन्नभः ॥ उल्वंतं स्या भवन्मेरुर्जरायुः पर्वताः स्मृताः ॥ १८ ॥
 नद्यो धामन्यः सञ्जाताः क्लृदाः सर्वत्र गणयः ॥ योजनानां सहस्राणि षोडशाधः प्रतिष्ठितः ॥ १९ ॥ उत्सेधे च तुराशातिद्वित्रिंशदूर्ध्वं विस्तृतः ॥
 भूमिपङ्कजविस्तीर्णां कर्णिकामेरुरुच्यते ॥ २० ॥ आदित्यश्चादिदेवत्वात्तत्राभूत्रिगुणात्मकः ॥ प्रातःप्रजापतिरसौ मध्याह्ने विष्णुरिष्यते ॥ २१ ॥
 रुद्रोऽपरः स मे स एवैकस्त्रिधामयः ॥ प्रातःप्रजापतेर्जाता मुनयो नवमानवाः ॥ २२ ॥ मरीचिरत्र्यङ्गिरसौ पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ॥ भृगुर्व
 सिष्ठ इत्यष्टौ नारदेन वमः स्मृतः ॥ २३ ॥ नवब्रह्माण्ड इत्येष पुराणे निश्चयः स्मृतः ॥ अष्टादशिक्षिणा दक्षः संजज्ञे कमलोद्भवात् ॥ २४ ॥ बा
 मा प्रमूर्तिरुदगादङ्कुष्ठात्तौ च दंपती ॥ ताभ्यां जातास्तु तनया हर्यश्वास्ते विनाशिताः ॥ २५ ॥ सृष्टिप्रतिसमुद्युक्तानां नारदेन महात्मना ॥
 दक्षः क्षीणान्मुतान्वीक्ष्य जनयामास कन्यकाः ॥ २६ ॥ पंचाशदश विख्याताः सत्याद्यानामभिः स्मृताः ॥ द्वादस दशधर्माय कथ्यपात्रयो

१ सर्वार्थकम्-इ० पा० । २ सनातनाः-इ० पा० । ३ साक्षिकात्-इ० पा० । ४ सृष्टशक्त्या-इ० पा० । ५ सर्वगतम्-इ० पा० । ६ सुखाविस्तृतः-
 इ० पा० । ७ मानसाः-इ० पा० ।

दश ॥ २७ ॥ कालस्यनयनेयुक्ताःसप्तविंशतिचेदवे ॥ द्वेप्रादाद्वाहुत्रायेद्वेकृशाशायैवैवहि ॥ २८ ॥ रूपयौवनशालिन्यश्चतस्रोऽरि
एनेमिने॥एकांभृगोर्भवायैकांप्रादात्तेभ्यश्चरः॥२९॥अभवत्पुरुषव्याघ्रभूतग्रामश्चतुर्विधः॥वेराजमथैकुण्ठकैलासमिरिनामतः॥३०॥
मेरोःशृङ्गेत्रयमूर्ध्निब्रह्मविष्णुशिवालयम्॥प्राचीदिककमयोगेनतेषांपार्श्वेपुरःस्मृताः॥३१॥इन्द्रादिलोकपालानादिव्यैस्वर्लक्ष्णैर्युताः॥हि
मवान्हेमकूटश्चनिषधोभरुवच॥३२॥नीलःश्वेतस्तथाशृङ्गाजम्बूद्वीपकुलचलाः॥जम्बूद्वीपप्रमाणेनसहस्रगुणितंशतम्॥३३॥भिद्वतेनवधा
सोऽपिपर्वभेदेनभारता॥जम्बूशककुशक्रौञ्चशालमगोमदपुष्कराः॥३४॥द्वीपाःसप्तसमालयाताःसमुद्रैःसप्तभिर्वृताः॥क्षारक्षरेश्चुरयादध्राचै
वधृतेनच ॥३५॥स्वादूदकेनचभृतौर्द्विगुणैर्द्विगुणैस्तथा ॥ भूल्लोकोऽथभुवर्लोकःस्वर्महर्जनइत्यपि॥३६॥तपःसत्यश्चकथिताःपार्थसप्तसुरा
लयाः॥महातलेभूमितलःसुतलोलवितलस्ततः॥३७॥रसातलश्चविज्ञेयःसप्तमश्चतलतलः॥हिरण्याक्षप्रभृतयोदानेवन्द्रामहोरगाः॥३८॥
वसंत्येतेषुकौन्तेयसिद्धाश्चऋषयश्च ॥ स्वायंभुवोमनुःपूर्वततःस्वरोचिषोऽभवत् ॥ ३९ ॥ उत्तमस्तामसश्चैरैवतश्चभुषेतिषट् ॥ वैव
स्वतोऽयमधुनावर्ततेमनुरुक्तमः ॥ ४० ॥ यस्यपुत्रैःप्रपौत्रैश्चविभक्त्येयंवंधुरा ॥ आदित्यावसवोरुद्राण्येकादशसमाश्विनौ ॥ ४१ ॥
उषस्त्रयःसमालयातादेवावैवस्वतेऽतरे ॥ विप्राचित्तिहिरण्याख्यौदेत्यदानवसत्तमौ ॥ ४२ ॥ तयोर्विशेनुबहवौदेत्यदानवसत्तमाः ॥ पञ्चाश
द्वृणितकोटियोजनानामहतया ॥ ४३ ॥ सप्तद्वीपसमुद्रायाःप्रमाणमवनेःस्मृतम् ॥ पिण्डेनचसहस्राणिस्मातिर्जलमध्यतः ॥ ४४ ॥ गौ
रिवेषसुमहतीप्राजतेनचलायते ॥ लोकालोकःपरतरःपर्वतोऽग्रमहोच्छ्रयः ॥ ४५ ॥ द्रुतमर्थसैनियतोयोऽसौरविरुचामपि ॥ नैमित्तिकः
प्राकृतिकस्तथैवात्यन्तिकोलयः ॥ ४६ ॥ नित्यश्चतुर्थोविज्ञेयकालोनित्यापहारकः ॥ उत्पद्यतेस्वयंयस्मात्तत्तस्मिन्नेवलीयते ॥ ४७ ॥
रक्षतिचपरेषुसिभूतानामेषनिश्चयः ॥ यथार्तावृत्तुलिङ्गानिनानारूपाणिपर्यये ॥ ४८ ॥ दृश्यंतेतानितान्येवतथाभावायुगादिषु ॥ प्रति
लनिषुभूतेषुविबुद्धःसकलंजगत् ॥ ४९ ॥ वेदशब्देभ्यएवादौनिमिमसमेश्वरः ॥ हिंसाहिंसेमृदुक्रूरधर्माधर्मावृत्तानृते ॥ ५० ॥ ततंविना
प्रपद्यतेपुनस्तेष्वेवकर्मसु ॥ भूदंशगुणेनपयसासंवृतातच्चतेजसा ॥ ५१ ॥ तेजोऽनिलेनभसातद्गुणेनानिलोवृतः ॥ भूतादिनातथाकाशे

भूतादिर्महतावृतः ॥ ५२ ॥ महान्परिवृतस्तेन पुरुषेणाविनाशिना ॥ एवंविधानमण्डानां सहस्राणि शतानि च ॥ ५३ ॥ उत्पन्ना निविनष्टा
 निभावितानि महात्मना ॥ ५४ ॥ वैकुण्ठकोष्ठगतमेतदशेषतायां रूपां तज्जगत्सुरनरोगासिद्धनद्धम् ॥ पश्यंति शुद्धमुनयो बहिरंतरे च
 मायाचराचरगुरोरपरैव काचित् ॥ ५५ ॥ इति श्री भविष्य महापुराणे उत्तरे पर्वणि ब्रह्माण्डोत्पत्तिवर्णनमाद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ५६ ॥
 ॥ शुधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ कीदृशी कृष्णसामाया विष्णोरपि तेजसः ॥ ययाव्यामोहितं यच्च जगदेतच्चराचरम् ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 येन द्वीपे पुरा विष्णुरास्ते च क्रगदाधरः ॥ वासुदेवः सगरुडः सचक्रश्च श्रिया सह ॥ २ ॥ नीलोत्पलदलश्यामः कुंडलाभ्यां विभूषितः ॥
 भ्राजते मुकुटोद्द्योतकेयूरवनमालया ॥ ३ ॥ तस्य द्रष्टुमथाभ्यागात्नारदो मुनिस्ततः ॥ प्रणम्य स्तुतिभिर्देवं प्राहेदं विरमया चित्तः ॥ ४ ॥
 संशयं परिपृच्छामि भगवन् कुर्महसि ॥ कामाया कीदृशी मार्या किं रूपा च कुतस्तथा ॥ ५ ॥ तस्यादर्शय मे रूपमायायाः पुरुषोत्तम ॥
 ययामो हयते सर्वत्रैक्यं सचराचरम् ॥ ६ ॥ आब्रह्मस्ते वपर्यंतं स देवा सुरमातुषम् ॥ वैकुण्ठवासुदेवं च प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ ७ ॥
 एवमुक्तस्तु मुनिना देवदेवो जनार्दनः ॥ प्रहस्योवाच देवर्षेण कार्यमायाया त्वया ॥ ८ ॥ भूयोऽपि मोहया मासो मशो हे नारदम् ॥
 नारदोऽपि महाराज प्रोवाचेदं पुनः पुनः ॥ ९ ॥ मायां दर्शय मे देव नान्यदस्ति प्रयोजनम् ॥ अथासौ विष्णुरुत्थाय श्वेतद्वीपं पुनर्ययौ ॥ १० ॥
 अद्भुत्ये प्रण संश्रुत्वा नारदं मुनिपुङ्गवम् ॥ ततो मार्गगतश्चक्रे आत्मानं द्विज रूपिणम् ॥ ११ ॥ ऋग्वेदसदृशः साक्षाद्विष्णुर्ब्रह्मवदास्थितः ॥
 वृद्धद्विजोत्तमवपुः संशयो नाल्पको भवत् ॥ १२ ॥ शिखीकमंडलुर्धृतो मृगचर्मोऽपवीतकः ॥ यज्ञशर्मो तं संज्ञां च चक्रऽसावात्मनः प्रभुः ॥ १३ ॥
 कृत्वाऽपि कुशतं त्वग्रपवित्रकृतलक्षणम् ॥ आययौ समहीपुं जम्बूद्वीपं चारह ॥ १४ ॥ वैदिशं नमनं गवेत्रवत्यास्तं देशु भम् ॥
 तस्मिन्सदोद्यमपरो धनधान्यसमृद्धिमान् ॥ १५ ॥ गोमहिष्याजसंपूर्णपाशुपालयेन संस्थितः ॥ हलकर्मवृषास्तो वैश्यजातिरनिदितः ॥
 ॥ १६ ॥ गृहकर्मणि तन्निष्ठः सीरभद्र इति स्मृतः ॥ तस्यांतिके हरिः साक्षात्नारदेन सहागतः ॥ १७ ॥ तेनाप्यासनसन्मानैः समर्थेन कृतादरो ॥

१ ध्यानम्-इ०, ध्यातम्-इ० च पा० । २ वाहिताभ्यां द्विष्विति बहुव्रीहिः परनिपातः ।

प्रोक्तं केनाथा किंतुभ्यसाध्यमन्ननसाध्यते ॥ १८ ॥ नवास्मदीयं युष्माकं रोचते तत्र ततो हरिः ॥ प्रहस्य प्रददौ तस्मै वरं द्विजवरो महत् ॥ १९ ॥
 उन्नाभ्यवक्रं चोवाच देव संस्तुतया गिरा ॥ संतुते बहवः पुत्राः क्षेत्रव्यापारबुद्धयः ॥ २० ॥ पशुपाशगृहासक्ताः शतार्द्धबलवाहनाः ॥
 तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च कृपापवृद्धिप्रवर्द्धकाः ॥ २१ ॥ त्वञ्च वृत्तिशतैर्नित्यवर्द्धस्वस्वजनवृतः ॥ इत्युक्त्वा स गन्नाथो वासुदेवः स नारदः ॥ २२ ॥
 क्षेत्रगोस्वामिनामानं द्विजं ददृशुश्च तौ ॥ दरिद्रं हलकर्मात्तमं श्याद्योपस्करादितम् ॥ २३ ॥ भागीरथ्यास्तटे रम्ये वेणिकां ग्रामसन्निधौ ॥
 तृणगुल्मलच्छन्नक्षेत्रे च तत्कुलोद्दिष्टः ॥ २४ ॥ ताभ्यां संप्राप्तार्थतो विप्रो भोज्यप्रादाच्च किंचन ॥ सकाशं तव संप्राप्तौ दूरादतिथिर्मणौ ॥ २५ ॥
 इत्युक्तोऽसौ द्विजश्चेष्टाहलकर्मविधायतम् ॥ आजगाम गृहं तूणताभ्यां सहस्रसंभ्रमम् ॥ २६ ॥ चक्रे चैवादरं भक्त्या स्वयमासनसत्क्रियाम् ॥ पाद-
 शौचं तथाभ्यंगं कृत्वा न्नं च सुसंस्कृतम् ॥ २७ ॥ सहपत्न्या स तनयो भोज्यभुक्तिं च कारसः ॥ भुक्तभोज्यौ च शर्वार्थसुखं सुतौ निशान्तये ॥ २८ ॥
 प्रयातौ ददतुः श्रेष्ठं वरं तस्मै द्विजातये ॥ माते भवतु गोस्वामिन्कदाचिदपिकर्षणम् ॥ २९ ॥ माधान्यं मखसंतानं मत्प्रसादाद्विजोत्तमम् ॥
 इत्युक्त्वा जगमतुस्तूष्णपुनः प्रच्छन्नारदः ॥ ३० ॥ किमिदं देवदेवेश शपारूपावरस्त्वया ॥ भद्रगोस्वामिने दत्तः किंच वै इयं तथा विधः ॥ ३१ ॥
 इत्युक्तः प्राह देवेशः शृणु नारद मद्ब्रुवः ॥ परमार्थं प्रब्रूयैऽहं तव संशयकृतं नम् ॥ ३२ ॥ संवत्सरेण यत्पापं मत्स्थघातं समाचरेत् ॥ तदहं
 केन कुरुते लंगलानां संशयः ॥ ३३ ॥ अतोऽर्थकृषिपाल्येन नरकं याति लंगली ॥ तद्भावात्प्रकल्पः स्यात्तेन मोक्षो मायि ध्रुवम् ॥ ३४ ॥
 मायि भुक्ते प्रसन्ने वाको विषोऽस्य नारद ॥ यदि स्वर्गोऽथ वा मोक्षो न संपद्येत तद्दृथा ॥ ३५ ॥ इदानीं हलकाल्प्यैः सारभद्रो विचिष्टैः ॥ बहुपा-
 पप्रसङ्गे न घोरं नरकं मेष्यति ॥ ३६ ॥ स पुत्रपौत्रसंतानं हतार्थं तद्देहमया ॥ न भुक्तं न च विश्रान्तं विश्रान्तं द्विजवत्समानि ॥ ३७ ॥ सोऽपि द्वि-
 जो मुनिश्चेष्टं सारादुरिष्याति ॥ इत्येवं संवदंतौ च जगमतुर्गामुत्तमम् ॥ ३८ ॥ कन्यकुब्जस्य सार्माप्येसरः श्रेष्ठमपश्यताम् ॥ हंसकार-
 ण्डवाकीर्णं चक्रवाकोपशोभितम् ॥ ३९ ॥ पद्मिनी जलकह्वारकोत्पलसितां तोपलैः ॥ छादितं पद्मिनीपत्रैर्मत्स्यैः कूर्मैर्जलोद्भवैः ॥ ४० ॥

तटैरम्यैर्नैवृक्षैः केतकीखण्डमंडितम् ॥ केतकीकुसुमामादैर्ल्लकुचैस्तटमंडितैः ॥ ४१ ॥ द्रात्यूहाशिखिभारुण्डचकोराद्वैश्वसंकुलम् ॥
 कुरवैश्चातैर्करम्यैकेकाकुलनिनादितम् ॥ ४२ ॥ जलकुङ्कुटसंगीतंहंससारसशोभितम् ॥ जवंजीवकहारीतचकोरैरुपशोभितम् ॥ ४३ ॥
 वसिष्ठस्यमुनेर्नाम्नाविल्यातं श्रीमहोदयम् ॥ अस्मिन्नद्यप्रवेष्टव्यमहाजनविविकिनाम् ॥ ४४ ॥ स्थातव्यं पुरतस्तत्पातस्मात्स्नानं समाच-
 रेत् ॥ इत्युक्त्वा केशवः पापं सन्नौ प्रागेव तज्जलैः ॥ ४५ ॥ यतीर्थलोकं विल्यातं स्नात्वा तीरं समाश्रितः ॥ ग्रहरेवासुदेवस्य नारदोऽपि मुदा-
 युतः ॥ ४६ ॥ आचम्य सन्नौ तीर्थे नक्षणातीर्थमवाप्य च ॥ यावदुत्तिष्ठते तोयास्नात्वा ऋष्टिरुदारधीः ॥ ४७ ॥ तावत्स्त्रीत्वं समापन्नो
 नारदः केन वर्ण्यते ॥ यस्यास्तु विस्तृते नैत्रे वक्रचन्द्रोपमं शुभम् ॥ ४८ ॥ स्मरपाशोपमौ कर्णौ कपोलैकनकोज्ज्वलौ ॥ नासिका तिलधारेण
 कामचापोपमेष्वौ ॥ ४९ ॥ दशनाहीरैस्तुल्या विदुर्माभः शुभाधरः ॥ मयूरस्य कलापेन तुल्यं कचनिबन्धनम् ॥ ५० ॥ शिखरे स्वात्रये
 णैव कंठदेशो विराजते ॥ माधवीलतया तुल्यौ मंजूरस्य भुजौ शुभौ ॥ ५१ ॥ युतौ रक्तोत्पलाभासौ पाणिरक्तनखांगुली ॥ पीनावुत्तुंगत
 नुधृत्कटिनौ कलशोपमौ ॥ ५२ ॥ स्तनावविरलौ स्निग्धौ चक्रवाकयुगोपमौ ॥ स्वल्पकं मध्यदेशं तु मुष्टिग्राह्यमसंशयम् ॥ ५३ ॥ नाभि
 मंडलगांभीर्यै लवण्यं केन वर्ण्यते ॥ वालित्रयेण विहृता रोमराजि विराजितम् ॥ ५४ ॥ नयने च पुनस्तस्यामृग्या इव सुशोभने ॥ नितंबांबिव
 फलकं मन्मथाय तनं शुभम् ॥ ५५ ॥ रंभायुगोपमा वूहूस्मरबाणनिबन्धनौ ॥ विपरीतरताया सखेदभारसहोदयो ॥ ५६ ॥ नवकुन्दल
 तासारसरलं सनिबन्धनम् ॥ जंघायुगं महाराजदृगुल्फा युगं तथा ॥ ५७ ॥ रक्तांगुलीलतात्पनसखचन्द्रकयाचितम् ॥ चरणरविदयुग
 लं सरक्तं सुप्रातिष्ठितम् ॥ ५८ ॥ सैवं विधातदानारी संपलक्षणपूजिता ॥ बभूव क्षणमात्रेण जगद्भ्यामोहकारिणी ॥ ५९ ॥ क्षीरोदमथ नोत्ती
 र्णालिङ्गमीमन्यामिवोच्छ्रिताम् ॥ दृष्ट्वाप्यदर्शनं प्राप्नोमाययामधुमुदनः ॥ ६० ॥ संप्राप्य ते च साकालसंगराहारिणी यथा ॥ आस्तएकाकि
 नीमुग्धाकुर्व्यादिगवलोकनम् ॥ ६१ ॥ अथाजगाम ते दर्शनाम्नातालध्वजो नृपः ॥ सहसैन्यैः परिवृतः पुरंदर इवामरैः ॥ ६२ ॥ गजारूढैर्ह

याहूढैथारूढैरौत्तमैः ॥ विमानयानयुग्मस्यैस्तथातःपुरिकार्जनैः ॥ ६३ ॥ ध्वजातपत्रकलिलैरनैकैःपरिवारितः ॥ तेनसासहसाह
 दानारकिमललोचना ॥ ६४ ॥ बभूवक्षणात्रेणकंदर्पशरपीडितः ॥ केयंकस्यकुतःप्राप्ताकिदेवीवाथमानुषी ॥ ६५ ॥ अदृष्टरूपाप्त
 रसाकाचिदेवीसमागता ॥ अहोरूपंसुहृपायागोचरेपरितःपुमान् ॥ ६६ ॥ मुमूर्षुर्जायतेमोहादनुदिग्धहतोयथा ॥ इतिसंचिन्यहृदये
 राजातालध्वजोऽन्तिके ॥ ६७ ॥ उवाचनरसिगुर्धाताशृणुमद्वचनंशुभे ॥ कात्वंकस्यकुतःप्राप्तादेशमेनंशुचिस्मिते ॥ ६८ ॥ इत्युक्तेसा
 शुचवैगीप्राहमाविद्धवयोनिजाम् ॥ पित्रामात्राविहीनांचतथाद्यापिकुमारिकाम् ॥ ६९ ॥ निराश्रयाविदित्वैनानंतोराजास्मरा
 दितः ॥ आरोप्यहयपृष्ठेतांतोराजास्मरार्दितः ॥ ७० ॥ नीत्वाविवाहयामासशास्त्रोक्ताविधिनाततः ॥ रेमेप्रासादशृंगाग्रपर्येक
 सितयातया ॥ ७१ ॥ उद्यानभद्व्यभूमीषुनदीनांपुलिनेषुच ॥ पर्वतानानितंबेषुनिर्झरेषुगुहासुच ॥ ७२ ॥ पद्मखंडेषुफुल्लेषुशांभिते
 पुसरस्सुच ॥ प्रयागादिषुतीर्थेषुनदीनामाश्रमेषुच ॥ ७३ ॥ दिव्यावसथरम्येषुवेलाकुलेषुपार्थिवः ॥ यावद्वादशवर्षाणिएकाहम
 पिभारत ॥ ७४ ॥ ततस्त्रयोदशेवैतस्यागर्भोऽभवन्मम ॥ एतस्मिन्गर्भेसंपूर्णेजातंदीर्घमलाङ्गुकम् ॥ ७५ ॥ तद्भद्राहतकुंभे
 पुबीजप्रागेहणाव्रारः ॥ बभूवुर्द्धातुशून्यावैदिव्यदेहबलोत्कटाः ॥ ७६ ॥ पंचाशत्संख्ययाजाताउपसर्गादिवर्जिताः ॥ आरूढयौ
 वनाःसर्वैस्तुताःसंग्रामकोविदाः ॥ ७७ ॥ तेषांपुत्राश्चपौत्राश्चबभूवुःसुरसत्तमाः ॥ युयुधुःशरसंधातैश्चक्रशूलासिपाट्टिभैः ॥ ७८ ॥ हर्यैरन्यैर्ग
 जैरन्यैःक्रोधाधाःकौरवाइव ॥ पांडवैःसहसंग्रामेयुधुःक्षयमंजसा ॥ ७९ ॥ सपदातिगजारोहाःसांतःपुरयुगेच्छया ॥ विनशुरब्धमासाद्यासि
 धूनांप्रवराइव ॥ ८० ॥ सासिसबलविस्ताराःसदर्पाःसमोहोद्भूयाः ॥ इन्द्रलोकोपमंसर्वकुलंनष्टंक्षतंतादा ॥ ८१ ॥ नदृष्टानरदोषाविनष्टं
 स्वकुलंरणे ॥ रुरोदस्नेहसंयुक्तैरसैःकलुषयागिरा ॥ ८२ ॥ हादेवहाविधेपापहाकृतात्तनमस्कृत ॥ दर्शयित्वाविधानमेषुननेत्रहेतव्या ॥
 ॥ ८३ ॥ इत्युक्त्वास्वपुणरोधातैर्जवानभृशदुःखिता ॥ भूमौमुच्छ्रान्तुराभूत्वापुनःप्राप्ताविचेतसा ॥ ८४ ॥ सोऽपिराजाविषण्णोऽसौनिर्विण्णः

शोकसागरे ॥ भूमौ निपतितो दुःखादुरोदभृशदुःखितः ॥ ८५ ॥ विषण्णो मंत्रिभिः सार्धं वृद्धशोकैः संयुतः ॥ एतस्मिन् व्रतरे विष्णुराजगामाद्वि-
 जैः सह ॥ ८६ ॥ द्विजेषु परिच्छन्न उपविष्टः सुखासने ॥ ततः पुरस्सरो भूत्वा क्रधर्मार्थदर्शनात् ॥ ८७ ॥ किरोदितेन बहुना युवयोः क्लेशका-
 रिणा ॥ श्रूयतां विष्णुमथैषां स्वप्रवचनोपमा ॥ ८८ ॥ शोभने यादृशं शोकं कृत्वा संसारसागरे ॥ सर्वेषामेव भूतानां परिणामो यमीदृशः ॥
 ८९ ॥ पुरंदरसहस्राणि चक्रवर्तिशतानि च ॥ निर्वापितानि कालेन दीपेन इव वह्निना ॥ ९० ॥ येऽपि शोषयितुं शक्ताः समुद्रं ग्राहं संकुलम् ॥
 कुयुंश्च करयुग्मेन चूर्णं मेरुं महीतले ॥ ९१ ॥ उद्धर्तुं धरणं सञ्ज्ञां ग्रहीतुं चन्द्रभास्करौ ॥ प्रविष्टास्ते तु कालेन कृतांतवदनंतदा ॥ ९२ ॥ दुर्गा-
 त्रिकूटं परिखाः समुद्रारक्षांसि यो धाधनदाञ्च वित्तम् ॥ मंत्रं च स्यौ शानसंप्रणीतं सरावणौ देववज्ञाद्विषणः ॥ ९३ ॥ संग्रामे गजतुरगसमाकुलेऽ-
 पि वादादौ वागतविवरे महोदधौ वा ॥ सर्वैर्वासिहवसतामुदीर्णकौपैर्नाभाव्यं भवतिकदाचिदेवनाज्ञाः ॥ ९४ ॥ पातालमाविशतु यातु सुरेन्द्र-
 लोकमारोहतु क्षितिधराधिपतिं सुमेरुम् ॥ मंत्रौषधिप्रहरणैश्च करोतु रक्षां यद्वा वितद्भवति नाथ विभावितोऽस्मि ॥ ९५ ॥ रोदितिकश्चिदथाश्रु-
 धौताननयु रुरशोकविह्वलः ॥ प्रविकटचरणवानपि नृन्यतिकश्चिदमादिग्रहः ॥ ९६ ॥ गायति हृदयहारिमुखानि भरमायतविस्तृता-
 धरोऽधिकम् ॥ सारण्यं गौदरगतनटपटहाकाम एवायम् ॥ ९७ ॥ इत्येवं धर्ममुद्दिश्य विष्णुः संसारचेष्टितम् ॥ तूष्णीं विभूयानुपदंतस्ते द्वि-
 जपुङ्गव ॥ ९८ ॥ उत्तिष्ठ स्नाहि पुत्राणां प्रकुरूष्वौर्द्ध्वदेहिकम् ॥ माशोकं विष्णुमथैषां विष्णुनानिर्मितं स्वयम् ॥ ९९ ॥ इत्युक्त्वा चारुसर्वांगी-
 सबभूवाचलः पुमान् ॥ स एष सदृशकारो नारदस्तत्क्षणोऽभवत् ॥ १०० ॥ सोऽपि राजदृशार्थं तं स मंत्रिपुरोहितः ॥ सांतःपुरमिदं सर्वम-
 न्द्रजालोपमं क्षणात् ॥ १०१ ॥ नारदं मुनिं शार्दूलं जटाभारभयानकम् ॥ गौरवैर्ज्वलंतं च ब्राह्म्यालक्ष्म्या विराजितम् ॥ १०२ ॥ शिखाक-
 मंडलुधरं वीणादंडकरं तथा ॥ ब्रह्मसूत्रेण शुभ्रेण कौपीनाच्छादनेन च ॥ १०३ ॥ पादुकाभ्यां स्थितं तीरे सरसो ब्रह्मणा सानि ॥ संप्रगृह्य कारा-
 णजगामादर्शनं हरिः ॥ १०४ ॥ अंबरेण सुरैः सार्द्धं तस्माद्देशाद्यधिष्ठितः ॥ श्वेतद्वीपमथासाद्य प्राह देवो मुनिनृप ॥ १०५ ॥ देवैषैर्यत्त्वया पृष्टं
 पूर्वमायाकथां प्रति ॥ मायायै दृशी मायायस्त्वरूपाय दात्मिका ॥ १०६ ॥ सा ते माया मया ब्रह्मैवैषणवीसंप्रदर्शिता ॥ एवमुक्त्वामुनिवरं

देवदेवोजनार्दनः ॥ १०७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराण उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे मायादर्शनमतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ६४ ॥
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ देवत्वं मानुषत्वं च तिर्यक्त्वं केन कर्मणा ॥ प्राप्नोति पुरुषः केन गर्भं वा स दुःखं ॥ १ ॥ गर्भस्थश्च किमस्माभिः कथमु
 त्पद्यते पुनः ॥ दत्तोत्थानादिकान्दोषान्कथं तरति दुस्तरान् ॥ २ ॥ बालभावे कथं पुष्टिः स्यादुषा केन कर्मणा ॥ कुलीनः केन भवति सु रूपः
 सुधनः कथम् ॥ ३ ॥ कथं दारानवाप्नोति गृहं सर्वगुणयुतम् ॥ पंडितः पुत्रवांस्तस्य गीस्यादा मय विवर्जितः ॥ ४ ॥ कथं सुखेन प्रियते कथं मुक्ते
 शुभाशुभम् ॥ सर्वमेवामलमते गहनं प्रतिभाति मे ॥ ५ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शुभैर्देवत्वमाप्नोति मिश्रैर्मानुषतां व्रजेत् ॥ अशुभैः कर्मभिर्जतु
 स्तिर्यग्योनिः प्रजायते ॥ ६ ॥ प्रमाणं श्रुतिरेवात्र धर्मो धर्मविनिश्चये ॥ पापं पापेन भवति पुण्यं पुण्येन कर्मणा ॥ ७ ॥ ऋतुकालतदा मुक्ते निर्दो
 षं येन संस्थितम् ॥ तदा तद्वायुना स्पृष्टं स्त्रीरक्तेनैकतां व्रजेत् ॥ ८ ॥ विसर्गकाले शुक्रस्य जीवः करण संयुतः ॥ भृत्यः प्रविशते यो निःकर्म
 भिः स्वैर्विजयोजितः ॥ ९ ॥ तच्छुक्ररक्तमेकस्थमेकहात्कलं भवेत् ॥ पञ्चरात्रेण कलं बुद्धुदाकारतां व्रजेत् ॥ १० ॥ बुद्धुदं
 सतरात्रेण मांसपेक्षी भवेत्ततः ॥ द्विसप्ताहाद्भवेत्पेक्षी रक्तमांसैर्दृढा चिता ॥ ११ ॥ बीजस्येवाङ्कुरः पेक्ष्याः पञ्चविंशतिरात्रतः ॥
 भवंति मांसमात्रेण पञ्चधा जायते पुनः ॥ १२ ॥ ग्रीवाक्षिरश्च स्कन्धश्च पृष्ठं वंशस्तथोदरम् ॥ मांसद्वयेन सर्वाणि क्रमशः संभवंति च ॥
 ॥ १३ ॥ त्रिभिर्मसैः प्रजायंते सद्रव्याङ्कुरसंघयः ॥ मासैश्चतुर्भिर्गुल्यः प्रजायंते यथाक्रमम् ॥ १४ ॥ मुखेनासा च कर्णौ च मासैर्जा
 येत पंचभिः ॥ दंतपक्तिस्तथा गुह्यं जायंते च नखाः पुनः ॥ १५ ॥ कर्णौ चरंश्च सहितौ षण्मासाभ्यन्तरेण तु ॥ पायुर्मेढू पस्थश्च ना
 भिश्चाप्युपजायते ॥ १६ ॥ संधोये च गत्रेष्णुमासैर्जायंति सप्तभिः ॥ अंगप्रत्यंगं संपूर्णः क्षिरः के शसमन्वितः ॥ १७ ॥ विभक्ता
 वयवः पुष्टः पुनर्मासाष्टकेन च ॥ पञ्चात्मकः स मायुक्तः परिपक्वः सतिष्ठति ॥ १८ ॥ मातुराहारवर्षेण षड्विधेन सतिष्ठति ॥ रसेन प्र
 त्यहं बालो वर्धते भरतर्षभ ॥ १९ ॥ तत्तेऽहं संप्रवक्ष्यामि यथाश्रुतमस्मिन् ॥ नाभिस्तु त्रिनिबन्धेन बद्धं ते सदिने दिने ॥ २० ॥ ततः स्मृतिं लभे

१ दत्तोत्थानादिकान्-इ० पा० । २ अंसौ पृष्ठं तथोदरम्-इ० पा० । ३ स्नायुः-इ० पा० ।

जीवःसंपूर्णैर्ऽस्मिञ्छरीरे ॥ सुखदुःखविजानातिनिद्रास्वप्नपुराकृतम् ॥ २१ ॥ मृतश्चाहंपुनर्जातो जातश्चाहंपुनर्मृतः ॥ नाना योनिसहस्रा
 णिमया दृष्टानि तानिवै ॥ २२ ॥ अधुना जातमात्रोऽहंप्राप्तसंस्कार एव च ॥ एतच्छ्रेयः करिष्यामियेन गर्भेण संश्रयः ॥ २३ ॥ गर्भस्थाश्च तये
 देवमहंगर्भा द्विनिःसृतः ॥ अध्येष्ये चतुरो वेदांसं सारविनिवर्तकान् ॥ २४ ॥ एवं संगर्भदुःखेन महता परिपीडितः ॥ जीवः कर्मवशादास्ते
 मोक्षोपायं विचिंतयन् ॥ २५ ॥ यथा गिरिवराक्रांतः कश्चिदुःखेन तिष्ठति ॥ तथा जरायुणा देहीदुःखेतिष्ठति चेष्टितः ॥ २६ ॥ पतितः सागरे
 यद्बहुः स्वमास्ते स माकुलः ॥ गर्भो देकेन सित्कांस्तथास्ते व्याकुलः पुमान् ॥ २७ ॥ लोहकुम्भे यथान्यस्तः पच्यते कश्चिदग्निना ॥ तथा स
 पच्यते जंतुर्गर्भे स्थः पीडितोदरः ॥ २८ ॥ सूचीभिर्गन्धर्वणभिर्विभिन्नस्य निरंतरम् ॥ यदुःखमुपजायेत तद्गर्भेऽष्टगुणं पुमान् ॥ २९ ॥
 गर्भवासात्परोवासः कष्टौ नैवास्ति कुत्रचित् ॥ देहिनांदुःखवद्वाजः सुघोरो ह्यति सङ्कटः ॥ ३० ॥ इत्येतद्गर्भदुःखं हि प्राणिनां परिकीर्तितम् ॥
 चरस्थिराणां सर्वेषामात्मगर्भानुरूपतः ॥ ३१ ॥ गर्भान्त्केऽटिगुणं दुःखं यो नियंत्रयति तज्जायमानस्य देहिनः ॥
 ॥ ३२ ॥ शरवत्पीडयमानस्य यंत्रेणैव समंततः ॥ किरसिताड्यमानस्य पापमुद्रकैश्च ॥ ३३ ॥ गर्भान्निष्क्रमयमाणस्य प्रबलैः सुतिमा
 रूतैः ॥ जायते सुमहदुःखं परित्राणमविदतः ॥ ३४ ॥ यंत्रेण पीडिता यद्वन्निःसाराः स्युस्ति लेक्षवः ॥ तथा शरीरं निःसारं यो नियंत्रयति त्रपीडितम् ॥
 ॥ ३५ ॥ अस्थिमज्जा त्वचामांसस्नायुबंधनयंत्रितम् ॥ रक्तमांसमृदायुक्तविण्मूत्रमूत्रवलेपनम् ॥ ३६ ॥ केशलोमतुणाच्छन्नं रोगायतनमा
 तुरम् ॥ वदैनैकमहद्वारं देतोष्ठकविभूषितम् ॥ ३७ ॥ ओष्ठद्वयकपाटं च दंतजिह्वागलान्वितम् ॥ नाडीस्वेदप्रवाहं च कफपित्तपरिप्लुतम् ॥ ३८ ॥
 जराशोकसमाविष्टं कालचक्रानले स्थितम् ॥ कामक्रोधसमाक्रांतं व्यसनैश्चोपमर्दितम् ॥ ३९ ॥ भोगतृष्णातुरं मूढं रागद्वेषशानुगम् ॥
 सर्वातितांगप्रत्यंगजरायुपरिवेष्टितम् ॥ ४० ॥ संकटेनाविविक्तेन यो निद्वारेण निर्गतम् ॥ विण्मूत्ररक्तसित्कां पक्ते शस्त्रसमुद्भवम् ॥ ४१ ॥
 इति देहगृहं प्रोक्तं नित्यस्यानि नित्यमात्मनः ॥ अविशुद्धं विशुद्धस्य कर्मबंधविनिर्मितम् ॥ ४२ ॥ शुक्रशोणितसंयोगाद्देहः संजायते यतः ॥ नि

न्यविण्मूत्रपूर्णश्च तेनायमशुचिः स्मृतः ॥ ४३ ॥ यथा तं विष्टया पूर्णः शुचिः स्यान्न बहिर्घटः ॥ यन्ततः शोधयमानोऽपि देहोऽयमशुचिस्तथा ॥ ४४ ॥ संप्राप्यात्र पवित्राणि पंचगव्यहवीषिच ॥ अशुचित्वं क्षणाच्चापि किमन्यद्भस्त्वुर्विद्वः ॥ ४५ ॥ देहः संशोध्यमानोऽपि पञ्चगव्यकुशांबुभिः ॥ घृष्यमाण इवांगारो निर्मलत्वं न गच्छति ॥ ४६ ॥ श्रोत्राणि यस्य स तत्प्रवहंति गिरिव ॥ कफमूत्रपुरीषाद्यैः स देहः शुद्ध्यते कथम् ॥ ४७ ॥ सर्वांशुचिनिधानस्य शरीरस्य न विद्यते ॥ शुचिरेकः प्रदेहोऽपि विट्पूर्णः स्यन्दते किल ॥ ४८ ॥ कायः सुगंधधूपद्यैर्यत्नेनापितुं संस्कृतः ॥ न जहाति स्वकं भावं श्वपुच्छमिव नामितम् ॥ ४९ ॥ यथा जात्यैर्वक्त्रेणोहिनः शुक्लः स्यादुपायतः ॥ संशोध्यमानोऽपि तथा भवेन्मूर्तिर्न निर्मला ॥ ५० ॥ जिघ्रन्नापि स्वदुर्गंधं पश्यन्नापि मलं स्वकम् ॥ न विरज्जति लोकोऽप्यपीडयन्नापि नासिकाम् ॥ ५१ ॥ अहो माहस्य माहात्म्यं येन व्यामोहितं जगत् ॥ जिघ्रन्त्यन्यस्वकं दोषं कायस्य न विरजते ॥ ५२ ॥ एवमेतच्छरीरं हि निःसंगादशुचिर्ध्रुवम् ॥ त्वहमात्रसारं निःसारं कदलीसारं निभम् ॥ ५३ ॥ गर्भस्थस्य स्मृतियां सीत्सा जातस्य प्रणश्यति ॥ संमूर्च्छितस्य दुःखेन योनियं त्रप्रपीडनात् ॥ ५४ ॥ बाह्येन वायुना चास्य मोहसंज्ञेन देहिनः ॥ स्पृष्टमात्रेण घोरैरेणज्वरः समुपजायते ॥ ५५ ॥ तेन ज्वरेण महता महामोहः प्रजायते ॥ समूढस्य स्मृतिभ्रंशः शीघ्रं संजायते पुनः ॥ ५६ ॥ स्मृतिभ्रंशात्तु तस्येह पूर्वकर्मवशेन च ॥ रतिः संजायते तूर्णजं तस्मै तत्रैव जन्मनि ॥ ५७ ॥ रक्तो मूढस्य लोकोऽयमकार्ये संप्रवर्तते ॥ न चात्मानं विजानाति न परं विन्दते च सः ॥ ५८ ॥ न श्रूयते परं श्रेयः सति च क्षुषि नक्षते ॥ समेपथि शनैर्गच्छन् स्वलतीव पदे पदे ॥ ५९ ॥ सत्यांबुद्धौ न जानाति बोध्यमानो बुधैरपि ॥ संसारं क्लिश्यते तेन रागलोभवशानुगः ॥ ६० ॥ गर्भस्मृतेरभावेन शास्त्रमुक्तं महर्षिभिः ॥ तदुःखमथ नार्थाय स्वर्गमोक्षप्रसाधकम् ॥ ६१ ॥ ये सत्यस्मिन् परे ज्ञाने सर्वकार्थसाधके ॥ न कुर्वन्त्यात्मनः श्रेयस्तदत्र मद्दुतम् ॥ ६२ ॥ अव्यक्तोऽयं वृत्तिवाद्बाल्ये दुःखं महत्पुनः ॥ इच्छन्नाति न शक्नोति कर्तुं वक्तुं च सत्क्रियाम् ॥ ६३ ॥ दंतोत्थाने महदुःखं मौलेन व्याधिना तथा ॥ बालरोगैश्च विविधैः पीडा बालग्रहैरपि ॥ ६४ ॥ तृड्बुभुक्षा परीतांगः कश्चित्तिष्ठति राटन् ॥ विण्मूत्रभक्षणमपि मोहाद्बालसमाचरेत् ॥ ६५ ॥

१ कृष्णोर्णा न शुक्ला स्यादुपायतः-इ० पा० । २ विदुः-इ० पा० । ३ न च देवताम-इ० पा० । ४ कश्चित्-इ० पा० ।

कौमारेकर्णवेधेनमातापित्रोश्चताडनात् ॥ अक्षराध्ययनात्पुंसांदुःखंस्याद्गुरुशासनात् ॥ ६६ ॥ प्रसन्नोद्विग्वृत्तिश्चकारागप्रपडिनात् ॥
 रोगोद्धतस्यसतंतंकुतःसौख्यंचयौवने ॥ ६७ ॥ ईर्ष्याचमहद्दुःखंमोहाद्रक्तस्यजायते ॥ नेत्रस्यकुपितस्यैवरागोदुःखायकेवलम् ॥ ६८ ॥
 नरात्रौविंदतेनिद्राकोपाग्निपरिपीडितः ॥ दिवावापिकुतःसौख्यमथोपाजनेचिन्तया ॥ ६९ ॥ स्नाप्त्वायामितदेहस्ययेपुंसःशुक्रविंदवः ॥
 नतेसुखायमंतव्याःस्वेदजाइवविंदवः ॥ ७० ॥ किमिभिरुतुह्यमानस्यकुष्ठिनःकामिनस्तथा॥कंदूयनाग्नितापेनयद्भवेत्स्त्रीषुताडितम् ॥ ७१ ॥
 यादृशंविन्दतेसौख्यंगंडान्वयविनिर्गमे ॥ तादृशंस्त्रीषुमंतव्यनाधिकंतासुविद्यते ॥ ७२ ॥ गंडस्यवेदनायद्भस्फुटितस्यनिवर्तते ॥
 तद्भस्त्राष्वपिमंतव्यनसौख्यपरमार्थतः ॥ ७३ ॥ विष्णुत्रयसमुत्सर्गस्तुखंभवतियादृशम् ॥ तादृशंतेषुविज्ञेयमूढैःकल्पितमन्यथा॥७४॥
 नरीष्वशुचिभूतासुसर्वदोषाश्रयासुच ॥ नाणुमात्रक्रमप्येवंसुखमस्तिविचारतः ॥ ७५ ॥ सन्मानमयमानेनवियोगेनसुसंगमम् ॥ यौवनं
 रयाग्रस्तर्किसौख्यमनुपद्रवम् ॥ ७६ ॥ वलीपलितखालित्यैःश्लिथीकृतविग्रहम् ॥ सर्वक्रियास्वशक्तंचजरयाजर्जरकृतम् ॥ ७७ ॥
 स्त्रीपुंसयोर्ब्रह्मपंतदान्योन्यंप्रियंपुरा ॥ तदेवजरयाग्रस्तसुभयोरपिनप्रियम् ॥ ७८ ॥ अपूर्ववत्स्वमात्मानंजरयापरिवर्तितः ॥
 यःपश्यन्नापरिज्जेतकोऽन्यस्तस्मादचेतनः ॥ ७९ ॥ जराभिभूतःपुरुषःपत्नीपुत्रादिबाधैः ॥ अज्ञातत्वाद्गुराचरिभृत्यैश्चपरिभूयते ॥ ८० ॥
 धर्ममर्थचकामंचमोक्षंचनजरंयतः ॥ शक्तंसाधयितुंतस्माच्छरीरमिदमात्मनः ॥ ८१ ॥ वातपित्तकफादीनवैषम्यव्याधिरुच्यते ॥
 तस्माद्वाधिमयंज्ञेयंशरीरमिदमात्मनः ॥ ८२ ॥ वाताद्यव्यतिरिक्तत्वाद्वाधेनापञ्जरस्यच ॥ रोगेनानाविधैर्यानिदेहादुःखान्यनेकधा ॥
 ८३ ॥ तानिचस्वात्मवेद्यानिकिमन्यत्कथाम्यहम् ॥ एकोत्तरंमृत्युशतमस्मिन्देहप्रतिष्ठितम् ॥ ८४ ॥ तत्रैककालसंयुक्तःशेषाश्चार्ग
 तवःस्मृताः ॥ येतिवहागंतवःप्रोक्तास्तेप्रज्ञाम्यतिभेषजैः ॥ ८५ ॥ जपहोमप्रदानैश्चकालमृत्युर्नज्ञाम्यति ॥ यदिचापिनमृत्युःस्याद्विषम
 व्यादशंकितः ॥ ८६ ॥ नसंतिपुरुषेतस्मादपमृत्युविभीतयः ॥ विविधाव्याधयःशस्त्रंसर्पाद्याःप्राणिनस्तथा ॥ ८७ ॥ विषाणिजंगमा

द्यानिमृत्योद्वाराणिदेहिनाम् ॥ पीडितं सर्वरोगाद्यैरपि धन्वतरिः स्वयम् ॥ ८८ ॥ स्वस्थीकर्तुं न शक्नोति प्राप्तं मृत्युं च देहिनाम् ॥ नौषधं
 तपोदानं मन्त्रानचर्वांधवाः ॥ ८९ ॥ शक्रवन्ति परित्रातुं नरकालेन पीडितम् ॥ रसायनतपो जप्यैर्गोशसिद्धिमहात्माभिः ॥ ९० ॥ कालमृत्यु
 रपि प्राज्ञैस्तीर्यते नालसैन्नैः ॥ नास्ति मृत्युसमंदुःखं नास्ति मृत्युसमभयम् ॥ ९१ ॥ नास्ति मृत्युसमस्त्रासः सर्वेषामेव देहिनाम् ॥ सद्रार्था
 युत्र मित्राणि राज्ञ्यैश्च धनानि च ॥ ९२ ॥ अबद्धानि च वैराणि मृत्युः सर्वाणि कुंतति ॥ हे जनाः किं न पश्यध्वंसं सहस्रस्यापि मध्यतः ॥ ९३ ॥
 जनाः शतायुषः पञ्च भवति न भवति च ॥ अशीतिका विपद्यते किंचित्तसत्तिका नराः ॥ ९४ ॥ परमायुषं स्थितं षष्टिस्तच्चैवानिश्चितं पुनः ॥
 यस्य यावद्भवदेदु देहिनां पूर्वकर्मभिः ॥ ९५ ॥ तस्याद्धमातुषोरात्रिहरते मृत्युरूपिणी ॥ बालभावेन मोहेन वा र्द्धके ये जरया तथा ॥ ९६ ॥
 वर्षाणां विशतिर्याति धर्मकामार्थवर्जिता ॥ आगतुं कैर्भयैः पुंसां व्याधि शोका कैरेकधा ॥ ९७ ॥ भक्ष्यतेऽर्द्धं च तत्रापि च्छेषं तच्च जीवति ॥
 जीवति तच्च मरणं महाघोरमवाप्नुयात् ॥ ९८ ॥ जायते जन्मकोटौ षु मृतः कर्मवशात् पुनः ॥ देहभेदे नयः पुंसां वियोगः कर्मसंक्षयात् ॥ ९९ ॥
 मरणं तद्विनिर्दिष्टं नान्यथा परमार्थतः ॥ महातपः प्राविष्टस्य च्छिद्यमानेषु मर्मसु ॥ १०० ॥ यदुःखं मरणे जेतो न तस्य होपमाक्वचित् ॥
 हाता तमातः कांतेति रुदन्नैव हि दुःखितः ॥ १०१ ॥ मंडूक इव स पैश्यास्यते मृत्युना जनः ॥ बांधवैः संपरिष्वक्तः प्रियैः सपरिवारितः ॥ १०२ ॥
 निःश्वसन् दीर्घमुष्णं च मुखेन परिशुष्यति ॥ क्रन्दते चैव खट्वायां परिवर्तन्मुहुर्मुहुः ॥ १०३ ॥ संमूढक्षीयतेऽप्यथ हस्तपादावितस्ततः ॥
 खट्वातो वांछते भूमिभूमेः खट्वापुनर्महीम् ॥ १०४ ॥ विवशस्त्यक्तलजश्च मृतविष्टाले पितः ॥ याचमानश्च सलिलं शुष्कं कंठोष्ठतालुकः ॥ १०५ ॥
 चित्तयानश्च विज्ञानिकस्यैता निमृते मायि ॥ पञ्चावदानं स्वन्यमानः कालपाशेन कार्क्षितः ॥ १०६ ॥ प्रियते पश्यतामेव जनानां धुरस्वनः ॥
 जीवस्तृणजलैकैव देहादेहां विशोऽक्रमात् ॥ १०७ ॥ संप्राप्योत्तरकालं हि देहं त्यजति पौर्वकम् ॥ मरणात्प्राथनदुःखमधिकं ह्यविवेकिनः ॥
 ॥ १०८ ॥ क्षणिकं मरणदुःखमनंतं प्रार्थनाकृतम् ॥ जगतां पतिरर्थित्वा द्विष्णुर्वा मनुजं गतः ॥ १०९ ॥ अधिकः कोऽपरस्तस्मादोनया

१ योनिर्कोटौषु-इ० पा० । २ क्रंदन्-इ० पा० । ३ मरणात्प्राक्-कर्णनासिकासुखानि हस्तेन बालयतीत्यवदस्वननापदेशः ।

स्यति लाघवम् ॥ ज्ञातं मये दधुना मतो भवति यद्गुरुः ॥ ११० ॥ न परं प्रार्थयेद्भूयस्तृष्णालाघवकारणम् ॥ आदौ दुःखं तथा मध्वे दुःखं
 ते च दारुणम् ॥ १११ ॥ निसर्गात् सर्वभूतानामिति दुःखं परं परा ॥ वर्तमानान्यतीतानि दुःखा येतानि यानि तु ॥ ११२ ॥ नरान् भावये-
 त्यज्ञानविरज्जितेन ते ॥ अत्याहारान्महदुःखमनाहारान्महत्तमम् ॥ ११३ ॥ तुलितं जीवितं कष्टं मन्येऽप्येवं कुतः सुखम् ॥ बुभुक्षा सर्वरोगा-
 णां व्याधिः श्रेष्ठतमः स्मृतः ॥ ११४ ॥ सचान्नौषधिलेपेन क्षणमात्रं प्रशाम्यति ॥ क्षुद्रयाधिवेदना तुल्यानिःशेषबलकृतनी ॥ ११५ ॥ तयाभि-
 भूतोऽग्नयेथा न्ये व्याधिभिर्नरः ॥ तद्रसोऽपि हि कामाद्राजिह्वेऽग्नयै रिवर्तते ॥ ११६ ॥ तत्क्षणाद्वाद्रकालेन कंठं प्राप्य निवर्तते ॥ इति
 क्षुद्रयाधितप्तानामग्नौषधवत्स्मृतम् ॥ न तत्सुखाय मन्तव्यं परमार्थेन पंडितैः ॥ ११७ ॥ मृतोपमो यश्चेति तत्सर्वकार्यं विवर्जितः ॥ तत्रा-
 पि च कुतः सौख्यं तमसाच्छादितं तमनः ॥ ११८ ॥ प्रवाधेऽपि कुतः सौख्यं कार्यैरुपहतं तमनः ॥ कृषिगोरक्षवाणिज्यसेवाध्वादिपरिश्रमैः ॥ ११९ ॥
 प्रातर्मूत्रपुरीषाभ्यां मध्याह्ने तु बुभुक्षया ॥ तृप्ताः कामेन बाध्यन्ते जंतवोऽपि विनिद्रया ॥ १२० ॥ अर्थस्योपाजनेन दुःखमर्जितस्यापि रक्षणे ॥
 आपे दुःखं व्यथे दुःखमर्थं भयश्च कुतः सुखम् ॥ १२१ ॥ चौरैर्भयः सलिलादग्नेः स्वजनान्त्पार्थिवादपि ॥ भयमर्थवतानि त्यं मृत्योः प्राणभृता-
 मिव ॥ १२२ ॥ खयातं पक्षिभिर्मांसं भक्ष्यते श्वापदैर्भुवि ॥ जले च भक्ष्यते मत्स्यैस्तथा सर्वत्र विचिवान् ॥ १२३ ॥ विमोहयति संपत्सुताप-
 यंति विपत्तिषु ॥ खेदयं त्यर्जनाकाले कंदद्वयार्थाः सुखावहाः ॥ १२४ ॥ यथार्थं पतिरुद्दिश्याथ स्ववार्थनिःस्पृहः ॥ यतश्चार्थपतिदुः-
 खी सुखी सवार्थनिःस्पृहः ॥ १२५ ॥ शीतेन दुःखं हं मते ग्रीष्मे तापेन दारुणम् ॥ वर्षासु वातवर्षाभ्यां कालेऽप्येवं कुतः सुखम् ॥ १२६ ॥
 विवाहविस्तेरे दुःखं तद्रभौ द्वहने पुनः ॥ प्रसवेऽप्यतपेऽप्यश्वदुःखं दुःखादिकर्मभिः ॥ १२७ ॥ दन्ताक्षिरागैः पुत्रस्य हाकं क्षीकरोम्य-
 हम् ॥ गावो नद्याः कृषिर्भेगा वृषाः कापि पलायिताः ॥ १२८ ॥ अमी प्राधूर्णकाः प्राप्ता भक्तच्छेदे च मे गृहे ॥ बालापत्या च मे भार्या
 कः करिष्यति रंधनम् ॥ १२९ ॥ प्रदानकाले कन्यायाः कीदृशश्च श्वरो भवेत् ॥ इति चिन्ता भिभूतानां कुतः सौख्यं कुटुंबिनाम् ॥ १३० ॥

कुटुंबचिंताकुलितस्यपुंसःश्रुतंचशीलंचगुणाश्चसर्वे ॥ अपक्वकुंभेनिहिताइवापःप्रयातिदेहेनसमंविनाशम् ॥ १३१ ॥ राज्येचसुम
 हहःस्वसंधिविश्रहंचितया ॥ पुत्रादपिभयंयत्रतत्रसौख्यंहीहिदृशम् ॥ १३२ ॥ स्वजातीयाद्वधंप्रायःसर्वेषामेवदेहिनाम् ॥
 एकद्रव्याभिलाषित्वाच्छुनामिवपरस्परम् ॥ १३३ ॥ नाप्रधृष्यबलःकश्चिन्नृपःख्यातोस्तिभूतले ॥ निखिलंयस्तिरस्कृत्यसुखं
 तिष्ठतिनिर्भयः ॥ १३४ ॥ आजन्मनःप्रभृतिदुःखमयंशरीरंकर्मात्मकंतवमयाकथितंनरेन्द्र ॥ दानोपवासनियमैश्चकृतैस्तदेवस
 र्वोपभोगसुखभागभवतीहुपुंसाम् ॥ १३५ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णशुद्धिस्त्रिसंवादेसंसारदोषाख्यापननामच
 तुर्योऽध्यायः ॥ ४ ॥ ६ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अधोधःपतनंपुंसामधःकर्मप्रकीर्तितम् ॥ नरकार्णवधारेषुयातनापाप
 मुच्यते ॥ १ ॥ अधर्मभेदाविज्ञेयाश्चित्तवृत्तिप्रभेदतः ॥ स्थूलाःसूक्ष्माःसुसूक्ष्माश्चकोटिभेदेनैकधा ॥ २ ॥ तत्रयेपापनिच
 याःस्थूलानरकहेतवः ॥ तेसमासेनकथ्येतेमनोवाक्कायसाधनाः ॥ ३ ॥ परस्त्रीष्वथसंकल्पश्चेतसानिष्ठांचितनम् ॥ अकार्याभिविशश्च
 चतुर्धाकर्ममानसम् ॥ ४ ॥ अनिवद्धप्रलापित्वमसत्यंचाप्रियंचयत् ॥ परापवादपैशुन्यंचतुर्धाकर्मवाचिकम् ॥ ५ ॥ अभक्ष्यभक्षणं
 हिंसामिथ्याकामस्यसेवनम् ॥ परस्वानामुपादानंचतुर्द्धाकर्मकायिकम् ॥ ६ ॥ इत्येतद्वादशविधंकर्मप्रोक्तंससाधनम् ॥ तेषांभेदपुन
 र्विचमयेषांफलमनंतकम् ॥ ७ ॥ योद्विषतिमहादेवंसंसारंघर्षवतारणम् ॥ समस्तपातकोपेतास्तेयान्तिनरकाग्निषु ॥ ८ ॥ ब्रह्मश्चसुराप
 श्रस्तेयीचगुरुतल्पगः ॥ महापातकिनश्चेतेतत्संसर्गचपंचमः ॥ ९ ॥ क्रोधाद्वेषाद्व्याहोभाद्राह्मणंविशंसंतिये ॥ प्राणतिकोमहादो
 षेब्रह्मघ्नास्तेप्रकीर्तिताः ॥ १० ॥ ब्राह्मणंचसमाहूययाचमानमकिञ्चनम् ॥ पश्चान्नास्तीतिदेव्यात्सचैवंब्रह्महास्मृतः ॥ ११ ॥ यस्तु
 विद्याभिमानेनस्तेजयतिवैद्विजान् ॥ उदासीनःसभामध्येब्रह्महासोऽपितीतः ॥ १२ ॥ मिथ्यागुणैःस्वमात्मानंनयत्युत्कर्षणंवलत् ॥
 गुरुणांचविरुद्धोयःसचैवब्रह्महास्मृतः ॥ १३ ॥ क्षुद्रतृप्तंतदेहानांद्विजानांभोकुमिच्छताम् ॥ यःसमाचरतेविघ्नंतमाहुर्ब्रह्मघातकम् ॥ १४ ॥

पिशुनःसर्वलोकानांछिद्रान्वेषणतत्परः ॥ उद्देगजननःकरःसचैवब्रह्महास्मृतः ॥ १५ ॥ गवांस्तृष्णाभिभूतानांजलाथमुपसर्पताम् ॥
 यःसमाचरतेविघ्नंसचैवब्रह्महास्मृतः ॥ १६ ॥ परदोषमवज्ञायनृपकर्णेकरोतियः ॥ पापीयान्पिशुनःक्षुद्रःसचैवब्रह्महास्मृतः ॥ १७ ॥
 देवद्विजगवांभूमिपूर्वमुक्ताहरेच्युः ॥ प्रनष्टामपिकालेनतमाहुर्ब्रह्मघातकम् ॥ १८ ॥ द्विजवित्तापहरणेन्यायतःसमुपाजिते ॥ ब्रह्महत्या
 समंज्ञेयंपातकंनान्नसंशयः ॥ १९ ॥ अग्निहोत्रपरित्यागोयस्तुयाज्ञिककर्मणाम् ॥ मातापितृपरित्यागःकूटसाक्ष्यंसुहृद्बधः ॥ २० ॥ गवां
 मार्गवनेचाग्निपुरेग्रामेचदीपयेत् ॥ इतिपापानिवोराणिशुरापानसमानितु ॥ २१ ॥ हीनस्वहरेचापिनरस्त्रीगजवाजिनाम् ॥ गोधूरजतर
 त्तनानामौषधीनारजस्यच ॥ २२ ॥ चर्दनागरुकरूपूरुस्तुरीखंडवाससाम् ॥ हस्तन्यस्यापहरणंरुक्मस्त्येयसमंस्मृतम् ॥ २३ ॥ कन्यानां
 वरयोग्यानामदानंसहृदोरे ॥ पुत्रमित्रकलत्रेषुगमनंभगिनीषुच ॥ २४ ॥ कुमारीसाहसंधोरमन्त्यजस्त्रीनिषेवणम् ॥ अवर्णायाश्चगमनं
 रुतल्पसमंस्मृतम् ॥ २५ ॥ महापातकतुल्यानिपापान्युक्तानियानितु ॥ तानिपातकसंज्ञानितद्वदाम्युपपातकम् ॥ २६ ॥ द्विजार्थं
 चप्रतिज्ञायनप्रयच्छतिःपुनः ॥ तस्मान्नरपतेविघ्नतुल्यंतदुपपातकम् ॥ २७ ॥ द्विजद्रव्यापहरणंमर्यादायाव्यतिक्रमः ॥ अति
 कोपश्चमानश्चदांभिकत्वंकृतघ्नता ॥ २८ ॥ अत्यंतविषयासक्तिःकार्पण्यंश्रेष्ठमत्सरः ॥ परदारापहरणंसाध्वीकन्याविद्रूषणम् ॥
 ॥ २९ ॥ परिचितिःपरिवित्ताययाचपरिविद्यते ॥ तयोद्दानंचकन्यायास्तयोरेवचयाजनम् ॥ ३० ॥ पुत्रमित्रकलत्राणामभावे
 स्वाभिनिस्तथा ॥ शिष्टानांचैवसंन्यासःसहजानांतपस्विनाम् ॥ ३१ ॥ भंगश्चधर्मकृत्यानांसहायानांविनाशनम् ॥ पीडामा
 श्रमसंस्थानामाचरेत्त्वलिपकामपि ॥ ३२ ॥ स्वभृत्यपरिवर्गस्यपशुधान्यधनस्यच ॥ कुप्यधान्यपशुस्तेयमयाच्यानांचयाचनम् ॥
 ॥ ३३ ॥ गवांक्षत्रियवेद्यानांस्त्रीशूद्राणांविशेषतः ॥ यज्ञारामतडागानांदारापत्यस्यविक्रयः ॥ तीर्थयात्रोपवासानांव्रतायातनकर्मणाम् ॥
 ॥ ३४ ॥ स्त्रीधनान्युपजीवतिस्त्रीभिरत्यंतनिर्जिताः ॥ अरक्षणंचनारीणामद्यपस्त्रीनिषेवणम् ॥ ३५ ॥ ऋणानामप्रदानंचधान्यवृद्धयुपजीवि

१ पापं हरणे-इ०पा० । २ चंदनागुरुकपूरकस्तुरीपट्टवाससाम्-इ०पा० ।

नाम् ॥ निदिताच्च धनदानमपणनानांच विक्रयः ॥ ३६ ॥ विषमारणमंत्राणां प्रयोगो मूलकर्मणाम् ॥ उच्चाटना विचारश्चरविद्वेषक्रिया ॥
 ३७ ॥ जिह्वासुपभोगार्थस्यारम्भः स्वकर्मसु ॥ मूल्येनाध्यापयेद्यश्च मूल्येनाधीयते चयः ॥ ३८ ॥ व्रात्यताव्रतसंत्यागः सर्वाहारनिषेव
 णम् ॥ असहाराभिगमनं शुष्कतर्कावलंबनम् ॥ ३९ ॥ देवाग्रिसाधुसार्चनानि दागो ब्राह्मणस्य च ॥ प्रत्यक्षवापरोक्षवारज्ञां मंडलिकामपि
 ॥ ४० ॥ दुःशीलानां स्तिकाः पापाः सर्वशून्यस्य वादिनः ॥ पर्वकाले देवाचैव विद्यो नौ पशुग्रानिषु ॥ ४१ ॥ रजस्वलानां योनौ च मैथुनं च समा
 चरेत् ॥ स्त्रीपुत्रमित्रसंप्रतिश्रासन्नच्छेदकाश्च ये ॥ जनस्याप्रियवक्ता रोधूताः समयभेदिनः ॥ भेत्ता तडागचक्राणां संक्रमणारथ
 स्य च ॥ ४३ ॥ एकपक्षिस्थितानां च पाकभेदं करोति यः ॥ इत्येतैस्ते नराः पापैरुपपातकिनः स्मृताः ॥ ४४ ॥ युक्तास्तदूनकैः शुद्रैः पापैः पाप
 तराः स्मृताः ॥ ये गोब्राह्मणकन्यानां स्वाभि मित्रतपस्विनाम् ॥ ४५ ॥ अंतर्यातिका यैषु ते नरा नराकाः स्मृताः ॥ पराश्रिया ये तप्यंते य परद्र
 व्यसूचकाः ॥ ४६ ॥ परव्यापारनिरताः परस्त्रीनरदूषकाः ॥ द्विजाय दुःखं यः कुर्यात्प्रकारैर्वहुभिः सः ॥ ४७ ॥ सेवते यो द्विजः शुद्रां सुरां
 जिप्रतिकामतः ॥ येषां भिरताः क्रूरा ये च हिंसाप्रियं नराः ॥ ४८ ॥ वितैथी ये च कुर्वन्ति दानयज्ञादिकां क्रियाम् ॥ गोष्ठाग्निजलरथ्यासु
 तरुच्छायाभठेषु च ॥ ४९ ॥ त्यजंत्य मेध्यं पुरुषा आरामाय तनेषु च ॥ मद्ययानरतानि न्यंगानवाद्यरतानराः ॥ ५० ॥ केलीकलभुजंगाश्चरं
 श्रान्वेषणतत्पराः ॥ वंशेषु काशिकाष्ठैश्च शुभैः शंकुभिरेवा ॥ ५१ ॥ ये मार्गान्समुपश्रितं परस्त्रिराहरंति च ॥ कूटशासनहताः रः कूटकर्मकि
 यारताः ॥ ५२ ॥ कूटयुद्धाश्च शस्त्रेण कूटसंख्यवहारिणः ॥ धनुषांशल्यशस्त्राणां यः कर्ता यश्च विक्रयी ॥ ५३ ॥ निर्दयोऽतो वभृत्येषु पशूनां
 दमकश्च यः ॥ मिथ्याप्रवदतो वाक्यमाकर्णयति यः शूनैः ॥ ५४ ॥ स्वामि मित्रशुरूद्रहीमायावीचपलः शठः ॥ ये भार्यापुत्रमित्राणि बालवृद्धकृशा
 तुरान् ॥ ५५ ॥ भृत्यानां तिथिबंधूंश्च बाधयति बुभुक्षया ॥ यः स्वयं मिष्टमश्राति विप्राय न्यत्प्रयच्छति ॥ ५६ ॥ वृथापाकः स विज्ञेयो
 ब्रह्मवादिषु गार्हितः ॥ नियमान्स्वयं मादायेत्यजं त्यजितेन्द्रियाः ॥ ५७ ॥ प्रव्रज्या वासिनो ये च रहस्यानां च भेदकाः ॥ ताडयंति च वेगाद्ये शपं

१ परस्त्रिया ये हृष्यन्ते-इ० पा० २ दद्यात्-इ० पा० ३ चात्राति-इ० पा० ४ हिंसापराः-इ० पा० ५ पंचयर्थम्-इ० पा० ६ व्रतम्-इ० पा० ।

तिचमुहुर्मुहुः ॥ ५८ ॥ दुर्बलांश्चनपुष्पंतिपुनस्तान्वाहयतिच ॥ पीडयंत्यतिभारेणसक्षतान्वाहयतिच ॥ ५९ ॥ साद्व्ययमादुपरितः
 संयुक्तेषुचभुंजते ॥ येभग्नक्षतरोगार्तान्स्वगोरूपान्बुभुक्षया ॥ ६० ॥ नपालयंतियत्नेनतेगोघ्नानारकानराः ॥ वृषाणांवृषणान्येवपापि
 घ्रागालयंतिये ॥ ६१ ॥ वाहयंतिचगांध्वेयंतिमहानारकाःस्मृताः ॥ आश्रमंसमनुप्राप्तंशुतृष्णाश्रमपीडितम् ॥ ६२ ॥ येऽतिथिनाभिमन्यं
 तेतेवैनिरयगामिनः ॥ अनाथंविकलंदीनंवालंबुद्वंद्वंक्रुशतुरम् ॥ ६३ ॥ नानुकंपंतियेमूढास्तेयान्तिनिरयणवम् ॥ अजाविकोमाहिषि
 कःसामुद्रोवृषलपतिः ॥ ६४ ॥ शूद्रविद्वक्षत्रवृत्तिश्चनारकीस्याद्विजधमः ॥ शिल्पिनःकारुकावैद्याहेमकारानटाद्रिजाः ॥ ६५ ॥ कृतकौक्षेय
 संयुक्तास्तथान्येनारकाःस्मृताः ॥ यश्चोदितमतिक्रम्यस्वेच्छयावाहरेत्करम् ॥ ६६ ॥ नरकेतुसपच्येतयश्चदंडरुचिर्भवेत् ॥ उत्कोच
 कैरधिकृतैस्तस्करैश्चप्रपीडयते ॥ ६७ ॥ यस्यराज्ञःप्रजारुष्टापच्यतेनरकेषुसः ॥ योद्विजाःप्रतिगृह्णंतिनृपस्यान्यायवर्तिनः ॥ ६८ ॥
 प्रयांतितोपिघोराणिनरकाणिनसंशयः ॥ पारदारिकचौराणांयत्पापंपापार्थिवस्यतत् ॥ ६९ ॥ भवेदरक्षतस्तस्माद्वारस्तस्यप्रतिग्रहः ॥
 अचौरंचौरवत्पश्येच्चौरंवाऽचौररूपवत् ॥ ७० ॥ अविचार्येनृपस्तस्माद्धातयन्नरकं व्रजेत् ॥ धृतैतैलान्नपानानिमधुमांससुरासवम् ॥ ७१ ॥
 गुण्डेशुक्षारशार्कानिदधिमूलफलानिच ॥ तृणकाण्डपुष्पपत्रमौषधंकरंयभाजनम् ॥ ७२ ॥ उपानच्छन्नशकटमासनंशयनंवरम् ॥ ताम्रं
 सीसत्रणुकांचंशंखाद्यंचजलोद्वम् ॥ ७३ ॥ वार्क्षवौषणवाद्यंवाग्देहपूष्कराणिच ॥ ऊर्णकार्यासकौक्षेयभंगपट्टाद्वानिच ॥ ७४ ॥
 स्थूलसूक्ष्माणिवस्त्राणियेचलोभाद्धरंतिच ॥ एवमादीनिचान्यान्यनिद्रव्याणिविविधानिच ॥ ७५ ॥ नरकाणिध्रुवयांतिनरावानात्रसंशयः ॥
 यद्वातद्वापरद्रव्यमपिसर्षपमात्रकम् ॥ ७६ ॥ अपहत्यमरोयातिनरकंनानात्रसंशयः ॥ एवमाद्यैर्नरःपैरुक्तक्रांतिःसमनंतरम् ॥ ७७ ॥ शरी
 रंयातनार्थायपूर्वकारमवाप्नुयात् ॥ यमलोकंव्रजेत्तेनशरीरेणयमाज्ञया ॥ ७८ ॥ यमदूतैर्महाघोरैर्नीयमानाःसुदुःखिताः ॥ तिर्यङ्मानुष
 देहानामधर्मनिरतात्मनाम् ॥ ७९ ॥ धर्मराजःस्मृतःशास्तासुघोरैर्विविधैर्वधैः ॥ विनयाचारयुक्तानांप्रमादात्स्खलितात्मनाम् ॥ ८० ॥

प्रायश्चित्तैर्गुरुःशास्त्रानचतैर्दृश्यतेयमः ॥ पारदारिकचौराणामन्यायव्यवहारिणाम् ॥ ८१ ॥ नृपतिःशासकस्तेषांप्रच्छन्नानांचधर्माद् ॥
 तस्मात्कृतस्यपापस्यप्रायश्चित्तंसमाचरेत् ॥ ८२ ॥ नामुक्तस्यान्यथानाशःकल्पकोटिशतैरपि ॥ यःकरोतिस्वयंकर्मकारयेद्वा
 पिमोदयेत् ॥ ८३ ॥ कायेनमनसावाचातस्यचाधोगतिःफलम् ॥ इतिसंक्षेपतःप्रोक्ताःपापभेदाःससाधनाः ॥ ८४ ॥ कथ्येतगतय
 श्चित्रानराणांपापकर्मणाम् ॥ ८५ ॥ वाक्कायाचित्तजनितैर्वहुभेदभिन्नैःकृत्यैःशुभाशुभफलोदयहेतुभूतैः ॥ भास्वत्सुरेशुभुवनंनरकाननेका
 नमंप्राप्तुवंतिमनुजामनुजैर्द्रुचन्द्र ॥ ८६ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणोत्तरपर्वणिपापभेदख्यापनोनामपञ्चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ४९ ॥
 ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अथपारैरिमैयातियमलोकंचतुर्विधैः ॥ संत्रासजननचोरविवशाःसर्वदेहिनः ॥ १ ॥ गर्भस्थैर्जायमानैश्चवालैस्तरुण
 मध्यमैः ॥ पुंस्त्रीनपुंसकैर्वृद्धैस्तव्यंसर्वजंतुभिः ॥ २ ॥ शुभाशुभफलंतत्रदेहिनंप्रविचार्यते ॥ चित्रगुप्तादिभिःसम्भ्यैर्मध्यस्थैःसर्वदंशिभिः ॥
 ॥ ३ ॥ नन्तेऽत्रप्राणिनःसंतियेनयांतियमक्षयम् ॥ अवश्यंहिकृतंकर्मभोक्तव्यंतद्विधारितम् ॥ ४ ॥ तत्रयेशुभकर्माणःसौम्यचित्तादयान्वि
 ताः ॥ तेनरायांतिसौम्येनपथायमानिकेतनम् ॥ ५ ॥ यःप्रदद्याद्विजेन्द्राणामुपानत्काष्ठपादुकाम् ॥ सवराश्वेनमहतासुख्यातियमालयम् ॥
 ॥ ६ ॥ छत्रदानेनगच्छतियथाछत्रेणदेहिनः ॥ दिव्यवस्त्रपरिधानायांतिवस्त्रप्रदायिनः ॥ ७ ॥ शिविकाश्चप्रदानेनतस्तेनसुखं व्रजेत् ॥
 शय्यासनप्रदानेनसुखयांतियमाश्रयम् ॥ ८ ॥ आरामकर्ताछायाशीतलासुखं व्रजेत् ॥ यांतिपुष्पकयानेनपुष्पासमप्रदायिनः ॥ ९ ॥
 देवायतनकर्तृचयतीनामाश्रमस्यच ॥ अनाथमंडपानांचक्रीडन्यातिगृहोत्तमैः ॥ १० ॥ देवाग्निगुरुविप्राणांमातापित्रोश्चपूजकाः ॥ पूज्य
 मानानरायांतिकामिकेनपथासुखम् ॥ ११ ॥ द्योतयंतोदिशःसर्वायांतिदीपप्रदायिनः ॥ प्रतिश्रयप्रदानेनसुखयांतिगृहंस्वयम् ॥ १२ ॥
 सर्वकामसमृद्धेनपथागच्छंतिगोप्रदाः ॥ येनपापानि कुर्वन्ति तेतृतायांतिनान्यथा ॥ १३ ॥ आर्तौषधप्रदातारःसुखयांतिनिराकुलाः ॥ विश्रा
 म्यमाणागच्छंतिशुक्रशुश्रूषणेतराः ॥ १४ ॥ पादशौचप्रदानेनशीतलेनपथाव्रजेत् ॥ पादाभ्यंगंचयःकुर्व्यादधपृष्ठेनसव्रजेत् ॥ १५ ॥ हेमरत्नप्रदाने

१ सर्वजंतवः-इ० पा० । २ यमक्षयं यमगृहमित्यर्थः । ३ अग्नौषधप्रदातारः-इ० पा० ।

नयातिदुर्गाणिनिस्तरन् ॥ यानवाहनदानेननरयानेनगच्छति ॥ १६ ॥ सर्वकामसमृद्धात्माभूमिदानेनगच्छति ॥ अन्नपानप्रदानेनपिबन्वादे
श्रगच्छति ॥ १७ ॥ इत्येवमादिभिर्दानैः सुखयातियमक्षयम् ॥ स्वर्गोपिविपुलाभोगान्प्राप्नुवतिनरोत्तमः ॥ १८ ॥ सर्वेषामेवदानानामन्नदानं परं स्मृ
तम् ॥ सद्यः प्रीतिकरं दिव्यं बलबुद्धि विवर्द्धनम् ॥ १९ ॥ त्रयाणामपि लोकानां जीवितं ह्युदकं स्मृतम् ॥ पवित्रममृतं दिव्यं शुद्धं सर्वसायनम् ॥ २० ॥
अन्नपानचगोवस्त्रभूशय्याछत्रमासनम् ॥ परलोके प्रशस्तानिदानान्यष्टौ विशेषतः ॥ २१ ॥ अन्नदानं विशेषणधर्मराजपुरेनराः ॥ यस्माद्याति सुखे
नैव तस्माद्भर्मसमाचरेत् ॥ २२ ॥ येषुनः क्रूरकर्माणः पापादानविवर्जिताः ॥ ते चोरेणपथायांतिदक्षिणेनयमालयम् ॥ २३ ॥ षडशीतिसहस्राणि यो
जनानामतीत्ययत् ॥ वैष्वस्वतपुंज्ञेयं नानारूपव्यवस्थितम् ॥ २४ ॥ समीपस्थमिवाभातिनराणां शुभकर्मणाम् ॥ पापानामतिदूर
स्थपथारौ द्वे गच्छताम् ॥ २५ ॥ तीव्रकंठकयुक्तेन शर्करानिचितेन च ॥ भुरधारानिभैस्तत्रैः पापाणि नैचितेन च ॥ २६ ॥ क्वचि
त्पकेन महता दुरुत्तारैश्च खातकैः ॥ लोहसूचीनिर्भेदैर्भैः संछन्नेनपथाक्वचित् ॥ २७ ॥ तटप्रपातविष्टभैः पर्वतैर्वृक्षसंकुलैः ॥ प्रतप्तां
गारयुक्तेनयांति मार्गेण दुःखिताः ॥ २८ ॥ क्वचिद्विषमगतांभिः क्वचिच्छोष्ठैः सुपिच्छलैः ॥ प्रतप्तवलुकामिश्रितथातक्षिणैश्च शकुभिः ॥
॥ २९ ॥ अनेकतापैर्विततैर्व्याप्तैर्वंशवनं क्वचित् ॥ क्वचिद्रालुकया व्याप्तं कष्टेनैव प्रवेशनम् ॥ ३० ॥ क्वचिदुष्णं बुनव्याप्तं क्वचिच्च
करिषाग्निना ॥ क्वचित्सिंहवृक्षैर्व्याप्तं दशैः कटैश्च दारुणैः ॥ ३१ ॥ क्वचिन्महाजलैः क्वचिच्चाजगैः पुनः ॥ मक्षिकाभिश्च रौद्राभिः
क्वचित्सर्पैर्विषोल्बणैः ॥ ३२ ॥ मत्तमातंगयूथैश्च बलान्मत्तैः प्रमाथिभिः ॥ पंथानमुल्लिखद्भिश्च तक्षिणशृगमहवृषैः ॥ ३३ ॥ महाविपाणै
र्महिषैरुष्टैर्मत्तैश्च खातकैः ॥ डाकिन्याभिश्च रौद्राभिर्विकरालैश्च राक्षसैः ॥ ३४ ॥ व्याधिभिश्च महाघोरैः पीडयमाना ब्रजन्ति च ॥ म
हाधूलीविमिश्रेण महाचण्डेन वायुना ॥ ३५ ॥ महापापाणवर्षेणहन्यमानानिराश्रयाः ॥ क्वचिद्विद्युत्प्रातेन दार्यमाणा ब्रजन्ति च ॥ ३६ ॥

१ यमालयम्-इ० पा० । २ प्राप्नोति विविधान्नरः-इ० पा० । ३ कथितं पयः-इ० पा० । ४ सुखं चरेत्-इ० पा० । ५ गुरुकर्मणाम्-इ० पा० । ६ लोह
सूचीभिरत्यंतम्-इ० पा० । ७ दुष्टाबुना-इ० पा० । ८ शाकिनीभिः-इ० पा० । ९ विद्युत्प्रातेन दह्यमानाः-इ० पा० ।

महतावाणवर्षेणविध्यमानाश्चसर्वज्ञाः ॥ पतद्भिर्वज्रसंघातैरुल्कापातैश्चद्वारुणैः ॥ ३७ ॥ प्रतप्तांगावरषेणदह्यमानानाव्रजन्ति च ॥ तै
मेनपांशुवर्षेणपूर्यमाणारुदन्ति च ॥ ३८ ॥ महामेघसर्वैर्धोरैर्विज्रास्यन्तेमुहुर्मुहुः ॥ निशिताशुधवर्षेणचूर्यमाणानरैर्वृताः ॥ ३९ ॥
महाक्षाराम्बुधाराभिःसिच्यमानाद्रवन्ति च ॥ महाक्षतिनमरुतातीक्ष्णेनपरुषेण च ॥ ४० ॥ समन्तात्पिण्डयमानास्तेऽप्यन्तेसंकुचन्ति च ॥
इत्थंमार्गेणरौद्रेणपाथैर्विरहितेन च ॥ ४१ ॥ निरालेबेनदुर्गेणजलेनसमन्ततः ॥ अविश्रामेणमहतानिर्गतापाश्रयेण च ॥ ४२ ॥ तमोरूपेणकष्टेनसर्वे
दुःखाश्रयेण च ॥ नीयन्तेदेहिनाःसर्वेयमूढाःपापकर्मिणः ॥ ४३ ॥ यमदूतैर्महाधोरैस्तदाज्ञाकारिभिर्बलात् ॥ एकाकिनःपराधीनामित्रबन्धुविवर्जिताः
॥ ४४ ॥ शोचन्तःस्वानिकर्माणिरुदन्तश्चमुहुर्मुहुः ॥ प्रेतभृताविवस्त्राश्चशुष्ककण्ठोष्ठतलुकाः ॥ ४५ ॥ कुशाङ्गाभीतभीताश्चदह्यमानाःक्षुधा
मिनाबद्धाःशृंखलयाकेचिदुत्तानाःपादयोर्नराः ॥ ४६ ॥ आकृष्यन्तेघृष्यमाणायमदूतैर्बलैर्लकटैः ॥ पुनश्चाधोमुखान्येघृष्यमाणःसुदुः
खिताः ॥ ४७ ॥ केशपाशनिबद्धाश्चकृष्यन्तेरज्जुभिर्नराः ॥ ललाटेचाकुशैस्तैर्क्षेत्रभिन्नाःकृष्यन्तिदेहिनः ॥ ४८ ॥ उत्तानारटमानाश्चकचि
दंगारवत्सर्पना ॥ पश्चाद्बाह्वंसवद्धाश्चजठरेचप्रपीडिताः ॥ ४९ ॥ पूरिताःशृंखलाभिश्चहस्तयोश्चप्रकीलिताः ॥ शरीरायामर्द्धचन्द्रेणक्षिप्य
माणास्तस्ततः ॥ ५० ॥ शिश्रेचवृषणेबद्धानीयन्तेचर्मरज्जुना ॥ विभिन्नादरेचान्येतत्तृणसलयानराः ॥ ५१ ॥ कृष्यन्तेकणयोश्चान्ये
भिन्नाश्चचिबुकोपरि ॥ छिन्नाग्रपादहस्ताश्छिन्नकण्ठौष्ठनासिकाः ॥ ५२ ॥ संछिन्नाशिश्रवृषणाश्छिन्नाभिन्नांगसंघयः ॥ प्रतुद्यमानाःकुतै
श्चसायकैश्चततस्ततः ॥ ५३ ॥ भिद्यमानाःप्रधावन्तिकन्दमानानिराश्रयाः ॥ मुद्गैर्छोदण्डैश्चहन्यमानासुहुर्मुहुः ॥ ५४ ॥ कशै
श्चविधैर्धोरैर्व्वलिताग्निप्रभैः ॥ भिडिपालैर्विभिद्यन्तेस्रवन्तःपूयशोणितम् ॥ ५५ ॥ मांसैक्षताश्चकृमिभिर्नीयन्तेविवशानराः ॥ याच
मानाश्चसलिलमन्नंचापिबुभुक्षिताः ॥ ५६ ॥ द्यायांप्राथयमानाश्चशीतातर्ब्ववायुना ॥ दानहीनाःप्रयान्त्येवयावन्तोविमुखानराः ॥ ५७ ॥

१ महता-इ० पा० । २ म्रियमाणस्ते-इ० पा० । ३ पापकारिणः-इ० पा० । ४ कुधाभिना-इ० पा० । ५ कृष्यमाणाः-इ० पा० । ६ केशपाश
निबद्धाश्च तान्याम्याः कर्षयन्ति च-इ० पा० । ७ प्रपीडिताः-इ० पा० । ८ च पुनःपुनः-इ० पा० ।

गृहीतदानपाथेयाः सुखं याति यमालयम् ॥ एवं यथातिकष्टेन प्राप्ताय मपुरंतदा ॥ ६८ ॥ प्रज्ञापितास्तदाहूतैर्निर्वश्यते यमाग्रतः ॥ तत्र य
 शुभकर्माणस्तांश्च संमानयेद्यमः ॥ ६९ ॥ स्वागतासनदानेन पादार्घ्येण च ॥ धन्यायूयं महात्मान आत्मनो हितकारिणः ॥ ६० ॥
 येन दिव्यसुखार्थाय भवद्भिः सुकृतं कृतम् ॥ इदं विमानमारुह्या दिव्यस्त्रीभोगभूषितम् ॥ ६१ ॥ स्वर्गगच्छध्वमतुलं सर्वकामसमन्वितम् ॥ ततो
 भुक्त्वा महाभोगानंते पुण्यस्य संक्षयात् ॥ ६२ ॥ यत्किञ्चिदल्पमशुभं पुनस्तदिह भोक्ष्यथ ॥ ते चापि धर्मराजाननराः पुण्यानुभावतः ॥ ६३ ॥
 पश्यंति सौम्यवदनं पितृभूतमिवात्मनः ॥ येषु नः पापकर्माणस्ते पश्यंति भयानकम् ॥ ६४ ॥ पापाविशुद्धनयना विपरीतात्मबुद्धयः ॥ दंष्ट्राक
 रालवदनं शुकुटीकुण्डिलेक्षणम् ॥ ६५ ॥ ऊर्ध्वकेशं महाश्मश्रुं स्फुरदधरोत्तरम् ॥ अष्टादशभुजं कुण्डनीलां जनचयोपमम् ॥ ६६ ॥
 सर्वायुधोद्यतकं ब्रह्मदंडेन तर्जकम् ॥ महामहिषमारूढं दांसाग्निमलोचनम् ॥ ६७ ॥ रक्तमाल्याम्बरधरं महामेरुमिवोच्छ्रितम् ॥
 प्रलयांबुदनिर्घोषं पिवंतमिव सागरम् ॥ ६८ ॥ ग्रंथं तमिव लोकानां मुद्गरं तमिवानलम् ॥ मृत्युश्च तत्समीपस्थः कालानलसमप्रभः ॥ ६९ ॥
 कालश्चाज्जनसंकाशः कृतं तंश्च भयानकः ॥ मारीचो ग्रामहारी कालरात्रिः सुदारुणः ॥ ७० ॥ विविधा व्याधयः कष्टानां नारूपभयावहाः ॥
 शक्तिशूलं कुशधराः पाशचक्रासिधारिणः ॥ ७१ ॥ वज्रदण्डधरौ राद्रेः शुद्रतूणीधनुर्द्वराः ॥ असंख्याता महवीर्याः क्रूराश्चाजनसंप्रभाः ॥ ७२ ॥
 सर्वायुधोद्यतकराः मृदूताभयानकाः ॥ अनेन परिवारेण महाधारेण संवृतम् ॥ ७३ ॥ यमं पश्यंति पापिष्ठाश्चित्रगुप्तं च भीषणम् ॥
 निर्भर्त्सेयं तं चात्यन्तं यमं सदुपकारिणम् ॥ ७४ ॥ चित्रगुप्तश्च भगवान्धर्मवाक्यैः प्रबोध्यन् ॥ भो भो दुष्कृतकर्माणः परद्रव्यापहारिणः ॥ ७५ ॥
 गर्वितारूपवर्षेण परदारविमर्दकाः ॥ यत्स्वयं क्रियते कर्म तत्स्वयं भुज्यते पुनः ॥ ७६ ॥ तत्किमात्मोपघातार्थं भवद्भिर्दुष्कृतं कृतम् ॥ इदानीं
 किंप्रतप्यध्वं पीड्यमानाः स्वकर्मभिः ॥ ७७ ॥ भुजध्वं स्वानिकर्मणिना त्रदोषोऽस्ति कस्यचित् ॥ एते च पृथिवीपालाः संप्राप्ता मत्समीपतः ॥ ७८ ॥
 स्वकीयैः कर्मभिर्घोरैर्दुःप्रज्ञाबलगर्विताः ॥ भो भो नृपादुराचाराः प्रजाविध्वंसकारिणः ॥ ७९ ॥ अल्पकालस्य राज्यस्य कृतो किं दुष्कृतं कृतम् ॥

राज्यलोभेनमोहाद्वावलादन्यायतः प्रजाः ॥ ८० ॥ यत्पाडिताः फलं तस्य भुजध्वमधुनानृपाः ॥ कृतराज्यं कलत्रं च यदर्थमशुभं कृतम् ॥ ८१ ॥
 तत्सर्वं संपरित्यज्य यूयमेक किनः स्थिताः ॥ पश्यामतद्वलं तुभ्येन विध्वंसिताः प्रजाः ॥ ८२ ॥ यमदूतैस्तडावमाना अधुना कीदृशं भवेत् ॥
 एवं बहुविधैर्विक्रयैरुपलब्धाय मेनते ॥ ८३ ॥ शोचंतः स्वानि कर्माणि तूष्णीं तिष्ठति पार्थिव ॥ इति धर्मसमादिश्य नृपाणां धर्मराट् पुनः ॥ ८४ ॥
 तत्पापं पंकजमुद्भूयार्थमिदं वचनमब्रवीत् ॥ भो भोश्चण्डमहाचण्डगृहीत्वा नृपती निर्मान् ॥ ८५ ॥ विज्ञो यध्वं पापेभ्यः क्रमेण नरकाग्निषु ॥
 ततः शीघ्रं समुत्थाय नृपान्संगृह्य पादयोः ॥ ८६ ॥ भ्रामयित्वातिवेगेन विक्षिप्योर्ध्वं विगृह्य च ॥ सर्वप्राणेन महता सुतप्तं तु शिलातले ॥ ८७ ॥
 आरुफालयति तरसा वज्रेण वेगमहदुमम् ॥ ततः सरक्तस्रोतोभिः स्रवते जर्जरकृतः ॥ ८८ ॥ सनिः संज्ञस्तदा देही निश्चेष्टः संप्रजायते ॥
 ततः सवायुना स्पृष्टः शूनैरुज्ज्विते पुनः ॥ ८९ ॥ ततः पापविशुद्धयर्थं क्षिप्यते नरकार्णवे ॥ अष्टाविंशतिरेवाधः क्षिते नरकोटयः ॥ ९० ॥
 समस्य तलस्य तिरोरेतमसि संस्थिताः ॥ रौरवप्रभृतीनां च नरकाणां ज्ञातं स्मृतम् ॥ ९१ ॥ चत्वारिंशत्समाधिकं महानरकमंडलम् ॥
 येषु पापाः प्रपच्यन्ते नराः कर्मानुरूपतः ॥ ९२ ॥ याँतनाभिर्विचित्राभिराकर्मप्रक्षयाद्भृशम् ॥ आमलप्रक्षयाद्यद्भृशं धास्यंति यातवः ॥ ९३ ॥
 तथा पापक्षयान् पापाच्छोध्यन्ते नरकाग्निषु ॥ सुगाढहस्तया बाढं तप्तं शूलयानराः ॥ ९४ ॥ महावृक्षाग्रशालायां लंबं वेत्यमर्ककरैः ॥
 तत्स्तेसपयंत्रेण क्षिप्ता दोल्यतिर्किंकरैः ॥ ९५ ॥ दोल्यन्तश्चातिवेगेन निःसंज्ञायां तियोजनम् ॥ अंतरिक्षस्थितानां च लोहभारज्ञाततः ॥
 ॥ ९६ ॥ पादयोर्ध्वतेते पांथमदूतं महाबलैः ॥ तेन भारेण महता भृशमाता हतानराः ॥ ९७ ॥ ध्यायंति स्वानि कर्माणि तूष्णीं तिष्ठं
 तिविह्वलाः ॥ ज्वालाभिरग्निवर्णाभिह्वोहदंडैः संकटकैः ॥ ९८ ॥ हन्यंते किंकरैर्धौरैः समन्तात् पापकारिणः ॥ ततः शरेण दीप्तिवह्ने
 रपि विशेषतः ॥ ९९ ॥ समन्ततः श्रिलप्यन्ति क्षतगांजर्जरकृताः ॥ पुनर्विदार्य चांगुलिशरसप्रभृति क्रमात् ॥ १०० ॥ वृंताकवत्प्र

१ तुभ्यं त्वेत्यर्थः-षष्ठ्यर्थे चतुर्थी । २ बलात्-इ० पा० । ३ पापिष्ठान्-इ० पा० । ४ प्रगृह्य च-इ० पा० । ५ आरुफालयन्ति-इ० पा० । ६ एषु-इ० पा० ।

७ बुध्यन्ते स्वानि कर्माणि कृष्यन्ते यमकिंकरैः-इ० पा० ।

पच्यतेतत्तलकटाहके ॥ विष्टापूर्णततःकूपेकृमीणांनिचयेततः ॥ १०१ ॥ मेदस्त्वक्पूयपूर्णयांवाप्याक्षिप्यतितेपुनः ॥ भक्ष्यते
 क्रिमिभिस्तीक्ष्णैर्होहोतुडैश्चवायसैः ॥ १०२ ॥ श्वभिर्दशैर्वृकैर्घोरैर्व्याघ्रैरप्यथवानरैः ॥ पच्यतेमांसवच्चापिप्रदीप्तांगारराशिषु ॥ १०३ ॥
 प्रोताःशूलेषुतीक्ष्णेषुनराःपापेनकर्मणा ॥ तिलपिंडैरिवाक्रम्यघोरैःकर्मभिरात्मनः ॥ १०४ ॥ तिलवत्संप्रीडयंतैचक्राल्येनर
 केतथा ॥ भिद्यंतैचापितलेषुलोहभ्राष्ट्रेष्वनेकधा ॥ १०५ ॥ तैलपूर्णकटाहेषुसुतसेषुपुनःपुनः ॥ बहुशःपीडयतेजिह्वायाऽसत्य
 प्रियवादिनी ॥ १०६ ॥ संदंशेनसुतसेनप्रपीडयंतैचपादयोः ॥ मिथ्यागमप्रवक्तुश्चाद्विजिह्वस्यचनिर्गताः ॥ १०७ ॥ जिह्वाद्धकोश
 विस्तीर्णाहलैस्तीक्ष्णैश्चबाध्यते ॥ निर्भत्सयंतियेक्रूरामातरपितरगुरुम् ॥ १०८ ॥ तेषांवक्षलूकाभिर्मुखमापूर्यसेव्यते ॥ ततः
 क्षारेणदीप्तेनताम्रेणतुपुनःपुनः ॥ १०९ ॥ हतेनापूर्यतेऽत्यर्थतत्तलैश्चतन्मुखम् ॥ इतस्ततःपुनर्वक्त्रंभृशमापूर्यहन्यते ॥ ११० ॥
 विष्टाभिःकृमिभिश्चापिसुवर्णहरणैरनरैः ॥ १११ ॥ परिष्वजतिचात्युग्रांप्रदीप्तालोहशालमलिम् ॥ हन्यतेपृष्ठदेशेचपुनस्तीक्ष्णैर्महाघनैः ॥
 दंतुरेणातिकूटेनक्रकेनवलीयसा ॥ ११२ ॥ शिरःप्रभृतिपादांतंघोरैःकर्मभिरात्मजैः॥खाद्यतेस्वनिमांसानिपायतेऽणितस्त्वकम् ॥ ११३ ॥
 अन्नंपानंनदंत्यैर्मूढैर्नाप्यनुमोदितम्॥इक्षुवत्तेप्रपीडयंतैजर्जरकृतमस्तकाः॥ ११४ ॥असितालवनेघोरेच्छिद्यंतैखण्डखण्डशः ॥ सूचीभिर्भि
 न्नसर्वांगारततश्चूलप्ररोपिताः॥ ११५ ॥संवाध्यमानाविवशाःक्लिश्यंतैनम्रियंतैवै॥देहादुत्साद्यमांसानिभिद्यंतैऽस्थानिमुद्गरैः॥ ११६ ॥दृष्टिराकृ
 प्यतेतूर्णयमदूर्तेर्वेलोककटैः॥निरस्तास्तेनिरुद्धासास्तिष्ठतिनरकेधुवम्॥ ११७ ॥उच्छ्वसंतिसदाश्वासैर्वालुकावदनवृताः॥गौरवेरादमानाश्चपी
 डयंतैविविधैःशूरैः॥ ११८ ॥ महारौरवपीडाभिर्महतीभिस्तदंतिके॥पदोराम्येगुदेचैवपाशैर्चोरसिमस्तके ॥ ११९ ॥ निखन्यंतैघनैस्तक्ष्णैः
 सुतसैर्लोहशंकुभिः॥सुतसवालुकार्यांचप्रलुठयंतैपुनःपुनः॥ १२० ॥ जतुपंकेभृशंतैस्तक्षिभ्वाक्रंदंतिविस्तरम्॥तिनैतेनवरूपेणहसंतितारदारि

१ द्रौण्याम्-इ० पा० । २ व्याघ्रैश्च विरुतानैः-इ० पा० । ३ दीप्तांगारप्रदीप्तिषु-इ० पा० । ४ ह्रस्वमांसानि-इ० पा० । ५ अशिवमुद्गरैः-इ० पा० ।

६ जल्पंतै च-इ० पा० ।

कम् ॥ १२१ ॥ गाढमालिङ्ग्यते नारी ज्वलती लोहनिर्मिताम् ॥ पूर्वाकारचक्रपुरुषप्रज्वलन्तं समततः ॥ १२२ ॥ दुश्चारिण्यः स्त्रियोगाढमालिङ्गतिवदन्ति
च ॥ किंप्रथावसिगेनेतनमोक्षोऽस्ति सांप्रतम् ॥ १२३ ॥ लंघितस्तथेयाभर्तापापं भुङ्क्वत्यथ धुना ॥ लेहकुंभे तथा क्षिप्ताः सविधानैः शनैः शनैः
॥ १२४ ॥ मृद्वग्निनाथपच्यते स्वपापैरेवमानवाः ॥ कण्ठ्यदुखलेसास्त्राः प्रक्षिप्यन्ते शिलासुच ॥ १२५ ॥ क्षिप्यन्ते चाधकूपेषु दश्यन्ते अमरै
र्भुशम् ॥ कृमिभिर्भिन्नसर्वांगाः शतशोजर्जरकृताः ॥ १२६ ॥ मुतीक्ष्णक्षारकूपेषु क्षिप्यन्ते तदनन्तरम् ॥ महाज्वाले च नरके पापाः फूत्कारयन्ति च ॥
॥ १२७ ॥ इतस्तत्तत् श्रद्धावन्ति दह्यमानास्तदक्षिणा ॥ पृष्ठे चानीय जघे द्विविच्यन्ते स्कंधयोः स्थिते ॥ १२८ ॥ तयोर्मध्ये न चाकृष्य बाहुपृष्ठे न गाढतः ॥
वध्वाः परस्परं सर्वसुदृढाङ्गारज्जुभिः ॥ १२९ ॥ पीडयन्ति सुसंख्या भ्रमरास्तीक्ष्णलोहजाः ॥ मानिनां क्रोधिनां चैव पुरापापस्य संशयात् ॥ १३० ॥
पापानां नरके पुंसां घृष्यन्ते च दंनं यथा ॥ शरीराभ्यन्तरगतं तरुणानां च दारुणम् ॥ १३१ ॥ पिडबन्धः स्मृतोऽयम्यो महाज्वालेषु यातनाः ॥
रज्जुभिर्विधितां गाश्च प्रलिप्ताः कर्दमेन च ॥ १३२ ॥ करिष्वक्षवह्नां च पच्यन्ते न प्रियन्ति च ॥ मुतीक्ष्णक्षारतोयेन शर्करासुशिलासुच ॥ १३३ ॥
आपापसंक्षयात् पापाघृष्यन्ते च दंनं यथा ॥ शरीराभ्यन्तरगतैः प्रभूतैः कृमिभिर्नराः ॥ १३४ ॥ भक्ष्यन्ते तीक्ष्णवदनैरादेहप्रक्षयाद्भुशम् ॥
कृमीणां निचये क्षिप्ताः पूतिमांसस्य राशिषु ॥ १३५ ॥ तिष्ठत्युद्दिग्दहदयाः पर्वताभ्यां च पीडिताः ॥ सुतप्तवज्रलेपेन शरीरमनुलिप्यते ॥ १३६ ॥
अधोमुखोद्धेपादाश्च धृतास्तप्यन्ति वह्निषु ॥ वदनन्ति प्रविच्यन्तं सुतप्तायोमयं गुडम् ॥ १३७ ॥ तेषां दतिपराधीना हन्यमानास्तु मुद्गरैः ॥
ये शिवायतनारामवापीकूपमठाङ्गताः ॥ १३८ ॥ अभिद्रवन्ति पापिष्ठानरास्तत्र वसन्ति च ॥ व्यायामोद्धर्तनभ्यङ्गस्नानमापानभोजनम् ॥ १३९ ॥
क्रीडनमैश्वर्यं न दूतमाचरन्ति रमन्ति च ॥ तेषां धैर्विधैर्धैरौ रक्षुयन्त्रादिपीडनैः ॥ १४० ॥ निरयाग्निषु पच्यन्ते यावदाचन्द्रतारकम् ॥ येषु श्वं
ति गुरोर्निर्दातं च कर्णः प्रपूर्यते ॥ १४१ ॥ अग्निवैरयः कलैस्तप्तताम्रादिभिर्दुतैः ॥ त्रपुसीसारकूटयैः क्षारेण जंतुना पुनः ॥ १४२ ॥
क्रमादापूर्यन्ते कणोनरकेषु च यातनाः ॥ अनुक्रमेण सर्वेषु भवन्त्येते समततः ॥ १४३ ॥ सर्वद्रियाणामप्येवं क्रमात्पापेन यातनाः ॥ भवन्ति

१ तदा नरम्-इ० पा० । २ तथाविधम्-इ० पा० । ३ अथःशिरार्धपादाश्र-इ० पा० ।

घोराःप्रत्येकंशरीरितत्कृतेनच ॥ १४४ ॥ स्पृशलोभेनयेमूढाःसंस्पृशतिपरस्त्रियम् ॥ तेषांत्वगग्निवर्णाभिःसूचीभिःपूर्यतेभृशम् ॥ १४५ ॥
 ततःक्षारादिभिःसर्वैःशरीरमनुलिप्यते ॥ यातनाचमहाकष्टासर्वेषुनरकेषुच ॥ १४६ ॥ गुरोःकुर्वेतिभ्रुकुटिकूरंक्षुश्रयेनराः ॥
 परदारंश्चपश्यतिलुब्धाःस्निग्धेनचक्षुषा ॥ १४७ ॥ सूचीभिरग्निवर्णाभिस्तैर्षानेनंप्रपूर्यते ॥ क्षाराद्यैश्चक्रमात्सर्वदेहसर्वाश्चयातनाः ॥ १४८ ॥
 देवाग्निगुरुविप्राणयेऽनिवेद्यभुञ्जते ॥ लोहकलशैस्तैस्तैस्तान्निह्वास्यंप्रपूर्यते ॥ १४९ ॥ ततःक्षारेणदीप्तैर्नैतलताम्रादिभिःक्रमात् ॥
 शरीरेचमहाघोराश्चित्रानरकयातना ॥ १५० ॥ यैश्चिवारामपुष्पाणिलोभात्संगृह्यपाणिना ॥ जिघ्रतिमृदमनसाशिरसाधारयतिच ॥ १५१ ॥
 आपूर्यतेशिरस्तेषामुततैर्लोहशङ्कुभिः ॥ नासिकाचातिबहुशस्ततःक्षारादिभिःपुनः ॥ १५२ ॥ यैर्नंदतिमहात्मानमाचार्यधर्मदेशकम् ॥
 शिवभक्तांश्चयेमूढाःशिवधर्मचशाश्वतम् ॥ १५३ ॥ तेषामुरसिकंठेचनिह्वायादंतसंधिषु ॥ तालुकोष्ठेचनासायांसूक्ष्मसर्वांगसंधिषु ॥ १५४ ॥
 अग्निवर्णाःसुतताश्चित्रिखालोहशङ्कवः ॥ आखन्यतेसुबहुशःस्थानेष्वेतेषुमुद्गरैः ॥ १५५ ॥ ततःक्षारेणतप्तैर्नताम्रिणत्रपुणापुनः ॥
 तप्ततैलादिभिःसर्वैरापूर्यतेसमंततः ॥ १५६ ॥ क्षारताम्रादिभिर्देहद्वयैर्बहुशःपुनः ॥ नरकेषुचसर्वेषुविचित्रादेहयातनाः ॥ १५७ ॥
 भवंतिबहुशःकष्टाःपाणिपादसमुद्रवाः ॥ शिवायतनपर्यतेशिवागमेचकुत्रचित् ॥ १५८ ॥ समुत्सृजतिपपाःपुरीषंमूत्रमेववा ॥ तेषांलिंगंसवृप
 णंचूण्यतेलोहमुद्गरैः ॥ १५९ ॥ सूचीभिरग्निवर्णाभिस्ततश्चापूर्यतेपुनः ॥ लोहदण्डश्चसुमहानग्निवर्णःसकंटकः ॥ १६० ॥ आशिद्यतेगुदस्तेपांयाव
 न्मूर्ध्निधिविनिर्गतः ॥ ततःक्षारेणमहताताम्रिणत्रपुणापुनः ॥ १६१ ॥ हुतेनापूर्यतेगाढगुदंशिश्निहृदिहिनाम् ॥ मनःसर्वेन्द्रियाणांचयस्मादुक्तंप्रवक्तव्यम्
 ॥ १६२ ॥ तस्मादिन्द्रियदुःखेनयाचतेतत्सुदुःखितम् ॥ धनेसत्यापयेदानंनप्रयच्छंतितृष्ण्या ॥ अतिथिंचावमन्यतेकालप्राप्तंहाश्रमे ॥ १६३ ॥
 तेलोहतोरणेबद्धाहस्तपादावताडिताः ॥ विदारितांगाःशुष्यन्तेतिष्ठंत्यब्दशतंनराः ॥ १६४ ॥ हस्तपादललाटेषुकीलितालोहशङ्कुभिः ॥

१ ये देवारामपुष्पाणि-इ०पा० । २ विष्णुधर्मच-इ०पा० । ३ देवायतनपर्यते देवारामे च कुत्रचित्-इ०पा० । ४ भृशम्-इ०पा० । ५ निरूप्य च गुदे
 तेषां यावन्मूर्ध्नि विनिर्गमः-इ०पा० ।

नित्यं च नीघृतं वंक्रं कलकद्वयनाडितम् ॥ १६५ ॥ कृमिभिः प्राणिभिश्चैष्ट्रोहदं देश्वायसैः ॥ उपद्रवैर्वहुविधैः सपैमुखैस्ततः ॥ १६६ ॥
 आपीडव्यते जिह्वामूलनिबध्य शृङ्खलाः पुनः ॥ तिष्ठतिलंबमानाश्च लोहभारप्रपीडिताः ॥ १६७ ॥ स्निग्धे च वृषणेन द्वेलोहभारद्वयपुनः ॥
 तिष्ठते लंबमानं च बहुभारचतुर्गुणम् ॥ १६८ ॥ ततः स्वभांसमुत्कृत्य तिलमात्रप्रमाणतः ॥ भोजनं दायेत तेषामूच्य श्रेणसशोणितम् ॥ १६९ ॥
 यदा निर्मसितां प्राप्ताः कालेन महता पुनः ॥ ततः क्षारेण दीप्तेन वपुस्ते प्रांलिप्यते ॥ १७० ॥ सिध्यंते वर्षधाराभिः शोष्यंते वायुना पुनः ॥ सि
 द्यंते तैस्तैलेन प्रतप्तैः समंततः ॥ १७१ ॥ पश्चात्ते विह्वाना भूयो दूरस्थेन ज्ञैः ॥ निःक्षेपयतनाभिश्च पीड्यंते क्रमशः पुनः ॥ १७२ ॥
 भृशं बुभुक्षया पीडामूच्छ्रयाति पिपासया ॥ अत्युष्णेनातिशीतिनपापानां समरेण च ॥ १७३ ॥ एवमादिमहाघोरायातनाः पापकारिणः ॥
 एकेकं नरं कैवैव शतशोऽथ सप्तशः ॥ १७४ ॥ प्रत्येकं यातनाभिश्चिन्नाः सर्वेषु नरकेषु च ॥ कष्टं वर्षं शतेनापि सोढुं सर्वैश्च नारके ॥ १७५ ॥
 एते च विविधैर्घोरैर्यातमानाश्च कर्मभिः ॥ म्रियंते नैव पापिपष्ठा विविधाः पापकारिणः ॥ १७६ ॥ महोघोराभिघोराख्याः कालाग्नि सदृशोपमाः ॥
 श्रुतैरेतैर्बहोरौद्रिग्यन्ते मृदुचेतसः ॥ १७७ ॥ ततस्तेनात्र कथिताः पापा गच्छंति तान् स्वयम् ॥ पुत्रमित्रकलत्रार्थं यदा पुण्यं त्वपाकृतम् ॥ १७८ ॥
 एकाकी दृष्ट्यते तेन न च पश्यति तानि सः ॥ आत्मना च कृतं पापं भोक्तव्यं ध्रुवमात्मना ॥ १७९ ॥ तत्किमन्योपघातार्थं मूढपापं कृतं त्वया ॥
 एवं दूतैरुपालब्ध्या स्ते पृच्छंति ततः पुनः ॥ १८० ॥ कियं तेन पापेन कालमात्राथ तेनराः ॥ देवद्वयविनाशेन गुरुद्रोहादि कर्मभिः ॥ १८१ ॥
 पापात्सर्वेषु पुण्यं तेनरकेष्वापहाक्षयात् ॥ महापातकिनश्चापि सर्वेषु नरकेष्विह ॥ १८२ ॥ आचंद्रतारक्यावत्पीड्यंते विविधैर्वधैः ॥
 महापातकिनश्चान्ये नरकार्णवकोटिषु ॥ १८३ ॥ चतुर्दशसु पुण्यं ते कलार्धं विविधैर्वधैः ॥ उपपातकिनश्चापि तदर्थं याति मानवाः ॥ १८४ ॥
 शेषपापैस्तदर्थं तु कालं चापि तथा विधम् ॥ तस्मात्पापं न कुर्वीत चंचले जीविते सति ॥ १८५ ॥ पापेन हि ध्रुवं याति नरकेषु नराः स्वयम् ॥
 यः करोति नरः पापं तस्यात्मा ध्रुवमप्रियः ॥ १८६ ॥ पापस्येह फलं दुःखं तद्रोक्तव्यमिहात्मना ॥ कथं ते पापनिर्तानरात्रिषु भरेते ॥ १८७ ॥

१ अस्मादग्रे—“तत्रान्यायतनानां विविधाः पापकारिणः”—इति पाठ एकस्मिन् गुस्तकेऽधिकः पृथक् तयोपलभ्यते । २ नारीषु—इ० पा० ।

मरणान्तरितार्येषानारकीतीव्रयातना ॥ एवंक्लिष्टविशुद्धाश्वासवशेषेणकर्मणा ॥ १८८ ॥ ततःक्षितिसमासाद्यपुनर्जायंतिदेहिनः ॥ स्थावरा
 विविधाकारास्तृणुल्मादिभेदतः ॥ १८९ ॥ तत्रानुभूयदुःखानिजायंतेकीटयोनिषु ॥ निष्क्रान्ताःकीटयोनिभ्यस्तोजायंतिपक्षिणः ॥ १९० ॥
 संश्लिष्टाःपक्षिभवेनभवन्तिमृगजादिषु ॥ मार्गदुःखमतिक्रम्यजायंतेपशूयोनिषु ॥ १९१ ॥ क्रमाद्दोयोनिमासाद्यपुनर्जायंतिमानवाः ॥
 एवंयोनिषुसर्वासुपरिक्रम्यक्रमेणतु ॥ १९२ ॥ कालान्तरवशाद्वातिमानुष्यमतिलुर्लभम् ॥ व्युत्क्रमेणापिमानुष्यंप्राप्यतेपुण्यगोचरात् ॥ १९३ ॥
 विचित्रागतयःप्रेक्ताःकर्मणांशुरुलाघवात् ॥ मानुष्यंयःसमासाद्यस्वर्गमोक्षप्रसाधकम् ॥ १९४ ॥ द्रयोर्नसाधयत्येकंसमृतस्तप्यतेचिरम् ॥
 देवासुराणसर्वेषामानुष्यमतिलुर्लभम् ॥ १९५ ॥ तत्संप्राप्यतथाकुर्यान्नगच्छेन्नरकंकथा ॥ स्वर्गपवर्गलाभाययदिनास्तिममुद्यतः ॥ १९६ ॥
 स्वर्गस्यमूलमानुष्यंतद्यत्नादनुपालयेत् ॥ धर्ममूलेनमानुष्यंलब्ध्वासर्वार्थसाधकम् ॥ १९७ ॥ यदिलाभेनयत्नस्तेमूलरक्षस्वयत्नतः ॥ मनु
 ष्यत्वेचविप्रत्वंयःसंप्राप्यातिदुर्लभम् ॥ १९८ ॥ नकरोत्यात्मनःश्रेयःकोन्यस्तस्मादचेतनः ॥ सर्वेषामेवदेशानामध्यदेशःपरःस्मृतः ॥ १९९ ॥
 अतःस्वर्गश्चमोक्षश्चयज्ञःसंप्राप्यतेनरैः ॥ एतस्मिन्भारतेपुण्येप्राप्यमानुष्यमध्रुवम् ॥ २०० ॥ यःकुर्यादात्मनःश्रेयस्तेनात्मारक्षितः
 स्वयम् ॥ यःकुर्यान्नात्मनःश्रेयस्तेनात्मावंचितःस्वयम् ॥ २०१ ॥ भोगभूमिःस्मृतःस्वर्गःकर्मभूमिरियमता ॥ इहयत्तिक्रयेतेकर्मस्वर्गे
 तदुपभुज्यते ॥ २०२ ॥ यावत्स्वास्थ्यंशरीरस्यतावद्धर्मसमाचर ॥ अश्वत्थाश्रित्ययत्नेननकिञ्चित्कतुमुत्सहेत् ॥ २०३ ॥ अध्रुवेण
 शरीरेणह्यध्रुवंयःप्रसाधयेत् ॥ ध्रुवंतस्यपरिभ्रष्टमध्रुवंनष्टमेवच ॥ २०४ ॥ आयुषःखंडखंडानिनिपतंतितवाग्रतः ॥ अहोरात्रापदेशे
 नकिमर्थनानवधुयसे ॥ २०५ ॥ यदानज्ञायतेमृत्युःकदाकस्यभविष्यति ॥ आकास्मिकेहिमरणेधृतिर्विदितकस्तदा ॥ २०६ ॥ परित्य
 ज्ययदासर्वमेकाकीयास्यासिध्रुवम् ॥ नददासितदाकस्मात्पाथेयार्थमिदंधनम् ॥ २०७ ॥ गृहीतदानपाथेयाःसुखंयातिमहाध्वनि ॥ अन्य
 थाक्लिश्यतेजंतुःपाथेयरहितःपाथि ॥ २०८ ॥ येषांदिजेन्द्रवाहिनीपूर्णभांडातुगच्छति ॥ स्वर्गदेशस्यपुनस्तस्तेषालाभंपदेपदे ॥ २०९ ॥

१ मरणं त्वरितं येषाम्-इ०पा० । २ अयं देशः-इ०पा० ।

इति ज्ञात्वा नरः पुण्यं कुर्यात्पापं विवर्जयेत् ॥ पुण्येन याति देवत्वमपुण्यान्नरकं व्रजेत् ॥ २१० ॥ येमनागपि देवं प्रपन्नाः शरणं शिवम् ॥ तेषां न पश्यति यमस्य वदनं नराः ॥ २११ ॥ किंतु पापैर्महाघोरैः किञ्चित्कालं शिवाज्ञया ॥ भवंति प्रतरजानस्ततो याति शिवालयम् ॥ २१२ ॥ ये पुनः सर्वभावेन प्रतपन्ना महेश्वरम् ॥ न तेलिप्यति पापेन पद्मपत्रमिवांभसा ॥ २१३ ॥ तस्माद्विवर्धयेद्भक्तिमीश्वरसततं बुधः ॥ तन्माहात्म्यविचारेण भवदोषा विरागतः ॥ २१४ ॥ पापानि पंच परमार्थैव पार्थदुःखप्रदानि सुचिरं पितुराजलेकैः ॥ अन्यानि यानि चिरकालभयानकानि वल्लुनयाति किल तानि परस्फुटानि ॥ २१५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णश्रुतिध्वनिश्चिरं देशु भाशु भद्रलनैर्देशो नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ छ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ यदेतत्ते समाख्यातं गंगीरनरकार्णवम् ॥ व्रतोपवासनियमपुर्वेनोत्तीर्यैतु सुखम् ॥ १ ॥ दुर्लभं प्राप्यमानुष्यं विदुः पतनचञ्चलम् ॥ तथात्मानं समादध्याद्रश्यते न पुनर्यथा ॥ २ ॥ दानव्रतमयी कीर्तिर्यस्य स्यादिह देहि नः ॥ परलोकैऽपि सतयाज्ञायते ज्ञातिवर्द्धनः ॥ ३ ॥ ज्ञायते न ह नानुव्रतस्वाध्यायवर्जितः ॥ पुरुषः पुरुषव्याघ्रतस्माद्भूतपरो भवेत् ॥ ४ ॥ अत्र ते कथयिष्यामि इति हासं पुरातनम् ॥ सिद्धेन सह संवादमवन्त्या ब्राह्मणस्य हि ॥ ५ ॥ योगाद्वि सिद्ध्या संसिद्धः कश्चित्सिद्धो महती तलम् ॥ चचार विकृतं कृत्वा वपुः परमभीषणम् ॥ ६ ॥ निर्गीर्णं दंतो लंबोष्ठः पिंगाक्षस्तनुमूढजः ॥ त्रुटितैककर्णो दुर्बलः शीर्णवस्त्रो महोदरः ॥ ७ ॥ चिपिटाक्षः स्फुटितपाज्जं घाटयः कुशकूपरः ॥ दिशः पश्यति सदृशे वप्रा मोद्धांति चित्तवत् ॥ ८ ॥ मूलजालिकविप्रेण दृष्टः पृष्टश्च को भवान् ॥ कदा स्वर्गात् समायातः केन कार्येण मे वद ॥ ९ ॥ कञ्चिद्दृष्ट्वा त्वयारंभाभासितदिगंतरा ॥ चित्तसंमोहन करिदेवानामेकसुंदरी ॥ १० ॥ गत्वा मद्भचनाद्वाच्यानि वाच्यादोषदर्शिनः ॥ आवन्त्यस्त्वां कुशलिनीं पृच्छति स्माद्विजोत्तमः ॥ ११ ॥ सिद्धः प्राप्तिद्वं विप्रं प्राहेदं विस्मयान्वितः ॥ कथं त्वया हं विज्ञातः स्वर्गाद्भ्यागतः स्फुटम् ॥ १२ ॥ ब्राह्मणस्त

१ हरिम्-इ० पा० । २ परां गतिम्-इ० पा० । ३ जनो यज्ञविबर्जितः-इ० पा० । ४ शिवेन-इ० पा० । ५ चिपिटाक्षः स्फुटितकाखंडजा कुशकटियाः-इत्यशुद्धः पाठः कस्मिंश्चित्सुस्तके दृश्यते ।

मथोवाचविज्ञातोऽसिमयाथथा ॥ तथातेऽहंप्रवक्ष्यामिक्षिणाघौवावधारय ॥ १३ ॥ गात्रत्रयविरूपस्याद्वितीयं वास्वरूपतः ॥ दृष्ट्वा सर्वो
 गवैरूप्यं विज्ञातोऽसिततोमया ॥ १४ ॥ दुर्लभ्याप्रकृतिः साक्षादनुभूतकरी भवेत् ॥ प्रकृतेरन्यथाभावः सर्वथा लक्ष्यते जनैः ॥ १५ ॥ विप्रस्ये
 वं वचः श्रुत्वा जगामादर्शनं जनैः ॥ पुनः कैश्चिद्दहोरत्रैराजगामसतां पुरीम् ॥ १६ ॥ मूलजालकविप्रेण पृष्टः प्राहामरावतीम् ॥ गतोऽहंपृष्टवां
 स्तत्ररंभाविभ्रमकारिणीम् ॥ १७ ॥ शक्रस्यावसेरवृत्ते ब्रजन्त्याः स्वगृहं मया ॥ त्वत्संदेशः समाख्यातः सावदत्को न वेद्वत्तम् ॥ १८ ॥ विद्याया कल
 याचापि पौरुषेण व्रतेन च ॥ तपसा वा पुमान्मनस्यो दिवि विज्ञायते चिरम् ॥ १९ ॥ ब्राह्मणस्तमथोवाच मुग्धादग्धाग्नि संभवा ॥ न भक्षयामि शक
 दं व्रते नैतेन वेत्ति माम् ॥ २० ॥ तस्यैतद्वचनं श्रुत्वा सा सिद्धः सुविशुद्धधीः ॥ प्रहस्यामं त्र्यतं विप्रं जगामादर्शनं पुनः ॥ २१ ॥ कदाचिच्चरता तेन स्ववर्गमार्गं
 यदृच्छया ॥ दृष्ट्वारंभाद्विजप्रोक्तं सर्वमेव निवेदितम् ॥ २२ ॥ रंभोवाच ॥ को न जानामि तं विप्रं शकटव्रतचारिणम् ॥ मूलजालैर्वेत्यंतं महाकालव
 नाश्रयम् ॥ २३ ॥ दर्शनं दृथसंभाषादुपकारात्सहासनात् ॥ चतुर्धा स्नेहनिर्वंधो नृणां संजायते धिकः ॥ २४ ॥ न दर्शनं न संभाषा कदाचित्सह
 तेन मे ॥ नामश्रवणमात्रेण स्नेहः संदीक्षितो महान् ॥ २५ ॥ इत्येवमुक्त्वा रंभो हारंभाजं भारिणोक्तिकम् ॥ विस्मयोत्फुल्लनयना जगाम गजगा
 मिनी ॥ २६ ॥ गत्वानिवेदयामास स्नेहव्रतविचेष्टितम् ॥ पुरतोरुद्धृदया ब्राह्मणस्य च धीमतः ॥ २७ ॥ शक्रः प्रोवाच चार्वांगी वाणहृदय
 गमाम् ॥ किमानया मितां विप्रं समीपं तव मुव्रतम् ॥ २८ ॥ दिव्यमाल्यांबरधरं दिव्यस्त्रगनुलेपनम् ॥ विमानवरमारोप्य दर्शयामास तं पुनः ॥ २९ ॥
 तत्रस्थः सिद्धिजो भोगान्भुनक्ति सह रंभया ॥ शकटव्रतमाहात्म्यमित्येतत्ते मयोदितम् ॥ ३० ॥ राज्यश्रियं जगति सर्वजनोपभोग्यामाप्नोति शक
 र्शिवकेशवयोर्निवासम् ॥ नाप्राप्यमस्ति भुवने सुदृढव्रतानां तस्मात्सदा व्रतपरेण नरेण भाव्यम् ॥ ३१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्व
 णि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे शकटव्रतमाहात्म्यकथनं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्रह्मे शकेशवादीनां गौरी
 गणपतेस्तथा ॥ दुर्गासूर्याग्नि सोमानां व्रतानि मधुसूदन ॥ १ ॥ शास्त्रांतरेषु दृष्टानि तव बुद्धिगतानि च ॥ तानि सर्वाणि मे देव देव किं नन्दन ॥ २ ॥

१ सर्वैर्यालक्ष्यते जनैः-इ० पा० । २ संभाष्यापूज्य-इ० पा० । ३ सर्वादितः-इ० पा० । ४ शिववासवयोः-इ० पा० ।

प्रतिपत्कमयोगेनविहितायस्ययातिथिः ॥ देवस्यतस्यायत्कार्यतदशेषेणकीर्तय ॥ ३ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ वसंतोकिञ्चुकाशोऽकशो
 भनेग्रतिपत्तिथिः ॥ शुक्लतस्यांप्रकुर्वीतस्नानंनियमतत्परः ॥ ४ ॥ नारिनरोवारजेन्द्रसंतप्यपितृदेवताः ॥ नद्यास्तोरितडागेवाहुवा
 नियतात्मवान् ॥ ५ ॥ पिष्टातकेनविलिखेद्वत्सरंपुरुषाकृतिम् ॥ ततश्चन्दनचूर्णेनपुष्पधूपादिनाचयेत् ॥ ६ ॥ दीपैश्चापिसनैर्वैभूजयेद्वत्सरं
 तद्वा॥ मासर्तुनाभिः पञ्चात्रमस्कारांतयोजितैः ॥ पूजयेद्ब्रह्मणान्विद्वान्मंत्रैर्वेदोदितैः शुभैः ॥ ७ ॥ संवत्सरोऽसिपरिवत्सरोऽसीडावत्सरोऽभित्स
 रोऽसिउषसस्तेकल्पतामहोरात्रस्तेकल्पतामर्धमासस्तेकल्पतामासास्तेकल्पतामृतवस्तेकल्पन्तासंवत्सरस्तेकल्पताम् ॥ ८ ॥ एवमभ्यर्च्य
 वासोभिः पश्चात्तमभिषिष्येत् ॥ कालोद्भवैर्मूलफलैर्नैवैवमौदकादिभिः ॥ ९ ॥ ततस्तत्प्रार्थयेत्पश्चात्पुनरुःस्थित्वाकृतांजलिः ॥ भगवंस्त्वत्प्रसा
 देनवर्षशुभदमस्तुमे ॥ १० ॥ एवमुक्त्वायथाशक्त्यादद्याद्विप्रायदक्षिणाम् ॥ ललाटपट्टेतिलकंकुर्याच्चिदंनपङ्कजम् ॥ ११ ॥ ततश्चमृतमु
 दिनंतिलकालंकृतंमुखम् ॥ धार्यसंवत्सरंयावच्छाशिनैर्वनभस्तलम् ॥ १२ ॥ एवंरोगानरिवाव्रतमेतत्समाचरेत् ॥ सदैवपुरुषव्याघ्रभोगा
 न्भुविभुनक्त्यसौ ॥ १३ ॥ भूताः प्रेताः पिशाचाश्चदुर्वारविरिणोऽग्रहाः ॥ निरर्थकाभवन्त्येतैर्तिलकंवीक्ष्यतत्क्षणात् ॥ १४ ॥ पूर्वमासीन्मही
 पालोनाम्नांशंजुजयोजयी ॥ चित्रलेखेति तस्याभूद्भार्याचारित्रभूषणा ॥ १५ ॥ तयाव्रतमिदंचैत्रगृहीतं द्विजसन्निधौ ॥ संवत्सरंपूजयित्वाधृ
 त्वाह्निदिजनार्दनम् ॥ १६ ॥ असूयुः श्वेतकामोवासमागच्छतिः पुरः ॥ प्रयातिप्रियकृत्तस्याह्निद्वामुखमधोमुखः ॥ १७ ॥ सपत्नीदर्पापहरा
 वशीकृतमहीतला ॥ भर्तुरिष्टाप्रहृष्टाचमुखामास्तेनिराकुला ॥ १८ ॥ तावत्करेणाभिभूतोभर्तापुनः संवेदनः ॥ शिरोऽन्यानां प्रयातः सुहृदां
 दुःखदायकः ॥ १९ ॥ धर्मराजपुरातंसर्वभूतापहारकः ॥ तस्मिन्क्षणेमहाराजधर्मराजस्यैकिकराः ॥ २० ॥ तस्यद्धारमनुप्राप्ताः प्रवेष्टुं ह महजसा ॥
 शंजुजयंसमानंतुकालमृत्युपुरःसराः ॥ २१ ॥ पार्थस्थितांचित्रलेखांतिलकालंकृताननाम् ॥ दृष्ट्वाप्रणष्टं संकल्पाः परावृत्यगताः पुनः ॥ २२ ॥
 गतेषुतेषुसप्तपुत्रेणसहभारता॥ नीरुजोबुभुजेभोगान्पूर्वकर्माजितान्छुभान् ॥ २३ ॥ एतद्रतमहाभागकीर्तितेनमहोदयम् ॥ शंकरेणसमाख्यातं

१ सुपिष्टकेन-इ० पा० । २ सत्वंजयो जयी-इ० पा० । ३ ध्यात्वा-इ० पा० । ४ अक्रूरेण-इ० पा० ।

ममपूर्वयुधिष्ठिर ॥ २४ ॥ एतन्त्रिलोकतिलकालकभूषणतेल्यातंत्रतसकलदुःखहरंपरंच ॥ इत्थंसमाचरतियःसमुखंवित्दत्यमत्यैप्रया
 तिपदमापादिपद्मयानेः ॥ २५ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणोत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादोतिलकव्रतकथनंनामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ॥
 ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ आश्वयुक्छुक्कपक्षस्यप्रथमेऽह्निदिनोदये ॥ अशोकंपूजयेदृक्षप्ररूढशुभपह्वम् ॥ १ ॥ विरूढःसप्तथायैश्चगुणैर्कर्मो
 दकैःशुभैः ॥ फलैःकालोद्भवैर्दिव्यैर्नालिकैःसदाडिमैः ॥ २ ॥ पुष्पधूपादिनातद्व्रतपूजयेत्तद्दिनेऽनघ ॥ अशोकंपाण्डवश्चशोकंनमोति
 कुत्रचित् ॥ ३ ॥ पितृभ्रातृपतिश्चशूशुरारणांतथैवच ॥ अशोकशोकशमनोभवसर्वत्रनःकुले ॥ ४ ॥ इत्युच्चार्यततोदद्यादध्यश्रद्धासमन्वि
 तम् ॥ पताकाभिरलंकृत्यप्रच्छाद्यशुभवाससा ॥ ५ ॥ दमयंतीयथास्वाहायथवेदवतीसती ॥ तथाशोकव्रतादस्माज्जायतेपतिवल्लभा ॥
 ॥ ६ ॥ वनेव्रजंत्यासद्धर्मःसीतयासंप्रदर्शितः ॥ दृष्ट्वाऽशोकंनेपार्थपह्लवालंकृतांबरम् ॥ ७ ॥ कृत्वासमपिभर्तारंदेवंचतिलाक्षतैः ॥
 दीपालंकृतैर्नैवद्यधूपसूत्रफलाञ्जनैः ॥ ८ ॥ अर्चयित्वाह्यार्थितोऽसौरक्ताशोकोयुधिष्ठिर ॥ मैथिल्याप्राञ्जलिभूत्वाशृण्वतोगवस्यच ॥
 ॥ ९ ॥ चिरंजीवतुमेवृद्धःशूशुरःकोशलेश्वरः ॥ भर्तामिंदेवराश्वैवजीवंतुभरतादयः ॥ १० ॥ कौशल्यामापिजीवंतीपश्येयमितिमैथिली ॥
 ययाचेतंमहाभागाद्रुमंसत्योपयाचनम् ॥ ११ ॥ प्रदक्षिणमुपावृत्यततस्तेप्रययुःपुनः ॥ एवमन्यापियानारीपूजयेद्भुवितंनगम् ॥ १२ ॥
 तिलतंदुलसमिश्रैर्यवगोधूमसर्षपैः ॥ क्षमाप्यवंदयेन्मूलंपादंपरक्त्तपह्वम् ॥ १३ ॥ मंत्रेणानेनकौतयेप्रणम्यस्त्रीपतिव्रता ॥ महा
 वृक्षमहाशाखमकरध्वजमन्दिर ॥ १४ ॥ प्रार्थयेत्वांमहाभागवनोपवनभूषण ॥ एवमाभाष्यतंवृक्षंदत्त्वाविप्रायदक्षिणाम् ॥ १५ ॥
 सखीभिःसहितासाध्वीततःस्वभवनंव्रजेत् ॥ १६ ॥ याःशोकनाशनमशोकतरुंतरुण्यःसंपूजयतिकुसुमाक्षतधूपदपैः ॥ ताःप्राप्यसौख्यमतु
 लंभुविभर्तृजातंगौरीपदंप्रसुदिताःपुनराप्नुवन्ति ॥ १७ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणोत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादोअशोकव्रतवर्णनं
 नामनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ज्येष्ठेमासिसितेपक्षेप्रथमेऽह्निदिनोदये ॥ देवोद्यानभवंद्वंद्यंकरवीरंसम

चयेत् ॥ १ ॥ रक्तंतुपरीधानगन्धधूपविलेपनैः ॥ विहटैःसप्तधान्यैश्चनारंगैर्वाजपूरकैः ॥ २ ॥ गुणकैर्वटकैर्दिव्यत्रालिकैःसुशो-
 भनैः ॥ अभ्युक्ष्यक्षततोयनमंत्रणैर्वक्षमापयेत् ॥ ३ ॥ करवीरविषावासनमस्तेभानुवल्लभ ॥ मौलिमंडनसद्गन्धनमस्तेकेशवेशयोः ॥ ४ ॥
 आकुण्ठेनरजसावर्तमानोनिवेशयन्नमृतमर्त्यच ॥ हिरण्ययेनसवितारथेनदेवोयातिभुवनानिपश्यन् ॥ ५ ॥ एवंभक्त्यासमभ्यर्च्यदत्त्वावि-
 प्रायदक्षिणम् ॥ प्रदक्षिणमथोक्त्वाततःस्वभवनं व्रजेत् ॥ ६ ॥ एतद्गतं महाभागसूर्यारधनकाम्यया ॥ अनसूययाचक्षमयासावित्र्यासत्य-
 भामया ॥ ७ ॥ दमयन्त्यासस्वत्यागायत्र्यागङ्गायथा ॥ अन्याभिरपिनारीभिर्मर्त्यलोकैऽप्यनुष्ठितम् ॥ ८ ॥ करवीरव्रतं पार्थसर्वसांख्यफलप्र-
 दम् ॥ ९ ॥ संपूज्यरत्नकुसुमांचितसर्वशाखंनैलैर्देलस्तततनुंकरवीरवृक्षम् ॥ भुक्त्वाभनोऽभिलषितान्भुविभव्यभोगानंतेप्रयातिभवनंभरताश्रय-
 भानोः ॥ १० ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेकरवीरव्रतवर्णनं नाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ४३ ॥
 ॥ गुधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ स्वभर्त्रासहसंबद्धमहास्नेहायथाभवेत् ॥ कुलव्रीणांतदाचक्ष्वव्रतंममसुरोत्तम ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्ण-
 उवाच ॥ यमुनायास्तटेपूर्वमथुरास्तेपुरीशुभा ॥ तस्यांशुशुघ्ननाम्नाभृद्राजारामप्रतिष्ठितः ॥ २ ॥ तस्यभार्याकीर्तिमालानाम्नासो-
 त्प्रथितासुवि ॥ तयाप्रणम्यभगवान्वसिष्ठोभुनिपुङ्गवः ॥ ३ ॥ पृष्टःसुखंमुनिश्रेष्ठकथंममुपजायते ॥ ब्रूहिमेतिलसंबंधकारणंव्रतमु-
 त्तमम् ॥ ४ ॥ एवमुक्तस्तयाज्ञानविसिष्ठःकीर्तिमालया ॥ ध्यात्वासुहूर्तेमाचख्यौकोकिलाव्रतमुत्तमम् ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥
 आपाढपूर्णमायांतुसंध्याकालेह्युपस्थिते ॥ संकल्पयेन्मासमेकंश्रावणेश्वःप्रभृत्यहम् ॥ ६ ॥ स्नानंकरिष्येनियताब्रह्मचर्यस्थितासती ॥
 भोक्ष्यामिनक्तंभूश्रयांकरिष्येप्राणिनांदयाम् ॥ ७ ॥ इतिसंकल्प्यपुरुषेनारिवाब्राह्मणांतिके ॥ प्राप्यानुज्ञांततःप्रातःसर्वसामाश्रितयुतः ॥ ८ ॥
 पुरुषःप्रतिपत्कालाहंतधावनपूर्वकम् ॥ नद्यांगत्वातथावाप्यांतडागेगिरिनिर्झरे ॥ ९ ॥ स्नानंकुर्याद्रतीपार्थसुगन्धामलकैस्तिलैः ॥ दिनाष्ट-
 कंतथापश्चात्सर्वाषध्याःपुनःपृथक् ॥ १० ॥ वचयाष्टौपुनःपिष्ट्वाशिरोरुहविमर्दनम् ॥ स्नात्वाध्यात्वारविचैवंदयित्वापितृनथ ॥ ११ ॥

१ रक्तवस्त्रपरीधानम्-इ०पा० । २ विकृतैः-इ०पा० । ३ वटकैः-इ०पा० । ४ पुरा पार्थ-इ०पा० ।

तर्पयित्वा तिलपिष्टैः कोकिलां पक्षिरूपिणीम् ॥ कलकंठोऽभैः पुष्पैः पूजयेच्च पकोद्भवैः ॥ १२ ॥ पत्रैर्वाधूपनैर्वद्यदीपालकचन्दनैः ॥
 तिलतंडुलदूर्वाग्रैः पूजयित्वा क्षमापयेत् ॥ १३ ॥ नित्यं तिलव्रती भक्त्या मन्त्रेणानेन पाण्डव ॥ तिलसहेतिलसौख्ये तिलवर्णे तिलप्रियो ॥ १४ ॥
 सौभाग्यद्रव्यपुत्रांश्च देहि मे कोकिलेनमः ॥ इत्युच्चार्य ततः पश्चाद्गृहमभ्येत्य संयतः ॥ १५ ॥ कृत्वा हारं स्वपेत्पार्थयावन्मासः समाप्यते ॥
 मासं तैत्तमपान्यात्तु कोकिलां तिलपिष्टजाम् ॥ १६ ॥ रत्ननेत्रांस्वर्णपक्षां ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ वस्त्रैर्द्वेनैर्गुणैश्चैव श्रावण्याकुण्डलेऽथवा ॥ १७ ॥
 श्वश्रुश्च शूरवर्गैर्वा देवज्ञैवापुरोहिते ॥ व्यासे वासं प्रदातव्या व्रतिभिः शुभकाम्यया ॥ १८ ॥ एवं याकुरुते नारी कोकिलाव्रतमादरात् ॥ सप्त
 जन्मानि सौभाग्यं संप्राप्नोति सुविस्तरम् ॥ १९ ॥ निःसापत्न्यं पतिं भव्यं सन्नेहं प्राप्य भूतले ॥ मृतागौरीपुरं याति विमानेन कर्चसा ॥ २० ॥
 एतद्भूतं वसिष्ठेन मुनिना कथितं पुरा ॥ तया चानुष्ठितं पार्थसमस्तं कीर्तिमालया ॥ २१ ॥ तस्याश्च सर्वसंपन्नं वसिष्ठवचनादिह ॥ पुत्रसौभा
 ग्यसंमानं शत्रुघ्नस्य प्रसादजम् ॥ २२ ॥ एवं या न्यापिकौ ते यकोकिलाव्रतमादरात् ॥ करिष्यति ध्रुवं तस्याः सौभाग्यं च भविष्यति ॥ २३ ॥
 ये कोकिलां कलरवां कलकंठपीठांश्च छंति सा ज्यति लपिष्टमयी द्विजेभ्यः ॥ तेन दनादिषु वनेषु विद्वत्पुत्रैः कामं मर्त्यैः समेत्य मधुरध्वनयो भवन्ति ॥
 ॥ २४ ॥ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे कोकिलाव्रतं नामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ श्रीकृष्ण
 उवाच ॥ ॥ अथ पापापहं वक्ष्ये बृहद्भूतमनुत्तमम् ॥ सुरासुरमुनीनां च दुर्लभं विधिना शृणु ॥ १ ॥ पर्वण्याश्च युजस्यति पायसं घृतसंयु
 तम् ॥ नक्तं भुंजति शुद्धात्मा ओदनं वैक्षवां न्वितम् ॥ २ ॥ आचम्याथ शुचिर्भूत्वा विल्वजदंतधावनम् ॥ भक्षयित्वा महादेवं प्रणम्य देवमुदीर
 येत् ॥ ३ ॥ अहं देवव्रतमिदं कर्तुमिच्छामि शाश्वतम् ॥ तवाज्ञायामहादेव यथा निर्वहेते कुरु ॥ ४ ॥ इत्येवं नियमं कृत्वा यावद्वर्षाणि षोडश
 तिथयः प्रतिपत्पूर्वाभिष्यामीत्यनुक्रमात् ॥ ५ ॥ ततो मार्गशिरे मासि प्रातिपद्य परेऽहनि ॥ पृष्ठगुरुं चोपवासं महादेवं स्मरन्मुहुः ॥ ६ ॥
 रत्नात्वा देवं समभ्यर्च्य रात्रौ प्रज्वाल्य दीपकान् ॥ यमुनां च महादेवं नत्वा पश्चादग्निमंत्रयेत् ॥ ७ ॥ महादेवरतां न्विप्रांस्तपत्नीकान्यतव्रतान् ॥

षोडशाद्यौतर्धवाणकंवाशत्तयपेक्षया ॥ ८ ॥ आसंज्यस्वगृहंगत्वा महादेवं स्मरन्क्षितौ ॥ शुचिवस्त्रास्तृतायां तु निराहारो निशि स्वपेत् ॥ ९ ॥
 भास्करोदयमासाद्य स्नात्वा चादयदीपकान् ॥ नैवेद्यं स्नपनं पुष्पं धूपं च्छेच्छिवालये ॥ १० ॥ अभ्यंगयित्वा देवेशं कषायैश्च विरूक्षयेत् ॥
 स्नापयेत्पञ्चगव्येन पयसा तदनंतरम् ॥ ११ ॥ घृतेन मधुना दध्ना रसेन पयसा पुनः ॥ तिलांबुना ततः स्नाप्य स्नापयेदुष्णवारिणा ॥ १२ ॥
 लेपयेत्सुधनं पश्चात्कर्पूरागरुचंदनैः ॥ पुष्पैः संपूज्य दातव्यं हर्मिषिरसि पंकजम् ॥ १३ ॥ वस्त्रयुग्मं पताकां च पञ्चवर्णवितानकम् ॥
 धूपं दीपं च घण्टाञ्च दद्याद्देवस्य शक्तिः ॥ १४ ॥ पश्चांन्निवेदनैश्च संस्तुत्वा स्वभवनं व्रजेत् ॥ सुसमिद्धं ततः कृत्वा पूजयेज्जातवेदसम् ॥
 ॥ १५ ॥ व्रतिनश्च तथाचार्य्यभोजयेन्मिथुनानि च ॥ हेमवस्त्रादिदानेन यथाशक्त्या क्षमापयेत् ॥ १६ ॥ एवं विसर्ज्य तान्सर्वान्सा
 र्द्धं धुजनेः स्वयम् ॥ प्राशयित्वा पञ्चगव्यं हृष्टो भुंजीत वाग्यतः ॥ १७ ॥ एवमेव विधिं कृत्वा प्रारभेन्निरुद्धं नो धनी ॥ वित्तसामर्थ्यतश्चै
 व प्रातिमासं च कृत्स्नशः ॥ १८ ॥ वित्तहीनो यथाकाश्चिच्छुद्रया च पुनः पुनः ॥ पुष्पाचर्चनविधानेन सर्वमेतत्समाचरेत् ॥ १९ ॥ प्रातिमासमुपो
 ज्यैवं प्रातिपत्कां तैकावधौ ॥ पारयेत्तु हृतं पार्थप्रारं भविधिना स्फुटम् ॥ २० ॥ द्वितीये द्वे पञ्चदश्यां कृत्वा नक्तं नराधिपः ॥ अतिपत्स
 द्वितीयाचेत्तस्यामुपवसेत्सुधीः ॥ २१ ॥ द्वितीयोपवसेच्छुक्लततः प्रभृतिवत्सरम् ॥ प्रारंभविधिना चैवं द्वितीयां मासि पारयेत् ॥ २२ ॥
 उपवासद्वयं कृत्वा तृतीयां प्रारभेत्ततः ॥ अनेन क्रमयोगेन यावद्वर्षसमाप्यते ॥ २३ ॥ कृत्वा वैषोडशेषपूर्णा मास्यां समुद्यतः ॥ पूर्वे
 वदेव मभ्यर्च्य कृशानुं वा भित्तयेत् ॥ २४ ॥ हेमशृंगीर्यसुरांसघटांकारयदोहनाम् ॥ महादेवायां दद्याद्दीक्षितायां द्विजाय वै ॥ २५ ॥
 शिवभक्तिरतिनिव्वा निशुद्धांश्चैव षोडश ॥ वस्त्राभरणदानैश्च संस्तुत्वा संपूजयेद्ब्रती ॥ २६ ॥ ब्राह्मणांश्च यथाशक्त्या भोजयेदपरानपि ॥
 अन्येषां च शुधुर्तानां दद्याद्दानं यथेच्छया ॥ २७ ॥ बृहत्तपो व्रतं चैव ब्रह्मघ्राद्यवशो षणम् ॥ भूर्भुवादिषु लोकेषु भूरिभोगप्रदं नृणाम् ॥ २८ ॥
 चतुर्णामपि वर्णानां स्वर्गसोपानवत्स्थितम् ॥ न कुर्याद्यो धनं प्राप्य स सुष्टो न घृतेनः ॥ २९ ॥ धन्यमायुः प्रदं पुण्यं रूपासौ भाग्यवद्देनम् ॥
 स्त्रीपुंसयोश्च निर्दिष्टं व्रतमेतत्पुगातनम् ॥ ३० ॥ विधवयापि कर्तव्यं भूयैः प्रव्यहते वै ॥ सधवयापि कर्तव्यं मयि योगाय सद्गतम् ॥ ३१ ॥

उपोष्यप्रतिमासंतुमुंजितब्राह्मणैःसह ॥ एकद्वित्रिचतुर्भिर्वास्वशक्तयापांडुनंदन ॥ ३२ ॥ अंतैचित्तमुवर्णानांप्रारंभविधिनाचरेत् ॥
 पुण्यसंभारमन्विच्छन्गमयित्वाशिवालयम् ॥ ३३ ॥ व्रतविघ्नेमहाराजजातेदेवात्कथंचन ॥ तावत्यस्तिथयश्चान्याःसमुपोष्याःसमाप्तये ॥
 ॥ ३४ ॥ अथशीघ्रतरंकाश्चिद्रतंकर्तुसमुद्यतः ॥ विधिनानेनराजेन्द्रतेनग्राह्यंतिथिद्वयम् ॥ ३५ ॥ अंतैचित्तचवर्षाणांप्रारंभविधिनाचरेत् ॥
 अथारब्धव्रतेकाश्चिदसमाप्तेभ्रियेतचेत् ॥ ३६ ॥ सोऽपितत्फलमाप्नोतिसत्यारंभप्रभावतः ॥ वाचकाःश्रावकाश्चैवव्रतस्यास्यशुधिष्ठिर ॥ ३७ ॥
 भवतिपुत्रसंश्लिष्टाःशिवध्यानानुभावतः ॥ ३८ ॥ पुण्यंवृहत्तपइदंव्रतमादराद्येकुर्वतिषोडशसमानिरताःस्वधर्मैः ॥ तेभानुमंडलमेवमोचत्य
 माद्यंभित्त्वाप्रयान्तिशशिखरपादमूलम् ॥ ३९ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेलत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादबृहत्तपोव्रतवर्णनंनम
 द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ जातिस्मरत्स्वदेवशुद्धप्राप्यमितिमेमतिः ॥ तदहंज्ञातुमिच्छामिप्राप्यतेकेनकर्मणा ॥ १ ॥ वरप्रदा
 नाद्देवानामृषीणामेवेनेनवा ॥ तीर्थस्नानेनवादेवतपोहोमव्रतेनवा ॥ २ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ चत्वारिराजन्भद्राणि समुपोष्याणियतनतः ॥
 तत्प्रभावाद्भवेन्नृराजजातिस्मरोनरः ॥ ३ ॥ शुभोदयःपुरावैश्योबभूवयमुनातटे ॥ तेनव्रतमिदंचीर्णमृतःकालक्रमादसौ ॥ ४ ॥
 संजयस्यसुतोजातःस्वर्णपुष्पिर्वातिविश्रुतः ॥ व्रतप्रभावाज्जातिज्ञःसचचौरैर्नैपातितः ॥ ५ ॥ नारदस्यप्रभावेणपुनरुज्जीव्यतेऽप्यसौ ॥
 सस्मारपूर्ववृत्तान्तंसकलंव्रतधर्मतः ॥ ६ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ संजयस्यकथंपुत्रःस्वर्णपुष्पिर्वातिवाक्यम् ॥ दस्युभिश्चकथंनोमृत्युवैजिर्वि
 तःकथम् ॥ ७ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ संजयोनामराजासीत्कुशावत्यांनराधिप ॥ तस्यदेवर्षीमित्रौचसदानारदपर्वतौ ॥ ८ ॥
 एकदासंजयगृहसंप्राप्तौतौयदृच्छया ॥ स्वागतासनदानाद्यैरुपचारैरपूजयत् ॥ ९ ॥ तेषामथोपविष्टानांपूर्ववृत्तान्तंभाषिणौ ॥
 संजयस्यसुताप्राप्तातरुणीपितुरंतिकम् ॥ १० ॥ पर्वतःप्राहाराजानंकन्येयंवरवर्णिनी ॥ गुप्तगुल्फसंहतोहःपीनश्रीणिपयोधरा ॥ ११ ॥
 पद्मपत्रेक्षणनखापद्मकैजलकसप्रभा ॥ आकुञ्चितमृदुस्निग्धैःकेशैरविततैर्धनैः ॥ १२ ॥ सविलासागजगतिःसुनासाकोकिलस्वरा ॥
 अहोरूपमहोर्धयमहोलावण्यमुत्तमम् ॥ १३ ॥ तिलपुष्पस्फुटानासारूपंसंपरिलक्ष्यते ॥ कस्येयंभद्रिकाभद्राममातिहृदयंगमा ॥ १४ ॥ एवंश्रुवा

णंतं विप्रं विस्मयोत्फुल्लोचनम् ॥ सराजाग्राहकन्येयं दुहिताममपर्वता ॥ १५ ॥ अथोवाच नृपं धीमान्नारदः क्षुभितेन्द्रियः ॥ राजत्रिविष्टुकामोऽहं क
न्येयं मम दीयताम् ॥ १६ ॥ दीप्तिं तंतव दास्यामि वरं मत्पुत्रदुर्लभम् ॥ एवमुक्तो नारदेन प्रीतात्मा संजयस्तथा ॥ १७ ॥ कृताञ्जलिरुवाच देप्रहृषात्फुल्ल
लोचनः ॥ पुत्रो मे दीयतां क्षिप्रमक्षीणकनकाकरः ॥ १८ ॥ यस्य मूत्रं पुरीषं वा श्लेष्माणं क्षिपति क्षितौ ॥ जातरूपं हितं सर्वसुवर्णं भवतु स्थिरम् ॥ १९ ॥
एवमस्त्विति तं राजन्नारदः प्रत्यभाषत ॥ सुवर्णं प्रीतिं पुत्रं ददामि तव सुव्रत ॥ २० ॥ एवमुक्त्वा स तां कन्यां सालङ्कारां सुमध्यमाम् ॥ विवाह
यमास तयानारदो हृष्टमानसः ॥ २१ ॥ ततस्त्यचोष्टि तं दृष्ट्वा पर्वतः क्रोधमूढचित्तः ॥ उवाच नारदं रोषादक्षिप्त्वा स्फुरिताधरः ॥ २२ ॥ मयेयं
प्रार्थिता पूर्वस्त्वया यस्माद्विवाहिता ॥ तस्मान्मया समं स्वर्गं नगं तां सिकथं चन ॥ २३ ॥ दत्तस्त्वया स्य यः पुत्रो वरदानेन नारद ॥ सोऽपि चरै
रभिहतः पञ्चत्वमुपयास्यति ॥ २४ ॥ एवमुक्तः पर्वतेन नारदः प्राह दुर्मनाः ॥ न त्वं धर्मं विजानासि किञ्चिन्मूढोऽसि दुर्भते ॥ २५ ॥ सामान्यं
सर्वभूतानां कन्या भवति सुव्रत ॥ न तस्यावरणैर्दुःखं पश्यतीह बहुश्रुताः ॥ २६ ॥ न सेवितस्त्वया वृद्धास्तेन मांशपसरुषा ॥ पाणिग्रहणं
त्राणां निष्ठास्यात्समपदे ॥ २७ ॥ यस्मादेतद्विज्ञाय शपसे मामनागसम् ॥ तस्मात्त्वमप्यहोस्वर्गं नगं तां सिमया विना ॥ २८ ॥ संजयस्य सु
तः श्लापाद्यदि पञ्चत्वमेष्यति ॥ आनयिष्ये तथाप्येनं मलोकात्प्रसंशयः ॥ २९ ॥ एवं शस्त्वा तदाऽन्योन्यं देवर्षीतावुभौ पुनः ॥ पूजितौ संजये
नाथजमतुः स्वाश्रमं प्रति ॥ ३० ॥ अथास्य स तमेमां सिजातः पुत्रो नृपस्य सः ॥ स्वर्णं प्रीतिनामास्य यथार्थमकरोत्पिता ॥ ३१ ॥ जाति
स्मरः स्मरवपुः सुवर्णोत्पत्तिकारणम् ॥ सर्वभूत रुतज्ञोऽभूद्रव्रतफलादिह ॥ ३२ ॥ मूत्रश्लेष्मपुरीषादियत्किञ्चित्क्षिपति क्षितौ ॥ जायते
कनकं सर्वप्रसादान्नारदस्य च ॥ ३३ ॥ तेनासौ यजेत राजा विधिवद्भूरिदक्षिणैः ॥ राजसूयादिभिर्यज्ञैर्विधैर्ब्राह्मणैर्वृतः ॥ ३४ ॥ बभार मृ
त्यानि निशुषोषस्वजनतिथीन् ॥ चकार देवतागारसरश्चारा मवाटिकाः ॥ ३५ ॥ जातस्नेहं तथा पुत्रं रक्षरक्षरक्षिर्भृतः ॥ राज्ञयः
कनकस्यास्य बभूवुर्नृपतेः सुतात् ॥ ३६ ॥ अथास्य दस्यवः केचिच्छुत्वा तं कनकाकरम् ॥ धनलोलुपया जघ्नुर्दक्षिणां त्यामदोद्धताः ॥ ३७ ॥

तस्मिन्विनष्टे तत्रष्टं वरदानसमुद्रवम् ॥ कनकं तदपश्यंतो जगमुरन्योन्यतः क्षयम् ॥ ३८ ॥ पातितं दस्युभिः पुत्रं दृष्ट्वा राजा सुदुःखितः ॥
 विललापाकुलमतिः समुमोहपपात च ॥ ३९ ॥ विलपंतं तु तं दृष्ट्वा नारदः प्राह संजयम् ॥ राजन्विषादं मा कार्षीः शृण्विमां भारती मम ॥ ४० ॥
 इत्युक्त्वा स समाचख्यौ चरितानि महौजसाम् ॥ विशिष्टानां नरैर्द्राणां यतीनां दक्षिणावताम् ॥ ४१ ॥ श्रुत्वा राजानरैर्द्राणां चरितानि महात्मनाम् ॥
 विनष्टशोकः सहसा प्रकृतिस्थो बभूव सः ॥ ४२ ॥ नारदोऽपि नरैर्द्रस्य मृतं पुत्रं यमालयात् ॥ आनयामास तरसा तथारूपं यथाहृतम् ॥ ४३ ॥
 दृष्ट्वा स्पृष्ट्वा स पुत्रं तं परितुष्टेन चेत्तसा ॥ व्रीडितो विस्मितश्चैव कृताञ्जलिः रात्रा ब्रवीत् ॥ ४४ ॥ किमाश्चर्यं प्रसन्नेन भवता मम नारद ॥
 दत्तः पुत्रस्तथाभूतो दस्युभिर्घातितो यथा ॥ ४५ ॥ षण्मासां तेषु नरसौ जीवितं सर्वमेव तत् ॥ सस्मारपूर्ववृत्तं तं भद्राणां पारणात्किल ॥ ४६ ॥
 एतत्ते सर्वमाख्यातं जातिस्मरणकारकम् ॥ व्रतं व्रताधिकं श्रेष्ठं किमन्यत्कथयामि ते ॥ ४७ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ब्राह्मणाश्चैव शूद्राश्च कुले महति जन्म
 च ॥ दाता क्षमी धनी वा गमि रूपास्वैर्भद्रैर्कर्मैवेत् ॥ ४८ ॥ चत्वारि राजन् भद्राणि चतुष्पादानि तानि वै ॥ तान्येव बहुविधानि दुष्प्राप्या न्यकृतात्मभिः
 ॥ ४९ ॥ मार्गशीर्षे तु प्रथमं द्वितीयं फाल्गुने तथा ॥ ज्येष्ठे तृतीये राजेन्द्रख्यातं भाद्रपदे परम् ॥ ५० ॥ फाल्गुना मूलपक्षे दौत्रिन्मासांस्तु नराधिप ॥
 तत्रिपुष्पमिति ख्यातं तपस्याकरणं परम् ॥ ५१ ॥ ज्येष्ठस्य शुक्लपक्षे दौत्रिन्वैमासान्युधिष्ठिर ॥ तत्रिराममिति ख्यातं सत्यशौर्यं प्रदायकम् ॥
 ॥ ५२ ॥ शुक्ले भाद्रपदस्य दौत्रिन्मासान्पांडुनंदन ॥ तत्रिंशमिति ख्यातं बहुविद्याप्रदायकम् ॥ ५३ ॥ शुक्लमार्गशीरस्या दौत्रिन्मासांस्तु
 नराधिप ॥ तद्विष्णुपदमित्युक्तं सर्वधर्मप्रदायकम् ॥ ५४ ॥ समसै नैव चोक्तानि भद्राण्येता निभारत ॥ कर्तव्यानि नरैः स्त्रीभिर्ब्रा
 ह्मणानुमतेन वा ॥ ५५ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ विस्तरैरेव मे ब्रूहि देव देव जगत्पते ॥ भद्राणानियमाधानं प्रधाननियमांस्तथा ॥ ५६ ॥ श्रीभगवानु
 वाच ॥ शृणुराज ब्रह्महिता भद्राणां विस्तरं परम् ॥ कथयिष्ये न कथितं कस्यचिद्वान्मया पुरा ॥ ५७ ॥ शुक्ले मार्गशीरस्या दौ चत्वारि स्तितथैवराः ॥
 द्वितीया च तृतीया च चतुर्थी पञ्चमी तथा ॥ ५८ ॥ एकमुक्तासनस्तिष्ठेत्प्रतिपद्यां जितेन्द्रियः ॥ प्रभाते तु द्वितीयायां कृत्वा यत्करणीयकम् ॥ ५९ ॥
 प्रहरत्रये स अधिकं गते स्नानं समाचरेत् ॥ मुद्रो मयं च संगृह्य मंत्रैरेभिर्विचक्षणः ॥ ६० ॥ अहं ते तु प्रदिश्यामि मंत्राणां विधियुत्तमम् ॥ येषां दे

यो न देयो वा ताच्छृणुष्व वदामि ते ॥ ६१ ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्रा ये शुचयोऽमलाः ॥ तेषां मंत्राः प्रदेया वैनतु संकार्णार्थमिणाम् ॥ ६२ ॥
 यास्त्री भर्त्रा विभुक्ता पिस्वाचारैः संयुता शुभा ॥ सा च मन्त्रान्प्रगृह्णातु स भर्त्रा तदनुज्ञया ॥ ६३ ॥ स्नानं दत्तं डो गे वा वा पीकृपगृहे पिवा ॥
 दशोत्तरं फलं ज्ञेयमधिकं हि स मंत्रकम् ॥ ६४ ॥ मृदं मंत्रेण संगृह्ण स वागेषु प्रदापयेत् ॥ त्वं मुदेवं दिता देवैः समलैः दैत्यवातिभिः ॥ ६५ ॥
 मया पिवं दिता भक्त्या यामास तो विमलं कुरु ॥ ६६ ॥ मन्मंत्रः ॥ एवं जपन्मृदं दत्त्वा स्वहस्ताग्रस मंत्रकम् ॥ जलावगाहनं कुर्यात्कुण्डमालिख्य
 धर्मवित् ॥ ६७ ॥ सिद्धार्थकैः कृष्णतिलैर्वचा स वाषधीः क्रमात् ॥ त्वमादिः सर्वदेवानां जगतां जगन्मये ॥ ६८ ॥ भूतानां वीर्या चैव रसानां
 पतये नमः ॥ गंगासागरजं तोयं पौष्करं नार्मद तथा ॥ ६९ ॥ यामुनं सानिहत्य च संनिधानमिहास्तु मे ॥ ७० ॥ स्नानमंत्रः ॥ शरीरालंभनं
 पूर्वकृत्वा मृदो मया बुभिः ॥ एवं स्नात्वा समाप्लुत्य आचम्य तटमास्थितः ॥ ७१ ॥ निवस्य वाससी शुभ्रे शुचिः प्रयतमानसः ॥ देवान्पितॄन्म
 नुष्यांश्च तपेत्सु स माधिना ॥ ७२ ॥ एवं गृहीतं नियमो गृहं गच्छेच्छुचित्रतः ॥ उपविश्य न संजल्पेद्वा वच्चन्द्रस्य दर्शनम् ॥ ७३ ॥ स्नात्वा
 चैव ततो नाभमृतं यादि चतुर्दिने ॥ नमः कृष्णाच्युतानं तदृषो केशोति च क्रमात् ॥ ७४ ॥ चतुर्दिने द्वितीयादि देवमभ्यर्चयेच्च्युतम् ॥ प्रथमे
 द्विस्मृता पूजापादयोश्चक्रपाणिना ॥ ७५ ॥ नाभिपूजा द्वितीयादि हृत्कतं व्याविधि वदरैः ॥ मुरद्विपस्तृतीयादि हृत्पूजं वक्षसि विन्यसेत् ॥ ७६ ॥
 चतुर्थी हि जगद्धातुपूजा शिरसि कल्पयेत् ॥ पुष्पैर्विलेपने धूपैरर्घ्यं दद्यात्पुष्पैः ॥ ७७ ॥ धीवरैर्हरि नैवेद्यदीपदानैश्च भक्तिः ॥ पूजयित्वा
 विधानेन विष्णुविश्वेश्वरं त्री ॥ ७८ ॥ ततो दिना वसाने तु मुहूर्ते निर्गते सति ॥ अर्घ्यं प्रदद्यात्सोमाभक्त्या तद्रावभा वितः ॥ ७९ ॥ शशिच
 न्द्रशशं केन्दुनामानि क्रमशो नरः ॥ तृतीयादिषु चन्द्रस्य संकार्णार्थं निवेदयेत् ॥ ८० ॥ स चाध्यायाद्दशो देयः कृद्भिर्मदिरथेतैः ॥ ततो स म्य
 वप्रवक्ष्यामि शुधिष्ठिरनिबोध मे ॥ ८१ ॥ चन्दनागरु कर्पूरं धिदूवं क्षतादिभिः ॥ रत्नैः समुद्रजैश्चान्यैर्वज्रवैद्युतैर्मौक्तिकैः ॥ ८२ ॥ पुष्पैः
 फलैः स्वकालोत्थैः सज्जैर्ब्राह्मिकैः ॥ वस्त्राच्छादनं गोवाजिभूमिहमगजान्वितैः ॥ ८३ ॥ सत्पयुक्तस्य कृद्भ्यः स्य राजन्नेष विधिः स्मृतः ॥
 इतरस्य तथा शान्त्या फलपुष्पाक्षतोदैकैः ॥ ८४ ॥ लवणं गुडं घृतं तैलं पयः कुंभास्तिलैः सह ॥ अर्घ्यं ध्वेतानि शस्तानि शशि वृद्ध्या विवर्द्धयेत् ॥ ८५ ॥

प्रत्यहंवर्द्धयेद्धृशिशिवृद्धयानरोत्तम ॥ एवमर्घःप्रदातव्यःशृणुमंत्रविधिक्रमम् ॥ ८६ ॥ नवनोवोसिमासंतेजायमानःपुनःपुनः ॥
 त्रिराग्निमेवतोवैदेवानाप्यायसेहविः ॥ ८७ ॥ गगनाङ्गणसद्दीपदुग्धाब्धिमथनोद्भव ॥ भाभासितादिगाभोगरमानुजनमोऽस्तुते ॥ ८८ ॥
 दन्वाध्यैद्विजराजायतद्विप्रायनिवेदयेत् ॥ निर्वन्याध्यैक्रममिदंततोभुंजीतवायतः ॥ ८९ ॥ भूर्मितुभाजनंकृत्वापद्मपत्रसमास्तृताम् ॥
 पालशैर्मधुपत्रैरुपैशिरूपांशिलातले ॥ ९० ॥ समालभ्यधरदिवीमंत्रेणनेनमंत्रवित् ॥ त्वत्तलेभेलुकामोऽहं देविसर्वसोद्भवे ॥ ९१ ॥ मदनु
 ग्रहायसुस्वादंकुर्वन्नममृतोपमम् ॥ एवंजह्मवाचभुक्त्वाचशकंपाकंगुणोत्तरम् ॥ ९२ ॥ आचम्यखान्युपालभ्यस्मृत्वासोमंस्वपेद्भुवि ॥ भोक्त
 व्यंतुद्वितीयायामक्षरलवणंहविः ॥ ९३ ॥ मुन्यन्नंतुतीयायांचतुर्थ्यागोरसोत्तरम् ॥ घृताक्ताःसगुडाःशस्ताःपञ्चम्यांकृशरास्सदा ॥ ९४ ॥
 शस्तंभेद्रूपसर्वेषुसदाइयामाकतण्डुलाः ॥ प्रसाधिकाघृतंगव्यंफलमयाचितम् ॥ ९५ ॥ प्रातःस्नानंततःकृत्वासंतर्प्यपितुदेवताः ॥ भोजये
 द्ब्राह्मणान्भक्त्यादत्तदानान्विसर्जेयत् ॥ ९६ ॥ भृत्यबन्धुजनैःसार्द्धंपश्चादुज्जीतकामतः ॥ एवंभेद्रूपसर्वेषुत्रिमसेषुगतेषुयः ॥ ९७ ॥ करोत्ये
 तन्नरोभक्त्यावर्षमेकममत्सरी ॥ तस्यश्रीर्विजयैश्वर्यनिन्यंसोमःप्रसीदति ॥ ९८ ॥ एतत्करोतियाकन्याशुभंप्राप्नोतिसापतिम् ॥ दुर्भगासुभगा
 साध्वीभवत्यविधवासदा ॥ ९९ ॥ राज्यार्थीलभतेराज्यंधनार्थीलभतेधनम् ॥ पुत्रार्थीलभतेपुत्रानितिप्राहप्रभाकरः ॥ १०० ॥ योषित्कुलकुल
 विवाहमनोरमाणिशय्यात्रयानशयनासनशोभितानि ॥ भद्राण्यवाप्यधनपुत्रकलत्रजानिजातिस्मरोभवतिभारतभद्रकर्ता ॥ १०१ ॥ इतिश्री
 भविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादंभेद्रूपवासव्रतनिरूपणंनमत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ६३ ॥ इतिप्रतिपत्कल्पः
 समाप्तः ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ संत्यन्यास्तिथयःपार्थद्वितीयाद्याःपरिश्रुताः ॥ मासैश्चतुर्भिश्चत्वारःप्रावृद्धुक्छाःकृमापहाः ॥ १ ॥
 गोपिताश्चसदालोकेनप्रोक्ताश्चमयाक्वचित् ॥ प्रकाशयामिताःपार्थशृणुसर्वमयाहिताः ॥ २ ॥ एकातुश्रावणेमासिअन्याभाद्रपदेतथा ॥
 अपराश्वयुजेमासिचतुर्थीकार्तिकेभवेत् ॥ ३ ॥ श्रावणेकलुषानामप्रोष्ठपादचर्गीर्मला ॥ आश्विनेप्रतसंचाराकार्तिकेचयमास्मृता ॥ ४ ॥

१ भोज्याः-इ०पा० । २ प्रकाशेषु-इ०पा० । ३ अपुत्रः-इ०पा० ।

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कस्मात्साकल्यप्रोक्ता कस्मात्सागर्मिलमता ॥ कस्मात्साप्रेतसंचारकस्माद्याम्याप्रकीर्तिता ॥ ५ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पुरावृत्रवधवृत्ते प्राप्तराज्यपुरंदरे ॥ ब्रह्महत्यापनोदार्थमश्वमेधप्रवर्तिते ॥ ६ ॥ क्रोधादिन्द्रेण वज्रेण ब्रह्महत्यानिषूदिता ॥ ८ ॥ षट्स्रण्डाचकृताक्षितावृक्षेतोयमहीतले ॥ ७ ॥ नारीब्रह्महने वद्वैसि विभज्ययथाक्रमम् ॥ तत्पापं श्रावणे व्यूढं द्वितीयायां दिनोदये ॥ ८ ॥ नारीवृक्षनदीभूमिबद्धिब्रह्महणे तथा ॥ निर्मलं करं जन्मतो र्थकलुषा स्मृता ॥ ९ ॥ मधुकैटभयारक्तपुरामग्रेति मोदिनी अष्टांगुलापवित्रासानारीणां तुरजोमलम् ॥ १० ॥ नद्यः पूरमलः सवर्षद्वैधूमक्षिखमलः ॥ कलुषाणि चरन्त्यस्या तैर्नैषा कलुषामता ॥ ११ ॥ गीर्गिराभारतीवाणिवाचामेधासरस्वती ॥ गीर्मलं वहते यस्माद्वितीयागर्मिलमता ॥ १२ ॥ देवर्षिपितृधर्माणानि दकानां स्तिकाः शठाः ॥ तेषां सावागमलव्यूढा द्वितीया तेन गर्मिला ॥ १३ ॥ अनध्यायेषु शस्त्राणि पाठयति पठति च ॥ शब्दिकस्तर्किकाः श्रौतास्तेषां शब्दापशब्दजाः ॥ १४ ॥ मलव्यूढा द्वितीया मतो र्थगर्मिलमता ॥ प्रेतास्तु पितरः प्रोक्तास्तेषां तस्यां तु संचराः ॥ १५ ॥ द्वितीयायां च लोकेषु तेन सांप्रेतसंचराः ॥ अग्निष्वात्तावर्हिषदआज्यपाः सोमपास्तथा ॥ १६ ॥ पितृपितामहप्रेतसंचारास्तु संचराः ॥ पुत्रैः पौत्रैश्च दैर्हित्रैः स्वधामैः सुपूजिताः ॥ १७ ॥ श्राद्धदानमखस्त्वृत्तायां त्यतः प्रेतसंचराः ॥ कार्तिके शुक्लपक्षस्य द्वितीयायां युधिष्ठिर ॥ १८ ॥ यमो यमुनया पूर्वभोजितः स्वगृहे तदा ॥ द्वितीयायां महोत्सगे नारकीयाश्च तर्पिताः ॥ १९ ॥ पापेभ्यो विप्रमुक्तास्ते मुक्ताः सर्वविबधनाः ॥ आभितानतितास्तुष्टाः स्थिताः सर्वैर्यदृच्छया ॥ २० ॥ तेषां महोत्सवो वृत्तो यमराष्ट्रसुखावहः ॥ ततो यमाद्वितीयायां प्रोक्ता लोके युधिष्ठिर ॥ २१ ॥ अस्यां निजगृहे पार्थनं भोक्तव्यमतो बुधैः ॥ स्नेहे न भगिनी हिस्ताद्रोक्तव्यं पुष्टिवर्द्धनम् ॥ २२ ॥ दानानि च प्रदेयानि भगिनीभ्यो विधानतः ॥ स्वर्णलंकारवस्त्राद्यैः पूजास्तकारभोजनैः ॥ २३ ॥ सर्वाभगिन्यः संपूज्या अभवे प्रतिपत्तिगाः ॥ पितृव्यभगिनी हिस्तात्प्रथमायां युधिष्ठिर ॥ २४ ॥ मातुलस्य सुता हस्ताद्वितीयायां पुनर्नृप ॥ पितृमातृस्वसारौ येतृतीयायां तयोः करात् ॥ २५ ॥ भोक्तव्यं सहजायाश्च भगिन्यो हस्ततः परम् ॥ सर्वाभुभगिनी हिस्ताद्रोक्तव्यं बलवर्द्धनम् ॥ २६ ॥

धन्ययशस्यमायुष्यधर्मकामार्थवर्द्धनम् ॥ व्याख्यातंसकलं स्नेहात्सरहस्यमयाव ॥ २७ ॥ यस्यातिथौ यमुनया यमराजदेवः संभोजितो
 जगति सत्त्वरसौ हृदेन ॥ तस्यां स्वसुःकरतलादिहयोभुनिक्तिप्राप्नोति वित्तमर्थभोज्यमनुत्तमंसः ॥ २८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तर
 पर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे यमद्वितीयाव्रतमाहात्म्यं नाम चतुर्दशोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ अथा ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भगवन्भवतां प्रोक्तं धर्मो
 र्थादेः सुसाधनम् ॥ गार्हस्थ्यं तच्च भवति दंपत्योः प्रियमाणयोः ॥ १ ॥ पत्नीहीनः पुमान्पत्नीभर्त्रा विरहिता तथा ॥ धर्मकामार्थसंसिद्धौ न
 स्यातां मधुसूदन ॥ २ ॥ तद्ब्रूहि देव देव शविधवास्त्रीन जायते ॥ व्रतेन येन गोविंद पत्न्याऽविरहितो नरः ॥ ३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 अशून्यशयनं नाम द्वितीयां शृणुतां मम ॥ यासु पोष्यनवैधव्यप्राप्नोति स्त्रियुधिष्ठिर ॥ ४ ॥ पत्नीविमुक्तश्च नरो न कदाचित् प्रजायते ॥
 शोते जगत्पतिर्विष्णुः प्रियासाद्वैयदाकिल ॥ ५ ॥ अशून्यशयनं नाम तद्ग्राह्या च सातिथिः ॥ उपवासेन न केन तथैवायाचितेन च ॥ ६ ॥
 कृष्णपक्षे द्वितीयायां श्रावणे नृपसत्तम ॥ स्नानं न द्यातं ङागे वा गृहे वा नियतात्मवान् ॥ ७ ॥ कृत्वा पितृन्मनुष्यांश्च देवान्संतप्य भक्तिमान् ॥
 स्थंडिलं चतुरस्रं तु मृन्मयं कारयेत्ततः ॥ ८ ॥ तत्र स्थं श्रीधरं श्रीशंभुं तस्याभ्यर्च्य श्रिया सह ॥ नैवेद्यपुष्पधूपार्घ्यैः फलैः कालोद्भवैः शुभैः ॥ ९ ॥
 इममुच्चारयेन्मंत्रं प्रणम्य जगतः पतिम् ॥ श्रीवत्सधारिच्छ्रीकान्तश्रीधामच्छ्रीपतेऽव्यय ॥ १० ॥ गार्हस्थ्यं मां प्रणशं मे यातु धर्मार्थकामदम् ॥
 अग्नयो मां प्रणश्यंतु मां प्रणश्यंतु देवताः ॥ ११ ॥ पितरो मां प्रणश्यंतु मत्तो दंपत्यभेदतः ॥ लक्ष्म्या वियुज्यते कृष्णनकदाचिद्यथा भवान् ॥ १२ ॥
 तथा कलत्रसंबंधो देवमा मे प्रणश्यतु ॥ लक्ष्म्यानशून्यं वरदयथा ते शयनं सदा ॥ १३ ॥ शय्यामप्यशून्यास्तु तथा जन्मनि जन्मनि ॥
 एवं प्रसाद्य पूजां च कृत्वा लक्ष्म्या हरस्तथा ॥ १४ ॥ चंद्रो देवे स्नानपूर्वपञ्चगव्यं तु संयुतम् ॥ विप्राय दक्षिणां दद्यात्स्वशक्त्या फलं संयुताम् ॥ १५ ॥
 अनेन विधिनाराज न्यावन्मासचतुष्टयम् ॥ कृष्णपक्षे द्वितीयायां प्रागुक्तविधिमाचरेत् ॥ १६ ॥ कार्तिके चाथ संप्राप्ते शय्यां श्रीकान्तं संयुताम् ॥
 सोपस्कं रां सोदकुं भां सान्नां दद्याद्विजातये ॥ १७ ॥ प्रतिमासं च सोमाय अर्घ्यं दद्यात्समंत्रकम् ॥ दध्यक्षतैर्मूलफलैस्तैः सौवर्णभाजनैः ॥ १८ ॥

गगनगणसदोपदुग्धाब्धमथनोद्भव ॥ आभासितिदिगाभोगरमानुजनमोस्तुते ॥ १९ ॥ एवंकरोतिःसम्यङ्नरोमासचतुष्टयम् ॥
 तस्यजनमत्रययावद्ब्रह्मभोगनजायते ॥ २० ॥ अश्नूयशयनश्चैवधर्मकामार्थसाधकः ॥ भवत्यव्याहृतैश्वर्यःपुरुषानात्रसंशयः ॥ २१ ॥
 नारीचपार्थधर्मज्ञाव्रतमेतद्व्यथाविधि॥याकरोतिनसाशौच्यार्थधुवगस्यजायते॥२॥विधव्यदुर्भगत्वंचभर्तृत्यागंचसतम ॥ प्राप्नोतिजनमत्रित
 यनसापांडुकुलोद्भव ॥ २३ ॥ एषाह्यश्नूयशयननृपतेद्वितीयाख्यातासमस्तकुषाणहराऽद्वितीया ॥ एतांसमाचरतिःपुरुषोऽथयोषित्प्राप्नो
 त्यसौशयनमथ्यमहाहंभोग्यम् ॥ २४ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणोत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेअश्नूयशयनव्रतमाहात्म्यनामपंचद
 शोऽध्यायः॥ १५ ॥ श्रीकृष्णउवाच॥फाल्गुनेऽप्यसितेपक्षेतृतीयायासुपोषिता ॥ प्रातःस्थित्वाब्रह्मचर्येजटमुकुटशोभिता ॥ १ ॥ गोधारथगतां
 देवैर्विरुद्रध्यानपरायणाम्॥पूजयेद्बुधकुसुमैर्दीपालकचन्दनैः॥२॥केसरैर्मधुरद्रव्यैःस्वर्णमाणिक्यपूजया ॥ ३ ॥ भूषिकादेवभूषाचभूषिकाललि
 ताऽमा ॥ ४ ॥ तपोवनरतागौरौसौभाग्यमेप्रयच्छतु ॥ दौर्भाग्यंमेशमयतुमुप्रसन्नमनाःसदा ॥ ५ ॥ अवैधव्यंकुलेजनमददात्वपरजनम्
 नि ॥ अङ्गुलममोपाङ्गुलैर्पर्वैर्वस्थितामृतम् ॥ ६ ॥ सुखदृष्टिस्पर्शसंगौरौसौभाग्ययच्छतु॥एवमुच्चार्यमंत्राश्चनारीज्ञानवतीसती ॥ ७ ॥
 पूजयेद्ब्राह्मणैर्कैस्तुमैत्रैर्मुखसुवासिनी ॥ जरिकैःकटुहृद्दंष्ट्रैश्चलवणैर्गुडसर्पिषा ॥ ८ ॥ हृद्यैराद्रैःफलैःस्वर्णमैर्नक्षैःपुष्पबन्धनैः ॥ कुसुमैः
 कुंकुमैर्गन्धैःकालेयागुरुचन्दनैः ॥ ९ ॥ सिंदूरेणातिरेक्तेनवस्त्रैर्नानाविधैःशुभैः ॥ नैत्रैर्नैकदेशोत्थैःपूषकैस्तिलतंडुलैः ॥ १० ॥ आशौ
 कैश्चविगुणैर्धृतपूणैस्तुमोदकैः ॥ इत्येवमादिनैवेद्वैःपूजयित्वामहादुमम् ॥ ११ ॥ प्रदक्षिणंततःकृत्वादत्त्वाविप्रायदक्षिणाम् ॥ एतत्क
 रोतितेपुत्रीदुहित्राव्रतमुत्तमम् ॥ १२ ॥ ततःप्राप्त्यसिदुष्प्राप्यत्रैलोक्येश्वरीधरंप्रति ॥ एतद्व्रतंमयाख्यातंयास्यतिशाश्वतैःसमाः॥ १३ ॥
 व्याख्यातंकन्यपेनादौरुक्मिणीव्रतमुत्तमम् ॥ याश्चरिष्यंतिताःसर्वाभविष्यंतिनिरामयाः ॥ १४ ॥ अङ्गप्रत्यङ्गुभुगालोकद्वहिमनो
 हराः ॥ स्थित्वावर्षशतंचान्तेतोरुद्रपुंशुभम् ॥ १५ ॥ यास्यंतिहंसयानस्थकिङ्किणीशब्दनादितम् ॥ तत्रत्वारमयिष्यंतिस्वभर्तृ
 न्वत्सरान्वहून् ॥ १६ ॥ दिव्यभोगभुजोद्दृष्टाःसिद्धयष्टकसमन्विताः ॥ १७ ॥ अर्धमहावर्मणिकुंकुमकेसराब्जस्रगंधमुग्धमुखरालि

कुलोपगतिम् ॥ दत्त्वाफलाक्षतयुतं मधुपादपस्यगौरिवलोकमहिताभवतीहनारी ॥ १७ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराण उत्तरपर्वणि श्रीकृ
 ण्ययुधिष्ठिरसंवादे मधूकृततीयाव्रतवर्णनं नाम षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ मेघपालीव्रतं कृष्णकदाचित्क्रियते नृ
 भिः ॥ किंपुण्यं किमनुष्ठानं कीदृग्वल्लीस्मृता तु सा ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अश्वयुक्कृष्णपक्षे तु तृतीयायां युधिष्ठिर ॥ मेघपाल्यै प्रदात
 व्योभक्त्या स्त्रीभिर्नृभिस्तथा ॥ २ ॥ अर्घो विरूढगोधूमैः सप्तधान्यसमन्वितैः ॥ तिलतंडुलपैर्दवादातव्यो धर्मोऽलिप्सुभिः ॥ ३ ॥ तांबूलस
 दृशैः पर्वैरक्तावह्लासमंजरी ॥ वाटीषु ग्राममार्गेषु प्रोत्थिता पर्वतैऽपि च ॥ ४ ॥ मेघपाल्यां धान्यतैलशुङ्कुं रुमहमनान् ॥ पदान्यापि च कु
 र्वैति जनावानि ज्यजीविनाः ॥ ५ ॥ पापं सत्यावृतं कृत्वा द्रव्यलुब्धाः फलान्विताः ॥ अर्घदत्त्वा मेघपाल्यनाशयंति क्षणादिह ॥ ६ ॥
 मानोन्मानैर्जन्ममध्ययत्पापं कुत्रचित्कृतम् ॥ तत्सर्वनाशमायातिव्रतेन न न पांडव ॥ ७ ॥ मेघपालीशु भस्थाने शुभे देशे समुत्थिता ॥
 पूजनीया वस्त्रीभिः फलैः पुष्पैस्तथाक्षतैः ॥ ८ ॥ खजूरैर्नालिकैरैश्च दाडिमैः करवीरकैः ॥ गंधधूपैर्दधिदीपैर्विरूढधान्यसंचयैः ॥ ९ ॥
 रक्तवस्त्रैः समच्छाद्य पिष्टातकविभूषिताम् ॥ कृत्वा र्घ्यं संप्रदातव्यो मंत्रेण न न भारत ॥ १० ॥ वेदोक्तं तद्विज्ञो विद्वान्स्तच्च तस्यै निवेदयेत् ॥
 इत्येवं पूजयित्वा तां मेघपालीं पुमान्स्ततः ॥ ११ ॥ नारी वापुरुषव्याघ्रप्राप्नोति परमां श्रियम् ॥ स्थित्वा वर्षशतं तं मर्त्यं दुःखसौभाग्यगर्भिते ॥ १२ ॥
 विष्णुलोकमवाप्नोति देहं तेषां स्थितः ॥ कुलानि सप्तनयति स्वर्गस्वानिरसा तलात् ॥ १३ ॥ उद्धृत्य नानां त्रसं देहस्त्वया कार्या युधिष्ठिर ॥ १४ ॥
 नरकभीरु तथा दातव्योऽर्घ्यं फलाद्यनुयुतं ननु मेघपालेः ॥ उन्मानकूटकपटानि कृतानि यानि पापानि हंतिसा विवेकतमः प्ररोहान् ॥ १५ ॥
 इति श्रीभविष्यमहापुराण उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे मेघपालीव्रततीयाव्रतवर्णनं नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ७ ॥ युधि
 ष्ठिर उवाच ॥ स्त्रीणां संप्रदाते येन मर्त्यलोके गृहं शुभम् ॥ पतिप्रेम तथा त्यंतं न मे ब्रूहि व्रतं शुभम् ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ एकदा पार्वती शंभू
 स्थितैः मुनिसुरावृतौ ॥ कैलासशिखरेभ्येनानाथातु विचित्रिते ॥ २ ॥ नानाद्रुमलताकर्णैर्नाना पुष्पोपशोभिते ॥ मुनिक्रान्तसंघुष्टे गेय नृ
 त्यसमाकुले ॥ ३ ॥ शंकरः पार्वतीं प्राह किं त्वया सद्रतं कृतम् ॥ वामारूपेण मे त्यंतं प्रियां सैव रक्षणीनि ॥ ४ ॥ आगच्छ जानुदंशं तु सुप्रसन्ना

जनाः प्रिये ॥ ब्रूहि च वि तत् सर्वं त्वया पावं वित्यत्कृतम् ॥ ५ ॥ इत्युक्ता प्रणता भूत्वा गौरी प्राह शिवं शुभा ॥ तृतीयायां मया चीर्णपुरां भ्रात्रं
 शुभम् ॥ ६ ॥ तेन मे त्वं मनोहारी भर्ता लब्धोऽसि संशंकर ॥ ईश्वरीवाप्यहं नृणां तव देहद्वेदहारिणी ॥ ७ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥
 कीदृशं तद्व्रतं भद्रं सर्वसौख्यप्रदायकम् ॥ ब्रूहि पावं वित्यन्नेन यच्चीर्णपितुरंतिके ॥ ८ ॥ ॥ गौरुवाच ॥ पुरा हं देवतिष्ठामि कुमारी भवने पितुः ॥
 हिमवद्बह्वरेभ्यः सखीगणसमावृता ॥ ९ ॥ ततोऽहं मेनया प्रोक्तास्वपित्रा च हिमाद्रिणा ॥ पुत्रिं भ्रात्रं तं चार्यवरसौभाग्यवर्धनम् ॥ १० ॥
 येन प्रारब्धमात्रेण सर्वं संप्रसृतं तव ॥ सौभाग्यं स्त्रीगणैश्चर्यमहादेवी पदं तथा ॥ ११ ॥ एवंपरोमिवैमा तममचोक्तं पुरस्तथा ॥
 मनोभिलषितं येन यन्नेन प्राप्नोति संशंकरम् ॥ १२ ॥ ॥ मेनोवाच ॥ अद्य शुक्लतृतीयायां स्नात्वा नियमतत्परा ॥ कुरु पाश्चेषु पञ्चाम्नीञ्ज्वाल
 मानान्दुताशनान् ॥ १३ ॥ गार्हपत्यं दक्षिणाग्निमन्यं चाहवनीयकम् ॥ पंचमं भास्करं तेज इत्येते पंचवह्नयः ॥ १४ ॥ एतेषां मध्यतो भूत्वा
 तिष्ठ पूर्वमुखोऽचिरम् ॥ चतुर्भुजां ध्यानं परां पद्मयोपरि संस्थिताम् ॥ १५ ॥ मृगाजिनिच्छिन्नकुंचां जटावलकलधारिणीम् ॥ सर्वाभरणसंयु
 क्तां देवीमभिमुखीकुरु ॥ १६ ॥ महालक्ष्मीं महाकालीं महामायां महामतिः ॥ गङ्गाचयमुनां संधुः शतद्रुनैर्मदामही ॥ १७ ॥
 सरस्वतीं वैतरिणिसैव प्रोक्ता महासती ॥ तस्याश्च प्रेक्षणं परां भवतद्भावभासिता ॥ १८ ॥ होमं कुर्युं यतात्मानो ब्राह्मणः सर्वतोदिशम् ॥
 देव्याः पूजां प्रकृत्य व्यापुष्यपूपादिना ततः ॥ १९ ॥ बहुप्रकारैर्नैवेद्यं नैवेद्यं घृतपाचितम् ॥ स्थापयेत्पुरतो देव्याः पृथक्सौभाग्यमेव च ॥ २० ॥
 जीरकं कंदुं दुग्धं श्राप्य पूपां कुसुमं तथा ॥ निपाचां पावनं तालवणं शंकरं गुडम् ॥ २१ ॥ पुष्पमंडपिकायां धूपधुष्पाधिवसिता ॥ पद्मासनेन
 संतिष्ठेद्यावत्परिणतोरविः ॥ २२ ॥ ततः प्रणम्य रुद्राणीं मंत्रमेतमुदीरयेत् ॥ वेदेषु सर्वं शास्त्रेषु दिवि भूमौ धरातले ॥ २३ ॥ दृष्टः श्रुतः श्रवणशुशुंका
 विरहितः स्तवः ॥ त्वं शक्तिस्त्वं स्वधा स्वाहा त्वं सा वित्रा सिरस्वती ॥ २४ ॥ पतिं देहि देहि देहि वसुदेहं नमोस्तुते ॥ एवं क्षमापयेद्देवंप्राणिपत्य पुनः पुनः
 ॥ २५ ॥ देहि भक्त्या गृहं रम्यं विचित्रं बहुभूमिकम् ॥ आच्छाद्य द्वारं केदारकपेतादिभिर्भूषितम् ॥ २६ ॥ कुड्यं स्तंभं गवाक्षाढ्यं मणिमंडितं तोर
 णम् ॥ पद्मरागमहानीलवज्रवैडूर्यभूषितम् ॥ २७ ॥ गृहदानविधानेन ब्राह्मणाय शस्विने ॥ सपत्नीकाय संपूज्य सर्वोपस्करसंयुतम् ॥ २८ ॥

सुवासिनीभ्यस्तद्द्वयैवैवमूर्यसंस्थितम् ॥ निर्वर्त्यविधिनानेनततः पश्चात्क्षमापयेत् ॥ २९ ॥ दांपत्यानिचभोज्यानिचतुर्थ्यामधुरसैः ॥
 इत्युक्तमुमयाचीर्णहरंभात्रतंपरम् ॥ ३० ॥ व्रततिगस्त्यमुनयेदत्तगृहवरंशुभम् ॥ लोपामुद्राप्रियापत्नीतस्यवेदमनिपूजिता ॥ ३१ ॥
 तेनधर्मेणदेवत्वंभर्तालब्धोऽसिंशंकरः ॥ अर्द्धाकेऽपिस्थितातेनयाश्चरिष्यंतियोषितः ॥ ३२ ॥ कौतियपुरुषोवापिख्यातरंभात्रतंमुवि ॥
 तासांपुत्राग्रहंभोगाःकुलवृद्धिर्भविष्यति ॥ ३३ ॥ स्त्रीणांचतुर्यसौभाग्यंगार्हस्थ्यंसर्वकामिकम् ॥ बालवृद्धस्थमध्यानांरूपलावण्यबृंहणम्
 ॥ ३४ ॥ सपत्नीदर्पदलनंवशीकरणमुत्तमम् ॥ हिमवर्द्धिर्धर्मोर्मध्येआर्यावैतमनोहरे ॥ ३५ ॥ उत्पत्यशोभतेवासिपूर्वोत्पन्नधनेकुले ॥
 मृतःशक्रपुरंयातितोविष्णुपुरंव्रजेत् ॥ ३६ ॥ ततःशिवपुरंयातिव्यासस्यवचनयथा ॥ ३७ ॥ यदंभयाबलभयापहरंततश्चगौर्याहिमा
 द्भिर्भवनस्थितयापिचीर्णम् ॥ तस्याव्रतंसुविकरातिरताचधर्मब्रह्मेशकेशवपातिसुखदंलभेत्सा ॥ ३८ ॥ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणे
 उत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेपञ्चाग्निसाधनाख्यंरंभातृतीयाव्रतंनानाष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ पार्थभाद्रप
 देमासिशुक्लपक्षेदिनोदये ॥ तृतीयायांचतुर्थ्यांचशुद्धायांप्रतिवत्सरम् ॥ १ ॥ उपवासेनगृहीयाद्भ्रतंनान्नातुगोपदम् ॥ स्नात्वा नरोवानारी
 वापुष्पधूपविलेपनैः ॥ २ ॥ दध्यक्षतैश्चमालाभिःपिष्टैर्कैर्वनमालया ॥ अभ्यंजयेद्भवांशुंगंशुंरं पुच्छान्तमेवच ॥ ३ ॥ दद्याद्भवाक्षिकंभक्त्या
 तासांपूर्वापराह्वयोः ॥ अनग्निपाकंमुञ्जीयात्तैलक्षारविवर्जितम् ॥ ४ ॥ व्रजंतीनांगवानित्यमायांतीनांचभारत ॥ पुरद्वारेथगोष्ठिमन्त्रेणा
 नेनमन्त्रवित् ॥ ५ ॥ अर्घ्यप्रदद्याद्गृह्यांवागवांपादेषुपाण्डव ॥ ६ ॥ मातारुद्राणां दुहितावसूनांस्वसादित्यानाममृतस्यनाभिः ॥ प्रतुवेचं
 चिकितुषेजनायमागमनागमदितिवधिष्ठा ॥ गवांमन्त्रः ॥ गवांमेअग्रतःसंतुगावोमेसंतुपृष्ठतः ॥ गवांमेहृदयेसंतुगवांमध्यवसाम्यहम् ॥
 ॥ ८ ॥ इत्थंसंपूज्यदत्त्वादीर्घतोगच्छेद्ब्रह्मश्रमम् ॥ पञ्चम्यांक्रोधरहितोभुञ्जीयाद्गोरोसंदधि ॥ ९ ॥ शालिपिष्टंफलंशकंतिलमंत्रं
 शोभनम् ॥ भुक्तावसानेराजेन्द्रसंयतस्तानिशांस्वपेत् ॥ १० ॥ प्रभातेगोपदंत्वाब्राह्मणयहिरण्यम् ॥ क्षमापयेद्भवानांयं

गोविन्दं गुरुद्वजम् ॥ ११ ॥ अर्च्यतेऽत्र यथा गावस्तथा गोवर्धनो गिरिः ॥ प्रगम्याच्युतमुद्दिश्य शृणुयत्फलमश्रुयात् ॥ १२ ॥
 गोभक्तो गोव्रतं कृत्वा भक्त्या शक्त्या च गोष्पदम् ॥ सौभाग्यं रूपं लवण्यं प्राप्नोति पृथिवीतले ॥ १३ ॥ गौतर्णकाकुलं गेहं गोकुलं च स
 मासतः ॥ धनधान्यसमोपेतशालिधुरसमृद्धिमान् ॥ १४ ॥ संतानपूजितं लब्ध्वा ततः स्वर्गोऽमरो भवेत् ॥ दिव्यरूपधरः शम्भो यदि
 व्यालंकारभूषितः ॥ १५ ॥ गंधर्वैर्गीतवाद्येन सेव्यमानोऽप्सरोगणैः ॥ दिव्यं शुभं शतं छित्त्वा ततो विष्णुपुरं व्रजेत् ॥ १६ ॥ योगोपद्रवतमिदं कु
 रते त्रिरात्रं गच्छ प्रपूजयति गोरसपूजनाच्च ॥ गोविंदमादिपुरुषं प्रणतः स वित्रामालोकमुत्तममुपैति गवां पवित्रम् ॥ १७ ॥ इति श्रीभविष्यमहा
 पुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादतृतीयाव्रतगेष्पदतृतीयाव्रतं नामैकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 शुक्ले भाद्रपदस्यैव तृतीयायां समर्चयेत् ॥ सर्वधान्यैस्तान् विरूढान् भूतान् हरितशाल्मलम् ॥ १ ॥ हरिकालं देवदेवो गौरीशं करवल्लभम् ॥
 गंधैः पुष्पैः फलैर्धूपैर्नैवैर्द्वैर्दोषैर्दकादिभिः ॥ २ ॥ प्रीणयित्वा समच्छाद्य पद्मरागेण भास्वता ॥ घंटावाद्यादिभिर्गीतैः शुभैर्दिव्यकथानुगैः ॥ ३ ॥
 कृत्वा जागरणं रात्रौ प्रभाते ब्रुहते रवौ ॥ सुवासिनीभिः सानेयामध्यपुण्यजलाश्रये ॥ ४ ॥ तस्मिन्विस्मर्जयेत्पार्थ हरिकालं हरिप्रियाम् ॥
 युधिष्ठिर उवाच ॥ भगवन् हरिकालीतिके देवी प्रोच्यते भुवि ॥ ५ ॥ आर्द्रधान्यैः स्थिता कस्मात्पूज्यते स्त्रीजननसा ॥ पूजिता किं ददातीह सर्व
 मे ब्रूहि केशव ॥ ६ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ सर्वपापहरा दिव्या मत्तः शृणुकथामिमाम् ॥ आसीदक्षस्य दुहिता काली नामीति तु कन्यका ॥ ७ ॥
 वर्णेनापि च सा कृष्णानवनीलोत्पलप्रभा ॥ सा च दत्त्वा त्र्यंबकयामहादेवाय शूलिने ॥ ८ ॥ विवाहिता विधानेन शंसत्तूर्यानुनादिना ॥ यत्कु
 र्यादागतैर्देवैर्ब्राह्मणानां च निःस्वनैः ॥ ९ ॥ निर्वर्तिते विवाहे तु कन्यासार्धत्रिलोचनः ॥ क्रीडते विविधैर्भोगैर्मनसः प्रीतिवर्धनः ॥ १० ॥ अथ दे
 वसमानस्तु कदाचित्सवृषध्वजः ॥ आस्थानमंडपे रम्ये आस्ते विष्णुसहायवान् ॥ ११ ॥ तत्र स्थ आह्वयाभासनर्मणा त्रिपुरांतकः ॥ कालो
 नीलोत्पलश्यामांगणमातृणा वृताम् ॥ १२ ॥ एवोहितमितिः कालिकृष्णजनसमन्विते ॥ कालमुंदरिभस्पाश्वेधवलेत्स्वमुपाविश ॥ १३ ॥
 एवमुत्क्षिप्तमनसा देवी संकुद्धमानसा ॥ आसया मासताम्राक्षी वाष्पगद्गदया गिरा ॥ १४ ॥ रुरोदसत्स्वरं बालतत्र स्थास्त्रुरिताधरा ॥ किंदेव

योगात्ताम्रागौरीचेत्यभिधीयते ॥ १५ ॥ यस्मान्ममोपमादत्ताकृष्णवर्णेनशंकर ॥ हरिकालीतिवाहूतादेवर्षिगणसेविता ॥ १६ ॥
 तस्माद्देहमिमंकृष्णंजुहोमिज्वलितेनले ॥ इत्युक्त्वावार्यमाणानुहरिकालीरुषान्विता ॥ १७ ॥ मुमोचहरितच्छायाकांतिहरितशाद्वले ॥
 चिक्षेपदोषरागेणज्वलितेहव्यवाहने ॥ १८ ॥ पुनःपर्वतराजस्यगृहेगौरीबभूवसा ॥ महादेवस्यदेहाद्वैस्थितासंपूज्यतेसुरैः ॥ १९ ॥
 एवंसाहरिकालीतिगौरीशस्यव्यवस्थिता ॥ पूजनीयामहादेवीमंत्रेणानेनपांडव ॥ २० ॥ हरकर्ममसुत्पन्नेहरकायेहरप्रिये ॥ मांत्राहाशस्य
 मूर्तिस्थेप्रणतास्तुनमोनमः ॥ २१ ॥ इत्थंसंपूज्यनैवेद्यंदद्याद्विप्रायपांडव ॥ तांचप्रातर्जलेरम्येमंत्रेणैवविसर्जयेत् ॥ २२ ॥ अचित्तासि
 मयाभक्त्यागच्छदेविसुरालयम् ॥ हरकाले शिवेगौरिपुनरागमनायच ॥ २३ ॥ एवंयःपांडवश्चेष्टुहरीकालीव्रतंचरेत् ॥ वर्षेवर्षेविधानेन
 नारीनरपतेशुभा ॥ २४ ॥ सायत्फलमवाप्नोतिच्छृणुष्वनराधिप ॥ मर्त्यलोकेचिरंतिष्ठेत्सर्वरोगविवर्जिता ॥ २५ ॥ सर्वभोगसमायुक्तासौ
 भाग्यबलगाविता ॥ पुत्रपौत्रसुहृन्मित्रनप्तृदौहित्रसंकुला ॥ २६ ॥ साप्रवर्षशतंयावद्भोगान्भुक्त्वा महीतले ॥ ततोवसानेदेहस्यशिवज्ञाना
 महामुने ॥ २७ ॥ चिरभद्रमहाकालनंदीश्वरविनायकाः ॥ तदज्ञाकिंकराःसर्वेमहादेवप्रसादतः ॥ २८ ॥ संपूर्णसूर्यगणसप्तविरूढशस्या
 तावैहिमाद्रिदुहिताहरिकालिकाख्याम् ॥ संपूज्यजागरमनुद्धतगीतवाद्यैर्यच्छंतियाइहभवंतिपतिप्रियास्ताः ॥ २९ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापु
 राणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेहरिकालीतृतीयाव्रतंनामविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अथपृच्छामि
 भगवन्व्रतंद्वादशमासिकम् ॥ ललिताराधनानामासमासक्रमेणवा ॥ १ ॥ कृष्णउवाच ॥ शृणुपांडवत्यत्नेनयथावृत्तपुरातनम् ॥ शंकर
 स्यमहादेव्याःसंवादंकुरुसत्तम ॥ २ ॥ कैलासशिखरेरम्येबहुपुष्पफलोपगे ॥ सहकारदुमच्छन्नेचंपकाशोकभूषिते ॥ ३ ॥ कदंबवकुला
 मोदवशीकृतमधुव्रते ॥ मयूरवसंधुष्टेराजहंसोपशोभिते ॥ ४ ॥ मृगक्षेपसैह्येश्वाखासामृगणावृते ॥ गंधर्वयक्षदेवर्षिसिद्धकिन्नरपन्नगैः ॥
 ॥ ५ ॥ तपस्विभिर्महाभागैःसंव्यमानंसंततः ॥ सुखासीनमहादेवंभूतसंघैःसमावृतम् ॥ ६ ॥ अप्सरोभिःपरिवृतमुमानन्त्वाब्रवीदिदम् ॥
 ॥ उमोवाच ॥ भगवन्देवदेवशशूलपाणेवृषध्वज ॥ ७ ॥ कथयस्वमेहेशानतृतीयाव्रतमुत्तमम् ॥ सौभाग्यलभतेयेनधनंपुत्रान्पशून्सुखम् ॥ ८ ॥

नारीस्वर्गशुभंरूपमारोग्यंश्रयमुत्तमम् ॥ एवमुक्तोदयितयाभार्ययाप्रातिपूर्वकम् ॥ ९ ॥ विहस्यशंकरःप्राहर्किव्रतेनतत्रप्र
ये ॥ येकामास्त्रिषुलोकेषुदिव्याभूम्यन्तरिक्षजाः ॥ १० ॥ सर्वेपितेनद्यायतावश्यस्तेहंयतःपतिः ॥ उमोवाच ॥ सत्यमेतत्सु
रेज्ञानत्वयिदृष्टेनदुर्लभम् ॥ ११ ॥ किंचिन्निबुवनाभोगभूषणेशशिभूषणे ॥ भक्त्यास्त्रियोहिमंदेविप्रजयतिशुभाशुभम् ॥ १२ ॥
विरूपाःसुलभाःकाश्चिदुप्रागहपुत्रिकाः ॥ सुशीलास्तपसाकाश्चिच्छूभिःपीडिताभृशम् ॥ १३ ॥ शौचाचारसमायुक्तानरोचतेथक
स्यचित् ॥ एवंबहुविधैर्दुःखैःपीडयमानान्स्तुदारुणैः ॥ १४ ॥ झरणमांप्रपन्नास्ताःकृपाविष्टस्ततोह्यहम् ॥ येनताःसुखसंभोगरूप
लवण्यसंपदा ॥ १५ ॥ पुत्रैःसौभाग्यवित्तैर्युक्ताःस्युःसुरसत्तम ॥ तन्मेकथयत्वेनव्रतानासुत्तमंव्रतम् ॥ १६ ॥ ईश्वरउवाच ॥
माघेमासिसितेपक्षेतृतीयायंतव्रताः ॥ मुखंप्रक्षाल्यहस्तौचपादौचवसमाहितः ॥ १७ ॥ उपवासस्यनियमंदंतधावनपूर्वकम् ॥
मध्याह्नेतुततःस्नानंविल्वैरामलकैःशुभैः ॥ १८ ॥ स्नात्वातीर्थजलेशुभ्रवाससीपरिधायच ॥ सुगंधैःसुमनोभिश्चप्रभूतैःकुंकुमादिभिः ॥ १९ ॥
अर्चयंतिसदादेवित्वाभक्त्याभक्तवत्सले ॥ कर्पूराद्यैस्तथाधूपैर्नवद्यैःशंकरादिभिः ॥ २० ॥ यदृच्छालाभसंपन्नैर्धूपदीपाचनादिभिः ॥
नोम्नेज्ञानीगृहीत्वातुप्रतीक्षेद्वटिकांततः ॥ २१ ॥ पात्रेताम्रमेयेशुद्धेजलक्ष्मातविमिश्रिते ॥ सहिरण्यंद्भिजंकृत्वामंत्रपूर्वसमाधिना ॥ २२ ॥
शिरसिप्रक्षिपेत्तोयंध्ययंतिमनसेप्सितम् ॥ ब्रह्मावर्तत्समायाताब्रह्मयानोर्विनिर्गता ॥ २३ ॥ भद्रेधराततोदेवीललिताक्षकरप्रिया ॥
गंगाद्गोरेहरंप्राप्तागङ्गाजलपवित्रिता ॥ २४ ॥ सौभाग्यारोग्यपुत्रार्थमर्थहरवच्छभे ॥ आयाताघटिकांभेद्रप्रतीक्षस्वमोचनमः ॥ २५ ॥
दत्त्वाहिरण्यंतत्स्मैप्राशयितकुशोदकम् ॥ आचम्यप्रयतोभूत्वाभूमिस्थाक्षपयेत्क्षपाम् ॥ २६ ॥ ध्यायमानाउमादेवोदेवोहरितेयवसंस्तरं ॥
द्वितीयेद्विततःस्नात्वातथैवाभ्यर्च्यपार्वतीम् ॥ २७ ॥ यथाज्ञान्याद्विजान्यूज्यततोभुञ्जीतवाग्यता ॥ एवंतुप्रथमेमासिपूजनीयासिकालिके ॥
॥ २८ ॥ द्वितीयेपार्वतीनामतृतीयेशंकरप्रिया ॥ भवान्यथचतुर्थेत्वंस्कंदमाताथपञ्चमे ॥ २९ ॥ दक्षस्यदुहितार्षेष्ठेमांकीसप्तमेस्मृता ॥

१ च त्वत्तः-इ०पा० । २ ततःसायंगृहीत्वातु-इ०पा० । ३ जनवच्छभे-इ०पा० । ४ मुदा-इ०पा० ।

कान्त्यायन्यष्टमेमासिनवमेतुहिमाद्रिजा ॥ ३० ॥ दशमेमासिविल्यातदेविसौभाग्यदायिनी ॥ उमात्वेकादशेमासिगौरितुद्रादशेपरा ॥ ३१ ॥
 कुशोदकपयःसर्पिर्गोमूत्रगोमयफलम् ॥ निवपन्नकंठकारीगवांशृगोदकदधि ॥ ३२ ॥ पञ्चगव्यं तथा शार्ङ्गकं प्राशनान्निक्रमादमी ॥
 मासिमासिस्थिताहोवसुपवासपरायणा ॥ ३३ ॥ ददाति श्रद्धयैतानि वाचके ब्राह्मणोत्तमे ॥ कुसुंभमाज्यलवणजीरकं गुडमेव च ॥ ३४ ॥
 दत्तैरभिःसूर्यस्थान्त्यसूयस्थातुष्यसिप्रिये ॥ मासिमासिभवेन्मन्त्रोगकारोद्वाद्वाक्षरः ॥ ३५ ॥ ओङ्कारपूर्वकेदेविनमस्कारांतर्हरितः ॥
 एभिस्त्वंपूजितामैस्तुष्यसि व्रततः प्रिये ॥ ३६ ॥ तुष्टात्वमीप्सितान्कामान्ददासि प्रातिपूर्वकम् ॥ समासेतु व्रते तस्मिन्ब्राह्मणं वेदपारगम् ॥
 ॥ ३७ ॥ सहितं भार्ययाभ्यर्च्य गंधपुष्पादिभिः शुभैः ॥ द्विजं महेश्वरं कृत्वा उमां भार्यैतथैव च ॥ ३८ ॥ अन्नसदक्षिणं दद्यात्तथा शुक्लैश्च वाससी ॥
 रक्तवासो गुग्गुलुं दद्यात्त्वामुद्दिश्य हरिप्रिये ॥ ३९ ॥ ब्राह्मणे श्रद्धया युक्तस्तस्यां फलमिदं शृणु ॥ दशवर्षसहस्राणि लोकां न्याप्य परापरान् ॥ ४० ॥
 मोदते भर्तुं स हि तार्थद्रेण शची तथा ॥ मानुषत्वं पुनः प्राप्य स्वर्गेन भर्त्रा सह वसा ॥ ४१ ॥ पुण्यकुले श्रिया युक्तानीं रोगा सुखमश्नुते ॥ सप्तज
 न्मानिया वच्चनैर्वैधव्यमवाप्नुयात् ॥ ४२ ॥ पुत्रान्भार्गांस्तथा रूपसौभाग्यारोग्यमेव च ॥ एकपत्नीं तथा भर्तुः प्राणभ्योऽप्यधिकं भवेत् ॥ ४३ ॥
 शृणुयाद्वाच्यमानं तु भक्त्या याल्लिता व्रतम् ॥ मया स्नेहेन कथितं सापितत्फलभागिनी ॥ ४४ ॥ संपूज्य लक्षललितां ललितां गयष्टे
 गंधोदकामृतघटीं शिरसि क्षिपेद्यः ॥ सार्वर्गमेत्यललितां तु ललामभूताभूपाधिपं पतिमवाप्य भुवं भुनक्ति ॥ ४५ ॥ इति श्रीभविष्ये
 महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे ललितातृतीयाव्रतमाहात्म्यं नामैकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ४६ ॥ शुधिष्टि
 रउवाच ॥ इहापि योगमासाद्य भर्तुर्वंधुजनैः सह ॥ वदनारि नरश्रेष्ठ ब्रज्जे न शिवालयम् ॥ १ ॥ विधवा च परलोकैर्भूयोऽपि न
 विद्युज्यते ॥ सुखसंदोहसौभाग्ययुक्ता भवति भामिनी ॥ २ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ उभयाचारितं यत्नाद्भवा गल्लिता मृतम् ॥ लब्ध्वा हि भवतो ज
 न्मदक्षकोपाद्रियुक्तया ॥ ३ ॥ महासौभाग्यसंदोहं दृष्ट्वा देव्या महात्मना ॥ अरुंधत्या वसिष्ठेन पृष्टेन कथितं शृणु ॥ ४ ॥ मासिमासि शिरे
 प्राप्ते च द्रवृद्धां शुचिस्मिता ॥ द्वितीयां समासाद्य नक्तं भुंजीत पायसम् ॥ ५ ॥ आचम्य च शुचिभूत्वा दंडवच्छंकरं नमेत् ॥ मुदान्वितानम

स्तुत्यविज्ञाप्यपरमेश्वरम् ॥ ६ ॥ औदुम्बरमृजुगृह्यभक्षयेदंतधावनम् ॥ उत्तराशागतं संप्रसवचं निव्रणं शुभम् ॥ ७ ॥ द्वितीयां परे
 वाह्निगौरिशंभुं च पूजयेत् ॥ शालिपिष्टमयेकृत्वारूपेस्त्रीपुंसयोः शुभे ॥ ८ ॥ पात्रे संस्थाप्य संपूज्य जागरं निशि कल्पयेत् ॥ विधिवत् पूजयि
 त्वा तु शंकरं कीर्तयन् स्वपेत् ॥ ९ ॥ प्रभाते ते गृहात्वा तु आचार्याय निवेदयेत् ॥ भोजयेन्मृष्टमन्नाद्यां शिवभक्त्या द्विजोत्तमान् ॥ १० ॥ दां
 पत्यानि च तत्रैव शक्त्या न्यपि भोजयेत् ॥ प्रतिमां संप्रकुर्वीत विधितेन संसृता ॥ ११ ॥ कार्तिके तत्तो मासि मार्गशीर्षे समुद्यमेत् ॥
 नामानि च प्रवक्ष्यामि प्रतिमां सक्रमाच्छृणु ॥ १२ ॥ पूजा जाप्य निमित्तं च सिद्धयर्थं चैतत्तस्य च ॥ एवं भौषे तु संप्राप्ते गिरिशं पर्वतं तथा ॥ १३ ॥
 समभ्यर्च्य च तु र्या तु पंचगव्यं पिवेत्सुधीः ॥ एतत्पारणमुद्दिष्टं मार्गदौ मार्गोचरम् ॥ १४ ॥ न चान्यत्पञ्चगव्यादिपावनं परमं स्मृतम् ॥
 भवैवैव भवार्चनं च मासिमाघे प्रपूजयेत् ॥ १५ ॥ फाल्गुने तु महादेवमुमया सहितं मतम् ॥ ललितांशकरं देवचैत्रं संपूजयेत्ततः ॥ १६ ॥
 स्थाणुं वैशाखमासे तु लोलेन त्रायुतं यजेत् ॥ ज्येष्ठे वीरेश्वरं देवमेकं वीरासमान्वितम् ॥ १७ ॥ आषाढे पशुनाथं च शक्त्या साद्धिं त्रिलोचनम् ॥
 श्रीकण्ठं श्रावणे देवं सुतान्वितं तथा च येत् ॥ १८ ॥ भागं भाद्रपदे मासि दुर्गया सहितं यजेत् ॥ ईशानं कार्तिके मासि शिवो देवीयुतं यजेत् ॥ १९ ॥
 जप्य ध्यानार्चनं यैव नान्येता नि सुव्रत ॥ स्मृतानि विधिनाराजन्व्रतं सिद्धिर्भवेद्भूध्रुवम् ॥ २० ॥ प्रतिमां संपुष्पाणि यानि पूजासु योजयेत् ॥
 तानि क्रमात्प्रवक्ष्यामि सद्यः प्रतिकराणि वै ॥ २१ ॥ आदौ नीलोत्पलं योज्यं तदभावेऽपराण्यपि ॥ पवित्राणि सुगंधानि योजयेद्भक्तितोऽच
 ने ॥ २२ ॥ करवीरं विल्वपत्रं किंशुकं कुब्जमल्लिका ॥ पाटलाब्जकंदं च तगरं द्रोणमालती ॥ २३ ॥ एतान्युक्तक्रमेणैव मासेषु द्वादशे
 ध्वपि ॥ भक्त्या योज्या निराजेन्द्रशिवयोस्तुष्टिहेतवे ॥ २४ ॥ वत्सरं ते वितानं च घृणोत्क्षेपं स घटिकम् ॥ ध्वजं दीपं वस्त्रयुगं शङ्कराय नि
 वेदयेत् ॥ २५ ॥ स्नापयित्वा च लिप्त्वा च सौवर्णं मूर्ध्नि पङ्कजम् ॥ पूषधुमं च पुरतः शालिपिष्टमयं न्यसेत् ॥ २६ ॥ नैवेद्यं शक्तितो दत्त्वा नत्वा
 च विधिवच्छिवम् ॥ कुर्यान्निराजनं शम्भोस्ततो गच्छेत्स्वकं गृहम् ॥ २७ ॥ तत्र गत्वा त्रिकोणञ्च तुरसं च कारयेत् ॥ त्रिकोणे ब्राह्म
 णी भोज्या च तुरसो द्विजोत्तमाः ॥ २८ ॥ व्रतिनो भोजयेत्पश्चाद्वादशैव द्विजोत्तमान् ॥ मिथुनानि च तावति शक्त्या भक्त्या च पाण्डव ॥ २९ ॥

उमामहेश्वरैर्मंकारयित्वासुशोभनम् ॥ मौक्तिकानिचतुःषष्टिस्तावतोऽपिप्रवालकाः ॥ ३० ॥ तावतिपुष्परागणिताम्रपात्रोपरि
 न्यसेत् ॥ वस्त्रेणवेष्टयित्वाचगन्धैर्धूपैस्तथाचयेत् ॥ ३१ ॥ एतत्संभारसंयुक्तमाचार्यायनिवेदयेत् ॥ व्रतिनांब्राह्मणानांचद
 म्पतीनांचभारत ॥ ३२ ॥ दत्त्वाहिरण्यवासंसिप्रणिपत्यक्षमापयेत् ॥ चत्वारिंशत्तथाष्टौचकुम्भांश्छत्रमुपानहौ ॥ ३३ ॥
 सहिरण्याक्षतान्सर्वान्दद्यात्पुष्पोदकान्वितान् ॥ दीनान्धदुःखितानांचतद्दिनेवानिवारितम् ॥ ३४ ॥ कल्पयेदन्नदानंचालोचयञ्छ
 क्तिमात्मनः ॥ न्यूनाधिकंचकर्तव्यंस्ववित्तपरिमाणतः ॥ ३५ ॥ संपूरयेत्कल्पनयावित्तशाल्म्वनकारयेत् ॥ अवियोगकरंचैत
 द्रूपसौभाग्यवित्तदम् ॥ आयुःपुत्रप्रदंस्वर्ग्यंशिवलोकप्रदायकम् ॥ ३६ ॥ सम्यक्पुराणपतितंव्रतचर्यमितत्तत्त्वरचरगुरोर्हृदयंगमायाः ॥
 पूजांविधायविधिवन्नवियोगमेतिसाध्वीस्वभर्तुस्तुतबन्धुजनैर्धनैश्च ॥ ३७ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिअवियोगतृती
 याव्रतंनमद्वाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ केनधर्मेणनारीणांव्रतेननियमेनच ॥ सौभाग्यंजायेतेऽतीवपुत्रा
 श्रबहवःशुभाः ॥ १ ॥ धनंधान्यंमुवर्णंचवस्त्राणिविविधानिच ॥ अवियोगंचसततंलभतेपुत्रपौत्रयोः ॥ २ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥
 शृणुपार्थप्रवक्ष्यामित्रतानामुत्तमंव्रतम् ॥ यत्कृत्वासुभगानारीबहुपत्याचजायते ॥ ३ ॥ धनंधान्यहिरण्यंचदासीदासादिकंबहु ॥
 उत्पद्यतेगृहेयेनतद्व्रतंकथयामिते ॥ ४ ॥ उमामहेश्वरंनमअप्सरोभिःपुराकृतम् ॥ विद्याधरैःकिन्नरैश्चक्रापिकन्याभिरेवच ॥ ५ ॥
 रूपिण्यारंभयाचैवसीतयाऽहल्ययातथा ॥ रोहिण्यादमयंत्याचतारयाचानसूयया ॥ ६ ॥ एताभिश्चरितंपार्थव्रतंसर्वव्रतोत्तम
 म् ॥ सौभाग्यारोग्यफलदंदादिद्विव्याधिनाशनम् ॥ ७ ॥ मर्त्यलोकेस्त्रियोग्याश्चदुर्भंगारूपवर्जिताः ॥ अपुत्रानिर्धनाश्चैवसर्वभोग
 विवर्जिताः ॥ ८ ॥ तासांहितार्थपार्वत्याउमामहेश्वरंव्रतम् ॥ अवतारितंपुरापाथंनजानन्त्यधमाःस्त्रियः ॥ ९ ॥ पूर्वमार्गोऽग्रेमा
 सिनारीधर्मपरायणा ॥ शुक्लपक्षेतृतीयायांसोपवासाजितेन्द्रिया ॥ १० ॥ स्नात्वासंपूज्यललिताहारकार्यार्धवासिनीम् ॥ पुनः
 प्रभातसमयेस्नानंचाकृत्रिमेजले ॥ ११ ॥ कृत्वादेवीस्तर्पयित्वाइदंवाक्यमुदीरयेत् ॥ नमोनमस्तेदेवेशउमादेहाङ्गधारक ॥ १२ ॥

महादेविनमस्तेऽन्तुहकायाद्धवासिनि ॥ हृदिक्त्वाशिवं देवीजपेद्यावद्बहुगता ॥ १३ ॥ पूजयेद्देवीशानं पुष्पैः कालोद्भवैस्ततः ॥
 वामपार्श्वे उमां देवीं दक्षिणे तु महेश्वरम् ॥ १४ ॥ धूपं वा गुग्गुलुं वापि देहेन श्चात्सु भाविता ॥ नैवेद्यं तथा शक्त्या घृतपक्वानि वेदयेत् ॥ १५ ॥
 कारयेद्देवं देवतु तिलाज्येन सुसंस्कृतम् ॥ पञ्चगव्यं ततः प्राश्य आत्मकायविशोधनम् ॥ १६ ॥ एवं द्वादशमासांस्तु पूजयित्वा महेश्वरम् ॥
 उद्यापनं ततः कुर्यात्प्रहृष्टेनान्तरात्मना ॥ १७ ॥ शिवं रूप्यमयं कृत्वा उमाहैममर्थिता ॥ आरूढौ वृषभे रौप्ये स वालंकारभूषितौ ॥ १८ ॥
 चन्दनेन शिवं च च्युः कुमेन च पार्वतीम् ॥ अर्चयेत्कुसुमैः श्चात्सुगन्धैः सुमनोहरैः ॥ १९ ॥ वष्टयेच्छुक्लवस्त्रेण शिवं रक्तेन पार्वतीम् ॥ पञ्चा
 द्रूपं देवनारीभक्तिभावेन भाविता ॥ २० ॥ भोजयेच्छिवभक्तांश्च ब्राह्मणान्वेदपारगान् ॥ भक्तेभ्यो दक्षिणा देया भक्त्या श्लाघ्यविवर्जितः ॥ २१ ॥
 ततः प्रदक्षिणीकृत्य इदमुच्चारयेद्बुधः ॥ उमामहेश्वरौ देवौ सर्वलोकापितामहौ ॥ २२ ॥ व्रतं नानेन सुप्रीतौ भवेतां मम सर्वदा ॥ एवमुक्त्वा नि
 तको धे ब्राह्मणेन वेदपारगे ॥ २३ ॥ व्रतं निवेदयेद्भक्त्या वाचके वा गुणान्विते ॥ इदं कृत्वा व्रतं नारीमहेशापीतमानसा ॥ २४ ॥ प्रयाति परमं स्थानं
 नयत्र देवो महेश्वरः ॥ शिवलोके सेत्तावद्यावदिन्द्राश्चतुर्दश ॥ २५ ॥ अप्सरोभिः परिवृता किन्नरीभिस्तथैव च ॥ यदा मातुष्यमायाति जा
 यते विमले कुले ॥ २६ ॥ रूपयौवनसंपन्ना बहुपुत्रा पतिव्रता ॥ धनधान्यसमायुक्ते सुवर्णमणिमण्डिते ॥ २७ ॥ यावर्जिवं गृहे रह्येतिष्ठत्यव्या
 हतेन्द्रिया ॥ वियोगेनैव सा पश्येद्भर्तुमित्रसुतादिकम् ॥ २८ ॥ मृता शिवपुरं याति शिवगौरि प्रसादतः ॥ २९ ॥ हैमीमुमं रजतपिण्डमयं मह
 श्वरौप्ये सुरूपवृषभे च समास्थितौ ॥ सम्पूज्य रक्तासितवस्त्रयुगावगूढानारीभवन्यविधवासुतसौख्ययुक्ता ॥ ३० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे
 उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे उमामहेश्वरव्रतं नाम त्रयोविंशतितमोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ७४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ रंभा तृतीयां
 वक्ष्यामि सर्वपपप्रणाशिनीम् ॥ पुत्रसौभाग्यफलदां सर्वभयनिवारिणीम् ॥ १ ॥ सर्वदुष्टहरां पुण्यां सर्वसौख्यप्रदां तथा ॥ सपत्नीदपदलनां
 तैश्चैश्वर्यकरीं शिवाम् ॥ २ ॥ शङ्करेण पुरा प्रोक्ता पार्वत्याः प्रियकाम्यया ॥ तामिमां शृणु भूपाल सर्वभूतहितायै ॥ ३ ॥ मार्गशीर्षे शुभमासितु
 तीथार्यां नराधिप ॥ शुक्लायां प्रातरुत्थाय दंतधावनपूर्वकम् ॥ ४ ॥ उपवासस्य नियमं गृह्णीयाद्रक्तिभाविता ॥ देवि संवत्सरं यावत्तृतीयाया सुपो

पिता ॥ ६ ॥ प्रतिमासंकरिष्यामिपारणंचापरऽहनि ॥ तदविघ्नेनेमेयातुप्रसादात्तवपार्वति ॥ ६ ॥ एवंसंकल्प्यविधिवत्कौतियकृतानिश्चयः ॥
 भक्त्यानरोवानरिवास्त्रानंकुर्यादंतद्रितः ॥ ७ ॥ नद्यांतडगेवाप्यावागृहेवानियतात्मवान् ॥ पूजयेत्पार्वतीनामरात्रौप्राश्यकुशोदकम् ॥ ८ ॥
 प्रभातेभोजयेद्विद्राञ्छिवभक्तान्विशेषतः ॥ हिरण्यलवणंचैवतेषांददतुदक्षिणाम् ॥ ९ ॥ गौरीश्रंयथाज्ञत्तयाभोजयेत्प्रयतासती ॥ अने
 नविधिनाराजन्यःकुर्यान्मासिपौषके ॥ १० ॥ गोमूत्रंप्राशयेद्रात्रौप्रभातेभोजयेद्विजान् ॥ हिरण्यंजीरकंचैवस्वशक्त्यादापयेत्ततः ॥ ११ ॥
 कडुहुण्डंचकनकंतेभ्योदत्त्वाविसर्जयेत् ॥ वाजपेयातिरात्राभ्यांफलंप्राप्त्यसंशयः ॥ १२ ॥ शक्रलोकेवसेत्कल्पंततःशिवपुरव्रजेत् ॥
 माघेमासितृतीयायांसुदेवीनामपूजयेत् ॥ १३ ॥ गोमयंप्राशयेद्रात्रौततश्चैककिनीस्वपेत् ॥ प्रातःकुसुमंकंदद्याच्छक्त्याद्रिजातिषु ॥ १४ ॥
 विष्णुलोकेचिरस्थित्वाप्राप्नोतिशिवसात्म्यताम् ॥ गौरीतिफाल्गुनेनामगोक्षीरंप्राशयेन्निशि ॥ १५ ॥ प्रभातेभोजयेद्विद्राञ्छिवभक्ता
 न्मुवासीनीः ॥ कडुहुण्डंसकनकंतेभ्योदत्त्वाविसर्जयेत् ॥ १६ ॥ वाजपेयातिरात्राभ्यांफलंप्राप्त्यसंशयः ॥ चैत्रमासिविशालाक्षीपूजये
 द्भक्तितत्परा ॥ १७ ॥ दधिप्राश्यस्वपेत्प्रातर्दद्याद्धेमसंकुसुमम् ॥ सौभाग्यमहदाप्नोतिविशालाक्ष्याःप्रसादतः ॥ १८ ॥ वैशाखस्य
 तृतीयायांश्रीमुखीनामपूजयेत् ॥ घृतंचप्राशयेद्रात्रौततश्चैककिनीस्वपेत् ॥ १९ ॥ शिवभक्तान्द्रिजान्प्रातर्भोजयित्वाथपसितम् ॥
 तांबूलंलवणंदत्त्वाप्राणित्यविसर्जयेत् ॥ २० ॥ अनेनविधिनादत्त्वापुत्रानाप्नोतिशोभनात् ॥ आपोढेमाधवीनत्वाप्राशयिततिलोदकम् ॥
 ॥ २१ ॥ प्रभातेभोजयेद्विद्राक्षिणायांगुडःस्मृतः ॥ सकाञ्चनःशुभौलोकाप्राप्नोतिहिनसंशयः ॥ २२ ॥ श्रावणेतुश्रयंपूज्यपिबेदोभृङ्ग
 जंजलम् ॥ शिवभक्तांश्चसंपूज्यदद्याद्धेमफलैःसह ॥ २३ ॥ सर्वलोकेश्वरोभूत्वासर्वकामानवाप्नुयात् ॥ भद्रैचैवतृतीयायांहरितालीति
 पूजयेत् ॥ २४ ॥ माहर्षिंचपिबेहुग्धंसौभाग्यमतुलंभेत् ॥ इहलोकेसुखंभुक्त्वाचांतेशिवपुरव्रजेत् ॥ २५ ॥ आश्विनेतुतृतीयायांगिरिपु
 त्रीतिपूजयेत् ॥ संप्राश्यतण्डुलजलंप्रातर्विप्रांश्चपूजयेत् ॥ २६ ॥ दक्षिणाचापिनिर्दिष्टाकनकंचसचन्दनम् ॥ सर्वयज्ञफलंप्राप्यगौरिलोकैम
 हीयते ॥ २७ ॥ पद्मोद्भवाकार्तिकेचपंचगव्यंपिबेत्ततः ॥ रात्रौप्रजागंकुर्यात्प्रभातेभोजयेद्विजान् ॥ २८ ॥ सपत्नीकाञ्छुभाचारान्माल्य

वस्त्रविभूषणैः ॥ पूजयेच्छिवभक्तांश्चकुमारीश्चवभोजयेत् ॥ २९ ॥ उभामहेश्वरद्वयमसामेकारयेन्नृप ॥ यथाविभवसारेणवितानं पञ्चवर्ण
कम् ॥ ३० ॥ अशनचक्रुभंदद्याच्चैतच्छत्रकमंडलुम् ॥ पादुकोपानहैर्दिव्यैर्वस्त्रयुग्मैश्चपाण्डव ॥ ३१ ॥ पीतयज्ञोपवीतैश्चदीपनैः समु
ज्ज्वलैः ॥ शंखशुक्तिसमोपेतैर्दणैश्चशुभाभितैः ॥ ३२ ॥ उभामहेश्वरं स्थाप्य पूजयित्वा यथाविधि ॥ नानाविधैः सुगन्धैश्चपत्रैः पुष्पैः फलै
स्तथा ॥ ३३ ॥ दृतपक्कैश्चनैवेद्यदीपमालाभिरिव च ॥ शर्करानालिकरैश्चदाडिमैर्वीजपूरकैः ॥ ३४ ॥ जरिकैर्लवणैश्चैव कुसुमैः कुकुमैस्तथा ॥
सताम्रभाजनैर्दिव्यैर्मौदकैरसंयुतैः ॥ ३५ ॥ पूजयेद्देवदेवं शततः पश्चात्क्षमापयेत् ॥ शंखवादित्रनिधौ वै देवध्वनिमन्वितैः ॥ ३६ ॥ एवं कृते
फलं यत्स्यात्तन्नशक्यमयोदितुम् ॥ पूर्वोक्तफलभागी स्यात्सर्वदेवैश्च पूज्यते ॥ ३७ ॥ कल्पकोटिशतं यावत्सर्वकामानवाप्नुयात् ॥ तदंते शिवसा
युज्यं प्राप्नोति हिनसंशयः ॥ ३८ ॥ पुरैतद्भयार्चिणैर्नरं भाव्रतं स्मृतम् ॥ योऽहंसाचरन्मृतागौरीयागौरीसमहेश्वरः ॥ ३९ ॥ इति मत्वा महाराजश
रणं व्रजपार्वतीम् ॥ ४० ॥ एषा हिमाद्रिद्रुहिर्देयिता तृतीयारंभाविधानमलभद्भुवितत्कृतेति ॥ सत्प्राशितैरुदितनामयुतामुपोष्य प्राप्नोति वाञ्छि
तफलान्यबलबहूनि ॥ ४१ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे रंभातृतीयाव्रतं नाम चतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २४ ॥
॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ तथैवान्यत्प्रवक्ष्यामि सर्वकामफलप्रदम् ॥ सौभाग्यशयनं नाम यत्पुराणविदो विदुः ॥ १ ॥ पुरादग्धेषु लो
केषु भूभुवः स्वर्गमहादिषु ॥ सौभाग्यं सर्वलोकानामेकस्य भवत्तदा ॥ २ ॥ तच्चैव कुण्ठमासाद्य विष्णोर्वक्षस्थले स्थितम् ॥ ततः कालेन महता
पुनःसर्गविधौ नृप ॥ ३ ॥ अहंकारावृते लोकप्रधानं पुरुषान्विते ॥ स्पृद्धार्थां च प्रवृत्तायां कमलासनकृष्णयोः ॥ ४ ॥ पिङ्गाकारासमु
द्धूताञ्ज्वालवक्षस्थलीतदा ॥ तथाभितस्तस्य हरैर्वक्षस्तद्विनिःसृतम् ॥ ५ ॥ यद्रक्षस्थलमाश्रित्य विष्णोः सौभाग्यमास्थितम् ॥ रसरूप
तया तावत्प्राप्नोति वसुधातलम् ॥ ६ ॥ उत्क्षिप्तमंतरिक्षस्थं ब्रह्मपुत्रेण धीमता ॥ दक्षेण पीतमात्रं तुरूपलावण्यकारणम् ॥ ७ ॥ बलं तेजोम
हज्जातं दक्षस्य परमेष्ठिनः ॥ शेषं यदपतद्भूमावष्टया तदजायत ॥ ८ ॥ इक्षवस्तवराजं च निष्पावाजाजिधान्यकम् ॥ विकारवच्च गोक्षीरकुसुमं

कुंकुमं तथा ॥ ९ ॥ लवणं चाष्टमं तत्र सौभाग्याष्टकमुच्यते ॥ पतितं यद्ब्रह्मपुत्रेण योगज्ञानविदा तथा ॥ १० ॥ दुहिता स्या भवत्तस्माद्यासनी
 त्याभिधीयते ॥ लोकानतीत्य लालित्याल्ललिता तेन चोच्यते ॥ ११ ॥ त्रैलोक्यमुदरीमेनामुपयेमपि नाकधृक् ॥ त्रिविधसौभाग्यमयी
 भुक्तिमुक्तिफलप्रदा ॥ १२ ॥ आराध्यतामुमां भक्त्यास्त्रिराजन्किन्नविन्दति ॥ १३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथमाराधयन्तं स्या
 जगद्भ्राज्या जनार्दन ॥ यद्विधानं च तत्सर्वजगन्नाथ वदस्व मे ॥ १४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ वसन्तमासमासाद्य तृतीयायां युधिष्ठिर ॥
 शुक्लपक्षस्य पूर्वाह्ने तिलैः स्नानं समाचरेत् ॥ १५ ॥ तस्मिन्नहनि सा देवी किल विधात्मना सती ॥ पाणिग्रहणैर्मन्त्रैश्च रुद्राद्यावरवर्जिनी ॥ १६ ॥
 तथा सैव देवेशं तृतीयायामथाचरेत् ॥ फलैर्नानाविधैर्धूपदीपनैर्वद्यसंयुतैः ॥ १७ ॥ पञ्चगव्येनानुमासन्तथा गंधोदकेन च ॥ स्नापयित्वा
 च ये द्वौ गौमिन्दुशेखरसंयुताम् ॥ १८ ॥ पाटलांशुसाहतां पादयोस्तु प्रपूजयेत् ॥ त्रिधुगांशिवसंयुक्तां गुल्फयोरुभयोरपि ॥ १९ ॥
 भद्रेश्वरेण सहितां विजयां जानुनोर्युगे ॥ ईशानां हरिकेशं च कट्यां प्रपूजयेद्बुधः ॥ २० ॥ कोटनीश्वरिणं कुक्षौ मंगलां शर्वसंयुताम् ॥
 उदरे पूजयेद्वाजसुमारुदं कुचद्वये ॥ २१ ॥ अनन्तां त्रिपुरघ्नं च पूजयेत्करसंपुटे ॥ कंठे भवं भवानीं च मुखे गौरिहरं तथा ॥ २२ ॥
 सर्वात्मना च सहितां ललितां मस्तकोपरि ॥ ओंकारपूर्वकं रत्नैर्मस्कारां तयोर्जितैः ॥ २३ ॥ पूजयेद्भक्तिसहितो गन्धमालयां तुलेपनैः ॥ एवमभ्यर्च्य
 विधिवत्सौभाग्याष्टकमग्रतः ॥ २४ ॥ स्थापयेत्स्विन्ननिष्पावान्कुम्भं शरिजिरिकम् ॥ तव राजेशु लवणं कुंकुमं च तथाष्टमम् ॥ २५ ॥ दत्तसौभाग्यदं
 यं स्मात्सौभाग्याष्टकमुच्यते ॥ एवं निवेद्य तत्सर्वं शिवयोः प्रीयतामिति ॥ २६ ॥ चैत्रेश्वरं दं कं प्राश्य स्वपेद्भूमावरिदम् ॥ ततः प्रातः समुत्था
 य कृतप्राणजयः शुचिः ॥ २७ ॥ संपूज्य द्विजदां पत्यं माल्यवस्त्रविभूषणैः ॥ सौभाग्याष्टकसंयुक्तं सौवर्णचरणद्वयम् ॥ २८ ॥ प्रीयतामत्र ललितां ब्रा
 ह्मणाय निवेदयेत् ॥ एवं संवत्सरं यावत्तृतीयायां सदानुप ॥ २९ ॥ प्राशनेनाममंत्रं च विशेषोऽयं निबोध मे ॥ गोशृंगोदकमाद्यैः स्याद्देशाखेगोमयपुनः
 ॥ ३० ॥ ज्येष्ठमंदारपुष्पं च बिल्वपत्रं शुचौ स्मृतम् ॥ श्रावणे दधि संप्राश्य न भस्ये च कुशोदकम् ॥ ३१ ॥ क्षरिमाश्वयुजे तद्भक्तार्ते केषुषदाज्यकम् ॥

थवा ॥ ४ ॥ शुक्लपक्षतृतीयायां स्नातः सद्गौरसर्षपः ॥ गौरोचनसुगोमूत्रमुस्तागोशकृतं तथा ॥ ५ ॥ दधिचंदनसंमिश्रं ललाटे तिलकं न्यसेत् ॥ सो
 भाग्यारोग्यकृद्वत्स्यात्सदा च ललिताप्रियम् ॥ ६ ॥ प्रतिपक्षं तृतीया च बद्ध्वा पीतवा ससी ॥ धारयेदथ वारुक्तपीतानि कुसुमानि च ॥ ७ ॥
 विधवाप्यनुरक्तानि कुमारीशुक्लवाससी ॥ देव्यर्चापञ्चगव्येन ततः क्षीरेण केवलम् ॥ ८ ॥ स्नापयेन्मधुना तद्द्रुष्पगंधोदकेन च ॥ पूज
 येच्छुक्लपुष्पैश्च फलैर्नानाविधैरपि ॥ ९ ॥ धान्यकाजालिक्वणशुद्धक्षीरघृतादिभिः ॥ शुक्लाक्षतैस्तैलैरर्च्यं ललितायः सदा च सेत् ॥ १० ॥
 आपादाद्यर्चनं कुर्याद्गौर्याः सम्यक्समासतः ॥ वरदायै नमः पादौ तथा गुल्फौ श्रिये नमः ॥ ११ ॥ अशोकार्थे नमोजंघे भवान्यै जानुन तथा ॥
 ऊरूमांगल्यकारिण्यै कामदेव्यै तथा कटिम् ॥ १२ ॥ पद्मोद्भवयै जठरमुरः कामप्रिये नमः ॥ करौ सौभाग्यवासिन्यै बाहुशशिमुखश्रियै ॥ १३ ॥
 मुखं कंदर्पवासिन्यै पार्श्वयै तु स्मितं तथा ॥ गौर्यै नमस्तथानासां सुनेत्रायै च लोचने ॥ १४ ॥ तुष्ट्यै च ललाटे फलकं कान्त्याय न्यै शिरस्तथा ॥
 नमो गौर्यै नमः सृष्ट्यै नमः कान्त्यै नमः श्रियै ॥ १५ ॥ रंभायै च ललितायै च वासुदेव्यै नमो नमः ॥ एवं संपूज्य विधिवदग्रतः पद्ममालिखेत् ॥ १६ ॥
 पत्रैर्द्रोदांशभिर्भुक्तैः कुमेन सकर्णिकम् ॥ पूर्वेण विन्यसेद्गौरिर्मपार्णोचततः परम् ॥ १७ ॥ भवार्नोदाक्षणे तद्द्रुद्राणोचततः परम् ॥ विन्यसे
 त्पश्चिमे सौम्यां तोमदनवासिनीम् ॥ १८ ॥ वायव्यां पाटलावासा मुत्तरेण ततो ह्युमाम् ॥ लक्ष्मीं स्वाहां स्वधां तुष्टिं मंगलां कुमुदां सतीम् ॥ १९ ॥
 रुद्राणि मध्यतः स्थाप्य ललितां कर्णिकोपरि ॥ कुसुमैरक्षतैः शुभ्रैर्नमस्कृतेण विन्यसेत् ॥ २० ॥ गतिमंगलघोषं च कारयित्वा सुवासिनीः ॥
 पूजयेद्रक्तवासोभीरुक्तमाल्यानुलेपनैः ॥ २१ ॥ सिद्धं स्नानचूर्णं च तत्साशिरसि पातयेत् ॥ सिद्धं कुमुदं स्नानमिष्टं सत्याः सदा यतः ॥ २२ ॥
 नभस्यै पूजयेद्गौरिमुत्पलैरसितैस्तथा ॥ बंधुजैर्वैराश्वयुजे कार्तिके शतपत्रकैः ॥ २३ ॥ कुंदपुष्पैर्मांशिरैर्षोषैर्कुंभेन च ॥ माघे तु पू
 जयेद्देवीं सिद्धवारं भक्तिः ॥ २४ ॥ जात्या तु फाल्गुने पूज्या पार्वती पांडुनंदन ॥ चैत्रे च मल्लिकाशोकैर्वैशाखे गंधपाटलैः ॥ २५ ॥
 ज्येष्ठे कमलमंदारैराषाढे चंपकां बुजैः ॥ कर्द्वैरथ मालत्या श्रावणे पूजयेदुमाम् ॥ २६ ॥ गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधि सपिः कुशोदकम् ॥ वि

त्वपत्रार्कपुष्पचंगवांशृगोदके तथा ॥ २७ ॥ पञ्चगव्यं तथा बिल्वं प्राशयेत्कमलशः सदा ॥ एतद्ब्राह्मणं द्राघं तु प्राशनं समुदाहृतम् ॥
 ॥ २८ ॥ प्रतिपक्षिद्वितीयायामयाप्रातस्तं वरानने ॥ ब्राह्मणं ब्राह्मणं चैव शिवं गौरीं प्रिकल्प्य च ॥ २९ ॥ भोजयित्वा च ये द्रव्यावस्त्रमा
 ल्यानुलेपनैः ॥ पुंसः पीतांबरं दत्त्वा स्त्रियाः कौसुं भावससी ॥ ३० ॥ निष्पावाज्जिलवणमिक्षुदण्डं गुणान्वितम् ॥ स्त्रियं दद्यात्फलं
 पुंसः सुवर्णं त्वत्पलसंयुतम् ॥ ३१ ॥ यथानंदं देवेशस्त्वं परित्यज्य गच्छति ॥ तथा मांसं परित्यज्य पतिर्नान्यत्र गच्छतु ॥ ३२ ॥
 कुमुदाविमलानंता भवानी वसुधा शिवा ॥ ललिता कमला गौरी सती रंभा य पार्वती ॥ ३३ ॥ न भस्यादिषु मासेषु प्रीयतामित्युदीरयेत् ॥
 व्रतं तैश्च नंदं दद्यात्सुवर्णकमलान्वितम् ॥ ३४ ॥ मिथुनानि चतुर्विंशत्तदद्भ्यः सकृदश्चेत् ॥ अष्टावष्टावथ पुनश्चातुर्मास्ये समर्चयेत् ॥ ३५ ॥
 तथोपदेष्टारमपि पूजयेद्यत्नतोगुरुम् ॥ न पूज्यते गुरुर्यत्र सर्वास्तत्राफलाः क्रियाः ॥ ३६ ॥ उक्ता नंतर्तृतीयं प्रासदानं दफलप्रदा ॥ सर्वपापहरा
 देवी सौभाग्यारोग्यवर्धिनी ॥ ३७ ॥ न च नो वित्तं शाब्देन कदाचिदपि लंघयेत् ॥ नरो वा यदि वानारी वित्तं शाब्देन तत्त्यधः ॥ ३८ ॥ गर्भं
 णीं स्मृतिकान्तं कुमारी च अथ गयुक् ॥ यदा श्रद्धा तदान्येन क्रियमाणं तु कारयेत् ॥ ३९ ॥ इमा मन्तं फलदां तृतीयां यः समाचरेत् ॥ कल्प
 कोटिशतं सा शिवलोकं स पूज्यते ॥ ४० ॥ वित्तहीनोऽपि कुर्वीत वर्षत्रयमुपोषणैः ॥ पुष्पपत्रविधानेन सोऽपि तत्फलमाप्नुयात् ॥ ४१ ॥
 नारी वा कुरुते या तु कुमारी विधवा तथा ॥ सोऽपि तत्फलमाप्नोति गौर्यं नृग्रहभाविता ॥ ४२ ॥ इति पठति शृणोति वा य इत्यगिरित नया व्रतमिदु
 लोकं संस्थः ॥ मतिमपि च ददाति सोऽपि देवैरमरवधूजन किं नरैश्च पूज्यः ॥ ४३ ॥ इति अनंतं तृतीया व्रतम् ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 अन्यमपि प्रवक्ष्यामि तृतीयां पापनाशिनीम् ॥ रसकल्याणिनी नाम पुरा कल्पविदो विदुः ॥ ४४ ॥ माघमासे तु संप्राप्य तृतीयां शुक्लपक्षिकाम् ॥
 प्रातर्गव्येन पयसालिलैः स्नानं समाचरेत् ॥ ४५ ॥ स्नापयेन्मधुना देवीं तथैव श्वरसेन च ॥ पुनः पूजाप्रकर्तव्या जात्या वा कुंकुमनवा ॥ ४६ ॥
 दक्षिणां गानि संपूज्य ततो वा मानि पूजयेत् ॥ ललितायै नमः पादौ गुल्फं तद्वदथा च येत् ॥ ४७ ॥ जघे जानू तथा स तैत्थोरश्च श्रियै नमः ॥
 मदनं लसायै तु कटिं मदनयै तथोदरम् ॥ ४८ ॥ स्तनौ मदनवा सित्यै कुमुदायै च कंधरम् ॥ भुजान्भुजाग्रं माधव्यै कमलाय ह्युपस्थितम् ॥ ४९ ॥

भ्रूल्लंटाचरुद्राण्यैशंकरायैतथालकान् ॥ मुकुटं विश्ववासिन्यैपुनः कांत्यैतथालकान् ॥ ५० ॥ नेत्रचक्रावधारिण्यैपुष्ट्यैचवदनंपुनः ॥ उत्कं
 ठिन्यैनमः कंठमनंतयैतुकंधराम् ॥ ५१ ॥ रंभायैवामबाहुंचविशोकैयैनमः परम् ॥ हृदयं मन्यथादित्यैपाटलायैनमोनमः ॥ ५२ ॥ एवं संपूज्य
 विधिवद्विजदंपत्यमर्चयेत् ॥ भोजयित्वा व्रदानेन मधुरेण विमत्सरः ॥ ५३ ॥ सलङ्कुं वारिकुं भंजुं कुं वारयुगंततम् ॥ दत्त्वा सुवर्णकलशं
 धमाल्यैरथार्चयेत् ॥ ५४ ॥ प्रीयतामत्र कुमुदागृह्णीया लवणव्रतम् ॥ अनेन विधिना देवीमासिमासि मर्चयेत् ॥ ५५ ॥ लवणं वर्जयेन्माधे
 फाल्गुने च गुडपुनः ॥ ताराजंतथा चैत्रे वर्जयेच्च मधुमाधवे ॥ ५६ ॥ पारकं ज्येष्ठमासे तु आषाढे जरकं तथा ॥ श्रावणे वर्जयेत् शरं दधिभाद्रपदे
 तथा ॥ ५७ ॥ घृतमश्वयुजे तद्द्वज्ये द्वाचमज्जिका ॥ धान्यकं मार्गशीर्षे तु पुष्ये वर्जयेत् तु शर्करा ॥ ५८ ॥ व्रतं तैकरका पूर्णनेति धामासि
 मासि च ॥ दद्याद्रिकाले लयां भक्षपात्रेण संयुतान् ॥ ५९ ॥ तंदुलाञ्छेत् वर्णाश्रयं यावमधुपूरिकाः ॥ घारिका घृतपूरं श्रमंडकांश्चरिशक
 कम् ॥ ६० ॥ दध्यन्नं षडंधं चैव भिंडयः शकवर्तिकाः ॥ माघादौ क्रमशो दद्यादेतानि करकोपरि ॥ ६१ ॥ कुमुदामाधवीगौरीं रंभाभद्राजयाशिवा ॥
 उमाशचीसती तद्द्वन्मंगलारतिलालसा ॥ ६२ ॥ क्रमान्माघादिसर्वत्र प्रीयतामिति कीर्तयेत् ॥ चर्वतं पंचगव्यं च प्राशनं समुदाहृतम् ॥ ६३ ॥
 उपवासी भवेन्नित्यमशक्तो दक्षिणे करे ॥ पुनर्माघे तु संप्राप्य शर्करा करकोपरि ॥ ६४ ॥ कृत्वा तु कांचनी गोधांपंचरत्नसमन्विताम् ॥ उमासंगुष्ठ
 मात्रांच मुधा सूत्रकमंडलुम् ॥ ६५ ॥ तद्ब्रह्मो मिथुनं सर्वसुवर्णस्य सितं परम् ॥ सवस्त्रभाजनं दत्त्वा भवानि प्रीयतामिति ॥ ६६ ॥ अनेन वि
 धिना यश्चरसकल्याणिनी व्रतम् ॥ कुर्यात्स सर्वपापेभ्यस्तत्क्षणं देवमुच्यते ॥ ६७ ॥ भवार्जुनसहस्रं तु नदुःखी जायेत क्वचित् ॥ अग्निष्टोमस
 हस्त्रेण यत्फलं तदवाप्नुयात् ॥ ६८ ॥ नारीवाकुरुते या तु कुमारिवायुधिष्ठिर ॥ विधवा वा वराकी वा सापित फलभागिनी ॥ सौभाग्यारोग्य
 संपन्नगौरी लोके महयते ॥ ६९ ॥ इति पठति य इत्थं शृणोति प्रसंगात्सकल लुपुक्तः पार्वतिलोकमति ॥ मतिमपि च नराणां यो द
 दाति प्रियार्थं विपुलमतिजनानां यः स्यादमोघम् ॥ ७० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे रसक
 ल्याणिनी व्रतवर्णनं नाम षड्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ४४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ तथा चान्यां प्रवक्ष्यामि तृतीयां पापनाशिनीम् ॥ लोके

पुनप्राविख्यातामाद्रानंदकरीमिमाम् ॥ १ ॥ यदाशुक्रतृतीयायामाषाढक्षभवेत्काचित् ॥ ब्रह्मक्षचाथमार्गवाव्रतं ग्राह्यंतदाशुभम् ॥ २ ॥
 दर्भंगोधैकैः स्नानंतदसम्यक्समाचरेत् ॥ शुक्रमाल्यं बंधः शुक्लगंधानुलेपनः ॥ ३ ॥ भवानीमचयेद्रत्नयाशुक्रपुष्पैः सुगंधिभिः ॥
 महादेवनसहितामुपविष्टावरासने ॥ ४ ॥ वासुदेव्यैनमः पादोशं करायनमोदरेः ॥ जंघेशोकविनाशिन्यायानन्दायनमः प्रभो ॥ ५ ॥ रंभयैषू
 जयेदूहूशशायचपिनाकिनः ॥ आदित्यैचकार्टे पूज्याशूलिनः शूलपाणये ॥ ६ ॥ माधव्यैचतथानाभिमतथशंभोर्भवायवै ॥ स्तना
 वानंदकारिण्यैशंकरयैदुधारिणे ॥ ७ ॥ उत्कंठिन्यैनमः कंठनीलकंठायवैहरेः ॥ करारुत्पलधारिण्यैरुद्रायजगतीपतेः ॥ ८ ॥
 बाहुंचपरिरंभिण्यैनृत्यशीलायवैहरेः ॥ ९ ॥ देव्यामुखविलासिन्यैष्वेषेशायपुनर्विभोः ॥ स्मितं सस्मरशीलायैविश्वक्कायवैविभोः ॥ १० ॥
 नेत्रमदनवासिन्यैविश्वधाम्नेत्रशूलिने ॥ भुवोरतिप्रियायैचतांडवेशायवैविभोः ॥ ११ ॥ देवैललाटमिन्द्राण्यैहव्यवाहायवैविभोः ॥ स्वाहायैमुकुटं
 देव्याविभोः पञ्चशरायवै ॥ १२ ॥ विश्वकायैविश्वमुख्यैविश्वपादकरोशिवा ॥ प्रसन्नवदनैर्वदेपावर्तपिरमेश्वरौ ॥ १३ ॥ एवं संपूज्यविधिवदग्रतः शि
 वयोः पुनः ॥ पद्मोत्पलानि च तथानावर्णानि कारयेत् ॥ १४ ॥ शङ्खचक्रसकटकेस्वस्तिकं वद्धमानकम् ॥ गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधिसर्पिः कुशोद
 कम् ॥ १५ ॥ शृंगोदकं विल्वपत्रं वारिकुंभान्वितं तथा ॥ उशीरं नरिंतं द्रव्यं वचूणैर्दंकंततः ॥ १६ ॥ तिलोदकं च संप्राप्य स्वपेन्मार्गशिरादिषु ॥
 प्रतिपक्षे द्वितीयां प्राशनं समुदाहृतम् ॥ १७ ॥ सर्वत्र शुक्रपुष्पाणि प्रशस्तानि शिवाचने ॥ दानकालेषु सर्वेषु मंत्रमेतमुदीरयेत् ॥ १८ ॥ गौरी
 मे प्रीयतां नित्यमधनाशायं गला ॥ सौभाग्यायास्तु ललिता भवानि सर्वसिद्धये ॥ १९ ॥ संवत्सरांतं लवणं गुडं कुंभं समर्पितम् ॥ चन्द
 नेनैत्रपट्टं च सितवस्त्रयुगान्वितम् ॥ २० ॥ उमामहेश्वरं हेमंतं द्रदिशु फलैर्युतम् ॥ प्रस्तरावरणं शय्यां सविश्रामानिवेदयेत् ॥ २१ ॥
 सपत्नीकायविप्राय गौरीं प्रीयतामिति ॥ आर्द्रानन्दकरीनाम तृतीयैषा सनातनी ॥ २२ ॥ यासु पोष्यनरो याति शंभोस्तत्परमं पदम् ॥
 इह लोके यदानंदं प्राप्नोति धनसंचयात् ॥ २३ ॥ आयुरारोग्यसंपन्नो न कश्चिच्छेकमपुयात् ॥ नारी वा क्रुरुते यातु कुमारी विधवा तथा ॥ २४ ॥

१ रक्तपुष्पैः-इ० पा० । २ विश्वचक्राय-इ० पा० । ३ शर्वाणी-इ० पा० ।

सापितफलमाप्नोति देव्यनुग्रहलालिता ॥ प्रतिपक्षमुपोष्यैवंमंत्रार्चनविधानतः ॥ २६ ॥ रुद्राणीलोकमाप्नोति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥
 गृहदंशुणुयान्त्रित्यंश्रावयेद्वापिमानवः ॥ शक्रलोकैकसंगध्वैः पूज्यतेऽब्दशतत्रयम् ॥ २७ ॥ आनंददांसकलदुःखहरांतृतीयांयास्त्रिकरो
 तिविधिवत्सधवाधवाच ॥ सास्वेगृहेसुखशतान्यनुभूयभूयोगैरिपुरंसदयितामुदिताप्रयाति ॥ २७ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणोत्त
 रपर्वणि श्रीकृष्णशुधिष्ठिरसंवादे आर्द्रानन्दकरि तृतीयाव्रतनाम सप्तविंशतितमोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ध्या ॥ शुधिष्ठिर उवाच ॥ चैत्रभाद्रपदे माघे रूपा
 भाग्यपुत्रदम् ॥ तृतीयात्रयमेतन्मे कृष्ण कस्मान्न कर्तितम् ॥ १ ॥ किमहं भक्तिरहितस्त्रयीमार्गातिगोनरः ॥ सुप्रसिद्धं जगत्पते द्रापितं केन हेतु
 ना ॥ २ ॥ भवान्सर्वार्थानुकूलः सर्वज्ञ इति मे मतिः ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ व्रतं चैतज्जगत्स्य तं नाख्यातं ते न ते मया ॥ ३ ॥ यद्यस्ति श्रवणे बुद्धिः
 श्रूयतां पाण्डु नन्दन ॥ कोऽन्यः श्रोता जगत्स्य भवता सह शोभुवि ॥ ४ ॥ जयाच विजया चैव उमायाः परिचारिके ॥ आगत्य मुनिकन्या
 भिः प्रष्टुमीष्ट फलेच्छया ॥ ५ ॥ भवत्यौ सर्वदा देव्याश्चित्तवृत्तिविदा किल ॥ केन व्रतोपचारेण कस्मिन्नह निपावती ॥ ६ ॥
 पूजिता तुष्टि मभ्योति मंत्रैः कैश्च वरानने ॥ तासां तद्वचनं श्रुत्वा जया प्रोवाच सादरम् ॥ ७ ॥ श्रूयतामिधास्यामि सर्वकामफलप्रदम् ॥
 व्रतमुत्सवसंयुक्तं नरनारीमनोरमम् ॥ ८ ॥ चैत्रे स्मि ततृतीयायां दन्तधावनपूर्वकम् ॥ उपवास्त्य नियमं गृहीयाद्व्रक्तिभा वितम् ॥ ९ ॥
 सकुंकुमं सतांबूलं सिन्दूरं रक्तवाससी ॥ विधवा सोपवासाप्यवैधव्यकरणं परम् ॥ १० ॥ विधवायाति मार्गेण कुमारी तु यदृच्छया ॥
 कुर्यादभ्यर्चनविधिं श्रूयतां मंत्रविक्रमः ॥ ११ ॥ नेत्रपट्टपटीवस्त्रैर्वस्त्रमण्डपिकांशुभाम् ॥ कारयेत्कुसुमामोदं दिव्याभरणभूषिताम् ॥ १२ ॥
 प्रवालं विजत्रातं तद्व्यवितानकाम् ॥ विन्यस्तपूर्णकलशां सत्पीठस्थपितद्विजाम् ॥ १३ ॥ पुरतः कारयेत्कुण्डं हस्तमात्रं समेखलम् ॥
 ततः स्नाना तु लिप्ता च परिधाय सुवाससी ॥ १४ ॥ देवान्पितृन्समभ्यर्च्य ततो देवीं गृहं व्रजेत् ॥ नामाष्टकेन संपूज्या गौरी गोपतिवच्छभा ॥ १५ ॥
 तत्कालप्रभवैः पुष्पैर्गन्धालिबकुलकुलैः ॥ कुंकुमेन समालम्ब्य कर्पूरगुरुचन्दनैः ॥ १६ ॥ एवंपूज्य विधिवत्सङ्ख्येनाधिवासयेत् ॥

पार्वतीललितागौराङ्गारीशङ्कराशिवा ॥ १७ ॥ उमासतीसमुद्दिष्टनामाष्टकमिदंमया ॥ लङ्कैःखण्डयेष्टैश्शुणकैःसिंहकैःसैः ॥
 ॥ १८ ॥ सोमालकैःकोकसैःखण्डखाद्यकरकैः ॥ घृतपक्वैर्वहुविधैःसुपक्वफलकल्पितैः ॥ १९ ॥ दृष्टिप्राणहरैर्हृद्यैर्नवैद्यैःप्रीणयेदुमा
 म् ॥ कंदुखंडंजीरकंचकुंकुमंलवणार्द्रकम् ॥ २० ॥ इक्षुदंडानैक्षवंचहारिद्राद्रान्पुरोन्नयेत् ॥ नालिकेरानामलकान्मातुङ्गान्सदा
 डिमान् ॥ २१ ॥ कूष्माण्डकर्कटंघृतनारङ्गपनसादिकान् ॥ कालोद्भवानिचान्यानिफलानिविनिवेदयेत् ॥ २२ ॥ गृहाष्टु
 दूखलशिलासूर्याम्ब्रणतिभिःसह ॥ नेत्रांजनशलाकाश्चनखरेचनकानिच ॥ २३ ॥ दर्पणवंशपात्राणिभवान्यैर्विनिवेदयेत् ॥
 शंखतूर्यनिनादेनगीतमङ्गलनिःस्वनैः ॥ २४ ॥ भक्त्यासंपूजयेद्देवींस्वज्ञस्यशिशिवल्लभाम् ॥ ततोऽस्तसमयेभानोःकुमार्यःकरकैर्नैः ॥ २५ ॥
 स्नानं कुर्युर्मुदायुक्ताःसौभाग्यारोग्यवृद्धयै ॥ यामेयामेगतेस्नानं देवीपूजनमेवच ॥ २६ ॥ तैरेवनामाभिर्होमस्तित्राज्येनप्रशस्यते ॥ पद्मास
 नस्थितासाध्वीतेनैवार्द्रेणवाससा ॥ २७ ॥ गौरिसुखेक्षणपरांतरां त्रिमतिवाहयेत् ॥ काश्चिद्वाद्यंतिसंहृष्टाःकाश्चिन्नृत्यंतिहापिताः ॥ २८ ॥
 कथयंतिकथाःकाश्चिद्देव्यास्तत्रप्रहोत्सवे ॥ गीततालानुसंबद्धमनुद्धतमनाकुलम् ॥ २९ ॥ नृत्यंतिस्मरपुरंदेव्याःकाश्चिदुल्लसितभुवम् ॥
 नृत्येनहृष्यतिहरगौरिगीतिनृत्यति ॥ ३० ॥ सद्भावेनथवासवैर्गच्छंतेपरमाणुदम् ॥ सुवासिनीभिस्तांबूलकुंकुमं कुसुमानिच ॥ ३१ ॥
 प्रदेयंजागरवताचान्येषामपि किंचन ॥ नटैर्विभैश्चैवतथाप्रेक्षणकोत्सवैः ॥ ३२ ॥ सखिभिःसहितारात्रिगायन्नृत्यान्हितानयेत् ॥ एवंप्रभा
 तसमयेस्नान्वासंपूज्यपार्वतीम् ॥ ३३ ॥ ततोवैससमारोहेद्दस्त्रालंकृततोरणम् ॥ तोलयेत्सतथासीनिंगुडेनलवणेनच ॥ ३४ ॥ कुंकुमेनाथ
 वाशक्त्याकर्पूरागरुचंदनैः ॥ पर्वतानामपिछेदैःकेचिदिच्छंतिमूरयः ॥ ३५ ॥ कुंडमंडपंभारैर्मैत्रैस्तत्रैवशोभयेत् ॥ लवणेनसहत्मानं
 तोलयंतिगुडेनवा ॥ ३६ ॥ कयापिभक्तिपरयासौभाग्यमतुलिकृतम् ॥ एवंदेवीं प्रणम्यार्यक्षमाप्यगृहमाविशेत् ॥ ३७ ॥ आसंध्यशान्नाकुशला
 नाचारविधिपारगान् ॥ अन्नंचमधुरप्रायंभोजयित्वासुवासिनीः ॥ ३८ ॥ स्वयंभुंजीतसहसाज्ञातीजनबुधैःस्वकैः ॥ यच्चदेव्याःपुरोदत्तंनैव
 द्यादितदिच्छया ॥ ३९ ॥ गृहंप्रतिनयेत्सर्वविभज्याभ्रांतिमानसा ॥ ततोदद्याद्गृहस्थेभ्यःकृतकृत्याभवेत्तदा ॥ ४० ॥ विधिर्भाद्रपदेऽप्येष

सुसौन्दर्यप्रदायकः ॥ सप्तधान्यस्वरूपांचक्षूषं पूजयेदुमाम् ॥ ४१ ॥ गोमूत्रप्राशनं ह्यत्र तेन गोमूत्रसंज्ञिता ॥ माघमासतृतीयायां विशे
 षः श्रूयतामिति ॥ ४२ ॥ पूर्वोक्तं सकलं कृत्वा प्रभाते यवसंस्तरम् ॥ तोलयित्वा कुन्दपुष्पैः पूजयेत्तत्सुतामिति ॥ ४३ ॥ एतेन कारणेनो
 क्ता चतुर्थी कुन्दसंज्ञया ॥ तृतीयाख्यं यैतत्ते कथितं सर्वकारणम् ॥ ४४ ॥ जययामुनिकन्यानां यत्पुरासमुदाहृतम् ॥ श्रीकृष्णलवाच ॥
 आसीद्विदुर्भर्तृभर्तृवैश्यासर्वाङ्गमुन्दरी ॥ ४५ ॥ तया ब्राह्मणवाक्येन सर्वमेतत्कृतं पुरा ॥ भुक्त्वा भोगान्महीपृष्ठे दत्त्वादानं यथेप्सया ॥ ४६ ॥
 कालेन समनुप्राप्ता मरणं मनुजेश्वर ॥ अचिन्त्या राजदुहिता सा बभूवातिशोभना ॥ ४७ ॥ अवंतिमुन्दरीनाम देवानामपि मुन्दरी ॥
 यदिव क्रसहस्राणां सहस्रस्यात्कथंचन ॥ ४८ ॥ तथापि निर्वर्णयितुमशक्या सा सुलोचना ॥ चैत्रतृतीया माहात्म्यात्सा बभूवप्रभवती ॥ ४९ ॥
 मातापित्रोरतिप्रेष्टा शिष्टान्यजनवल्लभा ॥ लब्धाब्धिसंभवाय द्वत्क्षणेन अक्लिष्टकर्मणा ॥ ५० ॥ ततः सा बुभुजे भोगान्भर्त्रासाद्धमुदासती ॥
 यद्ददाद्ब्राह्मणेभ्यः सा भूषणं कटकदिकम् ॥ ५१ ॥ तत्प्रभावेण साले भेसौ भाग्यं किं ततः परम् ॥ पुत्रांश्च जनयामास विष्णुशक्रपराक्रमान् ॥ ५२ ॥
 सर्वास्त्रशस्त्रकुशला चैदोक्ता विधिपरगान् ॥ ५३ ॥ एवं रूपं महत्प्राप्य सौभाग्यं पुत्रसंपदम् ॥ ५४ ॥ भर्तुः सहैव मरणमते प्राप्य पतिव्रता ॥
 शक्रादिलोकपालानां भवनेषु यथाक्रमम् ॥ ५५ ॥ आक्रम्य ब्रह्मलोकं च जगाम शिवसात्मताम् ॥ एवं यान्यापि कुरुते नारी व्रतमिदं शुभम् ॥ ५६ ॥
 सारूपसौभाग्यसुतान् प्राप्य स्वर्गमहीयते ॥ नदुर्भगा कुले तस्याः काचिद्व्रतकन्यका ॥ ५७ ॥ नदुर्वीर्यं तत्तु न भृत्योऽप्रियकृद्भवेत् ॥
 नदारिद्र्यं गृहे तस्मिन् न व्याधिरुपजायते ॥ ५८ ॥ यत्र सारमते सा ध्वी ध्यातव्यामीकरप्रभा ॥ अन्याश्च याश्चरिष्यति ब्राह्मणानुमते व्रतम् ॥ ५९ ॥
 संपूज्य वाचकं भक्त्या भूषणाच्छादनादिभिः ॥ ताः सर्वसुखसंपन्ना अविपन्नमनोरथाः ॥ भविष्यति गुरुश्रेष्ठ तस्यै देवि न मोस्तुते ॥ ६० ॥ माघे महा
 धर्ममणिमंडितपादपीठांचैत्रे विचित्रकुसुमोत्करचर्चितांगीम् ॥ सूर्यप्रह्वनवसस्य मयी न भस्ये संपूज्य शंभुदयिता प्रभवति नार्यः ॥ ६० ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णशुद्धिष्टिरसंबोदै चैत्रभाद्रपदमाघतृतीया व्रतवर्णनं नामाष्टाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ शुद्धि
 ष्टिर उवाच ॥ शुक्लपक्षतृतीयास्तु बहवः समुदाहृताः ॥ आनन्तर्यव्रतं ब्रूहि ततो भयसंयुतम् ॥ १ ॥ हिताय सर्वभूतानां ललनानां विशेषतः ॥ नाम

प्राशनैवेद्यैर्मासिमासिपृथक्पृथक् ॥२॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ब्रह्मविष्णुमहेश्वरैथोक्तसुरसत्तमैः॥अपूर्वैर्वर्षत्राणामानंतयंत्रतश्च ॥ ३ ॥
 आदौमार्गशिरेमासित्रतमेतत्समाचरेत् ॥ नक्तंकुर्याद्वितीयायातृतीयायामुपोषितः ॥ ४ ॥ उमादिवीसमभ्यर्च्यपुष्पगंधादिभिःक्रमात् ॥
 शर्कराप्त्रित्रिकांश्चतयाप्रणिपत्यनिवेदयेत् ॥ ५ ॥ प्राशयित्वादधिरात्रास्वपेद्विगतमत्सरः ॥ प्रभातेविधिवद्ब्रह्मत्यामिथुनंभोजयेत्क्षुधीः॥६॥
 अश्वमेधमवाप्नोतिसमग्रनात्रसंशयः ॥ तथाकृष्णतृतीयायासोपवासोजितेन्द्रियः ॥ ७ ॥ जपेत्कात्यायनानामनालिकेरंनिवेदयेत् ॥
 क्षीरंप्राश्यस्वपेद्रात्रौकामक्रोधविवर्जितः ॥ ८ ॥ दांपत्यसुभंगभोज्यगोमेधफलमाप्नुयात् ॥ पौषस्यादितृतीयायासोपवासोजितेन्द्रियः॥९॥
 गौरीनामतुसंपूज्यलङ्कान्विनिवेदयेत् ॥ दृढंप्राश्यस्वपेद्रात्रौत्यक्त्वाकामंतदग्रतः ॥ १० ॥ प्रभातेमिथुनंभोज्यनरमेधफलंभवेत् ॥
 एवंकृष्णतृतीयायांपार्वतीमितिपूजयेत् ॥ ११ ॥ निवेदयान्नंशकुल्योगोमयंप्राशयेन्निशि ॥ दांपत्यविविधभोज्यमश्वमेधफलंभवेत् ॥१२॥
 माघस्यशुक्लपक्षेतुतृतीयायामुपोषितः ॥ सुरनायिकांचसंपूज्यखण्डविल्वंनिवेदयेत् ॥ १३ ॥ ततःकुशोदकंप्राश्यस्वपेद्भूमौजितेन्द्रियः॥
 प्रभातेमधुरान्नेनमिथुनंभोज्यभक्तिः ॥ १४ ॥ क्षमाप्यातंनमस्कृत्यद्विस्वर्णफलंभवेत् ॥ पुनरेतत्ततोमावेकृष्णपक्षेक्षुचित्रतः ॥ १५ ॥
 आर्यानामप्राप्नूज्याथखाद्यकानिनिवेदयेत् ॥ मधुप्राश्यस्वपेद्रात्रौकामक्रोधविवर्जितः ॥ १६ ॥ मिथुनंभोजयित्वातुवाजपयफलंभवेत् ॥
 एवंवैफाल्युनेमासिसोपवासांशुचित्रतः ॥ १७ ॥ भर्तृनामप्रपूज्याथकासारंविनिवेदयेत् ॥ शर्करांप्राशयित्वाथस्वपेद्रात्रौविमत्सरः॥१८॥
 प्रभातेमिथुनंभोज्यसौत्राणिफलंभवेत् ॥ पुनःकृष्णतृतीयायांफाल्युनस्यैवभारत ॥ १९ ॥ विशालाक्षीसमभ्यर्च्यप्रूरिकाविनिवेदयेत् ॥
 सोदकांस्तंडुलान्दत्त्वास्वपेद्भूमौमनस्विनी॥२०॥भोजयेन्मिथुनंप्रातरिष्टोमफलंभवेत्॥वैत्रस्यादितृतीयायांशुचिभूताजितेन्द्रिया॥२१॥
 अश्वमेधंयजेद्भक्त्यावाटकानिनिवेदयेत् ॥ बिल्वपत्रंततःप्राश्यस्वपेद्वचनपरायणा ॥ २२ ॥ प्रातरुत्थायमद्रत्स्यामिथुनंपूजयेत्क्षुधीः॥
 प्राणिपत्यक्षमाप्यैवंराजसूयफलंभवेत् ॥ २३ ॥ पुनःकृष्णतृतीयायांचैत्रसम्यगुपोषिता ॥ कार्त्तिकामसमभ्यर्च्यपिष्टंप्राश्यस्वपेन्निशि॥२४॥
 पूषकानिनिवेद्याथकुर्याद्वात्राप्रजागरम् ॥ मिथुनानिचसंभोज्यअतिरात्रफलंभवेत् ॥ २५ ॥ एवंवैशाखमासेतुसोपवासोजितेन्द्रियः ॥

पूजयेच्चैदिकं देवीं मधुकानि निवेदयेत् ॥ २६ ॥ श्रीखंडचंदनं लिप्त्वा स्वपेदे व्यग्रतो भुवि ॥ भोजयित्वा च दांपत्यं चांद्रायणफलं लेभेत् ॥ २७ ॥
 तथा कृष्णतृतीयायां सोपवासो विमत्सरः ॥ पूजयेत्कालारार्तिं तु गंधपुष्पैः सदीपकैः ॥ २८ ॥ सुराज्यं पावकं दत्त्वा तिलां मुंजन्मनो निशि ॥
 प्रभाते मिथुनं भोज्यमतिकृच्छ्रफलं लेभेत् ॥ २९ ॥ ज्येष्ठे सिततृतीयायां ह्युपवासकृतां वरः ॥ शुभां देवीं समभ्यर्च्य आम्राणि विनिवेदयेत् ॥ ३० ॥
 संप्राश्यामलं करं त्रौ गौरीं ध्यात्वा सुखं स्वपेत् ॥ ततः प्रातः समुत्थाय दांपत्यं रूपशालिनम् ॥ ३१ ॥ भोजयित्वा विधानेन तीर्थयात्राफलं लेभेत् ॥
 पुनः कृष्णतृतीयायां सोपवासा सुवासिनी ॥ ३२ ॥ स्कन्दमातेति संपूज्य इडार्यै विनिवेदयेत् ॥ प्राशयेत्पञ्चगव्यं स्वपेदे व्यग्रतस्ततः ॥ ३३ ॥
 प्रभाते मिथुनं भोज्यं कन्यादानफलं लेभेत् ॥ आपाठमासे प्राप्ते पूजयेच्च यशोधनम् ॥ ३४ ॥ करं जकंच नैवेद्यं गोशृंगं भः पिबेन्निशि ॥ प्रभाते
 मिथुनं भोज्यं कन्यादानफलं लेभेत् ॥ ३५ ॥ तथा कृष्णतृतीयायां कृष्माण्डार्यै विनिवेदयेत् ॥ सकृन्गुडार्ज्यं संयुक्तान्पुरतो विनिवेदयेत् ॥
 ॥ ३६ ॥ कुशोदकं च संप्राश्या स्वपेद्वा त्रौ जितेन्द्रिया ॥ प्रभाते मिथुनं भोज्यं गोसहस्रफलं लेभेत् ॥ ३७ ॥ श्रावणे सोपवासा च चंडांघटां प्रपूज
 येत् ॥ कुलभाषास्तत्र नैवेद्यं पिबेत्पुष्पोदकं पुनः ॥ ३८ ॥ प्रभाते शक्तितोदद्याद्भोजनं मिथुनस्य तु ॥ प्राप्नोत्यभयदानस्य फलं नैवात्र संशयः ॥
 ॥ ३९ ॥ तद्भक्तृष्णतृतीयायां रुद्रार्णनामभियंजेत् ॥ सिद्धिं पिडानि दिव्यानि नैवेद्यं दापयेत्तथा ॥ ४० ॥ पिण्याकं प्राशयित्वा तु स्वपेद्वा त्रौ
 विमत्सरा ॥ संपूज्य द्विजदांपत्यमिष्टापूर्ते फलं लेभेत् ॥ ४१ ॥ भाद्रेऽशुक्लतृतीयायां पूजयेत्तहिमाद्रिजाम् ॥ गोधूमान्नं विधेयं प्राशयेच्च
 न्दनांसितम् ॥ ४२ ॥ गंधोदकं ततः प्राश्या सखीभिः सहिता स्वपेत् ॥ ४३ ॥ भाद्रेऽशुक्लतृतीयायां पूजयेत्तहिमाद्रिजाम् ॥ गोधूमान्नं विधेयं प्राशयेच्च
 यायां दुर्गा देवीं समर्चयेत् ॥ दद्यात्पिष्टफलान् दिव्यान्गुडार्ज्यपरिधृतिनाम् ॥ ४४ ॥ प्राशयित्वा तु गोमूत्रं स्वपेच्छान्तेन चेतसा ॥ प्रातस्तु
 मिथुनां भोज्यसदा सत्रफलं लेभेत् ॥ ४५ ॥ मासि चाश्वयुजे भक्त्या देवीं नारायणीं यजेत् ॥ सोपवासा खण्डपूपां नैवेद्यं परिकल्पयेत् ॥ ४६ ॥
 प्राशयेच्च चंदनं रक्तं स्वपेच्च गतमत्सरा ॥ प्रभाते भोज्यदंपत्यमग्निहोत्रफलं लेभेत् ॥ ४७ ॥ तथा कृष्णतृतीयायां स्वस्तिनामप्रपूजयेत् ॥

शाल्यादनंगुडोपेतनैवेद्यानिवपेत्ततः ॥ ४८ ॥ कुसुंभवीजान्संप्राश्यत्यस्त्वाकामंस्वपेन्निशि ॥ संभोज्यमिथुनंप्रातर्गवाह्निकफलभेत् ॥
 ॥ ४९ ॥ कार्तिकस्यतृतीयायांस्वाहानाम्नीप्रपूजयेत् ॥ क्षीरंखण्डघृतोपेतनैवेद्यापयेन्नताम् ॥ ५० ॥ स्वपेद्रात्राजितक्रोधाप्राश्यकुं
 कुमकेशरान् ॥ प्रभातेमिथुनंभोज्यमेकभक्तफलभेत् ॥ ५१ ॥ तथाकृष्णतृतीयायांस्वधानाम्नीप्रपूजयेत् ॥ मुद्गोदनंनिवेद्याथघृतं
 प्राश्यस्वपेन्निशि ॥ ५२ ॥ प्रातःसंभोज्यमिथुनंनक्तव्रतफलभेत् ॥ एवंसंवत्सरकृत्वासुक्तापाशुचिर्भवेत् ॥ ५३ ॥ शुक्लपक्षेतृतीयायां
 सोपवासानिरामयाविज्ञायचद्रुतंभक्त्याउमांशास्त्रार्थबोधकः ॥ ५४ ॥ मंडलंचततोलिख्यनवनभवंप्रदम् ॥ सौवर्णकारयेद्देवमुभयास
 हितंप्रभुम् ॥ ५५ ॥ ताभ्यान्नेत्रेषुदातव्यमौक्तिकंनीलमेवच ॥ प्रवालमोष्ठयादद्यात्कर्णयोरत्नकुण्डले ॥ ५६ ॥ उपवीतंतुदेवस्यदेव्याहारंतथोरसि ॥
 रक्तवस्त्रधरंदेवींसितवस्त्रंमहेश्वरम् ॥ ५७ ॥ चतुःसमेनवालभ्यपुष्पैर्धूपैरथाच्चेयेत् ॥ मंडलेपूजयित्वाचहोमंकुर्यात्तितोगुरुः ॥ ५८ ॥ तथोऽपराजितां
 नामदेवींतत्रैवपूजयेत् ॥ मृत्सांसंप्राशयित्वाचरात्रौकुर्यात्प्रजागरम् ॥ ५९ ॥ गीतवाद्यात्सर्वहृद्वैवीणामङ्गलपाठकैः ॥ रात्रिमेवजपेद्भक्त्यायावदुद्ग
 च्छतेरविः ॥ ६० ॥ तूलीगंडकसंयुक्तपर्यैकेत्यंतशोभते ॥ उद्धृत्यमण्डलाद्देवंपर्यैकोपरिविन्यसेत् ॥ ६१ ॥ वितानध्वजमालालिंकिंकिणीदप्यणा
 न्वितम् ॥ पुष्पमण्डपिकाच्छन्नधूपगुग्गुलवासितम् ॥ ६२ ॥ तस्याग्नेभोजयेद्भक्त्यास्वशक्त्यामिथुनानिच ॥ प्रीणयेद्भक्षभोज्यैश्चपक्रान्नेर्मधुरैःशु
 भैः ॥ ६३ ॥ ततोदत्त्वाऽक्षतान्हस्तेतांबूलंविनिवेदयेत् ॥ प्रीयतांमिदमाकांतःपार्वत्यासहितःशिवः ॥ ६४ ॥ उच्छिष्टंशोधयित्वातुपुनःप्राक्ष्यस
 मंततः ॥ रक्तवर्णसुशीलंचसुरूपसुपयस्विनीम् ॥ ६५ ॥ शृंगाभ्यांदत्तकनकांराजतशुरसंयुताम् ॥ कांस्यदोहनकोपेतांरक्तवस्त्रवगुण्ठिताम् ॥
 ॥ ६६ ॥ वंटाभरणशोभाढ्यादिवदेव्यग्रसंस्थिताम् ॥ पादुकोपानहच्छत्रभोज्यभाजनसंयुताम् ॥ ६७ ॥ त्रिधाप्रदक्षिणीकृत्यगुरोःसर्वनिवेदयेत् ॥
 उमामहेश्वरंदेवमाविगंगेगुरांचितम् ॥ ६८ ॥ अव्यवच्छेदभूतंचसुप्रीतंतदिहास्तुमे ॥ प्रणम्याशिरसाभूमौक्षमस्वेतिगुरुंवेदत् ॥ ६९ ॥
 एवंसमाप्यतेदेव्याआनंतयव्रतोत्तमम् ॥ यःप्रकुर्यात्पुमान्स्त्रिवातस्यपुण्यफलंशृणु ॥ ७० ॥ गन्धर्वयक्षलोकांश्चविद्याधरमहोरगान् ॥

१ ततः-ई०पा० । सम्यक्-ई० पा० ।

ऋषिसिद्धमरब्राह्मविष्णुलोकं सनातनम् ॥ ७१ ॥ भुक्त्वा भोगानशेषांश्च एकं विशङ्कुलान्वितः ॥ रत्नयाने समारूढो गुह्याप्सरससंवृतः ॥ ७२ ॥
 देवविद्याधरैश्चैवृतो याति शिवालयम् ॥ तत्र भुक्त्वा महाभोगान्समुक्ते शिववद्बहून् ॥ ७३ ॥ भुक्त्वा भोगान्यदाभूतः कदाचित् पसः क्षयात् ॥
 पृथिव्या तु समागम्य भवेत्सकलभूमिपः ॥ ७४ ॥ स्त्रीवासमाचरेद्या तु महादेवी तु जायते ॥ आनन्तर्यवच्चिन्नाभोगान्देवी उमा यथा ॥ ७५ ॥
 त्रैलोक्यपतिरुद्रेण सा मुक्तेः सहिता तथा ॥ मनुर्देव्या यथा महाशय्या शक्रो यथा सुखम् ॥ ७६ ॥ नैरन्तर्यं यथा सौख्यं सा मुक्तेः पतिना सह ॥ मु-
 नेरुन्धतीयद्वद्विष्णोर्लक्ष्मीर्हृदि स्थिता ॥ ७७ ॥ तथा तयोर्महत्सौख्यं नैरन्तर्यं हि जायते ॥ सा वित्री ब्रह्मणो यद्वद्गंगा तोयनिधेयथा ॥ ७८ ॥ अव्य-
 वच्छिन्नयोः प्रीतिस्तथा जन्मनि जन्मनि ॥ अथ जन्मन्यहो न्यस्मिन् व्रतमेतत्कृतं भवेत् ॥ ७९ ॥ तैर्नैव पतिना सा ह्यनवियोगमुपैति सा ॥
 यो जनायुतसाहस्रं सुखं पापमण्डले भवेत् ॥ ८० ॥ अर्घ्याब्जानुभगा सा ध्वीपुत्रपौत्रैरलंकृता ॥ एतत्तो निखिलं प्रोक्तमानन्तर्यव्रतं मया ॥ ८१ ॥
 भक्त्या यमु विनीताय कथितव्यं न चान्यथा ॥ ८२ ॥ एषा विज्ञेय विहिताभिहिता तृतीया यानन्तरित्यविधवाभिरुदीरितोच्चैः ॥ एतामुपोष्य वि-
 धिवन्पतिपक्षयोगाग्नौ वातरं सुतमुहस्त्वजनैरुपैति ॥ ८३ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे अनन्तरतृती-
 या व्रतवर्णनं नामैकोनत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ बहुना त्रिकमुक्तेना किं बहुक्षरमालया ॥ वैशाख-
 स्यसितामैकां तृतीयां शृणु पाण्डव ॥ १ ॥ स्नानदानं जपहोमः स्वाध्यायः पितृतर्पणम् ॥ यदस्यां क्रियते किञ्चित्सर्वस्यात्तादिहाक्षयम् ॥ २ ॥
 आदौ कृतगुणस्यैयं युगादिस्तेन कथ्यते ॥ सर्वपापप्रशमनी सर्वसौख्यप्रदायिनी ॥ ३ ॥ शाकलेन गेरिकाश्चिद्धर्मनामा भयद्वणिक् ॥ प्रियं-
 वदः सत्यरतो देवब्राह्मणपूजकः ॥ ४ ॥ तेन श्रुतं वाच्यमानं तृतीया रोहिणीपुरा ॥ यदा स्याद्बुधसंयुक्ता तदा सा च महाफला ॥ ५ ॥ तस्यां य-
 दीयते किञ्चित्सर्वचाक्षयं भवेत् ॥ इति श्रुत्वा सगङ्गायां संतप्य पितृदेवताः ॥ ६ ॥ गृहमागत्य करकान् सान्नात्रानुदकं संयुतान् ॥ अंबुपूर्णान्
 हेकुं भान्कमानिः शेषतस्तदा ॥ ७ ॥ यवगोधूमचणकसकुदधौदनं तथा ॥ इक्षुक्षीरविकारांश्च सहिरण्यांश्च शक्तिः ॥ ८ ॥ शुचिः शुद्धेन
 मनसा ब्राह्मणेभ्यो ददौ वाणिक् ॥ भार्यया वार्यमाणोऽपि कुटुंबासक्तचित्तया ॥ ९ ॥ तावत्सचस्थितः सत्त्वे मत्त्वा सर्वविनश्चरम् ॥ धर्मार्थकाम

शक्तस्तुकालेनबहुनातः ॥ १० ॥ जगामपञ्चत्वमसौवासुदेवंस्मरन्मुहुः ॥ ततःसक्षत्रियजातःकुशावत्यानरेश्वरः ॥ ११ ॥ बभूवचा-
क्षयात्तस्यसमृद्धिर्धर्मेनिर्जिता ॥ इयाजसमहायज्ञैःसमातवरदक्षिणैः ॥ १२ ॥ ददौगोभूहिरण्यदीन्दानान्यस्यामहर्निशम् ॥ बुभुजेकामतो-
भोगान्दीनान्तौस्तर्पयञ्जनान् ॥ १३ ॥ तथाप्यक्षयमेवास्यक्षययातिनतद्धनम् ॥ श्रद्धापूर्वतृतीयायादत्तंविभवंविना ॥ १४ ॥ एतद्व्रतंम-
याख्यातेश्रूयतामत्रयोविधिः ॥ उदकुंभान्सकरकान्स्नानसर्वरसैर्युतान् ॥ १५ ॥ औष्मिकंसर्वमेवात्रसस्यदानप्रशस्यते ॥ छत्रोपानत्प्र-
दानंनगोभूकांचनवाससाम् ॥ १६ ॥ यद्यदिष्टतमंचान्यत्तेद्वयमविशंकया ॥ एतत्तेसर्वमाख्यातंकिमन्यच्छेत्तुमिच्छसि ॥ १७ ॥ अना-
ख्येयंनमेकिञ्चिदस्तिस्वस्त्यस्तुतेऽनघ ॥ १८ ॥ अस्यातिथौक्षयमुपैतिहुतंनदत्तंतेनाक्षयाचमुनिभिःकथितातृतीया॥उद्दिश्यत्सुरपितृन्कि-
येतेमनुष्यैस्तच्चक्षयंभवतिभारतसर्वमेव ॥ १९ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादोऽक्षय्यतृतीयाव्रत-
वर्णनंनार्जुनशतमोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ॥ गुधिष्ठिरउवाच ॥ रूपसौभाग्यमुखदंनरनारीजनप्रियम् ॥ पापापहंबहुफलंमु-
करंमुपवासकम् ॥ १ ॥ ऋद्धिवृद्धिकरंस्वर्गयज्ञस्यंसर्वकामदम् ॥ तन्मेवदव्रतंकिञ्चिददितुष्टोऽसिमांधव ॥ २ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥
शृणुपार्थपरंगुह्यंनययाकथितंनच ॥ पुरातववनस्थस्यतदद्यप्रवदाम्यहम् ॥ ३ ॥ शिवयोरगतिंसहर्षाद्रक्ताबुद्ध्युतःक्षितौ ॥ मेदिन्यासप्रय-
त्नेनविधृतोदृतियुक्तया ॥ ४ ॥ तस्माज्जातःकुमारोऽसौरक्तोरक्तसमुद्भवः ॥ अंगंप्रासिद्धमेवहांगारकोविगुल्यते ॥ ५ ॥ शिवांगाद्रभसाजात-
स्तेनंगारकउच्यते ॥ अंगस्थोऽगारकातिश्चअंगप्रत्यङ्गसंभवः ॥ ६ ॥ सौभाग्यारोग्यकृद्यस्मात्तस्मादंगारकःस्मृतः ॥ भक्त्याचतुर्थ्यान-
र्त्तेनयस्तुश्रद्धासमन्वितः ॥ ७ ॥ तंपूजयतियत्नेननारीवाऽन्यमानसा ॥ तस्यतुष्टःप्रयच्छेत्स्यत्त्वयासमुदाहृतम् ॥ ८ ॥ रूपसौभाग्यसंपन्नं
नरनारीमनोहरम् ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ एतन्मेवदेवेशअंगारकाविधिंशुभम् ॥ ९ ॥ सहेममंत्रसंस्थानंसाधिविधानतः॥श्रीकृष्णउवाच ॥
पूर्वतुक्वृतसंकल्पःस्नानंकृत्वावहिर्जले ॥ १० ॥ स्नानार्थमुत्तिकामंत्रगृह्णीयादंभसिस्थितः ॥ त्वंमृदेवंदितपूर्वकृष्णेनोद्धरताकिल ॥ ११ ॥

तेनमेदहपापौघंयन्मयापूर्वसंचितम् ॥ इमंमंत्रं पठन्पार्थआदित्यायप्रदशयेत् ॥ १२ ॥ आदित्यराश्मिसंततंगंगजलकणोक्षितम् ॥
 तांमृदंशिरसिप्रार्थयपूर्वदत्वांगसंधिषु ॥ १३ ॥ ततःस्नानं प्रकुर्वीतमंत्रेणान्तर्जलेपुनः ॥ त्वमापोयोनिःसर्वेषांदैत्यदानवारक्षसाम् ॥ १४ ॥
 स्वेदजोद्विज्जयोनीनारसानांपतयेनमः ॥ स्नानोऽहंसर्वतीर्थेषुसर्वप्रस्रवणेषुच ॥ १५ ॥ नदीषुदेवस्वातेषुस्नानंतपुचमेभवेत् ॥
 ध्यायन्ध्वनिमिमंत्रततःस्नानं समाचरेत् ॥ १६ ॥ ततःस्नान्वाशुचिर्भूत्वागृहमागत्यनस्नपृशेत् ॥ नजल्पेतचसंविक्षेत्क्वचित्पापिष्ठमेवहि
 ॥ १७ ॥ दूर्वाश्वत्थश्मरिस्पृष्ट्वा मांचमंत्रेणमंत्रवित् ॥ दूर्वमप्यस्यमंत्रेणयुतेनसमुपस्थितम् ॥ १८ ॥ त्वंदूवैऽमृतजन्मासिसवदेवैश्वदित्ता ॥
 वंदितादहतत्सर्वयन्मयादुष्कृतं कृतम् ॥ १९ ॥ दूर्वमंत्रः ॥ पवित्राणांपवित्रंत्वंकाश्यपीपठचसेश्रुतौ ॥ शमीशमयमेपापंयन्मयादुरनुष्ठित
 म् ॥ २० ॥ शमीमंत्रः ॥ अश्वत्थमंगलभतेमंत्रमेतन्निबोधमे ॥ अक्षिरूपंदंभुजस्पंदंदुःस्वप्नंदुर्विचिंतितम् ॥ २१ ॥ शत्रूणांचसमुत्थान
 मश्वत्थश्मयस्वमे ॥ अश्वत्थमंत्रः ॥ गंदद्यात्तुततोदेवांसवत्सांसप्रदक्षिणाम् ॥ २२ ॥ समालभ्यतुमंत्रेणमंत्रमेतदुदीरयेत् ॥ सर्वदेवमये
 देविदेवैस्त्वंसुपूजित ॥ २३ ॥ तस्मात्स्पृष्ट्वा मिवंदामिवंदितापापहाभव ॥ गोमंत्रः ॥ एवंमंत्रं पठन्पार्थभक्त्याभावेनभावितः ॥ २४ ॥ प्रदक्षि
 णांयः कुरुते गंद्वारवरवर्णिनीम् ॥ प्रदक्षिणीकृततेनपृथिवीनात्रसंशयः ॥ २५ ॥ एवंमौनेनचागत्यवंध्यान्वंध्यहं ब्रजेत् ॥ प्रक्षाल्यचमृदापादौआहि
 ताऽग्निगृहंविशेत् ॥ २६ ॥ होमंतत्रकुर्वीतएभिर्मंत्रैः पदैर्वैः ॥ शर्वोयशर्वपुत्रायपार्वत्यागोःसुतायच ॥ २७ ॥ कुजायलोहितांगायगृहेशंगारकाय
 चाभूयोभूयोयमाहुत्याहुत्वाहुत्वाजुहोतिवै ॥ २८ ॥ ओंकारपूर्वकैर्मंत्रैः स्वाहाकारांतयोजितैः ॥ अष्टोत्तरशतंपार्थअर्द्धमर्धाधमेवच ॥ २९ ॥
 एभिर्मंत्रैर्देभक्त्याशक्त्यावाकाममेववा ॥ समिद्धिःखादिरीभिश्वष्टृतदुग्धैस्तिलैर्यैवः ॥ ३० ॥ भक्ष्यैर्नानाविधैरन्यैः शक्त्यावागमंत्रविद्भृश ॥
 हुत्वाहुतीस्ततःपार्थदेवंस्थापयेत्क्षितौ ॥ ३१ ॥ स्तूपनंकेचिदिच्छंति सगुडेतान्म्राजने ॥ सौवर्णरत्नवर्णचक्षत्यादारुमयंतथा ॥ ३२ ॥
 कृष्णगरुमयंचैवश्रीखण्डवटितंपुनः ॥ सौवर्णपात्रेगोप्येवाअर्च्यंकुंकुमकेसरैः ॥ ३३ ॥ अन्यैरालोहितैःपार्थपुष्पैर्वस्त्रैःफलैःशुभैः ॥

राजत्रनैश्चविधैरर्थवान्भक्तितोऽव्ययेत् ॥ ३४ ॥ यावद्विश्रम्यते चित्तं चित्तवान्भक्तिभाषितः ॥ तावद्विवर्धते पुण्यं दातुः शतसहस्रिकम् ॥ ३५ ॥
 किञ्चित्ताम्रमये पात्रे वंशजे मृन्मये पिवा ॥ पूजयति न राक्तैः पुष्पैः कुंकुमकेशरैः ॥ ३६ ॥ “अङ्गारकायनमः ॥ शिरसि ॥ अङ्कुजायनमः ॥
 वदने ॥ अम्भौमायनमः ॥ स्कन्धयोः ॥ अङ्गगलायनमः ॥ बाह्वोः ॥ अङ्गतायनमः ॥ उरसि ॥ अङ्गलोहितङ्गायनमः ॥ कट्याम ॥
 अङ्गारायनमः ॥ जंघयोः ॥ अङ्गहर्धिरायनमः ॥ पादयोः ॥ एषाष्टपुष्पिका ॥ पुरुषाकृतिं कृतपत्रैः कुङ्कुमैः समचयेत् ॥ ” गुरुगु
 लं धृतसंयुक्तं कृष्णगरुसमन्वितम् ॥ धूपंसद्रव्यजं वापि दद्यात्तत्र समाधिना ॥ ३७ ॥ होमं कुर्वीत पूर्वोक्तैर्मन्त्रैर्मगलसंज्ञितैः ॥ एवं प्रणम्य देवशं
 ब्रह्मणाय निवेदयेत् ॥ ३८ ॥ निष्पावकं भोजनं वा दद्याच्छ्रम्यासदक्षिणम् ॥ वित्तशालिं हि कुर्वणेन सुखफलभागभवेत् ॥ ३९ ॥ पश्चा
 द्भुञ्जीत मौनेन भूमिं कृत्वा तु भाजनम् ॥ मन्त्रेणानेन चालभ्यतन्निबोधमयोदितम् ॥ ४० ॥ सर्वोपधिरसावासं सर्वदा सर्वदायिनि ॥ त्वत्तलं
 भोक्तुं कामोऽहं तद्रुक्तममृतं भवेत् ॥ ४१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अङ्गारकेन संयुक्ता चतुर्थी नक्तभोजनैः ॥ उपोष्याकतिमात्रासाकिमेकाव
 दयादव ॥ ४२ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ चतुर्थी च चतुर्थी च यदाङ्गारकसंयुता ॥ उपोष्यात्तत्र तत्रैव प्रदेयो विधिना कुजः ॥ ४३ ॥ वि
 त्हीनाः प्रतीक्षन्ते यावद्वितीतोपलभनम् ॥ चतुर्थ्या च चतुर्थ्या च विधानं शृणु पाण्डव ॥ ४४ ॥ सौवर्णपात्रे कृत्वा तु अङ्गारकमकृत्रिमम् ॥
 दशसौवर्णिकं सुखदं दशाङ्गद्विभक्तं पिवा ॥ ४५ ॥ विंशत्पलानि पात्राणि विंशत्यर्धपलानि च ॥ विंशत्कर्षाणि वाप्यर्थतो न्यूनं न कारयेत् ॥ ४६ ॥
 प्रतिष्ठाप्य कुजं मंत्रैर्वस्त्रैः संपरिवेष्टितम् ॥ पुष्पमण्डपिकां कृत्वा दिव्यांसद्रूपधृतिताम् ॥ ४७ ॥ तत्रैव पूजयेद्देवं पूर्वमन्त्रविधानतः ॥ भक्त्या
 भोज्यैरनैकैश्च फलैरत्नैश्च सागरैः ॥ ४८ ॥ वस्त्रैः प्रावरणैर्योनैः शय्यापानद्वारासनैः ॥ छत्रैः पुष्पैर्गन्धर्वैः शततया वित्तानुसारतः ॥ ४९ ॥
 ततो विप्रं परिक्षेत व्रतशौचसमन्वितम् ॥ वेदाध्ययनसंपन्नं शस्त्रज्ञानिरहं कृतम् ॥ ५० ॥ अङ्गारकाविधिं धियश्च सम्यग्जानाति शस्त्रतः ॥ आ
 ह्वानविधिं मन्त्रांश्च होमार्चनविसर्जनम् ॥ ५१ ॥ संपूज्य वस्त्राभरणैस्तस्मै देयः कुजोत्तमः ॥ यथाश्रुतो यथाज्ञातस्तथा भक्त्या ह्युपोषितः ॥ ५२ ॥

१ रत्नैः-इ० पा० । २ महर्निन्दनाय नमः-इ० पा० । ३ तत्र स्थमर्चयेन्मन्त्रैः पुष्पधूपैर्विधानतः-इ० पा० । ४ छत्रैः-इ० पा० ।

वित्तसारेणतुप्यत्वंमभौमभवोद्भव ॥ पठन्निममंत्रग्रब्राह्मणयनिवेदयेत् ॥ ५३ ॥ ब्राह्मणश्चाप्यसौविद्वान्मंत्रमेतमुदाहरेत् ॥ मंगलं
 प्रतिगृह्णामिउभयोरस्तुमंगलम् ॥ ५४ ॥ दातुमतिग्राहकयोःक्षेमारोग्यंभवत्विति ॥ प्रतिग्राहकमंत्रः ॥ एवंचतुर्थेसंप्राप्तधनप्राप्तिर्निविद्यते
 ॥ ५५ ॥ तदामंत्रार्चनपरःपुनरेतांसमाचरेत् ॥ आशरीरनिपाताद्रायथोक्तफलभागभवेत् ॥ ५६ ॥ अल्पवित्तोयथाशक्त्यासर्वमेतत्समाच
 रेत् ॥ अंगारकेणसंयुक्तांवास्त्रांतिलशराविकाम् ॥ ५७ ॥ अनेनविधिनादत्वायथोक्तफलभागभवेत् ॥ एवंचतुर्थीयोभक्त्याकुत्रयुक्तामुपो
 षयेत् ॥ ५८ ॥ तस्यपुण्यफलंयच्चतन्निबोधयुधिष्ठिर ॥ इहस्थित्वाचिरं कालं पुत्रपौत्रश्रियावृतः ॥ ५९ ॥ देहावसानेदिव्योजादिव्यगंधानु
 लेपनः ॥ दिव्यनारीगणवृतोविमानवरमास्थितः ॥ ६० ॥ यातिदेवपुरंदंष्ट्रदेवैःसहाभिर्नंदितः ॥ सतत्ररमतेकालंदेवैःसहसुरेशवत् ॥ ६१ ॥
 चतुर्गुणानिषट्त्रिंशत्ततःकालांतरपुनः ॥ इहवागत्यराजासौकुलेमहतियाये ॥ ६२ ॥ रूपवान्धनवान्वाग्मीदानशीलोदयापरः ॥
 नरीचरूपसंपन्नासुभगाजातिसंयुता ॥ ६३ ॥ पुत्रपौत्रैःपरिवृताभर्त्रासिहरमेच्चिरम् ॥ रमित्वासुचिरं कालं पुनःस्वर्गं तिलभेत् ॥ ६४ ॥
 एषतेकथितोराजन्सरहस्योविधिस्तथा ॥ दुर्लभोयमनुष्याणंदैवानांभद्रमस्तुते ॥ ६५ ॥ अंगारकेणसहितातुसिताचतुर्थीशस्तासुरा
 र्जनविधौपितृपिण्डदाने ॥ तस्यांकुंजंकुरुकुलोद्भवेऽर्चयतिभूमौभवंतिबहुमंगलभाजनान्स्ते ॥ ६६ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणोत्तरपर्वणि
 श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादचतुर्विंशतेश्रौतवर्णननामैकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ शुधिष्ठिरउवाच ॥ यन्नसिद्धयंतिकर्म
 णिप्रारब्धानिनरोत्तमैः॥तत्केनकारणेनतत्पृष्टोमेन्नूहिमाधव ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ विनायकोर्थसिद्धयर्थलोकस्यविनियोजितः ॥
 गणानामधिपत्येचरुद्रेणब्रह्मणातथा ॥ २ ॥ तेनोपसृष्टेयस्तस्यलक्षणानिनिबोधत ॥ स्वमेऽवगाहतेऽत्यर्थजलंमुण्डांश्चपश्यति ॥ ३ ॥ काषाय
 वाससश्चैवक्रव्यादांश्चाधिरोहति ॥ अंत्यजैर्देभैरुष्टैःसहैकत्रावतिष्ठति ॥ ४ ॥ ब्रजमानस्तथात्मानमन्यतेतुगतंपरैः ॥ विमनाविफला
 रंभःससीदत्यनिमित्ततः ॥ ५ ॥ पातकीविहीनच्छयोम्लानत्वहेतुलक्षणः ॥ करभारूढमात्मानमहंषिखरंगतथा ॥ ६ ॥ यातुधानासृतं

यातं इमं शानस्यार्थं किं नृप ॥ पश्येत कुरुक्ष्णार्द्रलस्वप्नतिनात्र संशयः ॥ ७ ॥ तैलार्द्रमात्रं संहंकरवीरविभूषितम् ॥ तेनोपमृष्टो लभते न राज्यं रा-
 जं न दनः ॥ ८ ॥ कुमारिणचर्तारमपत्यं गभंगना ॥ आचार्यत्वं श्रोत्रियश्च न शिष्योऽध्ययनं तथा ॥ ९ ॥ वणिलाभं न चाप्रोतिकृषिचैव कृषीव
 लः ॥ स्नापनं तस्य कर्तव्यं पुण्येऽहि विधिपूर्वकम् ॥ १० ॥ गौरमर्षपक्लेन वस्त्रेण च्छादितस्य तु ॥ सर्वौषधैः सर्वगंधैर्विलिप्ता शिरसस्तथा ॥
 ११ ॥ शुक्लपक्षे च तु र्यातु वारं वारं धिषणस्य तु ॥ पुण्ये च वीरक्षेत्रे तस्यैव पुरतो नृप ॥ १२ ॥ भद्रासनोपविष्टस्य स्वस्तिर्वाच्या द्विजैः शु-
 भैः ॥ चत्वारऋथजुःसामाथर्वणप्रवणारस्ततः ॥ १३ ॥ व्योमकेशो तु संपूज्य पार्वतीभूमिजं तथा ॥ कृष्णस्य पितरं चाथ अवतारं सितं तथा ॥ १४ ॥
 धिषणं क्लृप्तं पुत्रचक्रं कोणलक्ष्मीचभारत ॥ विधुतुदं बाहुल्यं नंदकस्य च धारणम् ॥ १५ ॥ अश्वस्थानाद्गन्धस्थानाद्ब्रह्मकामात्संगमाद्भद्रदातृ ॥
 मृत्तिकां रोचनारत्नगुणुलं चाप्सु निक्षिपेत् ॥ १६ ॥ यदाह तं ह्येकवर्षेऽश्वतुर्भिः कलशैर्हृदात् ॥ चर्मण्यानदुहरेक्ते स्थाप्य भद्रासनं तथा ॥ १७ ॥
 सहस्राक्षं शतधारमृषिभिः पावनं कृतम् ॥ तेन त्वा माभिर्षिचामि पावमान्यः पुनं तु मे ॥ १८ ॥ ॐ भगंते वरुणो राजा भगं सुयो बृहस्पतिः ॥
 भगमिन्द्रश्च वायुश्च भगं सप्तर्षयो ददुः ॥ १९ ॥ यत्ते केशेषु दौर्भाग्यं सीमं ते यच्च मूर्द्धनि ॥ ललाटे कर्णयो रक्षणे रापस्तं द्रुमं तु सर्वदा ॥ २० ॥
 स्नातस्य सार्धं पतैलं छुवणैर्दुवरेण तु ॥ जुहुयान्मूर्ध्नि शकलां सव्येन प्रातिगृह्य च ॥ २१ ॥ मितश्च स म्मितश्चैव तथा शालकटंकटा ॥
 कूष्माण्डो राजपुत्रश्चेत्यंते स्वाहा समन्वितैः ॥ २२ ॥ नामाभिर्बलिमैत्रैश्च नमस्कारसमन्वितैः ॥ दद्याच्चतुष्पथेषु पैंकुशानां स्तोत्रैः सर्वतः ॥
 २३ ॥ कृताकृतांस्तं दुर्लाभं च पल्लौदनमेव च ॥ मत्स्यान्वापक्वांश्च तथा मांसमेतावदेव तु ॥ २४ ॥ पुष्पांस्त्रिंशु गंधं च सुरांचात्रि विधामपि ॥
 मूलकं पूरिकापूपांस्तथैवोडेरकमजः ॥ २५ ॥ दध्यन्नं पायसं चैव गुडं वैधिसमोदकम् ॥ विनायकस्य जननं मुपतिष्ठेत्ततो विकाम् ॥
 २६ ॥ दूर्वासर्षपपुष्पाणां दत्त्वा घ्यपूर्णमञ्जलिम् ॥ रूपं देहि जयं देहि भगं भवति देहि मे ॥ २७ ॥ युत्रान्देहि धनं देहि सर्वान्कामां
 श्च देहि मे ॥ प्रबलं कुरु मे देवि बलविल्याति संभवम् ॥ २८ ॥ शुक्लमाल्यां वारधरः शुक्लगंधानुलेपनः ॥ भोजयेद्ब्राह्मणान् दद्याद्ब्रह्मयु-

मंगुरोरपि ॥ २९ ॥ एवंविनायकं पूज्यग्रहस्यैव विधानतः ॥ कर्मणां फलमाप्नोति श्रियं प्राप्नोत्यनुत्तमाम् ॥ ३० ॥ आदि
 त्यस्य सदा पूजास्तिलकं स्वामिनस्तथा ॥ महागणपते श्वैव कुर्वन्सिद्धिमवाप्नुयात् ॥ ३१ ॥ वैनायकं विनयसत्त्वं तानां राणां स्नानं प्रश
 स्तामिह विघ्नविनाशकारि ॥ कुर्वति ये विधिवद्व्रजं भवति ते वा कार्याण्यभीष्टफलदानिनसंशयोऽत्र ॥ ३२ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे
 उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे विनायकस्तपनचतुर्थीव्रतं नाम द्वाविंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 अथाविघ्नकरं राजन्कथयामि व्रतं तव ॥ येन सम्यक्कृतेन हनविघ्नमुपजायते ॥ १ ॥ चतुर्थ्यां फाल्गुने मासि गृहीतव्यं व्रतं त्विदम् ॥ नक्त
 हारेण राजेन्द्र तिलग्नं पारणं स्मृतम् ॥ २ ॥ तदेव वृहोत्तं व्यब्राह्मणाय च तद्भवेत् ॥ ३ ॥ शूराय वीराय गजाननाय बौदरायै करदाय च वै ॥
 एवं तु संपूज्य पुनश्च होमं कुर्याद्व्रती विघ्नविनाशहेतोः ॥ ४ ॥ चतुर्मास्यां व्रतं चैव कृत्वा त्वत्पञ्चमे तथा ॥ सौवर्णं गजवक्रं तु कृत्वा विप्राय दाप
 येत् ॥ ५ ॥ ताम्रपात्रैः पायसं भूतैश्च तुर्भिः सहितं नृप ॥ पञ्चमेन तिलैः सार्द्धं गणेशाधिष्ठितेन च ॥ ६ ॥ मृन्मयान्यपि पात्राणि वित्तहीन
 स्तु कारयेत् ॥ हेरं वराजतं तद्बद्धिधिनानेन दापयेत् ॥ ७ ॥ इत्थं व्रतमिदं कृत्वा सर्वविघ्नैः प्रमुच्यते ॥ हयमेधस्य विघ्ने तु संजाते सगरः
 पुरा ॥ ८ ॥ एतदेव व्रतं चीत्वा पुनरध्वं प्रलब्धवान् ॥ तथारुद्रेण देवेन त्रिपुरं निघ्नता पुरा ॥ ९ ॥ एतदेव कृतं यस्मात्त्रिपुरस्तेन वा
 तितः ॥ मया समुद्रं विघ्नता एतदेव व्रतं कृतम् ॥ १० ॥ तेनाद्रिद्रुमसंयुक्ता पृथिवी पुनरुद्धता ॥ अन्यैरपि महापालैरेतदेव कृतं
 पुरा ॥ ११ ॥ तपोऽर्थिभिर्यज्ञसिद्धये निर्विघ्नस्यात्परंतप ॥ अनेन कृतमात्रेण सर्वविघ्नैः प्रमुच्यते ॥ १२ ॥ मृते रुद्रपुरं याति
 वराहवचनं तथा ॥ १३ ॥ विघ्नानितस्य न भवति गृहे कदाचिद्धर्मार्थकामसुखसिद्धिर्विघातकानि ॥ यः सप्तमं न्दुशकलाकृतिकं तदंतं विघ्न
 शमचर्यति नक्तकृती चतुर्थ्याम् ॥ १४ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे विनायकचतुर्थीव्रतं नाम त्रयस्त्रिंशत्तमो
 ध्यायः ॥ ३३ ॥ इति चतुर्थीकल्पः समाप्तः ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शांतिं व्रतं प्रवक्ष्यामि शृणुष्वैकमना धुना ॥ येन चीर्णेन शांतिः

स्यात्सर्वदाग्रहमधिनाम् ॥ १ ॥ पञ्चम्यांशुकृपक्षस्यकार्तिकेमासिपार्थिव ॥ आरभ्यवर्षमेकं तु भुजियादाम्लवर्जितम् ॥ २ ॥ नक्तद्वेचसंग्र
 ज्यहरिं शेषोपरिस्थितम् ॥ अनंतायेति पादोत्तुहतराष्ट्रायैवैकटिम् ॥ ३ ॥ उदरं तक्षकायेति उरःकर्कोटकाय च ॥ पद्माय कर्णौ संपूज्य महाप
 द्माय दुर्गम् ॥ ४ ॥ शंखपालाय वक्षस्तुकुलिकायेति वैशिरः ॥ एवं विष्णुं सर्वगतं पृथगेव प्रपूजयेत् ॥ ५ ॥ क्षीरेण स्नानं कुर्याद्भिरिमुद्दिश्य वा
 ग्यतः ॥ तदग्रे होमयेत्क्षीरं तिलैः सह विचक्षणः ॥ ६ ॥ एवं संपत्सरस्यतिकुर्याद्ब्राह्मणभोजनम् ॥ अच्युतं कांचनं कृत्वा सुवर्णं तु विचक्षणम् ॥ ७ ॥
 गांसवत्सावंस्त्रयुगं कांस्यपात्रं सपायसम् ॥ हिरण्यं च यथाशक्त्या ब्राह्मणायोपपादयेत् ॥ ८ ॥ एवं यः कुरुते भक्त्या व्रतमेतन्नराधिप ॥
 तस्य शांतिर्भवेन्नित्यनगानामभयं तथा ॥ ९ ॥ शेषा हि भोगशयनस्थमयोगसूतिसंपूज्य यज्ञपुरुषं पतंगेन्द्रनाथम् ॥ येषूजयति मधुरैः सितप
 अमीषु तेषां नगजनिंतं भयमभ्युपैति ॥ १० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेशांतिव्रतं नाम चतुस्त्रिंश
 त्तमोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ गुधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ मधुराभारती किं न ब्रूते न मधुसूदन ॥ तथैव जनसौभाग्यमतिविद्यामुकौश
 लम् ॥ १ ॥ अभेदश्चापि दंपत्योस्तथा वंधुजनेन च ॥ आयुश्च विपुलं पुंसां जायते केन केन च ॥ २ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 सम्यक्पृष्टस्त्वयाराज ऋणुसारस्वतं व्रतम् ॥ यस्य संकीर्तनादेव तुष्यतीति हारस्वती ॥ ३ ॥ योऽयं भक्तः पुमान्कुर्यादेतद्व्रतमनुत्तमम् ॥
 तद्व्रतस्य दौ संपूज्य विप्रेण तं समाचरेत् ॥ ४ ॥ अथ चादित्यवारिणः ग्रहतरावलेन च ॥ पायसं भोजयित्वा च कुर्याद्ब्राह्मणवाचनम् ॥ ५ ॥
 शुकवस्त्राणि दद्याच्च सहिरण्यानि शक्तिः ॥ गायत्रीं पूजयेद्भक्त्या शुक्लमाल्यानुलेपनैः ॥ ६ ॥ एभिर्मंत्रपदैः पञ्चात्पूर्वकृत्वा कृताञ्जलिः ॥
 यथा तु देवि भगवान्ब्रह्मालोकपितामहः ॥ ७ ॥ त्वां परित्यज्य नोतिष्ठेत्तथा भव वरप्रदा ॥ वेदशास्त्राणि सर्वाणि नृत्यगीतादिं च यत् ॥ ८ ॥
 वाहितं त्यच्यदेवितथा मे संतु सिद्धयः ॥ लक्ष्मीं मेधावरा रिष्टिगौरि तुष्टिः प्रभामतिः ॥ ९ ॥ एताभिः गाहितं नु भिरष्टाभिर्मामैरस्वति ॥
 एवं संपूज्य गायत्रीं विणाक्षमणिधारिणीम् ॥ १० ॥ शुक्लपक्षेऽक्षतैर्भक्त्या सकमंडलुपुस्तकाम् ॥ मौनव्रते न भुञ्जीत सायं प्रातश्च धर्मं विद ॥ ११ ॥

पञ्चम्यांप्रतिपक्षेचपूजयित्वासुवासिनीः ॥ तिलैश्चतंदुलप्रस्थंघृतपात्रेणसंयुतम् ॥ १२ ॥ क्षीरं तथा हि रण्यं च गायत्री प्रीयतामिति ॥
 संध्यायांचततोमौनंतद्व्रतंतुसमाचरेत् ॥ १३ ॥ नांतराभोजनंकुर्याद्वायन्मासस्त्रयोदश ॥ समाप्तेतुव्रतेदद्याद्भ्राजंनंशुक्रतंदुलैः ॥ १४ ॥
 पूर्णमुवस्त्रयुग्मंचगांचविप्रायभोजनम् ॥ देव्यैवितानंवदांचासतेनेत्रपटान्वितम् ॥ १५ ॥ चन्दनंवस्त्रयुग्मंचदध्यन्नांशिखरैर्युतम् ॥
 तथोपदेष्टारमपिभक्त्यासंपूजयेद्गुरुम् ॥ १६ ॥ वित्तशाठ्येनरहितोवस्त्रमाल्यानुलेपनैः ॥ अनेनविधिनायस्तुकुर्यात्सारस्वतंव्रतम् ॥ १७ ॥
 विद्यावानर्थयुक्तश्चरुक्तकंठश्चजायते ॥ सरस्वत्याः प्रसादेनव्यासवचुकविर्भवेत् ॥ १८ ॥ नारीवाकुरुतेयातुसापितत्फलभागिनी ॥
 ब्रह्मलोकैवसेत्तावद्यावत्कल्पायुतत्रयम् ॥ १९ ॥ सारस्वतंव्रतंयस्तुशृणुयादपिःपठेत् ॥ विद्याधरपुरोऽपि वसेत्कल्पायुतत्रयम् ॥ २० ॥
 संवत्सरंव्रतवरेणसरस्वतीयंसंपूजयतिजगतोजननीजनित्रीम् ॥ विद्यावदातद्दद्यात्भुरस्वरास्तेरूपांस्विताबहुकलकुशलाभवंति ॥ २१ ॥
 इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे सारस्वतव्रतनिरूपणं नाम पंचत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पं
 चमीदयिताराजन्नागानंदविवर्द्धनी ॥ पञ्चम्यांकिलनागानांभवतीत्युत्सवोमहान् ॥ १ ॥ वासुकिस्तक्षकश्चैव कालिको माणिभद्रकः ॥ धृतराष्ट्रैव
 तश्चैककोटकधनंजयौ ॥ २ ॥ एते प्रयच्छंत्यभयं प्राणिनां प्राणजीविनाम् ॥ पञ्चम्यांस्नापयन्तीहनागान्क्षीरेण येनराः ॥ ३ ॥ तेषांकुलेप्रयच्छन्तिअभ
 यं प्राणिनांसदा ॥ शतानागायदामात्रादह्यमानादिवानिशम् ॥ ४ ॥ निर्वापितागवांक्षीरैस्ततः प्रभृतिवह्मभाः ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ मात्राशसाः कथं
 नागाः किमुद्दिश्यचकारणम् ॥ ५ ॥ कथं वार्तस्यशापस्यविनाशोऽभूजनादनं ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ उच्चैः श्रवाश्वराजश्चैव तवर्णोऽमृतोद्भवः ॥ ६ ॥
 तंहृत्वाचान्ब्रवीत्किदूर्नगानांजननीस्वसाम् ॥ अश्वत्तमिदंश्वेतंपश्यपश्यामृतोद्भवम् ॥ ७ ॥ कृष्णांश्चपश्यसेबालान्सर्वैश्चेतनुतादवै ॥
 ॥ विनतोवाच ॥ सर्वैश्चेतोहयवरोनायंकृष्णो नलोहितः ॥ ८ ॥ कथं त्वंपश्यसे कृष्णं विनतोवाच तांस्वसाम् ॥ कद्रुरुवाच ॥ पश्य हे मेक
 नयनाकृष्णबालसमान्वितम् ॥ ९ ॥ द्विनेत्राच त्वं विनतेन पश्यसि पणंकुरु ॥ विनतोवाच ॥ अहं दासीभिवित्रीति कृष्णकेशे प्रदर्शिते ॥ १० ॥

नचैदं शयसेकदुममदासीभविष्यसि ॥ एवंतेविपणकृत्वागतेक्रोधसमन्विते ॥ ११ ॥ स्वपितेप्राज्यदोषेतुक्द्रुजिह्वमचितयत् ॥ आ
 ह्यपुत्रान्नोवाचबालाभूत्वाहयोत्तमे ॥ १२ ॥ तिष्ठध्वंविपणौजेष्येविनतांजयगृद्धिनीम् ॥ प्रोक्षुस्तेजिह्वबुद्धिंतांनागाःकद्रुंविगृह्यच ॥ १३ ॥
 अधर्मपषतुमहान्करिष्यामोनतेवचः ॥ अशपदुषितकद्रूःपावकोवःप्रधक्ष्यति ॥ १४ ॥ गतेवह्रुतिथेकालेपांडवोजनमेजयः ॥ सपे
 सत्रंसकतौवैभूमान्यैःसुदुष्करम् ॥ १५ ॥ तस्मिन्सत्रेचतिमांशुःपावकोभक्षयिष्यति ॥ एवंशस्त्रातदाकद्रूःप्रत्युवाचनर्केचन ॥ १६ ॥
 मात्राशस्तदानागःकर्तव्यंनान्वपद्यत ॥ वासुकिर्दुःखसंततःपपातभुविमूर्च्छितः ॥ १७ ॥ वासुकिर्दुःखितंहृद्ब्रह्माप्रोवाचसांतयन् ॥
 माशुचोवासुकेत्यर्थशृणुमद्वचनं परम् ॥ १८ ॥ यायावरकुलेजातोजरत्कारुरितिद्विजः ॥ भविष्यतिमहातेजास्तस्मिन्कालेत्पानिधिः ॥ १९ ॥
 भर्गिर्नोचजगत्कारुतस्यन्वंप्रातिदास्यसि ॥ भवितातस्यपुत्रोऽसौआस्तीकइतिविश्रुतः ॥ २० ॥ सतत्संप्रबुद्धैर्नगानांभयदंमहत ॥
 निषेधयिष्यतिसुनिर्वाभिःसंपूज्यपार्थिवम् ॥ २१ ॥ तदियंभगिनीनगरूपौदार्येगुणान्विता ॥ जरत्कारुर्जस्त्कारोःप्रदेयाह्यविचारतः ॥ २२ ॥
 यदासौप्राथ्यतेऽरण्येयत्किञ्चित्प्रवदिष्यति ॥ तत्कर्तव्यमशेषेणइच्छेयस्त्थात्मनः ॥ २३ ॥ पितामहवचःश्रुत्वावासुकिः प्रणिपत्यच ॥
 तथाकरोद्यथाचोक्तयन्परममास्थितः ॥ २४ ॥ तच्छ्रुत्वापन्नगाःसर्वप्रहर्षोत्फुल्लोचनाः ॥ पुनर्जातिमिवात्मानमोनिर्भुजगोत्तमाः ॥ २५ ॥
 अप्रुवेतुनिमग्नानांघोरयज्ञाप्रिसागरे ॥ आस्तीकस्तत्रभवितापुत्रभूतोऽभयप्रदः ॥ २६ ॥ श्रुत्वासचाभिराजानमृत्विजस्तदनंतरम् ॥
 निवर्तयिष्यतिगंगानगानांमोहनं परम् ॥ २७ ॥ पञ्चम्यांतच्चभविताब्रह्माप्रोवाचलेलिहान् ॥ तस्मादियंमहाराजपंचमीदयिताशुभा ॥ २८ ॥
 नगानांहर्षजननदितावैब्रह्मणापुरा ॥ दत्त्वातुभोजनपूर्वब्राह्मणानंतुकामतः ॥ २९ ॥ विमृज्यनगाःप्रीयतांथेकेचित्पृथिवीतले ॥
 हिमाचलेयवसंतियेऽतारिक्षेदिविस्थिताः ॥ ३० ॥ येनदीपुमहानागायेसरःस्वभिर्गामिनः ॥ येषापीषुतडगेषुतेषुसर्वेषुवैनमः ॥ ३१ ॥
 नागान्विप्रांश्चसंपूज्यविसर्ज्यचयथार्थतः ॥ ततःपश्चाच्चभुजीयात्सहभृत्यैर्नराधिप ॥ ३२ ॥ पूर्वमधुरमश्रीयात्स्वेच्छयातदनंतरम् ॥

एवंनियमयुक्तस्ययत्फलतन्निबोधमे ॥ ३३ ॥ मृतोनागपुरंयातिपूज्यमानोऽप्सरोगणैः ॥ विमानवरमारूढोरमतेकालमीप्सितम् ॥ ३४ ॥
 इहचगत्यराजासौसर्वराजवरोभवेत् ॥ सर्वरत्नसमृद्धश्चाहनाढ्यश्चजायते ॥ ३५ ॥ पञ्चजनमन्यसौराजाद्रापेद्रापरेभवेत् ॥ आधिब्याधि
 विनिर्मुक्तःपत्नीपुत्रसहायवान् ॥ ३६ ॥ तस्मात्पूज्याश्चनार्गाश्चतक्षीरादिनासदा ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ दशतिर्यनरंकृष्णनागाःक्रोधसमन्वि
 ताः ॥ ३७ ॥ भवेत्किंतस्यदृष्टस्यविस्तरात्प्रब्रवीहिमे ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ नागदृष्टेनरोराजप्राप्यमृत्युं ब्रजत्ययः ॥ ३८ ॥ अधोगत्वाभ
 वेत्सर्पोनिर्वीषोनात्रसंशयः ॥ नागदृष्टःपितायस्यभ्रातामातामुहस्तुतः ॥ ३९ ॥ स्वसावादुहिताभार्योकिर्तव्यंवदस्वमे ॥
 मोक्षायतस्यगोविन्ददानं व्रतमुपोषितम् ॥ ४० ॥ ब्रूहिमेयदुर्गादूलयेनस्वर्गतिमाप्नुयात् ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ उपोष्यापंचमीराजन्नागानांपुष्टि
 वर्द्धनी ॥ ४१ ॥ वर्षमेकंतुराजेन्द्रविधानं शृणुयादृशम् ॥ मासेभाद्रपदेयातुशुक्लपक्षमहीपते ॥ ४२ ॥ साचपुण्यतमाप्रोक्ताप्राज्ञासद्गतिकाभ्यया ॥
 ज्ञेयाद्वादशवर्षतिपञ्चम्योभरतर्षभ ॥ ४३ ॥ चतुर्थ्यामेकभक्तंतुतस्यानक्तं प्रकीर्तितम् ॥ भूरिचन्द्रमयं नागमथवाकलधौतजम् ॥ ४४ ॥
 कृत्वादारुमयंचापिउताहोमृन्मयंनृप ॥ पञ्चम्यामर्चयेद्भक्त्यानागंपञ्चफणंशृणु ॥ ४५ ॥ करवीरस्तथापद्मैर्जातीपुष्पैःसुशोभनैः ॥
 गन्धपुष्पैःसर्पैर्वैद्यैःपूज्यपन्नगसत्तमम् ॥ ४६ ॥ ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाद्धृतपायसमादकैः ॥ नारायणबलिःकार्यःसर्पदष्टस्यदेहिनः ॥ ४७ ॥
 दानोपिण्डप्रदानंचब्राह्मणानांचतर्पयेत् ॥ वृषोत्सर्गस्तुक्तंव्यागतेसंवत्सरनृप ॥ ४८ ॥ स्नानंकृत्योदकंदद्यात्कृष्णोऽत्रप्रीयतामिति ॥
 अनंतंवासुकिंशेषपद्मं कंबलमेवच ॥ ४९ ॥ तथातक्षकनागंचनागमश्चतर्नृप ॥ धृतराष्ट्रंशंखपालं कालियंतक्षकं तथा ॥ ५० ॥ पिंगलं
 चमहानागंमासिमासिप्रकीर्तिताः ॥ वत्सरतिपारणस्यान्महाब्राह्मणभोजनम् ॥ ५१ ॥ इतिहासविदेनागंकाञ्चनेनकृतंनृप ॥ तथाजुनी
 प्रदातव्यांसंवत्सांस्वदोहना ॥ ५२ ॥ एषपारणकेपार्थविधिःप्रोक्तोविचक्षणैः ॥ कृतेव्रतवरेतस्मिन्सद्गतिंयान्तिबान्धवाः ॥ ५३ ॥
 येदन्दशूकरदनैर्दशःप्राप्ताह्यधोगतिम् ॥ वर्षमेकंचरिष्यतिभक्त्यायेव्रतमुत्तमम् ॥ ५४ ॥ द्वाष्टिकंमोक्ष्यतेतेपांडुभस्थानमवाप्स्यति ॥

यश्चेदंशृणुयान्नित्यपठद्रत्नयसमन्वितः ॥ ५५ ॥ नवैकुटुबेनागेभ्योभयंभवतिकुत्रचित् ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ तद्रद्राद्रपदेमासिपञ्चम्यां
 श्रद्धयान्वितः ॥ ५६ ॥ यस्त्वाल्लेख्यनरेनाङ्कृष्णवर्णादिवर्णकैः ॥ पूजयेद्बन्धपुष्पस्तुसर्पिर्गुणुपायसैः ॥ ५७ ॥ तस्यतुष्टिसमायांति
 पन्नगास्तक्षकादयः ॥ आसप्तमात्कुलात्तस्यनभयनगतोभवेत् ॥ ५८ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेननागान्संपूजयेद्बुधः ॥ तथाचाश्वगुजेमासिप
 ञ्चम्याङ्कुरुनन्दन ॥ ५९ ॥ कृत्वाकुशमयात्रागानिद्राण्यसहपूजयेत् ॥ दृतोदकाभ्यांपयसास्त्रापयित्वाविशोपते ॥ ६० ॥ गोधूमैःप
 यसास्विन्नैर्भक्ष्यैश्चविविधैस्तथा ॥ यस्त्वस्यांविधिधान्नागाञ्छुचिर्भक्त्यासमन्वितः ॥ ६१ ॥ पूजयेत्कुरुशार्दूलतस्यशेषादयोनृप ॥
 नागाः प्रीताभवंतीहशान्तिप्राप्तिशोभनाम् ॥ ६२ ॥ सञ्जातिलोकमासाद्यमोदतेशाश्वतीः समाः ॥ इत्येतत्कथितंवीरपञ्चमीव्रतमुत्तमम् ॥ ६३ ॥
 तत्रायमुच्यतेमन्त्रः सर्वदोषनिषेधकः ॥ ॐ कुरु कुच्छेदुं फट् स्वहा ॥ भक्तेन भक्तिसहिताः शतपञ्चमीषुयेपूजयन्ति मुजगाङ्कुसुमोपहारैः ॥ तेषां गृहे
 ष्वभयदाहिसैदेव सर्पाः श्वत्स्रमोदपरमारुरुचयो भवंति ॥ ६४ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णशुद्धिष्टिरसंवादेनागपञ्चमीव्र
 तवर्णनं नाम षट्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ शुद्धिष्टिरउवाच ॥ कथमासाद्यते लक्ष्मीर्दुष्टभाषुवनत्रयो ॥ दानेन तपसायापिव्रतेन नियमेन वा ॥ १ ॥
 जपहोमनमस्कारैः संस्कारैर्वापृथग्विधैः ॥ एतद्द्रव्यदुश्रेष्ठसर्ववित्त्वंमतोमम ॥ २ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ भृगोः ख्यात्यां समुत्पन्ना पूर्वश्रीः श्रू
 यते शुभा ॥ वासुदेवाय सादत्ता सुनिनामानवृद्धये ॥ ३ ॥ वासुदेवोऽपिताप्राप्यपिनोव्रतपयोधराम् ॥ पद्मपत्रविशालाक्षीं पूर्णचन्द्रनिभा
 ननाम् ॥ ४ ॥ आभासितदिगाभोगां साक्षाद्रानोऽग्रभावि ॥ नितंबाडंबरवर्तिमतमातंगगामिनीम् ॥ ५ ॥ रेमे सहतयाराजन्विभ्रमो
 द्भ्रांतचित्तया ॥ साचविष्णुजगज्जिष्णुपतिं त्रिजगतांपतिम् ॥ ६ ॥ प्राप्य कृतार्थमात्मानं मेनेमानयशोधना ॥ तद्वपुष्टं जगत्सर्वमभवद्भ्रा
 वितंतया ॥ ७ ॥ लक्ष्म्या निरीक्षितै च वसानन्दं हि महितलम् ॥ क्षेमं सुभिक्षमारोग्यमनाक्रन्दमनकुलम् ॥ ८ ॥ जगदासीदनुद्भ्रान्तं

१ पठेद्वाश्रद्धयान्वितः-इ०पा० । २ ओं वाच कुच्छेदुं फट् स्वहा-इ०पा० । ३ सुभगाः-इ०पा० । ४ लक्ष्यामां पालपंचम्यां सदृष्टे च महितलम्-इ०
 पा० । ५ अनामयम्-इ०पा० ।

प्रशान्तोपद्रवंतथा ॥ दिविदेवाभ्युदिरदानवादैत्यमागताः ॥ ९ ॥ विस्फारितफणाभोगानागाश्चैवरसातले ॥ हृदयेब्राह्मणवैहोभुज्य
 तेत्रिदिवैर्हविः ॥ १० ॥ चातुर्वर्ण्यमसंकीर्णपाल्यतेपार्थपार्थिवैः ॥ विरोचनप्रभृतिभिर्दृष्ट्वैदृत्यसत्तमैः ॥ ११ ॥ तपस्तप्तुमथारब्ध
 मग्निमाश्रित्यसंयतैः ॥ सोमसंस्थाहविःसंस्थापाकसंस्थादिभिर्मखैः ॥ १२ ॥ सदाचारैःसमारब्धमिष्टस्वेष्टाभिलाषिभिः ॥ एवंधर्म
 प्रधानैस्तैर्वैदवादरतात्माभिः ॥ १३ ॥ जगदासीत्समाक्रांतंविक्रमेणक्रमेणतु ॥ लक्ष्मीविलासप्रभवेदवानामभवन्मदः ॥ १४ ॥ मदाच्छी
 लंचशौचंचसत्यंसद्योव्यनीनशत्रु ॥ सत्यशौचविहीनांस्तान्देवानंसत्यज्यचञ्चलान् ॥ १५ ॥ जगमदानवकुलंकुलदेवानुरागतः ॥ लक्ष्म्याभा
 वितदेहस्तैःपुनरुद्धतमानसैः ॥ १६ ॥ व्यवहर्तुसमारब्धमन्यायेनमदाद्धतैः ॥ वयंवैदावयंयज्ञावयंविद्यावयंजगत् ॥ १७ ॥ ब्रह्मविष्णुशंकराद्या
 वयंसर्वेदिवौकसः ॥ अहंकारविमूढांस्तान्ज्ञात्वादानवसत्तमान् ॥ १८ ॥ सागरंसाविवेक्षाथभ्रान्तचित्ताभृगोःसुता ॥ क्षीराब्धिमध्यगतयालक्ष्म्या
 क्षीणार्थसंचयाः ॥ १९ ॥ निरानन्दगतश्रीकमभवद्भुवनत्रयम् ॥ गतश्रीकमथात्मानंमन्त्वाशंवरसूदनः ॥ २० ॥ प्रच्छांगिरसविप्रब्रूहिकिञ्चिद्रतंम
 मायेनसंप्राप्यतेलक्ष्मीलब्धानचलतेपुनः ॥ २१ ॥ निश्चलापिसुहृन्मित्रैर्भोग्याभवतिसामुने ॥ नसाश्रीत्याभिमन्तव्याकन्यासापाल्यतेगृहे ॥
 ॥ २२ ॥ परार्थयासुहृन्मित्रभृत्यैर्नैवोपभुज्यते ॥ शक्रस्यैतद्वचःश्रुत्वाबृहस्पतिरुदारधीः ॥ २३ ॥ कथयामाससंचित्यशुभंश्रीपञ्चमीव्रतम् ॥
 यत्पुराकस्यचित्प्रोक्तंव्रतानामुत्तमंव्रतम् ॥ २४ ॥ तदस्मैकथयामाससहस्यमशेषतः ॥ तच्छ्रुत्वाकर्तुमारब्धसुरेशेनसुरैस्तथा ॥ २५ ॥
 दैत्यदानवबंधवैर्गैःप्रक्षीणकल्मषैः ॥ सिद्धैःप्रसिद्धचरितैर्विष्णुनाप्रभविष्णुना ॥ २६ ॥ ब्राह्मणैर्ब्रह्मतत्त्वज्ञैःसमर्थैःपार्थिवैःसह ॥
 कैश्चित्सात्त्विकभावेनराजसेनापरैरपि ॥ २७ ॥ तामसेनतथैकाश्चत्कृतंव्रतमिदंतथा ॥ व्रतेसमातेभूयिष्ठेनिष्ठयापरयाप्रभो ॥ २८ ॥
 देवानांदानवानांचशुद्धमासीदथोद्धतम् ॥ निर्मथ्यभुजवीर्येणसागरंसरितांपतिम् ॥ २९ ॥ समाहरामोह्यमृतंहितायत्रिदिवौकसाम् ॥
 इत्येवंसमयंकृत्वाममंथुर्वरुणालयम् ॥ ३० ॥ मंथानमंदरंकृत्वानेत्रकृत्वातुवासुकिम् ॥ मथ्यमानजलाजातश्चन्द्रःशीतांशुरुक्त्वलः ॥ ३१ ॥
 अनंतरंमुत्पन्नालक्ष्मीःक्षीराब्धिमध्यतः ॥ तयाविलोकिताःसर्वेदैत्यदानवसत्तमाः ॥ ३२ ॥ आलोक्यसाजगामाश्रुविष्णोर्वैश्वस्थलं

शुभम् ॥ विधिनाविष्णुनाचीर्णव्रतंतेनाविधिसंभवा ॥ ३३ ॥ शरीरस्थानवभूवास्यविभ्रमोद्भ्रांतलोचना ॥ किंचराजसभावेनशक्रेण
 तत्कृतंयतः ॥ ३४ ॥ ततस्त्रिभुवनैश्वर्यप्राप्तंतेनमहाद्विकम् ॥ तमसावृताचितैस्तुसंचीर्णदैत्यदानवैः ॥ ३५ ॥ तेनतेषामैश्वर्यदृ
 ष्टिनष्टमभूत्किल ॥ एवंश्रीकमभवत्सदेवासुरमानुषम् ॥ ३६ ॥ जरच्चजगतांश्रेष्ठव्रतस्यास्यप्रभावतः ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥
 कथमेतद्व्रतं कृष्णक्रियतेमनुजैः कदा ॥ ३७ ॥ प्रारभ्यतेष्यतेचसर्ववदयदूतम् ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ मार्गशीर्षेसि
 तेपक्षपंचम्यांपतगोदये ॥ ३८ ॥ उपवासस्यनियमंकुर्यादाशुसुहृद्भदि ॥ स्वर्णरौप्यारकूटोत्थातामृत्कामृत्काष्ठजाथवा ॥ ३९ ॥
 चित्रपट्गतां दिवोल्हमीक्षमापालकारयेत् ॥ पद्महस्तांपद्मवर्णांपद्मापद्मदलेक्षणाम् ॥ ४० ॥ दिगमेन्द्रैः स्नाप्यमानां च नैः कलशोत्तमैः ॥
 ततोयामत्रयेजातेनिम्नगायांगृहस्थवा ॥ ४१ ॥ स्नानंकुर्यादंसंप्राप्तंशक्रवदुपचारतः ॥ देवान्पितृंश्चसंतप्यततोदेवगृहंजयेत् ॥ ४२ ॥
 तत्रस्थांपूजयेद्देवांपुष्पैस्तत्कालसंभवैः ॥ चपलयैनमःपादौचंचलयैचजानुनी ॥ ४३ ॥ कटिकमलवासिन्यैनानां भिक्ष्यात्यैनमानमः ॥
 स तनौमन्मथवासिन्यैललितायैभुजद्वयम् ॥ ४४ ॥ उत्कंठितायैकंठंचमाधव्यैमुखमण्डलम् ॥ नमःश्रियैशिरःपूज्यदद्यान्नैवेद्यमादरात् ॥ ४५ ॥
 फलानिचयथालाभं विरूढान्धान्यसंचयान् ॥ ततः सुवासिनीपूज्याकुसुमैः कुंकुमेन च ॥ ४६ ॥ भोजयेन्मधुरान्नैः प्रणिपत्य विसर्जयेत् ॥
 ततस्तुतुल्यप्रस्थं घृतपात्रेण संयुतम् ॥ ४७ ॥ ब्राह्मणाय प्रदातव्यं श्रीशः संप्रियतामिति ॥ निर्वर्त्य तद्दशेषेण ततो भुञ्जीत वाग्यतः ॥ ४८ ॥
 मासानुमासं कर्तव्यं विधिना न भारत ॥ श्रीलक्ष्मीः कमला संपदुमानारायणी तदा ॥ ४९ ॥ पद्माधृतिः स्थितिः पुष्टिः क्रोद्धिः सिद्धिर्यथाक्रमम् ॥
 मासानुमासं राजेन्द्र प्रीयतामिति कीर्तयेत् ॥ ५० ॥ ततश्च द्वादशमासि संप्राप्ते पंचमेदिने ॥ वस्त्रमंडपिकां कृत्वा पुष्पगन्धाधिवासिताम् ॥ ५१ ॥
 शय्यायां स्थापयेच्छ्रीसर्वोपस्करसंयुताम् ॥ मौक्तिकाष्टकं संयुक्तानि त्रपट्वा वृत्तनीम् ॥ ५२ ॥ सप्तधान्यसमोपेतारं स धातुसमन्विताम् ॥
 पादुकोपानहच्छत्रभाजनानसंस्कृताम् ॥ ५३ ॥ दद्यात्संपूज्याविधिं विद्वद्ब्राह्मणाय कुटुंबिने ॥ व्यासाय वेदविदुषे यस्य वारोचते स्वयम् ॥ ५४ ॥
 सोपस्करांसंवत्सांच धेनुदंत्वाक्षमापयेत् ॥ क्षीराब्धिमतथ नोद्धृते विष्णोर्वक्षःस्थलालये ॥ ५५ ॥ सर्वकामप्रदे देवि क्रोद्धि यच्छ न मोऽस्तु ते ॥

ततः सुवासिनीः पूज्यवस्त्रैराभरणैः शुभैः ॥५६॥ भोजयित्वा स्वयंपश्चाद्भुजीत सह बन्धुभिः ॥ एवं यः कुरुते पार्थ भक्त्या श्रीपञ्चमीव्रतम् ॥५७॥
अस्य श्रीभवेन भातिकुलानामेकैर्विश्रुतिः ॥ नारीवाकुरुते या तु प्राप्या तु श्रांस्व भवतः ॥५८॥ सुभागादर्शनीया च बहुपुत्रा च जायते ॥५९॥
श्रीपञ्चमीव्रतमिदं दयितं मुरारे भक्त्या समाचरति पूज्यभृगोस्तनूजाम् ॥ राज्यनिजं समुविभव्यजनोपभोगान्मुक्त्वा प्रयाति सुवनमंधुसूदनस्य
॥६०॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे पञ्चमीव्रतकल्पे श्रीपञ्चमीव्रतनिर्हणनाम सप्तत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥३७॥
इति पंचमीकल्पः समाप्तः ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ षष्ठीविधानमधुना कथयस्व जनार्दन ॥ सर्वव्याधिप्रशमनं सर्वकर्मफलप्रदम् ॥ १ ॥ श्रुतं मया पूज्यमा
नो भानुः सर्वप्रयच्छति ॥ दिवाकराराधनं मे तस्मात्कथय केशवा ॥ २ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ विशोकषष्ठीमनुलं वक्ष्यामि मनुजोत्तम ॥ यामुपोष्य नरः
शोकं न कदाचिद्दिह जायते ॥ ३ ॥ माघे कृष्णतिलैः स्नातः पञ्चम्यां शुकुपक्षतः ॥ कृताहारः कुशरया दंतधावनपूर्वकम् ॥ ४ ॥ उपवासव्रतं कृत्वा ब्रह्मचा
री भवेन्निशि ॥ ततः प्रभाते चोत्थाय कृतस्नानस्ततः शुचिः ॥ ५ ॥ कृत्वा तु काञ्चनं पद्ममर्कौऽयमिति पूजयेत् ॥ कर्षरीणरक्तेन रक्तवस्त्रयुगेन च ॥ ६ ॥
यथा विशोकं भवनं त्वयैवादित्य सर्वदा ॥ तथा विशो कता मे स्यात्त्वद्भक्तिर्जन्मजन्मनि ॥ ७ ॥ एवं संपूज्य षष्ठ्यां तु शतं तया संपूजयेद्ब्रह्मजान् ॥
सुत्वा संप्राश्य गोमूत्रमुत्थाय कूर्तनिश्चयः ॥ ८ ॥ संपूज्य विप्रमंत्रेण गुण्डपात्रसमन्वितः ॥ सुसूक्ष्मवस्त्रयुगलं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ ९ ॥
अतैललवणं भुक्त्वा सप्तम्यां मौनसंयुतः ॥ ततः पुराणश्रवणं कर्तव्यं भूतिमिच्छता ॥ १० ॥ अनेन विधिना सर्वभुभयोरपि पक्षयोः ॥ कुर्या
द्यावत्पुनर्माघशुक्लपक्षस्य सप्तमी ॥ ११ ॥ व्रतं ते कलशं दद्यात्सुवर्णकमलान्वितम् ॥ शय्यां सोपस्कं रातद्रत्नकपिलांचपयिस्विनीम् ॥ १२ ॥
अनेन विधिना यस्तु वित्तशाल्या विवर्जितः ॥ विशोकषष्ठीं कुरुते स याति परमांगतिम् ॥ १३ ॥ यावज्जन्म सहस्राणां साग्रकोटिशतं भवेत् ॥ ता
वन्नशोकमभ्येति रोगदौर्गत्यवर्जितः ॥ १४ ॥ ययं प्रार्थयेत् कामं तं तं प्राप्नोति पुष्कलम् ॥ निष्कामं कुरुते यस्तु स परंब्रह्म गच्छति ॥ १५ ॥
यः पठेच्छृणुयाद्वापि षष्ठीं शोकविनाशिनीम् ॥ सोऽपि द्रव्यलोकां प्राप्नोति न दुःखी जायते क्वचित् ॥ १६ ॥ ये भास्करां दिनकरं करवीरपुष्पैः संपूजयन्त्य

पैः सोहालकरवैकैः ॥ गुडपुष्पैः कर्णवैष्णवैर्दकैर्मुखमोदकैः ॥ ११ ॥ एवमभ्यर्च्य विधिवद्वात्रौ जागरणततः ॥ गीतवाद्यनटच्छत्रप्रक्षर्णयैः सुशो-
 भनैः ॥ १२ ॥ सखाभिः सहिता साध्वीतां त्रात्रौ प्रशमयेत् ॥ नचसम्मीलयेन्नेत्रेनारीयामचतुष्टयम् ॥ १३ ॥ दुर्भगादुर्गताध्यानेन त्रिसंमिलनाद्भवे-
 त् ॥ एवं जागरणं कृत्वा सप्तम्यां सरितं नयेत् ॥ १४ ॥ गन्धपुष्पैश्चाभ्यर्च्य गीतवाद्यपुरःसरम् ॥ तच्च दद्याद्द्विजैर्द्राया नैवद्यादिनरोत्तम ॥ १५ ॥
 स्नान्वागृहमुपागम्य हुत्वा वैश्वानरं क्रमात् ॥ देवान्पितॄन्मनुष्यांश्च पूजयित्वा सुवासिनिम् ॥ १६ ॥ कुमारिकाभोजनीया ब्राह्मणादशपंचच ॥ भक्ष्य-
 भोज्यैर्वहुविधैर्दयातेभ्यः सुदक्षिणा ॥ १७ ॥ ललितप्रीतियुक्तास्तु इत्युक्त्वा तान्विसर्जयेत् ॥ यः कश्चिद्वाचरेद तद्रक्त्या ललितिकाव्रतम् ॥ १८ ॥
 नरो वा यदिवानर इति स्य पुण्यफलं शृणु ॥ तन्नास्ति मानुषलोके तस्य यन्नोपपद्यते ॥ १९ ॥ सुखसौभाग्यसंयुक्ता गौरिलोकमवाप्नुयात् ॥ २० ॥
 षष्ठ्यां जलांतरगतं वंशपात्रं संगृह्य पूजयित्वा सिकताः क्रमेण ॥ नक्तं जागरमनुद्धतगतिं नृत्यैः कृत्वा ह्यसौ त्रिभुवनैर्ललितेव भाति ॥ २१ ॥
 ॥ इति श्री भविष्य महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे ललिताषष्ठीव्रतवर्णनं नमैकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 येयं मार्गेश्वरी मासि षष्ठीभरतसत्तम ॥ पुण्यापापहरा धन्या शिवाश्चान्ता गृहप्रिया ॥ १ ॥ निहत्य तारकं षष्ठ्यां गृहस्तारकराजवत् ॥
 रराजते न दयिताकार्ति के शस्यसातिथिः ॥ २ ॥ स्नानदानादिकं कर्म तस्या मक्षयमुच्यते ॥ यस्यां पश्यति गंगेयं दक्षिणापथमाश्रितम् ॥ ३ ॥
 ब्रह्महत्यादिपापैस्ते मुच्यन्ते न त्रसंशयः ॥ तस्मादस्यां सोपवासः कुमारं स्वर्णसंभवम् ॥ ४ ॥ राजतं वामहाराजमृन्मयं वापिकारयेत् ॥
 अपराल्लेतः स्नान्वासा माचम्ययतव्रती ॥ ५ ॥ पद्मासनस्थो गङ्गाद्वयं ध्यायंस्तिष्ठेत्समाधिना ॥ ब्राह्मणस्तु ततो विद्वान्गृहीत्वा करकं नवम् ॥ ६ ॥
 पातयेत्तस्या शिरसि धारवै दक्षिणा मुखः ॥ चन्द्रमण्डलभूतानां भवभूतिपवित्रिता ॥ ७ ॥ गंगाकुमारधारयेयं पतिता तवमस्तके ॥ एवं स्ना-
 त्वा समभ्यर्च्य भास्करं भुवनाधिप ॥ ८ ॥ पुष्पधूपादिना पश्चात्पूजयेत्कृतिका सुतम् ॥ देवसेनापते स्स्कन्दकार्ति के यभो वद्व ॥ ९ ॥
 कुमारगुहगंगेयशक्तिहस्तनमोऽस्तुते ॥ एभिर्नामपदैः पूज्य नैवेद्या विनिवेदयेत् ॥ १० ॥ फलानि दक्षिणान्यानि चन्दनं मलयोद्भवम् ॥ पा-
 र्श्वस्थौ पूजयेच्छाङ्गकुटौ स्वामिबल्लभौ ॥ ११ ॥ सकलपंमथूरचं प्रत्यक्षा हिमजं तथा ॥ कृतिका कटकपार्श्वे संपूज्य स्स्कन्दवल्लभम् ॥ १२ ॥

तेनैवनामभिहोमः कार्यः साज्यैस्तिष्ठैस्तथा ॥ एवंनिर्वृत्यविधिवत्फलमेवंयुधिष्ठिर ॥ १३ ॥ भक्षयित्वास्वपेद्रुमैस्वास्वृतेदभसंस्तरे ॥
 नालिकरंमातुलुंगंनारिं गंपनसंतथा ॥ १४ ॥ जंबीरंदाडिमंद्राक्षं हृद्यान्याम्रफलानिच ॥ श्रीफलमलंकृतद्वत्रिंशंकदलीफलम् ॥ १५ ॥
 क्रमेणभक्ष्यद्वाजसंयतोनियतव्रती ॥ अलाभिकलकालौघफलमद्यादतंद्रितः ॥ १६ ॥ प्रत्यक्षोहमयटितश्छागोवाकुक्षुदोऽथवा ॥ प्रातः
 दैव्याद्विजायतत्सेनानीः प्रीयतामिति ॥ १७ ॥ सेनायांसंचसंभूतः क्रौञ्चारिः षण्मुखो गृहः ॥ गंगेयः कार्तिकेयश्चस्वामीवालग्रहाग्रणीः ॥ १८ ॥
 छागप्रियङ्गुशक्तिधरोद्धारोद्धारोद्धारः स्मृतः ॥ प्रीयतामिति सर्वेषुक्रमान्मसिषुकीर्तयेत् ॥ १९ ॥ ब्राह्मणान्भोजयित्वा दौषश्चाद्रुजितवागयतः ॥
 एवंसंवत्सरस्यान्तेकार्तिकेमासिशोभने ॥ २० ॥ कार्तिकेयं समभ्यर्च्यवासाभिर्भूषणैः सह गंगेयः कार्तिकेयश्चसकृद्वैवमाचरेत् ॥ २१ ॥ संवत्स
 रविधिकृत्वाजपंहोमपुरस्कृतम् ॥ दद्याद्दिप्रायरजेन्द्रवाचकायविशेषतः ॥ २२ ॥ एतेविप्राः स्मृतादिव्याभौमास्त्वन्याद्विजातयः ॥ पालितेऽस्मि
 न्व्रतेपार्थतीर्णः स्याद्भवसागरे ॥ २३ ॥ य एवंकुरुते भक्त्यानरोयोषिदथापिवा ॥ सप्राप्येहशुभं कामं गच्छतीन्द्रसलोकताम् ॥ २४ ॥ सदैवपूजनी
 यस्तुकार्तिकेयोमहीपते ॥ कार्तिकेयादृतेनान्योराज्ञां पूज्यः प्रवक्ष्यते ॥ २५ ॥ संग्रामं गच्छमानो यः पूजयेत्कृत्तिकामुतम् ॥ ससर्वजयते
 वीरो यथेन्द्रोदानवाव्रणे ॥ २६ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पूजयेच्छंकरात्मजम् ॥ पूज्यमानस्तु सद्भक्त्या सर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ २७ ॥ यस्तु
 षष्ठ्या नरो नक्तं कुर्याद्भारतसत्तम ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो गंगेयस्य सदाव्रजेत् ॥ २८ ॥ श्रुत्वा वैदक्षिणामासंगत्वा श्रद्धासमान्वितः ॥ पूजयेद्देव
 देवैः संगत्वा शिवमंदिरम् ॥ २९ ॥ स्कन्दं गुहं शरवणोद्भवमादिदेवं शंभोः सुतं सदयितं गिरिराजपुत्र्याः ॥ स्वर्गे निरर्गलसुखाननुभूयते न सेनाप
 तिर्भवंति राज्यधुरंधुरोऽसौ ॥ ३० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे तारकवधकार्तिकेयपूजाषष्टिव्रतवर्णनं नाम
 द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ शुधिष्ठिर उवाच ॥ सप्तमी च ददेककेन कालेन पूज्यते ॥ किं फलानियमः कश्चिद्देवकिनन्दन ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण
 उवाच ॥ शुक्लपक्षे तु सप्तम्यां यदादित्यदिनं भवेत् ॥ सप्तमी विजयानामतत्र दत्तं महाफलम् ॥ २ ॥ स्नानं दानं जपे होम उपवासस्तथैव च ॥
 सर्वविजयसप्तम्यां महापातकनाशनम् ॥ ३ ॥ प्रदक्षिणायः कुरुते फलैः पुण्यैर्दिव्यैः ॥ सप्तम्यं गुणसंपन्नं पुत्रं प्राप्नोत्यनुत्तमम् ॥ ४ ॥

प्रथमानालिकैरस्तुद्वितीयारक्तनागैः ॥ तृतीयामातुलुगैश्चतुर्थीकदलफलैः ॥ ५ ॥ पञ्चमीवरकूष्माण्डैःषष्ठीपैक्वस्तुतदुकैः ॥
 वृताकैःसप्तमीद्वयाधोत्तरशतेनच ॥ ६ ॥ मौक्तिकैःपद्मरागैश्चनलैःककैतनस्तथा ॥ गोमैर्देवैर्ब्रह्मवैडूर्यैःशतेनाष्टाधिकेनतु ॥ ७ ॥ अक्षौ
 टैर्बर्दुरैर्विल्वैःकरमैःसर्बैः ॥ आप्राप्रातकजंबूजैर्जबुककौटिकाफलैः ॥ ८ ॥ पुष्पैर्दूषैःफलैःपत्रैर्मौदकैर्गुणकैःशुभैः ॥ एभिर्वि
 जयसप्तम्यांभानोःकुर्यात्प्रदक्षिणाम् ॥ ९ ॥ अन्यैःफलैश्चकाम्यैश्चपक्षैर्वैथिवर्जितैः ॥ रवेःप्रदक्षिणादेयाफलेनफलमादिशेत् ॥ १० ॥
 नविज्ञेन्नचसंज्ञेनचकश्चिद्ददपि ॥ एकचित्ततयाभानुश्चिन्तनायप्रयच्छति ॥ ११ ॥ वसोर्धाराप्रदातव्याभानोर्गव्येनसर्पिषा ॥
 चन्द्रात्पत्रंबघीयाज्यंकिंकिणिकायुतम् ॥ १२ ॥ कुंकुमेनसमालभ्यपुष्पपूषैश्चपूजयेत् ॥ शुभंनिवेद्यनैवेद्यंततःपश्चात्क्षमापयेत् ॥ १३ ॥
 भानोभास्करमार्तण्डचण्डरश्मौदिवकर ॥ आरोग्यमायुर्विजयंपुत्रपुत्रदेहिनामोऽस्तुते ॥ १४ ॥ उपवासंनक्तेनतथैवायाचितेनच ॥
 कृतानियमयुक्तेनयात्विजयसप्तमी ॥ १५ ॥ रोगीविमुच्यतेरोगादरिद्रिःश्रियमाप्नुयात् ॥ अपुत्रोलभतेपुत्रंविद्याविद्यार्थिनोभवेत् ॥
 ॥ १६ ॥ शुक्लपक्षेयदापार्थसादित्यसप्तमीभवेत् ॥ तदानक्तेनसुहृद्गोशैःक्षपयेत्सप्तसप्तमीः ॥ १७ ॥ भूमौपलाशपत्रेषुस्रात्वा
 हुत्वायथाविधि ॥ समाप्तेतुव्रतेद्व्यात्सौवर्णसुहृमिश्रितम् ॥ १८ ॥ मुद्गैश्चष्टायविप्रायवाचकायविशेषतः ॥ सप्तम्यांसप्तसं
 युक्तआदित्येननरोत्तम ॥ १९ ॥ उपोष्यविधिनानेनमंत्रप्राशनपूजनैः ॥ षडक्षरेणमंत्रेणसर्वकार्यंविजानता ॥ २० ॥ अर्चनं
 वह्निकार्यचशतमष्टोत्तरंनरः ॥ समाप्तेतुव्रतेपश्चात्सुवर्णेनघटापितम् ॥ २१ ॥ सौवर्णभास्करंपार्थरुक्मपात्रगतंशुभम् ॥ रक्तां
 वरंचकाषांगधंद्व्यात्सदक्षिणम् ॥ २२ ॥ मंत्रेणानेनविप्रायकर्मसिद्धयैद्विजातये ॥ ॐभास्करायसुदेवायनमस्तुभ्यंयशस्कर ॥ २३ ॥
 ममाद्यसमीहितार्थप्रदोभवनमोनमः ॥ दानानिचप्रदयानिगृहाणिशयनानिच ॥ २४ ॥ श्राद्धानिपितृदेवानांशाश्वतीतिमिच्छता ॥
 यात्राप्रशस्तायातृणाराज्ञांचजयमिच्छताम् ॥ २५ ॥ विजयोजयतेऽवरुयतीनांचनृणांतदा ॥ अतार्थविश्रुतालोकैसदाविजयसप्तमी ॥ २६ ॥

एवमेषातिथिः पार्थद्वहकामप्रदानृणाम् ॥ परत्रमुखदासौम्यासूयलोकप्रदायिनी ॥ २७ ॥ दाताभोगीचचतुरोदाघायुर्नरुजःसुखी ॥
 इहागत्य भवेद्भ्राजाहस्त्यश्वधनरत्नवान् ॥ २८ ॥ नारीवाकुरुतेयातुसापितत्पुण्यभागिनी ॥ भवत्यत्रनसंदेहः कार्यः पार्थत्वयाक्वचित् ॥
 ॥ २९ ॥ स्वर्ग्यासमीहितसुखार्थफलप्रदाचयामृग्यतेमुनिवरैः प्रवरातिथीनाम् ॥ साभानुपादकमलार्चनचित्तकानांपुसांसैव विजयाविजये
 ददाति ॥ ३० ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे विजयसप्तमिव्रतकथननामात्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥
 ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ अथान्यदपितेव च्चिदानं श्रेयस्करं परम् ॥ आदित्यमंडलं नाम सर्वशुभविनाशनम् ॥ १ ॥ यवचूर्णेन शुभ्रेण कु
 र्याद्गोधूमजेन वा ॥ सुपक्वं भानुर्विवाभं गुडगव्याज्यघृतिम् ॥ २ ॥ संपूज्य भास्करं भक्त्या तदग्रे मंडलं शुभम् ॥ रक्तचन्दनं कुंजकुंजकुं
 वविशेषतः ॥ ३ ॥ मण्डलं तत्र संस्थाप्य रक्तवस्त्रैः सुपूजितम् ॥ ब्राह्मणाय प्रदातव्यं मंत्रेणानेन पांडव ॥ ४ ॥ आदित्यतेजसोत्पन्नं राजतं वि
 धिनिर्मितम् ॥ श्रेयसेमविप्रत्वं प्रतिगृह्णेदमुत्तमम् ॥ ५ ॥ इति दानमंत्रः ॥ कामदं धनदं धर्म्यपुत्रदं सुखदं तव ॥ आदित्यप्रतीये दत्तं प्रतिगृ
 ह्णामिमंडलम् ॥ ६ ॥ इति प्रतिग्रहमंत्रः ॥ एवं दत्त्वा नरो राजन्सूयं वहि विराजते ॥ सर्वकामसमृद्धार्थमंडलाधिपतिर्भवेत् ॥ ७ ॥ दातव्यो जयस
 त्मम्यां तदारभ्य दिने ॥ भास्करस्य महाराजशक्त्या भवेन भावितः ॥ ८ ॥ गोधूमचूर्णजनिंतं यवचूर्णजं वा आदित्यमंडलमखण्डगुडा
 द्यपूर्णम् ॥ कृत्वा द्विजाय विधिवत्प्रतिपादयेद्योभौ भवत्यभिमतमंडलं सोऽसौ ॥ ९ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्ण
 युधिष्ठिरसंवादे आदित्यमंडलविधिवर्णनं नाम चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ धुधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ यामुपोष्य नरः कामान् प्राप्नोति
 मनसोप्सितान् ॥ तामेकां वदमे देवसप्तमीं धनसौख्यदाम् ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ भानोर्दिने सिते पक्षे अतिते चोत्तरायणे ॥ पुत्रा
 माह्वयनक्षेत्रे गृहीयात्सप्तमीव्रतम् ॥ २ ॥ सत्रीहिकान्यवतिलान्सह माषमुद्गैर्गोधूममांसमधुमैश्वर्यं पूज्य गंगां गणहस्तं भुक्तान् ॥ ह्रुत्वा नले
 लवृर्णिता निषष्ठ्यां परं परिहरेद्दहनप्रसिद्धयै ॥ ३ ॥ देवान्मुनीन् पित्रुगणान्सजलं जलभिः संतप्य पूज्य गंगां गणहस्तं भुक्तान् ॥ ह्रुत्वा नले
 तिलयवान्बहुशो घृताक्तान्धूमसौख्यपेद्धुदिनिधाय हितं सवित्रम् ॥ ४ ॥ यानि त्रयोदश जनैर्गृहवर्जितानि द्रव्याणि तानि परिहृत्य परिद्वेप

पृथा ॥ संप्राप्यशुद्धचणकानिहवर्षमेकंप्राप्नोतिभारतसुखमनसेप्सितंच ॥ ५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधि
 ष्ठिरसंवादे त्रयोदशवर्ज्यसप्तमिव्रतनामपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ लोमशो नाम विप्रार्थिर्मथुरायां गतः पुरा ॥ सोऽपि
 तो वसुदेवेन देवक्या च युधिष्ठिर ॥ १ ॥ उपविष्टः कथाः पुण्याः कथयित्वा मनोहराः ॥ ततः कथयितुं भूयैकं कथा मे तां प्रचक्रमे ॥ २ ॥ कंसे ह ते मृताः
 पुत्राः पुत्रा जाता पुनः पुनः ॥ मृतवत्सा देवकित्वं पुत्रदुःखेन दुःखिता ॥ ३ ॥ यथा चन्द्रमुखी दीप्तिर्बभूव मृतपुत्रिका ॥ पश्चाच्चर्णित्रता
 सैव भूवक्षत वत्सका ॥ ४ ॥ त्वमेव देवकितथा भविष्यसि न संशयः ॥ देवक्युवाच ॥ कासा चन्द्रमुखी ब्रह्मन् बभूव दुःपुत्रिका ॥ ५ ॥
 किं विचर्णित्र व्रतवरं बहु संततिकारकम् ॥ सतां स दूर्ध्वकरणं सौभाग्यारोग्यवर्द्धनम् ॥ ६ ॥ लोमश उवाच ॥ अयोध्यायां पुरा राजानं दुषेनाम वि
 श्रुतः ॥ तस्य राज्ञो महादेवीनाम्ना चन्द्रमुखी पुरा ॥ ७ ॥ पुरोहितस्य तस्यैव पत्न्या सीमानमानिका ॥ तयोरासीद्विडाप्रतिःस्पृहणीया पर
 स्परम् ॥ ८ ॥ अथापि ते पिमित्रिण्यौ स्नानार्थं शरयूजले ॥ प्राप्ते प्राप्ताश्च तत्रैव बह्व्यश्ननगराङ्गनाः ॥ ९ ॥ स्नात्वा तु मंडलं चक्रुः स्वपतेर्व्यक्तरूपे
 णः ॥ लेखयित्वा शिवं शांतमु मया सह शंकरम् ॥ १० ॥ गन्धपुष्पपाक्षतैर्भक्त्या पूजयित्वा यथाविधि ॥ प्रणम्य गंतुं कामास्ताः पृष्ट्वा स्तभ्यां न रक्षि यः ॥
 ॥ ११ ॥ ताच्छुः शङ्करोऽस्माभिः पार्वत्या सह पूजितः ॥ स्वर्णसूत्रमयं तं तु शिवायात्मानि वेदितः ॥ १२ ॥ धारामयमिदं तावदावत्प्राणावधारणम् ॥
 तासां तु वचनं श्रुत्वा मित्रिण्यौ तेऽपि भारत ॥ १३ ॥ तस्यैव समयं तत्र बद्धा दोर्भ्यां तु डोरकैः ॥ ततस्ताः स्वगृहाऽगमुः स्वसखीभिः समावृताः ॥
 ॥ १४ ॥ कालेन महतायां तं तस्यैव तद्व्रतं नृप ॥ चंद्रवत्याः प्रमत्ताया विस्मृतः स तु डोरकः ॥ १५ ॥ मृता कैश्चिद्दोरैः सावभूव पुनर्जन्मी ॥
 मानी च कुट्टीजा ता प्रायः संनिकटं चरे ॥ १६ ॥ तथैव जाते मित्रिण्यौ पूर्वजातिस्मरे तथा ॥ संभूय भूपसमयं प्राग्भूतं च कतुः पुनः ॥ १७ ॥
 तद्दिने तत्र संप्राप्ते पुनः कालेन ते मृते ॥ तत्रैव मात्राकेशे जाते गोकुल संयुते ॥ १८ ॥ राज्ञो जाया बभूवा यथपृथ्वीनां थस्य वा पुनः ॥ ईश्वरी
 नामा विख्याता राज्ञी राजेंद्रवल्लभा ॥ १९ ॥ अग्निमाला द्विजस्य भूद्रार्या भूषणनामिका ॥ पुरोहितस्य कालेन कुट्टीवदुःपुत्रिणी ॥ २० ॥

जातिस्मरपद्महस्ताअष्टपुत्रामृतप्रजा ॥ पुनर्निरंतराप्तीतिर्बभूवाथतयोर्नृप ॥ २१ ॥ तत्रेश्वरीपुत्रमेकं प्रसूताचैवोरोगिणम् ॥ नववर्षतु
पञ्चत्वमगात्सचयुधिष्ठिर ॥ २२ ॥ ततस्तांभूषणाद्रुद्रमुथैषापुत्रदुःखिता ॥ सखीभावादतिस्नेहात्सर्वपुत्रसमन्विता ॥ २३ ॥ अमुक्ता
भरणानित्यस्वभावैर्नवभूषिता ॥ तां दृष्ट्वापुत्रिणीं भव्यां प्रजज्वालेश्वरीरुषा ॥ २४ ॥ ततोऽग्रेष्यचतां सखीवैतीव्रमत्सरा ॥ चितया
माससाराज्यांतस्याः पुत्रवधंप्रति ॥ २५ ॥ हताहताश्च तत्पुत्रानर्जीवन्यनामयाः ॥ कदाचिदाहूयसखीं भूषणांपुरतःस्थिताम् ॥ २६ ॥
ईश्वरीप्राह किमिदं सखिपुण्यं त्वया कृतम् ॥ येन ते निहताः पुत्राः पुनर्जीवन्ति नोभयम् ॥ २७ ॥ बहुपुत्रा जीवत्सामुक्ताभरणाकथम् ॥
शोभसेऽभ्यधिकं भद्रं विद्युत्सौदामिनीविहि ॥ २८ ॥ भूषणोवाच ॥ भद्रं भाद्रपदे मासि सप्तम्यां सलिलाशये ॥ स्नात्वा शिवमंडलके लखयि
त्वा सहा विक्रमम् ॥ २९ ॥ भक्त्या संपूज्य समं कुर्याद्भद्रां करुणम् ॥ यावज्जीवं मया तावच्छिवस्यात्मानो निवेदितः ॥ ३० ॥ इत्येवं समयं कृ
त्वा ततः प्रभृतिदोरकम् ॥ स्वर्णैर्यम्यं वापिकरशास्वासुधारयेत् ॥ ३१ ॥ मंडकं वेष्टिकां दद्याच्छूषं क्षेद्रिजे तु वा ॥ स्वयंचतानभोक्त
व्याव्रतभंगभयात्सखि ॥ ३२ ॥ परितो मुद्रिकारौप्यासौ वर्णचयुधिष्ठिर ॥ ताम्रपात्रोपरि स्थाप्य ब्राह्मणाय निवेदेत् ॥ ३३ ॥ सोऽह
लकानिकां सारंदद्याद्भुज्जीतचस्वयम् ॥ मण्डलं सन्नावित्तंच शिवं शक्तिं समन्वितम् ॥ ३४ ॥ संपूज्य सखि दुष्प्राप्य त्रैलोक्येऽपि न विद्यते ॥
तदेवं समयं पूर्वत्वया सह मया कृतः ॥ ३५ ॥ समयापालितो भक्त्या ततोऽहं सुस्थिता सखि ॥ त्वया स भग्नः समयोदर्पात्यक्तः शरीरियोः ॥ ३६ ॥
तेन संततिविच्छिन्नाराज्येऽपि सति दुःखिता ॥ एष प्रभावः कथितो व्रतस्यास्य मया तव ॥ ३७ ॥ अर्द्धतव प्रदास्यामि तस्य धर्मस्य सुव्रते ॥
सखि भावात्प्रतीच्छ त्वं नान्न कार्या विचारणा ॥ ३८ ॥ इत्युक्त्वा प्रातिजग्राह व्रतदानफलंततः ॥ बभूवुः प्रजाः सार्धं मोक्षं प्राप्य सुरेश्वरी ॥ ३९ ॥
व्रतस्यास्य प्रभावेण स पुत्रा त्वंच देवकि ॥ भविष्यसि त्रिलोके शं पुत्रं च जनयिष्यसि ॥ ४० ॥ इत्येवं कथयित्वा स्यालोमशो मुनिपुंगवः ॥
जगाम न भसापार्थमयाऽप्येतत्तवोदितम् ॥ ४१ ॥ ये च रिष्यंति मनुजा व्रतमेतद्युधिष्ठिर ॥ कृकवाकुप्रसंगाख्यं देवक्या चरितं शुभम् ॥ ४२ ॥
तेषां संततिविच्छेदो न कदाचिद्भविष्यति ॥ स्त्रियश्च याश्च रिष्यंति व्रतमेतत्सुतप्रदम् ॥ ४३ ॥ मर्त्यलोके सुखं स्थित्वा स्यात्यंति शिवमंदिरम् ॥ ४४ ॥

यः कुट्टीव्रतवर्षपुष्पगोसमेतंचेकचराचरुहदयनिधाय ॥ तद्भ्याकरोतिकलुषौषविधातरक्षासंस्त्रियुवाभवतिशोभनगतवत्सा ॥ ४५ ॥
 इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरे पर्वणि श्रीकृष्णशुधिष्ठिरसंवादकुट्टमर्कटीव्रतवर्णननामषट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि सप्तमिकल्पमुत्तमम् ॥ माघमासात्सप्तमस्य शुक्लपक्षे शुधिष्ठिर ॥ १ ॥ सप्तम्यां कुरुसंकल्पमहोरात्रे
 व्रते नृप ॥ वरुणेत्यर्चयित्वा तु ब्रह्मकूर्चं तु कारयेत् ॥ २ ॥ अष्टम्यां भोजयेद्द्विप्रांस्तिलपिण्डगुडानम् ॥ अग्निष्टोमस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः
 ॥ ३ ॥ सप्तम्यां फाल्गुने मासि सूर्यामित्यभिपूजयेत् ॥ वाजपेयस्य यज्ञस्य यथोक्तं भते फलम् ॥ ४ ॥ सप्तम्यां चित्रमासे तु वेदांशुरपि पूजयेत् ॥
 उक्थाध्वरसमं पुण्यं नः प्राप्नोति भक्तिमान् ॥ ५ ॥ वैशाखस्य तु सप्तम्यां धातारमभिपूजयेत् ॥ पशुबन्ध्वरेषु पुण्यं सप्तम्यं प्राप्नोति मानवः ॥
 ॥ ६ ॥ सप्तम्यां ज्येष्ठमासे सूर्यद्रुमिन्त्यभिपूजयेत् ॥ वाजपेयस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति दुर्लभम् ॥ ७ ॥ आपादमासे सप्तम्यां पूजयित्वा
 दिवाकरम् ॥ बहुवर्णस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति पुष्कलम् ॥ ८ ॥ सप्तम्यां श्रावणे मासि मातापिनामपूजयेत् ॥ सौत्रामणि फलं सप्तम्यं प्राप्नोति
 ति पुरुषं शुभम् ॥ ९ ॥ रविप्रौष्ठपदे मासे सप्तम्यामर्चयेच्छुचिः ॥ तुल्यपुरुषदानस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ १० ॥ आश्वयुजं शुक्लसप्तम्यां
 सवितारं प्रपूज्य च ॥ गोसहस्रप्रदानस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ ११ ॥ कार्तिके शुक्लसप्तम्यां दिने शंसतवाहनम् ॥ योऽभ्यर्चयति पु
 ण्यात्मा पौण्डरीकं स विन्दति ॥ १२ ॥ भाद्रपदमासे पक्षे पूजयित्वा विधानतः ॥ राजसूयस्य यज्ञस्य फलं दशगुणं लभेत् ॥ १३ ॥
 भास्करं पुण्यमासे तु पूजयित्वा यथाविधि ॥ नरमेधस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति पुष्कलम् ॥ १४ ॥ तदेव कृष्णसप्तम्यां नाम संपूजयेद्बुधः ॥
 सोपवासाः प्रयत्नेन वर्षमेकं शुधिष्ठिर ॥ १५ ॥ पश्चात्समाप्ते नियमे सूर्यांगं समाचरेत् ॥ शुचिर्भूमासमदेशे लेपयेद्रक्तचन्दनैः ॥
 ॥ १६ ॥ एकहस्तं द्विहस्तं वाचतुर्हस्तं तथापि वा ॥ सिंदूरगौरिकाभ्यां च सूर्यमण्डलमालिखेत् ॥ १७ ॥ रक्तपुष्पैः सपद्मैश्च धूपैः
 कुंदुरकादिभिः ॥ संपूज्य दद्यान्ने वैद्यं विचित्रं घृतपाचितम् ॥ १८ ॥ पुरतः स्थापयेत्कुंभान्सहिरण्यान्नसंयुतान् ॥ अग्निकार्यततः
 कुर्यात्समभ्युक्ष्य हुताशनम् ॥ १९ ॥ आकृष्णेनेति मंत्रेण समिद्धिश्चाकंसंभवैः ॥ तिलैराज्यगुडोपैर्देद्यादशशतद्विहोतः ॥ २० ॥

ततस्तुदक्षिणादेयाब्राह्मणानांयुधिष्ठिर ॥ भोजयित्वास्तवस्त्रैःशुक्लान्यपिपिधापयेत् ॥ २१ ॥ द्वादशात्रप्रशंसतिगावोवस्त्रान्विताःशुभाः ॥
छत्रोपानहयुग्मंचकैकैकायप्रदापयेत् ॥ २२ ॥ एवंविमृज्यतान्विप्रान्स्वयंभुञ्जीतवाग्यतः ॥ यएवकुरुतेपार्थसप्तमीव्रतमुत्तमम् ॥ २३ ॥
नीरुजोरूपवान्वाग्मदीर्घायुश्चैवजायते ॥ सप्तम्यांसोपवासास्तुभानोःपश्यंतियेसुखम् ॥ २४ ॥ सर्वपापविनिमुक्ताःसूर्यलोकमवाप्नुयुः ॥
व्रतमेतन्महाराजसर्वाशुभविनाशनम् ॥ २५ ॥ सर्वदुष्टप्रशमनंशरीरारोग्यकारकम् ॥ सूर्यलोकप्रदंचतिग्राहवनारदोमुनिः ॥ २६ ॥
येसप्तमीमुपवसंतिसितासिताचनामाक्षरैराहिमदीधितिमर्चयति ॥ तेषर्वरोगरहिताःसुखिनःसदैवभूत्वावेरनुचराःसुचिरंभवति ॥ २७ ॥
इति श्रीभविष्येमहापुराणोत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादोभयसप्तमीव्रतवर्णनंनमस्तत्तत्त्वारिंशोऽध्यायः॥४७॥ध्रुधिष्ठिरउवाच ॥
भगवन्दुर्गसंसारसागरोत्तारकारकम्॥किञ्चिद्रतंसमाचक्ष्वस्वर्गारोग्यसुखप्रदम्॥१॥श्रीकृष्णउवाच ॥ यदातुशुक्लसप्तम्यामादित्यस्यादिनंभ
वेत् ॥ तदासातुमहापुण्याविजयातुनिगद्यते ॥ २ ॥ प्रातर्गव्येनपथसास्नानमस्यांसमाचरेत् ॥ शुक्लंबरधरःपद्मभक्षतैःपरिकल्पयेत् ॥३॥
प्राङ्मुखोष्टदलमध्येतद्विचित्रांचकर्णिकाम् ॥ सर्वेष्वपिदलेष्वेवविन्यसेत्पूर्वतःक्रमात् ॥ ४ ॥ पूर्वेणतपनायेतिमार्तडायेतिवैनमः ॥
याम्येदिवाकरायेतिविधात्रैर्ऋतेनच ॥ ५ ॥ पश्चिमेवरुणायेतिभास्करायेतिवानिले ॥ सौम्येचवरुणायेतिरवयेत्येऽष्टमेदले ॥ ६ ॥
आदावेंतेचतन्मध्येनमोऽस्तुपरमात्मने ॥ मंत्रैर्वंसमभ्यर्च्यनमस्कारांतदीपितैः ॥ ७ ॥ शुक्लवस्त्रफलैर्भक्ष्यैर्धूपमालयानुलेपनैः ॥
स्थंडिलेपूजयेद्भक्त्यागुण्डेनलवणेनच ॥ ८ ॥ ततोव्याहृतिहोमेनविभज्यद्विजपुद्गवान् ॥ शक्तितस्तर्पयेद्भक्त्यागुडक्षीरघृतादिभिः॥९॥
तिलपात्रंहिरण्यंचगुरवेचनिवेदयेत् ॥ एवंनियमकृत्स्नात्वाप्रातरुत्थायमानवः ॥ १० ॥ कृतस्नानजपोविप्रैःसहैवघृतपायसम् ॥
भुक्त्वाचवेदविद्वद्भिर्वैडालव्रतवर्जितैः ॥ ११ ॥ एवंसंवत्सरस्थितिकृत्वैतदखिलंनृप ॥ उद्यापयेद्यथाशक्त्याभास्करंसंस्मरन्हृदि ॥ १२ ॥
घृतपात्रंसकरंकंसोदुंभंनिवेदयेत् ॥ वस्त्रालंकारसंयुक्तांसुवर्णास्यांपयस्विनीम् ॥ १३ ॥ एकामपिप्रदद्याद्वाविंशतिहोमविमत्सरः ॥
वित्तश्राव्यंनकुर्वीततोमोहात्पतत्यधः॥१४॥अनेनविधिनायस्तुकुर्यात्कल्याणसप्तमीम् ॥ शृणुयाद्वापठ्यापिसोऽपिपापैःप्रमुच्यते॥१५॥

यथाष्टपत्रकमलोदरकर्णिकायांसंपूजयेत्कुसुमघूपविलेपनाद्यैः ॥ षष्ठ्याः परेहनिनवार्तिहरादिनेशंकल्याणभाजनमसौभवतेहिजंतुः ॥
 १६ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादकल्याणसप्तमीव्रतवर्णनमाष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥
 ॥ ४९ ॥ श्रीकृष्णजवाच ॥ ॥ शर्करासप्तमीवाद्ध्यै सर्वकल्मषनाशिनिम् ॥ आयुरारोग्यमैश्वर्यययानंतं प्रजायते ॥ १ ॥
 माधवस्यसितपक्षसप्तम्यां श्रद्धयान्वितः ॥ प्रातः स्नात्वा तिलैः शुद्धैः शुक्लमाल्यानुलेपनैः ॥ २ ॥ स्थण्डिले पद्ममालिष्यकुंभेन सकर्णिकम् ॥
 तस्मिन्नमः सवित्रेति गंधपुष्पं निवेदयेत् ॥ ३ ॥ स्थापयेदुदकुंभं च शर्करापात्रं संयुतम् ॥ रक्तवस्त्रैः स्वलंकृत्य शुक्लमाल्यानुलेपनैः ॥ ४ ॥
 सुवर्णांश्च समायुक्तं मंत्रेणानेन पूजयेत् ॥ विश्वे देवमयो यस्माद्भेदे वादिति पठयेत् ॥ ५ ॥ त्वमेवामृतसर्वस्वमतः पाहिसनातन ॥
 सौरमूक्तं जपं स्तुतेऽष्टपुराणश्रवणेन वा ॥ ६ ॥ अहोरात्रेण ते पश्चादष्टम्यां कृतं नैत्यकः ॥ सर्वचवेदविदुषे ब्राह्मणायोपपादयेत् ॥ ७ ॥
 भोजयेच्छक्तिं तोविप्राञ्छं शर्कराघृतपायसैः ॥ भुञ्जीयात्तैलवर्णं स्वयमप्यथवागयतः ॥ ८ ॥ अनेन विधिना सर्वमासिमासि समाचरेत् ॥
 वत्सरातिपुनर्दद्याद्ब्राह्मणाय समाहितः ॥ ९ ॥ अयं वस्त्रसंवीतं शर्कराकलशान्वितम् ॥ सर्वोपस्करसंयुक्तं तथैकांगं पयस्विनीम् ॥ १० ॥
 गृहं च शक्तिं तोदद्यात्समस्तोपस्करान्वितम् ॥ सहस्रेणापि निष्काणं कृत्वा दद्याच्छतेन वा ॥ ११ ॥ दशभिर्द्वात्रिभिर्नैकस्तदर्थेनापि भ-
 क्तिः ॥ सुवर्णांश्च प्रदातव्यः पूर्ववच्चमत्राचनम् ॥ १२ ॥ वित्तशठचनं कुर्वीत कुर्वेन्दोषान्मम श्रुते ॥ अमृतं पिबेत्तु वक्रात्सूर्यस्यामृत-
 विन्दवः ॥ १३ ॥ निश्चेतुरेतदुत्थाय शालिमुद्गैश्चः स्मृताः ॥ शर्कराचपरंतस्मादिक्षुरासोद्भवामता ॥ १४ ॥ इक्षुरवेतः-
 पुण्या शर्कराहव्यकव्ययोः ॥ शर्करासप्तमीचैषा वाजिमिधफलप्रदा ॥ १५ ॥ सर्वेषु पशूनां तिपुनः संततिवर्द्धिनी ॥ यः कुर्यात्परया-
 भक्त्या स परब्रह्मणच्छति ॥ १६ ॥ कल्पमेकं वसेत्स्वर्गं तोयाति परंपदम् ॥ १७ ॥ इदमनघ शृणोति यः स्मरेद्वापरिपठतीह सुरे

श्वरस्यलोके ॥ मतिमपिचददातियोजनानाममरवधूजनकिंनरैःसपूज्यः ॥ १८ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्ण
 युधिष्ठिरसंवादशर्करासप्तमीव्रतवर्णनंनमैकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अतःपरंप्रव
 क्ष्यामितद्वत्कमलसप्तमीम् ॥ यस्याःसंकीर्तनादेवतुष्यतीहदिवाकरः ॥ १ ॥ वसंतेऽमलसप्तम्यांस्नातःसर्गौरसर्षपैः ॥ तिलपात्रेचसौव
 र्णनिधायकमलंशुभम् ॥ २ ॥ वस्त्रयुगमवृतंकृत्वागंधपुष्पैरार्चयेत् ॥ नमस्तेपद्महस्तायनमस्तेविश्वधारिणे ॥ ३ ॥ दिवाकरनमस्तुभ्यं
 प्रभाकरनमोऽस्तुते ॥ ततोद्विकालेवलायामुदकुंभसमन्वितम् ॥ ४ ॥ विप्रायदद्यात्संपूज्यवस्त्रमाल्यविभूषणैः ॥ अहोरात्रेगतेपश्चादष्टम्यां
 भोजयेद्विज्ञान् ॥ ५ ॥ यथाशक्त्याथभुञ्जीतविमांसंतैलवर्जितम् ॥ अनेनविधिनाशुक्लसप्तम्यांमांसिमसिच ॥ ६ ॥ सर्वसमाचरेद्रत्नयावि
 त्तज्ञात्स्वविवर्जितः ॥ व्रततिशयनंदद्यात्सुवर्णकमलान्वितम् ॥ ७ ॥ गर्वसदद्याच्छत्तयासुवर्णढ्यापयस्विनीम् ॥ भाजनासनदीपादी
 न्दद्यादिष्टानुपस्करान् ॥ ८ ॥ अनेनविधिनायस्तुकुर्यात्कमलसप्तमीम् ॥ लक्ष्मीमनन्तामभ्येत्यसूर्यलोकेचमोदते ॥ ९ ॥ कल्पेकल्पेत
 थालोकान्सप्तगत्वापृथक्पृथक् ॥ अप्सरोभिःपरिवृतस्ततोयातिपराङ्गतिम् ॥ १० ॥ यःपश्यतीदंशृणुयान्मुहूर्तेपठेच्चभक्त्यासुमतिंददा
 ति ॥ सोऽप्यत्रलक्ष्मीमचलमवाप्यगन्धर्वविद्याधरलोकमेति ॥ ११ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे
 कमलासप्तमीव्रतवर्णनंनमपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अन्यामपिप्रवक्ष्यामिशोभनांशुभसप्त
 मीम् ॥ यामुपोष्यनरोगाच्छोकदुःखात्प्रमुच्यते ॥ १ ॥ पुण्यआश्वयुजेमांसिकृतस्नानःपयःशुचिः ॥ वाचयेतततोविप्रानारभेच्छुभसप्त
 मीम् ॥ २ ॥ कपिलापूजयेद्रत्नयागन्धमाल्यानुलेपनैः ॥ नमामिसूर्यसंभूतामशेषमुवनालयाम् ॥ ३ ॥ त्वामहंशुभकल्याणशरीरांसर्वसि
 द्ध्ये ॥ अथाहृत्यतिलप्रस्थंताम्रपात्रेणसंयुतम् ॥ ४ ॥ काञ्चनंवृषभंतदद्रक्ष्णमाल्यगुडान्वितम् ॥ दद्याद्विकालेवलायामयमाप्रीयतामि
 ति ॥ ५ ॥ पञ्चगव्यंचंप्राश्यस्वपेद्धूमौविमत्सरः ॥ ततःप्रभातिसंजातेभक्त्यासंतर्पयेद्विज्ञान् ॥ ६ ॥ अनेनविधिनादद्यान्मांसिमसिसदा

नरः ॥ वाससीवृषभैर्मतद्भ्रनोस्तु पूजनम् ॥ ७ ॥ संवत्सरतिशयनिमिक्षुदण्डगुडान्वितम् ॥ सोपधानकविश्रामभाजनासनसंयुतम् ॥ ८ ॥
 ताम्रपात्रं तिलप्रस्थं सौवर्णवृषसंयुतम् ॥ दद्याद्देवदेवसर्वविधात्मा प्रीयतामिति ॥ ९ ॥ अनेन विधिनाराजः कुर्याद्यः शुभसप्तमीम् ॥
 तस्य श्रीविमलाकीर्तिभैजन्मनिजन्मनि ॥ १० ॥ असरोगगन्धर्वैः पूज्यमानः सुरालये ॥ वसेद्गुणाधिपो भूत्वा यावदाभूतसंयुतम् ॥ ११ ॥
 सकल्पादवतीर्णस्तु सप्तद्वीपाधिपो भवेत् ॥ ब्रह्महत्यासहस्रस्य धूणहत्याज्ञातस्य च ॥ १२ ॥ नाशङ्करोति पुण्ये कृतावैशुभसप्तमी ॥ १३ ॥
 इमां पठेद्यः शृणुयान्मुहूर्तपश्येत्तसंगादिपि दीयमानम् ॥ सोऽयं त्रसंवाध्यविमुक्तदेहः प्राप्नोति विद्याधरनायकत्वम् ॥ १४ ॥ इति श्रीभ
 विष्येमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे शुभसप्तमीव्रतानिरूपणं नैमिकपंचाज्ञात्तमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
 किमुद्भगाद्भवेत्कृत्यमलक्ष्मीः केन हन्यते ॥ मृतवत्सादिका येषु दुःस्वप्ने च किमिष्यते ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पुराकृतानि पा
 पानि फलं त्यत्र युधिष्ठिर ॥ रोगदौर्गत्यरूपेण तथैव प्रविधातनैः ॥ २ ॥ तद्विधातायवक्ष्यामि सदा कल्याणसप्तमीम् ॥ सप्तमीं स्नपनं
 नाम न्याधिपीडा विनाशनम् ॥ ३ ॥ बालानां मरणं त्रक्षीरपानं प्रशस्यते ॥ तद्वद्भुद्धातुराणां च यौवनोपवर्तताम् ॥ ४ ॥ ज्ञान्तये
 तत्र वक्ष्यामि मृतवत्सादिके च यत् ॥ एतदेवाद्भुतोद्दिग्गर्चिता विभ्रममानसम् ॥ ५ ॥ वराहकल्पे संप्राप्ते मनोवैवस्वतेऽतरे ॥ कृते युगे महा
 राजैर्हैहयैरूपवर्द्धनः ॥ ६ ॥ आसीन्नृपात्तमपूर्वकृतवीर्यं प्रतापवान् ॥ सप्तद्वीपमसिंहालया मासभूतलम् ॥ ७ ॥ यावद्भवे
 सहस्राणि सप्तसप्ततिभारत ॥ जातमात्रं च तस्याथ शुभं पुत्रज्ञातं किल ॥ ८ ॥ यवनस्य तु शापेन विनाशमगमत्पुरा ॥ कृतवीर्यैः स
 माराध्य सहस्रांशुं दिवाकरम् ॥ ९ ॥ उपवासव्रतैर्दिव्यैर्देवसूक्तैश्च भारत ॥ दर्शयामास चात्मानं कृतवीर्यस्य भानुमत् ॥ १० ॥
 कृतवीर्येणैवैष पृष्टः प्रोवाचे दंबूहस्पतिः ॥ अतिक्लेशेन महता पुत्रस्तवनराधिप ॥ ११ ॥ भविष्यति चिरं जीवी किंतु कल्मषनाशनम् ॥
 सप्तमीं स्नपनं वाप्यां कुरु पापविनष्टये ॥ १२ ॥ गतस्य मृतवत्सायाः सप्तमे मासि भूपते ॥ गृहताराबलं लब्ध्वा कृत्वा ब्राह्मणवाचनम् ॥ १३ ॥

बालस्यजन्मनक्षत्रं जेयतां तिथिबुधः ॥ सद्ब्रह्मातुरगाणां तु कृतं स्यादिति तेषु च ॥ १४ ॥ गोमयेनोपलिप्तायां भूमावेकाग्रचित्तवान् ॥
 तंदुलैरुक्तशालेयैर्वरुणाक्षीरसंयुतम् ॥ १५ ॥ निर्वपेत्सूर्यमुद्राभ्यां मातृभ्योपिविधानतः ॥ कीर्तयेत्सूर्यदेवत्यं सप्तार्चिषिधृताहुतीः ॥ १६ ॥
 जुहुयादुद्रसूक्तेन तद्बुद्राग्रभारत ॥ होतव्याः समिधश्चात्र तत्र वा कर्कपलाशजाः ॥ १७ ॥ यवकृष्णतिलैर्होमः कर्तव्यो षष्ठशतं पुनः ॥ हुत्वा
 स्नानं च कर्तव्यं मध्यगिरेनधीमता ॥ १८ ॥ विप्रेण वेदविदुषा विधिबद्धं पाणिना ॥ स्थापयित्वा चतुःकोणे चतुःकुंभान्प्रशोभनान् ॥ १९ ॥
 पंचमं च पुनर्मध्ये चाक्षतं च बिभृषितम् ॥ स्थापयेद्दर्पणाक्रांतं सप्तार्चिणाभिर्मंत्रितः ॥ २० ॥ सौरेण तीर्थतोयेन पूर्णचन्द्रमलान्वितान् ॥ सर्वो
 न्यवौषधियुतान्यश्च भंगजलान्वितान् ॥ २१ ॥ पंचरत्नफलैर्युक्तं छात्राभिरपि वेष्टितान् ॥ गजाश्वरथ्या राजद्रवल्मीकाद्भद्रगोकुलात् ॥ २२ ॥
 सुशुद्धिमुदमान्नीय सर्वेष्वेव विनिक्षिपेत् ॥ चतुर्ष्वपि च कुंभेषु रत्नगर्भेषु मध्यमम् ॥ २३ ॥ गृहीत्वा ब्राह्मणं चात्र सौरान्मन्त्रानुदीरयेत् ॥
 नारीभिः सप्त संख्याभिरथाङ्गाभिरत्र च ॥ २४ ॥ भोजिताभिर्यथाशक्त्या माल्यवस्त्रविभूषणैः ॥ सविप्राभिश्च कर्तव्यं मृतवत्सामिपेचनम् ॥ २५ ॥
 दीर्घायुरस्तु बालोऽयं जीवपुत्राच भाविनी ॥ आदित्यचन्द्रमासार्धग्रहनक्षत्रमण्डलम् ॥ २६ ॥ शक्रः सलोकापालो वै ब्रह्मा विष्णुर्महेश्वरः ॥
 एते चान्ये च वै देवाः सदापांतु कुमारकम् ॥ २७ ॥ मासनिर्मासं हतमुद्गाच बालग्रहाः क्वचित् ॥ पीडां कुर्वतु बालस्य मामातृजनकस्य वै ॥ २८ ॥
 ततः शुक्लाम्बरधराः कुमारं पतिसंयुताः ॥ सप्तकंपूजयेद्भक्त्या पुष्पैर्गन्धैः फलैः शुभैः ॥ २९ ॥ काञ्चीं च ततः कृत्वा तिलपात्रोपरि स्थितम् ॥
 प्रतिमार्धमराजस्य गुरोरेव विनिवेदयेत् ॥ ३० ॥ वस्त्रकाञ्चनरत्नौघैर्भक्ष्यैः सवृतपायसैः ॥ पूजयेद्ब्राह्मणांस्तद्भद्रितशठ्यां विजयेत् ॥
 ॥ ३१ ॥ भुक्त्वा च गुरुरणयेयमुच्चार्य मंत्रं संततिः ॥ दीर्घायुरस्तु बालोऽयं यावद्दर्पणं शतं सुखी ॥ ३२ ॥ यात्किञ्चिदस्य दुरितं तत्क्षिप्तं वडामुखे ॥
 ब्रह्मारुद्रो विष्णुः स्कन्दो वायुः शक्रो हुताशनः ॥ ३३ ॥ रक्षंतु सर्वे दुष्टेभ्यो वरदायां तु सर्वदा ॥ एवमादीनि चान्यानि वदतः पूजयेद्गुरुन् ॥ ३४ ॥
 शक्तिः कपिलां दत्त्वा प्राणिपत्या विसर्जयेत् ॥ चरुं च पुत्रसंहिताप्रणम्य रविशंकरौ ॥ ३५ ॥ हुतशेषं तदानीयादादित्याय नमोऽस्तुते ॥

१ दक्षिणम्-६० पा० । २ कर्पूरसंयुतमित्यर्थः । ३ पंचमङ्गाः पंचपल्लवाः-इत्यर्थः ।

इदमेवाद्भुतयोगमद्भुतेषुचशस्यते ॥ ३६ ॥ कर्तुर्जन्मनिवृक्षाणोदिवान्तसंप्रशयत्तदा ॥ शान्त्यर्थशुक्लसप्तम्यामेतत्कुवन्नसदिति ॥ ३७ ॥
 पुण्यं पवित्रमायुष्यं सप्तमीस्नपनरविः ॥ कथयित्वानरश्रेष्ठतत्रैवांतरधीयत ॥ ३८ ॥ सचानेनविधानेनकार्तविर्योऽर्जुनो नृप ॥ संवत्स
 राणामयुतशशासपृथिवीमिमाम् ॥ आरोग्यं भास्करादिच्छेद्धनमिच्छेद्धुताशनात् ॥ ३९ ॥ शंकराज्ज्ञानमिच्छेत्तुगतिमिच्छेज्जनार्दनात् ॥ ४० ॥
 एतन्महापातकनाशानं स्यादप्यक्षयं वेदविदः पठति ॥ शृणोति यश्चैनमनन्यचेत्तस्तस्यापि सिद्धिमुनयो वदन्ति ॥ ४१ ॥ इति श्रीभवि
 ष्येमहापुराणे उत्तरपर्वीणश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे क्षपनसप्तमीव्रतवर्णनमाद्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॐ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
 अश्रुवेण शरीरेण सुपक्वेनापि किं फलम् ॥ माघस्नानविहनिनयत्यक्तं यदुनंदनम् ॥ १ ॥ प्रातःस्नानासमर्थानां शरीरं पश्य देहिनाम् ॥
 किं तेन वद कर्तव्यं माघे संसारभीरुणा ॥ २ ॥ कायक्लेशसहाना यौ न भवति यदूत्तमम् ॥ सौकुमार्यं शरीरस्य अचलत्वात्तथैव च ॥ ३ ॥
 कथंचताः सुरूपाः स्युः सुभगाः सुप्रजास्तथा ॥ सुकृतस्येह पुण्यस्य सर्वमेतत्फलं यतः ॥ ४ ॥ अल्पायासेन सुमहद्वेन पुण्यमवाप्यते ॥
 स्त्रीभिर्माघे मम ब्रूहि स्नानं तत्तुरमाधवा ॥ ५ ॥ श्रूयतां पांडव श्रेष्ठ रहरस्य मृषिभाषितम् ॥ यन्मया कस्यचिन्नोक्तमचलास
 तमीव्रतम् ॥ ६ ॥ विद्याचंद्रमतीनामरूपौ दार्यगुणान्विता ॥ आसीत्कुरुकुलश्रेष्ठमगधस्य विलासिनी ॥ ७ ॥ तनुमध्यामुजधनीर्पीनोन्नतपयोधरा ॥
 सम्यग्विभक्तावयवपूर्णचन्द्रनिभानना ॥ ८ ॥ सौंदर्यसौकुमार्यंच तस्याः कामेन गीयते ॥ यस्याः संदर्शनं देवकामः कामातुरो भवेत् ॥ ९ ॥
 मूर्तिः शशधरस्येव यनानन्दकारिणी ॥ वशीकरणविद्येव सर्वलोकमनोहरा ॥ १० ॥ एकस्मिन् दिवसे प्रातः सुमुखस्थितया तथा ॥
 चिन्तिता हृदये राजन्तं संसारस्यानवस्थितिः ॥ ११ ॥ सन्निमज्ज्याजगदिदं विषये कायसागरे ॥ जन्ममृत्युजराग्राहं न कश्चिदवबुद्ध्यते ॥ १२ ॥
 अपाको भूतभाण्डानां धातुशिल्पिविनिर्मितम् ॥ स्वकर्मधनसंवीतं पच्यते बालवाह्निना ॥ १३ ॥ येषां तिदिवसाः पुंसो धर्मकामार्थवर्जिताः ॥
 न ते पुनरिहायांति हरभक्तानरा यथा ॥ १४ ॥ स्नानदानतपो होमः स्वाध्यायः पितृतर्पणम् ॥ यस्मिन् दिने न क्रियते वृथा स दिवसो नृणाम् ॥
 ॥ १५ ॥ पुत्राणां दारगृहकसमासं हिमानसम् ॥ वृकीवोरणमासाद्य मृत्युद्वारा यगच्छति ॥ १६ ॥ इत्येवं चितयित्वा तु वश्ये च द्रुमं ततः ॥

वसिष्ठस्याश्रमपुण्यजगामगजगामिनी ॥ १७ ॥ वसिष्ठमृषिमसीनं प्रणम्य विनयात्ततः ॥ कृताञ्जलिपुटं कृत्वा हृदं च नमस्कृत्य ॥ १८ ॥
 ॥ इन्दुमत्युवाच ॥ दशसूनासमश्च दशचक्रिसमो ध्वजः ॥ दशध्वजसमावेश्या दशवेद्यासमो नृपः ॥ १९ ॥ मयानदन्तं नहुतं नोपवास
 व्रतं कृतम् ॥ भक्त्यानपूजितः शम्भुः श्रितो नैको धनी नरः ॥ २० ॥ सांप्रतं वर्तमानाया व्रतां किंचिद्द्रव्यमे ॥ येन दुःखांबुषा पौघा दुत्तरामि
 भवार्णवात् ॥ २१ ॥ एतदस्याः सुबहुशः श्रुत्वा धर्मपरंतपः ॥ वसिष्ठः कथयामास महाकारुणिको मुनिः ॥ २२ ॥ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥
 माचस्यसितसप्तम्यां सर्वकामफलप्रदम् ॥ तपःसौभाग्यजननं स्नानं तव वरानने ॥ २३ ॥ कृत्वा षष्ठ्या मे भक्तं सप्तम्यां निश्चलं जलम् ॥
 रात्र्यंते चालयेथास्त्वं दत्त्वा शिरसि दीपकम् ॥ २४ ॥ माघस्य सितसप्तम्यां च लंचालितं मया ॥ जलमलानां सर्वेषां कृतं न च लनंतथा ॥ २५ ॥
 वसिष्ठ वचनं श्रुत्वा तस्मिन्नेवाहनिनृप ॥ सर्वचकारेन्दुमतीक्ष्णानंदानं यथाविधि ॥ २६ ॥ त्र्यहस्नानप्रभावेण मुक्त्वा भोग्या न्यथेप्सितात् ॥
 इन्द्रलोकैः परः संघेनायकत्वमवापसा ॥ २७ ॥ अचलासप्तमी स्नानं कथितं च विज्ञापते ॥ सर्वपापप्रक्षमं सुखसौभाग्यवर्द्धनम् ॥ २८ ॥
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सप्तमी स्नानमाहात्म्यं श्रुतं न च विशेषतः ॥ सांप्रतं श्रोतुमिच्छामि विधिं मंत्रसमन्वितम् ॥ २९ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 एकभक्तेन संतिष्ठेत् षष्ठ्यां संपूज्य भास्करम् ॥ सप्तम्यां तु ब्रजे त्रातः सुगंभीरं जलाशयम् ॥ ३० ॥ सरित्संगतं डागं च देवखातमथापि वा ॥ सुखा
 वगाहसलिलं दुष्टसत्त्वरैर्दूषितम् ॥ ३१ ॥ पशुभिः पक्षिभिश्चैव जलजैर्मत्स्यकच्छपैः ॥ न जलंचालयेत्ते यावत्तावत् स्नानं समाचरेत् ॥ ३२ ॥ नमस्ते
 रुद्ररूपाय रसानांपतये नमः ॥ वरुणाय नमस्तेऽस्तु हरि वासनमोऽस्तुते ॥ ३३ ॥ यावज्जन्म कृतं पापं मया जन्ममुसप्तम् ॥ तन्मे रोगंच क्षो
 कंच माकरीहंतु सप्तमी ॥ ३४ ॥ जननी सर्वभूतानां सप्तमी सप्तसातिके ॥ सर्वव्याधिहरे देवि नमस्ते रविमंडले ॥ ३५ ॥ जलोपरितरं दीपं स्ना
 त्वा संतर्प्य देवताः ॥ चंदनेन लिखेत्पद्मपत्रं सकर्णिकम् ॥ ३६ ॥ मध्ये शर्वपत्निकं प्रणवेन तु पूजयेत् ॥ भातुं शक्रे दले पूज्य रविं वैश्वान
 रे दले ॥ ३७ ॥ याम्येविवस्वा नैर्ऋत्ये भास्करस्येति पूजयेत् ॥ पश्चिमे सविता पूज्यः पूज्यो कौवायुना जले ॥ ३८ ॥ सौम्ये सहस्राकरिणः शेषे

सर्वात्मनेति च ॥ पूज्याः श्रणवपूर्वास्तु नमस्कारं तं योजिताः ॥ ३९ ॥ पुष्पैः सुगन्धधूपैश्च वस्त्रेण च्छाद्य भास्करम् ॥ विसर्जयेत्ततः पश्चात्स्व
 स्थानं गम्यतामिति ॥ ४० ॥ ताम्रपात्रे सुविस्तीर्णैर्मृन्मये वायुधिष्ठिर ॥ स्थापयेत्तिलचूर्णं च सघृतं सगुडं तथा ॥ ४१ ॥ काञ्चनं तालकं कृत्वा ब्रह्म
 सिक्तं स्तिलचूर्णकम् ॥ संस्थाप्य रक्तवस्त्रैस्तु पुष्पैर्धूपैस्तथा चयेत् ॥ ४२ ॥ ततस्तं ब्राह्मणे दद्याद्दत्त्वा भोजनं तालकम् ॥ आदित्यस्य प्रसादेन प्रातः
 स्नानफलं भवेत् ॥ ४३ ॥ दुष्टदौर्भाग्यदुःखेभ्यो मया दत्तं तु तालकम् ॥ ततस्तं तालकं कृत्वा ब्राह्मणायोपपादयेत् ॥ ४४ ॥ स पुत्रपशुभृत्याये मेऽर्को
 यंप्रीयतामिति ॥ ततो व्रतोपदेशं पूजयेद्ब्रह्मगोतिः ॥ ४५ ॥ विप्रानन्यान्यथाशक्त्या पूजयित्वा गृहं व्रजेत् ॥ एतत्ते कथितं कार्यैरूपसौभा
 र्यकारकम् ॥ ४६ ॥ अचलासप्तमीस्नानं सर्वकामफलप्रदम् ॥ ४७ ॥ इति पठति य इत्थं ॥ शृणोति प्रसंगात्कलिकलुपहरवैसप्तमीस्ना
 नमेतत् ॥ मतिमपि नयनानां यो ददाति प्रसंगात्सुरभवनगतोऽसौ पूज्यते देवसर्वैः ॥ ४८ ॥ इति श्रीभविष्य महापुराणे उत्तरपर्वणि
 श्रीकृष्णशुधिष्ठिरसंवादेऽचलासप्तमीव्रतविधिवर्णनं नाम त्रिपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 बुधाष्टमीव्रतं भूयो ब्रवीमि शृणु पांडव ॥ येन चीर्णेन नरकं नरः पश्यति न क्वचित् ॥ १ ॥ पुराकृतयुगस्यादौ इलोरजा बभूवह ॥ बहुभु
 त्यमुहन्मित्रमंत्रिभिः परिवारितः ॥ २ ॥ जगाम हिमवत्पाशैर्महादेवेन वारितः ॥ योऽन्यः प्रविशते भूमौ सास्त्री भवति निश्चितम् ॥ ३ ॥
 सराजामृगसंगेन प्राविशत्तदुमावने ॥ एकाकी तुरगोपेतः क्षणात्स्त्रित्वं जगाम ह ॥ ४ ॥ सावभ्रामवने शून्यपीनो व्रतपयोधरा ॥ कुतोऽहमगते
 त्येवं न वबुध्यत किंचन ॥ ५ ॥ तां ददर्श बुधः सौम्या रूपौ दायगुणान्विताम् ॥ अष्टम्यां बुधवारिणस्तस्यास्तुष्टो बुधो ग्रहः ॥ ६ ॥
 दधौ गर्भतुदुरे इलायारूपतोषितः ॥ पुत्रमुत्पादयामास योऽसौ स्यातः पुरुरवाः ॥ ७ ॥ चंद्रवंशकरो राजा आद्यः सर्वमर्हीक्षिताम् ॥
 ततः प्रभृति पूज्येयमष्टमि बुधसंयुता ॥ ८ ॥ सर्वपापशमनी सर्वोपद्रवनाशिनी ॥ अथान्यदपि ते विचित्रमर्थं राजकथानकम् ॥ ९ ॥
 आसीद्वाजा विदेहानां मिथिलायां सर्वैरिभिः ॥ संग्रामे निहतो वीरस्तस्य भार्या दंरिद्रिणी ॥ १० ॥ ऊर्मिलानां सवभ्राममहर्बालकसंयुता ॥
 अवन्ति विषयं प्रातः ब्राह्मणस्य निवेशने ॥ ११ ॥ चकारोदरपूर्यर्थं नित्यं कंदनपेषणे ॥ हत्वा सास्तोकं गोधूमान् ददौ बालकयोस्तदा ॥ १२ ॥

कारुण्यान्मातृवात्सल्यात्पुत्रासंपीड्यमानयोः ॥ कालेनबहुनासाध्वीपंचत्वमगमच्छुभा ॥ १३ ॥ पुत्रस्तस्याविदेहायांगत्वास्वपितुरासने ॥
 उपविष्टः सत्वयोगाद्भुजगमनाकुलः ॥ १४ ॥ अन्विष्यधर्मराज्ञावैसाकन्यामिथिवंशजा ॥ विवादिताहिताभर्तुःसामहानायिकाऽभवत् ॥
 ॥ १५ ॥ इयामलानाभचार्वर्गप्रसिद्धाश्रूयते श्रुतौ ॥ तामुवाचवरारोहांधर्मराजःस्वयंप्रियाम् ॥ १६ ॥ बहस्वसर्वव्यापारं इयामलेत्वंगृहमम
 ॥ कुरुस्वजनभृत्यानां दानक्षेपं यथेप्सितम् ॥ १७ ॥ किं त्वेते पंजराः सप्तकलकैरतिथं त्रिताः ॥ कदाचिदपिनोद्धाट्यास्त्वयावैदेहमदिनि ॥
 ॥ १८ ॥ एवमस्ति त्वत्साप्युक्ता निजकर्मचकारह ॥ कदाचिद्वाकुलीभूते धर्मराजे विदेहजा ॥ १९ ॥ लद्धाट्यत्वाप्रथमं ददर्श
 जननीं स्वकाम् ॥ सापच्यमाना कंदतीर्षिण्यैर्मिकैरैः ॥ २० ॥ हेलयाक्षिप्यते बद्धा तत्तलैः पुनः पुनः ॥ तथैव तालकंदत्वाव्री
 ङिता सामनस्विनी ॥ २१ ॥ द्वितीये पंजरे तद्गन्माता मे वददर्शह ॥ सुधावच्छिद्यमानां तालशिला तले पृष्ठे केन तु ॥ २२ ॥ तृतीये पंजरे तद्गतां ददर्श
 स्वमातरम् ॥ क्रकचैः पाट्यते मूर्ध्नि घंटा युक्तैः करोल्वणैः ॥ २३ ॥ चतुर्थे पंजरे स्थाने भीषणैर्दरुणाननैः ॥ भक्ष्यमाणैः इवापदैश्चक्रंदं
 तीतां पुनः पुनः ॥ २४ ॥ पंचमे निहितां भूमौ कंठे पादेन पीडिताम् ॥ संदर्शैर्वनघातैश्च विदीर्णा क्रियेते रूपा ॥ २५ ॥ षष्ठे च क्षुब्धं त्रगतां मस्ते केमुद्राह
 तां ॥ संपीड्यमाना मनिशं सुहृदा खंडं खंडवत् ॥ २६ ॥ सप्तमे पंजरे चीर्णस्वनां पूति सुगंधिनीम् ॥ दृष्ट्वा तथा गतां तां तु मातरं दुःस्वकर्षिता ॥
 ॥ २७ ॥ इयामलाग्लानवदना किंचिन्नोवाच भामिनी ॥ अथागतं यमं प्राह सरोषा इयामलापतिम् ॥ २८ ॥ किं तवापहंतं राजन्मम मात्रा सुदारुणम् ॥
 येन यं विविधैर्घातैर्बध्यते बहुधा त्वया ॥ २९ ॥ यमः प्राह प्रियां दृष्ट्वा भद्रं ब्रुद्धा टितास्त्वया ॥ एते पंजराः सप्त निषिद्धा त्वं मया पुरा ॥ ३० ॥
 तव मात्रा सुतस्नेहाद्गोधूमा ये हताः किल ॥ किं जनानां सिते भद्रयेन रुष्टा ममोपरि ॥ ३१ ॥ ब्रह्मस्वंप्रणयादुक्तं दहत्या सप्तमं कुलम् ॥ तदेव चो
 र्यरूपेण दहत्या चंद्रतारकम् ॥ ३२ ॥ गोधूमास्त इमे भूताः कृमिरूपाः सुदारुणाः ॥ यपुरा ब्राह्मणगृहे हतास्तत्र कृतेऽनया ॥ ३३ ॥ इयामलो
 वाच ॥ जानामि तदहं सर्वं न्यमेमात्रा कृतं पुरा ॥ तथापि त्वांसमासाद्य साच जा मातरं शुभम् ॥ ३४ ॥ मुच्यते कृमिराशित्वा तथा तदधुना कुरु ॥
 तच्छ्रुत्वा चितया विष्टाश्चिरं स्थित्वा जादताम् ॥ ३५ ॥ धर्मराजः सहासीनां प्रियां प्राणधनं धरीम् ॥ इतश्च सप्तमेऽतीति जन्मनि ब्राह्मणी शुभा ॥ ३६ ॥

आसीत्तस्मिन्स्वयासंगात्सखीनां पर्युपासिता ॥ बुधाष्टमीसुसंपूर्णार्थोक्तफलदायिनी ॥ ३७ ॥ तत्फलं यदिदास्यस्यैसत्यंकृत्वाममाप्रतः ॥
 तेनमुच्येततेमातारकात्पापसंकटात् ॥ ३८ ॥ तच्छ्रुत्वा त्वरितं स्नात्वा ददौ पुण्यं स्वकंकृतम् ॥ स्वमातुः श्यामला तु दद्याते नमो क्षंजगमसा ॥ ३९ ॥
 ऊर्मिलारूपसंपन्नादिव्यदेहधराशुभा ॥ विमानवरमारुढादिव्यमाल्यां वरावृता ॥ ४० ॥ भर्तुः समीपे स्वर्गस्था दृश्यते दद्यात्पि सा जनैः ॥
 बुधस्य पाशैर्नभसि मिथिराजसमीपतः ॥ ४१ ॥ विस्फुरन्ती महाराजबुधाष्टम्याः प्रभावतः ॥ ४२ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ यद्येवं प्रव
 राकृष्णसातिथ्यैर्बुधाष्टमी ॥ तस्या एव विधिं ब्रूहि विधानं च विज्ञेयतः ॥ ४३ ॥ तस्या एव विधिं ब्रूहि यदि तुष्टोऽसि मे प्रभो ॥ ४४ ॥ श्रीकृष्ण
 उवाच ॥ ॥ शृणु पांडव त्नेन बुधाष्टम्या विधिं शुभम् ॥ यदा यदा सिताष्टम्या बुधवारो भवेद्वादि ॥ ४५ ॥ तदा तदा च सा ग्राह्या एकमेका
 शनैर्नृभिः ॥ स्वात्मानद्यां तु पूर्वाह्ने गृहीत्वा कलशं नवम् ॥ ४६ ॥ जलपूर्णं तु सद्रव्यपूर्णं पात्रसमन्वितम् ॥ अष्टवारं प्रकर्तव्या विधानैस्तु पृथ
 कपृथक् ॥ ४७ ॥ प्रथमामोदकैः कार्या द्वितीया फेणकैस्तथा ॥ तृतीया घृतपूषैश्च तृथी वटकैर्नृप ॥ ४८ ॥ पंचमी शुभ्रकारैश्च षष्ठी सोहालैः कस्त
 था ॥ अशोकवर्तिभिः शुभ्रैः सप्तमी खंडसंयुतैः ॥ ४९ ॥ अष्टमी फलपुष्पैश्च केवलखंडफेणिकैः ॥ एकक्रमेण कर्तव्याः सुहृत्स्वजनबांधवैः ॥
 ५० ॥ सहकृत्वा स्थितैर्भोज्यं भोक्तव्यं स्वस्थमानसैः ॥ उपोष्याणामिदं श्रेष्ठं कथयिद्विः शनैः शनैः ॥ ५१ ॥ श्रुत्वाष्टमी बुधस्यापि माहात्म्यं
 भोजनं त्यजेत् ॥ तावदेव हि भोक्तव्यं कथायावत्समाप्यते ॥ ५२ ॥ तथा शुक्त्वा बुधस्याग्रे आचम्य च पुनः पुनः ॥ विप्राय वेदविदुषे तं शुभं प्र
 तिपादयेत् ॥ ५३ ॥ साक्षतं सहिरण्यं च जतरूपमयं शुभम् ॥ अर्चितं विधैः पुष्पैर्धूपदपैः सुगंधिभिः ॥ ५४ ॥ पीतवस्त्रैः समाच्छन्नं बुधसो
 मात्मजाकृतिम् ॥ माषकेण पुर्वेण न तदर्थं न वा पुनः ॥ ५५ ॥ ॥ अंबुधायनमः ॥ ॥ असोमात्मजायनमः ॥ ॥ अंबुबुद्धिनाशनायनमः ॥
 अंबुबुद्धिप्रदायनमः ॥ ॥ अंताराजातायनमः ॥ ॥ असौम्यग्रहायनमः ॥ ॥ असौम्यग्रहायनमः ॥ ॥ एते पूजामंत्राः ॥ ॥ एते पूजामंत्राः ॥
 अष्टमी तु यदा पूर्णताराजर्षिसत्तम ॥ ब्राह्मणान्भोजयेदष्टौ गां दद्याच्च स वत्सकाम् ॥ ५६ ॥ वस्त्रालंकरणैः सर्वभूषणैर्विधैरपि ॥ सपत्नी
 कंसमभ्यर्च्य कर्णमात्रागुलीयैकैः ॥ ५७ ॥ मंत्रेण निनकोति यदद्यादेवं समाचरन् ॥ बुधोऽयं प्रतिगृह्णातु द्रव्यस्योऽयं बुधः स्वयम् ॥ ५८ ॥

दीयतेबुधराजायतुष्यतांचबुधोमम ॥ ५९ ॥ ॥ इति दानमंत्रः ॥ ॥ बुधःसौम्यस्तारकेयोरराजपुत्रहलापतिः ॥ कुमारोद्विजराजस्ययः
 पुरुरवसःपिता ॥ ६० ॥ ॥ इतिप्रतिग्रहणमंत्रः ॥ ॥ दुर्बुद्धिबाधजनितंनशयित्वाचमेबुधः ॥ सौख्यंचसौमनस्यंचकरोतुशशिनंदनः ॥
 ॥ ६१ ॥ इत्युच्चार्यगृहीत्वातुदद्यान्मंत्रपुरःसरम् ॥ सप्तजन्मनिराजेन्द्रजातोजातिस्मरोभवेत् ॥ ६२ ॥ धनधान्यसमायुक्तःपुत्रपौत्रप्रवद्ध
 नम् ॥ दीर्घायुर्विपुलान्भोगान्भुक्त्वाचैवमहीतले ॥ ६३ ॥ ततःसुतीर्थैर्मरणंध्यात्वा नारायणंविभुम् ॥ मृतोऽसौस्वर्गमाप्नोतिपुरंदरसमो न
 रः ॥ ६४ ॥ वसतेयावदासृष्टेःपुनराभूतसंप्लवम् ॥ एवमेतन्मयाख्यातंव्रतानामुत्तमव्रतम् ॥ ६५ ॥ एतदेवमयाख्यातंयुद्धंपार्थबुधाष्टमी ॥
 यांश्रुत्वाब्रह्महागोक्षःसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ६६ ॥ यश्चाष्टमंबुधयुतांसमवाप्यभक्त्यासंपूजयेद्बुधमुत्तंकनपृष्ठसंस्थम् ॥ पक्वान्नप्राप्तसहितैः
 सहिरण्यवस्त्रैःपश्येदसौयमपुरंनकदाचिदेव ॥ ६७ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणोत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंचादबुधाष्टमीव्रतवर्ण
 नंनामचतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ अ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ जन्माष्टमीव्रतंब्रूहिहविस्तेरेणममाच्युत ॥ कस्मिन्कालेसमुत्प
 न्नोकिंपुण्यंकोविधिःस्मृतः ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ हतेकंसासुरेदुष्टेमथुरायायुधिष्ठिर ॥ देवकीमांपरिष्वज्यकृत्वोत्संगेरुरोदह ॥
 ॥ २ ॥ तत्रैवंगवादनंमंचारूढजनोत्सवे ॥ मल्लयुद्धेपुरावृत्तेसमेतेकुराऽन्धके ॥ ३ ॥ स्वजनैर्वैद्युभिःस्निग्धैःसमस्त्राभिःसमावृते ॥ वसु
 देवोऽपितत्रैववात्सल्यात्प्ररुरोदह ॥ ४ ॥ समाकृष्यपरिष्वज्यपुत्रपुत्रेत्युवाचह ॥ सगद्गदस्वरोदीनोवाष्पपर्याकुलेक्षणः ॥ ५ ॥ बल
 भद्रंचमाचैवपरिष्वज्यमुदापुनः ॥ अधमेसफलंजन्मजीवितंयत्सुजीवितम् ॥ ६ ॥ यदुभाभ्यामुपुत्राभ्यांसमुद्धतःसमागमः ॥ एववैषणदां
 पत्येहपुष्टंथाह्वभूत् ॥ ७ ॥ प्रणिपत्यजनाःसर्वेवभूवृत्तेप्रहर्षिताः ॥ एवमहोत्सवंदृष्ट्वामामाहसकलो जनः ॥ ८ ॥ प्रसादःक्रियतांनथलोक
 स्यास्यप्रसादतः ॥ यस्मिन्दिनेजगन्नाथदेवकीत्वामजीजनत् ॥ ९ ॥ तदिनेदेहिदैवकुंडकुर्मस्तेन्नमोनमः ॥ सम्यग्भक्तिप्रपन्नानांप्रसादंकु
 रुकेशव ॥ १० ॥ एवमुक्तेजनैर्वनवसुदेवोऽतिविस्मितः ॥ विलोक्यबलभद्रंमांचकृत्वारुरोदह ॥ ११ ॥ एवमस्त्वितिलोकानांकथय
 स्वयथातथा ॥ ततश्चापितुरादेशात्तथाजन्माष्टमीव्रतम् ॥ १२ ॥ मथुरायांजनौघाग्रपार्थसम्यक्प्रकाशितम् ॥ पौरजनाजन्मदिनंवैषवैषम

मोदितम् ॥ १३ ॥ पुनर्जन्माष्टमालोकेकुर्वतुब्राह्मणादयः ॥ क्षत्रियावैश्यजतीयाःशूद्रायेन्येऽपिधार्मिकाः ॥ १४ ॥ सिंहराशिगतेसूर्यगणे
 जलदकुले ॥ मासिभाद्रपदेऽष्टम्यां कृष्णपक्षेऽर्धरात्रिके ॥ १५ ॥ वृषराशिस्थितेचन्द्रेनक्षत्रोहिणियुते ॥ वसुदेवेनदेवक्यामहंजतो ज
 नाःस्वयम् ॥ १६ ॥ एवमेतत्समाख्यातंलोकजन्माष्टमव्रतम् ॥ भगवत्पार्श्वतोराजन्वदुःखंमहोत्सवम् ॥ १७ ॥ मथुरायास्ततःपश्चाच्छोकै
 रख्यातिगमिष्यति ॥ शान्तिरस्तुसुखंचास्तुलोकाःसंतुनिरामयाः ॥ १८ ॥ शुधिष्ठिरउवाच ॥ तत्कीदृशव्रतंदेवलोकैःसर्वैरनुष्ठितम् ॥ जन्मा
 ष्टमव्रतंनमपवित्रंपुरुषोत्तम ॥ १९ ॥ येनत्वंतुष्टिमायासिलोकानांप्रभुरव्ययः ॥ एतन्मेभगवन्ब्रूहिप्रसादान्मधुसूदन ॥ २० ॥ श्रीकृष्णउ
 वाच ॥ पार्थतद्विषयेप्राप्तेदंतथावनपूर्वकम् ॥ उपवासस्यनियमंशृण्वीयाद्राक्षिभाविताः ॥ २१ ॥ एकैर्नवोपवासेनकृतेनकुरुनंदन ॥ सकृज्जन्मकृतं पापं
 मुच्यतेनात्रसंशयः ॥ २२ ॥ उपावृतस्यपापेभ्योयस्तुवासोऽगुणैःसह ॥ उपवासःसर्वज्ञेयःसर्वभोगविवर्जितः ॥ २३ ॥ ततःज्ञात्वाचम
 ध्यात्वेनद्वादौविमलेजले ॥ देव्याःशुशोभनंकुर्याद्वैक्याःसूतिकागृहम् ॥ २४ ॥ पद्मरागैःपत्रनेत्रैर्मण्डितंचर्चितंशुभैः ॥ रम्यंतुवनमालाभी
 रक्षामणिभिभूषितम् ॥ २५ ॥ सर्वगोकुलवत्कार्यगोपीजनसमाकुलम् ॥ घण्टामर्दलसद्गीतमाङ्गल्यकलशान्वितम् ॥ २६ ॥ यवार्धस्वस्ति
 काकुडचैःशङ्खवादित्रसंकुलम् ॥ बद्धासुरालोहखट्वैःप्रियच्छागसमन्वितम् ॥ २७ ॥ धान्येविन्यस्यमुशलंरक्षितंरक्षणलकैः ॥ षष्ठ्यादे
 व्याश्रंसंपूर्णैर्वैविधैःकृतैः ॥ २८ ॥ एवमादियथाशेषकर्तव्यसूतिकागृहम् ॥ एतन्मध्यप्रतिष्ठाप्यासाचाप्यष्टविधास्मृता ॥ २९ ॥
 काञ्चनीराजतीताम्रापैतलीमृन्मयीतथा ॥ दूर्वाणिमयिचैवकर्णिकालिखिताथवा ॥ ३० ॥ सर्वलक्षणसंपन्नापर्यैकैश्चाद्रुसुतिका ॥ प्रतप्त
 काञ्चनाभासामयासहतपस्विनी ॥ ३१ ॥ प्रस्तुताचप्रसूताचतत्क्षणञ्चप्रहर्षिता ॥ मांचापिबालकंसुतंपर्यैकेस्तनपायिनम् ॥ ३२ ॥
 श्रीवत्सवक्षसंपूर्णनीलपलदलच्छविम् ॥ यशोदाचापितत्रैवप्रसूताचतत्क्षणञ्चप्रहर्षिता ॥ ३३ ॥ तत्रेदेवगृहंनगायक्षविद्याधारनराः ॥ प्रणताः
 पुण्यमालाग्रव्यग्रहस्ताःसुरासुराः ॥ ३४ ॥ संचरंतइवाकाशेप्राकारैरुदितोदितैः ॥ वसुदेवोऽपितत्रैवखड्गचर्मधरःस्थितः ॥ ३५ ॥ कश्यपेवमुदे
 वोयमदितिश्चापिदेवकी ॥ शेषनागोबलीभद्राग्रशोदादित्यजायत ॥ ३६ ॥ नन्दःप्रजापतिर्दक्षोर्गर्गाश्चापिचतुर्मुखः ॥ एषोवतारोराजेन्द्रकं

सोऽयंकालनेमिजः ॥ ३७ ॥ तत्रकंसनियुक्तायेदानवाविधिधनुधाः ॥ तेचप्रहारिकाःसर्वसुमानिद्राविमोहिताः ॥ ३८ ॥ गोधेनुकुञ्जराश्चा
 स्यदानवाःशस्त्रपाणयः ॥ नृत्यंत्यप्सरसोहृष्टांगधर्वागीततत्पराः ॥ ३९ ॥ लेखनीयश्चतत्रवकालियोयसुनाह्वदे ॥ रम्यमेवविधिकृत्वादेवकी
 नवसूतिकां ॥ ४० ॥ तांपार्थपूजयेद्भक्त्यागन्धपुष्पाक्षतैःफलैः ॥ कूष्माण्डैर्नोलिकैरश्वत्थजैर्दोडिमीफलैः ॥ ४१ ॥ बीजपूरैःपूगफलैश्च
 कुचैश्चपुसैस्तथा ॥ कालदेशोद्भवैर्मृष्टैःपुष्पैश्चापियुधिष्ठिर ॥ ४२ ॥ ध्यात्वावतारंप्रागुक्तंमंत्रेणनेनपूजयेत् ॥ ४३ ॥ गायद्भिःकिन्नराद्यैः
 सततपरिवृतावेणुवीणानिनादैर्भृङ्गारादशकुम्भप्रवरकृतकरैःसंव्यमानासुनीन्द्रैः ॥ पर्यकेस्वास्तृतेयामुदिततरमनाःपुत्रिणिसम्यगास्तेसादे
 वीदेवमाताजयतिसुवदनादेवकीकांतरूपा ॥ ४४ ॥ पादावभ्यंजयंतीश्रीदेवक्याश्चरणंतिके ॥ निषण्णापङ्कजेपूज्यानमोदेव्यैचमंत्रतः ॥
 ॥ ४५ ॥ अदेवक्यैरनमः ॥ अथसुदेवायनमः ॥ अबलभद्रायनमः ॥ अश्रीकृष्णायनमः ॥ अमुभद्रायैरनमः ॥ अनन्दायनमः ॥ अयशोदा
 यैरनमः ॥ एवमादीनिनामानिसमुच्चार्यपृथक्पृथक् ॥ पूजयेद्युद्धिजाःसर्वैस्त्रीशूद्राणाममंत्रकम् ॥ ४६ ॥ विध्यंतरमपीच्छतिकेचिदत्रद्विजो
 तमाः ॥ चन्द्रोदयेशशङ्कायार्घ्यंदद्याद्धरिस्मरेत् ॥ ४७ ॥ अनवंवामनंशौरिवैकुण्ठंशूरुषोत्तमम् ॥ वासुदेवंहृषीकेशंमाधवंमधुसूदनम् ॥
 ॥ ४८ ॥ वाराहंपुण्डरीकाक्षंनृसिंहंब्राह्मणप्रियम् ॥ दामोदरंपद्मनाभंकेशवंगरुडध्वजम् ॥ ४९ ॥ गोविन्दमच्युतंकृष्णमनंतमपराजितम् ॥
 अधोक्षजंजगद्बीजंस्थित्यंतकारणम् ॥ ५० ॥ अनादिनिधनंविष्णुत्रैलोक्येशंत्रिविक्रमम् ॥ नारायणंचतुर्बाहुंशखचक्रगदाधरम् ॥ ५१ ॥
 पीतांबरधरंनित्यंवनमालाविभूषितम् ॥ श्रीवत्साङ्कजगत्सेतुंश्रीधरंश्रीपतिहरिम् ॥ ५२ ॥ योगेश्वराययोगेशंभवाययोगपतयेगोविन्दायनमो
 नः ॥ इतिज्ञानमन्त्रः ॥ यज्ञेश्वराययज्ञसंभवाययज्ञपतयेगोविन्दायनमो नमः ॥ ५३ ॥ इत्यनुलेपनाध्याद्यार्चनधूपमंत्रः ॥ विश्वायविश्वेश्वरा
 यविश्वसंभवायविश्वपतयेगोविन्दायनमो नमः ॥ ५४ ॥ इतिनैवेद्यमन्त्रः ॥ धर्मेश्वरायधर्मपतयेधर्मसंभवायगोविंदायनमो नमः ॥ ५५ ॥ इति
 दीपासनमंत्रः ॥ क्षीरोदारणवसंभूतअत्रिनेत्रसमुद्भवागृहाणार्घ्यंशशङ्खेन्द्रोरोहिण्यासहितोमम् ॥ ५६ ॥ स्थंडिलेस्थापयेद्वंसचन्द्रोरोहिणींति

था ॥ देवकीं वसुदेवं च यशोदानन्दमेव च ॥ ५७ ॥ बले देवं तथा पूज्य सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ अर्द्धरात्रे सोऽर्द्धरापातयेद्बुद्धसापिषा ॥ ५८ ॥ ततो वह्नापनंष
 धीनामादिकरणसमाकर्तव्यं तत्क्षणं तत्राप्रभते नवमीदिने ॥ ५९ ॥ यथा ममतथा कार्यं भगवत्यामहोत्सवम् ॥ ब्राह्मणान्भोजयेच्छतयामेभ्यो द
 द्याच्च दक्षिणामर्चयेत् ॥ ६० ॥ हरिण्यं कश्चिन्नगावो वासांसि कुसुमानि च ॥ यद्यदिष्टतमं तत्कृष्णो मे प्रीयतामिति ॥ ६१ ॥ यदेवं देवकी देवि वसुदेवा दर्ज
 नत् ॥ भौमस्य वसुदेवो गुह्यैतस्मै ब्रह्मात्मने नमः ॥ ६२ ॥ सुजन्मवासुदेवा गोब्राह्मणहिताय च ॥ शान्तिरस्तु शिवं च ॥ इत्युक्त्वा तु विसर्जयेत् ॥
 ॥ ६३ ॥ एवमं कुरुते देव्या देवक्याः सुमहोत्सवम् ॥ वर्षे वर्षे भगवतो मद्रक्ताधमं नन्दन ॥ ६४ ॥ नरो वायदिवानरीयथोक्तफलमाप्नुयात् ॥
 पुत्रं संतानमारोग्यं धनधान्यादिसद्गहम् ॥ ६५ ॥ शालीशु यवसंपूर्णमण्डलं सुमनोहरम् ॥ तस्मिन्नाष्ट्रे प्रभुमुक्ते दीर्घायुर्मनसं स्थितान् ॥
 ॥ ६६ ॥ परचक्रभयं नास्ति तस्मिन् ब्राह्मणेऽपि पाण्डव ॥ पर्जन्यः कामवर्षी स्यादीति भ्यो न भयं भवेत् ॥ ६७ ॥ यस्मिन् गृहे पाण्डुपुत्रक्रियते देव
 कीव्रतम् ॥ न तत्र मृतनिष्क्रान्तिर्न गर्भपतनं तथा ॥ ६८ ॥ न च व्याधिभयं तत्र भवेदिति मतिर्मम ॥ नैवैव जनसंयोगेन चापि कलहो गृहे ॥ ६९ ॥
 संपर्केणऽपि यः कश्चित् कुर्याज्जन्माष्टमीव्रतम् ॥ विष्णुलोकमवाप्नोति सोऽपि पार्थ न संशयः ॥ ७० ॥ जन्माष्टमीजनमनोनयनाभिरामापापा
 पहासपादिनां दितनं दगोपात् ॥ यो देवकीं स दयितां जयतीति हतस्यां पुत्रानवाप्य समुपैति पदं स विष्णोः ॥ ७१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्त
 रपर्वणि श्रीकृष्णशुधिष्ठिरसंवादे जन्माष्टमीव्रतवर्णनं नाम पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ शुक्ले भाद्र
 पदे चैव पक्षेऽष्टम्यां शुधिष्ठिर ॥ दूर्वाष्टमीव्रतं पुण्यं कुर्याच्छ्रद्धयान्वितः ॥ १ ॥ न तस्य क्षयमाप्नोति संतानं सप्तपौरुषम् ॥ नंदते वद्धते नित्यं
 यथा पूर्वतथा कुलम् ॥ २ ॥ शुधिष्ठिर उवाच ॥ कुत एषा समुत्पन्ना दूर्वाकस्माच्चिरायुषा ॥ कस्माच्च सापवित्रा चलो कनाथ ब्रवीहि मे ॥ ३ ॥
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ क्षीरोदसागरे पूर्वमथ्यमाने मृतीनां विष्णुना बाहुजंघाभ्यां यद्धृतो मन्दरो गिरिः ॥ ४ ॥ अस्मिन् तौ वै स वेगेन रोमाण्युद्धर्षिता निवौ ॥
 तान्येतां निजलोभोभिरुत्क्षिप्तान् तदणवात् ॥ ५ ॥ अजायत शुभादूर्वा रम्या हरितशाला ॥ एवमेषा समुत्पन्ना दूर्वा विधुत नूरा ॥ ६ ॥ त
 स्यात्प्रापारिविन्यस्तं मथिता मृतमुत्तमम् ॥ देवदानवगन्धर्वैश्च विद्याधरैस्तथा ॥ ७ ॥ तत्राप्यमृतकुंभस्य पेतुर्ब्रिष्यं दं विदधः ॥ तैरियं स्पृष्टमा

न्रभूद्वारस्याऽजराऽमरा ॥ ८ ॥ वंघ्रपापवित्रादैवैस्तुवादिताभ्यर्चितापुरा ॥ अष्टम्याफलपुष्पस्तुखजूरैर्ब्रालिकैरकैः ॥ ९ ॥ द्वाक्षोष्ट
 कपित्थैश्चवैरैल्लुकैस्तथा ॥ नारिर्गजबुकरैर्ब्रवीजपूरैश्चदाडिमैः ॥ १० ॥ दध्यक्षतैःसुपुष्पैश्चधूपनैर्वद्यदीपकैः ॥ मंत्रेणानेनराजेन्द्रशु
 णुष्वावहितेनच ॥ ११ ॥ त्वंदूवैर्मृतजन्मासिवादिताचसुरासुरैः ॥ सौभाग्यसंततिकृत्वासर्वकार्यकरीभव ॥ १२ ॥ यथाशाखाप्रशाखाभि
 र्विस्तृतासिमहीतले ॥ तथाममापिसंतनदेहित्वमजरामर ॥ १३ ॥ एवमेवांपुरापरार्थपूजितात्रिदशोत्तमैः ॥ तेषांपत्नीवधूभिश्चभगिनीभि
 स्तथैवच ॥ १४ ॥ पूजिताभ्यर्हितावाचागौरांराजश्छूयातथा ॥ मर्त्यलोकेवेदवत्यादमयंत्यापिसीतया ॥ १५ ॥ सुकेश्याचघृताच्या
 चरंभयाचसुकेश्या ॥ सहन्याकामकंदन्यामेनकोर्वंशिकादिभिः ॥ १६ ॥ स्त्रीभिरैवाचितादूर्वासोभाग्यसुखदायिनी ॥ स्नाताभिःशुचिवस्त्रा
 भिःसखीभिःसमुद्भजनैः ॥ १७ ॥ दत्त्वादानानिविभ्रेभ्यःफलदत्त्वाचयेत्प्रभोः ॥ तिलपिष्टकगोधूमसप्तधान्यानिपांडव ॥ १८ ॥ भक्षयित्वासुहृ
 त्मित्रसंबन्धिव्रजनेतथा ॥ यानार्योविचरिष्यतिव्रतमेतत्पुरातनम् ॥ १९ ॥ दूर्वाष्टमीतिविरुयांतपुण्यसंतानकारकम् ॥ ताःसर्वाःसुखसौभाग्यपुत्र
 पौत्रादिभिस्तथा ॥ २० ॥ मर्त्यलोकेचिरस्थित्वाततःस्वर्गताःपुनः ॥ देवैरानंदितास्तत्रभर्तुभिःसहबांधवैः ॥ २१ ॥ वसंतरममाणस्तायावदाभूत
 संपुष्टम् ॥ २२ ॥ मेघावृत्तेश्वरतलेहरितेवनतियासाष्टमीशुभफलासफलानभस्यो ॥ दूर्वाफलक्षततिलैःप्रतिपूज्ययोषिद्वैवष्टमुपयातिसुतैःसुहृ
 द्विः ॥ २३ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणोत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादोदूर्वाष्टमव्रतवर्णनं नामषट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥
 ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ कृष्णाष्टमीव्रतं पार्थ शृणु पापभयापहम् ॥ धर्मसंजननं लोकैरुद्रप्रीतिकरं परम् ॥ १ ॥ मासिमार्गशिरोप्रासेदंत धावन पूर्वकम् ॥
 उपवासस्य नियमं कुर्यान्नित्यं वा पुनः ॥ २ ॥ अशक्तशक्तेभेन गृहाग्निं क्रम्य बाह्वतः ॥ कृष्णाष्टम्या वर्षमेकं गुरुं पुष्ट्वा विचक्षणः ॥ ३ ॥
 ब्रह्मचारी जितक्रोधः शिवाचन जप रतः ॥ ततोऽपराह्ण समये स्नात्वा नद्यां विशुद्धधीः ॥ ४ ॥ शिवलिङ्गं समभ्यर्च्य सुमनाभिः सुगंधिभिः ॥
 गुग्गुलुंच शुभं दग्ध्वा दद्यान्नैव्यमुत्तमम् ॥ ५ ॥ ततो देवस्य पुरतो होमं कुर्यात्तिलैरुः ॥ मार्गशीर्ष शुभे मासि शंकरे त्यभिपूजयेत् ॥ ६ ॥
 गोमूत्रप्राशनं कृत्वा ततो भूमौ निशि स्वपेत् ॥ अतिरात्रस्य यज्ञस्य फलमाप्नोति मानवः ॥ ७ ॥ एवं पुण्ये पिसं पूज्य शंभुना मम हेश्वरम् ॥

कृष्णाष्टम्यांघृतंप्राश्यवाजपेयफलंभवेत् ॥ ८ ॥ माघमाहेश्वरंनामकृष्णाष्टम्यांप्रपूजयेत् ॥ निशिपतिवागवांशिरंगोमेधाष्टकमाप्नुयात् ॥ ९ ॥
 फाल्गुनेचमहादेवंसंपूज्यप्राशयेत्तिलान् ॥ राजसूयस्यज्ञस्यफलमष्टगुणंभवेत् ॥ १० ॥ चैत्रचस्थानुनामानंकृष्णाष्टम्यांशिवंजयेत् ॥
 यवाहारोश्वमेधस्यज्ञस्यफलमाप्नुयात् ॥ ११ ॥ वैशाखेशिवनामानमिद्वारात्रैकुशोदकम् ॥ पित्वापुरुषमेधस्यफलंदशगुणंभवेत् ॥ १२ ॥
 ज्येष्ठेषुपर्तितपूज्यगवांशृङ्गोदकंपिबेत् ॥ गवालक्षप्रदानस्यनरःफलमवाप्नुयात् ॥ १३ ॥ आषाढेचोत्रनामानमिद्वारंप्राश्यगोमयम् ॥
 वर्षाणानियुतंसाग्रंरुद्रलोकमेहीयते ॥ १४ ॥ श्रावणेश्वरंनामानमिद्वारंकिंशिभक्षयेत् ॥ बहुस्वर्णस्यज्ञस्यनरःफलमवाप्नुयात् ॥ १५ ॥
 मासिमाद्रपदेऽष्टम्यांत्र्यंबकंनामपूजयेत् ॥ बिल्वपत्रांनिशिप्राश्यअन्नदीक्षाफलंभेत् ॥ १६ ॥ भवनमाश्विनेपूज्यप्राशयेत्तंदुलोदकम् ॥
 पौण्डरीकस्यज्ञस्यफलंशतगुणंभेत् ॥ १७ ॥ कार्तिकेरुद्रनामानंसंपूज्यप्राशयेद्दधि ॥ अग्निष्टोमस्यज्ञस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ॥ १८ ॥
 अब्दंतिभोजयेद्दिप्राञ्छिवभक्तिपरायणान् ॥ पायंसंमधुसंयुक्तंघृतंनसमाभिष्टुतम् ॥ १९ ॥ शस्त्याहिरण्यवासांसिभक्तयोतेभ्योनिवेदयेत् ॥
 सतिलाःकृष्णफलशाम्भूयभोज्येनसंयुताः ॥ २० ॥ द्वादशात्रप्रदातव्याश्छत्रोपानद्युगान्विताः ॥ निवेदयितरुद्राणांचकृष्णांपयस्विनीम् ॥
 ॥ २१ ॥ वर्षमेकंचरेद्वैरन्तर्यैणयोनरः ॥ कृष्णाष्टमिव्रतंभक्त्यातस्यपुण्यफलंशृणु ॥ २२ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तःसर्वैश्वर्यसमन्वितः ॥
 मोदतेभूपवन्नित्यमर्त्यलोकेशंतसमाः ॥ २३ ॥ अनेनविधिनादेवाःसर्वदेवत्वमागताः ॥ देवीदेवत्वमापन्नागुहस्कंदत्वमागतः ॥ २४ ॥
 ब्रह्माब्रह्मत्वमापन्नोद्ब्रह्मविष्णुत्वमागतः ॥ इन्द्रश्चदेवराजत्वंगणपतंगतः ॥ २५ ॥ नारीवापुरुषोवापिकृत्वाकृष्णाष्टमिव्रतम् ॥
 अखंडितंमहाराजपुण्यंप्राप्नोत्यनुत्तमम् ॥ २६ ॥ सूर्यकोटिप्रतीकाशैर्विमानैःसर्वकामिकैः ॥ रुद्रकन्यासमाकीर्णैर्हंससारससंयुतैः ॥ २७ ॥
 नृत्यवादित्रसंयुक्तेरुक्लृष्टचनिनादितैः ॥ दोघूयमानश्चमरैःस्तूयमानःसुरासुरैः ॥ २८ ॥ त्रिनेत्रःशूलपाणिश्चैवैश्वर्यसमन्वितः ॥
 आस्तेशिवपुरेतावद्यावत्कलेषुचाष्टकम् ॥ २९ ॥ इत्येतत्तेसमाख्यातंपार्थकृष्णाष्टमिव्रतम् ॥ यच्छुत्वासर्वपापेभ्योमुच्यतेनात्रसंशयः ॥ ३० ॥

कृष्णाष्टमव्रतमिदं शिवभार्वितात्मा सत्याशनैरुदितनामयुतैरुपोष्य ॥ कृष्णान्ददातिकलशान्सतिलात्रयुक्तान्योसौ प्रयाति पदमुत्तममिन्दु
 मौलेः ॥ ३१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादकृष्णाष्टमव्रतवर्णनं नाम सप्तपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥
 ॥ ४ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ब्रह्मपुत्रो महते जात्रिर्नाम महानृषिः ॥ तस्य पत्नी महाभाग अनसूया पतिव्रता ॥ १ ॥
 तयोः कालेन महता जातः पुत्रो महतपाः ॥ दत्तो नाम महायोगी विष्णोर्नामो महतीले ॥ २ ॥ द्वितीयो नाम लोकोस्मिन्नवधश्चेति विश्रुतः
 तस्य भार्या निर्दिनाम बभूव सहचारिणी ॥ ३ ॥ अष्टपुत्रा जीववत्सा स सर्वब्रह्मगुणैर्वृता ॥ अनयोर्विष्णुरूपेण लक्ष्मीश्चैवानदीस्मृता ॥ ४ ॥
 एवं तस्य स भार्यस्य योगाभ्यासरतस्य वा ॥ आजगमुः शरणं देवाः शुभैर्दयेन पीडिताः ॥ ५ ॥ ब्रह्मलब्धप्रसादेन दुतं गत्वा मरावतीम्
 संरुद्धां जभैर्दयेन दिव्यवर्षशतं नृप ॥ ६ ॥ दैत्यदानवसंयोगे पातालदेत्यभारत ॥ तस्य सैन्यमसंख्येयं दैत्यदानवराक्षसैः ॥ ७ ॥
 तेन निर्णाशिता देवाः सैर्द्रुचं द्रुमरुहणाः ॥ त्याजिताः स्वनिधिषण्या नित्यक्त्वा जगमुर्दिशो दश ॥ ८ ॥ अग्रतः प्रलयं यातः सेन्द्रदेवाभ्यादि
 ताः ॥ पृष्ठतोऽनुव्रजंति स्म दैत्या जंभपुरःसराः ॥ ९ ॥ युध्यन्तः शरसंघातैर्गदमुशालुमुद्गरैः ॥ नर्दन्तो वृषभा रूढाः केचिन्महिषवाहनाः ॥
 ॥ १० ॥ शरभैर्गण्डैकैर्व्याघ्रैर्वानैरभसैर्द्रुताः ॥ मुञ्चन्तो र्यातिपाषाणाच्छतश्रीस्तो मराञ्छरान् ॥ ११ ॥ यावद्विन्ध्यगिरिं प्राप्ता
 स्त तस्याश्रममण्डलम् ॥ अनघश्चानदीचैव दंपत्यं यत्र तिष्ठति ॥ १२ ॥ तयोः समीपं प्राप्तास्ते नराः शरणार्थिनः ॥ अनघोऽपि
 चतान्देवाँल्लीलैव सवासवान् ॥ १३ ॥ अभ्यन्तरे प्रविश्याथ तिष्ठन् विगतज्वराः ॥ तथेति नाम ते कृत्वा सर्वे तुष्टिसमास्थिताः ॥ १४ ॥
 दैत्या अपि द्रुतं प्राप्ताः ग्रन्थः प्रहरणैरनि ॥ इत्युच्चरु लवणावोरागुह्नीध्वं ब्राह्मणमुनेः ॥ १५ ॥ हुतं दुमाना क्षिप्य ध्वं पुष्पेण फलेपगान् ॥ अथा
 रोप्यान वंमूर्ध्नि दैत्या जगमुस्तदा श्रमान् ॥ १६ ॥ तत्क्षणाच्चापि दैत्यानां श्रीर्बभूव शिरो गतः ॥ इतः केनापि ते दृष्टान दृष्टा ध्यानाग्निना क्षणतः ॥ १७ ॥
 निस्तेजसो बभूवुर्हिनिः श्रीकामदुपडिताः ॥ देवैरपि गृहीतास्ते दैत्याश्च हरणे ॥ १८ ॥ रुदंतो निस्तनंतश्च निश्चेष्टा ब्रह्मकंटकाः ॥ ऋष्टिभिः
 करणैः शूलैस्त्रिशूलैः परिवर्धनैः ॥ १९ ॥ एवं ते प्रलयं जगमुस्तत्प्रभावान्मुनेस्तदा ॥ असुरा देवशस्त्रैर्विजिता इन्द्रेण वातिताः ॥ २० ॥ देवाश्च

पिस्वराष्ट्रेषु तस्थुः सर्वे यथापुरा ॥ सुरैरपि सुनेस्तस्तस्य देवेषु महिमाऽभवत् ॥ २१ ॥ ततः स सर्वलोकानां भवाय स ततोत्थितः ॥ कर्म
 णामनसा वाचाशुभान्येव समाचरत् ॥ २२ ॥ काष्ठकुड्यशिलाभूतज्वबाहुर्महातपाः ॥ ब्रह्मोत्तरनामतपस्तेपे सुनियतव्रतः ॥ २३ ॥
 नेत्रे हानिभिषेकृत्वा शुभोर्म्येविलोकयन् ॥ त्रीणि वर्षसहस्राणि दिव्यानीति हि नः श्रुतम् ॥ २४ ॥ तथोद्धरेतस्तस्तस्य स्थितस्यानिमिषस्य हि ॥
 योगाभ्यासप्रयत्नस्य माहिष्मत्याः पतिः प्रभुः ॥ २५ ॥ एकाह हृतमभ्येत्य कार्त्तवीर्यार्जुनो नृप ॥ शुश्रूषा विनयचक्रदिवा रात्रमतंद्रितः ॥ २६ ॥
 गात्रसंवाहनं पूजां मनसा चिंतितं तथा ॥ संपूर्णे नियमे वृते दृढतुष्टया समन्वितः ॥ २७ ॥ तस्मै ददौ वरान्पुष्टांश्चतुरभूरेते जसः ॥
 पूर्वबाहुसहस्रं तु सवै प्रथमं वरम् ॥ २८ ॥ अधर्माधीयमानस्य सः क्षिप्तस्मान्निवारणम् ॥ धर्मेण पृथिवीं जिप्त्वा धैर्येण वानुपालनम् ॥ २९ ॥
 संग्रामान्बुबहूँ जित्वा हत्वा वीरान्सहस्रशः ॥ संग्रामे युध्यमानस्य वधो मे स्याद्वरेः करात् ॥ ३० ॥ तेन दुष्टेन लोकेऽस्मिन्दत्तराज्यं महतीले ॥
 कार्त्तवीर्यस्य कैतेर्योगाभ्यासं सविस्तरम् ॥ ३१ ॥ चक्रवर्तिपदं चैव अष्टासिद्धिं समन्वितम् ॥ तेनापि पृथिवीकृत्स्ना सप्तद्वीपा स पर्वता ॥ ३२ ॥
 सप्तसुद्राकरवती धर्मेण विनिजिता ॥ तस्य बाहुसहस्रं तु प्रभावात्किल धीमतः ॥ ३३ ॥ यागाद्रथोद्ध्वजश्चैव प्रादुर्भवति मायया ॥
 दशयज्ञसहस्राणि तेषु द्वीपेषु सप्तसु ॥ ३४ ॥ निरगलानि वृत्तानि स्वयं ते तस्य पाण्डव ॥ सर्वयज्ञा महाबाहो प्रसन्नाभूरिदक्षिणाः ॥ ३५ ॥
 सर्वकाञ्चनवेदिकयाः सर्वयूषैश्च काञ्चनैः ॥ सर्वदेवैर्महाभागैर्विमानस्यैरलंकृताः ॥ ३६ ॥ गंधर्वैरप्सरसां भिक्षानिन्यमेवोपशोभिताः ॥
 तस्य यज्ञे जगुर्गंधर्वा धर्वा नारदस्तथा ॥ ३७ ॥ चरितं राजसिंहस्य महिमानं निरीक्ष्यसे ॥ तन्नूनं कार्त्तवीर्यस्य गतिं यास्यसि पार्थिव ॥ ३८ ॥
 यज्ञैर्दानैस्तपोभिर्वा विक्रमेण श्रुतेन च ॥ द्वीपेषु सप्तसु वै सङ्घर्मशरसनी ॥ ३९ ॥ व्यचरच्छयेन वद्यो वै दूरादारपश्यत ॥
 अनष्टद्व्यताचास्य न शोको न च वैक्लव्यः ॥ ४० ॥ प्रभावेन महाराजः प्रजधर्मेण रक्ष्य च ॥ पञ्चाङ्गीति सहस्राणि वर्षाणां विनराधिप ॥ ४१ ॥
 समुद्रवसनार्यां स च कवर्त्तुः भूवह ॥ स एव पशुपालो भूतेशः त्रपालः स एव च ॥ ४२ ॥ स एव वृष्ट्यां पर्जन्या यो गेत्वा दुर्जनो भवत् ॥
 सर्वबाहुसहस्रेण ज्याघातकठिनस्त्वचा ॥ ४३ ॥ वातिरा इमं सहस्रेण शोभ्यमाणे महोदधौ ॥ सहिना गमनुष्यं स्तुमाहिष्मत्यां महाद्युतिः ॥ ४४ ॥

कर्कोटाहेःसुताञ्जित्वापुरितत्रयवेशयेत् ॥ सर्वपत्नीसमुद्रस्यप्रावृङ्खलैर्बुजेक्षणम् ॥ ४५ ॥ क्रीडतेचमदेन्मत्तःप्रतिघातश्चकारह ॥ ललि
 ताक्रीडतातेनफलनिष्पन्दमालिनीम् ॥ ४६ ॥ छर्मीशुकुटिमत्येवशंकितस्येतिनर्मदा ॥ तस्यबाहुसहस्रेणक्षोभ्यमाणेमहोदधौ ॥ ४७ ॥
 भवंत्यालीननिश्चेष्टःपातालस्थामहासुराः ॥ तूर्णोद्धतामहाभगलीनहीनमहामतिः ॥ ४८ ॥ चकाराडोलयत्तादोःसहस्रेणससागरम् ॥
 क्रांतानिश्चलमृद्धानोबभूवुश्चमहोरगाः ॥ ४९ ॥ सायाह्नेकदलीखण्डान्निधातास्मिहताइव ॥ सर्वेविद्याधनुर्जाताःसुतिक्तपञ्चभिःशरैः ॥ ५० ॥
 लङ्काधिपमोहयित्वासबलरावणबलात् ॥ निजित्यवशमानियमाहिष्मत्यांबंधच ॥ ५१ ॥ ततोभ्येत्यपुलस्त्यस्तुअर्जुनसंप्रसादयन् ॥
 मुमोचरक्षःपौलस्त्यपौलस्त्येनानुगामिना ॥ ५२ ॥ तस्यबाहुसहस्रस्यबभूवज्यातलस्वनःक्षुधितेनकदाचित्सप्रार्थितश्चित्रभानुना ॥ ५३ ॥
 सतद्गर्पाचित्रभानोःप्रादाद्भिक्षामहीमिमाम् ॥ कुंडेशयस्ततोऽद्यापिदृश्यतेभगवान्हरिः ॥ ५४ ॥ निंबादित्यश्चप्रत्यक्षोजाग्रतस्तस्य
 वेश्मनिबभूवदुहितोःशरदोऽद्यापितिष्ठति ॥ ५५ ॥ सएवगुणसंयुक्तोराजाभूदर्जुनोभुवि ॥ अनघस्यप्रसादेनयोगाचार्यस्यपांडव ॥ ५६ ॥
 तेनेयंरलब्धेनकार्त्तवैरिणयोगिना ॥ प्रवर्तितामर्त्यलोकेप्रसिद्धाह्वनघाष्टमी ॥ ५७ ॥ अघपापंस्मृतंलोकैकतच्चापित्रिविधंभवेत् ॥
 यस्मादघंनशयितेनासावनघास्मृता ॥ ५८ ॥ तस्याष्टगुणमैश्वर्येविनोदार्थविभाव्यते ॥ अणिमामहिमाप्राप्तिप्राकाम्येमहिमा
 तथा ॥ ५९ ॥ ईशित्वंतचवाशित्वंचसर्वकामावसायिता ॥ इत्यष्टौयोगसिद्धस्यसिद्धयोमोक्षलक्षणाः ॥ ६० ॥ समुत्पन्नादुत्तक
 स्यलोकेप्रत्ययकारकाः ॥ यात्रासमाप्तौसंगृह्ययदघानितथैववा ॥ ६१ ॥ जगत्समस्तमनबंधुर्यादस्मादतो नया ॥ मदंशोमद्वतप्राणोलो
 केस्मिन्मृतकोद्भिजः ॥ ६२ ॥ शुधिष्ठिरउवाच ॥ कीदृशंपुण्डरीकाक्षसर्वैराजिनाव्रतम् ॥ ६३ ॥ चक्रेवात्रिषुलोकैषुकैर्मैत्रैःसमयेश्वरैः ॥
 कस्मिन्कालेतिथौकस्यामेतन्मेवदकेशव ॥ ६४ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ कृष्णाष्टम्यांमार्गशीर्षिदांपत्यंदर्भेनिर्मितम् ॥ अनघंचानघांचैवबहु
 पुत्रैःसमन्विताम् ॥ ६५ ॥ पुराकृतीकृतंशांतंभूमिभागैस्थितंशुभम् ॥ स्नात्वैवमचेत्येनपुनैःसुसुगन्धैर्युधिष्ठिर ॥ ६६ ॥ ऋग्वेदोक्तऋचावि

प्राविष्णुध्यात्वा ममांशजम् ॥ अनयं वासुदेवेन न घालक्ष्मीं ब्रजान्तनुम् ॥ ६७ ॥ प्रधुम्नादिपुत्रवर्गहरिवंशेशो यथोदितम् ॥ ६८ ॥ “ॐ अतो देवा
अवतु नो यतो विष्णुर्विचक्रमे ॥ पृथिव्याः सप्तधामभिः ॥ इदं विष्णुर्विचक्रमेत्रे चक्रमेत्रे धानिदधे पदम् ॥ समुल्लहमस्य पांसुरे ॥ त्रीणि पदा विचक्रमे
विष्णुर्गोपा अदाभ्यः ॥ अतो धर्माणि धारयन् ॥ विष्णोः कर्माणि पश्यत यतो व्रतानि रस्पर्शे ॥ इन्द्रस्य युज्यः सखा ॥ तद्विष्णोः परमपदं सदाप
श्यति सूरयः ॥ दिवी वचश्चुरातम् ॥ तद्विप्रासो विपन्यवो जागृवांसः समिधते ॥ विष्णोर्धन्त परमपदम् ॥ लोकोद्भवः फलैः कन्दैः शृंगैर्वदरैः
शुभैः ॥ वितैश्च धान्यैः पुष्पैश्च धूपैः सदीपकैः ॥ ६९ ॥ यः पूजयेद्भक्तियुक्तः सर्वपापैः शुमुच्यते ॥ ततो द्विजान्भोजयेच्च मुहुत्सं बंधिबंध
वान् ॥ ७० ॥ व्रतावसाने गृहीयात्कश्चिदेको नरो व्रतम् ॥ तेषां मध्ये दृढाश्च कुरान व्रतपाशाः ॥ ७१ ॥ इदं जीवनवाती चेत्सत्यं तु समयोषि
तम् ॥ वर्षमेकं ततः स्वेच्छा इदं तवान व्रतम् ॥ ७२ ॥ तत्रोपेक्षणं कार्यं न टनर्तं कर्णायकैः ॥ प्रभाते तु न वर्या तं तोयमध्यै विसर्जयेत् ॥ ७३ ॥
एवं सकुरुते यात्रां वर्षे वर्षे च हर्षितः ॥ भक्तियुक्तः श्रद्धया च सर्वपापैः शुमुच्यते ॥ ७४ ॥ कुटुंबं वद्धते तेषां येषां विष्णुः प्रसीदति ॥ आरोग्यं सप्त
जन्मानि ततो यांति परांगतिम् ॥ ७५ ॥ एतामघौघशमनामनवाष्ट्रमौचकौ तिस्रं प्रतिमया कथिता हिताय ॥ कुर्वन्त्यन्यमन
सः स्वयं शोभि वृद्धयैः कृद्धिप्रयाति कृतवीर्यमुतानुरूपम् ॥ ७६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे
अनवाष्ट्रमव्रतं नामाष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ ७७ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अथा न्यत्सं प्रवक्ष्यामि व्रतं श्रेयस्करो परम् ॥
शिवलोके प्रदं पुण्यं विधिवन्मोनिबोधत ॥ १ ॥ वारोसो मे सितेष्टभ्यां पक्षे सोमं समचरेत् ॥ विधिना चन्द्रबूडालं प्राप्य मेतत्स चन्द्रकम् ॥
॥ २ ॥ दक्षिणाधै हरिर्ध्यात्वा मध्ये तु परितः प्रभुम् ॥ पञ्चामृतादिना देवं स्थापयित्वा यतव्रती ॥ ३ ॥ चंदनेन न्दुक्तेन दक्षिणाधै
विलेपयेत् ॥ हरभांगं नीलरक्तं शिवस्योपरि मौक्तिकम् ॥ ४ ॥ पश्चात्पुष्पैः समभ्यर्च्य सितैरुत्तमैः ॥ नीराजनं पुनः कुर्यात्पंच
विंशतिदीपकैः ॥ ५ ॥ अघसिद्धैः शुभैर्भक्ष्यैर्नवद्यैर्विनिवेदयेत् ॥ एवं कृतोपवासस्तु प्रभाते पूर्ववच्छिवम् ॥ ६ ॥ संपूज्या ज्यति तैले

मिंश्रुहुयाजातवेदसि ॥ अतिनोब्राह्मणन्पश्चाद्भोजयित्वाविधानतः ॥ ७ ॥ मिथुनानितुसंभोज्यथाज्ञात्तयानुपूजयेत् ॥ आवत्ये
पितरावर्चयविधिनतेनसुव्रत ॥ ८ ॥ संवत्सरांतैकतर्व्ययत्तत्सर्वनिबोधत ॥ प्रागुक्तविधिनापूज्यासितपीतयुग्ग्रयम् ॥ ९ ॥
दद्याद्रितानकंचैवपताकांवटकीतथा ॥ धूपगंधारसीचापिदीपवृक्षंसुशोभनम् ॥ १० ॥ एवमादीनियोज्यानिपूर्ववद्भोज्यमाचरेत् ॥
चतुरस्त्रित्रिकोणंचमण्डलंकारयेत्ततः ॥ ११ ॥ त्रिकोणेपावतीध्यायेच्चतुरस्त्रमेहेश्वरम् ॥ संकल्प्याद्विजदांपत्यवासोभिर्भूषणैस्तथा ॥ १२ ॥
पूजयित्वायथाज्ञात्तयुकुर्यान्नाराजनंशुभैः ॥ दीपकैःपञ्चविंशद्भिर्भोजयित्वाविसर्जेत् ॥ १३ ॥ अब्दपञ्चकमेकवाएवंयःकुरुतेनरः ॥
उभाभ्यांलोकमासाद्यपदंशस्यत्यनामयम् ॥ १४ ॥ ओदेहपतनाद्यस्तुनित्यमेतत्समाचरेत् ॥ इहवसहरिःसाक्षान्नतरूपंविभाव्यते ॥ १५ ॥
नस्पृशंत्यापदस्तस्यनदुःखीभवतेकिचित् ॥ ज्वरग्रहादिभिर्नैवपीड्यतेऽसौकदाचन ॥ १६ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अथवातेनमाणेतामवे
हिसिताष्टमीम् ॥ संप्राप्यादित्ययोगेनप्राग्विधानेनचाभ्यसेत् ॥ १७ ॥ किंतुदक्षिणतंत्रस्थंभास्कंवाचेयेंदुधः ॥ पद्मरागेणदिव्येनमुवर्णेनचपाव
तीम् ॥ १८ ॥ कुंकुमेनसमालभ्यचन्दनेनशिवंतथा ॥ अभावंसर्वरत्नानाहेमसर्वत्रयोजयेत् ॥ १९ ॥ रुद्रबीजंपरंपूर्तंप्रियंरुद्रस्यसर्वदा ॥
रक्तमाल्यांबरधरं वैघंघृतपाचितम् ॥ २० ॥ शेषःपूर्वविधानेनकर्तव्योविधिविस्तरः ॥ त्रिधौपूर्णचक्रवीतगव्येननघपारणम् ॥ २१ ॥
एतत्प्राक्चविधाब्दपञ्चाब्दानेवमेवच ॥ कृत्वामूर्त्यादिलोकेषुभुक्त्वाभोगान्नजेत्परम् ॥ २२ ॥ पतङ्गवत्प्रतापीस्याददीनश्चजन
प्रियः ॥ अस्मिन्नोगो नबाध्येतधनवान्युत्रवान्भवेत् ॥ २३ ॥ यद्यष्टमीभवतिसामयुताकदाचिदकणवारुकुलोद्धतसुपोष्य ॥ पूज्यो
मया सह हरिणां चिह्नं भक्तयारुणं पदमुपैति परं सुरैः ॥ २४ ॥ इति श्रीभविष्य महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्ण युधिष्ठिर संवादो समा
ष्टमी व्रत वर्णन नामैकोनषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ६९ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ समुत्पन्नैश्च पुत्रैश्च क्षीरोदमथेन पुरा ॥
दैत्यानां मोहनार्थं योषिर्बद्ध ते जनार्दने ॥ १ ॥ बिल्वे वृक्षे क्षणं श्रांता वि श्रांता कमला लया ॥ यामेव मिति वा न्योन्यं युयुधदं वेदानवाः ॥ २ ॥

जिताः सर्वपुराणार्थयुद्धे कृष्णेन च क्रिया ॥ पातालं गमिता दैत्याः स श्रीकः स्वयमाययौ ॥ ३ ॥ श्रीसमावासितायस्माच्छ्रीवृक्षस्तुततः स्मृतः ॥
 तस्माद्रूपदस्यैव शुक्लपक्षे कुरुतम ॥ ४ ॥ नवम्यामचयेद्रत्नयार्धषट्सूर्योदयेन गम् ॥ श्रीवृक्षं विविधैः पुष्पैरनाग्निपाचितैः फलैः ॥ ५ ॥
 तिलपिष्टान्नगोधूमैर्धूपगन्धस्नग्भरैः ॥ ईषद्रानुकराताम्रताम्रीकृतनभस्तले ॥ ६ ॥ मंत्रेणानेन राजेन्द्रकृत्वा ब्राह्मणभोजनम् ॥ त
 तोभुञ्जीत मौनेन तैलक्षारविवाजितः ॥ ७ ॥ अनग्निपाकं भूपात्रे दधिपुष्पफलैः शुभम् ॥ एवं यः कुरुते पार्थ श्रीवृक्षस्यार्चनरः ॥ ८ ॥
 नारीवादुःखशोकाभ्यां च्युतेनात्र संशयः ॥ सप्तजन्मांतरं यावत्सुखसौभाग्यं संयुता ॥ ९ ॥ श्रीमती फालिनी धन्या मर्त्यलोके महीयते ॥ १० ॥
 श्रीवृक्षमक्षतफलं वसितं नवम्या नैवेद्यपुष्पफलवस्त्रविचित्रान्यैः ॥ पूज्यः प्रभातसमये पुरुषोत्तमेष्टां संप्राप्नुवति पुरुषाः पुरुषेन्द्रवन्द्यम् ॥ ११ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे श्रीवृक्षनवमीव्रतवर्णनं नाम षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ॥ श्री
 कृष्ण उवाच ॥ ॥ महिषासुरे विनिहते भगवत्या महासुरैः ॥ पूर्ववैरमनुस्मृत्य संग्रामा बहवः कृताः ॥ १ ॥ नानारूपधरा देवी अवतीर्य
 पुनः पुनः ॥ धर्मसंस्थापनार्थं निजघ्नैर्दत्यस्तमान् ॥ २ ॥ अथ रक्तासुरो नामा महिषस्य सुतो महात् ॥ आसीत्तेन तपस्तप्तवर्षाणां नियुतानि
 षट् ॥ ३ ॥ तस्मै ददौ चतुर्वक्रोरज्यं त्रैलोक्यमण्डले ॥ तेन लब्धं धरेणाथ मेलयित्वा दनोऽमुतान् ॥ ४ ॥ प्रारब्धं सहशं क्रेण युद्धं गत्वाऽमराव
 तीम् ॥ तं दृष्ट्वा दानवबलं सन्नद्धा त्युद्धतध्वजाः ॥ ५ ॥ युयुधे दानवैः सार्द्धैः सुरैः शक्रपुरस्सरैः ॥ तत्र प्रावर्तते न दशोऽपि तौ घतरंगिणी ॥ ६ ॥
 परमस्य गदाग्राहवसुनंदकच्छपाः ॥ वंहति पितृलोकाय सुरासुरभयानकाः ॥ ७ ॥ अथ रक्तासुरो पाण्डुर्युधे विबुधैः सह ॥ तेहन्यमाना
 विबुधारक्तक्षेपमहारेणे ॥ ८ ॥ अष्टाः स्वर्गपरित्यज्य त्यक्तप्रहरणाद्रुतम् ॥ क रच्छत्रां पुरीं प्राप्ता यत्रास्ते भववल्लभा ॥ ९ ॥ दुर्गाचा मुण्डया
 सार्धं नवदुर्गा समन्विता ॥ आद्या तावन्महालक्ष्मीर्न दक्षेम करी तथा ॥ १० ॥ शिवदूती महारुण्डाभ्रमरी चन्द्रमङ्गला ॥ रेवती हरसिद्धिस्तु
 नवैताः परिकीर्तिताः ॥ ११ ॥ एतासां तैस्तुतिं च कुस्त्रिदशाः प्रणताननाः ॥ १२ ॥ अमरपतिमुकुटं विचरणां बुजसकलभुवनमुखजननी ॥ जय
 ति जगदीशं वैदिता सकलमलिनिकलदुर्गा ॥ १३ ॥ विष्णुतनखदशनभूषणरुधिरवशाच्छुरितक्षतखट्वाहस्ता ॥ जयति नरमुंडमुंडितपिशित

सुराहारकृच्छ्री ॥ १४ ॥ प्रच्छदिताशिखिणोद्धलविकटजटावद्धचन्द्रमणिशोभा ॥ जयतिदिगंबरभूषासिद्धवेदशामहालक्ष्मीः ॥ १५ ॥
करकमलजनितशोभापद्मासनवद्धपद्मवदनाच ॥ जयतिकमंडलुहस्तानंददेवीनतातिहरा ॥ १६ ॥ दिग्वसनाविकृतमुखा
फेत्कारोद्दामपूरितादिशौचा ॥ जयतिविकारालदेहक्षेमंकरारौद्रभावस्था ॥ १७ ॥ क्रोशितब्रह्मांडोदरसुरवरमुखरद्वुकुतनिनादा ॥
जयतिमदातिमिहस्ताशिवदूतीप्रथमाशिवशक्तिः ॥ १८ ॥ मुक्ताट्टहासभैरवदुःसहतरचकितसकलदिवचका ॥ जयतिभुजगे
न्द्रबंधनशोभितकर्णमहातुंडा ॥ १९ ॥ पटुपटहसुरजमर्दलझल्लरिझङ्कारनर्तितायवा ॥ जयतिमधुप्रतरूपदैत्यहरीभ्रामरी
देवी ॥ २० ॥ शान्ताप्रशांतवदनासिंहवराध्यानयोगतन्निष्ठा ॥ जयतिचतुर्भुजदेहाचन्द्रकलाचन्द्रमण्डलदेवी ॥ २१ ॥
पक्षपुटचंचुघातैःसंचूर्णितविविधशत्रुसंघाता ॥ जयतिशितशूलहस्तावहुरूपरेवतीभिद्रा ॥ २२ ॥ पर्यटतिजगतिहृष्टापितृवननिलयेषु
योगिनीसहिता ॥ जयतिहरसिद्धिनाम्रीहरसिद्धिवैदितासिद्धैः ॥ २३ ॥ इतिनवदुर्गास्तवमनुपममार्थाभिरपरराट्कृत्वा ॥ इदमुच्यते
सहदेवैस्त्राह्यस्मान्सर्वभीतिभ्यः ॥ २४ ॥ पुनःपुनःप्रणम्योच्चुर्भवानींसिंहवाहिनीम् ॥ अस्माकंभयभीतानांशरण्येशरणंभवा ॥ २५ ॥ देवानांत
द्रचःश्रुत्वादत्वातेभ्योऽभयंततः ॥ सिंहाहूढाविनिर्गत्यदुर्गाभिःसहितापुरा ॥ २६ ॥ युयुधेदानवैस्साधैर्महासमरदुर्दिनम् ॥ कुमारि
विंशतिभुजावनविद्युच्छतोपमा ॥ २७ ॥ तेषपितत्रासुराःप्राताःप्रचंडारुद्ररूपिणः ॥ सर्वलब्धवराःशूराःसुतततपसस्तथा ॥ २८ ॥ महा
ग्राहपराक्रान्तादुष्टमायाविनष्टये ॥ अब्राह्मण्याद्ध्वमिषानामतश्चिजोद्यतात् ॥ २९ ॥ इंद्रमारीमस्तक्छेदःशूलोन्नतःसुतः ॥ कुष्ठःपुलो
माशरभःशंभोरोदुंभुभिःखरः ॥ ३० ॥ इत्यलेनसुचिर्भोमोवातापिधैनुकःकलिः ॥ मायावृत्तौबलैर्बन्धुर्मधुकैटभकालजित् ॥ ३१ ॥ रहः
पौड्रादित्येन्द्राःप्राधान्येनप्रकीर्तिताः ॥ धनगोभिर्जनाःसर्वैस्सन्नद्धाःस्वाग्रतोऽध्वजः ॥ ३२ ॥ रूपतोर्वीणताश्चैवध्वजास्तेषांपृथक्पृथक् ॥
प्रत्यदृश्यंतराजेन्द्रज्वालिताइवपावकाः ॥ ३३ ॥ काञ्चनाःकाञ्चनापीडाःकाञ्चनस्रगलंकृताः ॥ पताकाविविधैर्बलैरुच्छ्रितालक्षणांनिताः
॥ ३४ ॥ नील्यःपीताःसितारक्ताःकृष्णास्त्राःपञ्चवर्णकाः ॥ तत्रपट्टपटीसौत्राःकृतबुहुदुर्बुराः ॥ ३५ ॥ पताकाकान्तिरनलनर्तक्यइव

शोभनाः ॥ ततोहलहलारावंचकुस्तेदानवोत्तमाः ॥ ३६ ॥ प्रास्फालयतिपणवभेरीझझरगोमुखान् ॥ न्यवादयंत्यानकान्येशंखाडंबरडिंडि
 मान् ॥ ३७ ॥ एवंतेसमयुध्यंतभवानीदृत्यदानवाः ॥ समाज्जुःशूरैःशूलैःपरिधैःशक्तिमरैः ॥ ३८ ॥ कर्णकैरिषणैःकुतैःशतघ्नीकूटमुद्गरैः ॥
 आहत्यमानरोषेणज्वालसमरोऽधिकम् ॥ ३९ ॥ सिंहारूढाहुतंदेवीरणमध्येप्रधाविता ॥ आच्छिवाच्छत्रचिह्नानिध्वजानानाविधास्तथा
 ॥ ४० ॥ बलात्कारेणदृत्यानामनाथसमरुरुषा ॥ चिह्नकानिददौष्टादेवेभ्यःशीघ्रचारिणी ॥ ४१ ॥ सुरैरपगृहीतानिजयदेवीतिवादिभिः ॥
 अविकृतभृशंशुष्टातेषांचक्रेक्षणत्क्षयम् ॥ ४२ ॥ कालरात्रीदानवानांमारविनपपातसा ॥ जीविता निचजग्राहदृत्यानांदिवनंदिनी ॥ ४३ ॥
 अथरक्तासुरंकंठगृहीत्वापात्यभूतले ॥ देवीजग्राहतीक्ष्णेनत्रिशूलेनभृशंदिवि ॥ ४४ ॥ सभिन्नहृदयःपश्चाद्रूमौतत्रप्रप्राथितः ॥ तथापिदेव्या
 निहतःपपातचममारच ॥ ४५ ॥ देवास्तानसुराञ्जित्वागत्वाशत्रुरंजितम् ॥ ददृशुस्तेरणप्रतिलंबमानान्महाध्वजान् ॥ ४६ ॥ यात्रांच
 कुःसंप्रहृष्टानवम्याध्वजचिह्निताम् ॥ अतोद्यापीहभूपालैर्जयलब्धीच्छयाहतैः ॥ ४७ ॥ उपोष्यतेनरैर्भक्तैर्नारीभिश्चैवपांडव ॥ ४८ ॥
 ॥ शुधिष्ठिरउवाच ॥ कीदृग्विधानंतस्यास्तुनवम्याब्रूहिमेप्रभो ॥ सरहस्यंसमंत्रचतुष्यतेयेनचंडिका ॥ ४९ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥
 पौषस्यशुक्लपक्षयानवमीसंपरिश्रुता ॥ तस्यांस्नात्वाशुभैःपुष्पैरर्चनीयाहोःस्वसा ॥ ५० ॥ कुमारसुभगादेवीसिंहस्यन्दनगामिनी ॥
 ध्वजान्नाविधाकृत्वापुरस्तस्याश्रपूजयेत् ॥ ५१ ॥ मालतीकुसुमैर्दोषैर्गन्धधूपविलेपनैः ॥ बलिभिःपशुभिर्मध्येःसुरामांसासृग्वरैः ॥
 ॥ ५२ ॥ दधिचन्दनचूर्णैश्चभैश्चानग्निपाचितैः ॥ मंत्रेणानेनकौतियब्रह्मणोप्यथवानु ॥ ५३ ॥ भद्रांभगवतीकृष्णाविश्वस्यगतोहितम् ॥
 संवेशिनींसंयमनीग्रहनक्षत्रमालिनीम् ॥ ५४ ॥ प्रपन्नोहंशिवारत्राभिद्रपारमशीमाहि ॥ सर्वभूतपेशांचेभ्यःसर्वसत्त्वसरीसृपैः ॥ ५५ ॥ देवभ्यो
 मानुषेभ्यश्चोभयेभ्योरक्षमांसदा ॥ ततश्चारोपयेद्वाजादेवीनांभवेनतथा ॥ ५६ ॥ भोजयेच्चकुमारींचप्रणिपत्यक्षमापयेत् ॥ उपवासेनकुर्वीतएक
 भक्तेनवापुनः ॥ ५७ ॥ भक्त्याभूपालयंचास्यभक्तिस्तस्यगरीयसी ॥ एवंयेषूजयिष्यंति ध्वजैर्भगवतीनराः ॥ ५८ ॥ तेषांदुर्गादुर्गभागैर्विचारव्या
 लाग्निस्कटे ॥ रणेराजकुलेर्गैह्युद्धमध्येजलेस्थिते ॥ ५९ ॥ रक्षांकरोतिसततंभवानीसर्वमंगला ॥ अस्यांबभूवविजयनवम्यांपांडुनन्दन ॥ ६० ॥

भगवत्यास्तुतेनैषानवमीसततंप्रिया ॥ धन्यापुण्यापाहरासर्वोपद्रवनाशिनी ॥ ६१ ॥ अनुष्ठेयाप्रयत्नेनसर्वाङ्कामानर्भाप्सुभिः ॥ ६२ ॥
 देव्यर्चनाहितमतिर्मनुजो नवम्याहेमस्रजध्वजवरं सहिरोपयद्यः ॥ भोगानवाध्यमनसोभिमतान्प्रकासं देहविहाय समुपैतिसर्वारलोकम् ॥ ६३ ॥
 इति श्रीभविष्येमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णशुद्धिष्टिरसंवादे ध्वजनवमीव्रतवर्णनं नामैकषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ६४ ॥ श्रीकृष्ण
 उवाच ॥ उल्काख्यानं वर्मराजन्कथया मिनिबोधताम् ॥ याकाश्येन कथिता तारकस्यार्तिनाशिनी ॥ १ ॥ अश्वयुक्कुक्षुपक्षेयानवमीलो
 कविश्रुता ॥ नद्यांस्नात्वा समभ्यर्च्य पितृदेवीं यथाविधि ॥ २ ॥ पश्चात्संपूजयेद्देवीं चासुण्डां भैरवप्रियाम् ॥ पुष्पैर्धूपैस्सनेवैद्यैर्मासमत्स्यसुरा
 सैवैः ॥ ३ ॥ पूजयित्वा स्तवं कुर्यान्मन्त्रेणानेन मानवः ॥ समारोप्याञ्जलिं मूर्ध्नि जनुभ्यामवनीगतः ॥ ४ ॥ महिषाग्निमहामायेचासुण्डे मुण्ड
 मालिनि ॥ द्रव्यमारोग्यविजयौ देहि देवि नमोऽस्तुते ॥ ५ ॥ कुमारिर्भोजयेत्पश्चात्तव नीलसुकुंडुकैः ॥ परिधानैर्भूषणैश्च भूषयित्वा क्षमापयेत्
 ॥ ६ ॥ सप्तपञ्चाप्यैकां वा चित्तवृत्ता नुरुपतः ॥ श्रद्धया तुष्यते देवी इति वीरानुशासनम् ॥ ७ ॥ अभ्युक्ष्य मण्डलं कृत्वा गोमयेन शुचिस्मि
 तः ॥ इत्वासनेन चोपवेश्येत्पात्रं च पुरतो न्यसेत् ॥ ८ ॥ ततः सुसिद्धमन्नं यत्तत्सर्वं परिवेषयेत् ॥ सद्युतं पायसं चापि स्थापयेत्पात्रसन्निधौ ॥ ९ ॥
 तृणानि षष्टिमादाय चादाय धमनीं तथा ॥ प्रज्वालयेत्ततो भोज्यं यावज्ज्वलति पावकः ॥ १० ॥ प्रशार्ति भोजनं त्यक्त्वा समाचम्य प्रसन्नधीः ॥
 चासुण्डां हृदये ध्यात्वा गृहकृत्य परो भवेत् ॥ ११ ॥ अनेन विधिना सर्वमासिमासि समाचरेत् ॥ ततः संवत्सरस्यार्तिं भोजयित्वा कुमारिकाः ॥ १२ ॥
 वस्त्रैराभरणैः पूज्यं प्रणिपत्य क्षमापयेत् ॥ सुवर्णशक्तितो दद्याद्वाचां च विप्राय शोभनाम् ॥ १३ ॥ य एवं कुरुते पार्थ पुरुषो नवमीव्रतम् ॥ न त
 स्य शत्रवो नार्तिः सराजानघ्नतस्करः ॥ १४ ॥ भूताः प्रेताः पिशाचाश्च जनयन्ति भयं गृहे ॥ समुद्यतेषु शस्त्रेषु हन्ता तस्य न विद्यते ॥ १५ ॥
 रक्षते तं स देधुक्ता सर्वस्वापत्सु चंडिका ॥ नरो वा यदि वानरौ व्रतमेतत्समाचरेत् ॥ १६ ॥ उल्कावत्सप्तपत्नानां ज्वलन्नास्ते सदा हृदि ॥ १७ ॥

तांशुष्ककोहमुखाप्रकोटोरुदंशकापालिनीसमवलंबितमुण्डमालम् ॥ उक्तव्रतेषु पुरुषो न वमीषु चण्डासिं पूज्य कस्य हृदये न च शंकरेति ॥ १८ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे उल्कानवमीव्रतवर्णनमाद्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पूर्वकृतयुगस्यादौ भृगोर्भाय महसती ॥ दिव्यारामाश्रमे रम्या गृहकार्यैकतत्परा ॥ १ ॥ बभूव सा भृगोर्नित्यं हृदये प्रितकारिणी ॥
 तस्यामुनिर्महातेजा अग्निहोत्रं निधाय च ॥ २ ॥ विष्णोस्त्रासादानवानां कुलत्राण समाकुलम् ॥ मुक्त्वा युद्धस्थितं पार्श्वे समर्प्य मुनिपुङ्गवः ॥ ३ ॥
 दत्वा निक्षेपकं सर्वं दिव्ययसु महतपाः ॥ जगाम हि मवत्पाश्वरं तोषयितुं हरः ॥ ४ ॥ संजिवनीकृतो नित्यं कण्ठे धूममधोमुखः ॥
 पपौ दानवराजस्य विजयाय पुरोहितः ॥ ५ ॥ आजगाम गते तस्मिन् यरुडे नाश्रितो हरिः ॥ अभ्येत्य जल्पनं क्रेचक्रेणोत्कृत्तकंधरम् ॥ ६ ॥
 गलद्रुधिरसंपन्नलोहितार्णवसनिभम् ॥ दृष्ट्वा सुरबलं सर्वनिहतं विष्णुना तदा ॥ ७ ॥ दिव्या संशुक्ता माभूद्विष्णुसाक्षाद्विलेक्षणा ॥
 यावन्नोच्चरेते वाचं च क्रेण कृत्तकंधरम् ॥ ८ ॥ तावन्निपातयामास शिरस्तस्याः सकुण्डलम् ॥ प्राप्य संजिवनीं विद्याया वदायात्यसौ मुनिः ॥ ९ ॥
 तावत्सदैव्यान्नापश्यत्पश्यति स्म निपातितम् ॥ रोषाच्छापाच हरिं भ्रुकुटीकुटिलाननः ॥ १० ॥ अवश्यं भावभावो विन्वादिश्च स्य हितकारणात् ॥
 यस्मात्त्वया हतौ दित्या ब्रह्मणामत्परिग्रहाः ॥ ११ ॥ तस्मात्त्वमानुषेलोके दंशवारान्गमिष्यसि ॥ अतोऽर्थमानुषे लोके रक्षार्थं च महीक्षिताम् ॥
 ॥ १२ ॥ अवतारं च कारहं भूयो भूयः पृथग्विधम् ॥ पूर्वोक्तैः कारणैः पार्थ अवतीर्णमहीतले ॥ १३ ॥ मानरायेऽचिष्यन्ति ते पांवासास्त्रिविधेषां ॥
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ व्रतं दंशावतारख्यं कृष्णब्रूहि स विस्तारम् ॥ १४ ॥ समंत्रसरहस्यं च सर्वपापप्रणाशनम् ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 प्रोष्ठपदसिते पक्षे दशभ्यां नियतः शुचिः ॥ १५ ॥ स्नात्वा जलाशये स्वच्छे पितृदेवादितर्पणम् ॥ कृत्वा कुरुकुलश्रेष्ठगृहमागत्य मानवः ॥ १६ ॥
 गृहीयाद्धान्यचूर्णं स्यद्धि हस्तप्रसृता त्रियम् ॥ क्रमेण पावयेत्तांतुं सङ्घृतं संसृतम् ॥ १७ ॥ वर्षवर्षेदिने तस्मिन् यावद्वर्षाणि वै दश ॥ प्रथमे
 प्रारिकान्वर्षे द्वितीये धृतं पूरकान् ॥ १८ ॥ तृतीये शुक्लं सारं चतुर्थे मोदकाच्छुभान् ॥ सोहालकान् पञ्चमेऽपेक्षेऽब्दे खण्डवेष्टकान् ॥ १९ ॥

सप्तमऽब्देकोकरसानपूपांश्च तथाष्टमे ॥ नवमेकर्णविंशंस्तुदशमेखंडकाञ्छुभान् ॥ २० ॥ दशार्धेनोर्देशहरेदशविप्रायदापयेत् ॥
क्रमेणभक्षयित्वाचयथोक्तंभरतर्षभ ॥ २१ ॥ अर्द्धार्द्धेपिष्टयेदेवमर्द्धार्द्धवाद्दिजातये ॥ स्वतएवार्धमश्रियाद्भृत्वारम्येजलाशये ॥ २२ ॥
दशावतारानभ्यर्च्यपुष्पधूपविलेपनैः ॥ मंत्रेणनेनमेधावीहरिमभ्युक्ष्यवारिणा ॥ २३ ॥ मत्स्यंकूर्मवराहचनरसिंहत्रिक्रमम् ॥
श्रीरामरामकृष्णचबुद्धचैवसकलिकनम् ॥ २४ ॥ गतोऽस्मिंशरणंदेवंहरिनारायणंप्रभुम् ॥ प्रणतोऽस्मिजगन्नाथंसेमविष्णुःप्रसीदतु ॥ २५ ॥
छिनत्तुवैष्णवीमायांभक्त्याजातोजनार्दनः ॥ श्वेतद्वीपंनयस्यस्मात्समात्मनिनिवेदयेत् ॥ २६ ॥ एवंयःकुरुतेपार्थविधिनानेनसुव्रत ॥
दशावतारनामाख्यंतस्यपुण्यफलंशृणु ॥ २७ ॥ श्रूयतेयास्त्वमालोच्ययुगुषाणां दशादश ॥ ताश्छिनत्तिनसंदेहशक्रप्रहरणैर्हरिः ॥ २८ ॥
संसारसागरेधोरमज्जंतंतत्रमांहरिः ॥ श्वेतद्वीपंनयत्याशुव्रतेननेनतोषितः ॥ २९ ॥ कितस्यनभवेच्छोकेयस्यतुष्टोजनार्दनः ॥
सोऽहंजनार्दनरोराजनकालरूपीधरासुतः ॥ ३० ॥ मर्त्यलोकेस्वयंपार्थभूभारोत्तारकारणम् ॥ यास्त्रीव्रतमिदंपार्थचरिष्यतिमयोदितम् ॥ ३१ ॥
सालक्ष्म्याऽचलयायुक्ताभर्तृपुत्रसमन्विता ॥ मर्त्यलोकेचिरंस्थित्वाविष्णुलोकेमहीयते ॥ ३२ ॥ विष्णुलोकाद्रुद्रलोकेततोयातिपरंपदम् ॥
येपूजयंतिपुरुषाःपुरुषोत्तमस्यमत्स्यादिकांस्तुदशमीषुदशावतारान् ॥ मर्त्यादशस्वपिदशसुखंविदित्यतेयातियानमधिरुहसुरेशलो
कान् ॥ ३३ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादशवतारचरित्रव्रतंनमात्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ श्रीकृष्ण
उवाच ॥ पार्थपार्थिववृन्दानमुखपङ्कजसद्वे ॥ शृणुष्ववाहितोवोच्चितवाशादशमीव्रतम् ॥ १ ॥ नलनामाभवत्पूर्वनिषधेषुमहीपते ॥
सम्रात्रानिहितोराज्येनिष्करेणेतिनःश्रुतम् ॥ २ ॥ अक्षैद्यूतेनराजेन्द्रनिर्णयोभार्ययासह ॥ वनंप्रतिभयंशून्यंझिह्मीकगणनादितम् ॥ ३ ॥
सगत्वाप्रत्यहोरात्रंजलमात्रेणवर्तयन् ॥ ददर्शवनमध्यस्थाञ्छकुनीन्कांचनच्छवीन् ॥ ४ ॥ ग्रहीतुमिच्छंस्तत्राजन्समाच्छाद्यस्ववाससा ॥
समापेतुःखगास्तूर्णगृहात्वावसनंशुभम् ॥ ५ ॥ आससादसभांर्काचिद्धृतवासाःसुदुःखितः ॥ दमयंतींसभांप्राप्यनिद्रयापहतंसादा ॥ ६ ॥
दुःखादुस्तृज्यगतवान्भाग्यतःप्राग्धनेश्वरम् ॥ गतेतुनैषधेभैमीप्रबुद्धेवाचितानना ॥ ७ ॥ अपश्यंतीनलंवीरवीरभिमसुतावने ॥ इतश्चे

तश्चब्रामहोहतिरुदतेमुहुः ॥ ८ ॥ दुःखशोकसमाक्रान्तानलदर्शनलालसा ॥ आसतादिनैकैश्चिन्ताचैद्यपुरमंजसा ॥ ९ ॥ उन्म
 तवत्परिवृतांशिशुभिःकौतुकाकुलैः ॥ सादृष्टाचेदिराजस्यजनन्याजनवोष्टिता ॥ १० ॥ चंद्रलेखपतिताभूमौभासितदिङ्मुखा ॥
 आरोप्यसास्वभवनं पृष्ठाकात्वरानने ॥ ११ ॥ उवाचभैमिसिब्रीडसंश्रान्तिनिबोधत ॥ नवावयेयंचरणौनोच्छिष्टभक्षयम्यहम् ॥ १२ ॥
 यदिप्रार्थयतेकश्चिद्विद्व्यस्तेसांप्रतंभवेत् ॥ प्रतिज्ञयानयादेवितिष्ठेयंतववेद्मनि ॥ १३ ॥ एवमस्त्वनवद्योगिराजमाताप्युवाचताम् ॥
 एवंविधातद्भवेकंचित्कालमर्निदिता ॥ १४ ॥ उवासवसनोद्धनप्रवृत्तांतिकिलद्भिजः ॥ आनयामासमुदितोदमयंतोगृहंपितुः ॥ १५ ॥
 मात्रापित्रासमायुक्तासुतैर्भ्रातृभिरवच ॥ दमयंततीथाप्यास्तेदुःखनैषधवर्जिता ॥ १६ ॥ प्रोवाचविमनाहूयव्रतदानमथापिवा ॥ कथ
 यंध्वयथामेस्यादिष्टेनसहसंगमः ॥ १७ ॥ तत्रेतिहासकुशलविप्रश्रोवाचबुद्धिमान् ॥ भद्रेत्वमाशादशर्मांकुरुष्वेप्सितसिद्धिदाम् ॥ १८ ॥
 चकारसर्वतन्वंगीयितपुराणविदातदा ॥ ख्यातमालयानविदुषादमनेनपुरोधसा ॥ १९ ॥ व्रतस्यास्यप्रभावेनदमयंत्यानरोत्तम ॥
 संजातःसुखदोऽत्यर्थभत्रासहसमागमः ॥ २० ॥ ॥ शुधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ कथमाशादशम्येषागोविन्दक्रियतेकदा ॥ सर्वमेतत्समाच
 क्ष्वमासपोह्यासियादव ॥ २१ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ राज्याशया राजपुत्रःकुर्यर्थतु कुरुष्विलः ॥ भार्यार्थतुवणिकपुत्रःपुत्रार्थेगुर्विणीतथा ॥
 ॥ २२ ॥ धर्मार्थकामसंसिद्धचैलोककन्यावरार्थिनी ॥ यष्टुकामोद्भिजवरारोगिराजपुत्रे ॥ २३ ॥ चिरप्रवासितेकालेनधृतिपंडिता ॥
 एतेष्वन्येषुकर्तव्यमाशाव्रतमिदंसदा ॥ २४ ॥ यदायस्यभवेदार्तकार्यतेहितदाव्रतम् ॥ शुक्लपक्षेदशम्यातुस्नात्वासंपूज्यदेवताः ॥ २५ ॥
 नक्तंतदाशाःसंपूज्याःपुष्पालक्तकचन्दनैः ॥ गृहाङ्गणैलेखित्वायवैःपिष्टातकेनवा ॥ २६ ॥ दत्त्वाघृताक्तनैवेद्यपुनःकार्थनिवेदयेत् ॥
 आशाश्वाशाःसदासंतुविद्यंतांचमनोरथाः ॥ २७ ॥ भवतीनांप्रसादेनसदाकल्याणमास्त्विति ॥ एवंसंपूज्यमुज्जीतदत्त्वाविप्रायदक्षिणाम् ॥
 ॥ २८ ॥ अनेनक्रमयोगेनमासिसमाचरेत् ॥ यावन्मनोरथःपूर्णस्ततःपश्चात्समुद्यमात् ॥ २९ ॥ मासिपूर्णेचषण्मासेष्वेवषड्व्येगते ॥
 सौवर्णाकारयेदाशारौप्यपिष्टातकेनवा ॥ ३० ॥ ज्ञातिबंधुजनैःसाद्धस्नातःसम्यगलंकृतः ॥ पूजयेन्मंत्रसंदर्भैरिभ्यांत्वागृहांगणे ॥ ३१ ॥

तवसनिहितःशक्रःसुरासुरनमस्कृतः ॥ पूर्वाचन्द्रेणसहिताएन्द्रीदिग्देवतेनमः ॥ ३२ ॥ अग्नेःपरिग्रहादायैत्वमाग्नेयीतिपठ्यसे ॥
तेजोमयीपराशक्तिराग्नेयीविरदाभव ॥ ३३ ॥ देवराजंसमासाद्यलोकःसंयमयत्यसौ ॥ तेनसंयमनीयासियाम्येकामप्रदाभव ॥ ३४ ॥
खड्गंसहातिविकृतानैऋतिस्त्वमुपाभृता ॥ तेननैऋतनाम्रीत्वंकृतवान्मघवासदा ॥ ३५ ॥ त्वय्यास्तेभवनधावरुणोयादसांपतिः ॥
इष्टकामार्थसिद्ध्यर्थेवारुणिप्रभवाभव ॥ अधिश्रितासियस्मात्त्वंवायुनाजगदायुना ॥ ३६ ॥ वायव्येत्वमतःशान्तिनित्यंयच्छन्मोहनमः ॥
कौबेरोवाशिसौम्याचप्रख्यातात्वमथोत्तरा ॥ ३७ ॥ ऐशानीजगदीशेनशंभुनात्वमलंकृता ॥ अतस्त्वंशिवसामिन्निधिदेविदेहिशिवे
नमः ॥ ३८ ॥ सर्पाष्टककुलेनत्वंसेवितासितथाप्यधः ॥ नागंगनाभिःसहिताहितानःसर्वदाभव ॥ ३९ ॥ सप्तलोकैःपरिगतासर्वदात्वं
शिवायतः ॥ सनकाद्यैःपरिवृताब्राह्मीजिह्वानयाकुरु ॥ ४० ॥ नक्षत्राणिचसर्वाणिग्रहास्ताराग्रहास्तथा ॥ नक्षत्रमातरोयेचभूतप्रेतवि
नायकाः ॥ ४१ ॥ सर्वेभमेष्टसिद्ध्यर्थेभवंतुप्रणताःसदा ॥ एभिर्मन्त्रैःसमभ्यर्च्यपुष्पधूपपादिनाततः ॥ ४२ ॥ वासोभिरभिसंस्थाप्यफला
निविनिवदयेत् ॥ तत्तूर्यध्वनिघोषेणगीतिमङ्गलनिःस्वनैः ॥ ४३ ॥ नृत्यंतीभिर्वरस्त्रीभिस्तारात्रिमतिवाहयेत् ॥ कुंकुमक्षोदतीव्रिणदानमानादि
भिःसुखम् ॥ ४४ ॥ प्रभातेवेदविदुषेसर्वतत्प्रतिपादयेत् ॥ अनेनाविधिनासर्वक्षमाप्यग्रणिपत्यच ॥ ४५ ॥ भुञ्जीतमित्रसहितःसुहृद्वंधुजनैरपि ॥
यएवंकुरुतेपार्थदशमव्रतमादरात् ॥ ४६ ॥ ससर्वकाममाप्नोतिमनसाभीप्सितंनरः ॥ स्त्रीभिर्विशेषतःकार्यव्रतमेतद्युधिष्ठिर ॥ ४७ ॥
लघुचित्तायेनार्यःसदाकामपरायणाः ॥ धन्ययशस्यमायुष्यंसर्वकामफलप्रदम् ॥ ४८ ॥ कथितंतेमहाराजमयाव्रतमनुत्तमम् ॥ ४९ ॥
येमानवामनुजपुङ्गवकामकामाःसंपूजयंतिदशमेषुसदादशाशाः ॥ तेषांविशेषेणहिताहृदयेप्रकाममाशाःफलंत्यलमलंबहृनोदितेन ॥ ५० ॥
इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेआशादशमीव्रतंनमचतुष्पाष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ६४ ॥ युधिष्ठिरउ
वाच ॥ अहंत्वागस्कुरःपापःपृथिवीक्षयकारकः ॥ परिपृच्छामिगोविन्दत्वांनमस्कृत्यपादयोः ॥ १ ॥ गुह्याद्गुह्यतरंब्रह्मव्रतंकिंचिदनु
त्तमम् ॥ तरामियेनपापौर्ध्वभीष्मद्रोणवधार्णवम् ॥ २ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ आसीत्पुरोत्तरोनान्नाविदभार्यांकुशध्वजः ॥ सांतःपुरसु

तोयश्चक्रराज्यमतंद्रितः ॥ ३ ॥ जघानतापंसोऽथप्रमादान्मृगयांगतः ॥ मृगमत्वामहारण्यब्राह्मणदैवमोहितः ॥ ४ ॥ तेनकर्मविपा
 केनेदंहेतुनैरकंगतः ॥ तत्रासौयातनावोराशुभुयातिपीडितः ॥ ५ ॥ तस्मादिहागतोमत्थरौद्रोविषधरोऽभवत् ॥ अदशत्सोऽपिराजे
 न्द्रब्राह्मणंचरणेरुषा ॥ ६ ॥ लब्ध्वासहचरंपचत्वजंगमद्विजसंयुतः ॥ विपन्नस्तुततःसिंहोद्विग्नोऽभूत्सुदुराणः ॥ ७ ॥ विदारितमुखोह
 स्त्रो नानासत्त्वभयंकरः ॥ जघानासौपुनःश्रेष्ठराजन्यमृगयांगतम् ॥ ८ ॥ ततोऽपिवहुभिःशस्त्रराजलोकैर्नपातितः ॥ पुनर्व्याघ्रोवभूवासौ
 तृतयेऽपिभवांतरे ॥ ९ ॥ तद्विष्णुपादनखाधातव्यापादितमृगान्वयः ॥ तेनापिर्वैश्यानिधनंनतःकिञ्चिद्वनंतरम् ॥ १० ॥ सनीतः
 कृमिराशित्वलोकैःखातनिपातनात् ॥ संजातस्तुमहातृक्षो नखराहतजंतुरुक् ॥ ११ ॥ जघानबालंचण्डालादसौमृत्युमवाप्नुयात् ॥ पञ्चमे
 मकरोजातःसमुद्भूतभयंकरः ॥ १२ ॥ स्त्रियंजघानतरुणस्त्रिातुकामामथागताम् ॥ प्रभातेशृङ्करस्याग्रेशशङ्करग्रहणेनिशि ॥ १३ ॥ तत्रापि
 बडिशंदत्वाजनैःप्राणैर्वियोजितः ॥ पुनःषष्ठेभवेजातःपिशाचःपिशिताशनः ॥ १४ ॥ क्रूरश्छिद्रपरःशुद्रोनरप्राणवियोजकः ॥ सोऽवती
 णीनरस्यगंकर्षयामासकस्यचित् ॥ १५ ॥ मंत्रेणाहूयसिद्धेनवातिकेनव्यसुःकृतः ॥ सप्तमेसपुनर्जातोदुर्निरक्ष्यवपुर्भृशम् ॥ १६ ॥
 क्रूरदंष्ट्रःकरालास्योमांसशोणितभोजनः ॥ दिग्वासामनुभूमीषुवासिष्ठेब्रह्मराक्षसः ॥ १७ ॥ सराष्ट्रंजैरंडून्यसर्वैर्वक्रविषादिषु ॥
 आक्रम्यभीमदासेनराज्ञाराक्षसशत्रुणा ॥ १८ ॥ समारोप्यधनुःसंख्येब्रह्मस्त्रेणनिपातितः ॥ भूयोऽभवद्वाग्रसमःस्वजनमन्यष्टमेभुवि ॥ १९ ॥
 वनेचरणकुङ्कुद्भोब्राह्मणान्निधनंगतः ॥ ततोहस्तीचभहूकोमातंगेनधनुष्मता ॥ २० ॥ एकादशेऽपिपाञ्चालोभवमच्येऽतिभूषिणः ॥
 ऊर्ध्वकेशोतिरक्ताक्षोजातोह्रस्वतनुर्दृढः ॥ २१ ॥ पापोधर्मध्वजोरक्षोदेवतोऽज्झितमाल्यधृक् ॥ सटण्डपागिभैकैववृक्षाग्रह्यलंबितः ॥ २२ ॥
 द्वादशेसपुनर्जातःशुष्कलेष्टशभाजनः ॥ भक्ष्यलोभाद्विलगतोव्याधेनविनिपातितः ॥ २३ ॥ तेनचासीत्कृतपूर्वतारकद्रादशत्रितम् ॥
 तस्यप्रभवाज्जातोऽपिदुष्टयोनौपुनःपुनः ॥ २४ ॥ अवापशीघ्रंपंचत्वंससारभवसागरे ॥ पुनरेवाभवद्राजाविदभयांसुधार्मिकः ॥ २५ ॥

भूयश्चोषोषितातेनतारकद्वादशीशुभा ॥ पश्यतां व्रतमाहात्म्यं जातो जातः पुनः ॥ २६ ॥ व्रतप्रभावाद्भुवनैर्भुक्त्वारज्यमकं टकम् ॥ प्रापवि
 ष्णुपुरे स्थानं यावदाभूतसंघ्रमम् ॥ २७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथमेतद्व्रतं कृष्णकर्तव्यं पुरुषोत्तमैः ॥ त्विभिर्वाभर्तुवाक्येन स्नानदानजपादिकम् ॥
 ॥ २८ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ मार्गशीर्षे सिते पक्षे शुहीत्वा द्वादशी व्रतम् ॥ अकृत्रिमे जले स्नात्वा मपराह्णे समाचरेत् ॥ २९ ॥ प्रणम्य भास्कराय अथ कृत्वा
 देवाचरन्तं ॥ होमं च तावत्स्थातव्यं यावदस्तामि तोरविः ॥ ३० ॥ ततो भुक्त्वा फलैः पुष्पैर्गन्धधूपविलेपनैः ॥ स जलं साक्षतं कृत्वा सहिरण्यं शुभैः
 फलैः ॥ ३१ ॥ रम्येताम्रमेयपत्रे जातुभ्यां धरणं गतः ॥ पूर्वामुखः प्रोषोपशुभैः कृत्वा धर्मभाजनम् ॥ ३२ ॥ भूभौतुर्मंडलं कृत्वा गोमयेन सतारकम् ॥
 चंदनेन समालिख्य ध्रुवं हि गगनोन्मुखः ॥ ३३ ॥ सहस्रशीर्षमंत्रेण भूमौ शतयाज्ञैः स्वयम् ॥ तारकाणां कुरु श्रेष्ठ द्वादशमं तद्व्रतः ॥ ३४ ॥
 पर्युक्ष्य धूममुत्क्षिप्य दद्याद्विप्राय दक्षिणाम् ॥ क्रमेण सर्वं निर्वर्त्य भोज्यं भोज्यं निशामे ॥ ३५ ॥ मार्गशीर्षे खंडखाद्यं पौषे सोहलं कंतया ॥
 तिलतंडुलकं माघे गुडापूपं च फाल्गुने ॥ ३६ ॥ मोदकांश्चैत्रमासे तु वैशाखे खंडवेषुकम् ॥ ज्येष्ठे सक्तुभृतैः पात्रैराषाढे गुडपूरिकैः ॥ ३७ ॥
 श्रावणे मधुशीर्षे णनभस्ये पाथसेन च ॥ वृत्तपर्णैश्चाथ युजे कांस्यैः कार्तिके कमात् ॥ ३८ ॥ एभिर्द्वादशभिर्वैर्षभैर्जयित्वा द्विजान् स्वयम् ॥
 भुञ्जीत भक्त्यारजेन्द्रपश्चादेवं क्षमापयेत् ॥ ३९ ॥ समासेतु व्रते कृत्वा राजतं तारकागणम् ॥ दृष्ट्वा वा पूर्वविधिना पूजयित्वा क्षमापयेत् ॥ ४० ॥
 कुंभाद्वादशदातव्याः सोदकमोदकांश्चिताः ॥ ब्राह्मण्यां परिधानं च पद्मारागं सक्तुश्चकम् ॥ ४१ ॥ ब्राह्मणे वल्गुलच्छातं लक्षपुष्पपौषोभितम् ॥
 चालकेनोपवीतं च पुष्पं दत्त्वा क्षमापयेत् ॥ ४२ ॥ अनेन विधिनाराजन्यः करोति व्रतं नरः ॥ नारी वा भरतश्चैष्टुभक्तिभावपुरःसरा ॥ ४३ ॥
 नक्षत्रलोके व्रजति विमानेनार्कवर्चसा ॥ अप्सरो गणगन्धर्वव्यशविद्याधरामरैः ॥ ४४ ॥ सहस्रभर्ता स्वर्लोकैः पूज्यमानो दिवाकरैः ॥ वसे
 त्कल्पायुतं यावत्पुनर्विष्णुपुरं व्रजेत् ॥ ४५ ॥ एतद्व्रतं पुरा चीर्णं शन्यारादृशां श्रियो मया ॥ सीतया दमयंत्या च रुक्मिण्या सत्यभामया ॥ ४६ ॥
 मेनयारं भयास्वर्गे उर्वक्ष्यो देवदत्तया ॥ अन्याभिरपि नारीभिः पुरुषैश्च पृथग्विधैः ॥ ४७ ॥ चीर्णेनेतद्व्रतं पार्थ सर्वपापभयापहम् ॥ ४८ ॥

जन्मांतरेष्वपि कृतानि हरित्य गानिथासंदहत्य हरहः सुकृतोपयो गात् ॥ साद्वादशी जगति तारकनामधेया तन्नास्ति यत्र विदधाति कृतानि तु
 ष्यैः ॥ ४९ ॥ ॥ इति श्रीभविष्य महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे तारकद्वादशी व्रतं नाम पंचषष्ठि तमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥
 ॥ ४९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भगवन् ब्रूहि मे सस्य गरण्यद्वादशी व्रतम् ॥ सप्राशनं सोपवासं सरहस्यं संपन्नकम् ॥ १ ॥
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ कांति यत्पुराचीर्णं सति यावन संस्थया ॥ व्रतं राघववाक्येन प्रशस्तं दोषवर्जितम् ॥ २ ॥ लोपासु
 द्वालये सांख्ये मुनिपत्न्यो बहुव्रजाः ॥ भोजितास्तर्पिताः सर्वराहारैः सर्वकामिकैः ॥ ३ ॥ पाञ्चमीपत्रविस्तीर्णैः सोपदंशैर्यथानवैः
 भक्ष्यैर्भोज्यैस्तथालेखैश्चोष्यैश्चापि यद्दृच्छया ॥ ४ ॥ तामिहैक्रमनाः पार्थ भृगुष्वावरण्यद्वादशीम् ॥ मार्गशीर्षे सिते पक्षे एकादश्यादिनोदये ॥ ५ ॥
 स्नात्वा नरः सोपवासः कृत्वा पूजनादने ॥ गंधपुष्पाक्षतैर्धूपैर्दूर्वाजगणैर्निशाम् ॥ ६ ॥ नीत्वा प्रभाते गत्वा च वने वेदङ्गपारगान् ॥
 भोजयित्वा फलप्रायं स्वयं भुञ्जीत वाग्यतः ॥ ७ ॥ पञ्चगव्यं प्राशयित्वा पूर्वमेवाथ तद्दिने ॥ वर्षभेकं शुभं पूर्णपारयित्वा युधिष्ठिर ॥ ८ ॥
 श्रावणे कार्तिके माघे चैत्रे वाथ समर्चिते ॥ सोपदंशैः पत्रशौके स्तिलशष्कुलिकादिभिः ॥ ९ ॥ अंपूषैः खण्डवैश्च मरीचैः सिंहकेसरैः
 धूलीमुखैरमृतफलैः स्वादुकोकसैः शुभैः ॥ १० ॥ शीतलैस्तर्पयेद्दिद्रानकं पुष्पैः सुमालकैः ॥ दधि क्षीराज्यपाणिज्यैश्चातुर्जातकरं जितैः ॥
 ॥ ११ ॥ कर्पूरनखविद्वैश्च मधुरैः पनसोत्तमैः ॥ बहुवृक्षवनं गत्वा सुस्नादुसलिलं शिवम् ॥ १२ ॥ सुस्नासनोपविष्टांश्च प्रागुदङ्मुखवच्चुचिन् ॥
 भोजयेद्दशचद्रौवा मुनीनां रण्यवासिनः ॥ १३ ॥ एकदंडोत्त्रिदंडोश्च गृहस्थाश्चापि सुव्रतान् ॥ ब्राह्मणो विविधाः सप्त एकपत्न्यः पतिव्रताः ॥ १४ ॥
 चार्वग्यश्चाचिताः स्नाताः सर्वावयवशो भिनाः ॥ सुवस्त्राः कुंकुमाक्ताङ्गाः सुगन्धकुसुमांचिताः ॥ १५ ॥ अंगैर्वा भोजनीयास्तस्नाश्चादित्यस्य दै
 वताः ॥ वासुदेवजनार्दनमोदरमधुसूदनाः ॥ १६ ॥ पद्मनाभकृष्णविष्णुगोवर्द्धनत्रिक्रमाः ॥ श्रीधरश्च हृषिकेशः पुण्डरीकाक्ष आदिवाराहाः
 ॥ १७ ॥ एभिर्द्वादशभिर्मन्त्रैर्मस्कारांतं योजितैः ॥ गंधचंदनसंस्त्रंधूपं दत्त्वा पृथक् पृथक् ॥ १८ ॥ भोजयित्वा शुभान्नानि दद्यात्ताभ्यः सुदक्षिणाम् ॥

प्रणम्यप्रार्थयेद्भक्त्याविष्णुर्मेप्रीयतामिति ॥ १९ ॥ ततोभुञ्जीतसहितंभृत्यैः प्रेष्यजनेनच ॥ आगताभ्यागतैलोकैः सुहृत्संवधिबन्धुभिः ॥ २० ॥
 एवंकौतयकुरुतेयोऽरण्यद्वादशीनरः ॥ सदेहांतेविमानस्थोदिव्यकन्यासमावृतः ॥ २१ ॥ यातिज्ञातिसमायुक्तः श्वेतद्वीपहरेः पुरम् ॥ यत्रलो
 काः पीतवस्त्राः श्यामदेहाश्चतुर्भुजाः ॥ २२ ॥ शंखचक्रगदापद्मचारुहस्ताः सकौस्तुभाः गरुडासनाः साभरणमुकुटोत्कटकुंडलाः ॥ २३ ॥
 नीलोत्पलोद्दामपद्ममालयालंकृतोरसः ॥ लक्ष्मीधरामेधवर्णाः कूर्पराङ्गदम्बुषणाः ॥ २४ ॥ तिष्ठतिविष्णुसामान्येयावदाभूतसंप्लवम् ॥
 तस्मादेत्यमहातेजाः प्रथिव्यां नृपपूजिताः ॥ २५ ॥ मर्त्यलोकेकीर्तिंमंतः संभवंतिनरोत्तमाः ॥ ततोयातिपरंस्थानंमोक्षमार्गंशिवशुभम् ॥
 ॥ २६ ॥ यत्रगत्वानशोचंतिनसंसारेभ्रमंतिच ॥ २७ ॥ येद्वादशीमुपवसंतिसितामरण्यनाम्नोवनेद्विजवरानथभोजयंति ॥ साध्यः स्त्रियः सु
 चरिताभरणाश्चेतेषांविष्णुः प्रसादमुपयातिददातिमोक्षम् ॥ २८ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादोअरण्यद्वादशी
 व्रतंनमपद्मषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ध्या ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ वनावृतेवरदेववर्षकालेह्युपस्थिते ॥ मयूरेकेकाकुलितेददुरारावपूरिते ॥ १ ॥
 कुलस्त्रियः प्रयच्छंति कस्यान्नंकाऽत्रदेवता ॥ किं व्रतं कृष्णविल्यातमन्नं कस्यांतिथौ भवेत् ॥ २ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ प्रवृत्ते श्रावणे
 मासिकृष्णपक्षे ह्युपस्थिते ॥ एकादश्यां शुचिर्भूत्वासवौषधिजलैः शुभैः ॥ ३ ॥ माषचूर्णेन राजेन्द्रकुयादिदुरिकाशनम् ॥ मोदकांश्च
 तथापंचघृतपक्वान् सुनिर्मलान् ॥ ४ ॥ नरमैकैकमुद्दिश्य ततो गत्वा जलाशयम् ॥ दुष्टयादो विरहितं स तोयं जलजैर्युतम् ॥ ५ ॥ तस्यैव पुलि
 ने रम्ये जुष्टा त्रे गोमयादिना ॥ कृत्वा मण्डलं कंवृतां पिष्टकादिभिर्भक्षितम् ॥ ६ ॥ चर्चितं गंधकुसुमैर्धूपदीपाक्षतो ज्वलम् ॥ तत्र चंद्रले
 खे देवरोहिण्यासहितं विभुम् ॥ ७ ॥ अर्चयेच्च सभायै विमन्त्रेणानेन भावितः ॥ सोमराजनमस्तुभ्यं रोहिण्यै तेन मोनमः ॥ ८ ॥ महासतिमहा
 देवि संपादय मे पिसितम् ॥ एवं संपूज्य तस्याग्रं नैवेद्यं देयमर्चितम् ॥ ९ ॥ तत्रैव ब्राह्मणे दद्यात्सोमो मे प्रीयतामिति ॥ प्रीयतामिति मे देवी रोहि
 णीसहितप्रिया ॥ १० ॥ एवमुच्चार्य दत्त्वा च ततोऽतर्जलमाविशेत् ॥ कठांतं कटिमात्रं वा गुल्फांतं वा जलाशये ॥ ११ ॥ ध्यायेत मनसा सोमं
 रोहिणीसहितं तदा ॥ यावत्समस्तं तदुक्तं भुक्त्वा चातंस्तदोऽस्थितः ॥ १२ ॥ नियम्य वसतां चान्येततो विप्राय भोजनम् ॥ दक्षिणासहितं देयं

निश्चयं वाचिकं लपयेत् ॥ १३ ॥ भक्त्या ज्ञान्तया यथा चिन्तयथा वित्तं तथा तथा ॥ यः करोति नरो राजन्ना री वाथ कुमारिका ॥ १४ ॥ वर्षे वर्षे विधानेन पार्थे
 दं रोहिणीव्रतम् ॥ इह लोके चिरं स्थित्वा धनधान्यसमाकुले ॥ १५ ॥ गृहाश्रमे शुभालं व्यापुत्रपौत्रादिसन्ततिम् ॥ ततः सुतीर्थं मरणं ततः ब्रह्म
 पुरं व्रजेत् ॥ १६ ॥ तस्माद्विष्णुपुरं पार्थ ततः तोरुद्रपुरं शुभम् ॥ १७ ॥ स्वरोहिणी ज्ञाधराभिमतहिताचिकिं कारणं शृणु नरेन्द्र निवेदयामि ॥
 संपिष्टमाषा चित्तैर्दुरिका ज्ञातं यदुक्तं जले गुडघृतेन फलं तदेतत् ॥ १८ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्री कृष्णयुधिष्ठिरसंवादे
 रोहिणी चन्द्रव्रतं नाम सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ अवि योगव्रतं ब्रूहि मम यादव नन्दन ॥ विधानं
 तस्य कीदृक् च किंपुण्यं काऽत्र देवता ॥ १ ॥ ॥ श्री कृष्ण उवाच ॥ ॥ शृणु पाण्डव यत्नेन कथ्यमानं यथा खिलम् ॥ अवि योग
 गव्रतं नाम व्रतानामुत्तमोत्तमम् ॥ २ ॥ प्रौष्ठपदे शुक्लपक्षे द्वादश्यां प्रातरुत्थितः ॥ यस्तु शुक्लांबरधरः स्नात्वा पूर्वजलाशये ॥ ३ ॥
 हृदये रम्ये सौधे तटे हारि लियेत मण्डले ॥ गोधूमचूर्णपिष्टेन लक्ष्मीं तत्पार्श्ववर्तिनीम् ॥ ४ ॥ तत्रैव च हरिं गौरिं सा वित्रि ब्रह्मणा सह ॥
 राज्ञीं साहितं चरित्रैः त्रैलोक्ये द्योतकतारिम् ॥ ५ ॥ गंधैः पुष्पैश्च धूपैर्नैव द्यौः च ये द्यथा ज्ञात्तया ॥ अवि योगव्रतं चारिभञ्जनेन राजेन्द्र ॥ ६ ॥
 नारी वायु रूपो वा अवि योगमतिदृढां कृत्वा ॥ भक्त्या ध्यानी मौनी दीपत्यं पूजयेद्देवम् ॥ ७ ॥ सहस्रमूर्द्धा पुरुषः पद्मनाभो जनार्दनः ॥
 व्यासोऽपि कापिलाचार्यो भगवान् पुरुषोत्तमः ॥ ८ ॥ नारायणो भृगुलिङ्गो विष्णुर्दामोदरो हरिः ॥ महाबराहो गोविन्दः केशवो गरुडध्वजः ॥ ९ ॥
 श्रीधरः पुंडरीकाक्षो विश्वरूपस्त्रिविक्रमः ॥ उपेन्द्रो वामनो रामो वैकुण्ठो माधवो ध्रुवः ॥ १० ॥ वासुदेवो हृदयिकेशः कृष्णः संकर्षणोऽच्युतः ॥
 अनिरुद्धो महायोगी प्रद्युम्नो नन्द एव च ॥ ११ ॥ नित्यं समेशु भः प्रीतः स श्रीकेशः शूलिनः ॥ उमापतिर्नैलंकंठः स्थानुः शंभुर्भगाक्षिह ॥ १२ ॥
 ईशानो भैरवः शूलत्र्यंबकश्चिपुरांतकः ॥ कपर्दी शोमहालिङ्गो महाकालो वृषध्वजः ॥ १३ ॥ शिवः शर्वो महादेवो रुद्रो भूतमहेश्वरः ॥
 ममस्तु सहस्रपर्वत्यां शंकरः शंकराश्वरम् ॥ १४ ॥ ब्रह्मा शंभुः प्रभुः स्रष्टा पुष्करः प्रपितामहः ॥ हिरण्यगर्भो विदज्ञः परमेश्वी प्रजापतिः ॥ १५ ॥
 चतुर्मुखः सृष्टिकर्ता स्वयंभूः कमलासनः ॥ विराञ्चिः पद्मयोनिश्च ममास्तु वरदः सदा ॥ १६ ॥ आदित्यो भारुः करो भानुः सूर्योऽकः सवितारविः ॥

मार्तण्डमंडलज्योतिरग्निरग्निमर्जनेश्वरः ॥ १७ ॥ प्रभाकरः सप्तसप्तिस्तरणिः सरणिः खगः ॥ दिवाकरो दिनकरः सहस्रांशुर्मरीचिमात्र ॥ १८ ॥
 पद्मप्रबोधनः पूषाकिरणैरुभूषणः ॥ निकुंभो वर्णभो देवः सुप्रीतोऽस्तु सदा सम ॥ १९ ॥ लक्ष्मीः श्रीः संपदापद्मा माविभूतिर्हरिप्रिया ॥
 पार्वती ललिता गौरी उमा शंकरवल्लभा ॥ २० ॥ गायत्री प्रकृतिः सृष्टिः सा वित्री विधेः सोमता ॥ राज्ञी भानुमती संज्ञानित्यभास्करप्रिया ॥ २१ ॥
 इति पद्मनाभं शंकरपितामहं कर्त्ता दिसप्रिया न्यूज्य ॥ दत्त्वा दत्त्वादानं भुक्त्वा चातिव्रजेद्भ्रम ॥ २२ ॥ द्वादश्यां चरति नरो व्रतमेतद्भक्तिभाविनो
 लोके ॥ भवति यशोधनभागी संतिता मान्विगत संतापः ॥ २३ ॥ हरिहरिण्यगर्भप्रभाकराणां क्रमणलोकेषु ॥ भुक्त्वा भोगान्विपुलानथ यो
 गीनिर्वृता भवति ॥ २४ ॥ स्त्रीपुंसोर्यदि युग्मं पुरुषो वायादिसमाचरति कश्चित् ॥ नारी वा व्रतमेतच्चीत्वा त्याज्यं विष्णोः ॥ २५ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे हरिहरिण्यगर्भप्रभाकराणामविद्योगव्रतं नामाष्टपद्यितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥
 ॥ ६९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अक्षौहिण्यो दशाष्टौ च मद्राज्यसु योधनाः ॥ २ ॥ तेषां वधेन यत्पापं तन्ममोणि कुंताति ॥ पापप्रक्षालनं
 जन्य वैश्यशूद्रादयो हताः ॥ भीष्मद्रोणकलिंगादिकर्णशल्यसु योधनाः ॥ २ ॥ तेषां वधेन यत्पापं तन्ममोणि कुंताति ॥ पापप्रक्षालनं
 कश्चिद्धर्मब्रूहि जगत्पते ॥ ३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ सुमहत्पुण्यजननं गोवत्सद्रादशव्रतम् ॥ अस्ति पार्थ महाबाहो पांडवानां धुरंधर ॥ ४ ॥
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ केयंगो द्वादशीनामा विधानं तत्र कीदृशम् ॥ कथमेषा समुत्पन्ना कस्मिन्काले जनार्दन ॥ ५ ॥ एतत्सर्वं हरिब्रूहि त्राहि मां
 नरकार्णवात् ॥ ६ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पुरा कृतं युगे पार्थ सुनिर्कोटिः समागता ॥ तपश्चचार विपुलं नानाव्रतधरागिरौ ॥ ७ ॥ हर्षणमहता
 विष्टा देवदर्शनकांक्षया ॥ जंबूमागैर्महापुण्ये नानातीर्थं विभूषिते ॥ ८ ॥ पारियात्रे सिद्धपात्रे रम्ये तं दुलिकाश्रमे ॥ टां विरिति विख्याते उत्तमेशखरे नृ
 प ॥ ९ ॥ तापसारण्यमतुलं दिव्यकाननमंडितम् ॥ वसिष्ठशुक्रागिरिसकतदुक्षादिभिर्वृतम् ॥ १० ॥ वल्कलजिनसंवीतैर्भृगोराश्रममंडलम् ॥
 नानासृगणैर्जुष्टं शाखासृगणैर्युतम् ॥ ११ ॥ प्रज्ञांति सिंहहरिणं वस्तु सर्वगतदुग्धम् ॥ गहनं निर्ऋतं रम्यं लतासंतानसंकुलम् ॥ १२ ॥

सिंहव्याघ्रगजैर्भिन्नहरिणैःशंखैःशृङ्गैः ॥ वराहरुरुभिश्चित्रैःसमंतादुपशोभितम् ॥ १३ ॥ तपस्यतांतत्रतेषांमुनीनांदर्शनार्थनाम् ॥
 व्याजंचक्रेमहीनाद्वादशार्धाधिलेचनः ॥ १४ ॥ बभूवब्राह्मणोवृद्धोजरापांडुरमृद्धजः ॥ श्रुतचर्मतनुःकुब्जोयष्टिपाणिःसर्वपथुः ॥ १५ ॥
 उमापिचक्रेगोरूपंशृणुतत्पार्थयादृशम् ॥ क्षीरोदतोयसंभूतायाःपुरामृतमंथने ॥ १६ ॥ पञ्चगवःशुभाःपार्थपञ्चलोकस्यमातरः ॥
 नंदामुभद्रासुरभीसुशीलबहुलइति ॥ १७ ॥ एतेलोकोपकारायदेवानांतर्पणायच ॥ जमदग्निभद्राजवसिष्ठासितगौतमाः ॥ १८ ॥
 जगद्गुःकामदाःपञ्चगवोदत्ताःसुरैस्ततः ॥ गोमयरोचनामृत्क्षीरंदधिघृतंगवाम् ॥ १९ ॥ षडंगानिपवित्राणिसंशुद्धिकरणानिच ॥
 गोमयादुत्थितःश्रीमान्विल्ववृक्षःशिवप्रियः ॥ २० ॥ तत्रास्तेपद्महस्ताःश्रीश्रीवृक्षस्तेनसम्भृतः ॥ बीजान्युत्पलपद्मानांपुनर्जानांनिगोम
 यात् ॥ २१ ॥ गौरोचनाचमांगल्यापवित्रासर्वसाधिका ॥ गोमूत्राद्गुगुलुर्जतःसुगंधप्रियदर्शनः ॥ २२ ॥ आहारःसर्वदेवानांशिवस्यचवि
 शेषतः ॥ यद्बीजंजगतःकिञ्चित्तज्ज्ञेयक्षीरसंभवम् ॥ २३ ॥ दधुःसर्वाणिजातानिमङ्गलान्यर्थसिद्धये ॥ घृतादमृतमुत्पन्नदेवानांतृप्तिकारणम् ॥
 ॥ २४ ॥ ब्राह्मणाश्चैवगावश्चकुलमेकंद्विधकृतम् ॥ एकत्रमंत्रांस्तिष्ठतिहविरन्यत्रतिष्ठति ॥ २५ ॥ गोषुयज्ञाःप्रवर्ततेगोषुदेवाःप्रतिष्ठिताः ॥
 गोषुवेदाःसमुत्कीर्णाःसषडंगपदक्रमाः ॥ २६ ॥ शृङ्गमूलेगवान्नित्यब्रह्माविष्णुश्चसंस्थितौ ॥ शृङ्गमेतसर्वतीर्थानिस्थायवराणिचराणिच ॥ २७ ॥
 शिवोमव्येमहादेवःसर्वकारणकारणम् ॥ ललाटेसंस्थितागौरीनासावंशेचषण्मुखः ॥ २८ ॥ कंबलाश्वतरौनागौनासापुटसमाश्रितौ ॥ कर्ण
 योरश्विनौदेवौचक्षुभ्यांशृङ्गशशिभास्करो ॥ २९ ॥ दंतेषुसर्वसर्वजिह्वायांवरुणःस्थितः ॥ सरस्वतीचक्रुहरेयमयक्षौचगण्डयोः ॥ ३० ॥
 संध्याद्वयंतथेष्टाभ्यांश्रीवायांचपुरंदरः ॥ रक्षांसिककुदेवौश्चपाणिंकायेव्यवस्थितौ ॥ ३१ ॥ चतुष्पात्सकलोधर्मोनित्यजंवासुतिष्ठति ॥
 खुरमध्येषुगन्धर्वाःखुराग्रेषुचपन्नगाः ॥ ३२ ॥ खुराणांपश्चिमेभागेराक्षसाःसंप्रतिष्ठिताः ॥ रुद्राएकादशपृष्ठेवरुणःसर्वसन्धिषु ॥ ३३ ॥
 श्रोणीतटस्थाःपितरःकपोलेषुचमानवाः ॥ श्रीरपानेगवानित्यस्वाहालंकारमाश्रिताः ॥ ३४ ॥ आदित्यारश्मयोवालाःपिण्डीभूताव्यवस्थि
 ताः ॥ साक्षाद्गाचगोमूत्रेगोमयेयमुनास्थिता ॥ ३५ ॥ त्रयास्त्रिंशद्देवकोटयोरोमकूपेव्यवस्थिताः ॥ उदरेपृथिवीसर्वांसलवनकानना ॥ ३६ ॥

चत्वारः सागराः प्रोक्ता गवायेतु पयोधराः ॥ पर्जन्यः क्षीरधारासु मेघा विदुव्यवस्थिताः ॥ ३७ ॥ जठरे गार्हपत्योऽग्निर्देक्षिणाग्निर्हविर्देस्थितः ॥
 कंठे आहवनीयोऽग्निः सभ्योऽग्निस्तालुनिस्थितः ॥ ३८ ॥ अस्थिव्यवस्थिताः शैलमज्जासुकतवः स्थिताः ॥ ऋग्वेदोऽथर्ववेदश्च सामवेदो यजु
 स्तथा ॥ ३९ ॥ सुरक्तपीतकृष्णादिगवां वर्णव्यवस्थिताः ॥ तासां रूपासु मास्मृत्वा सुरभीणां शुधिष्ठिर ॥ ४० ॥ संस्मृत्य तत्क्षणाद्गौरीद्वयेषु
 सदृशान्तनुम् ॥ आत्मानं विदधे देवी धर्मराजशृणुष्वताम् ॥ ४१ ॥ षडुन्नतां पंचनिम्रां मूकक्षीं सुवालधिम् ॥ ताम्रस्तनोरौप्यकांटसुसुरी
 सुमुखीं सिताम् ॥ ४२ ॥ सुशीलां च सुतस्त्रेहां सुक्षीरां सुपयोधराम् ॥ गोरूपिणीं सुमांस्पृह्वा स्वामिनीं तां सवत्सकाम् ॥ ४३ ॥ चरयया प्रतरं हृष्टो
 महादेवः स्वचेतसि ॥ ज्ञानैः ज्ञानैर्यथैवाथ विप्ररूपमिहाश्रमम् ॥ ४४ ॥ दत्त्वा कुलपतेः पार्श्वभृगोस्तां गान्धर्वेदयत् ॥ तपस्विनां महातेजास्तां
 च सर्वेषु पांडव ॥ ४५ ॥ न्यासरूपां ददौ धेनुं रक्षित्वा तां दिनद्वयम् ॥ यावत्सत्तावा इतस्तत्त्वा जंबूमां गवियाम्यहम् ॥ ४६ ॥ रक्षिष्यामः प्राप्ति
 ज्ञातिभिरभिः सुरभीमिमाम् ॥ अंतर्द्धिमगमद्देवः शुनव्यां भ्रौबभूवह ॥ ४७ ॥ वज्रचक्रनखोर्दवीं ज्वलन्ति पगलोचनः ॥ जिह्वाकरालवदनो जि
 ह्वालां गूलदारुणः ॥ ४८ ॥ संप्रायादाश्रमपदं तां च धेनुं सवत्सकाम् ॥ त्रासयामास तां देवमुनीनां दिक्ष्ववस्थिताः ॥ ४९ ॥ ऋषयोऽपि समाक्रां
 तां आर्तनादं प्रचक्रिरे ॥ हाहेत्युच्चैः केचिद्दूचुर्दुर्दुर्कारैस्तथा परे ॥ ५० ॥ तालास्फोटान्दुःकेचिद्द्रयाग्रं दृष्ट्वा तिभैरवम् ॥ सापिहं भारवांश्चक्रे
 गौरुहृत्य सवत्सका ॥ ५१ ॥ तस्याव्याग्रभया तायाः कपिलाया शुधिष्ठिर ॥ पलायत्याः शैलामध्ये क्षणं क्षुरचतुष्टयम् ॥ ५२ ॥ व्याघ्रवत्स
 कयोस्तत्र वदितं सुरकिन्नरैः ॥ दृश्यतेऽतीव सुव्यक्तं तदद्यापि चतुष्टयम् ॥ ५३ ॥ सजलं शिवलिङ्गं च शोभन्ति यत्तदुत्तमम् ॥ यस्मिं स्पृशति
 राजेन्द्रसगो वध्यां व्यपोहति ॥ ५४ ॥ तत्र सत्तात्वा महातीर्थं जंबूमां गैरनाधिप ॥ ब्रह्महत्यादिभिः पापैर्मुच्यते नात्र संशयः ॥ ५५ ॥ ततस्ते मुन
 यः क्रुद्धा ब्रह्मदत्तां महास्वनाम् ॥ जघ्नुर्घटासुरैर्देतां गिरिकंदरपूरणीम् ॥ ५६ ॥ शब्देन तेन व्याघ्रोऽपि मुक्त्वा गावं सवत्सकाम् ॥ विप्रैस्तत्र
 कृतं नाम दुंडागिरिरिति श्रुतिः ॥ ५७ ॥ तं प्रपश्यति ये पार्थते रुद्रानात्र संशयः ॥ अथ प्रत्यक्षतां श्रेष्ठस्तेषां देवो महेश्वरः ॥ ५८ ॥ शूल
 पाणिस्त्रिपुरहा कामश्रोवषभे स्थितः ॥ उमासहायो वरदः सत्स्वामी सविनायकः ॥ ५९ ॥ स नंदिः समहाकालः स शृंगी समनोहरः ॥ वीर

भद्राचामुडावंटाकर्णादिभिर्वृतः ॥ ६० ॥ मातृभिर्भूतसंवातैयक्षराक्षसशुद्धकैः ॥ देवदानवगंधर्वमुनिविद्याधरांगैः ॥ ६१ ॥
 प्रणम्यदेवदेवायपत्नीभिः सहितैरुमा ॥ गोरूपिणीसवत्साचपूजिताब्रह्मचारिभिः ॥ ६२ ॥ कार्तिकेशुकुपक्षेतुद्वादश्यानांदिनीव्रतम् ॥
 ततः प्रभृतिराजेन्द्रअवतर्णमहीतले ॥ ६३ ॥ उत्तानपादेन तथाव्रतं चीर्णमिदं शृणु ॥ उत्तानपादनामासीत्क्षत्रियः पृथिवीपते ॥ ६४ ॥
 तस्य भार्याद्रयचासीदुचुर्ग्रीतिविश्रुतम् ॥ शुभ्रजीतोऽधुवः पुत्रोवाल्पादयरोऽलसः ॥ ६५ ॥ रुच्याः समापैतः शुभ्र्याध्रुवोऽयं रक्षतांसासि ॥
 अहं करिष्ये शुश्रूषां भर्तुं स्तावत्सदास्वयम् ॥ ६६ ॥ रुचीरसवर्तानित्यं प्रत्यहं कुरुते गृहे ॥ अकरोद्भर्तुं शुश्रूषां ग्रीनित्यं पतिव्रता ॥ ६७ ॥ कदा
 चिन्कोधमात्सर्थात्सापत्न्यं दर्शितं तथा ॥ स्वयं रुच्यानिहत्यासां शिशुः खंडलशः कृतः ॥ ६८ ॥ तापिकायां तथास्थाल्यां पक्वसिद्धः सुसंस्कृतः ॥
 अन्नभोजनवेलायां ददाति नृपभाजने ॥ ६९ ॥ तैवैभक्षयितुं दुष्टासामिषं भोजनं किल ॥ अथ भोजनवेलायां वज्रजीवितमाप्तवान् ॥ ७० ॥
 तथैव प्रहसन्वालोमतुरुत्संगजोऽभवत् ॥ तं दृष्ट्वा महदाश्चर्यं शुभ्रपि प्रच्छविस्मिता ॥ ७१ ॥ किमेतद्ब्रूहि वृत्तांतं कस्येयं व्युद्भुतमा ॥
 किं स्वयाचरितं किञ्चिद्भूतं दंष्टुं तं तथा ॥ ७२ ॥ सत्यं सत्यं पुनः सत्यं येन जीवति ते सुतः ॥ मया यं सतवारं तु विशाल्यन्नं कलिकृतः ॥ ७३ ॥
 पक्वः स्वयंकृतः स्थाल्यां व्यंजनैः सह भोजनैः ॥ परिविष्यमाणः स पुनः कथं जीवति भासवान् ॥ ७४ ॥ किं ते सिद्धा महाविद्यामृतं संजीवनी शुभा ॥
 रत्नमणिमहारत्नं योगाज्जनमहोषधम् ॥ ७५ ॥ कथयस्व महाभगवत्सत्यं सत्यं भगिन्यासि ॥ एवमुक्ते रुचिस्तस्याव्याचख्यावत्सगोव्रतम् ॥ ७६ ॥
 कार्तिकेवैव द्वादश्यायां चानुष्ठितं पुरा ॥ व्रतस्यास्य प्रभावेन पुनर्जीवति ते सुतः ॥ ७७ ॥ वत्सो मे वत्सवेलायां मृतोऽर्थलभते पुनः ॥
 समागमश्च भवति व्रतैः प्रवासितैरपि ॥ ७८ ॥ यथार्थमेतद्ब्रूयाख्यातं तं च गोद्वादशव्रतम् ॥ तवापरिचितं तत्सर्वं भविष्यति शुभं प्रियम् ॥ ७९ ॥
 एवमुक्ते व्रतं चीर्णरुच्यापुत्राः सुखं धनम् ॥ संप्राप्तं जीवितं तच्च ध्रुवस्थानं निवेदिता ॥ ८० ॥ ब्रह्मणः सृष्टिकारेण रुचिर्भर्त्रांसासिता ॥
 दशानक्षत्रसंयुक्तोऽधुवः सोऽद्यापि दृश्यते ॥ ८१ ॥ ध्रुवक्षेत्र्यदादृष्टलोकः पापैः प्रमुच्यते ॥ ८२ ॥ गुधिष्ठिर उवाच ॥ कीदृशं तद्विधानं च तन्मे

ब्रूहिजनादेन ॥ ८२ ॥ यत्कृतं शुभ्रिवचनादुच्ययदुकुलोद्भव ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ संप्रातेकार्त्तिकेमासिशुक्लपक्षेकु-
 त्तम ॥ ८३ ॥ द्वादश्यांकृतसंकल्पः स्नात्वा पुण्येजलाशये ॥ नरोवायदिवानारी एकभक्तं प्रकल्पयेत् ॥ ८४ ॥ ततो मध्याह्नसमये द्वादश्यां पुंस-
 वत्सकाम् ॥ सुशीलं वत्सलां श्वेतां कपिलां रक्तहृदिपिण्मि ॥ ८५ ॥ ब्राह्मणक्षत्रियविशं शूद्राणां स्त्रीजनेश्वर ॥ यथाक्रमेण पूज्येन गंधपुष्पजलक्षतैः
 ॥ ८६ ॥ कुंकुमालक्तकैर्दीपैर्माषान्नवटकैः शुभैः ॥ कुसुमैर्वत्सकं चापि भोजनेन पाण्डव ॥ ८७ ॥ उमा तारुद्राणां दुहिता वसूनां स्वसादित्यानाममृत-
 स्यनाभिः ॥ प्रनुवांचिकितुषेजनायमागमनागमादिति वधिष्टं नमोनमः स्वाहा ॥ ८८ ॥ इत्थं संपूज्य गां द्वादश्यां च क्षमापयेत् ॥ ओं सर्वे
 देवमयेदिलोकानां शुभं नदिनि ॥ ८९ ॥ मातर्ममाभिलषितं सफलं कुरु नदिनि ॥ एवमभ्यर्चयेद्देकांगमेतद्भिगवाहिकम् ॥ ९० ॥ पयुक्ष्यवारिणाभ-
 त्तया प्रणम्य सुरभीततः ॥ तद्दिने तापिकापङ्कस्थालीपाकं च वर्जयेत् ॥ ९१ ॥ भूमौ स्वयं ब्रह्मचारी शृणुयात्फलमाप्नुयात् ॥ यावति गान्धेरोभा-
 णिगवां कौरवन्दन ॥ ९२ ॥ तावत्कालं सवतिगोलोके नान्द्रसंशयः ॥ मेरोः पुर्यष्टकं रम्यमिन्द्राग्निमरक्षसाम् ॥ ९३ ॥ वरुणानिलयक्षणां रुद्ररूपचतु-
 धिष्ठिरा ॥ तासां पुरिगोलोकरत्नत्रयाति सगोवती ॥ ९४ ॥ ऊर्जैस्तेन्द्रिदशमेऽहनि गंसवत्सायाः पूजयंति कुसुमैर्वटैश्च हृदयैः ॥ ताः सर्वकामसु-
 खभोगविभूतिभाजो मर्त्यैर्वसंति सुचिरं बहुजीववत्साः ॥ ९५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे गोवत्सद्वादशी-
 व्रतं नमोकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ ६९ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ शृणु पार्थ प्रवक्ष्यामि गोविन्दशयनं व्रतम् ॥ कटदानं सुत्था-
 नं चातुर्मास्यव्रतक्रमम् ॥ १ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ किं देवशयनं नाम देवः स्वपिति चाप्यसौ ॥ देवः किमर्थं स्वपिति किं विधानं सदा व-
 द ॥ २ ॥ केमन्नाः केचनियमाव्रतान्यथक्रियाचका ॥ किं ग्राह्यं किंच भोक्तव्यं सुप्तं देवजनादने ॥ ३ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ मिथुन-
 स्थे स हस्त्रांशौ स्थापयेन्मधुसूदनम् ॥ तुलाराशिगतं तस्मिन् पुनरुत्थापयेद्व्रतम् ॥ ४ ॥ अधिमासे च पतिते एष एव विधिक्रमः ॥ नान्यथा स्था-
 पयेद्देवं चैवात्थापयेद्भरिम् ॥ ५ ॥ आषाढस्य सिते पक्षे एकादश्यामुपोषितः ॥ स्थापयेद्भक्तिमान्विष्णुं शंखचक्रगदाधरम् ॥ ६ ॥ पीता-
 वरधरसौ स्यं पर्यं के स्वास्तु ते शुभे ॥ शुक्लवस्त्रसमाच्छन्नोऽपि विष्णुभक्तोऽपि यः पुमान् ॥ स्नापयित्वा दधि-

क्षीरघृतक्षौद्रजलैस्तथा ॥ ८ ॥ समालभ्यशुभैर्गंधधूपैर्वस्त्रैरलंकृतम् ॥ पूजयित्वाकुंकुमाद्यैर्मंत्रणानेनपाण्डव ॥ ९ ॥ सुतेत्वयिजगन्नाथ
जगत्सुप्तं भवेदिदम् ॥ विबुद्धे त्वयि बुध्येत जगत्सर्वचराचरम् ॥ १० ॥ एवंप्राप्तिमां विष्णोः स्थापयित्वा युधिष्ठिर ॥ तस्यैवाग्रे स्वयं वाचं
शुद्धीयान्नियमांस्ततः ॥ ११ ॥ चतुरो वार्षिकान्मासान् देवस्योत्थापनवाधि ॥ स्त्रीवा नरो वामद्वक्तो धर्मार्थसुहृद्व्रतः ॥ १२ ॥ शुद्धीयान्निय
माने तान्दंतधावनपूर्वकम् ॥ तेषां फलानि वक्ष्यामि तत्कर्तृणां पृथक् पृथक् ॥ १३ ॥ मधुरस्वरो भवेद्वाजा पुरुषोऽबुजवर्जनात् ॥ तैलस्य वर्ज
नात्पार्थसुंदरांगप्रजायते ॥ १४ ॥ कटुतैलपरित्यागाच्छुद्धशुभवाभुयात् ॥ मधूकतैलत्यागेन सौभाग्यमतुलं भवेत् ॥ १५ ॥ पु
ष्पादिभोगत्यागेन स्वर्गविद्याधरो भवेत् ॥ योगाभ्यासी भवेद्यस्तु स ब्रह्मपदमाप्नुयात् ॥ १६ ॥ कटुकाम्लतिलमधुरक्षारकाषायमेव च ॥ यो
वर्जयेत्सर्वैरूप्यदैर्गन्धैर्नाप्नुयात्क्वचित् ॥ १७ ॥ तांबूलवर्जनाद्भोगी रक्तकंठश्च जायते ॥ घृतत्यागात्सुलावण्यसर्वसिद्धिः पुनर्भवेत् ॥ १८ ॥
फलत्यागाच्च मतिमान्बहुपुत्रश्च जायते ॥ शाकपत्राशनाद्भोगी अपक्वादोऽमलो भवेत् ॥ १९ ॥ पादाभ्यंगपरित्यागाच्छिराभ्यंगोऽपार्थिव ॥
दीप्तिमान्दीप्तिकरणयक्षोऽद्रव्यपतिर्भवेत् ॥ २० ॥ दधिदुग्धतक्रनियमाद्दोलोकं लभते नरः ॥ इन्द्रातिथित्वमाप्नोति स्थालीपाकविवर्जितात् ॥
॥ २१ ॥ लभेत संततिं दीर्घातापकस्य भक्षणात् ॥ भूमावस्तरशायी च विष्णोर्नुचरो भवेत् ॥ २२ ॥ सदा मुनिः सदा योगी मधुमांसस्य वर्जनात् ॥
निर्व्याधिर्नरौ जस्वी सुरमद्विवर्जनात् ॥ २३ ॥ एवमादिपरित्यागाद्धर्मः स्याद्धर्मनंदन ॥ एकांतरोपवासेन ब्रह्मलोकं महयति ॥ २४ ॥
धारणं न खरो मां गंगास्नानं दिने दिने ॥ मौनव्रती भवेद्यस्तु तस्य ज्ञाऽस्त्वलिता भवेत् ॥ २५ ॥ भूमौ भुंक्ते सदा यस्तु स पृथिव्याः पतिर्भवेत् ॥
नमो नारायणयेति जपतो न शनं फलम् ॥ २६ ॥ पादाभिवंदनाद्विष्णोर्लभेद्भोदानं फलम् ॥ विष्णुपादांबुसंप्रशोक्तकृतकृत्यो भवेन्नरः ॥ २७ ॥
विष्णुदेवकुले कुर्यादुपलेपनमर्चनम् ॥ कल्पस्थायी भवेद्वाजा स नरो नात्र संशयः ॥ २८ ॥ प्रदक्षिणाज्ञांतं यस्तु करोति स्तुतिपाठकः ॥
हंसयुक्तविमानेन स च विष्णुपुरं व्रजेत् ॥ २९ ॥ गीतवाद्यकरो विष्णोर्गार्धवलोकमाप्नुयात् ॥ नित्यं शान्ना विनोदेन लोकान्यस्तु प्रबोधति ॥ ३० ॥
सव्यासरूपी भगवान्ते विष्णुपुरं व्रजेत् ॥ पुष्पमालादिभिः पूजां कृत्वा विष्णुपुरं व्रजेत् ॥ ३१ ॥ नित्यस्नानीनरो यस्तु नरकं स न पश्यति ॥

भोजनचजयेद्यस्तुसस्नानं पौष्करं लभेत् ॥ ३२ ॥ कृत्वा प्रेक्षणं कंदिव्यं राज्यं सोऽप्सरसां लभेत् ॥ अयाचितेन प्राप्तोति वा पीकूपे यथाफलम् ॥
 ॥ ३३ ॥ षष्ठकाले भोज्येन स्थायिस्विर्गोनरो भवेत् ॥ पर्णेष्ठुयोनरो भुंक्ते कुरुक्षेत्रं फलं लभेत् ॥ ३४ ॥ शिलायां भोजनास्त्रित्यं स्नानं प्रयागं भवेत् ॥
 यामद्वये जलत्यागात्तुरोगैः परिभूयते ॥ ३५ ॥ एवमादि त्रये पाथ तुष्टिमायाति हेतुतः ॥ सुप्ते सति जगन्नाथे केशवे गरुडध्वजे ॥ ३६ ॥
 निवर्तन्ते क्रियाः सर्वाश्चातुर्वर्ण्यस्य भारत ॥ विवाहव्रतबंधादिभूतसंस्कारदीक्षणम् ॥ ३७ ॥ यज्ञाश्च ग्रहवेशादिगोदानाञ्च प्रतिष्ठितम् ॥
 पूज्या न्यानिकर्माणितानि सर्वाणि वर्जयेत् ॥ ३८ ॥ अस्कांतं तु मासं वै देवपित्र्ये च वर्जयेत् ॥ मालिन्धु च मशौचं च सूर्यसंक्रांति वर्जितम् ॥ ३९ ॥
 प्राप्ते भाद्रपदे मासि एकादश्यां दिने नरैः ॥ कटदानं भवेद्विष्णोर्महापूजां प्रवर्तयेत् ॥ ४० ॥ यत्तदेव शयनं तत्र दंकारं शृणु ॥
 पुरातनः प्रभावेन तोषयित्वा हारि विभुम् ॥ ४१ ॥ ममापि मानयत्यङ्गं प्रार्थितो योगनिद्रया ॥ निरीक्ष्य चात्मनो देवा रुद्रं लक्ष्म्या उरःस्थलम् ॥
 ॥ ४२ ॥ शंखचक्रासि मार्गाद्वैर्वाहोप्यथ वक्षसा ॥ अधो नाभौ निरुद्रं भवैव तेनेत्येन पक्षिणा ॥ ४३ ॥ मुक्तेन शिरोरुद्रं कुण्डलाभ्यां च कर्णकौ ॥
 ततो ददावहं तुष्टो नेत्रयोः स्थानमादरात् ॥ ४४ ॥ चतुरोर्वाष्पिकान्मासांमाऽऽश्रितासां भविष्यति ॥ योगनिद्रां पिमहात्म्यं श्रुत्वा पारान्तरं भुभम् ॥
 ॥ ४५ ॥ चकार लोचनावसमतोऽर्थमेयुधिष्ठिरा ॥ अहं च तां भावयित्वा मानया मिमंस्विनीम् ॥ ४६ ॥ योगनिद्रामहानिद्रां शेषाभिशयने स्थितम् ॥
 क्षीरोदधौ च विध्य मेधौ तपादः समाहितः ॥ ४७ ॥ लक्ष्मीं कारां बुजैरक्षैर्मृद्यमानपदद्वयः ॥ तस्मिन्कालेऽपि मद्भक्तो यो मासांश्चतुरः क्षिपेत् ॥ ४८ ॥
 त्रैतरेनैकैर्नियमैः पांडवश्चेष्टमानवः ॥ कल्पस्थायी विष्णुलोकं स व्रजेन्नात्र संशयः ॥ ४९ ॥ ततोऽवबुध्यते देवः श्रीमान्छङ्खगदाधरः ॥
 कार्तिके शुक्लपक्षस्य एकादश्यां पृथक् पृष्ठु ॥ ५० ॥ मन्त्रेण नेन राजेन्द्र देवमुत्थापयद्विजः ॥ इदं विष्णुर्विचक्रमेस्वासेन च तदानुप ॥ ५१ ॥
 समुत्थिते तदा विष्णौ क्रियाः सर्वाः प्रवर्तयेत् ॥ महातूर्येरेव त्रात्रा भ्रामयेत्स्यन्दने स्थितम् ॥ ५२ ॥ उत्थिते देवदेवेशेन गरीपांथिवः स्वयम् ॥
 दीपाद्रेकरे मार्गे नृत्यगीतजनाकुले ॥ ५३ ॥ यं यं दामोदरः पश्येदुत्थितो धरणीधरः ॥ तंतं प्रदेयं राजेन्द्र सर्वस्वर्गयकल्पते ॥ ५४ ॥

रात्रौप्रजागरेदेवमेकादश्यांसुरालये ॥ प्रभातेविमलेस्नान्वाद्रादश्यांविष्णुमचयेत् ॥ ६५ ॥ होमयेद्व्यवाहचहव्यद्रव्यधृतादिभिः ॥
 ततोविप्राञ्छुभान्स्नान्वाभोजयेदन्नविस्तैः ॥ ६६ ॥ घृतदधिक्षौद्रकाद्यैर्दुग्धैःसमोदकैः ॥ यजमानोऽपिसंतुष्टस्त्वरहास्यविवर्जितः ॥ ६७ ॥
 एकादशदशष्टौवापंचद्वौवाकुरुत्तम ॥ अर्चयेच्चन्दनैर्घूपैःपुष्पैर्गन्धैर्द्विजोत्तमान् ॥ ६८ ॥ श्रद्धोक्तविधिनापार्थभोजयेद्भाग्यवान्यतीन् ॥
 आचतिभ्यस्ततोदद्यात्त्यागंयत्किञ्चिदेवहि ॥ ६९ ॥ स्ववाचास्वमनोभीष्टपत्रपुष्पफलादिकम् ॥ चतुरोवापिकांभसात्रियमयस्ययत्कृतम् ॥
 ॥ ६० ॥ कथयित्वाद्भिजेभ्यस्तदद्याद्भक्त्यासदक्षिणाम् ॥ दत्त्वाविसर्जयेद्विप्रांस्ततोमुञ्जीतचस्वयम् ॥ ६१ ॥ यत्त्यक्तंचतुरोमासान्प्रवृत्तिस्तस्यचा
 चरेत् ॥ एवंयआचरेत्पार्थसोऽनन्तर्धर्ममाधुयात् ॥ ६२ ॥ अवसानेतुराजेन्द्रवासुदेवपुरींजित् ॥ यस्याविघ्नैःसमाप्येतचातुर्मास्यव्रतंनृप ॥
 ॥ ६३ ॥ सभवेत्कृतकृत्यस्तुनपुनर्मर्तुकोभवेत् ॥ योदेवशयनं पार्थमासंमासमाचरेत् ॥ ६४ ॥ उत्थानंचापिकृष्णस्यसहरेलोकमातु
 यात् ॥ शृणोतिध्यायतिस्तौतिजुहोत्याख्यातियोनरः ॥ ६५ ॥ विष्णोर्भक्तिपारंपार्थसगच्छेद्देष्णवंपदम् ॥ ६६ ॥ दुग्धाब्धिभोगशयने
 भगवाननन्तोयस्मिन्दिनेस्वपितियत्रविबुध्यतेवा ॥ तस्मिन्नन्यमनसासुपवासभाजांपुंसांददातिसुगतिं गरुडांसंगी ॥ ६७ ॥ इति
 श्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेष्वश्विनोत्थापनद्वादशीव्रतवर्णनं नाम सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ ६४ ॥
 ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ पुरावभूवराजर्षिरजपालइतिश्रुतः ॥ प्रार्थितःसप्रजाभिस्तुसर्वदुःखापनुत्तये ॥ १ ॥ दुःखापनंदंकुरुभोव्याधि
 ताननरेश्वर ॥ एवमुक्तश्चिरंध्यात्वाकृत्वाऽव्याधीन्प्रजागणन् ॥ २ ॥ पालयामासदृष्टाऽसावजपालस्ततोऽभवत् ॥ तेनैषानिर्मिताशा
 तिर्नाम्नानिराजताजने ॥ ३ ॥ तस्यास्तुपांडवश्रेष्ठलक्षणं चिन्ते शृणु ॥ राज्ञापुरोहितैःसार्द्धमनुष्ठेयाविधानतः ॥ ४ ॥ तस्मिन्कालेवभूवा
 थरावणोराक्षसेश्वरः ॥ लंकास्थितःसुरगणान्निशुनक्तिस्वकर्मसु ॥ ५ ॥ अखण्डमण्डलंचन्द्रमातपत्रंचकारह ॥ इन्द्रोऽसेनापतेचक्रेवायुंशुभ्र
 मार्जकम् ॥ ६ ॥ वरुणंबद्धकर्मस्थंधनदंधनरक्षकम् ॥ यमंसंयमेनऽरीणांयुजमेत्रंजमेनुम् ॥ ७ ॥ मेवाश्चादन्तिनृपतिंदुमपुष्पादिपं
 क्तिषु ॥ सप्तर्षयःशांतिपराब्रह्मणासहसंस्थिताः ॥ ८ ॥ यामिकामव्यकक्षागन्धर्वागीततत्पराः ॥ प्रेक्षणीयेऽसरोवृंदवाह्योविद्याधरावृताः ॥ ९ ॥

गंगाद्याःसरितःपानगार्हपत्यहुताशनः ॥ विश्वकर्माग्नसंस्कारयमःशालिप्रयोजने ॥ १० ॥ तिष्ठतिपार्थिवाःसर्वेपुरःसेवाविधायिनः ॥ दृश्यते
 भासुरैरन्तेऽप्रभावंतोविभूषणैः ॥ १ ॥ संद्वारवणःप्राहप्रशस्तं प्रतिहारकम् ॥ सेवार्कतुममस्थानेब्रूहि कोऽत्र समागतः ॥ १२ ॥ स उवाच प्रणम्य ग्रे
 दंढपाणिर्निशाचरः ॥ एष ककुस्थो मां धाता धुमारो न लोर्जुनः ॥ १३ ॥ ययातिर्नहुषो भीमो राघवो यं विदूरथः ॥ एते चान्ये च बहवो राजान
 इति आसते ॥ १४ ॥ मेधाकारास्तव स्थानेनाजपाल इहागतः ॥ रावणः कुपितः प्राह शत्रुं दूतं व्यसर्जयत् ॥ १५ ॥ इत्युक्ते ग्रहितो दूतो धूम्राक्षो नाराक्ष
 सः ॥ धूम्राक्षगच्छ ब्रूहि त्वमजपालं ममाज्ञया ॥ १६ ॥ सेवां कुरु समागच्छ कंबधो यस्य पार्थिवः ॥ अन्यथा च द्रुहसे न त्वां करिष्ये विकं धरम् ॥ १७ ॥
 रावणैव न वमुक्तस्तु धूम्राक्षो गरुडो यथा ॥ संप्राप्य तां पुरीं रम्यां तच्च राजकुलगतः ॥ १८ ॥ ददर्श यंतं मे कंस अजपालमजावृतम् ॥ मुक्त
 के शं मुक्तकंशनैः कुमुक्तक्रमद्वयम् ॥ १९ ॥ यष्टिः कन्धं रेणुभृतं व्याधिभिः परिवारितम् ॥ निहता मित्रा द्रूलं सर्वोपद्रवनाशनम् ॥ २० ॥
 महामालिख्य नामानि विनिघ्नतं द्विषाणम् ॥ स्नातं भुक्तं शुभे स्थाने कृतकृत्यं मुनियथा ॥ २१ ॥ दृष्ट्वा दृष्टमनाः प्राह धूम्राक्षो रावणो दि
 तम् ॥ साक्षेपमजपालोऽपि प्रत्युक्त्वा करणांतरम् ॥ २२ ॥ प्रेषयामास धूम्राक्षं ततः कृत्यं समादधौ ॥ ज्वरमाकारयित्वा तु श्रोवाचे दमही पतिः ॥ २३ ॥
 गच्छ लंकाधिपस्थानमाचरस्व यथोचितम् ॥ निरुक्तस्त्वजपालेन ज्वरो राजजगाम ह ॥ २४ ॥ गत्वा च कं पयामास स गणराक्षसे श्वरम् ॥ रा
 वणस्तं विदित्वा तु ज्वरं परमदारुणम् ॥ २५ ॥ श्रोवाचतिष्ठतु नृपस्तेन मेन प्रयोजनम् ॥ ततः स विज्वरो राजबभूव धनदानुजः ॥ २६ ॥
 तैर्नृषा निर्मिता शान्तिरजपालेन धीमता ॥ सर्वरोगप्रक्षमनं सर्वोपद्रवनाशिनी ॥ २७ ॥ कार्तिकेः शुक्लपक्षस्य द्वादश्यां रजनीमुखे ॥ समु
 त्थिते विनिघ्नते देवदामोदरे तदा ॥ २८ ॥ वेद्यं ते रत्नमालाभिरभ्यमालानुरजिते ॥ जनयित्वानवधिं पुण्ड्रं हुत्वा मंत्रैर्द्विजेत्तमैः ॥ २९ ॥
 वद्धमानं रूत्थाभिर्दीपिकाभिर्हुताशनम् ॥ कृत्वा महाजनः सर्वहर्त्री नाराजयेच्छनैः ॥ ३० ॥ पुष्पैरभ्यर्चितं देवं समालब्धं च चन्दनैः ॥ बद्ध
 रैः कबूचैश्च वज्रपुसरिधुभिस्तथा ॥ ३१ ॥ गन्धैः पुष्पैरलंकारैर्वस्त्रैरत्नैश्च पूजितैः ॥ तस्यैवानुमतां लक्ष्मीं ब्रह्माणं च ण्डिकां तथा ॥ ३२ ॥

आदित्यशंकरगौरयक्ष्णणपीतग्रहान् ॥ मातरपितरनागान्सर्वाग्निराजयेत्ततः ॥ ३३ ॥ गर्वांनराजनकुयामहिष्यादेश्वमंडलम् ॥ भ्राम
 येत्रासयेच्छर्दिघटावादनच्छादनैः ॥ ३४ ॥ तागावःप्रभुतायातिस्वापिडास्तनकांगदाः ॥ सिंदूरकृतशृंगाग्राःसंभारवश्वत्सकाः ॥ ३५ ॥
 अनुयातिसगोपालाःकालयतोधनानिते ॥ छेदानुलिप्तकाङ्गारुक्तापतिसितांबराः ॥ ३६ ॥ एवंकोलहलवृत्तेगोवांनराजनोत्सवे ॥ तुर
 गौल्लक्षणेयुक्ताद्भिरदांश्चमुपूजितान् ॥ ३७ ॥ राजचिह्नानिसर्वाणिउद्धृत्यस्वगृहांगणे ॥ राजपुरोहितैःसाध्वैर्मन्त्रिभृत्यपुरःसरः ॥ ३८ ॥
 सिंहासनोपविष्टश्चाङ्घ्रदूयादिनिस्वनैः ॥ पूजयेद्गन्धकुसुमैर्वस्त्रदीपविलेपनैः ॥ ३९ ॥ ततःस्त्रीलक्षणैरुक्तावेद्यावाथकुलाङ्गना ॥ शीर्षोप
 रिरनेन्द्रस्यभ्रामयेद्दरुपात्रिकाम् ॥ ४० ॥ शान्तिरस्तु समृद्धिश्चन्द्रिजैश्चस्वजनेनच ॥ ततो नराजयेत्सौम्यहस्त्यश्वशरशंसकुलम् ॥ ४१ ॥ एवमेपा
 महाशान्तिःख्यातानराजनेजने ॥ येषारारूपुरेग्रामेक्रियतेवाङ्मुनंदन ॥ ४२ ॥ तेषारोगाःक्षयंयातिसुभिक्षवर्द्धतेतदा ॥ शान्तिनीराजनल्लोकैःसर्वात्रो
 गान्वयचोहति ॥ ४३ ॥ लोकानावर्द्धयित्वातुअजपालवरोयथा ॥ एषारोगादिपीडासुजंतूनांहितमिच्छता ॥ ४४ ॥ वर्षेवर्षेप्रयोक्तव्याशान्तिनी
 राजनाइति ॥ ४५ ॥ नीराजयंतिनवमेधनिर्भर्येगोब्राह्मणात्रयगजांश्चनरेशचिह्नान् ॥ तेषर्वेरोगरहिताश्चनुतानरेन्द्रैरिन्द्रप्रभामुविभवत्यजपा
 लवाक्यात् ॥ ४६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेनीराजनद्वादशीव्रतवर्णनं नमैकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥
 ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ यदेतदुल्लुपुण्यव्रतानामुत्तमव्रतम् ॥ कर्तव्यंकार्तिकेमासिप्रयत्नाद्भीष्मपञ्चकम् ॥ १ ॥ विधानंकादृशंतस्यफले
 चकुरुत्तमम् ॥ कथंस्वप्नसादान्मुनीनांहितमिच्छताम् ॥ २ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ प्रवक्ष्यामिव्रतंपुण्यव्रतानामुत्तमव्रतम् ॥
 यथाविधिकर्तव्यंफलंचास्ययथोदितम् ॥ ३ ॥ मयापिभृगुवेप्रोक्तंभृगुश्चोशनसेददौ ॥ उशनापिहिविभ्रभ्यःप्रह्लादायचधीमते ॥ ४ ॥
 तेजस्विनांयथावह्निःपवनःशीघ्रगामिनाम् ॥ विप्रोयथाचपूज्यानांदानांकाञ्चनंयथा ॥ ५ ॥ भूलोकःसर्वलोकानांतीर्थानांजाह्नवीयथा ॥
 यथाश्वमेधोयज्ञानांमथुरामुक्तिकाक्षिणाम् ॥ ६ ॥ वेदोयथैवशास्त्राणां देवानामच्युतोयथा ॥ तथासर्वव्रतानांतुवरोक्तंभीष्मपञ्चकम् ॥ ७ ॥
 दुष्करंभीष्ममित्याहुर्नशक्यंतदिहोच्यते ॥ यस्तंकरोतिराजेन्द्रतेनसर्वकृतंभवेत् ॥ ८ ॥ वसिष्ठभृगुभगवैश्चैर्षीर्णकृतयुगादिषु ॥

नभागांवावरीषाद्यैश्चैत्रैः श्रृणोत्रैः त्रैः युगादिषु ॥ ९ ॥ सीरभद्रादिभिर्वैश्यैः शूद्रैः कलैः युगे ॥ दिनानि पंचपूज्यानि चीर्णमेतन्महाव्रतम् ॥ १० ॥
 ब्राह्मणैर्ब्रह्मचर्येण जपहोमक्रियादिभिः ॥ क्षत्रियैश्च तथा शक्त्या शौचव्रतपरायणैः ॥ ११ ॥ पराधिः परिहर्तव्य ब्रह्मचर्येण निष्ठया ॥
 मध्वं मांसं परि त्यज्य मैथुनं पापभाषणम् ॥ १२ ॥ शाकाहारपरैश्चैककृष्णार्चनपरैर्नरैः ॥ स्त्रीभिर्वा भर्तृवाक्येन कर्तव्यं सुखवर्द्धनम् ॥ १३ ॥
 विधवाभिश्च कर्तव्यं पुत्रपौत्रादिबुद्धये ॥ सर्वकामसमृद्धयर्थं मांशार्थमपि पांडव ॥ १४ ॥ नित्यं स्नानेन दानेन कार्त्तिकीयावदेव तु ॥
 प्रातः स्नात्वा विधानेन मध्याह्नेन तथा व्रती ॥ १५ ॥ नद्यानि झरं गतैवा समालभ्य च गोमयम् ॥ यवब्राह्मि तैलैः सम्यक् तर्पयेच्च प्रयत्नतः ॥ १६ ॥
 देवा नृषीनिपतृभ्यश्चैव ततो न्यान्कामचारिणः ॥ स्नानं मौनं नरः कृत्वा धौतवासा दहव्रतः ॥ १७ ॥ ततोऽनुपूजयेद्देवं सर्वपापहरं हरिम् ॥
 स्नापयेच्च च्युतं भक्त्या मधुक्षीरघृतेन च ॥ १८ ॥ तत्रैव पञ्चगव्येन गंधचंदनवारिणा ॥ चन्दनेन सुगंधेन कुंकुमेनाथ केशवम् ॥ १९ ॥
 कर्पूरोशीरमिश्रेण लेपयेद्गृहध्वजम् ॥ अर्चयेद्गुचिरैः पुष्पैर्गंधधूपसमन्वितैः ॥ २० ॥ गुगुलुं घृतं संयुक्तं देहकृष्णाय भक्तिः ॥
 दीपकं चादि वारात्रौ दद्यात्पंचदिनानि तु ॥ २१ ॥ नैवेद्यं देवदेवस्य परमांनं निवेदयेत् ॥ २२ ॥ अन्नमोवासु देवायेति जपे दद्यात्तरं शतम् ॥ २३ ॥
 जुहुयाच्च घृताक्तांश्चितिलब्रीहौस्ततो व्रती ॥ षडक्षरेण मंत्रेण स्वाहाकारान्वितेन च ॥ २४ ॥ उपास्य पश्चिमां संध्यां प्रणम्य गरुडध्वजम् ॥
 जपित्वा पूर्ववन्मंत्रं क्षितिशाथी भवेन्नरः ॥ २५ ॥ सर्वमेतद्विधानं च कार्यं पंचादिनेषु हि ॥ संविशेत्कंठे चारिस्मिन्पदपूर्वशृणुष्व मे ॥ २६ ॥
 प्रथमेऽह्निरः पादौ पूजयेत्कमलैर्नरः ॥ द्वितीये विल्वपत्रेण जानुदशंसमर्चयेत् ॥ २७ ॥ पूजयेच्च तृतीयेऽह्निना भिभृङ्गमसनच ॥
 मध्ये विल्वजयाभिश्च ततः स्कंधौ प्रपूजयेत् ॥ २८ ॥ ततोऽनुपूजयेच्छीर्षं मालत्याः कुसुमैर्नवैः ॥ कार्त्तिकीया देवदेवस्य भक्त्या तद्गतमानसः ॥ २९ ॥
 अर्चयित्वा हृषीकेशं मेकादश्यां समाहितः ॥ संप्राश्य गोमयं सम्यङ्मंत्रवत्समुपावसेत् ॥ ३० ॥ गोमूत्रं मंत्रवत्कृत्वा द्वादश्यां प्राशयेद्ब्रती ॥
 क्षीरं तत्र त्रयोदश्यां चतुर्दश्यां तथा धि ॥ ३१ ॥ संप्राश्य कार्याय शुद्धयर्थं लंघयति चतुर्दिनम् ॥ पंचमेतु दिने स्नात्वा विधिवत्पूज्य केशवम् ॥ ३२ ॥

भोजयेद्ब्रह्मणान्भक्त्यातेभ्योदद्याच्चदक्षिणाम् ॥ तथोपदेष्टारमपिपूजयेद्ब्रह्मभूषणैः ॥ ३२ ॥ ततो नक्तंसमश्रीयात्पञ्चगव्यपुरःसरम् ॥
 एवं समापयेत्सम्यगर्थोक्तं व्रतमुत्तमम् ॥ ३३ ॥ सर्वपापहरं पुण्यं प्रख्यातं भीष्मपञ्चकम् ॥ मद्यपोयस्य जन्मद्वंजन्मनोमरणतिकम् ॥ ३४ ॥
 तद्भीष्मपञ्चकं त्यक्त्वा प्राप्नोत्यभ्यधिकं फलम् ॥ ब्रह्मचर्यनरश्चीत्वा सुधारैर्नष्टिकं व्रतम् ॥ ३५ ॥ यत्प्राप्नोति महत्पुण्यं तत्कृत्वा भीष्मपञ्चकम् ॥
 गात्राभ्यंगं शिरोऽभ्यंगं मधुमांसं चैश्वर्यम् ॥ ३६ ॥ ब्रह्मलोकमवाप्नोति त्यक्त्वा भीष्मपञ्चकम् ॥ संवत्सरेण यत्पुण्यं कार्त्तिकेन च यद्भवेत् ॥ ३७ ॥
 यत्फलं कार्त्तिकेनोक्तं भवेत्तद्भीष्मपञ्चके ॥ व्रतमेतत्सुरैः सिद्धैः किन्नरैर्नरैर्गुह्यकैः ॥ ३८ ॥ फलं समाहितप्राप्य कृत्वाभ्यर्च्य जनार्दनम् ॥ पाप
 स्य प्रतिमा कार्यारौद्रवक्रातिभीषणा ॥ ३९ ॥ खड्गहस्तातिविकृता सर्वलोकमयी नृप ॥ तिलप्रस्थोपरि स्थाप्या कृष्णवस्त्राभिवेष्टिता ॥ ४० ॥
 करवीरकुसुमपीडाचलत्काञ्चनकुण्डला ॥ ब्राह्मणाय प्रदातव्या कृष्णो मे प्रीयतामिति ॥ ४१ ॥ अन्येषामपि दातव्यं तत्कृत्वा वसुधां छितम् ॥
 कृतकृत्यः स्थिरो भूत्वा विरक्तः संयतो भवेत् ॥ ४२ ॥ ज्ञाते चेतानि रागादधः परं पदमवाप्नुयात् ॥ नीलितपलदं श्यामश्चतुर्दंष्ट्रश्चतुर्भुजः ॥ ४३ ॥ अष्ट
 षष्टिकनयनः शंकुकर्णो महास्वनः ॥ जटोद्विजिह्वस्तामस्यो मृगजतनुच्छदः ॥ ४४ ॥ चिंतनीयो महादेवो यस्य स्वरूपं न विद्यते ॥ इदं भीष्मेण
 कथितं शरत्पगतेन मे ॥ ४५ ॥ तदेव ते समाख्यातं दुष्करं भीष्मपञ्चकम् ॥ व्रतं च राजशार्दूलप्रवरं भीष्मपञ्चकम् ॥ ४६ ॥ यस्तस्मिन्स्तो
 पयेद्ब्रक्त्या तस्मै मुक्तिप्रदोऽच्युतः ॥ ब्रह्मचारी गृहस्थो वा वानप्रस्थोऽथ वायतिः ॥ ४७ ॥ प्राप्नोति वैष्णवं स्थानं संस्कृत्वा भीष्मपञ्चकम् ॥ ब्रह्म
 हामद्यपः स्तेयिगुरुगामी सदाकृती ॥ ४८ ॥ मुच्यते पातकात्सम्यक्कृत्वा भीष्मपञ्चकम् ॥ नास्माद्रतात्पुण्यं तमवैष्णवेभ्यो यतो व्रतम् ॥ ४९ ॥
 अथास्मिन्स्तोषितो विष्णुर्नृणां मुक्तिप्रदो भवेत् ॥ श्रुत्वैतत्पठ्यमानं तु पवित्रं भीष्मपञ्चकम् ॥ ५० ॥ मुच्यते पातकेभ्यो वा पाठको विष्णुलोकभाक्
 धन्यं पुण्यं पापहरं युधिष्ठिरमहाव्रतम् ॥ ५१ ॥ यद्भीष्मपञ्चकमिति प्रथितं पृथिव्या मे कादशी प्रभृति पञ्चदशी निरुद्धम् ॥ अन्नस्य भोजन
 निवृत्तिवशादमुष्मिन्निष्टफलं दिशति पांडवशार्ङ्गधन्वा ॥ ५२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे भीष्मपञ्चक
 व्रतवर्णनं नाम द्वादशततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ४४ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ शङ्खचक्रगदापाणे श्रीवत्सगरुडासन ॥ ब्रह्मिभमल्लद

द्याविधानंदेवकीसुत ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ यदाभांडीरन्यग्राधेवसामियमुनातटे ॥ गोपालमध्येगोवत्सैरष्टवर्षोस्मिलीलया ॥
 ॥ २ ॥ कंसासुरवधार्थायमथुरोपवनेतदा ॥ आबालोबालरूपेणगोपमल्लैर्बलैः ॥ ३ ॥ समेत्यमल्लगोपस्यबलेनसहकानने ॥
 आस्फोटयंतितृत्यंतित्रिदशोत्रिदशाह्व ॥ ४ ॥ सुरभद्रमंडलीकयोगवद्धनयोगदाः ॥ यक्षेद्रभद्रइत्यादितेषानामानिगोकुले ॥ ५ ॥ गोपीनामपि
 नामानिप्राधान्येननिबोधमे ॥ गोपालीपालिकाधन्याविशाखाध्याननिष्ठिका ॥ ६ ॥ इत्वानुगंधाभुभगातारकादशमीतथा ॥ इत्येवमादिभि
 रहंसूपविष्टोवरासने ॥ ७ ॥ पूजितोऽस्मिंसुरैःपुष्पैर्दधिदुग्धाक्षतैस्तथा ॥ इतानित्रीणिषष्टिश्चमल्लानांपूजयंतिसाम् ॥ ८ ॥ मल्लिन्यश्चसुरामसि
 रंजजागरनत्तैः ॥ मल्लयुद्धैर्बहुविधैर्बाह्यैर्मल्लभटैः ॥ ९ ॥ भक्ष्यभोज्यैस्तथापनैर्दधिदुग्धघृतासवैः ॥ गोदानैर्वृषदानैश्चश्रद्धयाविप्रपूजने
 ॥ १० ॥ गोष्ठीप्रभूतैर्वधूनांस्नेहसंभाषणैर्मिथः ॥ एवंद्रादशद्रादशयोगृहीतव्याथेच्छया ॥ ११ ॥ संबंधिभिःक्रमेणैवमल्लानांचपृथक्पृथक् ॥
 पूजयंतिक्रमेणैवमासिमासितनुंमम ॥ १२ ॥ मासादिकार्त्तिकांतंचभक्त्याद्रादशनामभिः ॥ पारणेपारणेदद्यान्मल्लकानिद्विजातये ॥ १३ ॥
 केशवनारायणमाधवगोविन्दविष्णुमधुसूदनत्रिविक्रमवामनश्रीधरहर्षिकेशपद्मनाभदामोदराणांनमोनमइति ॥ १४ ॥ गन्धैःपुष्पैस्तथाघृ
 तैर्दीपैर्जागरणैर्निशि ॥ गीतवाद्यैश्चनृत्यैश्चमल्लक्ष्वेडांगयुद्धकैः ॥ १५ ॥ घृतदानैःक्षीरदानैःकृष्णोमप्रीयतामिति ॥ एवमेषविधिःप्रोक्तोमा
 सैर्द्रादशभिर्नृप ॥ १६ ॥ द्वादशीयाममाद्यापिमनसःप्रीतिवर्द्धनी ॥ मल्लैःप्रवर्तितायस्मादतोऽर्थमल्लद्रादशी ॥ १७ ॥ तेषांपरममल्ल
 नतिषांज्ञानयुधिष्ठिर ॥ गोष्ठेवभूवसुप्राज्यगोमहिष्याद्यजाविक्रम ॥ १८ ॥ मत्प्रसादाद्धर्मपुत्रबलंकीर्तियशोधनम् ॥ एवमन्येऽपिपु
 रुषाह्यबलमल्लद्रादशीम् ॥ १९ ॥ येकारिष्यंतिमिद्रक्तास्तेषांदास्यामिद्वह्नतम् ॥ आरोग्यबलमैश्वर्यविष्णुलोकंचयशश्चतम् ॥ २० ॥ भो
 डीरपादपलेमिलितैर्महद्भिर्मल्लैरनाकुलितबाहुबलैर्बलिष्ठैः ॥ संपूजितःसपदित्रतिथौततश्चसाद्रादशीसुविदिताव्रतमल्लसंज्ञा ॥ २१ ॥
 इति श्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादमल्लद्रादशीव्रतवर्णनंनामात्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ७४ ॥
 ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ विदुर्भाधिपतिःश्रीमानासीत्पूर्वसुधार्मिकः ॥ दमयंत्याःपितापूर्वनलस्यश्वशुरोभुवि ॥ १ ॥ सत्यवादनशीलश्चप्रजा

पालनतत्परः ॥ क्षत्रधर्मतः श्रीमान्सग्रीमेष्वपराजितः ॥ २ ॥ तस्यापि कुर्वतो राज्यं शास्त्रदृष्टेन कर्मणा ॥ आजगाम महाभागः पुलस्त्यब्रह्म
 णः सुतः ॥ ३ ॥ सर्वज्ञानविधिः श्रीमांस्तीर्थयात्राप्रसंगतः ॥ तमागतमथोद्वह्य ब्रह्मयोनिमकल्पयत् ॥ ४ ॥ उत्थाय प्रददौ राजा स्वमासनम
 भीप्सितम् ॥ अर्घ्यपाद्यचयत्किञ्चित्तत्तस्मै प्रददौ स्वयम् ॥ ५ ॥ राज्यं चैवात्मना सार्द्धं निवेद्य सकृत्तांजलिः ॥ तेन चैवाभ्यनुज्ञातो निषसाद व
 रासने ॥ ६ ॥ पप्रच्छ कुशलं प्रश्नं तत्पस्य ध्ययने तथा ॥ तथैति चोक्त्वा समुनिस्तं राजानमभाषत ॥ ७ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ कश्चित्ते कुश
 लं राजन्कोशे जनपदपुरे ॥ धर्मे च ते मतिर्नित्यं कश्चित्पार्थिववर्तते ॥ ८ ॥ भीम उवाच ॥ सर्वत्र कुशलं ब्रह्मण्येषां कुशलमिच्छसि ॥ तव चा
 गमनेन हं पावितः संगवारिणा ॥ ९ ॥ एवंप्रति संविदं कृत्वा संभाष्यार्थपरस्परम् ॥ रेमाते पूर्ववृत्तैः कथाभिरितरेतरम् ॥ १० ॥ ततः कथां ते
 राजेन्द्र पुलस्त्यं जत विस्मयः ॥ पप्रच्छ सर्वलोकस्य हिताय जगतः पतिः ॥ ११ ॥ भगवन्प्राणिनः सर्वे संसारार्णवमध्यगाः ॥ दृश्यंते विविधै
 दुःखैः पीडयमाना दिवानिशम् ॥ १२ ॥ नरके गमैवासे च व्याधिभिर्जन्मना तथा ॥ तथा कष्टवियोगादि दुःखैर्दौर्गत्य संभवैः ॥ १३ ॥ लालप्य
 माना बहवः परपीडोपजीविनः ॥ एवं विधान्येन कानि दुःखानि मुनिपुङ्गव ॥ १४ ॥ दृष्ट्वैव तानि तान्येव भृशमेव्याधितं मनः ॥ तेषां दुःखानि भू
 तानां प्राणिनां सुविमानद ॥ १५ ॥ उपकारं करं ब्रूहि ममानुग्रहकाम्यया ॥ स्वल्पायासेन भगवन् आयेत सुमहत्फलम् ॥ १६ ॥ पुलस्त्य उ
 वाच ॥ शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि व्रतानां सुतं मंत्रतम् ॥ यामुपोष्य न दुःखानां भाजनो जायेत जनः ॥ १७ ॥ मावमासेसिते पक्षे द्वादशी पावनी स्मृ
 ता ॥ तस्यां जलद्रवसन उपोष्य सुखभाग भवेत् ॥ १८ ॥ भीम उवाच ॥ कथं सा मुनिशार्दूल उपोष्या द्वादशी भवेत् ॥ विधिनो केन विप्र
 न्द्रतम्पे ब्रूहि यथाक्रमम् ॥ १९ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ शृणु राजन् ब्रह्मविहोतं व्रतं पापप्रणाशनम् ॥ तव शुश्रूषणा द्वाच्यं ममाप्येतन्न संशयः ॥ २० ॥
 अदीक्षिता यो देयानां शिष्याय कदाचन ॥ विष्णुभक्त्यश्रंता यधर्मनिष्ठाय चैव हि ॥ २१ ॥ वाच्यमेतन्महाराज भवता न्यन्यन क्वचित् ॥
 ब्रह्महारु रुधाती च वाल्मीकि धातकस्तथा ॥ २२ ॥ कृतघ्नो मित्रशुक्चौरः क्षुद्रो भग्नव्रतस्तथा ॥ मुच्यते पातकैः सर्वव्रतेनानेन भूपते ॥ २३ ॥

शुद्धेतिथौमुहूर्तेचमंडपकारयेत्ततः ॥ दशहस्तप्रमाणेनदशपूर्वांतरेषुवे ॥ २४ ॥ तन्मध्येपञ्चहस्तांतुवेदिकापरिकल्पयेत् ॥ शुक्ला
 मुकुटिमाभूमिर्वेद्याकृत्वाप्रयन्ततः ॥ २५ ॥ विलिखेमंडलतत्रपंचवर्णविधानतः ॥ ब्राह्मणवेदसंपन्नोविष्णुभक्तोजितेन्द्रियः ॥ २६ ॥
 पञ्चविंशतितत्त्वज्ञःस्वाचाराभिरतस्तथा ॥ कुंडानिकल्पयेत्तत्रअष्टौचत्वारिवापुनः ॥ २७ ॥ ब्राह्मणान्तेषुयुंजीतचतुश्चरणिकाञ्छुभान् ॥
 मध्येचमंडलस्याथकर्णिकायांजनार्दनम् ॥ २८ ॥ प्रत्यङ्मुखंन्यसेद्वंचतुर्बाहुमरिदम् ॥ पूजयेत्तविधानेनशास्त्रोक्तेनविचक्षणः ॥ २९ ॥
 गन्धैःपुष्पैस्तथाधूपैर्नैवेद्यैर्विविधैरपि ॥ एवंसंपूज्यदेवेशंब्राह्मणैःसहदेविकः ॥ ३० ॥ न्यसेत्तंभद्रयंपश्चात्तिष्ठन्काष्ठसमान्वितम् ॥
 देवस्याभिमुखंतत्रपठंतुपरिकल्पयेत् ॥ ३१ ॥ षट्त्रिंशद्गुलंश्रेष्ठचतुर्भ्रंसमंततः ॥ तत्रशिक्यंसमालंब्यमुवृत्तमुदहनवम् ॥ ३२ ॥
 आरोपयेद्वटंतत्रयादशंतच्छृणुष्वमे ॥ कलधौतंतथारौप्यंतंमंत्रांप्यथमृन्मयम् ॥ ३३ ॥ सर्वलक्षणसंयुक्तंदंब्यंगविवर्जितम् ॥
 तत्सहस्रंशतंकुर्यादेकच्छिद्रमथापिवा ॥ ३४ ॥ कुशलत्वानुरूपेणपादौकच्छिद्रमेववा ॥ सन्निधानेततःकुर्यात्सलिलंवल्लभावनम् ॥ ३५ ॥
 होमार्थकल्पयेच्चापिपालादयःसामिधःशुभाः ॥ तिलाघृतंतथाक्षीरंशमीपत्राणिचैवहि ॥ ३६ ॥ वेद्याःपूर्वांतरेभागग्रहपठंप्रकल्पयेत् ॥
 तत्रपूज्याग्रहाःसर्वेग्रहज्ञविधानतः ॥ ३७ ॥ पूर्वस्यादिशिशक्रस्यपूजांकुर्वीतयत्नतः ॥ दक्षिणस्यायंमस्याथप्रतीच्यांवरुणस्यच ॥ ३८ ॥
 कुबेरस्यतथोदीच्यांवालोकुर्यात्फलक्षतैः ॥ एवंसंभृत्यसंभारंशुक्लांबरस्तथा ॥ ३९ ॥ समालभ्यशुभैर्गवैर्दंभपाणिरतंद्रितः ॥
 पीठमारोपयेत्युत्तेजमानंद्विजोत्तमाः ॥ ४० ॥ यजमानोऽपिदेवस्यंसंमुखःप्रयतःशुचिः ॥ उपविश्यपठेन्मंत्रपुराणोक्तामिदंशृणु ॥ ४१ ॥
 नमस्तेदेवेदेवेशनमस्तेभुवनेश्वर ॥ व्रतेनानेनमात्राहिपरमात्मन्ममोस्तुते ॥ ४२ ॥ ततोदकस्यधारास्ताःप्रत्यंगेषुसमन्विताः ॥
 शिरसाधारयेत्तूष्णीतद्गतेनंतरात्मना ॥ ४३ ॥ होमंकुर्युस्ततोविप्रादिशुसर्वासुतत्पराः ॥ पठेयुःशान्तिकाध्यायंविष्णुसंज्ञानियानिवै ॥
 ॥ ४४ ॥ वादित्रैस्ताडयमानैश्चशंखगेयस्वनैस्तथा ॥ पुण्याहजयशब्दैश्चवेदस्वनविमिश्रितैः ॥ ४५ ॥ मंगलैःस्तुतिसंयुक्तैःकारयेत्तन्महोत्सवम् ॥

देवदेवस्य चरितकेशवस्य महात्मनः ॥ ४६ ॥ हरिर्वशादिकसर्वश्रावयेद्ब्राह्मणो वरः ॥ सौपर्णिकमथाख्यानं भारताख्यानमवच ॥ ४७ ॥
 व्याख्यानकुशलां कोचिच्छ्रावयेयुरतं द्रिताः ॥ अनेन विधिनः सर्वां तारात्रिप्रतिवाद्दिनीम् ॥ ४८ ॥ यजमानो न येद्विमान्यावत्सुर्योदयो भवेत् ॥
 ब्राह्मणाश्चापि तारात्रिजुहोत जातवेदसम् ॥ ४९ ॥ मंत्रैस्तु वैष्णवैर्दिव्यैः क्षपयेद्युर्महीपते ॥ वासुदेवस्य शिरसि वसोद्धारं प्रपतयेत् ॥ ५० ॥
 क्षीरेण ज्येन वाराजन्सर्वोसिद्धिप्रदायिनीम् ॥ ततः प्रभातसमये यजमानो द्विजैः सह ॥ ५१ ॥ स्नानं कुर्यात्पृथग्द्व्यष्टनद्यां सरसि वा पुनः ॥
 अथ वा शक्तिहीनस्तु यजमानोष्णवारिणा ॥ ५२ ॥ ततः शुक्लानि वस्त्राणि परिधाय यतव्रतः ॥ अर्घ्यं दत्त्वा भास्कराय स विधानं प्रसन्नधीः ॥ ५३ ॥
 पुष्पैर्धूपैः सनैवैः पूजयेत्पुरुषोत्तमम् ॥ हुत्वा हुताशनं भक्त्या दत्त्वा पूर्णाहुतिं ततः ॥ ५४ ॥ पूजयेद्ब्राह्मणान्सर्वान्होतारो यज्ञकल्पिताः ॥
 शय्याभोजनगोदानैर्वस्त्रैराभरणैस्तथा ॥ ५५ ॥ आचार्यः पूजनीयोऽत्र सर्वस्वेनापि भारत ॥ येन वा तस्य संतुष्टिदं वतुल्यो गुरु रुर्यतः ॥ ५६ ॥
 वित्तशाल्या विहीनस्तु भक्तिशक्तिसमन्वितः ॥ दीनानाथविशिष्टाश्चर्वादिनश्च समागताः ॥ ५७ ॥ ते पात्रान्नाहिरण्यं च दद्याच्छुद्धेन चेतसा ॥
 एवं संपूज्य विप्राय भोजयित्वा यथेप्सितम् ॥ ५८ ॥ यथा विभवसारेण पश्याद्भुजं तवाग्नयतः ॥ हविष्यमन्नं यज्ञेन हविष्याः स तिलास्तथा ॥ ५९ ॥
 एवं यज्ञो महाराजं श्रोतस्ते संप्रकीर्तितः ॥ पापिष्टाः सर्वपापेभ्यो मुच्यन्ते नात्र संशयः ॥ ६० ॥ वाजपेयातिरात्राभ्यां ययं जतिशतं समाः ॥
 सर्वे ते विष्णुयागस्य कलानर्हतिपोडशीम् ॥ ६१ ॥ सप्तजन्मानि सौभाग्यमायुरारोग्यसंपदः ॥ प्राप्नोति द्वादशीभित्तां तामुपाप्य विधानतः ॥ ६२ ॥
 मृतो विष्णुपुरां याति विष्णुना सह मोदते ॥ चतुर्गुणानि द्वादशीं द्वाद्भिर्गुणरूपधरः स्थितः ॥ ६३ ॥ रुद्रलोके तथाराजं न्युगानि द्वादशैव तु ॥
 ब्रह्मलोकं तथा त्रीणि सूर्यलोके युगानि च ॥ ६४ ॥ पुण्यक्षयादिहाभ्येत्यराजा भवति धार्मिकः ॥ पृथिव्यधिपतिः श्रीमान् विजितारिः श्रतापवान् ॥
 ॥ ६५ ॥ व्रतमेतत्पराचरिणं सगरेण महात्मना ॥ अजेन धुंधुमारेण दिलोपेन ययातिना ॥ ६६ ॥ अन्यैश्च पृथिवीपालैः पालितं शेषभूतलैः ॥
 स्त्रीभिर्वैश्यैस्तथा शूद्रैर्धर्मकर्मैः सदा नृप ॥ ६७ ॥ भृगवाद्यैर्मुनिभिः सर्वैर्ब्राह्मणैर्वेदपारगैः ॥ त्वया च पृष्टेन मया कथितं तेन राधिप ॥ ६८ ॥
 अद्य प्रभृति चैव ख्यातिं यास्यति भूतले ॥ भीमाख्या द्वादशी चेति कृतकृत्या च भारत ॥ ६९ ॥ एषा पुलस्त्यमुनिना कथिता कुरुनंदन ॥

यश्चैनांथिताध्यात्वाकुयाद्वाभक्तिभावतः ॥ ७० ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तोविष्णुलोकेमहीयते ॥ दूरिद्रश्चापिभोःपार्थवित्तशठ्यविवर्जयेत् ॥
 ॥ ७१ ॥ विष्णुभक्तेनकर्तव्यासंसारभयभीरुणा ॥ ७२ ॥ भीमेनयाकिलपुरासमुपोषिताचरात्रौघटस्थिरसुशीतलवारिधारा ॥ तांद्वादशीं
 दशसुखारिमुखच्छुतांचसम्यग्रतीचरितयातिसविष्णुलोकै ॥ ७३ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे
 भीमद्वादशीव्रतवर्णनंनमचतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ उपवासासमर्थानसदैवपुरुषोत्तम ॥ एकायाद्वादशीं
 पुण्यातांवदस्वममानघ ॥ १ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ मासिभाद्रपदेदुक्ताद्वादशीश्रवणान्विता ॥ सर्वकामप्रदापुण्याचोपवासमहाफला ॥ २ ॥
 संगमेसारितांस्नात्वाद्वादश्यांसमुपोषितः ॥ अयन्नात्समवाप्नोतिद्वादशद्वादशीफलम् ॥ ३ ॥ बुधश्रवणद्वादश्यामेवैवंसंयतोभवेत् ॥
 अतीविमहतीत्यंकृतंसर्वमथक्षयम् ॥ ४ ॥ द्वादशीश्रवणेपेतायदाभवतिभारत ॥ संगमेसारितांस्नात्वागंगादिस्नानजंफलम् ॥ ५ ॥
 सोपवासःसमाप्नोतिनात्रकार्यविचारणा ॥ जलपूर्णतथाकुंभेस्थापयित्वाविचक्षणः ॥ ६ ॥ पंचरत्नसमोपेतसोपवीतंसुपूजितम् ॥
 तस्यस्कंधंमुघटितंस्थापयित्वाजनार्दनम् ॥ ७ ॥ यथाशक्त्यास्वर्णमयंशंखशाङ्गंविभूषितम् ॥ स्नापयित्वाविधानेनसितचंदनचर्चितम् ॥
 ॥ ८ ॥ सितवस्त्रयुगच्छत्रंछत्रोपानद्युगान्वितम् ॥ ९ ॥ यथाशक्त्यास्वर्णमयंशंखशाङ्गंविभूषितम् ॥ १० ॥ श्रीधरायमुखंतद्वत्कंठं कृष्णायैवपुनः ॥
 ॥ ११ ॥ श्रीमतेवक्षोभुजौसर्वास्त्रधारिणे ॥ १० ॥ व्यापकायनमःकुक्षीकिशवायोदरंनमः ॥ त्रैलोक्यजनकार्येतिएवंसंपूजयेद्धरिम् ॥ ११ ॥
 सर्वाधिपतयेजंघेपादौसर्वात्मनेनमः ॥ अनेनविधिनाराजन्पुष्पैर्धूपैःसमर्चयेत् ॥ १२ ॥ ततस्तस्याग्रतोदेयैर्नैवद्यधृतपाचितम् ॥
 सोदकांश्चनवान्कुंभाच्छत्त्यादद्याद्विचक्षणः ॥ १३ ॥ एवंसंपूज्यगोविंदंजागरंतत्रकारयेत् ॥ प्रभातेविलेस्नात्वासंपूज्यगुरुदध्वजम् ॥ १४ ॥
 पुष्पधूपादिनैवेद्यैःफलैर्वस्त्रैःसुशोभनैः ॥ ततःपुष्पांजलिबद्धामंत्रमेतमुदीरयेत् ॥ १५ ॥ नमोनमस्तेगोविंदबुधश्रवणसंज्ञक ॥
 अघौघसंक्षयंकृत्वासर्वसौख्यप्रदोभव ॥ १६ ॥ एवंसंपूज्यगोविंदंब्राह्मणंपूजयेत्ततः ॥ अनंतरंब्राह्मणैर्वैदेवेदांतपारगे ॥ १७ ॥ पुराणज्ञे
 विशेषेणविधिवत्संप्रदापयेत् ॥ द्वादश्यांश्रवणयुक्तेअशोपाहस्करान्विते ॥ १८ ॥ करकंसंगमेस्नात्वाप्रीयतामिजनार्दनः ॥ ॥ श्रीकृष्ण

उवाच ॥ अत्राप्युदाहर्तीममितिहासपुरातनम् ॥ १९ ॥ महत्परण्यदृत्तंभूमिपालशृणुष्वतत् ॥ देशोदशार्णकोनामतस्यभगेतुश्च
 मे ॥ २० ॥ अस्तिकश्चिन्मरुदेशःसर्वसत्त्वभयंकरः ॥ सुततसिकताभूमिर्यदुष्टामहोरगाः ॥ २१ ॥ अल्पद्वयद्रुमाकीर्णोमृतप्राणिसमा
 कुलः ॥ शमीखदिरपालाशकरिःपीलुभिःसह ॥ २२ ॥ तत्रभीमद्रुगाःपाथकटकेःश्वलाहट्टैः ॥ दूषप्राणिगणकीर्णायत्रभृद्भयतक्वयि
 त् ॥ २३ ॥ अन्नोदकंनोलभेतराजस्तत्रवलहकाः ॥ कदाचिदपिदृश्येतप्रमयाणांविहंगमाः ॥ २४ ॥ वृक्षानगरौतनित्यंशिशुभिस्तृपितैः
 रामम् ॥ उत्कृतजीविताराजन्दृश्येतोविहंगोत्तमाः ॥ २५ ॥ तृपातुराश्चसहसामृगाःसैकतमागताः ॥ सैकतेष्वेव नश्यतिजलसैकतसेतुवत्
 ॥ २६ ॥ तस्मिन्स्तथाविधेशोकाश्चिद्वयशालाणिक् ॥ निजसार्थपरिप्रष्टुःप्रविष्टोमरुजंगले ॥ २७ ॥ पिशाचान्मलिनांस्तीक्ष्णान्निमासा
 न्भीमदर्शनात् ॥ इतस्ततःसंचरतोददर्शवणिजोत्तमः ॥ २८ ॥ वध्रासोद्धांतहृदयःशुतृपाप्रमकर्षितः ॥ कथामाद्भजलंक्राहंयास्यामिननु
 बोधसः ॥ २९ ॥ अथप्रेतान्ददर्शसौतृष्णाव्याकुलितेन्द्रियान् ॥ स्नायुबद्धास्थिचरणान्प्रेक्षमाणानितस्ततः ॥ ३० ॥ प्रेतस्कंधसमाहूढ
 मेकंप्रेतंददर्शह ॥ अपश्यद्बहुभिःप्रेतैःसमंतात्परिवारितम् ॥ ३१ ॥ आगच्छमानमव्ययंशुतृपाशब्दपुरःसरम् ॥ प्रेतस्कंधान्मर्हगत्वातस्यां
 तिकमुपागमत् ॥ ३२ ॥ सहस्रवणिकेष्टमिदंवचनमब्रवीत् ॥ अस्मिन्येनिजलेशोगमनंभवतःकथम् ॥ ३३ ॥ तमुवाचवणिग्धीमान्सा
 र्थप्रष्टुस्यचैवमे ॥ प्रवेशोदैयोगेनपूर्वकर्मकृतेनतु ॥ ३४ ॥ तृष्णामांवाधतेऽत्यर्थंशुदुनोतिभृशं तथा ॥ प्राणाःकंठमनुप्राप्तावचननश्यती
 वमे ॥ ३५ ॥ अत्रोपायंनपश्यामिजिवियेयकेनचित् ॥ कृष्णउवाच ॥ इत्येवमुक्तेप्रेतस्तंविण्जंवाक्यमब्रवीत् ॥ ३६ ॥ पुंनागमिममा
 श्रित्यप्रतीक्षस्वमुहूर्तकम् ॥ कृतातिथ्योयथा लाभमिष्यसि यथासुखम् ॥ ३७ ॥ एवमुक्तस्तथाचक्रैस्ववणिकृतृष्णयादितः ॥ मध्याह्न
 समयेप्रातितस्तंदेशमागतः ॥ ३८ ॥ पुन्नागवृक्षात्कारकोवारिधारा मनोरमः ॥ दध्योदनसमायुक्तोवर्धमानेन संयुतः ॥ ३९ ॥ आगतेकरकेतस्मि
 न्प्रादादतिथयेतदा ॥ भुक्त्वात्रांजलंपीत्वावणिकृतुष्टिमुपागतः ॥ ४० ॥ वितृष्णोविज्वरश्चैवक्षणेनसमद्यत ॥ ततस्तुप्रेतसंवस्यभोक्तु
 कामस्यवैदौ ॥ ४१ ॥ दध्योदनं सपानयेत्प्रेतास्तृप्तिपरांगताः ॥ अतिथितथित्वाचप्रेतलोकंचसर्वशः ॥ ४२ ॥ ततःस्वयंसुमुजेसु

कशोपयथासुखम् ॥ तस्यभुक्तवत्श्चान्नपानीयचक्षय्यौ ॥ ४३ ॥ प्रताधिपंतस्तुतोविण्णवचनमब्रवीत् ॥ आश्चर्यमेतत्परमवनेऽस्मिन्प्रति
 भातिमे ॥ ४४ ॥ अन्नपानस्यसंप्राप्तिः परमस्यकुतस्तव ॥ स्तोकेनचतथात्रेनविभिर्पिमुग्रहून्पृथक् ॥ ४५ ॥ तृताः परंकथंतेनिर्गसिभिर्बहुशयः ॥
 अपरंचकथंचेहममपापरिक्षयः ॥ ४६ ॥ हस्तावलंबनः कस्तवंसंप्राप्तोनिर्जनेवने ॥ तृतासिकथंग्रासमात्रेणचशुभवत् ॥ ४७ ॥ कस्तव
 मस्यामुधोरायामटव्यातुकृतालयः ॥ तदेतत्संग्रयंछिधिपरंकौतूहलंमम ॥ ४८ ॥ एवमुक्तः सवणिजप्रेतोवचनमब्रवीत् ॥ शृणुभद्रग्रह्या
 मिदुष्कृतकर्मचात्मनः ॥ ४९ ॥ आकलेनगेरम्येअहमांसमुदुर्मातिः ॥ वणिजासक्तिः पूर्वकालोनीतोमयानव ॥ ५० ॥ धनलोभान्ध्यातान्क
 दाचिञ्चप्रमादिना ॥ नदत्ताभिक्षवोभिक्षातृष्णयापीडितायच ॥ ५१ ॥ प्रातिवेशेचतत्रासीद्ब्राह्मणेशुणवान्मम ॥ अथणद्वादशीयोगेसासिभाद्र
 पदेतथा ॥ ५२ ॥ सकदाचिन्मयासार्धतोषानामनर्दीयौ ॥ तस्याश्चसंगमः पुण्योयत्रासीच्चंद्रभागया ॥ ५३ ॥ चंद्रभागासोमसुतातोषाचै
 वार्कनंदिनी ॥ तयोः शीतोष्णसलिलसंगमः सुमनोहरः ॥ ५४ ॥ तत्तार्थवरमासाद्यप्रतिवेश्यः सचद्विजः ॥ अथणद्वादशीयोगेस्नातश्चैवशुषो
 पितः ॥ ५५ ॥ चंद्रभागातोपयोश्चवारिधौनैवदृढैः ॥ दध्योदनयुतैः सार्धसंपूर्णैर्विधानकैः ॥ ५६ ॥ छत्रोपानयुग्वस्त्रप्रतिमांविधिवद्भरः ॥
 चंद्रभागाजीवनेनदध्योदनयुतं तदा ॥ ५७ ॥ एतत्कृत्वाग्रहंमप्राप्तस्ततः कालेनकेनचित् ॥ पंचत्वमहमासाद्यनास्तिकयात्प्रेततांगतः ॥ ५८ ॥
 अस्यामटव्याधोरायायाद्यष्टस्त्वयानव ॥ ब्रह्मस्वहारिणस्त्वैतेपापाः प्रेतत्वमागताः ॥ ५९ ॥ परदारताः केचित्स्यापिद्रोहरताः परे ॥
 भिन्नद्रोहरताः केचिद्देशेऽस्मिन्स्तुमुदारुणे ॥ ६० ॥ ममैतेभृत्यतांयाताअन्नपानकृतेनच ॥ अक्षय्योभगवान्कृष्णः परमात्मासनतनः ॥ ६१ ॥
 यद्दीयतेतमुद्दिश्यअक्षयंतत्रकीर्तितम् ॥ मयाविहीनाः किंस्वेतेवनेऽस्मिन्भृशदारुणे ॥ ६२ ॥ पीडामनुभविष्यतिदारुणकर्मयोगिजाम् ॥
 एतेषांत्वंमहाभागममानुग्रहकाम्यया ॥ ६३ ॥ अनेकनामगेत्राणिगृहाणलेखनेनच ॥ अस्तुकक्षागताचैवतवसंप्रुटिकाशुभा ॥ ६४ ॥
 हिमवत्यांतथासाध्यतत्रत्वंलप्स्यसेनिधिम् ॥ गयाशीर्षेततोगतत्वाश्राद्धंकरुमहामते ॥ ६५ ॥ एकमेकमथोद्दिश्यप्रेतंप्रेतंयथासुखम् ॥ एवं
 संभाव्यमाणोऽसौतज्जबूनद्रुप्रभः ॥ ६६ ॥ विमानवरमारुह्यस्वर्गलोकमितोगतः ॥ स्वर्गप्रेतंयत्तुप्रभावात्सवणिकपुमान् ॥ ६७ ॥

नामगोत्राणिसंगृह्यप्रयातःसहिमाचलम् ॥ तत्रप्राप्यनिधिगत्वाविनिक्षिप्यस्वकेगृहे ॥ ६८ ॥ धनभागमुपादायगयाशीर्षवट्यया ॥ प्रेता
 नांक्रमशस्तत्रचक्रेऽद्भिर्दिने ॥ ६९ ॥ यस्यस्यगयाश्राद्धं सकरोतिदिनेवाणिकू ॥ सचतस्यसदास्वप्नेदृश्यात्मनस्तनुम् ॥ ७० ॥
 ब्रवीत्तचमहाभागप्रसादेनतवानव ॥ प्रेतभावांमयात्यक्तःप्राप्तोस्मिपरमां गतिम् ॥ ७१ ॥ सकृत्त्वायनलोभाच्चप्रेतानां सत्कृतिं वाणिकू ॥ ज
 गामस्वगृहतत्रमासिभाद्रपदे तथा ॥ ७२ ॥ श्रवणद्वादशीयोगेणूजयित्वाजनार्दनम् ॥ दानंचदत्त्वाविभ्रेभ्यःसोपवासोजितोद्विजः ॥ ७३ ॥
 महानदीसंगमेषुप्रतिवर्षयुधिष्ठिर ॥ चकारविधिवद्दानंततोदिष्टांतमागतः ॥ ७४ ॥ अवापपरमंस्थानंदुर्लभंचात्रमानवैः ॥ यत्रकामफला
 वृक्षानवःपायसकंदमाः ॥ ७५ ॥ शीतलामलपानीयाःपुष्करिण्योमनोहराः ॥ ७६ ॥ तंदेशमसाद्यवाणिङ्गमहात्मासुतसंजघनदभूपितां
 गः ॥ कल्पंसमग्रसहस्रदुरीभिःस्वर्गसरेमुदितःसदैव ॥ ७७ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादश्रवण
 द्वादशीव्रतवर्णनंमंपंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ द्वादश्यास्तोविधिःप्रोक्तःश्रावणेशुधिष्ठिर ॥
 सर्वपापप्रशमनःसर्वसौख्यप्रदायकः ॥ १ ॥ एकादशीयदासास्याच्छ्रवणनसमन्विता ॥ विजयासातिथिःप्रोक्ताभक्तानांविजयप्रदा ॥ २ ॥
 बलवानजितौदित्योवालिनोमामहाबलः ॥ तेनदेवगणाःसंवत्याजिताःसुरमंदिरम् ॥ ३ ॥ ततोदेवामहाविष्णुगत्ववचनमूचिरे ॥ त्वं
 गतिःसर्वदेवानांशीघ्रंकष्टात्समुद्धर ॥ ४ ॥ जहदित्यंमहाबाहोवलंबलनिषूदन ॥ श्रुत्वाविष्णुस्तदाववयंदेवानांकरणोदयम् ॥ ५ ॥
 उवाचवाक्यंकालज्ञोदेवानांहितकाम्यया ॥ जानैर्वैरैर्चिर्नैत्यंबलैर्त्रिलोक्यकंदकम् ॥ ६ ॥ तपसाभावितात्मानंशान्तंदांतंजितोद्विजम् ॥
 मद्रक्तंमदूतप्राणंसत्यसंधंमहाबलम् ॥ ७ ॥ तपसोतःसुबहुनाकालेनास्यभविष्यति ॥ यदाविनयसंपन्नज्ञास्येकालेनकेनचित् ॥ ८ ॥
 समाहृत्यप्रियंतस्यतदादास्येदिवैकसम् ॥ अदितिमैप्रपन्नवैपुत्रार्थपुत्रलोभिनी ॥ ९ ॥ तस्यामतिहितं देवाःकारिष्येनात्रसंशयः ॥ तद्दे
 वानांहितं सर्वैश्चाहितंतुसुराद्विषाम् ॥ १० ॥ तद्ब्रह्मच्छ्वंनिरुद्विशाःकालःकश्चित्प्रतीक्ष्यताम् ॥ एवमुक्तागतादेवाःकार्यंविष्णुरचितयत् ॥ ११ ॥
 सौचित्यित्वासुचिरंदेव्यागर्भोवतारणम् ॥ अदितिर्वर्यामासवांछितंभेभविष्यति ॥ १२ ॥ अथकालेबहुतिथेगतेसागर्भेणीह्यभूत् ॥ सुषु

वेनवमेमासिपुत्रंसावामनंहरिम् ॥ १३ ॥ ह्रस्वपादं ह्रस्वकायं महच्छिरसमर्भकम् ॥ पाणिपादोरकुशं स्वयं नारायणं हरिम् ॥ १४ ॥
 दृष्ट्वा तु वामनं जातं यदिसा वल्लुमुद्यता ॥ निरुद्धवाक्या ब्रह्मवद्वक्तुं किंचिन्न पारितम् ॥ १५ ॥ एकादश्यां भाद्रपदे श्रवणेन नरोत्तम ॥ संच
 चालमहाजीते वामने तु त्रिविक्रमे ॥ १६ ॥ भयं बभूवै दद्यानं देवानां तोषा अभवत् ॥ जातकर्मादिकांस्तस्य संस्कारान्स्वयमेवाहि ॥ १७ ॥
 चकार कश्यपो धीमान्प्रजापतिरनुद्यतः ॥ आबद्धमेखले दंडाधृत्वा यज्ञोपवीतकम् ॥ १८ ॥ कुशस्वच्छेदकधरः कमंडलुविभूषितः ॥ बले
 बलवतो यज्ञं जगाम बहु विस्तरम् ॥ १९ ॥ दृष्ट्वा बलिमथो वाचवामनोऽभ्येत्य तत्क्षणम् ॥ अथ चाहयज्ञपते दयतां ममोदिनी ॥ २० ॥
 पादत्रयप्रमाणेन पठनाथे स्थितो ह्यसि ॥ दत्ता दत्ता तव मया बलिः ग्राहद्विजोत्तमम् ॥ २१ ॥ ततो वद्विदुमारब्धो वामनोऽनंतविक्रमः ॥ पादौ
 भूमौ प्रतिष्ठाप्या शिरसा वृत्तरोदसी ॥ २२ ॥ ताभ्यामिन्द्रादिकां लोकां लोकोऽब्रह्मणः पदम् ॥ नतृतीयं पदं लेभे ततो नंदुर्द्वौकसः ॥ २३ ॥
 तदृष्ट्वा महदाश्चर्यं सिद्धादिवर्षयस्तथा ॥ साधुसां चित्तिदेवेशं प्रशंसं सुमुदं न्विताः ॥ २४ ॥ ततो दैत्यगणान्सर्वाञ्जित्वा त्रिभुवनं वशी ॥ बलिमाहत
 तो गच्छ मुतलं स्वबलानुगः ॥ २५ ॥ तत्र त्वमीप्सितान्मोगान्भुक्त्वा मद्बहुपालितः ॥ अस्यैद्रस्यावसाने तु त्वमेवैद्रो भविष्यसि ॥ २६ ॥ एवमुक्त्वा
 बलिः प्रायात्र मस्कृत्य नरोत्तमम् ॥ विमृज्ये मं बलिं देवान्सकलान्स उवाच ह ॥ २७ ॥ स्वानिधिष्यन्निगच्छं विंतिष्ठं विगतज्वराः ॥ देवो नृकागता
 देवा हृष्टाः संपूज्य वामनम् ॥ २८ ॥ देवः कृत्वा जगत्कार्यं तत्रैवांतरधीयत ॥ एतत्सर्वमभवेद्कादश्यां नराधिप ॥ २९ ॥ तेनेष्टा देवदस्यसर्व
 दा विजयातिथिः ॥ एषा वै फाल्गुने मासि पुष्येण सहितानृप ॥ ३० ॥ विजयाग्रोच्यते सद्भिः कोटिकोटिगुणोत्तरा ॥ एकादश्यां सोपवासो रात्रौ सं
 पूजयेद्हरिम् ॥ ३१ ॥ रौप्यसौवर्णपत्रे वादारुं शमयेऽपि वा ॥ कुडिकां स्थापयेत्पाथैश्च त्रैपदाकुं कृतथा ॥ ३२ ॥ शुभां च वैष्णवीं प्रति तथा सूत्रकर्म
 डलू ॥ आच्छाद्य पात्रं वा सोभिः फलैश्चापि सुशोभनैः ॥ ३३ ॥ मार्गचामप्यगंधैश्च भक्त्या वा मृगचर्मणा ॥ तिलाढकं न विताह्यः प्रस्थेन कुडवेन वा ॥
 ॥ ३४ ॥ व्रीहिभिर्वाथगोधूमैः फलैः शुक्लतिलैर्भवेत् ॥ पुष्पैर्गंधैर्धूपदीपैः पक्वान्नैश्चैद्धरिम् ॥ ३५ ॥ नानाविधैश्च नैवेद्यैर्भक्ष्यभोज्यैर्गुडैर्दैनैः ॥
 स्वस्ववित्तानुसारं सहरिण्यं च कारयेत् ॥ ३६ ॥ मंत्रं शतगुणं चैव भक्त्या लक्षणोत्तरम् ॥ भक्तिमांश्च गुणोपेतं कोटिकोटिगुणोत्तरम् ॥ ३७ ॥

एभिर्गमैस्तत्र पूजयेद्गुरुद्वजम् ॥ उपहारैरनश्नष्टुचिर्भूत्वासमाहितः ॥ ३८ ॥ अञ्जलजोपमदेहायजलजालस्याश्रयिने ॥
जलराशिस्वरूपाय नमस्ते पुरुषोत्तम ॥ ३९ ॥ नमः कमलनाभाय नमस्ते जलशायिने ॥ नमस्ते केशवानतवासुदेवनमोऽस्तुते ॥ ४० ॥
क्षानमंत्रः ॥ मलयपुसमुत्पन्नं धाढ्यं धुवनोहरम् ॥ मयानिवेदितुं भ्यगृहाण परमेश्वर ॥ ४१ ॥ चंदनमंत्रः ॥ वगस्पतिरधुना भगं गच्छे
मुन्नोहरम् ॥ मयानिवेदितुं पुष्पगृहाण पुरुषोत्तम ॥ ४२ ॥ पुष्पमंत्रः ॥ नमः कमलकिंजल्कपातनिर्मलवाससे ॥ मनोहरपुष्कं
धूतचक्राय शार्ङ्गिणे ॥ ४३ ॥ पूजामंत्रः ॥ मत्स्यं कूर्मं वराहं च नारसिंहं च वामनम् ॥ रायं रामं च कृष्णं नामाभिर्वाभिनायते ॥ ४४ ॥ पादवि
कैकांशस्य जन्मशीर्षिगतः ॥ सर्वांगपूजा ॥ धूपोऽथ देवदेवेशं खचक्रगदाधर ॥ ४५ ॥ अच्युतानंतगोविंदवारुदवनमोऽस्तुते ॥ धूप
मंत्रः ॥ त्वमेव पृथिवीज्यातिवायुराकाशमेव च ॥ ४६ ॥ त्वमेव ज्योतिषां ज्योतिर्दीपोऽग्रप्रतिगृह्यताम् ॥ दीपमंत्रः ॥ अमंचतुर्विधं नाना
रसैः पङ्क्तिः समन्वितम् ॥ ४७ ॥ भक्ष्यभोज्यसमाशुं प्रसीद परमेश्वर ॥ अन्नप्रजापतिर्विष्णुरुद्रेशशिशिरास्कराः ॥ ४८ ॥ अन्नं त्वष्टा यमो
ऽग्निश्च पापं हरतु मेऽव्ययः ॥ नैवेद्यमंत्रः ॥ जगदादिर्जगद्रूपमनादि जगदंतकृत् ॥ ४९ ॥ जलश्रयजगद्योनिः श्रियतां गेजनादनः ॥ प्रणिनमंत्रः ॥
अनेककर्मे निर्विध्वंसि नंजलशायिनाम् ॥ ५० ॥ नतोऽस्मि मधुरावासं माधवं धुम्रदुनम् ॥ नमो वामनरूपाय नमस्तेऽस्तु त्रिविक्रम ॥ ५१ ॥
नमस्तुते सविंधायवा मुदेवनमोऽस्तुते ॥ नमस्कारमंत्रः ॥ नमो नमस्तुते गोविंदाय नमो नमस्तु त्रिविक्रम ॥ ५२ ॥ अघोषसंक्षयं कृत्वा सर्वकाम
प्रदो भव ॥ प्रार्थनामंत्रः ॥ सर्वगः सर्वदेवेशः श्रीधरः श्रीनिकेतनः ॥ ५३ ॥ विश्वेश्वरश्च विष्णुश्च श्रीशायिचनमोनमः ॥ शयनमंत्रः ॥ एवं
संपूज्यो यो रात्रौ कादश्यां नृपोत्तम ॥ ५४ ॥ जागरंतं त्रकुर्वीत गीतवादित्रनिस्वनैः ॥ याचश्च वणसंयुक्ता द्वादशी परमातिथिः ॥ ५५ ॥ त
स्यांच संगमे स्नात्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ एवं संपूज्य त्स्नेन प्रभाते विषलसति ॥ ५६ ॥ प्रदेयं शास्त्रविदुषे ब्राह्मणाय च मंत्रतः ॥ ब्राह्मणश्चा
पि मंत्रेण प्रतिगृहीतमंत्रवत् ॥ ५७ ॥ वामनोऽस्य प्रतिग्राही वामनाय नमोनमः ॥ ५८ ॥ अंशुहो ॥ अंशिरसि ॥ अंषादयोः ॥ अंना
भौ ॥ अंशुजयोः ॥ अंमवीणे ॥ सर्वोत्पन्नमः ॥ पुष्पफलचनैर्देयं सर्वमेतद्व्याविधि ॥ नरो दद्यादुपोष्य वमेकादश्यां समंत्रकम् ॥ ५९ ॥

पूर्वोक्ताविधिनाप्रातर्भोजनपृषदाज्यकम् ॥ पूर्वदत्त्वाब्राह्मणेभ्यः पश्चादुज्जतिवाग्यतः ॥ ६० ॥ भूयोभूयोऽपिराजेंद्रसर्वत्रविधिः स्मृतः ॥
 समासेतुव्रतैराजन्यत्पुण्यं तन्निबोधमे ॥ ६१ ॥ चतुर्गुणानिराजेंद्र एकसप्ततिसंख्यया ॥ प्राप्यविष्णुपुरे राजक्रीडते कालमक्षयम् ॥ ६२ ॥
 इहागत्य भवेद्वाजाप्रतिपक्षक्षयंकरः ॥ हस्त्यश्चरथपत्नीनां दाता भोक्ता विमत्सरी ॥ ६३ ॥ रूपसौभाग्यसंपन्नो दीर्घायुर्नरुजो भवेत् ॥ पु-
 त्रेः परिवृतो जीवो जीवेच्च शरदः शतम् ॥ ६४ ॥ एतस्याः फलमाख्याते भकादश्यामया तव ॥ पूर्वेष्वसमाख्याता द्वादशी श्रवणान्विता ॥ ६५ ॥
 उपोष्यैकादशी पश्चाद्द्वादशी मध्युपपोषयेत् ॥ न च त्राविधिलोपः स्यादुभयोर्देवताहारिः ॥ ६६ ॥ “एकादशी द्वादशयोरन्यतरस्यां श्रवणयुक्ताया
 श्रवणयुक्तोपवासैर्न व्रतद्वयसिद्धिः ॥ एकस्मिन् व्रते पूर्वमन्यातिथिमुपोष्य पश्चादपारयित्वैवान्योपोष्य तद्विधिलोपः स एकदेवता कल्पेन
 न भवतीत्यर्थः” ॥ बुधश्रवणसंयुक्ता द्वादशी संगमोदकम् ॥ दानं दध्योदनं सत्यमुपवासः परोविधिः ॥ ६७ ॥ सगरेण ककुत्स्थेन बुधमारि-
 ण गाधिना ॥ एतैश्चान्यैश्च राजेंद्रकृतैर्वद्वादशीव्रतम् ॥ ६८ ॥ सा द्वादशी बुधयुता श्रवणेन साकं स्याद्द्वादश्याय कथिता ऋषिभिर्न भस्ये ॥ ताया
 दरेण राघुपोष्य नरोऽमरत्वं प्राप्नोति पार्थ अणिमादिगुणोपपन्नम् ॥ ६९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवाद-
 विजयश्रवणद्वादशीव्रतवर्णनं नाम षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ कृष्णपक्षे तु पौषस्य संप्राप्तं द्वादशं शनि-
 तम् ॥ पौषादिपारणमासैः षड्भिर्ज्यैष्ठातिकं स्मृतम् ॥ १ ॥ प्रथमं पुंडरीकाक्षं नाम कृष्णस्य गीर्धितं ॥ द्वितीयं भाद्रपदं ख्यं तु विश्वरू-
 पं तु फाल्गुने ॥ २ ॥ पुरुषोत्तमाख्यं तु ततः पंचमेऽन्युतसंज्ञकम् ॥ षष्ठे जयेति देवेशुर्गुह्यं नाम प्रकीर्तितम् ॥ ३ ॥ पूर्वोक्तेषु यमासि पुरा-
 नप्राशनभोस्तिलाः ॥ आपाढादिषु मासेषु पंचगव्यमुदाहृतम् ॥ ४ ॥ स्नानं च प्राशनं चैव पंचगव्यं संपद्यते ॥ पूजयेत्पुंडरीकाक्षं तिसरे
 वचनामाभिः ॥ ५ ॥ प्रतिमासं च देवेशकृत्वा पूजां यथाविधि ॥ विप्राय दक्षिणं दद्याच्छूद्रा धानं श्रमाक्षितः ॥ ६ ॥ पारणं चैव देवैश्चाणि भ-
 क्तिपूर्वकम् ॥ कुर्वीत भक्त्या गोर्विदसद्भवेनार्चनयतः ॥ ७ ॥ नक्तं भुंजीत स तं तैलक्षारं विवर्जितम् ॥ एकादश्यामुपोष्य वद्द्वादश्यामथवादि-
 ने ॥ ८ ॥ एवं संपत्सरस्य तियदिभिमते मात्मनः ॥ धनं च सुहृदं च धन्यं भाजनमासनम् ॥ ९ ॥ शय्यां वा ब्राह्मणे दद्यात्केशवः प्रतिगृ-

ह्यताम् ॥ एतामुपोष्यविधिनिविष्णुप्रीतौ च तत्परः ॥ १० ॥ सर्वान्कामानवाप्नोति यथा दिच्छति च तस्मात् ॥ ततो लोकैषु विख्यातं संप्राप्तं
 द्वादशीति वै ॥ ११ ॥ कृताभिलषिता ह्यष्टाप्रारब्धा धर्मतत्परैः ॥ पूरयेदखिलां कामान्संस्मृतावादिनदिने ॥ १२ ॥ संप्राप्तिकामुप
 वसंति स माहिता र्थायेमानवामनुजपुंगव विष्णुभक्ताः ॥ तेषां समीहितफलानि ददाति शश्वद्वासः सुरेश भवने भगवत्प्रसादात् ॥ १३ ॥
 इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे संप्राप्तिद्वादशीवर्तनमसप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 तथान्यामपि ते वन्मि गोर्विद्वद्वादशीं शृणु ॥ तस्याः सम्यगनुष्ठानात्प्राप्तोऽप्यभिमत्तं फलम् ॥ १ ॥ पौषमासे सिते पक्षे द्वादश्यां समुपोषितः ॥
 सम्यक्संपूज्य गोविन्दनाम्ना देवमधोक्षजम् ॥ २ ॥ धूपपुष्पोपचारैश्च नैवेद्यैश्च समाहितः ॥ गोविंदेति जपेन्नाम पुनस्तद्गतमानसः ॥ ३ ॥
 विप्राय दक्षिणं दद्याद्यथाज्ञात्तयानराधिप ॥ स्वयं विबुद्धस्तुलितो गोविंदेति च कर्तयेत् ॥ ४ ॥ पाखंडिभिर्विकर्मस्थैरालापांश्च विवर्जयेत् ॥
 गोमूत्रगोमयवापि दधि क्षीरमथापि वा ॥ ५ ॥ गोदां हतः समुद्धृतं प्राश्रितात्मा विबुद्धये ॥ द्वितीयेऽहिपुनः स्नानं तथैवाभ्यर्च्य केशवम् ॥ ६ ॥
 तेनैव नाम्ना संपूज्य दत्त्वा विप्रस्य दक्षिणाम् ॥ ततो भुञ्जीत गोदाहंसं भूतेन समुद्भवम् ॥ ७ ॥ एवमेवाखिलान्मासानुपोष्य प्रयतः शुचिः ॥
 दद्याद्वा ह्निर्वाहिकं विद्वान्प्रीतिमा संतुशक्तिः ॥ ८ ॥ पारितोचपुनर्वपे गोविन्दं पद्मया सह ॥ गोविन्दः प्रीतिमाया तु व्रतेन न मे सदा ॥ ९ ॥
 विशेषतः पुनर्दद्यात्तस्मिन्नाह्निर्वाहिकम् ॥ भक्त्या परमया राजच्छृणुयत्फलमाप्नुयात् ॥ १० ॥ स्वर्णशृंगैर्यत्पुङ्खुरंगोऽंशं तं वृषभं वरम् ॥
 इति मांसं द्विजातिभ्यो दत्वा यत्फलमश्नुते ॥ ११ ॥ तदा प्रात्यखिलं सम्यग्रतमेतदुपोषितः ॥ तंच लोकमवाप्नोति गोविन्दो यत्र तिष्ठति ॥ १२ ॥
 गोविन्दद्वादशीमेतामुपोष्यति विधानतः ॥ विद्योतमाना दृश्यंते लोकैश्च आपिशङ्कवत् ॥ १३ ॥ गोविन्दमर्चयति गौरसभोजनस्तु गावो वि
 नोदयति तद्गद्गवाहिकश्च ॥ योद्वादशीषु कुराजकृतो पवासः प्राप्नोत्यसौ सुरभिलोकमपेतशोकम् ॥ १४ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उ
 त्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे गोविन्दद्वादशीवर्तवर्णनं नामाष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥

उपवासव्रतानां तु वैकल्यं यन्महाभते ॥ दानधर्मैकृतं यस्य विपाको वदयादृशः ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ यज्ञानामुपवासा-
 नां व्रतानां च नरेश्वर ॥ वैकल्यात्फलैकैकल्यं यादृशं तच्छृणुष्व मे ॥ २ ॥ उपवासान्विनाखण्डप्राप्तुं वं त्येव ताञ्छृणु ॥
 भ्रष्टैर्ध्यानिर्द्धनाश्च वसंति पुरुषाः पुनः ॥ ३ ॥ रूपं न योत्तरं प्राप्य व्रतैकैकल्यदोषतः ॥ काणाः कुब्जाश्च पण्डाश्च भवंत्यन्धाश्च मानवाः ॥ ४ ॥
 उपवासी नरः पत्नीनारी प्राप्य तथापतिम् ॥ वियोगं व्रतैकल्यं दुर्भगत्वमवाप्नुयात् ॥ ५ ॥ ये द्रव्ये सत्यदातारस्तथा व्रजे सत्यनग्नयः ॥
 कुले वसंति दुःशीला दुष्कुलाशीलिनश्च ये ॥ ६ ॥ वस्त्रानुलेपेन हीना भूषणैश्चातिरूपिणः ॥ विरूपरूपाश्च तथा प्रसाधकुणान्विताः ॥ ७ ॥
 ते स वै व्रतैकल्यात्फलैकैकल्यमागताः ॥ तस्मात्तद्व्रतैकल्यं यज्ञैकैकल्यमेव च ॥ ८ ॥ उपवासेन कर्तव्यं वैकल्याद्विकलं फलम् ॥
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं चिद्वैकल्यमुपवासादिकं भवेत् ॥ ९ ॥ किं तत्र वद कर्तव्यमच्छिद्रं येन जायते ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 अखंडद्वादशी ह्येषा समस्तेष्वेव कर्मसु ॥ १० ॥ वैकल्यं प्रशंसयति शृणुष्व गदतो मम ॥ मार्गशीर्षे सिते पक्षे द्वादश्यां नियतः शुचिः ॥ ११ ॥
 कृतोपवासादेवे शंसमभ्यर्च्य जनार्दनम् ॥ स्नानो नारायणं ब्रूयाद्भुजन्नारायणं तथा ॥ १२ ॥ गच्छन्नारायणं देवं स्वपन्नारायणं पुनः ॥
 पञ्चगव्यजलस्नानो विशुद्धात्मा जितेन्द्रियः ॥ १३ ॥ यवव्रीहिमयं पात्रं दत्त्वा विप्राय भक्तिः ॥ इदमुच्चारयेत्पश्चाद्देवस्य पुरतो हरः ॥ १४ ॥
 स तजन्मनियत्किञ्चिन्मया खण्डव्रतं कृतम् ॥ भगवंस्त्वत्प्रसादेन तदखंडमिहास्तु मे ॥ १५ ॥ यथा खंडं जगत्सर्वं त्वमेव पुरुषोत्तम ॥
 तथा खिलान्यखंडानि व्रतानि मम संतु वै ॥ १६ ॥ चतुर्भिर्गोपि मासेस्तु पारंप्रथमं स्मृतम् ॥ प्रीणनं च हरः कुर्यात्पारितः पारणे ततः ॥ १७ ॥ चैत्रादिपुच-
 मासेषु चतुर्ण्यं तु पारणम् ॥ तत्रापि सकृत्पात्राणि दद्याच्छ्रद्धासमन्वितः ॥ १८ ॥ श्रावणादिषु मासेषु कर्त्तव्यं कतिषु पारणम् ॥ तत्रापि पवृ-
 त्पात्राणि दद्याद्विप्राय दक्षिणाः ॥ १९ ॥ सौवर्णरौप्यं ताम्रं च मृन्मयं पात्रमिष्यते ॥ स्वशतस्य पक्षयाराजन्पालाशं वापि कारयेत् ॥ २० ॥
 एवं सर्वं तत्सरस्व्यां तैर्ब्राह्मणान्सजितेन्द्रियः ॥ आमंत्र्य द्वादशीं न्विप्रान् भोजयेद्दधृतपायसैः ॥ २१ ॥ वस्त्राभरणदानैश्च प्राणिपत्यक्षमापयत् ॥

उपदेष्टारमथ्यत्रपूजयेद्विधिवद्भुरुम् ॥ २२ ॥ एवंसम्यगथान्याय्यमखंडादशीनरः ॥ समुपोज्यखंडस्यव्रतस्यफलमश्नुते ॥ २३ ॥
 सप्तजनमसुखफल्यंयद्भ्रतस्यक्वचित्कृतम् ॥ करोत्यविकलंसर्वमखंडादशीतुतत् ॥ २४ ॥ तस्मादेषाप्रायत्नेनरैस्त्रीभिश्चमुव्रत ॥
 अखंडादशीसम्यगुपोज्याफलकाक्षया ॥ २५ ॥ येद्वादशीव्रतमखंडमितिप्रसिद्धंमार्गोत्तमाङ्गमाधिकृत्यकृतनयन॥खंडव्रतानिपुरुषःसुकृता
 नियानिसंपूर्णतांसमुपयान्तिहरःप्रसादात् ॥ २६ ॥ इतिश्रीविष्वेयमहापुराणोत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादखंडादशीव्रतवर्णनं नाम
 कोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ फाल्गुनेमलपक्षस्यएकदश्यामुपोषितः ॥ नरोवायदिवानरिसमभ्यर्च्यजगत्पतिम् ॥ १ ॥
 हरेर्नामवदन्भक्त्याभावयुक्तोयुधिष्ठिर ॥ उत्तिष्ठःस्वपंश्चैवहरिमेवानुकीर्तयेत् ॥ २ ॥ ततोऽयं दिवसप्रातर्द्वादश्यानि यतोहारिम् ॥ स्नात्वा सम्यक्स
 मभ्यर्च्यदत्त्वाविप्रायदक्षिणाम् ॥ ३ ॥ हारिसुहृदयैचैवाग्नौधृतहोमकृतक्रियः ॥ प्रणिपत्यजगन्नाथमितिवाणिमुदीरयेत् ॥ ४ ॥ पातालसंस्थां वसुधां
 यंप्रसाद्यमनोरथान् ॥ अवापवमुदेवोसौप्रदद्यात्तुमनोरथान् ॥ ५ ॥ यमभ्यर्च्यदेविप्रातः सकलांश्चमनोरथान् ॥ अपुराज्यश्चदेवैद्रोयमभ्यर्च्यजग
 त्पतिम् ॥ ६ ॥ मनोरथानभिनवान्प्राप्तवांश्चमनोहरान् ॥ एवमभ्यर्च्यपूजांचनिष्पाद्यचहरस्ततः ॥ भुञ्जीतप्रयतःसम्यगहविष्यपांडुनंदनम् ॥ ७ ॥
 फाल्गुनचतुर्थैवशाखेज्येष्ठमासिचसप्तमम् ॥ चतुर्भिःपारणमासैरेभिर्निष्पादितंभवेत् ॥ ८ ॥ रक्तपुष्पैश्चचतुरोमासांस्तुर्वीतचार्यनम् ॥
 दहेत्तुगुगुलुप्राश्यगोशृंगक्षालनजलम् ॥ ९ ॥ हविष्यान्नचनैवेद्यमात्मनश्चापिभोजनम् ॥ ततश्चश्रूयतांपार्थआपाढादौतुयाक्रिया ॥ १० ॥
 जातीपुष्पाणिधूपश्चक्षस्तःसार्जरसोनृप ॥ प्राश्यदर्भैर्दंकास्यशाल्यन्नंचनिवेदनम् ॥ ११ ॥ स्वयंतदेवचाश्रीयाच्छेषपूर्ववदाचरेत् ॥
 कार्तिकादिपुमासेषुगोभूत्रंकायशोधनम् ॥ १२ ॥ सुगंधैश्चछायाधूपं पूजांभृंगारकेनच ॥ कांसारंचात्रनैवेद्यमश्रीयात्तच्चैवस्वयम् ॥ १३ ॥
 प्रातिमासंचविप्रायदत्तव्यादक्षिणतथा ॥ पारणंचेच्छयाविष्णोःपारणेपावनेमते ॥ १४ ॥ यथाज्ञात्तयाथप्रतियावित्तशाब्दविवर्जयेत् ॥
 सद्भवनैवगोविंदपूजितःप्रीयतेयतः ॥ १५ ॥ पारणांतियथाज्ञात्तयास्नापितःपूजितोहारिः ॥ प्राणिनश्चैस्मितांस्कांस्तान्दत्तव्यव्यष्टप ॥ १६ ॥
 वपतिप्रतिभाभिष्टांकारयित्वासुशोभनाम् ॥ स्वर्णकंचयथाज्ञात्तयाशंखशार्ङ्गविभूषिताम् ॥ १७ ॥ पुष्पवस्त्रयुगच्छन्नां ब्राह्मणानिनिवेदयेत् ॥

द्वादशब्राह्मणान्स्तत्रभोजयित्वाक्षमापयेत् ॥ १८ ॥ द्वादशात्रप्रदातव्याःकुंभाःसाम्नजलक्षताः॥छत्रोपानद्युगैःसाद्वदक्षिणाभिश्चभारत ॥ १९ ॥
 एषापुण्यापापहराद्वादशीफलमिच्छताम् ॥ यथाभिलषितान्कामान्ददातिनृपसत्तम ॥ २० ॥ पूरयत्याखिलान्भक्त्यायतश्चैषामनोरथाञ्च ॥
 मनोरथाद्वादशीयंतलोकैषुविश्रुता ॥ २१ ॥ उपोष्यैतांत्रिभुवनलब्धमिन्द्रैवैपुरा ॥ आदित्याश्चेष्टिताःपुत्राधनमौशनसातथा ॥ २२ ॥
 दौष्येनाध्ययनंप्राप्तमन्यैश्चाभिमतंफलम् ॥ राजर्षिभिस्त्वथविप्रैःस्त्राविदूश्चैश्चभूतले ॥ २३ ॥ ययंकाममाभिध्यायव्रतमतदुपोषितम् ॥ सत्त
 दाम्नोत्पसंदिग्धंविष्णोराधनोद्वतः ॥ २४ ॥ अपुत्रोलभतेपुत्रमर्धनोलभतेधनम् ॥ रोगाभिभूतश्चरोग्यं कृत्याप्रामोक्षितस्तपितम् ॥ २५ ॥
 समागमप्रवसनैरुपोष्यैतामवाप्यते ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिमृतःस्वर्गेचमोदते ॥ २६ ॥ नापुत्रोनाधनोज्येष्ठोवियोगीनचर्निगुणः ॥ उगोब्धै
 तद्व्रतंमन्यःस्त्रीशूद्रोवापिजायते ॥ २७ ॥ स्वर्गलोकैःसहस्राणिवर्षाणामयुतानिच ॥ भोगानभिमतान्भुक्त्वातत्रतत्रयथेच्छया ॥ २८ ॥ इहपुण्य
 वर्तानृणांधनिनांलघुशालिनाम् ॥ गृहेप्रजायतेराजन्सर्वव्याधिविवर्जितः ॥ २९ ॥ नद्वादशीमुपवसन्निमनोरथाख्यानैवाचर्यतिपुरुषोत्तमया
 दिदेवम् ॥ गोब्राह्मणांश्चननमतिनपूजयति येतमनोभिलषितंकथमाप्नुवति ॥ ३० ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुगिष्ठारंसे
 वोदेमनोरथद्वादशीव्रतवर्णनंनामाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अल्पायासेनभगवन्धने
 नाल्पेनवाविभो ॥ पापंप्रशममायातियेनतद्रुक्नुमर्हसि ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ शृणुपार्थपरांपुण्यांद्वादशीपापना
 शिनीम् ॥ यामुपोष्यपरंपुण्यमाप्नुयाच्छ्रद्धयान्वितः ॥ २ ॥ माघमासेचसंप्राप्तेआषाढक्षमवेद्यादि ॥ मूलंवाकृष्णपक्षस्यद्वादश्यानि यत
 व्रतः ॥ ३ ॥ गृह्णीत्यानुष्यफलदंविधानंतस्यमेशुणु ॥ देवदेवंसमभ्यर्च्यमुस्नातःप्रयतःशुचिः ॥ ४ ॥ कृष्णनाम्नाचसंपूज्यएकाद
 श्यामहामते ॥ उपोषितोद्वितीयेह्निपुनःसंपूज्येकेशवम् ॥ ५ ॥ संस्तूयनाम्नातैवकृष्णाख्यनपुनःपुनः ॥ दद्यात्तिलांश्चविप्रायकृष्णैम
 प्रीयतामिति ॥ ६ ॥ ततश्चप्राशयेच्छस्तांस्तथाकृष्णतिलान्नप ॥ विष्णुप्रीणनमंत्रोक्तसमाप्तेवर्षपारणे ॥ ७ ॥ कृष्णकुंभांस्तिलैः

सार्द्धपकात्रेनचसंयुतात् ॥ छत्रोपानद्युगैर्वस्त्रैः सहितानन्नगर्भिणः ॥ ८ ॥ ब्राह्मणानांप्रदेयास्तथ्यावन्मासंख्यया ॥ तिलप्ररोहाज्जायंतेयाव
 त्संख्यास्तिलानृप ॥ ९ ॥ तावद्र्षसहस्राणिस्वर्गलोकैकमहीयते ॥ अरोगोजायतेनित्यनरोजन्मनिजन्मानि ॥ १० ॥ अंधोनवधिरश्चैन
 कुष्टीनचकुत्सितः ॥ भवत्येतामुषित्वातुतिलाख्याद्वादशोन्नरः ॥ ११ ॥ अनेनपार्थिवधिनतिलदातानसंशयः ॥ मुच्यतेपातकैःसर्वैरना
 यासेनमानवः ॥ १२ ॥ दानंविधिस्तथाश्राद्धसर्वपातकशान्तये ॥ नार्थःप्रभूतोनायासःशरीरेनृपसत्तम ॥ १३ ॥ सर्वोपभोगनिरतोह्निपरे
 दशम्यांस्नानतिलैस्तिलनिवेदनकृत्तिलाशी ॥ दत्वातिलान्दिज्वरायविराजकेतुंसंपूज्यविष्णुपदवासंमुपैतिमर्त्यः ॥ १४ ॥ इति
 श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेल्लकानवमीव्रतवर्णनंमैकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर
 उवाच ॥ ॥ यन्नतापायैवैपुसांभवत्यामुष्मिकंकृतम् ॥ तदपापायभवतितदाचक्ष्वयदूत्तम ॥ १ ॥ उपवासप्रभावैकृष्णाराधन
 कांक्षिणम् ॥ कथयेहमहाबाहो नैवतृप्यामिकथ्यतः ॥ २ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ श्रूयतांपार्थयत्पुष्टाःकौतुकाद्भवतावयम् ॥
 आमुष्मिकंनतापायप्रतापायचजायते ॥ ३ ॥ उपोषितप्रभावंचकृष्णाराधनकांक्षिणम् ॥ कथयामि यथावृत्तंपूमेव नरोत्तम ॥ ४ ॥
 वैदिशं नामनगरं प्रख्यातं नृपसत्तम ॥ तत्र वैश्योऽभवत्पूवसीरभद्रइति श्रुतः ॥ ५ ॥ भार्यया मातु दुहिता पुत्रपौत्रैः समन्वितः ॥
 प्रभूतमृत्यदर्गश्च बहुव्यापारकारकः ॥ ६ ॥ पुत्रपौत्रादिभरणे व्यासाक्तिमतिरेव च ॥ परलोकं प्रति मातिस्तस्य नासीत्कदाचन ॥ ७ ॥
 चकारानुदिनं सोऽथ न्यायान्यथैर्द्धनार्जनम् ॥ सर्वत्रान्यत्र निःस्नेहः पुत्रस्नेहपरिहृतः ॥ ८ ॥ नमुहोत्युदिते काले न ददात्यति तृष्णया ॥
 बभूवचोद्यमस्तस्य पुत्रादिभरणपरः ॥ नित्यनैमित्तिकानां च हानिं च क्रस्वकर्मणा ॥ ९ ॥ तृष्णाभिभूतो राजेन्द्रस्ववर्गभरणोज्झितः ॥
 कालेनागच्छता सोऽथ मृतोर्विध्याटवीतटे ॥ १० ॥ यातनाद्देहभूत्प्रेतो श्रीष्मकाले भवन्नृप ॥ तंददर्श महाभागो दिव्ययानसमन्वितः ॥ ११ ॥
 विदुर्वेदाङ्गविद्वेषी विपीपीतो नाम वैद्विजः ॥ भास्करस्य शुभिर्द्वातैर्दंहतमतिदारुणैः ॥ १२ ॥ प्रतसवलुकामध्ये तृषातश्चातिपीडितः ॥ क्षु
 त्क्षामकंठशुष्कास्यतथोद्धृततिलिचनम् ॥ १३ ॥ निष्कान्ता जिह्वमग्रेषु विस्फोटैः सर्वतश्चितम् ॥ निश्वासायासखेदेन विह्वलः पीडितोदरः ॥ १४ ॥

निजेनकर्मणाबद्धमसमर्थप्रसर्पणे ॥ तथादृशमथोदङ्गागर्भेयोमहानृषिः ॥ १५ ॥ विपतिःप्राहरजेन्द्रकारुण्यभरितंवचः ॥ जान
 न्नपिथाप्राप्तंस्त्यानुष्ठानजंफलम् ॥ १६ ॥ जंतोस्तस्योपकारायसर्वतोह्लादयन्निव ॥ ॥ विपतिउवाच ॥ ॥ अधःसूर्याशुभिस्त
 र्दैर्बहुभिःपथिपांशुभिः ॥ १७ ॥ उपर्येकैरैस्तीक्ष्णैस्तृषावातनिपीडितम् ॥ अन्यस्तत्राणकैर्वैरैरविषह्यैःसुदारुणैः ॥ १८ ॥ कथयेह
 यथातत्त्वमेकाकीदृष्टासेकथम् ॥ तस्यैतद्वचनंश्रुत्वाविपतिस्तस्यसवेदनः ॥ १९ ॥ वेदनातंउवाचेदंकुच्छादुच्छस्यमंदकम् ॥ सीरभद्रउवाच ॥
 ब्रह्मन्नालोचितंपूर्वकथमतेभविष्यति ॥ २० ॥ अग्राश्वतेग्राश्वतधीस्तेनदद्यामिदुर्मतिः ॥ इदंकारिष्याम्यपरंत्विदंकृत्वात्विदंपुनः ॥ २१ ॥
 इतीच्छाशतमारुहस्तेनदद्यामिदुर्मतिः ॥ शीतोष्णवर्षादिभवंलोभात्सोढंमयाऽशुभम् ॥ २२ ॥ तदेवाहिनधर्मार्थेतेनदद्यामिदुर्मतिः ॥ पि
 तृदेवमनुष्याणामदत्त्वायोषिताहिने ॥ २३ ॥ तेगतानापिर्वर्तेतदद्याम्येकोऽत्रदुर्मतिः ॥ पुत्रक्षेत्रकलत्रेषुममत्वाहृतचेतसा ॥ २४ ॥ बह्वसा
 धुकृतंकर्मतेनदद्यामिदुर्मतिः ॥ मृतेमयिधनेतस्मिन्नन्यायोपाजितेसदा ॥ २५ ॥ रूपवंतोऽभिवर्तेतदद्याम्येकोऽत्रदुर्मतिः ॥ नमयापूजिता
 गेहान्निर्गताद्विजसत्तमाः ॥ २६ ॥ स्ववर्गमिहकामेनेतेनदद्याम्यहंमतिः ॥ यन्मेनपूजितदेवाःकुटुंबंपोषितंपरम् ॥ २७ ॥ एकाकीतत्रदद्या
 मियेसुतास्तेऽन्यतो गताः ॥ नित्यैर्मित्तिकं कर्मपूर्वेषांचैवनेकृतम् ॥ २८ ॥ एकाकीतेनदद्यामिगतास्तेफलभोगिनः ॥ दाराःपुत्राश्च
 भृत्याश्चपापशुद्ध्यामयाभृताः ॥ २९ ॥ एकाकीतेनदद्यामिगतास्तेफलभोगिनः ॥ दाराःपुत्राश्चभृत्याश्चभृत्यार्थसंचयः ॥ ३० ॥
 कुतस्तेनात्रदद्यामियेमुक्तास्तेऽन्यतो गताः ॥ क्षतपापंमयाभुक्तमन्यैस्तत्कर्मसंचितम् ॥ ३१ ॥ दद्याम्येकोऽहमत्यंतगतास्तेफलभोगिनः ॥
 यन्ममत्वाभिभूतेनमयापापमुपाजितम् ॥ ३२ ॥ नतदन्यस्यकस्यापिकवलंममदुष्कृतम् ॥ अंतर्दुःखेनदग्धोऽहंवाहिर्देह्यामिभावयन् ॥
 ॥ ३३ ॥ तावहुःखंनवाभंतुपापमंकद्विधास्थितम् ॥ कुरुतस्मात्समुद्गारंपश्यस्यमृतसागरम् ॥ ३४ ॥ तवयेनाहमाह्लादंप्राप्नुयांसुनि
 सत्तम ॥ ॥ विपतिउवाच ॥ ॥ अल्पकालिकउद्गारेतवपश्यामिसंशयम् ॥ ३५ ॥ प्रक्षीणंपापमेतावत्सुवृत्तंचास्तितेपरम् ॥ प्रती
 तेदृशमेजन्मन्यच्युताराधनेच्छया ॥ ३६ ॥ सुकर्मजयदाभद्रादृशसमुपोषितः ॥ नचतस्याःप्रसादेनपापमत्यन्तदुर्जयम् ॥ ३७ ॥

अल्पैरहोभिः संक्षीणमासपात्रेयथाजलम् ॥ गतंपापमयं ह्यस्याः प्रभावोऽन्यन्तदुर्लभः ॥ ३८ ॥ नाशः पापस्य कुरुते जयमुकृतकर्मणः ॥ सकृ-
 त्कर्मप्रदाहोषाततौ वै द्वाद्दशीस्मृता ॥ ३९ ॥ यथैतद्भूतार्तेन भवतापरिदेवितम् ॥ तमुवाचा त्रसं देहममतापाये देवकिम् ॥ ४० ॥
 पापमत्र कृतं प्रेत्य भद्रतापाय जायते ॥ आह्लादाय तथा पुण्यमिह पुण्यकृतानृणाम् ॥ ४१ ॥ सीरभद्रं समाश्रय्य यावित्यं महासुनिः ॥ सो-
 प्यल्पैर्नैव कालेन ततो मोक्षमवाप्तवान् ॥ ४२ ॥ उपवासप्रभावश्च कथितस्तेन रोजतम् ॥ येनाल्पैरेव दिवसै र्विपापं क्षयंतम् ॥ ४३ ॥
 तस्मान्नेरेण पुण्याय यतिव्यं न पातकम् ॥ उपवासाश्च कर्तव्याः सै देवात्मा हितैषिणा ॥ ४४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अथैतत्कष्टपापानां
 विपाको नरकस्थितैः ॥ पुरुषैर्भुज्यते शश्वत्तन्मांशं वदसत्तम ॥ ४५ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ जया समेताः पुरुषाः सदा सुकृतकर्मणः ॥
 जयासाद्वाद्दशी शस्तानृणां सुकृतकर्मणाम् ॥ ४६ ॥ फाल्गुनामलपक्षस्य एकादश्यामुपोषितः ॥ द्वादश्यां तु द्विजश्रेष्ठ पूजयेन्मधुसूद-
 नम् ॥ ४७ ॥ एकादश्यां सुत्तिष्ठन् विष्णोर्नामानु कर्तियन् ॥ पूजायां वा सुदेवस्य भुञ्जीत सुसमाहितः ॥ ४८ ॥ कामं क्रोधं च लोभं च मदं महं च वर्ज-
 येत् ॥ द्रोहादं विजयेद्दोषान्सर्वान् धनमदोद्भवान् ॥ ४९ ॥ भावयेद्द्विष्णुभक्तश्च सारं सारं तथा ॥ एवं भावित्ति चेत्तेन प्राणिनां हितमिच्छता ॥ ५० ॥
 नमोनारायणयेति वक्तव्यं स्वपत्तानि शि ॥ तथैव कुर्याद्द्वादश्यां नाम्नां श्रुत्या रणं नृपा ॥ ५१ ॥ सौवर्णं ताम्रपात्राणि मृन्मयान्यपि पांडव ॥ यवपात्राणि पू-
 र्वतु दद्यान्मासचतुष्टयम् ॥ ५२ ॥ आपाठादिद्वितीयं तु पारयेच्च महामते ॥ तत्रापि घृतपात्राणि दद्याच्छ्रद्धासमान्वितः ॥ ५३ ॥ कार्तिकादिषु मासेषु मा-
 घतिषु तथा तिलान् ॥ विप्राय दद्यात्पात्रं तु प्रार्तिमासमुपोषितः ॥ ५४ ॥ नामत्रयमशेषेण मासिमासि दिनद्वयम् ॥ तथैव चैवारयन्दद्यान्मासिमासियवा-
 दिकम् ॥ प्रणम्य च हृषीकेशं कृतपूजः प्रसादयेत् ॥ ५५ ॥ विष्णोर्नमस्ते जगती प्रसूते श्रीवासुदेवाय नमो नमस्ते ॥ नारायणस्य प्रणतैर्विचिंत्य करोतु
 मे शाश्वतपुण्यराशिम् ॥ ५६ ॥ प्रसीद पुण्यं जयमेति विष्णोः श्रीवासुदेवाद्भिर्मुपेतु पुण्यम् ॥ प्रयातु वा शेषमथैव विनाशं मातेऽग्निपद्मादितरत्रमे-
 मतिः ॥ ५७ ॥ विष्णोः पुण्योद्भवो मस्तु वा सुदेवास्तु मे शुभम् ॥ नारायणास्तु मे शुभमौजहि पापमशेषतः ॥ ५८ ॥ अनेकजन्मजनितं बाल्ययौव-
 नवार्द्धकं ॥ पुण्यं विवृद्धिमायातु यातु पापं च संशयम् ॥ ५९ ॥ आकाशादिषु शब्दादौ श्रोत्रादौ महदादिषु ॥ प्रकृतौ पुरुषैश्च ब्रह्मण्यपि च स

प्रभुः ॥ ६० ॥ यथैकएवधर्मात्मवासुदेवोव्यवस्थितः ॥ तेनसत्येनपापंभेनकार्त्तिप्रदक्षयम् ॥ ६१ ॥ प्रयातुमुकृतस्यास्तुभमानुदिवस
 अयः ॥ पापस्यहानिःपुण्यस्यवृद्धिर्मेस्तूत्तमोत्तमा ॥ ६२ ॥ एवमुच्चार्यविप्रायदद्याद्यत्कथितंतव ॥ भुञ्जीतकृतकृत्यस्तुपारणेपारणेगते
 ॥ ६३ ॥ पारणांतेतुदेवश्रीणनंशक्तितोनृप ॥ कुर्वताखिलपाखंडालापंचविजयेत् ॥ ६४ ॥ एवंसंवत्सरस्यतेकांचनप्रतिमाहरेः ॥
 पूजयित्वावल्लपुष्पैर्धृतपत्रेणसंयुतैः ॥ ६५ ॥ गांसवत्सांचविप्रायदद्याच्छूद्रासमन्वितः ॥ विलंबितंचयत्पूर्वदेवानन्यान्भजेद्यदि ॥ ६६ ॥
 तस्मिन्नहनिदातव्यंभोजनेचानिवारितम् ॥ इत्येषाकथितापुण्यासुकृतस्यजयावहा ॥ ६७ ॥ द्वादशीनरकंपार्थयासुपोष्यनपश्यति ॥
 नाम्नयोचशस्त्राणिनचलोहमुखाःखगाः ॥ ६८ ॥ नारकास्तंप्रबाधन्तेमतिर्यस्यजनादने ॥ नामोच्चारणमात्रेणविष्णोःक्षीणाघसंचयः ॥ ६९ ॥
 भवत्यवविनाशश्चनरकेपतनंकुतः ॥ नमोनारायणहरेवासुदेवेतिकीर्तयन् ॥ ७० ॥ नयातिनरकंमर्त्यःसंक्षीणाशेषपातकः ॥ तस्मात्तया
 खडिसंसर्गमकुर्वन्द्वादशीमिमाम् ॥ ७१ ॥ उपोष्यपुण्यापचयेनयातिनरकंनरः ॥ ७२ ॥ पापक्षिणोतिमुकृतस्यकरोतिवृद्धिंप्रयच्छ
 तिनियच्छतिसर्वदोषान् ॥ यद्वादशीहसुकृतातिहिताचलोकेकस्मान्नतासुपवसंतिविमूढचित्ताः ॥ ७३ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्व
 णिश्रीकृष्णशुधिष्ठिरसंवादसुकृतद्वादशीव्रतवर्णनंनमद्वाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ शुधिष्ठिरउवाच ॥ यदेतत्परमंशुद्धं
 र्वेदेदुपठयते ॥ सदेवशुण्डरीकाक्षःस्वयंनारायणोहारिः ॥ १ ॥ सयज्ञैर्विविधैरिष्टैर्व्रतैश्चयदुस्तम ॥ प्राप्यतेपरमोदेवःसनातनकथं
 चन ॥ २ ॥ बहुवित्तेनभगवानृत्विग्भिर्वेदपारगैः ॥ प्राप्यतेसुसहायैश्चक्रचिन्त्यक्ताःसुदुष्कराः ॥ ३ ॥ वित्तेनचविनादानंदानंतुकृष्णन
 शक्यते ॥ विद्यमानेऽपिनमतिःकुटुंबासक्तचेतसः ॥ ४ ॥ तस्यामोक्षकथंकृष्णसर्वथादुल्लेभोहारिः ॥ अल्पायासेनलभतेयेनदेवः
 सनातनः ॥ ५ ॥ तन्मेसामान्यतोब्रूहि सर्ववर्णेषुयद्भवेत् ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ कथयामिपंशुद्धंरहस्यंदेवनिर्भितम् ॥ ६ ॥
 धरण्यायत्कृतंपूर्वमज्जन्यावमुधातले ॥ पृथिव्यांपार्थिवभवेत्सलिलेनातिवाहितः ॥ ७ ॥ तस्मिन्सलिलसंलग्नमहाप्रायाद्रसात
 लम् ॥ साभूतधात्रीधरणीरसातलगताशुभा ॥ ८ ॥ आराधयामासविभुंदेवंनारायणंपरम् ॥ उपवासव्रतैर्देवीनियमैश्चपृथग्विधैः ॥ ९ ॥

कालेनमहतातस्याःप्रसन्नो गरुडध्वजः ॥ उज्जहारस्थितौचेमास्थापयामासवाच्युतः ॥ १० ॥ प्रतिमार्गशिरोमासेदशम्यानि
 यतात्मवान् ॥ स्नात्वादेवाचर्चनकृत्वाअग्निकार्यथाविधि ॥ ११ ॥ शुचिवासाःप्रसन्नात्माह्वयत्पान्नसुप्तसंस्कृतम् ॥ सुप्तवापं
 चपदं कृत्वापुनःशौचं च पादयोः ॥ १२ ॥ कृत्वाष्टाङ्गुलमात्रं तु क्षरिवृक्षसमुद्रवम् ॥ भक्षयेदंतकाष्ठं तु ततश्चाचम्ययन्ततः ॥ १३ ॥
 स्पृष्ट्वा न्यासानिकर्माणिचिरंध्यात्वा जनार्दनम् ॥ शंसचक्रगदापाणिपतिम्बरसमावृतम् ॥ १४ ॥ एवमुच्चारयेद्वाचं तस्मिन्कालेमहद्युते ॥
 एकादश्यां निराहारःस्थित्वाहमपरेहनि ॥ १५ ॥ भोक्ष्येहं पुण्डरीकाक्षशरणमिभवाच्युत ॥ एवमुक्त्वा ततो देवे देवे वस्यसन्निधौ ॥ १६ ॥
 जपेन्नाशयणयेतिरूपे तत्र विधानतः ॥ ततःप्रभाते विमलेन दग्गत्वासमुद्रगाम् ॥ १७ ॥ इतरां वातडागं वा गृहेवानियतात्मवान् ॥
 आनीय मृत्तिकां शुद्धां मंत्रेणानेन मानवः ॥ १८ ॥ धारणं पोषणं त्वत्तोभूतानां देविसर्वदा ॥ तेन सत्त्वेन मां पाहि पाप्मानो च यमुव्रते ॥ १९ ॥
 ॥ मृत्तिकामंत्रः ॥ ॥ ब्रह्माण्डोदरतथानिकरैःस्पृष्टानि ते रेवेः ॥ भवंति भूतानि सतां मृत्तिकामालभेत्पुनः ॥ २० ॥ आदित्यदर्शनमन्त्रः ॥
 एवमृदुरेव रेग्रकृत्वा त्वात्मानमालभेत् ॥ त्रिःकृत्वा शेषमृदयाकुण्डमालिख्य वैजले ॥ २१ ॥ ततःस्नात्वा नरःसम्यक्चक्रवर्त्युपचारकः ॥
 आचम्यावश्यं कृत्वा पुनर्देवगृहं जेत ॥ २२ ॥ तमाराध्यमहायोगे देवं नारायणं प्रभुम् ॥ केशवाय नमः पादौ कटिदा मोदराय च ॥ २३ ॥
 ऊरुगुमं नृसिंहाय उरःश्रीवत्सधारिणे ॥ कंठं कौस्तुभनाथाय वक्षःश्रीपतये तथा ॥ २४ ॥ त्रैलोक्यविजयायेति बाहू सवत्सर्गेश्वरः ॥
 रथाङ्गधारिणे च क्रंशं करयेति बाहुं जम् ॥ २५ ॥ गंभीरायेति च गदामभयं शान्तमूर्तये ॥ एवमभ्यर्च्य देवं शिखरे देवं नारायणं प्रभुम् ॥
 ॥ २६ ॥ पुनस्तस्याग्रतःकुंभांश्चतुरःस्थापयेद्बुधः ॥ जलपूर्णान्समाल्यांश्च सितचन्दनचर्चितान् ॥ २७ ॥ चतुर्भिस्तिलपात्रैश्च स्थ
 गिताव्रत्नसंयुतान् ॥ चत्वारस्ते समुद्रास्तु कलशाः परिकीर्तितः ॥ २८ ॥ तेषामध्ये तु संपीठं स्थापयेद्ब्रह्मसंवृतम् ॥ तस्मिन्सौ
 वर्णैरौप्यं वाताम्रं वादारं वतथा ॥ २९ ॥ पात्रतोयभृतं कृत्वा तस्य मध्ये ततो न्यसेत् ॥ सौवर्णमात्स्यरूपेण कृत्वा देवं जनार्दनम् ॥ ३० ॥
 वेदे वेदाङ्गसंयुक्तं श्रुतिस्मृतिविभूषितम् ॥ भक्ष्यैर्वहुविधैराजन्फलैःपुष्पैश्च शोभितम् ॥ ३१ ॥ गंधधूपमंत्रवरचर्यित्वा यथाविधि ॥

रसातलगतावेदायथादेवत्वयाहताः ॥ ३२ ॥ मत्स्यरूपेण तद्गन्मा भवादुद्धरेकेशव ॥ एवमुच्चार्य तस्याग्रे जागर्तत्र कारयेत् ॥ ३३ ॥
 यथा विभवसारेण प्रभातेऽपि पुनः पुनः ॥ चतुर्णां ब्राह्मणानां तु चतुरोदापयेद्वटान् ॥ ३४ ॥ पूर्वतु बह्वेदद्याच्छंदोगे दक्षिणं तथा ॥
 यजुःशाखान्विते दद्यात्पश्चिमं घटमुत्तमम् ॥ ३५ ॥ उत्तरं कामतो दद्याद्देश एव विधिक्रमात् ॥ ऋग्वेदः प्रीयतां पूर्वसामवेदश्च दक्षिणः ॥ ३६ ॥
 यजुषः पश्चिमो नाम्ना आथर्वयोत्तरं तथा ॥ पूर्णपात्रैस्तु सतिलैः स्थगितान्कारयेद्वटान् ॥ ३७ ॥ ततस्तं जलपात्रत्रयं ब्राह्मणाय कुटुंबिने ॥
 दद्याद्देवं महागततः पश्चात्तु भोजयेत् ॥ ३८ ॥ ब्राह्मणान्पायसन्नेन ततः पश्चात्स्वयंगृही ॥ भुञ्जीति भृत्यसहितो वाग्यतः संयतोन्द्रियः ॥ ३९ ॥
 अनेन विधिनयस्तु द्वादशं क्षिपयेन्नरः ॥ तस्य पुण्यफलं राजच्छृणु सत्यवतां वर ॥ ४० ॥ यदि वक्रसहस्राणि भवन्ति हि गेयुगे ॥
 आयुश्च ब्राह्मणस्तुल्यं भवेद्यदि महामते ॥ ४१ ॥ तदस्य फलं संख्यानं कर्तुं शक्यं न धारयेत् ॥ यः कृष्णद्वादशीमेतामनेन विधिनानृप ॥ ४२ ॥
 करोति ब्रह्मलोकं स समाप्नोति न संशयः ॥ ब्रह्महत्यादि पापानि जन्मान्तरकृता न्यपि ॥ ४३ ॥ अकामतः कामतो वा प्राण इयं तिन संशयः ॥
 तथैव पुण्यमासेन अमृतं माथितं सुरैः ॥ ४४ ॥ तत्र कूर्मो भवद्देवः स्वयमेव जनादनः ॥ तस्येयं तिथिरुद्दिष्टा हरैर्वै कूर्मरूपिणः ॥ ४५ ॥ पुष्यमासे ॥
 समासा द्वादशीं शुक्लं संयुताम् ॥ तस्यां प्राग्वत्तु संकल्पः प्रातः स्नानादिकाः क्रियाः ॥ ४६ ॥ निर्वर्त्या धारयेद्वाज्यामेकादश्यां जनादनम् ॥
 प्रीयमैत्रेर्नृपं श्रेष्ठदेवं देवं जगद्गुरुम् ॥ ४७ ॥ कूर्मार्यपादौ प्रथमं सुपूज्य नारायणो यो तिकाटं हरेत्तु ॥ सङ्कर्षणयेत्युदरं विशोभेत्पुरो भवायेति चक्रे
 ठपीठम् ॥ ४८ ॥ सुवाहवेत्येव भृगौ शिरश्च सर्वस्मिन्नेपांडवपूजनीयौ ॥ स्वनाममंत्रेण च शंखचक्रे गदानमस्कारपरेण चैव ॥ ४९ ॥ मंत्रैरिमैः
 पुष्पसुगन्धधूपैर्नैव द्यौर्पैर्विधिः फलैश्च ॥ अभ्यर्च्यैवं कलशं तद्ग्रे संस्थापयेन्माल्यविलेपनाद्यम् ॥ ५० ॥ तं रत्नगर्भं सुगंधतयं कृत्वा त
 तोहि मयं स्वशक्त्या ॥ समंदरं कूर्मं तं नु सुरैः शं संस्थापयेच्चात्र शुभे च पात्रे ॥ ५१ ॥ घृतस्य पूर्णकलशं प्रासं स्थसं पूजयेज्जागरन्त्यगतैः ॥ संपूज्य
 विप्रान् नृपयसे न विद्वद्वर्षादिजपुङ्गवाय ॥ ५२ ॥ निर्वर्त्य सर्वं विधिवत्ततश्च भुञ्जीत संतुष्टमनाः संभृत्यः ॥ एवं कृते कल्पयुगांतराणि स्वर्गैव
 सेत्सर्वसमृद्धकामः ॥ ५३ ॥ संसारचक्रं संविधाय शीघ्रमाप्नोति लोकैः कुतरेः पुराणे ॥ प्रयांति पापानि विनाशमाशु श्रिया युतो जायति सत्यधर्मः ॥ ५४ ॥

एवमेषानरव्याघ्रचैत्रसंकल्पद्वादशी ॥ उपोष्याराधयेत्पश्चादेव देवं जनार्दनम् ॥ ७९ ॥ कुंडिकां स्थापयेत्पाशैश्छत्रिकां पादुके तथा ॥
 अमलं वामं न स्थाप्य बृसीकां सपरिच्छदाम् ॥ ८० ॥ फलैः पुष्पैः सुगंधैश्च प्रभते सा द्विजातये ॥ दापयेत्प्रीयतां विष्णुर्द्वस्वरूपीत्युदीरयेत् ॥ ८१ ॥
 मासनाम्ना त्र्यंशु तं प्रादुर्भावं विधानतः ॥ प्रीयतामिति सर्वत्र विधिरेवं प्रकीर्तितः ॥ ८२ ॥ अनुत्रोलभते पुत्रमधनो धनमाप्नुयात् ॥ अष्टराज्यो
 लभेद्राज्यं मृतो विष्णुपुत्रं व्रजेत् ॥ ८३ ॥ क्रीडित्वा सुचिरं कालमिह मर्त्यमुपागतः ॥ चक्रवर्ती भवेद्द्वीमान्यथा तिरिति नाहुषः ॥ ८४ ॥
 वैशाखेऽप्येवमेवं तु संकल्प्य विधिवन्नरः ॥ तद्वत्स्नानं मृदा तद्वत्तो देवालयं व्रजेत् ॥ ८५ ॥ तत्राराध्य हरिं भक्त्या एभिर्मन्त्रैर्विचक्षणः ॥ जामद
 ग्न्याय पादौ तु उदरं सर्वधारिणे ॥ ८६ ॥ मधुसूदनयेति काटिमुः श्रिवत्सधारिणे ॥ क्षत्रांतकाय च भुजौ मणिं कंठाय कंठकम् ॥ ८७ ॥
 पूजयेन्नियतो भूत्वा सुहृत्पाथेति वैमुखम् ॥ स्वनाम्ना शंखचक्रेशिरो ब्रह्मांडधारिणे ॥ ८८ ॥ एवमभ्यर्च्य मेधावी प्राग्वंशस्य अग्रतो वटम् ॥
 विन्यसेत्पुष्पवस्त्राढ्यं सितचन्दनचर्चितम् ॥ ८९ ॥ वैष्णवेऽभिनेवे पात्रे स्थापयेन्मधुसूदनम् ॥ जामदग्नयेन रूपेण कृत्वा सौर्वर्णमग्रतः ॥ ९० ॥
 दक्षिणे परशुं हस्ते तस्य देवस्य कारयेत् ॥ सर्वगंधैस्तु संपूज्य पुष्पैर्नानाविधैः शुभैः ॥ ९१ ॥ ततस्तस्याग्रतः कुर्याज्जागरं भक्तिमान्नरः ॥ प्रभा
 ते विमले मूर्त्यु ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ ९२ ॥ एवं नियमयुक्तस्य यत्फलं तं निबोध मे ॥ काश्यपे ब्रह्मणो लोकैव सित्वाप्सरसांगणैः ॥ ९३ ॥
 स्थित्वा भौत्यं च मृष्टौ च चक्रवर्ती भवेद्भुवम् ॥ ज्येष्ठे मासेऽप्येवमेवं संकल्प्य विधिवन्नरः ॥ ९४ ॥ अर्चयेत्परमं देवं पुष्पैर्नानाविधैः शुभैः ॥
 नमो दामोदरायेति पादौ पूर्वसमर्चयेत् ॥ ९५ ॥ त्रिविक्रमायेति काटिं धृत्वा विधाय चोदरम् ॥ उरःसंवर्तकायेति कंठं संवत्सराय च ॥ ९६ ॥
 सर्वा सुधारिणे वाहुं स्वनाम्ना ब्रज्यांगकौ ॥ सहस्रशिरसेऽभ्यर्च्य शिरस्तस्य महात्मनः ॥ ९७ ॥ एवमभ्यर्च्य विधिवत्प्राशुक्तं विधिविन्यसेत् ॥
 प्राग्वद्ब्रह्मसुगंधस्य सुवर्णैरामलक्ष्मणौ ॥ ९८ ॥ अर्चयेत्त्वा विधानेन प्रभाते ब्राह्मणाय तौ ॥ दातव्यौ मनसा काममहिता पुरुषेण तु ॥ ९९ ॥
 अपुत्रेण पुरा पृष्टो राज्ञा दशरथेन तु ॥ पुत्रकामेन वदता वसिष्ठः परमार्चितः ॥ १०० ॥ इदमेव विधानं तु कथयामास वैद्विजः ॥
 सरहस्यं विदित्वा त्रसराजा कृतवानिदम् ॥ १०१ ॥ तस्य पुत्रः स्वयं जज्ञे रामो नाम महाबलः ॥ चतुर्दशसोऽव्ययो विष्णुः परितोषाद जायत ॥ १०२ ॥

एतदेवंमयाख्यातंपरलोकेमुखप्रदम् ॥ १०३ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ आपाढेऽप्येवमेवंतुसंकल्यविधिनापरः ॥ अर्चयेत्परमंद्वंगंधपुष्पैः
समाहितः ॥ १०४ ॥ वासुदेवायपादौतुकार्दिसंकर्षणाय च ॥ प्रद्युम्नायेतिजठरमनिरुद्धायैव नमः ॥ १०५ ॥ चक्रपाणिमुजैकंठंमुखं
भूपतयेतथा ॥ स्वनाम्नाशंखचक्रेतुपुरुषायैतिवैशिरः ॥ १०६ ॥ एवमभ्यर्च्यभेधावीप्रागवत्तस्याग्रतोवटम् ॥ विन्यस्यवस्त्रसंयुक्तं तस्योप
रिततोऽन्यसेत् ॥ १०७ ॥ कांचनवासुदेवैतिचक्रबाहुंसनातनम् ॥ तमभ्यर्च्यविधानेनगंधपुष्पादिभिः क्रमात् ॥ १०८ ॥ प्राग्वृत्तंब्राह्मणेदद्याद्
द्वेदवादिनिमुत्रते ॥ एषाह्युपोषिताराजन्विद्याविप्रप्रयच्छति ॥ १०९ ॥ राज्यचभ्रष्टराज्यानामनुप्राणं सुतान्वहूत् ॥ मृतोविष्णुपुरंम्ये
क्रीडतेकालमक्षयम् ॥ ११० ॥ मन्वंतराणिषट्त्रिंशत्तःकालात्ययेपुनः ॥ इहलोकभेवेद्वाजासतजन्मनिमानवाः ॥ १११ ॥ दाताय
शःक्षमायुक्तस्ततोनिर्वाणमाप्नुयात् ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ एवमेवंश्रावणेतुमासिसंकल्यद्वादशीम् ॥ ११२ ॥ अर्चयेत्परमंद्वंगंधपुष्पनिवे
दनैः ॥ बुधायपादौसंपूज्यश्रीधरायेतिवैकटिम् ॥ ११३ ॥ पद्मोद्भवयजठरसुरःसंवत्सराय च ॥ सुग्रीवायेतिवैकंठमुजैविचित्रवाहवे ॥ ११४ ॥
प्राग्वदस्त्राणिसंपूज्यब्राह्मणायनिवेदयेत् ॥ अनेनविधिनासर्वद्वादशीसिमुपाषितः ॥ ११५ ॥ शुद्धौदनेनतस्याभूत्स्वयंपुत्रो जनार्दनः ॥ महर्तो
चश्रियंप्राप्यपुत्रपौत्रसमान्वितः ॥ ११६ ॥ भुक्त्वा राज्यश्रियं सोऽथगतः परमिकांगतिम् ॥ एषेतेविधिरुद्विष्टः श्रावणेमासिसत्तम ॥ ११७ ॥
एकैकोपोषिताप्यस्तुराज्यमैकैवयच्छति ॥ किंपुनर्द्वादशैवात्रदधुरद्रुमहतपदम् ॥ ११८ ॥ तद्ब्रह्मद्रुपदेमासिशुक्लपक्षेतुद्वादशीम् ॥ सं
कल्प्यविधिनोदेवमर्चयेत्परमेश्वरम् ॥ ११९ ॥ नमोऽस्तुकालिकेनापादौहृषिकेशायैवैकटिम् ॥ म्लेच्छप्रध्वंसनायेतिजगन्मूर्तेतथोदरम् ॥ १२० ॥
श्रितिकंठायकंठंमुखं पाणीतिवैभुजौ ॥ शंखचक्रैस्त्वनाम्नात्रविश्वमूर्तेतथासितः ॥ १२१ ॥ एवमभ्यर्च्यभेधावीप्रागवत्तस्याग्रतोवटम् ॥
विन्यस्यकालिकं देवंसौवर्णैतत्रकारयेत् ॥ १२२ ॥ सितवस्त्रयुगच्छगंधपुष्पोपशोभितम् ॥ कृत्वाप्रभातिवप्राग्रयेयः शाल्मावित्तमे ॥ १२३ ॥
एवंकृतेभेवेद्यतुतन्निबोधेनृपोत्तम ॥ दशावतारदानेनपूजनेचैवतत्फलम् ॥ १२४ ॥ पूज्यतेमत्स्वरूपेणसर्वज्ञत्वमभिप्सुभिः ॥ स्ववंश
भरणायाथकूर्मरूपीतुपूज्यते ॥ १२५ ॥ भवोदधिनिमग्नैस्तुवाराहः पूज्यतेहरिः ॥ नृसिंहनवरूपेणतद्गत्पापभयात्ररः ॥ १२६ ॥

वामनं मोहनाशायित्ताथैजमदग्निजम् ॥ क्रूरशत्रुविनाशायजपेद्वाशरथिबुधः ॥ १२७ ॥ बलकृष्णौ जपेद्धीमान्पुत्रकामो न संशयः ॥ हृषिकामो जपेद्बुद्धं कल्किं न शत्रुघातने ॥ १२८ ॥ सर्वदत्त्वाविधानेन पूजां प्राप्नोति वांछितम् ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ तद्ब्रह्म श्रुज्ये मासि शुक्लपक्षे तु द्वादशीम् ॥ १२९ ॥ संकल्प्याभ्यर्चयेद्देवं पद्मनाभाय पादौ तु काटैश्च पद्मयोनयो ॥ १३० ॥ उदरं सर्वदेवाय पुष्कराक्षाय वै उरः ॥ अव्ययाय तथा शीर्षे प्राग्वदब्राह्मणि पूजयेत् ॥ १३१ ॥ ततस्तस्याग्रतः कुंभं माल्यवस्त्रसमन्वितम् ॥ यथाशक्त्या काञ्चनेन पद्मनाभेति भूषितम् ॥ १३२ ॥ रात्रौ तु जागरं कृत्वा प्रभाते विमलेततः ॥ ब्राह्मणे तत्प्रदातव्यं संसारभयभीरुणा ॥ १३३ ॥ एवं कृते तु यत्पुण्यं तद्भक्तुः शक्यते कथम् ॥ ब्रह्महत्यादि पापानि किं तु पंचवभारत ॥ १३४ ॥ नश्यति कृतपुण्यस्य विष्णोर्नामानुकीर्तनात् ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणुराजन्महाबाहो कर्तिके मासि द्वादशीम् ॥ १३५ ॥ उपोष्याविधिनयेन यथास्याः प्राप्यते फलम् ॥ प्राग्विधानेन संकल्प्य वासुदेवं प्रपूजयेत् ॥ १३६ ॥ अनुलोमेन देवं शंखपूजयित्वा विचक्षणः ॥ नमो दामोदरायैति सर्वाङ्गपूजयेद्दरिम् ॥ १३७ ॥ एवं संपूज्य विधिना तस्याश्च चतुरो घटान् ॥ स्थापयेद्भक्त्यग्नौ ॥ अस्मिन्नेन देवे शंखपूजयित्वा ॥ १३८ ॥ स्नग्दामालं वितृप्तिवान्मिस्तवस्त्रैश्च युग्मिना ॥ स्थगितांस्तां प्रपात्रे तु तिलपूः सकांचनैः ॥ १३९ ॥ चत्वारः सागरास्ते च कथिता राजसत्तमा ॥ तन्मध्ये प्राग्विधानेन सौवर्णं स्थापयेद्दरिम् ॥ १४० ॥ योगेश्वरमङ्गनिधिं विरक्तं पीतवाससम् ॥ तद्ब्रह्मेवं च संपूज्य जागरंतत्र कारयेत् ॥ १४१ ॥ कृत्वा तु वैष्णवं योगं जपेद्वागेश्वरं हरिम् ॥ षोडशैर्वैरागिषु रजोभिर्बहुभिः कृते ॥ १४२ ॥ एवं कृत्वा प्रभाते तु ब्राह्मणान्पञ्चभोजयेत् ॥ चत्वारः कलशादेयाश्चतुर्णां पञ्चमस्य हि ॥ १४३ ॥ योगेश्वरं च सौवर्णं दापयेत्प्रयतः शुचिः ॥ ब्राह्मणाय समं दत्त्वा द्विगुणं वेदवादिने ॥ १४४ ॥ वेदवेदांगविदुषे सहस्रगुणितं भवेत् ॥ पंचमस्य हरस्य तु समं चोपादयेत् ॥ १४५ ॥ विधानंतस्य पंचैव दत्त्वा कोटिगुणोत्तरान् ॥ इति हासपुराणज्ञो दत्तं चैवाक्षयं भवेत् ॥ १४६ ॥ पञ्चदत्त्वाविधानेन द्वादश्यां विष्णुमर्चयेत् ॥ विप्राणां भोजनं दद्याद्यथाशक्त्या सदक्षिणम् ॥ १४७ ॥ दीनानां तथा दिकान् सर्वाङ्गपूजयेच्छक्तिनृप ॥ धरणीव्रतमेतत्पुराकृत्वा प्रजापतिः ॥ प्रजालेभे ततो मुक्तिर्ब्रह्मणा विष्णवे शुभे ॥ १४८ ॥ शुक्लनाश्वेन राजर्षिरेन विधिना पुरा ॥ मत्वा तारं शुभं लोकं परं ब्रह्म च शाश्वतम् ॥ १४९ ॥ तथा देहयदायादः कृतवीर्यो न राधिप ॥ चक्रवर्ति सु

तलेभेसहस्रार्जुनमूर्जितम् ॥ १५० ॥ शकुंतलाप्येवमेवव्रतंचीत्वनरोत्तमम् ॥ लेभेशकुंतलपुत्रदुष्यंतश्चक्रवर्तिनम् ॥ १५१ ॥ तथापुराण
 राजानोवेदोक्ताश्चक्रवर्तिनः ॥ अनेनविधिनाप्राप्ताश्चक्रवर्तित्वमुत्तमम् ॥ १५२ ॥ अरण्यअपिपातालमश्रयाचरितंपुरा ॥ व्रतमेतत्ततोना
 प्राधरणव्रतमुच्यते ॥ १५३ ॥ समासेऽस्मिन्स्तददेवीहरिणाक्रोडरूपिणा ॥ उद्धृतादशनाग्रेणस्थापितानौरिवांभसि ॥ १५४ ॥ धरणीव्रत
 मेतत्तेकथितंपांडुनंदन ॥ यइदंशृणुयाद्रत्नयायश्चकुर्यार्जरोत्तम ॥ १५५ ॥ सर्वपापविनिमुक्तोविष्णुसायुज्यतां व्रजेत् ॥ १५६ ॥
 चीर्णरसातलतलेगतयाधरणयातेनप्रसिद्धिमगमद्धरणव्रतेति ॥ सद्यःसमाचरतिधर्मरतिर्द्विरत्र्यामुद्धृत्यसतपुरुषान्सपरंप्रयाति ॥ १५७ ॥
 इति श्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेधरणीव्रतंनमज्यश्रीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ अ ॥ ॥ युधिष्ठि
 रउवाच ॥ ॥ किमभीष्टवियोगशोकसंवाह्युद्धहसमुपाषातंव्रतंवा ॥ विभवोद्भवकारिभूतलेऽस्मिन्भवतिविभेभयसूदनंचंपुसाम् ॥ १ ॥
 श्रीकृष्णउवाच ॥ परिपृष्टमिदंजगत्प्रियतेविबुधानामपिदुल्लेभंमहत्त्वात् ॥ तवभक्तिमतस्तथापिपक्ष्येव्रतमिन्द्रासुरदानेवेषुह्यम् ॥ २ ॥
 पुण्यमाश्वयुजेमासिविशोकद्रादशीव्रतम् ॥ दशम्यांलघुशुभिविद्वानारभेन्नियमेनतु ॥ ३ ॥ उदङ्मुखःप्राङ्मुखोवादंतधावनपूर्वकम् ॥ एका
 दश्यांनिराहारःसम्यगभ्यर्च्यकेशवम् ॥ ४ ॥ विधिवत्त्वासमभ्यर्च्यभोक्ष्यामिअपरेऽहनि ॥ एवंनियमकृतस्वप्नात्प्रातरुत्थायमानवः ॥ ५ ॥ स्नानं
 वौषधैःकुर्यात्पञ्चगव्यजलेनतु ॥ शुक्कमाल्यांबरस्तद्वनजयेच्छ्रीशमुत्पलैः ॥ ६ ॥ विशोकायनमःपादौर्जवेचवरदायवै ॥ श्रीशायजा
 नुनीतद्रूचजलशायिने ॥ ७ ॥ कंदर्पायनमोगुह्यमोधावायनमःकटिम् ॥ दामोदरायेत्युदरंपाशैचविपुलायवै ॥ ८ ॥ नार्भे
 चपद्मनाभायहृदयंमन्मथायवै ॥ श्रीधरायविभोर्वक्षःकरौमधुभिदेनमः ॥ ९ ॥ चक्रिणेनामबाहुंचदक्षिणंगदिनेनमः ॥ वैकुण्ठाय
 नमःकंठमास्त्रयज्ञमुखायवै ॥ १० ॥ नासामशोकनिधयेवासुदेवायचाक्षिणी ॥ ललाटंवामनायेतिकिरीटंविश्वरूपिणे ॥ ११ ॥
 नमःसर्वाम्नेनतद्वच्छिराइत्यभिपूजयेत् ॥ एवंसंपूज्यगोविंदंफलमाल्यानुलेपनैः ॥ १२ ॥ ततस्तस्याग्रतोभ्यंस्थंडिलंकारयेन्मुदा ॥
 चतुरस्रंसंमंताच्चारत्निमात्रमुदग्भवम् ॥ १३ ॥ नदीवालुक्यापूर्णलक्ष्म्याकृतिंकृतान्यसेत् ॥ स्थंडिलेसूर्यमारोप्यलक्ष्मीमित्यंच

येदुधः ॥ १४ ॥ नमोदेव्यैनमःशांत्यैनमोलक्ष्म्यैनमःश्रिये ॥ नमःपुष्ट्यैनमस्तुष्ट्यैनमोदृष्ट्यैनमोनमः ॥ १५ ॥ विशोकादुः
खनाशायविशोकावरदास्तुमे ॥ विशोकावास्तुसंतत्यैविशोकासर्वसिद्धये ॥ १६ ॥ ततःशुक्लांबरधरोद्भूतसर्वेष्वप्युजयेत् ॥ भक्ष्य
नानाविधैस्तद्भस्त्वर्णकमलेनच ॥ १७ ॥ रजनौषुचसर्वसुषुषिदेहभौदकंव्रती ॥ ततस्तुनृत्यगीतादिकारयेत्सर्वरात्रिकम् ॥ १८ ॥
यामत्रयेव्यतीतेतुमुष्मास्वस्थोपमानसः ॥ अभिगम्यचविप्राणांमिथुनानिसदाचयेत् ॥ १९ ॥ शक्तितस्त्रीणिकैकवावस्त्रमाल्यानुलेपनैः
शयनस्थानिपूज्यानिनमोऽस्तुजलशायिने ॥ २० ॥ ततस्तुगीतवाद्याद्यौत्राजारणेकृते ॥ प्रभातेविभलेस्नानंकृत्वादांपत्यमचयेत् ॥ २१ ॥
शयनचयथाशान्त्यावितशाठ्यविवर्जितः ॥ भुक्त्वाशुक्लापुराणानितदिनंत्वतिवाहयेत् ॥ २२ ॥ अनेनविधिसर्वमासिमासिसमाचरेत्
भोजनंचयथाशान्त्यावितशाठ्यविवर्जितः ॥ भुक्त्वाशुक्लापुराणानितदिनंत्वतिवाहयेत् ॥ २२ ॥ अनेनविधिसर्वमासिमासिसमाचरेत् ॥ २४ ॥
व्रततिशयनंदद्याद्गुडधेनुसमन्वितम् ॥ २३ ॥ सोपिधानकविश्रानमस्तारावरणंशुभम् ॥ यथानलक्ष्मीर्देवतांवरित्यज्यगच्छति ॥ २४ ॥
तथाकुरुयायोग्यमशोकंचास्तुमेसदा ॥ यथादेवेनरहितानलक्ष्मीर्जायतेक्वचित् ॥ २५ ॥ तथाविशोक्तामेऽस्तुभक्तिरश्याचकेशवे ॥ मंत्र
णानेनध्यात्वागुडधेनुसमन्वितम् ॥ २६ ॥ शूर्पचलक्ष्म्यासाहितंदातव्यंभूतिमिच्छता ॥ उत्पातंकरवीरंचबाणमम्लानंकुंडलम् ॥ २७ ॥
केसरांसिंदुवारंचमल्लिकागंधपाटलम् ॥ कंदवंकुंजंजातीतथान्यैरपिपूजयेत् ॥ २८ ॥ गुधिष्ठिरउवाच ॥ गुडधेनुविधानंमेतन्मामक्ष्वजगत्प
ते ॥ किंरूपकेनमंत्रेणदातव्यातदिदोच्यताम् ॥ २९ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ गुडधेनुविधानंचद्रूपमिहयत्फलम् ॥ तदिदानींप्रवक्ष्यामि
सर्वपापप्रणाशनम् ॥ ३० ॥ कृष्णाजिनंचतुर्हस्तंप्रांगेवंविन्यसेद्भुवि ॥ गोमयेनानुलिप्तायादंभोनास्तर्पिसर्वतः ॥ ३१ ॥ लब्धेनकांचनंत
द्रद्वस्तंचपरिकल्पयेत् ॥ प्राद्वसुखीकल्पयेद्धेनुमुदकपादांसवत्सकाम् ॥ ३२ ॥ उत्तमागुडधेनुःस्यात्सदाभारचतुष्टया ॥ वत्संभारेणकुर्वीत
द्वाभ्यांवैमध्यमास्मृता ॥ ३३ ॥ अर्द्धभारेणवत्सःस्यात्कनिष्ठाभारेणतु ॥ चतुर्थीशेनवत्सःस्याद्बृहवितानुसारतः ॥ ३४ ॥ धेनुवत्सौ
कृतावेतौसितसूक्ष्मांबरवृतौ ॥ शुक्तिकर्णाविशुषादौशुक्तिमुक्ताफलक्षणी ॥ ३५ ॥ सितसूत्राशिरालौतुसितकंबलकंबलौ ॥ ताम्रगच्छकपृष्ठा

तौसितचामरारोकौ ॥ ३६ ॥ विद्रुमध्रुगावताः स्तनान्वितौ ॥ क्षौमपुच्छौकांस्यदोहाविन्द्रनीलकतारकौ ॥ ३७ ॥ सुवर्णशृंगाभर
 णैराजतसुरसंयुतौ ॥ नानाफलसमायुक्तौ प्राणगंधकरडकौ ॥ ३८ ॥ इत्येवंरचयित्वा तु धूपदपैरथा चयेत् ॥ यालक्ष्मीः सर्वभूतानां याच
 देवव्यवस्थिता ॥ ३९ ॥ धेनुरूपेण सा देवी मम पापं व्यणेह तु ॥ विष्णोर्वैक्षसिया लक्ष्मीः स्वाहा याच विभावसौ ॥ ४० ॥ चंद्राकंश
 क्रशक्तिर्येधेनुरूपास्तु सा श्रेयः ॥ चतुर्मुखस्यालक्ष्मीर्यालक्ष्मीर्धनदस्य च ॥ ४१ ॥ यालक्ष्मीलोकपालानां सा धेनु रदास्तु मे ॥
 स्वधा त्वं पितृमुख्यानां स्वाहा यज्ञभुजां पुनः ॥ ४२ ॥ सर्वपापहरा धेनुस्तस्माद्धूतिं प्रयच्छ मे ॥ एवमामंत्र्यतां धेनुं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥
 ॥ ४३ ॥ विधानमेतद्धनूनां सर्वासामिह पठ्यते ॥ यास्तु पापविनाशिन्यः श्रूयंते दशधेनवः ॥ ४४ ॥ तासां स्वरूपं वक्ष्यामि नामा
 निचनराधिप ॥ प्रथमा गुडधेनुः स्याद्दृष्टतधेनुरथा परा ॥ ४५ ॥ तिलधेनुस्तृतीया स्याच्चतुर्थी मधुधेनुका ॥ जलधेनुः पंचमी तु षष्ठी
 तुक्षीरसंभवा ॥ ४६ ॥ सप्तमी शिकरा धेनुर्दधिधेनुरथाष्टमी ॥ रसधेनुश्च नवमी दशमी स्यात्स्वरूपतः ॥ ४७ ॥ कुंभाः स्युर्दशधे
 नूनामितरासां तुराशयः ॥ सुवर्णधेनुमप्यत्र केचिद्विच्छंति मानवाः ॥ ४८ ॥ नवनीतिरनैश्च तथाभ्यन्ये महर्षयः ॥ एतदेव वि
 धानं स्यात्त एवोपस्कराः स्मृताः ॥ ४९ ॥ मंत्रावाहनं संयुक्तां सदा पर्वणि पर्वणि ॥ यथाश्रद्धं प्रदातव्या भुक्तिमुक्तिफलप्रदा ॥ ५० ॥
 गुडधेनुं प्रसंगेन सर्वास्तव मयोदिताः ॥ अशेषयज्ञफलदाः सर्वपापहराः शुभाः ॥ ५१ ॥ व्रतानामुत्तमं यत्स्याद्विशोकद्रादशत्रितम् ॥
 तदंगत्वेन चैषा गुडधेनुः प्रशस्यते ॥ ५२ ॥ अयनेषु विषुवेषु ण्येव्यतीपांतेऽथवा पुनः ॥ गुडधेनवादयो दद्यात्त परागादिपर्वसु ॥ ५३ ॥
 विशोकद्रादशी चैषा सर्वपापहरा शुभा ॥ यासु पोष्य न रोगाति तद्दिष्णोः परमंपदम् ॥ ५४ ॥ इह लोके तु सौभाग्यमायुरारोग्यमेव च ॥
 वैष्णवं पदमाप्नोति मरणे सद्गतिं भवेत् ॥ ५५ ॥ भवार्बुदसहस्राणि दशचाष्टौ च धर्मवित् ॥ न शोकदुःखदौर्गत्यं तस्य संजायते नृप ॥ ५६ ॥
 नारी वा कुरुते या तु विशोकद्रादशीमिमाम् ॥ नृत्यगीतपरानित्यं सा पितृफलमाप्नुयात् ॥ ५७ ॥ इति पठति य इत्थं यः शृणोतीह सम्यङ्मधु
 पुरनरकारचर्चनं यश्च पश्येत् ॥ मतिमपि च जनानां यो ददातीन्द्रलोकं वसति सा विबुधाद्यैः पूज्यमानः स देव ॥ ५८ ॥ इति श्रीभविष्यमहा
 पुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे विशोकद्रादशीव्रतनाम चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ४४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणु भू

पालवक्ष्यामिषिष्णुव्रतमनुत्तमम् ॥ विभूतिद्वादशीनामसर्वामरमस्कृतम् ॥ १ ॥ कार्तिकेवाथ वैशाखेमार्गशीर्षे च फाल्गुने ॥ आपाढे वा दशम्यां
 च शुक्लायां लघुमुद्गरः ॥ २ ॥ कृत्वा सायंतर्ने संध्यां ह्यग्निप्रभं बुधः ॥ एकादश्यां निराहारः समभ्यर्च्य जनार्दनम् ॥ ३ ॥ द्वादश्यां द्विजसंयुक्तः
 करिष्ये भोजनं विभो ॥ तद्विघ्ने न मे या तु सा फल्यं मधुसूदन ॥ ४ ॥ ततः प्रभात उत्थाय कृतस्नानजपः शुचिः ॥ पूजयेत् पुण्डरीकाक्षं शुक्लमाल्या
 नुलेपनैः ॥ ५ ॥ भूतिदायनमः पादौ विशोकाय च जानुनी ॥ नमः शिवायेत्यूरू च विश्वमूर्ते नमः कटिम् ॥ ६ ॥ कंदर्पाय नमो मेढूमादित्याय नमः क
 रौ ॥ दामोदरायेत्युदरं वासुदेवाय च स्तनौ ॥ ७ ॥ माधवायेति हृदयं कंठं वैकुण्ठिने नमः ॥ श्रीधराय मुखे केशां केशवायेति पांढव ॥ ८ ॥
 पृष्ठं शार्ङ्गधरायेति श्रवणौ वरदायैव ॥ स्वनाम्ना शङ्खचक्रासिगदापरशुपाणये ॥ ९ ॥ सर्वोत्तमने शिराजन्नम इत्यभिपूजयेत् ॥
 दशावताररूपाणि प्रतिमासं क्रमादृष्य ॥ १० ॥ दत्तात्रेयं तथा व्यासमुत्पलेन समन्वितम् ॥ दद्याद्देनेन विधिना पाखंडानि पिवर्जयेत् ॥ ११ ॥
 समाप्यैवं यथाशक्त्या द्वादशद्वादशीर्नरः ॥ संवत्सरं तिलवणपर्वतेन सह प्रभोः ॥ १२ ॥ शय्यां दद्यान्मुनिश्रेष्ठगुरवे रससंयुताम् ॥ ग्रामं
 च शक्तिमान्दद्यात्क्षेत्रं वा भवनान्वितम् ॥ १३ ॥ गुरुं संपूज्य विधिवद्ब्रह्मालंकारभूषणैः ॥ अन्यानपि यथाशक्त्या भोजयित्वा द्विजोत्तमान् ॥
 ॥ १४ ॥ तर्पयेद्ब्रह्मगोदानैरन्यत्र धनसंचयात् ॥ अल्पविद्यो यथाशक्त्या स्तोत्रं स्तोत्रं समाचरेत् ॥ १५ ॥ यश्चातिनिःस्वः पुरुषो भक्तिमान्माधवं
 प्रति ॥ पुष्पार्चनविधानेन सकुर्याद्ब्रह्मसत्रयम् ॥ १६ ॥ अनेन विधिना यस्तु विभूतिद्वादशीव्रतम् ॥ कुर्यात्स पापनिर्मुक्तः पितृणां तारयेच्छतम् ॥
 ॥ १७ ॥ जन्मनां शतसाहस्रं शोकफलभागभवेत् ॥ न च व्याधिर्भवेत्तस्य न दारिद्र्यं न बन्धनम् ॥ १८ ॥ वैष्णवो वा शैवो वा भवेज्जन्मनि जन्मनि ॥
 यावद्युगसहस्राणां शतमष्टौत्तरं भवेत् ॥ १९ ॥ तावत्स्वर्गो मे सद्गजन्मपतिश्च पुनर्भवेत् ॥ पुरारथं तरे कल्पे राजसीत्पुष्पवाहनः ॥ २० ॥
 नाम्ना लोकेषु विख्यातस्तेजसा सूर्यसन्निभः ॥ तपसा तस्य तुष्टेन चतुर्वर्केण भारत ॥ २१ ॥ कमलं काञ्चनं दत्तं यथा कामगतः सदा ॥ समस्त
 भृत्यसहितः सांतः पुरपरिस्थितः ॥ २२ ॥ द्वीपानि सुरलोकं च यथेष्टं विचरत्यसौ ॥ कल्पादौ सप्तमं द्वीपं तस्य पुष्करवासिनः ॥ २३ ॥ लोके सं

प्रजितोयस्मात्पुष्कद्वीपमुच्यते ॥ तदैवब्रह्मणादत्तयानमस्ययतोनुप ॥ २४ ॥ पुष्पवाहनमित्याहुस्तस्मात्तदेवदानवाः ॥ २५ ॥ ना
 गस्यतस्यास्यजगत्रयेपिब्रह्माबुजस्थस्यतपोऽनुभावात् ॥ पत्नीचतस्याप्रतिमानरेन्द्रनारीसहस्रैरभितोऽभिन्ध्या ॥ २६ ॥ नाम्नाचलव
 ण्यवतीविभूवयापार्वतीवैष्टमभावस्य ॥ तस्यात्मजानामयुतंबभूवधर्मात्मनामग्रधनुर्द्धराणाम् ॥ २७ ॥ तदात्मनःसर्वमवेक्ष्यराजामुहुमुहु
 र्विस्मयमाससाद् ॥ सोभ्यागतंपूज्यमुनिप्रवीरं प्रचेतसंवाचिमिंबभाषे ॥ २८ ॥ कस्माद्विभूतिरमलमममर्त्यपूज्याजायाचसर्वविजिताम
 रमुदरीया ॥ भार्यात्वनल्पतप्तावसुतोषितेनदत्तमांबुजगृहंपरमप्रसादात् ॥ २९ ॥ यस्मिन्प्रविष्टमपिकोटिशतंनृपाणां सामात्यकुंजर
 वाश्वधनावृतानाम् ॥ नालक्ष्यताक्षगतमंबरनोरिवेहतरागणैरपिसुरासुरलोकपालैः ॥ ३० ॥ तस्मात्किमन्यजननीजठराद्भवेनधर्मादिकं
 कुतमशेषजनातिगंस्यात् ॥ सम्यङ्मयाथतनयैरनयामहर्षमाहार्ययातदखिलकथप्रचेतः ॥ ३१ ॥ तस्यतद्भचनंश्रुत्वाध्यानेनवेक्ष्यचाखिलम् ॥
 प्रचेतस्तमुवाचाथशृणुभूपपुरातनम् ॥ ३२ ॥ लुब्धकस्त्वंपुराराजन्सर्वसत्त्वभयंकरः ॥ आसीदसाधुचरितःमुहन्मित्रविवर्जितः ॥ ३३ ॥ य
 तमध्योह्रस्वकेशःकृष्णगौरकलोचनः ॥ धनुष्पाणिर्वनगतःकृतांतकसमोभवान् ॥ ३४ ॥ अभूदनावृष्टिरतीव्रौद्राकदाचिदाहारनिमित्तो
 यः ॥ पद्मान्यथादायततोबहूनिगतंपुरवैदिशनामधेयम् ॥ ३५ ॥ उन्मूल्यलोभाच्चपुरंसमस्तंभ्रातृत्वयाशेषमहतदासीत् ॥ क्रेतानकश्चि
 त्कमलेषुजातस्तोकेभृशंक्षुत्परिपीडितश्च ॥ ३६ ॥ उपविष्टस्त्वमेकस्मिन्सभयोर्भवनांगणे ॥ अथमङ्गलशब्दस्तुत्वयारात्रौतथाश्रुतः ॥ ३७ ॥
 समाप्यमाघमासस्यद्वादश्यांलवणाचलम् ॥ निवेदयंतीगुरवेशय्यांचोपस्करान्विताम् ॥ ३८ ॥ अलंकृत्यहर्षिकेशंसौवर्णपरमपदम् ॥
 साथदृष्टातस्ताभ्यामिदंचितेवधारितम् ॥ ३९ ॥ किमिभःकमलैःकार्यवरंविष्णुरलंकृतः ॥ इतिभक्तिस्तदाजातादांपत्यस्यनरेश्वर ॥ ४० ॥
 तत्प्रसंगात्समभ्यर्च्यकेशवंलवणाचलम् ॥ शय्यांचपुष्पप्रकरैःपूजिताभूच्चसर्वदा ॥ ४१ ॥ अथानंगवतीतुष्टातयोर्होनशतत्रयम् ॥
 प्रादाद्ब्रह्मींताभ्यांचनतत्सर्ववलंबनात् ॥ ४२ ॥ अंगवतीचिपुनस्तयोरन्नचतुर्विधम् ॥ आनाय्योपहृतंकृत्वाभुज्यतामितिभूते ॥ ४३ ॥
 ताभ्यांतुतदपित्यक्तंभोज्यावःश्वेवरानने ॥ प्रसंगाच्चोपवासेनतवाद्यास्तुसुखावहः ॥ ४४ ॥ जन्मप्रभृतिपापिष्ठावावादेविद्वद्वते ॥

सत्प्रसंगाद्धनुर्मध्येर्मलाभस्तुचावयोः ॥ ४५ ॥ इतिजागरणंताभ्यांप्रसंगात्तदनुष्ठितम् ॥ प्रभातेचतयादताशय्यासलवणाचला ॥ ४६ ॥
 ग्रामश्चगुरवेभक्त्याविभ्रभ्योद्वाद्दशैवहि ॥ वस्त्रालंकारयुक्तांगागवश्वकनकांचिताः ॥ ४७ ॥ भोजनंचमुहन्मित्रदीनांधकृपणैःसमम् ॥
 तत्तुलुब्धकदांपत्यंपूजयित्वाविसर्जितम् ॥ ४८ ॥ सभवाँ ह्रुब्धकोजातःसपत्नीकोनरेश्वरः ॥ पुष्पाणांप्रकरेतस्मात्केशवस्यप्रपूजनम् ॥ ४९ ॥
 प्राप्तंसुदुर्लभंवीरत्वयापुष्करमन्दिरम् ॥ तस्यसर्वस्यमाहात्म्यादलंनतपसानृप ॥ ५० ॥ यथाकामगतंदक्षपद्मयोर्निर्विरचिना ॥
 संतुष्टस्तस्यराजेन्द्रब्रह्मरूपीजनार्दनः ॥ ५१ ॥ शय्यांगंवर्तविश्याकोमदेशस्यसांप्रतम् ॥ पत्नीसपत्नीसंजातरत्याप्रीतिरिश्रुता ॥ ५२ ॥
 लोकेष्वानंदजननीसकलामरपूजिता ॥ तदप्युत्सृज्यराजेन्द्रनिर्वाणंसमवाप्त्यसि ॥ ५३ ॥ इत्युक्त्वासमुनिःसर्वतत्रैवांतरधीयत ॥
 राजायथोक्तंचपुनःसचक्रेपुष्पवाहनः ॥ ५४ ॥ इमासाचरतोब्रह्मन्नखण्डव्रतमाचरेत् ॥ यथाकथंचित्कालेनद्वादशद्वादशीमुने ॥ ५५ ॥
 कर्तव्याःशक्तितोदयाविभ्रभ्योदक्षिणानृप ॥ ५६ ॥ इतिकलुषविदारणंजनानामितिपठतिशृणोतिचातिभक्त्या ॥ मतिमपिचददतिदे
 वलोकेवसतिसपरःशतानिवत्सराणाम् ॥ ५७ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेविभ्रूतिद्वादशव्रतवर्णनंनम
 पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ४४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ श्रोतुमिच्छामिभगवन्मदनद्वादशीव्रतम् ॥ सुतानेकोनपंचाशब्धे
 नलेभेदितिशुरा ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ तद्दशसिद्धादिभिःप्राक्तमित्येकातिथिरुत्तमा ॥ विस्तरेणतदेवंतत्सकाशांनिबोधत ॥ २ ॥
 चैत्रमासेसितेपक्षेद्वादश्यांनियतव्रतः ॥ स्थापयेद्व्रणकुंभंसिततंडुलपूरितम् ॥ ३ ॥ नानाफलयुतंतद्वादशद्विदशुदण्डसमन्वितम् ॥
 सितवस्त्रयुगच्छन्नंसितचन्दनचर्चितम् ॥ ४ ॥ नानाभक्ष्यसमोपेतंसहिरण्यंचशक्तितः ॥ ताम्रपात्रगुडोपेतंतस्योपरिनिवेदयेत् ॥ ५ ॥
 तस्योपरितथाकामंकदलीदलसंस्थितम् ॥ कुर्याच्छर्करयापेतमितिस्तस्यसमीपतः ॥ ६ ॥ गंधपुष्पंतथादद्याद्वाहीतंवाधंचकारयेत् ॥
 तदलभेकरथांकुर्यात्कामकेशवयोर्नरः ॥ ७ ॥ कामंनान्नाहरेरर्चास्नापयेद्गंधवारिणा ॥ शुक्लपुष्पाक्षततिलैरचयेन्मधुमुदनम् ॥
 ॥ ८ ॥ कामायपादौसंपूज्यजंवेसौभाग्यदायच ॥ मन्मथायतथामेदूंमाधवायकर्टिनमः ॥ ९ ॥ शान्तिदरायेत्युदरमनंगायेत्युरो

हरेः ॥ मुखंपद्ममुखयतिबाहुंपञ्चशरायवै ॥ १० ॥ नमःसर्वात्मनेमौलिमचयेदितिकेशवम् ॥ ततःप्रभातेकुम्भंचब्राह्मणाय
 निवेदयेत् ॥ ११ ॥ ब्राह्मणान्भोजयेद्भक्त्यास्वयंचलवणाहते ॥ भक्त्याथदक्षिणां दद्यादिमंमंत्रमुदीरयेत् ॥ १२ ॥ प्रायतामत्रभगवान्काम
 रूपीजनार्दनः ॥ हृदयेसर्वभूतानांथयवेदोऽभिधीयते ॥ १३ ॥ अनेनविधिनार्यसमासिमासिसमाचरेत् ॥ फलमाफलकंप्राश्यद्वादश्याभूत
 लेस्वपेत् ॥ १४ ॥ ततस्त्रयोदशेमासिघृतधेनुसमन्विताम् ॥ शय्यां दद्याद्विजेन्द्रायसर्वोपस्करसंयुताम् ॥ १५ ॥ काञ्चनकामदेवंचशुक्लांगंच
 पयस्विनीम् ॥ वासोभिर्द्विजदांपत्यपूज्यशक्त्याविभूषणैः ॥ १६ ॥ होमःशुक्लतिलैः कार्यः कामनामानिकीर्तयेत् ॥ गव्येनसर्पिषातत्रपायसेनच
 धर्मवित् ॥ १७ ॥ विप्रैर्योभोजनकृत्वावित्तशाल्यां विवर्जयेत् ॥ इक्षुदंडान्नरोदद्यात्पुष्पमालांचशक्तिः ॥ १८ ॥ यः कुर्याद्विधिननेनमदनद्वादशी
 मिमाम् ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः प्राप्नोतिपरमंपदम् ॥ १९ ॥ इहलोकैवराप्नुत्रान्सौभाग्यं सुखमश्नुते ॥ कश्यपोऽत्रतमाहात्म्यादागत्य परयामुदा ॥
 ॥ २० ॥ चकाराकर्कशाभूयोरूपलावण्यसंयुताम् ॥ वरेणच्छन्द्यामासायचव्रवरं रम् ॥ पुत्रंशत्रुवधार्थयसमर्थमभितौजसम् ॥ २१ ॥
 प्रार्थयामिमहाभाग्यं सर्वामरनिषूदनम् ॥ कश्यपः प्राहतांभेद्रण्वमस्तुशोभने ॥ २२ ॥ संवत्सरशतं त्वेकं गर्भधार्यः सुखेप्सया ॥ सं
 ध्यायानैवभोक्तव्यं गभिण्यावरवर्णिनि ॥ २३ ॥ नस्थानं व्यनगंतं व्यंशुक्षुमूलेषु सर्वदा ॥ नोपस्करेभुविषिशेन्मुशूलोलूखलादिषु ॥ २४ ॥
 जलं न चावगाहेत शून्यागारं विवर्जयेत् ॥ वर्जयेत्कलहं गृहं गान्धर्वं भंगं तथैव च ॥ २५ ॥ मुक्तकेशीनतिष्ठेत्तनशुचिः स्न्यात्कथंचन ॥
 न शयीतोन्नतशिरानचाध्याद्रिश्राः क्वचित् ॥ २६ ॥ न वस्तुहीनानोद्विग्नानां द्रुपादानभूतले ॥ नामंगल्यां वेदं च न चाहस्यपराभवेत् ॥ २७ ॥
 कुर्याच्चगुरुशुश्रूषानित्यं मंगलतत्परा ॥ सर्वौषधीभिः कोष्णेन वारिणारुनानमाचरेत् ॥ २८ ॥ कुस्त्रियोनाभिभाषेत वस्त्रवातं विवर्जयेत् ॥
 मृतवत्सादिंसं सर्गपरगंहंच सुदरि ॥ २९ ॥ नशीघ्रमार्गमाक्रामेच्छेयन्नमहानदीम् ॥ नचविभस्तर्कं किंचिन्नचविक्षेद्रयानकम् ॥ ३० ॥
 गुरुवातलमाहारमजर्णनसमाचरेत् ॥ संपूर्णगभिण्यामं व्यायामं च विवर्जयेत् ॥ ३१ ॥ गर्भैरक्ष्यः स दौषध्याह्लादिधार्यो न मत्सरः ॥ अ
 नेन विधिनसाध्विशोभनंपुत्रमाप्नुयात् ॥ ३२ ॥ अन्यथा गर्भपतनं स्तनं भनं वा प्रवर्तते ॥ तस्मात्स्वमनयावृत्या गर्भैस्त्रिंश्रमाचरेः ॥ ३३ ॥

भविष्यतिशुभः पुत्रः सर्वावयवसुंदरः ॥ स्वस्त्यस्तु ते गमिष्यामि ते न्युक्तस्तथाचसः ॥ ३४ ॥ पश्यतां सर्वभूतानां तत्रैवांतरधीयत ॥ ततः सा
 कश्यपे क्तेन विधिना समतिष्ठत ॥ ३५ ॥ अथापपुत्रान्पंचाशदेकोनान्पांडुर्नंदन ॥ एवमन्यापियानारीमदनद्वादशीमिमाम् ॥ ३६ ॥
 करोति पुत्रानां प्रीति सह भर्त्रा सुखी भवेत् ॥ ३७ ॥ एकोनमद्दशतमापदितिः सुतानां येन व्रतेन बलवीर्यसमन्वितानाम् ॥ मर्त्यः समाचरति पुत्रत्रय
 नाभिलाषीत तत्सर्वमत्र सफलं भवतीह पुंसाम् ॥ ३८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे मदनद्वादशीव्रतवर्णने
 नाम षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कांतां रवनदुर्गेषु सुप्रसन्नाऽवीषुच ॥ समुद्रतरेण दानेन संश्रमेत
 स्करार्दने ॥ १ ॥ कां देवतां स्मरेत्कृष्णपरित्राणकरीमिह ॥ कथंच देवः पुरुषः परित्राणं स्मृतोजनैः ॥ २ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ सर्वमंगलमां
 गल्यां दुर्गा भगवतीमिमाम् ॥ नाम्नां तिदुःखं पुरुषः संस्मरन् सर्वमद्गलाम् ॥ ३ ॥ अलक्ष्यां लक्षभूतानां संस्मरन् सर्वमंगलाम् ॥ न भयं समवा
 प्रीतिपुरुषः पार्थ कुत्रचित् ॥ ४ ॥ यदा तां प्रति जिज्ञासु रवंत्या महमागतः ॥ पुरा संदीपनौ पार्थ बलेन सह भारत ॥ ५ ॥ प्राप्तविद्येन च मया प्र
 तिज्ञा तास्य दक्षिणा ॥ दिव्यं स्तवं विदित्वा मे तेनाहं याचितः प्रभो ॥ ६ ॥ प्रभासतीर्थे पुत्रो मे गतः केनाप्यसौ हतः ॥ तमानयमहाबाहो
 सत्यं कुरुवचो मम ॥ ७ ॥ उपाध्यायस्य वचनाद्वैवस्वतपुरेभया ॥ प्राप्तः संदीपनेः पुत्रः समानीतः क्षणादसौ ॥ ८ ॥ दक्षिणां
 तां मुदा हृत्य प्रस्थितौ पुनरागतौ ॥ स्थानमेतत्स्वपादां कंकृत्वा वांगृहमागतौ ॥ ९ ॥ ततः प्रभृतिपुत्रार्थाः पूजयंति जनाः सदा ॥
 मां चैव बलभद्रं च मध्यस्थां सर्वमंगलाम् ॥ १० ॥ वामेनारायणे हंस एव मे वचके भवेत् ॥ अबाधं कथयिष्ये तत्तृतीयं कुंतिनंदन ॥ ११ ॥
 त्रयोदश्यां सितपक्षे मासि मासितत्रतः ॥ नक्तैर्नैवोपासेन एकभक्तेन वा पुनः ॥ १२ ॥ गंधपुष्पैश्च मधुभिः सीधुभिश्च सुरासैः ॥
 मृन्मयीं कांचनीं वापि कृत्वा प्रति कूर्ति तु यः ॥ १३ ॥ यक्षगंधर्वा लक्षैः पल्लवैर्दहनसंसृजैः ॥ सोऽन्यच्च यतिराजेन्द्र सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥
 ॥ १४ ॥ नारीवामर्तुसंहितास्वर्गलोके महीयते ॥ १५ ॥ अंबाभिकां विदशमेऽह्नि सिते सदैव यः पूजयेत्कुसुममांससुरोपहारैः ॥ नर्दयंति त
 स्य भवने ष्वतिभीषणानि चौराग्रिमारजनितानि भयानि सद्यः ॥ १६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे अ
 बाधकव्रतवर्णनं नाम सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्रूहि मे यदुशाई लव्रतं गन्धविनाशनम् ॥ कटुतिक्ता म्लेहोत्थं दौ

भाग्यशमनं तथा ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ इमं प्रशंसापरापार्थनातूकण्यो महामुनिः ॥ पृष्टो राड्या विष्णु भक्त्या कालं न दनं जातया ॥ २ ॥
 कथयामासं पृष्टासु पविष्टा शृणोति सा ॥ देवीकृता अलिपुटा जातूकण्यो वदद्भतम् ॥ ३ ॥ ज्येष्ठे मासि सिते पक्षे त्रयोदश्यां युधिष्ठिर ॥ स्नात्वा पुण्यं न
 दीतो यजयेच्छुभे दशजम् ॥ ४ ॥ श्वेतमंदारमर्कवाकरवीरं चरत्तकम् ॥ निबं वसूय देवस्य वल्लभं दुर्लभं तथा ॥ ५ ॥ पुष्पेनैव धूपार्घ्यमैत्रेणानेन पांड
 वा ॥ निरीक्ष्य गगनसूर्यं ध्यात्वा हृदि समुच्चरेत् ॥ ६ ॥ सूर्यश्चेतमंदारश्चेतार्कास्य संशयम् ॥ करवीरनमस्तुभ्यं नैव वृक्षनमोऽस्तुते ॥ ७ ॥ इत्थं यो
 कं पते भक्त्या वैष्वेषं पृथङ् इन्द्रः ॥ मूलमंत्रेण नृश्रेष्ठनारी वा भक्तिं संयुता ॥ ८ ॥ तस्याः शरीरैर्द्विगंध्यदो भाग्यं वा अजाविकम् ॥ ९ ॥ निबं न वाकं करवीर
 लतां सुगुणपांयाः पूजयति कुसुमाक्षतधूपदीपैः ॥ ताः सर्वकामसुखभोगसमृद्धिभाजो दो भाग्यं दोषरहिताः सुभगा भवन्ति १० ॥ इति श्रीभविष्ये महा
 पुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्ण युधिष्ठिरसंवादे मन्दारनिम्बार्ककरवीरव्रतवर्णनं नामाष्टाशतितमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यमस्याराध
 नं ब्रूहि श्रीवत्स पुरुषोत्तम ॥ कथं न गम्यते कृष्ण नरकं नरके सरित् ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ द्वारवत्यां पुरा पार्थ स्नातोऽहं लवणाभसि ॥ दृष्ट्वा न्मुनिमा
 यं तं मुद्गलं नाम पार्थिव ॥ २ ॥ प्रज्वलंतमिवादित्यं तपसा द्योतितात्मना ॥ तं प्रणम्या धर्मसत्कारैः प्रच्छाहं युधिष्ठिर ॥ ३ ॥ यमादर्शनं नामानं व्रतं ज
 न्तु भयापहम् ॥ कथयामास कलं मुद्गलं लोविस्मयान्वितः ॥ ४ ॥ मुद्गल उवाच ॥ अकस्मात्कृष्णमुच्छ्रामे पतितोऽस्मि धरातले ॥ पश्यामि दंडपुरुषे
 म् देहात्प्रज्वलन्निव ॥ ५ ॥ अंगुष्ठमात्रः पुरुषो बलदकृध्यरोषितः ॥ बद्धो यमभटे गण्डनीये वेदवादिभिः ॥ ६ ॥ क्षणात्सभायां पश्यामि य
 मं पि गल्लोचनम् ॥ कृष्णावदांतरौ द्रास्यं मृत्युं व्याधिशतान्वितम् ॥ ७ ॥ वातपित्तमहाशुष्ममूर्तिमाद्भिरुपासितम् ॥ कासशोफज्वरांतं कस्मि
 टिका लूतमारीभिः ॥ ८ ॥ ज्वरगदं भर्षापीडिभंगं दमलक्षयैः ॥ गंडमालाक्षिरोगैश्च मूत्रकृच्छ्रहरत्रणैः ॥ ९ ॥ वेदनाभिः प्रमैहैश्च पिटकैर्ग
 डबुद्धैः ॥ विषचिकालग्राहदग्निद्राभूतसत्कारैः ॥ १० ॥ इत्थं बहुविधैर्द्रौद्रैर्नाहू पभयं करैः ॥ करालशस्त्रैस्तैश्च संश्रामैर्नरैः कस्तथा ॥ ११ ॥
 राक्षसैर्दानवैरुग्रैरुपविष्टैः पुरःस्थितैः ॥ धर्माधिकरणस्थैश्च चित्रगुप्तादिलोकैः ॥ १२ ॥ सिंहव्याघ्रैर्वराहैश्च तरक्षैश्चानुजंतुकैः ॥ वृश्चिकैर्दश

मशकैः शिवासपः सडुडुभैः ॥ १३ ॥ गृध्रैरुलूकैर्वहुभिर्मत्कुण्डैकिनीग्रहैः ॥ अपस्मारस्मरोन्मादवृद्धिकारवतीग्रहैः ॥ १४ ॥ पिशा
चैर्यक्षकूष्माण्डैः पाशखड्गधनुर्द्धरैः ॥ मुक्तकेशैस्त्रासकैरुशुकुटीकुण्डिलाननैः ॥ १५ ॥ बृहत्कायैर्नारकैर्यैः पापिष्ठानानियामकैः ॥ असि
पत्रवर्नांगारैः क्षारगर्तण्डदायकैः ॥ १६ ॥ असिभंगामिषच्छेदरुधिरस्रावकादिभिः ॥ आस्थानेनसमृतोभितियमोमृत्यूपमोपमः ॥ १७ ॥
सआहर्किकरान्सर्वान्धर्मराजो जनार्दन ॥ किमयमुनिरानितोयुष्माभिभ्रातनामभिः ॥ १८ ॥ मुद्गलोनामकौडिन्येनगरेभीष्मका
त्मजः ॥ क्षत्रियोऽस्ति स आनेयः क्षीणयुस्त्यज्यतामुनिः ॥ १९ ॥ इत्युक्तास्ते गतास्तस्मादायाताः पुनरेवते ॥ ऊचुर्ध्रत्रभटाः
प्रह्लाधर्मराजसर्विस्मयाः ॥ २० ॥ अस्माभिस्तत्रक्षीणयुने देहीलक्षितोगतैः ॥ नजानीमोभानुसूनोकथंचिद्भ्रातमानसाः ॥ २१ ॥
॥ यमराज उवाच ॥ प्रायेण ते न दृश्यन्ते पुरुषैर्यमाकैरैः ॥ कृतात्रयोदशैर्यैस्तु नरकातिविनाशिनी ॥ २२ ॥ उज्जयिन्यां प्रायगे
वाभैरेवैवाथयेमृताः ॥ तिलाग्नगोहिरण्यादिदत्तैर्यैश्च गवाह्निकम् ॥ २३ ॥ ॥ दूत उवाच ॥ ॥ कीदृशं तद्वत्स्वामिच्छस नोभास्क
रात्मज ॥ किं तत्र वद कर्तव्यं पुरुषैस्तव तुष्टिदम् ॥ २४ ॥ ॥ यम उवाच ॥ ॥ पूर्वह्नि मार्गशीर्षादवर्षमेकं निरन्तरम् ॥ त्रयोदश्यां सौ
म्यदिने मूर्यांगारकवर्जितः ॥ २५ ॥ मम नाम्ना द्विजानघौ पंचचैव समाह्वयेत् ॥ वेदां तगा आति शुद्धाच्छांति चित्तान् सुशोभनान् ॥ २६ ॥ वाच
कश्चापितन्मध्ये सदाभारुकरवह्मन् ॥ दिनस्य प्रथमे यामे शुचौ देशे समास्थितान् ॥ २७ ॥ अंतर्वासो वृत्तान् भक्तान्सोपदिष्टादिसोन्मुखान् ॥
अभ्यंगयेच्छिरोदेशां तिलतैलेन मर्दयेत् ॥ २८ ॥ स्नापयेद्बन्धकषायैः सुखोष्णांबुभिरिव च ॥ पृथक् पृथक् स्नापयित्वा सर्वानेव द्विजोत्तमान् ॥ २९ ॥
शुचिर्भूत्वा तथा चांतो व्रती भक्तिपरायणः ॥ स्वयं संभृत्य शुश्रूषति पांक्तृत्वा नरोत्तम ॥ ३० ॥ प्राङ्मुखानुपविष्टांश्च त्रयोदश पृथक् पृथक् ॥
भोजयेच्छालिमुद्गां गुडपूपां सुखोचितान् ॥ ३१ ॥ सुव्यञ्जनं सुपक्वान्नं भूयो भूयो निवेदयेत् ॥ शुचिर्भूत्वा तथा चांतादचयेत् तिलतंडुलैः ॥ ३२ ॥
प्रस्थमात्रैर्यैकैकं तां प्रपात्रमन्वितैः ॥ सदक्षिणैः सच्छत्रैश्च जलकुंभैः पावित्रकैः ॥ ३३ ॥ चर्मप्रावरणैः श्रेष्ठैस्तेषां दत्त्वा विसर्जयेत् ॥ मंत्रेणा

नेनराजेन्द्रअर्चयेत्तान्पृथक्मुधीः ॥ ३४ ॥ ब्राह्मणान्वाचकंवापिपंक्तिभेदनकारयेत् ॥ अन्मःशनैश्चरोमृत्युर्दृढहस्तोविनाशकः ॥ ३५ ॥
 अभावःप्रलयःशौरिर्दुःखग्रःशमनोऽतकः ॥ लोकपालोह्यतिःक्रूरौद्रोघोराननःशिवः ॥ ३६ ॥ यमःप्रसन्नमानस्कन्दोद्यान्मेऽभयदक्षिणाम् ॥
 स्वाहा॥इत्युक्त्वासंप्रयच्छतेत्यदंस्वाव्रतापुनः ॥ ३७ ॥ द्विजाश्चनुव्रजेतृतान्युहाभिर्वमानैर्नकर्मडले॥ ३८ ॥ सचायातिपुराविष्णोस्ततःशिवपुरं व्रजेत् ॥
 ३८ ॥ सप्ततोऽपिनरोमर्त्यनायातिममर्दिरम् ॥ अदृष्टोमममायाभिर्वमानैर्नकर्मडले॥ ३९ ॥ सचायातिपुराविष्णोस्ततःशिवपुरं व्रजेत् ॥
 कृतं चर्णव्रतेनमुद्रुल्लेनमोदितम् ॥ ४० ॥ तेननायात्यसौलोकैकमक्षत्रियपुङ्गवः ॥ इतिकालवचःश्रुत्वातेऽपिदूतागतास्तुमे ॥ ४१ ॥
 अहंपुनःसमापन्नस्तूर्णकालैर्विसर्जितः ॥ स्वशरीरंपुनःप्राप्यनीरोगःपुनरुत्थितः ॥ ४२ ॥ त्वां द्रष्टुमागतःश्रोक्तमेतदृत्तमयातव ॥
 इत्युक्त्वामुद्रुल्लेराजन्मयातःस्वगृहंप्रति ॥ ४३ ॥ इंदुरुरुषकौतेयत्वमप्यत्रमहीतले ॥ ततोयास्यस्यसंदिग्धं चयित्वायममृतः ॥ ४४ ॥
 एवंयेन्येऽपिपुरुषाःस्त्रियोवापियुधिष्ठिर ॥ त्रयोदश्यात्रयोदश्यायेचरिष्यन्तिभूतले ॥ ४५ ॥ एकभक्तेनक्तेनउपवासिनवापुनः ॥
 यमदर्शनमाख्यातंव्रतंसर्वव्रतोत्तमम् ॥ ४६ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तादिव्ययानसमाश्रिताः ॥ यास्यन्तीन्द्रपुरं दृष्ट्वाअप्सरोगणसंवृताः ॥ ४७ ॥
 दोधूयमानाश्चमैःस्तूयमानाःसुरासुरैः ॥ गन्धर्वतूर्यनंदेनच्छत्रपंक्तिविराजिताः ॥ ४८ ॥ अदृष्ट्वाघोररूपास्यैर्यमदूतैर्युधिष्ठिर ॥
 अनर्दिताव्याधिगतैरदृष्टयमकिङ्करैः ॥ ४९ ॥ अनारितामहारौद्रेर्नानाप्रहरणोत्तमैः ॥ यमदृष्टिपथामुक्तैःसर्वसौख्यसमन्वितैः ॥ ५० ॥
 सर्वसौख्यसमायुक्तैःशिववत्सौम्यदर्शनाः ॥ स्वर्गेवसन्तिमुचिरंभाविताःस्वेनकर्मणा॥ ५१ ॥ स्नाप्यत्रयोदशमुनीन्द्रुतपायसेनसंपूज्यपूज्यतिल
 तन्दुलवन्नदानैः ॥ कुर्वन्तिव्रतमिदं त्रिदशोह्निपूताःपश्यन्ति तेयममुखंनकदाचिदेव ॥ ५२ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणोत्तरपर्वणि श्रीकृष्णशु
 धिष्ठिरसंवादेयमदर्शनत्रयोदशीव्रतवर्णनंमैकाननवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच॥ भगवन्भूतभवेयंशंसांसारणवतारक ॥
 व्रतंकथयकिञ्चिन्मेरूपसौभाग्यदायकम् ॥ १ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ किंकृतैर्वहुभिःपार्थव्रतैरुन्मत्तचेष्टितैः ॥ कायक्लेशकैःक्रूरैरसारैःफल

साधनैः ॥ २ ॥ वरमेकापिवरदाकृतानंगत्रयोदशी ॥ प्रसिद्धिसमनुप्राप्तामत्यैकामप्रदायिनी ॥ ३ ॥ सौभाग्यारोग्यजयदासर्वातंकनिवारि
 णी ॥ सर्वदुष्टोपशमनीसर्वमङ्गलवर्धनी ॥ ४ ॥ शृणुष्वतामहाबाहोऽथयामिसविस्तरम् ॥ पुरादग्धेनकामेनत्रिनेत्रनयनाशिना ॥ ५ ॥
 भस्मीभूतेनलोकानांसंकलिपतापुरानव ॥ अनंगेनकथाह्योषतेनानंगत्रयोदशी ॥ ६ ॥ हेमतेसमनुप्राप्तेमासिमार्गेशिशुभे ॥ शुक्लपक्षे
 त्रयोदश्यासोपवासोजितेन्द्रियः ॥ ७ ॥ स्नानंनद्यांतडागेचगृहेवानियतात्मवान् ॥ कृत्वासमभ्यर्च्यविभुविधानाशिशेखरम् ॥ ८ ॥
 धूपदीपैःसन्वेद्यैःपुष्पैःकालोद्भवैस्तथा ॥ शोभुनामान्यथोच्चार्यहोमःकार्येस्तिलक्षितैः ॥ ९ ॥ अंगनाम्नासंपूज्यमधुप्राश्यस्वपेन्निशि
 नैवेद्यैर्मधुरैर्दिव्यैःसुस्वादैर्धृतपाचितैः ॥ १० ॥ धूपमुगंधंदद्याच्चरुतपुष्पैस्तुपूजनम् ॥ रंभातुल्याभवेत्सातुरुहपयौवनशालिनी ॥ ११ ॥
 मधुवत्स्यात्समधुरःकामरूपधरस्तथा ॥ दशानामश्वमेधानांफलंप्राप्नोतिमानवः ॥ १२ ॥ पुष्यमासस्यचैवोक्तंचंदनंप्राशयेन्निशि
 योगेश्वरंतुसंपूज्यमालतीकुसुमैःशुभैः ॥ १३ ॥ नैवेद्यंघृतपूराश्चदमशान्तास्तुताःस्त्रियः ॥ सौम्यशीतसुगन्धाढ्यचंदनप्राशनोद्भवैः ॥
 ॥ १४ ॥ राजसूयस्यज्ञस्यफलंप्राप्नोत्यनुत्तमम् ॥ माघेनटेश्वरंनामपूजयेत्पंकजेनतु ॥ १५ ॥ नैवेद्यक्षीरखंडाद्यैर्भौक्तिकंप्राशये
 निशि ॥ बहुपुत्राभवेत्सातुधनंसौभाग्यमुत्तमम् ॥ १६ ॥ मुक्ताचूर्णेनिर्भेनत्रयद्रास्यात्तद्देवहि ॥ गौरीतुल्याभवेत्सातुकोम
 लाङ्गःप्रजायते ॥ १७ ॥ ततर्जांबूनदाभासोभवेद्विवृतनुर्महान् ॥ गोमेषस्यसहस्रस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ॥ १८ ॥ फाल्गुने
 मासिसंपूज्यदेवदेवहरेश्वरम् ॥ काञ्चनारस्यपुष्पाणिनैवेद्यैर्विजिपूरकम् ॥ १९ ॥ कंकालंप्राशयेद्रात्रौसौदर्यमतुलंलभेत् ॥ चैत्रे
 सुरूपकंनामपूजयेद्दमनेनतु ॥ २० ॥ नैवेद्यंघूपकंदद्याद्धृतखण्डविपाचितान् ॥ कर्पूरंप्राशयेद्रात्रौसौभाग्यंमहदायुयात् ॥ २१ ॥ चन्द्र
 श्वचन्द्रकांतिश्चचन्द्रवार्तिहरावृते ॥ नरमेधस्ययज्ञस्यफलंप्राप्नोतिशोभनम् ॥ २२ ॥ वैशाखेचमहारूपपुष्पैर्नामालिकार्चनम् ॥ कां
 र्वकैस्तुनैवेद्यंदातव्यंचातिशोभनम् ॥ २३ ॥ जातीफलंतुसंप्राश्यजातिमाप्नोत्यनुत्तमम् ॥ सफलास्तस्यसर्वाशाभवंतिभुविभारत ॥ २४ ॥

गोसहस्रफलंप्राप्यब्रह्मलोकमहीयते ॥ ज्येष्ठमासेतुप्रद्युम्नपूजयेन्मल्लिकार्जुनैः ॥ २६ ॥ नैवेद्यं खंडवर्तिलचलवंगंप्राशयेन्निशि ॥ ज्येष्ठपदम
 वाप्रोतितथा लक्ष्मीं जनार्दनात् ॥ २६ ॥ सर्वसौख्यसमोपेतां स्थित्वा भुवि शतं समाः ॥ वाजपेयस्य ज्ञस्य शतमष्टगुणोत्तरम् ॥ २७ ॥
 आपाढे चैव संप्राप्तमाभर्तारमर्चयेत् ॥ पुष्पधूपादिनैवेद्यैः प्राशयेत्तिलोदकम् ॥ २८ ॥ तिलोत्तमारूपधरा सुखी स्याच्छरदः शतम् ॥ श्रावणे
 उमापतिनाम तिलपुष्पैस्तु पूजनम् ॥ २९ ॥ नैवेद्यं लङ्कादद्यात्कृष्णांश्च प्राशयेत्तिलात् ॥ पौडरीकस्य ज्ञस्य फलंप्राप्तोत्पानाकुलम् ॥ ३० ॥ तदं
 तेराजराजः स्याच्छत्रुपक्षक्षयंकरः ॥ सद्योजातं भाद्रपदे पूज्यं कुंकुमकेशरैः ॥ ३१ ॥ नैवेद्यं सोलिकां दद्यात्प्राशयेद्गुरुं निशि ॥ अगुरुं प्राशयेत्तु
 गुरुर्भवेत्तिलो ॥ ३२ ॥ पुत्रपौत्रैः परिवृतो भुक्त्वा भोगान्मनोऽनुगन् ॥ उक्तयज्ञफलं प्राप्य विष्णुलोकमहीयते ॥ ३३ ॥ त्रिदशाधिपतिमश्वयुजि पू
 ज्यसिंदूरकम्रजैः ॥ स्वर्णादिकं तु संप्राशयेत्स्वर्णवर्णः प्रजायते ॥ ३४ ॥ रूपवान्भुभोगे वाग्मी भुक्त्वा भोगान्महीतलो ॥ सुवर्णकोटिदानस्य फलंप्राप्नो
 त्तिमानवः ॥ ३५ ॥ विश्वेश्वरं कार्तिके तु सर्वपुष्पैस्तु पूजयेत् ॥ दमनस्य फलं प्राशयेद्दमनेन पुमान्भवेत् ॥ ३६ ॥ दमनोन्मादकर्ता च सर्वस्य
 जगतः प्रभुः ॥ भवेद्भुजबलोपेतस्ततः शिवपुत्रं जेत् ॥ ३७ ॥ एवं संवत्सरस्य तिपा रितेऽस्मिन् व्रतोत्तमे ॥ यत्कर्तव्यं तदधुना श्रूयतां यदुनं
 दन ॥ ३८ ॥ व्रते विघ्नं यदाच स्यादशक्त्या समुत्केनवा ॥ उपोष्य मेवोपवसेत्तदुदुमपुरःपुनः ॥ ३९ ॥ पूर्वोक्तमेव निर्वर्त्य सौवर्णकारयेच्छि
 वम् ॥ ताम्रपत्रे तु संस्थाप्य कलशोपरिविन्ध्यसेत् ॥ ४० ॥ शुक्लवस्त्रेण संछाद्य पुष्पनैवेद्यं पूजितम् ॥ ब्राह्मणाय प्रदातव्यं शिवभक्ताय सुव्रते ॥
 ॥ ४१ ॥ शक्तिमाच्छ्रयं नंददाह्रांसवत्सांपयस्विनीम् ॥ छत्रोपानत्प्रदातव्यं कलशान् सोऽदकांस्तथा ॥ ४२ ॥ शान्ताश्च केचिदिच्छंति श
 क्तिं दद्याच्च दक्षिणाम् ॥ पश्चामृतेन स्नानं च तस्मिन् ब्रह्महनि कारयेत् ॥ ४३ ॥ देवदेवस्य राजेन्द्रपुष्पदीपांस्तु तम् ॥ भोजनं च यथाशक्त्या प
 ङ्गं समधुरोत्तरम् ॥ ४४ ॥ प्रदद्याच्छिवभक्तानां विशुद्धेनांतरात्मना ॥ एवं निर्वर्त्य विधिवत्कृतकृत्यः पुमान्भवेत् ॥ ४५ ॥ नारी
 वाभरतश्रेष्ठकुमारिवायतव्रता ॥ पारितो व्रते पश्चात्कुर्याच्च सुमहोत्सवम् ॥ ४६ ॥ अनेन विधिना कुर्याच्च स्वर्नंगत्रयोदशीम् ॥ सराज्यं

निहतामित्रंकीर्तिरायुश्शोबलम् ॥ ४७ ॥ सौभाग्यंमहदाप्नोतिवायज्जन्मशतंनृप ॥ ततोनिर्वाणमायातिशिखलोकंचगच्छति ॥
॥ ४८ ॥ कामेनयाकिलपुरासमुपोषितासीच्छुभ्रातिथिस्त्रिदशमसुभुभागहतोः ॥ तांप्राशनैरुदितनामयुतैरुपेतंकृत्वाप्रयातिपर
मंपदमिंदुमौलेः ॥ ४९ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वण्यनंगत्रयोदशीव्रतवर्णनंनामनवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ६३ ॥ श्रीकृष्ण
॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अबुपूर्णतडागेषुमहतोयाशयेषुच ॥ कस्यार्थेसंप्रयच्छतिकृष्णताःकुलयोषितः ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण
उवाच ॥ मासिभाद्रपदेप्रातेशुक्लभूततथैतन्नृप ॥ तडागपाल्यांदातव्यंवरुणायाध्यमुत्तमम् ॥ २ ॥ ब्राह्मणैःक्षत्रियैर्वैश्यैःशूद्रैःस्त्रीभि
स्तथैवच ॥ तस्मिन्दिनेभक्तिनम्रैर्दद्यादर्घ्यधुधिष्ठिर ॥ ३ ॥ पुष्पैःफलैस्तथावस्त्रैर्दीपालककचन्दनैः ॥ अनग्निपाकसिद्धान्नैस्त्रितलतंडुल
मिश्रकैः ॥ ४ ॥ खजूरनालिकैरश्वबाजपूर्णैरैस्तथा ॥ द्राक्षादाडिमपूगैश्चत्रपुसैश्चापिपूजयेत् ॥ ५ ॥ आलिल्यमण्डलेद्वंवरुणवारुणयु
तम् ॥ मंत्रेणनेनराजेन्द्रपूजयेद्भक्तिभावतः ॥ ६ ॥ वरुणायनमस्तुभ्यंनमस्तेयादसांपते ॥ अपांपतेनमस्तेऽस्तुरसानांपतयेनमः ॥ ७ ॥
माकुंदमाचदगैर्ध्वविरस्यंमामुखेऽस्तुमे ॥ वरुणोवारुणीभर्तावरदोऽस्तुसदासमस्त्वाहा ॥ ८ ॥ एवंयःपूजयेद्भक्त्यावरुणंवरुणालयम् ॥
मध्याह्नैरसिस्नात्वानग्निपाकीव्रतीर्नृप ॥ ९ ॥ चातुर्वर्ण्याथैवनारीव्रतेनानेनपांडव ॥ नैवेद्यंब्राह्मणेदयंयन्नैवेद्यप्रकल्पितम् ॥ १० ॥
एवंयःकुरुतेपार्थपालीव्रतमनुत्तमम् ॥ तत्क्षणात्सर्वपापेभ्योमुच्यतेनात्रसंशयः ॥ ११ ॥ संरुद्धशुद्धसलिलातिबलांविशालांपालीमुपेत्य
बहुभिस्तरुभिःकृतालीम् ॥ येषूजयंतिवरुणसहितंसुद्रुस्तेषांशुहेभवतिभूमिरलब्धवेगा ॥ १२ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्व
णिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेपालीव्रतवर्णनंनमैकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ६४ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अस्मिन्नेवादिनेपार्थशुभ
पुनर्ब्रह्मसभातले ॥ देवलैर्नपुरागीतेर्द्वर्षिगणसन्निधौ ॥ १ ॥ अप्सरोगणगंधर्वदेवैःसर्वैःसमर्चितम् ॥ संसारासार्तादृष्टातत्रस्था
कदलीद्रुमे ॥ शुक्लपक्षेचतुर्दश्यामासिभाद्रपदेनृप ॥ २ ॥ दत्तमर्ध्यवरस्त्रीभिःफलैर्नानाविधैःशुभैः ॥ विरूढैःसप्तधान्यैश्चदीपालककचंद

शयः ॥ केनकालेनभवतिरतेर्विरतिरेतयोः ॥ ९ ॥ एतद्विचिन्त्यप्रहितौदेवस्तत्रानिखानलौ ॥ गतौतौचोमयादृष्टोसमस्थौविषम
 स्थया ॥ १० ॥ शशापचरुषादेवीदेवान्गर्भविवर्जिता ॥ यस्मात्तैर्जनितंविघ्नमपत्यार्थैर्दिवौकसाम् ॥ ११ ॥ अथोवाचतददेवोदेवा
 न्मर्गगणाञ्जनैः ॥ अग्निगृह्णतुवीर्यमेसंभृतमुचिरं हियत् ॥ १२ ॥ एवमुक्तोऽथरुद्रेणनष्टोऽग्निर्देवसंकुलात् ॥ नखस्थोनभुविस्थोवानमूर्य
 स्थोनभूतले ॥ १३ ॥ देवाअन्वेषणयत्नमकुर्वन्नग्निदर्शने ॥ कृमिकीटपतंगाश्चअष्टौचात्रिदिवौकसः ॥ १४ ॥ हंशोकेकाऽशुकावह्निःशीघ्रं
 शरवणगतः ॥ शशापाग्निर्गजाजिह्वाद्रिगुणवोभविष्यसि ॥ १५ ॥ दृष्ट्वाथविबुधाःसर्वेपक्षिणंपक्षिणांवरम् ॥ जर्वंजीवकनामानं
 भोभोसत्यंवदस्वनः ॥ १६ ॥ कञ्चिदृष्टस्त्वयावह्निर्वेनेऽस्मिन्नटतासदा ॥ नभद्रनापिभद्रंवाकिञ्चिदेववचोऽब्रवीत् ॥ १७ ॥
 भूयोभूयस्तुपृष्टोऽपिनगामुच्चारयेच्चिरम् ॥ तुष्टस्तस्याब्रवीद्वह्निर्जीवंजीवदामिते ॥ १८ ॥ यस्मान्नकिञ्चिदुक्तंतेतस्माच्चित्रतदूरुहाः ॥
 जीवंजीवपुनर्जीवयावदिच्छातथायुषः ॥ १९ ॥ द्वितीयंतेवरद्वद्भिर्जीवंजीवकशोभनम् ॥ व्यक्तेतेमानुषीवाचास्पाथार्थचभविष्यति ॥ २० ॥
 कश्चिद्व्यदितवाधस्तादुधःस्नानंकरिष्यति ॥ वंध्यावाषोडशाब्दीयाक्षणाद्बालेभविष्यति ॥ २१ ॥ मांसंयश्चतुर्त्यैर्भक्षयिष्यतिर्निदितम् ॥
 अजरःसोऽमरश्चैवसर्वकालंभविष्यति ॥ २२ ॥ इदंत्वावरारस्तस्त्ववह्निस्त्वमथआप्तवान् ॥ विबुधाअपितत्रैवतमपश्यंतवंशगम् ॥ २३ ॥
 ऊष्मयाजातकल्माषंज्ञात्वासंहृष्टमानसः ॥ तुष्टावंशमथोच्चुस्तेदेवास्त्रिभुवनेश्वराः ॥ २४ ॥ ऊष्मयाकल्मषीभूत्वाअग्निर्गर्भधरिष्यति ॥
 योहृद्वैणवीर्योष्णिब्रह्मचारीचनैष्ठिकः ॥ २५ ॥ पंडाग्निपालेनपुण्यंयहृष्टंब्रह्मवादिभिः ॥ वदतःकल्मषीयाष्टिस्तंप्राप्नोतिद्विजोत्तम ॥ २६ ॥
 वंशस्यानुग्रहंकृत्वादेव्याहतिमथाब्रुवन् ॥ गृहीतशुक्रंभद्रस्यतवपुत्रोभविष्यति ॥ २७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ यदाग्निर्नष्टोदेवानकिना
 श्रित्वंतदाकृतम् ॥ भूयोऽपिकेनकालेनअग्निराग्निस्त्वमाप्तवान् ॥ २८ ॥ कृष्णउवाच ॥ शृणुराजन्प्रनष्टेऽग्नेनाग्निस्त्वंकदाचन ॥ यस्मिन्कालेतिथौ
 यस्यपुनराग्निस्त्वमाप्तवान् ॥ २९ ॥ उत्तथाङ्गिरसोःपूर्वमासीद्व्यतिकरोमहान् ॥ अहंविद्यातपोभ्यावैतवज्यायाञ्जुतेनच ॥ ३० ॥ उत्तथ्यैनेवमुक्त
 स्तुअङ्गिराःप्राहतंमुनिम् ॥ गच्छवोब्रह्मसदनंमरीचिप्रमुखैर्द्विजैः ॥ ३१ ॥ उपेतंचान्यमुनिभिर्ब्रह्मराजर्षिसत्तमैः ॥ उत्तथ्यःप्राहसद्ब्रह्मृषीस्तान्स्त

॥ ३२ ॥ ज्यायान्वाकतमोरुमाकमिति नः कथ्यतां स्फुटम् ॥ अथोवाच मुनिर्ब्रह्मा तातु भौकुद्धमानसो ॥ ३३ ॥ अथानयच्चन्द्रतंगत्वा वि
 बुधान्बुधनेश्वरान् ॥ ततो विवादं पश्यामि भवन्तैः समेत्य च ॥ ३४ ॥ ततस्तौ सहितौ गत्वाऽऽनियतुश्चरुषीस्तदा ॥ श्लोकपालान्महेन्द्रादी
 न्यमान्वावरुणानिलान् ॥ ३५ ॥ साध्यान्मरुद्गणान्विश्वानृषीन्भृगुवशि नारदान् ॥ गंधर्वान्वितरक्षोघ्राक्षसान्देत्यदानवान् ॥ ३६ ॥ नायातस्तत्र
 तिमांशुः सर्वैचान्यसमागताः ॥ दृष्ट्वा तु विबुधान्सर्वान्ब्रह्मा प्रोवाच तावृषीन् ॥ ३७ ॥ आनयच्चमितः सूर्यसाम्नादडेन वा पुनः ॥ एवमुक्तो गतस्तौ
 वदुतथ्यः सूर्यमंडलम् ॥ ३८ ॥ सगत्वा प्राह मातं ण्डं शीघ्रमेद्वेव समागमम् ॥ ३९ ॥ एवमुक्तवागतः सूर्यो
 भुवनेमयिनिगते ॥ एवमुक्तो मुनिः प्रायात्सर्वदेवसमागमम् ॥ ४० ॥ आचक्षे च यत्प्रोक्तं भास्वता तपनं प्रति ॥ उवाचाङ्गिरसं ब्रह्मा शीघ्रमेनेत्वं
 मानय ॥ ४१ ॥ सतथोक्तो गतस्तत्र यत्रासौ तपते रविः ॥ एवो हि भगवन्सूर्यतप्यते भवता न्वहम् ॥ ४२ ॥ एवमुक्तो गतः सूर्यो यत्र देवाः समागताः ॥
 स्थित्वा सुहूर्तं प्रोवाच किं वाकार्यमुपस्थितम् ॥ ४३ ॥ पृच्छन्तमेव मातं ण्डं ब्रह्मा प्रोवाच न विदं गिराः ॥ ४४ ॥
 लब्धप्रायं तु गोलोके वतं ते कृष्णपिंगलम् ॥ पाटलं हरितं श्रोणं श्वेतो वर्णः प्रणाशितः ॥ ४५ ॥ आकाशं पंकुशद्विपंकौ च द्वापि स पन्नगम् ॥
 दग्धमङ्गिरसा सर्वभूयोऽपि प्रदहिष्यति ॥ ४६ ॥ यावच्च दहते सर्वं भुवनं तपसां गिराः ॥ गच्छता वदितः शीघ्रं स्वस्थाने तपभास्कर ॥ ४७ ॥
 एवमुक्तः स विभुना स्वस्थानमधिरूढवान् ॥ विमृष्टवान् गिरसं सकाशममृताशिनम् ॥ ४८ ॥ गत्वाङ्गिरा उवाच देवतः किं करवाण्यहम् ॥
 देवाङ्गिरसं प्राहुस्तपोराशि मकलमपम् ॥ ४९ ॥ संप्रशस्योच्चुरग्नि त्वंकुरुता वन्महीतले ॥ पूर्वयथा शिःकृतवांस्तथा त्वन्मपि सत्तम ॥ ५० ॥
 यावदर्गिप्रपश्यामः कासौ नष्टः कतिष्ठति ॥ एवमुक्तः स देवैस्तु अग्नि त्वंकृतवांस्तदा ॥ ५१ ॥ देवैर्दृष्टो यथा ह्याग्निस्तत्ते सर्वे निवेदितम् ॥ देव
 कार्यैकृते तस्मिन्देवा वदन्ति मथाश्रुवन् ॥ ५२ ॥ अग्नेऽग्नि त्वंकुरुष्व त्वमङ्गिरास्तु यथापुरा ॥ एवमुक्तः सूर्यो वै हिंश्चितया मासुः खितः ॥ ५३ ॥
 केन मेऽपहृतं तेजः केनाग्नि त्वंकृतं त्विह ॥ अथाग्नि रगिरसं दृष्ट्वा तेजोराशि मकलमपम् ॥ ५४ ॥ उवाच मुं च मत्स्थानं वचस्तोषकरं शृणु ॥ अहं
 ते तनयश्चष्टो भविष्ये प्रथमे शुभे ॥ ५५ ॥ बृहस्पतीतिनामा वितथान्ये बहवः सुताः ॥ एवमुक्तो मुनिस्तु शेषं ब्रह्मश्चाजनयस्तुताम् ॥ ५६ ॥ वाह्निः स

जनयामास पुत्रान् पौत्रान् तदा गिराः ॥ अवाप पुनरग्निस्त्वमग्निस्तस्यातिथौ नृप ॥ ५७ ॥ सर्वमेव चतुर्दश्यां संजातं हव्यवाहनम् ॥ हव्यवाहन
देवानां भूतानां शुद्धचारितम् ॥ ५८ ॥ ततोऽष्टपतिपत्वे च रुद्रेण प्रतिपादितम् ॥ पूजितेतिथिर्देवादिस्थैश्च नृपैरपि ॥ ५९ ॥ पैलजावा
लमन्वाद्यैरन्यैश्च नहुषादिभिः ॥ विषशस्त्रहतानां च संग्रामेन्यत्र ते क्वचित् ॥ ६० ॥ अज्ञाता वृषपापैश्च व्यालैर्ये व्याप्याहिंसिताः ॥ नदीप्र
वाहपतिताः समुद्रे पर्वतेऽवनि ॥ ६१ ॥ पतिताः पर्वतेभ्यश्च तोयानि दहने मृताः ॥ उद्धृष्टा पातिता ये च ये के चात्महने जनाः ॥ ६२ ॥ ते
षां शस्तं चतुर्दश्यां श्राद्धं स्वर्गसुखप्रदम् ॥ श्राद्धानि चैव दत्तानि दानानि सुलघून्यपि ॥ ६३ ॥ प्रसूनफलभोज्यानि उपतिष्ठति तावन्नरात् ॥
एवंतिथिरयं राजन्नाग्नेयी प्राच्यते जनैः ॥ ६४ ॥ सौर्द्रिचके चिदित्याहुरूद्राग्निः स च पक्वते ॥ यस्यां मनोरथं यं समुद्दिश्य ह्युपोषति ॥ ६५ ॥
ददाति तस्य तद्ब्रह्मिः सां प्रसवत्सरे गते ॥ चतुर्दश्यां निराहारः समभ्यर्च्यो त्रिलोचनम् ॥ ६६ ॥ पुष्पघूपादिनैवैद्यैरात्रौ जागरणान्नरः ॥ पञ्चग-
व्यं निशि प्रादश्यस्वपेद्रूपैर्विमत्सरः ॥ ६७ ॥ श्यामाकमथ वाभुक्ता तैलक्षारविवाजितम् ॥ होमः कृष्णतिलैः कार्यः शतमष्टोत्तरं नृप ॥ ६८ ॥
अग्नये हव्यवाहनाय सोमाया गिरसे नमः ॥ ततः प्रभाते विमले स्नाप्य पंचामृतैः शिवम् ॥ ६९ ॥ पूजयित्वा विधनेन होमं कृत्वा तथैव च ॥
उदीरयेन्मन्त्रमेतं कृत्वा शिरसि चांजलिम् ॥ ७० ॥ नमस्त्रिमूर्तये तुभ्यं नमः सूर्याग्निरूपिणे ॥ पुत्रान्यच्छसुखं यच्छमोक्षं यच्छनमोऽस्तुते ॥ ७१ ॥
नीराजनं ततः कृत्वा पञ्चाहुं जीतवाग्यतः ॥ एवं संवत्सरस्याति कृत्वा सर्वयथोदितम् ॥ ७२ ॥ सौवर्णकारयेद्देवां त्रिनेत्रं शूलपाणिनम् ॥ वृषस्कं
धगतं सौम्यं सितवस्त्रयुगान्वितम् ॥ ७३ ॥ चन्दनेनानुलिप्ताङ्गं सितमाल्योपशोभितम् ॥ स्थपयित्वा ताम्रपात्रे ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ ७४ ॥ सर्वका
लिकमेतत्ते कथितं व्रतसु तमम् ॥ संवत्सरं समाप्तं हि व्रतस्य तु यदा भवेत् ॥ ७५ ॥ काले गते बहुतिथेर्तस्य शरणं भवेत् ॥ मृतस्य देहो दिव्यस्योद्दि
व्यालंकारमृषितः ॥ ७६ ॥ दिव्यनारी गणवृत्तो विमानवरमास्थितः ॥ देवदेवैः समः शंभोः क्रीडते त्रिपुरे चिरम् ॥ ७७ ॥ इह चागत्य कालं तिजतः स च
नृपो भवेत् ॥ दाता यज्वाधनी दक्षो ब्राह्मणो ब्राह्मणप्रियः ॥ ७८ ॥ श्रीमान्वाग्मी कृती धीमान्पुत्रपौत्रसमन्वितः ॥ पत्न्यगणसमायुक्तश्चिरं भद्राणि पश्य

ति॥७९॥ येदुर्लभासुविपुरोरगमानवानां कामाद्बनुत्तमगुणेनयुताः सदैव॥ नानाधुवंतिसितभूततिथसुरेशंसंपूज्यसोमतिलकं विधिवन्मनुष्याः ॥ ७९ ॥
 ॥ ८० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे अग्नेयीचतुर्दशीव्रतवर्णनं नाम त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ॥ ७९ ॥
 श्रीकृष्ण उवाच ॥ अनंतव्रतमस्त्यन्यत्सर्वपापहरं शिवम् ॥ सर्वकामप्रदं नृणां स्त्रीणां चैव युधिष्ठिर ॥ १ ॥ गुरुक्षेत्रतुर्दश्यामासि भाद्रपदे
 शुभे ॥ तस्यानुष्ठानमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ २ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ कृष्णकोऽयं त्वया ख्याते अनंत इति विश्रुतः ॥ किं शेष
 नागआहोस्विदन्तं तत्तत्क्षकः स्मृतः ॥ ३ ॥ परमात्मा त्वानंत उता हो ब्रह्म उच्यते ॥ कण्ठोऽनंतसंज्ञो वै तथ्यं मे ब्रूहि के शव ॥ ४ ॥ श्रीकृष्ण
 उवाच ॥ अनंत इत्यहं पाथममनामनिबोधय ॥ आदित्यादिषु वारेषु यः काल उपपद्यते ॥ ५ ॥ कलाकाष्ठासु हूतो दिदिनरात्रि शरीर
 वान् ॥ पक्षमासतुर्वर्षादियुगकल्पव्यवस्थया ॥ ६ ॥ योऽयं कालो मया ख्यातस्तत्त्वधर्मभृतां वर ॥ सोऽहं कालोऽवतीर्णोऽत्र भुवो भारवतार
 णात् ॥ ७ ॥ दानवानां विनाशाय वसुदेवकुलोद्भवम् ॥ मां विद्ध च नंतं पार्थ त्वं विष्णुं जिष्णुं हरं शिवम् ॥ ८ ॥ ब्रह्माणं भास्करं शेषं सर्वव्यापि
 नमीश्वरम् ॥ विश्वरूपं महात्मानं सृष्टिसंहारकारकम् ॥ ९ ॥ प्रत्ययार्थमया ख्यातं सोऽहं पार्थ न संशयः ॥ १० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥
 अनंतव्रतमाहात्म्यं विधिवद विदां वर ॥ १० ॥ किंपुण्यं किं फलं चास्य ब्रह्मनुष्ठानवतानृणाम् ॥ केन वा दैपुराचर्णिमन्यैकेन प्रकाशितम् ॥ ११ ॥
 एवं समस्तं विस्तार्य ब्रूयानंतव्रतं हरः ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ आसीत् पुरा कृतयुगे सुमंतो नाम वैद्विजः ॥ १२ ॥ वसिष्ठगो
 त्रे चोत्पन्नः सुरूपश्च भृगोः सुताम् ॥ दीक्षां नामोपये मेतां वेदोक्तविधिना ततः ॥ १३ ॥ तस्याः काले न संजाता दुहितानंतलक्षणा ॥ शीला
 नाम सुशीला सा वधेते पितृसन्नि ॥ १४ ॥ माता च तस्याः काले नहरदाहेन पीडिता ॥ विनानाशनदीतीरे मृता स्वर्गपुंरं ययौ ॥ १५ ॥ सुमं
 तो पितृतो न्यवैधर्मपुंसः सुतापुनः ॥ उपये मे विधानेन कर्कशां नामनामतः ॥ १६ ॥ दुःशीलां कर्कशां च चंडां नित्यं कलहकारिणीम् ॥ सापि
 शीलापितुर्गृहे गृहाचनरता विभो ॥ १७ ॥ कुब्जस्तं भतुलाधारदेहलीतरेणादिषु ॥ चातुर्वर्णकरैर्गैश्च नीलोपीतसितासितैः ॥ १८ ॥

स्वस्तिकैः शंखपद्मैश्च अर्चयंती पुनः पुनः ॥ पित्रा दृष्टा सुमतेन स्त्रीचिह्नयौवने स्थिता ॥ १९ ॥ कस्मै देयमया शीला विचर्यैव सुदुःखितः ॥
 पिता ददौ मुनीन्द्राय कौडिन्याय शुभे दिने ॥ २० ॥ स्मृत्युक्तशस्त्रविधिविवाहमकरोत्तदा ॥ निवर्त्योद्वाहिकं सर्वप्रोक्तवान् कर्कशद्विजः ॥ २१ ॥
 किञ्चिद्वायादिकं देयं जामातुः पारितोषिकम् ॥ तच्छ्रुत्वा कर्कशकुड्रा प्रोद्धृत्य गृहमंडपम् ॥ २२ ॥ कपाटे सुस्थिरं कृत्वा गम्यतामिदं युवाच ह ॥
 भोज्यावशिष्टं चूर्णेन पथेयं च कारसा ॥ २३ ॥ कौडिन्योपिविवाह्यो नापथिगच्छन्तु नैः शनैः ॥ शीलां सुशीलामादाय नवोदगं रथे नहि ॥ २४ ॥
 मध्याह्ने भोज्ये लयां समुत्तरीयं सरित्ते ॥ ददं शीलां सास्त्रिणां समूहं रक्तवाससाम् ॥ २५ ॥ चतुर्दश्यामर्चयंतं भक्त्या देवपृथक् पृथक् ॥ उपग
 म्य शनैः शीलापप्रच्छन्ती कदंबकम् ॥ २६ ॥ नार्यः किमेतन्मे ब्रूत किं नाम त्रतमीदृशम् ॥ ताळु यौषितः सर्वा अनंतो नाम विश्रुतः ॥ २७ ॥ सा ब्रवीदह
 मप्येवं करिष्ये व्रतमुत्तमम् ॥ विधानं कीदृशं तत्र किंदानं कस्य पूजनम् ॥ २८ ॥ ॥ स्त्रिय ऊचुः ॥ ॥ शीलं पक्वा त्रप्रस्थस्य पुत्रा म्रः सुकृतस्य तु ॥
 अर्द्धं विप्राय दातव्यमर्द्धं मात्मनि भोजनम् ॥ २९ ॥ कर्तव्यं तु सरित्तीरे कथां श्रुत्वा हरेरिमां ॥ अनंतानं तमभ्यर्च्य मंडले गन्धर्पिकैः ॥ ३० ॥
 धूपैः पुष्पैः सनैर्वेद्यैः पीतालैस्तैश्च तुः शतैः ॥ तस्याग्रतो दृढं मूत्रं कुंजुमात्सुदोरकम् ॥ ३१ ॥ चतुर्दशग्रंथियुतं वा मे स्त्रीदक्षिणे पुमात् ॥ मंत्रेणानेन
 राजेन्द्रयावद्वर्षं समाप्यते ॥ ३२ ॥ अनंतं सारमहासमुद्रे मग्नान्समभ्युद्धर वा सुदेवा ॥ अनंतरूपे विनियोजितात्मा अनंतरूपाय नमोनमस्ते ॥ ३२ ॥
 अनेन दोरकं बद्ध्वा ॥ भोक्तव्यं स्वस्थमानसैः ॥ ३३ ॥ ध्यात्वा नारायणं देवमनंतं विश्वरूपिणम् ॥ ३४ ॥ भुक्त्वा चांतिव्रजे द्वेदममिदं प्रोक्तं व्रतं तव ॥
 सापिश्रुत्वा व्रतं च केशीला बद्ध्वा सुदोरकम् ॥ ३५ ॥ भर्ता तस्याः समागत्य तोददं शं महाधनाम् ॥ पाथेयशेषं विप्राय दत्त्वा भुक्त्वा तथैव च ॥ ३६ ॥
 पुनर्जगाम सा दृष्टा गोरथेन स्वमाश्रमम् ॥ भर्त्रा सहैव शनैः ॥ प्रत्यक्षं तत्क्षणादभूत् ॥ ३७ ॥ तेनानंतप्रभावेन शुभगोधनसंकुलम् ॥
 गृहाश्रमं श्रिया युक्तं धनधान्यसमायुतम् ॥ ३८ ॥ आकुलं व्याकुलं रम्यं सर्वत्रातिथिपूजनम् ॥ सापिमाणिक्यकाञ्चीभिर्मुक्ताहारविभूषिता ॥ ३९ ॥
 दिव्याङ्गवस्त्रसंछन्ना सा वित्री प्रतिमा भवत् ॥ कदाचिदुपविष्टेन दृष्टं बद्धं सुदोरकम् ॥ ४० ॥ शीलाया हस्तमूले तु साक्षे पत्रोदितं रुपा ॥

तेन कर्मविपाकेन तस्य सा श्रीः क्षयं गता ॥ ४१ ॥ गोधनं तस्करैर्नान्तं गृहं चाग्निविदाहितम् ॥ यद्यदेवागतं गेहे तत्र तत्रैव नश्यति ॥ ४२ ॥
 स्वजनैः कलहोभिर्नैव च नननैर्नैस्तथा ॥ अनन्तक्षिपदोषेण दारिद्र्यं पतितं गृहे ॥ ४३ ॥ न कश्चिद्दत्ते लोके स्तेनसाद्धयुधिष्ठिर ॥ ततो जगा
 मकौडिन्यो निवेदाद्वनगह्वरम् ॥ ४४ ॥ मनसा ध्यायते नन्तं कदा द्रष्टव्यामि केशवम् ॥ व्रतं निरञ्जनं गृहं ब्रह्मचर्यं जपन्हरिम् ॥ ४५ ॥
 विह्वलप्रथयौ पार्थ अरण्यं जनवर्जितम् ॥ तत्रापश्यन् महावृक्षं फलितं पुष्पितं तथा ॥ ४६ ॥ तमपृच्छ च यानतः कश्चिद्ब्रह्मो महादुम
 तद्ब्रह्म सोऽप्युवाच नन्तं नन्तं वैद्वयं हं द्विज ॥ ४७ ॥ एवं निरीक्षितस्तेन गां ददं शंसवत्सकम् ॥ तुण्मध्ये प्रधावंतीमितश्चेत्तश्च पाण्डव ॥ ४८ ॥
 सोऽब्रवीद्विनुके ब्रूहि यद्यनन्तस्त्वयैक्षितः ॥ गौरुवाचाथ कौडिन्यनन्तं वैद्वयं हं विभो ॥ ४९ ॥ ततो जगा माथ वने गोवृषं शाले स्थितम् ॥
 दृष्ट्वा पप्रच्छ गोस्वामिन्नन्तो लक्षितस्त्वया ॥ ५० ॥ गोवृषस्तमुवाचाथ यानन्तो वाक्षितमया ॥ ततो ब्रजन्ददं शोभ्यं पुष्करिणि द्वियम् ॥ ५१ ॥
 अन्योन्यजलकल्लोलवीचिभिः परिशीभितम् ॥ छत्रं कुमुदकहरीः कुमुदोत्पलमंडितम् ॥ ५२ ॥ सेवितं भ्रमरैर्हंसैश्चैः कारंडवैर्वकैः ॥
 तमपृच्छ द्विजो नन्तो भवद्भ्यां नोऽपलक्षितः ॥ ५३ ॥ ऊचतुः पुष्करिण्यौ तं नानन्तं विद्वहे द्विज ॥ ततो ब्रह्मन्दं शोभ्यं गृहं भृङ्गं अन्तथा ॥ ५४ ॥
 तावप्युक्तौ सुमतेन तस्यापि विनिवेदितम् ॥ नावाभ्यां वीक्षितो नन्तस्त्वानिषसादह ॥ ५५ ॥ तस्मिन्क्षणे मुनिवरे कौडिन्यब्रह्मणोत्तमे ॥
 कृपयानन्तं देवोऽपि प्रत्यक्षः समजायत ॥ ५६ ॥ वृद्धब्रह्मण रूपेण इत एहान्मुवाच तम् ॥ प्रवेक्ष्यित्वा स्वगृहं गृहीत्वा दक्षिणे करे ॥ ५७ ॥
 तां पुरीं दर्शयामास दिव्यनारिणैर्युताम् ॥ तस्यानि विविष्टमात्मानं वरसिंहासेन नृप ॥ ५८ ॥ पार्श्वस्थं शंखचक्रासिगदागरुडशोभितम् ॥
 दृश्यामास विप्राय पूर्वोक्तं विश्वरूपिणम् ॥ ५९ ॥ विभूतिर्भेदश्चानन्तमनन्तं परमेश्वरम् ॥ तं दृष्ट्वा तद्विजो नन्तमुवाच परया मुदा ॥ ६० ॥
 पापहं पापकर्महं पापात्मा पापसंभवः ॥ त्राहि मां पुण्डरीकाक्ष सर्वपापहरो भव ॥ ६१ ॥ अद्य मे सफलं जन्म जीवितं च सुजीवितम् ॥ चूतवृ
 क्षो वृषकस्तु कागौः पुष्करिणी द्वियम् ॥ ६२ ॥ गर्दभं कुञ्जरं चैव देवमे ब्रूहि तत्त्वतः ॥ अनन्त उवाच ॥ चूतवृक्षो हि विप्र सोऽपि विद्वान्यो वै दग्धवितः ॥ ६३ ॥
 विद्यादानं नोऽपि कुर्वेच्छिष्येभ्यस्तस्मात्तां गतः ॥ सागौर्वमुत्थरादृष्टानि फलाया त्वयैक्षिता ॥ ६४ ॥ सहर्षो वृषभो दृष्टो लाभार्थं यस्त्वया वृतः ॥ धर्मा

धर्मव्यवस्थानंतच्चपुष्कारिणीद्वयम् ॥ ६५ ॥ खरःक्रोधस्त्वयादृष्टःकुंजरोधमदूषकः ॥ ब्राह्मणोसावनंतोहं गुहासंसारगह्वरे ॥ ६६ ॥ इत्यु-
 क्तंतेमयासर्वविप्रगच्छपुनर्गृहम् ॥ चरानंतव्रतंतत्त्वंनववर्षाणिपंचच ॥ ६७ ॥ ततस्तुष्टःप्रदास्यामिनक्षत्रस्थानमुत्तमम् ॥ भुक्त्वाचवि-
 पुलान्भोगान्सर्वान्कामान्थपेक्षितान् ॥ ६८ ॥ पुत्रपौत्रैःपरिवृतस्ततोमोक्षमवाप्स्यसि ॥ इतिदत्त्वावरोदेवस्तत्रैवांतरधीयत ॥ ६९ ॥
 कौडिन्योप्यागतोहेचचारानंतसद्गतम् ॥ शीलयासहधर्मात्माभुक्त्वाभोगान्मनोरमान् ॥ ७० ॥ अंतेजगामचस्वर्गनक्षत्रंचपुनर्वसुम् ॥ कल्प-
 स्थायीचसंभूतोदृश्यतेद्यापिसज्जलन् ॥ ७१ ॥ अनंतव्रतधर्मेणसम्यक्चर्चोनेकौरव ॥ एतत्तेकथितंपार्थव्रतानामुत्तमंव्रतम् ॥ ७२ ॥ यत्कृत्वास-
 र्वपापेभ्योमुच्यतेनात्रसंशयः ॥ ७३ ॥ येचशृण्वंतिसततंवाच्यमाननरोत्तमांतिस्वैर्पापनिमुक्तायास्यंतिपरमांगतिम् ॥ ७४ ॥ संसारसागरगुहां-
 मुसुखंविहर्तुवांछंति यत्कुलुद्रवशुद्धसत्त्वाः ॥ संपूज्यतेतत्रिभुवनेशमनंतदेवंबभ्रंतंतिदक्षिणकरैरदारकंमे ॥ ७५ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे-
 उत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेअनंतचतुर्दशीव्रतंनमचतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ६४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ लोकेप्रसिद्धाःश्रूयंतेश्रव-
 ण्योनामदेवताः ॥ एताःकाःकिंचकुर्वन्तिधर्मचासांब्रवीहिमे ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ विद्यंतेदेवताःपुण्याःश्रवण्योनामपांडव ॥
 ब्रह्मणाप्रथमंमृष्टानियोगंचजनेकृतम् ॥ २ ॥ योगंवदतिलोकैस्मिञ्छुभंवाप्यथवाशुभम् ॥ श्राणयंतिहितंशीघ्रं ब्रह्मणाःकर्मगोचरम् ॥ ३ ॥
 जातास्त्रिलोकैःपूज्यास्तुनियमेनप्रजायते ॥ दूराच्छ्रवणविज्ञानंदूरादर्शनगोचरम् ॥ ४ ॥ तासामस्तीहसाशक्तिरचिन्यतर्कहेतुभिः ॥
 नैरस्तुष्टैश्चयत्प्रोक्तकार्यैरस्यकारणात् ॥ ५ ॥ तंशृण्वंतियतःपार्थनैकाश्रावणिकामताः ॥ यथादेवायथादेव्याथविद्याधरानराः ॥ ६ ॥
 यथाहिसिद्धगन्धर्वानागाःकिंपुरुषाःखगाः ॥ राक्षसाश्चपिशाचाश्चेदवानामष्टयोनयः ॥ ७ ॥ तथैताःपुण्यनामानोवेद्याःश्रावणिकाःस्मृताः ॥
 ताःसमुद्दिश्यकर्तव्यंव्रतंनारिणैरिह ॥ ८ ॥ किंतुतासांमहेश्वरंशृणुव्रतंसंयमनंतदा ॥ आग्रायधूपंक्वांत्रजलंचगन्धमेवच ॥ ९ ॥
 दातव्यंपुनरन्यासांनारीणांभोज्यपारणा ॥ अदत्त्वायदिमृत्युःस्यादंतरालेपिपांडव ॥ १० ॥ तदालभ्यहैर्ग्रस्तालगाह्युपरिकारटम् ॥
 सफेनिलैर्मुखैर्द्रोक्ष्यंतेनीचदुःखिताः ॥ ११ ॥ श्रूयंतेहिपुरापापार्थप्रथिव्यानंह्योनृपः ॥ तस्यभार्यामहादेवीजयश्रीर्नामभारत ॥ १२ ॥

प्रत्यक्षरूपसंपन्नादर्शनयितराशुभा ॥ पीवरोरुस्तनाश्यामामृदुकुञ्चितमृद्वजा ॥ १३ ॥ शब्दगद्गदसंभाषामत्तमातंगामिनी ॥
 यथारूपातथाशीलासतीचेष्टामहीतले ॥ १४ ॥ साकदाचिह्नतास्नातुंगगायांसाश्रमेमुनेः ॥ वसिष्ठस्यददशार्थसर्त्तभार्यामरु
 धतीम् ॥ १५ ॥ भोजयतिमुनीनांतुपत्योनानाब्रभोजनैः ॥ तयाचप्रणिपत्याथपृष्टाद्व्यामहासती ॥ १६ ॥ पूज्यंभगव
 तिश्रीहिकिमेतद्भक्तमुच्यते ॥ अरुन्धत्युवाच ॥ जयश्रियेशुण्डवत्वंनाम्राश्रवणिकाव्रतम् ॥ १७ ॥ एतद्भर्त्रासमाख्यातंवसिष्ठेनमहर्षिणा ॥
 गृढं ब्रह्मर्षिर्ष्वसुपतिव्रतकंशुभम् ॥ १८ ॥ गच्छवातिष्ठवाराह्यितवातिथ्यंकरोम्यहम् ॥ एवमुक्ताजयश्रीस्तुभोज्येतस्मिन्यदृच्छ
 या ॥ १९ ॥ बुभुजेसापितत्रैवअरुन्धत्याकृतादरात् ॥ भुक्त्वाचम्यजगामाथस्वपुरं परमेश्वरम् ॥ २० ॥ कालेनविस्मृतं तस्यास्तद्व्रतं तस्य भोजने ॥
 ततस्तुसमयपूर्णेभ्रियमाणामहासती ॥ २१ ॥ जयश्रीर्वधरांगंतुकुर्वाणकंठगद्गदम् ॥ फेनं लालविलादक्रादुह्रिंतीमुहुमुहुः ॥ २२ ॥
 स्थितापंचदशाहानिबीभत्सादारुणानना ॥ ततःषोडशमेप्रोप्तेदिनेस्वयमरुंधती ॥ २३ ॥ प्रतिश्याभ्यंतरं पूर्णताराह्नीमालेक्यच ॥
 नहुषायसमाचख्यौयदुक्तंश्रवणीव्रते ॥ २४ ॥ तच्छ्रुत्वानहुषोराजादुर्तंभोज्यंप्रचक्रमे ॥ यथोक्तं तदरुन्धत्यायज्ञयावदभीप्सितम् ॥ २५ ॥
 दत्त्वाचकरकानक्षौतामुद्दिश्यजयश्रियम् ॥ क्षणाजगामपञ्चत्वंकरकाणांप्रदानतः ॥ २६ ॥ जगामशकलोकंसाविमानेनकंवर्चसा ॥
 दोधूयमानाचमरैः स्तूयमानासुरासुरैः ॥ २७ ॥ ॥ शुधिष्ठिरुवाच ॥ मार्गशीर्षादिमासेषुद्रादशस्वपिपांडव ॥ द्रव्यप्राप्तिश्चभक्तिश्चदान
 कालेप्रशस्यते ॥ २८ ॥ भुक्त्वायज्ञेचतुर्दश्यामष्टम्यांवायुधिष्ठिर ॥ व्रतीक्ष्मात्वातुपूर्वाह्नेनद्यादौविमलेजले ॥ २९ ॥ आमंत्रयेद्दशैकैका
 नारीगौरीस्वर्हूपिणीः ॥ यदाचाराः सुवेषाश्चब्राह्मण्यावास्वगत्रजाः ॥ ३० ॥ द्वादशब्राह्मणस्तत्रवेदवेदांगपारागां ॥ मंत्रज्ञानितिहासज्ञानु
 पशांताञ्जितेन्द्रियात् ॥ ३१ ॥ सर्वदद्याद्विधोनेनपादक्षालनपूर्वकम् ॥ चंदनेनसुगन्धेनपुष्पघृषादिनातथा ॥ ३२ ॥ शीवासूत्रकसिंदूरकुं
 कुमेनचभूषयेत् ॥ तासामग्रेप्रदातव्यावर्द्धन्योद्वादशैवतु ॥ ३३ ॥ अच्छिद्राजलपूर्णस्तुवृत्ताः सुत्रवेष्टिताः सोहालकादिभिश्छन्नाः पुष्पमा
 लाविभूषिताः ॥ ३४ ॥ चंदनेनसमालब्धाः साहिरण्याः पृथक्पृथक् ॥ तन्मध्येवर्द्धनीचैकास्वकेशीर्षेनिवेशयेत् ॥ ३५ ॥ स्थित्वामण्डलकमध्य

यजमानः स्वयंतद ॥ यद्बाल्ये यच्च कौमारे वा ऋके वापि त्यक्तम् ॥ ३६ ॥ तत्सर्वनाशमायातु पितृदेवर्षिणां नृणाम् ॥ इमामेसमयं स्वर्णतारयस्व भ
वार्णवात् ॥ ३७ ॥ अद्याहं तुमिच्छामि विष्णोः पदमनुत्तमम् ॥ एवमस्त्विति ताब्रूयुः स्त्रियः सर्वायुधिष्ठिर ॥ ३८ ॥ ततो ब्राह्मणमाहूय यजमान
इदं वदेत् ॥ ब्रूहि ब्राह्मणयन्मे त्वमघं येन क्षयं व्रजेत् ॥ ३९ ॥ उत्तीर्य श्रावणं भासं सत्तारयसांप्रतम् ॥ उत्तारयी तमंत्रेण ब्राह्मणो वर्धनी
चताम् ॥ ४० ॥ उपोष्य शिरसा देव्याः समुत्तीर्य रुह्मन् ॥ कटुकं निववृक्षं वा तोमशुकमारुह ॥ ४१ ॥ ततो गच्छ महदेवं श्रवणे श्रवणोत्तमे ॥
वर्धनकोत्तारणमंत्रः ॥ एवं ताः समयं प्रोक्त्वा दत्त्वा शीर्वचना निच ॥ ४२ ॥ तां वर्द्धनिकामेकान्ते विप्राय प्रतिपादयेत् ॥ गृहीत्वा करकान्नाय्या
व्रजेयुः स्वेषु वैदमसु ॥ ४३ ॥ यजमानोऽपियाता सुयथेष्टं काममाचरेत् ॥ एवमाचरेत्ते पार्थ श्रावणी व्रतमादरात् ॥ ४४ ॥ तस्य काले तु सं
प्राप्ते सुखं नृत्तुः प्रजायते ॥ निर्व्याधिनीरुजो भोगी स्थित्वा स्थित्वा शतं सुखम् ॥ ४५ ॥ पुत्रपौत्रसमृद्धौ भुक्त्वा मर्त्यसुखानि च ॥ रुद्रलोकम्
वाप्नोति सोमलोकं स गच्छति ॥ ४६ ॥ स्त्रीणां तुल्यं सहीनोऽपि व्रती व्रतफलं भवेत् ॥ गौरीभोज्येषु दत्तेषु एकादशमुयत्फलम् ॥ ४७ ॥
तदेकेनापि लभते पार्थ श्रावणिका व्रते ॥ भक्त्या गच्छति तेलोकां चिह्नं सुखमादरात् ॥ ४८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि
श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे श्रावणिका व्रतं नाम पंचमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ अथ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अथ नक्तोपवासस्य विधानं शृणु पांडव ॥ येन
विज्ञातमात्रेण नरो मोक्षमवाप्नुयात् ॥ १ ॥ येषु तेषु च मासेषु शुक्लपक्षे च तु देशीम् ॥ ब्राह्मणं भोजयित्वा तु प्रारभेत्तु ततो व्रतम् ॥ २ ॥ मासि मा
सि भवंति द्वावष्टम्यौ च चतुर्दशी ॥ शिवार्चनरतो भूत्वा शिवध्यानैकमानसः ॥ ३ ॥ वसुधाभाजनं कृत्वा भुञ्जीयान्नक्तभोजनम् ॥ उपवा
सात्परं भैक्ष्यं भैक्ष्यात्परमयाचितम् ॥ ४ ॥ अयाचितात्परं नक्तं तस्मान्नक्तं न भोजयेत् ॥ देवैश्च्युतं पूर्वोक्तं मध्याह्ने मुनिभिस्तथा ॥ ५ ॥
अपराह्णे च पितृभिः संध्यायां शुद्धाकादिभिः ॥ सर्वलोकानतिश्रम्य नक्तभोजी सदा भवेत् ॥ ६ ॥ हविष्यभोजनं स्नानं सत्यमाहारलाघवम् ॥
अशिकार्यं मधःशय्या नक्तभोजी सदा भवेत् ॥ ७ ॥ एवं संवत्सरस्य अतिव्रतं पूर्णस्य सर्पिषः ॥ पूर्णकुंभोपरि स्थाप्य पूजयेच्च मुशोभने ॥ ८ ॥
कपिलापंचगव्येन स्नानं तथाप्येन मृन्मयं शिवम् ॥ फलं पुष्पं यवक्षीरं दधि दूर्भां कुरांस्तथा ॥ ९ ॥ तत्कुंभांश्च जलोन्मिश्रमर्घमष्टाङ्गमुच्यते ॥

शिरसाधारयित्वा तु जातकृत्वा महीतले ॥ १० ॥ महादेवाय दातव्यं धूपं पयथाक्रमम् ॥ भक्ष्योदनैर्बलिं कृत्वा प्रणम्य परमेश्वरीम् ॥ ११ ॥
 धेनुं वा दक्षिणां दद्याद्दूषं वा पिधुरधरम् ॥ श्रोत्रियाय दरिद्राय कल्पव्रतविदाय च ॥ १२ ॥ यो ददाति शिवे भक्त्या तस्य पुण्यफलं शृणु ॥
 विमानमर्कप्रतिमं हंसयुक्तमलंकृतम् ॥ १३ ॥ आरूढोऽप्सरसांगीतैर्यातिरुद्रालये सुखम् ॥ स्थित्वारुद्रस्य भवने वर्षकोटिशतत्रयम् ॥
 ॥ १४ ॥ इह लोके नृपश्रेष्ठ ग्रामलक्षेश्वरो भवेत् ॥ १५ ॥ यश्चाष्टमीषु च शिवा सुचतुर्दशीषु नक्तं समाचरति शाल्वविधानदृष्टम् ॥
 स्वर्गगणकलरवाकुलितं विमानमारुह्य यातिसुखेन सुरेशलोके ॥ १६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसं
 वादेषणवर्तितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ॐ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ १ ॥ शृणुष्व अविहतिराजन्वक्ष्ये माहेश्वरव्रतम् ॥ त्रिषु लोके
 शुविरुह्य तं नाम्ना शिवचतुर्दशी ॥ १ ॥ मार्गशीर्षत्रयोदश्यां सितायामेकमुद्गरः ॥ मासेष्वन्येषु वाराजन्पार्थ एव न कारयेत् ॥ २ ॥
 चतुर्दश्यां निराहारः समभ्यर्च्य मेहेश्वरम् ॥ सौवर्णवृषभं दत्त्वा वक्ष्यामि च परऽहनि ॥ ३ ॥ एवं नित्यमकृतुस्त्वा प्रातरुत्थाय मानवः ॥
 कृतस्नानजपः पश्चादुभया सह शंकरम् ॥ ४ ॥ पूजयेत्कुसुमैः शुक्लैर्गन्धधूपानुलेपनैः ॥ पादौ नमः शिवायेति शिरःसर्वात्मने नमः ॥ ५ ॥
 ललाटं तु त्रिनेत्राय नेत्राणि हरये नमः ॥ मुखमिन्दुमुखोयेति तथे शानाय चोदरम् ॥ ६ ॥ पार्श्वौ चानंतधर्मा यज्ञानरूपयवैकटिम् ॥
 ऊरूचानन्त्यवैराग्या जनुनीचा चैव ध्रुवः ॥ ७ ॥ प्रधानाय नमो जघनगुल्फौ व्योमात्मने नमः ॥ व्योमव्योमात्मा रूपपायपृष्ठमभ्यर्चयेन्नरः ॥ ८ ॥
 नमः सृष्ट्यै नमस्तुष्ट्यै पार्वतीचापि पूजयेत् ॥ ततश्च वृषभैर्हममुदकुंभसमन्वितम् ॥ ९ ॥ शुक्लमाल्यां वरयुतं पञ्चरत्नं विभूषितम् ॥ भक्ष्यैर्नाना
 विधैर्भुक्तं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ १० ॥ ग्रीयतां दिवदेवोऽत्र सद्योजातः पिनाकधृक् ॥ पृषदाज्यं च प्राश्य स्वपेद्रूमा बुद्धिमुखः ॥ ११ ॥ पञ्चद
 श्यां ततः प्रातः सर्वमेतत्समाचरेत् ॥ तर्पयित्वा ततोन्नन ब्राह्मणाञ्छक्तिः शुभान् ॥ १२ ॥ सुहृत्पदाति साहितः पश्चादुज्जीतवायतः ॥
 ततः कृष्णचतुर्दश्यामेतत्सर्वसमाचरेत् ॥ १३ ॥ चतुर्दशीषु सर्वाङ्कुर्यान्ध्रुवदर्वचनम् ॥ ये च मासे विशेषाः स्युस्तान्निबोधकमादिह ॥ १४ ॥
 मार्गशीर्षदिमासेषु स्वपन्नैतानुदरियेत् ॥ शंकराय नमस्तुभ्यं नमस्ते करवीरक ॥ १५ ॥ त्र्यम्बकाय नमस्तुभ्यं मेहेश्वरमतः परम् ॥ नम

स्तेऽस्तुमहादेवस्थानवेचततः परम् ॥ १६ ॥ नमःपशुपतेनाथनमस्तेऽंभवेनमः ॥ नमस्तेपरमानंदनमः सोमार्द्धधारिणे ॥ १७ ॥
 नमोभीमायचोग्रायत्वाहंशरणगतः ॥ गोमूत्रं गोमयक्षरिंदधिसर्पिः कुशोदकम् ॥ १८ ॥ पंचगव्यं तथा बिल्वं यवागूक्षरिवारिजम् ॥
 तिलांश्च कृष्णांश्च विधत्वा शयित्समुदाहृतम् ॥ १९ ॥ प्रतिमासं चतुर्दश्यामैकं प्राशनं स्मृतम् ॥ मंदारैर्मालतीभिश्च तथा धत्तूरकैरपि ॥ २० ॥
 सिंदुवारशौकैश्चमल्लिकाकुब्जपाटलैः ॥ अर्कपुष्पैः कंदैश्चैव शतपत्रैस्तथा तप्लैः ॥ २१ ॥ करवीरैश्च राजेंद्रतथा पूज्यामहेश्वरः ॥
 एकैकनचतुर्दश्यामचयेत्पार्वतीपतिम् ॥ २२ ॥ पुनश्च कार्तिके मासि संप्राप्ते तप्येद्विजान् ॥ अत्रैर्नानाविधैर्भक्ष्यैर्वस्त्रैर्माल्याविभूषणैः ॥
 ॥ २३ ॥ कृत्वानीलवृषोत्सर्गं श्रुत्युक्तविधिनारः ॥ उमामहेश्वरहंमंषु भंगवासाह ॥ २४ ॥ सुक्ताफलाष्टकयुतं सितनेत्रपटावृतम् ॥
 सर्वोपस्करयुक्तायां शय्यायां विनिवेदयेत् ॥ २५ ॥ उदकुंभयुतं तद्वच्छालितं दुलसं युतम् ॥ स्थाप्य विप्राय शंताय वेदव्रतपराय च ॥ २६ ॥
 ज्येष्ठसामविदेदयं नच कुर्वीते क्वचित् ॥ अव्यंगगायसौम्यासदाकल्याणकारिणे ॥ २७ ॥ सपत्नीकाय संपूज्यमाल्यवस्त्राविभूषणैः ॥
 न वित्तशार्ङ्गं कुर्वीत कुर्याच्छोभात्पतत्यधः ॥ २८ ॥ अनेन विधिनान्यस्तु कुर्याच्छिवचतुर्दशीम् ॥ सोऽश्वमेधसहस्रस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ २९ ॥
 ब्रह्महत्यादिकं पापं यदत्रा मुत्र वा कृतम् ॥ पितृभिर्मातृभिर्वा पितृत्सर्वनाशमाप्नुयात् ॥ ३० ॥ दीर्घायुरारोग्यकुलाभिवृद्धिरत्राक्षयान्यत्र चतुर्भुजत्व
 म् ॥ गणाधिपत्यं दिविकल्पकोटस्त्वर्गवासित्वापदमतिशंभोः ॥ ३१ ॥ न बृहस्पतिरप्येतन्नरस्य फलं मिदो न पितामहोऽपि वक्तुम् ॥ न च सिद्धगणोऽ
 प्यलंनवाहं यदिति ह्यनुत कोप्यपि वक्त्रे ॥ ३२ ॥ भवत्यमरवल्लभः पठति यः स्मरेद्वासदाशृणोत्यपि विमत्सरः सकलपापनिर्मोचनम् ॥ इमां शिवचतु
 र्दशीममरकामिनीकोटयः स्तुवंति दिवि नंदिताः किमु समाचरेद्यः सदा ॥ ३३ ॥ यापार्थनरि कुरुतेऽतिभक्त्या भर्तारमापृच्छयशुभं गुरुं वा ॥ सा
 पि प्रसादात् परमेश्वरस्य परंपरं दयाति पिनाकपाणेः ॥ ३४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे शिवचतुर्दशव्रतनाम
 सप्तनवतितमोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ तथा सर्वफलत्यागमाहात्म्यं शृणु भारत ॥ यदक्षयं परलोके सर्वकामफलप्रदम् ॥ १ ॥

मार्गशीर्षशुभेमासिचतुर्दश्याधृतव्रतः ॥ आरंभेशुक्लपक्षस्यकृत्वाब्राह्मणवाचनम् ॥ २ ॥ अन्येष्वपि तु मासेषु अष्टम्यां न रसत्तम् ॥
 सदक्षिणापायेन शक्तितः पूजयेद्द्विजान् ॥ ३ ॥ अष्टादशानां ध्यानानामन्यत्र फलमूलकम् ॥ वर्जयेदब्दमेकं तु विधिना पथकारकम् ॥ ४ ॥
 ततः संवत्सरस्य तिसृचतुर्दश्यष्टमीषु च ॥ अशक्तश्च व्रतं कर्तुं सहस्रैव प्रमुच्यते ॥ ५ ॥ सौवर्णकारयेद्द्रुद्रं धर्मराजं तथैव च ॥ कूष्माण्डमातु
 लुंगं च वृतांकं पन संतथा ॥ ६ ॥ आभ्राप्रातः कपित्थं च कालिं सर्वैवारुहम् ॥ श्रीफलं सवटाश्च त्वजं वीरं कदलीफलम् ॥ ७ ॥ बदरं दाडिमं शतत्याका
 र्याण्येता निषोडश ॥ मूलकामलं जंबू पुष्करं कर्मदकम् ॥ ८ ॥ उदुंबरं नालिकेरं द्राक्षा च बृहती द्वयम् ॥ कंकाली का कतुंडारि करी कुटजं श
 मी ॥ ९ ॥ रौप्याणि कारयेच्छस्य फलानीमानि षोडश ॥ ताम्रं तालफलं कुर्वाद्गस्त्य फलमेव वा ॥ १० ॥ पिंडारि कंच यखजू रं तथा सूरण कंदक
 म् ॥ पन संलकुचं चैव कर्कटं तिडितथा ॥ ११ ॥ चित्रा वल्ली फलं तद्रूटं शालमालिका फलम् ॥ मधूकं कारवे लंच वल्ली गुदपटोलकम् ॥ १२ ॥
 कारयेच्छक्तिं तोषीमान् फलान्येता निषोडश ॥ उदकुं भद्रयं कुर्वाद्धान्योपरि सवाससम् ॥ १३ ॥ पक्षपात्रद्वयोपेतं यमरुद्रसमन्वितम् ॥ धेन्वासह
 वशांताय विप्रायथ कुटुंबिने ॥ १४ ॥ सपत्नीकाय संपूज्य पुण्ये हनि निवेदयेत् ॥ यथा फलेषु सर्वेषु वसंत्य मरकोटयः ॥ १५ ॥ तथा सर्वफल
 त्यागाच्छिवे भक्तिः सदा स्तुमे ॥ यथा शिवश्च धर्मश्च सदान्त फलप्रदौ ॥ १६ ॥ तद्युक्त फलदानेन तौ स्यातां भिवप्रदौ ॥ यथा फलाना
 कामस्य शिवभक्तस्य सर्वदा ॥ १७ ॥ यथानंत फलावाप्तिरस्तु जन्म निजमनि ॥ यथा भेदं न पश्यामि शिवविष्णवर्कपद्मजाम् ॥ १८ ॥
 तथा ममास्तु विश्वात्मा शङ्करः शङ्करः सदा ॥ इत्युच्चार्य च तत्सर्वमलंकृत्या विभूषणैः ॥ १९ ॥ शक्तश्चेच्छयनं दद्यात्सर्वोपस्करं संयुतम् ॥
 अशक्तस्तु फलान्येव यथोक्ता निविधानतः ॥ २० ॥ तथा दुकुं भसहितौ शिवधर्मौ च कानौ ॥ विप्राय दत्त्वा भुञ्जीत तैलक्षारविर्वर्जितम् ॥ २१ ॥
 अन्यानि पथि यथा शस्य भोजयेद्द्विजपुङ्गवान् ॥ न शक्नोति विहातुं चेत्सर्वाण्यापि फलान्युत ॥ २२ ॥ एकमेव परित्यज्य तदित्थं प्रतिपादयेत् ॥
 एतस्य गव्रतानां तु गवैष्वेष्णवयोगिनाम् ॥ २३ ॥ शस्तं सर्वफलत्यागं व्रतं वेदविदो विदुः ॥ नारीभिश्च यथा शस्यार्कतं व्यंजसत्तम् ॥ २४ ॥
 नैतस्मादपरांश्चिदहलोकैः परत्र च ॥ व्रतमस्ति मुनिश्रेष्ठयद्व्रतं तत्फलप्रदम् ॥ २५ ॥ सौवर्णरौप्यताम्रेषु यावंतः परमाणवः ॥ भवंति चूर्यमाणे

पुफलेषु नृपसत्तम ॥ २६ ॥ तावद्युगसहस्राणि रुद्रलोके महीयते ॥ २७ ॥ एतत्समस्तकलुषापरहरं जनानामाजीवनयमनुजेश्वरसर्वदास्यात् ॥
 जन्मान्तरेष्वपि पुत्रकलत्रदुःखमाप्नोति धामसपुरंदर एव जुष्टम् ॥ २८ ॥ यो वा शृणोति पुरुषो लपधनो रोवा यो ब्राह्मणस्तु भवनेषु चार्थिका
 णाम् ॥ पापैर्विमुक्तश्च परत्र पुरं सुरारोरे नंदं कृत्परमुपैति नरेन्द्रसोपि ॥ २९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णशुधिष्ठिर
 संवादफलत्यागचतुर्दशीव्रतवर्णननामाष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ६३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पूर्णमासी महाराज नसौ
 मस्य दयितातिथिः ॥ पूर्णमासो भवेद्यस्यां पौर्णमासी ततः स्मृता ॥ १ ॥ पौर्णमास्यां च संजातः संग्रामो जयलक्षणः ॥ सोमस्या रिवुधैः सार्द्धं
 सर्वसत्त्वभयंकरम् ॥ २ ॥ तारायां चन्द्रमाः सक्तस्तस्या भर्ता बृहस्पतिः ॥ तयो रभून्महायुद्धं भार्याकृत्येषु ते पुरा ॥ ३ ॥ शुधिष्ठिर उवाच ॥
 ताराकस्य सुता कस्मात्स कुद्धः ससुरारिह ॥ सोमेन सह संग्रामं चक्रैव क्रगदाधर ॥ ४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ प्रजापते रभूत्कन्या तारावृत्रस्य चा
 नुजा ॥ तां बृहस्पतये प्रादात्पृथिव्या मे कसुंदरीम् ॥ ५ ॥ देवाचार्या यसा भार्या त्वनिर्देया तया विधा ॥ रूपेणाभ्यां रूपवती सानिर्धूयव्य
 वस्थिता ॥ ६ ॥ बृहस्पतिं पर्यचरद्यथा चान्याः स्त्रियः क्वचित् ॥ तां ददर्श यतापां गीतं त्वर्गो चारुहासिनीम् ॥ ७ ॥ शीतां शुर्दशना देव
 कामस्य वशमीयिवान् ॥ आवभाषे च मधुरं तरेण ह्येहिमाचिरम् ॥ ८ ॥ इंगिता कारकुशला तारा सोमस्य चेष्टितम् ॥ बुद्धशुद्धिमथो
 तन्वी प्राहेदं मधुराक्षरम् ॥ ९ ॥ मुने रंगिरसः पुत्रस्त्वं च सोम्योऽसि सोमराट् ॥ अंगिरसो मुनेर्वीरक्षुषा हमुचितं नते ॥ १० ॥ सहसौभ्येन
 यो योगस्तव सिद्धोऽद्भुतो महान् ॥ अगिरास्त्वां किल पुरा ससुरासुराक्षसैः ॥ ११ ॥ राजत्वे स्थापयामासैनैतत्समरसि किंविधो ॥ कथमद्य निशा
 नाथ ह्यनगेनासि पीडितः ॥ १२ ॥ तस्माद्भवीमि सिद्धयै तरोचये वटितं कुरु ॥ परवत्यस्मि भद्रतेन गम्यास्मि बुधोत्तम ॥ १३ ॥ एवमु
 क्तस्तथा चासौ न चैतत्कृतवांस्ततः ॥ गृहीत्वा कर्षयामास सोमोऽनंगवशीकृतः ॥ १४ ॥ बृहस्पतिस्तु तां ज्ञात्वा सतंसोममगर्हयत् ॥ प्रेष
 यिष्यति मे भार्यास्त्वयमेव ममांतिकम् ॥ १५ ॥ एवं चिरेण विज्ञाय बृहस्पतिरुदरधीः ॥ नाससादस्वकां भार्या रौषात्प्रस्फुरिताधरः ॥ १६ ॥
 आचर्यो स र्षो मिन्द्राय सोमस्येदं विचेष्टितम् ॥ इन्द्रः समाह्वयामासे देवान्पि गणान्तथा ॥ १७ ॥ नसो भोगणथामास ततोऽबुध्यत देवराट् ॥

आकार्यत्रिदशान्सर्वानाचख्यौचन्द्रचेष्टितम् ॥ १८ ॥ तच्छ्रुत्वादेवगंधर्वाःक्रोधान्धाःशुब्धमानसाः ॥ प्रगृहीतप्रहरणारथानारुहःस्व
 कान् ॥ १९ ॥ सोमोऽपिदिवान्सद्योधाञ्जात्वासुकृतनिश्चयान् ॥ दैत्यदानवरक्षांसिसमानियव्यवस्थितः ॥ २० ॥ आरुह्यचरथश्रे
 ष्ठयुद्धायैवमनोदधे ॥ प्रवृत्तंसुमहद्युद्धंशरतोमरकंपनैः ॥ २१ ॥ कौणपैक्ष्मासुरैःशूलैर्देवानवरुणम् ॥ सतेपांसुमहद्युद्धंदत्वाता
 रागणाधिपः ॥ २२ ॥ बभंजदेवान्सेन्द्रांश्चाहिमवृष्ट्याक्षपाकरः ॥ सजित्वादेवगन्धर्वान्सोमोराज्यसत्तम ॥ २३ ॥ श्रियापरम
 यायुक्तोयथानन्योहविर्भुजाम् ॥ देवाश्चनिर्जितास्तेनसोमोनामिततेजसा ॥ २४ ॥ आजगमुःशरणंदेवंशरण्यंस्वर्गवासिनाम् ॥
 इन्द्रःसर्वसमाचख्योसोमस्येहविचेष्टितम् ॥ २५ ॥ श्रुत्वाकुद्धोहर्षोकिशारुह्यगरुडरुषा ॥ गृहीत्वाचांगुधंश्रेष्ठयुद्धायैवमनोदधे ॥
 ॥ २६ ॥ प्रकर्तुंसुमहद्युद्धंचक्रशांगिगदाधरः ॥ जगामविबुधैःसार्धसोमस्यापरिरोषितः ॥ २७ ॥ विष्णुंविदित्वासंप्राप्तंसोमोदेत्यग्नैः
 सह ॥ युद्धायसमरामर्षीस्थितःप्रध्माप्यवारिजम् ॥ २८ ॥ सजित्वादेवसंघातंसंद्रवायुपुरस्सरम् ॥ विष्णुनासहसंयुक्तःशस्त्रास्त्रै
 रमुभोजनैः ॥ २९ ॥ यदानासावुपरमेद्युद्धायसहविष्णुना ॥ तदाऽऽदेरुषाविष्णुश्चक्रंक्रोधसमन्वितः ॥ ३० ॥ अथाहब्रह्मादेवे
 शमजितंविष्णुमव्ययम् ॥ योऽसौमेघप्रपुष्टांगंयत्त्वाविचिमिवोदधत् ॥ ३१ ॥ नास्तिवध्यंत्रिभुवनेचक्रस्यास्यतवानव ॥ सोमोद्विजा
 धिपत्येचमयासमाभिर्बोचितः ॥ ३२ ॥ तस्माद्यद्युच्यतेदेवकार्येऽस्मिन्ताद्विधीयताम् ॥ अथाहभगवान्विष्णुःसुरब्रह्मर्षिसन्निधौ ॥ ३३ ॥
 सिनीवालीकुहूनामतस्यानष्टःक्षपाकरः ॥ विनष्टोऽपिपुनर्जन्मप्राप्स्यतीतिनसंशयः ॥ ३४ ॥ राकांचातुमतीप्राप्यवृद्धिरस्यभविष्यति ॥ आ
 प्यायितश्चश्रुत्युक्तैःपितृपिण्डैःसमंत्रकैः ॥ ३५ ॥ ब्राह्मणैर्हव्यकव्यानिदेवेभ्यःप्रापयिष्यति ॥ वृद्धिःकृष्णेनचैवास्यनचजतस्यभूयसी ॥ ३६ ॥
 एवमेवविधिर्हृष्टस्तस्याप्यायनमेवमे ॥ अमोघस्यनमोघत्वंभविष्यतिकदाचन ॥ ३७ ॥ शप्तश्चसोमोदक्षेणसचावश्यंभविष्यति ॥ सुदर्शन
 स्यचप्रीतिरेवमेवभविष्यति ॥ ३८ ॥ एवमस्त्वितिदेवेशयद्रवान्ब्रवीषिवै ॥ ब्रह्माप्रोवाचसोमंतुविनीतवदुपस्थितम् ॥ ३९ ॥ अर्पयस्व

गुरोर्भार्यानकार्यपुनरीदृशम् ॥ सतथोक्तःसमानीयददौताराबृहस्पतेः ॥ ४० ॥ पुनरूचेशशीस्पर्शंशृण्वतात्रिदिवौकसाम् ॥ अस्यांगभो
 मदीयोऽयंयदपत्यममैवतत् ॥ ४१ ॥ बृहस्पतिरथोवाचमयिगर्भःसमाहितः ॥ क्षेत्रमदीयेचोत्पन्नस्तस्मात्सममपुत्रकः ॥ ४२ ॥ उक्तं
 चवेदशास्त्रज्ञैर्ऋषिभर्द्धर्मदार्शिभिः ॥ उप्तंवाताहृतंबीज्यस्यक्षेत्रेप्ररोहति ॥ ४३ ॥ क्षेत्रिणस्तस्यतद्बीजनंबीजफलभागभवेत् ॥ सम्यगु
 क्तंनभवतांशार्कःप्राहतत्वावेत् ॥ ४४ ॥ माताभस्त्रापितुःपुत्रोयेनजातःसएवसः ॥ इतिपौराणिकाःप्राहुर्मुनेयोनयचक्षुषः ॥ ४५ ॥
 विवदंतौनिवार्यथब्रह्माप्रोवाचतांवधूम् ॥ शनैरेकांतमानीयगर्भोयंकस्यशंसमे ॥ ४६ ॥ एतदुक्तवतीताराद्वियानोवाचकैचन ॥
 उत्ससर्जक्षणाद्गर्भभाभासितसुरालयम् ॥ ४७ ॥ तमुवाचततोब्रह्मापुत्रकस्यसुतोभवान् ॥ सोमस्याहंसुतोब्रह्मन्नितीतथ्यमयोदितम् ॥ ४८ ॥
 बुधोऽयंविबुधाःप्राहुःसर्वज्ञानविदांवरः ॥ गृहीत्वापुत्रकंसोमोजगामस्वंनिवेशनम् ॥ ४९ ॥ गुरुगृहीत्वास्वांभार्याजगामभवनंशनैः ॥
 सोमोऽपितनयंलब्ध्वाहर्षव्याकुलमानसः ॥ ५० ॥ पौर्णमासीसमाख्याताप्राप्तपूर्णमनोरथा ॥ प्राप्तःपुत्रोमयाह्वस्यांलब्धश्चविजयस्तथा ॥ ५१ ॥
 तस्मादेनामुपासिष्येविधिनाव्रततत्परः ॥ एवमन्योऽपिपूर्णांशःपूर्णलक्षणः ॥ ५२ ॥ योमामक्यातिथौभक्त्याविधिवत्पूजयिष्यति ॥
 तस्यप्रसादाभिमुखःसर्वकामप्रदोद्वहम् ॥ ५३ ॥ एवमेधातिथिःपार्थसोमस्यदयिताशुभा ॥ पौर्णमासीसमाख्यातापूर्णांमासोभवेद्यथा ॥ ५४ ॥
 तदस्यांशोतसिस्नात्वासंतर्प्यपितृदेवताः ॥ आलिख्यमंडलेसोमंनक्षत्रैःसहितंविमुम् ॥ ५५ ॥ पूजयेत्कुसुमैर्द्वैतैर्वैधैर्घृतपाचितैः ॥
 शुक्लाक्षतैःशुक्लवस्त्रैःपूजयित्वाक्षमापयेत् ॥ ५६ ॥ शाकाहरणमुन्यन्नैर्नक्तंभुञ्जीतवाग्यतः ॥ वसंतबांधवविधोशीतांशोस्वस्तिनःकुरु ॥ ५७ ॥
 गगनार्णवमाणिक्यचन्द्रदाक्षायणीपते ॥ पक्षपक्षेणैर्मस्यांविधिरेषप्रकीर्तितः ॥ ५८ ॥ कृष्णपक्षेऽपिपयःकश्चिच्छूद्रावाचैव्रतीभवेत् ॥
 तस्याप्येषविधिःप्रोक्तःसर्वसौख्यप्रदायकः ॥ ५९ ॥ अमावास्यातिथिरियंपितृणांदायितासदा ॥ अस्यांदंतंपस्तंसंपितृणामक्षयंभवेत् ॥ ६० ॥
 अमावास्यामहाराजप्रयत्नैर्यैरुपायिता ॥ तैरक्षय्यंभवेदंतंपितृभ्यस्तथैवमुत्तमम् ॥ ६१ ॥ यःकश्चित्कुरुतेतस्मिन्पितृपिण्डोदकक्रियाम् ॥

सतारयतिपुण्यात्मापुरुषानेकविंशतिम् ॥ ६२ ॥ भवेयुरक्षयास्तस्यलोकाः पितृनिषेविताः ॥ यदातुहहकालातितस्यात्रागमनं भवेत् ॥ ६३ ॥
 ब्राह्मणः पितृभक्तश्च सर्वविद्याविशारदः ॥ एवं जन्म निराजेन्द्रभवेद्भनसमन्वितः ॥ ६४ ॥ एवं सर्वत्सरस्य तैर्हमं कृत्वा सुशोभनम् ॥
 सोमं नक्षत्रसंहितां विप्राय प्रतिपादयेत् ॥ ६५ ॥ उपदेशं प्रयच्छेद्यस्तस्मै व्रतकृते नरः ॥ संपूज्य वस्त्राभरणैर्मन्त्रेणैव देयेत् ॥ ६६ ॥
 मासे मासे विधिर्य व्रतस्यास्य नराधिप ॥ योनशक्रोति वा कर्तुं पक्षं वाथानि रंतरम् ॥ ६६ ॥ स एकामप्युपौष्य वृत्त्वा ह्युद्यापनं सुधीः ॥
 यश्चेत्त्कुरुते पार्थपौर्णमासी व्रतं नरः ॥ ६७ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तश्चन्द्रवदिविराजते ॥ पुत्रपौत्रधनोपेतो यज्वादाता प्रियंवदः ॥ ६८ ॥
 संततिं विपुलां प्राप्य प्रयागे मरणं भवेत् ॥ ततश्चैवाक्षयौल्लोकान् प्राप्नोति सुरसेवितान् ॥ ६९ ॥ सेव्यमानः स गन्धर्वैः स्तूयमानः सुरासुरैः ॥
 आस्ते संपूर्णसर्वांगो यावत्कल्पयुतत्रयम् ॥ ७० ॥ अभ्यर्चयति सितपञ्चदशपुसोर्मं कृष्णसुये पितृगणं जलपिण्डदानैः ॥ तेषां गृहाणि धन
 धान्यसुतादि संपत्पूर्णा निपार्थिव भवति विधेर्विधानात् ॥ ७१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे विजयपौ
 र्णमासी व्रतवर्णनं नाम नवविंशतितमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ ॥ शुधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ संवत्सरे च याः काश्चित्तिथयः पुण्यलक्षणाः ॥
 तामेव द्यदुश्रेष्ठस्नानेन दानमहाफलाः ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ वैशाखी कार्तिकी माधी तिथयोऽतीव पूजिताः ॥ स्नान
 दानविहीनैस्तान्नेन याः पांडु नन्दन ॥ २ ॥ तीर्थस्नानं तदाशस्तं दानं विज्ञानरूपतः ॥ वैशाख्या पांडवश्रेष्ठश्रेष्ठोद्योतनिका मता ॥ ३ ॥
 कार्तिक्यां पुष्करारण्यमाध्यां वाराणसी स्मृता ॥ स्नानेनोदकदानेन तारयत्यपि दुष्कृतीन् ॥ ४ ॥ कुंभान्स्वच्छां भसः पूर्णान्सहि
 रण्यान् संयुतान् ॥ वैशाख्या ब्राह्मणोदत्त्वनशोचति कृते व्रते ॥ ५ ॥ मधुरा न्नरसैः पूर्णं न्भाजनान्कनकोज्ज्वलान् ॥ गोभृंहिरण्यवासं सिविधि
 वत्प्रतिपादयेत् ॥ ६ ॥ माध्यां मधुसुचतथा संतर्प्य पितृदेवताः ॥ तिलपात्राणि देयानि तिलांश्च पललौदनम् ॥ ७ ॥ कार्पासदानमत्रैव तिलदा
 नं च शस्यते ॥ कंबलाजिनरत्नानि मोचकौ पापमोचकौ ॥ ८ ॥ उपानदानमत्रैव कथितं सर्वकामदम् ॥ यत्र वातत्रास्नानं दानं विज्ञानरूपतः ॥ ९ ॥

कलिकालोद्भवसर्वशस्यतेपाण्डुनंदन ॥ कार्तिक्यांतुषोत्सर्गोविवाहः पुण्यलक्षणः ॥ १० ॥ कार्यकुरुकुरुलेश्चष्टहरेर्नाराजनंतथा ॥
 गजाश्वरथदानंचधृतधेन्वादयस्तथा ॥ ११ ॥ प्रदेयाः पुण्यकृद्भिश्चतास्ताः संकल्प्यदेवताः ॥ फलानियानिविद्यते सुगंधिमधुराणि च ॥ १२ ॥
 जातीफलंचकोकलवंगलवलीफलम् ॥ खजूरीनालिकेरांश्चकदल्याश्चफलानि च ॥ १३ ॥ दाडिमान्मातुलुंगांश्चककौटांस्त्रिपुसांस्तथा ॥
 वृताकान्कारवेष्ट्यांश्चविबान्कूष्माण्डकर्बुरान् ॥ १४ ॥ अप्रदानेनयेषांतुतिथयोतिभारत ॥ तेव्याधितादिरद्राश्चजायंते सुविमानवाः ॥ १५ ॥
 नकेवलंब्राह्मणानां दानं सर्वस्य शस्यते ॥ भगिनीभागिनेयानां मातुलानां पितृष्वसुः ॥ १६ ॥ दरिद्राणांच बंधूनां दानं कोटिगुणेतरम् ॥ मित्रं
 कुलीनश्चापन्नोर्बधुदरिद्रदुःखितः ॥ १७ ॥ आश्रयाभ्यागतो दूरात्सोतिथिः स्वर्गसंक्रमः ॥ वनंप्रस्थापिते रामे स तिसहस्रभूषणे ॥ १८ ॥
 मातामहकुलोदेत्यविशुद्धेनंतरात्मना ॥ ससर्वैः श्रावितेनैकैः कौशल्याभरतेन वै ॥ १९ ॥ यदानप्रत्यययातिकथंचित्कौशलः सजः ॥ तदा
 विशुद्धभावेन तिथयः श्राविताः पुनः ॥ २० ॥ वैशाखीकार्तिकीमाघीतिथयो मरपूजिताः ॥ अप्रदानवतोयाति यस्यार्थेनुमते गतः ॥ २१ ॥
 एतच्छ्रुत्वा तु कौसल्यासहसाप्रत्ययंगता ॥ अंकमानीय भरतं सांत्वयामास दुःखितम् ॥ २२ ॥ एतत्तिथिर्नामाहात्म्यमाख्यातंबहुविस्तरम् ॥
 भूयस्तु किंप्रवक्ष्यामि तव राजन्महामते ॥ २३ ॥ वैशाखकार्तिकमाघेया पूर्णिमा भवति पूर्णशशांकचिह्ना ॥ तस्यां जलान्नकन
 कां वरमातपत्रंदत्वा प्रयाति पुरुषः पुरुहूतलोकम् ॥ २४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णश्रुधिष्ठिरसंवादे वैशाखीका
 र्तिकीमाघीव्रतवर्णनं नाम शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ शुधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ पुनर्मे ब्रूहि देव शतवद्रत्नया भावितात्म
 नः ॥ कथ्यमानमिहैच्छामि शुभधर्मपदं महत् ॥ १ ॥ यत्रापि न रैर्देतं जंतं वा सुमहद्भवेत् ॥ २ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ शृणु पां
 डव ते वच्मि रहस्यं देवं निर्मितम् ॥ यन्मया कस्यचिन्नोक्तं सुप्रियस्यापि भारत ॥ ३ ॥ वैशाखमासस्य तु यातृतीयानवम्यसौ कार्तिकशुक्लपक्षे ॥
 नभस्य मासस्य तु कुष्णपक्षेत्रयोदशी पञ्चदशी च माघे ॥ ४ ॥ वैशाखस्य तृतीया तु सप्तमस्तु येन तु ॥ नवमी कार्तिके यातृत्रेता युगसमावुभौ ॥
 ॥ ५ ॥ त्रयोदशी नभस्येतु द्वापरेण समागता ॥ माघे पञ्चदशी राजन्कलिकालादिरुच्यते ॥ ६ ॥ एताश्च तत्प्राज्ञेन्द्र युगानां प्रभवाद्यथा ॥

युगादयश्चकथ्यतेनैताः सर्वसूरीभिः ॥ ७ ॥ उपवासस्तपोदानं जपहोमक्रियास्तथा ॥ यद्यत्तु क्रियते किंचित्सर्वकोटिगुणं भवेत् ॥ ८ ॥
 वैशाखस्य तृतीयायां श्रीसमेतं जगद्गुरुम् ॥ नारायणं पूजयेथाः पुष्पधूपविलेपनैः ॥ ९ ॥ वस्त्रालंकारसंभारैर्नवैविविधैस्तथा ॥
 ततस्तस्याग्रतो धेनुं लवणस्याढकेन तु ॥ १० ॥ कार्याकुरु कुरु लेशेष्टु चतुर्भागेण वत्सकम् ॥ अविचर्मोपरि स्थाप्य कल्पयित्वा विधानतः ॥ ११ ॥
 शाल्मोक्तक्रमयोगेन ब्राह्मणायोपपादयेत् ॥ श्रीधरः श्रीपतिः श्रीमाध्वीशः संप्रायतामिति ॥ १२ ॥ अनेन विधानादत्वा धेनुं विप्राय भारत ॥
 गोसहस्रं दशगुणं प्राप्नोतीति हनसंशयः ॥ १३ ॥ तथैव कार्तिके मासिनवम्यां नक्तमुद्गरः ॥ स्नात्वा नर्दतडगेषु देवखतेषु वा पुनः ॥ १४ ॥
 उमासहायं वरदं नीलकण्ठमथाचरेत् ॥ पुष्पधूपादिनैवेद्यैर्नैद्यैः शंकरं शिवम् ॥ १५ ॥ धेनुं तिलमयीं दद्यात्पुराणे कृत्वा विधानतः ॥
 अष्टमूर्तिर्नीलकण्ठः प्रीयतामिति चिन्तयेत् ॥ १६ ॥ यदत्र प्राप्यते पुण्यं पार्थ तत्केन वर्ण्यते ॥ दत्त्वा तिलमयीं धेनुं शिवलोकमवाप्नुयात् ॥ १७ ॥
 त्रयोदशीनभसि याकृष्णमस्यां समर्चयेत् ॥ पितृन्पायसदानेन मधुना च घृतेन तु ॥ १८ ॥ भोजयेद्ब्राह्मणान्भक्त्या वेदवेदाङ्गपारगात् ॥
 पितृनुद्दिश्य दातव्यां सवत्सां स्य देहनी ॥ १९ ॥ प्रत्यक्षागौर्महाराज त रुणि सुपयस्विनी ॥ पितापितामहश्चैव तथैव प्रपितामहः ॥ २० ॥
 प्रीयतां गोप्रदानेन शतदत्त्वा विसर्जयेत् ॥ कृतेनानेन राजेन्द्र यत्पुण्यं प्राप्यते नृभिः ॥ २१ ॥ तत्केन वर्णितुं याति वर्षकोटिज्ञतैरपि ॥
 पुत्रान्पौत्रान्प्रपौत्रांश्च धनं च महदीप्सितम् ॥ २२ ॥ इह चाप्नोति पुरुषः परत्र च शुभांगतिम् ॥ पञ्चदश्यां च माघस्य पूजयित्वा पितामहम् ॥ २३ ॥
 गायत्र्या साहितं देवं देवदाङ्गभूषितम् ॥ नवनीतमयीं धेनुं फलैर्नानाविधैर्युताम् ॥ २४ ॥ सहिरेण्यां सवत्सां च ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥
 कीर्तयेत्प्रीयतामत्र पद्मयोनिः पितामहः ॥ २५ ॥ यत्स्वर्गे यच्च पाताल्ये च मर्त्ये सुदुर्लभम् ॥ तदवाप्नोत्यसंदिग्धं पद्मयोनिप्रसादतः ॥ २६ ॥
 यानि चान्यानि दानानि दत्तानि सुबहून्पि ॥ युगादिषु महाराज अक्षयानि भवन्ति हि ॥ २७ ॥ अल्पमल्पं हि यकाश्चिदत्र दद्यान्निर्द्धनोपि सन् ॥
 तदक्षयं भवेत्सर्वयुगादिषु न संशयः ॥ २८ ॥ वित्तानुसारं स्वं ज्ञात्वा वित्तवान्पार्थिवोपि वा ॥ अनुसारेण वित्तस्य असाध्यं न समाधिना ॥ २९ ॥

भृहिरण्यगृहं वासः शयनान्यासनानि च ॥ छत्रोपानहयुगमानि प्रदेशानि द्विजातिषु ॥ ३० ॥ एवं दत्त्वा यथाशक्त्या भोजयित्वा द्विजानपि
 पश्चाद्भुञ्जीत सुमनवाग्यतः स्वजनैः सह ॥ ३१ ॥ यत्किञ्चिन्मानसं पापं कार्थिकं वाचिकं तथा ॥ तत्सर्वनाशमायाति युगादिति थि पूजनात् ॥ ३२ ॥
 उद्गीयमानो गन्धर्वैः स्तूयमानः सुरासुरैः ॥ रमते चाक्षयं कालं स्वर्गलोके न संशयः ॥ ३३ ॥ यदीयते किमपि कोटिगुणं तदाहुः क्षानं जपो
 नियममक्षयमेव सर्वम् ॥ स्यादक्षयसुगुणपूर्वतिथी पुराजन्मसादयो मुनिवराः समुदाहरन्ति ॥ ३४ ॥ ६४ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे
 उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे युगादिति थि व्रतमाहात्म्यवर्णनं नैकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
 स्मरयामि हर्षिकेशन्नोक्तं भवता क्वचित् ॥ तत्सावित्रीव्रतं ब्रूहि मम परिदयां कुरु ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ कथया
 मिकुलस्त्रीणां महाभागं युधिष्ठिर ॥ यथा चीर्णव्रतं वरसावित्र्याराजकन्यया ॥ २ ॥ आसीन्मिदं पुष्पधर्मत्मा सर्वभूतहिते रतः ॥ पार्थ
 वोऽथ पतिर्नाम पौरजानपदप्रियः ॥ ३ ॥ क्षमावांश्च क्षितिपतिः सत्यवांश्च जितेन्द्रियः ॥ ससभार्यो व्रतामिदं च चारुपतिः स्वयम् ॥ ४ ॥ सावि
 त्रीव्रतसिद्धं तत्सर्वकामप्रदायकम् ॥ तस्य तुष्टाभवद्राजन्सावित्रीब्रह्मणः प्रिया ॥ ५ ॥ भूर्भुवःस्वरितीत्येषा साक्षान्मूर्तिमती स्थिता ॥
 कमंडलुधरा देवी प्रसन्नवदने क्षणा ॥ ६ ॥ उवाच दुहिते ह्येका तव राजन् भविष्यति ॥ इत्येव सुक्त्वा सा वित्री जगमा दर्शनं पुनः ॥ ७ ॥
 कालेन सा तथा राजन् दुहिता देव रूपिणी ॥ सा वित्र्यप्रीतया दत्ता सा वित्र्या जतया तदा ॥ ८ ॥ सा वित्रित्येव न मां स्याश्चक्रुर्विप्रास्तथापिता ॥
 सा गृहवती श्रीव्यवर्द्धत नृपात्मजा ॥ ९ ॥ सा वित्री सुकुमारङ्गी यौवनस्था बभूव ह ॥ तां सुमध्यां पृथुश्रोणीं प्रीतिमां काञ्चनामिव ॥ १० ॥
 प्राप्ते देवकन्येति दृष्ट्वा तां मित्रे जनाः ॥ सा तु पद्मपलाशाक्षी प्रज्वलंती वते जसा ॥ ११ ॥ च चारसा च सा वित्रि व्रतं यद्गुणोदितम् ॥
 अथोपोष्य शिरः स्नान्वा देवतामभिगम्य सा ॥ १२ ॥ हुत्वाग्निविधिवद्दिप्रान्वाच यित्वेदुपवर्णि ॥ तेभ्यः सुमनसः शेषाः प्रतिगृह्य नृपात्मजा ॥
 ॥ १३ ॥ सा ध्वीपतिव्रताभ्येत्य देवश्रीरिव रूपिणी ॥ सोऽभिवाद्या पितुः पादौ शेषान्पूर्वनिवेद्य च ॥ १४ ॥ कृतांजलिर्वरारोहानृपतेः पार्श्वतः स्थिता ॥ तां
 दृष्ट्वा यौवनं प्राप्तां स्वच्छां तां देव रूपिणीम् ॥ १५ ॥ उवाच राजा संमन्य स्मृत्यर्थं सह मां त्रिभिः ॥ युक्तिप्रदानकालेभ्यस्तेन काञ्चिद्गुणोति माम् ॥ १६ ॥

विचारयित्वा पश्यामिवरंतुल्यमहात्मनः ॥ देवादीनां यथावाच्यो न लभेत यथाकुरु ॥ १७ ॥ बुद्ध्यमानो मया पुत्रिधर्मज्ञास्त्रेषु च्छतम् ॥
 पितुर्गृहे तु याकन्यारजः पश्यत्यसंस्कृता ॥ १८ ॥ ब्रह्महत्यापितुस्तत्र साकन्यावृषली स्मृता ॥ अतर्थे प्रेषयामीति कुरुपुत्रिन्वयं वरम् ॥ १९ ॥
 वृद्धैरमान्यैः सहिताः शीघ्रं गच्छति धारयन् ॥ एवमस्त्विति सा विप्रोक्ता तस्माद्विनिर्धायौ ॥ २० ॥ तपो वना निरम्याणि राजर्षीणां जगाम सा ॥
 मान्यानामत्र वृद्धानां कृत्वा पादाभिषेचनम् ॥ २१ ॥ ततो भिगम्यतीर्थानि सर्वाण्येवाश्रयाणि च ॥ आजगाम पुनर्वेदमसावित्रि सहं त्रिभिः ॥
 ॥ २२ ॥ तत्रापश्यत देवर्षि नारदं पुरतः पितुः ॥ आसीनमासने विप्रं प्रणम्य स्मितभाषिणी ॥ २३ ॥ कथयामास तत्सर्वं यथावृत्तं नेऽभवत् ॥
 ॥ सा विन्युवाच ॥ ॥ आसीत्साल्वेषु धर्मात्मा क्षत्रियः पृथिवीपतिः ॥ २४ ॥ द्रुमस्तेन हतिरव्यातो देवदत्तो बभूव सः ॥ ॥ नारद उवाच ॥
 अहो बत महत्कुरुंसा विन्या नृपतेः कृतम् ॥ २५ ॥ बाल्यभावाद्ददनया गुणवान् सत्यवा दृष्टपः ॥ सत्यं वदत्यस्य पिता सत्यमाता प्रभाषते ॥ २६ ॥
 उपेतोऽस्ति गुणैः सर्वैश्च मत्सेन सुतो बली ॥ एको दोषोऽस्ति नान्योऽस्य सोऽद्य प्रभृति सत्यवाक् ॥ २७ ॥ संवत्सरेण हीनायुर्देहत्यागं करिष्यति ॥ २८ ॥
 नारदस्य वचः श्रुत्वा दुहितां प्राह पार्थिवः ॥ २८ ॥ पुत्रि सा विप्रि गच्छन्त्वमन्यं वरय सत्पतिम् ॥ संवत्सरेण सोलपायुर्देहत्यागं करिष्यति ॥ २९ ॥
 ॥ सा विन्युवाच ॥ सकृज्जल्पति राजानः सकृज्जल्पति पंडिताः ॥ सकृत्प्रदीयते कन्या त्रिण्येता नि सकृत्सकृत् ॥ ३० ॥ दीर्घाश्रयवाल्पायुः सगु
 णो निगुणोऽपि वा ॥ सकृदृतो मया भर्तानां द्वितीयं धृणोम्यहम् ॥ ३१ ॥ मनसा निश्चयं कृत्वा ततो वाचाऽभिधीयते ॥ क्रियते कर्मणा पश्चात्प्रमाणं
 मेमनः सदा ॥ ३२ ॥ नारद उवाच ॥ यद्येतदिष्टं दुहितुस्ततः शीघ्रं विधीयताम् ॥ अविग्रमग्रे सा विन्याः प्रदाने दुहितुस्तव ॥ ३३ ॥ एवमुक्त्वा
 समुत्पत्य नारदस्त्रिदिवंगतः ॥ राजा च दुहितुः सर्वैवाहिकमथाकरोत् ॥ ३४ ॥ शुभे सुहृते पाश्चात्स्थे ब्राह्मणे वेदपारंगे ॥ सा विन्याः पितुं लब्ध्वा
 भर्तारं मनसोऽपि सतम् ॥ ३५ ॥ मुमुक्षु देवती वतन्वर्गं स्वर्गं प्राप्येव पुण्यकृत् ॥ एवं तत्राश्रमे तेषां वसतां प्रीतिपूर्वकम् ॥ ३६ ॥ कालस्तपस्यतां किञ्चि
 दतिचक्राम भारता ॥ सा विन्यास्तप्यमानायास्तिष्ठन्त्याश्च दिवानि शम् ॥ ३७ ॥ नारदेन युक्तं तद्वाक्यं मनसि वतंते ॥ ततः काले बहुतिथे व्यतिक्रां
 ते कदाचन ॥ ३८ ॥ स प्रातः कालो मिथ्येत इति सांचित्य भामिनी ॥ प्राष्ठपदे सिते पक्षे द्वादश्यां रजनं मुखे ॥ ३९ ॥ गणयन्त्याश्च सा विन्या नारदोक्तं वचो

हृदि॥व्रतंत्रिरात्रमुद्दिश्यदिवात्राविनाभवत् ॥४०॥ ततस्त्रिरात्रनिर्वत्यस्नात्वासंतप्यदेवताः ॥ चतुर्थेऽहनिमर्तव्यमिति सांचित्यभामिनी ॥
 ॥४१॥ अथश्वशुरयोः पादौवद्वेचारुहासिनी ॥ अथप्रतस्थेपरशुगृहीत्वासत्यवान्वनम् ॥४२॥ सावित्र्यपिचभर्तारंगच्छतः पृष्ठतोऽन्वगात् ॥
 ततोऽवदत्सभर्तापृच्छस्वश्वशुरौनिजौ ॥४३॥ तथेत्युक्त्वाहिप्रच्छन्नत्वाश्वश्रूपादनिमा ॥ श्वशुरावदत्तांचनगंतव्यं त्यजये ॥४४॥
 बालेत्वंपरमंभीरुः कथंगच्छसिकाननम् ॥ भूयोभवेनसाप्रोचेद्रष्टव्यंकाननंमया ॥४५॥ गच्छेत्तिततदोचाते श्वशुरौचारुहासिनीम् ॥
 ततो गृहीत्वा तस्मात्फलपुष्पसमिद्धशान् ॥४६॥ यथाशुष्काणिवादायकाष्टभारमकल्पयत् ॥ अथपाटयतः काष्ठंजाताशिरासिवेदना ॥४७॥
 व्यथामांवाधेतबालेस्वषमिच्छामिसुंदरि ॥ विश्रमस्वमहाबाहोसावित्रीप्राहदुःखिता ॥४८॥ पश्चादपगमिष्यामिस्वाश्रमंश्रमनाशनम् ॥
 यावदुत्संगकेकृत्वाशिरास्तेमहीतले ॥४९॥ तावद्दर्शसावित्रीपुरुषं कृष्णपिंगलम् ॥ किरीटिनपीतवस्त्रंसाक्षात्सूर्यमिवोदितम् ॥५०॥
 तमुवाचाथसावित्रीप्रणम्यमधुपिंगलम् ॥ कस्त्वेद्वोऽथवादित्योमांधर्षयितुमागतः ॥५१॥ नचाहकेनचिच्छक्यास्वधर्माद्वरोपितुम् ॥
 स्प्रष्टुवापुरुषश्रेष्ठदीप्तामग्निशिखामिव ॥५२॥ यमउवाच ॥ यमः संयमनश्चास्मि सर्वलोकभयंकरः ॥ क्षीणयुरेषेतेभर्तानन्यामिप
 तिव्रते ॥५३॥ नशक्यः किंकरेनैतुमतोऽहंस्वयमागतः ॥ एवमुक्त्वासत्यवतः शरीरात्पाशसंचयैः ॥५४॥ अंगुष्ठमात्रं पुरुषं निश्चकर्षयामो
 बलात् ॥ अथप्रयानुमारभेपथानंपितृसेवितम् ॥५५॥ सावित्र्यपिवरोहापृष्ठतोऽनुजगामह ॥ पतिव्रतां तथाश्रंतांतामुवाचयमस्तदा ॥५६॥
 निर्वर्तंगच्छसावित्रिस्वगृहेत्वमिहागता ॥ एषमागोविशालाक्षिनकेनाप्यनुगम्यते ॥५७॥ सावित्र्युवाच ॥ नश्रमोनचमृष्टानिःकदाचिद
 पिजायते ॥ भर्तारमनुगच्छंतियास्तासांनश्रमादयः ॥५८॥ सतांसंतो गतिर्नान्यास्त्रीणांभर्तासदागतिः ॥ वेदोवर्णाश्रमाणांचशिष्याणां
 चगतिर्गुरुः ॥५९॥ सर्वेषामेवजंतूनांस्थानमास्तिमहीतलम् ॥ भर्तारएवमनुजस्त्रीणांनान्यःसमाश्रयः ॥६०॥ एवमन्यैश्चविविधैर्वर्क्यै
 र्द्धर्माथंसंहितैः ॥ तुतोषमूर्यतनयः सावित्रींचेदमब्रवीत् ॥६१॥ तुष्टोऽस्मितवभद्रंतेवंग्रयभामिनि ॥ सावित्र्यपिवरान्वन्नोविनयावनवा
 नना ॥६२॥ चक्षुःप्राप्तिस्तथाराज्यंश्वशुरस्यमहात्मनः ॥ पितुःपुत्रशतंचैवपुत्राणांशतमात्मनः ॥६३॥ जीवितंचतथाभतुधर्मसिद्धिश्चै

शाश्वती ॥ धर्मराजोवरान्दत्त्वाप्रषयामासतांततः ॥ ६४ ॥ अथभर्तारमासाद्यसावित्रीहृष्टमानसा ॥ जगामसाश्रमपदंसहभर्ता॥निराकुला
 ॥ ६५ ॥ भाद्रस्यपौर्णमास्यांतुयथाचर्णैव्रतंत्विदम् ॥ माहात्म्यमस्यनृपतेकथितंसकलमया ॥ ६६ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कीदृशं
 तद्व्रतदेवसावित्र्यायदनुष्ठितम् ॥ तस्मिन्भाद्रपदेमासिसिद्धान्नतस्यकीदृशम् ॥ ६७ ॥ कदेवताव्रतेतस्मिन्बृहिकमंप्रतिप्रभो ॥ सविस्त
 रंरुदृषिकेशबृहदिधर्मसनानम् ॥ ६८ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ श्रूयतांपांडवश्रेष्ठसावित्रीव्रतमादरात् ॥ कथयामि कथंचर्णेतयासत्यायुधिष्ठिर ॥ ६९ ॥
 त्रयोदश्याभाद्रपदेदंधावनपूर्वकम् ॥ त्रिरात्रनियमः कार्यउपवासस्यभारता ॥ ७० ॥ अशतयातुत्रयोदश्यानक्तंकुर्याजितेन्द्रियः ॥ अयाचितंचतु
 र्दश्यामुपवासेनपूर्णमा ॥ ७१ ॥ नित्यंस्नात्वा महानद्यांतडागेचाथनिझरो ॥ विशेषः पूर्णमास्यांतुस्नानसर्पपमृज्जलेः ॥ ७२ ॥ गृहीत्वा तिलकान्पात्रे
 प्रस्थमात्रयुधिष्ठिर ॥ अथवाधान्यमादायवशालितिलादिकम् ॥ ७३ ॥ ततोर्वंशमयेपात्रेवस्त्रयुग्मेनवेष्टयेत् ॥ सावित्रीप्रतिमांकृत्वासर्वा
 वयवशोभनाम् ॥ ७४ ॥ सौवर्णीमृन्मयीवापिस्वशतयारौप्यनिर्मिताम् ॥ रक्तवस्त्रयुगंदद्यात्सावित्र्यैब्रह्मणे तथा ॥ ७४ ॥ सावित्रीब्रह्मणासाद्धमेवं
 भक्त्याप्रपूजयेत् ॥ गंधैः सुगंधपुष्पैश्च धूपैर्नैवेद्यदीपकैः ॥ ७६ ॥ पूर्णैः कोशतैर्मध्येः कूर्प्माडैः कर्कटीफलैः ॥ नालिकेरैश्चवज्रैः कपित्थैर्दो
 डिमीफलैः ॥ ७७ ॥ जंबूजंबीरनारंगैः कर्कटैः पनसैस्तथा ॥ जीरकैः कटुखंडैश्च गुडेन लवणेन च ॥ ७८ ॥ विरूढैः सप्तधान्यैश्च वंशपात्रे प्रकल्पितैः ॥
 राजन्यासूत्रकैश्च शुभैः कुंकुमकेशरैः ॥ ७९ ॥ अवतारवर्तित्येवंसावित्रीब्रह्मणः प्रिया ॥ तामर्चयेत्तमंत्रेण सावित्रीब्रह्मणः स्वयम् ॥ ८० ॥
 इतरेषां पुराणोक्तमंत्रोऽत्र समुदाहृतः ॥ ॐ कारपूर्वके देवि विवाण पुस्तकधारिणी ॥ ८१ ॥ वेदमातर्नमस्तुभ्यमवैधव्यप्रयच्छमे ॥
 एवं संपूज्य विधि वज्रगारं करयेत्ततः ॥ ८२ ॥ गीतवादित्रशब्देन ह्यष्टतारिकदंबकैः ॥ नृत्यहासैर्नयेद्वात्रिंशुष्टतश्च कथानकैः ॥ ८३ ॥
 सावित्र्याख्यानं कंवापि वाचयेद्द्विजसत्तमम् ॥ यावत्प्रभातसमयं गीत्याभावरसैः समम् ॥ ८४ ॥ ततः प्रभाते विमलउषः काले ह्युपस्थिते ॥
 ब्राह्मणे वेदविदुषि सावित्रीं विनिवेदयेत् ॥ ८५ ॥ यथासावित्रकल्पज्ञे सावित्र्याख्यानावाचके ॥ देवज्ञ उच्छवृत्तौ च दरिद्रे चाग्निहोत्रिणे ॥ ८६ ॥
 मंत्रेण नेन कौंतेय प्रणम्य विधिपूर्वकम् ॥ दर्भाक्षततिलैर्मिश्रा पूर्वाग्नाभिमुखी स्थिता ॥ ८७ ॥ सुधीविप्रवरो विप्रः ॐ कारस्वस्ति पूर्वकैः ॥

सावित्रीयंमयादत्तासिहरिण्यामहासती ॥ ८८ ॥ ब्रह्मणः प्रीणनार्थायब्राह्मणप्रतिगृह्यताम् ॥ एवंदत्त्वाद्भिजेन्द्रायसावित्रीतांयुधिष्ठिर ॥ ८९ ॥
 नैवेद्यादिचतसर्वब्राह्मणःस्वगृहंनयेत् ॥ स्वयंदशपदंगच्छेत्स्ववेश्मपुनराविशेत् ॥ ९० ॥ तत्रभुक्त्वाहविष्यान्नब्राह्मणैर्बाधैःसह ॥
 विसर्जयेत्ततोविप्रान्सावित्रीप्रीयतामिति ॥ ९१ ॥ पंचदश्यांतथाज्येष्वेकैश्चमहासती ॥ त्रिरात्रोपोषितानारीविधिनिनेनपूजयेत् ॥ ९२ ॥
 सार्द्धसत्यवतासाध्वीफलनैवेद्यद्वैपकैः ॥ पट्वावलंबनंकृत्वाकाष्ठभारंयुधिष्ठिर ॥ ९३ ॥ रात्रौजागरणंकृत्वातृत्यगीतपुरस्सरैः ॥ प्रभाते
 विधिनापूर्वपूर्वोक्तेनरोत्तमः ॥ ९४ ॥ तत्सर्वब्राह्मणेदद्यात्प्रणिपत्यक्षमापयेत् ॥ एतत्तुतेव्रतमिदं कथितंविधिवन्मया ॥ ९५ ॥ याश्चरिष्यं
 तिलोकेस्मिन्पुत्रैःपुत्रसमन्विताः ॥ भुक्त्वाभोगांश्चिरंभूमौयास्यतिब्रह्मणःपदम् ॥ ९६ ॥ एतत्पुण्यंपापहरंध्यंदुःस्वप्ननाशनम् ॥ जपतां
 श्रुण्वतांचैवसावित्रीव्रतमादरात् ॥ ९७ ॥ स्मृत्यर्थेवदजननींसहस्रंभुजायांसंपूजयेदिहत्रिरात्रकृतोपवासा ॥ सावित्रिपत्पितृकुलंचतथास्व
 भर्तुरुद्धारयेच्चविभुनक्तिचिरंसुखानि ॥ ९८ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादवटसावित्रीव्रतनामद्व्य
 धिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ १ ॥ पूर्वमासीत्कृतयुगेक्षेत्रिणिविहुपुत्रिणीनाम्नाकलिंगभेदतिरूपलावण्यसंयुता ॥
 २ ॥ तुंगस्तनीपद्मनेत्राहंसनगेन्द्रगामिनी ॥ सौभाग्यगुणसंपूर्णचंद्रबिंबनिभानना ॥ २ ॥ धनरत्नैश्चसंपूर्णमध्यदेशेवृषस्थले ॥
 राज्ञःपत्नीतुसादेवीदिलीपस्यमहात्मनः ॥ ३ ॥ कलिङ्गभद्राललितामहदेवीगुणान्विता ॥ महाप्रसादंमत्त्वानाबहुमानपुरस्सरम् ॥ ४ ॥
 ब्राह्मणेभ्यश्चदानानिप्रयच्छतिमहासती ॥ त्यागसंभोगसौभाग्येद्वितीयायातुतादृशी ॥ ५ ॥ नारीणांतुनरश्रेष्ठदिलीपस्ययथाविधा ॥
 यथाचकार्तिकेमासिगृहीतंक्षत्रिकाव्रतम् ॥ ६ ॥ षण्मासेनव्रतंयावदिदंसांचित्यचेतसि ॥ पारितंचतयासर्वकिंचिन्मात्रंतुवर्तते ॥
 ७ ॥ पारणेपारणेवापिपुराणज्ञोद्विजोत्तमे ॥ उद्यापनंप्रयच्छंतीकालंनयतिसुन्दरी ॥ ८ ॥ कदाचिदर्थरात्रेतुसुप्ताभर्त्रास
 ह्वेवसा ॥ दृष्टासर्पेणैरद्रौजगामनिधनंक्षणात् ॥ ९ ॥ तेनदोषेणसाबालअजायोनौह्यजायत ॥ वनेचरीधर्मपरापूर्वजाति
 स्मरादृढा ॥ १० ॥ पूर्वाभ्यासेनतैर्नैवगृहीतंकृतिकाव्रतम् ॥ व्यस्तायूथपरिअष्टाडपवासपरिस्थिता ॥ ११ ॥ परक्षेत्रेनगच्छं

तीअजासस्यावमर्हनी ॥ कार्तिक्यांगलेकवद्धग्रामकेणचिरगता ॥ १२ ॥ दृष्टात्रिणामहाभागपूर्वजातिस्मरेणसा ॥ कारणं
 बुध्यतां बुद्धासहकालिदुभङ्गकाम् ॥ १३ ॥ मोक्षितावदरीबद्धचरंतकृतिकाव्रतम् ॥ गोपालबंधनात्साध्वीअनिर्वदपरतुसा ॥ १४ ॥
 संप्राप्यवदरीपत्रं पीत्वा पुष्करिणीपथः ॥ ममेत्युक्त्वा ह्यसंभ्रंता पारयामासतद्व्रतम् ॥ १५ ॥ तस्यैयोगंततोदत्वाजगामात्रिस्तपोवनम् ॥ सापि
 योगेश्वरीभूत्वा निदित्वा जन्मचात्मनः ॥ १६ ॥ तत्याजयोगात्स्वान्प्राणांस्थिता गौतमस्यहि ॥ ऋषेर्बभूवदुहिता ब्रह्महत्यागर्भमुन्दरी ॥ १७ ॥
 योगलक्ष्मीति नान्नासाकन्यागुणगणैर्युता ॥ विद्येवदत्तासा पित्राशां डिल्यायमहर्षये ॥ १८ ॥ तपोधनाय दंताय नित्यं सहचरी बभौ ॥
 ब्राह्मलक्ष्म्या दीप्यमाना सा द्वाद्रेदस्मृतिर्यथा ॥ १९ ॥ सरस्वती च स्वहा च चचारु रुच्यती यथा ॥ गौरिराज्ञीतथालक्ष्मीर्गार्थत्रिचोत्तमासती
 ॥ २० ॥ महालक्ष्मीस्तथा राजच्छाण्डिल्यस्य गृहे बभौ ॥ पितृदेवमनुष्याणां नित्यं शुश्रूषणे रता ॥ २१ ॥ अथ तेनात्रिणा दृष्टा पुनर्गर्भवती गृहे ॥
 भक्त्या भिक्षां प्रयच्छती ब्राह्मणानामनिदिता ॥ २२ ॥ योगाद्विदित्वा ताम् च भगवान्पूर्ववच्छनैः ॥ योगलक्ष्मिमहाभागवतैकतित्तिकाः ॥ २३ ॥
 सापि जातिस्मराम्राहभगवंतं महासती ॥ षडूर्तैर्यमहायोगिन्नेका परवशे स्थिता ॥ २४ ॥ तच्छ्रुत्वा स्यै भगवता सकारुण्येन चेतसा ॥
 दत्तं व्रतं तथा मंत्रोयेन स्वर्गजगाम सा ॥ २५ ॥ इह भुक्त्वा चिरं भोगान् पुत्रपौत्राश्रया वृता ॥ ततः सा तत्पदं प्राप्ता पुनरावृत्तिदुल्लभम् ॥ २६ ॥
 ॥ ॥ शुधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ कीदृशं तद्व्रतं कृष्णमंत्रश्चापि जनार्दन ॥ विधानं कृतिकानां च तंच कालं वदस्व मे ॥ २७ ॥ ॥ श्रीकृष्ण
 उवाच ॥ ॥ कृतिकासु स्वयं सोमः कृतिकासु बृहस्पतिः ॥ यदा स्यात्सोमवारेण सामहार्तिकी स्मृता ॥ २८ ॥ ईदृशी बहुभि
 र्वर्षैर्बहुपुण्यैश्च लभ्यते ॥ तथा सा न वृथानेयाय दीच्छेच्छ्रेय आत्मनः ॥ २९ ॥ अन्यापि कार्तिकी पार्थसमुपेक्ष्या विधानतः ॥ तस्याविधा
 नं राजेन्द्र शृणुष्वैकमना भव ॥ ३० ॥ कार्तिके शुक्लपक्षस्य पूर्णमास्यां दिने दये ॥ नत्ताय नित्यं कुर्यादंतिं धावनपूर्वकम् ॥ ३१ ॥
 उपवासस्य वा शशया ततः स्नात्वा जलाशये ॥ कुरुक्षेत्रे प्रायेण वा पुष्करे नैमिषे तथा ॥ ३२ ॥ शालग्रामे कुशावते मूलस्थाने संकुतले ॥ गो
 कर्णे वा बुंदे पुण्येऽथ वाप्यमरकंदके ॥ ३३ ॥ पुरे वा नगरे वा प्राग्मेघोषेऽथ पत्तने ॥ यत्र वा तत्र वा स्नानाया न्नरो योषिदथापि वा ॥ ३४ ॥ देव

र्षिपितृर्जाचकृत्वाहमंयुधिष्ठिर ॥ ततोऽस्तसमयेप्राप्तेपात्रंगव्यस्यसर्पिषः ॥ ३५ ॥ क्षीरस्यवासुसंपूर्णकृत्वागुडफलान्वितम् ॥ षट्प्रमा
 ण्यंयथाव्योम्निकृत्तिकाशकटंन्यसेत् ॥ ३६ ॥ षट्कृत्तिकानांविचानिस्वर्णरौप्यमयानिचिरत्नगर्भाणिकुयश्चस्वशस्त्यापाण्डुनंदन ॥ ३७ ॥
 प्रथमास्वर्णनिष्पन्नाद्वितीयारौप्यकृता ॥ तृतीयारत्नघटिताचतुर्थीनवनीतजा ॥ ३८ ॥ पञ्चमकणिकान्यूनषष्ठापिष्टमयीकृता ॥ षट्
 कृत्तिकाःकृतविंबाःकृत्वालक्तकसूत्रकाः ॥ ३९ ॥ रत्नगर्भाःकुंकुमाक्ताःपृष्ठतःस्तवकान्विताः॥सिंदूरचन्दनाभ्यक्ताजतीपुष्पैःसुपूजिताः॥ ४० ॥
 मंत्रेणनेनरजैर्द्रद्विजायप्रतिपादयेत् ॥ ४१ ॥ “ॐसप्तर्षिदाराह्यनलस्यवल्लभायाब्रह्मणरक्षितयेतियुक्ताः ॥ तुष्टाःकुमारस्ययथार्थमातरो
 ममापिसुप्रीततराभंवंतुस्वाहा” ॥ ४२ ॥ एवमुच्चार्यविप्रायप्रदेयाःकृत्तिकानृप ॥ ब्रह्मणोपिप्रतीच्छेतमंत्रेणनेनपांडव ॥ ४३ ॥ धर्मदाः
 कामदाःसतुइमानक्षत्रमातरः ॥ कृत्तिकादुर्गसंसारतारयन्त्वावयोःकुलम् ॥ ४४ ॥ अनेनविधिनादत्वादृक्चैवावरेस्थिताः ॥ विसर्ज्यब्रा
 ह्मणान्भक्त्याचातुर्व्रज्यपदानिषट् ॥ ४५ ॥ निर्वत्यंचकथार्थतुशृणुयात्फलमाप्नुयात् ॥ विमानेनार्कवर्णेनगत्वा नक्षत्रमंडलम् ॥ ४६ ॥ दि
 व्येनवपुषायुक्तःस्त्रवचंदनविभूषितः ॥ दिव्यनारीगणवृत्तःमुखंमुक्तेह्यनामयम् ॥ ४७ ॥ दोधूयमानश्चमरैरत्नपंक्याविराजितः ॥ पारि
 जातकमंदारपुष्पभारोपशोभिताः ॥ ४८ ॥ कृतार्थःपरिपूर्णाशस्तिष्ठेदाभूतसंप्लवम् ॥ ताराःकृत्वाव्रततिवागत्वास्वर्गसमर्तुका ॥ ४९ ॥ रमते
 सुभयासाध्वीसर्वभोगसमन्विता ॥ यश्चैतच्छृणुयात्पार्थभक्तियुक्तःसमाधिना ॥ नारीवापुरुषोवापिमुच्यतेसर्वकिल्बिषैः ॥ ५० ॥ सौवर्णे
 रौप्यमणिगोनवनीतसिद्धाःषट्कृत्तिकाःकणिकापिष्टमयीश्चकृत्वा ॥ पात्रेनिधायकुमुमाक्षतधूपदीपैःसंपूज्यजन्मगहनंनविशतिमन्याः ॥ ५१ ॥
 इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेकार्तिकाव्रतनामत्र्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ॥ श्रीकृष्णउ
 वाच॥पञ्चदश्यांशुक्लपक्षेफाल्गुनस्यनरोत्तम ॥ पाखंडान्पतितंश्चैवतथैवान्यावसायिनः॥ १ ॥ नास्तिकान्भिन्नवृत्तांश्चपापिनोनैवचालेपेत॥
 नारायणेगतमनाःपुरुषोहिजितेन्द्रियः ॥ २ ॥ तिष्ठन्व्रजन्प्रस्खलन्वाभुजन्नापिजनार्दनम् ॥ कीर्तयेच्चक्रियाकालेसतकृत्वःप्रकीर्तयेत् ॥ ३ ॥
 लक्ष्म्यासमीनवतैर्देवमचयेच्चजनार्दनम् ॥ संध्याद्युपरमेचन्द्रस्वरूपंहरिमीश्वरम् ॥ ४ ॥ रात्रौचलक्ष्मींसांचिन्त्यसम्यग्वैष्णपूजयेत् ॥

श्रीनिशाचन्द्ररूपस्त्ववासुदेवजगत्पते ॥ ६ ॥ मनोभिलाषितदेवपूरयस्वमनसः ॥ मंत्रेणनेनदत्त्वाधेदेवदेवस्यभक्तिः ॥ ६ ॥
 नक्तंभुञ्जीतनस्वैरस्तैलक्षारविवर्जितम् ॥ तथैवैत्रैशखेज्येष्ठेचनृपसत्तम ॥ ७ ॥ अर्चयेज्यथाप्रोक्तंमासिमासिचतदिने ॥
 निष्पादितंभवेदंकारणपार्थशक्तिः ॥ ८ ॥ द्वितीयंचपिक्वमिपारणतेनरोत्तम ॥ आषाढेश्रावणमासिप्राप्तेभाद्रपदेतथा ॥ ९ ॥
 तथैवाश्वज्येष्ठेच्यश्रीधरंप्रिययासह ॥ अर्धचन्द्रमसेदत्त्वाभुञ्जीताथथाविधि ॥ १० ॥ द्वितीयमेतदाल्यातंतृतीयंपारणशृणु ॥
 कार्तिकादिषुमासेषुतथैवाभ्यच्यकेशवम् ॥ ११ ॥ भूत्यासमन्वितंदद्याच्छांकायतथानिशी ॥ भुञ्जीतचयथाख्यातंतृतीयंपारणशृणु ॥
 ॥ १२ ॥ प्रतिपूज्यततोदद्याद्ब्राह्मणेभ्यश्चदक्षिणम् ॥ प्रतिमासंचक्वमिप्राज्ञनंकायशुद्धये ॥ १३ ॥ चतुरःप्रथमान्मासान्पञ्चगव्यमुदाह-
 तम् ॥ कुशोदकंतथैवान्यदुक्तंमासचतुष्टयम् ॥ १४ ॥ सूर्याशुततंतद्वज्जलंकायविशोधनम् ॥ गीतवाद्यादिकंरात्रौतथाक्वणकथंशुभाम् ॥
 ॥ १५ ॥ कार्येज्जैवदेवस्यपारणपारणगते ॥ जनादेनसपत्नीकमर्चयेत्प्रथमतः ॥ १६ ॥ सश्रीकंश्रीधरंतद्वत्तृतीयेभूतिकेशवौ ॥
 प्रतिमासंतुनमानिकृष्णस्यैतानिभारत ॥ १७ ॥ कृतोपवासःसुस्नातःपूजयित्वाजनार्दनम् ॥ उच्चारयन्नरोयातियथालोकंयथासुखम् ॥
 ॥ १८ ॥ ततोविप्रायैवदद्यादुदुंभंसदक्षिणम् ॥ उपानद्वस्त्रयुग्मंचच्छत्रंकनकमेवच ॥ १९ ॥ यद्वैमासगंतंनमप्रियतामितीकतिथेत् ॥
 केशवंमार्गशीर्षेपौषेनारायणंतथा ॥ २० ॥ माधवंमामासेतुगोविन्दमपिफाल्गुने ॥ चैत्रमासेतथाविष्णुवैशाखेमधुसूदनम् ॥ २१ ॥
 ज्येष्ठेत्रिविक्रमंज्ञेयं तथाषाढेचवामनम् ॥ श्रीधरंश्रावणेतद्वृषीकेशोतिचापरम् ॥ २२ ॥ रामोभाद्रपदेमासिगीयतेपुण्यकांक्षिभिः ॥
 पद्मनाभमश्वयुजिदामोदरमतःपरम् ॥ २३ ॥ कार्तिकेदेवदेवेशंस्तुवंस्तरतिदुर्गतिम् ॥ एवंसंवत्सरस्यतिप्रतिमासोक्रमोदितम् ॥ २४ ॥
 यदिदातुंनशक्नोतिदद्याच्चैकहेलया ॥ विशेषश्चात्रकथितश्चन्द्रं कृत्वाहिरण्यम् ॥ २५ ॥ पूजयित्वाफलैर्वैभवांस्त्राक्षणायांनेवेदयेत् ॥
 स्तुवंत्येवंविधानेनपारणेऽभ्यर्चयेत्प्रभुम् ॥ २६ ॥ तावतिजन्मान्यसुखंनान्मोतीष्टवियोगजम् ॥ इहैवस्वस्थतांप्राप्यमरणेस्मरणंततः ॥ २७ ॥
 स्थानंतुममसंप्राप्यस्वर्गलोकमहीयते ॥ ततोमानुष्यमासाद्यनिरातंकोगतज्वरः ॥ धनधान्यवतिस्फूर्तिजन्मसाधुकुलैर्हति ॥ २८ ॥

श्रीशर्वरीमधुनिहाभगवाञ्छशोकःसंकल्प्यचन्दनतिलाक्षतपुष्पमिश्रम् ॥ यच्छन्ति येऽर्घ्यमनयान्पूणिमायां नूनं भवंति परिपूर्णमनो रथास्ते ॥ २९ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे पूर्णमनो रथव्रतनाम चतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ६३ ॥
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अशोकपूणिमां चान्यां शृणुष्व गदतो मम ॥ यामुपोष्य नराः शोकं नानुवंतिक ददचन ॥ १ ॥ फाल्गु-
 नामलपक्षस्य पूर्णमास्यां नरोत्तम ॥ मृज्जलेन नरः स्नात्वा दत्त्वा शिरसि वै मृदम् ॥ २ ॥ मृत्प्राशनं ततः कृत्वा कृत्वा च स्थण्डिलं मृदा ॥
 पुष्पैः पत्रैस्तथाभ्यर्च्य भूधरं नानामतः ॥ ३ ॥ धरणीं च तथा देवीमशोकैस्त्यभिकर्तियेत् ॥ यथा विशोकां धरणीं कृतवांस्तु जनार्दनः ॥ ४ ॥
 तथा मांसवैशोकैर्भ्यो मोचया शेषधारिणि ॥ यथा समस्तभूतानां माधारत्वे व्यवस्थिता ॥ ५ ॥ तथा विशोकं कुरु मांसकेच्छा विभूतिभिः ॥
 ध्यानमात्रेयथा विष्णोः स्वास्थं जानासि मे दिनि ॥ ६ ॥ तथा मनः स्वस्थतां मे कुरु त्वं भूतधारिणि ॥ एवं स्तुत्वा तथाभ्यर्च्य चन्द्रार्घ्यं निवेद्य च ॥
 उपोषितव्यं नक्तं वा भोक्तव्यं तैलवर्जितम् ॥ अननैव प्रकारेण च त्वारः फाल्गुनादयः ॥ ८ ॥ उपोष्यान्नुपेतमासाः प्रथमं पारणं स्मृतम् ॥
 आषाढादिषु मासेषु तद्दस्नानं मृदुबुना ॥ ९ ॥ तथैव प्राशनं पूजा तद्ददितं तथा हर्णम् ॥ चतुर्ष्वन्येषु चैवोक्तं कार्तिकादिषु पारणम् ॥ १० ॥
 पारणं त्रितये चैव चातुर्मासिकमुच्यते ॥ विशेषपूजादानं च तथा जागरणं निशि ॥ ११ ॥ विशेषेणैव कर्तव्यं पारणे पारणे गते ॥ प्रथमे धरणीं
 नाम तुभ्यं मासं चतुष्टयम् ॥ १२ ॥ द्वितीये मेदिनी वाच्या तृतीयं च वसुंधरा ॥ पारणे पारणे पार्थगुमाने वा च यो द्विजान् ॥ १३ ॥ धरणीं देव-
 देवं च तत्तस्थानेन केशवम् ॥ वस्त्राभावे च सुत्रेण पूजयेद्द्वरणीं तथा ॥ १४ ॥ घृताभावे तथा क्षीरं शस्तं वा सलिलं हरः ॥ एवं संवत्सरस्य तिगौः
 सवत्सा द्विजातये ॥ १५ ॥ प्रदेया धरणिं दिवी विस्त्रालं कारं संयुता ॥ पातालसंस्थया देव्या चीर्णं मे तन्महाव्रतम् ॥ १६ ॥ धरण्या केशव-
 प्रीत्यै ततः प्राप्ता स मुन्नतिम् ॥ देवेन चोक्ता धरणीं विराहवपुषा पुरा ॥ १७ ॥ उपवासव्रतं परासमुद्धृत्य रसातलात् ॥ व्रतेनो नेन कल्याणित्व-
 याहं परि तोषितः ॥ १८ ॥ तस्मात्प्रसादम तुलं करोमि तव सुव्रते ॥ यथैव कुरुषे भक्त्या पूजां मम शुशोभनाम् ॥ १९ ॥ तथैव तव कल्या-
 णि प्रणतो यः करिष्यति ॥ व्रतमेतदुपाश्रित्य पारणं च यथा विधि ॥ २० ॥ सर्वबाधा विनिर्मुक्तो जन्मजन्मांतराण्यपि ॥ विशोकः सर्वकल्या

णभाजनंस्यान्नसंशयः ॥ २१ ॥ यथात्वमेववसुधेसंप्राप्तानिर्वृतेऽपदम् ॥ तथासपरमैच्छोकेमुखंप्राप्त्यतिमानवः ॥ २२ ॥ एवमेतन्महा
 पुण्यंसर्वपापप्रशान्तिदम् ॥ विशोकाख्यं ब्रतवरंतत्कुरुष्वमहाव्रतम् ॥ २३ ॥ सम्यग्विशोककरणिनृपपूर्णमातेख्यातामयामनुमहेन्द्रस
 मानकर्ते ॥ एवंकरोतिकुरुपुङ्गवयःश्रयत्नाच्छोकोनतस्यभवतीहकुलेपिपुसः ॥ २४ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधि
 ष्ठिरसंवादे विशोकपूर्णमाव्रतं नाम पंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सर्वकामानवाप्नोतिसमाराध्यजनार्दनम् ॥
 प्रकरैर्वहुभिः कृष्णयान्यानिच्छति चेत्तसा ॥ १ ॥ नृणां स्त्रीणां च सर्वेषां नान्यच्छोकस्य कारणम् ॥ अपत्यादिकं किंचिद्विद्यते ह्यत्र जन्मनि ॥ २ ॥
 अपुत्रता महादुःखमतिदुःखमुपुत्रता ॥ सुपुत्रः सर्वसौख्यानिहेतुभूतो मतो मम ॥ ३ ॥ धन्यास्ते ये सुतं प्राप्ताः सर्वदुःखविवर्जितम् ॥
 शक्तं प्रशान्तं बलिनं परां निर्वृतिमागतम् ॥ ४ ॥ स्वकर्माभिमतं नित्यं देवा द्विजपरायणम् ॥ शाल्मल्यं सर्वधर्मज्ञं दीनानाथानुकरं पिनम् ॥ ५ ॥
 विनिर्जितारि सर्वस्वं मनोदहयनंदनम् ॥ देवानुकूलतायुक्तं युक्तं सम्यगुणेन च ॥ ६ ॥ मित्रस्वजनसन्मानलब्धं निर्वोणमुत्तमम् ॥
 यः प्राप्नोति सुतं तस्मान्नान्यो धन्यतरो भुवि ॥ ७ ॥ सोऽहमेवंविधं श्रोतुं कर्मैच्छामि महामते ॥ येन दृग्लक्षणः पुत्रः प्राप्यते भुवि मानवैः ॥ ८ ॥
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ एवमेतन्महाभाग पुत्रा पुत्रसमुद्भवम् ॥ दुःखंप्रयात्युपशमंत नया ब्रहेकेन चित् ॥ ९ ॥ अत्रापि श्रूयतां वृत्तं यद्वै
 मभवन्मुने ॥ उत्पत्तौ कार्त्तवीर्यस्यैह हस्यमहात्मनः ॥ १० ॥ कृतवीर्यो महापात्रो ह्येह यो नारमैव पुरा ॥ तस्य शीलधनानामवभूव
 वरवर्णिनी ॥ ११ ॥ पत्नी सहस्रप्रवरा महिषी शीलमंडना ॥ सात्वपुत्रा महाभाग मैत्रेय पर्यपृच्छत ॥ १२ ॥ गुणवत्पुत्रलाभाय कृता
 सनपरिग्रहम् ॥ तया पृष्टा थ सा सम्यङ्मैत्रेय ब्रह्मवादिनी ॥ १३ ॥ कथयामास परमं नान्मन्त्रतन्त्रतं महत् ॥ सर्वकामफलावाप्तिकारणं
 पापनाशनम् ॥ १४ ॥ तस्याः सुपुत्रलाभाय राजपुत्र्यास्तपस्विनी ॥ मैत्रेय उवाच ॥ यो यमिच्छेन्नरः कामं नरिवावरवर्णिनी ॥ १५ ॥
 स तं समाख्याविभुं समाप्नोति जनार्दनतः ॥ मार्गशीर्षे षष्ठ्या गिरीभो यस्मिन्दिनेऽभवत् ॥ १६ ॥ तस्मिन् प्राश्य गोमूत्रं स्नानं तोनियतमानसः ॥

पुष्पैर्धूपैस्तथागन्धैरुपवासैश्चभक्तितः ॥ १७ ॥ वामपादमनंतस्यपूजयेद्भरवर्णिनि ॥ अनंतःसर्वकामानामनंतंभगवान्फलम् ॥ १८ ॥
 ददात्ननंतंचपुनस्तदेवान्यत्रजन्मनि ॥ अनंतपुण्योपचयमनंतंतुमहाव्रतम् ॥ १९ ॥ यथाभिलषितावातिंक्रुरुमपुरुषोत्तम ॥
 इत्युच्चार्याभिपूज्यैर्नयथावद्विधिनारः ॥ २० ॥ समाहितमनाभूत्वाप्रणिपातपुरस्सरम् ॥ विप्रायदक्षिणंदद्यादन्तःप्रियतामिति ॥ २१ ॥
 समुच्चार्यततोक्तंमुञ्जीयात्तैलवर्जितम् ॥ ततश्चपौषेषुष्यैस्तैथैवभगवत्कटिम् ॥ २२ ॥ वामामभ्यर्चयेद्भक्त्यागोमूत्राश्रान्ततः ॥
 अनंतःसर्वकामानामितिचोच्चारयेत्पुनः ॥ २३ ॥ मुञ्जीतचयथाविप्रान्वाचयित्वाथविधि ॥ माघेमवासुतद्भस्त्रबाहुंदेवस्यपूजयेत् ॥ २४ ॥
 स्कंधंचफाल्युनीयेमफाल्युनेमासिभामिनि ॥ चतुर्व्वेतेषुगोमूत्रंमूत्राशयेन्नृपनंदिनि ॥ २५ ॥ ब्राह्मणायतथादद्यात्तिलान्कनकमेवच ॥
 देवस्यदक्षिणंस्कंधंचैत्रैचित्रासुपूजयेत् ॥ २६ ॥ तथैवप्राशनंचात्रपञ्चगव्यमुदाहृतम् ॥ विप्रवाचनिकेदद्याद्यवान्मासचतुष्टयम् ॥ २७ ॥
 वैशाखेचविशाखासुबाहुंसंपूज्यदक्षिणम् ॥ तथैवोक्तान्यवान्दद्यान्नक्तंकुर्याद्भुजिक्रियाम् ॥ २८ ॥ ज्येष्ठसुकटिपूजांचज्येष्ठमासिशुभव्रते ॥
 आषाढासुतथाषाढेकुर्यात्पादांचनंशुभे ॥ २९ ॥ पादद्वयंतुश्रवणेश्रावणेमासिपूजयेत् ॥ घृतंविप्रायदातव्यंप्राशनंयथाविधि ॥ ३० ॥
 श्रावणादिषुमासेषुप्राशनंदानमेवच ॥ एतदेवंसमाख्यातदेवांस्तद्भस्त्रपूजयेत् ॥ ३१ ॥ गुह्यंप्रोष्ठपदायोगेमासिभाद्रपदेऽर्चयेत् ॥
 तद्भद्राश्वयुजेपूज्यंहृदयंचाश्विनीषुच ॥ ३२ ॥ कुर्यात्समाहितमनाःशानंप्राशनमर्चनम् ॥ अनंतशिरसःपूजांकार्तिकेकृत्तिकासुच ॥ ३३ ॥
 यस्मिन्यस्मिन्दिनेपूजातत्रतद्भद्रादिने ॥ नामानंतस्यजस्रव्यंशुतप्रस्त्रवलितादिषु ॥ ३४ ॥ घृतेनानंतमुद्दिश्यपूर्वमासचतुष्टयम् ॥
 कुर्वीतहोमंचैत्रादौशालिनाकुलनंदिनि ॥ ३५ ॥ क्षीरेणश्रावणादौचहोममासचतुष्टयम् ॥ प्रशस्तंसर्वमासेषुहविष्यान्नेनभोजनम् ॥ ३६ ॥
 एवंद्वादशभिर्मासैःपारणात्रितयंशुभे ॥ व्रतावसानेचानंतंसौवर्णकारयेच्छुभम् ॥ ३७ ॥ राजतंमुशलंचैवहलंपार्श्वेषुविन्यसेत् ॥
 पुष्पधूपदिनैर्वद्यैःपूजाकार्याथविधि ॥ ३८ ॥ ताम्रपीठोपरिहरैर्मंत्रैरेभियथाक्रमम् ॥ नमोऽस्त्वनंतायशिरःपादौसर्वोत्तमनेनमः ॥ ३९ ॥
 शोषायजातुगलंकामायेतिकटिनमः ॥ नमोस्तुवासुदेवायपार्श्वसंपूजयेद्भरेः ॥ ४० ॥ संकर्षणायेत्युदरंमुजंसर्वासुधारिणे ॥ कण्ठंश्रीकण्ठ

नाथायमुखमिन्दुमुखाय च ॥ ४१ ॥ हलं च मुसलं चैव स्वनान्नापूजयेद्बुधः ॥ एवं स पूज्यगोविन्दं सितवस्त्रविभूषितम् ॥ ४२ ॥ छत्रोपानहसंयु-
 तं स्रग्दामालं कृतं तथा ॥ नक्षत्रदेवताः पूज्य नक्षत्राणि च सर्वशः ॥ ४३ ॥ सोमो नक्षत्रराजा च मासः संवत्सरं तथा ॥ द्वादशात्रयटान्कुर्यात्सतोयां-
 श्चात्रसंयुतान् ॥ ४४ ॥ एवं स पूज्य विधिविधेव देवं देवजनार्दनम् ॥ ब्राह्मणं पूजयित्वा च वस्त्रैराभरणैस्तथा ॥ ४५ ॥ कर्णागुलैः पवित्रैश्च श्रांतां दंतं जितेन्द्रिय-
 मापुराणं धर्मनित्यमव्यङ्गं सुप्रियवदम् ॥ ४६ ॥ तस्य देयं समस्तं तदनन्तः प्रीयतामिति ॥ अन्ये पां ब्राह्मणानां च देयं शतस्यायथेप्सितम् ॥ ४७ ॥
 अनेन विधिना पार्थव्रतं चैतत्समाप्यते ॥ पारितोषमाप्नोति सर्वे नैव मनोरथान् ॥ ४८ ॥ पुत्रार्थिभिर्वित्तकर्मैर्भृत्यद्वारानभोग्नुभिः ॥ प्रार्थे-
 यद्भिश्चमर्त्यैऽस्मिन्नारायणफलसंपदः ॥ ४९ ॥ एतद्ब्रतं महाभाग पुण्यं स्वस्त्ययनप्रदम् ॥ अनन्तव्रतसंज्ञं वै सर्वपापप्रणाशनम् ॥ ५० ॥ तत्कुरु-
 ष्वैव देवित्वं व्रतं शीलधने परम् ॥ वरिष्ठसर्वलोकस्य यदि पुत्रमभीप्ससि ॥ ५१ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ इति शीलधनाश्रुत्वामैत्रेयी वचनं शुभम् ॥
 चकारैतद्ब्रतं वरं सा विष्णवाहितमानसा ॥ ५२ ॥ पुत्रार्थिन्यास्ततस्तस्माद्ब्रतेनानेन सुव्रत ॥ विष्णुस्तु तोषतुष्टे च विष्णो सा सुषुवे सुतम् ॥ ५३ ॥
 तस्यैव जातमात्रस्य प्रववौ चानिलः शुभम् ॥ नीरजस्कमभूद्रचोममुदंप्रापाखिलं गत् ॥ ५४ ॥ देवदुन्दुभयोनेदुःपुष्पवृष्टिः पपात च ॥ प्रज-
 गुदं वगन्धर्वाननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ ५५ ॥ धर्मे मनःसमस्तस्य पार्थलोकस्य चाभवत् ॥ तस्य नामपिता च क्रेतनस्य स्याज्जनेति वै ॥ ५६ ॥
 कृतवीर्यं सुतत्वाच्चकार्तेवीर्यो बभूव सः ॥ तेनापि भगवान्विष्णुर्दुत्तात्रेयस्वरूपवान् ॥ ५७ ॥ आराधितोऽतिमहतातपसा पार्थभूताम् ॥ त-
 स्य तुष्टो जगन्नाथश्चक्रवर्तिस्वमुतमम् ॥ ५८ ॥ ददौ शौर्यं धेने चापि सकलान्यधुधानि च ॥ सर्वत्रे च वधे देवममत्त्वतो भवोदिति ॥ ५९ ॥
 परं तु स्मरणं ज्ञानं भीतानामार्तिनाशनम् ॥ स्मरणं दुष्कारित्वं जगतोऽस्य जगत्पते ॥ ६० ॥ तमाह देवदेव शः पुण्डरीकिनिभेक्षणः ॥ सर्वमेत-
 न्महाभाग तव भूयो भविष्यति ॥ ६१ ॥ यश्च प्रभाते रात्रौ च त्वानरः कीर्तयिष्यति ॥ नमोऽस्तु कार्तेवीर्ये न्यभिधास्यति चैव यः ॥ ६२ ॥
 तिलप्रस्थप्रदानस्य नरः पुण्यमवाप्स्यति ॥ अनष्टद्रव्यतां चैव तव नामानुकीर्तने ॥ ६३ ॥ भविष्यति महीपाले न्युक्त्वा तं प्रयथै हरिः ॥

१ शौर्यबले-इ० पा० । २ स वेत्र च वरं देव मम त्राता भवेति च-इ० पा० ।

सचापिवरमासाद्यप्रसन्नारुह्यजात् ॥ ६४ ॥ पालयामासभूपालःसप्तद्वीपावसुंधराम् ॥ तेनेष्टविविधैर्यज्ञैःसमाप्तरदक्षिणैः ॥ ६५ ॥
जित्वारिवर्गमखिलं धर्मतःपालिताःप्रजाः ॥ अनंतव्रतमाहात्म्यादासाद्यतनयंचतम् ॥ ६६ ॥ पितुःपुत्रोद्धवंदुःखंनसीत्स्वल्पमपिप्रभो
एवमेतत्समाख्यातमन्तार्यव्रतंतवा ॥ ६७ ॥ यद्वृत्त्वा राजपत्नीसाकार्तवीर्यमसूयता ॥ यश्चैतच्छृणुयाज्जन्मकार्तवीर्यस्यमानवः ॥ ६८ ॥ स्त्रीवादुः
खमपत्योत्थंसप्तजन्मनिनाश्रुते ॥ ६९ ॥ ऐश्वर्यमप्रतिहतं परमं विवेकं पुत्रानमित्रहृदयार्तिकरान्बहूँश्च ॥ कृत्वा त्वनंत इति यद्व्रतनामधेयं प्रप्रा
प्त्यनंतं विभवस्य विभोः प्रसादात् ॥ ७० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे अनंतव्रतवर्णनं नाम षडधिकशततमो
ऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ॥ ॥ शुधिष्ठिर उवाच ॥ अप्राप्तेन तथा दुःखमैश्वर्याद्वैरौत्तम ॥ यथा मनोरमैः स्वैः स्वेनानादुःखं भवेन्नृणाम् ॥ १ ॥ यथा मनोरथैर्लब्धे
न स्यादुःखं भयं नृणाम् ॥ ऐश्वर्याद्विच्युतो वापि स तैर्देवलोक्तः ॥ २ ॥ अभीष्टादन्यतो वापि यदा येन विनष्टकृतिम् ॥ प्राप्नोति पुरुषो वा य
नारी वा पुण्यसंचयात् ॥ ३ ॥ तन्ममाक्ष्वभगवन् येन नाभ्येति विच्युतिम् ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ सत्यमेतन्महाभाग दुःखं प्राप्नोत्यसं
ज्ञयः ॥ ४ ॥ ऐश्वर्योदयचित्तस्य बंधुवर्गसुखस्य च ॥ तदेतच्छ्रूयतां पार्थ यथानेष्टा त्परिच्युतिः ॥ ५ ॥ स्वर्गो देर्जायते सम्यगुपवासवतां स ता
म् ॥ द्वादशक्षाणि राजेंद्र प्रतिमा संतुयान्वै ॥ ६ ॥ तन्नाम्ना चाच्युते तेषु सम्यक्संपूजयेन्नृप ॥ पुष्पैर्धूपैस्तथा भो भिरभष्टैरपरैरपि ॥ ७ ॥ आ
दितः कृत्तिकां कृत्वा कार्तिकेनृपसत्तम ॥ कुशरामत्रनैवैवं पूर्वमासं चतुष्टयम् ॥ ८ ॥ निवेदयेत्काल्युना दिसंया वंचततः परम् ॥ आषाढा
दिषु देवाय पायसं विनिवेदयेत् ॥ ९ ॥ तैर्नैवान्नं राजेन्द्र ब्राह्मणान्भोजयेद्बुधः ॥ पञ्चगव्यजलस्नानंतस्यैव प्राशनच्छुचिः ॥ १० ॥ सम्य
क्संपूज्य राजेन्द्र तमेव पुरुषोत्तमम् ॥ प्रणम्य प्रार्थयेद्दिग्गुणेशुचिः स्नानतो यथाविधि ॥ ११ ॥ नमोनमस्ते ऽच्युत मे क्षयोस्तु पापस्य वृद्धिः सु
पेतु पुण्यम् ॥ ऐश्वर्याविता दितथाऽक्षयं मे क्षयं च मांसं ततिरभ्युपेतु ॥ १२ ॥ यथाच्युतस्त्वं परतः परस्मात्स ब्रह्मभूतः परतः परात्मा ॥ तथाच्युतं मे
कुरुवांछितं त्वंहं स्वपापंच तथा प्रमेय ॥ १३ ॥ अच्युतानंत गोविन्द प्रसीद यदभीप्सितम् ॥ तदक्षयममेयात्मकुरुष्व पुरुषोत्तम ॥ १४ ॥ एवमे

वंसमभ्यर्च्यप्रार्थयित्वाथाशिवम्॥नैवेद्यंस्वयमश्रीयान्नक्तसंप्रोजितेच्युते ॥ १५ ॥ ततःसंवत्सरस्यतेसुखसुप्तोत्थितेऽच्युते ॥ घृतपूर्णताम्र
 पात्रंब्राह्मणयानिवेदयेत् ॥ १६ ॥ शक्तितोदक्षिणां दद्यादच्युतश्रीयतामिति ॥ ततस्तु सप्तमे वर्षे कुर्यादुद्यापनंबुधः ॥ १७ ॥ कार्यचैवा
 च्युतस्यार्चां शतस्यार्षवर्णमयीनृप ॥ तदग्रे ब्राह्मणीस्थाप्यास्थविरासांभरायणी ॥ १८ ॥ महासतीरौप्यमयीसमानार्हासदेवता ॥ ततस्तौ पू
 जयित्वाचमालयवस्त्रविलेपनैः ॥ १९ ॥ मंत्रेणनेनराजेन्द्रप्रणिपत्यविधानतः ॥ प्रतिवर्षंचदत्तंचेत्ताम्रपात्रं द्विजातये ॥ २० ॥ तदेकह
 ल्यादद्यात्साहिरण्याशंस्युतम् ॥ गाश्चप्रदद्यात्संपूज्यसवत्साः कांस्यदोहनाः ॥ २१ ॥ एकांवाशक्तिं तोदद्याद्रज्यातुष्यतिकेशवः ॥ घटाः
 सत्पात्रनिर्दिष्टाः सात्राः पूर्णजलोज्ज्वलाः ॥ २२ ॥ छात्रोपानद्युगैः सार्धमेवंदत्त्वाविसर्जयेत् ॥ शय्यासत्तूलिकां दद्याद्गृहचोपस्कैः सह ॥ २३ ॥
 श्रियाचसहविष्णुंचपूजयेद्भूषयेत्प्रभुम् ॥ वस्त्रैराभरणैश्चैव प्रणिपत्यक्षमापयेत् ॥ २४ ॥ कृतेनानेनराजेन्द्रच्युतिनाप्रोतिमानवः ॥
 संततेः स्वर्गवित्तादौ रथर्यस्यतथैवच ॥ २५ ॥ यद्वाभिमतमन्यच्चततो न च्यवतेनरः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन मासनक्षत्रपूजनैः ॥ २६ ॥
 यजेताक्षयकामस्तु सदैव पुरुषोत्तमम् ॥ २७ ॥ अत्रापिश्रूयतेकाचित्सिद्धास्वर्गमहाव्रता ॥ २८ ॥ नारीतपोध
 नाभूत्वाप्रख्यातासांभरायणी ॥ समस्तसंदेहहरासदास्वर्गौकसां हि सा ॥ २८ ॥ कस्यचित्त्वथकालस्य देवराजः शतक्रतुः ॥ पूर्वैन्द्र
 चरितं राजन् प्रच्छेदं बृहस्पतिम् ॥ २९ ॥ पूर्वैन्द्रात्परतः पूषेयवभूवः सुरेश्वराः ॥ तेषांचरितमिच्छामि श्रोतुमंगिरसांवर ॥ ३० ॥
 एवमुक्तस्तदातेन देवेन्द्रेण मलद्युतिः ॥ प्राह धर्मभृतां श्रेष्ठः परमर्षिर्बृहस्पतिः ॥ ३१ ॥ नाहंचरंतानन्वेद्विदेवराजसुरेश्वरान् ॥
 आत्मनः समकालीनमवोहिच सुरेश्वर ॥ ३२ ॥ ततः प्रपच्छेदेन्द्रः कोस्माभिर्भुनिपुंगवः ॥ प्रष्टव्योऽत्र महाभाग कृतादिवसतिर्दिवि ॥ ३३ ॥
 बृहस्पतिश्चिरं व्यात्वा ततः प्राह शचीपतिम् ॥ तपस्विर्नमो महाभाग पृच्छेतांसांभरायणीम् ॥ ३४ ॥ इत्युक्तस्तेन देवेन्द्रः कौतूहलसमन्वितः ॥
 ययौ यत्र महाभाग सम्यगास्ते तपस्विनी ॥ ३५ ॥ सातौ दृष्ट्वा समायां तौ देवराजबृहस्पती ॥ सम्यगध्यैः संपूज्य प्रणिपत्याहमुव्रता ॥ ३६ ॥

नमोऽन्तुदेवराजायतथैवाङ्गिरसेनमः ॥ यद्वाकार्यमहाभागौसकलंतदिहोच्यताम् ॥ ३७ ॥ यदिर्कुतुमयाशक्यतत्स्करिष्येविमुद्रयच ॥
 ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ आवाभम्यागतौप्रष्टुत्वामत्रातिविवेकिनीम् ॥ ३८ ॥ यच्चकार्यमहाभोगेपृष्टतत्कथयस्वनः ॥ यदिस्मरसिकल्याणि
 पूर्वैन्द्रचरितानिवै ॥ ३९ ॥ तदाख्याहिमहाभोगेदेवेन्द्रस्यकुतूहलम् ॥ सांभरायण्युवाच ॥ यवैपूर्वमुरेन्द्रस्यततश्चप्रथमोहियः ॥ ४० ॥
 तस्मात्पूर्वतरोयश्चतस्यापिप्रथमश्चयः ॥ तेषांपूर्वतरायेचवेदितानखिलानहम् ॥ ४१ ॥ तेषांचरितंकृत्संज्ञानाम्यंगिरसांवर
 मन्वंतराण्यनेकानिमृष्टीश्चित्रादिवौकसाम् ॥ ४२ ॥ सप्तर्षीन्सुबहून्वेद्विमनूनांचसुतावृषात् ॥ एवमुक्त्वाततस्तभ्यामुहृष्टासांभरायणी ॥
 ॥ ४३ ॥ यथावदाचष्टतयोःपूर्वेन्द्रचरितंमहत् ॥ स्वायंभुवेयस्तुमनौमनौस्वाराचिषेचयः ॥ ४४ ॥ उत्तमेतामसेचैवैवतेचाक्षुषेतथा ॥
 येवभूतुहिदेवेन्द्रास्तस्यतस्यतपस्विनी ॥ ४५ ॥ तदाजगादचरितंयथावत्सांभरायणी ॥ कथयामासचाश्चर्यैतच्चापिकथयामिते ॥ ४६ ॥
 शंकुकर्णस्तदादित्योबभूवान्यंतदुर्जयः ॥ सलोकपालान्समरेविजित्यसहदेवतैः ॥ ४७ ॥ इन्द्रस्यासाद्यभवनंप्रविवेशसुनिर्भयः ॥ तंदृष्ट्वा
 सहसाप्राप्तंशक्रःशय्यातलेऽलुठत् ॥ ४८ ॥ जुगोपसहसात्मानंशंकुकर्णभयार्दितः ॥ दानवःशक्रशयनेतस्मिन्पुपविवेशह ॥ ४९ ॥ इन्द्राण्यपित
 थाभीतागतावाचस्पतेर्गृहम् ॥ अथेदवाःसमाजग्मुर्भयाद्गुह्यसुराद्विषम् ॥ ५० ॥ आसीनंशक्रशयनेनप्राणिपातपुरस्सराः ॥ वासुदेवोऽपि
 तत्रागात्तंद्रष्टुदेवंकंटकम् ॥ ५१ ॥ दृष्ट्वाक्लृष्णमनुप्राप्तंदानवःप्राहहर्षितः ॥ धन्योऽहंकृतकृत्योऽहंयस्यमेगरुडध्वजः ॥ ५२ ॥ शक्रश
 य्यासनस्थस्यद्रुष्टुमभ्यतिकेशवः ॥ ततःकरेसमालंघ्यशयनभ्याशामानयत् ॥ ५३ ॥ चकारकंठग्रहणंवांधवस्येवहर्षितः ॥ ततःकृ
 ष्णस्तुसहसागृह्यदोभ्यांशूनैः ॥ ५४ ॥ पीडयामासविहसन्नदंतैर्भरवाज्रवान् ॥ ममारदानवेन्द्रोऽसौबलाद्रग्रास्थिपञ्जरः ॥ ५५ ॥
 निर्जगामततःशक्रःशय्यामूलादवाकिष्ठराः ॥ तुष्टावहरिमासीनंशंखचक्रगदाधरम् ॥ ५६ ॥ एतदृष्टमयाशक्रवसंत्यासुरसद्मानि ॥ ततःकुतूहल
 परोदेवराट्प्रतांतपस्विनीम् ॥ ५७ ॥ उवाचजानासिकथंत्वमेतान्सांभरायणी॥सांभरायण्युवाच॥सर्वएवहिदेवेन्द्राःस्वर्गस्थायेमरेश्वराः ॥ ५८ ॥

वभृदुरतेचरितमेतपविद्वितनवै ॥ चरितं च मया ते पंश्रुतं दृष्टं तथैव च ॥ ६९ ॥ इन्द्र उवाच ॥ किंकृतं वदधर्मज्ञे त्वया येनेयमक्षया ॥ स्वलोके वस
 सतिः प्राप्ता यथानान्येन केनचित् ॥ ६० ॥ अहो सर्वव्रतानां तु ह्युपपि तमथाद्भुतम् ॥ प्रधानतरमन्यतस्त्वं स्वर्गवासप्रदं मतम् ॥ ६१ ॥
 एवमुक्ता ततस्तेन देवेन्द्रेण तपस्विनी ॥ प्रत्युवाच महाभाग यथा वत्सां भरायणी ॥ ६२ ॥ मासं क्षेप्तुं च्युतो देवः प्रातिमासं सुरेश्वर ॥
 यथोक्तव्रतया सम्यक्सप्त वर्षाणि पूजितः ॥ ६३ ॥ तस्यैकं कर्मण्युष्टिरच्युताराधनस्य मे ॥ देवलोकादिभिमता देवराजपदच्युतिः ॥ ६४ ॥
 स्वर्गेन्द्रविभवैश्वर्यसंततिर्यातिचाच्युतिम् ॥ नरोवाञ्छति तेनेत्यन्तोषणीयस्ततः प्रभुः ॥ ६५ ॥ एतत्ते पूर्वदेवन्द्रचरितं सकलं मया ॥
 स्वर्गवासाक्षयत्वं च मासं क्षेप्तुं तपूजनात् ॥ ६६ ॥ यथा वत्कथितं देवपृच्छतस्त्रिदशेश्वर ॥ धर्मार्थकाममोक्षाश्च वाञ्छिता विबुधाधिपा ॥ ६७ ॥
 विष्णोरा राधनादन्यत्परमं सिद्धिकारणम् ॥ तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा देवराजबृहस्पती ॥ ६८ ॥ तत्तथेत्यूचतुः सार्धं चिरतुश्चापि तद्भुतम् ॥
 तस्मात्पार्थप्रयत्नेन प्रातिमासं समाहितः ॥ ६९ ॥ मासं क्षेप्तुं तपूजायां भवेथास्तन्मनाः सदा ॥ ७० ॥ येसां भरायणिकथाचरितव्रतैस्मि
 न्वर्षाणि सप्तविधिना सुधियोनयति ॥ ते स्वर्गलोके मभिगम्य कृताधिवासाः कल्पायुतायुतशतैरपि न च्यवन्ते ॥ ७१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापु
 राणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे सांभरायणीव्रतवर्णनं नाम सप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ॥ ७१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ सुरु
 पतामनुष्याणां स्त्रीणां च यदुत्तम ॥ कर्मणा जायते केन तन्ममाख्यातुमर्हसि ॥ १ ॥ सुरुपाणां सुगन्नाणां सुवेषाणां तैथेव च ॥ न्यूनं तथाधि
 कं चापि यथानाङ्गं प्रजायते ॥ २ ॥ समस्तैः शोभनैर्गौरैः किंचिदुत्तम ॥ काणाः कुंताश्च जायन्ते त्रुटितश्रवणास्तथा ॥ ३ ॥ नराणां योषि
 तांचैव समस्ताङ्गुरुपता ॥ कर्मणो येन भवति तत्पूर्वकथयामल ॥ ४ ॥ लावण्यगतिवक्ष्यामि सति रूपमहमते ॥ कुर्वत्यभ्यधिकं शोभां
 समस्तपरमोगुणः ॥ ५ ॥ वाक्यलावण्यसंस्कारविलासललितागतिः ॥ विडम्बनानुरूपानां केवलासाहिजायते ॥ ६ ॥ रूपकारणभूताय कर्म
 णाप्रयतो भवेत् ॥ तस्मात्तन्ममाचक्ष्व कर्मयज्ञारुहपदम् ॥ ७ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ सम्यक्पृष्ट्व त्वया हीदमुपवासाश्रितं नृप ॥ कथयामि यथाप्रा

१ अपि-इ० पा० । २ खंजाञ्च-इ० पा० ।

तं वशिष्टेन महात्मना ॥ ८ ॥ वशिष्टमृषिमासीनं सप्तर्षिप्रवरं द्विजम् ॥ प्रच्छारुन्धती पृथ्वा ये देतद्भवता वयम् ॥ ९ ॥ तस्यास्तु परिपृच्छन्त्या जगादमु-
 नि सत्तमः ॥ यत्तच्छृणुष्व कौतियममेदं वदतोऽखिलम् ॥ १० ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ श्रूयतां यदहं पृष्टस्त्वयैतद्भवार्णिनि ॥ मुरूपता नृणां येन योषितां चोप-
 जायते ॥ ११ ॥ अनभ्यर्च्य तु गोविंदमनाराध्य च केन वाम् ॥ रूपादिका गुणाः केन प्राप्यन्तेऽन्येन कर्मणा ॥ १२ ॥ तस्मादाराधनी योऽग्रे विष्णुरेव यज्ञ-
 स्त्विनि ॥ पारत्र्यं प्रावृत्तकामेन रूपं संपत्सुतादिकम् ॥ १३ ॥ यस्तु वाञ्छति धर्मज्ञं रूपं सर्वान्द्रुमुन्दरम् ॥ नक्षत्रपुरुषं भद्रं जितक्रोधो जितेन्द्रियः ॥ १४ ॥
 मुस्तातः प्रयताहारः संपूजयति योऽच्युतम् ॥ भक्त्या योषिन्नरो वापि मुरूपाङ्गः प्रजायते ॥ १५ ॥ योषिता हि परं रूपमिच्छन्त्या जगतः पतिः ॥
 स एवाराधनी योऽग्रे नक्षत्राङ्गो जनार्दनः ॥ १६ ॥ ॥ अरुन्धत्युवाच ॥ नक्षत्ररूपी भगवान्पूज्यते पुरुषोत्तमः ॥ मुनेयेन विधानेन तत्तत्पारुष्या-
 तुमर्हसि ॥ १७ ॥ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ चैत्रमासात्समारभ्य विष्णोः पादाभिपूजनम् ॥ यथा कुर्वीत रूपार्थं तत्रिंशत्तत्त्वतः ॥ १८ ॥
 नक्षत्रमेकमेकं वै स्नातः सम्यगुपोषितः ॥ नक्षत्रपुरुषस्यांगं पूजयेच्च विचक्षणः ॥ १९ ॥ मूले पादौ तथा जघनौ हिण्यामर्चयेच्च भूमे ॥ जानुनी-
 चांश्चिनीयोगेऽपि पादौ चोरुसंज्ञिते ॥ २० ॥ फाल्गुनी द्वितीये गुह्यं कृतिका सुतथा कटिम् ॥ पार्श्वे भाद्रपदा गुल्फे द्रकुक्षिरे वतीषु च ॥ २१ ॥
 अनुराधा सूरः पृष्ठं धनिष्ठा स्वभिपूजयेत् ॥ भुजगुर्मं विज्ञात्वा सुहस्ते चैव करद्वयम् ॥ २२ ॥ पुनर्वसं वंगुलींश्च आश्लेषा सुतथानखान् ॥ ज्ये-
 ष्ठायां पूजयेद्ग्रीवांश्च वने श्रवणे तथा ॥ २३ ॥ पुष्ये मुखं तथा स्वातौ दशनानभिपूजयेत् ॥ आस्यं शतभिषयोगे मघायोगे च नासिकाम् ॥ २४ ॥
 मृगोत्तमाङ्गे नयेन पूजयेद्भक्तिः शुभे ॥ चित्रयोगे ललाटं च भरणं पुतथा शिरः ॥ २५ ॥ संपूजनीया विद्वद्विराद्रां च शिरोरुहाः ॥
 उपोषिता नरो भद्रं स्नानमभ्यंगपूर्वकम् ॥ २६ ॥ वर्जनीयं प्रयत्नेन रूपं घ्नतं द्विनिर्देशेत् ॥ पूजयेत्तच्च नक्षत्रं नक्षत्रस्य च देवतम् ॥ २७ ॥
 सोमं नक्षत्राजानं स्वमंत्रैश्चैदुधः ॥ प्रतिनक्षत्रयोगे च भोजनीया द्विजोत्तमाः ॥ २८ ॥ नक्षत्रज्ञा यि प्रायदानं दद्याच्च शक्तिः ॥
 अंतरा ये स मुत्पन्ने सूतकौ च कारिते ॥ २९ ॥ उपोष्य वाचोपविशेन्नक्षत्रमपं पुनः ॥ एवं माघावसाने नुव्रतपारः समाप्यते ॥ ३० ॥
 समाप्ते तु ब्रते दद्याच्छतया सोपस्क रान्वितम् ॥ नक्षत्रपुरुषं हं पूजयेत्तत्र शक्तिः ॥ ३१ ॥ ब्राह्मणं ब्राह्मणं चैव वस्त्रालं करभूषणैः ॥

शय्यायांतुसमासन्नगन्धमाल्यानुलेपनैः ॥ ३२ ॥ सप्तधान्यं यथा लभंगासवत्सांपयस्विनीम् ॥ छत्रोपानद्युगैव घृतपात्रतथैव च ॥ ३३ ॥
 मेत्रेणानेन विप्राय सुशीलाय निवेदयेत् ॥ यथानविष्णुभक्तानां वृजिनं जायते क्वचित् ॥ ३४ ॥ तथा सुहृत्पतारोग्यस्तु स्वसंपदिहास्तु मे ॥
 यथानलक्ष्म्या शयनंतं वदून् यन्जनार्दन ॥ ३५ ॥ शय्याममाप्य शून्यास्तु तथा जन्मनि जन्मनि ॥ एवं निवेद्य तत्सर्वं प्रणिपत्य क्षमापयेत् ॥ ३६ ॥
 शक्तिहीनस्तु गां दद्याद् घृतपात्रसमान्विताम् ॥ नक्षत्रपुरुषाख्योऽयं यथावत्कथितस्तव ॥ ३७ ॥ पापापनोदं कुरु ते सभ्यवद्वृद्धावतां सताम् ॥
 अङ्गोपाङ्गानि च वास्यपादादीनि यशस्विनि ॥ ३८ ॥ सुरूपण्यभिजायते सदा जन्मान्तराणि वै ॥ गात्राणि चैव भद्राणि शरीराग्यमुत्तमम् ॥
 ॥ ३९ ॥ संततिं मनसः प्रीतिरूपं चातीव शोभनम् ॥ वाङ्मार्ग्यं तथा कांतिं यच्चान्यदपि वाञ्छितम् ॥ ४० ॥ ददाति न क्षत्रप्रुमान् पूजितश्च जनार्दनः ॥
 वसिष्ठेन यथाख्यातं सर्वततो निवेदितम् ॥ ४१ ॥ नक्षत्रपुरुषं नाम व्रतानामुत्तमोत्तमम् ॥ ४२ ॥ दृढाहुजानुनयनोरुनितं बभगं दक्षैः
 प्रकल्प्य सुतनुं पुरुषोत्तमस्य ॥ येषूजयति जितकोपमनो विकाराः कोतयेते ननु भवंति सुरूपदेहाः ॥ ४३ ॥ इति श्रीभविष्य महापुरा
 णे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे नक्षत्रपुरुषव्रतवर्णनमाष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ४४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
 उपवासेष्वशक्तस्य तदेव फलमिच्छतः ॥ अनभ्यासेन योगाद्वा किमिष्टं व्रतमुच्यते ॥ १ ॥ शिवस्योपरि यस्य स्याद्भक्तिः सूर्यस्य संभवेत् ॥
 नक्षत्राख्यं व्रतं तेन कथं कार्यं वदस्व मे ॥ २ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ उपवासेष्वशक्तानां तं भोजनमिष्यते ॥ अस्मिन् व्रते तदप्यत्र श्रूयताम
 क्षयं महत् ॥ ३ ॥ शिवं नक्षत्रपुरुषं शिवभक्तिप्रदायकम् ॥ यस्मिन् नक्षत्रयोगे तु पुराणज्ञाः प्रचक्षते ॥ ४ ॥ फाल्गुनस्य मले पक्षे यदाहस्तं प्र
 जायते ॥ तदा ग्राह्यं व्रतं चैव न क्तेन शिवपूजनम् ॥ ५ ॥ शिवायेति च हस्तेन पादौ पूज्यतमौ स्मृतौ ॥ शंकराय नमो गुल्फौ पूज्यौ चित्रासु पांडवा ॥
 ॥ ६ ॥ भीमायेति च स्वातीषु पूजयेत्पुरुषर्षभ ॥ ऊरुद्वयं विशाखासु त्रिनेत्रायेति पूजयेत् ॥ ७ ॥ मूढं चैवानुराधासु अनङ्गाङ्गहराय च ॥
 कर्तिके ज्येष्ठसु च तथा सुरज्येष्ठेति चाचयेत् ॥ ८ ॥ दानाख्यायनमोनाभिः पूज्यामूलेन शूलिनः ॥ पूर्वोत्तराषाढ्युगेष्वैव पार्वतीपतिः ॥ ९ ॥

श्रवणेन तथा कुक्षी पूज्येकपालेनेति च ॥ वक्षःस्थलं धानिष्ठा सुसद्योजातेति नाम च ॥ १० ॥ वामेति पूजयेत्पार्थ हृदयं शतभिषा मुच ॥
 पूर्वोत्तरागुगोवाहनमः खट्वाङ्गधारिणे ॥ ११ ॥ पूज्यं रुद्राय च तथा रेवतीषुकरद्वयम् ॥ नखाः पूज्याऽश्विनयोगेन मः खण्डेन्दुधारिणे ॥ १२ ॥
 भरणीषु ततः पृष्ठवृषां कायनमोऽन्तते ॥ कृत्तिवासाय च तथा कृत्तिकासुकृकाटिका ॥ १३ ॥ वाक्पूज्यारोहिणीयोगेन मोवाचस्पतेति च ॥
 मृगोत्तमिगिदशान्भैरवायेति वै नमः ॥ १४ ॥ आर्द्रासु पूज्या वधरौ स्थाणवेति युधिष्ठिर ॥ नासापुनर्वसौ पूज्या षडन्तविनाशिने ॥ १५ ॥ पुष्येने
 त्रत्रयं पूज्यं नमस्ते सर्वदर्शिने ॥ आश्लेषायां ललाटं च त्र्यम्बकाय नमो नमः ॥ १६ ॥ मघासु च जटाजूटं पूजयेदंधकारये ॥ पूर्वाफाल्गुनिकाशु मे
 श्रवणे सोमधारिणे ॥ १७ ॥ नमोऽस्तु पाशांकुशपद्मशूलकपालसर्पेन्दुधनुर्द्धराय ॥ गजासुरानंगधुरान्वकादि विनाशमूलानमः शिवाय ॥ १८ ॥
 शिरःसंपूजयेद्दद्यात्ततो धूपविलेपनम् ॥ ततस्तुरात्रौ भोक्तव्यं तैलक्षारविवाजितम् ॥ १९ ॥ शालयेत्तुलप्रस्थं धृतपात्रेण संयुतम् ॥ द
 द्यात्सर्वेषु नक्तेषु ब्राह्मणाय नृपोत्तम ॥ २० ॥ शतयभावेन दोषः स्यादधिके चाधिकं फलम् ॥ नक्षत्रगुणैः प्रोक्तं युग्मं समाचरेत् ॥ २१ ॥
 सूतकाशी च दोषेषु नरन्यदुपोषयेत् ॥ एवं क्रमेण संप्राप्ते पारणे पांडवादि के ॥ २२ ॥ ब्राह्मणान्भोजयेद्भक्ष्या गुडक्षरिघृतादिभिः ॥ कांच
 नं कारयेद्देवमुभया सह शंकरम् ॥ २३ ॥ शय्यां सुलक्षणां कृत्वा विरुद्धग्रंथि वर्जिताम् ॥ सोपधानकविश्रामां स्वास्तरावरणं शुभाम् ॥ २४ ॥
 भाजने पानहच्छत्रचामरासनदपैः ॥ भूषणैरपि संयुक्तां फलवन्ना नुलेपैः ॥ २५ ॥ तस्यानिधाय तं देवमलंकृत्य गुणान्वितम् ॥ कपि
 लां वस्त्रसंवीतां शुचिशीलां पयस्विनीम् ॥ २६ ॥ सुवर्णशृंगारैश्च खुरांसं वत्सां कांस्यदेहनाम् ॥ दद्यान्मंत्रेण पूर्वाह्नेन कालमभिलंघयेत् ॥ २७ ॥
 यथानदेवशयनं तवर्षत जातया ॥ शून्यं वृत्त्याथ संतत्या तथा मे संतु सिद्धयः ॥ २८ ॥ यथा देवनश्रेयोऽर्थस्त्वदन्यो विद्यते क्वचित् ॥ तथा मामुद्धराशे
 षटुः स्वसंसारसारात् ॥ २९ ॥ ततः प्रदक्षिणीकृत्य प्रणिपत्य विसर्जयेत् ॥ शय्यागवादि तत्सर्वं द्विजस्य भवनं नयेत् ॥ ३० ॥ नैतद्विशीलयनं दा
 भिकाय कुतर्कदुष्टाय विनिदकाय ॥ प्रकाशनीयं व्रतमिन्दुमौल्यैश्चापि लोभोपहतांतरात्मा ॥ ३१ ॥ भक्ताय दाताय गुणान्विताय प्रदेये मेत

चिच्छवभक्तिर्युक्तैः ॥ इदं महापातककृन्नराणामप्यश्वेदविदो वदन्ति ॥ ३२ ॥ यावाथ नारी कुरुतेऽतिभक्त्या भर्तारमाश्रित्य शुभं गुरुं वा ॥ न बंधु
 पुत्रैर्न धनैर्वियोगमाश्रोति दुःखं न सुहृत्समुत्थम् ॥ ३३ ॥ इदं वसिष्ठेन पुराऽनुजेन कृतं कुबेरपुरंदरेण ॥ यत्कीर्तनादप्यखिलान्यधा निविष्टं समा
 याति न संशयोत्र ॥ ३४ ॥ इति पठति शृणोति वा इत्थं शिवपुरुषं पुरुहूतवच्छ भक्त्यात् ॥ अपिनरकगता निपतनशेषाश्चिभव न नयति हयः
 करोति ॥ ३५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे शिवनक्षत्रपुरुषव्रतं नाम नवोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ ॥ ॥ ॥
 युधिष्ठिर उवाच ॥ यदिकर्तुं न शक्नोति व्रतं न क्षत्रपौरुषम् ॥ गृहीतं रभसा कृष्णहृन्मद्राव्रतमुत्तमम् ॥ १ ॥ संपूर्णजायेते न यदचर्चिणपुरा
 स्थितम् ॥ कुरुप्रसादं गृहार्थं मे न भवेत्कुमहं सि ॥ २ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ साधुसाधु महाबाहो कुरु राज युधिष्ठिर ॥ रहस्यानां रहस्यं ते कथयामि व्रतो
 त्तमम् ॥ ३ ॥ संपूर्णनाम तच्चापि व्रतं सम्यक्फलप्रदम् ॥ यच्चीर्णनरनारीभवेत्संपूर्णकारकम् ॥ ४ ॥ अवश्यं तच्च कर्तव्यमक्षीप फलकांक्षिभिः ॥
 किञ्चिद्भ्रंशं प्रसादे न यद्भ्रतं व्रतानि स्थितम् ॥ ५ ॥ तत्संपूर्णं भवेत्सर्वव्रतेनानेन पाण्डव ॥ उपद्रवैर्बहुविधैर्मदान्मोहाच्च पार्थिव ॥ ६ ॥
 यद्भ्रंशकिञ्चिदेव स्याद्भ्रतं विघ्नविनायकैः ॥ तत्संपूर्णं भवेत्पार्थसत्यं सत्यं संशयः ॥ ७ ॥ काञ्चनरौप्यं कंठरूपं शिल्पिना तद्धटापयत् ॥
 भग्नव्रते तु यो देवस्तत्स्वरूपं सुनिर्मितम् ॥ ८ ॥ रूपं ह्यपि स यो विपिप्रारब्धयद्भ्रतं किल ॥ न वनिष्पादितं किंचिद्वात्सर्वतथोत्थितम् ॥ ९ ॥
 द्विभुजं पङ्कजारूढं सौम्यप्रहसिताननम् ॥ निष्पादितं शिल्पभावात्तास्मिन्नेव दिने ॥ १० ॥ तन्मासे च पुनः प्राप्तं ब्राह्मणो विधिना गृहे ॥
 स्नापयेत्पयसा दध्ना घृतशिरसां बुभिः ॥ ११ ॥ गंधं च दनं पुष्पैश्च चयेयं कुंकुमादिना ॥ तोयपूर्णस्य कुंभस्य पृथ्व्यां विन्यस्य च दनैः ॥ १२ ॥
 धूपदीपाक्षतैर्वस्त्रैरत्नैरप्युपहारैः ॥ अर्घ्यं दद्याच्च तन्नाम्ना मंत्रेणानेन पाण्डव ॥ १३ ॥ उपसन्नस्य दीनस्य प्रायाश्चित्तकृताञ्जलः ॥
 शरणं च प्रपन्नस्य कुरुष्व दद्यात्प्रभो ॥ १४ ॥ परत्र भयभीतस्य भग्नखंडव्रतस्य च ॥ कुरुप्रसादं संपूर्णव्रतं संपूर्णमस्तु मे ॥ १५ ॥ तपश्चि
 द्भ्रव्रतं चिदं द्रयं चिद्भ्रंशं भग्नक्रेत्रे ॥ तव प्रसादाद्देवेश सर्वमच्छिद्रमस्तु नः स्वाहा ॥ १६ ॥ ॥ अमुकदेवाय नमः ॥ ॥ पूर्वतो दक्षिणतः प

श्रिमत्तत्ततः ॥ विद्विषुचोपार्थ्यस्तद्विक्पालेभ्योनमोनमः ॥ १७ ॥ इदमर्घ्यमिदं पाद्व्यनैव ध्येत नमोनमः ॥ एवं प्रोच्यततः पादौ जानुनी
 कटिशीर्षके ॥ १८ ॥ वक्षःकुक्षिद्विष्टबाह्वसांशिरोरुहान् ॥ पूजयेत्तस्य देवस्य ततः पश्चात्क्षमापयेत् ॥ १९ ॥ पूजितस्त्वन्यथा श
 त्त्यानमस्तेऽस्तु सुरोत्तम ॥ ऐहिकमुष्मिकानाथकार्यसिद्धिदिशस्वमे ॥ २० ॥ एवं क्षमापयित्वा तु देवरूपं विधानतः ॥ ततो द्विजस्य कौ
 न्तेयविधिज्ञस्योपपादयेत् ॥ २१ ॥ स्थित्वा पूर्वमुखो विप्रो गृहीत्वा हर्षपाणिना ॥ विप्रस्य हस्ते यच्छेच्च दासवै चोत्तरामुखः ॥ २२ ॥
 मंत्रेणानेन कौंतेय सोपवासः प्रयत्नतः ॥ इदं व्रतं भयाखण्डं कृतमासीत्पुरा द्विज ॥ २३ ॥ भगवंस्त्वत्प्रसादेन संपूर्णतदिहास्तु मे ॥ ब्राह्मणोऽपि
 प्रतीच्छेत्तु मंत्रेणानेन तद्व्रतम् ॥ २४ ॥ वाक्संपूर्णमनः पूर्णपूणं कायव्रतेन ते ॥ संपूर्णस्य प्रसादेन भवपूणमनोरथः ॥ २५ ॥ ब्राह्मणाय अभिभाषंते
 ह्यनुमोदंति देवताः ॥ सर्वदेवमया विप्रानैतद्वचनमन्यथा ॥ २६ ॥ जलधिः क्षारतानीतः पावकः सर्वभक्षताम् ॥ सहस्रनेत्रः शक्रोऽपि कृतो विप्रै
 र्महात्माभिः ॥ २७ ॥ ब्राह्मणानां तु वचनाद्ब्रह्महत्याप्रणश्यति ॥ अश्वमेधफलं सांप्राप्य तेनात्र संशयः ॥ २८ ॥ व्यासवाल्मीकिवचना
 द्ब्राह्मणवचनाच्च गौतमपराशरधौर्म्यागिरसवसिष्ठनारदादिमुनिवचनात्संपूर्णं भवतु ते व्रतम् ॥ एवं विधिविधानेन गृहीत्वा ब्राह्मणं व्रजेत् ॥
 तद्दानं प्रेषयेत् सर्वब्राह्मणस्य गृहे स्वयम् ॥ २९ ॥ ततः पंचमहायज्ञान्निर्वपेद्ब्राजनादि च ॥ एवं यः कुरुते भक्त्या व्रतमेतत्सकृत्तथा ॥ ३० ॥
 तस्य संपूर्णतां याति तद्व्रतं यत्पुरा स्थितम् ॥ खण्डं संपूर्णतां याति प्रसेनैव तदेव ते ॥ ३१ ॥ संपूर्णं च ततः कृत्वा संपूर्णं गोभवेद्व्रती ॥ भोगी भव्यो
 लसत्कीर्तिः स्वसंपूर्णमनोरथः ॥ ३२ ॥ स्थित्वा वर्षशतं मर्त्येततः स्वर्गोऽमरो भवेत् ॥ यथेष्टचेष्टा चारी च ब्रह्मविष्णवद्रूपजितः ॥ ३३ ॥
 स्वर्गलोके चिरं स्थित्वा पुनर्मोक्षमवाप्नुयात् ॥ प्रायश्चित्तमिदं श्रोक्ते पुरा गणेशे प्रभो ॥ ३४ ॥ गोकुले गोकुलाकर्णे मया बाल्येऽप्युपाषितम् ॥
 एवं त्वमपि कौंतेय चरसंपूर्णकं ब्रह्म ॥ ३५ ॥ भग्नानिया निमदमोहवशाद्गृहीत्वा जन्मान्तरेष्वपि नरेण समत्सरेण ॥ संपूर्णपूजनपरस्य पुरो
 भवं तिसर्वव्रतानि परिपूर्णफलप्रदानि ॥ ३६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे संपूर्णव्रतवर्णनं नाम दशोत्तर
 शततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ ॥ ६४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ वर्णाश्रमाणां प्रभवः पुराणेषु मया श्रुतः ॥ पण्यस्त्रीणां समाचारं श्रोतु

मिच्छामितत्वतः ॥ १ ॥ काह्यासां देवताकृष्णार्किकव्रतं किमुपोषितम् ॥ केन धर्मेणैवैतैः स्वर्गमाप्स्यन्त्यनुत्तमम् ॥ २ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 ममपत्नी सहस्राणि संति पांडवषोडश ॥ रूपैर्दार्यगुणैः पीतामसथायतनाः शुभाः ॥ ३ ॥ ताभिर्वसंतसमये कोकिलालिकुलकुले ॥
 पुष्पितोपवनेऽनुलुहकहारासरसस्तटे ॥ ४ ॥ निर्भरणगोष्ठिषु प्रसक्ताभिरलंकृते ॥ कुरंगनयनः श्रीमान्मालतीकृतशेखरः ॥ ५ ॥
 गच्छन्समीपमार्गेण सांबः परपुरं जयः ॥ साक्षात्कन्दर्पं रूपेण सर्वाभरणभूषितः ॥ ६ ॥ अंगगच्छरतताभिः साभिलाषमवेक्षितः ॥ प्रवृद्धो
 मन्मथस्तासां सर्वाङ्गक्षोभदायकः ॥ ७ ॥ निरीक्ष्य तमहं सर्वविकारं ज्ञानचक्षुषा ॥ अज्ञपंरुषितः सर्वहरिष्यन्तीह दस्यवः ॥ ८ ॥
 मयि स्वर्गमनुप्राप्ते भवतीः काममोहिताः ॥ एतद्वाक्यमुपश्रुत्य बाष्पपथकुलेक्षणाः ॥ ९ ॥ मामुचुर्वदंगो विन्दकथमेतद्भविष्यति ॥
 भर्तारं जगतामीशं भवं तमपराजितम् ॥ १० ॥ दिव्यानुभावांच पुरीरत्नवंति गृहाणि च ॥ द्वारिकावासिनः सर्वान्देवरूपान्कुमारकान् ॥ ११ ॥
 भगवन्सर्वलोकस्य कथं भोग्या भवामहे ॥ दासभावमनुप्राप्य भविष्यामः कथं पुनः ॥ १२ ॥ को धर्मः कः समाचारः कथं वृत्तिर्भविष्यति ॥
 तथा लालयमानस्ता बाष्पपथकुलेक्षणाः ॥ १३ ॥ मया प्रोक्ता युवत्यस्ताः संतापस्त्यज्यतामयम् ॥ जलक्रीडाविहारेषु पुरासरसिमानसे ॥
 ॥ १४ ॥ भवतीनां सगर्वानां रदोऽभ्याशमागतः ॥ हुताशनसुताः सर्वा भवन्त्योऽप्सरसाः पुरा ॥ १५ ॥ अप्रणम्यावलेपेन परिपृष्टः स योगवित् ॥
 कथं नारायणोऽस्माकं भर्ता स्यादित्युपादिश ॥ १६ ॥ तस्माद्भूतप्रदानं च शापदानमभूत्पुरा ॥ शय्याद्वयप्रदानेन मधुमाधवमासयोः ॥ १७ ॥
 सुवर्णैः परस्करोत्सर्गान्दादृश्यांश्चुपक्षतः ॥ भर्तानारायणो नूनं भविष्यत्यन्यजन्मनि ॥ १८ ॥ न कृतोऽयत्नप्रणामो मे रूपसौभाग्यमत्सरात् ॥
 परंपृष्टोऽस्मि तेनाशुवियोगो भविष्यति ॥ १९ ॥ चौरैः पल्लवैः सर्वा विद्या त्वं समाप्स्यथ ॥ एवं नारदः शापेन मच्छापेन च सांप्रतम् ॥ २० ॥
 न कार्यः संश्रमः कश्चिद्दासत्वं वा भविष्यति ॥ इदानीमपि यद्दक्ष्ये तच्छृणु ध्वं वराननाः ॥ २१ ॥ पुरा देवाः सुरेयुर्देहतेषु शतशः पुनः ॥
 दानवांसुरसैन्येषुराक्षेः शुततस्ततः ॥ २२ ॥ तेषां नारीसहस्राणि शतशोऽथ सहस्रशः ॥ परिणीता नित्यानि स्युर्बलद्रुक्ता नित्यानि वै ॥ २३ ॥
 तानि सर्वाणि देवेशः प्रोवाच वदतां वरः ॥ वेश्याधर्मेण वर्तध्वमधुना नृपमांदिरे ॥ २४ ॥ भक्तिमन्त्यो वरा रोहास्तदा देवकुलेषु च ॥ राजानः स्वा

मिनःस्तुत्याब्राह्मणाश्चबहुश्रुताः ॥ २५ ॥ तेषांगृहेषुतिष्ठञ्चसूतकंचापितत्समम् ॥ भविष्यतिचसौभाग्यंसर्वासामपिशक्तिः ॥ २६ ॥
 नचैकस्मिन्व्रतिःकार्योपुरुषेधनवर्जिते ॥ अनुमान्यःप्रसाद्यश्चशुल्कदोदेववत्सदा ॥ २७ ॥ सुरूपोवाविरूपोवाद्र्यंतत्रप्रयोजनम् ॥ नतद्व्य
 तिक्रमःकार्योब्रह्महत्यामवाप्नुयात् ॥ २८ ॥ नचापिमद्यपाभिश्चभाव्यंकोटिल्यबुद्धिभिः ॥ यःकश्चिच्छुल्कमादायगृहमेष्यतिवःसदा ॥ २९ ॥
 निश्छद्मनैवापहार्यतत्सर्वदेभवर्जितम् ॥ व्यभिचारो नकर्तव्यःस्वामिनासहकारिचित् ॥ ३० ॥ रूपयौवनदणैर्पणधनलोभेनवापुनः ॥ दा
 सीभूत्वाचयाकाचिद्व्यभिचारकरोतिच ॥ ३१ ॥ पतिनासहपापिष्ठापापिष्ठायात्यधोगतिम् ॥ देवतानांपितृणांचपुण्येऽह्निस्समुपस्थिते ॥ ३२ ॥
 गोभूहिरण्यधान्यानिप्रदेयानिचशक्तिः ॥ ब्राह्मणेभ्योवारोहाःकार्याणिवचनानिच ॥ ३३ ॥ यच्चाप्यन्यद्भूतसंभ्यगुपदेक्ष्यामितत्त्वतः ॥
 अविचारेणसर्वाभिर्नुष्ठेयंचतत्पुनः ॥ ३४ ॥ संसारोत्तारणायलभेतद्देवदिविदुः ॥ यदासूर्योदिनेप्रातेपुष्योवासापुनर्वसुः ॥ ३५ ॥ भवेत्सर्वो
 षधिस्नानंसम्यङ्ङनारिसमाचरेत् ॥ तदापंचशरस्यापिसंनिधातृत्वमेष्यति ॥ ३६ ॥ अर्चयेत्पुण्डरीकाक्षमनङ्गस्यापिकीर्तनम् ॥
 कामायपादौसंपूज्यजंघेवैमोहकारिणे ॥ ३७ ॥ मेढ्रकंदर्पनिधयेकटिप्रीतियुजेनमः ॥ नाभिं सौख्यसमुद्रायवामनायतथोदरम् ॥ ३८ ॥
 हृदयंहृदयेशायस्तनवाहादकारिणे ॥ उत्कंठयेतिवैकंठमास्यमानन्दजायच ॥ ३९ ॥ वामांसंपुष्पचापायपुष्पबाणायदक्षिणम् ॥
 नमोऽनन्तायैमौलिविलोयोतिचध्वजम् ॥ ४० ॥ सर्वात्मनेशिरस्तद्देवदेवस्यपूजयेत् ॥ नमःश्रीपतयेताक्षर्यध्वजांकुशधरायच ॥ ४१ ॥
 गदिनेपीतवस्त्रायशङ्खिनेचक्रिणेनमः ॥ नमोनारायणयेतिकामदेवात्मनेनमः ॥ ४२ ॥ नमःशाल्यै नमःश्रीत्यैनमोरत्यैनमःश्रिये ॥
 नमःपुष्ट्यैनमस्तुष्ट्यैनमःसर्वार्थदेतिच ॥ ४३ ॥ एवंसंपूज्यगोविन्दमंगंतात्मकमीश्वरम् ॥ गंधैर्माल्यैस्तथाधूपैर्नैवेद्यैश्चैवभामिनी ॥ ४४ ॥
 अत्रचाहूयधर्मज्ञं ब्राह्मणं वेदपारगम् ॥ अव्यंगावयवंपूज्यगंधपुष्पादिभिस्तथा ॥ ४५ ॥ शालेयंतंडुलप्रस्थंघृतपात्रेणसंयुतम् ॥
 तस्मैविप्रायसादद्यान्माधवःश्रीयतामिति ॥ ४६ ॥ यथेष्टाहारभुक्तंचतमेवद्विजसत्तमम् ॥ रत्यर्थकामदेवोऽयमितिचित्तोऽवधार्यच ॥ ४७ ॥

यद्यदिच्छतिविप्रेन्द्रस्तत्तत्कुर्वाद्दिलसिनी ॥ सर्वभावेनचात्मानमपथिस्मितभाषिणी ॥ ४८ ॥ एवमादित्यवारेणसदातद्गतमाचरेत् ॥
 तंडुलप्रस्थदानंचयावन्मासांस्तुद्वादश ॥ ततस्त्रयोदशमासिसंप्राप्ततस्यभामिनी ॥ विप्रस्योपस्करैर्युक्ताश्यांद्वादाल्लक्षणम् ॥ ५० ॥
 सोपधानकविश्रामांस्वास्तरावरणांशुभाम् ॥ दीपिकोपानहच्छत्रपादुकासनसंयुताम् ॥ ५१ ॥ सपत्नीकमलंकृत्यहेमसुत्राडुलीयैकः ॥
 सूक्ष्मवस्त्रैः सकटकैर्धूपमाल्यानुलेपनैः ॥ ५२ ॥ कामदेवंसपत्नीकंशुङ्कुभोपरिस्थितम् ॥ ताम्रपात्रासनगतहैमनेत्रपटावृतम् ॥ ५३ ॥
 सकांस्यभाजनोपेतिमिश्रदण्डसमन्वितम् ॥ दद्यादेतेनमंत्रेणतथैकांगपयस्विनीम् ॥ ५४ ॥ यथांतरंनपश्यामिकामकेश्वयोःसदा ॥
 तथैवसर्वकामासिरस्तुविष्णोसदामम् ॥ ५५ ॥ यथानकामिनिदेहात्प्रयातितवकेशव ॥ तथापिममदेवशरीरस्थपतिकुरु ॥ ५६ ॥
 तथैवकाञ्चनदेवंप्रतिगृह्णान्द्विजोत्तमः ॥ “कइदंकोऽदात्कस्माददात्कामःकामायादात्कामोदात्कामःप्रतिग्रहाताकामःसमुद्रमाविशमैतत्ते” ॥
 इतिवैदिकमन्त्रमीरयेत् ॥ कोऽदादितिपठेन्मन्त्रंध्यायंश्चेतसिमाधवम् ॥ ५७ ॥ ततःप्रदक्षिणीकृत्यविसृजेद्विजपुङ्गवम् ॥ शय्या
 सनादिकंसर्वब्राह्मणस्यगृहंनयेत् ॥ ५८ ॥ ततःप्रभृतियोऽव्योपिरत्यथगृहभागतः ॥ ससम्यक्सूर्यवारेणसमंपूज्योयथेच्छया ॥ ५९ ॥
 एवमेकंद्विजंशान्तिपुराणज्ञंविचक्षणम् ॥ तमर्चयित्चसदाअपरंवातदाज्ञया ॥ ६० ॥ नप्राप्तोतितदाविघ्नंभूमूतकजंकाचित् ॥
 देवंवामानुषंवास्यादुपरागेणवाततः ॥ ६१ ॥ साधारनष्टपशुवद्यथाशस्तथासमापयेत् ॥ एतद्दःकथितंसर्वेदश्याधर्ममशेषतः ॥ ६२ ॥
 पुरुहूतेनयत्याकंदानवीषुततोमया ॥ तदिदंचव्रतंसर्वभवतीषुप्रकाशितम् ॥ ६३ ॥ सर्वपापप्रशमनमनंतफलदायकम् ॥ क
 ल्याणिनिनांकथितंकुरुध्वंतद्वराननाः ॥ ६४ ॥ एतत्पार्थमयापूर्वगोपीनांतुप्रकाशितम् ॥ पुराणधर्मसर्वस्वेदश्याजनसुखप्रदम् ॥ ६५ ॥
 करोतियाज्ञेषमखण्डमेतत्कल्याणिनीमाधवलोकसंस्था ॥ सापूजितादेवगणैरशौषैरानन्दकृत्स्थानमुपेतिविष्णोः ॥ ६६ ॥ इतिश्रीभ
 विष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेकामदामनेवश्याव्रतवर्णनंमैकादशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ ६७ ॥

॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अथातो वृताकविर्विव्याख्यास्यामः ॥ संवत्सरं च षण्मासां स्त्रीन्मासान् न भक्षयेत् ॥ अथ भरण्यां मघायां वा
 एकरात्रोपवासं कृत्वा स्थंडिले देवानाहूय गंधपुष्पपुष्पैर्नैवेद्यदीपादिना पूजयेत् ॥ दर्भपाणिर्गोधो देकेनावाहयेत् ॥ यमराजानमावाहयामि ॥
 कालमावाहयामि ॥ नीलमावाहयामि ॥ चित्रगुप्तमावाहयामि ॥ वैवस्वतमावाहयामि ॥ मृत्युमावाहयामि ॥ परमेश्विन
 मावाहयामीति ॥ ततोऽग्निमुपसमाधाय तिलाज्ये जुहुयात् ॥ यमराजाय स्वाहा ॥ कालाय स्वाहा ॥ नीलाय स्वाहा ॥ चित्रगुप्ताय स्वाहा ॥
 वैवस्वताय स्वाहा ॥ मृत्यवे स्वाहा ॥ परमेश्विने स्वाहेति ॥ अग्निमूर्धेत्याहुतीस्त्वष्टशतं हुत्वा स्विष्टकृतिं कृत्वा प्रायश्चित्तं हुत्वा ब्राह्मणः स्वय
 मेव करोति ॥ इतरेषामाचार्यः ॥ अथ सौवर्णं वृताकं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ कृष्णवृषभं गार्ग्यं च दद्यात् ॥ कर्णवैष्टांगुलीयके च्छत्रोपानहौ कृष्णयु
 गं कृष्णकंबलं च दद्यात् ॥ ब्राह्मणान्भोजयित्वा आशिषो वाचयेत् ॥ पौंडरीकाश्वमेधफलमवाप्नोति ॥ सप्तकोटिसहस्राणि नाकपृष्ठे महयते ॥
 सप्तजन्मांतरं यावद्यमलेकं न पश्यति पुरं पुरुषः कदाचित् ॥ १ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे वृताकव्रतविधि
 वर्णनं नाम द्वादशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ७ ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि रहस्यं ह्येतदुत्तमम् ॥
 येन लक्ष्मीर्निवृत्तिस्तु पुष्टिश्चैवोपजायते ॥ १ ॥ सर्वग्रहाः सदा सौम्या जायंते येन पांडव ॥ आदित्यवारे हस्तेन पूर्णदृष्ट्या विचक्षणः ॥ २ ॥
 नक्तोक्ता विधिनार्सर्वकुर्व्यात्पूजां तथारवेः ॥ प्रत्यक्षं सप्तनक्तानि कृत्वा भक्तिपरो नरः ॥ ३ ॥ ततस्तु सप्तमे प्राप्ते कुर्व्याद्ब्राह्मणवाचनम् ॥
 भारुकरं सर्वसौवर्णं कृत्वा यत्नेन मानवः ॥ ४ ॥ ताम्रपात्रे स्थापयित्वा रक्तपुष्पैः प्रपूज्य च ॥ रक्तवस्त्रगुच्छं च्छत्रोपानह्युगान्वितम् ॥ ५ ॥
 घृतेन स्नपनं कृत्वा लङ्कुलान्विनिवेद्य च ॥ मंत्रेणानेन विदुषे ब्राह्मणायोपपादयेत् ॥ ६ ॥ आदिदेवनमस्तुभ्यं सप्तसप्तैर्दिवाकर
 त्वं रवेतारयस्वास्मान्स्मात्संसारसागरात् ॥ ७ ॥ कृतेनानेन राजेन्द्र भवेदारोग्यमुत्तमम् ॥ द्रव्यसंपत्तु प्राप्तिरिति पौराणिका विदुः ॥ ८ ॥

अविसेवादिनीचेयंशान्तिपुष्टिप्रदानुणाम् ॥ तद्वच्चित्रासुसंगृह्यसोमवारविचक्षणः ॥ ९ ॥ सप्तमेचततःप्रातेदत्वाब्राह्मणभोजनम् ॥
 कांस्यभाजनसंस्थंवारजतंराजतेऽथवा ॥ १० ॥ पात्रेकृत्वासोमराजंश्वेतवस्त्रावगुंठनम् ॥ पादुकोपानहच्छत्रभाजनासनसंयुतम् ॥ ११ ॥
 दध्यन्नाशिखरंदत्वाब्राह्मणायनिवेदयेत् ॥ मंत्रेणानेनराजेन्द्रतंशृणुष्वर्चामिते ॥ १२ ॥ श्रीमहादेवजावष्टीपुष्पगोक्षीरपांडुर ॥
 सोमसौम्योभवास्माकंसर्वदाहृतमोत्तम ॥ १३ ॥ एवंकृतेमहाराजसोमस्तुष्टिप्रदोभवेत् ॥ भवंतिष्टेऽत्रिसुतेसर्वेसानुग्रहाग्रहाः ॥ १४ ॥
 स्वात्यामंगारकंगृह्यक्षपयेनक्तभोजनः ॥ सप्तमेत्वथसंप्राप्तेस्थापितंताम्रभाजने ॥ १५ ॥ रक्तवस्त्रयुगच्छत्रंकुमेनानुलेपनम् ॥
 नेवेदंहतंकारंचपूज्यधूपपाक्षतादिभिः ॥ १६ ॥ मंत्रेणानेनतंदद्याद्ब्राह्मणायकुटुंबिने ॥ कुजन्यप्रभवोऽपित्वमंगलःपक्वसेबुधैः ॥ १७ ॥
 अमंगलनिहत्याशुसर्वदायच्छमंगलम् ॥ १८ ॥ विशाखासुबंधुगृह्यसप्तनक्तान्यथाचरेत् ॥ १९ ॥ बुधंहेममयंकृत्वास्थापितंकांस्यभाजने ॥
 शुक्लवस्त्रयुगच्छत्रंशुक्लमाल्यानुलेपनैः ॥ २० ॥ गुडौदनोपहारंतुब्राह्मणायनिवेदयेत् ॥ बुधःसद्बुद्धिजननोबोधदःसर्वदानुणाम् ॥ २१ ॥
 तत्त्वावबोधंशुक्लमेराजपुत्रनमोनमः ॥ अनुराधास्वथाचार्येदेवानांपूज्यभक्तिः ॥ २२ ॥ पूर्वोक्तक्रमयोगेनसप्तनक्तान्यथाचरेत् ॥
 हेमहेममयेपात्रेस्थापयित्वाबृहस्पतिम् ॥ २३ ॥ पीतांबरयुगच्छत्रंपीतयज्ञोपवीतिनम् ॥ पादुकाच्छत्रसाहितसंदंडसकमण्डलम् ॥ २४ ॥
 संपूज्यपुष्पनिकरैर्दीपधूपपाक्षतादिभिः ॥ खण्डखाद्योपहारैश्चाद्विजायप्रतिपादयेत् ॥ २५ ॥ धर्मशान्नाथंशास्त्रज्ञानविज्ञानपारग ॥ अगा
 धबुद्धिगांभीर्येदेवाचार्यनमोऽस्तुते ॥ २६ ॥ शुक्रंज्येष्ठःसुसंगृह्यक्षपयेन्नक्तभोजनैः ॥ पूर्वोक्तक्रमयोगेनद्विजसंतर्पणेनच ॥ २७ ॥ सप्त
 मेत्वथसंप्राप्तौसौर्वणकारयेच्छुभम् ॥ रौप्येवावंशपात्रेवास्थापयित्वाभृगोःसुतम् ॥ २८ ॥ संपूज्यपरयाभस्तयाश्वेतवस्त्राविलेपनैः ॥ अग्रे
 तस्यप्रदातव्यंपायसंघृतसंयुतम् ॥ २९ ॥ दद्यादनेनमंत्रेणब्राह्मणायविचक्षणः ॥ भार्गवोभृगुपुत्रोऽसिशुक्रक्रमविशारद ॥ ३० ॥ हत्वा
 ग्रहकृतान्दोषानायुरारोग्यदोभव ॥ मूलेनसूर्यतनयंगृहीत्वाभरतर्षभ ॥ ३१ ॥ तस्मिन्दिनेपूजनीयंग्रहत्रितयमादरात् ॥ शनैश्चरश्चरा

हुश्वकेतुश्चेतिक्रमाद्यप ॥ ३१ ॥ होमंति लघुतैः कुर्याद्ब्रह्मनामा तु मन्त्रवित् ॥ अर्कः पलाशखदिरैर्ह्यपामार्गोऽथ पिप्पलः ॥ ३२ ॥ जुंवरशमीद्व
 र्वाकुशाश्च समिधः क्रमात् ॥ एकैकस्य त्वष्टशतमद्यार्विशतिरेव वा ॥ ३३ ॥ होतव्यामधुसर्पिर्भ्यर्थादश्रापापायसेनवा ॥ सप्तमे
 त्वथ संप्राप्तेन क्तं सूर्यमुत्सृत्य तु ॥ ३४ ॥ ग्रहास्त्रयोऽपि कर्तव्यारजौ ह्यहमयाः शुभाः ॥ व्रतं तिस्रं वतश्चैतान्सौ वर्णान्वाथ कारयेत् ॥ ३५ ॥
 कृष्णवस्त्रयुगं द्वादकैकस्य क्रमाद्यप ॥ मृगनाभ्यासमालभ्य कुशरात्स्विनिवेद्य च ॥ ३६ ॥ होमावसाने सर्वतद्ब्राह्मणयोपपादयेत् ॥
 ज्ञानैश्च नमस्तेऽस्तु नमोऽस्तुराहवे तथा ॥ ३७ ॥ केतवे च नमस्तुभ्यं सर्वं शान्तिप्रदो भव ॥ एवं कृते भवेद्यत्तु त्रिवोधनरेश्वर ॥ ३८ ॥
 यदि भौमो रविमुतो भास्करो राहुणा सह ॥ केतुश्च मूर्ध्नि तिष्ठति स वै पीडाकारग्रहाः ॥ ३९ ॥ अनेन कृतमात्रेण स वै शांभ्यं त्युपद्रवाः ॥
 एवं यः कुरुते राजन्सदा भक्तिसमन्वितः ॥ ४० ॥ तस्य सानुग्रहाः सर्वे यच्छन्ति विजयं सुखम् ॥ यश्चैतच्छृणुयात्कल्पं ग्रहाणां पठतेऽपि वा ॥ ४१ ॥
 तस्य सानुग्रहाः सर्वे शान्तिं यच्छन्ति नान्यथा ॥ ज्ञानैश्च रराहुकेतूलेहपात्रेषु विन्यसेत् ॥ ४२ ॥ कृष्णागरुः स्मृतो धूपो दक्षिणा चात्मशक्तिः ॥ ४३ ॥
 सूर्यं विधुं कुजबुधौ शुक्रशुक्रसौ रीन्हस्तादिकर्क्षसहिता नुदितक्रमेण ॥ संपूज्य हेमघटितान्द्विजपुद्गवाय दत्वा पुमान्ग्रहणेन न पीडयतेऽत्र ॥ ४४ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे ग्रहनक्षत्रवर्णनं नाम त्रयोदशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उ
 वाच ॥ पुरात्रेतायुगे पार्थन वर्षत्पाकश्रासनः ॥ कथंचिद नयाद्वाज्ञस्तस्य राष्ट्रसमंततः ॥ १ ॥ ततो राष्ट्रं धुधा विष्टं बभूवती विदारुणम् ॥
 पतंगमूषिका र्णचौरव्यालभया कुलम् ॥ २ ॥ तस्मिन् चोराकुले काले सपत्नीकः स बालकः ॥ कौशिकः स्वयं हृत्य कृत्वा परराष्ट्रमागच्छन् नैः ॥ ३ ॥
 मार्गेऽथ गच्छता तेन कौशिकेन महर्षिणा ॥ त्यक्तः स बालको ह्येको दुर्भरं च कुटुंबकम् ॥ ४ ॥ तस्मिन्काले विशेषेण क्षीणैर्ज्ञोषधि संचये ॥
 कृत्वातिनिर्घणं कर्मगताऽसौ कौशिको मुनिः ॥ ५ ॥ सोऽपि बालोरुदन्दी नोदिशो विधियस्थितः पथि ॥ उत्थाय पिप्पलस्याधः फलान्य तु प्रचक्रमे
 ॥ ६ ॥ कूपे जलं पौनर्नित्यं तत्रैवाश्रममंडलम् ॥ कृत्वा सम्यक् स्थितो रौद्रं ते पच विपुलं तपः ॥ ७ ॥ अथाजगाम भगवान्नारदो वेदपारगः ॥
 तं दृष्ट्वा दीनवदनं क्षुधां तं द्विजपोतकम् ॥ ८ ॥ दद्यात्तस्य संस्कारं च क्रमौज्यादिबंधनम् ॥ वेदानध्यापयामास सरहस्यपदक्रमान् ॥ ९ ॥

ददौ च वैष्णवं त्रं द्वादशक्षरमित्युत ॥ वेदाभ्यासरतस्यास्य विष्णुध्यानपरस्य च ॥ १० ॥ प्रत्यहं पिप्पलादस्य विष्णुः प्रत्यक्षतां ययो ॥
 वेनेते यस्य माहूढो न लोत्पलदलच्छविः ॥ ११ ॥ चतुर्भुजः पीतवासाः शंखचक्रगदाधरः ॥ स उवाच तदा तु श्रोत्रं ब्रूहि मयि मच्छसि ॥ १२ ॥
 तच्छ्रुत्वा नारद मुखं समालोक्य शिशुस्तदा ॥ नारदेनाप्यनुज्ञातो ज्ञानविद्यामया चत ॥ १३ ॥ दत्त्वा ज्ञानं सोपदेशं योगाभ्यासं च निर्मलम् ॥
 नागारिगमनो विष्णुस्तत्रैवान्तरधीयत ॥ १४ ॥ ततो राजन्महाज्ञानमहापैः शिशुस्तदा ॥ नारदं परिपश्य च्छेकेनाहं पीडितो मुने ॥ १५ ॥
 ग्रहेण ग्रहभूतेन बालरूपोऽपि दुःखितः ॥ नमो पितानमेमाता जीवितोऽस्म्यति पीडया ॥ १६ ॥ ब्राह्मण्यं भवता दत्तं देवान्मम द्विजोत्तम ॥
 एतच्छ्रुत्वा शिशोर्वाक्यं कथयामास नारदः ॥ १७ ॥ शनैश्चरेण क्रूरेण ग्रहेण त्वं हि पीडितः ॥ पीडितश्च समस्तोऽपि देशे शयं मंदचारिणा ॥ १८ ॥
 तेनैतत्फलं प्राप्तं सैष सौरिः शनैश्चरः ॥ प्रज्वलन्नतिदौर्गन्धुरीतीवनमस्तले ॥ १९ ॥ एवमुक्तः शिशुः क्रोधात्प्रज्ज्वलैव पावकः ॥
 आलोक्य गगनाद्धूमोपातया मास वैशानिम् ॥ २० ॥ पतमानो गिरः शृंगाद्भग्नः खंजो बभूव ह ॥ धरण्यां पतितं दृष्ट्वा भास्करात्मजमातुरम् ॥ २१ ॥
 नरीनतिमुजक्षेपनारदो हृष्टमानसः ॥ हर्षं दिवानथा हूय दर्शयामास तं शनिम् ॥ २२ ॥ अथ देवास्तथा प्राप्ता ब्रह्मरुद्रद्रुपावकाः ॥
 शनैः संशमया मासु रूचुश्च दृष्टुं पचतम् ॥ २३ ॥ स्वस्ति तेऽस्तु महाभाग पिप्पलाद महामुने ॥ भद्रं तेऽत्र कृतं न मनारदेन महर्षिणा ॥ २४ ॥
 अन्वर्थं युक्तं विभ्रेन्द्रजीवितं पिप्पलादनात् ॥ भगवन्पिप्पलान्यत्वा जीवितोऽसितो मुने ॥ २५ ॥ ततश्च पिप्पलादेति ख्यातौ लोके गमिष्यसि ॥
 ये च त्वां पूजयिष्यन्ति स्नात्वा पुष्पमहाऋषिम् ॥ २६ ॥ इहाश्रमे समभ्यन्यरूपे स्मिन्भक्तिभाविताः ॥ सप्तजन्मान्तरं यावत्पुत्रपौत्रानुगामि
 नः ॥ २७ ॥ नन्तेषां बाधिकास्त्यं ग्रहपंडा भविष्यति ॥ स्मरिष्यन्ति ह्ये च त्वां पिप्पलादेति नामतः ॥ २८ ॥ तेषां शनैश्चरकृता पीडानप्र
 भविष्यति ॥ क्षमस्वास्व्य महाभाग निदोषोऽयं ग्रहाग्रणीः ॥ २९ ॥ चरन्त्वृशनैरेषु भाशु भफलप्रदः ॥ हतसाध्या ग्रहाश्चैतेन भवंति कदाचन ॥ ३० ॥
 बलिहोमनमस्कारैः शान्तिं यच्छंति पूजिताः ॥ अतोऽर्थमस्य दिवसेऽस्मिन्ननमभ्यंगपूर्वकम् ॥ ३१ ॥ कार्ये दयं च विप्राणां तैलमभ्यंगहेतवे ॥ यस्तु

संवत्सरं यावत्प्राप्तेशनिदिनेनरः ॥ ३२ ॥ तैलं ददाति विप्राणां स्वशक्त्या न्यजेनपि च ॥ ततस्संवत्सरस्य तैप्राप्तस्य दिने पुनः ॥ ३३ ॥
 लोहैर्धटापितं सौरितैलमध्ये विनिक्षिपेत् ॥ लोहभांडकमध्यस्थं कृष्णवस्त्रगुग्गुच्छदम् ॥ ३४ ॥ कृष्णगोदक्षिणा युक्तं कृष्णकंबलशायि
 नम् ॥ तिलतैलेन च रत्नानं कृष्णपुष्पैः सुपूजितम् ॥ ३५ ॥ कृष्णगंधैः कृष्णधूपैः कृशरात्रैस्ति लौदनैः ॥ पूजयित्वा सूयं यत्र ब्राह्मणा
 यनिवेदयेत् ॥ ३६ ॥ मंत्रेणानेन ब्रह्मर्षेशो देवातिभक्तिमान् ॥ इतरेषां तु वर्णानां शृणु मन्त्रं द्विजोत्तम ॥ ३७ ॥ क्रूरबलोकन
 वशाद्भुवनं नाशयिष्यति यो ग्रहोरुष्टः ॥ तुष्टोधनकनकसुखं ददाति सौरिः शनैश्चः पातु ॥ ३८ ॥ यत्पुरानं प्रज्याय नलाय प्रदौ किल ॥
 स्वप्ने सौरिर्निजं मन्त्रं शृणु कामफलप्रदम् ॥ ३९ ॥ क्रौण्डेन लाञ्जनं प्रलब्धं नीलवर्णं समन्नजम् ॥ छाया मातैः संभूतं नमस्यामिश्रं नैश्चरम् ॥ ४० ॥
 नमोऽर्कपुत्राय शनैश्चराय नीहारवर्णं जनमेचकाय ॥ श्रुत्वा रहस्यं भवकामदं च फलप्रदो मे भवसूयं पुत्र ॥ ४१ ॥ नमोऽस्तु प्रेतराजयकृष्ण
 देहाय वै नमः ॥ शनैश्चराय क्रूराय शुद्धबुद्धिप्रदायिने ॥ ४२ ॥ य एभिर्नामाभिः स्तौतितस्य तुष्टो भवाम्यहम् ॥ मदीयं तु भयं तस्य स्वप्नेऽपि
 न भविष्यति ॥ ४३ ॥ एवमुचेशानिः पूर्वमेतत्स्तं ब्राह्मणे ददेत् ॥ एवमेतद्भूतं विप्रये च रिष्यति मानवाः ॥ ४४ ॥ स्थावरे स्थावरे प्राप्ते वत्सरं याव
 देवतु ॥ तेषां शनैश्चरी पीडादेशेऽपि न भविष्यति ॥ ४५ ॥ एवमुक्त्वा सुराः सर्वे प्रतिजग्मु र्यथागतम् ॥ शनैश्चरोऽपि स्वस्थाने ग्रहांति खेप्राति
 ष्ठितः ॥ ४६ ॥ पिप्पलादोऽपि ब्रह्मज्ञां प्राप्तिं पालयन् ॥ शनैश्चरं तु संपूज्य तुष्टावरचिताञ्जलिः ॥ ४७ ॥ कोणस्थः पिङ्गलो बभ्रुः कृष्णो
 रौद्रोऽन्तकोयमः ॥ सौरिः शनैश्चरो मन्दः प्रीयतमि ग्रहोत्तमः ॥ ४८ ॥ शनैश्चरमिति स्तुत्वा पिप्पलादो मे महासुनिः ॥ खेप्रज्वलन् विमानस्थो
 दृश्यतेऽद्यापि मानवैः ॥ ४९ ॥ इदं शनैश्चराख्यानं ये श्रोष्यन्ति समाहिताः ॥ तेषां क्रूरवरश्चेष्टशानिः पीडानं ददास्यति ॥ ५० ॥ कृष्णाय सेन
 घटितां ग्रहराजमूर्तौ लोहेनिधाय कलशे तिलैः लपूणैः ॥ यो ब्राह्मणाय गवजं प्रददाति भक्त्या पीडाशनैश्चरकृतानि हि बाधते तम् ॥ ५१ ॥ इति
 श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णधुधिष्ठिरसंवादेशे नैश्चरवर्णनं नाम चतुर्दशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ॥ ४४ ॥

१ भक्तिः-इ०पा० । २ स्वयम्-इ०पा० । ३ कोद्रम्-इ०पा० । ४ भवत्यसौ-इ० पा० । ५ एवमुक्त्वा शनिर्दत्त्वा तं द्विजातिं विसर्जयेत्-इ०पा० ।

॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ यदारोग्यकरंपुंसांयदनंतफलप्रदम् ॥ व्रतंतद्ब्रह्मिणोविन्दसर्वपापप्रणशानम् ॥ १ ॥ श्रीकृष्णउवाच
 यत्तद्विश्वात्मनोधामपरंब्रह्मसनातनम् ॥ सूर्याग्निचन्द्ररूपेणतत्रिधाजगतिस्थितम् ॥ २ ॥ तमारुध्यपुमान्किंनप्रानोतिक्षुरन्दन
 तस्मादादित्यवारेणसदानक्ताशनोभवेत् ॥ ३ ॥ उत्पद्यतेयदाभक्तिर्भानोरुपरिशश्वती ॥ तदारभ्यसदाकार्यनक्तमादित्यवासरे ॥ ४ ॥
 पूर्वोक्तविधिनाचैवपूजयित्वाद्विजोत्तमान् ॥ ततोऽस्तसमयेभानोरक्तचन्दनपङ्कजम् ॥ ५ ॥ विलिख्यद्वादशदलंपूज्यसूयैतिपूर्वतः
 दिवाकरंतथाग्नेयेविवस्वंतप्तपरम् ॥ ६ ॥ भगंतुनैऋतेदेवंवरुणंपश्विमदले ॥ महेन्द्रमारुतदलेआदित्यंतुतथोत्तरे ॥ ७ ॥
 शान्तमीशानभोगेतुनमस्कारेणविन्यसेत् ॥ कर्णिकापूर्वपंचेतुसूर्यस्यतुरगाग्र्यसेत् ॥ ८ ॥ दक्षिणयमनामानंमार्तदंडपश्विमदले ॥ उत्तरेण
 रविदेवंकर्णिकायांतुभास्करम् ॥ ९ ॥ अर्घ्यदद्यात्ततःपार्थसतिलारुचंदनम् ॥ फलक्षतयुतंतद्भूमंमंत्रमुदीरयेत् ॥ १० ॥ कालात्मासर्व
 भूतात्मावेदात्माविश्वतोमुखः ॥ यस्मादग्नीदुरूपस्त्वमतःपाहिप्रभाकर ॥ ११ ॥ अग्निर्मलिनमस्तुभ्यद्वेषत्वैजैचभास्करे ॥ अग्नआयाहि
 वरदनमस्तेज्योतिषोपते ॥ १२ ॥ अर्घ्यदत्त्वाविसर्ज्यार्थनिशितैलविवर्जितम् ॥ भुञ्जीतभावितमनाभास्करं संस्मरन्मुहुः ॥ १३ ॥ प्राक्तनेऽद्विशानौ
 चैवतैलाभ्यंगंविजयेत् ॥ वत्सरंतिकारयित्वाकाञ्चनं कमलोत्तमम् ॥ १४ ॥ पुरुषंचयथाशक्त्याकारयेद्विभुजं तथा ॥ १५ ॥ मुवर्णशृंगो कपिलां
 महाधरौरोप्यखुरां स्यदोहांसवत्साम् ॥ पूणैर्गुडस्योपरिताम्रपात्रेनिधायपद्मंचतोनोनिदध्यात् ॥ १६ ॥ गांकल्पयित्वा पुरुषसपद्मद्वन्द्वेनैकत्र
 तनायकाय ॥ अव्यंगरूपयजितेन्द्रियायकुटुबेनिश्चुद्धमनुद्धताय ॥ १७ ॥ नमोऽस्तुऋक्सामयजुर्विधात्रेपद्मप्रबोधायजगत्सवित्रो ॥ त्रयीमयाय
 त्रिगुणात्मनेचित्रलोकनाथायनमोनमस्ते ॥ १८ ॥ इत्यनेनविधानेनवर्षमेकंतुयोनरः ॥ नक्तमादित्यवारेणकुर्वात्सनीरुजोभवेत् ॥ धनधान्यसमा
 युक्तः पुत्रपौत्रसमन्वितः ॥ १९ ॥ मर्त्यैस्थित्वाचिरं कालं सूर्यलोकमवाप्नुयात् ॥ २० ॥ कर्मसंशयमवाप्यपार्थिवः शोकदुःखभयरोगवर्जितः ॥ स्याद
 मित्रकुलकालसंनिभोधर्ममूर्तिरिमितौजसायुतः ॥ २१ ॥ याचभर्तृगुरुदेवतत्परावेदमूर्तिर्दिननक्तमाचरत् ॥ सापिलोकममरेशपूजितायातिकौ

रवरवेन्नसंशयः ॥ २२ ॥ यः पठेदथ शृणोति वानरः पश्यतीत्यथ वानुमोदयेत् ॥ सोऽपि शक्रभवेन दिवौकसैः कल्पकोटिशतमेकमिडिचते ॥ २३ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे आदित्यादिनक्तविधिवर्णननाम पंचदशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॐ ॥
 श्रीकृष्ण उवाच ॥ अथान्यदपि ते वाचि संक्रांत्युद्यापने फलम् ॥ यदक्षयं परं लोके पुराणकवयो विदुः ॥ १ ॥ विषुवे अयने वापि संक्रातिव्रतमा
 रभेत् ॥ पूर्वेद्युरेकभक्तेन दंतधावनपूर्वकम् ॥ २ ॥ संक्रातिवासरे प्राप्ते तिलैः स्नानं विधीयते ॥ अभिसंक्रमणं भूमौ चन्दनेनाष्टपत्रकम् ॥ ३ ॥
 पद्मं सार्णिकं कुर्यात्तस्मिन्नावाहयेद्राविम् ॥ कर्णिकायां न्यसेत्सूयमादित्यपूर्वतस्ततः ॥ ४ ॥ नमः सप्तार्चिषेऽग्रे याम्ये रुद्रमण्डलाय च ॥
 नमः सवित्रे नैऋत्ये वरुणं वारुणे यजेत् ॥ ५ ॥ सप्तसर्पिचवायव्ये पूजयेद्वास्वतां पतिम् ॥ मार्तण्डमुत्तरे विष्णुमीशाने विन्यसेदले ॥ ६ ॥
 गंधमालयफलैर्भक्ष्यैः स्थंडिले पूजयेत्ततः ॥ चन्दनोदकपुष्पैस्तुदत्वा र्घविन्यसेद्भुवि ॥ ७ ॥ नमस्ते विश्वरूपाय विश्वपाय विश्वामित्रे स्वयंभुवे ॥
 नमो नमस्ते वरदं ऋक्सामयजुर्षां पते ॥ ८ ॥ अनेन विधिना दत्वा भानवेऽर्घ्यं नरोत्तम ॥ द्विजाय सोदकं कुम्भं धृतपात्रं हिरण्यमयम् ॥ ९ ॥ कमलं
 च यथाज्ञात्तया कारयित्वा निवेदयेत् ॥ विधिनानेन कर्तव्यं मासि मासिनरोत्तम ॥ १० ॥ एकभक्ताशनैः पुंभिः सर्वमेतद्व्यागिधि ॥ एकस्मिन्न
 ह्निकर्तव्यं वत्सरांते थवापुनः ॥ ११ ॥ कौतियतस्मिन् धृतपायसेनसंपूज्य वह्निं द्विजपुंगवाया ॥ कुम्भान्पुनर्द्वादशधेनुयुक्तान् दौर्गत्य युक्तः कुशलामथै
 काम् ॥ १२ ॥ निवेदयेद्ब्रह्मण पुद्गवाय हेमचिदद्यात्पृथिवीं सस्याम् ॥ शततयाथ रौप्यामथवापिताम्रीं पैष्टीमशक्तो वसुधां विधाय ॥ १३ ॥ सौर्येण
 सूर्येण समं प्रदद्यान्न वित्तं शाठ्यं पुरुषोऽत्र कुर्यात् ॥ कुर्वन्नधोयातिनरेन्द्रं च द्रयावन्महेन्द्रं प्रमुखाः सुरेशाः ॥ १४ ॥ पृथ्वीचयावत्सकुलचलाचया
 वज्रसूर्यानि लवह्निचंद्राः ॥ तावत्सगंधर्वकुलेशैः संपूज्यते भारतनाकपृष्ठे ॥ १५ ॥ ततस्तु कर्मक्षयमाप्य सतद्वापि पः स्यात्सुकुल
 प्रसूतः ॥ दिव्यैः सुखैर्भुक्तवपुः सभार्यः प्रसूतपुत्रान्वयबंधुवर्गः ॥ १६ ॥ इति पठति शृणोति योऽतिभक्त्या विधिमाखिलं रवि संक्रमेषु पुण्यम् ॥
 मतिमपि च ददाति सोऽपि देवैरमरपाति प्रमुखैर्मतस्तु पूज्यः ॥ १७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे संक्रां
 त्युद्यापनवर्णननाम षोडशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ॐ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कृष्ण केयं जनैः सर्वा विधिर्भेदेति चोच्यते ॥

कस्यात्मजेयं किंरूपापूज्यते च कथं जनैः ॥ ११ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ सुतामार्तदेवस्य छायायाजनितापुरा ॥ शनैश्चरस्य सोदयार्भागिन्यति
 भयं करी ॥ २ ॥ साजातमात्राभुवनं प्रस्तुतं सुपचक्रमे ॥ कृष्णकरालवदनासितदंष्ट्रध्वंसूद्वज्ज ॥ ३ ॥ निर्योतियदि कार्येण कश्चित्तस्य पुरःस्थिता ॥
 विघ्नकरोति स्वपतोभुजानस्य स्थितस्य वा ॥ ४ ॥ यन्नाविघ्नकरीरौद्रासमाजोत्सवनाशिनी ॥ नित्योद्ग्रेकररीरौद्राविनाशयति साजगत् ॥ ५ ॥
 तांतुदुर्विनयासक्तां दृष्ट्वा देवो दिवाकरः ॥ चित्तयामास कस्यापि यच्छाम्येन सुमध्यमाम् ॥ ६ ॥ कन्यादुर्विनयाच्चेह पितादोषेण गृह्यते ॥
 युवत्यास्तुतोभर्ता तस्माद्दुर्गृहं नयेत् ॥ ७ ॥ विचिंत्यैवं सुतां भद्रां यस्य स्य प्रयच्छति ॥ तेन मतिक्षणेनैव सुराक्षसकिन्नराः ॥ ८ ॥
 मंडपं मंडपारम्भं भवत्वाभीषयते जनम् ॥ विवस्वांश्चित्तया विष्टः कस्येयं प्रतिपाद्यताम् ॥ ९ ॥ विरूपादुष्टहृदयास्वेच्छाचारविहारिणी ॥
 दत्ताप्येषानदोषाय भवति ह कथंचन ॥ १० ॥ वितर्कयन्त्यावदेवमास्ते देवो दिवस्पतिः ॥ तावत्तया जगत्सर्वदुष्टया समभिद्रुतम् ॥ ११ ॥
 अथाजगाम सवितुः पार्थिवं ब्रह्माऽण्डसंभवः ॥ कार्यं निवेदयामास विष्टे दौष्ट्यमशेषतः ॥ १२ ॥ भास्करस्तमुवाचाथ ब्रह्माणभुवनेश्वरम् ॥
 भवान्कर्ता च हर्ता च कस्मादेवं प्रभाषसे ॥ १३ ॥ एवमुक्तस्तदा ब्रह्मा भास्करेणामितद्व्युतिः ॥ उवाच विष्टिमानय्यश्रुभुभ्रेमयोदितम् ॥ १४ ॥
 करणैः सह वर्तस्व बबालवकौलवैः ॥ सप्तमेऽर्धदिने प्राप्ते यदभीष्टं कुरुष्व तत् ॥ १५ ॥ यात्राप्रवेशमांगल्यकृषिवाणिज्यकारणात् ॥
 भक्षयस्वाभिमुखगान्त्रानुभार्गागमिनः ॥ १६ ॥ उद्भजनीयो नो हि जने भवत्यादिव सत्रयम् ॥ पूज्यासुरासुराणां त्वं दिवसाद्धे भविष्यसि ॥ १७ ॥
 उच्छ्रद्ये प्रवर्तते भद्रे त्वानिभयानराः ॥ तेषां विनाशशुश्रुत्वं कार्यमर्थैः सुखी भव ॥ १८ ॥ एवमुक्त्वागतो ब्रह्मा भद्राभिभुवनत्रयम् ॥
 वभ्राभोद्धातहृदयाभीषयंती सुरासुरान् ॥ १९ ॥ एवमेषासमुत्पन्ना विष्टिरिष्टविनाशिनी ॥ निवेदिता तैर्कैतियतस्मात्तां परि व्रजेयत् ॥ २० ॥ अ
 सितजलदवर्णादीर्धनासोऽग्रदंष्ट्रा विपुलहनुकपौलापिण्डिकोद्धजंघा ॥ अनलशतसहस्रचोद्गिरंती समंतात्पतति भुवनमध्ये कार्यानां शायविष्टिः ॥
 ॥ २१ ॥ भानोः सुताकेतुशताग्रजाता कृष्णकुमूर्तिः स तंतं कुबेला ॥ देवैर्नियुक्ता करणार्थं संस्थाविष्टिस्तु सर्वत्र विसर्जनीया ॥ २२ ॥

मुखेतुघटिकाः पञ्चद्वकंठेतुसदास्थिते ॥ हृदिचैकादशप्रोक्ताश्चतस्रोनाभिमंडले ॥ २३ ॥ कट्यांपञ्चैवविज्ञेयास्तिस्रः पुच्छेजयावहाः ॥ मुखे
 कार्यविनाशायग्रीवायांधननाशिनी ॥ २४ ॥ हृदिप्राणहराज्ञेयानाभ्यांतुकलहावहा ॥ कक्षामर्धपरिभ्रंशोविष्टिपुच्छेध्रुवोजयः ॥ २५ ॥
 पृथिव्यांयानिकार्याणिसुशुभान्यशुभानिच ॥ तानिसर्वाणिसिद्धयंतिविष्टिपुच्छेनसंशयः ॥ २६ ॥ धन्यादधिसुखीभद्रामहामारीस्तरानना ॥
 कालरात्रिर्महारुद्राविष्टिश्चकुलपुत्रिका ॥ २७ ॥ भैरवीचमहाकालीअसुराणक्षयकरी ॥ द्वादशैवतुनामानिप्रातरुत्थाययःपठेत् ॥ २८ ॥
 नचव्याधिर्भवेत्तस्यरोगीरोगात्प्रसूच्यते ॥ ग्रहाःसर्वैःस्तुकूलाःस्युर्नचविघ्नादिजायते ॥ २९ ॥ रणेराजकुलेद्यूतसर्वत्रविजयीभवेत् ॥
 यश्चपूजयतेनित्यंशास्त्रोक्तविधिनारः ॥ ३० ॥ तस्यसर्वार्थसिद्धिस्तुभवतहिनसंशयः ॥ येनोपवासविधिनान्नतरेनचयज्ञास्विनी ॥ ३१ ॥
 पूजितातुष्टिमभ्येतितदेवकथयामिते ॥ यस्मिन्दिनेभवेद्भद्रातस्मिन्नहनिभारत ॥ ३२ ॥ उपवासस्यनियमंकुर्यान्नारीनरोऽथवा ॥
 यदिरात्रौभवेद्विष्टिरेकभुक्तंदिनद्वयम् ॥ ३३ ॥ कार्यतेनोपवासःस्यादितिपौराणिकीश्रुतिः ॥ ग्रहस्योपरियदास्याद्विष्टिःग्रहरत्रयम् ॥ ३४ ॥
 तत्रोपवासःकर्तव्यएकभुक्तमतोऽन्यथा ॥ सर्वौषध्युदकस्नानंसुगंधामलकैरथ ॥ ३५ ॥ नद्यांतडागत्यगृहेस्नानंसर्वत्रशस्यते ॥ देवान्पितृन्प्राणयि
 त्वाततोदभैर्योग्यशुभा ॥ ३६ ॥ विष्टिकृत्वापुष्पधूपैर्नवेद्येनचपूजयेत् ॥ होमंकृत्वाविष्टिनौमैरद्योत्तरशततः ॥ ३७ ॥ भुञ्जीतदत्त्वाविप्रायितला
 न्पायसमेवच ॥ सातिलांकृशरंभुक्कापश्चादुञ्जीतकामतः ॥ ३८ ॥ छायासूर्यसुतेदेविष्टिरिष्टार्थदायिनि ॥ पूजिताऽसियथाज्ञात्तयाभद्रैर्भद्रप्रदाम
 वा ॥ ३९ ॥ उपोष्यविधिनानेनदशसप्तयथाक्रमम् ॥ उद्यापनंततःकुर्यात्पूर्ववत्पूजयामिनीम् ॥ ४० ॥ स्थापयित्वायसेपठिकृशरान्निवेद्यच ॥
 परिधाप्यकृष्णयुगंस्तुत्वामंत्रेणतांपुनः ॥ ४१ ॥ ब्राह्मणायपुनर्देवाह्मोहैर्लैलितिलांस्तथा ॥ कृष्णसंवत्सांगामेकांतैककालंकवलम् ॥
 ॥ ४२ ॥ दक्षिणांचयथाज्ञात्तयादत्त्वाभद्रांविसर्जयेत् ॥ यएवंकुरुतेपार्थसम्यग्भद्राव्रतंनरः ॥ ४३ ॥ विघ्नंजायतेतस्यकार्यारंभेकदाचन ॥
 राक्षसाश्चपिशाचावापूतनाशाकिनीग्रहाः ॥ ४४ ॥ नपीडयन्तितंतमर्त्ययोभद्राव्रतमाचरेत् ॥ नचैवेषवियोगःस्यान्नहानिस्तस्यजायते ॥ ४५ ॥

देहाति या तिसदनं भास्करस्य न संशयः ॥ ४६ ॥ सूर्यात्मजेति दयिता भगिनी ज्ञानेयमत्यैश्वर्यमस्यतिरथाकरणक्रमेण ॥ तां कृष्ण
 भासुरमुखी समुपोज्य विष्टिभिर्मिष्टासिद्धिभुङ्क्षोऽपि पुमानुपैति ॥ ४७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे
 विष्टि व्रतवर्णनं नाम सप्तदशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ४४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अगस्ति व्रतमस्य न्यत्सवपापप्रणा
 शनम् ॥ तच्छृणुष्व महीपालकथ्यमानं मन्यानव ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ शृणोमि ब्रूहि मे कृष्ण देवर्षेस्तस्य चेष्टितम् ॥ जन्मचै
 वार्घदानं च कालमुद्गमनस्य च ॥ २ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ मित्रश्च रुरुणश्चैव पूर्वमेतौ सुरोत्तमौ ॥ मंदरस्य समपितु चरतुर्विपुलतपः ॥ ३ ॥
 तयोः संक्षोभणार्थं भववासेन वराप्सराः ॥ उर्वशीप्रषिता तत्र रूपैर्दार्यगुणान्विता ॥ ४ ॥ तस्याः संदर्शनादेवं क्षुभितौ तौ सुरोत्तमौ ॥
 विकारं मनसो बुद्धं कुंभे वीर्यससर्जतुः ॥ ५ ॥ निमेषापातत्रज्जातो वासिष्ठो भगवानुपि ॥ अनंतरमगस्त्यस्तु जातो दिव्यस्तपोधनः ॥ ६ ॥
 मलयस्यैकदेशे तु वैखानसविधानतः ॥ सभार्यः संवृता विप्रस्तपस्तेषु दुश्श्रम ॥ ७ ॥ आस्तां दैत्यौ पुरा दुष्टा वा दैकृतयुगस्य तु ॥ ना
 म्ना इत्यलवा तापदेव ब्राह्मणकंटकौ ॥ ८ ॥ तयोरेकोऽभवन्मेपो द्वितीयो भोज्यदायकः ॥ श्राद्धक्रमेण तेनैवं बहवो नाशिता द्विजाः ॥ ९ ॥
 अथान्यास्मिन्दिने दैत्यो ह्यगस्त्यं संन्यमन्त्रयत् ॥ भोज्यार्थं ब्राह्मणैः सार्द्धं भृगुगर्गकुलोद्भवैः ॥ १० ॥ अगस्त्योऽप्यभवच्छ्रद्धे धारयिरोपदर्पितः ॥
 सोऽपि हत्वा पचद्वाहवातापि मेषरूपिणम् ॥ ११ ॥ परिषिष्यमाणेषु तेषु स्तिमितं प्राह दानवम् ॥ अगस्त्यो भगवान्कृद्धः सर्वमेदीयतामिति ॥ १२ ॥
 मेषमां सतः प्रादादित्वलः कुपितस्तदा ॥ भक्षयित्वा भवत्सवस्थो निर्विकारो महासुनिः ॥ १३ ॥ शुचिर्बभौ ततः ग्राहवातापि मिल्वलः शूनैः ॥
 निष्क्रमस्व मुनेर्देहं भित्त्वा कस्माद्विलंबसे ॥ १४ ॥ तच्छ्रुत्वा गस्त्यविप्रापि उद्गारं कृतवान्युरुम् ॥ कुतो निष्क्रमणं प्राह भक्षितः समयापुनः ॥ १५ ॥
 जीर्णोऽयं भस्मभूतोऽयं वातापि ब्रह्मकंटकः ॥ इत्यल्लोऽपि स्फुरत्क्रोधः सोऽगस्त्येन निरीक्षितः ॥ १६ ॥ भस्मीभूतः क्षणेनैव ततः शान्तं जगद्
 भौ ॥ तेन वरेणेते बुधानष्टशेऽस्तु दानवाः ॥ १७ ॥ संमंज्यनिश्चयमेतैरौ ततोऽगस्त्यमुपागताः ॥ विवद्वयिष्यवस्ते जोसु नेरस्य देवौ कसः ॥ १८ ॥
 तेऽगस्त्यमाहुर्ब्रह्मर्षे समुद्रं शोषयस्व वै ॥ तच्छ्रुत्वा गस्त्यविप्रापि आश्रयो धारणां दधत् ॥ १९ ॥ तथापीतः समुद्रोऽपि भ्रांतमनीर्मीकच्छपः ॥ पी

ते समुद्रतोयेऽपि देवैः ऋद्धैः स्तुदानवाः ॥ २० ॥ क्षयं न ताः क्षणात्सर्वे क्रन्दमानाः पुनः पुनः ॥ क्षेमं जगत्यभूत्सर्वमग्रस्त्यर्षैः प्रसादतः ॥ २१ ॥
 अथ गंगानदी तौ यैः संपूर्णैः सगरैः पुनः ॥ मंथानं मदं कृत्वा नैत्रं कृत्वा तु वासुकिम् ॥ २२ ॥ ममंथुः सहिताः सर्वे समुद्रं द्रुत्य दानवाः ॥ अथो
 न्धिते रत्नसंघे सोमे श्रीकौस्तुभे जगे ॥ २३ ॥ अतिलोभान्मथ्यमाने सगरेपयसां निधौ ॥ अथोत्थितं ज्वलद्रौद्रं कालकूटं महाविषम् ॥ २४ ॥
 येनासौ सुरसंघात् आघूर्णित इवाभवत् ॥ सागरं संप्रविष्टास्ते रात्रौ रात्रौ विनिर्ययुः ॥ २५ ॥ निर्गम्य च वधं च कुर्मुनीनामूर्ध्वरेतसाम् ॥ बभञ्जुर्ग
 ज्ञपात्राणि दिवा तोये निलिल्यरे ॥ २६ ॥ समुद्रमध्ये न ज्ञात्वा ब्रह्मानारायणो हरः ॥ वायुः कुबेरो वसवः सर्वदेवाः सवासवाः ॥ २७ ॥ ततो
 मन्त्रैः शंकरेण किञ्चित्तत्रैव भक्षितम् ॥ क्षणाद्गन्धः समं त्रापि न लंकंठीकृतो हरः ॥ २८ ॥ ब्रह्मापि चेतनां प्राप्य अब्रह्मण्यमुवाच ह ॥ नास्तिक
 शिञ्जगत्यास्मिन् विषमापातुमीश्वर ॥ २९ ॥ अगस्त्यो दक्षिणाशयां लङ्कामूले महामुनिः ॥ तद्गच्छध्वं महाभागाः शरणं सर्वदा ह्यसौ ॥ ३० ॥
 एवमुक्ता गता देवा अगस्त्याश्रमदक्षिणाम् ॥ देवान्वक्ष्यन् च तान् हर्षादगस्त्यो मुनिस्ततः ॥ ३१ ॥ ध्यानं च क्रेविषं येन हिमाद्रौ संप्रवेक्षितम् ॥
 कंठीमुत्रांनिकुंजेषु हिमपर्वतसानुषु ॥ ३२ ॥ तस्मिन्काले विषं लंघ्यं किञ्चिच्छेषं दुमादिषु ॥ उन्मत्तकरवीरा र्कस्थलभूमिजलानिले ॥ ३३ ॥
 तद्विषं चूर्णितं तेन क्षणात्संकोचितं तथा ॥ हिमवातेन दुष्टेन वहमानेन पांडव ॥ ३४ ॥ मनुष्याणां तु जायंते रोगानानाविधा भुवि ॥ ते च
 मासत्रयं सा र्द्धं प्रवहंति विषोल्बणाः ॥ ३५ ॥ वृषसंक्रातिमारभ्य सिंहातिशाम्यते विषम् ॥ रोगदोषापनोदश्च भवेत्पार्थ प्रभावतः ॥ ३६ ॥
 एवं कालेन महतानीरुजे व्याधि वर्जिते ॥ जगत्यस्मिन्पुरा पार्थे घनीभूते प्रजागणे ॥ ३७ ॥ निरंतरं मर्त्यलोके ऊर्ध्वबाहुप्रसारिणि ॥
 बलवान्धूमनिर्देशान्मृत्युभ्रांम्यति मूर्तिमान् ॥ ३८ ॥ प्रजाव्यापादयन्कालादाजगाम महामुनेः ॥ समीपं मूर्तिमान्कुद्धो मृत्युस्तेन निरीक्षितः ॥
 ॥ ३९ ॥ भस्मीविभूवपश्चाच्च ब्रह्मणः सुखकारणात् ॥ व्याधिवृन्दसमोपेतो मृत्युरन्यो विनिर्मितः ॥ ४० ॥ तथान्यो देहकारण्ये श्वेतो
 नाम नृपोत्तमः ॥ स्वर्मांसमश्रुता तेन निर्वैदात्प्रार्थिता भुनिः ॥ ४१ ॥ भगवन्सर्वमेवान्यहं तं राज्यमदान्मया ॥ अन्नं जलं वा श्राद्धं वानदत्तं पाप
 बुद्धिना ॥ ४२ ॥ ततोऽगस्त्यः करुणया रत्नैः श्राद्धमकल्पयत् ॥ श्राद्धे निवृत्ते सहसा दिव्यदेहः श्रियावृतः ॥ ४३ ॥ प्राप्तश्च परमं स्थानमगस्त्य

र्षेः प्रसादतः ॥ अथ विच्योमहाशैलः सूर्योपाद्वयवर्धत ॥ ४४ ॥ कस्मान्मेरुमिवासौमानकरोतिप्रदक्षिणम् ॥ वद्वेमानंतुतद्वद्वाततो देवाः
 सवासवाः ॥ ४५ ॥ एकीभूयाश्रमंगत्वास्तुत्वा देवर्षिपुङ्गवम् ॥ अगस्त्यमूचुर्भगवन्सूर्यमार्गविरोधिनिम् ॥ ४६ ॥ विध्यनिवारयस्वैनस्थितौ
 स्थापयपर्वतम् ॥ अगस्त्योपि द्रुतंगत्वा प्राहेदं विच्यपर्वतम् ॥ ४७ ॥ प्रस्थितं तर्थात्रायां विद्धि मामचलोत्तम ॥ स्थितौ च स्थयितं तावद्यावदगम
 नं मम ॥ ४८ ॥ एवमुक्त्वा संप्रयातो नाद्यापि विनिवर्तते ॥ दृश्यते तत्राजयन्नाशं दक्षिणांगनज्वलन् ॥ ४९ ॥ त्रैलोक्यवद्यचरणोलोपा मुद्रा
 सहायवान् ॥ लोपा मुद्रा पितृप्राह देवर्षिदेवपूजितम् ॥ ५० ॥ तत्राश्रमस्थलिकायामृतुकाले ह्युपस्थिते ॥ भोक्तुमिच्छामि विषयांस्तव्यासहसुखै
 षिणी ॥ ५१ ॥ भवेद्यादिग्रहंभ्यसंवरं न विभूषितम् ॥ गजैरथैश्च संपूर्णशयनैः प्रवरासनैः ॥ ५२ ॥ दुक्कलपट्टनैश्च विलसैच्छलितैर्मुने ॥
 त्वया सह समायोग्यास्येऽहं कुरुचिन्तितम् ॥ ५३ ॥ एतच्छ्रुत्वा सुनिर्हृष्टः प्राह यद्धनं दक्षणात् ॥ कारयामास भवनं संपूर्णैरत्नराशिभिः ॥ ५४ ॥
 तत्रैरेभसं भगवानगस्त्यः स्वाश्रमे सुखम् ॥ तस्यैवं चेष्टितस्य र्षेः प्रयच्छार्थयुधिष्ठिर ॥ ५५ ॥ आस्तिक्यबुद्ध्या भक्त्या च धर्मप्राप्त्यसि पांडव ॥
 कन्यायामागते सूर्ये अर्वागैव सप्तमो दिने ॥ ५६ ॥ कन्यायां सप्तमनुप्राप्ते सूर्येयः सन्निवर्तते ॥ प्रत्यृषसमये विद्वान्कुर्यादस्योदये निशि ॥ ५७ ॥
 स्नानं शुक्लतिलैस्तद्वच्चुक्कुमाल्याम्बरैर्गृही ॥ स्थापयेद्व्रणकुंभं माल्यवस्त्रविभूषितम् ॥ ५८ ॥ पञ्चरत्नसमायुक्तं धृतपात्रेण संयुतम् ॥
 नानाभक्ष्यसमोपेतं सप्तधान्यसमन्वितम् ॥ ५९ ॥ काञ्चनं कारयित्वा तु याज्ञस्तथा सुशोभनम् ॥ पुरुषाकृतिं प्रशान्तं च जपमण्डलधारिणम्
 ॥ ६० ॥ कर्मण्डलुकरं शिष्टैर्मृगैश्च परिधारितम् ॥ मृत्युघ्नं विषहन्तारं दमक्षिष्ठकं मुनिम् ॥ ६१ ॥ तस्मिन्कर्मसमालम्ब्य चन्दनेन ततो न्यसेत् ॥
 स्नापितं चानुलिप्तं चन्दनेन सुगन्धिना ॥ ६२ ॥ पूजितं चापि कुसुमैर्हृद्यैश्च पूरयितुं ॥ ततश्चार्घ्यः प्रदातव्यो यैर्द्रव्यैस्तानि मे शृणु ॥ ६३ ॥
 स्वर्णैर्नालिकैरैश्च कूष्माण्डैश्च पुरैरपि ॥ कर्कोटकारवैश्च कचैर्वीजपूरकैः ॥ ६४ ॥ वृताकैर्दाडिमैश्चैव नारैः कदलीफलैः ॥
 दुर्वाकुलैः कुशैः काशैः पद्मैर्नीलोत्पलैस्तथा ॥ ६५ ॥ नाना प्रकारैर्भक्ष्यैश्च गोभिर्वस्त्रैः सैः शुभैः ॥ विरूढैः सप्तधान्यैश्च वंशपात्रे निधापितैः ॥ ६६ ॥

सौवर्णरौप्यपात्रेणताम्रवंशमेयेनच ॥ मूर्ध्निस्थितेनम्रेणजानुभ्यांयुथिवीतले ॥ ६७ ॥ दक्षिणाभिमुखोभूत्वाह्यपायादिकंचयत् ॥
 शीलेनचेतसाभक्त्यादद्यात्कौरवनंदन ॥ ६८ ॥ काशपुष्पप्रतीकाशअग्निमारुतसंभव ॥ मित्रावरुणयोःपुत्रकुंभयोनेनमोऽस्तुते ॥ ६९ ॥
 विध्यवृद्धिक्षयकरमेषतोयविषापह ॥ रक्तोवल्लभदेववैलकावासनमोऽस्तुते ॥ ७० ॥ वातापिभक्षितोयेनसमुद्राःशोषिताःपुरा ॥ लोपा
 मुद्रापतिःश्रीमान्योऽसौतस्मैनमोऽस्तुते॥७१॥येनोदितेनपापानिप्रलयंयतिव्याधयः॥तस्मैनमोऽस्त्वगस्त्यायसशिष्यायसुपुत्रिणे ॥७२॥
 ब्रह्मणोवेदऋचयादद्याद्ध्यनमोऽस्तुते॥“अगस्त्यःखनमानश्चनिन्यंप्राजापत्यंबलिमिच्छमानः ॥ उभौवर्णौवृष्टयनुग्रहार्थमुपौषसत्याद्वेषाश्च
 खोजगामा॥”दत्तैवमर्ध्यकौतेयप्रतिपूज्यचपुष्पैकः॥ ७३ ॥ विसर्जयित्वागस्त्यंतंविप्रायप्रतिपादयेत्॥देवज्ञव्यासरूपायवेदवेदांगवादिने ॥
 ॥७४॥ एवंयःकुरुतेभक्त्याह्यगस्त्यंप्रतिपूजनम् ॥ फलमेकंतथाधान्यंकोपवासंपरित्यजेत् ॥ ७५ ॥ संपूर्णेचततोर्वेषेपुनरन्यदुपक्रमेत् ॥
 दत्त्वार्घ्यसप्तवर्षाणिक्रमेणानेनपांडव ॥ ७६ ॥ पुमान्फलमवाप्नोतितेदेकाग्रमनाःशृणु ॥ ब्राह्मणश्चतुर्वेदान्सर्वशास्त्राविशारदः ॥ ७७ ॥
 क्षत्रियःपृथिवीसर्वाप्राप्त्यणर्वमैखलाम् ॥ वैश्योऽप्यायुष्यमाप्नोतिगोधनंचापिनंदति ॥७८॥ शूद्राणांधनमारोग्यंसन्मानश्चाधिकोभवेत् ॥
 स्त्रीणांपुत्राःप्रजायतेसौभाग्यवृद्धिर्ऋद्धिमत् ॥७९॥ विधवानामहतपुण्यंवर्धतेपांडुमंदना॥कन्याभर्तारमाप्नोतिव्याधेमुच्येतदुःखितः ॥८०॥
 येषुदेशेष्वगस्त्यर्षैःपूजनंक्रियतेजनैः ॥ तेषुदेशेषुपर्जन्यःकामवर्षाप्रजायते ॥ ८१ ॥ इतयःप्रशमंयतिनश्यतिव्याधयस्तथा ॥
 पठंतियेत्वगस्त्यर्षैःख्यानंशृण्वंतिचापरे ॥ ८२ ॥ तेसर्वेपापनिर्मुक्ताश्चिरस्थित्वामहीतले ॥ हंसयुक्तविमानेनस्वर्गंयतिनरोत्तम ॥ ८३ ॥
 मर्त्यायदीच्छतिदृंहंपरमंद्धियुक्तंभोगंशरीरमरुजंपशुपुत्रपुष्टिम् ॥ तत्सर्ववल्लभमुनरुदयेमहार्घ्यच्छेन्महार्घफलवस्त्रधनैःसहान्यैः ॥८४॥
 इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेअगस्त्यार्घ्यविधिव्रतनामाष्टादशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥११८॥४॥ श्रीकृष्ण
 उवाच ॥ पार्थपार्थिवद्विद्वन्नासुखंपंकजसंदेवे ॥ शृणुष्वाभिनवस्यंदोरुदयेऽर्घ्यविधिंपरम् ॥१॥ रविर्द्वादशभिर्भागैर्वारुण्यांदृश्यतेयदि ॥
 प्रदोषसमयेपार्थअर्घ्यदद्यात्तदाविभोः ॥ २ ॥ द्वितीयायांसितेपक्षेसंध्याकालेह्युपस्थिते ॥ संस्थाप्याभिर्नवंचंद्रसंभूत्यांदृश्यतेयदि ॥ ३ ॥

गोमयमंडलंकृत्वाचंदनेनसुशोभितम् ॥ रोहिण्यासहितंदेवंकुमुदामोदसंभवम् ॥ ४ ॥ पुष्पचंदनधूपैश्वदीपाक्षतजलैःशुभैः
 दूर्वाक्षुरैरत्नवरैर्देधावस्त्रैश्चपाण्डुरैः ॥ ५ ॥ मंत्रगानेनराजेन्द्रक्षत्रियःसपुरोहितः ॥ नवोर्नवोऽसिमासांतेजायमानःपुनःपुनः ॥ ६ ॥
 आप्यायस्वसमेत्वेवंसोमराजनमोनमः ॥ अनेनविधिनाचार्यसर्वकामफलप्रदम् ॥ ७ ॥ यःप्रयच्छतिकौतियमासिमासिसमाहितः ॥ सकी
 त्यायशसाकांत्याधन्यश्चभुविमानवः ॥ ८ ॥ पुत्रपौत्रैःपरिवृतो गोधान्यधनसंकुलः ॥ स्थित्वावर्षशतमर्त्येततःसोमपुरंभजेत् ॥ ९ ॥
 तत्रास्तेदिव्यवपुषाभोगान्भुञ्जन्पुत्तम ॥ वरस्त्रीभिःसहात्यर्थयावदाभूतसंप्लवम् ॥ १० ॥ धर्मसमृद्धिमलयादिवाञ्छसित्वंमासानुमासामि
 हमद्वचनं कुरुष्व ॥ सोमस्यसोमकुलनंदनधूपैर्धैप्रयच्छन्नतजानुनवोदितस्य ॥ ११ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्ण
 युधिष्ठिरसंवादेऽभिनवचंद्रार्घ्यव्रतंनमैकोनविंशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अथातःशृणुभूपालप्रतिशुक्रप्रज्ञांतये ॥
 यात्रारंभेप्रयणेचतथाशुक्रोदयेष्वह ॥ १ ॥ शुक्रपूजाप्रकर्तव्यातांनिशामयसारतः ॥ राजतेवाऽथसौवर्णेकांस्यपात्रेऽथवापुनः ॥ २ ॥
 शुक्लपुष्पांबरयुतेसिततंदुलपूरिते ॥ निधायराजतंशुक्रंशुचिमुक्ताफलान्वितम् ॥ ३ ॥ सहतेनसवत्साङ्गब्राह्मणयनिवेदयेत् ॥ नमस्तेसर्व
 देवैश्चनमस्तेभृशुनंदन ॥ ४ ॥ कवेसर्वार्थसिद्धयर्थगृहाणार्घ्यनमोऽस्तुते ॥ दत्तैवमर्घ्यकौन्तेयप्रणिपत्यविसर्जयेत् ॥ ५ ॥
 यावच्छुक्रस्यनकृतापूजासोभालैःशुभैः ॥ वटकैःपूरिकाभिश्चगोधूमैश्चणैकरापि ॥ ६ ॥ तावन्नदानंदातव्यस्त्रीभिःकामार्थसिद्धये ॥
 एवंतस्योदयेकुर्वन्पात्रादिषुचभारत ॥ ७ ॥ सर्वसस्यागमैचवसर्वाङ्कामानवाप्नुयात् ॥ तद्वद्वाचस्पतेःपूजांप्रवक्ष्यामियुधिष्ठिर ॥ ८ ॥
 सौवर्णपात्रसौवर्णमरेशपुरोहितम् ॥ पतिपुष्पांबरयुतंकृत्वास्नान्त्वाथसर्षपैः ॥ ९ ॥ पालाशाश्चतथभंगेनपञ्चगव्यजलेनच ॥
 पीतांगरागवसनंदुतहोमंकारयेत् ॥ १० ॥ प्रणम्यचगवासाद्धब्राह्मणायनिवेदयेत् ॥ नमस्तेऽङ्गिरसांनथावकपतेथबृहस्पते ॥ ११ ॥
 क्रूरग्रहैःपीडितानाममृतायभवस्वनः ॥ एवंसुरगुरुपूज्यप्रणिपत्यक्षमापयेत् ॥ १२ ॥ संक्रातावुदयेचास्तेसर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥
 अथवामौक्तिकान्येषुवृत्तानिबृहत्तिच ॥ १३ ॥ भार्गवांगिरसौचित्यतान्येवप्रतिपादयेत् ॥ भक्त्यामौक्तिकदानेनदत्तेनकुरुनंदन ॥ १४ ॥

विरूपतादृशोऽपुंसांयात्रास्वभ्युदयेषुच ॥ कुर्वन्बृहस्पतेः पूजानकदाचित्प्रजायते ॥ १५ ॥ येभार्गवोदयमवाप्यसवस्त्रपुष्पाकुर्वत्यनन्य
 मनसोऽङ्गिरसेचपूजाम् ॥ तेषांगृहप्रविशतांप्रतिशुक्रजातविघ्नसंभवतिभारतपुण्यभाजाम् ॥ १६ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्त
 रपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेशुक्रबृहस्पत्यर्घ्यपूजाविधानंनाविशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥ ६३ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥
 शृणुभारतवक्ष्यामिपञ्चाशीतिव्रतानिच ॥ नोक्तानियानिकस्यापिमुनिर्धर्मैर्मादृशीभिः ॥ १ ॥ भविष्यत्स्यमार्तैडपुराणेषुचवर्णितम् ॥
 वारहचैवसंगृह्यकथ्यतेतानिपांडव ॥ २ ॥ यद्भीष्टमुमित्रायाशिष्यायचमुतायच ॥ नकथ्यतेधर्मजातैकितेनोदरवर्तिना ॥ ३ ॥
 श्रुतिस्मृतिपुराणेभ्योन्याह्यवधारितम् ॥ तत्तेवच्चिकुरश्रेष्ठकस्यान्यस्योपदिश्यते ॥ ४ ॥ स्नात्वाप्रभातसंध्यायामुपगृह्यचपिप्पलम् ॥
 तिलपात्राण्योदद्यान्नशोचेततत्कृते ॥ ५ ॥ व्रतानामुत्तमंब्रतसर्वपापप्रणाशनम् ॥ पात्रव्रतमितिख्यातंनारव्यातंकस्यचिन्मया ॥ ६ ॥
 सुशुद्धस्यसुवर्णस्यसुवर्णयःप्रयच्छति ॥ पुण्येऽह्निविप्रकथितेप्रीत्यापतियुगान्वितम् ॥ ७ ॥ व्रतंवाचस्पतेरेतद्ब्रह्मद्विप्रदायकम् ॥
 वृत्रघ्नस्यपुराख्यातंगुरुणासर्वकामदम् ॥ ८ ॥ लवणंकटुतिक्तंचजीरकंमरिचानिच ॥ हिंयुशुठिसमायुक्तंसर्वपरिचयंतथा ॥ ९ ॥
 चतुर्थ्यामेकभक्ताशीसिकृद्दत्वाकुटुंबिने ॥ गृहेषुसप्तसुसदाशिलयुक्तानिभारत ॥ १० ॥ एतच्छिलाव्रतंनारमलक्ष्मीलोकप्रदायकम् ॥
 कर्तव्यमिहयत्नेनमुखपाटवकारकम् ॥ ११ ॥ नक्तमंत्रंचरित्वातुगवासाद्धकुटुंबिने ॥ हेमंचक्रंत्रिशूलंचदद्याद्विप्रायवाससी ॥ १२ ॥
 प्रणम्यभक्त्यादेवेशौप्रियेतांशिवकेशवौ ॥ एतदेवव्रतंनारमहापातकनाशनम् ॥ १३ ॥ कृत्स्नैकमुक्तंवर्षतिशतयैहमवृषान्विताम् ॥ धेतुं
 तिलमर्यादद्यात्सर्वोपस्करणैर्युताम् ॥ १४ ॥ एतद्ब्रतंनारमहापापशोकप्रणाशनम् ॥ यःकरोतिपुनान्याजन्सपद्यातिशंकरम् ॥ १५ ॥
 सर्वौषधुदकस्नातःपञ्चम्यांपूज्यपंचकम् ॥ सप्तोपस्करदानंचयःकरोतिगृहाश्रमी ॥ १६ ॥ गृहाद्युदूखलंशूर्पशिलास्थालीचपञ्चमी ॥ उदकुं
 भंचबुद्धीचएतेषामनुकिञ्चन ॥ १७ ॥ एतानिगृहिणैर्हिप्रस्थाप्यपुरुषोत्तमम् ॥ उपस्करोतियानारिनीसिदतिकदाचन ॥ १८ ॥ ए
 तद्ब्रतंनारमसर्वसौख्यप्रदायकम् ॥ अत्रिणाह्वानसूयायाःकथितंपाण्डुनन्दन ॥ १९ ॥ यस्तुनीलोत्पलंहेमंशर्करापात्रसंयुतम् ॥ ददा

तिश्रद्धयोपेतो ब्राह्मणाय कुटुंबिने ॥ २० ॥ सर्वेष्वप्यपदं याति लीलाव्रतमिदं स्मृतम् ॥ आषाढादिचतुर्मासमभ्यंगं वज्रयेन्नरः ॥ २१ ॥ पारि
तेच पुनर्दद्यात्तिलैस्तैलघटनवम् ॥ भोजनं पायसाज्यं च स्याति भवनं हरः ॥ २२ ॥ लोकप्रीतिकरं चैतत्प्रीतिव्रतमिहोच्यते ॥ वर्जयित्वा मधौ यस्तु
दधिक्षीरघृतैश्च वम् ॥ २३ ॥ दद्याद्ब्रह्मयुगं सुद्धं मरसपत्रैश्च संयुतम् ॥ संपूज्य विप्रमिथुनं गौमिप्रीयतामिति ॥ २४ ॥ एतद्वैरिव्रतं नाम भवनीलोक
दायकम् ॥ पुरुषो यस्त्रयोदश्यां कृत्वा नक्तमथोपुनः ॥ २५ ॥ संवत्सरं ततस्मिन्वा दिवं सेविष्वर्जितम् ॥ अशोककांचनं दद्यात्सद्ब्रह्मयुगं श्रितम् ॥
॥ २६ ॥ विप्राय वसुसंयुक्तं प्रद्युम्नं प्रीयतामिति ॥ कल्पं विष्णुपदे स्थित्वा विशोकः स्यात्पुनर्नृप ॥ २७ ॥ एतत्कामव्रतं नाम सर्वशोकविनाशनम् ॥
आषाढादिचतुर्मासं वर्जयेन्न स्रक्तं नम् ॥ २८ ॥ वृताकभक्षणं चैव मधुसर्पिर्घटां न्वितम् ॥ कार्तिक्या तु पुनर्हं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ २९ ॥
रुद्रलोकमवाप्नोति शिवव्रतमिदं स्मृतम् ॥ एवं पञ्चदशं स्मृत्वा एकभक्तेन मानवः ॥ ३० ॥ संपूज्य पूर्णमां देवीं लिखित्वा च न्दिना ॥
ततः पञ्चघटान् पूर्णान्पथोदधिघृतेन च ॥ मधुना सितखण्डेन ब्राह्मणायोपपादयेत् ॥ ३१ ॥ मनोरथान् पूरयस्व संपूर्णान् पूर्णमाहासि ॥
पञ्चकुम्भप्रदानेन भूतानां तुष्टिरस्तु मे ॥ द्विजानेवं नमस्कृत्य सर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ ३२ ॥ एतत्पंचघटं नाम व्रतं पुष्टिप्रदायकम् ॥
वर्जयेद्यस्तु पुष्पाणि हेमं तं शिशिराव्रतम् ॥ ३३ ॥ पुष्पत्रयं च फाल्गुन्यां कृत्वा शतयाथाकाञ्चनम् ॥ दद्याद्द्वैकाले वैयां प्रीयेतां शिवके श्रवौ ॥
॥ ३४ ॥ शिरःसौगन्ध्यजननं सदानन्दकरं नृणाम् ॥ कृत्वा परपदं याति सौगन्ध्यव्रतमुत्तमम् ॥ ३५ ॥ फाल्गुनादितृतीयायां लवणं यस्तु व्रजेत् ॥
समाप्ते शयनं दद्याद्देहोपस्करान्वितम् ॥ ३६ ॥ संपूज्य विप्रमिथुनं भवानीप्रीयतामिति ॥ गौरीलोकं वसेत्कल्पसौभाग्यव्रतमुत्तमम् ॥ ३७ ॥
संध्यामौ ननरः कृत्वा समाप्ते घृतकुंभदः ॥ वस्त्रयुगमंचघटं च ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ ३८ ॥ सारस्वतं पदं याति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ एतत्सा
रस्वतं नाम रूपविद्याप्रदायकम् ॥ ३९ ॥ लक्ष्मीमध्यस्थपञ्चम्यामुपवासी भवेन्नरः ॥ समाप्ते हेमकमलं दद्याद्देहमुसमान्वितम् ॥ ४० ॥ सर्वै
ष्वप्यपदं याति लक्ष्मीः स्याज्जन्मनि ॥ एतच्छुद्धीमतीनां मदुःखशोकविनाशनम् ॥ ४१ ॥ यातुनारीपिबेत्तोजलधारां प्रापातयेत् ॥ समा
प्तघृतसंपूर्णं दद्याद्ब्रह्मं तिकां नवाम् ॥ ४२ ॥ एतद्द्वाराव्रतं नाम सर्वरोगहरं परम् ॥ कार्तिसौभाग्यजननं सपत्नीदर्पनाशनम् ॥ ४३ ॥

गौरीसमन्वितं रुद्रं लक्ष्म्या सह जनार्दनम् ॥ राक्षीसमन्वितं सूर्यं प्रतिष्ठाप्य यथाविधि ॥ ४४ ॥ धूपक्षेपेण सहितां सुवटां पात्रसंयुताम् ॥
 यो ददाति द्विजेन्द्राणां पुष्पैरभ्यर्च्य पाण्डुरैः ॥ ४५ ॥ दक्षिणा सहितां कृत्वा प्रणम्य च विसर्जेयत् ॥ एतदेव व्रतं नाम दिव्यदेहप्रदायकम् ॥ ४६ ॥ कृत्वो
 पलेपनं शंभोऽग्रतः केशवस्य च ॥ यावद्भूतं समाप्यैतद्धेतुं च स जलान्विताम् ॥ ४७ ॥ जन्मायुतं सराजस्यात्ततः शिवपुरे वसेत् ॥ एतच्छ्रुत्वा व्रतं नाम
 बहुकल्याणकारकम् ॥ ४८ ॥ अश्वत्थं भास्करं गंगां प्रणम्यैव च वारयतः ॥ एकमुक्तं नरः कुर्यादष्टचैकं विमत्सरः ॥ ४९ ॥ व्रतंति
 विप्रमिथुनं पूज्य धेतुत्रया न्वितम् ॥ वृक्षैरिहणमयं दद्यात्सोऽश्वमेधफलं लभेत् ॥ ५० ॥ दिवि दिव्यविमानस्थः सेव्यतेऽप्सरसांगणैः ॥
 एतत्कर्ति व्रतं नाम भूतिकीर्तिफलप्रदम् ॥ ५१ ॥ घृतेन स्नपनं कृत्वा शंभोर्वैकेशवस्य च ॥ ब्राह्मणो भास्करस्यापि गौर्यालंबोदरस्य वा ॥ ५२ ॥
 अक्षतैस्तु समं कुर्यात्पद्मांगो मयमण्डले ॥ समाप्येह मकमलं तिलधेतुसमन्वितम् ॥ ५३ ॥ शुद्धमष्टाङ्गुलं दद्याच्छिवलोके महीयते ॥
 सामगायनतश्चैतत्सामव्रतमिहोच्यते ॥ ५४ ॥ नवम्यामेकमुक्तं तु कृत्वा कन्याश्च शक्तिः ॥ भोजयित्वा समादद्याद्द्वैकं च कुक्कावसी ॥ ५५ ॥
 हेमं च सिंहं विप्राय दत्त्वा शिवपुरं व्रजेत् ॥ भवार्बुदं सुरूपश्च शत्रुभिश्चापराजितः ॥ ५६ ॥ एतद्भारव्रतं नाम नारीणां च सुखप्रदम् ॥
 यावत्समारभेद्यस्तु पञ्चदश्यां पयोव्रतः ॥ ५७ ॥ समाप्ते श्रद्धया दद्याद्वा श्वपञ्चपयस्विनीः ॥ वासांसि च पिशंगा निजकुंभयुतानि च ॥ ५८ ॥
 सयाति वैष्णवलोकं पितृणां तारयेच्छतम् ॥ कल्पति राजराजः स्यात्पितृव्रतमिदं स्मृतम् ॥ ५९ ॥ तांबूलं समये निन्य गौरीपुत्रं ददाति या ॥
 पूगचूर्णं समायुक्तं स्त्रियो वा पुरुषोऽपि वा ॥ ६० ॥ वर्षस्य तितुसौ वर्षं कारयित्वा फलान्वितम् ॥ मुक्ताफलमयं चूर्णं त्रितयं या प्रयच्छति ॥ ६१ ॥
 न सा प्राप्नोति दौर्भाग्यं न दौर्गन्ध्यं सुखस्य च ॥ एतत्पत्रव्रतं नाम सौगन्ध्यजनकं परम् ॥ ६२ ॥ चैत्रादि चतुरो मासाञ्जलं कुर्यादयाचितम् ॥
 ज्येष्ठाषाढे च वा मासं पक्षवापां हुनं दनं ॥ ६३ ॥ व्रतंति माणिकं दद्यादन्नवस्त्रसमन्वितम् ॥ घृतेन सहितं तद्रत्नसंस्थान्य समन्वितम् ॥ ६४ ॥
 तिलपात्रं हि रण्यं च ब्रह्मलोकं महीयते ॥ कल्पति राजराजः स्याद्धारिव्रतमिहोच्यते ॥ ६५ ॥ पञ्चामृतेन स्नपनं कृत्वा विष्णोः शिवस्य च ॥

वत्सरतिपुनर्दद्याद्धेनुं पञ्चामृतैर्युताम् ॥ ६६ ॥ विप्रायकनकं शल्वसंपदं याति शंकरम् ॥ राजा भवति कल्पति वृत्तिव्रतमिहोच्यते ॥
 ॥ ६७ ॥ यो हि सांजयि त्वा तु मांसं सवत्सरं तथा ॥ व्रतं हि महर्षिणं कृत्वा शक्त्या विचक्षणः ॥ ६८ ॥ तद्भस्वत्सांगं दद्यात्सोऽ-
 श्वमेधफलं लभेत् ॥ अहिंसा व्रतमित्येतत्सर्वं शान्तिप्रदं नृणाम् ॥ ६९ ॥ माघमास्युषसि स्नानं कृत्वा दंपत्यमर्चयेत् ॥ भोजयित्वा यथा-
 शक्त्या माल्यवस्त्रा विभूषणैः ॥ ७० ॥ सौभाग्यं महदप्नोति शरीराय मुत्तमम् ॥ सूर्यलोके वसेत्कल्पसूर्यव्रतमिदं स्मृतम् ॥ ७१ ॥ आपा-
 दादिचतुर्मासं प्रातः स्नाना यी भवेन्नरः ॥ विप्राय भोजनं दद्यात्कार्तिक्या गोप्रदा भवेत् ॥ ७२ ॥ घृतकुंभं ततो दत्त्वा सर्वाङ्कामानवाप्नुयात् ॥
 वैष्णवव्रतमित्युक्तं विष्णुलोके मवाप्नुयात् ॥ ७३ ॥ अयनादन्यथा वद्भजे न्यभुक्षिषी ॥ तदंते पुण्यदानानि घृतधेनवा सह वतु ॥ ७४ ॥
 दत्त्वा शिवपदं याति दत्त्वा तु घृतपायसम् ॥ एतच्छीलव्रतं नाम शीलारोग्यफलप्रदम् ॥ ७५ ॥ संध्यादीपप्रदोऽयस्तु मांसं तैलं विवर्जयेत् ॥
 समोपदीपं कदद्याच्च झूलचक्राञ्चने ॥ ७६ ॥ वस्त्रयुग्मं च विप्राय सतेजस्वी भवेद्दृढम् ॥ एतदीपव्रतं नाम सदाकारिप्रदायकम् ॥ ७७ ॥
 एकभक्तेन सप्ताहं गौरिं वायस्तु पूजयेत् ॥ संपूज्य पार्वतीं भक्त्या गन्धपुष्पविलेपनैः ॥ ७८ ॥ ततः सुवासिनीभ्यां तु कुम्भेन विलेपयेत् ॥
 पुष्पविलेपयन्नेनां कर्पूरगरुचन्दनैः ॥ ७९ ॥ तां ब्रूलंशो भनं दत्त्वा नारिकेलफलं तथा ॥ प्रीयतां कुमुदां देवीं प्राणिपत्या विवर्जयेत् ॥ ८० ॥
 एकैकां पूजयेद्देवीं सप्ताहं या वेदेव तु ॥ पुनस्तु सप्तमे पूर्णतः सैव निमंत्रयेत् ॥ ८१ ॥ षड्भूतं भोजयित्वा तु यथा शक्त्या विभूषणैः ॥ भूषयित्वा माल्यवस्त्रैः
 कर्णवैष्टांगुलीयकैः ॥ ८२ ॥ कुमुदामाधवी गौरी भवानी पार्वतीं हिमा ॥ काली च दर्पणं हस्ते प्रत्येकं विनिवेदयेत् ॥ ८३ ॥ ब्राह्मणं पूजयित्वैकं वाच्यः संप-
 न्नमस्तुते ॥ सप्तसुन्दरं कं नाम व्रतं चैतद्युधिष्ठिर ॥ ८४ ॥ करोति सुन्दरं देहसौभाग्यं यच्छते परम् ॥ वज्रैश्चैत्रमासे तु यस्तु गन्धानुलेपनम् ॥ ८५ ॥
 शुक्तिगंधभृतां दत्त्वा विप्राय सितवाससी ॥ शक्त्या च दक्षिणं दद्यात्सर्वाङ्कामान्समभुते ॥ ८६ ॥ वारुणं च पदं याति तदेतद्भरुणव्रतम् ॥
 वैशाखमासे लवणं जयित्वा यवव्रतः ॥ ८७ ॥ मासांतिथ्यतः दद्यात्सवत्सागां द्विजातये ॥ स्थित्वा विष्णुपदे कल्पं ततो राजा भवेदिह ॥ ८८ ॥
 एतत्कार्तिव्रतं नाम कार्तिर्कातिप्रदायकम् ॥ ब्रह्माण्डं कांचनं कृत्वा तिलद्रोणोपरि स्थितम् ॥ ८९ ॥ त्र्यहं तिलव्रतं भूत्वा ब्राह्मणं संप्रयेद्विजम् ॥

संप्रज्यविप्रदं पत्यं माल्यवस्त्रविभूषणैः ॥ ९० ॥ शक्ति तस्त्रिपलादूर्ध्वं विश्वात्मा प्रीयतामिति ॥ पुण्येऽहिदद्यात्स परं ब्रह्म यात्य पुनर्भवम् ॥ ९१ ॥
 एतद्ब्रह्म व्रतं नाम निर्वोण फलदं नृणाम् ॥ यश्चोभयमुखी दद्यात्प्रभूतकनकान्विताम् ॥ ९२ ॥ दिनं पयो व्रतं तिष्ठेत्स याति परमं पदम् ॥
 त्र्यहं पयो व्रतः स्थित्वा काञ्चनं कल्पपादपम् ॥ ९३ ॥ पलादूर्ध्वं यथा शक्त्या तं दुर्लभं संयुतम् ॥ छादितं वरवासोभिः पुष्पमाला विभूषितम् ॥ ९४ ॥
 दत्त्वा स्वर्गवैसेत्कल्पं कल्पव्रतमिदं स्मृतम् ॥ यस्तु वत्स तर्पेभ्यो कांठाभरणभूषिताम् ॥ ९५ ॥ सुपर्याणं सुखस्पृष्टं खलनिलं कृताननाम् ॥
 मोदकोदकपात्रेण तांबूलेन समन्विताम् ॥ ९६ ॥ स्थगितां स्थापयेत्स्पृष्टं शृंगाश्रेषु हिमाम्बिताम् ॥ इदं ग्विधां व्यतीपाते ग्रहणे चायनद्वये ॥ ९७ ॥
 अयाचितेन च स्थित्वा ततो दद्याद्द्विजातये ॥ एतद्द्वारव्रतं नाम मार्गखेदविनाशनम् ॥ ९८ ॥ परलोकाद्द्वर्गमनेच्छांति श्रमहरं परम् ॥ नत्ताशी
 त्वष्टमीषु स्याद्भ्रत्सरं तिष्ठ गोप्रदः ॥ ९९ ॥ पौरंदरं पदयाति सुगतिं व्रतमुच्यते ॥ यश्चेन्धनप्रदो राजन्हेमंतां शीशिव्रतम् ॥ १०० ॥
 घृतधेनुं प्रयच्छेत् परं ब्रह्म सगच्छति ॥ क्षरीरारोग्यजननं द्युतिकांतिं प्रदायकम् ॥ १०१ ॥ वैश्वानरव्रतं नाम सर्वपापप्रणाशनम् ॥
 एकादश्यां तु नत्ताशीयश्चक्रं विनिवेदयेत् ॥ १०२ ॥ तद्दृच्छंस्व तु सौवर्णैश्चैत्रिचासुपांडव ॥ य एतत्कुरुते भक्त्या स विष्णोः पदमाप्नुयात् ॥ १०३ ॥
 एतद्विष्णुव्रतं नाम कल्पादौ राज्यलाभकृत् ॥ पयो व्रतस्तु पञ्चम्यां व्रतं तिगोयुगप्रदः ॥ १०४ ॥ लक्ष्मीलोकैव सेत्कल्पमेतदेव व्रतं स्मृतम् ॥
 सप्तम्यां नक्तभुग्दद्यात्स मासे गां पयस्विनीम् ॥ १०५ ॥ सोऽर्कलोकमवाप्नोति भानुव्रतमिहोच्यते ॥ चतुर्थ्यां नक्तभुग्दद्यादष्टगाहो मचारणम् ॥
 ॥ १०६ ॥ व्रतं वैनायकं नाम सर्वविघ्नविनाशनम् ॥ महाफलानियस्य क्त्वा चातुर्मासं द्विजातये ॥ १०७ ॥ हेमानिकांतिं केदद्याद्भोगेन समं नरः ॥
 सितं वस्त्रं गुंगनामं पूर्णाद्यघटानि च ॥ १०८ ॥ एतत्फलव्रतं नाम फलावाप्तिकरं सदा ॥ यश्चोपवासी सप्तम्यां समांते हेमपङ्कजम् ॥ १०९ ॥
 धेनुश्च शक्तिरितो दद्यात्स वत्साः कांस्यदोहनाः ॥ भक्त्याराजेन्द्रविप्राय वाचकाय निवेदयेत् ॥ ११० ॥ एतत्सौरव्रतं नाम मूर्त्यलोकप्रदायकम् ॥
 द्वादशश्राद्धशीर्षस्तु नाम प्राशनसंयुतः ॥ १११ ॥ समुपोष्य समांति तु स स्त्राः सोऽदका घटाः ॥ द्वादशत्रयेयाश्च सर्वकामप्रसिद्धये ॥ ११२ ॥

गोविन्दव्रतमित्येतद्गोविन्दपददायकम् ॥ कार्तिक्यां यो वृषोत्सर्गकृत्वा नक्तं समाचरेत् ॥ ११३ ॥ स गोलोकमवाप्नोति वृषव्रतमिदं स्मृतम् ॥
 व्रतं तिगौः प्रदातव्या भोजनं शक्तिः परम् ॥ ११४ ॥ विप्राणमत्र यथितं प्राजापत्यमिदं व्रतम् ॥ चतुर्दश्या तु नक्तं शीसमातिगोयुग
 प्रदः ॥ ११५ ॥ शैवपदमवाप्नोति ज्ञेयं च त्र्यम्बकव्रतम् ॥ सप्त रात्रोषितो दद्याद् दधृतकुंभं द्विजातये ॥ ११६ ॥ ब्रह्मव्रतमिदं प्राहुर्ब्रह्मलो
 कप्रदायकम् ॥ मासं तिच स गार्गं दद्याद्धेनुं मतिपयस्विनाम् ॥ ११७ ॥ शक्रलोकैवमेत्कल्पं शक्रव्रतमिदं स्मृतम् ॥ कार्तिकस्य सितपक्षे च
 तुर्दश्यां न राधिप ॥ ११८ ॥ सोपवासः पञ्चगव्यं विद्वान्नात्रैव चिक्षणः ॥ कपिलायास्तु गोमूत्रं कृष्णायामयन्तथा ॥ ११९ ॥ सितधेवास्त
 थाक्षीरं कायास्तु तथा दधि ॥ गृहीत्वा कर्बुरायास्तु दधृतमेकत्र मेलयेत् ॥ १२० ॥ वेदोक्तं त्रैराजं चेन्द्रकुशोदकसमान्वितम् ॥ ततः प्रभातसम
 ये स्नात्वा सन्त्यर्प्य देवताः ॥ १२१ ॥ ब्रह्मणान्वाचयिस्वातु भुञ्जीयाद्भाग्यतः शुचिः ॥ ब्रह्मकूर्चव्रतं ह्येतत्सर्वपापप्रणाशनम् ॥ १२२ ॥ यद्वा लये
 यच्च कौमार्यैवार्धक्ये चापि यत्कृतम् ॥ ब्रह्मकूर्चोपवासो न तत्सर्वं नश्यति क्षणात् ॥ १२३ ॥ अनग्निपक्वमश्नाति तृतीयायां तु योनरः ॥ गां दत्वा शि
 वमभ्येतु पुनरावृत्तिवर्जितम् ॥ १२४ ॥ एतद्दधि व्रतं नाम सर्वमाङ्गल्यकारकम् ॥ हैमं पलद्वयाद्धूर्ध्वं रथमश्वयुगान्वितम् ॥ १२५ ॥ तिलप्रस्थोपरि
 गतं सितमाल्ययुगान्वितम् ॥ दत्त्वा कृतोपवासस्तु दिविकल्पशतं वसेत् ॥ १२६ ॥ तदंते राजराजः स्यादग्निव्रतमिदं स्मृतम् ॥ कृत्वा पलद्वयाद्धूर्ध्वं
 शय्याभ्यां संयुतं नरः ॥ १२७ ॥ हैमं रथं वरं श्रेष्ठं सर्वोपस्कारसंयुतम् ॥ सत्यलोकैवमेत्कल्पं सहस्रमथ भूपतिः ॥ १२८ ॥ भवेदुपोषितो दत्त्वा कारव्रत
 मितं शुभम् ॥ मुखवासं परित्यज्य समातिगोप्रदो भवेत् ॥ १२९ ॥ यक्षाधिपं समाप्नोति सुमुखव्रतमुच्यते ॥ निशि कृत्वा जले वा संभोगो प्रदो भवेत् ॥
 ॥ १३० ॥ वारुणलोकमाप्नोति वरुणव्रतमुच्यते ॥ चान्द्रायणं च यः कुर्याद्भैरवं चन्द्रं निवेदयेत् ॥ १३१ ॥ चन्द्रव्रतमिदं प्राक्तं चन्द्रलोकप्रदायकम् ॥
 ज्येष्ठे पञ्चतपाः सायं हेमधेनुं प्रदोदिवम् ॥ १३२ ॥ अथाष्टमी चतुर्दश्या रूद्रव्रतमिदं स्मृतम् ॥ अनुलेपनं यः कुर्यात्तृतीयायां शिवा लये ॥ १३३ ॥
 स सर्वगो धेनुं दद्याति भवानीव्रतमुच्यते ॥ माघे निश्याद्रवासाः स्यात्सप्तम्यां गोप्रदो भवेत् ॥ १३४ ॥ दिविकल्पं वसिन्वेहराजस्य तापनं व्रतम् ॥

दत्वाकृतोपवासस्तुदिविकल्पशतंवेत् ॥ १३५ ॥ तदन्तेराजराजःस्यादश्वत्रतमिदंस्मृतम् ॥ तद्वत्कल्पद्रयादूर्ध्वकारिभ्यांसंयुतंनरः ॥ १३६ ॥
 हेमरंथनश्चेष्टसर्वोपस्करणांन्वितम् ॥ त्रिरात्रोपोषितोदद्यात्फाल्गुन्यांभवनंशुभम् ॥ १३७ ॥ आदित्यलोकमाप्नोतिपूजितःसुरासुरैः ॥
 सुरलोकमवाप्नोतिधर्मव्रतसमन्वितम् ॥ १३८ ॥ त्रिसंध्यं पूज्यदांपत्यमुपवासीविभूषणैः ॥ पूर्णमास्यामवाप्नोतिमोक्षमिन्दुव्रतादिह ॥ १३९ ॥
 दत्वासितद्वितीयायामिदोलंबणभोजनम् ॥ कांस्यंसवस्त्रंरजेन्द्रदक्षिणासाहितं तथा ॥ १४० ॥ समन्तेगोप्रदोयांतिविप्रायशिवमंदिरम् ॥
 कल्पन्तेराजराजःस्यात्सोमव्रतमिदंस्मृतम् ॥ १४१ ॥ प्रतिपद्येकभक्ताशीसमंतिकापिलाप्रदः ॥ वैश्वानरपुरंयातिआग्नेयव्रतमुच्यते ॥ १४२ ॥
 एकादश्यामाघमासेचतुर्दश्यष्टमीषुच ॥ एकभक्तेनयोदद्याद्बालकान्यजिनानिच ॥ १४३ ॥ उपानहौकंवलांश्चैत्रेष्ठत्रादिकंततः ॥
 करपत्रादिकंचापियथाशक्त्याविचक्षणः ॥ १४४ ॥ ब्राह्मणानांमहाराजसोऽधमेधफलंलभेत् ॥ एतत्सौख्यव्रतंनामसर्वसौख्यप्रदायकम् ॥ १४५ ॥
 दशम्यामेकभक्ताशीसमन्तेदशधेनुदः ॥ दिशश्चकाञ्चनीदद्यान्नारीरूपायुधिष्ठिर ॥ १४६ ॥ तिलद्रोणोपरिगताब्रह्मांडाधिपतिर्भवेत् ॥
 एतद्विश्वव्रतंनाममहापातकनाशनम् ॥ १४७ ॥ संपूज्यसितसप्तम्यांभानुधान्यानि सप्तयः ॥ ददातिनक्तभुग्राजह्वणेनसमंद्दिजे ॥ १४८ ॥
 सतरायतिसप्ताष्टौकुलान्यात्मानमेवच ॥ एतर्द्धान्यव्रतंनामधनधान्यप्रदायकम् ॥ १४९ ॥ मासोपवासीयोदद्याद्वेनुविप्रायशोभनाम् ॥
 सवैष्णवंपदंयातिभीमव्रतमिदंस्मृतम् ॥ १५० ॥ पक्षोपवासीयोदद्याद्विप्रायकपिलाद्वयम् ॥ सब्रह्मलोकमाप्नोतिपूजितःसुरसत्तमैः ॥ १५१ ॥
 दद्यात्त्रिंशत्पलादूर्ध्वमहौकुत्वातुकांचीनीम् ॥ कुलचलाद्रिसंहितातिलवस्त्रसमन्विताम् ॥ १५२ ॥ तिलद्रोणोपरिगताब्राह्मणायकुटुंबिने ॥
 दिनंपयोव्रतस्तिष्ठेद्रुदुलोकमेहीयते ॥ १५३ ॥ एतन्महव्रतं प्रोक्तं सतकल्पानुवर्तकम् ॥ माघमासेऽथचैत्रेवागुडधेनुप्रदोभवेत् ॥ १५४ ॥

१ धामव्रतमिदं स्मृतम्-इ०पा० । २ पूजितं देवम्-इ०पा० । ३ कस्मिंश्चित्पुस्तके-“दत्वासिताद्वितीयायाम्”-इत्यारभ्य “सतरायतिसप्ताष्टौकुलान्यात्मानमे
 वच” इत्यन्तः सार्धनवश्लोकात्मको ग्रन्थः-“कार्तिकादितृतीयायां प्राश्यगोमूत्रयावकम् ”-इत्येतद्वैयस्ये । ४ द्विजाध्याय-इ०पा० । ५ एतद्ब्रानुव्रतं नाम-
 इ०पा० । ३ शुभम्-इ०पा० ।

गुडव्रतस्तृतीयायां सर्वोपस्करणैर्युतम् ॥ गौरिलोकमवाप्नोति पूज्यतेऽप्सरसांगणैः ॥ १५५ ॥ उमाव्रतमिदं प्रोक्तं सततानन्ददायकम् ॥ वत्सरं
 त्वेकभक्ताशीसमक्ष्यजलकुम्भदः ॥ १५६ ॥ शिवलोकैव सेत्कलंप्राप्तिव्रतमिदं स्मृतम् ॥ कार्तिकादि तृतीयायां प्राश्य गोमूत्रयावकम् ॥ १५७ ॥
 गौरिलोकैव सेत्कलंपतोराराजाभवेदिह ॥ एतद्द्रुद्रव्रतं नाम महाकल्याणकरकम् ॥ १५८ ॥ चैत्री त्रिरात्रं नक्ताशीनिद्यां स्नात्वा दातयः ॥
 अजाः पयस्विनीः पञ्चब्राह्मणाय कुटुम्बिने ॥ १५९ ॥ न जायते पुनरसौ जीव लोकैकदा च न ॥ एतद्भस्त्रव्रतं प्रोक्तं सर्वव्याधि विनाशनम् ॥ १६० ॥
 कन्यादानं तु यः कुर्यादुद्ग्राहं कारयेच्च यः ॥ एकविंशति कुलोपेतो ब्रह्मलोकं स गच्छति ॥ १६१ ॥ कन्यादानात्परं दानं न चास्त्यभ्यधिकं क्वचित् ॥
 ये करिष्यन्ति नृपतेषां लोकोऽश्नोदिवि ॥ १६२ ॥ तिलपिष्टमयं कृत्वा गजं हेमविभूषितम् ॥ कुर्यात्कुशमयं तद्द्रोहकसमन्वितम् ॥ १६३ ॥
 नक्षत्रमालासहितं च मरापीडधारिणम् ॥ दशनाग्रबद्धनेत्रं रक्तवस्त्रयुगान्वितम् ॥ १६४ ॥ ताम्रपात्र्याकुण्डकं वा कृतं दत्त्वा श्रमोदकम् ॥
 प्रदद्याद्द्विजदांपत्यं पूज्यमाल्यविभूषणैः ॥ १६५ ॥ कंठप्रमाणमाविश्य जलं मलविवर्जितः ॥ कांतां रकारिणा ह्येतत्कथितं तु युधिष्ठिर ॥
 ॥ १६६ ॥ कांतां रकारिदुर्गेषु वारयत्यपि दुष्कृतीन् ॥ इह लोकैः परैश्चैव न त्रिकायां विचारणा ॥ १६७ ॥ ये कुर्वन्ति दिने पुण्ये व्रतं पौरंदरं नराः ॥
 तेषां पौरंदरो लोको भवेदाभूतसंघवम् ॥ १६८ ॥ पयोव्रतस्तु पञ्चम्यां दत्त्वा नागद्विजातये ॥ सौवर्णसंपर्जनितं भयं तेषां न जायते ॥ १६९ ॥
 सिताष्टम्यां सोपवासो वृषभं यः प्रयच्छति ॥ सितवस्त्रसमाच्छन्नं घण्टाभरणभूषितम् ॥ १७० ॥ शिवलोकैव सेत्कलंपतोराराजाभवेदिह ॥
 वृषव्रतमिदं प्रोक्तं सर्वधर्मप्रदायकम् ॥ १७१ ॥ उत्तरे त्वयने प्राप्तिं धृतं प्रस्थेन यो हरिम् ॥ स्नापयित्वा ब्राह्मणाय वडवां यः प्रयच्छति ॥ १७२ ॥
 स सर्वकामसंयुक्तः पुत्रभ्रातृसमन्वितः ॥ सूर्यलोकैव सेद्वाजब्राह्मिन् व्रतमिहोच्यते ॥ १७३ ॥ स कृन्नवम्यां भक्तेन पूजयेद्भिन्नव्यासिनीम् ॥
 पुष्पधूपैस्ततो दद्यात्पञ्चरंगशुक्रशोभितम् ॥ १७४ ॥ हेमविप्राय शान्ताय सवाम् गीजाय ते नरः ॥ एतदाश्रेयसि मृत्युं कंठत्रयमग्निपदप्रदम् ॥ १७५ ॥
 द्वादश्यां गुहाकानां च पलैश्च संयुतम् ॥ विप्राय भोजनं दत्त्वा यः स याति हरिः पदम् ॥ १७६ ॥ विष्कम्भादिषु गोषु एकभक्तरतो नरः ॥

१ महाव्रतम्-इ०पा० । २ दरिद्राय-इ०पा० । ३ सर्वविघ्ननिवारणम्-इ०पा० । ४ त्रिष्णुलोकं ततो व्रजेत-इ०पा० । ५ पुत्रपौत्रसमन्वितः-इ०पा० ।

६ पुरम्-इ०पा० ।

एतदाग्नेयमित्युक्तं व्रतमग्निपदप्रदम् ॥ १७७ ॥ यो ददाति क्रमादेषु घृतैः लफलैश्च वम् ॥ यवगोधूमचणकान्निष्पावाञ्छालितं दुलान् ॥
 १७८ ॥ लवणं दधि दुग्धं च वस्त्रं कनकमेव च ॥ कंबलं गां वृषं च म्रुपानद्युगलं तथा ॥ १७९ ॥ कर्पूरं कुंभचै च दनं कुसुमानि च ॥
 लोहं कनकताम्रं च रौप्यं चोति युधिष्ठिर ॥ १८० ॥ स्नातः स्वशक्त्या विधिवत्सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ न वियोगमवाप्नोति योगव्रतमिदं स्मृतम् ॥
 १८१ ॥ कार्तिव्यानं तन्मृद्वान्मेषं मार्गशिरे वृषम् ॥ पौषमाघादिमासेषु सौवर्णः सर्व एव हि ॥ १८२ ॥ क्रमेण राज्ञयः सर्वा वस्त्रमाल्यैर्विभूषिताः ॥
 पौर्णमास्यां पौर्णमास्यां कौर्तेय बहुदक्षिणाम् ॥ १८३ ॥ एतद्वा शिवं त्रानं स वै पद्वनाशनम् ॥ सर्वां शापूरकं तद्द्रुतसोमलोकप्रदायकम् ॥
 १८४ ॥ पञ्चाशीतिव्रतानां ते कथिता पांडु नंदन ॥ यांश्चुत्वा ब्रह्महा गोघ्नः पितृहामातृहा तथा ॥ १८५ ॥ मुच्यते तत्क्षणादेव पातकैः सोपपा-
 तकैः ॥ १८६ ॥ पंचाधिका तव मया कथिता व्रतानां राजन्नशीतिरितिसौख्यधनप्रदानम् ॥ एतां समाचरति यः शृणुयात्पठेद्वा हस्ताग्रलग्रहव-
 तस्य सुरेश्लोकः ॥ १८७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे व्रतपञ्चाशीतिवर्णने नमो वै कविशतृत्तरशत-
 तमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ कृतं ब्रह्मयुगं प्रोक्तं त्रेता तु क्षत्रियं युगम् ॥ वैश्यं द्वापरं मित्याहुः शूद्रं कलियुगं
 स्मृतम् ॥ १ ॥ कलौ राजन्मनुष्याणां शैथिल्यं स्नानकर्मणि ॥ तथापि माघव्याजेन कथयिष्यामि ते शृणु ॥ २ ॥ यस्य हस्तौ च पादौ च वाङ्म-
 नस्तु सुसंयुतम् ॥ विद्यातपश्च कीर्तिश्च स तीर्थफलमश्नुते ॥ ३ ॥ अश्रद्धा नः पापात्मानास्तिकोऽच्छिन्नसंशयः ॥ हेतुनिष्ठाश्च पञ्चैते न तीर्थफलभा-
 गिनः ॥ ४ ॥ प्रयागं पुष्करं प्राप्य कुरुक्षेत्रमथापि वा ॥ यत्र वातत्रवास्नानायान्मावेनित्यमिति श्रुतिः ॥ ५ ॥ त्रिरात्र फलदानद्वयोः काश्चिदसमुद्र-
 गाः ॥ समुद्रगास्तु पक्षस्य मासस्य सरितां पतिः ॥ ६ ॥ उषः सर्वापेयः स्नानं संध्यायासुदितैरवौ ॥ प्राजापत्येन तत्तुल्यं महापातकनाशनम् ॥ ७ ॥
 प्रातरुत्थाय यो विप्रः प्रातः स्नायी सदा भवेत् ॥ स सर्वपापनिर्मुक्तः परं ब्रह्माधिगच्छति ॥ ८ ॥ वृथा चोष्णो दकस्नानं वृथा जाप्यमवैदिकम् ॥
 अश्रोत्रिये वृथा श्राद्धं वृथा मुक्तमसाक्षिकम् ॥ ९ ॥ स्नानं चतुर्विधं प्रोक्तं स्नानविद्विषुधिष्ठिर ॥ वायव्यं वारुणं ब्राह्मं दिव्यं चेति पृथक् कृणु ॥ १० ॥

वायव्यंगोरजःस्नानंवारुणसागरादिषु ॥ ब्राह्मयंत्राह्मणमंत्रोक्तदिव्यमेधांबुभास्करम् ॥ ११ ॥ सर्वेषामेवस्नानानांविशिष्टतत्रवारुणम् ॥
 ब्रह्मचारीगृहस्थश्चवानप्रस्थोऽथभिक्षुकः ॥ १२ ॥ एतेसर्वेप्रशंसितसर्वदामाघमज्जनम् ॥ बालास्तरुणकावृद्धानरनरिनिपुंसकाः ॥ १३ ॥
 स्नात्वामाघंशुभेतिथीप्राप्तुवंतीप्सितंफलम् ॥ ब्रह्मक्षत्रविशचैवमन्त्रवत्स्नानमिष्यते ॥ १४ ॥ तूष्णीमेविहिशूद्रस्यस्त्रीणांचकुरुनंदन ॥
 माघमासेरटंथापःकिञ्चिदभ्युदितेरवौ ॥ १५ ॥ ब्रह्मघ्रावासुरापवाकंपतंतपुनीमहे ॥ प्रासादायत्रसौवर्णाःस्त्रियश्चाप्सरसोपमाः ॥ १६ ॥
 दधिकुल्यावहायत्रनद्यःपायसकर्दमाः ॥ तत्रतेयांतिमज्जंतियेमाघेभास्करोदये ॥ १७ ॥ यतिवत्पथिगच्छेतमौनैपैशुन्यवर्जितः ॥ यदीच्छे
 द्विपुलान्भोगांश्चन्द्रसूयौपमान्यहान् ॥ १८ ॥ पुष्यफाल्गुनयेर्मध्येप्रातःस्नानीर्भवेन्नरः ॥ पौर्णमास्याह्णमावास्याःप्रारभ्यस्नानमाचरेत् ॥ १९ ॥
 त्रिंशदिनानिपुष्याणिमकरस्थेदिवाकरे ॥ तत्रलत्थायनियमंगृहीत्याद्विधिपूर्वकम् ॥ २० ॥ माघमासमिर्मूर्णस्थाप्येहदेवमाधवम् ॥ तीर्थे
 शीतजलेनित्यमितिसंकल्प्यचेतसा ॥ २१ ॥ अप्रावृत्तशरीरस्तुयःकष्टंस्नानमाचरेत् ॥ पदेपदेऽश्वमेधस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ॥ २१ ॥
 तत्रस्नान्वाशुभेतिथीदत्त्वागिरिसिवमृदम् ॥ वेदोक्तविधिनाराजन्मसूर्यस्यार्घानिवेदयेत् ॥ २३ ॥ पितृन्संतप्यतत्रस्थोहवतीर्यतोजलात् ॥
 इष्टदेवंमस्कृत्यपूजयेत्पुरुषोत्तमम् ॥ २४ ॥ शङ्खचक्रधरं देवमाधवंनामपूजयेत् ॥ वह्निह्रुत्वाविधानेनतत्स्त्वेकाग्रमोभवेत् ॥ २५ ॥
 भृशय्याब्रह्मचर्येणशक्तःस्नानं समाचरेत् ॥ अशक्तस्यर्धनाड्यस्यस्वेच्छासातत्रकथ्यते ॥ २६ ॥ अवश्यमपिकर्तव्यमाघेस्नानमिति श्रुतिः ॥
 ईश्वरेणयथाकामंवलधर्मोऽनुवर्तते ॥ २७ ॥ तिलस्नानीतिलोद्वृत्तीतिलभोक्तातिलोदकी ॥ तिलहोताचदाताचष्टतिलोनावसीदति ॥ २८ ॥
 तैलस्यामलकानांचतीर्थेदेयानिनित्यशः ॥ तथाप्रज्वालयेद्बह्निनिवातार्थद्विजन्मनाम् ॥ २९ ॥ स्नानावसानेनुभोज्यं देयमवारितम् ॥
 भोजयेद्विजदंपत्यान्भूषयेद्ब्रह्मभूषणैः ॥ ३० ॥ कंबलाजिनरत्नानिवासांसिविविधानिच ॥ चोलकानिचदिव्यानिप्रच्छादनपटीस्तथा ॥ ३१ ॥
 उपानहौतथागुप्तमोदकैःपापमोचकैः ॥ अनेनविधिनदद्यान्माधवःश्रियतामिति ॥ ३२ ॥ अगम्यागमनस्तेयपापेभ्यश्चपरिग्रहात् ॥

१ महत्-इ०पा० । २ सदा भवेत्-इ०पा० । ३ धनेशस्य-इ०पा० ।

रहस्याचरिताद्वापिमुच्यतेस्नानमाचरेत् ॥ ३३ ॥ पितृभिःपितामहैःसाद्धतथैवप्रपितामहैःसाद्धवृद्धमातामहैस्तथा ॥ ३४ ॥
 एकविंशकुलैःसाद्धभोगान्भुक्त्वायथेप्सितान् ॥ मावमास्थुषिसिस्नात्वाविष्णुलोकंसगच्छति ॥ ३५ ॥ योमाघमास्थुषिसिस्नार्यकराभिता
 म्रेस्नानंसमाचरतिचारुनदीप्रवाहे ॥ उद्धृत्यसप्तपुरुषान्पितृमातृतश्चस्वर्गप्रयात्यमलेदहधरोनरोऽसौ ॥ ३६ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणे
 उत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेमाघस्नानविधिवर्णनंमद्भाविश्रुत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ ॥ ६४ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥
 नैर्मल्यंभावशुद्धिश्चविस्नानंनयुज्यते ॥ तस्मात्कायविशुद्धयर्थस्नानमादौविधीयते ॥ १ ॥ अनुद्धृतैरुद्धृतैर्वज्रैःस्नानंसमाचरेत् ॥
 तीर्थप्रकल्पयोद्धद्धान्मूलमंत्रेणमंत्रवित् ॥ २ ॥ नमोनारायणायितिमूलमन्त्रउदाहृतः ॥ दर्भपाणिस्तुविधिनस्वाचान्तःप्रयतःसुधीः ॥ ३ ॥
 चतुर्हस्तसमायुक्तंचतुरस्रसंततः ॥ प्रकल्प्यवाहयेद्वद्भामेभिर्मंत्रैर्विचक्षणः ॥ ४ ॥ ओविष्णुपादप्रसूतासिर्वैष्णवीविष्णुदेवता ॥
 पाहिनस्त्वेनसस्तस्मादाजन्ममरणंतितात् ॥ ५ ॥ तिस्रःकोट्योऽद्धकोटीचतीर्थानांवायुरब्रवीत् ॥ दिविभुव्यंतरिक्षेचतानितेसन्तिजाह्नवि ॥ ६ ॥
 नंदिनीत्येवतेनामदेवेषुनलिनोतिच ॥ क्षमापृथ्वीचविहगाविश्वकांयाशिवास्मृता ॥ ७ ॥ विद्याधरासुप्रसन्नातथालोभप्रसादिनी ॥
 हैमातथाजाह्नवीचशांताशांतिप्रदायिनी ॥ ८ ॥ एतानिपुण्यनानिस्नानकालेप्रकीर्तयेत् ॥ भवेत्संहितातत्रगङ्गात्रिपथगामिनी ॥ ९ ॥
 सप्तवाराभिजेतेनकरसंपुटयोजितम् ॥ ३ ॥ मूर्ध्निक्षुर्याज्जलंभूपत्रिचतुःपञ्चसप्तधा ॥ १० ॥ स्नानंक्षुर्यान्मृदातद्रदामंत्र्यचविधानतः ॥
 अश्वक्रांतिरथक्रांतिविष्णुक्रांतिवसुंधरे ॥ ११ ॥ मृत्तिकेहरमेसर्वैरन्यमादुष्कृतंकृतम् ॥ उद्धृतासिवराहेणकृष्णेनशतबाहुना ॥ १२ ॥
 नमस्तेसर्वलोकानामसुधारिणिसुव्रते ॥ एवंस्नात्वाततःपश्चादचम्यचविधानतः ॥ १३ ॥ उत्थायवाससीशुक्लेसूक्ष्मेतुपरिधायवै ॥
 ततस्तुतर्पणंक्षुर्यात्रैलोक्याप्यायनयतु ॥ १४ ॥ देवायक्षास्तथानागान्धर्वाप्सरसांगणाः ॥ क्रूराःसर्पाःसुपर्णाश्चतरक्षाविहगाःखगाः ॥ १५ ॥
 विद्याधराजलधरास्तथैवाकाशगामिनः ॥ निराधाराश्चयेजीवाःपापकर्मरताश्चये ॥ १६ ॥ तेषामाप्यायनयैतदीयतेसलिलमया ॥

कृतोपवीतोदेवभ्यानिवीतीचभवेत्ततः ॥ १७ ॥ मनुष्यास्तप्येद्रतयाब्रह्मपुत्रानृषीस्तथा ॥ सनकश्चसनन्दश्चतृतीयश्चसनातनः ॥ १८ ॥
 कपिलश्चासुरैश्चैवोदुःपञ्चशिसस्तथा ॥ सर्वेतेतृतिमायातुमदत्तेनानुनासदा ॥ १९ ॥ मरीचिमन्यज्जिरसौपुलस्त्यपुलहंक्रतुम् ॥
 प्रचेतसंविष्टं च भृगुनारदमेव च ॥ २० ॥ देवब्रह्मऋषिन्सर्वस्तपयेताक्षतोदैकैः ॥ अपसव्यततः कृत्वा सव्यं जानुचभूतले ॥ २१ ॥
 अग्निप्यत्तावहिषदेहविष्मन्तस्तथोष्मपाः ॥ सुकलितस्तथाभौमाज्यपाः सोमपास्तथा ॥ २२ ॥ तप्येच्चपितृभक्त्या सतिलोदकचन्दनैः ॥
 दर्भपाणिस्तु विधिवत्तप्येन्नमगोत्रतः ॥ २३ ॥ पित्रादीन्नामगोत्रेण तथा मातामहानपि ॥ संतर्प्य विधिवद्भक्त्या इमं मन्त्रमुदीरयेत् ॥ २४ ॥
 येऽबान्धवा बान्धवा येऽयजन्मनि बान्धवाः ॥ ते तृप्तिमसि लाया तु यश्चास्मत्तोऽभिवाञ्छति ॥ २५ ॥ ततश्चाचम्य विधिवदालिखेत्पद्मप्रतः ॥
 अक्षताभिः स पुष्पाभिः सतिलारुणचन्दनैः ॥ २६ ॥ अर्घदद्यात्प्रयत्नेन सूर्यनामानुकीर्तनैः ॥ नमस्ते विश्वरूपाय नमो विष्णु सखायै ॥ २७ ॥
 सहस्ररश्मये नित्यं नमस्ते सर्वतेजसे ॥ नमस्ते सर्वपुष्पे नमस्ते सर्वशक्तये ॥ २८ ॥ जगत्स्वामिन्नमस्तेऽस्तु दिव्यचन्दनभूषित ॥
 पद्मनाभ नमस्तेऽस्तु कुण्डलाङ्गदधारिणे ॥ २९ ॥ नमस्ते सर्वलोकेश सार्वभौम नमस्कृत ॥ सुकृतं दुष्कृतं चैव सम्यजानासि सर्वदा ॥ ३० ॥
 सत्यदेवनमस्तेऽस्तु सर्वदेवनमोऽस्तुते ॥ दिवाकरनमस्तेऽस्तु त्रयीमय नमोऽस्तुते ॥ ३१ ॥ एवं सूर्य नमस्कृत्या त्रिः कृत्वा च प्रदक्षिणाम् ॥
 द्विजगां काञ्चनं स्पृष्ट्वा ततो विष्णुगृहं व्रजेत् ॥ ३२ ॥ स्नानदिनं प्रति दिनं कथितं मुनीन्द्रैः पापापहं मलहरं सुखदं सदैव ॥ तस्मान्नदीष्वथ गृहं
 प्वथ वातडागे कर्तव्यमेतदिह धर्मधियानरेण ॥ ३३ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे नित्यस्नानविधिर्वर्णनं
 नाम त्रयोविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ रुद्रस्नानविधानं मे कथयस्व जनार्दन ॥ सर्वदुष्टो
 पशमनं सर्वशोऽतिप्रदं नृणाम् ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ देवसेनापतिं स्कन्दं रुद्रपुत्रं दुरासदम् ॥ अगस्तिमुनिं शार्दूलः सुखासीनमु
 वाचह ॥ २ ॥ सर्वज्ञोऽसि कुमारस्त्वं प्रसादाच्छङ्करस्यैव ॥ स्नानं रुद्रविधानेन ब्रूहि कस्य कथं भवेत् ॥ ३ ॥ स्कन्द उवाच ॥ मृतप्रजातुयानारी

दुर्भगासुतवर्जिता ॥ यामूतेदुहितावंध्यास्नानमासांविधीयते ॥ ४ ॥ अष्टम्यांवाचतुर्दश्यासुपवासपरायणा ॥ ऋतौशुद्धेचतुर्थेहिप्रतिमसूर्य
 दिनेऽथवा ॥ ५ ॥ नद्योस्तुसङ्गमेकुर्यान्महानद्योर्विशेषतः ॥ शिवालयेऽथवागोष्ठेविविक्तेवागृहाङ्गणे ॥ ६ ॥ आहिताग्निद्रिजंशान्तं धर्मज्ञं स
 त्यशीलिनम् ॥ स्नानार्थं प्राथम्येन देवनिपुणैर्द्रव्यमणि ॥ ७ ॥ ततस्तु मण्डपं कुर्याच्चितुरस्रमुदगतम् ॥ वद्धचन्दनमालं गमयेनोपलपितम् ॥ ८ ॥
 तन्मध्ये श्वेतरजसासंपूर्णपद्ममालिखेत् ॥ मध्ये तस्य महादेवं स्थापयेत्कर्णिकोपरि ॥ ९ ॥ दद्याद्दलेषु शीतयादींश्चतुर्थविधपूर्वकम् ॥ इन्द्रादिलो
 कपालांश्च दलेष्वन्येषु विन्यसेत् ॥ १० ॥ देवीं विनायकं चैव स्थापयेत्तस्य पार्श्वतः ॥ दत्त्वा र्घ्यं गन्धपुष्पं च धूपं दिपं गुडौदनम् ॥ ११ ॥ भक्ष्यान्नाना
 विधान्दद्यात्फलानि विधानि च ॥ चतुष्कोणे पुष्करिण्युभंगारमश्च त्थदलभूषितम् ॥ १२ ॥ एकैकं विन्यसेद्ब्रह्मन्सर्वाषधिसमन्वितम् ॥ चतुर्दिशं मण्डपस्य
 दद्याद्भूतबलिं ततः ॥ १३ ॥ आग्नेय्यादिशिकर्तव्यं मण्डपस्य समीपतः ॥ अग्निकार्येषु भेकुडेषु पुष्पपत्रैरलंकृते ॥ १४ ॥ लवणं सपैयुक्तं घृतेन मधुना
 सह ॥ मानस्तोकेन जुहुयात्कृतहोमेन वग्रहे ॥ १५ ॥ द्वितीयमग्निकार्यस्य कर्तारं ब्राह्मणं कुरु ॥ रुद्रजापकमाचार्यसितचन्दनचर्चितम् ॥ १६ ॥
 सितवस्त्रपरीधानं सितमालाधारं शुभम् ॥ शोभितं कंकणैः कंठचैः कर्णवैष्णवगुल्यैकैः ॥ १७ ॥ मण्डलस्य समीपस्थोजपेदुद्रान्विमत्सरः ॥
 यावदेकादशगताः पुनरेव जपेत्ततान् ॥ १८ ॥ देवमण्डलवत्कार्यं द्वितीयं मण्डलं शुभम् ॥ तस्य मध्ये तु सानारीश्वरेतपुष्परलंकृता ॥ १९ ॥
 श्वेतवस्त्रैश्च संछन्नाश्चेतगंधानुलेपिता ॥ सुखानोपविष्टा यामाचार्यैरुद्रचित्तकः ॥ २० ॥ अभिषिंचेत्ततश्चैनामर्कपत्रपुटांबुना ॥ चतुःष
 ष्टिविधैर्नवरुद्रैर्नैकादशेन तु ॥ २१ ॥ शतानि सप्तपणानां चतुर्भिरधिकानि तु ॥ अच्छिद्राणां मन्त्रानां च स्नानार्थं विनियोजयेत् ॥ २२ ॥ अ
 श्वस्थानाद्गजस्थानाद्ब्रह्मकीर्त्तसंगमाद्भद्रात् ॥ वेदयांगणाद्गजगृहोद्वाद्यादानीयैव मृदः ॥ २३ ॥ सर्वौषधैरोचनां च नदीतीर्थैर्दकानि च ॥
 एतान्संक्षिप्य कलशेशिवसंज्ञे सुपूजिते ॥ २४ ॥ आपादतलकेशं च कुशीचैव विशेषतः ॥ सर्वांगलेपयेन्नाद्याः सुशीलाकाचिदङ्गना ॥ २५ ॥

१ ऋतुवर्जिता-इ०पा० । २ दुहितामित्यार्षम् । ३ एवं सगुणं रुद्रकर्मणि-इ०पा० । ४ श्वेतरक्तं च-इ०पा । ५ सद्यादीनिति पठे सद्यः
 प्रणव इति भात्रिकसंज्ञा ।

रुद्राभिजसेनततःस्नापयेत्कलशेनताम् ॥ तोयपूर्णाष्टकशैरश्वत्थदलपूरितैः ॥ २६ ॥ सर्वतोदिविस्थतैःपश्चात्स्नापयेत्सफलाक्षतैः ॥ एवं
 स्नातास्नापकायदद्याद्वाङ्मां चर्नतं तथा ॥ २७ ॥ हेतुरप्यत्रनिर्दिष्टादक्षिणगौःपयास्विनी ॥ ब्राह्मणानामथान्येषांस्वशक्त्यापांडुनंदन ॥ २८ ॥
 गोवत्सकाञ्चनादीनिदत्त्वा सर्वक्षमापयेत् ॥ कृतेनानेन राजेन्द्ररुद्रस्नानेन भागिनी ॥ २९ ॥ सुभगासुखसंयुक्ता बहुपुत्राच जायते ॥ सर्वेष्व
 पिहिमसिषु ब्राह्मणाभिमेतेशु भम् ॥ ३० ॥ तस्मादवश्यं कर्तव्यं पुत्रश्रीसुखमिच्छता ॥ ३१ ॥ यास्नानमाचरति रुद्रमिति प्रसिद्धं श्रद्धान्वि
 ताद्विजवरामुमताऽऽनताङ्गी ॥ दोषान्निहत्य सकलान्स्वशरीरभगाद्भुतं प्रिया भवति भारतजीवत्सा ॥ ३२ ॥ इति श्रीभविष्यमहापु
 राणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे रुद्रस्नानविधिर्विषर्जनं नाम चतुर्विंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ॥ छ ॥ ॥ युधि
 स्थिर उवाच ॥ ॥ चन्द्रादित्योपरागेषु यत्स्नानमभिधीयते ॥ तदहं श्रोतुमिच्छामि द्रव्यमग्नं प्रधानतः ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 यस्य राशिं समासाद्य भवेद्ब्रह्मसंयुवः ॥ तस्य स्नानं प्रवक्ष्यामि मंत्रोपधिसमन्वितम् ॥ २ ॥ चन्द्रोपरागं संप्राप्य कृत्वा ब्राह्म
 णवाचनम् ॥ संपूज्य चतुरो विप्राग्यन्धमाल्यानुलेपनैः ॥ ३ ॥ पूर्वमेवोपरागस्य समानाज्यौषधादिकम् ॥ स्थापयेच्चतुरः
 कुंभानग्रतः सागरानिति ॥ ४ ॥ गजाश्वरथ्यावल्मीकसङ्गमाद्भृगो कुलात् ॥ राजद्वारप्रदेशात्तु मुदमानाय प्रक्षिपेत् ॥ ५ ॥
 पंचगव्यं च कुंभेषु पंचरत्नानि चैव हि ॥ रोचनां पद्मशंखौ च पञ्चभङ्गसमन्वितौ ॥ ६ ॥ स्फटिकं च दंशे तं तथैव वारिससर्पम् ॥
 गजदंतं कुंभं च तथैव शरीरगुग्गुलम् ॥ ७ ॥ एतत्सर्वं विनिक्षिप्य कुंभेष्ववाहयेत्सुरान् ॥ सर्वैः समुद्राः सारितस्तर्था निजलदा ह्रदाः ॥ ८ ॥
 आयांतु यजमानस्य दुरितक्षयकारकाः ॥ योऽसौ वज्रधरो देव आदित्यानं प्रभुमतः ॥ ९ ॥ सहस्रनयनश्चेन्द्रः पीडामिदं व्यपोहतु ॥
 रक्षोगणाधिपः साक्षात्प्रलयानिलसप्रभः ॥ १० ॥ खड्गव्यग्रोऽतिभीमश्चक्षुः पांडोऽप्यपोहतु ॥ योऽसौ विदुः करो विन्दुः पिनकी वृषवाहनः ॥ ११ ॥
 चन्द्रोपरागपापानि सनाशयतु शङ्करः ॥ त्रैलोक्येयानि भूतानि स्थावराणि चराणि च ॥ १२ ॥ ब्रह्माकं विष्णुत्कानि तानि पापं दहतु वै ॥
 एवमाभां त्रितैः कुंभैर्भोयुक्तैर्युगान्वितैः ॥ १३ ॥ ऋग्यजुः साम मंत्रैश्च शुक्लमाल्यानुलेपनैः ॥ पूजयेद्ब्रह्मगोदानैः ब्राह्मणानि ष्टदेवताः ॥ १४ ॥

एतानेवततोमंत्रान्विलिख्यकनकान्वितान् ॥ यजमानस्यशिरसिउद्धृत्यास्तेनरोत्तम ॥ १५ ॥ कलशान्द्रव्यसंयुक्ताऽप्राप्तेग्रहणपर्वणि ॥
 चन्द्रग्रहेनिवृत्तेतुकृतगोदानमङ्गलः ॥ १६ ॥ कृतस्नानःश्वेतपट्टब्राह्मणायनिवेदयेत् ॥ अमेनविधिनायस्तुग्रहंस्नानमाचरेत् ॥ १७ ॥
 नतस्यग्रहपीडास्यात्रचबन्धुजनक्षयः ॥ परमांसिद्धिमाप्नोतिपुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ १८ ॥ सूर्यग्रहेसूर्यानमसदामंत्रेषुकीर्तयेत् ॥
 द्रव्यैस्तेरवकथितंस्नानंकुरुकुलोद्ग्रहः ॥ १९ ॥ यद्दंशृणुयान्नित्यंश्रावयेद्वापिमानवः ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तःशक्रलोकेमहीयते ॥ २० ॥ चन्द्रग्रहेनृपर
 विग्रहणेजपन्मामंत्रैरिमेःसमभिमन्त्र्यशुभोदकुंभात् ॥ स्नानं करोतिनियमेनरश्म्यश्चपीडानतंग्रहकृताचपुनर्दुनोति ॥ २१ ॥ इतिश्रीभविष्ये
 महापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेचन्द्रादित्यग्रहस्नानविधिवर्णनं नामपंचविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥
 गृहस्थोमरणेप्राप्तैकथंनियजतिजीवितम् ॥ एतन्मेब्रूहिगोविन्दपरकौतूहलहिमे ॥ १ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ नान्यहुष्कृष्टमुद्दिष्टतज्ज्ञैरनज्ञानात्पर
 म् ॥ तस्याहंलक्षणंवक्ष्येयज्जप्यंचमुमूर्षता ॥ २ ॥ यादृग्रूपश्चभगवांश्चितनीयोजनार्दनः ॥ आसन्नमात्मनःकालंज्ञात्वाप्राज्ञोयुधिष्ठिर ॥ ३ ॥
 निर्धूतमलदोषश्चस्नातोऽनियतमानसः ॥ समभ्यर्च्यहर्षकिंशुष्पधूपैर्दिभिस्ततः ॥ ४ ॥ प्रणिपातैःस्तवैःपुण्यैर्गंधैर्घृतैस्तुपूजयेत् ॥
 दत्त्वादानंचविभ्रेभ्योविकलादिभ्यएवच ॥ ५ ॥ समर्प्यब्राह्मणेभ्यश्चदेवांचाष्ट्रिययोगिच ॥ बंधुपुत्रकलत्रेषुक्षेत्रधान्यधनादिषु ॥ ६ ॥
 मित्रवर्गेचराजेन्द्रममत्वंविनिवर्तयेत् ॥ मित्राण्यमित्रान्मध्यस्थान्परास्त्वांश्चपुनःपुनः ॥ ७ ॥ अत्यर्थमपकरणेनोपकरणेचिन्तयेत् ॥
 ततश्चप्रयतःकुर्यादुत्सर्गसर्वकर्मणाम् ॥ ८ ॥ शुभाशुभानाराजैर्द्रवाक्यंचेदमुदीरयेत् ॥ परित्यजाम्यहंभोगांस्त्यजामिसुहृदोऽखिलान् ॥ ९ ॥
 भोजनंहिमयोत्पृष्टमुत्पृष्टमनुलेपनम् ॥ स्रग्भूषणादिकंगेयंदानमासनमेवच ॥ १० ॥ होमादयःपराथार्थेयेचनित्यक्रमागताः ॥ नैमित्तिका
 स्तथाकाम्याःश्राद्धधर्मादयोऽज्ञिताः ॥ ११ ॥ त्यक्ताश्चाश्रमिकाधर्मावर्णधर्मास्तथोऽज्ञिताः ॥ पद्ध्यांकराभ्यांविहरन्कुर्वाणःकर्मचोद्ग्रहन् ॥
 ॥ १२ ॥ नपापंकस्यचिन्न्याय्याःप्राणिनःसंतुर्निर्भयाः ॥ नभसिप्राणिनोयेचजलेयेचभूतले ॥ १३ ॥ क्षितौविवरगायेचयेचपाषाणसंपुटे ॥
 धान्यादिषुचवस्त्रेषुशयनेष्वामनेषुच ॥ १४ ॥ तेस्वयंतुविबुध्यंतुदत्तंतेभ्योऽभयंमया ॥ नमोऽस्तिवांधवःकाश्चिद्विष्णुमुक्त्वाजगद्गुरुम् ॥ १५ ॥

मित्रपक्षचमेविष्णुरधश्चैतथायुतः ॥ पार्श्वतोऽसृग्निहृदयेबाहुभ्यांचैवचक्षुषी ॥ १६ ॥ श्रोत्रादिषुचसर्वेषुममविष्णुःप्रतिष्ठितः ॥
 इति सवैसमुत्सृज्यधृतत्वा सर्वशमच्युतम् ॥ १७ ॥ वासुदेवत्यविरतं नाम देवस्य कीर्तयेत् ॥ दक्षिणाग्रेषु दुर्भेषु शेते वै प्राक्किञ्चाशरास्तथा ॥ १८ ॥
 उदक्किञ्चरावारजैर्चेतयञ्जगतः पतिम् ॥ विष्णुजिष्णुं हृषीकेशं केशवं मधुसूदनम् ॥ १९ ॥ नारायणं नरेशौ रिवामुदेवं जनार्दनम् ॥
 वाराहं यज्ञपुरुषं पुण्डरीकाक्षमच्युतम् ॥ २० ॥ वामनं श्रीधरं कृष्णं नृसिंहमपराजितम् ॥ पद्मनाभमजं श्रीशं दामोदरमधोक्षजम् ॥ २१ ॥
 सर्वेश्वरं शंखशुद्धमन्तं विश्वरूपिणम् ॥ चक्रिणं गदिनं शान्तं शङ्खिनां गरुडध्वजम् ॥ २२ ॥ किरिटकौस्तुभधरं प्रणमाम्यहमव्ययम् ॥ अहम्
 स्मिजगन्नाथमयि वासं कुरुदुतम् ॥ २३ ॥ आवयोरन्तरं मास्तु समीराकाशयो रिव ॥ अयं विष्णुरयं शौरिरयं कृष्णः पुरोमम ॥ २४ ॥
 नीलोत्पलदलद्वयामः पद्मपत्रायतेक्षणः ॥ एष पश्यतु मामीशः पश्याम्यहमधोक्षजम् ॥ २५ ॥ इत्थं जपेदेकमनाः स्मरन्सर्वेश्वरं हारिम् ॥
 आसीत सुखदुःखेषु समो मित्राहितेषु च ॥ २६ ॥ अहमो वासुदेवाय इत्येतत्सततं जपेत् ॥ यथा यथा भवेत्कामस्तथा तन्नाम कीर्तयेत् ॥ २७ ॥
 ध्यायेच्च देवदेवं विष्णोरूपमनोरमम् ॥ प्रसन्ननेत्रं चक्रशङ्खचक्रगदाधरम् ॥ २८ ॥ श्रीवक्षसं सुमनसं चतुर्वक्त्रं कीरीटिनम् ॥ पीतां
 वरधरं कृष्णचारुकेयूरधारिणम् ॥ २९ ॥ चितयेत्तु सदा रूपं मनःकृत्वाैकनिश्चयम् ॥ यादृशे वामनः सैथ्यैरूपे वध्नातिचक्रिणः ॥ ३० ॥
 तदेव चितयेद्द्रूपं वासुदेव कीर्तयेत् ॥ इत्थं जपन्मरन्निश्चयं स्वरूपं परमात्मनः ॥ ३१ ॥ अप्राणपरमोदारस्तच्चित्तस्तत्परायणः ॥ सर्वे
 पातकयुक्तोऽपि पुरुषः पुरुषर्षभ ॥ ३२ ॥ प्रयाति देवदेवेश लयमिच्छते मच्युते ॥ यथाग्रिस्तृणजाता निदहत्यनिलसंगतः ॥ ३३ ॥
 तथानशनसंकल्पः पुंसां पापमंशयम् ॥ ३४ ॥ युधिष्ठिरवाच ॥ ॥ उत्क्रांतिकाले भूतानां मुहूर्तातिचित्तवृत्तयः ॥ ३४ ॥ जराव्याधिविही
 नानां किमु तव्याधिदोषिणाम् ॥ अत्यंतवयसा दग्धव्याधिना चोपपीडितः ॥ ३५ ॥ यदि स्थातुं न शक्नोति क्षितिस्थो दुर्भसंस्तरे ॥ किमप्य
 न्योऽप्युपायोऽस्ति नवानशनकर्मणि ॥ ३६ ॥ वैकल्येन न प्रोतितन्मे ब्रूहि जनार्दन ॥ त्वयोक्तं भगवन् ध्यानांतं ब्रूहि मम तत्त्वतः ॥ ३७ ॥ ध्यानस्वरू
 पमखिलं कथयस्व जनार्दन ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ नात्र भूमिर्न च कुशाः स्वास्तराश्च न कारणम् ॥ ३८ ॥ चित्तस्यालंबनीभूतो विष्णुरेवात्र

कारणम् ॥ तिष्ठन्भुञ्जन्स्वपन्गच्छन्स्तथाधावन्नितस्ततः ॥ ३९ ॥ उत्क्रांतिकाले गोविन्दं स्मरन् स्तन्मयो भवेत् ॥ यं यश्चापि स्मरन् भावं त्यजत्य-
 न्ते कलेवरम् ॥ ४० ॥ तंतमैवैतौ कौन्तेय सदा तद्भावभावितः ॥ तस्मात्प्रधानमत्रोक्तं वासुदेवस्य चिन्तनम् ॥ ४१ ॥ यद्यत्पृष्टं त्यज्याध्या-
 नं तदेव कथयामि ते ॥ पुरामेकथितं पार्थमा कैडेयेन धीमता ॥ ४२ ॥ राज्योपभोगश्च यनासनवाहनेषु ह्यङ्गिणं माल्यमणिवस्त्रविभूषणेषु ॥
 इच्छाभिलाषमतिमात्रमुदेति मोहाद्ध्यानं तदा तं मिति संप्रवदति तज्ज्ञाः ॥ ४३ ॥ संछेदं नैव देहनाडनपीडनैश्च गात्रप्रहारदमनैर्विनिर्कृतनैश्च ॥
 यस्यैह चेत्सिंहियाति न चानुकं पाध्यानं तुरैर्द्रुमिति तत्प्रवदति तज्ज्ञाः ॥ ४४ ॥ सूत्रार्थमार्गणमहाव्रतभावनाभिर्बधप्रमोक्षगतिरागतिहेतुचिन्ता ॥
 पञ्चेन्द्रियाद्युपशमश्च शमश्च भूते ध्यानं तु धर्म्यमिति तत्प्रवदति संतः ॥ ४५ ॥ यस्येन्द्रियाणि विषयैर्न विवर्जितानि सङ्कल्पनात्मजविकल्पकारयो-
 गैः ॥ तत्त्वैकनिष्ठहृदयो निभृतांतरात्मा ध्यानं तु शुक्लमिति तत्प्रवदति सिद्धाः ॥ ४६ ॥ आद्योतिर्यग्योगो गतिश्च नियतं ध्यानं तुरैर्द्रुमसदा धर्म्यैर्देवग-
 तिः शुभं फलमहोशुक्लं च जन्मक्षयः ॥ तस्माज्जन्मरुजापहेहिततरे संसारनिर्वाहके ध्याने शुक्लतरैरजः प्रमथने कुर्यात्प्रयत्नं बुधः ॥ ४७ ॥ समाः स-
 हस्राणि तु सप्तैव जलैर्दशैकमशौपवेन च षोडश ॥ गवां ग्रहेषुष्टिरशीतिराहवे अनाशने भारत चाक्षया गतिः ॥ ४८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे
 उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे सांभरायणीव्रतवर्णनं नाम षडंशस्तु त्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ ॥ ४९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
 तडागोत्सर्जने देवविधिं विधिदांवर ॥ कथं स्वमहाभागममदेव किं नंदन ॥ १ ॥ वापीकूपोदकानाञ्चैकमंत्राः परिकीर्तिताः ॥ केऋत्विजो-
 त्रैक्युपाः कर्तव्याः कुण्डमण्डपे ॥ २ ॥ दानं किमत्र निर्दिष्टं बलयः के प्रकीर्तिताः ॥ कस्मिन्काले कथं कुर्यादित्येतत्सकलं वद ॥ ३ ॥
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ साधुसाधु महाबाहो यन्मां त्वं परीच्छसि ॥ तडागवापीकूपानामुत्सर्गं कथयामि ते ॥ ४ ॥ निष्पन्ने बद्धपालिके सवाद्भेद-
 विवर्जिते ॥ सोपानपंक्तिरहिते पाषाणैः सर्वतश्चित्ते ॥ ५ ॥ तस्मिन्सलिलसंपूर्णे कार्तिके वा विज्ञेयतः ॥ तडागस्य विधिः कार्यः स्थिरनक्षत्रयोगतः ॥ ६ ॥
 मुनयः केचिदिच्छन्ति व्यतीते चोत्तरायणे ॥ न कालनियमो ह्यत्र प्रमाणं सलिलं यतः ॥ ७ ॥ तडागपालशार्पितुं मंडलं कारयेच्छुभम् ॥ दशद्वार-
 शहस्तं च चतुर्द्वारं सुविस्तृतम् ॥ ८ ॥ तोरणानि तु चत्वारि चतुर्दिक्षु विचक्षणैः ॥ अश्वत्थादुंबरपुक्षवटशालामयानि च ॥ ९ ॥ नानावर्णास्तु परितः प-

ताकाऽपरिकल्पयेत् ॥ मध्ये महाध्वजः कार्यः पञ्चवर्णः सुशोभनः ॥ १० ॥ चतुर्हस्ताभेदे दीपेऽप्यश्वकराश्च ॥ यजमानप्रमाणेन मध्ये यूपेन शोभि
 ता ॥ ११ ॥ कदंबाश्च त्र्यपालाश्चैकैकतमयः शुभः ॥ ब्राह्मणस्यास्य निर्दिष्टे यूपः श्रुतिविचक्षणैः ॥ १२ ॥ न्यग्रोधविल्वजः प्रोक्तः क्षत्रियाणां च स्वा
 दिरः वैश्यस्यादुंबरमयो मध्वर्जुनसमुद्भवः ॥ १३ ॥ विभीतकोदुंबरजः शाकशाल्मलि संभवः ॥ द्रुद्रस्य यूपो निर्दिष्टः सारदारुमयोऽथवा ॥ १४ ॥
 लोकपालाष्टकं तत्र राजा च विलेखयेत् ॥ ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च कमलाचाम्बिका तथा ॥ १५ ॥ सा वित्री संहिता कार्या पुष्पधूपैश्च चयेत् ॥
 कुर्यात्कुंडानि च त्वारि चतुर्दिक्षु विचक्षणः ॥ १६ ॥ मेखलात्रय युक्तानि हस्तमात्राणि सर्वतः ॥ हेमालंकारिणः कार्या होतारः षोडशाष्टवा ॥ १७ ॥
 अहतांबरसंवीताः स्रक् च चन्दनविभूषिताः ॥ स्थापकाश्चात्र विहिता वेदे दाड्ढपारगाः ॥ १८ ॥ इति हासपुराणज्ञाः प्रियवागनसूयकाः ॥
 मुनयानि च पात्राणि ताम्राणि शुभशुभं तथा ॥ १९ ॥ व्यंजनानि च कार्याणि होमार्थं समिधस्तिलाः ॥ ग्रहयज्ञविधानेन होमः कार्या विजानता ॥ २० ॥
 वेद्याधिवासितानां च सुराणां होम इष्यते ॥ वारुणैस्तु तथा मंत्रैर्होतव्यं पुष्टिवर्द्धनम् ॥ २१ ॥ इन्द्रादिलोकपालानां पूर्वादि क्रमयोगतः ॥
 बलिं दद्याच्च तल्लिङ्गैर्मन्त्रैस्तस्मै वैर्षसि ह्रये ॥ २२ ॥ द्वारेषु कलशान् दद्यात्सहिरण्यान्सपल्लवान् ॥ अश्वत्थपल्लवैः कार्याः शुभाश्चन्दनमालिकाः ॥
 ॥ २३ ॥ सौवर्णकारयेत्कूर्मताम्रेण मकरं तथा ॥ रजतेन तथा मत्स्यं त्र्यपुणादुदुंतथा ॥ २४ ॥ शिशुमारजलैकाश्च रजतेनैव कारयेत् ॥
 सर्वानपि यथास्थानं ताम्रपात्र्यानि धापयेत् ॥ २५ ॥ एषा प्रतिष्ठानामेति मन्त्रेण मंत्रयेच्च तान् ॥ यूपप्रतिष्ठाकर्तव्या वेदोक्तविधानतः ॥ २६ ॥
 कुंकुमेन समालभ्य पुष्पैर्धूपैः समचयेत् ॥ वस्त्रयुगेन संपूज्य नैवेद्यादियथाक्रमम् ॥ २७ ॥ ततो द्विजातिप्रवरः श्रपयित्वा चरुनवम् ॥
 ततश्चाश्याहुतीं दद्याद्भुवःस्वरिति क्रमात् ॥ २८ ॥ ततश्चावाहयेद्देवं रुणं सरितां पतिम् ॥ वादित्रघोषैर्गतिं श्रगन्धमाल्यानुलेपनैः ॥
 ॥ २९ ॥ श्वेतैर्नवतुवस्त्रेण शिरो वेषंतु कारयेत् ॥ आदाय ताम्रपात्रौ ब्रह्मघोषपुरःसरः ॥ ३० ॥ अप्रमाणं जलं त्वाव रुणाया निवेदयेत् ॥
 त्वं वरुण इति मंत्रेण जलमध्ये प्रवाहयेत् ॥ ३१ ॥ यच्चान्यद्ब्रह्म बीजानि तत्सर्वमज्जयेत् ॥ तारयेच्च ततो धेनुं दुक्षिण्या उदग्रजेत् ॥ ३२ ॥
 गोशिरो वेषंतु यान्त्सति वस्त्रे तु बुद्धिमान् ॥ लांगूलस्य ग्रमादाय अवतीर्य ततो जलम् ॥ ३३ ॥ ज्ञातिभिः सहितः कर्ता सभार्यश्चावगाहयेत् ॥

ततोऽवतीर्यसलिलाहृत्वाग्राह्मणायताम् ॥ शतयाचदक्षिणां दद्याद्विप्रान्विसर्जयेत् ॥ ३४ ॥ सामान्यसर्वभूतेभ्यो मया दत्तमिदं जलम् ॥
एवं जलाञ्जलिं क्षिप्त्वा पूजयेज्जलमातरः ॥ ३५ ॥ तोष्याः कर्मकराः सर्वे कुदालानि च पूजयेत् ॥ अवारितं तु दातव्यं मंत्रपूर्वादि न त्रयम् ॥ ३६ ॥
एकहंच यथा शतयाचित्तशाब्दनकारयेत् ॥ गोसहस्रं तदर्धं वा तस्यार्धमथ वापि वा ॥ ३७ ॥ शतमर्धं शतं वापि पञ्चविंशतिमेव च ॥ ता
सामभावे गंधात्सवत्सां कांस्यदोहनाम् ॥ ३८ ॥ एष राजेस्तडागस्य विधिस्ते परिकीर्तितः ॥ वापिकूपविधानं च कथयामि तथा परम् ॥ ३९ ॥
कुंडमंडपसंभारभूषणाच्छादनादिकम् ॥ तडागविधिवत्कुर्वाद्यूपगोतरणादिकम् ॥ ४० ॥ अकालमूलकलशान्वापीकोणेषु दापयेत् ॥ ती
र्थोदकसमायुक्तान् सितचन्दनचर्चितान् ॥ ४१ ॥ सितवासोऽगुगच्छन्नान्समाल्यान् त्रन्तर्गर्भिणः ॥ श्रपयित्वा चरुं तत्र यावन्मात्रो यथाविधि ॥ ४२ ॥
चतस्रः आहुतीर्दद्याद्भुवःस्वरितक्रमात् ॥ ग्रहहोमं प्रकुर्वीत शान्तिपुष्टिविवर्धनम् ॥ ४३ ॥ वरुणाय बलिं दद्याच्छोकपालेभ्य एव च ॥ वारुणा
निचमुक्तानि पठेद्युर्द्विजसत्तमाः ॥ ४४ ॥ वेदीमध्ये मंडलं च पद्ममत्र प्रशस्यते ॥ तन्मध्ये पूजयेच्छंभुं ब्रह्माणं केशवं तथा ॥ ४५ ॥ मत्स्य
कमठमण्डूकान्वेद्यामध्योऽधिवासयेत् ॥ मित्रमित्रोऽसिभूतानां धनदोधनकांक्षिणाम् ॥ ४६ ॥ वैद्यो रोगाभिभूतानां शरण्यः शरणार्थिनाम् ॥
अनैनं वाहिमंत्रेण वरुणाय विसर्जयेत् ॥ ४७ ॥ आदौ चावाहयेदेवमनैव विशेषतः ॥ नमस्ते विश्वगुप्ताय नमो विष्णोऽपंपते ॥ ४८ ॥ सा
न्निध्यं कुरु देवे शसमुद्रे यद्ब्रूवै ॥ ततस्तु दक्षिणा देया ब्राह्मणानां नराधिप ॥ ४९ ॥ गौःस्थापका यदा तव्याभोजनं चानिवारितम् ॥ सर्वेषा
मेव दातव्यमेव पौराणिको विधिः ॥ ५० ॥ शराया आगतं तोयं समुद्रं प्रथमं स्मृतम् ॥ निपाने वा तडागेषां स्थितं तद्भवेच्छुचि ॥ ५१ ॥
वापिकूपतडागेषां स्थितं तु प्रथमं जलम् ॥ अपेयं तु भवेत्सर्वतज्जलं सूतिकासम् ॥ ५२ ॥ समुद्रोऽपि हि कौतये देवयो निरपां पतिः ॥ कुशाग्रैणा
पिरभसान् स्पृष्टव्यस्त्वसंस्कृतः ॥ ५३ ॥ अग्निश्च तेजो मृडयाथ देहेरेतो धाविष्णुरमृतस्य नाभिः ॥ एवं श्रुवन् गण्डवसत्यवाक्यं ततो वगोहेतपतिं
नदीनाम् ॥ ५४ ॥ वैष्णवे मासि संप्राप्ते नक्षत्रवारुणेतथा ॥ अर्घ्यं प्रदद्याद्भक्त्या तु तस्मिन्काले महोदधेः ॥ ५५ ॥ स्नात्वा तु विधिवन्मन्त्रैः

सागरेतु समाहितः ॥ फलमूलाक्षतैर्भक्ष्यैस्तथार्घ्यसंप्रकल्पयेत् ॥ ५६ ॥ अपि जन्मसहस्रं तु यत्पापं कुरुते नरः ॥ मुच्यते सर्वपापेभ्यः
 स्नात्वा तु लवणांभसि ॥ ५७ ॥ विधिज्ञेन तु कर्तव्यं ब्राह्मणेन यथाविधि ॥ कर्ता कारयित्वा चैव उभौ तु स्वर्गगामिनौ ॥ ५८ ॥ विधिं न्वेन
 मजानानो यः कुर्यादर्थमोहितः ॥ कर्ता कारयित्वा चैव उभौ नरकगामिनौ ॥ ५९ ॥ यो न कारयेत् शीतं तडगाद्येषु कर्मसु ॥ तस्य तत्रिण्फलं
 सर्वमुत्तं विमिवोषरे ॥ ६० ॥ सर्वरत्नमर्थं दिव्यं चन्द्रार्कसदृशभम् ॥ विमानं तेजसा युक्तमारोहेत् पुण्यकर्मकृत् ॥ ६१ ॥ कश्चित्पि
 वतिततो यं निपानस्थं ततोऽञ्जलिम् ॥ ब्राह्मणे वायतिगौ वा येन कर्तानसिदति ॥ ६२ ॥ उत्सृष्टकृतं तस्य तु सुहृत्कुप्यान्महोत्सवम् ॥
 महाभोज्यं महोत्सर्गं यजमानो दिनाष्टकम् ॥ ६३ ॥ कारकाः कर्मणो वापि मुत्र धारादयो नराः ॥ इष्टापूर्तेन धमेण तेऽपि स्वर्गं प्रयाति हि ॥ ६४ ॥
 खन्यमाने महीभागे प्राणिनो येषां गताः ॥ चित्रे वा देवकृतार्थे ते सर्वे त्रिदिवंगताः ॥ ६५ ॥ धेनोस्तुरो मकूपानि यावन्तो हनरोत्तम ॥ ताव
 दूर्पसहस्राणि वर्षकोटिशतानि च ॥ ६६ ॥ कोटिर्गुणसहस्राणां स्वर्गे तिष्ठेत्तडगकृत् ॥ चेत्तस्य पितरः केचिन्नरकंसमुपागताः ॥ ६७ ॥
 तांस्तु तारयेत्ते सर्वानात्मानं च महीपते ॥ आरुफोटयति पितरो वल्गांति प्रापितामहाः ॥ ६८ ॥ अपि नः सकुले जातो यस्तडगं करिष्यति ॥
 सर्वस्वेनापि कैतियभूमिषु मुदं कुरु ॥ ६९ ॥ कुलानि तारयेत्स तत्र गौर्वितृषी भवेत् ॥ एवं वर्षशतेनापि कृत्तिका विहरिविने ॥ ७० ॥
 मांसं चेत्ताण्डे कोटि क्षणध्वंसि धनस्य हि ॥ तडगं देवभवनं वापि वृक्षो घनच्छदः ॥ ७१ ॥ चतुर्थकं फलं प्राप्तं कारितेऽस्मिंश्चतुष्टये ॥
 यथामातुः समाचष्टु त्रः शीलं स्वकैर्गुणैः ॥ ७२ ॥ तथा स्वादेन च जलं कर्तुः सर्वशुभांशुभम् ॥ अतः शुभागतं द्रव्यं तडगादिषु लपयेत् ॥
 ॥ ७३ ॥ धन्यस्य पांथाः संप्राप्य तडगं वृक्षमण्डितम् ॥ पित्वा पशुपदपतले विश्रमन्ति रमन्ति च ॥ ७४ ॥ मारुतो द्रुतवीच्य ग्रैः करैः कमलमण्डितम् ॥
 अभ्यागता य सुधिया तडगाद्यं प्रकल्पितम् ॥ ७५ ॥ सामान्यं सर्वभूतेभ्यो येन भूमिगतं जलम् ॥ तारितं कारितं तेन सुपुत्रेण कुलद्वयम् ॥ ७६ ॥
 मूर्तस्वभावतः सिद्धमिष्टं मंत्रप्रदर्शितम् ॥ इष्टापूर्ते कृते राजन्कृतं पुमान् भवेत् ॥ ७७ ॥ उन्नता वाथानि म्नावाकीर्ति येन प्रकाशिता ॥
 तेन त्रैलोक्यचन्द्रेण जननीणं पुत्रिणी ॥ ७८ ॥ त्रितयं निम्रतानि यत्र त्रितयचोन्नतिं पराम् ॥ तडगमथ यो भूमौ देवदेवाकुलंकृती ॥ ७९ ॥

यःकारयतिलोकेऽस्मिन्कीर्तिस्तस्यामलाभवेत् ॥ सजीवतिसएवैकःसभवेदजरामरः ॥ ८० ॥ उपेतानामपिदिवंसनिबन्धविधायिनाम् ॥
 आस्तएवनिरातंकंतस्यकीर्तिमयंवपुः ॥ ८१ ॥ तावत्स्वर्गोसरमतेयावत्कीर्तिरनश्वरी ॥ तावत्त्विलायामध्यास्तेसुकृतीवैबुधंपदम् ॥ ८२ ॥
 हंसास्यक्षितनील्यग्रंघनिखण्डमण्डितम् ॥ पीयमानंमहाग्रामैर्धन्याःपश्यंतित्वंसरः ॥ ८३ ॥ घटैरञ्जलिभिर्वैद्यैर्यस्यघटापुटैर्जलम् ॥
 पिवंतितंतवःसर्वैकमन्यत्तस्यवर्णते ॥ ८४ ॥ तडागंनगरोपतिधन्यस्यकिलजायते ॥ उभयोरर्थसंसिद्धिदृष्टाकर्तुर्जनस्यच ॥ ८५ ॥ येषांदे
 वकुलंतत्तुनिष्पद्येतसरस्तटे ॥ अभीष्टदेवतायुक्तेषांपार्थक्यमुच्यते ॥ ८६ ॥ नभवंतीष्टिकायावद्गोणीवाभूमिसन्निभा ॥ स्वर्गमहीयते
 तावत्कारकोदेवैश्चमनः ॥ ८७ ॥ भोग्यस्थानेकृतःकूपःसुस्वादुसलिलस्तथा ॥ दृढरज्जुसमायुक्तःपुनात्यासतमंकुलम् ॥ ८८ ॥ य
 स्यस्वादुजलंकूपेपिपवंतिसततंजनाः ॥ किंतेनकृतंपुण्यंसर्वस्त्वोपकारिणा ॥ ८९ ॥ यःप्रासादाद्रचयतिशुभान्देवतानंतडागेकी
 र्तिस्तस्यभ्रमतिविपुलावंशमार्गानुयाता ॥ दिव्यान्भोगान्भजतिचसदाकारकश्चाप्रमेयान्भुक्त्वासांख्यंपुनरपिचभवेच्चक्रवर्तीपृथिव्याम् ॥
 १० ॥ तेषांसडागानिबहूदकानिकूपाश्चयूपाश्चप्रतिश्रयाश्च ॥ अन्नप्रदानंमधुराचवाणियिमस्यतेनिर्वचनीभवति ॥ ११ ॥ इतिश्रीभविष्ये
 महापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेवापीकूपतडागोत्सर्गविधिवर्णनंनमसर्तविज्ञान्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ४३ ॥
 ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ वृक्षारोपणमाहात्म्यंवदेवकिनन्दन ॥ उद्यापनविधिंचैवसरहस्यंसमासतः ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥
 वरंभूमिरुहाःपञ्चनगकाष्ठरुहादृश ॥ पत्रैःपुष्पैःफलैर्मूलैःकुर्वतिपितृतर्पणम् ॥ २ ॥ बहुभिर्मृतकिञ्जातैःपुत्रैर्धर्मार्थवाजितैः ॥
 वरमेकंपथितरुत्रयविश्रमतेजनः ॥ ३ ॥ प्राणिनःप्रीणयंतिस्मच्छायावलकलपल्लवैः ॥ घनच्छदाःसुतरवःपुष्पैर्देवान्फलैःपितृन् ॥ ४ ॥
 पुष्पपत्रफलच्छायामूलवलकलदारुभिः ॥ धन्यामहीरुहायेषांविफलायांतिनार्थिनः ॥ ५ ॥ पुत्राःसंवत्सरस्यातिश्राद्धंकुर्वतिवानवा
 प्रत्यहंपादपाःपुष्टिश्रेयोऽर्थजनयंतिहि ॥ ६ ॥ नतत्करोत्याग्निहोत्रंमुख्यद्योषितःसुतः ॥ यत्करोतिघनच्छायःपादपःपथिरोपितः ॥ ७ ॥
 सच्छायाचसपुष्पाचसफलावृक्षवाटिका ॥ कुलयोषिवभवतिभर्तुलोकद्रयानुगा ॥ ८ ॥ अशोकफलवकरातिलकलंकृतानना ॥

सर्वोपभोगवैश्येववाटिकारसिकासदा ॥ ९ ॥ सदासवित्रीभवतिसदादानं प्रयच्छति ॥ सदायज्ञसंयजते योरोपयति पादपम् ॥
 ॥ १० ॥ अश्वत्थमेकं पिचुमंदमेकं न्यग्रोधमेकं दशचिञ्चिकम् ॥ कपित्थविल्वामलकीत्रयं च पञ्चाश्रवापीनरकं न पश्येत् ॥ ११ ॥
 पुष्पोपगंधाढ्यफलोपगन्धयः पादपं स्पृशयेत् द्विजय ॥ सस्त्रीसमृद्धं बहु रत्नपूर्णं लभेद्दिमानं प्रतिमं गृहवै ॥ १२ ॥ प्रतिश्रयाश्चा
 न्तसमाश्रयत्वात्समीहितं तत्र फलं बुभुक्षोः ॥ अपत्यमेकं परलोकहेतोर्विमुश्यतां कितरवो नरोपिताः ॥ १३ ॥ नखानिताः पुष्कारिण्योरोपि
 तानमहीरुहाः ॥ मातुर्यौवनचौरेण तेन जातेन किंकृतम् ॥ १४ ॥ छाया मन्यस्य कुर्वतिष्ठति स्वयमातपे ॥ फलं तिच परार्थेषु न स्वार्थेषु महादुमाः
 ॥ १५ ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि वृक्षस्योद्यापने विधिम् ॥ सर्वपापप्रशमनं सर्वकीर्तिविवर्द्धनम् ॥ १६ ॥ अपुत्रया पुरा पार्थपार्वत्यामन्दराचले ॥
 अश्लोकः शोकशमनः पुत्रत्वे परिकल्पितः ॥ १७ ॥ जातकर्मादिकास्तस्य याः क्रियाः किल बुद्धिमन् ॥ चरकात्रिपुराणोक्तास्ताः शृणुष्व युधिष्ठिरा ॥
 ॥ १८ ॥ ततो मूलो घनदलो वेल्लुच्छायां गच्छ वः ॥ शीतिवातात् पसहः संस्कार्यस्तरुणस्तरुः ॥ १९ ॥ स्त्रीनाम कंटकी कुब्जकी टवृश्चिक कोटरः ॥
 नोद्याप्यः पादपः पार्थशिष्टानां योनिसंमतः ॥ २० ॥ आलवाले सुविहिते शुभे बद्ध चतुष्पिके ॥ शोधयित्वा तमुद्देशं सुगुप्तं कारयेत्ततः ॥ २१ ॥
 सदैवोद्यापनपार्थपादपानां प्रशस्यते ॥ शुभेऽङ्घ्रिप्रकथिते ग्रहनक्षत्रसंयुते ॥ २२ ॥ पताकालंकृतं वृक्षं पूर्वैर्दुरधिवासयेत् ॥
 रक्तवस्त्रैः समाच्छाद्य रक्तमूत्रेण वेष्टयेत् ॥ २३ ॥ पिष्टात्केनावकिरेत्सर्वेष्वप्याच पादपम् ॥ स्थापयेत्पूर्णकलशं श्रुतं दिक्षु विचक्षणः ॥ २४ ॥
 पल्लवलंकृतं मुखान्मिस्तचन्दनचर्चितान् ॥ सितवासोयुगच्छन्नासकलाभ्रतन्तर्गभिणः ॥ २५ ॥ पताकालंकृताः सर्वकार्यस्तत्सन्निधौ दुमाः ॥
 मूलविन्यस्तकलशारक्तमूत्रावगुण्ठिताः ॥ २६ ॥ रक्तपतिसिताच्छादंश्चर्चिताः सुमनोहरैः ॥ कलधौतमयान्यत्र फलानि दशपंचवा ॥ २७ ॥
 ताम्रपात्र्यां स बीजानि सरत्नान्या धिवासयेत् ॥ तूर्यमङ्गलयावेषेण चतुर्दिक्षु क्षिपेद्वलिम् ॥ २८ ॥ इन्द्रादिलोकपालेभ्योभूतेभ्यो मंत्रविद्वरुः ॥
 ततः प्रभाते विमले कुंडं कृत्वा समेखलम् ॥ २९ ॥ ग्रहयज्ञविधानेन शांतिकर्म समारभेत् ॥ सुवर्णलंकृतां कृत्वा ब्राह्मणां वेदपारागान् ॥ ३० ॥
 चतुरोऽष्टौ तथा शान्त्या वासांभिरभिपूजयेत् ॥ तिलज्येन च होमः स्यात्तुष्टिपुष्टिकरः सदा ॥ ३१ ॥ मातरं स्थापयित्वा प्रजपूजयेत्कुसुमाक्षतैः ॥

श्रपयित्वा चंरुसंभ्यक्पयसाद्यपरिशुतम् ॥ ३२ ॥ होमादौ जातकर्मादिगोदानंयावेदेवतु ॥ पादपंस्नापयित्वा तु समंत्रैस्तर्थावारिभिः ॥ ३३ ॥
 जातकं नाम करणमन्नप्राशनमेव च ॥ सुवर्णसूच्याकुर्वीत कर्णबंधविधानवित् ॥ ३४ ॥ जातरूपक्षुरेणात्रचूडाकार्याथक्रमम् ॥ बन्धो
 यान्मेखलामौजीवासश्चपरिधापयेत् ॥ ३५ ॥ यजमानस्ततः स्नातः शुक्लं वरधरः शुचिः ॥ पुष्पाञ्जलिः समभ्येत्य मंत्रमेतमुदीरयेत् ॥ ३६ ॥
 ये शोखिनः शिखरिणां शिरसा विभूषायेनन्दनादिषु वनेषु कृतप्रतिष्ठाः ॥ येषां मदाः सुरनरो रगकिन्नराणां ते मेतस्तस्य दुरितार्तिहरा भवन्तु ॥ ३७ ॥
 एतैर्द्विजैर्विधवरप्रहुतो हुताशः पश्यत्यसौ विहिमदीधितिं रं वरस्थः ॥ त्वं वृक्षपुत्रपरिकल्पनया वृतोऽसि कार्यस्यैव भवताममपुत्रकार्यम् ॥ ३८ ॥
 इत्येवमुक्त्वा तं वृंखलालयित्वा पुनः ॥ घृतपात्रेस्ववदनं दृष्ट्वा शिषमुदीरयेत् ॥ ३९ ॥ अङ्गादङ्गात्संभवसिद्धयादिभिजायसे ॥
 आत्मा विपुत्रनामासि जीवशरदः शतम् ॥ ४० ॥ ब्राह्मणानां तोदयादक्षिणादृष्टमानसैः ॥ स्थापकाय शुभं धेनुं दत्वा कुर्यान्महोत्सवम् ॥ ४१ ॥
 दीनानां यजनानां च भोजनं चानिवारितम् ॥ इतरेषां प्रदातव्यं संतुष्टेन सुरासवम् ॥ ४२ ॥ ज्ञातिबन्धुजनैः सार्द्धं स्वयं भुञ्जीत कामतः ॥
 प्रेष्याः कर्मकराः सर्वपूजनीयाः स्वशक्तिः ॥ ४३ ॥ य एवं कुरुते पार्थ वृक्षाणां महदुत्सवम् ॥ सर्वकामानवाप्नोति हल्लोकै परत्र च ॥ ४४ ॥ पुत्र
 विना शुभगतिर्न भवेन्नराणां दुष्पुत्रकैरितितथोभयलोकनाशः ॥ एतद्विचार्य सुधिया परिपालय वृक्षानुत्राः पुराणविधिना परिकल्पनयाः ॥ ४५ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णशुद्धिधिरसंवादवृक्षोद्यापनविधिवर्णनं नामाष्टाविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ ४६ ॥
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ यमानवास्त्रिदशमूर्तिनिकेतनानि कुर्वीत साधुजनदृष्टिमेतानि हराणि ॥ तेषां मृतं स्य परमार्थमयशरीरे लोके परिभ्रमतिकीर्ति
 मयं शरीरम् ॥ १ ॥ यः कारयेद्धारिसिताभ्रगौरमुत्तुंगसौधधवलयायतनं सुराणाम् ॥ चन्द्रावदातभवेदिविलब्धसौख्यो राज्याश्रयसंभुविबोधयुता सुपे
 ति ॥ २ ॥ ये कारयन्ति सुरसन्नमुदेवतानामर्चाः सुवर्णरजतायसशैलताम्राः ॥ सामंतमौलिमणिरश्मिसमर्चितास्ते सिंहासनेऽद्भुदकिरीटभृतोऽवभां
 ति ॥ ३ ॥ ये मूर्मौलिसुरसंघकृताभिषेकाः पञ्चा मृतैः सुरवरानभिषेचयन्ति ॥ तैर्दिव्यकल्पमभिधाय सुरेश्वरत्वं राजाभिषेकमतुलं पुनराप्नुवन्ति ॥ ४ ॥
 ये शैलराजमलयोद्भवचंदेन सत्कुंभेन च सुराननुलेपयन्ति ॥ ते दिव्यगन्धपटवासुगन्धिदेहानंदं तेन दनवनेषु महाप्सराभिः ॥ ५ ॥

गंधाढ्यजातिकमलोत्पलदिव्यपुष्पैर्देवाव्रवैरनुदिनंननयेऽर्चयति॥ पुष्पोत्तमैरपतित्वमवाप्यतेऽपियास्यति कुंधवलामचरेणसिद्धिम् ॥६॥
 आमोदिभिर्हिमतरुष्कसुगन्धधूपैर्यमानवाः सुरवरानपिधूपयति ॥ कर्पूरधारनिभगन्धवराभिरामेस्वर्गेविमानवतितेभवनरमंते ॥ ७ ॥
 दोधूयतेकनकदंडविराजितैश्चसच्चामरैःश्रवलकुण्डलसुन्दरीभिः ॥ दिव्यांबरस्रगनुलेपनभूषिताङ्गकृत्वासुरेशभवनंबरवस्त्रपूजाम् ॥ ८ ॥
 देदीप्यतेदिनकरोज्ज्वलपद्मरत्नप्रभादुरितेहमयेविमाने ॥ दिव्यांगनापरिवृतो नयनाभिरामः प्रज्वाल्यदीपममलंभवनेश्वरानाम् ॥ ९ ॥
 योजागं सुरवराभिमतो ददाति चोत्सवादिदिवसेष्वपि तूर्यनादैः ॥ वीणासुवेषु मधुरस्वरभाषिणीभिः संगीयते च कृशोदराकिन्नरीभिः ॥ १० ॥
 कुर्वतिये सदुपलेपनधातुरागसंजर्जनं सुरवरायतेन नुरक्ताः ॥ मुक्ताकलापमापिकांचनभक्तिचित्रैर्व्यूह्यकुट्टिमललेदिवितेवसन्ति ॥ ११ ॥
 दद्याच्चयः परमभक्तियुतः सुराणां घण्टावितानवरचामरमातपत्रम् ॥ केयूरहारमणि कुण्डलभूषितासौरत्नाधिपावसतिभूतलचक्रवर्ती ॥ १२ ॥
 अभ्यर्चयेत्प्रतिवचः कुसुमैर्विचित्रैर्देवाधिदेवपरिसंस्तुतपादपद्मान् ॥ भक्त्या प्रहृष्टमनसः प्रणमंति देवास्ते भूभुवः स्वर्गहिमात्तफलाभवन्ति ॥ १३ ॥
 इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे वपूजाफलव्रतवर्णनं नामैकोनविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ ७४ ॥
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ भगवन्कनतपसाव्रतेन नियमेन वा ॥ दानेन केनवालोके प्रोज्ज्वलं प्रजायते ॥ १ ॥ अतितेजोमहदी
 संदीप्तांशुकिरणोज्ज्वलम् ॥ झरिरं जायते येन तन्मेव कुमुदार्हासि ॥ २ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ मथुरायां पुरा पार्थ पिङ्गलो
 नाम तापसः ॥ आगतः स च मेपत्न्या जाम्बवत्या प्रपूजितः ॥ ३ ॥ पृष्टश्च प्रश्नमेव तैत्तसचावोच द्यथा तथम् ॥ तयापि मिसमाख्यातं तत्स
 वितेव दाम्यहम् ॥ ४ ॥ यदायदानुपश्रेष्ठपुण्यकालः प्रपद्यते ॥ संक्रातौ सूर्यग्रहेण चन्द्रपर्वणि वै धृते ॥ ५ ॥ उत्तरे त्वय न प्राप्ते दक्षिणे
 विपुले तथा ॥ एकादश्यां शुक्लपक्षे चतुर्दश्यां दिनक्षये ॥ ६ ॥ सप्तम्यामथ वाष्टम्यां स्नान्वाव्रतपरोरः ॥ नारीवाभूमिदेवभ्यः
 प्रथच्छ्लेत्प्रयतांगणे ॥ ७ ॥ घृतकुंभेन दीपेन प्रज्वलंतं प्रदीपकम् ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भूमिदेवा इति प्रोक्तं यत्त्वयामधुमुद न ॥ ८ ॥

१ अतितीव्रं महद्व्ययम्-इ०पा ।

किमेतत्कौतुकमेऽस्ति संशयच्छेत्तुमर्हसि ॥ १ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ पुराकृतयुगस्यादौ त्रिशंकुर्नामपार्थिवः ॥ ९ ॥ सस्वर्गगंतुकामोऽ-
 भूच्छरीरेण नरोत्तम ॥ ततश्चण्डालतां नीतो वसिष्ठेन महात्मना ॥ १० ॥ त्रिशंकुः सर्वमाचख्यो विश्वामित्राय धीमते ॥ सोऽपि मन्युवशाद्यज्ञं
 चकाराहूय देवताः ॥ ११ ॥ न ताहविः प्रत्यगृह्णंस्ततः कुक्ष्यं कुशात्मजः ॥ विश्वामित्रस्तु कोपेन चकारान्यान्सुरोत्तमान् ॥ १२ ॥ शृंगाट-
 कान्नालिकेरान्पचनानानौडकान् ॥ मेधारथद्वार्तां कतारिकूष्माण्डकोद्रवान् ॥ १३ ॥ उष्ट्रान्मनुजदेवांश्चक्रो धान्मुनिरवाप्तुजत् ॥ च-
 कारान्यान्सप्तऋषीन्प्रतिमांसुरोत्तमान् ॥ १४ ॥ ततः शक्रः समागम्य विश्वामित्रं प्रसाद्य वै ॥ सृष्टिं निवारयामास ये सृष्टास्ते तथापि च ॥ १५ ॥
 मर्त्यलोके च ते सर्वे देवा देवकुलेष्वथ ॥ मंत्रैर्निबद्धाः पिंडीषु स्थिता मूर्तिभृतो यथा ॥ १६ ॥ ब्रह्मा विष्णुस्तथा रुद्रो ये चान्ये देवतागणाः ॥ लो-
 कानामुपकाराय मर्त्यलोके मुपागताः ॥ १७ ॥ प्रतिमासु स्थिताः शश्वद्भोगान्भुञ्जति शश्वतान् ॥ वरप्रदाश्च भक्तानामिति गुह्यमीरितम् ॥ १८ ॥
 तेभ्यः पुरस्तादा तव्यं प्रज्वलंतं प्रदीपकम् ॥ सूर्याय रक्तवस्त्रेण पूर्णवर्ति घृतेन तम् ॥ १९ ॥ चतुःप्रस्थैः प्रज्वलंतं मित्रेणानेन दापयेत् ॥
 तद्विष्णोः परमं पदं सदा पश्यति सूरयः ॥ दिवी वचश्चुरातम् ॥ २० ॥ पीतवस्त्रेण कृष्णाय श्वेतवस्त्रेण शूलिने ॥ कौसुभवस्त्रेण ढ्येन गौरीमु-
 दिदयदापयेत् ॥ २१ ॥ लक्षारक्तेन दुर्गायै पूर्णवर्ति प्रबोधयेत् ॥ नीलवस्त्रेण कामायगणनाथाय खादरे ॥ २२ ॥ नागेभ्यः कृष्णवस्त्रेण ग्रहेभ्य-
 इषिकायुधाम् ॥ देवाङ्गनापितृभ्यस्तु पितृवर्ति प्रबोधयेत् ॥ २३ ॥ विशेषं शृणु सूर्याय पूर्णवर्ति निर्गद्यते ॥ शिवायेश्वरवर्ति भोगवर्ति जर्जने
 ॥ २४ ॥ पद्मवर्ति विरिचाय गौर्यै सोभाग्यवर्तिका ॥ नागेभ्यो नागवर्ति तिग्रहवर्ति धुधिष्ठिर ॥ २५ ॥ नेत्रपट्टेन मधुना घृतेन मधुकुण्डके ॥
 अर्चिते चर्चिते चैव ललितायै प्रबोधयेत् ॥ २६ ॥ मंत्रेणानेन राजेन्द्र तन्निशामय वैदिकम् ॥ २७ ॥ अग्नेत्वां कामयागिरा तुभ्यं तागिरा सस्तु
 विश्वाः ॥ सुक्षितयः पृथक् पृथक् ॥ २८ ॥ अग्ने कामाये गिरिः अग्निप्रियेषु धामसु ॥ कामो भूतस्य भव्यस्य सप्त्राडे को विराजति ताभ्यां नाम स्वा-
 हा ॥ २९ ॥ एवमेतेन विधिनयः प्रयच्छति दीपकम् ॥ विस्तीर्णैः विपुलेषु त्रेघृतेषु कुंभेनियोजितम् ॥ ३० ॥ याति ते ब्रह्म सदं विमानेनैकैव च सा ॥
 तिष्ठति द्योतमानास्ते यावदाभूतं संप्लवम् ॥ ३१ ॥ सदापि तु यथादेशे चक्षुषि बलवति हि ॥ तथा दीपस्य दातारो भवन्ति सफलेक्षणाः ॥ ३२ ॥

यथैवोर्ध्वगतिर्नित्यं राजन्दीपशिखामुवै ॥ दीपदातुस्तथैवोर्ध्वगतिर्भवति शोभना ॥ ३३ ॥ घृतनदीपोदातव्यो राजस्तैलेन वापुनः ॥
 वसामज्जादिभिर्देयानुदीपः कथंचन ॥ ३४ ॥ दीपस्तैलेन कर्तव्येन तु कर्मविजानता ॥ निर्वापणं च दीपस्य हिंसनं च विगर्हितम् ॥ ३५ ॥
 यः कुयत्तिन कर्माणि स्यादसौ पुष्पितेक्षणः ॥ दीपहर्ता भवत्यंधः काणो निर्वापको भवेत् ॥ ३६ ॥ पद्मसुत्रोद्भवार्तिगंधतैलेन दीपिताम् ॥
 विरोगः सुभगश्चैव दत्त्वा भवति मानवः ॥ ३७ ॥ प्रज्वाल्य देवदेवस्य कपूरैर्णतु दीपकम् ॥ अश्वमेधमवाप्नोति कुलं चैव समुद्धरेत् ॥ ३८ ॥
 एतन्मर्थोक्तं तव दीपदानफलं समग्रं कुरुवंशचन्द्र ॥ श्रुत्वा यथावत्सर्ततं हि देया दीपास्तव्या विप्रसुरालेषु ॥ ३९ ॥ अत्राप्युदाहरंतीमिति हासं
 पुरातनम् ॥ दीपदानाच्छलितयायदवाप्तं पुरानवा ॥ ४० ॥ आसीच्चित्रथोनाम विदुर्भेषु महापतिः ॥ तस्य पुत्रशतराज्ञो जज्ञे पञ्चदशोत्तरम् ॥ ४१ ॥
 एकैव कन्या तस्यासीच्छलितानामनामतः ॥ सर्वलक्षणं संपन्नारूपेण प्रतिमां भुवि ॥ ४२ ॥ तां दौकाशिराजयचार्वाङ्गचारुधर्मेण ॥ शतान्यन्या
 निभार्यान् त्रीण्यसंश्चारुधर्मेणः ॥ ४३ ॥ तासां मध्ये ग्रमहिषी ललिता साप्यथा भवत् ॥ विष्णोरायतेन सा तु सहस्रं परिद्वीपकान् ॥ ४४ ॥ प्रज्वाल
 यंत्यनुदिनं दिवारात्रमनिवृत्तम् ॥ तामिस्त्रमाश्रय कृपक्षं शुकपक्षं च कार्तिकम् ॥ ४५ ॥ तस्याः प्रज्वलतो दीप उच्चस्थानकृतः शुभः ॥ तस्मिन्काले तथा
 नित्यं ब्राह्मणावसथे च सा ॥ व्यग्रा भवति सा या ह्येदीपे प्रषणत्तरा ॥ ४६ ॥ चतुष्पथेषु रथ्यासु देवतायतेनेषु च ॥ चैत्यवृक्षेषु गोष्ठेषु पर्वतानां च मूर्धसु
 ॥ ४७ ॥ पुलिनेषु नदीनां च कूपमूलेषु पाण्डव ॥ तां संपत्त्योऽथ संगम्य पप्रच्छुरिदमाहताः ॥ ४८ ॥ ललितेव दभद्रं तैलितं वदन्तं तथा ॥
 न तथा वलिपुष्पेषु न तथा द्विजपूजने ॥ ४९ ॥ भक्त्याः सुमहान्यत्नो दीपप्रज्वालने यथा ॥ तदेतत्कथ्यास्माकं ललिते कौतुकं परम् ॥ ५० ॥
 मन्यामहेत्वं यथा वश्यं दीपदानं फलं श्रुतम् ॥ ललितो वाच ॥ नाहं मत्सरिणी भद्रानचनगादिदूषिता ॥ ५१ ॥ एकपत्याश्रिताः सांख्यो भवत्यो
 मम मानदाः ॥ अपृथग्धर्मचरणाः शृण्वंतु गदिते मम ॥ ५२ ॥ मयैतदीपदानस्य यथेष्टं भुज्यते फलम् ॥ हिरण्यदयिताभार्योऽज्ञैराजसुतावरा ॥
 ॥ ५३ ॥ उमादेवीति मद्रेषु देविका सासि रद्धरा ॥ नराणामनुकंपार्थ ब्रह्मणा ह्यवतारिता ॥ श्रुता किं भवतीभिः सा देविका पापनाशिनी ॥ ५४ ॥

तस्यां स्नात्वा सकृन्नागाणां पत्यमवाप्नुयात् ॥ तस्यामथ नृसिंहाख्यतीर्थं कल्मषनाशनम् ॥ हरिणानृसिंहवपुषा यत्र नानंकृतं पुरा ॥ ५५ ॥ सौवी
रराजस्य पुरामैत्रेयोभृत्पुरोहितः ॥ तेन चायतनं विष्णोः कारितं देविका तटे ॥ ५६ ॥ अहन्यहनि शुश्रूषां पुष्पधूपानुलेपनैः ॥ दीपदा
नादिभिश्चैव चक्रे तत्र स वै द्विजः ॥ ५७ ॥ कार्त्तिक्यां दीपकस्तत्र प्रदत्तस्तेन चैकदा ॥ आसीन्निर्वाणभृद्यिष्टो देवाचारसुरतो निशि ॥ ५८ ॥
देवतायतेन वासीतत्राहमापि मृषिका ॥ प्रदीपवर्तिहरणे कृतबुद्धिर्वरानना ॥ ५९ ॥ गृहीताथ मया वर्तिवृकदेशोररासच ॥ नष्टा
चाहंत तस्तस्य मार्जारस्य भयातुरा ॥ ६० ॥ वक्रप्रांतेन पश्यत्यासदीपः प्रीतिमया ॥ ज्ज्वालपूर्ववद्दीप्त्या तस्मिन्नायतनपुनः ॥ ६१ ॥
मृताहंच पुनर्जाता वैदर्भराजकन्यका ॥ जातिस्मरामहीरस्य महाविषाचरुधर्मणः ॥ ६२ ॥ एष प्रभावे दीपस्य कार्त्तिके मासि शोभनः ॥ द
त्तस्यायतने विष्णोः स्येयं व्युष्टिरुत्तमा ॥ ६३ ॥ असंकल्पितमध्यस्य प्रेरणं यन्मया कृतम् ॥ केशवे बालदीपस्य तस्येदं मुज्यते फलम् ॥ ६४ ॥
एतस्मात्कारणादीपानहमेतानहं निशम् ॥ प्रयच्छामि हेरौ हेजतमस्य महाफलम् ॥ ६५ ॥ एवमुक्त्वा सा पत्नीः सा दीपदानपरायणा ॥ बभू
व देवदेवस्वके शवस्य गृहे सदा ॥ ६६ ॥ ततः कालेन महता सह राज्ञा महामात्मना ॥ विष्णुलोकमनुप्राप्ता पंचत्वं प्राप्य मानदा ॥ ६७ ॥ तं लो
कमासाद्य नृपेण सार्द्धं साराजपत्नी कमलाभनेत्रा ॥ रेमेमहीपालमुदासमेता दीपप्रदानात्स कलार्तिहना ॥ ६८ ॥ दीपप्रदानमपि पुण्यतरं व
दंति विप्राग्निगोसुकुलैकगृहांगणेषु ॥ तदानदीपवपुषा तथा धकारेण च्छन्नरः पतति नः स्वलेनैकदा चित् ॥ ६९ ॥ इति श्रीभविष्ये महा
पुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे दीपदानविधिवर्णनं नाम त्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३० ॥ ॥ ६४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥
कार्त्तिक्यामथ वामाध्यामयमेव युधिष्ठिर ॥ १ ॥ चैत्र्यामथ तृतीयायां वैशाख्याद्वा दशे द्विवा ॥ खंडनीलं शंखपादं संपौंड्रं धौतपुष्पकम् ॥ २ ॥
गोभिश्चतुर्भिः सहितं सृजैव विधिं शृणु ॥ यदुवाच पुराणगोः कुलं न घण्डव ॥ ३ ॥ तत्ते हंच प्रवक्ष्यामि विधिं गणप्रचोदितम् ॥ मात
रंस्थापयित्वा प्रेजयेत्कुसुमाक्षतैः ॥ ४ ॥ मातृश्राद्धं ततः कुर्यात्स दाम्भ्युदयकारकम् ॥ अकालमूलं कलशमथ तथ्यदलशोभितम् ॥ ५ ॥
तत्र विद्वाञ्चापि त्वा तुस्थापयेद्गुद्रदेवताम् ॥ सुसामिद्धं ततः कृत्वा वह्निमंत्रपुरःसरम् ॥ ६ ॥ अथैनं जुहुयात्पद्मभिः पृथगाहुतिं संहितैः ॥

पौष्यामंत्रस्ततः पश्चादुत्वावाह्यथाविधि ॥ ७ ॥ एकवर्णद्विवर्णवारोहितं श्वेतमेव वा ॥ जीवद्भस्त्रपयस्विन्याः पुत्रसर्वांगसुंदरम् ॥ ८ ॥ चत-
 स्रोवत्सत्यश्वाभिः सार्धमलंकृतम् ॥ तासां कर्णजपेन्द्रिप्रः पतिवो बालिनं शुभम् ॥ ९ ॥ समितास्तेन सहिताः क्रीडध्वं हृष्टमानसाः ॥
 ततो वामे त्रिशूलं च दक्षिणे चक्रमालिखत् ॥ १० ॥ अंकितं शंखचक्रभ्यां वार्षितं कुसुमादिना ॥ पुष्पमालाकृतग्रीवांसितवस्त्रैश्चच्छादितम् ॥ ११ ॥
 विमुंचे द्वत्सकाभिश्च नीलाभिर्बालिनं वृषम् ॥ देवालयगोकुले वानदीनां संगमेऽथ वा ॥ १२ ॥ इत्युक्तं गर्गमुनिना विधानं वृषमाक्षणे ॥
 स्वेच्छाविहारिणं दृढं गर्जतं सुदुरंगवाम् ॥ १३ ॥ ककुब्धिनं पतिधन्यायै विमुञ्चन्ति गोवृषम् ॥ फलं चैतस्य वक्ष्यामि ब्रुवतां मे निबोधत ॥ १४ ॥
 वृषोत्सर्गं पुनानेत्येव दशतीतान् दद्यात्परात् ॥ यत्किंचित्स्पृशते तोयं समुत्तीय जलाः महीम् ॥ १५ ॥ वृषोत्सृष्टं पितृणां तु तदक्षयमुदाहृतम् ॥
 यैश्चैश्वर्यं स्पृशेत् तोयं गूलादिभि रिततः ॥ १६ ॥ सर्वतदक्षयं तस्य पितृणां नात्र संशयः ॥ शृङ्गैः खुरैर्वायं द्धुमिमुल्लसत्यनिशं वृषः ॥ १७ ॥
 मधुकुल्याः पितुस्तस्य अक्षयास्ता भवति वै ॥ सहस्रतलमोत्रेण तडागो नयथा श्रुतिः ॥ १८ ॥ पितृणां याभवे चृत्तिस्तान् वृषस्त्वतिरिच्यते ॥
 यो ददाति तैर्मिश्रिस्ति तान्वा श्राद्धकर्मणि ॥ १९ ॥ मधुवानीलखंडं वा अक्षयं सर्वमेव तत् ॥ पृष्टव्या बहवः पुत्राय वदोऽपि मया ब्रजेत् ॥ २० ॥
 यजेत वा श्वमेधेन नीलं वा वृषमुत्सृजेत् ॥ न करोति वृषोत्सर्गं सुतीर्थं वा जलाञ्जलिम् ॥ २१ ॥ न प्रयच्छति यः पुत्रः पितुरुच्चारणवसः ॥ २२ ॥ यद्भु-
 मिमालिखति शृङ्गखुरैः प्रहृष्टाय द्धुमिमुल्लसति मल्लवृषां निरीक्ष्य ॥ खण्डं समस्तमपि तस्य विवाहकर्तुं संतोषमावहति शक्रसभागतस्य ॥ २३ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे वृषोत्सर्गविधिवर्णनं नामैकत्रिंशद्विंशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ अथुधिष्ठिर उवा-
 च ॥ किमर्थं फाल्गुनस्य तिथौ पूजयेत्तस्यैव नामस्यैव जनार्दन ॥ उत्सवो जायते लेकोग्रामे ग्रामे पुरे ॥ १ ॥ किमर्थं शिशवस्तस्य गेहे गेहेऽतिवादिनः ॥
 होलिकादीप्यते क्रमात् फाल्गुनं तोकिमुच्यते ॥ २ ॥ अढो डेति चक्रांशोऽतीतोऽप्येति किमुच्यते ॥ कोह्यस्याप्युच्यते देवकेनेयमवतारिता ॥ ३ ॥
 किमस्यां क्रियते कृष्ण एतद्विस्तरतो वद ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ आसीत्कृतयुगे पार्थ ध्रुवमर्नराधिपः ॥ ४ ॥ शूरः सर्वगुणोपेतः प्रियवादी बहुश्रुतः ॥
 सप्तर्षिपुत्रिर्वाजित्वा वशीकृत्य नराधिपान् ॥ ५ ॥ धर्मतः पालयामास प्रजाः पुत्रानि वारसान् ॥ न दुर्भिक्षं न च व्याधिनां कालमरणं तथा ॥ ६ ॥

नाधर्मरुचयः पौरास्तीस्मिच्छासतिपार्थिव ॥ तस्यैवंशासतोरज्यंक्षात्रधर्मरतस्यैव ॥ ७ ॥ पौराः सर्वे समागम्यत्राहित्राहीत्यथाब्रुवन् ॥
 ॥ अस्माकंहिगृहेकाचिद्धौढानामेतिराक्षसी ॥ ८ ॥ दिवारात्रौ समागम्य बालन्पीडयते बलात् ॥ रक्षया कंडकेनापि भेषकैर्वान
 राधिप ॥ ९ ॥ मंत्रज्ञैः परमाचार्यैः सानियंतुं न शक्यते ॥ पौराणां वचनं श्रुत्वा रघुर्विस्मयमागतः ॥ १० ॥ विस्मया विष्ट हृदयः पुरोहितमथा
 ब्रवीत् ॥ रघुरुवाच ॥ दौढेति राक्षसी कियं किं प्रभावाद् द्विजोत्तम ॥ ११ ॥ कथमेवानिन्यंतव्यामयादुष्कृतकारिणी ॥ रक्षणात्प्रोच्यते राजापृथि
 वीपालनात्पतिः ॥ १२ ॥ अरक्षमाणः पृथिवीराजा भवति किल्बिषी ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ शृणुराजं परं गुह्यं ब्रान्नाख्यातं मया क्वचित् ॥ १३ ॥
 दौढानामेति विख्याता राक्षसी मालिनः सुता ॥ तया चाराधितः शुभुरुज्येण तपसा पुरा ॥ १४ ॥ प्रीतिस्तमाह भगवान् रंवरयमुव्रते ॥ यत्ते मनोऽभिल
 षितं तद्दाम्य विचारितम् ॥ १५ ॥ दौढा प्राह महादेवं यदितुष्टः स्वयं मम ॥ न च वध्यासुरादीनां मनुजानां च शंकर ॥ १६ ॥ माकुरु त्वं त्रि
 लोके शशास्त्राणां तथैव च ॥ शीतोष्णवर्षासमये दिवारात्रौ बहिर्गृहे ॥ १७ ॥ अभयं सर्वदेमि स्यात्त्वत्प्रसादान्महेश्वर ॥ शंकर उवाच ॥
 एवमस्ति त्वत्थोक्त्वा तां पुनः श्रोवाच शूलभृत् ॥ १८ ॥ उन्मत्तेभ्यः शिशुभ्यश्च भयं ते स भविष्यति ॥ ऋतावृतौ महाभोगमाव्यथां
 हृदये कृथाः ॥ १९ ॥ एवं दत्त्वा वरं तस्या भगवान् भगनेन त्रहा ॥ स्वप्ने लब्धो यथार्थं स्तत्रैवांतरधीयत ॥ २० ॥ एवं लब्धवरा सा तु
 राक्षसी कारूपिणी ॥ नित्यं पीडयते बालान् संस्मृत्य हरभाषितम् ॥ २१ ॥ अडाडयेति गृह्णाति सिद्धमंत्रं कुटुंबिनी ॥ गृहेषु तेन सालो
 के ह्यडाडेत्यभिधीयते ॥ २२ ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं दण्डायाश्चरितं मया ॥ सांप्रतं कथयिष्यामि येनोपायेनहन्यते ॥ २३ ॥ अद्य पञ्चदशी
 शुक्ला फाल्गुनस्य नराधिप ॥ शीतकालो विनिष्क्रान्तः प्रातर्ग्रीष्मो भविष्यति ॥ २४ ॥ अभयप्रदानं लोकानां दीयतां पुरुषोत्तम ॥
 यथा द्वाशंकितालोकारमंत च हसंत च ॥ २५ ॥ दारुणानि च खंडानि गृहीत्वा समरोत्सुकाः ॥ यो धाड्यवित्तिर्या तु शिशवः संप्रहर्षिताः ॥ २६ ॥
 संचयं शुष्ककाष्ठानां सुपलानां च कारयेत् ॥ तत्राग्निविधिवद्बुद्धवारक्षो धैर्मन्त्रविस्तारैः ॥ २७ ॥ ततः किल किलाशब्देस्तालशब्देर्मनोहरैः ॥

१ वसति-इ० पा० । २ भेषजैः-इ० पा० । ३ प्रख्याता-इ० पा० । ४ रौद्रेण-इ० पा० ।

तमशिशिः परिक्रम्य गार्ग्यं तु च हस्तं तु च ॥ २८ ॥ जल्पं तु स्वेच्छया लोकानि शंकायस्य न्यतम् ॥ तेन शब्देन सा पापाहोमेन च निरकृता ॥ २९ ॥
 अदृष्टधातौ डिभानां राक्षसीक्षयमेप्यति ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ तस्यैषैर्वचनं श्रुत्वा स नृपः पांडुनंदन ॥ ३० ॥ सर्वचकार विधिबहुक्तं तेन च धर्मिता ॥
 गता साराक्षसीनां शंतेन चोन्नयनं कर्मणा ॥ ३१ ॥ ततः प्रभृति लोकैः स्मिन्नडाडारव्यातिमागता ॥ सर्वदुष्टा पहाहोमः सर्वरोगोपशान्तिदः ॥ ३२ ॥
 क्रियतेऽस्यां द्विजैः पार्थ तेन सा होलिका मता ॥ सर्वसारातिविश्वं यूपवर्मासिद्धिधिष्ठिर ॥ ३३ ॥ सारत्वात् फल्युरित्येषा परमानंददायिनी ॥
 अस्यानिनागमे पार्थ संरक्ष्यः शिशुवोगृहे ॥ ३४ ॥ गोमयेनोपसंलिप्तं स च तुष्के गृहगणे ॥ आकारयेच्छिशुं प्रायान्वहद् व्यग्रकरात्ररात्रा ॥ ३५ ॥
 तेकाष्ठखण्डैः संस्पृश्य गीतं होस्य करैः शिशून् ॥ रक्षति तेषां दातव्यं गुण्डं पक्वान्नमेव च ॥ ३६ ॥ एवं ढोढितमात्रस्य स दोषः प्रशमं व्रजेत् ॥
 बालानां रक्षणं कार्यं तस्मात्तस्मिन्निनागमे ॥ ३७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ प्रभाते किञ्चिन्नैव कर्तव्यं सुखमाप्नुभिः ॥ प्रवृत्ते माधवे मासि
 प्रतिपद्वास्क्रोदये ॥ ३८ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ कृत्वा चावश्यं कार्याणि संतप्य पिबुदेवताः ॥ वंदयेद्बालिकाभूतिं सर्वदुष्टोपशान्तिये ॥ ३९ ॥
 मंडिते च चित्तैश्चैव उपलभितुं महाजिरे ॥ चतुष्कं कारयेच्छेषं वणिकैश्चाक्षतैः शुभैः ॥ ४० ॥ तन्मध्ये स्थापयेत्पाण्डुं शुक्लवस्त्रोत्तरच्छदम् ॥
 अग्रतः पूर्णकलशं स्थापयेत्पल्लवैर्युतम् ॥ ४१ ॥ साक्षतं स हि रण्यं च सितं चन्दनं च चिंतम् ॥ कलशस्याग्रतो दद्यात्पाण्डुं हवरांशुकाः ॥ ४२ ॥
 आसने चोपविष्टस्य ब्रह्मघोषेण भारत ॥ चैव ये च्छन्दनं रीतिव्यंगंगामुलक्षणा ॥ ४३ ॥ पद्मरागोत्तरपटाश्च शृङ्गांशुकविभूषिता ॥
 वसुधारां शिरोऽग्रे च दधिदूवाक्षतान्विताम् ॥ ४४ ॥ चर्चापयित्वा श्रिंखंडमायुरारोग्यवृद्धये ॥ पञ्चाक्षप्राशयेद्विद्रांशून् तपुष्पसंचंदनम् ॥ ४५ ॥
 मनोभवस्य सा पूजा क्रुषिभिः संप्रदक्षिता ॥ शेषिष्वतिवसंतादौ च तपुष्पसंचंदनम् ॥ ४६ ॥ सत्यं हृदि स्थकामस्य तत्पूर्तिर्जायेते असा ॥
 अनंतरं द्विजेन्द्राणां सुतमागधवर्दिनाम् ॥ ४७ ॥ दद्याद्दानं यथा शक्त्या काममप्रीयतामिति ॥ ततो भोजनं वेलायां शृत्यं तत्रात्तनेऽहनि ॥ ४८ ॥
 प्राज्ञेनैव प्रथमं चान्नं ततो भुञ्जीत कामतः ॥ य एवं कुरुते पार्थ शान्तिं फलान्नास्ति तत्र ॥ ४९ ॥ अनायासेन सिद्धं च तितस्य स वै मनोरथाः ॥

१ वलगन्तु-इ० पा० । २ वद्धयेत्सदने नारी-इ० पा० । ३ वद्धापयित्वा-इ० पा० ।

आधयोव्याधयश्चैवयांतिनाशनंसंशयः ॥ ५० ॥ पुत्रपौत्रसमायुक्तः सुखंतिष्ठतिमानवः ॥ पुण्यापवित्राजयदासर्वविघ्नाविनाशिनी ॥ ५१ ॥
 एषातेकथितापार्थथीनामुत्तमातिथिः ॥ ५२ ॥ वृत्तेतुषारसमयेसितपञ्चदश्याप्रातर्वसन्तसमयेसमुपस्थितेच ॥ संप्राश्यचूतकुसुमसहचन्दने
 नसत्यंहिपार्थपुरुषस्सुखीसमास्ते ॥ ५३ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णशुधिष्ठिरसंवादेफाल्गुनपूर्णिमोत्सववर्णने
 नामद्वात्रिंशदुत्तराशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ ७३ ॥ शुधिष्ठिरउवाच ॥ संत्यज्यालिकुलालीढकुसुमानिमृदून्पि ॥ दमनेनक
 थंलोकैः पूज्यतेनाकनायकाः ॥ १ ॥ दोलादोलनमाहात्म्यरथयात्रामहोत्सवम् ॥ कथयस्वामलंप्राज्ञयादवांभोजभास्कर ॥ २ ॥
 ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ पार्थाधिजनसदृशक्षान्तिधामधरापते ॥ यदेतद्भवतापृष्टतच्छृणुष्ववदामिते ॥ ३ ॥ पुरापुराणामावासेमंदरेचारु
 कंदरे ॥ गन्धाधारीकुलालीढोजातोदमनकस्तूरुः ॥ ४ ॥ तस्यगंधमनाश्रेयमाध्रायसुरयोषितः ॥ मदनेन्मादगशगागार्यतिचहसंतिच ॥
 ॥ ५ ॥ ऋषयोनियमांस्त्यक्त्वाप्राद्रवंतगृहान्प्रति ॥ नवेदाध्ययनेध्यानरेतिस्तेषांबभूवह ॥ ६ ॥ अपराधाद्विघटितंयद्बभूवप्रियेपरम् ॥
 मानसंमानिनीनांतुपुनर्गंधेनसंधितम् ॥ ७ ॥ गंधेनाकुलितंलोकंहृद्वाब्रह्मातमब्रवीत् ॥ शमनिर्मितयावाचारोषात्प्रस्फुरिताधरः ॥ ८ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ जातस्त्वंलोकदमनान्नूनंदमनकोमया ॥ जगद्वाघूर्णसेकस्मात्कर्मनैतत्तवोचितम् ॥ ९ ॥ यत्संतस्त्वनुमन्यं
 तेसर्वोतिशयवर्जितम् ॥ यत्सेवेतनरःकर्मयत्रोद्भेगोर्नधीमताम् ॥ १० ॥ एकस्याप्यपकारंयःकरोतिसनराधमः ॥ बहूनामपकारायसे
 प्रवृत्तःकिमुच्यते ॥ ११ ॥ दृष्ट्वार्थवाधकंकर्मनकर्तव्यंकथंचन ॥ अदृष्टंप्रतिसंदेहःसोस्माभिरनुमीयते ॥ १२ ॥ ततः
 स्वयंप्रभवतिदेवपित्र्येचकर्मणि ॥ भोगार्थेचत्रिभुवननिरादेशोभविष्यति ॥ १३ ॥ ॥ दमनकउवाच ॥ पुरुषादिवमारब्धंनक्रोधात्रा
 र्थकारणात् ॥ स्वभावएषमेब्रह्मस्त्वयासृष्टःपुराविभो ॥ १४ ॥ यायस्यजंतोःप्रकृतिःशुभावायदिवेतरा ॥ सतस्यामेवरमतेदुष्कृतेसुकृते
 तथा ॥ १५ ॥ तत्स्वभावप्रवृत्तस्ययदिशापस्त्वयामम ॥ प्रदत्तःकिंरोम्येतन्नकृत्यमपराध्यति ॥ १६ ॥ युक्तियुक्तंचःश्रुत्वादमनेन

१समस्ते-६० पा० । ते त्वया समस्तुल्य इत्यर्थः ।

समीरितम् ॥ प्रीतात्मापद्मजः प्राहकरोमितवसन्तिप्रयम् ॥ १७ ॥ वसन्ते सहकरोत्यमंजरीपिंजरेजने ॥ पुष्पिताशोकशोभाढ्येवनेपुंस्को
 किलाकुले ॥ १८ ॥ तस्मिन्काले सुरेशानां शिरास्यक्रम्यलीलया ॥ स्थस्यसित्वं दिनचक्रं यद्वस्यविहितं हितम् ॥ १९ ॥ येन मामोपयि
 ष्यति दानमानपुनस्सराः ॥ सुराणांतिभविष्यंति सदैव सुखिनो नराः ॥ २० ॥ सर्वदेवशिवस्येष्टा पुण्यापापभयापहा ॥ प्रसिद्धियास्यति म
 धौ दमनाख्या चतुर्दशी ॥ २१ ॥ एवमुक्त्वा ययौ ब्रह्मा दमनो मंदरे गिरौ ॥ उवासा वासिताशेषभुवनो गंधसम्पदा ॥ २२ ॥ दिव्ये गिरौ गिरिसु
 तादयिताधिवासे रत्नांशुकच्छुरितकाञ्चनभूमिभागे ॥ शार्पवरंचहृदये विनिवेश्य शोभोस्तत्रास्थितो दमनको दमितातरात्मा ॥ २३ ॥
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ धर्मराज निबोधेदं मां दोलकमहोत्सवम् ॥ प्रवृत्त नरनारीकंपञ्चमोच्चारसुन्दरम् ॥ २४ ॥ सानंदं नंदनवने आद्र्यास
 हितो यथा ॥ विस्मयस्मरनयनो बभ्रा मोद्ग्रां तसौ रभः ॥ २५ ॥ उन्मादयन्वने पुण्ये विद्याधरा गन्वहून् ॥ वसंतौ नृत्यमानां सुरासुरशता
 चितः ॥ २६ ॥ संतानपारिजातोत्थां बद्धा समाधवीलताम् ॥ कश्चिदं दोलनं चक्रे स मालिङ्गयधनस्तनीम् ॥ २७ ॥ गीतमां दोलकारूढस्त
 द्वायं न्यमरस्त्रियः ॥ येन चोत्पादयति स्म मन्मथस्यापि मन्मथम् ॥ २८ ॥ तं दृष्ट्वा घृष्टा पदनिभा भवानी प्राह शंकरम् ॥ कौतुकं मे समुत्पन्नं पश्ये
 माः शंकरप्रभो ॥ २९ ॥ आंदोलकं मम कृते कारयस्व स्वलंकृतम् ॥ त्वया सहो दोलयेयं यथा चैते त्रिलोचन ॥ ३० ॥ तद्वीरिवचनं रम्यं श्रुत्वा गोवृष
 भध्वजः ॥ सदीलां कारयामास समाहूय महासुरान् ॥ ३१ ॥ स्तंभद्वयोपयित्वा दृष्ट्वा पूते मयं दृढम् ॥ सत्यं चैवोपरिततं श्रेष्ठं काष्ठमकल्पयत् ॥
 ॥ ३२ ॥ वासुकिं दंडकस्थाने बद्धा तं तव सप्रभम् ॥ तत्फणमंतरापि ठंकृतवान्मणिमंडितम् ॥ ३३ ॥ कुमिकापांसकौशेयवस्त्रैः संवेष्टितं नवैः ॥
 स्रग्दमालंबितं प्रातं मणिमैत्तिके शोखम् ॥ ३४ ॥ रचयित्वा विचित्रां तां दोलं चैलाजिनोत्तराम् ॥ ससिद्धां सिद्धगुरवैर्गौरेण न्यवेदयत् ॥ ३५ ॥
 तत्रारूढस्तु यावत्सौम्यसोमविभूषणः ॥ मंदरं दोलयामास पार्श्वस्थैः पार्षदैः सह ॥ ३६ ॥ वामपार्श्वे तु विजयादक्षिणे नजया भवेत् ॥ चामरा
 क्रांतं बाहू तेनां श्लिष्टे न्यवीजताम् ॥ ३७ ॥ आंदोलयं त्यापार्वत्या सहितं स्रग्दक्षरम् ॥ येन देवासुरस्त्रैणमासीदं नंदनिर्भरम् ॥ ३८ ॥

१ आलोचनम्-इ० पा० । २ मणिमैत्तिकम्-इ० पा० ।

जगुर्गधर्वपतयोननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ उच्छलतालवाद्यानिवादयतिस्मचारणाः ॥ ३९ ॥ चेलुःकुलचलाःसर्वचुक्षुभुःसप्तसागराः ॥
ववुर्वाताःसर्निर्घातादेवेदोलांसमास्थिते ॥ ४० ॥ आलोक्यव्याकुललोकं देवाःशक्रपुरोगमाः ॥ उपेत्यप्रणिपत्योचुःसर्वपापहरंपरम् ॥ ४१ ॥
उपारमस्वभगवन्भवतःक्रीडयानया ॥ जगद्द्वयापद्यतेदेवचलितःसागरश्चयत् ॥ ४२ ॥ गीर्वाणगीर्भःसंहृष्टःशंकरोलोकशंकरः ॥ समुत्प
पातदोलातःप्रहर्षोत्फुल्ललोचनः ॥ ४३ ॥ उवाचवचनंपार्थसुरसार्थस्यपश्यतः ॥ सातुकंपंसुललितंविस्फुटार्थपदाक्षरम् ॥ ४४ ॥
॥ श्रीमहादेवउवाच ॥ अद्यप्रभृतिर्यदोलाक्रीडांपुष्करिणीतटे ॥ वसंतेकारयिष्यतिमंडितेत्रिदशांगणे ॥ ४५ ॥ नेत्रपद्मापटच्छांप
झरागविभूषिताम् ॥ आतपत्रेणसंयुक्तांविन्यस्तकनकांडकाम् ॥ ४६ ॥ विचित्राभरणभाभिराभासितदिगंतराम् ॥ तारकाशांतचित्रांगपु
ष्पमालामनोरमाम् ॥ ४७ ॥ मालांविद्याधराक्रांतांप्रांतरोपितदर्पणाम् ॥ छत्रचामरसंछन्नांथाशतन्याप्यलंकृताम् ॥ ४८ ॥ अग्रिका
र्यैततःकृत्वाक्षित्वाचैवदिशांबलिम् ॥ तस्यामारोपयेद्देवमिष्टहृष्टजनानुवृतः ॥ ४९ ॥ मूलमंत्रेणदेवानांप्रोक्तंदोलाधिराहणम् ॥ पार्श्वस्थो
ब्राह्मणोविद्वान्पठेद्भामंत्रमुत्तमम् ॥ ५० ॥ गंभीरांतरनिघौषैर्ललनानांचनिस्वनैः ॥ स्तुतिमंगलशब्दैश्चपुष्पधूपाधिवासिताम् ॥ ५१ ॥
एतस्मिन्नन्तरेनारीदोहनायनिकुट्टकाम् ॥ प्रवेशयेत्कुंकुमाब्जांक्रिडावर्णप्रियैःसह ॥ ५२ ॥ सुवर्णशृंगिणाप्रोक्तंस्मितदंतांशुकर्बुरम् ॥
लगमानंजलंचांगिकस्यनस्यात्सुखप्रदम् ॥ ५३ ॥ जलसंक्लिन्नवसनोरशनादाममंडितः ॥ कम्बुश्रीवोल्लसन्सर्वोवभूवगणिकागणः ॥ ५४ ॥
कुंकुमक्षोदतांबूलपुष्पमालाकुलोजनः ॥ तांविहायजलक्रीडानान्यस्यांविदधेमनः ॥ ५५ ॥ पीतशीतजलावाताडितोऽपिजनःसुखम् ॥
मन्यतेनियतःकोपिप्रभावोऽयमनंगजः ॥ ५६ ॥ एवंयेतुगमिष्यतिनरावर्त्मतयागतम् ॥ नीरुजस्तेभविष्यंतिसुखिताःशरदांशतम् ॥ ५७ ॥
पुत्रपौत्रसमायुक्ताधनधान्यसमायुताः ॥ विहृत्यसुखसंपत्तौततोयास्यातिमन्युरम् ॥ ५८ ॥ प्रातिवसंतसमयेसुरसत्तमानामान्दोलनंसुरवरा
ननुकुर्वतेये ॥ तेप्राप्नुवंतिभुविजन्मतरोःफलानिदुःखार्णवांकुलशतान्यपितारयंति ॥ ५९ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणोत्तरपर्व
णिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेआन्दोलकविधिवर्णनं नाम त्रयस्त्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ७४ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ रथया

नाविधानैकथयामियुधिष्ठिर ॥ स्थिरोभूत्वानिवोधेद्वं हिमृतं विदावरः ॥ १ ॥ चेन्नेत्रिनेत्रसंभृतमलयाख्यमहागिरौ ॥ प्रवहत्प
 वनध्वानप्रखोलितलताचये ॥ २ ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुभ्रममाणोयदृच्छया ॥ नारदः शारदाकांतच्छिवलोकेसमाययौ ॥ ३ ॥
 दृष्ट्वापूर्वाशिवंशान्तं सुरेशैः सर्वतोवृतम् ॥ प्रणम्योपाविशद्विप्रः पुरतः केशवे शयोः ॥ ४ ॥ तमुपासीनमालक्ष्य भगवान्भग्ननेत्रहा
 यप्रच्छाच्छादितमनाः कुतश्चागम्यते पुनः ॥ ५ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ शिवकामंचतं विद्विग्धं भाविबुधोत्तम ॥ वसंतो नाम
 कोऽप्येष कामस्य दयितः सखा ॥ ६ ॥ मलयानिलयुक्तेन तेन विश्वं शीकृतम् ॥ सहकारकरीन्द्रस्थं कृत्वा कोकिलडिंडिमम् ॥
 ७ ॥ घोषयामास विजयं मन्मथस्य पुरे ॥ शशांकशेखरः कोऽयं कोयं शंखगदाधरः ॥ ८ ॥ कोयंचाडिम्बोवाब्रह्मा कामास्त्रिजगतां प्र
 भुः ॥ प्रायः क्रीडारतिलोको वसंतं वचनात्पुनः ॥ ९ ॥ ऊर्ध्वबाहुस्तुर्नर्तितालदत्तपदक्रमैः ॥ व्यवसायं न गच्छति ये संहृत्य वनान्तरम्
 १० ॥ गायं तश्च परीहृष्टास्ते चाप्यायांति याति च ॥ गोप्यसीमां तरताः क्षेत्रस्थानस्य रक्षिणः ॥ ११ ॥ तेऽपि गायंति नृत्यं तिहसंति स्मरता
 रकाः ॥ कस्य ताडनेऽस्य र्थं सुरजो धुर्यरायते ॥ १२ ॥ विटं पश्यंति कुलटाः प्रारब्धोचितपण्डिताः ॥ सुमनांसि सुसंगीतनृत्यवाद्यमुवादि
 तम् ॥ १३ ॥ एवमेतत्रिलोकेऽस्मिन्नितिव्यवसितोजनः ॥ लल्लम्बस्तर्नोद्वजरायोषापिनृत्यति ॥ १४ ॥ वसंतस्य प्रभावोऽयं कोऽप्यपूर्वाविजृम्भ
 ते ॥ सरांस्यदुत्पद्मानि प्रफुल्लाः पुष्पवाटिकाः ॥ १५ ॥ वृक्षाः पक्षिगताः कीर्णा विजिघ्राणमुखाः सुराः ॥ विकंपवसनावालः पवनस्त्रिगुणात्मकः १६ ॥
 कुतः प्रत्यक्षमुमहान्वसंतो न जगत्रये ॥ अवजल्पमुखा बालावृद्धास्तु विकलद्विजाः ॥ १७ ॥ उभावपि प्रतप्येते पश्येदं कामचेष्टितम् ॥
 पक्षिणां पक्षिणैर्नद्यस्तु गतरंगैः ॥ १८ ॥ पादपाः पल्लवशतैर्नृत्यं ते च ग्रहर्षिणः ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं नारदस्येन्दुशेखरः ॥ १९ ॥
 कौतुकाकुलितः शीघ्रमारुरोह रथं स्वकम् ॥ रथेन काञ्चनगिणपतत्रिवरकेतनः ॥ २० ॥ प्रययौ पुण्डरीकाक्षः शंखचक्रगदाधरः ॥
 पारवतप्रतीकाशं चतुर्वैदमयं रथम् ॥ २१ ॥ आस्थाय प्रययौ हृष्टो ब्रह्मा ब्राह्मणं संस्तुतः ॥ मुनिभिश्चाप्सरोभिश्च यक्षशोभहारैः ॥ २२ ॥
 वृत्तोरथेन प्रययौ भास्करो वारितस्करः ॥ शैलजोरुपतकेन रथेनादित्यवर्चसा ॥ २३ ॥ कात्यायनी प्रचलिता पञ्चवेक्रेण केतुना ॥

लंबोदरः करशतगृहीतकनकोत्पलः ॥ २४ ॥ प्रयातः स्वरथारूढः कृतकर्णकुलाकुलः ॥ एवं देवः परियृतो भगवान्गोवृषध्वजः ॥ २५ ॥ रथा
 रूढरमूढात्मा मन्थलो क मवातरत् ॥ यावत्पश्यति देवेशस्तावत्सर्वतदक्षरम् ॥ २६ ॥ नारदेन यथैवोक्तं जगदानन्दनिर्भरम् ॥ २७ ॥ देवैः सार्द्धं पशुपतिर्यावत्पश्यति विस्मितः ॥ तावत्तस्यैव हि गणाः परब्रह्मसंजसम् ॥ २८ ॥ गा
 यतिकेचित्सोत्कण्ठं लुं त्यन्ये ग्रहीताः ॥ वादयंत्य परेतुष्टाजहसुः केचिदुत्पणम् ॥ २९ ॥ वादयंत्यन्यथा वाद्यं गायंत्यन्यथा गणाः ॥
 अन्योन्यथा प्रनृत्यति चित्रचैत्रस्य चोद्धितम् ॥ ३० ॥ नीलोत्पलाभनयैर्विलसत्प्रांतारकैः ॥ क्रीडारतिभिरारब्धमालपैश्च सुरैरपि ॥ ३१ ॥
 सुराणां शोभमालक्ष्य भगवान्गोवृषध्वजः ॥ चिन्तयामास सुमहान्कार्ययोगो ह्युपस्थितः ॥ ३२ ॥ अनर्थमुत्थितं तद्रत्नाद्विधाता ये जनाः ॥
 नयंते येऽतिमूर्खत्वादापदोऽभिभवंति तावत् ॥ ३३ ॥ वसंतः स्वामिभक्तत्वात्मान्यपुष्पाकरं यदा ॥ उन्मादाब्जजनोरक्षः कार्यकायद्वयं मम ॥ ३४ ॥
 संचित्यैवं समानाज्यवसंतं प्राह शंकरः ॥ तमान्नीतो मासमेकं स्थातव्यं भवता त्विह ॥ ३५ ॥ सितपक्षः महायोऽयं सर्वभूतसुखप्रदः ॥ भवत्य
 तिमहानंदो विज्ञेयः पणदिवौकसाम् ॥ ३६ ॥ यो यथार्थमारूढः समायातः समीक्षितुः ॥ वर्षे वर्षे स तेनैव संस्थानेनागमिष्यति ॥ ३७ ॥
 कारयिष्यन्ति ये मत्पारथयात्रामहोत्सवम् ॥ ते दिव्यभोगभोक्तारो भविष्यन्ति निरामयाः ॥ ३८ ॥ एवमाभाष्य भगवान् वसंतं च ततः सुरैः ॥
 संस्तुतोऽथ नतश्चापि स्वस्थानमगमत्ततः ॥ ३९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ रथः किमात्मकः कार्यः कार्यायात्रा कथं भवेत् ॥ आरोपयेत्कथं
 देवात्रथेव दजगत्पते ॥ ४० ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ सुविचित्रं चित्रतनुं श्रेष्ठकाष्ठमयं रथम् ॥ सुदृढाक्षदंढं सुचक्ररथकूबरम् ॥ ४१ ॥
 अथ वावंशविहितं नैत्रपट्टपटावृतम् ॥ तारकाशतचित्रांशं पुष्पमालाविभूषितम् ॥ ४२ ॥ सितगोशुगंसंयुक्तं पञ्चबाणपताकिनम् ॥
 छत्रचामरशोभाढ्यं स्थापयेद्भवनाङ्गणे ॥ ४३ ॥ वैश्वदेवं ततः कुर्याद्ब्रह्मज्ञविधानतः ॥ चतुश्चरणैर्भैरवैर्विशान्तिकपौष्टिकैः ॥ ४४ ॥
 आरोपयेद्ब्रथेदं वं मूलमंत्रेण मंत्रावित् ॥ वेदोक्तैरथ पारंगैर्धधूपाधिवासिते ॥ ४५ ॥ रथेतिष्ठन्नयति वाजिनः पुरोयत्रयत्रकामयते सुसारथिः ॥

अभीषूणांमहिमानंपनायतेमनःपश्चादनुयच्छतिरश्मयः॥४६॥शंखदुंभिनिषौषैःकाहलानंचनिःस्वनैः ॥ हस्तदीपैःप्रज्वलितैस्तालको
लाहलेनच॥४७॥दोषामुखेनरमितंप्रवर्णयपुरःसरम्॥महतोत्सवभारेणप्राप्तमयेत्परितोरथम्॥४८॥तांबूलानिरथेदद्यात्पुष्पमालायुतानिच ॥
रथेवोदुंप्रदद्यात्तुप्रक्षकेभ्योऽप्यवारितम् ॥४९॥ यस्ययस्यगृहेऽभ्यतिप्रितोरथिनारथः ॥ तस्यतस्यभवेत्पूज्यःपुष्पधूपक्षतादीभिः॥५०॥
इतरोऽपिभवेत्पूज्यःसंप्राप्तगृहिणांगृहे॥किंपुनर्जगतांभतांसर्वलोकमहेश्वरः॥५१॥कदाचिदक्षभङ्गःस्याद्धजभंगोऽथवाभवेत् ॥ भज्यतेवायुग
मध्येनहनंनुटयतेयदि ॥ ५२ ॥ ब्राह्मणांस्तत्रसंपूज्यहोमःकार्योविजानता ॥ तिलैराज्येनपयसायेनसंपद्यतेमुखम् ॥ ५३ ॥ प्रेरणीप्रक्षणी
यैश्चभ्रामयित्वाथोत्तमम् ॥ स्थापयेन्नगरस्यांतस्तत्रकुर्यान्महोत्सवम् ॥ ५४ ॥ दोलाग्राहैश्चक्रडोलाभ्रमैर्डमरकैस्तथा ॥ विद्याधरा
णांचरितमितराभिःप्रकाश्यते ॥ ५५ ॥ एवंयःकुरुतेपार्थरथोत्सवंमुखप्रदम् ॥ तथैवपूजयेत्पार्थउपवासपरोरः ॥ ५६ ॥ सर्वव्याधिविहा
नश्चसुखीत्याच्छरदांशतम् ॥ यःकारयित्वासावैरणैरोप्यवारथमुत्तमम् ॥ ५७ ॥ वर्णकौश्चित्रितांदिव्यदंरुजवांसुशोभनम् ॥ स्वहस्तरचितं
यश्चभास्करायनिवेदेयत् ॥ ५८ ॥ समर्प्यलोकैःसुचिरात्सुखानिचसमश्नुते ॥ पूर्वोक्तविधिनाभानुभ्रामयित्वाथैस्थितम् ॥ ५९ ॥
स्थापयेत्सर्वभागतुगेयवाद्यपुरःसरम् ॥ दक्षिणेतुदिशोभागेद्वितीयेऽह्निनयेद्रथम् ॥ ६० ॥ तत्रापिजगरंकुर्याद्वाद्यगीतसुमंगलैः ॥
अपरायांतृतीयेऽह्निस्थापयेद्रथमुत्तमम् ॥ ६१ ॥ प्रक्षणीयविनोदेनतारात्रिमतिवाहयेत् ॥ स्थापयेदुत्तरस्यांतुचतुर्थेदिवसेरथम् ॥ ६२ ॥
महायात्रांप्रकुर्यात्तत्राप्यद्भुतचेष्टितम् ॥ पंचमोदिवसेप्रातेनगरांतस्थितंरविम् ॥ ६३ ॥ पूजयित्वाविधानेनपष्टोद्विभवननयेत् ॥
रथयात्राप्रसंगेनकथितारथसप्तमी ॥ ६४ ॥ सर्वपापहराणुपार्थाकिञ्चिदन्यत्रिबोधमे ॥ गौरिपूज्यातृतीयांचतुर्थ्याविघ्ननायकम्
॥ ६५ ॥ पञ्चम्यांपंकजकरांपूजयेद्वासरस्वतीम् ॥ षष्ठ्यांशक्तिधरंस्कन्दंसम्यांतुदिवाकरम् ॥ ६६ ॥ अष्टम्यांसचतुर्दश्यां
संपूज्यशशिेश्वरम् ॥ नवम्यांपूजयेच्चण्डीचासुण्डांसुण्डमालिनीम् ॥ ६७ ॥ दशम्यामृषयःशान्ताःसर्वव्यासपुरस्सराः ॥ एकादश्यां

१ किंचिदन्यन्न विद्यते-इ०पा० ।

चक्रपाणिद्वादश्यावासमर्चयेत् ॥ ६८ ॥ त्रयोदश्यां त्रिनेत्रोत्थवह्निनां शान्तिविग्रहम् ॥ साधारणी तु सर्वेषां पापैर्णमासीति तिः स्मृता ॥ ६९ ॥
 आंदोलके दमनकरे तथा त्रासु चैवाहि ॥ व्युत्क्रमेणापि कर्तव्यातिथिनां कार्यगौरवात् ॥ ७० ॥ यात्रावासांतिकाचं चित्तस्वास्थ्यकरीपरा ॥
 ७१ ॥ सम्यक्मुधा धवलिते भवने सुराणामंतस्सुवस्त्रमणिमौक्तिकदानचित्रे ॥ तांबूलकक्रमुकवारविलासिनीभिर्यात्राविधाय
 भवतीह सभारते शः ॥ ७२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे दमनकांदोलकरथायात्रामहोत्सवव
 र्णनं नाम चतुस्त्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ७३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ गौरीविवाह्यजग्राह हरः पाशुपतं व्रतम् ॥
 उमापतिः पशुपतिर्ध्यानसक्तो बभूव ह ॥ १ ॥ ब्रह्मादिभिरसमासं न्यविबुधैः पुत्रलब्धये ॥ गौर्यामनोभिलषितपूरणाय प्रहर्षितैः ॥ २ ॥
 प्रहितः क्षोभणार्थो यसमर्थ इति मन्मथः ॥ ततो मारः स्मरः कामोऽप्याजगाम तमाश्रमम् ॥ ३ ॥ रतिप्रीतिमदोन्मादवसंतं श्रीसहायवान् ॥
 निधानवारुणीदुर्पशुंगारैः परिवारितः ॥ ४ ॥ आभ्राशोकवनोत्तंसो मालतीकृतशेखरः ॥ वीणामृदंगसंगीतको किलाशृंगदूतकः ॥ ५ ॥
 झल्लरीवाद्यसंगुष्ठभांडागारिकलेखकः ॥ पानमत्ताङ्गनारूढो हिन्दोलश्चर्यमंत्रिमान् ॥ ६ ॥ दक्षिणानिलगंधाढ्यः कटाक्षेक्षितवर्षवान् ॥
 महाराजाधिराजो वास्मरः प्रातोहराति कम् ॥ ७ ॥ सपुष्पचापमाकृष्य मदुनोन्मादं न शरम् ॥ चिक्षेप त्रिपुरघ्राय समार्धे भगहेतवे ॥ ८ ॥
 बुद्धतंतस्य संकल्पं रुद्रः क्रोधाज्ज्वलन्नुषा ॥ ललाटाद्ब्रह्मिणसृजन्तृतीयनयनाद्धरः ॥ ९ ॥ कामो विलोकितस्तेन भस्मीभूतश्च तत्क्षणात् ॥
 दग्धं दृष्ट्वा स्मरं शोकद्रातिप्रीतीं स्थिते सदा ॥ १० ॥ कारुणविलपंत्यैते सर्वमन्यदिशंगतम् ॥ ततः शोकात्तद्दद्यागौरीरुद्रमुवाच ह ॥ ११ ॥
 भगवन्नस्मदर्थे तं कामं निर्दग्धवानसि ॥ तेनैते पश्यनायैतं कामस्य रुदितः कथम् ॥ १२ ॥ कुरु प्रसादं देवेशरतिप्रीत्यैवृषच्च ज ॥ संजी
 वयस्मरं शंभो मूर्तिमंतं पुनः कुरु ॥ १३ ॥ तच्छ्रुत्वा तु महादेवो दृष्ट्वा प्रोवाच पार्वतीम् ॥ उपप्लुतं जगत्सर्वमन्मथेन शरीरेणा ॥ १४ ॥ म
 यादग्धस्य कामस्य पुनरागमनं कुतः ॥ किंतु ते मानयन्वाक्यं करोमि सफलं प्रिये ॥ १५ ॥ अस्मिन्वसंतसमये शुक्लपक्षे त्रयोदशी ॥ अस्यां
 मनोभवेदेवि भविष्यति शरीरवान् ॥ १६ ॥ एतेन बीजभूतेन जगद्धूर्णिष्यतेऽखिलम् ॥ एवं वरमिदं त्वामन्यथा ययुधिष्ठिर ॥ १७ ॥

जगामहिमवच्छृङ्खलैः ॥ तदेतत्सर्वमाख्यातं स्मरन् स्मरन् चरितं नृप ॥ १८ ॥ पूजाविधानमपरंकथयामि शृणुष्व तत् ॥ अ
स्यां स्नात्वा त्रयोदश्यामशोकाल्यं न गल्लिखेत् ॥ १९ ॥ सिन्दूरजनितैरङ्गैरतिप्रीतिसमन्वितम् ॥ कामदेवं वसंतं च वाजिवंक्ष्णपञ्चजम् ॥ २० ॥
सौवर्णवामहाराजवाक्षीचित्रमथापि वा ॥ ललाविलासगमनं गर्वितं चाप्सरोगणम् ॥ २१ ॥ गन्धर्वगतिवादिद्वित्रश्रेणियसमाकुलम् ॥ न
द्यावर्तैरतिक्रिडाप्रीतिविद्याधरैर्युतम् ॥ २२ ॥ मध्याह्ने भोजयेद्भक्त्या भक्ष्यैर्धूपैः स्रग्वरैः ॥ मंत्रेणानेन कौतियनरोनार्यासमन्वितः ॥ २३ ॥
नमो वामाया कमाया देवदेवाय मूर्तये ॥ ब्रह्मविष्णुशिवेन्द्राणां मनःशोभकरायै वै ॥ २४ ॥ कृत्स्नैर्वमर्चायित्वा तु देवदेवं मनोभवम् ॥ ततस्त
स्याग्रतो देवाभोदका मुखमोदकाः ॥ २५ ॥ नानाप्रकारान्भक्ष्यांश्च कामे प्रीयतामिति ॥ ततो विसर्जयेद्दिप्रान्दन्त्वा गुग्मं सदक्षिणम् ॥ २६ ॥
स्वपतिं पूजयेन्नारीवस्त्रमालाविभूषणैः ॥ कामोऽयमिति संचित्य प्रहृष्टेनंतरात्मना ॥ २७ ॥ मन्मथाय तनेतस्मिन्मन्त्रजमानः सुहृद्भूतः ॥
रात्रौ जागरं कुर्यात्सुखरात्रिं तथा भवेत् ॥ २८ ॥ कर्पूरकुंकुमशोदगंधतांबूलसर्जनैः ॥ नानाप्रकारैर्भक्ष्यैश्च कुर्याद्वात्रामहोत्सवम् ॥ २९ ॥
दीपप्रज्वालनैर्नृत्यैः प्रेक्षणैः प्रेक्षणैः सवैः ॥ एवं यः कुरुते पार्थवर्षे वर्षे महोत्सवम् ॥ ३० ॥ वसंतसमये प्राप्ते हृष्टस्तुष्टो नृपपुरे ॥ तस्य संवत्सर
यावच्छोकैरागैर्विमुच्यते ॥ ३१ ॥ सुभिक्षममारागं यशःश्रीः सौख्यमुत्तमम् ॥ कामवर्षी च जन्मस्तस्मिन्नाष्टे प्रजायते ॥ ३२ ॥ तुष्यते
तुभ्यं देवोद्भादशार्द्धाद्दिलोचनः ॥ तथा कामश्च विष्णुश्च वसंतं च प्रजापतिः ॥ ३३ ॥ चन्द्रमूर्यादिकामवैग्रहाह्नयस्तथा ॥ सर्वेऽपि तस्य
तुष्यन्ति यक्षगंधर्वा दानवाः ॥ ३४ ॥ असुराया तु धानाश्च सुपर्णाः पतंगानगाः ॥ तुष्टाः प्रयच्छन्ति सुखं तस्य कर्तुं न संशयः ॥ ३५ ॥ चैत्रोत्सवे
सकललोकमनोनिवासं कामं वसंतमलयाद्रिमरुत्सहायम् ॥ रत्यासहार्च्यं पुरुषः प्रवराचयापित्तसौभाग्यरूपमुत सौख्ययुतः सदा स्यात् ॥ ३६ ॥
इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे मदनमहोत्सववर्णनं नाम पंचत्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३५ ॥ ॥ अध्यायध्वजिर
उवाच ॥ भूतमातीति संहृष्टे ग्रामे पुरे ॥ गायत्र्यन्धसंछोकः सर्वतः परिधावति ॥ १ ॥ उन्मत्तवत्प्रलयपतिक्षितौ पतितमत्तवत् ॥

१ ते समाख्यातम्-इ०पा० । २ पत्रगाः-इ० पा० ।

कुद्धवद्वातिपुरान्मतवत्कष्यतेबहिः ॥ २ ॥ सुखांगभंगान्कुरुतेलोकैवातयुहीतवत् ॥ भूतवद्भस्मगात्रतुर्दमानवगाहते ॥ ३ ॥ किमेष
 शास्त्रनिर्दिष्टेमार्गः किमुतलौकिकः ॥ मुह्यतेममनः कृष्णत्वंतुवलुमिहार्हसि ॥ ४ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ शृणुपार्थप्रवक्ष्यामियत्तेकिञ्चिन्म
 नोगतम् ॥ अस्तिकः श्रद्धधानश्चभवतीतिमतिर्मम ॥ ५ ॥ पार्वत्यासहितः पार्थमन्दरेचारुकंदरे ॥ क्रीडन्नास्तेमुदायुक्तौ दिव्यकीडनकैर्हरः
 ॥ ६ ॥ हंसोन्नतगतिं चारुं भ्राजिकुचद्वयम् ॥ सिञ्जत्सद्गशनां हृष्टं दृष्ट्वा गौरीं जङ्गुरुः ॥ ७ ॥ दग्धकामोऽपि चहरः संदीप्तमदनोऽभवत् ॥
 निःसृतां कामयामास महर्हशयनेशिवः ॥ ८ ॥ रतस्थयोस्तयोर्जातिं दिव्यवर्षशतं यदा ॥ तदा देवीसमुच्छ्रयानिरोधाव्निर्गतबहिः ॥ ९ ॥
 मूर्धोदकात्समुत्तस्थौ नारीनिर्दारितोदरा ॥ कृष्णाकरालवदनापि गङ्गाक्षमुत्तमूर्धजा ॥ १० ॥ कपालमालाभरणवद्भण्डोऽध्वोऽपि डका ॥
 खट्वाङ्गकंकालधरा मुद्राङ्कितकरा शिवा ॥ ११ ॥ व्याघ्रचर्मो वरधरा रणार्त्तिकणिमेलला ॥ डमड्डमड्डमरुकाकेत्कारापूर्तिंबरा ॥ १२ ॥
 तस्याः पार्श्वानुजाश्चान्यागीतवाद्यलयानुगाः ॥ उत्तालतालमवलानृत्यतिचहसंतिच ॥ १३ ॥ कपालखट्वाङ्गधरा गजचर्मवर्गुण्डिताः ॥
 तथैव शंकराज्जातस्तद्रूपाभरणः पुमान् ॥ १४ ॥ अनुगम्यमानो बहुभिर्भूतैरतिभयंकरैः ॥ सिंहशार्दूलवदनैरदनोच्छ्रितवैरैः ॥ १५ ॥
 एकीभूतैः क्षणेनैव तौ भवानीभवाद्भवौ ॥ दृष्ट्वा हृष्टमना देवः प्राह देवीसुविस्मिताम् ॥ १६ ॥ कल्याणि पश्य पश्य तौ मत्त्वदङ्गसमुद्भवौ ॥
 वीभत्साद्भुतशृंगारवरायुधविधारिणौ ॥ १७ ॥ आर्तुभांडायथोदेवितेद्रेतौ च मत्तैर्मम ॥ नृनार्योरंतरं किञ्चित्सादृश्यान्प्रतिभासयेत् ॥ १८ ॥
 भ्रातृभांडाभूतमातातथैवोदकसेविका ॥ संज्ञात्रयंतयोः कृत्वा ततः प्रादद्वंद्वं हरः ॥ १९ ॥ भुक्त्वाहोपगतांचैतां जरत्तरुतले स्थिताम् ॥
 सेवयिष्यंति ये भक्त्या जलसंपूर्णकंडुकैः ॥ २० ॥ चन्दनेन समालभ्य पुष्पवृषैरथार्चयताम् ॥ भोजयेत्क्षिप्रयाचैव कृशरापूपपायसैः ॥ २१ ॥
 य एवं कुरुते देवि भक्तिभावेन भावितः ॥ स पुत्रपुत्रपुत्रवृद्धिं च शरीरारोग्यमाप्नुयात् ॥ २२ ॥ नशां क्रियेष्टुहेतस्य न पिशाचानराक्षसाः ॥
 पीडां कुर्वन्ति शिशवोऽपि तृद्धिं निरामयाः ॥ २३ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कदापूजाप्रकर्तव्या भूतमातुः सुखार्थिभिः ॥ पुरुषैः पुरुषव्याघ्रय
 तनमेव कुर्महसि ॥ २४ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ सर्वत्रैषा भगवति बालानां हितकारिणी ॥ नाम भेदैः क्रिया भेदैः काल भेदैश्च पूज्यते ॥ २५ ॥

प्रतिपन्नभूतिज्येष्ठेयावत्पंचदशीतिथिः ॥ तावत्पूजाप्रकर्तव्याप्रेरणैः प्रेक्षणायैकैः ॥ २६ ॥ विकर्मफलनिर्देशः पांडवानां विडंबनम् ॥
 प्रदश्यंते हास्यपरैर्नरैर्द्रुतचेष्टितैः ॥ २७ ॥ विश्वास्यधनलोभेन संस्थायां निहतः पथि ॥ आरोहणं च झूलान्नेन पश्यंतं हि पश्यति ॥ २८ ॥
 दृष्टो भवद्भिः संदृष्टः परपारावमर्शकः ॥ छित्त्वा स्वहस्ते यद्दत्तो विमुना मुख्यमोदकः ॥ २९ ॥ शीर्णसूक्ष्मेण पत्रेण बालमाला नुमोदिताः ॥
 मुष्कभुग्रासमारूढो मुखं कृत्वा च पश्चिमे ॥ ३० ॥ हेजनाः किं न पश्यन्ध्वं स्वाभिद्रोहकरं परम् ॥ करपत्रैर्विदार्यत सुच्छलच्छोणितच्छटम् ॥ ३१ ॥
 चरैः किल सैः संप्राप्तः सवोद्वेगकरः परम् ॥ दंडप्रहाराभिहतो नीयते दंडपाशिकैः ॥ ३२ ॥ प्रेक्षकैर्वैष्टितः स्तेनो रटत्येष विमंडितः ॥
 संयम्य नीयते तु मुखैः क्रौर्याविलेक्षणः ॥ ३३ ॥ सितकेशसितश्मश्रुसितांबरधरं द्विजम् ॥ वटचेष्टाचपेटाभिर्हन्यमानं न पश्यत ॥ ३४ ॥
 गृहान्निष्क्राम्य तारं डावृद्धो भृत्वाप्यसौ स्त्रियाः ॥ स्वस्या असौ न कुरुते मूढो भरणपोषणम् ॥ ३५ ॥ भैरवाभरणोत्ताला व्याल्यज्ञोपवीतिनः ॥
 प्रदत्त्वा ताण्डवपदान् पश्यन्ध्वं वा तदीपकात् ॥ ३६ ॥ निर्वेदकोऽस्य हृदये न किंचिदपि तिष्ठति ॥ गृहीतयदनेन देबालेनापि महाव्रतम् ॥ ३७ ॥
 रक्तदक्का कृष्णाङ्गं शर्वरं किं न पश्यत ॥ तरुकोटारंतरगतीं छित्त्वा च शुक्लकेशावकात् ॥ ३८ ॥ बहुभिः कोठक्रीकृत्य शरौ वैः शकलकृतम् ॥
 विमुक्तदक्काहुंकारसुप्रहारं निरक्षित ॥ ३९ ॥ इमां कृष्णाङ्गवदनां गृहीतां सिद्धुरार्चिताम् ॥ विमुक्तकेशानृत्यंती पश्यन्ध्वं योगिनीमिव ॥ ४० ॥
 गंभीरतूर्यध्वनिना प्रवृद्धा वृत्तां डवाम् ॥ एवं प्रेक्षणं कृत्वा न ये दृक्षत लचताम् ॥ ४१ ॥ एवं कृतेन दारिद्र्यं न च दुःखं भवेन्नृणाम् ॥ ४२ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे भूतमाञ्जरस्तव वर्णनं नाम षट्त्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ ४३ ॥
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि बलिरक्षाविधिं नृप ॥ तं शृण्वेकाग्रमनसा समासाद्वा दितं मया ॥ १ ॥ पुरा देवासुरयुद्धे दानवाः सुरा नि
 र्जिताः ॥ शुक्रं बलिपुरः कृत्वा ययुः शुक्र उवाच तम् ॥ २ ॥ शुक्र उवाच ॥ निविषादस्त्वया कार्यः कार्याणां गतिरिदं शी ॥ दैवाद्भवति भूतानां
 काले जयपराजयाः ॥ ३ ॥ संधानं सहशक्रेण क्रियाणामयनद्वयम् ॥ अजेयः सर्वशत्रूणां कृतः श्रव्याश्च पतिः ॥ ४ ॥ रक्षाबंधं भ्रातृभवेन दान
 वेन्द्राजितो महान् ॥ वर्षमेकं प्रति क्षस्वततः श्रेयो भविष्यति ॥ ५ ॥ भार्गवैणैव मुक्तास्ते दानवा विगतज्वराः ॥ तस्थुः कालं प्रति

क्षन्तोयथोक्तं गुरुणा तथा ॥ ६ ॥ एष प्रभावो रक्षायाः कथितस्ते युधिष्ठिर ॥ जयदः सुखदश्चैव पुत्रारोग्यधनप्रदः ॥ ७ ॥ युधि
 स्थिर उवाच ॥ क्रियते केन विधिनारक्षार्थं धनसुरोत्तम ॥ कस्यातिथौ कदा देव एतन्मन्त्रमुहर्षिसि ॥ ८ ॥ यथा यथा हि भगवान्विचित्रा
 णि प्रभाषते ॥ तथा तथा न मे तृप्तिर्बह्वर्थाः शृण्वतः कथाः ॥ ९ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ घनावृतेऽम्बरे पार्थ शङ्खले धरणी तले ॥
 संप्राप्ते श्रावणे चैव पौर्णमास्यां दिनोदये ॥ १० ॥ स्नानं कुर्वीत मञ्जुमानि तस्मिन् विधानतः ॥ ततो देवान्पितॄन्धैव तर्पयेत्परमां भसा ॥ ११ ॥
 उपाकर्मादि वेदोक्तान् ऋषिणा चैव तर्पणम् ॥ कुर्युश्च ब्राह्मणाः श्राद्धं देवमुद्दिश्य शक्तिः ॥ १२ ॥ शूद्राणां मंत्रसहितं स्नानं दानं च शस्यते ॥
 ततो पराह्णसमये रक्षोपाटलिकाः शुभाः ॥ १३ ॥ कारयेच्चाक्षतैः शस्तैः सिद्धार्थैर्हर्मभूषिताः ॥ वस्त्रैर्विचित्रैः कापीसैः क्षौर्भैर्वा मलवर्जितैः ॥ १४ ॥
 विचित्रतरैर्ग्रथिताः स्थापयेद्भजनोपरि ॥ १५ ॥ कार्यगृहस्य रक्षणो मय रहितैः सुवृत्तकुंडूकैः ॥ दूर्वावर्णकसहितैः सकलदुष्कृतोपशान्तये ॥ १६ ॥
 उपलिप्तगृहमध्ये च तुष्कोपरिन्यसेच्छुभं पीठम् ॥ तत्रोपविशेद्भ्राजा सामान्यः स पुरोहितः समुद्धत् ॥ १७ ॥ वेदयाजनसहितो मंगलशब्दैः सुह
 सितैश्चिह्नैः ॥ रक्षार्थं कार्यः शान्तिध्वनिना नरेन्द्रस्य ॥ १८ ॥ देवद्विजातिशस्तसु स्त्रीरर्घ्यैः समर्चयेत्प्रथमम् ॥ तदनु पुरोधानृपाति रक्षावध्रीतमंत्रेण
 ॥ १९ ॥ येन बद्धो बलीराजा दानवैर्द्रोमहाबलः ॥ तेन त्वामभिवध्नामि रक्षमाचलमाचल ॥ २० ॥ ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैद्वैः शूद्रैश्चान्यैश्च मानवैः ॥
 कर्तव्यो रक्षिकावन्धो द्विजान्संपूज्य भक्तिः ॥ २१ ॥ अनेन विधिनारक्षान् रक्षितुस्तुरक्षिकावंधमाचेरत् ॥ स सर्वदोषरहितः सुखी संवत्सरं भवेत् ॥ २२ ॥
 यः श्रावणेनैव तिशीत जले सुरेन्द्र रक्षाविधानविधिमाचरेत्तमुष्यः ॥ आस्ते सुखेन परमेण स सर्वमेकः पुत्रप्रपौत्रसहितः समुद्धतश्च ॥ २३ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे श्रावणपूर्णिमारक्षान्वधनविधिवर्णनं नाम सप्तत्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥
 ॥ १३७ ॥ ॥ ६४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पुण्यामहानवम्यस्ति तिथिर्ना प्रवरातिथिः ॥ सा तुष्टेयासुरैः सर्वैः प्रजापालैर्विशेषतः ॥ १ ॥
 भवानुत्थापयेत्पार्थ संवत्सरसुखाय वै ॥ भूतप्रेतपिशाचानां प्रीत्यर्थं चोत्सवाय वा ॥ २ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कस्मात्कालात्प्रवृ
 त्तं येन वमीमहशब्दयुक् ॥ किमादातुपपन्नोऽस्ति भगवन्नवमीविधिः ॥ ३ ॥ यशोदागर्भसंभूते रुतया प्राप्रवर्तते ॥ उताहो पूर्वमेवासीत्कृतत्रे

तायुगादिषु ॥ ४ ॥ यदस्यांप्राणिनः केचिन्मन्यते वा तयति च ॥ हतानांप्राणिनैर्तेषां का गतिः पारलौकिकी ॥ ५ ॥ स्वयंघ्नतांघातयताम
 नुमोदयतां तथा ॥ एतन्मे संशयं पूर्ववक्तुमर्हसि के शिव ॥ ६ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पार्थयापरमाशक्तिरन्तर्लोकविश्रुता ॥ आद्या सर्व
 गता शुद्धा भावगम्या मनोहरा ॥ ७ ॥ आद्याष्टमकलाकालाद्वितीया सर्वमंगला ॥ माया कात्यायनी दुर्गा चामुंडा शंकरप्रिया ॥ ८ ॥
 ध्यायति यायोगरता सा देवी परमेश्वरी ॥ रूपभेदेनो मभेदे भवानी पूज्यते शिवा ॥ ९ ॥ अष्टम्या तु नवम्या तु देवदानवराक्षसैः ॥
 गंधर्वैरुरगैर्यज्ञैः पूज्यते किन्नरैर्नरैः ॥ १० ॥ अन्येष्वपि युगेष्वपि दौमुष्टैः पूर्वप्रदर्शिता ॥ पूज्यते यं पुरा देवी तेभ्यः पूर्वतरैः शुभैः ॥ ११ ॥
 आश्वयुक्लृपक्षे च याष्टमी मूलसंयुता ॥ सामहानवर्मानामत्रैलोक्येऽपि सुदुर्लभा ॥ १२ ॥ कन्यागते सवितरि शुक्लपक्षे षष्ठमी तु या ॥
 मूलनक्षत्रसंयुक्ता सामहानवर्मास्मृता ॥ १३ ॥ अष्टम्यां च नवम्यां च जगन्मातरमम्बिकाम् ॥ पूजयित्वाऽऽश्विने मासि विशोकजयति द्विषः ॥ १४ ॥
 संतर्जयते हंकारैः खड्गादिभिरहर्निशम् ॥ नवम्यां पूजिता देवी ददाति नवमं फलम् ॥ १५ ॥ सा पुण्या सा पवित्रा च सा धर्मसुखदायिनी ॥
 तस्मात्सदा पूजनीया चामुंडा मुंडमालिनी ॥ १६ ॥ तस्यां यद्युपयुज्यते प्राणिनो महिषादयः ॥ सर्वे ते स्वर्गं गच्छन्ति यान्ति घ्नतां पापं न विद्यते ॥ १७ ॥
 न तथा बलिदानेन पुष्पधूपविलेपनैः ॥ यथा संतुष्यते लोके महिषैर्विध्यवासिनी ॥ १८ ॥ उद्दिश्य दुर्गाहं न्यते विधानाद्येऽत्र जंतवः ॥
 स्वर्गं गच्छति कोति यथा तं तोऽपि भक्तिः ॥ १९ ॥ भवानी प्राङ्गणे प्राणयेषां याता युधिष्ठिर ॥ तेषां स्वर्गं घृवं वा सो वरास्तेऽप्सरसां प्रियाः ॥ २० ॥
 मन्वन्तरेषु सर्वेषु कल्पेषु कुरु नंदन ॥ तेषु सर्वेषु च वासीन्नवमी यं पुरा चिता ॥ २१ ॥ प्रसिद्धा नादिनिधनवर्षेषु धिष्ठिर ॥ भूयो भू
 योऽवतारैश्च भवानी पूज्यते सुरैः ॥ २२ ॥ अवतीर्णा भुविसदा नित्यं दैत्यनिबर्हिणी ॥ स्वर्गपातालमन्येषु करोति स्थितिपालनम् ॥ २३ ॥
 पुनश्चैषा महादेवी शोदागर्भसंभवा ॥ कंसासुरस्योत्तमाङ्गे पादं दत्त्वा गता युषः ॥ २४ ॥ ततः प्रभृति लोकेषु शोदानंददायिनीम् ॥ विंध्या
 चले स्थापयित्वा पुनः पूजाप्रवर्तिता ॥ २५ ॥ पूर्वप्रवृद्धोऽपि पुनर्भगिन्या महिमाकृतः ॥ भुविसर्वोपकाराय सर्वोपद्रवशान्तये ॥ २६ ॥
 एवं विंध्योपवासिन्या नवरात्रोपवासिनः ॥ एकरात्रेण न केनैव स्वश्रुतयाऽप्याचि ते न वा ॥ २७ ॥ यजैर्याजनेर्देवाः स्थाने स्थाने नरे पुरे ॥

गृहेष्टहेभक्तिपरैश्रमिग्रामेवनेवने ॥ २८ ॥ स्नातैःप्रमुदितैर्दृष्टैर्ब्राह्मणैःक्षत्रियैर्नृपैः ॥ वैश्यैःशूद्रैर्भक्तित्रैमल्लच्छैरन्यैश्चमानवैः ॥ २९ ॥
 स्त्रीभिश्चकुरुशार्दूलतद्विधानमिदंशृणु ॥ जयाभिलाषीनृपातिःप्रतिपत्प्रभृतिक्रमात् ॥ ३० ॥ लोहाभिहारिकं कर्मकारयेद्यावदष्टमी ॥
 प्रागुदक्प्रवणेदेशेपताकाभिरलंकृतम् ॥ ३१ ॥ मण्डपंकारयेद्विव्यंनवसत्करंवरम् ॥ आग्नेय्याकारयेत्कुण्डहस्तमात्रंशोभनम् ॥ ३२ ॥
 मेखलात्रयसंयुक्तंयोन्यश्चत्थदलाभया ॥ राजचिह्नानिसर्वाणिशस्त्राण्यस्त्राणिपानिच ॥ ३३ ॥ आनीयमंडपेनानिसर्वाण्येवाधिवसयेत् ॥
 ततस्तुब्राह्मणःस्नातःशुक्लाम्बरधरःशुचिः ॥ ३४ ॥ अकारपूर्वकैर्मंत्रैस्तर्हिर्जुहुयादधृतम् ॥ लोहनामाभवत्पूर्वदानवस्तुमहाबलः ॥ ३५ ॥
 सदवैःसमरेकुट्टैर्वेधुधाशकलीकृतः ॥ तदङ्गसंभवंलहंत्यसर्वदृश्यतक्षितौ ॥ ३६ ॥ शस्त्रास्त्रमंत्रैर्होतव्यंपायसंघृतसंयुतम् ॥
 हुतशेषंतुरंगाणंजानामुपहारयेत् ॥ ३७ ॥ लोहाभिहारकं कर्मतेनैतद्विभिःस्मृतम् ॥ बद्धप्रतिशरव्यं च गजाश्वसमलंकृतम् ॥ ३८ ॥
 भ्रामयेन्नगरेनित्यनंदिघोषपुरस्सरम् ॥ प्रत्यहनृपातिःस्नात्वासंपूज्यपितृदेवताः ॥ ३९ ॥ पूजयेद्वाजचिह्नानिफलमाल्यानुलेपनैः ॥ हुत
 शेषंप्रदातव्यमौपनायिकेद्विजे ॥ ४० ॥ तस्याभिहरणाद्राज्ञोविजयंसमुदाहृतम् ॥ पूजामंत्रान्प्रवक्ष्यामिपुराणोक्तानहंतव ॥ ४१ ॥
 यैःपूजिताःप्रयच्छन्तिकीर्तिमायुर्यशोबलम् ॥ यथांबुदृष्ट्यादयतिशिवायेमां वसुंधराम् ॥ ४२ ॥ तथाच्छादयराजानंविजयारोग्यवृद्धये ॥
 ॥ इति छत्रमंत्रः ॥ ॥ गन्धर्वकुलजातस्त्वंमाध्याःकुलदूषकः ॥ ४३ ॥ ब्रह्मणःसत्यवाक्येनसोमस्यवरुणस्यच ॥ प्रभावाच्चतुताशस्य
 वर्द्धस्वत्वंतुरंगम् ॥ ४४ ॥ तेजसाचैवसूर्यस्यमुनीनांतपसायथा ॥ रुद्रस्यब्रह्मचर्येणपवनस्यबलेनच ॥ ४५ ॥ स्मरत्वंराजपुत्रोऽसिकौस्तुभं
 चमर्णस्मर ॥ यांर्गतिं ब्रह्महागच्छेत्पितृहामातृहातथा ॥ ४६ ॥ भूम्यर्थेनृतवादीचक्षत्रियश्चपराड्मुखः ॥ सूर्याचन्द्रमसौवायुःपावकश्चनय
 त्रैवै ॥ ४७ ॥ व्रजेच्चतांगतिंक्षिप्रंतच्चपापंभवेत्किल ॥ विदुर्नियदिगच्छेत्स्वयंयुद्धेधनितुरंगम् ॥ ४८ ॥ रिपून्विजित्यसमरेसहभर्त्रासुखीभ
 व ॥ ॥ अश्वमंत्रः ॥ ॥ शक्रकेतोमहावीर्यसुपर्णस्त्वय्युपस्थितः ॥ ४९ ॥ पतत्रिरादैनतेयस्तथानारायणध्वजः ॥ काश्यपेयोऽमृतो

ज्ञेयोनागारिर्विष्णुवाहनः ॥ ५० ॥ अप्रमेयोदुराधर्षोदिवशञ्च निप्रूढनः ॥ गरुत्मान्मारुतगतिस्त्वायिसन्निहितः स्थितः ॥ ५१ ॥ शस्त्रवर्मा
 शुधान्योधात्रक्षारुमांश्चरिपून्द्ह ॥ ध्वजमन्त्रः ॥ कुमुदैरावणौपद्वाः पुष्पदंतोऽथ वामनः ॥ ५२ ॥ सुप्रतीकोऽन्नोर्निलेष्टोऽष्टौ देवयोनयः ॥
 एतेषां पुत्रपौत्राश्च बलान्यष्टौ समाश्रिताः ॥ ५३ ॥ भद्रो मन्दो मृगश्चैव गजः संकीर्ण एव च ॥ वने वने प्रमूतास्ते करिणो निमहा गजाः ॥ ५४ ॥ पातु
 त्वां वसवो रुद्रा आदित्याः समरुद्गणाः ॥ भर्तारं रक्ष नागेन्द्र समयं प्रतिपालयन् ॥ ५५ ॥ अवापुर्द्विजयं युद्धे गमने स्वस्ति नो व्रज ॥ श्री
 स्ते सोमा द्रुलं विष्णोस्ते जेः सूर्याज्जवो निलात् ॥ ५६ ॥ स्थैर्यमे रंजयं रुद्रा द्यशो देवा त्पु रं दरात् ॥ गुह्यं रक्षंतु नागास्त्वां दिशश्च सह
 दैवतैः ॥ ५७ ॥ अधिनौ सह गंधैः पातु त्वां सर्वतः सदा ॥ हस्तिमन्त्रः ॥ ५८ ॥ हुतमुग्वसवो रुद्रा वायुः सोमो महर्षयः ॥ ५९ ॥
 नागकिन्नरगन्धर्वक्षभृतगणाग्रहाः ॥ प्रमथाश्च सहा दित्यैर्भूतैश्चो मातृभिः सह ॥ ६० ॥ अक्रसेनापतिः स्कन्दो वरुणश्चाश्रितास्त्वं
 यि ॥ प्रदंष्टुरिपून्सर्वात्राजा विजयमृच्छतु ॥ ६० ॥ यानि प्रयुक्ता न्यरिभिर्दूषणानि समंततः ॥ एतद्यः परशून्मूढानि तानि तव
 तेजसा ॥ ६१ ॥ कालनेमि वधे युद्धे युद्धे त्रिपुरघातने ॥ हिरण्यकशिपोर्युद्धे युद्धे देवासुरे तथा ॥ ६२ ॥ शोभितासितथैवा
 द्यशो भमानास्तु भूपतेः ॥ नीलांश्चेतामिमां दृष्ट्वा नश्यं त्वद्यन्तु पारयः ॥ ६३ ॥ व्याधिभिर्विविधैर्वैरैः शस्त्रैश्च युधि निर्जिताः ॥ सद्यः स्वस्था
 भवंति स्म त्वद्भतेनापमार्जिताः ॥ ६४ ॥ पूतनारेवतीनाम्ना कालरात्रौ तिया स्मृता ॥ दहत्वा शुरिपून्सर्वापतके त्वा मुपगताः ॥ ६५ ॥
 ॥ पताकामन्त्रः ॥ ॥ असिश्चरिपुहा खड्गस्ते क्षिणकर्मदुरासदः ॥ श्रीगर्भो विजयश्चैव धर्मधारस्तथैव च ॥ ६६ ॥ इत्यष्टौ तव नामा
 निस्वयमुक्ता निवेधसा ॥ नक्षत्रं कृत्तिका तुभ्यं गुरुदेवो मे ध्वरः ॥ ६७ ॥ हिरण्यं च शरीरं ते धाता देवो जनार्दनः ॥ पिता पिता महो देवस्त्वं
 मां पालय सर्वदा ॥ ६८ ॥ खड्गमन्त्रः ॥ शर्म प्रदस्त्वं समरे वर्मसर्वाय सो ह्यासि ॥ रक्ष मां रक्षणो योऽहं तव वर्ममोऽस्तुते ॥ ६९ ॥
 ॥ वर्ममन्त्रः ॥ दुंदुभे त्वं सपत्नानां घोषाद्धृदयकंपन ॥ भवभूमिपसैन्यानां तथा विजयवर्द्धनः ॥ ७० ॥ यथा जीमूतघोषेण हृष्यंति वरवार

णाः ॥ तथास्तुतवशब्देनहर्षोऽस्माकमुदावहः ॥ ७१ ॥ यथाजीमूतशब्देनस्त्रीणां त्रासोऽभिजायते ॥ तथाचतवशब्देनत्रयस्त्वस्मद्विषो
 रणे ॥ ७२ ॥ दुंदुभिर्मंत्रः ॥ सर्वायुधमहामात्रसर्वदेवारिसूदन ॥ चापमांसर्वदारक्षसाकंसायकसत्तमैः ॥ ७३ ॥ चापमन्त्रः ॥ पुण्यस्त्वं
 शङ्खपुष्पाणामङ्गलानांचमङ्गलम् ॥ विष्णुनाविधृतोनित्यमनःशान्तिप्रदोभव ॥ ७४ ॥ शङ्खमन्त्रः ॥ शशांककरसंकाशहिमडिंडीरपांडुर ॥
 प्रोत्सारयाशुदुरितंचामरामरवच्छभ ॥ ७५ ॥ चामरमंत्रः ॥ सर्वायुधानांप्रथमानिमित्तसिपिनकिना ॥ शूलयुधाद्विनिष्कृष्यकृत्वासुष्टिपरि
 ग्रहम् ॥ ७६ ॥ चंडिकायाः प्रदत्तासिसर्वदुष्टनिर्वाहिणी ॥ तथाविस्तारिताचासिदेवानांप्रतिपादिता ॥ ७७ ॥ सर्वस्वांगभूतासिसर्वाशुभनिवारिणी ॥
 च्छुरिकेरक्षमांनित्यशान्तियच्छनमोऽस्तुते ॥ ७८ ॥ छुरिकामंत्रः ॥ प्रोत्सारणयदुष्टानांसाधुसंग्रहणायच ॥ ब्रह्मणानिमित्तश्चासिव्यवहारप्रासिद्ध
 यो ॥ ७९ ॥ यशोदेहिमुखेदेहिजयदोभवभूपतेः ॥ ताडयाशुरिपून्सर्वान्हेमदंडनमोस्तुते ॥ ८० ॥ कनकदण्डमन्त्रः ॥ विजयोजयदोजेतारिपु
 धातीप्रियंकरः ॥ दुःसहाधर्मदंशान्तःसर्वारिष्टविनाशनः ॥ ८१ ॥ एतेऽष्टौसन्निधौयस्मात्तवसिंहामहाबलः ॥ तेनसिंहासनोत्तित्वंविप्रवेदेषुगयि
 से ॥ ८२ ॥ त्वयिस्थितः शिवः साक्षात्त्वयि शक्रः सुरेश्वरः ॥ त्वयिस्थितो हरिर्देवस्त्वदर्थतप्यते तपः ॥ ८३ ॥ नमस्ते सर्वतोभद्रभद्रदोभवभूपते ॥
 त्रैलोक्यजयसर्वस्वसिंहासननमोऽस्तुते ॥ ८४ ॥ सिंहासनमंत्रः ॥ लोहाभिहारिकर्मकृत्त्वेदंमंत्रपूर्वकम् ॥ फलनैवेद्यकुसुमैर्धूपदीपविले
 पनैः ॥ ८५ ॥ अष्टम्यां धावनंकृत्वा पूर्वाह्नेनानमाचरेत् ॥ ८६ ॥ गद्यम् ॥ दुर्गाकांचनमूर्तिरौप्यावापितलं वाक्षीचित्रां त्रां प्राविशतः
 कृत्वादारुविचित्रतरणविन्यस्तां शोभनेस्थाने पुरतो विन्यस्तदृष्ट्वा विचित्रगृहमध्यगां क्षातां कुकुमचंदनगंधैश्चतुःसमैश्चरपट्टैश्च चितगात्रां देवीं
 कुसुमैरभ्यर्च्य तां बहुभिः पुष्पमाणकैस्तैर्द्विजनैर्जनितपरितोषैर्दिवान्वितो नरेन्द्रः स्वयंप्रयच्छेत्पुरोहितैः सार्धविल्वपत्रेणाचनेन मंत्रेणानेन
 भगवत्यै ॥ गद्यसंपूर्णम् ॥ जयंती मंगलाकाली भद्रकाली कपालिनी ॥ दुर्गा शिवाक्षमाधात्री स्वाहास्वधानमोस्तुते ॥ ८७ ॥
 अमृतोद्भवः श्रीवृक्षो महो देवी प्रियः सदा ॥ बिलपत्रं प्रयच्छामि पवित्रं ते सुरेश्वरि ॥ ८८ ॥ दुर्गासंपूजनीया च तद्दिनाद्रणपुष्पया ॥

साचाभीष्टासुरेशान्यास्तथारूढव्रणायुतः ॥८९॥ ततःखड्गंनमस्कृत्यशङ्खान्नामानमर्दनम् ॥ इच्छेतीजयंराज्यसुभिक्षंचाल्मनोनुप ॥९०॥
 पुनःपुनःप्रणम्याथध्यायेच्चदयेशिवाम् ॥ महिषघ्नोबहुभुजांकुमारीसिंहवाहिनीम् ॥ ९१ ॥ दानवांस्तर्जयतींचखड्गोद्धातकरांशुभाम् ॥
 घंटाक्षस्रधरादुर्गारणारंभेव्यवस्थिताम् ॥ ९२ ॥ ततोऽजयजयाकारैःस्तवंकुर्यादिमंततः ॥ सर्वमाङ्गलमाङ्गल्येशेत्रसर्वार्थसा
 धिके ॥ ९३ ॥ शरण्येऽवबकगौरिनारायणिनोऽस्तुते ॥ कुंकुमेनसमालब्धेचन्दनेनविलेपिते ॥ ९४ ॥ विल्वपत्रकृतमालेदुर्गे
 ऽहंशरणगतः ॥ कृत्वैवमर्च्चकौरिव्यअष्टम्यांजागरंनिशि ॥ ९५ ॥ नटनर्तनगीतैश्चकारयेत्तुमहोत्सवम् ॥ एवंहृष्टैर्निर्गान्त्वाम्प्र
 भातेचारुणोदये ॥ ९६ ॥ पातयेन्महिषान्मेषानश्रुतोनतकन्धरान् ॥ शतंचापिशतार्धवातदद्दवायथेच्छया ॥ ९७ ॥ सुरासवमृ
 तैःकुंभैस्तर्पयेत्परमेश्वरीम् ॥ कापालिकेभ्यस्तदेयंदासीदासजनैस्तथा ॥ ९८ ॥ विभज्यसर्वकौतियसुहृत्संवंधिवयुषु ॥ ततोऽपराह
 समयेनवम्यांस्यंदनेस्थिताम् ॥ ९९ ॥ भवानीभ्रामयेद्गृहेस्वयंराजास्वसैन्यवान् ॥ सहस्रैःपुरुषैर्वीरिपरयुक्तैःसुशिक्षितैः ॥ १०० ॥
 शनैःशनैरधिकयादीत्याप्रज्वलदीपकैः ॥ आकृष्टखड्गैर्वीरैश्चधातुरक्तैर्गजैस्तथा ॥ १०१ ॥ नदद्भिःशङ्खपटहैर्नृत्यद्विवरयौवतैः ॥ अलंकृता
 भिनारीभिर्वालकैःसुविभूषितैः ॥ १०२ ॥ भूतेभ्यस्तुबलिदद्यान्मंत्रेणानेनसामिषम् ॥ सरक्तंजलंसांग्रगन्धपुष्पाक्षतैर्युतम् ॥ १०३ ॥
 त्रीन्निवारांस्त्रिशूलेनदिग्विदुःशिक्षिपद्बलिम् ॥ बल्लिगृह्णन्निर्मदेवाआदित्यावसवस्तथा ॥ १०४ ॥ मरुतोऽथाश्विनोरुद्राःसुपर्णाःपन्नगाग्र
 हाः ॥ असुरायातुधानाश्चमातरश्चपिशाचकाः ॥ १०५ ॥ शाकिन्योयशेवतालायोगिन्यःपूतनाःशिवाः ॥ जृम्भकाःसिद्धगन्धर्वाबाल्याविद्या
 धराधराः ॥ १०६ ॥ दिक्पालालोकपालाश्चयेचविघ्नविनायकाः ॥ जगतांशांतिकर्तारोब्रह्माद्याश्चमहर्षयः ॥ १०७ ॥ सविघ्नंममपापं
 तेऽशाम्यंतुरिपान्स्थिनः ॥ सौम्याभवंतुतप्ताश्चभूताःप्रताःसुखावहाः ॥ १०८ ॥ इत्येवंभ्रातृमयेद्गृहेदुर्गादेर्वीर्येस्थिताम् ॥ नरयानेनवापार्थं
 ततोऽविघ्नंसमापयेत् ॥ १०९ ॥ अथोत्पन्नेषुविघ्नेषुभूतशातिसमाचरेत् ॥ येनविघ्नानजायंतेयात्रासंपूर्णतांव्रजेत् ॥ ११० ॥ एवमेकमेतयात्रां

१ प्रणम्यादौचितयतेतिशिवामहिषमर्दिनीम् ॥ कुमारीतोषयंतंचिखण्डचन्द्रयुतांशुभाम्-इ०पा० ॥ २ उग्राम्-इ०पा० ॥ ३ बालाविद्याधराभराः-इ०पा० ॥

राजानोऽन्येपेमानवाः ॥ महानवभ्यान्नंदायुत्रकाहृष्टमानसाः ॥ १११ ॥ तसवैपापानमुक्तायांतभागवतांपुरीम् ॥ नतर्षाशक्कोना
 ग्रिनचौरानविनायकाः ॥ ११२ ॥ विप्रकुर्वन्तिराजेन्द्र्येषांतुष्टामहेश्वरीनीरुजःसुखिनोभोगभोक्तारोभयवर्जिताः ॥ ११३ ॥ भवंतिभक्ताःपुरु
 षाभगवत्याःकिमुच्यते ॥ इत्येषतेसमाख्यातोदुर्गादिव्यामहोत्सवः ॥ ११४ ॥ पठतांशृण्वतांचैवसर्वाशुभविनाशनः ॥ ११५ ॥
 शूलग्रीभिन्नमहिषासुरपृष्ठविष्टामुत्खातस्रङ्गरुचिरांगदबाहुदण्डाम् ॥ अभ्यर्च्यपंचवदनानुगतानवभ्यादुर्गासुदुर्गहनानितरंतिमर्त्याः ॥
 ॥ ११६ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेमहानवमीव्रतवर्णनमाष्टाश्रदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥
 ॥ ६४ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ पुरादेवासुरेयुद्धेब्रह्माद्यैरमैर्नृप ॥ विजयार्थमहेन्द्रस्यध्वजयष्टिःप्रतिष्ठिता ॥ १ ॥
 मेरोरुपरिसंस्थाप्यसिद्धविद्याधरांगैः ॥ सादेवीह्यर्चितानित्यभूषणैर्भूषितास्वकैः ॥ २ ॥ स्वच्छत्रघंटापिटकैःकिंकिणीवद्भुदुदुः ॥
 तांहृद्वादानवानद्याभयादेवरणेहताः ॥ ३ ॥ गताःरसातलैर्दत्यादेवाश्चापिदिविस्थिताः ॥ ततःप्रभृतितादिव्यामिन्द्र्यार्ष्टियजंति ॥ ४ ॥
 देवाःसर्वेगणाःसर्वहृष्टास्तुष्टायुधिष्ठिर ॥ अतःस्वर्गतोराजभूरिपुण्यवशाद्भुः ॥ ५ ॥ इन्द्रलोकैमहाभागवसुदेवैःसुपूजितः ॥
 तस्मैदत्तामहेन्द्रेणवसुयाष्टिःप्रगृह्यताम् ॥ ६ ॥ पूजयित्वामहाभागसर्वदैत्यापनुत्तये ॥ अवतार्यवर्षासमयेसर्वंनृपतिभिःसह ॥ ७ ॥
 मद्भांसंपूजयामासचक्रंचेन्द्रमहं वसुः ॥ महेनमववाप्रतीददौपुण्यवसोर्वरम् ॥ ८ ॥ येषुदेवेषुमनुजाभक्तिभावपुरःसराः ॥ पू
 जयिष्यंतिवर्षान्तेमयादत्तमहाध्वजम् ॥ ९ ॥ तेषुदेवेषुमुदिताःप्रजारोगविवर्जिताः ॥ प्रभूतान्नाधर्मयुक्तावृषमधामहोत्सवाः ॥ १० ॥
 भविष्यंतिमुषेषाश्चसुभाषाश्चसुभूषणाः ॥ श्रुत्वातद्वचनंराजावसुर्वसुमतांवाः ॥ ११ ॥ विशेषणततश्चैकवर्षवर्षमहोत्सवम् ॥
 श्रवणेस्थापयेद्याष्टिस्नानवस्त्रैःप्रपूजिताम् ॥ १२ ॥ दैर्घ्येणवर्षातिकरांसारदारुमर्त्यैशुभाम् ॥ इन्द्रस्थानेपुरोदिष्टेन्द्रमातृकसंज्ञके ॥ १३ ॥
 तस्मिन्याष्टिंनृपोभोक्तास्वयंयत्ननेयोजयेत् ॥ वस्त्रैर्विचित्रैःसंवीतापिटकालंकृतांतथा ॥ १४ ॥ पिटकानांमहाराजक्रमंचकथयामिते ॥

प्रथमं लोकपालाख्यं चतुरस्रसर्पिकम् ॥ १५ ॥ यमेन्द्रधनैर्दयुक्तं वरुणेन समंततः ॥ वृत्तं खंडास्रकरं म्याद्वितीयं रक्तचूर्णितम् ॥ १६ ॥
 तृतीयं श्वेतं कंचि त्रमष्टास्रं पिटकं शुभम् ॥ चतुर्थं भिन्द्रगोपालवृत्तं मातृसमावृतम् ॥ १७ ॥ पञ्चमं चाष्टकोणं तु शुक्लं धातुं विचित्रितम् ॥
 कृष्णकर्णिकया षष्ठं वृत्तं बुद्धशोभितम् ॥ १८ ॥ सप्तमं चाष्टकोणं तु शुक्लं विद्याधरैर्युतम् ॥ अष्टमं पिटकं वृत्तं वंरासुत्रवेष्टितम् ॥ १९ ॥
 नवग्रहयुतं दंतिनवं च सचंडिकम् ॥ ब्रह्मविष्णवीशसहितं दंशमं शिवसंस्थितम् ॥ २० ॥ कृष्णमेकादशं वृत्तं यमयुक्तं युधिष्ठिर ॥ छात्रं
 द्वादशमं शुक्लं चर्जदर्विषयोदशम् ॥ २१ ॥ सकुशं पुष्पस्रग्दामधं टीचा मरचर्चितम् ॥ बंधयित्वा चंद्रपादं रज्जुभिः स्थूणिकानरैः ॥ २२ ॥
 शनैरुत्थापयेत्पार्थदुत्वा वैश्वानरं द्विजान् ॥ दक्षिणाभिश्च संपूज्य गुडपायसपूरकैः ॥ २३ ॥ कुर्यान्महोत्सवं राजा दिनानि नवसप्तवा ॥ प्रेक्ष
 णीर्यैर्महादानैर्नटगीतैः कथानकैः ॥ २४ ॥ चक्रदोलाधरोत्सगैः कर्कटैर्मल्लयोधनैः ॥ वेद्यांगनानरैर्हृष्टधूतकीडामहोत्सवैः ॥ २५ ॥
 कर्पूरवस्त्रदानैश्च सप्मानैश्च परस्परम् ॥ रात्रौ प्रजागरः कार्यैरक्षणाया प्रयत्नतः ॥ २६ ॥ काकोलूकपौतानं येन पातो न विद्यते ॥
 काकाद्भवति दुर्भिक्षं कौशिकांश्चिरं नृपः ॥ २७ ॥ कपोताश्च प्रजानां शस्ततो रक्षेत्सदोद्यतः ॥ शैथिल्याद्गिरिभिश्च चक्रः प्रमादानीयते यदि ॥
 ॥ २८ ॥ तस्मिन्दे शेषसुत्थानमिन्द्रकेतोर्नकारयेत् ॥ यावत्तुनीयेत्स्थानादन्यस्माद्देन्द्रजोध्वजः ॥ २९ ॥ इन्द्रध्वजसमुत्थानं प्रमादाद्ब्रह्मकृतं
 यदि ॥ ततो द्वादशमेव पर्वकतं व्यनतिरेपुनः ॥ ३० ॥ कथंचिद्यदिविश्रम्याद्विपाकं मेनिबोधये ॥ छत्रभेगेच्छत्रभंगो ध्वजे राक्षसं विनश्यति ॥ ३१ ॥
 मस्तके मन्त्रविच्छेदो मुखे सुखबलक्षयः ॥ बाहुद्वे वदेत्पीडां ठरजा ठरं भयम् ॥ ३२ ॥ वरत्रायां मित्रनाशः स्थूणिकासु पदातयः ॥ क्षयं गच्छ
 तिराजेन्द्रतस्माद्यत्नात्पुरंदरम् ॥ ३३ ॥ उत्थाप्य पूजयेद्भक्त्या दिवारात्रमंतद्रितः ॥ प्रमादात्पतिते भग्नगते चेन्द्रध्वजे द्विधा ॥ ३४ ॥ सौ
 वर्णरोप्य कंकट्वा पूर्णसुत्थापयेद्भजम् ॥ शान्तिकं पौष्टिकं कृत्वा द्विजेभ्यो न्नं प्रदापयेत् ॥ ३५ ॥ त्रपुषैः कर्कटीभिश्च नालिकैः कपित्थकैः ॥
 बीजपूरैः सनारंगैर्भक्ष्यान्ना विविधैस्तथा ॥ ३६ ॥ नैवेद्यादिभिरभ्यर्च्य मंत्रेणानेन तोषयेत् ॥ वज्रहस्तसुरारिघ्नबहुनेत्रपुरंदर ॥ ३७ ॥ क्षेमार्थं

१ स्मृतम्-इ० पा० । २ मातृसमन्वितम्-इ० पा० । ३ धातुविवर्जितम्-इ० पा० । ४ वज्रदीर्घं त्रयोदशम्-इ० पा० । ५ पकाक्षैः-इ० पा० ।

सर्वलोकस्य पूजेयं प्रतिगृह्यताम् ॥ श्रवणाद्गणैर्गणियावत्पूजां कृत्वा विधानतः ॥ ३८ ॥ रात्रौ विसर्जयेच्छक्रं मंत्रेणानेन पांडव ॥ सार्द्धं सुरासुरा-
 गणैः पुरंदरशतकृतो ॥ ३९ ॥ उपहारं गृहीत्वैनं महेन्द्रध्वजगम्यताम् ॥ एवं यः कुरुते यात्रामिन्द्रकेतोर्गुधिष्ठिर ॥ ४० ॥ पर्जन्यः कामवर्षा-
 स्यात्तस्मिन्नाष्ट्रे न संशयः ॥ इतयो न प्रवर्तते तस्मान्मृत्युकृतं भयम् ॥ ४१ ॥ विजित्य शत्रून्समरे वशं कृत्वा महीतलम् ॥ भुक्त्वा राज्यांश्चिरं का-
 लमिन्द्रलोकं महीयते ॥ ४२ ॥ राष्ट्रपुरे च नगरे सुराजके तोयत्रोत्सवो नृपजनेः क्रियते समेत्य ॥ दुष्टोपसर्गजनितं परचक्रजं वा तस्मिन् भयं भवति पा-
 र्थन किञ्चिदेवा ॥ ४३ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे महेन्द्रध्वजमहोत्सववर्णनं नामैकोनचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥
 १३९ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पुरावा मनरूपेण याचयित्वा धारामिमाम् ॥ बलियज्ञे हरिः सर्वक्रांतवान्विक्रमैस्त्रिभिः ॥ १ ॥
 इन्द्राय दत्तवाज्राज्यं बलिपातालवासिनम् ॥ कृत्वा दैत्यपतेर्वासमहोरात्रं पुनर्नृप ॥ २ ॥ एकमेवाहिभोगार्थं बलिराज्येति चिह्नितम् ॥ सरह-
 स्यं तं देतुं ते कथयामि नरोत्तम ॥ ३ ॥ कार्तिके कृष्णपक्षस्य पञ्चदश्यां निशागमे ॥ यथेष्टचेष्टा दैत्यानां राज्यान्तेषां महीतले ॥ ४ ॥ युधि-
 ष्ठिर उवाच ॥ निश्शेषेण हर्षीकेश कौमुदीं ब्रूहि मे प्रभो ॥ किमर्थं दीयते दानं तस्यां का देवता भवेत् ॥ ५ ॥ किंस्वित्तेषां भवेद्देयं कैभ्यो देयं
 जनार्दन ॥ प्रहर्षः कोऽत्र निर्दिष्टः क्रीडाकात्रप्रकीर्तिता ॥ ६ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ कार्तिके कृष्णपक्षे च चतुर्दश्यां दिनोदये ॥ अव-
 श्यमेव कर्तव्यं नानं नरकभीरुभिः ॥ ७ ॥ अपामार्गं पृच्छवान्वाभ्रामये न्यस्तकोपरि ॥ सीतालोष्टसमायुक्तं संकटकदलान्वितान् ॥ ८ ॥
 हरपापमपामार्गं भ्राम्यमाणं पुनः ॥ अपामार्गं भ्रमणमंत्रः ॥ आपदं किलिषं चापिममापहर सर्वशः ॥ ९ ॥ अपामार्गं नमस्ते
 स्तु शरीरं मम शोधय ॥ ततश्च तर्पणं कार्यं धर्मराजस्य नमभिः ॥ १० ॥ यमाय धर्मराजाय मृत्युवे चांतकाय च ॥ वैवस्वताय कालाय सर्वभूतक्ष-
 याय च ॥ ११ ॥ नरकाय प्रदातव्यो दीपः संपूज्य देवताः ॥ ततः प्रदोष समये दीपान्दद्यान्मनोरमान् ॥ १२ ॥ ब्रह्मविष्णुशिवादीनां भवनेषु मठे-
 शुच ॥ कूटागारेषु चैत्येषु सभासु च नदीषु च ॥ १३ ॥ प्राकारोद्यानवापीषु प्रतोलीनिष्कटेषु च ॥ सिद्धार्हं बुद्धचामुंडाभैरवाय तनेषु च ॥ १४ ॥

मंदुरासुविविक्तसुहस्तिशालसुचैवहि ॥ एवंप्रभातसमयेह्यमावास्यानराधिप ॥ १५ ॥ स्नात्वादेवाप्तिनृभक्त्यासंपूज्यथप्रणम्यच ॥
 कृत्वातुपावर्णेनश्राद्धंदधिक्षीरघृतादिभिः ॥ १६ ॥ भोज्यैर्नानाविधैर्विप्रान्भोजयित्वाक्षमाप्यच ॥ ततोऽपरराहसमयेघोषेयन्नगरंनृपः ॥ १७ ॥
 अथराज्यंवल्लोकैकाग्रैश्चमोदतामिति ॥ लोकश्चापिपरहृष्येत्सुधाधवलितजिरे ॥ १८ ॥ वृक्षचन्दनमालाढ्यैश्चचित्चगृहेगृहे ॥
 द्यूतपातरतोहृत्तरनारमिनोहरे ॥ १९ ॥ नृत्यवादित्रसंगेष्टसंप्रज्वलितदीपके ॥ अन्योन्यप्रीतिसंहृष्टतलाभेनवेजने ॥ २० ॥
 तांबूलहृष्टवदनेकुंकुमशोदचर्चिते ॥ दुकूलपट्टनेपथ्येस्वर्णमाणिक्यभूषिते ॥ २१ ॥ अद्भुतोद्भटशृंगारप्रदंशतकुतूहले ॥ युव
 तीजनसंकीर्णवस्त्रोज्ज्वलविहारिणि ॥ २२ ॥ दीपमालाकुलारम्येविध्वस्तध्वातसंचये ॥ प्रदोषेदोषरहितशस्तदोषागमेऽभे ॥ २३ ॥
 शशिपूर्णमुखामिश्चकन्याभिःक्षिप्ततंडुलम् ॥ नीराजनंप्रकर्तयंवृक्षशालासुदीपकैः ॥ २४ ॥ भ्राम्यमाणानतोऽसूक्ष्मनुजानांजनधिपः ॥
 वृक्षशालांतदीपानानिरस्ताहर्शनाद्भजेत् ॥ २५ ॥ नीराजनंतुतेनेहप्रोच्यतेविजयप्रदम् ॥ तस्माज्जेनकर्तव्यंरक्षोदोषभयापहम् ॥ २६ ॥
 यात्राविहारसंचारेजयजिवितिवादिनः ॥ शुद्रोपसर्गरहितेराजचौरभयोद्भिते ॥ २७ ॥ मित्रस्वजनसंघाधिसुहृत्प्रमानुराजिते ॥
 ततोऽर्द्धरात्रसमयेस्वयंराजाव्रजेत्पुरम् ॥ २८ ॥ अवलोकयितुंरम्यंपद्मयामेवशनैःशनैः ॥ महतातूर्यघोषेणज्वलद्भिर्हस्तदीपकैः ॥ २९ ॥
 कुतशोभांपुरीपश्येत्कृतरक्षःस्वकैर्नरैः ॥ तंहृष्टामहदाश्चर्यमृद्धिचैवात्मनःशुभाम् ॥ ३० ॥ बलिंराज्यप्रमोदं चततःस्वगृहमाव्रजेत् ॥
 एवंगतेनिशार्थेतुजेनेनिद्राद्रलोचने ॥ ३१ ॥ तावन्नगरनारीभिःशूर्पाङ्गिडिभवादनैः ॥ निष्क्राम्यतेप्रहृष्टाभिरक्ष्मीःस्वगृहाङ्गणात् ॥ ३२ ॥
 ततःप्रबुद्धेसकलेजेजातमहोत्सवे ॥ माल्यदीपकहस्तेचस्नेहनिर्भरलोचने ॥ ३३ ॥ वेद्याविलासिनीसाधैस्वस्तिमङ्गलकारिणी ॥
 गृहाद्गृहंनृजंतीचपादाभ्यंगप्रदायिनी ॥ ३४ ॥ पिष्टकोद्भर्तनपरेणुरुशुश्रूषणकुले ॥ द्विजाभिवादनपरेमुखराज्याभिविक्षणे ॥ ३५ ॥
 सुवासिनीभ्योदानेचदीपमानेयदृच्छया ॥ यथाप्रभातसमयेराजाहर्मानयेजनम् ॥ ३६ ॥ सद्भावेनवसंतोष्यादेवाःसत्पुरुषाद्विजाः ॥

इतरेचात्रपानेनवाक्प्रदानेनपंडिताः ॥ ३७ ॥ वस्त्रैस्तांबूलदानैश्चपुष्पकपूरकुंभैः ॥ भक्ष्यैरुच्चावचैर्भोज्यैरन्तःपुरविलासिनीः ॥ ३८ ॥
 ग्रामैर्विषयदानैश्चसामंतनृपतीन्धनैः ॥ पदातीनङ्गसंलग्नान्यैर्वेयकटकैःस्वकान् ॥ ३९ ॥ स्वयंराजातोषयेत्सजनान्भृत्यान्पृथक्पृथक् ॥
 यथाहतोषयित्वातुतोमच्छनटान्भटान् ॥ ४० ॥ वृषभान्माहिषांश्चैवधुव्यमानान्परैःसह ॥ गजानश्चांश्रयोधांश्चपदातीन्समलंकृतान् ॥ ४१ ॥
 मंचाकूटस्वयंपश्येन्नटनर्तकचारणान् ॥ कुद्धापयेदानेयच्चगोमहिष्यादिकंततः ॥ ४२ ॥ दिष्ट्याकार्यपयोज्यातिरुक्तिप्रत्युक्तिकावेदत् ॥
 ततोपराल्लसमेयपूर्वस्यादिशिभारत ॥ ४३ ॥ मार्गपालीप्रवक्षीयात्तुंगस्तंभेऽथपादपे ॥ कुशकाशमर्यादिव्यासंभवबहुभिर्वृतम् ॥ ४४ ॥ पूजयि
 त्वागजान्वाजीन्सार्धेयामत्रयेगते ॥ गावोवृषाःसमहिषामण्डिताघटिकात्कटाः ॥ ४५ ॥ कृतेहोमोद्विजेन्द्रैस्तुष्टुहोमार्गपालिकाम् ॥ राष्ट्रभो
 ज्येनधारभिःसहस्रेणशतेनवा ॥ ४६ ॥ स्वशक्त्यपेक्षयावापिगृह्णीयाद्भ्रामभोजनैः ॥ मातुःकुलं पितृकुलमात्मानंसहबंधुभिः ॥ ४७ ॥ संतारये
 त्ससकलंमार्गपालीं ददाति यः ॥ नीराजनंचतत्रैवकार्याराज्ञेजयप्रदम् ॥ ४८ ॥ मार्गपालीतलेनेत्यहयागावोगजवृषाः ॥ राजानोराजपुत्राश्चब्रा
 ह्मणाःशूद्रजातयः ॥ ४९ ॥ मार्गपालीसमुच्छेद्यनीरुजःस्यात्सुखीसदा ॥ कृतवैतत्सर्वमेवहरात्रौदित्यपतेर्वले ॥ ५० ॥ पूजांकुर्यान्नरःसाक्षा
 द्भूमौमंडलकेकृते ॥ बलिमालिख्यदैत्येन्द्रवर्णकैःपंचरंगकैः ॥ ५१ ॥ सर्वाभरणसंपूर्णविध्यावलयासहासितम् ॥ कूष्माण्डवाणजंघोरुमुदान
 वसंवृतम् ॥ ५२ ॥ संपूर्णहृष्टवदनंकिरीटोत्कटकुंडलम् ॥ द्विभुजैर्देत्यराजानंकारयित्वानृपःस्वयम् ॥ ५३ ॥ गृहस्यमध्येशालायांविशा
 लायांततोऽर्चयेत् ॥ भ्रातृमंत्रिजनैःसार्द्धसंतुष्टोर्बादिभिःस्तुतः ॥ ५४ ॥ कमलैःकुमुदैःपुष्पैःकहारैरुक्तकोत्पलैः ॥ गन्धधूपान्ननैवेद्यैरक्षते
 गुंडपूपकैः ॥ ५५ ॥ मद्यमांससुरालेह्यदीपवत्युपहारकैः ॥ मंत्रेणनिराजेन्द्रसमंतीसपुरोहितः ॥ ५६ ॥ बलिराजनमस्तुभ्यविरोचनस्तुतम्
 भो ॥ भविष्येन्द्रमुरारातेपूजेयप्रतिगृह्यताम् ॥ ५७ ॥ एवंपूजानृपःकृत्स्नारात्रौजागरणंततः ॥ कारयेत्प्रेक्षणीयादिनटक्षत्रकथानकैः ॥ ५८ ॥ लोक

आपिपृहस्यति शय्यायां शुक्लतंडुलैः ॥ संस्थाप्य बलिराजानफलैः पुष्पैश्च पूजयेत् ॥ ५९ ॥ बलिमुद्दिश्य दीयते दानानि कुरु नन्दन ॥
 यानि तान्यक्षयाण्याहुर्मैयं संप्रदाशीतम् ॥ ६० ॥ यदस्यां दीयते दानं स्वल्पं वा यदि वा बहु ॥ तदक्षयं भवेत्सर्वविष्णोः प्रतिकरं परम् ॥ ६१ ॥ विष्णु
 नावमुधालब्धप्रीतेन बलये पुनः ॥ उपकारकरो दत्तश्चासुराणां महोत्सवः ॥ ६२ ॥ ततः प्रभृतिराजेन्द्रप्रवृत्ताकौमुदीपुनः ॥ सर्वो
 पद्रवविद्रावी सर्वविघ्नविनाशिनी ॥ ६३ ॥ लोकशोकहरी काम्याधमपुष्टिसुखावहा ॥ कुशब्देन महोज्ञेयामुदाहर्येततः परम् ॥ ६४ ॥ धातुज्ञै
 र्नागमज्ञैश्च तेनैषा कौमुदी स्मृता ॥ कौमोदने जनाय स्यान्नानाभावैः परस्परैः ॥ ६५ ॥ हृष्टास्तुष्टाः सुखाय त्तास्तेनैषा कौमुदी स्मृता ॥
 कुमुदा निबलेर्यस्माद्दीयन्तेऽऽस्यंयुधिष्ठिर ॥ ६६ ॥ अर्थार्थपाथभूमौ च तेनैषा कौमुदी स्मृता ॥ एकमेव महारात्रं वर्षेष्वे विज्ञापते ॥ ६७ ॥ दत्तं
 दानवराजस्य आदर्शमिव भूतले ॥ यः करोति नृपो रक्षेत स्य व्याधिभयं कुतः ॥ ६८ ॥ कुतर्हति भयं तत्र नास्ति मृत्युकृतं भयम् ॥
 सुभिक्षं क्षेममारोग्यं सर्वसम्पद उत्तमाः ॥ ६९ ॥ नीरुजश्च जनाः सर्वे सर्वोपद्रववर्जिताः ॥ कौमुदीकरणाद्राजन्भवति महती तले ॥ ७० ॥ योया
 दृशेन भावेन तिष्ठत्यस्यंयुधिष्ठिर ॥ ७१ ॥ हर्षदैव्यादिरूपेण तस्य वर्षप्रयाति हि ॥ ७२ ॥ रुदिते रोदिति वर्षहृष्टो वर्षप्रहृष्यति ॥ भुक्तो भो
 का भवेद्वर्षस्वस्थः स्वस्थो भवेदिति ॥ ७३ ॥ तस्मात्प्रहृष्टस्तुष्टैश्च कर्तव्या कौमुदी नरैः ॥ वैष्णवी दानवी च येतिथिः पत्रायुधिष्ठिर ॥ ७४ ॥
 उपशमि ते मे घनादं प्रज्वलितदशाननं रमितरामम् ॥ रामायणमिव सुभगं दीपदिनं हरतु वोदुरितम् ॥ ७५ ॥ कूष्माण्ड दानरम्यकुवलयस
 ण्डैश्च धातुकाभद्रम् ॥ शरदिव हरिगतनिद्रं दीपदिनं हरतु वोदुरितम् ॥ ७६ ॥ दीपोत्सवे जनि त सर्वजनप्रभो दाकुर्वति ये सुमनसो बलिराजपूजाम् ॥
 दानोपभोगसुखद्विज्जिताकुलानां हर्षेण वर्षमिह पार्थिवयाति तेषाम् ॥ ७७ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिर
 संवादे दीपालिकोत्सववर्णनं नाम चत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४० ॥ ॥ ७८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ कथयस्व महाभा
 ग सर्वज्ञो ह्यसि यादव ॥ सर्वकामाप्तये कृत्यं कथं शान्तिकपाष्टिकम् ॥ ११ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ श्रीकामः शान्तिकामो वाग्रहयज्ञसमारभेत् ॥
 दृष्ट्वा युःपुष्टिका मोवातथैवाभिचरन् पुनः ॥ १२ ॥ सर्वशान्नाप्यनुक्रम्य संक्षिप्य ग्रन्थविस्तरम् ॥ ग्रहशान्तिं प्रवक्ष्यामि पुराणश्रुतिभाषिताम् ॥ १३ ॥

पुण्येऽह्निविप्रकथितेकृत्वाब्राह्मणवाचनम् ॥ ग्रहान्ग्रहाधिदेवांश्चस्थाप्यहोमंसमारभेत् ॥ ४ ॥ ग्रहयज्ञस्त्रिधाप्रोक्तःपुराणश्रुतिकोविदैः ॥
 प्रथमोऽयुतहोमःस्याल्लक्षहोमस्ततःपरम् ॥ ५ ॥ तृतीयःकोटिहोमस्तुसर्वकामफलप्रदः ॥ अयुतेनाहुतीनांचनवग्रहमखःस्मृतः ॥ ६ ॥
 तस्यतावद्विधिवक्ष्येपुराणश्रुतिभाषितम् ॥ गर्तस्योत्तरपूर्वेष्ववितस्तिद्वयविस्तृताम् ॥ ७ ॥ कुर्याद्विधानतोर्वोदवितस्त्युच्छ्रयसंयुताम् ॥
 संस्थापनायेदेवानांचतुरन्नामुदकप्लवाम् ॥ ८ ॥ अग्निप्रणयनंकृत्वातस्यामावाहयेत्सुरान् ॥ देवानांतत्रसंस्थाप्याविंशतिर्द्वादशाधिका ॥ ९ ॥
 सूर्यःसोमोमहीपुत्राबुधोजीवःसितार्कजः ॥ राहुःकेतुरितिप्रोक्ताग्रहालोकहितावहाः ॥ १० ॥ ताम्रकास्तफटिकाद्रक्तचन्दनात्स्वर्णजातुभौ ॥
 रजतादायसाञ्चैवग्रहाःकार्याःक्रमादमी ॥ ११ ॥ मध्येतुभास्करंविद्याल्लोहितंदक्षिणेनतु ॥ उत्तरेणगुरुंविद्यादुधपूर्वोत्तरेणतु ॥ १२ ॥
 पूर्वैणभार्गवंविद्यात्सोमंदक्षिणपूर्वके ॥ पश्चिमोत्तरतःकेतुंस्थापयेच्छुक्लतंदुलैः ॥ १३ ॥ राजामात्यान्महाराजतंदुलैःस्थापयेदथ ॥
 भास्करस्येश्वरंविद्यादुर्माचशनिनस्तथा ॥ १४ ॥ स्कन्दमङ्गारकस्यापिबुधस्यचतथाहरिम् ॥ ब्रह्माणंचगुरोर्विद्याच्छुक्रस्यापिशचीप
 तिम ॥ १५ ॥ शनैश्चरस्यतुयमराहोःकालंतथैवच ॥ केतोस्तुचित्रगुप्तंतुसर्वेषामेवदेवताः ॥ १६ ॥ अग्निरापःक्षितिर्विष्णुरिन्द्रःसौपणैव
 ताः ॥ प्रजापतिश्चसूर्यश्चब्रह्माप्रत्यधिदेवताः ॥ १७ ॥ विनायकंतथादुर्गावगुमाकाशमेवच ॥ सावित्रीचतथालक्ष्मीमुमांचसहभर्तुकाम् ॥
 १८ ॥ आवाहयेद्व्याहृतिभिस्तथैवाश्विकुमारकौ ॥ संस्मरेद्भक्तमादित्यमंगारकसमन्वितम् ॥ १९ ॥ सोमशुक्रौयथाश्वेतौबुधजिवौच
 पिङ्गलौ ॥ मंदराहूतथाकृष्णौधूम्रंकेतुगुणविदुः ॥ २० ॥ ग्रहवर्णानिदयानिवाससिंहुसुमानिच ॥ गंधाश्वबलयश्चैवधूपगुणुलपूर्वकाः ॥
 २१ ॥ शुद्धौदनंरवेर्देद्यात्सोमायधृतपायसम् ॥ अंगारकायंसंघावंबुधायक्षीरपष्टिकम् ॥ २२ ॥ दध्यग्रंरुवेदद्याच्छुक्रायतुघृतौदनम् ॥
 शनैश्चरायकृशंमेषमांसंतुराहवे ॥ २३ ॥ चित्रौदनंकेतवेचसर्वान्भक्ष्यैरथाचयेत् ॥ प्रागुत्तरेणतस्माच्चदध्यक्षतविभूषितम् ॥ २४ ॥
 चूतपल्लवसंपन्नफलवस्त्रयुगान्वितम् ॥ पञ्चरत्नसमायुक्तंपञ्चभंगयुतंतथा ॥ २५ ॥ स्थापयेद्व्रणकुंभंवरुणंतत्रविन्यसेत् ॥ गंगाद्याः
 सरितःसर्वाःसमुद्राश्चसरांसिच ॥ २६ ॥ गवाश्चरथ्यावल्मीकात्संगमाद्भृदङ्गकुलात् ॥ मृदमानीयराजेन्द्रसर्वौषधिजलान्विताम् ॥ २७ ॥

स्नानार्थं विन्यसेत्तत्र यजमानस्य धर्मवित् ॥ सर्वसमुद्राः सरितः सरः प्रस्रवणानि च ॥ २८ ॥ आर्या तु यजमानस्य दुरितक्षयकारकाः ॥
 एवमावाहयित्वा तान्सर्वान् वृषति सत्तम ॥ २९ ॥ होमं समारभेत्सर्पिर्वयव्रीहितिलादिना ॥ अर्कः पलाशखदिरौ ह्यपामागौऽथ पिप्पलः ॥ ३० ॥
 उदुवरशमीदूर्वाकुशाश्च समिधः क्रमात् ॥ एकैकस्य चाष्टशतमद्यां विंशतिवापुनः ॥ ३१ ॥ होतव्यामधुसर्पिर्भ्यर्च्य दध्नावापायसेनवा ॥ प्रादे
 शमात्रा ऋजोविशाखाविफलाः शुभाः ॥ ३२ ॥ कल्यंते समिधः प्राज्ञैः सर्वकर्मसु सर्वदा ॥ देवानामपि सर्वेषां सुपांशुपरमार्थवित् ॥ ३३ ॥
 स्वेन स्वेनैव मंत्रेण होतव्याः समिधः पृथक् ॥ आकृष्णेन हर्मदेवाग्निमृष्ट्वा दिवः क्रमात् ॥ ३४ ॥ उदुध्यस्वेति बोध्यश्च यासंख्यसु दाहताः ॥
 बृहस्पतेः अतियदस्तथैवान्नात्परिश्रुतः ॥ ३५ ॥ शन्नो देवातिचक्रयाकेतुं कुण्वन्निति च ॥ होतव्यं दृढज्यं च चरुं भक्ष्याणि वापुनः ॥ ३६ ॥
 मंत्रं देवाहुतीर्देत्वा होमो व्याहृतिभिस्ततः ॥ उदङ्मुखाः प्राङ्मुखाश्च कुर्यान्नृणां पुंगवाः ॥ ३७ ॥ मंत्रवंतस्तु कर्तव्याश्चरवः प्रतित्वेव तम् ॥ अ
 पोरारजेति रुद्रस्य बलिहोमं समारभेत् ॥ ३८ ॥ आपो हिष्ठेत्युमायास्तु इयेनेति स्वाभि नस्तथा ॥ विष्णोरिदं विष्णुरिति स्वमिच्छेति स्वयं भुवः ॥
 ॥ ३९ ॥ इन्द्रादिदेवतानां तु इन्द्राय जुहुयात्पुनः ॥ नवाय मन्याय गौश्चेत्येवं होमः प्रकीर्तितः ॥ ४० ॥ कालस्य ब्रह्मज्ञानमिति मंत्रः प्रज्ञस्य ते ॥
 चित्रयुतस्य वाजातपौराणिका विदुर्बुधाः ॥ ४१ ॥ अग्निदूतं वृणीमहे इति वदन्ने रुदाहृतः ॥ इन्द्रं मंवरुणमित्ययं मंत्रः प्रकीर्तितः ॥ ४२ ॥
 भूमेः पृथिव्यं तरिक्षमिति वेदेषु पठ्यते ॥ सहस्रशीर्षा पुरुष इति विष्णो रुदाहृतः ॥ ४३ ॥ वरुणः पवनश्चैव नानाव्यक्षस्तथा शिवः ॥
 ब्रह्मणा सहितः शेषो दिक्पालः पातु ते सदा ॥ ४४ ॥ कीर्तिलक्ष्मीं धृतिं मेधाः पुष्टिः श्रद्धा क्रियामतिः ॥ बुद्धिर्लज्जा शांतिः पुष्टी कांतिस्तुष्टिश्च मातरः
 ॥ ४५ ॥ एतास्त्वामभिर्षिचंतु धर्मपत्न्यः समागताः ॥ आदित्यश्चन्द्रमाभौ भो बुधज वसितार्के जाः ॥ ४६ ॥ ग्रहास्त्वामभिर्षिचंतुराहुः केतुश्च त
 र्पिताः ॥ देवदानवगंधर्वा यक्षराक्षसपन्नगाः ॥ ४७ ॥ ऋषयो मनवो गोविदेव मातर एव च ॥ देवपत्न्योऽदुमाना गौदेत्याश्वाप्सरसांगणाः ॥ ४८ ॥
 अस्त्राणि सर्वशस्त्राणि राजानो वाहनानि च ॥ औषधानि चरत्नानि कालस्यावयवाश्च ये ॥ ४९ ॥ सरितः सागराः शैलस्तर्था निजलदानदाः ॥
 एते त्वामभिर्षिचंतु सर्वकामार्था सिद्ध्ये ॥ ५० ॥ ततः शुक्लं वरधरः शुक्लगन्धातुलेपनः ॥ सर्वगन्धसमायुक्तः क्षातः श्रद्धासमन्वितः ॥ ५१ ॥

यजमानः सपत्नीकान्निद्धिदांस्तान्समाहितान् ॥ दक्षिणाभिः प्रयत्नेन पूजयेद्भूतविस्मयः ॥ ५२ ॥ सूर्याय कपिलधेनुं दद्याच्छंखं तथेन्दवे ॥
रक्तधुरंधरं दद्याद्भौमाय ककुदाधिकम् ॥ ५३ ॥ बुधाय जातरूपं च गुरुरेपीतवाससी ॥ श्वेताश्वदैत्यगुरवे कृष्णगामकं सूनुवे ॥ ५४ ॥
आयसं राहवे दद्यात्केतवे च्छागमुत्तमम् ॥ सुवर्णेन समाकार्याय जमानेन दक्षिणा ॥ ५५ ॥ सर्वेषामथ वा दद्याद्गुरुवायिन तुष्यति ॥
सुमंत्रेण प्रदातव्याः सर्वाः सर्वार्थदक्षिणाः ॥ ५६ ॥ कपिले सर्वदेवानां पूजनीया सिराहिणी ॥ तीर्थदेवमयी यस्मादतः शान्तिं प्रयच्छमे ॥ ५७ ॥
पुण्यस्त्वं शङ्खपुण्यानां मङ्गलानां च मङ्गल ॥ विष्णुना विभूतो नित्यमतः शान्तिं प्रयच्छमे ॥ ५८ ॥ धर्मस्त्वं वृषरूपेण जगदानन्दकारकः ॥
अष्टमूर्तेरधिष्ठानमतः शान्तिं प्रयच्छमे ॥ ५९ ॥ हिरण्यगर्भे गम्ये हं मविजं विभावसोः ॥ अनन्तपुण्यफलदमतः शान्तिं प्रयच्छमे ॥ ६० ॥
पीतवस्त्रयुगं दद्याद्भ्रातृदेवस्य वल्लभम् ॥ प्रदानात्तस्य मे विष्णुरतः शान्तिं प्रयच्छतु ॥ ६१ ॥ कपिलस्त्वं शरूपेण यस्मादमुत्तमं भवः ॥
चन्द्रार्कवाहनो नित्यमतः शान्तिं प्रयच्छमे ॥ ६२ ॥ यस्मात्त्वं पृथिवी सर्वधेनौ वै कृष्णसंज्ञिता ॥ सर्वपापहरा नित्यमतः शान्तिं प्रयच्छमे ॥ ६३ ॥
यस्मादायसकर्माणितवाधीनानि सर्वदा ॥ लाङ्गुलान्यायुधादीनि तस्माच्छान्तिं प्रयच्छमे ॥ ६४ ॥ यस्मात्त्वं छागयज्ञानां गत्वेन व्यवस्थिता ॥
योनिर्विभावसो नित्यमतः शान्तिं प्रयच्छमे ॥ ६५ ॥ गवामङ्गेषु तिष्ठति भुवनानि चतुर्दश ॥ यस्मात्तस्माच्छिवं स्यादिह लोके परत्र च ॥ ६६ ॥
यस्मादशून्यशयनं केशवस्य शिवस्य च ॥ शय्यामप्यशून्यास्तु तथा जन्मनि जन्मनि ॥ ६७ ॥ यथारत्नेषु सर्वेषु सर्वदेवाव्यवस्थिताः ॥
तथा शान्तिं प्रयच्छं तुरन्तदानेन मे सुराः ॥ ६८ ॥ यथा भूमिप्रदानस्य कलानां हतिषोडशीम् ॥ दानान्यन्यानि मे शान्तिं भूमिदानाद्भवत्यपि ॥ ६९ ॥
एवं संपूजयेद्भक्त्या वित्तशाय विवर्जितः ॥ ७० ॥ वस्त्रकाञ्चनरत्नौघैर्माल्यगंधानुलेपनैः ॥ ग्रहस्त्वरूपमतुलं कथ्यमानं निबोध मे ॥ ७१ ॥
भक्तिभावप्रपन्नस्य कथ्यमानं विराजते ॥ पद्मासनः पद्मकरः पद्मगर्भसमद्युतिः ॥ ७२ ॥ सप्ताश्वसत्तरज्जुश्च द्विभुजः स्यात्सदा रविः ॥ श्वे-
तः श्वेतांबरधरो दशश्वः श्वेतभूषणः ॥ ७३ ॥ गदापाणिर्द्विबाहुश्च कर्तव्यो वरदः शशी ॥ रक्तमाल्यांबरधरः कर्णिकारसमद्युतिः ॥ ७४ ॥
खड्गचर्मगदापाणिर्विधेयो भूमिदंनः ॥ पीतमाल्यांबरधरः पीतगंधानुलेपनः ॥ ७५ ॥ कांचने चरथे दिव्ये शोभमानो बुधः सदा ॥ देव

दैत्यगुरुतद्गतीतश्चेतौचतुर्भुजौ ॥ ७६ ॥ दंडिनौवरदौकार्यौसाक्षसुत्रकमंडलू ॥ इन्द्रनीलद्युतिःशूलीवरदोग्रप्रवाहनः ॥ ७७ ॥
 बाणबाणसनधरःकर्तव्योऽर्कसुतःसदा ॥ शार्दूलवदनःखड्गवर्मशूलीवरप्रदः ॥ ७८ ॥ नोलसिंहासनस्थश्चरुहुरप्रशस्यते ॥ धूम्रा
 द्विबाहवःसर्वैर्गदिनोविद्वहाननाः ॥ ७९ ॥ गृध्रासनरतानित्यंकेतवःस्युर्वरप्रदाः ॥ सर्वैकिरीटिनःकार्याग्रहालोकाहितावहाः ॥ ८० ॥
 स्वाङ्गुलेनोच्छ्रिताःसर्वैश्शतमष्टोत्तरतदा ॥ ग्रहस्वरूपमेतत्तेव्याख्यातपांडुनन्दन ॥ ८१ ॥ एतज्ज्ञात्वाप्रयत्नेनपूजाकार्याविचक्षणैः ॥
 अनेनविधिनयस्तुग्रहपूजांसमारभेत् ॥ ८२ ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिप्रत्यस्वर्गमर्हयते ॥ यस्तुपीडाकरोनित्यमालयवित्तस्यवाग्रहः ॥
 ॥ ८३ ॥ तंतुयत्नेनसंपूज्यशेषानप्यच्येद्बुधः ॥ ग्रहाणावोनेन्द्राश्चब्राह्मणाश्चविशेषतः ॥ ८४ ॥ पूजिताःपूजयत्येतेनिर्दहंत्यपमानिताः ॥
 तस्माच्चदक्षिणाहीनकर्तव्यंभूतिमिच्छता ॥ ८५ ॥ संपूर्णायांदक्षिणायांयस्मादेकोऽपितुष्यति ॥ सदैवाऽयुतहोमोऽयंनवग्रहमलःस्मृतः ॥ ८६ ॥
 विवाहोत्सवयज्ञेषुप्रतिष्ठादिषुकर्मसु ॥ निर्विघ्नार्थमहारजतथोद्दिगादुत्तेषुच ॥ ८७ ॥ कथितोऽयुतहोमोऽयंलक्षहोममतःशृणु ॥
 सर्वकामाप्तयेयस्माल्लक्षहोमविदुषाः ॥ ८८ ॥ पितृणांवृष्टभोयस्मादुक्तिमुक्तिफलप्रदः ॥ ग्रहताराबलंश्चाकृत्स्वाब्राह्मणवाचनम् ॥ ८९ ॥
 गृहस्योत्तरपूर्वेणमण्डपंकारयेद्बुधः ॥ रुद्रायतनभूमौवाचतुरसमुदङ्मुखम् ॥ ९० ॥ दशहस्तमथाष्टौवाहस्तान्कुर्याद्विधानतः ॥
 प्रागुदक्प्रवर्णाभूमिकारयेद्यन्ततोन्नरः ॥ ९१ ॥ प्रागुत्तरंसमासाद्यप्रदंशंमंडपस्यतु ॥ शोभनकारयेत्कुण्डंयथावच्छक्षणांनितम् ॥ ९२ ॥
 मानहीनंचाग्रशस्तमेनकभयदंभवेत् ॥ यस्मात्तस्मात्संपूर्णशान्तिकुंडंविधीयते ॥ ९३ ॥ अस्मादशगुणःप्रोक्तोलक्षहोमःस्वयंभुवा
 आहुतिभिःप्रयत्नेनदक्षिणाभिस्तथैवच ॥ ९४ ॥ द्विहस्तविस्तृतंतद्वचतुर्हस्तायतंपुनः ॥ लक्षहोमभवेत्कुण्डंयोनिवक्त्रंत्रिमखलम् ॥ ९५ ॥
 संस्थापनायेदवानांविप्रत्रयसमावृतम् ॥ द्विरंगुलोच्छ्रितोविप्रःप्रथमःसमुदाहृतः ॥ ९६ ॥ अंगुलोच्छ्रयसंयुक्तंवप्रद्वयमथोपरि ॥
 अंगुलस्तत्रविस्तारःसर्वेषांकथ्यतेबुधैः ॥ ९७ ॥ दशांगुलोच्छ्रिताभित्तिःस्थंडिलस्यतथोपरि ॥ तस्मिन्नावाहयेद्वान्पूर्ववत्पुष्पतंडुलैः
 ॥ ९८ ॥ आदित्याभिमुखाःसर्वेस्थाप्याःप्रत्यधिदेवताः ॥ स्थापनीयास्तुनिश्चिष्टनतरेणपराङ्मुखाः ॥ ९९ ॥ गरुत्मानधिकस्तत्रसंपूज्यःश्रियमि

च्छता ॥ समपीनशरीरस्तुवाहनं परमेष्विनः ॥ १०० ॥ विषपपापहरो नित्यमतः शान्तिं प्रयच्छमे ॥ पूर्ववत्कुंभमाभ्यस्यतद्वद्धमंसमाचरेत् ॥ १०१ ॥
 सहस्राणां शतं तु त्वा समित्संख्यादिकं पुनः ॥ औदुंबरमिथाद्रौ च वक्रकोटरवर्जिताम् ॥ १०२ ॥ बाहुमात्रां लुचं कृत्वा ततः स्तंभद्वयोपरि ॥
 घृतधारान्तथा सम्यग्गन्धेरुपरि पातयेत् ॥ १०३ ॥ पाठयेत्सुक्तमाग्नेयैषण्वरं रौद्रमैदवम् ॥ महावैश्वानरं सामज्येषु सामचर्पाठयेत् ॥ १०४ ॥
 स्नानं तु यजमानस्य पूर्ववन्मन्त्राचनम् ॥ दातव्या यजमानेन पूर्ववद्दक्षिणापृथक् ॥ १०५ ॥ कामक्रोधविहिनेन ऋत्विभ्यः शान्तचेतसः ॥
 नवग्रहमखे विप्राश्च त्वा रेवेदवेदिनः ॥ १०६ ॥ अथवा ऋत्विजौ शान्तौ द्विवेस्त्वतिको विदौ ॥ कार्यं वयुतहोमे तु न प्रसज्येत विस्तरे ॥ १०७ ॥
 तद्वद्दशचाष्टौ बालक्षहोमोऽपि ऋत्विजः ॥ कर्तव्याः शक्तिस्तत्तद्वच्च त्वा रोवा विमत्सराः ॥ १०८ ॥ नवग्रहमखे सर्वलक्षहोमे दशोत्तरम् ॥
 दद्याच्च पाण्डवं श्रेष्ठभूषणान्यापि शक्तिः ॥ १०९ ॥ शयनानि च वस्त्राणि हेमानि कटकानि च ॥ कर्णागुलीपवित्राणि भक्तिमान् प्रातिपादयेत् ॥ ११० ॥
 न कुर्याद्दक्षिणाहीनं वित्तशब्देन मानवः ॥ अददद्धो भमो हाभ्यां कुलक्षयमवाप्नुयात् ॥ १११ ॥ अन्नदानं यथा शक्त्या दातव्यं भूतिमिच्छता ॥
 अन्नहीनं त्रतं यस्माद्दुर्भिक्षफलदं भवेत् ॥ ११२ ॥ अन्नहीनो हनेन्द्रं मंत्रहीनस्तु ऋत्विजः ॥ अदक्षिणो यजमानं नास्तियज्ञसमो रपुः ॥ ११३ ॥
 न चाप्यल्पधनः कुर्याच्छक्षहोमं नरः क्वचित् ॥ तस्मात्पीडा करोमि त्ययं एव भवति ग्रहः ॥ ११४ ॥ तमेव पूजयेद्भक्त्या द्वौ वा त्रीन्वा यथाविधि ॥
 एकमप्यर्चयेद्भक्त्या ब्राह्मणं वेदपारगम् ॥ ११५ ॥ दक्षिणाभिः प्रयत्नेन नवहून्वा बहुवित्तवान् ॥ लक्षहोमस्तु कर्तव्यो यदि वित्तगृहे ह्ये ॥ ११६ ॥
 यतः सर्वानवाप्नोति कुर्वन् कामान्विधानतः ॥ पूज्यते शिवलोके च वस्वादिभ्यः रुद्रैः ॥ ११७ ॥ यावत्कल्पशतान्यष्टावथ मोक्षमवाप्नुयात् ॥
 सकामो यस्त्विमं कुर्याच्छक्षहोमं यथाविधि ॥ ११८ ॥ स तं काममवाप्नोति पदं चानंत्यमश्नुते ॥ पुत्रार्थी लभते पुत्रं धनार्थी लभते धनम् ॥ ११९ ॥
 भार्यार्थी शोभनां भार्या कुमारी च शुभं पातिम् ॥ अष्टराज्यस्तथा राज्यं श्रीकामः श्रियमाप्नुयात् ॥ १२० ॥ यं यं प्रार्थयेत् कामं तं तमाप्नोति पुष्क

१ श्रावयेत्-इ० पा० । २ शक्तिमान्-इ० पा० । ३ भवति ग्रहपूजने-इ० पा० । ४ दयाधर्मपरो नित्यं क्षमावाच्यद्वुवित्तवान्-इ० पा० । ५ पातकं
 समवाप्नोति यत्कुर्वन्नविधानतः-इ० पा० ।

लम् ॥ निष्कामाकुरुतेयस्तु परं ब्रह्मसगच्छति ॥ १२१ ॥ शान्तिनवग्रहमर्यदुरितोपशान्तिराजन्करोतिबहुनाविधिवद्विजेन्द्रैः ॥ क्षेमं सुभि
क्षमतुलं कुलवृद्धिं संपत्तत्रास्ति यत्र कुरुते वतलक्षहोमम् ॥ १२२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे नवग्रहलक्ष
होमविधिवर्णनं नाम चत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४१ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ राजा संवरणः पूर्वप्रतिष्ठानपुरोत्तमे ॥ बभूव स महाभागः
शास्त्रार्थकुशलबली ॥ १ ॥ ब्रह्मण्यः पितृभक्तश्चेदवब्राह्मणपूजकः ॥ तस्याथ कुर्वतो राज्यं सम्यक्पालयतः प्रजाः ॥ २ ॥ आजगाम महायोगी स
नको ब्रह्मणः सुतः ॥ दत्वा तस्यासनं राजा प्रणम्य शिरसा तथा ॥ ३ ॥ पूजयित्वा ध्येयां पाद्माद्यैरात्मानं विनिवेद्य च ॥ इतिहासपुराणोक्ताश्चकारा विवि
धाः कथाः ॥ ४ ॥ राजर्षीणां पुराणं च चरितानि यथार्थवित् ॥ ततः कथं तरे राजकार्यमनसि संस्थितम् ॥ ५ ॥ हिताय पृथिवीं ज्ञानं जगतश्चात्मन
स्तथा ॥ प्रच्छ विनयोपेतो योगार्चय मम हतिः ॥ ६ ॥ संवरण उवाच ॥ भगवन्महदुत्पातसंभवे भूप्रकंपने ॥ निघते पांशुर्वर्षे च गृहभंगे तथा
वच ॥ ७ ॥ जन्मनक्षत्रपिंडासु अनवृष्टिभयेषु च ॥ ज्वरासु ग्रहपीडासु दुर्भिक्षे राष्ट्रविग्रहे ॥ ८ ॥ व्याधीनां संभवे जाते शरीरे चातिपीडिते ॥
कुशेमहतिचोत्पन्नैर्ककर्तव्यं नरोत्तम ॥ ९ ॥ स्वर्गस्य साधनं यच्च कीर्तिदं धनं तथा ॥ प्रब्रूहि मे द्विज श्रेष्ठ तथारोग्यप्रदं नृणाम् ॥ १० ॥
॥ सनत्कुमार उवाच ॥ शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि शांतिकर्मद्वयमुत्तमम् ॥ कोटिहोमाल्पमतुलं सर्वकामफलप्रदम् ॥ ११ ॥ ब्रह्महत्यादिपापा
नियेन नश्यति तत्क्षणात् ॥ उत्पाताः प्रशमंयति महत्संपद्यते सुखम् ॥ १२ ॥ विधानंतस्य वक्ष्यामि शृणुष्वैकमना भव ॥ देवागारेन दीतरे
वने वा भवने पि वा ॥ १३ ॥ पर्वते वापि कुर्वीत यद्दृच्छेत्क्षेममात्मनः ॥ शुभनक्षत्रयोगे च वारपूर्वगुणान्विते ॥ १४ ॥ यजमानस्यानुकूले को
टिहोमं समाचरेत् ॥ पूजयित्वा प्रयत्नेन ब्राह्मणं वेदपारगम् ॥ १५ ॥ वस्त्रैर्विभूषणैश्चैव गंधमाल्यानुलेपनैः ॥ प्रणम्य विधिवत्तस्मै आत्मानं
विनिवेदेयत् ॥ १६ ॥ त्वं नो गतिः पितृमाता त्वं गतिस्त्वं परायणः ॥ त्वत्प्रसादेन विप्रर्षवैर्मस्यान्मनो गतम् ॥ १७ ॥ आपद्भिर्मोक्षाय च मे कुरु ब्रह्म
नुत्तमम् ॥ कोटिहोमार्थमतुलं शान्त्यर्थं सार्वकामिकम् ॥ १८ ॥ पुरोहितस्ततः प्राज्ञः शुक्लवर्धरः शुचिः ॥ ब्राह्मणैर्वेदसंवृतैः पुण्ययुक्तैः समा

१ राजविष्टवे-इ० पा० । २ नृपोत्तमैः-इ० पा० । ३ देवागारं च भवने तीर्थे वा शिवसंनिधौ-इ० पा० । ४ समारभेत-इ० पा० । ५ सर्वतः पुण्यैः संयुक्तः सुसमाहितैः-इ० पा० ।

हितैः ॥ १९ ॥ भूमिभागे समे शुद्धे प्रागुदकप्रवणे तथा ॥ पुण्याहं वाचयेत्पूर्वकृत्वा विप्रान् सुपूजितान् ॥ २० ॥ ततस्तु महितैर्विप्रैः सूत्रयेन्म
 ण्डपं शुभम् ॥ उत्तमं शतहस्तं तु तदर्थं न तु मध्यमम् ॥ २१ ॥ जघन्यं तु तद्वदनशक्तिकालाद्यपेक्षया ॥ मध्ये तु मण्डपस्यापि कुण्डकुयोर्द्विचक्षणः ॥
 ॥ २२ ॥ अष्टहस्तप्रमाणेन आयामेन तथैव च ॥ मेखलात्रितयं तस्य द्वादशाङ्गुलविस्तृतम् ॥ २३ ॥ तत्प्रमाणं तथा यो निःकुर्वीत सुसमाहितः ॥
 कुण्डस्य पूर्वभागे तु वेदिं कुयोर्द्विचक्षणः ॥ २४ ॥ चतुर्हस्तं समाचैव हस्तमात्रोच्छ्रितानुप ॥ स्थानं तत्सर्वभूतानां कुर्वाद्यत्नेन बुद्धिमान् ॥ २५ ॥
 उपलिप्य ततो भूमिं मण्डपस्य समीपतः ॥ विन्यसेत्कलशांस्तत्र जलपूर्णं श्वेतुर्दश ॥ २६ ॥ अथ तथ्यपुक्षु चूताद्यैः पृष्ठैरुपशोभितान् ॥
 वितानमुपरि द्वाच्चर्मण्डपस्य प्रकल्पयेत् ॥ २७ ॥ स्थापयेद्विधुसर्वसुतोराणां निविचक्षणः ॥ एवं संभृतं संभारैः पुरोधः सुसमाहितः ॥ २८ ॥
 पुण्याहजयघोषेण होमकर्मसमारभेत् ॥ स्थापयित्वा सुरान्वेद्यां वक्ष्यमाणान् रितं दम् ॥ २९ ॥ ब्रह्माणं पूर्वभागे तु मध्ये देवं जनार्दनम् ॥
 पश्चिमे तु तथारुद्रं वसूनुत्तरतस्तथा ॥ ३० ॥ ऐशान्यां च ग्रहान्सर्वान् गेय्यां मरुतस्तथा ॥ वायुं सौम्यां तथैशान्यां लोकपालान् क्रमेण तु ॥ ३१ ॥
 एवं संस्थाप्य विबुधान्यथास्थानं नृपोत्तम ॥ पूजयेद्विधिवद्ब्रह्मगन्धमालया नुलेपनैः ॥ ३२ ॥ वेदोक्तमंत्रैस्तच्छिद्रैः पुराणोक्तैः पृथक् पृथक् ॥ आ
 दित्यावसवोरुद्रालोकपालास्तथा ग्रहाः ॥ ३३ ॥ ब्रह्मा जनार्दनश्चैव शूलपाणिर्भर्गोऽक्षिहो ॥ अत्र संनिहिताः सर्वे भवन्तु सुखभागिनः ॥ ३४ ॥ पूजां गृह्णन्तु
 सर्वे त्रययाभक्त्योपपादिताम् ॥ कुर्वन्तु च शुभं सर्वे यज्ञकर्म समाहिताः ॥ ३५ ॥ एवं संपूजयित्वा तान् देवान्यत्नेन शुद्धधीः ॥ नैवेद्यैर्विविधैर्भक्ष्यैः फलैः प
 त्रैस्तथैव च ॥ ३६ ॥ ततस्तु तौ द्विजैः सार्द्धं कुण्डस्य विधिपूर्वकम् ॥ कुर्यात्संस्कारकरणं यथोक्ते वेदचिन्तकैः ॥ ३७ ॥ ततः समाह्वयेद्ब्रह्मनाम्ना ख्यातं धृ
 तार्चिषम् ॥ नियोजयेद्द्विजांस्तत्र शतसंख्यान् प्रोत्तम ॥ अलाभे तु बहूनां च यथालाभं नियोजयेत् ॥ ३८ ॥ विद्यावृद्धयो वृद्धान्यहस्थान्येत्येतिन्द्रया
 न् ॥ स्वकर्मनियताञ्ज्ञानशीलाञ्छान्तान् दिजोत्तमान् ॥ ३९ ॥ चिंतयेत्तत्र देवेशं प्रचास्य नृपावकम् ॥ मुखानि तस्य च त्वा रिसप्तजिह्वानि

१ महितैः-इ० पा० । २ चतुर्हस्तप्रमाणेन-इ० पाठस्त्वशुद्धः । कुण्डसिद्धिग्रन्थे-“ककुब्जिर्वाकोटौ नृपकर्मपि प्रादुरपरैः”-इत्युक्तेः कोटिहोमेष्टकस्य
 रिमितकुण्डस्योदितत्वात् । ३ सर्वदेवानाम्-इ० पा० । ४ समाचरेत्-इ० पा० । ५ महेश्वरः-इ० पा० । ६ चैव सुशोभनैः-इ० पा० । ७ प्रज्ज्वालयेत्-इ० पा० ।

पार्थिव ॥ ४० ॥ एकजिह्वमथैकतुतत्स्मृतं सर्वकामदम् ॥ धूमायमानेन वृथा होतव्यं ज्वलितेन ले ॥ ४१ ॥ ऋग्भिः पूर्वामुखैर्होमयजुर्भिश्चोत्तरामुखैः
 सामभिः पश्चिमे कार्योऽथर्वभिर्दक्षिणमुखैः ॥ ४२ ॥ आधारावाज्यभागौ तु पूर्वद्वत्वाविचक्षणः ॥ परितोथपरिस्तीर्णैकलिपते च तथासनो ॥ ४३ ॥
 ब्रह्माणं पूर्वमप्येतत्सर्वपश्चात्समाचरेत् ॥ होमोव्याहृतिभिश्चैव सर्वस्तत्र विधीयते ॥ ४४ ॥ प्रणवादिभिस्तान्निहैः स्वाहाकारांतयोजितैः ॥
 जुहुयात्सर्वदेवानां विद्योयै चोपकल्पिताः ॥ ४५ ॥ एवं प्रकल्पयेद्यज्ञं कोटिहोमाल्यमुत्तमम् ॥ तिलाः कुण्डाघृतभ्यक्ताः किञ्चिद्वयसमन्विताः ॥
 ॥ ४६ ॥ होतव्याः कोटिहोमे तु समिधश्च पलाशाः ॥ पूर्णपूणैः सह सेतुदद्यात्पूर्णहुतिशुभम् ॥ ४७ ॥ पञ्चमेतन्मुखे राजन्सर्वकामार्थसिद्धये ॥
 पूर्णहुत्यः समाख्याताः कोटिहोमेन राधिप ॥ ४८ ॥ सहस्राणि नृपश्रेष्ठ दशशाल्वविशारदैः ॥ प्रारंभदिनमारभ्य ब्राह्मणैर्ब्रह्मवादिभिः ॥ ४९ ॥
 भाव्यंसयजमानैस्तु अथ वासपुरोहितैः ॥ क्रोधलोभादयो दोषावर्जनीयाः प्रयत्नतः ॥ ५० ॥ यजमानेन राजेन्द्र सर्वान्कामानभीप्सता ॥
 ॥ सेवरण उवाच ॥ बहुत्वात्कर्मणो ब्रह्मन्कोटिहोमः सुदुष्करः ॥ ५१ ॥ कालेन महता चैव शक्यः प्राप्तुं कथंचन ॥ नियमाद्ब्रह्मचर्याद्बहुष्करोही
 ति मेमातिः ॥ ५२ ॥ निरोधोऽब्रह्मणानां भूशय्यादिः सुदुष्करः ॥ कार्याद्भूरुतयायस्मात्पर्वकालाद्यपेक्षया ॥ ५३ ॥ एतद्विज्ञायते ब्रह्मन्यादिना
 स्त्रेषु कथ्यते ॥ कोटिहोमस्य संक्षेपं वदमे ब्रह्मसंभव ॥ ५४ ॥ सनत्कुमार उवाच ॥ शताननो दशमुखो द्विमुखैकमुखस्तथा ॥ चतु
 र्विधो महाराज कोटिहोमो विधीयते ॥ ५५ ॥ कार्यस्य गुरुतां ज्ञात्वा नैव कुर्यादपर्वणः ॥ यथा संक्षेपतः कार्यं कोटिहोमस्तथा शृणु ॥ ५६ ॥
 कृत्वा कुंडशतं दिव्यं यथोक्तं हस्तसंमितम् ॥ एकैकस्मिन्स्ततः कुंडशतं विप्रान्नियोजयेत् ॥ ५७ ॥ सद्यः पक्षे तु विप्राणां सहस्रं परिकीर्तितम् ॥
 एकस्थानं प्रणीतिं शौचं सर्वतः परिभाषिते ॥ ५८ ॥ होमं कुर्याद्ब्रजाः सर्वे कुण्डे कुण्डे यथोदितम् ॥ यथा कुंडबहुत्वेऽपि राजमूयमेव हाकृतौ ॥ ५९ ॥
 न च वह्निबहुत्वं स्यात्तत्र यज्ञो विधीयते ॥ तथा कुंडशतं स्य त्रघृता चिषि वितानिते ॥ ६० ॥ एक एव भवद्यज्ञः कोटिहोमो न संशयः ॥ एवं य
 त्क्रियते क्षिप्रं व्याकुलैः कार्यगौरवात् ॥ ६१ ॥ शताननः स विज्ञेयः कोटिहोमो न संशयः ॥ स्वल्पैरहोभिः कार्यः स्याद्दर्षकालादिकेऽपि वा ॥ ६२ ॥

१ कृत्वा-इ० पा० । २ ब्रह्मचारिभिः-इ० पा० । ३ नैष्कर्म्यमथ कर्मणः-इ० पा० ।

तदादशगुणः कार्यः कोटिहोमो विजानता ॥ विप्राणां द्विशते तत्र सुविभज्य नियोजयेत् ॥ ६३ ॥ तेऽपि विज्ञानशीलाः स्युर्वत वन्तो जितेन्द्रियाः ॥
यत्र कुण्डल्यकृत्वा विभज्य च विभावसुम् ॥ ६४ ॥ होमं कुयुर्द्विजाभ्यः संस्कृत्य विधिपूर्वकम् ॥ ज्ञातं तत्र नियोज्य स्याद्विप्राणां प्रविभज्य वै ॥ ६५ ॥
मासे वा द्दिमासे वा यथा काले ह्युपस्थिते ॥ एवं च द्विमुखं कार्यः कोटिहोमो विचक्षणैः ॥ ६६ ॥ यदा तु स्वेच्छया ज्ञयं जमानः समापयेत् ॥
कालेन बहुधारां जस्तदा चैकमुखो भवेत् ॥ ६७ ॥ एककुण्डस्थितो वह्निरेकचित्तैः समाहितैः ॥ यथालाभस्थितैर्विप्रज्ञानशीलैर्विचक्षणैः ॥ ६८ ॥
न संख्या नियमश्चात्र ब्राह्मणानां नरोत्तम ॥ न काल नियमश्च स्वेच्छया ज्ञः स उच्यते ॥ ६९ ॥ आवृत्या सर्वकामस्य चातुर्मास्यानुक्रमयेत् ॥
तदप्रसक्तौ कर्तव्यो यज्ञोऽयं सर्वकालिकः ॥ ७० ॥ अयमेकमुखो राजन्कालेन बहुना भवेत् ॥ बहुविधश्च कालेन तस्मात्संक्षेपमाचरेत् ॥
॥ ७१ ॥ यतो हि चित्तविताद्यमायुश्चैवास्थिरं सदा ॥ अतः संक्षेपतः कार्यधर्मकार्यप्रज्ञास्यते ॥ ७२ ॥ ततः समाप्ति यज्ञे तु कार्येऽसुमहोत्सवम् ॥
शंखतूर्ये निनादेन ब्रह्मघोषस्वेनेन च ॥ ७३ ॥ ततस्तु दक्षयेद्दिप्राह्णोतंश्च श्रद्धयान्वितः ॥ निष्कैश्च कणैश्चैव कुण्डलैर्विविधैर्नृप ॥ ७४ ॥
गोशतैश्चैव दातव्यमश्वानां च शतं तदा ॥ सहस्रं च सुवर्णस्य सर्वेषामपि दापयेत् ॥ ७५ ॥ ग्रामैर्गैरथैरश्वैः पूजयेच्च पुरोहितम् ॥ दीना
न्धकृपणान्सर्वान् ब्रह्मद्वैश्चापि पूजयेत् ॥ ७६ ॥ ततश्चावभृथं स्नायात्तैर्घटैः पूर्वकल्पितैः ॥ लक्षहोमोक्तमंत्रेण सदा विजयकारिणाम् ॥ ७७ ॥
एवं समापयेद्यस्तु कोटिहोममखंड्यम् ॥ तस्यारोग्यं वित्तपुत्रराष्ट्रवृद्धिस्तथैव च ॥ ७८ ॥ सर्वपापक्षयश्चैव जायते नृपसत्तम ॥ अना
वृष्टिभयैश्च वज्रपातभयमेव च ॥ ७९ ॥ दुर्भिक्षग्रहपीडाच प्रशमंयाति भूतले ॥ एतत्पुण्यं पापहरं सर्वकामफलप्रदम् ॥ सनत्कुमा
रमुनिना पार्थिवाय निवेदितम् ॥ ८० ॥ सर्वोपसर्गशमनं भवनेन वायकारयन्ति मनुजानृपकोटिहोमम् ॥ भोगानवाप्य मनसोभि
मतान्प्रकामंते याति शक्रसदनं सुविशुद्धसत्त्वाः ॥ ८१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णशुधिष्ठिरसंवादे कोटिहोमविधि
वर्णनं नाम द्विचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ महाशान्तिं प्रवक्ष्यामि महदेवेन भाषिताम् ॥ पार्थिवा

नाहितार्थायमहादुस्तरतारिणीम् ॥ १ ॥ नृपाभिषेकेसाकार्यायात्राकालेनृपस्यतु ॥ दुःस्वप्नदुर्निमित्तचग्रहवैगुण्यसंभवे ॥ २ ॥
 विद्युदुल्कानिपातेचजन्मक्षेत्रहदैवते ॥ केतुद्वयेऽथसंज्ञतेनिर्घातेक्षितिकम्पने ॥ ३ ॥ प्रसूतौमूलगण्डान्तेयमलस्यतुसंभवे ॥ छत्रा
 णांचध्वजानांचरुस्थानात्पतनेभुवि ॥ काकोलूककपोतानांप्रवेशेवेद्भुमनस्तथा ॥ ४ ॥ क्रूरग्रहाणां वक्रत्वेजन्मादिषुविशेषतः ॥ जन्म
 निद्रादशैवचतुर्थेवाष्टमेतथा ॥ ५ ॥ यदास्युर्गुरुमंदाऽऽराःसूर्यश्चैवविशेषतः ॥ युद्धग्रहाणांसर्वेषांमूर्यशीतांशुकीलेके ॥ ६ ॥
 वज्रायुधगवाशेषुमाणिकेशविनाशने ॥ यद्येग्रपरिदृश्येतरात्राविंशधनुस्तथा ॥ ७ ॥ वेद्भुमनश्चतुलाभंगभैष्वश्वतराषुच ॥ रवी
 न्द्वेरेपरगेषुमहाशांतिःप्रशस्यते ॥ ८ ॥ सर्वाणिदुर्निमित्तानिप्रश्नमयान्तिसर्वथा ॥ तांशुर्ग्रहणाःपंचकुलशीलसमन्विताः ॥ ९ ॥
 चतुर्वेदास्त्रिवेदाश्चद्विवेदाश्चापिपांडव ॥ आथर्वणाविशेषेणबहूचायजुःसंयुताः ॥ १० ॥ शुचयःश्रुतसंपन्नाजहोमपरायणाः ॥ कृच्छ्र
 पाराकनक्तौघैःकृतकायविशोधनाः ॥ ११ ॥ पूर्वमाराध्यमंत्रैस्तुप्रारभेत्तक्रियांततः ॥ दशद्रादशहस्तं वामं डंपंकारयेच्छुभम् ॥ १२ ॥
 तन्मध्येवेदिकां कुयाच्चतुर्हस्तप्रमाणतः ॥ आग्नेय्यां कारयेत्कुण्डहस्तमात्रमुशोभनम् ॥ १३ ॥ मेखलात्रयसंयुक्तं योन्याचापिविभूषितम् ॥
 वद्धचन्दनमालंचतोरणालंकृतं तथा ॥ १४ ॥ गोमयेनोपलिप्तेचमंडपेपुं द्विजातयः ॥ शुक्लाम्बरधराःस्नानाःशुक्लमाल्यानुलेपनाः ॥ १५ ॥
 ततश्चपञ्चकलशांस्तस्यावेद्यांनियोजयेत् ॥ आग्नेयादिषुकोणेषुपञ्चमंमध्यतस्तथा ॥ १६ ॥ अष्टास्रालंकृतेपद्मेचूतपल्लवशोभिते ॥
 ब्रह्मरूर्चविधानेनपंचगव्यंतुकारयेत् ॥ १७ ॥ औषधीःपञ्चरत्नानिरोचनांचन्दनं तथा ॥ सिद्धार्थकाञ्चमीदूवाःकुशान्त्रीहियवांस्तथा ॥ १८ ॥
 अपामार्गफलवर्तान्यग्राधोदुर्वरो तथा ॥ मुक्षाश्चत्थकापित्थांश्चप्रियंगुचूतपल्लवान् ॥ १९ ॥ हस्तिदंतदृढं चैवकोणकुंभेषुनिक्षिपेत् ॥
 पुण्यतीर्थौदकांश्चान्यगव्यं चमध्यमे ॥ २० ॥ कूर्चवाचमितीदंचवह्निं कुंभाभिर्मंत्रणम् ॥ आशुःशिशानोमन्त्रेणमन्त्रणवायुगोचरो ॥ २१ ॥
 ईशावास्यंचतुर्थस्यकुंभस्यचाभिर्मंत्रणम् ॥ मध्यमेतुप्रजतव्यारुद्रकुंभेभोद्भवाः ॥ २२ ॥ गंधपुष्पाक्षतैर्वस्त्रैर्नवद्वैतपाचितैः ॥

फलैश्चनारिकेलाद्यैर्दीपकैःकुम्भपूजनम् ॥ २३ ॥ स्वस्तिवाचनकचैवकारयेत्तदन्तरम् ॥ क्रमेणनेशनकैरग्निकार्यप्रयोजयेत् ॥ २४ ॥
 अग्निदूतमितिह्यग्निपूर्वमेवनिधापयेत् ॥ हिरण्यगर्भःसमितिब्रह्मासननियोजनम् ॥ २५ ॥ कपोतसुप्रणीतेनमंत्रेणविनिवेशयेत् ॥
 कृत्वाचावरणंवेह्नेराज्यसंस्कारमेवच ॥ २६ ॥ अथचासादयेद्द्रव्यंयथावत्सप्रयोजनम् ॥ ततःपुरुषसूक्तेनपायसश्रपणंभवेत् ॥ २७ ॥
 अभिघार्याथसंसिद्धं तथासंस्थापयेद्भुवि ॥ अष्टादशप्रमाणेध्मान्दद्यादथशमीमयान् ॥ २८ ॥ पालाशीःसमिधःसप्ततथासतेतिदापयेत् ॥
 आधारवाज्यभागौतुहुत्वापूर्वक्रेणतु ॥ २९ ॥ जुहुयादहुतीःसप्तजातेवेदसइत्युच्चा ॥ स्थालीपाकस्यजुहुयात्पुनर्वैजातेवेदसा ॥ ३० ॥
 तरत्समंदीसूक्तेनचतस्राजुहुयात्ततः ॥ यमायेतिचसप्तान्याःस्वाहांताजुहुयात्ततः ॥ ३१ ॥ इदंविष्णुस्ततःसप्तजुहुयादाहुतीर्नृप ॥ नक्ष
 त्रेभ्यस्ततःस्वाहासप्तविंशदथाहुतीः ॥ ३२ ॥ यत्कर्मणेतुजुहुयात्ततःस्विष्टकृत्पुनः ॥ ग्रहहोमस्ततःकार्येस्तैलराज्यपरिहृतैः ॥ ३३ ॥
 प्रायश्चित्तंतोहुत्वाहोमकर्मसमापयेत् ॥ ततस्तुतूर्येनिर्घौषैःकाहलाशंखनिःस्वनैः ॥ ३४ ॥ यजमानस्यकर्तव्योह्याभिषेकोद्विजोत्तमैः ॥
 काश्मर्यवृक्षसंभूतेभद्रेभद्रासनस्थितम् ॥ ३५ ॥ वेदिमध्यगतंकृत्वादुर्निमित्तप्रशान्तये ॥ पंचभिःकलशैःपूणैर्मंत्रैरेभिर्यथाक्रमम् ॥ ३६ ॥
 सहस्रक्षेत्रप्रथमतस्तश्चैवशतयुषा ॥ सजोषसाचइन्द्रेतिविश्वानीत्यग्निभरेवच ॥ ३७ ॥ ऋतवस्त्वितिचततःस्नापयेयुःसमाहिताः ॥ ततो
 दिशांबलिदद्याद्विचित्राब्रसमायुतम् ॥ ३८ ॥ नमोस्तुसर्वभूतेभ्यइतिमंत्रमुदाहरन् ॥ स्नातस्यब्राह्मणाःसर्वपठेयुःशान्तिमुत्तमाम् ॥ ३९ ॥
 शान्तितीयेनधारांचपातयित्वासंमतः ॥ पुण्याहवाचनंकृत्वाशान्तिकर्मसमापयेत् ॥ ४० ॥ क्षितिहिरण्यंवासंसिशयनान्यासनानिच ॥
 विप्रेभ्योदक्षिणां दद्याद्यथाशक्त्याविमत्सरः ॥ ४१ ॥ दीनानाथविशिष्टेभ्यःश्रोत्रियेभ्यश्चदापयेत् ॥ भोजनंशोभनंदत्वाततःसर्वप्रसिद्धच
 ति ॥ ४२ ॥ आयुश्चलभतेर्दीर्घश्चान्विजयतेक्षणात् ॥ दुर्गाणिचास्यसिद्धयन्तिपुत्रांश्चलभतेशुभान् ॥ ४३ ॥ यथाज्ञानप्रहाराणांकवंच
 वारणंभवेत् ॥ तथादेवोपघातानांशान्तिर्भवेतिवारणम् ॥ ४४ ॥ अहिंसकस्यदांतस्यधर्माजितधनस्यच ॥ दयादाक्षिण्ययुक्तस्यसर्वेसानु

१ येन यत्सप्रयोजनम्-इ०पा० । २ पुनः-इ०पा० । ३ शुभैर्जलैः-इ०पा० । ४ समाहिताः-इ०पा० । ५ दद्याच्चैव शुधिहिर-इ०पा० । ६ दयामा
 णिक्ययुक्तस्य-इ०पा० ।

महाग्रहाः ॥ ४६ ॥ अर्थान्समर्थयति वद्धयेत च धर्मकामप्रसाधयति तस्य पि नष्टि पापम् ॥ यः कारयेत्स कलदोषहरासमर्थांशांतिप्रशान्तहृद
 यः पुरुषः सदैव ॥ ४६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे महाशांतिविधिवर्णननाम त्रिचत्वारिंशदुत्तर
 शततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥ ४३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ शांतिं कथयेद्वेशगणनाथस्य मे विभो ॥ यांकृत्वा सर्वदुर्गणि तरेते मानवोऽसि
 लाम् ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ शांतिं वक्ष्यामि राजेन्द्र गणनाथा प्रियां पराम् ॥ यस्या आचरणेन वसवो रिरक्ष्यो भवेत् ॥ २ ॥
 विनायकं कर्माविघ्नसिद्धयर्थं विनोदयत ॥ स्वप्नेऽवगाहतेऽत्यर्थं लुमुडांश्च पश्यति ॥ ३ ॥ काषायवासश्चैव क्रव्यादानाधिराहति ॥
 अपमूर्धैः शर्वैरुद्रैः सहैकत्र च तिष्ठति ॥ ४ ॥ व्रजन्नापि तथात्मानं मन्यतेऽनुगतपरैः ॥ विमना विफलारंभः संसिदत्यनिमित्ततः ॥ ५ ॥ तेनो
 पसृष्टो लभते राज्यं न राजनन्दनः ॥ कुमारि न च भर्तारमपत्यं गभीणी तथा ॥ ६ ॥ आचार्यत्वं श्रोत्रियश्च न शिष्योऽध्यापनं तथा ॥ वणिग्लभनं चा
 प्रोति न कृषि च कृषीवलः ॥ ७ ॥ स्नपनं तस्य कर्तव्यं पुण्येऽद्विविधं पूर्वकम् ॥ गौरसर्पकलेकराज्येनोत्सादितस्य तु ॥ ८ ॥ सुगन्धकुंकु
 मालिप्तशरीरशिरसस्तथा ॥ भद्रासनोपविष्टस्य स्विस्तवाच्यद्विजाञ्छुभात् ॥ ९ ॥ अश्वस्थानाद्गजस्थानाद्दल्मीकात्संगमाद्भूदात् ॥ मृत्ति
 कारोचनगंधान्गुग्गुलं चाप्सु निक्षिपेत् ॥ १० ॥ यद्वाहताहो कवर्णं मे नुभिः कलशैर्हृदात् ॥ चर्मण्यानदुहरेत्केस्थाप्यभद्रासनं तथा ॥ ११ ॥
 सहस्राक्षं शतधारऋषिणा वचनं कृतम् ॥ तेन त्वामभिषिचामि पावमान्यः पुनंतुते ॥ १२ ॥ भर्गते वरुणो राजा भर्गो मुखो बृहस्पतिः ॥ भगमि
 न्द्रश्च वायुश्च भर्गो सप्तर्षयो ददुः ॥ १३ ॥ यत्ते के शो दुर्भाग्यं सीमं ते यच्च मूर्धनि ॥ ललाटे कर्णयो रक्षणे रापस्तं द्धन्तु ते सदा ॥ १४ ॥ स्ना
 तस्य सापैर्पतैर्लुबुवैर्नौदुम्बरेण च ॥ जुहुयान्मूर्धेनिकुशान्स्वयेन परिगृह्य च ॥ १५ ॥ मितश्च संमितश्चैव तथा सालकटंकटौ ॥ कूष्माण्डौ राज
 पुत्रश्च अंते स्वाहा समन्वितैः ॥ १६ ॥ नामभिर्वलिर्मन्त्रैश्च नमस्कारसमन्वितैः ॥ दद्याच्च तेषु पक्ष्मैः कुशानां स्तीर्य सर्वशः ॥ १७ ॥ कृताकृतौ
 स्तं दुलांश्च पल्लौ दनमेव च ॥ मत्स्यान्पक्वांस्तैश्चैवामान्मांसमेतावदेव तु ॥ १८ ॥ पुष्पं चित्रं गुग्गुंधं च सुरांच त्रिविधमपि ॥ मूलकं पूरिका
 पूरं पतयैवोडेरकम्रजम् ॥ १९ ॥ दूर्वासर्वं प्रुष्पाणां दत्त्वा र्धपूर्णं मंडलाम् ॥ विनायकस्य जननीमुपतिष्ठेत्ततोऽविकाम् ॥ २० ॥ रूपं देहि

यशोदेहिभगभगवतिदेहिमे ॥ पुत्रान्देहिधनं देहि सर्वकामांश्च देहि मे ॥ २१ ॥ ततः शुक्लां वरधरः शुक्लमाल्यानुलेपनः ॥ भोजयेद्ब्राह्मणा
न्दद्याद्ब्रह्मयुग्मं गुरोरपि ॥ २२ ॥ एवं विनायकं पूज्य ग्रहं श्वैव विधानतः ॥ कर्मणां फलमाप्नोति श्रियमाप्नोति चोत्तमाम् ॥ २३ ॥ आदित्यस्य
तथा पूजां तिलकं स्वाभिनिस्तथा ॥ महागणपतैश्च कुर्वन्सिद्धिमवाप्नुयात् ॥ २४ ॥ श्वेता र्कस्य तु यो मूले महागणपतिः कृतः ॥
सर्वलक्षणसंपूर्णः सोऽपि सिद्धिः स्मृतः ॥ २५ ॥ संप्रप्यते शुचौ देशे विघ्नानां हि देहिनः ॥ परमं पूजयेन्नित्यं गन्धमाल्यस्रगादिभिः ॥
॥ २६ ॥ क्षीणभाग्योऽपि पुरुषः पूजितश्च नरेश्वरः ॥ सर्वसिद्धिमवाप्नोति जयं भवति सर्वदा ॥ २७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे
उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे गणनाथशान्तिवर्णनं नाम चतुश्चत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४४ ॥ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
अग्निहोत्रसुखासीनं गर्गः पृच्छति कौशिकम् ॥ बन्धने संनिरोधं गव्याधीनां संप्रपीडने ॥ १ ॥ कथं मोक्षो भवेत्तस्य साध्यासाध्यं ब्रवीहि मे ॥
गर्गेण कौशिकः पृष्टुदं वचनमब्रवीत् ॥ २ ॥ आधा ने जन्म न क्षत्रे न धनं प्रत्यरेषु च ॥ व्याधिरुत्पद्यते यस्यैकं शायमरणाय च ॥ ३ ॥
कृत्तिकासु यदा कश्चिद्ब्याधिसंप्रतिपद्यते ॥ नवरात्रं भवेत्पीडा त्रिरात्रं रोहिणीषु च ॥ ४ ॥ मृगशीर्षे पञ्चरात्रमाद्रा प्राणवियोजिनी ॥
पुनर्वसौ च पुष्ये च सप्त रात्रिं विधीयते ॥ ५ ॥ नवरात्रं तथा शेषास्मशानं तं मघासु च ॥ द्वा मासौ फाल्गुनी चैव उत्तरासु त्रिपक्षकम् ॥ ६ ॥
हस्ते च तनुदृश्ये तच्चित्रायां त्वर्द्धमासकम् ॥ ७ ॥ मासद्वयं तथा स्वातौ विशाखा विशतिर्दिनाः ॥ मेत्रै चैव दशहंतु ज्येष्ठा चैवार्द्धमासिका ॥ ८ ॥
मूले न जायते मोक्षश्चाषाढासु त्रिपञ्चकम् ॥ उत्तरादिनं विशत्याद्दौ मासौ श्रवणेन तु ॥ ९ ॥ धनिष्ठायामर्द्धमासं वारुणे तु दशहभिः ॥
नवभाद्रपदा ऋक्ष उत्तरासु त्रिपञ्चकम् ॥ १० ॥ रेवती दशरात्रं तु अहोरात्रं तथा श्विनी ॥ प्राणैर्वियोजयेन्नित्यं गर्गनास्त्यत्र संशयः ॥ ११ ॥
कौशिके न समादिष्टो न क्षत्रव्याधिसंभवः ॥ देवज्ञेनापि ज्ञातव्यं न क्षत्रमथ जन्मना ॥ १२ ॥ क्षरिवृक्षस्य समिधो जुहुयादश्वदेवते ॥ तिलान्मधु
हुतान्याभ्येयवमेवाग्निदेवते ॥ १३ ॥ प्राजापत्ये तु जुहुयाद्द्रोग्यबीजं वक्त्रकम् ॥ सौम्ये प्रियंगवो रौद्रे साप्पि समसमन्वितम् ॥ १४ ॥ आदित्ये
च प्रयत्नेन घृताक्ताः सिततंडुलाः ॥ पयसा सापिषा साकं बृहस्पत्याग्निदेवते ॥ १५ ॥ ग्राम्यौषधैर्वटपत्रैः सर्पिः सर्पाधिदेवते ॥ होमः प्रोक्तः प्रि

भृगूनांनक्षत्रेयामदैवते ॥ १६ ॥ सावित्रेदधिहोमोत्रत्वाष्ट्रचित्रौदनंहविः ॥ १७ ॥ यवान्सहज्येनहुनेब्राह्मैःश्रौतुपयौदनम् ॥ मैत्रेणथतुमंत्रे
 णमैत्रेकंटकमिश्रितम् ॥ १८ ॥ नैऋत्येतिलहोमःस्यादव्यक्तेचहुताशने ॥ अब्दैवत्येऽशालिवाजैर्वैश्वदेवंतुकारयेत् ॥ १९ ॥ रक्ताश्रितं डुलाश्रि
 वहोतव्याविष्णुदैवते ॥ वारुणेपरिजातानांपुष्पाणांहोमइष्यते ॥ २० ॥ अजैकपादेनक्षत्रेप्रजापत्येनतत्समम् ॥ आहिर्बुध्न्येतुनक्षत्रवैश्वदे
 वंतुकारयेत् ॥ २१ ॥ रक्ताश्रितं डुलाश्रिवहोतव्याविष्णुदैवते ॥ पौषेफलान्यखंडानिहुयादष्टोत्तरंशतम् ॥ २२ ॥ सावित्रीहोममेकं तु ब्रह्मा
 भिहितवान्पुरा ॥ सर्वज्वरप्रशमनंसद्योज्वरहरंपरम् ॥ २३ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रिकृष्णशुद्धिस्त्रिसंवादेनक्षत्रहोमविधि
 वर्णनं नाम पंचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४५ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ श्रीवासिष्ठउवाच ॥ ॥ अथान्यदपितेवचिभ्रतं राजन्महाफलम् ॥
 अपराधशतं येन क्षयं याति शृणुष्वतत् ॥ १ ॥ इक्ष्वाकुरुवाच ॥ किं व्रतं तन्ममाचक्ष्वकोऽपराधस्तुतंवद ॥ कः पूज्यते च वै तस्मिन्कदावाकि
 यते नरैः ॥ २ ॥ श्रीवासिष्ठउवाच ॥ शृणुराजन्महाबाहो अपराधशतव्रतम् ॥ येनानुष्ठितमात्रेण काममोक्षो लभेन्नरः ॥ ३ ॥ प्रायश्चित्तान्य
 शेषाणि सर्वपापापनुत्तये ॥ कृतान्यप्यकृतानि स्युरिति होवाच पद्मजः ॥ ४ ॥ पापं गुरुतरं चापि दह्यते तूलराशिवत् ॥ अपराधशतराज
 ष्टुणुष्वगदतोमम ॥ ५ ॥ न करोति नरो मोहद्वतमेतद्दिनेदिने ॥ अनाश्रमि त्वं प्रथमोऽनघि त्राव्रतहीनता ॥ ६ ॥ अदातु त्वमशौचं च निदे
 यत्वं स्पृहालुता ॥ अक्षातिर्जनपीडाचमायित्वमप्यमंगलम् ॥ ७ ॥ क्षतव्रतत्वं नास्ति कथं वेदिनां कठोरता ॥ असत्यता हिंसकत्वं
 स्तेन्यमिन्द्रियविप्लवः ॥ ८ ॥ मनसोऽनिग्रहश्चैव क्रोध ईर्ष्याथमत्सरः ॥ दंभः शाल्ब्यचौर्यं च कटुकोक्तिः प्रमादता ॥ ९ ॥ भार्यामातु
 सुतादीनां त्यागश्चापूज्यपूजनम् ॥ श्राद्धहानिर्जपत्यागः पंचयज्ञविवर्जनम् ॥ १० ॥ संध्यातर्पणहोमानां हानिः प्रणयज्ञानम् ॥
 अनुतौ मिथुनं पार्थपर्वण्यपि च मैथुनम् ॥ ११ ॥ पैशुनं परदारं षुदानं वेश्याभिगामिता ॥ अपात्रदानं चालं पंचमूलिकाकुलिभक्षणम् ॥ १२ ॥
 अंत्यजागमनं मातृत्यागः पितृविवर्जनम् ॥ पित्रोर्भक्तिर्विदंश्च पुराणस्मृतिवर्जनम् ॥ १३ ॥ अभक्ष्यभोजनं चापि पति
 द्रोहोऽविचारता ॥ कृषिकर्मक्रियावाहं भार्यासंग्रहकारिता ॥ १४ ॥ इन्द्रियाजयमायित्वं विद्याविस्मरणं तथा ॥ ज्ञास्त्रत्यागराक्ष्णं चि

त्रकर्मचानंगधावनम् ॥ १५ ॥ भार्यापुत्रसुतादीनां विक्रयः पशुमैथुनम् ॥ इन्धनार्थं दुग्धमच्छेदो विलेषायां दिपूरणम् ॥ १६ ॥ तडा
 गागमनेन वृत्तं विद्या विक्रयकारिता ॥ वृत्तिलोपोमहीपालयाचकत्वं कुमित्रता ॥ १७ ॥ स्त्रीविधोगोवधश्चैव पौरोहित्यं सुहृद्ग्रहः ॥ भ्रूण
 हत्या परान्नं च शूद्रान्नस्य निषेधः ॥ १८ ॥ शूद्रस्य चाग्निं कर्मत्वं मविधित्वं कुपुत्रता ॥ विद्वद्भ्यो याचकत्वं हिवाचाटत्वं प्रतिग्रहः ॥ १९ ॥
 श्रौतसंस्कारहीनत्वमात्रं त्राणविवर्जनम् ॥ ब्रह्महत्यासुरापानं रुक्मस्तेन्यमतः परम् ॥ २० ॥ गुरुदाराभिगामित्वं संयोगश्चापितैः सह ॥
 अपराधज्ञातं त्वेतात्कथितं ते मयानघ ॥ २१ ॥ अन्येऽपि विविधाः संति प्रोक्ताः प्राधान्यतस्तस्वमी ॥ यदिव क्रमसहस्राणि वक्रो जिह्वाशतानि च ॥
 ॥ २२ ॥ तथाप्येतेन ज्ञायते वेतुं यस्मादन्तकाः ॥ अपराधसहस्राणि लक्षकोटिज्ञतानि च ॥ २३ ॥ नश्यति तत्क्षणं नूनं सत्यं शस्यानु
 पूजनात् ॥ पूज्यते भगवानत्र ब्रतकृत्ये पराजिते ॥ २४ ॥ ध्वजे सत्यस्थितश्चायं लक्ष्म्या सह जगत्पतिः ॥ वामदेवस्ततः पूर्वं नृसिंहो दक्षिणे स्थितः
 ॥ २५ ॥ कपिलः पश्चिमास्ये तु वावाहश्चोत्तरे स्थितः ॥ ऊर्ध्ववक्रोऽच्युतो ज्ञेय एतद्वै ब्रह्मपंचकम् ॥ २६ ॥ तं सत्येन स्थितं राजन् पूजयेच्च सदैव
 हि ॥ क्षीरोदयार्धचन्द्रस्थपद्मकर्णिकसंस्थितम् ॥ २७ ॥ पद्मकौमोदकीं शंखचक्रायुधविधारणम् ॥ वामे चाधस्तथा दक्षे ऊर्ध्वे पश्चादधो नृप ॥
 ॥ २८ ॥ पादाधस्ताद्विनिष्क्रान्ता गंगापूता सदानृभिः ॥ शतयष्टकं तथा चान्यतन्नामानि च मे शृणु ॥ २९ ॥ जयाच विजया चैव जयंती पापना
 शिनी ॥ उन्मीलनी वंजुली च त्रिस्पृशा क्षविवर्धना ॥ ३० ॥ एताभिः शक्तिभिर्भुक्तं लोकदिकपालवर्जितम् ॥ शुक्लांबरधरं सौम्यं प्रहृष्टवदनं शिवम्
 ॥ ३१ ॥ सर्वाभरणशोभाढ्यं भुक्तिमुक्तिप्रदं हरिम् ॥ पूजयेच्च प्रयत्नेन विधिना येन तं शृणु ॥ ३२ ॥ मार्गशीर्षादिमासेषु द्वादशशस्वपि सर्वदा ॥
 द्वादश्यामप्यमावास्यामष्टम्यां च सितसिते ॥ ३३ ॥ कृते पवासः शुद्धात्मा कुर्याद्रतमं तद्रितः ॥ पक्षयोरुभयोरेवं पूजयेऽहं जनार्दनम् ॥ ३४ ॥
 एवं तु नियमं कृत्वा दंतधावनपूर्वकम् ॥ गच्छेत्ततस्तदगोवापुष्करिण्यां गृहेऽपि वा ॥ ३५ ॥ स्नात्वा तु नैत्यं कंकर्म कृत्वा नौमिति कंततः ॥
 कुर्यात्सर्वप्रयत्नेन यथावदनुपूर्वशः ॥ ३६ ॥ सौर्वर्णकारयेद्देवं पूजयेत्तं सत्यरूपिणम् ॥ शतयष्टकयुतं लक्ष्म्या युक्तं पद्मासनस्थया ॥ ३७ ॥
 सुवर्णपलमानेन कायमेतत्स विस्तरम् ॥ दुग्धकुंभोपरि शतुस्वर्णपद्मं प्रकल्पयेत् ॥ ३८ ॥ तत्कर्णिकागतं देवं शक्तिवृन्दसमन्वितम् ॥

पूजयेद्द्विधिवत्पश्चाद्गुरुमंत्रप्रचोदितः ॥ ३९ ॥ शुद्धशुक्लाम्बरधरोमंत्रसंभारसंस्थितः ॥ देवक्षीरसमुद्रेऽस्मिन्मृत्युचेचन्द्रचपुष्करे ॥ ४० ॥
 तत्रत्वंसत्यथासाद्धैसत्येशभवासन्निधौ ॥ उक्षीरसागरकच्छलेस्नाहिपापनिषूदन ॥ ४१ ॥ अनेनभूतभयैनदत्तेनजलबिन्दुना ॥
 हरस्वसर्वदुर्गतिंममनाथजनार्दन ॥ ४२ ॥ वस्त्रदानेनशुभ्रेणसत्येशकुरुमेशुभम् ॥ यज्ञयोगेत्तासांख्येयविप्रस्त्वंसदोच्यसे ॥ ४३ ॥
 यज्ञोपवीतदानेनकुरुमांसवर्षपावनम् ॥ विलिप्तकर्मणासर्वसत्यस्यनकेनचित् ॥ ४४ ॥ ममचन्दनलितांगःसर्वलेपापहोभव ॥
 सत्यनाथनमस्तुभ्यंमूर्तामूर्तस्वरूपिणे ॥ ४५ ॥ वासुदेवनृसिंहाख्यकपिलादिव्यभूधर ॥ वाराहाच्युतयज्ञेशलक्ष्मीकांतनृपेश्वर ॥ ४६ ॥
 पशुपुत्रंचमैहपापशत्रोर्निरंजन ॥ संकर्षणमहावीर्यसर्वेशामितविक्रम ॥ ४७ ॥ अनिरुद्धेन्द्रगोविन्दधृतचक्रनमोऽस्तुते ॥ ४८ ॥ पूजा
 मंत्रः ॥ कृष्णकृष्णप्रभोरामरामकृष्णविभोहरे ॥ त्राहिमांसर्वदुःखेभ्योरमयासहमाधव ॥ ४९ ॥ पूजाचेयंयादत्तापितामहजगद्गुरो ॥
 गृहाणजगदीशाननारायणनमोऽस्तुते ॥ ५० ॥ धनंशुसंहपालसर्वपापापनुत्तये ॥ एकस्यैवतुविप्रस्ययावद्वर्षसमर्पयेत् ॥ ५१ ॥
 दानंदद्यान्महाराजह्यशक्तौतदभावतः ॥ पक्षेपक्षेप्रकर्तव्यंव्रतमेतन्महत्तरम् ॥ ५२ ॥ संवत्सरेततःपूर्णेकुयाद्विद्यापनंबुधः ॥ पूर्ववत्पूजये
 देवंबहुसंभारविस्तरैः ॥ ५३ ॥ अनुज्ञांप्राथयेद्विप्रांनपापध्वंसोममास्तुवै ॥ पापध्वंसोऽस्तुसततंतवेतिचद्विजोवेदत् ॥ ५४ ॥ ततःसर्वब्रा
 ह्मणायसमर्प्यचक्षमापयेत् ॥ अस्मिन्व्रतेकृतेराजनभवेद्बहुफलोदयः ॥ ५५ ॥ यत्फलंस्वर्गदेवसुसर्वतीर्थेषुयस्फलम् ॥ तत्फलंकोटिगुणितं
 व्रतस्यास्यनिषेवणात् ॥ ५६ ॥ इहलोकैधनंधान्यंयुत्रमित्रसुखादिकम् ॥ प्राप्नोतिपुरुषःसम्यग्बिद्यारोग्यकलयुधम् ॥ ५७ ॥ धर्ममर्थ
 चकामंचमोक्षचनृपसत्तम ॥ लभतेनात्रसंदेहोब्रह्मणोवचनंयथा ॥ ५८ ॥ यःपठेच्छृणुयाद्वापिसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ यःकुयात्पुनरेतद्विस्मोऽ
 नन्तफलभागभवेत् ॥ ५९ ॥ अशक्तस्तुतथाशक्तोवित्तशठ्यविवर्जितः ॥ व्रतंकुर्वन्नरोभक्तयालभतेशाश्वतंपदम् ॥ ६० ॥ कृतवै
 क्रियमाणेतुकर्ताफलमवाप्नुयात् ॥ अपराधशताघौघंव्रतंनानेननाशयेत् ॥ ६१ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसं
 वादेअपराधशतव्रतवर्णनंनमषट्चत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ४१ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ श्वेतद्वीपेसुखासीनंदेवदेव

जगत्प्रभुम् ॥ वासुदेवं जगन्नाथं स्थितिसंयमकारकम् ॥ १ ॥ परावराणां मिश्रं पुराणं परमव्ययम् ॥ आदिदेवं जगन्नाथं जगतः कारणात्मकम् ॥ २ ॥ प्राणिपत्यमहादेवं चराचरगुरुं हरिम् ॥ लक्ष्मीः प्रोवाच राजेन्द्रपादसंवाहने स्थिता ॥ ३ ॥ भगवन् देवदेवेश भक्तानामनुकंपक ॥ प्रष्टव्यं किंचिदिच्छामि प्रष्टुं प्रश्नविदां वर ॥ ४ ॥ प्रकुरुष्व महाभाग दयकृत्त्वाममोपरि ॥ व्रतं किंचित्कथय मे रूपसौभाग्यदायकम् ॥ ५ ॥ उत्तमं सर्ववर्णानां व्रतानामपि चोत्तमम् ॥ कृतेन येन देवेश सर्वतीर्थफलं भवेत् ॥ ६ ॥ विष्णुरुवाच ॥ गृहस्थश्चाश्रमाणां च वर्णानां ब्राह्मणोऽप्यथा ॥ यथानदीषु सवाह्वी लोका विभुता ॥ ७ ॥ ह्रदानामुदधिः श्रेष्ठो देवानां विष्णुरुत्तमः ॥ स्त्रीणां देवियथा लक्ष्मिस्तथेदं व्रतमुत्तमम् ॥ ८ ॥ न गङ्गान्धकुरुक्षेत्रं न काशी न च पुष्करम् ॥ पावनानि महाभागे यथेदं व्रतमुत्तमम् ॥ ९ ॥ गौरी देव्या कृतं पूर्वं शंकरेण महात्मना ॥ रामेण सीतया सार्द्धं राज्ञ्यप्राप्य कृतं पुरा ॥ १० ॥ दमयंती वियोगेन लेन तनुता कृतम् ॥ कृष्णया सहितैः पार्थपांडवैर्वनवासिभिः ॥ ११ ॥ कृते मे तद्व्रतं भद्रे स्वर्गमोक्षप्रदायकम् ॥ रंभयामेनया वापि पौलोम्यास्तनयभामया ॥ १२ ॥ शार्ङ्गिल्या चाप्यरुंधत्या उर्वर्या देवदत्तया ॥ कृतं व्रतमिदं भद्रसौभाग्यमुखकाम्यया ॥ १३ ॥ पातालैर्नागकन्याभिः कृतं मे तत्पुशोभनम् ॥ गायत्र्या च सरस्वत्या सा वित्र्या ब्रह्मभार्यया ॥ १४ ॥ अन्याभिः सर्वनारीभिः सर्वकामफलैः पुंभिः ॥ तस्मात्तेऽहं प्रवक्ष्यामि सर्वपापप्रणाशनम् ॥ १५ ॥ वसुप्रीतिः करं रम्यं व्रतानां परमं शृणु ॥ ब्रह्महस्तुच्यते पापात्पुत्रोपावसुहारकः ॥ १६ ॥ गुरुभार्या भगामी च ब्रह्मेतेषां संगमी च यः ॥ मानकूटं तुलुकूटं कन्यावृत्तिर्गोव्रती ॥ १७ ॥ अगम्यागमनोयस्तु मां सा शीघ्रं वृषणीपतिः ॥ कुंडाग्निभोजयिस्तु स्याद्भूमिहता तथैव च ॥ १८ ॥ एभिः सर्वैर्माहापापैश्च्युते न त्रसंशयः ॥ एभिः स्यान्नरनारीभिः कर्तव्यं व्रतमुत्तमम् ॥ १९ ॥ अतस्तेऽहं विधिवद्भ्ये विधानमवधारय ॥ काञ्चनाख्यापुरीनाम व्रतं त्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ २० ॥ यः करोति नरो देवि नारी वा भक्तिं संयुता ॥ तस्य पुत्राश्च पौत्राश्च जायते विपुलं धनम् ॥ २१ ॥ तस्मिन्मासे च कर्तव्यं व्रतमेतच्च सुन्दरि ॥ तस्मिन्मासे च कर्तव्या काञ्चनाख्यापुरी शुभा ॥ २२ ॥ शुक्लकृष्णतृतीयायामेकादश्यां च पूर्णिमाम् ॥ संकतिर्वापि महाभागे कुहूवाचाष्टमी तिथिः ॥ २३ ॥ पर्वस्वयेषु सर्वेषु दातव्या काञ्चनापुरी ॥ व्रती स्नात्वा तु पूर्वोद्दिनया दौ विमले जले ॥ २४ ॥ मृत्तिकालं भनं कर्तव्यं मंत्रेणानेन सुव्रते ॥

उद्धृतासियथापूर्वविष्णुनाक्रोडरूपिणा ॥ २५ ॥ लोकानामुपकारार्थं वंदनात्सिद्धिकामदा ॥ तस्मात्त्ववंदितापापं हरमेऽनेकजन्मजम् ॥ २६ ॥
 मृत्तिकामन्त्रः ॥ आपस्तु विश्वो निर्हा विष्णुना निर्मितः स्वयम् ॥ सान्निध्यं तीर्थसहितं कर्तव्यं ममांशं प्रतम् ॥ अम्मन्त्रः ॥ २७ ॥ अनेन
 विधिना स्नात्वा यजमानः समाहितः ॥ गृहमागम्य शुद्धात्मानालपन् शुनस्त्वरत् ॥ २८ ॥ पाखंडिने विकर्मस्थान्धूतैश्च कितवाच्छठान् ॥
 प्रक्षाल्य पाणि वंदनं कुत्रात्वाचमनं ततः ॥ २९ ॥ उपवासस्य नियमं कुत्रात्वा तस्य बापुनः ॥ शंखप्रवरमादाये ह मयुक्तं जलं भृतम् ॥ ३० ॥ द्वाद
 शाक्षरमंत्रेण तज्जलं चाभिमंत्रयेत् ॥ पिवेत् तोयं गृहे गत्वा हरिरित्यक्षरं जपेत् ॥ ३१ ॥ शर्मा वृक्षमया वेदी चतुस्तंभसमन्विता ॥ चतुर्हस्तप्र
 माणेन काप्या चैव सुशोभना ॥ ३२ ॥ वस्त्रेण वेष्टिताः स्तंभा विमानवरमंडिताः ॥ पुष्पमालान्विताः कार्यो दिव्य धूपाधिवासिताः ॥ ३३ ॥
 मध्ये तु मंडलं कार्यं पद्माख्यं वर्णकैः शुभैः ॥ येन हृष्टेन देवेशे सर्वपापक्षयो भवेत् ॥ मंडलस्य तु मध्ये वै भद्रपटं तु शोभनम् ॥ ३४ ॥ आसनं त
 त्रिविन्यस्य कोमलं वस्त्रं वेष्टितम् ॥ तस्योपरि न्यसेद्वंलक्ष्म्या युक्तं जनार्दनम् ॥ ३५ ॥ अप्रेतु कलशः कार्यो जलपूर्णः सुशोभनः ॥ क्षीरसागरनामा स
 कालिपतव्यः प्रयत्नतः ॥ ३६ ॥ पंचरत्नसमायुक्तं वस्त्रेण विष्टेयं द्धनम् ॥ कुम्भं प्रपूर्णं मुदकैस्तस्योपरि न्यसेद्वधः ॥ ३७ ॥ तस्योपरि षष्ठांस्तंस्थाप्य कांच
 नाख्यां पुरां शुभाम् ॥ चतुष्पलं ह्युत्तमास्यां द्विपलं मध्यमां स्मृता ॥ ३८ ॥ सामान्येकपला कार्यो कलशैस्तु समन्विता ॥ मोदकान्स्थापयति द्विव्या
 न्समं तात्सु दराकृतीन् ॥ ३९ ॥ तदग्रे कदली स्तंभैस्तोरणं परिकल्पयेत् ॥ चातुश्चरणि कांस्तत्र विप्रानावाह्य सुदरि ॥ ४० ॥ प्रतिष्ठां कारयेत्तस्यावेद
 मंत्रं सुशोभनैः ॥ तस्यामध्ये न्यसेद्विष्णुहंलक्ष्म्या समन्वितम् ॥ ४१ ॥ नेत्रे रत्नमये कार्ये दशनवज्रभूषिताः ॥ मुक्ताफलमयं तस्य भूषणं परिकल्प
 येत् ॥ ४२ ॥ अंगं स्वर्णमयं कार्यं शंखचक्रगदायुधम् ॥ पञ्चाभूतेन देवं शंस्नाप्य नारायणं विभुम् ॥ ४३ ॥ तमेव गंधपुष्पाद्यैर्मन्त्रमुच्चार्य प्रजयेत् ॥
 ब्राह्मणैर्विदकैर्मन्त्रैः पूजयेन्मधुसूदनम् ॥ ४४ ॥ शेषावर्णाः पुराणोक्तैस्तच्छृणुष्व ममाप्रिये ॥ वासुदेवाय पादौ तु गुल्फौ संकर्षणाय च ॥ ४५ ॥
 त्रैलोक्यजनकायै त्रिजानुनी पूजयेद्धरेः ॥ त्रैलोक्यनाथाय शुद्धज्ञानमयायै वैकटिम् ॥ ४६ ॥ दामोदरायै न्युदरं हृदयं विश्वरूपिणे ॥
 नित्यं हि पूजयेद्देवि उरः श्रीवत्सधारिणे ॥ ४८ ॥ कंठं कौस्तुभनाथाय आस्यं यज्ञमुखाय च ॥ दैत्यां तकारिणे बहूस्त्वेनैर्मैरायुधानि च ॥ ४९ ॥

१ आर्षभेतत् ।

शिरःसर्वात्मनेदेविदेवदेवस्यपूजयेत् ॥ श्रियंप्रपूजयेदेवोदेव्यामंत्रैःपृथग्विधैः ॥ ५० ॥ इन्द्रादिलोकपालानांपूजाकार्याथक्रामम् ॥
 नवग्रहाणांचहोमःकर्तव्योविघ्ननाशनः ॥ ५१ ॥ पूजागणपतेःकार्यातथाहोमंविधानतः ॥ अग्रनैवेद्यमतुलंदापयेद्दधृतपाचितम् ॥ ५२ ॥
 पायसंदधृतपूरांश्चमोदकान्पूरिकास्तथा ॥ सोहालिकादिनैवेद्यफेणिकाःशर्करास्तथा ॥ ५३ ॥ देशकालोद्भवान्येवफलानिनिविदेदयेत् ॥
 दीपान्दशदिशोदद्यात्पार्थिवान्स्त्वर्तिकाञ्च ॥ ५४ ॥ एतेनतुविशालाक्षिमूलमंत्रेणदापयेत् ॥ पुष्पमालान्वितान्कृत्वाचंदनेनविभूषितान् ॥ ५५ ॥
 अभिमंत्र्यप्रयत्नेनविष्णुस्तवकवाचकैः ॥ सहस्रशीर्षादिभिर्मंत्रैर्जपद्ब्रह्मणोत्तमैः ॥ ५६ ॥ षोडशाथसप्तनीकान्पूजयेच्चयथाविधि ॥
 भूषयेच्चशुभैर्वस्त्रैस्तथालकरणादिभिः ॥ ५७ ॥ विष्णुमत्वाद्विजःपूज्योऽलक्ष्मीमत्वाचब्राह्मणीम् ॥ छत्रंचोपानहंचैवअंगुल्याभरणं तथा ॥ ५८ ॥
 फलानिसप्तधान्यंचभोजनंचयदीप्सितम् ॥ दातव्यंचसभार्यायकृष्णमेमिप्रीयतामिति ॥ ५९ ॥ शय्यांसोपस्करांचैववस्त्रेणच्छाद्ययत्नतः ॥
 तथाप्रकल्पयेद्द्विदशस्तथाचसुंदरीयथा ॥ ६० ॥ व्रतेपूर्णेचगौर्देयासर्वोपस्करसंयुता ॥ पुरीघटापयेत्पूवंवस्त्रेणाच्छाद्ययत्नतः ॥ तथाकुर्यात्प्रिया
 सेनयथाकर्तानपश्यति ॥ ६१ ॥ दीपांस्तुदीपितांस्तत्रआनयेद्यज्ञमंडपम् ॥ श्वेतवस्त्रेणनेत्रेतुयजमानस्यचप्रिये ॥ ६२ ॥ आचार्यःशस्त्र
 वित्प्राज्ञावबध्यनयनेततः ॥ आवध्यनेत्रेसुप्राज्ञाचार्यस्तमिदंवदेत् ॥ ६३ ॥ सर्वकामप्रदांपश्यकांचनारुयांपुरीमिमाम् ॥ वरवस्त्रयुतां
 रम्यांदुःखदोर्भाग्यनाशिनीम् ॥ ६४ ॥ एवमुक्त्वामहामगपटमुन्मुच्यनेत्रयोः ॥ पुष्पाञ्जलिगुरोक्षिस्वासपश्येतांपुरीशुभाम् ॥ ६५ ॥
 दृष्ट्वातानंगरीदेवियजमानःसमाहितः ॥ सौवर्णपात्रमादायरोप्येतांभ्रमथापिवा ॥ ६६ ॥ अथवाशेखमादायपात्रालभेतुसुन्दरिं
 पञ्चरत्नंक्षिपेत्पात्रेजलं गाङ्गां तथाफलम् ॥ ६७ ॥ सिद्धार्थमक्षतापूर्वरोचनादधिवापुनः ॥ ततश्चार्घ्यंप्रदातव्यःकृष्णायप्रभविष्णवे ॥ ६८ ॥
 लक्ष्मीनारायणौदेवौसर्वकामफलप्रदौ ॥ स्वमपूर्यांप्रदानेनयच्छेतांवांछितंमम ॥ ६९ ॥ नारायणहृषीकेशज्ञानज्ञेयनिर्जन
 लक्ष्मीकांतजगन्नाथगृहाणार्घ्येनमोस्तुते ॥ ७० ॥ अर्घेमंत्रः ॥ ॥ एवमर्घ्यततोदत्ताविष्णवेप्रभविष्णवे ॥ देव्यास्त्वर्घ्यःप्रदातव्योभक्तियु
 क्तेनचेतसा ॥ ७१ ॥ जानुभ्यामवर्निगत्वामंत्रमेतदुदीरयेत् ॥ ब्रह्मणपूजितादेवाविष्णुनाशंकरेणच ॥ ७२ ॥ पार्वत्यापूजितालक्ष्मीःस्कंदवै

श्रवणेन च ॥ मया च पूजिता देवि धर्मस्य विजिगीषया ॥ ७३ ॥ सौभाग्यं देहि मे पुत्रान् धनं पौत्रांश्च पूजिताम् ॥ गृहाणा धर्मं यथा दत्तं देवि सौख्यं प्र
यच्छ मे ॥ ७४ ॥ य एवं पुरतो दत्त्वा पूर्वोक्तं विधिना तवा ॥ रात्रौ जागरणं कुर्याद्रक्षित्युक्तेन चेतसा ॥ ७५ ॥ गीतवृत्त्यविनोदेन उपारब्ध्या नैश्वर्येण
वैः ॥ येन केन विनोदेन निद्रानैव प्रजायते ॥ ७६ ॥ उन्निद्रा जागरेद्व्यस्तु शतयज्ञफलं लभेत् ॥ प्रभाते विमले स्नात्वा संपूज्य पितृदेवताः ॥ ७७ ॥
ब्राह्मणंश्च सपत्नीकान् पारिधाप्यानुभोजयेत् ॥ दक्षिणांश्च यथाज्ञात्तया प्रदाय चक्षमापयेत् ॥ ७८ ॥ दीर्घाधिराग्नं गृन्सर्वान् स्तान् परितोष
यत् ॥ पश्चात्पारणकं कार्यमुपवासी भवेद्वादि ॥ ७९ ॥ मधुरं परं यसां युक्तं सुहृद्भिर्बाधैः सह ॥ एवमेतद्भूतं कार्यं मे कादश्यां शुचिस्मिते ॥ ८० ॥
शुक्लायामथ कृष्णाय तृतीयायां तथा तृतीयौ ॥ संक्रांतिवासरे वापि व्यतीपाते च वैधृतौ ॥ ८१ ॥ यदा वा जायते वित्तं चित्तं च वरवर्णिनि ॥ गवा
निकाप्रदात्तव्याकृष्णं मे प्रीयतामिति ॥ ८२ ॥ एवं कृते च यत्पुण्यं तन्न शक्यं निवेदितुम् ॥ अपि वर्षसहस्रेण कुललक्षशतैरपि ॥ ८३ ॥
कल्पकोटि सहस्राणि कल्पकोटि शतानि च ॥ ब्रह्मलोकं समासाद्य प्राप्तिमो दत्ति ब्रह्मणा ॥ ८४ ॥ ब्रह्मलोकं द्रुद्रुलोकं तत्परं विष्णुसंनिधौ ॥
इन्द्रादिलोकपालानां व्रतलोकं मवाप्नुयात् ॥ ८५ ॥ ततो भुक्त्वा शुचिः श्रीमान् भोगांश्चैलोक्य सुंदरि ॥ चक्रवर्ती भवेद्भूमौ ब्रह्मण्यो वैष्णव
स्तथा ॥ ८६ ॥ यद्दंशुण्यान्नित्यं वाच्यमानं समंततः ॥ कुलसप्तकमुद्धृत्य वैष्णवं लोकमाप्नुयात् ॥ ८७ ॥ त्वया कांचनपुर्योख्यं व्रतमेत
त्कृतं पुरा ॥ तेन पुण्येन लब्धोऽहं भर्तृलोकं क्यपूजितः ॥ ८८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणेश्रीविष्णुलक्ष्मसिंवादे कांचनपुरीव्रतवर्णनं
मसप्तचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४७ ॥ अथ कन्यादानम् ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ब्रह्मदेयां तु यः कन्यामलंकृत्य प्रयच्छति ॥ सप्त
पूर्वाभविष्यांश्च स्वकुलसप्तमानवान् ॥ १ ॥ तेन कन्याप्रदानेन सतारयत्यसंशयम् ॥ लोकानाम्प्रोति च तथा दक्षस्यैव प्रजापतेः ॥ २ ॥ प्राजापत्येन वि
धिना आत्मानं च समुद्धरेत् ॥ महत्पुण्यमवाप्नोति स्वर्गलोकं च गच्छति ॥ ३ ॥ भूगवाश्च प्रदानानि गजदानं तथैव च ॥ दत्त्वा तु वर्णहीना यघोरे तमसि म
ज्जति ॥ ४ ॥ बहुवर्षसहस्राणि पुरीषं काकमश्नुते ॥ शुल्केन दत्त्वा कन्यां च घोरं नरकमाप्नुयात् ॥ ५ ॥ बहून्बद्धसहस्राणि तथा शुचिभुङ्क्ष्व नरः ॥
सर्वपांचसवर्णेभ्यो दद्यात्कन्यां यथाविधि ॥ ६ ॥ दत्त्वा चाधिकवर्णाय द्विगुणं निगुणं तथा ॥ द्विजपुत्रमनाथं वा संस्क्रुयाद्यश्च कर्मभिः ॥ ७ ॥

चूडोपनयनद्वैश्वमेधफलं भवेत् ॥ अनार्थाकन्यकां दत्त्वा नालोके मह्यते ॥ ८ ॥ कन्यया सह दत्तं च सुवर्णवह्निमूलकम् ॥
 सकलं द्विगुणं तस्य फलमुत्पूरतनैः ॥ ९ ॥ कन्यादानादवाप्नोति दक्षलोकं नरोत्तम ॥ विष्णुपूजासमं पुण्यं तत्कन्यापूजया भवेत् ॥ १० ॥
 विमानमाहृत्य मनोभिरामं सुराङ्गनागोत विलासहृदम् ॥ प्रप्नोति लोकं त्रिदशोत्तमानां कन्याप्रदानाद्वा विचारणेति ॥ ११ ॥ इति श्रीभ
 विष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे कन्याप्रदानं नामाष्टचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४८ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ श्री
 कृष्ण उवाच ॥ ॥ ब्राह्मणाद्वैतं भूमौ ब्राह्मणादिवैदवतम् ॥ ब्राह्मणेभ्यः परं नास्ति नास्ति भूतं जगत्रये ॥ १ ॥ अदेवद्वैतं कुर्युः कुर्युर्देवमदैव
 तम् ॥ ब्राह्मणाहिमहाभागाः पूज्यं ते स तं द्विजाः ॥ २ ॥ ब्राह्मणेभ्यः समुत्पन्ना देवाः पूर्वमिति स्मृतिः ॥ ब्राह्मणेभ्यो जगत्सर्वतस्मात्पूज्यतमा
 द्विजाः ॥ ३ ॥ येषामश्रितिवैक्रेण देवताः पितरस्तथा ॥ ऋषयश्च तथा नागाः किंभूतमधिकंततः ॥ ४ ॥ यदैवमनुजो भक्त्या ब्राह्मणेभ्यः प्रय
 च्छति ॥ तदेवाप्नोति धर्मज्ञबहुजन्मनि जन्मनि ॥ ५ ॥ तालवृत्तानि लैनैव श्रान्तं संवाहनेन च ॥ उत्सादेन गन्त्राणां तथा व्यंजनकर्मणा ॥ ६ ॥
 पादशौचप्रदानेन पादयोः सेचनेन च ॥ परिचर्येयथा काममेकै नैव द्विजोत्तम ॥ ७ ॥ अनिष्ट्वापि समाप्नोति स्वर्गलोकं च शाश्वतम् ॥ ब्राह्मणानां शुभं
 कृत्वा नालोके मह्यते ॥ ८ ॥ यद्ब्राह्मणास्तुष्टिमन्तो वदंति प्रत्यक्षदेवेषु परोक्षदेवाः ॥ तद्गुभं तस्य नरस्य नूनं भवेदतस्तान् स तं निषेवेत् ॥ ९ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे ब्राह्मणशुष्पाविधिवर्णनं नामैकोनपंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ युष्मद्वाक्यामृतमिदं शृण्वन्नहं जनार्दन ॥ न तस्मिन्निधिगच्छामि जातं कौतूहलं हि मे ॥ १ ॥ गोपतिः किल गोविन्दस्त्रि
 षुलोकैषु विश्रुतः ॥ गोवृषस्य प्रदानेन त्रैलोक्यमाभिनंदति ॥ २ ॥ तस्माद्गोवृषकल्पस्य विधानं कथयाम्युत ॥ ३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 वृषदानफलं पुण्यं शृणुष्व कथयामि ते ॥ पवित्रं पावनं चैव सर्वदानोत्तमं तथा ॥ ४ ॥ दशधेनुसमो न दानं कश्चैव धुरंधरः ॥ दशधेनुप्रदानाद्वि
 सार्णवैको विशिष्यते ॥ ५ ॥ वोढाचचारुपृष्ठांगो ह्यारोगः पांडुर्नंदन ॥ युवाभद्रः सुशीलश्च सर्वदोषविर्वर्जितः ॥ ६ ॥ धुरंधरः स्थापयते एकं
 वकुलं महत् ॥ त्राता भवति संसारेनात्र कार्या विचारणा ॥ ७ ॥ अलंकृत्य वृषं शांतिं पुण्ये हिंसमुपस्थिते ॥ रौप्यलाङ्गूलसंयुक्तं ब्राह्मणाय निवे

दयेत् ॥ ८ ॥ मंत्रेणानेराजेन्द्रतंशृणुष्ववदामिते ॥ धर्मस्त्वंवृषरूपेणजगदानंदंकारक ॥ ९ ॥ अष्टमूर्तिरधिष्ठानमतःपाहिसनातन ॥
 दत्तंवेदक्षिणयुक्तेप्रणिपत्यविसर्जयेत् ॥ १० ॥ सप्तजन्मकृतं पापाङ्गमनःकायकर्मजम् ॥ तत्सर्वविलययातिगोदानसुकृतेनच ॥ ११ ॥
 यानंवृषभसंयुक्तदीप्यमानंसुशोभितम् ॥ आरुह्यकामगंदिव्यंस्वर्लोकेमधिरोहति ॥ १२ ॥ यावंतितस्थरोमाणोगोवृषस्यमहीपते ॥
 तावद्वर्षसहस्राणिगवांलोकेमहीयते ॥ १३ ॥ गोलोकादवतीर्णस्तुहलेकेद्विजोत्तमः ॥ यज्ञयाजीमहतेजाःसर्वब्राह्मणपूजितः ॥ १४ ॥
 तवोक्तेवैमहारजकस्यदेयोवृषोत्तमः ॥ तदप्यहंतेवक्ष्यामिप्रांन्नाणपदंनृणाम् ॥ १५ ॥ येषांसदवैश्रुतिपूर्णकर्णोजितेन्द्रियाःप्राणिवधेनि
 वृत्ताः ॥ प्रतियहसंकुचितगृहस्थास्तेब्राह्मणस्तारयितुंसमर्थाः ॥ १६ ॥ गात्रदंभारसहसुष्टुशुद्धिगंसर्वशुणोपपन्नम् ॥ दत्तवर्षभगो
 दशकेनतुल्यसंत्यंभवंतिभुवितत्फलभागिनस्ते ॥ १७ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णशुद्धिस्त्रिसंवादोवृषदानविधिवर्णनंम
 पंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८ ॥ अथविधिवदानानि ॥ १९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ २० ॥ श्रुतःपुराणविषयस्त्वत्प्रसादान्मयाच्यु
 त ॥ संसारासारतांज्ञात्वाश्रुतश्चव्रतविस्तरः ॥ १ ॥ भूयश्श्रोतुमिच्छामिदानमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ किदीयतेकदकृष्णकेनोपायेनशंसमे
 ॥ २ ॥ नहिदानात्परतरमन्यदस्तातिमेमतिः ॥ धनंधनवर्ताकिञ्चिदहार्थराजतस्कैः ॥ ३ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अनिश्रितो न धनंय
 दप्रयुक्तं च वर्द्धते ॥ अनीतं याति चाध्वानं धनं विप्रकरापीतम् ॥ ४ ॥ किं कायेन सुपुष्टेन बलिन चिरजीविना ॥ यन्न सत्त्वाकाराय तज्जीवित
 मनर्थकम् ॥ ५ ॥ आसादद्वैमपि आसमर्थिभ्यः किं न दीयते ॥ इच्छानुरूपो विभवः कदाकस्य भविष्यति ॥ ६ ॥ एकस्मिन्नप्यतिश्रुतिदिने दा
 नविर्वर्जिते ॥ दस्युभिर्भुषितैश्चैव दिवारात्रौ चोचति ॥ ७ ॥ यस्य त्रिवर्गं शून्यानि दिना न्यायांति याति च ॥ सलोहकारभस्त्रे वशसत्रापि न जीवति ॥
 ॥ ८ ॥ यैर्न दत्तं न च हृतं न तैर्भ्रमणं कृतम् ॥ हिरण्यमन्नमुदकं ब्राह्मणेभ्यो न चापीतम् ॥ ९ ॥ दीनानि रश्नारूक्षाः कपालाङ्कितपाणयः ॥
 ते ह दृश्यंते महाराजाजयमानाः पुनः पुनः ॥ १० ॥ आयासशतलब्धस्य प्राणेभ्योऽपि गरीयसः ॥ गतिरैकैव तत्स्य दानमन्याविपत्तयः ॥ ११ ॥

१ युक्तमाक्रान्दितुं चिरम्-इ० पा० । २ त्रिवर्गं शून्यस्य-इ० पा० ।

नोपभोगैः क्षयं याति न प्रदानैः समृद्धयः ॥ पूर्वाजितानामन्यत्र सुकृतानां परिक्षयात् ॥ १२ ॥ अदृष्टपरतत्त्वोपपन्नेभ्यो विमूले
 ह्ननम् ॥ यस्मान्मृतस्य तन्नास्ति तस्मात्सांशयिकं वरम् ॥ १३ ॥ दानानि बहुपाणि कथयामितवानघ ॥ व्यासवालमीकिमन्वाद्यैः
 कथितानि पुराणम् ॥ १४ ॥ किञ्चिद्वैतं यत्क्रियते पूज्यते च त्रिलोचनः ॥ दीयते यच्च विभ्रंश्य एतज्जन्मतरोः फलम् ॥ १५ ॥
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्राह्मण प्रीणनार्थायेकं शर्वस्य शिवस्य च ॥ यानि दानानि देयानि तान्याचक्ष्वयदूतम् ॥ १६ ॥ येनैव
 विधेन दानं पुण्यं सुखावहम् ॥ ऐहिकमुष्मिकं वापि करोति न हि हन्यते ॥ १७ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ त्रीण्याहुरतिदानानि गावः
 पृथ्वीसरस्वती ॥ आसप्तमं पुनर्येते दोहवाहनवेदनैः ॥ १८ ॥ गोदानमादौ वक्ष्यामि प्रत्यक्षक्रमयोगतः ॥ येनैव विधानेन अन्यूनधि
 कविस्तरम् ॥ १९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ देयाः किं लक्षणगावः काश्च राजिविजिताः ॥ कीदृशश्च प्रदातव्यान् देयाः कीदृशा यवैः ॥ २० ॥
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ तरुणीरूपसंपन्ना सुशीला च पर्यारिक्ता ॥ न्यायार्जिता सवत्सा च प्रदेयाः श्रोत्रियस्य गौः ॥ २१ ॥ वृद्धासरो गृही
 नां गीर्वंध्या दुष्टा मृतप्रजा ॥ दूरस्थाऽन्या यल्लब्धा च देया गौर्न कथंचन ॥ २२ ॥ सा दत्तवहरे त्पापं श्रोत्रियाया हिताग्रये ॥ अतिथिप्रिया यदा ता
 यधे नुंदद्याद्गुणाधिके ॥ २३ ॥ अकुलीना यमूर्खान्यलुब्धाय पिशुनाय च ॥ हव्यकव्यव्यपेताय न देया गौः कथंचन ॥ २४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 पुण्यदिनमथासाद्य स्नान्वातर्प्य पितृस्तथा ॥ घृतक्षीराभिषेकं च कृत्वा विष्णोः शिवस्य च ॥ २५ ॥ समभ्यर्च्य यथान्यायं पुष्पादिभिरनु
 क्रमात् ॥ उदङ्मुखी प्राङ्मुखी वा गृष्टकृत्वा पर्यारिक्ता ॥ २६ ॥ सवत्सां वस्त्रसंवीतां सितयज्ञोपवीतिनीम् ॥ स्वर्णशृंगैरोप्यसुरां कांस्यदोहनका
 न्विताम् ॥ २७ ॥ शक्तितोदक्षिणायुक्तां ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ पुच्छे कृष्णार्जिनं देयं गंगुच्छे करिणं करे ॥ २८ ॥ अश्वंसदसुकर्णैर्वा दासोऽग्निर
 सिदापयेत् ॥ गावो ममाग्रतः संतु गावो मे सन्तु पृष्ठतः ॥ २९ ॥ गावो मे हृदये सन्तु गवामध्ये वसाभ्यहम् ॥ प्रदक्षिणां ततः कृत्वा धेनुं द्विजवराय ताम् ॥ ३० ॥
 इमां च प्रतिगृह्णधेनुं देत्तामया तव ॥ एवमुच्चार्य तं विप्रं देवं शं परिकल्पयेत् ॥ ३१ ॥ अनुव्रजेच्च गच्छेत्तं पदान्यष्टौ नराधिप ॥ अनेन वि

१ धनस्योत्पत्तिकरणे-इ० पा० । २ दानमेव प्रकृतव्यम्-इ० पा० । ३ हुतम्-इ० पा० । ४ पुंसः-इ० पा० । ५ तेन-इ० पा० । ६ अग्रे गच्छेच्च
 गच्छेत्तम्-इ० पा० ।

धिनाधेनुयोविप्रायप्रयच्छति ॥ ३२ ॥ सर्वकामसमृद्धात्मास्वर्गलोकंसगच्छति ॥ सप्तपूर्वांस्तपरात्मानानैवैवमानवः ॥ ३३ ॥ सप्त
जन्मकृतात्पापान्मोचयत्यवनीपते ॥ एतेपदेऽश्वमेधस्यगोज्ञातस्यचमानवः ॥ ३४ ॥ फलमाप्नोतिराजेन्द्रक्षयैवजगौहारिः ॥ सर्वकामप्रदा
सास्यात्सर्वकालेषुपार्थिव ॥ ३५ ॥ भवत्यसौपापहरायार्विन्द्राश्चतुर्दश ॥ सर्वेषामेवपापानांकृतानामपिजानता ॥ ३६ ॥ प्रायश्चित्तमिदं
प्राक्तमनुतापोपबृंहितम् ॥ सर्वेषामेवदानानामेकजन्मानुगफलम् ॥ ३७ ॥ ब्राह्मणैःक्षत्रियैर्वैश्यैर्बुद्धैश्चान्यैश्चमानवैः ॥ लोकाःकाम
गमाःप्राप्तादत्तैर्ताद्विधिनानृप ॥ ३८ ॥ गोभ्योर्धिकंजगतिनापरमस्तिकिश्चिद्दानंवित्रमितिज्ञास्त्राविदोवदन्ति ॥ तत्संपदःसुरसदश्चसमीह
मानंदेयाःसदैवविधिनाद्विजपुङ्गवाय ॥ ३९ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णगुधिष्ठिरसंवादेप्रत्यक्षधेनुदानव्रतविधि
वर्णनंनैमिकंपंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १५९ ॥ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अथातःसंप्रवक्ष्यामिधेनूनांकल्पनानृप ॥ विशेषविधिनयाश्चदेयाः
कामानभीप्सुभिः ॥ १ ॥ कामंयदीयतेदानंसमग्रंतत्सुखावहम् ॥ असमग्रंतुदोषायभवतीहपरत्रच ॥ २ ॥ तस्मान्नदक्षिणाहीनंविधानविकलं
तथा ॥ देयंदानंमहाराजसमग्रफलकाम्यया ॥ ३ ॥ अन्यथादीयमानंतदहंकारायेकवलम् ॥ प्रत्यक्षंचार्थहानिःस्यान्नवातत्फलदंभवेत् ॥ ४ ॥
तिलधेनुंप्रवक्ष्यामिशृणुपार्थिवसत्तम ॥ वाराहेणपुराप्रोक्तामहापातकनाशिनीम् ॥ ५ ॥ यादंत्वाब्रह्महागोघ्नःपितृहगुरुतल्पगः ॥
अगारदाहीगरदःसर्वपापपरोपिवा ॥ ६ ॥ महापातकयुक्तश्चसंयुक्तश्चोपपातकैः ॥ मुच्यतेह्यखिलैःपापैःस्वर्गलोकंचगच्छति ॥ ७ ॥
अनुलितेमहीपृष्ठेकृष्णाजिनसमावृते ॥ धेनुंतिलमर्याकृत्वादर्भानस्तीर्यसर्वतः ॥ ८ ॥ तिलाःश्वेतास्तिलाःकृष्णास्तिलागोमूत्रवर्णकाः
तिलानांचिवित्राणांधेनुंसर्वचकारयेत् ॥ ९ ॥ द्रोणस्यवत्संकुपुयांचितुराढकिकांचगाम् ॥ स्वर्णशृंगैरौप्यसुरांगंधवर्णवतीतथा ॥ १० ॥
कार्याशकरयाजिह्वगुडेनास्त्रयंकवलम् ॥ इक्षुपादांताम्रपृष्ठीक्षुक्तिमुक्ताफलेक्षणम् ॥ ११ ॥ प्रशस्तपत्रश्रवणाफलदंतवर्ताशुभाम् ॥

१ जन्म चतुर्दश-इ० पा० । २ देवानामेतज्जन्मांतरं फलम्-इ० पा० । ३ कामदुधाः-इ० पा० । ४ पुण्यम्-इ० पा० । ५ सर्वपापकरोऽपि वा-इ० पा० ।
६ सः-इ० पा० । ७ वस्त्राजिनसमावृते-इ० पा० । ८ गोमूत्रसंभवाः-इ० पा० । ९ शुचिसुक्ताफलेक्षणम्-इ० पा० ।

स्रग्दामपुच्छाङ्कुर्वीतनवनीतस्तनान्विताम् ॥ १२ ॥ सितवस्त्राशिगालंवासितसर्पपरोमिकाम् ॥ फलैर्मनोहरैरमैणिमुक्ताफलान्विताम् ॥ १३ ॥
 ईदृक्संस्थानसंपन्नाकृत्वाश्रद्धासमन्वितः ॥ कांस्योपदेहनांदद्यात्पर्वकालेसमागते ॥ १४ ॥ गालक्ष्मीःसर्वभूतानांयवैदेवष्ववस्थिता ॥
 धेनुरूपेणादेवीममपापंव्यपोहतु ॥ १५ ॥ ततःप्रदक्षिणाकृत्वापूजयित्वाप्रणम्यच ॥ सदक्षिणमयातुभ्यंदत्तेत्युक्त्वाविसर्जयेत् ॥ १६ ॥
 अनेनविधिनादत्त्वातिलधेनुंनराधिप ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तोपरब्रह्माधिगच्छति ॥ १७ ॥ यश्चगृह्णातिविधिवदीयमानांप्रमोदते ॥
 दीयमानांप्रशंसंति येचसंहृष्टमानसाः ॥ १८ ॥ तौपिदोषविनिर्मुक्ताब्रह्मलोकं व्रजंति ॥ प्रशंतायसुशीलायवैदव्रतरतायच ॥ १९ ॥
 धेनुंतिलमयीदत्त्वा न शोचति कृताकृते ॥ त्रिरात्रयस्ति लालाहारस्तिलधेनुप्रदो भवेत् ॥ २० ॥ एकाहमथ वाराजघ्नयुच्छेदं तरात्मना ॥
 दानाद्रिशुद्धिः पापस्य तस्य पुण्यवतो नृप ॥ २१ ॥ चान्द्रायणादभ्यधिकं कथितं तिलभक्षणम् ॥ बालत्वे चैव यत्पापं यौवने वा द्दके तथा ॥ २२ ॥
 वाचाकृतं तु मनसा कर्मणायज्ञसंचितम् ॥ उदकष्टविनैचैव न यस्नानेन यद्भवेत् ॥ २३ ॥ मुशलेनोद्यतेनापिलं विते ब्राह्मणे तथा ॥ वृष
 लीगमने चैव गुरुरदाराभिगामिनि ॥ २४ ॥ सुरापानेन यत्पापमभक्ष्यस्य च भक्षणात् ॥ तत्सर्वविलयं याति तिलधेनुप्रदायिनाम् ॥ २५ ॥
 यममार्गे महार्धोरेमदवैतरणस्मृता ॥ बालुकायाः स्थलं चैव पच्यंते यत्र पापिनः ॥ २६ ॥ यत्र लोहमुखाः काका यत्र धानो भयावहाः ॥
 निकृत्य पापिनां संभक्षयंति बुभुक्षिताः ॥ २७ ॥ असिपत्रवनं चैव लोहकं टकशाल्मलीम् ॥ एतान्सर्वानि तिक्रम्य ततो यमपुरं व्रजेत् ॥ २८ ॥
 विमानेकांचने दिव्ये मणिरत्नविभूषिते ॥ तत्रारुह्य नरश्रेष्ठो गच्छते परमाङ्गतिम् ॥ २९ ॥ गुणहनिनं दातव्यानदातव्याधनेश्वरे ॥ कुण्ड
 गोले च लब्धे च न च देया कदापि सा ॥ ३० ॥ एका एकस्य दातव्या मुनिभिः कथितं पुरा ॥ अरण्ये नैमिषे पाथं नारदेन निवेदितम् ॥ ३१ ॥ तत्ते हंसप्रव
 क्ष्यामि सम्यक्फलसहस्रदम् ॥ इदं पुण्यं पवित्रं च माङ्गल्यं कीर्तिवर्धनम् ॥ ३२ ॥ विप्राणां श्रावयेच्छ्राद्धे अनन्तफलमश्नुते ॥ बहूनां न प्रदेयानि गौर्गु

१ पर्वकालं समीक्ष्य च-इ०पा० । २ अशेषशोका निर्मुक्ताः प्रयाति परमां गतिम्-इ०पा० । ३ वेदव्रतधराय च-इ०पा० । ४ न युच्छेन्न प्रमाद्येदित्यर्थः ।

'युच्छ' प्रमादे धातुः ।

हंशयनंस्त्रियः ॥ ३३ ॥ विभज्यमानान्येतामिदतारं पातयंत्यधः ॥ सातुविक्रयमापन्नादहत्यासप्तसंकुलम् ॥ ३४ ॥ अस्यादानप्रभावेनविमानं
 सर्वकामिकम् ॥ समारुहन्नरोयातियत्रदेवोहारिः स्वयम् ॥ ३५ ॥ एषाचैवप्रदातव्याप्रयतेनान्तरात्मना ॥ पौर्णमास्यांचमाघस्यकार्तिक्याचैव
 भारत ॥ ३६ ॥ चन्द्रमूर्धोपरागेतुविषुवैवयनेतथा ॥ षडशीतिमुखैवव्यतीपातेतुसर्वदा ॥ ३७ ॥ वैशाख्यामागशीर्ष्यावाजच्छायासुचैवहि ॥
 एषातेकथितापार्थिलधेनुर्मयानय ॥ ३८ ॥ यावन्तिधेनोरोमाणिगोत्रेषुनृपपुङ्गव ॥ तावद्द्वर्षसहस्राणितदास्वर्गोमहीयते ॥ ३९ ॥
 यश्चगृह्णातिविधिवद्दीयमानांचपश्यति ॥ अनुमोदयतेचैवतेसर्वैस्वर्गगामिनः ॥ ४० ॥ धेनुंधनाधिपतयोमगधोद्भवेनमानेनयेतिलमयी
 चतुराढकेन ॥ कृत्वायथोत्तरचक्रांकृतचारुत्सांयच्छतिमुविभवतिविमुक्तपापाः ॥ ४१ ॥ प्रतिगृह्णामिदेवित्वाकुटुंबभरणायच ॥
 कामानयादयास्माकंधेनोत्सर्वदह्वासि ॥ ४२ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणोत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेतिलधेनुदानव्रतवि
 धिवर्णनं नामद्विपंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १५२ ॥ ॥ ४३ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ जलधेनुंप्रवक्ष्यामिप्रतियेदत्तयायया ॥
 देवदेवोहृषीकेशः पूजितः सर्वभावनः ॥ १ ॥ जलकुंभंनरव्याग्रस्थापयित्वासुपूजितम् ॥ रत्नगर्भतुतंकृत्वाग्राभ्यर्चयैः समन्वितम् ॥
 ॥ २ ॥ सितवस्त्रयुगच्छन्नद्रवपल्लवशोभितम् ॥ कुष्ठमांसीपुरोक्षीरवालकामलकीयुतम् ॥ ३ ॥ प्रियद्रुपत्रसहितंसितयज्ञोपवी
 तिनम् ॥ सच्छत्रं सोपानहंचदर्भविष्टरसंस्थितम् ॥ ४ ॥ चतुर्भिः संयुतं रौप्यं तिलपात्रैश्चतुर्दिशम् ॥ स्थगितं दधिपात्रेण घृतक्षौद्र
 वतामुखम् ॥ ५ ॥ सवत्सांचप्रतिष्ठाप्यगोमयेनोपशोभिताम् ॥ स्मदामपुच्छं कुर्वीत ताम्रदेहनकान्विताम् ॥ ६ ॥ ततः सम
 भ्यर्चयन् विमुं वासुदेवं सनातनम् ॥ पुष्पधूपोपहारैश्च यथाविभवमात्मनः ॥ ७ ॥ संकल्प्य जलधेनुं च कुंभं तमभिर्मंत्रय च ॥ विष्णोर्वश
 सियालक्ष्मीः स्वाहायाचविभावसोः ॥ ८ ॥ सोमशक्रांकं शक्तिर्यधेनुरुपेण सास्तु मे ॥ एवमांमंत्रय विधिवत्सफलंवत्सकान्विताम् ॥
 ॥ ९ ॥ भक्त्या संपूज्य गोविंदं जलशायिनमच्युतम् ॥ सितवस्त्रधरं शोतोवीतरागोविमत्सरः ॥ १० ॥ दद्याद्विप्राय राजेन्द्र प्रीत्यर्थं जलश

१ सर्वेशः-इ० पा० । २ कुष्ठमांसीपुरोक्षीरनालकौर्ध्वस्वसंयुतम्-इ० पा० । ३ सितवस्त्रेण संवीतो वीतरागः-इ० सितवस्त्रेण संवीतम्-इ० च पा० ।

यिनः ॥ शेषपर्यकशयनः श्रीमाच्छाङ्गविभूषितः ॥ ११ ॥ जलशायिजगद्योनिः प्रीयतांमकेशवः ॥ इत्युच्चार्यजगन्नाथंविप्रायप्रतिपाद्य
 ताम् ॥ १२ ॥ तद्दिनं गोव्रतस्तिष्ठेच्छूद्रया परयायुतः ॥ अनेन विधिना दत्त्वा जलधेनुं जनाधिप ॥ १३ ॥ सर्वभोगानवाप्नोति ये दिव्याये
 च मानुषाः ॥ शरीरारोग्यमतुलं प्रशमं सर्वकालिकम् ॥ १४ ॥ नृणां भवंति दत्तायां सर्वकामानसंशयः ॥ अत्रापि श्रूयते भूपमुद्गलेन महात्म
 ना ॥ १५ ॥ जातिस्मरेण यद्दीप्तिमिहाभ्येत्यपुराकिल ॥ समुद्गलः पुरा विप्रो यमलोकगतो मुनिः ॥ १६ ॥ ददर्शयातननेकाः पापकर्मकृतां
 नृणाम् ॥ दीप्ताग्निर्दीक्ष्य यन्त्रस्थाः क्षाथैतैलमयास्तथा ॥ १७ ॥ उष्णक्षारनदीपाताभैरवाः पुरुषर्षभ ॥ व्रणक्षारनिपातोऽथ कुम्भीपाकम
 हालयाः ॥ १८ ॥ तादृङ्घ्यायतनाविप्रश्चकार परमांकुपाम् ॥ आह्लादं ते तदा जग्मुः पापास्तदनुकंपया ॥ १९ ॥ तं दृष्ट्वा नारकाः कोचित्स्थ
 त्वा तदवलोकितः ॥ तदवस्थं विलोक्य यथमुनिनारकिमण्डलम् ॥ २० ॥ धर्मराजं संप्रच्छते पांशुमकारणम् ॥ तस्मै चाचष्टुराजेन्द्रतदा
 वैवस्वतोयमः ॥ २१ ॥ आह्लादं हेतुमधिकं नारकाणां नरोत्तम ॥ दानानुभावात्सर्वेषां नारकाणां द्विजोत्तम ॥ २२ ॥ संप्रवृत्तोऽयमाह्ला
 दः कारणं तच्छृणुष्व मे ॥ त्वयाम्यर्च्यजगन्नाथं सर्वशं जलशायिनम् ॥ २३ ॥ जलधेनुः पुरा दत्ताविधिवद्विजपुङ्गव ॥ तस्मात्त्वजन्मनोऽती
 ते तृतीये द्विजजन्मनि ॥ २४ ॥ तस्य दानस्य ते व्युष्टिरियमाह्लाददायिनी ॥ यत्त्वा पश्यति शृण्वंति ये च ध्यायंति मानवाः ॥ २५ ॥ शृणोषिष्यांश्च वि
 प्रेन्द्रयांश्च ध्यायसि पश्यसि ॥ निवृत्तिः परमातेषां सर्वाह्लादप्रदायिनी ॥ २६ ॥ सद्यो भवति माऽत्र त्वं द्विजाते कुरु विस्मयम् ॥ आह्लादं हेतुजननं
 नास्ति विप्रेन्द्रतादृशम् ॥ २७ ॥ जलधेनु रथानूणां जन्मान्येको न विंशतिम् ॥ नदीषो नञ्जरो नार्तिर्न क्लमो द्विजजायते ॥ २८ ॥ अपि जन्मसहस्रेऽ
 पि जलधेनुं प्रदायिनाम् ॥ सत्त्वं गच्छ गृहीत्वा धर्मस्मत्तो द्विजसत्तम ॥ २९ ॥ येषां समाश्रयः कृष्णेन नियम्याहिते मया ॥ कृष्णस्तु पूजितोऽथैस्तु ये कृ
 ष्णार्थमुपोषिताः ॥ ३० ॥ यैश्चानित्यं स्मृतः कृष्णो न ते मद्विषयो पगाः ॥ नमः कृष्णाच्युतानं तवा सुदेव त्मुदीरितम् ॥ ३१ ॥ यैर्भव भावितैर्विप्रन
 ते मद्विषयो पगाः ॥ दानं ददद्भिर्नैरुक्तमच्युतः प्रीयतामिति ॥ ३२ ॥ श्रद्धापुरःसरैर्विप्रन ते मद्विषयो पगाः ॥ स एव नाथः सर्वस्य तान्निप्रयोगकरा

१ व्युष्टिः फलमित्यर्थः - १ २ यैः कृष्णार्थमुपोषितम् - ३० पा० । ३ येस्तु - ३० पा० ।

वयम् ॥३॥ जनसंयमनश्चाहमस्मत्संयमनोहरिः ॥ इत्थंनिशम्यवचनंयमस्यवदतोऽखिलम् ॥३४॥ उचुस्तेनारकाःसर्वेवाहिशस्त्राकर्मो-
 वः ॥ नमःकृष्णायहरयेविष्णवेजिष्णवेनमः ॥३५॥ हृषीकेशयकेशायजगद्धात्रेऽच्युतायच ॥ नमःपङ्कजनेत्रायनमःपङ्कजनाभये ॥३६॥
 जनार्दनयश्रीशायश्रीभैत्रेपीतवाससे ॥ गोविंदायनमोनिन्यनमश्चोदधिशायिने ॥ ३७ ॥ नमःकमलनेत्रायनृसिंहायनिनादिने ॥
 शार्ङ्गोद्गणेशितखड्गायशङ्खचक्रगदाभृते ॥ ३८ ॥ नमोवामनरूपायक्रांतलोकत्रयायच ॥ वराहरूपायतथानमोयज्ञाङ्गधारिणे ॥ ३९ ॥
 व्यासाशेषदिगंतायानंतोपरमात्मने ॥ वासुदेवनमस्तुभ्यंनमःकैटभसूदिने ॥४०॥ केशवायनमोरासनमस्तेस्तुमहीधर ॥ नमोऽस्तुवासुदे-
 वायद्वेवमुच्चारितेचरैः ॥ ४१ ॥ शस्त्राणिकुंठान्तंजगमुरनलश्चापिशितताम् ॥ समभज्यंतवस्त्राणिसमुत्पेतुरयोमुखाः ॥ ४२ ॥ संशुष्काः
 क्षारसरितःपतितःशाल्मलिर्द्रुमः ॥ प्रकाशस्तमसोजमेनरकाद्भानुभिःसह ॥ ४३ ॥ ववौचयुजंनपवनोऽप्यसिपत्रवनंततः ॥ निरुत्सा-
 हाजडधियोवभूयुर्मार्किकराः ॥ ४४ ॥ जातांगंगवुवाहिन्यःपूयशोणितनिम्नगाः ॥ दिव्यःसुगंधिःपवनोमनःप्रीतिकरस्तथा ॥ ४५ ॥
 वेणुवीणास्वनयुताःशब्दाश्चासन्मनोरमाः ॥ तंतादृशमथालक्ष्यतदवैवस्वतोयमः ॥४६॥ क्षीणपापत्रयोस्तांस्तुपाद्याध्यैःसमपूजयत् ॥ पूज-
 यित्वाचतानाहसकृष्णायकृतांजलिः ॥ ४७ ॥ समाहितमतिर्भूत्वाधर्मराजो नरेश्वर ॥ विष्णोर्देवजगद्धातर्जनादर्दनजगत्पते ॥ ४८ ॥ प्रणा-
 मयेऽपिकुर्वन्तिषामपिनमोनमः ॥ अच्युतायाप्रमेयायमायावामनरूपिणे ॥४९॥ प्रणामयेऽपिकुर्वन्तिषामपिनमोनमः ॥ नमस्तेवासुदेवा-
 यधीमतेपुण्यकीर्तये ॥ ५० ॥ प्रणामयेचकुर्वन्तिषामपिनमोनमः ॥ तस्ययज्ञवराहस्यविष्णोरिमिततेजसः ॥ ५१ ॥ एवंस्तुत्वाहर्षिकेशो-
 धर्मराजस्यपश्यतः ॥ विमानवरमारुहानारकास्त्रिदिवंयुः ॥ ५२ ॥ मुद्गलोऽपिमहाबुद्धिदंष्ट्रतदखिलंनृप ॥ जातिस्मरोऽभवद्विप्रःकण्वगो-
 त्रेमहामुनिः ॥ ५३ ॥ संस्मृत्ययमवाक्यानिविष्णोर्माहात्म्यमेवच ॥ जलधेनोस्तुमाहात्म्यंसंस्मृत्येदमगायत ॥ ५४ ॥ अहोमुदुस्तरा-
 विष्णोर्मायेयमतिगह्वरी ॥ ययामोहितचित्तस्तुनवेतिपरमेश्वरम् ॥ ५५ ॥ जीवोगच्छतिकीटत्वंयूकामत्कुणयोनिताम् ॥ तस्माद्दुमलता

१ उदकशायिने-इ० पा० । २ शांताय-इ० पा० । ३ व्यापिन्नमस्तेऽस्तु महीभृते-इ० पा० । ४ शीतलः-इ० पा० ।

दीनां योर्नितस्माच्चपक्षिणाम् ॥ ५६ ॥ ततश्चपशुतांप्राप्यनरत्वमभिवाञ्छति ॥ ततोमानुष्यतांप्राप्यनरोऽप्यनरयोर्निकृतात्मनाम् ॥ ५७ ॥ तांप्रा-
 प्यचश्रयंपरानरामायाविमोहिताः ॥ दुस्तरापिसुसाध्यासायाकृष्णस्यमोहिनी ॥ ५८ ॥ विद्यतेसामान्यस्तान्मुधैवमधुसूदने ॥
 अवाप्यैवंचगर्हस्थमवाप्यैवंचतत्परम् ॥ ५९ ॥ छिनत्तिवैष्णवीमायाकेशवार्पितमानसः ॥ अविरोधेनविषयान्भुजन्विष्णुसमाश्रयेत् ॥
 ६० ॥ भुक्त्वा नरस्तरत्येनांविष्णोर्मायासुदुस्तराम् ॥ ईदृग्बहुफलाभक्तिःसर्वधातरिकेशवे ॥ ६१ ॥ माययातस्यदेवस्यतानकुर्वतिमो-
 हिताः ॥ मुधैवात्तंसुधापानंमुधातद्विचोष्टितम् ॥ ६२ ॥ मुधैवजन्मतन्नष्टंयत्रनाराधितोहरिः ॥ आराधितोहियःपुंसामैहिकामुष्मिकंफ-
 लम् ॥ ६३ ॥ ददातिभगवान्देवःकस्तंनप्रतिपूजयेत् ॥ संवत्सरास्तथासाविफलादिवसाश्चते ॥ ६४ ॥ नराणांविषयाधान्यैस्तुनारा-
 धितोहरिः॥यो न विताद्विभवैर्नवासोभिर्नभूषणैः ॥ ६५ ॥ तुष्यतेहृदयैर्नवकस्तमीशंनपूजयेत्॥जलधेनास्तुमाहात्म्यंनिशम्येदृग्विधनराः॥
 ६६ ॥ नात्रयच्छंतितेषांवैविकैःकुत्रतिष्ठति ॥ कर्मभूमौहिमानुष्यंजन्मनामयुतैरपि ॥ ६७ ॥ स्वर्गापवर्गफलदंकदचित्प्राप्यतेनरैः ॥
 संप्राप्यचनयैर्विष्णुस्तोषितोजलधेनुना॥६८॥ तेजनाभ्रष्टजन्मानोर्वंचितास्तस्यमायया॥ऊर्ध्वबाहुर्विराम्येषदृष्टलोकद्वयोऽस्मिभोः॥६९॥
 आराधयध्वंगोविन्दंजलधेनुंप्रयच्छत॥दुःसहनारकोविहिरविषह्याचयतना॥७०॥ ज्ञातंमयैतदौलभ्यकृष्णंभवतिनिश्चलम् ॥ आदेशिकोदे-
 शिकोहियममार्गोमुदुस्तरैः॥७१॥विचिन्त्यतस्तस्यमेतन्मनःकृष्णेनिवेशयताम् ॥ इष्टेर्नकिंकृतुशतेनसुदुष्करेणकुंशाधिकेनकिमुकृतैर्नियमै-
 र्व्रतैश्च ॥ दत्त्वाद्विजायपितुराजगृहंगतस्यह्येकोऽपिगौर्जलमयीसुखमातनोति॥७२॥इति श्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिर-
 संवादेजलधेनुदानव्रतविधिवर्णनंनमत्रिपंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १५३ ॥ ७३ ॥ श्रीकृष्णसवाच ॥ ॥ धृतेधेनुंप्रवक्ष्यामितांशृणु-
 ष्वनरोत्तम॥दीयतेयेनविधिनायादृशपांचकारयेत्॥१॥गव्यस्यसर्पिषःकुंभांगमाल्यविभूषितान् ॥ कांस्योपदेहसंयुक्तांसितवस्त्रावगुंठि-
 तान् ॥ २ ॥ इक्षुयष्टिमयाःपादाःखुरारौप्यमयास्तथा ॥ सौवर्णेचाक्षिणीकैर्यैश्रुङ्गेचागुरुकाष्ठके ॥ ३ ॥ सप्तधान्यमेयपार्श्वेपटोर्णेनचक्रम्ब-

१ तत्रैव-इ०पा०१२आलंब्यकृष्णे-इ०पा०१३-गव्यस्य सर्पिषःकुम्भं गन्धमाल्यविभूषितम्॥कांस्योपधानसंयुक्तं सितवस्त्रावगुंठितम्-इ०पा०१४कुर्यात्-इ०पा०१

लम् ॥ कुर्यात्तुरुष्ककर्पूरैर्ब्राणफलमयान्स्तनान् ॥४॥ तद्वच्छर्करयाजिह्वगुडक्षीरमयंमुखम् ॥ शौमसूत्रेणलंगूलोमानिसितसर्षपैः ॥५॥
 ताम्रपात्रमयंपृष्ठकुर्याच्छूद्रासमन्वितः ॥ ईदृश्र्पातुंसेकल्प्यधृतधेनुंनराधिप ॥ ६ ॥ तद्वत्कल्पनयाधेनोर्वत्संचपरिकल्पयेत् ॥
 भेन्नानेनराजेन्द्रतांसमभ्यच्यबुद्धिमान् ॥ ७ ॥ आज्यंतेजःसमुद्दिष्टमाज्यपापहरंपरम् ॥ आज्यंसुराणामाहारःसर्वमाज्येप्रतिष्ठितम् ॥८॥
 त्वंचैवाज्यमयीदेविकल्पितासिमयाकिंल ॥ सर्वपापापनोदायमुखायभवभामिनि ॥ ९ ॥ तंचविप्रमहाभागमनसैवधृताचिषा
 कल्पयित्वाततस्तस्मैप्रयतःप्रतिपादयेत् ॥१०॥ दक्षिणासहिताधेनुःकल्पिताज्यमयीशुभा॥एतांमोपकारायगृहाणत्वंद्विजोत्तम ॥११॥
 इत्युदाहृत्यविप्रायतांगांतुप्रतिपादयेत् ॥ दत्तैकरात्रस्थित्वाचधृताहारोयतव्रतः ॥१२॥ अनेनचविधानेनवननीतमयीशुभा ॥ दात
 व्यानृपतेधेनुर्यैनाधिकविवर्जिता ॥१३॥ शृणुपार्थमहाबौहोप्रदानफलमुत्तमम् ॥ धृतक्षीरमहानद्योयत्रपायसकर्दमाः ॥ १४ ॥
 धृतधेनुप्रदायितित्रकामैःसुपूरिताः ॥ पितुरुर्ध्वचयेसप्तपुरुषास्तस्ययेऽप्यधः ॥१५॥ तांस्तेषुनृपलोकेषुसन्नयत्यस्तकल्मषान् ॥
 सकामानामियंव्युष्टिःकथितानृपसत्तम ॥१६॥ निष्किलिषंपदंयातिनिष्कामाधृतधेनुदाः ॥ धृतमग्निधृतंमोमस्तन्मयाःसर्वदेवताः॥१७॥
 धृतंप्रयच्छतांभीताभवंत्यखिलदेवताः ॥१८॥ मायाजलंसुतकलत्रमहोर्मिभालंलोभोऽग्रनक्रविषमंवहुपुण्यभाजः ॥ लग्नानिमग्नव
 पुषोधृतधेनुपुच्छेसंसारसागरमपरमहोतरंति ॥१९॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादधृतधेनुदानव्रत
 विधिवर्णनंनमचतुःपंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः॥१५४॥॥अ॥युधिष्ठिरउवाच॥कृष्णकृष्णमहाबाहोसर्वशस्त्रविशारद ॥ कथस्वदेहदानाना
 मुत्तमंयत्प्रकीर्तितम्॥१॥येनदत्तेनदानानिसर्वाण्येवभवंत्यतः॥सर्वकामसमुद्भिश्चसर्वपापक्षयोभवेत्॥२॥प्रायश्चित्तविशुद्धिश्चतन्मेकथयसु
 ब्रतं ॥ श्रीकृष्णउवाच॥ ॥ शृणुराजन्प्रक्ष्यामिदानानमुत्तमोत्तमोत्तमम्॥३॥ख्यातंलवणधेनवाख्यंसर्वकामप्रदंनृणाम् ॥ यादत्वाब्रह्महागो
 ब्रःपितृहागुरुतरुत्पगः॥४॥विधासधातीक्रूरात्मासर्वपापरतोऽपिवा॥मुच्यतेनत्रसंदेहःशिवलोकंसगच्छति॥५॥सुभगोधनसंपन्नोदीर्घायुरप

१ शुभे-इ०पा०१२ अतुलाऽधिकवर्जिताम्-इ०पा०१३ महाभाग-इ०पा०१४ प्रपूजिताः-इ०, प्रूरिताः-इ०च पा०१५ अपकल्मषम्-इ०पा०१६ उत-इ०पा०१

राजितः॥ जायते पुरुषो लोके सर्वकामसमन्वितः॥ ६॥ विविधश्यामिराजेन्द्रलवणस्येह कल्पना ॥ गोमयेनोपलिप्तेन दर्भसंस्तरसंस्थितम् ॥ ७॥
 आविकंचमविन्यस्य पूर्वश्राभिमुखं स्थितम् ॥ वस्त्रेण च्छादितं कृत्वा धेनुं कुर्वति बुद्धिमान् ॥ ८॥ आढेकैव कुर्वीत बहु वितोऽल्पवितवान् ॥
 स्वर्णशृङ्गैरौघ्यसुराभिस्तु पादां फलस्तनीम् ॥ ९॥ कार्यांशं कर्तव्या जिह्वा गन्धप्राणवती तथा ॥ समुद्रोदरे जेशु कर्तव्याः प्रकल्पयेत् ॥
 ॥ १०॥ कंबलं पट्टसूत्रेण ग्रीवायां घण्टिकां तथा ॥ शृंगे चंदनकाष्ठाभ्यां मौक्तिके चाक्षिणी उभे ॥ ११॥ कपोलैस्तकुपिण्डाभ्यां यवानां स्ये प्रदा-
 पयेत् ॥ तिलान् पार्श्वे प्रकुर्वीत गोघृमांश्चैव भक्तिः ॥ १२॥ एवं वै सप्तधान्यां नित्यं थालाभं प्रकल्पयेत् ॥ पृष्ठवै ताव्र पात्रं तु अपाने गुडपिंडिकम् ॥
 ॥ १३॥ लांगूले कंबलं दद्याद्वा क्षीरप्रदेशतः ॥ योनिप्रदेशे च मधुसर्वं स्तु फलांस्वितम् ॥ १४॥ एवं सम्यक् परिस्थाप्य रसरस्य मर्यां च गाम् ॥
 स्थापयेद्भस्मे कंच चतुर्भागेन मानवः ॥ १५॥ एवं धेनुं समभ्यर्च्य माल्यवस्त्रविभूषणैः ॥ स्नात्वा देवाचं न कृत्वा ब्राह्मणानां भिषूज्य च ॥ १६॥
 कृत्वा प्रदक्षिणां तु पुत्रभार्यासमन्वितः ॥ ब्राह्मणाय सुशीलाय वृत्तयुक्तायैव नृप ॥ १७॥ दद्यात्पर्वसु सर्वेषु मन्त्रपूर्वमुभक्तिः ॥
 लवणैरसाः सर्वैलवणे सर्वे देवताः ॥ १८॥ सर्वे देवमये देवलवणाख्ये नमोऽस्तुते ॥ एवमुच्चार्य मंत्रं तं विप्राय प्रतिपादयेत् ॥ १९॥
 सम्यक् प्रदक्षिणां कृत्वा दक्षिणासहितानृपः ॥ प्रदक्षिणमर्हति न कृता भवति भारत ॥ २०॥ सर्वदानानि दत्तानि सर्वकृतुफलानि च ॥
 सर्वैरसाः सर्वमन्त्रं सर्वं च सचराचरम् ॥ २१॥ सौभाग्यं परमा बुद्धिरागं सर्वसंपदः ॥ नृणां भवति दत्त्वा तु रसधेनुं न संशयः ॥ २२॥
 स्वर्गैर्जनितानां सोऽयावदाभूतं संप्लवम् ॥ पर्णैर्कंबलं लवणाढकेन कृत्वा फलस्तनवतीं मपिलावणाख्याम् ॥ दत्त्वा द्विजाय विधि-
 वद्भस्मे नभेनां लोकं गां सकलसौख्ययुतो विभोत्सः ॥ २३॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे लवणधेनुदानव्र-
 तविधिवर्णनं नाम पंचपंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १५५॥ ॥ ७॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अतः परं प्रक्ष्यामि राजन्काञ्चनधेनुकाम् ॥
 यां दत्त्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥ १॥ सुराणे ब्रह्महा गोघ्नो भीरुर्भग्नव्रतोऽपि वा ॥ गुरुघाती स्वसृगामी परदारतश्च यः ॥ २॥

मुच्यते पातकैः सर्वदेवाकाञ्चनधेनुकाम् ॥ संशुद्धस्य सुवर्णस्य पञ्चाशत्पलिकांशुभाम् ॥ ३ ॥ अद्धेनवाप्रकुर्वीत शतस्यवानुपसत्तम् ॥
 उखापिंश्चमभगेतुष्टकुक्षिपयोधराम् ॥ ४ ॥ विभक्ताङ्गसुजघनसुमनहरकर्णिकाम् ॥ सर्वरत्नविचित्राङ्गकारयेत्कपिलांशुभाम् ॥
 ॥ ५ ॥ चतुर्थेन तु भगेन वत्संतस्याः प्रकल्पयेत् ॥ रौप्यघटांचदत्वा तु कौशेयपरिवारिताम् ॥ ६ ॥ ताम्रशृंगीं तथा कुयद्वैडूर्यमयकं
 चलात् ॥ मुक्ताफलमयेनैवैवैदुमीरसना तथा ॥ ७ ॥ कृष्णजिने गुडप्रस्थं तत्र स्थांकारयेच्छुभाम् ॥ कुंभाष्टकसमोपेतानानाफलसमन्वि
 तां ॥ ८ ॥ तथाष्टादशधान्यातपत्रोपानद्युगान्विताम् ॥ भाजनं वसनं च वताम्रदोहनकं तथा ॥ ९ ॥ दीपकान्नादिलवणशर्कराधान्याका
 न्विताम् ॥ प्रदद्याद्वाह्मणं पूज्यवस्त्रैराभरणैः शुभैः ॥ १० ॥ स्नातः प्रदक्षिणीकृत्य धेनुं सर्वाङ्गसंयुताम् ॥ गुडधेनुक्तमंत्रैश्च आवाह्य प्र
 तिपूज्य च ॥ ११ ॥ त्वं सर्वदेव गणमन्दिरभूषणसि विश्वेश्वर त्रिपथगोदधिपर्वतानाम् ॥ श्रद्धाम्बुतोक्ष्णशकलीकृतपातकौघः
 प्राप्नोति निवृत्तिमतीव परानमामि ॥ १२ ॥ लोके यथेप्सितफलार्थं विधायिनीं त्वामासाद्य कोहि भयभागं भवतीह मर्त्यः ॥ संसारदुः
 खशमनाय तत्स्त्वकामास्त्वां कामधेनुमिति वेदविदेवोदति ॥ १३ ॥ एवमाभ्यन्यतंधेनुं विप्राय प्रतिपादयेत् ॥ सदक्षिणोप
 स्करांच प्रणिपत्य क्षमापयेत् ॥ १४ ॥ दानकाले तु ये देवास्तीर्थानि मनसस्तथा ॥ शरीरे निवसंत्यस्यास्ताञ्छृणुष्व नराधिप ॥ १५ ॥
 नेत्रयोः सूर्यशशिनौ जिह्वायां तु सरस्वती ॥ दंतेषु मस्तो देवाः कर्णयोश्च तथा श्विनौ ॥ १६ ॥ शृंगाग्रगोसदाचास्यादिवौरुद्रपितामहौ ॥ गंध
 वां परसश्चैव कुक्षौ शप्रतिष्ठिताः ॥ कुक्षौ समुद्राश्च त्वारो योनौ त्रिपथगामिनी ॥ १७ ॥ ऋषयो रोमकूपेषु अपाने वसुधास्थिता ॥ अन्त्रे
 पुनागा विज्ञेयाः पर्वताश्चास्थिषु स्थिताः ॥ १८ ॥ धर्मकामार्थमोक्षास्तु पादेषु परिसंस्थिताः ॥ हुंकारे च चतुर्वेदाः कंठरुद्राः प्रतिष्ठिताः ॥ १९ ॥
 पृष्ठवंशस्थितो मेरुर्विष्णुः सर्वेश्वर ररागः ॥ एवं सर्वमयि देवीपावनी विश्वरूपिणी ॥ २० ॥ काञ्चनेन कृता धेनुः सर्वदेवमयी स्मृता ॥ यो दद्यात्

१ तदर्थेन-इ० पा० । २ त्वं सर्वदेव गणमन्दिरसंघभूता-इ०, त्वं सर्वदेव गणमन्दिरशोभितासि-इ० च पा० । ३ अस्थिसंधि-इ० पा० । ४ पुच्छे
 रुद्रोऽव्यवस्थितः-इ० पा० । ५ विश्वधारिणी-इ० पा० ।

तादृशीधेनुसर्वदानप्रदोहिंसः ॥ २१ ॥ कर्मभूमौहिमत्यानांदानमेतत्सुदुर्लभम् ॥ तस्माद्दयमिदंशंस्तयासर्वकल्मषनाशनम् ॥ २२ ॥
 पावनन्तारणचैवकीर्तिदंशान्तिदंतथा ॥ वर्षकोटिशतसंग्रस्वर्गलोकैकगतो नरः ॥ २३ ॥ नारीवापूज्यतेदेवैर्विमानवरमास्थिता ॥ गंधर्व
 गीयमानस्तुपुष्पमालाविभूषितैः ॥ २४ ॥ सर्वाभरणसंपन्नःसर्वद्वंद्वविजितः ॥ स्वर्गस्थित्वाचिरकालंततोमन्यैभिजायते ॥ २५ ॥ आधि
 व्याधिविनिमुक्तोरूपवान्प्रियदर्शनः ॥ एवंनरोवानरिवादत्वादानमिदंभुवि ॥ २६ ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिजायमानः पुनः पुनः ॥ २७ ॥ आमन्य
 साधुकुलीलुगुणान्वितायविप्राययः कनकधेनुमिमांप्रदद्यात् ॥ प्राप्नोतिसिद्धमुनिकिन्नरदेवजुष्टंकन्याशतैः परिवृतंपदमिन्दुमौलैः ॥ २८ ॥
 इति श्रीभविष्येमहापुराणोत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे सुवर्णधेनुदानव्रतविधिवर्णनमष्टपंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १५६ ॥ अ॥
 ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अथातःसंप्रवक्ष्यामिदानमन्यत्सुदुर्लभम् ॥ रत्नधेनवितिविख्यातंगोलोकफलदंनृणाम् ॥ १ ॥ पुण्यंदिनमथासाध्यगो
 मयेनोपलेपनम् ॥ कृत्वाभूमौमहाराजतत्रधेनुंप्रकल्पयेत् ॥ २ ॥ धेनुरत्नमयीकुर्व्यात्तत्तत्संकल्पपूर्वकम् ॥ स्थापयेत्पद्मरागणामेकाशीति
 मुखेबुधः ॥ ३ ॥ पुष्परागशतधेनोः पादयोः परिकल्पयेत् ॥ ललाटेहमैतिलंकमुक्ताफलशतंहशोः ॥ ४ ॥ भ्रूयुगेविद्रुमशतंशुक्तीकर्णद्वयेस्मृते ॥
 काञ्चनानिचशृङ्गाणिशिरविभ्रजशतात्मकम् ॥ ५ ॥ ग्रीवायानेत्रपुटकेगोमेदकशतंतथा ॥ इन्द्रनीलशतंपृष्ठवैडूर्यशतपार्श्वके ॥ ६ ॥
 स्फाटिकैरुदरंकार्यैसौगन्धिकशतंकटौ ॥ सुराहेममयाः कार्यः पुच्छंमुक्तावलीमयम् ॥ ७ ॥ सूर्यकान्तेन्दुकान्तौचत्राणैकपूरचन्दनैः ॥
 कुंकुमेनचरोमाणिरौप्यनाभिचकारयेत् ॥ ८ ॥ गारुत्मतशततद्द्रुपानेपरिकल्पयेत् ॥ तथाभ्यानिचरत्नानिस्थापयेत्सर्वसंधिषु ॥ ९ ॥
 कुर्याच्छर्करयाजिह्वांगोमयचगुडात्मकम् ॥ गोमूत्रमाज्येनतथादधिदुग्धंस्वरूपतः ॥ १० ॥ पुच्छाग्रेचामरंदद्यात्स्तनयोस्ताम्रदेहनम् ॥
 कारयेद्वेगंवेतुचतुर्थीशेनवत्सकम् ॥ ११ ॥ नानाफलानिपार्श्वेषुकृत्वापूजांप्रयत्नतः ॥ गुडधेनुवदावाह्यहदंचोदाहरेत्ततः ॥ १२ ॥
 त्वासर्वदेवगुणवासामितिस्तुवंतिरुद्रेन्द्रचन्द्रकमलासनवासुदेवाः ॥ तस्मात्समस्तभुवनत्रयेदह्युक्तामापाहिदेविभवंसागरमज्जमानम् ॥ १३ ॥

२ भक्त्या-इ०पा० । २ सर्वगंधविजितः-इ०पा० । ३ भूगो गन्धक आमोदे लेखे संबंधगर्वयोः इति विश्वः । ३ त्वासर्वदेवगणधामनिधिर्विचिरुद्रेन्द्र
 विष्णुकमलासनवासुदेवाः-इ० पा० । ४ भवसागरपिंडयमानम्-इ०पा० ।

एवमामन्यतां धेनुं विप्राय प्रतिपादयेत् ॥ संपूज्य वस्त्राभरणैर्विधिज्ञेयैर्द्वपारगम् ॥ १४ ॥ ततश्च दक्षिणां दत्त्वा प्राणिपत्यक्षमापयेत् ॥ एवं यः कुरुते पार्थतस्य पुण्यफलं शृणु ॥ १५ ॥ कल्पकोटिशतं स्राग्निबलैकैर्मुखं सेत् ॥ ततः काले बहुतिथे राजराजो भवेदिह ॥ १६ ॥ सर्वका मसमृद्धश्च शत्रुपक्षक्षयं करः ॥ १७ ॥ इति सकला विधिज्ञो रत्नधेनुं प्रदानं वितरति स विमानं प्राप्य देदीप्यमानम् ॥ सकल कलुषमुक्तो बंधुभिः पुत्रपौत्रैः सह सदनसरूपः स्थानमभ्येति शोभोः ॥ १८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णशुद्धिष्टिरसंवादे रत्नधेनुं प्रदानं विधिवर्णनं नाम सप्तपंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १५७ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ प्रसूयमाना दातव्या धेनुर्ब्राह्मणपुङ्गवे ॥ विधिना केन धर्मज्ञो न तेन स्यात् ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ प्रसूयमानातिपुण्यैः प्राप्य ते गौर्नृपोत्तम ॥ प्राप्नुवंति नराः केचित्पुण्यसंभार विस्तराः ॥ २ ॥ यावत्पादौ यो निगतां शिरश्चैव प्रहृश्यते ॥ तावद्वैः पृथिवीज्ञेया यावद्भूमं मुच्यते ॥ ३ ॥ गौर्या विद्विषु खी च विषयदा भवति भार त ॥ तदा सौ पृथिवीज्ञेया स शैलवनकानना ॥ ४ ॥ दत्त्वोभयमुखीं राजन्यत्पुण्यं प्राप्य ते नृभिः ॥ न तद्दणयितुं याति मुखेन केन केन चित् ॥ ५ ॥ किमिष्टं बहुभिर्भयैर्ज्ञेयैर्नैवैतैश्च सत्तम ॥ प्रसूयमानां गामेकां देहि किं बहुना तव ॥ ६ ॥ एकैव पाति नरकात्सुखमैकैव कारयेत् ॥ एकापि द्विमुखी दत्ता गौर्गौर्भवति भारत ॥ ७ ॥ स्वर्णशृंगैरप्यसुरां मुक्तालाङ्गुलभूषिता ॥ कांस्योपदोहनां राजन्नलं कृत्या द्विजोत्तमे ॥ ८ ॥ प्रसूयमानां दत्त्वा महत्पुण्यफलं भेत् ॥ यावति धेनुरामाणि वत्सस्यापि नराधिप ॥ ९ ॥ तावद्बर्षसहस्राणि स्वर्गलोकैर्बहायते ॥ पितृनिपता महांश्चैव तथैव प्रपितामहान् ॥ १० ॥ समुद्धरत्यसंदिग्धं नरकाद्भूरिदक्षिणः ॥ धृतक्षीरवहानद्योदधिपायसकर्मदाः ॥ ११ ॥ तत्र ते याति यत्रा स्ति द्रुमश्चेप्सितकामदः ॥ यो ददाति सुवर्णं न वहुना सह भाविनीम् ॥ १२ ॥ गोलोकः सुलभस्तस्य ब्रह्मलोकश्चापि ॥ न देया दुर्बलराजन्धेनु नैवालपदक्षिणा ॥ १३ ॥ काम्योऽयं विधिरुद्दिष्टः फलदो विधिना कृतः ॥ १४ ॥ स्त्रियश्च तं चंद्रसमानवक्राः प्रतप्तजंबू न दतुल्यवर्णाः ॥ महानि तं वास्तु वृत्तमध्याः सेवंत्यजं नलिनाभेन त्रैः ॥ १५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णशुद्धिष्टिरसंवादे उभयमुखिगोदानव्रतविधिवर्णनं नामाष्टपंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ गोसहस्रविधानं च कथं स्वस्वजनादनं ॥ कस्मिन्काले प्रदातव्यं

१ सुखी भवेत्-इ० पा० । २ कर्मज्ञ-इ० पा० । ३ रक्ताङ्गुलभूषिता-इ० पा० ।

कथं द्येयं च तद्भवेत् ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ गावः पवित्रालोकानां गाव एव परायणम् ॥ ब्रह्मणा सृजतालोकान् नृते ह तोऽग्ने
 श्वर ॥ २ ॥ गावः प्रथमतः सृष्टास्त्रैलोक्ये हितकाम्यया ॥ यासां मूत्रपुरीषेण देवताय तनान्यपि ॥ ३ ॥ शुचानि स मजायंता किंभूतमधिकं
 ततः ॥ मूलं यज्ञस्य काम्यस्य सर्वदेवमयाः शुभाः ॥ ४ ॥ गोमये वसते लक्ष्मीः पर्याप्तं तन्निर्दिशन् ॥ ब्राह्मणाश्चैव गावश्च कुलमेकं द्विधा कृतम् ॥
 ॥ ५ ॥ एकत्र मंत्रास्तिष्ठन्ति ह विरन्यत्र तिष्ठति ॥ यासां पुत्रैर्धृता लोकधारिताः सर्वदेवताः ॥ ६ ॥ तासां दानविधानं च शृणु तत्पृथिवीपते ॥
 एकाऽपि गैर्गुणैर्गोपेता कृत्स्नं तारयते कुलम् ॥ ७ ॥ मुरूपाशीलसं पन्नायुवती सुपर्यस्विनी ॥ सुवत्सा सुदुहा चैव पापरागो विवर्जिता ॥ ८ ॥
 विधिवत्तादृश दत्ता कृत्स्नं तारयते कुलम् ॥ किंपुनर्देश्यो दद्याच्छतं वा विधिपूर्वकम् ॥ ९ ॥ सहस्रं तु पुनर्दद्यात्तस्य वै किमिहाच्यते ॥
 गोसहस्रं पुरा दत्तं न दुर्बेण महीभृता ॥ १० ॥ सगतो ब्रह्मणः स्थानं ययातिश्च महामतिः ॥ गंगातीरमिह दत्तमादित्या पुत्रकाम्यया ॥ ११ ॥
 लेभे पुत्रत्रिलोकेशं नारायणमकल्मषम् ॥ श्रूयते पितृभिर्गीता गाथास्ताः शृणु भूपते ॥ १२ ॥ यदिकश्चित्कुलेऽस्माकं गोसहस्रं प्रदापयेत् ॥
 यास्यामः परमांसिद्धिं कारितां पुण्यकर्मणा ॥ १३ ॥ दुहिता वा कुले कचिद्गोसहस्रं प्रदायिनी ॥ सोऽयानः सुगतिर्दत्तो भविष्यति न संशयः ॥ १४ ॥
 अतः परं प्रवक्ष्यामि यज्ञं वै सर्वकामिकम् ॥ गोसहस्रं तदा दद्याच्छास्त्रोक्ता विधिवन्नरः ॥ १५ ॥ तीर्थगोष्ठे गृहे वापि मंडपं कारयेच्छुभम् ॥
 दशद्वारं दशहस्तं वा चतुर्वक्त्रं स तारणम् ॥ १६ ॥ तन्मध्ये कारयेद्देवि चतुर्हस्तामनूपमम् ॥ हस्तमात्रप्रमाणेन हस्तेन स मलं कृताम् ॥ १७ ॥
 पूर्वोत्तरेऽथ दिग्भागेऽग्रहोऽद्वैतप्रकल्पयेत् ॥ ग्रहयज्ञविधानेन ग्रहां स्तत्र क्रमाद्वजेत् ॥ १८ ॥ ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च पूज्यः प्रथममेव हि
 ऋत्विजः परिकर्तव्यो षोडशाष्टौ च शोभनाः ॥ १९ ॥ चतुरो वामहाराज उपाध्यायश्च पंचमः ॥ सर्वाभरणसंपन्नाः कर्णवेष्टा गुलियकैः ॥ २० ॥
 शोभिता इच्छत्रसंपन्नास्ताम्राऽपत्रद्वयान्विताः ॥ ग्रहयज्ञोक्ता विधिना होमं हव्यं स ग्राचरेत् ॥ २१ ॥ वेद्याः पूर्वोत्तरे भागे शिवकुण्डं नियोजयेत् ॥
 कुंभद्वयं च द्वारेषु पंचरत्नं स पल्लवम् ॥ २२ ॥ कार्यं कुरु कुलश्रेष्ठ ततो होमं समारभेत् ॥ लोकपालवर्ति दद्यात्तुला पुरुषदानवत् ॥ २३ ॥
 गोसहस्राद्विनिष्कृष्य सवत्सं दशकं गवाम् ॥ गोसहस्राद्विनिष्कुर्याद्वस्त्रमाल्यविभूषणम् ॥ २४ ॥ अतः प्रवेश्य दशकं वस्त्रमाल्यैश्च पूजयेत् ॥

सुवर्णधटिकायुक्तां तद्भद्राह्नकान्वितम् ॥ २५ ॥ सुवर्णतिलकोपेतसुरौरेयैरलङ्कृतैः ॥ हेमस्तनमयैः शृंगैश्चामरैश्चोपशोभितम् ॥ २६ ॥
 मुनयः केचिदिच्छन्ति कान्चननन्दिकेश्वरम् ॥ लवणद्रोणशिखरे भक्त्या तमपिकारयेत् ॥ २७ ॥ एकाग्रतन्त्रक्षत्रभक्तैः पांचिदानमिष्यते ॥
 ग्रहान्सुरांश्च संपूज्य माल्यवस्त्रफलक्षतैः ॥ २८ ॥ पताकाभिरलङ्कृत्य देवतायतनानि च ॥ गोशतेऽपि दशशेन सवमेतत्प्रकल्पयेत् ॥ २९ ॥
 यदि सर्वानविद्यन्ते गावः सर्वगुणोत्तमाः ॥ दशकंपूज्य यत्नेन इतराः परिकल्पयेत् ॥ ३० ॥ पुष्पकालमथोवाद्यगतिमंगलनिस्वनैः ॥
 सर्वौषध्युदकरनातः स्नपितो द्विजपुंगवैः ॥ ३१ ॥ इममुच्चारयेन्मंत्रं गृहीतकुसुमांजलिः ॥ नमो वो विश्वमूर्तिभ्यो विश्वमातृभ्य एव च ॥ ३२ ॥
 लोकाधिवासिनीभ्यस्तुरोहिणीभ्यो नमो नमः ॥ गवामगेषु तिष्ठन्ति भुवनान्येकविंशतिः ॥ ३३ ॥ ब्रह्मादयस्तथा देवा र्हिण्यः पातु मातरः ॥
 गावो ममाग्रतः संतु गावो मे संतु पृथुतः ॥ ३४ ॥ गावो मे सर्वतः संतु गवांमध्ये वसाम्यहम् ॥ यस्मात्त्वं वृषरूपेण धर्मश्चैव सनातनः ॥ ३५ ॥
 अष्टमूर्तिरधिष्ठानमतः पाहिसनातनः ॥ इत्यामन्यततो दद्याद्भुक्त्वेन दिकेश्वरम् ॥ ३६ ॥ सर्वोपकरणोपेतं गोयुतं च विशेषतः ॥
 गवांशतमर्थैकैकं तदर्धचापि विंशतिः ॥ ३७ ॥ दशपञ्चशतं दद्याद्भुक्त्वेन दनुजया ॥ नैका बहुभ्यो दाता दानादोषकरो भवेत् ॥ ३८ ॥
 बह्वचस्त्वेकस्य दातव्याः श्रीमदारोग्यवृद्धये ॥ पयोत्रतस्ततस्तित्थे देकाहंगोसहस्रशः ॥ ३९ ॥ तथैव ब्रह्मचारिभ्यो दद्याच्छेदपुलाश्रियम् ॥
 न देया दुर्बलाधेनुर्नल्पक्षीरानरोगिणी ॥ ४० ॥ नजीर्णाजीर्णवस्त्रावानापत्यगतचेतसा ॥ अनेन विधिनयस्तु गोसहस्रप्रदो भवेत् ॥ ४१ ॥
 सर्वपापविनिर्मुक्तः सिद्धचारणसेवितः ॥ विमानेन कर्षणेन किंणिजालमालिना ॥ ४२ ॥ सर्वेषां लोकपालानां लोकैः संपूज्यते सुरैः ॥
 सप्तावरान्सप्तपरान्सप्तचैव षरावरान् ॥ ४३ ॥ पुरुषातुद्धरेद्देत्स्वागोसहस्रं विधानतः ॥ स्वर्गलोकाच्च्युतो वा यथारविनासत्परायणा ॥ ४४ ॥ सप्त
 जन्मानिराज्ञीभ्यो स्तूयमाना पुनः पुनः ॥ ४५ ॥ नत्वेवं दानमात्रं शस्तं पात्रं कालो गोविंशेषो विधिश्च ॥ तस्मादेताः सर्वे भूषासमेताः पात्रकाले
 क्षीरवन्त्यो विधानात् ॥ ४६ ॥ एकापि गौर्विहगुणगुणिने प्रदत्ता दातुः कुलत्रिपुरुषं विधिवत्पुनाति ॥ यः श्रद्धया वितरति हि गवांसहस्रं शक्यं फलं ननु प

तेऽस्यमयाभिधातुम् ॥४७॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे गोसहस्रप्रदानविधि व्रतवर्णनं नामैकौनषष्ट्युत्तर
 श्रुततमोऽध्यायः ॥ १५९ ॥ ४८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ युष्मद्वाक्यामृतमिदं शृण्वानो हं जनार्दन ॥ न तृप्तिमधिगच्छामि जातं कौतूहलं हि मे ॥
 १ ॥ गोपतिः किल गोविन्दस्त्रिषु लोकेषु विश्रुतः ॥ गोवृषस्य प्रदानेन त्रैलोक्यमभि नंदति ॥ २ ॥ तद्गोवृषभदानस्य फलं मे कथयाच्युत ॥
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ वृषदानफलं पुण्यं शृणुष्व कथयामि ते ॥ ३ ॥ पवित्रपावनं चैव सर्वदानोत्तमोत्तमम् ॥ दशधेनुसमोऽनङ्गानेकश्चैकधुरंधरः ॥ ४ ॥
 दशधेनुप्रदानाद्धिस एवैको विशिष्यते ॥ यो हृष्टश्चातिपुष्टां गोह्यै रोगः पांडु नंदन ॥ ५ ॥ युवाभद्रः सुशालश्च सर्वदोषविवाजितः ॥
 धुरंधरः स्यापयते एक एव कुलं महत् ॥ ६ ॥ त्राता भवति संसारे नात्र कार्या विचारणा ॥ अलंकृत्य वृषं शतं पुण्यकाल उपस्थिते ॥ ७ ॥
 रौप्यलंगूलसंयुक्तं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ मंत्रेण नेन राजेन्द्र तं शृणुष्व वदामि ते ॥ ८ ॥ धर्मस्त्वं वृषरूपेण जगदानन्दकारकः ॥
 अष्टमूर्तेरधिष्ठानमर्तः पाहिसनातन ॥ ९ ॥ दत्त्वं दक्षिणयुक्तं प्राणिपत्यं विजयेत् ॥ सप्तजन्मकृतं पापं वाङ्मनः कायकर्मणाम् ॥ १० ॥
 तत्सर्वं विलयं याति गोदानसुकृतेन च ॥ यानं वृषभसंयुक्तं दीप्यमानं सुशोभनम् ॥ ११ ॥ आरुह्य कामगोदिव्यं स्वर्लोका मधिरोहति ॥
 यावंति तस्य रोमाणि गोवृषस्य महीपते ॥ तावद्द्वर्षसहस्राणि गवां लोके महीयते ॥ १२ ॥ गोलोकादवतीर्णस्तु इह लोके द्विजो भवेत् ॥ यज्ञ
 याजी महतेजाः सर्वब्राह्मणपूजितः ॥ १३ ॥ यथोक्ते महाराज कस्येदं यो वृषोत्तमः ॥ तदहं ते प्रवक्ष्यामि पात्राण पदं नृणाम् ॥ १४ ॥
 ये क्षांतं तांताः श्रुतिपूर्णकर्णाजितेन्द्रियाः प्राणिवधान्निवृत्ताः ॥ प्रतिग्रहे संकुचिता गृहस्थास्ते ब्राह्मणास्तारयितुं समर्थाः ॥ १५ ॥ ऊर्जस्विनं भर
 सहृदं कंधं रचयच्छंति ये वृषभशेषगुणोपपन्नम् ॥ दत्तेन यद्भवति गोदशकेन पुण्यं सत्यं भवंति भुवितत्फलभागिनस्ते ॥ १६ ॥ इति
 श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे वृषभदानव्रतविधिवर्णनं नाम षष्ट्युत्तरश्रुततमोऽध्यायः ॥ १६० ॥ ४९ ॥
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ कपिलादानमाहात्म्यं कथयस्व जगत्पते ॥ पुण्यं यत्सर्वदानानां सर्वपातकनाशनम् ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥

१ दिव्यम्-इ० पा० । २ अरोषः-इ० पा० । ३ ततः-इ० पा० । ४ सुशोभितम्-इ० पा० । ५ तदप्यहं ते वक्ष्यामि-इ० पा० । ६ दृढवधनम्-इ० पा० ।

तत्तेऽहंसंप्रवक्ष्यामिविनिताश्चैनयत्पुरा ॥ कथितंकपिलादानंतच्छृणुष्वमहामते ॥ २ ॥ ॥ विनताश्च उवाच ॥ अतः परमं हाराजो
 भयमुख्याः समासतः ॥ विधानं यद्ग्राहेण धरण्यैकथितं पुरा ॥ ३ ॥ तदहंसंप्रवक्ष्यामिव पुण्यफलं च यत् ॥ यत्त्वया कपिला
 नाम पूर्वमुत्पादिता प्रभो ॥ ४ ॥ होमधेनुः सदा पुण्याधेनुर्ज्ञावतारभूः ॥ साकथं ब्राह्मणेभ्यो हि दयाकस्मिन्दिनेऽपि च ॥ ५ ॥ कीदृशाय च विप्राय दा
 तव्या पुण्यलक्षणा ॥ कतिवा कपिलाः श्रोक्ताः स्वयमेव स्वयं भुवा ॥ ६ ॥ तासां प्रयत्नाद्दानेन किंपुण्यस्याज्जमाधव ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं विस्तरा
 न्मधुमुदना ॥ ७ ॥ वराह उवाच ॥ शृणुष्व भद्रतत्त्वेन पवित्रां पापनाशिनीम् ॥ कृत्वा यत्सर्वपपेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥ ८ ॥ कपिला अग्निहोत्रार्थं
 यज्ञार्थं च वरानने ॥ उद्धृत्य सर्वं ते जासि ब्रह्मणा निर्मिता पुरा ॥ ९ ॥ पवित्राणां पवित्रं च मङ्गलानां च मङ्गलम् ॥ पुण्यानां परमं पुण्यं कपिलां च
 वरानने ॥ १० ॥ तपस्तप्तपश्चाद्यं ब्रतानां मुत्तमं व्रतम् ॥ दानानां मुत्तमं दानं विधिना ह्येतदक्षयम् ॥ ११ ॥ पृथिव्यायां नितीथानि गुह्या
 न्यायतनानि च ॥ पवित्राणि च पुण्यानि सर्वलोकैव मुन्धरे ॥ १२ ॥ होतव्या न्याग्रहोत्राणि सायं प्रातर्द्विजातिभिः ॥ कपिलाया घृतेनेह दक्षा
 क्षरेण वा पुनः ॥ १३ ॥ यजंते येऽग्निहोत्राणि अन्नैश्च विविधैः सदा ॥ पूजयन्त्यतिथौ चैव परां भक्तिमुपागताः ॥ १४ ॥ तेषां त्वादि त्यवर्णे च
 विमानैर्जायेते गतिः ॥ सूर्यमण्डलमध्ये च ब्रह्मणा निर्मिता पुरा ॥ १५ ॥ कपिलायाः शिरोऽग्निवांसर्वतीथानि भामिनि ॥ पितामहं नित्यं गोमात्रं निव
 संतिहिन्यति यशः ॥ १६ ॥ प्रातरुत्थाय यो मर्त्यः कपिलागलमस्तकात् ॥ च्युतं तु भस्म पापीन्यं शिरसा धारयेन्नरः ॥ १७ ॥ संतेन पुण्येनो
 पेत्तस्तत्क्षणाद्गतं किल्बिषः ॥ त्रिशद्वर्षकृतं पापं दहत्यग्निरिवेन्धनम् ॥ १८ ॥ कल्युत्थाय यो मर्त्यः कुर्यात्तासां प्रदक्षिणाम् ॥ प्रदक्षिणीकृता तेन पृ
 थिवी स्याद्बुधमुन्धरे ॥ १९ ॥ प्रदक्षिणाय चैकायां कृतायां च वसुन्धरो ॥ दशवर्षकृतं पापं नश्यते नात्र संशयः ॥ २० ॥ कपिलायास्तु मूत्रेण स्नायाद्वै यः
 शुचि व्रतः ॥ स गङ्गाद्येषु तीर्थेषु स्नानतो भवति मानवः ॥ २१ ॥ येन स्नानेन चैकेन भवमुक्तो भवेन्नरः ॥ यावज्जीविकृता त्पातक्षणादेव मुच्यते ॥
 ॥ २२ ॥ गोसहस्रं च यो दद्यादेकां वा कपिलां नरः ॥ सममेतत्पुरा प्राह ब्रह्मलोकं पितामहः ॥ २३ ॥ यश्चैकां कपिलां हन्यान्नरो रज्जुं करोयदि ॥
 गोसहस्रं हतं तेन भवतीह न संशयः ॥ २४ ॥ गवां स्थितं कल्पयेत् घृतं गव्यं नदूषयेत् ॥ यावद्विवर्द्धते गव्यं तावत्पापैस्तु पूयते ॥ २५ ॥

गवांकंठूयनं श्रेष्ठतथाचप्रतिपालनम् ॥ तुल्यंगोघृतदानस्य भयरोगादिपालनम् ॥ २६ ॥ तृणादिभक्षणार्थं च गवांश्च दद्याद्भारादिकम् ॥
 स्वर्गवासफलं दिव्यं लभते मानवोत्तमः ॥ २७ ॥ दशहकपिलाः प्रोक्ताः स्वयमेव स्वयं भुवा ॥ यो दद्याच्छ्रेत्रियस्यैव स्वर्गत्वासमानवः ॥ २८ ॥
 विमानैर्विविधैर्दिव्यैर्दिव्यकन्याभिरर्चितः ॥ सेव्यमानस्तु गंधर्वैर्दीप्यमाना यथाग्रयः ॥ २९ ॥ सुवर्णकपिलापूर्वा द्वितीया गौरपिङ्गला ॥
 आशाचैव तृतीया स्यादग्निज्वाला चतुर्थिका ॥ ३० ॥ पंचमी जुहुवर्णा स्यात्पष्ठतु घृतपिङ्गला ॥ सप्तमी श्वेतपिङ्गः स्यादष्टमी क्षीरपिङ्गला ॥ ३१ ॥
 नवमी पाटलज्ञेया दशमी पुष्पपिङ्गला ॥ एता दश समाख्याताः कपिलाश्च वसुधरे ॥ ३२ ॥ सर्वा ह्येता महाभागास्तारयन्ति न संशयः ॥
 संगमेषु प्रशस्ताश्च सर्वपापप्रणाशनाः ॥ ३३ ॥ एवमेतास्तु कपिलाः पापघ्न्यश्च वसुधरे ॥ आशाचैव तु या प्रोक्ता अग्निर्मानलप्रभा ॥ ३४ ॥
 अग्निज्वालोज्ज्वलैः शृंगैः प्रदीप्ता गारलोचना ॥ अग्निपुष्पा अग्निलोमा तथा न्याचानलप्रभा ॥ ३५ ॥ तामाग्नेय्यां सदा दद्याद्ब्रह्मण ये तैः सदा ॥
 गृहीत्वा कपिलां शूद्रः कामतस्तु स्वयं पिबेत् ॥ ३६ ॥ पतितश्च भवेन्नित्यं चंडालसदृशः पुमान् ॥ तस्मान्न प्रतिगृह्णीयाच्छबलां गंधं च न ॥ ३७ ॥
 द्वापरांति परिहर्तव्या कपिला गौर्द्विजेतरैः ॥ लोकेषु ते मूढतमाः कपिला क्षीरभोजनाः ॥ ३८ ॥ असंभाष्याश्च पतिताः शूद्रास्ते पापकर्मिणः ॥
 पितृव्रतिया वत्कपिलां तावत्तेषां पितामहाः ॥ ३९ ॥ अमेध्यं भुंजतेऽतस्तानोपजीव्या द्विजेतरः ॥ तासां घृतं च क्षीरं वानवनीतमथापि वा ॥ ४० ॥
 उपजीव्यति यः शूद्रास्ते प्रयांति यमालयम् ॥ कपिला जीविनः शूद्राः सर्वे गच्छन्ति रौरवम् ॥ ४१ ॥ रौरवे भुंजते दुःखं वर्षं कोटिं शतोषिताः ॥ ततो
 विमुक्ताः कालेन जायन्ते श्वानयोनिषु ॥ ४२ ॥ श्वानयोर्नैर्विमुक्तास्ते विष्टायां कृमयोनिगाः ॥ विष्टास्वेव च पापिष्टा दुर्गंधेषु च नित्यशः ॥ ४३ ॥
 भूयोऽपि जायमानस्ते तत्रोत्तारो न विद्यते ॥ ब्राह्मणश्च यो देविकुर्यात्तेषां प्रतिग्रहम् ॥ ४४ ॥ ततः प्रभृत्य मेध्यायां पितरस्तस्य शेते ॥
 तं विप्रं ननु भाषेत न चाप्येका स न विशेत् ॥ ४५ ॥ स नित्यं वर्जनीयौ वैदूरात्तु ब्राह्मणाधमः ॥ यस्तेन सह भाषेत प्रायश्चित्ती भवेद्विजः ॥ ४६ ॥
 एकस्य गोप्रदानस्य सहस्रांशो न पूर्यते ॥ किमन्यैर्बहुभिर्दानैः कोटि संख्यात विस्तरैः ॥ ४७ ॥ श्रोत्रिया यदरिद्राय सुवृत्ताया हिताग्रये ॥

दत्तैकांकपिलाधिनुसर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ४८ ॥ मासेप्रसविर्निधेनुदानार्थीप्रतिपालयेत् ॥ आत्मार्येनप्रपाल्याहिसदानकरभरीभिः ॥ ४९ ॥
 कपिलाऽर्धप्रसृताचदातव्याहिद्विजन्मने ॥ जायमानस्यवत्सस्यमुख्योऽप्रादृश्यते ॥ ५० ॥ तावत्सापृथिवीविज्ञेयायावद्भूमेनमुच्यते ॥ धेनो
 र्यावतिरोमाणिसवत्सायावसुन्धरे ॥ ५१ ॥ भूम्यांतुपांसवोयावद्यावन्नक्षत्रतारकाः ॥ तावद्दर्पसहस्राणिब्रह्मेशादिभिरर्चितः ॥ ५२ ॥
 ब्रह्मलोकेनिवसितयैककपिलाप्रदः ॥ सुवर्णशृङ्गायःकृत्वारौप्यैरंबुसमार्धितः ॥ ५३ ॥ ब्राह्मणस्यकरेदत्त्वासुवर्णैरप्यमेवच ॥ कपि
 लायास्तदुग्रं ब्राह्मणस्यकरेन्यसेत् ॥ ५४ ॥ उदकंचकरेदत्त्वावाचयेतस्वशक्तिः ॥ सुवर्णैस्तुचतुर्भिश्चात्रिभिर्द्रोभ्यामथापिवा ॥ ५५ ॥
 एकहीनानदानव्यापदीच्छेच्छुभमात्मनः ॥ ससमुद्रवर्नोपेतासशैलवनकानना ॥ ५६ ॥ रत्नपूर्णभवेदत्तापृथिवीनात्रसंशयः ॥ पृथिवी
 दानतुल्येनदानेनैतेनवैनरः ॥ ५७ ॥ तारितोयातिपितृभिर्वैष्णव्यत्पदपरम् ॥ ब्रह्मस्वहरणोगोघ्नोऽन्नह्राब्रह्मघातकः ॥ ५८ ॥
 पापकृच्चोभयमुखीदद्यात्सत्कनकान्विताम् ॥ तदिहचपयोभोजीसंयतश्चातिवाहयेत् ॥ ५९ ॥ गोमयेनोपलिप्याथमंडलंविधिपूर्वकम् ॥
 स्वशाखोक्तेनमंत्रेणहोमयेत्तुविचक्षणः ॥ ६० ॥ व्याहृत्याहोमयेत्पूर्वंपंचवारुणकंतथा ॥ इरावतीधेनुमतीदेवस्यत्वेतिवापुनः ॥ ६१ ॥
 स्योनापृथिविमंत्रेणगौर्वत्ससहितानवा ॥ निकामफलदाधेनुः सास्यात्सुरभिर्निदिनी ॥ ६२ ॥ यातेसरस्वतीदेवीविष्णुनाचतथामही ॥
 गौरीविष्णुपदंचोक्त्वाशान्तिकर्मणिवाचयेत् ॥ ६३ ॥ यावद्रत्सस्यद्रोपादौशिरश्चैवप्रदृश्यते ॥ तावद्गृथिवीविज्ञेयायावद्भूमेनमुच्यते ॥ ६४ ॥
 तस्मिन्कालेप्रदातव्याब्राह्मणायवसुंधरे ॥ सुवर्णशृंगैरप्यशुभांस्वदोहांस्तप्रकाम् ॥ ६५ ॥ सवस्त्रघंटाभरणगंधपुष्परत्नकृताम् ॥
 वस्त्राक्षतैः समभ्यर्च्यब्राह्मणायसमर्पयेत् ॥ ६६ ॥ सुवर्णस्यसहस्रेणतदर्थेनापिभामिनि ॥ तस्याप्यर्धेनज्ञत्तथाथतस्याप्यर्धेनवापुनः ॥ ६७ ॥
 यथाज्ञात्तयाप्रदातव्यावित्तशठ्यविवर्जिता ॥ करेदत्त्वासुवर्णचअथवारूप्यमेवच ॥ ६८ ॥ इमांगृह्णमहाधेनुंभवभ्राताममाशुवै ॥ सर्वे
 पापभयंकृत्त्वासदास्वस्तिकरोभव ॥ ६९ ॥ इरावतीधेनुमतीजघानतदनंतरम् ॥ प्रतिदास्यामिधेनुकुटुंबार्थविशेषतः ॥ ७० ॥
 स्वस्तिर्भवतुमेनित्यमुखंचानुत्तमंतथा ॥ दत्तातुपृथिवीदेवीत्वयंप्रतिगृह्यताम् ॥ ७१ ॥ कोऽदादितिचर्वमंत्रः प्रजप्तव्याद्विजेनच ॥

विसृज्यब्राह्मणं सोऽपिताधिनुं स्वगृहं नयेत् ॥ ७२ ॥ एवं प्रसूयमानां गायोददाति वसुन्धरे ॥ सममुद्रव नोपेता स शैलवनकानना ॥ रत्नपूर्णा
 भवेद्दत्तापृथिवीनां त्रसंशयः ॥ ७३ ॥ प्रतप्तजांबूनदतुल्यवर्णमहानितंबांतनुवृत्तमध्याम् ॥ अर्द्धप्रसृतां द्विमुखीं सुशिलां सैव न्यजस्रं कपि
 लाहि देवाः ॥ ७४ ॥ प्रातरुत्थाय यो भक्त्या धेनुं कल्पं नरो भुवि ॥ ७५ ॥ जितेन्द्रियः शुचिभूत्वा पठेद्भक्त्या समन्वितः ॥ त्रिकालं पठेत यस्तु पापं वर्षश
 तोद्भवम् ॥ ७६ ॥ न इत्येकक्षणा देववायुना पांसवो यथा ॥ श्राद्धकाले पठेद्यस्तु इदं पावनमुत्तमम् ॥ ७७ ॥ तस्यांत्रं संस्कृतं तद्वै पितरोऽश्रंति धीम
 तः ॥ अमावास्यां च यो विद्वान्निजानामग्रतः पठेत् ॥ ७८ ॥ पितरस्तस्म्य तुष्यंति वर्षाणां शतमेव च ॥ यश्चैतच्छृणुयात्पुण्यं तद्गतेन तारात्मना ॥
 ॥ ७९ ॥ संवत्सरकृतात्पापात्तक्षणादेवमुच्यते ॥ इदं रहस्यं राजेन्द्र वराहमुखिनिर्गतम् ॥ ८० ॥ धरण्यैकं धितं पूर्वसर्वपापप्रणाशनम् ॥ ८१ ॥ इति
 श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे कपिलादानमाहात्म्यवर्णनं नाम कषष्ठोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६१ ॥ ॥ श्रीकृष्ण
 उवाच ॥ महिषीदानमाहात्म्यं कथयामि युधिष्ठिर ॥ पुण्यं पापविनाशं च आयुष्यं सर्वकामदम् ॥ १ ॥ चन्द्रमूर्यग्रहे पुण्यकार्त्तिक्या मयनेत
 था ॥ शुक्लपक्षे चतुर्दश्यां मूर्यसंक्रांतिवासरे ॥ २ ॥ यदा वा जायते चित्तं विस्ते च कुरुनंदन ॥ तदैव देयामहिषीं सारभयभीरुणा ॥ ३ ॥
 सुपयोधरशोभाढ्या सुशृंगीमुखरा तथा ॥ प्रथमप्रसूता तरुणी सुशिला दोषवर्जिता ॥ ४ ॥ सुवर्णशृङ्गतिलका घंटाभरणभूषिता ॥
 रक्तवस्त्रावृत्तारम्या ताम्रदोहनकान्विता ॥ ५ ॥ पिण्या कपिटिकोपेता स हरिण्या च शक्तिः ॥ सप्तधान्ययुता देया ब्राह्मणे वेदपात्रे ॥ ६ ॥
 पुराणपाठकेतद्वज्ज्योतिः शाल्मा विदे तथा ॥ देयानवेदरहितेन च कुव्रतिने क्वचित् ॥ ७ ॥ द्रव्यैरेभिः समायुक्तां पुण्येऽह्नि विधिपूर्वकम् ॥
 दद्यान्मंत्रेण राजेन्द्र पुराणपठितेन तु ॥ ८ ॥ इन्द्रादिलोकपालानां या राजमहिषी शुभा ॥ महिषीदानमाहात्म्यात्सास्तु मे सर्वकामदा ॥ ९ ॥ धर्म
 राजस्य साहाय्येयस्याः पुत्रः प्रतिष्ठितः ॥ महिषासुरस्य जननीया सास्तु वरदाममा ॥ १० ॥ इति दानमंत्रः ॥ दद्यात्प्रदक्षिणीकृत्य ब्राह्मणेतां पयस्वि
 नीम् ॥ प्रातिग्रहः स्मृतस्तस्याः पृष्ठे देशे स्वयं भुवा ॥ ११ ॥ एवं दत्त्वा विधानेन ब्राह्मणस्य गृहं नयेत् ॥ वस्त्रैराभरणैः पूज्य भक्त्या च कुरुनंदन ॥ १२ ॥

संपादितामयातुभ्यंसंतुष्टोभभवद्विज ॥ अनेनविधिनादत्त्वामहिषीद्विजपुद्गवे ॥ १३ ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिदहलोकैपरत्रच ॥ यासा
 ददातिमहिषीसाराजमहिषीभवेत् ॥ १४ ॥ महाराजःपुमात्राजन्यासस्यवचनंयथा ॥ यज्ञयाजीभवेद्विद्विःक्षत्रियविजयीभवेत् ॥ १५ ॥
 भवेद्भयस्तुधनवाञ्छुद्रःसर्वार्थसंयुतः ॥ तस्मान्नरेणदातव्यामहिषीविभवेसति ॥ १६ ॥ पुत्रपौत्रप्रपौत्रार्थमात्मनःशुभमिच्छता ॥ दशधेनु
 समाराजमहिषीनारदोऽब्रवीत् ॥ १७ ॥ विंशतिगोसमांव्यासःसर्वदानोत्तमंहविः ॥ सगरेणककुत्स्थेनधुंधुमारणगाधिना ॥ १८ ॥
 दत्ताःसंपूज्यविप्रेभ्योमहिष्यःसर्वकामदाः ॥ महिषीदानमाहात्म्यंयःशृणोतिसदानरः ॥ १९ ॥ ससर्वपापनिर्मुक्तःशिवलोकमहीयते॥२०॥
 दुग्धाधिकहिमहिषीजलमेघवर्णसंपुष्टपट्टकवर्तजिधनाभिरामाश्च॥दत्त्वासुवर्णतिलकाद्विजपुद्गवायलोकद्वयविजयतोकिमुत्रचित्रम्॥२१॥
 इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादमहिषीदानव्रतविधिवर्णनंनमद्विषष्टुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥ छ ॥
 ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ शृणुपार्थपरंदानंसर्वकिल्बिषनाशनम् ॥ यद्वत्त्वात्रिविधंपापंसद्योविलयमृच्छति ॥ १ ॥ सुवर्णेरोमांसोवर्णा
 प्रत्यक्षंवासुशोभनाम् ॥ सुवर्णतिलकोपेतसर्वालंकारभूषिताम् ॥ २ ॥ कौशेयपरिधानांचदिव्यचंदनभूषिताम् ॥ दिव्यपुष्पोपहारां
 चसर्वधातुरैर्युताम् ॥ ३ ॥ सप्तधान्यसमायुक्तांफलपुष्पवतीं तथा ॥ शतेनकारयेत्तांचसुवर्णस्यप्रयत्नतः ॥ ४ ॥ यथाशक्त्या
 थवाकुप्याद्विस्तृतांशब्दनकारयेत् ॥ अयनेविषुवैचैवग्रहणेशिशूर्ययोः ॥ ५ ॥ दुःस्वप्नदशनैचैवजन्मक्षेपितसंक्षये ॥ यदा
 वाजायतेवित्तंचित्तंश्रद्धासमन्वितम् ॥ ६ ॥ तदैवदानकालःस्याद्यतोऽनित्यंहिजीवितम् ॥ दद्यात्तौर्धैर्यहेवापियत्रवारमतेमनः ॥ ७ ॥
 तत्रसंस्थाप्यदेवेशसुमयासहस्रद्वारम् ॥ ब्रह्माणसंहगायत्र्यासश्रीकंश्रीधरं तथा ॥ ८ ॥ रत्यासहत्तथानंगंलोकपालान्ग्रहानपि ॥
 संपूज्यचविधानेनगंधपुष्पनिवेदनैः ॥ ९ ॥ तदग्रेकारयेद्गोमंतिलज्येनमहीपते ॥ अलंकृत्याद्विजंशतंवासोभिःप्रतिपूज्यच ॥ १० ॥
 तल्लिङ्गमत्रैर्होमश्चकर्तव्योज्ज्वलितेऽनले ॥ ततस्तत्तिलकुंभस्थालवणान्तमुपस्थिताम् ॥ ११ ॥ पूजयित्वाविधानेनमन्त्रमेतमुदीरयेत् ॥

१ तु बहुपुत्रवान्-इ० पा० । २ नयनाभिरामम्-इ० पा० । ३ दुःस्वप्ने पुत्रजनने-इ० पा० ।

रोमत्वङ्मांसमज्जाद्यैःसर्वोपकरणैःसदा ॥१२॥ जगतःसंप्रवृद्धासित्तामतःप्रार्थयेस्थिताम् ॥ वाङ्मनःकायजनितयत्किञ्चिन्ममदुष्कृतम् ॥
 ॥१३॥ तत्सर्वविलयंयत्तुतवदानात्प्रसेवितम् ॥ एवमुच्चार्यतांदद्याद्ब्राह्मणायकुटुंबिने ॥ १४ ॥ नाभिभाषेततदत्त्वामुखं च भावलेकेयेत् ॥
 दुष्टप्रतिग्रहहतोविप्रो भवतिपातकी ॥१५॥ नोदद्यादक्षिणाहीनादातव्यासाविधानतः ॥ दक्षिणाविधिनाहीनादुःखशोकावहाभवेत् ॥ १६ ॥
 पुरादत्तमिदंनानैर्गौर्याशैर्करकाम्यया ॥ तेनशंभुःपतिलब्धःसर्वदेवनमस्कृतः ॥ १७ ॥ इन्द्राण्यास्वरोमाणांशतदत्तविधानतः ॥
 सर्वदेवपतिप्राप्यपतिसाद्यापिमोदते ॥ १८ ॥ नलेनदत्तमेतद्विराज्यंकृत्वा दिवंगतः ॥ रुक्मिण्याहंपतिलब्धःसौभाग्यमतुलं तथा ॥ १९ ॥
 दानस्यास्यप्रभावेनपुत्रावबुहलान्विताः ॥ अपुत्रोलभतेपुत्रमधनोलभतेधनम् ॥ २० ॥ दत्त्वादानंशुभांकांतिविपुलांचतथाश्रियम् ॥
 यद्दमंशृणुयान्नित्यंदानकल्पमनुत्तमम् ॥ अहोरात्रकृतात्पापान्मुच्यतेनात्रसंशयः ॥ २१ ॥ मेष्पविशेषकलुषापरहरातिशस्तादाने
 सदैवरसधातुयुतासधान्या ॥ तामादरेणकुरुनन्दनदेहिदत्त्वायेनास्तपापतिमिरःसवितेवभासि ॥ २२ ॥ इति श्रीभविष्यमहा
 पुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेअविदानव्रतविधिवर्णनंनमत्रिषष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ श्रीकृष्ण
 उवाच ॥ ॥ भूमिदानमतोवक्ष्येसर्वपापप्रणाशनम् ॥ यत्प्रच्छतिविप्रेभ्योभूमिदानं स दक्षिणम् ॥ १ ॥ श्रोत्रियायदरिद्रायअग्निहोत्रताय
 च ॥ ससर्वकामतृप्तात्मासर्वत्रैर्विभूषितः ॥ २ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो दीप्यमानोराविर्यथा ॥ बालसूर्यप्रभावासैर्वादित्रध्वजशोभितैः ॥ ३ ॥
 विमानैर्भास्वरैर्दिव्यैर्विष्णुलोकंसगच्छति ॥ तत्रादिव्यांगनाभिश्चसेव्यमानोयथासुखम् ॥ ४ ॥ कामगःकामरूपीचक्रीडत्यानंत्यमक्षयम् ॥
 यावद्दरारयेलोकान्भूरंकुरसमुद्रवा ॥ ५ ॥ तावद्भूमिप्रदःकामंविष्णुलोकेमहायते ॥ नहिभूमिप्रदानैर्द्विदानमन्यद्विशिष्यते ॥ ६ ॥
 दिशादशानुग्लतिहर्तातादृशहंतिक ॥ दानान्यन्यानिक्षीयंतिकालेनपुरुषर्षभ ॥ ७ ॥ भूमिप्रदानपुण्यस्यक्षयैर्नोपपद्यते ॥ सर्वपापानिक्षी

१ संप्रवृत्तासि-इ० पा० । २ किल्बिषी-इ० पा० । ३ दक्षगृहस्थया-इ० पा० । ४ विधानतः-इ० पाठो युक्तः । ५ यावद्दरारयते लोको भूमि

कुरुकुलोद्भव-इ० पा० ।

येतेकालयोगक्रमेणतु ॥८॥ भूमिहर्तुश्चराजेंद्रदुःखस्यान्तो न विद्यते ॥ ब्रह्मणाय सुशीलाय भूमिदत्त्वा तु यो नरः ॥ ९ ॥ न हिता सुपजविद्यः समहत्पु
ण्यमाप्नुयात् ॥ हलकृष्टां महौकृत्वा सवीजां सस्यमालिनीम् ॥ १० ॥ यावत्सूर्यकृतालो कस्तावत्स्वर्गमहीयते ॥ धनं धान्यं हिरेण्यं च रत्ना
न्याभरणानि च ॥ ११ ॥ सर्वदानानिराजेंद्रदत्तातिवसुधांददत् ॥ सागरान्सरितः शैलान्समानि विषमाणि च ॥ १२ ॥ सर्वगंधरसान्ने
हान्दत्तातिवसुधांददत् ॥ १३ ॥ ओषधीः क्षीरसंपन्नानां पुष्पफलोपगाः ॥ कमलोत्पलवंडांश्च दत्तातिवसुधांददत् ॥ १४ ॥
अग्निष्टोमादिभिर्यज्ञैर्यजंति स दक्षिणैः ॥ प्राप्नुवंति च तत्पुण्यं भूमिदानाद्वाप्यते ॥ १५ ॥ श्रोत्रियाय महौदत्त्वा ये हरितं नमनावाः ॥ ता
वतेषां भवेत्स्वर्गो यावच्छोकाः प्रतिष्ठिताः ॥ १६ ॥ सस्यपूर्णमहीयस्तु श्रोत्रियाय प्रयच्छति ॥ पितरस्तस्य तुष्यंति यावदाभूतसंपुत्रम् ॥
॥ १७ ॥ यत्किंचित्कुरुते पापं पुरुषो वृत्तिकर्षितः ॥ अपि गोचर्ममात्रेण भूमिदानेन श्रुयति ॥ १८ ॥ सुवर्णानां सहस्रेण यत्पुण्यं समुदाहृत
म् ॥ भूमिगोचर्ममात्रेण तत्फलं प्राप्नुयान्नरः ॥ १९ ॥ कपिलानां सहस्रेभ्यो यद्दत्तेऽन्नं रत्नम् ॥ भूमिगोचर्ममात्रेण तत्फलं लभते नरः ॥ २० ॥
मध्यमस्य मनुष्यस्य व्यासेन परिसंख्यया ॥ त्रिंशद्वंशंश्च गोचर्मदत्त्वा स्वर्गमहीयते ॥ २१ ॥ बहुभिर्वसुधाभुक्त्वा राजभिः सगरादिभिः ॥
यस्य यस्य यदा भूमिस्तस्य तस्य तदा फलम् ॥ २२ ॥ किंकरामृत्युदुंडाश्च असिपत्रवनादयः ॥ घोराश्च वारुणाः पाशानोपसर्पति भूमिदम् ॥ २३ ॥
निरयोरौरवाद्याश्च कुंभीपाकः सुदुःसहः ॥ तथा च यातनाः कष्टानोपसर्पति भूमिदम् ॥ २४ ॥ चित्रगुप्तश्च कालश्च कृतान्तो मृत्युरेव च ॥
यमश्चापि स्वयं राजा संपूजयति भूमिदम् ॥ २५ ॥ रुद्रः प्रजापतिः शक्रो देवा सुरगणास्तथा ॥ अहं च परमप्रीत्या पूजयामीह भूमिदम् ॥ २६ ॥
षट्कर्मकृतं तु वृत्ताय कृशा यच प्रियाधने ॥ भूमिर्देयानरव्याघ्रसन्निधिश्चाक्षयो भवेत् ॥ २७ ॥ सीदमानकुटुंबाय श्रोत्रियाया हिताग्रे ॥
वृत्तस्थायदरिद्राय भूमिर्देयानरेश्वर ॥ २८ ॥ यथा जनित्रिंक्षीरेण पुत्रं संवर्द्धयेत्सदा ॥ तथा भूमिप्रदं भूमिः सर्वकामैस्तुतर्पति ॥ २९ ॥

१ सुकृष्टां तु-इ०पा० । २ फलम्-इ०पा० । ३ फालकृष्टाम्-इ०पा० । ४ नगान्पुष्पफलोपगान्-इ०पा० । ५ न हिंसति-इ०पा० । ६ लभते हि सः-
इ०पा० । ७ शुक्रः-इ०पा० ।

यथागौर्भरतेवत्संक्षीरेणक्षीरमुत्सृजेत् ॥ तथासर्वरसोपेताभूमिर्भरतिभूमिदम् ॥ ३० ॥ यथाबीजानिरोहंतिजलसिक्तानिभूतले ॥ तथा
 कामाःप्ररोहंतिभूमिदस्यादिनेदिने ॥ ३१ ॥ यथोदयन्सहस्रांशुस्तमःसर्वव्यपोहति ॥ तथाभूमिप्रदानंतुसर्वपापव्यपोहति ॥ ३२ ॥
 परदत्तांतुयोभूमिमुपहंसेत्कदाचन ॥ सबद्धोवारुणैःपाक्षैःक्षिप्यतेपूयशोणिते ॥ ३३ ॥ स्वदत्तांपरदत्तांवायोहरेतवसुधराम् ॥ सनरो
 नरकेचोरिच्छिद्यत्याप्रलयांतिकम् ॥ ३४ ॥ रुदतांवृत्तिनाशेनयेतंत्यश्रुर्विदवः ॥ तावद्वर्षसहस्राणिनरकेपच्यतेतुसः ॥ ३५ ॥
 ब्राह्मणानांहंतेक्षेत्रहर्तुस्त्रिपुररुषंकुलम् ॥ दत्त्वाभूमितुविप्रायउपहंसेवदापुनः ॥ अधोमुखश्चदुष्टात्माकुंभीणकेसपच्यते ॥ ३६ ॥
 दिव्यवर्षसहस्रांतिकुंभीपाकाद्भिनिःसृतः ॥ इहलोकैकमेवेच्छुर्वैसतजन्मानिपार्थिव ॥ ३७ ॥ स्वदत्तांपरदत्तांवायत्नाद्रक्षेद्युधिष्ठिर ॥
 मर्होमहीभृतांश्रेष्ठदानाच्छ्रेयोनुपालनम् ॥ ३८ ॥ तोयहीनेष्वरणेषुशुष्ककोटरवासिनः ॥ कृष्णाहयोभिजायंतेनराब्रह्मस्वहारिणः ॥
 ॥ ३९ ॥ एवंदत्त्वामर्हाराजन्मदृष्टेनांतरात्मना ॥ सर्वाङ्कामानवाप्नोतिमनसांचितितान्नरः ॥ ४० ॥ भूमिदानात्परनास्तिमुखंवाभुष्मिकं
 महत् ॥ नचापिभूमिहरणादन्यत्पातकमुच्यते ॥ ४१ ॥ यच्छंतियेद्रिजवरायमर्हसुकृष्टतियांतिशक्रसदनंसुविशुद्धदेहाः ॥ येलोपयत्य
 तिवलदर्थकामलोभात्तैरौवातिगहनान्नसमुत्तरंति ॥ ४२ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादभूमिदान
 माहात्म्यवर्णनंमचतुःषष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६४ ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ भूमिदानंक्षत्रियाणां
 नान्येषामुपपद्यते ॥ तेह्युपार्जयितुंशक्तादातुंपालयितुंयथा ॥ १ ॥ भूमिदानसर्माकिंचिदन्यत्कथययादव ॥ संप्राप्तवित्तैर्यच्छक्यं
 सारभयभरिभिः ॥ २ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ सौवर्णाविधिवत्कृत्वासाद्रिद्रुमवर्तेशुभाम् ॥ मर्होप्रयच्छविप्राणांतुल्यासानिगद्यते ॥
 ॥ ३ ॥ शृणुष्वैकमनाभूत्वामहदानंनरोत्तम ॥ सविधानंप्रवक्ष्यामिफलयत्नेनयद्भवेत् ॥ ४ ॥ चंद्रसूर्योपरागेचजन्मक्षेत्रविषुवेतथा ॥

१ वृत्तिलोपेन-इ०पा० । २ हरैस्तेन हन्यात्-इ०पा० । ३ सप्तजन्म पुनःपुनः-इ०पा० । ४ परम्-इ० पा० । ५ स्वकृष्टाम्-इ० सुमुष्टाम्-इ० च
 पा० । ६ अपि-इ०पा० । ७ तथा-इ० पा० । ८ दानम्-इ० पा० । ९ दत्तं च-इ० पा० ।

युगादिषु च दातव्यमयने च विधानतः ॥ ५ ॥ अन्येष्वपि च कालेषु प्रज्ञस्ते धनसंचये ॥ पापक्षया यदा तव्यं यशोऽथैवानरैर्भुवि ॥ ६ ॥
 द्वेन्द्रः पलशतेनोक्ता तदर्थेनापि शक्तिः ॥ कुर्यात्पंचपलादूर्ध्वमसमर्थोऽपि भोक्ता ॥ ७ ॥ कारयेत्पृथिवीर्होमं जंबूद्वीपानुकारिणीम् ॥
 मर्यादापर्वतवर्तमध्यमेरुसमन्विताम् ॥ ८ ॥ लोकपालाष्टकोपेता ब्रह्मविश्वेशसंयुताम् ॥ नानापर्वतपूर्णचरत्नाभरणभूषिताम् ॥ ९ ॥
 सप्तसंस्थविचित्रांगसर्वगंधाधिवासिताम् ॥ ईदृशीं तु महोक्त्वा कारयेन्मंडपंततः ॥ १० ॥ दशद्विदशहस्तंचतुर्वक्रसंतरणम् ॥
 मध्ये च वेदिकां कुर्याद्ब्रह्मद्वैतं प्रमाणतः ॥ ११ ॥ ईशान्यासुरसंस्थानमाग्रे य्याकुण्डमेव च ॥ पताकाभिरलंकृत्य देवतायतनान्यथ ॥ १२ ॥
 लोकपालाग्रहैव पूज्यामाल्यविलेपनैः ॥ होमकुटुंबैर्द्विजाः शांताश्चतुश्चरणिकाः शुभाः ॥ १३ ॥ सालंकाराः सवस्त्राश्चमाल्यचंदनभूषिताः ॥
 अग्नि संस्थापनंतत्र कृत्वा पूर्वततो महीम् ॥ १४ ॥ आनयेयुर्द्विजराजन्ब्रह्मघोषपुरःसरम् ॥ शंखतूर्यनिनादैश्च गेयमंगलनिस्वनैः ॥ १५ ॥
 तिलैः प्रच्छादितां विदूत्वा तत्राधिवासयेत् ॥ अथाष्टादशधान्यानि रसांश्च खवणादिकाच् ॥ १६ ॥ तथाष्टौ पूर्णकलशान्समं तत्स्थापयेच्छु
 भान् ॥ वितानकंचकौशेयफलानि विविधानि च ॥ १७ ॥ अंशुकानि विचित्राणि श्रीखंडशकलानि च ॥ इत्येवं च यित्वा तामाधिवासन
 पूर्वकम् ॥ १८ ॥ ततो होमावसानेषु निष्पन्नैस्सर्वशान्तिके ॥ शुक्लमाल्यांबरधरो यजमानः स्वयंततः ॥ १९ ॥ कृत्वा प्रदक्षिणं पृथ्वीगृही
 त्वा कुमुमांजलिम् ॥ पुण्यकालमथासाद्य मंत्रानि तानुदरियेत् ॥ २० ॥ नमस्ते सर्वदेवानां त्वमेव भव नयतः ॥ धात्री त्वमसि भूतानामतः
 पाहि वसुधरे ॥ २१ ॥ वसुधारयसे यस्मात्सर्वसौख्यप्रदायकम् ॥ वसुधरा ततो जाता तस्मात्पाहि भयादलम् ॥ २२ ॥ चतुर्मुखोऽपि नो
 गच्छेद्यस्मादंततवाचले ॥ अनंतोऽयं नमस्तुभ्यं पाहि संसारकंदमात् ॥ २३ ॥ त्वमेव लक्ष्मीर्गोविंदोऽग्निगौराति संस्थिता ॥ गायत्री ब्रह्म
 णः पार्थैव्योऽस्मिन् चंद्रैर्वै प्रभा ॥ २४ ॥ बुद्धिर्बृहस्पतौ ख्याता मेधा मुनिषु संस्थिता ॥ विश्वं प्राप्य स्थिता यस्मात्ततो विश्वं भरा मता ॥ २५ ॥

१ वा-इ० पा० । २ शक्तिः-इ० पा० । ३ वा-इ० पा० । ४ चतुर्हस्ताम् । ५ श्रीखण्डशकलानि च-इ० पा० । ६ उदाहरित-इ० पा० । ७ तस्मा
 त्-इ० पा० । ८ संसारसागरात्-इ० पा० ।

धृतिः क्षितिः क्षमा क्षोणी पृथिवी वसुधा मही ॥ एताभिर्मूर्तिभिः पाहि देवि संसारमागरात् ॥ २६ ॥ एवमुच्चार्य तर्हि देवी ब्राह्मणेभ्यो निवेद-
 येत् ॥ धरा र्द्धवाचतुर्भागं गुरवे प्रतिपादयेत् ॥ २७ ॥ अनेन विधिन्यास्तु दद्याद्देवीं धरां बुधः ॥ पुण्यकाले च संप्राप्ते संपदं याति वैष्णवम् ॥
 ॥ २८ ॥ यदि कर्तुं न शक्नोति पुण्ये ह्यिदं विस्तारम् ॥ संस्थाप्य शोभने स्थाने महीमिव प्रदापयेत् ॥ २९ ॥ विमानेन कर्णेन किंकिणी जाल-
 मालिना ॥ नारायणं पुरं गत्वा कल्पत्रयमथावसेत् ॥ ३० ॥ क्षीणपुण्य इहाभ्येत्य राजा भवति धार्मिकः ॥ विजयी शत्रुदमनो बहुभृत्यपरि-
 च्छदः ॥ ३१ ॥ ईशकोट्याधिपः शूरश्चक्रवर्ती महाबलः ॥ सप्तजन्मानिदानस्य माहात्म्या द्राज्यमाप्नुयात् ॥ ३२ ॥ द्वापाविकर्षविषमा वि-
 धिवद्विधायैर्महीं सुरमहीमिव विन्ध्यमध्याम् ॥ लोके शशं शुशिवकेशं संयुतां च प्रायच्छ पार्थव किं बहु नोदितेन ॥ ३३ ॥
 इति श्री भविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्री कृष्णयुधिष्ठिरसंवादपृथिवीदानविधिवर्णने नाम पंचषष्ठ्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥ ६३ ॥
 ॥ श्री कृष्ण उवाच ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि दानमत्यद्भुतं तैव ॥ येन दत्तेन राजेन्द्र सर्वदानप्रदो भवेत् ॥ १ ॥ सर्वपाप-
 प्रशमनं सर्वसौख्यप्रदायकम् ॥ प्रयुक्तं हलपत्तया च सर्वदानफलप्रदम् ॥ २ ॥ पंक्तिर्देवशहस्रप्रोक्ता हलस्यास्तु चतुर्गवम् ॥
 सौरदारुमयान्याहुर्हलानि दशपंडिताः ॥ ३५ ॥ सौवर्णपट्टं संनद्धं रत्नवंति शुभानि च ॥ यूनश्च बलिनो भव्यान् व्यंगहीनान् स्वलंकृतान् ॥ ४ ॥
 वस्त्रकांचनपुष्पैश्च चंदनैर्दिग्धमस्तकान् ॥ अभग्नान्योजयेत्तेषु लंगलेषु वृषाञ्छुभान् ॥ ५ ॥ योक्त्राणि शुगलानि सवृषाणि च कारयेत् ॥
 प्रतोदकीलकांबधसर्वोपकरणान्विताम् ॥ ६ ॥ एवं विधहलैः कुर्यात्संयुक्तां हलपंक्तिकाम् ॥ कर्केटैः च चापि ग्रामं वा सस्यमालिनम् ॥ ७ ॥
 निवर्तनशतं वापितदंष्ट्रं वा प्रकल्पयेत् ॥ एवं विधांपर्वकाले दद्यात्प्रयतमानसः ॥ ८ ॥ कार्त्तिक्यां चाथ वैशाख्यामुत्तरे वाऽयने तथा ॥
 जन्मक्षेत्रहणे वापि विषुवे वा प्रदापयेत् ॥ ९ ॥ ब्राह्मणान्वेदसंपन्नान् व्यंगहीनान् लंकृतान् ॥ श्रोत्रियांश्च विनीतांश्च हलसंख्यान्निमंत्रयेत् ॥ १० ॥

१ संघार्य-इ० पा० । २ पुण्यैश्च-इ० पा० । ३ बहुवित्तपरिच्छदः-इ०, बहुवृत्तपरिच्छदः-इ० च पा० । ४ शतकोशाधिपः-इ० पा० । ५ परम-इ० पा० ।

६ सारदारुमयान्कृत्वा हलान्दश विचक्षणः-इ० पा० । ७ धूपलभानि-इ० पा० । ८ स्वलंकृतान्-इ० पा० ।

दशहस्तप्रमाणेनमण्डपंकारयेद्बुधः ॥ पूर्वदिक्कुण्डमेकंवाहस्तमात्रमुशोभनम् ॥ ११ ॥ तत्रव्याहतिभिर्होमंकुर्युस्तोद्विजसत्तमाः ॥
 पर्जन्यादित्यरुद्रभ्यः पायसेनयेद्बुधः ॥ १२ ॥ पालाङ्ग्यः समिधस्तत्रद्वाज्यंकृष्णास्ति लस्तथा ॥ अधिवास्य च तं पंक्तिं धान्यमध्यगतां शुभा
 म् ॥ १३ ॥ ततः सर्वसमीपे तु क्षातः शुक्लांबरः शुचिः ॥ हलपंक्तियोजयित्वा यजमानः समाहितः ॥ १४ ॥ तूर्यशंखनिनादैश्च ब्रह्मवर्षैः सुपुष्क
 लैः ॥ इममुच्चारयेन्मंत्रगृहीतकुसुमांजलिः ॥ १५ ॥ यस्माद्देवगणाः सर्वदेहेति श्रुति सर्वदा ॥ वृषस्कंधे संनिहितास्तस्माद्रक्तिः शिवस्तु मे ॥ १६ ॥
 यस्माच्च भूमिदानस्य कलानां हतिषोडशीम् ॥ दानान्यन्यानि मे भक्तिर्धर्मश्चास्तु दृढा सदा ॥ १७ ॥ एवमुक्ते ततः पंक्तिप्रयेयुर्द्विजोत्तमाः ॥
 बीजानि सर्वैरन्तानि सुवर्णैरजंतं तथा ॥ १८ ॥ स्वयंपश्चाद्वलेलाम्ना विप्रहस्तेषु निर्वपेत् ॥ यायां निवर्तने यावत्ततस्तु विरमेद्बुधः ॥ १९ ॥
 प्रदक्षिणं ततः कृत्वा विप्राणां प्रतिपाद्य च ॥ सदक्षिणां विधानेन प्रणिपत्य विमर्जयेत् ॥ २० ॥ अनेन विधानायस्तु दानमेतत्प्रयच्छति ॥
 एकविंशत्कुलोपेतः स्वर्गलोके महियते ॥ २१ ॥ सप्तजन्मसु दारिद्र्यदौर्भाग्यव्याधयस्तथा ॥ नपश्यति च भूमेस्तु तथैवाधिपतिर्भवेत् ॥ २२ ॥
 दृष्ट्वा तं दीयमानं तु दानमेतद्युधिष्ठिर ॥ आजन्मनः कृतात्पापान्मुच्यते नात्र संशयः ॥ २३ ॥ दानमेतत्प्रदत्तां हि दिलीपेन ययातिना ॥
 शिविना निमिना चैव भरतेन च धीमता ॥ २४ ॥ तेऽद्यापि दिवि मोदंते दानस्यास्य प्रभावतः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन दानमेतन्नृपोत्तम ॥ २५ ॥
 दातव्यं भक्तियुक्तेन स्त्रिया वा पुरुषेण वा ॥ यदि पंक्तिं विद्येत पंचवाचतुरोऽथ वा ॥ २६ ॥ एकमप्युक्ता विधाना हलदेयविचक्षणैः
 ॥ २७ ॥ ये संति लांगलमुखोत्थरजो विकारायां तितद्गुरुरधरोमकाणि ॥ तावतिं शंकरोऽपुत्रियुगानि तिष्ठेत्पंक्तिप्रदानमिह य
 त्कुरुते मनुष्यः ॥ २८ ॥ युक्तां वृषैरतिबलैर्हलपंक्तिमेतां पुण्ये हि भक्तिसहितं हि जंगवानाम् ॥ यच्छंति ये सुकृतिनो वसुधासमेतं ते
 भूमुजोर्भुवमुपेत्य भवति भव्याः ॥ २९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे हलपंक्तिदानविधिवर्ण
 नं नाम षट्षष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६६ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ तन्मे कथयेद्वेशयेन दत्तेन मानवः ॥ बहुपुत्रो

१ कारयेत्कुण्डम्-इ० पा० । २ धनमध्यगतां शुभां-इ० पा० । ३ कृषिदानस्य-इ० पा० । ४ भुवि भवति समेत्य भव्याः-इ० पा० ।

बहुधनो बहुभृत्यश्च जायते ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ पुरा भारतवंशेऽस्मिन् राजासीद्व्यवहानः ॥ पितृपैतामहेतेन प्राप्तं राज्यं
 कंटकम् ॥ २ ॥ न तस्य राजये विध्वंसो न वैरिजनि तं भयम् ॥ शरीरेऽथ महाव्याधिर्नैवांतरदायकः ॥ ३ ॥ तस्यैवं कुर्वतो राज्यपूर्वकमार्जिताशु
 भात् ॥ नास्ति भृत्याभारसहः सर्वाज्यधुरंधरः ॥ ४ ॥ न पुत्रः प्रियकृत्कश्चिन्नमंत्री मधुराक्षरः ॥ न मित्रकार्यकरणेऽप्यसमर्थो न सुहृत् तथा ॥
 ५ ॥ न भोज्यसमये प्राप्ते भोजनं सार्वकामिकम् ॥ न पूगफलसंयुक्तं तौ बूलं वसनं च ॥ ६ ॥ न धनं जनसंबंधकारकोरत्नसंचयः ॥
 तस्यैवं कुर्वतो राज्यमव्याहृतमचेष्टितम् ॥ ७ ॥ अथैकस्मिन्दिने विप्रः पिप्पलादोऽतिविश्रुतः ॥ आजगाम महायोगी राज्ञः पार्श्वमहाद्युतिः ॥ ८ ॥
 तमागतं मुनिं दृष्ट्वा राजर्जपत्नी शुभावती ॥ पद्माध्यासनं दानेन सर्वथा तमपूजयत् ॥ ९ ॥ ततः कथं तैकस्मिन्श्चित्तमुवाच शुभावती ॥
 भगवन् राज्ञ्यमेतन्नः सर्वबाधा विवर्जितम् ॥ १० ॥ कस्मान्न भृत्याः पुत्रा वामंत्रिभिन्ना दिक् द्विज ॥ भोगवाप्तिर्न च तथा सर्वलोकातिशायिनी ॥ ११ ॥
 ॥ ॥ पिप्पलाद उवाच ॥ ॥ यद्येन पूर्वविहितं तदसौ प्राप्नुते फलम् ॥ कर्मभूमि रियं राज्ञिना तः शोचि तु महसि ॥ १२ ॥ न तत्कुर्वति
 राजानो न दायादानं शत्रवः ॥ न बांधवानि मित्राणि यद्येन न पुरा कृतम् ॥ १३ ॥ तस्माद्भवद्भिर्यद्दत्तं प्राप्तं तद्वाज्यमुत्तमम् ॥ भृत्यमित्रादिसंबं
 धो न दत्तं प्राप्यते कुतः ॥ १४ ॥ शुभावत्युवाच ॥ इदानीमिष विप्रैषैकस्मात्तत्रोपदिश्यते ॥ येन मे वहवः पुत्रा धनं भृत्या भवन्ति वै ॥ १५ ॥
 मंत्रो वासिष्ठ्यो गोवात्रतं दानमुपोषितम् ॥ कथयस्वामलमते येन संपद्यते सुखम् ॥ १६ ॥ ततः सकथयामास पिप्पलादो द्विजोत्तमः ॥ आपा
 काख्यं महादानं सर्वसंपत्प्रदायकम् ॥ १७ ॥ श्रद्धया कुरु शार्दूलनारी वाप्यथवा पुमान् ॥ येन दत्तेन भाग्यानां बहूनां भाजनं भवेत् ॥ १८ ॥ तच्छ्रुत्वा
 सददौ राजाऽऽपाकाख्यं दानमुत्तमम् ॥ लेभे पुत्रान्पशून्भृत्यानां मित्रमनुहज्जनान् ॥ १९ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ आपाकाख्यं महादानं कथयामि शु
 धिष्ठिरा ॥ दत्तेन येन कामानां पुमान् भवति भाजनम् ॥ २० ॥ ग्रहतारा बलं लब्ध्वा भार्गवं पूजयेच्छुभम् ॥ वासोभिर्भूषणैश्चैव पुष्पैरगारुचंदनैः ॥ २१ ॥

१ तांबूलसेवनम्-इ० पा० । २ तथा-इ० पा० । ३ अद्याह त विवेष्टितम्-इ० पा० । ४ राज्ञो राज्ञी-इ० पा० । ५ हि-इ० पा० । ६ अ
 स्मै-इ० पा० । ७ भानुमत्युवाच-इ० पा० । ८ मुने-इ० पा० । ९ कुलालमित्र्यः ।

कुर्यात्तैवसम्मानंयथातुष्टोऽभिजायते ॥ कुरुष्वन्तमेभांडानिगुरुणिचलघूनिच ॥ २२ ॥ मणिकादीनिशुभ्राणिस्थाल्यश्चमुमनोहराः ॥
 घटकाःकरकाश्चैवगलंत्यःकुंडलानिच ॥ २३ ॥ शरावादीनिपात्राणिभांडमुच्चावचं बहु ॥ संपादयमहाभागविश्वकर्मात्वमेवहि ॥ २४ ॥
 भागवोऽपिप्रयत्नेननानाभांडान्वितंशुभम् ॥ आपाकंकल्पयेद्व्यविधिदृष्टेनकर्मणा ॥ २५ ॥ सहस्रमेकंभांडानंस्थापयित्वाविचक्षणः ॥
 संध्याकालेज्वलित्वातुदद्याच्चापिहुताशनम् ॥ २६ ॥ रात्रौजागरणंकुर्याद्द्रोतमंगलनिस्वनैः ॥ ततःप्रभातेविमलेज्ञात्वाविवापितंशुनैः ॥ २७ ॥
 रक्तवस्त्रैःसमाच्छाद्यपुष्पमालाभिरचयेत् ॥ यजमानस्ततःस्नात्वाशुक्लांबरधरःशुचिः ॥ २८ ॥ हेमरौप्याणिभांडानिप्रालोहमयानिच ॥
 परितःस्थापयित्वाचस्वज्ञत्वायतानिषोडश ॥ २९ ॥ पूजयित्वाप्रयत्नेनकृत्वाचापिप्रदक्षिणाम् ॥ ब्राह्मणान्पूजयित्वाचभागवंपूज्यत्न
 तः ॥ ३० ॥ नार्यैश्चाविधवास्तत्रसमानीयप्रपूज्यच ॥ प्रदक्षिणंततःकृत्वाभंत्रेणानेनपूजयेत् ॥ ३१ ॥ आपाकब्रह्मरूपोसिभांडानिमानिज
 तवः ॥ प्रदानात्तैःप्राजपुष्टिःस्वर्गश्चास्तुममाक्षयः ॥ ३२ ॥ भांडरूपाणियान्यत्रकल्पितानिमयाकिल ॥ भूत्वासत्पात्ररूपाणिउपतिष्ठुता
 निमे ॥ ३३ ॥ ॥ दानमंत्रः ॥ ॥ याचयद्रांडमादत्तेतस्यैतदापयेत्ततः ॥ स्वेच्छयाचैवगृह्णतुननिवार्यास्तुकाश्चन ॥ ३४ ॥ अने
 नविधिनार्यस्तुदानमेतत्प्रयच्छति ॥ विश्वकर्माभवेतुष्टस्तस्यजन्मत्रयंनृप ॥ ३५ ॥ नारीचदत्त्वासौभाग्यमतुलंप्रतिपद्यते ॥ गृहंसर्वगुणो
 पेतंभृत्यमित्रजनैर्वृतम् ॥ ३६ ॥ अवियोगंसदाभ्रातृरूपंचातुत्तमलभेत् ॥ भूदानमेतन्निर्दिष्टंकारणतवानघ ॥ भिद्यतेबहुभिर्भैर्भूमिरे
 षानरेश्वर ॥ ३७ ॥ निष्पाद्यभांडनिचयोच्चतरंप्रयत्नादापाकदानमिहयाकुरुतेवरस्त्री ॥ सापुत्रपौत्रपशुवृद्धिसुखानिभुक्त्वाप्रत्यस्वभर्तुस
 हितसुखिनिंसिदास्ते ॥ ३८ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणोत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेआपाकदानविधिवर्णनंनमसतपष्टुत्तरश
 ततमोऽध्यायः ॥ १६७ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ सर्वशस्त्रार्थतत्त्वज्ञानविज्ञानपारग ॥ गृहदानस्यमाहात्म्यविधिंवदविदांबर ॥ १ ॥

१ जपित्वातु-इ०, स्वपित्वा तु-इ० च पा० । २ स्वतैः-इ० पा० । ३ समासाद्य-इ० पा० । ४ तेजसायुष्टिः-इ० पा० । ५ तथा सदा-इ०
 पा० । ६ सर्वजनोपेतंभृत्यमित्रजनैर्वृतम् । ७ अवियोगं च पत्युर्वा रूपं चातुत्तमं लघु-इ० पा० । ८ चेह विविधैः-इ० पा० । ९ च साध्वी-इ० पा०
 १० विधिविदांबर-इ० पा० ।

॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ नगार्हस्थानपरोधमौनास्तिदानगृहात्परम् ॥ नानृतादधिकं पापं न पूज्यो ब्राह्मणत्परः ॥ २ ॥ धनधान्यसमायुक्तं कलत्राप-
 त्यसंकुलम् ॥ ३ ॥ गोगजाश्वगणकीर्णगृहं स्वर्गाद्भिर्दिश्यते ॥ यथामातरमाश्रित्य सर्वे जीवन्ति जंतवः ॥ ४ ॥ एवं गृहस्थमाश्रित्य वतं यतं तैराश्र-
 माः ॥ धर्मश्चार्थश्च कामश्च मित्राणि प्रथितं यशः ॥ ५ ॥ प्रातु कामैरैषार्थसदस्यो गृहाश्रमः ॥ न गृहेण विना धर्मो नार्थकामौ सुखं च ॥ ६ ॥
 न लोकापत्तिर्यशः प्राप्यते त्रिदशैरपि ॥ न तत्स्वर्गेनापवर्गेन तत्केनोपमयते ॥ ७ ॥ प्रसार्य पादौ यद्रात्रौ स्वगृहे स्वपतां सुखम् ॥ दिना-
 निनास्य गण्यं ते न मादुर्महाशनम् ॥ ८ ॥ अपि शकं पचानस्य स्वगृहे परमं सुखम् ॥ इति मत्त्वामहाराज कारयित्वा सुशोभनम् ॥ ९ ॥
 भवं न ब्राह्मणे देयं भव्यभूतिमभीप्सता ॥ कारयित्वा दृढस्तं भंशुभपक्षेष्टकामयम् ॥ १० ॥ शुभं कमठपृष्ठाभं भासितदिगंतरम् ॥
 सुधानुलिप्तं तु च सुखशालाविराजितम् ॥ ११ ॥ दद्यादैनं तत्फलदं शैवैषणवयोगिनाम् ॥ प्रतिश्रयेतु विस्तीर्णैः कारिते स जलेधने ॥ १२ ॥
 दीनानाथजलार्थयुक्तं किं न कृतं भवेत् ॥ कारयित्वा गृहान्पश्चाद्विद्वद्भक्तैः संख्यया ॥ १३ ॥ कुड्यस्तं भगवाक्षाद्यान्विचित्रान्वहुभूमिकान् ॥
 सप्राकारप्रतोलीकान्कपाटार्गल्यं त्रितान् ॥ १४ ॥ सुधाधवलितान्त्रम्यान्विस्तीर्णैर्गणवाटिकान् ॥ प्रवेशनिर्गमयुतान्समासन्नजलाशयान्
 ॥ १५ ॥ लोहोपस्करसंपूर्णस्तान्प्रोपस्करसंयुतान् ॥ स्वर्णोपस्करशोभाढ्यान्निर्धोपस्करसंकुलान् ॥ १६ ॥ रत्नोपस्करसंयुक्तान्कांस्यो-
 पस्करमंडितान् ॥ आरकूटत्रपुसीसदानोपस्करवर्जितान् ॥ १७ ॥ वैशोपस्करसंकीर्णान्काष्ठोपस्करवृंहितान् ॥ मृन्मयोपस्कराकीर्णान्वस्त्रोपक-
 रणान्वितान् ॥ १८ ॥ धर्मोपस्करसंभारशणवल्कलराजितान् ॥ राजितान्स्तुतपाषाणैः सर्वोपस्करभूषितान् ॥ १९ ॥ सप्तधा तु मयं भांडं यत्तद्रत्नस-
 मुद्भवम् ॥ चर्मकाष्ठमहाभांडं न ववस्तु मयं तथा ॥ २० ॥ गोमहिष्यश्ववृषभप्रेष्यवेद्यगणान्वितान् ॥ क्षेत्रारामजलासन्नान्काभ्यान्हर्म्यवरा-

१ आसाद्य इ० पा० । २ वर्तयन्ते तथाश्रमाः-इ० पा० । ३ गृहाश्रमी-इ० पा० । ४ गृहसुब्राह्मणे-इ० पा० । ५ भार्यं भूमिमभीप्सता-इ० पा० ।
 ६ पक्षेष्टकामयं नवम्-इ० पा० । ७ दानं तत्फलदम्-इ० पा० । ८ रैष्योपस्करमंडितान्-इ० पा० । ९ वैशोपस्करसंपूर्णान्काष्ठोपस्करसंहितान्-इ० पा० । १० धर्मो-
 पस्करसंयुक्तान्-इ० पा० । ११ सुवर्णोपस्करान्वितान्-इ० पा० । १२ चर्मकाष्ठमहाभारं दत्तवस्त्रमयं तथा-इ० पा० ।

भुभान् ॥ २१ ॥ संपूर्णान्सर्वधान्यैस्तुष्टुतैलगुडादिभिः ॥ तिलतंदुलशालिशुद्धगोधूमसप्तपैः ॥ २२ ॥ निष्पावाढक्यचणककुलत्थाणुम
 सूरकैः किं गुमाषयवाद्याढ्याऽऽकवृताकपूरितान् ॥ २३ ॥ लवणार्द्रकखजूराक्षजिरिकधान्यकैः ॥ हिण्डुकुमकपूरसामानद्रव्यैः सचंदनैः
 ॥ २४ ॥ धूपोपरुकरपुष्टतूलीगण्डोपधानकैः ॥ चुल्लीच्छेदनमंथानभद्रासनकगुच्छकैः ॥ २५ ॥ पिठरोलूखलस्थालीशूपदपणपत्रकैः ॥
 मुशलासिकृपाणीषुदंडकोदंडमुद्गरैः ॥ २६ ॥ गृहाटवाटकादर्वीद्विपछोष्टकहस्तकैः ॥ चात्रकांशुकलोहादिदीप्तमंथनिकादिभिः ॥ २७ ॥
 कंडणीपेषणचुल्लीडिदकुंभीप्रमार्जनी ॥ मंजूषाकोष्ठकासंदीकंबलैस्तंतुरांकवैः ॥ २८ ॥ इत्येवमादिभिः पूर्णान्गृहान्दद्याद्विजातिषु ॥
 कर्तुं श्रद्धबलोपेतैस्त्विथरनक्षत्रसंयुते ॥ २९ ॥ शुभेऽह्निप्रकथितेदानकालः प्रशस्यते ॥ एवं संभृतसंभारो यजमानः स्वयं द्विजान् ॥ ३० ॥
 कुलशीलसमायुक्तान्गृहसंख्यान्निमंत्रयेत् ॥ अधीतवेदाऽऽस्रजान्पुराणस्मृतिपारगान् ॥ ३१ ॥ गृहस्थधर्मनिरताऽच्छांतान्दांताजितेन्द्रियान् ॥
 अलंकृत्य सपत्नीकान्वासीभिरथ पूजयेत् ॥ ३२ ॥ सुगंधिस्रग्धरांकृतवाशांतिकर्मणि योजयेत् ॥ गृहांगणकारयित्वा कुंडमेकं समं खलम् ॥ ३३ ॥
 ग्रहयज्ञः प्रकर्तव्यस्तुष्टिपुष्टिकरः सदा ॥ राक्षोघ्नानिचमुक्तानि पठेद्युब्राह्मणास्ततः ॥ ३४ ॥ वास्तुपूजाप्रकर्तव्यादिभुभुतबलिक्षिपेत् ॥
 तैतः पुण्याहघोषेण ब्राह्मणां स्तेषु वैश्वसु ॥ ३५ ॥ प्रवेशयित्वा शय्यासु सभार्यानुपवेशयेत् ॥ यजमानस्ततः प्राज्ञः शुक्लांबरधरः शुचिः ॥ ३६ ॥
 यद्यस्य विहितं पूर्वतत्स्थप्रतिपादयेत् ॥ इदं गृहं गृहाण त्वं सर्वोपस्करसंयुतम् ॥ ३७ ॥ तव विप्रसादेन ममास्त्वभिमतं फलम् ॥ एव
 मैकैकशोदत्त्वा प्राणिपत्यक्षमापयेत् ॥ ३८ ॥ स्वस्तीति ब्राह्मणैर्वच्यंकोदादिति च पूजितैः ॥ गृहोपकरणैस्तुल्यादक्षिणाभवनं विना ॥ ३९ ॥
 उपदेशमपृच्छेत्तन्मूलत्वान्महर्षयः ॥ स्वयंतान् पूजयित्वा तु ततः स्वभवनं व्रजेत् ॥ ४० ॥ दद्यादनेन विधिनान् गृहमेकं बहूनि ॥ न सं
 ख्यानियमः कार्यः शक्तिरत्र नियामिका ॥ ४१ ॥ शीतवातातपहरंदत्त्वा तुण्डुरिकम् ॥ इष्टान्कामानवाप्नोति प्रेत्य स्वर्गमहीयते ॥ ४२ ॥

१ सप्तधान्यैस्तु-इ० पा० । २ चुल्लीच्छेदनमंथानभद्रासनकुच्छकैः-इ० पा० । ३ पिठरोलूखलस्थालीशूपदपणपत्रकैः-इ० पा० । ४ स्वस्तीति ब्राह्मणै
 र्वच्यम्-इ० पा० । ५ दद्यात्-इ० पा० ।

किंपुनर्वहुनोक्तेनसर्वोपस्करभूषिताम् ॥ अत्यंतसुखलुब्धेनदत्त्वाब्रह्मपुरीप्रियाम् ॥४३॥ गोभूहिरण्यदानानियमाःसनियमास्तथा ॥ गृहद्रा-
 नस्यकौतेयफलंनार्हतिषोडशीम् ॥४४॥ यःकारयेत्सुहृद्वर्त्म्यवर्तामहाहसितसेविताद्विजपुरीमुजनोपभोग्याम् ॥ दिव्याप्सरोभिरभिनंदित-
 चित्तवृत्तिःप्राप्नोत्यसावनवमंपदमिदुमौलेः ॥ ४५ ॥ इति श्रीभविष्येमहपुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेगृहदानविधिवर्णनं-
 नामाष्टपष्टुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६८ ॥ ४६ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ अन्नदानस्यमाहात्म्यंकथयामितवानव ॥ यन्मोक्तमृषिभिः
 पूर्वतदिहैकमनाःशृणु ॥ १ ॥ ददस्वान्नंददस्वान्नंददस्वान्नयुधिष्ठिर ॥ सद्यस्तुष्टिकरंलोकैर्किंदत्तेनपरेणते ॥ २ ॥
 रामेणदाशरथिनावनस्थेननिजानुजः ॥ निर्वैदाद्यात्पुराप्रोक्तस्तदहंप्रब्रवीमि ते ॥ ३ ॥ पृथिव्यामन्नपूर्णार्थावयमन्नस्यकाक्षिणः ॥
 सौमित्रेनूनमस्माभिर्नब्राह्मणमुखेहुतम् ॥ ४ ॥ यदुच्यतेकर्मबीजंतस्यावश्यंफलंनरैः ॥ प्राप्यतेलक्ष्मणास्माभिर्नान्नाविप्रमुखे-
 हुतम् ॥ ५ ॥ यन्नप्राप्यंतदप्राप्यंविद्ययापौरुषेणवा ॥ सत्योलोकप्रवादोऽयंनदत्तमुपतिष्ठति ॥ ६ ॥ भक्षोपयोगादन्न-
 स्यदानंश्रेयस्कंरपरम् ॥ ७ ॥ प्रकारांतरभोज्यानिर्दानान्यन्यानिभारत ॥ अन्नमेवपरदानंसत्यवाक्यंपरंपदम् ॥ ८ ॥ बुद्धिश्चा-
 र्थात्परोलोभःसंतोषःपरमंसुखम् ॥ स्नातानामनुलिप्तानांभूषितानांचभूषणैः ॥ ९ ॥ नसुखंनचसंतोषोभवेदन्नाहतेनृणाम् ॥ श्वेतो-
 नाममहीपालःसर्वभौमोऽभवत्पुरा ॥ १० ॥ तेनेष्टुबहुभिर्यज्ञैःसंश्रामाबहवोजिताः ॥ दानानिचप्रदत्तानिधर्मतःपालितामही ॥ ११ ॥
 भुक्ताभोगाःसुविपुलाःशत्रूणांमूर्धनिस्थितम् ॥ वानप्रस्थेनविधिनान्यक्त्वाज्याश्रयंनृप ॥ १२ ॥ स्वर्गजगामभुक्त्वातुपूज्यमानोभिरुद्गणैः ॥
 विमानमर्कप्रतिमंप्रतिपदेमुदायुतः ॥ १३ ॥ तत्रास्तेरममाणोऽसौसांकविद्याधरैःसुखम् ॥ प्रसिद्धैःस्तूयतेसिद्धैःसंव्यतेऽस्मरसांगणैः ॥ १४ ॥
 गंधर्वैर्गीयतेहृष्टैःशक्रेणाप्यनुगम्यते ॥ दिव्यमाल्यांबरधरोदिव्याभरणभूषितः ॥ १५ ॥ सचनित्यंविमानाश्यादवतीर्थमहीतलम् ॥

१ महावर्धाम्-इ० पा० । २ अपरेण-इ० पा० । ३ तच्चापि कथयामि ते-इ० पा० । ४ श्रेयःफलम्-इ० पा० । ५ नानाविधानि-इ० पा० ।

संश्रामात्-इ० पा० । ७ अनुगीयते-इ० पा० ।

स्वमांसान्यत्तिकोतयपूर्वव्यक्त्याकलेवरम् ॥ १६॥ तच्छरीरं तैवास्तेरक्षितपूर्वकर्मभिः ॥ सकदाचिन्तुरेशानं ब्रह्माणं समुपस्थितः ॥ १७॥
 प्रणम्य प्रांजलिभूत्वा निर्वेदादिदमब्रवीत् ॥ भगवंस्त्वत्प्रसादेन प्राप्तं स्वर्गसुखमया ॥ १८ ॥ सर्वेषामपि संपूज्यः सुराणां सुरपुंगव ॥
 किंतु शुद्धाधेऽन्यैः स्वर्गस्थस्यापि मे प्रभो ॥ १९ ॥ ययामांसान्यहं स्वस्य भक्षयाम्यशनं विना ॥ ब्रह्मोवाच ॥ श्वेताभिजनसंपन्नश्चेतश्चतुर्व
 चोमम ॥ २० ॥ त्वया धीतुं दंतं गुरवः परितोषिताः ॥ नाशनं भवता दंतं यद्विभ्यान्नराधिप ॥ २१ ॥ अनन्नदानस्य फलं त्वयेदमुपमुज्यते ॥
 तद्ब्रह्मदानतो नान्यच्छरीरारोग्यकारकम् ॥ २२ ॥ नान्यदन्नादते पुंसां किंचित्संजिवि नोषधम् ॥ महर्गित्वा महाराज कुरुष्व वचनं मम ॥ २३ ॥
 तपः स्वाध्यायसंपन्नैः शस्त्रज्ञैः संजितो द्वये ॥ येन संपद्यते तस्मिन् भक्षयाम्यहं मां पतेतव ॥ २४ ॥ विरिंचे च नाद्रुत्वा त्वरायुक्तो महीतलम् ॥ अगस्त्य
 भोजया मांसभक्ष्या भरतसत्तम ॥ २५ ॥ भोजयित्वा ततः प्रादादक्षिणां क्षिणकल्मषः ॥ एकावलिं स्वकां कंठात्समुत्तार्य समुज्ज्वलाम् ॥ २६ ॥
 ततो दुंदुभिर्घोषेण पूजितः सुरसत्तमैः ॥ श्वेतस्तृतागतः स्वर्गं दत्त्वा ब्रह्मदक्षिणां युतम् ॥ २७ ॥ पौलस्त्ये निहते पश्चाद्देवदानवसंकटे ॥
 रामायै कावलिं प्रादादगस्त्यः परया मुदा ॥ २८ ॥ एतदन्नस्य माहात्म्यं कथयाम्यपरंचते ॥ न चान्नादपरां किंचित्सत्यंतव मया दितम् ॥ २९ ॥
 अन्नवै प्राणिनां प्राणा अन्नमोजो बलं सुखम् ॥ एतस्मात्कारणात्सद्विब्रतः प्राणदः स्मृतः ॥ ३० ॥ सुदूरादाशयायस्य गृहं प्राप्ता बुभुक्षिताः ॥ तृताः
 प्रातिनिवर्तते कोऽन्यस्तत्सदृशः पुमान् ॥ ३१ ॥ दीक्षितः कपिलासत्री राजा भिक्षुर्महोदधिः ॥ दृष्टमात्राः पुनर्यते तस्मात्पश्यति नित्यशः ॥ ३२ ॥
 एकस्याप्यतिथेरन्नं यः प्रदातुमशक्तिमान् ॥ तस्याऽऽरभैः परिकृशैर्वसतः किं फलं गृहे ॥ ३३ ॥ शक्यते दुष्करे पथे चिरात्राय जीवितुम् ॥
 नत्वा हारविहीनेन शक्यं वतं यितुं चिरम् ॥ ३४ ॥ भुक्त्वा गृहे गृहस्थस्य मथुनं यश्च सेवते ॥ यस्यान्नं तस्य ते पुत्रा इति प्राहुर्मनीषिणः ॥ ३५ ॥
 दुष्कृतं हि मनुष्याणामन्नमाश्रित्यातिष्ठति ॥ यो यस्यान्नं स मश्नाति स तस्याश्नाति दुष्कृतम् ॥ ३६ ॥ वनस्पतिगते सोमपराग्रं यस्तु भुंजति ॥
 तस्य मांसकृतं पुण्यं दातारमुपगच्छति ॥ ३७ ॥ कस्मान्नदीयते नित्यं कस्मादन्नं दयते ॥ यस्येदं शीफलावाप्तिः कथिता पूर्वसूत्रिभिः ॥ ३८ ॥

भिक्षावापुष्कलांवापिहंतकारद्विजातये ॥ भोजनंवायथालाभमदत्त्वाश्रातिकिल्बिषम् ॥ ३९ ॥ येनायुतंसहस्रंवाभोजितंस्याद्विजन्मनाम् ॥
 तेनब्रह्मगृहासन्नंनवद्वंकुटारकम् ॥ ४० ॥ वाराणस्यांपुरापर्यवणिगापणजीवनः ॥ धनेश्वरइतिख्यातोदेवब्राह्मणपूजकः ॥ ४१ ॥
 तस्यापणैकदेशेतुमुक्त्वाडंपादुरद्वि ॥ सप्तर्षेस्तद्देशाद्वणिगृह्णविशंकितः ॥ ४२ ॥ तदंडंवणिजातेनदृष्टंकारुण्यबुद्धिना ॥ ततः
 प्रभृत्यनुदिनंरक्षचपुषच ॥ ४३ ॥ निर्जगमादिनैःकैश्चिद्रत्नान्दंडं संपोतकः ॥ तं वणिक्क्षीरपानाद्यैरुपचारैरवर्धयत् ॥ ४४ ॥
 ल्लिह्रेषुतभांडानिजिघ्रेचगंधसंचयान् ॥ लुलोठपांसुप्रकरेचचारवारिमध्यगः ॥ ४५ ॥ वणिजारक्ष्यमाणःसस्नेहाच्चाहरहर्निशम् ॥
 जगामसुमहान्कालोऽभवदेषभयंकरः ॥ ४६ ॥ अथैकस्मिन्दिनेगंगतःस्नानुत्रिलोकगाम् ॥ वणिगापेणपण्यविदंस्थापयित्वासुतंमतम् ॥
 ॥ ४७ ॥ व्यवहृतुं समारब्धवणिक्पुत्रेणधीमता ॥ ददातिप्रतिगृह्णातिघृततैलयवैश्वम् ॥ ४८ ॥ व्यवहारकुलतयापादयोरंतरेणसः ॥
 सर्पश्चचालचापल्याद्वाणिग्विक्षेपमभ्यगात् ॥ ४९ ॥ जानन्नपितदृत्तांतंनिदानेनियतेर्वशात् ॥ त्रासात्संतर्जयामासबलेनपदचारिणम् ॥
 ॥ ५० ॥ समहीतःसमुत्थायमूर्ध्ना नमैरुह्यच ॥ उवाचदारुणतरं वचनं पन्नगाधमः ॥ ५१ ॥ शरणागतं पोषितं च तव पित्रा प्रियं करम् ॥
 कस्मान्मां हि सिदुष्टात्मन्कथं जीविष्यमोक्ष्यसे ॥ ५२ ॥ अनंतरं कलकलः संजातोरौ देतानृणाम् ॥ धनेश्वरसुतोदृष्टः संपैणापि भृशकुलः ॥ ५३ ॥
 अच्युतानंतगोविंदकृष्णकृष्णेत्युदरियन् ॥ धनेश्वरोऽप्यनुप्राप्तः प्रोवाचाकुलयागिरा ॥ ५४ ॥ किंकृतं मम पुत्रेण तव पन्नगविप्रियम् ॥ यदयं भवता
 मूर्ध्नि स्वभोगेनाभिवेष्टितः ॥ ५५ ॥ मूर्खमित्रं सुसंबंधी न जातिजनो हियः ॥ यः करोत्यबुद्धो गारुन्संस्वहस्तेन कर्षति ॥ ५६ ॥ तमुवाच च स पौ
 ऽसौ वाष्पगद्गदयागिरा ॥ निरपराधो भवतः पुत्रेणाहं समाहतः ॥ ५७ ॥ तदहं पश्यतस्तेद्यदशाभ्येन नराधिप ॥ यथानभूयो भूतानां भवेद्
 स्मात्काचिद्रयम् ॥ ५८ ॥ धनेश्वर उवाच ॥ ५९ ॥ उपकारं व्रतं भक्त्या स्नेहे पाशो न यस्य च ॥ सतां मार्गमपाक्रम्य प्रयातः केन वार्यते ॥ ६० ॥

१ व्यवहारः समारब्धः-इ० पा० । २ फलेन फलभोजिनम्-इ० पा० । ३ अधिगच्छति-इ० पा० । ४ दारुणतमं स्वामिनम्-इ० पा० । ५ रोषणः-
 इ० पा० । ६ स्वहस्तेनापि कर्षति-इ० पा० ।

क्षणमात्रप्रतीक्षस्वयावेवेशिशुर्मम ॥ और्ध्वदेहिककर्माणिकरोतिस्वयमात्मनः ॥ ६० ॥ एवमुक्त्वागृहं गत्वायतीनां ब्रह्मचारिणाम् ॥
 सहस्रं भोजयामास दृतपायसभोजनैः ॥ ६१ ॥ समुत्थाय ततः सर्वैर्ब्राह्मणहृष्टमानसाः ॥ वणिक्पुत्रस्योत्तमंगे चिक्षिपुः कुसुमाक्षतान् ॥ ६२ ॥
 वणिक्पुत्रचिरजीवन इयंतु तव शत्रवः ॥ अभीष्टफलसंनिधिरस्तु ते ब्राह्मणाज्ञया ॥ ६३ ॥ ततः सुदृष्टप्रकृतिर्विप्रवागवप्रताडितः ॥
 पन्नगोनगसंकाशः पपात च ममारच ॥ ६४ ॥ विपन्नपन्नगं दृष्ट्वा त्रस्तचक्षुर्धनेश्वरः ॥ आः किमेतदिति प्रोच्य विषादमगमत्परम् ॥ ६५ ॥
 पोषितोऽयं मया बालः पालितो ललितस्तथा ॥ ममापचारं त्वं च त्वमापन्नः पवनाशनः ॥ ६६ ॥ उपकारिषुयः साधुः साधुत्वे तस्य को गुणः ॥ अप
 कारिषुयः साधुः ससाधुः सान्द्रिरप्यते ॥ ६७ ॥ इत्येवमवधाय सौदुःखं संतप्तमानसः ॥ बुभुजेनाकुलतयानचमुष्वापतनिशाम् ॥ ६८ ॥
 ततः प्रभते गंगायां स्नात्वा संतप्य देवताः ॥ सहस्रं भोजयामास पुनरेव द्विजन्मनाम् ॥ ६९ ॥ तैर्भुक्तेरिष्टसंनिधिरैर्ब्राह्मणैरनुमोदितः ॥ वणि
 कप्राहममाभीष्टं संजीवत्वे पन्नगः ॥ ७० ॥ ततो द्विजवरोन्मुक्तैरंडुभिः परिषिंचितः ॥ उदतिष्ठ दहीनांगः सहसा हि महाकुलः ॥ ७१ ॥
 प्रहर्षमतुलं भेदं दृष्ट्वा तं पुरतः स्थितम् ॥ प्रत्यग्रावय वंदं दृष्ट्वा संनिधिराणि परिखिलिहम् ॥ ७२ ॥ साधुवादे महाज्जातः प्रशंसं सुधनेश्वरम् ॥ पुरीनिवा
 सिनः सर्वे विस्मयोत्फुल्लोचनाः ॥ ७३ ॥ सहस्रं भोजयामाहात्म्यं कथितं त्रेयुधिष्ठिरा ॥ सम्यक् दृष्ट्वा प्रशुक्तस्य किमन्यत्कथयामिते ॥ ७४ ॥ यच्छं
 तियेऽनु दिवं क्षिपुंगवानामन्नं विशुद्धमनसो भृशमागतानाम् ॥ मर्त्ये विहृत्य सुचिरं समुद्रं जनास्ते प्रेत्य प्रयांति भवनं मुदितासुरैः ॥ ७५ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे अन्नदानमाहात्म्यवर्णनं नामैकोनसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६९ ॥ ॥ ॥ ॥
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ अन्नदानप्रसंगेन ममापि स्मृतिमागतम् ॥ तत्तेऽहं संप्रवक्ष्यामि श्रुतं दृष्टं च न्यया ॥ १ ॥ अक्षद्यूतेन भगवन्धनरा
 ज्यं च नोदतम् ॥ आहूय निष्कृतिप्राज्ञैः कितवैरक्षकोविदैः ॥ २ ॥ वनं प्रस्थापिताः सर्वैरल्कलाजिनवाससः ॥ द्रौपद्यासहिताः कृष्णकर्णदुर्यो

१ दृष्ट्वा-इ० पा० । २ सुदृष्टप्रकृतिः-इ० पा० । ३ अपकारात्-इ० पा० । ४ संप्रधार्य-इ० पा० । ५ किंकिणिपरिलिहम्-इ० पा० । ६ प्रेत्येह-
 इ० पा० । ७ सदाव्रतवर्णनं नाम-इ० पा० ।

धनादिभिः ॥ ३ ॥ ज्ञात्वावनगतानस्मान्ब्राह्मणाः संजितेन्द्रियाः ॥ द्रष्टुमभ्याययुः सर्वपौराश्चाप्यनुजगिरे ॥ ४ ॥ अस्मान्नेहात्किञ्चिदयमानान्दृष्ट्वा
 ब्राह्मणसत्तमाः ॥ पौराः कर्मकराश्चैव निर्वेदादिदमब्रुवन् ॥ ५ ॥ जीवतो यस्य जीवति विप्रामि त्राणि बांधवाः ॥ जीवंतं तस्य सफलमात्मा तर्थाकोन
 जीवति ॥ ६ ॥ अभ्यागतं सुहृद्वर्गकुटुंबमपहाय च ॥ जीवन्नपि मृतः पापकेवलं स्वोदरं भरिः ॥ ७ ॥ इत्येवमवधाय हतानृषीन्पुर
 ब्रुवम् ॥ भवंतः सर्वे एवात्रिकालज्ञानमहर्षयः ॥ ८ ॥ समागतान् त्रियार्थज्ञानविज्ञानपरागाः ॥ ब्रूतं किंचिदुपायमेव भवतो भिजनं प्रति ॥
 ९ ॥ भवाद्विः सहिताः सर्वभृत्यैर्भ्रातृभिरैव च ॥ निगच्छेयन्नेन शून्ये द्वादशे माः समायथा ॥ १० ॥ मां सुवाचा यमैत्रेयः शृणु कौतेय मद्ब्रुवः ॥
 पूर्ववृत्तं प्रवक्ष्यामि दृष्टदिव्येन चक्षुषा ॥ ११ ॥ आसीत्तपो वने काचिद्ब्राह्मणं ब्रह्मचारिणी ॥ दुर्भगदुर्गता दुःखादाराधयति सा द्विजान् ॥ १२ ॥
 शौचेन तुष्टा मुनयः प्रश्रयेण देमन च ॥ प्रोचुर्वदं विक्षालाक्षिर्किं कुर्मस्तव सुव्रते ॥ १३ ॥ सा तानुवाच किं तन्मे व्रतं दानमथापि वा ॥ कथय ध्वं
 भवेयं वै येन श्रीसुखभागिनी ॥ १४ ॥ आधारभूता भूतानां बह्वपत्यापतिप्रिया ॥ स्पृहणीया त्रिजगतां त्रिवर्गफलभागिनी ॥ १५ ॥
 वसिष्ठस्तानुवाचा यशृणुष्व कथयामि ते ॥ दानं नानं करं पुंसां सर्वकामप्रदायकम् ॥ १६ ॥ कृत्वा तां प्रमथीं स्थालीं पलानां पंचभिः शतैः ॥
 अशक्तस्तु तदद्वेन चतुर्थीं शेनवापुनः ॥ १७ ॥ सर्वशक्तिविहीनस्तु मृन्मयीमपि कारयेत् ॥ सुगंभीरोदरदरीदृढदंडकुटुंबकाम् ॥ १८ ॥
 मुद्गतं दुलानिष्पन्नसुस्विन्नक्षिप्रपूरिताम् ॥ उपदंशोदकयुतां घृतपात्रसमन्विताम् ॥ १९ ॥ धौतपार्श्वौ धातकर्णचर्चित्वा चंदनेन च ॥
 स्थाप्य मंडलके वस्त्रैः पुष्पधूपैरथा चयेत् ॥ २० ॥ आदित्येऽहनि संक्रातौ चतुर्दश्यष्टमीषु वा ॥ एकादश्यां तृतीयायां विप्राय प्रतिपादयेत् ॥
 २१ ॥ ज्वलज्ज्वलनपार्श्वस्थैस्तुलैः सजलैरपि ॥ न भवेद्भोज्यसंसिद्धिर्भूतानां पिठारविना ॥ २२ ॥ त्वंसिद्धिः सिद्धिः कामानां त्वं पुष्टिः पुष्टिर्मिच्छ

१ सफलं जीवितं तस्य-इ० पा० । २ भोजनम्-इ० पा० । ३ निर्देह्यम्-इ०, निगृह्यम्-इ० पा० । ४ अत्र-“मैत्रेय उवाच-शृणु कौतेय मद्वाक्यमवधानेन यत्न
 तः”-इति पाठो दृश्यते-सच मूलस्थ पाठेनैव गतार्थः । ५ दुर्गतिग्रता देवतार्चनतत्परा-इ० पा० । ६ पुरा दृष्टं व्रतं दानमथापि वा-इ० पा० । ७ मानप्रदम्-
 इ० पा० । ८ वाग्रपि-इ० पा० ।

ताम् ॥ अतस्त्वांप्रणमाम्याशुसन्त्यं कुरुचोमम ॥ २३ ॥ ज्ञातिबंधुसुहृद्गर्विप्रेष्यजेनेतथा ॥ अमुक्तवतिनाश्रीयात्तथाभववरप्रदा ॥ २४ ॥
 इत्युच्चार्यप्रदातव्याहं डिकाद्विजपुंगवे ॥ तुष्टिपुष्टिप्रदापुंसं सर्वाङ्कामानभोऽप्सता ॥ २५ ॥ वसिष्ठवचनं श्रुत्वा साचकार तथैव तु ॥
 प्रादात्स्थालीब्राह्मणाय बहूनां बहुदक्षिणाम् ॥ २६ ॥ सा चैषा द्रौपदी पार्थभवद्भार्याऽभवत्प्रिया ॥ तेन दानप्रभावेण भविताऽशून्यपाणिका ॥ २७ ॥
 एषा सती शची स्वाहा सा वित्री भूरुधती ॥ श्रीरिषाय त्रयसतिर्न किंचित्तत्र दुर्लभम् ॥ २८ ॥ अनया याभृता स्थालीतया सर्वमिदं जगत् ॥
 भोजयिष्यसि कैतेय किमतो ब्राह्मणा अमी ॥ २९ ॥ मैत्रेया तदुपश्रुत्य तत्र संहृष्टमानसः ॥ पूर्वभोजितवानस्मि बहुविप्रजनान्वने ॥ ३० ॥
 अन्नदानप्रसेनस्थालीदानमिदं मया ॥ कथितं पुंडरीकाक्षं तव्यमनसूया ॥ ३१ ॥ स्थालीं विशालवदनं च संतुलं च यच्छंति ये मधु
 रशुल्बमर्थो द्विजेभ्यः ॥ तेषां सुहृत्स्वजनविप्रजनेन भोज्यं संभुज्यमानमपि कृष्णनयातिनाशम् ॥ ३२ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे
 उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णशुधिष्ठिरसंवादे स्थालीदानविधिवर्णनं नाम सप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७० ॥ ४४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 दासीदानमहं तेऽद्य प्रवक्ष्याम्यरिसूदन ॥ भक्त्या स्नेहाच्च भवतो योन्नोक्तं केनचित्कचित् ॥ १ ॥ चतुर्णामश्रमाणां हि गृहस्थः श्रेष्ठ उच्यते ॥
 गृहस्थाच्च गृहं श्रेष्ठं गृहाच्छ्रेष्ठावाराः स्त्रियः ॥ २ ॥ पूर्णदुर्विवदनाः पीनोन्नतपयोधराः ॥ तद्गृहं यत्र दृश्यंते योषितः शीलमंडनाः ॥ ३ ॥
 जामयो यत्र पूज्यंते रमेते तत्र देवताः ॥ यत्रैतास्तु न पूज्यंते विनश्यन्त्याशु तद्गृहम् ॥ ४ ॥ जामयो यानि गेहानि शपंत्य प्रतिपूजिताः ॥
 तानि कृत्या हतानि वसद्योयाति पराभवम् ॥ ५ ॥ अमृतस्य वकुंडानि मुखानि मिवाश्रयः ॥ रतेरिव निधानानि योषितः केन निर्मिताः ॥ ६ ॥
 इयामा मंथरगामिन्यः पीनोन्नतपयोधराः ॥ महिष्यो वरनारयश्च न भवंति गृहे गृहे ॥ ७ ॥ अहिरण्यमदासीकमलपात्राज्यमगोरसम् ॥
 गृहं कृपणवृत्तीनां नरकस्यापरो विधिः ॥ ८ ॥ अदंडपाशिक्राममदासीकं च यद्गृहम् ॥ अनाज्यं भोजनं यच्च वृथा तदिति मे मतिः ॥ ९ ॥
 विभवाभरणादास्यो यद्गृहं संमुपासते ॥ तत्रास्ते पंकजकगलक्ष्माक्षीरोदवासिनी ॥ १० ॥ नयत्रास्ति गृहे शौचं न सुखं व्यवहारजम् ॥ यत्र

१ मैत्रेयादुपश्रुत्या हेमंतदूतांतमुत्तमम् ॥ सर्वान्भोजितवानस्मि-इ० पा० ॥ २ हिमांशुर्विवदनाः-इ० पा० ॥

वानस्तिदास्येकातत्सदेवानवस्थितम् ॥ ११ ॥ यत्रकर्मकरीनास्ति सर्वकर्मकरसिदा ॥ नतच्छतर्किकराणां करोति शुभतामपि ॥ १२ ॥
 यदेकाकुरुते दासी गृहस्थेन भूता हि सा ॥ बहुलोककुलोत्तमो दासी दासाकुलं गृहम् ॥ १३ ॥ बुद्धिर्धर्मकुलायस्य तस्य चेतः किमाकुलम् ॥
 यत्र भार्या गृहे दक्षा दास्यः कर्मण्यनुव्रताः ॥ १४ ॥ भृत्याः सदोद्यमपरास्त्रिवर्गस्तत्र दृश्यते ॥ यद्यदिष्टतमं लोके तत्तद्देयमिति श्रुतिः ॥ १५ ॥
 एतद्दिचार्यं हृदये देया दासी द्विजातये ॥ स्थिरनक्षत्रसंयुक्ते सौम्ये सौम्यग्रहान्विते ॥ १६ ॥ दानकालं प्रशंसंति सतः पर्वणि वा पुनः ॥ अलं
 कृत्य यथा शक्त्या वा सोभिर्भूषणैस्तथा ॥ १७ ॥ ब्राह्मणाय प्रदातव्या मंत्रेणानेन कारेव ॥ इयं दासी मया तुभ्यं भगवन् प्रतिपादिता ॥ १८ ॥
 कर्मोपयोग्या भोज्या वा यथेष्टं भद्रमस्तुते ॥ दत्त्वा क्षमापयेत्पश्चाद्ब्राह्मणं कान्चिनेन तम् ॥ १९ ॥ अनुव्रज्य गृहद्वारं यावत्पश्चाद्विसर्जयेत् ॥
 अनेन विधिना दद्यादं कथित्वा सुरालये ॥ २० ॥ मखे चापि महाराज प्रसिद्धे वा प्रतिश्रये ॥ सर्वकर्म करोद्दत्त्वा तत्तत्तुल्यं रूपं शालिनीम् ॥ २१ ॥ प्राप्य ते
 यत्फलं पुंभिः पार्थ तत्केन वर्ण्यते ॥ २२ ॥ दासीं समीक्ष्य बहो गृहकर्मदक्षायो ब्राह्मणाय कुलशालवते ददाति ॥ विद्याधराधिपश्चैतैरपि पूजितोऽसौ
 लोचनिलोकरमयाप्सरसां प्रयाति ॥ २३ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे दासीदानविधिवर्णनं नामैकमसप्तत्युत्त
 रशततमोऽध्यायः ॥ १७१ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ प्रपादानस्य माहात्म्यं वदेव किं नन्दन ॥ कथं देया कदा देया दानं तस्याश्च किं फलम् ॥
 ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ अतीति फाल्गुने मासि प्रसेचैत्रे महोत्सवे ॥ पुण्येऽह्नि विप्रकथिते ग्रहचन्द्रबलान्विते ॥ २ ॥ मंडपं कारयेद्ब्रह्मन्
 नच्छायं मनोरमम् ॥ पुरस्य मध्ये पथिवाकांतां रेतो यवर्जिते ॥ ३ ॥ देवताय तनेवापि चैत्यवृक्षतलेऽपि वा ॥ सुशीतलं च रम्यं च विचित्रासनं संयुतम् ॥
 ॥ ४ ॥ कारयेन्मंडपं भव्यं शीतवातसंहृदम् ॥ तन्मध्ये स्थापयेद्भक्त्या मणिकुंभांश्च शोभनान् ॥ ५ ॥ अकालमूलान्करकान् चैव शोभयित्वा
 नथ ॥ ब्राह्मणः शीलसंपन्नो वृत्तिदत्त्वा यथोचिताम् ॥ ६ ॥ प्रपापालः प्रकर्तव्यो बहुपुत्रपरिच्छदः ॥ पानीयपानमश्नांतं यः कारयति मानवान् ॥ ७ ॥

१ तिष्ठति-इ० पा० । २ शोभने शलाञ्छने-इ० पा० । ३ गौरिव-इ० पा० । ४ अश्रुते-इ० पा० । ५ कस्याः-इ० पा० । ६ अथवा-इ, तथा-
 इ० पा० । ७ शीतवातसहम्-इति पाठे शीतवाताभ्यां मह उत्सवो र्यास्मस्तिमित्यर्थः । ८ भूतिम्-इ० पा० । ९ तु कर्तव्यः-इ० पा० ।

एवंविधांप्राप्तृत्वाशुभेऽह्निविधिपूर्वकम् ॥ यथाज्ञानयानरथेष्टप्रारंभेभोजयोर्द्विजान् ॥ ८ ॥ ततश्चोत्सर्जयेद्विप्रान्मंत्रेणानेनमानवः ॥
 प्रपेयंसर्वसामान्याभूतेभ्यःप्रतिपादितां ॥ ९ ॥ अस्याःप्रदानात्पितरस्तृप्यंतुर्चपितामहाः ॥ अनिवायततोदयंजलमासचतुष्टयम् ॥ १० ॥
 त्रिपक्षवामहाराजजीवांनाजीवनंपरम् ॥ गंधाढ्यंसुरसंज्ञीतंशोभनेभाजनेस्थितम् ॥ ११ ॥ प्रदद्यादप्रतिहंतंमुखंचानवलोकयन् ॥ प्रत्यहं
 कारयेत्तस्यांभोजनंज्ञातितोद्विजान् ॥ १२ ॥ अनेनविधिनारयस्तुग्रीष्मोष्माशोषनाशनम् ॥ पानीयमुत्तमंदद्यात्तस्यपुण्यफलंशृणु ॥ १३ ॥
 सर्वतीर्थेषुयत्पुण्यसर्वदानेषुयत्फलम् ॥ तत्पुण्यफलमाप्नोतिसर्वदेवैःसुपूजितः ॥ १४ ॥ पूर्णचंद्रप्रतीकांशविमानंसोधिरुह्यच ॥
 यातिदेवैन्द्रनगरंपूज्यमानोऽप्सरारणैः ॥ १५ ॥ विशस्कोट्याहिवर्षाणांयक्षगन्धर्वसवितः ॥ पुण्यक्षयादिहागत्यचतुर्वेदोद्विजोभवेत् ॥
 ॥ १६ ॥ ततःपरंपदंयातिपुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ प्रपादानासमर्थेनविशेषाद्धर्मभाप्सता ॥ १७ ॥ प्रत्यहंधर्मघटकःकर्पटावोद्विताननः ॥
 ब्राह्मणस्यगृहेनेयःज्ञीतामलजलःशुचिः ॥ १८ ॥ तस्यैवोद्यापनंकार्यमासिमासिनरोत्तम ॥ मंडकाविष्टिकाभिश्चपक्वान्नैःसर्वकामिकैः ॥
 ॥ १९ ॥ उद्दिश्यशंकरंविष्णुब्रह्माणंकरुनंदन ॥ सलिलंश्रोक्षयित्वातुमंत्रेणानेनमानवः ॥ २० ॥ एषधर्मघटोदतोब्रह्मविष्णुशिवात्मकः ॥
 अस्यप्रदानात्सकलाममस्तुमनोरथाः ॥ २१ ॥ इतिधर्मघटदानमंत्रः॥अनेनविधिनारयस्तुधर्मकुंभंप्रयच्छति ॥ प्रपादानफलंमोऽपिप्राप्नोतीह
 नसंशयः ॥ २२ ॥ धर्मकुंभप्रदानेऽपियद्यशक्तःपुमान्भवेत् ॥ तेनाश्वत्थतरामूलंसेच्यन्नित्यंजितात्मना ॥ २३ ॥ अश्वत्थरूपीभगवान्प्री
 यतमिजनार्दनः॥ इत्युच्चार्येनमस्कृत्यप्रत्यहंपापनाशनम् ॥ २४ ॥ यःकरोतिरोमूलंसेकंमासचतुष्टयम् ॥ सोऽपितत्फलमाप्नोतिश्रुतिरेषासनात्
 नी ॥ २५ ॥ सुस्वादुशीतसलिलाच्छुभनाशनीचंप्रातिपुरस्यपथिपांथसमाजभूमौ ॥ यस्यप्रपाभावतिसर्वजनेपभोग्याधमौत्तरःसखलुजीवतिजीव
 लोके ॥ २६ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेप्रपादानविधिवर्णनंमामद्विसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥

१ प्रतिपादये-इ०, प्रतिपादयेत्-इ० च पा० । २ प्रतिपादयेत्-इ० पा० । ३ जीविनाम्-इ० पा० । ४ वा न विलोकयेत्-इ० पा० । ५ स्वर्णकुं
 भप्रतीकांशम्-इ० पा० । ६ ब्रह्मघटः-इ० पा० । ७ मासचतुष्टयम्-इ० पा० ।

॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अग्निष्टिकाकथं देयाशि शिरशीतभीरुभिः ॥ सर्वसत्त्वोपकाराय करुणीकृतमानसैः ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥
 अग्निष्टिकामहंपार्थकथयामि निबोधताम् ॥ यथा येन विधानेन सर्वसत्त्वसुखप्रदाम् ॥ २ ॥ आदौ मार्गशिरसां शोभने दिवसे शुभाम् ॥
 अग्निष्टिकां कारयित्वा सुखासनवर्ती शुभाम् ॥ ३ ॥ देवांगे पथे गेहे विस्तीर्णैश्च त्वरेथवा ॥ उभयोः संधयोः कृत्वा संशुष्कं काष्ठसंचयम् ॥ ४ ॥
 ततः प्रज्वालयेदग्निं हुत्वा व्याहृतिभिः क्रमात् ॥ अनेन विधानाहुत्वा प्रत्यहं ज्वालयेत्ततः ॥ ५ ॥ यादिकश्चिद्विधायार्थं स्याद्द्राज्यं तस्मै प्रकल्पयेत् ॥
 सुखासीनो जनस्तत्र विशीतो विज्वरस्तथा ॥ ६ ॥ यः करोति कथाः पार्थ न ताः शक्यामयोदितुम् ॥ राजवातां जनवातायादिकाश्चिन्निजेच्छया ॥
 ॥ ७ ॥ वदेद्लोकः सुखासीनो नैकनापि निवार्यते ॥ अनेन विधानाय तु दद्यादग्निष्टिकां नरः ॥ ८ ॥ तस्य पुण्यफलं राजन्कथ्यमानं निबोध मे ॥
 विमाने चार्कसंकाशं सारूढो महाधने ॥ ९ ॥ षष्ठिवर्षसहस्राणि षष्ठिवर्षशतानि च ॥ हर्षितोऽत्यंतसुखितो ब्रह्मलोकं महीयते ॥ १० ॥
 इह लोके वतीर्णश्च तवैदोद्विजो भवेत् ॥ नीरुजः सत्रयाजी च अग्निवत्तेजसान्वितः ॥ ११ ॥ चैत्ये सुरांगणसभा वसथे सुभव्यायेऽग्निष्टिकां प्रचु-
 रकाष्ठवर्ती प्रदद्युः ॥ हेमंतशैशिरऋतौ सुखदानां कायाग्निदीपनमलं पुनरामुर्वति ॥ १२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्री-
 कृष्णयुधिष्ठिरसंवादे अग्निष्टिकादानविधिवर्णनं नाम त्रिसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७३ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥
 बहुप्रदानं गोदानं त्वत्तो विद्मः शुभं मया ॥ भूमिदानस्य माहात्म्यं विधिश्चैवावधारितः ॥ १ ॥ सांप्रतं यदुशादूलं विद्यादानस्य योविधिः ॥ तमहं श्रो-
 तुमिच्छामि कथयस्व जनार्दन ॥ २ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ विद्यादानविधिं विधेयथा तथ्येन तेऽधुना ॥ यथा देयं फलं यच्च दत्तेन कुरु न दन ॥ ३ ॥
 शुभेऽह्नि विप्रकथिते गोमयेन सुशोभनम् ॥ कारयेन्मंडलं दिव्यं चतुरस्रं समंततः ॥ ४ ॥ पुष्पप्रकरं संछन्नं स्वस्तिकादिविभूषितम् ॥
 पुस्तकं तत्र संस्थाप्य गंधपुष्पैः समञ्जयेत् ॥ ५ ॥ सौवर्णं लिखनीकार्यै रौप्यं च मणिभाजनम् ॥ लेखं कृजयित्वा तु आरंभं कारयेत्सुधीः ॥ ६ ॥
 विनीतश्चाप्रमत्तश्च ततः प्रभृति लेखकः ॥ मात्रानुस्वारसंयुक्तं पदं च्छेदं समन्वितम् ॥ ७ ॥ समानिसमशीर्षाणि वतुलानि घनानि च ॥

१ कारयेत्तु-इ० पा० । २ दृष्टाम्-इ० पा० । ३ तस्य-इ० पा० । ४ मंडपम्-इ० पा० । ५ विप्रमाकारयेत्-इ० पा० । ६ पदबंधं समन्वितम्-इ० पा० ।

ध्यातिगृहस्थेषु न तानि वै ॥ महाधनाश्रये लोकारांजनो रत्नभागिनः ॥ १८ ॥ न तेषां कृच्छसाध्योऽपि क्वचिद्धर्मः प्रशस्यते ॥ यदेतद्द्विषं
नाम प्राणाश्चेतविहश्चराः ॥ १९ ॥ तस्माद्बहिश्चरैः प्राणैरात्मा योज्यः सदा बुधैः ॥ द्रव्याणामुत्तमं लोके कांचनं सार्वकामिकम् ॥ २० ॥
अपत्यं सुरमुख्यस्य ज्येष्ठैश्चैव विभावसोः ॥ तेन साद्वैय आत्मानं तोलयत्यप्रयतो बुधैः ॥ २१ ॥ विधूय सर्वपापानि सद्यो दिव्यतनुर्भवेत् ॥
एतत्पुलस्त्यमुनिना ऋषीणां पार्थिवस्य च ॥ २२ ॥ समाख्यातं नृपश्रुतेभ्यश्च तन्मया श्रुतम् ॥ शुधिष्ठिर उवाच ॥ तुल्यपुरुषदानस्य
विधानं परमेश्वर ॥ २३ ॥ कथयस्व महाभाग मम भक्तानुक्तं पया ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणुष्व बहिर्तोराज निविधानं गदतो मम ॥ २४ ॥ तुल्यपुरु
षं ज्ञस्य दानस्येह नृपोत्तम ॥ व्यतीपातेऽयने चैव कार्त्तिक्या विषुवे तथा ॥ २५ ॥ चंद्रमयग्रहेयं द्वामाध्यावा नृपसत्तम ॥ जन्मक्षग्रहपीडा सुत
था दुःस्वप्नदर्शने ॥ २६ ॥ यदा वा जायते विपत्तं दायेमिदं भवेत् ॥ अनित्यं जीवितं यस्माद्बुधश्चातीव चंचलम् ॥ २७ ॥ किं शुचि गृहं तिसृन्मृत्युना धर्म
माचरेत् ॥ तस्माद्ब्रह्मदेव जायेत श्रद्धादानं प्रतिप्रभो ॥ २८ ॥ तदैव दानकालः स्यात्कारणं हियतो मम ॥ तिथिवायतेनैवांशुष्वथवा भवनांगणे ॥ २९ ॥
मंडपं कारयेद्ब्रह्मश्चतुर्भद्रानं बुधः ॥ आर्द्राशान्वितं दिव्यं प्रागुदकप्रवणं दृढम् ॥ ३० ॥ षोडशारत्नमात्रं च पताकाभिरलंकृतम् ॥ तन्मध्ये कारये
द्ब्रह्मं हस्तमात्रोच्छ्रितां शुभाम् ॥ ३१ ॥ चतुरस्रां समंतांश्च सप्तहस्तांश्च शुभनाम् ॥ तस्यामध्ये तुलां दिव्यां स्थापयेद्दिधिपूर्वकम् ॥ ३२ ॥ हस्तद्व
यं च निखने चतुर्हस्तोच्छ्रितां बुधः ॥ स्तंभद्वयं महाराजस्थाययेत्सुदृढं नवम् ॥ ३३ ॥ चंदनः खट्वोर्विल्वः शक्रश्चैव गुदस्तथा ॥ त्रिदुको
देवदारुश्च श्रीपर्णश्चाष्टमः स्मृतः ॥ ३४ ॥ इत्यष्टौ वृक्षजातीयाः स्तंभास्ते परिकीर्तिताः ॥ अन्यश्चापि भवेद्बृक्षः सारज्ञो याज्ञिकस्तथा ॥ ३५ ॥
मुनिश्चलंततः कृत्वा तिर्यक्काष्ठमथोपरि ॥ न्यसेत दृक्षजातीयं चतुर्हस्तं प्रमाणतः ॥ ३६ ॥ समानजातिं तुलां तन्मध्ये योजयेद्दृढम् ॥

- १ यजमानोऽपिरत्नभाक्-इ० पा० । २ आत्माशोध्यः सदा बुधैः-इ०, मनोयोज्यः सदा बुधैः-इ० च पा० । ३ तत्तु-इ०, तद्वि-इ० च पा० ।
४ पुरुषोत्तम-इ० पा० । ५ ज्ञाया-इ० पा० । ६ तुल्यपुरुषदानस्य बुतमस्य-इ० पा० । ७ वाथ-इ० पा० । ८ वीषेषु-इ० पा० ।
९ चतुर्भद्रासनम्-इ० पा० । १० हस्तमात्रोच्छ्रियाम्-इ० पा० ।

षण्वत्यंशुलादिव्यासमग्रालोहपाशिका ॥ ३७ ॥ कृष्णलोहमयैतस्यां कर्णौ चापि प्रकल्पयेत् ॥ तुलापुरुषसंज्ञस्तु मध्ये कार्यः शुमान् भवेत् ॥ ३८ ॥ एवं विधां तुल्यं कृत्वा नानारत्नैर्विभूषिताम् ॥ चंदनेनातुल्यं तांगं वस्त्रालंकारविग्रहाम् ॥ ३९ ॥ स्तंभौ च वस्त्रसंयुक्तौ पुष्पमालावलंबिनौ ॥ चंदनेनातुल्यं तांगानारत्नैरलंकृतौ ॥ ४० ॥ कुंडानि चात्र चत्वारि योनियुक्तानि कारयेत् ॥ हस्तमात्रप्रमाणानि मुखलात्रयवन्ति च ॥ ४१ ॥ पूर्वोत्तरे हस्तमितावेदिः कार्या सुशोभना ॥ लोकपालग्रहाणां च पूजा तत्र विधीयते ॥ ४२ ॥ अर्चार्चनं च तत्रैव विरच्य च्युतयोर्नृप ॥ शंकरस्य भवेत्कार्यं माल्यवस्त्रफलाक्षतैः ॥ ४३ ॥ तोरणानि च कार्याणि क्षीरवृक्षोद्भवानि च ॥ चतुर्द्वारेषु संस्थाप्याः कुंभाः स्रक्पल्लवाननाः ॥ ४४ ॥ पंचरत्नसमायुक्ताः सप्तधान्योपरि स्थिताः ॥ ऋग्वेदपाठकौ द्वौ च पूर्वकुंडे नियोजयेत् ॥ ४५ ॥ यजुर्वेदविदौ याम्येष्वभेसामवेदिनौ ॥ अथर्वणापुत्तरतो नवमोधर्मदेशकः ॥ ४६ ॥ अत्रैव केचिदिच्छंति ऋषयः षोडशर्त्विजः ॥ ताम्रपात्रद्वयं देयमैकैकस्य तथासनम् ॥ ४७ ॥ होमद्रव्याणि सर्वाणि तिलाज्यंसमिधस्तथा ॥ सुवाः क्षुचश्च शस्त्राणि विष्टरः कुसुमानि च ॥ ४८ ॥ लोकपालाः सुवर्णास्तु पताकाः परितः शुभाः ॥ महाध्वजं च वध्यात्पंचवर्णवितानकम् ॥ ४९ ॥ एतत्सर्वं समाहृत्य पुण्येऽहनि विचक्षणः ॥ वद्धे किं ब्राह्मणैः सार्द्धं सर्वं शिल्पविशारदः ॥ ५० ॥ संपूर्णं यजमानाय दक्षं यद्यज्ञमंडपम् ॥ यजमानस्ततः प्राज्ञः शुक्लां वरधरः शुचिः ॥ ५१ ॥ शंखतूर्यनिनादेन वेदं च निरणे च ॥ प्राक्षेत्पल्लोकपालानामभिर्मंत्रैः शुभैर्बलिम् ॥ ५२ ॥ एहो हिसर्वं मरसिद्धसाधैरभिष्टुतो वप्रधरमरेश ॥ सर्वज्यमानोऽप्यमरसांगेन रक्षाध्वरं नो भगवन्नमस्ते ॥ ५३ ॥ अहं द्राघनमः ॥ एहो हिसर्वं मरहव्यवाहमुनिप्रवीरैरभितृष्टमानसः ॥ तेजो वतालोके गणेन सार्द्धं ममाध्वरं रक्षकेन मस्ते ॥ ५४ ॥ अग्रयेनमः ॥ एहो हिवैव स्वतर्धमराजसर्वामरैरर्चितं दिव्यभूतं ॥ शुभांशुभानंदकृता मधीश्वर रक्षाध्वरं मे भगवन्नमस्ते ॥ ५५ ॥ अयमायनमः ॥ एहो हरि रक्षणाय कस्त्वं विशाले वेतालपिशाचसंघैः ॥ ममाध्वरं पाहि पिशाचनाथलोके धरस्त्वं भगवन्नमस्ते ॥ ५६ ॥ अनिर्ऋते येनमः ॥ एहो हियादोगणवारिधीनां गणेन पर्जन्यसंहाप्सरसोभिः ॥ विद्याधरैर्द्रामरीगयमानपाहित्वमस्मान् भगवन्नमस्ते ॥ ५७ ॥ अंबरु

१ दिव्यौ-इ० पा० । २ हस्तमात्रा-इ० पुस्तकद्वये पा० । ३ अर्चार्चनम्-इ० पा० । ४ दिव्यानि-इ० पा० । ५ यज्ञमंडलम्-इ० पा० । ६ अप्रमेय-इ० पा० ।

७ सदाप्सरसोभिः-इ० पा० ।

णायनमः ॥ एहोहियज्ञेमरक्षणयमृगाधिरूढः सहसिद्धसंघैः ॥ प्राणधिपः कालकैवः सहायोगहणपूजाभगवन्नमस्ते ॥ ५८ ॥ ॐ वायवे नमः ॥
 एहोहियज्ञेश्वरयज्ञारक्षाविधस्त्वनक्षत्रगणेन सार्द्धम् ॥ सर्वौषधीभिः पितृभिः सहैव गृहाण पूजाभगवन्नमस्ते ॥ ५९ ॥ ॐ सोमाय नमः ॥
 एहोहि विश्वेश्वर विश्वभूतैः त्रिशूलखट्वांगधरेण सार्द्धम् ॥ लोकेन भूतेः श्वरयज्ञसिद्धयै गृहाण पूजाभगवन्नमस्ते ॥ ६० ॥ ॐ ईशानाय नमः ॥
 एहोहि पातालधरा धरेन्द्रनागाङ्गनाकिन्नरीयमान ॥ यक्षैर्गैन्द्रमरलोका समन्तरक्षध्वरम्समीयम् ॥ ६१ ॥ ॐ अनन्ताय नमः ॥
 एहोहि विश्वधाधिप ते मुनीन्द्रलोके शसार्द्धपितृदेवताभिः ॥ विशाध्वरांतः सततं शिवाय पितामहस्त्वं सततं नमस्ते ॥ ६२ ॥ ॐ ब्रह्मणे नमः ॥
 त्रैलोक्येयानि भूतानि स्थावराणि चराणि च ॥ ब्रह्मविष्णुशिवैः सार्द्धैः शकुर्वतु तानि मे ॥ ६३ ॥ देवदानवगंधर्वायक्षराक्षसपन्नगाः ॥
 ऋषयो मन्वागो देवमातर एव च ॥ ६४ ॥ सर्वमार्धरेक्षार्धकुर्वतु मुदान्विताः ॥ इत्यावाह्यसुरान्दद्याद्विग्भ्यः कंठभूषणम् ॥ ६५ ॥
 कुंडलानि च हेमानि मूत्राणि कटकानि च ॥ तथंगुलिपवित्राणि वासांसि कुसुमानि च ॥ ६६ ॥ द्विगुणं गुरवे दद्याद्भूषणाच्छादनादिकम् ॥
 आचारावाज्यभागौ तु पूर्वहुत्वा विचक्षणः ॥ ६७ ॥ प्रणवादिस्वनाम्ना च स्वाहांतो होम उच्यते ॥ होमः सुराणां कर्तव्यो येषां च वात्र प्रतिष्ठिताः ॥ ६८ ॥
 ग्रहाणालोकपालानां शिवकेशवयोस्तथा ॥ वनस्पतिभ्यो ब्रह्मणे होमः कार्यो यथेच्छया ॥ ६९ ॥ ततो मंगलशब्देन स्थापितो वैदमंगलैः ॥
 त्रिःप्रदक्षिणमावृत्य गृहीतकुसुमांजलिः ॥ ७० ॥ शुक्कमाल्यार्वरो भूत्वा तां तुलामभि मंत्रयेत् ॥ नमस्ते सर्वदेवानां शक्तिस्त्वं सत्यं
 मास्थिता ॥ ७१ ॥ साक्षिभूता जगद्धात्रिनिर्मिता विश्वयोनिना ॥ एकतः सर्वसत्यानि तथानृत्यता निच ॥ ७२ ॥ धर्मार्धमभूतां

१ कालविधेः सहायः-इ० पा० । २ एहोहि यज्ञेश्वर शूलपाणे ईशान चापासिधर प्रवीर ॥ वृषाधिरूढः सगणः सहाय ममाध्वरं पाहि नमोनमस्ते-इ० पा०
 अत्रापि 'यज्ञेश्वर' इत्यस्य स्थाने पुस्तकान्तरे 'सर्वेश्वर' इति पाठ उपलभ्यते । ३ रक्षोर्गैन्द्रमरलोका सार्द्धम्-इ० पा० । ४ लोकेन-इ० पा०
 ५ सर्वे मखाश्च मे-इ० पा० । ६ द्विजोत्तमः-इ० पा० । ७ देवमंगलैः-इ०, वेदगुणैः-इ० च पा० । ८ शुक्कमाल्यधरो भूत्वा-इ० पा० । ९ सर्वम्-इ०
 पा० । १० सर्वसत्त्वानि-इ० पा० । ११ धर्मार्धमभूताम्-इ० पा० ।

मध्येस्थापितासिजगद्धिते ॥ त्वंतुलेसर्वभूतानांप्रमाणमिहकर्तिता ॥ ७३ ॥ मांतोलयंतीससारादुद्धरात्रनमोस्तुते ॥ योऽ
 सौतत्वाधिपोदेवः पुरुषः पंचविंशकः ॥ ७४ ॥ स एकोऽधिष्ठितो देवित्वयितस्मान्मो नमः ॥ नमोनमस्ते गोविंदतुल्यपुरुषसंज्ञक ॥ ७५ ॥
 त्वंहरेतरयस्वास्मान्स्मान्स्मात्संसारसौगरात् ॥ पुण्यकालमथासाद्यकृत्स्नैवमधिवासनम् ॥ ७६ ॥ प्रणम्य परयाभक्त्या तांतुलामासहेतु
 धः ॥ सखद्भूतकर्मकवचीसर्वाभरणभूषितः ॥ ७७ ॥ धर्मराजमैथदायहमसूयैणसंयुतम् ॥ कराभ्यांबद्धमुष्टिभ्यामास्ते पश्यन्हरेसु
 खम् ॥ ७८ ॥ वामेयमंतथागृह्यदक्षिणेचरवितथा ॥ ततोऽपरेतुलाभोग्न्यसेयुर्द्विजपुंगवाः ॥ साम्यादभ्यधिकं यावत्कांचनं चाति
 निर्मलम् ॥ ७९ ॥ पुष्टिकामस्तुकुर्वीतभूमिसंस्थं नरेश्वर ॥ क्षणमात्रंततः स्थित्वा पुनरेतदुदरीयेत् ॥ ८० ॥ नमस्ते सर्वभूतानां सा
 क्षिभूते सनातने ॥ पितामहे न देवित्वं निर्मिता परमेश्वरिणा ॥ ८१ ॥ त्वयोद्धतं जगत्सर्वसहस्थावरजंगमम् ॥ सर्वभूतात्मभूतस्थेनमस्ते वि
 श्वधारिणि ॥ ८२ ॥ ततोऽवतीर्य गुरवे सर्वमर्द्धं निवेदयेत् ॥ ऋत्विभ्योऽपरमर्द्धं च दद्यादुदकपूर्वकम् ॥ ८३ ॥ प्राप्य ते षामनुज्ञां वातथान्ये
 भ्योऽपि दापयेत् ॥ दीनानां विशिष्टादीन्पूजयेद्ब्राह्मणैः सह ॥ ८४ ॥ नाचिरंधारयेद्देहेहमसंप्रोक्षितं बुधः ॥ तिष्ठद्रयावहं यस्मात्कर्ष्यया
 धिकं रं भवेत् ॥ ८५ ॥ शीघ्रं परस्वीकरणाच्छ्रियं प्राप्नोत्यनुत्तमम् ॥ अनेनैव विधेनेन केचिद्रूप्यमयं तथा ॥ ८६ ॥ कपूरेण तथेच्छति
 केचिद्ब्राह्मणपुंगवाः ॥ तथासिततृतीयां नार्यः सौभाग्यवर्धिताः ॥ ८७ ॥ कुंकुमेन प्रयच्छंतिलवणेन गुडेन च ॥ तत्र मंत्रानहोमोवा एव मेव
 प्रदापयेत् ॥ ८८ ॥ विधिनानेन यो दद्याद्दानमेतत्समाहितः ॥ तस्य पुण्यफलं राजञ्छृणुष्व गदतो मम ॥ ८९ ॥ विमानवरमास्थाय नारीवा
 पुरुषोऽपि वा ॥ अप्सरोगणसंकीर्णगंधर्वनगरोपमम् ॥ ९० ॥ नानावृक्षाकुलं रम्यं नानागंधाधिवासितम् ॥ अनेकरत्नविद्धंगमुक्तादामावलं
 वितम् ॥ ९१ ॥ शयनासनसंकीर्णपताकाभिरलंकृतम् ॥ घंटाशतरवोद्द्युष्टं चामरव्यजनान्वितम् ॥ ९२ ॥ सर्वैस्तु सुखदं रम्यं सर्वदुःखवि

१ सर्वदेवानाम्-इ० पा० । २ संसारकर्दमात्-इ० पा० । ३ समादाय-इ० पा० । ४ धृतम्-इ० पा० । ५ समस्तं प्रोक्षितं बुधः-इ० पा० । ६ क्षोभय्या
 धिकं रं भवेत्-इ० पा० । ७ सौभाग्यवर्धिताः-इ० पा० । ८ अनेकरत्नविद्धंगम्-इ० पा० । ९ सर्वदा सुखदम्-इ० पा० ।

जितम् ॥ इत्थं विमानमारुह्य गच्छेत्सूर्यसंलोकताम् ॥ ९३ ॥ रमित्वा तत्राज्रे कल्पमेकं निरामयः ॥ विष्णुलोकं तथा कल्पं शिवलोकं तथैव च ॥ ९४ ॥ विश्वेषां चैव देवानां देवराजपुरं तथा ॥ पुरं च धर्मराजस्य वरुणस्य तथैव च ॥ ९५ ॥ धनदस्य पुरं स्थित्वा कल्पकोटिं शतं नरः ॥ पुनर्मानुषमभ्येत्य राजा भवति धार्मिकः ॥ ९६ ॥ यज्ज्वादानपतिर्धर्माच्छुण्णक्षयं करः ॥ यश्चैतच्छृणुयाद्भक्त्या महादानानुकीर्तनम् ॥ ९७ ॥ सोऽपि सुच्येत पणोपनिविधेन संशयः ॥ ९८ ॥ ब्रह्मशेकेशवपरोऽस्ति न पूजनीयौ नैवाश्वमेधसदृशः क्रतुरस्ति कश्चित् ॥ गंगासमां त्रिभुवनेऽपि न तर्हि मस्ति दानं तुल्यपुरुष तुल्यमिहास्ति नान्यत् ॥ ९९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे तुल्यपुरुषदानविधि वर्णनं नाम पंचमस्तुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भगवन् सर्वभूते शसर्वभूतेन मस्कृत ॥ अनुग्रहाय लोकानां कथं यत्नं समापरम् ॥ १०॥ त्वत्तुल्यो जायते येन आयुषाय शसां श्रिया ॥ तन्मे कथय देवेश दानं व्रतमथापि वा ॥ २॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि त्वलोकहितं च ॥ येनोपायेन जायंते मत्तुल्यमानवा भुवि ॥ ३ ॥ न व्रतैर्नोपवासैश्च न तर्थागमनैरपि ॥ महापथादिमरणैर्नैव ज्ञैर्न श्रुते न च ॥ ४ ॥ प्राप्य ते मम लोकं ऽयं दुष्प्राप्य स्त्रिदशैरपि ॥ पार्थस्नेहान्महाभाग प्रवक्ष्यामि हितं तव ॥ ५ ॥ गोब्राह्मणार्थमरणं प्राप्तयेन सुमेधसा ॥ प्रयागेऽनज्ञानं वापि पूजितो वाथ शंकरः ॥ ६ ॥ प्रयाति ब्रह्मसालोक्यं श्रुतिरेषा सनातनी ॥ येन मत्समतां याति तत्ते वक्ष्याम्यतः परम् ॥ ७ ॥ दानं हिरण्यगर्भाख्यं कथ्यमानं निबोध मे ॥ अग्रेरपत्यं प्रथमं सुवर्णमिह पठ्यते ॥ ८ ॥ पवित्रं सर्वभूतानां पावनं परमं महत् ॥ पर्यायनामतस्योक्तं हिरण्यं सर्वलोकिकम् ॥ ९ ॥ तदपांगं भर्मा विष्णुन जातं तु भूतले ॥ यश्च तद्ब्रह्मणे दद्यान्मत्तुल्यो जायते हि सः ॥ १० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ विधानं तस्य देवेश कथं यत्नवसनातन ॥ यत्प्रमाणं यथा चैतद्वा तद्व्यं परमेश्वर ॥ ११ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पर्वकाले प्रदातव्यं दानमेतन्महामते ॥

१ गमित्वा-इ० पा० । २ निरामयम्-इ० पा० । ३ वसूनां भवनेऽप्यय-इ० पा० । ४ वै इ० पा० । ५ अप्यय-इ० पा० । ६ यज्ञदानपतिर्धर्मान्-इ० पा० । ७ इति श्रीभविष्ये आदित्यवारकण्डे-इ० पा० । ८ सर्वलोकेश सर्वलोकनमस्कृत-इ० पा० । ९ कथय त्वं ममाग्रतः-इ० पा० । १० वपुषा-इ० पा० । ११ तु-इ० पा० । १२ महातर्थादिमरणैः-इ० पा० । १३ पूज्यते-इ० पा० । १४ स ब्रह्मलोकम्-इ० पा० । १५ मया शृणु-इ० पा० । १६-परयाति-इत्यशुद्धः पा० । १७ सर्वधानुनाम्-इ० पा० । १८ सार्वकामिकम्-इ० पा० । १९ च दातव्यं कथ्यताम्-इ० । २० सर्वकाले-इ० पा० ।

अयनेविषुवैवग्रहणेऽशिसुर्ययोः ॥ १२ ॥ व्यतीपातेऽथकार्तिक्याजन्मक्षैवानरोत्तम ॥ दुःस्वप्रदर्शनैचवग्रहपीडासुचैवहि ॥ १३ ॥ प्रयागेनैमिषे
 चैवकुरुक्षेत्रे तथा बुधे ॥ गंगार्यायमुनायांचिसिधुसागरसंगमे ॥ १४ ॥ पुण्यनद्यश्चदनेस्मिन्प्रशस्ताः स्युर्नसंशयः ॥ यत्रवारोचते राजन्यहृदेवकुले
 ऽथवा ॥ १५ ॥ आरामेवातडागेवाशुचौदेशेविधानतः ॥ तत्रभूशोधनं कुर्यात्प्रागुदकप्रवणं शुभम् ॥ १६ ॥ हस्ताद्वादशकर्तव्यं मण्डपं तु सुशोभनम् ॥
 स्तंभैर्मनोहरैर्युक्तमाद्रशाखाभिरान्वितम् ॥ १७ ॥ तन्मध्ये वेदिकां कुर्यात्पंचहस्तामलंकृताम् ॥ वितानमुपरिष्ठाच्चपुष्पमालावलंबितम् ॥ १८ ॥
 हिरण्यगर्भैस्तन्मध्ये प्रथमहानिकल्पयेत् ॥ तस्यप्रमाणं वक्ष्यामिरूपैर्वैस्थाडिलोद्भवम् ॥ १९ ॥ शालिपनं पूजयेत्पूर्ववासोभिर्भूषणैस्तथा ॥
 ब्राह्मणान्वाचयेत्पश्चात्ततः कर्मसमारभेत् ॥ २० ॥ सुवर्णेन मुशुद्धेन शक्तितः कारयेद्बुधः ॥ अंगुलानि चतुःषष्टिर्दध्यंचपरिकीर्तितम् ॥ २१ ॥
 त्रिभागहनिं वदने मूले तस्यार्द्धविस्तरम् ॥ वर्तुलं कार्णिकाकारं चारुग्रथिविजितम् ॥ २२ ॥ पिधानमुपरिष्ठाच्चकर्तव्यं चांगुलाधिकम् ॥
 अस्त्राणि दशकुर्वीत नालमूर्यचकांचनम् ॥ २३ ॥ दात्रं सपट्टिकैर्चैव सर्वोपस्कराणान्वितम् ॥ सूचीक्षुरश्च हमानितत्सर्वपरिकल्पयेत् ॥ २४ ॥
 पार्श्वतः स्थापयेत्तस्य हेमदंडकमंडलू ॥ छत्रिकापादुकायुगमं वज्रवैडूर्यमंडितम् ॥ २५ ॥ एवं लक्षणं संयुक्तं कृत्वा गर्भविचक्षणः ॥
 ब्रह्मघोषेण महतां शंखतूर्यरेवेण च ॥ २६ ॥ हस्तिनाशकटेनाथराजन्ब्रह्मरथेन वा ॥ आनेयन्मण्डपं कृत्वा प्रदक्षिणमंतद्वितः ॥ २७ ॥
 तिलद्रोणोपरि गतं वेदीमध्येऽधिवासयेत् ॥ समालभ्य पुनः सर्वंकुंभेन सुगंधिना ॥ २८ ॥ कौशेयवाससि शुभ्रेतस्तस्तं परिधापयेत् ॥
 समं तां तुष्पमालाभिः पूजयेद्भक्तिः सुधीः ॥ २९ ॥ धूपैः सुधूपितं कृत्वा मंत्रमेतमुदीरयेत् ॥ भूर्लोकप्रमुखालोकास्तवर्गैर्भव्यविस्थिताः ॥ ३० ॥
 ब्रह्मादयस्तथा देवानमस्ते भुवनोद्भव ॥ नमस्ते भुवनधारनमस्ते भुवनेश्वर ॥ ३१ ॥ नमो हिरण्यगर्भाय गभैर्यस्य पितामहः ॥
 एवं संपूजयित्वा तूर्तं रात्रिमाधिवासयेत् ॥ ३२ ॥ वेद्याश्चतुर्दिशंचैव कुंडानि परिकल्पयेत् ॥ चत्वारि चतुरस्राणि तेषु होमो विधीयते ॥ ३३ ॥

१ यज्ञम्-इ० पा० । २ सुसिद्धेन-इ० पा० । ३ परिकल्पयेत्-इ० पा० । ४ हंगुलाधिकम्-इ०, द्रव्यगुलाधिकम्-इ० च पा० । ५ अत्राणि-इ० पा० ।

६ सर्वोपकरणानि च-इ० पा० । ७ संपूजितं राजन्-इ० पा० । ८ समस्तभुवनेश्वर-इ० पा० । ९ रात्रौ तमाधिवासयेत्-इ० पा० ।

चतुश्चरणिकास्तत्रब्राह्मणामंत्रपारागाः ॥ होमंकुर्युर्जितात्मानोमोनिनःसर्वेष्वते ॥ ३४ ॥ सर्वाभरणसंपन्नाःसर्वेचाहतवाससाः ॥
ताम्रपान्नाद्रथोपेतांगधपुष्पादिपूजिताः ॥ ३५ ॥ वेद्याःपूर्वात्तरेभोगेग्रहवर्देप्रकल्पयेत् ॥ तत्रग्रहल्लोकपालान्ब्रह्मविष्णुमहेश्वरान् ॥ ३६ ॥
पूजयेत्स्वर्णघटितान्पुष्पधूपविलेपनैः ॥ पताकाभिरलंकृत्यमण्डपंतोरैरस्तथा ॥ ३७ ॥ कुंभद्वयंचद्वारेषुस्थापयेद्रत्नसंयुतम् ॥
तुलापुरुषमंत्रैश्चलोकपालबलिंक्षिपेत् ॥ ३८ ॥ पालाश्याःसमिधस्तत्रप्रज्ञास्ताहोमकर्मणि ॥ चरुश्चैवैदं देवत्यस्तिलागव्यघृतं तथा ॥ ३९ ॥
स्वर्णैर्गोमयेन्यपूर्वमंत्रव्याहृतिभिःपुमान् ॥ अयुतेद्वचहोमस्यसंख्यामाहुर्मनीषिणः ॥ ४० ॥ यजमानस्ततःस्नात्वाशुक्लांबरधरःशुचिः ॥
भक्त्याहिरण्यगर्भचपर्वकालेसमचयेत् ॥ ४१ ॥ नमोहिरण्यगर्भायविश्वगर्भायैवैनमः ॥ चराचरस्यजगतोऽग्रहभूतायतेनमः ॥ ४२ ॥
मात्राहंजनितःपूर्वमन्यधर्मासुरोत्तम ॥ त्वद्गर्भसंभवादद्यदिव्यदेहोभवास्यहम् ॥ ४३ ॥ इत्युच्चार्यस्वयंभक्त्याकृत्वाचैवप्रदक्षिणाम् ॥
क्षीराज्यदधिसंपूर्णतद्गर्भप्रविशेदुधः ॥ ४४ ॥ सौवर्णधर्मराजंतुसव्येकृत्वाकरेततः ॥ भास्करंदक्षिणेचैवमुष्ट्रवद्धाप्रयत्नतः ॥ ४५ ॥
जान्वोर्तरतश्चैवाशिरःकृत्वासमाहितः ॥ उद्धृत्वासंपंचकंतिष्ठेत्तसांचितयच्छिवम् ॥ ४६ ॥ गर्भाधानंपुंसवनंसीमंतोन्नयनंतथा ॥
कुर्युर्हिरण्यगर्भस्यततस्तोद्विजपुंगवाः ॥ ४७ ॥ जातकर्मोदिकाःकुर्युःक्रियाःषोडशचापराः ॥ ततःस्तथायनिःसृत्यपुनःकुर्यात्प्रदक्षिणाम् ॥ ४८ ॥
तावन्मुखंनपश्येत्कस्याचिन्नृपसत्तम ॥ सौवर्णापृथिवीयावन्नदृष्टास्पष्टचक्षुषा ॥ ४९ ॥ ततःस्नानंप्रकुर्वीतब्रह्मघोषपुरःसरम् ॥ अष्टौद्विजाः
सुवर्णगाःसौवर्णैःकलशैःशुभैः ॥ ५० ॥ रौप्यैरौदुंबरवापिमृन्मयैवसुशोभनैः ॥ दध्यक्षतवितत्रिगैराग्राप्रप्लवशाभितैः ॥ ५१ ॥
पुष्पैरावष्टितत्रिवैत्रणैःकलशैर्दृढैः ॥ चतुष्कमध्येसंस्थाप्यपीठमव्रणमुत्तमम् ॥ ५२ ॥ तत्रस्थाप्यमहाभागयजमानंद्विजोत्तमाः ॥
देवस्यत्वेतिमंत्रेणकुर्युरस्याभिषेचनम् ॥ ५३ ॥ अद्यजातस्यतेऽगोनिअभिषेक्ष्यामहेवयम् ॥ दिव्येनानेनवपुषाचिरंजीवसुखीभव ॥ ५४ ॥

१ यतात्मानः-इ० पा० । २ पुष्पवस्त्रानुलेपनैः-इ० पा० । ३ यज्ञकर्मणि-इ० पा० । ४ ब्रह्मगर्भाय-इ० पा० । ५ भोगे-इ० पा० । ६ सूर्यकिरणसंपर्का
दापीतवर्णा पृथिवी सौवर्णा-सुवर्णमयी च । ७ स्पष्टचेतसा-इ० पा० । ८ ताम्रमयैरित्यर्थः । ९ गौतमैर्वैदिकैः-इ० पा० । १० मूर्ध्नि-इ० पा०
११ चिरंजीवी-इ० पा० ।

एवंकृताभिषेकस्तु यजमानः समाहितः ॥ दद्याद्धिरण्यगर्भतंसोदकेनैव पाणिना ॥ ५५ ॥ तान्संपूज्य च भवेन बहुभ्यो वा तदाज्ञया ॥
 यज्ञोपकरणं सर्वगुरवे विनिवेदयेत् ॥ ५६ ॥ पादुकोपानहौ चैव च्छत्रचामरभाजनम् ॥ अन्येषां चैव विप्राणां यि च तत्र सभासदः ॥ ५७ ॥
 तेषां चैव प्रदातव्यं दानं चात्र विशेषतः ॥ दीनां धृक्पणानां च दातव्यं सार्वकामिकम् ॥ ५८ ॥ अन्नसत्रं च कर्तव्यं यावद्दानपरिश्रमः ॥
 अनेन विधिनार्यस्तु दानमेतत्प्रयच्छति ॥ ५९ ॥ सकुलं तारयेत्सर्वदेवलोकं स गच्छति ॥ विमानवरमारुह्य पंचयोजनं विस्तृतम् ॥ ६० ॥
 वापीकूपतडागैर्जलस्थानैरलंकृतम् ॥ उद्यानशतं संस्थानं पद्माकरनिषेवितम् ॥ ६१ ॥ प्रासादशतं संकर्णवस्त्रांशतं सेवितम् ॥
 वीणावेणुमुदंगानां शब्दराशिरंतमहत् ॥ ६२ ॥ भूमयोगयत्रा जैर्द्रुदिव्यानि मयाः शुभाः ॥ वेदिकाभिर्विचित्राभिः शोभितं भास्करप्रभम् ॥ ६३ ॥
 धृतं स्तनं भसहस्रेण सुकृतं विश्वकर्मणा ॥ पताकाभिर्विचित्राभिर्वैश्वश्वसमलंकृतम् ॥ ६४ ॥ तदारुह्य विमानाग्र्यं विद्याधरणैर्युतम् ॥
 सयातिलोकं कश्चस्य शक्रेण सह मोदते ॥ ६५ ॥ मन्वंतरशते जाते कर्मभूमौ प्रजायते ॥ जंबूद्वीपमशेषं तु भुंक्ते दिव्यपराक्रमः ॥ ६६ ॥
 धार्मिकः सत्यशीलश्च ब्रह्मण्यो गुरुवत्सलः ॥ दशजन्मान्यसौराजजायते रोगवर्जितः ॥ ६७ ॥ यस्त्विदं शृणुयाद्भक्त्यारहस्यं पापनाशनम् ॥
 सोऽपि वर्षशतं साग्रं सुरलोकं महीयते ॥ ६८ ॥ गर्भहिरण्यराचितं विधिवत्प्राविश्य संस्कारं संस्कृततनुः पुनरेव तस्मात् ॥ निःसृत्य तद्विजव
 रायं निवेद्य भक्त्या मार्तण्डबद्धिं विराजति दिव्यदेहः ॥ ६९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे हिरण्यगर्भदा
 नविधिवर्णनं नाम षट्सप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७६ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ अगस्त्येन पुरागीतो दानानां विधिरुत्तमः ॥
 शृणु त्वं राजशालूकथ्यमानं मया धुना ॥ १ ॥ येन दत्तेन राजेन्द्र सर्वपापं व्यपोहति ॥ मानसं वाचिकं वापि कायिकं च सुदुस्तरम् ॥ २ ॥
 मंगल्यं मंगलं पुण्यं सर्वदानेषु चोत्तमम् ॥ धन्यः शस्यमायुष्यं परलोकभयापहम् ॥ ब्रह्मांडाच्च न कृत्वा सर्वलक्षणं संयुतम् ॥ ३ ॥
 देवासुरमनुष्यैश्च गंधर्वा राक्षसैः ॥ संयुक्तं च नदीभिश्च स मुद्रेः पर्वतैस्तथा ॥ विमानशतकोटीभिर्भूषितं चाप्सरारौवरैः ॥ ४ ॥ दिग्गजा

१ च-इ० पा० । २ पापवर्जितः-इ० पा० । ३ निर्गत्य-इ० पा० । ४ परलोकभयावहम्-इ० पाठे परलोकः शत्रुजनो बोध्यः । ५ चप्सरारौवरैः-इ० पा० ।

ष्टकसंयुक्तमध्यस्थितचतुर्मुखम् ॥ शिवाच्युताकिशखरमुमालक्ष्मीसमन्वितम् ॥ ५ ॥ तस्यांगिकल्पयेद्राजभुवनानिचतुर्दश ॥ वितस्तेरं
 गुलशतंयावदायामविस्तरम् ॥ ६ ॥ कुर्याद्विशत्पलादूर्ध्वमासहस्राच्चभक्तिः ॥ शकलद्वयसंयुक्तपुटाकारंमुसंहितम् ॥ ७ ॥ शिलिप
 नाविहितंयस्माद्ब्रह्मांडं सर्वकामदम् ॥ अयनेविषुवैवचंद्रादित्यग्रहेतथा ॥ ८ ॥ अन्येष्वपितुकालेषुश्रद्धावित्तसमन्वितः ॥ पुष्पमंड
 पिकांकृत्वातत्रसंस्थापयेदुदयः ॥ ९ ॥ तिलद्रोणोपरिगतंकुमुक्षोदचर्चितम् ॥ वासोयुग्मेनसंछाद्युष्णगंधाधिवासितम् ॥ १० ॥ तस्य
 दिक्षुचसर्वासुपूर्णकुंभांश्चविन्यसेत् ॥ अष्टादशैवधान्यानान्द्रोणमात्रापथाहरेत् ॥ ११ ॥ गृहेवामंडपेवापिस्थापयेत्तद्विचक्षणः ॥ पादु
 कोपानहच्छत्रभाजनासनदर्पणैः ॥ १२ ॥ संयुक्तंकारयेत्तत्रपयस्विन्यातथैवच ॥ कारयेत्कुण्डमेकंतुहस्तमात्रंविधानतः ॥ १३ ॥
 चतुश्चारणिकास्तत्रहोमंकुर्याद्विजोत्तमाः ॥ सर्वाभरणसंपन्नाःसुस्नताहतवाससः ॥ १४ ॥ प्रचरेयुर्द्विजास्तत्रउपाध्यायसमन्विताः ॥ तथा
 पुरोहितश्चैवराज्ञापष्टाविधीयते ॥ १५ ॥ इतरेषांपंचैवकुर्येयज्ञमतंद्रिताः ॥ ग्रहयज्ञविधानेनग्रहाणायज्ञहंप्यते ॥ १६ ॥ ब्रह्मविष्णु
 शिवानांचतव्राम्नांजुहुयात्तिलान् ॥ अयुतंहोमयेत्पश्चात्तन्महाव्याहृतिभिर्नृप ॥ १७ ॥ रुद्रजापस्तुर्कतव्यस्तस्यैवानंतरंद्रिजैः ॥ ततः
 सर्वसमाप्तौतुस्नात्वाशुक्लांबरःशुचिः ॥ १८ ॥ ब्रह्मांडंपूजयेद्भक्त्यागृहीतकुसुमांजलिः ॥ नमोजगत्प्रतिष्ठापयविश्वधाम्नेनमोस्तुते ॥ १९ ॥
 वाङ्मयांतनिमग्नयब्रह्मांडशुभकृद्भवाः ॥ ब्रह्मांडोदरवर्तीनयानिसत्त्वानिकानिचिन्तयेत् ॥ २० ॥ तानिसर्वाणिमेतुर्षिप्रयच्छंतुलंसदा ॥
 ब्रह्माविष्णुश्चरुद्रश्चलोकपालास्तथाग्रहाः ॥ २१ ॥ नक्षत्राणितथानागाऋषयोमरुतस्तथा ॥ सर्वेभवंतुसंतुष्टाःसप्तजन्मांतराणिमे ॥ २२ ॥
 इत्युच्चायतेतदद्याद्ब्रह्मांडं सर्वकामदम् ॥ सदक्षिणंचतंकृत्वावसुसंपादयेद्भुजान् ॥ २३ ॥ अनेनविधिनादत्वायत्पुण्यस्याब्रह्मोत्तम ॥
 तत्तेऽहंसंप्रदक्ष्यामिशृणुष्वगंदतोमम ॥ २४ ॥ आसीदादिद्युगेराजसुधुमोनामभारत ॥ नागायुतबलःश्रीमान्बहुभृत्यपरिच्छदः ॥ २५ ॥

१ उच्यते-इ० पा० । २ तत्राज्यम्-इ० पा० । ३ महाव्याधिहतिर्भवेत्-इ० पा० । ४ आत्मना-इ० पा० । ५ सुप्रीताः-इ० पा० । ६ दिक्सं
 ख्यान्वाचयेद्भुजान्-इ० पा० । ७ वदतो मम-इ० पा० । ८ प्रधुमो नाम वर्यवान्-इ० पा० ।

त्रिशद्वर्षसहस्राणि कृत्वा राज्यमकंठकम् ॥ ततः संस्थाप्य तनयं राजा राज्ये वनं यौ ॥ २६ ॥ प्रविश्य च वनं वारतं पस्तीं च चारह ॥ अध्यात्मगतित
 त्वज्ञः कर्मकांडं विमृज्य च ॥ २७ ॥ कालेन महता राजा दिष्टांतमगमत्पुरा ॥ दिव्यं विमानमारुह्य नाना वैद्यैरवाकुलम् ॥ २८ ॥ अतीत्य शक्रलोकादी
 ब्रह्मलोकमिति गतः ॥ तस्यासन्नं दिदेशाथ ब्रह्मासुरगणैर्वृतः ॥ २९ ॥ दिव्यं कनकचित्रांगं रत्नलंकृतं विग्रहम् ॥ एवं लोकवरेतस्मिन्ममाणो नृपो
 त्तमः ॥ ३० ॥ आस्ते चानुदिनं सोऽथ दिव्यभोगविर्जितः ॥ वसतस्तस्य राज्ञस्तु शरीरं परितप्यते ॥ ३१ ॥ बुभुक्षयानरश्रेष्ठतथात्यंतपिपासया ॥
 सपीडयमानो ब्रह्माणं कृतां जलिरभाषत ॥ ३२ ॥ भगवन्ब्रह्मलोकोऽयं सर्वदोषविर्जितः ॥ अत्र स्थितं च मां देवशुतृणां च प्रबाधते ॥ ३३ ॥ केन कर्म
 विपाकेन क्षुधामेनापसर्पति ॥ ब्रह्मलोकं गतस्यापि संशयं छेत्तुमर्हसि ॥ ३४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ त्वया हि कुर्वता राज्यं पुष्टान्यानि पार्थिव ॥ नैव द
 त्तं तु बहुलमात्मवादते न वै ॥ ३५ ॥ दानं वंधात्मकं मत्वा तस्माद्दत्तं त्वयान हि ॥ ज्ञानाद्ब्रह्मपदं प्राप्तमदानात्शुत्प्रबाधते ॥ ३६ ॥ राजोवाच ॥
 भगवंस्तु पापनुत्तिः स्यात्कथं मे परमेश्वर ॥ उपदेशप्रदानेन प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ ३७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ भूयोगत्वा महो राजन् ब्रह्मांडं सर्वकामिकम् ॥
 प्रयच्छद्भिर्जमुर्ख्यानां तिनतृप्तिमवाप्स्यसि ॥ ३८ ॥ इत्युक्तः सम्यगागत्य मर्त्यलोके महोपतिः ॥ ब्रह्मांडं तु विधेनेन ब्राह्मणेभ्यः प्रदत्तवान् ॥ ३९ ॥
 स जगाम पुनः स्वर्गलोभं तृप्तिं च शश्वतीम् ॥ एतत्ते सर्वमारुयंतं महादानस्य यत्फलम् ॥ ४० ॥ ब्रह्मांडं यः प्रयच्छेत्ततेन दत्तं चराचरम् ॥ सप्ता
 वरान्सप्तपरांसप्तचैव परावरान् ॥ ४१ ॥ तारयेत्कुलान्दत्त्वा भविष्यांश्च न संशयः ॥ मन्वंतराणि षट्त्रिंशद्ब्रह्मलोकं मे हीयते ॥ ४२ ॥
 पुनर्मानुष्यमभ्येत्य धार्मिको जायते कुले ॥ न दारिद्र्यं न च व्याधिर्योगेनैव पश्यति ॥ ४३ ॥ नारीवापुरुषोवापि दानस्यास्य प्रभावतः ॥
 यश्चैतच्छृणुयाद्भक्त्या भक्तानां श्रावयेच्च यः ॥ ४४ ॥ सोऽपि सद्गतिमाप्नोति किंपुनर्यः प्रयच्छति ॥ ४५ ॥ ब्रह्मांडं खंडयुगलं सकुलकुलं च दि
 ग्भागसागरसरोवरसिद्धजुष्टम् ॥ दिक्संख्यया गुणवतां द्विजसत्तमानां दत्त्वा पुमान्पदमुपैति पितामहस्य ॥ ४६ ॥ इति श्रीभविष्ये
 महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे ब्रह्मांडदानविधिवर्णने नाम सप्तसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७७ ॥ ४७ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥

१ विशद्वर्षसहस्राणि-इ० पा० । २ विद्याधराकुलम्-इ० पा० । ३ सह-इ० पा० । ४ कृष्ण उवाच-इ०, विष्णुरुवाच-इ० च पा० । ५ द्विजमुख्याय-इ० पा० ।

६ ब्रह्मलोकाद्-इ० पा० । ७ आसाद्य-इ० पा० । ८ न वै विपत्-इ० पा० ।

भगवाञ्छंकरः पूर्वकृतोद्वाहो मया सह ॥ रममाणस्तया सार्द्धं बहुवर्षगणान्स्थितः ॥ १ ॥ ततः सुरगणाः सर्वे परं त्रासमुपागताः ॥ तयोरपत्यस्य
 भयात्तमेव शरणं गताः ॥ २ ॥ वैश्वानरमुखो देवामहो देवं त्रिलोचनम् ॥ प्रसन्नश्च भवतेषां विबुधानां त्रिलोचनः ॥ ३ ॥ ईश्वर उवाच ॥
 सहंशंकर ॥ मोघो भवतु देवेशो भीताः स्मृतनयस्यते ॥ ६ ॥ ॥ देवा उचुः ॥ भगवंस्तव संयोगात्पार्वत्या
 ॥ ६ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अतः प्रभृत्यहं देवा ऊर्ध्वरेताव्यवस्थितः ॥ अशक्ताः स्मवयं सर्वे भवदोजोविधारणे ॥
 ततः कुद्धा उमातेषां दिवानां वाक्यमब्रवीत् ॥ वितथं पुत्रजं सौख्यं भवाद्विभक्तं सुराः ॥ ८ ॥ यस्मात्तस्माद्भवतोऽपि न पुत्रा अनायिष्यथ ॥
 ततः प्रभृतिवैदेवाः प्रसूयते न भूपते ॥ ९ ॥ दत्त्वा शापं ततो देवी देवानामाहंशंकरम् ॥ पुत्रजन्ममया प्राप्तं न तावज्जातयेते ॥ १० ॥ अपुत्र
 स्य गतिर्नास्ति इतीयं श्रूयसे श्रुतिः ॥ तदा दिशमहाभाग लोकोद्वयहितं प्रभो ॥ ११ ॥ भगवानुवाच ॥ अपुत्रः पुरुषोऽयश्च नारी वा पर्वता
 त्मजे ॥ सौवर्णस्तेन दातव्यः कल्पवृक्षो गुणान्वितः ॥ १२ ॥ कृत्रिमं वापि गृहीयाद्दृक्ष्वास्थावरादिकम् ॥ जातपुत्रोऽथ वा पुत्रः पुत्रत्वेपरि कल्प
 येत् ॥ १३ ॥ तेन पुत्रवता लोको देवितस्य न संशयः ॥ कल्पवृक्षस्तु कर्तव्यः शुद्धकांचनसंभवः ॥ १४ ॥ बहुशास्त्रः सुवर्णगोप्यनेककुसुमान्वि
 त्तमः ॥ १५ ॥ दानमेतत्प्रदातव्यं राजतं चैव मुत्तमम् ॥ प्रबालं कुलसंछन्नं सुक्तादा मावलंबितम् ॥ १७ ॥ चतुष्कोणेषु कुर्वीत चतुरः कांचनदुमाच्च ॥
 सुवर्णस्य प्रमाणं च कथयामि वारानने ॥ १८ ॥ सहस्रेण तदद्वैतं न तस्याप्यद्वैतवापुनः ॥ नद्यास्तीरिगृहेषां पितृवता यतने तथा ॥ १९ ॥
 प्रागुदकप्रवणे देशे मंडपं तत्र कारयेत् ॥ दशहस्तप्रमाणानि दशहस्ताश्च वेदिकाः ॥ २० ॥ हस्तमात्रप्रमाणेन कुंडमेकं सुशोभनम् ॥

१ संघिकार्कः-कृतोद्वाहः उमयासहेति पदच्छेदः । यद्वा कृतोद्वाहया उमया सहेति योजनासंश्लेषः । २ देवैर्देवम्-इ० पा० । ३ प्रजाम्-इ० पा० ।

४ पार्थ-इ० पा० ।

आग्नेय्यांकारयेद्राजन्मखलसुपलेपनम् ॥ २१ ॥ तत्रवैब्राह्मणायाज्याऋग्यजुःसामपाठकाः ॥ उपदेष्टाचतत्रैवतृतीयःपंचमोऽथवा ॥ २२ ॥
 सर्वाभरणसंपन्नास्ताम्रपत्रद्वयान्विताः ॥ अनुलिप्ताश्चंदनेनवस्त्रमाल्यादिभूषिताः ॥ २३ ॥ गुडप्रस्थोपरिष्टाच्चस्थापयेत्कल्पपादपम् ॥
 ब्रह्मविष्णुशिबोपेतंपंचशालंसभास्करम् ॥ २४ ॥ कामदेवमधस्ताच्चसंकलत्रंप्रयोजयेत् ॥ सतानंसहगायत्र्यापूर्वतोलवणोपरि ॥ २५ ॥
 मंदारदक्षिणेपार्श्वेऽश्रियासहताधृतं ॥ पश्चिमेपारिजातंतुलमयासहपादपम् ॥ २६ ॥ सुरभीसंयुतंतद्वत्तिलेषुहरिचंदनम् ॥ कौशेयवस्त्रसं
 युक्तानिक्षुमाल्यफलान्वितान् ॥ २७ ॥ तथाष्टौपूर्णकलशान्समंतात्परिकल्पयेत् ॥ अग्निप्रणयनंकृत्वाअधिवारस्यचपादपान् ॥ २८ ॥
 धान्यानिचैवसर्वाणिसमंतात्परिकल्पयेत् ॥ नानाभक्ष्याणैर्नैवेद्यंसर्वतत्रनियोजयेत् ॥ २९ ॥ दीपमालाविवित्राश्चज्वालयीतसमंततः ॥
 मंत्रेणयोजयित्वातंमयोक्तेनवरानने ॥ ३० ॥ कामदस्त्वंहिदेवानांकामवृक्षस्ततःस्मृतः ॥ मयासंपूजितोभक्त्यापूरयस्वमनोरथान् ॥
 ॥ ३१ ॥ एवंसंपूज्यविधिनाजागरतंत्रकारयेत् ॥ शंखवादित्रनिर्घोषैर्वेदध्वनिविमिश्रितैः ॥ ३२ ॥ होमंचब्राह्मणाःकुयुर्मदूतेनांतरात्मना ॥
 आघारावाज्यभागौतुपूर्वहुत्वाविचक्षणः ॥ ३३ ॥ तच्छिगैःस्थापितान्देवान्हेमिनाप्याययेत्ततः ॥ महाव्याहृतिभिश्चैवहोमंकुयुस्ततःपरम् ॥
 ॥ ३४ ॥ अयुतेनभवेत्साद्विर्यज्ञस्यवरवर्णिनि ॥ ततःप्रभातेचोत्थायस्नात्वाशुक्लांबरःशुचिः ॥ ३५ ॥ दद्यात्पर्वसमीपेतुकल्पवृक्षंसदक्षिणम् ॥
 त्रिःप्रदक्षिणमावृत्यमंत्रमेतमुदरियेत् ॥ ३६ ॥ नमस्तेकल्पवृक्षायवितानार्थप्रदायच ॥ विश्वंभरायदेवायनमस्तोविश्वमूर्तये ॥ ३७ ॥
 यस्मात्त्वमेवविश्वान्माब्रह्मस्थानुदिवकराः ॥ मूर्तामूर्तेपरंबीजमतःपाहिसनातन ॥ ३८ ॥ एवमामन्यतंहृद्वागुरवेकल्पपादपम् ॥ चतुर्भ्यश्च
 पिऋत्सुविग्भ्यःसामंतादीन्प्रकल्पयेत् ॥ ३९ ॥ अनेनविधिनायस्तुदानमेतत्प्रयच्छति ॥ तस्यपुण्यफलेदेविशृणुष्वगदतोमम ॥ ४० ॥
 विमानवरमारुह्यमूर्यतेजःसमप्रभम् ॥ अप्सरोगणसंकीर्णैर्किंकिणजालमालितम् ॥ ४१ ॥ यातिलोकंसुरेशस्यसर्वबाधाविवर्जितम् ॥

१ ऋग्यजुःसामयाजकाः-इ० पा० । २ द्वितीयः-इ० पा० । ३ संकल्पेन-इ० पा० । ४ वृते-इ० पा० । ५ किंकिणजालमंडितम्-इ० पा० ।

पुनः कर्मभूमावेत्यजायते श्रोत्रियकुले ॥ ४२ ॥ यज्वाशूरोऽपि विद्वान् श्वनरो भवति धार्मिकः ॥ पुनरंते प्राप्नुयाद्द्वैलोकं देवस्य शार्ङ्गिणः ॥ ४३ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे कल्पवृक्षदानविधिवर्णननामाष्टमस्त्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७८ ॥ अ॥ यु
 धिष्ठिर उवाच ॥ भगवन् सर्वभूतेश सर्वलोकात्मनः कृत ॥ अनुग्रहाय लोकां कथयस्व ममापरम् ॥ १ ॥ निष्पापो जायते येन आयुपाय
 शसाश्रिया ॥ तन्मे कथय देव शदानं व्रतमथापि वा ॥ २ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि तव लोकहितेऽस्य ॥
 येनोपायेन जायते स भाग्यामानवाप्नुवि ॥ ३ ॥ न व्रतैर्नोपवासैश्च न तीर्थगमनैरपि ॥ महापथादिमरणैर्नैयद्वैर्नैश्च तेन च ॥ ४ ॥
 प्राप्य ते मम लोकोऽयं दुष्प्राप्यस्त्रिदशैरपि ॥ पार्थस्नेहान्महाभाग प्रवक्ष्यामि हितं तव ॥ ५ ॥ वक्ष्ये कल्पलतादानं शोभनं विधिपूर्वकम् ॥
 सर्वपूर्वविधानं च तत्र तन्ने प्रकल्पयेत् ॥ ६ ॥ दिक्पालेभ्यो बलिं तत्राक्षिपेद्द्वैविधिपूर्वकम् ॥ आचारावाच्यभागौ तु पूर्वद्वित्वा विचक्षणः
 ॥ ७ ॥ ततोऽग्रहमसंकुर्याद्भोमं व्याहृतिभिस्ततः ॥ अयुतेनैव होमस्य समाप्तिरिह कथ्यते ॥ ८ ॥ ततः सर्वसमीपे तु स्नातः शुक्लां
 वरः शुचिः ॥ पुष्पधूपैरथाभ्यर्च्य वासोभिः सफलाक्षतैः ॥ ततः प्रदक्षिणीकृत्य मंत्रानेतानुदरयेत् ॥ ९ ॥ नमोनमः पापविनाशिनी
 भ्यो ब्रह्मांडलोके श्वरपालनीभ्यः ॥ आशाशताधिक्यफलप्रदाभ्यो दिग्भ्यस्तथा कल्पलतावधूभ्यः ॥ १० ॥ या यस्य शक्तिः परमा
 प्रादि द्वावे देपुराणे सुरसत्तमस्य ॥ तां पूजयामि हरेण सासा मे शुभं यच्छतुर्नतोऽस्मि ॥ ११ ॥ एवमुच्चार्य ताः सर्वा ब्राह्मणभ्यो निवेदयेत् ॥
 दशाशाः परयाभक्त्या तास्ताः संकल्पयेत्तमि ॥ १२ ॥ ततः क्षमापयद्दिप्रान्त्राणि पत्यसदक्षिणान् ॥ अनेन विधिना यस्तु दानमेतत्प्रयच्छति
 ॥ १३ ॥ तस्य पुण्यफलं राजन्कथ्यमानं निबोध मे ॥ इह लोके स विजयी धनवान् पुत्रवान् भवेत् ॥ १४ ॥ मृतो लोकाधिपपुरे प्रतिमन्वंतं वसेत् ॥
 महाशक्तिवृत्तः पश्चादैत्यराजत्रसातलम् ॥ १५ ॥ जितसर्वमहीपालश्चक्रवर्ती भवेद्भुवि ॥ याचनारीमहाराजदानमेतत्प्रयच्छति ॥ १६ ॥
 साचक्रवर्तिनं पुत्रं सूते शक्तिमन्वितम् ॥ यश्च पश्येद्देयमानं दत्तं यश्चानुमोदते ॥ १७ ॥ शृणोति वाच्यमानं च सोऽपि प्रीत्य विमुच्यते ॥ १८ ॥

१ तावत्-इ० पा० । २ मुख्यफलम्-इ० पा० । ३ सुरलोकं वसत्यसौ ॥ पश्चादेव महाराज चक्रवर्ती धराधिपः-इ० पा० । ४ अनुमोदयेत्-इ० पा० ।

५ पापैः-इ० पा० ।

याशक्रवह्नियमनैर्ऋतपाशहस्तावातेदुराजशिवकेशवशंभुशक्तयः ॥ तावप्रपूज्यदशकल्पताद्विज्योदेहित्रिलोकविजयेयदितेऽस्तिबु
 द्धिः ॥ १९ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादकल्पतादानविधिवर्णनमैकोनाशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः
 ॥ १७९ ॥ ७९ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ भगवत्क्षत्रियैः शूरैः स्ववीर्योपात्तसंचयैः ॥ कानिदानानिदेयानिपवित्राणिशुभानिच ॥ १ ॥
 अन्यैर्वीरुषैः कृष्णधर्मभयभीरुभिः ॥ ग्रहपीडाभिस्तत्तैर्दुःस्वप्नाद्युपतापितैः ॥ २ ॥ इहलोकैरेचैवविहितसंवकामदम् ॥
 विशेषविहितं दानं कथयस्व महामते ॥ ३ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ शृणुभूपालभद्रतेदानधर्ममनुत्तमम् ॥ विशेषमहापानां हि
 तायचनसंशयः ॥ ४ ॥ दानानिबहुरूपाणिनाशस्त्रोदितानिच ॥ गोदानादीनिराजेंद्रप्रधानानिनसंशयः ॥ ५ ॥ किंतुप्रधानमेकं ते
 दानं वक्ष्यामिभारत ॥ वैरोचनाययत्सर्वशुक्रः प्रोवाचभारत ॥ ६ ॥ ॥ शुणुदैत्यपतेदानं सर्वपापप्रणाशनम् ॥
 आधयोव्याधयश्चैवग्रहपीडाः सुदारुणाः ॥ ७ ॥ येनदत्तेनइयंतिपुण्यमाप्नोतिचोत्तमम् ॥ कर्तिक्यामयनेचैवग्रहणेशिसूर्ययोः ॥ ८ ॥
 दानमेतत्प्रदातव्यं विषुवेसूर्यसंक्रमे ॥ पुण्यं दिनमथासाद्याजितक्रोधोजितेन्द्रियः ॥ ९ ॥ संस्थाप्यदारुजं दिव्यं हेमपट्टं रत्नकृतम् ॥
 रथं सुचक्राक्षधरं युगयोः क्रसमन्वितम् ॥ १० ॥ सुवर्णध्वजसंयुक्तं सितं सितपताकिनम् ॥ पुष्पप्रकरसंकीर्णं प्रागुदकप्रवणेशुभे ॥ ११ ॥
 नद्यां स्तीरं स्थवागंष्टौ विचित्रैवागृहाण ॥ रथस्य पूर्वभागे तु कृत्वा वेदिमनुत्तमाम् ॥ १२ ॥ पुराणवेदविद्यावाग्विनयाचारसंयुतः ॥
 तस्यांसंस्थापयेद्देवान्ब्रह्मादीन्कथयामिते ॥ १३ ॥ मध्ये ब्रह्माप्रतिष्ठाप्यः पूजयेत्प्रणवनेतम् ॥ विष्णुरुत्तरतः स्थाप्यः पौरुषेण तमच
 येत् ॥ १४ ॥ सूक्तेन रुद्रं रोद्रेण दक्षिणस्यांसमचयेत् ॥ ग्रहान्सूर्यमुखंश्चैव विधिवत्पूजयेत्तथा ॥ पुष्पैर्गंधैः फलैर्भक्ष्यैर्दी
 पमालाभिरिवच ॥ १५ ॥ पूजयेद्गंधकुसुमैः श्वेतवस्त्रैः सचंदनैः ॥ शंखभेरीमृदंगानां शब्दैः सर्वत्रगामिभिः ॥ १६ ॥ ब्रह्मघोषविभिश्चै
 श्वकारयितमहोत्सवम् ॥ कुंडं कृत्वा विधानेन हस्तमात्रप्रमाणतः ॥ १७ ॥ आप्रेय्यादिशि राजेंद्रब्राह्मणांस्तत्रपूजयेत् ॥ चतुश्चार

१ च-इ० पा० । २ भागवत-इ० पा० । ३ सितसितपिनाकिनम्-इ० पा० । ४ नद्यास्तीर्थं गवां गोष्ठे-इ० पा० ।

णिकान्विप्राणूजितान्ब्रह्मपूजैः ॥ १८ ॥ चतुरोष्ट्रोमहाराजगुरोऽथवाभवेत् ॥ होमोपकरणसर्वमेलयित्वातिलान्धृतम् ॥ १९ ॥
 अग्निकार्यततः कुर्याद्यथावद्विधिपूर्वकम् ॥ आधारावाज्यभागौ तुहुत्वाप्रागवच्चतौततः ॥ २० ॥ विष्णवे शतिकंठायमत्रैश्वर्योदितैः शुभैः ॥
 ग्रहयज्ञोदितैश्चैव ग्रहाणां होम इष्यते ॥ २१ ॥ एवं यज्ञविधिं कृत्वा यजमानो द्विजैः सह ॥ योजयीतरथे दत्तौ गजैः लक्षणसंयुतौ ॥ २२ ॥
 विचित्रतनुसंवीतौ शुभकक्षौ सुघंटिकौ ॥ हेमपट्टैः सुतिलकैः शोभितौ शंखचामरैः ॥ २३ ॥ दिव्यमुक्तापरिच्छन्ना दिव्यां कुशसमन्वितौ ॥
 महाभात्रान्वितौ चैव सर्वभरणभूषितौ ॥ २४ ॥ एवं विधिततः कृत्वा रथं तं सज्जनरः ॥ आरोपयेत्ततस्तस्मिन् ब्राह्मणं शंसितव्रतम् ॥ २५ ॥
 भूषितं कंठकैः कर्णविष्टां गुलीयकैः ॥ आगुप्तचोलकच्छत्रवस्त्रायुधसमन्वितम् ॥ २६ ॥ बद्धतूणि धनुष्पाणैर्वहुचर्मविभूषितम् ॥ खड्ग
 धनुः कथानन्दं हारालंकृतं विग्रहम् ॥ २७ ॥ यजमानस्ततः प्राज्ञः शुक्लावरधरः शुचिः ॥ रथं प्रदक्षिणीकृत्य गृहीतकुसुमांजलिः ॥ २८ ॥
 इममुच्चारयेन्मन्त्रं सर्वपापप्रणाशनम् ॥ कुमुदैरावणौ पद्मः पुष्पदंतोऽथ वामनः ॥ २९ ॥ सुप्रतीको जनः सार्वभौमोऽष्टौ देवयोनयः ॥ तेषां
 वंशप्रसूतौ तु च लरूपसमन्वितौ ॥ ३० ॥ तद्युक्तरथदानेन मम स्यातां वरप्रदौ ॥ रथोऽयं यज्ञपुरुषो ब्राह्मणात्राशिवः स्वयम् ॥ ३१ ॥
 मम भरथदानेन प्रियेतां शिवकेशवौ ॥ इत्युच्चार्य महाभागपूजयित्वा पुनः पुनः ॥ ३२ ॥ आरोपयेत्ततस्तस्मिन् ब्राह्मणं शंसितव्रतम् ॥ स्वदा
 रनिरतं शतं वेदं वेदांगपरगम् ॥ ३३ ॥ पंचाश्रयभिमतं चैव अव्यंग्याधिवर्जितम् ॥ पुनः प्रदक्षिणीकृत्य रथस्थं द्विजसत्तमम् ॥ ३४ ॥
 आद्वारमनुगच्छेच्च प्रणिपत्य गृहं विशेत् ॥ ततो यज्ञावसाने तु दीनां धादी अडां कृशान् ॥ ३५ ॥ पूजयेद्विधेयं दीनैर्वस्त्राणां दानभोजनैः ॥ अने
 नैव विधानेन संकल्प्य रथमुत्तमम् ॥ ३६ ॥ कुंडमंडपसंभारभूषणाच्छादनादिकम् ॥ तदेव हेमद्रव्यचहोममंत्रास्त एव हि ॥ ३७ ॥
 विशेषोऽधरथराजकथ्यमानो निबोध्यताम् ॥ हयौ लक्षणसंयुक्तौ खलीनालंकृतानौ ॥ ३८ ॥ विचित्रवस्तुसंवीतौ कंठाभरणभूषितौ ॥
 सुप्रग्रहयुतौ योज्यौ दाता तस्मिन् ब्रथोत्तमे ॥ ३९ ॥ तं प्रदक्षिणमावृत्त्य मंत्रमेतमुदीरयेत् ॥ ४० ॥ नमोऽस्तु ते वेदतुरंगमाय त्रयीमायाय

सर्वैः-इ० पा० । २ दिव्यां शुभसमन्वितौ-इ० पा० । ३ महाभागे-इति संहितः संवादः । ४ विचित्रवस्त्रसंवीतौ-इ० पा० ।

त्रिगुणात्मकाय ॥ सुदुर्गमार्गेऽसुखपानपात्रेन मोऽस्तु ते वाजिधराय नित्यम् ॥ ४१ ॥ रथोऽयं सविता साक्षाद्देवाश्चामीतुरंगमाः ॥ अरुणो ब्राह्म
णश्चायं प्रयच्छंतु सुखं मम ॥ ४२ ॥ इत्युच्चार्य तत्तस्मात्स्मिन्प्रथमे ब्राह्मणे सप्तमम् ॥ आरोपयेद्ब्रूहाद्वारयावेदं तमनुव्रजेत् ॥ ४३ ॥ अनेन वि
धिना यस्तु दद्याद्वाजिरथं बुधः ॥ तस्माद्बाह्वरथं राज्ञ्यं तस्य पुण्य फलं शृणु ॥ ४४ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः सर्वासयिविवर्जितः ॥ मन्वंतरज्ञातं
यावत्सर्वभोगसमन्वितः ॥ ४५ ॥ अप्सरे गणसंकीर्णैर्विमानैर्मयूरवर्चसे ॥ दिव्यभोगान्वितः श्रीमान्कामचारिवसो द्विवि ॥ ४६ ॥ पुण्यक्षया
दिहाभ्येत्यराजा भवति धार्मिकः ॥ पुत्रपौत्रान्वितश्चैवांचिरजीवी प्रियातिथिः ॥ ४७ ॥ गजेनैकेन निर्दिष्टः कश्चिद्भूजरो नृप ॥ एकेनाश्वेनाश्वरथः क
थ्यते वेदवादिभिः ॥ ४८ ॥ दानमंत्रास्तएवोक्ताः फलं तन्न निगद्यते ॥ ४९ ॥ यच्छंति ये रथवरं सुधुराक्ष चक्रं विक्रांतवारण युतं तु रागांस्त्वितं वा ॥
तत्पस्करं कनकपट्टविचित्रितांगं त्येदं नेन सुरराजपुरंप्रयाति ॥ ५० ॥ इति श्रीभविष्य महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे
गजरथाश्वरथदानविधिवर्णनं नामाशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८० ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ दानान्यन्यानि मे
कृष्ण कथय स्वयंदूतम ॥ मंगल्यानि पवित्राणि सर्वपापहराणि च ॥ १ ॥ संसारसागरोत्तारहेतुभूतोऽसि माधव ॥ धर्मार्थपरिज्ञाने त्वदन्यो
नेह कश्चन ॥ २ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ दानानि बहुरूपानि कथितानि मया तव ॥ पुनरेव प्रवक्ष्यामि यद्यस्ति तव कौतुकम् ॥ ३ ॥
कथितानि मया तुभ्यं कथयिष्यामि या निच ॥ महतीर्थेन सिध्यंति प्रयच्छंति महत्फलम् ॥ ४ ॥ काम्योदानविधिः पार्थ क्रियमाणः प्रयत्नतः ॥
फलाय मुनिभिः प्रोक्तो विपरीतो भयाय च ॥ ५ ॥ ज्ञेयं निष्कशतं सर्वदानेषु विधिरुतमः ॥ मध्यमस्तु तदङ्गेन तदङ्गेनावरः स्मृतः ॥ ६ ॥ एवं वृक्षस्थं
द्राणांधेनोः कृष्णाजिनस्य च ॥ अशक्तस्यापि कृष्टोऽयं पंचसौवर्णीको विधिः ॥ ७ ॥ अतोऽप्यूहेनयोदधान् महादानं नराधिप ॥ प्रतिगृह्णाति
वातस्य दुःखशोकान्हं भवेत् ॥ ८ ॥ आदौ तावत्प्रवक्ष्यामि कालाख्यं पुरुषं तव ॥ सप्तसागरदानं च महाभूतघटस्तथा ॥ ९ ॥ अर्घ्यप्रदानं
मत्रोक्तमात्मप्रतिकृतिस्तथा ॥ सुवर्णाश्वः स्मृतः षष्ठः सुवर्णश्वरथोऽपरः ॥ १० ॥ सर्वदानोत्तमं राजकुष्णाजिनमथाग्रमम् ॥ विश्वचक्रं च न

१ कल्पचारी-इ०पा० । २ परः-इ० पा० । ३ श्रीमान्-इ० पा० । ४ यथार्थतः-इ० पा० । ५ कष्टोद्यम्-इ० पा० । ६ पुरुषोत्तमम्-इ० पा० ।

वमहैमोगजरथस्तथा ॥ ११ ॥ एतत्तेदानदशकंवेद्विपाथिवसत्तम ॥ देहिदापयसद्बुद्धिदानेनृपनरोत्तम ॥ १२ ॥ दानादतेनोपकारोवि
द्यतेधनिनोऽपरः ॥ दीयमानोहिनापैतिभूयएवाभिवर्धते ॥ १३ ॥ कूपउल्लिख्यमानोऽपिभवत्येवबहूदकः ॥ पुण्यंदिनमथासाद्यभूमिभागेस
मेशुभे ॥ १४ ॥ चतुर्थ्यावाचतुर्दश्याविष्ट्यावापांडुनंदन ॥ पुमान्कृष्णतिलैःकार्यैरौष्यदंतःसुवर्णहृक् ॥ १५ ॥ खड्गोद्यतकरोदर्शोज
पाकुसुमकुंडलैः ॥ रक्तांबरधरःस्नग्वीशंखमालाविभूषितः ॥ १६ ॥ तीक्ष्णसिपत्रधनुषाविस्फुरितकटीतटः ॥ उपानद्युगयुक्ताहिकृष्ण
कंबलपार्श्वगः ॥ १७ ॥ गृहीतमांसपिण्डश्चामेकरतलेतथा ॥ एवविधनरंकृत्वागृहीतकुसुमांजलिः ॥ १८ ॥ संपूज्यगंधकुसुमैर्नैवेद्यावि
निवेद्यच ॥ तिलज्यंजुह्यात्तत्रज्यंवेकोतिचमंत्रतः ॥ १९ ॥ स्वगृहोक्तविधानेनशतमष्टोत्तरंयजेत् ॥ यजमानःप्रसन्नात्माईमंमंत्रमुदीरये
त् ॥ २० ॥ सर्वकलयस्यस्मात्कालस्त्वतेनभण्यसे ॥ ब्रह्मविष्णुशिवादीनांत्वमसाध्योऽसिसुव्रत ॥ २१ ॥ पूजितस्त्वमथाभक्त्याप्रा
र्थितश्चतुर्थसुखम् ॥ यदुच्यतेतवविभोतत्कुरुष्वनमोनमः ॥ २२ ॥ एवंसंपूजयित्वातंब्राह्मणायनिवेदयेत् ॥ ब्रह्माणंप्रथमंपूज्यवासोभिर्भू
यैस्तथा ॥ २३ ॥ दक्षिणांशक्तितोदद्यात्प्रणिपत्यविसर्जयेत् ॥ अनेनविधिनायस्तुदानमेतत्प्रयच्छति ॥ २४ ॥ नापमृत्युभयंतस्यनच
व्याधिकृतंभयम् ॥ भवत्यव्याहृतैश्वर्यःसर्वबाधाविवर्जितः ॥ २५ ॥ देहांतिमूर्धेभवनंभित्त्वायातिपरंपदम् ॥ पुण्यक्षयादिहाभ्येत्यराजा
भवतिधार्मिकः ॥ संतत्याचश्रियायुक्तःपुत्रपौत्रसमान्वितः ॥ २६ ॥ संपूज्यकालपुरुषंविधिविद्विजयदत्त्वाशुभाशुभफलोदयहेतुभूतः ॥
रोगांतरेसकलोषमयेचेदेहीभोहन्यमानमुपगच्छतितत्प्रभावात् ॥ २७ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणोत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिर
संवादेकालपुरुषदानविधिवर्णनेनमैकाशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ अ
थातःसंप्रवक्ष्यामिपार्थदानमनुत्तमम् ॥ सतसागरकंनमसर्वपापप्रणाशनम् ॥ १ ॥ पुण्यंदिनमथासाद्ययुगादिग्रहणादिकम् ॥

१ मंडपः-इ०पा० । २ कृष्णम्-इ०पा० । ३ इदं वचनमब्रवीत्-इ० पा० । ४ सकालनियमे यस्मात्कालत्वं तेन गण्यते-इ० पा० । ५ प्रा
पितश्च-इ० पा० । ६ यथा-इ० पा० । ७ तु-इ० पा० । ८ ब्राह्मणम्-इ० पा० । ९ दत्त्वा-इ० पा० । १० सर्वदानम्-इ० पा० ।

कारयेत्सप्तकुंडानिकांचानिविचक्षणः ॥ २ ॥ प्रादेशमात्राणि तथारत्निमात्राणि वा पुनः ॥ कुर्यात्सप्तशतादूर्ध्वमासहस्राच्च शक्तितः ॥ ३ ॥
 संस्थाप्यानि च सर्वाणि कृष्णाजिनतिलोपरि ॥ प्रथमं पूरयेत्कुण्डलवणेन विचक्षणः ॥ ४ ॥ द्वितीयं पयसा तद्रुतं तीर्थसर्पिषा पुनः ॥
 चतुर्थं तु दुर्गैर्नैव दध्ना पंचमं मेघं च ॥ ५ ॥ षष्ठं शर्करया तद्रत्नं तृतीयं तर्थावारिणा ॥ स्थापयेच्छ्रवणस्य तत्रिभ्र्वाणं कांचनं शुभम् ॥ ६ ॥ केशवं
 क्षीरमध्ये तु घृतमध्ये महेश्वरम् ॥ भास्करं गुडमध्ये तु धिमध्यं सुराधिपम् ॥ ७ ॥ शर्करायां न्यसेच्छर्मांजलमध्ये तु पार्वतीम् ॥ सर्वपुंस
 वैरत्नानि धान्यानि च समंततः ॥ ८ ॥ स्थापयेत्पुरुषश्रेष्ठं यथा लाभं यथा सुखम् ॥ ततः पूर्वसमीपे तु स्नानं शुक्लांबरा गृही ॥ ९ ॥ त्रिःप्रद
 क्षिणमावृत्य मंत्रानेनानुदीरयेत् ॥ नमो वः सर्वे सिंघूनामाधारेभ्यः सनातनाः ॥ १० ॥ जंतूनां प्राणदेभ्यश्च समुद्रेभ्यो नमो नमः ॥ पूर्णाः सर्वे
 भवंतौ वैश्वरक्षीरघृतैश्चैः ॥ ११ ॥ दध्ना शर्करया तद्रत्नं तीर्थवारिभिरेव च ॥ तस्माद्दधौ धविध्वंसं कुरुध्वं ममानदाः ॥ १२ ॥ अलक्ष्मीः
 प्रशमं या तु लक्ष्मीश्चास्तु गृहे मम ॥ एवमुच्चार्य तान्दद्याद्ब्राह्मणेभ्यो युधिष्ठिर ॥ १३ ॥ एकमेकमथाभ्यर्च्य पुष्पवस्त्रविलेपनैः ॥ बहूनामे
 तद्दिष्टदानमेकस्य वा पुनः ॥ १४ ॥ देयं वा सर्वसामान्यक्रियाविप्रानुरूपतः ॥ दानं सप्तसमुद्राख्यं यः प्रयच्छति पार्थिव ॥ १५ ॥ तस्य
 गृहान्नचलितं लक्ष्मीर्यावत्कुलाष्टकम् ॥ पूज्यमानः सुरगणैः सिद्धविद्याधरो गैः ॥ १६ ॥ देवलोकांश्च न्यवेत्ते सप्तमन्वंतराण्यसौ ॥ ततश्च
 वेदसंस्कारात्परं ब्रह्माधिगच्छति ॥ १७ ॥ इति ददाति रसाभिरसंयुताञ्छुचिराविस्मयदानि ह सागरान् ॥ अनलकांचनरत्नमयानसौ पदमु
 पैति हरैर्मया वृतम् ॥ १८ ॥ दानं प्रधानतरुमंतदतीव विप्रैर्लोकं युधिष्ठिर समाधिधिया विचिंत्य ॥ हैमान्विधाय जलधीं न्वितरस्व
 शतयात्रा प्राप्नोषिये न सरसानि समीहितानि ॥ १९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे सप्तसागरदानावधि
 वर्णनं नाम ब्रह्मशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८२ ॥ ४४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि दानमन्यतर्तवोत्तमम् ॥

१ ब्रह्मणा-इ० पा० । २ देयानि-इ० पा० । ३ सर्वसमीपे तु-इ० पा० । ४ एतदिष्टं वैदानमेतदुदीरयत्-इ० पा० । ५ अमरावृतम्-इ० पा० ।

६ नरोत्तम-इ० पा० ।

महाभूतघटनाममहापातकनाशनम् ॥ १ ॥ पुण्यातिथिसमासाद्यस्वदुल्लिप्तगृहांगणे ॥ कारयेत्कांचनकुंभंमहारत्नान्वितंपुनः ॥ २ ॥
 प्रादेशादंगुलशतंयावत्कुर्यात्प्रमाणतः ॥ शक्त्यापंचपलार्द्धमाशताञ्चनरोत्तम ॥ ३ ॥ क्षीराज्यघृतसंस्कृताकल्पवृक्षसमन्वितम् ॥
 पद्मासनगतास्तत्रब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ ४ ॥ लोकपालमहेश्वरश्चस्ववाहनसमास्थिताः ॥ ऋग्वेदसाक्षसूत्रश्रयजुर्वेदसंपंकजः ॥ ५ ॥
 वीणाधारीसामवेदोद्बोधार्थस्त्रिभुवनान्वितः ॥ पुराणवेदोवरदसाक्षसूत्रक्रमेण्डलुः ॥ ६ ॥ सप्तधान्यानिपुरतःस्थापयेच्छक्तिर्बुधः ॥ पा
 दुकोपानहौछत्राचमराग्र्यासनयुधान् ॥ ७ ॥ एवंप्रकल्प्यविधिवन्महाभूतघटनरः ॥ गुडसारोपरिगतंमाल्यवस्त्रैरथार्चयेत् ॥ ८ ॥
 अथपर्वसमीपेतुस्मृतात्वा नियतमानसः ॥ त्रिःप्रदक्षिणमावृत्यमंत्रमेतमुदरयेत् ॥ ९ ॥ यस्मान्नाकिंचिदप्यस्तिमहाभूतैर्विनष्टम् ॥
 महाभूतमयश्चायंस्माच्छांतिददातुमे ॥ १० ॥ अत्रसन्निहितादेवाःस्थापिताविश्वकर्मणा ॥ तेमूर्त्तिप्रयच्छंतुभक्तिभावेनपूजिताः ॥ ११ ॥
 इत्येवंपूजयित्वातुमहाभूतघटनरः ॥ ब्राह्मणंपूजयित्वातुभूषणाच्छादनादिभिः ॥ १२ ॥ महाभूतघटदद्यात्पर्वकालेयत्रतः ॥ पुनःप्र
 दक्षिणीकृत्यब्राह्मणंतक्षमापयेत् ॥ १३ ॥ अनेनविधिनयश्चदानमेतत्प्रयच्छति ॥ एकविंशत्कुलोपेतःशिवलोकैःप्रयात्यसौ ॥ १४ ॥
 पुण्यक्षयादिहाभ्येत्यराजाभवतिधार्मिकः ॥ अजेयःशत्रुसंघातैर्महावलपराक्रमः ॥ १५ ॥ क्षत्रधर्मरतोविद्वान्देवब्राह्मणपूजकः ॥ १६ ॥
 अष्टापदोत्तमघटंविमलंविधायब्रह्मेशैकेशवयुतंसहलोकपालैः ॥ क्षीराज्यपूर्णविषंमृगिपत्यभक्त्याविप्रायदेहितवदानशतैःकिमन्यैः ॥ १७ ॥
 इतिश्रीभविष्येमहापुराणोत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेमहाभूतघटदानविधिवर्णनंनान्यशतित्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ४४ ॥
 ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ शय्यादानंप्रवक्ष्यामि तव पांडु कुलोद्ग्रह ॥ यदत्वासुखभागीस्यादिहलोकैः परत्र च ॥ १ ॥ शय्यादानंप्रयच्छंतिसर्वदेव
 द्विजेत्तमाः ॥ अनित्यंजीवितंयस्मात्कौन्यःपश्चात्प्रदास्यति ॥ २ ॥ तावत्सर्वधुःसापितायावजीवतिभारत ॥ मृतोमृतइतिज्ञात्वाक्षणात्प्रे

१ दिव्यम्-इ०पा० । २ प्रयत्नतः-इ०पा० । ३ ब्रह्मदेकेशवयुतम्-इ०पा० । ४ पांडुकुलोद्ग्रह-इ०पा० । ५ सर्वभागी-इ०, सुखभागी-इ० च पा० ।

६ नृपोत्तम-इ०पा० । ७ दानं कौन्यः प्रदास्यति-इ०पा० ।

होनिवर्तते ॥ ३ ॥ तस्मात्स्वयंप्रदातव्यं शय्याभोज्यजलादिकम् ॥ आत्मैवात्मरतोर्बन्धुरितिसंचित्यचेतसि ॥ ४ ॥ आत्मैवयोहिनात्मा
 नंदानभोगैर्नपूजयेत् ॥ कोऽन्योऽहिततरस्तस्मात्कः पश्चात्पूजयिष्यति ॥ ५ ॥ तस्माच्छय्यांसमासाद्यसारदारुमयीं हृदाम् ॥ दंतपत्रचि
 तारम्यां हिमपट्टैरलंकृताम् ॥ ६ ॥ हंसतूलीप्रतिच्छन्नां शुभगंडोपधानिकाम् ॥ प्रच्छादनपटीयुक्तां गंधधूपार्थविधासिताम् ॥ ७ ॥ तस्यांसं
 स्थापयेद्देमहं रिलक्ष्मीसमान्वितम् ॥ उच्छीर्षिके धृतं चैव कलशं परिकल्पयेत् ॥ ८ ॥ विज्ञेयपांडवसदासनिद्राकल्पकुब्धैः ॥ तांबूलकुंकुमशोद
 कर्पूरगरुचंदनम् ॥ ९ ॥ दीपकोपानहच्छत्रचामरासनभोजनम् ॥ पार्श्वेषु स्थापयेच्छतयासतधान्यानि चैव हि ॥ १० ॥ शयनस्थस्य भव
 तियदन्यदुपकारकम् ॥ भृंगारकाद्युष्पाणि पंचवर्णवितानकम् ॥ ११ ॥ शय्यामेवं विधांकृत्वा ब्राह्मणायोपदापयेत् ॥ सपत्नीकाय संपूज्य
 पुण्येऽन्निविधिपूर्वकम् ॥ १२ ॥ नमस्ते सर्वदेवे शशय्यादानं कृतं मया ॥ देहितस्माच्छांतिफलं नमस्ते पुरुषोत्तम ॥ १३ ॥ यथानकृष्णशय
 नं शून्यं सागरजातया ॥ शय्यामप्यशून्यास्तु तथैव जन्मान्मजन्मानि ॥ १४ ॥ दत्तैवं तल्पममलं प्रणिपत्य विस्मयेत् ॥ एकादशाहोऽपि
 तथा विधिरेष प्रकीर्तितः ॥ १५ ॥ ददाति यदियदि धर्मार्थमाप्तवान् बोधवैभूते ॥ विशेषं चात्राजेंद्रकथ्यमानं निबोध मे ॥ १६ ॥ तेनोपभुक्तं यद्द्रुस्तु कि
 चित्पूर्वगृहे सता ॥ तद्वात्रलग्नं च तथा वस्त्रवाहनभाजनम् ॥ १७ ॥ यद्विष्टं च तथा स्यात्तत्सर्वं परिकल्पयेत् ॥ स एव पुरुषो हि मस्तस्यांतस्था
 पयेत् तथा ॥ १८ ॥ पूजयित्वा प्रदातव्यो मृतशय्यायथोदिता ॥ स्वर्गपुरंदरगृहे मृत्युपुत्रालये तथा ॥ १९ ॥ सुखं सत्यसौ जंतुः शय्यादानप्र
 भावतः पीडयति न तं शय्याः पुरुषाभीषणाननाः ॥ २० ॥ न धर्मज्ञो न शीतेन बाध्यते स नरः क्वचित् ॥ अपि पापसमायुक्तः स्वर्गलोके महीयते ॥ २१ ॥
 विमानवरमारूढः सेव्यमानोऽप्सरोगणैः ॥ आपृतं संपुण्यावतिष्ठेत्पातकवर्जितः ॥ २२ ॥ शय्याप्रदानममलं तवांशुपुत्रसंकीर्तितं सकलसौख्यनि
 धानमेतत् ॥ तद्योददाति विधिवत्स्वयमेव न केतलं विकल्परहितः स विभाति सत्यम् ॥ २३ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयु
 धिष्ठिरसंवादेश्शय्यादानविधिवर्णनं नाम चतुरशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ आत्मप्रतिकृतिर्नाम यथोक्तं कस्य

१ यस्मात्समात्प्रदातव्यं शय्याभोज्यादिकम्—इ० पा० ॥ २ निशामय—इ० पा० ॥ ३ यद्यदिष्टं च तस्यासीत्—इ० पा० ॥ ४ सकलसौख्यनिधानभूतम्—इ० पा० ॥

चित्तपुरा ॥ ततोऽहंसंप्रवक्ष्यामिदानंमानविवर्धनम् ॥१॥ दानकालः सदा तस्य सुनिभिः परकीर्तितः ॥ पुण्यैः पुण्यादिनपार्थप्राप्यते जीवितैर्न च ॥
 ॥२॥ लोहजां प्रकृतिं भव्यां कारयित्वात्मनो नृप ॥ अभीष्टवाहनगतामिष्टालंकारसंयुताम् ॥ ३ ॥ अभीष्टलोकसहितं सर्वोपस्करसंयुताम् ॥
 ततः पट्टपदीवस्त्रैश्छादितारत्नभूषिताम् ॥ ४ ॥ कुंकुमेनानुलिप्तार्गकपूर्णागरुवासिताम् ॥ स्निग्धदातिशयने शयितां कारयेत्स्वयम् ॥ ५ ॥
 यद्यदिष्टमर्गं किञ्चित्तत्सर्वपार्श्वतो न्यसेत् ॥ उपकारकरं स्त्रीणां स्वशरीरि च यद्रवंत् ॥ ६ ॥ तत्सर्वस्थापयेत्पार्श्वे स्वयं संचित्य चेतसि ॥
 एतत्सर्वमेलयित्वा स्वस्वस्थाने निधाय च ॥ ७ ॥ पूजयित्वा लोकपालान् गृहान् देवा विनायकम् ॥ ततः शुक्लांबरः स्नात्वा गृहीतकुमुमांजलिः ॥
 ॥ ८ ॥ इममुच्चारयेन्मंत्रं विप्रस्य पुरतो बुधैः ॥ आत्मनः प्रतिमा च ये सर्वोपकरणैर्युता ॥ ९ ॥ सर्वैस्तस्माद्युक्ता तव विप्रनिवेदि
 ता ॥ आत्मा शंभुः शिवः शौरिः शक्रः सुरगणैर्वृतः ॥ १० ॥ तस्मादात्मप्रदानेन ममात्मा मुप्रसीदतु ॥ इत्युच्चार्य ततो दद्याद्ब्राह्मणायुधिष्ठिर
 ॥ ११ ॥ ब्राह्मणश्चापि गृहीत्यात्कोदादिति च कति यम् ॥ ततः प्रदक्षिणीकृत्य ग्रणिपत्न्य विसर्जेयत् ॥ १२ ॥ विधिनानेन राजेन्द्र दानमेतत्प्रय
 च्छति ॥ यः पुमानथवानरीशृणुयात्फलमाप्नुयात् ॥ १३ ॥ साग्रवर्षशतं दिव्यं स्वर्गलोकैः सुर्वृतः ॥ अभीष्टफलदानेन ह्यभीष्टफलभागम्
 वेत् ॥ १४ ॥ यत्रैवोत्पद्यते जंतुः प्राप्ते कर्मक्षये पुनः ॥ तत्रैव सर्वकामानां फलभागं भवते नृपः ॥ १५ ॥ इष्टबंधुजनैः सार्द्धं न वियोगं कदाचन ॥
 प्राप्तोति पुरुषो राजस्ववर्चानं त्यमश्नुते ॥ १६ ॥ यश्चात्मानं प्रति कृतिं वरवाहनस्थाहर्मौ विधाय धनधान्यसमाकुलां च ॥ सोपस्कराद्विजवरा
 यददाति भक्त्या चंद्रार्कवत्सदिविभाति हिराजराजः ॥ १७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे आत्मप्रातिकृतिदा
 नविधिर्वर्णने नाम पंचशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ सांप्रतं संप्रवक्ष्यामि हि ण्यार्थाविधिं परम् ॥ यस्य प्रसादात्पु
 रुषः शार्धतं फलमश्नुते ॥ १ ॥ पुण्यं दिनमथासाद्य पात्रं वापि गुणाधिकम् ॥ शक्तिं तस्मिन्निपलद्ध्वा शतान्नरोत्तमम् ॥ २ ॥ खलीनालंकृतं सुखं कारयेद्दे
 मवाजिनम् ॥ सुखं सोन्नतस्कंधं दृढजानुसवालधिम् ॥ ३ ॥ स्थापयेद्देहिमध्ये तु कृष्णाजिनं तिलोपरि ॥ कैशो यवस्त्रसंवीतं कुंभेन विलेपितम् ॥ ४ ॥

संपूज्यकुसुमैः श्वेतैश्चणकान्विनिवेद्य च ॥ ततः पर्वसमीपे तु गृहीतकुसुमांजलिः ॥ ५ ॥ इममुच्चारयेन्मंत्रं पुराणोक्तं यतः ॥ नमस्ते सर्वदेवेश वेदा
 हरणलंपट ॥ ६ ॥ वाजिरूपेण मम स्मात्पाहि संसारसागरात् ॥ त्वमेव सप्ताभूत्वा छंदोरूपेण भोस्करम् ॥ ७ ॥ यस्माद्धारयसे लोकानतः
 पाहिसनातन ॥ एवमुच्चार्य तं राजनिव प्रायप्रतिपादयेत् ॥ ८ ॥ प्रदक्षिणतः कृत्वा प्रणिपत्य विसर्जयेत् ॥ अनेन विधिनाराजन्हिरण्याश्वम
 लेकृतम् ॥ ९ ॥ दत्त्वा पापक्षयाद्धानोलौक्यमोतिशाश्वतम् ॥ तस्मिन्नहनिं भुजितैतलक्षारविवर्जितम् ॥ १० ॥ पुराणश्रवणं तद्वत्कारये
 द्भोजनादनु ॥ ११ ॥ इत्थं हिरण्याश्वविधिकरोति यः सुपुण्यमासाद्य दिनं रेद्रे ॥ विमुक्तपापः स पुरं सुरारः प्राप्नोति सिद्धिरभिपूजितं यत ॥ १२ ॥
 इति पठति य इत्थं हेमवाजिप्रदानं सकलकलुषमुक्तः सोऽश्वयुक्तेन भूपः ॥ कनकमयविमानेनार्कलोकं प्रयाति स्त्रिदशपतिवधूभिः पूज्यते हेम्यं भो
 गैः ॥ १३ ॥ यो वा शृणोति पुरुषोऽप्यथ वा स्मरेद्द्रौहिमाश्वदानमभिर्नदतिदयिमानम् ॥ सोऽपि प्रयाति हतकल्मषशुद्धदेहः स्थानं पुरंदरमहेश्वर
 लोकं जुष्टम् ॥ १४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे हिरण्याश्वदानविधिवर्णनं नाम षडशीत्युत्तरशततमोऽ
 ध्यायः ॥ १८६ ॥ ६४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि तव पांडुकुलोद्भव ॥ पुण्यं हेमरथं नाम महापातकनाशनम् ॥ १ ॥
 पुण्येऽह्नि विप्रकथिते स्वनुलिप्ते गृहांगणे ॥ कृष्णाजिनतिलान्कृत्वा कांचनं स्थापयेद्दथम् ॥ २ ॥ चतुरस्रं महाभाग चतुश्रकं सकूबरम् ॥
 ब्रह्माणमग्रतः कृत्वा गृहीतप्रग्रहं शुभम् ॥ ३ ॥ इन्द्रनीलेन कुंभेन ध्वजरूपेण संयुतम् ॥ लोकपालाष्टकोपेन पद्मरागदलान्वितम् ॥
 ४ ॥ चत्वारः पूर्णकलशाधान्यान्यष्टादशवतु ॥ कौशेयवस्त्रसंवीतसु परिष्ठाद्वितानकम् ॥ ५ ॥ मध्ये तु फलसंयुक्तं पुरुषेण सम
 न्वितम् ॥ योगयुक्तः पुमान्कार्यस्तं च तत्राधिवासयेत् ॥ ६ ॥ एवं विधंपूजयित्वा माल्यगंधानुलेपनैः ॥ चक्ररक्षावुभौ तस्य कार्या
 विश्वकुमारकौ ॥ ७ ॥ पुण्यं कालंततः प्राप्य स्नातः संपूज्य देवताः ॥ त्रिःप्रदक्षिणमावृत्य गृहीतकुसुमांजलिः ॥ ८ ॥ शुक्लमा

१ त्वया जितं जगत्सर्वं त्वत्पुत्राक्रांतिता मही ॥ वाजिरूपं नमस्तुभ्यं पाहि संसारसागरात्-इ० पा० । २ वर्तसे-इ० पा० । ३ भावयसे-इ० पा० ।
 ४ अभ्येति-इ० पा० । ५ राजन्कारयेन्निपतः त्मना-इ० पा० । ६ अभिपूजितात्मा-इ० पा० ।

ल्यावरधरइमंमंत्रमुदरयेत् ॥ ९ ॥ नमोनमःपापविनाशनायविश्वात्मनेदेवतुरंगमाय ॥ धाम्नामधीशायभवाभावाथरस्यदानान्ममदे
 हिंशान्तिम् ॥ १० ॥ वस्वष्टकादित्यमरुद्गणानांवेधधातापरमनिधानम् ॥ यतस्ततोमेहदयप्रयातुमैकतानत्वमघौघनाशात् ॥ ११ ॥
 इतितुरंगरथप्रदानमेतद्भवभयमुदनमन्नयःकरोति ॥ सकलुषपटलैर्विसुक्तेदहःपरममुपैतिपदं पिनाकपाणेः ॥ १२ ॥ देदीप्यमानवपुषाच
 जितप्रभावमाक्रम्यमंडलमखंडलंचंडभानोः ॥ सिद्धांगनानयन्युगमनिपीयमानवक्रांबुजैऽबुजभवेनचिरं सहास्ते ॥ १३ ॥ इतिपठतिशृ
 णोतिवायएतत्कनकतुरंगरथप्रदानमस्मिन् ॥ नसनरकपुंरंजेत्रेत्कदाचिन्नरकरिपोर्भवंनंप्रयातिभूयः ॥ १४ ॥ इति श्रीभविष्यो
 महापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णश्रुधिष्टिरसंवादेहिरण्याश्वरथदानविधिवर्णनमसताशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८७ ॥ ॥ १४ ॥
 ॥ शुधिष्टिरउवाच ॥ ॥ कृष्णाजिनप्रदानस्यविधिकांलंममानघ ॥ ब्राह्मणंचसमाचक्ष्वतत्रमेसंशयोमहान् ॥ १॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥
 युगादिषूपरागेषुसंक्रांतौदिनसंक्षये ॥ माघ्यांवाग्रहणीडासुदुःस्वप्नाद्भुतदर्शने ॥ २ ॥ देयमेतन्महादानंद्रव्यमात्रागमेतथा ॥ आहितान्नि
 द्विजोयश्चवेदवेदांगपरगः ॥ ३ ॥ पुराणाभिरतोदक्षोदेयंतस्यचपाथिव ॥ यथायेनविधानेनतन्मोनिगदतःशृणु ॥ ४ ॥ गोमयेनोपलिप्तेतु
 शुचौदेशेनराधिप ॥ आदवेवसमास्तीर्थशोभितंवस्त्रमाविकम् ॥ ५ ॥ कर्तव्यंरुक्मशृंगतद्रौप्यदंतंतथैवच ॥ मुक्तादाम्रातुलंगूलंतिलच्छ
 न्नंतथैवच ॥ ६ ॥ तिलैःकृत्वाशिराजन्वासाच्छादयेदुधः ॥ सुवर्णेनाभितःकुर्यादलंकुर्याद्विशेषतः ॥ ७ ॥ पुष्पैर्मधैःफलैश्चैवैवेदेनचपूज
 येत् ॥ रत्नैरेवंयथाज्ञातयातस्यदिक्षुचविन्यसेत् ॥ ८ ॥ कांस्यपात्राणिचत्वारिणेषुदद्याद्यथाक्रमम् ॥ घृतंक्षीरंदधिक्षौद्रमेवंदत्वायथावि
 धि ॥ ९ ॥ ततःसर्वसमीपेतुमंत्रमेतमुदीरयेत् ॥ कृष्णकृष्णमलोदेवकृष्णाजिनवरस्तथा ॥ १० ॥ त्वदानापास्तपापस्यप्रीयतमिनेमा
 नमः ॥ त्रयस्त्रिंशत्पुराणांचआधारेत्वंव्यवस्थितः ॥ ११ ॥ कृष्णोऽसिमूर्तिमान्साक्षात्कृष्णाजिननमोऽस्तुते ॥ एवंप्रदक्षिणीकृत्यप्रणिप

१ वेदतुरंगमाय-इ०पा० । २ अखंडलंचंडभानोः-इ०, अखंडलुल्यभानोः-इ० च पा० । ३ दुःखदुःस्वप्नदर्शने-इ० पा० । ४ सुशिक्षरम्-इ० पा० ।

त्यपुनः पुनः ॥ १२ ॥ तत्प्रतिग्राहकं विप्रवेदेदांगपरगम् ॥ स्नातं वस्त्रयुगाच्छस्त्रं स्वशस्त्रावाप्यलङ्कृतम् ॥ १३ ॥ प्रतिग्रहश्च तस्योक्तः
 पुच्छदेवेश्वर्यं भुवा ॥ प्रतिग्रहप्रदग्धस्य विप्रस्य च सभारत ॥ १४ ॥ न पश्येद्भद्रं न पश्चान्न चैनमभिभाषयेत् ॥ अनेन विधिना दत्त्वा यथा वक्तु
 ण्मार्गणम् ॥ १५ ॥ समग्रं भूमिदानस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ कृष्णाजिनतिलांकृत्वा हिरण्यं मधुसर्पिणी ॥ १६ ॥ ये प्रयच्छन्ति विप्राय न
 ते शोच्या भवन्ति वै ॥ सर्वल्लोकांश्चरन्त्येव कामचारं विद्वताः ॥ १७ ॥ आप्तं संपुण्यावत्स्वर्गप्राप्तानं संशयः ॥ कृष्णाजिनसमं दानं न चा
 स्ति भुवनत्रये ॥ १८ ॥ प्रतिग्रहोऽपि पापीया नितिवदविदो विदुः ॥ अवस्थान्नित्रितयेच्च त्रिधा यत्समुपाजितम् ॥ १९ ॥ तत्सर्वनाशमायातिद
 त्वा कृष्णाजिनं क्षणात् ॥ २० ॥ कृष्णक्षणं कृष्णमृगस्य चर्मदत्त्वा द्विजैर्द्रायसमाहितात्मा ॥ यथोक्तमेतन्मरणं न शोचेत्प्राप्त्यभीष्टं मनसः
 फलयत् ॥ २१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णशुद्धिस्तिस्रसंवादे कृष्णाजिनदानविधिव्रतवर्णनं नामाष्टाशीत्युत्तरशत
 तमोऽध्यायः ॥ १८८ ॥ ॥ ६४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ कथयिष्ये महाराज हेमहस्तिरथं तव ॥ यस्य प्रदानाद्भवन् वैष्णव्यातिमान
 वः ॥ १ ॥ पर्वकालं समासाद्य संक्रांतौ ग्रहणेऽपि वा ॥ कुर्यादेव रथाकारं रथं मणिविभूषितम् ॥ २ ॥ वलभीभिर्विचित्राभिश्चतुश्चक्रसमन्वितम् ॥
 चतुर्भिर्हममातैर्गुर्युक्तं हेमविभूषितम् ॥ ३ ॥ ध्वजे च गरुडं कुर्यात्कूबरग्रीविनायकम् ॥ लोकपालाष्टकोपेतं ब्रह्माकारं शिवसंयुतम् ॥ ४ ॥
 मध्ये नारायणेऽपेतं लक्ष्मीपुष्टिमन्वितम् ॥ कृष्णाजिनतिलद्रोणं कृत्वा तं स्थापयेद्भद्रम् ॥ ५ ॥ नानाफलसमायुक्तं मुनिपुष्टाद्रितानकम् ॥
 कौशेयवस्त्रसंवीतमम्लानकुसुमार्चितम् ॥ ६ ॥ कुर्यात्पंचपलाद्धूर्ध्वमाशतञ्जनरोत्तम ॥ ततः स्नात्वा समभ्यर्च्य पितृन् देवान्यथाविधि ॥ ७ ॥
 त्रिःप्रदक्षिणमावृत्य गृहीतकुसुमं जलिः ॥ इममुच्चारयेन्मंत्रं सर्वसौख्यप्रदायकम् ॥ ८ ॥ नमो नमः शंकरपद्मजार्कलोकेशविद्याधरा सुदेवः ॥
 त्वं सेव्यसेवेदपुराणयज्ञैस्तेजोहिनः स्यंदनपाहितस्मात् ॥ ९ ॥ यत्तत्पदं परमं शुद्धतमं पुराणमानंदं हेतुगणरूपविमुक्तबन्धः ॥ योगैकमानसद

१ वस्त्रपरिच्छन्नम्-इ० पा० । २ ते च स्वर्गमवाप्नुयुः-इ० पा० । ३ प्रसादात्-इ० पा० । ४ गृहीत्वा कुसुमं जलिम्-इ० पा० । ५ शंकरलोकपाललो
 केशविद्याधरा सुदेवैः-इ० पा० । ६ पुण्यतमं मुरारिः-इ० पा० ।

शोमुनयःसमाधौपश्यति तत्त्वमसिनाथरथेतिरूढः ॥१०॥ यस्मात्त्वमेवभवसागरसंभुतानामानंदभांडचितमध्यगणनपात्रम् ॥ तस्मादधौवश
मनेनकुरुप्रसादं चामीकरेभरथमाधवसंप्रदानात् ॥ ११ इत्थंप्रणम्यकनकेभरथप्रदानंयःकारयेत्सकलपापविमुक्तदेहः ॥ विद्याधरामरमुनी
द्रगणभिजुष्टंप्राप्त्यसौपदमर्तोद्रियमिदुमौलः ॥ १२ ॥ कृतदुरतिवितानातुष्टिसद्वह्निपालव्यतिकरकृतदेहोद्गमभानोऽपिबंधून् ॥ नयति
चपितृपौत्रात्रैरवाद्यशेषात्कृतगजरथदानःशाश्वतंसद्भाविविष्णोः ॥ १३ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेहम
हस्तिरथदानविधिवर्णनमैकोनवनत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८९ ॥ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ पुनरेवप्रवक्ष्यामिदानमत्यद्भुतंतवाविश्वचक्र
मितिरयातंसर्वपापविनाशनम् ॥ १ ॥ तपनीयस्यशुद्धस्यविशुद्धात्माथकारयेत् ॥ श्रेष्ठपलसहस्रेणतद्वर्द्धनतुमध्यमम् ॥ २ ॥ तस्याप्यर्द्धक
निष्ठस्याद्विश्वचक्रमुदाहृतम् ॥ तथाविशत्पलादूर्ध्वमशक्तोऽपिनिवेदयेत् ॥ ३ ॥ षोडशारंततश्चक्रंभ्रमन्नम्यष्टकावृतम् ॥ नाभिपद्मेस्थितं
विष्णुयोगारूढंचतुर्भुजम् ॥ ४ ॥ शंखचक्रेऽस्यपाश्वर्येदेव्यष्टकसमावृतम् ॥ द्वितीयावरणेतद्भूतोजलशायिनम् ॥ ५ ॥ अत्रिर्भुगुव
सिष्ठश्चब्रह्माकश्यपएवच ॥ मत्स्यःकूर्मविराहश्चनारसिंहोथवामनः ॥ ६ ॥ रामोरामश्चकृष्णश्चबुद्धःकल्कीचतेदश ॥ तृतीयावरणैर्गौरिम
नुभिर्वसुभिर्भुता ॥ ७ ॥ चतुर्थैद्वादशादित्यावेदाश्चत्वारएवच ॥ पंचमेषंचभूतानिरुद्राश्चैकादशैवतु ॥ ८ ॥ लोकपालाष्टकंषष्ठेदिडमातंगान्त
थैवच ॥ सप्तमेऽस्त्राणिसर्वाणिमंगलानिचकारयेत् ॥ ९ ॥ अंतरानरतोदेवान्विन्यसेदष्टमेपुनः ॥ दशहस्तंततःकृत्वापताकातोरणा
न्वितम् ॥ १० ॥ मंडपंकुडमेकंचकारयेद्ब्रह्मसंयुतम् ॥ चतुर्हस्ताभवेद्देदीमध्येतस्यास्ततोऽन्यसेत् ॥ ११ ॥ कृष्णाजिनोपरिगतं
विश्वचक्रंविधानतः ॥ तथाष्टादशधान्यानिरसाश्चलवणादयः ॥ १२ ॥ पूर्णकुंभाष्टकंतद्ब्रह्ममाल्यविभूषितम् ॥ फलानिदापयेत्पार्श्वेषंच
वर्णवितानकम् ॥ १३ ॥ अधिवास्यततश्चक्रंपश्चाद्धोमंसमाचरेत् ॥ चातुश्चरणिकास्तत्रब्राह्मणाश्चतुरोऽथवा ॥ १४ ॥ होमंकुर्युर्जितात्मानो
दस्त्राभरणभूषिताः ॥ होमद्रव्यसमोपेताःशुक्लवैस्ताम्रभाजनैः ॥ १५ ॥ चक्रप्रतिष्ठितानांतुराणहोमइष्यते ॥ तच्छिगैर्जुहुयान्मंत्रैःसर्वापद्रवशां

तये ॥ १६ ॥ ततो मंगलशब्देन स्नातः शुक्लाचारैर्गृही॥ होमाधिवासनां तितु गृहीतकुसुमांजलिः ॥ १७ ॥ इममुच्चारयन्मंत्रकृत्वा तं त्रिप्रदक्षिणम् ॥ नमो
 विश्वंभरायेति विश्वचक्रात्मने नमः ॥ १८ ॥ परमानंदरूपी त्वं पाहिनः पापकर्मदात् ॥ तेजोभयमिदं यस्मात्सदा पश्यंति सुरयः ॥ १९ ॥
 हृदि तत्र गुणातीति विश्वचक्रं नमाम्यहम् ॥ वासुदेवस्थितं चक्रं तस्य मध्ये तु माधवः ॥ २० ॥ अन्योन्याधाररूपेण प्रणमामि स्थिताविह ॥
 विश्वचक्रमिदं यस्मात्सर्वपापहरं ॥ २१ ॥ आयुधं चाधिवासश्च तस्माच्छान्तिं ददातु मे ॥ इत्यामंत्र्य च यो दद्याद्द्विष्वचक्रं विमत्सरः ॥ २२ ॥ विमु
 क्तः सर्वपापेभ्यो विष्णुलोकं महीयते ॥ वि कुंठलोकमासाद्य चतुर्बाहुन रावृतम् ॥ २३ ॥ सिष्यतेऽप्सरसां संधै स्तिष्ठेत्कल्पशतत्रयम् ॥ प्रणमेद्वाथ यः कृ
 त्वा विश्वचक्रं दिने दिने ॥ २४ ॥ तस्यायुर्वद्धते दीर्घलक्ष्मीस्तु विपुला भवेत् ॥ तस्माच्चक्रं सदा कार्यधार्य च स्वगृहे नरैः ॥ २५ ॥ कानं वाथ रौप्यं वा तद
 भावेऽथ ताग्रैर्जम् ॥ २६ ॥ इति सकल जगत्सुराधिवासं वितरति यस्तपनीय षोडशारम् ॥ हरिभुवनगतः स सिद्धसंधैश्चिरमधिगम्य नमस्यतेऽप्सर
 भिः ॥ २७ ॥ अथ सुदर्शनं तां प्रयाति शत्रोर्मदनमुदर्शनं तां च कामिनीभ्यः ॥ सुदर्शनं केशवानुरूपः कनकमुदर्शनं दानदग्धपापः ॥ २८ ॥ कृतगुरुदु
 रितोऽपि षोडशारप्रवितरणत्प्रवराकृतिमुरारेः ॥ अभिभवति भवोद्भवानि भित्त्वा भवमभितो भवने भवानि भूषः ॥ २९ ॥ इति श्रीभविष्ये
 महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे विश्वचक्रदानविधिवर्णनं नाम नवत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १९० ॥ छ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
 प्रतिष्ठाशाश्वती केन दानेन मधुसूदन ॥ इह लोके परैश्चैव कर्तिरित्यद्भुता तथा ॥ १ ॥ सद्गतिं च तथा याति सर्वे पितृपितामहाः ॥ संततिश्चा
 क्षया लोके विभवश्चापि पुष्कलः ॥ २ ॥ स्थापनात्सर्वे देवानां कथं स्याद्यदुनंदन ॥ तदा च क्षवमहाभाग दानेन नियमेन वा ॥ ३ ॥
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ साधुपुष्टं त्वया राजेच्छो कानामुपकारकम् ॥ शृणुष्वैकमना भूत्वा गुह्यं परममुत्तमम् ॥ ४ ॥ भुवनानां समासे
 न प्रतीष्टां कथयामि ते ॥ देवासुरास्तथानागा गंधर्वा यक्षराक्षसाः ॥ ५ ॥ प्रेताः पिशाचा भूताश्च स्थापिताः स्युर्न संशयः ॥ कारकस्यानुकूले
 तु मुहूर्ते विजये शुभे ॥ ६ ॥ पुण्येति योऽग्निवक्षेत्रे दिने सौम्यग्रहान्विते ॥ सप्तहस्तं पटंकृत्वा चतुरस्रं सुसंहतम् ॥ ७ ॥ अभिघ्नांगं दं शुद्धं

१ नित्यम्-इ० पा० । २ ताम्रकम्-इ० पा० । ३ सूत्रं शंखस्फटिकवर्चसम्-इ० पा० ।

द्रुपदिकवर्चसम् ॥ तस्मिन्सर्वाणि राजेन्द्रभुवनानि चलेखयेत् ॥ ८ ॥ चातुर्वर्णकमानीयविचित्रचित्रकर्मणि ॥ युवानंव्याधिरहितं
 भव्यं चित्रकं शुभम् ॥ ९ ॥ संपूजयित्वा यन्नेन दिव्यवासो विभूषणैः ॥ तस्मिन्कर्मणि युजितपठ्यमानैर्द्विजोत्तमैः ॥ १० ॥ शंखभेरी
 निनादैश्च गीतमंगलनिस्वनैः ॥ पुण्याहजघोषैश्च ब्राह्मणान् पूजयेत्ततः ॥ ११ ॥ आचार्यमपि संपूज्य वा सोभिर्भूषणैस्तथा ॥ प्रारंभकार
 ये द्वाजन्पटे तस्मिन् यथादितम् ॥ १२ ॥ मध्ये च लेखयेद्वाजब्रह्मदीपं स विस्तरम् ॥ तस्य मध्ये स्थितो मेरुः परदेवताः ॥ १३ ॥ दिशामुलोक
 पालानां पुरोऽष्टासुरसंयुताः ॥ सप्तद्वीपवती पृथ्वी सप्त चैव कुलचलाः ॥ १४ ॥ सागराः सप्त च त्रैव नद्यो ह्रदाः सरांसि च ॥ पातालाः सप्त
 चात्रैव सप्तस्वर्गा विभूतयः ॥ १५ ॥ ब्रह्मविष्णु शिवादीनां भुवनानि यथाक्रमम् ॥ ध्रुवमार्गस्तथा दिव्यो ग्रहा रागैर्युतः ॥ १६ ॥ देवदान
 वगंधर्वा यक्षराक्षसपद्मगाः ॥ ऋषयो मुनयो गावो देवमातर एव च ॥ १७ ॥ सुपर्णाद्याश्च विहगानां चैरावतादयः ॥ दिग्गजाष्टकमत्रै
 व लेखयेन्मदमंडितम् ॥ १८ ॥ एवं विधंपटं राजन्कारयित्वा सुशोभनम् ॥ दशोत्तरेण पयसा एतत्सर्वं समावृतम् ॥ १९ ॥ तत्तेजसा
 वृतं भूयो महतोऽग्रण सर्वतः ॥ तेजस्तद्राधुना वायुराकाशेन समावृतः ॥ २० ॥ भूतादिना तथा कः शंभूतादिर्महता तथा ॥ अव्यक्तेन महानां
 श्रैवद्व्याप्तौ वैशुद्धिलक्षणः ॥ २१ ॥ अव्यक्तं तमसा व्याप्तं तमश्च रजसा तथा ॥ रजः सत्त्वं संव्याप्तिं त्रिधा प्रकृतिरुच्यते ॥ २२ ॥ एवमा
 वरणे पितं ब्रह्मांडमखिलं नृप ॥ पुरुषेणावृतं सर्वं सबाह्याभ्यंतरं तथा ॥ २३ ॥ एतत्सर्वं पटस्थं तु कृत्वा चित्रमयं सुधीः ॥ कार्तिक्यामय
 नै चैवा विषुवे ग्रहणेऽपि वा ॥ २४ ॥ पूजयेद्येन विधिना तत्समासेन मे शृणु ॥ पुरतो मंडपं तस्य विचित्रं कारयेद्बुधः ॥ २५ ॥ तत्र कुंडा
 नि चत्वारि चतुरस्त्राणि कारयेत् ॥ द्वादशैर्नियोजयेत्तेषु ब्राह्मणैर्वेदपागौ ॥ २६ ॥ यज्ञोपकरणेणैतौ वस्त्राभरणभूषितौ ॥ होमं कुर्व्युर्जि
 तात्मानो मौनिनः सर्व एव ते ॥ २७ ॥ पटे स्थितान् दिवानां मे त्रैलोक्यपूर्वकैः ॥ यजमानस्ततः स्नातः सर्वालंकारभूषितः ॥ २८ ॥
 आचार्येण समंकुर्यात् पूजामये पटस्य तु ॥ पुष्पैर्वस्त्रैः समभ्यर्च्य मे त्रमेतमुदीरयेत् ॥ २९ ॥ ब्रह्मांडोदरवतीं निभुवनानि चतुर्दश ॥ तानि

१ पूज्य यत्नतः-इ० पा० । २ सुविस्तरम्-इ० पा० । ३ मेरोः-इ० पा० ।

संनिहितान्यत्रपूजितानिभवंतुमे ॥ ३० ॥ ब्रह्माविष्णुस्तथारुद्रेद्वादिद्यावसवस्तथा ॥ पूजिताःसुप्रतिष्ठाश्चभवंतुसेतंतमम् ॥ ३१ ॥
 एवंपटंतंसंपूज्यकृत्वाचैवप्रदक्षिणम् ॥ भक्ष्यान्नानाविधांश्चैवैवेद्यंतत्रदापयेत् ॥ ३२ ॥ शंखतूर्यनिनादैश्चांगरंकारयेत्ततः ॥ ब्रह्मयौषैर्विचि-
 त्रैश्चगीतमंगलनिस्वनैः ॥ ३३ ॥ पुनःप्रभातेविमलेस्नान्वाशुचिरलंकृतः ॥ पूर्वोक्तविधिननिनपुनःसंपूज्यतंपटम् ॥ ३४ ॥ ऋत्विक्पूजां
 ततःकृत्वागोशतेनविचक्षणः ॥ अथवागोयुगंदद्यादैकैकस्याप्यलंकृतम् ॥ ३५ ॥ उपानहौतथाछत्रगृहोपकरणानिच ॥ यद्यदिष्टतमंकिं
 चित्सर्वदद्याद्विचक्षणः ॥ ३६ ॥ ततःप्रकल्पयेद्यानंगयुक्तमलंकृतम् ॥ अलाभेवाजिसंयुक्तं पताकाध्वजशालिनम् ॥ ३७ ॥ सहस्रदक्षि-
 णांदत्त्वाततस्त्वारोपयेत्पटम् ॥ ब्राह्मणंवास्थेनाथनयेद्देवालंयंबुधः ॥ ३८ ॥ तत्रस्थंस्थापयेन्नीत्वागंधैःपुण्यैश्चधूपयेत् ॥ तत्रापिदद्यान्नेवे-
 दं कुर्याच्चपिमहोत्सवम् ॥ ३९ ॥ यस्मिन्नायतनेतस्यप्रतिष्ठाक्रियतेनृप ॥ पूजातत्रापिमहतीकर्तव्याभूतिमिच्छता ॥ ४० ॥ चंद्रातपत्रं
 वंटांचध्वजाद्यंदापयेत्सुधीः ॥ यथाशक्त्याचराजेंद्रगुरुंगैरवयंत्रितः ॥ ४१ ॥ अभ्यर्च्यदक्षिणाभिश्चब्राह्मणांश्चविसर्जयेत् ॥ दीनांधकृपणा-
 नांचभोजनंचाप्यवारितम् ॥ ४२ ॥ तस्मिन्नहनिदातव्यमित्रस्वजनबंधुषु ॥ अनेनविधिनार्यस्तुश्रद्धधानोजितेन्द्रियः ॥ ४३ ॥ कुर्यान्नरोवानारी-
 वाप्रतिष्ठासावलौकिकीम् ॥ स्थापितंतुभवेत्तेनत्रैलोक्यंसचराचरम् ॥ ४४ ॥ कुलंचतारितंतेनसत्पुत्रेणयुधिष्ठिर ॥ यावच्चेवतागरेपट-
 स्तिष्ठतिपूजितः ॥ ४५ ॥ तावदस्याक्षयाकीर्तिल्लोक्यसेर्प्रसर्पति ॥ दानेनकीर्तिर्वावतिमर्त्यलोकेषुगीयते ॥ ४६ ॥ तावद्वर्षसहस्रा-
 णिस्वर्गलोकेमहीयते ॥ गंधर्वगीयमानस्तुअप्सरोगणसेवितः ॥ ४७ ॥ वसेद्भूध्रमनाःस्वर्गेयावदिंद्राश्चतुर्दश ॥ पुण्यक्षयादिहाभ्येत्यरा-
 जाभवतिधार्मिकः ॥ ४८ ॥ पुत्रपौत्रान्वितःश्रीमान्दीर्घायुरारिधार्मिकः ॥ दशजन्मानिराजेंद्रजायमानःपुनःपुनः ॥ ४९ ॥ श्रूयते
 चपुराराजारजिनोममहाबलः ॥ चक्रवर्तीदृढमतिर्जितारिर्विजितेन्द्रियः ॥ ५० ॥ महीयेनपुरादत्तादेवराजस्यसंगरे ॥ जित्वादौ

१ मम सर्वदा-इ० पा० । २ गीयुतम्-इ० पा० । ३ संस्थापयेत्पटम्-इ० पा० । ४ तस्य-इ० पा० । ५ प्रतिसर्पति-इ० पा० । ६ वर्षसह

त्राणीत्यग्निमिणाप्यन्नाध्याहृतनान्वयः ।

प्रश्नदेवकीचमदीक्षिणी ॥ ३ ॥ तस्याःसंपृच्छमानानयादेवार्पिनारदस्ततः ॥ आचष्टविधिवत्सर्वयत्तच्छृणुविशंपते ॥ ४ ॥ नक्षत्रयोगं
 क्ष्यामिसर्वपातकनाशनम् ॥ कृत्तिकासुमहाभागपायेनससर्पिषा ॥ ५ ॥ संतर्प्यब्राह्मणन्साधूँल्लोकान्प्राप्नोत्यनुत्तमान् ॥ रोहिण्यां पां
 डवश्रेष्ठमांसैरन्नेनसर्पिषा ॥ ६ ॥ संतर्प्यब्राह्मणन्साधूँल्लोकान्प्राप्नोत्यनुत्तमान् ॥ पर्याऽन्नदानंदांतव्यमानृण्यार्थद्विजातये ॥ ७ ॥ दो
 र्भ्रूसिवत्संतुनरोनक्षत्रेसमैर्देवते ॥ दत्त्वादिव्यविमानस्यःस्वर्गप्राप्नोत्यनुत्तमम् ॥ ८ ॥ आर्द्रायांकृशरांदत्त्वातिलमिश्रांसमाहितः ॥
 नरस्तरतिदुर्गाणिसर्वाण्येवनरोत्तम ॥ ९ ॥ पूषान्पुनर्वसौदत्त्वाघृतपूर्णान्पुपाचितान् ॥ यशस्वीरूपसंपन्नःसंज्ञेनोजायतेकुले ॥ १० ॥
 पुष्येतुकांचनंदत्त्वाकृतंवाकृतमेववा ॥ अनालोकैषुलोकेषुसोमवत्सविराजते ॥ ११ ॥ आश्लेषासुतथारौप्ययःसुरूपंप्रयच्छति ॥ सर्व
 भयविनिर्मुक्तःशास्त्रवानभिजायते ॥ १२ ॥ मघासुतिलपूर्णांनिवर्धमानानिमानवः ॥ प्रदायपशुमांश्चैवपुत्रवांश्चप्रजायते ॥ १३ ॥ फा
 ल्गुनीपूर्वसमयेवडवांद्विजगुणवे ॥ दत्त्वापुण्यकृतौँल्लोकान्प्राप्नोतिमुखसेवितान् ॥ १४ ॥ उत्तराफाल्गुनीयोगेदत्त्वासावैवर्णपंकजम् ॥ सूर्यलो
 कमवाप्नोतिसर्वबाधाविवर्जितः ॥ १५ ॥ हस्तेतुहस्तिनंदत्त्वाकांचनंशक्तिःकृतम् ॥ यात्यसौशक्रसदनंवरवारणधूर्गतः ॥ १६ ॥ चित्रासुवृष
 भंदत्त्वापुण्यानांपुण्यमुत्तमम् ॥ चरत्यप्सरसांलोकैर्मादतेनंदनेवने ॥ १७ ॥ स्वातीषुचधनंदत्त्वायदभीष्टमिहात्मनः ॥ प्राप्नोतिचतुर्भाँल्लो
 कानिहलोकमहद्वशः ॥ १८ ॥ विशाखासुमहाराजधुरंधरविभूषितम् ॥ सोपस्करंचशकटंसधान्यवस्त्रंसंवृतम् ॥ १९ ॥ दत्त्वाप्रीणातिसापि
 तुःप्रेत्यचानन्यमश्रुते ॥ नचदुर्गाण्यवाप्नोतिरौघादीनिमानवः ॥ २० ॥ दत्त्वायथैष्टविभ्रैभ्योगतिमिष्टांसगच्छति ॥ कंबलान्यनुराधक्षै
 दत्त्वाप्रावरणानिच ॥ २१ ॥ स्वर्गैर्वर्षशतंसाग्रमास्तेसुराणैर्वृतः ॥ कालशकंचविभ्रैभ्योदत्त्वाभर्त्यःसमूलकम् ॥ २२ ॥ ज्येष्ठाज्येष्ठभाँमेति
 गतिमिष्टांचगच्छति ॥ मूलेमूलफलदत्त्वाब्राह्मणेभ्यःसमाहितः ॥ २३ ॥ पितृन्प्रीणयतेसर्वान्गतिप्राप्नोत्यनुत्तमान् ॥ अथपूर्वास्वषाढासु
 दधिपात्राणिमानवः ॥ २४ ॥ कुलवृत्तोपसम्पन्नेब्राह्मणेवेदपारगे ॥ प्रदायजायतेप्रेत्यकुलेचबहुभोगवान् ॥ २५ ॥ पुत्रपौत्रःपरिवृतःपशुमान्धनवां

१ तथा-इ०पा० । २ मृगशीर्षे-इत्यर्थः । ३ शर्कराम् इ० पा० । ४ ब्रह्मण्यः-इ०पा० । ५ विंदति-इ० पा० ।

स्तथा॥उदमंथसर्पिष्कंप्रभूतमधुफाणितम्॥२६॥दत्त्वोत्तरास्वषाढासुसर्वाङ्कामानवाप्नुयात् ॥ दुग्धंत्वभिजितोभोगेदत्त्वाघृतमधुतम्॥
 ॥२७॥ धर्मान्त्योमनीषिभ्यःस्वर्गोपसतिपुण्यभाक्॥श्रमगुस्तंक्रंश्रेष्ठप्रदतीहयोनरः॥२८॥स्वेच्छयायातियानेनसर्वल्लोकाप्तसंशयः ॥
 गायुगंधनिष्ठासुदत्त्वाविप्रायमानवः ॥ २९ ॥ सर्वत्रमानमाप्नोतित्रयत्रैहजयते ॥ तथाज्ञताभिषायोगेदत्त्वासारुचंदनम् ॥ ३० ॥
 प्राप्नोत्यप्सरसांलोकैःप्रेत्यगंधांश्चशोभनान् ॥ पूर्वभाद्रपदायोगेराजमाषाढप्रदापयेत् ॥ ३१ ॥ सर्वभक्षफलोपेतस्वप्रेत्यसुखीभवेत् ॥
 रत्नमुत्तरयोगेतुसुवस्त्रयःप्रयच्छति ॥ ३२ ॥ पितृन्प्रीणातिसकलान्प्रेत्यचानंत्यमश्रुतेः॥कांस्योपदाहनाधिनुरेत्यायःप्रयच्छति ॥ ३३ ॥
 सप्रेत्यकामानादायदातारमुपगच्छति ॥ रथमश्वसमायुक्तंदत्त्वाधिन्यांनरेत्तम ॥ ३४ ॥ हस्त्यश्वरथसंपूर्णवर्चस्वीजायतेकुले ॥
 भरणीषुद्विजातिभ्यास्तिलधेनुंप्रदायै ॥ ३५ ॥ गावःप्रभृताःप्राप्नोतिनरःप्रेत्ययज्ञस्तथा ॥ इत्येषदक्षिणेदंशः॥प्रोक्तोऽनक्षत्रयोगतः ॥ ३६ ॥
 देवक्यैनरैर्देवैर्मयाचकारितस्तव ॥ सर्वपापप्रशमनःसर्वोपद्रवनाशनः ॥ ३७ ॥ नचात्रकालनियमोनक्षत्रक्रमस्तथा ॥ वित्तंश्रद्धाच
 राजेन्द्रकारणंचात्रकथ्यते ॥ ३८ ॥ यद्यच्चतेभगवताकमलेद्भवस्यपुत्रेणदानमुदितंप्रसमीक्ष्येवदान्॥तद्योददातिविभवेसतिसाधुवृत्तिके
 नपार्थनकृतंभवतीहलोके ॥ ३९ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेनक्षत्रदानविधिवर्णननामद्विनवत्युत्तरश
 ततमोऽध्यायः ॥ १९२ ॥॥॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ तिथिदानमिदानींतकथयामिपुधिष्ठिर ॥ सर्वपापप्रशमनं सर्वविघ्नविनाशनम् ॥१॥
 मानसंवाचिकंचापिकर्मजयद्वंद्वंभवेत् ॥ सर्वप्रशममायातिदानेनानेनपण्डव ॥२॥ श्रावणेकार्तिकेचैत्रेवशाखेफाल्गुनेतथा ॥ सितपक्षात्प्र
 भृत्येवदातव्यंपुण्यवर्द्धनम् ॥ ३ ॥ वित्तंश्रद्धासहायश्चाप्राप्तिसिस्तथैवच ॥ दानकालःसदैवैहकथितस्तत्त्वदर्शीभिः ॥ ४ ॥ तीर्थदेवालये
 गोष्ठेगृहेवानियतात्मवान् ॥ यद्ददातिनरश्चेष्टस्तदानंत्यायकल्पते ॥ ५ ॥ प्रतिपत्सुद्विजापूज्यानूजयित्वाप्रजापतिम् ॥ सौवर्णमरविन्दं
 चकारयित्वाष्टपत्रकम् ॥ ६ ॥ कृत्वाचौदुम्बरेपत्रेसुगन्धवृत्तपूरिते ॥ पुष्पैर्धूपःपूजयित्वाविप्रायप्रतिपादयेत् ॥ ७ ॥ अनेनविधिनादत्त्वा

१ सर्वः-इ०पा० । २ माते-इ०पा० । ३ चायतने-इ० पा० । ४ नियतात्मना-इ०पा० । ५ यो ददाति नरश्चेष्ट दानं च न्यायकल्पितम्-इ०पा० ।

कमलंकमलालयम् ॥ इप्सिताह्लभते कामान्निष्कामो ब्रह्मसांत्स्यताम् ॥ ८ ॥ वह्निपूज्यद्वितीयायां भृगुवःस्वरितिक्रमात् ॥ तिलाज्येन शतं हु-
 त्वा दोत्वा पूर्णार्हुतिततः ॥ ९ ॥ वैश्वानरं तु सौवर्णं स्थापयेत्ताम्रभाजने ॥ गुडाज्यपूरिते राजंस्तोयपूर्णघटोपरि ॥ १० ॥ पूजयित्वा ब्रह्माल्यैर्भ-
 क्ष्यभोज्यैरनेकधा ॥ ततस्तंब्राह्मणे दद्याद्ब्रह्मैर्प्रीयतामिति ॥ ११ ॥ यावज्जीवकृतात्पापान्मुच्यते न त्रसंशयः ॥ मृतो वह्निपुरं याति प्राहं नार-
 दोमुनिः ॥ १२ ॥ तृतीयायां महाराजराधां स्वर्णमयीं शुभाम् ॥ स्थापयित्वा ताम्प्रात्रेलवणे परिविन्यसेत् ॥ १३ ॥ जरिकंकटुकं चैव गुडं
 पार्श्वेषु दापयेत् ॥ रक्तवस्त्रयुगच्छन्नाकुं कुमेन विभूषिताम् ॥ १४ ॥ पुष्पधूपैः सैव वै पूजयित्वा द्विजातये ॥ दत्वा यत्फलमाप्नोति पार्थतत्के-
 न वपयते ॥ १५ ॥ प्रासादाय त्रसौवर्णेन दद्याः पायसकंदमाः ॥ गंधर्वांसप्सरसो यत्र तत्रेत्यातिमानवाः ॥ १६ ॥ स्वर्गादिहेतुसंसारसुरूपः
 सुभगो भवेत् ॥ दाता भोक्ता बहुधनः पुत्रपौत्रसमान्वितः ॥ १७ ॥ नारी वा तद्दण्डयुक्ता भवतीह न संशयः ॥ चतुर्थ्यं वारणं हंमं पलदं द्रुमुशो-
 भनम् ॥ १८ ॥ कारायित्वां कुशयुतं तिलद्रोणोपरिन्यसेत् ॥ वस्त्रैः पुष्पैः पूजयित्वा नैवेद्यां विवेद्यां च ॥ १९ ॥ ततस्तु ब्राह्मणे दद्याद्गणशः प्री-
 यतामिति ॥ कार्यारंभेषु सर्वेषु तस्य विघ्नं न जायते ॥ २० ॥ वारणाः सप्त जन्माने भवन्ति मदविह्वलाः ॥ वारणेन्द्रसमारूढं त्रैलोक्यं विजयी भवेत् ॥
 २१ ॥ पंचम्यां पन्नगं चैव स्वर्णेनैकेन कारयेत् ॥ क्षीराज्यपत्रमध्यस्थं पूजयित्वा प्रादापयेत् ॥ २२ ॥ द्विजं संपूज्य वा सोभिः प्रणिपत्य क्षमाप-
 येत् ॥ इह लोके परे चैव दानेन तत्सुखा वहम् ॥ २३ ॥ नागो पद्मविद्रोविर्षं दुःशनेन वर्धनम् ॥ प्रायश्चित्तं तथा श्रोतं न गदष्टस्य शंभुना ॥ २४ ॥
 षष्ठ्यां शक्तिमोपेतं कुमारं शिखिवाहनम् ॥ कारयित्वा यथा शतं याहे ममालां विभूषितम् ॥ २५ ॥ तंडुलेनाथं शिखरे वा सोभिः पूज्य शक्तिः ॥
 षष्ठ्यां स्कंदं यथा शक्तिं कृत्वा स्कंदं हिरण्यम् ॥ २६ ॥ पूजयित्वा गंधपुष्पधूपैर्नैवेद्यां ततस्तथा ॥ नमस्कृत्य ततो दद्याद्ब्राह्मणाय कुटुंबिने ॥ २७ ॥
 इह भूतिं परां प्राप्य प्रेत्य स्वर्गं गमयते ॥ शूद्रो ब्राह्मणतामेति ब्राह्मणे ब्रह्मलोकताम् ॥ २८ ॥ सप्तम्यां भास्करं पूज्य ब्राह्मणानधमुत्तमम् ॥
 दद्यादलंकृतं शिवं सपर्याणं सदक्षिणम् ॥ २९ ॥ सूर्यलोकमवाप्नोति सूर्येण सह मोदते ॥ गंधर्वास्तुष्टिमायां तित्तं तेषां संलंकृते ॥ ३० ॥ अष्ट

१ ब्रह्म शाश्वतम्-इ० पा० । २ बहुशो युक्ता-इ० पा० । ३ पलाद्राईम्-इ० पा० । ४ पूज्य विप्राय दापयेत्-इ० पा० ।

म्यावृषभंश्चेतमव्यगंगंधुरं धरम् ॥ सितवस्त्रयुगच्छन्नंधंठाभरणभूषितम् ॥ ३१ ॥ दद्यात्प्रणम्यविप्रायप्रियातांवृषभध्वजः ॥ प्रदक्षिणं
 ततःकृत्वाआक्षारंतमुद्रजेत् ॥ ३२ ॥ दानेनानेननृपतेशिवलोकोनदुर्लभः ॥ वृषस्कंधेप्रतिष्ठातिभुवनानिचतुर्दश ॥ ३३ ॥ तस्मादृपभद्रा
 नेनदत्ताभवतिभारती ॥ नवम्यांकांचनसिंहकारयित्वास्वशक्तितः ॥ ३४ ॥ मुक्ताफलाष्टकयुतंनिलवस्त्रावगुण्डितम् ॥ दद्याद्दीपमनुस्मृ
 त्यदुष्टदैन्यनिवर्हणीम् ॥ ३५ ॥ द्विजातिप्रवरायेत्यस्यन्कामान्समश्नुते ॥ कांतारवनदुर्गेषुचौरव्यालकुलेपथि ॥ ३६ ॥ हिंसकास्तनह
 संतिदानस्यास्यप्रभावतः ॥ मृतोदेवीपुर्यातिपूज्यमानःसुरासुरैः ॥ ३७ ॥ पुण्यक्षयादिहाभ्येत्यराजभवतिधार्मिकः ॥ दशम्यांतृपशा
 ईलदशशाःस्वर्णनिर्मिताः ॥ ३८ ॥ लवणेचगुडेशीरेनिष्पावेषुतिलेषुच ॥ गव्यत्रयेतंदुलेषुभाषाणामुपारस्थिताः ॥ ३९ ॥ संपूज्यवस्त्रपु
 ष्पाद्यैर्द्विजायप्रातिपादयेत् ॥ अनेनविधिनयस्तुपुमान्स्त्रीवाथवापुनः ॥ ४० ॥ निर्वापयतिराजेंद्रतस्यपुण्यफलंशृणु ॥ इहलोकेभूषतिः
 स्यात्प्रेत्यस्वर्गमहीयते ॥ ४१ ॥ सफलास्तस्यसर्वाशायाःकाश्चिन्मनसेच्छिताः ॥ ततःस्वर्गादिहाभ्येत्यकुलेमहतिजायते ॥ ४२ ॥
 एकादश्यांगरुतमंतकारयित्वाहिरण्मयम् ॥ यथाशक्त्यातम्रपात्रेधृतस्योपरिपूजितम् ॥ ४३ ॥ पंचाश्याभिरतेविप्रपुत्राणज्ञोविशेषतः ॥
 दत्त्वाकिंचदुनोक्तेनविष्णुलोकेमहीयते ॥ ४४ ॥ गांवृषमहिर्षहिमसप्तधान्यान्याजविक्रम् ॥ वडवांगुडारसान्सर्वस्तथाबहुफलदुर्मान् ॥ ४५ ॥
 पुष्पाणिचिवित्राणिगंधांश्चोक्त्वावचान्वहून् ॥ यथाशक्त्यामेलयेत्वावस्त्रैराच्छादयेन्नवैः ॥ ४६ ॥ दद्याद्द्वैतानिब्राह्मणेभ्यानिवेदयेत् ॥
 एकस्यवामहाराज्यतफलंतन्निशामय ॥ ४७ ॥ इहकीर्तिं परंप्राप्यभुत्त्वाभोगान्यथोप्सतन् ॥ ततोविष्णुपुरंयातिसेव्यमानोऽन्मरोगणैः ॥ ४८ ॥
 कर्मक्षयादिहाभ्येत्यराजाभवतिधार्मिकः ॥ यज्ञयाजीदानपतिर्जीवच्चशरदांशतम् ॥ ४९ ॥ स्नापयद्ब्राह्मणांश्चात्रत्रयोदश्यांत्रयोदश ॥
 तानाच्छाद्यनैववस्त्रैर्गंधपुष्पैरथार्चयेत् ॥ ५० ॥ भोजयितुमुमिष्टान्नदक्षिणांविनिवेदयेत् ॥ यथाशक्त्याहमखंडान्धर्मात्माप्राप्यतामिति ॥
 ॥ ५१ ॥ धर्मराजायकालायचित्रगुतायदंडिने ॥ मृत्यवेभ्यस्वरूपायअंतकाययमायच ॥ ५२ ॥ प्रेतनाथायैन्द्रायतथावैवस्वतायच ॥

महिषस्थापदेवायनामानीहत्रयोदश ॥ ५३ ॥ उच्चार्यश्रद्धयायुक्तः प्राणिपत्यविसर्जयेत् ॥ यः करोति महाराजपूजामेतां मनोरमाम् ॥ ५४ ॥
 यमायसमुखं सत्यं स्थित्वा व्याधिं विवर्जितः ॥ यममार्गगतः पश्चाद्दुःखं नाप्नोत्यसौ पुमान् ॥ ५५ ॥ न पश्यति प्रेतमुखं पितृलोकं स गच्छति ॥
 पुण्यक्षयादिहाभ्येत्यसमुखीनीरुजो भवेत् ॥ ५६ ॥ महिषं मुशुं भं कुं भं चतुर्दश्यां पयोभृतम् ॥ तं कर्षेण संयुक्तं हस्मः स द्रुस्त्रं संयुतम् ॥ ५७ ॥
 वंटाभरणशोभाढ्यं वृषभेण समन्वितम् ॥ यो दद्याच्छिवभक्त्या ब्राह्मणाय कुटुंबिने ॥ ५८ ॥ वृषदत्तानरश्रेष्ठं शिवलोके महायते ॥
 तत्र स्थित्वा चिरं कलं क्रमादेत्यमहीतलम् ॥ ५९ ॥ आरोग्यधनसंयुक्ते कुले महति जायते ॥ सर्वकामसमृद्धयर्थयावज्जन्म शतत्रयम् ॥ ६० ॥
 पौर्णमास्यां वृषोत्सर्गकारयित्वा विधानतः ॥ चंद्रं जतनि षपन्नं फलेनैकेन शोभनम् ॥ ६१ ॥ पूजयेद्गंधकुसुमैर्नैवेद्यं विनिवेद्य च ॥ दद्याद्विप्राय
 सैकल्प्यवासोलंकारभूषणैः ॥ ६२ ॥ मंत्रेणानेन राजेद्रतत्रिधोधयथोदितम् ॥ क्षीरोदाणवसंभूतत्रैलोक्यार्गणदीपक ॥ ६३ ॥ उमापतेः
 क्षीरोरत्नशिखं वच्छन्नमोनमः ॥ दानेनानेन नृपतेः प्राजते चंद्रवादिनि ॥ ६४ ॥ अप्सरोभिः परिवृतो यावदाभूतसंयुतम् ॥ ६५ ॥ दानान्यमू
 निविधिवत्प्रयतिक्रमेण च्छंति ये द्विजवराय विशुद्धसत्त्वाः ॥ ते ब्रह्मविष्णुभुवनेषु सुखं विहृत्य यांत्येकतां सहशिवेन संशयो मे ॥ ६६ ॥ इति
 श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे तिथिदानवर्णनं नाम त्रिनवत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १९३ ॥ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 आदि वराहदानं ते कथयामि युधिष्ठिर ॥ धरण्ये यत्पुरा प्रोक्तं वराहवपुषामया ॥ १ ॥ पुण्यं पवित्रमायुष्यं सर्वदानोत्तमोत्तमम् ॥ महापापादोषघ्नं
 पूजितं धर्मसत्तमैः ॥ २ ॥ देयं संक्रमणे भानोऽग्रहणे द्वादशीष्वथ ॥ यज्ञोत्सवविवाहेषु दुःस्वप्नाद्भुतदर्शने ॥ ३ ॥ यदा च जायते विंशतिं च तं श्रद्धास
 मन्वितम् ॥ तदैव दानकालः स्यादध्वुर्वजीवितं यतः ॥ ४ ॥ कुरुक्षेत्रादितिथिषु गंगाद्यासु नदीषु च ॥ पुंरुषु च पवित्रेषु अरण्येषु वनेषु च ॥ ५ ॥
 गोष्ठे वालये वा पिरथे वा स्वगृहांगणे ॥ देयं पुराणविधिनान् ब्राह्मणाय कुटुंबिने ॥ ६ ॥ कुक्षौ रास्तं र्यतां पार्थ प्रणवाक्षरमंत्रितैः ॥ उपरिष्ठात्तिलैस्तेषां वरा
 हं परिकल्पयेत् ॥ ७ ॥ द्रोणैश्चतुर्भिः संपूर्णतदर्थेनाथवापुनः ॥ आढकेनाथ कुर्वीत वित्तशाल्यं न कारयेत् ॥ ८ ॥ सुवर्णेन सुखकार्यं भुजौ च क्रगदान्वि

तौ॥ राजतोकारयेदं द्रष्टुं पद्मारागविभूषिताम् ॥ १॥ शंखं च स्थापयेत्पाश्वेन मालां हिरण्मयीम् ॥ पुष्पैर्वाकारयेद्ब्रह्मन्पादौ हूप्यमयौ तथा ॥ १० ॥
 दंष्ट्राग्रलम्बसुधांसौ वर्षणीकारयेच्छुभाम् ॥ सर्वधान्यरसोपेतं वस्त्रालंकृतं विग्रहाम् ॥ ११ ॥ प्रच्छाद्य वस्त्रैर्देवं शंखं हंसवर्कमदम् ॥ रोम
 रान्जि कुशैः कृतं भागंधपुष्पैश्चाचयेत् ॥ १२ ॥ नवग्रहमखः कार्यो होमश्चात्र तिलैः स्मृतः ॥ एवं संस्थाप्य विधिवत्ततः स्तोत्रमुदीरयेत् ॥ १३ ॥
 वराहेशप्रदुष्टानि सर्वपापफलानि च ॥ मर्दमर्दमहादंष्ट्रभारस्वत्कनककुण्डल ॥ १४ ॥ शंखचक्रासिहस्तायि हरण्यक्षांतकाय च ॥ दंष्ट्रा
 ऋतधराभृते त्रयीमूर्तिमते नमः ॥ १५ ॥ इत्युच्चार्य नमस्कृत्य प्रक्षिप्य मनुब्रजेत् ॥ ततस्तं ब्राह्मणे दद्याद्ब्रह्मालंकारभूषितम् ॥ १६ ॥
 प्रतिग्रहस्तु तस्योक्तपादयोः परमर्षिभिः ॥ अनेन विधिना दत्त्वा प्राणिपत्यक्षमापयेत् ॥ १७ ॥ एवं दत्त्वा महीनाथ वराहं सर्वकामदम् ॥ य
 त्फलं समवाप्नोति पार्थ तत्केन वर्णयेत् ॥ १८ ॥ सर्वदानेषु यत्पुण्यं सर्वं क्रतुषु यत्फलम् ॥ तत्फलं समवाप्नोति देवदेवं जनादनम् ॥ १९ ॥
 यथा शतशसमुद्धना वराहेण वसुंधरा ॥ तथा कुलं समुद्धृत्य विष्णुलोकं महीयते ॥ २० ॥ ब्राह्मणश्च त्रिष्य विशांस्त्रिणां शूद्रजनस्य च ॥
 एतत्साधारणं न शैवैष्य गवयो गिनाम् ॥ २१ ॥ विप्राय वेदविदुषे नृवराह रूपं दत्त्वा तिलमलमुवर्णमयं सवस्त्रम् ॥ उद्धृत्य पूर्वपुरुषान्सकलत्र
 मित्रः प्राप्नोति सिद्धिं भुवनं सुरसिद्धिं नृपम् ॥ २२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे वराहदानविधि
 वर्णनं नाम चतुर्नवत्युत्तराशततमोऽध्यायः ॥ १९४ ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ भगवच्छ्रोतुमिच्छामि दानमाहात्म्यमुत्तमम् ॥
 यदक्षयं परलोकैर्देवैर्षीगणपूजितम् ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ रुद्रेण यत्पुरा प्रोक्तं नारादाय महात्मने ॥ मत्स्येन मनवेतद्वत्तच्छृणु
 ष्वक्नुह ॥ २ ॥ मेरोः प्रदानं वक्ष्यामि दशधा पुनरेव ते ॥ यत्प्रदातोत्तरांछोक्तान् प्राप्नोति सुरपूजितम् ॥ ३ ॥ पुराणेषु च वेदेषु यज्ञेष्वध्यय
 नेषु च ॥ न तत्फलमर्धं ते पुष्टुतेष्विह यदश्नुते ॥ ४ ॥ तस्माद्द्विधानं वक्ष्यामि पर्वतानामनुक्रमात् ॥ प्रथमो धान्यशैलः स्याद्वितीयो लवणाच
 लः ॥ ५ ॥ गुडाचलस्तृतीयस्तु चतुर्थो हिमपर्वतः ॥ पंचमस्तिलशैलः स्यात्षष्ठः कार्पासपर्वतः ॥ ६ ॥ सप्तमो घृतशैलश्च स शैलस्तथाष्ट

मः ॥ राजतो नवमस्तद्दशमः शर्कराचलः ॥ ७ ॥ वक्ष्ये विधानमतेषां यथावदनुपूर्वशः ॥ अयने विषुवेषु पुण्ये व्यतीपाते दिनक्षये ॥ ८ ॥
शुक्लपक्षे तृतीयायामुपरागे शशिक्षये ॥ विवाहे तस्य यज्ञे वा द्वादश्यामथवा पुनः ॥ ९ ॥ शुक्लायां पंचदश्यां वा पुण्ये शैवाग्रानतः ॥
धान्यशैलदयो देया यथाशास्त्रं विजानता ॥ १० ॥ तीर्थयात्रतनवापि गोष्ठे सासंगमोऽपि वा ॥ मंडपं कारयेद्भक्त्या च तुरग्नमुद्दशुबम् ॥
॥ ११ ॥ प्रागुदकप्रवणं तत्र प्राङ्मुखं चाविधानतः ॥ गोमयेनानुलितायां भूमावास्तोर्यं वा कुशात् ॥ १२ ॥ तन्मध्ये पर्वतं कुर्वाद्रिष्कं
भर्पवतान्वितम् ॥ धान्यद्रोणसहस्रेण भवेद्द्विरिहोत्तमः ॥ १३ ॥ मध्यमः पंचशतैः कः कनिष्ठः स्यात्त्रिभिः शतैः ॥ १४ ॥ मेरुर्महाव्री
हिमयस्तु मध्यमुत्तमं दृशत्रयसंयुतः स्यात् ॥ संपूर्णमुक्ताफलत्रयमुक्तो याम्ये देवैर्गोमिदं कृष्णपरागैः ॥ १५ ॥ यस्याश्चागारुतमनीलरत्नैः
सौम्येन वैडूर्यपरागैः ॥ श्रीखंडखंडैरभितः प्रवाललतान्वितः शुद्धशिलतलः स्यात् ॥ १६ ॥ ब्रह्माथविष्णुर्भगवान्पुरारि
र्दिवाकरोऽप्यत्र हिरण्यमयः स्यात् ॥ तथैकदेशोद्धतं कंधरस्तु घृतोदकप्रसवणाश्च दिक्षु ॥ १७ ॥ शुक्लां वरौऽन्यश्च सुराचलः स्यात्पू
र्वेण कृष्णानि च दक्षिणेन ॥ वासांसि पञ्चादथ केसराणि रक्तानि चैवोत्तरतोऽङ्गानि ॥ १८ ॥ रौप्यामेहद्रप्रमुखास्तथाष्टौ संस्थापयेच्छा
कपतीन्क्रमेण ॥ नानाफलालीचसमंततः स्यान्मनोरमामाल्यविलेपनाद्या ॥ १९ ॥ वितानकंचोपरि पंचवर्णमम्लानपुष्पाभर
णंसितंवा ॥ इत्थं निवेश्यामरशैलमप्युन्मनास्तु विष्कंभगान्क्रमेण ॥ २० ॥ तुरीयभागेन चतुर्दिशं च संस्थापयेत्पुष्पविलेपनाद्यान् ॥
पूर्वैर्गमंदरमने रुद्रशेषपुष्पैः यत्रोच्छ्रितं रुद्रकं रुद्रकं दंडं विह्वलम् ॥ २१ ॥ कामेन कांचनमयेन विराजमानमाकारयेत्कुसुममम्लविलेपना
ढ्यम् ॥ क्षीरारुणोदसरासयथावनेन रौप्येण शक्तिघटितेन विराजमानम् ॥ २२ ॥ याम्येन गंधमदनोन्ननिवेशनीयोगो धूमसंचयमयः कल
धौतजोवा ॥ हैमेन वाक्षिपतिना धृतमानसेन तेनाद्यमेव सकलं किल संयुतः स्यात् ॥ २३ ॥ पश्चात्तिलाचलमनेकमुगंधपुष्पसौवर्णपिप्पल
हिरण्यमयहंसयुक्तम् ॥ आकारयेद्भक्त्या न तु पुष्पमनेन तद्भद्रं ॥ निरुद्धं शशोदसरस्तथाग्रे ॥ २४ ॥ संस्थाप्य तं विपुलशैलमथोत्तरेण शैलमुप

शतं सप्तद्वयलोकैर्महीयते ॥ ४६ ॥ अप्सरोगणगंधर्वकारिणेन विराजता ॥ विमानेन दिवः पृष्ठसयाति ऋषिसेवितः ॥ ४७ ॥ पुण्यक्षये राज-
राज्यमाप्नोतीह न संशयः ॥ ४८ ॥ धान्या च लंककनकवृक्षविराजमाना निष्कंभपर्वतयुतं सुरासोद्बुधम् ॥ यच्छ्रुति ये सुमतयः प्रणिपत्य विप्रारूढ-
प्राप्नुवंति परमेषु पदाब्जयुग्मम् ॥ ४९ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्री कृष्ण युधिष्ठिरसंवादे धान्यपर्वतदानविधिवर्णनं नाम पंचमोऽ-
न्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १९५ ॥ ॥ ४९ ॥ श्री कृष्ण उवाच ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि लवणाचलमुत्तमम् ॥ यत्प्रदानान्नरालोकमाप्नो-
ति शिवसंयुतम् ॥ १ ॥ उत्तमः षोडशद्रोणः कर्तव्योलवणाचलः ॥ मध्यमः स्यात्तद्दर्द्धं न तद्दर्द्धनाधमः स्मृतः ॥ २ ॥ वित्तहीनो याज्ञस्तथा द्रोणा-
दर्धंतु कारयेत् ॥ चतुर्थींशेन विषयान्पर्वतान्कारयेत्पृथक् ॥ ३ ॥ विधानं पूर्ववत्कुयाद्ब्रह्मादीनां च सर्वदा ॥ तद्दर्द्धमतस्त्ववच्छेदकपालनि-
वेदनम् ॥ ४ ॥ शिरांसिकामंदेधा दीस्तद्दर्द्धत्रानिवेशयेत् ॥ कुर्यान्जागरमत्रापिदानं मंत्रान्नबोधमे ॥ ५ ॥ सौभाग्यरससंभूतो यतोऽयं ल-
वणोरसः ॥ दानात्मकत्वेन चापाहि पापान्न गीतम् ॥ ६ ॥ तस्माद्गन्तव्यं सर्वैर्नोक्तृष्टालवर्णविना ॥ प्रियं च क्षिप्यार्नि त्यतस्माच्छ्रुतिप्र-
दोभव ॥ ७ ॥ विष्णु देहसमुद्भूतं यस्मादारोग्यवर्धनम् ॥ यस्मात्पर्वतरूपेण पाहि संसारसागरात् ॥ ८ ॥ अनेन विधिनयस्तु दुद्याल्लवणप-
र्वतम् ॥ उमालोके वसेत्कल्पंतो याति परांगतिम् ॥ ९ ॥ पुण्यक्षयादिहाभ्येत्य राजा भवति धार्मिकः ॥ पुत्रपौत्रैः परिवृतो जीवेच्च शरांश्चा-
तम् ॥ १० ॥ कुर्वति येलवणपर्वतं संप्रदानं संप्राप्नुवंति दिविते सुमहद्भिमानम् ॥ तत्राप्सरोगणसुरासुरसेव्यानां स्तिष्ठति हृष्टमनसो दिवि बृह-
मानाः ॥ ११ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्री कृष्ण युधिष्ठिरसंवादेलवणपर्वतदानविधिवर्णनं नाम पणवत्युत्तरशततमोऽध्यायः
॥ १९६ ॥ ॥ ४९ ॥ श्री कृष्ण उवाच ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि गुडपर्वतमुत्तमम् ॥ यत्प्रदानान्नरः स्वर्गाप्नोति सुरपूजितम् ॥ १ ॥
उत्तमो दशभिर्भौरेर्मध्यमः पंचभिस्तथा ॥ त्रिभिर्भौरैः कनिष्ठः स्यात्तद्दर्द्धं नाल्पको मतः ॥ २ ॥ तद्दर्द्धमंत्रणं पूजां हेमवृक्षसुरार्चनम् ॥
विष्कंभपर्वतान्तत्रसरांसि वनदेवताः ॥ ३ ॥ होमं जागरणं तद्ब्रह्मलोकापालाधिवासनम् ॥ धान्यपर्वतवत्कुयादिभिमंत्रमुदीरयेत् ॥ ४ ॥

यथादेवेषु विश्वात्मा प्रवरोऽयं जनार्दनः ॥ सामवेदस्तु वेदानां महादेवस्तु योगिनाम् ॥ ६ ॥ प्रणवः सर्वमंत्राणां नारीणां पार्वतीया ॥
 तथारसानां प्रवः सदा चेशुरसोमतः ॥ ६ ॥ ममतस्मात्परं लक्ष्मीं प्रियच्छुगुण्डपर्वत ॥ सुरासुराणां सर्वेषां नागयक्षक्षयंत्रिणाम् ॥
 ७ ॥ विनाशश्चापि पार्वत्यास्तस्मान्मां पाहिसर्वदा ॥ अनेन विधिनयस्तु दद्याद्दुर्मयं गिरिम् ॥ ८ ॥ संपूज्यमानो गंध-
 वगौरालो कैमहायते ॥ पुनः कल्पशतं ते तु स तद्गोपाधिपोभवेत् ॥ ९ ॥ आयुरारोग्यसंपन्नः शत्रुभिश्चापराजितः ॥ आसीद्वा-
 ज्रीमहाभाग सुलभा नाम मुवता ॥ १० ॥ मरुत्तस्य प्रिया भार्यारूपयौवनशालिनी ॥ तस्य भार्या शतान्यासन्सप्त राज्ञो महात्मनः ॥ ११ ॥
 तादास्य इव वाक्यानि कुपुंस्तस्याः सदैव हि ॥ सुखावलो कनकरोराजा तस्य च सा प्रिया ॥ १२ ॥ अथ कालेन महता दुर्वासोऽपि सत्तमः ॥
 आजगाम तद्भ्यां शंभ्रममाणं यदृच्छया ॥ १३ ॥ तस्याथ सत्क्रियां कृत्वा दत्त्वा चार्चयथाविधि ॥ पप्रच्छ सुलभा विप्रं दुर्वासं स मकलमषम् ॥ १४ ॥
 सुलभो वाच ॥ केन पुण्येन भगवन् मम राजा प्रियं करः ॥ सुखावलो कनकरोरो विप्रोऽतिष्ठति सर्वदा ॥ १५ ॥ सपत्न्यश्च मम ब्रह्मन्सदा प्रियहि ते रताः ॥
 एतदा चक्षुः भगवन् परं कौतूहलं मम ॥ १६ ॥ दुर्वासोऽवाच ॥ शृणुष्व आवहितासु भ्राता मवृत्तं पुरातनम् ॥ जानामि सर्वं भुभगे तव वृत्तमशेषतः ॥
 १७ ॥ त्वमासीत् वैश्यमहिषी गिरिजया पुरे पुरा ॥ धार्मिका सत्यशीला च पतिव्रतपरायणा ॥ १८ ॥ तत्र श्रुतस्त्वया वत्से ब्राह्मणानां समी-
 पतः ॥ पुरादानं विप्रैः कृत्स्नं स्थितया पतिं संनिधौ ॥ १९ ॥ विशेषतस्तत्र विप्रैः कथितो गुण्डपर्वतः ॥ दत्तश्चापित्वया पुत्रि संभृ-
 त्य विधिवत्तदा ॥ २० ॥ तस्य दानस्य माहात्म्यात्त्वया भुक्तं वरानने ॥ राज्यं जन्मानि च न्वारीनिः सपत्नमनाकुलम् ॥ २१ ॥ आद्यानि सप्त-
 जन्मानि तव राज्यं भविष्यति ॥ सौभाग्यमतुलं वैवहृपमारोग्यमेव च ॥ २२ ॥ भूतचैव मवश्यं च गुण्डपर्वतं दानजम् ॥ कथं तव वरारोहियास्ये-
 त्वं भवपुत्रिणी ॥ २३ ॥ तस्माद्देयमिदं दानं फलमुत्तममिच्छता ॥ गतिं च शाश्वतीं लिभेसौ भाग्यं रूपमेव च ॥ २४ ॥ दानमेतत्प्रशंसति स्त्री-
 णां राजन्विशेषतः ॥ पूर्वोक्तं च फलं प्राप्य कृतकृत्योऽभिजायते ॥ २५ ॥ कुष्णेष्टुं दुर्दराश्रवणकुलेन गंधर्वसिद्धवनिताशतसेवितेन ॥

दत्तेनभारतविधानवत्सदैवगौरप्रिसादुपुयातिगुडाचलेन ॥ २६ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेगुडा
 चलदानविधिवर्णनं नाम सप्तमं न्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १९७ ॥ ॥ ७५ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अथ पापहरं वक्ष्ये सुवर्णचलमुत्त
 मम् ॥ यस्य प्रसादाद्ब्रह्मवैरिच्यं याति मानवः ॥ १ ॥ उत्तमः पलसाहस्रो मध्यमः पंचभिः शतैः ॥ तद्वै नारस्तद्ब्रह्मत्वं त्रुत्वं मंत्रमुदीरयेत् ॥
 ॥ २ ॥ दद्यादेकपलाद्द्वयशतशतया विचक्षणः ॥ धान्यपर्वतवत्सर्वविदध्याष्टपसत्तम ॥ ३ ॥ विष्कंभै शैलं स्तद्ब्रह्मत्वं जगत्पते ॥ ५ ॥ तत्र वर्षशतं
 नमस्ते ब्रह्मबीजाग्रहगर्भायैव नमः ॥ ४ ॥ यस्मादन्तं फलदस्तस्मात्पाहि शैलेच्चय ॥ यस्मादग्नेरपत्यं यस्मादुल्वं जगत्पते ॥ ५ ॥ तत्र वर्षशतं
 हेमपर्वत रूपेण तस्मात्पाहि न गोत्तम ॥ अनेन विधिन्यास्तु दद्यात्कनकपर्वतम् ॥ ६ ॥ स याति परमं स्थानं यत्र देवोर्महेश्वरः ॥ तत्र वर्षशतं
 तिष्ठेत्ततो याति परांगतिम् ॥ ७ ॥ हेमाचलात्परां दानं चान्यद्विद्यते क्वचित् ॥ ८ ॥ दैमं ह्योद्रमणि शृंगशतैरुपेतलोकाधिपाष्टक्युतं सहितं
 मुनीन्द्रैः ॥ यः शोक्तेमन्त्रितरीह गणेशलोकं कलपं कुमारवदसौ कुरु पुंगवाऽस्ते ॥ ९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयु
 धिष्ठिरसंवादे हेमाचलदानविधिवर्णनं नामाष्टमं न्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १९८ ॥ ॥ ७६ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ विष्णुदेह
 धिष्ठिरसंवादे हेमाचलदानविधिवर्णनं नामाष्टमं न्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १ ॥ तिलाः पवित्रमतुलं पवित्राणां च पावनम् ॥ विष्णुदेह
 तिलशैलं विधानतः ॥ यत्प्रदानान्नरो याति विष्णुलोकमनुत्तमम् ॥ १ ॥ तिलाः पवित्रमतुलं पवित्राणां च पावनम् ॥ विष्णुदेह
 समुद्रास्तस्मादुत्तमतंगताः ॥ २ ॥ मधुकैटभनामानावास्तां दिति सुतोपुरा ॥ मधुना सह तत्राधुद्रुद्रं विष्णोरनारतम् ॥ ३ ॥
 सहस्रैः किल वर्षाणां न व्यजीवत दानवः ॥ तत्र स्वेदो महानासीत्कुद्रस्याथ गदाभृतः ॥ ४ ॥ पतितश्च धरापृष्ठे कणशोलवशस्तथा ॥
 समुत्तस्थुस्ति लामापाः कुशाश्च कुरुनंदन ॥ ५ ॥ हतश्च हरिणा युद्धे समधुर्वलिनां वरः ॥ मेदसा तस्य वसुधारांजिता सकला तदा ॥
 ॥ ६ ॥ मेदिनी तिततः संज्ञामावापाच लधारिणी ॥ हतेऽथ दैत्यप्रवरे देवास्तोषं परं ययुः ॥ ७ ॥ स्तुतिभिश्च परं स्तुत्वाऽबुद्धिदश
 पुंगवम् ॥ ॥ देवाऽबुः ॥ ॥ त्वया धृतं जगदेव त्वया सृष्टं वैवच ॥ ८ ॥ त्वयी शीलयेत् सर्वं त्वयैव मधुसूदन ॥ तस्मा

४ त्रिदशंगुगवाः-इ० पा० ।

३ पावनाः-इ० पा० ।

२ अथापरम्-इ० पा० ।

१ दिवस्पतिः-इ० पा० ।

नृसिंहादिभ्यः-इ० पा० ।

स्वदंगताजातस्तिताःसतुजगद्धिताः ॥ ९ ॥ पालयंतुचदेवेशहव्यक्यानि सर्वदा ॥ देवेपित्र्येचसततनियोज्यास्तत्परैरैः ॥ १० ॥
 नहिदेत्याःपिशाचावाविघ्नकुर्वतिभारत ॥ तिलायत्रोपयुज्येतएतच्छीघ्रविधीयताम् ॥ ११ ॥ श्रुत्वासुराणां तद्वाक्यविष्णुस्तानिदमब्रवीत् ॥
 तिलाभवंतुरक्षार्थत्रयाणजगतामपि ॥ १२ ॥ शुक्लपक्षे तु देवानां संप्रदद्यात्तिलोदकम् ॥ कृष्णपक्षे पितृणां च स्नात्वा श्रद्धासमान्वितः ॥ १३ ॥
 तिलैः सप्ताष्टभिर्वापि स मापितजालजलिः ॥ तस्य देवाः सपितरस्तु सायच्छतिशोभनम् ॥ १४ ॥ श्वकाकोपहतं यच्च पतितादिभिरवच ॥ ति
 लैरभ्युक्षितं सर्वविघ्नस्यान्नसंशयः ॥ १५ ॥ एतैर्भूतैस्तिलैर्यस्तुकृत्वापवर्तमुत्तमम् ॥ प्रदद्याद्द्विजमुल्यायदानं तस्याक्षयभवेत् ॥ १६ ॥
 उत्तमोदशभिर्द्रोणैर्मध्यमः पंचभिर्मतः ॥ त्रिभिः कनिष्ठो राजेन्द्र तिलशैलः प्रकीर्तितः ॥ १७ ॥ पूर्ववच्च परसर्वविष्कंभपर्वतादिकम् ॥
 दानमन्नंप्रवक्ष्यामि यथा वद्वृत्तम ॥ १८ ॥ यस्मान्मधुधविर्षणोर्देहस्वेदसमुद्रवाः ॥ तिलाः कुशाश्च माषाश्च तस्माच्छनो भवन्ति ह ॥
 ॥ १९ ॥ हव्येकव्येच यस्माच्च तिलैरेवाभिमंत्रणम् ॥ भवादुद्धरशैलेन्द्र तिलाचलनमोऽस्तुते ॥ २० ॥ इत्यामंत्र्य च यो दद्यात्तिलाचलमनु
 त्तमम् ॥ सर्वैष्णवं पंद्याति पुनरावृत्तिदुलभम् ॥ २१ ॥ दीर्घायुश्च मवाप्नोति हलोकं परत्र च ॥ पितृभिर्देवगंधैः पूज्यमानो दिवं व्रजेत् ॥
 ॥ २२ ॥ पुण्यक्षयादिदोभ्येत्य राजा भवति धार्मिकः ॥ नारी वा तस्य पत्नी स्याद्रूपसौभाग्यसंयुता ॥ २३ ॥ दक्षाकुलोद्भवा चैव पुत्रपौ
 त्रसमन्विता ॥ विधानमिदमाकर्ण्य विधिना श्रद्धयान्वितः ॥ २४ ॥ कपिलादानपुण्यस्य समफलमवाप्नुयात् ॥ २५ ॥ दानं तिलाचलसंभय
 दिचान्यदस्ति तद्भूतशस्त्रनिचयं प्रविचार्य बुद्ध्या ॥ यैर्वर्जिता पितृक्रियान च होमकर्मतेषां प्रदानमिह किं करोति शर्म ॥ २६ ॥ इति
 श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे तिलाचलदानविधिवर्णनं नामैकोनद्विंशतमोऽध्यायः ॥ १९९ ॥ ४३ ॥
 ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि कार्पासाचलमुत्तमम् ॥ परमं सर्वदानानां प्रियं सर्वदेवौकसम् ॥ १ ॥ देशकालौ समासा

१ भगवतः-इ० पा० । २ शुद्धि समावृत्तः-इ० पा० । ३ च नरोत्तम-इ० पा० । ४ काले विष्णोर्देहसमुद्रवाः-इ० पा० । ५ मुद्राश्च-इ० पा० ।

६ अभिरक्षणेः-इ० पा० । ७ आगत्य-इ० पा० । ८ इह सौभाग्यसंयुता-इ० पा० । ९ निर्धनः-इ० पा० ।

व्यधनं श्रद्धां च यत्नतः ॥ देयमेतन्महादानं कुं श्रेद्धरणहेतवे ॥ २ ॥ पूर्वोक्तनिविधानेन कृत्वा सर्वमशेषतः ॥ पर्वतं कल्पयेत्तत्र कार्पासेन
 विधानतः ॥ ३ ॥ विशद्वारस्तु कर्तव्य इत्यतः पर्वतोद्भूतः ॥ दशभिर्मध्यमः प्रोक्तो जयन्यः पञ्चभिर्मतः ॥ ४ ॥ भारेणाल्पधनो दद्याद्वि
 शाठ्यविनिर्जितः ॥ धान्यपर्वतं तत्सर्वमासाद्य नृपपुंगव ॥ ५ ॥ तद्वज्रागरं कुर्व्यात्तद्वच्चैवाधिवासनम् ॥ प्रभातायां तु शर्वयामिमं मंत्रमु
 दीरयेत् ॥ ६ ॥ त्वमेवावरणं रुमाल्लोकानामिह सर्वदा ॥ कार्पासाचलनस्तस्मादधौ ध्वंसनो भव ॥ ७ ॥ इति कार्पासशैलेन्द्रो
 दद्यात्पर्वसंनिधौ ॥ रुद्रलोके वसेत्कल्पततोराराजामवेदिह ॥ ८ ॥ रूपवान्मुभगो वारि श्रीमानतुलविक्रमः ॥ पञ्चजन्मानि नारी
 वाजायतेनात्र संशयः ॥ ९ ॥ कार्पासपर्वतमयोजगदेकं धुर्यस्मान्न तेन रहितो वरवन्नयोगः ॥ तस्मादधौ धशमनाय सुखाय नि
 त्यंदेयोनरेण नराथविमत्सरेण ॥ १० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे कार्पासाचलदान
 विधिवर्णनं नाम द्विशततमोऽध्यायः ॥ २०० ॥ ७ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि घृताचलमनुत्त
 मम् ॥ तेजोऽमृतमयं दिव्यं महापातकनाशनम् ॥ १ ॥ पंचाशद्घृतकुंभानामुत्तमः स्याद्घृताचलः ॥ मध्यमस्तु तदधेन तदङ्गे
 नावरः स्मृतः ॥ २ ॥ अल्पवितस्तु कुर्वीत यथा शक्त्या विधानतः ॥ विष्कंभपर्वतांस्तद्वच्चतुर्भागेन कल्पयेत् ॥ ३ ॥
 शालेतंदुलानां च कुंभांश्च परिविन्यसेत् ॥ कारयेत्संहतानुच्चान्यथाशोभं विधानतः ॥ ४ ॥ वेष्टयेच्छुक्लवासोभिरक्षुद्रं डफलादिकैः ॥
 धान्यपर्वतवच्छेदविधानमिह पठ्यते ॥ ५ ॥ अधिवासनपूर्वचतुर्दशैर्मसुराचनम् ॥ प्रभातायां तु शर्वयामि विनिवेदयेत् ॥ ६ ॥
 विष्कंभपर्वतांस्तद्वद्विगभ्यः शान्तमानसः ॥ भैत्रेणानेन कौतियतैश्च गुणैश्च वदामि ते ॥ ७ ॥ संयोगाद्घृतमुत्पन्नं यस्माद्घृतं तजसे
 तस्माद्घृताचलश्चास्मात्प्रीयाताममंशकरः ॥ ८ ॥ तस्मात्ते जोमयं यं घृतं नेनित्यं व्यवस्थितम् ॥ घृतपर्वतरूपेण तस्मान्नः पाहि भूधर ॥ ९ ॥
 अनेन विधिना दद्याद्घृताचलमनुत्तमम् ॥ महापातक्युक्तोऽपि लोकमायाति शंकरम् ॥ १० ॥ हेमसारससंयुक्तो किणीजालमालिते ॥

१. म्रियं सर्वोद्वौकसाश्-इ० पा० । २. शृणुष्वद्य वदामि ते-इ० पा० । ३. ब्रह्मपातक्युक्तोऽपि-इ० पा० ।

विमानेअप्सरोभिश्चासिद्धविद्याधरैर्वृतः ॥ ११ ॥ विहरोत्पतुभिःसाद्व्यावदाभूतसंप्लवम् ॥ १२ ॥ आज्याचलप्रचलकुडुलमुदराभिःसंसेव्यमा
 नमिहयवितरतिमर्त्याः ॥ स्वर्गसुरेन्द्रभवनंभवसंनिधिवासोहनुबंधमचलंभवतीतिसर्वम् ॥ १३ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्री
 कृष्णयुधिष्ठिरसंवादेघृताचलदानविधिवर्णनंनैकाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अथातःसंप्रवक्ष्यामिरत्नाचलम
 नुत्तमम् ॥ यत्प्रदानान्नरोयातिलोकान्सप्तर्षिसेवितान् ॥ १॥ मुक्ताफलसहस्रेणपर्वतस्यादनुत्तमः ॥ मध्यमःपंचशतिकास्त्रिशतेनावरःस्मृतः
 ॥ २॥ अल्पचित्तस्तु कुर्वीतमुक्ताफलशतेनच ॥ चतुर्थीशेनविष्कंभपर्वताःस्युःसमंततः ॥ ३॥ पूर्वैणवज्रगोमैर्देदक्षिणेनेन्द्रनीलकैः ॥ पुष्परग
 युतःकायोविद्वद्भिर्गंधमादनः ॥ ४ ॥ वैदूर्यविद्रुमैःपश्चात्सावित्रोविपुलाचलः ॥ पद्मारागंसौवर्णमुत्तरेणापिविन्यसेत् ॥ ५ ॥ धान्यपर्वतव
 च्छेषमंत्रापिरिकल्पयेत् ॥ तद्भद्रावाहनंकृत्वावृक्षान्देवांश्चकांचनान् ॥ ६॥ पूजयेत्पुष्पनैवद्यैःप्रभातेतुविसर्जनम् ॥ पूर्ववद्भूरुक्षत्वग्भ्य
 इमान्मंत्रानुदीरयेत् ॥ ७ ॥ यथादेवगणाःसर्वैसर्वरत्नेष्ववस्थिताः ॥ त्वंचरत्नमयोनित्यमतःपाहिमहाचल ॥ ८ ॥ यस्माद्रत्नप्रदानेनतु
 ष्ठिमेतिजनार्दनः ॥ पूजारत्नप्रदानेनतस्मान्नःपाहिसर्वदा ॥ ९ ॥ अनेनविधिनायस्तुद्वाराद्रत्नमयंगिरिम् ॥ सयातिवैष्णवंलोकममरेश्वरपू
 जितम् ॥ १० ॥ यावत्कल्पशतसांश्रवसित्वेहनराधिप ॥ रूपारोग्यगुणोपेतःसप्तद्वीपापाधिपोभवेत् ॥ ११ ॥ ब्रह्महत्यादिकंकिंचिदत्रचासुत्र
 वाकृतम् ॥ तत्सर्वनाशमायातिगिरिवैभ्रहतोयथा ॥ १२ ॥ मुक्तामयंकनकविद्रुमभक्तिचित्रंचंचन्महाणिमरीचिचयोपपन्नम् ॥ रत्नाच
 लंद्विजवरयनिवेदयित्वाभास्वत्प्रभामभिभवेत्सुरलोकलोकैः ॥ १३ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेरत्ना
 चलदानविधिवर्णनंनैकाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अतःसंप्रवक्ष्यामिरौप्याचलमनुत्तमम् ॥
 यत्प्रदानान्नरोयातिसोमलोकंनरोत्तमम् ॥ १ ॥ सहस्रेणपलानांतुउत्तमोरजताचलः ॥ पंचभिर्मध्यमःश्रोक्तस्तदद्वेनावरःस्मृतः ॥
 ॥ २ ॥ अशक्तोविशतेरुर्ध्वकारयेद्रक्तितःसदा ॥ विष्कंभपर्वतास्तद्वत्तुरीयांशेनकल्पयेत् ॥ ३ ॥ पूर्ववद्राजतान्कुर्यान्मंदरादी

१ अन्नादिः-इ०पा० । २ पुष्पगंधाद्यैः-इ०, पुष्पधूपद्यैः-इ०च पा० । ३ तुष्टिं प्रकुरुते हरिः-इ० पा० । ४ रूपारोग्यकुलोपेतः-इ०पा० ।

निवधानतः ॥ कलयैतमथास्तद्वल्लोके शान्कारयन्नुप ॥ ४ ॥ ब्रह्मविष्णुशिवादींश्चनितंबोऽत्राहरणमयः ॥ राजतं स्याद्वादन्येषां सर्वतदिह
 कांचनम् ॥ ५ ॥ शेषं च पूर्ववत्कृत्वा होमजागरणादिकम् ॥ दद्यात्तद्वत्प्रभतेतु गुरवैरप्यपर्वतम् ॥ ६ ॥ विष्कंभं शैलानृत्विभ्यः पूजयेच्च विभू
 षणैः ॥ इमं त्रैपठन्दद्याद्भेषाणि विमत्सरः ॥ ७ ॥ पितृणां पञ्चभं यस्माद्धर्मं शंकरस्य च ॥ रजतं पाहेतस्मान्नोद्योरात्संसारसागरात् ॥ ८ ॥
 इत्थं निवेश्य यो दद्याद्भजतां च लभुत्तमम् ॥ गवामयुतदानस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ ९ ॥ सोमलोके स गंधर्वो कनराभिरसंगणैः ॥ पूज्यमानो
 वसेद्विद्वान्यावदाभूतसंपुषम् ॥ १० ॥ राजेश राजतगिरिं कनकोपलालोच्छन्नं प्रसन्नसलिलैः सहितं सरोभिः ॥ यच्छति यमुकृतिनो विरजो वि
 शोकं गच्छति ते गतमलानृपसोमलोकम् ॥ ११ ॥ इति श्रीभविष्य महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे राप्याचलदानविधिवर्णनं
 मन्त्रयधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि शंकराचलमुत्तमम् ॥ यस्य प्रदानाद्विष्णवर्करुद्रास्तुष्य
 तिसर्वदा ॥ १ ॥ अष्टभिः शंकराभिरैरुत्तमः स्यान्महाचलः ॥ चतुर्भिर्मध्यमः प्रोक्तो भारभ्यामधमः स्मृतः ॥ २ ॥ भारणैर्वाद्धं भारणकुयो
 ब्यश्चाल्यपवित्तवान् ॥ विष्कंभं पर्वतान्कुर्यात्तुरीयां शो न मानवः ॥ ३ ॥ धान्यपर्वतवत्सर्वमासाद्य स संयुतम् ॥ मेरोरुपरितस्तद्वत्स्थान्यहम्
 तरुत्रयम् ॥ ४ ॥ मंदारः पारिजातश्च तृतीयः कल्पपादपः ॥ एतद्वक्षत्रयमूर्ध्वं स वैष्णवापि निधापयेत् ॥ ५ ॥ हरिचंदनसंतानौ पूर्वपांश्चिमाभागा
 योः ॥ निवेश्यौ सर्वशैलेषु विशेषाच्छंकराचले ॥ ६ ॥ मंदरे कामदेवं तु कंदं वस्यतलेन्यसेत् ॥ जंबूवृक्षतले कार्यो गुरुमान्यं धमादने ॥ ७ ॥
 प्राङ्मुखो हेममूर्तिश्च हंसः स्याद्विपुलाचले ॥ हेमो श्रेयोधिभिः कार्यो सुरभिर्दक्षिणामुखी ॥ ८ ॥ धान्यपर्वतवत्सर्वमावाहनमखादिकम् ॥ कृत्वा
 थ गुरवे दद्यान्मध्यमं पर्वतोत्तमम् ॥ ९ ॥ ऋत्विभ्यश्च तुरः शैलानि मानं त्रादुरयेत् ॥ सौभाग्यामृतसारोऽयं परमः शंकरायुतः ॥ १० ॥
 यस्मादानंदं कारी त्वं भवशैलेद्रसर्वदा ॥ अमृतं पिबतां ये तु निष्पेतुमुविशंकराः ॥ ११ ॥ देवानां तत्समुत्थोऽसि पाहि नः शंकराचल ॥ मनो
 भवधनुर्मध्यादुद्धूता शंकरायतः ॥ १२ ॥ तन्मयोऽसि महाशैलपाहि संसारसागरात् ॥ यो दद्याच्छंकराशैलमनेन विधिनारः ॥ १३ ॥ सर्वे

पापविनिर्मुक्तस्यातिशिवमंदिरम् ॥ चंद्रादिसार्चिसकाशमधिरूढानुजीविभिः ॥ १४ ॥ सहैवयानमातिष्ठेत्सतुषिष्णुपदेदिवि ॥ ततःक
 ल्पशतानितुसप्तद्वीपाधिपोभवेत् ॥ १५ ॥ आयुरारोग्यसंपन्नोयावज्जन्मायुतत्रयम् ॥ भोजनंशक्तितोदद्यात्सर्वशैलेष्वमत्सरः ॥ स्वयंवा
 क्षारलवणमश्रीयात्तदनुज्ञया ॥ १६ ॥ पर्वतोपस्कंसर्वप्रापयेद्ब्राह्मणालयम् ॥ आसीत्पुराब्रह्मकल्पेधर्ममूर्तिनराधिपः ॥ १७ ॥
 मुहृच्छक्रस्यनिहतयेनैतस्याःसहस्रशः ॥ सोमसूर्यादयोयस्यतेजसाविषतप्रभाः ॥ १८ ॥ भवंतिशतशोयेनराजानोऽपिपराजिताः ॥
 यथेच्छारूपधारिचिमनुष्योऽप्यपवारितः ॥ १९ ॥ तस्यभानुमतीनामभार्यात्रलोक्यसुंदरी ॥ लक्ष्मीरिवचरूपेणनिजितामसुंदरी ॥ २० ॥
 राजस्तस्याग्रमाहिषीप्राणेभ्योऽपिगरीयसी ॥ दशनरिसहस्राणामध्येश्रीरिवराजते ॥ २१ ॥ नृपकोटिसहस्रेणनकदाचित्प्रमुच्यते ॥
 सकदाचित्स्थानगतंप्रच्छस्वंपुरोहितम् ॥ २२ ॥ विस्मयाविष्टदयोवांसमृषस्तप्तम् ॥ भगवन्केनधर्मेणममलक्ष्मीरनुत्तमा ॥ २३ ॥
 कस्माच्चविपुलंतेजोमच्छरीरेसदोत्तमम् ॥ २४ ॥ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ पुरालीलावतीनामवेद्याशिवपरायणा ॥ तयादत्तश्चतु
 र्दश्यांगुर्वेलवणाचलः ॥ २५ ॥ हेमवृक्षामरैःसाद्वैयथावद्विधिपूर्वकः ॥ शूद्रःसुवर्णकारस्तुनाम्नाशौडोभवत्तदा ॥ २६ ॥
 भृत्योलीलावतींगिहेतेनहमाविनिर्मिताः ॥ तस्वोऽमरमुख्याश्चश्रद्धायुक्तेनपार्थिव ॥ २७ ॥ अतिरूपेणसंपन्नान्घटयित्वाततोहृदि ॥ धर्म
 कार्यमार्तिज्ञात्वानागृहीतकथंचन ॥ २८ ॥ उज्ज्वालितस्तुतत्पत्न्यासौवर्णोमगपादपाः ॥ लीलावतीगृहेपाश्वरिचर्याचपार्थिव ॥ २९ ॥
 कृतंताभ्यांप्रहर्षेणद्विजशुश्रूषणादिकम् ॥ सातुलीलावतीविश्याकालेनमहतानृप ॥ ३० ॥ सर्वपापविनिर्मुक्ताजगामाशिवमंदिरम् ॥
 योऽसौसुवर्णकारश्चद्विद्रोऽप्यतिसत्त्ववान् ॥ ३१ ॥ नमूल्यमादाद्वैश्यातःसभवानिहसंप्रतम् ॥ सप्तद्वीपपतिर्जातःसूर्यायुतसमप्रभः ॥
 ॥ ३२ ॥ ययासुवर्णरचितास्तरवोहेमदेवताः ॥ सम्यगुज्ज्वलिताःपत्निसंयभानुमतीतव ॥ ३३ ॥ उज्ज्वालनादुज्ज्वलरूपमस्याःसुजातमस्मि
 न्भुवनाधिपत्यम् ॥ तस्मात्कृतंतत्परिकर्मरात्रानुद्धताभ्यांलवणाचलस्य ॥ ३४ ॥ तस्माच्चलोकैष्वपराजितस्त्वमारोग्यसौभाग्ययुता

चलश्मीः ॥ तस्मात्त्वमप्यत्रविधानपूर्वधान्याचलादीन्दशधाकुरुष्व ॥ ३५ ॥ तथेति संपूज्य च धर्ममूर्तिवचोवाशिष्ठस्य ददौ स सर्वान् ॥
 धान्याचलादीन्कमशः पुररेलैर्कंजगामामरपूज्यमानः ॥ ३६ ॥ यश्चाधनः पश्यति दीयमानं मेरोः प्रदानां महर्षमपरोमनुष्यः ॥ शृणोति
 भक्त्या परयाऽप्रमादविकल्मषः सोऽपि दिवं प्रयाति ॥ ३७ ॥ दुःस्वप्नं प्रशमयति ॥ ३८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेश्चर्कचलदानवि
 नृपपुंगवे हस्यकृष्णान्तात्मा हरिहरपुरमेति जंतुः ॥ ३९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेश्चर्कचलदानवि
 धिवर्णनं नाम चतुरधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २०४ ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ प्रतिपत्क्रमयोगेन तिथिर्ना विस्तरः श्रुतः ॥
 सरहस्यः समं त्रश्च प्रारंभो द्वापनैः सह ॥ १ ॥ नवग्रहमस्वात्सर्वहोमकर्मवधारितम् ॥ स्नानक्रमश्च विदितो विज्ञाताश्चोत्सवामया ॥ २ ॥
 दानधर्मस्त्वशेषेण श्रुतः सर्वार्थदर्शितः ॥ तडागोत्सर्जनविधिर्विदितः पादपोत्सवः ॥ ३ ॥ एवं गतं मम नो मुह्यते मधुसूदन ॥ व्रतं कथयता
 कृष्णतास्ताः संश्रित्य देवताः ॥ ४ ॥ देवानां दिवकीपुत्रनानात्वं संप्रदर्शितम् ॥ तिथिक्रमान्कथयता पूजां त्र्योधा वसानम् ॥ ५ ॥ व्यासाद्यै
 र्गुनेभिः सर्वैर्ध्यानयोगपरायणैः ॥ एकएवात्र निर्दिष्टा देवः सर्वगतोऽव्ययः ॥ ६ ॥ वर्णाश्रमाचारधर्मः कस्मान्नात्र प्रदर्शितः ॥ एते महर्षयस्तुष्टाः
 श्रोतुकामा भवद्भ्यः ॥ ७ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ व्रतदानैकलेशोऽयं कथितस्तव पार्थिव ॥ विशेषतश्च शक्रोतिवक्तुं यदिसरस्वती ॥ ८ ॥
 सर्वस्तरतिदुर्गाणि सर्वोभद्राणि पश्यति ॥ वर्णाश्रमाणां सामान्य इति धर्मः प्रकीर्तितः ॥ ९ ॥ कथितोऽयं व्रतत्वाहो देवानुद्दिश्य वामया ॥
 परमार्थः स एवोक्तो देवस्तमुपधारय ॥ १० ॥ यो ब्रह्मा सह रः प्रोक्तो यो हरिः समेह शरः ॥ महेश्वरः स्मृतः सूर्यः सूर्यः पावक उच्यते ॥
 ॥ ११ ॥ पावकः कार्ति केयो सौ कार्ति केयो विनायकः ॥ गौरी लक्ष्मीश्च सा वित्री शक्तिभेदाः प्रकीर्तिताः ॥ १२ ॥ देवं देवीं सप्तऋषयः क्रो
 ति व्रतं नरः ॥ न भेदस्तत्र मंत्रव्यः शिवशक्तिमयं जगत् ॥ १३ ॥ बहुप्रकारावसुधाभेदाः साध्यनिर्लाभसाम् ॥ परमार्थेऽश्रित्य मानो
 न भेदः प्रतिभासते ॥ १४ ॥ कंचिद्देवं समाश्रित्य करोति किमपि व्रतम् ॥ त्रयोधर्मोऽनुगुणार्थ एकं तत्रापि कारणम् ॥ १५ ॥

यश्चैव ते मया ख्याताव्रतदानविधिः परः ॥ सफलः स तु विज्ञेयः सदाचारवतां सताम् ॥ १६ ॥ आचारहीनं न पुनरिति वेदाय द्यधीताः
 सहपाङ्क्तिरैः ॥ छंदां स्येन मृत्युकाले त्यजन्ति निडं शकुंता इव जातपक्षाः ॥ १७ ॥ कपालस्थं यथा तोयं श्वदतौ वा यथा पयः ॥
 दुष्टस्यात्स्थानदोषेण वृत्तहीनतथा शुभम् ॥ १८ ॥ वृत्तं यत्नेन संरक्षेद्व्रतमिति प्रयाति च ॥ अहीनो वित्ततोहीनो वृत्तस्तु हतोहतः ॥ १९ ॥
 एवमाचारधर्मस्य मूलं राजकुलस्य च ॥ आचाराद्विच्युतो जंतुर्न कुलीनो न धार्मिकः ॥ २० ॥ किं कुलेनोपदिष्टेन विपुलेन दुरात्मनाम् ॥
 कुमयः किं न जायते कुसुमेषु सुगंधिषु ॥ २१ ॥ हीनजातिप्रसूतो पिशौचाचारसमन्वितः ॥ सर्वधर्मार्थकुशलः सकुलीनः सतांवरः ॥ २२ ॥
 न कुलं कुलमित्याहुराचारः कुलमुच्यते ॥ आचारकुशलो राजब्रह्मचरमुन्नदते ॥ २३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सदाचारमहंकृष्णश्रोतुमि
 च्छामि शिश्रुतम् ॥ सर्वधर्ममयः कोऽत्र सदाचारः प्रकीर्तितः ॥ २४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ आचारप्रबोधमः संतश्चाचारलक्षणाः ॥ साधू
 नां च यथा वृत्तं सदाचार उच्यते ॥ २५ ॥ तस्मात्कुयादिहाचारं यद्वच्छेदं तस्मात्तमनः ॥ अपि पापशरीरस्य आचारो हंत्यलक्षणम् ॥ २६ ॥
 अदृष्टमश्रुतं वेदं पुरुषं धर्मचारिणम् ॥ स्वानिकर्माणिकुर्वणं तं जनं कुरुते प्रियम् ॥ २७ ॥ येनास्ति कानैष्ठिकाश्च गुरुशान्नाति लंघिनः ॥
 अधर्मज्ञादुराचारास्ते भवंति गतायुषः ॥ २८ ॥ सर्वलक्षणहीनोऽपि यः सदाचारवान्नरः ॥ श्रद्धधानो न मूयश्च सर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ २९ ॥
 ब्राह्मिमुद्गूतैर्बुद्ध्येत धर्मार्थावन्तयेत् ॥ ब्राह्मणानलगां मूर्यान् न भवेत्तददाचन ॥ ३० ॥ उदङ्मुखो दिवारात्राबुत्सर्गदक्षिणामुखः ॥
 उत्थायाचम्यतिष्ठेत्पूर्वां संध्यां समाहितः ॥ ३१ ॥ एवमेवोत्तरां संध्यां समुपासीत वाग्यतः ॥ नेक्षेतादित्यमुद्यंतं नास्तं यातं कदाचन ॥ ३२ ॥
 ऋषयो दीर्घवत् पसादीर्यमायुरवाप्नुयुः ॥ उपासते येन पूर्वाद्विजाः संध्यानपश्चिमम् ॥ ३३ ॥ सर्वास्तान्धार्यमिं को राजा शूद्रकर्मणियोजयेत् ॥
 आवाधासु यथा कामं कुर्यान्मूत्रपुरीषयोः ॥ ३४ ॥ शिरसा प्रावृत्तेनैव समास्तं र्थितुं नैर्महीम् ॥ ग्रामावसथतीर्थानां क्षेत्राणां चैव वर्त्मनि ॥ ३५ ॥
 न मूत्रमधि तिष्ठेत् न कृष्टं न च गोव्रजे ॥ अंतर्जलादावसथाद्वल्मीकान्मूषकस्थलात् ॥ ३६ ॥ कृतशौचाविशिष्टाश्च वर्जयेत्पंचवैमृदुः ॥

१ वृत्तस्तु मनोहरः-इ० पा० । २ शताद्वरः-इ० पा० । ३ श्रेय आत्मनः-इ० पा० । ४ अक्षरीरस्य धर्मस्य आचारो हंत्यलक्षणम्-इ० पा० ।

देवार्चनादिकार्याणि तथागुर्वभिवादनम् ॥ ३७ ॥ कुर्वीतसम्यगाचम्यतद्वदन्नमुजिक्रियाम् ॥ अफेनशब्दगंधाभिरद्भिरच्छाभिरादरात् ॥
 ॥ ३८ ॥ आचामेत्प्रयतः सम्यक्प्राङ्मुखोदङ्मुखोऽपि वा ॥ त्रिवर्गसाधनयज्ञसंदाकार्यविपश्चिता ॥ ३९ ॥ तत्सानिध्येगृहस्थस्यसिद्धिरत्रपर
 त्रच ॥ पादेनकार्यपारत्र्यपादं कुर्याच्चसंचये ॥ ४० ॥ अर्धेनाहारचरणनित्यनैमित्तिकांतकम् ॥ अर्थस्योपाज्जेनयनः सदाकार्योविपश्चितैः ॥ ४१ ॥
 तत्संसिद्धौ हि सिद्धयंतियर्थमकामादयो नृपाः किंशप्रसाधनादर्शदर्शनं दंतधावनम् ॥ ४२ ॥ पूर्वाह्णवकार्याणि देवतानां च पूजनम् ॥ दूरादावसभान्मू
 र्जदूररात्पादावसेचनम् ॥ ४३ ॥ उच्छिष्टोत्सर्जनं दूरात्संदाकार्यं हितैषिणा ॥ लोष्टमर्दतृणच्छेदीनखसादीचयोनरः ॥ ४४ ॥ नित्योच्छिष्टः संकरकु
 र्नेहायुर्विदमेतदहत् ॥ नग्नां परस्त्रियं नैवेद्यं पश्येत् ॥ ४५ ॥ उदकया दर्शनं रूपशेकुयात्संभाषणं न च ॥ नाप्सु मूत्रं पुरीषं वा मेशु न वा समाचरे
 त् ॥ ४६ ॥ नाधितिष्ठेच्छकृन्मूत्रैकेशभस्मकपालिकान् ॥ तुषांगारास्थिशरीर्णानिरज्जुवस्त्रादिकानि च ॥ ४७ ॥ धारिणेन न मोद्विद्वान्नासनं च ॥ पिदा
 पयेत् ॥ ब्राह्मणान्प्रणमेद्विद्वानासनं चापि दापयेत् ॥ ४८ ॥ कृतांजलि रूपासीतगच्छंतं पृष्टतो न्वियात् ॥ न चासीतासने भिक्षोर्भिक्षं कांस्यं च वर्जयेत् ॥
 ॥ ४९ ॥ नासुक्तकेशैर्भोक्तव्यं न नग्नाः स्नानमाचरेत् ॥ स्वप्तव्यं नैव नग्नेन चोच्छिष्टस्तु संविशेत् ॥ ५० ॥ उच्छिष्टो न स्पृशेच्छर्षिं सवैप्राणास्तदाश्र
 याः किंशग्रहान्प्रहारांश्च शिरस्येता निवर्जयेत् ॥ ५१ ॥ नान्यत्र पुत्रशिश्याभ्यां शिफया ताडनं स्मृतम् ॥ न पाणिभ्यां संहताभ्यां कंडूये दात्मनः
 शिरः ॥ ५२ ॥ न चाभीक्ष्णं शिरः स्नानं कार्यं निष्कारणैरः ॥ अप्रशस्तं निशिरस्नानं राहोरन्यत्र दर्शनात् ॥ ५३ ॥ न भुक्तोत्तरकालं च न
 गंभीरजलाशये ॥ शिरः स्नानं तु तैलेन नांगीं चिदुपस्पृशेत् ॥ ५४ ॥ तिलपिष्टं च नाश्रियात्तथास्यायुर्न हीयते ॥ दुष्कृतं न गुरोर्ब्रूयात्कु
 र्द्वचैर्न प्रसादयेत् ॥ ५५ ॥ परीवादनं शृणुयादन्येषामपि जल्पताम् ॥ सदानुपहतास्तिष्ठेत्प्रशस्ताश्च तथाप्यधीः ॥ ५६ ॥ गारुडानि च
 रत्नानि विभृयात्प्रयतो नरः ॥ सुस्निग्धामलकेशश्च सुगंधिश्च रूषधृक् ॥ ५७ ॥ सिताः सुमनसो हृद्या विभृयाच्च नरः सदा ॥ किंचित्परस्वं न ह
 रन्नाल्पमप्यप्रियं वदेत् ॥ ५८ ॥ प्रियं च नानृतं ब्रूयान्नान्यदोषानुदीरयेत् ॥ नान्याश्रितं तथा वैरं रोचयेत् पुरुषेश्वरः ॥ ५९ ॥ न दुष्टयान

१ कर्तव्यं गृहभेदिना ६० पा० । २ कर्मकामादयः ६० पा० । ३ समारभेत् ६० पा० । ४ न संहताभ्यां हस्ताभ्यां कंडूयादात्मनः शिरः ६० पा० ।

मारोहेत्कूलच्छायांनसंश्रयेत् ॥ विद्विष्टपतितोन्मत्तबहुवरादिसंकरैः ॥ ६० ॥ बंधकाबंधकीर्भट्टद्रुनृतकथैः सह ॥ तथातिव्ययशालैश्चप
 रिवादरतैः श्रौतैः ॥ ६१ ॥ बुधमैत्रीनकुर्वीतनैकः पंथानमाश्रयेत् ॥ नावगाहेजलौघस्यवेगमग्रेनेश्वर ॥ ६२ ॥ प्रदीप्तवेदमनविशे
 न्नारोहेच्छाशरंतरोः ॥ नहुंकुर्याच्छवैवशवंगंधाहिसोमजः ॥ ६३ ॥ नकुयादृतसंघर्षनकुर्याच्चलनासिकाम् ॥ नासंस्पृष्टमुखोब्रूयाच्छास
 कासौचवर्जयेत् ॥ ६४ ॥ नोच्चैर्हस्तैः शब्दं च नमुञ्चेत्पवनंबुधः ॥ नखाव्रवादयोच्छिद्यान्नखैश्चमर्हल्लिखेत् ॥ ६५ ॥ नदमश्रुभक्ष
 यैश्चैव नलोष्ठानिचमयेत् ॥ पादेनानक्रमेत्पादं न पूज्याभिमुखं नयेत् ॥ ६६ ॥ नोच्चासनेसमासीतगुरोरग्रेकदाचन ॥
 तस्मात्सदाचारपरोभवेत्कामचरो नहि ॥ ६७ ॥ लोकद्वये शुभं प्रेप्सुः प्रेत्य स्वर्गमर्हयते ॥ चतुष्पथं चेत्यतरुं स्मशानोपवनानि च ॥ ६८ ॥
 दुष्टस्त्रीसंनिर्कर्षचवर्जयेन्नृशिसर्वदा ॥ शीष्मवर्षासु चच्छत्रीमौनैरित्रावनेषु च ॥ ६९ ॥ केशास्थिकंटकाभ्ये बलिभस्म तु पांस्तथा ॥
 स्नानाद्राधरण्यै चैव दूरतः परिवर्जयेत् ॥ ७० ॥ पंथादेयो ब्राह्मणेभ्यो राजभ्यः स्त्रीभ्यश्च ॥ विद्याधिकस्य गुर्विण्या भारतस्य महीयसः ॥ ७१ ॥
 मूकांधबधिराणां च मत्तस्योन्मत्तकस्य च ॥ उपानद्रस्त्रमाल्यं च धृतमन्यै न धारयेत् ॥ ७२ ॥ नहीदृशमनायुष्यलोकैर्किंचन विद्यते ॥ यादृ
 शंपुरुषस्यैह परदारोपसेवनम् ॥ ७३ ॥ न चेष्यास्त्रिषु कर्तव्यादारादभ्याः प्रयत्नतः ॥ अनायुष्याभवेदप्यतिस्मात्तां परि वर्जयेत् ॥ ७४ ॥
 मूलौन्मत्तव्यसनिनो विरूपासनिनस्तथा ॥ हीनांगानधिकं गांश्च विद्याहीनांश्च नाक्षिपेत् ॥ ७५ ॥ पानीयस्य क्रियान्तं तथैव दधिसक्तवः ॥
 वर्जनीयमहारजननिशीथे भोजनक्रियाः ॥ ७६ ॥ नोर्ध्वजानुश्चिरं तिष्ठन्नरहस्यपरो भवेत् ॥ तद्वन्नोपविशेत्प्राज्ञः पादेन क्रम्य वासनम् ॥ ७७ ॥
 नचातिरक्तवासाः स्याच्चित्रासितधरोऽपि वा ॥ नचकुर्याद्विषयं संवाससो न विभूषणे ॥ ७८ ॥ स्त्रीकृशानवजानीयादीर्घमायुर्जिजीविषुः ॥
 ब्रह्मणं क्षत्रियं सर्वसं वैद्याश्रीविषकुक्षोयावत्स्पृशति दंष्ट्रया ॥ क्षत्रियोऽपि दहकुक्षोयावत्स्पृशति तेजसा ॥ ८० ॥
 ब्रह्मणः सकुलं हन्याद्व्याध्यानेन वेक्षितेन च ॥ नाति कल्यंनति सायं न च मर्त्यादि न तथा ॥ ८१ ॥ न ज्ञातैः सह गतव्यै नैकेन बहुभिः सह ॥ नारु

तुदः स्यान्नपरोक्षवादीनसहीनतः ॥ ८२ ॥ रोहतेचाग्निनादग्ध्वनंपरशुनाहतम् ॥ वचोदुरुक्तबीभत्संनसंगरोहतिचाक्षतम् ॥ ८३ ॥
नास्तिवयदेदनिंदांचदेवतानांचकुत्सनम् ॥ द्वेषस्तंभादिमानस्यक्लेशं चपरिवर्जयेत् ॥ ८४ ॥ नब्राह्मणंपरिवेदन्नक्षत्राणिदृश्येत् ॥
तिथिपक्षस्यनम्रूयाद्यस्यायुर्निरिष्यते ॥ ८५ ॥ तेजोनिष्ठीव्यासश्चपरिधायाचमेदुधः ॥ जितामित्रानृपोयश्चबलवान्कर्मतत्परः ॥ ८६ ॥
तत्रनित्यं वसेत्प्राज्ञः कृतकृत्यः पतौ सुखम् ॥ पौराः सुसंहतायत्रसततन्यायवर्तिनः ॥ ८७ ॥ यत्रस्त्रियोन्मत्सरिण्यस्तत्रवासः सुखोदयः ॥
यस्मिन्कृषीवलाराष्ट्रेप्रायशोनातिभाषिणः ॥ ८८ ॥ यत्रौषधान्यशेषाणि वसेत्तत्रविचक्षणः ॥ तत्रराजन्नवस्तव्ययैतत्रितयंसदा ॥ ८९ ॥
जिगीषुः पूर्ववैरंचजनश्चविरतोत्सवः ॥ तत्रराजन्नवस्तव्ययत्रनास्तिचतुष्टयम् ॥ ९० ॥ ऋणप्रदातावैद्यश्चश्रोत्रियः सजलानदी ॥
अवलोक्योनचादशौमलिनोबुद्धिमत्तरैः ॥ ९१ ॥ नचरात्रौमहाराजदीर्घराज्यमभीप्सता ॥ हेमकारगृहेचान्नमश्रीयान्नचविश्वसेत् ॥ ९२ ॥
नचमित्रंप्रकुर्वीतहेमकारं कदाचन ॥ भिन्नभांडंचखट्वांचकुक्कुटं तथा ॥ ९३ ॥ अप्रज्ञस्तानिचत्वारियेचवृक्षाः सकंटकाः ॥ भिन्न
भांडेबलिः प्रायः खट्वायांचेहनिश्चयः ॥ ९४ ॥ नाश्रंतिपितरस्तस्ययत्रकुक्कुटौ ॥ वृक्षमूलेपद्मानांसर्वेषामेवसंस्थितिः ॥ ९५ ॥
अतस्तेषांतलेमुजन्नश्रुतेपूयशोणितम् ॥ असंस्कृतान्नमुद्भूतं बालादिप्रभवंस्वयम् ॥ ९६ ॥ सुवासिनीगुर्विणीचवृद्धांबालातुरांस्तथा ॥
भोजयेत्संस्कृतान्नप्रथमचर्मगृही ॥ ९७ ॥ अवंसकेवलंमुक्तेवद्भगोवाहनादिकम् ॥ योमुक्तेचबहिर्ज्येष्ठप्रक्षतामप्रदायच ॥ ९८ ॥ वैश्वदेवं
ततः कुर्याद्यावदाहुतयः क्रमात् ॥ प्रथमां ब्रह्मणे दद्यात्प्रजानांपतयेततः ॥ ९९ ॥ तृतायांचैवगृह्येभ्यः कश्यपायतथापराम् ॥ ततश्चानुमतेद
द्याद्दत्त्वागृहबलिततः ॥ १०० ॥ पूर्वार्ण्यांतमयायत्तेनित्यकर्मक्रियाविधौ ॥ दद्यादथधरित्रीणां दद्यात्तुमणिकत्रयम् ॥ १०१ ॥ प्राच्या
दिक्रमयोगेनद्रादीनांबलिक्षेत् ॥ ब्रह्मणेचान्तरिक्षायसूर्यायचयथाक्रमम् ॥ १०२ ॥ विश्वेभ्यश्चैवदेवेभ्योविश्वभूतेभ्यएवच ॥ कृत्वापस
व्यंवायव्यंक्षुप्तैस्तोनिवेदयेत् ॥ १०३ ॥ ततश्चाग्नंसमुद्धृत्यहंतकारोपकल्पितम् ॥ यथाविधियथान्यायंब्राह्मणायोपपादयेत् ॥ १०४ ॥
दत्त्वाविधिभ्योदेवेभ्योगुरुभ्यः सुश्च ॥ पुण्यगंधांबरधरोमाल्यधारीनरेश्वर ॥ १०५ ॥ नैकवस्त्रधरोऽश्रीयान्नाद्रूपपादोमहीपते ॥

विशुद्धवदनश्रीतोभुजीतनविदिङ्मुखः ॥ १०६ ॥ प्राङ्मुखोदङ्मुखोवापिनचैवान्यमनारः ॥ कुत्तितेनहन्तचैवगुप्तावदसंस्कृतम् ॥
 ॥ १०७ ॥ दत्त्वातुमुक्तेशिष्टेभ्यः क्षुधितेभ्यस्तथागृही ॥ प्रशस्तशुद्धपात्रेषुभुजीताकुपितोवृष ॥ १०८ ॥ नासंदसिस्थितेपात्रेनादेशेचनेश्वर
 नाकालेनातिसर्कोणैर्दत्त्वाग्रचनरोमी ॥ १०९ ॥ अश्रीयत्तन्मयाभूत्वापूर्वतुमधुरंरसम् ॥ लवणाग्नौतःपश्चात्कटुस्तीक्ष्णादिकंततः ॥ ११० ॥
 मार्दवंपुरुषोश्वचैमध्यचकठिनाशनम् ॥ अंतपुनर्दवाशीचनरोगणमुच्यते ॥ १११ ॥ दिवाधानामुवसतिरात्रौचदधिसक्तुषु ॥ अलक्ष्मीः
 कोविदारपुसवैवकृतालया ॥ ११२ ॥ आनिद्यंभक्षेयन्नित्यंवाग्यतोऽन्नमकुत्सयन् ॥ भुक्त्वास्मर्यथाचम्यप्राङ्मुखोदङ्मुखोऽपिवा ॥ ११३ ॥
 यथावत्पुनराचामेत्पाणीप्रक्षालयन्नतः ॥ अभीष्टदेवतानांचकुर्वीतस्मरणंनरः ॥ ११४ ॥ प्राणापानसमानानामुदानव्यानयोस्तथा ॥ अन्नं
 पुष्टिकरंचास्तुममाद्याव्याहृतंसुखम् ॥ ११५ ॥ अगस्तिरग्निर्वडवानलश्चुक्तंप्राज्ञंजरयस्वशेषम् ॥ सुखंचमेतत्परिणामसंभव्य
 च्छन्नवरोखलवासुदेवः ॥ ११६ ॥ इत्युच्चार्यस्वहस्तेनपरिभाज्यतथोदरम् ॥ अनायासप्रदायीतिकुर्यात्कर्मण्यतद्रितः ॥ ११७ ॥
 संध्यायांपथिकः काश्चित्समागच्छतिभारत ॥ पादशौचासनैः प्रह्वः स्वागतोक्त्याचपूजयेत् ॥ ११८ ॥ ततश्चान्नप्रदानेनशयनेनचपार्थिव ॥ दि
 वातिथौचविमुखोदकंपतकंभवेत् ॥ ११९ ॥ तदेवाष्टगुणंपुसांसूयंहंसमुखगते ॥ गच्छेच्छयामरुष्टाटामपिदारुमयानृप ॥ १२० ॥
 नाविशालानवाभशानासमांमालिनानच ॥ नचजंतुमयींश्यांसमातिष्ठेदनापदि ॥ १२१ ॥ प्राच्यादिदिशिश्नः शस्तंयाम्यायामपिभूपते ॥
 सदैवस्वपतांपुसांविपरीतंरोगदम् ॥ १२२ ॥ ऋतावुपगमः शस्तः सपत्यां ह्यवनीपते ॥ पुण्यक्षेचक्षुभेकालेषुत्राष्टगुणामसुरात्रिषु ॥ १२३ ॥
 नचास्नातांस्त्रियंगच्छेद्भिर्गीनरजस्वलाम् ॥ नानिष्टां वैनकुपितानां शस्तानं चरोगिणीम् ॥ १२४ ॥ नादक्षिणानन्यकामानां नान्य
 योषितम् ॥ सुक्षामामत्यमुक्तांचस्वयंचैभिर्गुणैर्युतः ॥ १२५ ॥ स्नातः सुगंधधृष्टानश्रांतः क्षुधितोऽपिवा ॥ सकामः सानुरागश्चव्य
 वायंपुरुषोव्रजेत् ॥ १२६ ॥ चतुर्दश्यांतथाष्टम्यांपंचदश्यांचपर्वसु ॥ तैलाभ्यंगंतथाभोगान्याषितश्चविवर्जयेत् ॥ १२७ ॥ क्षुरक
 मेषिचातिचस्त्रीसंभोगेचभारत ॥ स्नायीतचैलवान्प्रातः कटभूमिसुपेत्यच ॥ १२८ ॥ गुरोः पतिव्रतानांचतथाग्रजतपस्विनाम् ॥ परि

